BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
DE ZARAGOZA

SIGNATURA: I –146

Balbus, Hohannes. Catholicon. Argentinae. 1483.

209 I 44
546

Incipit summa que vocatur catholicon edita a fratre Johanne de Ianua ordinis fratrum predicatorum

Prosodia que

dam ps grāmatice nuncupat. Partes siquidem grāmatice sunt quatuor. s. orthographia ethimologia. diasintastica. & prosodia. Orthographia dicit ab orthos qđ est rectū et graphia scriptura. Inde orthographia id est. tractatus de recta scriptura. literaꝝ et sillabarum

Ethimologia dicit ab ethur on qđ est verꝝ et logos sermo. Inde ethimologia. i. tractat⁹ de veritate omniū ptiū oratōnis absolute. Diasintastica dicit a dia qđ est de et sintasis qđ est ꝓstructio. Inde diasintastica. id est. tractatus de ꝓstructōe pfecta. Prosodia vo dicitur a pros qđ est ad. et odos qđ est cantus. Inde prosodia. i. tractat⁹ de cuiuslibet dictōnis tpe vel accētu.

Principaliter aūt in isto tractatu siue libro intēdo de prosodia. licet etiā de aliis tribus pribus aliqua hic tangā. Unde tractat⁹ iste tangꝫ a principalior intēto. si placet. prosodia nūcupet. vel si magis placet liber iste vocet catholicon eo qđ sit ꝯmunis & vniuersalis. Valet siquidē ad omēs ferme scientias. Nā hic de faculi inuenit vnde dictōnes formēt et deriuent. quō scribant & ꝓferātur. qualiter exponant et ethimologisent & ꝓstruant. Inueniēs etiā hic mīras vtiles ẏstōes naturales. theologicas motas & declaratas. ¶ Ordo aūt istius libri talis. Primo licet principaliter intendā de prosodia. tamē qz orthographia est qđammō via ad prosodiā. agā de orthographia. Secūdo de prosodia. Tercio de ethimologia et diasintastica. ẏsi mīrtim aliqua dicā. Deinde spāliter de ꝓstructione et suis spēbus & pribus. necnō de regimine subiungā. Quarto determinabo de figuris. Quinto de orthographia. prosodia. origine. et significatōne quarūdā dictionū q̄ sepe inueniunt in biblia et in dictis sanctoꝝ et etiā poetaꝝ ſm ordinē alphabeti ordinate subiungā. Libellū aūt hūc ad honorē dei et gl̄ose virginis marie et beati dominici patris nostri & omniū scōꝝ electorū. necnō ad vtilitatē meam et ecclie sancte dei ex diuersis maioꝝ meoꝝ dictis multo laboꝛe & diligēti studio ꝓpilauī. Opus quippe ac studij mei est & fuit multos libros legere. vt ex plurimis diuersos carperē floꝛes. q̄ meliora et vtliora sunt cū beato hieronimo electur⁹. Nam ſm basilīū q̄ vtliora sunt mādari memorie principali⁹ meruerūt. Dementia etiā est supuacua addiscere in tā ta tpis egestate. Si alicubi vo voꝛ nostra insonuit nō a paternis discessit limitib⁹. Hoc aūt nō ꝓsumēs de viribus ppꝛijs attēptaui. cū quasi nulle sint. Iz ꝓsumma nonis fiducā laboꝛisqz mercedē totaliter in samaritā no pulso timoꝛe figēs. qui platis in ꝑcuratōne seminui duobus denarijs superogantī cūcta reddere est ꝓfessus. Delectat nos sane veritas pollicēs. Iz terꝛa imensitas laboꝛis. desiderū boꝛat ꝓficiendi. sed deboꝛatur infirmitas deficiēdi. quā vincat eius vtiqz dom⁹

dei. In hoc aūt tractatu nō solū pūi lectoꝛē sed etiā libe rum coꝛrectoꝛē desidero dūmodo et⁹ sit ꝓsciēcia munde tie absq; veneno. Queso aūt mēte deuota vt qsqz hunc libū legerit. apud districtū iudicē solatiū mihi sue orationis impēdat. et omne qđ in me soꝛdidū dephēderit oꝛōibus diluat. Oratōis aūt & expositōnis vtuꝛ collata lectoꝛ me⁹ un recōpensatōne me supat. Si tamen p me verba accipit. p me fratre Iohānē tanuēs fratꝛē poꝛcatoꝛ minimo ad deū pces deuote fundat

De prima pte istius opis scz de orthographia

Prima ergo pars

istius libri. vt dictū est orthographia circa quā sic pceda. Primo nanq; agā de litera. Secūdo de sillaba. Tra ctaturi aūt de litera dicem⁹ de diffinitōne. diuisione. diuisionis declaratōne. mutatōne. et recto oꝛdine literarum

De litera

Itera sic diffinitur. Li

tera est minima ps cōpositē vocis. vel. Litera est voꝛ indiuidua q̄ scribi potest. Dicit aūt litera a lino. nis. vel a lituris. eo qđ antiq scribebāt in ceratis tabulis & postea linebāt. Literaꝝ alie sunt vocales alie ꝓsonātes. Vocales sunt qnqz. scz. a. e. i. o. u. nam y. dē est i. vocalis. Consonātiū quedā sunt semiuocales et quedā mute. Semiuocales sunt septē. scz. l. m. n. r. s. x. z. Mute sunt nouē. scz. b. c. d. f. g. k. p. q. t. & i. et u. posite ante vocalē in principio eiusdē sillabe. vt iuno et venus. Iz tamē si est ꝓsonans ante usitata remanet abiecta. vt cuius cui. & pōpeius pōpeipter hūc datiuū ei. in quo est vocalis. Q. et. k. sunt idē elementū qđ c. Ho vo nō est ītā sed aspiratōnis nota. Liquide sunt due. scz. l. r. que ponite post mutā in eadē sillaba pmittūt pcedentez vocalē naturaliter longā coꝛripi. vt assecla et renebre. Duplices ꝓsonātes sunt tres. scz. x. ꝓsonās posita inē duas vocales naturaliē. & x. et z. ꝓsonās. vt maioꝛ. duxꝛ gaza. Vocales aūt dicunt̄ q̄ p se plenā voce faciūt. Semiuocales appellant̄ q̄ plenā voce nō habent. vt semideos semiuiros appellam⁹. nō qđ dimidiā ptē habeāt deoꝛ vl viroꝛ. sed q̄ nō sunt plene dij vel viri. Mute dicunt̄ nō qđ omnino careāt voce. sed qz exiguā prē pocis habēt. sicut uocis carēt voce. sed qz exiguā prē pocis habēt. sicut uocis formis. & mulier nō q̄ careat forma. sed q̄ male est formata. & dicim⁹ frigidū eū. nō qui penit⁹ expers est caloris. sed qz minime hoc vnē. vnde mute nomiate sunt ad cōparationē bene sonantiū. Semiuocales q̄tū vim cūiuꝛa vocalib⁹ tantū supant mutas. k. et. q. Quis figura et nomie videant aliquā habere differentiā cū c. tamē eā dem tā in sono vocū q̄s in metro ꝓnūt potestatē. Et k. quidē penitus supuacua est. Nulla enī videt ratō cur sequētē a. debeat scribi k. Kartago enī & caput suue p c. sicue p k. scribant̄. nullā faciūt nec in sono nec in potestate eiusdē ꝓsonātis differēnā. Q. vo ppter nihil aliud scribenda esse videt. nisi vt ostēdat sequentē u. ante alteraꝝ vocalē i eadē sillaba positā ꝑdere vim lrē in metro. nō enī facit positionē. q̄ si ideo alia lrā est existimāda. q. q̄s c. debet g. q̄s cū sumlr ꝓponit u. amittēt vim litere. alia

N. 18 21.550

putari. & alia cũ id nõ facit. Dicim⁹ enĩ anguis sicut q̃s et augur sicut cur. Unde si volumus cũ veritate ꝯtẽplari nõ plus q̃z .xviij. literas in latino sermone habemus. Hoc est .xvj. antiquas grecoꝝ. et .x. et .f. postea additas. et eas q̃z ab eisdẽ sumptas. Nã y. et z. grecoꝝ causa nominũ aliorum⁹. H vero aspiratõis nota ẽ. et nihil aliud habet litere nisi figurã et q in versu scribit inter alias literas. sicut dicit pri. in pmo maioris. Itẽ sciendũ est q nulle ppositiões vel ꝯiunctiões debẽt aspirari. Omes aũt alie ptes oratiõis aspirant. vt hamus. hereo. habẽs. hic. huc. heu. sicut dicit pri. in tractatu ppositionũ Itẽ aspiratio vt dicit pri. in primo maio. ponit ante omẽs vocales vt habeo. heres. hyems. homo. hum⁹. hylas Post ꝯsonantes aũt q̃ttuor tantũmodo more antiquoꝝ grecoꝝ scz c vt. chremes t. vt thraso p. vt philipp⁹ r. vt pirrh⁹. id aũt extrinsec⁹ h. scribit vocalib⁹ vt minimũ sonẽt. cõsonantib⁹ aũt intrinsec⁹ post vt plurimũ sonẽt Omnis vero litera vel vox plus se sonat. cũ ipsa aspiratio postponit q̃z cũ anteponit. sz hoc videt fallere in vah. et ah. quia aspiratõ videt postponi vocalib⁹ & nõ anteponi Sz ad hoc respõdet pri. q apocopa facta est extreme vocalis a. cui pponebat aspiratõ. nã pfecta vaha & aha sũt Ideo aũt abscisione facta extreme vocal' aspiratõ mãsit ex supiori pendẽs vocali. q₂ suũ est interiectõis voce abscondita pferri. itaq₃ ps abscondite extremitatis videt ꝯgrue interiectõis naturali platõe remãsisse. Et vt donatus ait. vox est incõdita vox hec Hec quoq₃ q̃ plena est vox interiectõ nõ est Et dicit incõdita. i. intus ꝯdita Itẽ scias q nunq̃z ante i. loco ꝯsonãtis positã aspiratõ potest inueniri. sicut nec ante u. ꝯsonantẽ. vnde hiulcus trisillabũ est & hyeme. Nulla vo ꝯsonans ante se aspiratiõnẽ recipit. Hic nota q cremes ppriũ nomẽ dicit a cremo mas. & sm hoc caret aspiratõne. si vero habeat aspirationẽ chremes: tũc nõ est nomẽ latinũ nec deriuatur a cremo as vt dicit hug. Itẽ idẽ dicit. qd non credit q hoc nomẽ ppheta deriuet a pfor faris. sz credit poti⁹ q ꝯponat a p vel pcul & phonos. q₂ hoc nomẽ ppheta h. habet p⁹ p. quã nullũ latinũ deb₃ habere. Unde vult hug. q pdicte q̃ttuor ꝯsonantes aspirent in grecis dictionibus & nõ in latinis. Idẽ etiã videt velle pri. qui post q̃z dixit q aspiratõ inuenit post q̃ttuor ꝯsonãtes tantũ quasi expones q hoc est intelligendũ de grecis dictõnibus. subiũgit aliquantulũ post. r. uqt sine aspiratione ponit in latinis. in grecis vo vel principalit. i. in principio vl' geminata in media dictõe aspirat vt rhetor. rhodus. pirrh⁹ Itẽ pri. in .vj. li. vbi agit de desinẽtibus i es pdu. ita dicit rhamnes. netis. & rhamnis. qd grecũ esse ostẽdit aspiratõ post r. posita. qd i latinis nominibus nõ fit. Idẽ sentit apuleius q dicit. q vicium facit q aspirat pulcer vel sepulcrũ. q₂ c nec vlla ꝯsonãs debet apud latinos aspirari Sz ꝯtra hoc potest obiici de michi et nichilũ. Sed dicit apulei⁹. q debet dici mici licz ꝯmunis vsus habeat michi De nichilũ dico. q ꝯponit a non et hilũ pẽne. vnde nõ p se aspirat c. sz quasi p accidẽs. contrahit enĩ hoc ab altero ꝯponentiũ. improprietates aũt nõ sunt extendẽde. ex hoc patet. q cathena nõ deb₃ aspirari. Ex pdictis pat₃ q aspiratõ ponit ante omẽs vocales apud latinos. & post q̃ttuor ꝯsonãtes in dictõibus grecis aliquãdo nõ tamẽ est determiatũ nec declaratũ in grãmatica a pri. nec ab aliq̃ autore sicut puto quãdo generalit dictões latine vl' vocales debeãt aspirari. nec quãdo pdicte q̃ttuor ꝯsonãtes debeãt aspirari post in dictõibus grecis. q₂ nõ semp ille ꝯsonãtes in dictõib⁹ grecis aspirant. et ppter hoc difficile est scire. et marie mihi nõ bene sciẽti linguã grecã. quãdo & in q̃bus dictionibus aspiratõ debeat pponi vel postponi vniuersaliter Et ideo si aliq̃s dictões in hoc libro vel ope aspiraui nõ aspirãdas vel nõ aspiraui aspirãdas peto veniã de omissis.

De dyptongis

S Cire etiã debes. q⁹ quedam vocales alijs vocalibus pponunt.

sicut patet in dyptõgis Unde hic de dyptõgis aliquid dicã Dyptong⁹ est ꝯiũctio duaꝝ vocaliũ vim suã retinentiũ in eadẽ sillaba Nã v posita post g. vl' q. vel s. sequẽte vocali in eadẽ sillaba. amittit vim litere. vt q̃s lingua suad₃ Unde dicit pri. in pmo maio. Est inquit q quãdo v. amittit vim tã vocalis q̃z ꝯsonãtis. vt cũ inter q. et aliã vocalẽ ponit vt q̃s quoniã. hoc idem plerũq₃ patit inter g. et aliã vocalẽ. vt sanguis lingua. S. quãdoq₃ antecedẽte & sequẽte a vl' e. hoc idẽ sepe fit. vt vim suã amittat v. tã vocalis q̃z ꝯsonãtis. vt suadeo suauis suesco suet⁹. Et quãdoq₃ idẽ u. trãsit in ꝯsonantem vt nauta nauita. gaudeo gauisus. sicut ecõtrario a ꝯsonãte trãsit in vocalẽ. vt caueo caut⁹. voluo volutus. faueo fautus. Itẽ au trãsit in o pdu. more antiquo vt lotus p laut⁹. In u q̃z longã trãsit. vt claudo icludo. Itẽ ae trãsit in i. pductã. vt quaero inquiro caedo occido. laedo illido Itẽ au p ab ppositõne ponit in his verbis aufugo & aufero Dyptongi aũt sunt quattuor. scz. au. eu. ae. et oe. quaꝝ due ex toto scribunt et pferunt. scz au. et eu. vt audeo eunuchus Alie vo due ex pte scribũtur et ex pte pferunt. scz ae et oe. vt musae et foenum Et scias q ille due dyptongi scz ae et oe. in ꝯmuni smone nõ pferunt. ita et i hoc libro fere nusq̃z scribunt Unde celũ inuenies scriptũ infra in suo loco in q̃nta pte p e sine a quãuis sit ibi ae dyptong⁹. vnde celũ quasi caelum Itẽ fenũ p e sine o iuenies scriptũ quãuis sit ibi oe dyptongus tacita q̃si foenũ et ita de ꝯsimilibus intelligas Feci tamẽ aliquãdo quoddã signũ in vocali que pfert ad denotandũ q ibi est dyptong⁹ tacita. vide i caelum Dyptõgi aũt dicunt q binas ptongos. hoc est binas voces ꝯprehendũt. nã singule vocales suas voces habẽt Itẽ scias q dyptong⁹ nunq̃z i pterito pfecto mutat vt haereo haesi. audio audiui. moenio moenui. excepto caedo cecidi Et si obijcias de aufero abstuli. qd mutat au in abs. Dicimus q nõ est eius rectũ pteritũ sz accomodatũ Animaduertẽdũ etiã est q nulla dyptongus in duas potest ꝯsonãtes desinere. in duplicẽ aũt inuenit. vt fex fecis. et faux faucis Scias q omis dictõ prime declinatõis vel sequẽs primã declinatiõnẽ in e desinẽs cui⁹cunq₃ casus vel numeri vl' generis sit dyptongat. vt musae electae illae ipsae quae Recte vero casus vocatiu⁹ nõ sequit primã declinatiõnẽ sz secundã

q₂ ex pte mas. ge. et neutri est secũde Et id nõ dyptõgat in mas. ge. siue in vocatiuo Et ita de ꝯsimilibus est dicẽdum.

De accidentibus

N Ota insuper. q sicut tribus modis ꝯsiderat litera:

ita ei accidũt tria. scz nomẽ figura potestas Nã inq̃ntũ scribit ꝯuenit ei figura Ratõe vocis ꝯuenit ei nomẽ. sed inq̃ntũ pnunciatur ꝯuenit ei potestas Itẽ nõ ẽ ignorandũ q mutatõ literaꝝ fit quinq₃ modis. s. casu. vt virgo virginis. tpe vt ago egi. deriuatõe vt saxũ saxosus. ꝯpositiõne vt arma armipotẽs. antiq̃ platione. vt proes p prodes. Est aũt mutatio substãtialis et accidẽtalis Substãtialis autẽ mutatõ est. cũ vna litera ponit p alia. vt ago egi. Accidentalis vo mutatõ est quãdo pducta eadẽ ponit pro correpta. vt lego legi Itẽ sciendũ est q sex sunt species mot⁹ sicut dicit aristotiles in pmo li. pdicamentoꝝ. scz generatõ. corruptio. augmentũ. diminutõ. alteratõ. sm locũ mutatio Et sm omẽs istas species mot⁹ hab₃ fieri mutatõ literaꝝ sm generationẽ. vt creo creaui. sm corruptionẽ. vt ago egi. sm augmentũ. vt amo amaui. sm diminutionẽ. vt sedeo sedi. sm alterationẽ. vt lego legi. sm loci mutationẽ. vt mordeo momordi Itẽ scias q pductũ v. mõ manet. vt ludo lusi. modo mutat in v. correptã. vt pungo pupugi. tũdo tutudi. Itẽ v. in o. transit vt nemus nemoris. ebur eboris. p v. habet o. Itẽ aliq̃ndo o. i v. mutat. vt tremo tremui. et huc illuc. p hoc illoc Item a. pd. in e. pdu. inuenit ꝯuerti. vt alitus anelitus. Preterea sciendũ est q septẽ vel nouẽ sm pri. sunt lrẽ q interponunt causa euphonie. scz b. vt ambigo. ex am ppositione & ago. interposita b Itẽ imbuo uis. ex in & vo vis. n. mutata in m. et interposita b. sm quosdã C. vt sicubi ex si et vbi interposita c. litera Itẽ nũcubi ex non et vbi. interponit c. litera D vt pdest a p & est. interposita d. vt dicit pri. in viij. libro. p totã declinationẽ vbicũq₃ a vocali incipit hoc vbum est interponit d. iuncture ꝯpositõnis. R. vt dirimo. ex di et emo. e. in i. interposita r. S vt obscur⁹. ex ob & cura re. interposita s litera T. vt idẽtidem. ex idẽ et idẽ interposita t. litera P. vt emptus & u. ꝯsonãs vt bos bouis. & vt dicit pri. in vij. li. A boue q̃z bouũ debet fieri e in um. Sz notandũ q u. ꝯsonantẽ assumunt obliq casus singulares hiat⁹ causa. abijciũt autem eã quãdo plurales sũt. genitiu⁹. datiuus. ablatiu⁹. Unde genitiu⁹ boum. datiu⁹ autẽ & ablatiu⁹ p sincopã sepe medie pferunt sillabe. vt bobus p bouib⁹ De pdictis quidã dant euphoniã. ri. sus. te. um. hra. ca. do. et p. p. et u. ꝯsonãs

De mutatõe consonantium

P Ostquã de uocalib⁹ diximus

nũc de mutatõe ꝯsonantiũ dicam⁹ Sciendũ ergo pmo est q tres sunt ꝯsonantes q̃ manẽt eedem p omẽs casus et nõ mutant. scz l. n. r. vt sal. lis. flumen nis. cesar saris. T. quoq₃ et c. quãuis in solis tribus nominib⁹ inueniant q possunt declinari hoc idẽ seruant vt caput tis. occiput pitis. sinciput pitis. ab eodẽ ꝯposita. Allec. cis. lac ctis. in quo t. etiã additã inuenit etiã hoc lacte indeclinatũ Reliq̃ue vo ꝯsonãtes mutant vel abijciũt. d. ad aliquid alicui⁹ m. vt templũ pli. s. vt magn⁹ gni. x. vt rex gis. Sz hoc videt fallere i hoc nomine epar epatis in quo r nõ remanet eadẽ p omẽs casus. sed dic q intelligendũ est de nominib⁹ latinis. sz epar nõ est latinũ. Nota etiã sicut dicit pri. in pmo maio. q in pteritis perfectis verboꝝ solẽt omnes ꝯsonãtes mõ mutari mõdo manere. exceptis quattuor. scz l. vt celo laui. p vt turpo paui. s. vt quasso q̃ssaui. x. vt nexo xui. he enĩ nunq̃m mutant Alie vero ꝯsonãtes modo mutant mõ manẽt vt habeo habui. iubeo iussi. cõpesco cõpescui. dico dixi ascendo di. ledo si. lego legi. pungo xi. demo psi. premo pressi. moneo monui. sino siui. nequeo nequi. torqueo torsi. desero deserui. vro vssi. verto verti. flecto xi. Sed potest obijci de hoc verbo vello vulsi. in quo mutat l. in pterito Sed dic q pri. intellexit de regularib⁹. nã vello velli facere debuit regularit Item querit de disco didici. pello pepuli. pcello pculi Sed dic q l et s nõ mutãtur in his verbis. sz abijciunt pot⁹ Intelligendũ est ergo de regularib⁹ & de mutãtibus nõ de abijcientibus Nunc de singulis ꝯsonantibus videam⁹.

b Manet. ut bibo bibi. mu

tatur in ps. vt nubo psi. scribo psi. vel in duo ss. vt iubeo iussi. vt vult pri. in viij. li. Querit autẽ de scripsi nupsi cur nõ p b sed p p scribant Et hoc est cã euphonie. q in principio sillabe b. ante s vel t nõ potest inueniri. vt ipe aptus psitacus Nã absonus. abstinens et similia nõ in pncipio sillabe ꝯiuncta b et s habẽt. cuz ꝑpositio sepatim est sillaba accipienda Igit pticipia supradictoꝝ verboꝝ ratõnabilit p pt scribunt. script⁹ nuptus. & nomina ex his deriuata scriptor nuptie. hec pri. in .ix. li. In primo aũt dicit q b & s nõ alias debent ppeponi. hoc est in eadẽ sillaba ꝯiuncte nisi in fine nominatiui cui⁹ genitiu⁹ in bis desinit. vt vrbs bis. celebs libis Si obijciat de abs. dic sm quosdã q deberet excipi. vel vt quidã dicũt intelligendũ est de polisillabis. vt legat itera sic. nõ alias debent pponi in nominatiuis nisi in illis cuius genitiu⁹ in bis desinit.

c Transit i u consonantez

vt pasco paui. in x. vt dico dixi. in s. vt mulceo mulsi. pco psi siue pepci. Et in g antecedente n. vt quadringẽti quingenti sexingẽti Nec nõ post s posita trãsit aliquãdo i t vel assumit eã. vt irascor irat⁹. nanciscor nactus. nascor natus. paciscor pactus.

d Transit in c. ut accidit.

quicq₃. in g. vt aggero. in l. vt allido. in p. vt appono. in r. vt arrideo meridies. Antiquissimi vero p ad ar frequẽtissime ponebãt. vt arfari p adfari. aruolare p aduolare. vnde ostendit recte arcesso dici ab arcio verbo qd nũc accio dicim⁹ qd est ex ad & cio cõpositũ. Transit etiã in s. vt assideo. in duas quoq₃ ss. vt cedo cessi. in t. vt attamino. Itẽ d. interponit frequenter hiat⁹ causa phibendi in ꝯpositis. vt redigo redarguo pdest Retrahit etiã cũ sequẽs sillaba ab s et alia consonante incipit. vt in aspitõ ascẽdo aspiro asto. hoc aũt fit ne ꝯsonãs geminet ante aliã cõsonantẽ

f In latinis dictionibus

ponimus. vt fama fili⁹. In grecis vo nomib⁹

ph.vt orpheus pheton Hoc tamē scire debem⁹ ꝙ nō tā fixis labris est ꝓnunciāda f.q̄ȝ ph.atq̄ȝ hoc solū interest

Transit in s. ut spargo

g sparsi In x.vt rego rexi In ct.vt pingo pictus ago actus

Est ubi manet integra.

b vt habeo habui. Est vbi mutatˀ in x. vt traho traxi.veho vexi.vt dicit pꝰ.in nono libro

Superuacua est ut dicit

k pris.in p̄mo maio.que q̄uis scribatˀ nullā aliā vim habet q̄ȝ c.vt supra dictum est.

Transit in x. ut paulum

l paxillum.mala maxilla. velum vexillum. in r.tabula taberna.

Transit ī n. et maxime

m d.vel t.vel q.sequētibus.vt tantū tantūdē. qd̄ ꝯponitˀ a tantū ⁊ demū Idē identidē. coꝝ corundē.num nūcubi nūquis.nunq̄ȝ.anceps ꝓ amceps. Am enī ꝑpositō f.vel c.vel q.sequētibus m.mutatˀ in n. vt anfract⁹ ancisus anqro Uocali vero sequēte intercipit h.vt ambit⁹ ambesus ambustus ambages Necnō etiā in cōbustus ⁊ ꝯburo idē fit. Idē m.finalis dictōnis subtrahitˀ in metro plerūq̄ȝ.si a vocali incipiat sequens dictio.vt illū expirantē transfixo pectore flamas.vetustissimi tamē nō semꝑ eā subtrahebāt Ennius in x.ānalium. Insignita fere cū milia militū octo Itē m. obscuꝝ ī extremitate dictionū sonū habet.vt templū aptū.in ꝑncipio vt magnus.mediocrē in medijs. vt vmbra Itē sola hec semiuocalis post s.ponitˀ qd̄ mutaꝝ est. vt smyrna smaragdus.⁊ ante liquidā.vt samnis ramnis. ⁊ q̄ndo ante s.ponitˀ in finali sillaba nominis more mute interposita i.facit genitiuū.hiems hiemis.velut inops inopis.celebs libis.sicut dicit pꝰ.in primo maio. Idē in x. dicit. M.manet.vt emo emi. Assumit ps.vt demo dempsi.como compsi.ꝓmo ꝓmpsi. Geminatˀ.vt mordeo momordi Subtrahitˀ vt rumpo rupi Idē dicit i.x.li. Emo emptū facit qd̄ ideo assumpsit p.q̄ȝ nō potest m. ante tū sine p.inueniri causa euphonie.vt sumptus.promptus comptus. De am et circū infra dicā.

Nodo mutatur in ps.

n vt temno tēpsi. Uel in v.loco ꝯsonātis.vt sterno straui Subtrahitˀ.in linquo liq. vinco vici ꝯiunx cōiugis ꝑ ꝯiungis.ne verbum puteˀ esse.vt dicit pꝰ.in.ix.li. Et in vj.li.dicit ꝙ ꝯiunx desinit ī nx. Itē.n. vt dicit pꝰ.in ꝑncipio maio. trāsit in g.vt ignosco ignotus ignau⁹.ignominia.cognosco cognatus. potest tamē in quibusdā coꝝ etiā ꝑ ꝯscisionē adēpta videri n.vt ignarus.q̄ȝ in simplicib⁹ quoq̄ȝ potest ꝑ adiectōem inueniri.g.vt gnarus gnat⁹ ⁊ sequēte g.vel c.ꝑ ea enī greci scribūt g. Et quidā vetustissimi autores romanoꝝ euphonie causa.vt agchises.ageeps.aggul⁹.alij scribūt n. ⁊ g. vt anceps.angul⁹.et hoc vsus modernoꝝ habet Transit n.in l.vt vnus vllus.catena catella.bon⁹ bellus. Similiter collido.colligo.illido Itē transit n.in m. sequētibus b.m.p.ambellis.immineo. īꝑator.impellor Similiter in grecis nominib⁹ neutris in on. desinētibus. vt impellion ipelliom Trāsit etiā in r.vt corrigo.corrūpo irrigo Hanc aūt mutationē literaꝝ sciendū est naturali quadā vocis rōe fieri ꝑpter celeriorē motū lingue labioꝝ.q̄ȝ ad vicinos facil⁹ transeuntū pulsus. Et scias ꝙ in ij.li. pris.addit pene Unde dicit pene vbicūq̄ȝ cum ꝑpositio ante dictōem ab r.incipientē ꝯponitˀ.mutat n. in r.vt corruo Trāsit et supradicta ꝯsonās n.i s.vt scando sassus.findo fissus.in t.vt canis catul⁹. In c.vt ecqd ꝑ enquid Expellitˀ in grecis in on. desinētibus cū in latinam trāseūt formā.vt simo.leo.draco.sicut ecōtra additur latinis nominib⁹ in o desinētibus apud grecos. vt ciceron.caton ꝑ cicero et cato Transit etiā in u. vt sino siui.sterno straui.

Manet.ut sapio pui. As

p sumit s.vt repo repsi. Duplicatur.vt reperio repperi.

Nisi eādem uim quā c.

q haberet.nunq̄ȝ in ꝑncipijs infinitoꝝ vl' interrogatiuoꝝ quorūdā nominū posita. ꝑ obliquos casus in c.literā trāsiret. vt quis cui⁹ cui Sil'r a verbis habētibus q. in q̄busdā ꝑticipijs in c.transfert. vt loquor locutus.sequor secut⁹.vt dicit pꝰ.in ꝑmo maio. Etin.x.li. dicit Deponētia in quor mutāt eā in cu.⁊ sumētia tum faciūt supinū loquor locutū.sequor secutū Et post subdit pꝰ.in primo li. Q.trāsit in s.vt torqueo torsi. sicut et c.pco psi Similitˀ abijcit n.in ꝑterito ꝑfecto sicut et c.vt linquo liqui. vinco vici.trāsit etiā ī x.vt coquo coxi.duco duxi Apud antiq̄ssimos frequētissime loco cu. sillabe quu.ponebatˀ ⁊ ecōuerso.vt arqu⁹ coquus oquulus ꝑ arcus coc⁹ oculus.quū ꝑ cū.quur ꝑ cur. De q.etiam supradictū est quādo determinaui de k.q.c.

Sine aspiratione poni

r tur in latinis dictōnib⁹ In grecis vō vel principalis vl' geminata in media dictōne aspiratˀ vt rethor rhodus pirrh⁹. Trāsit in l. vt niger nigellus. vmbra vmbella In s.vt arbor vel arbos Odos ꝑ odor verro vsus In duas ss.vt vro vssi.gero facit gessi In u. ꝯsonantē.tero triui.sero seui. In n.vt eneus ꝑ ereus.

In metro apud uetustis

s simos vim suā frequēter amittit. Ut virgil.in x.ency. Ponite spes sibi q̄sq̄ȝ Transit in m.vt rursuȝ ꝑ rursus.diminuo ꝑ disminuo. Terētius ī adelphis Diminuetˀ tibi cerebꝝ. Et scias ꝙ diminuo ꝑ duo m.dr a dis.et minuo.i.in diuersas ꝑtes minuo. Sed diminuo ꝑ vnū m.a di et minuo importat diminutōnem Itē s. mutatˀ in n.vt sanguis nis.in r.vt flos floris.ius iuris.in x.vt aiax ꝑ aias.⁊ pistrix ꝑ pistris.in quo sequimur dores Ille enī ornix pro ornis dicūt In d.vt custos custodis.ꝑses ꝑsidis.palus paludis.in t. vt nepos nepotis.virtus vtutis.in u ꝯsonantē vt bos bouis Item sepe ꝑ z.solem⁹ s.geminatā ponere.vt patrisso pro patrizo Sepe etiā s.pro aspiratōe ponitˀ in his dictōibus quas a grecis sumpsim⁹.vt semis sex septem. sicut vult

pris.in ꝑmo minoris Hic est sciendū ꝙ.s.frequēter īuenitˀ liquescere maxime apud antiq̄s Et ideo de liquidis aliqua dicā.inueniˀ aūt liquescētia tā in vocalibus q̄ȝ in ꝯsonātibus.⁊ de vtraq̄ȝ hic dicā Uocales vt dicit pꝰ.apud latinos omēs ancipites sunt vel liq̄de.i.que facile mō ꝑduci modo corripi possunt Inuenim⁹ enī q̄ndoq̄ȝ vocalē eandē ꝑduci.quādoq̄ȝ corripi.sicut patꝫ in hac dictōe tenebre cui⁹ pnl'.ꝑducitˀ ⁊ corr.virtute illi⁹ liquide q̄ est ibi scȝ.r.⁊ vocanˀ liquide quadā similitudie liquidū enī de facili currit de vno loco ad aliuȝ.sicut videmus in aqua ⁊ vino et oleo Ita etiā in vocalib⁹ facile enī ꝑducunˀ ⁊ corripiunˀ.sicut dictū est Similitˀ dicūtur ancipites.i.dubie.q̄ȝ ad vtrunq̄ȝ possibiles sunt. vt ostēsum est In ꝯsonātib⁹ enī etiā sunt ancipites. scȝ liq̄de.vt.l.r.q̄modo longā mō breuē post mutas posite in eadē sillaba faciūt sillabā His quidā nō irratōabiliter addūt.m.n.q̄ȝ ipe quoq̄ȝ ꝯmunes faciūt sillabas p⁹ mutas posite Unde ouidi⁹,x.metha. Piscosamq̄ȝ guidō grauidāq̄ȝ amathunta metallis Ecce hec lrā.n.posita ī eadē sillaba cū muta.g.nō facit vocalē sequentē.scȝ gui. longā. Scias tamē ꝙ aliter dicunˀ vocales liq̄de ⁊ aliter ꝯsonantes.vocales dicunˀ liquide.q̄ȝ de facili mouentˀ de correptōe in ꝑductionē.sicut ꝑdictū est Cōsonantes vero dicunˀ liquide.q̄ȝ habēt potestatē destruēde correptionis.quādo videlicet nō liquescūt ⁊ nō destruende quādo liquescūt.nā tūc vocalis breuis remanꝫ sicut naturaliter erat Inuenitˀ etiā hec lrā.s. liquescere maxime apud antiquos.q̄ȝ videlicȝ in scāsione metri abijcitˀ consonās cū ꝑcedente vocali.quādo sequēs dictō incipit a vocali.et hoc fit frequēter in hac lrā.m.vt apud oracū. Omnib⁹ hoc viciū est cātoribus inter amicos Quādoq̄ȝ fit in hac lrā.s.vt apud cathonē Successus indignos noli tu ferre moleste Abijcitˀ enī.s.cum sua vocali.u. de hac dictōne successus Quandoq̄ȝ abijcitˀ sine vocali.vt apud oracū. Regis op⁹ sterilisq̄ȝ diu palus aptaq̄ȝ remis Abijcitˀ enī.s.finalis de hoc noīe palus.vt fiat breuis ꝑpter sequentē vocalē.vl' si liquescit.s.vltima hui⁹ nominis pal⁹ in scāsione metri Qd̄ etiā fit apud cathonem. Qd̄ nosti factū nō rectum noli silere.q̄si dicat noli ilere.et apud lucanū Terga sedēt crebro maculis distincta smaragdo In scāsione eī.s.abijcitˀ ⁊ dicitˀ maragdo. Inde etiā est ꝙ disertus corripit ꝑmā sillabā di.cum sit naturalitˀ longa.quādo ꝯponitˀ ex di.et ars. interposita s.causa euphonie qd̄ ibi liquescit Sic ergo frequenter fiebat olim in hac lrā.s.eclipsis.q̄ȝ.s.sonū habet valde facilem et q̄si sibilantē et multotiēs liquescit Nō solū aūt s.liquescit in metro.sed etiā in ꝑsa.licet de hoc pꝰ. nō faciat mentionē Ideo nota ꝙ.s. posita inter duas vocales fere vbiq̄ȝ liquescit q̄ntū ad sonū.i.nō ꝑfertˀ ī simpleno sono.vt nisi.designaui. Hoc aūt nō potest accidere ī x.licet affinitatē habeat cū.s. Non enī videretˀ rōnabile nec euphonie ꝯsonū ꝙ.x.cū sit duplex ꝯsonās semꝑ deueniat ad mediū sonū simplicis ⁊ liq̄de ꝯsonātis.sicut ad sonū de.s.liquida. vt videlicet ꝑferat eo sono q̄ ꝑfertur nisi.dixit vel vexillū vl' auxiliat⁹ Unde aliˀ est dictō ꝑferenda quādo scribitˀ ꝑ.s.⁊ q̄ndo ꝑ.x. sicut manifeste patet in hoc ꝑterito hausit.qd̄ scribitˀ ꝑ.s.quādo est ꝑteritū de haurio ris.⁊ in hoc ꝑterito auxit.qd̄ scribitˀ ꝑ.x. q̄ndo descēdet ab augeo auges Similitˀ patꝫ hoc ī hoc ꝑterito lusit.qd̄ scribitˀ ꝑ.s.quādo est ꝑteritū de ludo is. et in hoc ꝑterito luxit.qd̄ scribitˀ ꝑ.x.quādo est ꝑteritum de luceo ces.vel lugeo ges In quib⁹ intelligētibus patꝫ q̄ȝ differēter ꝑnunciet.x.ab.s.liquida Sicut ergo ꝑnūciatˀ auxit luxit.q̄ndo scribunˀ ꝑ.x. Itē dixit vixit Sic ꝑnunciāde similes dictōes sunt.vt auxiliū auxiliatus.vexillum vexillifer Ad maiorē aūt declaratōem eoꝝ q̄ dicta sunt de liq̄dis scias ꝙ s̄m quosdā triplex est liquescētia litere Est enī quedā liquescentia q̄ dicitˀ quedā habilitas elemēti.s̄m ꝙ facile trāsit de ꝑductōe in correptionē.vel ecōuerso.et hec est tantū in vocalib⁹. Est etiā q̄dam alia liquescētia q̄ attendit q̄ntū ad substātiā litere siue s̄m naturā.platōnis ipius.i.s̄m ꝙ ipa subtrahitˀ et nō ꝑfertˀ.vel semiplene ꝑfertˀ.sicut patuit in hac litera. s Similitˀ habet in multis alijs tā vocalib⁹ q̄ȝ ꝯsonātib⁹ vt suadeo suauis suauitas.ommitto.in q̄bus in scāsione subtrahitˀ.u.vel.m.et est hmōi liquescētia substātial'. ꝑcedens vō accidētalis. Et hec secūda potest esse in vocalibus ⁊ ꝯsonātib⁹.sicut ꝑdictū est Est et tercia liq̄scentia litere q̄ attenditˀ circa litere potestatē.sicut videmus in liq̄dis.l.r.que nō semꝑ cū aliq̄ ꝯsonāte ꝑō.vocalē precedentē.imo ipis liquescētibus vocalis cor. vt illud ꝑ speri.et tenebris addit.q̄s sine luce gerit Hic nota ꝙ liquide posite post mutā in eadē sillaba naturalitˀ ꝑmittunt ꝑcedentē vocalē naturalitˀ breuē corripi. vt assecla et tenebre Unde dixi naturalitˀ breuē.q̄ȝ si naturalitˀ esset longa.nō possꝫ esse breuis.nec in vsu nec in ꝑsa. vnde q̄ȝ mater et frater naturalitˀ ꝑō.ꝑmā. nunq̄ȝ ꝯmatres et ꝯfratres possunt in penul.corripi.nec in vsu nec in prosa Si aūt breuis sit.naturalitˀ potest produci ⁊ corripi. in metro.vt tenebre penul.cor.et tenebre penul. prod. sȝ in prosa debꝫ corripi penul.vt ꝯpatres.tenebre.⁊ hic cōmuniter ⁊ quasi generalitˀ cor. Hug. vero videtˀ fuisse quasi singularis opinionis in hoc Dicit enī in quodaȝ libello quē ꝯposuit de accētu ꝙ quādo liq̄da ponitˀ post mutā in eadē sillaba naturalitˀ ꝙ si vocalis est naturaliter breuis pōt corripi et produci in metro et etiā in prosa.si aūt est naturalitˀ longa tā in vsu q̄ȝ ī prosa prod. vt cōmatres Unde potest dici s̄m eū tenebre penul. corre. ita ꝙ sit accētus antepenul'.q̄ȝ breuis est naturalitˀ Etiā potest dici tenebre penul.ꝑducta.eo ꝙ accētus ꝑncipalis sit in penul.ꝑpter positōeȝ ꝯsonantiū Unde potest tenebre in penul.corripi.et ꝑduci in ꝑsa.ꝑ volūtate legētis.sȝ qd̄ pri⁹ dictū est ꝯmuniˀ tenetˀ.⁊ hoc puto esse veꝝ

Trāsit in.s.ut uerto uer

t sus.ꝯcutio cōcussus.C.vō antecedēte trāsit.t.ī x.vt pecto pexui.flecto xui Hic nota ꝙ sicut dicit hug.in vincio cis. Regula generalis est ꝙ quotiēs t.ponitˀ ante.i.purā sequēte vocali habet sonū de.c.vt lectio amatō.nisi ꝑcedat.s.vel.x.vel aspiratō intercidat īter.t.⁊.i.vel nisi differētia impediat S.antecedēte.vt salustius. X.vt ꝯmixtio Aspiratō itercedit. vt corinthios Et in his omibus ⁊ similib⁹.t.retinetˀ in suo sono.licȝ sequatˀ i.pura Differētia īpedit.ne.t.habeat sonū de.c.licet.i.pura sequatˀ in istis genitiuis litiū vitiū.ad differētiam istoꝝ nomiatiuoꝝ.hoc viciū.hoc liciū. Dicenduȝ

est ergo ad corinth. Extingue flamas lirii Et similit. vitus vitii. vt. t. retineat in suo sono. licet i. pura sequatur Et scias q licet aliquādo. t. habeat sonū de. c. vt dictum est. nō tamē. c. accipit sonū de. t. vnde dictōes q̄ scribunt p. c. debēt p. c. pnunciari. vt facio facis. iacio iacis. aspicio cis. allicio cis. Ea vero q̄ scribunt p. t. accipiūt q̄ndoq; sonū de. c. vt dixi in quatio tis. potior tis. sentio tis. stitio tis. Si aūt queras quō ↄgnoscit an facio scribat p. c. vel p. t. Dico q ad secundā psonā ↄgnoscit q̄ p. c. pnunciat. vt facio facis Et ita de alijs similibus. q̄tio tis. sentio tis. et similia omīa scribunt p. t. licet pnūcient p. c qd potest ↄgnosci ad secundā psonā ꝛ pluralē numerꝝ. Dicim⁹ eni quatio tis. q̄timus. sentio tis. sentim⁹. ꝛ ita de simlib⁹ dicas Amicicia vo. pudicicia. iusticia. et h⁹ modi p. c. scribunt sicut pferunt. q: formant a genitiuo. si veniūt a nominib⁹ secūde declinatōis Uel a datiuo. si veniūt a nomibus tercie declinatōis addita cia. Uiolentia vo et astutia scribunt p. t. sꝫ pnunciant sono de. c q: formant a genitiuo violēti. astuti. addita. a. Prudētia aūt et negligētia scribunt etiā p. t. licet pnuncient in sono. c. q: formant a datiuis. prudēti. negligenti. addita a. et sic de similib⁹ dicas Sꝫ potest dubitari de vigintivnus. q: hic. t. non accipit sonū de. c. Dico q i. hic est in iunctura ↄpositōnis. ꝛ sic nō est ↄtra regulā datā. q: regula hic habet exceptōem. licet hug. nō excipiat hic. vnde ad p̄dictas tres exceptōes debet addi Et nisi i. sit in iunctura ↄpositōnis. vt vigintiunus

Duplex consonās est.

x modo accipit p. cs. vt in hoc nomine apex apicis. modo p. gs. vt in hoc nomine grex gregis. Trāsit tamē et in. u. ↄsonantē. vt nix niuis. necnō in. ct. vt nox noctis. supellex supellectilis. Sꝫ hec ↄtra regulam declinari vident. q: videlicꝫ omīa nomia desinētia in. x. faciūt in cis. vel in gis. genitiuū. exceptis q̄ttuor nominib⁹ q̄ vident ↄtra regulā declinari. scꝫ nix niuis. nox noctis. senex nis. supellex supellectil' Cōposita vo simplicium declinatōem sequent. vt pnox pnoctis. exlex exlegis. subit etiā. x. loco aspiratōis. vt veho vexi. traho traxi Uertit in. f. vt efficio effero Et sciendū q quotiescunq; ex. ppositō pponit ↄpositis dictōnib⁹ a vocali incipientibus. vel ab his trib⁹ ↄsonātibus. c. p. t. integra manet. vt exaro exeo. exigo exoleo. exuro. excutō. expeto. extraho Quidā vo dixerūt q etiā. x. sequēte. s. itegra max. et. vt si dicat exsequor. exspes. sꝫ isti vident facere ↄtra grecor ↄsuetudinē Illi eni. s. sequēte nunq; x. pponūt. sed. k. Melius ergo vt dicit psi. in pmo maio. nos. x. solā ponamus q̄ ponit p. cs. Cui rōem nō solū ipse son⁹ aurium iudicō possit reddere. sꝫ etiā q geminari. s. aliqua ↄsonāte antecedēte minime pōt. geminari autē videret post ↄsonantē si. x. antecedēte q̄ loco. cs. fungit ipsa ↄsequat. vt dicat exsequire. exsequor Qō si liceret. licebit etiam a simili post. bs. vel. ps. quas loco. x. duplicis ↄsonātis accipim' addere. s. vt dicat obssessus. abssessus. qd minime licet. q: nō pōt duplicari ↄsonās alia subsequete ↄsonāte. quoniā nec antecedēte nisi sit liqda ante mutam. vt supellex. suffragor. sufflo. effluo. effringor. vt dicit psi. in pmo li. tractatu de. h. Tamē duplex ↄsonās. x. potest inueniri antecedēte ↄsonāte. vt lanx falanx. ꝛ sequēte. vt expeto Et nota q sicut dicit p. l. an. ulti. li. Nulla alia ps in. x. desinit apud latinos nisi nomia ꝛ ex prepositiō q grecā est. et vix et pax aduerbiū comicū q vnū terenti⁹. qd silr grecū est Et scias q. x. incipit ab i. cū alie semiuocales ab. e. incipiant Et eius ratō. q: in i. terminat apud grecos Uocat eni. xi. sicut docet alphabetū grecū Unde p apostrophen dicim⁹. ix. Unde hic nota q vocales dicunt. q: p se vocē faciūt sine ↄsonātibus. vnde q̄libet vocalis p se facit sillabā. vt amo. ꝛ incipit vocales a suo nomie. et in se terminant siue in nomē suū Consonantes aūt dicunt q̄si cū alio sonātes. i. cū sono vocalis Nō eni possunt pferri ↄsonātes sine sono vocal' ꝛ hoc satis patet in cor platōnib' sicut cū dicimus be. ce. de. simlit nō possunt p se pficere sillabā sine psentia vocal' vocalis vo sine eis sillabā facit Tantū eni fere refert inter vocales ꝛ ↄsonātes q̄ntū inter aīmas ꝛ corpa Anima eni p se mouet ꝛ mouet corp⁹ Corp⁹ autē nō mouet animā nec p se mouet. sicut patꝫ in cadauere. ita ꝛ vocales p se mouent ad pficiendū sillabā. ꝛ ipās ↄsonantes mouēt secū Consonātes vo sine vocalib⁹ imobiles sūt ad pficiedā sillabā Semiuocales aūt ab. e. incipiūt ꝛ in se. termināt absq; x. que sola ab i. incipit. p apostrophē greci nomis. xi. q: necesse fuit cū. x. sit semiuocalis a vocali incipe et in se terminare Que. x. nouissime a latinis assumpta p⁹ omēs ponit lrās qbus latine dictōes egēt q aūt ab i. incipit ei⁹ nomē. ostendit etiā serui⁹ in ↄmēto qd scribit in donatū his vbis Semiuocales sunt septem q̄ ita pferunt. vt incipiēt ab. e. lrā. ꝛ desinēt in naturalē sonū. vt. f. l. m. n. r. s. x. sed. x. ab i. incipit. Idē etiam eutropi⁹ ↄfirmat dicēs. vna duplex ↄsonans. x. q̄ ideo ab i. incipit q apud grecos i eandē desinit i. vt. xi. Mute aūt a se incipiētes ꝛ in. e. vocalē desinētes exceptis. q. et. k. quar altera in. u. altera in. a. finit sua ↄficiūt nomina Incipiūt ergo mute a sono muto siue a sono pprio. ꝛ terminant in sonū vocalis. cū ergo plurimū denominet lrā a pncipio ꝛ sonus mutar sit in pncipio mutus sicut patet in car platōe merito vocate sunt mute Incipiunt ergo vt dixi mute a sono muto siue a sono pprio et terminant i sonū vocalis c. vt be ce de excepta f quā quidā ideo posuerūt semiuocalē vt serui⁹ supra q: incipit a vocali scꝫ ab e sicut semiuocalis. et terminat in sonum pprium. hoc tamē nō facit eā semiuocalē. nomē eni lrē nō mutat esse lrē Unde dicit psi. i pmo maioris Nihil eni aliud semiuocalis habet lrā hec. f. nisi nomis platōem q̄ a vocali icipit. sꝫ hoc potestatē lrē mutare nō debuit Si eni esset semiuocal' necessario terminalis nominū inueniret. qd minime repies Nec āte. l. vel r i eadē sillaba posset poni q̄ locus mutar est dūtaxat nec omnunem ante easdē positā faceret sillabā Uolo etiā te scire q q̄ntū semiuocales vincant a vocalib⁹ tantū vinciūt et ipē mutas vt supra tetigi qd patꝫ ex eo q vocales habent tres pprietates p se eni pficiūt vocē incipiūt nomina ꝛ termināt similit Semiuocales aūt har duas tantū habēt Nā incipiatiue sunt dictionū ꝛ terminales vt nil ꝛ ita de alijs semiuocalib⁹ q̄ quādoq; incipiant dictiones quādoq; termināt terciā vo nō habēt scꝫ q: p se vocē nō pficiūt et ita vincunt a vocalib⁹ Mute vo

nec p se vocē faciūt. nec omēs termināt nomia licet q̄dā ear termināt nomia. sicut. c. d. t. ꝛ hoc in paucis nominibus exercēt. nā pauca nomia desinētia in eas inueniūt. incipiāt tamē nomia. ꝛ ita vnā tantū sibi vendicāt ex illis tribus pprietatib⁹ Uincunt ergo a semiuocalibus. sm q semiuocales a vocalib⁹ q: licet incipiēt. tamē raro termināt nomina. Tamē et apud grecos vocales et semiuocales tantū termināt nomia nō mute. ꝛ merito Illa eni debēt esse in fine q̄ multū sonāt. quia omnis platio plus festinat circa finē et plus sonat. Unde etiā oratores exaltāt vocē suā in fine vel circa finē Habēt ergo semiuocales secundā euphoniā Nā melius et pfectius sonāt q; mute. sicut et vocales ipis semiuocalibus Hec dicta sunt de semiuocalib⁹ grā dei ꝛ de. x.

Vocalis est semper. et

y scribit tantū in grecis nomibus et barbaris sicut et. z. Unde quādo. y. ponit inter duas vocales est vocalis ꝛ p se sillabicat. vnde psopopeya ē sex sillabar et ita de similibus dicas. q: aūt mentō facta est de. x. et. z. que sunt duplices ↄsonātes. et i. aliquando est duplex ↄsonans Ideo hic dicā de i. ostendēs quādo sit duplex ↄsonans et q̄ndo simplex. Deinde etiā subiungam de. u. ↄsonante.

Potest esse simplex con

i sonans. et aliq̄ndo duplex. v. vo tantū est simplex cōsonās. Notandū est ergo q i. ↄsonans posita naturalit inter duas vocales vim suā retinētes. alias seruātes. et maxime in simplici dictōe. accipit pro duplici ↄsonante. ꝛ debet sillabicari cū sequente sillaba vt maior troia. Si eni i. remaneret vocalis essent tres vocales iuncte sine vlla media ↄsonāte. et inde puenīret hiat⁹ intolerabilis. vt vult psi. in. iij li. maioris. In tenuia aūt remāsit i. vocalis. et est ratō h⁹ hec. q: nomiatiuus pluralis neutri generis format⁹ ab ablatiuo singulari desinēte in i. debet supare illū ablatiuū vna sillaba. vt mari maria. forti fortia. Hoc aūt nō fuisset in hac dictōe tenuia. nisi i. remāsisset vocalis Preterea q̄ndo i. est duplex ↄsonans debet sillabicari cū sequēte sillaba qd non fit in tenuia. Notandū etiā q inuenit i. inter duas vocales positū simplex ↄsonās. sꝫ in ↄpositis tantum. vt reiect⁹ reijce. sicut docet psi. in orthographia introducēs exemplū virgilij Tityre pascētes a flumie reijce capellas. Ecce hec quattuor sillabe re. ij. ce. ca. sūt omnes breues. ꝛ faciūt pceleumaticū ↄstantē ex q̄ttuor sillabis breuib⁹. Oportet ergo q i. ibi nō sit duplex consonans. imo simplex. cū nō faciat ibi positionē Ratō autē hec est. q: i. nō est inter illas vocales naturalit. sꝫ grā cōpositōnis. Cū ergo hec ppositō re. naturaliter breuis sit ibi etiā correpta inuenit a poeta. Unde ↄposita excludūtur in hoc q dicit naturaliter Et hoc vult hug. q dicit q baiulo as. est verbū simplex. et sic ibi i. est duplex consonans. ꝛ pducit primā Si aūt baiulo sit ibi ↄpositū verbum. tūc nō est i. ibi duplex ↄsonans. nec pma longa. sꝫ pot⁹ breuis Iuxta illud. Cloto colum baiulat. lachesis trahit. atropos occat Itē dicit hug. q maister cōponit a maior et sterion. q̄si maior in statōne. et debꝫ scribi media sillaba p duo. ij. vnū ↄsonās ꝛ aliud vocale. vt dicat maijster Sꝫ ↄstat q maister habet primā breuem. ꝛ est ↄpositū. ergo si scribat p duo. ij. maijster i. nō erit ibi duplex ↄsonās cū sit pma breuis Alij dicūt q reijcio tā in psenti q; in pterito primā pducere et corripe inuenitur q: ibi i. potest esse simplex ↄsonās. et sic pmam corripit. Unde virgili⁹. Tityre pascētes a flumie reij ce capellas Uel potest i. ibi esse duplex ↄsonās. et sic pducit pma positōne. Unde idē virg. Reijce ne maculis obfuscent vellera pellis. Alie vo ppositōes ↄposite cū hoc verbo iacio penit⁹ pducūt. vt iniicio. adijcō eijcio. pijcio. deijcio i quib⁹ omnib⁹ i. duplex ↄsonās ē ante i. vocalem. ꝛ isti⁹ opinionis fuit maijster bene. His visis dici pōt q i. ↄsonans posita inter duas vocales naturaliter est duplex ↄsonans et positionē facit pcedēti vocali. vt maior. peior. ꝛ hec regula generalis est in simplici dictione De tenuia nō est obiectō. q: ibi i. nō est ↄsonās cū non sillabicet cū secūda sillaba sed p se. q: vocalis est. In cōpositis aūt habet instantiā. Sed hoc pōt excludi in eo. q dicit i. posita inter duas vocales naturalit. q: in ↄpositis nō videt ibi i. esse naturaliter sꝫ pot⁹ accidētaliter. scꝫ ratōe cōpositōis. Aliquādo etiā facit positōem etiā in cōpositis. vt adijcio. eijcio. q: ponit inter duas vocales. ꝛ sillabicat cū sequēti sillaba. licꝫ hoc omnino nō sit naturalit. vt supius declaratū est. Patet ergo quō verificet regula p̄dicta i. cōsonās posita naturaliter inter duas vocales vim suā seruātes. ꝛ maxime in simplici dictione accipit p duplici cōsonāte. Hec aūt pticula vim suā seruātes nō est declarata. Ideo nota q hoc additū est. q: i. positū inter. u. post g. vel. q. ꝛ alterā vocalem nō est duplex cōsonās. imo vocalis. Ratio aūt hui⁹ est. q: altera illar vocaliū. scꝫ. u. nō huat ibi vim suā imo amittit. Iuxta illā regulā de dyptōgis supius datā. scꝫ. u. posita post. g. vel. q. vel. s. sequente vocali in eadem sillaba amittit vim lrē. vt q lingua suadet. Exquo patet q ī his dictōnib⁹ nequior. pinguior. quia. ꝛ similib⁹ ibi i. nō est cōsonās sed vocalis. sicut docet psi. li. iij. maio. in tractatu cōparatiuor. Quidā cōtra p̄dictā regulā obijciunt de coire. vbi i. nō est duplex cōsonās posita inter duas vocales cū pcedēs vocalis corripiat scꝫ co. Unde lucanus. Nec coire patres ꝛc. Sꝫ ex p̄dictis patet solutō. q: videlicet nō est ibi i. inter duas vocales naturalit. imo accidentalit. videlicet grā cōpositōis ꝛ sincope. Deberet eī dici couere. sꝫ p sincopā dr coire. sicut coij. Unde in his dictōnib⁹ coire. coij. coijsse. introire. introierunt ꝛ similibus remāsit i. vocalis cū nō sit ibi naturalit inter duas vocales. ꝛ hoc etiā patet. q: i. nō sillabicat cū sequēti sillaba. sed p se solā. qd nō posset fieri si esset cōsonās. Sic vidimus quādo i. sit duplex cōsonans. Nūc videam⁹ q̄ndo sit simplex. Et dicendū est sm psi. q i. modo p simplici modo p duplici accipit cōsonante. Pro simplici. q̄ndo ab ea incipit sillaba in pncipio dictōis posita subsequente vocali in eadē sillaba. vt iuno iupit. Pro duplici aūt q̄ndo in medio dictōis ab ea incipit sillaba p⁹ vocalē ante se positā. subsequēte quoq; vocali in eadē sillaba. vt maius. peius. eius. p simplici quoq; ī media dictōne inuenit sed in cōpositis. vt iiuria. eiectus. reijce. Uirg. in bucolicis pceleumaticū posuit pro dact. lo. vt

Inter pascentes a flumie reijce capellas

Est consonans quando

u ab ea incipit sillaba in pncipio dictōis posita sub sequēte uocali in eadē sillaba. vt venus. et est tantū simplex ↄsonās. Unde dicit ps. ꝙ in ea ꝑualuit potestas simplicis ↄsonātis. Sȝ videt ꝙ sit duplex cōsonans. Nā si dicā cupiui pnl'. pdu. si dicā cupij. penul. corr. Et sic videt ꝙ. v. sit. i. ibi duplex ↄsonās. ꝛ pstet positōem vocali pcedēti. Ad hoc dicendū est ꝙ. u. tantū ē simplex ↄsonās. nec illa vocalis pcedens positōem ab illo. u. recipit. imo est naturalit longa. sicut patȝ in supino ꝛ pticipio. in qbus nō est. u. ꝛ tamē pducit pnl'. vt cupitus ta. tū. Et scias ꝙ. u. posita post. g. q. vel. s. sequēte vocali in eadē sillaba amittit vim lrē. nā vim ↄsonātis nō habet ibi. cū nō faciat positōem cū altera ↄsonante. vim vocalis nō habet. cū nō faciat cū altera vocali cuȝ qua est in eadē sillaba dyptongū. Et sciendū ꝙ hoc verū est vbi u. cū altera vocali sequēte est in eadē sillaba. vt quis. anguis. Si vō sunt in diuersis sillabis non est verū. vt arguo. exiguus. ꝛ hoc accidit tātū vbi est. g. ꝛ nō q. Nā. q. nunq̄ȝ potest sillabicari vel scribi nisi sequentibus duab' vocalib'. q̄ sunt in eadē sillaba secūdū. ideo q̄ȝuis iste nomiatiu' qs scribat p. q. genitiu' tamē ei' nō scribit p. q. sed p. c. vt cui'. q2 in cuius .i. est ↄsonās non vocalis. Ex pdictis patet ꝙ equus equi. et equus a. um et similia scribunt p duplicē. u. post. q.

De recto ordine literarum

Jcto de diuisione literarum

et earū mutatōne. nūc dicendū est de recto ordine ipaȝ lrāȝ. Scias ergo ꝙ vnicuiqȝ lrē accidūt tria. scȝ nomē. figura. potestas. Nomē. i. nominatō. vt. a. b. ꝛ sunt elementoȝ nomia indeclinabilia tā apud nos q̄ȝ apud grecos. Et hoc duplici de cā Prima est. q2 simplicia et stabilia debēt esse elemēta q̄si simplex fundamentū cui'libet doctrine ꝛ imobile. Secunda est. q2 si variaret eoȝ nominū declinatō. significatio euanesceret. cū vocales a suis vocibus ↄficiūt sua noīa Si enī diceret hoc. a. hui' atis. nō esset amplius nomē illius lrē in obliqs. similr de vnaquaqȝ lrā siue vocali siue ↄsonāte. quare nomia elementoȝ indeclinabilia remanserūt. Figure accidūt quas videm' in singulis lris Potestas vō est ipa pnunciatō. ppter quā et figure et nomina sunt inuēta. Diuidit tamen potestas litere in substantialē ꝛ accidentalē. Substātialis potestas lrāȝ est literā esse vocalē vel ↄsonantē. semiuocalē. vel mutā Accidētalis vō est multiplex. videlicet correptō. productio. aspiratō. leuitas. liquescētia. duplicitas. imutatio. trāsmutatio. Ordo etiā accidit literis. sȝ nō assignat eis p accidente. quoniā ps dr esse potestatis. ꝙ enī aliq̄ lrā pponat vel postponat in sillaba hoc habet a mō pnunciandi. q nihil aliud est q̄ȝ potestas. Accidit ergo ordo literis. q quāuis in sillabis dinoscit. tamē q2 ↄiunctus esse videt cū potestate elemētoȝ. nō absurdū puto nūc illū ei subiūgere. Sunt ergo vocales ppositiue. videlicȝ subsequētibus alijs vocalib' in eisdem sillabis. a. e. o. Subiūctiue. e. u. vt ae. au. eu. oe. J. quoqȝ apud antiqs post. e. ponebat. et ei dyptongū faciebāt. quā p omni. i. longa scribebāt more antiquoȝ grecoȝ Dyptōgi autē quibus nūc vtimur sunt q̄ttuor. scȝ. ae. au. eu. oe. de qb' supra dictū est. nūc ergo de ordine ↄsonantiū videam'. et pmo de ordine semiuocaliū. In semiuocalib' sūt alie ppositiue alijs semiuocalib' in eadē sillaba. vt. m. sequente. n. vt amnis. damnū. somnū. hymn' Et vt dicit papias Somnū somnū ꝛ cetera similia q̄ habēt. m. ante. n. eadem sillaba debēt pnunciari. Et marcian' in orthographia sua dicit. ꝙ litere q̄ inter se copulari nō possūt adiecta alia lrā sociant. vt. m. et. n. cū nō cocant vocali antecedēte vniunt. vt in omni. et in somno. S. quoqȝ ppositiua est sequente. m. vt smurna. smarago'. p. s. nō p. z. scribi debet. Nā vt dicit ps. in pmo maio. Uiciū faciūt qui z. ante. m. scribūt. Nunqȝ enī duplex lrā i capite sillabe posita potest cū alia iūgi ↄsonāte. Preterea. s. frequenter liquescit i metro. z. vero nō. Sic ergo ille versus posset culpari. si smarago' scriberet p. z. quē ponit lucanus in. x. li. Terga cedēt crebro maculis distincta smaragdo S. vero ibi scripta cessat repbensio. Nā. s. frequent liquescit in metro. Et id illa sillaba ma. potest ibi corripi. vt supra ostēsum est. In fine aūt sillabe oēs liquide lo/ lent ante. s. poni. vt puls. hiems. mons. ars. Similit ante. x. excepta. m. vt falx. lanx. arx. arcis. In mutis pponūtur. b. et. g. sequēte. d. vt bdellū gen' lapidis. abdomen. migdonides. C. vō et. p. pponunt sequente. t. vt act'. lectus. dyptong'. Unde peccāt q sillabicant ac tus. sȝ debent sillabicari a ctus. q2. c. cum. t. sunt eiusdē sillabe. et sic de omnib' pdictis et similibus Semiuocalis nulla pponit mutis. nisi. s. sequēte. b. vt asbestus. asbutes. C. vel. q. vt scutū. squalor. P. vt spes. spera. T. vt stat'. ante aliā aūt nullā mutaȝ Hic nota ꝙ sicut dicit ps. p. non patit. r. ante se in eadē sillaba. si aūt obijciat de hoc noie stirps. in quo. r. ponit ante. p. in eadem sillaba. Dico ꝙ ps. intellexit in principio sillabe. Principiuȝ aūt voco. quidqd est ante primā vocalē. Cum ergo. p. nō patiat. r. ibi ante primā vocalē cessat obiectō. Potest etiā aliter dici. Qd enī dicit ps. intelligit q̄ndo. p. sumit in vi sua. et simplicit. ibi aūt nō sumit. p. simpliciter siue in vi propria. imo. ps. ibi collaterales sumunt p vna figura que est apud grecos. ꝛ vocat psi. ꝛ huius est figure Et vt vult ps. in pmo maio. Hoc interest inter elemēta ꝛ lrās. ꝙ elementa pprie dicunt ipe. scȝ pnūciatōes. Note aūt eaȝ lrē. abusiue tamē et elemēta p lris et lrē p elemētis vocant. cum enī dicim' nō posse ↄstare in eadē sillaba. r ante. p. nō de lris dicimus. sȝ de pnunciatōne lrāȝ. Nā q̄ntū ad scripturā possunt ↄiungi. nō tamē etiā enūciari nisi postposita. r. vt princeps. Mute vō semiuocalibus pponunt. Liqde absqȝ. m. omēs pene omnibus. vt Bl. blandus. Cl. clar'. Dl. abodlas nomē barbaȝ Gl. gladi' Tl. atlas. Pl. plan' Fl. flau' Bn. abnuo. sȝ ibi. b magis ē supioris sillabe. q2 ppositō sillabicari debȝ p se Cn. cnid'. Cr. crudus. Dn. ariadne. Gn. gne'. Tn. etna. Pn. therapne. Br. vmbre. Cr. crebre Dr. draco. Fr. frater Gr. grat'. Pr. pratū. Tr. tractus. Ante. m. aūt inuenitur. c. d. g. t. sicut piracmon. alcmena. dragma. admet' ritmos. P. pponit huic litere. s. in principio sillabe. vt ipse. psitacus. et sic ↄstat ꝙ. p. et. s. debēt simul sillabicari B. ante. s. vl'. t. nunq̄ȝ inuenitur in principio sillabe nec

etiam stare potest Et ideo. b. conuertit in. p. vt nubo nupsi nuptū Analogia enī requirebat. b. in pterito ꝛ supino cū essȝ. b. in psenti. sed euphonia cogit scribi p. p. ꝛ nō p. b. dictas dictōes Unde ps. in fine pmi maio. dicit nubo nupsi. scribo scripsi faciunt. quāuis analogia p. b. cogit scribere. sed euphonia supat que etiā nuptā non nubtam ꝛ scriptū nō scribtū. ↄpellit p. p. non p. b. dicere et scribere

De sillaba.

Jsto de litera nūc uiden

duȝ est de sillaba. et de sillaba hoc mō Primo quid sit sillaba quot literis ↄstare videt et potest. ꝛ quo ordine Secūdo de literis terminātibus sillabam Tercio de accidētibus singulis sillabe. Scias ergo ꝙ sillaba vt dicit ps. in. ij. maio. est ↄphensio literarū ↄsequens sub vno accētu ꝛ vno spū plata Abusiue tamen et singulariū vocaliū sonos sillabas nominamus Possumus tamē ꝛ sic diffinire sillabā Sillaba est vox literalis que sub vno accētu. i. vno spū indistant pfert. A singulis tamē incipiēs nō plus q̄ȝ ad sex literas pcedere sillaba potest in latino sermone. vt ab. ars. mars. stans. stirps. Et notandū ꝙ sillabe q̄ ex singulis ↄstant literis nō plures sunt q̄ȝ ipe vocales ex quibus fiunt. Quot aūt ex amplioribus pene innumerabiles. Nulla sillaba tres vocales hȝ. vnde. u. et. i. non aliter iungunt dyptongis nisi loco posite ↄsonantiū. u. tamē etiā tunc iungi pōt dyptōgo cū amittit vim lrē. vt quae. linguae. Sepe inueniunt p duab' vocalib' iunctis. hoc est pro dyptongo singule vocales posite vt plostȝ p plaustrū et inquiro p inquaero. et vbiqȝ p eu. dyptōgo. e. pō. vel i. Que singulaȝ literaȝ sunt. scȝ sillabe ex vocalibus. vt dictū est ↄstant vt. a. et. e. ꝛc Que aūt ex duab' ↄstāt. vel a vocalibus fiūt. et inuenitur dyptongus in ae. oe. vel a vocali et ↄsonante antecedēte vel sequēte Antecedente. vt da. ↄsequēte vt ad. nō plures tamē q̄ȝ tres ↄsonantes antecedere vocalē nec rursus ↄseq nisi tres possunt Sed hic notandū est ꝙ si antecedūt tres ↄsonātes non possunt nisi due ↄsequi vocalē. vt monstrās. nec iteruȝ si ↄsequant tres possunt antecedere nisi due. vt stirps. Si antecedēs sillaba terminet in cōsonantē. necesse est etiā sequentē a ↄsonante incipe. vt artus. ardu'. nisi sit ↄpositū. vt abeo. adeo. peo. Herodian' tamē de orthographia ostēdit ratōnabilius esse sonoriusqȝ q̄ntuȝ ad ipam vocis platōem. in ↄpositis quoqȝ simpliciū regulam in ordinādis sillabaȝ literis seruari. Sȝ ↄtra eum sic obijcit. ergo oblitus. oblat'. obruo. abrado. ꝛ similia si. b. trāsit in secundā sillabā. more simpliciū dictionum primā ↄmunē habere in metris oportet. vt posset etiaȝ corripi. sȝ hoc nusq̄ȝ inuenit Preterea. circūeo et circūago. et similia nō paterent elisionē. m. in pnūciatione si transiret in sequentē sillabā. m. Nec in phibeo. exhibeo inhumatus. anhelo. inhibeo. adhuc. adhinc. et similib' secūde sillabe pncipalis aspiraret vocalis. si terminalis ↄsonans ppositōnis in eā transiret. quō in istic. istoc. et hic. istec. istuc Si vero in media dictōe sillaba a vocali incipiat. necesse est antecedentē q̄ȝ nisi sit ↄposita in vocaleȝ terminari. vt pietas. curialis. peo. ruo. minuo Est tamē quādo in ↄpositis etiā subtrahit ↄsonās. vt coeo cois. quādoqȝ mutat. vt comedo vbi etiā ppositō nō sillabicat p se. sed trāsit ad sequentē sillabā. Iterū scias ꝙ cōsonans posita inter duas vocales semp est de sequenti sillaba in simplici dictōe. vt amo. oro. nisi geminet. tunc enī vna ↄsonās est de prima sillaba. ꝛ sequēs de secūda vt assus. sed in ↄposita dictōne est de pcedenti sillaba si naturaliter sibi coheret. vt adeo. peo Primitiales sillabe. hoc est in principio dictionū posite ab omnib' incipere literis. desinere tamē nō in omēs possunt sed i has In vocales quidē omēs a quacūqȝ ↄsonāte incipiat sequens sillaba vt mare. gen'. filius. vorū. ludus In cōsonantes vō si sequēs sillaba a vocali incipiat. nō possūt sillabe desinere. nisi vt dictū est in dictōnib' q̄ ex ppositionibus in ↄsonātes desinētibus. vel alijs pbibsorationis sunt ↄposite. vt abutor. obaudio. obedio. subeo. aduro. ineo. exacuo. intereo. pago. alterutrū. transeo. Nec tamē si sequēs sillaba a ↄsonāte incipiat. licet antecedētem in quācūqȝ cōsonantē desinere. ergo p singulas cōsonantes. vt potero id tractare conabor.

De litera. b.

Terminat precedentem

b sillabā. si sequēs quoqȝ ab eadē icipiat. vt sabburra. sabbatuȝ. gibbus. gibberosus. gibber. obba Cōposita quoqȝ a ppositōnib' in. b. desinētibus ꝛ ab alijs dictōnib' a. b. incipiētibus. vt subbibo. q̄ tamē ↄsonans. c. sequēte solet plerūqȝ mutari in cā. vt occido accūbo. succūbo. succino. succido. In quibusdā tamē p ab. abs. ppositō cū dictionib' a. c. incipiētibus ↄponit. vt abscondo. abscedo. abscido Ob. quoqȝ est q̄ndo assumit. s. tūc cū ↄponit cū dictōne a. c. incipiēte. vt obscur' obscenus. ita dicit ps. in secūdo li. maio. Sed in. x. li. dicit ꝙ inuenit obs. a quo ↄponit obscen' Unde dicit. obsoleo quoqȝ obsoleui facit. nō est enī a soleo. solit' sum. qd vel solui facit pteritū. sed ab obs. et oleo. sicut obscenus ab obs. et cenādo. F. etiā sequente in eandē ↄuertit b. vt officio. offundo. sufficio. suffero. vl' ↄuertit in. u. vocalem. vt aufero. aufugio. ꝛ ↄponit aufero ex ab ꝛ fero. aufugio ex ab et fugio Ratō aūt quare. b. nō ↄuertitur hic in. f. sed in. u. vocalē est hec. q2 si scriberent ibi duo. ff. dubiū esset vtrū essent cōposita ex ab. vel ad. cū vtraqȝ illaȝ ppositionū cōuertat suā cōsonantē in. f. sequēte ea. Nec est incōueniēs ꝙ b. mutet in. u. cum etiā. u. aliquādo cōuertat in b. vt celebs. cōponit enī a celestē ꝛ vitam et ducens G. quoqȝ sequēte in eā trāsit b. vt suggero. oggānio Nec nō etiā. m. subsequēte. vt summitto Preterea omitto p ommitto dicim' Horac. in secūdo sermonum Aut spem deponas aut artē illusus omittas. subtrahit vnū. m. vt primā corripiat Idē patit. b. sequēte. p vt oppono suppono Quādoqȝ tamē vt dicit maister bene abijcit. b. sequēte. p. vt opio. et opior. sicut. d. in apio. R. quoqȝ sequēte. p. plerūqȝ in eā cōuertit b. vt arripio surripio In quibusdā tamē manet inmutabilis. vt abrogo. abrado. et hoc fit causa differētie. q2 si arrado. arrogo diceremus p duo. r. dubiū esset. vtrū essent cōposita ex ab vel ad. cū vtraqȝ ppositō mutet extremā consonantē in. r. sequēte r. Item ob. retinet b. sequēte. r. vt obruo Alijs aūt q̄buscūqȝ literis sequētib' itegra manet

h.vt abdo.obdo.subdo.subdol⁹.abhinc.abluo.sublat⁹ obloquor.abnego.obnitor.subnix. Ergo nulla nisi pre posita cogat antecedēs sillaba in.b.potest desinere.nisi cōsequēs quoq; ab.a.incipiat vt ostēsum est in pdictis nominib⁹.ita dicit psc.in secūdo li. In tractatu aūt ppo/ sitionum sic dicit psc. A.ab.abs.e.ex.ere. candē signifi catōnis vim habēt Nā et locales ⁊ tpales ⁊ ordinales similiter inueniunt Sz quādo ɔsonās sequit.a.⁊.e. ma gis pponunt in appositōe vt a domo.e iure. Ab vero ⁊ ex.frequenter in ɔpositōe nō solū vocalib⁹.sed etiā cōso/ nantib⁹ pponunt.vt abigo.abduco.exuro.excurro In appositōe vocali quidē sequente semp.vt ab illo.ex illo. consonāti raro Nā.a.quidē et.e. vocali quidē sequēte nō pponunt Ab aūt et ex ɔsonantibus sequētib⁹ solent pponi si nulla asperitas vocis phibeat Abs. tantum i cōpositione ɔsonātibus solet pponi Ab.omnib⁹ in cō positōe ppont literis absq; c.vel.q. vel.t.vt abbreuio abduco.anat. nā b.in.f.ɔuersa est Aufero in quo.b.cō/ uertit in.u. tā euphonie qz differentie causa.ne si affero dicas ab ad ppositione et fero ɔponi videat.abluo. ab/ nego.ommitto.in quo.b.in.m.ɔuertit.arripio in q̄ .b. i r.ɔuertit.asporto in quo.b.in.s.mutat.sicut ⁊ in aspello differentie causa.ne si apporto. ⁊ appello dicam⁹ ab ad cō posita estimentur Hec psc. Unde vius. Ab si ɔponis ele/ menta quecūq; sequunt.C.q.t.tantū simul he tres exci/ piunt Ex pdictis collige q hec ppositō ob.his literis se/ quentib⁹ mutat.b.in illas.sc̄z.c.vt occido.f. vt offero.g. vt oggānio.p.vt oppono Quādoq; subtrahit.b.vt ope rio.si aūt sequat.m.subtrahit.b.vt emitto vel mutat in m.vt ommitto Quādoq; tamē intercipit.s. cū dictōne incipiēte a.c.vt obscur⁹ obscenus Unde quidā dixit de pdictis.Cur.fert.grex.po.mū.nūc.ob.mutat in illas Ex pdictis patet q opprobriū scribit p geminū.p. Cōponit eni ex ob.et probrū mutato.b.in.p. De ab.satis patet p p dicta Sub vt vult psc.in tractatu ppositionū his literis sequentib⁹ mutat.b.in illas.sc̄z.c.vel.f.vel.g.vel.m.vel. p vt succūbo.succurro.sufficio.suffero. suggero. summit/ to.summoueo.supparo.suppono.et sic de alijs lit'bus. In ɔpositōe vo modo localē vim retinet sub.vt subeo. suppono. subijcio.submitto.subduco. subtraho modo diminutiuā vim.vt subrideo.subtristis.suffundo. An vo sub.mutet in.r.seqnte.r.nō facit mentō; psc.in.xiiij.li. in trac.de ppositionib⁹. Sed in secundo li.vt dictū est supra dicit psc.q.b.sequēte.r.plerūq; in eā ɔuertitur.vt surripio zc.vide supra. Dicit etiā ibi psc.q.b.mutat in. s vt iubeo a quo venit iussi Couertit etiā in.s.causa diffe rentie in asporto et aspello vt supra dixi De pdictis di ci potest. cor.fu.gamel.por.precedens sub trahit ad se Quādoq; aūt remanet.b.sequēte.c.vt subcineric⁹. ne ex succo.et cinere ɔponi videat Dicendū; est ergo suc/ contrarie.licet quidā dicāt subcōtrarie p.b. Quidā eti/ am dicūt obcecco p.b.licet hoc nō habeat a psc. Itē no/ ta hec q fm psc.suscipio ⁊ sustuli sunt ɔposita a susum vl' sursum aduerbio et nō a sub ppositōe Suscipio eni cō ponit a susum et capio. Sustuli a susum et tuli.q autez nō sint ɔposita a sub patz Nā si in suscipio fuisset.b. nō fuisset mutata in.s.sequēte.c.imo in.c. sicut in succurro a sub et curro Similiter si in sustuli fuisset.b. nō fuisset mutatū in.s.sequēte.t.imo remāsisset integr.vt in subti mio.ergo nō sunt ɔposita a sub sed a susum vel sursum. Suspicor aūt et suspicio similit sunt ɔposita a susum ⁊ nō a sub Si eni ɔposita essent a sub remāsisset.b.ibi. et nō fuisset mutatū in.s.sicut patet in similib⁹.vt subsito. et subsisto Cōposita ergo sunt a susum vel sursum Hic tamē sciendū est q.s.qd erat in illo aduerbio susu; sub tractū est.pp ter aliud.s.qd erat ex pte illius cōponētis. sc̄z spica vel specio.nā si remāsiss; ibi sicut in sustuli ⁊ su/ scipio geminaret ibi par cōsonās ante alterā ɔsonantē Unde dicit psc. Suspicor quoq; ⁊ suspicio a susum vel sursum cōponunt.sed abijciūt vnū.s.q: non pt est du/ plicari ɔsonās alia subsequēte cōsonāte.quoniā nec an tecedēte nisi sit muta ante liquidā.vt supplex.suffragor.

Nul az superiorem silla

c bam terminat nisi sequēs incipiat a.c.vel a.q. vt bacca.bucca.siccus.succ⁹.q.ecqs.quicq;.at/ qz.Ex hoc quoq; ostendit eandē vim habere.c.et.q.Si obijciat de necdū.necne.necnō.vbi pcedēs sillaba desi/ nit in.c.⁊ tamē sequēs nō incipit a.c.vl'a.q. Dici pōt q psc.intellexit de cōpositis ex pncipalibus ptibus.i. noīe et verbo. Uel dicas q nō sunt cōposita.sed sunt irregu/ lares dictionū aggregatōes sub vno accētu pferende. quidqd aūt p.d.scribit Et scias q.c.cum.c.⁊.i. repsentat plene sonū suū.vt cecus.cib⁹ Cū.a.vero vel.o.vel .u. so/ num habet lrē.k.vt caput.culex.coma. vt quidā dicūt. Itē animaduerte q.c.trāsit in.g.n.pcedente.vt qngenti. Compositū est ergo a qnq; ⁊ centū ɔuersa.c.in. g.ppter affinitatē quā habet.g.cum.n.tantā eni affinitate hab; n.cum.g.q sepe facit.c.cōuerti in.g. pcedente tamē.n. vt quingēti.qdringēti.cui⁹ signū est q si nō pcedat.n.c. nō conuertit in.g.imo remanet integrū.vt ducēti. trecenti. de hoc etiā in.g.dicam inferius.

Non terminat preceden

d tem sillabā nisi sequēs quoq; ab eadē incipiat in simplicib⁹ dictionib⁹ et i plerisq; cōpositis vt abaddir vel abaddier.addo.reddo.redduco.qd etiā reduco dicit Uirg.in.iiij. eneyd. Eiectā classe; socios a morte reduxit Hic tamē ipa cōsonans.d.in ad ppositō ne mutat sequentibus his nouē lrīs.c.f.g.l.n.p.r.s.t. vt accido.accūbo.affectus.aggero.allido.annuo. applico. arrideo.assidu⁹. assideo. attingo. Unde vsus Cor.fla. grans.le.nis.pir.ra.sal.ta.ad sibi mutat Ex quo patet fm quosdam q dicendū est assum affui.nō adsum p.d. assumus nō adsumus Itē scias q.d.aliqndo nō mutat sequēte.p.sed abijcit.vt aperio qd ɔponit ex ad ⁊ pario aliqui dicūt q cōponit ex a et pario sed prius dictu; ma gis michi placet Subtrahit etiā.d.in quibusdā cum se quens d.ctio incipiat a.gn.vl'.sp.vel.sc.vt agnitus aspe ctus ascendo Unde versus Tollit inde tamen sequit si consona post.s. Et est ratō quia regula supra a psc.data est.si due pares cōsonātes pcedūt aliquā consonantem vna illar deb; abijci.vt asto ascendo.ne geminatio cō/ sonantis sit ante cōsonantē.q: nec ante consonantē nec post consonantē debet fieri geminatio cōsonantis.nisi altera illar fuerit liquida.l.vel.r.vt supplico. supprimo. Sed obijcit de idcirco.qdcunq; et similib⁹.quor pma

sillaba desinit in.d.licet sequēs nō incipiat a.d. Dico q illa regula nō semp verificat in ɔpositis fm psc. ⁊ ideo fal lere potest in illis.sicut etiā in his dictionib⁹ adeo.adu ro. Illas aūt sequētib⁹ literis integra manet.d.in ɔpo sitione.vt adbibo.adhereo.admitto.adquiro. aduoco Inueniūt ammitto sed ɔponit ex am.ppositōe insepabi li. Ammitto eni ex a ɔponit.admiror et etia; ammiror ex ad.et ex am.ppositōnibus inuenit Sic ergo.d. integra manet.sequente.q.vt adquiro fm psc. Sed obijcit de quicq;.vbi.d.mutat i.c.sequēte.q. Unde supra dixit psc. q.d.transit in.c.vt accidit quicq;. Dico q hoc intelligē dum est de hac ppositōe ad. q̄ non mutat.d. sequēte.q. vt adquiro.sicut patet p textū psc.qui dicit.alijs autē se/ quētib⁹ literis.integra manet.d.in ɔpositōe.vt adbibo admitto. ⁊ cetera.semp exemplificat de ad.⁊ sic de qcq; nō est obiectio Uel potest dici q hec ɔsonās.d. sequēte q.remanet integra ⁊ nō mutat vt adquiro Hoc aūt di ctum esse videt.quia cū.q.⁊.c.repsentent idē elementu;. videt q sicut.d.mutat in.c.sequēte.c.vt accipit Ita etia; d.sequēte.q.sed remanet tūc immutabilis generaliter i ɔpositis ab hac ppositōe ad.⁊ fere vbiq; etiā in alijs cō positis.hoc dico q: quādoq; mutat in.c.causa euphoie vt quicq;.et etiā quicqd vt dicūt quidā Alij vero dicūt. q quidqd scribit p.d.nō p.c Unde nō mutat ibi.d.sicut nec in quodq; vel qdq; Nec psc.exemplificat nisi de qc/ q;.vt patuit Dicit eni.d.trāsit in.c. vt accipit quicq;. et sic ex verbis psc.nō habet q quidqd scribat p.c. Ite; no ta q nullū verbū desinit in.d. Unde inquit scribit p.t.

Uolo etiā te scire q quedā ɔgnatō siue affinitas est inter.d.et.z. Unde quidā scribentes.d.sepe exprimunt.z in sono.antiqui eni scribebāt medecius.p mezecius. Si militer affinitatē habēt in sono.d.⁊.t.sicut pat; in termi natōne istor nominū.caput apud Par eni distinguit inter.d.et.t.quo ad sonū Itē inter.t.sine aspiratōne ⁊.t. cū aspiratōe est.d.media vt declarabit in.h.litera

Nullā terminat sillabaz

f nisi loco.b.vel.d.vel.s.vel.x.in ppositōnib⁹ sit posita cū sequēs dictō ab eadē incipit ɔsonan te.vt officio sufficio affectus difficilis diffundo efficio. Et ex hoc quoq; muta esse ostendit.f.fm q cū omnes se miuocales simplices solēt in medijs dictōnibus gemi/ nari.hec nō geminatur nec terminat eas sicut ille nisi i suo nomine ppio.sc̄z quādo dicit.f. Sed etiā quādo.l. et.r.ppōnit liquidis more mutar De offa nō est qstio. quia ɔponit ex ob et fans.⁊ ita.f.est ibi posita loco.b.et dicit offa quasi offans.i.ɔtra fantē.q: noceat fanti cum eius os impleat Unde quidā Offa nocet fanti.sed pro dest esurienti Item scias q.f.magnā affinitatē habet cū ph.in sono.vt patet in filius ⁊ philipp⁹.⁊ scribit.f.in lati nis dictōnibus.ph.in grecis.nec tam fixis labris pnun cianda est.f.quā.ph.atq; hoc solum interest.vt dicit psc.

Apud latinos nulli⁹ sil

s labe est terminalis nisi cu; loco.b. vel.d.ponit. vt in ad vel sub vel ob ppositōe.vt aggero ag/ ger suggero aggānio Est quādoq;.n.pncipalis sillabe. et ante se assumit.g.vt p natus gnatus p notus gnotus antiqui dicebāt Unde ignot⁹ nosco gnosco.noui gno/ ui ⁊ post.n.c.sepe posita i.g.ɔuertit.vt in numeris.qua dringenti.p quadricenti.a centū quingenti.septingen octingenti.⁊ hoc eni.n.pposita facit.c.in.g.ɔuerti. q in q bus.n.nō est numeris seruāt.c.vt ducēti.trecēti. sexcenti pcexcenti Ex pdictor declaratōne scias q in his p positōnibus in et con.n.altera.n.sequēte plerūq; muta tur in.g.vt ignosco cognosco ignotus ɔgnitus cognat⁹ ignominia ignar⁹.in quibusdā supradictis subtrahit.n a pdictis ppositionib⁹.q: in altero ɔponentiu; inuenit g.vt gnarus.vl' addit p.pthesim.vt dicat gnosco gnoui. Unde dicendū est.dinosco sine.g. Preterea supinū fa ceret dignitū si ibi esset.g.sicut agnitū cognitū.⁊ pticipiū preteriti passiui faceret dignit⁹ sicut ɔgnitus agnitus qd tamē nō dicimus Itē scias q inter.c.sine aspiratōe et.c. cum aspiratione media est.g.sicut declarabitur in.h. Item i.ɔsonans hab; in sono affinitatē cū.g.⁊ inde est q plures scribūt magister p.g.cum recius fm hug.scri/ batur p duo i.vnū ɔsonās et aliud vocale vt maister.

Non potest terminare

h sillabā Et si opponat de vah et ah ⁊ oh interie/ ctionib⁹ in qbus videt.h. terminare sillabam Dico q hoc fit p apocopā.q: pfecta sunt vocalia vaha aha et oha Nā suū est interiectōnis pferri voce abscō/ dita Interiectōes eni significāt affectus animi q pturi/ bant mentē loquētis ne pfecte loqui possit Hoc intelli/ ge de dictōnibus latinis Nā in theologia vtimur dicti onibus hebraicis in qbus aspirationis nota post tres mutas terminales habet.post.c.vt sadoch.post.p.vt io seph aleph.post.t.vt deleth Itē scias q si aspiratio po/ natur inter aliquā ɔsonantē et vocalē sequentē in eadē sillaba.tūc aspiratō attribuit ɔsonāti pcedenti et nō vo cali sequēti.vt michi.philippus. Itē si dictō incipiēs a vo cali aspirata ɔponit cū alia dictōe remanēte vocali vel muta remanet aspiratō.vt rehabeo.phibeo exhibeo.s; si abijciat vocalis abijcit et aspiratō.vt pheo. Itē nulle ppositōnes vel ɔiunctōnes aspirant.require supra vbi de aspiratōe dixi Nota etiā q sicut dicit psc.inter.c.sine aspiratōe ⁊.c.cū aspiratōe media est.g. Inter.t.sine aspi ratōne et.t.cum aspiratōe media est.d. Inter.p.sine aspi ratione et.p.cū aspiratōne siue.f.media est.b. Sunt igit medie.g.b.d.⁊ dicunt medie.q: nō ita leniter sonāt sicut ille nō aspirate.nec ita aspere sicut ille aspirate Uerbi g ratia.g.nō ita leniter sonat sicut.c.sine aspiratōne.nec ita aspere sicut.ch. Similiter.d.nō ita leniter sonat sicut.t. sine.h.nec ita aspe sicut.th. Et ideo dicit media inter.t.si ne aspiratōe et.t.cum aspiratōne.i.inter.t.et.th. Simili b.nō ita leniter sonat sicut.p.sine.h.nec ita aspere sicut ph.siue.f Et ideo dicit media inter.p.nō aspiratam et.p aspiratā.id est inter.p.et.ph Et notandū est q in leni bus.i.in pdictis trib⁹ ɔsonātibus sc̄z.p.t.c.nō aspiratis pulsus exterior est.i.circa labia.q: formant in extremita te labior.vt patet in cor platōe In asperis vo.i.in illis aspiratis pulsus fit interior.id est in gutture. q: in gut/ ture formant Medie vo ear.sc̄z.b.d.g.obtinēt mediu; locū q: nec formant circa labia nec in gutture.sicut pat; in platone ear sed formant quasi in lingua affixa me/ dio palato qui locus est medius inter guttur et labia Et hec ē vna cā q̄ ɔfirmat psc.b d g eē medias pdicta

k Nullius sillabe potest esse terminalis.

Quacunqꝫ consonante

l sequēte potest antecedentē terminare sillabā. vt albus vlcus soldū alfeus algeo illud vlm⁹ alnus talpa fulsit altus silua mulxi. Q.et.r.solis sequētibus nō inueni antecedere.l.nā.b.et.k. nec possunt p⁹ l.inueniri.

Terminat superiorez sil

m labam quādo sequēs sillaba incipit a.b.vel.p vel altera.m.vt cambises ambo cōparo imperium summ⁹ bāmon Unde vsus Ms.vel.b.vel.p.nusqꝫ vult.n.fore p̄ se.Illi⁹ ergo loco semp.m.ipe loco Notandū q̄ inueniť an ꝯiunctō ꝛ scribiť p.n.vt ibi Eloquar an sileam.ꝛ nunqꝫ inueniť in ꝯpositōne Am aūt p̄positio nunqꝫ inueniť in apositōe.imo semp in ꝯpositione vt di.dis.re.se.am.con. Ex p̄dictis patet q̄ ante .c.d.t.q.f nō est scribenda.m.sꝫ.n.vt nūcubi.tantundē.eundē.idētidem.nūquid.anfrat⁹ Et mutať in p̄dictis.m.in.n. Itē quotiensciiqꝫ hec p̄positō circū ꝯponiť cū dictōe incipiēte a vocali.m.debet scribi sed nō pferri.vt circūago.circūamictus.circūeo Unde vsus Circū ꝯposita vocalis si comittet.Ms.nō pferť.sed sola figura teneť Hoc autē fit ne.m.videať sillabicari cū sequēte vocali ꝛ ppter sonum difficilē.q² sonus ei⁹ terminať labijs clausis.sꝫ statim debēt labia apiri ppter sequentē vocalē Unde etiā in circūeo.is Itē sciendū q̄ inueniť con.et cū Hec prepositio con scripta p.o.ꝛ.n.nūqꝫ in apositōe inueniť.sꝫ in ꝯpositōne tantū Et mutať quādoqꝫ.n.in.m.ꝛ maxie sequēte.b.vt ꝯburo.m.vt ꝯmitto.p.vt ꝯpono.Cū vero scripta p.u.ꝛ.m.nunqꝫ inueniť in ꝯpositōe. Ex quo etiam patet q̄ mecū tecū secū nobiscū vobiscū non sunt cōposita.et est cū quādoqꝫ aduerbiū tpale.vt cuꝫ veneris ad me.i.quādo Quādoqꝫ ꝯiunctō adiūctiua. vt cū seruias mihi diligo te.Quādoqꝫ est p̄positō seruiēs ablatiuo.vt vado cum illo ad ecclesiā.

Terminat antecedentez

n sillabā sequētibus.c.vel.d.vel.f.vel.g.vel altera.n.vel.q.vl.s.vel.t.vel i.vel.u.etiā p ꝯsonantibus positis vel.x.vt manc⁹ cōduco cōfiteor ꝯgru⁹ annus inquiro consit⁹ anthoni⁹ ꝯiungo cōuerto anxius N.aūt sequēte.b.vel.p.in.m.ꝯuertiť.vt imbuo.impius L.vero vel.m.vel.r.sequētibus in eas ꝯmutať.vt collido immunis corrūpo Et pene vbicūqꝫ cō.p̄positio ante dictionē ab.r.incipientē ꝯponiť.hoc idē patiť.et hoc recte cū nec in simplicibus inueniať dictōibus.n.ante.r nisi forte in aliquo pprio nomine.vt henricus cōradus Ex hoc patet q̄ hee p̄positōes in et con.si ꝯponanť cuꝫ dictōne incipiēte ab.r.vel.l.ꝯuertūt.n.in illas.vt irruo. illudo collido corruo Uerūtamē con.ꝯposita cū dictōne incipiēte ab.r.quādoqꝫ retinet.n.Et ideo dicit p̄s.pene et fit causa differētie.vt cōrgo gas.fuisset enī ibi concidentia inter primā psonā hui⁹ verbi corrigo gis.et p̄mam hui⁹ verbi corrigo.gas.fm quosdā Simile iudicium de similibus habeť Itē scias q̄ hec p̄positō con quādoqꝫ in ꝯpositōe pdit.n.sequēte vocali.vt coeo.is. a con.et eo is.subtracta.n.causa euphonie.quādoqꝫ cōuertit.n.in.m.vt comedo dis.ꝛ hoc etiā fit causa euphonie.et sillabicať.m.cū sequēn sillaba et non cū prima Et hoc accidit propter mutationem consonantis Et si obijcias omnis preposito ita sillabicāda est in ꝯpositione sicut p se vt habeť a p̄s.Dico q̄ hoc verificať qndo p̄positio remanet integra.hic aūt corrūpiť cū.n.ꝯuertať in m.Si vltra instes dicēs.Ergo a simili potuit fieri i hoc verbo coco is.vt ꝯuerteret.n.in.m.ꝛ dicať comeo. misimit.Dico q̄ fuisset ibi ꝯcidentia inter secundā et terciā psonā hui⁹ verbi como.is.it.quare causa vitādi ꝯcidētiam illā nō ibi ꝯuersa fuit.n.in.m.imo subtracta est.n.causa vitandi cacephaton.Itē nota q̄ sicut dicit hug. in erge.En apud grecos tantū valet q̄ntū in apud latinos vnde nomina greca siue notha q̄ p̄dictā positōnem habent in sui ꝯpositōne possunt scribi indifferenť modo p en modo p in vt entumema ꝛ intumema energumin⁹ inergumin⁹. encaustū et incaustū.Et sic de silib⁹ dicas.

Nullam terminat silla

p bam.nisi sequēs incipiat a.p.vt lypus apparet appellatiuū.opprobriū.approbatus

Non potest terminare

q sillabam.q².q.et.k.semp in inicio sillabarum inueniunť.Et apud antiqs ponebať cui.p qui sicut et quu.p cu.sillaba ꝛ quur p cur vt supra dixi in.q et.k.de litera Et scias q̄.q.nunqꝫ potest sillabicari vel scribi nisi sequētib⁹ duab⁹ vocalib⁹ que sunt in eadem sillaba secū.Unde licet ille nominatiu⁹ qs scribať p.q. genitiu⁹ tamē eius nō scribiť p.q.sꝫ p.c.vt cui⁹.q² i cui⁹ i.ꝯsonans est nō vocalis Patet etiā ex hoc q̄ equ⁹ eq. ꝛ equ⁹.qua.quū.ꝛ similia debēt scribi p duo.u. vocalia ambo.vt supra dixi in.u.ꝯsonāte vbi egi de lrā

Quacunqꝫ consonante

r sequēte potest terminare p̄orem sillabā vt morbus pcus ordo pficio corfiniuꝫ opidi nomen margo phibeo p̄lego pluceo interluniū carmen carnis corpus arquipotēs arqtenus cursus morsus art⁹ piurus curu⁹ xerxes.In quibusdā tamē ꝯpositis inuenio l.in.r.ꝯuerti.vt intelligo et pellicio.p interlego ꝛ plicio. pellego p perlego.pelluceo p pluceo

Nullaz superiorem silla

s bam terminat in simplici dictōe nisi sequēs incipiat ab eadē.vt cassus.et nisi in ꝯpositis ab his ꝯsonantib⁹ incipiat.scꝫ.c.f.g.m.p.t.vel i.et.u. consonantibus.vt obscurus discutō trāsfero trāsgredior trāsmeo displicet disterminat disiūgit trāsuebo.In omib⁹ p̄dictis cōpositionib⁹ est.s.terminalis p̄positōis Naꝫ in simplicib⁹ dictōnib⁹ necesse est.s.et.c.esse eiusdē sillabe.vt pascua.luscus.Ms.etiā vel.p.vel.t.sequēte.s.i simplici dictōe.s.eiusdē sillabe secū est.vt cosmus. prosper. cestis Et scias q̄ p̄s.in secūdo libro maio.obscure determinat de.s.Scire etiā debes q̄ ait p̄s.in.xiij.li. Ab.m. vel.u.loco consonātis incipiētibus solet in cōpositōne p̄poni.a.vt amēdo.amens.auebo.ante.q.in apositōne abs.vt abs quolibet Ante.c.vero vel.t.in cōpositione. vt abscondo.abscedo.abscido.abstraho.obstruo. abstineo.frequētius tamē a et ab ꝛ abs verbis passiuis vel

ablatiuis iūgunť.vt amor a viro vel ab illo.accipio ab illo.vel abs quolibet aufero vel ab illo aufero. Hec p̄s. Abs etiā in apositōe inueniť cū dictōe incipiēte a.t. vt pijce hoc abs te.De abs etiā dixi i.b. Itē vt dicit p̄s.i.xiij li.Hec p̄positō trās ꝛ ꝯponiť ꝛ separatur.vt trāsuebo trāsfero trans padū trās tybrim.ꝛ quādo ꝯponiť cū dictōe incipiēte a.d.vel.n.vel i.ꝯsonante amittit.ns.vt trado. traduco trano traijcio traieci cū i.vo vocali remanet integra.vt trāsit⁹.ꝛ etiā cū alijs vocalibus.vt trāsact⁹ trāseo Ex dictis patet q̄ in ma.i.j.c.dicendū est cū nollet eaꝫ traducere.vt abijciať.tā in scriptura qꝫ in pnuntiatōne ns.Itē vt in eodē libro dicit p̄s.Di vel dis p̄positiones semp in ꝯpositōne inueniunť.et habēt eandē significationē quā ab et abs.sunt autē separatiue.vt diuido dis.diduco distrabo discurro.qd dya p̄positio apud grecos facit Et sciendū q̄ tūc dis p̄poniť quādo sequiť.c.vel. f. vel.p.vel.s.vel.t.vel i.loco ꝯsonātis.vt discūbo discutō differo diffido diffundo.in quib⁹.s.in.f.ꝯuertiť euphonie causa.displiceo disputo disijcio dissero distrabo distribuo distorqueo disiect⁹ disiungo Alijs vō quibuscunqꝫ ꝯsonātibus sequētibus di p̄poniť.Ut dinosco dimitto diduco digero diluo diruo.ꝛ vbiqꝫ p̄duciť di. excepto dirimo ꝛ disertus.luca.in.v.Et non admisse dirimit suffragia plebis.Orac⁹.Fecūdi calices quē non fecere disertū Componiť aūt dirimo a di et emo interposita.r.causa euphonie Disertus vō ꝯponiť a di et ars interposita.s.Et nota q̄ di quādoqꝫ ꝯponiť cū dictōe incipente a vocali.et tūc aliquādo recipit.r.causa euphonie vel causa vitādi hiatū.vt dirimo Quādoqꝫ recipit s.vt disertus Tamē scias q̄ bis et tris cū ꝯponiť cuꝫ dictione incipiēte ab.f.abijciūt.s.et primā corripit Naꝫ i. ante.f.siue.ph.p̄duciť vt riphe⁹ p̄ter ꝯposita a numeris vt bifidus trifidus bifari⁹ et similia.

Si superiorez finit silla

t bam necesse est sequentē quoqꝫ ab ea incipe vt omitto quotta attic⁹ attinet Si opponatur de atqꝫ atubi astubi vtiqꝫ postqꝫ Dico q̄ non sunt proprie ꝯpositōes.sed potius quedā irregulares dictionū aggregatōnes.et sic obiectō cessat

Nullā terminat sillabaz

x in media dictōe nisi in ꝯpositis a p̄positōne ex que integra manere pōt sequēte.c.vel.p.vel.q. vel.t.vt excurro expello exquiro extēdo.S.etiā sequēte ex abijciť.s.vt exequor Unde vsus.X.p̄cedēte cadit.s. de pte sequēte.L.qꝫ sequēte inueniť in hoc nomie exlex ex integra.F.enī sequēte in eā ꝯuertiť.x.vt efficio effundo effero.Ceteris vero ꝯsonātib⁹ sequētib⁹.e.nō ex preponi solet.ita dicit p̄s.in.ij.maio.In.xiij.aūt libro sic dicit Etiā in apositōne et ꝯpositōne inueniť ante.b.d.g.l. m.n.r.ꝛ ante.u.et i.loco ꝯsonātiū positas.vt ebibo educo egero eludo emineo enarro eruo eripio eueho eijcō qd ꝯponiť ab.e.et iacio ꝯuersa.a.in i.vnde debet scribi p duo.ij.Reliquis vō ꝯsonātib⁹ sequētib⁹ ex preponiť nō.e.scꝫ.c.vt excubo.f.vt efficio effundo. effero in quib⁹ et similib⁹.x.in.f.ꝯmutať euphonie causa.b.vt horreo. exhorreo exhibeo.p.vt expello.q.vt exquiro.t. vt extendo Uocalibus qꝫ sequētib⁹ tā in apositōe qꝫ in ꝯpositione ex p̄poniť.vt exaro exegi exigo exoletus exulcero exequať exaudio.S.vō sequēte.x.abijcit.s.vt exequor. ab ex ꝛ sequor Sed queriť de hoc qd dicit p̄s.q̄ in.x.nulla sillaba terminať in media dictōe.nisi in ꝯpositis a p̄positōe ex q̄ integra manere potest sequēte.c.ꝛc Inueniť enī instantia in dextra dextrorsum.sexcēti sexdecim. textus sexaginta ꝛ similib⁹ Ad hoc dico q̄ p̄s.hic obscure locut⁹ est Unde p̄dicta verba ei⁹ a diuersis diuersimode exponunť Quidā enī dicūt q̄ intelligunť de ꝯpositis et nō simplicib⁹.et sic nō est obiectō de textus. quia simplex est.q̄ aūt desinat in.x.in media dictōe.testať p̄s. dicēs in.xj.li.X.antecedēte vnū inuenio in tus.vt a texo textus.sic ergo intelligiť de cōpositis Sed quidā coartant hāc regulā ad cōposita ab aliq̄ p̄positōe.et sic nō esset obiectō de sexdecim.q² nō est cōpositū a p̄positōe sꝫ a nomie.et tūc est sensus Nulla sillaba in iūctura compositōnis desinit in.x.in aliquib⁹ cōpositis a p̄positōe. nisi in cōpositis ab ista p̄positōne ex.q̄ integra manere potest sequēte.c.ꝛc Quidā vō dicunt q̄ generaliť intelligendū est qd dicit p̄s.Nā nulla sillaba in iunctura compositōis desinit in.x.nisi in cōpositis ab ex.Si ergo obijciať de dextrorsum.dico q̄.x.non est ibi in iunctura cōpositōnis siue in media dictōe seu in fine p̄mi cōponentis.imo est ibi.r.Cōponiť enī a dextera et versum Et scias q̄ tūc dicit.x.poni in iūctura cōpositōis.quādo est finis p̄mi cōponētis.et nichil addiť inter cōponētia. Sꝫ tūc opponiť de.x.sexcēti.q² hic.x.est in iūctura cōpositionis.Cōponiť eī a sex et centū.Ad hoc dicūt quidā q̄ sescenti p.s.debet scribi.q².x.mutať in.s.Alij dicūt q̄.x.abijcit et sic secenti et sedecim scribunť sine.s.ꝛ.x.ꝛ hoc magis michi placet Sexaginta enī cōponiť a sex et gentos qd est decē.Unde nō est ibi.x.in iūctura cōpositōis. q² a apponiť et addiť inter cōponētia. Unde nil prohibet qn scribať p.x.Aliqui sunt q̄ intelligūt p̄dictā regulā in simplicibus et cōpositis.Unde sic exponūt verba pris. In.x.nulla sillaba terminať in media dictōne nisi sequēte.c.vel.p.vel.q.vel.t.et hoc apparet in cōpositis a p̄positione ex.q̄ integra manere pōt in his verbis.expello. excurro.exquiro.extendo.Predicta regula sic intellecta est plana.et verificať taꝫ in simplicib⁹ qꝫ in compositis generaliter.

Uocalis est.et ideo po

y test terminare sillabā.et incipe quacunqꝫ cōsonante sequente vel p̄cedente sicut omēs vocales faciūt

In peregrinis dictioni

z bus semp in p̄ncipio inueniť sillabe Et si antecedat alia sillaba necesse est eā vel vocalē desinere vt gaza.vel in.n.vt melanzothos. vel in.r.vt ariobarzanes.Sed opponiť de achaꝫ.vbi.z.nō in p̄ncipio sꝫ in fine sillabe est.Potest respōderi q̄ nomē hebreū est. Pris.aūt de latinis vel grecis dictōib⁹ intelligit Et scias q̄ pegrinū hic pprie apellať grecū. Aliquādo autez sub pegrino cōprehendiť greca dictio et barbara. aliquando omis dictio q̄ nō est in ppria lingua.

De quattuor accidentibus sillabe.

Iximus de literis ter

minantib⁹ sillabā.nūc de accidentib⁹ sillabe dicamus.
Scias ergo.ꝙ vnicuiqȝ sillabe accidit tenor. spirit⁹.
tempus.numer⁹ lrāꝝ Tenor acut⁹ vel grauis vł circū
flexus.in dictōe tenor siue accētus cert⁹.absqȝ ea dictō
ne incert⁹.nō pōt tamē sine eo esse Simulit spūs asper
vel lenis.Tēpus vnū vel duo.vel etiā vt qbusdā placet
vnū ⁊ semis.vel duo ⁊ semis.vel tria Unū.vt si vocał
est breuis p se.vt eo.vel etiā si vna ꝯsonās simplex seqt.
vt caput Unū ⁊ semis in ꝯmunib⁹ sillabis.vt lacrime.
Et sciendū ꝙ nō solū ante.l.vel.r.sȝ etiā ante.m.vt supra
docuimus ⁊.n.posite mute faciūt ꝯmunes. Preterea
m.ante.n.posita faciūt quidē ꝯmūes sillabas.Illud qȝ
nō est ꝑtermittendū ꝙ trib⁹ ꝯsonātib⁹ sequētib⁹ pōt fi
eri ꝯmunis sillaba.quādo in pncipio sillabe sequentis
post vocalē correptā.s.⁊ muta.⁊ post eā liqda sequitur
Quippe cum.s.in metro subtrahi more soleat veteꝝ.vt
horac.sſmonū.li.i.Ligmus insani ridentes pmia scribe.
In longis natura.vel positōe duo sunt tpa.vt dos ars
Duo ⁊ semis.quādo post vocalē naturalit longā vna
sequit ꝯsonans.vt sol Tria quādo post vocalē natura
liter longā due ꝯsonātes sequuntur.vel vna duplex.vt
mons rex Tamē in metro necesse est vnāquāqȝ sillabā
vel vni⁹ vel duū accipi tēpoꝝ Numer⁹ scȝ lrāꝝ accidit
sillabe.quia vt supra diximus.nō minus qȝ vnius. nec
pl⁹ qȝ sex lrāꝝ apud latinos pōt inueniri sillaba.
Prima ps hui⁹ opis de orthograuia explicit.

Secūda ps de accētu siue secūdus liber incipit

xpleta iam per dei

gratiā pma pte hui⁹ opis que est or
thographia Nūc de secūda pte.s.de
accētu videamus.De accētu aūt hoc
modo dicemus Primo ostēdemus
quid sit accētus et quot sunt Secun
do ponem⁹ regulas generales accētus ⁊ qstiones circa
eas Tercio manifestabim⁹ q ⁊ quot loca obtineat accē
tus ⁊ quare Quarto aūt ponem⁹ quasdā regulas ge
nerales valētes ad accētū cui⁹libet sillabe Quinto sub
iungemus regulas spāles de accētu pme et medie silla
be.⁊ sumat hic largo mō accētus etiā ad tpus Sexto di
cemus de accētu ptiū indeclinabiliū.Septimo de sex i
pedimētis accētus.⁊ de dubijs circa ea.

De accētu generali

a Accent⁹ est regularis mo

dulatō vocis facta in significatiua pnūciatōe
pncipalit adiacēs vni sillabe.Regularis dr ad differē
tiam metrice modulatōis.⁊ mellice.q accētum nō consi
cit regularē.Adiacet autē accētus pncipalit vni silla
be.quāuis sm ipm totalis dictō iudicet.Et dicit accen
tus ab accinēdo.i.ad significandū aliqd canēdo. qnia
accētus ad hoc inuētus est.vt significatō dictōis meli⁹
distinguat Tres aūt sunt accētus.scȝ.acutus.grauis. ⁊
circūflexus Acut⁹ fit p eleuationē vocis.vt in pma sil
laba hui⁹ nomis domin⁹.Grauis fit p inclinationem
vocis.vt patȝ in media ⁊ vltima sillabis hui⁹ nominis
domin⁹.Circūflexus autē fit ptim p eleuationē.⁊ ptim
p inclinationē vocis.vt patet in pnł.hui⁹ īfinitiui ama
re.Unde dicit pſ.in libro de accētu. Accētus acut⁹ ideo
inuētus est.q: acuit siue eleuat sillabā.Grauis vō eo ꝙ
deprimat atqȝ deponat.Circūflexus iō. q: deprimat et
acuat Et nota ꝙ quidā dicūt circūflexū nihil esse in tpe
nostro.ponētes illū sub acuto.sȝ errāt penit⁹ ꝯtra natu
ram ⁊ artē loquētes.q: inter acutū ⁊ grauē oportet me
diū inueniri.Duo vō sunt pncipales accētus.scȝ acu
tus ⁊ circūflexus.Grauis enī est secūdarius. In nulla
ergo dictōe possunt esse simul acut⁹ ⁊ circūflexus. nec
duo acuti.nec duo circūflexi.Habito ergo accentu ali
cui⁹ dictōis acuto vel circūflexo:reliq sillabe eiusdē di
ctionis grauant. Et hoc obsuat in simplici dictōne.vt ro
man⁹.⁊ i ꝯpositis.vt malesan⁹.vno enī accētu regitur
pncipali. Notandū est ergo ꝙ nulla sillaba breuis
circūflectit. Itē omis dictō monosillaba naturalit bre
uis acuit.vt qs.dux.naturalit longa circūflectit.vt sol.
⁊ par. Itē in bissillabis si prima fuerit lōga naturalit:et
vltima breuis:prima circūflectit.⁊ vltima grauatur.vt
ham⁹.⁊ vrbe. In omibus alijs bissillabis acuit prima.
⁊ vltima grauat.siue ambe sint longe.vt estas.siue bre
ues.vt mare.siue prima breuis ⁊ vltima lōga. vt amāt.
siue sit prima breuis naturalit.sȝ lōga positōe.vt frāgo
pco.arceo.fontes.nact⁹.cessi.gessi. In polisillabis.id est
in trissillabis.⁊ sic de iceps si pnł.breuiet:antepnł. acuit
vt domin⁹.⁊ misericordia. Reliq grauant. Si vō pnł.
sit lōga naturalr.sȝ vltia breuiet.pnł.circūflectit vt ama
re. In reliqs aūt polisillabis pnł.accuit.⁊ reliq grauant
siue pnł.⁊ vltima pducāt.vt amarēt.siue pnł.sit breuis
naturalit.sȝ lōga positōe.vltima existēte lōga seu breui.
vt ꝯstringit.vel constringit.ꝯstringūt.

Questiones circa accētum

D maiorē intelligenti

am pdictaꝝ regulaꝝ a pris. traditarū.hic aliq
dubitabilia moueam⁹. Quero igit primo qd sit tpus p
ductū ⁊ quid correptū. Ad hoc dico ꝙ tps correptū dr
hoc in q generat vox vel sillaba aliqua. ita ꝙ nō possit
generari in minori.ad hoc ꝙ saluet species illi⁹ lrē vel sil
labe. Tēpus vō pductū dr ipius tpis correpti gemina
tio. Et si obijcias omē ꝯtinuū est diuisibile i infinitū.et
tēpus est hui⁹mōi:igit poterit in infinitū diuidi. Dico ꝙ
tpus sm se ⁊ p naturā ppriā est diuisibile in īfinitū.sȝ in
ꝯparatōne ad formā vocis platā in specie nō est diuisibi
le in infinitū. Pōt enī aliqd in se esse diuisibile i infinitū
In ꝯpatōe tamē ad formā rei simplicit. vel ad formam
rei relatā ad motū:nō est diuisibile i infinitum. Uerbi
gratia. Caro sm suam quantitatem sm quam quanta
diuisibilis est in infinitum.si tamen diuidatur actu.cō
tingit deueire ad quantitatem:quam non est vltra di
uidere.ad hoc ꝙ maneat spēs carnis. Similiter ⁊ ignis
diuisibilis est sm qntitatem in infinitum si tamen diui
dat actu aliquādo est idiuisibilis ratōne spēi. Cōtingit
enī p diuisionē venire ad minimū ignē.q ⁊ si habeat for
mā ignis ⁊ spēm ⁊ possit vlteri⁹ diuidi manēte forma ⁊
spē ignis:nō tamē pōt vlteri⁹ diuidi p spēs. ⁊ ita ꝙ ma
neat motus sursum.⁊ ita q ad formā relatā ad motū est
aliquādo ignis idiuisibilis.q tamē de se est diuisibilis
in infinitū. Similit aūt est ⁊ i successiuis sicut ⁊ in voce
⁊ in tpe ꝯmēsurante ipam.nā qȝuis tps sm se i infinitū

sit diuisibile:tamē ꝯparando ipm ad vocē quā mensurat
manifestū est ꝙ ꝯtingit vocē generari in aliquo tpe tam
paruo.ꝙ si generaret in minori nō saluaret i eo spēs vocis
⁊ tale tps dr hic correptū. Et hui⁹ geminatō ꝯstituit tps
pductū.sic ergo manifestum est.ꝙ nō omne tempus est
pductū.quāuis de se sit diuisibile i infinitū.q: sic non su
mit tpus pductum.sed p geminato tpe correpto sicut di
ctum est.scȝ sm ꝙ est idiuisibile nō in se. sed i ꝯpatōe ad
vocē siue ad ipam formā vocis.sic aūt nō est idiuisibile
in infinitū Itē querit cū tanta videat esse mora i graui ac
centu qnta i acuto sm eleuatōem.q: magis ponit acu
tus esse accētus pncipalis qȝ grauis:quare ergo ponū
tur alij accētus a graui esse pncipales.⁊ grauis nō Ad
hoc respōdeo ꝙ accētus pncipalis fit ppter sonoritatē.
Sonoritas aūt magis habet p eleuatōeȝ qȝ p depssio
nem.⁊ pptera accētus q ꝯsistūt in eleuatōe magis cō
stituunt pncipales qȝ ille q ꝯsistit in depssione.sed acu
tus et circūflexus magis ꝯsistūt in eleuatōne. ⁊ grauis
magis in depssione.⁊ pptera ponunt acut⁹ ⁊ circūfle
xus esse pncipales.et grauis nō.ꝙ aūt sonoritas magis
habet p eleuatōnem qȝ p depssionē.sic ostendit. Mora
maior maiorē causat sonoritatē. sed maior est mora in
eleuatōne qȝ in depssione.ergo maior sonoritas. Et ꝙ
maior sit mora i eleuatōe qȝ i depssione sic ostendit. Ele
uatō nō fit nisi p motū instrumētoꝝ sursum. depssio ve
ro p motū eorundē deorsum. Sȝ ipa istrumēta cū sint
grauia.naturalit mouent deorsum.nō aūt sursum. nisi
p violentiā.⁊ ideo facili⁹ mouent ad depssionē qȝ ad ele
uatōem.et ideo minor fit mora i depssione qȝ i eleuatōe
quare cū i accētu graui fiat depressio.i alijs aūt eleuatō
minor fit mora in ipo qȝ in alijs.⁊ ita minor sonoritas.
Si aūt dicas ꝙ circūflexus ꝯsistit tā in eleuatōe.qȝ i de
pressione.et ita quaten⁹ erit accētus pncipalis. eatenus
erit ⁊ nō pncipalis.iam patet solutō.maior enī mora fit
in eleuatōe qȝ i depssione.et ideo maior sonoritas fit et
magis ꝯsistit ⁊ pncipalius in eleuatōne qȝ i depssione.
Et ideo rōe eleuatōis dr pncipalis. et rōe depressionis
secūdarius Itē querit quare tantū vn⁹ accētus pnci
palis debet esse vni⁹ dictōnis. Solutō. Accentus pnci
palis est ad ꝯtinuandū ptes dictōnis sic ꝙ fiant tanqȝ
vnū materiale respectu significatōis replentande Hoc
aūt maxime fit p aliqd vnum ꝯtinuās.quare necesse est
esse in dictōe vnicū accentū pncipalē ꝯtinuantē ei⁹ ptes
ad quē reliquę sillabe dictōis inclinant quēadmodum
omnes ptes corpis ad vnā ꝯmunē pfectionē pncipalē
inclinant.inqntū sunt ptes vni⁹. Itē querit. quare accē
tus circūflexus nō potest fieri nisi in lrā vel sillaba natu
raliter longa.acutus vō in breui potest fieri. Ad hoc di
cendū est.q: circūflexus accētus ꝯsistit in eleuatōe ⁊ de
pressione Ad hoc aūt ꝙ eleuatō ⁊ ipa depressio sint su
pra idem atqȝ supra eandē literā exigit duplex tps.quia
vtrūqȝ in vno tpe nisi fuerit.pductū fieri nō pōt simul.
Unde necesse est ꝙ illa vocalis q accipere debet circū
flexum accentū habeat tps pductū. Unde nō pōt fieri
accētus circūflexus.nisi i lrā naturaliter longa. Acut⁹
aūt accētus ꝯsistit i sola eleuatōe.quā i vnico tpe supra
vnā lrām fieri ꝯtingit. Unde cū omnis vocalis ⁊ omis
sillaba habeat vnū tps ad min⁹.potest omis vocalis ⁊
omis sillaba sustētare acutū accētum. Ex hoc patȝ ꝙ qȝ
uis sillaba longa positōne terminet p ꝯsonantē.⁊ gemi
natō ꝯsonātis terminet in depssione.sicut accētus circū
flexus.tamē ob hoc nō ꝯtingit ꝙ in sillaba tali fieri ha
beat talis accētus.q: supra eandē lrām numero.⁊ ante
qȝ aliqua lrā grauet in voce.oportet fieri eleuatōnem ⁊
depssionē vbicunqȝ debȝ fieri circūflexus accētus. Un
de subsequēs geminatō ꝯsonantiū facere nō pōt ꝙ cir
cūflectat illa vocalis.si simplicit fuerit correpta Itē
querit de regulis quas dat pris. de dissillabis et polisil
labis sic Si pnł.fuerit pdu.naturaliter.et vltima fuerit
correp.pnł.circūflectit. Si aūt pnł.fuerit correpta natu
raliter.et vl.pdu.acuet et non circūflectet. Querit ergo
causa. Uidet enī ꝙ dicat falsum.q: circūflexus accentus
nō exigit nisi sillabā naturalit pdu.vnde videt siue vlti
ma pdu.sit siue cor.dūmodo penul.sit longa naturalit
ꝙ supra ipam lrām possit fieri accētus circūflexus. Itē
circūflexus accētus determinat sillabā naturalit pdu.
ergo pductō ꝯfert ad hoc ꝙ sit circūflexus accentus. er
go vl.existēte pdu.magis circūflectet penł. existēs pdu.
qȝ vltima existēte corr. Ad hoc dicendū ꝙ vl. existēte p
ducta.nō potest penul.circūflecti. Et hec est causa. q: ac
centus circūflexus nō patit post se in eadē dictōne du
as sillabas breues.et vna sillaba pdu.eqpollet duabus
breuib⁹.pptera nō patit post se circūflexus accēt⁹ vnā
pdu. Causa aūt quare nō patitur duas sillabas breues
post se est.q: nō patit post suā eleuatōem nisi duplicem
depssionē. Unde cū post eleuatōnem factā in ipo circū
flexo.adhuc fit i eodē depssio.nō erit post ipm nisi vna
sillaba breuis.vel vna depssio.et ita nō patit post se du
as sillabas breues vel vnā pdu.que eis eqpollet. Item
causa quare nō patit post se nisi duplicē depssionem est
q: pncipalis accētus cū non possit esse in fine.attendit
tamē in eleuatōe ad finē.et iō maxime sm ꝙ potest debȝ
esse ppinquus fini.sȝ si ppinquus fini nō erit.sequit ip
sum magis qȝ vna depssio. Unde post eleuacōȝ pnci
palis accētus nō ponit nisi vnica et duplex depssio.vni
ca.vt qndo penul.acuit.duplex.vt quando penul.circū
flectit.vel antepenul.acuit Ad primū obiectū dicen
dum ꝙ circūflexus simulit exigit sillabā naturalit pdu.
nō quocūqȝ modo.sȝ subsequēte sillaba existente breui.
Unde nō solū exigit sillabā naturalit pdu. sȝ etiā ita ꝙ
subsequat sillaba breuis. Ad aliud dicēdum ꝙ pdu
ctio dupliciter ꝯfert ad accētum circūflexū.qd aliqndo
fit aliquādo nō. Confert enī pductio ad accētum circū
flexum.si sit in eadē sillaba cū accētu circūflexo. nō con
fert aūt si sit extra sillabā. Dubitat de hoc qd est su
pra suppositū scȝ ꝙ tantū duplex depssio fieri debet post
pncipalē accētū et ꝙ sillaba longa habeat qsi duas de
pssiones.tūc enī videt ꝙ antepenul.nō potest acui. pnł.
existēte pdu. Tunc enī sequit triplex depssio pncipalē
accentū. Et dicendū ꝙ eleuatio acuti accent⁹ potest p⁹
se triplicē depssionē habere dicto modo. sȝ nō eleuatio
circūflexi. Cui⁹ causa.q: accent⁹ de sui natura determi
nat sibi depssionē. Unde nō tam attendit duplex deps
sio post acutū qȝ post circūflexū.et sic nō tantaȝ facit so
noritatē.nec turpē sonuȝ depressionis. Itē querit de
hoc qd dicit ꝙ in trissillabis quādo pnł.est correpta. an

tepenul. semp acuit̄. Et seruat accētum principalē Sed ex quo antepnl' potest esse correpta sicut et pnl'. queritur tūc quādo vtraqꝫ eaꝝ est breuis. q̄re magis accētus pncipalis cadit sup antepnl' q̄ꝫ supra pnl'. Solutō. hoc est ꝑpter maiorē tēpoꝝ distinctōem. q2 maior est distinctō tempoꝝ vt vtraqꝫ. scꝫ tā penul. q̄ꝫ antepnl'. existēte corr. si antepenul. acuat̄. q̄ꝫ si acuat̄ pnl'. et hoc sic ꝯspiciendū est. Hec dictō legere corri. in penul. et antepenul. si ergo supra penl'. fieret accētus nō determinaret̄. vtrum esset breuis vel longa. quia tam breuis q̄ꝫ longa potest acui sed cum sit acutus in antepenul. determinat̄ per prolationem ipam penul. breuem esse

De locis accentus.

Ositis regulis generali

bus accētus. et motis q̄stionibus circa eas. videamus quot loca obtineat accētus pncipalis et quare Scias ergo q sicut dicit pŝ. in libro de accētu. Acut9 accētus apud latinos duo loca obtinet penul. et antepenul. Apud grecos vo antepenul. et penl'. et vltimā. circūflexus vero penul. tantū Ponit̄ nanqꝫ grauis accētus cū acuto et circūflexo in eadē dictōe. sꝫ nō i eadē sillaba Obseruat̄ nanqꝫ accētus vnus in integris dictōnibus vt romanus. hyspanus. In ꝯpositis vero vnius similiter. vt malesanus. interea loci.

D declarationez predi

ctoꝝ. Primo querit̄ quare apud nos pncipalis accētus nō potest fieri in vltima sillaba ꝓprie sicut apud grecos. cū nos grecoꝝ imitatores sim9. Solutō in vltima sillaba ꝯuenientior est depssio q̄ꝫ eleuatio. q2 in fine dictōnis claudunt̄ labia ꝓprie et q̄escūt. sꝫ ad hoc q claudunt̄ instrumēta oportet q sit mot9 deorsum. et ita depssio. sꝫ accētus principalis nō fit p depssionem. sꝫ p eleuationē. et ita apud nos supra vltimā sillabā nō fit pricipalis accētus. et hec est ꝯsideratō latinorum. quare in vltima sillaba ꝓprie nō accidit principalis accētus. Ratō autē quare ipi greci sup vltimā sillabam potuerūt habere principalē accentū hec potest eē. quia signatō dictōnis maxime ꝯgnoscit̄ p finē. et idō ad discernendum signatōem dictōnis potuerūt accētuare in vltima sillaba q̄ est finis dictōnis. et hec potuit esse eoꝝ ꝯsideratō Itē querit̄ quare principalis accētus apud latinos habet solū hec loca. scꝫ penl'. et antepnl'. et nō plura. Itē cū vterqꝫ fiat in loco penul. Querit̄ quare nō simili fiat in antepnl'. et hoc est querere q̄re circūflexus accētus nō fit in antepenul. loco sicut acut9. imo solū fit in loco pnl'. et acut9 in vtroqꝫ loco Ad primū dico q accētus principalis fit in dictōe aliquo modo ꝑpter discernendā significationē dictōis. Unde inest dictioni p relationē ad suā significationē. sed significatio principalis dictionis attendit̄ penes finē. et ꝓpterea iuxta finē. sm q iā dictū est fieri debet accētus principalis quia in fine fieri nō potest sicut supius est ostēsum. q̄re oportet q sit in loco posit9 primo fini. sicut in penul. vl' in pximo tantū vno mediāte. sicut i antepenul. et ita nō potest principalis accētus habere plura loca. nec alia ab istis. Alia causa ad idē. q2 si ponat̄ accētus principalis alibi sicut in loco p̄cedēte antepenul. fieret nimia depressio. et ita nimia insonoritas. vt patet in hac dictōe ꝑdixerit. Si enī fieret accētus principalis supra primam sillabā. nimia fieret depssio ꝓpter tres subsequētes versus finē dictōis. et ita nimia insonoritas. sicut patꝫ in experimēto. vel sensibilit̄ si ꝓferat̄ dictō illa tali modo. sic ergo necessariū fuit principales accētus nō plures esse. vel alios situs habere. Ex hoc etiā patet. q̄re vterqꝫ pncipalis accētus cadit in penul. sillaba. vel i antepenul. q2 ex iam dictis patet q ad euphoniā faciēdam post eleuationē principalis accētus nō debet fieri nisi vna depssio. vel due ad plus. sꝫ principalis accētus in eo q tal' solū ꝯsistit in eleuatōe. q̄re cū principalis accētus qui ē circūflexus habeat in fine sui depssionē. et post eleuatōnem nō debet seq̄ nisi duplex depssio ad plus causa p̄dicta. ꝓpterea solū in penul. fieri habet circūflex9. Si vo fiat in antepenul. ipe circūflex9 habet post eleuatōem. in quo ꝯsistit accētus principalis depssionē vnā. et etiā sequunt̄ due sillabe grauate. et ita duplex depressio. Et ita post principalē accētum sunt tres depssiones. et sic manifestū est q nimia fieret sic depssio et insonoritas. et ita oportet q sit in penul. sillaba. acut9 aūt accētus nō habet nisi eleuationē solū. vnde si ponat̄ in penul. sillaba sequit̄ ipm vna depssio. si aūt in penul. duplex. et hoc pmittit sonoritas et euphonia. sꝫ nō sinit triplicē et q̄druplicē depssionē. et oportet subseq̄ eleuationē accētus pncipalis. Unde tantū in penul. et antepenul. sillaba pōt fieri accētus. et sic patet solutio ad q̄situm

Regule generales accētus

Stenso que et quot lo

ca obtineat principalis accētus et quare. Consequēter ponēde sunt quedā regule generales ad ꝯgnoscēdum accētum cui9libet sillabe. Nota ergo q vocalis ante alterā vocalē apud latios breuiat̄. vt de9. p̄ter fio. fiebā. qō ꝓdu. i. purā vbicūqꝫ nō habꝫ. r. cū omnib9 suis ꝯpositis quādo significat passionē. Nā si. r. sequit̄ ad. e breuiat̄ i. ante. e. vt fierē fieri. et p̄ter genitiuos et datiōs q̄nte declinatōis habētes tres vocales ꝯtinuas. i q̄bus e. ante i. ꝓducit̄. vt diei. et p̄ter gtōs habētes i. vocalem ante. us. q̄ ꝯmunis est in vsu. sꝫ in ꝓsa ꝓducit̄. vt vnius. sꝫ tamē alterius breuis est. longat̄ alius. Apud grecos vero sepi9 ꝓducit̄. vt aer. medea. et hinc est qō sm q̄sdaꝫ nomina notha possunt in penul. corr. et ꝓdu. sm patrie ꝯsuetudinē et volūtatē legētis. Unde dicit hug. i fagin. In hoc nomine scenophagia. licet et corr. et ꝓdu. penul. sm voluntatē legētis. est enī nomē nothū. q2 ergo a greco descēdit potest penul. ꝓduci. apud grecos in multis vocalis ante vocalē ꝓducit̄. sꝫ q2 ad formā latinitatis reductū est. potest et corripi in legēdo. Apud latinos eniꝫ vocalis ante vocalē nō ꝓducit̄. nisi i paucis. De noib9 imitātibus greca. vt lombardia. req̄re in impedimēto vsus. Inde etiā est q vocalis ante vocalē in eodē noīe et in eadē significatione inuenit̄ q̄ndoqꝫ corripi et ꝓduci. vnde dicit maijster bene. Primis sillabis ꝓpriorum nominū indifferēter possum9 vti. vt iacobus. nisi sit ibi vocalis ante vocalē vel positio vel dyptong9. vel ꝯtra celebrē vsum autoꝝ. vt cesar. q2 semp autores primā ꝓducunt. Discrepāt tamen aliquando autores habito

respectu ad diuersa Nā orion ꝓdu. pmā sm ouid. Obstitit orion latona nitētibus astris Atqꝫ sm virg. corr. Orpheus in siluis inter delphinas orion. Hoc sepe cōtingit ꝓpter diuersas sigficatōnes. vt hic. Nā ouid. accipit orion p quadā stella. sed virg. p quodā cithoredo. Quādoqꝫ aūt in eadē significatōe inuenit̄ corripi et ꝓduci. vt patet in hoc nomīe dyana. Nā corr. ab ouidio Quid iuuat incincte studia exercere dyane. Sꝫ a virg. ꝓdu. ibi. Exercet dyana thoros queꝫ mille secute. Hoc aūt ꝯtingit habito respectu nūc ad linguā grecā nūc ad latinā. Ex hoc patet framea. rompbea diuerso respectu possunt corripi et ꝓdu. in pnl'. vsus tamē habet q penul. corripiat̄. maxime in ꝓsa. Itē scias q ꝓpria noīa locoꝝ possunt esse indifferētia. vt pictauis. Unde quidam ait Erige pictauis libera facta caput. Sꝫ alter corr. dicens Pictauis in ermis subigit sua rura nec vltra. Dicim9 ergo in tabulis magis vsum sequendū esse. ita etiā ꝯtingit in hoc nomīe belyodor9. q2 videt̄ penl' ꝓducta. Unde horacius. Hospicio modico rector comes belyodorus. Inuenit̄ et corr. penul. Unde pātheon. Corp9 belyodori fodiūt abeuntqꝫ latēter. Sꝫ sm doctoꝝ vsum corrip. sicut et theodor9 licet inueniat̄ penul. ꝓdu. Unde iuuenalis. Lautoꝝ pueros artē docēs theodor9. Inuenit̄ etiā theodolus p. l. scriptū. nomē cuiusdā libri. a theos. et dolos Simile enī accidit in hoc nomīe monas monadis. q2 in anticlaudiano pma corr. vbi dr. Et monas et numeri de se pit vnica turba.. Sꝫ alter dicit. Monade subtracta dicet̄ apocopa facta. Hoc aūt ideo ꝯuenit vt dicit maijster bene. q2 non bene scit a latinis natura vocabuli greci. Sꝫ scimus q deriuata a monade breuiantur. vt monach9. Itē regula generalis est q omnis sillaba dyptōgata ꝓdu. vt audio. musae. nisi sequēs sillaba incipiat a vocali. vt p̄uro. p̄ustus. Unde virg. Stipitibus duris agit̄ sudibusqꝫ p̄ustis. Dyptōgus aūt est ꝯiunctio duaꝝ vocaliū vim suā seruantiū in eadē sillaba. Nā. u. post. g. vel. q. vel. s. sequente vocali in eadē sillaba posita amittit vim lrē. vt q̄s lingua suadet. Itē vocalis ante duas ꝯsonātes. vel ante vnā duplicē. positōe ꝓducit̄. vt arma dux maior gaza. nisi vna eaꝝ liquescat. vt tenebre. Liq̄de sunt. l. r. q̄ posite post mutā in eadē sillaba naturaliter pmittūt p̄cedentē vocaleꝫ naturaliter breuē corripi. vt assecla. tenebre. Duplices vo ꝯsonantes sunt tres. scꝫ i. ꝯsonās posita inter duas vocales naturaliter. et. x. et. z. semp. vt maior dux gaza. Et scias q y. greca semp est vocalis posita inter duas vocales. vt ꝓsopopeya. et sm quosdā alleluya. sꝫ i. latinū est duplex ꝯsonās quādo ponit̄ inter duas vocales naturalit̄. maxime in simplici dictōe. et sillabicat̄ cū sequēte vocali. vt maior. troia. Unde in ꝓsa semp hui9mōi i. debet consonantē sonare. licet poete tale i. quādoqꝫ accipiant p vocali. qō necessitate metri potius q̄ꝫ arti imputat̄. Unde ouid. in. viij. epi. Partius andromachen vexauit achaia victrix. Itē in. ix. epi. Impia quid dubitas deianira mori. Item virg. in. v eneyd. Troia crinuso ꝯceptū fluie mater. Hic aūt troia est trissillabum. et corr. a. sicut vult pŝ. in. vij. li. vbi agit de accusatiuo pme declinatōis. vbi dicit q omīs nominatiu9 latin9. a. terminalē corr. et introducit p̄dictū versum virg. vbi. a. corri. vt troia. quia trissillabum est. tamē semp in ꝓsa bissillabum troia est. et ita de similibus dicas.

De accētu prime et penultime sillabe.

Ositis regulis generali

bus ad ꝯgnoscendū accentū cui9 libet sillabe. Nūc ponamus regulas ad ꝯgnoscendū accentū spāliter pme vel penul. sillabe Scias ergo q de pma sillaba dant̄ quedā regule spāliter. quaꝝ vna est hec. Omē p̄teritū bissillabū ꝓdu. pmā. vt emi. p̄ter bibi. fidi. a findo dis. scidi. a scindo dis. dedi steti tuli. et habētia vocalem ante vocalē. vt fui. Sꝫ in omibus alijs q̄nta fuerit pma in p̄senti tanta remanet in p̄terito. vt amo amaui. p̄ter geminātia que corripiūt pmā sillabā. vt momordi. Et p̄ter genui. posui. coegi. q̄ primā in p̄senti ꝓducūt. sed in p̄terito corripiūt. Et p̄ter reppuli. repperi. et retuli. que bis ꝯtrariū faciūt. hoꝝ aūt supina pmā corripiūt sp. scꝫ. repulsum. reptū. relatū. Hic animaduerte q pŝ. dixit in nono li. q dux p̄teritū ostendit̄ esse correptū naturalit̄ ex nomīe. qō ab eo deriuat̄. et corripit dux ducis. sicut rexi ꝓduci approbat̄ ex nomīe qō ab eo nascit̄. scꝫ rex regis De hoc require infra vbi agit̄ de accētu verboꝝ. Itē regula generalis est. sicut infra eodē libro dicā. cū tractabo de accētu nominū in. x. terminātiū. q obliq̄ veniētes a nomīatiuis habētib9 i. vocalē naturaliter breuē ante x. corr. pnl'. gti. vt fornix cis. varix cis. Si āt veniāt a noīnatiuo habēte i. naturalit̄ longā. ꝓducūt penul. vt cornix cis. Et hoc est veꝝ et in alijs vocalib9. vt phenix. cis. pollux cis. De hoc dicā etiā in dico cis. Itē omne supinum bissillabū ꝓd. pmā. vt natum. p̄ter itū. quitū a queo. is. citū a cieo es. secūde ꝯiugatōnis. Situ a sino nis. litū a lino nis. datū statū. ratū a reor reris. rutū. Sꝫ itū ꝓdu. in ambitū pticipio vel supino Itē nota in ꝯpositōne q̄ndo. o. mutat̄ in i. breuiat̄. vt cognitū agnitū. Itē quanta fuerit pma naturalit̄ in pmitiuo. tāta remanet in suo directo deriuatiuo. vt amator. amor. sedes. sedi. rex. rexi. Et quāta fuerit in simplici tanta remanet i suo directe composito. vt amo. pamo. Quedā tamē degenerant in specie et figura

De accētu medie sillabe

Edia sillaba siue penulti

ma. maxime in trissillabis. et deinceps accēt9 cognoscit̄ Unde si penul. grauat̄ est breuis. vt tabula. si vero acuat̄ longa est. vt fortuna. et nō fiat differētia iter circūflexum et acutū. hoc tamē in multis fallit. quia sex sunt impedimēta accētus. vt dicet̄ infra q̄re nō est accētui credendū. Ad accētuꝫ aūt reducunt̄ omia q̄ augmēto vel diminutōe ꝯgnoscunt̄. Augmēto. vt lego. plego. Diminutōe. vt amauerim9. amauero. Et scias q pŝ. i li. de accētu. ponit quasdā regulas ad ꝯgnoscendū accētū penul. sillabe. ex quibus aliq̄s ponā hic

De desinētibus in. a.

I nomen terminetur in

a. aut est ꝓpriū. aut appellatiuū. aut ꝯmune Si ꝓpriū ꝓdu. penul. nō tantū natura. sꝫ vsu vel differētie causa. vt catalina. maria. stephania. Si sit ꝯmune. aut grecū est. aut latinū est. Si grecū ꝓducit pnl'. vt yconia.

sophia.⁊ hec adhuc nomĩa natura nõ ꝑducunt̃. sꝫ vsu.
cũ sint aliena vocabula. Si sit latinuꝫ. vel ergo simplex
vel ꝯpositũ. Si ꝯpositum. vel ergo ab hoc verbo cano.
vel gigno. vel colo. ⁊ hec corri. penul. vt tibicina. qḋ for/
matur a tibicen cinis. is. ĩ. a. aurigena. ruricola. sed tibi
cen qḋ nõ desinit in. a. ꝑḋ. penul. Uel ꝯponit̃ ab alio ver
bo ab his v̓bis. ⁊ de his nichil dicit autor. nisi suppone
do p hoc ꝙ determinat ꝯmuniter de terminãtibus in. a
dicẽs. ꝙ ꝯposita talẽ habẽt regulã ꝓnunciãdi qualẽ ha
bent in simplici. Si aũt nomẽ desinẽs in. a. sit simplex. ⁊
si sic. vel ergo habet vocalẽ ante. a. ⁊ tunc corr. penul. vt
iusticia. vel ꝯsonãtem. ⁊ si sic. vel ergo habꝫ. r. ante. a. vt
desinat in ra. ⁊ sic est simile ꝑticipio. ⁊ ꝑdu. penul. vt scri
ptura. natura Uel habet. n. ante. a. et ꝑdu. similit̃. vt ro
mana lupina. excepto tympana Uel habet. c. ante. a. ita
ꝙ antecedat. i. vt cretica. et breuiat̃. exceptis tamen his.
vesica formica et similib⁹ Uel habet. d. ante. a. et corri.
vt frigida Nec tamẽ dicit aliqḋ de his que habẽt. d. an
te. a. vel aliã ꝯsonantẽ ab. r. et. n. et. c. ante. a. qꝛ sufficienẽ
p regulã de his intelligit̃ De his q̃n obliquitate sũt di
cit ꝙ in omĩbus his obseruãdus est accẽtus in illo vsu
qui seruat̃ in rectis Ostendit etiã ꝙ sicut est in rectis sic
⁊ in obliquis Hãc aũt regulã ꝯfuso mõ tradit pſ. in. v. li
bro de denomiatiuis in na desinẽtib⁹ Denomiatiua si
ue verbalia de qbus iã dixim⁹ ꝯ̃ũ de possessiuis in nus
vel na. vel nũ. desinẽtibus tractabam⁹ omni mõ longã
habẽt pnl̃. vel positõe vel natura. vt officiũ officina me
dicus medicina leo leena tonstrix tõstrina coqu⁹ coq/
na. et culina lux lucis lucina. lateo laterna vel latrina.
Nã mutua sagana pagana nõ vident̃ esse deriuatiua.
Sagana et saga idẽ signãt In ra. aũt terminãtia. omĩa
participijs femininis futuri tẽpis similem habent for/
mam Unde pnl̃. quoqꝫ. u. ꝑducit̃. vt scriptura tritura.
censura litura Magister aũt bene. dicit. Feminina fixa
ꝑdu. i. ante na. vt piscina. ꝑter pagina femina machina
trutina ꝓserpina patina lamina larcina fuscina fiscina
buccina elemosina. ⁊ ꝑter illa que sequunt̃ naturã suoꝝ
masculinoꝝ. vt asina. ⁊ sicut dicim⁹ de masculinis pro/
prijs ꝙ quedã ꝑducũt. i. ante. n. vt albin⁹. ⁊ quedã corri
piũt. vt alchinus Ita dicim⁹ de femĩnis. qꝛ quedã corri
piunt̃. vt mutina. quedã ꝑducunt̃ vt mesina ⁊ lauina. ⁊
bene dicit ꝙ illa q̃ sequunt̃ naturã suoꝝ masculinorum
vt asina corripiũt. i. ante na Nã sicut dicit quidã A ma
re cũ na. venit. ipi petit assimilari. quasi dicat. cuꝫ na. id
est. cũ dictio terminata in na. venit a mare. i. a masculi/
no. vt domina a domin⁹. asina ab asin⁹ petit assimilari
sibi. scꝫ masculino in accẽtu. videlicet. vnde sicut asinus
corri. penul. ita et asina Similit̃ dicit de vicin⁹ ⁊ vicina
tibicine tibicina. ⁊ ita de similib⁹ Hic etiã nota ꝙ noĩa
tercie declinatõis greca desinẽtia ĩ. a. faciũt genitiuũ ad
dita tis. vna sillaba crescẽdo ⁊ penl̃. breuiãdo. vt dogma
dogmatis. perizoma pizomatis. ⁊ sic de alijs similibus

De desinẽtibus in. e.

N. e. nomen desinens termi

natũ in ile. ꝑdu. penul. vt monile sedile Si aũt nomẽ sit
adiectiuũ habẽs ꝯsonantẽ inter. a. et. e. ꝑducit̃ similiter
vt verbale singulare De reliqs aũt. vt sunt vtile risibi/
le. nihil dicit Unde si obijciat̃ ꝯtra hanc regulã ꝙ sit di
minuta. vel ꝯtra aliquã alterã quã ponit Dicendũ est.
ꝙ nõ sunt simpliciter regule generales. sꝫ ydoneitates ⁊
exempla ad regulas sumendas sufficiẽter p aliqua que
alibi determinata sunt Infra aũt cũ determinabitur de
terminãtibus in is. aliqua supplebo.

De desinẽtibus in i.

N i. tantũ unũ nomen re

perit̃ trissillabũ. scꝫ nichili qḋ in penul. breuiat̃
Si aũt aliqs opponat de hoc nomĩe mãcipi nemãcipi.
Dicendũ ꝙ nõ stat in ꝯpositis. sꝫ autor intendit de sim
plicibus Sed si adhuc instat de his. gumi nauci frugi.
cordi. ⁊ similib⁹. Dicendũ ꝙ ars ista tradita tota a pſ.
de regulis spãlibus dat̃ de trissillabis ꝑncipalit̃. ⁊ alijs
deiceps polisillabis Ipe aũt ĩstat de bissillabis. ergo ⁊c

De desinẽtibus in. o.

N. o. si nomen termine

tur. vel ꝑcedit ꝯsonãs vel vocalis Si vocalis
vel. e. vt ganeo. vel i. vt mulio. et siue sic siue sic corr. pnl̃.
in nomiatiuo ⁊ ꝑducũt eã in genitiõ. ⁊ in ceteris obliqs
vt mulio mulionis. ⁊ pusio onis. Si aũt ꝑcedit ꝯsonãs
ꝑdu. penul. ⁊ hoc ĩ noiatiuo. vt caligo fuligo. sꝫ in obli/
quis diuersificat̃ Aut eĩ retinet̃. o. qḋ fuit in recto. ⁊ tũc
ꝑdu. penul. ĩ obliqs. vt carbo bonis. Uel mutat̃ in i. et
tũc cor. penul. vt fuligo ginis. vel sic et plenius Nomĩa
tercie declinatõnis desinẽtia in. o. ꝑḋ. pnl̃. in obliquis ⁊
formant genitiuũ a ntõ addita nis. vt dido donis. si võ
nõ retinẽt. o. versa. o. ĩ i. correptã et addita nis. genitiuũ
formãt. vt homo homĩs. sꝫ excipiunt̃ nomĩa ciuitatũ. vt
rhedo donis. sardo donis. thuro ronis. ⁊ gẽtilia. sicut
ligo gonis. brito britonis. ⁊ hic et hec sido hui⁹ sidonis.
Nã sindo donis aliud est. ⁊ sic de similib⁹. Uirg̃. eney.
xj. Pulsant ⁊ pictis bellant̃ amazones armis. Iuuena
lis li. iiij. satira tercia dicit. Uiscones vt fama est alumẽ
tis talibus vsi. In eodẽ cap̃. Quã nec terribilis cimbri
nec britões vnq̃ꝫ. Uirg̃. eneyd. xj. Nũc ⁊ mirmidonũ ꝑ
ceres frigia arma tremiscũt. Itẽ excipiunt̃ ꝑpria a qbus
deriuant̃ localia vel gentilia. vt hec macedo donis. a q̊
macedonia nie. ⁊ hic et hec macedo dois. hic lacedemo.
monis. a quo lacedemonia nie. hic et hec lacedemo nis
⁊ sic de alijs. Dico aũt obliq̊s ꝑprioꝝ nominũ que loca
designãt qꝛ alia ꝑducunt̃. vt naso nis. Ouid. de sine titu
lo libro ꝑmo. Qui modo nasonis fueramus qnqꝫ libel
li. Itẽ vt dicit hug̃. simo monis nomẽ ꝑpriũ cuiusdã ru/
stici a terentio introducti ꝑdu. o. in obliqs ad differen/
tiam nomĩs apostoli qḋ corr. o. in obliqs ⁊ retinet. n. in
nomĩatiuo. vt simon simonis. Itẽ nomĩa in. o. nõ decli/
nata nec latina accuũt in vltima. vt abdenago. reliqua
in pnl̃. acuunt̃. vt agaso sartago. vt patet ꝙ pharao si in
ueniat̃ ꝑterq̃ꝫ in nominatiuo et võ in pnl̃. acuit̃. Exod.
xv. Equi pharao. Idẽ dico de apollo. licet quidaꝫ hoc
nõ seruant

De desinẽtibus in. u.

Antũ unũ nomeꝫ trissil-

labuꝫ in. u. terminatũ inuenit̃ qḋ est monopto
tum in singulari ⁊ in plãli declinabile. et istud
corri. in penultima. vt tonitru.

De desinẽtibus in. al.

I fiat consideratio qua

lis sit penul. in nominib⁹ terminãtibus in al. vel ergo ĩ
recto vel in obliq̃. si in recto vel erit ꝑpriũ nomẽ barba/
rum. ⁊ tũc corr. vt hanibal. astrubal. vel erit nomẽ appel
latiuũ ⁊ tũc ꝑducit̃. vt tribunal. excepto hoc nomĩe ani/
mal. et etiã sal. Si in obliquo. vel ergo in neutro ⁊ sic ꝑ
ducit̃ in penul. vt animal tribunal. vel in masculino et
sic corripit̃ vt astrubalis hanibalis. Ad ꝑdicta addita
is. genitiuant vt animal animalis.

De desinẽtibus in. el.

Omĩa termĩata ĩ. el. silla

bam ꝑducũt penul. obliquoꝝ et corripiunt pe
nultimã rectoꝝ. vt michael michaelis daniel danielis.

De desinẽtibus in. il.

Omĩa termĩata ĩ. il. cor/

ripiũt penul. tam in recto q̃ꝫ in obl. q̊. vt eugil gilis. No
ta tamẽ hic ꝙ hmõi nomina declinant̃ is. addita. corre/
pta penultima genituãt vt pugil gilis. ⁊ hoc si est lati/
num Greca võ qꝛ accuũt vltimã in recto. iõ in obliquis
penul. longã habẽt vt tanaquil quilis. Unde v̓sus Cor
ripias pugilis sed ꝑducas tanaquilis

De desinẽtibus in. ol.

N ol unum nomeꝫ ĩuenitur.

qḋ corripit penul. vt helion. ⁊ hoc in trissillabis intelli/
gitur. Tamẽ de alijs scias ꝙ nomẽ in ol. ꝑducit̃ ⁊ est ter/
cie declinatõnis ⁊ is. addita ꝑducẽdo penul. genitiuat.
vt sol solis Que tamẽ nõ variant̃ in vltima acuunt̃. vt
nicol.

De desinẽtibus in. ul.

Omen in ul. corri. et est

tercie declinatõnis. ⁊ iuncta is. facit genitiuũ
penultimã breuiãdo. vt ꝑsul exul ulis. Omĩa
alia in vltima accuunt̃ ⁊ non sunt latina vt berul. si ta
men declinant̃ in obliqs penul. longã habẽt. vt saul lis.
Aurora sup hester Regis cui vitã ꝯcessit mutatio sau/
lis. hec regula nõ ponit̃ a ꝑsciano.

De desinẽtibus in. um.

Omĩa termĩata in um.

breuiant̃. vt doxiũ philoxiũ. Sciendũ ꝙ non
ponit regulã iuxta nomĩa terminata in am. vl̃ in em. vl̃
in im. qꝛ nõ sunt latina. de qbus scꝫ latinis et trissillabis
intendit ꝑncipaliter hic.

De desinẽtibus in am

N am. uel in im. uel ĩ em. uel ĩ

om. si sint barbara sunt mas. vl̃ fe. gene. vt chanaam. hie
rusalem. ioachim. edom. et acuunt̃ in fine.

De desinẽtibus in. an.

N an. nomen producitur. et

ꝑtinet ad terciã declinationẽ. ⁊ est grecuꝫ sm pſ. in. vj. li.
vbi dicit ꝙ grece declinant̃. vt titan titanos. vel latine. o
versa in i. ⁊ penul. ꝑducta. sicut ĩ recto vltima est acuta.
vt pean peanis leuiathan. Uirg̃. x. eneyd. Cõclamãt io
cũ letũ peana secuti. excipit̃ euan. dequo dicit pſ. ꝙ euan.
t. sumit ⁊ is. post. n. vnde facit euantis. nõ euanis. Et po
nit hãc regulã generalẽ. ꝙ a genitiuis in os. fiũt nomina
in nus. vt titan titanos. hic titanus ni. delphin nos. hic
delphinus ni. arabs arabos. hic arabus bi. elephas ele
phantos. hic elephãtus ti. rinocerus velut ethiopus. et
p talia accentus facilius declaratur.

De desinẽtibus in en

I nomen termĩetur ĩ en

sillabã. vel ꝑponit̃. c. vel nõ. si sic corr. penul. vt
fidicen. liricen. sꝫ excipit̃ tibicen. qꝛ p duab⁹. ij. breuibus
vnã longã habuit. Debuit n. geminare tibia. tibijcẽ.
ꝑ quo tibicẽ dicit̃. Si võ nõ habeat. c. ante. n. vl̃ ergo de
riuat̃ a ꝑma ꝯiugatõe vel quarta. ⁊ tũc ꝑdu. vt solamẽ.
a solor et munimẽ a munio. similit̃ amamẽ ⁊ audimen.
Uel deriuat̃ a secũda vel tercia ꝯiugatõe ⁊ tũc corri. pe/
nul. vt a sedeo sedimẽ. a rego regimẽ. ꝑter verbalia veni
entia a v̓bis tercie ꝯiugatõis desinẽtibus in uo. diuisas
que ꝑducũt penul. vt acuo acumẽ. fluo flumẽ. nuo nu/
men. luo lumẽ. habẽt võ. u. ꝑdu. ĩ penul. Alia võ veniẽ
tia ab alijs verbis secũde vel tercie ꝯiugatõnis. habent
i. corr. in penul. sicut dicit pſ. in q̃rto li. vt moneo moni/
men. tego gis. tegimen vel tegmẽ p sincopã specio speci
men

De desinentibus in on.

Non nomen pertĩet ad

terciã declinatõem. et est grecũ. vel grece decli/
nat̃. vt mẽnon mẽnonos. vel latine. o. ꝯuersa in i. vt mẽ/
non nonis. simon simonos. hic simon simonis. Quedã
aũt ꝑcipue ꝑpria tis sumpta genituãt. vt pheton. tõtis
demophon phõtis. Quedã võ is. addita genitiuãt pe/
nul. ꝑducta vel correpta sm grecos. vt ait pſ. in. vj. li. ta/
men in maiori pte corr. pnl̃. in obliqs. vt sindon donis.
canon nonis. dyacon conis. ⁊ ꝑducũt q̃ndoqꝫ. vt simõ
monis ꝑpriũ nomẽ rustici. salomon monis. triphon eti
am triphonis ꝑdu. penl̃. Aurora in libro machabeoꝝ.
Cõtra triphonẽ tũc rex demetri⁹ ibat. Idẽ in eodẽ. An/
tiochũ triphon hoc tpe pdere captat Sanson similiter
sansonis etiã ꝑducit̃. Hoc tamẽ regulariter teneas ꝙ si
penul. ꝑdu. in obliqs tũc nomĩatiui vltima acuit̃. vt ce/
dron dronis. si aũt penul. gtĩ corripiat̃. tũc in recto penl̃.
vel antepenul. acuat̃. Sꝫ qḋ dicem⁹ de triphon Si vis
seq aurorã et dicere ꝙ penul. gtĩ ꝑducat̃ oportet dicere.
ꝙ vltima nominatiui acuat̃. sicut in cedron. Si aũt vis
dicere ꝙ pnl̃. gtĩ corripit̃ sicut de simonis. tunc dic ꝙ vl/
tima nominatiui triphõ nõ acuitur. imo ꝑma sicut ca/
non. Ad diuersum aũt qḋ de aurora in ꝯtrariũ ducit̃.
facile est respõdere. qꝛ videlicet autores in ꝑprijs nomi.
bus ponũt breuẽ p longa. ⁊ longã p breui aliquãdo. vl̃
autoritate poetica. vel figuratiue. sicut ⁊ theodor⁹ a iu/
uenali producit̃ in penul. vt dixi supra in regulis gene/
ralibus de accẽtu cui⁹libet sillabe in capitulo qḋ icipit
ostenso

De desinẽtibus in ar.

Omĩa termĩata ĩ ar. neu

tra ꝑducunt̃. tam in recto q̃ꝫ in obliqs. vt torcu
lar laris. sed a rectis excipit̃ laquear. ⁊ ab obliqs necta/
ris iubaris. Epatis etiã corr. penul. sed nõ est latinuꝫ. et
intellige de neutris deriuatiuis. Nã vt dicit pſ. in. vj. li.

Neutra ĩ ar. si deriuatiua sūt, pducūt. a. in obliqs casibꝰ. vt a lupa. hoc lupanar naris. a calce hoc calcar caris. a laqueo hoc laquear aris. Si vo sunt masc. ge. corripiūt penul. gti. vt cesar saris. bostar staris Sz dubitat de specular et similibꝰ an pducāt penl. Ad hoc dicit maister bene. q noīa tcie declinatōis habētia. u. ante. l. pducūt penult. siue. u. ante. l. dūmodo sint integra. vt torcular. Nā possunt apocopari. ꝛ tūc sequunt naturā suoꝝ vboꝝ. Unde specular p speculare corr. penul. sicut speculor laris Sotular autē nihil est uno dicimꝰ subtelaris. eodē modo dicimꝰ subligar p subligare Aliq dicunt q specular ꝛ similia produ. penul. Michi aūt videt cum maistro bene. q specular et similia apocopata penult. corr. sicut declaratū est Et scias q hmōi nomia in ar. addita is. genitiuāt. vt cesar saris. torcular laris. specular laris. Preter far farris qd sm pſ. positōe habuit penul. longā qd solū lrām. r. geminauit ne verbū esse putetur secūde psone de for faris. Item epar vertit. r. in. t. penul. nichilominꝰ breuiādo vt epatis. Hug. tamen dicit eparis vel epatis. Itē lar vt ait hug. p domo puella et opido. sm regulā facit laris Sz p quodā rege causa differētie. t. assumit ꝛ facit lartis. Cōsueuit etiā queri d hoc nomie hostar. an penul. pducat in obliqs. Ad hoc dicit maister bene. dicēs. Nota q dicimꝰ hic bostar pro quodā barbaro. ꝛ nihil est hic bostar. vnde corr. penul. genitiui. ꝛ nūq3 pducit Errauit ergo hug. qui dixit hic bostar staris. i deriuatōibꝰ suis Hec maister bene. Hug. vero sic dicit Bos cōponit cū sto stas. ꝛ dr hoc bostar. staris penul. pdu. i. locus vbi boues stāt. scz stabulum. Dicit etiā bostar locꝰ vbi corpa boū cōburebant. Inuenit et hic bostar staris penul. corr. ꝛ ppriū nomē viri et primitiuum. Uult ergo hug. q bostar staris. inuenit in neutro ꝛ masc. genere, et sic in obliqs penul. potest pducere ꝛ corr. diuersis respectibus. ꝛ hoc magis michi placet. Hoc etiā vult papias qui dicit bostar locus vbi cōburunt corpora boū. vel statō boum

De desinētibus in. er.

I nomen termiētur ĩ er

vel csiderat ad penul. recti vel obliq. Si obliqui. breuiat in penul. vt volucer cris. papauer papaueris. excipit mulieris. qd pdu. penul. Unde statius. Si qua deū soboles. si q mulieris origo. sz in maio. pſ. non excipit. Dicit enī sic pſ. q omia nomina latina desinentia in. er. si crescūt in genitiuo corr. pnl. in obliqs. vt pauperis Si vo nō crescūt in obliqs pferunt sicut et hui nominatiui. p tāto dicit maister bene. q mulier corr. penl. in obliqs. qr a pſ. nō excipit in maiori. Et supponit q ille libellus de accētu. vbi mulieris excipit nō fuit cōpositus a pſ. sicut multi dicūt. Et dicit q statiꝰ ppter necessitatē metri eā pduxit. et ideo poete nunq3 vtunt obliqs eius Usus tamē frequēs pducit obliquos de mulier sicut ꝛ muliebris. Si aūt pnl. cōsideret in recto Aut ergo erit neutri gene. ꝛ tūc pdu. penul. vt papauer. Uel est masc. ge. vel fe. ge. ꝛ tunc corr. penul. vt mulier volucer alacer exceptis his q pducūt penul. positōe. vt equester. pedester siluester. Sed de pāter eris. crater ris. q pducūt penul. crescētes gti. Nō est instātia. qr nō sunt latina.

De desinētibus in ir.

N ir. sillabā termīata ĩ

penul. breuiant. vt semiuir. triuir Et scias q i. fere breuiat vbiq3 in iunctura cōpositōis. vt omnipotēs tubicen. pter tibicen. Et vt dicit pſ. in. vij. li. vbi ait d genitiuo singulari secūde declinatōis In ir. ꝛ ur. ꝛ eus. desinētia semp vna sillaba vincūt in gtō. q et penul. breuē habent. vt triuir triuiri. semiuir semiuiri. satur saturi. Nisi greca pducto fiat in grecis dictōibꝰ. vt thydeꝰ dei

De desinētibus in. or.

Omen in or. est tercie de

clinatōnis. ꝛ is. addita genitiuat. Preter cor. interpositā habz. d. ad differentiā ablatiui plaris huiꝰ nomis corus cori. ꝛ pter ador qd est indeclinabile vt pbat pſ. in. vj. li. maio. ppter duaꝝ repugnantiā regulaꝝ qr aūt neutꝝ est debet corr. in penul. sz qr venit ab adoro ras. debet produci in penul. ꝛ ideo indeclinabile est. Nomia in or. producūt penl. vt lictor ctoris. amor amoris Excipiunt neutra. ꝛ sūt tantūmodo qttuor. s. equor equoris. marmor moris. cor cordis. ꝛ ador Itē excipiuntur greca propria sm pſ. in. vj. li. vt actor ris. qd corr. penul. genitiui qndo est propriū nomē grecū Sz qndo est appellatiuū ꝛ latinū produ. pnl. gti. Unde quidā Actoris in spolijs virtus habet actoris. Itē hector hectoris. agenor noris. nichanor noris Theodolꝰ Uirgine stuprata virtꝰ parilis agenoris arma Aurora in libro machabeoꝝ Ense metūt dexterā linguā nichanoris hostes Et potes a simili notare. licet in aliquibꝰ vsus nō habeat q qtienscūq3 appellatiua ꝛ propria cōuenūt. propria in penul. sunt grauāda. vt dicat. Sub rege sapora pnl. breuiata. ꝛ cātor toris. pnl. corr. p pprio nomie. Ouidiꝰ in epi. Plenꝰ ac meliꝰ eusippo ꝛ cātore dicit Unde quidā. Cātoris est ppriū. cātoris nō propriat Itē excipiunt cōposita de decorꝰ. ꝛ decꝰ vel decor inqntū est cōmūe. qr tūc corripit. nā mas produ. Unde vsus. Cōmunē decorem. sz marē dico decorē Similit cōposita a puer. qr talia velut propria reputant. vt publipor poris. marcipor poris. Ita enī antiq pro publij puer. ꝛ marcij puer dicebāt. ista teste pſ. o. nō producūt in obliqs casibus Salustius in qrto historiaꝝ. Unꝰ csistit in agro lucano gnatus loci noie publipor Itē excipiunt arbor horis. castor storis. memor moris ꝛ eiꝰ cōposita Itē rhetor toris Unde iuuenalis Cedūt grāmatici vincunt rhetores omēs. ꝛ corr. penul. gti castor castoris. siue sit a i mal siue sit propriū castoris. et pollucis. De nomiatiuis aūt verbaliū in or scias q quedā corr. penul. quedā producūt. Nam sm pſ. li. iiij. de denomiatiuis. hmōi nomia formant a vbis vel p adiectōez. o. qd fit cū verbū habet. r. ante. o. vt laboro labor Uel p additōem. r. vt amo amor. Uel formant a nominibꝰ seu pticipijs in us. cōuersa us. in or. vt senatꝰ senator. amatꝰ amator. tonsus tonsor. doctus doctor Et possūt formari. v. versa in or. vt auditu auditor. debitū debitu debitor. Unde patet q quedā producunt penul. sicut ea a quibꝰ descendūt. vt auditu auditor. Quedā vo penul. corr. vt debitu debitor. vide ĩ scribo.

De desinētibus in. ur.

N ur. corripiūt penul. tam in

recto q3 in obliquis. vt iecur iecoris. satur saturi. ꝛ semper ptinet ad terciā declinatōem. pter satur qd est secūde. qr facit femininū in. a. vt satura Et omia is. addita. ꝛ corre. penl. efficiūt genitiuū. pter fur ris. qd pdu. fu. ad differentiā secūde psone de furio ris. sm illud Cū tumēte furis. te fallūt gaudia furis Excipit etiā qntū ad formationē ebur femur iecur robur. q vertūt etiā. u. in. o. et addita is. penl. correpta genitiuāt vt robur roris ebur eboris

De desinētibus in. as.

N as. sillabam termīata pro

ducunt in penul. obliquoꝝ ꝛ corripiunt in pnl. rectorū. vt dignitas tatis. ꝛ in omnibꝰ casibꝰ pducūt. a. Sz excipiēda sunt quedā nomia ppria differētie causa in fine nomiatiui circūflexa. vt lenas lenatis menas menatis ne accusatiui plales de mena ne. qd est genꝰ piscis. et lena lene qd est meretrix esse putent Itē excipiunt appellatiua p sincopā plata q seruāt accentū in vltima. vt arpinas pmas optimas rauēnas capenas pōtias larinas. ꝛ etiā nostras ꝛ vestras Sublata est etiā in pdictis hec sillaba ti. ꝛ semp sup. a. seruat accentꝰ. ꝛ hec lrā. a. pus fuit in penul. nūc aūt est in vltima sillaba. ꝛ hoc vult pſ. in qrto libro de denomiatiuis q dicit de pdictis Que ido in fine habēt circūflexū accentū. qr p sincopā ti. pferunt pfecta ei coꝝ inueniunt apud antiqssimos in tis desinētia. vt. hic ꝛ hec pmatis opinatis arpinatis. et sūt hmōi in as denomiatiua plerūq3 similia accusatiuo plurali suoꝝ pmitiuoꝝ ꝛ sunt cōmunia Itē omia barbara in as in vltima acuunt. vt naas maginas. Nam nugas ꝛ nephas cū sint latina in penul. acuunt licet nō varient. sed de anas anatis dubitat an debeat pduci in obliqs Dicunt multi q penul. corr. in obliqs. qd etiā reperit in macro Maister bene. dicit q iuxta regulā desinentiū ĩ as. debeat pdu. ꝛ hoc credo esse veꝝ Itē scias q barrabas he. et caypbas phe. penul. grauāt. similiter ionatas nate. sz ionatan ꝛ barraban indeclinabilia acuūt penl. Et nota q sicut dicit pſ. in qrto li. In as. pleraq3 denomiatiua sunt quoꝝ pmitiua si sunt secūde declinatōis genitiuo singulari. si tercie declinatōis datiuo assumūt tas i. penul. vbiq3 corripiūt vt pbus probi. pbitas mendicus medici medicitas. asper aspi aspitas. sedulꝰ seduli litas timidus timidi timiditas. Et notandū q q genitiō duplicāt i. extremā eaꝝ mutāt in. e. euphonie causa. vt piꝰ pij pietas. anxiꝰ anxij anxietas Liber q3 excipit qd ntio assumpsit tas nō genitiō. vt liber libertas Tercie vo declinatōnis nomia dtō assumūt tas vt diximꝰ. vt capax. capaci capacitas. affinis affini affinitas celer celeri celeritas autor autori autoritas Excipiunt pauca q. b. vl. p. siue. s. habēt ante er. hec enī nomiatiuo assumūt tas. vt puber bertas. vber bertas pauper ptas. sz hec possumꝰ etiā in secūde declinatōis nominibꝰ obseruare. vnde liber libertas facit vt supra dictū est. Asper autē ꝛ psper. qr. s. habēt ante. p. asperitas psperitas faciūt. Saluber vel salubris facit nomiatiuum. ideoq3 salubritas ꝛ celeber vel celebris celebritas. Uetꝰ quoq3 qd vnū triū generū in us. desinēs inuenit ntio assumit tas. vetustas. excipiunt etiā et hec que in or. desinētia mutauerunt or. in es. ꝛ assumpserūt tas. vt maior maiestas honor honestas et similia

De desinētibus in es.

N es. uel sunt quinte decli

natōnis vel tercie Si tercie corri. penul. taz in rectis q3 in obliquis. vt alipes pedis hercules lis. aries etis. excipit quies quietis heredis locuples. ꝛ q sunt similis formatōis. Si vo sunt qnte declinatōis. vel ergo habēt vocalē ante es. ꝛ tūc corr. penul. nti ꝛ pdu. penul. gti. vt requies ei. dies diei. vel habē csonantē ante es. et tunc corr. penul. in obliquis. vt fides fidei Et nota q thecuites et hmōi denomiatiua in tes desinentia declinant sicut noīa patronomica in es desinētia. ꝛ sunt tantū masc. ge. Unde errāt illi q dicūt achinoen. iezraelites p iezraelitis Primo regū. xxvij. a. Itē mulier thecuites pro thecuitis. Secūdo reg. xiiij. a. Itē naaman. amanites. pro amanitis. iij. regū. xiiij. g. Et declinant hmōi denomiatiua in tis. hec iezraelitis. huiꝰ iezraelitidis. ad modū patronomicoꝝ femioꝝ ĩ is. hec moabitis moabitidis. hec amonitis huiꝰ amonitidis. ꝛ pducūt penul. in rectis. sz eam corripiūt in obliquis Quādo vero terminant hꝰmodi denominatiua in ta. sunt cōmunis ge. vt israelita. hierosolimita. bethleemita penul. pducta.

De desinētibus in. is.

Omīa desinentia in is.

aut sunt dissillaba aut trissillaba. Si sunt dissillaba corr. in obliqs. vt aspis aspidis Si ergo sunt trissillaba. vel ergo sunt adiectiua. vel substantiua Si substantiua pducūt penul. vt lebetis sinapis Si adiectiua vel ergo habēt. a. ante. l. ꝛ tūc pducūt penul. vt moralis. spūalis. vl nō habēt vt vtilis humilis. ꝛ hmōi. ꝛ hec corripiūt penul. tā in recto q3 in obliqs. Scias etiā q pſ. in qrto li. sic dicit i. longā habēt omia in ilis. q a nominibꝰ deriuant. necnō in ile. neutra siue ex eis in ile. fiant siue nō habeāt aliud ante se genꝰ. sz a quacūq3 pteroīs nascant. vt edes edilis. senex senilis. agnꝰ agnilis puer puerilis. vir virilis. scurra scurrilis. ciuis ciuilis. seruꝰ seruilis. qntus qntilis. sextꝰ sextilis. subtel subtilis. excipit par parilis exilis etiā qd a gtō factū denomiatiuoꝝ seruauit regulā. similit neutra pd. penul. ouile monile cubile sedile. Nā in ilis. desinentia vbalia. siue pticipialia corripiūt eandē i. penul. vt fero fertilis. vtor vtilis. facio facilis. volo volatilis. sorbeo sorbilis. textꝰ textilis. altꝰ vel aliꝰ altilis. fictꝰ fictilis. hec pſ. Maister aūt bene. addit dicēs. q ex his que venūt a nominibꝰ excipiunt. parilis dapsilis humilis. qr parilis deriuat a par paris dapsilis a dape. humilis ab humo. ꝛ tamē corr. penult. Textilis a virg. corripit. quia accipit hoc tanq3 pprium nomen. Sed quādo deriuat a testa pdu. penul. ꝛ est cōmune. vt vas testile. Si vo deriuat a textu vel a texēdo corr. pnl. vt textꝰ textilis Ecclesiast. xlv. Opꝰ textile.

De desinētibus in. os

Omīa desinentia in os.

sillabā. pducunt tā in nomiatiuo q3 in obliqs. vt sacerdos sacerdotis. lepos leporis. quando scilz. eloquentem significat.

De desinētibus in. us.

I nomīa termīantur in

us.aut sunt ꝓpria aut ꝯmunia Si ꝓpria cor.penul.ni si sint positōe lōga.vt robertꝰ et hmōi. Si vō sunt ꝯmunia.aut ergo sunt similia pticipijs ⁊ descendūt a verbis et sunt secūde vel q̄rte declinatōis.vel sunt alia ab his. si sunt hmōi ꝓducunt.vt amatꝰ cupitꝰ.sed hinc excipiūtur ista tria nomia intꝰ alitꝰ neqtus Et ꝯposita ab his verbis obeo obis.ptereo pteris.vt pteritꝰ obitꝰ. Et cōposita ab his v̄bis do sto.⁊ reor.vt inditꝰ institꝰ irritꝰ. Itē excipiunt ea q̄ venūt a spiro halo ⁊ ambio.vt spiritus halitꝰ ambitꝰ media correpta. Ambitꝰ aūt in pticipio ꝓducit. Itē excipiunt ꝯposita huiꝰ verbi ruo.vt erutus dirutꝰ Et omia ista possunt esse nomia vel pticipia ſm ꝙ possunt habere tp̄s vel carere tp̄e. si aūt sunt alia ab his aut ergo sunt secūde declinatōis aut tercie.si tercie cor.penul.in recto ⁊ ꝓducūt in obliqs.vt seruitꝰ seruitutis.sed excipiunt q̄ sunt positōe lōga.vt iuuentꝰ Si aūt sunt secūde declinatōnis.aut ergo sunt substātiua. aut adiectiua.si substātiua cor.penul.vt fraxinꝰ.sed excipiunt papirꝰ ri.⁊ saphirꝰ ri. Si adiectiua vel ergo habent.c.inter i.⁊.u.in loco penul.vel nō.si nō ꝓducūt penul.vt marcianꝰ capanus capuanꝰ. Et hec sequunt regulā eoꝝ q̄ terminant in na.de quibꝰ dictū est superius si aūt habēt.c.inter i.⁊.v.in penultimo loco cor.in pnl. vt gallicus anglicꝰ scoticus.⁊ adijcit illis vnū qd̄ est q̄rte declinatōnis.scꝫ porticꝰ Hec possunt colligi ex dictis pͥs.de accētu Scias etiā ꝙ nomia q̄rte declinatōis vel participialia in tus.supinoꝝ et pticipioꝝ accētu omnimode sunt regēda Unde supinoꝝ ⁊ pticipioꝝ regule attēdant.si ergo sunt a pͥma ꝯiugatōe vel secūda corripiuntur.vt domitꝰ exercitus.et si a tercia vt argutꝰ oblitus nisi habeāt supinū ad modū q̄rte.vt lacessitus. Si a q̄rta ꝓducunt.vt vagitꝰ.nisi veniāt a verbis in eo.vt pteritus Ambitꝰ pticipiū ꝓducit.sꝫ verbale cor. vt supra etiā tetigi. Itē.o.ante.l.in diminu.breuiat.vt hostiolus filiolꝰ. Itē.u.ante.l.breuiat.vt horridulꝰ homūculꝰ.

De accētu in nus possessiuoꝝ

Ossessiua terminātia in

nus ꝓd.penl.exceptis quibusdā terminatis in ginus vel in tinꝰ Unde pͥs.dicit in secūdo maio. Possessiua habētia i.ante nus.ꝓducūt penul.vt masculinꝰ. femininus.vicinus parusinꝰ reginꝰ diuinus aprinꝰ rufus rufinꝰ marcellus marcellinꝰ.porcus porcinꝰ.canis caninꝰ.mustela mustelinꝰ.sus suinꝰ.ouis ouinus. naꝫ ouilla ⁊ suilla dimi.sunt. Excipiunt desinētia in tinꝰ q̄ nō habēt.t.ante suis p̄mitiuis.vt diu diutinꝰ.cras crastinus.horno hortinꝰ.clam clādestinꝰ prius vel pascꝰ pristinꝰ.hec enī penl.cor.si vō habēt.t.a p̄mitiuis ꝓducūt penul.vt vespertinꝰ.a vesperta te.hiacintinꝰ a hiacinto.euentinꝰ ab euētu Itē ꝯstantinꝰ ⁊ clementinꝰ a p̄mitiuoꝝ gtis habēt.t.vt matutinꝰ a matuta.q̄ aurora itelligit Mediastinꝰ aūt a medio ⁊ stādo vel tenēdo cōponi videt Itē excipiunt possessiua desinētia in ginꝰ.siue q̄ habēt.g.ante inꝰ.qꝛ talia cor.penl. Unde dicit pͥs. ibidē Inuenit etiā i.breuis ante nus.g.antecedēte inus in his q̄ ab arboribꝰ deriuant.vt oleaginꝰ faginꝰ Usus tamē autoꝝ ꝯtradicit i pte p̄dicte regule.qꝛ hissinꝰ smaragdinꝰ amestinꝰ adamātinus.et hmōi possessiua q̄ sumunt a nominibꝰ lapidū vel filoꝝ cor.penul. Prudētius Inter has spēs smaragdino gramie verno Sꝫ posumꝰ dicere ꝙ in omnibꝰ talibꝰ est figura q̄ dꝛ sistole in metro p oetica licētia longā breuiās.vt vult hug.dicēs. Hiacintinꝰ na.nū.penl.ꝓd.q̄uis poetica licētia q̄ndoq̄ corripiat Itē dicit ꝙ bombicinꝰ na.nū.pnl.ꝓducit.licet iuuenalis eā cor. Unde infra i bombicinꝰ in suo loco. Et si obijcias mir videt si omēs poete in vna corda errassent Dico ꝙ nō omēs errauerūt in eadē corda qꝛ ibi poete aliq etiā ꝓducūt penl.p̄dictoꝝ noim Unde aurora sup hester.v. Seqꝫ smaragdinis miscet vterqꝫ color. Itē super genesim. Cristallina fuit facta fenestra decēs Hoc etiā dicit papias. Sed querit de hissinuꝫ morticinū substātiuis et similibus. Ad hoc dicūt qdaꝫ. ꝙ hec sicut adiectiua ꝓducūt penl.qꝛ licet mutāt modū declinādi.nō tamē mutāt accentū Alij dicūt ꝙ cor.penul.ad differentiā adiectiuoꝝ. Unde apocalip xix.dici debet et legi penul.cor. Bissinū sunt iustificatōes sanctoꝝ. Michi aūt videt ꝙ hissinū cor.penul.ad differētiam adiectiui vt dictū est. Sed de morticinū aliud est. qꝛ cū sit ꝯpositū sequit naturā ꝯponentiū Unde q̄ndo ꝯponit a cedo cedis.ꝓd.penul.siue sit adiectiuū siue sit substantiuū Unde ysaie.v.ꝓd.morticina.qꝛ glosa dicit Morticina eoꝝ ꝓstrata a romanis Quādo vō ꝯponitur a cado dis.cor.penul. Unde v̄sus. De cado morticinū de cedo morticacinū. Morticina ferro cadūt morticinaqꝫ morte. Si enī morticinū a cedo corripet penul. ad differentiam sui adiectiui.tūc nō essꝫ differētia inter morticinū a cedo et morticinum a cado et sic de similibꝰ est dicendum

Omīa termīata ī duas

ꝯsonātes positōne ꝓducunt.⁊ sunt tercie declinatōnis. Termīata igit in.bs.vt arabs arabis. trabs. vrbs. Uel in ms.vt hiems qd̄ sine .p.scribit vt patꝫ i genitiuo. Uel in.ps.vt inops.interposita i.genitiuāt pnl. nisi defendat positō breuiata Unde qdaꝫ dicit Arabis ab aro tamē exit.canabs canabis Persius. Tūc mare trāsilies.vt torta canabe fultū. Pelops lopis. Ouidiꝰ epi.viij. Tu quoqꝫ habes pelopē ꝓauū pelopisqꝫ parētem. Excipit q̄ntū ad accentū ciclops pis.qd̄ penul.ꝓd. Uirg.vij.eneyd. Ferrū exercebāt vasto ciclopes in antro. Theodolꝰ. Fulmīa ciclopes iouis imperio fabricātes. Et dicūt aliq et probabilit ꝙ si est gentile ꝯmūe ꝓd. sed si ꝓpriū cor. Scias etiā ꝙ citrops scriptū p.r. corri. penul.in obliqs. Unde theodolꝰ Egregio citropi debetur causa litādi. Excipiunt etiā q̄ntū ad formatōnem q̄ habēt.e.ante.b.vel.p.q̄ nō solū accipiūt i.sed et.e.vertūt in i.coreptā. vt celebs libis.forceps cipis. Sꝫ tamē monasillaba nō mutāt.e.vt plebs his.seps sepis Auceps etiā nō mutat.e.in i.sed in.v.correptā.vt aucupis Item ꝯposita a capite ablata.s.⁊ mutata.e.in i.⁊ addita itis. faciūt genitiuū penl.corre.vt biceps cipitis.p̄ceps p̄cipitis.anceps ancipitis.ꝯceps pitis.id est.habēs centū capita Sciendū tamē polisillaba termīata in ps.possunt duplicit ꝯsiderari. Prout vō sunt ꝯposita a capio genituant i ipis. Sed ꝓut ꝯponunt a capite faciūt ipitis. Priceps tamē facit p̄ncipis.⁊ auceps aucupis Unde

quidā In ceps a capio pis.suscipit in gtō Si venit a capite tūc suscipiat pitis apte Pris.aūt in fine sexti li.dicit Quia antiq dicebāt ancipes ⁊ p̄cipes bicipes in ntō. et sic ſm analogiā sequebat genitiuꝰ ab ancipes ancipitis sicut sospes sospitis.stipes stipitis Sed stips stipis est obulꝰ.stips pitis arbor Itē termīata in.ls.ns.rs.vt puls dens ars cohors vertūt.s.in tis.vl̄ interponūt ti.vt pultis dentis artis Sꝫ tamē ꝯposita de vntia vertūt.s.i tis vt deuns deūtis q̄nquūs quinquūtis Hug.tamē vult. ꝙ deuns ꝯponat ab vntia vel vns. Itē glās frons lens ⁊ ꝯposita de pēdo verbo.vt libripens.mutant.s.in dis vt librip̄edis glandis lēdis ꝓ animali.qꝛ ꝓ legumīe lēs lentis.ſm regulā facit Frons frōdis ꝓ folio facit.naꝫ ꝓ facie frontis normā seruat Similit sumūt di ꝯposita d̄ corde.vt discors discordis.secors dis.vecors dis Dicit etiā pͥs.ꝙ in omnibus fere ꝯpositis.qd̄ dicit ꝓpter exanguis declinatōem ꝯposita simplicis.licet ntīo differant imitant Itē iens q̄ens cū suis ꝯpositis genitiuāt i vntis vt eūtis redeūtis nequeūtis Preter ambiēs ambiētis. seruās normā.fors ablatīo forte.⁊ nō habet plus

De terminātibus in.t.

Omīa in .t. terminantia

tam in recto q̄ꝫ in obliquis cor.penul. et sunt tercie declinatōis.vt caput cū suis ꝯpositis Nā quotq̄t aliquot nō variant Declinabilia ergo.u.versa in i.correptā et addita is.genitiuāt.vt caput capitis.sinciput cipitis.occiput cipitis.⁊ sūt neutri generis Si queris hic Cum solū in duas mutas desināt nomīa latina.scꝫ.c.⁊.t vt allec et caput.q̄re nō determinat pͥs.in li.de accētu.etiam de his q̄ desinūt in.c.sicut de illis que desinunt in.t. Dico ꝙ nomīa terminātia in.c. aut sunt monosillaba. vt lac.aut dissillaba quoꝝ penul.ꝓdu.positōe. vt allec. et de his ꝑ se patet modꝰ accentuādi ꝑ regulas generales supius datas.⁊ ꝓpterea nō ponit regulas de nominibus terminātibus in.c.sicut de his q̄ terminant in.t.sicut etiā dicit frater robertꝰ anglicꝰ.

De desinētibus in.x.

N.x. desinens nomen

ꝓdu.qꝛ.x.est duplex ꝯsonās ⁊ ptinet ad terciaꝫ declinatōem.⁊ omīa.x.in cis vel gis genitiuāt. Preter nix niuis.nox noctis senex senis.⁊ antiqtus senecis suppellex ctilis.penul.cor. Uetustissimi tamē et hec suppellectilis nominatiuū ꝓferebāt.⁊ omīa q̄ nō habēt.c.vl̄.g. in genitīo cor.penul. De p̄dictis v̄sus. Omis rectꝰ in x.i cis vel gis genitiuū Terminat.absqꝫ senex.nix.⁊ nox atqꝫ suppellex In gis aūt faciūt solū illa q̄ venūt a v̄bis in go.x.ꝯuersa in gis.vt lex legis.a lego legis.⁊ rex regis a rego gis.rexi Remex tamē vertit.e.in i.⁊ fit remigis a remigo gas.frux aūt frugis facit.a frugo v̄bo greco Similiter falans lāgis.caterua.spinx spingis ⁊ etiā spigos De qbus dicit pͥs.in fine sexti.ꝙ greca in.x.seruāt in genitiuo ante is.eandē ꝯsonātē quā apud grecos ante os vt phear pheacis.spinx spingis.onix onicis Quidaꝫ tamen dicūt ꝙ venūt a verbis grecis in go. Coniūx vero amittit.n.ad differentiā secūde ꝑsone de ꝯiungo gis. et facit ꝯiugis cor.penul. Omīa alia.x.versa in cis.genitiuāt.vt pax pacis.qd̄ raro habent pluralē numerꝫ nex necis Cicero ꝓ milione Insidiatori vō ⁊ latroni q̄ possunt inferri iusta nex fex fecis pix picis dux ducis. Sed terminata in ex.corripiūt naturalit.e.pter veruex si sint dissillaba vertunt.e.in i.vt apex apicis remex remigis. vertex verticis p̄ter monosillaba ⁊ coꝝ cōposita.vt lex. exlex exlegis Ueruex tamē habet.e. Cōposita vero simplicū declinatōem sequunt.vt pnox pnoctis.exlex exlegis seminex seminecis dux interdux.

De desinētibus in.ax.

Nne desinens in ax.

cor.penul.recti.et ꝓducit pnl.obliquoꝝ.vt ꝑtinax.nacis.ꝯtumax macis Et hoc verū est i latinis Nā vt dicit pͥs.in fine sexti Barbara in.x.magis cor.pnl.vt fornax nacis et similia.excipit aiax cis.qd̄ ꝓdu.penul.

De desinētibus in.ex.

I nomen termīetur ī ex

cor.penul.tam in recto q̄ꝫ in obliqs.vt artifex ficis.opifex ficis.excipiūt veruex uecis.qd̄ nō solū in gtō penul.ꝓdu.sed etiā.e.seruauit.excipiunt etiā quedā monosillaba q̄ penult.ꝓdu.in obliqs.vt fex fecis.lex legis. rex regis.et coꝝ ꝯposita vt exlex exlegis interrex. Patꝫ etiā ex p̄dictis ꝙ ibex ibicis.cor.penult.qꝛ vertit.e.in i. correptā Unde v̄sus. Cornua fert ibex.iob testis ⁊ ibicis inde. Itē quidā excipiūt vibex vibicis Unde v̄sus. Si puteal multa cautꝰ vibice flagellas Papias etiaꝫ dicit ꝙ vibex facit vibicis ꝓdu.penultima ⁊ antepenul. Sꝫ vt dicit maister bene.dicendum est vibex vibicis.sicut lodex lodicis.⁊ ſm hoc nō oportet ꝙ excipiat.qꝛ desinit in ex. Sꝫ dubitant aliq an sit dicendū silex vel silix. Dico ꝙ dicendū est hic vel hec silex. incerti generis. et cor.penul.ſm regulā desinentiū in ex. Ouidiꝰ epi.x. Illic tu silices illic adamāta tulisti. Itē virg.eney.vij. Stabat acuta silex.precisis vndiqꝫ saxis

De desinētibus in.ix.

N.ix.terminata.aut

sunt mas.aut fe.ge.aut ꝯmunis ge. Si mas.corripiūt penul.vt dicit pͥs.in.vj.g. In ix.desinētia masculina tantū latina cor.penul.in obliqs.vt hic fornix fornicis.hic calix calicis.hic varix varicis Et excipiunt bombix bombicis ⁊ fenix fenicis.que ꝓd.penul. Sꝫ dubitat de mastix sticis.an ꝓducat penul.in obliqs Dicūt quidā ꝙ sic.⁊ istos oportet dicere mastico cas.penul.ꝓdu. Maister bene.dicit ꝙ mastix penul.cor.in obliquis. sicut fornix cis.⁊ inde mastico cas.penul.cor.⁊ hunc sequor Si aūt sunt fe.ge.ꝓducit penul.in obliqs.vt lodix lodicis.vibix vibicis ibix cis Excipit pix picis.nix niuis. silix silicis.salix salicis. Si sint ꝯmunis vel omis ge.producit etiā penul.vt felix cis.victrix tricis. victrices. Lucanus. Tollite iā pridē victricia tollite signa. Composita sequunt naturā simplicū. Unde pnix cis.ꝓd.penul. in obliqs.quādo venit a pnitor teris.sꝫ corripit eandeꝫ cū descendit a pneco cas. Unde qdam Qui necat est ꝑnix.festinat currere pnix. Nota hic regulā generalē de desinētibus in ix. Obliq veniētes a ntis habentibus i. vocalē naturalit breuē ante.x.corripiūt penul.vt calicis fornix cis Et hoc verū ē etiā in alijs vocalibꝰ vt phornax

fornacis. volux lucis Si vero veniant a ntō habēte i. naturalit longā ante. x. pducūt penul. vt cornix cornicis radix radicis Unde radico cas. penul. pducta. Vibix bicis sandix dicis. bombix bicis. pnix nicis. id est. velox ꝛ in alijs vocalib⁹ etiā hoc ꝯtingit. vt pbeax cis. pollux pollucis Itē sciās ꝙ sicut pſ. in fine q̄rti In. ix. femina inueniunt a masculinis vbalibus siue denominatiuis in tor desinētib⁹ designata. q̄ mutāt tor in trix vt victor victrix senator senatrix cultor cultrix. Nutritor quoq₃ nutritrix debuit facere. causa euphoie. siue alternitatis mediā sillabā cōcidit Nutrix eni dicimus. Tonsor etiā tonstrix debuit facere. s₃ interponit. t. et facit tonstrix tōstricis Unde pdicta verbalia in ntō sequunt modū et regulā accētuandi vbaliū a qbus formantur Unde aliq̄ndo pducuntur vt amator amatrix. auditor auditrix Aliquādo in penl. corr. vt debitor trix. bibitor trix. sicut masculina a qbus formant De accētu aūt desinentiū i or. supius determinatū est. Itē sciās ꝙ vbalia pdicta desinentia in trix sunt fe. ge. Preter victrix ꝛ vltrix que in ntō accusatiuo ꝛ vocatiō singulari sunt fe. ge. In reliqs casibus sunt ꝯmunia triū genez. vnde faciūt ablatiuū in. e. vel in i. vnde vsus. Victrix victricē. victrix dat femina sola. Sic vltrix reliqs dat gen⁹ omē scola. Hug. aūt dicit. ꝙ victrix dr a vinco cis. ꝛ est ꝯmunis generis. in ntō accusatiō ꝛ vocatiuo singulari In istis eni casibus nō habet neutz. In alijs vero casib⁹ in singulari ꝛ in plurali sunt omis generis in vna voce vel diuersis. S₃ qd pri⁹ dictū est veri⁹ videt et ꝯmunit tenet Ad c⁹ euidentiā etiā sciās ꝙ victrix et vltrix de necessitate fuerunt fe. ge. ppter vbalia masculina a qbus trahūt originem. vt victor et vltor. inde victrix et vltrix Hec tamen quia ꝯstruunt q̄ndoq₃ cū femininis vt victrices caterue. quādoq₃ cū neutris vt victricia signa. iudicant triū genez in obliqs. excepto accusatiō singulari in q̄ sūt fe. ge. tantū vt hāc victricē. quāuis nō inueniant ꝯstrui cū mas. Sed oportz ꝙ habeāt masculinū vt dicat Loquor de rege victrici Alioquin iste ablatiu⁹ victrice vl' victrici haberet ꝯmunitatē feminini ꝛ neutri tantū. q̄ ꝯmunitas est ꝯtra artē Ex hoc aūt sequit ꝙ gtūs ꝛ dtūs debēt habere ꝯmunitatē triū genez sicut ablatiuus. q̄ndoq₃ tres obliqui habēt ꝯsimilē ꝯpatōem ad mas. fe. ꝛ neu. et habēt similē naturā regēdi. Qd in multis videre possumus. vt h⁹ fortis huic forti. ꝛ ab hoc et ab hac ꝛ ab hoc forte. Ecce isti ablatiui sunt ꝯsimiles in generib⁹. Item neutz sepe ꝯstruit cū gtō in casib⁹ sibi pͥuilegiatis. sc₃. nomiatiuo accusatiō ꝛ vocatiō q2 in illis nō mutat terminatōem. vt multū vini. plus vini. aliquid panis non tamē hoc pōt in gtō dtō ꝛ ablatiō. q2 in illis sequit naturā mas. et fe. ge. eiusdē nomis vnde nihil est dictū Loquor de mlto vino vel egeo plure vini q₃ tu. vel loquor de aliquo panis. q2 masculina et feminina earundē nominū talē ꝯstructōem nō habēt Et sic patet q̄re victrix ꝛ vltrix sint omis generis in gtō dtō ꝛ ablatiō. Patet etiā q̄re sint tantū fe. ge. in ntio accusatiō ꝛ vtō singulari ꝛ q̄lis sit istoz casuū affinitas ꝛ ꝯgnatō Patet etiā q̄re tantū sint fe. ge. in ntō accusatiō ꝛ vtō singulari.

De desinētibus in. ox.

Esinentia ĩ ox. producūt

penul. gti. vt velox velocis Excipit capadox capadocis Horaci⁹ in epistol. Mancipijs locuples eget eris capadocū rex. Iuuenalis li. iij. satira pma Quanq₃ et capadoces faciūt equitesq₃ bitini. In ntō aūt corr. pnl. vt in pluribus. vt velox cis. veliuox cis. Atrox aūt naturaliter cor. a.

De desinētibus in ux.

N ux. autem corripiūt

pnl. gti. vt crux cis. dux ducis. nux nucis. trux trucis. vt dicit pſ. in. vj. li. Subiux gis iniux in iugis volux lucis. barbaz nomē. de q̄ dicit pſ. in fi. sexti. ꝙ barbara in ux. magis corr. penul. vt volucis Excipiūtur aūt allux allucis ꝛ pollux pollucis Unde quidam. Volucis a volux vult inter barbara poni Allux ꝛ pollux bene declinant in ucis. ꝛ fm maistrū bene. pollux. pollucis pdu. penul. gti. q2 habet. u. naturalit longā ante. x. in recto Sed volux habet vocalē sc₃. u. naturaliter breuē ante. x. ꝛ ideo in obliquis corr. penul. Lux eni lucis pducit penul. Quedā de accentu nominū q̄re in tercia ptebu⁹ opis in capitulo de spēbus nominū.

Questio de accentu

D pdictoꝝ declaratio

nē pōt ıc q̄ri Omēs fere regule q̄s ponit pſ. in libro de accētu quaz multe supradicte sunt ꝛ declarate sunt ad ꝯgnoscendū tps penultimaz in trissillabis ꝛ deinceps. quare ergo nō ponit pſ. regulas ꝯgnoscendi in monosillabis ꝛ dissillabis. sicut in ceteris polisillabis. Ad hoc sic respōdet frater robert⁹ anglic⁹. Quāuis necessaria sit ꝯgnitō tpis in his tamē non accidit error tā manifestus circa accentū in monosillabis ꝛ dissillabis. sicut in trissillabis ꝛ deinceps. In monosillabis eni et ĩ dissillabis semp est vnus loc⁹ accētus nō diuersificat⁹ nisi fuerit causa impediēs In trissillabis aūt ꝛ deiceps nō est sic. q2 ibi plures possunt accētus diuersa loca obtinere. Itē q2 acut⁹ accētus et circūflexus nō multū differūt. vt videt in pnūciando si ponat vnus p altero. nō incidit ob hoc error manifest⁹ in monosillabis ꝛ dissillabis In alijs aūt polisillabis aliter est. In his eı̄ est accentus duplex loc⁹ pncipalis sc₃ antepenultim⁹ ꝛ penl. Unde vnus habet accentū pncipalē. reliqu⁹ nō pncipalem habet. Unde si sillaba habēs accentū pncipalē proferat sub nō pncipali. accidit error manifest⁹. q2 multū differūt in pnūciando pncipalis accent⁹ ꝛ nō pncipal. Et ideo hac ratōe pſ. nō ponit regulas ꝯgnoscēdi tpus in monosillabis ꝛ dissillabis. sicut in alijs polisillabis. Ego tamē multa supra posui de monosillabis ꝛ dissillabis. et declaraui ꝛ suppleui aliquādo vba que pſ. poīt in. vj. libro de accētu impfecte. ex vbis que ipsemet pſ. ponit in maiori volumine

Questio de accētu.

Veri etiā potest quare

simpliciter in diuersis tēpibus ꝛ diuersis psonis diuersificat verbū in modo accentuādi. vt amabā amauerā et hmōi. Itē queri pōt in nominibus. Diuersificat eni in illis accētus. ita ꝙ in diuersis casib⁹ supra sillabas diuersas sit accētus. vt iter itineris. pal⁹

paludis. et cetera. Ratō hui⁹ est. vt fiat discretō accidētium. cui⁹modi sunt psona. numer⁹ et hmōi. Et hoc sic patet Per hoc eni ꝙ sic auget vel minuit numer⁹ sillabaz. fit de sillaba vltima nō vltima. ꝛ de pnl. nō penult. ꝛ ita cōmutata sillaba ab vno loco ad alterā trāsmutat accētus q̄ fit in illa sillaba. vt patet si dicā amaui. amauimus. supra eandē sillabā vtrobiq₃ fit accētus pncipalis sed in vna dictōe fit supra penul. ꝛ in alia fit supra antepenul. ppter adiectōem vni⁹ sillabe ad finē Similit autem patet in nominib⁹ si qs inspiciat Itē etiā patet in vbis diuersificato tpe. vt amabā amauero. S₃ tota variatio ista p diuersificatōem sillabaz ꝛ tpm fit vt inter se distinguant accidētia. sc₃ numer⁹ et psona ꝛ hmōi. et p modū similit. q2 diuersificatō accētus in diuersis tpib⁹ et psonis fit ppter discretōem accidentiū.

De accentu verboz.

Egulis accentuū nomi

num expositis. pſtian⁹ determinat de regulis accentuādi vba ꝯfuse tamē et iordinate. sed sic possūt extrahi diuidēdo. Omne verbū pme ꝯiugatōis aut ē simplex aut est ꝯpositū. Si simplex. intelligat de trissillabis ꝛ polisillabis ceteris. Uel ergo est psentis tpis. vel pteriti vel futuri. Si psentis. vel ergo indicatiui mōi. vl' imperatiui. vel optatiui. vel subiūctiui. vel ifinitiui. Si indicatiui. vel ergo est numeri singularis. vel plalis. Si singularis sic penul. corripit. vt rogito tas. Exceptis his que positōe pducunt in penl. vt maistro stras Si pluralis pducūt penul. pterq₃ in tercia psona. vt rogitant. Si aūt sit psens impatiui vel subiūctiui. Uel ergo singularis numeri vel plalis. Si singularis sic corr. penl. vt cogita cogitē. Si pluralis pducit penul. vt cogitem⁹ cogitetis. cogitate. Excepta tercia psona q̄ corripitur. vt cogitēt. Hoc intellige nisi positōne pducātur pdicta. vt maistra maistrē maistrēt. ꝛ ita de similibus dicas. Si aūt sit psens optatiui. vel infinitiui pducūt penul. generaliter. vt recogitarē recogitare. Si aūt sit pteriti tēpis. vel ergo pteriti impfecti. vel alteri⁹. Si impfecti. aut idicatiui. aut subiūctiui. Si indicatiui pdu. penul. vt recogitabā. Si subiūctiui corr. penul. vt psens optatiui Si aūt sit alterius tpis q₃ impfecti. vl' ergo est pteriti pfecti. vel plusq₃pfecti Si pteriti pfecti. vel ergo indicatiui vl' subiūctiui. si indicati. vel ergo desinit in aui. vt amaui. vel in ui. diuisas. vt micui plicui. Si aūt in aui. pdu. penul. ĩ omni psona. pterq₃ in pma psona pluralis numeri. Si vō desinit in ui. diuisas corr. penul. ĩ singulari numero. vt plicui. excepta secūda psona q̄ pducit positōne vt plicuisti. In plurali aūt pdu. penul. pterq₃ in pma psona. vt plicuim⁹ plicuistis plicuerūt vl' plicuere Si sit pteriti pfecti subiunctiui. corr. penul. in omni psona. vt amauerim ris. rit. Si sit pteriti plusq₃pfecti. vel ergo indicatiui. vel optatiui. vel subiūctiui. Si indicati. vel ergo est numeri singularis. vel pluralis. si singularis cor. eius penul. in omni psona. vt amauerā. si sit pluralis pdu. penul. excepta tercia psona q̄ corr. penul. vt amauerant. Si aūt sit pteritū plusq₃pfectū optatiui. vel subiūctiui. vel infinitiui. pdu. penul. positōe. vt amauissē. Si aūt sit futuri tpis. vel ergo indicati modi vel impatiui.

vel optatiui. vel subiūctiui. si indicati. tūc in singulari pdu. penul. vt amabo. in plurali vō habet correptam. vt amabim⁹. excepta tercia psona vt amabūt. Si vō sit futurū impatiui pdu. penul. in omni psona. tā in singulari q₃ in plurali. si aūt sit futuz optatiui similē habet accentū psentis modi subiūctiui. vel psentis mōi indicati. si vō sit futuz modi subiūctiui similē habet accentū cuz pterito pfecto subiūctiui. corr. penul. in ꝯpositōe. ꝛ ĩ simplicitate supra eandē sillabā In fine aūt regule autor cū dicit excipit relauo. ꝛ cetera. facit q̄ndā notabilitatē. ꝛ nō pprie exceptōem ꝙ quedā sūt verba pme ꝯiugatōis. vt relauo. q̄ in pterito pfecto ꝛ plusq₃pfecto indicatiui modi et futuri subiūctiui. seruāt accentū supra penul. sillabam. In alijs aūt tpibus nō fit supra eandē sillabā. s₃ diuersam. vt relaui. relauerā relauero. ista seruāt accentum sup hāc sillabā la. si dicā. relauabā relauabo. seruāt accētū supra eandē sillabā ua. ꝛ ita nō supra eandē quā prius. similit est de hoc verbo recino. In reliqs vō omibus ita est. ꝙ supra eandē sillabā in omi tpe seruāt accētum. vt amabā amaui amauerā amaueri. Omia ista in hac sillaba ma. seruāt accentū Et sciēdū ꝙ hāc eandē notabilitatē ponit autor in vbis secūde ꝯiugatōnis. tercie et q̄rte. Ultimo in hac pma ꝯiugatōne dat hāc regulam. Cū quacūq₃ pteoratōis ꝯponat ꝑpositō. q̄le temp⁹ habuerit extra ꝯpositōem. tale habet in ꝯpositōe. vt redimo. inhibeo. ꝛ similia. Per predicta satis pōt patere de facili accētus verboz secūde et tercie et q̄rte ꝯiugationis. Possum⁹ etiā hic addere. ꝛ ad maiorē declaratōnem accētuū verboz sic dicere. e. ante. r. ĩ verbis actiue vocis. breuiat in pterito plusq₃pfecto indicati in omni ꝯiugatōe. vt amauerā docuerā legerā cucurreraz audiuerā ras. rat. Itē in psenti ꝛ pterito impfecto optati. et ĩ pterito impfecto subiūctiui tercie ꝯiugatōis. vt vtinam vel cū legerē res. ret. legerem⁹ retis. rēt. Itē in pterito pfecto et ĩ futuro subiūctiui in omĩ cōiugatōe. vt cū amauerim. docuerĩ. cucurrerim. audiuerim. amauero. docuero. cucurrero. audiuero. audiueris. Itē in psenti ꝛ pterito impfecto infinitĩ tercie ꝯiugatōis. vt legere pēdere

In vbis aūt passiue vocis. e. ante. r. corripit in psenti indicati modi in tercia ꝯiugatōe. vt legor legeris vel legere. sequor sequeris vel seq̄re. Itē in futuro indicati in pma et secūda ꝯiugatōe. vt amabor beris. vel amabere docebor beris. vel docebere. Itē in psenti impati in tercia ꝯiugatōe. vt legere. seq̄re sequat. Itē in psenti optatiui et in pterito impfecto subiūctiui tercie ꝯiugatōnis in pma persona singulari. vt vtinā vel cū legerer sequerer E. vō ante. r. in vbis actiue vocis pdu. in pterito pfecto indicatiui ĩ omni ꝯiugatōe. vt amauerūt vel amauere. docuerūt vel docuere. legerūt vel legere. audiuerūt vel audiuere. Itē in psenti ꝛ pterito iperfecto optatiui. et in pterito iperfecto subiūctiui secūde ꝯiugatōis. vt vtinā vel cū docerē res. ret. docerem⁹ retis. rent. Itē in psenti infinitiui secūde ꝯiugatōis. vt docere gaudere. In vbis aūt passiue vocis pducit. e. ante. r. in psenti indicati modi secūde ꝯiugatōnis. vt doceor doceris vel docere. Itē in futuro indicati in tercia et q̄rta ꝯiugatōe. vt legar legeris vel legere. sequar seq̄ris vel seq̄re. audiar audieris vel audiere. Item in psenti iperati secūde ꝯiugatōis

vt docere.tondere.Itẽ in p̄senti et p̄terito iperfecto op/
tatiui ⁊ p̄terito iperfecto subiũctiui p̄me ⁊ secũde cõiu/
gatõis.vt vtinã vel cũ amarer amareris vel amarere
amaret amaremur amaremi amarent. vtinã vel cũ do/
cerer reris.vel docerere doceret. doceremur doceremi
docerent.Et etiã in p̄senti.⁊ p̄terio impfecto optati.⁊ p̄
terito impfecto subiũctiui tercie ꝯiugatõis.excepta p̄i
ma p̄sona in singulari.vt vtinã vel cũ legerer reris. vel
legerer legeret.legeremur remi rent.Et similit in quar/
ta ꝯiugatõe.vt vtinã vel cuȝ audirer reris.vel rere ret.
audiremur remi rent.Itẽ in futuro optati ⁊ in presenti
subiũctiui p̄me ꝯiugatõis.vt vtinã vel cũ amer ame/
ris vel amere.amet.Itẽ in p̄senti ⁊ p̄terito impfecto t̄pe
infiniti modi secũde ꝯiugatõis.vt doceri. Nota etiã si/
cut dicit p̄s.in nono li.I.ante mus.in p̄terito p̄fecto indi
catiui corripit.vt amauim⁹.Itẽ etiã ꝯtingit in p̄teri/
to p̄fecto ⁊ futuri subiũctiui.vt amauerim⁹ docuerim⁹
ꝛc.Et etiã in p̄senti indicati tercie ꝯiugatõis.vt legim⁹.
nã in q̄rta p̄ducit.vt audimus Itẽ scias q̄ v̄ba p̄me
ꝯiugatõis habẽt in actiuo et neutro.a.p̄ductã ante.s
⁊ i secũda p̄sona singulari p̄sentis indicati mõi. vt amo
amas.In passiuo v̄o ꝯmuni ⁊ deponẽti habent.a.p̄du
ctã ante re.vel ris.vt amor amaris vel amare. Uerba
aũt secũde ꝯiugatõis in secũda p̄sona p̄sentis indicati
modi singularis habẽt.e.p̄ductã ante.s.i actiuo ⁊ neu/
tro.vt doceo doces.In passiuo v̄o ꝯmuni ⁊ deponenti
habẽt e.p̄ductã ante re.vel ris.vt doceor doceris vel re
Uerba v̄o tercie ꝯiugatõis in secũda p̄sona p̄sentis in
dicatiui mõi.in actiuo ⁊ neutro habent i.correptã ante
s.vt lego gis.In passiuo ꝯmuni ⁊ deponẽti habẽt.e.cor
reptã ante ris.vel re.vt legor geris vel gere. Uerba aũt
q̄rte ꝯiugatõis in secũda p̄sona p̄sentis indicati modi
actiuo ⁊ neutro habẽt i.p̄du.ante.s.vt audio dis.aio
ais.In passiuo vero ꝯmuni ⁊ deponẽti p̄dicte persone
habẽt i.p̄ductã ante re.vel ris.vt audior audiris vl' au
dire.largior largiris vel largire Itẽ scias q̄ v̄ba que
ꝯueniũt cũ nominib⁹ in ica vel in icus vel habẽtib⁹ ge
nitiuũ in icis p̄ducẽtib⁹ penul.⁊ ip̄a parit p̄ducunt. vt
formica formico cas.amic⁹ amico cas.obstetrix obste/
tricis.obstetricor caris.meretrix tricis.meretricor caris
Animaduerte etiã sicut dicit p̄s.in nono li.vbi ait de v̄/
bis secũde ꝯiugatõis in p̄ncipio Obseruandũ est in
omnib⁹ v̄bis q̄ si p̄teritũ minuat p̄sentis sillabas.neces
sario erit penul.p̄ducta in p̄terito.siue correpta siue p̄/
ducta sit in p̄senti nisi sincopã patiat.vt cieo ciui.et per
sincopam cii.rideo risi. faueo faui. augeo auxi. moueo
moui.sedeo sedi.facio feci.fugio fugi.fodio fodi. venio
veni Ergo langueo lãgui.⁊ liqueo liqui pares habent
in p̄terito ⁊ in p̄senti sillabas.corripiũt eni penul. p̄teri
ti.Dicit insup p̄stian⁹ in.ix.li.d.q̄ duxi p̄teritũ de duco
ducis.ostẽdit esse correptũ naturaliter ex nomie q̄d ab
eo deriuat.⁊ corripit dux ducis.sicut rexi p̄duci appro/
bat ex nomie q̄d ab eo nascit.rex gis Et subdit ibidẽ p̄s.
Querit igit an luceo luxi debeat naturalit p̄ductũ acci
pi cũ lux p̄ducat.In quo etiã illud querit.an nomen a
verbo.an magis ex nomie v̄bũ natũ sit.q̄d esse michi re
ctius videt.quoniãq; ab igne igneo ignes ignesco. et a
flama nascit flamo flamas ⁊ flamasco.⁊ sic patet.q̄ lu
xi p̄teritum p̄du.p̄mam naturaliter.cũ lux lucis a quo
nascatur producatur.

De accẽtu partiũ indeclinabiliũ.

Am in p̄cedentibus de

terminatũ est de mõ accentuãdi in ptib⁹ decli
nabilib⁹.Nũc sexto determinandũ est de mõ accentuã
di in ptibus indeclinabilib⁹.Et p̄mo de accẽtu p̄positõ
num.Secũdo aduerbiorũ De accẽtu p̄positõnũ tres
regule dant q̄s interponã.cũ determiabo de impedimẽ
to accẽtus distinctõis. Quedã p̄positões interponunt
vel in ꝯpositõe vel in appositõe.vt qua de causa.q̄ ex re
quã ob rẽ.quas ob res.q̄ quidã putãt esse ꝯposita.quia
p̄s.dicit i.x.iij.li.q̄ ob p̄positõ cũ aliis ptib⁹ ꝯiũcta simil
cũ illis loco ꝯiũctõis causalis accipit. vt quãobrẽ p̄ q̄/
propter.vt scȝ totũ hoc q̄zobrem p̄ causali ꝯiũctõne po/
nat.siue dicat pars ꝯposita siue nõ.Donat⁹ tamẽ dicit
Interrogãdi aduerbia.cur.quare.q̄zobrem. Quidã di
cũt esse tres dictões aggregatas loco vni⁹ positas.⁊ pe
nul.acuẽtes Quidã dicũt sub trib⁹ accidẽtib⁹ p̄ferẽdis

De accẽtu aduerbiorũ

I aduerbiũ desinat i.a

acuit in fine.vt dicit p̄s.in li.de accẽtu.Ad cui⁹
intelligentiã scias q̄ vt dicit p̄s.in.xv.li.Aliqñdo ablatiui
nominũ p̄ aduerbiis accipiunt.vt vna qua nequa.⁊ d̄
talib⁹ intelligit.tũc eni seruãt accentũ supra vltimã pro
pter ꝯcidentiã in nomie. Unde vna aduerbiũ acuitur
in vltima ad differẽtiã eiusdẽ.s̄m q̄ est nomẽ. ne scȝ no
men esse putet.Alia eni aduerbia in.a.nõ accuunt in fi
ne.vt postea.interea.ita.Sȝ q̄d dicem⁹ de roma.ianua
q̄ndo ponunt aduerbialit.vt venio roma.debȝ ne acui
in fine.Dico q̄ nõ.q̄ nõ est omnino simile in vna ⁊ ro
ma.Nõ eni ita omnino aduerbialit ponunt noia pro
pria.sicut vna qua neq̄.q̄d patet.q̄ debẽt ꝯcordare cuȝ
nominib⁹ adiectiuis ⁊ relatiuis accidẽtibus.sicut alia
nomia.vt venio roma q̄ est pulcra ciuitas.

De aduerbiis terminãtibus in.e

Duerbia terminata in.e

nõ descẽdentia a p̄priis nominib⁹ cor. penl't.
vt a p̄mũ p̄mule.sedul⁹ sedule.Sed veniẽtia a p̄priis
nominib⁹ p̄ducunt.vt tulliane.idest.mõ tullii.martia/
ne Et q̄ vt dicit p̄s.in.xiij.li. Noia apud autores ad
uerbialiter ponunt. ⁊ quedã p̄ omẽs casus. ⁊ tũc sũt in
declinabilia.vt sublime volãs.sublime volãtis. sublime
volãti ꝛc.talia non mutãt accentũ.Itẽ nota q̄ s̄m p̄s. po
ne.aduerbiũ acuit vltimã ad differentiã hui⁹ verbi po
ne q̄d circũflecti t p̄mã.Sed nunq̄d hoc in aliis ꝯsimili
bus regularit obseruat.vt dicat age vltima acuta quã
do est aduerbiũ ad differentiã age v̄bi impatiui. Dico
q̄ nõ.q̄ est q̄ndo autores seruauerũt ꝯcidentiam.⁊ est
q̄ndo nõ. Nec oportet q̄ in talib⁹ seruet ꝯcidentia nisi
in paucis positis ab autore.q̄ vtraq; est ps p̄ncipalis.
⁊ certã habẽt differentiã p̄pter accidentia sua.⁊ neutra
depẽdet ab alia.sicut infra dicet.cũ aget de impedimẽto
differentie De desinẽtibus in i.

N i.aduerbia terminata cor. penul.vt vesperi.

De desinẽtibus in.o.

Duerbiũ si terminetur i

o.causa differẽtie in vltimo seruat accentũ. vt
falso q̄ndo est aduerbiũ vltima acuit. quãdo est nomẽ
vltima grauat.hoc dicit p̄s.in li.de accẽtu.Hoc intelligi
videt de aduerbiis in.o.desinentib⁹ descẽdentib⁹ a pro
nominib⁹.vt eo.aliquo alio Licet eni quis sit nomen et
alius:tamẽ quidã putauerũt ista nomia.q̄ sequunt re/
gulã secũdi modi p̄nominũ.vt q̄s.⁊ ꝯposita eius ⁊ ali⁹
⁊ hmõi esse p̄nomia. Unde cũ dicit aduerbiũ in.o. ter/
minatũ acuit vltimã.glosat de quib⁹ aduerbia.q̄ facis
addas.ista expositõ videt michi bona.⁊ i paucis habet
instantiã.excipit tamẽ falso.q̄ p̄stian⁹ dicit q̄ acuit vl/
timã.et forte aliqua pauca alia.De hoc etiã infra dicaȝ
cũ agetur de impedimẽto differentie.

De desinẽtibus in am.

N am.nisi defendat positio.

neumq; in penul. deprimunt.vt bifariã trifariã multifari
am. Quidã excipiũt palã ad differentiã accusati de pa/
la pale.sȝ hoc multis nõ placet.q̄ s̄m hoc acueret multi
fariã ad differentiã adiecti nomis.⁊ p̄perã ad differen/
tiã adiectiui nomis.Declinat aũt p̄perus ra.rũ. Pro/
pterea hmõi differẽtia vel ꝯcidẽtia nõ semp attenditur
imo est quãdo autores seruauerũt ꝯcidentiã. est et q̄n/
do nõ.vt infra in impedimẽto differẽtie dicet.

De desinẽtibus in as.

N as.aduerbia termiata i ul

tima accuunt.vt alias.s̄m q̄ est aduerbiũ acuit in vltiã
ad differentiã nomis alias.de alia ali⁹ q̄d in fine g̃uat.

De desinẽtibus in er.

N er.aduerbia termiata cor

ripiũt penul.vt grauiter.nisi positõ interueniat.vt pru
denter De desinẽtibus in es.

N es. aduerbia desinentia.

corri. pnl't.vt q̄nquies Aduerbia termiata in itus.

Duerbia i itus termiata

corripiũt penul.vt funditus.diuinitus.

In.c.

N.c. aduerbia termiata acu

unt vltimã.vt huc.adhuc.hinc.abhinc dehinc hac illac
istac.illic istic.quorũ etiã integra erant.illice istice.illuc.
istuc excipit donec q̄d vltimã cor.sicut et nec.⁊ ideo pe
nultima acuitur In.l.

Duerbia termiata i.l.pau

ca inueniunt.⁊ corripiũt penul.in trissillabis et
deinceps.vt insimul.edepol.Simul eni p̄mã cor. Fa/
cetus.Grat⁹ et optat⁹ studeat simul omnib⁹ esse. Dis/
sillaba vero habẽt in penul.accentũ.vt semel

De dubiis aduerbiorũ

Ubitari consueuit de ac

centu quorundã aduerbiorũ. sicut de his q̄ ꝯponunt a
magis.minus.modo.sup.tamẽ.tenus.vbi.inde. longe.
De quibus p̄ ordinẽ videndum est.

De ꝯpositis a magis.

Ulto magis. sicut dicit

hug.in rosario semper due sũt ptes.⁊ sic duo/
bus accẽtibus regẽde.similit etiã q̄nto magis.Et scias.
q̄ multo et q̄nto sũt nomia aduerbialit posita.⁊ nõ mu/
tant accentũ nominũ.vnde nõ debẽt acui in fine.Simi/
liter multo maxime dicit. De ꝯpositis a minus.

Minus composita eti/

am habẽt dubitationẽ de q̄b⁹ hug. in rosario
dicit. Paulomin⁹ et nihilomin⁹ q̄ndoq; sũt
dictões ꝯposite.q̄ndoq; orões.Cũ aũt paulominus est
dictõ ꝯposita debet p̄ferri sub vno accẽtu acuto posito
in antepenul.⁊ est aduerbiũ remissiuũ.⁊ tantũ valet q̄n
tũ fere.vt paulomin⁹ ꝯsũmauerũt me in terra Quando
vero sũt due dictões.vt paulo ablatiu⁹.⁊ min⁹ nomen
vel aduerbiũ.vt paulo min⁹.debẽt p̄ferri sub duob⁹ ac
centibus.licet min⁹ corripiat.Et min⁹ ꝯpatiue tenet. tã
nomẽ q̄ȝ aduerbiũ.vt paulo min⁹ minorat⁹ ab angelis
⁊ minuisti eũ paulo min⁹ ab angelis.Itẽ iste est doctor
sed ip̄e est paulo min⁹ ip̄o doct⁹ Itẽ hoc animal est par
uum.⁊ hoc est paulo min⁹ illo Similit est de hac dictõ
ne nihilomin⁹.Cũ eni est dictõ ꝯposita debet regi vno
acuto accẽtu in antepenultima collocato.⁊ est ꝯiũctio
aduersatiua.⁊ valȝ tantũ q̄ntũ tamẽ.vt iste me offendit
et ego nihilomin⁹ benefeci ei.Quãdo v̄o est orõ.scȝ ab
latiu⁹ nihilo ⁊ min⁹ nomẽ.vel aduerbiũ debet p̄ferri
duobus accẽtib⁹.sicut paulo min⁹.et min⁹ tenet ꝯpati
ue siue nomialiter siue aduerbialit accipiat.vt iste mul
tũ comedit.⁊ ille nihilo min⁹ isto.nominalit tenet hic.
Hoc animal est magnũ.⁊ illud nihilo min⁹ est illo. Et
semp in tali ꝯstructõe intelligit min⁹ ad regunẽ illi⁹ ab
latiui.sicut est in paulo min⁹. Quo min⁹ p̄.q. scriptum
semp sunt due dictões. Nã comin⁹ p̄.c.id est.p̄pe vna
dictio est.Tamẽ papias dicit.q̄minus.i.alter nõ. quasi
p̄ vna dictõe sumẽs.De siquomin⁹.sũt due opiniones
Nam hug.in rosario dicit tres esse dictões.Iohã.xiiij.
Si quo min⁹ dixissem vobis.q̄ vado pare vobis locũ
⁊ sunt sub trib⁹ accentib⁹ p̄ferẽde.⁊ est si ꝯiũctio.minus
ponit p̄ aduerbio negãdi.scȝ nõ.quo est nomẽ ⁊ ibi sup
fluit Uel ponit aduerbialit q̄.id est.aliquo mõ.⁊ est sen
sus.Si nõ essent.vel aliq̄ modo nõ essent in domo pa/
tris mei mãsiones multe dixissem vobis.q̄ vado pare
vobis locũ.Alii dicũt q̄ sunt due dictões.scȝ ablatiuus
siquo et min⁹ aduerbiũ.id est.si in aliq̄ min⁹.⁊ s̄m vtrã/
q; opinionẽ min⁹ acuit penul. Comin⁹ et emin⁹ cõpo/
nunt a manus.et corripiũt mi. Unde v̄sus Eminus ad
longe.sed cominus ad p̄pe spectat.

De ꝯpositis a modo

Omposita a modo.que

stionẽ habẽt.vt quomõ.nullomõ ꝛc. Ad hoc
dicit hug.i p̄dicto libello q̄ rosariũ d̄r.q̄ quo mõ .nullo
modo nõ sũt dictões ꝯposite.sed due dictões.vnde du/
obus accẽtibus debẽt regi. Ponit tamẽ quãdoq; quõ
p̄ qualiter.⁊ tũc in signum hui⁹ rei q̄ ille due dictiones

ponunt p vna. possūt pferri sub vno accētu. sz q̄ndo re/
tinent in vi. nominū. tūc sub duob⁹ accētib⁹ debēt pferri. Similit dicendū est de nullo mō ⁊ vllo mō. Ppris. etiam dicit. in. xv. li. vbi agit de abnegatiōe. Alie ptes accipiunt p aduerbioz diuersis significatiōnib⁹. Et est q̄ndo due ptes ponunt p vna. vt nullomō. nullatenꝰ. Ex p̄dictis verbis duplex est opinio Quidā dicūt q ante/penul. p̄dictoz acut. q2 sub vno accētu pferunt. vt pro vna dictōe notent. Alij dicūt ꝑl. iō dixisse duas ptes p vna poni nō q̄ sint due. sz potꝰ vna ꝓposita. q̄ ꝑl. nunq̄ negat. sz duas inq̄t. eo q̄ due integre ptes p ꝓposito nem vbi tūcte inueniunt. De solūmodo ⁊ tantūmodo. ⁊ nullomō vsualit teneī q̄ sint sub vno accētu sicut cō/posita dictiō pferēda. Possūt nichilomin⁹ esse due partes. sz in alio sensu. Quo enī ⁊ modo due ptes sūt. Si q̄ modo tres ptes sūt vel esse possunt. vel due. siq̄ ⁊ modo Quodq̄ tamē sit pferī mō dissuētum pn̄l acuēdo

De ꝓpositis a super.

Super composita dubitatione habēt. vt desup insup Quidam enī dicūt q̄ sūt due dictiones. et sic sub duob⁹ accētib⁹ sunt pferēde. Et sup teneī loco casus. Mā si casus sequitur. ꝓstat duas esse dictiones. vt de sup terrā. Alij q̄ verius credūt esse dicūt vnā dictōem esse ꝓpositā. Dicit enī ꝑl. in. xiiij. li. in tractatu ꝑpositionū. a. q̄ ꝑpositō carens casu solū ꝑponit p ꝓpositōnez. Unde cū dicat in regula generali q̄ ꝑpositō ꝓpositā cū dictōe habēte pn̄l. acutā antepenul. cā facit. dat p oppositū intelligi q̄ si penl. est cōr. in simplici in ꝓpositōe nichilomin⁹ fit cōr. Unde inueniī desup ⁊ deforis. idē a simili dic de aforis.

De ꝓpositis a tamen.

E compositis a tamen quericet. vt attamē. verūtamē. sitamē. sedtamen Aug. dicit q̄ sūt due dictiones ⁊ sub duob⁹ accentib⁹ pferende. Unde verūtamē duob⁹ accētib⁹ debet pferri. et vbi verꝰ est nomē. sz ponit̄ p hac q̄unctōe copulatiua sz tamē est q̄unctō aduersatiua. Similit dicit de attamē ⁊ sedtamē. Et dicit q̄ ad et sed sūt vbi copulatiue q̄unctiones. Tamē vo est aduersatiua q̄unctio. Et dicit etiaz. q̄ ꝑl. nō facit mentionē de ꝓpositōe p̄dictoz. Alij dicunt q̄ tamē cū p̄dictis ꝓponit̄. ⁊ sub accētu acuto in antepenul. posito sūt p̄dicte dictiones pferēde. vt verūtamen attamē sedtamē sitamē. ⁊ hoc q̄ndo ponunt in vi. vnꝰ cōiunctōnis. sicut p sed. vel p simili dictōe. Possūt etiā p̄dicta esse oꝛōes siue due ptes et regi duob⁹ accentibus sed in alio sensu. vt si dicā. Frater iohānes ianuēlis qui ꝓpila ait hūc libz dicit q̄ deinceps acuit penul. verū tamen est q̄ multi aliter dicūt. et ita de similib⁹. Sz tūc tamen ponit p sz. et verꝰ est nomē. ⁊ hoc ꝓmuniē tenetur. et hoc credo verꝰ. Dico ergo q̄ verūtamē et attamē et hmōi debēt acui in antepn̄l. vt dictū est. siue velis dicere q̄ sint vere ꝓpositiones. siue mauis dicere q̄ sint irregulares vocum cōgeries fungētes loco vnius dictōis. Inueniī etiā tametsi. ad hebreos. vi. tametsi ita loquimur. id est. quāuis

De ꝓpositis a tenus.

E compositis etiaz a tenus posponit dictōi nō casuali nūc potest esse ꝓpositio. vt pten⁹ q̄. ꝓponit a ꝑcul ⁊ ten⁹. ⁊ acten⁹ sunt. b. q̄. ꝓponit ex hac aduerbio ⁊ tenus. Unde papias bene dicit acten⁹ esse ꝓpositū. ⁊ nūc sine. b. scribit. q̄ndo vero ibi est. b. sunt due ptes. ⁊ duob⁹ accētibus pferēde. hac ⁊ tenus. ⁊ acuit̄ te. Sz q̄ dicit papias eaten⁹ esse dictōem. nō hoc facit. q2 est oratō nō pfecta. Et ꝑpter hoc etiā dicit. q̄ tenus est aduerbiū. id est. aduerbij loco sumptū. q2 ꝑpositō cū casuali eqpollet aduerbio. Ut pōt dici q̄ papias loquit̄ p suo tpe. q2 forte tūc vsualiter dicebāt. oꝛe/ten⁹ grauata te. sz sm artē acuēda est. ⁊ boc videt notasse papias cū dicit hac ten⁹. q̄nū ad artē aūt sūt due partes. pnomē ⁊ ꝑpositō. sicut pube ten⁹. sz vsus obtinuit p vna pte haberi. Sz nūc moderni lrāti ꝓmiūter dicūt. q̄ puberten⁹ et hacten⁹ ⁊ hmōi sunt dictiones. ⁊ acuit̄ te. q2 ꝑpositō postposita suo casuali seruat ꝑpriū accentū. vt dictū est. De qua ten⁹ dicendū q̄ sunt due ptes. ⁊ q̄ dicit bu. q̄ tenus semp scribit̄ p. e. ⁊ quatin⁹ nihil est. nō credit̄ ei. uno q̄tinus put p. i. eli scribendū deriuat a q̄. ⁊ est simplex. Unde dicit papias. Quatin⁹ put est ꝓnuncio causalis p. i. scribit̄. Potest etiā esse q̄uctio aduncta. Hoc etiā vult grecism⁹ q̄ dicit. Dictō quatin⁹ est oratō qua ten⁹ esto. Dictō sub media breuis est oratio longa. Si fiat ꝑa. b. euiat tamē vtraq; metz. Hec vltia opinio probabilioꝛ est ⁊ ꝓmiūoꝛ. Sz hic oꝛit q̄ltio q̄ doz difficilis ⁊ nō dissimulāda. Dictū est enī q̄ octen⁹ hactenus p. b. q̄tenus ⁊ hmōi sūt due ptes ⁊ duob⁹ accētibus regēde. Sz q̄d dicem⁹ de nullatenus. vllaten⁹ omnes ꝓmiuter pferūt bas dictōes sub vno accētu tanq̄m sint dictōes ꝓpositē. sz sunt quedā irregulares vocū cōgeries. q̄ sm vsum sub vno accētu acuto posito sup antepenul. proferunt ac si essent vna dictō ꝓpositā Et talis irregularis vocū ꝙgeries inuenit̄ in multis alijs. sicut i euelhgio extēplo. Unde dicit magister bene. In ope donan. inuenim⁹ q̄ ꝑpositō videt̄ p ꝓpositōem venire cuz sequēn casuali. vt inuicē extēplo nō extimplo. q2 ꝑpositio nō cōrūpit casum cui trālitue adiūgit. i. actiūm ⁊ ablatiuū sequentē. ⁊ ita nihil est dictuz extimplo. Similit videnī ꝓpositōes esse ꝓximdes. decetero. defacili. eximp uiso. euelhgio. q̄s omēs dicim⁹ in vitate nō esse ꝓpositones. sz irregulares vocū ꝙgeries. et hoc iō. q2 casus cū sua ꝑpositōne fungit loco aduerbij vel aduerbialis determinatōis. unde possūt casualia cū suis ꝑpositōibus ad interrogatōes aduerbioꝛ respōderi. vt quo vadis. ad vbē. q̄liter fiet hoc. de facili. qualit̄ introiuit iste. ex/imp⁹uiso. q̄ndo venisti. ex tēplo. i. statim. Sic ergo vt dictū est ⁊ nullaten⁹ vllaten⁹ ⁊ hmōi nō sunt ꝓpositiones. sz q̄dam irregulares vocū ꝙgeries. q̄ sub vno accētu sm vsuz ꝑferunt̄ ac si essent vna dictō. Et hoc innuit ꝑl. in tractatu aduerbioꝛ vbi agit de abnegatis dicit. ē q̄ndo due ptes ponunt̄ ꝓ vna. vt nullomō nullaten⁹. Si aūt vlteri⁹ velis instare ⁊ dicere. ergo a simili octen⁹ nus. hactenus ⁊ hmōi possūt sub vno accentu proferri. Dico q̄ nō sequit̄. q2 ꝑdicta sunt q̄dam irregulares cōgeries vocū ⁊ impꝛopꝛietates artis. ⁊ ipꝛopꝛietates nō sūt extendēde. licz ꝓpꝛie ꝓmunē vsum vel ꝓpꝛiē poeticam autoritatē sunt sustinēde. ⁊ ita simliū idē sit iudicū.

De cōpositis ab vbi.

E compositis ab ubi cōsueuit q̄ri. vt alicubi. ali⁹ubi. alitubi. postubi. nūcubi ⁊c. Dico q̄ vbi recipit vndecum intercōpositōes ⁊ adiectōes. vt sicubi necubi alicubi nūcubi ecubi vbiq; vbiubi vbiuis vbilibet vbicūq; vbinā. Et q̄libet vltarū dictionū vno accētu regit cū sit vna dictio Unde sicubi necubi alicubi nūcubi ecubi. acuūt antepenul. vbiq; vero acuit penul. De aliis pōt patere. Inueniunt enam q̄dam vocū aggregatōes. q̄ videnī esse ꝓpositē ab vbi. sz ꝓpꝛie nō sunt ꝓpositōes sz quedā irregulares vocum cōgeries. vt alibi. alitubi postubi. q̄ funguntꝰ loco vnius dictōnis. sz postq̄z vel sz alter⁹ cōsimulis dictionis ⁊ tūc ad denotandū q̄ due dictōes ponunt p vna debēt sub vno accētu pferri. vt videlicz antepn̄l. acuat. Postsunt nichilomin⁹ poni in vi duaz dictionū. vt manifestū est. vt ait vbi. id est. sz postq̄z. sz q̄ndo. Unde ad galatas. Et vbi venit plenitudo tpis. i. sz postq̄z. ⁊ tūc constat q̄ regunt duob⁹ ꝓnīpalib⁹ accētib⁹. Et similiter ō est ubi. post ubi. ⁊ similib⁹. si aliq̄ndo hmōi irregulares vocū cōgeries inueniant. De cōpositis ab inde ⁊ lōge. infra dicā in impedimēto distinctōis. Hec de accētu ptiū etiā indeclinabiliū dicta sunt

De sex impedimētis accētus.

Unc septimo loco restat determinare de impedimētis accētus. Sciendas ergo q̄ impedimēta regulaz de accētu traditaz sūt sex. s. concisio. differēcia. consoniū. vsus. enclisis. distinctio. De vnoquoq; istoꝛ nūc ꝓ ordinē videam⁹.

Uncisio impedit naturalē accentū. q2 supra quācūq; sillabā fuerit accentus i integra dictiōe. sup eandē remanet incorrupta vt amat ꝓ amauit. arcūflectit enī hanc sillabā mat sicut amauit. ⁊ eandē ꝓsō. Similit definēcia in as. seu gēlia. siue patria arcūflectit vltimā causa concisionis. q2 illa eadē arcūflectebat in integris. vt nostras vestras. cuias. arpinas. rauēnas. ⁊ bis simlia. quoꝛ nomiatiui olim fuerūt. nostratis vestratis cuiatis arpinatis rauēnatis. penul. circūflexa. Similit q̄ris. istic illic. circūflectunt vltimā. quia integra eoꝛ fuerūt q̄ritis. illicce. istice. q̄ nostro tpe ꝓ ꝓcisionē proferunt. sicut vult ꝑl. in. iij. li. d. vbi determinat de desinēnbus in as illud idē ꝓnūgit in vtis apocopatis. quoꝛ nūcoꝛripiunt in antepn̄l. quāuis ibidē sit accētus acut⁹. vt virgili⁹ o virgili. mercurius o mercuri. martiri⁹ o martiri. vulte⁹ vultei. gai⁹ gai. Tales enī pri acuūt penul. q̄uis ipa sit breuis sicut illa eadē acuit in nūs eoꝛ. ⁊ acueret in illis vūs virgilie mercurie. martirie. si vsus haberet. ergo subtracta vltima vocali. oportuit q̄ accētus acut⁹ remaneret sup eandē sillabā sup quā fuisset i integris. sicut probat ꝑl. in li. vij. b. Ubi determinat de vnō singulari secūde declinatōis Ostēdit etiā ibidē q̄ vultei. pompei. sūt duaz sillabarū et i. est ibi cōsonās. ⁊ gai monosillabū est Unde in tercia ꝑte. vbi agit de nūo secūde declinatōis. Sz obijcitur cōtra hoc documentū de cōpositis ab inde aduerbio. vt exinde. subinde deinde ꝓinde. quoniā hec integra habēt accentū sup antepn̄l. sz facta cōcisione habēt accētū

supra hāc sillabā ī. vt exin. subin. pin dein. Ad hoc dico ꝙ integra nō habuerūt accentū acutū sup antepenul. p naturā cū pnl'. esset longa positōe ad quā ptinebat pncipalis accētus. ꝛ iō facta corruptōe siue ꝯcisione vltie sillabe. accentus reuerti ad locū suū. i. ad sillabā in. Itē obijcit de hoc verbo petijt p petiuit. q2 nō habet accentū sup pnl'. Dico ꝙ mutatō tpis hoc fecit. q2 petiuit pdu. penul. s3 petijt corr. ppter vocalē sequentē. Similiter deū acuit penul. p deoꝝ. ꝛ nō videt regulā ꝯcisionis seruare. q2 deū acuit penul. s3 deoꝝ flectit. Dico ꝙ hoc fit ppter subtractōem vocalis. Regula eni de ꝯcisione intelligit remanēte eadē vocali. Sicut vult pſ. in. vij. li. vbi agit de vtris secūde declinatōis. In abscisionib9 inquit. si ea vocalis in qua est accētus integra manet. seruat etiā accentuz integꝝ. vt audijt audiuit. nostras nostratis. illic illice.

De mutatōe accētus causa differētie.

Ausa differentie sepe mu

tatur vel corrūpit naturalis accentus. vt pone aduerbiū acuit vltimā ad differentiā hui9 vbi pone. qd circūflectit pmā. Similit circū q̄ndo postponit casuali acuit vltimā ad differentiā hui9 nomis circū. vt maria omia circū. Similit ergo nomē circūflectit vltimā ad differentiā hui9 ꝯiūctōnis ergo. Et alio ꝛ aliquo habēt accentū in fine ad differētiam nominū sicut alias ꝛ hoc possessiuū cui9 in fine acuit ad differentiā hui9 infiniti nomis cui9 ia. iū. S3 querit qre in mltis alijs talis differentia nō seruat. vt modo sero cito crebro vero. Deberēt eni ꝛ hec mutare accētum ad differentiā nominū. Ad hoc dico ꝙ sufficit differētia tpis in vltima sillaba. quia q̄ndo sūt aduerbia habēt vltimā correptā. sed q̄ndo sūt nomia pducūt eā. Tamē dtī ꝛ ablatī aduerbialiter positi nō mutāt accentū. vt liqdo. secreto tuto. ꝛ similia q̄ nō trāseunt in aduerbia. q̄3uis ponant aduerbialiter. vnde habēt vltimā longā sicut ꝛ nomia. vt vult maijster bene. Hic nota ꝙ sicut dicit pſ. in. xv. li. in tractatu de aduerbijs. Aduerbia veniētia a nominib9 secunde declinatōis ꝯuertunt. o. in. e. longā. vt huic claro clare. huic optimo optime. Multa aūt ex supradictis nominibus ipa terminatōe dtī p aduerbijs accipiunt. vt falso ꝯsulto. postremo. sedulo. augurato. manifesto. puato. pcario. merito. ꝛ sepe corripiūt. o. terminalē q̄ndo ī aduerbia transeūt. vt cito sero modo necessario. Dicit et necessarie. veꝝ et vero. pmū et pmo. Ista sm maijstrum bene. pducūt. o. ꝛ similia vt vidisti. Excipit tamen tria spāliter. de quib9 etiā pſ. exēplificat vt patuit. Unde dicit maijster bene. In. o. pductā dtī et ablatī. siue ponant casualit siue aduerbialit. vt merito. pter gerūdia q̄ sm donatū ꝯmunia sunt. vt legēdo. ꝛ pter cito sero modo. ꝛ alia pauca q̄ posita aduerbialit ꝯmūia sūt. Unde patet ꝙ hmōi dtī in. o. aduerbialit positi nō acuunt in fine nec etiā alia aduerbia nisi pauca exceptis aduerbijs in o. q̄ fiunt a pnominib9. vt eo. alio aliq̄. ꝛ similibus sicut dixi supra q̄ndo determiaui de aduerbijs terminātib9 in. o. ꝛ ppter hoc multi dicūt ꝙ multo. tāto. quāto. cum sint datiui aduerbialit positi. nō debēt in fine acui cum nō sint pnomia nec etiā sequant regulā secūdi modi pnominū. vt q̄s. vnus. tot9 ali9 ꝛc. Hui9modi eni q̄ descēdunt a nominib9 sequētib9 regulā secūdi modi pnois. q̄ quidā putauerūt pnomia acuūt vltimā sicut ꝛ aduerbia in. o. q̄ venūt a pnominib9. vt illo eo alio. ꝛ ꝯposita a quo. vt siquo. nequo. aliq̄. ecquo quoq̄. omia ista a q̄ aduerbio loci ꝯponunt. Canis aūt nō mutat accentuz. ad differentiā hui9 vbi canis. q2 vtraq3 est pncipal' ps ꝛ certā habet differētiā ppter accidētia sua ꝛ neutra dependet ab altera. s3 vbi differētia habet locū debet vnū ab altero p ordinē depēdere. ita pō: in ꝯsimilib9 dici et est verbū vtile ꝛ notabile. nisi in aliquib9 ꝯmūis vsus ꝯtradicat. vel expssa autoritas. ꝛ generalit obseruādū.

De mutatōe accētus causa ꝯsortij.

Onsortij causa quando

q3 regula naturalis accētus non seruat. vnde cuia cuiū acuūt penult. ppter ꝯsortiū masculini qd est cui9. ꝛ vtraq3 pleraq3 acuūt pnl'. ppter ꝯsortiū masculinoꝝ et neutroꝝ suoꝝ in q̄bus penl'. de necessitate acuit. vt vterq3 vtrūq3. plerusq3 plerūq3. Pōt tamē esse ī causa ꝯiunctō enclectica siue epictasis. i. sillabica adiectō. s. q3. Itē potest dici de ꝯpositis ab hoc vbo facio. que retinēt a. in ꝯpositōe. q̄ ppter ꝯsortiū pme psone in q̄ antepenl'. acuit eadē facta pnl'. acuit in secūda psona. vt benefacio benefacis. quāuis ipa sit breuis Similit tepefacio facis facit. Si vō corrūpat illa vocalis. a. vt inficio. tūc nō seruat ꝯsortiū accētus. vt inficio cis cit. sicut vult pſ. in. viij. li. c. dicens Si vō facio verbo vel fio integris manētibus aliud verbū infinitū ante ea ꝯponat. nō solum significatōes ꝛ ꝯiugatōes integras eis seruamus. sed etiā accētus. vt calefacio cis. cit. tepefacio cis cit. In secūda ei et tercia psona penul acuim9. quāuis sint breues. Similit calefio fis fit et tepefio fis fit. finales huāt accent9 in secūda ꝛ tercia psona. q̄s habēt in simplicib9 Idē etiā ꝯtingit in hoc vbo fideiubeo hes het. q2 secūda psona et tercia acuūt penul. ppter ꝯsortiū prime psone. quāuis hec sillaba iu. sit breuis. Et hac ratōe possumus dicere vsucapio pis pit. penul. acuta ppter ꝯsortiū pme psone. sed iā multi grauāt eā qd laudo. ꝛ bene pōt fieri cū sit breuis. Idē ꝯtingit ī hoc verbo beneplaceo vt dicatur beneplaces cet. penul. acuta ppter ꝯsortiū pme psone. ꝙ eni beneplaceo sit ꝯpositū. patet p hoc nomē beneplacitū deriuatū ab eo. vt beneplacitū est domio habitare in eo. vel lego ad beneplacitū tuū

Usus turbat accentū.

Su mediante quando

v q3 regule pdicte generalē accentū nō seruant. vt satisdare. penul. acuta cū deberet eā grauare. q2 breuis est. sicut dicim9 circūdare penul. grauata. Sed vsus debet aliqd ratōis habere Dito ergo id ideo ꝯtigisse. q2 in digesto. et in alijs li. legalib9 hoc verbū satisdare p diuisionē pfert. vt reus debz adesse. satisq3 dare. Et ideo hoc verbū dare seruat accentū acutū quē habet in simplicitate. Usus etiā habet ꝙ omia ꝯposita a duo vel tria habeāt accentū acutū sup penul. vt viginti duo. vigintitria. q̄3uis illa sit breuis. S3 iō hoc ꝯtingit. quia plus certitudinis est ī vltima naturali q̄3 in pmo causa declinatōis ꝛ generis qd distinguit. ꝛ iō remanet

accent9 in penul. simplicis. Usus etiā acuit penul. quorundā nominū latinoꝝ. vt lombardia. rectoria. papia. quāuis ipa sit breuis. S3 dicim9 ꝙ hoc ꝯtingit cā imitationis Imitant eni greca desinētia in. a. q̄ habēt penul. acutā. vt comedia. tragedia philosophia theologia. et his similia Et sciendū ꝙ greca possūt corripi subtracta vna vocali de dyptongo q̄ est ibi s3 ei. ꝛ possūt eandem pducere. S3 in ꝯmuni smone semp retinem9 accētum acutū vl' circūflexū ꝛ nunq̄3 grauē. vt maria. q̄3uis possit corripi Unde prudētius. Nec mea p9 maria pontis est pstringere cura. Pōt etiā pdu. penul. iuxta illō Trāsiuit maria cū fratre beata maria. Si ergo quedā latina p grecismū habēt accentū sup penl'. qd causa maioris hoat9 videt ꝯtingere. q2 dictōes grece plate ore rotundo magis sonāt ita vult maijster bene. Hug. dicit ꝙ nomia notha possunt in penul. corr. ꝛ pō. p volūtate legentis. vt scenophegia. vt dixi supra vbi posui regulas generales ad ꝯgnoscendū accentū cui9libet sillabe. Similiter habet vsus. vt dicam9 vicecomes. archicomes. archicoqu9. penl'. acuta. s3 hoc facit potētia nri. quia remanet incorrupt9. ꝛ ideo nō amittit accentū. Nō aūt est hoc ignorandū ꝙ sicut dicit pſ. in. vij. li. tractatu de dtiō plurali secūde declinatōnis. Oportet scire quidē analogie ratōem. vsum tamē autoꝝ magis emulari. Attēde hoc diligeter ꝙ pſ. nō dicit simplicit vsum s3 vsū autoꝝ. Unde vide ne decipiaris p equiuocatōnē in vsu. sumēdo s3 vsum ydeotaꝝ. imo poti9 abusū p vsu autoꝝ et ī arte acten9 ptoꝝ. Nā vt dicit Ambrosi9 Uulgi vsus nō piudicat veritati. Consiliū hug. Si vis illud seruare in hmoi tale est. Dicit eni in q̄s vel q̄. Quisputas est vna dictō simplex. ꝛ est ibi putas sillabica adiectō. ꝛ debet pferri sub vno accētu acuto posito sup antepenult. vt ibi. Quisputas maior est in regno celoꝝ. Si tamē in aliq̄ ecclesia tibi legendū fuerit: cui9 abusus q̄s putas p duab9 accipiat ptib9 nos ꝯsulēdo ꝯsulim9. vt abusum illius ecclesie seq̄ris. nisi tāte fueris autoritatis ꝙ prauū vsum corrigere valeas. Uelle nāq3 videri sapientē inter insanos ꝛ ydeotas quedā species furoris est.

De mutatōe accētus causa enclesis.

Nclesis. id est. inclinatio

e mutat naturalē accentū S3 fit enclisis in pncipio ꝛ fit in fine In pncipio fit p h9mōi pticulas. si. num. ꝛ ne. vt siquis. nunq̄s. neq̄s. ꝛ hoc fit sm grecos. q2 sepe faciūt enclesim in pncipio Iste igit pticule inclināt accentū sequētis sillabe ad se. i. trahūt accentū ad se. ita ꝙ nō est pncipalis accētus sup sequentē sillabā. s3 sup pmā. ꝛ talis accētus reduct9 sup primā sillabā circūflexus est. vt siquis nunq̄s neq̄s. ꝛ in talib9 bene huatur regula naturalis accēt9. Propt eandē enclesim dicimus neq̄ndo antepenul. acuta. cū deberet penul. acui q2 longa est positōe. Similit est dicendū aliq̄ndo antepenul. acuta. nō ad differentiā hui9 ablatiui aliq̄nto. vt videt velle pſ. sed cā ꝯsortij. s3 vt penul. hui9 aduerbij quādo grauaret in hac ꝯpositōe sicut in alijs. vt siq̄ndo neq̄ndo. aliquādo. sicut dicit maijster bene. Priscian9 aūt in. xv. li. in tractatu de aduerbijs sic dicit. Inde et exeo ꝯposita. vt deinde subinde pinde exinde pinde. que omia antepenul. habēt acutā. Uel q2 p adiectōe3 habēt de. vt q̄busā videt. Unde frequēter inuenit. exin. pin. dein. vel magis. q2 ꝑpositōes sepate grauant. vt ꝯiūcte esse ostendātur. acutū in his assumpserūt accentū. quō ꝛ ꝯiunctō si. et ne. aduerbio q̄ndo ꝑponunt q̄ndoq3. vt siq̄ndo. nequādo. Nā aliquādo differentie cā ab aliq̄nto. qd ꝯsimilē sonū habere videt. acuit antepenul. ita dicit pſ. Illud qd est dictū supra a maijstro bene. magis est ratō ꝯsiennalis. s3 q2 aliq̄ndo cā ꝯsortij antepenl'. acuat. nō ad differentiā de aliq̄nto Differt aūt enclesis facta ī pncipio ab illa q̄ fit in fine. q2 illa q̄ fit in pncipio habet sup se principalē accentū. s. acutū vel circūflexū. Finalis aūt semp habz grauē. Enclesis aūt in fine accidit his tribus ꝯiūctionib9 que. ne. ue. q2 inclināt accentū ꝑcedentis sillabe ad se. i. trahūt accentū illi9 sillabe sup quā erat principalis accētus in ꝑcedēti dictōe ad vltimā sillabā eiusdē dictōnis. Ita ꝙ finis eiusdē dictōis acuit vel circūflectit. ꝛ sequēs ꝯiūctio enclectica semp grauat. vt dixitq3. legisne. ꝯmūterue. ꝛ ita corripiunt ibi duo accēt9. q2 in ꝑcedenti dictōne mutat pncipalis accētus de suo loco ad vltimū. ꝛ ipa ꝯiūctio enclectica q3. deberet naturaliter acui cū sit breuis ibi grauat. ꝛ hoc ideo ꝯtingit. q2 cū deberet grauari si ꝑcederet oporteret eā eundē accētum huare posteri9 quē habuisset pri9. ꝛ sic amisso pncipali accētu pferi cū ꝑcedēti dictōe. aci esset vna dictō secum. q̄ndoq3 tamē nō inclinat accentū ꝑcedētis sillabe. qd accidit ppter corruptionē ꝑcedētis vocalis. vt hiccine. cū deberet dici heccine. corrupta est eni ibi sillabica adiectio. q2 nō erat de substātia dictōis. nec habebat aliquē accētū sup se cū careat significatōe. ꝛ nō sit dictio. et hoc factū est causa maioris elegātie. vel cā necessitatis. q2 nō est ponēdus pncipalis accētus sup aliquā sillabā adiectōe3. cū penit9 careat sensu. ꝛ sic necessitas cogit eā corrūpi. ne dicerem9 heccene posito accētu acuto super penul. Similit vndiq3 ꝛ deniq3 nō inclināt accentū. q2 ꝑcedēs vocalis corrupta est. Nā vndiq3 ꝯponit ex vnde ꝛ q3. deniq3 ex denuo ꝛ q3. cā quoq3 differētie amittit q̄ndoq3 ꝯiūctio enclectica vim suā. vt itaq3 vtiq3. antepenul. acuta quādo sūt dictōes ꝯposite. Cū eni sine ꝯpositione accipiunt habēt accentū sup pennlt. seruata natura ipius enclesis. ꝛ merito. q2 meli9 seruat vim suā ꝯiūctio enclectica extra ꝯpositōem q̄3 in ꝯpositōe. Similit cessat inclinatō ꝑcedētis sillabe. q̄ndo ꝯiūctio enclectica ꝯiungit monosillabā dictionē. vt mulier. virq3 currunt Nō eni inuenit ante finalē sillabā quā inclinet. Dicunt etiā qdā ꝙ causa interrogatōis ꝯiūctō enclectica amittit vim suā. vt currit ne fortes platoq3 Uidet eni acu. Ad hoc dico ꝙ ꝯiūctiones enclectice cā corruptōnis vel differētie vel monosillabe dictōis amittūt inclinationē ꝑcedētis sillabe. ipe tamē semp grauant S3 cā interrogationis nullo mō. vt legisne Nō eni inclinat accētus ꝑcedentis sillabe sup vltimā hui9 vbi legis s3 ipa ꝯiūctō videt ibi retinere naturalē accentū. i. acutū qd alibi nō facit. Et hoc ꝯtingit ex modo interrogādi. Enclesis etiam facit vt dicam9 vbiq3 penul. acuta. q̄3uis ipa sit ꝯmūis id est. lōga vel breuis. Uel dicam9 ꝙ in accētu poti9 fuit cedēdū lōgitudi. nī q̄3 breuitati. cū lōga sit dignior breui. Recti9 ergo videt ꝙ ꝯiunctō enclectica in fine iterro

ꝯratiue oꝛōis posita. q̄ntū ad accentū oꝛōnis acuit. ⁊ q̄ntū ad se grauat Et qḋ dicim⁹ de ꝯiunctōe q̄ꝫ. possum⁹ dicere de eadem q̄ndo est sillabica adiectō. vt plerusq̄ꝫ. pleraq̄ꝫ. plerūq̄ꝫ. Uel sufficit rō supius assignata. Profert̄ etiā sub rōe enclentice hec ꝑpositō cū q̄ndo postponitur his ꝓnominib⁹. te me se nobis vobis. q: ipa grauat̄ ac si essꝫ vna dictō cū p̄cedēti ꝓnoie cū deberꝫ acui. eo ꝙ breuis est. ⁊ ponit accentū circūflexū sup vltimā sillabā p̄cedentiū ablatiuoꝝ ⁊ sic inclinat. vt nobiscū vobiscuꝫ. sꝫ p̄cedēte monosillabo ablatiō nō videt̄ inclinare. cum ip̄e ablatiu⁹ p se circūflectit̄. vt mecū tecū secū Nisi dicamus ꝙ inclinat accentū ad se. eo ꝙ ipa ꝑpositō inclinat̄ id est. grauat̄. Hoc aūt fit. q: cū deberet illis ablatīs preponi vt grauaret̄. sicut facit cū alijs ablatīs. opoꝛtet ꝙ postposita faciat illud idē. i. vt ꝯuetur Postponit̄ aūt huic ablatiō nobis. cā vitādi cacephaton. Alijs aūt ablatiuis eiusdē modi postponit̄ cā ꝯsoꝛtij. Si eni postponat̄ alijs ablatīs. acuit̄. vt quicum. q̄buscū. Et hoc iō q: potest ꝑponi. vt cūqui. cūquib⁹. sicut vult p̄s. in. xiiij. li. in tractatu ꝑpositionū. g. dicēs. Cū p solā appositōem inuenit̄ Nec mirꝫ cū loco ei⁹ in ꝯpositōe semp cō. p. o. ꝯponatur. vt ꝯiūgo. ⁊ ita cū ꝑpositō q̄ndo ꝓnominib⁹ postponit̄. enclentice vice fungit̄. vt mecū tecū secū nobiscū vobiscū ⁊c. Alijs vō postposita acuit̄. vt q̊cum. quacū. quecum. q̄buscū. ⁊ in. xij. li. ꝑpositōnū. g. dicit p̄s. postposita acuit̄. vt quocū. quacū quecū q̄buscū. Et in. xij. li. ꝑpositionū. g. dicit p̄s. Mecū aūt tecū secū nobiscū ⁊ vobiscuꝫ. p anastrophen cū ꝓnomie ꝑpositō cū est. Quoniā si dicam. ꝓpter te. ⁊ te ꝓpter idē significo. Et cū quib⁹. ⁊ q̄b⁹cū. sic cū me. ⁊ mecū. Nā antiq̄ssimi vtrūq̄ꝫ dicebāt Sed in plurali p̄me ꝑsone cacephati cā dicere solebāt. p anastrophen. nobiscū p cum nobis

De impedimēto causa distinctōis

Istinctio impedit regulas q̄ndoq̄ꝫ naturalis accētus. Distinctō nāq̄ꝫ est cā quare omīa ꝯposita ab inde habēt accentū acutum sup antepnl'. vt exinde deinde ꝑinde subinde. cum penul. q̄ est longa positōne deberet s̄m regulā acui De hoc vide infra in inde. Pris. aūt hoc fieri dicit per grecismū. i. p grecoꝝ moꝛē. q: idē ꝯtingit in q̄busdā aduerbijs grecis. Et iō fit ne ꝑpositō videat̄ p appositōeꝫ venire. si scꝫ grauet̄. Acuit̄ ergo vt ostendat̄ ꝙ p ꝯpositōem venit. Unde in. xiiij. li. t. dicit sic p̄s. Cū apud grecos prepositō ꝯposita cū dictōibus alijs q̄busdā pnl'. habētib⁹ acutā antepenul. eā facit. si addit significatōi aliqḋ apō nos in vno aduerbio hoc solet facere inde. deinde. exinde. ꝓinde. pinde. subinde. ne si grauaret̄ ꝑpositō p appositionē esse putet̄ ante aduerbiū qḋ fieri non licet. Et in xij. li. b. dicit. Inde. et ex eo ꝯposita deinde subinde pinde exinde. omīa antepnl'. habēt acutā Uel q: p adiectionē habet de. vt q̄busdā videt̄. Unde frequēter inuenimus exin dein Uel magis q: ꝑpositōnes separate ꝯuant̄ vt ꝯiuncte esse ostendāt̄. acutū in his assumpserūt accētum Quomō ꝯiūctio si. ⁊ ne. aduerbio q̄ndo ꝑponunt̄ q̄ndoq̄ꝫ. vt siquādo nequādo ⁊c. vt dixi supra de ꝯpositis a quādo in ip̄edimēto enclesis Sꝫ videt̄ ꝙ eadē rōe possit dici. abint⁹ deint⁹ delonge deoꝛsum desursū seoꝛsum. antepenul. acuta. Itē p̄s. in li. de accētu dicit. ꝙ omnia aduerbia ꝯposita q̄ a ꝑpositōnibus ꝯponunt̄ sub vno accētu ꝓnūciāda sūt. vt deinde exinde. Sꝫ deinde ⁊ exinde. de q̄bus exēplificat p̄s. acuūt antepenult̄. ergo a simili alia aduerbia ꝯposita a ꝑpositōnibus. vt deintus delōge deoꝛsū ⁊ hmōi Uidilīs. quia p̄sicianus dicit ꝙ aduerbia composita a p̄positionibus sub vno accētu debēt ꝓferri. tamē nō dicit q̄ sillaba debeat acui penul. vel antepenl'. ⁊ iō circa hoc est multiplex opinio. Quidā eni si querit̄ ab eis. sup quā sillabā obseruandus est ille vn⁹ p̄ncipalis accētus. Dicūt ꝙ facta ꝯsideratōne ad ꝓpriā legē ⁊ naturā accētuādi debēt acui in penl'. cū sit longa positōe. Facta aūt ꝯsideratōne ad ambiguitatē remouendā q̄ posset esse. vtrū sit vna dictō vel oꝛō debēt acui in antepenul. Unde diuersimode diuersi ꝯsiderādo ipa diuersimode ꝓnūciant. ⁊ ista fuit opinio fratris roberti anglici. Alij dicūt ꝙ semp antepenl'. debet acui. ne videant̄ esse due ptes. vt deinde. aliq̄ndo delōge deoꝛsum desursū seoꝛsū deinceps. Sūt etiā alij qui dicūt ꝙ ꝯposita ab inde. ⁊ q̄ndo acuūt antepenult̄. Alia aūt aduerbia a ꝑpositōne ꝯposita ⁊ aduerbio habēte longā penl'. acuūt penul. s̄m regulā generalē accentus. Excipiunt̄ aūt quedā. s. ꝯposita a lōge ⁊ ꝯtra. vt alōge. delonge. ecōtra. decōtra. Itē excipiunt̄ deinceps. eniuero. ⁊ ꝯposita ab int⁹. vt deint⁹ abint⁹ Ista s̄m eos antepenul. acuūt sicut deinde. ⁊ siquādo. ne. s. videant̄ esse due ptes. Sꝫ deoꝛsum desursū ⁊ similia acuūt pnl'. sꝫ nō videt̄ aliqua ratōnabilis cā. q̄re pot⁹ delōge ⁊ alia q̄ a regula generali accētus excipiunt̄. antepenul. acuāt. q̄ꝫ desursū. deoꝛsum ⁊ hmōi Alij dicūt ꝙ sp in p̄dictis s̄uatur regula accētus generalis. vnde penul. debꝫ acui cū sit positōe lōga. nec excipiūt ꝯposita ab inde. Et isti muniunt se autoꝛitate p̄s. q̄ dicit. ꝙ in vno aduerbio antep̄. acuit̄. vt inde deinde ⁊c. vt dictū est supꝛa Et ista opinio magis videt̄ esse s̄m artē ⁊ intentōꝫ p̄s. ⁊ isti⁹ opinionis fuit hug̃. Unde ip̄e dat talē generalē regulā in libello d̄ dubio accētu. siue in rosario dicēs. Est generalis regula quā ex verbis p̄s. in tractatu ꝑpositōis apte diligētia lectoꝛis poterit̄ elicere. Si aliqḋ aduerbiū penul. habēt̄ longā ꝯponat̄ cū ꝑpositōe. ꝯpositū idē acuit ipam pnl'. vt alonge. Excepto vno solo. s. inde. a quo ⁊ ꝑpositione ꝯposita omīa acuūt antepenul. vt exinde. ne videant̄ esse due ptes si acueret̄ penul. Ex hac regula patet ꝙ exinde. pinde. ꝓinde. subinde. deinde. debēt dici. vt acut⁹ accentus sit in antepenul. Itē ex hoc patꝫ ꝙ debet dici alōge. delonge. ecōtra. abintus. deint⁹. deoꝛsum desursum. vt acut⁹ accētus sit in antepenul. Ad eoꝝ similitudinē dicim⁹ esse dicendū deinceps. alioquin. aliūde ⁊ similia vt acut⁹ accētus sit in penul. licet nō sint ꝯposita a ꝑpositionib⁹ ⁊ aduerbijs. Nā deinceps est ꝯpositū a de et incepto Aliūde ab ali⁹ ⁊ vnde. Alioq̄n ab alio ⁊ quin. Dicūt tamē quidā ꝙ alioquin ꝯponit̄ ab alio ⁊ q̄n. q̄ntū ponit̄ aduerbialit̄. qḋ q: habꝫ vltimā ꝯmunē Dicūt ꝙ alioq̄n in penul. pōt coꝛripi ⁊ ꝓdu. ⁊ dicat alioq̄n penul. acuta. vl' alioquī in antepenul. acuta. Sꝫ ad hoc dici potest sicut supꝛadictū est de vbiq̄ꝫ. qḋ in accētu pot⁹ est cedendū longitudini q̄ꝫ breuitati cū lōga sit dignioꝛ breui. Et dicit etiā hug̃. ꝙ si inueniat̄ aliquid ꝯtra hanc

regulā in li. de accētu. dicēdum est. ꝙ ille liber nō est autentic⁹. nec credit ꝙ p̄s eū ꝯposuerit Uel si ꝯposuerit eū secutus est ibi opiniones alioꝝ circa p̄dicta. sꝫ in maioꝛi volumīe sentit qḋ dictū est. Et i ista opinione sequoꝛ eū sine p̄iudicō aliaꝝ opinionū Ad p̄mū ergo qḋ di. i ijciebat̄ ꝙ scꝫ eadē ratōe qua dr deinde antepnl'. acuta ne videant̄ esse due ptes oꝛōnis. vt dicit p̄s. potest etiā antepenul. acui. vt delōge deint⁹ deinceps deoꝛsum desursū ⁊ sic de similib⁹. Dico ꝙ rō p̄sciani est aliq̄liter ꝓbabil'. nō sufficiēs nec necessaria. Unde fundamentū illoꝝ q̄ dicūt ꝙ dicendū est. alōge deoꝛsum ⁊ hmōi. antepenult̄. acuta ne videant̄ esse due ptes debile videt̄. q: ita a simili posset argui. vt dicit hug̃. ꝙ eadē rōe de iudico cas. induco cis. penultima ⁊ indico cis. grauāda est. ⁊ antepnl' acuenda ne videant̄ esse due ptes. qḋ friuolū est Si adhuc instes ⁊ dicas. q̄re pot⁹ antepenult̄. in ꝯpositis ab inde acuit̄ q̄ꝫ antepenul. alioꝝ p̄dictoꝝ. s. delonge deintus deinceps deoꝛsū desursū. et similiū. Respōdeo ꝙ ꝓculdubio hec q̄stio multū videt̄ arguere Opoꝛtet siquidem inuenire rōem spālem. q̄re potius ꝯposita ab inde ante penul. acuāt. q̄ꝫ alia aduerbia p̄dicta ꝯsimilit̄ ꝯposita. sꝫ que est illa. Dico hoc spāliter in ꝯpositis ab inde accidisse. q: i omnib⁹ ꝯpositis ab hoc aduerbio inde. cōcurꝛebāt sillabe ꝑpositōales. i. habētes materiā vel imaginē ꝑpositionū. ita ꝙ si penult̄. acueret̄ iā viderent̄ esse tres ꝑpositōes in illa iūctura Et sic cā distinguēdi vt vltime due sillabe tāq̄m ꝑpositōnes in illa iūctura non sumerent̄. sꝫ tanq̄ꝫ aduerbiū vnū. accētus ad p̄mā sillabaꝫ trahit̄. Hoc aūt nō ꝯtingit in illis deint⁹ abint⁹ delōge deoꝛsum deinceps ecōtra. ⁊ similib⁹. Et ideo patet ꝙ debent penl'. acuere sicut regula dicit. ⁊ hoc sentit magister bene. Predicta etiā opinio est s̄m p̄s. qui dicit. ꝙ in vno aduerbio inde solem⁹ hoc facere. vt supꝛa dixi. ꝙ. s. antepenul. acuat̄. vt deinde Sꝫ vide quidā hoc sic exponūt In vno. i. in vna pte. ⁊ que sit illa ps p̄s. exponit dicens. In vno scꝫ aduerbio Sꝫ hec expositō nō ꝯcoꝛdat cū textu. imo pot⁹ discoꝛdat. q: statim sequit̄. inde Unde textus in. xiiij. li. quē supꝛa posui dicit Apud nos in vno aduerbio hoc solem⁹ facere. inde deinde qḋ scꝫ antepnl' acuit. Uide supꝛa. Unde spāliter ⁊ singularit̄ exponit de hoc aduerbio inde. Ad aliud qḋ obijciebat̄ de p̄s. de accētu vbi dr. ꝙ omīa aduerbia ꝯposita a ꝑpositōibus sub vno accētu ꝓnunciāda sunt. vt deinde exinde Sed ista de q̄bus exēplificat antepenul. acuūt. igit̄ ⁊ alia aduerbia ꝯposita a ꝑpositōe ⁊ ꝯsimilia. vt delōge deoꝛsū. ⁊c. Dico ꝙ nō sequit̄. q: videlicet similitudo attendit̄ in generali. hoc est dictū. sicut ista ꝯposita. s. deinde exinde ꝓnūciant̄ sub vno accētu. ita alia ꝯposita de ꝑpositōne ⁊ aduerbio. vt delonge deoꝛsum. ⁊ similia sub vno accētu ꝓnunciāda sunt. nō tamē eo accentu q̊ deinde. ⁊ alia ꝯposita ab inde. q: iā in maioꝛi volumīe p̄s. declarauit. ꝙ in hoc vno aduerbio inde. hoc solemus facere ꝙ. s. ab eo ꝯposita ⁊ ꝑpositōe habēte penul. longā antepenult̄. moꝛe grecoꝝ cā differētie accuūt. sꝫ sub vno accentu debēt pꝛoferri acuto. posito quādoq̄ꝫ sup antepenul. si penul. sit breuis. vt depꝛope. quādoq̄ꝫ sup penul. si penul. sit longa positōne. vt delōge desursum. deintus. ⁊ sic de ꝯsimilib⁹ Cōposita etiā ab hoc aduerbio q̄ndo acuunt antepenul. sꝫ nō cā differētie vel distinctōis sicut ꝯposita ab inde. sꝫ potius ꝓpter enclesim vel ꝯsoꝛtiū. sicut plenius ostēsum est supꝛa in impedimēto enclesis. Distinctio etiā impedit regulas generales naturalis accētus. Quādoq̄ꝫ i int̄rrītis nominib⁹ ⁊ aduerbijs q̄ interrogatōem ⁊ relatōem habēt Similit̄ in ꝑpositōib⁹ ⁊ ꝯiūctionib⁹ de q̄bus taliter est notandū. Omne itertogatiuum interrogatiue positū s̄uat naturalē accētum. vt q̄s. acuit̄ eni q̄s. sꝫ qui circūflectit̄. Similit̄ q̄lis iterrogatiue positū circūflectit p̄mā. Idē ꝯtingit q̄ndo interrogatiua ponunt̄ infinite. q: s̄uāt naturalē accētum Sꝫ circa hoc infinitū q̄. sciendū est ꝙ habet duplicē infinitatē Nā q̄ndoq̄ꝫ eq̄pollet huic inuito q̄s. vt nescio q̄ curꝛat. i. quis ⁊ tūc circūflectit̄. Quādo aūt requirit duo vba. vt qui interficiet tyrannū p̄miū accipiet. i. quicūq̄ꝫ. ⁊ tūc habꝫ accentū ꝯtrariū iterrogatōnū. i. grauē. Idē est de ꝯsimilib⁹ infinitis dicēdum. vt q̄lis. q̄ntus. q̄liter ⁊ q̄ntū ⁊c. Et seruetur idē tā in ntio q̄ꝫ in obliquis. Cū aūt hmōi iterrogatiua ponunt̄ relatiue distinguendū est. q: si ponunt̄ in ꝯtextu. i. in eadē clausula cū suo antecedēte grauātur p omēs sillabas. ⁊ hoc est in locutōne poni. vt hō qui currit mouet̄. ⁊ q̄liter legit soꝛtes. legit plato Si vō p se ponātur. i. extra ꝯtextū. hoc est in alia clausula. tūc acuunt̄ in illa sillaba ad quā ptinet irregularis accentus. vt soꝛtes currit qui mouet̄. i. soꝛtes currit ⁊ ip̄e mouet. ita sumit̄ ibi. Qui fuit iacob. qui fuit isaac. qui fuit abꝛaam. Sūt eni hmōi nomīa ⁊ aduerbia q̄ndoq̄ꝫ inceptiua clausulaꝝ. ⁊ tūc faciūt relatōeꝫ explicitā. ⁊ opoꝛtet ꝙ tūc acuant̄ ad ostēdendū hāc viꝫ Quādoq̄ꝫ inserunt̄ clausule sui antecedētis. ⁊ tūc faciūt relatōem implicitā. vnō trahunt̄ ab antecedēte suo. ⁊ iō tūc amittūt naturalē accentum ⁊ regunt̄ graui Quidā vō dicūt relatiuū in locutōne poni. q̄ndo imediate adiungit̄ suo vbo. Sꝫ extra locutōem. q̄ndo dictōes alteri⁹ capituli cadūt inter relatiuum ⁊ verbū. vt petr⁹ est amic⁹ me⁹. qui cū ad eū veni scꝫ curialit me recepit. Habet aūt p̄dicta distinctō locū in omnib⁹ interrogatiuis nominib⁹ et aduerbijs. que relatiue accipi possūt. vt quis. q̄lis. q̄ntus. quot. q̄tenni cuius. cuias. quo. qua. vbi. et vnde. quādo. cur. quantū. ⁊ qualiter et quotiens.

De accētu ꝑpositionum.

Ausa quoq̄ꝫ distinguendi ꝑpositōes variāt accētus suos ⁊ merito. q: magis coherēt q̄ꝫ alie dictōes Hic aūt large accipiūtur ꝑpositōes. scꝫ tā vere q̄ꝫ aduerbiales. q̄ aliquādo casui seruiūt. sicut donat⁹ enūerauit. De his ergo sicut vult p̄s. in. xiiij. li. tres regule dant̄ tales. Prepositōes p se p late accuunt̄ in fine. Hoc sic intelligimus. scꝫ quādo ponunt̄ materialiter. vt ad que ps est. Secūda regula est hec. Omis ꝑpositō ꝑposita suo casuali. vt extra domū. vel iterposita suis casualib⁹ vt domū extra tuā. vel ꝑposita casui relato ad suū casuale. vt extra mōi terminos: grauat̄ i omnib⁹ sillabis. Loc⁹ ei talis habet se ad modum materie ratōe p̄ncipij. et iō amittit regularē accentum. Tercia regula est hec Prepositōes postposite casualibus q̄s exigūt. vel posite p defectū vboꝝ. vt omi sola mei sup alcyonactis imago. i. supes. Al' posite in fine

vt mille homies venere supra. Fuāt generalē regulaz accentuū q̄ est. vt monosillabe ꝑpositōes acuant. vt trans pter bissillabe acuūt penul. vt vado renū vltra. nisi differentia phibeat. vt maria oīa circum. Hic enī circū acuit vltimā ne sic puteē esse nomē. ⁊ nisi de necessitate postponat. vt cū. vnde nō acuit. sz grauat post ipos qnqz ablatiuos. me. te. se. nobis. vobis. quib⁹ non debet ꝑponi. Ex ꝑdictis patet q̄ sine ꝑpositō qn̄do ꝑponit casuali grauatur in vtraqz sillaba. vt sine timore. Sed qn̄do postponit acuit penul. vt te sine nil altū mens inchoat. vt dicit pri. in tractatu ꝑpositionū. Ex hoc etiā ꝯstat q̄ tenus. quādo casuali postponit acuit pmā. vt oretenus. q2 fuat generalē regulā accētus. Et scias q̄ ly versus postponit accusatiō ⁊ trahit ipm secū ad faciendū vnū aduerbiuz locale. vt ytaliā vsus. Unde ille accusatiu⁹ amittit generalē accentū ⁊ grauat omnib⁹ sillabis. Uel dicat q̄ sunt due ptes. ⁊ vsus inclinat accentū ꝑcedentis dictōnis ad hāc sillabā ver. Unde omēs alie grauant. ⁊ illa sola ibi circūflectit. ⁊ sic est enclesis. Unde dicit pri. in. xv. li. Ytaliā versus. siciliā vsus. ipe accētus esse ꝯposita mōstrat. nisi dicam⁹ q̄ vsus inclinat ibi supradicta nomia Coniūctiones cā distinctōis variāt accentū. q2 ꝑposite omnibus grauant sillabis. vt sortes currit ergo mouet. postposite vero seruāt regularē accentū. vt sortes currit mouetur ergo. ꝑter endeticas q̄ postposite grauant. quēadmodū si ꝑponerent. Magis aūt applicant iste tres. qz. ue. ne. qz alie ꝯiūctōnes subiūctiui ordis. ⁊ iō fuerūt pon⁹ encletice. Distinctō insup regularis accētus cogit accētū in alijs sillabis qn̄doqz corrūpi. vt alpinas penul. grauata cū sit longa. deberz enī acui. sz cogit eū grauari circūflexus accētus q̄ est sup vltimā. Similit palipbe grauat mediā. quāuis ipa sit lōga ꝑpter vltimā circūflexā. similit meimet grauat mediā q̄uis sit longa. qd facit accētus acut⁹ posit⁹ supra pmā sillabā p se. q2 sillabica adiectio nō potuit mutare accentū in ꝑnomie. Unde sicut ego ⁊ mei acuūt pmā p se. ita sequēte sillabica adiectō ne. vt egomet. meimet. Idē ꝯtingit in ꝯpositis ab hoc vbo fio qn̄do significat passionē. vt tepefio fis. fit. Secūda enī ⁊ tercia psona ꝑpter ꝯfortū pme q̄ habet accētū sup hāc penul. sillabā fi. quā secūda psona circūflectit. sz tercia acuit. ⁊ ide corrūpit accētus pme sillabe q̄ esset regulariter acuēda. sz ꝑpter pncipalē accentū vltime sillabe grauat. Similit ꝯposita ab hoc vbo facio grauāt antepnl. in impatiō cū deberēt acui ꝑpter seqntē breuē. sz q2 est pncipalis accētus sup hāc sillabā fac. iō omēs alias oportet grauari. vt tepefac. ⁊ benefac. Similit cā distinctionis ponim⁹ accentū supra hāc sillabā li. in hoc dictō alicui. q2 sz apud metricos accipit p trissillabo. Unde accent⁹ deberet esse supra pmā sillabā. sed respicim⁹ in accentu modulationē psaicā q̄ accipit illū datiuū p tetrasillabo. Et iō ponit ibi accētus supra hāc sillabā li. tāqz esset antepenul. Idē ꝯtingit in multis vocatis. vt pompei vultei. q̄ debēt accentū nō habere sup pmā sillabam q2 bissilabi sūt apud metricos. sz cā ꝯscisionis habēt accētū sup hāc sillabā e. sicut in integris erat. q2 proferunt in prosa tanq̄m trissillabi. De hoc etiā supra dixi in impedimento conscisionis.

Questio de accētu ꝑpositionū ⁊ aduerbioꝝ

Queri hic potest. quare aduerbia habēt accētus determiatos. siue ꝑponant. siue postponant nisi fuerit differētie causa. ꝑpositōnes vō nō. Itē q̄ramus q̄re ꝑpositō ꝑposita suo casuali grauat omnib⁹ sillabis. Postposita vō acuit in pncipio. ⁊ retinet generalē modū accentuādi. nisi fuerit differētie cā. Solutō. Ad pmū dico q̄ aduerbia determinatā habēt significatōem respectu ꝑpositionū. ⁊ eandem siue ꝑponātur siue postponātur. ⁊ ꝑpterea nō mutant suos accētus siue sint ante siue p⁹. Prepositōnes vō nō similit habēt determinatā significatōem. nec eandem cū ꝑponunt ⁊ postponunt. q2 ꝑpositōes significāt eādem habitudinē q̄ p casuale sigtur. Unde eaꝝ significatō ab adiūctione casualis determinat. Itē nō habent eandē significatōnez qn̄do ꝑponunt ⁊ postponunt. q2 cū ꝑponūt modū ꝑpositōis habēt. qn̄do āt p⁹ponūt suis casualib⁹ q̄si modū aduerbij habēt. Circa enī quādo respicit casuale ⁊ ei deseruit. ꝑpositō est ⁊ significatōem ꝑpositōnis ꝑprie retinet. Quādo vō pfert sine casuali. magis aduerbiū est. ⁊ sic habēt aliā significatōnem in ꝑponēdo ⁊ postponēdo. ⁊ ꝑpterea nō habēt vniū modū accentuādi determinatū. sz diuersificatū. Ad secūdū dicendū q̄ ꝑpositō signat eādem habitudinē q̄ p casuale signat. ⁊ hoc cū ꝑponit. ⁊ ꝑpterea vnit cū suo casuali q̄si indiuisum ab ipo. Unde respicit casuale sicut sillaba respicit dictōnem cui⁹ est ps ab ipa diuisa. Et ad hoc designādum grauat in omnib⁹ sillabis cū ꝑponit. ⁊ tūc habet naturalē accentū ꝑpositōis quē retinet ad modū. ⁊ per modū vnius sillabe. Quādo aūt postponit suo casuali nō retinet naturalē ordinatōem. nec ponit sub dictōne que ꝯsignificet idē qd ipa signat indiuisa a suo casuali. Unde q2 mutat ordinatōem debitā ꝑpositōis mutat ⁊ accentū debitū eidē. Et hoc dupliciē. Si enī habet cōcidentiā cū aliq̄ pteritōnis acuit in fine. ꝑpter ambiguitatem tollendā. sicut supradictū est de hac dictōne pone. Si aūt nō habeat ꝯcidentiā cū aliq̄ pteritōis tunc tenet modū accentuādi generalē seu regularē. ⁊ acuit in pncipio vel in medio. sicut cū determinat ad diuisum

De accētu interiectōnum

Interiectiones ut dicit pri⁹cian⁹ in li. de accētu nullā certā regulā accētuandi tenēt. Aliquādo enī habēt pncipalē accentuz in vltima sillaba. aliq̄ndo in pnl. aliquādo ī antepnl. Potest hic q̄ri de eo qd dicit q̄ interiectōes nō seruāt regulā determinatā accentuādi. cū acuātur aliq̄ndo in fine. aliquādo in medio. Uidet enī q̄ implicet opposita. q2 si habēt in medio vel in fine accentū. habēt accentū determinatū. et dicit q̄ nō. et tamē dicit q̄ habēt accentū ī medio vel in fine. Itē in maiori dicit li. xv. g. Interiectōnes nō habēt certos accētus. sz habere accentū in medio vl in fine. est habere accentū determinatū. q̄re sibi ꝯtradicit. Solutō. q̄ dicit q̄ nō seruāt certos accētus. hoc ītelligendū est put pferunt sine deliberatōe. s. quādo significāt affectus subito platos et sine deliberatōe animi. ⁊ hoc videt velle pri. q̄ in fine. xv. libri dicit. Optime de accentib⁹ interiectionū docuit donat⁹ q̄ nō sunt certi. q̄ppe cū et abscōdita voce. i. nō plene expssa pferātur. et q̄

p affect⁹ ꝯmoti q̄litate ꝯfundunt in eis accēt⁹ Aliq̄ndo vero significāt affectus platos cū deliberatōe. ⁊ tūc possunt retinere certū accentū in medio vel in fine. q2 sic nō est ꝯtrarietas in dictis autoꝝ. Alit hoc qd dicit pri. q̄ interiectōes nō habēt certos accētus. hoc est q̄ nō habēt accētus determiatos circa aliquē locū. vel in fine tantū vel in medio tantū. sz nūc in medio. nūc ī fine. fm diuersas dispositōes ipi⁹ pferētis. Penes hoc enī qd ipe pferens afficitur magis faciēdo morā super vnā sillabam q̄z supra alterā. vel magis depmēdo vnā q̄z alterā. siue sit media siue vltima. penes hoc diuersificat accēt⁹ interiectōis. ita q̄ nō habēt ipm certū nec in certo loco. Sz hoc q̄ dicit interiectōnem accentū habere in medio vel in fine. Hoc est intelligendū ex dispositōe ipi⁹ pferētis. siue eius q̄ efficit. Potest enī sic disponi q̄ eleuet sillabā mediā vel vltimā indifferēter. vel depmat Dato aūt q̄ interiectōes habeāt accentū supra locū debitū et determinatū. s. qn̄do pferunt cū deliberatōe vt dictū est Tūc querit rō. quare magis seruāt accētū supra sillabā mediā vel vltimā q̄z supra pmā. Ratō aūt talis est. s. vt in codē fm naturā p artē reducat ad ordinatōem. q2 ita est in veritate q̄ interiectōes signāt affect⁹ platos subito. ⁊ ꝑpterea in fine fm naturā maxime fit depssio. sz accentus pncipalis cū ꝯstat in eleuatōe moderat depssionem. Et ꝑpterea ad hoc q̄ ordinatō ista fm naturā que est in depmēdo reducat ad ordinatōz q̄ est p artē tenet interiectō accentū in fine. vel ī loco pximo ipi fini

De accētu barbarorum

De accentu aūt barbarorum nominū incerti sum⁹. q2 barbari aliter pnunciāt q̄z nos. Tamē vt sepi⁹ barbare dictōnes apud latinos in fine accētuant maxime si sint indeclinabiles vt iacob. esau. osanna. amē. Doctrinale Omis barbara vox nō declinata latiē. Accētū sup extremā fuabit acutum. Hec de accētu scriptori ⁊ si nō lectori ꝯmemorasse sufficiāt. nūc de ethymologia ⁊ diasintastica q̄i mixtum aliqua edisseramus. Sequit ps tercia.

Secūda ps de accētu explicit.

Tercia ps de ethy. ⁊ diasin. quasi mixtum incipit.

Ethymologia. ut supra in pncipio hui⁹ opis dixi. dr ab ethymon qd est veꝝ. ⁊ logos sermo. Inde ethymologia. i. tractatus de vitate omniū ptiū orōis absolute. Et sub ista ꝯphendunt octo partes orōnis ⁊ eaꝝ accidētia. de quib⁹ aliqua tangā ⁊ maxie de nomie ⁊ verbo ⁊ pticipio. Et primo de nomine. In fine etiā subiungā de ꝯstructōe. et de regimie. Nomē igit̄ vt dicit pri. in secundo maio. Est ps orōnis q̄ vnicuiqz subiectoꝝ corpoꝝ seu reꝝ ꝯmunē vel ꝑpriā distribuit q̄litatē. Nomini accidūt sex. species qualitas. genus. numer⁹. figura. casus.

De speciebus nominū

Species est originalis dispositō dictōnis p quā fit pmitiui vel deriuati discretō. Nominū itaqz aliud pmitiuū. aliud deriuatiuū.

tā pmitiuoꝝ q̄z deriuatiuoꝝ. aliud ꝑpriū. aliud appellatiuū. ꝑpriū pmitiuū. vt nilus. ꝑpriū deriuatiuū. vt nilius. Primitiuū appellatiuū. vt mons. deriuatiuū appellatiū. vt montan⁹. Propriū nomē est illud qd priuatā substātiā ⁊ puatā q̄litatē designat. vt martin⁹ Appellatiuū nomē. est qd naturalit est ꝯmune multoꝝ quos eadē substātia vel q̄litas vel q̄ntitas generalis vel spālis iūgit. Generalis. vt animal. Specialis vt hō. Species ꝑprioꝝ nominū tantū sūt q̄ttuor. s. nomē. pnomē. cognomen. et agnomē. De qbus infra in q̄nta pte domio ꝯcedente dicā in suis locis. Multe aūt alie sūt spēs noim. sicut pri. enumerat in maiori. Sz spēs de q̄bus hic dicere intendim⁹ sūt decē. s. adiectiuū. relatiuū. collectiuū. ꝯplexiuū. patronomicū. possessiuū. ꝯpatiuū. suplatiuū. diminutiuū. denomiatiuū. Sz anteq̄z de ꝑdictis determinemus. aliq̄ dubia circa deriuatiuā spēm moueam⁹.

Questiones circa spēm nominum.

Quero igitur primo. quomodo sumant ista vocabula pmitiuū ⁊ deriuatiuū. Ad hoc dico q̄ ista vocabula sumunt trāsumptiue Primitiuū enī tractū est a fonte in q̄ pmū apparet aq̄ veniēs p occultos meat⁹. Deriuatiuū autē tractū est a riuo defluēte ab ipo fonte. Unde sicut riuus ab alio riuo potest deduci. ita vnū deriuatiuū ab alio deriuatiuo trahit originē. sz fons ⁊ riui ad faciendū flumē decurrūt Et tā pmitiua q̄z deriuatia ordemq̄ potest dici flumen. efficiunt. Omia vō flumia exeunt a mari ⁊ in mare tandem redeūt. ⁊ mare nō redūdat. Sic omēs orōes a grāmatica suā trahūt originē. ⁊ in eandē redeūt. ⁊ tamē grāmatica nō redūdat. Quia sicut orō trahit originē a ptibus. ⁊ ptes a sillabis fm materiā vocis ⁊ sillabe a literis ⁊ ita fit resolutō in easdē. nec potest in hoc mari esse aliqua redundātia. q2 nihil potest grāmatice supaddi. q̄ntum ad integritatē artis. q̄ enī grāmatica dicat pelag⁹. habem⁹ a pri. dicēte in ꝑhemio suo. quāuis ad herodiani scripturaꝝ pelagus ⁊c. Horati⁹ q̄z de isto fonte loquitur dicēs. Greco fonte cadēt pte detorta. Idē etiā de flumine hui⁹ artis inq̄t. Accrescūt et q̄ndoqz arescūt. Ascisceet noua q̄ genitor ꝑduxerit vsus. Uehemēs ⁊ liquidus puroqz simillim⁹ amni. Dictōes enī q̄ndoqz fluunt et quādoqz arescunt. put vsus approbat vel recusat. Queritur etiā an ethymologia sit spēs deriuatōis. vt cadauer q̄si caro data vermib⁹. Uidet q̄ nō. q2 si hoc esset: tunc omis dictō potest dici deriuatia. cū ois dictō ethymologizari possit. dūmodo velit aliq̄s meditari. Ad hoc dico q̄ ethymologia nō est spēs deriuatōis. sz quasi spēs. Alludit enī significatōi trahēdo argumentū p lrās vel sillabas aliūde. vt hos. q̄si bonus opator soli. Et mons q̄si moles opposita nascēti soli. Et taur⁹. q̄si tuēs agmia vaccaꝝ robore viriū suaꝝ. Et de⁹. q̄si dās eternā vitam suis. Et roma. q̄si radix omniū maloꝝ auaricia. Et hō. q̄si habēs omia manu omnipotētis. q2 omnipotēs omnia ꝑpter hominē creauit. Et sincerus. q̄si sine carie. ⁊ sic de similibus. Nō est tamē dicendū q̄ ab illis deriuātur vl ꝯponātur p q̄ ethymologizātur De ꝯpositis etiā cōsueuit dubitari. an a suis ꝯponētibus deriuent. Pri. dicit in libro ꝯstructionū q̄ sic. ⁊ merito. q2 inde trahūt

originẽ Sed sm hoc videt idẽ esse spẽs qđ figura. quod esse nõ potest Ad hoc dico q licet nõ omia ꝯposita a suis ꝯponentib9 deriuant. nõ tamẽ spẽs est figura. Spẽs eni respicit qlitatẽ. q2 esse pmitiuũ vel deriuatiuũ. ẽ esse quale. Sz figura respicit qntitatẽ. q2 si est simplex respicit vnitatẽ. si vo ꝯposita. respicit binariũ. vel ternariuz. vel qternarium. Nã ex pluribus q3 qttuor distinctõnibus nulla dictõ potest ꝯponi.

Jmiliter dubitatur. an

pncipale deriuat ab assumpto. vt albedo ab albo. ⁊ bonitas a bono. Dicit pſ. q sic. ⁊ merito. q2 hec formant ab illis. ⁊ sũt alterius institutõis. Sz videt q potius sumptũ deriuet a pncipali. q2 si est sumptũ ab eo ergo deriuatũ. Et si illud est pncipale. ergo pmũ respectu sũpti. Itẽ pncipale designat cãm. ⁊ sumptũ effectũ. oĩs aũt cã naturalis est pːor suo effectu. Ars aũt est imago nature. ergo ad artẽ ptinet q sumptũ deriuet a pncipali. Solutõ. Dico q pncipale deriuat a sũpto. vt bonitas a bono hac rõe. q2 sumptũ est prius sensu. ⁊ posterius intellectu. pncipale aũt facit ꝯtrariũ Forma eni ꝯcreta substãtie pri9 cadit in sensum q3 intellectum vt bonus. q2 omĩs ꝯpositõ est vicina sensui. Forma vo abstracta citi9 cadit in intellectũ q3 in sensũ. vt bonitas citius eni apprehẽdit formã abstractã q3 ꝯcretã. sed grãmaticus pcedit magis p viã sensus q3 p viã intellectus Et iõ recte dicit pncipale deriuari a sumpto. ⁊ nõ econuerso. Pncipale etiã dr nõ q2 sit pmitiuũ. sz q2 est causatiuũ. Nec sumptũ dr eo q sit deriuatiuũ a pncipali. sz q2 est effectiuũ. ⁊ hoc totũ speculat aĩa intelligĩs.

Veritur insuper si fiat de

riuatõ tantũ significatõne. Dicit pſ. q sic. vt ab vno semel qđ satis alienũ videt. q2 eadẽ ratõe mons potest deriuari ab alto. Solutõ. Dico q recta ⁊ ppria deriuatõ debet imaginatõem vocis ⁊ significatõis sui primitiui habere. sicut riu9 sui fontis aquã redolet ⁊ saporem. Quãdoq3 tamẽ degenerat deriuatõ. sicut filius a patre. q2 nõ imitat pmitiuũ nisi in voce. vt fere a ferus. ⁊ sane a sanus Hec eni aduerbia veniũt ab illis adiectiuis. sz multũ distãt a significatõe ipoꝝ. Quãdoq3 fit deriuatõ significatõe tantũ. ⁊ hec habet se ad modum filij adoptiui. vt ab vno semel. nõ tamẽ eadẽ rõne mons deriuat ab alto. q2 ars reqrit q a nominib9 numeralibus trahunt aduerbia numeralia. vt ter. qter. ⁊ sic deinceps sed hec nõ poterãt stare sine suis pncipijs. s. vnitate ⁊ binario. Ergo cũ habem9 noĩa numeroꝝ. oportuit q haberem9 aduerbia eorundẽ numeroꝝ. ⁊ sic vnus adoptauit sibi semel. et duo bis. tria ter. et sic deinceps. Sed ars nõ reqrit q ab adiectiuo descẽdat nisi suũ pncipale vt altitudo ab alto. ⁊ sic nõ fuit de arte q mons deriuet ab alto tantũ. Sicut ergo est fili9 naturalis ⁊ legitim9. ⁊ est fili9 naturalis tantũ. ⁊ est fili9 legitimus tantũ. ita sunt tres spẽs deriuationũ. Deriuatio eni q̃ fit voce et significatõe. ⁊ sicut fili9 legitim9 ⁊ naturalis. q̃ est de legitimo coitu nat9. Que aũt fit voce tantũ. põt dici spuria. sicut naturalis tantũ q̃ spuri9 nominat. Que aũt fit significatõe tantũ potest dici adoptiua. sicut fili9 legitimus tantũ qui dr adoptiuus.

Dhuc queritur. Si ex

formatõe semp pueniat deriuatõ. Ita videt. q2 formatõ q̃ndã originẽ introducit. ⁊ sic creat deriuatiõnẽ. Qđ si veꝝ est. ergo omĩs genitiu9 q̃ format a nĩo deriuat ab eo. ⁊ omne passiuũ erit spẽi deriuatiẽ. q2 format ab actiuo. Dices forsitã q si formãs et formatũ sũt diuersaꝝ institutionũ est ibi deriuatõ Cõtra pticipium futuri tpis in rus format ab vltimo supino. ⁊ est alteri9 institutõis q3 supinũ. ergo pticipiũ deriuat a supino ergo a nomie descẽdit. nõ ergo a vbo. Eadẽ rõe pticipium futuri tpis in dus. format a gtõ psentis pticipij. qđ est alteri9 institutõis. vt legẽs tis. inde legẽdus. ergo deriuat ab eo. nõ ergo descẽdit nec deriuat a vbo passiuo Ad hoc respõdeo q formatõ quãdoq3 inducit deriuatiõnẽ. ⁊ q̃ndoq3 nõ Si eni formãs ⁊ formatũ ab eadẽ fuerunt. vel fluũt institutõe. tũc vnũ ab altero nõ deriuat vnde gtĩis nõ deriuat a nĩo. q2 vni9 nature sunt. i. institutõnis. Similit actiuũ ⁊ passiuũ ex vna institutõne significãt Similit pticipia gerundia ⁊ supina ab vna institutõne cũ suo vbo dependẽt. ⁊ ideo licet vnũ formet ab alio nõ tamẽ deriuat. sed omĩa deriuant a vbo. Gerundia eni et supina magis annexa sũt vbis q3 alia nomina. sicut patz in ꝯiugatõe vboꝝ. ac si formãs ⁊ formatum diuersas habẽt institutões. vt albus et albedo. tũc est ibi deriuatõ. et sic alicubi ẽ formatõ vbi non est deriuatio. ⁊ aliquãdo est deriuatio. vbi nulla ẽ formatio et alicubi ambe simul ꝯcurrũt

E illa etiã deriuatione q̃

fit p antifrasim. i. p ꝯtrariũ dubitat. vt lucus a luceo. pca a pcendo. libitina a libẽdo Dico q recta ẽ tal' deriuatõ. q2 fit voce ⁊ significatõe. Sed sicut est duplex finis in natura. scz ꝯsumẽs et ꝯsummãs. Nã ꝯsumens est ille q̃ destruit. Consũmãs est ille q̃ pficit. ita oportuit in spẽ duos fines interuenire. cũ itaq3 deriuatiua imitent significationẽ primitiuoꝝ. talis deriuatõ est ꝯsummatiua. Cũ vo imitant significatõnem primitiuoꝝ p destructionẽ. talis deriuatõ est ꝯsumptiua. vt libitina. q2 nõ libet Nã certũ est q vterq3 finis debet substantie cũ qualitate. scilicz consumẽs ⁊ ꝯsummans. sicut eni pficit ita tandem consumit

Alia translatõ facit deriuatõem.

E translatione similiter

querit. an semp faciat deriuatõem. vt theos. inde deus. patir. inde pater. matros inde mater. Dicũt q̃dam q sic. ergo sm eos. ego. tu. sui. deriuatiua sũt. q2 trãsferunt de greco in latinũ. vt dicit pſ. Itẽ sm eos vnuz et idem nomẽ est primitiuũ ⁊ deriuatiuũ vt etherẽ vl' ethera. quoniã grecus accusatiu9 debet esse primitiu9. ⁊ latinus debet esse deriuatiu9. imo omne nomẽ latinuz erit deriuatiuũ cũ possit grece declinari et a greco nomine deriuari. vt martinos. inde martin9 et pamos inde priamus. Ad hoc dico q q̃ndo latinũ est eiusdẽ significationis prorsus cũ greco noĩe vel hebreo. nulla est ibi deriuatõ. sed solũmodo quedã detorsio vni9 lingue in alterã. vt iacob. inde iacob9. ioseph inde iosephus. Et idõ deus nõ deriuat a theos. nec pater a patir. nec mater a

matros. q2 idẽ sunt nec differũt in significatõe. nec ĩ mõ significãdi. q2 non est dicendũ q sit alius hõ qs cum loquit grece. ⁊ ali9 cũ loquit latine. Similit nõ est dicẽdũ q greci habẽt alia euãgelia q3 latini. quãuis habeãt alias voces vel pnũciatõnes. ac si latinũ differat a greco. vel hebreo aliquãtulũ in significatõe vel in mõ significãdi. vt nõ sit idẽ cũ illo. tũc si translatõ fit in linguã latinã. sine dubio est ibi deriuatõ. vt gingno a geos. qđ est terra ⁊ olor oleris. ab olon qđ est totũ. q2 tot9 est alb9. olor est quedã auis alba. scz cign9. ⁊ paclitus a paclisis qđ ẽ cõsolatio. ⁊ spũs a pir ⁊ ignis. ⁊ ita est caute de singulis iudicandũ. ita vult maijster bene. ⁊ sumit deriuatõez stricte ⁊ ppie ⁊ hũc sequor. Si aũt infra in quĩta alit dictũ reppereris scias me nõ hoc dicere asserẽdo. sz huguitõis qui multũ large sumpsit deriuatões opinionẽ poti9 recitãdo. Motis iã qstionib9 circa spẽm deriuatiuã et solutis. Nũc de spẽbus nominũ supra numeratis. ⁊ pmo de adiectiuo sm ordinẽ videamus.

De adiectiuis nominib9.

Diectiuum nomen est il

lud qđ adijcit ppriis vel appellatis nominib9. et signat laudẽ vel vitupium. vl' mediũ vel accidẽs vnicuiq3. Laudẽ vt iust9. Vitupatõem vt iniust9. Mediũ vt magn9. Dicim9 eni magnus impator. laudãtes. vel magn9 latro vel fur vitupantes. Accidẽs vo. i. suũ vnicuiq3. vt niger coru9. et altũ mare. Proprũ aũt est adiectiuoꝝ ꝯpari. vt dicit pſ. in secũdo maio. Unde patet q illa q̃ nõ ꝯpant nõ sunt va adiectiua Itẽ nullũ veꝝ adiectiuũ deficit in aliquo casu. q̃ eĩ deficiũt fixa sunt. vt fas. sicut dicã infra in capitulo de pticipijs in fine. Itẽ scias q adiectiua in tres spẽs diuidunt. Nã quedã sunt mobilia p tres terminatõnes. Quedã adiectiua ꝯiunctum sunt omnis ge. vt prudẽs. Quedã in ꝯmune ⁊ neutꝝ diuidunt. vt hic et hec fortis. ⁊ hoc forte. Pauca tamẽ terminãt masculinũ in er. femininũ in is. neutꝝ in e. vt hic acer. hec acris. hoc acre. De hoc pleni9 dicã infra in capitulo de omni genere. ⁊ in capitulo de declinatõne nominis. Et scias q veꝝ adiectiuũ substantiuat in neutro genere tantũ. ⁊ tũc resoluit in suũ femininũ ⁊ in generale vocabulũ. vt albũ currit. i. alba res currit. Quãdoq3 resoluit in nomẽ sue pprietatis. vt descẽdam9 in planũ id est. in planiciẽ. Quãdoq3 resoluit in nomẽ minus q3 generale. vt multũ vini est in foro. i. multa ps vini. vel mlt' ta copia. Itẽ nota q adiectiuũ pfessionis põt substãtiuari in q̃libet genere. et in vtroq3 numero. vt grãmaticus currit. dyaletici disputãt. Unde horati9. Grãmatici certant. ⁊ adhuc sub iudice lis est Similit adiectiua ptinẽtia ad rõnabilia. dignitate rõnalis creature substantiuant in quolibet genere. ⁊ etiã in vtroq3 numero. sicut iustus germiabit sicut liliũ. ⁊ iusti in ppetuũ viuẽt. Nota etiã q si vnũ adiectiuũ ponat iter duo substãtiua mediãte copula vbali tenet ꝯcordare cũ sequẽti ⁊ nõ cũ antecedẽti. vt hos est vtile animal. ⁊ crucibulũ est bon9 vigilator. Fallit tamẽ in q̃busdã pticipijs. vt aq̃ est facta vinum. et petrus est electus potestas

De relatiuis substãtie

Elatiuũ est ante late rei

recordatiuũ. q2 vt vult pſ. in mino. Relatõ est rei ante late recordatõ. vt hic sortes currit qui disputat. hoc relatiuũ q̃ facit recordatõez de sorte q̃ est res ante lata. Relatiuoꝝ aũt alia sũt relatiua substãtie. vt q̃ et ille. alia sunt relatiua accidẽtis. vt talis q̃lis tãtus q̃ntus Relatiuũ substãtie est qđ refert eãdem substantiã cũ suo antecedẽte ĩ numero. vt q̃ et ille. Relatiuoꝝ substãtie Quedã sunt relatiua idẽtitatis. vt q̃ ille. Quedã diuersitatis. vt alter. et reliqu9 et similia. Relatiuũ substãtie idẽtitatis ẽ. qđ refert et supponit p eodẽ. vt sortes currit q̃ disputat. hoc relatiuũ q̃ refert sortẽ et supponit p eodem sorte. Omĩa siqdem relatiua substãtie idẽtitatis referũt eandẽ substãtiam numero cũ suo antecedẽte. ⁊ referũt ⁊ supponunt semp p eodẽ in numero. Ex hoc patet q maior est certitudo p relatiuũ idẽtitatis q3 p suũ antecedẽs positum loco relati. vt homo currit. et homo disputat. q2 dubium est vtꝝ de eodẽ homĩe dicat vel nõ. Sed cum dr. homo currit et ille disputat. certũ est q de eodẽ homine dr. Hoc etiã patet p pſ. in mior dicentẽ. Cũ dr. Aiax iuit ad troiã. et aiax fortit pugnauit. dubiũ est de quo aiace intelligat. Si aũt dicat. Aiax venit ad troiã. et idem fortiter pugnauit. de eodẽ intelligit aiace. Relatiuũ diuersitatis substãtie est qđ supponit pro diuerso ab eo qđ refert. vt sortes currit et alius disputat. Hoc relatiuũ ali9. refert sortem. ⁊ supponit pro alio a sorte. q2 sensus est. sortes currit. ⁊ alius a sorte disputat. et ita facit recordationem de sorte

De relatiis accidentis

Jcto de relatiuis sub

stantie. dicendũ est de relatis accidentis. Relatiuũ aũt accidẽtis est. qđ refert eãdem rem p modũ denomiatõnis. vt tale. et ꝯsilia. Et scias q hec est differẽtia int relatiuũ substãtie et accidentis. q2 relatiuum substãtie refert vnicã rem p modũ eius qđ. qđ est vt albedo que est in piete. et color q̃ est in corpe. et sic de alijs. Relatiuũ aũt accidẽtis est qđ refert rem p modũ denominatõis. vt sortes est albus. et talis est plato. Itẽ relatiuũ substãtie refert idẽ in numero. et sic facit psonalem relatõem. Relatiuũ eni accidẽtis refert idem in spẽ vt sortes est albus. et talis est plato. ⁊ sic facit simplicem relatõem Et hoc ideo est. q2 idẽ accidẽs in numero non potest esse in diuersis substãtijs. sz idẽ accidẽs in spẽ potest esse in diuersis substãtijs. Relatõ aũt psonalis appellat quãdo relatiuũ et antecedẽs p eodẽ supponũt in numero. vt petrus currit q̃ mouet. Simplex vo relatio dr quãdo relatiuũ et antecedẽs supponũt p eodẽ in spẽ. sed nõ in numero. vt mulier dãnauit que saluauit Alia fuit mulier q̃ damnauit numero. q2 eua. et alia q̃ saluauit. q2 maria Itẽ relatiuũ substãtie sicut q̃. et relatiua pronomina trahũt gen9 a pcedẽti dictõe pprie. vt video hominẽ q̃ est animal. Aliquãdo trahũt gen9 a sequente dictione min9 pprie. vt semini tuo q̃ est christ9. Relatiuũ vo accidẽtis siue q̃litatis. trahit gen9 a sequẽti dictione pprie loquẽdo. vt talis est pad9 q̃le est mare. et nullũ tale est deo sacrificiũ. q̃lis ẽ zelus animaꝝ. Aliquãdo aũt trahit gen9 a pcedẽti dictõe. sz improprie. Unde horaci9.

Putrescētes māme tales sunt q̄les sūt equina vbera.
Relatiuū accidentis diuidit᷑.q᷑ aliud est relatiuū idē-
titatis. vt talis.⁊ aliud est relatiuū diuersitatis.vt alterꝰ
modi Relatiuū accidētis idētitatis est.qd̄ refert eandē
qualitatē in spē.⁊ supponit ꝓ eadē in spē.vt sortes est al-
bus.⁊ talis est plato. Relatiuū aūt diuersitatis in acci-
dentibꝰ est qd̄ refert idē accidēs in spē.⁊ supponit ꝓ di-
uerso in spē.vt sortes est albus.⁊ alteriusmodi est plato
Differt aūt relatiuū idētitatis accidētis a relatiuo sub-
stantie idētitatis.q᷑ relatiuū substāne idētitatis refert
eādē substāciā i numero Relatiuū idētitatis in acciden-
tibꝰ.nō refert idē accidēs in numero.ſ; idē accidēs in spē
Itē relatiuoꝝ idētitatis in accidētibus.aliud est relati-
uum q̄ntitatis ꝯtinue.vt tātus.aliō discrete.vt tot Sci-
endum etiā est ꝙ talis.tātus.tot.totiēs.quotiēs. possūt
esse relatiua.demōstratiua redditiua.eo ꝙ si ad p̄sentes
dicant᷑ demonstratiua sūt. vt dicimꝰ demonstrātes ma-
re.talis est nilus.⁊ demonstrātes herculē.talis ē plato.
Si aūt nō dicant᷑ ad p̄sentes siue ꝑ demōstratōnes reꝝ
p̄sentiū.tūc sunt relatiua vel redditiua.Sꝫ ꝓprie redditi-
ua sunt.q̄ reddunt᷑ ad interrogatōem p̄cedentē. vt si di-
cam.Qualis est sortes.talis q̄lis est plato.Relatiua aūt
quādoq; sine interrogatōe ꝓferunt᷑.vt q̄lis est plato. ta-
lis fuit sortes.Et q̄ndoq; adiectiua nomīa dicunt᷑ spāli-
um accidentiū.vt ethyops est niger.⁊ talis est coruus.
vel sortes fuit albus.⁊ talis est plato

De relatiuo qui.

Irca hoc relatiuū qui.

pōt queri.an ponat᷑ ꝑ defectū sui antecedentis.
Ad hoc dico ꝙ q̄ pōt poni ꝑ defectū sui antecedentis ꝑ
omēs casus.dūmodo antecedēs intelligat᷑ in nt̄o casu
vt venit cuiꝰ cā deest.exigit cui debeo.mirat᷑ quē timeo
floret quo docēte ꝓficio.In omnibꝰ his subaudiēdus
est nt̄us.sicut dicit p̄s.in nuno.Sꝫ qd̄ si antecedēs intel-
ligat᷑ in obliquo Ad hoc dico ꝙ relatiuū pōt poni i om-
ni casu ꝑ defectū sui antecedētis.siue antecedēs intelli-
gat᷑ in nt̄o siue in obliquo simili relatiō. Unde bene d᷑
Misereor cuiꝰ misereris. Parco cui pcis.Sꝫ nunqd
pōt poni hoc relatiuū q.ꝑ defectū antecedētis intellecti
in casu dissimili.Credo ꝙ sic. Unde cato Uideto cui
des.i.illi cui des.Ecce relatiuū ponit᷑ in datiō.⁊ antece-
dens intelligit᷑ in accusatiō.eodē mō bene d᷑ Amo cuiꝰ
misereris. Relatiuū est eñ.qd̄ debet ꝯcordare cū ante-
cedente in genere ⁊ in numero.ſ; in casu nuq̄; tenet᷑ cō-
cordare.q̄ntuꝫ est de natura sua.Et ꝓpter hoc ita bene
pōt intelligi antecedēs in simili obliq̄ sicut in dissimili.li-
cet quidā ꝯtrariū dicāt. Nō aūt ꝯuenit ꝙ scꝫ relatiuū i-
telligat᷑ in antecedēte.nisi sit demōstratiuū.vt demōstra-
to nilo.bene d᷑ tale est mare.q᷑ intelligit᷑ qualis ē nilus.
Unde p̄s.in p̄mo minoris dicit. Relatiua nisi sint ꝯpo-
sita intelligi minime possunt.nisi in demōstratōne.Tunc
eñi et sine relatis possumꝰ redditiua ꝓferre.vt si ostēdē-
tes virgiliū dicamꝰ Talis fuit homerꝰ.vel theseā demō-
strantes dicamus.Tantꝰ fuit hercules.ꝙ autē dictū est
ꝙ posito relatiuo intelligat᷑ antecedēs i omni casu. hoc
veꝝ est.nisi aliud nomē impediat. vt cū d᷑.Sū filiꝰ qui
currit.⁊ vado ad q̄ currit.q᷑ talis eclipsis nō est toleran-

da. Nō eñi hic pōt intelligi antecedēs in relatiō impe-
diente ꝓpositiōe q̄ nō debet poni sine casu cui seruit.

De relatiuo qui

Ueritur circa hoc relati

uum q.an ꝯgrue dicat᷑. Homo est res fragilis
qui de facili moriunt᷑. Ita videt᷑.q᷑ hoc iꝰ sit em locutio-
nem ponit dicēs. Quid est imbecilliꝰ homīe q̄s muscu-
laꝝ sepe morsus necat. Dico ꝙ valde impropria est tal'
relatō.ē tamē excusabil'.q᷑ hmōi noīa appellatiua q̄ndo
q; habent respectū ad rē spēi.q̄ intellectu est vna res sin-
gularis.⁊ ita sunt ꝓpria.teste p̄s.Quādoq; habēt respe-
ctum ad ꝑticularia eiusdē spēi.⁊ sunt ꝯmunia.⁊ hoc mo-
do ē ibi dicendū. Quid ē imbecilliꝰ homīe q̄s ⁊c.q᷑ an-
tecedēs venit simplicit᷑ ꝙ habito respectu ad spēm que
simplex est.q᷑ omīa vniuersalia sunt simplicia Sꝫ rela-
tiuū tenet᷑ ꝑsonalit᷑.i.ꝓ ꝑticularibꝰ hominibꝰ q̄ dicūtur
ꝑsone Quādoq; pluralis ad singularē refert᷑. vt repu-
diabat seruitia cuiꝰ in ea regiōe magna copia erat An-
tecedēs eñi venit ꝓ formatis.i.huis.relatiuū aūt pro for-
ma.i.huitute ipoꝝ. Ita etiā ꝯsueuit dici. habeo tres de-
narios ⁊ eo ampliꝰ Refert eñi hoc ꝓnomē eo ternariū
signatū hoc nomīe tres.⁊ tamē supponit eundē ternari-
um ꝓ tribꝰ denarijs. In sacra etiā pagina inuenimꝰ ꝙ
plurale refert᷑ ad singulare. In genisi p̄mo.vbi d᷑. Crea-
uit deꝰ hominē ad imaginē suā.ad imaginē dei creauit
illū masculū ⁊ feminā creauit eos vl'illos. Et hoc dictū
fuit anteq̄; faceret mulierē de costa viri Ad hoc dico ꝙ
naturā homīs voluit demonstrare.q᷑ licet sit hō vnꝰ in
spē.tamē ad multitudinē creatus ē que multitudo non
nisi ꝑ masculū ⁊ feminā poterat ꝓuenire.⁊ ita in antece-
dente ē vnitas spēi.que ē p̄ncipiū multitudinis. In rela-
tiuo aūt ē pluralitas que est cā generādi.⁊ sic tal' relatō
fuit valde naturalis ⁊ decēs. Sīles abusiones q̄ndoq;
facit relatiuū i genere.vt semini tuo q̄ est christus. Ma-
gis eñi voluit ponere relatiuū in mas. ge.q̄; in neutro.
causa discretōis.vt ostēderet nullū aliud nisi xp̄m fuisse
illud semē in q̄ benedicunt᷑ gētes. De ꝯpositōibꝰ autē
⁊ de sillabicis adiectōibus dicā infra in figura ꝯposita
Nota etiā ꝙ si hoc interrogatiuū q̄s iungit᷑ v̄bo substā-
tiuo vl' vocatiō.si sequat᷑ nomē ꝓpriū habꝫ q̄rere de pro-
pria substātia.⁊ tūc cedit in suppositū.⁊ debet fieri respō-
sio ꝑ demōstratiuū ꝓnomē.vt quis ē socrates iste. vel il-
le. Si v̄o sequat᷑ demōstratiuū ꝓnomē.habꝫ q̄rere de ꝓ-
pria nominatōne.⁊ tūc cedit in appositū.⁊ tūc debet fieri
respōsio ꝑ ꝓpriū nomē.vt quis ē iste socrates vel plato.
Si v̄o iungat᷑ v̄bo accidētali.pōt fieri respōsio tā ꝑ pro-
priū nomē.q̄; ꝑ ꝓnomē demōstratiuū.vt quis currit. il-
le vel iste.sortes vel plato. Tamē si reddit᷑ nomē eget al-
tera interrogatōe. Unde dicit p̄s.in p̄mo mino. Cū aūt
quis ponit᷑ ꝑ se interrogatiuū.pōt cuicūq; v̄bo adiūgi.
vt quis ambulat.quis loquit᷑.quis legit. Et si ꝓnomen
reddit᷑ nō eget altera interrogatōe Sin v̄o nomē potiꝰ
eget altera interrogatōe.ꝓ multoꝝ similitudīe nominū
vt quis currit aiax.quis aiax.thelomoniꝰ.vl lociꝰ

De nomīe collectiuo

Ollectiuum nomen est il

lud qd̄ i singulari numero multitudinē signat

vt populꝰ.plebs.concio.turba Et vt vult p̄s.in quīto li.
capitulo de numero.hmōi nomīa collectiua sunt singu-
laria voce.ſ; pluralia intellectu. q᷑ in singulari nume-
ro ꝯuenīūt pluribus simul.ꝓplꝰs eñi signat plura ⁊ nō
vnū.Sꝫ videt᷑ ꝙ nomē collectiuū sit singularis numeri
intellectu.q᷑ hoc nomē ꝓpꝰs habet modum signādi. vt
vnū.ergo facit discretōem singularitatis.⁊ ꝑ ꝯsequēs ē
singularis numeri intellectu.sicut dicit p̄s. Itē si esſ; plu-
ralis numeri intellectu.magis ꝓprie diceret᷑.ꝓplꝰs cur-
runt.q̄; populꝰ currit.⁊ ita hec esset figuratiā. populus
currit.⁊ nō illa populꝰ currūt.omis eñi ꝯstructō ad itel-
lectū referenda est. vt dicit p̄s. Itē hoc nomen populꝰ ex
vna institutōe datū est tantū ab vna forma. q᷑ vniꝰ rei
vnica est ꝑfectō.ergo ꝯstituit intellectū vt de vno. ergo
est singularis numeri voce ⁊ intellectu Qd̄ si veꝝ est.er-
go nō est dicendū.populꝰ currūt.etiā ꝑ figurā magis q̄;
homo currūt. Solutio. Dico ꝙ est singularis numeri
voce ⁊ intellectu.i.mō intelligēdi.q᷑ licet plura simul si-
gnificet.i.appellet.tamē significat ea.vt vnū ⁊ id̄ ꝓprijssi-
me d᷑.populꝰ currit. Improp̄e aūt d᷑.populꝰ currunt.i.
ꝑ sinthesim.i.ꝯcidentiā.q᷑ nō ad intellectū.ſ; ad ea que
intelligunt᷑ habet᷑ ibi respectꝰ.si aūt trāsumere intellectū
ad res intellectas.bene potes dicere ꝙ est ꝯgrua intelle-
ctu.Et est dicēdū ꝙ ꝓpter talē trāsumptōem hoc nomē
populꝰ signat vt plura.cū dico populꝰ currūt. Uerbo
aūt p̄s.respōdemus.ꝙ elegātissime dixit quādo ait.ē plu-
rale intellectu.i.plura simul appellās vno intellectu sin-
gulari.ꝓpter qd̄ etiā dixit ꝙ est singulare voce.q᷑ in for-
ma singularis numeri plura ⁊ vnū significat Plura eñi
vt vnū possūt vno intellectu ꝑiter apphendi.si dicat ali-
quis.ꝙ vniꝰ signi vnū etiā debet esse signatū Unde cuꝫ
intellectus sit itellecte rei signū nō possūt vno intellectu
plura simul apprehēdi Respōdeo ꝙ apud animā plura
simul dicuut᷑ vnū signatū.⁊ homies vt populꝰ Et ita ꝑ
nomē collectiuū dat᷑ vna forma respectu multoꝝ.⁊ vnꝰ
intellectus q̄ est signū vniꝰ signati.siue id signū sit vna
res siue plures.ꝓpter hoc nomīa collectiā sepe ꝯstruun-
tur cū v̄bo plurali.vt turba ruūt.Et pōt ista figura nō
solū tolerari.ſ; etiā vsualiter obseruari.Sꝫ querit᷑ an pos-
sit dici.albus populꝰ currunt. Dico ꝙ bene pōt adiecti-
uum ad eandē ꝓprietatē trahi.q᷑ caret numeri discretō-
ne. Unde bene d᷑ albus populꝰ currūt. ſ; post verbum
substantiuū caue.q᷑ ꝓ viris dicendū est.populꝰ sūt albi
ꝓ feminis aūt.populus sunt albe. Nec est dicendū aliq̄
modo.populꝰ sūt albus.q᷑ verbū iā traxerat nomē ad
pluralitatē. Unde si adiectiuū singulare sequat᷑ post v̄-
bum.nō bene respōdet᷑ substātiuo posito collectiē.tamē
ante v̄bum bene diceret᷑.vt albꝰ populus sunt in hac v̄-
be. De relatiō dicemus.ꝙ pōt ad eādem ꝓprietatē tra-
hi.vt populꝰ hic labijs me honorat.cor aūt longe est a
me. Querit᷑ etiā an bene dicat᷑. Gens q̄ nō nouit christū
maledicti sunt. Dico ꝙ pōt dici Et inuenit᷑ simile i iohā
ne.vij. Turba inq̄t q̄ nō nouit legē.maledicti sūt. Dubi-
tat᷑ etiā de ista. Populꝰ q̄ currit disputāt. Dico ꝙ si iste
terminꝰ q̄ currit fungat᷑ loco ꝑncipij.ꝯgrua est sicut ista
Populus currēs.⁊ bononiēsis.vel albꝰ disputant. Si
aūt fungat᷑ loco ꝯiūctōnis ⁊ v̄bi incōgrua est.sicut ⁊ ista
Populꝰ currit ⁊ disputāt.q᷑ nō possūt collectiā simul

accipi singularit᷑ et pluralit᷑. Queri ꝯsueuit.an ecclesia
sit nomē collectiuū.⁊ videt᷑ ꝙ sic.q᷑ est ꝯgregatō fideliū.
ergo poterit dici.ecclesia dei sunt i celo. Dico ꝙ nō ē col-
lectiuū.q᷑ collectiuū sapit diuersitatē.ſ; ecclesia tātūmō
vnitatē. Sūt eñi oēs fideles quedā mēbra caritatis vin-
culo ꝯiuncta i vno corpe cuiꝰ caput christꝰ est.⁊ sic non
est dicendū. Ecclesia sūt.vel ecclesia militāt.ne videatur
in ecclesia dei esse diuisio q̄ vnitate spūali firmit᷑ est vni-
ta Sunt etiā quedā collectiā q̄ distributōem habent.vt
vterq;.neuterq;. Nā omē distributiuū est collectiuū. ſ;
nō ecōuerso Inde ꝯtingit ꝙ hmōi collectiā quādoq; cō-
struunt᷑ cū v̄bo singulari.vt oīs hō currit.⁊ vterq; istoꝝ
disputat.⁊ hoc habēt ꝓprie. Quādoq; cū v̄bo plurali ꝑ
figurā que d᷑ sinthesis.⁊ hoc i eadē ꝑsona.vt hic Utra-
q; formose paridi potuere videri. Uel in ꝑsona sequen-
tis gr̄i.vt vterq; vestꝝ vocamī scipiones Hoc etiā dicit
p̄s.⁊ sic bene d᷑.vterq; nostꝝ legimꝰ. Unde ouidiꝰ Mi-
seuimꝰ lacrimas mestꝰ vterq; suas. Idē sepe ꝯtingit in
alijs collectis.vt iubilate deo omīs terra Et apud hora-
cium. Iactamꝰ iā pridē omīs de roma beatuꝫ. Et apud
ouidiū. Quisquis vbiq; viri faciles aduertite mētes.et
in apostolo. Alter alteriꝰ onera portate. Distributiue
voluit intelligere apostolꝰ ꝓ omnibꝰ duobꝰ. Simile ē
illud terētij. Aperite aliqs acutū Et illud sup iuliū Au-
si sumꝰ certare cū pentibꝰ queq; ciuitas suis

De nominibꝰ complexiuis.

Unt aūt quedā nomīa

similia collectis q̄ dicunt᷑ ꝯplexiua.q᷑ i eodem
numero veniūt tā ꝓ vno q̄; ꝓ pluribꝰ.vt vinū ⁊ arma.
In eo ꝙ tenent᷑ ꝓ pluribꝰ.naturā collectiuoꝝ vident᷑ ha-
bere.ſ; in eo ꝙ tenent᷑ pro vno.discrepāt ab eis. Et hmōi
nomīa gerūt imaginē epicenoꝝ.q᷑ sicut epicenum vna
voce ⁊ vno articulo significat aīmalia vtriusq; sexꝰ. ita
nomīa ꝯplexiua vna voce ⁊ eodē numero tā ꝓ vno q̄m
ꝓ pluribꝰ supponūt.vt auꝝ ⁊ nuptie. Et ideo nō debent
ꝓprie in vtroq; numero declinari.q᷑ in vno gerūt offi-
cium vtriusq; Que aūt int᷑ ista ꝯplexiā magis vim vni-
tiuā habēt.debēt in singulari numero declinari.vt pul-
uis.sanguis.lutū.cenū Hec eñi vehementē habēt aggre-
gatōem Similit᷑ nomīa metalloꝝ.vel feminū.vel liq̄do-
rum ad mensurā.vel ad pēsum ꝑtinētiū ꝯplexiua sunt.
vt auꝝ.argentū.ordeū.frumētū.vinū ⁊ oleū.mustū.⁊ li-
quamē. Si aūt nō ꝑtinēt ad mēsurā vel ad pēsum.tunc
declinant᷑ in vtroq; numero. Nō eñi ꝯsueuit aqua pē-
di vel mēsurari. Sꝫ s'm hoc nō deberꝫ metallū i plurali
numero declinari.nec es eris. Dico ꝙ q̄ndoq; sūt noīa
generalia.q̄ndoq; spālia Prout sunt generalia in vtro-
q; numero declinant᷑.q᷑ multe sūt spēs eris ⁊ metalloꝝ
Prout v̄o sunt spālia declinant᷑ in singulari tantuꝫ. vt
auꝝ ⁊ ferꝝ. Complexiua v̄o q̄ declinant᷑ i plurali nūero
tantū.magis habēt se ad multitudinē.⁊ inde processit rō.
ꝙ tantū pluralit᷑ declinant᷑.vt nuptie. Naꝫ licet nuptie
possint esse vnū ꝯiubiū.duo tamē exigunt᷑ ad esse nupti-
arū.scꝫ masculꝰ ⁊ femina. Similit᷑ nō est q̄s armatꝰ.licꝫ
habeat vnū gladiū. Et kalēde.none.ydus.rōe sue plu-
ralitatis habēt.quoniā in p̄ncipio multe vocabant᷑ ad
audiendū denūciatōem kalēdaꝝ. None sunt p̄ncipia

nundinaꝝ. q̄ multitudinē mercū ꝛ ꝑsonaꝝ requirunt. Feus aūt nūdinaꝝ diuisiones vbi simulit reꝝ pluralitas ꝛ ꝑsonaꝝ est necessaria. scale sine multitudie graduum. vel duoꝝ eq̄litate lignoꝝ nō sūt. Tenebre ꝑuatiōnem luminis duoꝝ oculoꝝ importāt Uel habēt respectū ad ꝑuatōem lucis illustrātis ꝛ rei q̄ illustrat̄ Nomia festoꝝ que apud antiq̄s fere omia tantū in plali numero ratōnabilit̄ declinant̄. vt letanie aꝝ. azima moꝛuꝫ. encenia enceniorꝝ. q: multa reqrunt̄ ad celebrādum festa. vl' q: nō tantū vno die. ſꝫ pluribꝰ digniora festa celebrabātur. Festa tamē plura q̄ nos colimꝰ nostro tpe sunt singularia. vt natiuitas. epiphania. pascha. pētecoste. q: vnus deus. vna fides. vnū baptisma. vnitate magis q̄ꝫ pluralitate letant̄. similit̄ nomia libroꝝ sepe tantū pluraliter declinant̄. vt ysagoge. decretales. decreta. topica rhetorica. anelectica. tegni. ꝛ pātegni. q̄ꝫuis ista duo sint indeclinabilia. q: q̄ꝫuis liber sit vnū in formitate materie. in distinctōibꝰ tamē ꝛ sentētiaꝝ varietatibꝰ habꝫ in se multitudinē. Et sic de omnibꝰ ꝯplexiuis pōt rō assignari. q̄re tantū sint singularia. vl tantū pluralia Nūc de eisdē quedā dubitabia subiūgamus Querit̄ ergo an possit ꝯgrue dici. vinū sunt. vel auꝝ sūt. sicut dicimꝰ populꝰ sūt. ita q̄ fiat suppositō ꝑ vino qd̄ est multa. vel ꝑ auro qd̄ est multa. Ita videt̄ q: nō est magis ratō de populo q̄ꝫ de vino. imo est magis rō de vino q̄ꝫ de populo. q: i populo nō est ambiguitas qn semp veniat collectiue. ſꝫ in vino est ambiguitas. vtꝝ supponat ꝑ vino qd̄ est vnū. an ꝑ vino qd̄ est plura. ergo sicut epicenum causa remouēdi ambiguitatem q̄ndoq̄ꝫ recipit adiectiuū alterꝰ generis. vt alba anser. sic nomē ꝯplexiuū potest recipe vbū pluralis numeri cā ostēdendi q̄ suppōat ꝑ pluribꝰ. Et fm hoc bene dr̄. Uinū bibunt̄. auꝝ donāt Ecōtrario fiet in ꝯplexiuis pluralibꝰ. vt nuptie celebratur ꝑ vno ꝯnubio. ꝛ arma gerit̄ ꝑ vno gladio. sic eni loquit̄ beatꝰ greg. Mulier ē vetꝰ arma dyaboli. q: vt ostēderet se loq de armis q̄ erāt vnū dicit vetꝰ ꝛ nō vetera. Si q̄s autē dicat q̄ alia rō est de vino q̄ꝫ de populo. q: vinū nō habet discretōem ptiū sicut populꝰ. Quid ergo de frumēto ꝛ de pipe dicet̄. vbi ptes etiā discrete sūt sicut in populo. Scdm hoc eni ꝯgrue dicet̄. Frumentū mensurant̄. ꝛ piper vendunt̄. sicut ps in frustra secant. Ad ꝑdicta dico q̄ nulla ꝯplexiua possūt supponere verbo alterꝰ numeri q̄ꝫ ipa sint. Unde ita male dr̄. Omnibus modis vinū sūt. vel frumentū sunt. sicut male dicit̄ hō sunt. ꝛ fm hoc nihil est dictū. arma gerit̄. Natura eī ꝯplexiuoꝝ multū differt a collectiis. q: ꝯplexiua singularis numeri. habēt vim magis vnituā. vt dixi rōe mēsure. vt vinū. vel pēsionis. vt auꝝ. vel rōe ꝯmixtōnis. vt puluis. In mēsuratis aūt ꝛ pēsis discreta q̄ntitas ꝛ cōtinua eq̄pollent. q: ex vno vino possūt effici multa vina. ꝛ ex multis vinis vnū vinū. Similiter ex vno auro possunt effici multa. ꝛ ecōuerso In talibꝰ eni ꝯfundit̄ discreta q̄ntitas ꝛ ꝯtinua. Unde videmꝰ q̄ alicui talit̄ interroganti. Quātū dedisti. possumꝰ respōdere vnā marcā vel viginti solidos. Et sic in pēsis vel mēsuratis discreta ꝛ ꝯtinua q̄ntitas eq̄pollent. ſꝫ ꝯtinua sunt magis naturalia q̄ꝫ discreta. q: ꝯtinua q̄ntitas est a natura. discreta vō magis a rōe. Sꝫ ratō natura posterior est. quoniam rō imitat̄ eā. ergo quecūq̄ꝫ ꝯplexiua singularis numeri q̄ se habēt ad pēsum. vel ad mensurā. magis habēt se ad vnitatē q̄ꝫ ad multitudinē rōe q̄ntitatis ꝯtinue q̄ vē est vna In collectiis aūt nō sic. q: vnitas in eis nō aufert multitudinē actualē. ꝛ sic patet q̄ male dr̄. Uinū sūt frumentū sunt. etiā si fiat suppositō ꝑ multis. q: vnitas mensure vel pēsi in omnibꝰ talibꝰ ꝑnominat̄. Et ita nō est obiectō de pipe vel frumēto. q̄ꝫuis in eis sint ptes discrete. Quidā vō dicunt hoc accidere ꝑpter naturā homogeneoꝝ. q: q̄libet ps frumēti frumentū est. ꝛ quelibꝫ ps pipis piper est. ꝛ q̄libet ps vini vinū est. Hoc autem nō ꝯtingit in populo. ꝛ sic maior ꝯueniētia ꝛ maior vnitas fuit in homogeneis. Unde dicendū est. vinū bibit̄. ꝛ nō vinū bibunt̄. Sꝫ dicimꝰ q̄ nō est ita. q: videmus q̄ aceruꝰ lapidū habet in se naturā homogeneoꝝ. cū quelibet ps lapidis sit lapis. ꝛ tamē aceruꝰ dicitꝰ de lapidibus collectie potest venire. sicut ꝑls. ꝛ sic homogeneis nō fuit cā illiꝰ singularitatis. De ꝑmixtis ꝛ cōfusis dicimꝰ sicut de his q̄ ꝑ naturā densa sunt vel ꝯfusa. vt ē puluis. lutū. fenū. q: in talibꝰ ꝯfusio dēsitati eq̄pollet. ꝛ sic habēt singularitatē quā vbū plale nō recipit. De ꝯplexiuis aūt pluralis numeri dico q̄ magis habent se ad multitudinē. vt supra dictū est. Unde nullo modo possunt supponere verbo singularis numeri. De beato aūt gregorio dico q̄ vsus est autoritate sua. et figuratie locutꝰ est. in ore aūt rudis esset soloecismꝰ vel vitiū aliō Exemplū aūt qd̄ introducit de epiceno aliter se habet q: in genere est ꝯmunitas. i numero aūt nō. habꝫ eni se epicenū ad masculū ꝛ femellā. ſꝫ ꝯplexiuū nō habꝫ se ad singularitatē ꝛ pluralitatē in eadē voce. q̄ꝫuis suppōat pro vno et ꝑ multis. An vō sit dicendū. Nuptiarū alie sunt bone. alie male. vel nuptiaꝝ. alia bona. alia mala. cū agetur de superlatiuo dicā.

De patronomicis nominibꝰ.

Atronomicū nomen est

illud vt dicit pſ. in secūdo maioris. q: a ꝑprijs tantūmodo deriuat̄ patꝝ nominibꝰ fm formā grecam. qd̄ signat cū genitio ꝑmitiui filios vel nepotes. vt eacides eaci filiꝰ vel nepos Patronomicoꝝ quedā sunt mas. ge. q̄dā ꝫ fe. ge. Masculinoꝝ tres sunt forme apud grecos scꝫ in on. vt pelion. in adios. vt epiradios. et in es. vt ꝑamides. ꝛ hac forma tantū vtunt̄ latini. De hac ergo forma sciendū est q̄ patronomicoꝝ masculinoꝝ. q̄dam venūt a nominibꝰ ꝑme. quedā a nominibꝰ secūde quedā a nominibꝰ tercie declinatōis. Que venūt a nominibꝰ ꝑme formant̄ a gtō ac dyptōgo in a. mutata. et addita des. vt eneas enee eneades. Que venūt a nominibꝰ secūde formant̄ a gtō hoc mō. Si genituꝰ desinit in i. tantū assumunt des. vt ꝑamus ꝑami ꝑamides Si vō genituꝰ desinit in duo. ij. vltima i. mutat̄ in a. et addit̄ des. vt virgilius virgilij. vltima i. mutat̄ in a. ꝛ addita des. fit virgiliades. Si aūt gtūs desinit in ei. ei. mutatur in i. longū. et addit̄ des vt theseus thesei. ei. mutata in i. et addita des fit thesides Que aūt venūt a nominibus tercie formant̄ a gtō iterposita de sillaba. vt nestor nestoris. iterposita de fit nestorides. Et ē sciendū q̄ oia patronoīca masculia sūt ꝑme declinatōis. ꝛ sic declinat̄

Nominatio hic ꝑamides. Gtīo huiꝰ ꝑamide. Dtō huic ꝑamide. Accusatio hūc ꝑamidē vel ꝑamidā Utō o ꝑamide vel des. vl' ꝑamida. Ablatio ab hoc ꝑamide vel ꝑamida Et plr'. Ntīo hi ꝑamide. Gtō hoꝝ ꝑamidarum vel ꝑamidū. Dtō his ꝑamidis. Actō hos ꝑiamidas. vel ꝑamides. Utō o ꝑamide. Ablatio ab his ꝑiamidis Patronomicoꝝ femīoꝝ similit̄ tres sunt forme. ꝑma in as. secūda in is. tercia in e. Patronomica feminina desinētia ī as. ꝛ in is. formant̄ a masculinis subtracta de. vt ab eneades. subtracta de fit eneas. ꝛ a ꝑriamides remota de fit ꝑamis. Sciendū tamē est q̄ patronomica femina q̄ venūt a masculinis habētibꝰ i. longā ꝑ i. ꝛ. e. breuibꝰ. nō formātur ab eis. ſꝫ ab eoꝝ integris. vt pelleis. ꝛ eneis. ꝛ nō formātur a pellides ꝛ enides. sed a pelleides ꝛ eneides Patronomicis aūt feminis desinētibus in e. non vtimur. vt verine arastine. q: sunt apud grecos lingue yadis. Et ideo de ipoꝝ formatōe nō curamus ad ꝑsens. Alia vero sunt tercie declinatōis apud latinos. ꝛ declinātur sic.

Nomiatiuo hec ꝑamis. Gtō huiꝰ ꝑamidis. vel ꝑriamidos. Dtīo huic ꝑamidi. Accusatio hāc ꝑriamidem vel ꝑriamida. Utīo o ꝑriamis vl' ꝑami Ablatio ab hac ꝑriamide. Et plr'. Ntīo he ꝑamides Gtīo haꝝ ꝑamidū Dtīo his ꝑriamidibꝰ. Actīo has ꝑriamides. vel ꝑamidas. Utō o ꝑamides. Ablatio ab his ꝑamidibꝰ. Desinentia vō in as eodeꝫ modo declinātur. vocatiuū tamē singularē faciūt in a. si oportet Unde ouidiꝰ Pone metum bachi gnosia vxor eris Notādum est hic q̄ q̄ttuor modis fit abusio in patronomicis. scꝫ origine. significatōne. formatōn. ꝛ tpe. Origine q̄ndo oriunt̄ a ꝑprijs nominibꝰ matꝝ. Unde dicit pſ. in secūdo maio. Scire aūt debemus abusiue etiā a matribꝰ et ab auis maternis. ꝛ a regibꝰ siue ꝯditoribus. ꝛ a fratribus etiā patronomica solere formari. vt latōides latone filiꝰ. i. apollo ꝛ ilyades ilye filiꝰ. i. romulꝰ Sigficatōe. q̄ndo nō significat filios vel nepotes. vt romulide. id est. romani. et cecropide. i. atheniēses. Formatōe. q̄ndo nō supat suū ꝑrimitiuū vna sillaba. vt scipiodes. vl' q̄ndo supat plꝰ vna sillaba. vt athlantiades. Tpe q̄ndo nō habēt pnl'. corre. vt cotrides. lagides. belides. q̄ ꝯtra regulā penul. acuūt vel ꝑducūt apud poetas. Scire etiā debes q̄ hꝰmōi denomiatiua desinētia in tes. vt tecuites. amanites. sūt mas. generis tantū. ꝛ declinātur ad modū patronomicoꝝ masculinoꝝ. Unde patꝫ q̄ errāt illi q̄ dicūt. achmoen iesraelites ꝑ iesraelitis Primo regū. xxvij. a. Et mulier thecuites ꝑ thecuitis. regū. xiiij. a. ꝛ naamā amanites ꝑ amanitis. regū. xiiij. g. Et declinātur hꝰmōi denominatiua in tis. ad modū patronomicoꝝ feminoꝝ ī is. desinentiū. vt hec iesraelitis iesraelitidis. hec moabitis moabitidis. hec amonitis huiꝰ amonitidis. Denominatiua vero termiata in ta. sunt ꝯmunis generis. vt iesraelita. hierosolomita. bethleemita.

De possessiuis

Ossessiuum nomen est il

lud vt dicit pſ. in secūdo maio. qd̄ cū gtīo sui ꝑmitiui signat aliqd̄ ex his que possident̄. vt euandriꝰ ensis ꝑ euādri ensis. regius honor ꝑ regis honor. Hoc āt interest inter possessiua ꝛ patronomica. q: patronomica filios vel nepotes signāt. Possessiua aūt nō solū filios. sed omia que possūt esse in possessione. Et patronomica a ꝑprijs tātūmodo deriuātur. Possessiua āt etiā ab appellatiis Et patronomica a masculino descendūt plerūq̄ꝫ genere rarissime aūt a femīno. nec ꝑprie q̄ndo a matribꝰ fiūt Possessiua aūt ab omnibꝰ nascunt̄ generibus. Et q̄ patronomica ad homies ptinēt vel ad deos. Possessiua vō ad omnes res. Fiūt aūt possessiua vel a nominibꝰ. vt cesar cesareꝰ. vel a vbis. vt ab opto optatiuus. vel ab aduerbijs. vt extra extraneꝰ Et vel mobilia sunt. vt mariꝰ tia tiū. vel fixa. vt sacrariū. donarium. armariū. Possessiua aūt dicimꝰ nō solū possessionē significātia. sed etiā q̄ formā habēt possessiuoꝝ. Sūt eni quedā gentilia similē possessiuis habētia formā vt romanꝰ ciuis. ꝛ romanꝰ ager. Quedā aūt ꝛ ꝑpria eadeꝫ ꝛ gentilia. ꝛ possessiua. vt latinꝰ filꝰ fauni. ꝛ latinꝰ ciuis et latinus ager. Alia tātūmodo ꝑpria forme possessiue. vt q̄ntilianus. iulianus. Alia loco patronomicoꝝ posita. vt emilianꝰ scipio. ꝛ octauianꝰ cesar. Et eadē forma agnomina quoq̄ꝫ multa inuenies. vt africanꝰ. ꝑsicus. getulicus. creticus. Alia aūt sunt eiusdē deriuatōis q̄ ex materia ꝑncipaliū ꝯstare vident̄. vt ferreꝰ a ferro factꝰ. Similiter aureꝰ. argēteus. marmoreus. alia ex morbis. vt cordiacꝰ. alia a ꝑfessionibꝰ vel officijs. vt mathematecꝰ grāmaticus. rhetoricꝰ. alia a disciplinis. vt aristotilicꝰ. socraticus. alia que ꝑmitiuoꝝ similē possunt habere significatōem. vt tracꝰ ꝑ trax. De accētu possessiuorum habentiū i. ante nus. vt bissinus. supra dixi in secunda pte de accētu. vbi agit̄ de desinētibus in inus Et sciat q̄ possessiua nomia ascēdentibꝰ. i. superioribꝰ nō solēt adiungi. vt hectoreus pater nō dicimꝰ. frater vō vel seruꝰ dicimꝰ Pronomia vō superioribꝰ etiā adiungunt̄. vt meus pater Circa ꝯstructōem possessiuoꝝ ꝯsueuit dubitari. an possessiuū possit recipe adiectiuū ex pte possessoris. siue grā gti in eo intellecti vt scꝫ ꝯgrue dicat̄. Filius socraticus albi currit. Gtūs vō possessoris intelligit̄ in possessiuo in omni casu. Dico q̄ sic ꝛ hoc vult pſ. q̄ in ꝑmo minoris talē latinitatē ponit. Subiectōes nominatiue fiūt appellatiuoꝝ vel ꝑprioꝝ. Hic eni appellatiuorū ꝛ ꝑprioꝝ tenent̄ adiectie ac nomiatiue rōe istiꝰ gti ꝑmitiui. scꝫ nominū in eo intellecti. Et est sensus Subiectiones nominatie. i. nominū dico appellatiuoꝝ vel ꝑprioꝝ fiunt. In euāgelio etiā luce dr̄. Tuā ipius animā ꝑtrāsibit gladius. i. tui ipius. Itē querit̄. q̄ndo nomē ꝑpriū ꝑsone. dignitatis vel officij reqrit determinari ꝑ ꝑpriū nomē loci. vel patriū. vel aliud possessiuū q̄liter sit dicēdum. Ad hoc dico q̄ si vis determinare originē. debes ponere ablatiuū nomīs loci cū ꝑpositōe. vt petrꝰ de bononia. et albertus iudex de florētia. Si aūt vis notare possessionē tūc dignitas vel officiū aut est tꝑale. aut spirituale. si est tempale. tunc debet poni gtūs loci vel genitiuus pluralis possessionis. vt potestas bononie vl' bononiēsium. similit̄ rex frācie vel francoꝝ. Si autē dignitas est spūalis. debet poni nomē patriū in cōformitate accidentiū cum nomie dignitatis vt archiepiscopus ianuensis. archidyaconꝰ florentinꝰ. Et raro vel nunq̄m florentie vel florentinoꝝ ianue vel ianuensiū

De possessiuis pnominũ

Dta etiã q͡ ista quattu

or pnomia.meus.tuꝰ.noster ⁊ vester.hucc dꝛ uersificentꝫ in psonis exprte possessoꝛis.tamẽ ex pte possessionis sũt tercie psone.Et ideo vbũ possessionis siue antecedẽtis debet ꝓcordare secũ in numero ⁊ psona sicut ntiis cũ verbo.Verbũ ãt buiꝰ relatꝫ qui variaꝫ in psona ⁊ numero.q̃ndo scꝫ vnus actꝰ redditꝫ possessoꝛi.et alius possessioni.vt meꝰ filius q̃ lego disputat.Tuꝰ filius q̃ legis disputat.Noster filiꝰ q̃ legimus disputat.vester filius q̃ legitis disputat Quãdo aũt ambo vba sue actus redduntꝫ possessioni.debẽt tunc ambo vba esse tercie psone.vt meꝰ filius q̃ legit disputat.tuꝰ filius q̃ legit disputat.noster filius q̃ legit disputat.vester filiꝰ q̃ legit disputat.Sciasinsup q͡ possessiuoꝝ quedã sunt possessiua voce ⁊ significatõe.vt socratesꝰ Quedã voce ⁊ nõ significatõe.vt extraneꝰ et optatuꝰ Quedã significatõne.ſꝫ nõ voce.vt celestis Nõ estetiã ignorãdum q͡ forme possessiuoꝝ sunt q̃tuor.due sumpte a grecis.⁊ due a latinis.a grecis in cus.vt cipacus.⁊ in us.pur̃.vt hectoꝛeus.a latinis in nus.vt romanꝰ.vel in ius.vt catellinaniꝰ.Quoꝝ formatões sũt varie ⁊ diuerse.De singulis videamꝰ.⁊ pmo de possessiuis desinẽtib⁹ i cus

De desinẽtibus in cus.

Dssessiua in cus desinen

tia si a pmitis habeãt.c.pares habẽt illis syllabas.vt itace.itacus.Alia vero omia.a.vꝫ.ante cus habentia.siue sint a ntio siue a gnõ deriuata.vna syllaba vincunt ea ex q̃bus deriuãtur.Et si pmitiua illa habuerint i.penul.hec assumũt a.ante cus.vt ylium yliacus.si o.pmitiã habuerint.tũc hec i.habẽt ante cus.vt dominus facit dominicꝰ. Et sciendũ q͡ nõ solũ a pmitis sed etiã a deriuatis deriuãtur huiuscemodi possessiua nomiã.vt troꝫ troicꝰ.afer africꝰ.grãmatos grãmaticꝰ. ytalus ytaliꝰ. Nã ytalia ytaliacꝰ debuit facere.cipꝫ. cipriacus.Nã cipꝫ facit cipãcus.cãdia cãdiacꝰ.ylium yliacus.mulio mulionis mulionicus.ꝑdicta possessiua coꝛr.penul. Uidimus de possessiuis desinẽtibus i cus. videamus de desinẽtibus i us.pur̃

De possessiuis in us

N us.puram desinũt possel

siua tã greca q̃s latina antecedente.e.coꝛr. ⁊.e.ꝓducta i. coꝛr.vel o.ꝓducta.vel ae.vel oe.dyptongo.e.breui.vt cesarius vitreus marmoꝛeusꝰ.Et fere omia ad materiã pertinentia.e.breuẽ ante us.habẽt.vt plumbeus argenteus Inuenitur ãt pauca sine.e.vt a quercu quernus.a columbo columnus.ab abiete abiegnus.Itẽ oleagnus faginꝰ E.vero longã.vt sponde⁹ plebeꝰ.I.breuẽ.vt martius id est.bellicosius.O.ꝓducta.vt herous.Æ dyptongon vt sabacus.ptholomaeꝰ.Hec aũt ae.dyptongus habẽt penul.que a femininis in e.longã apud grecos desinentibus.vel que a verbis grecis circũflexis deriuantur.vt crete cretaeus.yle ylacus.dione dionaeus.ptholome. ptholomaeus.De.antecedẽte.vt euboea euboeus.Et qꝫ apud grecos in multis ei.dyptõgus inuenit ante os scire debemus q͡ solẽt latini modo eã in e.longã ꝙuerte

re.vt spõdeios spõdeus Est ãt q̃ndo abiectõe i.e.coꝛreptã ponit ante us.vt hectoꝛeꝰ.agenoꝛeus in quo ionines sequunt.moꝛe etiã ionico.p ei.dyptõgo c.longã ponimus.vt achilleius.achilleꝰ dicẽtes Determinauimꝰ de possessiuis desinentibꝰ in us.pur̃.determinemꝰ de possessiuis desinentibus in nus.

De desinẽtibus in nus

N nus.possessiuoꝝ de

sinentiũ forme ⁊ significatões diuerse inuenitur q̃bus latini frequẽter vtunt in significatõe possessiua.vt celarianꝰ Inuenit aũt in q̃buldã.a.longa ãte nus vt hispanꝰ.cãpanus.in aliis e.longa.vt abiegnꝰ rubiegnus egenꝰ Jn aliis i.longa.vt camerinꝰ vicinꝰ ⁊ feminini nus. Inuenit etiã i.breuis.gãtecedẽte.in his q̃ ab arboribus deriuãtur.vt oleaginꝰ.⁊ his q̃ ab aduerbijs natiuitatꝫ tpalibus.vt cras crastinꝰ.homo hominus.diu diurnus.U.quoꝝ longa inuenit ante nus.vt tribunꝰ R.etiã ⁊.I.inuenitur ante nus.vt externꝰ hesternꝰ hybernus columnꝰ ficulnꝰ populnus. Plautus in cassyna Sed monedũ nũ ultec aut populna loꝛa aut abiegna ẽ tua Conemur igit sicut possum⁹ exponere rõnem penultimaꝫ in supradictis formis trãꝫ. Jn a.desinẽtia antecedẽte aliq̃ psonãte seu vocali.producta eadem a.⁊ accepta nus.facit deriuatiuũ.nisi sint mutoꝝ animaliũ.vt silla syllanꝰ.roma romanꝰ.nola nolanus.silua siluanꝰ. excipiunt iugurtinus messalinꝰ terrenus.q̃ q̃suis a nominibus in a.desinẽtibus psonãte antecedẽte deriuent nõ seruabit tamẽ a.De mustelino ⁊ aquilino paulo post tractabit Æ pluralibus q̃s in ae.dyptongũ desinẽtibus vel in a.deriuata possessiua sumit a.ꝓducta habent ãte nus.vel na.vel nũ.vt thebae thebanus.cumae. cumanus.signa aũt signanusꝰ. mẽbra mẽbranaꝫ.q̃ est feminiñ. Possũt tamẽ hec duo ⁊ a singularibus esse.scꝫ a signũ et membrũ.q̃ paulo post ostendet Similiter a habẽt ante nus.possessiua q̃ deriuãtur a nominibus in us terminãtibus.vel ab aduerbijs in.e.longã.vt pompeius põpeianus.tulliꝰ tullianus.iulius iulianus. virgilius vigilianus.salustius salustianus.sumit a q̃ndie. quotidianus.a meridie meridianus. Hodie hodiernꝰ facit.Similiter habẽt a longã ante nus.ea q̃ deriuãtur a nominibus i cus.vel in culus.desinẽtibꝰ q̃ sunt vltra duas syllabas.vt rusticus rusticanus.publicus publicanus.tusculus tusculanus Excipit masculinus.deriuatiũ a masculus q͡ est deriuatiũ a mas maris. Nam dissillaba in cus desinẽtia sine a.sũt.vt mãcus mãcinus lacus lacuna.porcus porcinus Jn um.q̃s neutra consonãte ãtecedẽte in deriuatis a pnt.longã habẽt ãte nus. vt oppidũ oppidanus.spoletũ spoletanus.castellũ castellanus.beneuentũ beneuẽtanus Similiter a.habẽt longã ante nus.pleraq̃s veniẽtia a nominibus tercie declinatõnis.vt cesar cesaris cesarianus.fons fontis fontanus vrbs vrbis vrbanus.sol solis solanus.ex q̃ subsolanus ex eo.i.ex sole.est etiã solinus ꝓpriũ.milo lonis.milonianus.piso pisonis pisonianus.q̃suis q͡dã pisoninus.⁊ milonius dici puta uerũt.Sꝫa ꝓprijs deriuata plerũ qꝫ i.habẽt ãte.a.vt iouis iouianus. cesaris cesarianus Possumus tamen dicere.q͡ a cesarius ⁊ mulonius et

pisonius ⁊ iouiꝰ deriuata sũt.cesarianꝰ milonianꝰ pisonianus iouianꝰ.Lux lucis lucanꝰ ex q̃ ꝓpoluũ est ante lucanꝰ ex eodẽ.ex luce etiã nascit lucina. Uet veteris veteranꝰ.limes limitis limitaneꝰ.ancon conis anconitanus.Hoc tamẽ etiaꝫ potest esse ab anconites sicut pꝰ ostendet. Gades gadis gaditanꝰ. Jdeoq̃s ante dixim⁹ pleraq̃s.q̃ a neutris in e.desinẽtibꝰ deriuata i.habẽt ꝓductã ante nus.vt mare marinꝰ Et ab aliis q̃ pares habent sillabas tã in ntio q̃s in gtio.vt hercules herculus. herculiꝰ.follis follinꝰ Ardensis aũt mẽsurinꝰ.⁊ ymber ymbrinꝰ facit.vt infra dicet. Similiter in ta.desinẽtia.n. antecedẽte mutãt ia.in us.⁊ facit deriuatia a pmitis tamẽ babẽtia.n.vt byspania byspanꝰ.byrcania byrcanus mauritania mauritanꝰ.cãpania cãpanꝰ.⁊ ꝓducit a.penul.Pardanꝰ vero ꝓpriũ nomẽ est pmitiũ. iõq̃s a.coꝛrepta habet.Abusiue tamẽ poete ꝓ pardanio ponũt pardaniũ.Si vo ante ia.aliã nõ n.habuerint ꝓsonãtem i.longã seruãt omia q̃ a nominibus mutoꝝ animaliũ cuiuscũq̃s sunt declinatõis deriuant in hãc formã. vt aper apri a.prinus.caper capri.capinus.taurꝰ tauri tauruus.ferus vel fera ferinus.lepus leporis leporinus. formica formicanus.byrrꝰ do byrriꝰdinus.Aquila aquilinus.mustela mustelinus.q̃suis in a.desinẽt. tamẽ non habẽt a.ante nus.in deriuatis.Itẽ leo leonis leoninus veruex veruecis veruecanus.Quinus q̃s ab oue.suinꝰ a sue. Nã oullus et sullus dumunitia sũt.Jn nus cni desinentia vel in na.vel in nũ.si faciũt dumunitia abiecta.n. duo assumit.I.vt vnus vllus.vna vlla. vnũ vllũ. Uinũ vllũ.geminus gemellus.gemina gemella.geminuꝫ gemellũ Sic ergo summa iulla.oulla.ouina oullaꝫ inuenitur quedã in tinus.penultimã corripiẽtia.scꝫ q͡ a pmitiis nõ habẽt.t. vt diu diurnus.cras crastinus.homo hoꝛ notinus.ꝓpus pascus pastinus. Nam constantinus. ⁊ clemẽtinus a pmitiuoꝝ genitiuis habẽt.t. Et maruti nus a matuta.q̃ auroꝛa intelligit. Mediestinus aũt a medio ⁊ stãdo.vel tenẽdo ꝓponi videt. Fiscina q̃s coꝛripit penultimã quõ fuscina Cur ergo piscina producit.qꝫ hoc sine dubio deriuatiũ est a pisce.Et fiscina.an a fisco. an fiscus a fiscina.an neutꝛa a neutro deriuet dubiũ est. Nã nec fuscina a fusco.nec pagina a pago. nec murina a muro.nec aruminũ ab arumo sũt deriuata.cũ sint pmitiua penul.coꝛripuerũt.Si aũt in er.desinẽtia tercie sũt declinatõis.vel in us facit genitiuũ.accepta nus.ipse ntiis facit deriuatiuũ.vt ver vernus. pater paternꝰ.vt dixi supra.Itez desinẽtia in ta.n.antecedẽte.mutãt ta.in us.⁊ facunt deriuatia.vt byspania byspanus.lauinia lauinus.vt dixi supra vbi egi de possessiuis desinẽtibus in nus.Si vero ante ta.aliã nõ.n.habuerit ꝓsonãtem. i.longã habẽt ab eis possessiua deriuata ante nꝰ.vt placentia placentinus.Magnia q̃s q.g.an⁹ e.in.habet magninus facit.similiter alexãdria alexandrinus.numantia numãtinus.aricia aricinus.Itẽ vt dixi supra in cus.desinẽtia.si sũt dissillaba nõ habẽt a.ãte nus. coꝛr possessiua.sed sũt sine a.vt mãcus mãcinus lacus lacuna.porcus porcinus.Itẽ possessiua veniẽtia a nominibꝰ tercie declinatõis desinẽtibus in.e.habẽt i.ꝓductam ãte nus. vt mare marinꝰ.ꝓneste ꝓnestinus. Erab aliis q̃ pares habent sillabas.tã in ntio ⁊ gtio.vt hercules herculus ber

culinus. verres verris verrinus. follis follis follinus. In gnus. q̄z vel gna. vel gnū. terminātia longā habent vocalē penul. vt a rego regnū. a bene benignus. a male malign⁹. ab abiete abiegn⁹ Itē a priuo puignus. Inueniunt tamē vt supra etiam dixi autoritate veteꝝ. vel euphonie cā quedā nomia nō obseruātia p̄dictas reglas vt ligur liguris ligurin⁹. nō ligurian⁹. Censor censoris cēsorinus. nō censorian⁹. Egimus de possessiuis desinētib⁹ in n⁹. Nūc agam⁹ de possessiuis desinētib⁹ ī rius.

De possessiuis in ius. siue in rius.

Possessiua quedam inue

niunt in ius. siue in rius desinētia. Unde nota q in latino sermone nō solū vtimur p̄dictis formis. ſʒ etiā ꝓprijs q̄busdā latinoꝝ. vt in us. vel in a. vel ī um purā. antecedēte ri. vt catilinari⁹. beredi tari⁹. vxorius. flataria. ptisanariū. Et scias q q̄zuis forma sit possessiua hec q̄ in rius desinit. tamē diuerse significatōis noīa in hac forma inueniunt Nā alia ab officijs. vt tabernarius tabellari⁹ hostiari⁹ erarius Alia a dignitatibus. vt p̄torius p̄fectori⁹ q̄storius cēsorius. q̄ tamen possessiuā significatōem habēt. Alia ab alijs rebus in quibus sunt vel de q̄bus sūt. vel q̄s habēt. In q̄bus sūt dico. vt collariū qd̄ in collo est. mensoriū q: in mēsa est. motorium qd̄ in motu est. palmariū qd̄ in palma est. hoc est in laude. De q̄bus sūt. vt frumētaria lex. i. lex de frumēto. ⁊ numularia. i. lex de numis. ⁊ agraria lex. i. lex d̄ agris Ex his aūt q̄s ꝯtinēt. vt vinaria. cella q̄ habet vinū. ⁊ armariū locus in q̄ arma posita sunt. sicut violariuʒ rosariū viridariū. Et scias q q̄zuis sicut ostendimus diuersas habeāt significatōes supradicte forme nomia. tamē maxima ps eoꝝ apud latinos possessiuoꝝ habet demōstratōem. ideoq̄ʒ hic inter possessiuoꝝ spēs posuimus. Nō est aūt hic ignorandū q etiā in is. ⁊ in er. terminātium deriuatiuoꝝ multa inueniūtur significatōis possessiue apud nos. vt ciuilis hostilis celestis lunaris castrēsis equester pedester paluster. quoꝝ q: diuerse et varie sunt forme ⁊ significatōnes. Postea eas cum reliquis speciebus denominatiuoꝝ p ordinē tractabim⁹. Nūc de nomine cōpatiuo videamus.

De cōpatiuo.

Omparatiuū nomen est

illud qd̄ cū positiui intellectu vel cū aliquo pticipe sensu positiui. magis aduerbiū significat. vt fortior magis fortis. ⁊ vlterior magis vltra q̄z ille qui vltra est Fiūt aūt ꝯpatiua a nominib⁹ adiectis. vt ab alb⁹ albior A verbis vt a detero deteris deterior. A pticipijs nominalit̄ positis. vt ab indulgēs indulgentior. Et ab aduerbijs siue p̄positōibus. ut extra exterior Et sciēdum q sicut dicit p̄s. in tercō libro. a. Localia aduerbia siue p̄positōes ex q̄bus ꝯpatiua nascunt̄ noīa. pene sūt hec. extra exterior. vltra vlterior. citra citerior. supra superior. infra iferior. post posterior. ante anterior. ꝓpe ꝓpior. penitus penitior. Apuleius ī primo hermagore. Uisus est ei adolescēs honesta forma q̄si ad nuptias ex ornatus trahere se in penitiorem ptem dom⁹. i. secretiorem. Sunt aūt q̄ ꝯpari possūt nomia vel secūde vel tercie declinatōis. Et si sunt secūde mobilia sūt. i. in a. faciūt feminina. ⁊ um neutra. Et vel in er. vel ī us. desinunt. et assumētia gtīo or. faciūt ꝯpatiua. corr. tamē penul. i. vt tener teneri tenerior. niger nigri nigrior. clar⁹ clari clarior. Notādum est q sinisterior qd̄ a gtīo sinistri videatur esse factū. cū in vsu sinistri vbiq̄ʒ repiat. Que autē veniūt a nominib⁹ tercie declinatōis formant̄ a d̄tō addita or. vt felix felici addita or fit felicior. Preter illa q̄ veniūt ab his nominib⁹. bon⁹ malus magn⁹ puus de xter sinister magnific⁹ mult⁹ iuuenis et amic⁹. ſm quosdam q̄ irregularit̄ ꝯpant̄ Itē habētia vocalē ante alterā vocalē ꝯpatiuū nō habēt. ſʒ assumūt loco ei⁹ positiuum cū magis. vt pius magis pius pijssim⁹. et arduus magis ardu⁹ arduissim⁹. Unde vsus. Regula grāmatice ꝓhibet certissima lege. Ne q̄s ius. vel uus. ꝯpet absq̄ʒ magis. Ut egregi⁹ pius ardu⁹. Et hoc fit duab⁹ regulis repugnātib⁹. quaꝝ vna hec est. Omne ꝯpatiuuʒ debet supare suū positiuū vna sillaba. vt fortis fortior. Alia talis est. I. posita inter duas vocales vim suā seruātes. ī simplici dictōe accipit̄ p duplici ꝯsonāte ⁊ transit ad sequentē sillabā. vt maior ⁊ peior. Si enī remaneret vocalis. ꝯtingeret hiatū intolerabilē fieri tribus vocalibus iūctis p tres sillabas ꝯtinue positas nulla ꝯsonāte media. sicut si dicam⁹ pijor arduior Et sciēdum q omia ꝯpatiua desinētia ī or. ꝯmūis sūt generis. ⁊ mutantia or in us. faciūt neutra. excepto vno qd̄ solū cū sit a positiō q̄ntū ad suā vocē fixo suauit eius gen⁹. hic senex huic seni. hic senior. q̄zuis hoc q̄ʒ vetustissimi ꝯmūe accipiētes hic et hec senex ꝓferebāt. Pomp. in epygrāmate. Tua amica senex est. Itē omia ꝯpatiua desinētia in or. faciūt ablatiuū in e. et in i. vt hic ⁊ hec melior ⁊ hoc melius. ablatiō meliore vl' meliori. excepto senior qd̄ facit ablatiuū ī. e. tātum. Inuenit̄ etiā a neq̄ʒ qd̄ est indeclinabile triū geneꝝ tā ꝯpatiuū q̄ʒ suplatiuū. vt neq̄ʒ nequior neq̄ssimus. Ab aduerbijs v̄o deriuata ī ra. desinentibus mutāt ra. ī er. ⁊ accepta ior. faciūt ꝯpatiuū. vt extra exterior. vltra vlterior. intra interior. citra citerior. infra inferior. supra superior. Similit̄ ī erior faciūt post ⁊ ante. vt posterior ⁊ anterior. Prope v̄o ꝓpior facit. ⁊ detero deterior. A sepe aduerbio positiuū vel ꝯpatiuū nomē nō legi. Suplatiuuʒ posuit cato. Propi diē atq̄ʒ semis sepissimā discordiā fuisse. Sʒ q̄rit p̄s. an por sit ꝯpatiuum ⁊ dicit q sic. q: in or. desinēs ꝯmune. ī us. facit neutꝝ prius. qd̄ in nullis alijs nisi in ꝯpatis inuenit̄. ⁊ videt̄ a pridem aduerbio nasci. qd̄ abiecta dem. accip it or. ⁊ facit ꝯpatiuū p̄or. ſʒ i. corripuit. q: in nullo ꝯpatiō i. ante or. ꝓduci potest. In suplatiuo v̄o seruauit ꝓductōem accepta mus. p̄rim⁹. ex quo aliud aduerbiū nascit̄. p̄mo vl' p̄me. Unde terētius in andria p ꝯpositōem q̄ndā dixit. Apprime in vita esse vtile. Inuenit̄ etiā sepe p̄or ꝓ meliori positū. ⁊ tūc sine dubio habet vim ꝯpatiui. ⁊ p̄rim⁹ ꝓ optimus. ⁊ tūc suplatiui signatōem obtinet. Unde virgili⁹ in. viij. Et p̄mos iuuenū tot miserit ordo. Primos posuit ꝓ optimos. Et scias q sicut alter. de duobus. et alius. de multis d̄r. sic p̄or de duob⁹. ⁊ p̄mus de multis solet dici. vt dicit p̄s. in tercō libro. a. Unde versus. De multis ꝓprie p̄mus dices aliusq̄ʒ. Sed p̄or ac alter dic ꝯcordare duob⁹ Et sciendū q apud latinos diminutionē quoq̄ʒ accipiūt quedā ꝯpatiuoꝝ. qd̄ apd̄ grecos

nō inuenit̄. vt grādiusculus. minuscul⁹. maiuscul⁹. meliusculus. omia tamē hec a neutro ꝯpatiuo adiectōe cu lus inuenio fieri. vt grādius grādiuscul⁹ ⁊c. Tā ⁊ q̄ʒ aduerbia ꝯpatiuo ⁊ suplatiō adijciunt̄. cū duo vel plures ꝯpatiui vel suplati diuerse significatōnis positi inter se equant̄ vel ijdē geminant̄. vt Tā iustior q̄ʒ felicior enearis hectore. Minus aūt aduerbiū ē. q̄ndo cū positiuo positū vl' iunctū ꝯtrarie significatōis ꝯpatiuū demonstrat. vt minus stult⁹ ꝓ prudētior. Terētius ī eunucho. Hic nemo fuit minus inept⁹ ꝓ prudētior. Est quādo ꝓ nō aduerbio ponit̄. vt Min⁹ bonus. ꝓ mal⁹. Magis quoq̄ʒ aduerbiū nō solū positiō ſʒ etiā ꝯpatiuo iungit̄. q̄ndo ipe ꝯparatiu⁹ vl' ad se vel ad aliū cōpat̄. vt. Achilles enea fortior magis q̄ʒ iustior. ⁊ Aiax vlixe fortior magis q̄ʒ dyomede. Cōparatiu⁹ aūt grad⁹ ablatiō casui iungit̄ vtriusq̄ʒ numeri. Interdū tamē etiā ntīo q̄ndo q̄ʒ aduerbiū sequit̄. Suplatiu⁹ aūt gtīo plāli vl' singulari iungit̄. quādo ip̄m nomē singulare multitudinē significat. vt fortissime gētis. Est etiā regula. q quēcūq̄ʒ casum regit positiuū ⁊ eundē regit ꝯparatiuū ⁊ suplatiuum. p̄ter eoꝝ p̄ncipalē ꝯstructionē Und̄ sicut bene d̄r Sum similis petri vl' petro. ita bene d̄r Sū similior tui vel tibi. ⁊ sum similim⁹ iohānis vel iohāni. Nota tamē q fit abusio in ꝯparatiō trib⁹ modis. scʒ significatōe constructōe. ⁊ officō. Significatōe. quādo nō ꝓ positiō ꝯparatiuus posit⁹ min⁹ eo significat ⁊ nulli ꝯpatur. vt Tristior atq̄ʒ oculos lacrimis suffusa nitētes. Tristior enī hic ex pte tristis significat. Est quādo ꝯparatiuū ad ꝯtraria ꝯpatur ⁊ min⁹ positiō signat. vt mare ponticū dulcis ē q̄ʒ cetera maria. Hic eī nō ad dulcia. ſʒ ad amara facta ꝯpatione ostēdit̄ paꝝ aliq̄d dulcedinis. q̄ʒ cetera habere pōticum mare Constructōe. quādo nō ꝯstruitur cū ablatiuo vel cuʒ simili casu mediāte q̄ʒ. vt maior iuuenū ꝓ iuuenib⁹. ⁊ maior hoꝝ est caritas ꝓ his. Officio. quādo non significat positiuū cū magis aduerbio. virgilius in q̄nto. Comites senioris aceste ꝓ senis Et in apocalipsi. Uigintiq̄ttuor seniores. ꝓ vigintiq̄ttuor senes

De suplatiuo gradu.

Sperlatiuum est quod

vel ad plures sui generis ꝯpatum supraponit̄ omnibus. vel p se platū intellectū habʒ cū valde aduerbio positiui. vt fortissimus grecoꝝ achilles. i. fortis sup omēs grecos. si aūt dicā. Fortissim⁹ hercules fuit nō ad ijciēs quoꝝ intelligo valde fortis. Construit̄ aūt suplatiuū cum gtīo plurali. vel cū gtīo singulari nomis collectiui. vt sortes est fortissim⁹ romanoꝝ. vel sortes ē fortissimus romane gētis. Aliquādo tamē absolute ponitur ⁊ eq̄pollet suo positiō ⁊ valde aduerbio. vt Petrus est fortissim⁹. i. valde fortis. Habʒ tamē suplatiuū p̄ter suā p̄ncipalē ꝯstructionē sui positiui. Und̄ sicut bene d̄r. sū similis platonis vel platoni. Ita ꝯgrue d̄r. suʒ similim⁹ platonis vel platoni. ⁊ sum dignissim⁹ istoꝝ laude vel laudis Itē nota suplatiuū quādoq̄ʒ venit suplatiue ⁊ ptitiue. ⁊ ſm hoc incōgrue d̄r. sortes ē fortissim⁹ asinorum. i. valde fortis sup asinos de numero asinoꝝ Quādoq̄ʒ venit suplatie ⁊ nō partitie. ⁊ ſm hoc ꝯgrue d̄r. sortes est fortissimus asinoꝝ. i. valde fortis sup asinos. Itē scias q suplatiua possunt ꝯcordare in genere cū sequētibus gtīs. vt homo ē dignissima creaturaꝝ. Possūt etiam discordare. vnd̄ horati⁹. Quid agis dulcissime rerū Sʒ vide q superlatiua sunt v̄e adiectiua. q: nascunt̄ a nominibus adiectis. ⁊ iō debēt ꝯcordare cū suis substantiuis in trib⁹. scʒ genere. numero ⁊ casu. vnd̄ bene d̄r. margaritha ē pulcerrima lapidū. Itē superlatiua habēt q̄ndam naturā partitōis. ⁊ iō possunt ꝯcordare cū sequēti gtīo. vnde bene d̄r. margaritha ē pulcerrim⁹ lapiduꝫ. ſʒ cetera partitiua nō sunt v̄a adiectiua. ⁊ id̄o tantū debēt cōcordare in genere cū gtō sequēti. ⁊ nō discordare Unde male d̄r. Homo ē vnus reꝝ. ſʒ Homo ē vna rerū. bene d̄r. Itē postq̄ʒ de partitis feci mētionē. Uolo te scire q partitiuū tenet̄ ꝯcordare cū gtō in quē partit̄ in genere. si ille gtīus habʒ vtrūq̄ʒ numeꝝ. vt aliq̄s hominum currit. vel aliq̄s hominū currūt. Si v̄o declinat̄ tantuʒ in plurali numero debʒ ꝯcordare in genere ⁊ numero. vt nuptiaꝝ alie bone. alie male. ſʒ nuptiaruʒ alia bona alia mala incōgrue d̄r. Itē si fiat partitō in gtō singularis numeri nomis collectiui. tūc trahit gen⁹ a rebus suppositis ⁊ non a gtō. Unde si fiat partitō ꝓ mare. erit masc. ge. vt Unus isti⁹ populi ē petr⁹. si aūt partitō fiat ꝓ femina. tūc erit fe. ge. vt vna isti⁹ populi ē berta Si aūt fiat partitō ꝓ re inserata. tūc erit neutri ge. vt Isti⁹ aceruī. aliud ē ferrū. aliud ē lapis Si aūt ponit̄ partitiuū cū nomie etheroclito debʒ respicere gen⁹ qd̄ ibi ē. q: ꝯparatōnē habʒ ad res p genitiuū suppositas ſm gen⁹ qd̄ accidit gtō. Et sic ē dicedum. Un⁹ celoꝝ. vna epulaꝝ. ⁊ nō vnū celoꝝ. nec vnū epulaꝝ. Nō tamē seq̄tur. Un⁹ cel⁹. vl' vna epula. q: gen⁹ plurale ē forti⁹ singulari. De hoc infra dicā in capitulo d̄ genere. cū de nominib⁹ etheroclitis agam. Hic nota q partitiuū q̄nq̄ʒ mōis respicit vel regit gtīm. Quādoq̄ʒ sine discretōe alicui⁹ accidētis. vt Ubiq̄ʒ terraꝝ. Quādoq̄ʒ cū discretōe generis. vt vnus viroꝝ Quādoq̄ʒ cū discretōe generis ⁊ numeri. sicut in cōplexiuis. vt Nuptiaꝝ alie sūt vnū. alie sūt plura Nō enī cōcedēdo q bene dicat̄. Nuptiaꝝ alia ē hoc. alia est illud. Quādoq̄ʒ trahit gen⁹ a re supposita. vt Hui⁹ populi alius ē sortes. alius ē plato. vel alia berta. alia maria ꝓ feminis. Quādo v̄o nō subest aliq̄s sex⁹ debet in neutro ge. sumi. vt hui⁹ aceruī aliud ē lignū. aliud est lapis. Quādoq̄ʒ respicit nomē extra sumptuꝫ. vt Ualde mane vna sabbatoꝝ. Naʒ habēt ibi respect⁹ ad hoc nomē die. Fit etiā quādoq̄ʒ tenuis partitō. vt hoc regni. ⁊ hoc anni ⁊c Scire etiā te volo. q: cuʒ d̄r qd̄ p supabūdantiā d̄r. vni soli cōuenit. ibi vnū soluʒ venit cōplexiue tā ꝓ vno q̄ʒ ꝓ plurib⁹. velut cū d̄r. Isti sunt albissimi hominū. ecce illud qd̄ supponit̄ per hoc ꝓnomē isti. dicitur vnū solū.

De formis suplatiuoꝝ.

Orme superlatiuorum

sunt octo. Due quidē ī quas pleraq̄ʒ desinūt superlatiua. rimus et simus. Sex v̄o in quas pauca desinunt. limus. xim⁹. tim⁹. remus. sim⁹. nimus. Et omia superlatiā mobilia sūt. i. mutatōe us. ī. a. faciūt femina. et a. in um. neutra. De singulis per ordinē videam⁹

De desinētibus in rimus

N rim⁹ desinentia formātur

ab adiectiuis desinētibus in er. addita in nō rimus. si/
ue sint secūde vel tercie declinatōis. vt pulcer pulcerri/
mus. acer rim9. tener rim9. paup rim9. saluber salubri
rimus. Formant etiā a masculino sm analogiā addita
rim9. vt saluber rimus. & sic de similib9. Preter dextimus
& sinistim9. p dexterrim9 & sinisterrim9. Matur9 facit
maturrimus. Unde dicit ps. in tercō. Maturrim9. cui9
cū positiu9 matur9 sit. tamē qr a ntō matur. q nūc i vsu
nō est. nascat in er. desinētium regulā suauit. i. in rimus
terminat. Inuenit tamē etiā maturissim9 sm analogiā
in us terminantiū Nuprimus etiā pferebāt antiquissi
mi. Unde aduerbiū posuit cicero. Et quoniā nuperri/
me dictū facile memorie mandat. Qui suplatiu9 magis
ab aduerbio in er. desinēte videt nasci. Nomē eni posi/
tiuū in us. desinit. vt capro videt nuper9. cui9 accusati/
uum plaut9 pfert dicēs in captiuis Recēs captū homi
nē nuperū & nouiciū. Et bene. vt sup super9 sic nup nu/
perus deb3 esse. Ueterrim9 etiā cū in us. desinat ei9 po
sitiuus. tamē formā in er. terminantiū suauit in suplati
uo. veterim9. qsi a veter positio. qd capri quoq3 appro/
bat autoritas & vsus antiqssimorū. Enni9. Cu3 veter oc/
cubuit priamus. cui9 etiā cpatiuū veterior ptulit plau/
tus. In rimus etiā a vbo vnū inuenit. detero. deterior.
deterrimus. & vnū anomalū pessimus

De desinētibus in simus

In simus. desinentia si ueniūt ab adiectis secūde declinatōis formant a gtō addita s.
& simus. vt albus albi. addita s. & sim9. fit albissim9. Si
eni veniūt a nominib9 tercie formant a gtō. addita si/
mus. vt felix felicis felicissim9. locuples tis. locupletissi/
mus. Preter qdam anomala. i. inequalia q irregularit
comparant. vt malus peior pessim9

De desinētibus in limus.

In limus aūt tantū quinq3 desinunt suplatiua cū suis cpositis. & formant ab adiecti/
uis tercie declinatōis desinētibus in lis remota is. & ad
dita limus. vt facilis facillimus. difficilis. limus. gracil.
gracillim9. humilis humillim9. similis simillimus dissi
milis dissimillim9. agilis limus. Ista septē enumerat ps.
quorū cū in is. desināt positi abiecta is. & addita limus.
faciūt suplatios sm ps. Ex hoc pat3 q suplatiu9 hui9 di
ctōnis vtilis nō desinit in lim9. s3 i simus. vtilissim9 Itē
ex hoc habet q positiua pdictorū scribunt p vnū l. s3 sup/
latiua p duo. l. De pdictis vsus. In limus qnq3 dat vag9
cetera linque

De desinētibus in ximus.

In ximus duo tantū inueniūtur. vnū anomalū. vt maxim9 qd fit a positio secunde
declinatōis desinēte i us. vt magn9 maior maxim9. Al
terum ab aduerbio. vt ppe ppior pximus. qd tamē qn/
do p cognato accipit. est positiuū & hab3 comparatiuū
sed non suplatiuū. vt proxim9 proximior

De desinētibus in timus

In timus. desinit unu3 anor/malū. vt optimus. Et ab aduerbijs siue ppositōnibus
deriuata. vt intra interior intimus. vltra vlterior vlti

mus. citra citerior citimus. sm quosdā. Et pterea dexti/
mus & sinistim9. extim9 qs p extrem9 dicebāt antiq.

De desinētibus i remus.

In rem9. ab aduerbijs siue ppositōibus veniētia desinūt hec. extra ex
terior extrem9. supra superior supmus. post posterior po
stremus. Ex quo appar3 neq3 a supero neq3 a postero fi
eri cpatiuos vel suplatios. sicut nec ab infero infimus
Na3 si essent a noie supero. postero. infero suarēt regu
lam in us. terminantiū secūde declinatōis. qr in sim9 p
ferrēt suplatiuū & facerēt superissim9. posterissim9 & in
ferissimus &c. Et sciēdum q hec sola forma hab3. e. pdu
ctā ante mus. cū omis alia forma suplati habeat i. corr.
ante mus. vt pulcerrimus. doctissimus. humillim9. ma
ximus. optimus. minimus. infimus.
In fimus vnū solū desinit ab aduerbio deriuatū. vt in
fra inferior infimus

De desinētibus i imus.

In imus. unū solū anormalū desinit. puus minor minimus. Illud qs no
tandū q omia cpatiua & suplatia duarū excedūt sillaba
rum numerū. exceptis por & pimus & anormalis his mi
nor & maior & peior et plus. Nec mirū cū positiua qs ex q
bus nascunt cparia & suplatia bissillaba sint. vel eo pl9
p gtios. & vel vnā vel duas assumētia sillabas faciūt su
pradictos gdus. vt ditis ditior ditissimus. niger nigri/
or nigerrimus. & vtilis vtilior vtilissimus. similis simili
or simillimus. infra inferior infimus. Suplatiuus vo
quādoq3 cpatiuū supat vna sillaba. vt qndo i simus fi
nit. vt iustior iustissimus. Et qndoq3 i rimus superlati
uus finit. si positi ntūs & gtūs pes habent sillabas. vt te
ter tetri tetrior teterrimus. acer acris acrior acerrimus.
Est qndo par ē. vt in limus termiatis. agilior agillimus
facilior facillimus. Est quādo vna vincit sillaba. vt qn
do i simus. vel i timus vel i rem9 desinit. vt inferior infi
mus. vlterior vltimus. exterior extremus vel extimus.

De diminutiuo noie.

Iminutiuū nomen est illud qd diminutionē primitiui sui absolute de
monstrat. vt rex regulus. i. puus rex. Ideo aūt positi3 ē
absolute. vt dicit ps. in tercō li. qr cparia qs non solū au
gent. sed etiā aliquādo minuūt vim suorū pmitiuorū. sed
nō absolute. Ad aliqd eni oino fit cparatō. vt breuior.
dicit ad breue. & angustior ad angustū. vnde quāuis in
his qs cpatiuis inueniant quedā diminutia apud lati
nos. nō possūt tamē absoluta esse cū a cparatis sint de
riuata. vt ipa quoq3 cparatione significēt. vt maiuscul9.
minusculus. necesse est eni ad aliqd ea cpari. vt terenti
us in eunucho. Thais vxor mea qs ego sū maiuscula ē
id est. puo maior qs ego. Alia aūte diminutiua. i. oia q
nō a cparatiuis deriuant per se habēt diminutōnez. et
nulli cparant. vt regulus. Diminutia aūt inuēta sunt
tribus de causis. vel cā necessarie significatōis. vel cā vr
banitatis. vel causa adulatōis. Unde dicit ps. in tercio
libro vbi agit de diminutis. Solēt aūt dimin. vel neces
sarie significatōis cā pferri. vt salusthus. Postqs reguli
in vnū conuenere. reguli. i. parui reges. vel vrbanitatis

Ut iuuenalis in satirarū tercio. Unde fit vt malim esse
fratercul9 gigantū. vel adulatōis. & maxime puerorū. vt
catulaster. antoniaster. patriciol9. sergiolus. Deriuan
tur igit pleriq3 ab appellatis diminutia. pauca etiā a p/
prijs. & seruāt genera pmitiuorū pleriq3. Et sepe inueni
unt diminutiuorū diminutia in diuersas desinētia for/
mas. vt homo homūcio homūculus homull9 homul/
lulus. Sūt aūt forme diminutiorū mas. ge. he cul9. plus
absq3 c. ellus. illus. illus absq3 x. vllus olus. cio. aster.
leus

De desinētibus in culus.

E diminutiuorū desinentium in culus formatōe. sicut dicit ps. Mona/
sillaba in. s. desinētia vocali antecedente cuiuscūq3 sint
ge. & in er. omia q sunt tercie declinatōis. & in us. neutra
ntō assumūt in masculino culus. & in fe. ge. cula. & i neu
tro ge. culū. vt hic flos floscul9. mas mascul9. plus plu/
sculū. Os osculū qs quāuis sit forme diminutie. tamen
qr aliā habuerit significatōnez fecit ex se aliud diminu/
tiuū. oscillū. Sus tamē facit succula & nō suscula. Simi
liter faciūt in er. terminātia diminutiuū. vt frater frater
culus. pater culus qd & pprīū inuenit. Mulier mulier
cula. paup paupercul9 la. lū. mater matercula. Excipit
venter vētriculus. Sicq3 faciūt in us. neutra. vt mun9
munusculū. opus opusculū. corp9 corpusculū. crus cru
sculū. thus thusculū Necnō etiā cpatiua in us. neutri
ge. similit faciūt diminutia. S3 mobilia. i. mas. fe. & neu.
generis noia. vt mai9 maiusculus la. lū. Grandi9 gran
diusculus la. lū. celerius celeriuscul9 la. lū. Unde celeri
us cule. aduerbiū. sicut a sepius cpatiuo sepiuscule ad/
uerbiū. Plus qs quāuis a mas. vel fe. cpatiuo nō veni/
at. facit tamē pluscul9 la. lū. Unde terētius i phormiōe
Cū pluscula supellectile opus est. Lepus qs qd solū in
us. desinēs mas. vel epychenū dissillabū latinū tercie de
clinatōnis est. assumit ntō culus. & facit diminutiuū. vt
lepus lepuscul9 Pann9 etiā pāniculus facit. Ad hanc
formā positiua in or. desinētia mutāt or in us. & accepta
culus. faciūt diminutia. vt rumor rumusculus. vel assu
munt culus vel cula totalit. vt amator amatorculus so
ror sororcula. In is vo vel in. e. desinētia omia vel i nus
monosillaba. vel in is. dtō corripiētia i. assumūt pdictas
sillabas. id est. culus la. lū. & faciūt diminutiua. vt ignis
igni ignicul9. testis testicul9 nauis naui nauicula. cutis
cuti cuticula. auis aui auicula. rhete rheti rheticula. fons
fonti fonticul9. mons mōti mōticul9. dulcis dulci dulci
cula dulciculū. securis securi securicula. Silr fidis fidi
fidicula. fides eni fidecula facit. Et cū omia hmōi dimi/
nutiua tā pnl. qs antepnl. corripiāt. cuticula tamē ante/
penul. pd. aliqndo necessitate metri. Excipit lapis q la/
pillus facit diminutiuū. Etiā anguis anguilla. vnguis
qs vngula facit. q tamē & si formam vident habere dimi
nutiui. significatione tamen non sunt diminutia. Sed3
supradictam formam quarte quoq3 declinationis no/
mina faciūt diminutia Us. eni & u. nti in i. cuertunt cor
reptā & accipiūt culus. in masculino. in femino cula. in
neutro culū. vt curr9 curricul9. dr tamē ad hoc curricu/
lū. versus versicul9. artus articul9. fluctus flucticulus
anus anicula. cornu corniculū. Excipit ab acu aculeus

& a domus domūcula. In es pd. desinētia femina tercie
declinatōnis. vel qnte abiecta s. assumūt cula. & faciunt
diminutia & seruāt e. pductā. vt vulpes vulpecula. nu/
bes nubecula. dies diecula. res recula. vepres veprecu/
la. Excipit merces mercedis cui9 is. gti in vla. conuersa
facit diminutiuū mercedula. & apes cui9 diminutiuū p
e. longa i. habet apicula. Ita dicit ps. in tercō libro. i. de di
minutis. In sexto libro dicit pscian9. Ouidi9 in. xvi. me
the. hec apis ptulit dicēs Nō apis inde tulit hos car/
pit sedula flores. Nō etiā diminutiuū ostēdit apicula.
quō fidicula docet pmitiui sui ntim fidis nō fides esse.
Ex his videt q & pscian9 velit q apecula sit diminutiuū
de apes. & apicula de apis. qd olim in vsu fuit. & hoc eti/
am vult hug. In o. desinētia si faciūt diminutia cuertūt
o. in un. & accipiūt culus vel cula. vt tiro tirūcul9. latro
latrūculus. carbo carbūcul9. pedūcul9. curculio curcu/
liūcul9. virgo virgūcula. ratio ratiūcula. offensio offen/
siuncula. loligo loligūcula. hō homūcul9. dr tamē et ho
mūcio homūcul9. homull9 & homullul9. Leno lenūcu/
lus similiter facit dimi. fur furūculus. rana ranūcula fa
cit Quedā alia desinūt in cul9 vel cula. de quib9 dicam
de desinentib9 in vlus

De desinētib9 in vlus

In ylus desinentia sic formant. In x. omia vel in us. supra vnā sillabā vl
t. desinētia gti extremā terminatione. i. is. in. u.
conuertūt et accepta lus vel la vel lū. faciūt dimi. vt rex
regis regul9. codex codicis codicul9. & ex eo codicillus.
fornax fornacis fornacula. fax facis facula. ceruix ceruī/
cis ceruicula. adolescēs tis. adolescentul9. caput tis. ca
pitulū. In us. terminās vnū tercie declinatōis cōmune
triū generū abiecta s. assumit lus. in dimi. vt vet9 vetul9
femininū vt vetula. neutrū vetulū Sus cmūe abiecta s
assūpta culū facit diminutiuū succula Paul9 facit pau
lul9. Capis capidis capidula facit. vt dicit pscia. in. vj.
Quedā alia diminutia desinūt in vl9. de quib9 dicet cū
determinabit de desinētib9 in olus & de desinētibus in
ellus & in ill9.

In ellus uel in illus uel in xillus desinētia sic formant. Nā vt dicit ps. In
nus. siue habeāt ante n. aliā csonantē siue nō.
et in lus. si nō habeāt geminatū. l. et i er. secūde declinati
onis nomia duplicāt. l. ante us in diminutis. vt asinus
asellus. gemin9 gemell9. bonus bell9. pugn9 pugillus.
agn9 agnell9. anul9 anellus. ocul9 ocellus. populus po
pellus. catul9 catell9. tener tenell9. liber libell9. Et scien
dū q omia e. habēt penl. absq3 pugillo. nisi pmitia pnl.
habeāt natura productā in omni genere. Tūc eni suāt
pmitiui vocalē. vt vn9 vna vnū. vll9 vlla vllū. vinū vil
lū. Excipit vnū in lus desinēs paulus. qd nō gemiauit
l. in diminutio. nec mirū cū au. dyptōgus post se gemia
ri csonātē phibeat. Facit igit paul9 paululus. et ex hoc
pauxillus et pauxillulus. qs formas seruāt. et feminu3
et neutrū ei9 paula paulula. pauxilla pauxillula In neu
tro paulū paululū. pauxillū pauxillulū. Silr velū vexil
lū facit diminutiuū. et puto ideo hoc assūpsisse x. qr hec
in lus vel la vel lū desinentiū pmitiuorū facientiū dimi
nutia penul. natura longā habent. paulū pauxillū. velū

vexillũ. Ideo mala q̃z assũpsit.x.maxilla et tal⁹ taxillus
Que vͦ geminãt.l.ante us vel a.vel um:in vlus la.lũ.
faciũt itez̄ diminutia.vt homull⁹ homullul⁹.pauxill⁹
pauxillul⁹.pauxilla xillula.pauxillũ pauxillulũ.Femi/
nina q̃.in na desinẽtia.siue habeãt ante n.aliã ɔ̄sonãtẽ
siue nõ geminãt l.in diminutis ante.a.vt catena catella
asina asella.gemina gemella.colũna colũnella. Excipit̃
rana ranũcul⁹.Eandẽ formã in la q̃z desinẽtia vel i ra.
seruãt.vt fabula fabella.tabula tabella.libra libella.ca/
pra capella ⁊ vmbra vmbella.Sacer sacra sacz̄.sacell⁹
sacella sacellũ.Puer puera antiq̃ dicebant.ex q̃ puella.
tener tenera tenez̄.tenell⁹ la.lũ.miser misera misez̄. mi
sellus la.lũ.Excipiunt̃ i ra desinẽtia.q̃ nec a masculinis
in er desinẽtib⁹ fiũt nec habẽt ante r.aliã in eadẽ sillaba
ɔ̄sonãtẽ.vt ara arula.terra terrula.litera literula Neu
tra q̃z in um desinẽtia.geminãt in dimi.l.ante um. Et si
g.habẽt ante n.in pnl'.sillaba diminutiui nõ e.accipiunt.
vt tignũ tigillũ.signũ sigillũ.Alia vͦ e.habẽt in penult.
nisi lit.vt lupi⁹ documẽ.penul.primiti naturalit̃ lõga.
vt bonũ bellũ.geminũ gemellũ.scamnũ scamnellũ.Que
vero in um desinũt i.penul.antecedẽte.mutata i.vltia
gti in o.⁊ accepta lũ faciũt diminutia.vt palliũ palliolũ
ita dicit p̄s.in terciõ libro vbi agit de diminutis.In ij.ve
ro libro vbi agit ð possessiuis sic dicit Ouin⁹ q̃z ab oue
deriuat̃.⁊ suin⁹ a sue.Nã ouilla ⁊ suilla diminutia sũt.
In nus eni desinẽtia vel in na vel in nũ.si faciunt dimi/
nutiua abiecta n.duas assumũt.l.vt vn⁹ vll⁹.vna vlla.
vnũ vllũ.bon⁹ bellus bona bella bonũ bellũ geminus
gemell⁹ gemina gemella geminũ gemellũ vinũ villum
Sic ergo suina suilla.ouina ouilla ita dicit p̄s.in secun
do libro ð possessiuis Deinde subdit p̄s.in tercio li.Si
militer in illũ ⁊ ellũ faciũt diminutia in lũ vel rũ desinẽ
tia.vt tantulũ tantillũ.lucz̄ lucellũ.cerebz̄ cerebellum.
flabz̄ flabellũ.flagrũ flagellũ.castz̄ castellũ sacz̄ sacel/
lum.Et scire debem⁹ q̄ in ellus vel in illus desinẽtia di
minutia si a dissillabis deriuant̃ assumũt vnã sillabam
vt agnus agnell⁹ liber libell⁹ culter cultellus. paulus
pauxill⁹.Similit̃ femina i ella vel in illa terminãtia. vt
capra capella libra libella paula pauxilla Sic etiã neu
tra in ellũ vel in illũ.existẽtia.vt tignũ tigillũ.signũ sigil
lum lucz̄ lucellũ.Excipiunt̃ veniẽtia a desinentib⁹ i n⁹.
vel na vel nũ.q̃ nullã habẽt ɔ̄sonantẽ antecedẽtẽ in ea/
dem sillaba ante n.vt a bono vno vino deriuata.⁊ me/
rito excipiunt̃.Hec eni pares habent sillabas primitis.
vt bon⁹ bona bonũ.bellus la.lũ.vn⁹ vna vnũ.vllus la.
lum.vinũ villũ.Notandũ etiã q̄ pãnus pãnicul⁹ facit.
A trissillabis q̃z veniẽtia diminutia sũt q̃ geminant.l.⁊
pares habẽt sillabas p̄mitiuis. vt ocul⁹ ocellus catul⁹
catellus gemin⁹ gemell⁹ fabula fabella tabula tabella.
Excipiunt̃ q̃ in primitis ante n.aliã in eadẽ sillaba ɔ̄so/
nantẽ habẽt.hec eni addũt vnã sillabã diminutis. sicut
et dissillaba eiusdẽ terminatõis.vt colũna colũnella.si/
cut agna agnella.tignum tigillum.

De desinẽtibus i vllus.

E diminutis desinenti/

bus i vll⁹.p geminũ.l.dictũ est supra vbi deter
minaui de formatõe desinentiũ in ell⁹ vel in illus vel in
xillus

De desinẽtibus in olus.

E formatione desinenti

um in olus ita teneas.In us desinẽtia secũde
declinatõis nomia.e.vel i.antecedẽtibus mu/
tant us.in o.⁊ accepta lus faciũt diminutia. vt vrceus
vrceolus.alueus alueol⁹.lute⁹ luteol⁹.malleus malleo
lus.aure⁹ aureol⁹ Capreol⁹ q̃z videt̃ a ntõ capre⁹ esse
cui⁹ femininũ est in vsu caprea.Nã capra a capro fit ex
q̃bus capell⁹ ⁊ capella fiũt diminutia.I.q̃z antecedẽte
vt fili⁹ filiol⁹ gladius gladiolus.A ppriis vt sergi⁹ ser
giolus tulli⁹.tulliol⁹ patrici⁹ patriciol⁹.Excipit̃ antho/
nius qd anthoniaster facit dimi.Femina q̃z e.vel i.ante
a.habẽtia in ola faciũt diminutiua.vt laurea laureola.
vntia vntiola filia filiola. tullia tulliola. lutea luteola.
Etiã neutra e.vel i.habẽtia ante um.in diminutis o.ha/
bent ante lũ.vt luteũ luteolũ.palliũ palliolũ.laureũ lau
reolum.⁊ q̃ in ũm desinũt i.penul.antecedẽte mutata i.
vltima gti in o.⁊ accepta lum faciũt diminutia.vt palli
um palliolũ.vt supra dixi in desinẽtib⁹ in ellus et in il/
lus.Et scias q̄ in omnib⁹ diminutis p̄dictis corripit̃ o
ante lus vel la vel lũ.Alia vͦ omia in us terminãtia se
cunde declinatõis nomia abiecta s.accipiũt lus.⁊ faci/
unt diminutia.vt tãtus tãtul⁹.vent⁹ vẽtulus.seru⁹ ser/
uulus.puus puulus.paucus pauculus.grecus grecu/
lus.p̄mus p̄mulus.Femina q̃z in a.desinẽtia ɔ̄sonante
anteposita etiã in um neutra ⁊ in ula faciũt diminutia.
vt silua siluula.luna lunula.rubicũda rubicundula.lin
gua lingula.⁊ p̄cisionẽ ligula puella puellula serra ser
rula.aqua aquula.similit̃ aĩa animula.similitez̄ equa
equula.arca arcula.mẽsa mẽsula.In ulũ.p̄mũ p̄mulũ
tantũ tãtulũ Et hec tamẽ in olus desinentia vna sillaba
vincũt sua p̄mitia ⁊ corripiũt pnl'.vt tãtiolus p̄miolus

De desinẽtibus in aster

N aster.et cio.et leus.sa

tis pauca in vsu inueniunt̃ diminutia.et fere
hec in aster.vt anthonius anthoniaster. surdus surda
ster.catul⁹ catulaster.parasitus pasitaster.In cio.vt ho
mo homũtio ⁊ senex senecio.In leus.equus equuleus.
hec acus hic aculeus.oculus oculeus.

De exceptionibus diminutiuoz̄

Ineniũtur etiam multa pro

pria siue appellatia q̃ cũ nõ sint diminutia.formã tamen
habẽt diminutiuoz̄.vt cuniculus.anniculus metellus
canullus tribulus friuolus la.lũ.cãnula tabula. vincu
lum piculũ.Et sciendũ q̄ pauca inueniunt̃ diminutiua
q̃ nõ seruãt genera p̄mitiuoz̄.vt hec rana.hic ranũcul⁹
canis canicula.scutũ vel scuta.i.rotũda forma.scutula ⁊
scutella.hic q̃lus.hoc quasillũ.pistrinũ pistrilla.hec acus
hic aculeus.Et p̄terea anguis anguilla.vnguis vngula
nubes nubilũ.q̃ magis denominatia sũt extimãda q̃z di
minutia.Quippe nõ habẽt diminutioz̄ significatõem.
sed formã tantũ.Preterea panus panucula Probus
etiã ponit hoc gladium.hec gladula.ps est intestinoz̄.
Ensis ensiculus ensicula. Preterea hec beta, malua,
hic betacus maluaceus

De denominatiuis.

Enominatiuuz est illud

nomẽ qd a noĩe deriuat̃.vt iusticia ab hoc no
mine iustus.Sz q: multe inueniunt̃ forme ɔ̄munes tã
denominatiuis q̃z v̄balibus. necnõ etiã p̄ticipialibus.
⁊ aduerbialib⁹.nõ incõgruũ esse existimo.de his quo/
q̃z in hoc loco simul tractare

De denominatiuis in a

N.a.desinentia denominati

ua i.breuẽ habẽt ante.a.vel e.vel i.vel u.longam habẽt
ante.l.vel n.vel r.vt sapiẽtia acrimonia tutela cautela.
suadela tonstrina armatura Inueniunt̃ tamẽ in v̄bali
bus etiã alias ɔ̄sonãtes ante.a.habẽtia.sz q̃s a v̄bis ac/
cipiunt.vt scribo scriba.ɔuiuo ɔuiua.collego collega.
Secũde igit̃ declinatõis nomia in us desinẽtia.c. ante/
cedẽte.quotcũq̃z sunt sillabaz̄.nisi sint regionũ nomia
q̃ deriuant̃ ex his Alia vͦ q̃cunq̃z ɔ̄sonãte ante us.po/
sita tantũ dissillaba.Et q̃ in is.desinẽtia tercie declina/
tionis similẽ habẽt ntõ genitiuũ.q̃ secũde quidẽ sũt gtõ.
que vͦ tercie sunt dtõ assumũt cia.vt amic⁹ amici ami/
cicia.pudicus pudici pudicicia.let⁹ leti leticia. dur⁹ du
ri duricia.mestus mesti mesticia.stult⁹ stulti stulticia.se
gnis segni segnicia.tristis tristi tristicia i.tã in penul.q̃z
antepenul.vbiq̃z correpta. Et scribunt̃ omia p̄dicta ⁊ si
milia p.c.in penl'.que formant̃ a gtõ vel dtõ addita cia.
Alia vͦ a supradictis casibus assumũt a. penul.i.i his
vbiq̃z correpta.vt ɔ̄trouersus si.ɔ̄trouersia.ignau⁹ ui.
ignauia.violẽtus ti.violẽtia.supbus supbi supbia.mo/
destus sti.modestia.Miser quoq̃z.quãuis i er.desinat
a miseri miseria facit.astutus ti.astutia.Similit̃ faciũt
regionũ nomia pleraq̃z.vt ytalus li.ytalia.gallus galli
gallia.hispan⁹ hispani hispania.scot⁹ ti.scocia. dardã/
nus ni.dardania.tuscus sci.tuscia.grecus ci.grecia. Si
militer faciũt tercie declinatõnis nomia siue p̄ticipia q̃
vna sillaba vincũt in gtõ nominatiuũ.assumũt enim in
dtõ a.penul.i.vbiq̃z sicut supradictũ est correpta. vt ne/
gligẽs ti.negligẽtia.prudẽs prudenti.prudentia. miseri/
cors di.misericordia.iners ti.inertia.inops opi.inopia.
ius ri.iuria nomẽ mini.ignominia.cesar ri.cesaria In/
ueniũtur tamẽ quedã que in monia desinũt.a nomini/
bus siue a verbis deriuata. cast⁹ sti. castimonia. parco
psi psimonia.queror queri querimonia.acer acri acri/
monia p̄dicta habẽt i.ante.a.

Onsonante uero antece

dente in a.desinẽtia denomiatiua.siue v̄balia
formas habẽt tres.scz la.na.ra.La.e.lõga ante/
cedente.vt cautus ti.cautela.tut⁹ tuti tutela. acutus ti.
acutela.custos di.custodela.mãdatũ ti.mãdatela. cliẽs
tis cliẽtela.Et nota q̄ omia extremã gti vocalẽ si sint se/
cunde declinatõis.si tercie sint dti.in e.longã ɔuertẽtia
assumũt la.Que vͦ a verbis fiũt secũde ɔiugatõnis a
secũda psona abijciũt s.⁊ assumũt la.vt cãdeo des. cãde
la.suadeo des suadela.Orati⁹ in p̄mo epistolaruz Ac
bene numatum decorat suadela venusq̃z

De denominatis in na.

N na.uero desinentia deno

minatiua siue verbalia omnimode longã habẽt penul.
natura vel positõe.vt officiũ officina.tonstrix tõstrina.
lux cis.lucina.lateo latrina.Nã mutina sagina pagina
nõ vident̃ esse deriuatia.In ra.aũt terminãtia omia p̄ti
cipijs feminis futuri tp̄is similẽ habẽt formã Unde pe
nul.u.sine dubio p̄ducit̃ vt tritura litura. Et sciendũ q̄
supradicte omẽs forme ⁊ in a.desinẽtes p̄prie sunt fe.ge
neris.Inueniunt̃ tamẽ pauca v̄balia masculina siue cõ
munia cõsonãtes verboz̄ seruãtia.vt scribo hic scriba.
lego hic collega.fugio hic ⁊ hec p̄fuga.assequor assecla.
aduenio aduena.ɔuenio cõuena ɔuiuo ɔuiua

De desinẽtibus in io.

N io.terminãtia plerũ

q̃z a p̄ticipijs fiũt p̄terit tp̄is.quoz̄ gtĩs assũ
pta.o.⁊ correpta i.facit hmõi nomia.vt oratus ta. tum.
orati oratio.accusat⁹ ti.accusatõ.status ti.statõ.dat⁹ ti.
datio.cõnexus xi.cõnexio.oblit⁹ ti.oblitõ.auctus ti.au
ctio.p̄fectus cti.p̄fectio.munit⁹ ti. munitõ. haust⁹ hau/
sti haustio.internect⁹ cti. internectõ facit euphonie cã.
abiecta.t.p̄mitiui.Ex hoc patet q̄ omia p̄dicta scribunt̃
p t.quod tamẽ accipit sonum de.c.

De desinẽtibus in go.

N go.desinentia siue sint

deriuatia siue p̄mitiua siue ɔ̄posita penul.p̄du
cunt.vel natura vel positõne.vt virago ɔ̄pago Excipit̃
vnũ ligo cui⁹ penul.corripit̃ Nec mix cũ sit masculinũ
⁊ solum dissillabũ vocalẽ i.ante go.habens.

De desinẽtibus in do.

N do desinentia deriua

ta.tã a nominib⁹ q̃z a verbis vel p̄ticipijs veni
unt.Hec quãdoq̃z modo e.longã modo i.mõ tu. habẽt
ante do.Et sciendum q̄ e.p̄ductã ante do habẽtia. ⁊ si a
nominib⁹ deriuãtur extreme sillabe terminatõem in.e.
ɔuertũt et accipiũt do.vt dulcis dulcedo.acris acredo.
Si a v̄bis secũdaz̄ terminatões psonaz̄ in e.p̄ductã si
militer ɔuertũt.⁊ accepta do faciũt supradicte forme de
riuatões.vt intercapio pis.intercapedo.torpeo torpes
torpedo I.similit̃ ante do.habẽtia extremas sillabas se
cunde vel tercie psone in i.longã ɔuertũt ⁊ accipiũt do.
vt cupio pis cupido.libet libido.excipit̃ formido dinis.
a formido das.qd iõ facit v̄bale nomẽ simile p̄mitiuo
verbo.q: ip̄a positõ verbi talẽ habuit formã

De desinẽtibus in tudo

N tudo uero desinentia.si a

nominibus veniũt secũde declinatõis.nõ a p̄ticipijs vel
p̄ticipialibus gtõ singulari.tercie vͦ dtõ assumũt tudo
i.antepenul.corr.vt ampl⁹ pli.amplitudo.firmus firmi
firmitudo.sol⁹ soli solitudo.suauis ui. suauitudo. He/
bes aũt cã euphonie facit hebetudo.vel hebitudo per i.
s̄m quosdã.Si aũt a p̄ticipijs vel a p̄ticipialib⁹ in tus.
desinẽtibus deriuãtur.abiecta s.assumũt do.vt habit⁹
ti.habitudo A testa q̃z siue testu testudo qd est corpale
Et scias q̄ non solũ deriuatiua sed omnia in do.desinẽ
tia.q̃uis nõ sint deriuatia penul. u.habẽtia p̄ducũt eã
natura vel positõe.vt hyrudo hyrũdo arundo

De desinētibus in .u.

N u. denomīatiua pauca īue-
nio. vt specus specu pecꝰ pecu testus testu tonitrꝰ toni-
tru cornus cornu. Nec interest aliquid inter ꝑmitiuo-
rum ⁊ deriuatiuorum significatōem Ideoqꝫ dubiū est an
sint deriuatiā dicēda   De desinētibus in il.

N il. uel ī ul desinentia siue a
nominibꝰ siue a vbis deriuata sint fiūt abiectōne extre
marum vocaliū siue sillabarum ꝑmitiui. vt pugillꝰ pugil vi-
gilo vigil consulo ꝯsul exulo exul ꝑsulo ꝑsul

De desinētibus ī ur.

N vr. desinētia a vbis inuenio fieri abiectōe. o. vt mur
muro murmur auguro augur saturo satur. hoc tamē
facit ⁊ femininū satura. ⁊ neutrum saturum

De desinētibus in alis.

N alis. desinentia uel ale. Si
sint a nominibꝰ ꝑme declinatōis. assumunt ntīo ꝑmiti
uorum lis. vel le. ⁊ pducūt a. pnl. vt curia curialis. memo-
ria memorialis. pluuia pluuialis. mēsa mēsalis. via vi-
alis. Si secūde tūc extremā i. gti singularis Si tercie is
mutāt in a. longā ⁊ assumūt lis. vt mercurius mercurij
mercurialis. fluuiꝰ fluuij fluuialis. neuter neutri neu
tralis. liber bri. libralis. theatrum tri. theatralis. iudicium
iudicij iudicialis. martiꝰ tij. martialis. fatū ti. fatalis. ge
nitus ti. genitalis. caput tis. capitalis. virgo nis. vgina
lis. cardo dinis. cardinalis. hospes pitis. hospitalis. na
uis nauis naualis. dos tis. dotalis. flos floris floralis
corpꝰ corporis corporalis. celebs celibis celibalis. mors tis
mortalis. iuuenis iuuenalis. Inuenit̄ ⁊ iuuenilis. prin-
ceps cipis. ꝑncipalis. municeps cipis municipalis. cri
nis crinalis. vox cis vocalis. Si a qrte declinatōis no-
minibꝰ deriuant̄ abiecta s. Si a qnte remota es. ex ntō
assumūt alis. vt manus manualis. cēsus cēsualis. spēs
specialis res realis Uerbalia quoqꝫ a ꝑma ꝯiugatōe
inueniūtur in alis. vt a penetro penetralis.

De desinētibus in elis.

N elis. pauca īueniuntur de-
nominatiā. vt fidus di. fidelis. crudꝰ di. crudelis. patru
us trui patruelis. frater tris fratruelis Et nota ꝙ omīa
extremā i. gti in e. pductā mutātia assumpserūt lis. Fra-
ter vo fratris is. in u. cōuersa assumpsit elis.

De desinētibus in aris.

N aris desinentia deriuātur
a nominibꝰ siue vbis quorum extrema sillaba incipit ab
l. vel ab alia ꝯsonāte. vel vocali aliqua pura. fiūt autē a
gtīo nominū siue a positōe verborum sic. Quecūqꝫ litera
siue lrē sequant̄ l. vel aliā ꝯsonantē ex qua extrema inci
piat sillaba gti transeūt in a. longā ⁊ assumūt ris Uel si
a vocali incipiat ipa extrema mutat̄ in a. longā ⁊ etiam
assumit ris. vt populꝰ li. popularis. singulus guli. singu
laris. appollo linis. appollinaris. cōsul ꝯsulis ꝯsularis.
miles tis. militaris. scola scole scolaris. peculiū peculij
peculiaris. familia lie. familiaris. molo molis vl' mola
mole molaris Sic etiā neutra ī are finita. vt veluꝫ veli
velare   De desinētibus in ensis

N ensis. desinentia si sint a
nominibꝰ ꝑme vel secūde declinatōis mutāt extremam
ptem ntī singularis vel pluralis in en. assumunt sis. vt
olbia olbiēsis. sardinia sardiniēsis. hyspania hyspanie
sis. vtica vticēsis. castrum castrēsis. forum forensis. yliū ylien
sis. ostia ciuitas est ostiēsis. ianua ianuensis. cremona
cremonensis. Athene vo atheniēsis euphonie cā i. ha-
bet in antepnl. ⁊ chalice chaliciēsis. Si vo tercie sint de-
clinatōis abijciūt extremā s. gti ⁊ assumūt ensis. pistor
oris. pistoriēsis. karthago ginis karthaginiēsis.

De desinētibus in bris

N bris. uel stris. uel stis
desiniētia sic formant̄ Que enī duas ꝯsonātes
habēt ante is. vel a ntō fiunt primitiuorum vel a gtō Et a
ntīo quidē deriuata abijciūt extremā lrām ⁊ assumunt
bris. salꝰ salubris. mulier muliebris A gtīo vo mutata
eius extrema pte in e. ⁊ assumpta stis vel stris. ager gri.
agrestis. celū celi celestis. terra terre terrestris.

De desinētibus in tis.

N tis quoqꝫ īueniūtur
denominatiua. sꝫ antiq plata penulē. natura
vel positōe longā habentia. vt samnitis p samnis. sicut
laurentis p laurens. tiburtis p tiburs. teste capro. Sic
qritis p quiris. ⁊ ceritis vel ceretis p ceres. q tamē ntī
nūc in vsu nō sunt Unde virg. in. x. Qui cerete domo q
sunt minionis in aruis. Inuenit̄ tamen ⁊ correpta i. ha
bens pnl. apud eundē vgiliū. Est ingēs gelidū lucꝰ ppe
ceritis amnem   De desinētibus in ius

N ius. desinentia. siue a
nominibus siue a vbis deriuata. fiuant ante
ius. ꝑmitiuorum suorum ꝯsonātes. ex qbus incipiūt vltime
vel pnl. sillabe. Sꝫ tūc penul. cū ⁊ ipa penul. in vocalem
desinit. ⁊ vltima a vocali incipit. vt huius hui huiꝰ. huius
seruilius. agellus agelli agellius. silua siluiꝰ. vgula vgi
lius. mars tis. martius. nūcio nūcius. saucio saucius.
scio scius Unde nescio quoqꝫ nescius facit Exceptis in
cius desinentibus. que formant̄ sic

De desinētibus in cius.

N cius desinentia si sint noīa.
ex qbus deriuant̄ vel pticipia secūde declinatōis. assu-
munt gtīo singulari. si tercie dtō cius i. tamē penult. qꝫ
antepenul. corri. vt aduectꝰ cti. aduecticꝰ. ꝯmēdatꝰ ti.
cōmendaticꝰ. faber bri. fabricꝰ. pigneratus ti. pignera
ticius. tribunus ni. tribunicꝰ. pater tri. patricꝰ. edilis
edili edilicꝰ. gentilis li. gētilicius. Inueniunt̄ tamē que
dam a ꝑme qꝫ declinatōis nominibꝰ eiusdē forme que
habēt a. ante cius. vt gallina gallinacꝰ. sic mēbrana mē
bracius. ⁊ cartina cartinacꝰ format.

De desinētibus in uus

N uus. diuisas tam a nomi
nibus qꝫ a vbis deriuata fm qd in uus. terminatorum re-
gulā mutatōe extremarum literarum vel lrē in uus. solēt fie-
ri. vt pater tri. patruꝰ. annꝰ ni. annuꝰ. ꝑspicio ꝑspicuus
ambigo ambiguus. pigo piguus. ardeo arduus. vaco

vacuus. rigo riguꝰ. Notandū inter hec mēstruus. qd
euphonie causa assumpsit t. et r.

De desinētibus in quus.

N quus quoqꝫ desinentia si
militer fiunt. vt equo equus. obliquo obliquus Sꝫ ma
gis ab his nominibus verba. qꝫ a verbis noīa sunt deri
uata. Longus longinquus. ideo assumpsit n. āte quus
quia aliter euphonie satisfacere non poterat.

De desinētibus in bus vel cus.

N bus. uel cus. desinentia a
verbis b. vel c ante postremā vocalē vel vocales habē-
tibus deriuant̄. mutatōe o. ⁊ si ante eā alia sit vocalis.
eius qꝫ in us. vt probo pbus. turbo turbꝰ. orbo orbꝰ. su-
pbio supbꝰ. parco pcus. luceo lucꝰ. arceo arcꝰ. Inueni-
unt̄ pauca a nominibꝰ vel vbis in vlcus. vt a sus subul
cus. a bos bubulcꝰ. a pecꝰ peculcꝰ. a peto petulcꝰ

De desinētibus in dus.

N dus tres sunt forme. scili
cet. in idus. in bundꝰ. in andꝰ vel endꝰ. In idus fuat cō
sonantē ex q vltima vel penul. ꝑmitiui incipit sillaba. sꝫ
tūc pnl. si nō intercidat ꝯsonās int̄ vltime ⁊ pnl. sillabe
vel sillabarum vocales. ⁊ reliquā eiusdē sillabe vel sillaba-
rum ptē mutat ī i. correptā ⁊ assumit dus. vt herba her
bidus. turba turbidꝰ. vua vuidꝰ. rabies rabidꝰ. timeo
timidus. areo aridꝰ. squaleo squalidꝰ. ferueo feruidus
tabo vel tabi tabidꝰ. inuideo inuidꝰ. frigeo frigidus va
leo validus. candeo candidꝰ. soleo solidꝰ Et hec quidē
in dus supradicte forme nomia demōstrant̄ habere ea
in se ex quibꝰ deriuant̄. vt herbidꝰ q habet herbā. turbi
dus q habet turbā. timidꝰ q habet timorē. rabidꝰ q ha-
bet rabiē. inuidus qui habet inuidiam.

De desinētibus in būdus.

N būdus uero desinentia si
militudinē habere signāt. vt vitabūdus similis vitanti
morbūdus. similis moriēti. furibundꝰ similis furenti.
Et sunt pene omīa eiusmodi forme nomīa vbalia Et si
a vbis ꝑme ꝯiugatōis deriuant̄ a. habēt ante penul. vt
causor causaris causabūdus. vito vitas vitabūdus Si
aūt ab alijs correptā i. vt ludo ludis ludibundus. mori
or moreris moribūdus. Excipit̄ alternitatis causa ru-
bicūdus qd in penul. sillaba p. b. habuit c. ne sit absonū
si rubicūdus dicamꝰ   In andus vel endus.

N andus uel in endꝰ est for-
ma pticipialis. i. q terminationē habꝫ pticipiorum futuri
tpis passiuorum. ⁊ significat dignū esse aliquē eo ꝙ demō-
strat̄. vt laudandꝰ. i. laude dignꝰ. curandꝰ. i. dignꝰ cura
ri. ordinādus dignꝰ ordinari. legēdus dignꝰ legi. loqn-
dus dignus de quo loquant̄ homines.

De desinētibus in ulus

N ulus. desinentium forme si
miles sunt diminutiis. ⁊ veniūt tā a nominibꝰ qꝫ a vbis
vt auus auunculꝰ. annꝰ annicul. pateo patulꝰ. credo
credulꝰ pēdo pēdulus. bibo bibulꝰ. Extremas ptes sil-
labarum finaliū siue extremas sillabas si sint pure in ulus
ꝯuertūt. excepto annicul differēte cā. Nā annulus di
minutiuū est. Et nouacula a nouo nouas deriuat̄

De desinētibus in rus.

N rus denomīatiua siue uer
balia pauca inueniunt̄ q penul. pducūt. honor honorꝰ.
odor odorus. cano canorꝰ sono sonorꝰ. quorum regula in
pmptu est. Nā nomia us. verba vo rus assumunt.

De desinētibus in sus

N sus duplicem habent for
mam. Uel enī pticipialia sunt. i. pticipijs ꝑteriti tpis si-
milia. ⁊ res incorpales significāt. ⁊ sunt qrte declinatio
nis. vt vsus cursus. Aut monosillaba sunt ⁊ secūde de-
clinatōnis. vt lassus cassus fessus. Uel o. pductā habēt
ante sus. ⁊ significāt plenū aliquē esse eius qd significat̄
vt saxosus. plenus saxis. spumosus plenꝰ spumis. vēto
sus plenꝰ ventis. vinosus vino plenꝰ. Fiūt aūt a ꝑmiti-
uis suis hoc mō. mutāt extremā ptē sillabe vel sillabā si
pura est in q terminat̄ gtīs in o. pductā ⁊ assumūt sus.
vt saxū saxi saxosus. curia curie curiosus. herba he. her-
bosus. scelus leris. scelerosus. numerus ri. numerosus.
onus oneris onerosus. pfidia die. pfidiosus Notandū
ꝙ a metu meticulosus fit   De desinētibus in tus.

N tus. si sunt participialia.
aut denomīatiua. vel incorpalia ⁊ fixa sūt ⁊ quarte de-
clinatōnis. ⁊ sunt verbalia. vt motꝰ tumultꝰ sonitꝰ ha-
bitus cultus ꝯsultus tribunatꝰ Uel mobilia ⁊ secunde
declinatōnis sūt ⁊ nō vbalia. vt togatꝰ palliatꝰ tunica-
tus gratꝰ letus mutꝰ Et sciendū ꝙ si a ꝑme declinatōis
nominibꝰ deriuent̄. a. habēt penul. pductā. vt barbatꝰ.
stellatus trabeatꝰ purpuratꝰ Si aūt a secūde vel tercie
declinatōis nominibꝰ veniūt in qbusdā. a. in alijs i. pro
ducūt. vt palliū pallij palliatꝰ. anulus anuli anulatus.
Excipit̄ manuleatꝰ qꝫuis a penul. habeat tamen a qrta
declinatōne deriuat̄. scꝫ manu manulꝰ manuleatꝰ. gra-
tes vel gratie gtus. I. pducūt. vt auitꝰ maritus ceritus
ab auo mare cerere. Excipiunt̄ vetustꝰ ⁊ libertꝰ. in qbꝰ
ntī ꝑmitiuorum tus assumpserūt. A quarte declinatōnis
nominibꝰ deriuata u. pductā habēt ante tus. vt cornu-
tus verutꝰ astutus vsutus   De desinētibꝰ in ctus

N ctꝰ. ptus. xus. participia
lia siue vbalia īueniunt̄. vt amictꝰ acceptꝰ sumptꝰ. aptꝰ
raptus laxus nexus. hec enī omia cū nō significāt tpus
nomina sunt   De desinētibus in stus.

N stus a nominibꝰ uel a uer
bis nascunt̄ extremā ptē ꝯuertentibus in stus. e. vl. u. an
tecedētibus. vt honor honestꝰ. meror mestus. modꝰ mo
destus. scelꝰ scelestus. robur rubustus. ango angustus.
Preterea venus venustꝰ. onus onustus. q quō vetus
vetustus assumpta tus faciūt deriuatiā Et omnia vna
vincunt sillaba primitiua absqꝫ mestus

De desinētibus in ax.

N ax. plerūqꝫ uerbalia inue
niunt̄ ab omni ꝯiugatōe. vt voro vorax. audeo audax.

emo emis emax.pelliceo cis.pellax.sagio gis sagax.

De desinētibus in ex.

N ex. correptam similiter a vbis.vt lateo lates latex.verto tis vertex.vomo vomis vomex.In ex pductā silr.vt rego gis.rex.lego gis lex.

De desinētibus in ix

N ix. femina īueniūtur a masculinis vbalibus siue denomīatiuis in tor. desinētib⁹ deriuata.q̄ mutāt or.in rix.vt victor victrix. Nutritor q̄z nutritrix debuit facere.qđ euphonie cā siue alternitatis mediā sillabā concidit.nutrix enī dicimus.

De desinētibus in ox.

N ox vbalia vel denomīatiua inueniunť.vt voco vox velū velox

De desinētibus in ux.

N ux.luceo lux.duco dux.in nx.ꝛ in rx.ꝯiungo ꝯiunx. arceo arx.

N duas ꝯsonātes inueniuntur pticipialia.vt sapiens amās cū sint sine tpe Multa alia q̄ ptinēt ad denomiatiua ꝛ vbalia supra posui in secūda pte vbi posui regulas de pnl'.sillabe accētu.Hec dicta ď spēb⁹ nominū sufficiāt.

De genere nominū.

Unc de genere uideamus. Circa aūt gen⁹ pmo querit.a qbus causis genera nominū imponāť.Ad hoc intelligendū nota.q gen⁹ dr a genos qđ ē natura.nullum aūt accidens magis respicit naturam q̄z genus. Nam q̄ndoq̄z habeť respectus ad sexum. vt hic vir.hec mulier.hic petr⁹.hec maria.hic ꝛ hec homo. Quādoq̄z ad imitationē sexus. vt hic ignis.hic aer.hec aqua.hec terra. Nā supiora elemēta sūt q̄si mares. ꝛ inferiora quasi femine.quoniā illa agūt ī inferiora. ꝛ hec patiunť ab illis. Propť hāc imitationē nomīa arborū sunt fe.ge.q2 naturā matris in suis fetib⁹ imitanť.vt pirus ꝛ vlm⁹.Hec enī est q̄si obstetrix puerperarū hachi. Unde oleaster fuit mas.ge.q2 nō ꝯcipit cū sit ꝓpriū sue gētis ꝯcipe.i.oliuarū.Cū aūt sit ſmo de lignis.iā nō possunt ꝯcipe. Unde magis sūt neutri ge.vt cerusum.prunum.buxū.Hāc imitationē habes etiā in nominibus fluuiorū.q2 sunt mas.ge.eo q fortit ꝛ cū impetu ruunt. Et in hoc quandā naturā maritatis gerūt. Sz crustumiū fuit neutri ge.ꝓpter qualitatē vocis.maxime cū significaret rē insexatā. Similit lapis petra.saxuz aliqđ naturale in suis generib⁹ repsentāt. nā lapis q̄si ledēs pedē dr.ꝛ in hoc imitať marē qui est fortior q̄z femina ī ledēdo. ꝛ iō fuit mas.ge. Petra aūt dr quasi pedib⁹ trita.ꝛ sic ostēdiť pati.ꝛ ob hoc est fe.ge. Saxū dictuz fuit a saciēdo.i.firmādo.q2 ꝓpter magnitudinē suā est firmū ita q nō mouet. Et in hoc differt a masculino et feminino sexu.ꝛ sic est neutri ge.ꝓprie Propť hāc eandē similitudinē sunt multa nomīa fe.ge.vt vtus q̄litas. et his similia.q2 fecunditatē quandā habēt ratōe spērū q̄s in se ꝯtinēt. Salus aūt ꝓpter delectationē fuit vt femina. Morb⁹ aūt ꝓpter lesionē. vt mas.ꝛ ita pōt sagacitē de similib⁹ iudicari Ea vō q̄ nō ptinēt ad rē sexatā nec vt sexata sunt ge.neutri. vt hoc scamnū. Animal ergo. q2 dr nō tantū de sexatis.sz etiā insexatis. q2 multe sunt spēs animaliū q̄ carēt sexu.eo q nascunť de putrefactōe vel ꝯfricatōe.iō fuit neu.ge. Sal similiť debz esse neutri generis q̄ntū ad rē.sz repugnat q̄litas vocis neutrorū desinentiū in al.q2 neutra desinētia in al.ꝓducūt penul.gtī.ꝛ termīat ablatiuū in i.quorū neutrū facit hoc nomē sal.imo corr.penul.gtī.ꝛ termīat ablatiuū in e.sicut masculina desinētia in al. Et sic q̄litas vocis tali adiuncta ratōni.cogit hoc nomē sal esse tantū mas.ge. Nō enī q̄litas vocis sufficit nec volūtas alicui⁹.nisi ratio nature vel rei tali generi sit adiuncta. Quādoq̄z dať gen⁹ a cōparatōe accidētis ad substantiā. vt hic ꝛ hec ꝛ hoc felix Ut ergo causas a quibus gen⁹ imponiť breuiť colligamus Dicim⁹ q genus q̄ndoq̄z accidit habito respectu ad vnū sexū p se.vt vir ꝛ mulier. Quādoq̄z ad vtrūq̄z. vt homo Quādoq̄z ad imitationē generis naturalis. vt lapis ꝛ petra. Quandoq̄z ad rē insexatā vt scamnū. Quādoq̄z ad imitationē insexate rei.vt animal. pecus mancipiū ꝛ scortū. Nā scortū ꝯtra rationē nature peccat.ꝛ idō nihil nasciť ab eo.vnde nō fuit fe.ge.sed neutri Quādoq̄z habeť respect⁹ ad qualitatē vocis ratōni tamen adiuncta. vt hic sal. Quādoq̄z ad ꝯpatiōnē accidētis.vt albus alba albū. Epichenum autē ꝛ dubiū diuersas possunt habere causas.

Questio de genere nominū.

Veritur etiam cur nullū nomē q̄nte declinatōis sit mas.ge. pter dies et meridies. sz omīa sūt fe.ge. nisi expes qđ est omis ge.et caret obliq̄s. Ad hoc dico q ideo nomīa q̄nte declinationis sunt magis fe.ge.q̄z mas.q2 q̄litas vocis illius declinatōis quandā naturā femini sexus importat ꝓpter diuisionē quā facit in gtīo ꝛ dtō. q2 gtīs ꝛ dtīs illi⁹ declinatōis desinit in ei diuisas sillabas.ac diuisio feminino sexui ꝯuenit ꝓpter fecunditatē. Expes aūt nō potuit obliq̄s habere.q2 oporterz q ablatiu⁹ su⁹ desinerz in e.ꝛ in i.cū sit omis ge.qđ in ista declinatōe esse nō potuit. Similiť oporterz q ablatiu⁹ desinerz ī e.corr.vt ꝯtingit in omnib⁹ his q̄ sunt omis ge.vt felici vel felice. Sz ablatiu⁹ q̄nte declinatōis nō potest desinere in e.correptā.ergo ꝛc. De dies aūt inferi⁹ dicem⁹.

Questio

Veri etiaz potest de illo verbo qđ p̄s.dicit in principio q̄nti li. Genera nominū p̄ncipaliora sunt duo q̄ sola nouit rō nature masculinū ꝛ femininuz. Genera enī dicunť a generādo ꝓprie q̄ generare possunt.q̄ sunt masculinū ꝛ femininū. Igiť nō nouit epichenuz.ꝛ hoc falsum ē.q2 sine dubio repitur in aliq̄ animali. Itē si nouit illa ergo sola natura ignorat neutrū gen⁹ ergo aliqđ est ignotū nature.qđ tamē est notū homini. Sz ꝓbo q neutrū genus sit notū nature.q2 sicut natura nouit res sexatas.ita etiā ī sexatas. Sz sicut illa duo ptinēt ad res sexatas. ita neutrū ptinz ad res insexatas.ergo sicut ratō nature nouit illa duo.ita nouit ꝛ neutrū.non ergo nouit illa sola Ad hoc dico q p̄s.hic appellauit naturā quandā formā conseruatiuā spēi.scz sexū qđ potest videri ex eo q ip̄e restrixit hoc verbū generare tantū ad masculū ꝛ feminam.q2 hec sola sexū habēt.cū generatō sit omniū rerū in vitate que fiūt ex aliquo p̄cedēti cui ꝯtrarium est creari. quia

creari est ex nihilo aliqđ fieri.vt in animabus cōtingit. Ratō ergo nature.i.sexual' ꝓprietatis.ignorat epichenum.quia licz aliqđ animal habeat vtrūq̄z sexū.vt lep⁹ nō tamē hoc est de rōe nature.imo ē q̄dā irregularitas Et idō diciť natura ignorare hoc gen⁹. Neutrū aūt licz notū sit apud illā naturā q̄ generalit est in rebus creatis ignotū tamē est apud illā q̄ est in rebus sexatis.de q̄ ibi p̄s.hanus intēdit. Itē restringiť natura in legib⁹ ad illā q̄ est in animalib⁹ tantū habētibus vim generādi ꝛ ꝯcipiēdi.vbi dr Ius naturale est qđ natura omīa animalia docuit.i.forma q̄dam naturalit animalib⁹ impressa Hocetiā modo pōt natura restringi supius in vbo p̄s. ad illā q̄ est ī animalib⁹ tantū.ꝛ sic cessat obiectō Et nota q generare potius tractū est a genere q̄z gen⁹ a generando.quia p̄us oporterz gen⁹ esse in animali q̄z ipsuz generet. Sz p̄s.ibi causam voluit p effectū ꝓbare.cū dicit Genus dr a generādo.qđ non intelligiť tanq̄z a sua causa.sz tanq̄z ab effectu. A genere enī ꝓuenit effect⁹ generatōnis. Causatiue aūt ꝛ rōne effectus genus dr a genos quod est natura.ꝛ unde genesis.i.generatō.

De neutro genere.

Irca neutrū genus queritur an sit pura negatō.an aliqđ ponat Si ē pura negatō.igiť nō est dispositō entis. ergo neutrū genus nihil est. Si ergo ponat aliqđ.ergo abstracta negatōe aliqua dispositō relinqueť. q̄ratur ergo q̄ sit illa Solutō.dico q neutrū p̄uat ꝛ ponit. Priuat enī dispositionem masculini ꝛ femini generis.ꝛ ponit dispositionem quandā rei carētis sexu.vel quasi carētis

Questio de neutro genere.

Veri etiam potest.quare neutrū semp eandē formā h̄uat in accusatiuo. quā habz in ntō Ad hoc dico q ntīs designat rē vt agētem.accusatiu⁹ aūt vt patientē.sz masculinū gen⁹ est ab agēte.femininū a patiente. Cū itaq̄z neutrū p̄uat masculinū ꝛ femininū genus.nō debz neutrū de se generare accusatiuū alterius q̄litatis.ne rationem agētis ꝛ patientis generis imitari videať Vocatiuū aūt habz similem ntō.sicut habēt fere omīa noīa.quia ntīs ꝛ vtīs intrāsitiui sunt.

Questio

Vero etiaz.an sit dicendum pro ꝓprio nomīe.hoc ferrū hoc desiderium.vel hic desideri⁹.ꝛ sic de ꝯsimilib⁹ Hāc q̄stionē mouet maister bene.vel bonū querēs.an sit dicendū bonus.an bonū.an bene. Et dicit q est dicēdum hoc bonebonū.sicut hoc omnebonū.hoc glicerū.q2 nomen neutrū est.ꝛ impositū ſm formā neutri generis. ꝛ nō ſm formā aduerbij.velut cū dr. Deus det tibi bonū. vl' deus est summū bonū. Unde sicut aliq̄s vocať omēbonum.ꝛ nō omnebene. Ita ego sum vocādus bene.ꝛ nō bonū.vt maister bene.ita dicit. Tamē est sciēduz q grāmatica quādoq̄z p̄cedit vulgariť.quādoq̄z regulariter Uulgariť quantū ad scripta plebeia. in q̄bus dicēdum vel loquēdū est magis apte.ꝛ tūc iuxta ydeoma pōt dici maister bene. Regulariť tamē p̄cedit ī his q̄ ptīt sciētiā ſm ratiōnē artis. Unde noīa ſm diuersas linguas diuersas vocis q̄litates sortiunť.vt ihesus hebraice. sother grece.saluator latine. Ergo aliter ē loquēdū apud vulgos.aliter apud pitos. Si quē ergo videris vocari ferrū vel ꝯsiliū.vel desideriū.vel argumētum.bene posses dicere.hic ferrū.hic ꝯsiliū.ꝛ hic desideriū.vel hic argumētum.quia q̄litas vocis essentiā rei nō mutat Concedimus tamē q posset dici.hic ferrus.vel hic ꝯsili⁹. hic desiderius.ꝛ ita de ꝯsimilib⁹. Similiť hic bonū est dicēdum.q2 hoc nomē est datū ſm illā formā quā habz hoc adiectiuū bonus bona bonū in neu.ge. quādo ponitur substantiue. Nā quādo poniť ſm respectum masculini dicendum est hic bonus

Nunc de ꝯmuni genere questio

Irca commune genus pōt queri. Utrū ꝯmune genus sit aliqđ i natura. Si enī est aliqđ.ergo aliqđ genus pticipat vtrunq̄z sexū.ergo cū homo sit ꝯmunis ge.istud ꝯmune ꝓuenit ex aliquo genere vtriusq̄z sexus. Et sic aliq̄s esset mas ꝛ femina.qđ est impossibile. Si aūt nihil est in natura. ergo nullū nomē naturalit est ꝯmunis ge.ergo homo vel ciuis nō venit naturalit p mare ꝛ femina qđ falsum est quia similiť accipiť p vtroq̄z sexu.vt omīs ciuis Solutio.dico q nullū genus ē ꝯmune q̄ntū ad naturā.nec aliquis sexus ē ꝯmunis ad masculinū ꝛ femininuz. Et hoc est qđ ait p̄s. Cōmune gen⁹ magis q̄litate vocis dinosciť q̄z natura. Cōmunitas ergo a qua dr gen⁹ ꝯmūe est forma aīe nō nature.sicut affirmatō ꝛ negatō.quoniā anima posuit ꝯmunitatē in genere ꝓpter op⁹ generatōnis.qđ masculus ꝛ femina ꝯmuniť exercēt

Questio de ꝯmuni genere.

Veritur ergo quare non habeamus ꝯmune ex masculino ꝛ neutro.vel ex femino ꝛ neutro. Et videť q possit inueniri. vt vir et mancipiū diligūt se. Mulier ꝛ mancipiū videt se. Dico q talis ꝯmunitas esse nō pōt.q2 vnū est naturale. et alterū innaturale. Itē vnū est p̄uatiuū et alterū positiuū et iō nō faciūt vnū esse. Cum vō dr Uir et mancipiū diligunt se.hoc ꝓnomē se.ibi est neutri ge. q2 neutrū cōcipit masculinū. Et similiť cū dr. Mulier et mancipiū videt se.hoc ꝓnomē se.est ge.neutri.q2 neutrū ꝯcipit femininum Et nota q solū masculinū q̄ndoq̄z gerit naturā ꝯmūis ratōe anthonomasie.i.excellētie.vt ibi. Quicunq̄z vult saluus esse.hoc enī intelligiť ita bene de femina sicut de mare. Similiť. Diliges deū et ꝓximū. Et hoc sepe repiť sz femininū nō habz eandē vim. Unde nūq̄z accipiť pro ꝯmuni

De omni genere

Veritur de omni genere qđ adiectiuorū est.quoniā significat rē ꝯpabilē masculino femino ꝛ neutro. Hec autē adiectiua in tres spēs diuiduť. Nā q̄dam sūt mobilia p tres terminatōnes.et hec tangūt p̄mā et secundā declinatiōnē.et non sunt omīs ge.ꝯiūctim.nisi in dtō et ablatiuo plurali. vt albus alba albū. Quedā tamē mobilia sūt omīs ge.ī genitiuo et dtō singulari q̄ sunt secūdi modi ꝓnominū. vt vnus vna vnū.gtō vni⁹.dtīo vni. Quedā vō adiectiua ꝯiūctim sūt omīs ge.vt felix et prudēs. Quedā in ꝯmūe

et neutꝝ diuidūt. vt hic ⁊ hec fortis. et hoc forte Pauca tamē termināt masculinū in er. femininū in is. neutꝝ in e. vt hic acer. hec acris. hoc acre. Cur aūt fiat talis diuisio patꝫ. quoniā adiectiua ꝯiūctim p̄dicata p diuisionē reddūt. vt vir ⁊ mulier ⁊ mācipiū sunt alba. ergo mulier est alba. ⁊ vir ē albus. ⁊ mancipiū est albū. Altera vō diuisio q̄ ptim est ꝯposita. ⁊ ptim simplex. nō pōt fieri nisi p ꝯmune ⁊ neutꝝ. ⁊ sic est certū q ternari⁹ nō habet ꝯparatonē nisi ad ꝯiuncta simul. vel ad simplicia diuisim. vel ptim ad ꝯposita. ⁊ ptim ad simplicia diuisim Et hec rō est q̄re noīa adiectiua ī tres spēs diuidunt.

Questio de omni genere

Veri etiaz potest. quare nullū nomē desinēs in is. pōt esse oīs ge. ī ntīo casu. vt dicit pſ. Videt enī falsum dicere. qꝛ hoc nomen semis in vno sensu est omīs ge. ⁊ indeclinabile. vt hic ⁊ hec ⁊ hoc emis. i. dimidi⁹ dia. diū. Dico q pſ. de declinabilibus intellexit. ſ3 hec semis. hui⁹ semissis. i. medietas assis declinabile ē. S3 adhuc obijcit de hoc nomie tricuspis. qꝛ videt habere neutꝝ. cū dicat ouidi⁹ Positoq3 tricuspide telo mulcet aq̄s. Ad hoc dicit pſ. q p figurā recipit neutꝝ. ⁊ sic tricuspis est ꝯmune duū generū tantū Jō aūt nullū nomē desinēs in is. potuit eē omnis generis in ntō. qꝛ vt dicit pſ. in. vj. li. vbi determiat de desinētibus in is. Nullū neutꝝ p se in is. finiri pōt. qd in alijs vocalib⁹ nō ꝯtingit. Nā in as. in es. in os. ī us. repiunt neutra. vt vas vasis. es eris. os ossis. ius iuris Jn is. autē nullū neutꝝ desinit. ⁊ hoc a tenuitate h⁹ vocalis i. credimus prouenire

Questio de omni genere

Vero etiam si hec congrua est. Omnis ciuis ē albus. videt q sic. qꝛ substantiuū ꝯmūis ge. pōt recipe adiectiuū3 in vtroq3 genere. ergo ⁊ hoc nomē ciuis. ⁊ ita ē ꝯgrua. S3 probo q est incōgrua. qꝛ hoc signū omīs cogit hūc terminū ciuis supponere p marib⁹ ⁊ feminis cā sue distributōnis ſ3 hoc adiectiuū albus restringit ipm tantū ad mares. ergo est ibi repugnātia. ⁊ sic ē incōgrua. Dicim⁹ q hoc adiectiuū alb⁹ etiā pōt ibi vagari ad femininū. ⁊ sic nō restringit. Pōt aūt restringere tantū ad mares. p suppositionē hui⁹ termini ciuis. Et ſm hoc quidā iudicāt cā incōgruā ppter repugnantiā officioꝝ. Nos vō congruā. qꝛ nō fit distributō nisi p marib⁹. vnde nulla ē ibi repugnātia. Nā talia sūt subiecta q̄lia p̄dicata pmiserunt esse. vt ait boeti⁹ in li. de trinitate.

Sequit nūc alia q̄stio de omni genere.

Vbitatur etiam de quibusdā nominib⁹. an sint ꝯmūis ge. an omnis. vt diues. paup. hebes. teres. degener. vber. comes. hospes. ⁊ sospes. bipes. q̄drupes. cōpos. ⁊ memor. vident enī esse omīs ge. qꝛ ꝯparatonē habēt ad masculinum ⁊ feminū ⁊ neutꝝ. qd p eoꝝ ꝯstructōem patꝫ. vt diues vir. diues mulier. diues regnū. Unde ouidi⁹. Addit externo marmore diues op⁹. Et boeti⁹ q̄nto de ꝯsolatōe ait. Cōstat eternū bonū sui compos. Jtē lucanus. Jmperiūq3 comes Juuenal. Depositū tibi sospes erit

Et sic multa exēpla habere possum⁹. Jtē ea q̄ ꝯpantur ex illis bene habēt ꝯparatiuū neutꝝ. vt hic paup pauprior. pauprimus. hec paup rior. rima. hoc paup paupius pauprimū. S3 ꝯparatiuū neutꝝ nō pōt oriri. nisi a positiuo neutro. ergo positiua eoꝝ habēt neutra. Ad hoc dicūt quidā q sūt ꝯmūis ge. ſ3 p figurā quādoq3 adiūgūt neutris. vt diues regnū. Quero ergo si p eandē figurā potest dici. Habeo diuitē regnū. vl' ista regna sūt diuites cū bene dicat. Loquor de diuite regno. Propt hoc ꝯcedūt quidā q sunt omīs ge. Et pſ. quādoq3 dicit de q̄busdam eoꝝ. vt hic ⁊ hec ⁊ hoc memor. hic ⁊ hec ⁊ hoc paup. Qd si verꝝ est. ergo terminat ablatiuū in e. ⁊ in i. qꝛ hec est natura omīs ge. vt hic ⁊ hec ⁊ hoc felix. Ablatiuo ab hoc ⁊ ab hac ⁊ ab hoc felice vl' felici. ergo paup facit paupe vl' paupi. ⁊ diues diuite vl' diuiti. ergo neutrū plurale deb3 desinere in ia. ⁊ hoc nusq̄3 repit. qꝛ nō dicimus. hi ⁊ he memores. et hec memoria. nec dicimus diuites vel diuitia. hebetes vel hebetia. Jnuenit tamē hospita in plurali neutꝝ Unde stati⁹ Accipias fessum q3 libēs. Jtē hospita pādas flumia. ergo erit dicēdum. hic et hec et hoc hospes. ergo hospite vel hospiti facer3 ablatiuū qd nihil est. Nos dicim⁹ q p̄dicta nomia sūt ꝯmūis ge. in declinatōe. ſ3 omīs in ꝯstructōe. et hoc iō. quia si in declinatōe p̄ponerent eis tria articularia. de necessitate facerēt ablatiuū in e. et in i. et neutꝝ plurale in ia. S3 qꝛ significatō eoꝝ ē ꝯpabilis trib⁹ generib⁹ Jō ꝯpant q̄dam ex eis. et omia possūt adijci masculino et femino ⁊ neutro satis pprie. ſ3 nō in q̄lib3 sui termiatōe qꝛ q̄litas accusatī desinētis in em. et forma pluralis ī es nullo modo possunt neutro ge. adaptari Unde nihil ē Habeo diuitē regnū. vel. diuites regna. S3 alie termiationes eoꝝ possūt neutro generi adaptari. vt diues regnū. diuitis regni. diuitū regnoꝝ. diuitib⁹ regnis Licet ergo sit omīs ge. in ꝯstructōe. nō tamē oport3 q sint omnis ge. in declinatōe. qꝛ rōe legis q̄ in declinatōe omnis ge. obſuat. inde p̄dicta incōueniētia puenirēt Certe bene dr. Vir aduena Mulier aduena. Mancipiū aduena. Nō tamē in declinatōne dicā. hic et hec et hoc aduena. Et nota q ista tria memor. hebes. ⁊ teres. q̄uis a pſ. quādoq3 tantū ꝯmūis ge. iudicent. recte possūt dici omnis ge. in declinatōe. S3 neutꝝ plurale ipoꝝ in a. nō reperit vsualit. De hospes dicimus q est ꝯmūe. vt hic ⁊ hec hospes. tā in singulari q3 in plurali. sed hec hospita hui⁹ hospite in singulari femininū. in plurali est neutꝝ habēs tantū ntīm accusatiuū et vocatiuū. et sic ē ethroclitū. vt ntō hec hospita. accusatiō hec hospita. vtō o hospita. Jdē est dicēdum de sospita. qꝛ hic et hec sospes dicimus. ⁊ hec sospita te. in plurali hec sospita. De vber ⁊ degener dicim⁹ idē qd d paup. lic3 p autoritatē q̄ndoq3 finiāt ablīm i. ſ3 memor tā ī e. q3 i. teste pſ. De cōpos comes bipes quadrupes ide3 dicimus qd de diues. et sic omnia p̄dicta sunt ꝯmunis ge. et omīs diuersa ꝯsideratione. quedā tamē ex illis termināt ablatiuū in. e. tantū quedam vero in e. et in i. Questio de plus ⁊c.

Veritur etiam de plus. victrix. vltrix. cuius generis sint Ad hoc dico q plus in ntō actō et vtō est neutri generis. sed in alijs

casib⁹ habet tria genera. Unde facit ablatiuū tam in e. q3 in i. vt plure vel pluri Hoc aūt ꝯtingit qꝛ nullū monosillabū fe. ge. tantū repit desinēs in us. Unde nullu3 monosillabū in us. potuit esse omīs ge. ac qꝛ ꝯparatiuū erat hui⁹ nomīs multus ta. tū. oportuit q in reliq̄s casibus ess3 ꝯmune triū geneꝝ. vt sui positi generib⁹ respōderet. Et ppter hoc dicim⁹ q fuit hoc nomē plus omīs ge. in ꝯparatōne. sed neutri tantū in declinatōe. qꝛ erat cōparatiuū ad tria genera. vt iste panis est plus illo. ⁊ hec farina ē plus illa. et hoc frumentum est plus illo. Hac de causa ꝯtingit q ī illis casibus q̄ habēt omne gen⁹ cōponit cū con. vt cōplurib⁹ cōpluris. cōpluri cōplures. ⁊ nō in forma neutri. Unde nihil est ꝯplus. ⁊ hoc iō. qꝛ hec ppositō cō. importat collectōem. ⁊ ob hoc potuit cōuenire cū omī genere. ſ3 nō cū neutro. qꝛ multitudo recipit collectōnem. simplicitas vero non. De victrix et vltrix dixi supra in secunda pte vbi determinaui de accentu desinentiū in trix. De epicheno genere.

Picbenū genus. id est. ꝯmiscuū sub vna voce ⁊ vno articulo aīmalia vtriusq3 sex⁹ signat. vt coru⁹ et aq̄la. Et dr epichenū. id est. supra ꝯmune. qꝛ supra vtriusq3 sex⁹ aīmalia cadit. Videt igit q hoc nomē primus sit epichenu3 cu3 dr. Diliges deū ⁊ primū. qꝛ sub vna voce ⁊ sub vno articulo venit p masculo ⁊ femina. Dico q hoc habet ex impropetate. i. p figurā. ⁊ iō nō est epichenū. Jtem demonstrato mare et femina bene dr. Jsti ciues currūt Ecce hoc nomē ciues vna voce vnoq3 articulo sumit pro masculo ⁊ femina. ⁊ ita videt q sit epichenum. Dico q hoc ꝯtingit ex impropetate. quoniā ibi est ꝯceptō generum. ⁊ sic nō est epichenosis.

Jdetur etiaz q hoc nomen substātia sit epichenū. qꝛ sub vna voce et sub vno articulo ꝯphendit animalia vtriusq3 sexus Ad hoc dico q in regula pſ. intelligit tantū a substantia. iō nō est epichenū. qꝛ nō ꝯuenit tantū animalibus vtriusq3 sexus. imo etiā alijs reb⁹. Jdē dicimus de omnib⁹ generalib⁹. Jtē videt q aīmal sit epichenū. qꝛ significat aīmalia vtriusq3 sexus vna voce ⁊ vno articulo. Ad hoc dico q nullū nomē neutri ge. est epichenum qꝛ nō signat rē vt sexatā. imo vt insexatā. aīmal eni ꝯuenit etiā animalib⁹ insexatis. Mancipiū ergo nō est epichenū cū sit neutri ge. quāuis vna voce ⁊ vno articulo significet aīmalia vtriusq3 sex⁹. qꝛ neutꝝ genus dictum est a puatōe vtriusq3 sexus. Jtē nomia pisciū nō sunt pmiscua. vt lucius ⁊ anguilla. qꝛ nō generant p coitū. sed p solā ꝯfricatōem. ⁊ ita pprie nō habent sexū. ⁊ hoc vt in plurib⁹ intelligas. Hoc dico. qꝛ q̄dam pisces dicunt sexum habere ⁊ coire. vt foce ⁊ murena.

Questio de epicheno

Veritur etiam quare nomina ratōnabiliū non sint aliquo mō epichena. Dico q certa sexus discretō fuit in causa. ſ3 tamē q̄dam ratōnabilia vident habere vtrūq3 sexum. sicut hermofrodite. Nā vt dicit ysidorus. xj. ethimolo. Hermofrodite appellati sunt. eo q in eis vterq3 sexus appareat.

Herma q̄ppe apud grecos mascul⁹. afrodi femina nuncupat. Hi dexterā māmillā virilē. sinistrā muliebrē habētes. vicissim coeūdo ⁊ gignūt ⁊ pariūt. hoc etia3 dicit augustin⁹ in xvj. li. de ciuitate dei. S3 pōt dici q h⁹mōi aīmalia sunt quedā mōstra nature ⁊ irregularitas.

Veri etiam potest. ī quibus animalib⁹ epichenosis habeat locū. Ad hoc dico q in q̄busdā animalib⁹ est sex⁹ multū incertus. nec erat vocis q̄litas nisi vna. ⁊ in illis potuit habere locū epichenosis. vt dama talpa miluus ⁊ pica. Sed nomia quadrupedū in a. possūt esse ta3 mas. q3 fe. ge. vt hic dama. et hec dama. hic talpa et hec talpa Et in vtroq3 genere accipiunt p aīalib⁹ vtriusq3 sex⁹. Ac nomina bipedū in a. tantū sunt fe. ge. De his aūt dico que sunt epichena vt hec aq̄la. hec pica. hec noctua. Sed columba nō fuit epichenū. qꝛ dicim⁹ hic colūbus p mare. ⁊ hec colūba p femina. ⁊ hoc ppter fecunditatē accidit. sicut etiā gallus et gallina Palūbus ergo recte fuit epichenū ppter indiscretōem sex⁹ ⁊ ratā fecunditatē. Nomina aūt auiū epichena q̄ desinūt in a. ideo sunt femini magis. qꝛ aues eiusdē leuitatis sūt sicut femie. ⁊ termiatio vocis in a. maiorē ꝯuenientiā habet cū femino q3 cū masculino. Nota etiā hic q omne epichenū est mas. ge. vel fe. vt hic turtur. hec aq̄la. Et ꝯsimili adiectōe potest eandē ꝯmiscuitatē suare. vt vn⁹ turtur volat. modo nō discernit sexū vt ꝯsueuit fieri in ꝯmūi quādo dr Albus ciuis. Silr si dicā Alba aq̄la. non fit modo restrictō ad feminā. sicut fit in ꝯmuni. vt alba ciuis. Pōt ergo dici. vnus turtur. et alba aq̄la tā p mare q3 p femia. Tamen quādoq3 ꝯmiscua ista recipiūt adiectia ꝯtra naturam sui articuli causa discernēdi sexū. Unde inuenit. Anser erat quidā p̄cioso germie feta. Similit est dictū de turture. Sola volabit. sola sedebit. Tamē nobiliores autores his abusionibus nō vtunt. ſ3 etiā in alijs substantiis adijciunt adiectiā ꝯtra suū articulū quādoq3 rōe suppositoꝝ. vt apud salustiū. Pars ī cruce positi sunt. pars ī bestijs obiecti sunt. Quādoq3 cā alterius substanti qd subintelligit. vt Preneste sub ipa. Subaudit enī vrbe. Quādoq3 causa exp̄mendi naturā rei. vt Triste lupus stabulis. i. res naturalit tristis. hoc est tristiciā inferens Nō enī mas. et fe. ita exp̄mit naturā vt neutꝝ.

De genere incerto

Ncertū genus siue dubium est ab aīma. ppter diuersitatē vtentiū opiniones. ergo ſm hoc non sumus certi cui⁹ generis sunt nomia q̄ dicunt incerti generis. ergo altera istaꝝ locutionum est incōgrua. Dies est seren⁹. Dies ē serena. S3 nescimus vtꝝ modicū fermentū totā massam paste corrumpat. ergo vtraq3 repudiāda est. Dicūt q̄da3 q sine dubio altera illaꝝ est incōgrua. S3 qꝛ pniores debem⁹ esse ad saluandū q3 ad damnandū. ideo dicūt vtrāq3 eē recipiendā Nō enī sciūt cui⁹ ge. sint hmōi nomia. ⁊ similiter nesciūt q̄ illaꝝ locutōnū sit incōgrua. Nos vō dicimus q nulla debet esse nobis dubitatō de genere istoꝝ nominū ppter autoritatē veteꝝ q̄ vtroq3 genere vsi sūt Autoritas ei est sentētia imitatōe digna. Dicim⁹ itaq3

q omnia nomina incerti generis sunt duū generum sine dubio. Et hoc sepe dicit psl. nō tamē sunt omunis ge. q nulla est ibi omunitas quo ad animā vel naturam. nec otraxerūt illa duo genera ex vna autoritate. sed ex diuersis. Cū ergo dr. hoc nomē est dubij ge. vel incerti. illa dubitatō nō est ad modernos referēda. sz ad pmos inuētores. velut cū dr. Ceci vidēt Claudi ambulāt Surdi audiūt. id est. qui pus habuerūt cecitatem vel claudicatōem vel surditatē. sz modo nō sunt tales. Et forsitan aliqua rō traxit antiqs ad hec duo genera. q dies quādoqz sumit p certo tpe. qndoqz p incerto. Quādo venit p certo debet esse p mas. ge. q certitudo est in maribus. Quādo venit p incerto debet esse fe. ge. q nihil incertius qz femina. Juxta illud. Quid leui9 flama. flamē. quid flamie vetus. quid vēto mulier. quid muliere nihil. Simili est finis osummās. z est finis osumens. in eo q osummat habet se ad modū maris. in eo q osumit habet se ad modū femie. Simili cortex. in eo q munit arbore est qsi mas. in eo q ab arbore patit est sicut femina. z ita pōt de alijs iudicari. Et sciendū q nomia ita sunt incerti generis in plurali sicut in singulari. preter dies qd in plurali est tantū mas. ge. quia non habet se nisi ad certū tpus in plurali numero Questio.

Vero hic. cum secundū

autoritatē veter quedā nomia quādoqz sunt neutri ge. qndoqz mas. vt hic pūctus z hoc pūctum. z hic stadi9 z hoc stadiū. z hic catin9 z hoc catinū quare nō dicunt incerti generis. Solutō. dicim9 q masculinū taliū nominū iā cessauit. q non vtimur nisi neutro ge. istor nominū Esto tamē q vteremur his nominibus in vtroqz genere. nō tamē essent dicēda icerti generis. q varias termiatōes habent sm diuersa genera. qd in nominib9 dubijs nō otingit. Itē querit quare nō habeam9 aliqd adiectiuū incerti generis Multa ei adiectiua ponit psl. de quor generibus videt dubitare vt paup z diues. Ad hoc dico q nō potuit neutr incertitudinē cū masculino vel femino vel cū omuni habere q requirit q vbi est incertitudo ibi sit vna z eadem terminatō diuersor gener p omēs casus. Hoc aūt nō habet neutr cū alijs generib9. nā in quibusdā terminatōibus ouenit cū alijs generib9. z in quibusdā discrepat. z ideo neutr ad incerti generis naturā nō potuit peruenire. Et hec est rō quare nullū adiectiū est incerti generis cum omne adiectiuū pprie habeat in se neutr.

De ethroclitis

Ethroclitorū nominū

genere osueuit qri. Ad cui9 euidentiā scias q quedā nomia ethroclisim patiunt generis. i. diuersitatē z irregularitatē quādam in genere. vt hoc celū z hi celi hoc epulū z he epule. hic loc9 z hi loci vel hec loca. hoc pelagus z hi pelagi. hic carbasus z i plurali hec carbasa. sor. z ita otingit in quibusdā alijs. Querit ergo vnde ista irregularitas exorta fuerit in generibus. Ad hoc pōt dici q ab autoritate diuersor vsuū hoc pcessit. z forsitan nō sine rōe. q videt q ethroclisis semp immutet significatōem. vt hoc celū p otinēte. sz hi celi p his qui cōtinētur in eo. vt Celi enarrāt gloriā dei. Et hoc epulū p corpali. sz epule lar. p spūali. i. refectōe sciētie vl virtutis. Unde plato in thymeo. Uenistis ad epulas hesternas Et hic locus pprie quātitas est circūscribēs corpus. sed hec loca pprie de his dicunt in quibus possessiones habent. hi loci p locis dyaleticis. Itē hoc pelag9 est alta nimis aquar pfunditas. sz hi pelagi gor. ad certitudinē pfunde aque restringit Et hic carbasus. vestis sinuosa que tamē viro z mulieri ouenire pōt. Sz carbasa sorū. ad vela nauiū ptinēt. hic infern9 p loco generali omnium penar. Hic sibil9 est hominū. sz sibila sūt serpētum hec topica ce. p sciētia. sz topica topicor p libro Idē est dicendū de rhetorica z analetica. Itē hic menalus p tali mōte. sz menala lor. p appēdicijs z collib9 sibi adiacētibus. Hec pergam9. hui9 pgami p ciuitate. Sed hec pgama mor p edificijs suis. Hoc porr p maiorib9. hi porri p minorib9 Hi freni p se. hec frena nor. cū suo apparatu. Hoc rastr pro vna spē ligonū. Sz rastri stror. p omnib9 spēbus ligonū. Et ita pōt diligēs pscrutator inuestigare differētiam in hmōi ethroclitis. Sepe tamē iste pprietates ab autorib9 nō huant Uidet ergo q hoc nomē felix z cetera similia sūt ethroclita. q hoc nomen felix in ntō est omis ge. sz in accusatiō nō est omis ge. sz neutri. ergo variat genus. z sic ē ethroclitū. Illi qui dicunt omne gen9 esse quoddā accidēs p se. bene ocedūt. q ibi est ethroclisis. Nos vō dicim9 q nō. q cū felix sit omis ge. dicim9 q ē neutri. z sic nō variat genus.

Veritur etiam. an sit di

cendū vn9 celor aut vnū celor. Dicūt quidā q vtrūqz bene dr diuersis respectib9. q eni ptituū pōt respicere gen9 qd illic est. i. gen9 gti. Et sic est dicendū vn9 celor. z q pōt respicere id solū pro q partit singulari. z sic est dicēdum Unū celor. z sic est sensus. Unū celor. i. vnū celū de numero celor. z vnū epular. sicut vnū epulū de numero epular. Nos vō dicim9 q ptituū debet respicere gen9 qd illic est. q opatōem habet ad res p genitiuū suppositas sm gen9 qd accidit genitiuo. Et sic est dicendū. vn9 celor. vna epular. et non vnū celor. nec vnū epular. Nō tamē sequit. vn9 celus. vna epula. q gen9 plurale est forti9 singulari. In gtō aūt nomis collecti pōt fieri ptitō ita q gen9 a reb9 suppositis otrahat. Unde bene dr. Unus isti9 gētis est fortes. z vna isti9 populi est maria. Et scias q ethroclisis fit qttuor modis. scz genere quādo dictō est alteri9 generis in singulari qz in plurali. vt hoc celū. hi celi Declinatōne. quādo dictō est alteri9 declinatōnis in singulari qz i plurali. vt vas vasis pluralit hec vasa vasor. Numero quādo numer9 nō recte formatr a singulari. vt singulariter ego. pluralit nos. Casu quādo gtūs nō recte formatr a suo ntō. vt hic iupit. gtō huius iouis. Multa ad genus ptinētia infra ponā. vbi agam de declinatōe nominum. z in quarta pte vbi aget de silensi siue de conceptione. Amodo de numero videamus

De numero.

Vmerus inter acciden

tia nomis terciū locū de iure possidz Natura eni numeri distinxit genera. z ipa multiplicent numero quor gener multiplicatio retinēda est ad oseruandas species in esse. Et certū est q nō possūt spēs teneri i esse. nisi p multiplicitatē pticularū Hoc aūt nō pōt fieri nisi pus existēte gener multitudie Bene ergo post spēm de genere. z p9 gen9 de numero est agendū

Veri solet cui parti acci

dat numerus Dico q numer9 accidit cui9cūqz accidit psona z econuerso. q psona dr quasi p se vna. z sic vnitas est pfectō ipi9 psone q ad qd. Unde gerūdia z supia carēt nūero. q carēt psona Aduerbijs aūt nō accidit numer9 nec psona. licet qdam aduerbia sint numeralia. vt bis ter. z quedā psonalia. vt meatim z tuatim. nō q habēt numer vl psonā p accidēti. sed p significatōe. Et sm hoc pōt numer9 diuidi a psona Uidet tamē q age z agite habeāt numer p accidēte. q age reqrit verbū singulare. vt age lege. Sz agite vbū plurale. vt agite. legite. ergo accidit eis numer9 Ad hoc dico q indifferēter iungunt cū vbo singularis numeri z pluralis. vt age legite. z agite lege. Unde stati9. En age ab diuersis thalamos huare martis. Itē psper. Age iam pcor mear comes remota rer intrepidā breuēqz vitaz domio deo ducem9. z hoc vult psl. q i. v. li. vbi agit d numero dicit. Numeros aūt he habēt dictōes q psonas quoqz habēt. vel finitas vel infinitas. i. nomia. vba. vel pticipia. pnomia. vnde si deficiat in psonis verbū deficit etiā in numero. qualia sūt infinita. impsonalia. gerūdia vel supina. Aduerbiū eni quāuis sepe demonstret numer ad significatōem noim numeraliū. nō tamē qsi accidentē hūc habet. z sic patz q numer9 nullo mō accidit aduerbijs. Unde ille vsus est est repudiādus Pluribus est agite dicēdum. sz age soli.

Vmerus aūt prout hic

sumit diuidit in singularē numer z pluralem q satis est in hac arte vnū a multo. vel multū ab vno discernere. At reliq differētie numeror ad aliā ptinēt facultatē Iste vō sūt pncipales. q vnitas z binarius sunt duo pncipia numeror. tamē differēter. q vnitas est pmū pncipiū z simplex. Binari9 aūt est pncipiū secundū z cōpositū. ab vnitate ergo ē singularitas. a binario aūt est pluralitas. vnde sicut binari9 gemiat vnitatē. sic pluralis numer9 si ē vere pluralis debz gemiare suū singulare. vt homo z homies.

Eo queritur de quibus

dam nominib9 quor pluralia nō gemināt suum singulare. vt vter. alter. vterqz. neuter. z alteruter. Ita eni dicunt de duob9 in plurali sicut i singulari. Unde boeti9. Inter vtrasqz lrās. i. inter ambas Querit ergo vnde hoc otingit Ad hoc dico q hec noia dicta sunt a dualitate qsi pncipali significatōe. vnd nō possunt eam relinqre i singulari nec i plurali. sicut nec homo relinqt humanitatē. siue dicat de vno. siue d pluribus. Dicim9 ergo q nō gemināt dualitatē. q i vtroqz numero distribuūt. siue ptiunt respectu duor. sed tamen gemināt numer apprehēdēdi dualitatē. q pōt dualitas apprehēdi vt vnū. z hoc faciūt pdicta nomia i singulari. z pōt apprehēdi vt plura. z hoc faciūt eadē noia in plurali. z sic gemināt sine dubio singulare. Numer9 eni apud naturā est plura. sz apud animā ... pōt duobus recte modis apprehēdi. Itē etiā dubitat de hoc nomie vnus. q inuenit quādoqz in plurali. vt vne z altere scale. Simili vna moenia. Et illud terentij. Ex vnis nuptijs fecistis gemias Ad hoc dico q non geminat vnitatē. q illa ē pncipalis eius significatō. sz vnitas pōt apprehēdi. vt vnū z vt plura. z hoc merito. q ē vnitas pura z vnitas impura. Sic ergo geminat singulare quātū ad modū apprehendēdi. z hoc fit rōe quorūdā nominū q tantū in plurali numero declinant. z quādoqz signāt vnū vt plura. quādoqz plura vt plura. vnd bene dr. vna arma. vne nuptie. Sz male dr. vni hoies. vne mulieres. In masculino aūt genere nō inuenit apd autores in plurali numero. Posset tamē dici. vni manes vel vni penates. nisi vsus resisteret. Et nota q vn9 quādoqz signat vnitatē animor. Unde iacob9 apostolor Multitudinis credētium erat cor vnū z aia vna. z sm hoc posset dici. Iste mulieres sūt vne. i. vnanimes. z corda nostra sūt vna. i. vnanima. vnde luca. Fecere nephas in ptibus vnis. i. vnius aimi z volūtatis.

Questio de vtroqz numero.

Vnc de utroqz numero

videam9. Scias igit q singularis numer9 est forma dictōis significātis vt vnū. Pluralis aūt numerus est forma dictōnis significātis vt plura. Isti vtiqz modi notant quādo pueris dr. Cui9 numeri. singularis Quare. q singularit pfert. id est. vt vnum designans profertur pluraliter. id est. vt plura designās. Sed contra hoc ita obijcit. Chimera ē opinabilis. hoc nomē chimera signat rē suā vt vnū. sz ipa non est vna. nec potest esse. ergo significat eā falso. z ergo hec debet iudicari falsa. chimera est opinabilis. quēadmodū chimera si iudicaret vt alba cū ipa non sit alba. hec iudicaret falsa. chimera est alba. Querit etiā cui talis singularitas insit. Dico q inest apprehēdenti z nō est forma nature. sz rōnis. z licet aliter sit qz apprehēdat. nō tamē apprehendit falso. q aliud est de albedine. aliud de mō apprehēdēdi Albedo eni est forma naturalis. singularitas autē ē forma ratōis siue intellectus. Unde inest tantū aime. z iō nō surgit inde falsitas. quia bene inest cui debet inesse. Possum9 etiā dicere q talis singularitas inest chimere put ipa est apud animā p itellectū solū. q tale figmētum est vnū p apprehēsionē quāuis nihil sit in natura. z hoc est quasi idē qd pus dictū est.

De discretōe numeri.

Veritur que nomina di

scernāt numer z q nō. Ad hoc dico q substantiua. vt homo et homies. z adiectiua substantie tenta. vt albū. discretōem quātitatis in reb9 suppositis faciūt. vt est homo. ergo vnū. et sunt homies. igit plura et album currit. ergo vna res alba. Sūt tamē quedā noia substātiua. que in eodē numero veniūt tā p vno qz pluribus. vt vinū et arma. et hec dicunt nomia oplexiua. q qddā vinū ē vnū. et quoddā vinū est plā. Simili quedā arma sunt vnū. et quedā arma sūt plura. Nō tamē hmōi nomia habēt duos modos significādi. scz singularit et pluralit. sed vel singularit tantū. vt vinū. vel pluraliter

tantū vt a:ma A dicctiua aūt sicut et vba carent nume/
ri discretōe quātū ad ꝓprietatē quā signāt. quoniā at/
tribuūt cū ꝓplexiue. i. tam ꝓ vno q̄z ꝓ plurib⁹. vt albus
id est. pricipās albedine vel albedinib⁹. Unde vē pōt
dici. populus est albus. q: tot imꝑmit albedines hoc
nomē albus. q̄t sunt homies in ip̄lo. Similiē populus
curꝛit. tot enī cursus attribuūtur populo ex q̄t homini
bus ꝑplus ꝓstat. Nō tamē adiectiua habēt numeꝝ ꝓple
xiuū. sed vel signāt singularitē tantū. vt albꝰ. vel plurali
ter tantū vt albi. Nō ignora tamē q̄ multa nomīa sūt
singularis numeri ⁊ pluralis in eadē voce. vt dicit p̄s.
in q̄nto li. vbi agit de numero. vtpote. albi sedes manꝰ
⁊ res. illi ⁊ illa. Sed hoc simul ⁊ codē respectu nulla di
ctio casualis habere pōt. Jn vbis aūt hoc ideo nō ꝓtin
git vt dicat p̄s. q: nullū verbū in eadē voce apud latios
est vtriusq; numeri. Si obijciaī de hoc vbo audire q̄d
est pluralis numeri ī ꝑterito vbi actiui. ⁊ ē singularis
numeri in futuro passiui. ⁊ hoc habet ī eadē voce proꝛ
sus. Dico q̄ aliud est vbum actiuū. ⁊ aliud passiuum.
sicut alia est actō q̄z passio.

Veritur aūt unde ístuo

ꝓtingat q̄ substātiua ex maiori pte faciunt di
scret̄ōem numeri. sz adiectiua non. Ad hoc re/
spondendū q̄ cā formalis hoc facit. q: forma substātia
lis agit ad numeꝝ. cū ab ea sit ꝑfectiō ⁊ esse rei. ⁊ hāc de/
signāt noīa substantīa. Forma vō accidentalis nō facit
ad numeꝝ. q: nō facit q̄d. sz alteꝝ. ⁊ ideo adiectiua nō ha
bent numeꝝ q̄ sit a rebus. sz a mō significādi tantum

Xcipiuntur aūt numera

lia. quāuis nō dicant̄ ꝓprie adiectiua. Ea enī at
tribuūt rē suā cū discretōe numeri. vt ist̄i sunt
duo. id est. vno binario ptic̄pātes. Si eī carerēt nume/
ri discretōe. iā seq̄rēt q̄ tuoꝛ essent duo. q: quattuoꝛ p
ticipāt binario vel binarijs. Eadē rōe mille posſūt esse
duo. Patet igit̄ q̄ numeralia copulāt cū discretōe nu/
meri ⁊ merito. q: inuēta fuerūt ad indiscretōez numeri
remouēdam. Et sic quantū ad hoc imitant̄ naturā sub
stantiuoꝝ. q: semp numerꝰ comitat̄ formā substātiua/
lem. Unde p̄s. numeꝝ a pellauit formā. Hec est rō qua
re alteriꝰ nature adiectiua nō copulant̄ numeralibus. si
cut nec substantīs. vnde male dꝛ. Jsti sunt duo ⁊ albi. si
cut male dꝛ. Jsti sunt albi ⁊ homines. Scōm hoc videt̄ q̄
omīa numeralia sūt dicēda singularis numeri. q: copu
lant rē suā cū discretōe singularitatis q̄d si veꝝ ē. ergo
sunt singularis numeri q̄ ad intellectū. ⁊ sic poterit dici
duo currit. Soluō dicꝰ q̄ omīa numeralia sunt plu
ralis numeri. etiā realiter ꝑter vnus. q: numerꝰ apud na
turā est plura. Nā duo venire ꝓ binario. idē est q̄ veni
re ꝓ duabꝰ vnitatibus quādo sig̃ficat ip̄m in ꝓpatōne
suppositoꝝ. sz q̄ndo numerꝰ significat adiectiue. fit sermo
de ip̄so tanq̄z de vno. vt binariꝰ est discreta q̄ntitas. q:
est vnū apud animā. ⁊ sic nihil ē dictū duo currit.

De similib⁹ numeralibus

Unt aūt quedā similia

numeralib⁹. q̄ tamē in singulari numero dicū
tur de pluribꝰ. vt geminꝰ. duplex. multꝰ binus. ⁊ sumꝫ

tuant ⁊ inueniant̄. cū de iure sue significatōis nomen ꝓ
ꝓriū careat pluralitate. Ad hoc dico q̄ locꝰ pōt ꝓsidera
ri vt vnū ⁊ vt plura. Ratiōe ꝓtinētis est vt vnū. Ratiōe
contētoꝝ est vt plura. q: est locꝰ ꝓtinēs ⁊ locus ꝓtētus
Et hac cōsideratiōe possunt nomia locoꝝ ustitui tam ī
singulari q̄z in plurali.

De singulariter declinatis tantū.

Dta hic q̄ ut dicit p̄ís.

quedā nomia sunt semp singularia. vel natu/
ra vel vsu. Natura vt ꝓpria. q: nō significāt qualitatez
ꝓmunē. vt achilles. sol. ⁊ luna. Usu vō sunt singularia.
que licet qualitatē ꝓmunē significēt. vsus tamē ꝓoferri
ea singularit̄ tradidit. vt sanguis ⁊ puluis. Et scias q̄
sol ⁊ luna sunt ꝓpria fm opinionē platonis q̄ putabat
planetas habere spūs rationales. Et illū seq̄tur p̄s. dicē/
do q̄ sunt ꝓpria. Sz cōsiderata natura rei. put eas aīa
speculat̄ ꝓmunia sūt. Et hoc vult aristo. quē p̄s. ꝯtinuoq;
imitat̄ dicēdo q̄ sunt appellatiua Cetera vō nomia plane
taꝝ. vt saturnꝰ. iupiter. mars. venus. mercuriꝰ ꝓpria
sunt. q: sunt impolita stellis astrologica occasione sum
pta a q̄busdam pitis pſonis.

Vinq; tamen modis ea

que semp sūt singularia natura vel vsu ad plu
ralitatē trahunt̄. Euētu. vt duo catones Ad ar
ticipatōe. vt gallia ꝙ alia comata. alia togata. Opinīōe
vt duo soles. Lucan⁹ ī cōmento. Europāq; alios soles
asyamq; videtes. Autoritate veterum. vt mella ⁊ vina
Officiō appellari. vt apud ouidiū. Illic ⁊ multos hecto/
res esse puta. i. multos fortes. Fuit tamē quedā ꝓpria q̄
rationabiliter in vtroq; numero accipiunt̄. q: ꝙuenit
ꝓmiuter omnib⁹ de ꝙgnatōe. sz hoc nō de natura ꝓmu
nis q̄litatis ꝓcessit. imo ex quadā accomodatōe. q: fun/
gunt̄ loco patronomicoꝝ apud latinos. vt cornelij me/
telli. camilli. cesares. Unde ouidꝰ Cesaribus vtus ꝓti/
git ante diē. Sūt ⁊ alia q̄ singulari numero carent. et sic
sunt semp pluralia. vl̄ natura. vt pisces ⁊ gemini. vl̄ vsu
quēadmodū ꝓplexiua. q̄ tā ꝓ vno q̄z ꝓ pluribus suppo/
nūt pluralit̄. q: magis habēt se ad multitudinem q̄z ad
vnitatē. vt manes moenia. Sz ea q̄ semp sunt pluralia
natura vel vsu. rarissime ad singularitatē descēdunt. et
hoc tōo. q: pluralitas est fortioꝛ singularitate. vel quia
vnitas nō nascit̄ a multitudine sz multitudo ab vnitate
Quedā tamē ab illis q̄ndoq; accipiunt̄ in singulari.
vel autoritate. vt tenebra. ⁊ scola. vel alia institutōne fa/
cta. vt theba thebe. Unde statiꝰ. Uiue supstes ait dire
q̄z ad moenia thebe. solus abi. Et tamē ꝓ eadez cuitate
dicimꝰ ⁊ thebe thebaꝝ. Unde horatiꝰ. Thebis nutritꝰ
an argis. Quādoq; ꝓnunc ibi eth̄ exclusis. q: mutat sig/
ficatōem mutato numero. vt vespe vespaꝝ. ⁊ vespa re.
in alio sensu. Et he opes opū. sz ops opis in alio sensu.
Predicta possunt cōfirmari ꝓ p̄s. in li. v. vbi determiat
de numero sic dicentē. Fuit quedā nomia semp singula
ria. vel natura vel vsu. Natura vt ꝓpria q̄ naturaliter in/
diuidua sunt. vt iupiter. achilles. sol luna ⁊ ytalia Usu
que singularit̄ ꝑferā tradidit vsus. vt sanguis. ⁊ puluis
Jn his tamē ip̄is est. quādo vel euētus vel ptō regio/
num vel diuerse opīniones vl̄ autoritates veteꝝ cogūt

vel quādo ꝓ appellatiōe q̄z ꝑferunt̄. vel in plurali nume/
ro ꝑferant̄. Similit̄ sūt quedā semp pluralia. vel natu/
ra vel vsu. Natura vt gemini. ꝓpria in signo celesti. et
pisces. Usu vt manes arma moenia saturnalia. kalen/
de none ydus. ⁊ omīa pene festoꝝ diez nomīa. Sunt q̄
dam singularia voce. sz intellectu pluralia. q̄ etiā ꝓpriē
siua dicunt̄. vt populꝰ exercit⁹ legio. Alia circa intelle/
ctum singularia voce pluralia. vt athene. thebe. Jnueni
unt̄ tamē in his q̄dam etiā singularit̄ plata idē significan
tia. Statius in. ij. thebaidos Aiue superstes ait direq;
moenia thebe. Hec ꝓstianus

Quādo sit dicēdum vni vos

E quadaz usuali locuti/

one dubitat̄. vt cū dicimꝰ. vni causa bonoꝝ.
Uos estis boni vel bonꝰ. pluralitas ista signat plures
ꝑsonas. i. plures ꝑsonat̄ illi cui loq̄mur inesse. ⁊ ꝓ hoc
captat̄ quedā benuolētia Hec aūt locutō ꝓpius introdu
cta fuit a cesare. q̄ solus omēs dignitates verbis accepit. sz
hoc in abusionē maximā iā deuenit. q: cuilibet popula
ri dicimus vos. Et ita falsē loq̄mur vel uicōgrue. teste
donato. q: si vni dixerimꝰ saluete. soleo asmū facimus.
Unde q̄dam trutānus. vnū vosam⁹ falso. vterq; tua
mus. Traxit enī voso vosas ab hoc plurali vos. et tuo
tuas ab hoc singulari tu. Dicūt ergo q̄dam q̄ debz ad
iectiuū in plurali numero poni. vt vos estis boni bumi
les ⁊ benigni. Nos vō dicimꝰ q̄ si q̄s loquat̄ in ꝑma ꝑ
sona de se plurali omia debēt sibi in numero respōde
re. vt nos sum⁹ pati et ꝓni ad bonoꝛē nostꝝ. Loquit̄ enī
qui sic loquit̄ potius ꝓceptie. et sic alīās alios sibi ꝓsoci
at. vt facit apostolicꝰ vel alius dominꝰ. Nā quādo loq̄
tur nō ꝓceptie tūc singulari sermone vnū dicēs cū ꝑsone
ta Uentrē meū doleo. Cū ergo sermo dirigit̄ ad secūdā
ꝑsonā causa bonoꝝ. si est adiectiuū nomē significatōe tā
tum dictō sequens debet in singulari numero poni. vt
vos estis pater meus. dominꝰ meus. benefactoꝛ meus.
si vero est adiectiua voce et significatōe et est nomē. et ī me
diate veniat cū substātiuo debet poni in plurali nūero.
vt vos albi currimus. si mediate veniat debet ponꝰ in nu
mero singulari seq. vt vos estis bonꝰ. ⁊ vos estis pius.
Et hoc iō vt p adiectiua singulare ostendat̄ q̄ ꝓnomen
ibi sumit̄ pluralit̄ tantū. cā bonoꝝ. nō cā vere plurali
tatis. Preterea cū adiectiua sit tercie ꝑsone tantū. nō po
test ad hāc imꝓpietatē accedere. q: tercia ꝑsona causa
talis bonoꝝ nūq̄m pluralit̄ sumit̄. eo q̄ caret discretō
ne sermonis. Est ergo dicendū. vos estis bonus. ⁊ non
boni. sicut etiā ip̄m ydioma sonat. ⁊ minoꝛ impꝛopietas
est si dicā Uos estis bonꝰ. q̄z si dicā. vos estis boni De
ticipio aūt dicamꝰ q̄ potest ī vtroq; numero sequi eo
q̄ habet naturā vbi ⁊ naturaz nomīs adiecti. Nā bene
dꝛ. Uos estis vocatꝰ epūs. vel estis vocati epi Rectius
tamē est q̄ sumat̄ pluralit̄ sicut vbū. q: maioꝛē ꝙuenien
tiam habet cū vbo ex q̄ ⁊ nascit̄. vnde dicendū est. Dili
go vos benefaciētes mihi. ⁊ nō benefaciētem mihi. Ad
hoc dico ad talē pluralitatē si sequit̄ relatiuū substāne
in nō casu debet eusdē numeri esse. q: tunc est eusdē ꝑ
sone cū vbo antecedētis. vt diligo vos qui benefacitis
mihi. at si seq̄tur in obliquo debz singularit̄ poni. quia

tūc nō amittit naturalē psonā.i.terciā q quidē nunq̄m istā improꝑetatem recipit. Et ꝙ relatiuū in obliquo te neatur ī vi tercie psone.quāuis antecedēs sit secunde p sone.patet ex eo ꝙ pōt recipe hoc relatiuū su⁹.qd nūq̄ʒ refert nisi ad antecedēs tercie psone. vnde bene dr. Tu quē diligit su⁹ filius veni huc. ꝛ ideo nō pōt fieri inde cōuersa locutō.vt dicat' Tu q diligeris a suo filio veni huc.q: relatiuū positū in ntō casu esset vt suum antece dēs secūde psone. Unde nō posset recipe hoc relatiuuʒ suo.relatiuū enī id refert ad alteꝝ relatiuū Dicendum est ergo vt ex dictis patet. Diligo vos ad cui⁹ benigni tatem recurro.ꝛ non ad quoꝝ.

Vero etiam hic. an cau sa honoris possit hoc nomē domio geminari ī salutatōibus. vt Patri ꝛ domio plurimū re uerēdo domio petro archidyacono ianuensi. Ad hoc dicūt qdam ꝙ est ibi tātologia ꝓpter inutilē repetitōeʒ hui⁹ dnī domio. ꝛ ideo fm eos nō est talis salutatō ad mittēda. Alij vō ꝑdictā salutōem recipiūt dicētes ꝙ p̄mū domio ꝑeminentiā signat.ꝛ alteꝝ ponit cā vrbani tatis tantū. Et hoc recte pōt sustineri in lombardia. q: lombardi cā vrbanitatis fere omēs diuites vel nobiles domios appellāt indifferēter.ꝛ hoc intelligo si mediate iungant.nā si īmediate iungerētur.nō recte diceret. vt Patri quāplurimū reuerendo ꝛ domino domino pe tro archidyacono

De figura nomis

E figura apte agitur p⁹ numeꝝ.q: postq̄ʒ res fuerint distincte nume ro figuratōes reꝝ inuēte sunt cā determinādi ꝯfusionē.ꝛ cā habēdi certitudinē p ea q̄ possūt circa ali quid deprehēdi,ꝛ ita figura sequit numeꝝ sicut ea que sunt exteri⁹ sequunt id qd interi⁹ est

Vero quid sit figura in grāmatica. Dico ꝙ figura est ex eodē vl' diuer so ꝓueniēs quedā dispositō dictōis. Ex eodē id est.ex indiuidio ꝓuenit simplex figura.quādo dictō nō pōt diuidi in ptes intelligibiles quaꝝ sensum habe at.nec est a ꝯposito deriuata.vt magn⁹. Ex diuerso ꝓ uenit figura ꝯposita.vt magnanim⁹.q: pōt diuidi in ī telligibilia suo toti ꝯueniētia.scʒ magn⁹ ꝛ animus. Si militer figura decōposita ꝓuenit ex diuerso.vt magna nimitas.q: licet hoc p se nō posset diuidi ī magna ꝛ ani mitas.quoniā animitas nihil est.tamē traxit diuersita tem a ꝯposito qd est magnanim⁹ a quo deriuat.

De figuris nominū.

Res sunt figure. scilicet. simplex ꝛ cōposita ꝛ decōposita. Simplex fi gura vt tactū est dr que nō potest diuidi ī duas itelligi biles ptes ꝑoris sensus capaces.nec deriuat a ꝯposito Et scias ꝙ dictō dr esse simplicis figure rōe intellectus. nō simplicit.sʒ ꝯpati ad voceʒ q̄ ipm aīme repsentat. et sic talis simplicitas ꝑuat diuisionē intelligibiliū. vnde figura simplex dr accidere dictōni. ꝛ licet oīs intellect⁹ dictōnalis sit simplex refert tamē inter intellectū simpli cis dictōis ꝛ ꝯposite.q: simplex nō habet multitudinē in potētia.sʒ ꝯposita habet multitudinē in potētia ītel ligibiliū.sicut mixtū ex aqua et vino potentionalit ha bet vinū ꝛ aquā

De figura ꝯposita questio.

Vīo sit figura composi ta querit. Dico ꝙ quecūqʒ dictō pōt diuidi p se ī aliqua intelligibilia toti ꝯueniētia.nec a cō posito deriuata.est figure ꝯposite Ideo dici pōt ꝙ que dam dictōes sūt ꝯposite q̄ nō diuidunt in intelligibilia ꝓpter vsum deficientē.possūt tamē diuidi. vt cōpleo et offendo Nā pleo vel fendo nō sunt in vsu p se Dico ꝙ quedā dictōes sunt q̄ possunt diuidi ī intelligibilia. sed nō p se. Unō sunt figure decōposite.vt magnanimitas hoc enī diuidit p aliud qd est magnanim⁹. Toti ꝯuem entia idō dixi.q: q̄dam possūt p se diuidi.sʒ non in talia ex qbus suā sig̃ficatōem ꝓducāt.vt vires qd diuidi po test in vi ꝛ res.ꝛ iō nō est figure ꝯposite.q: totū nō ꝯue nit cū sig̃ficatōe illaꝝ ptiū. Sūt ꝛ quedaʒ alie dictōes q̄ bene possunt diuidi ī duo intelligibilia toti conuenien tia.vt edoctus. Nec tamē sūt figure cōposite. q: trahūt suā ꝯpositōem ꝛ ꝯpaginē aliūde. ꝛ iō sunt figure decō posite. Nā si ꝯpaginē nō seruāt licet a vbo ꝯpositōem trahāt.p se tamē ꝯponunt.vt ꝯfract⁹ ꝯtract⁹ collatus. ꝛ cōpactus. Est enī ꝯpago iūctura ꝑncipalis vocalis ī ꝟbo ꝑsenti vel ꝑterito.q̄ scʒ nō remanet in pticipio ꝑteri ti tpis vel supino. Dicendū est ergo ꝙ in talib⁹ est p se cōpalitō faciēda. In vbo enī dicim⁹.ꝯfringo ꝯfregi.sed in supino ꝯfractū.ergo ꝯfractū p se ꝯponit ex cō. ꝛ fra ctum.quāuis habeat ꝯpositōem a verbo. ꝛ sic de alijs est dicendum

X ꝑdictis patet ꝙ que dam nomīa sūt dubie figure.vt impietas ꝛ in fidelitas.q: possunt p se diuidi ī intelligibilia ꝛ possunt ab antecōpositis hoc habere.vt impietas ab impius.ꝛ infidelitas ab infidelis. Et nota ꝙ magis hec ꝑpositō in.q̄ʒ aliq̄ alia facit hāc ambiguitatē.qd idō cō tingit.q: plures mutatōes habet in.q̄ʒ aliq̄ alia ꝑposi tio.ꝛ fm ꝙ ꝑuat magis ꝯuenit cū noīe q̄ʒ cū verbo. ha bet enī exilē negatōem sicut nomē habet exilē ꝯpositōʒ Sʒ vbum habet vehementē.q: pficit suā ꝯpositōem et nomīs.vt Homo alb⁹ currit.ꝛ sic albedo ꝛ cursus ī ho mine ꝯueniūt.sʒ pfectō ꝯpositōis tota est a vbo Nomē enī qd est albus signat ꝯpositū.sʒ vbum ostēdit formaʒ cōpositi. ꝛ sic nomē habet se ad cōpositōem debilit. sed vbum vehemēter. ꝛ iō hec ꝑpositō in.raro venit ad cō positōem vbi quādo negat.q: exilis negatō non potest remouere forte cōpositōnem. Inuenit tamē inhonoro ras.vbi qdē in.nō negat honorē.sʒ magis ponit cōtrari um honoris.i.dedec⁹ In alijs aūt significatōibus in.se pe adiungit vbis.vt incolo inseruio inquiro infudo in ijcio. Nominib⁹ aūt quādo ꝑuat frequēter adiūgit. vt ptim ꝑuet.ꝛ partim ponat.q: nō pōt nomī auferre for mā qn aliquā impmat cū omne nomē datū sit a forma. vt impius.ꝑuat enī pietatē a subiecto ꝛ ponit ꝯtrariuʒ. Similit impietas ꝑuat pietatē abstractie.ꝛ ponit vici um sibi contrariū abstractie.sicut aūt se habʒ hec pticu la in.in nominib⁹.ita se habet ī pticipijs. q: pticipiuʒ ꝑ sentis tpis vel ꝑteriti nomīaliter positum. nullam aliā

ꝑpositōem q̄ʒ in.potest recipe p ꝯpositōnem quā suū v bum recipit.vt impotēs ꝛ indoct⁹.ꝛ hoc idō q: in.exili ter mutat vt dixi. Sʒ alie ꝑpositōes violēter. ꝛ iō ptici piū transiēs in vim nomis nullā ꝑpositōnem p se reci pit ad sui ꝯpositōem ꝑter in.q̄ est nominib⁹ appropata Unde pticipiū futuri tpis nomialiter positū ea nō reci pit.q: sapit naturā vbi cā infiniti p quē exponit.vt docē dus.i.dignus doceri.ꝛ ita nihil est dictū. Iste ē indocen dus.sicut nihil est indoceri.ergo incult⁹.i.nō cultus no men est.sed incultus.i.habitatus pticipium est ab inco lo incoleris

De his q̄ nō possunt ꝯponi

Veritur cur non recipi amus istas ꝯpositōnes inhon⁹.infortis.sicut impi⁹ ꝛ indign⁹. Ad hoc dico ꝙ habem⁹ op posita istoꝝ sine aliq̄ ꝯpositōe.q: mal⁹ opponit bono.ꝛ debilis forti. Nā cū dr malus.ꝑuat bonitas ꝛ impimi tur viciū. Similit cū dr. Hic est debilis.tollit fortitudo ꝛ impmit suū ꝯtrariū. Sʒ quāuis nō sit dicendū inho nus.vel inmalus.tamē est dicendū.nō hon⁹ nō mal⁹ abs qʒ vlla ꝯpositōe.ꝛ tamē ibi fit ꝑuatō sine vlla impssiōe sui ꝯtrarij.vt Loquor de homie nō bono.vel loquor dō homie nō malo. Sciendū tamē ꝙ bonū ꝛ malū sūt īme diata circa ratōnalem creaturā. Unde sequit de homi ne ꝙ si est nō malus.ergo est bon⁹. Si aūt est malus. er go est nō bonus. Sed circa alias creaturas habet me diū qd est indifferēs.vt Iste lapis est nō bon⁹. ꝛ similit est nō mal⁹.ꝛ ita nō sequit ꝙ sit mal⁹ vel bon⁹.sed indif ferens

De compositis a nō.

E hac autem negatione non sciendū est ꝙ ꝑposita nomi p ꝯpositōeʒ ꝑ uat tantū.vt null⁹ ꝛ nemo Nō enī ꝑuat rem si ue qualitatē istoꝝ nominū sʒ attributōem sequētis vbi vt null⁹ homo currit.nemo disputat. Similit nihil. vt nihil currit. Sʒ quādo p ꝯpositōnem adiūgit vbis sine dubio ꝑuat ꝛ ponit.vt nolo nequeo nescio. Hec enī so la verba ꝯponunt cū nō vt ostendat pena inflicta ho mini ꝓpter originale peccatū.q: punit⁹ est in bonitate. sciētia ꝛ potētia. Si aūt veniat p infinitatē tūc habet ex ilem negatōeʒ.q: ꝑuat ꝛ ponit.vt nō homo.i.ens aliqd qd nō est homo.sʒ tale nomē dr infinitū a dyaleticis. et nō est hec ꝑpositō grāmaticoꝝ sʒ logicoꝝ tantū. q: vtūt ea ꝓpter necessitatē ꝯuersionū. In arte autē grāmatica dicimus ꝙ nō.quādo facit exilē ꝯpositōem negatō ē. Et tūc sicut dicit ꝑs.potest etiā adiūgi nomī sepatim. vt nō bonus vir.nō bona mulier.nō bonū mancipiū. q: non est dicendū.ꝙ nō hon⁹ sit hic qdam ꝯpositū infinituʒ. q: si hoc esset corrūpetur accētus. et oporteret nos dice re.nō bonus antepenul.acuta. Ex ꝑdictis habemus. ꝙ hec est recipiēda. Iste lapis est nō pius.nō tamē est im pius.q: cū dico nō pius.ly nō.venit p appositōeʒ ꝛ ꝑuat tantū.sed impi⁹ ꝑuat ꝛ ponit. Et nota ꝙ quādo ly non venit p infinitatē nullo modo pōt infinitare dictōem q̄ in se habet finitatē. Et sic nō infinitat verbū ꝑme vel se cunde psone.quāuis infinitet verbū tercie psone.vt sor tes nō legit.hoc est agit aliqd.sʒ nō legit. Hac etiā ratōe nō infinitat aliqd ꝓnomē. Unde nihil est dictū.sortes ē non hoc.q: si hoc esset bene diceret. Lego nō ego.id est. aliqd qd nō est ego. ꝛ hoc nihil esset. Ex dictis iam habe mus quare magis hec negatō in.ꝯponat cū nominib⁹ q̄ʒ cū verbis.ꝛ qualiter hec pticula non quādoqʒ faciat vehementē negatōem.vt nullus.quādoqʒ tenuē. vt nō bonus.quādoqʒ infinitā.vt non homo.

De figura composita.

Omposita figura ut ait ꝑs.in.v.li.vbi agit de figura.ī omnibus ptibus oratōnis inuenit.excepta interiectōne q̄ semp est figure simplicis. Participia vō sūt omīa figure simplicis.vel decomposite.ꝑter pauca nō seruātia ꝯpaginē suorum verboꝝ. Unde sunt figure ꝯposite.vt contactus. cōtra ctus.ꝯpactus ꝛ cetera similia.

Veritur hic quid obes set si dicerem⁹ ꝯtact⁹ est figure decōposite Di cimus ꝙ hoc foret cōtra naturā.q: fm hoc īte gra ꝛ pfecta fluerēt a corruptis ꝛ impfectis. Nā conta ctus constat ex ītegris.sʒ cōtingo ex integro ꝛ corrupto. ꝛ ideo fuit compago seruāda Nā minus pfecta venūt a magis pfectis.ꝛ non econuerso.

Eo queritur hic de hoc pticipio ptesum vbi impsonalis. vt tedet tede bat.ptesum est. Et hoc dicit ꝑs.ergo cōposituʒ descēdit a simplici qd esse nō potest. Dico ꝙ sicut tollo accipit mutuo sustuli cōpositū.ita hoc simplex tedet ac cipit mutuo suppletōnem a cōposito pticipio.qd ab hoc vbo ptedet ꝓprie venire debet Et certum est ꝙ sepe sim plicia ponūtur p compositis ꝛ econuerso.

Idetur autem ꝙ interie ctio quādoqʒ sit figure cōposite.vt ꝓhdolor.ꝛ heuoe. Similit est querendum q̄re interiectō non potuit esse figure decōposite. Ad hoc dico ꝙ ideo non potest interiectō habere figurā compositā. q: ꝓpri um est passionis destruere. Unde cū interiectō affectū passionis designet naturā habet cōpositōi contrarium Et ꝓpter hoc cōsueuit abscōdita voce ꝓferri. ergo ꝓh dolor nō potest esse vna ps imo sunt due. Sʒ heu.ꝛ oe. sunt due interiectōes absqʒ compositōe sicut o vtinam sūt duo aduerbia optādi sine compositōe veniētia.

Repositiones aūt apud grecos omēs sunt figure simplicis. sed apud la tinos quedā vident esse figure composite.vt ad uersum ꝛ inter.q̄ ex ad ꝛ uersuʒ.in ꝛ ter cōponunt. quia ternarius mediū habet.vnde inter. mediatonē notat. sed considerata vitate omēs fere ꝑpositōes sunt figure simplicis natura. Quedā numerant inter ꝑpositōes q̄ magis aduerbia sunt.ꝛ causam illoꝝ dicit ꝑs. ꝙ figura composita in ꝑpositione inuenit.

De compositis ex ītegris ꝛ corruptis

Icut in compositione re rum naturaliū quedaʒ corrūpunt.vt farina et aqua in compositōe panis.ꝛ quedā integra manent.vt fundamentū.paries.tectū in compositōe dom⁹. Ita in

grāmatica ꝯtingit.q2 fit ꝯpositō quādoq3 ex ītegris.vt pulcer.quādoq3 ex corruptis.vt patricida.quādoq3 ex integro ⁊ corrupto.vt maledic9.quādoq3 ex corrupto ⁊ integro.vt impi9.Corruptōes aūt iste fiūt in hōi cō positis cā cuiusdā elegātie atq3 ꝯueniētie qđ ī natura lib9 etiā ꝯtingit vbi supflua resecant.⁊ enormia ⁊ aspe ra polunt. Sz ꝯsueuit obiici sophistice. Patricida cō ponit ex parēte ⁊ a cedēs.hec aūt integra sunt.ergo cō ponit ex integris. Itē omīs dictō ꝯposita ꝯponit ex his q̄ sunt integra.ergo omīs dictō ꝯposita ꝯponit ex inte gris.Solutō.dicim9 ꝙ hec ꝓpositō ex signat cām mate rialē cū dico.nomen ꝯponitur ex integris.i.integre sese habētibus in cōpositōe.simılr ex corruptis.i. corrupte veniētibus ad ꝯpositōem. Unde nō sequit. hoc ꝯponi tur ex his q̄ sunt integra.ergo ex integris

Vero de hoc quod di-

cit pſ. ꝙ cuiuscūq3modi est ꝯpositū ex q̄ttuor. Nā nulla dictō pōt ex plurib9 ꝯponi q̄3 ex q̄t tuor.hoc vō nō videt verū.q2 ipe dicit in tractatu ꝓposi tionū ꝙ hec ꝓpositō cum nō venit p ꝯpositōem. sz con. Ad hoc dicūt quidā ꝙ pſ.quādoq3 accipit cū.ꝓpositō3 large.quādoq3 stricte Large cū dicit sillabicā adiectōe3 p ꝯpositōem venire.⁊ hoc mō cuiuscūq3modi est cōpo situm ex q̄ttuor. Nā cūq3 ꝓpīe est sillabica adiectō.sed ipe accipit ibi cūq3 ꝓ duab9 ptibus.Stricte aūt loquē do nō dicit sillabicā adiectōem venire p ꝯpositōnem. ⁊ sic nō est ꝯtrarius sibi.cū.eni ꝓpositō nō venit p ꝯpo sitōem.sz quādo ē sillabica adiectō.sic itaq3 ꝙ ꝯpositio large accipiat. Nos vō dicim9 ꝙ cū.pōt p verā ꝯpositi onē venire.nō tamē p se sz vtute hui9 ꝯiūctionis q3. Et hoc vult ipe pſ.cū dicit ꝙ cū.nō venit p ꝯpositōem Illō eni ꝙ dicit sillabicā adiectōem venire p ꝯpositōe3. hoc nihil est.q2 pſ.vbiq3 dicit ꝙ sillabica adiectō nō accipit p ꝯpositōem. Dicim9 ergo ꝙ q̄cūq3 cōponit ex q̄ ⁊ cū.⁊ q3. Ab hoc relatiō q̄ trahit vim relatōis. q2 reqrit duo vba sicut hoc relatiuū q̄ A ꝓpositōne habet vt sit colle ctiuū. A coniūctōe habet vt sit distributiuū. simılr cu iuscūq3modi habet vim relatiua cui9. A ꝓpositōe vero habet collectōem. A ꝯiūctione distributōe3.ab hoc gtō modi habet qualitatē adiectiua3. q2 talis gtūs regit ex vi accidētis.vt liber hmōi.

Omponūtur aūt nomīa

ex omnib9 ptibus orōis excepta interiectōe. q2 ipa est alteri9 nature q̄3 alie. Nō eī est ad pla citum simplicit.nec exit a rōe existēte in sua potētia. sed ab irascibilitate vel cōcupiscibilitate procedit.⁊ ob hoc nullū nomē cū interiectōe ꝯponit. Sz potest nomē cō poni cū nomie.vt paterfamilias.cū vbo vt armiger. cū pticipio.vt senatusdecretū.cū ꝓnomie.vt hmōi.cū ꝓpo sitōe.vt impi9.cū aduerbiis.vt malefic9.cū coniūctōne. vt vterq3.siqs.nequis.⁊ cetera

Eo non videtur nomen

cōponi posse cū vbo.ita ꝙ ex eis cōpositum sit nomē.vt armiger.quoniā vbū trahit poti9 q̄3 trahat.sicut patet in hoc vbo edifico.q2 vbū est in opa tione.sz nomē in qete.ergo armiger non debet ꝯponi a nomine ⁊ vbo. Nō eni est armiger ide3 qđ arma gerit. imo armiger.i.arma gerēs.⁊ ergo armiger nō est cōpo situm a vbo.⁊ hoc est ꝯtra pſ. Similit non videt posse cōponi cū pticipio retēto in vi pticipii.nisi ante ꝯpona tur cū suo vbo.vt edificās ab edifico.q2 pticipiū similit est in opatōe.⁊ nullā potest habere cōpositōem retētu3 in vi pticipii.nisi cōtrahat illā a suo vbo.ergo cum hoc gtō senatus nō cōponit in eo ꝙ ē pticipiū.sz in eo ꝙ ē no men.⁊ ita deberet dixisse pſ.ꝙ senatusdecretū cōponit a nomie ⁊ nō a pticipio. Idē potest de similib9 obiici. vt homicida.celicola.armipotēs.q2 non videnť hec posse componi a pticipiis ī vi pticipior positis.cū vba ipor has cōpositōes nō recipiāt. Dicim9 ꝙ est compositō ī mediata.⁊ cōpositō mediata Immediata est q̄ fit p pro piora. Mediata q̄ fit p remotiora. Scđm hoc dicimus ꝙ armiger quātū ad imediatā compositōem componit ex nominib9.sz armor ⁊ gerēs.sz quantū ad mediata3 reducit ad vbum.⁊ ideo dr componi a vbo.q2 dr armi ger q̄ arma gerit.similit senatusdecretū q̄ntū ad imme diatam compositō3 componit ex nominib9.sz hoc ge nitiuo senat9 ⁊ nomie qđ est decretū ti. sz q̄ntū ad medi atā compositōem componit a pticipio.q2 senatusdecre tum est illud ius qđ est a senatu decretū.⁊ ita pſ.quādo q3 habet respectū ad imediatā compositōem. quādoq3 ad mediatā. Unde ipe dicit ꝙ armipotēs cōponit quā doq3 ab hoc gtīo armor.q̄ndoq3 ab hoc accusatīo ar ma.qđ ſm p̄dictā distinctōem soluendū est. q2 compo nit cū gtīo imediate.i.p se.cū accusatīo aūt mediate.i. p grām gtī.⁊ sic est iudicandū de similib9.vt homicida.ce licola.i.homīs cedēs.⁊ celicolēs.Et hec ad pticipia re ducunt.sz hominē cedēs.⁊ celū colēs. Et nota ꝙ q̄3uis isto modo vba vł participia cū obliq̄s noīm componā tur.formatōes tamē istar compositōnū quādoq3 fiūt a ntīs.vt homicida.armipotēs.nec tamē componūtur ab his ntīs homo vel arma.sz ab obliq̄s eor. quādoq3 formant a gtīs vt lucifer.⁊ sic formatō semp respicit ma iorē habilitatē vocis Compositio vō maiorē ꝯueniēti am itelligibiliū ex qb9 ipm compositū est ꝓductū Pos sumus etiā dicere ꝙ participiū in vi participii retētum componit cū obliq̄ ⁊ a tali ꝯpositione habet vt trāseat in nomē.vt si faciēs componat cū actio doctū. necesse ē ꝙ trāseat in nomē. vnde doctific9 componit a doctu3 ⁊ faciēs.et sic participiū trāsit ī nomē compositione.vt in doctus ⁊ doctific9.ita vbum transit ī nomē compositi one.vt armiger.

Omponūtur nomīa fe

re p oēs casus.per ntīm.vt respublica.per geni tiuū.vt legislator.per dtīm. vt tribunusplebi. vel plebis.per accusatīm.vt agricola.i.agr colens. per ablatīm.vt menceps.i.mēte capt9. fere dixi ꝓpter vtīm. q2 per ipm retētum ī vi vtī non fit compositō.nā macte id est.magis apte accipit ꝓ hoc ntīo mact9 q̄ apud anti quos fuit in vsu. Silr pluralia cū singularib9 compo nunt.vt orbisterrar.⁊ asecretis. acaliculis. aresponsis. abatis acommētariis.hec eni componunt ab assistens et illis dtīs.⁊ sūt nomīa officior īdeclinabilia. Similit per accusatīm pluralē fit compositio. vt gemellipera.i. gemellos pariēs.⁊ per ablatīm pluralē vt qdā volunt de illis eisdē.sz asecretis acaliculis ab a ꝓpositōne lati na ⁊ hoc ablatīo secretis.quonia3 ab ipis secretis q̄ eis ꝯmittunt dr aliqs asecretis.⁊ idē pōt de aliis iudicari. Et hic est differētia notāda inter pticipiū ⁊ alias dictō nes casuales.q2 nomē ⁊ ꝓnomē ꝯponunt etiā p obliq̄s vt aliusmodi.istiusmodi. sz pticipia nō possunt ꝯponi. teste pſ.nisi p ntīm ⁊ hoc habēt a suis vbis. quoniā ver ba vim ntīor habēt ⁊ non obliquor.ergo si aliqđ ptici piū videat in obliquo casu ad ꝯpositōem venire. Dicē dum est ꝙ amittit naturā pticipii ⁊ ꝯpositōe trāsit ī no men.vt doctific9.id ē.doctū faciēs. Si obiiciat de edifi cans. Dicimus ꝙ faciēs nō habet hāc ꝯpositōnem a se imo a vbo q2 est figure decōposite.

Um verbis etia3 com-

ponunt nomīa p omēs casus. excepto ntīo et vtō.ꝯponunt eni p gtīm vt magnipēdo.⁊ floc cifacio.p datiuū vt crucifigo.p accusatiuū vt edifico.i. edē facio.p ablatiuū vt vsucapio. Ntīs aūt nō pōt ve nire ad ꝯpositōem vbi integre.qđ dico ꝓpter possu3.qđ ꝯponit ex hoc ntō potis ⁊ sum.nec vtīs.⁊ hoc iō.q2 cō positōnes fiūt causa pfectōis.ac si ex ntō siue vtō ⁊ vbo ꝓduceret vnū vbum ꝯpositū.talis ꝯpositō de pfecto fa ceret impfectū.q2 ntīs cū vbo vel etiā vtīs cū vbo gene rat pfectū sensum.sz omīs dictō simplex siue ꝯposita in eo ꝙ dictō habet impfectōnem.⁊ sic talis ꝯpositō stare nō posset. Unde si qs vellet ita ponere ꝙ tantū valeret iste termin9 a.q̄ntū ista orō fortes currit.iniuste poner3 nec esset illud possibile.q2 pfectū ⁊ ipfectū nō eqpollēt.si militer nec simplex ⁊ vē ꝯpositū. Ex p̄dictis habem9.ꝙ cū dr marcus.i.tullius.vel marc9 hoc est tulli9.id ē. vel hoc est nō potest esse dictō ꝯposita.q2 ꝯstat ex ntō ⁊ ver bo.⁊ ita nō sunt ꝯiunctōes expositiue vt qdam dicūt. q2 nec etiā talis spēs ꝯiunctōnū inuēta est.⁊ sic ē dicēdum ꝙ sunt orōes expositiue.⁊ nō dictōes cōposite. ⁊ illud ꝓ nomē hoc venit demōstratiē.⁊ hoc ꝓnomē id relatiē. et respicit intellectū p̄cedētis termini ⁊ nō suppositū. ⁊ idō sumit in neutro genere ⁊ ī singulari numero. Et scias ꝙ omīs dictō ꝯposita ꝑncipalit resoluit in duas ptes.sed ille possunt adhuc simplicitatē ⁊ compositō3 habere.vt impterrit9.ꝓus eni cōpositū siue decōpositū fuit pterri tus.⁊ inde decōpositū fuit impterrit9. Unde pſ. dicit.ꝙ q̄dam accipiūt secundā cōpositōe3 ex iā ante cōpositis. vt inexpugnabilis.impterritus.⁊ his silia.

De cōpositis ex duob9 rectis.

E compositione aūt in-

tegror vt dicit pſ.in.v.li. vbi agit de figura. ꝙ si fiat compositō ex duobus ntīs vterq3 declinat.vt.hec respublica.hui9 reipublice. Si aūt ntīs cōponit ex du obus obliq̄s vterq3 obliquus manet indeclinabilis. vt huiusmodi. Si vō cōponat ex ntō ⁊ obliquo. vel ex ob liquo ⁊ ntō.ntīs declinat.⁊ obliqu9 remanet indeclina bilis.vt hic tribunusplebis.hui9 tribuniplebis.⁊ hic se natusdecretū.hui9 senatusdecreti. excipit alteruter. qđ quāuis cōponat ex duob9 integris ntīs. tamē declinat tantū in fine. Reqrit vō predicta regula.ꝙ hoc masculi num alteruter faciat alterius utri9. Sz alia regula vult. ꝙ sequat eundē gtīm cū suo femīno ⁊ neutro que faciūt alterutri9. Omīs gtūs desinēs in us.debet esse cōmūis triū gener. Hec itaq3 regula p̄dominat.q2 duo sunt po tentiora vno.⁊ sic alteruter facit gtīm alterutri9 sicut su um femininū ⁊ neutr. Et sciēdum ꝙ femininū ⁊ neutrū nō declinant ex vtraq3 pte.nec cōponunt ex ītegris.cau sa vitādi hiatū si dicerem9 alterutra. vel cā vitādi meta cismū si dicerem9 alterūutrū. et sic maior elegātia fuit ī compositōe facta ex corrupto et integro.⁊ sepe videm9 ꝙ vnū cedit duobus. Unde vtraq3 acuit penul. et simi liter pleraq3 ꝓpter masculinū et neutr suū q̄ idē faciūt. Potest tamē encletica cōiunctō esse causa in his. q2 se pius inclinat accētum p̄cedētis sillabe in compositōne. integror sicut extra compositōem. vt vtraq3. pleraq3. vbiq3.q̄ndoq3 vt dicit pſ.in li.v.in tractatu de figura.

Contra p̄dicta obiectōes.

Onsueuit tamen obiici.

de plurib9 aliis cōtra p̄dictā regulā Unde pſ. insufficiēs esse dr. Obiicit eni de pnasus.leopard9. duo denus.capapellis.et de q̄busda3 ꝓpriis nominibus. vt omnebonū.osaureū. q2 componunt ex duob9 integris ntīs.et tamē declinant tantū in fine. Ad hoc dicimus ꝙ pſ.satis sufficiēter dicit. Nā dicim9 ꝙ pnasus nō cōpo nitur.q2 fuit compositū a grecis q̄ nunq̄3 habuerunt re spectū ad hec nomīa latina par et nasus. Duoden9 aūt nō componit ex duo et denus.sz deriuat a duodecim.et sic est figure decōposite Si obiiciat de duodecim ī quo nō declinat iste ntīs duo.dicim9 ꝙ nō oportet.q2 regu la intelligēda est tantū de integris.duodeci aūt cōponit ex ītegro et corrupto. Leopard9 aūt ꝯponit ex corrupto et integro.s.ex lena vel leena.et pardo.q2 nō dr leopdus eo ꝙ sit ptim leo et ptim pard9 sz q2 natus est ex leena ⁊ pardo.Capapellis vō cōponit ex ablatīo et ntō. sicut le geius.qđ ī rhetoricis inuenit. q2 dr capapellis.q̄si pellis cum capa. In ꝓpriis nominib9 certe possumus dicere. ꝙ regula pſ.tenet.vt hic mōspesulan9.hui9 montispesu lanus.et hic mōs leo.hui9 mōtisleonis. quādoq3 tamē facimus grecismū.q2 declinam9 nomē cōpositū sic ī fine tantū.vt hic omnebonū.huius omneboni.et videt hoc esse de rōe.q2 illa compositō nō est vā. sz tantū imagina ria.nō eni trahit aliquā significatōem ab eo qđ est omē. Idē dicēdum ē de osaureū osaurei.greci autē non decli nant aliqđ nomē cōpositū in medio. sz tantum in fine. Uerbū vō cōpositū quādoq3 declināt in medio et in fi ne.vt cathagrapho.i.scribo.et cathagrapha.i.scripsi.et quotiēs hoc apud eos cōtingit faciūt compositōnem p se in p̄senti et p se in pterito. Et hoc ideo sicut dixim9 su perius.ne corrupta ex integris.vel integra ex corruptis componi videantur.

Llud etiā notandū est.

ꝙ qualiscūq3 fuerit compositō in ntīo talis re manet in obliq̄s. Si eni fit ex integris integra remanet in obliq̄s. vt neutripassiuū neutripassiui. Si autē fit ex corruptis eandē corruptōem retinet in obli quis.vt parricida parricide Idē dico si fiat ex corrupto et integro. vt multimodus.vel ex ītegro et corrupto.vt pspicax pspicacis.excipiunt ista q̄ttuor.alteruter alteru

trius.tantundē tantidē.quicq; cuiusq;. idem eiusdem. Nā alteruter ꝯponit ex integris. s; alterutri⁹ ex itegro ꝛ corrupto. Tantūdē ex corruptis. s; tantidē ex integro ꝛ corrupto Quicq; ex corrupto ꝛ integro. s; cuiusq; ex integris. Idē ex corruptis. s; eiusdē ex integro ꝛ corrupto. sicut vult maiister bene.

Questio de eodē.

Querendū est hic Utrū

vbum cū vbo possit ꝯponi sicut nomē cū noīe Dicit psc. q sic. s; nō nisi cū infinitio. vt tepefacio cis. id est. tepere facio. q2 infinitiu⁹ est qsi nomē vbale. S; alij modi inter se nō ꝯponunt. ꝛ hoc iō. q2 vnaqueq; inclinatō hab; suū finē ꝛ certū terminū; vnde nō possūt ad vnū reduci sine medio. i. sine ꝯpositōne. Et ideo ex alijs modis nō potuit fieri vna ꝯpositō. q2 diuersitas mot⁹ ꝛ finis impediebat vni⁹ intellect⁹ simplicitatē Inuenitur tamē in iure ciuili ꝯpositō facta ex duob⁹ integris vbis q declinant ex vtraq; pte sicut duo nōi. s; vtorfruor. vterisfrueris vsufruct⁹ fuin. ꝛ talis ꝯpositō in nullis alijs vbis repitur. Similit est vna mirabilis ꝯpositio orbiumueij. qd ē ꝯpositū ex integris diuersorū generꝝ ꝛ numerorꝝ. Et declinat orbiumueij. gtō orbijuetorum. dtō orbioueis ꝛc. Ciuitas eni est que vocat orbiū. ꝛ vocatur vei. s; corrupto noīe nunc dr vrbeuetus. ꝛ inde proprie dicebātur ciues orbici siue veiētani. vel coniunctim orbiciueiētani q nunc dicunt vrbeuetani.

Questio.

Queri nunc potest. unde

possit ꝯtingere q obliqu⁹ recto ꝯiunctus maneat indeclinabilis cū de sui natura sit declinabilis. vt tribunusplebis. Dicim⁹ q hoc ꝯtrahit ex adiuncto. q2 natura illa p quā rect⁹ ꝯstruit cū obliquo vna est sibi ꝛ omnib⁹ suis obliqs. ꝛ ita ē simplex ꝛ indiuisibilis. ꝛ hec natura seruauit obliquū indeclinabilē in tali ꝯpositōe Similit si fiat ꝯpositō ex duob⁹ gtīs. deb; vterq; gtūs indeclinabilis pmanere. vt hmōi. qd etiā ex natura obliqtatis ꝯtingit. queadmodū si absq; ꝯpositōe venirēt nam si isti gti hmōi adiungerētur alicui ntō. ipm ꝛ oēs eius obliqs vniformit respicerēt. Et hec eadē ē natura ꝛ cā q fuauit eos indeclinabiles ī compositōe

Questio de eodē.

Quero. An sicut fit ista

compositō respublica possit fieri hec cōpositio. mulieralba. Itē sicut est vna cōpositō tribunusplebis. maiistermilitū. argiletū. malefidus. malesan⁹. possit esse vna ꝯpositō. potestasbononiēsiū. maiisterplatonis. socratisasin⁹. malecōcors. malefortis. ꝛ sic de similibus qri potest. Ad pdicta respōdemus. q omis ꝯpositio imutat ꝛ ꝯmoditatē habet alioqn est inutilis. ꝛ non est tenēda. Dicim⁹ ergo q iō respublica est vna ꝯpositio. vt aliqd immutet. Nā quādo respublica sunt due ptes. idē ē res publica qd res notoria ꝛ manifesta Unde horati⁹. Publica materies puati iuris erit. i. materies iā notificata. Cū aūt est vna dictō ꝯposita. idem est res publica qd ꝯmune. Hec imutatō nō ꝯtingerz. dicēdo. mulieralba. q2 siue esset vna dictō cōposita siue nō. semp vna fieret suppositō p muliere alba. ꝛ sic nulla ess; vtilitas in tali compositōe. vnde nō est facienda. Ad secundū dicim⁹ q aliud ē tribunusplebis in cōpositōne. ꝛ aliud extra ꝯpositōem. q2 extra ꝯpositōem pōt veire p tribuno cuiuscūq; plebis. s; in cōpositōe venit p illo solo q habebat tribunatū in plebe romana. Similiter maiistermilitū quādo est vna dictō notat dignitatem magnā quā qs habebat ī vrbe romana. ꝛ is mō dr marescalcus. S; quādo sūt due ptes pōt fieri suppositō p quocūq; aliqs milites maiistrāte. Argiletū vo vna dictio est nomē loci vbi fuit arg⁹ interfect⁹. s; quādo sunt due ptes argi letū dr mors argi. Malefid⁹ vna dictō signat illū q leuitatē hab; ꝛ nō fuat fidē. S; quādo sunt due ptes signat illū cui nō fuat fides. vt iste est fid⁹ male inter hostes. Malesan⁹ signat illū q est leprosus. S; quādo sunt due ptes signat illū q habet sanitatē imperfectam. Paterfamilias vna dictō signat illū cui⁹ fili⁹ est domin⁹ hereditatis de iure. etiā si nō ess; natus dū ess; viuus in vtero matris S; quādo sunt due ptes signat illū cui⁹ ples iā est vna familia. Tales aūt imutatōnes nō ꝯuenirēt si essent cōposita illa q obijciunt. Nā potestas bononiēsium nō sumeret p alio in ꝯpositōe q; extra cōpositōem. nec maiister platonis. vel socratis asinus. nec male cōcors. nec male fortis. idō tales cōpositiones recusant. sed milesiusticie nostro tēpe possum⁹ dicere. q sit vna dictō cōposita. q2 ptin; ad quoddā officium reddēdi iusticiā. sed quādo sunt due ptes miles iusticie dr qcunq; ē miles iustus. Similit dominuslegū. id ē. iurispitus est vna dictō. s; quādo sunt due ptes dr domin⁹ legū solus impator. q2 ipe sol⁹ hab; potestatez condēdi ꝛ destruēdi iura. Idē est in vbis dicēdū. q2 nō sicut dicim⁹ maledico. benefacio. malefacō. possum⁹ dicere q sit vna compositō. malecurro. vel benelego. na; aliud est maledico benefacō. malefacō. quādo ē ibi compositō. ꝛ aliud quādo nō est. sed in malecurro vel benelego nō erat aliud. ꝛ idō inutilis fuisset ista compositō Similit aliud est satisdo ꝛ satisfacō quādo est ibi compositō. ꝛ aliud qndo nō est. s; si vellē eodē mō cōponere satislego. satisscribo nō possem. q2 nihil imutaret cōpositō. Similit aliud ē vsucapio p ꝯpositōnem. ꝛ aliud sine compositōe. q2 p cōpositōem ptinet ad qddā ius. sed absq; compositōe ptinet ad quēcūq; capiēdi vsu;. ꝛ ita de consimilib⁹ est dicēdum vel iudicandū.

De cōpositis ex duob⁹ obliqs.

Queritur etiam quare fit

compositō magis ex duob⁹ gtīs q; ex duobus alijs obliquis. sicut eni dicim⁹ hmōi. possem⁹ dicere huiusmodo huiusmodū. vel assignet qre nō. Ad hoc dico. q ex nullis obliqs integris fit compositio nomīatiualis nisi ex gtīs. q2 tales gti qndo veniūt p appositionē regūt ex vi accidētis. q2 demonstrāt essentiā rei sicut adiectiā. nam gti causam formalē designāt. vt equ⁹ albicoloris. ꝛ liber istiusmodi. Unde videm⁹ q talib⁹ gtīs. i. qui regunt ex vi accidētis potest accidēs copulari. i. adiectiū vt equ⁹ celer ꝛ albi coloris currit. Nulli aūt alij casus regunt ex vi accidētis ꝓprie ꝛ naturalit. qd dico ꝓpter ablatiōs qui aliquādo affinitatē quā habent cū gtīs ex

hac natura regunt. vt equ⁹ albo colore. soli ergo geniti habēt hāc naturalit cū adiectis ꝯuenientiā. ꝛ ideo ex genitīs solis q ex vi accidētis regunt pōt fieri nomīatiual' ꝯpositō. q vice vni⁹ adiecti sumunt. vt hmōi. istiusmōi. alteriusmodi. aliusmodi. cuiusmodi Pat; ergo quare nō fiat talis ꝯpositō ex alijs obliquis

Questio de eodem.

Quero hic que commoditas

sit in his ꝯpositōnib⁹. ꝛ quare nunq; fiat sine hoc gtō modi. Ad hoc dico q fiūt cā immutatōnis. q2 quādo nō est ibi ꝯpositō regunt duob⁹ accētib⁹ s. ille gtūs modi sumit p mēsura siue quātitate. vt liber istius modi. i. isti⁹ quātitatis. S; quādo est ibi ꝯpositō statim regunt vno pncipali accētu. sicut natura dictōis reqrit. ꝛ tale ꝯpositū designat tūc qualitatē ꝛ nō qntitatem. vt liber istiusmodi. i. talis. antepenul. eni mōi acuitur. Quare aūt magis fit p hūc gtūm modi. hec est ratō. q2 sumptū sine ꝯpositōe in tali respectu quādo regitur ex vi accidētis accipit p quātitate. s; mod⁹ p quē regūt tales gti est qlitas qdam respectiā. ꝛ ideo iste gtūs mōi. solus fuit vtriq; nature ꝯueniēs. s. ad quātitatē quādo nō interuenit ꝯpositō. ꝛ ad qlitatē qndo ibi ē ꝯpositō

Questio de eodem

Eo queritur. An talis

compositō sit recipiēda huiusmodi. sicut aliciusmodi. vt cū dicat liber huiusmodi. Dico q nō est recipiēda. vt huiusmodi sit vnū nomē omis ge. indeclinabile. sicut hmōi. Et dico q spāle adiectiuū impedit. q2 ꝯpositō pdicta ex talib⁹ gtīs reqrit generalitatē. Unde facienda est p nomē generale. vt cuiusmodi. vel p pnomen qd quidē ptinet ad omnē materiā. vt istiusmōi. eiusmōi Sunt eni hmōi adiectiā generalia. ꝛ iō adiectiū spāle ad talē compositōz venire nō potuit. sillis tamē ꝯpositō videt posse fieri in his gtīs vniusmoris. vt sit vnū nomē omis ge. indeclinabile. ꝛ erit sensus. vniusmoris. i. ꝯcors vt isti homies sunt vniusmoris. i. concordes vel vnanimes Unde in psal. Qui habitare facit vniusmoris ī domo. i. vnanimes ꝛ ꝯcordes. nisi eni veniāt p ꝯpositōem nō videt latine dictū. q2 nō habet a quo regantur

Questio de eodē.

Queritur insuper. quare

in hmōi ꝯpositōnib⁹ qndoq; pcedat obliqu⁹ ꝛ qndoq; postponat. vt senatusdecretū. ꝛ maiistermilitum. Ad hoc dico vel respōdeo q in ordine ꝯpositōnis est magna vis faciēda. vbū eni semp in ꝯpositōne possidet finē. q2 magis finit q; alie ptes. ꝛ inde fuit necesse q semp vbum declinaret in fine. Idē facit ꝛ pticipiū. q2 tenet naturā vbi. nō aūt in tali compositōne quādoq; tenet pncipiū. quādoq; finē. pncipiū dat ei qd est digni⁹. finis aūt indignior. Et hac rōe dicim⁹ senatusdecretu; ꝛ maiistermilitū. q2 senat⁹ est dignior suo decreto cum possit illud cōdere ꝛ destruere. ꝛ maiister ē dignior militibus qbus psidet. Similit in cōpositōe facta p hūc genitiuū modi debitus ordo fuat. q2 finis debet nomi. tamen ad nomē reducant adiectia ita cōposita. vt hmōi. istiusmodi. ꝛ etiā alia rōe. q2 iste gtūs modi pficit intellectum qlitatis in talib⁹ adiectis. ꝛ sm hoc illa q magis pficiūt ꝛ specificāt in cōpositōnibus debēt habere fine; ꝛ quātū ad hoc finis dignior ē cū sit pfectō rei. Unō nūqm est aduerbiū tpis rōne finis. ꝛ nusq; aduerbiū loci ratōe finis. Ergo nāq; videt q deberet esse copulatiua. qd tamē nō est. imo ē causalis Dicim⁹ q hec pticula q; hic alia de cā p⁹ ponit. s; q2 est ordinis subiūctiui.

De geminatis p cōpositōem.

Queri potest hic. quare

cōtingat q quedā gemiata veniāt ad cōpositionē ꝛ quedā nō. Nā deus nō est vnū nomē compositū nec fuit est vnū vbū cōpositū. Ad hoc dicim⁹ q si cōpositio supaddat aliqd gemiatōni vtilis est compositō. si nihil supaddat. nulla tūc debet cōpositō supuenire Dicimus ergo generalit q omia interrogatia noia vel aduerbia possūt gemiari ꝛ de iure cōponi. q2 cōpositō supaddit geminatōi. vt qsquis. qualisqualis. qntusquāt⁹. quotqt. cuiuscui⁹ Possessiuū. vt cuiascuias. vbiubi. vndeunde. vtut. qndoquādo. Et ita de omnib⁹ q possunt recipe cūq;. vt quātūcūq;. Hec eni absq; geminatōe sūpta interrogatia sunt ꝛ infinita. nec habēt generalē pnūciatōem. i. nō sunt distributiā. S; si geminant absq; cōpositōe. adhuc nihil imutāt vt qs faciet hoc qs gemiata est ibi interrogatō. Si vo cōponant amittūt interrogatōez. ꝛ fiūt collectiā ꝛ distributiā. vt qsquis currit mouet. i. omis q. similiter qlisqualis. i. qlislibet qlis. et vbiubi est ignis est calor. i. vbicunq;. ꝛ vtut legit plato legit sortes. i. vtcūq;. ꝛ ita de alijs similib⁹ dicendū est. qre nō geminant ꝓpter alterutrꝝ ꝯponētiū. s; hūc ablatim ꝛc. De cōstructōe aūt hui⁹ nomis qsquis ꝛ dictionū recipientiū cūq;. scias q dictō gemiata vt quisquis. vel recipiens cūq;. vt quicūq; habet vim duorꝝ casuū. s; antecedētis ꝛ relati. Unde requirit duo vba poni in cōstructione. ꝛ ponēda sūt in eo casu in q ponit relatiuū facta explicatōe siue in eo casu poni debet quē requirit vbu; sequēs imediate. vt video quicūq; hō currit. id ē. video omnē hominē qui currit. ꝛ quēcūq; hominē video currit. i. omis hō currit quē video. similit video quicquid ē hic int⁹. i. video omne id qd est hic intus. ꝛ quicquid video est hic intus. i. omne est hic int⁹ qd video. vel video quisquis hō est alb⁹. i. video omnē hominē qui ē albus

De geminatōe pnominū p cōpositōem.

Non aūt hic est ignorandum.

q tria pnomia gemiata cōpositōem habent in accusatiō ꝛ ablatiō tantu;. vt meme. tete. sese. et hoc tantū in singulari faciūt pter sese qd geminat tam ī singulari q; in plurali Si ergo dicat nosnos. illeille. nō est compositio s; geminatio tantū. Querit vnde contigat illa compositio tantū in duob⁹ casib⁹ Ad hoc dicit psc. q isti soli casus monosillabi repiunt singulares ī his tribus pnominib⁹. ꝛ inde pcessit compositio. q2 regunt vno acuto accētu. Et scias q hec pdicta compositio est vtilis. q2 vbi talis gemiatio repit in accusatiō ꝛ ablatiō istorꝝ pnominū statim habet respect⁹ ad compositōem q in nobis est. s; ad animā et corp⁹ vt diligo meme. i. diligo me sm vtrūq; hominē. Unde in salustio habetur. Hoies qui studēt sese pstare ceteris aīalibus. sese dicit

quantū ad animā et corpꝰ. Et videmur in hoc imitari grecos qui duobꝰ obliquis casibꝰ istoꝝ pnominū vsi sunt in singulari numero monosillabas sillabicas adiectiones addūt. Jā habemꝰ ꝙ geminatō facit ꝯpositōem in īterrogatis. ꝛ in his tribꝰ. me. te. se. vbicunqȝ fit alibi geminatō nulla est ibi ꝯpositō. qꝛ nihil ibi ꝯpositō sup addat. vt deus deꝰ. Tantū enī valet ista geminatō si est compositō q̄ntū si nō est ꝯpositō. Et ideo talis ꝯpositō tanq̄ȝ ꝑesus inutilis recusanda est.

De ꝑpositōnibꝰ q̄ cū nominibꝰ ꝯponūtur.

Ubitatur aūt multū de ꝑpositōnibꝰ q̄ cū nominibꝰ ꝯponuntur. vt impius. qꝛ videt̄ hec ꝑticula in. habere naturam aduerbij negatiui ī hmōi ꝯpositōe. Negare enī magis ad aduerbiū ꝑtinet q̄ȝ ad ꝑpositōem. Simili͛ si dicā remitto. videt̄ ꝙ hmōi ꝑpositō sit cēsenda fieri magis ex aduerbio insepabili ꝛ v͛bo q̄ȝ ex ꝑpositōe insepabili. Nā ꝑ intellectum aduerbij exponit̄ ꝛ nō ꝑ ꝑpositōem. vt remitto .i. iteꝝ mitto. Cū ergo vis significatōis sit ī omnibꝰ ꝑtibꝰ ꝯtemplāda vt dicit ꝑs. Dicendū est ꝙ remitto cōponit̄ ex aduerbio insepabili ꝛ v͛bo. Itē ꝑpositō semꝑ est ī trāsitōne. vt dicit ꝑs. Unde nō potest ꝯstrui cū ntō ꝑpter ītransitōem suā nec cū vtō. ergo repugnat ntō. Non ergo debet secū ꝑ ꝯpositōem iūgi. qꝛ repugnātia nō bene ꝯuenīūt nec in vna sedem orant. ergo in. nō recte ꝯponit̄ cū pius. si est ibi dicēda ꝑpositō. Ad ꝑdicta dicimus ꝙ impiꝰ ꝯponit̄ ex in. ꝑpositōe ꝛ pius. qꝛ licet in appositione nō neget. pōt tamē in ꝯpositōe negare. qꝛ sepe facit ꝑpositō in ꝯpositōe qđ nō potest facere ī appositōne. Si dicat negare ꝓꝑiū esse aduerbioꝝ. dico ꝙ sic q̄ntuȝ ad rē verbi. sȝ q̄ntū ad rē nomīs bene ꝯuenit ꝑpositōni si ꝯponat̄ de ꝑpositōe insepabili. vt remitto. qꝛ dicit boetius ꝙ debȝ dici aduerbiū insepabile. Dico ꝙ nō ē verum. Prepositōes enī insepabiles bene ꝯstituūt intellectū explicabilē ꝑ aduerbiū. sȝ nō debȝ ideo dici aduerbiū insepabile. qꝛ in hoc sunt aduerbia exilis nature sicut ꝑpositōes q̄ ex adiūcto trahūt certitudinē intellectꝰ ꝛ ita intellectꝰ quē innuūt nō est aduerbialis. sȝ affinis aduerbiali. Preterea immutāt sicut ꝑpositōes. qꝛ q̄ndoqȝ augēt. vt inseruio .i. valde ꝑuio. quādoqȝ ꝑuāt. vt inhonoro. simili͛ recludo .i. iteꝝ claudo. ꝛ sic vagam naturā habēt sicut ꝑpositōes. qꝛ magis in naturā ꝑpositōnum cedūt. Nō enī aduerbia sūt adeo debilis nature. vt ꝑpositōes. qꝛ illa egēt vno extremo. sȝ ꝑpositōes duobus extremis. Qđ aūt obijcit̄ de trāsitōne nō obstat. qꝛ ꝑpositō duas habet facies vt v͛bum trāsitiū. Respicit enī sequentē casum trāsitiue. ꝛ in eo finit dependētiā suam. Id aūt qđ antecedit siue sit v͛bū siue dictō casualis respicit intransitie. vt sum ī domo. ꝛ ex ꝑte ante. vagat̄ ad oēs casus. ex ꝑte aūt pꝰ finē suū termiat in accusatio vel ablatio q̄ apud latinos sūt ꝑcipue trāsitiui. Sȝ apđ grecos a tribꝰ casibꝰ eaꝝ transitō ꝛ depēdentia terminatur. scȝ gtō dtō ꝛ accusatio. Dicimꝰ itaqȝ ꝙ q̄ntū ad intrāsitionē quā habēt ex ꝑte ante ꝑpositōes sūt nate ꝯponi. qꝛ intransitō magis ē apta ꝯponi .i. vniformitati cōpositoꝝ. sȝ q̄ntū ad trāsitōeȝ quā habēt a ꝑte pꝰ. venīūt ꝑ appositōem sequētis casus .i. ꝑ regimē. vel ideo dictuȝ est ꝑ appositōem .i. sepatione. qꝛ nō ē de rōe vt ꝯponāt̄ cū accusatio vel ablatio ꝑ se. cū incidat ibi magna trāsitionis diuersitas. sȝ ꝑ ꝯpositionē dr̄ ꝑpositio veīre. q̄ntum ad ꝑcedētia q̄bus ꝯfert ipm̄ qđ designat. vt sum in domo. sic ostendit̄ ꝙ ego suȝ localis respectu domꝰ mee ꝯtinētis. Unde v͛bū ꝯstruit̄ cū ꝑpositōe adiūcta suo casuali intrāsiue. sȝ cū ipo casuali trāsitiue. sicut ꝛ ꝑpositō. Ex ꝑdictis patȝ ꝙ ꝑpositio rectissime ꝯponit̄ cū ntīo cū sit intransitia ex vna ꝑte. et sic ꝯuenit cū ntīo q̄ similiter intrāsitiuꝰ est. eadē rōe debȝ cū v͛bo ꝯponi. qꝛ intellectū nomīatiui habȝ. nec ꝑ appositionē secū venire potest ꝑpter intellectū ntī. Cū ꝑticipio aūt iungit̄ vtroqȝ modo. sicuti cū noīe ꝑ ꝯpositionē ad modū sui v͛bi. vt ꝑlegēs. ꝛ ꝑ appositionē. vt vado ad legentē. ꝛ loqꝛ de legēte.

De ꝯpositione aduerbij cū ꝓnomie

Uero hic. quare magis aduerbiū veniat ad ꝯpositionē ꝓnomīs. vt eccum ꝛ ellū. q̄ȝ ꝑpositio. Nulla enī ꝑpositio iungit̄ ꝓnoī ꝑ ꝯpositionē. qꝛ mecū tecū secū nobiscū vobiscū non sūt aduerbia ꝯposita. sȝ habēt hāc ꝑpositionē cū ꝑ appositionē .i. ꝑ regimē. interueniēte anastrophe .i. ꝑposteratōe ꝑmonis. Ad hoc dico ꝙ cū ꝓnomie iungit̄ ꝑpositio ꝑ solam appositionē sicut cū ꝓꝑio nomie. vt ad illū. ꝛ de illo sicut ad platonē. ꝛ de platone. qꝛ non inuenit qđ immutet in ꝓꝑio nomie vel ꝓnomie. Proꝑiū enī nomē nō signat dependēteꝝ in eo ꝙ ꝓꝑiū. simili͛ nec ꝓnomē. ideo neutꝝ eoꝝ potest vniri cū ꝑpositōne q̄ ꝑpter suā infinitatē se applicat tantū ante. vel dependēti ex ꝑte intransitōnis. sicut hoc signū omīs ꝑpter suū officiū nō bene iūgitur ꝓꝑio nomī vel ꝓnomī. vt omīs plato. vel oīs iste. Aduerbiū aūt potuit cū ꝓnomie ꝯponi cā demōstratōnis cuiusdā que sibi est finitati ꝓnominū. vt eccū ꝛ ellū id est. ecce eū. ꝛ ecce illū. ꝛ quādoqȝ trahit ꝓnomē aduerbiū. ita ꝙ cedit in ꝑtē ipius. vt ꝑterea ꝛ interea Nā ꝑter ꝛ inter ꝓꝑie sunt aduerbia q̄ adiūcta huic accusatio ea determinatōȝ faciūt aduerbialē. qꝛ cū ille accusatiuꝰ desinit in. a. coꝛ. ꝑpt̄ naturā aduerbialē trahit̄ ad ꝑductā

De ꝯpositōe ꝑpositōis cū aduerbio.

Idetur tamen ꝙ ꝑpositio ꝑ ꝯpositōem veniat cū sequēti casuali. vt inuicem. extēplo. ꝛ nō extimplo. qꝛ ꝑpositō nō corrumpit casum cui trāsitiue adiūgit̄ .i. accusatiū vel ablatiuū sequentē. ꝛ ita nihil est dictū extimplo. Simili͛ vident̄ cōpositōes ꝯsimiles esse decetero defacili. eximpulso. euestigio. eiure. Ad hoc dicimꝰ ꝙ omēs ꝑdicte in veritate nō sunt ꝯpositōes. sȝ irregulares vocū cōgeries Et hoc idō. qꝛ casus cū sua ꝑpositōe fungit̄ loco aduerbij. vl' aduerbialis determinatōis. Unde possūt casualia cū suis ꝑpositōibus ad interrogatōnes aduerbioꝝ respōderi. vt Quo vadis. ad vrbē. Qualit̄ fiet hoc. defacili. Qualiter intrauit iste. eximpulso. Quādo venisti. extēplo .i. statim

De sillabicis adiectōnibus.

Unc de sillabicis adiectōnibus est videndū. Dicit ꝑs. ꝙ sillabica adiectō immutat spēm nō figurā. qꝛ sillabica adiectō nihil ītelligibile aīme repꝛsentat. sȝ immutat speciē

nō figurā. quāuis immutet aliqđ officiū dictōis. Erit ergo dictō q̄ recipit sillabicā adiectōem spēi deriuatie. vt plerusqȝ a plerus. egomet ab ego. nō tamē est figure cōposite. qꝛ nō pōt in plura ītelligibilia diuidi.

Onsueuit dubitari. quādo hec ꝑticula qȝ. sit sillabica adiectō. ꝛ quādo veniat ꝑ ꝯpositōem. Ad hoc dico ꝙ q̄ndo hec ꝑticula qȝ. nullā vim ꝯiūctōnis retinere videt̄. nō venit ꝑ ꝯpositōem. sȝ est sillabica adiectō. vt plerūqȝ. itaqȝ. vtiqȝ. Sȝ cū vim aliquā ꝯiunctōis exercet. ꝑ ꝯpositōeȝ venit. vt vterqȝ. q̄sqȝ. vbiqȝ. In talibꝰ enī quandā aggregatōnē importat ipa ꝯiunctō. vt vterqȝ. id ē. vnꝰ ꝛ alter. quisqȝ .i. q̄cunqȝ. vel quisqȝ .i. vnus ꝛ alter. ꝛ vbiqȝ. id ē. vbicūqȝ. vel vbiqȝ .i. in vno ꝛ alio loco. ꝛ sic de singulis.

Nota hic. ꝙ sillabice adiectōes semꝑ debēt esse finales. vt q̄snā. egomet. quoniā alteratōeȝ quandā faciūt circa officia ꝑcedentiū dictōnum. Unde sicut accidētia que q̄dē alterant solēt aduenire pꝰ ꝯpositōnem substantialiū. ita sillabice adiectōes debēt vltimo aduenire ꝛ nunq̄ȝ ī ꝑncipio poni. Et ꝑ hoc etiā patȝ ꝙ siquis. neq̄s. ꝛ nūquis. ꝯposita sūt ꝛ nō sillabicata. sicut aliq̄s ꝛ ecquis. eo ꝙ nihil est additū fini eoꝝ. qđ est ꝓꝑiū sillabice adiectōnis. Prs. etiā ꝓbat alia rōe ꝙ nō sunt sillabicata. scȝ qꝛ corrumpit̄ femininū eoꝝ ae. dyptōgo mutata ī a. vt siqua. nequa. nunq̄. sicut aliqua ꝛ ecqua. Et hoc faciūt ī singulari femino. ꝛ neutro plurali. At sillabica adiectō non corrūpit dictōem cui sillabicat̄. quoniā accidētia nō immutant esse substātiale rei. ꝛ sic patȝ ꝙ ꝯposita sūt ꝛ non sillabicata. Donatꝰ v͛o dicit ꝙ in illis quādoqȝ nō mutat̄ ae. dyptōgus in a. sȝ dicit antiq̄s dixisse q̄ vel qua sicut masculinū ꝛ neutꝝ in eodē nomie geminamꝰ. vt q̄s vel q̄. qđ vel quid. Et repit̄ illud femininū apud virgilium dicentē. Ecq̄ tamē puero ē amisse cura parētis. nūc aūt nō vtimur illo. nisi in his ꝯpositis siqua. nequa. aliqua. nunq̄. ecqua. Et ita ꝑm donatū q̄ veniit integre ad ꝯpositōem illaꝝ. sȝ corrupte ꝑm ꝑs.

De ꝯpositōe Quis ꝛ qui

Onsueuit multū dubitari de ꝯpositōnibꝰ ꝛ sillabicis adiectōibꝰ huiꝰ nomīs q̄s vl' q̄. vnde de illis aliq̄d hic dicā. Scias ergo ꝙ q̄s vel qui est omniū nominū ꝯfusissimū. habēs se ad modū materie infinite. Unde ꝑpter multitudinē officiorum habuit multitudinē formaꝝ ꝛ terminatōnū. vt ꝑ diuersas formas ꝛ ꝯpositōes ꝛ sillabicas adiectōes explicita ipius ꝯfusio ꝛ natura posset in aliquā certitudinem redigi ꝛ meliꝰ ꝯprehēdi. Habet itaqȝ sedecim itercōpositōes ꝛ sillabicas adiectōes. Cōpositōes enī sūt septem. vt siquis. nequis. aliq̄s. nūquis. ecq̄s. ꝛ vnusquisqȝ. ꝛ q̄squis. Quis aūt habet q̄nqȝ sillabicas adiectōes vt quisnā. quispiā. q̄sputas. quisq̄ȝ. ꝛ q̄sqȝ. Sȝ q̄ recipit q̄ttuor adiectōes. scȝ quidā. quis. q̄libet ꝛ quicūqȝ. Unde v͛sus. Cū quis piā sine q̄ ꝯiunge putas q̄ȝ. Dam uis cūqȝ libet qui sine quis retinebit. Cetera aūt nomia interrogatia vel infinita nō recipiūt sillabicā adiectōnem nisi vnā. scȝ cūqȝ. vt qualiscūqȝ. q̄ntuscūqȝ. q̄tcūqȝ ꝛ silia Hec enī geminant̄. vt q̄lisqualis. ꝛ ꝯponunt̄ cū alius. vt aliqualis ꝛ recipiūt cūqȝ sicut diximꝰ. nec vllā aliaȝ habent ꝯpositōem vel adiectōeȝ ꝯmunē. vt q̄s vel qui. Cōfusissimū ergo inter nomia fuit quis vel qui. Unde cā cōfusionis ꝛ infinitatis habet sedecī intercōpositōes et sillabicas adiectōes At cetera nomia interrogatia non habēt nisi tres. vt cuiuscuiꝰ. alicuiꝰ. ꝛ cuiuscūqȝ possessiua.

De ꝯpositōe aduerbioꝝ.

E aduerbijs aūt interrogatiuis vel infinitis Dico ꝙ vnum ex illis scȝ vbi recipit vndecim intercōpositōes ꝛ adiectōes sillabicas. vt sicubi. necubi. alicubi. nuncubi. ecubi. vbiqȝ. vbiubi. vbiuis. vbilibet. vbicūqȝ. vbinā. Sȝ alia aduerbia interrogatia vel infinita nō habēt tot varietates ꝑter q̄ qua. vnde. qꝛ ista possunt vndecī intercōpositōes ꝛ sillabicas adiectōes habere. sicut ꝛ vbi. nisi vsus in quibusdam eoꝝ forsitan repugnaret. vt siquo. neq̄. aliquo. nūquo. ecquo. q̄ȝ. quoq̄. quouis. quolibet quocūqȝ quonā Aduerbiū v͛o tꝑale recipit paucioꝛes. qꝛ nō est tāte ꝯfusionis vt locale. Habet v͛o ꝯpositōes sex. vt siquādo. nequādo. aliquādo. q̄ndoqȝ. quādoq̄ndo. quādocūqȝ Cetera aūt aduerbia interrogatiā vel infinita nō habēt aliam ꝯpositōem q̄ȝ nomia interrogatia a quibꝰ descēdūt Geminant̄ enī. vt q̄literqualit̄. recipiūt cūqȝ. vt qualit̄cūqȝ. ꝛ habēt eandē ꝯpositōem. vt aliq̄liter. Idē est tenēdum in alijs. Inter aduerbia siquidē ꝯfusissima sūt localia interrogatiā. vt q̄ qua vnde vbi. q̄ vndecim ꝯpositiones ꝛ sillabicas adiectōes possunt habere Tꝑale aūt recipit quiqȝ. qꝛ minꝰ localibꝰ est ꝯfusum ꝛ infinitū. sed plus alijs. Alia v͛o īterrogatiā aduerbia nō possunt recipe nisi tres ꝯpositōes sicut interrogatiā noīa a quibꝰ descēdunt

Questio de eodem.

Queritur quare interrogatiua siue infinita siue nomia siue aduerbia substantiā vel locū significātia recipiāt sillabicā adiectōem. alia v͛o nō. vt quisnā vbinā. sed nihil est q̄lisnā. ꝛ quādonā. Ad hoc dico ꝙ alteratōes nō adueniūt nisi rei cōtente vel cōtinēti. ꝛ sic tantuȝ substātie vel loco. Ex hac rōe interrogatiā substātie vel loci recipit sillabicas adiectōes ꝛ nō alia interrogatiā. Tempꝰ enī licet videat̄ alterari. qꝛ modo est obscuꝝ. mō serenū. tamen hoc nō cōtingit rōe ipius tēpis sed aeris qui ꝓꝑie serenus dr̄ vel obscurꝰ. Accidētibꝰ aūt adueniūt alteratōnes. imo accidētia sunt illa que alterāt.

De illis cōiunctōibus Si et Ne

E si. et ne. queritur quare nō cōponātur cū v͛bis sed potiꝰ cū nominibꝰ. ꝛ quare magis cū interrogatio substātie vel loci vl' tꝑis vt siquis. sicubi. siquādo. q̄ȝ cū alijs īfinitis. qꝛ nihil ē dictum. siqualis vel siqualiter. ꝛ quare magis cū quis q̄ȝ cū qui. Ad hoc dicimꝰ ꝙ sicut v͛bum nō potuit esse īterrogatiuū. ita nō potuit ꝑ cōpositōem recipe cōiunctōes. qꝛ cōiunctō signū est diuersitatis q̄ vniformitati cōpositionis repugnat Si. tamē ꝛ ne. habēt vt possint cōponi cū quibusdā nominibꝰ et aduerbijs infinitis. ꝛ hoc idō. qꝛ inueniūt generalē infinitatē ī eis. in verbis nō. At si

obijciat̃ de sisto ⁊ nequeo. qꝛ videnť ꝯponi a ꝯpositōni bus. Dicimus ꝙ sisto est figure simplicis. sed nequeo ꝯponiť ex nō ⁊ queo. ⁊ sic nulla ꝯiunctō pōt cū vbo cō/poni. nec etiā cū nomīe p̄ter si ⁊ ne. q̄ ꝑpter suā infinita/tem sūt applicabilia nominib⁹ vł aduerbijs infinitis. qꝛ sicut hoc nomē qs requirit duo vba quādo poniť infi/nite. ita ille due ꝯiunctōes si ⁊ ne. ⁊ ideo fuit apta ꝯposi tio ex illis ꝓueniēs. Cū alijs vō infinitis ꝯponi nō pos/sunt ꝑpter debilitatē ipoꝝ. Si. eni est acquisitiua. sed ne repulsiua. Omis aūt acquisitō vel repulsio ē substātie loco vel tpi subiacēs. ⁊ nō est accidentiū q̄ quidē acqui runť vel repulunť. Et hac ratōe ille due ꝯiunctōnes nō ꝯponunť cū alijs infinitis. Unde nihil ē. siq̄ntus. neq̄n tus Cū quis iō magis ꝯponunť q̄ꝫ cum q. qꝛ quis habꝫ plus infinitatis q̄ꝫ qui. Et hoc patet ex eo ꝙ p̄ncipiū si/bi datť. ⁊ qui traxit originē suā ab eo. s. ex quis.

De hoc nomīe aliquis ⁊ qs.

Cire etiam debes. ꝙ ali

quis ex alio ⁊ quis ꝯponiť quasi ab alio quis Unde nō est dicendū. Credo in aliquē deuꝫ ne diuersi/tatē ponere videamur. Hāc ꝯpositōem habēt cetera in finita q̄ interrogatīa sunt. vt aliqualis. alicubi. aliq̄ndo. aliquātus. ⁊ ita de similib⁹. Et hoc iō qꝛ oīs diuersitas a forma substātiali vel accidentali ꝓuenit. siue illa desi/gnetur nomīaliter siue aduerbialit. sꝫ nō recipit eā qui singulare. ⁊ hoc facit ei⁹ relatō q̄ duo vba requirit. Si quis dicat ꝙ qui ē infinitū sicut ⁊ quis. ⁊ ideo pōt cōpo ni cū alio. vt dicat̃ aliquis vel aliq. Dicim⁹ ꝙ alteꝝ sup flueret. qꝛ nulla essꝫ differētia īter vnū ⁊ reliquū. magis ergo debuit poni cū quis eo ꝙ habuit infinitatē sine vl la relatōe. Nū venit ad ꝯpositōem quis. vel localis ad uerbij. vt nūquis. nūcubi. nunq̄ꝫ. Sꝫ alia nō inueni. et hoc ideo. qꝛ nō q̄rit de inherētia. vt Nū fecisti hoc Om nis aūt inherētia dr̄ quidā locus respectu substātie d̄ q̄ fit ƀmo. ⁊ ideo ꝯponiť tantū cū interrogatīo substantie vel loci. Cū qui aūt nō ꝯponiť. qꝛ min⁹ se habet ad infi/nitatē q̄ꝫ quis. nec ipō interrogatīo vtimur adeo freq̄n ter vt quis. En ꝯponiť cū quis. vt ecquis. mutata. n. i. c. Nec cuꝫ alijs infinitis ꝯponiť nisi forsitan ecubi qd̄ vi/deť simpliciť posse dici Dicim⁹ ꝙ infinitas materie ma gis excitat q̄ꝫ infinitas accidētis. qꝛ aīma plus laborat in apprehēsione materie q̄ꝫ forme. ⁊ iō interrogatīm sub stantie magis recipit ad hoc aduerbiū ne. q̄ꝫ interroga tiuū accidētis. Ubi. similiť pōt recipe. qꝛ aduerbiuꝫ lo/cale magis est infinitū alijs. ⁊ ob hoc habuit plures dif ferētias q̄ꝫ alia aduerbia. Cū itaqꝫ aīma plus in apphē sione tāte infinitatis laboret. merito aduerbiū locale re cipit en. vt ecquo ⁊ ecq̄ et ecubi. qꝛ hoc aduerbiū en. ani mā excitat vehemēter ⁊ magis applicat̃ huic interroga/tiuo quis. eo ꝙ vehemētiorē habet infinitatē Nā qui ē nomē articulare. quis aūt nō. Unusquisqꝫ aūt ꝯponiť ex vnus et quisqꝫ. sed hec ꝑpositō nulli aliј ꝯuenit infi/nito. Unitas eni est soli⁹ substātie p se. accidētis aūt p aliud. Quisqꝫ ergo colligit ⁊ distribuit sicut omīs. sed vnus q̄si ptit. vt sit sensus. Unusquisqꝫ. i. quisqꝫ per se. Quisquis geminatū ꝯponiť. ⁊ hoc faciūt reliq̄ infinita q̄ sunt interrogatīa p̄ter cur. ⁊ q̄re. vt q̄lisqualis. vbiubi quādoq̄ndo. Hoc aūt ideo ꝯtingit. qꝛ infinitas addita infinitati auget ꝯfusionē. ⁊ sic introducit cū distributōne collectōem siue multitudinē. sed nō debet geminari rela/tiuū in eo casu hui⁹ nomīs vbi infinitū a relatīo secerni tur. Nihil ergo dictū est. quiqui. queq̄. quodqd̄. ne in/cludi relatō gemīa videat̃. at si a relatīo nō secerniť infi nitū pōt p omēs casus gemīari. sicut videm⁹ ī alijs infi nitis. Et ita pōt dici cuiuscui⁹. cuicui. sicut dicim⁹ qua/lisqualis. qualiq̄li. Pōt ergo quisquis ī quolibet casu gemīari tā in singulari q̄ꝫ in plurali. sicut q̄lisqualis q̄n tusquātus si vsus haberet. Usus tamē nō habet nisi qs quis. quidquid. et quoq̄. ⁊ hoc tenemus ꝯueniēter. nec ibi est ƀm ratōem vis aliqua faciēda. nisi vbi infinitum a relatiuo secerniť.

Eptem p̄dicte compo/

sitōes adiunguntť reliquis termīatōnibus hu ius nomīs quis. tam ī singulari q̄ꝫ ī plurali. p̄ter vnus/quisqꝫ qd̄ nō habet plurale cā hui⁹ nomīs vn⁹. Credo tamē ꝙ posset dici. Unaq̄qꝫ moenia. et vneq̄qꝫ scale. et p̄ter quisquis ƀm vsum. Nec ille ipi⁹ ꝯpositōes vel sil/labice adiectōes habēt qui ī ablatīo singulari nec quis in dtō et ablatīo pluralib⁹. qd̄ ꝯtingit ex debilitate sim plicis. quoniaꝫ iste ablatiu⁹ qui est ī rarissimo vsu. Eo dem mō quis dtīs et ablatiu⁹ pluralis. Debilitas eni simpliciū sepe naturā impedit ꝯpositoꝝ.

Ve autem postponūtur

huic nomī quis vł qui magis videnť esse silla bice adiectōes. vt supra dictū est. vt quisnā. quispiā. ⁊ ce tera.

De sillabicis met. te. pte. ce.

Ota etiam hic. ꝙ sicut

dicit p̄s. in. xij. li. vbi agit de figura pronomis. Quattuor sunt sillabice adiectōes q̄ adiūguntť ꝓnomī bus. scꝫ met. te. pte. ce. Met addiť huic ꝓnomī ego p om nes casus excepto gtō plurali. Addiť etiā huic ꝓnomī tu. p omēs casus excepto gtō plurali et ntō et vtō singu laribus quib⁹ nō apponiť met simpliciť. ad differētiam h⁹ vbi tum eo tumes tumet Sꝫ interꝯponiť hec sillabi ta adiectō te. et dr̄ tūtemet. Uel addiť aliquādo hec sil labica adiectō te. sine met. et dr̄ tute. Lucre. in p̄mo. Acci pe p̄terea q̄ corpa tute necesse ē. Idē in eodē. Tutemet a nobis iā quouis tēpe natū. Addiť etiā huic ꝓnomī sui p oēs casus. vt suimet. sibimet. semet. Pte. quiqꝫ addiť abltīs femīnis possessiuoꝝ ꝓnominū. vt meapte. tuapte suapte. nostrapte. vestrapte. Sciendū tamē ꝙ met. et te addunť supradictis ꝓnominib⁹. vel discretōis cā pluri um. vel sigficātie. vt terētius ī adelphis. Ego met rapui Intelligiť eni ego et nō ali⁹. Cicero ꝓ murena. Quid est qd̄ tu moueris cū quasi tute noris. Ita et salusti⁹ Tute dixit q̄i tuipē p te et non p aliū. Ce. addebat̃ huic ꝓnomī hic et hec et hoc p omēs casus apud antiq̄s ⁊ dicebatur hicce. hecce. hocce p duo. c. Nunc vō addiť eidē ꝓnomī in his casib⁹ tantū qui ī s. desinunt euphonie cā. vt hu iusce. hisce hosce hasce. nec nō illice dicebāt āntiqui. Un de illic q̄si apocopa facta ī fine ƀuat accentū. Itē illiusce istiusce. illucce. istucce. veteres dicebāt. teste papiriano. qui de orthographia hoc ostēdit Et concludit p̄s. Hec igiť hoc est met. te. pte. ce. adiūctōnes esse ipe sensus ar/guit q̄ null⁹ in his sepatis pōt inueniri. ergo egomet. tu te. suapte. huiusce. mīme dicēda sunt ꝯposita. qꝛ hec ad/ditō si sepeť nihil significare posset p se. Scias etiā ꝙ dr̄ hiccin e p i. cū deberet dici heccene p e. qꝛ ce. est sillabica adiectō q̄ addiť ad hec. sꝫ mutat̃ e. in i. ⁊ ne. est dictō p se. ⁊ poniť p an

De declinatōe nominū

E casu amodo est dicen

dum. Sꝫ qꝛ declinatō p casum ꝯgnosciť. Ideo pri⁹ q̄ꝫ de formatōe casuū determinē aliqua d̄ declinatōe dicā. Scias igiť ꝙ declinatōes nominū sunt q̄nqꝫ. s. p̄ma. secūda. tercia. q̄rta. q̄nta. ⁊ ꝯgnoscunť p ca/sum. Unde non oportuit ꝙ assignareť declinatō p acci dēte nominū. Cognosciť aūt declinatō maxime p gtīm. etiā p dtīm. Prima declinatō est cui⁹ gtīs singularis desinit in ae. dyptōgū. ⁊ dtīs in e. vt poeta poetae poe/te. Secūda declinatō est cui⁹ gtīs singularis desinit in i. ꝓductā. vt domin⁹ ni. no. Tercia declinatō est cui⁹ ge/nitiu⁹ desinit in is. correptā ⁊ dtīs in i. vt mater tris. tri Quarta est cui⁹ gtīs desinit in us. ꝓductā ⁊ dtīs in ui diuisas. vt hic visus. hui⁹ visus. huic visui. Quedā ta/men neutra desinūt in u. ⁊ sunt īdeclinabilia in singula ri numero. vt hoc cornu. hui⁹ cornu. huic cornu. Quinta vō est cui⁹ gtīs desinit in ei. diuisas ⁊ dtīs similiť in ei. vt hec res hui⁹ rei. huic rei Predicta possunt ꝯphendi breuiť in hoc versu. ita ꝙ p qualibet sillaba sumat̃ vna declinatō ƀm ordinē. Se. mi. nis. us. ei. gtīs desinit oīs

De p̄ma ⁊ q̄nta declinatōe Questio.

Hinc circa declinationes

p̄dictas aliqua dubia moueam⁹. Quero igiť p̄mo. cur in p̄ma declinatōe vel q̄nta nullū nomen neu tri generis inueniat̃ sicut testat̃ p̄s. in sexto li. Ad hoc di co ꝙ qualitas vocis erat ꝯtraria. qꝛ cū oīa neutra que irregularitatem ƀuant in plurali numero desināt in a. oportuisset ꝙ ntīs singularis ⁊ ntīs pluralis p̄me de/clinatōis habuissent eandē terminatōꝫ in neutro gene/re. quoniā ambo desiuissent ī a. qd̄ ꝯtra rōem fuisset. qꝛ neutꝝ plurale debꝫ a q̄litate vocis sui singularis differ re. nec etiā ntīs pluralis p̄me declinatōis potuisset ī a. desinere. qꝛ ƀm hoc gtīs pluralis nō habuisset a. āte rū Itē dico ꝙ p̄ma declinatō est appropata tantū masculi/no ⁊ femino generi vel ꝯmūi. ⁊ in hoc est p̄ncipalior ali is declinatōibus. sicut masculinū ⁊ femininū p̄ncipalio ra sunt alijs generib⁹. ⁊ hoc patet in gtō singulari p̄me declinatōis q̄ desinit in ae. dyptongū. qꝛ iste due voca/les maris ⁊ femine naturā demōstrant. Nā mares na/scētes p̄mo ꝓferūt a. sꝫ femine. e. qd̄ a p̄mis parētib⁹ tra xerūt. Quoniā a. dat adā genitor e. parit eua parēs. Si obijciat̃ de hoc nomīe pasca. qꝛ inueniť hoc pasca hui⁹ pasce. Dicim⁹ ꝙ abusio est. nec vnq̄ꝫ inuenim⁹ in p̄lali numero p̄me declinatōis. Debet ergo ꝓprie declinari. hoc pasca hui⁹ pascatis Idē dicim⁹ in q̄nta declinatōe qꝛ oportuisset ntīm pluralē desinere in a. qd̄ erat cōtra naturā q̄nte declinatōis. Preterea q̄nta declinatio nō habet nisi vnā terminatōem Unde nec ꝓprie debuit ni si vnū gen⁹ habere ⁊ magis femininū ꝑpter hāc vocalē e. que est signū diuisionis.

De tercia declinatōe Questio.

Veri etiam potest. qua

re nō habem⁹ adiectīm oīs generis in ntō sin/gulari alicui⁹ declinatōis nisi tercie. Itē queriť Quare nullū adiectīm sit q̄rte vel q̄nte declinatōis. Ad hoc di/cimus ꝙ ideo nullū adiectīm pōt esse in ntīs aliaꝝ decli natonū oīs generis. qꝛ nullā formā in eis posses inue/nire sup quā cadat masculinū ⁊ femininū ⁊ neutꝝ diui/sim. qꝛ nec simul ꝯcurrere potuerūt. Et hec eadē est rō q̄re nullū nomē adiectiuū sit q̄rte vel q̄nte declinatōnis Tercia vō aptissima fuit cuilibet generi ꝑpter multitu/dinē terminatōnū quas habꝫ. iōqꝫ cā sue dignitatis me diū locū inter declinatōes possidet Quedā vō mobilia sequunť regulā secūdi modi ꝓnominū. vt vnus. tot⁹. so lus. vllus. alius. vter. alter. qꝛ vel faciūt discretōꝫ. vł ve/niunt ad expositōem discretōis. ⁊ sic habēt cū ꝓnomini bus quādā affinitatē. Unde in gtō sūt omīs ge. ⁊ dtō si/cut ꝓnomīa secūdi mōi Aliqua tamē adiectīa tercie de clinatōis habuerūt mobilitatē triū geneꝝ. vt hic alacer hec alacris. hoc alacre. ne tercia declinatō videreť insuf ficientiā habere. Et magis data fuit masculino hec ter minatō er. ⁊ femino is. ⁊ neutro e. qꝛ in adiectīs mobili bus sepe masculina desinūt ī er. vt miser ⁊ sacer Unde altera terminatō que quondam fuit ꝯmunis ī illis no minib⁹. qꝛ vt dicit p̄s. in. vij. libro. vbi agit de ablatīo ter cie declinatōnis desinēte in i. Olim dicebat̃ hic et hec ce ler vel celeris ⁊ hoc celere. oportuit ꝙ remaneret sub fe mino genere tantū. qꝛ fuit masculino genere spoliata. sꝫ in e. correptā neutꝝ gen⁹ desinit. qꝛ ī is. nullū nomē neu tri generis in ntō casu pōt esse. vt dicit p̄s. Et iō oportuit neutꝝ aliā formā habere. ⁊ magis in e. qꝛ is. correpta di recte nūq̄ꝫ trāsit nisi in e. correptā testāte p̄s. vt fortis for te. Preterea in e. correptā nullū nomē latinū desinit ni si neutri generis. vt mare ⁊ p̄neste. Et sic ptꝫ q̄re mascu linū ī er. ⁊ feīm in is. neutꝝ ī e. desinat Hec āt sūt noīa q̄ faciūt masculinū in er. femininū in is. ⁊ neutꝝ ī e. ƀm gre cismuꝫ. Unde vsus grecismi. Siluester volucer alacer saluber equester Cāpester celeber acer celerqꝫ pedester Hoꝝ his quinqꝫ tenet hic er. hec is. ⁊ hoc e. Hisqꝫ palu ster addes. sociebiť atqꝫ sequester

De q̄nta declinatōne

Onsueuit etiaꝫ multum

dubitari. cur nullū nomē q̄nte declinatōis sit masculini ge. p̄ter dies ⁊ meridies. sꝫ poti⁹ sunt fe. ge. sed hoc determinatū ē supra in capitulo de genere. h.

De p̄ma ⁊ secūda declinatōe Questio.

Veritur etiā quare mo

bilia p̄me ⁊ secūde declinatōis nō sunt oīs ge. ꝯiuncti. nisi in dtīo ⁊ ablatīo plurali. vt albis. Ad hoc dico ꝙ p̄ma declinatō nō potuit habere neutꝝ vt supra dictū est. Secūda vō habēt neutꝝ ī us. vł in um. vt vul gus ⁊ tēplū. neutꝝ vō secūde declinatōnis non occurrit masculino ⁊ feīno simul nisi in dtō ⁊ ablatīo plurali. vt albis. qꝛ in his solis casib⁹ ꝯueniētiā habuerūt prima ⁊ secūda declinatō. ⁊ ita in his solis ꝯiūicant sua genera. ⁊ penitus ad omnitatē reducūt. In vtraqꝫ eni datiu⁹ et

ablatiu⁹ desinunt in is.pducta.vt poetis ꝛ asinis. exce
ptis paucis feīni ge.vt aīa aīabus. Formant̄ etiā silr ab
ablatiuo pducto.vt ab hoc poeta.inde poetis. ꝛ ab hoc
asino.inde asinis.ꝛ ē hoc de rōe.qꝛ sicut ars diuidit ita
colligit.vnd̄ opoꝛtuit ꝙ masculinū ꝛ feminū ꝛ neutꝝ q̄
in nulla alia foꝛma p̄me vel secūde declinatōis sil̄ ꝯcur
rebāt in hac terminatōe is.finalit̄ ꝯuenirēt. q̄ foꝛma ob
hoc fuit ꝯūis pme ꝛ secūde declinatōni.ꝛ magis tracta
fuit a secūda declinatōe ꝑpter hāc vocalē i.q̄ ppꝛie ē se
cūde declinatōis. In illa enī foꝛma ꝯcurrūt masculinū
ꝛ neutꝝ ex pte secūde.ꝛ feīm ex pte p̄me. Ratō aūt talis
omitatis inuit̄ in donato quādo pueris dr̄. Alb⁹ alba
albū ē pꝛie declinatōis ex pte feminī.secunde ex pte ma
sculin ꝛ neutri

De casu nominū.

Asus ut dicit pꝛis.in qui

to li. Est declinatō noīs vel aliaꝝ casualiū di
ctionū q̄ fit maxie in fine. Oꝛdo q̄ʒ naturał ca
sibus datus ē.ipse ntūs quē p̄mū natura ptulit.ipe p̄
mū sibi locū defendit. Unde v̄bis q̄ʒ itransitiue iste qua
si egregi⁹ adhereʒ.gtūs secundū locū sibi defendit.hic q̄ʒ
naturale vinculū generis possidet.ꝛ nascit̄ a ntō.gene
rat aūt oēs obliquos casus sequentes. Dtūs.q magis
amicis ꝯuenit.terciū locū tenet.eo ꝙ vel eandē habet
vocē cū gtō.vel vni⁹ abiectōe vel mutatōe lrē ab eo fit.
Qui v̄o mag ad inimicos ptinet.i.accusatiu⁹: q̄rtū.i.ex
tremū locū quē apud grecos obtinuit. Vtūs quippe ipꝑ
fectioꝛ ceteris esse videt̄.nisi enī secūde psone ꝯiūgi nō
pōt.cū supioꝛes quattuoꝛ oēs psonas possūt ꝯplecti fi
gurate adiūcti pnominib⁹.vt ego p̄s.scribo.tu p̄scian⁹
vel p̄sciane scribis.ille p̄scian⁹ scribit ꝛc. Similit ablati
uus trib⁹ adiungit̄ psonis.vt a me p̄sciano accipis.a te
p̄sciano accipio.ab illo p̄sciano accipit. Nō eget autē
noīa pnominib⁹.quāuis oēs arceāt psonas.si cū vo
catis aut cū substantiis v̄bis ꝯiungāt.vt virgili⁹ nomi
noꝛ vel sū.virgili⁹ noīaris vel es. virgili⁹ noīatur vel ē.
Igit̄ ablatiu⁹ ppꝛius ē romanoꝝ. Nunc de p̄dictoꝝ ca
suū formatōne videamus.

De formatōe casuū pꝛie declinatōis.

Rima declinatio ut uult

p̄s.in.vij.li.a.habʒ termiatōes i ntō tres.a.as.
es.ꝛ habet duas lrās termiales.sc.a.ꝛ s. In a.tam lati
noꝝ q̄ʒ grecoꝝ.taʒ masculinoꝝ q̄ʒ feminoꝝ ꝛ ꝯmuniū.
In as v̄o ꝛ in es.grecoꝝ tantū ꝛ masculinoꝝ.vt hic scri
ba poeta.hui⁹ poete.huic poete. hec roma musa.hic ꝛ
hec aduena.hic eneas hui⁹ enee.hic anchises hui⁹ an
chise. Cui⁹ gtūs ꝛ dtūs in ae.dyptōgū desinūt ꝛ pes ha
bent sillabas ntō.vt hic poeta.hui⁹ poetae.huic poete.
hic eneas hui⁹ enee.hic anchises huius anchise huic an
chise. Et in.vj.li.in pncipio dicit p̄s. In a.desinētia pme
noīa declinatōis siue latina siue greca. masculina ꝛ fe
minina vel ꝯīa addita e.in ae.dyptongū faciūt geniti
uū.vt hic scriba h⁹ scribe.hec musa hui⁹ muse.hic ꝛ hec
aduena hui⁹ aduene. Inueniunt̄ tamē quedā ex ꝯīb⁹
etiā neutro generi adiūcta.sʒ figurate p allothecā.vt ad
uena mancipiū. Valeri⁹ aūt maxim⁹ in scdo memora
hiū ponit Alienigena studia qd̄ pꝛia declinatō nō habʒ.
Nullū enī neutꝝ nec pꝛie nec qnte declinatōis pōt inue
niri.nec idē esse singularis ntūs neutri ge.in a.desinēs.
ꝛ ntūs pluralis. Sʒ antiq̄ssimi hoc alienigenū.ꝛ plura
liter hec alienigena ꝛ etiā hic alienigen⁹ dicebāt.ex quo
pōt hoc eē vt plurale. Necnō cetera similit a genere cō
posita pferebāt.vt capꝛigen⁹ terrigen⁹ taurigenus. Et
subdit post pauca p̄s.dicēs Eiusdē.i.pꝛie declinatōis fe
mininoꝝ genitiuū etiā in as.moꝛe greco solebāt antiq̄s
simi teriare. Unde adhuc paterfamilias ꝛ materfami
lias p familie solemus dicere.ꝛ frequēs hec habʒ vsus
Dicit̄ tamē ꝛ paterfamilie ꝛ patresfamilie ꝛ familiarū
ꝛ familijs. Que v̄o desinūt in as.ꝛ in es.mutāt as.v̄l es
in ae.dyptongū ꝛ faciūt genitiuū. vt hic andreas. hui⁹
andree. hic anchises hui⁹ anchisae. Inueniūtur etiā ter
miatōes in pꝛia declinatōne in am.ꝛ in e. f̄m grecos.vt
adā q̄ versa in e.facit genitiuū hui⁹ adae.ꝛ silr datiuuʒ
qꝛ dtūs ē similis gtō. Et oēs alios casus habet similes
ipi recto. Que v̄o desinūt in e.addita s.faciūt genitiuū
vt hic libie libies.ꝛ accusatiuū ī em.vel ī en.alios v̄o casus
habʒ pares recto. Und̄ qꝛ he due foꝛme nō sunt latine ī
oī casu vltia acuit̄. Itē dicit p̄s.in.vj.libꝛo.h. In e.pducta
greca sunt femina.ꝛ vel grece declinant̄. vt libie libies.
vel mutata e.in a.in ntō.et accepta e.faciūt in ae. dyptō
gū genitiuū.vt helena helenae.libia libiae. Accusatiu⁹
ae.dyptongū gti siue dtī mutat in am.vt poete hūc poe
tā. Frequēti⁹ tamē inuenim⁹ ī grecis nominib⁹ in as.et
es.teriantib⁹ accusatiuū grecū pferꝛe autoꝛes.vt hūc ene
an.et hūc anchisen p n. Rōe tamē declinatōis rō exigit
hūc encam et hūc anchisem dicere p m. Uocatiu⁹ casus
pꝛie declinatōis in a.coꝛreptā effert̄.vt poeta. nisi sit gre
cū.ꝛ apud grecos pducēs a. fuet eandē etiā apud nos
pductā.vt enea. Est tamē quādo in es.pductā termian
tiū grecoꝝ vtūs in e.longā exigit f̄m grecos vel ꝯiūct̄r.
vel poetice.vt achate āchise. Ablatiu⁹ hui⁹ declinatōis
in a.pductā desinit.vt ab hoc poeta. Est aūt quādo hūc
q̄ʒ poete.e.pducta teriat in grecis nominib⁹ q̄ datiuuʒ
grecū in ei finiūt.vt virgili⁹ in pꝛio eneydos. Uno gra
ditur comitatus achate p achatei.

De pꝛia declinatōe formatōes. casuū pluraliu

n. Ominatiu⁹ et uocatiuus

pluralis pꝛie declinatōis similis est gtō et dtō
singulari.nā p ae.dyptongū pferūt̄.vt hi et o poete. Ge
nitiu⁹ pluralis eiusdē declinatōnis fit addita ablatiuo
singulari rū sillaba.vt ab hoc poeta.hoꝝ poetaꝝ. Pꝛo
ducit enī a.tā in ablatiuo singulari q̄ʒ in gtō plurali. Et
notādū ꝙ oēs casus tā singularis q̄ʒ pluralis nūeri pa
res habēt nūero sillabas in hac declinatōe.excepto gtō
plurali.hic enī abūdat vna sillaba. Est aūt quādo hunc
q̄ʒ p ꝯcisionē pferūt.et maxie in ꝯpositis et in patrono
micis.vt grauigenū p grauigenaꝝ.capꝛigenū p capꝛige
naꝝ.et oīgenū p omnigenaꝝ.et celicolū p celicolarū. et
triniūdinū p triniūdinaꝝ. eneadum p eneadaꝝ. darda
nidū pꝛo dardanidaꝝ. Dtūs et ablatiu⁹ supꝛadicte de
clinatōis mutāt a.extremā ablatiui singularis ī is.pꝛo
ductā.vt ab hoc poeta his et ab his poetis. Inueniunt̄
tamē quedā pauca femī ge.q̄ ex masculinis trāsfigurāt̄
nō habētibus neutra q̄ et animaliū sūt demonstratiua
naturalit̄ diuisum gen⁹ habēti.i.q̄ differētie cā ablatio
singularibus.assumēta faciūt datiuū ꝛ ablatiuū plu
ralē.qd̄ nulla alia facit declinatō in bus terminans su
pꝛadictos casus vt a.longā in eis penultimā habeat.vt
his natab⁹.filiabus.deabus.eq̄bus.mulab⁹ asinabus.
Marc⁹ catho ī oꝛiginib⁹. Dotes inq̄t filiab⁹ suis non
dāt.ꝛ filijs tamē in eodē genere dictū est. Enni⁹ ī endꝛo
meda. Filijs ppter te obiecta sū innocēs nerei. Itē inue
nit̄ natis p natab⁹ ꝛ asinis p asinab⁹.in pꝛio reg̃. Eab⁹
etiā p eis differētie cā in femino enni⁹ ptulit in q̄rto an
naliū. Multa tamē alia teste p̄s.ꝯtra regulā viciose. et
in his ꝛ in alijs casib⁹ vetustissimi ptulisse inueniūtur
in q̄bus nō sunt imitādi. Ambe etiā ꝛ due.quāuis nul
la sit differētie cā cogēte similē habēt dtīm ꝛ ablatiuuʒ
ambab⁹ duab⁹.quāq̄ʒ gtīm ambaꝝ duaꝝ faciūt. De su
pꝛadictis nota v̄sus. A.veniēs ex us.sine neutro trāsit
in abus. Hec aīatoꝝ sunt discernētia sexū. Actūs quo
q̄ʒ pluralis fit addita s.ablatio singulari.pducit̄ enī.vt
hos poetas. De patronomicoꝝ āt pꝛie declinatōis foꝛ
matōne supꝛa dictum est.

De formatōne casuū secūde declinatōis.

Ecunda declinatio ha

bet tres lrās termiales.sc.r.s.m. Termiatōes
v̄o habet sex.sc.er.ir.ur.us.eus.um. In er. masculinoꝝ
tā latinoꝝ q̄ʒ grecoꝝ.vt caper pri.hiber hiberi.qd̄ p apo
copā extreme sillabe platū solū in hac declinatōe pdu
cit er.ꝛ ab eo ꝯpositū. vt celtiber celtiberi. Celte enī dicū
tur galli.ꝛ hiberi hispani.inde dicunt̄ celtiberi mixti ex
vtraq̄ʒ gēte populi. Unde lucan⁹. Et celte miscētes no
men hyberis. Dicit̄ tamē hiber hiberi p hyspanis.a hy
ber hyberis quādo de illa gēte loq̄mur q̄ est iuxta arme
nios.ꝛ hiber⁹ ri.fluui⁹. Unde lucan⁹ ī q̄rto. Qui p̄stat
terris aufert tibi nomē hiber⁹. In ir.etiā ꝛ in ur.tantuʒ
latinoꝝ ꝛ masculinoꝝ.vt vir viri.satur saturi. In us.la
tinoꝝ ꝛ grecoꝝ ꝛ masculinoꝝ ꝛ feīnoꝝ neutro nunq̄ʒ.vt
hic homer⁹ ri.hec cip̄ssus hui⁹ cip̄ssi.hoc vulg⁹ huius
vulgi. Dicit̄ tamē hoc vulg⁹. ꝛ hoc pelag⁹ hui⁹ pelagi.
In eus.grecoꝝ tātū masculinoꝝ.vt hic oꝛphe⁹ hui⁹ oꝛ
phei. In um.neutroꝝ.tā latinoꝝ q̄ʒ grecoꝝ.ꝛ figuratiue
feminoꝝ apud amicos.vt hoc regnū hui⁹ regni.hoc pe
liū pelij.hec glicerū hui⁹ glicerij.hec sophꝛoniū. huius
sophꝛonij

De gtō secūde declinatōis.

Enitiu⁹ secunde declina

tionis in oī noīe i.lōga terminat̄. Sʒ in q̄bus
dā pares habet sillabas ntō.ꝛ in q̄busdā vna
sillaba abūdat. In ir.ꝛ in ur.ꝛ ī eus.desinētia semp vna
sillaba vincūt in gtō.q̄ et penul.breuē habēt.vt triuir tri
uiri.satur ri.nisi poetica pductō fiat in grecis.vt thydi
In us v̄o ꝛ in um.pes habēt sillabas.vt virgili⁹ virgili
pmus pmi.tēplū tēpli. Frequēter tamē inuenim⁹ vete
res in huiuscemodi gtīs i.gemiantib⁹ i.subtrahere alte
rā ex his. Virgili⁹ in pꝛio eneyd. Hic tamē ille vrbē pa
taui sedesq̄ʒ locauit.pataui dicit p patauij. Idē in buc.
Nec spes libertatis erat nec cura peculi p peculij. Iteʒ
inuenit̄ tuguri pꝛo tugurij.oti pꝛo otij. anthoni pꝛo an
thonij.hoc aūt faciūt metri cā.nūq̄ʒ enī mioꝛes vult ha
bere sillabas gtūs ntō. In er.igit̄ tantū desinētia ancipi
tē habēt regulā gti.in alijs enī abūdat.vt lucifer luciferi
armiger geri. pꝛosper pꝛosperi.in alijs nō abūdat.sʒ pa
res habet sillabas.vt menāder menādꝛi.sacer sacri. ma
gister magistri

De dtō ꝛ ablatio scdē declinatōis.

Atiuus et ablatiuus sin

gulares secūde declinatōis fit a gtō mutatōne
extreme i.in o.pꝛoductā.vt hui⁹ luciferi.huic ꝛ
ab hoc lucifero Est tamē quādo etiā dtō greco in nomi
nib⁹ in eus.faciētibus ntīm vti solebāt antiq̄. Virg̃. in
buc. Oꝛphi caliopia lino foꝛmosus apollo. Et opoꝛtet
scire in hac declinatōe ꝙ oēs obliq̄ casus tā singulares
q̄ʒ plurales eundē nūeꝝ sillabaꝝ hūat quā gtūs singula
ris absq̄ʒ gtō plurali.qꝛ vna sillaba vult supare nisi per
ꝯcisionē pꝛoferat̄.vt deū pꝛo deoꝝ.duū pꝛo duoꝝ. Un
de dij ꝛ dijs cū p monosillabis ponūt̄ p sineresim sūt ac
cipiēda e.et i.in vnā sillabā. veteres enī i.finalē q̄ est lon
ga p ei.dyptongū scribebāt. Longas aūt vocales vetu
stissimi etiā gemiare solebāt. Que v̄o f̄m analogiā pꝛo
ferunt̄.i.dei ꝛ deis dissillaba sūt. Luca.in.ij. O vtinā ce
liq̄ʒ dies herebiq̄ʒ liberet. Idē accidit in pꝛonoīe ei ꝛ eis
ij.ꝛ ijs. Ex q̄bus illud apparet ꝙ vetustissimi vt supꝛa di
ximus pꝛo vna lōga vocali solebāt duas breues scribe
re Ecce eī vestigiū antiq̄tatis in his adhuc hūat. cū due
ij.pꝛo vna lōga ponātur tā in supꝛadicti noīs q̄ʒ pꝛono
minis triuis casib⁹.vt hi dij his dijs ꝛ ab his dijs.ij. ijs
ꝛ ab ijs. Nā si dicas dei deis a deis.ei eis ab eis dissilla
ba sunt sicut ostendim⁹ Puto aūt ꝙ in his q̄ʒ differen
tie cā hūata est geminatō.i.ne si di ꝛ dis.ꝛ i.et is. dicam⁹
dubitatō fiat significatōis. Nā di et dis ꝑpositōes sunt
ꝛ i.et is.sunt v̄ba itaq̄ʒ in ꝯpositōe idē ꝛ isdē p vnā i.scri
psisse.qꝛ nulla ꝯfusio sit sigfica tōis inueniunt̄ p eidēʒ et
eisdē

De accusatio secūde declinatōis

Ccusatiu⁹ quoq̄ʒ a geni

tiuo fit mutatōe i.in um.vt hui⁹ pami hūc pa
mū.thydei thydeū In huiuscemodi tamē noī
bus.i.in eus.desinētibus greco magis actō vtunt̄ auto
res Virg̃.in.viij.eney. Et amicū chꝛetea musis chꝛetea
musaꝝ comitē.iuenit̄ tamē ī vsu etiā in um. accusatiu⁹
huiuscemodi nominū. Cicero de natura deoꝝ in these
um ypolitū Et scias ꝙ omēs obliq̄ casus sequūtur ge
nitiuū.vtūs tamē seq̄tur ntīm suū

De vtō secūde declinatōis

Ocatiu⁹ secūde declina

tōnis quādo in r.vel in m.finit̄ ntūs silis est ei
vt hic lucifer o lucifer.hoc templū o tēplū Virg̃. tamen
pauloante timbꝛe ntīm pꝛotulit.mox vtīm timbꝛe posu
it in x. daucia laride timberq̄ʒ simillima pꝛoles Nā tibi
timbꝛe caput euādꝛus abstulit ensis. Sʒ nō est hic vtūs
a ntō in er.desinēte sʒ in us.accipiēdus.hic timbꝛ⁹ o tim
bꝛe Solent enim poete huiuscemodi nomina sepe tam
in er.q̄ʒ in us.pꝛoferre.teucer teucr⁹ euāder euādꝛ⁹ Vir
gili⁹ in.x. Pallas euāder in ipis omnia sūt oculis. Idē
in.ix. Tūc rex euādꝛus romane ꝯditoꝛ arcis. Notandū
tamē ꝙ plaut⁹ a puer ntō.vtō puere dixit in mercatone
Egomet memoꝛ tu puere abi hinc int⁹ oti⁹. Idē in gur
gulione Cedo puere sinū qd̄ factur⁹ iā es. Iā scies ꝙ q̄
busdā a ntō puer⁹ recti⁹ esse videt̄. Si v̄o in eus desinit

ntūs magis grecū fuamus vtūm. Horaci⁹ in pmo smo
nū. Pentheu rector thebaꝝ. Probo tamē ⁊ alijs arti/
um scriptorib⁹. ⁊ o penthee posse dici fm latinā analo/
giā placet. qđ i vsu non inueni. In us. vo terminantia si
sint ppria i. ante us habētia. abiecta us faciūt vtm in i
vt hic vgilius o virgili. Hec tamē eandē in e. pferebāt
antiqssimi o virgilie o mercuriē dicētes Iuniores autē
breuitate gaudētes p absciscionē extreme lrē ptulerūt p
virgilie vgili. p mercurie mercuri. Hora. in pmo carmi
nū. Mercuri facūde nepos athlātis. Unde accētus p/
fecti vti in his fuat. Si enī in his nō esset abscisio debu
erūt in hui⁹ cemōi vtis. i. q i i. desinūt pnl. corripe. ⁊ an
tepenul. acuere. vt vgili mercuri marturi qđ minime licet
nā penul. acuim⁹. In abscisionibus enī si ea vocalis in
qua est accētus integra manet. fuat ⁊ accentū integrū
vt audiuit audit. nostras nostrans. illucce illic De pom
pei ⁊ vultei ⁊ gai ⁊ silibus vtis q i. loco ɔsonātis āte us
habent in ntō. dubitat. vtꝝ i. extrema p vocali an p cō/
sonāte sit accipiēda. Dico q p ɔsonāte sit accipiēda q̃/
modo in alijs casib⁹. qđ magis more antiq rōnabilius
esse videt. Nā solebāt illi nō solū in pncipio sꝫ etiā in fi/
ne sillabe ponere i. loco ɔsonātis. idqꝫ in vetustissimis
inuenies scripturis quotiēs inter duas vocales ponit
i. vt eius pōpeius vultei⁹ gaius. qđ etiā oēs q de lrā cu/
riosius scripserūt affirmāt. necnō etiā metra ostendūt.
qđ dicim⁹. ⁊ regule ipi⁹ rō in supradito vtō. Omis enī
vtūs in i. desinēs vna sillaba minor esse debet ntō. vt sa
lustius salusti. Ergo si pōpeius ⁊ vultei⁹ trissillaba sūt
in ntō. ⁊ necessario in vtō dissillaba esse debēt. qđ nō po
test fieri nisi i. loco ɔsonātis accipiat Unde illud qꝫ pos
sumus scire q bene quādoqꝫ cui p monosillabo accipi
unt metrici ⁊ huic. Dis enī gtūs in ius desinēs vna sil/
laba vult supare suū dtūm. vt ille illi⁹ illi. alter alteri⁹ al
teri. Alius qꝫ p duas ij. debuit esse gtūs cā dti qui ē alij
Sꝫ vel hiat⁹ cā vel q2 inter duas vocales i. vocalis esse
nō poterat vnū tantū i. habuit. Dtūs aūt loco ɔsonan
tis eā accipi phibebat. qnīā ipe duplicat vocalē. ⁊ credo
differētie cā ne ali vbū infinitū esse puteret. Uetustissi/
mi tamē similē gtūm ntō posuisse inueniunt. sꝫ accentu
differt. quippe circūflectit in gtō penul. Cecili⁹ in quito.
Nulli⁹ alius rei nisi amicicie eoꝝ cā. Ei quoqꝫ cū ratō/
nabilit monosillabū esse deberet cūꝫ gtūs ei⁹ sit dissilla/
bus p dieresim a poetis pferre inuenit differētie cā. ne
si monosillabū sit interiectō esse puteī. Unde virg. in. ij
eney. Ey michi qlis erat qntū mutat⁹ ab illo. sꝫ hectore
q aūt pōpei ⁊ vultei ⁊ gai ⁊ silia i. finalē ⁊ ante eā voca/
lem p vna sillaba habēt. vsus qꝫ ɔfirmat. Horati⁹ in p
mo epistolaꝝ. Dix⁹ ait vultei nimis attētusqꝫ videris.
vultei dissillabū accipit fm analogiā. Alia vo noia in
ius desinētia masculina seu femina cōuersa us in e. faci/
unt vtūm. vt hic pam⁹. o pame. hic pius o pie. Excipitur
vnū qđ tā in e. qꝫ in i. facit vtūm. quāuis sit appellatiuū
o filie. o fili. Est tamē quādo ntō qꝫ in us. termināte pro
vtō. siue metri siue euphonie cā vtuntur. Uirg. in. viij.
Corniger hespidū fluui⁹ regnator aquaꝝ. Lucan⁹ in. ij
Degener o ppulus vix secula lōga decoꝝ. Sic meruisse
viris. Quotidie etiā ecclesia cantat. Sanctus sanctus
sanctus domin⁹ deus sabaoth p sancte ⁊ dee ⁊ domie.

Itē agnus dei p agne

De ntō ⁊ vtō plurali.

Ominatiu⁹ et uocatiuus

pluralis secūde declinatōis tā mas. qꝫ fe. ge. in
i. finit ⁊ est silis gtō singulari. vt hui⁹ docti. hi
⁊ o docti. In neutris vo extremā i. gti singularis mutā/
tes in a. breuē facim⁹ ntūm ⁊ accusatiuū ⁊ vtūm plura
lē. vt hui⁹ tēpli. hec ⁊ o tēpla. hui⁹ muni. hec ⁊ o munia.
⁊ sic de alijs. Alij vo casus plurales i trib⁹ generib⁹ cō
munē possident regulā

De gtō plurali.

T Genitiuus quidē plu

ralis fit in oī genere silit ab ablatio singula
ri assumēte rū. vt ab hoc viro. hoꝝ viroꝝ. ab
hac platano haꝝ platanoꝝ. ⁊ ab hoc tēplo. hoꝝ tēploꝝ
Inueniunt tamē p ɔscisionē medie sillabe masculinoꝝ
pleriqꝫ nominū q neutra nō habēt huc casū pferentes
maxie poete. Est aūt etiā apud veteres psam scribētes
idē iuenire sꝫ raro Uirg. in pmo eney. It celo clamor vi
rum stridorqꝫ rudentū. viꝝ p viroꝝ dixit. Inuenit etiā
medumiū p medumioꝝ. deū p deoꝝ. diuū p diuoꝝ.
duū p duoꝝ numū p numoꝝ. libeꝝ p liberoꝝ. iugerū
p iugeroꝝ. Dicit tamē hic ⁊ hec iuger iugeris. Unō iu
uenalis in tercō. Iugerib⁹ paucis lūbos donare clientis
Qđ etiā in pnominib⁹ qꝫ fecerūt antiq. meū p meoꝝ. tu
um p tuoꝝ. nostrū pro nostroꝝ dicētes

De datio ⁊ ablatio plurali

Atiuus et ablatiuus plu

rales secūde declinatōis fiūt similit ab ablatio
singulari mutatōe o. finalis i is longā. vt a viro. his et
ab his viris. Inueniunt tamē pauca inequalē habētia
declinatōem. vt vas i singulari numero tercie declinati
onis. hoc vas hui⁹ vasis In plurali vo secūde. hec vasa
hoꝝ vasoꝝ. his ⁊ ab his vasis. Festoꝝ etiā nomia dieꝝ
in a desinētia semp pluralia gtūm qđē tā fm formā secū
de declinatōis. qꝫ tercie pferūt. Dtūm vo ⁊ abltūm fm
terciā declinatōē. vt hec vulcanalia. hoꝝ vulcanalioꝝ.
vel vulcanaliū. his ⁊ ab his vulcanalib⁹. Similiter sa
turnalia. floralia. cōpitalia. qnquatria Sūt tamē qdā
noia quoꝝ aliq casus in vsu deficiūt. qs qmuis fm ana
logiā possum⁹ proferre tamē q2 apud autores nō inue
nimus recusandos puto. vt hui⁹ tabi. ab hoc tabo. Ce
teri vo casus i vsu nō facile iueniunt. Maria. era. vina
mella. ordea. gtōs ⁊ dtōs plurales i vsu raro habēt. nisi
apud vetustissimos apud qs multa pter ea deficiētia i
uenies. Oportet igit scire qđē anologie rōem. vsum ta
men autoꝝ magis emulari. Duo pterea ⁊ ambo gtōs
qđē et accusatios fm hāc declinatōem pferunt duoꝝ. ⁊
amboꝝ. duos ⁊ ambos. quāuis i neutro genere differē
tie causa duū soleat dici p duoꝝ. Dtūs vo ⁊ ablatiu⁹ i
bus. terminant in omi ge. duob⁹. duab⁹ duob⁹. ambo
bus ambab⁹ ambob⁹

De actō plurali.

Acusatiu⁹ pluralis secū/

de declinatōis mas. ⁊ fe. ge. fit ab ablatio singu
lari addita s. vt a docto. hos doctos. A plata
no has platanos. Neutra enī semp actūm similē habēt
nominatiuo ⁊ vocatiuo.

C. sed de gñibus nōis

De desinētib⁹ in us secūde declinatōis

Ota hic q nomia secun

de declinatōis desinētia in us. sunt mas. ge. vt
domin⁹. pter noia ppria ciuitatū. vel insulaꝝ. vt dama/
scus ⁊ pōtus. ⁊ pter nomia puinciaꝝ. vt egipt⁹. ⁊ preter
nomia arboꝝ vel herbaꝝ vt querc⁹ ⁊ ysop⁹. etiā metho-
dus ⁊ abyssus q omia sūt fe. ge. De nominib⁹ arboꝝ ex
cipiunt dum⁹ ⁊ rubus. q sunt nomia mas. ge. Philoso/
phus ⁊ philocalus sūt ɔīs ge. Pelag⁹ ⁊ vulg⁹ apud
modernos in singulari nūero sunt neutri ge. in plurali
vo mas. ge. Inuenit etiā hic pelag⁹ ⁊ hic vulgus in mas.
ge. Pus ⁊ virus sunt neutri ge. ⁊ indeclinabilia. Pa/
radisus ⁊ infern⁹ sunt mas. ge. licet qdā dixerūt q fe. Et
pter illa q ɔtinent in his vsibus maystralib⁹ Artus dy
ptongus nard⁹ custusqꝫ phasel⁹. Aliu⁹ cristallus sino/
dus. balanus quoqꝫ vānus. Carbasus atqꝫ colus abis
sus bum⁹ qꝫ botrus. His berem⁹ bissus iungat et ipsa
papirus. q sunt fe. ge.

In us tercie declinatōis

Ostquā fecimus mentio

nem de genere nominū secūde declinatōis de/
sinentiū in us nūc etiā dicam⁹ de genere nomi
nū desinentiū in us tercie ⁊ qrte declinatōis. Scias er
go q nomia tercie declinatōis desinētia in us. sunt neu
tri ge. vt corpus oris. ⁊ pect⁹ oris. pter mus ⁊ lep⁹. q sūt
mas. ge. Uel dic q lepus est pmiscui ge. sub articulo ma
sculino. Et pter grus sus ⁊ ligus q sunt ɔīs ge. Uetus
⁊ interc⁹ sunt oīs ge. ⁊ pter dyptōgata. vt fraus ⁊ laus.
⁊ poucētia penul. crescētis gti. vt vtus tutis ⁊ tell⁹ uris
pter venus veneris. ⁊ pec⁹ pecudis q sunt fe. ge. sꝫ pec⁹
pecoris est neutri ge. Nomia vo qrte declinatōis i us.
desinētia sunt mas. ge. vt visus audit⁹. pter noia arboꝝ
vt querc⁹ ⁊ laur⁹ q sunt fe. ge. Et pter illa q ɔtinent i his
vsibus. Portic⁹ atqꝫ trib⁹ nurus man⁹ aut an⁹ ydus
Sic acus atqꝫ dom⁹ pen⁹ spec⁹ excipe socr⁹. q sūt fe. ge.
Specus tamē ⁊ pen⁹ sunt aliquādo masculini generis
in eadē declinatōe

In er

N er. sunt masculini generis.

vt pater ⁊ magister. pter mulier mater ⁊ linter q sūt fe. ge
neris. Et pter iter spinter ruder iuger vesp p tpe. ⁊ can/
cer p morbo fm veteres. ⁊ pter habētia u. ɔsonantē vel
h. ante er. vt ver ris ⁊ tuber tuberis nisi sint adiectia. vt
saluber. ⁊ pter nomia fetuū terre. vt piper ⁊ papauer. q
sunt neutri ge. De habētibus u. ɔsonantē vel h. ante er
Excipiunt ista puluer ⁊ imber cū suis ɔpositis. vt septē
ber october q sunt mas. ge. De nominib⁹ fetuū terre ex
cipiūt ista. acer nomē arboris qđ est fe. ge. cucumer ole/
aster ⁊ apiaster sunt mas. ge. Degener et paup sūt ɔīs
ge. declinatōe. sꝫ ɔstructōe sunt oīs ge. Uber vo qñādo
stat pro abundātia est omis ge. ɔstructōne. sꝫ ɔmūis de
clinatōe. quādo aūt est p mamilla est neu. ge.

In ir.

N ir. sunt mas. ge. vt vir et leuir. Preter ir pir et gadir.
q sunt neutri ge. Martir est ɔīs ge.

In ur

N ur. sunt neutri ge. ut mur/

mur et guttur. Sꝫ murmur ris. fuit olim mas. ge. Unō
in euāgelio iohānis. Mult⁹ murmur erat in pplo. pter
ppria nomia viroꝝ. vel deoꝝ. vel gētilia. seu auiū appel
latiua et habētia x. vel. f. vel. t. ante ur. vt auxur nomē io
uis astur vultur turtur et furfur. q sunt mas. ge. Et pter
vbalia q hominib⁹ imponi possunt. vt fur ⁊ augur. que
sunt ɔīs ge. Satur vo est mas. ge.

In eus.

N eus dyptongū desinētia. et maxime secunde declina
tionis sunt greca et masculini generis. vt orpheus or/
phei.

In um

N um. sunt neutri generis. ut

templū scamnū. Preter cōposita ab obliqs. vt paterfa
miliaꝝ et magistermilitū. q dinoscunt ex suis principijs
Centū vo est omis ge. numeri pluralis et indeclinabile
Et pter ppria noia viroꝝ. vt omnebonū q sunt masculi
ni generis. Et pter ppria nomia mulieꝝ. vt dorcium et
philoxiū que sunt feminini ge.

De tercia declinatōe

Ercia declinatio habet

decē lrās terminales. scꝫ. a. e. o. l. n. r. s. x. c. t. A
vt poema. E vt sedile. O vt virgo L vt mel N. vt carmē
R. vt pater S. vt ciuitas X. vt felix. C. vt lac T. vt caput.
Terminatōes vo habꝫ nti septuaginta et octo. vel circa
hoc. Desinūt enī nomia tercie declinatōnis in a. corre/
ptā. vt hoc poema poematis In e. correptā vt hoc mo/
nile In o. correptā vt vgo ginis. dido didonis In al. cor
reptā. vt hic sal hoc tribunal In el. corr. neu. vt hoc mel.
hui⁹ mellis In el. poductā barbara. vt hic daniel. In il.
correptā. vt hic pugil. In ol. poductā vt hic sol. In ul. cor/
reptā vt hic et hec exul In an. poductaꝫ vt hic pean pea/
nis. In en. correptam. vt hoc flamen huius flaminis.
In en. productā vt hic siren sirenis In in. poductam. vt
hic delphin delphinis In on. productā greca masculina
vel femina vt hic mēnon nonis. hec sindon hui⁹ sindo/
nis In ar correptā vt hoc calcar ris In ar poductā vt hic
nar naris In er correptā vt hoc tuber hui⁹ tuberis In
er productā vt hic ver hui⁹ veris In ir correptā vnum
neutꝝ hoc gaddir hui⁹ gaddiris Quidā addūt hic ab/
badir hui⁹ abbadiris. lapis est quē p ioue deuorauit sa
turnus sꝫ in vsu nō iuenis In or poductā vt hic et hec au
tor hui⁹ autoris In ur correptā vt hic et hec augur au/
guris In ur productā vnū inuenit ɔmūe duū generum
vt hic et hec fur hui⁹ furis In as correptā vt hic et hec
archas hui⁹ archadis Gentile in as productam vt hic
athlas hui⁹ athlātis In es correptā vt hic et hec et hoc
teres teretis In es productā vt hic verres verris In is
correptā vt hic paris gtō hui⁹ paridis vel paris vel pa
ridos Dtō huic pari vel paridi Actō hūc parim pari/
dem vel parida Utō o paris Ablatio ab hoc pari pari
de vel parida In is productā vt hic et hec dis appellati
um hui⁹ ditis In os correptā vnū latinū neutꝝ hoc os
hui⁹ ossis. q2 etiā hoc ossum antiqssimi protulerūt. In
os productā. vt hic heros herois In us correptā vt hic
lepus leporis. hic et hec ligus liguris In us productaꝫ
vt hic et hec sus hui⁹ suis In is greca hec hermis hui⁹
herminis In aes latinū vnū masculinū. vt praes huius
praedis. et vnū neutꝝ hoc aes hui⁹ eris In aus latina
duo feminina hec laus hui⁹ laudis. hec fraus fraudis
In ans latina vt hic quadrans qdrantis. hec glans glā

dis In ens latina vt hic et hec et hoc parēs parētis In
ons latina vt hic ⁊ hec ⁊ hoc insons tis. In uns latina
masculina. hic aruns hui⁹ arūtis In yns vnū grecū in
uenit femininū. hec tyrins hui⁹ tyrintis In ars latina.
vt hec ars hui⁹ artis In ers latina ōis ge. vt hic ⁊ hec ⁊
hoc iners inertis In ors latina. vt hic mauors hui⁹ ma
uortis. hic ⁊ hec ⁊ hoc ꝯcors cōcordis. In urs latia cō/
munia triū generū. vt hic ⁊ hec ⁊ hoc tiburs hui⁹ tibur/
tis gētile. In uls vnū latinū femininū. hec puls h⁹ pul/
tis In ems vnū latinū femininū. hec hyems hui⁹ hye/
mis In abs vt hic arabs hui⁹ arabis. hec trabs h⁹ tra/
bis Uetustissimi etiā trabes ꝓferebāt ꝑ trabs In ebs.
corrcp. latina omis ge. vt hic ⁊ hec ⁊ hoc celebs bis. In
ebs ꝓdu. vnū femininū latinū. hec plebs h⁹ plebis Di
cit tamē ⁊ hec plebes hui⁹ plebei Lucan⁹ in tercio Ne
scit plebes ieiunia timere In obs femina latia hec scobs
hui⁹ scobis In ibs vnū latinū masculinū. hic calibs h⁹
calibis In vrbs vnū femininū. hec vrbs hui⁹ vrbis. In
aps vnū femininū. hec daps hui⁹ dapis Sꝫ ntūs ī vsu
frequēti nō est In eps vnū latinū masculinū ⁊ q̄dā om
nis ge. hic māceps hui⁹ mancipis. ⁊ hic ⁊ hec ⁊ hoc pri/
ceps hui⁹ pricipis. Adeps vel adipes in vtroqꝫ genere
inuenit In ops vnū latinū inuenit femininū Unō hec
ops hui⁹ opis. nomē matris deoꝝ vel copia. cui⁹ quo/
qꝫ ntūs in vsu frequēti nō est. sꝫ illi⁹ qd̄ ex eo ꝯponit cō
mune omis ge. vt hic ⁊ hec ⁊ hoc inops pis. Uetustissi
mi tamē hic ⁊ hec ⁊ hoc ops ⁊ cops ꝓ opulētus ⁊ copio
sus ꝓferebāt In ips greca. vt cinips cinipis. In irps la/
tinū vnū. vt hic ⁊ hec stirps hui⁹ stirpis In alx vnū fe
mininū. vt hec falx hui⁹ falcis In ax. corr. latina ⁊ greca
vt fax facis. hic abax abacis. qd̄ tamē ⁊ hic abac⁹ h⁹ aba
ci frequēter inuenit In ax ꝓductā vt hic phеax h⁹ phea
cis In ex correptā vt hic lelex hui⁹ lelegis. ⁊ hic ilex cis.
In ex ꝓductā latina masculina vel femina vel ꝯmunia
triū generū. vt hic rex hui⁹ regis. hec lex hui⁹ legis. hic ⁊
hec et hoc exlex gis In ix correptā latina masculina ⁊ fe
minina. hic calix hui⁹ calicis. hec pix hui⁹ picis. hec nix
hui⁹ niuis. In ix ꝓductā greca ⁊ latina masculina etiā
femina vel ꝯīa triū generū. vt hic phoenix h⁹ phoeni/
cis. hoc cornix hui⁹ cornicis. hic ⁊ hec ⁊ hoc felix h⁹ cis
In ox. correptā femininū. hec nox hui⁹ noctis. ⁊ ex eo cō
positū ꝯmune triū generū. hic ⁊ hec ⁊ hoc ꝑnox h⁹ ꝑno/
ctis In ox ꝓductā. hec vox hui⁹ vocis. In ux corr. mas.
⁊ fe. ge. hic volux cis. hec nux nucis. hic ⁊ hec dux h⁹ du
cis. In ux ꝓdu. mas. vel fe. ge. vt hic pollux cis. In ix. gre
ca tā mas. qꝫ fe. hic sandix sandicis. hec stix stigis In aex
fe. hec faex hui⁹ faecis In aux vnū femininū. vt hec faux
hui⁹ faucis. In anx vnū. hec lāx. hui⁹ lācis In vnx vnū
ꝯmune. hic ⁊ hec ꝯiunx huius ꝯiugis In arx vnū femi
ninū. hec arx huius arcis. In ac. vnū neutrꝝ īuenit. hoc
lac huius lactis. In ec vnuꝫ neutrꝝ. vt hoc allec allecis.
In ut. vt hoc caput hui⁹ capitis.

De genere nominum

E generibus ꝓdictarū

terminatōnū aliqd nūc dicamus. Et grā tercie
declinatōnis etiā de generib⁹ aliaꝝ declinationū in ꝓ/
dictis terminationibus finientiū subiūgamus

De desinētibus in A

Omnia nomīa desinentia

in a. in ntō casu singulari sūt fe. ge. vt musa. ꝑ/
ter ꝓpria noīa viroꝝ. vt catalina. Et fluuioꝝ. vt tyria.
secana. Et nomia officioꝝ ad mares ꝑtinētia. vt scriba.
lixa nauta collega. Et nomia populoꝝ. vt geta ⁊ sarma
ta que sūt mas. ge. ꝑter dama talpa pāthera q̄ sunt incer
ti generis Cometa ⁊ planeta q̄ sunt mas. ge. Et ꝑter ꝯpo
sita ⁊ deriuata a vbis vel pticipijs a masculinis nō trās
formata. vt aduena indigena Et gentilia seu patria. vt
frācigena et niniuita Et imitaria. vt pſtianista. que sūt
ꝯmunis ge. De ꝓdictis ꝯpositis excipiunt a pario cō/
posita. vt vipera et puerpera q̄ sunt tantū fe. ge. Et ꝑter
nomia tercie declinatōis. vt dogma tis. sophisma tis. q̄
sunt neutri ge. Et ꝑter greca seu barbara. vt māna osan
na alleluia. Et nomia literaꝝ. vt a. et k. b. q̄ sunt neutri
ge. et indeclinabilia. Scias tamē q huiusmōi noīa gre
ca vl' hebrea. vt māna pasca declinant vt frequētius ꝑm
terciā declinatōem. vt hoc pasca tis. ⁊ hoc māna tis In
uenit etiā irregularit in ꝑma declinatōe neu. ge. vt hoc
pasca hui⁹ pasce. Pluralia omia ī a. sunt neutra. vt ar/
ma et castra. Preter nūeralia desinētia in gīta. vt trigī/
ta et q̄dragīta q̄ sunt omis ge. et indeclinabilia Nā nu
meralia a q̄ttuor vsqꝫ ad centū inclusiue vtrobiqꝫ sunt
numeri pluralis ois ge. et indeclinabilia. ꝑter cōposita
ex vnus duo et tres. vt vigītiunus. trigītaduo q̄dragī
tatres ⁊c. q̄ sequūtur naturā ꝯponentiū in fine q̄ntū ad
genus et declinationē. vt patꝫ. In E

N e. desinentia sūt neutri

ge. vt mare sedile. ꝑter in fine accentuata. vt li
bie et agathe q̄ singularia sunt et fe. ge. Et ꝑter
composita vel sillabicata q̄ dinoscūtur a suis pricipijs.
vt quisqꝫ et orbisterre. Pluralia in e. sunt fe. ge. vt athe
ne ꝑter cepe et cete et que. plurale cuius gnūs est quorū
q̄ sunt neutri ge. Mille vō ē omis ge. nūeri plālis et in
declinabile De desinētibus in I.

Esinentia in i. sūt neutri

ge. vt gūmi et sinapi. ꝑter q̄ qd̄ ē mas. ge. ⁊ ꝑter
ꝯposita ab obliqs. vt huiusmodi istiusmodi.
q̄ sunt omis ge. ⁊ indeclinabilia Frugi nichili cordi mā
cipi et nemācipi sunt obliq̄ casus q̄ figuratiue iungūtur
omnibus casibus In O

Esinentia ī o sūt masculi

ni ge. vt ꝑmo onis. et ligo onis. Preter ꝓpria
nomia mulieꝝ. vt dido didonis Uel locoꝝ.
vt carthago Et vnū appellatiuū qd̄ est caro et vbalia d̄
sinētia in io. vt legio onis. et lectō onis. et habētia d. vel
g. ante o. mutātia o. in i. in gtō. vt dulcedo dulcedinis ⁊
caligo caliginis q̄ sunt fe. ge. De habētibus d. vel g. āte
o. excipiunt ordo et cupido ꝑ filio veneris. q̄ sunt mas.
generis Cupido aūt ꝑ cupiditate ē femi generis Mar
go cardo bubo sunt icerti generis Octo est nūeri plura
lis et īdeclinabile pseudo est īdeclinabile et ois generis
in vtroqꝫ nūero vt pseudo apostol⁹ pseudo ꝓpheta si/
cut dicit hug. et q īueniat ī plurali nūero patet apocal.

vi. vbi dicit Uide de ore pseudo ꝓphete exisse spūs tres
inmūdos Duo ⁊ ambo quādoqꝫ sunt mas. ge. quādo
qꝫ neutri O nomē lrē ⁊ podo sunt neu. ge. ⁊ indeclina/
bilia. ⁊ ꝑter nemo hō latro pōpilio ⁊ hmōi vbalia. vt hi
bo bibonis ⁊ comedo donis q̄ sūt ꝯīs ge. In U
N u. desinētia sūt neutri ge. vt cornu veru. Barbara si
inueniātur ⁊ sint propria nomia viroꝝ sunt masculini
generis vt esau In B.
N b. nullū nomē latinū inuenit Barbara si inueniant
⁊ sint ꝓpria nomia virorū sunt masculini generis. vt ia
cob iob In C.
N c. duo neutra inueniunt vt lac lactis allec cis. Bar/
bara si inueniant propria nomia sūt masculini generis
vt ysaac abacuc. In D
N d. duo neutra inueniunt. vt qd̄ ⁊ aliud. Barbara si
inueniāt ꝓpria noīa viroꝝ sūt mas. ge. vt dauid In G
N g. nullū latinū inuenit. ⁊ barbara si inueniātur ⁊ sint
propria nomia virorum sunt masculini generis. vt gog
et magog In T
N t. sūt neutri ge. vt caput cū suis ꝯpositis vt sinciput.
ꝑter ꝯposita ⁊ sillabicata q̄ dinoscunt ex suis ꝑncipijs.
vt q̄libet. Quot ⁊ tot cū suis ꝯpositis. vt aliquot q̄ sunt
omis ge. nūeri plālis ⁊ indeclinabilia In Al
N al. sunt neutri ge. vt aīal. ꝑter sal qd̄ apud latios fu/
it neutri ge. apud nos est mas. ge. Barbara vō propria
nomia sunt masculini ge. vt hanibal In El.
N el. sunt neutri ge. vt mel ⁊ fel. ꝑter nomia ꝓpria viro
rūm. vt michael gabriel raphael daniel vriel ioel q̄ sunt
masculini generis In Il.
N il. sunt mas. ge. vt pugil ꝑter vigil ⁊ puigil q̄ sunt cō/
munis ge. Nil ⁊ nichil sunt neu. ge. ⁊ indecl. ꝓpria noīa
mulieꝝ sunt fe. ge. vt tanaql. ⁊ abigail. In Ol.
N ol. desinētia sunt mas. ge. vt sol. ꝑter nomia mulierū
que sunt femini generis. vt nichol. In Ul
N ul. sunt mas. ge. vt ꝯsul. ꝑter exul et ꝓsul q̄ sunt omis
generis In Am.
N am. vnū inuenit qd̄ est omis ge. ⁊ indecl. vt nequam
Barbara ꝓpria nomia viroꝝ sunt mas. ge. vt adā abrā.
abraā Sillabicata dinoscūtur ex suis ꝑncipijs. vt quis/
quā quispiam quisnam In Em.
An em. duo neutra inueniūt. vt tantūdē. ⁊ m. nomē lrē
Totidē vō est omis ge. pluralis numeri ⁊ indecli. Hie/
rusalē vō ⁊ bethleē sunt fe. ge. ⁊ indecli. nūeralia quidē
sunt omis ge. pluralis numeri ⁊ īdeclinabilia. vt nouē.
decem ⁊ septē In Im.
N im. desinētia sunt neu. ge. vt cym nomē vici. Barba/
ra ꝓpria noīa viroꝝ sunt mas. ge. vt ioachim. nūeralia
sunt ois ge. ⁊ indecli. vt duodecim tredeci In An
N an. sunt mas. ge. vt titan ⁊ pean In En
N en desinētia sunt neu. ge. vt nomē noīs. carmē nis. ꝑ
ter ꝯposita a cano nis. ⁊ nominib⁹ instrumētoꝝ. vt cor
nicen tibicen ⁊ fidicen. Lien et rien ren splen pectē ⁊ fla/
men ꝑ sacerdote iouis ⁊ hymē ꝑ deo nuptiaꝝ que sunt
mas. ge. Syren vero est fe. ge. In. In.
N in. duo inueniunt vt cherubin ⁊ seraphin q̄ sunt neu
tri ge. et pluralis numeri et indeclinabilia Delphin ve
ro est mas. ge. In On.
N on. sunt mas. ge. vt symeon. ꝑter ꝓpria noīa locoꝝ.

vt sydon. vel vestiū. vt sindon q̄ sunt fe. ge. Et ꝑter greca
vt ylion et pelion q̄ sunt neu. ge. et indecli. In Ar

N ar sūt neutri ge. ut calcar et

torcular. ꝑter nomia ꝓpria viroꝝ. vt cesar. ⁊ fluuioꝝ. vt
nar. et ꝑter lar et lucar q̄ oīa sunt mas. ge. par cū suis cō/
positis est omis ge. vt separ ꝯpar dispar imp In Or

N or. sūt mas. ge. ut amor. pre

ter vxor soror et arbor q̄ sunt fe. ge. et ꝑter ador marmor
equor et cor q̄ sunt neu. ge. Ador vō est neu. ge. et inde/
clina. et ꝑter cōposita a colore. vt bicolor. et a decore. vt
dedecor. et a corpe vt bicorpor et tricorpor. et oīa ꝯpati
ua excepto senior. et ꝑter auctor et memor cū suis ꝯposi
tis. vt imemor q̄ sunt ꝯīs ge. Quattuor vero est omis
ge. numeri pluralis et indecli. In As.

N as. sūt fe. generis. ut pietas

ꝑter ꝓpria noīa viroꝝ. vt mecenas. q̄ sunt mas. ge. Et ꝑ/
ter gētilia seu patria. vt rauēnas et arpinas. et nomia q̄
importāt dignitatē. vt ꝑmas et optimas q̄ sunt ꝯmūis ge.
et ꝑter as. mas. et vas vadis q̄ sunt mas. ge. Uas vasis
est neutri ge. et ꝑter phas et nephas q̄ sunt neu. ge. et in/
decli. nugas vō est oīs ge. et indecli. et ꝑter ꝯposita ⁊ sil/
labicata que dinoscūtur ex suis pricipijs. vt quisputas
et paterfamilias In Es.

N es. sūt fe. ge. ut res et spes.

ꝑter dies qd̄ in singulari numero est icerti ge. In plura
li vero est mas. ge. et ꝑter ꝓpria nomia viroꝝ. vt vlixes.
et nomia populoꝝ. vt araxes et patronomica. vt ꝑami
des. et ꝑter verres lebes et meridies. et corr. penl'. crescē
tis gtī. vt limes mitis trames itis. q̄ oīa sunt mas. ge. De
corr. penul. crescētis gtī excipiūtur ista abies cōpes te/
res stipes veges teges ⁊ seges q̄ sunt fe. ge. Inuenit etiā
ꝯpes ī mas. ge. ī trenis Aggrauauit ꝯpedē meū. et ꝑter
ꝯueniētia vtriqꝫ sexui vt miles q̄ sunt ꝯmūis ge. et alijs
rebus que sunt omis ge. vt teres et locuples Et eris est
neutri generis In Is

N is. desinentia sunt fe. ge. ut

auis. ꝑter ꝯueniētia vtriqꝫ sexui. vt iuuenis et amabilis
q̄ sunt ꝯīs ge. Et ꝑter corripi. penultimā crescētis gtī.
vt lapis dis. et habētia duas ꝯsonātes āte is. vt postis
et vectis Uel vnā duplicē ꝯsonātē vt axis. et ꝑter illa q̄
rum penultima sillaba terminat in vnā ex liqdis. vt torqs
et collis Et habētia n. āte is. vt panis et funis que omīa
sunt mas. ge. De corripi. penultimā crescētis gtī excipi/
untur patronomica vt ꝑamis ꝑamidis q̄ sūt fe. ge. De
habētibus n. āte is. excipiūtur canis et iuuenis q̄ sunt cō
mūis ge. Clunis ⁊ finis sunt icerti ge. Et ꝑter illa que cō
tinētur ī his versibus Dyploys et cassis cuspis capis
et clamis absis. Aspis glis febris et erinis eumenis.
alpis. Lis neptis lactis pollis pixisqꝫ parapsis. Pira
mis et peluis pellis tussis mala pestis Restis et orexis
turris vallis quoqꝫ vestis que sunt fe. ge. Et ꝑter edilis
et caulis et qs cū suis ꝯpositis vt siqs neqs aliqs Et cō
posita ab hoc nomie as assis. vt monossis et tressis que
sunt mas. ge. Semētis vō est fe. ge. Semis ꝑ dimidio ē
oīs ge. Semis vō ꝑ semisse ē mas. ge. et ꝑter pugillaris

annalis anualis auricularis natalis cardialis subtela ris ⁊ nomia mēsiū. vt quītilis sextilis q̄ omia q̄ndo sūt fixa sunt mas. ge. s₃ quādo sūt mobilia sūt cōis ge. Molaris p dēte est mas. ge. In Os

Nos. desinētia sunt mas. ge. vt ros ⁊ flos pter dos cos glos ⁊ arbos ⁊ pter noīa insulaꝝ vt rhodos q̄ sunt fe. ge. ⁊ pter hos sacerdos custos ⁊ cōpos q̄ sunt cōis ge. Os oris ⁊ os ossis sunt neutri ge. ⁊ pter greca. vt melos ⁊ chaos ylios pelios q̄ sunt neutri ge. ⁊ indecli.

In er. ir. vr. us. eus. um

E desinentibus uero ī er

ir ur us eus um. q₂ sunt termiatōes nti secūde declinatōis dixi supra vbi determiaui de formatōe casuū secūde declinatōis Genera aūt supradictaꝝ terminatōnū de qbus nō est habitū sic breuit̃ possunt colligi

De desinētibus in X

Omina desinentia in X.

sunt fe. ge. vt pax pacis Preter ɔueniētia vtriq₃ serui vt dux ⁊ ɔiux q̄ sunt ɔmūis ge. ⁊ pter adiectiua vt felix ⁊ capax q̄ sunt omīs ge. ⁊ pter polisillaba habentia e. āte x. vt vertex cis. cimex cis pulex licis q̄ sunt mas. ge. De qbus excipit̃ suppellex ctilis ⁊ vibex cis sm quosdam Maister bene. dicit q dicēdum ē hec vibix cis p i sicut lodix. ⁊ pter ptinētia solis mulierib⁹ vt pelex cis. et nomia fetuū terre vt carex cis ⁊ ilex ilicis q̄ sunt fe. ge. et pter cortex silex ⁊ linx cis q̄ sunt incerti ge. De nominibus fetuū terre excipit̃ frutex cis qđ est mas. ge. Calx cis p pede est mas. ge. p cemēto vō est fe. ge. Natrix tricis ⁊ fornix cis ⁊ ptinētia ad solos mares vt rex ⁊ iudex etiā grex ⁊ ppria nomia viroꝝ. vt ayax vel fluuioꝝ vt atax q̄ sunt mas. ge. Uictrix ⁊ vltrix in ntō actō ⁊ vtō singulari sunt fe. ge. In alijs vō casib⁹ sunt adiectiua Unde versus Uictrix victricē victrix dat femina sola Sic vltrix reliquis dat genus omē scola Cetera vō h⁹mōi v̄balia sunt tantū fe. ge. vt hec amatrix hui⁹ amatricis

In s. precedēte ɔsonāte.

Onosillaba desinentia ī

duas ɔsonātes sunt fe. generis vt ars artis ps ptis Preter mons pons fons dens mars ⁊ stirps pro trūco q̄ sunt mas. ge. Sirps vō p pgenie ē femi generis Stips p obolo ē fe. ge. s₃ tūc nō hab₃ r. ⁊ pter adiectiua vt sons insons q̄ sunt oīs generis De eodem

Olisillaba desinentia in

duas ɔsonātes sunt masculini generis vt auceps aucupis ⁊ forceps cipis q̄ sm antiq̄s fuerūt etiā fe. generis De his excipiūtur hiems ⁊ cohortis. q̄ sunt femi generis Et adiectiua vt cōcors ⁊ insipiens. q̄ sunt omīs ge. hidēs ⁊ serpēs sunt generis incerti vel cōis vt quidā volūt Et pter ɔueniētia vtriq₃ sexui vt celebs bis. ⁊ gētilia seu patria vt arabs bis q̄ sunt cōmūis ge. De gtō tercie declinatōnis

Enitiuus tercie declina-

tionis in is desinit corr. excepto vno monosillabo. hec vis hui⁹ vis. q₃uis alie oēs declinationes pducāt hāc terminatōem eiusdē casus Oportet vō scire q in qbusdā pares hab₃ gtūs tercie declinationis suo ntō sillabas In qbusdā vna in alijs duabus sillabis vincat Et pes quidē hab₃ ī nominib⁹ in e. desinētibus corr. vt hoc mare hui⁹ maris. ⁊ in qbusdā in er vel in es vel in is. tā corr. q₃ pdu. exeūtibus. vt hic pater hui⁹ patris hic verres hui⁹ verris hec cedes hui⁹ cedis hic collis hui⁹ collis hec vis hui⁹ vis hec auis h⁹ auis In alijs aūt omnib⁹ eiusdē declinatōis nominib⁹ vna sillaba supat ntīm gtūs. vt scema matis ɔsul cōsulis pecten nis. baccar caris lis litis apex apicis Excipitur hec caro hui⁹ carnis. in quo pes habēt sillabas gtūs et ntūs. ⁊ senex senis suppellex ctilis. in q̊ duab⁹ sillabis vicit gtūs ntīm. hmōi q₃ ntīm quidā simile gtō ptulerūt. ⁊ omia q̄ a capite ɔposita sunt q̄ in ps desinūt. simlit̃ habēt duab⁹ sillabis min⁹ in ntō q₃ in gtō vt anceps ancipitis biceps pitis cēticeps pitis q̄ veteres ī es pferētes. sm regulā declinabāt. ancipes pitis bicipes pitis. cētipes pitis. sicut hospes pitis sospes pitis Iuniores vō gaudētes breuiloqo pcisionē eā ptulerūt. qđ ⁊ in alijs dictōibus fecisse inueniūtur. vt dic duc fac. ⁊ fer p dice duce face ⁊ fere Necnō etiā vtōs in us terminātiū propriorum nominū vt virgili p v̄gilie dicētes De formatōe aūt ⁊ accētu gti tercie declinatōis mlta vtilia supra dixi in secūda pte vbi egi de accētu medie sillabe siue penul. sillabe Nota q gtūs tercie declinatōnis terminat̃ in is correptā vt dixi Licet figurate aliquādo termineī in i. Unde vsualit̃ dr̃ Lex moysi p moysis Itē achilli inuenit̃ p achillis sicut pbat p̄s. in quīto libro vbi agit de nominib⁹ desinētibus ī es pductā Et itroducit istū v̄sum v̄gilij in pmo eney. Troas reliqas danaū atq₃ immitis achilli. greca etiā q̄dam in i. q̄dam in oy. q̄dam in os termināt genitiuū ⁊ pcipue patronomica femina.

De dtō tercie declinatōis.

Atiuus tercie declinatio

nis nascit̃ a gtō abiecta s. ⁊ producta i. vt hoc mare maris mari Inueniunt̃ poete rarissime in grecis nominib⁹ q̄ apud grecos in i. correptā termināt supra dictū casum. ipi quoq₃ eū corripiētes Stati⁹ in primo achilleidos Palladi litore celebrabat schyros honorē

De actō tercie declinatōis.

Cusatiuus tercie decli-

natōnis fit is. gti modo in em mō in im. cōuersa. vt hui⁹ solis hūc solē. hui⁹ tiberis hūc tiberim. Nā₃ scire debes q actūs singularis tercie declinatōis. q̄ndoq₃ ī em tantū. quādoq₃ ī im tantū. quādoq₃ in em ⁊ ī im simul Accusatiu⁹ desinēs ī em ī masculino et ī femino. et ɔmūi genere. format̃ a gtō singulari is ī em. vt patris patrē Quedā tamē greca faciūt accusatiuū in em et ī a. vt aerē vl' aera Itē quedā greca desinētia in is habētia pares sillabas in ntō et gtō casu singulari faciūt accusatiuū singularē in im tantū. vt tigris tigrim. Ista noue₃ nomia latina faciūt accusatiuū in im et in em. et ɔtinentur in istis duob⁹ v̄siculis Est clauis nauis puppis turrisq₃ securis Uestis auis peluis facit em simul im quoq₃ febris Ista q̄nq₃ nomia latina faciūt accusatiuū in im tantū. q̄ ɔtinētur in hoc v̄siculo Im tantū faciūt hec quartū noīa casū Uim burim tussi₃ maguderiq₃ sitim

Cetera latina nomia faciūt accusatiuū in em tantū Scire etiā debes q sicut dicit p̄s. in vij. libro vbi agit de accusatiuo tercie declinatōis. Nō pōt ab alio ntō nisi in is desinēte ī im actūs pferri. Et post pauca subdit p̄scian⁹ In grecis aūt nominib⁹ frequēter inuenimus autores tam ī hac q₃ in alijs declinatōibus grecos plerūq₃ fuātes actōs. vt titana syrena toraca lāpada. p titane₃ syrenem toracē lampadē. quāuis plaut⁹ hāc lampadē dixit tene inqt hāc lampadē. imo ego hāc tenebo.

De vtō tercie declinatōis

Ocatiuus in tercia decli

natōe silis est ntō suo. vt cicero hic ɔsul. o cicero o ɔsul. Inueniūtur tamē greca q̄ vtīm grecū seruant vt tibris o tibri. pallas o palla Uirgili⁹ in xj. Qum ego non alio digner te funere palla.

De ablatiō tercie declinatōis In. I

Blatiuus tercie declina

tionis in alijs p e. corr. ī alijs p i. pductā ī alijs p e. ⁊ p i. pfert Sex regule assignant̃ de nominib⁹ tercie declinatōis faciētib⁹ ablatīm in i. tantū. Prima hec est In i. faciūt ablatīm neutra. q̄ in e. corr. desinūt et sunt appellatiua. vt hoc mare ab hoc mari. ⁊ est silis hui⁹cemodi ablatiu⁹ suo dtō huic mari ab hoc mari Uetustissimi tamē solebāt hmōi nominū ablatīm etiā in e. pferre. Ouidi⁹ ī quīto fastoꝝ Cur tibi p libitis claudūt rete leones Rete dixit p reti. Excipit̃ gausape qđ facit ablatīm in e. Horati⁹ ī secūdo smonū His vt sublatis puer alte cinctus acernā. gausape purpureo mēsam ptersit ⁊ alter. Unde plius q̄si ī e. tantū desinēte supradicti nomīs ablatiō gausapa dixit pluralē non gausapia Iā clamides regū. iā lutea gausapa captis Antiqssimi tamen ⁊ hic gausapes ⁊ hec gausapa. ⁊ hoc gausape. ⁊ plurale neutri hec gausapa. q̄si a ntō hoc gausapū ptulisse inueniunt̃ Unde cassi⁹ ad mecenatē. gausapo purpureo salutat⁹ Seneca ouidiū sequēs. gausapa si sumpsit gausapa sumpta pbet Propria desinētia ī e. similē habēt ntīm ablatiō. vt hoc pneste. ab hoc pneste. hoc planitale. ablatiō ab hoc planitale Uirḡ. ī vij. eney. Qualis erā cū pmā aciē pneste sub ipa. Figurate eni ad vrbē reddidit ipa. cū ppriū opidi neutꝝ est Secūda regula hec est. q illoꝝ ablatiu⁹ ī i. termināt̃ neutroꝝ q̄ ī al. desinūt. vt hoc tribunal. ab hoc tribunali. vel ceruical. ab hoc ceruicali. si aūt sūt mas. ge. faciūt ī e. ablatīm. vt hoc hanibal ab hoc hanibale. hic sal ab hoc sale. Tercia regula est In i. similit̃ faciūt ablatīm q̄ in ar desinūt neutra. ⁊ in obliqs casibus pducūt a. pnl'. vt hoc calcar aris ab hoc calcari. lucar lucaris a lucari. si aūt sunt mas. ge. faciūt ablatīm in e. tantū. vt hic cesar ab hoc cesare. Ite₃ si sint neutra. ⁊ corr. a penult̃. faciūt ablatīm in e. silr̃. vt hoc nectar nectaris. ab hoc nectare. hoc iubar iubaris. ab hoc iubare Quarta regula ē. Masculina vel cōmūia in er. vel in is. desinētia si faciūt in e. neutra ablatiuum ī i. efferūt. vt hic pedester. hec pedestris. hoc pedestre. ab hoc ⁊ ab hac ⁊ ab hoc pedestri. saluber salubris salubre. ab hoc ⁊ ab hac ⁊ ab hoc salubri. Uirḡ. in pmo geor. Balātūq₃ gregē fluuio mersare salubri. hic ⁊ hec celer. hec celeris ⁊ hoc celere. ab hoc ⁊ ab hac et ab hoc celeri. Marc⁹ cato de re militari. satis celeri si sint tēpe. Lucan⁹ in odissa. At celer hasta volās prumpit pectora ferro Itē hic ⁊ hec vtilis ⁊ hoc vtile. ab hoc ⁊ ab hac ⁊ ab hoc vtili. Sciendū tamē q si inueniant̃ ppria appellatiis similia ī i. faciētibus ablatīm illa p e. pferūt cu₃. vt iuuenalis ppriū ablatiō a iuuenale. silr̃ martialis ablatiuo a martiale. ⁊ sic de alijs ppriis nominib⁹ in is. desinētibus ɔsimilibus itelligas. si aūt hmōi nomia similia adiectiis sint appellatiua faciūt ī i. tantū ablatiuū. siue sint adiectiua siue substātiua. vt cardinalis annalis scolaris. vitalis iuuenalis vocalis ⁊ hmōi Quīta regula est. noīa greca seu latina facientia accusatīm ī im tantū. termināt ablatīm in i. vt tiberim a tiberi. parim a pari. caribdim a caribdi. tigrim a tigri. tussim a tussi. vim a vi. Iuuenalis in q̄nto. Seuadignū feraq₃ caribdi Sexta regula est. nomia mensiū in is. vel ī er. desinētia faciunt ablatiuū in i. tantū. vt q̄ntilis a q̄ntili. aplis apli. september tēbri. octuber ab octubri. vel october p o. sm q̄sdam Iuuenalis in iij. Pallere ⁊ vinū toto nescire decēbri. Possunt tamē etiā ⁊ ɔmūia esse. Unde klās septēbris dicimus. Preterea simplex eoꝝ silr̃ inuenit̃. faciēs ablatiuū in i. vt imber ab imbri. inuenit̃ etiā in e. Unde thobias. Flet⁹ vnda rigat. imbre madēte genas Patria etiā in is. vt ianuēsis. bononiēsis in i. desinūt. vt ianuēsis ensi. bononiēsis ensi. s₃ sm hug. huiusmōi noīa patria vel gētilia semp sunt adiectiua. hic ⁊ hec parisiēsis ⁊ hoc ense. licet substātiuent̃ in masculino ⁊ femino ge. vt habes hic ī dictis. ⁊ sm hoc faciūt ablatīm ī i. tātū. q₂ neutꝝ eoꝝ in ntō desinit ī e. ⁊ hoc teneas. Bipēnis ɔūe est. ⁊ habet etiā neutꝝ in e. ⁊ iō ablatīm bipēni facit

De ablatiō tercie declinatōis In E ⁊ I

Eptez regule assignātur

de ablatiō tercie declinatōis ī e. desinēte ⁊ in i. Prima est hec Omia ɔmūia triū geneꝝ. vt hic ⁊ hec et hoc ferox. par vet⁹ audax triplex artifex duplex supplex inops anceps cōcors felix faciūt ablatīm ī e. et in i. vt ferox feroce vel feroci Secūda regula ē talis Omia pticipia triū geneꝝ ɔmūia faciūt etiā ablatiuū in e. ⁊ in i. vt hic ⁊ hec ⁊ hoc legēs. ablatiuo ab hoc ⁊ ab hac et ab hoc legēte vel legēti Tercia regula est Omia ɔpatiua faciūt ablatiuū in e. ⁊ in i. vt hic ⁊ hec melior et hoc melius. ablatiuo ab hoc et ab hac et ab hoc meliore vel meliori Excipit̃ senior. qđ tantū ē mas. ge. et facit ablatiuu₃ tantū in e. vt hic senior ab hoc seniore Quarta regl'a est. Omnia nomia facientia accusatiuū in em vel in im faciūt ablatiuū in e. et in i. vt hec clauis actō hāc clauem vel clauim. ablatiuo ab hac claue vel claui. Nō tamen ɔuertit̃ regula. nō eni in e. et i. desinētia in ablatiuo etiā accusatiuū omnimodo in em et in im termināt. vt dicit p̄s. Quīta regula est. v̄balia desinentia ī ix. femina q̄ possunt esse ɔmūia cū neutris. vt victrix et vltrix. vnde et vltricia. tā in e. q₃ in i. faciūt ablatiuū. Lucan⁹ ī pmo. Tollite iā pdē victricia tollite signa. Itē stati⁹ in. v. thebaidos Ultricia graijs v̄ginib⁹ dare tela. Donās pat Alia aūt v̄balia ī trix. que sunt om. ge. in ablatiuo casu faciūt ablatiuu₃ in e. tantū. vt hec amatrix. ab hac trice.

⁊ sic de omnib⁹ v̓balibus femīs in ix.exceptis victrix et vltrix Sexta regula talis ē In as circūflexa gentilia vel patria. vt rauēnas arpinas.tā in e.q̄z in i.finīt ablatiuū vt hic ⁊ hec rauēnas.ablatīo a rauēnate vł rauēnati Et sunt apud nos ꝯīs ge.⁊ carēt neutro. ſȝ apud antiq̄s dicebaẗ hic ⁊ hec arpinatis ⁊ hoc arpinate Unde adhuc declinatōem ⁊ accentū pfecti huam⁹. q̄ videlicet abltūs desinit ī i.sicut arpinatis ab hoc arpinati faciebat.desinit nihilomin⁹ in e.ſm vsum ſicut desinētia in as.vt pietas.⁊ circūflectit vltīa ſcȝ as.ſicut ī integris circūflectebaẗ eadē vocalis ſcȝ a.q̄ erat pnł. Unđ dicit p̄ſ.in vij.vbi agit de ablatīo tercie declinatōis desinēte in e.⁊ in i.in fine In as q̄z circūflexa q̄ apud veteres etiam in tis pferri docuim⁹.tā in e.q̄z in i.finīt ablatiuū. vt hic ⁊ hec nostratis ab hoc nostrate vel nostrati. ſm hoc Septima regula ē Polisillaba desinētia in uis vt auis.nisi crescāt in gtō qđ dico ppter pulvis Et desinentia in ctis.vt vectis.⁊ in gnis vt ignis vel ī guis. vt anguis Nisi crescāt in gtō qđ dico ppter sanguis nis. Uel in nis.vt canis Et alia fere oīa quoꝝ extrema sillaba in is desinit.a duab⁹ incipiēs ꝯsonātibus. vt postis in e.et in i.faciūt ablatīm Fere dictū ē ppter ista vestis pestis neptis restis fustis ⁊ hostis Et habētia ſc.āte is. vt piscis fascis.q̄ faciūt ablatīm in e.tātum Ista etiā nomina ymber memor teres vigil hebes faciūt ablatīm in e.⁊ in i. Alia v̓o oīa tercie declinatōis noīa in e.corr. p ablatīos desinūt.cū omēs alie terminatōes ablatī in omni declinatōe pducātur.ergo siq̄ ex eis q̄ debēt in e. p ablatiuū pferri inueniam⁹ p i.plata.autoritati ascribimus q̄ sepe etiā dtīs p ablatīs necnō etiā p gtīs ē vsa Uirḡ.in viij.Aduectū eneā classi victosq̄z penates p aduectū classe.nisi dicam⁹ hellenismo.i.more greco Hellenes enī q̄dā greci sunt.vsum eē poetā. Dtō ei casui illi hoc adiungit v̓bū.s.aduectū.dicūt enī.aduehō tibi. aduectū tibi In grecis enī quādoq̄z inuenim⁹ e.pductā finire ablatīm tā p̄me q̄z tercie declinatōis noīm q̄ mag est dtūs grec⁹ p ablatīo posit⁹ latino Uirḡ.in p̄mo eneydos Ipe vno gradit comitat⁹ achate Lucan⁹ ī viij.signa q̄ ab eufrate cū crassis capta sequentē.

De ntō plurali tercie declinatōnis.

Ominatiu⁹ pluralis ter

cie declinatōis fit a gtō singulari mutata vltima is in es pductā ī masculino ⁊ femīno ge.⁊ ꝯmunibus vt hui⁹ cardinis hi cardines hui⁹ matris he matres.h⁹ vatis hi ⁊ he vates Neutra v̓o ex ablatio singulari faciūt ntīm pluralē hoc modo.si in i.vel tā in i.q̄z in e. exeat ablatiuus.correpta i.⁊ addita a.fit ntūs pluralis. vt ab hoc mari hec maria.ab hoc ceruicali hec ceruicalia. a pare vel pari paria.a felice vel felici hec felicia Excipitur a vetere vel veteri.qđ vetera ⁊ nō veteria facit Nec nō ab hoc ludicri.qđ hec ludicra ⁊ nō ludicria dicimus similiter excipiunt ꝯpatiua q̄ ablatiuū tā in e.q̄z ī i. termināt q̄ in ra nō in ria desinūt in ntō plurali Maiora enī ⁊ minora ⁊ plura dicim⁹.q̄zuis āntiq̄ etiā pluria dixerunt Unde ꝯpositū cōpluria Terētius ī phor. Multa aduenīeti vt sit noua hec cōpluria In q̄busdā tamē codicibus īuenit ꝯplura. Gausape quoq̄z sicut supra diximus in ablatiuo tercie declinatōis desinēte in i.⁊ ablatiuū in e.facit Abltīo ab hoc gausape.⁊ ntūs pluralis ī a.desinit.gausapa enī ⁊ nō gausapia dicim⁹ Persius. Iā clamides regū iā lutea gausapa captis.lutea.i. rubicunda Amplustre etiā q̄zuis facit abltīm singularē ab hoc amplustri.ntīm tamē pluralē nō solū in a. ſȝ etiā in ia terminat. Et amplustra enī ⁊ amplustria. antiq̄ ptulisse inueniunt Cicero in arato Nauib⁹ assumptis fluitātia q̄rere amplustra Cesar ī arato Fulgēt argo e stellis amplustria puppis Alia v̓o neutra q̄ in e. termināt ablatiuū mutata e.in a.faciūt ntīm pluralem.vt ab hoc numine numina.⁊ a tpe tpa.

De gtō plurali tercie declinatōis.

Enitiuus pluralis tercie

declinatōis nascit ab ablatiuo sin.hoc modo Cū ablatiuus in i.solaȝ vel in e.⁊ in i.desinit corr.i.assumit um.vt a sedili hoꝝ sedilū.ab eq̄stri eq̄striū. ab vtili vtiliū a sapiēte vel sapiēti sapiētium Multa tamē per sincopā solēt pferri vt sapiētum p sapiētū merētum p merētium celestū p celestiū Uirḡ.in viij. Celestum vis magna iubet Sciēdum tamē q̄ rarissime hec q̄ in solam i.faciūt ablatiuū.sincopā patiūtur i.p gtūm pluralem Inueniē tamē maꝝ p mariū.q̄ tamē raro in vsu ē gtūs apud neuiū in carmine belli punici. senex fret⁹ pietate deū allocutus sūmi dei regis fratrē neptunū regnatorē maꝝ p mariū Compatiua quoq̄z q̄ inueniunt tā in e. q̄z in i.exeūtia p ablatiuū.carēt i.pnl.in gtō plurali.vt a maiore vel maiori hoꝝ maioꝝ Plus tamē facit plurium Memor etiā ⁊ vigil.supplex ⁊ artifex q̄muis ablatiuum faciāt in e.⁊ in i.faciūt tamē gtūm pluralē in um.⁊ nō in iū.vt memoꝝ vigilū supplicū ⁊ artificū. Puto tamen hec etiā ab oratorib⁹ differētie cā sic pferri p sincopā.q̄ supplicū et artificū neutra singularia inueniunt vetera insup ludicra et amplustra faciūt gtūm pluralē in um.ludicꝝ veteꝝ amplustꝝ.hic ⁊ hec parēs.quādo ē nomē.duū est generꝝ ⁊ gtūm pluralē absq̄z i.facit plerūq̄z hoꝝ pentum Uirḡ.in.ij.eney. Decora alta parētuꝫ. q̄ aūt ⁊ parētium nō irratōnabilit̄ d̄r.ostēdit actūs pluralis in is etiā terminās.q̄ proprius est in iū. terminātis gtī Terē. Quid volo aut peto parētis meos vt cōmonstres mihi.In e.enim solā finiēta abltūm.si ntūs in duas terminat ꝯsonātes mutāt e.in i.breuē ⁊ assumūt um vt hic mars a mare hoꝝ mariū .hec frōs a frōte haꝝ frōtium.hic fons a fonte hoꝝ fontiū.hec vrbs ab vrbe haꝝ vrbiū.hec ars ab arte haꝝ artiū Rarissime aūt ⁊ hec supradicta.sicut illa q̄ in i.solā termināt ablatiuū p sincopā i.pferūt gtūm pluralē Excipiunt ea q̄ desinūt in ms vel ps.q̄ si nō sūt a capite ꝯposita e.ablatiui in um.ꝯuertunt.⁊ faciūt gtūm pluralē.vt hec hiems ab hieme. haꝝ hiemū:pnceps a pncipe.hoꝝ pncipū.municeps a municipe municipū.forceps a forcipe forcipū. māceps a mācipe mancipū A capite enī ꝯposita ⁊ duab⁹ sillabis abundāt in gtō.⁊ triū sunt generꝝ ꝯīa. Itaq̄z et ablatiuū tā in e.q̄z in i.⁊ gtūm pluralē ratōnabilit̄ in iū termināt vt hic et hec ⁊ hoc triceps.a tricipite vel tricipiti tricipitum.nisi sincopa fiat.pceps tamē pcipitū vsualit̄ facit. Et scias q̄ cōsors et cohors faciūt cohortū et ꝯsortū.ſm

cōmunē vsum. Illa quoq̄z q̄ habēt pares sillabas. tā in gtō q̄z in ntō mutāt e. in i.et assumunt um.vt hic collis. hui⁹ collis ab hoc colle hoꝝ colliū.hec cedes hui⁹ cedis. ab hac cede cediū.hec cedes a cede cediū Nisi hec q̄z p sincopā i.pferētur. Frequēt⁹ tamē ī es termiata absq̄z i.inueniunt.vt vatū p vatiū Uirḡ.in q̄rto eney. Multa q̄z pterea vatū pdicta piorꝝ Cicero. vestaꝝ sedū tēplorū q̄z causa Excipiūt iuuenis a iuuene iuuenū.canis a cane canū.panis a pane panū.carēt enī i.penł. semp Unde v̓sus Is par pitat um.iuuenis canis excipe panis. In as q̄z latina mutāt e.ablatī in i. ⁊ assumūt um. vt ciuitas a ciuitate ciuitatū.pbitas a pbitate pbitatū In his tamē frequēter uno semp apud modernos solet fieri ꝯcisio i.in gtō plurali.a ciuitate ciuitatū. a pbitate pbitatū Similit̄ desinētia ī is longā mutāt e.ablatī in i.⁊ assumūt um.⁊ faciūt gtūm pluralē vt q̄ris a q̄rite horum q̄ritū.samnis a samnite samnitū.dis a dite ditiuꝫ Sȝ hec quādoq̄z pferunt p sincopā. vt a q̄rite q̄ritum. Nomīa semp pluralia q̄ in es.desinūt i.q̄ ex se non habēt singularia.gtūm pluralē in iū faciūt. vt he vires harum viriū.hi penates hoꝝ penatiū.hi q̄nquatres horū q̄nquatriū.hi ⁊ he tres hoꝝ ⁊ haꝝ ⁊ hoꝝ triū. Penatiū tamē sepius p sincopā pfert.Cetera v̓o omia ablatīm ī e.solā terminātia.mutāt eā in um ⁊ faciūt gtūm pluralē vt poema a poemate matū.a duce ducū.ab alite alituꝫ. nā alituū p interpositōeȝ addita u.ptulit Uirḡ.in. viij Alituū pecudūq̄z gen⁹ sopor altus habebat A boue q̄z bouū debet fieri Sȝ hoc nomē notandū est in quo u.cōsonantē assumūt obliq̄ casus singulares hiat⁹ cā.abiiciunt aūt u.quādo plurales sūt. Uirḡ. in.iij. Leta boum passim campis armētā videm⁹ Dtūs aūt ⁊ ablatiuus plurales eiusdē nomīs p sincopā semp medie pfert̄ sillabe.bobus p bouib⁹ Ntūs v̓o pluralis ⁊ actūs ⁊ vtūs q̄ similes sūt.raro abiiciūt u.ꝯsonātis loco positū Excipiunt a maiistris ista.cor corde cordiū.caro carne carnium.lar lare lariū.nox nocte noctiū.nix niue niuiū.os ossis ossium.vter vtre vtriū Nam omia ista faciunt gtūm pluralem in um.

De dtō ⁊ ablatīo tercie declinatōnis.

Atiuus et ablatiuus ter

cie declinatōis plurales.nascunt a gtō singulari.īteriecta bu.vt homo hui⁹ homīs.his ⁊ ab his hominibus Toreuma.matis.his ⁊ ab his toreumatibus. In hmōi tamē nominib⁹ neutris ī a.finitis.q̄ sūt greca semp inuenim⁹ antiquos dtūm ⁊ ablatīm pluralē ī is. pductā pferētes ꝯtra regulā tercie declinatōis.quā seruant in ceteris casib⁹ supradictoꝝ nominū Ut cicero ī verrinis toreumatis dixit.⁊ peripetasmatis ⁊ emblematis. In libro đ signis Nūc de peripetasmatis quēadmodum te expedias nō habes. In eodē scapha cum emblematis. Idē ad herennium terciō De oratōibus aūt ⁊ poematis.quāuis neutro genere hoc vbiq̄z pfert Si enī sicut plaut⁹ ⁊ alij vetustissimi femīno genere hoc ptulisset. pares sillabas omī casui huasset.absq̄z gtō plali ſm analogiā p̄me declinatōnis Est igit̄ magis apud ciceronem ⁊ eos q̄ similiter h⁹mōi pferūt etrocliton.i. diuersiclinū.q̄ videlicet in singulari numero sunt tercie declinatōnis.sed ī plurali secūde.vel potest declinari hoc peripetasmatū ti.hoc emblematū ti.vt dicit celsus. Excipitur bobus.vt dixi euphonie cā.p bouibus Est enī gtūs singularis bouis ⁊ inde bobus pducit p̄mā.ſȝ ī alijs casibus eā corripit. Ouidi⁹ epy. Nō pfecturis litora bobus arat. Uirḡ.in buco. Ille meos errare boues vt cernis ⁊ ipm.⁊ hoc fit vt recupet ī tpib⁹ qđ amisit ī sillabis

De actō plurali tercie declinatōis.

Ccusatiuus pluralis ter

cie declinatōnis silis est ppriō ntō sicut ⁊ vtūs In illis v̓o que gtūm pluralē in um finiūt plerūq̄z p es longā pfert actūs. vt hi latrones latronū.hos latrones o latrones. Inueniunt tamē quedā ī is. solā pductā terminātia actūm pluralē greca q̄ etiā in ntō singulari siliter in is.desinūt.vt hec sardis has sardis.hec sirtis has sirtis Sic ergo faciūt actūm pluralē nomia tercie declinatōnis faciētia gtūm ī um. Quedā etiā greca faciunt accusatīm pluralē in es ⁊ ī as.vt pirides vel piridas Ouidius. Piridas īuenias ⁊ reꝝ mille figuras. Crater ris crateres ⁊ vel crateras Uirḡ. i.ix.eney. Indulgēt vino ⁊ vertūt crateras aenos Et pamis dis. pamides vel piramidas. Uide infra ī quīta pte ī crater ī suo loco Quorum autē in iū.termiantū gtūm frequētius ī is. ⁊ quoꝝ rari⁹ exeat ī es actūs.vt potero hreuit colligā Omniuꝫ que tā ntīm q̄z gtūm singularis numeri siles habētꝫ eoꝝ actōs plurales raro ī es. frequēter ī is.solebāt termiare apud antiquos ītelligas Apud aūt modernos sepius in es.vt pinguis dulcis nauis.hic ⁊ hec omis h⁹ omis. hos ⁊ has omēs vel omis Salusti⁹ ī chatalina. Omis homines q̄ sese pstare studēt ceteris aīalibus Terē. Omis vos gaudere oportet. Uirḡ.i.v.eney. Quoq̄z mag fessas optem dimittere nauis. Silr in es.et ī is.faciūt actūm pluralē.noīa ī es.desinētia semp pluralia. vt hi manes horum manū.hos manes vel manis.tres triū.hos ⁊ has tres vel tris. Uires tantū in es facit actūm. In er q̄z desinētia que ī i.termināt ablatīm singularē.faciūt actūm pluralē in es.⁊ in is.vt acer ab acri.hos acres vel acris Silr saluber vel salubris.a salubri hos ⁊ has salubres vel salubris.imber ab imbri.hos imbres vel imbris. hic decēber ab hoc decēbri hos decēbres vel decēbris. Horaci⁹ in p̄mo epy. Me q̄ter vndenos sciat ipleuisse decēbris. Silr actūm faciūt pluralē in es ⁊ ī is.et in ns. vł in rs.terminātia.vt hic fons hos fontes vel fontis. hic ⁊ hec iners hos ⁊ has inertes vel inertis.hec ps has partes vel ptis. Uirḡ.in.ij.georḡ. Aggredior sanctos ausus recludere fontis Uirḡ.in.vj. Hic loc⁹ est ptis vbi se via findit in ambas Alia aūt quāuis gtūm pluralē in iū. faciūt raro inuenies ⁊ in paucis in is.finiētia actūm pluralem in iū.faciāt ſm analogiā.tamē in es.actūm pluralem faciūt tantū. Unde ciuitas ciuitatū. has ciuitates. fere vbiq̄z legimus. In ix.terminātia triū generꝝ ꝯmunia q̄zuis in paucissimis gtūm pluralē absq̄z i. penul. proferant.difficile enim inuenies audacū p audaciū. felicuꝫ p feliciū.supplicū tamē mag differētie cā pfert. ne si supplicū dicas.aliud sigficare videaris.quēadmodū artificum p artificiū.et iudicū.p iudiciū. tamē actūm plerūq̄z p es.efferunt.raro p is. Uirḡ.in.q̄rto georḡ. Deinde

tenacis suspēdunt ceras Plus plurū qđ solū ī us.ter minās in riū habuit gtūm plurale tā in es.q̄z in is. finit accusatim Horatꝰ in pmo epy. Cū tibi sol tepidꝰ plu/ris admouerit auras.silr ꝯpluris iuenit Itē hec lis harum litiū has lites vel litis Cicero ī frumētaria.sed asti etiā litis illoꝝ Et scias ꝙ vt dicit ps.pprīū est gti plu/ralis terminātis in iū.facere accusatim pluralē in is et ī es.vt dixi supra vbi egi de gtō plurali tercie declinatōis Et intelligas pprīū qđ soli ꝯuenit sꝫ nō omī.q꞉ videlicꝫ sola nomia tercie declinatōis q̄ faciūt gtūm pluralez in iū.faciūt actūm pluralē in is.ꝛ ies Unde patꝫ ꝙ panis canis iuuenis.licet ntūs ꝛ gtūs singulares desināt ī is. ꝛ habeāt pares sillabas ī ntō ꝛ gtō.tamē q꞉ gtūs plalis eoꝝ nō desinit ī iū.sꝫ in um tantū faciūt actūm pluralez in es nō in is. Nō tamē omia q̄ faciūt gtūm pluralem ī ium.faciūt actūm pluralē in is.q꞉ desinētia ī as.ꝛ ī x. vt ciuitas ꝛ audax.licet faciūt gtūm ī iū.vt ciuitatū auda/cium Nō tamē faciūt actūm pluralē in is sꝫ tantū in es maxime apud modernos.vt has ciuitates.hos et has audaces.vt p predicta patuit.

De casibus quarte declinatōis

Uarta declinatio habꝫ
terminatōnes in ntō duas in us.corr.ꝛ in u.pdu.In us.masculinoꝝ ꝛ feminoꝝ tantūmodo latinoꝝ. vt hic senatꝰ huiꝰ senatus.hec manꝰ huiꝰ manus In u. neutroꝝ q̄ omia indeclinabilia sūt in singulari nūero. vt hoc genu huiꝰ genu.hoc cornu huiꝰ cornu.hoc veru huiꝰ veru huic veru.duas vō habet lrās terminales.s. s.ꝛ v. Gtūs q̄rte declinatōis est silis suo ntō. ꝛ desinit in us.pdu.vel in u.vt manus visus cornu Dtūs q̄rte declinatōnis singularis numeri fit a gtō.abiecta s.ꝛ addita i.sꝫ corr.penul.vt huic senatui manui Actūs quarte declinatōis a ntō fit.mutata s.in m.hic senatus hūc senatū.hec manꝰ hāc manū. Utūs silis est ntō. vt hic senatꝰ.o senatus Ablatiuus singularis a gtō fit.abiecta s.pducit enī u.sicut ī gtō. huiꝰ manꝰ ab hac manu

De ntō q̄rte declinatōnis

Ominatiuꝰ et accusatiuꝰ
ꝛ vtūs plurales ī hac declinatōe siles sunt gtō singulari.vt huiꝰ senatꝰ.hi ꝛ hos ꝛ o senatus. he ydꝰ haꝝ yduū semp plurale Gtūs pluralis a ntō fit singulari abiecta s.ꝛ assūpta um Corripit enī in vtraq̄z sillaba tā in ntō q̄z in gtō plurali.vt hec manꝰ haruꝫ manuū. Et oportet scire ꝙ ī hac declinatōe oēs casus pares habent sillabas ntō excepto dtō singulari. ꝛ gtō dtō ꝛ abltīo pluralibꝰ.q̄ vna sillaba supant ntūm sing.

De dtō quarte declinatōis.

Atiuus et ablatiuꝰ plu/
rales q̄rte declinatōis fiūt a ntō singulari mutata u.in i.interposita bu.vt hec manꝰ his ꝛ ab his manibus Quedā tamē huant u.vel cā differentie. vel solo vsu q̄ ꝯtinent in his vsibus Est specꝰ ꝛ partus portꝰ lacus ꝛ tribꝰ artus Arcꝰ acus ficus quercꝰ specuq̄z veruq̄z Quedā aūt ex his faciūt ī ubus dtūm ꝛ ablatīm causa differētie.vt artꝰ artubus.arcꝰ arcubꝰ partꝰ ptubus Artibus enī ꝛ partibꝰ.ꝛ arcibꝰ ab arte. parte ꝛ arx arcis.arce nascunt.q̄ sunt tercie declinatōnis cuiꝰ dtūs ꝛ abltūs plurales penul.aliā nisi i.corr.habere nō possūt Unde excipit his ꝛ ab his bobus.in q̄ penul.pducitur Alia vō huant u.in penul.solo vsu.nulla cā differentie cogēte Neutra vō singularia in u.desinētia ꝛ īdeclinabilia.assumūt a.ꝛ faciūt ntūm actūm et vtūm plurales vt cornu cornua.genu genua Gtūs vō dtūs ꝛ ablatiuꝰ ad similitudinē fiunt tā masculinoꝝ q̄z feminoꝝ vt cornuū gtūs.his ꝛ ab his cornibꝰ Et scias ꝙ ī hac declinatione us.corripit in ntō ꝛ vtō singulari.sꝫ in alijs casibꝰ sicut ī gtō singulari.vt huiꝰ visus.in ntō actō ꝛ vtō pluralibus.vt hi hos ꝛ o visus pdu.us.

De casibus q̄nte declinatōis

Uinta declinatio termi
natōem habet nti vnā es.pductā. ꝛ vnā lrām terminalē scꝫ s.ꝛ sunt omia noia q̄nte declinatōis fe.ge. ꝛ latina Excipit vnū nomē qđ est dies qđ ī singulari numero tā mas.q̄z fe.ge.iuenit In plurali numero sp mas. ge.iuenit.vt hi dies.Sicut etiā ab eo ꝯpositū semp mas. ge.est.vt hic meridies Causam hꝰ dixi supra in capitulo de genere q̄si in pncipio Gtūs ꝛ dtūs eiusdē declinationis sunt similes.fiūt enī extrema s.nti abiecta. ꝛ assūpta i.vt hic dies huiꝰ diei huic diei.hec fides huiꝰ fidei. huic fidei.et huant pductōnem gti si i.habeāt penultīn ntō.vt acies aciei Si aūt ꝯsonantē habeāt ante s.corr. e.tam in gtō q̄z in dtō.vt hec fides.huiꝰ ꝛ huic fidei.hec plebes.huiꝰ et huic plebei.Actūs a ntō fit s.in m. mutata.et necessario corr.e. Nunq̄z enī ante m.terminalē lōga inuenit vocalis.vt hunc meridiē. Utūs silis est ntō hic meridies o meridies Ablatūs quoq̄z fit a ntō. abiecta s.hic meridies ab hoc meridie.Inueniunt tamē hꝰcemodi ablatiuo veteres etiā p gtō vsi Ut virg.in.ij.georḡ.Libra die somniq̄z pes vbi fecerit horas Die posuit p diei.et pducit e.in ablatiuo huiꝰ declinatōis Ntūs actūs et vtūs pluralis similis ē ntō singulari.vt hec res he et has res.et o res. Gtūs pluralis addita ablatiuo singulari rū.fit ab hac re.haꝝ reꝝ. Dtūs q̄z et abltūs pluralis fiūt ab ablatiuo singulari. adiecta bus. vt ab hac re.his et ab his rebꝰ.Et nota ꝙ nomina q̄nte declinatōnis nō sunt in vsu in gtō dtō ꝛ ablatiuo pluralibꝰ pter ista septē q̄ in his vsibus ꝯtinent. Nomina sūt q̄nte que dāt pluralia septē. Est res atq̄z dies acies facies speciesq̄z Hijs quoq̄z maneries addat materiesq̄z Inueniunt etiā quedā alia nomina q̄nte declinatōis aliquādo in pdictis casibus apud veteres Unde m.ij.machabeoꝝ.c.vij. Noli frustra extolli vanis spebus Hic posset queri.quare nullū neutꝝ inueniat in q̄nta declinatōne nec etiā aliqđ adiectiuū.Sed hoc supra in capitulo de declinatōe solutum est.

Tractatus de nomie explicit De verbo incipit

Erbum est pars ora/
tionis cū tpibus et modis et formis sine casu agendi vel patiēdi sigficatiuū. sicut dicit ps.in pncipio octaui li. Uerbo quot accidūt.octo.genꝰ. tempꝰ.modus.spēs.figura.ꝯiugatō.et psona cū numero. ꝙ q̄daꝫ verba nō pferūtur natura vel vsu impediēte.

Ciendum aūt quedam
inueniri defectiua quorundā supradictoꝝ accidentiū.ꝛ hoc vel nature necessitate fieri vl fortune casu.Ergo necessitas nature biptita est in sigficatōe et in cōmoditate.i.ꝯsonātia elemētoꝝ Sūt enī quedā q̄ nō solū in vbis sꝫ etiā in alijs ptibus orōis. q̄ sigficatōis cā dici nō debēt.vt si velimꝰ dicere masculinū ab eo qđ est nupta nuptus.vel a puerpera puerperꝰ. oppugnat ipa reꝝ natura.pter sigficatōem q̄ solis accidit femis.nisi figura vel autoritas intercidat Figura vt si dicā Bonꝰ animꝰ vxoris mihi nuptus est.i.bonū habēs animuꝫ. vxor mihi nupta est.Autoritas.vt plautꝰ in cassia. Libet carnū ꝙ agat scire nouū nuptū.p maritū. Necnon in pnominibꝰ pmitis que sunt tercie psone.si velimus pferre vtūm casum.q̄ nō potest accidere nisi secūde psone.hoc eadē naturalis necessitas vetat In cōmoditate vō vel in ꝯsonātia deficiūt q̄dam.vt si velimꝰ ab eo qđ est cursor ꝛ risor femina facere hm analogiā mutatōe or in rix.absonū fit ꝛ incōgruū nature lrārum. Unde cicero volēs ab eo qđ est expulsor pferre feminū mutauit.s in t.ꝛ expultrix dixit.Tusculanaruꝫ.v. O vita philosophia dux.o virtutis indagatrix expultrixq̄z vicioꝝ. Ideꝫ in eodē. Regie vgines q̄ vt tonstricule tondebāt barbā ab eo qđ est tonsor.tōstrix feminū facit addita t. ꝛ ex eo diminutiuū tōstricula formauit.quō a nutritor nutrix etiā a nutrix nutricula dr p naturā Per fortunaꝫ quoq̄z duobus modis phibemur q̄dam pferre. Uel q꞉ inusitata sunt.vel q꞉ incōcinna ꝛ turpia vel aspere plata videtur esse. Inusitata sunt qbus nō inueniūtur vsi autores.quāuis pportōe potestatē faciēte dicēdi.vt prex nix for.dor.positiuū faris debet eē for passiuū.do debet esse dor.Ea enī quāuis rōe regule bene dicātur tamē q꞉ in vsu autoꝝ nō inueniūtur.recusamꝰ dicere. Incōcinna vō vel turpia vel aspe platāe eē videt metuturus.vl metuiturus.nutritrix.qđ quāuis hm analogiā debuissꝫ dici. In tor ei termiata masculina q̄ ex vbis nascūtur.mutant or in rix.ꝛ faciunt femina. vt doctor doctrix. victor victrix.Cū igit masculinū sit nutritor.ex eo hm analogiam nascebat nutritrix.euphonie tamē cā ꝯcisio facta ē medie sillabe.ꝛ dr nutrix.sicut bobus p bouibꝰ. Necnō etiā in ꝯtextu diuersaꝝ dictionū hoc solet fieri. vt cū nobis turpe est dicere.itaq̄z nobiscū pposteꝝ pfert. Unus ergo ex his pleruq̄z quattuor modis inuenit. q̄ facit taꝫ vba q̄z etiā alias ptes oratōis eē defectiās Differēne tamē cā multa solēt.vel taceri vel ꝯtra regulā pferri.vt fas gtūm nō habet.nā vel facis siue faris vel vasis dicamꝰ aliud potest sigficare Coniux ꝯiūgis hm analogiam debuit pferri.sꝫ ne vbum eē putet absq̄z n.pfertur ꝯiugis. Uenus veneris.cū oia in us.corr.ppria secūde sunt declinatōis.solū hoc tercie iuenit.ne si veni dicamus. verbum eē putet. Et far farris solū in r.desinēs gemiauit r in obliqs.ne si faris dicamus.aliud mōstret.Silr repugnātibus regulis solēt q̄dam taceri.vt ador. cuiꝰ gtūs ī vsu freqūēti nō iuenit.q꞉ due ꝯtrarie pugnāt ī eo regule.Cum enī sit neutꝝ deberet penul.o.gti corr. vt equor equoris.Sꝫ cū habeat vbum adoro penul.pducēs debet pduci Unde ꝛ deriuatīm eius.scꝫ adorea o.pdu.cū marmorea.equorea o.corripiāt.ergo repugnātibus regulis māsit ador ī frequēti vsu īdeclinabile. In vbis q̄z cū omia in eo.desinētia secūde ꝯiugatōis in ui.faciāt pteritū pfectuꝫ.vt teneo tenui. Differētie cā maneo māsi facit.ne manui dtūs manus putet.Et neo neui.ne si nui diceremus a nuo eē videt Audeo ausus sum. q꞉ hausi ab haurio fit.quāuis aspiret. Fac.dic.duc.fer.maḡ placuit p apocopā pferri differētie cā.ne si face.dice.duce.fere diceremꝰ.aliud sigficare videremur.quāuis hoc nō in ꝯsilibus omnibus vel vniuocis soleat fieri

De generibus vborum.

Enera uerborum sunt se
ptē.scꝫ adiectīm.passiuum.neutꝝ.neutropassiuum.neutrūpassiuū.ꝯmūe.ꝛ deponēs. Actiui generis dr illud vbum qđ desinit in o.ꝛ pōt facere trāsitōem ad aliqđ ratōnale aīal.vnde possit fieri ꝯuersa locutō ī pma vel secūda psona p assumptōem r. Passiui generis est vbum qđ in or.desinēs descēdit ab actiō p adiectōem r. Neutri generis ē illud vbum qđ in o. desinēs non pōt facere transitōem ad aliqđ aīal rōnale vnde possit fieri ꝯuersa locutō in pma vel secūda psona p assumptōem r.In tercia aūt psona sepe passiuū solet inueniri.sꝫ ad mutā ꝛ carētia aīa ptinēs.Dicimꝰ enī Conditur olus.Arat terra.Inserit arbos. Currit spacium. Quis enī dicit aror/inseror/nisi poetica ꝯfirmatō.i.prosopopeya inducat.Ergo impṗe illa possunt habere pmā ꝛ secundā psonā passiuoꝝ.in qbus ꝛ fateri possunt he dicte psone qđ in se fit.vt est amo te.ꝯsequit ꝙ ille ad quē dixi ꝯfitēdo id quod a me audiuit dicat amor a te. Quedam tamē sunt absoluta. vt ditesco viuo serueo sedeo.q̄ nō egēt casu ad ꝯplēdam sentētiā Unde passiuis quoq̄z carēt Neutropassiui generis ē illud vbū qđ ī pteritis pfectis ꝛ plusq̄pfectis ꝛ in his q̄ formant ab eis retinet literaturā passiuoꝝ.ī ceteris vō neutroꝝ. et sunt q̄nq̄z Unde vsus. Quiq̄z puer nūero neutropassiua tibi do. Gaudeo cum fio soleo simul audeo fido Neutripassiui generis.ē vbum qđ habꝫ lrāturam neutroꝝ.ꝛ significatōem passiuoꝝ.ꝛ sigficat passionē aliūde illatā.ꝛ sunt q̄ttuor q̄ ꝯtinētur in hoc vsu. Exulo vapulo veneo nubo q̄ttuor ista. Sensum passiui sub voce gerūt aliena.vide in q̄nta pte in exulo Cōmune est illud vbum qđ in passiua lrātura vtrāq̄z retinet significatōeꝫ.scꝫ actiuā ꝛ passiuā.vt criminor te.criminor a te. tamē in vnica platōe nō pōt habere vtrāq̄z ꝯstructōeꝫ. Unde incōgrue dr.crimior te ꝛ a te. Uerba aūt ꝯmūia hm modernos sunt ista q̄ in his vsibus ꝯtinētur. Largior experior veneror moror osculor ortor Crimior amplector tibi sunt ꝯmūia lector Hoc etiā vbum interptor in frequēti vsu ī vtraq̄z sigficatōe iuenit.Et vt dicit ps. ī xij.li.vbis plurimis q̄ nūc in vsu deponētia sūt veteres sicut cōmunibus vsi sunt Deponēs vbuꝫ ē illud qđ in passiua lrātura retinet tantū sigficatōeꝫ actiuā. vt loquor.

De tpe verborum.

Emporꝰ accidit uerbo ad
diuersi actꝰ significatōem accomodatū. Tria sunt tpa.psens pteritū ꝛ futuꝝ.Sꝫ pteritū rursus diuiditur in tria.scꝫ in pteritū impfectū.pteritum pfectuꝫ.et

p̄teritū plusquāpfectū Et iuste p̄teritū in tres differēti/as partimur Nihil enī certi⁹ ad noticiā nostrā pōt ve/nire.q̄z gesta p diuersum tempis spaciū p̄teriti. Facile enī dinoscit̄.vtrū multo an nup sint facta an ceperunt q̄dē.necdū tamē sint pfecta Itaq̄z fm qd̄ accidit tps reb⁹ quas agimus.nomē ipi tpi imponim⁹ Preteritū impfectū tpus nominantes in quo res aliq̄ cepit geri.necdū tamē est pfecta. Preteritū vō pfectuz illud ē in quo res pfecta mōstrat̄. Preteritū plusquāpfectū est in quo res iam pridē pfecta ostendit̄ Instās aūt indiuiduū est qd̄ vix stare pōt.vnde merito a qbusdā instās impfectū nomiatur.nisi enī sit impfectū in eo adhuc eē actus itelligi nō pōt. Futur̄ quoq̄z cū incertū sit ꝛ infinitū.ꝛ vtrū paulopost an multo erit.nō potuit discretis qbusdam finibus declinatōis vti.itaq̄z vna voce ꝯtētum fuit.

De modis vboꝝ.

Modi verboꝝ sunt quinq̄z.indicatiu⁹.impatiuus.optatiu⁹.subiunctiuus.ꝛ infinitiu⁹. Et idicatiuus qdē modus omia habz tpa diuisa.qppe eo modo omia q̄ egimus vel agim⁹ vl̄ acturi sumus.absq̄z vllo impedimēto idicam⁹ Impatiuus vō p̄sens ꝛ futur̄ naturali quadaz necessitate videtur posse accipe. Ea enī impamus q̄ vel statim i p̄senti volum⁹ fieri sine aliqua dilatōe vel in futuro. Optatiuus aūt quāuis q̄z ipe videat̄ ad futur̄ ptinere. Ea eī optam⁹ q̄ volumus nobis.vel in p̄sens vel in futur̄ dari.tamē etiā habz p̄teritū tpus.q̄z euenit sepe de absentibus ꝛ ignotis reb⁹ p̄cari.vt facta nobis possint in noticiam venire.vt si filio meo rome in p̄senti degēte optās dicā.vtinā rome fili⁹ meus legisset autores.ppter quos nūc ibi morat̄. Possum⁹ tamē hoc vti modo etiā ostendētes q̄ optamus nō euenisse.vt vtinā nō iuissem ad talē locū In hoc aūt modo.ꝛ in infinitiuo tēpa ꝯiuncta habēt latini p̄sens cū p̄terito impfecto.ꝛ p̄teritū pfectū cuz plusquāpfecto ad imitatōem grecoꝝ. Subiūctiu⁹ cum apud grecos ꝯiuncta habeat tpa.apud nos diuisa habet omia quomō idicatiuus. Infinitiu⁹ mod⁹ ꝯiuncta habz tpa quomō optatiuus. p̄sens ꝛ p̄teritū impfectuz p̄teritū pfectū ꝛ plusquāpfectuz. quomō apud grecos. cū dicim⁹ enī legere.signam⁹ rē impfectā q̄ ad p̄sens vl̄ ad p̄teritū impfectū attinet Cū vō legisse dicim⁹.rē perfectaz demōstram⁹ q̄ sua est.tā p̄teriti pfecti q̄z plusquā pfecti. Nota etiā q̄ vim nomīs rei ipius habz vbum infinitū.vnde qdam nomē vbi hoc eē dicebāt. Dico enī. bonū est legere.ac si dicā.bona ē lectō. Itaq̄z omīs modus finit⁹ pōt p hūc modū interptari.vt si dicaz. Lego. qd̄ iudicaui.legere me. Lege.qd̄ impaui.legere te. vtinā legerē.qd̄ optaui.legere me. Cū legā venio.qd̄ iunxi.prius legere.post venire Modi aūt sunt diuerse inclinationes aīmi.varios eius affect⁹ demōstrantes. Amodo de formatōne p̄teriti perfecti videam⁹.

De p̄teritis pfectis pmo regule generales

Preteriti perfecti multiplices ꝛ varie sunt regule. Itaq̄z cōmoduz putauimus.pmo q̄ in eo sūt generalia dicere. Postea vō p singulas sillabas tractare de eo Omē igit̄ p̄teritū perfectū pmā psonā in i.termiat.vt dicit p̄s. in.ix.li. vt amaui.ꝛ assūpta sti.facit secundā vt amauisti T.vō assūpta correpta i.terciā facit vt amauit. Mus vō assūpta.facit pmā pluralē.vt amauim⁹ i.tamē penult̄.cor. Secūda psona pluralis a secunda singulari fit addita s.vt amauistis Tercia aūt pluralis ex prima singulari nascit̄ i.finali ꝯuersa in e.pducta ꝛ addita runt vel re. vt amauerunt vel amauere.ꝯparuerunt vel ꝯparuere. Et nascit̄ hoc quidē tēpus a p̄senti.ꝛ vel pares cum eo habz sillabas.vt iuuo iuui.vel minuit̄ vna sillaba.vt facio feci.vl̄ vincit vna sillaba.vt oro oraui.curro cucurri. Itē omne p̄teritū pfectū dissillabū pducit pmā vt emi Preter q̄daz de qb⁹ supra dixi i secunda pte.vbi posui regulas ad cognoscēdum accētū pme sillabe. Itē sicut dicit p̄s.in.ix.li. vbi agit de verbis secūde ꝯiugatōis. Obseruandū ē in omnib⁹ verbis q̄ si minuat p̄sentis sillabas p̄teritum. necessario pmā pducit in p̄terito.siue pducta siue corr. sit in p̄senti.nisi sincopā patiat̄.vt cieo ciui.ꝛ p sincopaz ci.rideo risi.moueo moui. Ergo langueo gui. liqueo liqui.pares habēt in p̄senti ꝛ in p̄terito sillabas. corr.eī penultimas p̄teriti Reperi repui apocopā patit̄ Scias etiā q̄ forme generales p̄teriti pfecti sunt octo.scz in ui.sillabā.in.ij.vel in ui.diuisas.in xi.ꝛ si.ꝛ in i.antecedēte ꝯsonāte q̄ in p̄senti tpe ante o.vel eo.vel io.inuenit̄.et q̄ in pncipio gemināt ꝯsonantē.ꝛ q̄ in fine. Et in ui. sillabam q̄ttuor ꝯiuga.sunt vba q̄ termināt p̄teritū Prime vt amo amas amaui. Secūde.vt fleo fles fleui. Tercie vt cupio cupis cupiui. Quarte.vt munio munis muniui. In ij.vero tercie ꝛ q̄rte q̄ in ui.sillabā desinētia. intercepta u.ꝯsonāte corripiūt i.penul.vt cupiui cupij. arcessiui arcessij.audiui audij. In ui. diuisas oīm cōiugatōnum verba iueniunt̄ terminātia. Prie. vt tono tonas tonui. Secunde.vt teneo tenes tenui. Tercie.vt annuo annuis annui. Quarte.vt aperio aperis aperui.psilio psilis psilui. In si vō secūde ꝛ tercie ꝛ q̄rte cōiugatōis inueniunt̄ p̄terita. Secūde.vt ardeo ardes arsi. Tercie vt ludo ludis lusi. Quarte.vt haurio hauris hausi. In xi.silr secūde ꝛ tercie ꝛ q̄rte iueniunt̄ p̄terita Secūde.vt augeo auxi. mulgeo mulxi. fm antiqs. s; mulsi fm modernos. Tercie.vt pūgo punxi Quarte.vt sancio sanxi I.habēt post ꝯsonantē positā ante o.vel eo.vel io. p̄sentis tēporis i omi cōiugatōne p̄terita In pma qdē vt iuuo iuui In secūda.vt prādeo prādi In tercia.vt bibo bibi.fodio fodi Et i q̄rta.reperio reperi cōperio cōperi.

De geminatōe p̄teritoꝝ.

Geminant consonātez prime qdē cōiugatōnis duo monosillaba.vt do. dedi.sto steti Et ex his cōposita. vt reddo reddidi. vendo vēdidi.ꝛ resto restiti.habēt antepnl̄.breues. Secunde vō cōiugatōis i pncipio repetūt siue gemiant q̄dam ꝛ habēt pnl̄.positōe longas sicut ꝛ antepnl̄. i p̄senti. vt tondeo totōdi Tercie aūt cōiugatōnis q̄dam i pncipio repetūt q̄dam i fine In pncipio repetētia si i p̄senti pnl̄. breuē habuerit.i p̄terito quoq̄z corripiūt eā.vt cado cecidi.pario peperi Si lōga sit i p̄senti pnl̄. naturalit̄ i p̄terito q̄z pducit̄.vt cedo cecidi pedo pepedi Sin positione sit i p̄senti pnl̄.longa.ē quādo huat̄ in p̄terito est q̄ndo abiecta cōsonante corripitur Seruat̄ in his. posco

poposci.parco peperci fallo fefelli tēdo tetēdi pēdo pepēdi curro cucurri. Abiecta ꝯsonāte corripit̄ in his. disco didici.pello pepuli tāgo tetigi pāgo pepigi pūgo pupugi.tūdo tutudi Et attēdendū est q̄ oia ea q̄ gemināt pncipalē sillabā.huant nō solū ꝯsonantē.verū etiā vocalem pme sillabe p̄sentis tpis.tā in pma q̄z in secūda sillaba.nisi sit a.ipa eadē i e.ꝯuertit̄.vt posco poposci tendo tetēdi pēdo pepēdi.disco didici tūdo tutudi pungo pupugi. Excipit̄ pello pepuli A vō in e. ꝯuertit̄. vt fallo fefelli.pco pepci.tāgo tetigi pango pepigi cano cecini.cado cecidi Et vide q̄ si pnl̄.p̄sentis lōga sit.ca q̄z huat e.vt pco pepci fallo fefelli. Si breuis est i i.ꝯuertit̄. vt tetigi. pepegi cecidi cecini. In hac enī ꝯiugatōe.i.tercia etiaz i fine fit repetitō eiusdē sillabe.vbiq̄z penult̄.correpta.vt vēdo di.credo di. Et sciēdum q̄ vna sillaba abūdat p̄teritum i quo fit repetitō pncipalis vel finalis.tam i pma q̄z i tercia ꝯiugatōe.nisi i.sit ante o.vt do dedi.sto steti. pco pepci credo di.cedo cecidi. Pario vō q̄z i.habz ante o.pares habuit sillabas tam i p̄senti q̄z i p̄terito pfecto.pario pepi Scias etiā q̄ nunq̄z pōt gemiari sillaba nec in pncipio nec i fine i p̄terito.nisi q̄ a muta icipit. vt tundo tutudi.pēdeo vel pēdo pepēdi disco ci. posco poposci.cedo cecidi fallo fefelli.pdo pdidi vēdo di. Ex hoc apparet t.vim mute obtinere.a qua icipiēs gemiata est sillaba. S.āte mutā posita iuenit̄ nō gemiari.cū s. amittat vim suā plerūq̄z posita ante mutā Unde nec i secunda sillaba repit̄ t. vt sto steti.q̄z s.nō reputat̄ hic pncipalis cū sepe liquescat s. Unde quasi p̄teritū icipit ab hac muta t.ꝛ hoc patz.q̄z gemiatō est ibi q̄ntū ad t.nō q̄ntuz ad s.gemiatur enī ibi t.ꝛ nō s. M.quoq̄z gemiatur. vt mordeo momordi.q̄ loco mute i multis locis fungitur nā ꝛ ante n.posita ꝯmunē facit sillabā.vt ramnes rānetis.ita dicit p̄s. in pmo li. Si obijciat̄ de vēdo di. Dico q̄ hec gemiatō hic in fine est.nō in pncipio. Unde sillaba q̄ gemiatur ibi bene icipit a muta.scz a d.sic pōt solui fm illos q̄ dicūt q̄ u.ꝛ i.posite i pncipio dictōnis āte vocalē sunt semiuocales Si aūt velim⁹ dicere q̄ sint mute tūc cessat obiectō.ꝛ hoc credim⁹ verius De verbis q̄ gemiant d̄r. Ter septē vba dic p̄terito gemianda Spōdeo tendo cano pello posco pario do. Mordeo cedo cado pedo curro tōdeo fallo Sto tango pāgo pungo tundo quoq̄z cōdo His addas disco s; cetera nulla vel pauca memēto Et vide q̄ pedo pedis pducit pmā s; i p̄dictis vsibus corripit̄ Et nota q̄ i ꝯpositōne nō gemiant p̄dicta p̄teritū.nisi q̄dam q̄ notant̄ in his vsibus Si cōponant̄ gemiantia nō gemiantur Lex erit hec cunctis po. sto.do disq̄z remotis. Addūt etiā q̄dā Sic curro cū pre gemies pūgo quoq̄z cū re. Tamē fm p̄s. a curro vtroq̄z modo iueniunt̄ plata vt decurri decucurri vel decurri Abscōdo etiā facit abscōdi.vel abscōdidi abscōsum. vl̄ abscōditū. Nota insup q̄ sicut dicit p̄s.in prio maio. In p̄teritis pfectis vboꝝ solēt omēs ꝯsonātes mō mutari. mō manere. Exceptis q̄ttuor.scz.l.p.s.x. De hoc supra in pma pte in capitulo de h.lrā

De p̄teritis pfectis i spāli

Quoniam de generalib⁹ p̄teriti pfecti tpis vboꝝ formis collectim docuimus Nunc sepatim p singulas ꝯiugatōes d̄ varijs eiusdē tpis spēbus.cui⁹ difficillima ē tractatō omis vbi questionē disserere conemur

De p̄teritis pme ꝯiugatōis ꝛ supinis

Prime coniugationis verba a secūda psona idicatiui mōi que in as.desinit.tā i actiua q̄z i neutrali sigficatōne.abiecta s.ꝛ addita ui.faciūt p̄teritū pfectum.vt amo amas amaui.no nas naui. Excipiunt̄ hec q̄ in ui. diuisas faciūt p̄teritū subtracta as.vt domo domas domui crepo crepas crepui.frico as ui.mico cas cui.seco secas cui.sono sonas sonui.tono as ui.neco necas ui.plico as. plicui.vel plicaui qd̄ maxie i ꝯpositis dinoscit̄ Nā cū p̄positōe magis p ui.diuisas.cū nomie ꝯpositū p aui.terminat p̄teritū pfectū.vt implico cui.replico cui. applico. cui.cōplico cui.duplico vō duplicaui.triplico aui.multiplico aui. Inuenit̄ etiā cū p̄positōe i aui.faciēs p̄teritū sed i raro vsu Cicero rhetoricoꝝ secundo Qui i itinere tam familiariter se applicauit. Uerbalia tamē femina q̄ ab eo descēdunt cūcta retinēt a.vt implicatō.supplicatō explicatō Crepo aūt i ꝯpositōe iuenit̄ facere p̄teritum increpui ꝛ icrepaui. Unde pphetā Increpasti superbos. Idē. Increpuerūt me renes mei Dimico etiā dimicaui ꝛ dimicui facit supple Cubo quoq̄z cubui facit. a quo cōposita tā pme q̄z tercie ꝯiugatōis iueniunt̄. Idē tamen habēt p̄teritū pfectū.vt icubo as bui.ꝛ adiecta m. incūbo is.icubui Nexo quoq̄z nexas vel nexis. vt pbo placet nexui Uirḡ. tamē i.v.eney. Nexantem nodis seq̄z i sua mēbra plicantē.fm pmā ꝯiugatōem ptulit. Necto nectis tamē eius est pmitiū. Nā quō a participio amplexus qd̄ ex vbo nascit̄ amplector fit vbum frequē. amplexor amplexaris.sic a participio nexus qd̄ nascit̄ a vbo necto.fit frequē.nexo nexas. Unde manifestū est q̄. ratōnabilius hoc fm pmā ꝯiugatōnem ptulit virḡ. A necto tamē silr̄ nexui ptulerūt pleriq̄z Quidā tamē etiam necto nexi dicētes ꝛ nexus.vt flecto flexi ꝛ flexus. Supradictis addūt q̄dam neco necaui vel necui Idq̄z participiū p̄teritū passiui.ꝛ necatus a necaui ꝛ nect⁹ a necui facit s; pprie necat⁹ ferro.nectus vō alia vi pemptus d̄r Excipiunt̄ p̄terea hec q̄ttuor. sto steti.do dedi. iuuo iuui.lauo lauas laui qd̄ antiq̄ tercie ꝯiugatōnis quoq̄z pferebāt lauo lauis lauit.i.aspgo. s; lauo lauas. id est.abluo abluis A do quoq̄z cōposita ꝛ monosillabis p̄positōibus tercie sunt ꝯiugatōnis. vt addo addis trado tradis pdo pdis Nā circundo circūdas facit.q̄z circū dissillabū est ꝛ magis aduerbiū q̄z p̄positō Et hoc solū vbum pme ꝯiugatōis a.pnl̄.in p̄senti ꝛ in p̄terito imperfecto ꝛ i futuro ꝛ i infinitiō ꝛ participio p̄teriti ꝛ futuri corripit.dam⁹ datis daris dat̄ dabā dabo dare datus daturus Et q̄ ex hoc solēt fieri.vt dabimi. Da enī vbiq̄z ante finē corripit in hoc vbo simplici.vt daturus datū dator Uirḡ.in pmo eney. O passi grauiora dabit deus his q̄z finē Idē in.vj. Cui datus herebā custos cursusq̄z regebā A sto quoq̄z cōposita seruāt q̄z duplicatōnem in p̄terito.vt resto restiti cōsto ti.psto pstiti Quidi⁹ tamē abstit p abstitit ptulit i.vj. methamorpho. A cione lacrimas.ꝛ que ps admonz abstit. Absisto enī ꝛ

abſto abſtiti facit Ueto tamē vt dixi vetui facit. Inuenit̄ etiā vetaui. Unde i actib⁹.xvj. Uetati ſunt a ſpūſcō Predicta q̄ faciūt in ui.diuiſas ꝯtinent̄ in hoc vſu. ita ꝙ ꝓ qualibet ſillaba accipiat̄ vnū v̄bum ⁊ ſunt ſedecim Cre.do.do.ſe.ne.iu.ſto.la.mi.ne.co.fri.pli.ve.cu. ſo. Cōpoſita v̄o ab his de q̄bus nō fit mentō fere oīa faciūt p̄teritū ſicut eoꝝ p̄mitiā.vt adiuuo adiuui

Upinū uel participiale

in um.deſinēs.omīa p̄me ꝯiugatōis v̄ba q̄ in aui.p̄teritū terminānt ui.ī tū.ꝯuertētia faciūt.vt amaui. amatū Que v̄o in ui.diuiſas ſillabas deſinūt ſi.c.ante o.habuerint.ui.ī tum.mutāt. vt frico fricui frictū. necui nectū.ſ; necaui facit necatū Mico quoq; micui mictū deberet facere.ſ; dubitatōnis cā.q2 mingo q̄; mictu; facit ī vſu nō īuenit̄.quāuis ab eo v̄bo ꝯpoſitū.dimico dimicaui facit ⁊ dimicatū.quāq; emico emicui faciat emictum Plico etiā ⁊ plicatū ⁊ plicitū ſupinū facit.q2 ⁊ plicaui ⁊ plicui habet p̄teritū Ex eo igit̄ ꝯpoſita pnl̄.a.vel i.habēt in ſupino.duplicaui duplicatū.explicui explicitum.Implicui vel implicaui qd̄ ī raro vſu eſt īplicitu;. vel implicatū Unđ lucan⁹ in q̄rto Implicitas magno ceſar corpe cohortes.Saluſti⁹ in q̄rto hyſtoriaꝝ. Implicite rates miniſteria ꝓhibebāt.Alia v̄o ī ui.diuiſas p̄teritū deſinētia ui.in tū ꝯuertūt in ſupino ⁊ pnl̄.corripiunt.vt domui domitū.itonui itonitū Horati⁹ tamē ī epodo.ītonata ꝓtulit ſm analogiā ꝑ intonita.vetui vetitū facit.Inuenit̄ etiā vetatū.vnde i actib⁹ apo.ca.xvj. Uetati ſunt a ſpūſancto Steti v̄o ſtatū ſupinū.⁊ a dedi datū.⁊ a.ſilr̄ corripiūt.⁊ eadē a.ſilr̄ corripit̄ ī ꝯpoſitōne.vt circūdatū ⁊ p̄ſtatū.vl̄ mutat̄ in i.breuē.vt redditū ⁊ p̄ſtitum.q2 ꝯpoſita a ſto.varie vetuſtiſſimi ꝓtulerūt aſtitū ⁊ aſtatū.p̄ſto p̄ſtitū ⁊ p̄ſtatum.v.v̄o longa; ante tū.vnū habet iutū ⁊ ab eo ꝯpoſitū adiutū Inuenit̄ etiā adiuuat⁹ apud antiquos.Au.q̄; vnū lautū.⁊ ſm antiquos lauatū Unde ī eccleſiaſtico Quid ꝓdeſt lauatō eius Ouidi⁹ in tercō faſtoꝝ.Sacra lauaturas mane petebat aquas.ſm tamē modernos ī vſu ꝯmūi eſt laui lotū Poto tas.facit potatū ⁊ ꝑ ſincopā potū. Sciendum aūt ꝙ in um.deſinēs ſupinū accepto v̄bo infinito qd̄ eſt ire facit infinitū futuꝝ.vt oratū ire dormitu; ire. Frequent̄ tamē antiq̄ſſimi neutrali pticipio futuri addebāt eſſe ⁊ infinitū futuri ſignabāt.vt oratuꝝ eſſe pro oratū ire dicētes ⁊ factuꝝ eē ꝑ factū ire.Itē ſcias ꝙ nullum verbū p̄me ꝯiugatōis facit ſupinum in ſum Nota etiā ꝙ ſupinū biſſillabū ꝓducit p̄mā.p̄ter quedā de q̄b⁹ ſupra dixi in ſecūda pte. vbi egi de regulis valētib⁹ ad ꝯgnoſcendū p̄me ſillabe accentū.

De p̄teritis ſecūde ꝯiugatōis ⁊ ſupinis.

Ecunda coniugatio ī eo

deſinit ⁊ ea terminatō ꝓprie eſt ſecūde ꝯiugationis.Exceptis paucis p̄me ꝯiugatōis ⁊ q̄rte duob⁹.vt eo is.queo qs.Et q̄ ex his cōponunt̄.vt adeo redeo pereo veneo nequeo.In eo i.antecedēte vnū īuenit̄. vt cieo cies.vnde virḡ.in p̄mo eneyd.Bella cient p̄ma q̄ vetant ꝯſiſtere terra.Inuenit̄ tamē cio cis ī io deſinēs q̄rte ꝯiugatōis Lucan⁹ in ſecūdo Nūc vrbes excite feras date gētibus arma Preteritū eius tā in ui.q̄; ij. deſinit vt ciui vel cij. Hic attēde ꝙ v̄ba ſecūde ꝯiugatōis deſinentia in eo.antecedēte vocali.faciunt p̄teritū eo.mutata in ui.ſillabā.⁊ ſupinu; mutata ui.in tū. vt cieo ciui citum penl̄.corr.ī ſupino ſecūde ꝯiugatōis. In ſupino vero q̄rte ꝓducit̄. Unde cito citas frequē.eius cū omnib⁹ ſuis ꝯpoſitis corripit penl̄.⁊ ꝓducit.vt excito vel excito p̄ter ſolicito.recito.ſuſcito ⁊ oſcito q̄ corripiūt tantū ci. De p̄dicta regula excipit̄ vieo.i. ligo qd̄ eſt defectiuu;. ⁊ nō habet p̄teritū ⁊ ſupinū Tueor deponēs facit tutuſ Sed quādo eſt tercie tuor tueris facit tuit⁹ Inde intuitus U.loco ꝯſonātis ante eo habētia.eo in i. ꝯuerſa faciunt p̄teritū ⁊ ꝓducūt penult̄.neceſſario cū p̄teritū minuat̄ a p̄ſenti.vt moueo moui.caueo caui.⁊ ſupina faciunt mutata ui.ī tum.vt moui motū foui fotū. Pret caueo caui qd̄ facit cautū ad differētiā hui⁹ nomis catus cati catū.Et faueo faues faui fautū ad differentiā hui⁹ nomis fatū Et p̄ter ꝯniueo qd̄ facit ꝯniui vel ꝯnixi conixum.ſ; iſtud ſupinū nō eſt ī vſu.Cōniuo ſm terciā cōiugatōem etiā ꝓtulerūt veteres Calu⁹ etiā cōniuere infinitīm ſm terciā cōiugatōem corr.pnl̄.ꝓtulit.Cū grauiſ iugēti cōniuere pupula ſomno.i.pupilla. Unde conniueo tā in ui.q̄; in xi.p̄teritū habuit.Ferueo q̄; etiam feruo īuenit̄.ab vtroq; tamē p̄teritū ferui dr̄.a ferueo Uirgili⁹ ī p̄mo eney.Feruet opus redolētq; thimo fragrantia mella Idē in.viij.a feruo. Feruere leucaten auroq; effluere fluctus.ſed nūc tantū vtimur ī ſecūda cōiugatōne. vnde ferueſco ſcis.Dicit̄ tamē etiā ꝑ h.ferheo ex q̄ ferhui.vnde etiā ferheſco Nec ſolū ea diuerſaꝝ cōiugatōnum v̄ba īueniunt̄.ſed multa p̄ter ea.vt ſtrideo des. ⁊ ſtrido dis Fulgeo fulges.⁊ fulgo gis.Denſeo denſeſ ⁊ denſo dēſas Oleo oles.olo olis Et p̄ter neutra ei⁹ dē terminatōis q̄ carēt ſupis.vt paueo paui.ferueo ferui. lineo lini.Inueniunt̄ aūt autores q̄ q̄ndoq; ī p̄terito p̄me cōiugatōis ī ui.ſillabā termiante.faciūt ī ſecūda pſona tā ſingularis q̄; pluralis.⁊ ī tercia pluralis ī unt. deſinēte pſona penul.ſincopā ſillabe ſic etiā ī ſecūda cōiugatōe.q̄ndo p̄teritū ī ui.ſillabā deſinit.vt admorūt pro admouerūt.⁊ ſummoſſes ꝓ ſūmouiſſes Itē generalit̄ ī omī cōiugatōne q̄ndo p̄teritū facit ī ui.ſupinū facit ī tū mutato ui.ī tum. vt amaui amatū.adiuui adiutū. foui fotum.fleui fletū.cupiui cupitū.accerſiui accerſitu;. audiui auditū Excipiunt̄ laui lautū ꝓ quo nūc dicim⁹ lotum.caui cautū.faui fautum que differētie cā pro a.longa au.dyptōgum habuerūt.propt̄ latum.catum.fatu;. que alias habent ſignificatōes

De deſinētibus ī deo.

N deo exeuntia longa

vocali naturalit̄ antecedēte.vl̄ ar.ſillaba deo. in ſi.cōuerſa faciūt p̄teritū pfectū.vt ſuadeo ſuaſi.rideo riſi.ardeo arſi Pret ſtrideo ſtrides ⁊ ſtrido dis. q2 eſt tercie vel ſecūde cōiugatōis.⁊ facit ſtridi ī p̄terito perfecto.⁊ caret ſupis.⁊ ꝓdu.i.tā ī preſenti q̄; ī p̄terito. vt ſtrido vel ſtrideo ſtridi.Lucan⁹ ī.vj.Auribus icertū feralʼ ſtrideat vmbra Tedet aūt accipit ptesum eſt E.v̄o vel i breuibus ante deo poſitis ꝓducūt eaſdē vocales.⁊ eo.ī i.mutata faciūt p̄teritū.ſedeo ſedi Et ex eo cōpoſita.inſideo inſedi.ſubſideo ſubſedi video vidi īuideo īuidi. Et

notandum ꝙ a ſedeo compoſita.quāuis ī p̄ſenti e.in i. ꝯuertāt in p̄terito.tamē eandē e.ꝓdu.huāt. vt poſſideo poſſedi Nā e.lōga q̄ eſt in p̄terito nunq̄; mutat̄. vt infitio infeci.eligo elegi Si aūt p̄ma ſillaba ī deo. termiatorum poſt mutā aliquā vel m. ſemiuocalē e. vel o. correptas habuerit.in aliquā liq̄dam deſinētes duplicat̄. ſic tamē vt p̄ori gemiatoꝝ extrema ꝯſonās ſubtrahat̄.⁊ ſic eo.in i. ꝯuerſa fit p̄teritū pfectū.vt pēdeo pepēdi tōdeo totondi mordeo momordi ſpōdeo ſpopōdi A quo etiam s.ī ſecūda pſona demit̄ ſillaba euphonie cā.⁊ dr̄ ſpopondi In ꝯpoſitōe tamē hec eadē v̄ba non gemiant ſupradictā ſillabā.vt reſpōdeo reſpōdi. depēdeo dependi demordeo demordi detōdeo detondi. Uetuſtiſſimi tamē etiā detotōdi ꝓtulerūt Enni⁹ ī annalib⁹. Et detotōdit agros letos atq; opida cepit Excipiunt̄ q̄dam que ī ꝯpoſitōe gemiant p̄teritū.de q̄bus ſupra dixi ī regulis generalib⁹ ſiue formis p̄teritoꝝ Au.ante deo habētia. ꝑ participiū in p̄terito declinant̄ nunc vt audeo auſus ſum.gaudeo gauiſus ſum Uetuſtiſſimi tamen ⁊ auſi ꝓ auſus ſum.⁊ gauſi ꝓ gauiſus ſum ꝓtulerūt In hoc verbo audeo etiā illud animaduertēdum ē ꝙ auſim auſis auſit.ꝑ ſubiunctio audeā audeas audeat īuenim⁹ Uirgilius ī q̄rto geor̄ḡ. Auſum vel tenui vitē ꝯmittere ſulco Ouid.in.vj.metha. Et nihil ē qd̄ nō inopino captuſ amore.Auſit nec cupiunt icluſas pectora flamas Oia aūt ſupradicta v̄ba ī deo exeuntia deo.ī ſum.ꝯuertētia. faciūt ſupina.vt rideo riſum.ardeo arſum video viſu;. mordeo morſū.reſpōdeo reſpōſum audeo auſu; Gaudeo v̄o etiā i.poſt u.aſſumpſit euphonie cā. gauiſū enī facit Sedeo p̄terea gemiauit s.vt ſedeo ſeſſum.⁊ fortaſſe differētie cā.ne ſi ſeſum diceret̄.due eſſe ptes viderent̄ Alia v̄o omīa ī deo deſinētia de q̄bus nō habuimus ī ui.diuiſaſ ꝓferūt p̄teritū.vt cādeo cādui ſtrideo ſtridui ⁊ eo.mutata ī ui.diuiſas faciūt p̄teritū Et mutatōe eo.ī i.⁊ aſſumptōe tū.debēt fieri ſupina.vt canditū ſtriditu; Rariſſime tamē ab omnib⁹ neutris ſecūde ꝯiugatōis. que in ui.diuiſas faciūt p̄teritū.īuenit̄ huiuſcemodi ſupinū vel participiū futuri tēpis.vt caleo calui tepeo tepui palleo pallui Si qua tamē īueniant̄ i.breuē ante tū habēt Hoc tamē attēde ꝙ ſm vſum modernoꝝ īueniūtur ex neutris ī ui.diuiſas deſinētibus hec habere ſupina q̄ hic ꝯtinent̄ in hoc v̄ſu.ita ꝙ ꝓ qualib; ſillaba accipiat̄ vnū v̄bum Pla.ta.no.pa.la.me.ſunt o.li.va.ca.do Et formāt ſupina a p̄ſenti eo.mutata in i.breuē ⁊ aſſumpta tū.vt placeo places placui placitū.taceo ces cui tū. noceo ces cui nocitū.pateo tes tui paſſum.lateo tes tui latitū Inde latito latitas.mereo meres merui meritu;. Mereo aūt.i.fleo nō habet p̄teritū nec ſupinū Omne enī v̄bum qd̄ caret p̄terito caret etiā ſupino ⁊ pticipio p̄teriti tpis ⁊ futuri ī rus.ſ; nō ꝯuertit̄ Illa enī ex eis.nō iſta ex illis naſcunt̄ Itē oleo oles olui olitū ⁊ oleui oletum Careo cares carui caſſum Libeo bes bui libitū.valeo vales valui valitū.doleo doles dolui dolitū. Attineo aūt ⁊ ptineo nes.habēt ſupina ſicut ſuum p̄mitiū. vt attentū ⁊ ptentū Leo nō eſt ī vſu in ſimplicitate.ſicut nec pleo Itē prādeo excipit̄.q2 nō facit in ui.ſ; ī di.vt prādeo.eo in i.ꝯuerſa prādi Id tamē in ſum facit ſupinum quomō ſupiora vt prāſum Qd̄ tamē quāuis neutꝝ ſit. habet pticipiū p̄teriti pticipij.pranſus ſicut q̄dam alia neutra.vt ceno cenat⁹.iuro iurat⁹ careo caſſus.qd̄ ⁊ nomē eſt.pateo paſſus.titubo titubat⁹.placeo placit⁹.mereo meritus q̄eſco q̄etus.ſueſco ſuet⁹ Cepi aūt cept⁹ facit v̄bum defectiuū Nubo nuptus. A neutropaſſiuis q̄nq; ſunt Gaudeo gauiſus audeo auſus ſoleo ſolitus ⁊ ſolui ſm ſaluſtiū.fio fact⁹ fido fiſus. vetuſtiſſimi tamē ⁊ ab alijs plurimis neutris īueniunt̄ ꝓtuliſſe pticipia p̄teriti tempis q̄ nūc ī vſu nō ſunt Hic attēde ꝙ ſicut dicit hug̈. prāſus.⁊ hmōi p̄terita neutroꝝ accipiunt̄ actiue ⁊ paſſiue Et etiā ſm pſ.actiē.vt prāſus.i.q̄ prādet.⁊ tūc deſcēdit a prādeo Itē accipit̄ paſſiue pranſus.i. ꝯmeſtus. ⁊ tūc deſcēdit a paſſiuo hui⁹ v̄bi.qd̄ īuenit̄ in tercia pſona.ſ; prandet̄ prandebat̄ prāſus eſt vel fuit Quidā autem dicūt ꝙ hmōi pticipia in p̄ma ⁊ ſecūda pſona ſignt actōem.vt ſum cenat⁹ piſcē.tu es cenat⁹ piſcē ſicut cenaui ⁊ cenaſti piſcē In tercia aūt pſona ſigficant actōnem ⁊ paſſionē.vt petr⁹ cenat⁹ eſt piſcē.i.cenauit piſcē. ⁊ piſcis cenat⁹ eſt a petro ſicut piſcis cenat̄ a petro dr̄. vide in iurat⁹ Itē ſcias ꝙ medeor mederis caret p̄terito.pro quo dicim⁹ medicatus ſum.

De deſinentib⁹ in geo

N geo deſinentia l.uel r.ante

cedentib⁹ geo.in ſi.ꝯuerſa faciūt p̄teritū pfectū.vt idulgeo indulſi algeo. alſi. turgeo turſi. tergo terſi. ⁊ tergo terſi.quod ⁊ prob⁹ ⁊ cariſi⁹ ⁊ celſus ⁊ dyomedes comprobāt.⁊ ip̄e omnib⁹ validior vſus Mulgeo etiā facit mulſi.quāuis differētie cā q̄dam etiā mulxi.ꝓtulerūt.q2 mulceo q̄; mulci facit Sillaba v̄o naturalit̄ longa ante geo poſita mutāt geo ī xi.⁊ faciūt p̄teritū pfectum. vt lugeo luxi augeo auxi frigeo frixi Alia v̄o oīa in geo deſinentia eo.in ui.diuiſas mutant ī p̄terito.vt egeo egui.rigeo rigui.vigeo vigui.

De ſupinis in tum vel in ſum

Upina quedam in ſi.ter

minātia p̄teritū i.in um.ꝯuertentia faciūt.ſiue ſecūde ſiue tercie ſint ꝯiugatōis Nā q̄rte in tū. faciunt ſupina. vt idulſi idulſum vl̄ indultū.⁊ mulceo ſi.mulſū vel mulctū.torqueo torſi torſū ⁊ tortū Itaq; tortores ⁊ torſores dicunt̄ Fulgeo ſi.fulſū.algeo alſi alſū.ardeo arſi arſū.ludo di.luſū.mulgeo ſi.mulſū ⁊ mulctū Saluſtius in q̄rto hyſto. Deinde lenita iā ira poſtero die liberalib⁹ v̄bis ꝑmulcti ſunt Tergo ſi.terſum. Excipiūtur vro vſſi vſtū.gero geſſi geſtū faciētia ſupiā In xi.v̄o proferētia p̄teritū pfectū cui⁹cūq; ſint ꝯiugatōis xi.in ctū. cōuertētia faciūt ſupim.vt luxi luctū auxi auctū frixi frictū ſtruxi ſtructū finxi finctū pinxi pictū ſtrinxi ſtrictū. ⁊ minxi mictū euphonie cā n.ī ſupio abijcūt. q̄muis et vinxi vinctū et tinxi tinctū.et pupugi et pūxi pūctum.et ſanxi ſanctū.hūauerūt ī ſupio q̄; n. Unde v̄ſus. In xi. p̄terita ꝑ ctū fecere ſupiā Excipiūt flexi et fluxi.q̄ in ſupio q̄; ſuauerūt x.vt flexū fluxū.q̄muis vetuſtiſſimi et fluctus ꝑ flux⁹.et fluctur⁹ ꝑ fluxur⁹ ſoliti ſunt dicere Unde et fluct⁹ et ip̄e mot⁹ aq̄ꝝ.Hic etiā attēde ꝙ figo facit fixi fixū.cōniueo cōniui vel cōnixi ꝯnixum vel cōnictū. ſed cōnixum nō eſt ī frequēti vſu. Pecto pectis pexui.

vel pexi pexum vel pectū. Necto nexui vel nexi nexum. qđ etiā facer₃ nectū. nisi esset differētia hui⁹ vbi neco as necui nectū Plecto plectis plexi plectū antiq dicebant Nūc aūt plector ꝛ amplector dicim⁹ ꝯmūe cū suis ꝯpositis Itē frigio gis. facit frixi frixū vel frictū. Frigeo ges aūt facit frigui ꝛ caret supio ſm vsum. Fluxi aūt vt tactum est fluciū vel fluxū facit In gui. vo faciētia p̄teritum q̄ neutralia sunt nō habēt ī vsu supina. vt egeo ui. rigeo rigui Debēt autē ſm analogiā in itū facere sicut alia neutralia secūde ꝯiugatōnis q̄ mutāt eo. in ui. diuisas sicut superius dictum est

De desinētibus ī queo.

N queo. desinens unum inue

nit secūde ꝯiugatōis in si. terminās p̄teritū. sc₃ torqueo torsi. ꝛ ex eo ꝯposita distorqueo distorsi. extorqueo extorsi Deliqueo autē facit deliquui. Ouid. metha. vij. Deliquuit stagnū q̄ suo de nomie fecit Et habet pares sillabas in p̄senti ꝛ ī p̄terito sicut lāgueo langui. Liceo etiā licui facit Supina ſm pauloante expositā regulā₃ in sum pferunt torsu₃ distorsu₃ cōtorsum extorsum. Inueniunt tamē etiā in tū. ꝛ frequētius. facit ergo torqueo torsi torsum ꝛ tortū cū omnib⁹ suis ꝯpositis s₃ frequētius ī tū. vt tortum distortū extortū

De desinētibus in leo

N leo desinentia si ante l. aliā

consonātē habuerit ꝯiunctā et in eadē sillaba. ꝛ a pleo. vel leo ꝯposita p ui. sillabā faciūt p̄teritū pfectū o. mutata in ui. vt impleo pleui. suppleo pleui cui⁹ simplex vbū nō legi. Fleo fles fleui. oleo oles oleui. adoleo adoleui exoleo exoleui. deleo deleui. releo releui. q₃uis oleo oleui ꝛ olui faciat. ꝛ siliͬ redoleo redolui ꝛ redoleui. q₂ non mutāt sig̃ficatōem Uarro etiā adoleuit ptulit ī li. tercio rethoricoꝝ. Postq₃ adoleuerit hec iuuētus. Uirg. i. xj. adoleuit dixit Mox vt matura adoleuerit etas Passiui q̊₃ pticipiū adultus p adolit⁹ platū est Obsoleo q̊₃ obsoleui facit. nō eni a soleo. q₂ ſm salustiū facit p̄teritū impfectū solit⁹ sum. vel solui. S₃ ab obs ꝛ oleo ꝯponitur sicut obscen⁹. ab obs ꝛ cano vel ceno. Exoleo q̊₃ exoleui facit Unde exolet⁹ ta. tū. Plaut⁹ Domi reliq exoletam vginē. i. grandē q̄ exoleuerat. Aboleo vo velut redoleo ꝛ aboleui ꝛ abolui facit p̄teritū Unde ꝛ aboletū ꝛ abolitū ꝛ abolitō dr. Adeleo aūt cui⁹ simplex ē leo in vsu nō est deletū. a deluo delitū nascit. qđ ꝛ prob⁹ ꝛ caper ꝯprobāt vsu q̊₃ adiuuante

Supina quoq₃ secūdum

supradictā regulā in ui. sillabā p̄teritū terminātia faciūt. mutāt eni ui. in tū. vt ꝯpleui ꝯpletum. aboleui aboletū abolui abolitū Deletu₃ a deleo. Unde ꝛ letū ipa res q̄ delet vitā. s₃ mors q̄si a leo simplici ſm q̄ in vsu nō est pfert. Hic attēdendū q̄ oleo facit oleui. ꝛ ſm hoc oletū facit supinū. ꝛ facit etiā olui. p̄teritū. ꝛ ſm hoc olitū facit supinū. ꝛ vtrūq₃ p̄teritū ꝛ supinū retinet cū omnib⁹ suis ꝯpositis. vt redoleo redoleui vel redolui redoletū vel redolitū. abolui. vel aboleui. aboletū vl' abolitū. cū vno tantū sincopat. vt adultū p adolitū Unde adult⁹ pticipiū p adolit⁹. Quidā ta

men dicūt q̄ q̄ndo adoleo signat crescere tūc facit adoleui ꝛ adultū. s₃ q̄ndo signat cremare facit adolui adolitum. S₃ vt tactū est p̄s. pbat q̄ in vtraq₃ significatōne habet vtrūq₃ sc₃ adolitū ꝛ adultū adoleui ꝛ adolui. et hoc teneas Alia vo oīa vba ī leo desinētia eo. in ui. diuisas trāsferētia faciūt p̄teritū. vt doleo dolui. caleo calui. palleo pallui. excelleo lui. qđ etiā excello inuenit.

Lia quoq₃ secunde con

iugatōnis vba quacūq₃ ꝯsonāte ante eo. posita eo. in ui. diuisas ꝯuertētia faciūt p̄teritū pfectū. vt habeo habui. rubeo rubui. arceo arcui. taceo ui. caneo canui. tepeo ui. pareo parui. careo ui. cēseo cēsui. pateo patui. liqueo liquui. ex q̄ liquesco inchoatiū. Luceo q̊₃ licui facit. Excipiunt hec iubeo iussi. sorbeo vl' etiam sorbo. vt pbo placet sorpsi vel sorbui facit Lucanus in q̄rto Absorpsit penit⁹ rupes ꝛ tecta feraꝝ. Cicero p murena Difficultatē exorbuit Mulceo mulsi ꝛ etiam mulgeo facit mulsi ſm modernos Olim tamen mulxi dicebāt. Maneo māsi. neo neui. hereo hesi. luceo luxi. polluceo polluxi. Cōposita p̄dictoꝝ excipiunt. pter emineo ꝛ immineo q̄ faciūt ī ui. diuisas

De carētia supinoꝝ.

Supina in ui. q̄dam diui

sas faciētia p̄teritū neutralia. deficiūt in freq̄nti vsu. vt canui stupui tepui horrui parui egui Deficit etiā metui timui Nā a carui videt vel caritū vel cassu₃ posse dici. q₂ futuri tpis pticipiū cariturus ꝛ p̄teriti cassus inuenit Quedā tamē habēt supia ex p̄dictis neutris in ui. diuisas desinētib⁹ vt dixi supra vbi determiatum est de desinētib⁹ ī deo. Actia eni plerūq₃ ī ui. diuisas vocales in i. corr. ꝯuertētia assumūt tū. vt habeo habui habitū. inbibeo bui. bitū. p̄beo p̄bui p̄bitū. moneo monui monitū Pauca aūt ui. diuisas in tū. cōuertūt. nisi cōsonantiū natura phibeat. vt teneo tenes tenui tentu₃. doceo ces cui. doctū. Cēseo vo cēsui cēsum. q₂ in simplici dictōne n. antecedēte s. t. siue r. seq̄ nō possunt In ꝯpositis aūt possunt. vt cōsto cōstas iusto stas. Jussi vo ꝛ mansi ꝛ mulsi ꝛ hesi ſm pnunciatā regulā ī si. pferētia p̄teritū i. in um. ꝯuertētia faciūt supinū. vt iussi iussum. mulceo mulsi mulsum. māsi māsum. hesi hesu₃. a sorbui sorbitū. a sorpsi vo sorptū deb₃ fieri supinū. vt ab habui habitū ꝛ a scripsi scriptū. q̄ꝝ neutꝝ adhuc ī vsu nō iueni. id est. nec sorbitū nec sorptū. ita dicit p̄s. Tamē ī theologia vsu aliter cōpositū iuenit. sc₃ absorptu₃. Unde pphēta Absorpti sunt iūcti petre iudices eoꝝ. a luceo q̊₃ luctum. et a polluxi pollucrū exigit ratō in xi. terminātis p̄teriti. s₃ autoritas deficit Neui q̊₃ ī ui. sillabā termiantiū seruat regulā in supio ꝯuertēs ui. ī tum vt neui netū Hic attende q̄ torreo facit torrui tostū. ꝛ etiā torritū inuenitur. Misceo miscui mixtū Misereor aūt deponēs facit misertus sum. Et miseret impsonale. mistum est. Et reor ratus sum

De p̄teritis et supis tercie ꝯiugatōis.

N pricipio tercie coniu

gatōis. pmo pōt queri de his tribus vbis. aio inquio. meio. cui⁹ ꝯiugatōis sint. Ad hoc dico q̄ aio ē

quarte ꝯiugatōnis. q₂ impatiu⁹ termiatur ī i. Unde neuius An nata est sponsa pgnās vel ai. vel nega. Ite₃ pducit secundā psonā p̄sentis indicatī modi ail Desinit vo in i. pductā impatiu⁹. Licet psius videat eā corripe. vt dicat magister bene. Et ē semp in hoc vbo i. duplex cōsonās sequēte vocali. vt aio aiūt. s₃ seq̄nte consonāte vocalis est. vt ait. Est aūt aio defectiū. q₂ nō inuenit totū in vsu Unde dicit p̄s. in. x. li. vbi agit de p̄teritis q̄rte cōiugatōnis. Aio cui⁹ declinatō ī vsu frequēti non est. q̄rte cōiugatōnis esse ostendit ab impatio ī i. terminātē. Et notandū est ī hoc vbo q̄ pares habēt sillabas tres psone. sc₃ aio ais ait. qđ in alio hmōi ꝯiugatōis vbo non inuenies. q₂ omia in io. desinētia tercie vel q̄rte ꝯiugatōnis vna sillaba miores habēt pma psona secūdam et terciā. vt facio facis. ꝛ audio audis. S₃ ī hoc vbo prime psone pnl'. positōne pducit aio Secūde vo ꝛ tercie pnl'. corr. ꝛ sic qđ amisit pma psona aio ī sillabis recupat in tpibus. ꝛ sola pma psona i. habet loco ꝯsonātis Unde tercia psona pluralis aiūt. q̄ solet a pma fieri siliͬ i. cōsonantē habēs pdu. pnl'. Inuenim⁹ tamē terciā psonā₃ p̄teriti ait. q̄si a pma psona ai aisti ait. q̄ in vsu nō sūt Unde neq₃ p̄teriti pfecti. neq₃ plusquampfecti. neq₃ futuri subiūctiui ī hoc vbo declinatō inuenit. Pōt igit etiā ait p̄sens p p̄terito accipi Inquio ſm vsum defectiū est. ꝛ tercie ꝯiugatōis Unde vsus. Tercia vult inq̄t. q̄rtaq₃ sumit ait. ꝛ scribit inq̄t ꝛ ait p t. q₂ nullu₃ vbum desinit ī d. Et dicit p̄s. in. x. li. q̄si in pncipio. q̄ ī io. antecedente u. vnū inuenio iquio. qđ pleriq₃ artiū scriptores ī vsu nō esse putāt. s₃ iuenit apud autores inqo. inq̄s inquit inquiunt inq̄sti inq̄at. Ex q̊ apparet ſm analogiā futuꝝ ei⁹ inquiam debere dici. Terētius q̊₃ impatiū eius inque ptulit ī phormiōe. Tu aūt antiphonē video ab sese amittere iuitū. eā inque. Ergo ſm analogiā tercie ꝯiugatōis inuenit tota declinatō fere vbi hui⁹. Supinū vo ab eo nō iueni. neq₃ q̄ solēt ab eo nasci Meio āt ē tcie ꝯiugatōnis ꝛ defectiū vnde dicit p̄s. E. antecedēte io. vnū inuenio tercie ꝯiugatōnis meio. in quo siliͬ i. loco cōsonātis est. vt meio. Et vt dicit hug. hoc vbum ī p̄terito pfecto ꝛ plusquāpfecto omino deficit. ꝛ etiā p ꝯsequēs in his q̄ ab istis veniūt. ꝛ deriuat a mingo gis. Et scias q̄ meio habet i. cōsonātē p totū. vnde oportet q̄ ī secūda psona ꝛ in q̄busdā alijs sit i. ꝯsonans ante vocalē ꝛ est defectiuum vt dicit magister bene In cio. antecedēte a. breui matāt eā in e. pductā. ꝛ abiecta o. pducta p i. faciūt p̄teritum pfectū. vt facio feci iacio ieci Ex his ꝯposita cū p̄positōne. q₃uis in p̄senti mutāt a. ī i. tamē p̄teriti regulā suant q̄ est ī simplicibus. vt efficō effeci. pficio pfeci. Io dixi cū p̄positōe ꝯposita mutare a. ī i. q₂ si cū alia pte cōponant suant a. pt calefacō calefeci. stupefacō stupefeci tremefacō feci. tepefacō feci. Abijcio q̊₃ abieci facit. conijcio ꝯieci. inijcō ijeci. pijcō pieci Inuenit tamē simplex icio icis. tā penul. lōga q₃ breui. facit supi. in ctū. vt ictum s₃ nō est ī vsu. nisi pticipiū p̄teriti tpis ictus Alia vero i ante cio. habētia eandē in e. ꝯuertūt. ꝛ cio. ī xi. vt aspicio aspexi. ꝯspicō cōspexi. ex cō. et specio cis. qđ nō est ī vsu. Illicio illexi. pellicō pellexi. Inuenit etia₃ allicio allexi. Inuenit etiā ſm antiq̄s allicui Excipit tamen elicio elicui. puto iō. ne si elexi dicerem⁹. necessario pticipiū ele

ctus fieret. ꝛ esset dubitatō sig̃ficatōnis Itē specio spexi ꝛ licio lexi. q̄ nō sunt ī vsu. nisi ī ꝯpositōe.

Supina ex illis quidem

q̄ habēt a. ante cio. fiūt a p̄senti io. ꝯuersa ī ctū. vt facō factū. iacio iactū. In omi eni vbo siue ī penul. siue ī antepenul. sit a. a. seruat in supio. q₃uis mutetur ī p̄terito pfecto. vt facō feci factū. capio cepi captū cado cecidi casum. Et ex his ꝯposita q̄ in p̄senti mutant a. ī i. vt facio. inficio. capio. icipio. ī supio a. ī e. ꝯuertunt. vt factū infectū captū iceptū. Alia vero que ꝯponūtur a vbis ī go. desinētibus. quāuis mutāt a. ī i. in p̄senti tamen ī supio immutabilē suant eā. vt ago exigo exactu₃ frango infrigo infractū. tango ꝯtingo cōtactū. pango ipingo ipactum. Que vo in xi. termināt p̄teritū. xi. ī ctū. ꝯuertunt. ꝛ faciūt supīm vt supra dictum est. vt aspicio aspexi aspectū. illicio illexi illectū Elicio vero elicui elicitū facit

De desinētibus ī dio.

N dio desinens unum ī

uenio. fodio fodi. ꝛ ex eo ꝯposita. pfodio di. effodio di. qđ penul. p̄teriti pdu. necessario ſm p̄dictam regulā quā ostendimus. q̄ si minuant p̄sentis sillabe in p̄terito pdu. penul. nisi p sincopā vl' apocopā pferatur. vt cieo cij. repio repperi p reppervi ꝛ faciūt p̄dicta ī dio desinētia p̄teritum subtracta o. a pma psona p̄sentis. vt fodio di.

Supinum facit in sum. ge

miata s. vt fodio fossum Omia eni vba q̄ in di faciūt p̄teritum pfectū ī sum. faciūt supinū. vt prandi prāsum. tetēdi detēsum. sedi sessum. Excepto de di. q₂ pme est ꝯiugatōnis. q̄ pma cōiugatō nunq₃ ī sum facit supinū Et ex eo cōpositis q̄ in terciā trāseūt ꝯiugatōnem. ꝛ a. penul. simplicis supini ī i. cōuertūt. vt do dedi datū. pdo pdidi pditū. vendo di. vēditū. credo di. creditum. cōdo cōdidi ꝯditū Odi aūt vbum defectiū. oli faciebat osum. a q̊ descēdit hic osor osoris ꝛ exosus ꝛ posus Odio vo est quarte cōiugatōis ꝛ facit odiui p̄teritum. Propheta Cū his q̄ oderūt pacē erā pacific⁹ Ite₃ idem Odiui ecclesiā malignātum

De desinentib⁹ in dior.

N dior. quoq₃ deponentia ī

sum. faciūt supinū. vt igredior igressum. ordeor orsum. Inde orsus. quāuis sit quarte cōiugatōnis

De desinētibus ī gio

N gio similiter produ. penul

timā. ꝛ ablata o. extrema faciūt p̄teritū pfectū. vt fugio fugi. refugio refugi. supinū o. ī tum cōuertit. vt fugio fugitum. cōfugio cōfugitum penultima correpta.

De desinētibus ī pio

N pio. ca antecedente muta

ta a. in e. pductā ꝛ abiecta o. pductaq₃ i. faciūt p̄teritum pfectum. vt capio cepi. Ab eo cōposita in p̄senti q̄dem mutāta correptā simplicis in i. breuē. p̄teritū vero integrum manet. vt incipio icepi. suscipio suscepi Supinu₃ tam eius q̊₃ omnū in pi. vel psi. vel mi. terminantium

p̄teritū pfectū pferṫ p ptū.vt cepi captū.icepi iceptū.cō/
cepi ꝯceptū. Olim enī cipio fuit ī vsu.a q̊ nihilomin⁹ ce
pi ceptus defectim. Itē rupi ruptū scalpsi scalptū. cōpsi
cōptum.pmpsi pmptū.dēpsi dēptū.emi emptū. ademi.
ademptū. Rapui q̄z raptū facit.silr ⁊ ex eo ꝯposita.cor
ripui correptū.arripui arreptū Cu.v̊o ante pio haben/
tia o.in ui.sillabā ꝯuertūt ⁊ pdu.penl.in p̄terito. vt cu/
pio cupiui vel cupij.Et ex eo ꝯposita. cōcupio ꝯcupiui
vel cōcupij Uetustissimi aūt ⁊ etiā fm quartā ꝯiugatō
nem solebāt pferre hoc v̊bum. Lucrecius Effringere vt
arta nature p̄mus terrarum claustra cupiret In ui.diui
sas faciēs p̄teritū vnū inuenio supradicte termiatōis. ra
pio rapui Et ex eo ꝯposita.eripio eripui.surripio surri
pui Nā surpui p sincopā ri.ptulerūt qdam poetarum
Unde horati⁹ i qrto carminū Que me surpuerat Sa/
pio tñ sapiui vel sapij q̄z sapui ptulisse autores iuenūṫ
Supinū aūt a cupiui ⁊ sapiui fm supradictā analogiā
mutata ui.in tū.vt cupitū ⁊ sapitū facit penul.pduc. ad
modū quarte Facit etiā sapitū pnl. correpta. inqntum
descendit ab hoc p̄terito sapui

De desinētibus in rio

N rio unum īuenitur. scilicet

pario peperi. Uetustissimi tamē fm quartā ꝯiugatōez
hoc ptulisse iueniunṫ. Enni⁹. Qua parire solet genus
pēnis ꝯdecoratū Sz terētius i formione Neqz parere
iam diu hoc p etatē pōt Esaias.lxvj. Qui alios parere
facō Supinū ptum debet eē Unde ⁊ ptus Et parturio
meditatiū Sz vide q antiq dicebāt paritū Unde pari
turus ra.rū. Stati⁹ in.xij.thebaidos Atqz hosti veni/
at paritura marito Cū suis ꝯpositis aūt redit ad qrtaz
ꝯiugatōem ⁊ facit p̄teritū ī ui.diuisas.vt aperio aperui
aptum.⁊ scribiṫ p vnū p.subtrahiṫ enī d.sicut h.de opio
Preterrepio reperi.cōperio ꝯperi.⁊ cū omnib⁹ ꝯpo
sitis habet r.ante tū.ī supino.vt apio aptū ꝯpui ꝯptū

De desinētibus i rior.

N rior. desinentia deponen

tia.vt orior ⁊ morior tā fm terciā q̄z fm quartā ꝯiugati
onem declinauerūt autores.orior orieris vel oriris.mo
rior morieris vel riris Unde lucan⁹ ī qrto. Nō gratis
moriṫ iugulo q.puocat hostē Lucr⁹ ī.iij. Cōturbare ani
mā potis est qcunqz moriṫ Eorum supina ortū ⁊ mortuū
sunt quāuis oritur⁹ ⁊ ortur⁹ iueniantur pticipiuz futuri
tpis.sz p̄teriti ortus nō orit⁹ dr. Horati⁹ epistolarum li.ij.
Nil orituꝝ.alias nil ortū tale fatētes. A morior q̄z no/
tandū q cū moritur⁹ fm analogiā facit futuꝝ pticipiuz
mortu⁹ tamē facit p̄teritū geīata u.qd ī nullo alio ptici/
pio iuenies p mort⁹ vel mort⁹.qd pporcō magis exige
bat Hic attēde q orior oriris nūc est qrte ꝯiugatōis. sz
adhuc tenet de tercia ꝯiugatōe oriṫ penul.corr.ecclesia/
stes pmo Oriṫ sol ⁊ occidit.⁊ participiū p̄teriti tpis or/
tus sum.⁊ in supīo ortū qd iueniṫ etiā oritū Inde oritu/
rus Morior aūt olim fuit qrte ⁊ etiā tercie ꝯiugatōis.
sed nūc tantū tercie apud modernos facit tamē irregu
lariter mortu⁹.sz supinū mortū Inde moritur⁹ Poti/
or aūt facit potit⁹.qd olim fuit tercie ꝯiugatōis

De desinētibus ī tio

N tio. desinens per si. fa

cit p̄teritū gemiata s.quatio quassi. quod teste
charisio ī vsu nō est Percutō percussi. icutio icussi. su/
pinū fm regulā in si.termiantiū p̄teritū perfectū in sum
exit.si.mutata in sum.quassum Unde frequētatiuum qsso
quassas.silr pcussum icussum. Nā vssi vstū.⁊ torsi tor/
tum vel torsum.⁊ etiā gessi gestuz excipiunṫ. ⁊ q quarte
cōiugatōnis in si.termināt p̄teritū perfectū.vt fartō far
si fartū.haurio hausi haustū.sartio sarsi sartū Pō vero
ante si.posita sicut supra dictū est p ptū.facit supinū. vt
demo psi.dem: ptū.pmo psi ptū.nubo nupsi nuptum.

De desinētibus ī tior.

N tior. deponens tā ter

cie q̄z quarte ꝯiugatōis vnū iuenit. scz potior
potiris Uirg.in.iij.ency. Fas omne abrūpit. polidoruz
obtruncat.⁊ auro Ui potiṫ. Scdm terciā ꝯiugatōnem
corr.penul. Lucili⁹ v̊o in.v. Deficit alma ceres.nec ple/
bes pane potiṫ.fm quartā ꝯiugatōem pductam ptulit
penul. Infinitū tamē fm quartā semp iuenit Supinū ī
itum desinit penul.pd. potitū.nūc aūt est tantū qrte cō/
iugatōis

De desinētibus ī uo.diuisas.

N uo. diuisas quacūqz

antecedēte ꝯsonāte desinētia mutant o.in i.vt
acuo acui.imbuo imbui.spuo spui.metuo me
tui.arguo argui. Excipiūṫ struo struxi fluo fluxi pluo
pluui. Sz per sincopā fm vsum pferṫ plui Unguo aūt
coquo ⁊ linquo nō videnṫ ī uo.diuisas termiare in qb⁹
u.vim lrē amittit.vnde ī guo qdem sillabā terminantia
huiuscemōi fuant regulā ī go.termiatorum Sicut ⁊ que ī
quo.finiunṫ.ratōem sequunṫ in co.desinentiū Dicim⁹
igiṫ vnguo vnxi.lingo linxi pingo pinxi.⁊ linquo liq. ⁊
vinco vici. Iungo q̄z iūxi.vnde ⁊ iunx sicut a duxi dux.
extinguo etiā extinxi cui⁹ simplex stingo raro ē in vsu

Upina ī uo. diuisas ter

minantiū i.p̄teriti in tum ꝯuertūt ⁊ pducūt u.
pnl.acui acutū.imbui imbutū.annui annutū.
argui argutū.vnde ⁊ participiū argut⁹. ⁊ futuꝝ argu/
turus.⁊ deriuatiūm ex hoc v̊bo argutor taris. Inueniṫ
tamē in vsu etiā arguiturus p argutur⁹ Excipiṫ rutuz
vel ruitū qd u.corripuit.vel qd i.fuauit. Nā fm futuri
participiū.i.ruiturus debet ruitū esse Scdm p̄teriti ve
ro participiū debet rutū dici penul.correpta A spuo ⁊
metuo ⁊ pluo fm analogiā sputū ⁊ metutū vel metuitū
⁊ plutū a pluui velut adiutū ab adiuui deberz facere.sz
in vsu ea nō inueni. Alia v̊o supradicte termiatōis ver
ba extremā sillabā p̄teriti in ctū.ꝯuertūt. vt struo stru/
xi structū vnguo vnxi vnctū linquo liqui lictuz. excipiṫ
fluxum qd fuauit x.in supino ita dicit pś. Hic attēde q
fm modernos desinētia ī ui.diuisas faciūt supinū i.p̄te
riti mutata ī tum.vt acui acutū Preter ruo rui ruituz.
Sed ī compositōe amittit i.ī supino.vt obrutū erutum
dirutū penul.correpta.struo aūt facit struxi structum.
fluo fluxi fluxū.l' fm antiquos fluitū Unde fluito as.
et fluctus ctus fluctui.ipe motus aquarum. Pluo plui
plutū.cōpluo cōplui cōplutū. Unde ps terre cōpluta

est. Fruor aūt facit fruct⁹ siue fruitus Metuo caret su
pino fm vsuz Spuo aūt spui facit sputū.⁊ nuo nui nu/
tum vt vult hug.

De desinētibus i quor.

N quor deponētia mutāt eā in cu.assumentia tum. fa/
ciunt supinū. vt loquor locutū.sequor secutū

De desinentib⁹ in uo.

N uo.u. loco consonan/

tis posita in l.qdez desinēte.penultima o.extre
mā in i.ꝯuertūt ⁊ faciūt p̄teritū.vt soluo solui. caluo ui
Unde salusti⁹ ī secūdo hystoriarum.infinitū passiuū ptu/
lit calui p decepisti Uocali v̊o naturaliter lōga uo.an
tecedēte.uo.in xi.ꝯuertiṫ in p̄terito pfecto.vt viuo vixi.
Supinū i.in tū ꝯuertētia faciūt u. necessario ī vocalem
redeūte vt solui solutū.volui volutū Sic deberet etiaz
calui calutū facere.qd tamē in vsu nō iueni.⁊ puto calū
niam ex hoc esse deriuatū Uixi aūt in xi. terminātū re
gulā fuat in supīo.mutat enī xi.in ctū.vt vixi victū

De desinētibus ī bo

N bo. desinentia uerba

vocali lōga antecedēte bo.in psi.conuertētia
faciūt p̄teritū.vt scribo scripsi nubo nupsi. Nūqz enī b.
ante s.in p̄ncipio sillabe pōt iueniri.sed p. vt pseudul⁹
ipe Alia v̊o o.in i.mutāt ī p̄terito vt bibo bi. Ouidi⁹ in
septimo methamorphosis. Ubera q ebiberāt auidi lactā/
tia nati. Lambo q̄z lambi facit Lucili⁹ in.xxiij. Iocūdas
q̄z puer q lamberat ore placētas Inueniṫ aūt ī libro iu/
diciū capitulo.vj.lambuerint. Qd autoritati ascribim⁹
vel poti⁹ credo q lrā scriptorum vicio sit corrupta.⁊ vera
lrā sit lamberint Similiṫ scabo facit scabi Lucili⁹ in.ix.
Scaberat vt porc⁹ cōtritus arbore costis Excipiṫ cum
bo cū suis ꝯpositis.q2 simplex nō est in vsu siue pme si/
ue tercie ꝯiugatōnis.vt incūbo incumbis.qd etiā incu/
bo icubas pferṫ.q2 incubui facit p̄teritū. Accumbo ac/
cumbis.vel accubo accubas accubui. Et nūc qdem sim
plex eorum.id est.cubo cubas pme est ꝯiugatōnis. Uetu
stissimi tamē ⁊ hec ⁊ omia q in ui.diuisas faciūt p̄teritū
pfectuz in pma ꝯiugatōne.⁊ etiaz fm terciam solebant
declinare.

Upina uero in psi qui/

dem terminantiū p̄teritū pfectū psi. in ptū. cō/
uertūt.vt scripsi scriptū.nupsi nuptū In hi ve
ro assumūt tū.vt bibi bibitū.lambi lambitū Et notādū.
q cum omia in si.terminātia p̄teritū.sicut supra ostēdi/
mus ī sum.terminēt supinū.exceptis quarte ꝯiugatōis
v̊bis. Hec q̄z q p.vel m.ante s.habuerint.si.in tū cōuer/
tunt.vt nupsi nuptū.scalpsi scalptū. dempsi demptum.
sumpsi sumptū. In qbus etiā p.euphonie cā interponiṫ
qd etiā in p̄terito qbusdā placuit ascribere. Hic attēde.
q cumbo cūbis cū suis ꝯpositis.q2 simplex nō est ī vsu.
facit in ui.diuisas ⁊ in supino habet i.breuē ante tuz. vt
discumbo discubui discubitū.⁊ remota u.⁊ addita tum
Inueniṫ etiā increbuit defectiuū qd nō habet p̄sens. q2
nō reperiṫ increbo increbis.vel increbeo icrebes Sz q/
dam dicūt q sumiṫ p p̄terito increpui

De desinētibus ī bor

N bor. deponentia mutant

bor.in psum.⁊ faciūt supinū. vt labor lapsum Nulla āt
alia cā est mutādi b.in p.ante s.vel t.in p̄ncipio sillabe
positis.nisi euphonie causa.quare mutaṫ b.in p.vt scri
bo scripsi scriptum nubo nupsi nuptū

De desinentib⁹ in co.

N co.n. antecedente abiecta

n.⁊ o.in i.ꝯuersa faciunt p̄teritū penultima q̄z pducta.
vt vinco vici.cōuinco cōuici Et q2 q.est idē elementum
qd c.ideo linquo facit liq.sicut vinco vici. abiecta n. vt
supra dictum est in uo.diuisas.u.enī nō impedit n.q2 p
dit vim lrē

De desinentib⁹ in sco.

N sco desinentia mutant

sco.in ui.sillabā.nisi sint inchoatiua Illa enī ca
rent p̄terito pfecto vt qesco quieui.pasco paui
cresco creui Cerno etiā faciṫ creui.abscisco absciui.con/
suesco ꝯsueui vel ꝯsuetus sum. Charisius tamē etiā cō/
sueo ponit Excipiṫ ꝯquinisco cōquexi qd in xi. desinit.
Est aūt cōquinisco caput iclino. Excipiunṫ p̄terea eius/
dem terminatōnis cōpesco cōpescui.dispesco dipescui.
qd ponit apuleius in dyalogo Cū etiā habitacula sum
ma ab infimis tāta intercapedine fastigij dispescāt pro
distent. Excipiṫ p̄terea disco didici.posco poposci. et ex
eis ꝯposita q similiṫ faciūt p̄teritū. vt dedisco dedidici.
deposco depoposci Et notandū q ab inchoatiuo scisco.
cōposita p̄minui qd est scio habuerūt p̄teritum Scdm
v̊o rectā pportōnē debēt eorum q̄z pfecta ascio ⁊ descio eē.
Hic attēde q glisco non est inchoatiuū ⁊ deberet facere
glisco gliui glitū.sed nō inueniṫ p̄teritū nec supinū ī fre/
quēti vsu. Omia tamē q p̄teritū pfectū in ui.sillabā ter/
mināt adiectiua.frequēter iuenimus p secūdas ⁊ terci
as psonas sincopā penultime pati sillabe. cū ab u. loco
cōsonātis incipit.vt amaui amauisti .vel amasti. ama/
uimus amauistis vel amastis amauerūt vel amarunt
neo neui neuisti vel nesti.neuit neuimus neuistis. vel
nestis neuerunt vel nerūt. Ideo aūt addimus in ui. ad
iectiua.q2 si in positōe sit u.ꝯsonās.sincopā pati nō pōt
vt lauo laui lauisti. nō possum⁹ dicere lasti.nec p laui/
stis lastis.nec p lauerūt larūt. Similiṫ faueo faui faui
sti.nemo dicit fasti.nec p fouisti fosti. nec p soluisti sol
sti. Sz inuenio horatiū autoritate fecisse cōcisionē in q
busdā.quāuis positō v̊bi habeat u.ꝯsonātē. vt moueo.
moui.mouisti.ex q̊ summosses posuit horati⁹ p sūmo
uisses in pmo fmonū. Hūc hominē si velles tradere di
spariam iu.summosses omēs Itē cōmorit p cōmouerit
Idem horati⁹ ponit in secūdo fmonū. At ille q nec me
commorit melius nō tangere clamo.

De desinētibus in co.

N co uero desinentia uo

cali naturaliṫ longa antecedēte in xi. sillabā faci
unt p̄teritum.vt dico dixi.duco duxi. N.antecedēte co.
vnū inueni.parco qd ⁊ peperci ⁊ parsi facit p̄teritū. Ico
p̄terea penultima breui pferṫ in p̄senti. teste capro. sz p
ducit eā in p̄terito pfecto.⁊ mutat o.finalem in i.ico ici.
vnde ictus. Lucreti⁹ tamē etiā in p̄senti pducit i.penlt.

Ex ui corpus ꝓcellit ⁊ icit. Hoc tamē v̄bum nō est ī vsu
vt dixi supra ī cio.q: dr̄ icio vel ico Hic attēde ꝙ coq̄
coquis.q̄uis habeat penul.breuē.⁊ scribat̄ p .q.nō p c.
tamē videt̄ desinere ī co.quantū ad sonum.q: u.amittit
vim lr̄e.facit p̄teritū co.mutato in xi.coquo coxi.

Vpina ī ci.quidez termi

nantū p̄teritū in ctū.ɔuertūt vt vici victū. cō/
uici cōuictū.eandē ſuant regulā etiā liq lictuz
⁊ ex eo ɔposita siltr̄.qd̄ nō est ī vsu in simplicitate ad dif/
ferentiā hui⁹ v̄bi linguo linguis.qd̄ facit lictū.sz cū ɔpo
sitis bene est ī vsu.vt reliq relictū.dereliqui derelictum
Nec mirū cū post q.u.posita vim lr̄e amittat ī ci.desinē/
tum regulā seq. Que v̄o ī ui.sillabā ꝓferūt p̄teritū pfe/
ctum.mutāt eā in tū.ita ꝙ nihil aliud addit̄ vel mutat̄.
⁊ faciūt supinū. vt requieui requetū Unde pticipiū futuri
temporis fit requeturus Suesco sueui suetū qd̄ etiā habet
suppletōem suetus sum. Cresco creui cretuz.ascisco asci/
ui ascitū. descisco desciui descitū.nosco noui notū Siltr̄
ex eo ɔpositū.vt ignosco ignoui ignotuz Unde ⁊ ptici
piū futuri tpis ignotur⁹ est Quidā tamē ɔtra regulaz
a p̄senti hoc deriuatū ptulerūt ignosco ignoturus No
tandū tamē ꝙ cognosco noui.notū.⁊ agnosco ui.notū.
in frequētiori vsu faciūt supinū ꝑ o.penul.ꝓducta quā
vetustissimi ſuabāt analogiā sequētes i.corr. adhiben/
tia. Unde iuuenalis in p̄mo Agnit⁹ accipies iubet a p̄
cone vocari Salusti⁹ tamē ſm analogiā in secūdo hy/
storiarū Neqz inermes ex p̄lio viros quenq̄z agnoturꝰ
Patuin⁹ ſm vtrūqz protulit. In turba oresci cognita
agnota est soror. Pasco paui ſuauit ī supino. scz soluz
pastū. Cōpesco cōpescui.depesco depescui.posco popo
sci.⁊ disco didici a p̄senti tpe faciūt supinū mutatōne o.
in i.correptā.etiā additōe tū.vt posco poposcitū.compe
sco compescitū disco discitū.licet ī frequenti vsu nō sunt
dicta supina.

De desinētibus ī xi

N xi.finientia preteritū

pfectū faciūt supinū ſm supradictā regulā. di/
xi dictū.duxi ductū Peperci v̄o vel parsi psum facit su
pinū ſm in si.terminātiū regulā. vnde psurus pticipiū
futuri. Senesco ichoatiū est.nā positiū eius seneo in/
uenit̄ in vsu ɔmūi. A seneo igit̄ nō a senesco fit p̄teritū
senui. Salusti⁹ in p̄mo historiarū Nisi cū ira belli dese
nuisset Idē etiā salusti⁹ pticipiū p̄teriti tpis ex eo ptulit
quāuis sit neutra.in.iuj. Omēs inqt quib⁹ etas senecto
corpe anim⁹ militaris erat De supinis v̄borum in scor.
desinētiū teneas ita. Deponētia ī scor. desinētia ī ante/
penultima quidē sillaba a. vel i.vel e.correptas natura
liter habētia faciūt supinū ī ctum.⁊ p̄teritū siue pticipi/
um ī ctus.vt paciscor pactū pactus.depaciscor depactū
pficiscor pfectū pfectus. Expergiscor v̄o q: a.pgo est ex
prectū facit.qd̄ scz pgo ɔponit̄ ex pgo ⁊ rego qd̄ facit re
ctum.quāuis vetustissimi etiā expgitus dicebāt. Nan/
ciscor etiā nactū facit absqz n.sicut ⁊ pāgor pactū.fingor
fictū.tangor tactū. Sciēdum ꝙ sunt v̄ba q̄ ſuant n.ī
pticipijs p̄teriti siue supinis.vt iūgor iunct⁹.pungor pun
ctus. vincor vinct⁹.fungor funct⁹.emūgor emunct⁹.ex/
tinguor extinct⁹.tingor tinct⁹.plāgor planct⁹ angor an
ctus.ꝙ aūt corripiūt antepenultimas paciscor ⁊ nanci/
scor ⁊ pficiscor ⁊ expgiscor ex ɔpositis siue p̄mitiīs eorū
potest dinosci Paciscor.depeciscor p̄aciscor a facio.ex/
pergiscor a pgo pgis Nāciscor v̄o a nacio est.qd̄ ī vsu
fuit vetustissimis Excipiunt̄ defeciscor defessum faciēs
supinū.⁊ pticipiū p̄teriti tpis defessus. Nā ex eo qd̄ est
deficio defectus fit pticipiū p̄teriti. Excipiunt̄ etiā duo
cōposita.q̄ quāuis ī antepenultia i.habeāt correptam ī
tum.tamē nō in ctū faciūt supinū Cōminiscor ɔmentuz
adipiscor adeptū Nā a reminiscor supinū vel pticipiū
p̄teriti vel futuri ī vsu nō iueni.quāuis rō hoc ꝗ remē
tum.quomō cōmentū exigit dici. Alia v̄o a p̄dictis in
scor.desinētia c.ī tum faciūt supia.vt irascor iratum vlci
scor vltū.nascor natū.obliuiscor oblitū. Uescor vesceris
nō habet supinū.nec p ɔseqns pticipiū p̄teriti tpis

De desinētibus ī do.

N do.desinentia si pe

nul.naturalit̄ longā habuerit do.ī si.ɔuerten
tia faciūt p̄teritū pfectū.vt ludo lusi.rodo rosi.ledo lesi.
rado rasi.vado vasi.euado euasi.illido illisi claudo vl
cludo clausi vel clusi Inuenitur etiam claudeo. Sed et
claudo p claudico iuenit̄ Cedo cessi geminat s.ī p̄terito.
Excipit̄ cedo cecidi Lucan⁹ ī q̄rto. Donec vetuerūt ca/
stra cecidit Pedo pepedi Horati⁹ ī p̄mo ſmonū. Nā
displosa sonat quantū vesica pepedi Ab eo qd̄ ē fido p̄
teritū nō iueni Uirg.i.v.eney. ɔpositum ptulit Subli
dunt vnde tumidūqz sub axe tonāti Accipit tamē p̄te/
ritum mutuo a sedeo sedes.⁊ facit sedi Cudo facit cudi
Et videt̄ virg.sic ptulisse ī p̄mo eney. Ac p̄mū silicis sci
tillam excudit achates Succepitqz ignē folijs Excudit
eni tam p̄sens q̄z p̄teritū pōt ītelligi. sz q: succepit subiū
xit.melius p̄teritū ītelligit̄ Idqz etiā huius ī cōmētario
eneyd.cōprobat his v̄bis Excudit aut feriēdo eiecit.q:
cudere est ferire Unde ⁊ icus dr̄.q: illic aliqd cudam⁹.
id est.feriamus Inuenit̄ etiā cudi apud antiq̄s. Sci
endum aūt ꝙ eius frequētatim cuso cusas ē. ex quo cō
ponit̄ icuso icusas.⁊ reculo as.⁊ excuso as. accuso accu
sas.strido aūt facit p̄teritū stridi. A do. q̄z v̄bo qd̄ sim
plex est p̄me ɔiugatōis. ɔposita cū ꝑpositōe tercie cōiu
gatōis sunt.⁊ p̄miti ſuant p̄teritū pfectū duplicātia di.
quāuis penl.ī illo e.habeat.vt do dedi. reddo reddidi.
ꝓdo ꝓdidi pdo pdidi Credo quoqz ab eo ɔponit̄. qua
si cretū do.⁊ vendo venūdo.⁊ condo ɔpositū a do. ⁊ ex
eo abscōdo.itaqz omia idē p̄teritū pfectū ſuant.credidi
vēdidi.cōdidi.abscōdidi Plaut⁹ i carbonaria Scōm
ip̄am arā auxꝫ abscōdidi Facit etiā abscōdo abscōdi Nā
v̄o ante do habētia.o.ī i.mutāt ī p̄terito pfecto.⁊ si ante
n.u.vel i. habuerit amittūt n.vt fundo fudi.scindo scidi
Uetustissimi tamē etiā scindi pferebāt. qd̄ solū quoqz
in vsu eē putāt asinoni⁹ ī arte quā ad cōstantinū impa
torem scripsit. sz errat. Nā lucanus ī tercō scidit ponit.
Qua mare tellurē subitis aut obruit vndis. Aut scidit
⁊ medias feci sibi litora terras Stati⁹ ī.viij.thebaidos
Oraqz pectoraqz viridē scidit horrida vestē Sz afram
us more antiq̄ dixit. In hoīe satis forti paulo vestras
scicidistis colus Neui⁹ ī testicularia Imo q̄s scicidim⁹

conscindā atqz abijciā. Et videnī hi rōnabili⁹ ptulisse.
ne minor sit temporꝝ p̄teritū q̄z p̄sens.qd̄ rarissime iue
nitur. Findo quoqz fidi facit.licet q̄dam fissi dicēdū pu/
tauerūt Sz virg.ī viij. Et media aduersi liquefacto tē/
pora plumbo. Diffidit ac multa porrectum extēdit are
na. Cetera v̄o ſuant n.vt pando pādi.descendo di.scan
do scādi.accēdo accēdi. Excipiunt̄ duplicantia p̄ncipa/
lem sillabā.q̄ nō solū o.ī i.ɔuertunt.sz sillabā assumunt
pēdo pepēdi.tēdo tetēdi.tundo tutudi. penul.a.pleris/
q̄z correpta.a q̄busdam aūt etiā ꝓducta ꝑpter supradi/
ctam rōem.id ē.ne vincat̄ ī compositis ab eo tpibus sil/
labarum a p̄senti p̄teritū.sz ſm modernos tutudi cor.
penul.ī simplicitate ⁊ compositōe.vt contudi. Cado q̄z
cecidi facit.ne si cadi dicamus nomē eē putet̄ Composi
ta tamē eius nō duplicāt penultimā sillabā.vt extendo
extēdi. Pret̄ q̄dam de q̄bus supra dixi vbi egi de gene/
ralibus formis p̄teriti pfecti. Excipit̄ etiā diuido qd̄ di/
uisi facit p̄teritū. Rudo rudis corripit p̄mā. facit tamē
rudi o.in i.mutata Frendo frēdis caret p̄terito ⁊ supīo
q̄dam tamē dicunt frēdui.

Vpina illa quidem que

a do ɔponunt̄ mutāt o.ī i.correptā ⁊ assumūt
tum.vt reddo redditū.credo creditū. ꝓdo ꝓdi
tum.abscondo absconditū. facit ⁊ abscōsum Alia vero
omia do.in sum ɔuertūt.vt ludo lusum.rado rasum.ce
do cesum.defendo sum.tūdo tusum.cudo siltr̄ cusuz. Ca
do quoqz casum facit.ca.tamē penultima ꝓdu. In omī
eni supio ⁊ pticipio p̄teriti tpis ꝓducit̄ a.penultie silla/
be. Exceptis datū ⁊ statū ⁊ satum ⁊ ratū. Tēdo aūt facit
tensum.qd̄ etiā facit tentū.⁊ vtrūqz retinet cū suis ɔpo
sitis.vt extēsum ⁊ extētum retentū ⁊ retēsum Und̄ ostē
do ab eo ɔpositū facit ostensum ⁊ ostētum Ostētum q̄z
quādo monstrum signat nomē est pticipiale. quādo fa
ctum dictū ⁊ visum ab ostēdo futura dictū. Excipiūtur
q̄dam scz strido.⁊ iuenit̄ strido ⁊ strideo taz tercie q̄z se/
cunde ɔiugatōnis Hora. Stridere secreta diuisos au
re susurros.cor.penultimā ptulit. Statius v̄o eandē
ꝓductā ptulit ī.viij. Nil stridere domi. Preteritū eius
pfectum debet ſm analogiā ī do.vel ī deo desinētium.⁊
penultimā vl'antepnl'.naturalit̄ lōgam habētium in si.
termiari. vt rado rasi rideo risi. sz puto euphonie cā nō
esse ī vsu strisi sz stridi.⁊ caret supio. Sido sidis etiaz ca
ret p̄terito ⁊ supio p̄teritum eni nō est ī vsu dubitatōis
vel alternitatis cā.debuit eni sisi esse. sz vtimur p̄terito
vbi sedeo.i.sedi p eius p̄terito Unde sido sidis sedi di/
cimus Itez vtimur supino v̄bi sedeo.scz sessum p eius
supino.⁊ dicim⁹ sido sedi sessum ſm modernos Pedo
pedis pepedi etiā caret supino ſm vsum ⁊ ꝓducit p̄mā
p̄sentis pedo ⁊ penultimā p̄teriti. Unde q̄dam Heres
post mortē pedet amore suo. Illud etiā sciēdum ꝙ n.an
te do habētia q̄ amittūt n.in p̄terito amittūt eandē ī su
pino ⁊ gemināt s.si sit penul.breuis ī p̄terito.vt findo fi
di.fissū scindo di scissuz.si v̄o ꝓducat̄ vnū s.habz. vt fun
do fudi fusum Composita v̄o terminatōes simplicium
sequunt̄ Cedo etiā cessum ⁊ pando pādi passuz faciunt
quāuis etiā a patior ⁊ a pateo passum dicimus Unde
expando expādis expandi expassum. Unde virg.in.iij
At pater anchises passis d̄ litore palmis In theologia
in frequēti vsu ē expāsus p n. Unde expāsis manibus ī
cruce. sz vicio scriptorꝝ hoc corruptū puto De hoc v̄bo
edo scias ꝙ sicut vult p̄s. vnū anormalū inuenit̄ edo es
est. Uetustissimi tamē edo edis edit dicebāt corep. sil/
laba p̄ma.supinū eius tā esum q̄z estuz vsus exigit dici.
Uirg.in octauo. Et postibus hesit adesis Cicero p clu/
entio. Celerius pot⁹ comestū q̄z epotū iuenias Ex hoc
etiā patet ꝙ comedo qd̄ est ɔpositū a con ⁊ edo.⁊ muta
tur n.in m.⁊ trāsit ad secundā sillabā comesum ⁊ come/
stum iuenit̄. Hic attēde ꝙ a comedo comestū fit co/
meso sas.⁊ inde comesatō p vnū m.⁊ vnicū s. Edo autē
anormalū facit esum vel estū. sicut edo edis in eodē sen
su.⁊ tūc facit infinitiu⁹ edo es est esse. Nā edere veit ab
hoc v̄bo edo edis.i.comedo q: sepe iuenit̄ regulare ter/
cie ɔiugatōnis Tamē edo.i.manifesto facit edidi.⁊ tūc
componit̄ a do das. Itē ea q̄ componunt̄ a cado nō ha
bēt supinū p̄ter occido occasum. Itē pindo pinsi pistuz
facit. Item rudo rudis rudi.non habet supinum Et ru
dere ꝓprie asinorꝝ cui⁹ p̄ma corripit̄. vt dicam ī suo lo/
co.quāuis a p̄sio ꝓducat̄ cā metrice necessitatis Clamat
vt achaide pecuaria rudere credas.

De desinētibus ī go.

N go.antecedente r.si

nō sint a regēdo siue rego ɔposita go.in si.con
uertētia faciūt p̄teritū pfectū.vt mergo mersi.spargo si.
tergo tersi. Dicit̄ etiā tergeo terges.vergo v̄si.qd̄ raro ī
vsu est. Alia v̄o in xi.ɔuertūt go.p̄sentis ⁊ faciunt p̄teri
tum.vt rego rexi.cingo cinxi.tingo tinxi.ango anxi.pin
go pinxi A regēdo ɔposita quāuis ī p̄senti sincopā pnl'.
patiant̄.tamē in p̄terito pfecto cā euphonie eam ſuant
vt pgo prexi.surgo surrexi.porrigo porrexi Naz porri
go ⁊ corrigo ⁊ arrigo.e.in i.cōuertētia aptissime ſuant
ſm pportionē simplicis declinationē. Excipiuntur sex.
frango.ago.lego.pāgo.tango.pungo.de q̄bus dicimus
ꝙ frango cū omnibus suis ɔpositis facit fregi. vt ɔfrin
go cōfregi.pfringo pfregi. Ago etiā facit egi cuz suis cō
positis.vt exigo exegi.subigo subegi.pdigo ꝓdegi.cogo
coegi.ambigo ambegi.tamē antiq dicebāt ambigui.de
go facit degi. Et sic cōposita de frango ⁊ ago sequūtur
simplicū declinationē.⁊ sic ſuant simplicū p̄teritū. Le
go etiā in ɔpositōne in gi.facit.ſuans simplicis p̄teritū
vt colligo collegi.relego relegi.qd̄ differētie cā nō muta
uit le.ī li.quāuis etiā pago a.immutabilē ſuauit. Et de
go p sincopā.e.euphonie cā ptulit. Excipiūt̄ a lego tria
cōposita mutantia simplicis sigficatōnē.q̄ nō faciunt ī
gi.sz in xi.⁊ sic nō retinēt simplicis p̄teritū.scz negligo xi
intelligo ītellexi.qd̄ antiq interlego īterlexi pferebāt. di
ligo dilexi. Und̄ v̄sus. Di. lego nō mutat nisi di. nec iū
xeris iter. Pango aūt qd̄ antiq dicebāt pago.pro paci
scor ī tribus sigficatōnibus habz tria p̄terita. Naz pan
go.i.cano.facit panxi.⁊ tunc caret supio Pango.i.facio
pactum facit pepigi. Et pango.i.iungo.facit pegi.vnde
cōpungo cōpegi.⁊ ipungo ipegi. Unde versus. Panxi
dic cecini.coiungo dic bene pegi Cum pactuz facio. dici
to tunc pepegi. Tango tetigi facit. sz ab eo cōposita nō
duplicant p̄mam sillabam.vt contingo cōtigi.attingo.

attigi. In q̇bus notandū ꝙ pnl'.p̄teriti cor.p̄sentis vo ꝓducit. Pungo aūt pupugi vel pūxi facit Sꝫ pupugi ꝑtinet ad stimulū seu punctōnē. Punxi aūt ad punctū q̄d fit in aliqua rōne Cū suis aūt ꝯpositis nō gemiat nisi repungo q̄d facit repupugi. ⁊ expungo expūxi. Dicimus aūt repungo repupugi ⁊ repūxi. vt capro videtur Cū eni qs nō pupugit talionē.i. vicē a nobis redditam ostēdimus. repupugi dicim⁹ Quādo vo de rōe vel kalēdario loqmur repūxi dicim⁹ Itē sicut supra dictum ē ī uo. diuisas. ī guo sillabā termiantia. siue q̄ habēt u. ante o. in eadē sillaba ꝑuāt regulā in go. termiatoꝝ. sicut ⁊ que ī quo finiunt. rōem sequunt in co. desinētum. Unde extinguo mutat guo. ī xi. ⁊ facit extinxi. cui⁹ simplex stinguo in raro vsu est. Silr vnguo guo in xi. mutat et facit vnxi. ſꝫ hoc habꝫ u. tantū in p̄ma ꝑsona. ī alijs nō ad differētiam hui⁹ nomis vnguis. Unde a p̄ma ꝑsona q̄dam dicāt vnguētū. ⁊ alij a secūda vngentū. ſꝫ ꝯūiter scribit ꝑ u. Tingo non habꝫ u. tamē facit tinxi. Linguo linguis videtur habere u. in p̄ma ꝑsona sicut hoc nomē lingua. in alijs ꝑsonis non habet u. Clango clangui etiam inuenitur.

Wpina ī si. facientia preteritū ꝑ suꝫ ꝑferūt

Mutāt eni e. in um. vt mergo mersi mersum. spargo sparsi sparsū. tergo. vel tergeo tersi tersum. Alia vo omia q̄ termināt ī gi. vl' in xi. p̄teritū faciūt supinū ī ctum. mutāt eni go in ctū. vt rego rectū. iungo iunctū. tingo tinctū. lego lectū. pungo punctū. ago actū. Hic attēde ꝙ pango. i. cano. panxi caret supino. In alijs sigficatōibus facit pactū. Fringo aūt fringis frixi facit frictū ſm analogiā. ⁊ etiā frixum. figo figis fixi fixū facit Frigeo aūt friges secūde ꝯiugatōnis facit frigui. ⁊ carꝫ supio ſm vsum Abijciūt tamē in supino n. euphonie cā. hec q̄ penul. a. habēt vel i. ī p̄senti. vt frango fractū. pango pactū. tāgo tactū. fingo fictū pingo pictū. stringo strictū. ringo rictū. Excipiunt cingo cinctū. tingo tinctū. stingo stinxi stinctū. Et ex eis cōposita. succingo succinctū Extiguo q̄d u. ante o. habꝫ sicut suū simplex ꝑ totū extinctū. Ango q̄ꝫ differētie cā ꝑuauit n. in supino anctū. nā ab ago actū fit. Sꝫ istud supinū anctū nō est ī frequēti vsu. nec anct⁹ pticipiū. q̄dā tamē etiā anxus eius pticipiū ꝓtulerūt Et omia ī cōpositōne seruāt integras simplicis lrās ī supino. quāuis ī alijs modis mutētur. vt rego rectū. ꝑgo ⁊ porrigo prerectum ⁊ porrectū. ago actū. cogo coactū abigo abactū tango tactū. cōtingo ꝯtactū. frango fractū. defringo defractū. pango pactū. impingo ipactū Et possumus hoc extimare differētie cā in pleriq̄ꝫ fieri. ne si prictū ⁊ abictum ⁊ defrictū ⁊ impictū dicerem⁹ alias sigficatōnes mōstrare putarētur Lucan⁹ in .v. Impacte cessere fores id est. impulse. Ex dictis patet ꝙ ea q̄ in simplicitate habēt a. in p̄senti. vel e. retinēt candē ī supino facta ꝯpositione. vt frango fractū. cōfringo cōfractū. Itē rego rectuꝫ porrigo porrectū. Patet etiā ꝙ ꝯposita p̄dicta ꝑuāt supina suoꝝ simpliciū. Ambigo. dego. satago. non habēt supinum in frequenti vsu

De desinētibus ī gor

R gor. deponentia mutant

eam in ctū. ⁊ faciūt supinū. vt fungor functum.

De desinētibus in bo.

R bo. desinentia mutant

bo. in xi. ⁊ faciūt p̄terituꝫ. vt vebo vexi. et trabo traxi. Et ſm supradictā regulā in xi. termiantiuꝫ p̄teritū ꝑfectū. ꝑ ctū ꝑferūt supinū. mutāt eni xi. in ctum vt vectū tractū

De desinētibus ī lo.

R lo. desinentia presens

ꝑ lui. exeunt ī p̄terito. o. mutata in ui. diuisas. vt alo alui. colo colui. molo molui. cōsulo ꝯsului. occulo occului. Excipiunt duplicātia l. q̄ si a muta īcipiant gemināt ī p̄terito p̄cipalē sillabā. ⁊ si nō ꝑuant vbiq̄ꝫ eandē vocalē positaꝫ post mutā. vt pello pepuli. fallo fefelli. tollo tetuli. ꝑ quo nūc ī vsu frequēti ē sustuli At tulo q̄ꝫ q̄d veteribus ī vsu fuit tetuli dicebāt In cōpositōe tamē gemināt p̄ncipalē sillabā. vt refello refelli cōpello cōpuli. suffero etiā facit sustuli. ſꝫ ī alia sigficatōne. Alia q̄ꝫ eiusdē termiatōis o. in i. ꝯuertunt. vt vello velli Sꝫ etiā vulsi d̄r. ⁊ ī frequēti vsu cello ceculi. q̄d mō nō est in vsu. a q̄ deriuat celtes ⁊ culpa. cū suis aūt ꝯpositis est in vsu. vt ꝑcello ꝑculi. excello vel excelleo exculi vel excellui Hic tamē attēde ꝙ excelleo les. est neutꝝ ſꝫ excello excellis actīm. sicut alo alis trāsit ī secundaꝫ. ⁊ tūc est neutꝝ. vt coaleo les. i. cresco. ⁊ deberꝫ facere excelleo les. p̄teritū in lui. vt calleo calles callui. ſm ꝓportōꝫ secūde ꝯiugatōis Ab excello excellis debꝫ exculi p̄teritum esse sicut ꝑcello ꝑculi Scias etiā ꝙ psallo facit psalli Sallo sallis facit salli q̄d iuenit quarte ꝯiugatōis. sallio sallui ī eodē sensu De hoc tamē in q̄rta ꝯiugatōne dicā Inuenit etiā salio salui vel salij vel salui.

Wpina in tum. quidem

exeunt q̄ nascunt ab vnā l. habētibus. vt occulo occultū. colo cultū cōsulo cōsultum Ab alo aūt tā altus q̄ꝫ alitus d̄r Uolo q̄ꝫ anomalū volui facit p̄teritum ex q̄ nomē pticipiale nascit vult⁹. quō ex colo cultus. ex occulo occultus Hic attēde ꝙ molo molis nō habꝫ supinū in frequēti vsu. ad differētiam hui⁹ nominis multū. Possem⁹ tamē dicere molitū. sicut volo volitum. q̄d deberet facere vultū sicut parꝫ ꝑ nomē pticipiale vultus. q̄d ſm p̄s. nascit ab eo. ⁊ tamē est ita ī vsu volitū apud theologos Que vo duplicāt l. ꝑ sum. faciunt supinū. vt fallo falsum pello pulsum vello vulsum excello excelsum. ꝑcello ꝑculsum. sallo salli salsuꝫ. a psallo psallis supinū nō inueni. a tollo etiā deficit supinum sed ꝑ eo vtimur sublatū Refello etiā nō habet supinū. Hic attēde ꝙ ea q̄ nascunt ab vnā l. habētibus mutāt o in tum. vt colo cultū. Et mutat aliquādo vocalis p̄sentis in u. ī supino Que vo nascunt a duas l. habētibus. mutāt lo. in sum. vt pello pulsum Et mutant etiā aliq̄ndo vocalē p̄sentis ī u. in supino. vt patuit.

De desinētibus ī mo

R mo desinentia si uocalis

lōga antecedat mo. o. in psi. cōuersa ꝑferunt preteritum. vt sumo sumpsi. ꝓmo ꝓmpsi. demo dempsi como compsi Hec aūt in tū. ꝯuertētia faciūt supinū vt sumo sūpsi sumptū ꝓmo ꝓmpsi ꝓmptū demo dēpsi

demptū. como compsi comptū Alia vo desinētia ī mo antecedēte vocali naturalit̄ breui ꝑ ui. diuisas exeunt ī p̄terito. vt vomo vomui. gemo gemui. fremo mui. tremo tremui. ⁊ mutāt o. ī ui. diuisas. Excipiunt emo emi. ⁊ ꝑmo ꝑssi Et in ui. q̄dē diuisas termiantū supīa fiunt ui. in tū ꝯuersis cor. pnl'. quō in omnibus q̄ ex huiuscemodi p̄teritis nascētia i. habēt ante tū. vt vomui vomitū. gemui gemitū. fremui fremitū tremui tremitū. Emi vo emptū facit q̄d iō assumpsit p. q̄r nō pōt m. ante tum sine p. iueniri euphonie cā. vt sumpt⁹ cōptus ꝓmptus Pressi vo ſm in si. termiantū regulam ī um. cōuertēs facit supinum. vt pressi p̄ssum.

De desinētibus ī no.

R no. o. uel g. antecedentib⁹.

ꝑ ui. diuisas faciūt p̄teritū. vt pono posui. ⁊ ab ea ꝯposita. vt suppono supposui. cōpono cōposui. Antiq tamē ⁊ ponui ꝓtulisse iueniunt Gigno genui facit p̄teritū. ꝑ quo geno vetustissimi iueniunt ꝓtulisse. cui⁹ infinitiuū passiuū lucren⁹ in. iij. ꝓtulit geni Ac canēdo q̄ꝫ ꝯposita simili p̄teritū ꝑfectū in ui. diuisas faciūt. succino succinui. occinui. Quidā tamē ⁊ occano occanui ꝓtulerunt Cano aūt in simplicitate gemiat p̄teritū ⁊ facit cecini cū deberet facere canui. q̄d nō facit ad differētiā hui⁹ vbi caneo canes canui. M. antecedēte no. no. ī psi. cōuersa faciūt p̄teritū ꝑfectū. vt temno tēpsi. Alia vo omia ī no desinētia ꝑ ui. ꝯiunctas ꝑferūt p̄teritū ꝑfectū. vt sino siui sterno straui cerno creui. i. video Cresco etiā facit creui. sperno q̄ꝫ facit spreui. Lino lini. vel magis differētie cā ad nomē lini leui. q̄d a leo q̄ꝫ simplici nascit. q̄d ī vsu nō est Ex quo deleo deleui Unde ⁊ letū d̄r q̄d delet vitam. i. mors. Uetustissimi tamē lini in p̄terito ꝓtulisse īueniunt Hic attēde ꝙ ſm ꝯmunē vsum modernoꝝ lino facit leui litū. Et scias ꝙ lini est vtūs hui⁹ ꝓprij nominis linius linij.

Wpina ī ui. quidez diuisas

termiantū p̄teritum. subtracta u. ⁊ addita tum. ꝑferunt corre. pnl'. vt posui positū. genui genitū. A cano tamē ꝯposita ꝑmutiui ꝑuant ī supio terminatōem in tū. Cantū eni ⁊ succentū dicimus. quāuis in ipō vbo a. in i. ꝯuertūt ex eo ꝯposita. ſꝫ in supio iteꝝ i. in e. trāsferūt. vt succino succentū. occino occentum Hic attēde ꝙ p̄dicta ī ui. diuisas facietia p̄teritū habēt i. ante tum in supino. vt genui genitū Preter cōposita ab hoc vbo cano. q̄ habēt e. ante tū. vt succētum accētū. p̄centū. Igit vt ex dictis liquet ꝙ succētor succētoris. ⁊ p̄centor p̄centoris dici debet ꝑ e. nō ꝑ i. Que aūt desinūt in psi. p̄terita faciūt in ptuꝫ supina. si. in tum. ꝯuertētia. vt temno tēpsi temptū. cōtemno ꝯtēpsi ꝯtemptū. In ui vo sillabā desinētia mutāt eā in tum. ſm p̄dictā regulā. vt siui sitū straui stratū creui cretū Ergo q̄ꝫ lini vl' liui litū. Unde virḡ. in q̄rto geor̄g. Et paribus lita corpora guttis Et sciendū ꝙ tam litū q̄ꝫ situ ⁊ itū ⁊ q̄tum ⁊ cituꝫ. satum corripiūt penul. q̄d in alijs supinis q̄ a p̄teritis ī ui. sillabā terminātibus nascitur non iuenit. vt amaui amatū. neui netū. cupiui cupitū. muniui munitū. Lucanus in octauo Illita tela dolis nec martē ꝯmin⁹ vnq̄m

A cieo ꝯposita vel cio tā corripiētia q̄ꝫ ꝓducētia penultimas in supio iueniunt. vt excito pnl'. breui vel longa. ſm q̄d citū corripiat vel ꝓducat p̄mam.

De desinētibus in po.

R po. desinens m. ante

cedēte vnū iuenio. vt rumpo. q̄d subtracta m. ⁊ o. in i. ꝯuersa facit p̄teritū penultima ꝓducta tā ī simplici q̄ꝫ in ꝯpositis ab eo. vt rumpo rupi. abrūpo abrupi. corrumpo corrupi E. vo breuē in penultima habentia mutāt o. in ui. diuisas in p̄terito. vt strepo strepui. Preter clepo clepis clepsi cleptū. a quo deriuat etiam clipeus. ⁊ hic ⁊ hec cleptis. i. fur. R. vo vel .l. vel e. ꝓductam ante po. habētia o. in psi. ꝯuertētia faciūt p̄terituꝫ vt scalpo scalpsi. sculpo sculpsi. sarpo sarpsi. repo repsi. serpo serpsi. scopo autē scopis facit scopui ⁊ caret su.

Wpina ī pi. quidem ter

minatoꝝ fiunt mutata i. in tuꝫ. vt rupi ruptū. In ui. vo sepatas. subtracta u. ⁊ addita tuꝫ. vt strepui strepitū In psi. aūt exeūtia ſm p̄dictā regulam mutata si. in tū. vt scalpsi scalptū sculpsi sculptum. repsi reptū serpsi ptū.

De desinētibus in ro.

R ro. finita per ui sillabam

termināt p̄teritū. vt tero triui q̄ro quesiui sero seris seui Nā sero seras a sero abiecta o. serari seratū facit A sero seris seui facit. tamē composita quādoq̄ꝫ mutāt significatōem simplicis ꝑ ui sepatas ꝑferūt p̄teritū o. ī ui cōuersa. vt desero ꝑ derelinquo deserui Insero ꝑ imitto inserui Si eni de arbore dicā insero inseui facit. ⁊ pticipium insitus nō insertus Uirḡ. in secūdo geor. Mutatamq̄ꝫ insita mala ferre piꝝ Uetustissimi tamē in simplici serui ꝓtulisse iueniunt ordinaui ⁊ ꝑ seui. i. ꝑ imisi. ⁊ semiaui Enni⁹ in p̄ceptis. vbi vidit auenā lolium crescere inter triticū seligit. secernit aufert sedulo. vbi operam quā toto studio seruit Dicas ergo ꝙ sero seris q̄ndo ptinet ad insitōem vel etiā ad semē facit seui. sed cuꝫ ptinet ad immissionē facit serui. Unde vsus Arboris est serui ſꝫ ptinet ad sata seui Excipiunt q̄ttuor Nā iueniunt duo vba desinētia in ro. q̄ duplicāt s. ante i. ī p̄terito. vt gero gessi ⁊ vro vssi. verro aūt ſm ꝑuiū vsi facit. ſm carisium aūt verri ꝑ duo r. q̄d ⁊ vsus ꝯmunis ꝯprobat Curro etiā repetita p̄ore sillaba cucurri facit p̄teritum q̄d in compositōe iuenit apud quosdā autoruꝫ geminatōem p̄me sillabe ꝑuans Apud alios aūt minime vt virḡ. in tercō eney. Decurrere iugis alia de pte pentes Cesar ad virgiluꝫ. Excucurristi ex neapoli. ita dicit p̄s. ſm autē modernos Curro in ꝯpositōe geminat tantum p̄teritum cū pre. vt p̄curro p̄cucurri. Et pungo cuꝫ re. vt repungo repupugi.

Wpina eorum que ī ui

sillabā termināt p̄teritū mutatōe ui. in tum. ꝑferunt ſm predictā regulā. vt triui tritū. q̄siui q̄situm Seui aūt mutat e. in a. breuē vt seui satū In compositōne aūt satum mutat a. in i. breuē vt insitū ꝯsitum obsitum. vt insita mala Serui autē facit sertum Unde deserui desertū. inserui insertū ⁊ exerui exertū. Que vo

duplicāt s.ante i.mutāt si.in tū.in supino.vt gessi gestū. vssi vstū Duplicātia vō r.ante o.in p̄senti ro.in sū.conuertētia faciūt supinū.vt curro cursū.verro v̄ri versuꝫ. ⁊ silr vergo vsi.⁊ verto vti.faciunt supinū vsum.

De desinētibus ī so.

N so. desinentia o.in i.

cōuertētia assumūt ui.ꝯiunctas ⁊ faciūt p̄teritum pfectum.vt arcesso arcessiui lacesso lacessiui. Salustius ī secūdo histoꝛiaꝝ Argētū mutū arcessiuit. Lacesso lacessiui.sicut ⁊ pbus dicit.⁊ videt̄ mihi meli⁹ dicere q̄ꝫ lacessi. pticipiū enī passiuū lacessitus. Caper tamē lacessi dicit esse.vt facessi Et pbat exemplū lucilij q̄ vsus est in.xiiij. Nā vetus ille catho lacessisse appellari q̄ cōscius nō erat ipe sibi Sꝫ pōt lacessisse p sincopā eē platum ui.sillabe.vt cupisse petisse dicim⁹ p cupiuisse ⁊ petiuisse. Salusti⁹ in q̄rto histoꝛiaꝝ Igit̄ legiones pridie in mōte positas lacessiuit. Facesso vō ⁊ capesso et viso q̄ possumus desideratiā dicere.significat enī facesso desidero facere Capesso desidero capere Et viso desidero videre.frequētatiā enī nō possūt eē.cū p̄me cōiugatōis sint Hec eadē s̄m dyomedē ⁊ charisiū o.in i. ꝯuertētia. faciūt p̄teritū pfectū.facesso facessi capesso capessi.viso. visi Similit̄ queso q̄si Probus tamē q̄siui dicit ⁊ melius.quāuis q̄ꝫ p̄mitim eius.i.quero q̄siui facit p̄teritum Pinso pinsui facit p̄teritū.

Upina eoꝛum ī situꝫ ex

eunt.vt arcessitū lacessitū capessitum.s̄m in ui desinētium regulā ui.in tum mutata A pinso aūt pistū debꝫ eē Unde pistoꝛ nomē v̄bale.vt pastū pastoꝛ vstū vstoꝛ gestū gestoꝛ ita dicit p̄s. Hic attēde q̄ desinētia in so.habēt p̄teritum ⁊ supīm ad modū quarte ꝯiugatōis.vt lacesso sis.siui.sitū. Pret viso qd̄ facit visi in p̄terito.⁊ caret supīo.⁊ facesso facessi ⁊ capesso capessi.que faciūt s̄m quosdā facessum ⁊ capessum. Nos enī dicimus q̄ habēt supinū ad modū quarte ꝯiugatōnis facessitū ⁊ capessitū.quasi ab istis p̄teritis facessiui. ⁊ capessiui Unde dicimus q̄ facessum ⁊ capessum non sunt voces sig̃ficatiē Adhuc excipit̄ queso qd̄ pp̄rie facit q̄siui q̄situm.licet iueniat̄ quesi.sed hoc p̄terituꝫ modo accōmodat̄ a suo p̄mitiō.q2 nullū desideriuꝫ notat. vt quero quesiui q̄sitū.Quero ergo habet quesumus ⁊ nō pl⁹ Et vide q̄ pōt ibi eē u.moꝛe antiquoꝝ q̄ dicebāt q̄sumus volum⁹ quāuis ratō exigat dici q̄simus volimus sicut legim⁹ Adhuc excipit̄ pinso pinsui pistū. qd̄ est desideratiū hui⁹ v̄bi pinso pinsi pinsum pinsu u.ī o.fit pinso pinsis. Cēso aūt censis iuenit̄ tercie ꝯiugatōnis.qd̄ s̄m quosdā facit cēsui censituꝫ penultima coꝛrepta.sed cēsio censis cēsiui censitū est quarte ꝯiugatōnis ⁊ penul.pdu. Nam cēseo cēses secūde ꝯiugatōnis facit cēsum. Nos vō dicimus sequētes maiſtꝛꝫ bene.q̄ cēso censis cēsit tercie ꝯiugatōnis potius est desideratiuum Unde facit p̄teritū ⁊ supinū ad modū q̄rte penultiā pducta Unde patet q̄ in libꝛo numeroꝝ. Semp recensiti sunt.debet in penultima ꝓduci Inuenit̄ etiā incerso i. certis.i.pulso.⁊ descēdit ab hoc v̄bo icieo es. a quo incito icitas ⁊ tūc facit p̄teritū ⁊ supinū ad moduꝫ quarte vt icerso siui.situꝫ.sicut dꝛ accedo accessu arcesso.arceo

arcesso accio accerso.qd̄ antiq̄ dicebāt accersio. Unde actuū.x. Accersi symonē.sꝫ hoc v̄bum nō est ī frequenti vsu nūc.Sꝫ vtimur hoc v̄bo accerso sis.tercie ꝯiugatōnis accersiui accersitū.qd̄ idē sig̃ficat. De formatōe aūt v̄boꝛum ī so.desinētium dicem⁹ infra ī sp̄ebus v̄boꝛum deriuatioꝝ quādo determiabimus de v̄bo desiderātiuo Itē nota q̄ ista q̄nq3 v̄ba licet sint tercie cōiugatōnis.nec tamē desideratiā.habēt nihilomin⁹ p̄terita ⁊ supina ad modū quarte cū suis cōpositis. scꝫ peto petiui petitū.quero q̄siui q̄sitū cupio cupiui cupituꝫ.tero triui tritū.ꝯtero ꝯtriui ꝯtritū.vnde ꝯtrit⁹ sapio sapiui sapitū facit.⁊ sapio sapui sapitū facit.⁊ sapio pui. ⁊ tūc facit supinū sapitū penul.coꝛr.

De desinētibus ī to

N to. desinentia uari-

as habēt foꝛmas In to.nāq3 c.antecedēte iuenio.pecto cui⁹ p̄terituꝫ pexui vel pexi facit.silr a necto nexui ⁊ nexi Flecto vō flexi facit.et plecto plectis xi.antiq̄ autē plectoꝛ cū omnib⁹ suis ꝯpositis cōmune dixerunt.vnde plectoꝛ ⁊ amplectoꝛ ⁊ amplex⁹ dicimus.E. breui antecedēte ī to.desinētia duo īueni.peto petiui.⁊ meto messui. R.antecedēte silr īueni duo.sterto sterti ⁊ verto verti Gemiata vō t.ante o.vnum īueni.vt mitto misi.⁊ isto.vnū sisto cui⁹ p̄teritū q̄ndo actiam habet significatōem.tam ī simplici q̄ꝫ ī composito deficit Quādo vō absolutā ⁊ silem sto v̄bo ꝯmūe cū eo habet p̄teritū.vt resisto vel resto restiti.cōsisto ⁊ ꝯsto cōstiti. psisto ⁊ psto perstiti.

Upina eoꝛum que ī xui

vel ī xi.p̄teritū termiant p xum.exeūt. vt nexui nexū.qd̄ etiā faceret nectū. nisi eēt differentia hui⁹ verbi neco necas necui nectū.pexui vel pexi pexū. flexi flexū Silr faciūt supīa que ī ctoꝛ desinūt deponētia.amplectoꝛ amplexū.qd̄ tamē nūc ꝯmūe est Petiui vero s̄m analogiā ī ui.termiantiū p̄terituꝫ. petitū facit penultima pducta Similit̄ messui messū. sꝫ censui censum. Misi duplicat s.ī supīo.missum. A stertui supīm non īueni.nec a sisto vt dicit p̄s. Hic attēde q̄ sisto.i. sto.accipit mutuo steti statū.sꝫ sisto quādo est trāsitiuū. facit statui statutū s̄m quosdā.⁊ hui⁹ opiōnis est hug. vel dicam⁹ cū alijs q̄ tūc nō habꝫ p̄teritū.⁊ hui⁹ opiōis fuit maiſter bene.⁊ hoc etiā videt̄ velle supra pꝛistian⁹. verto aūt facit verti versum.sicut vergo ⁊ verro.⁊ sic v̄sum est supīm triū verboꝝ Item scias q̄ sisto est verbum simplex.q2 nulla ꝯiūctō potest ꝯponi cum verbo. Nequeo enī ꝯponit̄ ex non ⁊ queo.

De desinētibus in toꝛ.

N toꝛ.deponentia ex-

euntia nulla antecedēte ꝯsonāte toꝛ.in sum.cōuertūt.vt vtoꝛ vsum.nitoꝛ nisum.facit etiam supinū nixū Unde nisus ⁊ nix⁹ pticipia p̄teriti dꝛ nitoꝛ niteris.

De desinētibus ī xo.

N xo duo īueniūtur o ī

ui.diuisas ꝯuertētia ī p̄terito.vt texo texui.nexo nexis vel nexas nexui.Supina alteꝝ p tum.alteruꝫ

p xum.finiūt.vt textū.nexū.ita dicit p̄s.i.x.li. Et in.xi.li. dicit de pticipio X.quoq3 antecedēte vnū īuenio in tusci vt texui textus Ex p̄dictis v̄bis videt̄ q̄ p̄s.mixtus dicebat scribi p s.q̄ aliq̄ doctoꝛes volūt Sꝫ hug.dicit q̄ misceo misces facit miscui mixtū p x.⁊ ꝯmuniter ita scribitur Inde mixtio

De p̄teritis quarte ꝯiugatōnis ⁊ supinis.

Uarte coniugationis

verba omīa actia vl̄ neutralia in io.desinūt exceptis eo ⁊ queo.⁊ veneo ⁊ ꝯpositis ex eis vt dicit p̄s.in.x.li. In cio igit̄ desinētia duaꝝ excedentia numeꝝ sillabaꝝ simplicia n.antecedēte cio.cio ī xi.ꝯuersa faciūt p̄teritū pfectū.vt vincio vinxi.sancio sanxi Uetustissimi tamē etiā sanxiui ⁊ sanxij pferebāt. qd̄ modo nihil est.Si aūt n.nō habuerint ante cio.cio ī si. mutata faciūt p̄teritū.vt fartio farsi.rautio rausi. sartio sarsi fultio fulsi.qd̄ ⁊ pbo placet ⁊ vsus est.quāuis alij differentie cā posuerūt fulxi. suffulcio suffulxi. Alia vō oīa supradicte ꝯiugatōnis v̄ba secūde psone p̄sentis. abiecta s.finali ⁊ addita ui.sillaba p̄teritū pfectuꝫ faciūt.qd̄ tamē etiā subtracta u.ꝯsonante.⁊ coꝛrepta i. penul. licꝫ pferre.vt scio scis sciui vl̄ scij.Et ab eo cōposita vt ascio asciui.vel ascij Similit̄ cio cis.qd̄ ⁊ cieo cies dꝛ cij vl̄ ciui.Et ab eo cōposita cōcio cōcis cōciui vl̄ cōcij Audio audiui vel audij.mollio molliui vel mollij.munio muniui vel munij.seruio seruiui vel seruij.eo iui vel ij.queo q̄ui vel quij.veneo veniui vel venij.suffio suffiui vel suffij.qd̄ quāuis a neutropassiuo ꝯponat̄.tamē q2 sig̃ficatōnem mutauit.mutauit etiā declinatōem. Uirg.in q̄rto geoꝛ. At suffire thimo cerasq3 recidere manes Suffire dicit s̄m rectā quarte ꝯiugatōnis declinatōem. cuꝫ simplex eius fieri est.Excipit̄ haurio hausi. Inuenit̄ tamen hauriui vel haurij Uarro in.xxiij.ad ciceronem. Cū in diē haurierit.sepio sepsi.sensio si.venio veni.aperio apui.qd̄ videt̄ a pario eē ꝯpositum.qd̄ vetustissimi nō solū s̄m terciā sꝫ etiā s̄m quartā ꝯiugatōem declinabant Unde enni⁹ Qua parire solet genus pēnis cōdecoꝛatū Igit̄ composita ex eo si p̄ncipalē sillabā puram. nec ex integra p̄positōe habuerit io.ī ui.ꝯuertunt in p̄terito.vt aperio apui.opio opui. coopio coopui. Reperio vō duplicauit p.ī p̄terito q̄ppe diminuta vna sillaba.repio reppeꝛi.silr est p̄terituꝫ a compio compi. Ex dictis patet q̄ composita a pio.omīa faciunt p̄teritum in ui.diuisas.p̄ter repio reppeꝛi ⁊ compio compi Sunt alia ex pio composita deponētia.expioꝛ opioꝛ. quoꝝ pticipia expus ⁊ opus ostēdunt a pio esse cōposita.cuius pticipiū partus est.salio saliui vel salij ⁊ salui saltū Uirg.i ij.geoꝛg. Mollib⁹ ī p̄atis vnctos salire p vtres In q̄busdā tamē codicib⁹ īuenit̄ etiā saluere scriptū Lucanus in.uj. Insiluit solo nociturus pondere puppim. Quidi⁹ in.xj.metha. Cū sepe assiluit defense menib⁹ vrbis. Idē ī quarto fastoꝝ Per flamā saluisse pec⁹ saluisse calones. Stati⁹ in.ix.thebaidos Excussi salierūt cuspide dētes Cambio cābis ponit charisi⁹.⁊ eius p̄teritum campsi Unde ⁊ campso campsas solebāt vetustissimi dicere Enni⁹ ī.x. Leucaten campsant Alio cui⁹ declinatō ī vsu frequēti nō est.quarte ꝯiugatōnis eē ostē

ditur ab impatiō in i.termiante.⁊ pdu. penul.ī imus. sicut ī audimus.sꝫ penultima de inq̄mus coꝛripit̄ cū sit tercie ꝯiugatōnis sicut legim⁹ Unde v̄sus Tercia vult inq̄t.quartaq3 sumit ait De hoc pleni⁹ dixi in p̄ncipio tercie ꝯiugatōnis

Upina ī xi.terminantia

s̄m supradictā regulā in ctum.exeūt xi.mutata in ctum.vinxi vinctū fit.sanxi sanctum s̄m modernos Inuenit̄ apud vetustissimos sanciui sancitum vnde lucreti⁹.q̄ poꝛro neq3 sancitū q̄deꝫ extat. In xi.vero p̄teritū finiētia l.vel r.antecedētibus mutāt eā ī ctuꝫ. in hac ꝯiugatōne ⁊ faciūt supinū.vt farsi fartū. fulsi fultum.sarsi sartū.vnde sartoꝛes ⁊ fartoꝛes Et ex his composita.confertō cōfertū.refertō refertū Alia vō ī si.desinentia.supradictā regulā suant.i.generalē in si.desinētium.mutant enī si.in sum.vt sensi sensum.rausi rausum Haurio hauris hausi haustū.differētie cā assumpsit t. quāuis ⁊ aspiratōe differat.sepsi vō septū s̄m pportōeꝫ in supradictis expositā facit.mutat enī si.ī tum.veni autem ventū.⁊ aperui aptuꝫ faciūt.sicut ⁊ pario ptum Et omīa ex his composita.vt aduenio aduentū. cōuenio conuētum.cōperio cōptum.⁊ expioꝛ exptum.⁊ habent r.ante tum.omīa ꝯposita a pario Alia vō omīa q̄ tam in ui.sillabā q̄ꝫ in ij.termiant p̄teritū pfectum ī itū faciunt supinū penultima pducta tam ī hac q̄ꝫ ī alijs cōiugatōnibus.vt audiui vel audij auditū.accersiui vel accersij accersitū.cupiui vel cupij cupitū.petiui vel petij. petitū. Excipiunt̄ in eo. desinētia ⁊ dissillaba tercie ⁊ secunde ꝯiugatōnis q̄ penultimaꝫ supini coꝛripiūt.vt eo iui vel ij.itum.adeo adiui vel adij aditū p̄tereo p̄teriui vel p̄terij p̄teritū.perio periui vel perij peritū pnl̄.coꝛr. Inuenit̄ perio peris perui peritū qd̄ nō est ī vsu. id est instruere.docere.vnde perit⁹ ta.tū.penul.pducta. vnd̄ q̄dam Nō vadit peritū q̄ vult audire peritū Itē queo q̄ui vel quij q̄tum.sino siui vel sij situꝫ. Lino liui vel potius leui litū Inuenit̄ etiā ⁊ lij qd̄ ī rarissimo vsu ē Nec etiā lini vtimur ad differētiam hui⁹ vn̄ linius lini. sed ī frequēti vsu est lino leui litū Cieo quoq3 ciui vel cij citū coꝛrepta penul.q̄ndo vō a cio cis quarte ꝯiugatōis est pducit eam Unde q̄dam A cieo citū nō venit imo citū Pono q̄ꝫ qd̄ antiq̄ ponui dixerūt. nūc in frequēti vsu posui facit p̄teritū positū in supīo coꝛrepta penultima. veneo quoq3 s̄m analogiā venitū deberꝫ facere. a veni ui.ui.ī tum coꝛrepta penultima.p quo magis venum ī vsu est Ideo aūt dicim⁹ dissillaba ī ui.desinētia secunde vel tercie ꝯiugatōnis in supīo vel pticipijs p̄teriti tpis penultimā coꝛripe.q2 dissillaba siue sint q̄rte ꝯiugatōis penul.pducūt.vt scio scit⁹.siue vltra duas sillabas alterius quoq3 ꝯiugatōis pducūt penultimā. vt arcessiui arcessitus.cupiui cupit⁹ Nisi a dissillabis sint ꝯposita vt insitus illitus Lucanus ī octauo Illita tela dol̄ nec martē ꝯminus vsquā.similit̄ imposit⁹ pposit⁹ Preterea notandū q̄ sepelio sepeliui vel sepelij sepultū.in frequētioꝛi vsu est supīm Antiq̄ssimi etiā sepelitū dicebāt et sic suabāt analogiā ui.ī tum mutātes. Ambio et ab eo compositū solū mutāt e.in i. Itaq3 in io.q̄dē desinētium regulā suant in pticipio et in supīo q̄ppe producta

penultima.ambitus ta.tũ.In nomie siue vocabulo rei differẽtie causa ĩ eo.termĩantiũ regulã fuãns corripit penul.i.ambitus Ouidi⁹ ĩ p̃mo metbamor.Iussit ⁊ ambite circundare litora terre Lucanus in p̃mo.Letalisq; ambitus vrbi annua venali referẽs certamia campo.Salio quoq; saliui vel salij salui saltũ facit. Virg.i.xj. Ac medias iter cedes exultat amason Solẽt enĩ frequẽtatiua plerũq; a supis vel p̃ticipijs p̃teriti tẽpis nasci. ⁊ scribit̃ p vnũ l.salio cũ corripiat p̃mã Et est neutrum. ⁊ triplicat p̃teritũ etiã ĩ compositõne.vt insilio insiliui ĩsilij insilui.Prosilio p̃siliui p̃silij p̃silui.sallio sallis salliui p duo l.vl' sallij p sincopã sallitũ.Itẽ iuenit̃ sallo sallis salli sallere salsum tercie ɔiugatõis ĩ eodẽ sensu.i. sale cõdire Et scribit̃ p duo l.cũ faciat supinũ in sum, vt pello pulsum.Nã si scriberet̃ p simplex l.faceret supinũ in tum.vt colo cultũ.vt supra dixi ĩ p̃teritis tercie coniugatõnis venientibus a desinẽtibus ĩ lo.Sisenna.Sic in eandẽ paludẽ multi piscium salliẽdor cã a nauib⁹ semonustis cõmeant.A sallio salliendor dixit. nõ sallẽdorum Salusti⁹ ĩ tercõ historiar̃ Parte cõsumpta reliqua cadauer ad diuturnitatẽ vsus sallerẽt.sallerẽt dixit a sallo.nõ a sallio Sili' luculi⁹ ĩ.ix. Sallere murenas mercẽ ĩ frigidaria ferre.Inde est etiã futuri t̃pis p̃ticipium sallitur⁹ ⁊ salsurus Inuenit̃ etiã psallo lis.li. psallere p ps.⁊ duo l.⁊ caret supio tercie ɔiugatõnis Paulus ad chorinth.Psallam spũ psallã ⁊ mẽte Unde versus.Sallio sallo cibũ.salio pede.cãtica psallo. sallo facit salli.sallui sallio.psallo Dat psalli.salui salio salijq; saliui .sallo facit salsũ.sallitũ sallio saltũ Dat salio.psallo tamẽ manet absq; supio Hic attẽde q cãbio cãbis. facit campsi campsu; Unde campso campsas antiqui dixerunt.Itẽ vsualit' dr campsor cãpsoris Itẽ singultio singultis.facit singultiui singultũ Amicio cis.ciui.amicire facit amictũ.⁊ corr.penultimã amicis.s; vltimã producit.desinit enĩ in is.p̃ductã sicut audis ⁊ alia verba quarte ɔiugatõis.sed amicis nomẽ p̃ducit penultimã

.X. Unde v̄sus Si nudos amicis christi poteris amicis. Unde patet q amicit̃ p̃ducit penul.sicut audit̃. Hieremie.xliij.Sicut pastor amicit̃ Ouid.v.metha.Ipe sibi ablatis fuluis amicit̃ ĩ alis Ite; veneo venis veniui venum est compositũ ex venũ ⁊ ex eo is.s; non ex venum. inq̃ntum est eius supinũ.Inuenit̃ etiã venũ omis generis ⁊ ĩdeclinabile.vt hec res est venum.id est.venalis.⁊ ita est de componẽtibus illius v̄bi. Est ⁊ venũ supinu; eiusdem verbi.vt frumentũ mittit̃ venũ.i.ad vendẽdu; Et sic venũ est figure decõposite.sed ĩ p̃ma acceptõe est figure simplicis Potior etia; facit potit⁹. qd olim fuit tercie ɔiugatõnis.largior largitus partior p̃tiris p̃tit⁹. Orior oriris est quarte ɔiugatõnis.sed adhuc ten; de tercia oritur.⁊ p̃ticipiũ p̃teriti tempis ortus sum.⁊ supinum ortũ.qd iuenitur etiã oritũ Inde oriturus Morior aũt fuit quarte ɔiugatõnis.sed nũc est tercie facit tamen irregulariter mortu⁹.sed supĩm moritũ.⁊ inde moriturus Metior aũt facit mẽsus ⁊ metit⁹.Inde mensurus ⁊ mentur⁹.sed mẽtior facit mẽtitus mẽtiens. Metor meteris passiuũ de meto metis facit messus. Nota etiã q sicut dicit hug. ĩ fine de eo is Omia verba quarte ɔiugatõnis olim faciebãt futur̃ ĩdicatiui ĩ bo.vel in bor. Unde adhuc ĩ theologia iuenit̃. qd p̃pheta dicit ĩ psalmo Deus repulisti Deus locut⁹ est in sancto suo letabor ⁊ partibor siccimã.⁊ cõuallẽ tabernaculor̃ metibor.⁊ ĩ prouer.c.j.Et iprudẽtes odibunt sciam·Ecce ptibor ⁊ metibor ⁊ odibor quarte ɔiugatõnis desinũt in bor.ĩ futuro indicatiui. sed hec antiq̃tas absoluit. ⁊ solu; duo v̄ba quarte ɔiugatõnis faciũt futur̃ illud ĩ bo.sc;. eo ⁊ queo.⁊ composita ab eis.excepto ambio qd nõ facit ĩ bo.sed ĩ am.ambiã.si aũt iuenit̃ in bo.fit s̃m antiq̃tatem.In compositis tamẽ iuenit̃ illud futur̃ ĩ bo. ⁊ etia; in am.vt trãsibit ⁊ transiet.peribit ⁊ periet.vnde ĩ luca. Celum ⁊ terra trãsibũt.v̄ba aũt mea nõ transiẽt Hec d formatõe p̃teriti p̃fecti ⁊ supis v̄bor̃ dcã sufficiãt Amodo de formatõe alior̃ tempor̃ videam⁹.

De formatõe p̃sonar̃ a se inuicẽ.

Rima persona presentis

tempis indicatiui modi a nullo format̃ Secunda aũt p̃sona p̃sentis indicatiui modi format̃ a p̃ma hoc modo.In p̃ma ɔiugatõne qdem o.mutat̃ ĩ as. vt amo amas In secũda aũt ɔiugatõne eo.mutat̃ ĩ es p̃ductã vt doceo doces Itaq; necessario vna sillaba minor est q; p̃ma p̃sona.vt moneo mones In tercia ɔiugatõe o.mutatur ĩ is.nisi desinat ĩ eo.vt lego legis.si vo desinit ĩ io. o.mutat̃ in s.vt facio facis fugio fugis In quarta cõiugatõne sil'r o.mutat̃ in s.vt audio audis munio munis Nisi desinat ĩ eo.nã tũc e.mutatur in i.⁊ o.in s.vt eo is. queo q̃s.Tercia aũt p̃sona generalit' format̃ a secunda s.mutata in t.vt amas amat Ex hoc pat; q ait.inq̃t. nequit scribũt̃ p t.nõ p d. Nullũ eĩ verbũ terciã p̃sonã ĩ d. termiat Prima aũt p̃sona plural' format̃ a tercia singularis remota t.⁊ addita mus vt amat amam⁹ ĩ omi cõiugatõne.Secũda vo pluralis fit a secũda singulari interposita ti.vt doceo doces docetis Tercia pluralis fit a tercia singulari in p̃ma ⁊ secũda ɔiugatõe ĩterposita n.vt amat amãt docet docẽt In tercia vo ⁊ ĩ quarta cõiugatõne format̃ a p̃ma p̃sona singu.o. mutata in unt. vt lego legũt.in quio ĩquiũt aio aiũt.eo eunt Prima p̃sona singularis p̃teriti imp̃fecti indicatiui format̃ a secunda p̃sona p̃sentis indicatiui modi singularis numeri in p̃ma ⁊ secũda ⁊ etiã in quarta desinẽtibus in eo. remota s.⁊ addita bam.vt amas amabã.doces doceba;. eo is ibam In tercia vo ɔiugatõe ⁊ etiã in quarta in nõ desinentibus in eo.format̃ a p̃ma p̃sona p̃sentis indicatiui modi o.mutata in e.p̃ductã ⁊ addita bã.vt lego legebã audio audiebã.qd videt̃ fallere in munibã et polibam. p muniebã ⁊ poliebã.sicut dicã in munio munis Secũda vo p̃sona fit a p̃ma m.mutata in s.vt amaba; amabas.Tercia fit a secũda s.mutata in t.vt docebas docebat Prima p̃sona pluralis format̃ a tercia singu.t.mutato in mus.vt amabat amabam⁹ Secunda vo p̃sona pluralis format̃ a secunda singu.interposita ti.vt amabas amabatis Tercia vo format̃ a tercia singu.interposita n.vt amabat amabãt Prima persona singu.futuri indicatiui modi format̃ a secũda persona p̃sentis idicatiui modi in p̃ma et secũda et in quarta etiã ɔiugatõe desinentib⁹ in eo.remota s.et addita bo. vt amas amabo doces docebo et eo is ibo Tamen composita ab eo

inueniunt̃ in bo.⁊ in am.futur̃ facere.vt trãsibo trãseã p̃teribo p̃tereã In tercia vo ɔiugatõe ⁊ in quarta in nõ desinẽtibus ĩ eo.formãtur a p̃ma p̃sona p̃sentis indicatiui modi.o.mutata ĩ am.vt lego legã.audio audiã Secunda p̃sona fit a p̃ma hoc modo.si p̃ma futuri desinit in bo.o.mutat̃ in is.vt amabo amabis. si desinit in am. mutat̃ in es.vt legã leges.Tercia format̃ a secũda s.in t mutata. vt amabis amabit. Prima p̃sona pluralis. format̃ a tercia sing.remota t.⁊ addita mus.vt amabit amabimus Secũda p̃sona pluralis format̃ a secunda singu.interposita ti.vt amabis amabitis Tercia p̃lalis format̃ a tercia singulari interposita n .si desinat futur̃ in am.vt leget legẽt audiet audiẽt trãsiet trãsient. si vo desinat futur̃ ĩ bo.format̃ a p̃ma p̃sona singulari o.mutato in unt.amabo amabũt docebo docebũt trãsibo trãsibunt Olim tamẽ v̄ba q̃rte ɔiugatõis faciebãt futurũ indicatiui in bo vel ĩ bor.vt supra dixi cũ egi de p̃teritis v̄borũ quarte ɔiugatõnis ĩ fine

Ecunda persona presen

tis imperatiui format̃ a secũda p̃sona p̃sentis tẽporis indicatiui modi singu.numeri.remota s. vt amas ama doces doce audis audi In tercia tamen cõiugatõe remota s.⁊ i.mutato in e.vt legis lege Quedã tamẽ p̃ferunt̃ p apocopã.vt dic duc fac ⁊ fer. Tercia p̃sona imperatiui est sil'is tercie p̃sone p̃sentis tempis subiunctiui.vt ama amet.cũ amẽ amet.Et sic in omi ɔiugatõne ⁊ format̃ a p̃ma indicatiui hoc modo In p̃ma coniugatõe o.mutata in et.vt amo amet In alijs ɔiugatõib⁹ o.mutato in at.vt doceo doceat lego legat audio audiat Itẽ p̃ma p̃sona pluralis format̃ a tercia singulari.remota t.⁊ addita mus.vt amet amemus doceat doceamus ⁊c Secũda p̃sona pluralis format̃ a secũda singu. addita te.sillaba.vt ama amate doce docete audi audite In tercia tamẽ ɔiugatõe mutat̃ e.in i.correptã ⁊ additur te.sillaba.vt lege e.in i.mutato ⁊ addita te.fit legite. Tercia p̃sona pluralis fit a tercia sing.interposita n. vt amet amẽt Secũda p̃sona singu.futuri imperatiui format̃ a secũda p̃sentis imperatiui addita to.vt ama amato doce doceto audi audito In tercia tamẽ ɔiugatõne e.mutatur in i.breuẽ ⁊ addit̃ to.vt lege legito. Tercia p̃sona est sil'is secũde.vt amato tu amato ille. Prima vo plural' futuri imperatiui est sil'is p̃me p̃sone pluralis p̃sentis imperatiui.vt amemus doceam⁹ legam⁹ audiam⁹ Secũda p̃sona pluralis format̃ a secunda singu.addita te.vt amato amatote doceto docetote legito legitote audito auditote Tercia p̃sona pluralis futuri tempis imperatiui. format̃ a tercia p̃sona pluralis numeri p̃sentis indicatiui modi addita o.vt amãt amãto.docẽt docẽto.legũt legunto.audiũt audiunto

Rima persona singula

ris p̃sentis optatiui modi format̃ a secunda p̃sona p̃sentis imperatiui modi addita rem.vt ama amarẽ Secũda p̃sona format̃ a p̃ma p̃sona p̃sentis optatiui modi m.mutata in s.vt amarẽ amares Tercia p̃sona format̃ a secũda s.mutata in t.vt amares amaret Prima p̃sona pluralis format̃ a prima singu. addita us. vt amarẽ amarem⁹ Secũda p̃sona pluralis fit a secunda singulari interposita ti.sillaba.vt amares amaretis Tercia pluralis format̃ a tercia singulari interposita n. vt doceret docerent Prima p̃sona futuri optatiui singu.format̃ a prima p̃sona p̃sentis t̃pis indicatiui singularis numeri hoc modo In p̃ia quidẽ ɔiugatõne o mutato in em.vt amo amẽ In omnib⁹ alijs ɔiugatõnibus o. mutato in am. vt doceo doceã lego legã. audio. audiã.eo eã Scda p̃sona format̃ a p̃ia fu.optatiui m.mutato in s.vt amẽ ames Tercia persona format̃ a secũda s.mutata in t.vt ames amet Prima persona futuri optatiui pluralis format̃ a p̃ia singu. addita us. vt ame; amemus Secũda persona pluralis a secũda singu. interposita ti.vt ames ametis. tercia persona plural' format̃ a tercia sing.ĩterposita n.vt amet amẽt.legat legãt.

Ubiunctiuus ĩ presenti

tempore est per oĩa sil'is futuro optatiui Preteritũ enĩ imperfectũ subiunctiui est simile p̃senti ⁊ p̃terito imperfecto optatiui

Nfinitiu⁹ formatur a se

cunda persona ĩperatiui addita re.vt ama amare.audi audire.Futur̃ vo infinitiui fit per suppletõe; supini cũ hoc infinitiuo ire.vel per suppletionẽ p̃ticipij futuri tẽporis termiati in tũ.cũ hoc infinitiuo esse. vt infinitiuo amatũ ire vel amatur̃ esse

Nũc de his que formãtur a p̃terito perfecto indicatiui modi videamus.

Rima persona preteriti

plusquãperfecti indicatiui modi format̃ a suo p̃terito perfecto i.mutata in e.corre.⁊ addita rã vt amaui amauerã.cucurri cucurrerã. Secũda p̃sona format̃ a prima.m.mutata in s.vt amauerã amaueras Tercia fit a secũda persona s.ĩ t.vt docueras docuerat Prima persona pluralis format̃ a tercia singu. remota t.⁊ addita mus.vt amauerat amaueram⁹ penult.p̃duc.Secũda persona p̃lalis format̃ a tercia sing. addita is.vt amauerat amaueratis.Tercia pluralis formatur a tercia sing.ĩterposita n.vt amauerat amauerãt.

Rima persona preteriti

perfecti ⁊ plusquãperfecti optatiui modi format̃ a prima p̃teriti perfecti indicatiui modi addita s.⁊ sem.vt amaui amauissem.cucurri cucurrissem Secũda aũt persona format̃ a sua p̃ia.m.mutata in s. vt amauissem amauisses.Tercia format̃ a secũda.s.mutata in t.vt vtinã amauisses amauisset Pria p̃sona pluralis format̃ a tercia sing.remota t.⁊ addita mus.vt vtinã amauisset amauissemus.secũda persona plural' format̃ a tercia singu.addita is.vt vtinã amauiss; amauissetis.cucurrisset cucurrissetis Tercia persona pluralis format̃ a tercia sing.ĩterposita n.vt vtinã amauiss; amauissent.momordisset momordissent.

Rima persona singula

ris p̃teriti perfecti subiũctiui format̃ a p̃ia persona p̃teriti perfecti indicatiui mõi i.mutato ĩ e.correptã ⁊ addita rim. vt amaui amauerim.pependi pependerim.acui acuerim Secũda persona formatur

a sua pma m.mutata in s.vt amauerim amaueris laue
rim laueris Tercia format a secūda s.mutato in t.vt la
ueris lauerit. Pria psona pluralis format a tercia sin
gu.sui.remota t.et addita mus.vt amauerit amauerimus.
cucurrerit cucurrerimus penul.corr. Secūda psona plu
ralis format a tercia singu.addita is.vt amauerit ama
ueritis lauerit laueritis. Tercia pluralis format a ter
cia singu.interposita n.vt memorderit momorderint
Et nota regulā generalē q sicut dicit psi in.viij.li. Pre
teritū pfectū subiunctiui retinet ꝯsonātem pteriti perfe
cti idicatiui Idē etiā facit futuꝝ subiūctiui. Preteritū
plusquāpfectū coniūctiui est simile pterito pfecto et plus
quāpfecto optatiui

Rima persona futuri sub

iunctiui format a pterito pfecto subiuncti. remo
ta im.et addita o.vt amauerim amauero cucur
rerim cucurrero penul.correp. Secūda format a sua p
ma o.mutato in is.vt lauero laueris pepēdero pepen
deris penult.corr. Tercia fit a secūda persona s.in t. vt
amaueris amauerit Pria psona pluralis formatur a
tercia sing.sui.remota t.et addita mus.vt amauerit ama
uerimus Secūda psona pluralis format a tercia sing.
sui.et addita is.vt amauerit amaueritis penult.correp.
Tercia pluralis format a tercia singu.sui.interposita n
vt lauerit lauerint. Ex pdictis pꝫ. q futuꝝ subiun
ctiui est simile pterito pfecto subiūctiui p oia.excepta p
sona pma singularis numeri.

Reteritū pfectū et plusquāpfectuꝫ infiniti for
mat a pterito pfecto et plusquāpfecto optati.
remota m.vt vtinā amauissem amauisse. mo
mordissem momordisse.legissem legisse iuissem iuisse &c.

De formatōe tēpoꝝ passiui.

Assiui prima persona

format a pma psona actiui psentis indica
tiui modi addita r.vt amo amor. Secūda
vo psona format a secūda actiui iterposita ri.vel remo
ta s.et addita re.vt amas amaris vel amare In tercia ta
men ꝯiugatōe mutat in actio etiā i.in e.vt legis legeris
vel legere Tercia vo psona passiui format a tercia acti
ui addita ur.vt amat amat. docet docetur Pria psona
pluralis psentis idicati mōi format a prima psona acti
ui pluralis us.in ur.mutata.vt amamus amamur Secū
da format a secūda actiui pluralis tis.mutata in mini.
vt amatis amamini. docetis docemi. legitis legimini.
auditis audimi. Tercia vo passiui format a tercia acti
ui pluralis addita ur.vt amāt amātur.

Rima persona preteriti

impfecti passiui indicatiui modi format a pri
ma psona singu.pteriti impfecti actiui.m. lrā
mutata in r.vt amabā amabar Secūda psona passiui
format a secūda actiui iterposita ri.vel remota s. et addi
ta re.vt amabas amabaris vel amabare. Tercia vero
passiui format a tercia actiui addita ur.vt docebat do
cebat Prima vo psona pluralis passiui format a pma
pluralis actiui us.in ur. mutata. vt amabamus amaba
mur Secūda format a secūda actiui ti.mutata in mini
vt amabatis amabamini docebatis docebami Tercia
persona format a tercia psona actiui addita ur. vt lege
bāt legebātur. audiebāt audiebātur.

Vturi idicatiui passiui

pma psona format a pma psona futuri idica
tiui actiui addita r.si futurum desinat i bo.vt
amabo amabor docebo docebor Si autē futuꝝ actiui
desinit in am.format a futuro actiui m.mutato in r. vt
legā legar audiā audiar Secūda psona passiui forma
tur a secūda actiui hoc modo. si futuꝝ actiui desinit in
bis i.mutato in e.interponit ri.vel remota s. et addita
re.vt amabis amaberis vel amabere. docebis docebe
ris vel docebere Si enī futuꝝ actiui desinit in es. in se
cunda psona tūc interponit ri.vel remota s.et addita re.
vt leges legeris vel legere. audiā audies audieris. vel
audiere penul.pdu. Tercia aūt persona passiui forma
tur a tercia actiui addita ur. vt amabit amabit. leget le
getur audiet audiet Prima vo psona pluralis passiui
format a pma pluralis actiui.us mutata in ur. vt ama
bimus amabimur. legemus legemur. secūda format a se
cunda actiui tis.mutata i mini.vt amabitis amabimi.
docebitis docebimini.legetis legemi.audietis audiemi
Tercia persona passiui format a tercia actiui addita ur
vt amabūt amabunt.docebūt docebunt. legent legent.
audient audient

Mperatiuus psentis pas

siui format ab imperatio psentis actiui et a se
cunda persona addita re.vt ama amare.audi
audire. Tercia psona format a tercia acti addita ur. vt
amet amet.doceat doceat.legat legat.audiat audiatur
Pria psona pluralis passiui format a pria plural acti
ui.us mutata in ur.vt amemus amemur.secūda format
a secūda actiui te.mutata i mini.vt amate amami.doce
te docemini. legite legimini.audite audimi. Tercia vo
psona format a tercia actiui addita ur.vt amēt amētur
doceāt doceātur. legāt legātur.audiāt audiātur.

Vturū imperatiui passi

ui in secūda et tercia psona sing.q siles sūt for
matur a secūda persona impatiui futuri acti
ui addita r.vt amato amator tu.amator ille. doceto do
cetor.legito legitor penul.correp.audito auditor penlt.
pducta Pria aūt persona pluralis futuri imperatiui
passiui est silis prie persone pluralis psentis impatiui
et passiui. vt amemur doceamur legamur audiamur.se
cunda psona pluralis futuri imperati passiui format a
secūda pluralis futuri imperati actiui.tote. mutato in
minor.vt amatote amaminor docetote doceminor.legi
tote legiminor.auditote audiminor Tercia aūt format
a tercia pluralis futuri imperatiui actiui. addita r. vt
amāto amātor.docento docētor. legunto leguntor. au
diunto audiuntor

Ptatiuus passiui in pri

ma persona psentis format a pria persona pre
sentis sui actiui.m.mutata in r. vt amarē ama
rer Secūda persona passiui.format a secūda actiui pre

sentis optati modi.interposita ri. vel remota s.et addi
ta re.vt vtinā amares amareris vel amarere. doceres.
docereris vel docerere.legeres legereris vel legerere.si
militer reperires repereriris vel reperirere.penul. pd.
Tercia psona passiui format a tercia actiui.addita ur.
vt amaret amaret Prima psona pluralis optati passi
ui format a pma psona plural optatiui actiui.us. mu
tata in ur.vt amaremus amaremur. Secūda format a
secūda acti tis mutata i mini.vt vtinā amaretis amare
mini.doceretis doceremini.legeretis legeremi.audire
tis audiremi. Tercia aūt format a tercia singu. acti. ad
dita ur.vt amarēt amarētur Futuꝝ optati passiui in p
ma psona format a pma psona futuri optatiui sui acti
ui.m.mutata i r.vt vtinā amē amer doceā docear. Se
cunda psona format a secūda futuri sui actiui. interpo
sita ri.vel remota s.et addita re. vt vtinā ames ameris
vel amere.doceā docearis vel doceare.vtinā audiā au
dias audiaris vel audiare penul.pdu. Tercia persona
passiui format a tercia psona acti.addita ur.vt vtinam
amet amet.doceat doceat Pria vo psona pluralis pas
siui format a pma pluralis acti.us.mutata i ur. vt vti
nā amemus amemur.doceamus doceamur. Secūda p
sona format a secūda pluralis actiui tis.i mini.vt vtinā
amens amemi.doceatis doceami.legatis legami. audi
atis audiami Tercia psona format a tercia acti.addita
ur.vt vtinā amēt amētur.doceāt docātur.

Vbiunctiuus presens

passiui est similis futuro optatiui passiui. vt
vtinā vel cū amer ameris &c. Preteritū imp
fectū subiunctiui est simile psenti et pterito impfecto sui
optatiui.vt vtinā vel cū docerer docereris

Infinitiuus passiui format ab infinitio actiui e.mutata i
i.vt amare amari.docere doceri.audire audiri. In ter
cia tamē ꝯiugatōne format ab infinitio actiui remota
re.et e.mutata in i.vt legere legi. Futuro infinitiui caret
verbū passiuū sicut et verbuꝫ actiuū.habet tamē pro ipo
supletōem supini cū hoc infinitio iri. vt futuro amatū
iri Infinitiuus aūt deponētis et vbi ꝯmunis pdicto mo
do format ab infinitiuo suo.

Reteritis perfectis et p

teritis plusquāpfectis omnibus et futuris sub
iunctiui carēt vba passiua. et habēta literatu
rā passiuā.habēt tamē p ipis suppletōem p pticipia pte
riti tempis.cū sum es est. vt amatus sū vel fui erā vel fue
rā.essem vel fuissem.sim vel fuerim.ero vel fuero. erunt
p u.non p i.vel fuerūt amatū esse vel fuisse Hec de tē
poribus et modis vboꝝ dicta sufficiāt Amodo de specie
bus verborum videamus.

De formis verborum

Pecies verborum sicut

dicit psian.viij.libro sunt due. pmitiua. et deri
uatiua q fere in omnibus ueniunt ptibus orōnis Est igit
primitia q primā positōem ab ipa natura accipit. vt fer
ueo lego domo facio garrio albo Deriuatia est. que a
positis deriuat.vt feruesco.lecturio domito facesso gar
rulo albico. Sūt igit deriuatioꝝ diuerse spēs inchoati
ua.meditatiā.frequētatiā.desideratiā.diminutiua. In
uenit pterea alia spēs q potest dici moralis siue imitati
ua.vt patrisso. Repit etiā alia spēs q pōt dici apparitiā.

De verbo inchoatiuo

Ncboatiuū uerbum est

desinens in sco.significans initium actus vel
passionis sui primiti.vt caleo calesco.q etiā plerunqꝫ a
neutris absolutā vel intrinsecus natā significantibus passi
onem deriuāt.quoꝝ primitioꝝ pleraqꝫ sūt secūde ꝯiu
gatōnis.vt rubeo rubesco.palleo pallesco.marceo mar
cesco.arceo arcesco.luceo lucesco pateo patesco Iō aūt
dicimus pleraqꝫ.q inueniunt etiā ex alijs vbis inchoatia
sed raro.vt cupio cupesco.sentō sentisco. labo labasco.
integro integrasco. Silr hio hisco.amo amasco.misere
or miseresco.sed hoc magis a misereo res.est quo vetu
stissimi sūt vsi.ex q impsonale est miseret et miseret Nā
a misereor qd est deponēs nec inchoatiū i o.desinens.
nec impsonale posset nasci. Viuo viuisco. inde reuiui
sco Vespasco qꝫ videt quasi a vespo as. vbo deriuari.
vel potest deriuari a vespa vespe Formant aūt inchoa
tiua a secūda psona psentis antiq indicati modi sui pri
mitiui addita co. vt labo bas.labasco.ferueo ferues fer
uesco cupio cupis cupisco.scio scis scisco Excipit hio as
qd hisco nō hiasco facit. Unde dehisco dehiscis.et inde
dehiscens Vetustissimi tamē fatiscor et fessus dicebant
ex q defitiscor et defessus.qd qdam a fateor esse deriuatū
volūt Hic attēde q vba inchoatia sūt tercie ꝯiuga
tōnis.sicut meditatia sūt qrte et carent ptentis pfectis i
choatia.q videlicꝫ pteritū pfectū significat terminū rei
vbi.sed inchoatia initiū Itē scias q qdam vba desinūt
in sco q non sūt inchoatia.vt qesco qeui. pasco paui. di
sco didici.posco poposci.suesco sueui suetus Hec poit psi.
in .viij.libro.Et in.ix.ponit qdam alia de qbus dixi i p
teritis tercie coniugatōnis desinentiū in sco Preterea
ista non sūt inchoatia licet in sco desinēt.scꝫ nosco noui
ignosco ignoui.cognosco cognoui agnosco noui. agni
tū.dinosco dinoui.depesco depescui. Et qdam alia a p
dictis composita.et forte qdam alia q nūc non occurrūt
memorie q poteris agnoscere ad pteritū Nā inchoatia
carēt pteritis pfectis.nisi forsitan ascisco.et cōcupisco. q
modo non significāt inchoatōem Unde habēt pterītū
suoꝝ primitioꝝ scꝫ asciui et cōcupiui Nā ascio non est i
vsu. Concupisco nūc valet qntū cōcupio Unde cōcupi
scentia et nō cōcupientia Et scias q sm psi.frequētati
ua freqnter faciūt ex se passiua. Nā inchoatia et medita
tiua magis sunt neutra.

De meditatio verbo.

Editatiuū uerbū est uer

bū desinēs in urio signās meditatōem actōis
vel passionis sui primiti Descendūt aūt ista ab actiuis
vel neutris Formant aūt ab vltimo supino addita rio.
vt lectu lecturio. esu esurio. mictu micturio. partu ptu
rio.amatu amaturio.nuptu nupturio.dictatu dictatu
rio Et sunt qrte coniugatōnis.quomō inchoatia tercie
et corripiunt u anter.vt pturio pturis.lecturio lecturis.
esurio esuris Et sm psi.nullū vbū quarte coniugatōnis
habet u.correptā ante rio.nisi meditatiuū.nō corripit u.

Ex hoc patet q scaturio ris.cū nō sit meditatiū.nō cor
ripit u.ante r.sicut nec prurio ris.imo pducit. Errauit
aūt vindocinēsis cū dixit Et scaturizantes lesus abhor
ret aqs Caret aūt meditatiua pteritis pfectis.qz videlicz
pteritū pfectū sigficat terminū rei.sz ista meditatōnem
actōis vel passionis Est eī meditatō q̄si media rei actō
Et sunt meditatiua neutra vt ī plurib⁹ sicut inchoatiua
Queri pōt d hoc vbo esurio esuris.qd cū sit meditatiū
vt dicit ps.habet tamē pteritū sicut videt i euāgelio ma
thei. Esuriui etei ꝛ nō dedistis mihi mādūcare Et tamē
etiā sm ps.meditatiua vba carēt pteritis pfectis Ad hoc
respondet hug.q licet ars grāmatica ita exigat.pōt ta
men aliter dici ꝛ īueniri ī diuina pagina. q̄ non coarta
tur regulis grāmaticoꝝ.sz forte ps.ibi nondum legerat.
Esuriui ꝛ nō dedistis mihi manducare.q̄zuis legamus
ipm fuisse sacerdotē.sz amore iuliani apostotasse.ita di
cit hug. Alij dicūt cū qbus ego q esurio inq̄ntū est ver
bū meditatiū caret pterito pfecto.vt bene dixit ps. Ali
q̄ndo tamē esurio esuris est vbū neutꝝ ꝛ absolutum.ꝛ
nullā meditatōem notat. vt esurio.i.fameo.ꝛ sic sumit ī
euangelio.vt Esuriui.i.famē habui vel famui.ꝛ sic ha
bet pteritū pfectū Itē dico q licet theologia nō subdat
regulis donati vel grāmatice tanq̄z ancilla.tamen vtit
regulis grāmatice tanq̄z domīa ad imperiū suū qz Sa
pientia edificauit sibi domū.ꝛ excidit colūnas septē.id
est.septē liberales artes Nec putandū falso est.q theo
logie piti vtant latinitatib⁹ cōtra vitatē artis grāmati
ce.cū augustin⁹.ambrosi⁹.hieronimus.gregori⁹ fuerunt
boni grāmatici Verꝝ tamē est q theologi vtūt aliq̄ndo
allotheca.vt Sermonē quē vos audistis non est meus
sicut ꝛ ipi grāmatici.vnd virg. Urbē quā statuo vestra
est Aliq̄ndo vtunt methaplasmo.moysi p moyses Sz
aliq̄ndo vtūt tropo.vt Turbat⁹ est herodes ꝛ oīs hie
rosolima cū eo ꝛ Mortui sūt q q̄rebant aīam pueri Et
hoc etiā licet doctorib⁹ theologie.qz etiā sm donatum.
Barbarism⁹ est vna ptatōnis viciosa i ꝯmūi smone
In poemate methaplasmus.i.ī ore sapiētis. qz vt dicit
ouidi⁹ Si fuit errādū causas habz error honestas Lex
etiā hūana dicit Nō omniū q̄ a maiorib⁹ tradita sunt.
ratō reddi pōt Hoc aūt qd dicit hug. q multos seq̄ces
habz q theologia non coartat sub regulis grāmaticoꝝ
videt posse haberi ex vbis gregorij.q ita dicit i epistola
sup iob in fine epistole. Queso inqt.vt hui⁹ opis dicta
pcurrens ī his vboꝝ folia non reqras. qz p sacra eloqa
ab eoꝝ tractatorib⁹ infructuose loq̄citatis leuitas stu
diose compescit dū i templo dei nem⁹ plantari phibet.
Et cūcti proculdubio scim⁹.qz q̄tiens in folijs male lete
segetis culmi pficiūt.minori plenitudine spicaꝝ grana
turgescūt Unde ꝛ ipam loq̄ndi artē quā magisteria di
sciplinę exterioris insinuant suare despexi Nam sicut
hui⁹ q̄z epistole tenor enūciat.nō methacismi collisionē
fugio.nō barbarismi ꝯfusionē deuito.sit⁹ motusq̄z.eti
am ppositōnū casus suare cōtemno.qz indignū vehe
ment existimo vt vba celestis oraculi constringam sub
regulis donati.neq̄z eī hec ab vllis interptib⁹ ī scriptu
re sacre autoritate suata sūt Ex q̄ nimiꝝ qz nostra expo
sitō orit dignū pfecto est.vt q̄si edita soboles spēm sue
matris imitet Hec omia grego. Sz itellige vba grego
rij sicut dixi.qz videlicet nō ꝯstringunt vba sacri oracu
li tanq̄z ancilla sub domīa sub regulis donati.sed sicut
domīa theologia vtit artiū vitate Itē grego.ꝛ alij sacri
doctores nō suant semp doctrinā quā tradidit donat⁹
in libro q dr barbarism⁹ Nō enī semp vitāt in dictis su
is methacismū.labdacismū.iotacismū.collisiones. ꝛ h⁹
modi q̄ sunt quasi folia.sz magis faciūt vim in sentētia.
vnde ipemet donat⁹ q̄ndo multa vicia numerauit ī ca
pitulo de barbarismo ita dicit. Nos aūt cauenda hec
omīa vicia plocuti.controuersiā de nomie ptinacibus
relinquam⁹ Multi enī faciūt vim ī folijs ꝛ ornatu ver
borum potius q̄z in sententia ꝛ vitate quod sancti do
ctores deuitant.

Nunc de verbo frequentatiuo

Requentatiuū uerbū est
in to.vel ī so.vel in xo.desinēs.signās freq̄nta
tionē actōnis siue frequētiam act⁹ sui primiti Et verba
frequētatiua faciūt frequent de se passiua Nā inchoati
ua ꝛ meditatiua magis neutra sūt Deriuant aūt freq̄n
tatiua plerūq̄z a supinis mutatōe extreme sillabe u.i o.
vt scriptu scripto.dictu dicto. cursu curso. domitu do
mito nexu nexo flexu flexo Si aūt sint pme ꝯiugatōis
verba ea a qbus descendūt ꝛ habeant penultimā a.mu
tāt a.in i.correptā.ꝛ u.ī o.vt iperatu impito.rogatu ro
gito volatu volito Ideo aūt dicim⁹ plerūq̄z a supīs ca
deriuari.qz ī gi.termiātia pteritū a psentis secūda per
sona abiecta s.ꝛ addita to.faciūt frequētatiua.vt lego le
gis legito fugio fugis fugito ago agis egi agito cogo co
gis coegi cogito penul.correpta.vnde mergo. qz mersi
facit superioꝝ suat regulā.i.a supīo fit freq̄ntatiuū mer
su.merso mersas Quero q̄rito differētie cā facit. qz q̄so
quesito facit Scitor scitaris notandū quoq̄z ꝛ sciscitor
sciscitaris.qz a primitīo actīo deponētia sunt nata quia
videlicz a scio scis scitu.u.in or. fit scitor taris. ꝛ a scisco
sciscis venit sciscitor taris s.finali mutata in tor.sciscis.
sciscitor Nosco q̄z noscito facit Dicit etiā z noto notas.
De quo silr est notandū q cū a notu primā pducēte sit
deriuatū corripit tamē penultimā Nec mirꝝ cū compo
sita a notus est q̄ndo mutāt o.in i.correptā.vt agnitus
cognit⁹.tamē ignot⁹ suauit o.longā Sūt tamē q̄dam
deficiētia in supino q̄ raro faciūt frequentatiua. vt ab
egreo egresco ꝛ egroto.ꝛ sunt omīa freq̄ntatiua pter cō
iugatōnis ꝛ suant sigficatōem pmitiuoꝝ. q̄zuis videā
tur q̄dam ex his in aliū sensum trāsire.vt traho tracto.
cogo cogito dico dictu dicto Sed si qs attētius inspici
at nō penit⁹ absistūt hec a pmitiuoꝝ sigficatōe Notan
dum etiā.sector sectaris qd differētie cā puto p sincopā
u.penul.platā ne putet nomē.si secutor dicerem⁹ cū su
pinū pmitiui ei⁹ secutū sit. Raro tamē deriuatōes hu
iuscemodi spērum fiūt a vbis in or.desinētibus.qz vide
licet fere oīa descendūt a vbis actiuis ꝛ neutris. Mul
ta etiā alia vba frequētatiua inueniunt q̄ formant a se
cunda psona psentis q̄ nō enumerat ps.sicut patebit in
q̄nta pte Hic attēde q supina seu pricipia vbalia de
riuantia a vbis quarte ꝯiugatōnis.vel a vbis tercie. q̄
habēt pteritū ꝛ supinū ad modū quarte.vt auditum ꝛ
cupitū.omnia pducūt i.ante t.exceptis his q̄ ꝯponunt

a supinis correptis.vt aditū neq̄tum initū pitum Et
quidq̄d dr de supīs dicēdum est de vbalibus ꝛ freque
tatiuis eoꝝ.vt domitū domitor.ꝛ domito domitas pe
nultima correpta Excepto ambitū supīo qd pducitur.
ꝛ similiter ambitus participium.sed hic ambitus ambi
tus.corripit penultimā.

De desideratiuo verbo

Esideratiuū uerbum est
verbū desinēs in so.signās desideratōem acti
onis vel passionis sui pmiti.vt viso visis.i.cupio vide
re Inde visens.i.cupiēs videre Ueniūt hmōi verba ab
actiuis vel neutris Formant enī q̄dam ab vltimo supi
no.u.mutata in o.vt visu visi viso visis. Inde inuiso in
uisis penul.pducta Quedā aūt formant a secūda pso
na singulari psentis idicatiui.mutato i.qd pcedit vlti
mā consonantē in e.ꝛ addita so.vt capio capis capesso
facio facis facesso Quedā formant a secūda psona pre
sentis indicatiui addita so.sicut ea q̄ formant a verbis se
cunde ꝯiugatōis.vt arceo arces arcesso. Inuenit tamē
instantia in qbusdā sicut ī desideratis que veniūt a cō
positis de cio cis.nam vt dicit hug. Cieo ꝛ cio compo
nunt p ad.ꝛ dr accieo acciui accitū.ꝛ accio acciui accitū
id est.aduocare.appellare. Sz antiq in tali compositōe
solebāt mutare d.ī r.dicētes aruolare arceo Sz nos di
cimus aduolare.accio mutātes ī compositōe d.i c.seq̄n
te c. Sic ergo dr accio accis sm modernos Arcio arcis
sm antiquos ꝛ in eodē sensu Et ab vtroq̄z istoꝝ descen
dit vbum desideratiū in so. Ab arcio antiquo deberet
dici arcesso sis.sz qz arcesso descēdit ab arceo. ideo cau
sa differētie mutatū est pmū s.in r.ī eo qd descēdit ab ar
cio arcis antiquo.ꝛ dr arcerso arcersis Itez ab accio ac
cis moderno deberet descēdere regularit accesso acces
sis.sed qz ab accedo accedis accessu descēdit silr accesso.
ideo causa differētie ī eo q venit ab accio mutatū est pri
mū s.in r.ꝛ dr accerso sis Inuenit ergo arcerso ab arcio
arcis. Itē accesso ab accedo accessu. Inuenit adhuc ali
ud vbum desideratiū ab accerso sis.ꝛ est quarte coniu
gatōnis in eadē sigficatōe cū eo.ꝛ habet r.ī antepenulti
ma sillaba.accersio sis Unde actiuū.x. Accersi simonez.
Et sunt verba desideratiua tercie ꝯiugatōnis.habent ta
men pterita ꝛ supia ad modū quarte. Tamē accersio i
uenitur quarte ꝯiugatōnis olim.sz moderni vtunt ac
cersosis.tercie ꝯiugatōnis.qd idē est cū illo antiquo v
bo accersio sis.quarte ꝯiugatōis De vbis desideratis
dixi supra vbi determinaui de pteritis tercie coniugati
onis desinentium in so.

De verbo diminutiuo.

Iminutiuū uerbum. est
verbū desinēs in lo.signās diminutōem actio
nis sui pmitiui Deriuant aūt hmōi verba a vbis neu
tris vel actiuis. Formant vero a pma psona psentis in
dicatiui modi mutato eo qd seq̄tur ꝯsonantē a qua in
cipit secūda sillaba.in illo vt sorbeo sorbillo. vel in vlo.
garrio garrulo Caluo tamē facit cauillo p caluillo ex q̄
calumnia.ꝛ facit calui calutū.sicut solui solutū. sz istud
supinum calutū non est in vsu.

De verbo morali

Orale uerbū siue imita
tiuū.est verbū signans morē rei sui primiti.vt
patrisso.i.morē patris gero vel imitor Deriuant autez
hmōi verba quādoq̄z a nomie.quādoq̄z a vbo Formā
tur vero aliquādo ab ablatiō singulari mutato e.qd se
quitur ꝯsonantē vltime sillabe ī is.ꝛ addita so.vt patre
patrisso Uel mutato o.in is.ꝛ addita so.vt greco grecis
so Uel mutato o.vl'a.ī or.vt philosopho philosophor.
philosopharis.ꝛ poeta poetor poetaris. Et vt dicit ps.
in pmo maioris sepe p z.solemus ss.gemmatū ponere
vt patrisso patrissas.

De verbo apparitiuo.

Pparitiuū uerbum. est
verbū desinēs in co.signās apparitōem actōis
rei sui primiti. Descendūt aūt h⁹mōi vba a verbis acti
uis vel neutris.ꝛ formant a secūda psona psentis indi
catiui extrema pte vltime sillabe mutato in i.correptaz
ꝛ addita co.vt vello vellico.fodio fodis fodico albo al
bas albico albicas.i.appareo albere. Horati⁹ in.v. car
minū Nec prata canis albicāt pruinis Item nutrio nu
tris nutrico ꝛ nutritico Unde cicero in.ij.de natura de
orum Dia q̄ sicut mēbra ꝛ ptes suas nutricat ꝛ ꝯtinet.

De verbis impsonalibus.

Mpersonalia omnia ut
dicit ps.in.viij.libro.vel ab actis vel a neutris
deriuant.vt ama amat.sto statur.placeo placet. Et
scias q vba impsonalia nō descendūt a vbis impfectis
nec a vbis passiuis.ꝯmūibus.deponentib⁹.nec a vbis
anomalis.nisi ab istis duob⁹ fero ꝛ edo.nec a defectis
vt odi noui cepi memi.nec ab alijs defectis vt ait ꝛ inqt
nec a verbis neutropassiuis vt gaudeo fio ꝛc.nec a ver
bis excepte actōnis.vt pluit.tonat.nec a vbis signātib⁹
passionē innatā.vt palleo rubeo.nec a verbis signanti
bus passionē illatā.vt vapulo veneo.nec ab hoc verbo
facio facis cū suis cōpositis q̄ndo nō recipiūt passiuuz.
vt benefacio calefacō tepefacō malefacō. Unde nō ē di
cendū. A me benefacit.a me tepefacit.vide etiā in libro
Sūt etiā q̄dam impsonalia actiue vocis.q̄dam passiue
Inter q̄ est differētia hec.qz impsonalia actie vocis pos
sunt cōstrui cum infinitis vboꝝ.vt Placet mihi legere
Sz impsonalia passiue vocis nō Unde male dr. A me
desideratur legere. Item impsonalia actie vocis regūt an
te se eosdē casus quos regūt sua psonalia post. vt Mi
hi placet.places mihi. Impsonalia passiue vocis non.
vnde male dr.a me legit virgiliū Itē scias q sunt q̄dam
verba impsonalia nō simplicit sed ex adiuncto q̄ sequū
tur cōstructōes illoꝝ verboꝝ impsonaliū qbus adiun
gunt.scz incipit.deb:.solet.desinit.potest.ꝛ vult.vt So
cratis incipit interesse legere Socratē icipit decere lege
re. Socratē icipit penitere peccare.a socrate icipit legi.
ꝛ sic de consimilibus. Numeri.xxi. Tedere cepit popu
lum itineris atq̄z laboris.

Ota q differentia est in
ter infinitiū verbi impsonalis passiue vocis.
ꝛ infinitiū passiui.vt vult ps.in secūdo minoris
quia infinitiu⁹ verbi impsonalis ad pfectā ꝯstructōez

indiget ablatiuo. infinitiuꝰ vero passiui nō. Item q: infinitiuus verbi impsonalis ꝯstruit cū ablatiuo intransitiue infinitiuus vō passiui transitiue Itē q: infinitiuꝰ vbi impsonalis resoluit in actiuū. infinitiuꝰ aūt passiui ī passiuum Itē q: infinitiuꝰ vbi impsonalis nō ꝯstruit cū accusatiuo. infinitiuꝰ vō verbi passiui sic Scias etiam ꝙ si verbū passiuū ꝯstruit cū ablatiuo ꝯsiderandū est. vtꝝ ille ablatiuus denotet cām efficientē vel aliā. Si enī efficientē denotat. tunc debet poni cū ꝑpositōe. vt diligor a platone Si enī denotet materialē vel aliā ꝑter efficientem. nō debet poni cū ꝑpositōe. vnō male dr̄ Verberor a baculo. vel Spolior a ꝑbenda. q: sequeret̄ iā ꝙ possꝫ fieri ꝯuersa locutō. vt diceret̄ Prebēda spoliat me. qd̄ est contrarium ratōni.

Vnt alia uerba ut dicit

pſ. in octauo li. q̄ ex verbalibus nascunt̄ nominibus vel pticipijs. vt a rego rex a rege regno a duco ductus. a quo ducto. a lego lectꝰ a quo lecturio ⁊ lectito. Et sciendū ꝙ frequenter apud grecos ex noībus dignitatū solēt deriuari verba q̄ actū vel administratōem ipius digtatis sigficant Apud latinos autē dignitatū nomīa pleraqꝫ ex verbis vel nominibus nascunt̄ q̄ faciunt vba. vt cōsul a consulendo. dictator a dictando. questor a questu. edilis ab edibꝰ. ꝑtor a ꝑeundo. ductor a ducendo. impator ab impando. Ergo rex qd̄ solū a regēdo nascit̄. peperit ex se aliud verbū regno A villico nomīe etiā villico villicas. vel villicor caris. dicebāt antiq A metalloꝝ quoqꝫ nominibꝰ solēt nasci verba. vt ab auꝝ auro auras. ab es eris. ero eras. vnō auratus ⁊ eratus Et a multis quoqꝫ alijs nominibꝰ inuenimus vba deriuari. vt a cornice cornicor. ⁊ a frutice fruticor Persiꝰ Nescio qd tecū graue cornicaris iepte Et a philosophus quoqꝫ philosophor pharis. ⁊ ab architecto architector architectaris A patre patro patras ⁊ patrisso a greco grecisso. a spuma spumo. ab vnda vndo vndas. abundo inundo. ab aqua aquor aquaris. a frumēto frumētor frumētaris. a pabulū pabulor pabularis. antiquꝰ antiquo antiqs. heres ab heredo. a grecus grecor grecaris. a vespo vespasco. a luce luceo. a nocte pnocto. a mare vel maritus marito maritas. ab hieme hiemo maLa fortuna fortuno nas. a bacho bachor bacharis. a limpho limphor limpharis. Artuꝫ vō nomina tam apud grecos pleraqꝫ q̄ꝫ apud nos omia pꝰ verba naturalit̄ sunt accipienda. vt post doceo doctor post ꝓfiteor ꝓfessor. post suo sutor. post scribo scriptor. post oro orator Et sunt fere omia ꝓfessionū noīa apud latinos verbalia ⁊ in or. desinūt. Nā grāmaticus ⁊ philosophus ⁊ architectꝰ ⁊ sophista ⁊ poeta greca sūt Ita qꝫ ex nominibꝰ ipis habent̄ verba apud grecos. vnde nos quoqꝫ philosophor architector poetor. ī vsu habemus Omia quoqꝫ q̄ ex ipo actu agentibꝰ imponūtur ex verbis nomia. nō ex nominibꝰ vba ꝓsiliunt. vt amo amator. monio monitor. curro cursor. lego lector. impero silr̄ impator. cōsulo ꝯsultor. duco ductor. Ab aduerbijs etiā ⁊ ꝑpositōibꝰ inueniunt̄ deriuatia verba. vt pendine pendino dinas Cras ex quo crastinus ⁊ procrastino ꝓcrastinas. Intra vel intro. hinc intro intras. Supra vel super supero superas.

De gerundijs.

Erundia siue supina na

scunt̄ a verbo ⁊ quodāmodo vba sunt Et ideo de eis aliqd dicemus Simplicit̄ aūt gerūdia noīa sunt ſm pſ. vnde dicit. Gerūdia aūt mihi nomīa esse vident̄ Gerūdia aūt siue supina nascunt̄ a verbo actiuo. passiuo neutro. impsonali. deponēti ꝯmuni Sꝫ q̄ nascūt ab actiuo resoluunt̄ in actiū. vt venio causa legēdi. i. d ē. ut legam. Que veniūt a passiuo resoluunt̄ in passiuuꝫ. vt Frigidus ī pratis cantādo rumpit̄ anguis. i. dum cātat̄ Que veniūt a neutris resoluunt̄ in neutra. vt venio cā dormiēdi. i. vt dormiā Que veniūt ab impsonali. resoluunt̄ in impsonale. vt venio cā a me amandi. i. vt a me ametur. i. vt ego amē. Cōsimile inuenit̄ in lucano. Magnus timor tegit̄ ī audiēdo. i. dū ab aliquo audit̄. Que veniūt a deponētibus resoluunt̄ in deponēs. vt venio causa loquēdi. i. vt loquar Que veniūt a ꝯmūibus. retinent significatōem ⁊ ꝯstructōem actiuā ⁊ passiuam. vt venio cā criminandi te. i. vt criminer te. vel venio cā criminādi a te. i. vt criminer a te. Itē gerundiū ponit̄ ꝓ articulo greco et infinitiuo Et ideo eandē ꝯstructōnem habet quātū ad casum quā habet infinitiuꝰ. vnde si gerūdium descēdit a vbo actiuo regit accusatiū ante se ⁊ pꝰ se Ante se. sicut infinitiuꝰ intrāsitiue Post se trāsitiue. vt maiſtꝝ legendū est virgiliū. i. maiſtꝝ dignū est legere virgiliū Si descēdit a passiuo. regit āte se accusatiuū ⁊ post se ablatiū cū ꝑpositōe. vt maiſtꝝ honorandum est ab omnibus id est. maiſtrum dignū ē ab omnibus honorari. Si descēdit a verbo impsonali non recipit aliū casum q̄ꝫ suū verbum. vt a me curritur. ⁊ a me currendum est. id est. a me dignum est curri

De hoc infinitiuo iri

E hoc infinitiuo iri sciaſ

ꝙ quādo ponit̄ in suppletōe verbi impsonalis requirit ante se ablatiuū cū ꝑpositōe a. vel ab. vt veruꝫ est a me amatū iri. i. verꝝ est ꝙ ego amabo Sed si ponat̄ in suppletōe verbi ꝑsonalis requirit accusatiū ante se. id est. verꝝ est me amatuꝝ iri. i. verꝝ ē ꝙ ego amabor Job xxij. Et putabas te tenebras nō visuꝝ. ⁊ ipe tu aquarū inundantiū nō oppressum iri. i. qd̄ nō opprimereris. vel ꝙ nō opprimēdus esses Nota hic ꝙ hoc verbū est. q̄ndo ponit̄ cū gerūdijs est impsonale Naꝫ scire debes. ꝙ hoc verbū est potest esse vbum impsonale in q̄ttuor locis. scꝫ quādo significat statū. vt bene est mihi. Quādo signat contingentiā. vt est q̄ndo elementū ī duo diuiditur. est. id est. cōtingit Quādo claudit ī se suppositūꝫ. ita ꝙ nullo modo ītelligat̄ extra. vt ita est de forte vt de eo dicit̄. Quādo ponit̄ cum gerūdijs vel pticipijs vborūꝫ impsonalium vt a me legēdum est. a me lectum est De hoc verbo sum infra dicam cum agā de figuris in capitulo de euocatōe. Hec dicta de vbo sint.

De participio

Articipia et infinita uer

ba ad similitudinē optatiuoꝝ tempa habēt cōiuncta ꝑsentis ⁊ ꝑteriti impfecti. ⁊ ꝑteriti pfecti ⁊ plus

quāpfecti. vt dicit pſ. in xj li. Participiū aūt ꝑsentis et ꝑteriti impfecti nascit̄ a pma ꝑsona ꝑteriti imꝑperecti ī omi coniugatōe. bam mutata in ns. vt amabā amans. docebā docēs. legebā legēs muniebā muniēs. Exceptis in eo. desinētibus quarte ꝯiugatōnis vbis q̄ mutāt bā. in ens. vt ibā iens. quibā quiēs. ꝑteribā ꝑteriēs Hec etiam habēt p obliquos casus ꝓ ic. cu. vt iens euntis. quiens q̄untis ꝑteriēs ꝑtereūtis abiēs abeuntis rediēs redeuntis transiēs trāseuntis. subiēs subeuntis. Inuenit̄ etiā munibā ⁊ polibā ꝓ muniebā ⁊ poliebam. Sꝫ participia ab integris fiūt muniebā ⁊ poliebā. Inde poliens ⁊ muniēs Participiū aūt futuri tpis desinēs ī rus formatur ab vltimo supio addita rus vt amatu amaturꝰ locutu locuturus Participiū ei ꝑteriti pfecti ⁊ plusquāpfecti tempis format̄ silr̄ ab vltimo supino. vt amatu. addita s. fit amatus. Et desinūt ista pticipia in tꝰ. vt amatus. in ctus vt lectus. vel in sus vt visus. vel in xus vt nexus Mortuꝰ aūt ī us desint Participiū autē futuri tempis desinēs in dus. fit a gtō pticipij tpis ꝑsentis. tis. finalis ī dus ꝯuersa. vt amās amātis amādus. ꝑteriēs ꝑtereuntis ꝑtereūdus. transiēs transeūtis transeundus Verbū ꝯmune habet omniū tēpoꝝ pticipia. Nā habet pticipiū ꝑsentis ⁊ ꝑteriti impfecti in us. ⁊ futuri in rus. inq̄ntū sigficat actōem. ꝓdicta enī duo pticipia actōnē signāt Inde est ꝙ vba actia ꝓdicta duo participia habēt. Itē vbum ꝯmune habꝫ ptitipiū ꝑteriti et futuri in dus. inquātum signat passionē. Participiuꝫ enī in dus semp signat passionē. Et inde est ꝙ vbum deponēs istud pticipiū nō habꝫ. sꝫ alia triū tēpoꝝ pticipia habꝫ. Participiū aūt in tus. signat passionē ⁊ etiā actōnem aliquādo Inde est ꝙ vbum deponēs habꝫ istud pticipium. vt loquor locutus. Et inde etiā est ꝙ istud pticipium signat actōeꝫ ⁊ passionē in vbo ꝯmuni. Et ideo vtrāqꝫ ꝯstructionē retinꝫ. actiuā scꝫ ⁊ passiuā. nō quidē in vna platōe. q: incōgrue dr̄. Sum criminatꝰ te a te. sꝫ diuersis platōnibus. Unde cōgrue dr̄. Ego sum criminatus te. ⁊ Ego sum crimiatus a te Participiū autē in dus semp passionē signat. ⁊ iō etiā in vbo ꝯmū cōstructionē tantū passiuā retinet. vt Sum crimiandus a te. Participiū aūt futuri in rus ⁊ ꝑsens in ns. signāt actōnem semp. ⁊ iō in vbo ꝯmuni ꝯstructōeꝫ retinēt actiuā vt Sum criminās te. ⁊ criminaturꝰ te. Nota hic. ꝙ participiū transit ī nomē q̄ttuor modis scꝫ Compatōne vt doctus doctior doctissimꝰ nomē est Nō enī comparatur pticipiū. sicut nec vbum Itē compositōe. quando componit̄ cū dictōe cum q̄ nō componit̄ suū vbū. vt impotēs indoctus Nō enī dicimus impossuꝫ. vel īdoceo. indoces. Itē tpis amissione. vt amādus venit. i. dignus amari Nō enī signat tēpus. sicut cuꝫ dicit̄ amādus. i. vt ametur. Itē ꝯstructōe. quādo scꝫ nō retinet ꝯstructōem sui vbi. vt Amās illius. nomē est. Amās illū. pticipiū ē Scire insup debes ꝙ pticipiū ꝑsentis tpis vel ꝑteriti ꝑfecti nominalit̄ positū. nullā aliā ꝑpositōeꝫ q̄ꝫ in ꝓt recipe pcompositionē q̄ꝫ suū vbum. vt impotēs ⁊ īdoctꝰ. Et hoc iō quia in. exlit̄ immutat. sꝫ alie ꝑpositōes violent̄. ⁊ iō pticipiū transiēs in vim nomis nullā ꝑpositōnem p se recipit ad sui compositionē ꝑter in. q̄ est nominibus appropata. Unde pticipiū futuri tpis nominaliter positū cā nō recipit. quia sapit naturā sui vbi causa infiniti p quē exponit̄. vt docēdus. i. dignꝰ doceri. ⁊ ita nihil est dictū. Iste est indocēdus. sicut nihil est īdoceri. ergo incultus. i. nō cultus. nomē est. Sꝫ incultꝰ. i. inhabitatus participiū est ab incolor īcolaris. Itē pticipiū ī rus. desinēs nō transit ī nomē vt amaturꝰ. Itē nota. ꝙ si deficiūt supia. etiā deficiūt participia. tā futuri tpis in rus desinētia q̄ꝫ ꝑteriti ī tus. q̄ ex ipis nascunt̄. Qd̄ inuenies ī omnibꝰ meditatiis ⁊ inchoatiis in q̄bus deficiunt supina quasi duo extrema q̄bus deficiētibus supradictoꝝ quoqꝫ tēpoꝝ deficiūt participia Itē vt tengi a vbo deponēti nascunt̄ tria participia scꝫ. ꝑsentis ⁊ ꝑteriti impfecti vt sequens. ꝑteriti pfecti et plusquamperfecti. vt secutus. futuri vt secuturus. Multa tamē ex huiusmodi vbis deponētibus īueniūtur apud antiq̄ssimos participia tēporis ꝑteriti. tā actiuā q̄ꝫ passiuā significatōem habētia. vt meditor meditatꝰ Sꝫ sciēdum ꝙ vbis quoqꝫ plurimis q̄ nūc ī vsu deponētia sūt. veteres sicut cōmunibus vsi sūnt. ⁊ quasi idē dicēdum est quādo inuenitur participiū deponētis in dus vt sequēdus. q: vl a cōmuni olim venit vel ī actiua sigficatōe exponi debet. vt dicā ī loquor Itē vt vult pſ. in. xj. li. Casus pticipia sex habēt quomō nomia nec sūt ī ipis deficiētia aliquo casu. nec mixꝝ. Nā in eo q̄ꝫ imitant̄ adiectiua q̄ nullo deficiunt casu. siue mobilia sint. siue ī duas ꝯsonātes desinētia. Que enī deficiūt fixa sunt. vt Eas dicione Itē scias ꝙ neutropassiua sūt q̄nqꝫ. triū tēpoꝝ habēt participia. vt gaudeo gaudēs gauisus gauisurus. Audeo audēs ausus ausurus. Soleo solēs solitus soliturꝰ Fio fiens factus futurus. differētie causa ne si facturus dicamus simile sit participio qd̄ venit a facō vbo. qd̄ vim actiuā possidet fio verbi. Unde a supio eius nascit̄ passiuuꝫ ꝑteriti participium. ⁊ futuri actiuū factum factu factꝰ facturus Fido q̄ꝫ fidēs habꝫ fisus ⁊ fisurꝰ participia

De numeris.

Vmerus participijs ac

cidit vterqꝫ. singularis vt currēs. pluralis. vt currētes. ⁊ sicut nō deficiūt casibus. sic nec numeris defectiua inuenies participia

De figuris pticipioꝝ.

Jguras habent partici

pia quas habēt vel accipiunt a vbis. Nā p se nunq̄ꝫ componit̄ parcipiū nisi ꝑus habet vbum eiꝰ cōponatur. ergo vel simplicia sunt. vel decōposita plerunqꝫ. i. a verbis compositis deriuata. vt efficō efficiēs. itelligo intelligēs Si enī ipa p se componātur nō ꝑus verbis compositis. transeūt in nominū vim. sicut etiā si cōparētur. vt nocēs innocēs. sapiēs insipiēs. simplicia enī eoꝝ possunt ⁊ participia esse ⁊ nō nomia. Cōposita vō sine dubio nomia sunt. Ideo aūt addimus plerūqꝫ. q: sunt q̄dam q̄ plerūqꝫ nō ſuant compositōis verborum compaginē. Unde apparēt ea quasi ex se composita. vt effringor effractus. contingor contactus ⁊ similia. De hoc supra dixi cum egi de composita figura nominis ī principio

De terminatōe pticipioꝝ ꝑteriti tpis.

E diuersis quoqꝫ con-

sonantibus q̃ ante us. ĩ p̃terit tempis pticipijs ĩuenĩũt quãuis p singulas vbi termĩatões cũ de supis tractabamus docuim⁹. tamẽ hic etiã generalit̃ cõphendere nõ incõgruũ videt̃ esse. Omĩa igit̃ pticipia p̃terit tẽpis vt dicit pſ. in. xj. li. vel in tus. desinũt. vt amat⁹ adiut⁹. vl' in ctus. vt senect⁹ sanctus. vel ptus. vt captus sumptus vel ĩ stus. vt q̃stus. vel ĩ sus. vt risus nisus. vel ĩ psus. vt lapsus. vel ĩ xus. vt fluxus flex⁹ plexus ⁊ cetera.

De desinẽtibus ĩ tus

R tus. desinũt omnia que p̃

teritũ ĩ ui. terminãt sillabã mutatõe ui. ĩ tus. vt adiuui. adiutus. neui netus deleui delet⁹. straui strat⁹ lacessiui lacessitus. excipiunt̃ differẽtie cã tria. a. longã ĩ au. dyptongũ ꝯuertẽtia. vt laui laut⁹. faui faut⁹ caui caut⁹. ne si latus fatus catus dicerem⁹. alias sigficatões habere putarẽtur Tamẽ scias ꝙ lotus magis est in vsu nũc q̃z lautus Et sciẽdum ꝙ omĩa hec penultimas productas habẽt. tã ĩ vbis q̃z in p̃teritis q̃z etiã in pticipijs. exceptis seui satus siui situs. q̃ ĩ participijs penultimas corripiunt vt leui vel lini litus facit etiã liui. ⁊ tũc ab eo regulariter format̃ litũ Priscian⁹ aũt magis approbat leui. in x. libro. q̃z ꝙ lino faciat lini videlicet differẽtie cã ad nomen linus lini ĩ vtõ qd a leo simplici nascit̃. qd ĩ vsu nõ est. Vetustissimi etiã liui dixerunt ĩ p̃terito Et infra ibidem dicit. In ui. sillabã desinẽtia mutãt eã ĩ tũ. vt creui. cretũ. ergo leui q̃z vel lini vel liui litũ Et subdit pſcian⁹ in. x. libro A ciui quoq̃z citus. licet corripe ⁊ pducere penultimã Ab iui quoq̃z composita vel ab ij. vt a qui vel quij corripiũt ĩ pticipijs i. ante tus. vt aditus obitus p̃teritus neq̃tus. Solui etiã solut⁹ ⁊ volui volut⁹. abiecta i. pducũt u. penultiã A. vo ãte t⁹ corripi ĩ quattuor solis pticipijs iueni. duobus pme ꝯiugatõnis q̃ duplicant ĩ p̃terito priorẽ sillabam. dedi datus steti status. qd pticipio sil'e nomẽ ẽ. Unde participiũ futur staturus. Secũde quoq̃z ꝯiugatõnis vnũ iueni a deponẽti. reor. ratus Et a tercie vnũ. seui satus. vnde insitus I. vo correptam habẽt ante tus. omĩa q̃ p̃teritũ ĩ ui. diuisas terminãt. nisi sint ex p̃sentib⁹ ĩ lo. vel ĩ uo. desinẽtib⁹. vt domui domit⁹ elicui elicit⁹ Excipiũtur pme qdem coniugatõnis duo q̃ p sineresim i. pferũtur. secui sectus. ⁊ fricui frictus A neco quoq̃z vbo necatus ⁊ nect⁹ iuenitur participiũ. s; necatus d̃r pprie ferro. nectus alia vi pemptus. In secũda quoq̃z ꝯiugatõne excipiũtur ĩ ui. diuisas p̃teritũ desinẽtia que penultimã i. ĩ pticipijs non habent. hec docui doctus. tenui tent⁹ censui cẽsus. Tercie quoq̃z rapui raptus. ⁊ ex eo composita. corripui correptus p̃ripui p̃reptus. Silr̃ verba composita a canẽdo absq̃z i. faciũt participia ẽm p̃mitiui formã. canor cant⁹ occinor occẽtus. accinor accẽtus. quãuis occinui ⁊ accinui faciũt p̃teritũ. In rui. vel ĩ xui. p idẽ temp⁹ exeuntia non habẽt i. ĩ participijs. vt desero deserui desertus. dissero disserui dissert⁹ insero inserui insert⁹ aperio apui. apert⁹ Mensui quoq̃z mẽsus facit. ⁊ cẽsui cẽsus In lui vero desinẽtia ui. ĩ tus ꝯuertunt ĩ participio. vt colo colui cult⁹ occulo occului occult⁹ alo alui altus ⁊ alitus. Unde etiã volo volui vultus facit. qd nomẽ est participiale. quomõ colui cultus q̃ndo est q̃rte declinatõis. q̃ etiã o. verbi ĩ u. conuertũt Que vo ĩ p̃senti ĩ uo. diuisas desinũt i. extrema p̃terit ĩ tus. cõuersa faciũt participia polluo polluis pollut⁹. suo suis sut⁹ eruo erui erutus. qd solũ penultimã corripit. tamẽ ab hoc compositu; p du. penul. diruo rui. dirut⁹. A do quoq̃z composita i. breuẽ habẽt ante tus. ĩ participio p̃terit. vt reddo redditus. credo credit⁹ prodo pditus pdo pditus. vendo vendit⁹ Deponẽtia ĩ quor. mutãt eã ĩ cu. ⁊ sumẽtia tu;. faciũt supinũ. vt loquor locutũ sequor secutũ.

De desinẽtibus ĩ ctus

R ctus. faciũt participi

um p̃terit passiua verba q̃ p idẽ tps actiuorũ. in xi. faciũt. vt itellexi ĩtellectus nexi nexus auxi auxus. traxi tractus vinxi vinct⁹ Mutãt enĩ xi. ĩ ctũ. Excipitur flexi qd flexus facit participiũ. ⁊ etiã figo fixi fixũ. fluxi fluxũ vel fluctũ Frixi frixũ vel frictũ. cu; declinat̃ frigo gis. Frigeo ei facit frigui ⁊ caret supĩo. Cõniueo cõniui. ⁊ cõnixi cõnixũ Pecto pectis pexui vel pexi pexu; vel pectũ Necto nexui vel nexi nexũ. qd etiã faceret nectu; nisi esset differentia h⁹ verbi neco necas necui nectum. Plecto plectis plexi plexum antique. nũc aũt plector ⁊ amplector dicim⁹ ꝯmune cum suis compositis Ite; in gor deponẽtia mutãt eã in ctũ ⁊ faciũt supĩa vt fugor functũ Panxi aũt nõ habet supinũ ⁊ p ꝯsequẽs nec pticipium p̃terit tpis passiuũ Ango aũt anxi debe; facere anctũ. s; non est ĩ vsu Silr̃ ici vel ĩ qui. vocali lõga antecedẽte desinẽtia ĩ p̃terito ĩ ctus faciũt participium. vt feci factus ieci iactus reliq̃ relictus. Silr̃ ĩ gi. vt legi. lectus fregi fractus.

De desinẽtibus ĩ ptus

R ptus. exeunt partici

pia p̃terit tẽporis passiua cum actiã eiusdem tẽporis ĩ pi vel ĩ psi. vel mi. termĩantur. vt cepi captus. ⁊ cepi ceptus scalpsi scalptus compsi compt⁹ sumpsi sumptus prompsi pmpt⁹ dempsi dempt⁹. nupsi nupta. nuptus enĩ naturalit̃ silet̃. nisi p irrisionẽ vl' figurã dicatur quãuis vetustissimi nou⁹ nuptus ptulisse iueniant̃. qd nũc ĩ vsu non ẽ Emi empt⁹. ademi adempt⁹ redemi redemptus Rapui q̃z raptus facit ⁊ ex eo composita. corripui correptus p̃ripui p̃reptus

De desinẽtibus ĩ stus.

R stus. unum inueni de

ponẽs. queror q̃stus. ⁊ passiuũ pascor pastus cum alia eiusdẽ forme soleãt s. abicere. nascor natus irascor iratus obliuiscor oblitus paciscor pactus. nãciscor nactus pficiscor pfectus vlciscor vlcisceris vltus. expgiscor expgisceris exprectus. defetiscor solũ duplicat s. in participio vt defessus Hic attende ꝙ vro vssi facit pticipiũ p̃teriti temporis ĩ stus. vt vstus ⁊ torreo tostus. ⁊ haurio hausi haust⁹ gero gessi gestus X. q̃z antecedente vnũ iuenio ĩ tus a texui textus. ita dicit pſcianus Propt̃ hoc dicũt qdam ꝙ mistus deb; scribi p s. ⁊ non per x. Alij dicunt ꝙ scribitur per x. mixtus mixtio. et remanet t. in suo sono. quia precedit x. ⁊ ita vult huguitio et cõmunius tenetur

De desinẽtibus in sus.

R sus. desinunt participia q̃

ex verbis veniũt in si. vel in di. p̃teritũ actiui t̃minãtib⁹ nisi sint a do composita. vel q̃rte ꝯiugatõnis. q̃r vborũ quarte ꝯiugatõnis nullũ pticipium ĩ sus termĩatur. vt lesi lesus mersi mersus iussi iussus prandeo prãdi pransus tondeo totõdi tõsus. obsideo obsedi obsessus fodio fodi fossus tendo tetẽdi tẽsus tondo tutudi tũsus. p̃hẽdo p̃hendi p̃hẽsus scindo scidi scissus. findo fidi fissus. Excipiunt̃ vssi vstus torsi torsus ⁊ tortus. Antiq̃ dicebant a torreo quoq̃z tostus. ergo etiã gessi gestum facit ita dicit pſ. ĩ. xj. libro Et ĩ. x. dicit Omĩa vba q̃ faciũt p̃teritum ĩ di. faciũt supĩm in sum vt prandeo prandi pransum Excepto dedi qd est pme ꝯiugatõnis qd nũq̃m facit supĩm ĩ sum ⁊ ex eo compositis q̃ in terciã transeunt coniugatõ; ⁊ a. penultimã simplicis supini ĩ i. ꝯuertũt. vt do dedi datũ reddidi redditũ Et addit pſ. in libro. xj. Silr̃ faciũt pticipia ĩ sus vba q̃ in li. vel ri. vel ti. terminant p̃teritũ actiuor. vt vello velli vel vulsi vulsus. fefelli falsus pepuli pulsus pculi pculsus Suffero sustuli anormalũ est ⁊ sublat⁹ facit Decurri decursus Uerri vsus. verti vsus Excipit̃ peperi ptus differẽtie causa Peperci enĩ parsus facit Quarte ꝯiugatõis ĩ si. vel ri. p̃teritũ termĩantia ĩ tus. non antecedẽte i. faciũt pticipia. vt fartio farsi fartus. sartio sarsi sartus fulcio fulsi fult⁹. haurio hausi haustus repio repperi reptus. comperio. comperi comptus

De desinẽtibus in psus

R psus. unum inuenio a de

ponẽti. vt labor lapsus ita dicit pſ. Magister bene. dicit ꝙ etiã cambio facit campsi campsũ. ⁊ inde campsus cãpsa campsũ ⁊ campsor campsoris ⁊ huic ꝯsentõ

De desinẽtibus in xus.

R xus. tria inuenio pas

siua. sc; nexus a nexui pexus a pexui flexus a flexi Similit̃ faciũt participia amplector amplexus cõplector complexus ⁊ cõniueo cõniui vel cõnixi cõnixũ. inde cõnixus Supradictas formas huant in participio p̃teriti tpis cõmunia ⁊ deponẽtia q̃ facile ex sili termiatione passiuor dinosci possunt. quomõ faciãt p singulas coniugatõnes participia p̃teriti tpis Neutra pauca habẽt p̃teriti tpis participiũ ⁊ raro vt ceno cenatus prandeo prãsus iuro iurat⁹ careo cassus qd ⁊ nomẽ est Passus a pateo titubo titubat⁹ placeo placit⁹ quiesco q̃etus Suesco etiã silr̃ facit suet⁹ A neutropassiuis qnq̃z sunt participia gaudeo gauisus audeo ausus. soleo solitus fio fact⁹ fido fisus. Uetustissimi tamẽ ⁊ ex alijs plurimis neutris iueniunt̃ ptulisse participia p̃terit q̃ modo ĩ vsu non siit. pleraq̃z tamẽ neutror secũde cõiugatõnis ĩ ui. diuisas desinẽtia ĩ p̃terito. deficiũt in supis vt horrui rubui tepui ferbui senui frigui egui rigui durui stupui ⁊ silia Hec de participio dicta sunt De differentia pticipij ⁊ nomĩs vbalis habes ĩ lector lectoris. ⁊ in spirator. ⁊ etiã ĩ scribo vide Itẽ participia non componũtur nisi p ntũm. vt dicã ĩ edifico De pnoĩe sufficiat qd dictũ est cũ tractauimus de nomĩe.

Nũc de p̃positõne.

Repositio non aspira

tur Nã vt dicit pſ. in. xiiij. li. Nulla p̃positõ habet aspiratõem sicut nec coniunctõ Unde pat; ꝙ abundo compositũ ex ab ⁊ vnda non aspirat̃ Nota sicut dicit hug. tractans de ergo ꝙ en. tantum val; apud grecos q̃ntũ in. apud nos. Unde hmõi noĩa greca siue notha q̃ p̃dicta; compositõem habẽt ĩ sui compositõe possunt scribi ⁊ scribunt̃ indifferẽter. modo p en. modo p i. vt encaustũ ⁊ incaustũ. ⁊ enthimema ⁊ inthimema. emplastrũ ⁊ implastrũ energumin⁹ inergumin⁹ energia ⁊ inergia. ⁊ sic de consimilib⁹ Nota etiã ꝙ si due p̃positõnes ponant̃ in ꝯstructõe respectu vni⁹ casualis. vltima tenet̃ concordare cũ casuali. ⁊ pma huit locutõni ⁊ non casui. vt venio de vltra mõtes. ⁊ de post fenãtes accepit eũ. Si aũt ponant̃ tres vltima cõcordat cum casuali. et alie respiciũt p̃positões ⁊ casuale loco casualis. vt veio de p ante scolas Uerũtamẽ sup huit vtriq̃z casui. s; cu; accusatio ponitur q̃ndo signat motũ ad locũ. vt venio de sup pontẽ ⁊ nõ de sup ponte nisi p figuram Nota etiã ꝙ sicut dicit papias. Omẽs p̃positões hanc habẽt naturã ꝙ aut augẽt. vt p̃diues. aut minuũt. vt sublustris subtristis. aut ĩ contrariũ vtunt. vt destruo. aut nihil signant vt emori qd aliq̃ndo tantũ val; q̃ntũ mori. Aut aliq̃d ibi in sigficatõne determiant. vt p̃moneo. Hic posset queri an sit dicẽdum Petrus potestas bononie vel de bononia Archiepiscop⁹ ianue vl' ianuẽsis. ⁊ ita de consimilib⁹. S; hoc determinatũ est supra ĩ capitulo de possessiuo nomĩe De accẽtu aũt p̃positõnu; supra determinatũ est ĩ secũda parte vbi egi de accẽtu prepositõnũ De p̃positõnũ compositõe cũ q̃bus ptibus componant̃. ⁊ q̃ndo cõponãt̃ dictũ est supra ĩ capitulo. de composita figura nomĩs Itẽ multa vtilia dixi supra in pma pte de p̃positõnibus ĩ capitulo de sillaba

De aduerbijs.

Aduerbium est pars orati

onis ĩdeclinabilis cui⁹ sigficatõ vbis additur Hoc enĩ pficit vbis additũ aduerbũ qd adiectia noĩa appellatis nominib⁹ adiuncta. vt prudẽs homo prudẽter agit. felix vir felicit̃ viuit. sicut dicit pſ. in. xv. li. de aduerbijs. Nota vt dicit pſ. in. xv. li. ꝙ ppria nomia ciuitatũ siue pme vel secũde declinatõnis sint. gtõ qdẽ casu p aduerbio in loco accipiunt̃. vt rome sum Tarẽti sũ Accusatio vo ad locũ cuiuscũq̃z sint declinatõis vt. romam eo. vel. tarentũ eo. vel carthaginẽ vl' athenas. Ablatiuo vo de loco vel p locũ. vt roma exeo. tarento transeo. Si tercie declinatõnis sint ablatiuo tã in loco q̃z d loco vel p locũ. vt carthagine sum. carthagine veio. carthagine transeo Idẽ etiã semp in pluralibus inuenitur vt athenis sum. athenis venio. athenis transeo. Inueniuntur tamẽ ⁊ cũ p̃positõnibus nomina ciuitatũ sepe plata ⁊ maxime apud historicos. Unde salusti⁹ in catilinario. Naz cum brutis ab roma abierat. Inueniunt̃ tamen et q̃dam appellatiua supradictã regulam huantia tria. vt militie. militiã. militia. domi. domum. domo. humi. humũ humo. et etiã adde ruris rus rure Predicta aũt ẽm qd nõ simplicit̃ dicunt̃ aduerbia. et ideo possũt eis iungi relatiua et adiectiua. vt studui bononie q̃ est

Salustio

pulcra ciuitas Et scias ꝙ domus secūde declinatōis est ⁊ quarte. ⁊ ſm declinatōeȝ secundā ponit ad modū ꝓprioꝝ nominū. nō ſm quartā. qꝛ ꝓpriū nomē in quarta declinatōe vsualiter nō repit Et ideo bene dꝛ fui domi. ſȝ male dꝛ fui domus Itē vt dictū est maxime apud histoꝛicos inuenit. Uado bononiā. vel ad bononiā. vado domū vel ad domū. ⁊ sic de consilibus. ⁊ sepe tal' latinitas inuenit. nec mirꝝ. qꝛ ꝑposuō cum casuali eqpollet aduerbio Scias etiā ꝙ vt dicit pſ. In e. ꝓductam aduerbia ꝑmitiua nō inueniunt. ſȝ deriuatia a nominibꝰ secunde declinatōnis quoꝝ dtūs i o. longā desinēs i e. lōgā conuertit. ⁊ facit aduerbiū. vt huic claro clare. optio optime. pulcro pulcre. affabro affabre. Cicero i iectiuarum. vj. Deū nullū q ei paulo affabre factus. huic sano sane. fero fere. Excipiunt bene ⁊ male. a bono ⁊ malo i e. correptā desinētia. Multa aūt ex supradictis nominibus ipa terminatōe dtī ꝓ aduerbijs accipiunt. vt falso. consulto. postremo. sedulo. auspicato. augurato manifesto. ꝓuato. ꝑcario. merito Et sepe corripiūt o. terminalem. qndo i aduerbia trāseunt. vt cito sero modo necessario. dꝛ ⁊ necesse. sed necesse eget vbo substātiuo Iuuenit. tamē ⁊ necessariū. Sūt tamē quedā ex eadē declinatōne quoꝝ neutra ꝓ aduerbijs accipiunt. vt multuȝ nimiū. verꝝ ⁊ vero. ꝑmū ⁊ ꝑmo. Et ꝑme qd ostēdit terētius q compositū ab eo i andria ꝓtulit. Naȝ id arbitroꝛ apꝓme i hac vita esse vtile Nimiū quoqȝ ꝓ nimis frequēter inuenimus ⁊ parꝝ ꝓ puū. Excipiunt quedā q non solum i e. ſȝ etiā i er. desinūt. vt a duro dure vel duriter. a largo large vel largiter. ab humano humane humaniter. a firmo firme ⁊ firmit. Inueniunt etiā alia quibꝰ tamē non est vtēdum insaniter ꝓ insane. seuerit quoqȝ ꝓ seuere. blanditer benignit. amiciter. auariter. munditer. mestiter. eqter. aspiter. festiniter. ampliter. ignauit. ꝓbiter. ꝓteruiter. inimiciter. iracūditer. supbiter. temerater. ꝓclariter. toꝛuiter. puriter. verecūditer. miseriter. ꝓsperiter. Dicit etiā abunde ab abūdo. ⁊ abundāter ab abundās Sciēdum tamē ꝙ quedā aduerbia nō plane seruāt sigficatōem q in nominibꝰ est a qbus deriuātur. vt ferus fere. sanus sane. sensus sensim Ideo auteȝ diximus nō plane. qꝛ potest esse aliqua ratō. vt fere dicunt q omni coꝛpe ferunt. cum qttuoꝛ qppe pedibꝰ vtantur. fere ergo ꝓ iuxta. qꝛ celeribus omia iuxta sunt Sanus ꝓ validus accipit Ergo ⁊ sane ꝓ valide Id quoqȝ notādum ꝙ a valido valde ꝓ valide ꝓfert ꝑ sincopam Sensim ꝓ paulatim. qꝛ ea maxime faciūt sensum q morātur. A rito vō vbo vel ritu. dꝛ rite ꝓ recte. qꝛ nihil traditur ritibus nisi qd rectū dꝛ. A qnte quoqȝ declinationis nominibꝰ ꝯposita e. ꝓducūt. vt ꝑdie. hodie postridie. Meridie qȝ ꝓ aduerbio accipit cū sit nomē

De desinētibus i im.

N im. denominatiua inueniū

tur. ⁊ vbalia siue pticipialia. vt a parte ptim. a viro viritim. a vice vicissim. ab hostio hostiatim. a statu stati. a raptu raptiȝ. a saltu saltim. a cursu cursim. a sensu sensim. a singulis singulatim. vel singillatim

De aduerbijs in ter

N ter quedā aduerbia desi

nunt de quibꝰ sic dicit pſ. In r. ꝑmitiua cur. ⁊ per. qndo ꝓ valde accipit. Deriuatia vō a nominibꝰ vel pticipijs tercie declinatōnis inueniunt in ter. exeuntia. Sȝ si i ens. desinat ntūs is. gtī in er. ꝯuertūt. vt sapiēs sapientis sapiēter. prudēs prudētis prudēter Alia vō assumūt ter. dtīo penul. correpta. vt foꝛtis foꝛtit. audax audacis audaciter ſȝ ꝑ sincopā vsu frequētioꝛ est audacter Excipitur facilis qd ꝓ facilit facile aduerbij loco habuit i vsu Uirg. in. x. Quā facile accipiter saxo sacer ales ab alto Difficilis aūt difficile facit ꝓ difficilit Et ab omni omnino. Preterea a tribus ⁊ a quattuoꝛ nascunt aduerbia ter. ⁊ quater. Obiter enī compositū est ab ob ⁊ iter. similit paulisper. parumper composita sūt. Uetustissimi tamē quedā contra supradictā regulā ꝓtulerunt. ſȝ si qdem sunt nomia neutra ꝓ aduerbijs posita. vt sublime volās. assumant. alij vō reijciant. vt pōponius de philosophia Cuȝ ista hec memoꝛe meminit ꝓ memoꝛiter. Hoc etiā aduerbiū alit ab eo qd est hic alis. huiꝰ alis. huic ali. ꝓ alius alius alij. ſm supradictam analogiam ꝓfertur

Questio.

Queri potest de hoc ad

uerbio non. quare nō componit nisi cū tribus vbis. nequeo. nolo. nescio. Itē quādo veniat ꝑ compositōem cū nominibꝰ ⁊ quādo ꝑ infinitatōem. ſȝ de hoc determinatū est supra vbi egi de figura cōposita nomis. De accētu aduerbioꝝ dixi supra in secūda pte vbi egi de accētu aduerbioꝝ. ⁊ etiā vbi egi de impedimētis accētus ⁊ de impedimētis differētie.

De interiectōne.

Nteriectionem greci iter

aduerbia ponūt. ſȝ romanoꝝ scriptoꝛes hāc separatim ab aduerbijs accipiūt Et scias ꝙ nulla interiectio est composita Unde proch doloꝛ sunt due ptes vt ostēdi supra in capitulo de composita figura nominis Amodo spāliter de dyasintastica siue constructōne. et de suis spēbus ⁊ ptibus. necnō de regimie subiūgamꝰ.

De constructōe et suis spēbus.

Onstructio perfecta

quā greci sinthesim vocāt. valet ad omnium autoꝝ expositōem Et ideo nunc de constructōe ꝑncipalit ⁊ suis spēbus et ptibus dicemꝰ. Deinde de regimie subiungamꝰ. Scias ergo ꝙ ꝯstructionū alia pfecta. sicut illa q pfectum sensum generat in animo auditoꝛis. vt Petrus currit Alia impfecta sicut illa q impfectuȝ sensum generat. vt homo albus. et cetera

Onstructionis quattuoꝛ

sunt spēs. ſcȝ intrāsitiua. trāsitiua. reciꝓca ⁊ retransitia. Intransitia ꝯstructō est illa in q ostēditur non fieri transitō actus vel passionis de vna psona in aliā. vt soꝛtes currit. Transitia est illa in q ostēditur fieri transitio actus vel passionis de vna ꝑsona i aliam. Actus vt diligo te. Passionis vt diligoꝛ a te Reciꝓca est illa in qua ostendit fieri reflectō actꝰ vel passionis de vna ꝑsona i seipam. vel de pluribus in se

ipsas. quādoqȝ singularit. qndo pluralit. Singularit. vt diligo me ⁊ diligoꝛ a me. Pluraliter vt diligimꝰ nos ⁊ diligimur a nobis. Et dꝛ a reci. qd est iterꝝ. ⁊ ꝓco. qd e re. inde reciꝓca. i. reiteratia. Retransitia est illa in qua ostēditur fieri transitō actus vel passionis de vna ꝑsona in aliā determiate. i. cuȝ cā finali. vt rogo te vt bene facias mihi. vel rogo te vt doceas filiū meū Undō patet ꝙ hec cōstructō. diligo te diligentē me non e retransitiua imo est transitia. Omis eni ꝯstructō retrāsitiua indiget vbo subiūctiui modi cum adiūctia ꝯiunctōne. vel dictōne habēte vim coniunctōis adiūctie. vt rogo te vt diligas me Et scias ꝙ tres spēs ꝯstructōnis conueniūt seu respondēt tribus motibus i natura Est enī motus rectus. ⁊ isti cōuenit ꝯstructō transitia. Itē est motꝰ circularis. ⁊ huic ꝯuenit reciꝓca ꝯstructō. Et e motꝰ cōpositus. ⁊ huic motui respondet vel conuenit ꝯstructō retransitia Intransitia vō constructō non cōuenit motui. ſȝ quieti

Eo potest queri an hec

constructō. Hec capa est petri sit intransitiua. Dico ꝙ simplicit est intrāsitiua. qꝛ nō ostēdit fieri transitō ibi actus vel passionis de vna ꝑsona i aliā est tamē ibi transitō ꝑsonaꝝ. qꝛ obliquus trāsitiue construitur cū vbo. ſȝ transitō ꝑsonaꝝ nō reddit simpliciteꝛ constructionē transitiuā. Itē cum dico. Uolo legere. si iste infinitiuꝰ legere tenet nominalit. talis ꝯstructō iudicatur transitia ⁊ determiat trāsitum huiꝰ vbi volo. si aūt teneat vbaliter. e intransitiua. ⁊ ſm hoc ꝯstruit cuȝ hoc vbo volo intransitie Itē ꝯsueuit qri. an hec constructō sit trāsitiua Petrus legit virgiliū. cū petrus cōstruatur intrāsitiue cum hoc vbo legit Ad hoc dico. ꝙ constructō magis debet iudicari rōe finis. qȝ rōe ꝑncipij. qꝛ finis dignioꝛ e ꝑncipio. ⁊ ſm hoc hec cōstructio est transitia. Petrus legit virgiliū nō intrāsitiua. licet constructō vbi poterioꝛ sit ad ntīm qȝ ad obliquum Et scias ꝙ construi intransitie e ptinere ad eandē ꝑsonam vel tanqȝ ad eandē ꝑsonā Construi vō trāsitiue e ptinere ad diuersas ꝑsonas. vl' tanqȝ ad diuersas Itē scias ꝙ in omi reciꝓca constructōe vbum cū sequēti obliq construit transitie. vt ego diligo me. ſȝ qꝛ vbum ostēdit ptinere ad eandē ꝑsonā secū. est reciꝓca. ⁊ e ibi trāsitō actus vel passionis. ſȝ non e ibi transitō ꝑsonaꝝ. ⁊ ita reciꝓca constructō tenet mediū int transitiuā ⁊ intransitiuā Unde omis constructō reciꝓca pōt dici transitiua actus. licet ibi sit intransitō ꝑsonaꝝ. ſȝ largo mō. Itē cum tantū sit vnū ꝓnomē reciꝓcū. ſcȝ sui. ꝯsueuit qri. an ista ꝯstructō Ego diligo me sit iudicanda reciꝓca. Ad hoc dico ꝙ quāuis sit vnū ꝓnomē reciꝓcū tantū ſcȝ sui sibi se a se. tamē iste debēt dici reciꝓce ꝯstructiones. ſcȝ diligo me. diligis te. nō vtute ꝓnomis vel vbi reciꝓci ibi positi. ſȝ ex iunctura ꝓnomis vel vbi sil'. Naȝ vbum ⁊ ꝓnomē ptinēt ad eandē ꝑsonā, Uolo etiam hic te scire ꝙ oꝛatō. constructō. locutō differūt. cū vnum non recipiat spēs alterius. Nā locutō diuidit i tres species. qꝛ locutōnū alia de ꝑsenti. vt Lego vgiliū Alia de ꝑterito vt legi. Alia de futuro vt legaȝ. Itē locutōnum alia affirmatia alia negatia Constructō vō diuiditur i quattuoꝛ spēs. vt dixi. ſcȝ in intransitiuā. trāsitiuā. reciꝓcam. ⁊ retrāsitiuā. Oꝛō aūt diuidit in qnqȝ spēs. vt dicā in qnta pte i oꝛatō. Postqȝ de ꝯstructōe ⁊ suis spēbus vidimus. ⁊ de eius ptibus videamꝰ

De supposito et apposito.

Cias ergo. ꝙ partes

constructōnis sunt due. ſcȝ suppositū ⁊ appositum. Suppositū e illud de quo loqmur. ⁊ dꝛ in dyaletica subiectū Appositū vō e illud qd de altero dꝛ. ⁊ appellatur in dyaletica ꝑdicatū Et scias ꝙ quidqd ꝑcedit vbum ꝑncipale vl' intelligit ꝑcedere e suppositū. Uerbū vō ꝑncipale cum toto illo qd sequit e appositū. excepto sum es est. i ꝑsenti tpe indicati modi. qd ſm quosdā qndo ponit inter adiectiū ⁊ substantiū. vt petrus e albus. est mera copula. ⁊ ad neutrā partē tēdit Hic etiā nota ꝙ si vnū vbum ponit in oꝛatōne illud e ꝑncipale. Si duo vel plura copulata ꝑ copulatiuā ꝯiunctōeȝ vl' disiunctiuā illa vba sunt equalit ꝑncipalia. vt petrꝰ legit ⁊ disputat. iohānes legit ⁊ scribit. Uerbū vō relatiū non pōt esse ꝑncipale. ⁊ ponit hoc relatiū q in eadē pte oꝛōnis cū antecedēte cū eo qd in constructōne ponit respectu illius. vt petrus q est studēs bononie disputat. hic disputat solū e appositū. Hoc tamē fallit. quādo q exponitur ꝑ cōiunctōȝ adiectiuā ⁊ relatiū ꝓnomē. vt Iste e dignus qui regat impium. i. iste e dignus vt ipe regat iperiū. vel vbi fit suppletō vbi. vt vos nō estis qui loquimini. i. loquētes Scias etiā ꝙ cū dꝛ Si homo currit homo mouet. hō currit e antecedēs. homo mouet e cōsequēs Nā antecedēs e ps illa q postponit siue imediate sequit hanc coniunctōȝ si. Consequēs aūt e illa pars. q postponit siue mediate sequit hāc cōiunctōȝ si. ſȝ hoc magis ad dyaleticū spectat.

De supposito vbi ꝑsonalis nūc videamus

Cias ergo. ꝙ nomen

substantiuū aliquādo supponit ꝑ se. vt homo currit. vl' cum sua determinatōe. vt homo albus currit Silr supponit nomē adiectiū substātiue positū. vt albū currit. i. alba res. Itē ꝓnomē. vt ego curro. tu curris. ille currit. Itē pticipiū. vt legēs pficio. Itē vbum infinitiui modi positū nominalit aliquādo ꝑ se. vt legere e bonū. aliquādo cū adiuncto. vt amare deū e bonum. ⁊ me ire ad ecclīam e verꝝ. qꝛ hoc totū. me ire ad ecclīaȝ. supponit huic vbo e. loco vnius ntī. Silr supponit subiunctiuuȝ verbū vel indicatiū ꝑpositō nomie. vel aduerbio infinito. vt quis currit scit a me. vbi sit soꝛtes ignoꝛat a me. Similit oꝛatō sumpta ꝑ indicatiū verbū vel subiunctiuum supponit ꝑposita hac coniūctōne ꝙ. vt ꝙ tu legis e verꝝ. vel ꝙ tu legis placet mihi. Itē supponit aduerbium positum nominalit. vt Diu est ꝙ ego veni. i. diuturnū tempus. Et scias ꝙ suppositū verbi ꝑsonalis. debet concoꝛdare cū eo in tribus. ſcȝ in ꝑsona. i numero ⁊ habitudine ntī. Ex quo patȝ ꝙ male dꝛ. Petri currit. qꝛ licȝ petri concoꝛdet cū verbo i ꝑsona ⁊ numero. tamen discoꝛdat secū i habitudine ntī. cum sit casus gtī. Nota etiā ꝙ in verbis tercie ꝑsone itelligit ntūs tribus modis Quādoqȝ vi certe sigficatōnis. vt in verbis excepte actōnis.

Quādoqȝ vi relatōnis.vt q legit disputat. Quandoqȝ vi pcedēns oratōnis.vt sortes legit ꝛ disputat. In vbis aūt pme ꝛ secūde psone itelligit ntūs cert⁹ ꝛ determiat⁹ vnde nō egēt pnomie ibi posito ad suppositōem.nisi cā discretōnis vel sighcātie.vt ego sum lux mūdi.ꝛ tu puer pphta altissimi vocaberis.vide in narratō Sȝ vba tercie psone bene indigēt.vt sortes currit.nisi i pdictis casibus.vba tamē tercie psone si ponant absqȝ ntō. nō reddūt locutōnē incongruā.sȝ impfectā Uolo etiam te scire.ꝙ ntūs tercie psone pōt iungi cum vbo pme vel secūde psone ex pte suppositi in qttuor locis absqȝ pnomine ibi posito.sicut dicā in quarta pte i tractatu de allotheca i capitulo de euocatōne ¶ Itē animaduerte ꝙ nomia q gemiant.vt qsquis.ꝛ q recipiūt cunqȝ.vt qcunqȝ habēt vim duoꝝ casuū ꝛ ponēda sunt i eodē casu in quo ponit relatim facta explicatōne.sicut dicam i qnta parte iquisquis

De supposito vbi ipsonalis amodo videam⁹

Cias ergo ꝙ uerbis impsonalibus fit suppositō p obliquū casum Impsonaliū aūt vborum.alia sūt actie vocis alia passiue.vt placet ꝛ currit. Inter que differētie sunt hec. q2 impsonalia actie vocis possunt construi cū infinitīs vborum.vt placȝ mihi legere.sȝ impsonalia passiue vocis non. Unde male dr. A me desideratur legere. Item impsonalia passiue vocis sunt absoluta ꝛ intransitiua sȝ impsonalia actie vocis possunt esse transitia.vt penitet me peccati. Itē impsonalia actie vocis regūt ante se eosdē casus quos regūt sua psonalia post.vt mihi placet.sȝ impsonalia passiue vocis nō regunt eosdē casus. quos sua vba psonalia.vnde male dr. A me legit virgilium.licet bene dicat. Ego lego vgilium.q2 a me legitur eqpollȝ huic ego lego. Sȝ iste nō eqpollet. Ego lego virgilium.ꝛ a me legit vgilium si addat actūs Nota. ꝙ cum dr. A me currit.pōt duob⁹ modis suppositū assigri. Est eni suppositū rei exercētis.ꝛ rei exercite. Suppositum rei exercite ē res vbi.i.casus q intelligit p vbum. ꝛ sm hoc vbum illud pstruit cū ablatio transitie. Et debȝ sic exponi. A me currit.i.cursus agit a me. Suppositu3 vo rei exercētis.ē res ablati.ꝛ sm hoc ablatiu⁹ supponit ꝛ construit cum vbo intransitie. Et debet sic exponi. A me currit.i.ego curro. A qbus aūt vbis descēdant vba impsonalia.ꝛ de eoꝝ cōstructōe dixi supra vbi egi de vbis impsonalibus. Uerba aūt impsonalia q cōstruunt cum gtis sunt duo.sȝ interest.ꝛ refert.sicut dicā in qnta pte i interest. Hoc etiā vbū impsonale venit quandoqȝ regit gtm.vt dicā in venio venis. Uerba aūt impsonalia q construunt cum dtīs sunt ista.placȝ.libet.liquet.licet.vacat.euenit.cōtingit.accidit.expedit.vt mihi placȝ iste dtūs mihi supponit illi vbo placet ꝛ construit secuȝ intransitie. Eodē modo bene dr.mihi placet me legere. ꝛ placet me legere. Uerba impsonalia q construunt cū accusatīs quādo iungunt cū infinitīs vborum vt qdaȝ volunt sunt ista.decet.delectat.iuuat oportet Sȝ qndo iungūtur absqȝ infinitio psonalia sunt.vt hoc decȝ me. Uerba impsonalia q pstruūtur cū accusatīs ꝛ gtīs sūt ista quiqȝ.penitet.tedet.miseret.piget.ac pudet.sȝ qndo ponunt cū infinitīs requirūt tantū accusatim.vt penitȝ me peccare.ꝛ nō adiungūtur cū infinitīs nisi impsonaliter.q2 ille infinitu⁹ ponit loco gti.vt dicaȝ i quarta pte i misereor. Scias etiā ꝙ sunt qdam vba impsonalia. non simpliciter.sȝ ex adiuncto q sequūtur constructōnes illoꝝ vborum impsonaliū quib⁹ adiungūtur.sȝ icipit debet.solet.desinit.potest.vt socratis icipit iteresse legere.socrati icipit placere legere.socratē icipit decere legere.socratē incipit penitere peccare.a socrate icipit legi Nota ꝙ hoc verbū est pōt esse impsonale in quattuor locis.sicut dixi supra vbi egi de gerūdijs.

De regimie

E regimie amodo uideamus. Scias ergo ꝙ regere ē conferre dictōni vt ponat in tali vl' in certo casu. Et scias ꝙ oēs ptes oratōnis regūt pter ppria nomia.ꝛ pter piunctōes ꝛ interiectōnes.vt quidā dicūt. Nos vo dicimus ꝙ omēs partes oratōnis regūt pter piunctōes ꝛ interiectōes. Et pter qdam aduerbia.vnde cōcedimus ꝙ ppria noia regunt Unde e bene dr Homo ē humanitate.ꝛ socrates sacratitate.q2 ppria nomia data sunt a ppria qualitate.ꝛ pronomia regūt.vnde dicit pl. Ego meoꝝ solus sum meus id ē.ego solus de numero meoꝝ suȝ liber. Silr bene dr Iste equus ē meus emptōe.ꝛ Ille ē tu⁹ donatōe Aduerbioꝝ qdam regūt.ꝛ qdam nō regūt. Illa regūt que possunt recipe duo extrema .i.verbū ante ꝛ casum post vt vado vltra renū.vnde dicūtur ppositōes a donato. a pstiano aduerbia.q2 possūt poni absqȝ casu. vt vado vltra. Similit aduerbia compatia regūt.vt Loqr melius platone. Et suplatia.vt diligo te maxime istorum.et etiā qdam aduerbia regūt ex natura ptitōnis.vt vbiqȝ terraꝝ. Coniūctōnes vo nō regūt nec regere possūt. q2 nō habēt certū finē. De interiectōnibus dicūt quidā.ꝙ regūt ex vi sue sighcatōis.vt O ineffabilē virū. Alij vo dicūt ꝙ omīs casus iūctus interiectōni non regit.et hoc puto verꝝ Itē scias ꝙ nulla dictō regit ante et p⁹.nisi verbū et gerundiū Uolo etiā te scire.ꝙ omia casualia q copulātur regūtur ex eadē natura aut diuersa. vt diligo socratē et platonē. Si ei iungātur imediate. aut ptinēt ad idē.aut ad diuersa. Si ptinēt ad idē. regūt ex eadē natura.vt homo alb⁹. Si ptinēt ad diuersa regūt ex diuersis naturis.vt sum maior platone vno cubitu. Platone igit ex natura comparatōnis.vno cubitu.ex vi determinatōis excessus Nota hic ꝙ regula tradita ē a pri. Quēcunqȝ casum regit ntūs regit quilibȝ ei⁹ obliquus.qd in multis videt fallere. q2 bene dr. Hoc ē multū vini.sȝ male dr. Loquor d multo vini. similit bene dicit.aliquid panis ē hic.sȝ male dicit.loquor d aliq panis.sȝ hui⁹ qstionis solutionē ponā in plus. Nota ꝙ quēcunqȝ casum regit indicatiu⁹ eundē regit etiaȝ quilibȝ eius modus.gerundiū.supim.et participiū.qd ab eodē descēdit.sȝ consueuit qri. An ntūs possit regi a gerundio.supio.et participio. Et videt ꝙ sic.q2 sicut bene dicit.ego sum miles ita bene dr.ego volo eē miles.venio causa fiēdi miles.sum futurus miles.vado factū miles.sȝ hui⁹ qstionis solutionē ponam in qnta parte in futurus Nota cuȝ dico Habeo pudorē comedendi

Sol⁹.iste nominatiu⁹ sol⁹ euocat ab hoc verbo habeo. mediāte hoc gerūdio comededi.ꝛ construitur cum hoc vbo habeo p regimē cum gerūdio vo p determinatōnē Silr si dico. Habeo voluntatē eundi solus.ꝛ ita d consimilibus dicas Scias etiā ꝙ ē regimē actim ꝛ passiuum. Regimē actiuum ē habitudo dictōnis regētis. ꝛ de hoc regimie dicit pl. Quēcunqȝ casuȝ regit eundē nominatiu⁹ ꝛ quilibȝ eius obliqu⁹. Regimē passiuū.ē habitudo dictōnis q regitur.ꝛ d hoc regimie dicit pl. Nomiatiuus q vbo adiūgitur.immobilis casib⁹ ipe manȝ. hec eni natura ꝙ quā ntūs regitur a vbo.non mouetur id ē.non trāsit i obliquos suos.siue nō accōmodat obliquis suis.q2 videlicȝ ntūs regit intransitie.obliq aūt trāsitiue De hoc regimie singuloꝝ casuum amodo spāles regulas p ordinē subiūgamus.ꝛ pmo de ntō.

De nominatio

Ota ꝙ etiam tres sūt nominati.sȝ ntūs supponēs.ntūs apponēs.ꝛ nominatiuus exponēs. Ntūs supponēs ē qui supponit vbo.vt petrus currit. Apponēs ē qui ponit post vbū substantim.vt petrus ē albus. Ntūs exponēs.ē nominatiuus exponēs vbum.vt currit.i.cursus agit.iste nomiatiuus cursus exponit hoc vbuȝ currit Et scias ꝙ nomiatiuus.q supponit vbo tenet concordare cū eo i duobus accidētibus.sȝ in numero ꝛ psona. Hoc aūt impediri pōt quattuor mōis Quādoqȝ p euocatōnē. vt ego petrus curro. Quādoqȝ p collectōȝ.vt populus currūt Quandoqȝ p appositōȝ.vt ciuitas vcelle ē pulcra. Quādoqȝ p conceptōȝ.vt ego ꝛ petrus legimus. Ntūs āt apponēs sȝ q ponitur post vbum substantim nō tenetur concordare cuȝ vbo i numero nec in psona. Unō bene dr.sum homo.sum hoies. Uerūtamē aliquādo concordat cū sequēti ꝛ non cū pcedēti p zplēsim.vl' anastrophē eo ꝙ itelligit ante.vt Rixe amantiū reintegratō ē amoris.sicut dicā cū determinabo d allotheca in capitulo de prolēsi. Itē scias ꝙ ē copula vbalis implicita ꝛ explicita. Explicita ē in hoc vbo sum.ꝛ ido pōt recipe libere quēcunqȝ nomiatiuū sȝ nois.vt sum homo.pnominis vt sum ilte.participij.vt sum legēs. In cetīs aūt vbis ē copula implicita.i.coartata sub aliqua spāli sighcatōe Unō non possunt recipe qualēcunqȝ ntūm.nisi q conueniat significatōni eoꝝ. Unde vba vocatia habēt copulam coartatā sub nominatōe.ergo non recipiūt nomē nisi qd determiet ipam.vt vocor paulus. dicor martinus. Silr vba q ptinēt ad incessuȝ reqrunt ntūm qui determinȝ ipm incessum.vt incedo supinus.ꝛ icedo tardus. Et etiā vba q ptinēt ad electōnē reqrunt ntūm q determinet illam electionē.vt eligor episcopus. eligor potestas. Et eodē modo vba q ptinēt ad sessionē.requirūt ntūm determinantē sessionē.vt sedeo iudex.ꝛ sedeo arbiter. Silr vba q ptinēt ad apparētiam.requirūt ntūm determinantē apparētiam.vt videor bonus.appareo sapiēs. Et plus dico ꝙ omia vba psonalia possunt recipe ntūm participij.a pte post.sicut recipe vbum mediante cōiunctōe .vt lego virgiliū scribēs.i. lego virgiliuȝ ꝛ scribo Hic etiā nota ꝙ vbum substātiuuȝ non pōt recipe pronomē ex pte appositi nisi tercie psone.sicut volunt quidā. Et etiā pl.videt hoc sentire dicēs. Nemo dicit.ego sum ego vl' tu.referēs ad pnomē vbum ex parte post.q2 pnomē significat substāntiam ꝛ vbum substantiam.ꝛ sic ē gemiata ibi substātia.ꝛ gemiata substātia nihil pfectum significat.ergo pnomē nō determiat vbum substantiuū.ergo nihil ē dictuȝ. Ego sum ego.vl' ego sū tu. Alij dicūt cum quib⁹ ego.ꝙ vbum substantiuuȝ bene pōt recipe pmam ꝛ secundā ꝛ terciā psonā. Unō bene dicit. Ego sum ego.ego sum tu. Sicut bene dicit. sortes ē sortes.ꝛ hoc ē hoc.sȝ distinguūt ita.q2 illud pronomē pōt venire ratōe substātie.ꝛ sm hoc ē ibi substantia gemiata.vnō nihil ē ibi pfectuȝ.ꝛ sic itellexit pl. Ul' pōt venire rōe qualitatis ad quā ptinet ex vi dmonstrationis.ꝛ sm hoc recte dr. Hec aūt opinio pōt confirmari p pl.dicentē.ꝙ differētia ē inter vbum substantim ꝛ vocatiuum.quia vbum substantiuū recipit ntūm pnominis ex parte post.vbum vo vocatim non. Unō bene dicit. hoc est hoc.iste ē iste. Ergo eadē congruitas q est i tcia psona.videt ꝙ sit in pma ꝛ secūda. Itē pl.dat autoritatē si tu esses hic.in qua dmonstratōe itelligit ego ꝛ birria. similit dicit.est ego qui mecuȝ loquor. Itē dicimus ꝙ vbum nō tenetur cōcordare cum seqnti ntō.vt dixi.ꝛ euocatio non ita ē violēta ex parte post sicut ex parte ante. Unō concedimus.ego sum ille qui curro.ꝛ ego suȝ ille qui currit Uolo etiā te scire ꝙ vbum substantiuum habȝ aliā naturaȝ ex parte post qȝ alia vba.vt multi dicunt.quia ceta vba nō possunt recipe ntūm ex parte ante.sȝ tercie psone absqȝ pnomine ibi posito.ntūm dico nomīs substātiui.sȝ vbum substantiuū bene pōt. q2 nō indiget pronomie.et hoc videt velle pl.qui dicit ꝙ in ceteris vbis male dicit.sȝ in vbo substantio bene dicitur. vnō pstian⁹ curro male dr.sȝ pstianus sum bene dicitur Alij dicunt cū quib⁹ ego ꝙ vbum substantiuū nō habȝ aliam naturā ante se qȝ cetera vba Unō sicut male dicitur. Cicero accuso sine pronomine ibi posito. Ita male dicit sine pnomine. Cicero sum. si ille ntūs intelligat ex parte ante. Ille eni ntūs ē tercie psone et euocat ibi. nō aūt a pnomine euocatur. quia nō ē ibi pronomē. neqȝ a vbo.quia dictō euocans debȝ pcedere dictōnē euocacatam.si aūt intelligat ex parte post.bene dicit et euocatur ab illo vbo sum quia illa vba substantia et vocatia euocant ntūm tercie psone. vt pstianus sum. pstianus vocor.qd ceta verba nequaqm facere possunt. Nota ꝙ ntūs in vi nti retētus sp requirit verbū positum vl' subintellectum.vt petrus currit.subintelligi pōt aliquādo.et maxime verbum substantim. vt polidorus ego. subauditur sum.et qui mare q terras omi dicione tenere pollicitus subaudit es.ꝛ visio esaie.et on⁹ moab.subauditur ē.quia sensus ē.hec ē visio esaie.et hoc on⁹ siue oppressio quā vidit pphta esaias sup moab ꝛ ita de cōsimilibus dicēdum ē.sȝ si ntūs nō ponit in vi nti non requirit vbum vt aquile volāt sublime.i. sublimit Amodo de gtō videamus

De genitiuo

Enitiuus quandoqȝ regitur a nomie vt asinus socratis. Quandoqȝ a verbo vt misereor socratis. Et a participio vt suȝ mi

sertus socratis. Et a pnoīe. vt Ego meoꝝ solus sum me
us hominum. hic ē bonus. ille malus Quādoqꝫ a ppositi
one. sꝫ p grecismū. i. p vsū grecoꝝ. vt tenus cruꝝ. i. in cru
ribus. Et ab interiectōe fm quosdā. vt o misere sortis. ꝛ
ab aduerbio. vt vbiqꝫ terraꝝ Et piunctōe vo nūq̄m
Et sciēdum ꝙ gtūs regit ex sex naturis. vt patebit. scꝫ ex
natura possessionis. ex natura vbalis sigficatōis. ex na
tura ptitōis. ex vi accidētis. ex vi cause material. ꝛ ex na
tura trāsitōnis   Nota ergo ꝙ omis dictō significans
rē suā vt possessam. i. q̄ habetur. pōt regere gtūm deno
tantē rē possidentē. i. q̄ habꝫ ex natura possessionis. vt si
dicam. equus socratis Und fm hoc nullū adiectim re
git gtūm ex ista natura. nisi ponatur substātie. vt bona
istius ciuitatis. ꝛ omēs sancti ꝛ sancte dei. i. quos deus
habꝫ. Itē nullū vbum regit gtūm ex hac natura. nisi sum
es est. vt hec capa ē sortis. Scdm pdictā regulā oīa no
mina formaꝝ regūt gtūm. vt albedo platonis. ꝛ sapien
tia salomonis. Silr nomīa dignitatum ꝛ officioꝝ regūt
gtūm ex natura possessionis. vt episcopus bononie. po
testas mantue. capellanus sancti martini. ꝛ ppria noīa
q̄ trahūtur ad possessionē. vt dauus petri. ꝛ marcia ca
thonis. Et silr nomia ad aliqd dicta regūt gtūm ex hac
natura. vt pater socratis filius platonis   Itē scias ꝙ
vbalia desinētia ī tor. vel ī trix. si descēdant a vbis tran
sitiuis. possunt regere gtūm designantē rē in quā trāse
at actus vbi. vt tu es doctor petri qr doces ipm Et si v
bum regit duos diuersos casus. vbale eius similit regit
duos gtōs. vt sum doctor tui grāmatice. Si autē veni
ant a vbis absolutis. absolute ponunt vt spiro ras. ra
tor. viuo viuis victor. nisi īteruenīat alia natura. vt cur
sor domini pape. i. q̄ ptinꝫ ad dominū papā Regūt aūt
ista vba gtūm ex vi vbalis sigficatōis fm q̊sdā. ex eo ꝙ
retinēt sigficatōem sui vbi. Sꝫ alit qr vba cuꝫ tpe. sꝫ hec
vbalia cum qualitate. Sꝫ pōt dici ꝙ regūt gtūm ex na
tura possessionis. qr possunt reduci ad possessionē. vt si
dicam. sum doctor tui. i. tuus. ꝛ tu mei es doctor. i. meus
Et vbicūqꝫ ē ꝙ gtūs reducit ad possessionē ē ibi natura
possessionis. Similit participia q̄ veniūt a vbis transi
tiuis posita nominalit regūt gtūm ex vi vbalis sigfica
tionis. vel ex vi possessionis. vt sum docēs grāmatice. i.
doctor. ꝛ sum doctus grāmatice. Itē ad naturā possessi
onis partitia etiā reducūtur. qr vbi ē partitō ibi ē captō
partis a suo toto. vt vnus istoꝝ currit alt istorum legit
Und omis pars ē possessio totius. ergo recte reducun
tur ad naturā possessionis Regūt aūt gtūm ex natura
partitōnis omia ptitiua. vt aliquis. qdam. vnus. ꝛ alt.
Et pronomia demonstratiā. vt ego meoꝝ meus sum so
lus. ꝛ hominum. hic ē bonus. ille malus. Et similit qdā ad
uerbia localia. vt vbi terraꝝ ꝛ vbiqꝫ locorum   Itē dici
mus ꝙ sicut pprū nomē quādoqꝫ ponit possessiue. ita
ponit partitiue. sꝫ tamē improprie Und cōcedimus. hoim
sortes ē bonus plato ē malus. pprū ei discretōꝫ recipit
a pluralitate. Sicut boetius quoꝝ basilius regio mini
sterio depulsus ē. His itaqꝫ adiungūtur omia q̄ regūt
gtūm ex natura peminētie. qr vbicūqꝫ ē peminētia ibi ē
aliqua partitō. vt domin9 dominantiū. ꝛ rex regū. vgo
virginū sanctus sanctoꝝ canticū canticoꝝ. Nā omnia
q̄ significāt rē ī qua possit eē peminētia regūt gtūm plu
ralis sui ex hac natura. vt doctor doctoꝝ huius huiorum
His adiungūtur suplatiua q̄ regunt gtūm pluralē vel
singularē noīs collectī vt sum fortissim9 romanoꝝ vel
fortissim9 romane gētis. hic est eni qdam partitō. qr res
suplatiui est de numero reꝝ gti. ꝛ ita ē possessio. qr oīs
pars dr possessio q̄ntū ad suū totum. Similit ē peminē
tia. qr res suplatiui semp signat cū quadā peminētia. vt
sum albissimus romanoꝝ. i. sum vnus romanoꝝ pemi
nens aliis ī albedine   Nolo te etiā ignorare ꝙ nomia
ad aliqd dicta vt supra tetigi. regūt gtūm ex natura pos
sessionis. Possunt aūt hmōi noīa substātiua q̄ dicunt
ad aliqd regere dtūm cum vbo substātiuo. Unde bene
dicit. sum pater tibi sum huius tibi. qd pōt intelligi duo
bus modis. possessiue ꝛ adquisitiue. Si possessiue talis
est sensus. sum pater tibi. i. sum pater tuus. Si adquisi
tiue talis est sensus. sum pat tibi. i. ad tuū cōmodū. Re
gitur aūt vt quidā dicūt iste dtūs tibi de ly pater. ꝛ hoc
nō habꝫ nisi cū hoc vbo sum es est. Und male dr. pater
petro currit. sꝫ bene dr sum pat petro Nos vo dicim9.
ꝙ regitur a sum es est ꝛ nō a nomie ibi posito. tamē con
struitur cū ly pater p determinatōꝫ. cū ly ē p regimen. ꝛ
hoc pōt videri. qr vbū pōt interponi. vt dicat. pater sum
tibi. sꝫ pater sū tui male dicit.

De genitiuo rei haben

tis. videamus nūc de gtō rei habite   Scias
ergo ꝙ q̄ndo ntūs designās rē habētē. ꝛ gtūs
rē habitā iungūtur: tūc ntūs regit illum gtūm ex vi acci
dentis. ꝛ eodē modo ablatim. vt si dicat. equ9 albi colo
ris currit. ꝛ equus albo colore currit. i. equus habēs al
bum colorē currit   Et sciēdum ꝙ nullū nomē nisi sub
stantiuū regit gtūm ex hac natura. ꝛ nullū vbuꝫ pter sū
es est. vt deus ē magne virtutis. i. habēs magnā virtutē
Itē ppria noīa possunt regere gtūm vel ablatim ex hac
natura. qr ppria nomia bene possunt signare rē suā vt
habentē. Unde ouidi9. Acute vocis illator. i. illator ha
bens acutā vocē. Et horati9. Fracto crure crudeles pla
num tollite clamat. i. planū habentē crus fractū Itē pro
nomia regūt ex ista natura. Unde boetius. Illa vultu
placido meis q̄stionibus mota inqt. Illa notat rem ha
bentē. i. illa habēs vultū placidū. Et ita ppriuꝫ nomē et
pronomē regūt gtūm ꝛ ablatim ex vi accidētis. qr signt
rem suā vt habentē.   Nota ꝙ quādo gtūs vel ablati
uus regit ex vi accidētis: semp requirit ibi adiectim vel
aliqd nomē habēs officiū adiecti. qr oportet ꝙ accidēs
declaret Unde quāuis bene dicat. equ9 albi coloris cur
rit. tamē male dr. equus coloris currit   Hic tamen ad
uerte. qr inuenit aliq̄ndo vnicus gtūs. ita ꝙ nō ē ibi ad
iectiuū. vt turris fortitudinis. homo pacis. petra scāda
li. Et ideo notandum est ꝙ vnic9 gtūs aliquādo pōt sta
re siue adiectio. scꝫ quādo p se significat laudē vel vitu
perium. vt homo pacis. i. pacificus. turris fortitudinis
hic signat laudē. petra scandali. signat vitupiuꝫ. i. petra
in qua fuerunt hoīes scādalisati. i. offensi. homo seditio
nis. i. homo sediciosus Sꝫ si p se gtūs nō signat laudeꝫ
vel vitupium. non potest stare sine adiectio. Unde ma
le dicit. equus coloris currit. qr non signat laudē vel vi
tupium. Sꝫ est dicēdum. equus albi coloris currit.

Et scias ꝙ licet ablatiu9 regat ex vi accidētis. sicut gtūs
vnic9. tamē ablatiuu9 nō pōt stare p se sicut vnic9 gtūs
vt dicat homo pace. sicut homo pacis. petra scādalo. si
cut petra scādali. Et rō ē. qr ablatiu9 non hꝫ istā naturā
pprie. imo eā habꝫ ex quadā affinitate quā habꝫ cū gtō.
nā ablatiuus sigficat cām. gtūs vo accidēs. ꝛ iō ablati
uus magis īdigꝫ auxilio adiectiad declarandū accidēs
q̄ꝫ indigeat gtūs

Postquā diximus de ge

nitiuo rei habētis. ꝛ de gtō rei habite: nūc dica
mus de gtō rei materialis   Nota ergo. ꝙ ta
lis gtūs pprie regit ab adiectis Regit eni ab adiectiuo
denotante paupertatē vel suū cōtrariū. vt hic ē paup pe
cunie. ꝛ ille ē diues auri. Et ab adiectio denotante felici
tatē vel suū contrariū. vt ille ē felix. vel infelix animi Et
ab adiectio denotāte dignitatē vel suū contrariū. vt hic
est dignus honoris. ꝛ iste ē indign9 laudis. ꝛ sicut con
struitur cū gtō ita etiā cū ablatio. vt iste ē dign9 auri vl
auro. excepto ablatio gerūdii. Und male dr. dign9 ho
norādo. sꝫ dignus honorādi bene dr. Silr adiectia que
ptinēt ad plenitudinē vel suū contrariū. regūt gtūm ex
vi cause materialis. vt plenus vini vel vacuus vini Cō
struūtur silr cuꝫ ablatio vt plenus vino. vacuus vino.
Possunt etiā hmōi noīa regere gtūm ꝛ ablatim mediā
te copulatia coniunctōe. Und in euāgelio iohānis. Ui
dimus eū plenū grē ꝛ vitate. Itē esa. xxv. c. Omēs mēse
replete sunt vomitu sordiū. ꝛ illa q̄ ptinēt ad audaciam
vel ad suū contrariū. vt audax belli. timidus belli. sꝫ nō
regūt ablatim. Et illa adiectiaq̄ possunt reduci ad vba
lē significatōꝫ. regūt gtūm ex eadē natura vt certus ꝛ in
certus. gnarus ꝛ egen9. vt certus sum hui9 rei. i. scio hāc
rē. sum incertus hui9 rei. i. dubito de hac re. Suꝫ egen9
panis. i. egeo pane.   Scias etiā ꝙ regit gtūs q̄ndoqꝫ
a vbo ex vi cause materialis. Unde vba ptinētia ad re
dargutōem siue accusatōꝫ. vel ad suū ptrariū habēt re
gere gtūm ex vi cause materialis. vt redarguo te furti. ꝛ
deprehendo te criminis. arguo te iniuriaꝝ. laudo te bonita
tis. miror te iusticie Et silr construūtur cū ablatis. vt mi
ror te iusticia. laudo te prudētia.   Itē vba q̄ ptinēt ad
emptionē vl venditōꝫ valorē ꝛ extimatōꝫ regūt gtūm d
notantē pciū ex vi cause materialis. vt quāti emisti libꝝ
tuū. quāti vēdidisti libꝝ tuū. quāti cōstitit liber tu9. q̄n
ti facis libꝝ tuū. quāti extimas. quāti dicis. Et cū ablati
uo construūtur ista. vt quāto emisti. q̄nto vēdidisti. q̄n
to extimas. quāto facis. Et scias ꝙ autores nunq̄m po
nunt ista vba nisi cum gtō denotāte pciū idetermīatū
vt quāti emisti libꝝ tuū. ꝛ cū ablatio denotāte pcium d
terminatū. vt emi libꝝ meuꝫ decē libris. Illa tamē q̄ pti
nēt ad extimatōꝫ bene cōstruūtur cū gtō denotāte pciū
determinatū. vt facio libꝝ meū decē librarū. i. extimo. ꝛ
extimo amiciciā tuā vnius oboli.   De constructōne
aūt hui9 vbi valeo vales quādo pciuꝫ denotat: dico ꝙ
construit cū gtō denotāte pcium idetermīnatū. Ut ī di
gesto. iulianus ait. Funduꝫ tanti valere quāti vēdi pōt.
Construit silr cū actō denotāte pcium determinatū vl in
determiatum. vt ī genesi. Terra quā postulas q̄dragin
ta siclos argēti facit. Construit etiā cum ablatio. Et sci
as ꝙ ista duo vba scꝫ moneo ꝛ memoror construunt cū
gtō ꝛ accusatio simul vt moneo te iusticie. ꝛ memoror te
lectōnis. Uel moneo cōstruit cum duobus accusatis si
mul. vt moneo te iusticiā. qr ptinet ad doctrinā ꝛ recor
datōꝫ. Sꝫ memini ꝛ memoror deponēs. non construit cū
gtō ꝛ actō simul sꝫ diuisim. vt memini lectōis vel memini le
ctionē. Ex natura trāsitōnis aliquādo regit gtūs. q̄ndo
scꝫ designat rē in quā trāsit act9 vbi. Unde omia vba p
tinētia ad recordatōꝫ vel obliuionē regūt gtūm ex natu
ra transitōnis. vt memini lectōnis recordor lectōnis. obli
uiscor lectōnis. recolo lectōnis. ꝛ hec cōstruunt cū accu
satio ꝛ ablatio. Silr regūt gtūm ex eadē natura vba que
ptinēt ad indigētiam. vt careo panis. ꝛ hec construūtur
cum ablatio. Itē misereor misereris regit gtūm ex eadē
natura. vt misereor tui. regit etiā dtūm.   Similit ista
quattuor vba regūt gtūm ex natura trāsitōis. abstineo
inuideo. desino. consulo. vt abstineo iraꝝ. desino q̄rela
rum. inuideo tibi honoris vel honore. cōsulo tibi h9 rei
vel hac re. Und ouidi9 Ad me peruenit: psuluitqꝫ mei.

De datiuo.

Datiuus principaliter re

gitur ex natura acq̄sitōnis. ꝛ fm hoc noīa q̄ pti
nēt ad cōmodū vel incōmoduꝫ regūt dtūm ex vi acq̄sitō
nis. vt sum bonus tibi. malus illi Et vba q̄ ptinēt ad cō
modum vel incōmodū regunt dtūm ex eadē natura vt
do tibi equum lego tibi agꝝ Et hoc vbum ē plus facit.
qr regit duos diuersos dtōs simul ex vi acq̄sitōis. vt hec
res ē mihi cure. ꝛ hec res ē mihi honori. sꝫ vnus dtūs re
gitur ex vi acq̄sitōnis acquirētis. scꝫ mihi. alter scꝫ cure.
ex vi acq̄sitōnis acq̄site Unde ibi ē duplex acquisitō. ac
quirēs ꝛ adquisita. Und non debꝫ interponi copula
Et scias ꝙ nullū aliud vbum regit duos diuersos dtōs.
ex natura acq̄sitōnis. nisi sum es est. etiā si inueniat alicu
bi Dicit tamē psl. ꝙ vnus illoꝝ ponit aduerbialit. vt in
prudētio Prosilit auxilio socijs. i. ad auxiliādū   Sꝫ
pōt q̄ri an omē vbum regere pōt dtūm ex natura acqui
sitōnis. i. an habeat hoc ex natura ppria vel institutōne
Dico ꝙ nō. Und male dr. Hec vestis decꝫ mihi   Itē
nota. ꝙ vba impsonalia regūt dtūm ex vi suoꝝ psonali
um. sꝫ sua psonalia regunt dtūm ex vi acq̄sitōis. vt hoc
placꝫ mihi. ergo ex eadē natura ꝛ sua impsonalia regūt
dtūm Regit etiā dtūs quādoqꝫ ex vi trāsitōis scꝫ q̄ndo
significat rē in quā transit actus vbi vel passio. sꝫ hoc fa
cit proprie. vel improprie. Proprie q̄ndo ponit ī vi sua
id ē. in vi dtī. vt benedico tibi. ꝛ inuideo tibi. ꝛ tunc pōt
fieri diuersa locutō. vt benedicor a te. ꝛ inuideor a te. Im
proprie quādo non ponit in vi sua. i. in vi ablati ꝛ ppo
sitōnis. vt diligor tibi p a te. ꝛ inuideor tibi p a te. Quā
doqꝫ aūt dtūs regit ex vi correlati respectus. Unde ista
nomina. par ꝛ impar. similis ꝛ dissimilis. equalis ꝛ ine
qualis. regunt dtūm ex vi correlatiui respectus. quia ē
ibi intellectus correlatiuus. vt sum par tibi. ergo tu mi
hi. sum similis tibi. ergo tu mihi. et sic de singulis. Patꝫ
ergo ex pdictis ꝙ dtūs regit ex tribus naturis. scꝫ ex vi
acquisitōnis. ex vi transitōnis. et ex vi correlatiui respe
ctus. Uolo etiā hic te scire ꝙ vba pceptiua q̄ cōstruunt
cum dtō sequēte infinitiō. vt pcipio tibi legere. possunt

etiā construi cū accusatiō. vt p̄cipio te legere. Itē nota. ꝙ quādo v̄bum construit̄ cū aliquo obliquo sequēte infinitiō q̄ construit̄ cum sibi obliquo. vt mihi placʒ fuire tibi. dubium ē qs obliqu⁹ cui v̄bo reddat̄. Sʒ melius ē ad pfectam ꝯstructōʒ. ꝙ p̄mus obliquus p̄mo v̄bo reddatur. vt vult p̄scianus.

De accusatiō

Accusatiuus regitur a no

mine adiectiō p sinodochen. quādo id qd̓ ē ꝑtis attribuit̄ toti. vt hic ē bonus animū Et a nomie gentili vel patrio. vt lombardus gentē. ⁊ bononiēsis patriaʒ Et hoc nomē qs vel q̄ sibi regit accusatīm p sinodochē. Und̓ v̄gilius. Qui gen⁹. vnd̓ estis. quo tēdis. vnd̓ venistis. Et ex eadē natura v̄ba maxime passiua regūt accusatīm. vt iste truncat̄ caput. ⁊ neutra absoluta. vt hic dolet ventrē Itē adiectiā regūt accusatīm p figurā q̄ d̓ sintbesis. i. coīncidētia. videlicet quādo ponunt̄ loco participioꝝ. vt iste ē exosus bella. i. exodiēs. ⁊ p̄scius futura. i. p̄sciēs Nota ꝙ omīs infinitiuus v̄bi ꝑsonalis regit accusatīm ante se intransitiē ex vi copule infinite. vt veruʒ ē me amari. ⁊ v̄m ē me currere. Sʒ hoc nō accidit vbiqʒ. qꝛ quādoqʒ impedit̄ ex adiuncto. vt volo esse bonus. Und̓ male d̓r. volo me eē bonus. imo debʒ dici volo me esse bonū. sicut tangā in q̄nta parte ī futur⁹ De infiniti constructōe dixi supra vbi egi de gerūdijs. Similit̄ gerundiū regit accusatīm ante se ex eadē natura. vt magistrꝝ legēdum ē v̄giliū. De hoc tamē reqre supra vbi agitur de gerūdio Ex natura trāsitōnis q̄ndoqʒ regit̄ actūs a v̄bo quādo designat rē ī quā transit actus v̄bi. Und̓ s̄m hoc omīa v̄ba actīa regunt accusatiuum. vt amo te. Et ꝯmunia quādo signāt actōʒ. vt criminor te. Et deponētia transitīa. vt sequor te Et neutra transitīa. vt aro terrā. ⁊ bibo vinū. Passiua etiā regūt accusatīm ex natura trāsitōnis q̄ndo veniūt a v̄bis regētibus duos diuersos actōs. vt doceor grāmaticā. induor tunicā Quidā etiā idē dicūt de v̄bis impsonalibus p̄dictoꝝ v̄borum. vt a me docet̄ grāmaticā. Silr̄ q̄dam v̄ba passiua regunt accusatīm. quāuis eoꝝ actiua nō regāt duos diuersos actōs. ⁊ hoc fit quādoqʒ p figuram q̄ d̓r sinodoche. vt iste trūcat̄ caput. ⁊ tradit̄ barbā. Et q̄dam sunt q̄ habēt actū adiunctū sue passioni. ⁊ idō regūt actīm ex natura trāsitōnis. vt pascor panē. id est. pascēdo comedo panē. satior carnes. i. satiādo comedo carnes. sʒ hec regunt gt̄m ⁊ ablatīm Nota ꝙ sunt q̄dam v̄ba q̄ regunt duos diuersos actōs. sicut in pte cōtinet̄ his v̄sibus Flagito posco peto doceo rogo calceo celo. Induo succingo moneo simul exuo iūgo. Instruo iungat̄ sine quo res fallificat̄ Et etiā oīa q̄ sunt silia istis ⁊ q̄ ptinēt ad doctrinā ⁊ depcatōʒ ⁊ obsecratōem. vt instruo te bonos mores. oro te multa. obsecro te hoc. obtestor te hoc Regūt autē p̄dicta v̄ba duos diuersos accusatīos ex natura trāsitōnis hac rōe. qꝛ ptinēt ad diuersos actus. nam q̄cunqʒ docet agit duo. agit in discipulum quē docet. ⁊ agit in artē quā ostēdit Et idō duos accusatios regūt. sʒ qꝛ ille due transitōes sunt naturaꝝ diuersaꝝ nō debēt copulari. qꝛ vna trāsitō ē dependēs alia ē pficiēs. Quidā tamē dicūt ꝙ p̄mus regit̄ ex natura transitōnis. alius ex vi cause materialis Itē scias ꝙ quādoqʒ regit̄ accusatiu⁹ a v̄bo ex natura trāsitōnis sʒ minus ppꝛie. vt hic ardet quādā. i. ardēter amat. ⁊ hic horret te. i. horrēdo formidat. ⁊ hec lectō latʒ te. i. ignoratur a te. vel tu ignoras ipam. ⁊ qꝛ nō regāt ppꝛie actūm Idō non pōt inde fieri cōuersa locutō Itē regit̄ accusatiuus a p̄positōne transitiē. vt vado ad v̄bē. ⁊ ab aduerbijs q̄ p̄positōes dicunt̄ a donato. vt sunt infra. citra intra. extra. supra. vt vado vltra renū. Quādoqʒ ab interiectōne s̄m quosdā. vt o admirabilē viꝝ. Alij volūt ꝙ regunt̄ a v̄bo subintellecto. vt dico o admirabilē viꝝ Nos v̄o dicimus ꝙ omīs casus q̄ ponit̄ cū interiectōe non regit̄ Ex vi acquisitōnis actūs quādoqʒ regit̄ sicut dtūs. qd̓ ē mixꝝ. vt hec vestis decʒ te. i. cōuenit tibi. Ex vi cause aliq̄ndo etiā regit̄ accusatiu⁹. vt vituperor insipientē. i. vitupor. qꝛ sum insipiēs Habemus ergo ꝙ accusatiu⁹ regit̄ sex modis p sinodochē. p sintbesim. ex vi copule infinite. ex natura trāsitōnis. ex vi acquisitionis. ⁊ ex vi cause Uolo etiā te hoc scire ꝙ mitto ⁊ d̓stino. ⁊ v̄ba q̄ ad missionē ptinēt recipiūt post se actīm. si ille accusatiu⁹ designat rē ratōnalē recipiūt aliū accusatīm mediāte p̄positōe ad. vt mitto nunciū meuʒ ad te Si enī accusatiu⁹ ille q̄ a v̄bo regit̄ notat aliā rē qʒ ratōnalē. tunc v̄bum nō recipit aliū accusatīm. sʒ datiuū. vt mitto tibi cētum solidos. ⁊ mitto tibi equū. Qd̓ idō ꝯtingit. qꝛ res rōnalis non ē alicui acquisibilis. sʒ mittit̄ ad locum. ⁊ idō ponit̄ cum accusatiō ⁊ p̄positōne q̄ signat localē circūstantiā. vt ad locū. quāuis iueniat̄ instātia. vt lectō epistole beati pauli apostoli ad galathas Qd̓ pōt fieri. qꝛ ibi q̄daʒ s̄monis directō denotat̄ q̄ p accusatīm aptius fieri consueuit Pōt etiam q̄ri de illo qd̓ dicit̄ in euāgelio luce. Sicut locutus ē ad patres nostros abraham ⁊ semini eius. qꝛ videt̄ ꝙ accusatiu⁹ copularet̄ dtīo. sʒ hoc declarabit̄ in q̄nta pte in loquor.

De vocatiuo.

Uocatiuus regitur a ver

bo. vt quidā dicunt. qꝛ sicut ntūs tenet̄ concordare cum v̄bo ī numero. ⁊ ꝑsona. ita vtūs tenet̄. Unde sicut illa. homo legit ē congrua. homīes legit ē incōgrua ita et in vtō. homo lege ē cōgrua. hoīes lege ē incōgrua. Sʒ ad hoc pōt dici ꝙ ista constructō homīes lege. nō ē incōgrua ppter discordantiā vti et v̄bi. Sʒ qꝛ directō s̄monis facta ad plures requirebat v̄bum plurale poni in constructōe. vt homīes legite. Unde hec ē incōgrua lege v̄gilium. facta directōe s̄monis ad plures. Alij dicunt. ꝙ regit̄ ab aduerbio. qꝛ regere ē cōferre dictōeʒ dictoni. vt ponat̄ in tali casu. sʒ aduerbiū cōfert vtō vt ī tali casu ponat̄. vt o petre. o iohānes. ergo aduerbium regit ipm vtūm. Sʒ ad hoc pōt dici. ꝙ illud aduerbiū vocandi nō cōfert alicui dictōi ꝙ ponat̄ in tali casu. scʒ vtō qꝛ sufficiēter ponit̄ sine illo. Alij dicunt cū quibus ego. ꝙ vocatiuus ponit̄ absolute. i. sine regimīe. qꝛ nō idiget v̄bo secunde ꝑsone. nec aduerbio vocādi. Pōt enī stare sine vtroqʒ. teste p̄s. qui dicit. Apolloni⁹ scribit v̄gili hic enī non ē v̄bum secūde ꝑsone. nec aduerbiū vocādi. Dicimus ergo. ꝙ ntūs et vtūs in hoc cōueniunt. scʒ qꝛ ambo sunt intransitiui. et ostendunt̄ ad idē ptinere. sed

differūt in hoc. qꝛ ntūs nō ponit̄ absolute. i. sine regimīe. imo semp regit̄ a v̄bo posito vel subintellecto Utūs v̄o ponit̄ absolute ⁊ pōt indifferēter poni cū p̄ma ⁊ secūda ⁊ tercia ꝑsona v̄bi. Unde bene d̓r. lego virgili. legis virgili. legit aliqs v̄gili

De ablatiuo.

Ablatiuus regitur ex ui

accidētis sicut ⁊ gtūs. vt equus albo colore currit. sicut dicimus. equus albi coloris currit. Et ex eadē natura sum es est regit ablatīm ⁊ nullū aliud v̄bum. vt hic ē magna v̄tute vel prudētia. sicut Iste ē magne v̄tutis vel prudētie. Regit̄ etiā ablatiu⁹ ex vi cause formalis. Et s̄m hoc omīa adiectīa possunt regere ablatiuū denotantē formā sui. vt albus albedine. ⁊ colorat⁹ colore currit. ⁊ grāmaticus grāmatica Itē noīa substantīa possūt regere ablatīm ex eadē natura. vt hō humanitate. Itē ppꝛia noīa. vt socrates socratitate. vel ppꝛia qualitate. Nomīa aūt sincathegoreumatica. i. consignificatīa nō possunt regere tales ablatīos. qꝛ nihil p se certū signāt. vt q̄libet ⁊ nullus. Omīa aūt v̄ba possūt regere ablatīm ex vi cause formalis. vt amo te amatōne Ex vi etiā ꝯpatōnis q̄ndoqʒ regit̄ ablatiu⁹. quādo scʒ signat rē ad quā fit collatō. vt sum maior platone. Et cōparatīa possunt recipe silēm casum mediāte q̄ʒ. vt sū fortior q̄ʒ plato. De hoc dixi supra vbi egi de ꝯpatīo noīe. Sʒ si alia ꝯpatō ibi fuerit oportet ꝙ sequat̄ ali⁹ ablatiuus. vt suʒ magis fortior platone cicerone. Itē hoc v̄bū malo regit ablatīm ex eadē natura. vt malo panē vino. id est. magis volo. Itē ista duo v̄ba p̄fero. p̄sto. possunt regere ablatīm ex eadē natura. vt p̄fero vinū pane. id ē magis volo. ⁊ hoc p̄sta tillo. i. melius ē Regit̄ etiā ablatiuus ex natura trāsitōnis. ⁊ hoc fit duobus modis. Quādoqʒ mediāte p̄positōe. sicut ī omnib⁹ v̄bis passiuis ꝯtingit. vel habētibus vim passiuā. vt amor a te. vapulo a te. Quādoqʒ sine p̄positōe. vt careo pane. ⁊ gaudeo societate tua. ⁊ alia similia q̄ cōstruunt̄ cū ablatiuo ex natura transitōnis Hic tamē aduerte. qꝛ si ablatiuus denotat causaʒ materialē. v̄l aliā p̄ter efficientē. nō debʒ poni cū p̄positōe Und̓ male d̓r. spolior a p̄bēda. sicut supra dixi vbi egi de v̄bis impsonalib⁹. Ex quadruplici etiā causa ablatiu⁹ regi pōt Nā aliq̄ndo ex vi cause matiales regit̄ vt isti pugnāt ferro Aliq̄ndo ex vi cause formalis. vt diligo te puro corde Aliq̄ndo ex vi cause finalis. vt ieiuno cā habēdi vitā eternā. Quādoqʒ ex vi cause efficiētis. vt sciētia crescit studio. i. studiū est cā quare sciētia crescit. Quādoqʒ ablatiuus signat duas causas accidētales. scʒ localē. vt bellū gerit̄ toto orbe Et tpalē. vt audiui dyalecticaʒ triēnio Ex dictis patet ꝙ ablatiuus regit̄ nouē modis. ex vi accidētis. ex vi cause formalis. ex vi ꝯpatōnis. ex natura trāsitōnis. ex vi cause materialis. ex vi cause finalis. ex vi cause efficiētis. q̄ndoqʒ aūt notat locū quādoqʒ tps Nota ꝙ q̄dā dicūt ꝙ ablatiui q̄ notāt ꝯsequētiā. i. ꝯpatōeʒ vnius actus ad alteꝝ regunt̄. sʒ non nisi a v̄bo v̄l pticipio. qꝛ nulla pars oratōnis cōsignat tps nisi v̄bū ⁊ pticipiū. Et ratō ē s̄m eos. qꝛ tales ablatiui nō possūt stare p se. qꝛ dependēt a v̄bo. ergo v̄bum regit illos. Omēs enī obliq̄ sunt dependētes. ergo nō ponunt̄ absolute. i. sine regimine. Alij dicunt ꝙ p̄dicti ablatiui nō regunt̄ sʒ absolute ponunt̄. vt pficio te docēte. ⁊ pado currēte sedeo. ⁊ hec opinio ē ꝯmunior De regulis aūt quas q̄dā fugitiuas appellāt dixi supra vbi egi de aduerbijs. Multa ptinētia ad constructionē ⁊ regimē posui supra in tractatu de spēb⁹ nominū ⁊ ponā in q̄rta pte in tractatu de allotheca. Hec de ethymologia ⁊ dyasintastica sufficiāt.

¶ Quarta ps de vicijs ⁊ figuris incipit

Postquam in p̄ceden

tibus determinauim⁹ de tribus ptibus hui⁹ opis scʒ orthographia. prosodia. ⁊ ethymologia. vbi etiaʒ de diasintastica aliqua miscuim⁹. Nūc de quarta parte. scʒ de figuris videamus Sʒ qꝛ vnū oppositū p aliud cognoscit̄ idō p̄mo de vicijs annexis barbarismo ⁊ soleocismo dicemus. Deinde d̓ figuris. Nā de barbarismo ⁊ soleocismo in suo loco tractabim⁹ in q̄nta pte Scias ergo ꝙ vicia ānexa barbarismo ⁊ soleocismo s̄m donatū sūt decē. scʒ acirologia. cacephaton. vel cacophonia. pleonasmos. perisologia. macrologia. tantologia. eclipsis. tapinosis. cathesintheton. āmphibologia.

De vicijs annexis.

Acirologia est ip̄ꝛopria

dictō vt hic Nūc ego si potui tantū sperare dolorē. sperare enī dixit p timere. Et dicit̄ ab a. qd̓ est sine. ⁊ ciros qd̓ est manus. ⁊ logos qd̓ est s̄mo. inde acirologia. i. s̄mo q̄ nō est in manib⁹. i. ī vsu. Ea enī dicūtur ad manū habere q̄ sunt vsitata. Uel acirologia d̓r ab a. qd̓ est sine ⁊ ciro. qd̓ est sancio ⁊ logos qd̓ est s̄mo. inde acirologia q̄si s̄mo insancit⁹. qꝛ nō firmat̄ aliq̄ regl̄a artis

Acephaton est obscena

enunciatō. vel in ꝯposita dictōe. vel in vno v̄bo. vt numeꝝ cū nauib⁹ equat. ⁊ arrige aures pāphile. Et d̓r a cacos qd̓ est malū vel turpe. ⁊ phonos qd̓ est sonus. q̄si malus siue turpis son⁹. Uel d̓r a cacos turpis. ⁊ phasis enunciatō. q̄si turpis v̄bi enūciatō Uł dicit̄ cacephaton. a cacos qd̓ est malū ⁊ phatos positio vel phonus qd̓ est sonus ⁊ teneo. q̄si mala positō. v̄l malum sonū tenēs Obscena. i. turpis enūciatō d̓r cacephaton. ⁊ fit vel in composita aliq̄ dictōe ⁊ in ꝯtextu ptiū vt Numeꝝ cū nauib⁹ eq̄t. hic enī est obscena enūciatō s̄m quosdā inter duas ptes oratōis. scʒ numeꝝ ⁊ cum. v̄l vt alij volūt inter cū. ⁊ nauib⁹. Nā p̄positō cū. sequēte n. littera insolentē ⁊ obscenū reddit sonū. qꝛ vt p̄scian⁹ ait. m in extremitate dictōnū obscure sonat. ⁊ n. lrā inter asperas consonātes reputat̄. vt martian⁹ ostēdit. Utriusqʒ ergo continuitate ppter obscuꝝ sonū lr̄e. m. et aspitateʒ lr̄e n. cacephaton generat̄. Propt̄ hāc cām nō dicimus cū nobis. sʒ nobiscū. Uel ī vno v̄bo vt arrige aures pāphile. hoc exemplū ex terētio sumit̄. Hac aūt lrā r. geminata. aspitas in eo qd̓ est arrige cacephaton efficit Nec solū in his cacephaton ī supficie ꝯstructōnis cernit̄. sed in sensu turpitudo quedā inesse videt̄. Und̓ dyomedes ait. Cacephaton ē vicio ꝯpositōnis inuerecūda suspitō vt arrige aures pāphile. Nimiꝝ callide signās panphilum fuisse libidinosum. Unde et suo noīe pāphilus q̄si

ciuiū amatoꝛ interp̄taī. Itaqꝫ ꝑ arrectas aures. arrectū thalamū ad qꝫ libidinē paratū cū habuisse signat. Hec alio nomie dr cacophonia. ꝛ ꝯtrariaī ei euphonia. vt īfra dicā. Cacophonia aūt est turpis son⁹. vel turpis fatus. Et ꝯponiī a cacos turpe ꝛ phonos son⁹. Inde cacophonicus ca. cū. i. male sonās.

Pleonasmos secundum

p donatū ē adiectō vbi supuacua ad plenā significatōꝫ. vt Sic ore locuta ē. Et aurib⁹ audite sidera celi. Poterat enī sufficere si dixissꝫ Sic locuta ē. etiā si nō addidissꝫ ore. Ore enī loqmur nō oculis. vl' aure. Et scias q cū dr. Niger coru⁹. nō est ibi pleonasmos sꝫ epyteton. Diciī aūt pleonasmos a pleos qd ē plenitudo. ꝛ onoma qd est nomē. Inde pleonasmos. i. plenitudo vel supabundātia nomis. Uel dr a pleo greco qd est supfluū ꝛ auaricia. ꝛ onoma qd ē nomē. quasi superfluitas auaricie nomis. qꝛ sicut auar⁹ plus q̄rit q̄ꝫ sibi sufficiat. sic pleonasmos plures dictōnes addit q̄ꝫ sensus exigit.

Perisologia est superua

p cua vboꝝ adiectō sine vlla virtute. vt Ibant q̄ poterāt quo nō poterāt ibi stabant. Sufficiebat enī dicere. Ibāt quo poterāt. Nullus enī ignorat q q̄ vadit. in eā ptē vadit in quā facultas eūdi suppetit. in eā ptē nō vadit. in quā facultas eundi nō suppetit. Et iō illud qd adiciī. ꝛ quo nō poterāt ibi stabāt. supfluū est omnino Et dr a peri qd ē circū ꝛ logos qd ē s̄mo vel rō Inde perisologia. i. adiectō vboꝝ plurimoꝝ supuacua vt viuat ruben ꝛ nō moriaī. cū nō sit aliud viuere q̄ꝫ nō mori Uel dr a perisos qd ē supfluū. ꝛ logos quo ē s̄mo Inde perisologia. i. supfluus s̄mo. Et scias q pleonasmos adiectōꝫ vnius vbi. Perisologia aūt plurimoꝝ vboꝝ. Macrologia vo lōgas sentētias ꝛ res non necessarias comp̄hendit.

Macrologia est longa sen

m tentia res non necessarias ꝯp̄hendēs. vt Legati nō impetrata pace retro vnd venerāt domū reuersi sunt. Hec sentētia apud luciliū repiī Distat aūt inter perisologiā ꝛ macrologiā. qꝛ perisologia omnino supuacua accumulat vba. nō idem agēte sentētia. Macrologia vo licꝫ nō necessaria comp̄hendat. tamē nō omino supuacua vba interserere videī. Poterat eī fieri vt legati nō impetrata pace reuertētes. nec domū retro vnde venerūt reuerterētur. sꝫ ad alias ppe partes regrederētur. Ideoqꝫ appositū ē. retro vnde venerant domū. Et dr macrologia a macros quod ē longū. ꝛ logos quod ē s̄mo. quasi lōgus s̄mo vel orō.

Tautologia est uiciosa re

t petitō eiusdem dictōnis. vt egomet ipe. sufficiebat enī dicere. ego met. vel ego ipe. Et dr a tantos quod ē vacuū vel iteꝝ. ꝛ logos s̄mo quasi eiusdem vacu⁹ vl' iterat⁹ s̄mo Eiusdē dico. saltē q̄ntū ad itellectū

Eclipsis est defect⁹ qui

e dam necessarie locutōnis quē desiderat pcisa sentētia. vt hic facūde. Est enī defect⁹ hui⁹ vbi loq̄baī. Itē neqꝫ ab oriēte neqꝫ ab occidēte. neqꝫ a desertis mōtibus. supple. via patꝫ fugiēdi. Iste aūt defect⁹ fit causa vitāde plixitatis. vt ei lōga sentētia fastidiū susci tat. sic breuitas s̄monis molestiā effudit Et dr ab e. qd ē extra ꝛ clipsis. quod ē lux. qꝛ tūc extra lucē poniī sententia. Nā eclipsis ppꝛe cū sit lune vl' solis trāsumiī ad defectū dictōis. Uel dr ab e. quod ē extra. ꝛ clipso sas. qd ē clepo pis. i. furari. qꝛ in eclipsi necessaria dictō diciī furata. siue vt ppꝛi⁹ loq̄r sublata. vide ī suo loco de figura

Tapinosis est humilitas

t rei magne. nō id agēte. i. signāte sentētia qd demonstrat. vt si mare vocef gurges Unde vlsus Tapinosim facies dicaī si mare gurges. vt vult donat⁹ Uel s̄m ysidoꝝ. q̄ndo imēsitas diuina vilib⁹ reb⁹ ostēdiī. vt ego sum pastoꝛ. ꝛ ego sum vmis. Et diciī a tapin quod ē humilitas. vl' a tapinos quod ē hūile. Donat⁹ dicit. Pelides stomacho cedere nescit. Pelides dict⁹ est achilles a peleo prē. Stomachū aūt posuit ꝑ immēsa ira vel fortitudie eius. Tāte q̄ppe audacie fuit vt nesciret cedere. i. locū dare hostib⁹ apponēs se piculo itrepide Dū ergo magna res humili vocabulo nomiatur topinosis dici potest.

Cacosintheton est uicio

c sa cōpositō dictōnū. vt vlsaqꝫ viuētiuꝫ terga fustigam⁹ hasta. viciosa ꝯpositō ē hic. qꝛ debuisset dicere. Uersaqꝫ hasta viuētium fustigam⁹ terga. dixit. versaqꝫ viuētiū. ꝛ cetera. ꝛ hoc necessitate metri cogēte factū est. Nō enī iuxta rōem metri poterāt sibi copulari vlsa ꝛ hasta. Et diciī a cacos qd ē malū. ꝛ sin quod ē cō. ꝛ thesis quod ē positō Inde cathesintheton. i. mala. ꝛ viciosa dictōnum ꝯpositō.

Amphibologia est ambi

a guitas dictōnis q̄ fit aut ꝑ accusatiū casuꝫ. vt si qs dicat Audio secutorē retiarium supasse. Nā hic dubiū est vtꝝ secutoꝛ supauerit retiariū. vl' ecōuerso. Aut fit ꝑ ꝯmune vbū. vt si qs dicat. Crimiatur cathō. vadaī tullius. nec addat quē vl'a quo Dubiū ē enī vtꝝ catho crimiētur aliquē vel ab aliquo crimietur. vl' vtꝝ tulli⁹ trahat aliquē ad vadimoniū. an ipe trahaī. vadoꝛ vbū ꝯmune ē. i. causas ago. vel ī causas agoꝛ vades q legaliī causas agūt. Uadimoniū locus ī quo cause aguntī. Aut si ꝑ distinctōꝫ vt vidi statuā aureā hastaꝫ tenentē. Hic dubiū est. vtrū statua sit aurea vel hasta. Si qs hic vitare voluerit amphibologiaꝫ. si illa statua fuit aurea. distinguere debꝫ hoc modo. vidi statuaꝫ auream deinde hastā. Si vero hasta fuerit aurea. ita distinguat. vidi statuā. deinde dicat aureā hastā tenentē. Et etiā fit amphibologia ꝑ omonima. vt si qs aciē dicat. ꝛ nō addat oculoꝝ. aut exercitus. aut ferri Sig̃ficat enī tria acies Unde vlsus Est acies oculi. ferri. belliqꝫ caterua. Fit etiam vt dicit donatus pluribus modis amphibologia. quos dinumerare ne longū sit. nō oportet. Et diciī amphibologia. ab amphi. quod est dubiū. ꝛ bole. quod ē sentētia quasi dubia sentētia. Et continet sub se equiuocatōem. compositōem. diuisionē. Amodo de figuris videamus

Tractatus de figuris

Figurarū tria sūt gene

f ra Methaplasm⁹. Allotheca. Trop⁹ Primo de methaplasmo. Secūdo de scemate. siue allotheca s̄m donatū Tercio de tropo Quarto de allotheca s̄m pr̄. videamus

De methaplasmo.

Methaplasmus est trans

m formatō q̄dam recti solitiqꝫ s̄monis ī alteram spēm. metri oꝛnat⁹ necessitatis ve cā. Diciī aūt methaplasmus a metha qd ē trans. ꝛ plasma. qd ē forma. Inde methaplasm⁹. i. trāsformatō. qꝛ lrā vel sillaba vl' eius accidētia de ppꝛia positōe ī aliā spēm trāsformanī

s Pecies methaplasmi s̄m donatū sunt q̄ttuoꝛdecim. scꝫ pthesis. epenthesis. paragoge. aferesis. sincopa. apocopa. extasis vel extesis. sistole. dyeresis. sineresis. vel epysinalimpha. eclipsis. anthitesis. methatesis Hic nota q methaplasmus fit ī dictōne sicut barbarismus cui⁹ vt dixi q̄ttuoꝛdecī sunt spēs. Et fit triplicī. ꝑ additōꝫ. subtractōem. ꝛ trāsmutatōem Cū fit ꝑ additōeꝫ habꝫ tres spēs. s̄m p̄ncipiū mediū ꝛ finē. scꝫ pthesim q̄ fit ꝑ additōeꝫ in p̄ncipio. Epenthesim. q̄ fit ꝑ additōꝫ ī medio. Paragoge q̄ fit ꝑ additōꝫ ad finem Itē fit ꝑ subtractōꝫ. ꝛ sic habꝫ tres spēs cōtrarias p̄dictis tribus. Pria est aferesis subtractō a p̄ncipio dictōnis. pthesi cōtraria. Secūda ē sincopa q̄ ē ablatō de medio dictōnis. epēthesi ꝯtraria. Tercia ē apocopa abscisio de fine dictōis ꝯtraria paragoge. ꝛ sic habem⁹ sex spēs. Itē fit ꝑ trāsmutatōeꝫ. ꝛ sic habꝫ octo spēs vt patebit. ꝛ sic sunt quattuoꝛdecī spēs ī vniuerso.

Prothesis est appositio

q̄dam ad p̄ncipiū dictōis lrē vl' sillabe. vt gnato ꝑ nato. ꝛ tetulit ꝑ tulit. sic enī dicebāt antiq. Et dr a pthos ꝛ thesis. Nā vt dicit hug. Thesis qd ē positō cōponiī cū pthos qd est p̄mū. Et dr pthesis q̄si prothotesis. i. p̄ma positō lrē vel sillabe ī p̄ncipio dictōnis. Uel pthesis dr a pros quod ē ad. ꝛ thesis quod ē positio. Inde prothesis. i. appositō.

Epenthesis est appositio

ad mediā dictōꝫ lrē vel sillabe. vt Reliqas danaū ꝑ reliquas. Et induperatoꝛ. pro impatoꝛ Hec enī in metro heroico aliī stare nō possunt. Hec a q̄busdam dr epēthesis. a q̄busdā parēthesis Et dr epēthesis ab epi quod ē supꝛa. ꝛ thesis positō. Inde epēthesis. id ē. supꝛapositō lrē vel sillabe ī medio dictōis s̄m hug. Uel dr ab epen qd est iter vel mediū. ꝛ thesis positō. q̄si positō facta ī medio. vel quasi interpositō. Und grecismus. Signat epen mediū qd mōstrat epēthesis ipa

Paragoge est appositio

p q̄dam in fine dictōis lrē vel sillabe vt magis ꝑ magi. ꝛ potesteī ꝑ potest. ꝛ amariī ꝑ amari Et potest contigere ī sillabica adiectōe. vt huiusce ꝑ huius Hanc alij pparalesim appellāt. ꝛ dr a para quod ē iuxta ꝛ gogos ductō vel additō. quasi ductō vel additō facta circa finem dictōnis.

Aferesis est ablatio a pri

a cipio dictōnis cōtraria pthesi. vt temno ꝑ cōtemno. ꝛ mitte ꝑ dimitte. Et dr a phares qd interp̄taī diuisio. ꝛ a. Ind hec aferesis q̄si a capite diuisio id est. subtractō lrē vel sillabe in p̄ncipio a naturali q̄ntitate dictōnis s̄m hug. ꝛ sic scribiī p f. vel ph. Uel auferesis diciī ab auferēdo. ꝛ sic scribiī ꝑ au. dptongū. vide in situs.

Sincopa est ablatio de

media dictōe lrē aut sillabe. cōtraria epēthesi. vt audacter ꝑ audaciter. et commorit pro commouerit. Et dicitur a sin. quod est con. ꝛ copos qd est cesio. Inde sincopa quasi de medio cesio. vel vt dicit huguitō. Cope grece latine cesio dr Et componiī a sin. quod ē cō. ꝛ diciī sincopa. i. abstractō lrē vel sillabe de medio dictōis. quasi cōcisio. i. ꝯmunis cesio. Illud enī quod ē inter p̄ncipiū ꝛ finē ꝯmune ē ipis. Quādo aūt sincopa debꝫ fieri in vbis ꝛ q̄ndo nō. supra dixi in tercia pte ī p̄teritis tercie ꝯiugatōnis vbi determiaui de vbis desinētibus in eo

Apocopa est ablatio de

fine dictōnis lrē vel sillabe. cōtraria paragoge. vt achilli ꝑ achillis. ꝛ moysi ꝑ moysis. et fac ꝑ face. Et dr ab apos quod ē extra. ꝛ copos quod ē cesio. Inde apocopa quasi de fine cesura. Uel s̄m hug. Cope quod ē cesio cōponiī cuꝫ apo quod est de. ꝛ diciī apocopa. i. decisio. quasi deorsum cesio. i. subtractio lrē vel sillabe de fine. Inde apocopo pas. pare.

Extasis est extensio silla

e be ꝯtra naturā vbi. vt Ytaliā fato profugus cū ytaliaꝫ correp. p̄ma sillaba dici debeat. q̄ dyastole a q̄busdā diciī. Dyastole aūt diciī a dya qd ē diuisio vel diuidēs ꝛ stolos quod ē missio. qꝛ cū dictio breuis vnū tpus habeat. mittit illā ī duo tempa ꝑducē do Uel extasis ē productō sillabe naturaliī breuis. ꝛ interp̄tatur extēsio. Et dr ab ex qd est extra. ꝛ stasis quod est stat⁹ q̄si extra ppꝛiū statū positō. Et diciī extasis extensio sillabe. qꝛ breuitas extendiī in longitudinē Quidam dicūt exthesis. ab ex ꝛ thesis positō. q̄si extra suam positōem. Exthesis ꝑ e. q̄dā dicūt ꝛ est idē quod ab alijs dicitur exthasis ꝑ a.

Sistole est correptio sil

s labe naturaliī longe. cōtraria extasi. qꝛ sicut extasis ꝑducit breuē sillabā. ita sistole corripit longā. vt aquosus orion. cuꝫ orion ꝑducte dici debeat ī penultima. ꝛ apud cathonē Hoc vide ne rursus leuitatis crimē damnes. vltima enī hui⁹ vbi corripiī cuꝫ sit secūde ꝯiugatōis ꝛ ꝑduci debeat. vt vult maister hene. Uel potest dici s̄m quosdā q olim fuit tercie ꝯiugatōnis. vido vidis. Et diciī sistole vl' sistola a sin quod ē con. ꝛ stolos quod ē missio. qꝛ ibi duo tpa q̄ sillaba longa habet mutanī in vnū tps quod habet sillaba breuis Uel diciī a sin. quod ē simul. ꝛ stolos qd est curtatō. q̄si simul curtatō. Uel potest dici a sin. quod ē sine. ꝛ telon quod ē longū. q̄si sine sua ppꝛia lōgitudie Hic nota.

ꝙ sistole quãdoq; fit ꝓpter liquescentiã sequẽtis lr̃e. vt apud horatiũ Regis opus sterilisq; diu palus aptaq; remis. Liquescit eni͂ s. vltima hui⁹ nomĩs palus in scã-sione metri. qđ etiã fit apud cathonẽ. Qđ nosti factum nõ recte nolito silere. ⁊ iõ dirumo ⁊ disert⁹ corripiũt pri-mas q̃ sũt naturalit̃ lõge. q2 dirumo ꝯponit̃ ex di ⁊ emo disertus ex di ⁊ ars. De hoc etiã dixi supra ĩ pma pte vbi egi de s. quomõ liquescat

Jeresis est diuisio silla-

d be vni⁹ ĩ duas facta. vt apud ouidiũ. Tercia post aliũ successit aenea ples. ⁊ apud horatiũ Niues q̃ deducũt iouẽ nũc mare. nũc silue hic eni͂ silue est trissillabũ vt ꝑs. dicit ĩ pmo minoris. Sic fit dyeresis quãdoq; ĩ hoc dtõ huic. Unđ ꝑsper Nõ tẽpus nõ sex⁹ huic nõ causa resistit. Quãdoq; ĩ hoc dtõ cui. vt apud albinũ. Jlle cui cernis capitolia celsa triũphis. Quãdo q; fit ĩ vtrio vt apud ouid. Accipe põpei deductũ car-mẽ ab illo. Nã pompei deb; eẽ bissillabũ ꝓprie. Per hanc etiã figurã sumit̃ bissillabe hoc nomẽ dij. q2 ẽ mo-nosillabũ in illo vsuali vsu. Scribe dij lege di si vis vr-banus haberi. Et dr̃ dyeresis a dya qđ ẽ duo. ⁊ heresis di-uisio. quasi vnius ĩ duo diuisio. Et scias ꝙ dyeresis ẽ sil-labe diuisio. siue sit dyptongata. vt aulae. lõgae. aulay. longay. ⁊ dr̃ poti⁹ aulai q̃; aulae. q2 tũc a nõ poss; ꝓdu-ci si adderet̃ e. cũ ess; vocalis ante vocalẽ. q̃ corripit̃ in la-tinis. S; addit̃ y. vocal' greca. ⁊ ita ꝓducit̃ a. q2 apđ gre-cos vocalis ꝓducit̃ ante vocalẽ si etiã nõ sit dyptõgata vt iambus. iason. trissillaba.

Jnceresis est conglutina

s tio duaꝝ sillabaꝝ ĩ vnã facta. ꝯtraria dyeresi. vt eripidẽ ꝑ aeripidẽ. ⁊ dest ꝑ deest. Unde lu-canus. Nõ dest plato ieiun⁹ vẽditor auro Nã ĩ scan-sione dicẽdũ ẽ dest ꝑ deest. ⁊ dinde ꝑ deinde. Et dr̃ a sin qđ ẽ simul. et heresis diuisio q̃si simul diuisa Ul' dr̃ a sin qđ est cõ. ⁊ heresis qđ est diuisio. eo ꝙ ⁊ ꝑus diuisa con-iungunt̃. Uel dr̃ a sinereso vbo qđ ẽ glutino glutinas. q2 due lr̃e vocales sine dyptõgo. vel due sillabe cõgluti-nant̃ in vnã. Hec alio noĩe epysinalimpha dr̃. eo ꝙ ibi vocalis abijci videat̃. vide ĩ suo loco

Jnalimpha est abiectio

s vocalis ĩ scansione metri ĩ fine dictõnis. cũ se-quẽs dictõ ĩcipit a vocali. vt apud iuuenalem Semꝑ ego auditor tantũ nunquãne reponã. O. ei ab-ijcitur ĩ ego. ⁊ hoc ꝓpter elegãtiã. vt tollat̃ hyatus. ⁊ sic inducit ornatũ. Unđ licite põt fieri ⁊ maxime ĩ longo ope. sicut patet ĩ libris poetaꝝ q̃ frequẽter hac vtũt̃. Cõ-trariũ eni͂ ĩ ꝓsa valde vitandũ est. sc; q̃ndo nõ abijcit̃ vocal'. ⁊ raro inuenit̃ a poetis. Et scias ꝙ aliquãdo sina-limpha ĩ prosa obſuat̃. vt sũmope. magnope Et dr̃ sina-limpha quasi cõdeletõ. Deriuat̃ a sinalimpho vbo qđ est compositũ a sin qđ ẽ con ⁊ limpho qđ ẽ deleo Ul' dr̃ a sin ⁊ limpha qđ est aq̃. Jnde sinalimpha. i. colliq̃scen-tia. Uel ꝑm alios. Limpha est q̃dam humor vl' spuma ĩ fronte canũ. qua dispsa ꝑ caput insaniũt ⁊ ĩ rabiẽ vtunt̃ Et dr̃ a limpha liquore. q2 ad modũ illi⁹ discurrit Et cõ-ponit̃ cũ sin qđ est cõ. ⁊ dr̃ sinalimpha. i. cõcursus duaꝝ vocaliũ ĩ diuersis sillabis ⁊ diuersis dictõnib⁹ positaꝝ cum collisione alteri⁹. Et dr̃ sinalimpha quasi liquoꝝ cõmixtõ. q2 sicut vbi duo liquores ꝯiungunt̃ soli. vnus suã substantiã amittit. sic vbi fit tal' vocaliũ ꝯmixtõ so-let vna amittere sonũ q̃ntũ ad metꝝ Et dr̃ sinalimpha. a q̃busdam sincresis. a q̃busdam vo collisio.

Lipsis est cum in scansi

e one abijcit̃ ꝯsonãs cũ p̃cedente vocali. quãdo sequẽs dictõ ĩcipit a vocali. ⁊ hoc fit frequent̃ in hac lr̃ã. m. vt apud horatiũ. Omnib⁹ hoc viciũ ẽ can-torib⁹ iter amicos. Quandoq; fit ĩ hac lr̃ã s. vt apud catho. Successus ĩdignos noli tu ferre moleste Quan-doq; abijcit̃ sine vocali. vt apud horatiũ Regis op⁹ ste-rilis diu palus aptaq; remis. Abijcit̃ eni͂ s. finalis ĩ hoc nomĩe palus vt fiat breuis ꝓpter vocalẽ sequentẽ. et sic excusat̃ illud cathonis. Nolite silere. Unde frequenter fiebat olim ĩ hac lr̃ã s. elipsis. q2 s. sonũ hab; valde faci-lem. ⁊ quasi sibilantẽ. ⁊ multotiẽs liquescit Jtẽ scias ꝙ m. quãdoq; ĩ ꝑsa abijcit̃ ĩ ꝓnunciatõe. vt circumago. Scribit̃ eni͂ ibi m. s; nõ ꝓfert̃. qđ fit ne videat̃ sillabicari cum sequẽte vocali. ⁊ ꝓpt̃ sonũ difficilẽ. q2 sonus eius termĩatur clausis labijs. s; statĩ oportet labia apiri pro-pter sequẽtẽ vocalẽ. Apud aũt antiq̃ssimos nõ abijcie-batur m. sequẽte vocali ĩ scansione Ut ẽ illđ ennij Mi-lia miliũ octo. Quãdoq; aũt aspiratõ accipit̃ pro lr̃ã. et tunc m. nõ abijcit̃. s; sillaba cui⁹ ĩpa est finalis. positõne producit̃. vt apud theodolũ. Nec cuiq; homim dedit ĩ-dagare sepulcꝝ. S; hoc nostro tꝑe nõ licet. Fiebat etiã in alijs ꝯsonantib⁹ olim elips. vt pat; ĩ b. qđ virg. abij-cit de hoc noĩe sabburra vt sit pma breuis. producit eĩ pmã positõne. Fluctu iactante saburra. Silr̃ subtraxit vnũ p. de hoc nomĩe iuppiter. vt ẽ illud. Mercurius. iu-piter. neptun⁹. Jtẽ i. ꝯsonãs frequent̃ subtrahit̃ ĩ his v-bis. abijcio subijcio. cã corripiendi pmã. Jn qb⁹ omni-bus possum⁹ dicere ꝙ sit sincopa vel elips. Scđm autẽ donatũ elips est ꝯsonantiũ cũ vocalib⁹ ad se cõcurrenti-um quedã difficil' ac dura collisio. vt multũ ille ⁊ terris iactatus ⁊ alto Et dr̃ ꝑm quosdã ab elido dis. Ul' dr̃ ab en qđ est in. ⁊ lipsis qđ est defect⁹. quasi iterior defect⁹. Et nota ꝙ ꝑ has duas spẽs. sc; sinalimphã ⁊ elipsim de-fendunt̃ omẽs hiatus. et methacismi. que ĩ metro fiunt vt nõ vicio deputent̃.

Nthitesis. est litere pro

a lr̃ã positõ. vt olli pro illi. et impete pro ipetu. et fit causa ornat⁹ tantũ. Grecis. dicit. Anthites fit si sedet ordĩe sillaba verso. vt dispulcina pro discipli-na. Et dr̃ ab anti qđ ẽ ꝯtra. et thesis positõ. q̃si cõtraria positõ. vel q̃si vni⁹ lr̃e pro alia positõ

Etathesis est translaito

m lrãrum ĩ alienũ locũ. pte nulla tamẽ ex dictõne sublata. vt euãdre pro euander. et hoc fit cã ne-cessitatis. Unde ouid. Agnoscẽs ĩ me frater meleagre sororẽ. Nã si dixisset. meleager. nõ fuisset vsus. Dicit̃ at metathesis. a metha qđ est trãs ⁊ thesis positõ. Jnđ me-tathesis. i. transpositõ lr̃e. Predicte methaplasmi spẽs in his vsibus ꝯtinent̃. Prothes apponit caput. aufere

sisq; recidit. Syncopa de medio tollit qđ epenthesis auget. Aufert apocope finẽ. quẽ dat pagoge. Qua; na-tura iubet ꝓducere. sistole curtat Extesis ecõtra ꝓducit corripiẽda. Syneresim facies duo si iungunt̃ ĩ vnum. Dyeresim reddit sillaba facta due. Elipsis necat m. sed vocalẽ sinalimpha. Methatesis teucre iubet. anthite-sis canit olli.

Sequitur nunc tractatus de scemate.

E scemate amodo si

ue allotheca ꝑm doctrinã donati vide-amus. Nã ĩ fine isti⁹ quarte ptis vide-bimus ĩ allotheca ꝑm doctrinã ꝑs. Scias ergo ꝙ allotheca. i. aliena posi-tio. dr̃ scema a donoto. Et ĩ scema lexe-os ⁊ scema dyãceos diuidit̃ ab eodẽ. Et nota ꝙ metha-plasmus ẽ remediũ ꝯtra barbarismũ. S; scema ẽ reme-dium ꝯtra soleocismũ. Scema latine iterꝑtatur figura ⁊ est figura ꝑm ysidoꝝ q̃ fit ĩ vbis vl' sentẽtijs ꝑ varias dictõnũ formas ꝓpter eloquij ornatũ. ꝑm donatũ due sunt eius spẽs. sc; scema dyanceos q̃ si ornatus sentẽtie ⁊ ptinet ad oratores ⁊ rhetores. scema nanq; figura vel modus loquẽdi dr̃. Dyanceos vo grũs grec⁹ ẽ. ⁊ latĩe sonat sentẽtie. ⁊ ĩ ista nihil ad ꝑsens. Jtẽ scema lexe-os. i. ornatus vboꝝ vel dictõnũ. ⁊ ptinet ad grãmaticos Lexeos grũs ẽ grecus. ⁊ latine sonat dictõis. vnđ scema lexeos. i. figura vboꝝ vel dictõis. Huiusmõi aũt ꝑm do-natũ multa sunt scemata. Tamẽ ex omnib⁹ necessaria fere sunt decẽseptẽ. quoꝝ hec sũt nomĩa. plensis. zeuma. yposensis. silensis. anadiplosis. anaphora epanalensis epyzensis. paranomasia. scesisonomaton. panomeon. omoeptoton. omoetelenton. poliptoton. yrinos. poli-sintheton. dyaleton. vel a sintheton.

Rolensis. est ꝑsumptio

p reꝝ ordine secutaꝝ. sicut infra plenius dicã cũ agam de allotheca ꝑm priscianum.

Euma. est unius uerbi

z conclusio diuersis clausulis apta ꝯiunctõ. ꝑm donatũ Jn doctrinali etiã sic dr̃. Zeuma fit in vbo si plurima clauseris vno. vt himn⁹ christe tibi laus tibi gloria det. De hoc plenius dicã infra vbi determia-bo de allotheca ꝑm ꝑs.

Pozensis est figura su-

y perior cõtraria. vbi diuersa vba singulis qui-busq; clausulis ꝓprie subiungunt̃ vt Sic regẽ adijt ⁊ regi memorat nomẽq; genusq; Dicit̃ aũt ypozẽ-sis eẽ ꝯtraria zeumati. q2 qđ zeuma facit vno vbo ista diuersis pagit. Habet q; vnũ quodq; vbũ suã clausulã vt Regẽ adijt. regi memorat. Unđ ꝑm quosdam dr̃ ab ypos qđ est cõtra ⁊ zeuma. q̃si ꝯtraria zeumati. vt vult donatus Beda eni͂ dicit ꝙ q̃ndo vba vel sentẽtie singul' q̃busq; clausulis adiũgunt̃. fit ypozẽsis Uerba vt Uir-tutẽ terribiliũ tuoꝝ dicẽt. ⁊ magnitudinẽ tuã narrabũt Memoriã abundãtie suauitatis tue eructabũt. ⁊ iusti-cia tua exultabũt. Jtẽ illud apostoli ad corinth. Siue ꝓ-phetie euacuabunt̃. siue lingue cessabũt. siue sciẽtia de-struet̃. Sentẽtie vt Si cõsistant aduersũ me castra non timebit cor meũ Et si exurgat aduersum me ꝑliũ in hoc ego sperabo. ꝑm doctrinale vo fit. quãdo plura vba ad-dunt̃ vni supposito. vt Nos visitet. nos ornet. nos sal-uet grã christi. Et dr̃ ꝑm hug. ab ypos qđ est sub. ⁊ zensis dictõ Unde ypozẽsis q̃dam figura vbi singulis sensib⁹ ꝓpria vnicuiq; causula est. Uel ꝑm alios yposensis dr̃ ab ypos qđ est sub ⁊ zensis iunctura siue iunctõ Unde ypozensis. i. subiunctõ. q2 subiungit vbũ vnicuiq; clau-sule. vt vinũ letificat. supbia inflat. iracundia inflamat rapacitas inq̃etat

Jlensis. est dissimilium

s clausulaꝝ ꝑ vnũ vbũ ꝯglutinata ꝯceptõ ꝑm donatũ. vt Hic illius arma hic curr⁹ fuit. De hoc plenius dicam infra vbi agam de allotheca ꝑm ꝑs. [Conduplicatio color rhe...]

Nadiplosis est quando

a ab eodẽ quo vn⁹ vsus finit alius ĩcipit Unde dicit donatus. Anadyplos. est cõgemĩatõ di-ctõnis ex vltimo loco p̃cedentis vsus ⁊ pncipio sequen-tis. vt. sequit̃ pulcerrim⁹ astur. Astur equ⁹ fidẽs. Et in psalmo. Stãtes erãt pedes nostri ĩ atrijs tuis hierusa-lem Hierusalẽ q̃ edificat̃ vt ciuitas ⁊c Doctrinale vult ꝙ fiat q̃ndo vbi finit sillaba vni⁹ pedis ibidẽ ĩcipit alia vt Psallite deo nostro psallite. psallite regi nostro psal-lite. Et dr̃ ab ana qđ est sursum. ⁊ dyplosis qđ est dupli-catõ. quasi supioris vsus duplicatõ. vel quasi sursũ ite-rum duplicatõ. Uel dr̃ ab ana qđ est re. ⁊ dyplon qđ ẽ plica. quasi replicatõ. q2 dictõ replicat̃. ⁊ est idẽ cu; colo-re rhetorico q̃ dr̃ conduplicatõ

Nafora est repetitio uel

[Repetitio: color rhetoricus.]

a relatõ eiusdẽ dictõnis ꝑ pncipiũ pluriũ vsu-um. vt Nate mee vires mea magna potẽtia solus. Nate patris summi. Et psalm⁹ Domin⁹ illumi-natõ mea ⁊ salus mea quẽ timebo. Domin⁹ ꝓtector vi-te mee a quo trepidabo. Uel ꝑm doctrinale fit q̃ndo di-uerse clausule ꝯtinue ab eadẽ ĩcipiũt dictõe. vt christus mundauit. christus nos purificauit. Uel te colo. te lau-do. te glorifico. tibi plaudo. Jtẽ. Tu dominus. tu vir. tu frater mihi eras Jtẽ. Uox domini ĩ vtute. vox domini ĩ magnificẽtia. vox domi confringẽtis cedros. Et dr̃ ab ana qđ est sursum. ⁊ foros qđ est ferre. Jnde anofora. q̃i ei⁹dem vbi vel dictõnis relatõ. q2 qđ supra est dictũ. ite-rum fert. Uel dr̃ ab ana qđ est re. ⁊ foros ferre q̃i relatõ ⁊ vocat̃ in colorib⁹ rhetoricis repetitõ.

Panalensis. uel epina

[Conduplicatio color rhe...]

e lens. est ꝑmonis in pncipio vsus positi ei⁹dẽ in fine replicatõ vel repetitõ. Unde doctrĩa-le Pncipio finẽ facit epinalens eundẽ. vt Multa sup priamo rogitãs sup hectore multa. Jtẽ. Nobis grata pri-us nõ sũt modo cõgrua nobis Jte; deus q̃s erit similis ti-bi. ne taceas neq; ꝯpescaris deus Et paulus. Gaudete in domino semꝑ iteꝝ dico gaudete. Et iuuenalis. Crescit amor numi q̃ntum pecunia crescit. Et dr̃ ab epy. qđ est supra ⁊ ana quod ẽ re. ⁊ lensis. quod est sumptõ. Jnde epanalensis. id est supioris dictõnis resumptõ. ⁊ vocat̃

a tullio cōduplicatō. ⁊ est color rhetoricus

Pizensis est eiusdē3 uer

e bi in eodē vsu sine aliq̄ dilatōne ꝯgeminatio. vt me me. Itē cōsurge cōsurge. Itē in euāgelio mathei. Hierusalē hierusalē q̄ occidis ꝓphetas Itē ps. Uiuēs viuēs ipe ꝯfitebit tibi Itē esa. Cōsolami ꝯsolami populē meꝰ. Et dr̄ ab epy. qd̄ est iterare. ⁊ cēsis qd̄ est cōiunctō. quasi iterata ꝯiunctō. vel ab epi qd̄ est supra. et censis. qd̄ est duplicatō Inde epyzēsis. q̄ superioris dictionis duplicatō. In hoc aūt differt epyzēsis ab epanalēsi. q2 epanalensis hab3 m̄lta v̄ba ī medio. vt Crescit amor nummi q̄ntū pecunia crescit. Epyzensis v̄o nullū v̄bū3 habet ī medio. s3 sine mora idē repetit. vt me me assum q̄ feci ī me conuertite ferrum.

Aranomasia est quoti

p ensciūq3 de noīe efficit aliud nomē. veluti q̄dā denoīatō. vt terētiꝰ ī comedia. Nō inceptō est amantiū s3 amētium. s̄m donatū. Uel paranomasia. est s̄m quosdā q̄n̄do due vel plures dictōnes ponunt. habētes idē ꝑncipiū vl' eundē finē. ita ꝙ significēt diuersa. vt Curia curaꝝ. genitrix nutrix miseroꝝ Beda aūt dicit. Paranomasia. i. denominatō. dr̄ quotiēs dictō pene si'lis ponit in sig̃ficatōe diuersa. mutata videlicet lr̄a vel sillaba. vt ī psalmo. xxj. iuxta hebraicā v̄itate3 In te cōfisi sunt ⁊ nō sunt ꝯfusi. Et paulus. Uidete malos oparios. videte ꝯcisionē. Nos eni̅ circūcisio q̄ sp̄ū deo huimus. Et dr̄ s̄m hug. a para qd̄ est iuxta ⁊ noma. qd̄ est nomē. Inde hec paranomasia. i. in sig̃ficatōne diuersa dictō pene ipa. vt Abire aut obire te ꝯuenit. i. exulē fieri aut mori. Itē nō curas vera s3 era. Uel dr̄ a para qd̄ est ad. ⁊ noma nomē. Inde paranomasia. i. agnominatō. q2 sic est ibi agnominatō. vocat a tullio talis color rhetoricus agnominatō.

Lesisonomaton secūdū

s bedā. ē multitudo nominū ꝯiunctoꝝ diuerso sono vnā rē sig̃ficantiū. vt ī esa. Ue gēti peccatrici. populo graui iniq̄tate. semini nequā filijs sceleratis. Et in psalmo. Peccauimꝰ cū patribꝰ nostris. iniuste egimus iniq̄tatē fecimꝰ. Uel s̄m alios si dicas. Nubila nix grādo ꝓcella flumīa vēti. Et dr̄ a scesis qd̄ est multitudo. ⁊ onamaton qd̄ est nominū Inde scesisonomatō quasi multitudo nominū. Uel dr̄ a scesis quod est multitudo ⁊ onoma. qd̄ ē nomē. ⁊ thesis qd̄ est positō. quasi positō nominū insimul positoꝝ

Aranomeon est cum ab

p eisdē lr̄is multa inchoāt v̄ba vel finiuntur. vt O tite tute tāte tibi tāta tyrāne tulisti. vt talis sit ordo. O tite tāte tyrāne tulisti tute. i. turpe tanta tibi. Itē. Machina multa minat maxima muris. Itē in psalmo. Benediximus vobis de domo domī deꝰ dominꝰ. Itē s̄m similitudinē s̄pentis sicut aspidis surde ⁊c. Ite3 vitat vim virgo virilē. Et dicit a para quod est ꝯiunctō vel ad. ⁊ onomeon. quod est simile. quasi assimilatō vl' coniunctō similiū. Et sciās ꝙ hoc scemate raro vtendū est. ne eiusdē lr̄e assidua repetitō fastidiū generet

Moeptoton. est cū in si

o miles casus exeūt v̄ba diuersa. Sicut apd̄ ennīū inenit. Merētes flētes lacrimātes ⁊ miserantes. s̄m donatū. vel s̄m bedā. Omoeptoton. est cum diuersis casibus variat oratō. vt aplūs dicit ad romanos. Quoniā ex ipo ⁊ ꝑ ipm̄ ⁊ in ipo sunt omīa. ipi gl'a in secula. Et ī psalmo. Niue dealbabunt in selmon mōtem domini. montē vberē. Mons coagulatus. mons pinguis. vt qd̄ suspicamini mōtes vberes. Mons ī quo beneplacitū est deo habitare ī eo. Et dr̄ ab omos qd̄ est vnū vel simile. ⁊ ptotos qd̄ est casus q̄si vniformitas vl' similitudo casuū. Uel dr̄ ab omoe. qd̄ est simile. ⁊ ptotos qd̄ est casuale. Inde moeptoton. i. oratō vel dictō similiū casualiū. Uel s̄m hug. omos qd̄ est vnū. cōponit cū ptotos qd̄ est casus. Et dr̄ omoeptoton cū plura nomina ꝑ vnū casu3 depotant. vt S3 neq3 currentē. s3 nec ꝯgnoscit euntē. Tollentēq3 manū saxū in mare mouētē Uel s̄m hug. Omoptoton vel omoeptoton. est cū vno modo plura v̄ba sumunt. vt cū abijt abscessit euasit erupit. Itē cantate exultate ⁊ psallite.

Moetelenton est cū simi

o limodo dictōes plurime finiunt. vt Eos reduciq3 reliq̄ deuehi q̄3 deseri malui Et fit ꝓprie ī v̄bis vt. Abijt abscessit. euasit erupit. vt vult ysidorus. Inter omoeptoton ⁊ omoetelēton. s̄m quosda3 hoc distat. q2 omoeptoton ē quotiēs ī similes casus verba diuersa exeūt. vt merētes ⁊c. Omēs eni̅ illi casus acti sunt Omoetelēton v̄o dr̄ q̄n̄do plurima v̄ba vnā habēt ⁊ similē3 clausulā. vt Reduci q̄3 relinq. ⁊ cetera. Alij dicūt ꝙ fit cū duo v̄sus vel due clausule medietates v̄suu3 in fine sil'r termiāt. vt sunt v̄sus leonini ⁊ caudati ⁊ cōcathenati Beda v̄o dicit ꝙ omoetelēton ē quotiēs media ⁊ postrema v̄sus siue sentētie simili sillaba finiunt. vt in ecclesiaste. Melius ē videre qd̄ cupias q̄3 desiderare qd̄ nescias Itē meliꝰ a sapiēte corripi q̄3 stultorum adulatōe decipi. Hac figura sepe poete ⁊ oratores vtuntur Poete hoc modo. Peruia diuisi patuerūt cerula pōti. Oratores v̄o ita Beatꝰ iob deo soli ⁊ sibi cognitus ī tranq̄llitate ad nostrā noticiā ꝓducēdus tactus ē v̄bere vt odorē suaꝝ viriū tāto largiꝰ spargeret. q̄nto more aromatū melius ex incēsione fragrar3. Quo scemate ipse q̄ hoc dixit beatꝰ papa gregoriꝰ sepissime vsus fuisse reperit. Et dr̄ omoetelēton ab omoe. qd̄ ē similiū. ⁊ telentō qd̄ est finis. q̄ ꝯsimiliū finis. Nā telos grece latie finis vel terminꝰ dr̄. Uel s̄m quosdā dr̄ omoelētos. ⁊ tunc dicitur ab omos quod ē vnū. ⁊ lētos quod ē finis. q̄si habens vnum finē.

Pliptoton. est multitu

p do casuū varietate distincta. vt Litora litoribꝰ cōtraria fluctibꝰ vndas. Et sciās ꝙ poliptotō grece. latine dr̄ multitudo casuū. vbi sc3 multi casus ponunt. s3 diuersi. vt in ꝓdicto exēplo. Litora litoribus ⁊c. Ecce litora est actūs casus. ⁊ litoribꝰ dtūs. Et s̄m hug. componit a polis. qd̄ ē pluralitas. ⁊ ptotos casus. Inde poliptoton. q̄si pluralitas casuū. cū sc3 diuersis casibus sententia variatur. vt apud persium. Ex nihilo nihil in nihilū nihil posse reuerti Et vocat in rhetorica traductio q̄dam color rhetoricus

Rinos. est series oratio

y nis vel ꝯstructō tenorē suū vsq3 ad vltimū seruans. vt apud virḡ. In ꝑncipio celū ac terras cāposq3 liquētes Lucentēq3 globū lune titaniaq3 astra Sp̄us intus alit. s̄m donatū Beda v̄o dicit Yrinos. id est. ꝯuenīetia dr̄ quādo series orōis tenorē suū vsq3 ad vltimū suat. nulla videlicet alia cā vl' ꝑsona mutata. vt ī psalmo. Deus ī noīe tuo saluū me fac ⁊c. vsq3 du3 ait. Et nō ꝓposuerūt deū ante ꝯspectū suū. Orat eni̅ ꝓpheta vt auxilio domī saluatoris ab hostiū insecutōne liberetur. Et sciās ꝙ yrinos ē longa ꝯstructōnis suspensio vt apud autores sepe īuenit Et dr̄ yrinos q̄si syrinos. a syren qd̄ est tractus Nā vt dicit hug. a syren qd̄ est tractus. dr̄ hoc syrina syrinatis. i. cauda vestis femīaꝝ Syrina etiā dr̄ longa series oratōis tenorē suū vsq3 ad vltimū suans Scd̄m aūt hug. yrinos ē sentētia cōtinuate oratōis tenorē suū vsq3 ad vltimū suans. Yrinos interꝑtat suspensio. Et differt yrinos ab yꝑbaton. q2 yrinos ordinē suat. yꝑbaton turbat. ⁊ iō yrinos ꝯtinet sub scemate. yꝑbaton v̄o sub tropo

Plisintheton est multis

p annexa ꝯiunctōnibus dictō. vt mater paterq3 nepōsq3 Itē ī psalmo Dominꝰ ꝯseruet eum ⁊ viuificet eū ⁊ beatū faciet eū in terra ⁊ nō tradat eum in animā inimicoꝝ eius. Et dr̄ a polis qd̄ est pluralitas. ⁊ sin qd̄ est cō. ⁊ thesis qd̄ est positō. quasi habēs plures positōnes. i. coniunctōes Uel dr̄ a polis qd̄ est pluralitas. ⁊ sintheton ꝯpositō. sc3 q̄n̄do plures q̄3 due orōnes coniūgunt in vnā. quasi plus q̄3 sintheton. vt dicit hug̃ ⁊ est contrariū dyaliton

Jaliton uel asintheton.

d est ꝯtraria polisintheton. ⁊ fit s̄m donatū q̄n̄do sine cōiunctōibus pūctatum ꝓferunt dictōnes. vt ite. ferte cite flamas. date tela. ipellite remos Itē Iubilate d̄o omīs terra. psalmū dicite nomī eius. date gl'am laudi eius. dicite deo ⁊c. ⁊ ī himno Quē terra pōtus ethera colūt adorāt ꝑdicāt. Et dr̄ a dya qd̄ est dis. ⁊ lis diuisio. quasi dissolutō oratōnū. vt Ferro fame peste peristi. ⁊ dr̄ dyaliton ꝯtraria polisintheton. q2 sicut illa plures habet ꝯiunctōes. ita ista non hab3 aliquā Et vt dicit hug̃. Dya ꝯponit cū lisis qd̄ est solutō Et dr̄ dyalitos vel dyaliton. quasi dissolutō. sc3 pluriū oratōnum sine coniūctōne ꝑlataꝝ. q̄n̄do videlic3 vna orō ꝑ subtractionē ꝯiunctōnū diuidit in plures sp̄ēs q̄3 in duas Si v̄o diuidat tantu3 in duas. dr̄ figura illa asintheton s̄m hug̃. Donatꝰ nō facit differentiā inter dyaliton. ⁊ asintheton. Et habet hec figura tres formas. quonia3 asintheton siquidē aut equalia. aut similia. aut ꝯtraria disiungit sicut polisintheton. aut contraria aut similia aut equalia coniūgit.

Sintheton. idem est

a qd̄ dyaliton s̄m donatū. ⁊ dr̄ ab a qd̄ ē sine. ⁊ sin qd̄ est cō. ⁊ thesis positō vel ꝯiunctō. id est sine ꝯiunctōe. ⁊ dr̄ ī colorib9 rheto. articulꝰ. Hug̃. v̄o dicit sintheton ꝯponit cum a. ⁊ dr̄ asintheton q̄n̄do sc3 vna oratō diuidit in duas.

f Intheton vt dicit hug̃. dr̄ a sin. qd̄ est cō. ⁊ thesis qd̄ est positō. Inde hec sintheton q̄dam figura. quādo sc3 due oratōes iungunt in vnā.

Athiteton. ponitur ab

a ysidoro ī libro ethimologiaꝝ. ⁊ non a donato Et s̄m eū fit vbi ꝯtraria cōtrarijs cōponūtur ⁊ sentēte pulcritudinē reddūt. vt illud. Frigida pugnabant calidis. humētia siccis. molia cū duris. sine pōdere habētia pōdus Et dr̄ ab anti qd̄ est cōtra. ⁊ thetō. qd̄ est positō. quasi ꝯtraria positō. Unde a tullio appellat hec figura ꝯtrariū Doctrinale v̄o vbi agit de colorib9 rhetoricis dicit Uerba ꝑ antihiteton respondēt vltima ꝑmis Sunt daniel noe iob castus rhetorq3 maritꝰ Uide in antiteta

Atitheta secundū grecis

a mū fit. q̄n̄do ꝑma sentētia ꝯtrariat alteri. Ut ī ꝑmis duobꝰ v̄sibus boetij Carmīa q̄ quondā studio florēte pegi. Flebilis heu mestos cogor īre modos. Et appellat a quibusdā antithesis. Est aūt antitheta cōtraria positō vel locutō. Et dr̄ ab anti qd̄ est cōtra. et thesis quod ē positō sc3 vbi ꝯtraria ꝯtrarijs opponunt quasi ꝯtraria sentētie oppositō. Pap. v̄o dicit Antitheton vbi ꝯtraria cōtrarijs opponunt. ⁊ pulcritudinē sententie reddūt. vt Frigida pugnabāt calidis. humentia siccis Antitheta grece ꝯtraposita latine. vt cōtra malū bonū Per infamiā ⁊ bonā famā. oppositōes sunt. quasi cōtra thetam lr̄am Unde vt patuit papias manifeste distinguit inter antitheton ⁊ antithetā Hec etiam dicitur sindyasmos.

Palage ponitur ab isi

y doro sub scemate s3 in doctrinali qd̄ ē ī coloribus rhetoricis Et fit s̄m ysidoꝝ quotiēs ꝑ cōtrariū v̄ba intelligunt. vt date classibus vētos. cū ecōtrario classes vētis ⁊ nō vētos classibus demus. Itē ꝑflauit fistola buccas Itē ī hieremia Mittamꝰ lignū in panē eius. i. panē in ligno. hoc est christu3 in crucē Et dr̄ ab ypa quod ē mutatō. ⁊ logos quod ē s̄mo. q̄ mutatō s̄monis Uel dicit ab ypos quod ē sub ⁊ aleon. quod ē alienū. ⁊ logos quod ē s̄mo. q̄si alienatꝰ s̄mo. ⁊ reducit ad metaphorā reciprocā. ⁊ fit cā metri vel ornatus. De hoc etiā infra dicā vbi determiabo de antiptosi Ypalage v̄o s̄m hug̃. ē conuersio casuū vel ꝯstructōnū. vel q̄n̄doq3 totius sentētie Hec de scemate ⁊ eius sp̄ēbus dicta sunt. Amodo de tropo videamus

Sequit nūc vltra de tropis

Ropꝰ est dictio trās

lata a ꝓpria significatōe ad ꝓpriā similitudinē ornatus necessitatis ve causa Tropos grece. latine modꝰ locutōnis interꝑtat. ⁊ dicit tropos ꝯuersio. quia talis modus loquēdi ꝯuertit significatōes ⁊ oratōnes. ⁊ ꝓpter hoc differt ab alijs figuris. Methaplasmꝰ eni̅

respondet barbarismo q̇ est viciũ dictõis Scema solo/
ecismo. q̇ est viciũ oratõis. Sꝫ tropus improprietatē sen
tentie ē excusans Et notandũ ꝙ i tropo tria sunt cõ/
siderãda. scꝫ res trãslata. ꝛ res ad quã fit translatõ. ꝛ si
militudo earꝫ. vt cũ ponit̃ agnus ꝑ homie. Ut eni dicit
aristotiles i. vj. topicorꝫ. Oẽs eni trãsferẽtes ſm aliquã
similitudinẽ trãsferũt Et scias ꝙ vt dicit augustin⁹ i
li. ð ciui. dei. xx. Locutõnes tropice ꝓphetis ꝛ ꝓphetico
more miscent̃. vt ad intellectũ spũalẽ intentõ sobria cuꝫ
quodã sancto ꝛ salubri labore ꝑueniat. Pigricia vero
corpalis vel inerudite atqꝫ iexercitate tarditas mentis
contẽta lr̃e supficie nihil putat itezius reqrendum. ꝛ vt
vult ysidor⁹ ethymologiarꝫ pmo. Omniũ troporꝫ no/
mina difficilimũ est annotare. Sꝫ ex omnib⁹ donatus
tredeci vsui tradẽda ꝯscripsit Sciẽdum tamẽ ꝙ alle
goria diuidit̃ in septẽ spẽs. Yperbaton in qnqꝫ. Omoenſ
vo in tres. ꝛ sic sunt. xxviij. spẽs. scꝫ methaphora. catha/
cresis. methalenſ. methonomia. antonomasia. epythe/
ton. sinodoche. onomatopeya. perifrasis. Yperbaton cui⁹
qnqꝫ sunt spẽs. scꝫ hysterologia vel hysteronproteron
anastrophe. pentheſ. themesis. sincresis. Itẽ yperbole.
Itẽ allegoria. cui⁹ septẽ sunt spẽs. scꝫ yronia. antifrasis
enigma. cariẽtismos. paroemia. sarcosmos. antismos.
Itẽ omoenſ. cui⁹ spẽs sunt tres. scꝫ ycon. parabola. padi/
gma De quibꝫ p ordinẽ videam⁹.

m Ethaphora est rerũ uer/

bor ũqꝫ trãslatõ Et vt dicit ysidor⁹. loquẽs de
methaphoris He atqꝫ alie tropice locutõnes
ad ea que itelligẽda sunt, ꝑpterea figuratis amictibus
obtegunt̃. vt sensũ legẽtis exerceãt ꝛ ne nuda atqꝫ ipro/
mptu posita vilescant Hec aũt fit qttuor modis. scꝫ ab
animali ad animale. vt Thiphi aurigã celeres fecere ca
rine. Hic nãqꝫ trãslatõ fit inter duo animalia. scꝫ inter
aurigã ꝛ gubernatorẽ. Thiphis eni gubernator fuerat
nauis algi Auriga vo ꝓprie dr̃ qlibet regẽs currꝫ. Fecit
itaqꝫ translatõem iter duo aialia dũ aurigã posuit pro
gubernatore Nã vt donat⁹ subdit Et auriga ꝛ guber/
nator animã habẽt. Itẽ ſm bedã fit hic pmus mod⁹ cũ
dr̃ Quare fremuerũt gẽtes. ꝛ Domin⁹ q̇ eripuit me de
manib⁹ leonis ꝛ ð manib⁹ vrsi. ꝛ Si sumpsero pẽnas
meas ante lucẽ Nã ꝛ homies ꝛ bestie ꝛ volucres aiam
habẽt. Ab inaiali ad inanimale. vt Pelagus tenuere
rates. Nã ꝛ pelagus ꝛ rates animã nõ habent. In hoc
aũt facta est translatõ. qꝛ cũ pelagus ꝓprie retinere ꝛ cir
cundare rates siue naues itelligat̃. nũc rates ipm pela/
gus tenere dicunt̃. Itẽ cũ dr̃ Aperi portas tuas libane.
ꝛ Qui pambulãt semitas maris. Trãslatõ eni est a ciui
tate ad montẽ. ꝛ a terra ad mare. quorꝫ nullũ aiam ha/
bet. Ab aiali ad inaiale. vt Exiccat⁹ est vertex carmeli.
homies eni ꝛ nõ mõtes verticẽ habẽt Itẽ Athlãtis cin
ctum assidue nubibus artis Pinifex caput vẽto quas
sat̃ ꝛ ymbri Nã vt homies aiales sunt. ita mons nõ ha
bet animã cui mẽbra homis ascribunt̃. Caput ei hume/
rus ꝛ hmõi mẽbra homis sunt. Uirg. aũt hic transtulit
a re aiali ad inaiale caput. i. ab homie ad montẽ Ab in
aiali ad aiale. vt Auferã a vobis cor lapideũ Non eni
lapis. sed homo ꝓprie cor ꝛ animã habet. Hic trop⁹ ſm
bedã ꝛ ad deũ fit multifarie. vt Sub vmbra alarꝫ tuarꝫ
ꝓtege me. A ferũ. vt Domin⁹ ð syon rugiet. A mẽbris
humanis. vt Quis mẽsus ẽ pugillo aquas. ꝛ celos pal
mo ponderauit Ab homie interiori. vt ibi. Inueni da/
uid filiũ iesse virꝫ ſm cor meũ A motibus humane mẽ/
tis. vt Tunc loquet̃ ad eos ĩ ira sua. ꝛ Penitꝫ me fecisse
hominẽ. ꝛ Zelatus sum syon zelo magno Et multa h⁹
modi. A reb⁹ insensibilib⁹. vt ecce ego stridebo sup vos
sicut stridet plaustꝫ onustũ feno. Qui videlicꝫ tropus
in ꝯmuni locutõne vsitatissim⁹ est. vt cũ dicim⁹ Fluctu
are segetes. gemiare vites. floridã iuuentutẽ. Scire
etiã debem⁹ vt dicit donat⁹ eẽ methaphoras. alias reci
procas. alias ptis vni⁹. vt Naues volãt. segetes fluctu
ant. vel vites gemiant Hoc aũt dicit. qꝛ videlicꝫ quedã
methaphore sũt ꝯmunes vt Thiphin aurigaꝫ sceleres
fecere carine Uel naues volãt. qꝛ queadmodũ in naui
auriga dici põt. ita ĩ curru ꝯmunit̃ gubernator vl' Na
ues volãt. qꝛ sicut dici põt. Naues volãt. ita ꝯmuniter
dici potest aues natãt. Quedã vo nõ sunt ꝯmũes siue
reciproce. sꝫ vnius ptis. vt si dicã. Uerticẽ montis. non
eni potest ꝑ vertice dici cacumẽ homis sicut dixit. Uer
ticem mõtis. vel vites geminãt. non ei potest dici. gem
me vitẽt vl' Segetes fluctuãt. nõ eni in vicẽ potest dici.
Unde segetant. Ysidor⁹ etiã dicit ꝙ methaphora. aut ꝑ
tis vnius est. vt fluctuare segetes. nõ eni põt dici segeta
re fluctus. Aut antistropha. i. reciproca. vt Remigiuꝫ
alarꝫ. Nã ꝛ ale nauiũ. ꝛ alarꝫ remigia dicunt̃. Hoc etiaꝫ
dicit hug̃. Et dr̃ methaphora a metha qð est trans. vel
de. vel iuxta. ꝛ foros qð est ferre. Inde hec methaphora
id est siliutudo vel alicu⁹ rei vel vbi vsurpata translatõ
Unde ꝛ a tullio tropus iste vocat̃ trãslatõ. Et vt dicit
augustin⁹. In methaphoricis locutõnib⁹ sensus lrãlis
est. ꝛ nõ quẽ faciũt vba. sꝫ ꝑpter quẽ vba fiunt Itẽ sci
as ꝙ natura vniuscuiuscũqꝫ rei ex diuersitate cõponit̃.
Et iõ in sacro eloquio ꝑ rẽ qualibꝫ licite diuersa figurã
tur. sicut pleni⁹ dicã in qnta pte in leo

c Athacresis est usurpatio

alieni nomis cum ꝓpriũ deest. vt cũ parricidaꝫ
dicimus q̇ occidit fratrẽ. Et piscinã q̇ pisces nõ
habet. Hec eni nisi extrinsec⁹ sumerẽt suũ vocabulum
nõ haberẽt. vt dicit donatus. Beda vo sic dicit. Catha
cresis est abusio nomis aut vbi ad signandã rẽ q̇ ꝓpria
appellatõne deficit. vt Pones veteres vectes i quattu
or angulis mẽse ꝑ singulos pedes. et sextũ sagũ in frõte
tecti duplices. et ibi. Confringet cornua arcuũ et labiuꝫ
calicis ꝛ repandi labij. Hec a methaphora differt. eo ꝙ
illa vocabulũ habenti largit̃ aliud. hec qꝛ nõ habꝫ ꝓpri
um. alieno vtit̃ Pedes q̇ppe et frons et labiũ et cornua
hominũ tantũ sunt ꝛ animantiũ. non etiã rerꝫ insensibi
lium. q̃ nomia si pfatis rebus nõ imposuisset scriptura
qð ꝓpriũ his diceret nõ haberꝫ. Ad hũc tropũ ptinꝫ qð
scriptũ est. Est aũt hierosolimis ꝓbatica piscina. a pisci
bus eni vocabulũ accepit aqua que nequaquaꝫ propt̃
pisces. sꝫ ad lauãdas vt asserũt hostias collecta est Un
de et ꝓbatice cognomẽ sortita est. Et dr̃ cathacresis a ca
tha quod est ab. et cresis quod ẽ vsus. quasi abusio no
minis. Hec figura excusat acirologiam. et hic trop⁹ vo

catur a tullio abusio.

m Ethalensis est dictio gra

datiꝫ ꝑgẽs ad id qð ostẽdit. ꝛ ab eo qð p̃cedit id
qð sequit̃ insinuãs. vt labores fructuũ tuorꝫ mã
ducabis Labores eni posuit ꝑ his q̃ laborãdo acqrunt
homies. ſm bedã. Uel methalenſ ẽ distinctõ gradati ꝑ
gẽs ad id qð ostẽdit. scꝫ de cã venire ad causatũ ꝑ mlta
media. vt Post aliquot mea regna vidẽs mirabar ari
stas. Hic eni gradatim ꝑgit dictõ vel distinctõ ad id qð
ostẽdit. qꝛ ꝑ aristas segetes ꝑ segetes estates. ꝑ estates.
annos itelligere debem⁹ Ergo post aliquot aristas. p⁹
aliquot annos virg̃. itelligi voluit. ꝙ igĩt fit ꝑ multa me
dia differt a methaphora. q̃ licꝫ procedat ab aĩmali ad
animatũ. vel econuerso. facit tamẽ hoc sine medio. Ex/
cusat aũt hec figura acirologiã ꝛ cacephatõ. Et dr̃ a me
tha qð est trans ꝛ lenſ. qð ẽ sumptõ q̇i transsumptõ. qꝛ
sigficatũ vnius trãssumit̃ ad sigficatum alteri⁹. Uel dr̃
a metha qð ẽ ad. ꝛ lenſ qð est sumptõ. Inð methalenſ.
q̇i assumptõ qꝛ vnũ post aliud sumit̃. ꝛ vocatur a tullio
gradatio.

m Ethonomia est ueluti q̃/

dam transnomiatõ. Hui⁹ multe sũt spẽs. aut 1
eni cõtinẽs ponit̃ ꝑ contẽto. vt Theatra plau
dunt effundite ydrias. i. vinũ vel aquã q̇ est i ydrijs Itẽ
ꝑata mugiũt. i. boues q̇ sunt i ꝑato vel Hierusalẽ q̇ oc
cidis ꝓphetas. vel Nũc pateras libate ioui. i. vinũ con
tẽtum i pateris. i. in vasis illis Aut contẽtum ꝑ ꝯtinen 2
te. vt Dimitte arcã ire ꝛ aspicies. vt habet̃ in pmo regũ
Non eni. vt dicit beda. arca. sꝫ plaustꝫ quo ꝯtinebatur
arca vel boues ire poterãt. Itẽ vina coronãt. i. ciphos ĩ/
plẽt vsqꝫ ad summũ vino. Aut inuẽtor ꝑ inuẽto. vt Si 3
ne cerere ꝛ libero frigꝫ ven⁹. exẽplum ẽ terẽtij i comedia.
Ceres ſm poetas dr̃ fuisse dea ꝛ inuẽtrix frumẽti. ꝛ liber
inuẽtor vini. Per istos ergo inuẽtores signant̃ iuentõ
nes siue inuẽta. Per venerẽ intelligit̃ ꝯcubit⁹. vt sit sen
sus. Sine cerere ꝛ libero friget ven⁹. i. sine pane et vino
deficit voluptas. Itẽ Uulcanus mittit sagittas. i. ignis
Aut ecõuerso inuẽtum ꝑ inuẽtore. vt vinũ p̃camur. i. li 4
berum vini inuẽtorẽ. Itẽ ꝑ efficiẽte effectus. vt frigus pi 5
grum. i. efficiẽs pigriciã. ꝛ Timor pallidus. i. faciẽs pal/
lorẽ. Aut ecõuerso effectus ꝑ efficiẽte. vt Spumãtia fre 6
na. i. equus. Fit etiã cũ materia ponit̃ ꝑ materiato. vt ac 7
cinctus ferro. i. gladio. Uel ꝯsequẽs ꝑ antecedẽte. vt 8
Pallet. i. timet. Et dr̃ a metha qð est ð. ꝛ onoma qð est
nomiatõ vel nomẽ. q̇i denomiatõ. qꝛ vnũ ꝑ alio nomia
tur. Unð ꝛ hic tropus a tullio vocat̃ denomiatõ. Uel
dr̃ a metha qð est trans ꝛ onoma nomẽ q̇i transpositio
nois. Hug̃. eni dicit sic Methonomia ꝯponit̃ a metha
ꝑpositõne greca. qð est trans. ꝛ onoma nomẽ. ꝛ dr̃ hec
methonomia methonomie. q̇dam figura. scꝫ trãsforma
tõ ab vna sigficatõe ad aliã. ꝛ fit multis mõis Cum cõ/
tinẽs ponit̃ ꝑ contẽto. vel ecõuerso. Uel cũ inuẽtor pro
inuẽto vel ecõuerso Uel cũ efficiẽs ꝑ effectu vel ecõuer
so Uel cũ possessor ꝑ possessione vl' ecõuerso Uel cum
materia ꝑ materiato vel ecõuerso Uel cũ id qð fit ꝑpo
nit̃ pro eo ꝑ quo fit. vel ecõuerso.

a Nthonomasia est signi

ficatõ vice ꝓprij nomis posita ex accidẽtibus.
videlicꝫ ꝓpriã sigficans ꝑsonã Et fit tripliciter
Ab animo. vt magnanim⁹ id ẽ. eneas Supbus. i. dya
bolus vel dyabolicus Uel vt dicit beda Ab animo vt
Nunqð tu ꝑcussisti supbum A corpe vt Spurius alti
tudinis sex cubitorꝫ ꝛ palmo Ab elatõe aũt animi dya
bolus A q̃ntitate corpis sigficat̃ golyas gigas Extrin/
secus vt infelix puer. i. troylus Et hoc fit plurib⁹ mõis.
Nam ſm bedã in plures spẽs diuidit̃ Fit eni vel a gene
re vt Nunqð omnib⁹ vobis dabit filius ysai agros. i.
nobilis dauid. Uel a loco vt auctor secte nazareorũꝫ. id
est. paulus Uel ab actu vt Qui tradidit illũ dðit eis si/
gnum scꝫ iudas scarioth Uel ab euẽtu vt Discipulus
quẽ diligebat iesus. i. iohãnes Per hunc tropũ ipe do
minus iesus christus aliquando designat̃ a genere. vt
Osanna filio dauid A loco Qui sedes super cherubin
manifestare Ab actu vt Peccaui. qð faciã tibi o custos
hominũ Fit ergo anthonomasia. cum ꝯmune alicui ap
propriat̃. vt ꝑ apostolũ paulũ Per ꝓphetã dauid Per
virginẽ mariã Per vrbẽ romã intelligamus Unð ſm
hug̃. Anthonomasia ẽ quãdo illud nomẽ qð ẽ ꝯmune
pluribus appropriat̃ alicui In doctrinali sic dr̃ Antho
nomasia solet excellẽtia dici Si nomẽ ꝓpriũ taceas po
nẽs generale Et dr̃ ab anti qð ẽ contra ꝛ noma qð ẽ no/
mẽ. ꝛ thesis qð est positõ. q̇i ꝯtraria ꝛ impropria positõ
nomis ꝑ nomine Uel dr̃ ab anti qð est ꝑ. ꝛ onoma qð ẽ
nominatõ q̇i p̃cellẽs nominatõ Uel dr̃ ab anti qð ẽ cõ/
tra ꝛ onoma qð est nomẽ. ꝛ ysi qð ẽ equale q̇i ꝯtra eqli/
tatem nominis

e Pitheton est ꝑposita di

ctio ꝓprio nomini ſm donatũ Fit enim epythe
ton cũ adiectiuũ nomini ꝓprio supponitur. vt
Dilectus do ꝛ hominib⁹ moyses. ꝛ Miserator ꝛ mise
ricors domin⁹. ꝛ Iustus loth oppressus. Fit autẽ tribus
mõis epytheton. Ab animo. sicut Sapiẽs plato A cor
pore. sicut Magnus gygas. Extrinsec⁹. sicut diues he/
ros. Et hec q̃ exterius sumunt̃ diuidunt̃ in plures spẽs
Descẽdunt eni a loco. ab actu. ab euẽtu. Grecism⁹ pla/
ne dicit. Si ꝓprie ꝓpriũ dicas epytheton hic ẽ. vt albus
cignus. coruus niger. nox humida. Uel quãdo proprie
tas itelligit̃ in substantiuo. vt dauid fidel' deus iustus fa
mes pallida. vitus vera. Et ita adiectiuuꝫ ꝓprie adijcit̃
substãtiuo. In doctrinali sic dr̃. Fiat epytheton si dicas
tristia bella. Et dr̃ ab epy. qð est supra. ꝛ theton vel theſ
qð est positõ. q̇si ꝓpria adiectiui suppositõ Et differt ab
anthonomasia qꝛ anthonomasia ꝑ vice nominis poni
tur. vt vrbs ꝑ roma. apostolus pro paulo. Epytheton
nunq̃ꝫ ẽ sine nomine. vide etiã in q̃rta pte in loco suo

s Inodoche est significa

tio pleni intellectus capax. cũ plus minus ve
pronũciat. aut enim totũ a pte ostẽdit. vt Uer
bum caro factũ est. et eram⁹ in naui vniuerse anime cẽ/
tũ septuaginta sex. Hic enim min⁹ dicẽs plus significat.
aut ecõtra a toto ptem. vt ꝑpter parasceuen iudeorum qꝛ

iuxta erat.in monumentū posuerūt illū ⁊ tulerūt domi
nū meū.⁊ nescio vbi posuerūt eū.dominū dicit.cū soluʒ
domini corpus q̄reret. Plus eni dicēs minus significat.
Qđ tractās greḡ. dicit ī omelia Notandū iuxta hysto
riam ꝙ mulier nō ait.tulerunt corpus domī mei.sʒ tule
runt dominū meū. Usus nāqʒ sacri eloqʒ est vt aut ali
quādo ex pte totū.aliquādo vō ex toto partem significet
Ex pte eni totū significat.sicut de iacob filijs scriptum est.
Quia descēdit iacob ī egypto ī aīab⁹ sextuaginta Ne
qʒ eni sine corꝑibus aīme descēdebāt.sʒ ꝑ solam animā
totus homo significat.q2 ex pte totū exp̄mitur. Et solum
domicū corp⁹ ī monumēto iacuerat.⁊ maria nō domi
num.sʒ sublatū corpus domī q̄rebat.videlicʒ ex toto de
signās ptem Huḡ. vō dicit ꝙ sinodoche est q̄daʒ figura
cum qđ ptis ē attribuit toti.⁊ ecōuerso.Et est etiā q̄daʒ
color rhetoric⁹.⁊ appellat apđ latinos ītellectō Et ē ītel
lectō totius ꝑ partē.vel ptis ꝑ totū.vel vnius ꝑ plura.
vel pluriū ꝑ vnū ꝯgnitō.Et d2 synodoche a sin quod ē
con.⁊ odoche.qđ est captō vel expectatō.q2 ꝑ ītellectuʒ
ptis capit ⁊ expectat intellectus tot⁹ ⁊ ecōuerso. Me
minisse aūt debem⁹.vt dicit donat⁹.cum sit a pte totum
ab insigniori pte faciendū est. De sinodoche etiaʒ infra
dicā cū agā đ allotheca in ca.đ sinthesi

Nomatopeia est nomen

o de sono factū vel fictū.vt stridor porte. Coru⁹
a crocitādo Et silr ꝓprietates animalium. vt
Rugit⁹ leonis ⁊ balatus ouis. Tintinabuluʒ a tintin.
Et notandū ꝙ nomē fictū aliquādo est nomē ipius
soni.vt tinitus.q̄ est nomē sonitus auris. Aliquādo est
nomē habētiū sonū.vt taratātara. Et d2 ab onoma. qđ
est nomē.⁊ thes qđ est positō ⁊ poio qđ est fingo. q̄i po
sitō ficti nomīs Et accipit hic nomē large ꝑ qualibet ꝑ
teorōis Et scias ꝙ onomathopeya aliquādo ita lar
ge sumit ꝙ etiā ꝯp̄hendit vbi confirmatōʒ siue tropum
qui d2 remathopeya.sm huḡ. vide plenius de hoc suo
loco infra in q̄nta parte.

Erifrasis est circumlocu

p tio q̄ fit duplicit.aut ornāde rei cā.scʒ pulcre ꝑ
longādo materiā Unđ virḡ. Et iā pma nouo
spargebat lumie terras. Titani croceū linquēs aurora
cubile. Quasi dicat. Iam lucebat aut dies or⁹ erat Itē
paulus ad corinth. Scim⁹ ꝙ si terrestris dom⁹ nostra
hui⁹ habitatōis dissoluat.q2 edificatōeʒ ex đo habem⁹
domū nō manufactā eternā in celis. Aut cā vitāde fedi
tatis.vt Placidūqʒ petiuit ꝯiugis īfusus gremio Iteʒ
ad romanos ait aplūs Femie eaꝝ mutauerūt natura
lem vsum ī eū vsum q̄ est ꝯtra naturā. Silr aūt ⁊ mascu
li in masculos turpitudinē opantes ⁊c. Iteʒ Iste soluit
tributū ventris. Quotiēs igit honestaʒ rē honestiorē ꝑ
circūlocutōem facere volum⁹ perifras d2.vt aures vita
les carpit.i.viuit. Silr cū turpē rē ꝑ circūlocutōem ver
boꝝ honestam⁹ pifrasis est vt patuit Unđ in doctria
li d2. Perifras circūloquiū đ iure vocat Cū vbis curas
attollere rē tibi gtā. Aut ī re turpi vbis nō turpib⁹ vti
Et vt vt dicit huḡ. Peri qđ est circū ꝯponit cū fras.qđ
est locutō. Inđ perifras.i.circūlocutō.cū vna res pluri
bus vbis significat ⁊ describit.⁊ in rhetorica iste mod⁹ lo

quēdi d2 circūlocutō Et scias ꝙ pifrasis q̄ fit ī oratōe
differt ab anthonomasia ⁊ epytheton que fiunt ī dictō
ne. Item hec oblique ordinātur ad laudē vel vitupiuʒ.
illa vero directe.

Perbaton .est quedam

y transcēsio vboꝝ ordinē turbās Cui⁹ q̄nqʒ sūt
spēs.scʒ ysterologia vel ysteron proteron.ana
strophe.parēthes.themesis.sincresis. Et d2 ab yper.qđ
est supra ⁊ baton qđ est materia.q̄i transcēdens loquē
di materiā.⁊ excusat pleonasmon Uel sm huḡ. d2 vl' cō
ponitur ab yper qđ est sup ⁊ batin.qđ est gradus.⁊ in
de hec ypbaton.i.longa ⁊ supgrediēs constructōis vel
sentētie transcēsio scʒ cum vbum aut sententia ordine cō
mutatur

Sterologia. uel isteron

y proteron.est sentētie cum vbis ordo mutatus
vt Torrere parāt flamis ⁊ frāgere saxo. qđ sic
intelligas. Ysterologia ē mutatus ordo sentētie cū vbis
vt in p̄dicto exemplo Torrere parāt ⁊c Prio eni solet ī
molo frangi triticū ⁊ postea torreri.i.flamis coq̄. Ergo
⁊ sensus ⁊ vba ꝯfundūt Itē virḡ. Moriamur ⁊ ī arma
ruamus. Itē. Nutrit ⁊ pepit. Itē ⁊ vomit ⁊ potat Item
psalmus. Hic accipiet benedictōem a domino.⁊ miseri
cordiā a deo salutari suo. Nā vt dicit beda Pri⁹ domi
nus miserādo iustificat impiuʒ. ⁊ sic benedicēdo ornat
iustū. Dicit aūt ysterologia ab yster quod ē vltimus.⁊
logos quod ē smo.q̄i smo vltim⁹ scʒ p̄posterus Ul' d2
ab ysterō quod ē post ⁊ logos quod ē smo. Inde yste
rologia.i.p̄poster⁹ smo Sʒ ysteron proteron d2 ab yste
ron quod ē ordo.⁊ pteron quod ē p̄posteratō. q̄i ordo
p̄posterus. Uel d2 ab yster.quod ē vltim⁹. ⁊ prophos.
quod ē pmū.quasi ꝑ vltimo pmū.et ꝑ pmo vltimū
Ysteronproteron ē sentētia ordine mutata.scʒ cōuer
sio recte sentētie. Ysteron eī interp̄tat videre.pteron cō
uersio.vt dicit huḡ. vide ī ysterologia.

Nastrophe est uerborū

a tantū ordo p̄posterus.vt Italiā cōtra.ꝑ cōtra
ytaliā Quotiēscūqʒ sensu ītegro pmanēte ver
ba tantū mutant. Anastrophe d2.vt Ytaliā ꝯtra Debu
it eni dici Contra ytaliā eo ꝙ p̄positō semp debʒ p̄poni
Silr in iob Quā obrem ego dep̄cabor dominū.pro ob
quā rem. Unde doctrinale. Dictō si subsit cū sit p̄cede
re digna. Fiet anastropha sic surgit mare litora cōtra.
Et d2 ab ana quod ē sursum.⁊ strophos quod ē cōuer
sio.quasi recti ordīs cōuersio. Uel ab ana quod ē re. et
strophos quod ē missio.q̄i retro missio.q2 quod deberʒ
p̄poni retro mittit Uel d2 ab ana quod ē re.⁊ strophos
quod ē conuersio. Inde anastrophe.i.retro conuersio.
vide in suo loco

Arenthesis est interposi

p ta ratiocinatō diuerse sentētie. vt eneas. neqʒ
eni patrius cōsistere mentē Passus amor ra
pidum ad naues pmittit achatē.sm donatū. quotiens
sentētia inchoat.eiqʒ interponit q̄libet ratōcinatio pa
renthesis ē.vt in p̄dicto exemplo. Debuit enim dicere.

Eneas rapidum achatē pmittit ad naues. et sic demū
subiungere. Neqʒ eni patri⁹ amor passus ē ꝯsistere mē
tem. Itē apostol⁹ ad galathas. Cū vidissent grām q̄ da
ta est mihi.q̄ eni opatus est petro ī apostolatu opatus
est ⁊ mihi.inter gētes. iacob⁹ cephas ⁊ iohānes dexte
ras dederūt mihi ⁊ barnabe societatis. Uel parēthes.ē
sentētie interpositō.qua ex medio remota ītegra smo ꝑ
durat.vt Dij ceptis.naʒ nos mutastis ⁊ illas.aspirate
meis. Et d2 a para qđ est inter.⁊ thes qđ est positō. qua
si interpositō

Hemesis.est unius com

t positi aut simplicis vbi sectō.vna dictōne vel
pluribus interiectis.vt Septē subiecta trioni
Hoc compositū nomē septētrioni.diuidit ⁊ interponit
vna dictō.scʒ subiecta.vt Septem subiecta trioni. ꝑ eo
qđ est Subiecta septētrioni. Unđ doctrinale Dat the
mesis binas ī ptes dictō secta. Est boree regio septē sub
iecta trioni. Itē. Saxo cere ꝯminuit brum.ꝑ cerebrū Et
diuidit hoc simplex vbum scʒ cerebꝝ.⁊ dictō vna inter
ponit.scʒ ꝯminuit. Itē Masilipostabāt iuuenes ad li
toratanas. Hic simplex vbum diuidit.scʒ masilitanas.
id est.đ masilia popul⁹.q̄ est vrbs gallica. diuidit.⁊ plu
res dictōnes interponunt.scʒ portabāt iuuenes ad lito
ra. Hec tropi spēs vt dicit beda non facile ī scripturis
sanctis q̄ ex hebreo vel greco smone trās late sunt pōt ī
ueniri.⁊ est hmōi. Hieroq̄ genuit solimis dauitica pro
les. Hoc ē hierosolimis. Et d2 themes a themos. qđ est
diuisio vl' sectō. Diuidit eni siue secat vna dictō ab alia
ꝑ ea q̄ interponūt. Uel d2 a teneo tenes.⁊ hec memeris
qđ est diuisio q̄i tenēs diuisionē.

Incresis.est iperbaton

s ex omi parte ꝯfusus.vt Tris noth⁹ arreptas
in saxa latētia torquet. Saxa vocāt ytali. me
dijsqʒ ī fluctibus aras. Est eni ordo Tris.scʒ naues ar
reptas.nothus.i.vētus ī saxa torquet.q̄ saxa in medijs
fluctibus latētia ytali vocāt aras.sm donatū Iteʒ nos
vtute lauat q̄ labē lacrimis ornat Et est ordo. Ille q̄ la
uat labem lacrimis ornat nos vtute Et d2 a sin qđ ē cō.
⁊ cresis qđ est fusio.quasi cōfusio Uel d2 a sin qđ ē con.
⁊ chaos ꝯfusio Ibi eī ordo sentētie vborumqʒ simul cō
fundit ⁊ q2 fit in pmutatōe ordīs duaꝝ dictōnū.⁊ vtra
qʒ excusat cacephaton.

Perbole est dictio fidez

y excedēs augēdi minuēdi ve cā. Augēdi. vt iste
est niue cādidior.aquilis velocior leonibus for
tior Minuēdi ue.vt Terrebit te sonitus folij volātis.⁊
Denigrata est sup carbones facies eoꝝ ⁊ Iste est tardi
or testudine. Unđ doctrinale. Transcēsus veri manife
stus yperbole fiet. Et d2 ab yper qđ est supra. ⁊ bole qđ
est sentētia.vel fides q̄i supra sentētiā vel fidē. ⁊ excusat
tapinosim. Hic trop⁹ vocat a tullio suplatō ⁊ ꝯtrariat
huic tropo liptote đ qua infra dicā

Llegoria est trop⁹ quo

a signat aliud q̄ʒ d2.vt Est iam tēpus equuʒ fu
mantiū soluere colla. Uirgili⁹ eī cū đ hoc di

ceret.nō vere dicebat soluēda fore colla equoꝝ.sʒ carmē
finiēdū significabat. Itē in euāgelio ioh.iiij. Leuate oculos
vestros ⁊ videte regiones.q2 albe sunt iam ad messem.
Hoc est ītelligite.q2 populi iā pati sunt ad credēduʒ Et
vocat hic tropus a tullio pmutatō. Et d2 ab alleon qđ
est alienū.⁊ logos qđ est smo vl' gore qđ est dicere Un
de allegoria.i.alieniloquiū cū aliud sonat ⁊ aliud intel
ligitur. p̄cipue oppositūʒ.⁊ iđ allegoria differt a metha
phora.vbi licet aliud.nō tamē signat oppositū De hoc
reqre infra in q̄nta pte in suo loco. Itē infra post antis
mos. Hui⁹ multe sunt spēs ex q̄bus eminēt septē.scilicʒ
yronia.antifrasis.enigma.carientismos. paroemia. sar
cosmos antismos.

Ronia .est tropus per

y contrariū qđ conat ostendēs .i. tropus ostē
dens id ꝯtrariū qđ conat.i.vult.vt ī iij.regū
Clamate voce maiori de⁹ eni baal forsitan loqtur vel ī
diuersorio ē.aut dormit vt excitet Hāc nisi grauitas ꝓ
nunciatōnis īuenerit ꝯfiteri videbit qđ negare cōtendit
sm donatū. Huḡ. eni dicit Yronia ē sentētia ꝓnunciatō
ni contrariū habēs intellectū.scʒ sic. Laudās vt vitupa
re intelligat Et d2 ab yron qđ est cōtrariū.⁊ onoma no
men.q2 facit ꝓnunciatōem ꝯtrariā ītellectui. Uel d2 ab
yron qđ ē eleuatō. Debet eni fieri cū quadā eleuatōne
vocis Unđ a tullio vocat exclamatō.⁊ sm quosdaʒ q̄n
docūqʒ eisdem vbis aliqđ ⁊ negare possum⁹ ⁊ cōfirma
re.yronia dici potest.⁊ differt ab antifrasi.vt in antifra
sis dicam.

Ntifrasis est unius uer

a bi yronia.vt Bellū.hoc est.mime bonū. Luc⁹
q2 nō luceat Parca.q2 mime parcat Manes
quasi mites cum sint terribiles De istis grecismus dicit
Lucus ⁊ officiū bellū libitinaqʒ parca Ista ꝑ antifrasiʒ
dicunt nomia q̄nqʒ Beda dicit ꝙ hic antifrasis ē Ami
ce ad qđ venisti. Scđm huḡ. vō antifrasis ē smo ecōtra
rio intelligēdus.⁊ d2 ab anti qđ est cōtra.⁊ frasis qđ est
locutō.vt Luc⁹.q2 luce caret Et differt ab yronia.q2 yro
nia ꝓnunciatōe sola etiā indicat qđ vult intelligi vt cuʒ
d2.homi male agēti Qđ bonū est facis. Sʒ antifras nō
voce ꝓnunciātis signat ꝯtrariū.sʒ tantū vbis suis q̄ruʒ
origo ꝯtraria ē. Doctrinale dicit. Antifras smo signās
cōtraria dicto.

Nigma.est obscura sen

e tentia p occultā similitudinē reꝝ vt Mater
me genuit.eadem mox gignitur ex me. Cum
signat aquā in glaciē cōcrescere.⁊ eandeʒ rursus efflue
re. Unde doctrinale Patrē ꝓgenies occidit matris in
aluo. Mater me genuit eadē mox gignit ex me. Quaʒ
mater genuit.generauit filia matrē. Item de comedēte
exiuit cibus.⁊ de forti dulcedo. Signat ex ore leonis fa
uum mellis extractū. vel Pēne columbe deargētate. ⁊
posteriora dorsi eius in spē auri. Cuʒ significet eloquia
scripture spūalis diuino lumine plena Sensum eī eius
interiorē maiore celestis sapiētie grā refulgentē vl' certe
vitam sancte ecclesie p̄sentē vtutum pēnis gaudentem.
futurā aūt que in celis est.eterna cuʒ domino claritate

fruiturā. Et dr ab e. qd est extra. ꝛ nigmos qd ē liqdum. id est. extra itelligibilitatē Uel dr ab en qd ē in. ꝛ nigma qd est ymago Jnd enigma. i. sentētia i ymagine. hoc est in obscuritate posita Et differt fm ysidoꝝ ab allegoria qꝛ allegoria sub re alia aliud significat. ꝛ sic ē gemina Enigma vo tantū sensum habet obscuꝝ p quasdā imagies obumbratum. Papias vo dicit. Enigma questio obscura que difficile itelligit nisi apiatur Uid in qnta pte in suo loco

c Arientismos est tropus

quo dure dicta grati⁹ siue miti⁹ pferunt. vt cū interrogātibus nobis an aliqs nos qsierit. respondet bona fortuna. Ex quo dat intelligi neminē nos quesisse Jtē Nōne p rachel seruiui tibi qre iposuisti mihi lyam. vno eni leuissimo impositōnis vbo iuriā quā patiebat. grauissimā rē tēperantius loquēs significauit. Jtē de filio sacerdotis dr. Jste est d genere aaron vl cōsobrinus fratris clerici Et dr a caris qd ē grā ꝛ mos moris. qi gratiosus mos. Uel dr ab antos quod est flos. ꝛ mos. i. vtus Jnde antismos. i. tropus floride ꝛ vrbane virtutis.

p Aroemia. est accommo

datū rebus tpibusqꝫ puerbiū. Rebus. vt Adversus stimulū calcitra. i. supbis resiste. Temporibus vt lupus ē in fabula. i. tace Fert quoqꝫ q hō si a lupo pus videat amittit loquelā. Und. Lupus est in fabula dr cū aliqs imedia locutōe tacet. ꝛ vt dicūt aliq naturales. Lupus ē aial venenosum ꝛ inficit aerē Aer vo infectus veniēs ad homiēꝫ ipius arterias ingredit vnde loquelā aufert. Sꝫ si homo pus videt lupū naturaliter ɔfortat. ꝛ id nō inficit. Jtē fm bedā. canis reuersus ad suū vomitū. ꝛ sus lota i volutabro luti. ꝛ Nun saul inter pphetas. quoꝝ vno cū quēlibet post actā penitentiā ad vicia relabi. altero vo tūc vtimur cum indoctum quēlibet officiū docēdi assumere. vel aliud qd artis qd nō didicit sibimet vsurpare viderim⁹ Hic trop⁹ adeo late patꝫ. vt liber salomonis. quē nos fm hebreos pabolas dicim⁹. apud grecos ex eo nomie accepit paroemiaꝝ. i. puerbioꝝ. Et fm hug. para ɔponit cū emū. qd est modulatō. Et dr hic paroemia. i. rebus vl tpibus accōmodatū puerbiū. Verbigratia Uoluit aliqs nocere alicui ꝛ lesus est ab eo pōt dici. Aduersus stimulum calces vel calcitras Uel pōt dici. Aduersus stimulum calces. dū signat aduersis resistēdum. Silr quotiēs vtimur puerbio i tpe cōmodo ꝛ apto paroemia ē. Uerbigratia. loqbaris d aliquo talia aliqua q sibi displiceret si audiret. ꝛ ille veniēs subito dicis. Lupus est i fabula. Uel dr paroemia a para qd ē iuxta. ꝛ omon qd ē deductio vel modulatō. qi iuxta modulatōem vel deductōꝫ. qꝛ tacet dum narrat

s Arcosmos. est plena

odio vel hostilis irrisio auxiliāte modo dicē disignata. vt Alios saluos fecit seipm non pōt saluū facere. Si rex israel ē descēdat nunc d cruce et credimus ei. Jtē Omnes quos pcussisti gladio mortui sunt. cū hoc dr alicui q neminē gladio pcussit. Huic contrariat antismos. Et dr sarcosmos. a sarcos qd est caro ꝛ ysmos qd ē diuisio. quasi carnalis diuisio. i. hostilis. Uel dr a sarcon qd ē corrosio. ꝛ mos moris qi mos corrosiuus. vel dicitur a sarcos. quod ē caro. ꝛ mos moris quasi carneus mos. i. mala ꝛ amara irrisio que pungit vsqꝫ ad carnem.

a Ntismos est. trop⁹ mul

tiplex numerosqꝫ vtutis Nā antismos putatur dictū esse qd simplicitate caret rustica. ꝛ faceta satis vrbanitate expolitū est. vt Qui bauiū nō odit amet tua carmia meui Atqꝫ idē iungat vulpes ꝛ mulgeat hyrcos. Qd exponēs ysidorus dicit. Qui bauiuꝫ nō odit p pena ei ɔtingat vt diligat meuiū. Fuerūt aūt meuius ꝛ baui⁹ poete pessimi ꝛ emuli vgilij. Qui ergo hos diligit. dicit virg. in buccol. sugillādo faciat q ɔtra naturā sunt. i. iūgat vulpes ad aratꝝ ꝛ mulgeat hircos Jtē antismos est cū dr. Mulier omni sagitte apiet faretram. quasi dicat Omi virge virili apiet vuluā. Jtē Fili mulieris vltro viꝝ rapiēns. i. fili meretricis. dixit saul ionathe Jtē apostolus Utinā ꝛ abscindant q vos conturbant Et dr antismos. ab antos quod ē flos. ꝛ mos. i. vtus vel sentētia. Jnde antismos. i. tropus floride ꝛ vrbane vtutis vel sentētie. Et ē antismos ɔtraria figura d sarcosmos. scꝫ vrbanitas sine iracūdia vt Qui bauium nō odit ꝛc. vt dicit hug. Et fm papiā dr astismos Et fm hug. in vno loco dr etiā astismos silr. ita q s. est secūda lrā. Jn alio loco dicit antismos. ita q n. est secūda lrā. et multi hoc dicūt Astismos fm quosdā debꝫ dici. ita q s sit secūda lrā. ꝛ est idē quod antismos. vide supra immediate i antismos

Nota hic q sicut dicit be

da. Allegoria aliqndo factis. aliqndo verbis tantūmodo fit aliqndo factis simul ꝛ vbis Factis sicut dicit ad galath. Quādo abraā duos filios habuit vnū de ancilla vnū de libera q sunt duo testamēta Uerbis autē solummō vt Egredietur vga de radice yesse ꝛ flos de radice eius ascēdet. Quo significat de stirpe dauid p mariā vginē dominū saluatorē fuisse nasciturū. Aliquādo factis simul ꝛ vbis vna eadēqꝫ res allegorice significat Factis qdem. vt Uendiderunt ioseph in egyptum ysmaelitis triginta argēteis Uerbis vo vt Appēderūt mercedē meā triginta argēteis. Jtē factis. vt erat dauid rufus ꝛ pulcer aspectu. ꝛ vnxit euꝫ samuel in medio fratꝝ suoꝝ. Uerbis. vt Dilectus me⁹ candidus et rubicūdus. electus ex milibus. Qd vtrunqꝫ significat mistice mediatorē dei ꝛ hominū. decoꝝ quidē sapiētia ꝛ vtute. sꝫ fuisse sanguis effusione roseū. eūqꝫ vnctuꝫ a deo patre. ꝛ oleo leticie p consortib⁹ suis. Jteꝫ allegoria vbi sine opibus aliquādo hystoricā rē. aliquādo tipicā. aliquādo tropologicā. i. moralē rem. aliquādo anagogeꝫ. hoc est sensum ad supiora ducentē figurate denunciat. Per allegoriā nāqꝫ res hystorica figurat. cū factura p morum sex siue septē dieꝝ totidēꝫ seculi hui⁹ ɔpat etatibus. Per vbum hystoria. dū hoc quod dicit iacob patriarcha. Catulus leonis iuda ad pdam ascēdisti fili mi ꝛc. De regno aūt victoris dauid aliquid itelligit. Per vbum spūalis de christo siue ecclesia sensus elicit. cum idē fmo patriarche d domica passione ꝛ resurrectōe fideliter accipit. Allegoria facti tropologiaꝫ. hoc est moralē pfectōem designat. vt Tunica polaris ꝛ polimita. quā iacob patriarcha filio suo ioseph fecit variaꝝ vtutum grām. quā deus pater vsqꝫ ad terminū vite nostre indui ꝛ pcepit ꝛ donauit insinuat Allegoria vbi eandē moꝝ pfectōem designat. vt Sint lumbi vestri pcincti ꝛ lucerne ardētes i manib⁹ vestris Et allegoria facti anagogicū. hoc est ad supiora ducentem sensum exprimit. vt Septim⁹ ab adā enoch trāslat⁹ de mūdo. Sabbatuꝫ future beatitudis q beatitudo post opa bona seculi hui⁹ qd sex etatibus pagit. electis in fine huat figurate designat. Allegoria vbi eadeꝫ vice celestia gaudia demonstrat. vt Ubicūqꝫ fuerit corp⁹ illuc ɔgregabunt ꝛ aqle. qꝛ vbi mediator dei ꝛ hominū est corpe. ibi nimiꝝ ꝛ nūc subleuate ad oculos aie. ꝛ celebrata glā resurrectōnis. colligunt corpa sanctoꝝ. Nōnunqꝫ aūt i vna eadēqꝫ re vel vbo hystoria. simul ꝛ mistic⁹ de christo vel ecclia sensus. ꝛ tropologia. ꝛ anagoge figuralit intimat. vt Templū domi iuxta hystoriā dom⁹ quā fecit salomō. Juxta allegoriā corpus dominicū. de q ait. Soluite templum hoc ꝛ in trib⁹ dieb⁹ excitabo illud. Siue ecclia eius cui dr. Templū eni dei sanctū est qd estis vos. Siue p tropologiam qlibet fidelis. qbus dr. An nescitis qꝛ corpa vrā templū sunt spūsancti q in vobis est. Per anagogē superne gaudia māsionis. cui suspirabat q ait. Beati qui habitāt in domo tua domie i secula seculorū laudabūt te Silr mō qd dr. Lauda hierusalē dominū lauda deū tuū syon. Quoniā ɔfortauit seras portaꝝ tuaꝝ benedixit filijs tuis in te. De ciuib⁹ terrene hierusalē. d ecclia christi. de anima qꝫ electa. ꝛ de patria celesti. iuxta historiam. iuxta allegoriā. iuxta tropologiā iuxta anagogeꝫ recte accipi pōt Juxta allegoriā d ecclesia christi dicim⁹ sequētes exemplū gregorij. q in moralibus ea q de christo siue ecclia p figurā dicta siue facta interpretant. allegoriā pprie nūcupare solet.

o Moensis est minus note

rei p similitudinē ei⁹ q magis est nota demōstratō. ꝛ interptat similitudo. Alij dicūt omozensis qi rei vnius noticia. Et dr ab omos qd est vnum ꝛ ensis qd est noticia. Hui⁹ sunt tres spēs. Ycon. pabola. padigma. i. ymago. cōparatō. exemplū Et scias q qtiens prei note similitudie itelligimus rē quā minus notam habem⁹ omoenb est Fit aūt sicut pōpeius testatur aut a rebus ignotis. aut a rebus incognitis. aut a reb⁹ imparib⁹. Et hee sūt tres spēs qs annectit donat⁹.

o Mozenb. interptat similitudo p quā min⁹ notē rei p similitudinē eius q magis ē nota pādi tur demōstratō fm hug. Et est idē qd omoensis. de qua imediate supra dictū est.

y Con est personarū inter

se vel eoꝝ q psonis accidūt cōparatō. vt Uidimus glām eius gloriā quasi vnigeniti a patre Jtem. Neqꝫ nubēt. neqꝫ nubent. neqꝫ ducēt vxores. neqꝫ eni vltra mori poterūt. equales ei angelis sunt. vt dicit beda. Hug. vo dicit. Ycon yconis fem. ge. Et hec ycōnia nie. fe. ge. ꝛ hec ycona ne. i. ymago vel signum. Et est ycon inter se vel eoꝝ q psonis accidūt ɔpatō. scꝫ cum figuram rei ex simili genere conamur expmere. Et dr ab ycon qd est ymago vel signū

p Arabola est reruꝫ gene

re dissimiliū ɔparatō. vt Simile est regnuꝫ celoꝝ grano sinapis. Jtē Sicut moyses exaltauit serpentē in deserto. ita exaltari oportꝫ filiū hominis Jtē exijt q semiat semiare semē suuꝫ. Et vt dicit hug. para. i. iuxta ɔponit cū bole qd est sententia Jnde pabola. i. similitudo siue ɔparatō ex dissimilib⁹ reb⁹. sicut est cuꝫ lucanus ɔpat cesarē leoni. nō ex suo sꝫ ex alio genere similitudinē faciens. Et dr pabola quasi iuxta sententiaꝫ Non eni ipa est sentētia q sonat. sꝫ iuxta sententiā. Unde pabolicus ca. cū. i. similitudinari⁹ ria riū. vide de hoc in suo loco.

p Aradigma est. proposi

tio vel enarratō exēpli hortātis aut deterrentis Hortātis vt Helias hō erat silis nobis passibilis. ꝛ oratōe orauit vt nō plueret sup terrā ꝛ nō pluit Jtē i euāgelio. Respicite volatilia celi. quoniā nō serūt neqꝫ metūt neqꝫ ɔgregāt in orrea. ꝛ pater vester celestis pascit ea. Deterrētis. vt Jn illa hora q fuerit i tecto ꝛ vasa eius i domo nō descēdat tollere illa. ꝛ q in agro similiter nō redeat retro. Memores estote vxoris loth. fm bed. Et vt dicit hug. Paradigma ɔponit a para. qd ē iuxta. ꝛ digma qd est dignitas. vel nomē. decus laus et gloria. Et dr hoc padigma digmatis. i. ppositō exēpli. vel exemplū dicti vel facti alicui⁹ ex simili vel dissimili genere. ɔueniēs ei quā pponim⁹ rei. vt. Tā fortit periit apud yponē scipio qꝫ vtice catho. Uel padigma fm alios dr a para qd est iuxta. ꝛ digma sentētia. qsi iuxta sententiā rei ostēsio. ꝛ sic differt ab allegoria Et qꝛ omoensis ꝛ etiā padigma dr similitudo qdam Jo dicit ysidorus. agēs de padigmate. q similitudo fit trib⁹ mōis. Quandoqꝫ a pari ad parē. Quādoqꝫ a maiori ad min⁹ Quādoqꝫ ecōuerso a miori ad maius. Hec de scemate et tropis a donato positis dicta sufficiāt Nūc de colorib⁹ rhetoricis ꝛ de quibusdaꝫ figuris q nō ponunt a donato vel psc. cū figuris locutōnis. sunt tamē i honore in theologia. ꝛ possunt reduci ad scemata vel tropo smixtim videam⁹. Colores eni liciti sūt fmones. ꝛ multi colores ɔueniunt cū figuris locutōnis

¶ De coloribus rhetoricis.

c Olores aūt rheto

rici. ꝛ figure pdicte de quibus hic intendim⁹ sunt sexaginta due. scꝫ. Adiunctū. agnominatō. antimetabola. antipofora. antitheta. antitheton. antropospatos. aposiopes. apostrophe articulus. Braciologia Catatiposis. climax. ɔplexio. cōcordia. cōduplicatō. ɔiunctō. cōtentō ɔtrariū cōuersio. correctō Diaforosis. diasirtos. diffinitō dubitatō Ehasis. emphasis. endiadis. epydiocesis. epylog⁹. epymone. ethiopeya in suo loco ē. embasis euphonia. euphemismos. exalage. exclamatō Fantasia Gradatō Ypalage. yposora Lepos. litote Occupatō. oliopomenon. omo

pasia.omopbosis Pizantia.pcsio.psonesis.psopopeia.ptheseo sparalange. Ratiotinatõ.repetitõ.Sententia.sinthesis.somothopheia.subiectõ Traductõ.transitio.tropologia

Diunctũ vel adiunctõ ẽ quãdo res ↄpbendi
a tur ⁊ nõ interponiẽ vbũ.s; pus aut in fine loca
tur.vt extinguit spẽm siue morb⁹ siue senect⁹.
Itẽ morbo vel senio forme dec⁹ euacuat.

Gnominatõ.fit quãdo dictões plures iungũ
a tur in pncipio aut in fine sillabe sensu tamẽ dissimiles.vt Curia curarꝫ genitrix nutrixq; malorꝫ Inuictis victos inhonestis equat honestos. Hic color cõuenit cũ q̃dã spẽ scematis q̃ dr̃ panomasia

Ntimetabola. est muta
a tio s̃monis cũ sñia.vt Nõ vt edas viuas. sed edas vt viuere possis. Unð doctrinale Cu; v̓bis vertit antimetabola sensum. Nõ vt edas viuas. s; edas vt viuere possis. Et dr̃ ab anti qð est ↄtra ⁊ meta. qð est trãs.⁊ bole qð est sentẽtia.q̃i trãslata cũ ↄtrarietate vborꝫ sentẽtia.⁊ reducit ad tropũ q̃ dr̃ metaphora. Uel vt dicit hug. Antimetabola ẽ ↄuersio vborũ q̃ ordine mutato ↄtrariũ efficit sensum. vt Nõ vt edã viuo s; vt viuã edo.⁊ declinat hec antimetabola bole.vl̓ hec antimetabole antimetaboles.

Ntipofora que a grecis
a mo ponit sub scemate.ẽ respõsio tacite obiectioni facta.vt Nil mihi rescribas attamẽ ipe veni.Et dr̃ ab anti qð est ↄtra.⁊ foros qð est fari vel dicere.Inde antipofora q̃i dictõ ↄtra illud qð posset obijci Unð doctrinale Respõdens ad ea tibi q̃ sunt obijcienda. Das antipoforã cũ nõ tamẽ obijciat.vel dr̃ ab anti ⁊ foros quod est ferre.q̃i ↄtra ferre obiectõi respõsionẽ

Ntitheta est q̃dam figura de qua supra dixi i
a capitulo de scemate q̃i in fine.
Ntitheton est q̃da; figura de qua supra dictũ est in capitulo de scemate q̃i in fine.

Ntropospatos. est hu
a mana passio.q̃ndo qð est homis attribuit deo vt deus irascit.gaudet.Unð ps. Domie ne i furore tuo arguas me.neq; i ira ⁊c.Et dr̃ ab antropos. qð est hõ ⁊ passis vel patos qð ẽ passio quasi humana passio.Et ponit in doctrinali inter colores vbi sic dicit. Si q̃ sunt homis assignant deitati Antropospatos est sic sepe dei legis irã Dicit etia; antropospatos quãdo ecõuerso qð est dei attribuit homi.vt fulmiare.tonare.ningere pluere

Posiopesis.est ualidus
a defectus orõnis.vnde ps̃.in minori ponit exẽplum terẽtij i eunucho. Ego ne illã.q̃ illũ.q̃ me q̃ me nõ. Deest vnicuiq; ↄstructõ plene orõis Ego ne illam digner aduẽtu meo.q̃ illũ ppposuit mihi.q̃ me spreuit.q̃ me nõ suscepit heri.Et dr̃ ab apo qð est defectus.⁊ ysios qð ẽ equale siue substãtia.⁊ passis qð ẽ passio. q̃si equalis defectus vl̓ substantialis passio.vel a poio is. qð est fingere.q̃i fictõ equal̓ defectus Uel s̃m pap̃. aposiopesis ẽ cum id qð dicturi videbamur silẽtio intercipimus.vt q̊s ergo semotos pstat ↄponere fluct⁹. suspẽsa locutõ Et vt dicit alexãder.differũt ethiopes ⁊ aposiopesis.q: in ethiopesi certũ est qð subintelligi queat.vt hec secũ.deest enĩ loq̃batur Sꝫ ĩ aposiopesi multis modis põt fieri suppletõ.vt si introibũt in requiẽ meã. supleri põt mirꝫ erit.vel nõ credat mihi vl̓ aliud hui⁹mõi Et fiunt hmõi defect⁹ in penis ⁊ in p̃mijs in theologia ad notandũ q̓ pene repborꝫ ⁊ p̃mia bonorꝫ sũt inenarrabilia. Esay. Secretum meũ mihi.secretum meu; mihi.ve mihi

Postrophe ẽ ↄuersio locutõnis ad aliquẽ p
a secundã psonã.vt Domini ẽ salus ⁊ sup ppl̃m tuũ benedictõ tua.⁊ dr̃ ab apos qð ẽ retro. vel aliud.⁊ tropos qð est ↄuersio q̃i ↄuersio ad aliud. ⁊ cõuenit cũ tropologia de qua infra dicet.

Rticulus ẽ vborꝫ dispositõ sine ↄiunctõne.vt
a Solus inermis.inops inglorius vnde redisti
Uel q̃ndo clausule sine cessatõe absq; iterualo distinguunt.⁊ iste ẽ color rhetoricus quasi idẽ cũ scemate qð dr̃ asintheton vel dyaliton

Arciologia poĩtur a gre
b cismo sub scemate.⁊ fit cũ plura sub paucis v̓bis ↄphendunt.vt vrit amor paridẽ nuptã rapit armat atridẽ.vltro pugnat.fit machia troia cremat ⁊ dr̃ a bracos qð est breue ⁊ logos qð est s̃mo. q̃si sermo breuis.vel braciologia s̃m hug.idẽ est q̓ puloquium. id est.breuis dictõ.vt venimus.vidimus.placuit. exemplum est papie.

Atatiposis que ponitur
c a grecismo sub scemate.fit quãdo aliqd iuxta sui formã describit vel figurat sub noie patris vel matris vel alteri⁹ rei.vt calu⁹ crispus. vẽtrosus.sophronic⁹.ferroni⁹.socratẽ describũt hec omia solũ.⁊ dr̃ a cata qð ẽ iuxta.⁊ tipus qð ẽ figura vel forma. q̃i alicuius descriptõ iuxta sui formã vel figurã

Limax q̃ ponit a grecismo sub scemate.fit cum
c de vno vbo in vbis fit gradatõ. vt Mars videt hãc.visamq; cupit.potitq; cupita vl̓ vt dicit pap̃. Climax.gradatõ cũ a quo supior sensus termiatur.inferior incipit.vt ẽ illud. Ex innocẽtia nascit dignitas.ex dignitate honor.ex honore imperiũ. Hanc figuram nõnulli catenã vocãt.qð scema ẽ.⁊ ↄuenit hec figura cum illo colore qui dicat gradatõ. ⁊ dicit a clima. qð est gradatio

Omplexio fit ex eo q̓ eadẽ dictõ ĩ pncipijs plurium clausulaꝝ repetit.⁊ altera circa finẽ earũdem vt benedicite angeli domĩ domio.benedicite celi domino Itẽ q̃s testamẽtum vet⁹ trãstulit. hieronim⁹ Quis triũ linguaꝝ pitus siue expertus fuit. hieronim⁹ Quis hereses destruxit hieronim⁹.⁊ dr̃ a ↄplector ↄplecteris q: ↄplectit ↄuersionẽ ⁊ repetitõnem qui sunt duo p se colores.

Oncordia ẽ q̃ndo fines medietati vsuu; conueniũt ⁊ cõcordãt.vt pat; in vsibus leoninis.
Fac tibi fortunã.festines frangere lunã.⁊ ↄtra fatum faciet te cura beatum.

Onduplicatio est gemi
c natõ dictõnis vel dictõnũ vel oratõis ad laudẽ vel vituprium alicui⁹.⁊ nõ seruat locũ q: fit in pncipio vel medio vel fine.vt Tu ne patrem gladio crudelis nate necasti.Tu ne patrẽ nunqð.mors patris mors tua nunqð.⁊ ↄuenit cũ quodã scemate qð dr̃ anadiplosis ⁊ etiam cũ epanalẽsi

Oniunctõ vel ↄiunctũ.ẽ cũ due clausule clau
c dunt sub vno vbo posito ĩ medio.vt Aut etas forme dec⁹ atterit aut valitudo.id est.infirmitas.⁊ ↄuenit cum ȝeumate.

Ontentõ fit q̃ndo ↄtrarijs rebus oratõ ↄficit
c vt In luctu rides.inter ↄuiuia luges. vrbẽ rure cupis.laudas bona ruris ĩ vrbe. Mane peto lectum.dimitto vespere tectum.

Ontrariũ.fit ex quo animus ex diuersis reb⁹
c efficit certus.vt Qui sibi nõ pcit quõ mihi vel tibi pcet. Qui sua diuulgat pbra credis q̓ tua celet. An cedes soli que; cũ socio supasti.q̃si dicat nõ.⁊ ↄuenit cũ scemate.qð dr̃ antitheton.

c Onuersio ẽ quãdo eadẽ dictõ in fine clausularum repetitur.vt Qui vicium spernis te spernis friuola spernis
Orrectõ est quãdo tollit qð pus dictũ est ⁊ qð
c magis ydoneũ videt apponit.vt Sum minus oblit⁹ decoris.q̃nimo dedecoris.ex quo dicor amans imo verati⁹ amẽs.⁊ ↄuenit hic color cũ figura. que dr̃ epydiocesis.de qua infra dicam

Yaforosis est dubitatõ.vt Eloquar an sileam
d ⁊ dr̃ a dya qð est duo ⁊ forosis quod est locutio.Inde dyaforosis.id est duplex locutõ
Yasirtos.est figura locutõnis in theologia familiaris.quãdo aliqua vox vel dictõ ad duo trahitur.vt Nequãdo rapiat vt leo animã meã. sc; ille qui est vt leo.vel leo non rapiat

Iffinitõ est breuis demõstratõ rei p ordĩem scã pprias rei amplectẽs pprietates.vt Prodig⁹ est q̃i vitio retinẽda pfundẽs Larg⁹.q̃ sumptũ facit ex ratõe libẽter Parcus.q̃ retinet quidqð depostulat vsus Qui retinet cupide quod res deposcit auarus Prodigus.vt largo sic distat parcus auaro.

Ubitatõ .fit cũ aliq̃s ostẽdit dubium se esse et
d ignorat qð sit potius eligendum.vt Tu q̃s es ignoro.quo te quoq; nomie dicã Nescio.si dicã spurcissime nõ erit equũ. Si scel⁹ appellẽ min⁹ est.deformior an sis. Neq; ignoro nũc hoc mihi.nũc placet illud.

Basis.est euagatio pter
e materiã.⁊ dr̃ ab e.qð est extra.⁊ basis quod est fundamentũ.q̃i extra materiã q̃ est fundamentum.cũ s̃m materiã inq̃rendi sint s̃mones.vnð doctriale. Extra materiã describẽs.vana vagat Autor.⁊ hanc plures ebasim dixere figurã Quidã dicũt eubasis.p eu dyptongũ Et est eubasis bona digressio sicut sepe autores faciũt quãdo relicta materia digressionẽ faciũt. Et dr̃ ab eu.quod est bonũ.⁊ basis qð est vado siue gradior.Inde eubasis.id est.bona digressio

Mphasis. que ponitur
e a grecismo sub tropo est expssio loquẽdi.et fit cũ volẽtes expmere aliqð accidẽs vtimur nomine substantiuo p adiectio sig̃ficante illud accidẽs ad maiorẽ expssionẽ.vt si ponat scelus p scelerato. vtus p vtuoso. Tobias Nubere vtuti vtus letat. Et dr̃ ab en. qð est in.⁊ phasis locutõ.vel expssio.q̃si expssa locutio. s̃m quosdã. Hug. võ dicit. Emphasis.i.expssio.q̃i q̃da; figura loquẽdi.sc; cu; volum⁹ abundantiã ⁊ expssionẽ alicui⁹ accidẽtis in aliquo notare.solem⁹ illud appellare nomie accidẽtis vt Dau⁹ est ipm scelus.vnð emphaticus ca.cũ.⁊ hinc emphatice aduerbiũ.vt emphatice loquit iste.i.expsse.sc; tali figura. Et emphatico cas.i.emphatice loqui.⁊ nota q̓ emphaticus quandoq; dicitur audax ⁊ increpator.quia talium est expresse loqui.

Ndiadis que ponitur a
e grecismo sub scemate est cũ duo adiungũt substantiã ⁊ alterꝫ resoluit in adiectiũ. vt Arma virumq; cano.i.armatu; virꝫ.vnð grecis. endiadis fiet resoluto in mobile fixo.⁊ s̃m doctrinale fit etiã ecõuerso.vt Armatũ virꝫ.i.arma ⁊ virꝫ.⁊ ita ẽ duplex endiadis sc; disiuncta ⁊ ↄiuncta. Et dr̃ ab en.qð est in.⁊ dya qð ẽ duo.⁊ dis.qð ẽ insepabilis ppositõ ⁊ nota resolutõnis quasi duorꝫ in vnũ resolutõ. Papias võ dicit. Endiadis est figura cũ duo diuersa nomina in vnam ↄueniẽtiam ↄiungunt.vt impertẽ ⁊ pdam.p impertẽ pde

Pydiocesis q̃ ponit a grecismo sub scemate.
e fit cũ supradictũ in meliorẽ ptẽ corrigit vt iste ẽ certus amãs.imo certior.imo certissim⁹ Et dr̃ ab epy quod ẽ supra.⁊ dyan qð ẽ clarum ⁊ scesis quod est cesura.⁊ dicitur correctõ in rhetorica.

Pilogus similiter poni
e tur a grecismo sub scemate.⁊ ẽ supradictorum replicatõ.⁊ dr̃ ab epy qð est supra.⁊ logos qð est s̃mo.⁊ ẽ idẽ quod reuolutõ. Scðm enĩ hug. ab epy. ⁊ logus.dr̃ hic epylog⁹ epylogi.i. suplocutõ alicui⁹ rei. vel breuis recapitulatõ p̃dictorꝫ.⁊ pprie in fine causarũ in medio iudicij vel extrema pte libri. Et inde hoc epylogũ epylogij idẽ.⁊ epylogo epylogas.i.epylogũ facere.breuiter p̃dicta recapitulare.⁊ ẽ adiectiũ

Pimone est tropus in
e theologia.quãdo dictõ repetit ad maiorẽ certitudinẽ vl̓ desiderij depssionẽ.vt Amẽ amẽ dico vobis.⁊ reducit ad epyzẽsim.⁊ dr̃ ab epy. quod ẽ supra.⁊ monos vnũ.q̃i vni⁹ dictõnis suprapos ite repetitio Unde grecis. Epimone.fit si vox sit crebro repetita. Alij dicũt q̓ opimone fit q̃ndo dictõ nõ tota repetit. s; pncipiũ ⁊ finis variat Et hoc ostẽdit exẽplum doctrinalis.vt expectãs expectaui dominũ Canẽs canebat. Laudans laudabo. Et dr̃ ab epy quod ẽ supra.⁊ monon qð repetere.q̃i supioris repetitõ.

Ubasis.est bona digressio De hoc etiã supra
e dixi in ebasis ibi require.
Uphonia est pulcra locutõ vt meridies p meridies.⁊ s̃m quosdã fit dupliciter. vel quãdo

litera trāsponit.vt nobiscū p cū nobis Uel scribit ⁊ nō
pferi.vt circūeo circūamicta.ppter malā ꝯsonoritatē.
⁊ dr ab eu.qd est bonū.⁊ phonos qd ē sonus.q̄si bona
sonoritas vl' bon⁹ son⁹. Und euphonic⁹ ca.cū.i.bene
sonās.⁊ excusat cacephaton.ſm doctrinale. Cū retices
que turpe sonāt euphonia habet

Uphemismos est bona verbi p vbo mutatō
vt exultabit ligua mea iusticiā tuā.i.exultādo
pnunciabit.⁊ dr ab eu.qd est bonū.⁊ phemis/
mos qd ē mutatō.q̄i bona mutatō De hoc sic dicit do/
ctrina.Euphemismos erit p vbo ponere vbum. Exul/
tat domini vocē mea lingua supni

Xalage ē mutatō q̄ndo p numero plurali sin
gularis ponit.ſm pap. De hoc etiā dicam in
fra quādo determiabo d' allotheca in capitu/
lo de sinthesi in fine.⁊ dr ab ex qd ē extra.⁊ aleon qd est
alienū.⁊ logos qd ē ſmo.q̄i extrane⁹ ⁊ alien⁹ ſmo

Xclamatō ē cū frequenē clamat.vt O quātis
o q̄bus.o qualib⁹ es viduata. ⁊ ꝯuenit cuz p
sonesi de quo dicam infra

Antasia.ſm grecismū est sub tropo. ⁊ interp/
tatur ficta locutō.cum qd ē animati attribuit
inanimato.vt Seges loquit ⁊ ꝯuenit cum so
motopeia.vide etiam in suo loco

Radatio fit cum de pre

cedēti voce subsequēs format q̄i p gradus vo
cum.vt Quid leui⁹ fumo vel flama.flamē qd
flamis vētus.qd vēto mulier.qd muliere nihil Et gre/
cismus dicit hic Quācunq; videt cupit.⁊ quācunq; cu
piuit allicit.allectā vitiat.pdit vitiatā.⁊ ꝯuenit hic co/
lor cum figura que dicit climax.Conuenit etiā cum tro
po qui dicitur metalensis.

Palage ꝯtinetur sub scemate Und etiam de
ea dixi in capitulo de scemate q̄i in fine.

Posora ē obiectō q̄ pōt fieri ab aduersario.⁊
dr ab ypos qd ē sub.⁊ foros qd est fero. id est.
dico. Inde yposora.i.subdictō.vel obiectō ab aduersa/
rio facta.

Epos interptat vrbanitas
⁊ fit quādo vni⁹ vel ad vnū fit locutō plurali
ter.vt nostis bone psul.vnde doctrinale Dici
tur esse lepos ſmo directus ad vnū.vtēs plurali velut
hic nostis bone psul.

Itote.tes.uel litota.te.

vt ait grecism⁹ sub scemate.interptat min⁹ di
cēs ⁊ plus signās.vt nō nouus imo vetus.iste
nō est insipiēs.ſ; sapiēs.genus ⁊ spēs nō vident simpli/
citer dici.imo multiplicit Et munera nō spnas.ſ; liben
ter suscipias Uel ecōuerso cū plus dicit ⁊ min⁹ signat
vt dicit papias.⁊ vt ait doctrinale. Fiet sub ea firmādo
negatō bina Et sic ſm eū litote fit cū due negatōes vnā
faciunt affirmatōem.vt sedeo necnon ⁊ scribo.⁊ dr a li/
tos qd est dissolutō.q; due partes resoluunt in vnaz. ⁊
est cōtraria litote cuidam tropo qui dicit ypbole.

Lupatio fit quando di

cimus nos pterire aut nescire aut nolle dicere
hec q̄ maxime dicimus hoc mō. Quid referaz
quātis tua sit maculata iuuētus flagitijs. ⁊ grecismus
ait. Occupat hic color cū qd transire pbabat. nec transit
ptereo cedes piuria furta rapinas .Tedia forte darem
si vbis ista referrem

Liopomenon ē sub paucis vbis multoꝝ ꝯpre
hēsio.vt hic.vrit amor paridē.vel hic .Mors
mala.mors int⁹ malus act⁹.mors foris visus.
Tumba.puella puer lazarus ista notāt.⁊ dicit ab olon
quod est totū vel multū ⁊ pomenon qd est ꝯiunctō.q̄si
multorum breuibus vbis adiectō

Mopasia ē attributō pprietatis vnius alteri
vt lingua mea meditabit iusticiā tuā Lingue
enī est loqui.⁊ cordis meditari.vnde qd ē cor/
dis attribuit lingue.⁊ dicit ab omos qd est vnū ⁊ pasia
quod est passio.quasi vnitorū passio ⁊ attributō

Mophosis est expositō ignoti p eque vl' ma/
gis ignotū.vt Quid ē palmito tas.ptaxo ras
vel quādo p grecū exponit latinū. vt qd ē hō.
antropos.quid ē currere.vectē.⁊ dr ab omos qd ē sile.
⁊ phos qd ē expositio q̄si p sile expositō ⁊ reducitur ad
omozensim.que ē notificans vnam rē p aliam.

Isantia ē questio cui nō pōt vna voce respon
deri.vt qua gerem⁹ bellū.q̄ auxilia nobis pa/
ta erāt.q̄s erit qui subuenire velit.cū tā acer/
be socios tractauerim⁹.⁊ vocat a tullio hec figura iter
rogatō

Recisio est cū dictis quibusdā
qd cōceptū est relinquit in audiētium iudicio
vnde grecis.Cōcipe.cōceptū cela.pcisio fiet. vt
te nō equū certamē ponere mecū Nūquid ego recolo.
quod tu fecisti.ſ; dicere nolo.vel pcisio fit cum aliquis
verba in animo cōcepit ⁊ loquēdo interrumpit.

Rosonesis ſm grecis.sub scemate ē cū aliquis
clamādo deū.leticiā vel indignatōem expmit
vt O de⁹ in quātis anim⁹ versat amātis.⁊ dr
a poros qd ē ad.et fonos qd ē son⁹.q̄i se habēs ad sonū
id est.exclamatōem.quia hic color dicit exclamatio.

Rosopopeia fit quādo

inanimatū loquit ad animatū.vt Qui modo
nasonis fueram⁹ quiq; libelli.vel q̄ndo inani
matū ad inanimatū.vt terra loquit fontib⁹ ⁊ maribus
vel fit tot modis vt metaphora.⁊ dicit a psos qd ē pso/
na et poio is.qd ē fingo.q̄i ſmo fact⁹ a ficta psona.vl' dr
a pson qd est psona.et poio quod est fingo q̄si dictō no
ue psone.et reducit ad methaphorā.cū fiat quādoq; q
irratōnale loquit ratōnali.vt nobis testudo locuta est
et hec figura sepe inuenit in theologia.vnd damascen⁹
Nouit scriptura et psopopeya.i.psonaꝝ fictōne vti. ⁊
vt de inaiatis sicut de animatis loqui.sicut illud Ma/
re vidit et fugit Hug.vo sic dicit poio ꝯponit cū psopa
quod est psona.et dicit hec psopopeya ie.i.psone confi
ctio vel cōfirmatō.vt cum res nō loquēs introducit lo
quēs.vt ego celū tego oia.⁊ ego terra calcor ab omnib⁹
In doctrinali dr.psonāq; nouā formās dat psopopeiā

Rothesеosparalange. fit q̄ndo vna ppositio
ponit p alia.vide in suo loco in quita pte.

Ratiocinatō fit quādo aliquis a seipo querit
ratōnem.et postea ipe dicit.vt diues auarus

eget.quare nō competit vsus.tangere pta timet.cur. ne
minuatur aceruus

Epetitō fit ex eo q eadē dictō in pncipio pluri
um clausulaꝝ repetit.vt Laudate dominū de
celis.laudate eum in excelsis ⁊c.⁊ vide qualit
differunt.repetitō.ꝯuersio.cōplexio. ⁊ conuenit cuz sce/
mate.qd dicitur anafora.

Entencia.in rhetorica.

idē est qd puerbiū cū pponit aliqd ad breui
tatē alicui⁹ moralis instructōnis.⁊ ponitur
cōsecutō.vt ſm grecismū.Cui satis est qd habet satis il/
lum ꝯstat habere.Cui nihil est qd habet.satis ꝯstat illū
egere.ergo facit vtus nō copia sufficientē.⁊ nō pauptas
ſ; mētis hiatus egentē.i.auaricia .Silr hic.Hic liber ē
q̄ vicijs nō est huus.Hug. vo dicit. A sentio tis. dr hec
sentēna tie.iudiciū vel litis decisio. vel firma ⁊ indubi/
tata responsio.vel animaduersio.vel sensus vel intelle
ctus.Itē sentētia quidaz color rhetoricus dr. ſc; breuis
oratō aliqd moralitatis generalit cōphēdēs.vt Ob/
sequiū amicos.vitas odiū parit.⁊ a sentētia dr sentētio
sus sa.sum.sentētijs plenus.⁊ ꝯpat.⁊ ſm grego.Sentē
tia simplicit dicta in bona parte accipit.⁊ vt dicit Ysid.
Sentēna est determiata acceptō alterius partis cōtra/
dictōnis

Ineptesis secundū do

ctrinale fit dupliciter. Uno mō est accidētis mu
tatō pcipue numeri i numeꝝ.vt vnica facta fu
it mulier q̄ sunt mō multe.ſ; iste modus nō est multum
in vsu.Alio mō est mutatō de secūda psona ad terciaz.
vt Nobis pce deus nostros lauet ille reat⁹. vnde vsus
Dicunt hine spēs sineptes esse Et differt hic modus a
tropologia.q; ibi fit transitus ecōuerso de tercia psona
ad secūdam.vt domini ē salus.⁊ sup populū tuū bene/
dictō tua.⁊ dr a sin qd ē cō ⁊ thes positō q̄i simul positō.

Omotopeya ponit a grecismo sub tropo.⁊ cō
uenit cū fantasia.⁊ est somotopeya.cū res icor
porea reducit ad loquendū.vt cū dr de⁹ vl' an
gelus loqui.⁊ dr a soma qd est corp⁹.⁊ poio qd ē fingo.
Inde somopoteya.i.figmentū corpis.vel dr a soma qd
est corpus.⁊ thes quod est positō.⁊ poio is.q̄i ficti nois
positō.Subiectō in suo loco est in q̄nta parte

Raductō fit cuz aliqd nomē p suos casus va/
riatur.⁊ ꝯuenit cū quodā scemate qd appellat
poliptoton.vnde grecis.Misce p casus vocez
traductō fiet.vt Si nihil in vita iocundius est tibi vita
Indecorē vitā pages vtute relicta.vel etiā fit in ꝯsonan
tia.vt Cur illā curas q̄ multas dat tibi curas.

Ransitō est color p quē ꝯtinuam⁹ dicta dicen
dis.vt Audistis qualē se pbuit iste penti Nūc
qualis ipe fuit parēs audite vicissim.Itē Di/
cto de noie dicendū est de vbo.vel fit q̄ndo breuit osten
dit dictū ⁊ postea qd sit dicendū.

Ropologia secūdū gre

cismū sub scemate ē.cōuersio ad aliquē p secū/
dam psonā.vt Domini ē salus ⁊ sup populū
tuū benedictō tua.⁊ dr a tropos qd ē cōuersio.⁊ logos
qd est ſmo.q̄si ſmonis pus habiti ꝯuersio.⁊ ē eadē cū
apostropha Hug.enī dicit q tropologia ē excusatō vl'
sensus spūalis vel moralis ⁊ figuratiā intelligētia vl' lo
cutō.vel emendatō vite.Et inde tropologic⁹ ca.cū.⁊ tro
pologice aduerbium.⁊ tropologico cas.⁊ tropologizo
zas.tropologice loq.Pap.aūt sic dicit.tropologia mo
ralis instructō.ad instructōem ⁊ correptōem moꝝ siue
aptis siue figuratis ſmonib⁹ plata Amodo de allo
theca put est figura ꝯstructōnis ſm qd d' ea determiat
ps.videam⁹. Posset hic cōpetent dici de septē regulis
ciconij.⁊ de spēbus distinctōnis.ſc; comate.colo.perio
do.ſ; post allothecā de eis dicem⁹.

Llotheca.est impropri

etas ꝯstructōis ex eo q dictōes in eo posite cō
struunt in diuersitate accidentiū.vt ego sortes
lego.vel recipiūt aliā ꝯstructibilitatē quā habeāt a na/
tura.vt sortes est alb⁹ pedē.⁊ dicit ab allon qd ē alienū
⁊ thesis qd est positio.vel theca inde allotheca.i. aliena
⁊ diuersa positō accidētis vel accidentiū.qd scema dr a
donato.⁊ in lexeos ⁊ i dianeos diuidit ab codē Hic
nota q figura est licētiosa impropnetas vsu autoritate
vel cōmoditate plata.⁊ ſm hoc aliq̄ndo ē tolerabilis ⁊
extendēda.aliquādo tolerabilis ⁊ nō extendēda. Tole
rabilis ⁊ extēdenda ē illa q̄ pl⁹ habet ratōis q̄; vicij. q;
vsu ⁊ comoditate pbat.sicut euocatō ⁊ ꝯceptō.Tolera/
bilis vo ⁊ nō extendēda ē illa q̄ hab; plus vicij q̄; rōis.
q̄ tantū autoritate pbat.sicut antiptosis ⁊ paragoge.
Spēs allothece ſm ps.sunt q̄nq;.ſc; plensis.silens. zeu/
ma.sinthesis.⁊ antiptosis De singulis per ordinem vi
deamus

Rolensis.est presum

ptio reꝝ explicandaꝝ ordinē secutaꝝ.vt aq/
le volauerūt.hec ab oriēte.illa vo ab occidē/
te.⁊ dr a p qd est p.⁊ lens qd est sumptō. inde plensis q̄i
psumptō Spēs plensis vt vult ps.in pmo mio. sunt
tres.Prima q̄ habet fieri p solos rectos.de q̄ talis dat
regula.Cū fit diuisio p solos rectos pponend⁹ est ntūs
pluralis cū vbo.et diuidētia debēt seq sine vbo.tum sin
gularit tū pluralit.vt homies sūt.hic bonus ille malus
vel homies sunt hij boni illi mali. Ex pdictis pt; q hec
est incōgrua diuisio. Oculi alter dexter alter sinister.vl'.
Homies hic est bon⁹ ille mal⁹.nisi forte excuset p anti/
ptosim.ita q ille ntūs pcedēs ponat p gtō.quoniā diui
dentia nō pcedūt vbū a quo ille ntūs regat. et respectu
cui⁹ fiat diuisio.cū omis diuisio habeat fieri respectu v
bi vel attributi.Secūda diuisio habet fieri p rectos et
obliquos.cui⁹ regula talis est. Quotiēs fit diuisio p re
ctos et obliquos.anteponēdus est gtūs pluralis vl' sin
gularis nomis collecti sine vbo.et postea debent seq di
uidentia cū vbo tam singularit q̄; pluralit.vt hominū
hic est bonus ille mal⁹.vel hominū hij sūt boni illi ma/
li.vel Romane gētis alij sūt fortes alij debiles. Tercia
diuisio habet fieri p singulos obliquos.⁊ tūc deb; ppo
ni obliquus cū pticipio ꝯstruct⁹ intransitiue.et diuiden
tia respectu illi⁹ subseq p obliquū.vt Aquilaꝝ volātiū
hui⁹ ab oriente.illi⁹ ab occidēte similis est celeritas. et
potest fieri p obliquos casus.vt aquilis volātib⁹.huic

relinquit oriēs.illi occidēs. Aqlas volātes.hāc dimisit
oriēs illā occidēs. Aquilis volātibus.hac gaudꝫ oriēs
ista occidēs Potest tamē diuisum sumi ꝑ gtūm ⁊ diui
dentia ꝑ alios obliq̊s.vt Aquilaꝝ volantū.huic relin
quit oriēs.illi occidēs.⁊ in ablatio silr Sꝫ q̄rit.quaꝫ
improꝓpetatē opet̄ plensis. Ad hoc dicūt q̄dā ꝙ ordinē
ꝑposteꝝ.qꝛ illi nti postponunt suo v̄bo.scꝫ hec vel illa.
cum dr. Aquile volauerūt hec ab oriēte.illa ab occiden
te. Sꝫ eadē rōe hic est plensis mecū tecū.secū.cuꝫ ponꝰ sit
ibi anastrophe Ad hoc dicimꝰ ꝙ ibi est multiplex fi
gura.cū dr.aquile volauerūt.hec ab oriēte. illa ab occi-
dente. Nā ex eo ꝙ nti singularis numeri respiciūt plu-
rale.est ibi allotheca numeroꝝ.ex eo ꝙ ꝑposterant suo
v̄bo.est ibi anastrophe.qꝛ tamē sunt ibi tres attributō
nes.vna pluralis.⁊ due singulares ibi ē zeuma.sꝫ ꝓpter
modū diuidēdi ibi ē plensis. Vnd nō credimꝰ ꝙ plensis
ꝑ se sumpta sit figura ꝯstructōnis.sꝫ qꝛ de facili nō con
tingit in s̄mone sine figura ꝯstructōnis. Jō ponit̄ a ꝑsci
ano inter spēs allothece Quidā tamē dicūt ꝙ inq̄ntuꝫ
dissimilia reddunt̄ v̄bo mediāte diuisione. ē ibi figura
ꝯstructōnis.sꝫ inq̄ntū est ibi facultas q̄dam venuste in
terꝑtatōnis de toto ad ptes ita ꝙ ptes diuidētes post-
ponant̄.cū naturalit̄ sint priores. Est enī ibi figura locu-
tionis.⁊ hec fit quādoqꝫ implicite.vt alter in alterіꝰ ia-
ctantes lumīa vultus. Jtē Vana locuti sunt vnusquis
qꝫ ad ꝓximū suū. Quādoqꝫ explicite. vt in supradicto
exēplo.aquile volauerūt ⁊c. Nota ꝙ si ꝯiunctō iter-
ponat̄ nō bene dr.vt aquile volauerūt.hec ab oriēte.⁊ il
la ab occidēte.qꝛ determinatōes q̄ sequunt̄ ꝑtim suppo
situm ⁊ ꝑtim appositū nō sunt copulabiles alicui voci.
Querit̄ etiā de hoc qd dicit ps.in mio.ꝙ q̄ nō ponat̄
in ꝯstructōnibꝰ diuisiuis.qꝛ ꝯuenient dr. Hominū q̄ le
gunt.hic ē sortes ille plato. Ad hoc dico ꝙ q̄ nō ponit̄
in locutōnibꝰ diuisiuis.ita ꝙ sit alteꝝ diuidētū hac de
cā.qꝛ dictō diuidēs venit ī locutōe ꝑ pte diuisi. Sꝫ hoc
relatiū q̄ refert totū suppositū sui antecedētis Jtē q̄ri
tur de hoc ꝙ dicit ps.q̄ndo fit diuisio ꝑ rectos ⁊ obliq̊s
anteponēdus est gtūs pluralis vel gtūs singularis no
minis collecti.qꝛ aristoteles talē ponit diuisionē.q̄ntita
tis.aliud ꝯtinuū aliud discretū.nec tamē iste gtūs q̄nti-
tatis.est gtūs pluralis.nec gtūs singularis nōis colle-
ctiui Ad hoc dico ꝙ talis diuisio ē incōueniēs s̄m ps.
excusat̄ tamē more philosophi talis diuisio. qꝛ aristote
les ibidē intēdit diuidere quātitatē.s̄m ꝙ est vniuersa-
le genus reꝝ nō coartatū ad numeꝝ vel ad genꝰ Et idō
vsus est diuidētibus in neutro genere.qꝛ magis aptuꝫ
erat tali diuisioni Querit̄ etiā d hoc qd dicit ps.quādo
diuisio ꝑ solos obliquos necesse est vti ꝑticipio ⁊ tran-
sitōem facere Cōtra.ꝯueniēter dr aquilaꝝ q̄ volāt huiꝰ
ab oriēte illius ab occidēte siliis ē celeritas. Et in tali di-
uisione nō est ꝑticipiū Ad hoc dicūt q̄dam ꝙ necesse
est vti participio.i.vtile.qꝛ diuisio sp debꝫ fieri respectu
aliculꝰ attributi.nō tamē semp ē ibi participiuꝫ.vt in ꝑ
dicto exēplo Nos vō dicimꝰ ꝙ semp necesse est vti par
ticipio vel suppletōne illiꝰ ꝓpter vehementē intransitō
nem.q̄ est int̄ ipm ⁊ diuisuꝫ.respectu cuiꝰ diuidētia sub
sequunt̄.si tamē fiat diuisio aliq̄ndo.ita ꝙ nō sit ibi par
ticipiū.vel suppletō illiꝰ.vt Duoꝝ hoim.vnū videt sor
tes.aliū videt plato. Dico. ꝙ vel erit ibi eclipsis ꝑticipii.
vel erit simplex partitō.nō diuisio nominanda Jtē q̄-
ritur an diuisio possit fieri ꝑ vtrū. Dico ꝙ nō.quoniā
vtrū nullū recipit attributū respectu cuiꝰ possit fieri di
uisio.sꝫ ꝑfectā ꝑ se facit orōem.

Ota hic. ꝙ nominatiuꝰ

qui apponit̄ v̄bo substantiuo non tenet̄ ꝯcorda
re cum v̄bo substantiuo ī numero nec in ꝑsona
qꝛ nō supponit ei. Vnd bene dr. Sum hō.sum homies.
Vnd lucanꝰ Cesar erat omia. Verūtamē aliq̄ndo con
cordat cū sequēti ⁊ nō ꝑcedēti ꝑ silēsim vel anastrophē.
eo ꝙ intelligit̄ ante.vt Rixe amantiū reintegratō amo
ris est Et ouidiꝰ.vestesq̄s gestis sordida lana fuit. Et
ꝓpheta. Testimonia tua meditatō mea est.⁊ arma vnꝰ
gladius ē.⁊ Nuptie vnū ꝯnubiū est Et scias ꝙ in hꝰ
modi locutōnibꝰ ntūs supponēs debꝫ ꝑcedere hoc v̄bū
est.⁊ ei immediate iūgi.si aūt seq̄ret̄ ntūs ille post v̄bum
incōgrue diceret̄.vnd nō cōcedimus hmōi latinitates.
Testimonia tua est meditatō mea.vel arma est vnꝰ gla
dius.vel meditatō testimonia tua est.vel vnus gladiꝰ
arma est.

s Jlensis est dissimiliū clausulaꝝ.ꝑ vnū v̄bū cō-
glutinata cōceptō. Et dr a sin qd est cō. ⁊ lensis.
quod est sumptō vel captō. Jnde silensis .i.cō
ceptō. Fit autē conceptō quattuor mōis.ꝑ genera.nūe-
ros ꝑsonas ⁊ casus

Onceptio generū.est di

ctōnum diuersoꝝ geneꝝ sub adiectiuo pluralis
numeri cōsociatō.ita ꝙ vna cadat in ꝓprieta-
tem alteriꝰ. Et nota ꝙ masculinū ꝯcipit et cōcipit̄. fe
mininū ꝯcipit̄ sꝫ nō cōcipit.neutꝝ ꝯcipit ⁊ nō cōcipitur
Nam masculinū cōcipit feim ⁊ ꝯcipit a neutro.vt vir ⁊
mulier sunt albi.vir ⁊ mancipiū sunt alba. Feim ꝯcipit̄
a masculino ⁊ neutro.sꝫ nō ꝯcipit nisi autoritate sue rei
vnd lucanꝰ. Leges ⁊ plebiscita sunt coacte. hic enī feim
cōcipit neutꝝ.qd sustinendū ē sꝫ nō extendēdū Neutꝝ
enī concipit masculinū ⁊ feim.sꝫ nō cōcipit̄.qꝛ ꝯfusum ē
ad vtrūqꝫ.causam q̄remus infra Conceptō nūeroꝝ
est dictōnum diuersaꝝ numeroꝝ sub dictōe plural' nu
meri associatō Et ē sciendū ꝙ singularis cōcipit sin
gularē ꝑ equipantiā.vt sortes ⁊ plato legūt.pluralis cō
cipit singularē.vt homies ⁊ asinꝰ currūt. singularis nū
q̄m concipit pluralē.

Onceptio personarum

est dictōnū diuersaꝝ ꝑsonaꝝ sub dictōe plu
ralis numeri sociatō.ita ꝙ vna cadat in pro
prietatē alteriꝰ. vnd sciendū est ꝙ ꝑma ꝑsona cōcipit se
cundā ⁊ terciaꝫ sub v̄bo pluralis numeri ⁊ ꝑme ꝑsone.
qꝛ vt dr ī doctrinali. Concipiēs simile sibi vult v̄buꝫ re
tinere.vt ego ⁊ tu legimꝰ.ego ⁊ plato disputamꝰ. secun
da concipit aliā secundaꝫ ⁊ terciā. vt tu ⁊ tu legitis. diri
gendo s̄monē ad diuersos.vt tu ⁊ plato legitis. Tercia
cōcipit aliā terciā sine figura.ꝑ solaꝫ equipantiā. vt sor
tes ⁊ plato legūt Jn ꝯceptōne aūt casuū attendendū
est.ꝙ ntūs cōcipit ablatiuū mediāte hac ꝑpositōne cum
vt sortes cū platone currit. Et est notanduꝫ.ꝙ in omni
conceptōne dictō ꝯcipiēs ⁊ ꝯcepta possunt indifferent̄
ꝑcedere.ꝑterq̄ꝫ in ꝯceptōe ꝑsonaꝝ.vbi ꝑsona ꝯcipiens
semꝑ ē ꝑponēda.quāuis ꝯtrariū cā honoris īueniatur
in euangelio.vt pater tuꝰ ⁊ ego dolentes q̄rebamus te.
voluit enī beata v̄go maria honorare spōsum suū.ꝑpo
nēdo eū.vt exēplum daret vxoribꝰ honorandi viros su
os Fit etiā ꝯceptō ꝑsonaꝝ simul ⁊ casuū mediāte ꝑpo
sitōe cum.sꝫ nimis improꝑe vt Mecū sortes legimus.i.
ego ⁊ sortes legimus.tecū sortes legitis.i.tu ⁊ sortes legi
tis.vnd virg. Diuellimur inde mēphitas ⁊ pelias me-
cum Jtē est ꝯceptō realis ⁊ ꝯceptō vocalis Conceptō
realis est.vbi res diuersaꝝ ꝑsonaꝝ sub v̄bo plural' nūe
ri sociant̄.vt Nos legimꝰ. Conceptō vocalis ē.q̄ ꝑtinet
ad voces diuersoꝝ geneꝝ vel nūeroꝝ vel ꝑsonaꝝ. vt di
ctum ē. Et sciēdū ꝙ vbi ē ꝯceptō vocalis.ibi ē ⁊ realis sꝫ
nō conuertit̄.

Ed queritur quomodo

resoluat̄ ꝓnomē plurale positū ꝯceptiē.vt nos
legimꝰ vtꝝ dicat̄.ego ⁊ tu.vel ego ⁊ ille. Ad hoc
dicimus ꝙ tale ꝓnomē debꝫ resolui ī suū singulare ⁊ ali
am dictōem.q̄ careat discretōe generis numeri ⁊ ꝑsone
vt quodāmodo euaget̄ ad incertū genus numeꝝ ⁊ ꝑso-
nam.⁊ talis dictōnis defectus ē apud latinos.signat er
go hoc ꝓnomē nos.rē loquentē in ꝑsonali ꝓprietate ꝑ-
me ꝑsone.sꝫ alias in nulla determiāta ꝑsonali ꝓprieta-
te Jtē cū dr.mecū sortes legimꝰ solet q̄ri an ille ablati
uus significet ablatiē.an ntiē.⁊ vtꝝ copulet̄ illi ntō mediā
te ꝑpositōe.ad hoc dicimꝰ ꝙ ⁊ ablatiē signat. sꝫ ntiē sup
ponit. Reducit̄ enī ad suppositōꝫ nti mediāte illa ꝑposi-
tōne.nō ꝑ copulatōꝫ.sꝫ ꝑ quandā associatōꝫ Hic no-
ta ꝙ masculinū ⁊ feim sunt eque ꝑncipalia q̄ntū ad na-
turam.sꝫ nō eque potētia.qꝛ masculinū est agēs. ⁊ feim
patiēs in ope generatōnis. Et iō masculinū in ope ꝑpo
nitur femio tanq̄ꝫ digniꝰ.⁊ impat ei tanq̄ꝫ debiliori.vn
de ꝯcipit ipm.vt vir ⁊ mulier sunt albi Jtē scias ꝙ cuꝫ
dr.vir ⁊ mancipiū diligūt se.ibi hoc ꝓnomē se est neutri
generis.qꝛ neutꝝ ꝯcipit masculinū.⁊ silr mulier ⁊ māci
pium vidēt se.hoc ꝓnomē se ē neutri ge. qꝛ neutꝝ conci
pit feim Querit̄ hic q̄re neutꝝ vincat masculinum ⁊
feim in officō adiectiui siue ī cōceptōne.cū illa sint dignio
ra q̄ꝫ neutꝝ.adiectiua enī in neutro genere substantiuāt̄.
vt albū currit Ad hoc dico sequens maiistꝝ bene.ꝙ
idō illa nō trahunt̄ ad improꝓpetatē.qꝛ digniora sunt et
neutꝝ trahit̄.quoniā est indigniꝰ.vel pōt dici ꝙ mas. et
fe.sunt genera rei.sꝫ ꝑ neutꝝ habet̄ res generis.potētior
aūt ē res q̄ꝫ accidēs rei. Et iō neutꝝ vincit illa duo ī offi
cio substantiui.⁊ in ꝯceptōne geneꝝ. Et ob hoc debꝫ expo
ni ꝑ generale nomē.cuiꝰ naturā in se habꝫ.vt albuꝫ cur
rit.i.res alba Jtē masculinū ⁊ feim sūt magis finita ⁊ co
artata apud naturā q̄ꝫ neutꝝ. Et iō neutꝝ ē aptiꝰ gene-
ralitati q̄ꝫ illa.⁊ ē potētius ad trahēdum vt dicat̄.vir ⁊
mancipiū sunt alba.silr mulier ⁊ mancipiū sunt nigra.
Queri etiā solet an ista sit ꝯgrua.⁊ albus ⁊ alba ē ciuis
Jta videt̄ qꝛ ītelligit̄ gemiari ꝓpter ꝯiunctōeꝫ.vt si dicat̄.
⁊ albus ē ciuis ⁊ alba ē ciuis Ergo ꝯgrue dr.⁊ albꝰ ⁊ al-
ba ē ciuis. Sꝫ cōtra illa duo adiectiua restringūt illū ter-
minū ciuis semel positū.⁊ faciūt repugnantiā ī supposi-
tione illiꝰ.ergo locutō illa reddit̄ incōgrua. Ad hoc
dico ꝙ est ꝯgrua.qꝛ substantiuū intelligit̄ gemiari. et sic
q̄ntū ad vnū supponēs venit tantū ꝑ maribꝰ. sꝫ q̄ntum
ad alteꝝ venit tantū ꝑ femis Querit̄ etiā q̄re duo sub
stantiua diuersoꝝ geneꝝ possūt recipe adiectiuū vniꝰ ge.
vt vir ⁊ mulier sunt albi. Et nō adiectiua diuersoꝝ gene-
rum possūt recipe substantiuū vniꝰ ge.qꝛ male dr. Ciues
sunt albi ⁊ nigre. Ad hoc dicimꝰ ꝙ substantiua veni-
unt cōceptiē.vnd adiectiuū cadit in ꝓprietatē vniꝰ eoꝝ
q̄ntū ad genus. Sꝫ adiectiua habētia discreta genera.vo
lunt restringere q̄ndo adiungunt̄ substantiuo ꝯīs ge.
eo ꝙ forme ē ꝓpriū īmutare.vnd si substantiuū semel in-
telligat̄ respectu diuersoꝝ geneꝝ locutō ē incōgrua pro
pter repugnantiā.vt Ciues sunt albi ⁊ nigre.at si intelli
gatur gemiari nulla ē ibi repugnantia. Vnd cōgrue dr
Et albi ⁊ nigre sunt ciues. Jnuenit̄ tamē apud ouidiuꝫ
Est specus exesus structura pumicis asper Non homi
facilis nō adeūda fere.

Ciendum est hic ꝙ uni

tas addita vnitati facit pluralitatē.vnd ver
bum plurale debꝫ seq. vt Sortes ⁊ plato le-
gunt. Pōt tamē ꝯgrue dici. Sortes ⁊ plato legit. sicut
illud. Carthago mariusqꝫ tulit. Sꝫ intelligit̄ diuisim tā
q̄m sint due.qꝛ v̄bum reddit̄ zeumatice vtriqꝫ ntō.i. sor
tes legit ⁊ plato legit. Si aūt ꝯiunctō ꝑponat̄ ⁊ interpo
natur duobꝰ ntis singularis numeri. v̄bum eis ꝓpe
reddit̄ singulare.qd distributō ꝯiunctōis facit.vt ⁊ sor
tes ⁊ plato legit. Et sic male dr.⁊ sortes ⁊ plato legunt.si
cut ⁊ male dr.sortes legūt.⁊ ita dicūt multi. At nos dici
mus ꝙ vtraqꝫ ē cōgrua.⁊ sortes ⁊ plato legit.⁊ sortes et
plato legūt.qꝛ v̄bum pōt respicere hūc terminū et sortes
et plato distributiē. Et sic debꝫ in singulari numero seq
qꝛ reddit̄ singularit̄ vtriqꝫ ntō. Pōt etiā eundē respice
re collectiē.et hoc modo ē accipiēdū pluralit̄. Nō tamē
seq̄tur ꝙ sit dicēdum.sortes legūt.qꝛ collectōne ꝑmissa.
postea distributō ē cōgrue faciēda hoc modo. et sortes
et plato legūt.i.ipi legūt.ita ꝙ sortes legit ⁊ plato legit.
Eodē modo cōcedimꝰ.et ego et tu legimꝰ.i.nos legimꝰ
ita ꝙ vterqꝫ.vnd ps.ait Et agamenonis filiꝰ et menelai
filia sociati sunt. Silr et ego et appoloniꝰ scribimꝰ.et cer
te omēs autores essent reꝑhendēdi nisi tales locutōnes
recipent̄.qꝛ frequent̄ his vtunt̄. Si autē singularis nūe
rus et pluralis ꝯiunctōne interposita copulētur. debꝫ
eis reddi v̄bum plale.vt hō et asini currunt. Pōt tamē
alia ꝯsideratōe v̄bum reddi priori ntō.vt intelligat̄ v̄bū
zeumatice reddi.et sic erit illa locutō plures. Et s̄m hoc
cōgrue dr.homies et asinꝰ currit.i.homies currūt et asi
nus currit. Vnd ouid.oēs yliades totaqꝫ troia dabit.
Jtē dicimus in ꝑsonis.qꝛ pōt ꝯgrue ꝑ zeuma dici. ego et
tu legis.vel tu et ego lego vel ego et sortes legit.et debet
inter tales ntōs tūc fieri q̄dam distinctō.ad ostendēdū
ꝙ due locutōes intelligant̄ ꝯiungi. Tales aūt locutōes
ab arte sunt.et sepe ī autoribꝰ īueniunt̄. Vnde horatiꝰ.
Tu qd ego et populus mecū desideret audi.i.qd ego de
siderē et qd populus desideret Si aūt ꝯiunctō ꝑpona
tur et interponat̄ ntis diuersoꝝ numeroꝝ vl' diuersarū
ꝑsonaꝝ. Dicūt quidā ꝙ nō potest sequi aliquod v̄buꝫ

q2 opo2teret illud esse duoꝝ numeroꝝ vel duaꝝ ꝑsona
rum. ⁊ sic iudicāt istas incōgruas. ⁊ hō ⁊ asini currunt ⁊ ego ⁊ tu legimus. Nec ego nec tu scribim⁹. nec hō nec asini currūt. Causa enī incōgruitatis ē ꝯiunctō ꝑmissa. q2 illa reqrit ꝙ v̓bum reddat vtriq3 Nos v̓o iudicam⁹ eas ꝯgruas. ⁊ sepe vtunt eis autores. vnd̓ ita inuenit in p̓s. Nec vos q nec illi referūt esti. Dicim⁹ ergo ꝙ ꝯgruentissime seqtur v̓bū plurale. qd̓ ꝑus reddendū ē collectiue. Postea diuisim ꝯgruitate s̓uata. vt ⁊ hō ⁊ asini currūt. i. ipi currūt. ita ꝙ hō currit ⁊ asini currūt. silr nec ego nec socij mei ꝓficim⁹. i. nos nō ꝓficim⁹ ita ꝙ nec ego ꝓficio nec ipi ꝓficiūt Et pōt eē in talibus zeuma. ⁊ tunc v̓bum po2i numero vel ꝑsone tenet Und̓ ꝓcedim⁹. nec ego nec socij mei ꝓficiunt. nec socij mei nec ego proficio Qui tales locutōes ꝯdemnāt. nimiū sunt acuti. destruunt enī artē ⁊ omēs autores

Veritur etiam an con

grue dicat. Sortes ⁊ plato currit ⁊ legūt. cū diuisim ꝓcedamus. sortes ⁊ plato legūt. sortes ⁊ plato currit Dicim⁹ ꝙ incōgrua ē ꝓpter repugnantiā. q2 v̓bum alit respicit illos ntōs ꝯiunctum. ⁊ aliter diuisim. Tamē inuenit apud hora. Ambulat acer fulcius ⁊ casiri⁹ male rauci. Ecce duo ntī ꝯfundunt ꝓpter ꝯceptōz ⁊ zeuma. qd̓ autoritati ascribim⁹ ⁊ non arti. q2 nō concedim⁹ ꝙ bene dicat Petr⁹ ⁊ iohānes discipuli platonis legit. Inuenit etiā actuū qnto. Respondēs āt petrus ⁊ apostoli dixerunt. vbi tamē est appositō. bene pōt esse numeroꝝ ꝯfusio. vt Ciuitas pise ē pulcra. ⁊ animal boues sine fraude morūt Sicut ꝑ appositōz possūt ꝯstrui dictōes diuersaꝝ ꝑsonaꝝ vel diuersoꝝ generꝝ in transitiē. vt ego sortes curro. vel ego ip̄e disputo. ⁊ ego ille q curro disputo. silr ciuitas mediolanū ē fortis. mācipium berta ē fidele. Liber decreta ē magnus. Liber topica ē difficilis. Pōt etiā dici liber topicoꝝ vel decretorum intransitiē. sicut. Ciuitas bononia. ⁊ vrbs ianua. ⁊ tamē posset dici. ciuitas bononie. ⁊ vrbs ianue. i. vrbs q est ianua. sed hoc nō multū aliqbus placz. q̄uis inueniat apud virḡ. dicentē. Urbēq3 patauii. i. vrbs q vocat patauū q̄ modo d̓2 padua. Quedā tamē sunt magis requirētia gtūm. vt Persona epi. Substātia socratis. ⁊ tamē possz dici. ꝑsona eps ē honesta. sicut potestas petrus ē bona. Et substātia socrates ē co2pea. H⁹ mōi enī nomīa partē ⁊ totū diuersimode possūt notare Nota hic ꝙ donat⁹ diuidit allothecā ꝓut ē spēs ꝯstructōis in tres spēs. scz in ꝓlensim. silēsim. ⁊ zeuma. Pris. v̓o in qnq3 spēs. scz i ꝓlensim. silēsim. zeuma. antiptosim. ⁊ sinthesim. Alij v̓o dicūt ꝙ allotheca ꝓut est figura ꝯstructōnis stricte loquēdo diuidit in tres spēs ꝑm p̓s. scz i silensim antiptosim ⁊ sinthesim. Scdm v̓o donatu3 oēs spēs allothece q excusant viciū ꝯstructōis ꝯphendunt sub silensi. et hoc patz ꝑ donatū dicentē. Hoc scema. i. silensis late patz ⁊ fieri solet nō solū ꝑ ptes o2ōnis. s3 ꝑ accidētia partiūo2ōis. Und̓ omēs soleocismi q fiūt in poemate siue mo2e sapiētiu3 excusant ꝑ hoc scema Et ꝑm istos opo2tet dicere. ꝙ zeuma et ꝓlēsis sunt figure locutionis ꝓp2ie et ꝑ se loquēdo. et ꝑm p̓s. et ꝑm donatū. Sed cōtra hoc sic obijcit Hec opinio videt ꝯtradicere p̓s. q diuidit allothecā in quiq3 spēs ꝓut ē figura ꝯstructōis et maiistri cōiter dicūt ꝙ figure q̄ variāt accidētia sunt quiq3 Ad hoc dico sequēs maiistr̄ bene. ꝙ ꝓlēsis ꝑ se sumpta nō ē figura ꝯstructōis. s3 q2 d̓ facili nō cōtingit in s̓mone sine figura cōstructōis Jō ponit a p̓s. inter spēs allothece. vt supra dixi in ꝓlēsi. silr zeuma spē figura locutōis. ⁊ respondz colo2ibus rhetoricis qui appellant adiunctū vel cōiunctum. p̓s. aūt idō ponit zeuma ī ter figuras constructōnis. q2 semꝑ fit cum allotheca numeroꝝ vel ꝑsonaꝝ.

Euma est tercia species

allothece ꝑm p̓s. et interptat adiunctō. Et sic describit a donato. Zeuma ē vni⁹ v̓bi cōclusio diuersis clausulis apte ꝯiuncta. et habz fieri tribus modis ꝑm ysidoꝝ. scz a supio2i q̄ndo v̓bum ꝑmittit. vt Legit sortes et plato A medio q̄ndo interponit. vt Hebrei sunt ⁊ ego Ab inferio2i. q̄ndo v̓bū supponit. vt Tu quid ego et popul⁹ mecū desider3 audi Beda sic dicit. zeuma. i. ꝯclusio d̓2 figura. q̄ndo multa p̄cedētia aut vno v̓bo aut vna sentētia cōcludunt. v̓bo vt apostolus ait. Ois amaritudo. et ira et īdignatō et clamo2 et blasphemia tollat a vobis. sentētia: vt Qui igredit sine macula et opatur iusticiā. qui loquit v̓itatē in co2d̓ suo ⁊c. Ad vltimū ita cōcludit Qui facit hec nō cōmouebit in eternū Alexāder aūt dicit ꝙ zeuma ē q̄ndo idē v̓bu3 vel adiectīm ad diuersa ptin3 ita ꝙ cū vno cōstruit im ꝓp2ie vt cū d̓2 Hic illi⁹ arma. hic illius currus fuit Et construit iste ntūs pluralis arma cum hoc v̓bo fuit im ꝓp2ie. si aūt diceret hic currus illi⁹. hic illi⁹ arma fuit nō ess3 tolerabilis locutō. similit̄ hic ē zeuma Et appollonius scribit et ego. et cōstruit hoc ꝓnomē ego qd̓ ē p2ime ꝑsone cū hoc v̓bo tercie ꝑsone scribit Et q̄ritur vtꝝ hic sit zeuma Quid nisi secrete leserunt phillida silue. ⁊ respondet ꝙ nō q2 nunq̄m ē zeuma sine quadā distributione vel adiunctōe s3 reducimus p̄dictū exēplū ad cōcidētiam ad illā scz spēm q̄ sub alijs spēbus nō ꝯtinet. s. sub sinthesi siue sub allotheca. et hoc nomē quid cōstruitur cum hoc v̓bo leserunt ꝓpt̄ multiplicatatē quam habz cum interrogatōe. Quidā tamē dicūt ꝙ quid ponitur aduerbialit̄ vt Quid. i. in quo leserūt phillida silue. nisi q2 erāt secrete. s3 qd̓ ꝑus dictum ē veri⁹ credo. Et gregori⁹ in mo2alib⁹ sepe simili latinitate vtit Fit aūt zeuma ꝑ ꝯiunctōz copulatiam. vt sortes legit ⁊ plato. ꝑ aduersatiuā vt vos estis mūdi s3 nō omēs. ꝑ disiunctiuam. vt sortes legit vel plato Uel ꝑ aduerbiū compandi q̄3. vt ego lego meli⁹ q̄3 tu. vel ꝑ aduerbiū similitudis vt iste legit sicut ego Et ꝑ hāc dictōz nisi. vt null⁹ homo legit nisi ego similit̄ ꝑ hāc dictōz nec vt nec socij mei nec ego lego Querit vtrū zeuma sit figura cōstructōnis sicut p̓s. videtur velle. Ad hoc dicūt quidā ꝙ zeumatis due sunt spēs. quaꝝ vna cōtinet sub figura cōstructōis vt appolloni⁹ scribit ⁊ ego. Alia sub figura locutōis. vt scribit virgilius ⁊ mulier Hoc tamē dicim⁹ ꝙ zeuma ꝑ est figura locutōnis. ⁊ respōdet colo2ib⁹ rhetoricis qui appellant a diunctū vel coniunctū. p̓stian⁹ aūt iō ponit zeuma int̄ figuras cōstructōnis q2 semper fit cū allotheca numeroꝝ vel ꝑsonarum Nota hic diligent̄ ꝙ ꝑm naturā zeumatis v̓bu3 ⁊ adiectīm sꝑ debēt reddi ꝓximio2i ntō. vnd̓ ꝯuenient d̓2. ego ⁊ tu legis. v̓l tu ⁊ ego lego vir ⁊ mulier ē alba. vel mulier ⁊ vir ē albus Multa vtilia ptinentia ad zeuma. supra dixi vbi determiaui d̓ silensi

Ntiptosis est quarta spe

cies allothece. ꝑm p̓s. sub qua ꝯtinet antithesis. Est aūt antiptosis positō vni⁹ casus ꝑ altero vt s̓monē quē audistis nō est me⁹. ⁊ In ꝯuertēdo dominus captiuitatē syon. ⁊ d̓2 antiptosis ab anti qd̓ ē ꝯtra. ⁊ ptotos qd̓ est casus. Ind̓ antiptosis. i. ꝯtraria positio casus vni⁹ ꝑ altero Et hec figura ī auto2ib⁹ ē excusabil̓ aliqua rōe sustinēda tamē. q2 vt dicit q̄dam poeta. si fuit errandū causas habz erro2 honestas. s3 nō ē penit⁹ extendēda Antiptos̓ aūt ꝯtinet sub se ypalage. q est casuū pmutatō. ⁊ ꝑm hoc ꝯtinet sub figura locutōis Ypalage aūt d̓2 ab ypo qd̓ est trās. ⁊ alage qd̓ ē mutatō. vnd̓ ypalage. i. trāsmutatō. Fit aūt q̄ndoq3 in re tantū. vt hieremie. xi. Mittam⁹ lignū in panē eius. i. panē in lignū hoc est chꝛistū in crucē Quādoq3 ī voce ⁊ in re. vt Malus sapo2 edit o2a. i. o2a edūt malū sapo2ē. De ypalage. etiā supra dixi in cap̄. d̓ scemate ī fine. Querit q sit cā excusans viciū cū d̓2. s̓monē quē audistis nō est me⁹. et vncīōem quā accepistis ab eo maneat in vobis. ⁊ virḡ. vrbē quā statuo vestra ē. Nō enī ibi videt eē necessitas vel cōmoditas aliqua Ad hoc dicimus ꝙ īmediata adiunctō relatiui ⁊ antecedētis ē cā ꝓpter multiplicationes ipius relati ⁊ antecedētis. vnd̓ incōgrue diceretur s̓monē non est me⁹ quē auditis. si v̓o q̄rat vtꝝ possit in alijs casib⁹ tolerari. Dicim⁹ ꝙ sic si īmediate iungeret relatīm ⁊ antecedēs. vt s̓moni cui intēdis nō est meus. hec latinitas tolerari possz si autoritate haberet. Et vt dicit alexāder. cū d̓2 s̓monē quē audistis nō est meus hec dictō s̓monē in pte accusatiue ⁊ in pte ntīe tenet. accusatīe ꝑm qd̓ respicit hoc v̓bū audistis. ntīe ꝑm qd̓ construit cū hoc v̓bo est.

Inthesis uel sinthosis.

est qnta spēs allothece. ꝑm p̓s. sub qua ꝯphendunt omēs alie spēs allothece scz euocatō. appositō. sinodoche. allotheca. generꝝ. numeroꝝ. tempoꝝ ꝑsonaꝝ. modoꝝ. ⁊ singuloꝝ accidentiū ex qbus impro2pietas surgit. ⁊ d̓2 a sin qd̓ est ꝯtra. ⁊ thes̓ qd̓ est positō Ind̓ sinthesis. q̄i ꝯtra naturalē positōz.

Vocatio. est dictionum

diuersaꝝ intransitiua adiunctō. ita ꝙ vna trahat ad impropetatē alteri⁹. vt ego p̓s. lego. Euocāt aūt ꝓnoīa ꝑme ⁊ secunde ꝑsone. vt ego p̓s. lego tu p̓stian⁹ legis. Et v̓ba substātiua ⁊ vocatiā. vt p̓stian⁹ sum p̓stian⁹ voco2 Accidētalia v̓o euocare nō possunt ꝑ se. nisi hoc nomē q. vt Qui lego disputo. vel pticipiu3 vel nomē adiectīm vel etiā aliud nomē ꝯueniētis significatōnis. vt sedeo iudex. vide ī sedeo des. Und̓ hic notā ꝙ ntūs tercie ꝑsone pōt iungi cū v̓bo ꝑme ⁊ secūde ꝑsone. ex pte suppositi in q̄ttuo2 locis absq3 ꝓnoīe ibi posito. in qbus est euocatō. Per adiectīm. vt celer curro. ꝑ nomē relatīm. vt Qui lego disputo. ꝑ participiū. vt legēs ꝓficio Et ꝑ vnū ꝓnomē epythematicō. i. appositiuū triū ꝑsonaꝝ. vt ip̄e lego. ip̄e legis. ip̄e legit Itē ꝓnoīa deriuata ab his ꝓnominib⁹ ego ⁊ tu. possunt euocare hoc relatīm q. rōne gtī ꝓmitiui ī eis intellecti. vt me⁹ filius qui lego disputat. noster fili⁹ qui legimus disputat. tuus fili⁹. i. tui qui legis disputat. vester fili⁹ qui legitis disputat. vester fili⁹ qui legitis do2mit. De hoc etiā supra dixi in tercia pte in cap̄. de possessiuis Itē scias ꝙ cū d̓2. Habeo voluntatē comedēdi solus. iste ntūs sol⁹. euocat ab hoc v̓bo habeo mediāte hoc gerundio comedendi. ⁊ ꝯstruit cū hoc v̓bo habeo ꝑ regimē. cum gerūdio tantū ꝑ determinatōz. silr si dico. Habeo volūtatez eundi solus. ⁊ ita de ꝯsimilib⁹ Itē nota sicut nomen substantīm recipit adiectīm. vt Bon⁹ hō. ita hoc v̓bu3 sum. vt sum bon⁹. ⁊ sum⁹ boni. ita ꝙ nullū aliud substātiuū est ibi necessariū. ⁊ hoc in ꝑma ⁊ secūda ꝑsona. sed nō in tercia Unde pōt dici. ego potestas sum bon⁹. ita ꝙ adiectīm respiciat v̓bum tantū rōe suppositi ꝯsignificati. S3 in tercia ꝑsona male d̓2 Potestas ē bonus. q2 v̓bum tercie ꝑsone nō habz in se suppositū finitū. S3 scire te volo ꝙ euocatōnum alia ē figura. alia nō figura Figura ē illa q fit ex pte suppositi Nō figura q fit post v̓bum. q2 v̓bum nō tenet sequēti ntō ꝯformari in numero vel ꝑsona. vnde ꝯuenient d̓2. ego sum tu. ⁊ tu es ego vel sum ille. silr. ego nō sum tu. vel tu nō es ego. Itē euocatōnum alia respectiua alia absoluta Respectiua ē illa q fit habito respectu ad ꝑsonā v̓bi. vnde pōt dici Sapiens lego. ita ꝙ hoc nomē sapiēs euocet ab hoc v̓bo lego. Absoluta ē que fit nō habito respectu ad ꝯsignificatonē v̓bi. ⁊ ꝑm hoc male d̓2. Pristian⁹ scribo Itē euocationū alia ꝯfusa. alia discreta. alia media Cōfusa est illa quādo nomē distributīm euocat. vt. Quisquis ex hoc saxo mecū cōsistere pōt. Nā ꝓnomē sic positū ꝯfuse demonstrat secundā ꝑsonā. ita ꝙ nō hāc vel illā. Discreta est illa. quādo ꝓpriū nomē euocat. vt ego sortes lego Cōmunis siue media est q̄ndo euocat nomē appellatiuū sine distributōe. vt ego maiister disputo Scias etiā ꝙ cū d̓2. volo esse bonus. ꝑm quosdā hoc adiectīm bon⁹ euocatur ab hoc v̓bo esse qd̓ eē nō pōt. q2 infinitiu⁹ caret ꝑsona Alij dicūt qd̓ partim ab hoc v̓bo eē ⁊ ptim ab hoc v̓bo volo. alij dicūt cum quib⁹ ego ꝙ euocat ab hoc verbo volo. mediāte infinitio ad cui⁹ determinatōez venit Nam sicut dicim⁹. omīa v̓ba ꝑme ⁊ secūde ꝑsone euocant adiectīa. nec omis euocatō ē mediata. vide in quīta pte in futurus. Et vt dicit alex. nomīa euocata remanent in suis ꝑsonalitatib⁹. alioquin hec ess3 incongrua. ego sum homo qui currit Dicit aūt euocatō. ab euococas. vel ꝑm quosdā d̓2 ab e. qd̓ est extra. ⁊ voco cas. q̄i extra ꝓpriā sigficatōz vocatō

Ppositio. prout hic su

mitur. est īmediata ⁊ intransitīa adiunctō duo2um substantiuoꝝ. ita ꝙ min⁹ ꝯmune determinet magis ꝯmūe. vt animal hō currit. Adictiuo enī ꝑm opinionē maiistri bene. nō pōt fieri appositio ꝓpter sui debilitatē. vnd̓ male d̓2. albus colo2at⁹ currit Fit autem appositō. q̄ndoq3 cā restringēdi suppositōez. vt aīal homo currit Quādoq3 cā tollēdi equocatōez vt canna

stuuiꝰ currit Quãdoqꝫ cã determĩandi qualitatem vt
iste bõ currit. Quãdoqꝫ cã discretõis. vt ego ipe. tu ip
se. Quãdoqꝫ cã exprimẽdi naturã generis. vt qđ metu
ere boues aĩal. sine fraude dolisue   Et est notandũ ꝙ
vbicũqꝫ fit appositõ. vbuꝫ adiectĩm ꝛ relatĩm debẽt red
di dictõi cui fit appositõ ꝛ nõ apponẽti. vt Ciuitas athe
ne q̃ olim studio floruit ẽ laudãda ꝛ ciuitas mediolanũ
est magna. De hoc etiã supra dixi in cap. đ silẽsi. siue cõ
ceptõne q̃ in fine   Sꝫ q̃ritur q̃ sit cã figure cũ dr̃ Ani
mal homo currit. Si dicat̃ ꝙ imediata adiunctõ illorũ
substantiuorꝫ. Cõtra. ergo si ponat̃ ibi mediũ erit ꝓpria
vt dicat̃. animal ꝛ hõ currit. ꝛ hoc ẽ falsum. quoniaꝫ ps
ꝛ totũ copulari non debent   Ad hoc dico ꝙ illa duo
substantia ꝑtinẽt ad idẽ. ꝛ iõ nõ debꝫ poni inter illa co
pulatiua ꝯiunctõ. vel alia q̃ sit nota diuersitatis Si ve
ro ponat̃ inter illa tale mediũ qđ sit ꝯuemens bene ces
sat figura. vt dicã. animal ens hõ currit. vel aĩal quod ẽ
homo currit Itẽ videt̃ ꝙ aduerbia faciãt appositõeꝫ. vt
sortes ẽ hic intus. vel sortes legit valde bene. vel sortes
legit aliqualit̃ nõ   Ad hoc dicimꝰ ꝙ nõ est ibi apposi
tõ. nisi sumat̃ appositõ large. ita ꝙ nõ sit figura. sꝫ vtrũqꝫ
illorꝫ aduerbiorꝫ ꝑ se modificat vbuꝫ. Sicut ei adiecti
ua ꝓpter sui debilitatẽ nõ recipiũt appositõꝫ. ita nec ad
uerbia cũ sint adiectia vborꝫ

Synodoche. est assigna
tio totius ad partẽ ꝛ ptis ad totuꝫ. huiꝰ spẽs
sunt q̃ttuor. quarꝫ due faciũt figurã ꝯstructi
onis. ꝛ alie due figurã locutõis   Prima spẽs est q̃n
do id qđ ẽ ptis attribuit̃ toti. cũ regimĩe accusatĩ. vt sor
tes est albus pedẽ   Secũda spẽs ẽ q̃ndo id qđ ẽ totiꝰ
attribuit̃ pti cũ regimĩe accusatĩ. vt ista puella est clara
genus.   Tercia spẽs ẽ quãdo id qđ ẽ partis attribuit̃
toti. sine regimĩe accusatĩ. vt sortes est crispus   Quar
ta spẽs est q̃ndo id qđ est totiꝰ attribuit̃ pti sine regimi
ne accusatĩ. vt bonus animꝰ vxoris ẽ mihi nuptus.
Hic sciendũ ꝙ omẽ nomẽ adiectĩm denotãs aliquã spã
lem ꝓprietatẽ põt regere accusatĩm denotantẽ partẽ si
ue totũ. vt sortes ẽ albus pedẽ. sortes ẽ lombardꝰ gentẽ
vel bononiens patriã. Et ꝑ hoc patꝫ ꝙ male dr̃. sortes ẽ
aliqualis pedẽ. ꝛ sortes ẽ albus aliqđ. q̃ generalitas i
pedit sinodochẽ. Et idẽ potest fieri ꝑ ablatĩm. vt sortes
est albus pedibꝰ. sꝫ tũc nõ est ibi figura ꝯstructõis. Iteꝫ
ꝑ sinodoche vba maxime passiua regũt accusatĩm. licꝫ
eorꝫ actiua nõ regũt duos diuersos actõs. vt iste trũcat̃
nares. i. habet trũcatas nares. ꝛ iste radit̃ barbã Silr̃ v
ba neutra absoluta regũt accusatiuum ꝑ sinodochẽ. vt
iste dolet ventreꝫ. Querit̃ de hoc qđ dicit ps. ꝙ bene dr̃.
sortes est albus colorẽ. quoniã est ibi repugnãtia. quia
hoc nomẽ albus alit̃ dr̃ de sorte. ꝛ alit̃ đ colore. Ad hoc
dico ꝙ licet alit̃ de vno. alit̃ đ altero dicat̃. cõcedit̃ tamẽ
ꝓpter aptam resolutõem quã ponit ps. vt sortes ẽ albus
colorẽ. i. habẽs albũ colorẽ.   De sinodoche etiaꝫ dixi
supra in capitulo đ tropo.

Fit etiam allotheca nu
merorꝫ ꝛ ꝑsonarꝫ sine euocatõe ꝛ ꝯceptõne in
multis locis. vt Iubilate deo omis terra. Iteꝫ
alter alterius onera portate. Itẽ a pte aliqs Itẽ vindi
cte quisquis faucete sue. ꝛ in multis alijs locis. vbi est dis
conueniẽtia numerorꝫ ꝛ ꝑsonarꝫ. nec põt reduci ad ali
quam spẽm ꝑmissarꝫ   Itẽ scias ꝙ q̃ndoqꝫ numerus ꝑ
numero ponit̃ ita ꝙ est ibi figura locutõnis. vt Ioseph
accusauit fratres đ crimĩe pessimo. i. fratrẽ. Itẽ armato
milite ꝯplẽt. i. armatis militibꝰ. ꝛ talis figura vocat̃ ex
alage. đ qua supra dixi in capitulo de coloribꝰ rhetori
cis. Itẽ ꝑ figurã ꝯstructõis ponit̃ q̃ndoqꝫ numerꝰ ꝑ nu
mero. vt populꝰ currũt. i. currit. ꝛ ps in frusta secant. id
est secat. ꝛ populꝰ hic labijs me honorat. cor aũt eorꝫ lõ
ge est a me. i. eius. ꝛ catilina repudiabat hutia magna
copia cuꝰ. i. quorꝫ. Preterea fit allotheca generꝫ. vt tri
ste lupus stabulis ꝛ ꝑneste sub ipa. Quãdoqꝫ eidẽ sub
stantio reddunt̃ eadẽ adiectia diuersorꝫ generꝫ. vt apđ
ouidiũ. Est specus exesus structura punicis asper Nõ
homĩ facilis nõ adeunda fere. Quãdoqꝫ fit cã discernẽ
di sexũ. vt anser erat cuidã ꝓcioso germĩe feta. Quãdo
qꝫ cã antiq̃tatis. vt multꝰ murmur erat ĩ populo Quã
doqꝫ in relatis. vt Semini tuo q̃ est christꝰ. Et hec om
nia ꝯtinent̃ sub figura ꝯstructõis. De hoc etiã supra di
xi in tercia pte in ca. đ collectis nominibꝰ   Utrũ autẽ
posset dici vnũ sunt sicut populꝰ sunt. arma ẽ. thebe est
supra in tercia pte determinatũ ẽ in cap. đ nominibꝰ cõ
plexiuis   Itẽ fit allotheca tẽporꝫ q̃ndoqꝫ in locutõne
q̃ndoqꝫ in ꝯstructõe Tũc fit in locutõne q̃ndo tẽpus ꝑ
tpe ponit̃. vt ille regit currus non decẽ in annis. i. rexit.
In ꝯstructõne fit cum dictõ vnius tpis venit ad deter
minatõem alterius tpis. vt anteq̃ꝫ abraã fieret ego sum
ꝛ illud. Dat veniã somnũqꝫ dies cras nato cesare festꝰ
id est. dabit.   Itẽ fit allotheca modorꝫ q̃ndo modꝰ ꝑ
modo ponit̃. vt ire ꝑ ibat. ꝛ nõ furtũ facies ꝑ facito. ꝛ mi
serere mei ds ꝑ misererearis Silr̃ q̃ndo vbum significat
confuse. vt iste ieiunat in quadragesima. ꝛ iste equꝰ he
ne currit. Et vt breuit̃ ꝯcludã oĩs alienatõ accidẽtiũ of
ficij vel sigficatõis dr̃ allotheca fm ps. Et hec đ illa ꝛ su
is spẽbus sufficiat nos dixisse

Hinc antequã ad quin
tam partẽ accedamꝰ ponamꝰ hic regulas cico
nij. ꝛ tres regulas distinctõis. scꝫ coma colum
ꝛ piodum. Scias ergo q̃ sicut dicit augustinꝰ in tercõ
de doctrina christiana Ciconiꝰ q̃ donatista fuit septem
regulas edidit. Quarꝫ ꝑmam ponit đ domĩo ꝛ eiꝰ cor
pore. Secundã đ domini corpe biptito. Terciã de ꝑmis
sis ꝛ lege. Quartã de spẽ ꝛ genere. Quintã de tpibꝰ Se
xtam de recapitulatõne. Septimã de dyabolo ꝛ eiꝰ cor
pore. Que qđẽ ꝯsiderata sicut ab illa aperiunt̃. nõ parꝫ
adiuuãt ad penetrãda q̃ tecta sũt diuinorꝫ eloq̃orꝫ

Prima de domino et eiꝰ
corpe est. in qua sciẽtes aliquãdo capitis ꝛ cor
poris. i. iesu christi ꝛ ecclesie vnã ꝑsonã nobis i
timari. neqꝫ enĩ frustra dictũ ẽ fidelibꝰ. ergo semẽ abrae
estis cũ vnũ sit semẽ abrae qđ ẽ christꝰ. nõ hesitemꝰ quo
niã a capite ad corpꝰ vel a corpe trãsit̃ ad caput. ꝛ tamẽ
nõ recedit̃ ab vna eadẽqꝫ ꝑsona

Secunda regula. est de
domini corpe biptito qđ q̃deꝫ ita nõ debuit
appellari Nõ enĩ reuera domini corpꝰ est qđ cũ illo nõ
erit ineternũ. sꝫ dicendũ fuit de domini corpe vo atqꝫ ꝑ
mixto. aut vo atqꝫ simulato vel aliqđ aliud. q̃ nõ soluꝫ
ineternũ. verꝫ etiã nũc ypocrite nõ in illo esse dicẽdi sũt.
q̃uis ĩ eius esse nũc videant̃ ecclesia. Unđ poterat ista
regula ꝛ sic appellari vt diceret̃ de ꝑmixta ecclesia.
Tercia regula est đ ꝑmissis ꝛ lege. q̃ alio mõ di
ci põt de spũ ꝛ lrã. vel de grã ꝛ mãdato.
Quarta regula ẽ de spẽ ꝛ genere. sic ei eã vocãt
volẽs intelligi spẽm scꝫ ptẽ. genꝰ aũt totũ. cuiꝰ
est ea ps quã nũcupat spẽm sicut vnaqueqꝫ ci
uitas. ps est vtiqꝫ vniuersitatis gẽtiũ. hãc ille vocat spe
ciem. genus aũt omẽs gẽtes

Quintam regulaꝫ ponit
quã de tpibus appellat. q̃ regula plerũqꝫ inue
niri. vel conijci posset latẽs in scripturis sacris
q̃ntitas temporꝫ. Duobꝰ aũt mõis vigere dicit hãc re
gulã. Aut tropo synodoche. aut legitimis numeris. tro
po synodoche. aut a pte totũ. aut a toto ptẽ facit ĩtelligi
hoc mõ locutõis. quo significat̃ a pte totũ. illa de domi
resurrectõe soluit̃ q̃stio. Pars enĩ nouissima diei. quo
passus ẽ nisi ꝑ toto die accipiat̃. adiũcta etiã nocte ꝓteri
ta. ꝛ nox in cuiꝰ pte vltima resurrexit. nisi totus dies ac
cipiat̃. adiũcto etiã die illucescẽte. scꝫ domĩco. nõ possũt
esse tres dies ꝛ tres noctes. q̃bus se in corde terre ꝑdixit
esse futurꝫ. Legitimos aũt nũeros dicit quos eminẽtius
diuina scriptura cõmendat. sicut septenariũ vel denari
um vel duodenariũ. ꝛ q̃cũqꝫ alij sunt. quos legẽdo stu
diosi libẽter agnoscũt. plerũqꝫ enĩ nũeri hmõi ꝑ vniuer
so tpe ponunt̃. sicut septies ĩ die laudabo te Nihil ẽ ali
ud q̃ꝫ semꝑ laus eiꝰ in ore meo. Tãtundẽ valẽt. ꝛ cũ mlt
tiplicant̃ siue ꝑ denariũ sicut septuaginta ꝛ septingenti
vnde possunt septuaginta ãni hieremie ꝑ vniuerso tpe
generalit̃ accipi. quo ẽ apđ alienos ecclia. siue ꝑ seipos
sicut decẽ ꝑ decẽ sũt centũ. ꝛ duodeci ꝑ duodeci sũt cẽtũ.
q̃dragita q̃ttuor Quo numero signat̃ vniuersitas scõrꝫ
in apocal. vnđ apparet nõ solas temporꝫ q̃stiones istis
numeris ẽẽ soluẽdas. sꝫ latiꝰ patere sigficatõẽs eorꝫ ꝛ in
multa ꝓserpe. Neqꝫ enĩ numerus iste in apocal. ad tpa
ꝑtinet sꝫ ad homĩes
Sextã regulã recapitulatõꝫ vocat ĩ obscuritate
scripturarꝫ. satis vigilant̃ inuẽtã. sicut enĩ dicũ
tur q̃dã q̃ sequant̃ in ordine tpis vel rerꝫ cõti
nuatõe narrẽtur. cũ ad ꝑora q̃ ꝓtermissa fuerũt latẽt
narratõ reuocet̃. qđ nisi ex hac regula ĩtelligat̃. erratur.

Septima ciconij regula.
est eadẽqꝫ postrema đ dyabolo ꝛ eius corpe.
Est enĩ ipe caput impiorꝫ. q̃ sunt eiꝰ q̃dãmodo
corpꝰ ituri cũ illo in suppliciũ ignis eterni. sicut christus
caput ecclesie q̃ est eius corpus futurꝫ cũ illo in regno ꝛ
gloria sempiterna. sicut ergo in ꝑma regula quã vocat
de domĩo ꝛ eiꝰ corpe. vigilandũ ẽ. vt intelligat̃ cũ đ vna
eadẽqꝫ ꝑsona scriptura loquat̃. qđ conueniat capiti. qđ
corpi. ꝛ ita in ista nouissima aliq̃ndo in dyabolũ dr̃. qđ
nõ in ipo sit sꝫ potiꝰ in eiꝰ corpe poscit agnosci. qđ locuꝫ
habꝫ nõ solũ in eis qui manifestissime foris sũt sꝫ in eis
etiã qui cũ ad ipm ꝑtineãt. tamẽ ad tps miscent̃ ecclesie.
donec vnusquisqꝫ đ hac vita exeat. vel a frumẽto palea
vẽtilabro vltimo separet̃. Hec aũt omẽs regule excepta
vna q̃ vocat̃ đ ꝑmissis ꝛ lege. aliud ex alio faciũt intelli
gi. qđ ẽ ꝓpriũ tropice locutõis. Qđ latius patꝫ q̃ꝫ vt pos
sint mihi. vel ab aliquo vniuersa ꝯphendi. Nã vbicun
qꝫ velut aliquid dr̃ vt aliud ĩtelligat̃. ꝛ si nomẽ ipiꝰ tro
pi in loquẽdi arte nõ ĩuenit̃. tropica locutõ ẽ. q̃ cũ fit vbi
fieri solet. sine labore sequit̃ intellectꝰ. Cũ vo vbi nõ solꝫ
laborat̃ vt intelligat̃ ab alijs magis ab alijs minꝰ. sicut
magis minꝰ ve dona dei sunt ĩgenijs hoĩm. vel adiuto
ria attribuunt̃ Proinde sicut in vbis ꝓprijs vbi res vt
dicunt̃ intelligẽde suut. sic in trãslatis q̃ faciũt tropicas
locutõẽs. vbi aliud ex alio intelligẽdũ est.   Hic etiam
nota ꝙ sicut dicit hiero. Iõ ꝓphete vix intelligunt̃. q̃ ꝑ
sonas ꝛ nũeros ꝛ tpa subito ꝯmutãt. ꝛ de q̃libet re tran
seunt ad aliã. Predicte regule in his vsibus breuit̃ cõ
tinẽtur Regula ꝑma caput vnũ cũ corpe iũgit. Corde đ
vero loquit̃ mixtaqꝫ secunda. Tercia describit. quid lex
quid grã possit. Quarta genꝰ spẽm. partẽ totũqꝫ resol
uit. Tẽpora maiora quiqꝫ variatqꝫ minora. Sexta re
fert iterꝫ q̃ ꝑmo facta fuere Septima serpẽtis caput mẽ
braqꝫ reflectit
Nunc đ distinctõe ꝛ eiꝰ spẽbus videamus Di
stinctõ ẽ clausule vniꝰ integrꝫ mẽbrꝫ. dictõnes
debita ordinatõe ꝯtexẽs. ꝛ sniãs an nexu dubi
tatõis expediẽs. Et hmõi tres sunt spẽs. scꝫ depẽdẽs. cõ
stans. ꝛ finitiua. i. coma. colũ. ꝛ periodus
Coma ẽ punctũ cum virgula sursuꝫ ducta. q̃n
do nec snia nec constructio ẽ ꝑfecta. ꝛ talis di
stinctõ dr̃ suspẽsiua.
Colum ẽ punctuꝫ sine vlla vgula. q̃ndo videli
cet cõstructõ ẽ ꝑfecta. sꝫ adhuc pẽdet intẽtio di
ctatoris. ꝛ talis distinctõ vocat̃ media siue ꝯstans

Periodus est pũctum cũ
virgula deorsum ducta. q̃ndo nec constructõ.
nec sentẽtia plus depẽdet. ꝛ talis distinctõ vo
catur finitiua.   De his tribus distinctõibus familia
re tradit̃ hoc exẽpluꝫ Cũ int̃ vtutes caritas obtineat ꝑn
cipatũ: ecce coma. non ẽ sine ipa vtutum certa possessio.
ecce colũ. in qua est omniũ illaruꝫ posita certitudo. ecce
periodus   Notandũ ẽ ergo ꝙ vnũ coma per se stare
non põt. Colũ vo fit. vt si dicã. Per exhibitõꝫ operꝫ per
fecta dilectõ demonstrat̃. si ergo ex vno vbo clausula cõ
texat̃ monoculũ vocabit̃. sꝫ ad moduꝫ periodi ẽ pũctan
da. vt paupertas bene cõposita ꝑ diuitijs ꝯputat̃. Aliꝗ
enĩ dicũt ꝙ coma ẽ q̃ndo nec perfecta ẽ ꝯstructõ nec sen
tẽtia. ꝛ fit ibi punctus rotũdus ꝛ flexus. Colũ ẽ vl colũ
fit vbi ẽ perfecta ꝯstructõ. sꝫ nõ perfecta snia. ꝛ sic ibi pũ
ctus eleuatus ẽ. Periodus vo ẽ. q̃ndo perfecte est con
structõ ꝛ perfecta snia. ꝛ ibi fit vsus. Uerbigratia esaie.
ꝑmo. Qđ si nolueritis. ꝛ me ad iracũdiã ꝓuocaueritis
ecce coma. gladius deuorabit vos. ecce colon vel coluꝫ
qđ ꝯstat ex duobꝰ comatibꝰ. q̃ os domi locutũ ẽ. Ecce
terminat̃ snia. ꝛ fit periodus in fine vsus. ꝛ dr̃ a peri qđ
est circũ ꝛ oda qđ ẽ cãtus. q̃ circularis cãtus. Ul a peri
qđ est circũ. ꝛ oda qđ ẽ via. q̃ in fine vsus perfecta ẽ via

locutōis Hug. vō dicit φ colū ⁊ coma sunt duo colores rhetorici ⁊ est colū nomē nothū Colon eni dicūt greci. ⁊ interptaf mēbꝝ Et ē colū in rhetorica pūctata plató alicui⁹ orōis p maiores decisiones. i. p clausulas quasdaꝫ ꝯstantes ex duab⁹ dictōibus vel plurib⁹. vt mihi nocuisti. tibi nō pfuisti. omnib⁹ displicuisti vnō inueniē colū id est pcisus sensus vel sentētia lōga Coma interptatur articul⁹. ⁊ dr comatis in rhetorica. pūctata plató alicuius oratōis p minores decisiones. vt voce vultu gestu acrimonia. inimicos pterruisti. vide etiā in suo loco ī periodus.

Am diuina potētia auxiliāte supra determinauimus de q̄ttuor pticulis pncipalib⁹ hui⁹ opis. Nūc restat vt de qnta pte q̄ est de orthographia/psodia/significatōe/origie ⁊ ethimologia. quarūdā dictōnū q̄ frequent inueniuntur ī biblia/⁊ in dictis scōꝝ ⁊ poetaꝝ fm penuriā nostre sciētie/ac tenuitatē igenij ad vtilitatē nostrā ⁊ sociorꝫ aliqua disseram⁹ Sumit aūt aliē hic ethimologia q̄ꝫ supra in tercia parte. sicut patebit cum de ea in suo loco determiabit In hac aūt qnta pte pcedā vbiqꝫ fm ordinē alphabeti. ita φ ex tali ordine defacili haberi poterit ortographia cuiuslibꝫ hic posite dictōis. vt vbigratia. intēdo tractare d amo ⁊ bibo Pri⁹ tractabo d amo q̄ꝫ de bibo. q2 a. ē pma lrā in amo ⁊ b. ē pma lrā in bibo. ⁊ a. est ante b. ī alphabeto Item tractare volo d abeo ⁊ adeo. pmo tractabo d abeo abis q̄ꝫ d adeo adis. q2 b. ē secūda lrā in abeo. ⁊ d. est secūda lrā in adeo ⁊ b. ē ante d Itē determiāre volo d amat⁹ ⁊ de amor. pus determiābo de amat⁹ q̄ꝫ de amor. q2 a ē tercia lrā in amat⁹. ⁊ o. ē tercia lrā in amor ⁊ a. est ante o. Itē agere volo de iprudens ⁊ impudēs. ante agā de imprudēs q̄ꝫ de impudēs q2 r. est q̄rta lrā in iprudēs. ⁊ u. est qrta i impudēs. ⁊ r. ē ante v Itē agere intēdo de iusticia ⁊ de iust⁹. pus agaꝫ de iusticia q̄ꝫ d iustus. q2 i. est qnta lrā in iusticia. ⁊ v. est qnta lrā in iust⁹. ⁊ i. ē ante v Itē insup determiare intēdo d polisintheton q̄ꝫ de polissenu⁹ q2 i. est sexta lrā i polisintheton. ⁊ s. ē sexta lrā in polissenus. ⁊ i. est ante s Et ita a sili itelligas de omnib⁹ alijs dictōib⁹ in hac pte positis ex qbuscūqꝫ lrīs ꝯstant q2 semp ē ibi ordinatio fm ordinē alphabeti vt opinor Sꝫ vide in polissen⁹ s. est qnta lrā ⁊ etiā sexta vt dixi. quia geminat ibi s. vnde patet in hac qnta pte. geminatō lrē accipit p duplici litera Et sic ex hoc ordine liquet q̄ndo l. m. n. r. s. vel alia q̄cunqꝫ lrā in dictōe debeat gemiari ⁊ q̄ndo nō. Ut āt qd q̄rit exēplo aīo lectoris occurrat, quotiēscunqꝫ pma lrā vel secūda dictōis mutabit. pmā lrām dictōis faciaꝫ de lazuro ⁊ rubrica. Hūc aūt ordinē cū magno labore ⁊ ardēti studio adinueni. nō tamē ego sꝫ grā dei mecū. Obsecro ergo te lector ne tātū laborē nostꝝ ⁊ ordinē velut quid rude ꝯtēnas Nā vt dicit beat⁹ hiero. in plogo libri regū In tabernaculo dei offert vnusquisqꝫ qd pōt. Alij aurꝝ ⁊ argentū ⁊ lapides pciosos. alij bissū ⁊ purpurā ⁊ coccū offerūt ⁊ iacinctū. Nobiscū bene agitur si obtulerim⁹ pelles ⁊ caprarꝝ pilos Et tamē apl's ꝯtemptibiliora nostra magis necessaria iudicat Unde tota illa tabernaculi pulcritudo. ⁊ p singulas spēs ecclesie psentis futureqꝫ distinctio pellib⁹ tegit ⁊ cilicijs ardorē q̄ꝫ solis. ⁊ iniuriā imbriū ea q̄ viliora sunt phibēt Rubrice isti⁹ quīte ptis sunt ī quibusdā q̄ternis p se sepati et sunt correcte ibi q̄ntū ad ortographiā fm alphabetū et etiam quantū ad accentum aliquādo.

Registrꝫ quarte partis pcedentis

De A
Abusio folio quarto
Acirologia folio pmo
Adiunctum fo. vij.
Afferesis fo. ij.
Agnominatō fo. vij.
Allegoria fo. vj
Allegoria q̄tiēs fit fo. vj.
Allotheca fo. ix
Allotheca q̄t mōis fit f. xj
Amphibologia fo. j.
Anadiplosis fo. iij.
Anafora fo. iij.
Anastrophe fo. v
Antifrasis fo. vj
Anthimetabola fo. vij
Antipofora fo. vij
Antiptosis fo. xj.
Anthitheta fo. iiij.
Anthitheton fo. iiij
Anthithesis fo. ij.
Antismos fo. vj.
Anthonomasia fo. v
Antiopospatos fo. vij
Appanalēsis fo. iij
Apposiopesis fo. vij
Appocopa fo. ij
Appositō fo. xj
Appostrophe fo. vij
Articulus fo. vij
Asintheton fo. iiij
De B
Braciologia fo. vij
De C
Cacephaton fo. j
Cacophoīa. i. cacephatō
Carientismos fo. vj
Cathacresis fo. iiij
Cathasintheton fo. j
Cathatiposis fo. vij
Circūlocutō. i. psfrasis
Climax fo. vij
Colum fo. xij
Coma fo. xij
Complexio fo. vij
Cōceptō generꝫ fo. ix
Cōceptō psonarꝫ fo. ix
Concordia fo. vij
Conduplicatō fo. viij
Coniunctō fo. viij
Contentō fo. viij
Contrariū fo. viij
Conuersio fo. viij
Correctō fo. viij
De D
Dyaforosis fo. viij
Dyaliton fo. iiij
Dyasirtos fo. viij
Dyeresis fo. ij
Diffinitō fo. viij
Distinctō fo. xij
Dubitatō fo. viij
De E
Ebasis fo. viij.
Eclipsis fo. j
Elipsis fo. ij
Emphasis fo. viij
Endyadis fo. viij
Enigma fo. vj
Epenthesis fo. ij
Epidiocesis fo. ij
Epilogus fo. viij
Epimone fo. viij
Epinalensis fo. iij
Episensis fo. iij
Epitheton fo. v
Eubasis fo. viij.
Euphemismos fo. viij
Euphonia fo. viij
Euocatō fo. xj
Exalage fo. viij
Exclamatō fo. viij
Extasis fo. ij
De F
Fantasia fo. viii
De G
Gradatō fo. viii
De I
Icon fo. vii
Intellectō. i. sinodoche
Introgatō. i. pisantia
Ipalage fo. vij
Iperbaton fo. v
Iperbole fo. vi
Ipofora fo. viii
Iposensis fo. iii
Irinos fo. iiii
Ironia fo. vi
Isterologia fo. v
Isteronprotheron. i. isterologia
De L
Lepos fo. viii
Litote fo. viii
De M
Macrologia fo. i

Metaffora fo. iiij
Methalensis fo. v
Methaplasmus fo. ii
Methatesis fo. ii
Methonomia fo. v
De O
Occupatō fo. viii
Oliopomenon fo. viii
Omoetelenton fo. iii
Omoensis fo. vi
Omoeptoton fo. iii
Omopasis fo. viii
Omophosis fo. viii
Omosensis fo. vi
Onomotopeia fo. v
De P
Parabola fo. vii
Paradigma fo. vii
Paragoge fo. ii
Paranomasia fo. iii
Paranomeon fo. iii
Parenthesis fo. v
Paroemia fo. vi
Perifrasis fo. v
Periodus fo. xii
Perisologia fo. j
Pisantia fo. viij
Pleonasmos fo. j
Poliptoton fo. iii
Polisintheton fo. iiii
Precisio fo. viii
Prolēsis fo. iii
Profonesis fo. viii
Prosopopeya fo. viii
Prothesis fo. ii
Proteospalange fo. viii
De R
Ratiocinatō fo. viii
Remotopeia. i. onomothopeya
Repetitō fo. ix
De S
Sarcosmos fo. vii
Scesisonomaton fo. iii.
Sententia fo. ix
Sinalimpha fo. ii
Sincopa fo. ii
Sincresis fo. vi
Sineptesis fo. ix
Sinerisis fo. ii
Sindaismos. i. antitheta
Silensis fo. iii
Sinodoche fo. v
Sinthesis fo. ix
Sintheton fo. iiii
Sinthosis fo. ix
Sistole fo. ii
Somothopeya fo. ix
De T
Tantologia fo. j
Tapinosis folio. j
Themesis fo. vi. c.
Thopotesia. id ē. ex licētia fictus locus
Topographia id ē rei vere descriptō
Topxepon. i. rect⁹ ordo
Traductō fo. ix
Transitō fo. ix
Tropologia fo ix.
Zeuma fo. x

a

Alma īterptatur

virgo abscōdita vel abscōsio virginitatis. sicut dr in īterptatōib⁹. Hieronim⁹ vō dicit φ aalma signficat absconditaꝫ vginem ⁊ secretam De hoc dicā in virgo

Aaron interptaf mons fortis. vl' mons fortitudinis siue montan⁹ vt dr ī interptatōibus Hug. vō dicit Aaron interptaf mons fortitudis. quia thuribulū aureū accipiēs inter mortuos ⁊ viuos stetit. ⁊ ruinā mortis q̄si qdam mons fortis exclusit

A ante B

Ab pposiō omnib⁹ in ꝯpositōe pponit lrīs absqꝫ c. vl' q. vel t. vt supra pleni⁹ dixi in pma pte capi. de b. Unde versus Ab si cōponis elemēta queqꝫ sequunt. C. q. t. tātum simul he tres excipiuntur

Abactus cta ctū. i. fugat⁹ dispersus sepatus. ⁊ dr ab ab- igo abigis

Abacuc. luctator fortis vel lucta- tor rigidus seu ꝯplexans eos aut susceptō corꝫ interptatur. fm aūt hiero. abacuc pphera. amplexans interptaf. q vel ex eo φ amabilis domī fuit vocaf amplexio. vl' q2 in certamē cū domio deo ꝯgredif. amplexātis. i. luctātis fortiē vocabulū Nullus eni tam audaci voce ausus est deū ad disceptōem iusticie puocare ⁊ dicere ei. Cur ī rebus hūanis ⁊ mōi isti⁹ pōpa tāta rerꝫ vsef iniqtas

Abacus ab abax cis qd interptaf decē. deriuaf hic abacus ci. q̄si decuplatō q2 ī abaco sunt decē arc⁹ sese decuplantes In pmo est vnitas ī secūdo denari⁹ ī tercō cētenarius Est etiā abac⁹ vel abax. vga geometrie. vl' tabula quā habēt philosophi vbi figuras ī puluere supposito faciūt. q alio nomie dr pinax cis Abax etiā vl' abac⁹ dr supior ps capitelli. i. saxū quadrangulū qd sup colūnas ponif Et etiaꝫ quelibet mēsa marmorea sic dr ⁊ est mas. generis abacus ⁊ corr. penulē. vide in abax

Abalieno as. ꝯponif ex ab ⁊ alieno as. esa. pmo abalienati sunt retrorsum. i. alieni facti sunt.

Abamita te. soror aui ex ab ⁊ amita cōponif

Abarim mons in q̊ obijt moyses vt habef deuf. xxxii

Abatis Batus qd est quedā mēsura ꝯponif cū ad et ablata d. dr hic ⁊ hec abatis idecliabile ponēs casus. id est q vel que cū bato diuidit auenā vel aliud fm hug vel abatis ꝯponif ab assistēs ⁊ batis dtō plurali. vnde dicit maister bene Pluralia cū singularib⁹ ꝯponunf. vt asecretis. acaliculis aresposis. abatis acōmentarius Hec eni ꝯponunf ab assistēs ⁊ ab illis dtis Et noia sūt officiorꝫ tamē idecliabilia vel possunt cōponi ab a prepositōne latia ⁊ pdictorꝫ ablatis vt asecretis ab hoc ab latiuo secretis. quoniā ab ipis secretis que ei cōmittuntur dr aliqs asecretis Similiter abatis ꝯponi pōt ab a ⁊ batis. q2 ab ipis batis siue mēsuris que ei ꝯmittitur vel q̄s exercet dr aliqs abatis Et idē pōt de alijs pdictis ⁊ similibus iudicari ⁊ corr. penultima abatis

Abax cis iterptaf decē vide in abac⁹ ⁊ corr. a ante x. naturaliter Unde dicit psl. in vi. li. vbi agit de termiatōib⁹ septuagintaocto tercie declinatōis. φ in ax corr. desinit abax cis. qd tamē ⁊ hic abacus ci. frequēter iuenif. vt supra habes ī tercia pte vbi agif de tercia declinatōne Et sic patet φ abax in gtō corr. penul. vt ostendi ī secūda parte vbi egi de desinētibus in x.

Abba sirꝫ nomē paf iterptaf Ro. viii. ⁊ accētuaf in fi.

Abbas ab abba pater dr hic abbas abbatis monach- orum paf

Abbatia ab abbas abbatis dr hec ab- batia tie. p ecclesia vbi est abbas Et aliq̄ndo largi⁹ accipitur p collectōe omniū ecclesiarꝫ ⁊ que sunt sub aliquo abbate ⁊ p ista dignitate bas abbatis.

Abbatissa sse. monacharꝫ mater vel domia ⁊ dr ab ab-

Abdenago idecliabile interptatur seruiēs taceo Idē ⁊ azarias ⁊ accentuaf in fine.

Abdias interptaf fuus domi. q2 legatus missus ad gētes pdicauit que pphetali digna sunt ministerio ⁊ huiitute. ⁊ inde seruus domini dicif.

Abdicatiu⁹ ab abdico cas. dr abdicatiuus ua. uū. i. negatiuus ua uū qd ꝯponif Supabdicatiu⁹ id est supnegatiuus. vnde supabdicatiua dr negatō que addif negatōni. ⁊ nihil coopatur plus q̄ꝫ pcedēs. vt ī vulgari solet dici ego nō habeo nihil qd nō plus valet q̄ꝫ si diceretur ego nihil habeo

Abdico cas caui care catū. ↄponit̃ ex ab ⁊ dico cas. Et est abdicare denegare separe remouere absentare. Corinth. iiij. Abdicam⁹ occulta dedecoris. ⁊ cor. di. Ouidius epy. Quē fugit ⁊ factis abdicat ille suis Alias etiam sigficatões habet abdico q̃ ↄtinent̃ in his vsib⁹ Abdicat expellit remouetq; resultat ⁊ addit. Denegat absentat. ac inhibere notat

Abdicatoriū rij. locus habilis ad abdidū. ⁊ deriuatur ab abdico abdicas

Abditus ta tū. penul. cor. i. abscōditus remot⁹. ab abdo abdis. j. Re. xiij. Abscōderūt se ĩ speluncis ⁊ ĩ abditis.

Abdo dis didi. ditū. i. abscōdere remouere Ex ab ⁊ do

Abdomen grece. pinguedo carnis das ↄponit̃. sm pap. Hug. vō dicit. abdomen grece pinguedo porci ⁊ abusiue omniū carniū vel sm eundē. omentū ↄponit̃ cū abdo dis. ⁊ dr̄ hoc obdomen minis. q̃i abditū omentum sc; pinguedo q̃ est in vētre porci vel porce. que ⁊ sumen dr̄. Juuenalis Atq; bonā tenere placant abdomine porce. ⁊ ꝓducit o

Abduco cis. xi. ctū ex ab ⁊ duco ducis penul. ꝓdu. ⁊ est abducere. separe. absentare ab aliquo. Abducit̃ q̃s ad rez inhonestā Producit̃ ad studiū. Deducit̃ ad honorē. Hebre. xiij. Doctris varijs ⁊ ꝑegrinis nolite abduci

Abel interp̃tat̃ luctus vel pauor seu vanitas aut mise

Abeo abis abiui ire. ex ab ⁊ eo is Psal/ rabilis

mista Beat⁹ vir q̃ nō abijt in via impioꝝ. id est. nō iuit

Jnuenit̃ etiā habeo habes. sed tunc aspirat̃.

Abestis intestina. bestiaꝝ aspiciēs

Abesus sa. sū. penul. ꝓducta. i. circūquaq; comestus et corrosus. ⁊ ↄponit̃ ex am qd̾ ē circū ⁊ esus esa esū

Abgrego gas. gaui gare. id est dissociare. ex ab ⁊ grego gas. quod nō est in vsu. ⁊ corri. gre

Abia indeclinabile accentuat̃ in fine. vnde d̾ vita abia Si aūt declinet̃ abia abie vel abias abie. tūc nō acuit̃ in vltima. penultima tamen semꝑ ꝓducit̃. ⁊ interp̃tat̃ abia pater dominus vel pater fuit

Abiectus ab abijcio cis. deriuat̃ abiect⁹ cta ctū. i. ꝓcul iactus vilis vel ↄtēptus. ⁊ ↄpatur abiectior tissim⁹. vnde abiecte tius tissime aduerbiū. ⁊ hec abiectō onis. id ē ꝓcul iactō vel vilitas vel ↄtemptus

Abiecula le. penultima corr. dimi. id est. ꝑua abies. et ē ibi i. vocalis ⁊ est q̃nq; sillabaꝝ abiecula

Abiegnus. ab abies dr̄ abiegnus na. nū. penul. ꝓducta ⁊ abienus na nū ĩ eodē sensu sm quosdā. i. de abiete. vnde p̃s. in secūdo maio. vbi agit de formis possessiuorum q̃si in p̃ncipio dicit. ⁊ fere oīa ad materiā ꝑtinētia e. breuē ante us habēt vt plūbeus stāneus Jnueniunt̃ enim pauca sine e. vt quern⁹ colurnus abiegn⁹ oleagin⁹ Jn fine etiā p̃dicti secūdi libri dicit sic Gnus quoq; vl' gna vel gnū terminātia longā habēt vocalē penul. vt a sto. stagnū a malo malign⁹ abiegn⁹ pelignus Itē īuenitur abienus sine g. vnde p̃s. in secundo libro vbi agit de formatōe possessiuoꝝ desinentiū in nus dicit Jnuenit̃ aūt in q̃busdā a lōga ante nus vt romanus Jn alijs e. lōga vt terrenus abienus alienus. vides ergo q̄ p̃s. dicit abiegnus ꝑ g. in duob⁹ locis Jn vno vō loco dicit abienus sine g. Sz potest dici q̄ ab abies descēdit abiegn⁹ ꝑ g. sz abienus sine g in alia ponit̃ sigficatōe. ⁊ est nomē patrium sm quosdā. vel dic q̄ abiegn⁹ ꝑ g descēdit ab abies sm p̃s. Et q̄ dicit abien⁹ ꝑ vnū n ⁊ sine g loquit̃ p̃s. sm antiquoꝝ opinionē Quidā tamē dicūt q̄ abiegnus ⁊ abienus idē sigficāt vt dixi in p̃ncipio. vnd̾ ⁊ in tercio li. regū. c. v. ⁊ vj. inuenit̃ De lignis abiegnis vel abienis legi pōt. cōmunior tamē lr̃a est abiegnis ꝑ g.

Abiēs ꝑticipiū de abeo abis facit gt̃m abeūtis. sicut iens eūtis. ꝑteriēs ꝑtereūtis sicut dicā in eo is pleni⁹.

Abienus in abiegnus exponit̃

Abies abietis fe. ge. arbor quedā est dicta ab abeo abis q̃ cito ⁊ lōge sursum abeat ⁊ in excelsū ꝓmineat ⁊ cor. e ante t. vt abietis Est aūt ⁊ abies expers terreni humoris. ac ꝑinde abilis ⁊ leuis est. cādorē habet ⁊ sine nodo est ⁊ plana ⁊ odorifera. ⁊ venenosꝭ aīalib⁹ īimica ē sm ysi.

Abietarius rij. id est carpētarius q̃ de abiete oꝑatur. ⁊ est ibi i. vocalis. ⁊ dr̄ ab abies.

Abigeatus ab abiges gis dr̄ vide ĩ abige⁹

Abiges gis. i. fur iumentoꝝ ⁊ pecorū; eo q̄ ipa abigat aliorsum vt ↄpetētius ea furari possit. Et dr̄ ab abigo gis. ⁊ corripit i. ante g

Abigeus ab abigo gis dr̄ hic abige⁹ gei. idē qd̾ abactor et abiges gis. i. fur iumentoꝝ ⁊ pecoꝝ eo q̄ ipa aliorsū abigat vt ↄpetētius ea furari possit. vnde hic abigeat⁹ tus tui tale furtū. et dr̄ etiā abigeat⁹ ipa terrefactō pecorum Et abige⁹ q̃ ea terrefacit vel cū vḡa vel cū mātello vel alio mō sm hug. Dicit̃ etiā abige⁹ sm pap. qui seducit seruū alienū vel pecus

Abigo gis egi actū. i. fugare et separe Ex ab et ago gis et est abigere pecus a tecto ĩ pascua agere Inigere vō ē pecus a pastu ĩ tectū agere et corr. penl'. abigo gis. sicut ambigo. i. dubito. vnd̾ Grecism⁹ Qd̾ remoues abigis dubitasq; qd̾ ambigis esse. gene. xv. Descēderuntq; vt volucres sup cadauera. et abigebat eas abraā.

Abijcio cis ieci iectū ↄponit̃ ex ab et iacio cis. et mutat̃ a in i. ⁊ sic scribit̃ ꝑ geminū i. ⁊ est abijcere lōge iacere. reijcere vilipēdere. ⁊ sm pap. Abijcere ⁊ ꝓicere sic distinguunt̃. q̃ qd̾ in despectōe ⁊ neglecto ē. hoc abijcit̃. quod vō foris ē penitus a salute ⁊ ab aptitudie alienum hoc ꝓijcitur. ⁊ corripit penultimā. abijcio cis Jacio enī iacis corripit p̃mā

Abimelech interp̃tat̃ pat̃ me⁹ rex vl' patris mei regnū

Abintestato. i. sine testamēto aduerbiū vt Jste mortu⁹ est abintestato. i. sine testamēto. ⁊ ↄponit̃ ex ab ⁊ intestatus ĩtestata intestatum.

Abissus abissi fe. ge. ē ꝓfunditas aquaꝝ ĩpenetrabilis. vel spelunca aquaꝝ latitātium vnd̾ fontes ⁊ flumia ꝓcedunt sc; pelagus. ⁊ dr̄ abissus q̃i adipsus eo q̄ omes aque ad ipaz reuertunt̃ tāq̃m ad matrē. vel q̃si abuisus id ē. absq; visu. q̃ eius altitudo cerni nō pōt. vnd̾ ꝓfunditas scripturaꝝ dr̄ abissus vel abissus dr̄ q̃i sine bisso. id ē. sine cādore sm quosdam

Abitio onis fe. ge. i. recessio ab abeo abis.

Abiuratō onis femi ge. est rei credite abnegatō. sicut ĩfra dicetur ĩ inficior aris.

Ablactatō ab ablacto ctas. dr̄ ablactatus ta. tū Jnde ꝑ formatōnem hec ablactatō onis. i. a lacte remotō Et vt dicit maiister in histōrijs triplex est ablactatō Prima est a lacte mātre. q̃ fit ĩ tercio anno Scd̾a a lacte infantie que fit in septimo anno Tercia a lacte puericie. que fit ĩ duodecimo anno. ⁊ sic amouet̃ puer a nutr. ce ⁊ a pedagogo ⁊ a tutore

Ablacto tas taui ablactatū ↄponit̃ ex ab ⁊ lacto lactas ⁊ est ablactare a lacte extrahere vel remouere segregare Et vt dicit grecism⁹ Allactat puerꝝ quē mat̃ ad vbera portat Ut lac sugat ab his. ablactat eū remouendo. Primo libro regū. c. j. ⁊ mane donec ablactas eū

Ablatiu⁹ ab aufero aufers dr̄ ablat⁹ ta tū. ⁊ hic ablatiuus tiui. ꝑ quodā casu q̃ ꝓprie est auferētiū. ⁊ ablatiu⁹ ua. uum qui aufert.

Abligurio ginis fe. ge. id ē. ꝓdigalitas deuastatō ⁊ deriuatur ab abligurio ⁊ producit ri.

Abligurio guris riui rire riūi. ex ab ⁊ ligurio ris componit̃. ⁊ est abligurire absumere deuastare ⁊ est neutꝝ.

Ablucinatō onis fe. ge. i. lucis alie/ ⁊ ꝓducit gu. natō ⁊ absentatō. ⁊ deriuat̃ ab ablucino nas qd̾ ↄponitur ex ab ⁊ lucino lucinas

Abluo luis lui lutū. ex ab ⁊ luo luis ↄponit̃ ⁊ est abluere lauare purgare. sordes ⁊ lues remouere vl' ↄsumere abluēdo Unde ablut⁹ ta tū. penul. ꝓducta. De hoc etiā require in luo luis

Ablutes ablutū pluralis nūeri sunt loca cenosa ⁊ aq̄ plena. que ⁊ abluuia ablutiorū dicunt̃. ⁊ dicūt̃ sic ab abluendo ꝑ ↄtrariū q̃ mime sunt abluta

Abluuio onis fe. ge. mūdatō sordiū; sm pap. Et dr̄ ab

Abnepos potis mas. ge. ē fili⁹ ꝓne abluo luis.

potis dict⁹ q̃ seiungit̃ a nepote. ē enī īnt̃ illū ⁊ nepotē ꝓnepos sm pap. ⁊ corripit penul. abnepos.

Abnormis in norma exponit̃.

Abnuo is nui nutū. ex ab ⁊ nuo is. ⁊ ē abnuere recusare ↄtradicere ꝓhibere ⁊ est actiuū Tercō regū. xx. c. Misit enī ad me ꝑ vxoribus meis ⁊ filijs ꝓ argēto ⁊ auro ⁊

Aboleo les leui. vel abolui aboletū vl' nō abnui

abolitū. ex ab ⁊ oleo oles ↄponit̃ ⁊ ē abolere idē q̄ delere. ⁊ inde abolitus ta tū ⁊ hec abolitō onis. ⁊ corripit p̃mā oleo oles vnde abolet penul. correpta

Abolitus ta tū penul. corr. i. deletus destruct⁹ ab aboleo aboles dr̄. ⁊ a gt̃ō aboliti. addita o. fit abolitō. i. deletio Ro. q̃rto Exinanita ē fides. abolita ē ꝓmissio.

Abolla le. genus vestis senatorie. et dr̄ sic q̃si abulla eo q̄ vndiq; sit bullata et gemiata

Abominor naris natus sum. ↄponit̃ ex ab et ominor omiaris qd̾ ē auguror. et ē abominari abhorrere aliq̃d cū execratōe repellere. execrari detestari vl' malū omen imꝓcari Und̾ hoc abominiū nij. i. execratō. et hoc abominariū liber vbi abomiatōes scribebant̃. et cor. mi. ab ominor et ē v̾bū; deponēs Ro. ij. Qui abomiaris ydo

Aborigines penul. corr. ex ab la sacrilegiū facis et origo ↄpōit̃ Et declinat̃ pluralit̃ he aborigies nū. qd̾ et in singulari dr̄ hec aborigo aboriginis. et sūt aborigines supflui frutices q̃ nō naturalit̃ sz viciose in arboribus et cāpis oriunt̃ ⁊ dicunt̃ aborigies q̃si seorsum ab origine. nō q̃ nō habeāt originē sz q̃ non naturalē Jtē ex eisdē ↄponit̃ ⁊ dr̄ hic ⁊ hec aborigines hui⁹ aborigis id est. rusticus agrestis ignobilis Und̾ salusti⁹ Cumq; his aborigines gen⁹ hoim agreste. et dicunt̃ aborigies q̃si seorsum aborigine. nō q̃ omino careāt origie sed q̃ eoꝝ origo ignorat̃ Naz vt dicit horati⁹ in p̃mo li. epy. Met vixit male q̃ natus moriēsq; fefellit Nō enī scribunt̃ genealogie rusticoꝝ nec tradūt̃ memorie. sicut genealogie nobiliū. et ind̾ aborigineus nea neū.

Aborior reris vl' aboriris abortus sum. ex ab et orior componit̃. vide in orior retro

Abortio tis tiui tire titū. i. abortiuū facere et deriuatur ab abort⁹ ta tū Job xxi. Bos eoꝝ ↄcepit ⁊ nō abortiuit

Abortiuus ua uū. i. nō suo vl' nō recto tpe ort⁹. et deriuatur ab aborior riris. ⁊ substantiue dr̄ hoc abortiuū tiui quod abort̃ Job tercō. aut sicut abortiuū absconditum non subsisterē

Abortus ta tū dr̄ ab aborior oriris ⁊ dr̄ abortus nō q̃ nō oriat̃. sz q̃ aboriat̃. q̃ sc; naturalit̃ non ē ortus

Abra abre ancilla libera. et dr̄ abra q̃i abara. q̃ ad arā huiꝰ libeꝝ faciebat sm hug. ⁊ nō deb; accētuari in fine. Judith. x. Jmposuit itaq; abre sue ascopā vini

Abrā ↄponit̃ ab abba qd̾ est pat̃ ⁊ rā quod ē excelsus. vnd̾ abrā q̃si abbarā. i. pat̃ excelsus. et addita ē ei a lr̄a ⁊ dictus ē abraā qd̾ sonat pat̃ multaꝝ. et subaudit̃ gētiu; gen. xvij Nec vltra vocabit̃ nomē tuū abrā sz appellaberis abraā. q̃ patrē multaꝝ gētiu; ↄstitui te Uel vt alij volunt abraā p̃mū dictus ē abrā. i. pat̃ vidēs populu;. sc; israeliticū tantū. dictus ē postea abraā qd̾ interp̃tat̃ pater multaꝝ gētiū qd̾ erat adhuc ꝑ fidē futurā. gētiu; nō habet in nomie sz subaudit̃ ⁊ accētuat̃ in fine abram siue abraā. ⁊ caret aspiratōe vtrobiq; vid̾ in vr

Abrenūcio as aui atū ↄponit̃ ex ab ⁊ renūcio as et est abrenūciare a se renūciādo remouere renuere postponere despicere. et in eodē sensu ↄstruitur cū dtō et actō et scribitur ꝑ c. sicut nuncio as

Abrogo gas penul. corr. ex ab et rogo gas sz arrogo ꝑ duo r ↄponit̃ ex ad et rogo rogas De hoc infra dicam in rogo rogas. et ē abrogare delere destruere ex toto legē subuertere ⁊ denegare

Abrotanū tani herba ē v̾tutē habēs calidā. q̃si affrotanum. ab affrodita qd̾ ē venus

Abrotoniū nij. ab affros quod ē spuma. dr̄ hec abrotonū nij fe. ge. nomē mulieris q̃si affrodoniū. i. venuscula ⁊ ē impositū causa adulatōis sm hug. ⁊ ē grecū sm papiā. ⁊ interp̃tat̃ amplexibus apta

Abs ꝑpositō in q̃busdā ꝑ ab cū dictōnib⁹ a c. incipiētibus ↄponit̃. vt abscondo abscedo abscido Et scias q̄ a ab abs fere eandē sigficatōnis vim habēt De hoc dixi supra in p̃ma ꝑte ĩ tractatu d̾ sillaba ĩ capitulo d̾ b

Absolon interp̃tat̃ pax patris ꝑ antifrasim q̃ bellum gessit contra patrē

Abscedo dis cessum. id ē. aliquo cedere ⁊ absentari. et componit̃ ex abs ⁊ cedo cedis cessi

Abscidit. si componat̃ ex ab ⁊ scindo dis corr. penultimā. sicut scidit p̃mā. ⁊ ē ꝑteritū ⁊ declinat̃ abscindo abscindis abscidi abscissum. Si vō ↄponat̃ a cedo cedis ⁊ abs ꝑpositōne. ꝓdu. penul. in p̃senti ⁊ in ꝑterito. ⁊ declinatur abscido dis abscidi abscidisti abscisum ꝑ vnu; s.

Abscido dis scidi scissum penul. ꝓdu/ in supino cta. id ē incidere discidere separe cēdendo ⁊ ↄponit̃ ab abs et cedo cedis cecidi cesum. vnd̾ abscisus abscisa ab scisum ꝑ vnum s. penultimā ꝓducit

Abscindo abscindis scidi scindere.abscissum p duo s. in supino ɔponit̃ ex ab ⁊ scindo dis.⁊ est abscindere ab vno in aliud scindere Unđ abscissus sa sum.
Abscissus sa sũ p geminũ s.vide i abscindo
Abscisus sa sum pducit penul.p vnũ s.id ẽ incisus ab abscido dis Dan.ij.Donec abscisus ẽ đ mõte lapis si/
Abscõdo dis abscõdi vel abscõdidi [gap] ne manibus abscõdere abscõsum vł abscõditũ.idẽ est qđ occultare. ⁊ ɔponit̃ ab abs ⁊ cõdo dis.⁊ habet duplex p̃teritũ ⁊ duplex supinũ.Unđ abscõsus sa sũ.⁊ abscõditus ta tũ penultima correpta.
Absens Sensus ɔponit̃ cũ ab ⁊ đ hic ⁊ hec ⁊ hoc ab/ sens tis.qđ nõ est subiectũ alicui corporeo sensui q̃ntũ cunq; sit ppe.vnde absens đ q̃ i a sensibꝰ remotus.vn de absenter aduerbiũ.⁊ hec absentia tie.⁊ absento tas. id ẽ.ammouere absens facere.vnđ absentaneꝰ nea ne/ um.q̃ se sp absentat Põt etiã deriuari ab absũ abes.
Absentio tis absensi tire.⁊ etiã absentior tiris in eodẽ sensu inuenit̃.i.dissentire.⁊ ɔponit̃ ex ab ⁊ sentio tis
Absida de.grecũ est ⁊ interp̃tat̃ lucida.i.latus edificij. vel triuia.eo q̃ lumie accepto p arcũ resplẽdeat ⁊ lumẽ
Absinthiũ thij grecũ est ⁊ ẽ amara her/ [gap] faciat ba.ŝm pap.⁊ scias q̃ t.remanet in suo sono cuꝫ t. equat̃ aspiratõ sicut in corinthios.
Absis sidis fe.ge.idẽ est qđ absida Itẽ absis đ p̃ncipium exaltatõnis planete i suo circulo.i.illa ps circuli in qua planeta icipit eleuari Uel absis vel assis đ illa ps circuli in q̃ planeta adeo distat a sole q̃ amplꝰ distare [gap] nõ põt
Absintes tis gẽma ẽ nigra ⁊ ponde/ [gap] rosa.q̃ calefacta igni septẽ diebꝰ calorẽ tenet
Absolutus ab absoluo uis qđ ẽ a vinculo vel impedi/ mento absoluere vel liberare.đ absolutꝰ ta tũ. vnde ⁊ quedã nomĩa dicunt̃ absoluta.q: p se dicta dãt itelligi. quiđqđ eis ɔuenient põt addi.vt deꝰ mens ratõ Et q̃/ dam ṽba dicunt̃ absoluta.i.nõ trãsitiua vel absoluta.i. nõ discretiua rei ad rẽ in sua sig̃ficatõe.vel absoluta.i.p fecta.q̃ non deficiũt in aliquo sui modo. Et absolutum id est.nõ relatũ.i.nõ respectu alicuiꝰ dictũ. Et ɔpatur. absolutior tissimus.vnđ absolute tius tissime aduer.⁊ componit̃ inabsolutꝰ ta tũ.
Absono nas Sono nas ɔponit̃ cũ ab ⁊ đ absono as nui nituꝫ.i.discordare.vnde absonant̃.i. discordant̃.Et hec absonãtia.i.discordãtia vel discordia.Et absonꝰ na num.i.dissidẽs ⁊ discordãs vel nõ ɔsonãs Sicut abso nantia sepe ponit̃ pro non sonantia.⁊ corripit absono absonas hãc sillabam so.
Absonꝰ na nũ.corripit so.ĩ absono nas vide.
Absorptꝰ ta tũ.i.euacuatꝰ vel valde sorptꝰ i sorbeo sor bes vnđ Proph.Absorpti sũt iuncti petre iudices eoꝝ
Abstemius Temetũ ɔponit̃ cũ abstineo nes ⁊ đ abste mius mia miũ.i.abstinẽs.sobrꝰ Et đ abstemius quasi abstinẽs a temeto siue vino licet generalit̃ abstemius dicatur abstinens.
Abstinẽtia tie.format̃ ab abstinẽs tis.addita a.⁊ accipit t.sonũ de c.⁊ est abstinẽtia q̃ndoq; viciũ q̃ndoq; ṽtus. Unđ gregorꝰ in pasto.Admonẽdi sunt abstinẽtes vt nouerint.q: tũc placentẽ deo abstinentiã offerũt.cũ ea q̃ sibi de alimẽtis detrahũt indigẽtibus largiunt̃ Nõ eni deo ſ; sibimetipi q̃sq; ieiunat si ea q̃ ṽtri ad tps subtra hit nõ paupibus tribuit.ſ; ṽtri postmodũ offerẽda cu stodit.Et ysiđ.dicit Qui cibis abstinẽt ⁊ mala agũt de/ mones imitant̃ qbꝰ nõ ẽ esca.ſ; neq̃tia sp adest.
Abstineo nes nui abstẽtũ.lõge ab aliquo tenere ⁊ cõ/ ponit̃ ex ab p̃positõe ⁊ teneo nes.e.mutato in i.⁊ ɔstru/ itur q̃ndoq; cũ actiõ ⁊ ablatiõ cũ p̃positõe vel sine p̃po sitõne.⁊ est idẽ sensus.vt abstineo me vino vel a vino. vnđ abstinẽs tis p̃ticipiũ ⁊ nomẽ.⁊ tũc ɔparatur abstinẽ tior tissimus ⁊ corr.sti abstineo nes ⁊ silr abstinẽs tis
Abstraho his traxi tractũ ɔponit̃ ex ab ⁊ traho trahis ⁊ est abstrahere i aliã p̃tẽ trahere lacerare abscindere.⁊ corripit̃ tra aspirat̃ ho
Abstrudo dis abstrusi abstrusum ɔponit̃ ex abs ⁊ tru do trudis.⁊ est ṽbuꝫ actĩm ⁊ pducit tru.⁊ est abstrude/ re.includere abscondere.
Absum abes affui absens affuturꝰ.ex ab ⁊ sum.Et est abesse lõge eẽ ibi.vel a sensu corporeo distare.Sꝫ deesse est idẽ qđ abesse vel deficere.Nõ p̃prie abest.ſ; vinuꝫ deest.abest qđ alibi est.deest qđ deficit ⁊ nõ habet̃. sicut dicit hug̃.Grecismꝰ ṽo dicit sic Ede deest q̃sq; q̃ nõ est nec fuit ãte.At q̃s abest ede q: nõ est.ſ; fuit ante.
Abũdo das daui dare datũ.ɔponit̃ ex ab ⁊ vndo das. quod nõ est i vsu.vnđ abundus da dũ ⁊ abundãs ⁊ in de abũde ⁊ abundãter aduerbia.Et vide q̃ q̃daꝫ dicũt abundare deriuari de habeo habes.⁊ ita dicũt abũda/ re.⁊ abundꝰ.debere aspirari in p̃ma sillaba.qđ omi ca ret rõe et ṽitate vt dicit hug̃.Hoc etiã dicit pſ.qui vult i viij.li.Ab vnda đ vndo das.abũdo inundo.sic patꝫ q̃ caret aspiratõe.cũ ab nõ possit aspirari.q: nulla p̃posi tio aspirat̃ ŝm pſ. Et scias q̃ abundare abũdatus ab undabit et hmõi pducũt da.vel abundo ɔponit̃ ex ab. et vnda de.Itẽ đ abundant̃.ab abundãs tis.
Abusio onis fe.ge.đ abutor teris Et fit tribꝰ modis. scꝫ ɔtra vsum.vt Mãdo tibi q̃litates q̃ salutes Cõtra naturã vt cũ mulier parit vitulũ.et ɔtra nõis ethymo/ logiã vel p̃prietatẽ.vt A est sillaba. Et abusio đ poeti ca licẽtia.vt cũ aliquid fit ɔtra hoc qđ deberꝫ.
Abusiue.i.improp̃e.quod ab vsu recedit aduer. q̃lita/
Abusus sus sui.i.puersus vsus.vel cõ [gap] tis ŝm pap. tra rõem vsus.et pdu.penult̃.et põt adiectiẽ declinari. abusus sa sum.et descẽdit ab abutor uteris.
Abutor teris abusus sum.abuti.i.male vti. vel puerse vti et ɔtra rõem et pducit v.et componit̃ ex ab et vtor. vteris.inde abusus

A ante C

Acaliculis indeclinabile.i.pincerna.et componit̃ ab a et calix ŝm hug̃.vel ɔponit̃ ab assistẽs et caliculis datiõ plurali.vnđ acaliculis.qui vel q̃ assistit caliculis. sicut pincerna Caliculus est diminutĩm de calix. vel ɔponit̃ ab a et caliculis ablatiõ plurali.sicut supra tetigi in aba
Acaris.a cõponit̃ cũ caris qđ est grã et di [gap] tis citur hic et hec acaris acaridis.i.non gratiosus q̃si sine gratia.imemor beneficioꝝ et corripit ca Eccleſ.xx.Ho/ mo acaris q̃si fabula vana vel noua Trã at rabani ha bet Homo ingratus q̃si acaris
Accãto tas taui tare id est iteꝝ vel iuxta cãtare et ɔpo

nitur ex ad ⁊ cãto tas ⁊ mutat̃ d in c.
Accedo dis cessi accessũ accedere.i.ad aliquẽ cedere. ⁊ ɔponit̃ ex ad ⁊ cedo dis cessi ⁊ mutat̃ d in c.⁊ pducit ce. ⁊ ex vi p̃positõis exigit accusatĩm.vt accedo illũ.i. cedo ad illũ.vsus tamẽ aliquoꝝ habꝫ vt dicat̃ Accedo ad il/ lum.in quo sine dubio est supfluitas p̃positõnis vel in appositõne vel in compositõe.
Accelero ras raui ratũ ṽbũ neutꝝ.ɔponit̃ ex ab ⁊ cele ro ras ⁊ mutat̃ d i c.⁊ ẽ accelerare festinare.⁊ corripit le Gen.xviij.Accelera tria sata simile ɔmisce farine
Accẽdo dis di sum ṽbũ actiuũ.⁊ componit̃ ex ad ⁊ cã/ deo candes ⁊ mutatur d in c
Accẽto tas ẽ frequẽtatĩm huiꝰ ṽbi accino nis .vel põt esse in eodẽ sensu in quo accẽtuo as.
Accẽtus tus tui mas.ge.ab accino nis đ.vnđ accẽtuo as.i.accẽtuatim p̃ferre.De hoc plenius dixi supra i p̃n cipio secunde partis
Acceptõ ab accepti gtõ addita o.format̃ hec acceptio. huiꝰ acceptõis Hic nota q̃ acceptõ p̃sonaꝝ magnuꝫ peccatũ est Ad cuiꝰ intelligẽtiã nota q̃ p̃sonaꝝ acceptõ est cũ aliqđ p̃sone attribuit̃ p̃pter p̃porcõꝫ dig̃tatis ip̃iꝰ vnđ ɔsiderare oportꝫ q̃ dignitas p̃sone põt attẽdi du/ pliciter Uno modo simpliciter ⁊ ŝm se ⁊ sic maioris di/ gnitatis ẽ ille.q̃ magis abũdat in sp̃ualibus grẽ donis. Alio modo p ɔparatõꝫ ad bonũ ɔmune Cõtingit eni q̃n doq; q̃ ille q̃ est minus sanctꝰ ⁊ minus sciẽs põt magis ɔferre ad bonũ ɔmune videlicꝫ p̃pter potẽtiã vel indu striã seculare vel p̃pter aliqđ hmõi.⁊ q: dispẽsatões sp̃i ritualiũ p̃ncipalius ordinant̃ ad vtilitatẽ ɔmunẽ.ŝm il lud apostoli ad corinth. Unicuiq; dat̃ manifestatõ sp̃i ritus ad vtilitatẽ Iđ q̃ndoq; absq; acceptõe p̃sonaꝝ in sp̃ualium dispẽsatõne.illi q̃ sunt simplicit̃ minus boni. melioribꝰ p̃ferunt̃ Sicut etiã ⁊ deꝰ grãs gratis datas. quãdoq; ɔcedit minꝰ bonis Itẽ scias q̃ circa ɔsanguine os p̃lati distinguẽdũ est.q: quãdoq; sunt minus boni. ⁊ simplicit̃ ⁊ p respectũ ad bonũ ɔmune.⁊ sic si digniori bus p̃ferant̃ est peccatũ p̃sonarum acceptõ in dispẽsati one sp̃ualium.quoꝝ p̃latus ecclesiasticꝰ nõ est dominꝰ vt possit eas dare p libito.ſ; vt dispẽsator.ŝm illud ap̃li p̃mo ad corinth.iiij.a.Sic nos existimet homo vt mini stros christi ⁊ dispẽsatores misteriorũ dei. Quãdoq; ṽo ɔsanguinei p̃lati ecclesiastici sunt eque digni vt alij. ⁊ sic licite põt absq; p̃sonaꝝ acceptõne p̃latus ɔsangui neos suos p̃ferre.q: saltẽ in hoc p̃eminẽt.q: đ ipis mag̃ ɔfidere põt vt vnanimit̃ secũ negocia ecclie tractẽt Esſꝫ tamẽ hoc p̃p̃i scãdalũ dimittẽdũ si ex hoc aliq exẽplũ su merẽt etiã p̃pter dignitatẽ bona ecclie ɔsanguineis in/ dignis dãdi Itẽ ŝm iura sufficit eligere bonũ.nõ aũt requirit̃ q̃ aliquis eligat meliorẽ Qđ sic intelligit̃.q: q̃n tum ad hoc q̃ electõ ipugnari nõ possit i foro iudiciali. sufficit eligere bonum nec oportꝫ eligere meliorẽ. q: sic omis electõ possꝫ habere calumniã Sꝫ q̃ntũ ad ɔscien/ tiã eligẽtis necesse ẽ eligere meliorẽ .vel simplicit̃. vel in compatõe ad bonũ ɔmũe Itẽ homo i iudicõ debꝫ pau/ peri subuenire.ŝm illud eccł.q̃rto In iudicãdo esto pu/ pillis misericors.hoc tamẽ itellige q̃ntũ põt fieri sine le/ sione iusticie Alioqui habꝫ locũ illud qđ đ exodi.xxiij Paupis q̃ꝫ nõ misereberis i iudicõ
Accepto tas ab accipio pis deriuat̃ acceptus ta tũ no/ mẽ.i.carus placitꝰ acceptabilis Et inđ accepto tas ṽbũ actĩm.i.ap̃ciari vel facere acceptũ.Itẽ accepto tas põt esse ṽbũ frequẽtatĩm đ accipio pis.acceptu v.i o fit acce pto ptas.i.frequẽter accipe.Inuenit̃ etiã accepto abla/ tiuus đ acceptꝰ aduerbialit̃ positꝰ Unđ nõ debꝫ accẽ/ tuari i fine Ro.q̃rto Cui deus accepto fert iusticiam sine
Accersio sis siui.deriuat̃ ab accerso [gap] opibus sis Actuũ.x.Accersi symonẽ quẽdã qui ɔgnominatur petrus De hoc require infra i accio cis
Accerso sis.require i accio cis.
Accido dis di.caret supio.⁊ ɔponit̃ ex ad ⁊ cado cadis mutata d.in c.⁊ corr.ci Et ẽ accidere idẽ qđ euenire. vn/ de accidẽs tis p eo qđ nõ est substãtia Et scias qđ ac cidit malũ.euenit casu.obtingit forte ɔtingit facto Po test etiã ɔponi accido dis ex ad ⁊ cedo dis ⁊ tũc pdu.ci. ⁊ est accidere valđ vel iuxta cedere
Accieo cies ex ad ⁊ cieo cies ɔponit̃ vnđ in accio cis
Accingo gis accinxi xi.i ctũ accinctũ.ex ad ⁊ cingo gis. mutato d.i c.Et est accingere valđ cingere p̃parare ad/ ornare. Et nota q̃ accingimur bellaturi.p̃cingimur itu ri.succingimur ministraturi. Unđ ṽsus.ad pugnaꝫ cin ctus p̃ pgit.subq; ministrat.
Accano nis ni.accentũ ex ad ⁊ cano nis.mutato d.in c. ⁊ a.in i.⁊ est accinere iuxta vel iterũ vel concorditer ca/ nere.⁊ corripit ci.
Accio cis Cieo vel cio ɔponit̃ cũ ad ⁊ đ accieo cies ac/ cuii acciũ.i.appellare.aduocare.Sꝫ antiqui i tali cõpo sitõne solebãt mutare d.p̃positõnis i r.dicẽtes aruolare aruenire.arcire.Sꝫ nos dicimꝰ aduolare .aduenire ac cire.mutãtes i compositõe d.i c.sequẽte c.Sic ergo đ ac cio accis ŝm modernos.arcio cis ŝm antiquos. ⁊ in eo dem sensu Et ab vtroq; istoꝝ descẽdit ṽbũ desideratĩm in so.vt ab arcio antiquo deberꝫ dici arcesso sis. ſ; q: ar cesso sis descẽdit ab arceo ces.iđ cã differẽtie mutatuꝫ ẽ p̃mũ s.i r.in eo q̃ descẽdit ab arcio antiquo ⁊ đ arcerso sis.Itẽ ab accio moderno descẽdit.accesso sis.ſ; q: ab ac cedo dis accessi.silr descẽdit accesso sis.Iđ cã differẽtie in eo qđ venit ab accio mutatũ est p̃mũ s i r.⁊ đ accerso sis. Inuenit̃ ergo arcerso ab arcio.arcesso ab arceo. ac cerso ab accio.accesso ab accedo .Inuenit̃ adhuc aliud ṽbum desideratĩm ab accerso descendẽs.⁊ est q̃rte cõiu gatõnis ⁊ in eadẽ sig̃ficatõe cũ eo ⁊ habꝫ r.i antepenul. sillaba.scꝫ accersio sis Unđ i actibꝰ apostoloꝝ ca.x. Ua de ⁊ accersi symonẽ quẽdã. Et vnđ q̃ p̃dicta desideratiua sunt tercie ɔiugatõis ⁊ habẽt p̃terita ⁊ supĩa ad moduꝫ quarte.ita dicit hug̃. Pris.etiã i p̃mo maio.dicit. Anti quissimi frequẽter ar p ad ponebãt Unđ ostẽdit̃ recte arcesso dici ab arceo ṽbo qđ nũc accio dicimus qđ ẽ ex ad ⁊ cio compositũ
Accipio pis Capio pis ɔponit̃ cũ ad ⁊ mutato d i c ⁊ a in i.đ accipio pis accepi acceptũ p geminuꝫ c Et iuenit̃ accipio pis i pluribus sig̃ficatõnibus Nã accipe id est recipe Et accipe id est audire.⁊ accipe id est pascere Un virgiliꝰ Illos porticibꝰ rex accipiebat in amplis id ẽ.pa scebat Iteꝝ accipe id est rape Unđ paulꝰ scđo ad corin thios Sustinetis si quis vos in huitutẽ redigi.si quis accipit vnđ hic accipit̃ tris auis .q: accipit.i. rapit. Et

nota differentiā Accipim⁹ ab alio. sumimus ipi. Itē su
mimus ꝑ nos. accipimus a nolēte. tollim⁹ a volēte. eri
pimus vi. auferim⁹ qđ dedim⁹ Itē auferim⁹ iuiti. ⁊ qđ
qđ dedim⁹ adimim⁹ vi. assumim⁹ vsu.

Accipiter Accipio pis. idē qđ rape in vna significatōe
vnde hic accipit tris ꝓ quadā aue. scꝫ ſm quosdā sparui
ro vel falcone vel asture. qꝛ accipit. i. rapit ſm hug. Pa
pias vo dicit Accipit auis ē vngulis armata ab accipi
endo dicta. qꝛ sibi capiat ⁊ ab alijs rapiat. iō vocat acci
piter. i. raptor. ⁊ scribit ꝑ duo c. ⁊ corr. pi vbiqꝫ. Ouidi⁹
de arte Odim⁹ accipitrē. qꝛ semꝑ viuit i armis Et vt di
cit ambrosi⁹ i exame. vi. Quito die accipitres ferunt di
ram i eo aduersus ꝓprios fetus habere inclemētiā Nā
vbi eos aduerterint tēptare volat⁹ ꝑmordia e nidis eij
ciunt suis. cōtinuoqꝫ eliminat ⁊ si morant ꝓpulsant pē
nis atqꝫ ꝓcipitāt. vberāt alis cogūtqꝫ audere q̄ trepidāt
nec eis postea deferūt mun⁹ alimonie. Quid mirꝫ cū si
rape asueti nutrice fastidiūt Cōsideremus ad hoc eos
esse generatos vt etiā aues ad cauēdū formido exerce
at nec passim curas relaxēt. sꝫ picula a predonibus de
clinanda ꝓspiciāt. Deinde cū his natura quadā ꝓdadi
munus īoleuerit. magis a tenera etate pullos suos in
stituere vident ad ꝓdam. qꝫ pastus abdicare ꝯpendijs
Cauēt ne ī tenera etate pinguescant ne soluant delicijs
ne marcescāt ocio. ne discāt cibū magis expectare qꝫ q̄re
re. ne nature sue deponāt vigorē. intermittūt studia nu
triēdi. vt in vsus rapiēdi audere ꝯpellāt.

Acclino nas naui natū ꝯponit ex ad ⁊ clino nas. ⁊ mu
tatur d. i c. ⁊ est acclinare ad se vel ad aliud flectere. vn
de hic ⁊ hec acclinis ⁊ hoc accline ⁊ acclin⁹ na nū ī eodē
sensu. ⁊ ꝓducit cli. vnđ in aurora dr Debebāt bacul' ac
clinia corpa viri. i. flexa siue īcuruata. ⁊ ab acclino nas.
deriuat hoc acclinatoriū rij. loc⁹ in q̊ acclinari ⁊ reqēsce
re possum⁹. vel sup qđ acclinat. vt culcitra vl' puluinar

Accola le ꝯmūis ge. dr ab accolo lis ⁊ sunt accole ad
uēticij. sꝫ ꝑmanētes sicut aduene ⁊ corr. co. Et dicit pa
pias. Accola signat multa Dicit eni accola finitiu⁹. vi
cinus ꝓpinquus ciuis alien⁹. affinis. cultor loci in quo
nō est natus. cultor alien⁹ Quidā vo dicit Accola non
ꝓpriam. ꝓpriā colit icola terrā

Accolo lis lui cultū. ex ad ⁊ colo. mutato d. i c. ⁊ ē acco
lere. assidue vel valde colere. habitare. arare

Accōmodo das daui dare. ex ad ⁊ ꝯmodo das ꝯponi
tur ⁊ mutat d. in c. ⁊ ē accōmodare ad ꝯmodū ⁊ similez
vsum dare ꝓstare vel aptare. apte collocare. ⁊ corr. mo.
⁊ scribitur ꝑ geminū m

Accubo bas baui batū. ⁊ accūbo bis bui bitū. Et ē ac
cubare toto corpe accūbere cubito ⁊ ꝓprie i comestione
Inde accubās tis Nūeri. xxiij. Accubans dormiuit vt
leo. ⁊ ꝯponit accubo ex ad ⁊ cubo bas d. mutata i c. ⁊ cor
ripit cu. vide ī hoc ī cūbo cūbis

Accuratus ta tū. i accuro ras vide

Accuro ras raui ratū ex ad ⁊ curo ras d. mutato i c. cō
ponit. ⁊ ē accurare diligent ⁊ curialit curare Unde ac
curatus ta tū diligent ꝓcuratus. vnde accurate aduer.
vt Iste accipit illū accurate. i. diligent studiose curialit
Et nota ꝙ accurat⁹ ſm qđ ē nomē dr tā ꝑ eo q ꝓcuratur
qꝫ pro eo q ꝓcurat. Et est vbum actiū curo ras. ⁊ ꝓdu
cit hanc sillabam cu

Accurso sas. vbum fre. i. frequēter accurrere. ⁊ format
ab accursu supio. ī accurro v. mutata i o.

Accurso sas saui Cuso sas nō est ī vsu. sꝫ ꝯponit accu
so sas. i. inculpare. vbis ferire Qui eni aliquē accusat.
frequēter cudit. vt ad malā famā trahat vel frequent co
natur. vt ille ad cusiones ducat. Et inđ accusatus ta tū
Et ab accusati addita o. fit accusatō. Itē scias ꝙ icuso
idē est qđ accuso. Differūt tamē in hoc qꝛ accusare est i
crimie vel facto Incusare vbis. Itē incusam⁹ maiores
nobis. ꝙ aūt dr accusare vel icusare. q̄si adcausare vl' in
causare. i. ad. vel ī causam trahere. quā qs appellat. ethy
mologia ē nō ꝯpositō. ⁊ ꝓdu. cu

Aceo aces nō est ī vsu. ⁊ deriuat ab acuo is Et ē acere.
acetū fieri. vt vinū acet. i. acetū fit. ⁊ corr. a

Acephali ab a qđ ē sine ⁊ cephas dicti sūt acephali q
dā heretici. vel acephalite. q̄si sine capite. qꝛ actor eoruꝫ
nō īueniat. ⁊ q̄cunqꝫ icerte sentētie insistit acephalus dr
Itē omēs heretici ⁊ omēs mali possunt dici acephali. i.
sine capite christo hiesu. q est caput nostrꝫ cui⁹ nos mē
bra sumus. Itē capitulū vel collegiū carēs capite vel re
ctore pōt dici acephalū. vnđ in ꝯstitutōibus nostris dr
ꝙ capitulū habeat maistrꝫ nouū vel āntiquū ne acepha
lū iudicet. i. sine capite. ⁊ declinat acephal⁹ la lū

Acer. Ab acuo is dr hic acer hec acris hoc acre in dua
bus sigficatōnibus. i. fortis vel amar⁹. Acer etiā ī vna
quaqꝫ forma dr veget⁹ munit⁹. i. fortis ⁊ crudelis. asper
animosus. Et ꝯpatur acer acrior rimus. vnđ acrit acri
us acerrime. ⁊ hec acritas tatis. i. fortitudo vel amaritu
do. ⁊ hec acritudo dinis. ⁊ hec acredo dinis ꝑ eodē. idē
amaritudo Et ꝓprie dr de pomis ⁊ ī similib⁹ reb⁹. Itē
ab acer acris acre dr hic acer aceris ꝓ q̄dā arbore Acer
adiectiū ꝯponit. quāacer. peracer. ambo ꝑ valde acer
Et scias ꝙ acer adiectiū ꝓdu. ꝑmā. sꝫ acer substātiū cā
corr. Unđ vsus. Dicit arbor acer. vir fortis ⁊ improb⁹
acer

Aceratus ta tū deriuat ab acer ace
ris. ⁊ dr acerat⁹ sordid⁹. instar aceris

Acerbus ba bū. imatur⁹. ⁊ deriuat ab acer acris acre.
⁊ ꝯpatur acerbior bissim⁹. Unde hec acerbitas tatis. et
acerbo bas. qđ nō est ī vsu. sꝫ ꝯponit exacerbo bas. id ē.
vuas acerbas colligere. ⁊ corr. acerb⁹ ꝑmā. licꝫ deriuet
ab acer. ꝓducēte ꝑmā. Unde hora. ī ꝑmo epy. Occubat
obscuri spēm taciturnus acerbi

Acern⁹ na nū. i. de acere. ab acer is. deriuat

Acero ras. nō est ī vsu. sꝫ ꝯponit exacero ras. i. ab acere
purgare. ⁊ deriuat ab acero acerat⁹ ta tū. ⁊ ab exacero.
ras. exaceratus ta tū. ⁊ corr. ce.

Aceronicus qui nulli ꝯmunicat

Acerra re. fe. ge. i. vas in quo reponit th⁹ ⁊ deriuat ab
acer aceris ꝑ arbore eo ꝙ ī acere fieri soleat

Aceruos uas ī aceruus vide

Aceruus ui mas. ge. i. cumulus Inde aceruul⁹ li. dimi.
et aceruosus sa sū et aceruo uas vbum actiū id ē cumu
lare. et inde vbalia et aceruatim aduerbiū. id ē cumula
tim et glomeratī. et ꝯponit coaceruo uas. exaceruo as.
et dr aceru⁹ ab acer adiectio. Hora. in epy. Nō domus
et fundus nō eris aceruus et auri.

Acesco scis. i. incipe acere. siue acetū fieri et ē ichoatiū
de aceo aces. ⁊ ꝯponitur cū ex ⁊ dr exacesco scis ⁊ corr. a
Horati⁹ in ꝑmo epy. Sincerꝫ nisi vas q̄dquid infūdis
acescit

Acetabulū li. dr ab acetū ti. ⁊ dr acetabu
lum vas aceto plenū vel ad recipiēdum acetū patuꝫ qđ
⁊ hoc acetariū dr. ⁊ dr acetabulum q̄si acetafferꝫ. qꝛ ferat
acetū. ⁊ appēdit duodeci dracmas scꝫ q̄rtā ꝑtē emine

Acetū ab aceo aces dr hoc acetū ti. penul. corr. ⁊ dr ace
tum q̄si acutū vel q̄si aquatū Uinum enim aq̄ mixtuꝫ
cito ī hūc saporem redigitur. Unde dr acidū q̄i aq̄duꝫ
vnđ acetulū li dimi. ⁊ corripit ꝑmā acetū Aurora He
hec gētis mentē signat aceti

Achademia mie penul. corr. villa in qua plato studuit
vnđ achademic⁹ ca cū. i. platonic⁹ vl' etiā philosophic⁹

Achadeon velū maximū et ī media naui ꝯstitutū

Achaia ie. ꝓuintia grecie. triū ē sillabarꝫ. licꝫ necessitate
metri aliquādo inueniat q̄ttuor sillabarꝫ apud poetas. ⁊
est ibi i. duplex ꝯsonās. ⁊ scias ꝙ y greca sp ē vocalis

Achates tis. genus ē lapidis quē si qs portauerit erit
gratiosus. sicut fuit eneas q eū portabat ī vagina Unđ
⁊ dictus ē achates fuisse armiger ⁊ comes enee vl' aliū
de dr fuisse comes illi⁹ Achos eni grece cura dr latine.
Inde achates dr fuisse comes enee. qꝛ cura ⁊ solicitudo
semp comitātur reges ⁊ magnates ita dicit hug. ⁊ pō.
pnl. In doctrinali Que fūt i tes sociabis vt achates.

Achei q ⁊ achiui dicti sūt ab acheo filio iouis a quo di
citur achaia ⁊ producit penul.

Acheldemac interꝑtat ager sanguinis Achel. id ē ager
emac. i. sanguis Unđ in actib⁹ c. j. dr Ita vt appellet ager
ille lingua eorꝫ acheldemac. i. ager sanguis ⁊ accētuatur
in fine

Acheron Ab a qđ ē sine ⁊ chere qđ ē salue
vel gaude ꝯponit hec acheron rontis. palus infernalis
qꝛ nulla salus nullū gaudiū in inferno ē. sꝫ ꝑpetuus hor
ror ⁊ dolor inhabitat ſm hug. Uel ſm pap. dr acheron
ta q̊ ꝯponit ab a qđ ē sine ⁊ cheronta qđ ē gaudiū. hūc
sequit grecismus dicēs Qđ sine leticia nomē trahit hec
acheronta.

Achila le fe. ge. penul. cor. quidā loc⁹
est ī quo habet libro regū ꝑmo cap. xxvj Ecce dauid ab
sconditus est in colle achile.

Achilles ab a quod ē sine ⁊ chille qđ est labiuꝫ ꝯponit
hic achilles lis. qꝛ grossa habuit labia. ⁊ hic achille⁹ lei.
ꝑ eodē. ⁊ ē dyptongus eu in ntō. ⁊ ita ntūs ē trissillab⁹.
gtūs vo tetrasillabus. qꝛ et in gtō ibi dyptōgus nō est. ⁊
achilleus lea leū penul. ꝓducta possessiuū. ⁊ inde ē achil
leus penul. ꝓdu. ꝓprio eu. mutato in e. dicim⁹ achilles.
a quo mutato ntō dr in vtō achille vel achilles Et simi
liter ꝯtingit in his nominib⁹ vlixes. aiates ⁊ similibus
⁊ datiui istorꝫ sepe ponunt ꝑ gtīs vt achilli vlixi. ꝑ ach
illis vlixis. et ex eo ꝙ inuenitur achille vlixe. ī vocatiuo
voluerūt quidā declinare. hic achillus li ⁊ vlixus xi. qđ
sine dubio falsuꝫ ē vt dicit hug. ⁊ corr. ꝑmā achilles vnđ
ouiđ. de arte Hectora donauit ꝑamo ꝑce mot⁹ achilles

Achille⁹ penul. ꝓducta ī achilles exponit

Achiui vel achei dicunt quidā greci ab acheo filio io
uis ⁊ ꝓducit penultimā. vnde hora. in ꝑmo epy. Quid
quid delirāt reges plectūtur achiui Delirāt intellige. i.
delirādo cōmittunt.

Acholiti grece ceroferarij dicunt latine a deportandis
cereis quādo legēdum ē euāgeliū vel sacrificiū offeren
dum nō ad fugādas tenebras cū sol tunc rutilet. sꝫ ad si
gnum leticie demonstrādū. vt sub typo luminis corꝑalis
illa lux ostēdatur ī quo in euāgelio legit Erat lux vera
q illumiat om̄ē hominē venientē ī hūc mūdū vnđ ī ordo.

Accidia. accis grece cura latine Inde hec accidia. i. tri
sticia molestia anxietas vel tediū. vnde hec accidiola le
diminutiuū ⁊ accidiosus sa sum. i. molestus tristis anxi
us. ⁊ accidior aris. i. tristari anxiari vel habere tedium.
vel indignari

Acidus ab acetū dr acidus da dū penul. cor. i. amarꝫ vt
acetū. ⁊ dicit acidū q̄i aquidū. ⁊ ꝯpatur acidior sim⁹. vn
de hec aciditas tatis. i. amaritudo Dicunt eni dētes aci
di. i. stupefacti Eccl. xiij. Nō acide feras

Aciecula le dimi. i. ꝑua acies ⁊ corripit cu

Acies ei fe. ge. dr ab acuo is ⁊ signat tria Nā acies ē fer
ri summitas Itē acies oculorꝫ acumē Itē acies exercitus.
eo ꝙ armatus erat ad bellū acutis armis. vnđ vsus Est
acies oculi ferri belliqꝫ caterua

Acinatis ab acuo is dr hec acinatis lingua medorum
gladius militaris valde acut⁹. ⁊ acinatis dr illa materi
es ferri scꝫ acinatū corr. penul.

Acinariū ab acinus dr hoc acinariū rij grosse vel corti
ces vuarꝫ q̄ post expssionē ꝓijciunt

Acinus ni mas. ge. i. botrus scꝫ granellū illud quod est
in grano vue ⁊ dr ab acetū ti. qꝛ habꝫ saporē aceti ⁊ corr.
penul. Unde grecismus Tu dicas acinuꝫ quod in vna
cernis acutum.

Acirologia ē improꝑa dictio. vt supra dixi in q̄rta ꝑte
capitulo ī vicijs ānexis barbarismo ⁊ soleocismo.

Aclinis ab a ⁊ cliuis ꝯponit hic ⁊ hec acliuis ⁊ hoc le.
⁊ acliuus ua uū in eodē sensu. i. inclinatus ꝑcuruus vn
de hec acliuitas ⁊ ꝓducit cli

Acomētarijs nomē indeclinabile ꝯmūis ge. q vices re
gis agebat. cuius iudicō leges scribebātur. vnde dr acō
mentarijs scriptor gestorꝫ tpis Et scias ꝙ inuenit ꝯmē
tarius. a cui⁹ dtō plurali vel ablto scꝫ cōmētarijs. ꝯpo
nit acōmētarijs Reqre supra ꝑ simile i abatis Regum
q̄rto. c. xviij Sobno scriba ⁊ ioathe fili⁹ asaph acōmen
tarijs

Acredo dinis fe. ge. amaritudo ⁊ ꝓprie dr
de pomis et similib⁹ reb⁹ vide ī acer. et ꝓdu. cre

Acredula le quedā modica auis que alit dr lucinia. et
dicit ab acre adiectio De hac dicit cicero Et matutīos
exercet acredula cātus

Acrimonia nie dicitur ab acer adiectiuo et est acrimo
nia ꝓprie austeritas in vultu vl' acrimonia. i. viuacitas
animositas asperitas fortitudo Unde acrimoniosus
sa sum fortis ꝯstās asper et ꝯpatur

Acris in acer exponitur

Acroceraunia niorꝫ mōtes fulmīati ⁊ ꝯponit ab acros
qđ est mons et ceraunia. vide ī ceraunia

Acronicus ab a qđ est sine et cronon quod ē tps. dicit
acronicus ca cū penul. cor. q̄si sine tpe Unde in astrolo
gia Acronicus ort⁹ dicit ille q̄ndo aliq̄ stella ꝑ dyame
trū soli opposita oritur sole occidēte.

Acros grece latine dicit mons

Actenus. i. huculqꝫ vsqꝫ nūc. ꝯponit ex ac aduerbio. et
tenus et caret aspiratōe. et corripit penul. Quādo autē
sunt due ꝑtes aspiratur et acuit te. de hoc supra dixi i se

cūda pte vbi egi de accētu aduerbioꝝ in.c. de tenus
Actio onis fe.ge.ab ago is dicit.et est actio idem quod ductō vel opatō. Itē fm iuristas actō est iuris ꝑsecutō in iudicō qđ sibi debetur.
Actito tas penul.cor.i.frequent̄ actare vbum frequē.ꝛ format ab vltimo supīo de acto tas.sc; actatu a.in i.ꝛ v in o.mutatis.
Actiuncula le.fe.ge.pnl.cor.dimi.pua actō.
Actiuus.ab actus ta tū.dr actiu9 ua uū vt Actiua vita q̄ ꝯsistit in actu ꝛ ope.ꝛ est vbū actīm qđ signat actū trāseuntē in rē rōnalē Et scias ꝙ sicut vita ꝯtēplatiua consistit pncipalit in optimo cōtēplabili.ita vita actiua in optimo agibili Uide ī vita
Acto tas.i.frequēter agere vbum frequē. Et formatur ab vltimo supino đ ago sc; actu u.mutato ī o.
Actor ctoris.i.defensor patron9 causidicus aduocat9 factor.ꝛ or in rix facit.vt actrix cis fe.ge.ꝛ format actor. ab vltimo supino đ ago agis.sc; ab actu u.mutata ī or. Et scias ꝙ hic actor q̄ndo ē ꝓpriū nomē ꝛ grecū cor.penul.gtī.vt actor actoris.sicut hector hectoris castor oris S; q̄ndo ē appellatiuū ꝛ latinū ꝓdu.penl. gtī sicut vult pꝰsl.in vj.li. Unđ vsus Actoris ī spolijs vtus actoris habetur Pap.etiā dicit actor ctoris ꝓpriū penul. corripit sicut huiusmodi greca
Actuarius ria riū.i.res que ē in actu.deriuat ab actus ctus. Et scias ꝙ actualis est q̄ acta facit S; actuari9 dr diuersis actibus ꝑoccupatus Itē ab actus dr hec actuaria rie.nauis que velo ꝛ remis simul agit
Actus ab ago is deriuat hic actus ctus ctui.i. opatō vl opus Unđ hic ꝛ hec actualis ꝛ hoc le.i.res q̄ est in actu Inuenit etiā actus acta actū mobilit
Aculeus ab acus dr hic aculeus lei ꝑ quodā tormēto. ad similitudinē acus.ꝛ pillo quo stimulātur boues. et nō seruat aculeus dimi.genus sui pmitiui
Acumē mis fe.ge.i.acutō ab acuo is.ꝛ ꝓdu.cu.
Acuo is ui utū.vbū actīm tercie cōiugatōnis ꝑ facere acutū Inđ vbalia. Et ꝯponit exacuo uis.coacuo is. pacuo is.acuo simplex ꝛ ꝯpositū actīm ē ꝛ cor.pmā.
Acupedius pedij mas.ge.i.velox ꝛ componit cu; acuo ꝛ pede q̄si acutis pedibus currēs
Acupicta cte.vestis acu intexta vel ornata vl picta Eadem ꝛ frigia inuēta est.vnđ ꝛ artifices illius vestis frigiones dicūtur ꝛ scribitur per cta.
Acus acus cui fe.ge.dr ab acuo uis q2 acuta est. vel ab acumīe q2 nihil pene ē nisi acumē Dicit etiā hec ac9 aceris purgamentū tritici. Unđ grecism9 Paruula pungit acus gallinis spargit acus.ꝛ cor.ce acus aceris.ꝛ đ finiunt ablatiuus ꝛ dtūs plurales đ acus acus acui. in vbus vt acubus
Acutela le penul.ꝓdu.fe.g.i.acumē ab acuo acuis
Acutim aduerbiū.i.acute ab acuo is.ꝛ ꝓdu.cu
Acutō onis fe.ge.i.actō passio acuēdi.ab acuo is dr
Acutor toris.hō q acuit Inđ or in rix.hec acutrix femi ge.fēmia q̄ acuit.ꝛ dr acutor ab acuo is.ꝛ ꝓdu.cu
Acutus acuta.id est.acutō ab acuo is Et etiā adiectiue declinatur acutus ta tum tā pticipium q̄; nomen. et producit cu Ouidius epysto. Quā manibus clipeos ꝛ acute cuspidis hastā

Ad ꝑpositō sequētibus his nouē literis in cōpositōne mutat d.in illas sc; c.f.g.l.n.p.r.s.t. Unde vsus Cor. fla. grās.ne.nis.pir.ra.sal.ta.ad.sibi mutat Tollit inđ tamē si sequit ꝯsona post s Sicut pleni9 dixi supra in pma pte vbi egi đ sillaba in capitulo đ d.
Adagonista.incitator certator
Adā ade accētuat ī fine.ꝛ iterptat hō vel terren9 vl terra rubra.q2 ex terra facta ē caro illi9 Et dr ab adama vt dr in genesi.v. Factū est omē tps qđ vixit adā nōgēti triginta āni.ꝛ mortu9 est Et vt dr sapie.x. Hūc dominus eduxit a delicto suo An adā potuerit peccare venialiter in pmo statu.habes in veniale.vide in liber ra ru; Item ī vir Itē in monstro stras
Adama hebraice.latine dom9 vel terra.
Adamas mātis mas.ge.lapis insecabilis ferro.vl alia materia nisi hyrcino sanguie recēti aspgat nec vnq; calescit. Unđ ꝛ greca interptatōe nomē idomita vis accepit.q̄si sine domatōe.ꝛ caret adamas n.ī recto.ꝛ corri.a s; in obliquis retinet n.sicut gigas gigātis. elephas elephātis Uide in corripio ī fine.
Adar.i.mensis marcij.ꝛ acuit in fine
Adaugma tis ge.neu.i.augmētū.ab augeo es.deriuat
Adbreuio as.ex ad ꝛ breuio as ꝯponit
Addico cis.ex ad ꝛ dico cis.ꝓdu.penul.vnđ addictus cta ctū Require in dico cis
Addict9 ta tū.deputat9 ꝯscriptus ascript9 destinatus Hora. Nulli9 addict9 intrat ī vba maiistri.ꝛ scibit p ct. ꝛ deriuat ab addico cis.s; addit9 ab addo is.sine c. scribitur
Addisco scis dici scitū.i.valđ disco ex ad ꝛ disco scis ꝯponit.ꝛ cor.penul.pteriti ꝛ supini
Additus ta tū penul.cor.i.adiunctus appositus.ab addo dis ditū descēdit Mach.j.c.iij. Et additi sūt ad eos exercit9
Adedo dis dit.vel adedo ades adest.i.iuxta vel valđ corrodere vel edere ꝛ ꝯponit ab ad et edo. edis vel edo es est.ꝛ ꝓducit e.adedo dis.
Adempt9 pta ptū.i.sublat9 ab adimo mis emi emptū.
Adeo aduerbiū penul.cor.vnđ grecism9 Dic adeo tātum dicas adeo q̄; certe Affirmatie q̄; dicas ꝛ q̄ntitatiue Pap.vo dicit Adeo valde intantū ꝑterea certe.
Adeps pis mas.ge.i.pinguedo cōponit ex ad ꝛ epulu; q2 pinguedo epulis solet addi ꝛ corripit i.ante p Et scias ꝙ adeps ꝓprie ē pinguedo iterior Pinguedo ei sup carnē aruina vel lardus dr Que vo carni ē annexa proprie pinguedo ē.q̄ aūt itestinis adeps
Adepticus ca cū penul.cor.qđ facile acquirit
Adeptus ta tū.i.assuetus adq̄situs ab adipiscor sceris adeptus sum.eccl.xlvij. Quā gloriā adept9 ē in tollēdo man9 suas
Adhibeo bes hui hitū.ex ad ꝛ habeo bes.ꝛ est adhibere addere adiūgere apponere dare
Adiectiu9 ua uū.qđ adijcit ꝛ deriuatur ab adijcio cis Unđ adiectīa nomīa dicunt q̄ adijciunt substātiuis.et hinc adiectio uas.i.adiectīm facere vel adiectie ponere Et scias ꝙ naturalit noīa adiectīa ī nullo casu deficiūt. ꝛ ꝯpantur De hoc tamē pleni9 supra dixi in tercia pte in tractatu đ spēbus nominū.
Adigo gis penul.cor.adegi adactū.i.ad aliā ptē reducere.ꝛ ꝯponit ex ad ꝛ ago gis.a mutata in i.
Adijcio cis ieci iectū.i.adiungere ex ad ꝛ iacio cis. mu/

tata a.in i.ꝛ sic scribit p geminū i. Ouiđ.ī tercō li.đ arte. adijcit ornatus ꝑxima queq; dies
Adimo mis emi emptū adimere.i.auferre ex ad ꝛ emo emis mutata e.in i.correpta.
Adipatus ab adeps deriuat adipat9 ta tū penul.ꝓducta.i.adipe cōditus ꝛ impinguat9 Et hoc adipatū ti qđ libet edulium adipe impinguatū
Adipicul9 li dimi.penul.cor.i.puus adeps
Adipiscor sceris eptus sum pisci.i. adquirere ꝛ ex ad ꝛ apiscor ꝛ mutata a.in i.
Aditus tus tui ꝛ hoc aditū ti penultima correpta ꝛ differūt Nā aditus ē introit9 gradatō vel oportunitas vl aggressio S; aditū est loc9 secret9 iuxta altare vnđ dabant responsa Et dr ab adeūdo p ꝯtrarium q2 mīme licebat alicui adire locū illū nisi summo pōtifici
Adiunctū vel adiunctō ē quidā color rhetoric9 đ q̄ supra dixi in q̄rta pte ī cap.đ coloribus rhetoricis
Adiuto tas penul.ꝓdu.frequent̄ iuuare vbū fre.ꝛ formatur ab adiuto vltimo supīo đ adiuuo as v mutata ī o.
Adiuuo uas iuui iutū are.i.auxiliū dare ex ad et iuuo uas Unđ hoc adiutoriū rij Et hoc adiuamentū ti Et hic adiutus tus tui Et adiuto tas frequētatiuū Adiuuo ꝯponit cū cō ꝛ fit coadiuuo uas penul.cor. Et scias ꝙ inuenit apud antiquos adiuuaui tus.
Adminiculor Adminiculū vel miniculor ꝯponit cu; ad ꝛ dr hoc adminiculū li.i.auxiliū Et adminiculor laris.i. auxiliare administrare.vnđ adminiculator9 ria rium auxiliatorius.ꝛ corripit cu.adminiculor.
Administrator9 ria riū q̄ administrat ab administro stras Heb.j. Omēs sunt administratorij spūs.
Admiror raris ratus sū.ex ad ꝛ miror Et est admirare valđ mirari vel cupere Et nota ꝙ admiramur virtutes. miramur opa Inuenit etiā ammiror p duo m.s; tūc cōponit ex am ꝑpositōe ꝛ miror ꝛ ꝓducit mi.
Admissarius ria riū.i.apt9 ad mittēdū.ab admitto tis Unde fortes ꝛ bonos equos admissarios vocam9.q2 admittunt ad coitū int armēta Itē emissarius p eodē inuenit Admissum.peccatū intermissū.ex admitto tis Et adiectiue etiā declinat admissus sa sum
Admitto tis misi missū ex ad ꝛ mitto tis Et ē admittere peccare.vnđ hoc admissum.id est.peccatū.ꝛ admittere.i.accipe sumere.ꝛ admittere.i.exlassare. ꝛ cu; quadā velocitate ꝛ agilitate equū vtere vel ducere.vnđ admissus sa sum.i.velox Unđ oui. Nil nocet admisso subdere calcar equo Inuenit etiam ammitto ex am ꝛ mitto.ꝛ scribitur tunc p duo m.
Admodū.i.valđ aduer.penultima correpta Pris. ī ꝓlogo minoris Quā necessariā admodū ad autoꝝ expositōem oīm diligētissime debem9 inq̄rere Et nota ꝙ ꝑpositō cū casuali loco aduerbij repit.vt admodū a modo.
Admoneo nes nui nitū vbum actīm ex ad ꝛ moneo ꝛ corripit mo Que sit differētia inter moneo ꝛ admoneo Require in moneo.
Adoleo les leui vel adolui ultū vel olitu; ex ad. ꝛ oleo oles. Et est adolere cremare ꝯburere incēdere Itē adolere.i.crescere ꝛ inđ adolesco scis inchoatīm.ꝛ corripit o vide in oleo oles
Adolescēs tis nomē cōis ge.deriuat ab adolesco scis.

vbo inchoatīo.ab adoleo les ꝛ ꝯpatur adolescētior tissimus.vnđ adolescēter tius tissime aduer.ꝛ hec adolescentia tie.ꝛ adolescentul9 la lū.ꝛ hic adolescētul9 li dimi.ꝛ hec adolescētula le. Et est adolescētia a q̄ndecimo anno vsq; ad vicesimūoctauū.ꝛ dr adolescētia q̄i ad gignendū apta ꝛ adulta vnđ in etas.
Adonay.nomē di hebreū.interptat domin9 ꝛ accētuat in fine.ꝛ fm hug.dr ab adon qđ ē suauitas
Adonis ab adon qđ ē suauitas dr hic adonis adonis vel adonidis.amasius veneris ꝛ est mas.ge.ꝛ ꝓducit o. Ouiđ.metha.x. Abstinet ꝛ summo celo ꝑfertur adonis S; adonidis corri.ni ꝛ fm hug. facit gtīm adonis vel adonidis Pap.aūt dicit Adonis.quādo grecū adonidos facit.quādo latinū adonidis Adonis amasi9 fuit veneris.quē gentiles āniuersario solebāt plāgere sicut ipa plāxit De quo ꝓpheta israelitas increpat Ezechi. viij. Mulieres plāgentes adonidē Pris.in vj.dicit In is desinētia greca si in gtō greco ꝯsonātē habuerit ante os.o in i.ꝯuertūt ꝛ faciūt gtīm latinū.vt eupolis eupolidis adonis adonidis.doris doridis.eucaris eucaridis vel eucaridos
Adoptō onis fe.ge.ꝛ dr hec adoptatō ꝛ p sincopā adoptō.vnđ in adopto
Adopto ptas ptaui ptare.i.desiderare vel nutrire vel eligere ꝛ accipe loco filij Unđ hec adoptatō is ꝛ p sincopā hec adoptō onis desidriū.vel affiliatō ī filiū acceptō Unđ adoptiuus ua uū loco filij accept9 Et nota ꝙ adoptō est extranee ꝑsone ī filiū vel nepotē vel deinceps assumptō legitima Itē scias ꝙ christ9 nullo mō dicēdus est filius di adoptiue.q2 ei ꝯpetit ex natura sua.fm quā essentialit a patre nascit Habet enī ius ī hereditate paterna.q2 omīa q̄ habet pat sua sunt vt dr iohā.xvj.vnde hoc ius nō acquiritur ei p grām aduenientē.vt dici possit adoptiuus.
Ador ab adoro ras deriuat hoc ador indeclinabile sc; quodā genus annone vel frumēti vnđ fiebat panis immolaticius quē q̄ immolabat deū adorabat.vnđ adoreus rea reū.ꝛ ador9 ria riū ꝛ hec adoria glīa vel bona fama et hec adorea ree dea frumēti vel quedā vestis triūphalis Quare aūt ador sit īdeclinabile supra dixi ī tercia pte in tractatu vboꝝ paꝝ post pncipiū.
Adordior ris.valđ vel iuxta ordiri Inđ adorsus pticipium.ꝛ cōponit ex ad ꝛ ordior fm hug. Pap.vo dicit. Adordior adorsus facit.i.alloq vel incipe
Adore9 rea reū in ador exponit supra.
Adorior reris vl ririst ador9.i.valđ vl iuxta oriri vl inuadere aggredi. ex ad ꝛ orior fm hug. Pap.vo dicit. Adorior ꝯmūe fuit antiq̄tus.vnđ adortus est.i.nouit vl subito natus Inuenit ꝛ adorio
Adorius ria riū in ador est.
Adorsus sa su;.i.incept9 vl allocut9 pticip.đ adordior.
Adort9 ta tū pticipiū đ adorior vide ī adorior
Adpsens penul.ꝓducta inuenit p in ꝑsenti ꝛ sunt due ptes posite p vna sicut dicit hug.
Adquiesco scis Quieo quies ꝯponit cū ad et dr adquieo quies.adquieui adq̄etum id est assentire Unde adquiesco scis qđ fm huguitōis opinionē ē inchoatīm Pris. videtur ꝯtrariū dicere.
Adquiri.i.potius fm pap.

Adquiro ris siui sitũ ex ad ꝛ q̃ro ris. ꝛ mutat̃ ae dyptõ
gus in i. longã Et ẽ adq̃rere ad se q̃rere lucrari
Adrastia stie. i. sors. vide in adria adrie
Adria adrie vl' adros grece. petra latine Jnd' hec adria
adrie mare q̃ddã eo q' sit magis petrosũ q̃ alia maria.
Und' ouidi⁹ tristiũ Serpẽtẽ medijs adria vidit aquis
vnde adriatricus ca cũ. i. petrosus ꝛ hec adrastia stie. i.
sors. q̃ semp alicui videtur dura.
Adscio scis p d. ꝛ sine d. ascio etiã d̃r. vid' in scio
Aduena ne cõis ge. penul. corr. q̃ aliũde venit. alienige/
na. ꝛ d̃r ab aduenio Jtẽ ab aduenio d̃r aduẽtici⁹ cia ciũ
ꝛ hic aduẽtus tus tui Que aũt differẽtia sit int̃ inq̃linũ
aduenã ꝛ incolã Req̃re infra ĩ inq̃linus
Aduẽtinus ab aduẽtus d̃r hic aduẽtinus tini. quidã
mons ĩ roma dictus sic ab aduẽtu auium. d' tiberi illuc
aduẽnientiũ ꝛ ibi cõsidẽtium.
Aduẽto tas. i. freq̃ẽter aduenire. ꝛ format̃ ab vltimo
supĩo d' aduenio nis scz aduẽtu v. mutato ĩ o. fit aduen/
Aduerbiũ bij. ex ad ꝛ v'bũ ꝛ d̃r aduer to aduẽtas.
biũ q̃si aduerbũ. i. v'bo adherẽs v'bo adiunctũ vel iuxta
v'bũ positũ. Und' hic ꝛ hec aduerbialis ꝛ hoc le. vide in
fine tercie ptis ĩ capitulo d' aduerbijs.
Aduersor ex ad ꝛ v'so sas ꝯponit̃ aduersor saris. i. esse
vel fieri aduersum. vnd' aduersus sa sum. i. ꝯtrarius op
positus mal⁹ infelix ꝛ ꝯpatur. vnd' hec aduersitas atis
ꝛ aduersarius ria riũ. ꝛ aduersus vl' aduersum ponit̃ p
aduerbio q̃litatis vel loci. vt Aduersus vel aduersum
illũ Et ponunt̃ indifferẽter Prope tamẽ aduersum te.
aduersarius Aduersus te. imitator. ꝛ ꝯstruit̃ aduersor
cũ dtõ. vt iste aduersat̃ illi. i. ꝯtradicit. ꝯtrauadit Cõstru
itur etiã q̃ndoq̃ cũ actõ. vt Aduersami vitia. i. respuite
Aduersus sa sum. ĩ aduersor vide.
Aduerto tis ti sum. ex ad ꝛ v'to tis ꝛ ẽ aduertere. v'tere
ad aliquid. vel ppẽdere. ĩtelligere
Adulator toris mas. ge. q̃ blãditur. ꝛ d̃r ab adulor aris
ꝛ or ĩ rix. fit hec adulatrix cis. mulier q̃ adulat̃. ꝛ pd'. la.
Adulatorcul⁹ li pnl'. corr. dimi. puus adulator
Adulor laris. v'bũ deponẽs ꝯponit̃ ex ad ꝛ aula. au. dy
ptongo mutata ĩ v. longã Et ẽ adulari assentiẽdo blãdi
ri. qd' solent facere maxie aulici. Unde v'sus. Aula do/
mus regis v'bũ ꝯponit̃ adulor Uel ẽ ꝯpositũ ex a. ꝛ du
los qd' est huus eo q' huoꝝ sit adulari.
Adulter ab adulor laris. deriuat̃ hic adulter teri. vnd'
hec adultera re. Et q̃ndoq̃ ponit̃ adiectiue. adulter tera
terũ. Et d̃r adulter q̃ alienũ violãs thoꝝ. vel alienũ vte/
rum terẽs. vel adulter q̃si adalter. i. ad alteri⁹ vxorẽ ac
cedẽs. ꝛ est ethymo. nõ ꝯpositõ. ꝛ ind' adulterin⁹ na nũ.
qui nat⁹ est de adulterio. ꝛ hoc adulteriũ rij. illa praua
actõ. scz lesio alieni cõiugij. ꝛ est adulteriũ in nupta. stu/
prũ in v'gine vel moniali. icest⁹ in pente vl' vidua. vide ĩ
Adultero ras raui d̃r ab adulter. ꝛ ẽ neu raptus
trum. vnd' adulterasco scis. inchoatiũ. ꝛ adulteror aris
deponẽs. i. adulteriũ ꝯmittere. vnd' adulterator trix. ad
ulteratõ vel adulterator⁹ ria riũ. Ponit̃ etiã q̃ndoq̃
adulterare p corrumpe ꝛ ad malũ v'tere.
Adultus ta tũ. id est. cremat⁹ vel excret⁹. ab adoleo les

Aer aeris mas. ge. d̃r ab a qd' ẽ sine ꝛ eris qd' ẽ lis q̃i sine
lite p ꝯtrariũ. q̃ omnimoda lis vẽtoꝝ ꝛ fulminũ fit in
aere. vel id' d̃r sine lite q̃ facile ꝛ sine lite cedit feriẽti ꝛ fa
cit actũs singularis nũeri aerẽ vel aera vid' hoc ĩ terra.
Aeriani heretici ab aere dicti Hi vetãt p defunctis sa/
crificiũ offerri ƀm papiã.
Aerin⁹. ab aer d̃r aerin⁹ na nũ pnl'. pd'. Et aeri⁹ ria riũ
vtrũq̃ possessiuũ. d̃r etiã aeri⁹ q̃ndoq̃ alt⁹.
Aeripes. aer ꝯponit̃ cũ pes ꝛ d̃r hic ꝛ hec ꝛ hoc aeripes
pedis. i. aercos pedes habẽs. i. veloces. ita q' ĩ aere vide
atur sustẽtari ꝛ figi. non ĩ terra. ꝛ corripit penultimã taꝫ
in recto q̃ in obliquis
Aerius ria riũ. in aerin⁹ vide. Dicit̃ etiã aere⁹ rea reũ.
sꝫ vide. q̃ aereus põt deriuari ab aere. ꝛ tũc ae. ẽ dyptõ
gus tacita Und' dicit pap̃. Aere⁹ rea reũ. i. d' ere existẽs
Aeromãcia penul. pducta ꝯpositũ ab aer ꝛ mãcia. qd'
est diuinatõ. Et ẽ aeromãcia diuinatõ q̃ fit ĩ aere Et ĩde
aeromãcius cia ciũ Et aeromãticus ca cũ Quidam di/
cunt ꝛ aerimãcia p i. in tercia sillaba. Et dicit varro q̃t/
tuor esse genera diuinatõnis. i. terrã aquã. ignẽ. aerem.
Hinc geomãtiã ydromãtiã aeromantiã. pyromantiã
dicimus. vide etiã de hoc ĩ geomãcia

A ante F

Afatin. i. abunde largi⁹. aduerbiũ intẽnuũ ꝛ corr. fa. et
d̃r ab afatos ƀm pap̃. ꝛ scribit̃ p n. ꝛ vnũ f. ꝛ acuit̃ in fine.
Jnuenit̃ etiã affatim penl'. acuta. ꝛ scribit̃ p m. ꝛ geminũ
f. et nõ acuit̃ vltima. ꝛ d̃r ab affat⁹ ta tũ. licet regularius
esset affatuatim. et tantũ valet q̃ntũ facũde Unde ĩ gre/
cismo d̃r. Si dicas afatin tibi signabit abũde Dicas af
fatim facũde significabis. est afatos p̃mi caput. affatus/
Afer. vnus fuit ex posteris abrae de ce/ q̃ secũdi
tura a quo africa dicta ẽ. qui gentẽ illã deuicit ꝛ inhabi
tauit. et d̃r africa q̃i apca. q̃ fuit apta ꝛ exposita celo vel
soli Uel d̃r sic q̃si sine frigore. vnde afer africus et africa
nus Sꝫ vt dicit pap̃. Afrũ dicim⁹ ciuẽ Africũ ventũ a
meridie flantẽ v'sus africã Africanũ negociatorẽ. et scri
bunt̃ p vnũ f. et pdu. p̃mã. vt vult maister hene. Unde
in aurora d̃r Rex egypte tu⁹. ac africa rex tu⁹ et rex.
Aferesis. ex a et feres diuisio vel auferesis ab auferẽdo
p v. subtractõ lrẽ vel sillabe in p̃ncipio dictõis. et ĩde au
feresatus ta tũ et aufereso sas auferesim facere De afe/
resi pleni⁹ supra dixi in q̃rta pte ĩ tract. d' methaplasmo
Afereso sas penul. corr. ĩ auferesis vide.
Affabilis ab affor faris. qd' est alloqui. deriuat̃ hic et
hec affabilis et hoc le penult̃. corr. i. facilis et suauis ad
fandũ. et ꝯpat̃. vnd' hec affabilitas tis. facil' suauitas lo
quẽdi. et ꝯponit̃ inaffabilis et ĩaffabilitas.
Affatin p geminũ ff. ꝯponit̃ ex ad et fatin qd' ẽ abundã
ter Unde affatin. i. valde abundãter vel assidue. ita di
cit hug̃. Sꝫ dic vt supra dictũ est ĩ afatin. q' affatin. i. ab/
unde. deriuat̃ ab afatos greco qd' põt scribi p f. vel p ph
et corr. p̃mã. et sic p vnũ f. scribit̃ qd' est cõtra hug̃. Corri
pit etiam fa. vt volunt p̃stianus et papias. Sꝫ affatim
scribitur p geminũ f. et p m. in fine. et producit penulti
mã. id est. facunde
Affectus ab afficio cis. d̃r hic affectus ctus tui. i. affectõ
et affecto tas v'bũ freq̃ẽ. i. freq̃ẽter afficere vl' deriuat̃

ab affectus Et est affectare cupe. vel potius qd' cupim⁹
ad affectũ vel voluntatẽ nostrã dare. Nã pprie d̃r affe/
ctare q̃ caret affectu. ꝛ ab affect⁹ affectuosus sa sum. id ẽ
plenus affectu. ꝛ ꝯpat̃. vnde affectuose sius sissime ad/
uerbiũ. ꝛ hec affectuositas tatis ƀm hug̃. Pap̃. v'o dicit
sic Affectus pticipiũ. lacerat⁹ macerat⁹ Nomẽ v'o q̃rte
declinatõnis ge. mas. volũtas animi. Jtẽ affectus actio
vel passio. desideriũ volũtas. vnd' affectõ desideriũ. dile
ctio maceratõ Jtẽ affectus. i. finis vel intẽtio. vnde am/
hrosius Affectus tu⁹ nomẽ opi tui imponit Et hec ẽ re
gula generalit̃ v'a in bonis opibus. sꝫ in malis illa exci/
piunt̃ q̃ p se mala sunt Omia igit̃ hoĩs opa ƀm intentõ
nem ꝛ causam iudicant̃ bona vel mala. Exceptis his q̃
p se mala sunt. id est. que sine p̃uaricatione fieri neque/
unt. vide in consciẽtia.
Afficio cis ci ctũ. ex ad ꝛ facio cis. mutata d. in f. ꝛ est af
ficere tormẽtare informare cupe. vnd' v'sus Afficit infor
mat punit cupit hec tria signat. vl' ƀm pap̃. Affici est in/
iurijs grauari macerari
Affligo gis xi ctũ. i. valde fligere. ex ad ꝛ fligo gis. mu/
tata d. i f. ꝛ pducit fli. Thob. Hãc afflige fauet hec famu
Affluo is xi ctũ vel affluxũ. ex ad ꝛ fluo lare necat
fluis. mutata d. in f. ꝛ est affluere largit̃ abũdare Pro/
pheta Diuitie si affluãt noli cor apponere. vnd' affluẽs
tis pticipiũ. vnd' affluẽter ꝛ hec affluẽtia tie. i. abundan
tia. ꝛ affluus a. um. i. abundãs.
Afforis aduer. loci penul. corr. sigĩat d' loco ꝛ in loco.
ꝛ ꝯponit̃ ex ad ꝛ foris mutato d. in f.
Affurcillo cillas laui. ex ad ꝛ furcillo las. mutato d. in f
ꝛ est affurcillare valde vel iuxta vel aliq̃d suspẽdere. vel
Afaltites ẽ lacus iudee. vbi nihil mergi cõcutere
põt qd' habꝫ aĩam. q̃si sine flatu. i. sine vita.
Aforismus q̃si aporism⁹ ƀmo breuis integꝝ sensum rei
ppposite scribẽs sic dictus a poris q̃ sunt aptõnes pue. et
subtilia foramĩa corpis vnd' sudor emanat Et etiã afori s
mi foramĩa sunt ĩ naui vnd' remi emittunt̃ Jtẽ liber q̃dã
in phisica sic d̃r ꝛ scribitur p vnũ f
Aforus fori mas. ge. penul. corr. quidã pisciculꝰ q̃ pp̃ter
exiguitatẽ hamo capi nõ põt vnd' ꝛ sic d̃r. q̃ hamo ferri
nõ possit. ꝛ ꝯponit̃ ab a qd' ẽ sine ꝛ foros qd' est ferre
Africa ce penul. corr. p vnũ f. vid' supra ĩ afer.
Afrodita dite ab afros qd' ẽ spuma d̃r hec afrodita te.
id ẽ. ven⁹. vnd' marcialis capellan⁹ Omẽs v'o illecebras
circa sensus cũctos apposuit afrodita.
Afronitũ nitri. i. spuma nitri ab afros d̃r ꝛ pducit penl'.
vnde quidã Rusticus enĩ nescit qd' greco nomie dicar
Spuma vocor nitri grecis ꝛ afronitũ est
Afros grece spuma d̃r latine

A ante G

Agabus hi quidã ppheta de quo habet̃ actuum xxi. ꝛ
corr. penul. Unde in aurora d̃r Agabus ecce famẽ p̃di/
xit in vrbe futuram.
Agamus mi mas. ge. i. sine vxore ab a quod ẽ sine et go/
mos vxor vel nuptie. ꝛ corripit ga.
Agapa pe vel agape pes pei. i. labor alienus dilectõ vl'
caritas vel oratõnum cõmunio vel elemosina rogata.
vnde agapitus. id est. dilectus
Agapeta te fe. ge. pnl'. pdu. ancilla dei q̃ p christo nube/
re noluit vt dicit hug̃. Pap̃. sic dicit Agapeta vel aga/
petes. i. lenocinator ꝛ q̃ cũ femĩs illicite ꝯuersat̃.
Agareni pnl'. pdu. dicti sunt pseliti ꝛ aduene ab agar.
q̃ interp̃tat̃ ꝯuersa vel aduena Fuit enĩ egyptia aduena
ꝯplexui abrae cã generãdi data. q̃ post ꝯceptũ angelo ĩ
crepãte ꝯuersa ẽ ad sarã Hi ysmahelite dicunt̃ ꝛ corru
pto nomĩe dicunt̃ saraceni. vid' in ismael.
Agaso pprie d̃r q̃ curat iumẽta q̃si agẽs somarium. q̃n
doq̃ tamẽ agaso d̃r domesticus minister asinoꝝ. ita di
cit hug̃. ꝛ pducit pnl'. Und' grecismus Est asinorum pa
stor agaso boumq̃ bubulcus
Age v'bum. i. dic fac incipe. Age aduerbiũ hortãtis. ƀm
papiã. Et scias q' age ꝛ agite nõ discernũt numeꝝ q̃ndo
sunt aduerbia. sꝫ indifferẽter d̃r agite vni ꝛ pluribus. et
age similit̃. sicut supra pbaui in tercia pte in tractatu de
numero nomĩs q̃si in p̃ncipio
Agea agee via ĩ naui p quã citator ad remiges accedit
Und' ennius Multa foro ponẽs ageaq̃ lõga repletur
ꝛ d̃r ab ago agis Jtẽ agea ageorũ pluralit̃. i. victime q̃ p
rebus agẽdis offerebãtur
Agelaster d̃r q̃ nunq̃m ridet
Agellarius rij. i. rusticus ab ager dict⁹
Ager agri mas. ge. d̃r ab ago gis Et diuidit̃ ager a virgi
lio q̃drifariã Est eĩ ager sationalis qui ẽ apt⁹ seminib⁹.
ꝛ ẽ consitiu⁹ qui ẽ apt⁹ vitib⁹ ꝛ arborib⁹ ꝛ ager pascu⁹
qui est apt⁹ pascuis. ꝛ ẽ ager florid⁹ vl' florẽs qui ẽ apt⁹
floribus pducẽdis Et idcirco q̃ his q̃ttuor modis agi
tur in agro. dictus ẽ ager ab ago gis ꝛ apte. eo q' ĩ eo ali
Agercul⁹ li dimi. puus ager penul. cor. quid agat
Aggario ris riui ritũ ex ad ꝛ garrio ris mutato d. i g.
ꝛ est agarrire vald' vel iuxta garrire vel cũ garriẽte gar
Agger geris mas. ge. d̃r ab aggero ris ꝛ ẽ rire.
agger cumul⁹ terre sursũ eleuate Et etiã cuiuslibꝫ rei co
aceruatõ põt dici ager Und' agger d̃r media strate emi
nẽtia coaceruatis lapidib⁹ strata. ab aggero. i. a coacer
uatõne lapidũ dicta quã historici viã militarẽ vel ferra
tã dicũt Et hinc aggerosus sa sũ. i. cumulosus Et scribit̃
p geminũ g. ꝛ corripit penul. in obliquis.
Aggero ras raui d̃r ab agger ris. ꝛ ẽ aggerare accumu
lare augmẽtare. ꝛ ꝯponit̃ exaggero ras penul. corr. id ẽ
valde aggerare. ꝛ exaggeratim. i. vald' cumulati augmẽ
tatim Dicit̃ etiã exaggero. i. aggrauo vt Jste exaggerat
factũ illi⁹. i. aggrauat. vide in suo loco infra.
Aggero ris aggessi aggestũ. i. adunare accumulare ꝛ
ꝯponit̃ ex ad ꝛ gero geris ꝛ mutat̃ d in g ꝛ corripit ge
Aggestus ab aggero ris d̃r hic aggest⁹ tus tui id est cu
mulus adunatõ Et inde aggestum id ẽ accumulati adu
natim Sc'do mach. xiij Aggestiꝫ vndiq̃ habẽs cineres
Aggeus gei penul. pdu. festiuus ꝛ letus interp̃tat̃ De
structũ enĩ tẽplum reedificandũ pphetat ꝛ post luctum
captiuitatis. regressionis p̃dicat leticiam. ita dicit hug̃.
Hieronim⁹ etiã in epistola ad paulinũ sic dicit capitu
lo. vij. Aggeus festiu⁹ ꝛ letus qui seminauit ĩ lacrimis.
vt in gaudio metet et destructũ tẽplum edificat. deũq̃
patrẽ inducit loquentẽ.

Aggredior deris aggressus suꝫ ex ad ⁊ gradior ⁊ mutatur d in g. ⁊ a antepenultime in e. ⁊ est aggredi assilire inuadere. arripere

Aggrego gas gaui gare ex ad ⁊ grego gas. vel grex gis. mutata d. in g. i. accumulare.

Agilis ab ago gis deriuat̃ hic ⁊ hec agilis ⁊ hoc le. ⁊ cõparat̃ agilis agilior agillimus Unde agilit̃ agiliꝰ agillime. ⁊ hec agilitas tatis ⁊ scribit̃ agillimꝰ p geminũ l For mat̃ enĩ ab agilis remota is ⁊ addita limꝰ vnde etiã i dos

Agina ne. dr̃ ab ago gis ⁊ ẽ agina foramẽ in quo se trutina vtit. ⁊ agina dr̃ festinãtia. vnde agino nas. i. festinare vel fugare negociari ⁊ pdu. gi

Aginator toris. i. actor vel mercator q rẽ suã agilit̃ agit ⁊ dr̃ ab ago gis. ⁊ pducit na

Agygraphia phie. i. sancta scriptura ab agyos quod ẽ sanctus ⁊ graphia quod ẽ scriptura

Agyographꝰ ab agyographia dr̃ hic ⁊ hec agyogphꝰ phi. i. sancta scribẽs. ⁊ põt declinari adiectiue agyogphꝰ pha phũ penul. correpta Hiero. in plogo regũ. Tercius ordo agyographiã possidet

Agyos grece latine dr̃ sanctꝰ ⁊ vt vult hug. dr̃ ab a. qd̃ est sine ⁊ ge. qd̃ est terra Inde dr̃ agyos. i. sine terra. q̃si celeste.

Agito tas a secũda psona d ago agis extracta s. ⁊ addita to fit agito tas fre. i. frequẽter agere. vnde v̾balia ⁊ cõponit̃ exagito tas. i. cõmouere turbare. Coagito tas. simul agitare vel cumulare cõmouere vel repellere. Subagito tas qd̃ ⁊ subigito tas dr̃. i. subtus agere vel subducere. Unde terẽtius in tercia comedia Hec q̃dẽ cõtumelia ẽ amicũ ad te recipe ⁊ eiꝰ amicã subagitare. ⁊ corripit gi. Oratiꝰ in epy. Nõ te sp inops agitꝫ. vexetqꝫ cupido.

Agmẽ nis neutri ge. i. turba nomẽ collectiũ ⁊ dr̃ sm rabanũ ab ago agis q2 vbi agmẽ ẽ ibi freq̃ẽs actõ exercet̃. vel sm ysidor dr̃ ab agẽdo. i. eundo sm qd̃ in lõgitudine directũ ẽ sicut exit a portis. alias abusiue

Agnatꝰ ta tũ mobilit̃ ⁊ hic agnatꝰ ti. ⁊ hec agnata te substãtiue ⁊ pdu. pnl. vide in cõgnatꝰ

Agnellꝰ li. dimi. i. puus agnꝰ ⁊ hec agnella le. silr dimi.

Agnes netis ⁊ hec agna ne. vel grece põt declinari hec agne. huiꝰ agnes. ⁊ tũc accẽtuat̃ in fine. Et interp̃tatur. agnes casta vel mat̃ vel martir sm pap. Et dr̃ ab agnos grece qd̃ ẽ piũ latine. q2 pia ⁊ mitis extitit. vl dr̃ ab agnoscẽdo. q2 viã v̾itatis agnouit.

Agnomẽ mis neu. ge. nomẽ qd̃ imponit̃ alicui ab euẽtu. vnde ⁊ dr̃ agnomẽ q̃si ab euẽtu nomẽ vel agnomen. q̃si ad nomẽ. q2 post nomẽ pp̃riũ debꝫ poni. vnde agnomino nas. i. agnomine vocare vel agnomẽ imponere ⁊ producit gno

Agnominatõ ẽ q̃dã color rhetoricꝰ. de quo dixi supra. in q̃rta pte vbi egi de coloribus rhetoricis.

Agnosco scis noui nitũ. valde vel iuxta noscere. ⁊ cõponitur ex ad ⁊ nosco. ⁊ mutat̃ d. in g. vel g. ẽ ibi p pthesim ⁊ tunc abiicitur d.

Agnus ni. dr̃ ab agnos qd̃ est piũ vel ab agnoscẽdo. q2 p ceteris animalibꝰ matrẽ agnoscat. vt etiã si in magno grege errauerit balatu recognoscit vocem pentis. Pastor errat in discretõe ouiũ, agniculꝰ in agnitõe matris nescit errare. vnde agninꝰ na nũ. ⁊ agnellus li. dimi. ⁊ hec agna ne. vnde hec agnella le. dimi.

Ago agis egi actũ. i. ducere vel facere. ⁊ in vtraqꝫ significatõe est actiũ. ⁊ cõponit̃ cũ ad ⁊ fit adigo gis adegi adactũ. i. ad aliã ptẽ reducere Itẽ cum ab vt abigo gis. i. fugare separe. Itẽ cũ am ⁊ fit ambigo gis h. interposita. id est. dubito. Itẽ cũ cõ ⁊ fit cogo gis coegi coactũ Itẽ cum circũ. ⁊ fit circũago gis. vbi m. debꝫ scribi. sꝫ nõ proferri. Itẽ cũ de. ⁊ fit dego gis. i. viuo Itẽ cũ ex. ⁊ fit exigo gis exegi exactũ. Itẽ cũ in. ⁊ fit inigo gis inegi inactuꝫ. i. pecꝰ a pastu in tectũ agere Abigere ei est pecꝰ a tecto i pascua agere. ⁊ cũ p. ⁊ fit pdigo gis. i. vastare dilapidare ⁊ cum p. et fit pago gis pegi pactũ. i. pficere. ⁊ cũ re. ⁊ fit redigo gis. et cũ sub et fit subigo gis. et cũ sat vel satis. et dr̃ satago gis. i. satis ago scꝫ festino pcuro. oĩa pago. et cũ trans et fit trãsigo gis. i. vltra agere vel litẽ decidere. Et nota. q ago actiũ est et omĩa cõposita ab eo Preter ambigo et dego et satago q̃ sunt neutra Itẽ oĩa cõposita ab ago. faciũt pteritũ in egi et supinũ in actũ. pter dego qd̃ caret supino. ambigo etiã et satago nõ habẽt supinuꝫ in vsu. Itẽ scias q ago q̃ndo cõponit̃ si resultat dictõ dissillaba ex toto. a sillaba remouet̃. vt cogo dego pgo Si aũt dictio sit trissillaba a. v̾tit̃ in i. correptã. vt adigo abigo redigo transigo Sꝫ tamẽ a s̾uãt pago et satago et corr. penul. ago. Horatiꝰ in pmo epy. Nã tua res agit̃ pies cuꝫ proximus ardet. agit̃ intellige. i. ducit̃ vel gubernat̃.

Agolus li mas. ge. i. baculꝰ pastoralis ab agẽdo pecora dictus. ab ago gis dr̃ et corripit go.

Agon ab ago gis. dr̃ hic agon nis. i. certamẽ pugna. et dr̃ agon q̃i sine angulo. q2 in loco rotũdo agones fiebãt Theodolus Excedit laudes hominũ q pmos agones. Instituit fieri sub v̾tice mõtis olimpi. et accẽtuat̃ agon in fine.

Agonia nie. idẽ qd̃ agon. vel agonia. i. vigor. fiducia victima vl hostia et acuit̃ pnl. et dr̃ ab agon

Agonista ste cõis ge. dr̃ ab agon et est agonista q vel q̃ est in agone. id est. pugil certator.

Agonisticus ca cũ penul. corr. i. victoriosus vel bellicosus et dr̃ ab agon vel ab agonista Augu. sup psalmo. et certe inq̃t reddetis rõem quare monachos agonisticos appellent

Agonitheta penl. corr. acuta cõis ge. qui vel que ẽ in agone. i. pugil sm hug. Pap. vo dicit Agonitheta p̾lij actor qui p̾est certãtibus

Agonizeta te ab agon dr̃ hic agonizeta te. i. victor Unde agonizo zas. i. certare v̾bũ neutr̃ sm hug. Pap. vo dicit Agonizor zaris. i. certare ⁊ pducit ze agonizeta

Agonomus mi mas. ge. ab ago agis id est p̃nceps quasi p actõem nomĩatus et diuulgatꝰ Et vt dicit huguitõ videtur esse cõpositũ ab ago et nomẽ

Agrammatus. i. illiteratꝰ ab a qd̃ ẽ sine et grãmaton. quod est litera

Agrarius Ab ager dr̃ agrariꝰ ria riũ et hoc agrarium rij illud qd̃ p agro vel de agro dat̃ vel suscipit̃ in p̃ciũ Unde hec agraria rie. i. lex data de agro. vel p̃ciũ qd̃ p agro suscipit̃ Eccle. xxxviij Cũ opario agrario de omni opere tracta

Agredula ab ager dr̃ hec agredula le id est pua rana q̃ in agris inuenitur. et corripit du.

Agrestis ab ager dr̃ hic et hec agrestis et hoc agreste. q enĩ agreste dr̃ q̃i stãs in agro. ethymologia ẽ nõ cõpositõ

Agricola le cõis ge. penultima corr. id est. rusticꝰ agrũ colẽs. ⁊ vt dicit pap. fit cõpositõ ex actõ ⁊ ntõ

Agricolonus ni. penl. pdu. mas. ge. i. agricultor ⁊ cõponitur ex ager ⁊ colonus

Agricultor toris mas. ge. ab ager ⁊ cultor cõponit̃.

Agrimonia nie fe. ge. herba quedã q̃ p̃cipue abũdat in agris. ⁊ dicitur ab ager.

Agrifagite id̃ dicunt̃ q2 solũ ferar carnes edãt ab agrion qd̃ greci vocãt fer vel ab ager agri ⁊ fagin qd̃ est comedere Hi ciclopes dicunt̃ vel monoculi. q2 vnũ habere oculũ i media frõte ad modũ cicli dicunt̃. hos India gignit. ⁊ producit hãc sillabã gi.

Agrion vel agrios grece latine fer agreste.

Agripẽnus ni mas. ge. ab ager ⁊ penna. ⁊ sm ysidoruꝫ. Agripẽni sũt agri illi q nõ plene sunt agri.

Agrippa pe p geminũ p. est q cũ labore matris editur sicut p pedes nõ p caput. ab agros qd̃ est tractꝰ ⁊ pes. q2 i partu pmo loco pedes emittit Virg. eney. viij. Parte alia v̾etis ⁊ dijs agrippa secũdis. Dictus ẽ etiã quidaꝫ herodes agrippa Unde in aurora dr̃ Terciꝰ herodes rex est agrippa vocatus. vt dicã in herodes

Agros grece. latine dr̃ tractus.

Agula le fe. ge. penul. corr. i. lena q̃si agẽs gulã.

Aio ais ait. i. dico ⁊ est q̃rte cõiugatõis. q2 facit in patiũ in i. vt ai. ui quo v̾bo semp i. ẽ duplex cõsonãs sequente vocali Unde aio aũt duar sillabar sũt Horatiꝰ in epy. Seruus habes p̃cũ loris nõ vteris aio. sꝫ sequẽte cõsonãte vocalis ẽ. vt ais ait. est aũt defectiũ q2 non inuenit̃ totũ in vsu Et scias q ais pducit is. sicut ⁊ audis. Item aimus pdu. penul. sicut audimꝰ Sꝫ inq̃mus corr. penl. est enĩ inq̃o inquis inq̃t v̾bũ defectiũ tercie cõiugatõis. vnde v̾sus Tercia vult iniquit q̃rtaqꝫ sumit ait. De hoc etiã supra dixi in tercia pte vbi egi de p̃teritis tercie cõiugatõnis in p̃ncipio

A ante L

Ala le p vnũ l. dr̃ ab alo alis q2 sub ea pullos alit auis. Ale etiã dicunt̃ milites q2 sicut gallina alis ptegit pullos. sic milites suis clipeis cooperiunt ⁊ ptegunt pedites Ala etiã est ps pilosa sub brachijs q̃ etiã dr̃ ascella. q2 ex eis brachia cillent̃. i. mouent̃ vnde versus Euolat ⁊ pugnat humeris supponit̃ ala. Et scias q ala ale pdu. pmã sꝫ alo alis eã corr. vnde v̾sus Quidnã pignꝰ alis o dedale pcidet alis Ouidiꝰ de arte. Nõ auis vtilit̃ viscatis effugit alis. vide in turma

Alabastrites ab ala dr̃ alabastrites tis lapis cãdidus ⁊ intertinctus varijs coloribꝰ. vnde hoc alabastrũ vas vnguẽtariũ inde factum. qd̃ incorrupta s̾uat vnguẽta. Luce. vij. Alabastrũ vnguẽti. ⁊ dr̃ alabaster vnguẽti vas siue pixis de alabastro q̃ cõtinet vnguẽtũ ⁊ corr. pmã. siue a. in antepenul. Et scribit̃ sine h. in penult. vnde in aurora dr̃ Illic vnguentũ fundẽs frãges alabastr Itẽ alexander Marmoris ẽ spẽs vnguẽta tenẽs alabastr.

Alabaster stri p r. in vltima sillaba. vas quoddã vnguẽtarium est. vide in alabastrites

Alabrũ ab ala dr̃ hoc alabrũ bri. id ẽ illud in quo fila v̾tuntur. vnde quidã. v̾titur hoc alabro quidqd̃ net femĩa fuso Et nota q filum a colo ducit̃ in fusuꝫ. de fuso i alabrum. hinc in girgillum. deinde in glomicellũ. hinc i pãnum postea in telam

Alacer cris cre penul. corr. i. hilaris velox argutꝰ letus ⁊ declinat̃ hic alacer hec alacris ⁊ hoc alacre. sm modernos Inuenit̃ aũt hic ⁊ hec alacer vel alacris. in vtraqꝫ significatõe cõis ge. vt supra in tercia pte dixi vbi egi d declinatõe nomis ⁊ dr̃ alacer q̃i alager a velocitate

Alacrimonia nie femĩ ge. i. alacritas leticia gaudiũ velocitas. sm papiã

Alani dicunt̃ quidã populi habitãtes iuxta lanũ fluuium. sicut alemani dicũt̃ habitãtes iuxta lemanũ fluuiũ

Alapa pe. i. colaphus. vnde alapo pas. i. alapas dare. v̾bum adiectiuũ ⁊ corripit la

Alapizo zas v̾bũ actiũ. i. alapas dare dr̃ ab alapa pe.

Alapus pi est ille q alapas patiẽdo adq̃rit victũ.

Alaris huiꝰ alaris fe. ge. id ẽ turma equitalis. ab ala le dicitur. ⁊ pducit la.

Alatus ta tũ q habꝫ alas pnl. pdu. ab ala ale dicit̃

Alba be quedã ciuitas eo q alba scropha fuit ibi inuẽta. ⁊ dr̃ ab albus ba bũ Itẽ alba be vestis sacerdotalis linea ⁊ stricta q̃ camisia dr̃ ⁊ podoris ⁊ talaris. ⁊ subucula sm pap. vnde v̾sus Dicit̃ vrbs alba vestĩ p̾sbit̃ alba.

Albane narũ sũt nuces q̃ diu s̾uate sunt albe ab albus ba bũ Itẽ ab albꝰ dr̃ hec albonia nie regio oriẽtalis Inde albani dicũt̃ hoĩes illiꝰ regionis ppt̃ albos capillos

Albedo dinis. in albor alboris vide

Albeo bes hui. i. albũ esse vl fieri v̾bũ neu. ⁊ dr̃ ab albo bas. Et cõponit̃ coalbeo bes Inde coalbesco scis.

Albesco scis v̾bũ inchoatiuũ. i. incipio albere ab albeo albes dicitur

Albicies ciei. i. albedo. ⁊ dicit̃ ab albus ⁊ est femĩ ge.

Albico cas penul. corr. i. par albere. ⁊ dr̃ ab albeo bes. sm hug. Pris. vo dicit. Ab albo bas albico cas. ⁊ põt dici v̾bũ apparitiuũ. vt albico. i. appareo albere ⁊ format̃ ab albo bas o. mutata in i. correptã ⁊ addita co

Albidus ab albeo. vel ab albus dr̃ albidꝰ da dũ. i. albꝰ. ⁊ cõpatur albidus dior dissimꝰ vnde albide dius dissime Et hec albiditas tatis ⁊ albido das penult. corr. v̾bum actiuũ. id est. album facere.

Albiolus li. In albus est ⁊ corripit penultimã

Albo bas v̾bũ actiuũ. i. albũ facere ⁊ cõponit̃ cũ de ⁊ fit dealbo bas v̾bum actiuũ Inde v̾balia.

Albor boris ab albus ba bũ dr̃ hec albedo dinis. ⁊ hic albor boris pro eodẽ ⁊ producit bo

Albugo ab albus dr̃ hec albugo ginis. i. glaucitas oculorũ vl albedo oculor Et est albugo subtilis mẽbrana visum impediẽs tenuis pellis ⁊ pducit bu. Unde i aurora dr̃ Cõturbãs oculos albugo figurat hebreos

Albula le. ab albus ba bũ hec albula le quidã fluuius ppter colorẽ aque qui modo dr̃ tiberinꝰ a tiberio rege i eo submerso.

Albumẽ nis ge. neu. i. albedo oui ab albus ba bum ⁊ producit bu

Alburnus na nũ id est albꝰ et dr̃ ab albeo bes vel albꝰ Itẽ hic alburnꝰ ni dr̃ quidã mons eo q albeat

Albus ab albeo bes dr̃ albus ba bũ ⁊ cõpat̃ albior hissimus. et hinc hic albus hi p v̾etre q̃si aluus. ⁊ hic albo indeclinabile p libro. ⁊ p̃cipue vbi nomĩa sanctor scribũt̃

Unde hic albiolus li dimi. Unde iuuenalis Cuiꝰ ⁊ albi
olus lanā piguerat artus Et hoc albuꝫ hi inueniť ꝑ al-
bedine Et vt dicit pap̄. Albū cādidū. sꝫ albū natura. cā-
didū fit studio Unde vſus. Albū natura facit ē res cādi da cura.
Alce grece. latiē virtꝰ siue fortitudo
Alceus cei penul. ꝓdu. quidā poeta fortis q̄ inuectiuā
scripsit. Hiero. in epistola ad paulinū. c. vij Pindarus
⁊ alceus.
Alchimus mi. ꝓpriū nomē cuiusdā viri cor. penl̄. Au-
rora Alchimus ex aaron descendēs stirpe sacerdos
Alcides. alce īterp̄tatur fortitudo siue v̄tus a q̊ ⁊ ydos
quod ē forma dꝛ hic ⁊ hec alcides. i. fortis ⁊ formosus.
vel ab alceo auo ⁊ producit ci
Alcion onis pelagi volucris dicta q̄si ales occeani. qꝛ
in hieme ī stagnis occeani nidos facit. q̄ excubāte fertur
pelagus flātibus v̄tis ꝯtinua septē dieꝝ trāquillitate
putrescere. ⁊ eius fetibꝰ educādis obsequiū ipa reꝝ na-
tura p̄bere. Uel dꝛ sic ab alcione vxore ceicis. q̄ dolore
viri sui mutata ē in auē illā. sm̄ poetaꝝ fabulas. ⁊ corri.
penulť. vnde ouidiꝰ epy. Altiones sole memores ceicis
amati. ⁊ cor. penul. altiones De hac dicit ysi. ethymo-
logiaꝝ. xij Alcion pelagi volucris dicta. quasi ales cya
nea. eo ꝙ in hyeme ī stagnis occeani nidos facit pullos
qꝫ educit. ⁊ vt dicit ambrosiꝰ in exameron Tantā grām
minuscula auis diuinitꝰ indultā habꝫ. vt hos q̄ttuorde
cim dies nautici vł naute p̄sumpte serenitatis obseruēt
quos ⁊ alcionidas vocāt qbus nullos motꝰ procellose
tempestatis horrescāt
Alea alee quidā ludus vel instrumētum quo luditť. ab
alea quodā milite q̄ in troiano bello illū ludūꝫ inuenit.
sm̄ hug. Pap̄. vo dicit alea tabula lusoria dicta a quo
dā qui hūc ludū inuenit Et scribiť ꝑ vnū l. ⁊ ꝓdu. p̄maꝫ
Thobias. Alea fortune sortes examīat auꝝ. vnde in ele- mosina
Alearū rij ge. neu. locꝰ vbi alee reponū-
tur vel vbi luditť. ⁊ dꝛ ab alea alee
Aleator toris masc. ge. q̄ ꝑfectus est in ludo aleaꝝ. ⁊ dici
tur ab alea. ⁊ producit penultimā
Aleatoriū rij ab alea dꝛ hoc aleatoriū rij. locus in quo
luditur cū aleis Et inde aleatorius ria riū qđ ꝑtinet ad
aleas vel qui cum eis ludit
Aleo onis q̄ assidue ludit cū aleis ⁊ dꝛ ab alea.
Aleola le penul. cor. dimi. ꝑua alea
Alers tis doctus. q̄si alienꝰ. ab arte ꝑ ꝯtrariū
Ales tis cōis ge. ꝑ aue vel ꝑ veloci. dꝛ ab ala qꝛ alis al-
ta ꝯscēdat Alites si aduersa nunciāt inhibe dicunť. q̄si ī
bibeāt. i. ꝓhibeāt ⁊ vetēt. si ꝓspera nūciāt dicunť p̄petes
qꝛ omēs aues volātes p̄ora petāt. ⁊ corr. li. vnde in au-
rora dꝛ. Flectiť ad collū caput alitis. vt q̄si corpus Pro
aue etiā sumiť in himno cū dꝛ Ales diei nūcius
Alga ab algeo ges dꝛ hec alga ge hoc qđ ꝓijcit mare vt
herba marina. qꝛ frigida ē. vnde ⁊ mare dꝛ algosuꝫ. eo ꝙ
algā a se ꝓijcit. vel pōt alga dici ab alligo gas. qꝛ pedes
vel manus alligat.
Algenia nie. i. dolor algidꝰ ab algeo dꝛ qꝛ facit algere
Algeo ges si. sum. i. frigere v̄bū neutꝝ. vnde algesco is
v̄bum inchoatiū. ⁊ vtrūqꝫ cōponiť cuꝫ ex. ⁊ dꝛ exalgeo
ges ⁊ inde exalgesco.
Algidus ab algus dꝛ algidus da dū penul. corr. id est.
frigidus ⁊ ꝯpatiť algidior dissimꝰ. ⁊ ab algidi gtō. ad-
dita tas. hec alginditas tatis. i. frigiditas
Algor oris masc. ge. i. frigꝰ ab algeo ges ⁊ ꝓdu. go
Algosus sa sum. i. frigorosus ab algꝰ dꝛ.
Algus gus gui masc. ge. i. frigus ab algeo ges
Alia lie masc. ge. nomē fluuij ꝑ vnū l. sꝫ q̄ndoqꝫ cā metri
interponiť aliud l. ⁊ dꝛ allia lie
Alias ab alius lia liū dꝛ alias. i. in alio tp̄e aduerbiū tē
poris. vel alias. i. in alio loco aduerbiū loci. vel alias. i.
aliter. ⁊ tūc est aduerbiū q̄litatis Gen. xx Alias āt ⁊ ve
soror mea est. ⁊ accentuať in fine ad differētiā huiꝰ nōis
Alibi aduerbiū locale ⁊ significat in loco alias
⁊ componiť ab alius ⁊ ibi
Alibrū diciť eo ꝙ in eo librant. i. voluunť fila vel librāť
id est. soluunť. inde qđ alabrū
Alicubi aduerbiuꝫ locale. ⁊ signat in loco. ⁊ ꝯponiť ab
alius ⁊ vbi interposita c. cā euphonie deberꝫ enī dici ali
ubi Et vt dicit pap̄. alicui. i. vſpiā in alio loco.
Alicui hab ꝫ accentū sup hāc sillabā li. in hoc dtō alicui
q̄ apud metricos accipiť ꝑ trissillabo Unde accētus de-
beret esse super p̄mā sillabā sꝫ respicimꝰ ī accētu modu-
latōem ꝓsaicā q̄ accipit illū dtūm ꝑ tetrasillabo ⁊ id po
niť ibi accētus sup hāc sillabā li. taqꝫ essꝫ antepenulť.
Alicunde aduerbiū loci. in aliūde vide
Alienigena ne ge. cōis penul. corr. i. de alia patria natꝰ
⁊ componitur ab alienus ⁊ genitꝰ
Alienꝰ ab alius dꝛ alienꝰ na nū. i. extraneꝰ Unde alie
no nas v̄bū actiū. i. alienū facere pnl̄. ꝓdu.
Alietus ti. merillus. ab alo alis dꝛ Uel vt dicit papias
Alietus filis aquile vel maior. ⁊ ꝓdu. penulť. Unde ī au
rora dꝛ. Obtinet exiguas alietꝰ corpe vires. Itē ouidiꝰ
metha. Et modo factꝰ auis fuluis alietꝰ in alis
Alimen mis neu. ge. i. nutrimentuꝫ. ab alo alis ⁊ corri
pit penul. tā in ntō q̄ꝫ in obliquis
Alimentū. ab alimē vel alo alis hoc alimentū ti. Et hec
alimonia nie ꝑ eodē scꝫ quod habeť ad alendum. vnde
pluraliter hi alimones nū. id est. nutritores.
Alimonia nie. in alimentū exponiť.
Alio aduerbiuꝫ loci. ab alius dꝛ. ⁊ acuiť in fine ad diffe
rentiā huiꝰ ablatī alio. Inueniť etiā q̄ndoqꝫ in dtō alio
Math. viij. Et alio vade ⁊ vadit.
Alioquin. i. aliter aduerbiū q̄litatiū ⁊ ꝯponiť ab alius
⁊ quin sm̄ hug. Pap̄. vo dicit Alioquin ꝙ si minꝰ. ꝙ si
nō. vel aliter. si alio mō feceris. ꝯiunctō rōnalis vł colle
ctiua. ita dicit pap̄. ⁊ ꝓd. penul. Hora. in. v. sermonū. Qđ
mechus feret aut sicariꝰ. aut alioquin.
Aliorsum aduer. loci. signat ad locū. i. v̄sus ad aliā ꝑtē
⁊ ꝯponiť ab alio aduerbio ⁊ uersus vel orsum.
Alipes pedis penulť. corr. tā in ntō q̄ꝫ in obliquis. i. ve
lox. q̄si habēs alas in pede. ⁊ est cōmunis generis Et cō
ponitur ab ala ⁊ pes
Aliptes. ab alo alis dꝛ hic aliptes ꝑtis. plagaꝝ curator
qꝛ eas fomētis alit. i. curat. Unde iuuenalis Grāmati-
cus rhetor geometer pictor aliptes
Aliquādiu cōponiť ab aliquātū ⁊ diu sm̄ hug. i. aliq̄n tisper
Aliquādo. alius ꝯponiť cū q̄ndo ⁊ fit ali
quādo aduerbiū tp̄is. ⁊ acuit li. licꝫ penul. sit lōga
Aliquātisper. aliquātis. ablatiuꝰ de aliquātꝰ cōponiť.

cum p. ⁊ dꝛ aliquātisp. i. aliq̄ntulū sm̄ hug. Pap̄. vo di-
cit Aliquātisper. i. aliquādiu. ꝑ aliq̄ntulū tp̄is
Aliq̄ntulus la lū dimi. ď aliq̄ntus. vide ī aliq̄ntus
Aliq̄ntus. aliꝰ ꝯponiť cū quātus ⁊ fit aliq̄ntus ta tum.
Unde aliquātulꝰ la lū dimi. ⁊ aliq̄ntulū aduerbiū
Aliquid alius ꝯponiť cū qs ⁊ fit aliqs aliqua aliqđ vł
aliqđ. ⁊ scribiť ꝑ d. aliquid cuiꝰ ablatiuꝰ scꝫ aliq̊ ponitur
aduerbialiť ⁊ sigficat ad locū sm̄ hug. vel sm̄ antiquos
aliquo ē aduerbiū loci. ⁊ accentuať in fine.
Aliquorsum aliquo aduerbiū cōponiť cū v̄sus vel or-
sum. ⁊ fit aliquorsum. i. v̄sus aliquā ꝑtē
Aliquot est omis generis ⁊ indeclinabile ⁊ tantū plu-
raliter declinať. ⁊ componiť ex alius ⁊ quot.
Aliquotiēs aduerbiū nūeri in aliquot dꝛ
Aliquotus ta tū cor. penul. qꝛ quotꝰ a quo ꝯponitur
cor. p̄mā. vnde in grecismo dꝛ Si q̄ras quotꝰ iste veit.
numeꝝ tibi signat Quotus. i. cū quot socijs. Si quotꝰ
iste sedet a me tūc ordo notať. i. p̄mus vel secūdus Et sci-
as qđ ps aliquota alicuiꝰ totiꝰ dꝛ eius ps integra. vnde
ꝑtes aliquote de sex sūt. vnū duo tria. ⁊ est numerꝰ ꝑfe-
ctus qꝛ ꝑtes eius aliquote sūt eq̄les toti
Alitus ab alo alis dꝛ alitꝰ tus tui. i. alitō siue nutrimē-
tum Et alitus q̄ndoqꝫ poniť ꝑ sp̄ū vel spiratōe vt dicit
hug. vnde q̄dā alitus ē flatus alitꝰ nutritꝰ habeť Et sic
alitus ꝑ flatu ꝓducit p̄mā sicut alo alas Sꝫ alitus. id ē
nutritus corripit p̄mā sicut ⁊ alo is it.
Aliūde ꝯponiť ab alius ⁊ vnde ⁊ q̄ndoqꝫ interponiť c
⁊ fit alicūde ꝑ eodē ⁊ signat aliūde ⁊ alicunde ď loco. vt
alicunde. i. de aliqua ꝑte
Alius alia aliud. nomē ad aliqđ ⁊ abnegatiū ⁊ pōt di-
ci de pluribus q̄ꝫ de duobꝰ. cū alter nō dicať nisi ď duo-
bus sm̄ hug. vnde in grecismo dꝛ De multis ꝓprie p̄miꝰ
dices aliusqꝫ Sꝫ p̄orac alter dic cōcordare duobus. Et
differt alius a ceteris Nā alij dicunť ex alio nūero. sꝫ ce
teri ex eodē Et scias ꝙ alius ī ntō cor. penl̄. sꝫ in gtō
eā ꝓducit Deberꝫ enī gtūs supare ntūm in vna sillaba
vnde qđ amisit in sillabis recuꝑauit in tp̄ibus. sicut al-
terius qđ duabꝰ sillabis supat ntūm. ⁊ cor. pnl̄. ⁊ sic qđ
abundauit in sillabis amisit in tp̄ibus. vnde dicit p̄s. in
xuj. li. Alius aliꝰ alij cuiꝰ gtūs qꝛ par ī sillabis est ntō. ꝓ
ducit semꝑ penul. cū alteriꝰ ecōtra. qꝛ duabꝰ vincit silla
bis suū ntūm. sꝑ corripit penul. alteriꝰ alteri. Et in vj. li.
dicit Sciendū ꝙ in us. terminātiū gtūs ꝓducit pnl̄. nisi
licētia poetica eā corripiat excepto alter alteriꝰ. qđ ideo
magis correptā habuit penulť. qꝛ duabꝰ sillabis vincit
gtūs ntūm. qđ igiť creuit sillabis hoc etiā minuit tp̄ibus
Itē vt dicit p̄s. in xuj. li. Inueniť altere ꝑ alteri. ⁊ sole pro
soli Inueniť etiā sm̄ secūde declinatōis regulā gtō alij
alie dtō alio alie. silr altere. vnde ī euāgelio Mathei. c.
vij. Dico alio veni ⁊ venit Et scias ꝙ aliud scribiť ꝑ
d. sicut ⁊ qđ. qꝛ ī d. ista duo inueniunť neutri ge. aliud ⁊
qđ Itē dicit p̄s. in vij. li. Cui. ꝑ monosillabo accipiūt me
trici ⁊ huic Omis ei gtūs ī ius desinēs vna sillaba vult
supare suū dtūm alteriꝰ alteri illius illi Aliꝰ q̄ꝫ ꝑ duas
i. debuit esse gtūs cā dti qui ē alij. sꝫ vel hiatꝰ cā vel qꝛ in
ter duas vocales i. vocalis esse nō poterat Dtūs autēꝫ
loco ꝯsonātis eā accipi ꝓhibebat quā ipse duplicat vo
calē Et credo differētie cā ne ali v̄bū infinitiuū esse puta
reť. Ideoqꝫ pleriqꝫ recusauerūt cū frequēti vsu ꝓferre. ⁊
corripit p̄mā alius Et scias ꝙ vt dicit p̄s. in xv. libro.
Aliter. ab eo qđ est hic alis huiꝰ alis huic ali ꝑ aliꝰ aliꝰ
alij addita ter sm̄ analogiā ꝓferť Hic nota ꝙ ī diuis
aliud. ī neutro ge. dicit essentiā sꝫ alius ī masculino reci
pit ꝑsonā Unde pater ē alius a filio sꝫ nō aliud. Nāꝫ si
cut dicit aug̊. Una est patris ⁊ filij ⁊ sp̄ūssancti essentia
quā greci omousion vocāt. in q̄ nō est aliud pať. aliꝰ fili
us. aliud sp̄ūssanctus Quāuis ꝑsonaliť alius sit pater
alius filiꝰ alius sp̄ūssanctꝰ Itē augꝰ. Arriꝰ dixit Aliud
est pater aliud filius. recte diceret si dicerꝫ alius ⁊ nō ali
ud Quando enī dicit aliud. contradicit ei a quo audit.
Ego ⁊ pater vnum sumus.
Allatum. est supinū de affero afferſ Sꝫ ablatū est supi
num de aufero aufers
Allec pisciculꝰ ad liquorē salsamētoꝝ ydoneꝰ
Allecto ctas. i. frequēter allicere fre. ē de allicio
Allego gas gaui cōponiť ex ad ⁊ lego legas. ⁊ mutať d
in l. Et inde allegās gātis omis ge. ꝑticipiū ⁊ ꝓdu. penl̄.
Sapie xviij. ⁊ ꝑ incensum deꝑcatōeꝫ allegās restitit ire
⁊ est allegare. remittere vel affirmare. vel rōnes ad fulci
mentū sue ꝑtis inducere Unde allegatōnes dicunť affir
matōnes. ⁊ rōes ad ꝯfirmandū aliqđ īducte
Allegoria rie p̄mā habet positōe ꝓductā. vnde q̄dam.
Allegoria canit secreta. ꝑabola celat Tamē aliquando
subtrahiť vnū l. ⁊ cor. p̄mā Unde phisiologꝰ. Est autē
christus pāther allegorice dictus Et scias ꝙ sacra scri
ptura q̄ttuor modis pōt exponi scꝫ historice. allegorice
anagogice tropologice Historia docꝫ factuꝫ Tropolo
gia faciendum. Allegoria credendum. Anagogia appe
tendum Unde versus. Litera gesta docet quid credas
allegoria Moralis quid agas. quo tendas anagogia.
Hec patēt in hac dictōe hierusalē Historice enī ē nomē
ciuitatis cuiusdā Tropologice ē tipus aīme fidelis Al
legorice figura ecclesie militātis. Anagogice tipuꝫ gerit
ecclesie triūphātis. De allegoria etiā supra dixi ī q̄rta ꝑ
te ī tractatu de tropis Pap̄. sic dicit. Allegoria misteri
um similitudo. vt templuꝫ domini qđ fecit salomō. Iuxta
historiā. Iuxta tropologiā ecclesiā. Iuxta allegoriā vel
tipicū sensum corpꝰ domi. Iuxta anagogē supnā patri
am. Similiter hierusalē. ipam ciuitatē ⁊ hoies. ecclesiaꝫ
animā. ⁊ patriā celestē sigficat;
Alleluia. dꝛ ab allelu qđ ē laus. ⁊ ia qđ est nomē di. sm̄
qđ est inuisibilis. vnde alleluia. i. laus dei sm̄ hug. Pa
pias vo sic dicit. Alleluia hebraice. latine laudate domi
nū. Itē dicit pap̄. Ia. apud hebreos nomē domi tantuꝫ
poniť. qđ etiā nouissima sillaba sonat de alleluia. vnde
patet ꝙ tā hug. q̄ꝫ pap̄. vult ꝙ i. sit ꝯsonās in hac sillaba
ia. ⁊ sic alleluia est q̄ttuor sillabaꝝ Est autē indeclinabile
alleluia. ⁊ debet acui in fine sicut osanna. ꝙ aūt dꝛ al. id ē
altissimus. le. i. leuať in cruce. lu. i. lugebāt apostoli. ia. i.
iā surrexit dominꝰ Ethymologia q̄dā est Nota hic ꝙ
sicut dicit aug̊. in ij. libro ď doctrina christiana. Hebrea
v̄ba nō īterp̄tata sepe īuenimus ī sacris libris sicut amē
alleluia ⁊ racha ⁊ osanna ⁊ si qua sunt alia. quoꝝ ꝑtim
ꝓpter sanctoꝝ autoritatē q̄uis itꝰ interpretari possent ꝑ-
uata est antiquitas sicut sunt amē alleluia. Partim enī
in aliā linguā trāsferri nō potuisse dicunť. sicut alia que

posuimus.sūt enī q̄dam v̄ba ceteraꝝ linguaꝝ. q̄ in vsuȝ
alterius lingue ꝑ interꝑtatōeȝ trāsire nō possunt.⁊ hoc
maxime interiectōibus accidit.q̄ v̄ba motū aīmi signāt
potius q̄ȝ sentētie ꝯcepte vllā ꝑticulā Rā ⁊ hec duo ta-
lia esse ꝓhibētur Dicunt enī racha indignātis esse vo-
cē osanna letātis.
Alleuio as aui ex ad ⁊ leuio as.⁊ mutat̄ d.ī l.vide in leuio as.
Allubesco scis Nota ꝙ antiq̄ dicebāt lubet ⁊ lubesco ꝑ
libet ⁊ libesco.vnde ⁊ nos vtimur ꝯposito allubeo ⁊ al
lubesco.i.obedire vł ꝯsentire.Et inde hec allubescentia
tie.vel allubētia tie.i.obediētia vel ꝯsensus Et in eodeȝ
sensu īuenit̄ allibeo hes vel allib; ⁊ allibesco.⁊ corripit
li sicut libet.
Allicio cis allexi allectū ex ad ⁊ licio licis.⁊ mutat̄ d.in
l.vide in licio cis.⁊ corripit li.
Allido dis allisi sum.i.ledere ad aliq̄d ex ad ⁊ ledo dis
⁊ ꝓducit li.⁊ mutat̄ d.in l.⁊ ae.dyptōgus ī i. Psal. Bea
tus q̄ tenebit ⁊ allidet ꝑuulos suos ad petrā
Alligo gas ex ad ⁊ ligo gas ꝯponit̄ ⁊ mutatur d.in l.⁊
corripit li.vnde hiria. Quēlibet īmodicus alligat eris
amor. Propheta Qui sanat contritos corde ⁊ alligat
contritōnes eorum
Allisus sa sum ab allido ⁊ ꝓducit li Osee.x. Matre su
per filijs allisa.id est.lesa
Alliū lij.dictū ſm pap̄.eo ꝙ oleat.cuiꝰ odorē venenata
fera nō sustinēt.leo ⁊ ꝑdus fugiūt.vnd allia q̄i olida ab
olēdo Persiꝰ Gustaueris alli ꝑ allij. Nume.xi. In mē
tē nobis veniūt cucumeres ⁊ pepones.porriq̄ȝ ⁊ cepe ⁊
Allodiū dij.d hereditas quā vēdere vel allia
donare possū.ita vt mea ꝓpria ſm hug̊. Grecismꝰ sic di
cit Dicit̄ allodiū fundꝰ fundū maris imū.
Allophilus.allon interꝑtat̄ alienū.⁊ componit̄ cū phi
los.⁊ d hic allophilus.i.alienigena.sicut philisteꝰ.pale
stinus vnd in palestim.⁊ corr.penul.vnde in aurora d.
Cerne ꝙ allophilus hostibus ille dat̄
Allon interꝑtat̄ alienū
Allopatia ab allon alienū ⁊ pate passio d hec allopa-
tia tie.vel grece hoc allopate pates. allopaten.i. aliena
passio q̄ ab alio infert̄ ſm hug̊. Pap̄.vo ita dicit Allo-
patia tie passio sub alio in aliū transiēs
Alloquor ris.ex ad ⁊ loquor q̄ris mutata d.in l. Et est
alloq̄ loqui ad aliū.vnd ex vi ꝑpositōis ꝯstruit̄ cū actō
rei rōnalis.vt alloq̄r te.i.loq̄r ad te.⁊ corr.lo. vide i loq̄r.
Allotheca ce d ab allon ⁊ thesis positō.i.diuersa posi-
tio accidētis vel accidētiū.vt cuȝ casus vel ꝑsona ponit̄
ꝑ casu vel ꝑsona.vel cū diuersi casus vel diuerse ꝑsone
ꝯstruunt̄ intransitiue ⁊ ꝯsilia ſm hug̊. Grecismꝰ aūt di-
cit.allotheca.genꝰ nescit numeros neq̄ȝ casus. De hoc
etiā reqre supra in q̄rta ꝑte vbi egi d allotheca . ſm pris.
Allubescētia ł allubētia tie fe.ge.i.obediētia vł ꝯsensus
vide in allibesco scis.
Allubesco scis.i.obedire vel ꝯsentire.vid ī allibesco
Allucino nas.a luce d lucino nas.i.suadere vel lucina
re q̄si luci vicinare.⁊ ꝯponit cuȝ ad ⁊ mutata d.in l.⁊ d
allucino nas iuxta lucinare Ind hec lucinatō q̄si iuxta
lucē appropinq̄tio.⁊ corripit ci allucino
Alludo dis ex ad ⁊ ludo ⁊ mutato d.in l.⁊ est alludere
illudere vel ꝯsonare cōgruere ꝯcordare.vt Hic alludit
ad historiā ⁊ ꝓdu.lu.vide in ludo dis.
Alluo luis lui lutū ex ad ⁊ luo luis.mutato d.in l.⁊ est
alluere abluere delauare.vel potiꝰ paulatim abluēdo
augmētare. Inuenit̄ etiā q̄ndoq̄ȝ alluere. ꝑ cōsumptiōe
aquarum.vide in luo luis.
Allutes ab alluo luis.he allutes allutiū.⁊ hec allutia.
orum.loca cenosa.id est ceno plena.vbi fluuius allucn-
do dimittit cenum ⁊ putredinē.
Alluuio ab alluo luis.d hec alluuio onis.⁊ hec alluui
es uiei.i.alluuiū vel aquositas.aquarū inundātia Job
xiiij. Alluuione paulatim terra ꝯsumit̄
Alluuiū luuij ge.neu.d ab alluo luis Et est alluuium
latēs incremētū q̄d fit cum fluuiꝰ ex vna ꝑte addit ripe
Vnd hic alluuiꝰ uij.d ager quē paulatim fluuiꝰ alluē
do in agꝝ reddit. Inuenit̄ tamē q̄ndoq̄ȝ alluere ꝑ cōsu-
ptōne aquaꝝ.⁊ alluuiū ꝑ ꝯsumptōe ripaꝝ ex aquis.Et
hoc ideo q̄ q̄ntū fluuiꝰ ex vna ꝑte addit tantū ex alia d
mit ⁊ corrodit.
Allux cis ꝓdu.penul.sicut pollux cis. Vnd q̄dā Allux
⁊ pollux bene declinātur in vcis.⁊ rō est.q̄ habēt v. na
turalit̄ longā ante x.in recto.vt supra ostēdi in secūda ꝑ
te vbi egi d accētu nominū desinētiuȝ in x.⁊ vt dicit gre
cis.Est manuū pollex ſȝ dicat̄ pedis allux
Almus ab alo alis d almus ma mū.i.sanctus. pulcer
nutriēs ſm rabanū. Pap̄.etiā sic dicit Almꝰ ma mū.i.
sanctꝰ pulcer excelsus.ab alēdo etiā deriuat̄.
Alnia.mons ē apud smirniā.
Alnus ab alo alis deriuat̄ hec alnꝰ ni.q̄dā arbor eo ꝙ
amne alat̄.vnd hoc alnetū ti locꝰ vbi crescūt alni.
Alo alis alui altū vel alitū. Vnde duplicia v̄balia hic
altor ⁊ alitor.hec altrix ⁊ alitrix.⁊ hec altō ⁊ alitō. et hic
altus tus tui.⁊ alitꝰ tus tui.idē est q̄d alitō. Alo ꝯponi
tur coalo lis q̄d est secūde cōiugatōnis. īuenit̄ ⁊ coaleo
Inde coalesco scis incohatiū.⁊ corr.ꝑmā alo. Sȝ halo
las eā ꝓducit. Vnd v̄sus Nutrio curtat alo ꝓducit spi-
ritus halo. Itē in aurora d Claudos mēdicos.victu pi
etatis alebat
Aloe fe.ge.arbor suauissimi odoris cuiꝰ lignum vice ti-
miamatū in altaribꝰ adolet̄.et inde hec aloes alois pro
quodā vnguēto amarissimo ind facto vel spē.
Alopicia cie.ē fluor capilloꝝ circūscriptis pilis fuluis
eris q̄litatē habētibꝰ sic dicta a silitudine animalꝭ vulpe
cule.quā greci alopiciā vocāt Vnde alopiciosus sa suȝ.
id est.caluꝰ.et acuit penul.vnd q̄dam. Musculis in tu
bia semꝑ manet alopicia.
Alpha ꝑma lrā apud grecos et deriuatur ab aleph he
brea lrā.et ponit̄ ꝑ ꝑncipio Apocal.j.c.Ego sum alpha
et o principiū et finis
Alphabetū.alpha cōponit̄ cū beta.secūda lrā et d hoc
alphabetū ti.id est.abcdariū
Alpinꝰ na nū pnl.ꝓd.ī alpibꝰ existēs et d ab alpis pis
Alpis ab alpꝰ d hic alpis hꝰ alpis.ſȝ raro īuenit̄ in sin
gulari nūero. Et dicūt alpes q̄i alta petētes.i.mōtes vel
q̄si altipedes et nō est ꝯpositō. Et ē tractū a lingua gal-
loꝝ.q̄ alpes altos mōtes vocāt
Alsi alsisti.i.frigui.ꝑteritū est de algeo ges
Alsor ab algeo ges alsi q̄d ē frigere vnd descēdūt v̄ba-
lia.ſȝ nō sūt ī vsu.hic alsor soris.et alsio onis q̄ ē res v̄bi.

Altare.altus ꝯponit̄ cū ara ⁊ d hoc altare huiꝰ taris.
quasi alta vel altoꝝ ara. Et hoc altariū rij ꝑ eodē. ⁊ hoc
altar altaris.id est.altare
Altariolū li.dimi.i.ꝑuū altariū vel altare.⁊ corr.pnl.
Alter ra rū nomē indiuiduū.⁊ facit gtīus alteriꝰ penlt̄.
corr.q̄ supat ntūm duabꝰ sillabis Vnd q̄d creuit in sil
labis minuit in tꝑibus sicut supra ꝓbaui ī alius Inueni
tur etiā apud antiq̄s alteri altere alteri in gtō. ⁊ in dtīo
altero altere altero.sicut alio in dtō. Joelis.j. Sup hoc
filijs vestrīs narrate.⁊ filij vestri filijs suis ⁊ filij eorum
generatōne altere
Alterco cas caui vel altercor aris.i.certare litigare. Et
d ab alter ⁊ ꝯponit̄ vtrūq̄ȝ coalterco cas. ⁊ coaltercor.
Alteritas. Ab alter alteriꝰ alteri.ad coaltercaris
dita tas fit alteritas tatis.i.vicissitudo.
Alternꝰ ab alter d alternus na nū.i.vicissitudinarius
Vnd alterne ⁊ alternatī aduerbia.i.vicissitudinarie Et
alterno nas v̄bū actīm.i.mutuare vel alternatim aliq̄d
dicere vel facere Et etiā ꝑ dissociare īuenit̄
Altero ras raui.v̄bū actīm d ab alter.⁊ est alterare va
riare facere alteꝝ.vnd alteratꝰ ta tū.i.variatus. Et pōt
esse nomē simplicit̄ deriuatū ab alter.
Alteruter.alter ꝯponit̄ cū vter ⁊ fit alteruter tra trum.
gtō alterutriꝰ.i.iste vel ille.vel vterq̄ȝ ambo Ind alteru
trū aduerbiū.i.mutuo Vnd in epl'a sancti iacobi d Cō
fitemini alterutꝝ peccata vestra Inuenit̄ etiā alterutri.
aduerbiū in eodē sensu Quare āt alteruter nō declinat̄
ex vtraq̄ȝ ꝑte.ſȝ tantū in fine cū ꝯponat̄ ex duobꝰ rectis
integris.dixi supra in tercia ꝑte in tractatu de cōposita
figura noīs.vbi egi d ꝯpositōe integroꝝ.
Altigradus da dū pnl.corr.i.alte gradiēs vel q̄ est i al-
to gdu.ab altꝰ ꝯponit̄.⁊ gdus vel gdior
Altilis.ab alo alis d hic ⁊ hec altilis ⁊ hoc le.i.res que
ad hoc alit̄ vt pinguior fiat ⁊ vt occidat̄ vt porci ⁊ volu
cres domestici.⁊ d q̄ndoq̄ȝ substātiue hec altilis.q̄ndo
q̄ȝ hoc altile.vnd in matheo Tauri mei ⁊ altilia mea oc
cisa sunt.ſm hug̊. Pap̄.aūt dicit Altilia volatilia sagi-
nata studio Et pł.dicit.altilia saginata dicimꝰ ab eo q̄d
est alere.altilia q̄i alitilia vocamꝰ.⁊ corr.penl̄.altilis.vn
de in grecis.d Omnix siluaꝝ solȝ altilis eē domoꝝ.
Altiloquꝰ qua quū pnl̄.correpta.q̄ alta loquit̄ ab altꝰ
Altio onis.i.alitō.vide ī alo ⁊ loquor
Altisonās nātis.i.altū vel ex alto sonās.⁊ ꝯponit̄ ex al
tus ⁊ sonās.vel sono nas ⁊ corr.so
Altisonus na nū penult.corr.i.alte sonās.⁊ ꝯponit̄ ab
altus ⁊ sono sonas
Altithronū ni.altus cōponit̄ cū thronus ⁊ fit hoc alti-
thronū ni.i.sedes regia Et inde d altithronꝰ ni. q̄ sedet
in illa sede.⁊ corripit thro
Altitonās.altus ꝯponit̄ cum tono nas ⁊ d hic ⁊ hec ⁊
hoc altitonās tis.q̄ alte tonat.est enī deꝰ altitonās ⁊ tri
nitas sancta.⁊ v̄bum ⁊ aer ⁊ celū Et substātiue pōt dici
hic altitonās deus
Alto tas deriuat̄ ab altus ta tū.ſȝ nō est ī vsu ⁊ ꝯponit̄
ind exalto tas.i.in altū extollere Et inalto tas ꝑ eodem
a quibus v̄balia ſm hug̊. Papias vo dicit.alto tas nu
trio.vel altū facio subleuo.
Altrinsecus.ab alter d altrinsecꝰ penult.corr.i.alter.⁊
altrinsecus.i.econtrario vtrimq̄ȝ.vnd prudētius ī him
no Respōdet ille altrinsecꝰ vel ſm pap̄. altrinsecus de-
xtra leuaq̄ȝ alterutꝝ Gen.xv.d Et vtrasq̄ȝ ꝑtes cōtra
se altrinsecus posuit.
Altriplex cis penul.corr.qui vel q̄ est animo duplex.⁊
cōponit̄ ab altera ⁊ plica. ſm hug̊.vel ſm pap̄.altriplex
duplex dolosus ⁊ corripit tri
Altrix cis fe.ge.i.alitrix vide in alo alis
Altus ta tū habȝ tres significatōes Altus.i.subtilis vt
alta sciētia est in isto.i.subtilis.⁊ altus.i.ꝓfundus Con-
uersim eī.i.reciproce altus ponit̄ ꝑ ꝓfundꝰ ⁊ ꝓfundus
ꝑ altus Et ꝯpatur altior altissimus ⁊ inde hec altitudo
Itē inuenit̄ altus ꝑ nutritꝰ ⁊ tūc descēdit ab alo alis.ali
tum vel altū Et vt dicit pap̄. Altū supius ⁊ inferius d.
ad vtrūq̄ȝ altū ꝑtinet.altū nāq̄ȝ celū dicimꝰ et altū mare
Alueare ab alueus d hoc alueare ris vel aluearius rij
vas in quo apes delitescūt
Alueolus li penul.corr.masc.ge.dimi.i.ꝑuus alueꝰ Da
niel.xiiij Intriuerat panes in alueolo vide ī alueus
Alueus uei masc.ge.d ab aluus alui. et est alueꝰ vēter
fluuioꝝ Vnd hic alueus d quoddā vas factuȝ ad mo
dum aluei fluuij ī quo pedes lauātur et olera et carnes
Vnd alueolus li dimi.tā aluei fluuij q̄ȝ aluei vasis Da
nielis.xiiij. Intriuerat panes in alueolo.
Alumē ab alo alis d hoc alumē mīs vel d a lumīe eo
ꝙ ceteris coloribꝰ ꝑbeat lumē vel alimentuȝ et ꝓdu.lu.
Papias dicit Alumē a lumīe d eo ꝙ lumē ꝑstat colo-
ribus tingēdis.et corripit mi in obliquis
Alumnatus ta tū.i.nutritus et d ab alūnus .et scribit̄
sine p.et est m.et n.eiusdē sillabe
Alumnus ab alo alis d hic alumnus ni q̄ nutrit vel q̄
nutrit̄ Vnd v̄sus Est et q̄ nutrit et q̄ nutrit̄ alumnꝰ.
Aluta ab alo alis d hec aluta te pellis q̄ candidata d
vulgarit̄ cordonanee.q̄ alit pedes Vnd iuuenalis Ap
positā nigre lunā subtraxit alute Et ind hic alutariꝰ rij
id est.pellipariꝰ.qui vel opatur pelles cādidatas vel ti-
ctas vel qui eas cādidat.i.serenat vel tingit.
Aluulus li dimi.penul.corr.i.ꝑuus aluus
Aluus ab abluo luis d hic aluus huiꝰ alui fe.ge.q̄i ab
lus .et est aluus qui cibū recipit et purgari solet. vnd et
sic d.q̄ abluat̄.i.purget̄ Ex ipa ei sordes stercoꝝ fluūt.
et differt a vētre et vtero vide in vēter

A ante M

Am ꝑpositō semꝑ in ꝯpositōe inuenit̄ Sȝ an ꝑ n.est cō
iunctō q̄ in ꝯpositōe nō inuenit̄.sicut dixi supra in ꝑma
ꝑte in capitulo de sillaba.vbi determīaui de m.
Ama ame femi ge.ſm ysidoꝝ d ab amo amas q̄ mul
tum amat q̄ et strix d a stringēdo et est auis nocturna.
vide de hoc in strix.
Amabilis ab amo amas d hic et hec amabilis et hoc
le. Vnde amabilit̄ aduerbiū et ꝯponit̄ hic et hec inama
bilis le.vnde inamabiliter aduerbiū
Amabo interiectō blādientis.ab amo amas
Amadrias.amās ꝑcipiū ꝯponit̄ cū drias et est arbor
et fit hec amadrias diadis amadriades dee sunt arboꝝ
quasi amātes driades.
Amamen.ab amo as d amamē mīs et hoc amamētū

amamēti p codē.i.amatō.⁊ pō.penul.amamē
Amādo das ex a ⁊ mādo das.i.extra longe mādare. ⁊ absentare Et in codē sensu inuenit amēdo das vide in amādo das.
Amanitis tidis fe.ge.s3 amanites ē mādo das. Amanitis... mas.ge. Unō scdo regū.c.xiiij.deb3 dici.naamā amanimas.ge. Unō scdo regū.c.xiiij.deb3 dici.naamā amanitis nō amanites.⁊ pducit penul.amanitis De hoc dixi supra in tercia pte in tractatu de spēbus nominum.vbi egi de patronomicis
Amās tis oīs ge.pricipiū ā amo amas ⁊ ↄstruit cū accusatiuo sicut ⁊ suū vbum Quādoq3 est nomē ⁊ tūc cōstruit cū gtō. Unō ps.Amās illū pricipiū est.amās illꝰ nomē est.⁊ ↄpat sm qō ē nomē amās tior tissimus
Amaracus ab amarꝰ dr hic amaracꝰ ci qdā herba. vel amaracꝰ qdā puer q dū deferr3 vnguēta ⁊ cecidiss3 mortuus est.⁊ mutatus ē in florē sui nomis sm fabulas poetaꝝ.⁊ ita a nomie illꝰ dr herba amaracꝰ ⁊ flos Et vnguētum qō inde fit hoc amaracū dicit
Amareo res dr ab amarus.⁊ est amareo amarus su3. vel fio. vnō amaresco.
Amarico ab amarus amarico cas vbum actiū.i.amarum facere vel defatigare. Unde vbalia.
Amaricosus sa sum.i.plenus amore.ab amarꝰ dr
Amaror oris mas.ge.i.amaritudo ab amarꝰ dr.
Amarus ab a qō est sine ⁊ mare p ↄtrariū dr amarꝰ ra rū.⁊ ↄpat rior rissimꝰ Unō hec amaritudo dinis. amarus ↄponit.pamarus q3 amarꝰ ambo p valde amarꝰ.
Amasa se.est pprū nomē viri.de q dr regū.xvij Amasan vo ↄstituit absolon p ioab sup exercitū ⁊ corr.penl. Unō i aurora dr pmittes amase rex milicie domiatum
Amasco scis vbū inchoatiū.i.incipio amare
Amasio onis mas.ge.idē est qō amasiꝰ
Amasiolꝰ li dimi.pnl.corr.puus amasiꝰ
Amasiunculꝰ li.dimi.puus amasiꝰ pnl.corr.
Amasius ab amo amas dr hic amasiꝰ sij.q intempate amat vel q intpate amat. Et ē amasius luxurie amicus honestatis inimicꝰ a quo amasiolus li.dimi.⁊ hec amasia ⁊ amasiola le.dimi. Dicit etiā hec amasio onis. idē qō amasiꝰ Et inō hic amasiūculus li.puus amasio
Amathi.interptat vitas ⁊ accentuat in fine
Amatorculꝰ li.dimi.puus amator pnl.corr.
Amatricula le dimi.pua amatrix.
Amaturio ris.vbū meditatiū.i.meditor amare. et format ab vltimo supio de amo as.sc3 amatu.addita rio.⁊ corripit v.ante r.sicut ⁊ pturio pturis.
Amatus ab amo amas dr amatus tus tui.id ē.amatō. ⁊ mobiliter amatus ta tū
Amazones dr ab a ⁊ mazon qō ē māma qsi sine māma sc3 dextera quā inurebāt.ne impedir3 eas in sagittādo. ⁊ eā nudabāt.⁊ hoc etiā faciebāt de sinistra ne clipeꝰ impediret Ecdē dicte sunt vnimāme.he sine viris viuunt ⁊ corr.penl.amazones Uirg.eneyd.xi. Pulsant ⁊ pictis bellātur amazones armis. Et scias q vt dicit ysidorus ethy.viij Tria sunt genera ↄsuetudinū sicut scitaꝝ. vbi femie ⁊ viri in pugnā eūt.amazonū vbi sole femine Romanoꝝ aliarūq3 gentiū vbi soli mares.
Ambactus cta ctū.i.circūactꝰ sicut solet esse qsquis duitat.ab ambigo gis dicit
Ambages gis dubia locutō ab ambigo gis ⁊ pō.pnl.

Ambago ginis.dubia locutō ab ambigo gis pō.penl.
Ambarualis.vid in aruambale in initio
Ambi.i.serui ab ambiēdo.i.circūeundo dicti
Ambidēs ab ambo ⁊ hidēs ouis.cōponit hic ambidēs dētis.i.ouis habēs in supiori pte dentē vnū ⁊ alium inferiori pte.
Ambidexter.ab ambo ⁊ dextera cō ponit.hic ambidexter teri.ille q vtraq3 manu vtit p dextera sicut fuit aoth.vt habet in libro iudicū.
Ambifariā aduerbiū discretiuū.i.ex ambabus ptibus ab ambo componitur.
Ambigo gis Ago ↄponit cū am.⁊ fit ambigo gis h.interposita.i.dubitare.⁊ cor.bi.⁊ facit pteritū ambegi An tiqui tamē dixerūt ambigui.supinū nō ē in freqnti vsu.
Ambiguus ab ambages dr ambiguꝰ gua guū.i.dubiꝰ ⁊ ↄpatur sic.ambiguꝰ magis ambiguꝰ issimus ⁊c. vnō hec ambiguitas tatis.⁊ ambiguosus sa sum.i. dubitabilis vel plenus ambagibus
Ambiloquꝰ ambo ↄponit cū loquēs ⁊ fit ambiloquꝰ. qua.quū.i.bilinguis.q nūc hoc nūc illud affirmat.vnde ambiloquiū quij talis locutō ⁊ corr.lo
Ambio bis biui bitū circūdare ⁊ cupe ⁊ pprie honores. ⁊ ↄponit ex am et eo ⁊ interponit b.cā euphonie ⁊ e.mutatur in i.vide in eo is
Ambitō ab ambio bis dr hec ambitō onis.i.circūdatō vel cupiditas.⁊ maxime honoris vnō ambitiosus sa sū id est.cupidꝰ ⁊ pprie honoris ⁊ ↄpatur Unō hec ambitiositas.i.cupiditas.⁊ hec ambites ei.p eodē.⁊ q2 ambitiosorū est blādiri ⁊ adulari Ideo qndoq3 ambitio ponitur p adulatōne ⁊ blāditijs. ⁊ format ambitō ab hoc gtō ambiti addita o.vnde p t.scribit qō tamē accipit longum.
Ambitus tus mas.ge.i.circūitus ⁊ am num dec. bitus.i.cupiditas ⁊ pprie honoris ⁊ dr ab ambio bis.⁊ corr.bi in vbali.s3 etiā pducit in supino.⁊ in pricipio ambitus ta tū Ouid.in pmo metha.Iussit ⁊ ambire circūdare litora terre Lucanus in pmo Letalis ambitus vrbis.id est.circūitus.
Ambo onis mas.ge.id est.pulpitū vbi ex ambabꝰ ptibus sunt gdus.ab amphi qi ampho.⁊ idē dr amo amonis.Itē ambo nis.i.gradꝰ.vnde ambulo las
Ambo ab ampho greco qō equipollet huic pposutōni amphi qō signat circū. Et nota q ambo diuidit ⁊ colligit.duo colligit et nō diuidit.vnō vere possū dicere Isti duo ferūt hūc lapidē.s3 nō Isti ambo ferūt hūc lapidē3. nisi vterq3 ferat Et declinat pluralit Hi ambo he ambe hec ambo gtō amboꝝ ambaꝝ amboꝝ Dtō ambobus. ambabus ambobꝰ ⁊c Et sic quedā ad modu3 pme qdā ad modū secūde.quedā ad modū tercie declinatōis. Et scias q qndo est distributiū caret vtō.s3 qndo est collectiuū habet vtūm.vide in duo
Ambra hre fe. ge. spēs quedā valde cara. et dicitur ab ambrosia ambrosie.
Ambro ab ambrosia dicit hic ambro onis.i.leccator sc3 idē qō lurco.māducꝰ ardelio ganeo s3 interest Ambro dicit ille qui bene scit iudicare de sapore ciboꝝ et libēter gustat bene saporata Lurco dicitur ille qui gulose et immūde omia deuorat.sic dictus a lues qō est sordes vl'a lura quod ē os vtris Māducus dicit ille qui ore hiās turpiter māducat. Ardelio ab ardeo qui ardens est in

leccacitate Ganeo q morat in tabernis.q2 ganeū est taberna vbi fit leccacitas Inde ganea leccacitas.vnō ganeo talis leccator.
Ambroninꝰ ab ambro qō est leccator dr ambroninus na nū.vnde qdā cū vell3 aliū redarguere ait Tu habes lurconinā buccā ⁊ ambronina labia volēs sigre q multū ⁊ turpit comedebat ⁊ libent ō bene saporatis.
Ambrosia he fe.ge.quedā herba pdulcis saporis diuina dicta eo q inde pascātur eq deoꝝ Unde ⁊ ambrosia dr qndoq3 nectar vel cibus deoꝝ.vnō ambrosiꝰ sa siū.i. dulcis vel gulosus.⁊ tūc ab ambro dr.
Ambubaia ab ambo ⁊ balneū ↄponit hec ambubaia. femia freqūēs circa balnea qsi ambiens balnea. Unde horatiꝰ in smonibꝰ Ambubaiaꝝ collegia pharmacopole.vel ambula lingua syroꝝ.dr tibia vel symphonia Inde ambubaia.i.tibicina vel symphonistica. vel ambubaia est ↄpositū ex ambio ⁊ baia siquidē baie locus erat amenissimꝰ quē leccatores frequētabāt Inō ambubaie qi frequētātes ⁊ ambiētes locū sc3 leccatrices.
Ambulacꝝ cri penul.naturalit corr.dr ab ambulo las ⁊ est ambulacꝝ locus ad spaciādum spaciosus qō etia3 p portícu repit.vel sm papiā Ambulacrū ē spaciū ambulādi.
Ambulatoriū rij ge.neu.locus aptus ad ambulādum ⁊ deriuat ab ambulo las.
Ambulo las vbū neutꝝ Et pōt deriuari ab ambo onis qō est gdus Unde vbalia Ambulo ↄponit deambulo id est.de loco ad locū spaciādo ambulare. Unō vbalia Obambulo las.i.circūambulare vel qō meliꝰ est p spaciari Unde ouid.metha.ij.In teneris formosus obambulat herbis Preambulo las. Unde vbalia Cōponit quoq3 pambulo las coambulo las Et hinc vbalia. ⁊ reambulo las.i.redire remeare.
Ambulus penult.corre.ab ambulo las. dr ambulꝰ la. lū penul.corr.qō ⁊ substātiue pōt poni p cursore qui cā festinatōnis legatur.
Amburbale balis vel amburbiū bij sacrificiū qō circuit ciuitatē.vide in aruambale.
Amella Mella.i.fluuiꝰ ↄponit cū a.qō est iuxta. et dr hec amella le quedā arbor q iuxta mellā fluuiu3 crescit. cuiꝰ flos dr hic amellus Unde virg.in georg. Est etia3 flos in pratis cui nomē amello.
Amen.i.fere vel fidelit vel sic fiat. ⁊ est hebreū. Quare nō sit interptatū dictū est supra in alleluia. Et est ↄpositum sm hug.ab a ⁊ mene qō est defectꝰ qsi sine defectu. s3 potiꝰ videt ethimologia q3 ↄpositō ⁊ accētuat in fine ⁊ scribit p n.in fine S3 amem vbū p m
Amēdo das.vide in amādo das.
Amenū nij neu.ge.i.locus pulcer ⁊ delectabilis ⁊ etiā p amenitate ponit ⁊ dr ab amenꝰ na nū
Amens Mens ↄponit cū a qō est sine.⁊ dr hic ⁊ hec et hoc amēs tis.fatuus qsi sine mēte ⁊ ↄpatur amētior tissimus.vnō amēter tius tissime aduer.⁊ hec amētia tie. Et amēto tas.i.insanire vel potiꝰ insanū facere sm hug Grecismꝰ vō dicit Nil mētis retinēs hō secū dr amēs. Et vt dicit pap. Amētia ppetuū Demētia vō tpale ē vicium
Amētia tie in amēs vide ⁊ format ab hoc dtō amēn addita a ⁊ accipit t.sonū de c.
Amentū ti neu.ge.corrigia ligata in medio haste vnde

amentū dr qsi a medio ligatu3 vel qsi medie haste aptatū.vnde amēto tas.amēto aliqd pijcere sm hug. Pap. vō dicit Amentū dictu3 quo media hasta ligat vt iaculetur in hostes.vinculū est.
Amenꝰ ab amo sm varronē amenꝰ na nū Sic ei dicit hug.amenū eo q solū amorē pstet ⁊ ad se amādu3 alliciat.vel dr amenu3 qi amuniū.i.sine munio.i. sine fructu. Delectatōem eni solū ↄfert Et ↄpatur amenior simus vnde hec amenitas tatis Et hec amenitudo dinis.iocūditas.delectatō Amenus ↄponit Inamenꝰ Ab amenꝰ dr ameno nas ⁊ pdu.penul. Unde in aurora dr Talis amenat odor domū.q2 flore rosaꝝ. Pap. Amena loca dicta.q2 amorē prestāt.iocūda.viridia
Amestitus sti lapis pciosus vnꝰ de duodeci.vnde hec amestina ne.vestis eiusdē coloris dr.⁊ corr. penul. sm papiā ⁊ magistꝝ bene.vnō qdā Causidicū vendūt. amestina ↄuenit illis Scdm aūt regulas ps.videt pducenda siue acuēda maxie in psa.⁊ hoc ↄmuniꝰ retinet ab auctoribus.
Amiaton lapis dictꝰ a veteribꝰ.q2 si ex ipo fuerit vestis ↄtexta.ↄtra ignē resistat ⁊ igni imposita nō ardeat.s3 splēdore accepto nitescat.⁊ est tercia litera i.in papia.
Amicalis ab amicꝰ dr hic ⁊ hec amicalis ⁊ hoc le.⁊ hic et hec amicabilis et hoc le.qō pōt esse ab amicor caris. vnō amicabilit aduer.et hec amicabilitas tis.i.amicicia
Amicio ab amicus dr amicio cis ciui amictū vbu3 actiuū.i.coopire vel adiūgere vel ligare.q2 q amicū sibi sociat.eū coopit ptegit et defendit. Unde ouidius in.v.metha. Ille q ablatus fuluis amicit in alis Hiere.xliij. Sicut amicit pastor pallio suo Amicio ↄponit Circūamicio cis.vnde circūamictꝰ. Itē coamicio cis. subtracta n. Et scias q inuenit amicior nomē ↄpatiuū de amicꝰ.et interponit ci sillaba qndoq3 cā differētie.vt dicet iamicꝰ.
Amicor ab amicꝰ dr amico cas vbu3 actiuū et amicor caris vbū deponēs i diuersis significatōibꝰ.vt Amico illū tibi.i.facio illū amicū tibi.et amicor tibi.i.sū amicꝰ ti
Amictuo ab amicio cis amictu dr amictuo ctuas hi freqūē. Unde vbalia.et ↄponit Circūamictuo as. dicit tamē et circūamicto ctas p sincopā
Amictus ab amicio cis.amictus cta ctu3.i.cooptus. et hic amictus ctus ctui.et hoc amictoriū rij.ambo p quolibet vestimento.
Amiculū ab amicio cis dr hoc amiculū li.mitra vginal' Uel est amiculū lineū palliū meretricū Hoc eni in adulteriū dephense induebātur.vt in tali amiculo potius q3 in stola polluerēt pudiciciā.et erat oli signū meretricie vestis.s3 nūc est honestatis
Amicus ab amo as.deriuat hic amicꝰ ci qsi amoris custos vel qsi ani custos. Uel dr amicus ab hamo.i.catena caritatis et adiectiue amicus ca cū.et ↄpatur amicior cissimus. Cuiꝰ ↄpatiuū posuit plautus i penulo Nihil inqt est hominū amico oportuno amiciꝰ. Et inō amicicius cissime aduer.et hec amicicia Et nota q in ↄpatiō amicior interponit hec sillaba ci.qndoq3 ad differentiā prie psone huiꝰ vbi amicior ciris Et dr amicicior.et pō. penul.amicus S3 amicio cis corr.mi Unde vsus si nudos amicis sanctis potieris amicis. Et scias q sm ambrosiū.amicus est alter ego. Et quidā sapiēs dicit Alter

ego nisi sis.nō es mihi verus amic⁹ Ni mihi sis vt ego non eris alter ego.
Amigdala nomē grecū est.q̄ latine nux longa dr̄ Hanc alij nuculā vocāt.i.minorē nucē. Et nota φ inueniť hec amigdala le.⁊ hic amigdalus li.⁊ hoc amigdaluz li.pro fructu.Et inđ amigdalin⁹ na nū penul.pdu. Gen.xxx. Tollēs ergo iacob v̄gas populeas virides ⁊ amigdalinas.Et est m.secūda lrā ⁊ g.ē q̄rta ƀm papiā in amigdala.⁊ corr.penul. Unde quidā.populus est arbor vt amigdalus.has parit estas
Amiliarius.lapis est vocat⁹ q̄ vbi est positus miliariū ostēdit viātibus.ab a ⁊ miliariū.q̄ miliario aptať
Amisthides lapis est quē q̄ secū gestauerit.inebriari nō poterit.sicut dicit buguitō.
Amita te.soror patris q̄si alia mater dicta corr.mi.⁊ de
Amitto tis si.sū.i.pdo.ex a ⁊ mitto riuať ab amo
lȝ admitto p d.aliud signat. vt supra dixi.⁊ cōponiť ex ad ⁊ mitto Itē inueniť ammitto p duo m.ex am p̄ positi one ⁊ mitto.sicut admiror ex ad ⁊ miror ⁊ āmiror ex am
Amman p duplex m.scribiť ⁊ pferť ⁊ miror dr̄ ⁊ est pprīū nomē loci ⁊ accentuať in fine
Ammiror raris.in admiror est
Ammitto tis.in admitto est
Amnēsis sis fe.ge.q̄lib3 villa circa amnē sita ⁊ diciť ab
Amnicola le.cōis ge.penul.corr.colēs am/ amnis nem.⁊ cponiť ab amnis ⁊ colēs
Amnicul⁹ li.dimi.i.puus amnis.⁊ corr.pnl.
Amnic⁹ ca cū.penul.corr.i.fluuialis ab āmis dr̄.
Amnis ab amen⁹ dr̄ hic amnis h⁹ amnis.i.fluui⁹.pro pter amenitatē ripaꝝ ƀm bug. Pap.vo dicit. Amnis fluuius ad amenitatē dict⁹.frondib⁹ redimitus.⁊ desinit ablatiu⁹ in e.⁊ in i.amne vel amni.
Amnites gēma silis vitro ƀȝ durior.
Amo as auiatū. Unde hic amator toris. Et amatori⁹ ria riū.Amo cponiť Reamo mas.i.rursū amo Et deamo as.i.valde amo.⁊ pamo p eodē.⁊ hinc v̄balia.⁊ est actiuū amo cū suis cpositis ⁊ corr.pmā.Sȝ hamo mas p piscari.⁊ hic ham⁹ mi.pdu.eā Unde v̄sus Hamātur pisces ƀȝ amātur sepe puelle Unā semp amo cui⁹ nō sol uor ab hamo Et differt amo a diligo.q̄ diligo in bono amo sumiť in malo Itē amam⁹ ardētius. diligim⁹ leuius.Itē ab amo.hic amator toris.⁊ hec amatrix cis.⁊ desinit ablatiu⁹ ī e.tātū.ab hac amatrice
Amodo.i.deinceps. cōponiť ab a ⁊ modo. posito ad/ uerbialiter ƀm bug.Et nota φ ƀm p̄s.ab m.vel v.loco cōsonātis incipiētib⁹ solet in cpositōe p̄poni a.vt amodo amēs.auehο auerto.⁊ sic de alijs csilibus
Amolior liris amolitus sū.i.remouere auertere Luca/ nus in.v.Heu quā fortuna hūeris iā pōdere fessis.amo
Amomū mi.penul.pducta neutri ge.dr̄ liť onus. q̄ velut odorē cinamomi referat ⁊ nasciť hec arbor in syria ⁊ armenia Apocal.xviij.⁊ cinnamomū ⁊ amomuȝ. Unđ alexāder Qui cāne uictū pdu.amomū.
Amon fili⁹ populi mei interp̄tať Uel amon interp̄tať fidelis vel honestus ⁊ fuerūt moab ⁊ amon filij loth.a q̄bus moabite ⁊ amonite dicti sūt.⁊ accētuať ī fi.amon.
Amonita te pnl.pdu.ab amon dr̄ vide ī amon
Amor ab amo as dr̄ hic amor oris.⁊ est amor pi⁹ filio/ rum.iustus vxoris.crudelis ctra naturā.obscen⁹ meretricū Itē amor cū prau⁹ est vocať cupiditas vel libido. Cū rectus ē dilectō vel caritas Et vt dicit oui.epy. Res est soliciti plena timoris amor Et nota φ sicut colligitur ex v̄bis dyonisij in libro de diuis nominibus Amor habet triplicē vim.scȝ inclinatiuā eleuatiuā ⁊ coordinati/ uā. Inclinatiuā q̄ inclinat supiora inferiorib⁹ Eleuati/ uā q̄ eleuat inferiora supiorib⁹ Coordinatiuā q̄ coor/ dinat eq̄lia coeq̄libus Hāc aūt triplicē vim amor diui/ nus efficit in his quos replet. Nā inclinat eos p humi/ litatē ⁊ sui contēptū. Eleuat in desideriū supnoꝝ Coor/ dinat inuicē p vniformitatē moꝝ Psalmis. Ipe enī habitare facit vnius moris in domo.vide in dilectō ⁊ caritas Hic nota φ amicicia se extēdit ad aliquē duplici/ ter.vno modo respectu sui ipi⁹.Et sic amicicia nunq̄ȝ ē nisi ad amicuȝ Alio modo se extēdit ad aliquē respectu alterius psone.sicut si aliq̄s habet amiciciā ad aliquem hominē rōe cui⁹ diligit oēs ad illū hominē ptinentes. siue filios siue suos siue q̄litercūq̄ȝ ei attinētes.⁊ tanta potest esse dilectō amici.φ pp̄ter amicū amātur hi q̄ ad ipm ptinēt.etiā si nos offendāt vel odiāt.⁊ hoc mō amicicia caritatis se extēdit etiā ad inimicos. quos diligim⁹ ex caritate ī ordine ad deū.ad quē habeť p̄ncipaliť amicicia caritatis.Itē vt dicit greg. Amor domi nunq̄ȝ est ociosus. Opatur enī magna si est.Si aūt opari renuit. amor nō est.expone.magna opatur ī pposito.nō tamē semp magna opať in actu in p̄senti vita.vide in pfecto Et nota φ hec tria.amor.dilectō caritas se habent ex additōne adinuicē.Amor enī dicit simplicē inclinatōeȝ affectus ī amatū.vnde etiā q̄ndoq̄ȝ passionē dicit ƀm qđ ē in pte sensitiua.⁊ sic amor etiā in irratōnabilibus inueni/ tur.Dilectō aūt p̄supponit electōeȝ sicut ipm nomē ostē dit.vnde tantū rōnabiliū est. Sȝ caritas ponit quādaȝ vehementiā dilectōis.inq̄ntū dilectuȝ sub inextimabili p̄cio habeť ƀm qđ res multi p̄cij care dicunť. Uolo etiā te scire φ amicicia addit aliq̄d supra amorē. q̄ ad rōem amoris sufficit φ hō velit bonū qđcūq̄ȝ alicui Ad rōem aūt amicicie oportȝ φ aliq̄s velit ei bonū qđ vult sibi.vt scȝ velit cuersari cū ipo.⁊ cuenire in illis q̄ maxie amat Unde inter multū distātia pōtesse amor.ƀȝ nō amicicia q̄ nō cuersanť simul.qđ est pprīū amicicie. Unde dicit phūs in.ix.ethy.φ amici nō optāt amicis maxia bonoꝝ ne dissoluať amicicia Hic tamē aniaduerte φ licȝ de/ us in infinitū distet a creatura.tamē opať in omnib⁹.et in omnib⁹ est.et ideo potest saluari etiā rō amicicie.inť deū et creaturam.
Amorosus sa sū.plen⁹ amore.ab amor oris dr̄.⁊ cpať amorosior simus.vnde amorose sius sissime aduerbiuȝ
Amorreus.arace⁹.asene⁹ ⁊ aradius.fuerūt filij chanaan. Unde q̄dā populi dicti sunt amorrei alij aracei. alij aseneι.alij arradij.⁊ pdu.penul.amorreus
Amos īterp̄tať popul⁹ auulsus.q̄ pp̄heta missus fuit ad populū israel.qui iā erat auulsus a deo ⁊ acuiť ī fine amos.⁊ est indecl.vide ī armentū
Amphi.greca p̄positō.latie dr̄ circū vel dubiuȝ
Amphibologia gie.penul.acuta.est ambiguitas dictōnis.ƀȝ amphibologia.est ambiguitas snīe.et cstructōis ab amphi.qđ est dubiū.⁊ logos.qđ est ƀmo.et hole.qđ est sentētia.inde amphibol⁹ la lū.⁊ amphibolic⁹ ca cuȝ. penul.corr. De hoc supra dictū est in q̄rta pte in capitulo de vicijs annexis barbarismo ⁊ soleocismo
Amphibrac⁹ ci.penul.corr.pes cstās ex tribus sillabis pma ⁊ vltima breuib⁹ ⁊ media lōga.⁊ est ctrarius amphimacro.⁊ cponiť ab amphi qđ est circū ⁊ bracos qđ ē breue. īde amphibracus.pes hinc inde habēs breuē sillabaȝ in medio longā.⁊ corripit bra.
Amphidoxus ab amphi qđ est circū.⁊ doxa qđ est glīa cponiť amphidox⁹.i.ex vtraq̄ȝ pte gloriosus ⁊ pđ.do.
Amphimacr⁹ cri pes cstās ex trib⁹ sillabis ex pma ⁊ vltima lōga ⁊ media breui.⁊ dr̄ ab amphi qđ est circum.⁊ macros qđ ē longū.inđ amphimacr⁹ pes hinc inde habēs longā sillabā in medio breuē ⁊ corr.ma Unde v̄sus Amphimacrus pmā media breui lōgat ⁊ imā Amphibracus varia postulat ire via.
Amphion q̄dā cytharedus pfectus q̄ ⁊ thebanus fuit hoc etiā sicut ⁊ plura alia noia p ph interdū ƀm φ greca sūt atq̄ȝ p f.latia q̄ndoq̄ȝ iuenies scripta ita dicit pa.
Amphitheatrū.ab amphi qđ est circū ⁊ theatrū. cpo/ nitur hoc amphitheatrū tri.i.theatrū habēs circūqua/ q̄ȝ spectaculū.vel dr̄ hic locus gladiatoꝝ circūtritus.vel dr̄ sic.q̄ ex duob⁹ theatris sit fact⁹ q̄si ex vtraq̄ȝ pte theatrū habēs.q̄ amphitheatrū rotundū est.theatrū v̄o ex medio amphitheatro est semicirculi habens figurā ƀm bug. Pap.sic dicit Amphitheatrū locus rotūdus ad spectaculū factus.⁊ corr.naturaliť penul.
Amphitrites ab amphi qđ est circū ⁊ tero teris dicitur hic amphitrites tis.i.mare.a circūterēdo litus sic dict⁹. Unđ grecis. Dic amphitritē q̄ terrā circūit omnē.
Ampho grecū est.⁊ eq̄pollet huic p̄positōni amphi.qđ significat circum.
Amplector.plecto p plectere cponiť cū am.qđ ē circuȝ ⁊ dr̄ amplector cteris amplexus sum.v̄bū cmūe.q̄si cir/ cūcirca flectēdo brachia cingere vel cingi. Unđ hic am/ plexus us ui.⁊ amplexum aduerbiū.i.cūūctum.⁊ ample/ xor aris frequētatiū.
Amplifico cas caui v̄bū actiuū penul.corr.i.ampluȝ facio.⁊ componiť ab amplū ⁊ facio
Amplitas tatis fe.ge.i.amplitudo.⁊ dr̄ ab amplus pla amplū.ampli addita tas.
Amplus pla plū.cōpatur amplior plissim⁹. ampla plior plissima.amplū plius plissimū.vnđ ample pli⁹ plissime aduer.⁊ cōponiť cū p.⁊ fit pamplus.hebreoꝝ nono Perampl⁹ ⁊ pfectus tabernaculuȝ. Et declinať hic ⁊ hec pamplior.⁊ hoc pamplius.
Ampulla.amplus pla plū cponiť cū bulla qđ ē inflatōe que.⁊ fit hec ampulla le.eo φ sit ampla ad silitudineȝ bulle.ƀm quosdā Sȝ melius ē vt cōponať cū am. qđ est circū ⁊ bulla ⁊ cuersa b.in p.vt dicatur ampulla q̄i am bulla.i.circūcirca inflata ad modū bulle. Unde ampullosus sa sū.i.supbus.arrogās inflat⁹ Et ampullor aris id est.v̄bis supbis inflatis ⁊ sexq̄pedalibus vti.⁊ scribiť
Amputo tas taui.ex am ⁊ puto tas et p duo l. est amputare ex toto vndiq̄ȝ scindere vel remouere. vnde in psalmo Amputa opprobriū meū qđ suspicat⁹ suȝ et corr.pu.Et vt dicit bug. Uites sunt putāde.et nō amputāde.nisi forte velim⁹ vineā ex toto eradicare.
Amula le fe.ge.fiala ī similitudine vrceoli ƀm buguitione Pap.enī dicit.amula vas vinariū quo offerť oblatio ex deuotōe et corr.penul. Unde habeť.iij.regū.c.vij Fecit quoq̄ȝ hirā lebetes et scutas et amulas.
Amurga fe.ge.inferior fex olei.⁊ cponiť ab a.et mergo gis.q̄ ab oleo se mergat inferi⁹ Et inde amurgosus sa. sum.et cpatur.vnde hec amurgositas tatis. Et scias φ amurga pprie est inferior fex olei Sȝ q̄ndoq̄ȝ poniť pro fece alterius liquoris.et ƀm quosdā dr̄ ab amarus q̄ est
Amussis sis fe.ge.p geminū s.et cōponi amara tur ab a qđ est sine.et musso sas. qđ ē dubito tas. Et est amussis instrumētum plūbatū cemētarioꝝ.qđ emittiť a sursum vsq̄ȝ deorsū.ad ppendendā eq̄litatē parietis.vnde et alio nomie dr̄ ppendiculū a ppēdo.vel dr̄ regula q̄ habet lapides in muro coeq̄re Et dr̄ sic q̄i sine dubitatione.q̄ cementariū reddit certū.

A ante N

Ana grece sursum latine. Est aūt interiectō depcantis ƀm papiā.et accentuať in fine Ana etiā dr̄ re. vnde anapestus pes metricus q̄i repcussus.
Anabatrū tri.i.cortina ab ana sursuȝ.et batin qđ ē gradus.q̄a sursuȝ gradiť et extendiť Uel dicunť anabatra. gradus q̄ p eos sursum gradiť et ascendiť Iuuenal' Cōducto pendēt anabatra tigillo In vtraq̄ȝ significatōne. hic pōt accipi ƀm bug.pap.v̄o dicit Anabatra ideȝ qđ pulpita vel gradus scale.
Anachoreta te cōis ge.i.heremita q̄si cor agēs ad deuȝ ieiunijs et afflictōnibus. Et deriuať ab ango gis. et ƀm hoc est nomē latinuȝ Uel dr̄ ab ana qđ est sursuȝ.et chorus q̄si celestē choꝝ mēte inhabitās.et ƀm hoc est nomē nothū Et inde hec anachoresis.i.heremus vel vita anachoretalis vel domus et anachoretic⁹ ca cū possessiuuȝ ƀm bug.vel ƀm papiā Anachoreta heremita reclusus q̄ deserta petit.et solus habitat et pđ.pnl.
Anadiplosis require supra in quarte pte in capitulo đ scemate.et corripit penul.
Anaphora pnl.corr.vid in q̄rta pte.c.đ scemate
Anaglipha phoꝝ eminēs pictura sicut ē in frontispicijs ecclesiaꝝ et in alijs altis locis Et sunt etiā anaglipha vasa sculpta supius Ab ana qđ est sursum et gliphe qđ est sculpe vel sculptura q̄i supiores sculpture vł picture vnde anagliphus pha phū id est sculpt⁹ et anaglipharius rij.sculptor et corripit penultimā siue scribať p f. ƀm latinos siue per ph ƀm grecos. vnđ v̄sus Dic celaturas q̄ grecus anaglipha dicit
Anagoge ges excelsus intellectus vt de deo et đ angel' et hmōi Et dr̄ ab ana qđ est sursum et ge.qđ est terra vł ab ana et goge ductō q̄si sursum ductō vnde anagogeticus ca cū q̄ tractat de celestib⁹.vnde anagogetice aduerbiū Itē anagogic⁹ ca cū.vt sensus anagogicus. vnđ anagogice aduer.et accentuať in fine anagoge ges Pōt etiam declinari hec anagogia gie idē qđ anagoge et acuiť penul. Uel vt dicit papias. anagoge ducēs sensum ad superiora. Locutio est q̄ de p̄mijs futuris et celesti vita futura apertis vel misticis sermonib⁹ disputat.vide de

hoc in allegoria
Ananias grā dei interꝑtať. idē ⁊ syrach in lingua caldea. quod interꝑtať decor meus.
Anantie capilli a frōte depēdētes q̄si antie. ab ante. vel ab ana qḋ est sursum ⁊ ota vł ons qḋ ē auris. q2 sup aurē depēdent a frōte q̄ superior ē aure.
Anapestus grece dr repcussus. Greci anapestim repcussionē dicūt. ⁊ iō sic dr. q2 in eleuatōne repcutiť a dactilo. Est eni illi ꝯtrarius. ⁊ dr ab ana qḋ ē re ⁊ pestim qḋ ē pcussio. ⁊ ꝯstat ex pmis duabꝰ breuibꝰ ⁊ vltima lōga vt dominꝰ. Sꝫ dactilꝰ ꝯstat ex pma lōga ⁊ duabꝰ breuibꝰ vt carmina. Unḋ qḋā Dactile duc pmā. mediā breuia bis ⁊ imā Pes anapestꝰ erit q̄ tibi bella gerit
Anas anatis auis fe. ge. deriuať a no nas q̄i ab assiduitate natādi q2 assidue natat. Unde anatinꝰ na nū. ⁊ hic anatinus ni. p pullo anatis. Ex genere anatū q̄dā germane dicūtur. q2 plus ceteris nutriāt. ⁊ pdu. a. ante tis. sicut dixi supra in secūda pte. vbi egi ḋ accētu desinētiuꝫ
Anastasis. inuictꝰ vel resurrectō. ab ana in as. quod ē sursum ⁊ stasis quod ē status vel stās. q̄i sursuꝫ statō ⁊ erectō. ⁊ cor. penulť.
Anastrophe phes quidē tropꝰ est ⁊ accētuať in fi. Potest etiā declinari hec anastropha phe. ⁊ tūc penul. corr. ⁊ vltima nō acuiť De hoc habes supra in q̄rta pte in capitulo de tropis
Anastropha. i. stomachi sensū euertēs. cū q̄s qḋ accipit euomit. ab ana ⁊ stropho qḋ est ꝯuersio. q2 conuertiť supra qḋ immissum ē. ⁊ cor. pnľť.
Anates ab anus ni. dr hec anates tis. i. morbus q̄ solet ano. i. culo euenire. sicut ꝯtingit philisteis ⁊ pdu. pnľ.
Anathema atis ge. neu. pducit the. ⁊ formať grūs a nīō addita tis. sicut neutra sillia tercie declinatōis. ⁊ corr. penul. i gtō ⁊ aspirať media sillaba scꝫ the. ⁊ est anathema idē qḋ dānatō. excōicatō pditō sepatō Et dr ab ana. qḋ est sursum ⁊ theta qḋ ē q̄dā figura sic facta. scꝫ q̄ imprimebať olim in frōtibus dānatoꝝ. Inde dr anathema. q̄si anatheta. i. supna maledictō q̄ solet fieri p p̄latos Unde anathemo mas. ⁊ anathematizo zas. id ē. maledicere ⁊ excōicare. ⁊ sunt actia Galath. j. Si q̄s vobis euangelizauerit pter id qḋ accepistis. anathema sit. Et ad corinth. xvj. Si q̄s nō amat dominū nostꝝ iesum christuꝫ sit anathema maranatha Quid sit maranatha dicemꝰ
Anathome. i. aptio supiꝰ incisa ab in suo loco ana sursū ⁊ thomos sectō. ⁊ accētuatur in fine
Anatinus na nū penul. pdu. i anas atis vid.
Anceps. caput ꝯponiť cū am qḋ est circuꝫ. ⁊ dr anceps pitis. mutata m. in n. ⁊ ē omis ge. Bernardꝰ in cāticis Sermone. lxj. Anceps eni est ⁊ caducū terrenū omē. Et ē ppie anceps res q̄ habꝫ duo capita. Unḋ ⁊ anceps diciť homo cū dubitat. vtꝝ ḋ duobꝰ vnū facere debeat. ⁊ anceps fauor q̄ habꝫ se ad duo tantū. Unḋ gladius dr anceps. q2 ledit ex vtraq3 pte. vnḋ pheta Gladij ancipites in manibꝰ coꝝ Et aplus ad hebreos. iiij. Penetrabilior omni gladio ancipiti. penul. corr. ⁊ sine r. sicut i penul. ḋ capite nō est r. Est ergo ppie anceps dubitans ḋ duobꝰ. sꝫ dubius ē in vno vel pluribꝰ
Ancesa vasa circūpicta ⁊ celata ab am. i. circū ⁊ cedo is ⁊ producit penultimā.

Anchille Achille qḋ ē labꝝ ⁊ am qḋ ē circū ꝯponitur. hoc anchille lis scutū rotunduꝫ. qḋ cecidit a celo numa sacrificāte. q2 circūcirca labrū ⁊ marginē habꝫ. ⁊ tūc aspirať in media sillaba. ⁊ p duo l. scribiť sicut chille. Uł pōt deriuari ab ancido dis scutū rotundū q̄si ancisum. i. circūcisum Ouidꝰ. Idq3 anchille vocāt qḋ ab omi pte rotundū. Quaq3 notis oculis angulꝰ omis abest. Uel dr ancile ab am ⁊ cedo dis q̄si ancisum. i. rotundū. ⁊ sic nō aspirať ⁊ p vnū l. scribiť. sp tamē penul. pḋ. Grecis. Am q3 notāt circū pbat hoc ancile rotundū.
Ancido dis di. i. circūcirca corrodere. ⁊ cōponiť ab am. qḋ ē circū. ⁊ cedo dis di. mutata m. in n. ⁊ pdu. ci
Ancile lis. in anchille vide
Ancilla le cōponiť ab am. qḋ ē circū. ⁊ alleo les. quod ē mouere q2 circūcirca moueť ad huitū Uel ab ana qḋ ē sursum ⁊ alleo qḋ ē moueo vel sustineo. eo q ancilla sit sustētamētum domie. vel ab ancon qḋ ē curuū Unḋ ancon diciť apud grecos cubitꝰ. q2 curuať. vnde hec ancalcon diciť apud grecos cubitꝰ. q2 curuať. vnde hec ancalla le. q2 curuať ad huitū. vł q2 sit cubitꝰ vel sustētamētū
Ancillaris ab ancilla diciť hic ⁊ hec ancillaris domie ris ⁊ hoc re. i. res ancille. vł ptinēs ad āncillā possessiuū
Ancillo. ab ancilla diciť ancillo las. i. ministrare. vbum actiuū vł huire. ⁊ tūc ē neutꝝ. ⁊ in eodē sensu inueniť ancillor laris. Unde vbalia Ancillo ꝯponiť coancillo as
Ancillula le dimi. parua ancilla ⁊ cor. pnľ.
Anclabris ab anclo anclas hec anclabris bris. i. mēsa diuinis officijs aptata. Cꝰ etiā vasa anclabria dicunť
Anclidia die. i. rota hauritoria vł sentina. et diciť ab au
Anclo anclas claui vbū actīm. i. furari clo anclas vel haurire. ⁊ ē ꝯpositū ab am. et cleo cles p absorbere. vel a clepo pis. p furari. vnde vbalia anclator trix tio. anclabilis. et anclabiliť aduer. Anclo ꝯponiť. exanclo. clas. similiť p haurire. vnde vbalia
Ancon grece. latine curuuꝫ. vnde ancon apud grecos diciť cubitus. q2 curuať Et q̄dam ciuitas ancon onis ab ancon greco quod latie diciť curuū. q2 ꝯcauitatē q̄ndaꝫ habꝫ in portu. vnde anconites diciť apud grecos. apḋ nos anconitanꝰ. mutata s. in a. longā addita nus.
Anconites et anconitanꝰ. i. de anconia. vide i ancon.
Ancora re diciť ab ango gis vel diciť ab am quod ē circū et ciros quod ē manꝰ Inḋ ancora quoddā instrumētū nautaꝝ ad retinēdas naues q̄i circū manuta. q2 habꝫ vndiq3 vncos ad capiēdas arenas vel lapides in similitudinē manuū. Itē ancora ē q̄dā nota q̄ apponiť i libris et ē superior et inferior Ancora superior ē nota sic facta Et poniť vbi res magna omino ē Ancora inferior sic fit Et ponitur vbi aliquid vilissime. vel inconuenienter denunciatū est
Ancoro ras. i. ancoras ligare et firmare. et deriuať ab ancora re. et cōponiť ancoro cū ex et diciť exancoro ras. vel ꝯponi pōt ab ancora re. et ex. et cor. co.
Ancuba be. i. succuba subintroducta ab am quod ē circum et cubo bas et corripit cu
Ancus Ancon diciť curuū. vnde ancon diciť cubitus. apud grecos q2 curuať. vnde ancus ci dictus ē q̄daꝫ rex romanus q2 brachia habuit curua Itē ab ancon curuū diciť ancus ca cū id est curuꝰ quod ppie diciť de eis qui habēt adunca brachia. vł diciť ancꝰ ca cū. ab ancilla le.

Andegauis fe. ge. indecli. pprīū nomē cuiusdaꝫ ciuitatis est. ⁊ corr. penultimā Unḋ q̄dā Sic est andegauis. auium ḋ stercore dicta
Andreas interꝑtať decorꝰ siue resplendēs vel virilis. ab andros qḋ est vir. q2 viriliť christo adhesit Fuit aūt decorus i pura vita resplendēs i sapiēti doctrina. viriľ in constāti pena
Andora gēma argēti nitorē habꝫ ⁊ dr nomē ei eē impositū q aīoꝝ imperꝰ vł iracūdias domare ⁊ refrenare dr
Androgenꝰ Genet grece latie mulier. ⁊ ꝯponiť cuꝫ andron vel andros qḋ ē vir. ⁊ dr androgenus na nū vir ⁊ mulier insimul scꝫ q̄ habꝫ vtrūq3 sexū. Idē ḋ hermofrodita. ⁊ pnľ pducit scꝫ ge. vnde ḋ hoc vid ibidē.
Androma tis gēma miri coloris ⁊ odoris vnḋ ⁊ nomē
Andron siue andros interꝑtať vir Uide habet de hoc in androgenus
Androneū nei ab andron dr. Et ē locus domicilij. vbi multi viri habitāt. sicut geneteū tei dr locꝰ vbi mlte mulieres conueniūt
Anelia lie. i. pugna femi ge. ⁊ dicitur ab anelus.
Anelitus tus tui mas. ge. penul. corr. i. incitatō spūs vł flatus ⁊ dr ab anelꝰ Uel dic sm p̄s. q a pducta in e. producta inueniť ꝯuerti. vt alitus anelitus vel ab halitꝰ p h
Anellꝰ li. dimi. puus anulꝰ anhelitꝰ sm q̄sdā
Anelus. alo las ꝯponiť cū am vel ana. qḋ ē sursū. ⁊ fit anelus la lū Unḋ q̄dā viciose aspirāt e. in anelꝰ. i. anxiꝰ vnḋ hic anelitꝰ tus. ⁊ anelosus sa sū. ⁊ anelo las anxiari sm hug. Pris. tamē vult q anhelo as aspireť sicut dicū est supra in pma pte i ca. ḋ sillaba. ⁊ sic videť ꝯpositū
Amfibolꝰ i. vestis eq villosa si ex am ⁊ balo las. cuit est sclauina q̄ circūcluditur. ⁊ corripit penultimā .
Amfora re fe. ge. penul. corr. i. conca ꝯponiť ab am. qḋ est circuꝫ ⁊ foros qḋ ē ferre. q2 hinc inde leueť. vtpote ex vtraq3 pte manuta. hec a figura sua grece dr dyota. q2 eius geminate videantur aures imitari. a dya . quod est duo ⁊ ota qḋ est auris Anfora p lagena etiaꝫ sumiť. vnḋ qḋ lucas diciť anforā. mathēꝰ appellauit lagenā. et pōt scribi p f. vel p ph. ⁊ p m. vł p n
Anfractus ab anfringo gis dr hic anfractꝰ ctus ctui. i. circūfractō. Anfractꝰ etiā dicunť vie ⁊ loca aspera ⁊ diuerticulis plena ⁊ circūfractōibus ⁊ ruinis Anfractus etiā dicūtur quādoq3 fouee ⁊ ꝯcauatōes. Unde anfractuosus sa sum. ⁊ ꝯpatur. vnḋ anfractuose sius sissime. aduerbiū Et hec anfractuositas tis.
Anfringo gis egi. actiū ꝯponiť ex am. ⁊ frāgo gis. mutato m. in n. ⁊ a in i. ⁊ ē anfringere circūq3 frāgere.
Angaria ab ango gis dr hec angaria rie penulť. corr. i. ꝯpulsio. iniusta coactō. vnde angario rias. i. cōpellere. vel iniuste cogere. Unde i passiōe domi Et angariauerūt symonē quēdā vt tolleret crucē iesu. Unde vbalia. angariator trix. ⁊ hic angariꝰ rij. pedellus cōpulsor iniustus exactor. sm hug. Papias dicit. Angaria publica officia dicūtur.
Angelus ab agyos dr hic angelꝰ li. qḋ latine sonat nūcius. hebraice amal vel amolaoth Et merito ab agyos dicūtur angeli eo q sint sine terra. ⁊ celestes ⁊ ab angelus angelicꝰ ca cū possessiuū Et angeli dicūtur q̄daꝫ heretici q̄ angelos colūt Et scias q sm dyonisiū nouē sūt

ordies angeloꝝ ⁊ tres sūt gerarchie. in q̄libet gerarchia sunt tres ordines In pma gerarchia sunt seraphin cherubin ⁊ throni. In media sūt domiatōnes vtutes potestates. In tercia aūt gerarchia sunt pncipatus archangeli ⁊ angeli Et vide ministros q̄ sunt sub vno rege. quidā operātur imediate circa psonā regis q̄si cubicularij ⁊ assessores. ⁊ hoc ꝯpetit pme gerarchie respectu di. Quidā vo habēt officia ad regimē regni i ꝯmūi. nō deputati huic vel illi puintie. vt domi regalis curie. ⁊ principes militie ⁊ iudices curie. ⁊ his siles sunt ordies scde gerarchie. Quidā vo ppōnūtur ad regimē alicuꝰ ptis regni. vt ppositi et balliui. et hmōi minores officiales. et his similes sunt ordies tercie gerarchie Ut aūt dicit gregorius Angeloꝝ vocabuluꝫ nomē est officij nō nature. Nā sancti illi celestis patrie spūs sp quidē sūt spūs. sꝫ semp vocari angeli nequaq̄3 possunt. q2 tūc solū sunt angeli cū p eos aliqua nūciant. Unde ⁊ p psalmistā dr. Qui facit angelos suos spūs. ac si apte dicat. q2 eos q̄s semp habꝫ spūs cū voluerit etiā angelos facit. Item animaduerte q in illa summa ciuitate q̄sq3 ordo eiꝰ rei censeť nomie. quā plenꝰ accipit i munere. ita q ꝯparatō nō referať ad omēs ordies sꝫ ad inferiores. Ordo āt angeloꝝ dr multitudo celestiū spirituū. qui iter se i aliquo munere grē similātur. sicut etiā in naturaliū datoꝝ munere ꝯueniūt Sic aūt in illa summa ciuitate spālia q̄dā singuloꝝ sunt. vt tamē sint cōia omniū ⁊ qḋ in se quisq3 ex pte habꝫ hoc in alio ordine totū possidet. Sꝫ idcirco vno eodēq3 vocabulo ꝯmūiter nō cēsentur. vt ille ordo vocari pauato vniuscuiusq3 rei noie debeat q̄ hāc i munere plenius accepit. Et nota q ꝯtēplatō angeloruꝫ magis se habꝫ p modū receptōis q3 actōis. Et idō sicut luna simľ recipit lumē a sole et illumiat inferiora corpa Ita etiā angelus simul illumiať in diuiā ꝯtēplatōe. et illumiat inferiores et opať circa eos Ex hoc collige. q semp deū angeli ꝯtēplātur etiā quādo ad nos mittunť. Unḋ dicit gregorꝰ i scdo moraliū. Angeloꝝ sciētia cōparatōe nostre icircūscripta valde ēt dilatata ē. sꝫ tamē in ꝯpatōne diuie sciētie circūscripta ⁊ angusta. Sicut ⁊ ipi illoꝝ spūs ꝯpatōe quidē nostroꝝ corpm spūs sunt. sꝫ i compatōe summi et incircūscripti spūs corpus sunt. Mittūtur igiť et assistūt. q2 et p hoc q circūscripti sunt. exeūt. ⁊ p hoc q īrus quoq3 p̄sentes sunt nūq̄m recedūt. Et faciē ergo patris sp vidēt. etiā cum ad nos veniūt. q2 ad nos spāli p̄sentia foras exeūt. et tamē ibi se vnḋ recesserāt p internā ꝯtemplatōꝫ huāt. Itē q̄rit ibidē gregorꝰ quomō diciť in iob. Cū venissent filij di vt assisterēt corā domio. affuit inter eos et sathan Cū scriptum sit. Beati mūdo corde. quoniā ipi deū videbūt. et sathan mundo corde esse nō pōt. Et respōdet Intuēdum ē. q2 affuisse coram domio. nō aūt dominū vidisse phibeť. venit quippe vt videreť. nō vt videret ipe in ꝯspectu domi. Nō aūt i ꝯspectu eius dominꝰ fuit. Sic cecus cū in sole ꝯsistit. ipse quidē radijs solis pfundiť. sꝫ tamē lumē nō vidꝫ quo illustrať. Ita ergo etiā inter angelos in ꝯspectu domini sathan affuit. q2 vis diuina q̄ ituēdo penetrat omia. nō se videntē immūdū spūm vidit. Uide in vbi. et in antichristus et in virtus et in archangelus. Itē in succuba Itē in volūtas. Itē i pfectō. Itē i intellectꝰ. Itē in seraph

Angens tis omis ge.i.ꝯstringēs solicitās afficiēs. cruciās.ab ango gis.⁊ ab angēs angēter aduer.i.ꝯstringēt

Anger geris.i.spatari⁹.⁊ dr̄ ab ango gis.eo ꝙ angēter. id ē.stricte spatā teneat.⁊ hic anger.i.cruciator. ⁊ hic anger gen⁹ serpētis.q: angulose ⁊ tortuose incedat.vnd̄ v̄sus.Anger angit gladios.serpēs ē ⁊ cruciator

Angina ab ango gis dr̄ hec angina ne.tumor faucium vel inflatō gutturis.vnd̄ macer in libro d̄ virib⁹ herbarum Subuenit angine melli nitroqꝫ iugate.ſm huguitionē.Papias vō dicit Angina glandula morb⁹ faucium.tubera poxoꝝ.

Angiportus.port⁹ ꝯponit̄ cū angustus ⁊ dr̄ angiport⁹ tus tui.⁊ hoc angiportū ti.i.angusta ⁊ stricta via vel angustus ⁊ strictus locus.

Anglia lie q̄dā regio femī ge.⁊ dr̄ ab en qd̄ ē in.⁊ cleos gloria.q̄si intus gloriosa.vid̄ in bruto

Ango gis xi ctū.i.ꝯstringere.solicitare afficere. cruciare vbum actīm. Und̄ vbalia.ſꝫ nō sunt in frequēti vsu. anctū nec anct⁹ pncipiū Regū.c.i.Affligebat quoqꝫ eā emula ei⁹.⁊ vehemēter angebat.Et vt dicit pſ.Ango xi fuauit n.in supino.ago eni actū facit.

Angor oris maſ.ge.i.anxietas.ab ango gis

Anguilla le dr̄ ab anguis.ꝑpter similitudinē quā habꝫ cū angue.vnd̄ hic ⁊ hec anguillaris ⁊ hoc re.vt Anguillaris cibus.⁊ hoc anguillariū rij locus vbi anguille abundāt.Dicit etiā anguilla scutica q̄ pueri vberātur. Et est cibus infirm⁹ anguilla.iuxta illud. Case⁹ anguilla. mortis cibus ille vel illa. Ni bibas ⁊ rebibas ⁊ rebibendo bibas. Et vt dicit basilius in nona omel. exameron Anguillas nō alit̄ nisi d̄ ceno nasci certissimū ē Quarū genus nec ouū.nec alit̄ aliq̄s part⁹ instaurat. ſꝫ vt diximus d̄ lino gignēdi sortiūtur originē.

Anguillaris.in anguilla vide.

Anguin⁹ na nū pnl̄.pd̄.nomē possessiuū ab anguis dr̄

Anguipes.anguis ꝯponit̄ cū pes ⁊ dr̄ anguipes pedis omis ge.i.habēs anguinos pedes.sicut fuerūt gigātes. q̄ dicti sunt habuisse anguinos pedes Uel q: astuti erāt ad modū serpētis.vl' q: ſpebāt ī terrenis.tantū ī eis ꝯſi

Anguis.ab angul⁹ li dr̄ hic anguis guis dētes. eo ꝙ angulosus.⁊ nunq̄ꝫ recte icedat Et ē ꝓprie anguis aquaꝝ.serpēs terraꝝ.draco tēplorum

Angularis ab ango gis dr̄ hic angul⁹ li.q: parietibus vndiqꝫ angat.vl' q: duo parietes in vnū ꝯiūgat ⁊ angat. vnde hic ⁊ hec angularis ⁊ hoc re.qd̄ habꝫ duos angulos vel qd̄ ē in angulo.⁊ angulosus sa sū ⁊ angulat⁹ ta tum qd̄ ē angulare.Angul⁹ ꝯponit̄ cū bis.⁊ fit biangul⁹ la. lum.duos angulos habēs.vnd̄ biangulat⁹ ta tū. Itē cōponit̄ cū tris ⁊ dr̄ triangul⁹ la lū.vnd̄ triangulat⁹ ta tū. Itē ꝯponit̄ cum q̄ttuor.pēta.sex.⁊ dr̄ q̄drangul⁹ la lum. vnd̄ quadrāgulat⁹ ta tū.⁊ pētangul⁹ la lū.a pēta qd̄ est quīqꝫ.vnd̄ pētagulatus ta tū.⁊ sexangul⁹ la lū. vnde sexangulat⁹ ta tū.Et possunt p̄dicta nomia poni substantiue.vt hic biangul⁹ figura duoꝝ anguloꝝ triangul⁹ trium anguloꝝ.⁊ sic d̄ alijs ⁊ similib⁹

Angul⁹ li mas.ge.pnl̄.corr.i.angularis ē.

Angustio ab ango gis dr̄ angust⁹ sta stū.i.strict⁹ Et cōparat̄ angustior stissim⁹.vnd̄ hec angustia stie anxietas dolor In plurali tamē accipit̄ ꝑ loco stricto ⁊ ind̄ angustio stias Uel ꝑ subtractōꝫ i.angusto stas vbum actīm. id ē.strictū facere Corinth.vj. Nō angustiami in vobis angustiamī aūt in visceribus vestris Uel ſm aliā lrām Angustamini. Et ꝑ ꝯpositōꝫ coangustio stias.⁊ coangusto stas.⁊ ab his omnib⁹ vbalia.⁊ vt dicit grecis.Angustum tēpus dicat̄.ſꝫ locus art⁹

Angusto stas staui.i angustio stias exponit̄.

Anhelo las pnl̄.pdu.aspirat̄.vt videt̄ velle pſ.ſꝫ anel⁹. la lū.nō aspirat̄ ſm hug.vid̄ in anclus supra. Multi tamē aspirant anhelus

Anhetū ti cū h.scribit̄ herba ortulana odorifera ī cibo sumpta calefacit ⁊ stringit. Et ꝓhibet etiā sternutamentum narib⁹ opposita ſm pap̄.⁊ pdu.penul. Und̄ macer A medicis calidū siccūqꝫ refert̄ anhetū

Anicius cia ciū.i.inuict⁹ Und̄ boeti⁹.dictus ē anicius quasi inuict⁹.q: vicio vinci nō potuit.⁊ dicit̄ ab anicos grece quod ē inuictus latīe

Anicos.i.inuit⁹.⁊ ꝯponit̄ ab a ⁊ nicos.i.victus.

Anicula le dimi.pnl̄.corr.i.ꝑua anus

Aniculosus ab an⁹ vel anicula dr̄ aniculosus sa suꝫ.i. anilis vel ridiculosus ad similitudinē vboꝝ anuū

Anilis ab anus dr̄ hic ⁊ hec anilis ⁊ hoc le.pnl̄.pd̄.res anus vel ꝑtinēs ad anū. Thimoth. p̄ma.c.iiij. Ineptas aut inanes fabulas deuita.vel ſm aliā lrām Aniles fabulas.vnde aniliter aduerbiū.Et hec anilitas tatis.id est senectus antiquitas.

Anima me.ſm quosdam ab alo alis deriuat̄ eo ꝙ nos alat Alij dicūt ꝙ cōponit̄ ab a.quod ē sine. ⁊ neme sanguis.eo ꝙ sit sine sanguie.Alij dicūt animā esse p̄mitiuū Nos vō dicim⁹ ꝙ aīma deriuat̄ ab aīmos grece.qd̄ latine dr̄ vētus.q: quidā putauerūt animā esse vētum. q: ore trahētes aerē viuere videamur.⁊ ab aīa hic animus mi.q̄dam vis aīme Et in substātia idē est anim⁹. aīma. sensus ratō mēs ⁊ spūs.in effectu nō Nā aīma dr̄ q: viuificat ⁊ mēbra vegetat.anim⁹ dū sapit ⁊ vult Unde dicit ysido. Anima ē vite.anim⁹ est ꝯsilij ⁊ vigoris.sensus dum sentit.mēs est dū intelligit vel recolit.rō est dūꝫ discernit.spūs ē dū spirat vel ꝯtēplat̄. Et nota ꝙ quidā dicūt ꝓbabilit̄ animā p̄mi hominis fuisse in corpe creataꝫ Quidqd aūt de aīa p̄mi hominis extimet̄ de alijs certissime sciēdum ē ꝙ in corpe creant̄.creādo eni infundit eas deus ⁊ infundēdo creat Und̄ ꝓpheta Qui finxit singillatim corda eoꝝ.Anima aūt ſm greg.ē immortalis. qd̄ sic patet.Tres qppe vitales spūs creauit omnipotēs ds̄ Unū q carne nō tegit̄ Aliū q carne tegit̄.ſꝫ cuꝫ carne nō morit̄.terciū q carne tegit̄ ⁊ cū carne morit̄.spūs nāqꝫ est qui carne nō tegit̄.angeloꝝ. spūs q carne tegit̄ ſꝫ cuꝫ carne nō morit̄.hominū.spūs qui carne tegit̄. ⁊ cum carne morit̄.iumētoꝝ omniūqꝫ animaliū brutoꝝ ē. Hō itaqꝫ sicut in medio creat⁹ ē.cū esset inferior angelo supior iumēto.itaqꝫ habꝫ ꝯmūe cū summo aliqd ⁊ ꝯmūe cuꝫ infimo Immortalitatē scꝫ spūs cū angelo Mortalitatē vō carnis cū iumēto.quousqꝫ ad ipam mortalitatē carnis gloria resurrectōis absorbeat.⁊ inherēdo spūi caro hueatur in ꝑpetuū.q: ⁊ ipe spūs inherēdo carni huat̄ in deū. q̄ tamē caro nec in reprobis inter supplicia ꝑfecte deficiat q: semꝑ deficiēdo subsistit.vt q̄ spū et carne peccauerūt. semꝑ essentialit̄ viuētes.et carne et spū sine fine moriāt̄.

Aliaꝫ etiā ratōꝫ ponit gregori⁹ q̄rto moraliū. expones illud.iob.Stetit quidā cui⁹ nō agnoscebā vultū. Bene autē inq̄t dictū est stetit. Omnis quippe creatura. q: ex nichilo facta est.et ꝑ semetipm ad nichilū tendit.nō stare habet sed defluere Rationalis enim creatura eo ipo quo ad imaginē cōditoris est cōdita.ne ad nichiluꝫ trāseat figit̄. Ad hoc etiā facit qd̄ dicit greg.in.xiij.libro moraliū. Ut beati inq̄t atqꝫ eterni sim⁹.ineternū imitemur eternū ⁊ magna est nobis eternitas imitatō eternitatis Itē aristoteles ī scd̄o libro d̄ aīa dicit Sꝫ videt̄ hoc animē gen⁹ alteꝝ esse ⁊ hoc solū ꝯtingit separi sicut ꝑpetuū a corruptibili Itē sicut dicit bernhard⁹ Nihil est ī reb⁹ qd̄ possit replere creaturā factā ad imaginē dei nisi caritas deus q solus maior ē illa Gregori⁹ etiā in.xxvij.moraliū dicit Anima.q: ad solū deū appetēdū facta ē Omne aūt qd̄ infra appetit min⁹ ē.iure eni nō sufficit ꝙ deus nō est Et domin⁹ ī euāgelio iohānis c.iiij. Omis q̄ biberit ex aqua hac sitiet iteꝝ.qui aūt biberit ex aqua quam ego dabo ei nō sitiet ieternū Et scias ꝙ ſm augustinū Anima ē quedā substātia rōis ꝑticeps regēdo corpi accōmodata Hec aūt diffinitō dat̄ d̄ aīma put ē spūs. ⁊ ꝑ ut aīma Est eni quedā aīma corpi regēdo accōmodata ſꝫ nō sepabilis imo cū corpe corrūpit̄.sicut aīma vegetabilis ī plātis ⁊ sensibilis ī brutis.id nō est substātia q̄dā. id ē.p se substās.q: nō manet si sepat̄.ſꝫ rōnalis aīma ī se substat etiā sine corpe.⁊ id substātia q̄dā.Et iteꝝ substātia q̄dā totā ⁊ ꝑfectā ⁊ nō aliūde possidēs rōꝫ.vt deus.⁊ ideo nō est rōis ꝑticeps ſꝫ totā capiēs rōꝫ. ſꝫ aīma rōnal' nō ꝑfecte.nec a se naturā rōnalē est habēs ⁊ ideo ē rōnis ꝑticeps. Sꝫ q: iteꝝ ē substātia q̄dā rōis ꝑticeps.vt angelus.ſꝫ corpi viuificādo ⁊ sensificādo nō est accōmodata Erit ergo animalis substātia quedā rōis ꝑticeps regēdo corpi accōmodata.⁊ tangit̄ ibi natura aīe rōnal' duplex.scꝫ spūalitatis ſm ꝙ est spūs.⁊ sic dr̄ substātia q̄daꝫ rōnis ꝑticeps Itē viuificabilitatis ſm quā dr̄ aīma.⁊ distinguit̄ ab angelo.⁊ ꝑpter hoc addit̄ regēdo corpi accōmodata Itē attēde ꝙ opinio ē aristotel' quā omēs q̄i moderni sequunt̄ ꝙ aīa vnit̄ corpi sicut forma materie. Und̄ aīma est ps humane nature ⁊ nō natura q̄dā ꝑ se ⁊ q: ratō ptis ꝯtrariat̄ rōni ꝑsone. Ideo aīma separata nō pōt dici ꝑsona.q: q̄ꝫuis sepata non sit ps actu. tamē habet naturā vel rōꝫ vt sit ps. Magister tamē in sentētijs dicit ꝙ est ꝑsona aīma sepata.ſꝫ hec opinio mō nō tenetur Nō aūt volo te ignorare ꝙ q̄ꝫuis vnio aīme sepate ad carnē nō possit fieri nisi ꝑ v̄tutē supnaturalē. tamē ī ea est naturalis aptitudo ad hoc.etiā ꝙ vnio nō pōt cōpleri nisi ꝑ v̄tutē supnaturalē.est ex defectu corpis non ex defectu aīme. Uide etiā in rō ⁊ in tradux.⁊ ī venale. ⁊ in volūtas Quādo aūt aīa rōnalis infundat̄ in corpe dicā in extraduce. Itē vide ī homo.⁊ in origini⁹ Itē d̄ sciencia ⁊ potētia aīe christi.dicā in antichrist⁹.

Animaduersio onis. fe.ge.pena punitō.⁊ est gen⁹ omniū penaꝝ.⁊ dr̄ ab animaduerto tis.ſm hug. Pap̄. dicit.Animaduersio.vltio.sn̄ia in reū.⁊ etiā ꝯsideratō

Animaduerto tis uerti.uersū ꝯponit̄ ex aīa vel anim⁹ ⁊ verto tis.⁊ interponit̄ d.cā euphonie Uel pōt ꝯponi. ex animus ⁊ aduerto tis.⁊ tūc interponit̄ d.ſꝫ apocopat̄ .anim⁹.⁊ est animaduertere ī aīmo v̄tere ⁊ ꝯsiderare.intelligere.cogitare.⁊ ponit̄ q̄ndoqꝫ ꝓ punire.q: anteq̄ꝫ pena irroget̄.ſm q̄ntitatē vel q̄litatē peccati v̄tit̄ quātitas vel q̄litas pene in aīo.vel q: tūc v̄tit iudex animū ad reum puniēdū. vt ꝑpendat q̄ pena sit puniēdus. vnd̄ hec animaduersio. onis.

Animal.ab aīma dr̄ hoc animal lis.⁊ pdu.pnlt.in gtīo sicut alia desinētia in al.silia. Unde hic ⁊ hec animalis. ⁊ hoc le.Corinth.ij. Animalis hō nō ꝑcipit ea q̄ sūt spūs dei.i.carnalis bestialis.vnd̄ hec aīmalitas tis.ꝓprietas q̄ quis dr̄ animal.⁊ vt dicit pap̄. Animal cōe nomen est omniū animā habentiū dictuꝫ ꝙ animet̄ spū ⁊ moueat̄. animalibus aūt adā nomia dedit

Animalis.ī animal exponit̄

Animatus ta tū.ab aīmo mas dr̄. ⁊ est animat⁹ habēs animā.vel cordatus voluntarius. Et vt dicit pap̄. Animatū quidqd animā.i.vitā habꝫ dr̄ aīmatū sicut homo. bos.arbos.herba.⁊ dr̄ animatus q̄si animo acut⁹ Animosus vō aīmo ⁊ viribus plenus.

Animequior.i.animo vel animi equior Animequi⁹.i. patiēs.ſm papiā. Baruth.iiij. Animequior esto hierusalē. Idē in eodē.animequiores estote filij.

Animo mas maui.i.animā dare vel exhortari.audacē facere.ab aīa dr̄.⁊ ꝯponit̄ exaīmo mas.ianimo mas

Animosus sa sū.ab anim⁹ dr̄.⁊ dr̄ animosus quādoqꝫ audax.supbus.q̄ndoqꝫ fortis.et ꝯpat̄ animosior simus ⁊c. vnde hec animositas tatis fortitudo vl' audacia. ſm hug. Et vt dicit pap̄.animat⁹ q̄si aīmo acut⁹.animosus vō aīmo et viribus plenus

Animula le.fe.ge.dimi.ꝑua aīa.pnlt.corr.

Animus.ab anima dr̄ hic anim⁹ mi.quedā vis anime Et in substātia idē est aīma et anim⁹.et sensus et mens. et rō et spūs.sed ī effectu nō.sicut dixi in aīa Et hoc itelligere ſm quosdā. Animus ꝯponit̄ cū equus ⁊ fit hic ⁊ hec eq̄nimis.et hoc me. Unde eq̄nimiter aduer. et hec eq̄nimitas tatis.i.animi eq̄tas.et cū vn⁹.et fit hic et hec vnanimis.et hoc me.vnde vnanimit̄ et hec vnanimitas tis id est.animi vnitas.et cū magn⁹.et fit magnanimis. vnde magnanimit̄.et hec magnanimitas atis.i.animi magnitudo.et cū ex.et fit exanim⁹.i.territ⁹ mortu⁹. ſꝫ exanimatus ꝓprie dr̄ ꝑterrefactus.vnde exanimit̄. et hec exanimitas Et cū pusillus et fit pusillanimis.vnde pusillanimiter.et hec pusillanimitas tis.et cū longus.et fit longanimis.vnde lōganimiter ⁊ hec lōganimitas atis. Et cū semis.et fit semianimis.i.semiuiu⁹. Et sciēdum est. ꝙ licet supradicte ptes ꝑferātur.ſm terciā declinatōeꝫ. Inueniūtur tamē et scd̄e. vt eq̄nimus.semianim⁹ ma. muꝫ et sic de ceteris et corr.ni.

Annitas tatis.i.vetusta senectus.ab anus ꝑ vetula dicitur.et corripit ni

Anna.grā dei iterp̄tat̄.q: cū ꝑus esset sterilis postea fecūdata est grā dei.de viris āne matris beate marie v̄ginis.et etiā de filiab⁹ suis habes ī iohānes.

Annalis.ab ann⁹ dr̄ hic et hec annalis et hoc le.i.annuus. Et hic annalis lis.liber in quo facta āni scribebātur ſm hug.et desinit ablatiu⁹ in i. Pap̄. vō dicit. Annalis liber ꝯtinēs annua acta.annales.eoꝝ q̄ nostra etas nō nouit.historia.q̄ vidimus.

Annaria rie fe ge.i.lex de āno facta.et dr̄ ab ānus.

Annicto tas.cū palpebris annuere. sicut facimus de/
signātes aliqd cū palpebris.et ꝯponit̄ ex ad.et nicito as
Anniculus.ab anus dr̄ hic āniculus li.i.puus ann⁹.si/
cut est annus lūaris.vel adiectiue annicul⁹ la lū.i.vnius
anni Und̄ in exod.xij.Erit agnus sine macula māscul⁹
annicul⁹.Et etiā in aurora legit̄.Masculus anniculus
qui foret absq̄ȝ nota.
Anniuersariū.in annualis vide
Annona ne.seges vni⁹ āni.ab ann⁹ dr̄ q̄si ānona.eo ꝙ
in singulis ānis remouet̄ Uel fm̄ papiā.Annona ē ali/
monia anni copiosa.tractū ē a tpe quo romani q̄ndam
ad cibos vocabātur
Annosus.ab ānus dr̄ ānosus sa sum.plenus ānis.ꝛ cō
parat̄ ānosior simus.vnd̄ hec ānositas.i.antiq̄tas.
Annotinus na nū.i.vnius āni.ab ann⁹ dr̄. Unde iose/
phus i.vj.li.ānaliū.Arietē cum agno ānotino i olocau
stū offerebāt.ꝛ corr.pnl̄.cū desinat i tinus.ꝛ nō habet t.
a pmitiuo.sicut horno hornetin⁹.vt ostēdi i secūda pte.
vbi egi de desinētibus i inus
Annuo uis vbum actiū.ex ad ꝛ nuo uis.ꝛ d.mutata i
n.ꝛ corr.pnl̄.vide in nuo nuis.
Annualis.ab ann⁹.hic ꝛ hec ānualis ꝛ hoc le.i. annu⁹
Et inde ānualit̄ aduer.ꝛ hoc annuale lis.substātiue idē
qd̄ ānuersariū.Qd̄ ꝯponit̄ ab ann⁹ ꝛ vto. scȝ dies pro
mortuis celebrata singulis ānis.ꝛ pōt declinari substā/
tiue.ꝛ etiā adiectiue.vt āniuersaria dies.
Annuarius ria riū.sicut ānuaria officia.i.singulorum an
norum.ꝛ dicitur ab ānus
Annuatim aduer.i.singulis ānis.ab ānus dicit̄.
Annūcius.nūcius ꝯponit̄ cū ad.ꝛ dr̄ hic annūcius cij.
ꝛ hec annūcia idē qd̄ nūcius vel nūcia.ꝛ hoc annūciū cij
id qd̄ annūciat̄.Ambro.sup egesippū. Irridebāt pphe/
tarum annūcia.phas omē calcabāt.
Annuo uis ui utum.ex ad ꝛ nuo.ꝛ est ānuere assigna
re.vel assentire.nutū alicui facere Et ē actiū p cōcedere
sȝ in alijs significatōibus ē neutri ge.Et format̄ fm̄ pl.p
teritū a pma psona psentis o.in i.vt ānuo ui.ꝛ supinū a
pterito i.mutato in tū.vt ānui ānutū.
Annus ni.mas.ge.dr̄ ab am qd̄ ē circū ꝛ nonas.q2 vol/
uitur q̄i in circulo. Uel ab āna dea āni. Uel pōt ꝯponi
ab am.qd̄ ē circū ꝛ no nas.q̄si circū nās.q2 q̄si in circulo
voluit̄ Ann⁹ aūt solaris sic describit̄.Ann⁹ ē spaciū
tpis quo sol ab vno pūcto zodiaci exiēs ad idē reuertit̄.
Hoc aūt facit in trecētis sexagintaq̄nq̄ȝ diebus ꝛ sex ho
ris.Philosophi vō vidētes ꝙ maxima essȝ ꝯfusio si an
nus noster p horas terminaret̄.scȝ si pmus ann⁹ incipe
ret ab ortu solis ꝛ termiaret̄ in meridie.Secūdus a me
ridie incipet ꝛ terminaret̄ in occasu.Terci⁹ ab occasu in
cipet ꝛ terminaret̄ in media nocte Quart⁹ a media no/
cte incipet.ꝛ terminaret̄ in ortu solis.ꝯstituerūt ꝙ ille sex
hore absq̄ȝ vlla ꝯputatōe ponātur tribus ānis. donec i
q̄rto āno facere valeāt vnā diē q̄ dr̄ bisextilis.q2 sexto ka
lēdas marcij bis pnūciat̄.fm̄ quosdā.Uel meli⁹ dr̄ bise
xtus fm̄ astronomos q̄si ex bisse momētorum collectus qd̄
sic patere pōt Sol in quolibȝ signo morat̄ trigita dieb⁹
ꝛ triginta triētibus horarum.ꝛ triginta bisse momētorum
Triēs ē tercia pars rei. Bisse ꝯtinet duas tercias alicuius
totius ꝯstātis ex trib⁹ ptibus.Triginta ergo triētes ho
rarum faciūt decē horas.ꝛ triginta bisse momētorum faciun
decē momēta.ꝛ duo pūcta sȝ multiplicatis duobus pū
ctis duodecies.habem⁹ sex horas ex bisse momētorum col
lectas.ꝛ q2 ex istis sex horis puenit ille dies.ppterea dr̄
bisextilis.vide etiā in q̄ntilis
Annuto tas taui.ex ad ꝛ nuto tas d.mutata i n. Et est
annutare.ānuere vel assigāre.nutuȝ alicui facere. Unde
plautus Alij ānutat.alij annutitat.aliū timet aliū amat
Annutitare.est cū oculo annuere.ꝛ annutare cum alio
mēbro.ꝛ producit nu.annuto
Annu⁹ a.um.ab ann⁹ dr̄.i.res anni vel ptinēs ad āni.
Anolegiū gij.ꝯponit̄ ab ana sursum.ꝛ legiū pulpitum
vnde anolegiuȝ q2 ibi supra legit̄. Idē est anologiū a lo
gos qd̄ est hmo q2 ibi supra hmocinamur.fm̄ hug. Pa
pias vō dicit.Anologiū dr̄ ꝙ hmo inde pdicet̄
Anologia gie.pnl̄.acuta.ꝯponit̄ ab ana qd̄ est rectum.
ꝛ logos qd̄ est hmo.ꝛ dr̄ hec anologia gie.i.equalis locu
tio regularis formatō.vel similium ꝯpatō siue pportō.
Colligit̄ aūt octo modis ꝯpatō siue pportō anologie scȝ
q̄litate ꝯpatōe genere nūero figura casu extremitatib⁹
similiū sillabarum ꝛ silitudine tēporum. Unde anologic⁹ ca.
cū.i.regulare fm̄ hug. Pap.etiā dicit Anologia grece si
miliū ꝯpatō siue pportō dr̄.ꝛ ē o.tercia lrā in papia.
Analogic⁹ ca cū.in anologia vide
Anologiū gij.in anolegiū vide
Anomalus. Noma vel nomia.cōponit̄ cuȝ a.i.sine.ꝛ
dr̄ anomalus la lū.sine lege. Uel anomal⁹ q̄i anormal⁹
id ē.sine regula.i.irregularis.fm̄ hug. Pap.vero dicit.
anomala extra regulā. Nā a.sine ꝛ monos lex
Anomia grece.latine iniq̄tas.id est.sine lege.ab a.qd̄ ē
sine.ꝛ noma.ꝛ nomia qd̄ est lex.
Anq̄na ne funis nauis q̄ ad malū antemna religat̄ Lu
canus.Atq̄ȝ anq̄na regat stabilē fortissima cursu.
Anq̄romagus.genus nauigij ē.ꝛ dr̄ sic.q2 celeritate sui
ancoris ꝛ reliq̄s instrumētis nauiū vehēdis sit apt⁹
Ansa se.i.auris.p quā vas sustollit̄.ab ango gis. Und̄
ansatus ta tū.ansam habēs.vnde ꝛ ansatū dr̄ vas qd̄ ta
les habet ansas siue aures.Itē ansa dr̄ auris p quā cor/
tina vl̄ vestis suspendit̄ Gregori⁹.ij.moraliū. Sed ecce
q̄stioni questionē iūgimus.ꝛ q̄si dū ansam soluere niti/
mur.nōdum ligamus.
Anser.ab anas tis.dr̄ hic anser seris. quedā auis q̄ dr̄
occa vulgariter.ppter similitudinē anatis. Uel q2 habȝ
similit̄ frequētiā natādi. Und̄ anserinus na nū pnl̄.p/
du.ꝛ sunt calami anseris vtiles ad scribēdum. Unde q/
dā.Anser ouē variat cui potū vacca ministrat Et est p
miscui ge.anser. Und̄ sub vna voce ꝛ vno articulo ꝯp/
hendit aīalia vtriusq̄ȝ sexus.vt albus anser tā p mare.
q̄ȝ p femina.vt dixi supra i tercia pte.vbi determiaui de
genere nois capitulo d̄ epiceno ge.
Ansula le pnl̄.corr.dimi.pua ansa
Ante aduer.ē ꝛ signat locū ꝛ tps Antea solū tps.vnde
hic ꝛ hec anterior.ꝛ hoc ri⁹.suplatiū nō habȝ.
Antea aduerbiū tpis.ab āte dr̄
Antecenīū.Ante ꝯponit̄ cū cena.ꝛ dr̄ hoc antecenīū nij
ꝛ hec antecenia nie.i.merēda scȝ cibus q̄ āte cenā sumit̄.
Merenda autē q̄i vulgare est.sic tamen dicta. q̄si post
meridiem edenda

Antegradior deris gressus suȝ.i.ante ire.ex ante ꝛ gdi/
or.ꝛ retinet a in psenti sui simplicis sicut ꝛ pgradior. dr̄
etiā pgradior.i.ante gradior
Antela.ab ante ꝛ telon qd̄ ē longū ꝯponit̄ hec antela le
cingulū illud qd̄ ante pect⁹ eq̄ tendit̄.Sicut postela dr̄.
illud qd̄ posterius tendit̄ sub cauda eq̄.vel dr̄ antela q̄si
ante sellā ꝛ postela q̄si p⁹ sellā. Et fm̄ hoc potest dici sic
qd̄libet ornamētum eq̄ ante vel retro vel mātica q̄ ante
portat̄ vel retro. Grecismus sic dicit. Est antela qd̄ ē in
pectore q̄drupedātis Dicat̄ postela quod ē a posteriori
Antelucan⁹ ꝯponit̄ ab ante.ꝛ lux.i.surgēs ante diē vel
lucē.vel ꝯponit̄ ab ante ꝛ lucan⁹ qd̄ ē splēdor matutin⁹
Inde hic ātelucanus ni pnl̄.pdu.i.eruptio aurore ante
lucē canēs.i.q̄si albēs.Et adiectiue antelucanus na num
id ē.ante lucē surgēs Sapie.xi.Et tāq̄ȝ gutta roris ante
lucani q̄ descēdit in terrā.
Anteluco cas.deriuat̄ ab antelucan⁹.vl̄ pōt ꝯponi ab
ante ꝛ lux lucis.ꝛ ē antelucare in nocte vel ante lucē sur
gere vel vigilare
Antemna ne.corda capitalis i naui q̄ sursuȝ dirigit ve
lum Et dr̄ antēna q2 ante se habȝ aq̄s Uel dr̄ antemna
pertica ex q̄ velū depēdet.q̄si ante amnē posita Preter
fluit eni eā amnis.vnd̄ ouidi⁹ tristiū. Nō tulit antēnas
aura scda meas.ꝛ videt̄ ꝯponi ab āte ꝛ amnis Papias
vō dicit Antēna lignū ex trāsuerso mali positū.p qd̄ de
pēdet velū.dicta q̄i ante amnē
Antemurale lis ge.neu.i.defensio āte murum vel ꝯponit̄
ex āte ꝛ murale.Itē ꝛ hoc pmurale q̄si pmuro factuȝ.si/
cut fallum ꝛ fosse.vnd̄ esa.xxvj. Ponet̄ in ea mur⁹ ꝛ an
temurale ꝛ mur⁹ piter dissipat⁹ est.ꝛ pducit ra.vide eti
am in promurale
Antepenultimus ma mū.qui ē in secūdo loco ante pe/
nultimū.ꝛ ꝯponit̄ ab ante ꝛ penultim⁹.
Antepes dis.masculini ge.ab āte ꝛ pes. Et sūt ātepedes
obsequia amicorum.vel ipi amici obsequētes.
Anterminus na num.id ē. vicinus vel iuxta termīos
positus.ab āte ꝛ terminus dicit̄
Anteritas tis.fe.ge.i.antiquitas.ab āte dicit̄.
Anterū.ab āte dicit̄ hoc anterū rij.i.plium āte vrbem
factum.quod alit̄ anteurbanū dicit̄.
Antes.ab āte dr̄ hi antes horum antiū.lapides ꝛ macerie
qui claudūt vineas eo ꝙ ante stāt.vnd̄ ꝛ antes dicūtur
quādoq̄ȝ extremi ordines vinearum. q2 āte stāt. ꝛ videtur
esse compositū ab āte ꝛ sto.
Antesignanus na nū.i.pmipulus.vexillifer.ab ante ꝛ
signū vel signa.addita nus.ꝛ pdu.pnl̄.
Antestor Testor staris.ꝯponit̄ cū anti qd̄ ē ꝯtra.ꝛ dicit̄
antestor staris.i.ꝯtra testari.scȝ testimoniū phibere. et ē
absolutū.vt si dicat̄. Iste negat se hoc fecisse. ꝛ ego ante/
stor.Si vō dicat̄.Antestor illū.idē est ꝙ illū testē cōtra/
dico. Uel ꝯponit̄ ab āte ꝛ testor. Et dr̄ antestor staris.i.
ante iudices stare p teste vel pmo testari.vel āte iudices
testes statuere.Et est vbū deponē.ꝛ scribit̄ vbiq̄ȝ per te.
nō ti.fm̄ hug. Pap.vō dicit. Antestari pus testari.vel
ante iudicē statuere.vl̄ teste vti āte iudices
Anti.id est.contra.
Antibachius.ab anti qd̄ est ꝯtra.ꝛ bachius dr̄ antiba/
chius.pes ꝯtrarius bachio.ꝯstat eni ex duab⁹ pmis lō
gis ꝛ tercia breui vt natura. Bachius vō ꝯstat ex pma
breui ꝛ duab⁹ sequētibus lōgis vt poete. Und̄ versus.
Abbreuiat pmā.mediā pducit ꝛ ymā. Bachius.est an
tibachius hostis ei
Antibibliū.biblius p libro ꝯponit̄ cū anti qd̄ ē cōtra.ꝛ
dicit̄ hoc antibibliū.i.pignus p codice mutuato datuȝ.
q̄si ꝯtra bibliū datum
Antica ce.dicit̄ ab āte.ꝛ ē antica ostiū anterius sicut po
stica posterius. Und̄ quidā. Fallit̄ anticā qui me nō di
xerit esse Sȝ quādoq̄ȝ antica dicit̄ ps ecclesie q̄ dicit̄ tre
mia.ꝛ venit ab anti p ꝯtra
Antichristus.i.ꝯtra christū.ab anti qd̄ ē ꝯtra ꝛ christ⁹.
Nascet̄ aūt.vt dicit remigi⁹.Antichrist⁹ in babilone de
tribu dan.ꝛ cū venerit hierosolimā.circūcidens se dicit
iudeis.Ego sum christ⁹ vobis pmissus.Tūc cōfluēt ad
eū omēs iudei.ꝛ reedificabūt tēplum qd̄ ē destructuȝ a
romanis.Sedebitq̄ȝ ibi dicens se eē deum.ꝛ interficiet
enoch ꝛ heliā.sicut habet̄ apocal̄.xj.Erit aūt antichrist⁹
bastardus.vt dicit damascen⁹. Itē erit i ꝯcupiscētijs
feminarum.ꝛ terrā diuidet gtuito.vt dicit daniel̄.xi Itē
tpe antichristi aliq̄ vera miracula fiēt virtute demonuȝ
pmissione diuia. In illis tamē ad q̄ vtus demonū se ex/
tēdit. Dicūtur tamē ab apostolo mēdacia ex pte finis.
q2 ad decipiēdum fiēt. Habebit aūt antichrist⁹ angeluȝ
bonū custodē.q2 lex ꝯmūis ppter vnū imutari nō debȝ
Et i hoc eius pena iustior apparebit.q2 beneficia toti na
ture hūane pulsa sibi nō subtrahētur. Nec tamē omni
no frustra erit eius custodia.q2 et si ad bonū nō ꝯuerta
tur.a multis tamē malis cessabit retractus ab āgelo cu
stode.hūc eni effectū ad min⁹ ꝯsequit̄ angelus p custo/
diā in quātūcunq̄ȝ sit obstinatus Et vt dicit remigi⁹.
antichrist⁹ simulabit se occisum.ꝛ post mortē resurrexis
se.Tāta q̄ppe temeritas erit in illo dānato homie. vt ad
deludēdos aīmos puulorum.imitatōe veri capitis christi
occisum se dicat.et resurrexisse post mortē. Tandē vero
domin⁹ interficiet eū spū oris sui.siue eni domin⁹ iesus
christus iterfecerit eū potētia visionis sue.siue michael
interfecerit illū.vtute domī iesu occidet̄ nō vtute micha
elis Occidet̄ aūt sicut doctores tradūt.q2 hieronim⁹ su
per danielē hoc dicit.in mōte olueti.i papilione ꝛ solio
suo.i loco circa quē domin⁹ ascēdit ad celos. Et subdit
remigius Notādum q2 nō statim veniet domin⁹ ad
iudiciū vbi fuerit antichrist⁹ interfect⁹ sȝ sicut i li.daniel̄
capitulo.xij.itelligim⁹ post mortē illi⁹ ꝯcedētur electis
ad penitēdum dies q̄dragintaquīq̄ȝ. Quātulūcūq̄ȝ vō
spaciū tpis sit vsq̄ȝquo domin⁹ veniet. penit⁹ ignorat̄.
Sȝ pōt q̄ri.an filius dei sciat diē iudicij siue finē mū/
di.et videt̄ ꝙ nō.q2 dr̄ math.xxiiij De die aūt illa ꝛ hora
nemo scit.neq̄ȝ angeli celorum.neq̄ȝ filius nisi solus pater.
Itē marci.xiij. De die aūt illa ꝛ hora nemo scit.neq̄ȝ an
geli in celo neq̄ȝ fili⁹.nisi pater. Ad hoc dico ꝙ filius
dei scit illā diē.q2 omīa scit q̄ pater.q2 vna ē essentia filij
et patris et vna potētia.et eadē sciētia. Dicit̄ tamē nesci
re nobis.q2 nō facit nos scire sȝ latet nos Und̄ dicit glo
sa. Nescit fili⁹ adoptiu⁹ Itē nescit corpus filij i terra po
situm.qd̄ ē ecclesia Uel dic ꝙ filius nescit a se. nec etiam
spūssanctus a se scit.q2 nō ē a se. Sȝ pater solus scit a se.
et p se.q2 a nullo ē.sȝ filius ē a patre p generatōȝ et spūs

a patre ⁊ filio ꝑ ꝯmunē spiratōꝫ. Unð dicit hilarius in glosa.math.xxiiij. Filius ⁊ spūssanct⁹ q: nō sunt a se. de die illa nesciūt diē. pater āt q: a se ē scit a se. Sciūt ergo filius ⁊ spūssanct⁹ ꝑ se.ſʒ nesciūt a se.q: nec a se sunt. pat aūt scit ð die illa a se ⁊ ꝑ se Sʒ qrit an christ⁹ inquātū hō hoc sciat Dico ꝙ aīa christi hoc scit.ſʒ ðr nescire.q: corpus eius scʒ ecclia nescit.nō eni expedit nobis diē illam scire.vt ꝭm glosam hiero.simus sp incerti ð aduentu iudicis ⁊ sic qtidie viuamus qͥ alia die vel in illa die iudicādi.⁊ ita vt semp simus soliciti. Unð augustinus. Latet vltima dies vt obseruētur oēs. Itē glosa sup illð. actuū pmo Nō ē vestrū scire tpa vel momēta ⁊c.cuʒ nō est hominū iudicij diē nosse.vt qͥ sp iudicium expectēt. nō ait nō erit.ſʒ nō est vestꝝ scire.notās eos adhuc esse ī firmos.⁊ iō ad secreta non esse ydoneos. Patʒ ergo ꝙ ecclia militās nescit diē iudicij. De ecclia aūt triūphāte pōt qri an sciat. De hoc dicit glosa mathei.xxiiij. De die aūt illa ⁊ hora nemo scit.neqʒ angeli celoꝝ. nisi pater solus. In qͥbusdā inqt codicib⁹ addit.neqʒ fili⁹. q quidē oīa scit cū patre.ſʒ non fecit hominē scire. neqʒ electi angeli.quēqʒ scire fecerūt.q: videlicʒ nulli sanctoꝝ angeloꝝ ꝯcessit deus noticiā hui⁹ diei.neqʒ filio. scʒ adoptiuo.i.neqʒ vlli sanctoꝝ hominū.vide i etas. Hic etiā nota diligēter ꝙ aīa christi.q: pfectissime īter creaturas vbum intuet.ad terminū hui⁹ ꝯgnitōnis ꝑuenit scʒ q: scit oīa q̄ sunt vel erūt vel fuerūt.nō solum facta sed ⁊ cogitata vl' dicta.⁊ q: ꝯphendit quālibʒ essentiam creatā. iō scit oīa q̄ sunt ī potētia seminalis creature. cuiuscūqʒ eo mō quo deus scit oīa q̄ sunt in potētia sua posita. Sic ergo aīa christi vidʒ in vbo oīa q̄ vbūʒ videt sciētia visionis.nec tamē adequat sciētia aīe christi ad vbi sciētiā.q: aīa christi nō pōt ita limpide videre ca q̄ videt in vbo sicut ipm vbū.q: nō habʒ tantā virtutē in intelligēdo. Itē q: essentia diuīa q̄ est exēplar rerum in quo res vidētur magis ē ꝯiūcta sibiqʒ alicui creature q̄ est ei eadē ꝭm rē Alij autē sancti a christo qʒuis deū videāt ꝑ essentiā.nō tamē vidēt oīa q̄ de⁹ videt.eo ꝙ essentiā diuinā nō ꝯphendūt. Nō eni est necesse ꝙ sciēs causam sciat omēs eius effect⁹ nisi cām ꝯphēdat.qð nō cōpetit ītellectui creato. Et iō vnusquisqʒ vidētium deū ꝑ essentiā tāto plura in eius essentia conspicit.quāto clarius diuinā essentiā intuet Et inde ē ꝙ potest vnus aliū instruere.⁊ sic sciētia angeloꝝ ⁊ animarū sanctarū pōt augeri vsqʒ ad diē iudicij.sicut ⁊ alia q̄ ad pmium accidētale ptinēt.ſʒ vlterius nō pficiet. q: tunc erit vltimus stat⁹ reꝝ. Et in illo statu possibile ē ꝙ omēs oīa ꝯgnoscāt.q̄ deus sciētia visionis nouit. Licʒ āt aīa christi oīa sciat.nō tamē oīa pōt. q: creare nō pōt qð est potētie infinite. Nā sicut aīe christi nō potuit ꝯmūicare vt haberet etiā infinitatē essentie. ita nec omnipotētia sibi ꝯiūcari potuit.nec alicui creature cōmunicari pōt. Credo tamē ꝙ omis potētia q̄ alicui creature cōicari pōt.sibi ꝯmunicata fuit multo abundāti⁹. vt scʒ materia elemētaris magis obediret sibi ad nutuʒ qʒ actiuis q̄litatibus.vel etiā celesti vtuti. ⁊ q: magꝭ potuisset celū mouere qʒ aliqs angelus.si tamē angeli mouēt orbes. De grā dei ⁊ vtute.dicā in vtus Et inð augustinus in ix.li.de ciuitate dei dicit quoddā notabile.

vbum nō ob liuioni tradēdum. In eoꝝ inqt sane q̄ tunc futuri sunt sanctoꝝ atqʒ fideliū ꝯpatōe qð nos sum⁹.cū quidē ad illos ꝓbandos tātus soluet inimic⁹ cū q̄ nos ligato tātis piculis dimicam⁹. Quomō aūt antichrist⁹ feliciter gradiet.ſʒ nō bene finiet dicā in leo. Itē de signis antichristi dicā in miraculū.

Anticipo pas.ab ante ⁊ capio ꝯponit.antecapio capis ⁊ anticipo pas.penul.corr.in eodē sensu.scʒ pꝛoccupare. ꝑuenire.pmo capere

Antidicomarite.qdā heretici dicti sunt.q: marie vgini ꝯtradicūt.⁊ ꝯponit ab anti ⁊ dico.⁊ maria

Antidotū ti.ge.neu.venenū qð dat ꝯtra vitā.vel illud qð dat ꝯtra venenū.ab anti qð ē ꝯtra ⁊ datū. Pap. vo dicit. Antidotū grece.ðr ex ꝯtrario datū. Cōtraria eniʒ ꝯtrarijs curātur. Unde ꝑ medicina ponit.⁊ corr. penl. Unð vindocinēsis. Est ancilla dei simplex elemosina. mortis. Antidotū.venie porta.salutis iter. Unð hic antidotarius tarij.liber quidā ꝯtra vicia ꝯpositus

Antifrasis sis.penul.corr.ge.fe.cōtrouersia.cōtrarietas De hoc reqre in qrta pte ī tractatu ð tropis. Utrū aūt antifrasis faciat deriuatōem.dixi i tercia pte vbi egi de spēbus nominū

Antigonus ni.penl.correpta. Unð in auroꝛa ðr Māior alexāder antigonusqʒ minor

Antigraphus. Graph⁹.i.scriptor.ꝯponit cū anti. qð ē cōtra. Et ðr hic antigraphus phi.i.cācellarius.q̄ ⁊ archigraphus ðr.q: rescribit literis missis ad dominū suū. Unde hec antigraphia phie.⁊ hec archigraphia phie.i. eius dignitas.scʒ cācellaria.⁊ corr.penul.antigraph⁹.ſʒ antigraphia acuit pnl'

Antilibanus ni.penul.corr.ea ps libani.vl' sup libanū q̄ occidētalē ptēʒ respicit q̄si ꝯtra libanū. Et cōponitur ab anti ⁊ liban⁹ ni.ꝑ mōte quodā

Antiloquus qua quū.q̄ pmo loquit.ab anti ⁊ loquor. ⁊ corr.lo.vnð antiloquiū quij.pma locutō

Antimetabola le.pnl'.corr.vel antimetabole les.grece. ⁊ tunc acuit in fine. De hoc dixi in qrta pte vbi egi ð coloribus rhetoricis.

Anthiochia chie.ðr ab antiocho patre seleuci. q eā edificauit.a quo etiā ⁊ seleucia alia ciuitas dicta ē. Vel ðr sic.ab anti ⁊ ocis qð ē velox.q: cōtra velox.i.occeanuʒ ē posita. Unð antiochenus na.nū.patriū.

Antipastus ðr pes.q: fit ex cōtrarijs sillabis.scʒ ex breui ⁊ longa.⁊ ex lōga ⁊ breui.vt amauere. Et ðr sic.ab anti cōtra.⁊ pastos.qð est spaciū.q: cōtrarijs spacijs ꝯstet

Antipater tris.penul.corr. Unð in auroꝛa ðr. Vir probus antipater.ydume⁹ cōsulit illi

Antipentimemeris ris.pnl'.corr.cōponit ab anti.⁊ pentimemeris. Et ē antipētememeris qdam spēs cesure. ꝑ quā vocalis naturalit corr.ꝑducit in pncipio scdi pedis Et ðr sic.q: pētimemeris fit in pncipio tercij pedis. hoc est in pncipio secūdi. vt in hoc vsu. Mors ecce non tardat.⁊ ideo labit hora

Antiphona ne.i.cōtra psalmū sonās.vel q: ps illi⁹ canitur ab vna pte chori.alia ab altera.⁊ ðr ab anti.qð est cōtra.⁊ phonos qð ē sonus.⁊ scribit ꝑ ph.⁊ ꝑ o.i penul. sillaba.nō ꝑ a. Potest etiā scribi ꝑ f.⁊ corr.penlt. Pap. vo dicit. Antiphona grece.vox reciproca duob⁹ choris

alternatim psallētibus.

Antipofora re.penul.corr. Uið in qrta pte. vbi egi de coloribus rhetoricis

Antipos podis.i.plus subterrane⁹.ꝯtra nos habēs pedes.vt putāt qdā.ab anti.qð est ꝯtra.⁊ pos qð ē pes.vl' ab anti ⁊ pes pedis. Pap. vo dicit. Antipedes pnl'.correpta dici ꝙ ꝯtrarij nostris vestigijs putātur. Itē antipodes genus mōstri ī libia plātas vsas habēt p⁹ crura ⁊ octenos digitos in plātis

Antiptosis penul.corr.qdā figura allothece. sub q̄ cōtinetur antithesis. Uið supra in qrta pte in capitulo ð allotheca ꝭm pscianū

Antiqrius.ab antiquus ðr hic antiqrius rij.q antiqua habet in memoria vel scribit. Et differt a librario. quia librarius ðr q noua ⁊ vetera scribit. Antiquarius q̄ solum vetera. Antiqrius etiā ðr senex antiqu⁹.

Antiqtus aduer.penul.corr.ab antiquus ðr.

Antiqu⁹ qua.quū.ðr ab anti. Et ē antiquus solo euo. vetus annis.⁊ ꝯpat antiquior quissim⁹. vnð hec antiqtas tatis.i.cui lōgitudo.⁊ antiquo quas.i. antiquū aliquid facere vel dicere ꝭm hug. Pap. vo dicit. Antiqre. id est.euacuare.aliquid ad pstinū statuʒ reuocare Hebreoꝝ.viij. Qð aūt antiquat ⁊ senescit ꝓpe īteritū est

Antisima. Sima.i.curuū ꝯponit cū anti. ⁊ ðr hoc antisima indeclinabile talis scʒ figura q̄si sima ꝯtra sima.i. curuū ꝯtra curuū. Hec nota ponit ad illos vsus. quoꝝ ordo pmutādus est. hec eadē nota. cuʒ pūcto ponit in his locis vbi in eodē sensu duplices vsus sunt ⁊ dubitatur quis poti⁹ eligēdus sit.

Antismicus ca cū.i.vrbanus.nō amarus.nō iracūdus Et ðr ab antismos.⁊ corr.mi.

Antismos quidā tropus est de quo dixi supra in qrta pte in tractatu de tropis

Antistites tis.ge.ꝯmūis.i.sacerdos q̄ si stās ꝑ populo. q: ante stat ⁊ orat ꝑ plebe.⁊ corr.sti

Antistitiū.ab antistes ðr hoc antistitiū cij.i. sacerdotiū vel dominiū.qð ⁊ hec antistitia stitie ðr.

Antista ste.i.sacerdotissa.ab antistes ðr.

Antisto stas.ab antistes ðr antisto stas Ul' antisto as id est.excellere.pstare pcellere

Antistropha phe.i.ꝯtra cōuersionē simplicē. Et est antistropha.quādo finito vsu reincipit ipm respōsoriū vel eius medietas.ab anti ⁊ stropha. De hoc vide i strophus ita vult hug. Pap. vo dicit Antistropha.reciproca ꝯuersio quādo totū respōsoriū ꝯuertit.⁊ corr.stro.

Antithesis.est qdā spēs methaplasmi.de q̄ dixi supra ī qrta pte in capitulo de methaplasmo. Et ꝭm hug. Antithesis est ꝯtraria positō.vt ī duobus pmis vsibus boetij.ſʒ assignat ibi a quiqusdā antitheta.

Antitheta te.qddā scema de q̄ dixi supra in qrta pte de

Antitethon quedā figura ē.de q̄ in qrta scemate pte dixi in tractatu de scemate.

Antonomasia sie.quidā tropus est.⁊ acuit penul. de q̄ supra in qrta pte dictū est ī tractatu de tropis

Antracites.lapis pciosus sic dict⁹.q: ipe sit ignei coloris.vt carbūculus.qui antrax ðr.ſʒ cādida vena pcinct⁹ cui⁹ ꝓpriū est ꝙ iactatus ī ignē velut int mortuos extinguit.⁊ ecōtrario aquis pfusus exardescit

Antrax carbūculus vel calculus.i.lapis

Antropofagi.gens aspima.q̄ humanis carnib⁹ vescit. ⁊ sunt sub regione scithie.⁊ ꝯponit ab antropos. qð est hō.⁊ fagin qð est comedere.⁊ corr.fa.

Antropomorphite. heretici sic dicti. q: in simplicitate rustica deū humana credūt habere mēbra.ab antropos .i.hō.⁊ morphe qð est mutatō ⁊ theos qð ē deus

Antropos.i.homo.ab ana qð est sursum.⁊ tropos qð est ꝯuersio.q̄si sursum ꝯuersus ⁊ erect⁹.vt suū creatorē aspiciat.cū alia aīalia pna spectēt terrā. Unde apostolus nos admonēs dicit. Que sursum sūt qrite. vbi christus ē in dextera dei sedēs.q̄ sursum sunt sapite. nō que sunt sup terrā. Papias dicit sic. Antropos q̄si anatropos.id est.sursum versus.

Antropospatos humana passio.quādo qð est hominis attribuit deo. Uide supra in qrta pte in tractatu de coloribus rhetoricis.

Antrū tri.grecū est.latine specu ðr.vel antra q̄si atra.i. obscura loca.ꝭm pap. Unð in hīnno iohānis baptiste Antra deserti teneris sub annis ciuiū turmas fugiens

Anubis. Nubes ꝯponit cū a.qð est si petisti. ne. Et ðr hic anubis.i.mercuri⁹ q̄si sine nube. Est eni deus ꝭmonis q: oīa reuelat.⁊ idē ðr cinocephalus.a cinos qð est canis.⁊ cephas caput.q: cū canino capite depingitur apud egyptios ꝓpter sagacitatē Est eni canis animal valde sagax.⁊ ꝑducit nu.sicut nubes. Unð virgili⁹ Omnigenūqʒ deū mōstra ⁊ latrator anubis. ꝭm hug.

Anularis.ab anulus ðr hic ⁊ hec anularis ⁊ hoc re.qð ptinet ad anulū.⁊ hic anularis substātiue.secūdus digitus a minimo.q: ibi frequēter ponit. anulus ꝓdu.pnlt. ⁊ scribit ꝑ simplex l.⁊ format a gtō anuli i.in a. ⁊ addita ris

Anulari⁹.ab anularis ðr hic anulari⁹ rij. qui facit anulos. ⁊ hoc anularū rij loc⁹ vbi fiūt anuli.

Anulus.ab anus ꝑ culo ðr hic anulus li.ꝑ rotūditate. Vel ðr anul⁹ ab anno.ꝑ diminutōꝫ q̄si anul⁹.i.circulus q: in se redeat vt ann⁹.vnde anulat⁹ ta tū.i.anulum habēs Quidā tamē dicūt ꝙ anul⁹ nō venit ab an⁹.ꝓpter pdictā cām.sed ob aliā. Fuit eni cōsuetudo olim ꝙ si aliquis esset homicida vel adulter deferrʒ simiā ī collo. os suū ad simie culū tenēs.sed q: hoc nimis erat opprobriosum.fecerūt torquē rotundū quē in dedec⁹ deferebāt in digitis.⁊ tūc nobiles fecerūt illū fieri aureū vel argēteū. qð magꝭ videbat honori qʒ dedecori ex eo tpe ꝯsuetudo inoleuit.vt nobiles deferrēt anulos. ⁊ iō dicūt quidā.ꝙ anulus dict⁹ est ab ano simie. Alij dicūt ꝙ ꝓtheus fert circūdedisse ferreū circulū digito lapide incluso. q̄ ꝯsuetudine homies vsi anulos habere ceperūt. ⁊ post gen⁹ cepit gestare eos ī qrto a pollice digito.q: ī eo vena est q̄ vsqʒ ad cor ptingit.quā notādam ⁊ ornādam aliquo ī signi veteres putauerūt

Anus.ab annus anni ðr hec anus an⁹ anui.ꝑ vetula. eo ꝙ multos habʒ annos Vel ab a qð est sine ⁊ nus qð est sensus.q̄si sine sensu.et corripit pmā Unde quidaʒ Pamphile tolle man⁹ iamqʒ redibit anus. Dicimus etiā hic an⁹ ani secūde declinatōis ꝑ culo. simulit ab anno ꝓpter circulatōꝫ. Unde pmo regū.c.vj. Posuerunt sup plaustꝝ capsellā ad simulitudinē anoꝝ.⁊ ꝓdu. pmā vnde in auroꝛa dicit Ex auro vo faciūt anos tondēqʒ.

vnde visus. Forma senilis anus. ps quedā corpis anus
vel dr anus ani. q̄si inanis. i. vacuus. ẜm pap. ⁊ ē masc. ge.
Anutergiū gij. dr illud vnde anus. i. culus tergit. ⁊ cō-
ponitur ab anus ⁊ tergēs
Anxioma. in axioma est.
Anxius. ab ango gis dr anxius xia xiū. Et ꝯpat anxi⁹.
magis anxius anxissim⁹. ⁊ hec anxietas tis. ⁊ anxior an
xiaris deponēs. vnde v̄balia anxiator trix. anxiatō. an-
xiatus. vnde anxiatim ⁊ anxie aduerbia.
Aorasia debet dici. quidā tamē dicūt. aorsia. q̄dā auri-
sia. Augustin⁹ aūt in li. de ciuitate dei. aorasia. ⁊ ista ve
rior est lrā. vnd dicēdū ē Sodomitas pcussos aorasia
vnd visus. Dicit ora grec⁹ vbi dicit oro latin⁹. Hinc ora
sis grece. qd visio dico latine. A quo ꝯpositū noscas ao
rasia grecū. Sz vis sit merito quotiēs aorasia pono. vi
de infra in aurisia

A ante P

Apage. i. recede. vade apagite. recedite vadite. vl' state
in pace. Et videtur esse aduerbia melius q̄z v̄ba. nisi q̄
videnť discretōem habere numeroꝝ. qr apagesis ⁊ apa
ge referunť ad vnū. apagite ad plures. sz forte hoc ꝯtin-
git nō ex vi aduerbij. sz ex vi v̄boꝝ quā habēt in se.
Apagesis. sta in pace. vel habeas pacē. aduerbiū comi
cum. Terētius. Obsecro mi homo apagesis. ẜm hugui.
Pap. vo dicit. Apagesis. i. recede. sis sanus. sis pacifi-
cus. id est. tace
Apatia tie. grece. latine impassibilitas. ab a. i. sine ⁊ pa-
Apella. i. iudeus. q̄si sine pelle. Au te qd ē passio.
rora in exodo. Extinguit domi factus apella puer
Apenni⁹. dictus ē q̄si alpes acute. penniuz enī antiqui
acutū vocabāt. vel apēnius q̄ alpes pēni. i. anibalis. p
q̄s anibal dux viā fecit dū romā peteret. ⁊ pdu. penl.
Aper pri. masc. ge. dr ab aperiēdo. eo q̄ feriēdo apiat. vel
dr aper q̄si afer a feritate. ꝯuersa f. in p. vnde hic apcula
rius. effractor domus. Et est differētia inter apꝛū. verrē
⁊ nefrendū. Aper nāqz dr porc⁹ siluestris. verres dome
sticus habēs testiculos. Nefrēdus dr domestic⁹ carēs
testiculis. ⁊ corripit pmā aper. vnde ouidius de remed.
A cane nō magno sepe tenet aper.
Aperculus li dimi. puus aper.
Aperio ris rui aptū. ꝯponit ex a. vel ad ⁊ pario. vnde
aptus ta tū. ⁊ cōparatur aptior aptissim⁹. vnde apte apti-
us tissime aduer. Aperio ꝯponit cū ad. ⁊ dr adapio ris
rui. aptum. i. valde apire. ẜm hug. vnde vult q̄ apio cō-
ponit ex a. vel ad. Magister aūt bene. vult q̄ ꝯponatur
ab ad. ⁊ pario ⁊ abijcit d. sicut h. in opio. ⁊ opior abijcit.
⁊ corr. pmā apio. vnde in aurora dr. Job fauces apit sz
nō tamen absqz medela. ⁊ illud teneas Et hoc etiā vult
pſ. q in. x. libro dicit de p̄teritis q̄rte ꝯiugatōis. Aperio
facit apui. qr videť a pario esse ꝯpositū. qd vetustissimi
nō solū ẜm terciā sz etiā ẜm q̄rtā ꝯiugatōem declinabāt
Igit ex eo cōposita si pncipalē sillabā purā. nec ex ītegra
p̄positōe habuerint io. in ui. ꝯuertūt in p̄terito. vt apio
aperui. opio operui. vult ergo pſ. q̄ aperio ⁊ opio. non
cōponātur ex p̄positōe integra Et sic apio. ex ad ⁊ pario
ꝯponiť. abiecta d. Et operio ꝯponiť ex ob ⁊ pario. ⁊ ab-
ijcit b. ⁊ formāt p̄teritū a p̄senti io. in ui diuisas. Sed re-
perio ⁊ cōperio ex integra p̄positōe ꝯponunť. nec habēt
pncipalē. i. pmā sillabā purā. i. sine ꝯsonāte vocalē. ⁊ ido
p̄teritū faciunt in ri
Apes pis sic dicta. qr nascať sine pedib⁹. ab a. ⁊ pes dis
Vel apes ab alligādo se pedib⁹. vnde hec apecula le di
mi. Itē in ntō hec apis dr Eccl. xj. Breuis ī volatilibus
apis. vnde hec apicula dimi. Inueniť etiā hic apis p re
ge grecoꝝ q in egypto mortu⁹ fuit. ⁊ p deo habit⁹. et in
arca positus Itē hic apis dicebať taurus q de nilo sole
bat exire. ⁊ gesticulatōne sui corpis p̄dicere futura sole-
bat Itē apis. deus apū Et nota q̄ apes nascunť d putri
dis carnibus boū. sicut scabrones ⁊ scarabei d carnib⁹
equoꝝ. fuci de mulis vespe d asinis.
Apex cis masc. ge. i. summitas Qd enī in summo ē a pe
dibus remotū est Et apex quādoqz lrā dr. Et pprie api
ces dicunť lrē ille q in frōtispicijs muroꝝ vel ecclesiarū
scribunť. sz quelibz lrā q̄ndoqz dr apex Vnde in marco
Vnus apex nō p̄teribit a lege donec omīa fiāt Et in pn
cipijs libroꝝ ⁊ in titulis leguz. ⁊ apex ligamen. ⁊ apex dr
pileus subtilis quo gētiles sacerdotes vtebātur. ⁊ apex
summitas galee. scz conus sup quē criste ponunť Et in-
de hic apiculus li dimi. qd ⁊ p lrā ⁊ p ligamīe quo fila-
teria dependēt ⁊ p filis accipiť. ⁊ inde tūc apicio cis. ẜm
hug. Pap. vo sic dicit Apex cis dictus q̄ lōge sit a pedi
bus. id est. summa ps verticis. vel coni vel galee vel mō
tis vel litere. i. v̄gula ⁊ coma vel distinctōis nota
Apiago. ab ape dr hec apiago gnis. herba cui⁹ flores
apes libēter colligūt ⁊ maxime appetūt.
Apiariū. ab ape dr hoc apiariū rij loc⁹ vbi apes melli
ficāt. qd ⁊ hoc apisoriū hoc apisteriū dr
Apiaster. ab apis dr hic apiaster stri. apū magister Vel
dr ab ape sicut catulaster a catulo. ⁊ hec apiastra. auis
que libēter comedit apes. ⁊ est viridis coloris. q̄ et me-
rops dicitur
Apicio cis cere. id est. ligare v̄bum actīm. ⁊ dr ab apex
apicis. vel apiculus apiculi
Apiciosus sa sū. i. calu⁹ capite. c⁹ frōtis sūmitas apparz
Apicitus ta tū. i. ligat⁹. ab apicio dr vel ab apex.
Apicula. inueniť hec apes vel apis. Ab apes descēdit
hoc dimi. apecula le. Ab apis vo descēdit hec apicula le
pua apis ẜm hug. vt supra habes in apes Hoc etiā ex v̄
bis pſ. habeť. vnde ipe dicit in. vj Notādū q̄ a pede vl'
a sedēdo ꝯposita p dis nō p tis efferūt gtīm. ⁊ a pede q̄
dā cōposita seruāt e A sedēdo vo mutāt e. in i. vt bipes
bipedis deses desidis. excipit hec apes hui⁹ apis. qr hoc
solum a pēde ꝯpositū vt qbusdā videť e. longā huauit
nec vlla sillaba creuit ī gtō Ouidi⁹ tamē ntīm hec apis
ptulit in. xvj. metha. Nō apis inde tulit hos sedula flo
res Qd etiā dimi. ostēdit apicula quomō fidicula docz
pmitiui sui ntīm fidis nō fides esse In tercio eī libro di
cit idē pſ. In es pductā desinētia femina tercie declinati
onis vel q̄nte abiecta s assumūt cula ⁊ faciūt diminuti
ua et seruāt e pductā vt vulpes vulpecula Excipit mer
ces cui⁹ is gtī in vla ꝯuersa facit diminutīm mercedula
et apes cui⁹ diminutīm p e longa ī habuit apicula His
visis videť dicēdū q̄ ab apes descēdit apecula ⁊ ab apis
apicula sicut dicit huguitō. ⁊ pſtian⁹ innuit Vnde scias
q̄ apud modernos apes p e est in vsu frequēti in ntō et

apicula dimi. tamē ⁊ apis in nomīatiuo inueniť. ⁊ etiaz
apecula p e. dimi. Sz tūc apecula regulariť descēdit ab
apes. ⁊ apicula ab hoc ntō apis.
Apiculus li. dimi. puus apex. vid in apex.
Apifera. funes q̄ cornibus antemne dextera sinistraqz
tendūtur retro versa. ab a. ⁊ pes pedis ⁊ fero. qr longe a
pede mali vel veli ferunt cornua ⁊ extēdunt cornua ve-
li. ⁊ corripit fe.
Apifoꝝ fori ge. neu. pnl. corr. nomē ē opidi.
Apis. i. apes vide. pdu. pmā apis. p dō egyptioꝝ.
Apiscor sceris. v̄bum deponētale. id est. adquirere. ab
ape dicitur.
Apium pij. herba q̄ solebant coronari apices. i. capita
hominū. ⁊ dr ab apex cis ẜm hug. Vel ẜm pap. Apium
genus herbe dictum. eo q̄ apices. id est. capita antiquo
rum triumphātium vel poetaꝝ ipō coronabātur. quo
internorum visceꝝ dolores grauissimi sopiuntur. hmōi
herba ebrietatē dr phibere
Aplanos. Planos quod ē error vel vagatō compo-
nitur cum a quod est sine. ⁊ dr aplanos vel aplane apla
nes. id est. firmamētuz. quasi sine errore. qr semp moue-
tur in eodē loco ⁊ acuiť in fine
Aplustre stris. gubernaculū nauis vel armamētum. ⁊
deriuať ab appello lis. ⁊ habet pmā naturaliter breuem
vnde iuuenalis. Victeqz triremis aplustre. ⁊ facit ntūs
pluralis aplustra. ⁊ genitiu⁹ aplustriū. inuenitur etiaz
aplustria.
Apoca ce. fe. ge. est scriptuz qd creditor dat debitori sol-
uenti. in quo creditor pfiteť se denarios debitos sibi ac
cepisse. ⁊ inde etiā pfessio dr ⁊ securitas. qr debitorē red-
dat securum. ⁊ dr ab apos quod ē re. ⁊ capio qd est rece
pto. qr recipiť soluto debito. ⁊ componiť cū anti. quod
est cōtra. ⁊ dr hec antipoca ce. scriptū qd debitor soluēs
dat creditori. in quo debitor notat se soluisse tantū ex ta
li cā. ⁊ dr sic. qr cōtra apocā dať Vnde visus Apoca sol-
uēti dať anti suscipiēti
Apocalipsis sis. interp̄tať reuelatō. qr ibi manifesta sūt
que erāt abscōdita. ⁊ est grecū. ⁊ nō debz accētuari in fi-
ne. ⁊ est compositū ab apo. quod ē re ⁊ calipsis quod est
velamētum. Vnde apocalipsor saris. i. reuelare. ⁊ corr.
pmā. Aurora. Est apocalipsis mistica v̄ba gerēs. ⁊ ē fe.
generis apocalipsis.
Apocrifus a crisis qd est secretū. ⁊ apo qd est de. cōpo-
nitur apocrifus fa fum. penul. corr. i. occultus ⁊ secret⁹.
q̄si de secretis. i. de numero secretoꝝ. Apocrifa pprie di
cuntur illa scripta quoꝝ origo ⁊ autor ignorať. ⁊ q̄zuis
ibi sint multa vera tamē non habētur in autoritate. p-
pter plura falsa q̄ ibi continētur Vnd hic apocrifarius
qui describit apocrifa ẜm hug. Vel ẜm quosdā apocri-
fus componiť ab apos quod ē longe. ⁊ crisis qd est iu-
dicium. q̄si longe a iudicio. vl' de quo nō pōt certum ha
beri iudiciū Et dr dupliciter liber apocrifus. vel qr au-
tor ignorať ⁊ v̄itas patz. ⁊ talē recipit ecclesia. nō ad fidi
pbatōem. sz ad erroꝝ destructōez. q̄les sunt liber iudith
Et alij quos numerat hieronimus in plogo reguz. Sa
piētia inqt que vulgo salomonis inscribit. ⁊ iesu filij sy
rach liber. ⁊ iudith. ⁊ pastor. nō sunt in canone Vel dici
tur apocrifus. qr de eius v̄itate dubitať. ⁊ tales nō reci
pit ecclesia. vt ē liber de infantia saluatoris. ⁊ d assūptō
ne corpis beate v̄ginis
Apocrisarius. ab apo ⁊ crisis quod ē secretū. componi
tur hic apocrisarius vel apocrisarius. i. secretarius. cō
siliarius. vnde ⁊ quādoqz sic dr. cācellarius. qr ipe secre
tarius ē regis vel imperatoris ⁊ eius secreta scit. sz nomē
sonat quasi de secretarijs. qr rex vel impator plures ha
bet secretarios ⁊ ꝯsiliarios. quoꝝ vnus est cācellarius
Vnd in p̄scriptōne tituli pſ. sic dr. Pris. grāmatici cesa
riēsis apocrisarij vl' apocrisarij doctoris vrbis rome cō
stantinopolitane d arte grāmatica liber pmus incipit.
vel ab apo qd est ab. vel de ⁊ crisis. quod est aurꝝ. dr hic
apocrisarius. i. thesaurari⁹. vel sic dr cācellarius reg vel
impatoris qr habeat aurꝝ in sua custodia.
Apocopa pe. vel apocope pes. greca declinatōne corr.
pmā. Vnde quidā. Mona de subtracta. dicetur apoco
pa facta. De hoc supra dixi in quarta pte in capitulo d
methaplasmo
Apodixes grece ostēsio. ẜm papiā Huguitō vero dicit
Apodixen ostēsio. fantasia. pbatō. experimentum. virtus
potestas. Vnde in vita beate agnetis dicitur. Ad filiuz
meum voluisti apodixen tue artis magice demōstrare
⁊ pdu. pnl. positōne.
Apoforetum ti pnl. pdu. cōponiť ab apo p̄positōe gre
ca ⁊ foros. ⁊ apofertū etiā dr. ⁊ tunc cōponiť ab apo ⁊ fe
ro fers. ⁊ sunt apoforeta vasa sic dicta. a ferendo poma
vel aliud. ⁊ sunt plana.
Apogeum gei. ē constructū sub terra edificium. qd nos
antrum vl' speluncā dicimus. ab apo quod ē de. ⁊ ge qd
est terra. ⁊ idē dicitur ypogeum ab ypos quod est sub.
⁊ ge. terra.
Apolesma. diffinitō et cōsummatō disputatōis.
Apollo linis. pprium nomē viri corr. pmā. Vnd scribi
tur p vnū p. et geminū l. Vnd virgilius in. vj. eneydoꝝ.
Concutit et stimulos sub pectore v̄tit apollo. vnd corr.
pmā de apollo. Aliquādo aūt ē indeclinabile. vnde p
ma corinth. c. j. Ego quidē sum pauli. ego aūt sum apol
lo. et tunc videtur q̄ debeat in fine acui. sicut equ⁹ pha
rao. licz vsus aliquorum cōtradicat. Pap. dicit. Apol
lo a gētibus sol dicitur
Apolloni⁹ nij. ppriū nomē viri pmā corr. vnd in auro
ra scribiť. Missus apolloni⁹ dux nup fact⁹ ab illo
Apologeticus ca cum. i. excusatorius. vl' respōsori⁹ dr.
ab apologia ẜm hug. Papi. dicit Apologia. excusatō
vnde apologeticum dicit. id est. satisfactōnis iudicium.
verum testimonium
Apologia. excusatō vl' responsio. ab apo. quod ē re. et
logos qd est ẜmo. quasi ẜmonis relatō. i. responsio. vn
de in decretis alexādri pape. Clerici q alios accusant iu
stā accipiāt apologiā. Et ē posita apologia ibi p defen
sione vl' negatōe sola Nā in ea solēt quidā accusantib⁹
respondere. et acuiť gi in pnl. sillaba.
Apompeius grece. emissarius latine. Vnde et hircus
apompeius dicebať emissarius. qr emittebať in desertuz.
vide in emissarius.
Apoplexia est subita sanguis effusio qua suffocati īte
reunt. sic dicta. qr ex letali pcussione repētin⁹ casus fiat.
Greci igiť pcussionē apoplexum dicūt

Aporia. Porus ri. componit cum a. ⁊ dicit hec aporia rie. id est. apno. vel labor. angor. aculeus. stimulus. ictꝰ. vulnus cura tediū molestia Eccl. xxvij. Aporia hominis in cogitatu illius. Et inde aporio rias. id est. apire. enucleare ⁊ depauperare. ⁊ tunc est actiū. Itē aporiare. id est laborare vel laborādo sudare ⁊ anxiari. ⁊ tūc est neutr. Inuenit etiā in deponēti genere in eodē sensu. Vnd ad corinth. Aporiamur s; nō destituimur. vbi pōt esse passiuū pro depauperari. Ysidorus tamē dicit q aporos grece. latine dr paup. Unde aporiare. id est paupem facere ⁊ aporus ra rū. id est. diuinus. Pauper enī est diuinos esse ⁊ regnū habere celor.

Aporus. in aporia vide

Aposiopasis sis penul. correpta. est validus defectus oratōis. De hoc supra dixi in quarta pte in capitulo d coloribꝰ rhetoricis

Apostata te. componit ab apo quod est re. ⁊ stolos missio. Unde hic ⁊ hec apostota te. puersus renūciatus. refuga. retromissus Et pprie ille dicitur apostata. qui primo bene agit. s; postea puertit ⁊ male agēdo retro abit. Unde videt componi ab apo ⁊ stans. quasi retro stās. vel vt alij dicūt deriuat ab apostolus p cōtrariū. vel ab apostus sta stū. quod est puersus ⁊ contrarius. ⁊ fit ab appono. vnde apostaticus ca cū. i. puersus. ⁊ hec apostasia sie. id est. renūciatō. retro ad malū morē itio. ⁊ acuit penultimā. Et apostoto tas. retro abire. a bono puerti. puerse agere. vnde eccl. xix. vinū ⁊ mulieres apostatare faciūt etiā sapiētes. ⁊ cor. pmā apostata. vnde sedulius Tūc vir apostolicꝰ. nūc vilis apostata factꝰ.

Apostema matis. ge. neu. dura humor collectō in corpore. sic dictū a collectōe humor. Nā greci apostemas collectōes vocāt. ⁊ pdu. ste

Apostolus. apo quod est de vel re. componit cum stolos quod est missio. Et dicit hic apostolus li. id est. missus. ⁊ dicit apostolus qsi demissus. id ē. de celo vl' a deo missus. Apostolus grece. lisan hebraice. missus latine. vnde hic apostolatus tus tui. officiū vel dignitas apostoli. ⁊ apostolicus ca cū. ⁊ hic apostolicus ci. pro papa. Apostolici etiā dicti sunt quidā heretici q nihil possidētes pprium. nō recipiūt aliquos q aliquo in hoc mundo vtūtur. Et hic ⁊ hec apostolaris ⁊ hoc re. Et componitur apostolus cū con. ⁊ dicit coapostolꝰ. id est. simul apostolus cū alio. ⁊ corripit pmā apostolꝰ. Unde ī aurora dicit. Sanctus apostolicꝰ lucas dilucidat actus.

Et nota q dictis apostolor sine pbatōne credēdum est. sicut dicā in symbolū. ⁊ scias q de nece apostolorum ita legit in quadā cronica. Claudiꝰ imperat. Marcus euangeliū scribit. Apostoli p orbē diuidūtur. Petrus romā venit. Andreas achaiam. ibiq; crucifigit. Iohannes ephesum. viuꝰ intrat sepulcr. Iacobus maior hierosolimis decollat. Thomas in india lancea transfigit. Philippus in phrigia crucifigit ⁊ lapidat. Iacobus minor hierosolimis pertica fullonis occidit. Bartholomeus in maiori india excoriat deinde decollat. Matheus in ethiopia in altari lācea pforat. Symon ⁊ iudas ī persia a pontificibꝰ ydolor tumultu populi interimūtur. Mathias in iudea p christo patit. Lucas in bithinia obijt. Marcus alexandrie martiriū cōpleuit. Barnabas in salamia cremat. Quartodecimo anno claudius veneno interijt. Nero successit. matrē euiscerat. Sororem stuprat. romā in duodecim ptibꝰ incēdit. senecā interficit. ranas apud lateranū euomit. petrum crucifigit paulū decollat. impat annis tredecim. mensibꝰ septē. a lupis deuorat. vide in numerꝰ Volo etiā te scire q sicut dicit hieronimꝰ cōtra iouinianū in pmo libro inter duodecim vnus eligit. vt capite ꝯstituto scismatis tolleretur occasio. Sed cur nō iohānes qui electꝰ est virgo. etati delatum est. q; petrꝰ senior est. ne adhuc adolescēs ⁊ pene puer pgresse etatis hominibꝰ pferreret. ⁊ magister bonus q occasionē iurgij debebat auferre discipulis. ⁊ dixerat eis. pacē meā do vobis. pacē relinquo vobis. ⁊ q voluerit inter vos maior esse minimꝰ omniū fiat. ne in adolescentē quē dilexerat causam pbere videretur inuidie. vt aūt sciamꝰ tūc puer fuisse iohannē manifestissime docēt ecclesiastice historie. q vsq; ad traiani imperium vixerit. i. post passionē domini āno sexagesimo octauo dormierit. qd nos in libro de illustribꝰ viris breuiter pstrinximus. Ambrosius etiā dicit sup lucā. Misticū est q maria cōmendat iohāni inter ceteros iuniori. qd nō ociosis auribꝰ debemus accipe. Periculosa ē enī mulieribus copula adolescētis. ⁊ spēs iuuētutis

Itē scias q porphiriꝰ arguit matheū ⁊ apostolos q secuti sunt ꝯtinuo christū. vt dicit hieronimꝰ in matheū. Arguit inqt porphiriꝰ ⁊ iulianꝰ augustꝰ. vel impitiam historiographi mentiētis vel stulticiā eor q statim secuti sunt saluatorē quasi irratōnabiliter quomōlibet vocantē hominē sint secuti. cū tantas virtutes tantaq; signa pcesserint que apostolos anteqm crederēt vidisse nō dubium est. Certe fulgor ipse ⁊ maiestas diuinitatis occulte que etiam in humana facie relucebat ex christo ad se vidētes trahere poterat aspectu. Si enī in magnate lapide ⁊ sucinis hec esse vis dicit. vt anulos ⁊ stipulā ⁊ festucas sibi copulāt. qnto magis dominꝰ creaturar omnium ad se attrahere poterat qd volebat. Gregoriꝰ autem dicit. Nulla christū facere adhuc miracula petrꝰ et andreas viderāt. ⁊ tamē ad vnū domini pceptū hoc qd videbant possidere obliti sunt. qnta nos eius miracula vidimus qd flagellis affligimur. qntis minar asperitatibꝰ deterremur. ⁊ tamē vocātē seq ꝯtemnimꝰ

Apostrophe phes. accentuat in fine. Dicit etiā apostropha phe. ⁊ tūc non acuit in fine. ⁊ est apostrophe. transitus. regressus. reuersio. sm pap. De hoc reqre supra in qrta pte in tractatu de coloribꝰ rhetoricis.

Apostrophus. Trophos qd est cōuersio. cōponit cū apo. qd est de vel re. ⁊ dicit hic apostrophꝰ. virgula. regula. qsi ps circuli dextra ad summā lrām posita in his dictōnibus in fine tribunal ⁊ pirrin q nota ostendit deesse in sermone vltima vocalis. vt tribunal p tribunale. pirrin. p pirrine. Et ad hoc ostendēdum ibi ponit Vel ideo vt ibi denotet accentꝰ debere poni in fine. Vel ideo vt ibi denotet vltima ꝯsonās cuiꝰ subtracta est vocalis recuruari ⁊ apostrophari. id est. conuerti ⁊ reuerti ad pcedentem vocalem. vnde apostrophus dicitur. ⁊ corripit stro.

Apotheca. Theca componit cū apo. qd ē re. ⁊ dicit hec apotheca ce. id ē. repositoriū. vel recōditoriū. quia ibi homines elaboratas fruges reponūt. Unde hic apothecarius rij. q custodit apothecā. vel mercator et apothecarius ria riū. ad apothecā ptinens ⁊ pducit penul. apotheca. sicut cyrotheca entheca.

Apozima vis coactar herbar. ⁊ componit ab apo. ⁊ zima. quod ē vis. ⁊ cor. penul. Macer. Vis potius semini vel apozima pderit huiꝰ.

Apparitiuū vbum ē vbum desinēs in co. vt vellico. nutrico. albico. De hoc dixi in tercia pte in tractatu d speciebus vborum

Apparitor. ab appareo res. deriuat hic apparitor toris. id ē. seruiēs. q; appareat ⁊ videat vt psto sit ad obsequium. Vel apparitores vocamꝰ eos q apparere faciebant reos in cōspectu iudicū.

Appello las laui. componit ex ad ⁊ pello las. qd ē vocare. ⁊ mutat d. in p. vnde appellatiuus ua uū. ⁊ est appellare aduocare. Itē appellare. id ē. ad alium iudicē vocare. vel audiētiā alterius iudicis postulare Et vt dicit bernardus in. iij. libro de consideratōne Appellasse inique iniquum ē. Inique ⁊ impune iniquar appellatōnū formes. Iniqua aūt omnis appellatō ad quā iusticie īopia nō coegit. appellare nō vt graues. s; si gueris lic;.

Appello lis. appuli. componit ex ad ⁊ pello lis. ⁊ mutat d. in p. ⁊ est appellere ad portū venire. vl' impellere ⁊ appellere. i. applicare. vnd terētius. postq; poeta animū suum ad scribēdum appulit. i. applicuit. Pōt etiā; apello. apuli apulsum componi ex a. ⁊ pello. ⁊ tunc scribitur p vnum p. ⁊ ē apello ab aliquo pello vl' amoueo. Unde apulsus ab vbere. i. amotus Esay. xxviij. Ablactatos a lacte. apulsos ab vberibꝰ. i. amotos.

Appēdix. ab appēdo dis. dr hic ⁊ hec ⁊ hoc appendix cis quod alicui appendēdo adheret. vnd appēdix dr mansiuncula q magne domui adheret. sc; que appēditur pariei. nō habēs tectū diuisum ī duo latera. vnd hoc appendicium cij idē. ⁊ appēdicius cia ciū

Appendo. Pēdo dis componit cū ad. ⁊ dr appēdo dis ⁊ mutat d. in p. i. suspēdere vl' librare pōderare. vnd hic appēsor soris. ⁊ appēsorius ria riū.

Appeto tis tiui titū. hab; pteritum ⁊ supinū ad modū quarte. ⁊ componit ex ad ⁊ peto ⁊ mutat d. in p. ⁊ ē appetere. desiderare adquirere. requirere. Vnd hic appetitꝰ tus tui. pnl. pdu. in ntō. ⁊ hic ⁊ hec appetibilis ⁊ hoc le. ⁊ hic appetitor. pnl. pdu.

Applaudo. plaudo componit cum ad. ⁊ mutata d. in p dicit applaudo dis. plausi. id ē. alicui plausum facere. ⁊ inde hec applauda de. vl' appluda de. id ē. sorbicuncula ex paleis facta. circa quā pueri solebāt applaudere. Vl' applauda etiā dr furfur

Appluda de. ī applaudo vide.

Appodio as. aui. i. innitor. ex ad ⁊ podio dias. mutata d. in p. vide in podio as.

Appono nis sui. situ. ex ad ⁊ pono nis. ⁊ mutat d. in p. ⁊ est apponere. adiungere. addere. ⁊ vnd appositus ta tū. ⁊ p sincopā apostus sta stū. i. puersus ⁊ ꝯtrarius. vnde aposte aduerbiū

Appositō onis. qdam figura d q supra dixi in qrta pte. vbi egi d allotheca cap. d sinthesi.

Appostus. in appono est.

Apprecior aris. appciatus sum. existimare. pcium determinare. ⁊ componit ex ad ⁊ pcior aris. ⁊ ē deponēs. antiqui tamē pcio as. ⁊ appcio as. in actiuo genere declinabant. Zacharie decimo. Decorum pcium quo appciatus sum ab eis

Apprehēdo dis di. sum. ex ad ⁊ prēdo dis

Apprime. pme componit cū ad et mutata d. in p. dr apprime p geminū p. i. valde. Vl' sunt due ptes posite pro vna. et teneat d. et dicat adprime. et deb; semp media pduci sm hug. Macer. Apprime sumptis zedoar obstare venenis. Affirmāt ⁊c. In legēda etiā beati augustini inuenit hoc vocabulū apprime Et vide. hug. vult q si sit vna ps vel due posite p vna tūc retinet d. Priscianus aūt in tractatu d aduerbijs dicit q apprime ē ps composita. dicit enī q pme ponitur aduerbialit. quod ostēdit terētius. qui compositū ab eo in andria ptulit Nam id arbitror apprime in vita eē vtile. Sicut dixi supra in tercia pte vbi egi d aduerbijs.

Apprimo mis appressi appressum. id ē. ad aliquid pmere vel iuxta. et componit ex ad et pmo mis. et mutat d. ī p. et p. in pri correptam

Appropio as aui are Ind appropiās antis. Et ē appropiare approximare. appropinqre. et componit ex ad. et ppio as Vnd in pprius Lu. x. Appropiās alligauit vulnera eiꝰ. Et nō hab; r. in pnlt. sillaba

Appuli penul. correpta ē pteritū d appello lis vide in appello

Apricitas tatis. i. calor iocunditas. Et dicit ab apricꝰ. et scribitur p vnū p

Apricus. ab aprilis dicit apricus ca cū. i. delectabilis et iocundus. eo q in illo mēse sit pulcr tēpus ex pductōe florum. vnd hec apricitas Proprie aūt locus apricꝰ dr sine frigore qsi sine rigore frigoris. vel q; sit aptus celo. sc; delectabilis locus. et pducit pri Horatius in epysto. Quicqd sub terra ē in apricū pferet etas. i. in aptū.

Aprilis. dicit quasi aperilis. q; tūc terra apitur et flores germinat Vel dr ab affrodita qd ē venus. vnd aprilis. quasi affrodilis. vel quasi afrilis. i. venerius. q; ille mensis dedicatus ē veneri. vel q; in eo hab; festum suū. vel q; in eo nata fuit. et facit ablatiū in i. tantū vt aprili.

Aptitudinarius Aptitudo. i. conueniētia. vnd aptitudinarius ria rium qd sigficat pprietatis aptitudinē vt risibilis

Apto. ab aptus dr apto tas vbum actiuū. et componitur adapto tas Coapto tas. papto paptas. et ab his omnibus vbalia.

Aptotus. ptotos qd ē casus cōponit cū a. quod ē sine. et dr aptotus ta tū. qsi sine casu et cor. pto.

Aptus ab apiscor dr aptus pta ptū qui libēter adqrit. et hab; modum in exponēdo Et ē nomē nō pticipium in nostro vsu et etiā vbum sc; apiscor non ē in vsu et cōparat aptior tissimus

Apud ppositō p d scribit q; veteres p apud ad sunt sepe vsi duabus medijs literis subtractis sm hug. Pris. aūt dicit q ad deriuat ab apud p sincopā

Apulia lie puintia vbi cōditum ē brundusium Unde apulus la lū hō d apulia et pducit pmā

Apulus penul. correpta hō d apulia et pducit a

A ante Q

Aqua aque. dr ab equus qua quū. vel ab equo equas dr ppter equalitatē superficiei. ⁊ mutatur ae dyptongus in a. breuē Unde papias dicit. aqua dicta ē. q2 eius superficies sit eq̄lis. vide in terra. ⁊ in vnda. ⁊ ab aqua hec aquula aquule diminutiū.

Aquagiū Aqua componit cū agito tas ⁊ dr hoc aquagium gij. i. aqueductus. qd ⁊ hoc aqueductile lis dr. scz via p quā aqua agitat ⁊ ducit de pprio loco ⁊ hoc aqualicium cij p eodē. vel guttatoriū. q2 p illud aqua elicitur id est. foras emittit.

Aqualicium cij. locus p quē aqua elicit a pprio alueo. ⁊ componit ab aqua ⁊ licio cis.

Aqualicul9 li. i. vētricul9 in aq̄lis vid. ⁊ in vēter

Aqualis ab aqua dr hic ⁊ hec aqualis ⁊ hoc le. ad aq̄m ptinēs. ⁊ substātiue hoc aquale lis. i. vas aquarile grossum ⁊ latum Unde plautus Date illi sellā vbi sedeat. ⁊ aquale cum aqua. Et quādoq3 accipit p grosso vētre. ⁊ inde venit hic aq̄liculus li. i. vētriculus Unde psius. Pinguis aqualicul9 pēso sexq̄pede extat.

Aqualiū lij. summa ps capitis. ab aq̄ deriuat iō sic dicta. q2 pus suscipit aquā defluentē q̄3 totū corp9.

Aquamanale lis dr vas sup qd cadit aqua q̄ abluunt digiti sacerdotū post sumptōez corpis christi. qd tenere ⁊ pparare debz subdyacon9. ⁊ pdu. ni

Aquariolus li. masc. ge. ab aqua dr. scz seruiēs meretrici qui crebro defert aquā ad eam mundandā ⁊ venustandā. ⁊ corripit penultimā

Aquari9. ab aqua dr hic aq̄rius rij p quodā celi signo. eo q tūc cum sol est in eo. est abundātia aquaz ⁊ aq̄rius dicit seruiēs qui portat aquā. vnd hic ⁊ hec aquaria ancilla que aquā defert

Aquaticus. ab aqua dr aquaticus ca cū pnl. corr. ⁊ hic ⁊ hec aquatilis ⁊ hoc le. p eodē.

Aquebibus. aq̄ componit cū bibo. ⁊ dr hic aquebibus bi. pnl. corr. q sepe bibit aquā. ⁊ pōt declinari adiectiue.

Aqueuomus. aqua componit cum vomo mis. ⁊ fit hic aqueuomus mi. q aquā vomit. ⁊ pōt declinari adiectiue ⁊ corripit vo

Aquila. ab acuo is dr hec aq̄la le. auis. eo q acute videat. Unde dicit pap. Aquila ab acumine oculorū dicta. q2 irreuerberato visu solē inspiciat. Itē aquila est signū in celo. ab aquila dr aq̄lus la lum. q nasum habz curuū. in summitate. vt aq̄le rostrū. ⁊ est aquila pmiscui generis. ⁊ sub vna voce ⁊ vno articulo. scz femino comphendit animalia vtriusq3 sexus. vt alba aquila. dr tā p mare q̄3 p femella. Et vt dicit gregori9 in moralib9 Aquile nomie sanctoz subtilis intelligētia. ⁊ sublimis eoz contemplatō figurat. Cunctaz q̄ppe auium visum acies aq̄le supat. ita vt solis radiis fixos in se ei9 oculos nulla lucis sue coruscatōe reuerberatos claudat. vnd iturtur

Aquileus. in aquilo vide.

Aquilinus. ab aquila dr aquilin9 na nū. possessiuum nomē. vt aq̄lina pēna. ⁊ hi aquilini noz. demones qui i similitudinē aquilaz apparēt. ⁊ pdu. li

Aquilo. ab aqua dicit hic aquilo onis. q̄si ligās aquas q2 vent9 est serenus. ⁊ aquas stringit. ⁊ aquilus la lum dicebāt antiqui p niger gra grū. vnde aquile9 lea leum id est. niger vel fuscus fm hug. Pap. vō dicit. Aquilo ventus ad septētrionis sinistrā dict9. q aquas stringat ⁊ nubes dissipet. Est enī gelidus ⁊ siccus Idē et boreas q2 ab yperboreis oris flat. Eccli. xliij. Frigidus vētus aq̄lo flauit ⁊ gelauit cristallos ab aq̄.

Aquor. ab aqua dr aquor aris deponēs. ⁊ componitur adaquor aris p eodē. scz ad aquā ducere vel potare animalia. Inuenit tamē actiuū adaquo as. Unde theodolus. En adaquare regē simul ⁊ releuare calorē Gen. xix. Donec omia pecora ɔgregent. ⁊ amoueam9 lapidē de ore putei vt adequem9 greges

Aquosus. ab aqua dicit aquosus sa sum plenus aqua ⁊ pprie dr locus aquosus. Potio vero aquata. ⁊ cōparatur aquosior sim9. vnde hec aquositas tis. inundantia aquarum

Aquula. in aqua est

A ante R

Ara. ab aro ras. hec ara hui9 are. q2 vt aratōni bene pueniret. solebat ara institui. Alij vō dicūt q deriuet ab ardeo. eo q victime ibi ardeāt. Scias tamē q ara dicit p altari ⁊ p stabulo porcoz. Sz ara p altari pmā producit ⁊ non aspirat. sed ara p stabulo porcoz pmam corripit et aspirat Unde vsus. Est hara porcoz breuis. non ara deoz. vel. Porcū nutrit hara. gētilis quē necat ara

Arabia. ab ara re. hec arabia bie. q̄ sacra interpretat. q2 regio illa thure abūdat. hāc greci endemon nostri beatā nominauerūt. Eadem est nominata et saba. a filio ch9. qui dict9 est saba.

Arabilis. ab aro aras. hic ⁊ hec arabilis ⁊ hoc le. vt terra arabilis. id est. bona et apta ad arādum. et comparatur arabilis lior lissimus

Arabis. genitiu9 de arabs. corr. penult. sed quādo est verbū futuri tpis eā pducit. Unde versus Dic arabs arabis ab ara tamē exit arabis.

Arabs. ab arabia dicit hic et hec arabs bis gētile. ⁊ arabicus ca cū possessiuū. Arabici etiā dicti sunt quidā heretici in arabia exorti dicētes animā cū corpore mori. ⁊ in nouissimo vtrūq3 resurgere. fm hug. Pap. sic dicit. Arabs arabos grece. hic arabs bis. ⁊ arab9 bi. latine

Aradij quidā populi. vid in amorre9

Aranea. ab aere fm rabanū dr hec aranea nee. q̄ aeranea. eo q ex aere nutriat. et hic aran9 inuenit. et araneus neū Unde diminutiua Ab arane9 hic araneolus li. et ab aranea hec araneola le. i. pua aranea Pap. etiam dicit. Aranea vermis ab aere dict9. eo q in aere fila generat Hug. aūt magis appbat q aranea dicat ab aragne q̄ fuit mutata in aranā. fm fabulas

Arapagare. i. effodere vel sculpe ab area. et ponit simpliciter p effodere. et componit ab aera. et pag9 quod ē

Arapagat9 ta tū ab area effossus ⁊ dr ab ara villa pagare Unde plautus in aularia. Auz mihi intus arapagatum est.

Aratellū li diminutiuū. i. puū aratrū sicut a cerebro cerebellum diminutiuū.

Aratuncula le. fossa pua. q̄ instar sulci arat. et dicit ab aro as. vel ab arator. vnde regum tercō cap. xviij. Fecit aqueductū quasi p duas aratiūculas i circūitu altaris.

Aratorculus li dimi. puus arator

Aratorius ria riū locus q̄ pōt arari. ab aro as

Aratz tri ab aro as dr. ⁊ corr. penul. naturalit. Unde in aurora dr sup leuitico. Nostre carnis humū crucis hic aratro quasi sulcāt

Arbiter tri tro secunde declinatōnis dr ab arbitror is. ⁊ accipit in tribus significatōnibus. Arbiter enī dicitur reuelator consilioz. vt in salustio Procul arbitris omnibus amotis. Arbiter testis Arbiter iudex Sed differunt q2 iudex ex lege. arbiter ex voluntate iudicat. Inde hoc arbitrium trij. Et scias q in ɔmuni vsu est secunde declinatōnis Inuenit tamē etiā in tercia arbiter tris tri sicut ponit gregori9 in moralibus. Etiā pap. dicit q arbiter est scde ⁊ tercie declinatōis fm salu. secūde. fm vō regulas psc. est tercie

Arbitriū trij. dicit ab arbiter. Et est liberz arbitrium facultas ratōnis vel volūtatis qua bonū eligit gratia assistente vel malū eadē esse desistente Et scias q est triplex libertas. scz a necessitate. a peccato. a miseria A necessitate ⁊ ante peccatū ⁊ post. eque liberz est arbitrium sicut enim tūc cogi non poterat. ita nec modo. idōq3 voluntas merito apud deuz iudicat. que semp a necessitate libera est. ⁊ nunq̄3 cogi potest Ubi necessitas ibi non est libertas. vbi nō est libertas nec voluntas. ⁊ ideo nec meritum. Hec libertas in omnib9 est tā in malis q̄3 in bonis. Est alia libertas a peccato. scz de qua dicit apostolus. Ubi spūs domini ibi libertas Hec libertas a seruitute peccati liberat ⁊ huos iusticie facit. sicut econuerso seruitus peccati liberos facit iusticie. Hanc libertatē homo peccando amisit. Ideoq3 augustinus dicit q homo male vtens libero arbitrio. ⁊ se pdidit ⁊ ipm. q2 pdita est p peccatum libertas. non a necessitate sz a peccato Qui enim facit peccatū huus est peccati. Istā libertatez que est a peccato. illi soli nūc habent quos filius p gratiam liberat ⁊ repat. non ita q penitus sint sine peccato i hac mortali carne. sed vt peccatū in eis non dominetur neq3 regnet. ⁊ hec est vera ⁊ bona libertas que bonam parit huitutē scz iusticie Est autē libertas a miseria De qua apostolus ad romanos ait. Et ipa creatura liberabitur a seruitute corruptōnis in libertatē glorie filiorū dei. Hanc libertatē habuit homo ante peccatum . quia omni carebat miseria. ⁊ nulla tangebat molestia. ⁊ plenius habebit in futura beatitudie vbi miser esse nō poterit. Sed in hac vita que est inter primū peccatū ⁊ vltimam confirmatōez nemo a miseria liber est. quia pena peccati non caret. Libertas a peccato ⁊ a miseria p gratiam est. libertas aūt a necessitate p naturā Scire etiam oportet q vt dicit ptolomeus. Homo sapiens dominatur astris q2 scz p sapientiā suā potest vitare ea ad que astra disponunt. de hoc etiā require in astrum. ⁊ in mors. vide etiā in voluntas. Itē scias q quattuor sunt status liberi arbitrij. ⁊ de quolibet accepit christus. vt dicā in liber bera berū. Quare autē de9 nō fecit hominē impeccabilē. vl q peccare nollz. dicā in psc̄io.

Arbitror traris tratus sum. trari. i. existimare. vel extimare. sed differunt. q2 existimare vel extimare est apud animū nostz. Arbitrari vō iudiciuz animi pferre. ⁊ corripit bi. naturalit.

Arbor vel arbos. fm ysidorum sicut ⁊ herba. dicit ab aruis. q2 terre fixis radicibus adheret. Uel arbos dicit ab herba. eo q ad modum herbaz pullulet nascendo. Prius enī iacto semine herba orit. dehinc confota surgit in arborē. dehinc in puo tempore herbā quam videras arbustum suspicis Ab aruo ergo deriuat herba. ab herba arbos vel arbor. ⁊ videt proprie arbos dici d fructifera. Arbor vō de non fructifera ⁊ sterili. ⁊ est arbos feminini ge. cū sit mater pprij fetus. ⁊ attēde q nomina arborz sunt femī ge. q2 naturā matris in suis fructib9 imitant. vt pirus ⁊ vlmus. hec enim est quasi obstetrix puerperaz hachi. Unde oleaster fuit masc. ge. q2 nō cōcipit cū sit ppriū sue gētis ɔcipe. i. oliuaz. p pomis vō sūt neu. ge. exceptis paucis

Arboretū ti. locus vbi arbores crescūt. ab arbore dr.

Arboreus rea reum. ⁊ arborinus na num. possessiuuz ab arbore dicit

Arbuncula le. dimi. pua arbor

Arbustula le. dimi. pua arbor

Arbustū. ab arbore dicit hoc arbustuz sti. locus vbi arbores crescūt. ⁊ p ipis q̄ndoq3 ponit. ⁊ pcipue nouellis. Arbustū enī dicit q̄ndoq3 arbor nouella ⁊ tenera. in q̄ insertio etiā q̄ndoq3 fieri pōt. ⁊ dr arbustū. q̄si arboz statio vel hasta.

Arcā ab arceo ces dicit hec arca ce. quia arceat ⁊ prohibeat visum. ⁊ caret aspiratōne. ⁊ inde hic arcarius rij. q̄ facit arcas. vel qui custodit. Item adiectiue potest dici. arcarius arcaria arcarium. quod ptinet ad arcam. vel ad arcarium

Arcanus na nū. i. secretus ta tū. a quo ceteri arcent. ab arceo ces dr. ⁊ caret aspiratōe.

Arceo arcui supinum debet esse arcitum tu. sz p sincopam dicit artum artu. Arceo componit cum ex dicitur exerceo ces Itē cum con. ⁊ fit coerceo ces. i. constringere Arceo simplex ⁊ compositum est actiuū. ⁊ mutat a. in e. in compositōne.

Arcerso sis. in arcio cis exponit.

Arcesso sis vbum desideratiuum ab arceo arces. vide in accio accis

Archangelus. ab archos quod ē pnceps ⁊ angel9 componit hic archangelus li. id ē. pnceps angelorum. vt gabriel. Unde archangelicus ca cum Et scias q omia officia humana ptinētia ad singulares psonas cum quibuscunq3 ordinibus similitudinē habeāt diriguntur p vltimum ordinē inq̄ntum pticipant vtutes superiorum. Sz illa officia q̄ ad multitudinē ptinēt. diriguntur p pncipat9 ⁊ archangelos. Et ideo homo in platōne constitutus illuminatur ab angelo inferioris ordinis. de his que ad statum psone sue ptinēt. sz ab angelo pncipe. d his q̄ spectāt ad regimē multitudis. Uid etiā in āgelus

Archetipus pi. id ē. princeps figurarum. Nā tip9 idē est quod figura. ⁊ archos. idē est quod princeps. et pōt poni adiectiue. vt archetipus archetipa pum. Unde archetipus mundus dicitur. principalis figura sensibilis mundi. et corripit ti.

Archia chie. i. pncipatus. ab archos dr

Archicoqu9 qui. q est pnceps coquoz. ab archos prin

ceps.⁊ coquus coqui.⁊ licet coquus primā corripiat.ta
mē.archicoqu⁹ qui acuit co.ſm vſum.⁊ hoc facit potē
tia nominatiui.qꝛ remanꝫ incorrupt⁹.⁊ iō nō ꝯmutat ac
cētum.ſicut nec vicecomes.
Archidyaconus.Dyaconus componit̄ cum archos.
quod ē pnceps ⁊ dꝛ hic archidyaconus.id ē.pnceps dy
aconorum.Unde hic archidyaconat⁹ tus tui ei⁹ offici
um vel digitas.Dicit̄ etiā hic archidyacon onis.
Archiepiſcopus.i.id ē.pnceps epiſcopoꝝ.ab archos pn
ceps.⁊ epiſcop⁹.Unde hic ⁊ hec archiepiſcopalis.⁊ hoc
ſcopale.⁊ hic archiepiſcopatus tus tui.⁊ hoc archiepi
ſcopium pij.⁊ archiepiſcopor paris.eſſe vel fieri archie
piſcopum.vel archiepiſcopatuꝫ habere.vide in metro
Archigallus li.pnceps galloꝝ.ſcꝫ illoꝝ polis.
ſacerdotū.ab archos ⁊ gallus
Archigenes.geneſis quod ē natura componit̄ cum ar
chos quod ē pnceps.⁊ dicit̄ hic archigenes nis.penul.
correpta.i.pncipalis medicus q̄ optime ſcit mederi ge
neſi.id ē.nature.
Archigraphus phi.pnl.cor.vid in antigraph⁹
Archileuita te.pnceps leuitarum.⁊ componitur ab ar
chos ⁊ leuita.
Archilogus Archos componit̄ cū logos.quod ē ſmo
⁊ fit archilogus ga gū.pnceps vl' pmus in ſmone. vnd
hoc archilogiū ſmonis pncipiū
Archimandrita.ab archos pnceps.⁊ mādros ouis.dꝛ
hic archimādrita te.i.paſtor ouiū.Et p trāſlatōeꝫ dꝛ q̄n
doqꝫ d paſtoribus ſpūalibus.
Archipota te.pnl.pdu.i.magnus potator.ab archos.
⁊ poto tas.q̄i pnceps potatoꝝ
Archipreſbiter teri.princeps pſbiterorum.ab archos.
⁊ preſbiter
Archiſynagogus gi.pnceps ſynagoge.⁊ archos.⁊ ſy
nagoga ſynagoge
Archiſteriū rij.i.monaſteriū ab archos ⁊ ſterion.qd ē
ſtatō.q̄ſi pncipalis.i.ſpūalis ſtatō Uel dꝛ archiſterium
eo ꝙ regulis ⁊ diſciplinis arcet̄.
Architector.ab archos ⁊ tectū quod ponit̄ p edificō vl'
domo.componit̄ hic architector ctoris q̄ facit tecta Uel
potius pncipalis artifex q̄ peſt edificijs cōſtruēdis.qui
etiā architectus dꝛ.Unde hec architectura re. Et archi
tector taris.tecta principalit̄ conſtruere.Et vt dicit pſ.i
viij.li.Sunt fere omnia pfeſſionū nomīa apud latinoſ
vbalia ⁊ in or deſinūt.Nā grāmaticus ⁊ philoſophus.
⁊ architectus ⁊ ſophiſta ⁊ poeta greca ſunt.itaqꝫ ex no
minibus ipis habēt vba greca apud grecos. Unde noſ
q̄ꝫ philoſophor.architector.poetor i vſu habem⁹
Architriclinus.pnceps triclinij quod ē domus.trina
leſſione conuiuantiū ordinata.ab archos ⁊ triclinium.
ſm hug.Pap.vo dicit ſic.Architriclinus dꝛ maior do
mus.vl' in domo pnceps triū lectorum.qꝛ in lectis ſole
bant comedere.Nā clinos vl' clinon.grece lectus.arch
os princeps trium.⁊ pdu.pnlt.Und in aurora.Archi
triclinus habꝫ moyſen ſignare ſtupentē.vid i triclinū
Archonū.dꝛ aceru⁹ manipuloꝝ.vel aliaꝝ reꝝ
Archos grece.latine dꝛ princeps
Arcicula le.dimi.pnl.cor.pua arx ſiue rupes.
Arcipotēs.arcus ꝯponit̄ cū potēs ⁊ cum tenēs.⁊ dicit̄
hic ⁊ hec ⁊ hoc arcipotēs.vl' arcitenēs vl' arq̄tenens.ſm
antiquos q̄ dicebāt arquus p arc⁹
Arcippus pi.pprīū nomē viri p duo p.ſcribit̄
Arcitenēs.id ē.tenēs arcum. Uel arquitenēs. ſm anti
quos p q.
Arcites.ab arcus dꝛ hic arcites tis.ſagittarius cū arcu
equitās ⁊ ſagittās.ſicut turci ⁊ traci. Uel pōt ſcribi p q.
more antiquoꝝ.q̄ dicebāt arqu⁹ p arc⁹.⁊ tūc dicet̄ arq
Arciuū cui.pnlt.pdu.librariū.armariū tes
De quo hieronim⁹ in plogo heſter.Quē libꝝ ego d ar
cuis hebreoꝝ eleuās vbuꝫ e vbo expſſius tranſtuli.Et
deriuat̄ ab arca ce.
Arcticus pnl.cor.in arctus cti vide.
Arctophilax.arctus cti.componit̄ cū philaxe quod eſt
ſuare.vel philis quod ē amor. Et fit hec arctophilax.q̄i
ſuans vel amās vrſam.qꝛ eam ſequit̄ ſp.⁊ eſt minor vr
ſa.⁊ eadē dicit̄ actur⁹.q̄ſi arcton vrens.i.vrſam amans
vel eſt aliud ſignū actur⁹.qd dicūt boetes
Arctos grece.vrſa dꝛ latine.qui ⁊ ſeptētrio vocat̄.qꝛ ex
ſeptē ſtellis ꝯſtet.ſm papiaꝫ.Et eſt tercia lrā c.in papia.
ſcribit̄ enī ibi p ct.
Arcturus ri.penul.pdu.Job ix.Qui facit arctuꝝ ⁊ ori
onas.⁊ hyades.⁊ interiora auſtri.Et vt dicit gregoriuſ
Arcturus ſeptē ſtellis mane lucꝫ ⁊ ſemp verſat̄.⁊ nūqꝫ
mergit̄.⁊ dꝛ arctur⁹.quaſi arcton vrēs.vid in arctophi
lax.⁊ dicit̄ vulgo carrus.
Arctus cti.vel arctos grece.fe.ge.vrſa.ſcꝫ p illo ſigno ce
leſti.Et interptat̄ vrſa latine.vnde arcticus dꝛ tā polus
iuxta arctum q̄ꝫ circulus includēs illā.q ⁊ ſeptētrional'
dꝛ.Similit̄ antarctic⁹ dꝛ tam polus oppoſit⁹ q̄ꝫ circul⁹
oppoſitus.Dicit̄ etiā hic artus tus.p mēbro.ſꝫ tūc ſcribi
tur p t.ſolam.⁊ eſt maſ.ge.
Arcuatim aduer.i.curuatim.camerati.⁊ dꝛ ab arc⁹ cus
Arcubius bij ille qui cubat in arce.et componit̄ ex arx
arcis.et cubo cubas.
Arcula le.dimi.pua arca.Unde hic arcularius q̄ facit.
vel q̄ cuſtodit arcas vel arculas
Arculus li.dimi.puus arcus
Arcuo as.aui vbum actiuū.i.curuare ab arcus dicitur
vnde verbalia
Arcus cus cui.dꝛ ab arceo ces.qꝛ arceat hoſtem.Itē ar
cus dicit̄ fornix.qꝛ ſit arta curuatōne curuatus. Ponit̄
etiam arcus p arte ſagittādi.vnde in ſecūdo regū dicit̄.
Precepit vt docerent filios iuda arcum.et deſinit dati
uus pluralis in vbus.vt arcubus.ad differētiam arx ar
cis arcibus
Ardea dee.ab arduus dꝛ quedā auis petēs ardua. ſcꝫ
aerem.vel ſm fabulas dicit̄ a ciuitate q̄ ardea dicebatur
quia in arduo erat ſita. vnde hic et hec ardeas patriuꝫ.
et dicta eſt auis illa ardea.quia de cinere illius ciuitatiſ
nata fuit.Et eadē auis a multis tantalus dicit̄ ſm hug.
Papias vo dicit.Ardea auiſ dicta.quia ad ardua vo
let.imbres enī formidās ſup nubeſ volat vt pcellas im
brium ſentire nō poſſit.et acuit penul..
Ardelio ab ardeo des dicit̄ hic ardelio onis.i. leccator
qui ardēs eſt in leccacitate vel leccatōne
Ardeo des.ſi.ſum.vbum neutꝝ.et inde ardēs tiſ omis
ge.et compat̄.ardētior tiſſimus.vnde ardent tius. ſime.

aduerbium.Et hic ardor oris Itē ab ardeo ardeſco is.
inchoatiuum.qd componit̄ cum re.⁊ dꝛ redardeſco ſciſ
interpoſita d.Ardeo vo componit̄. exardeo des. inar
deo des.Ardeo ſimplex ⁊ compoſitū neutꝝ eſt ⁊ abſo
lutum.Sed quādo ponit̄ p cōburo eſt tranſitiuū ⁊ in
diget obliquo.Et inde.xv.iohānis dꝛ. Colligēt eum ⁊ i
ignē mittēt ⁊ ardet.Dicit̄ ardet in pſenti.nō ardebit in
futuro ad innuēdum ꝙ ignis inferni eſt continuus.⁊ ſi
ne aliqua interpolatōne affligit eternalit̄.Et ſcias ꝙ ar
deo multa ſignat.vt patet in his vſibus.Ardet mēs.ar
det clipeus.focus ardet ⁊ edes.Hec amat hec ſplendet.
hec vrit ⁊ vrit̄ illa
Arduenna ne.q̄dā ſilua qꝛ eius ligna ſunt ardua.
Arduus dua duū.dꝛ ab ardeo.co ꝙ ardua ardenta ſo
le.vnde hec arduitas arduitatis.⁊ eſt altitudo.⁊ ppe
montium
Area ree.locus vbi terit̄ frumētum.⁊ dicit̄ ab areo res
qꝛ non triturant̄ ibi niſi arida.vel dicit̄ area quaſi erea.
qꝛ eradant̄ p triturādis frugibus.⁊ ponit̄ p domus la
titudine.⁊ p mari.qꝛ latū ⁊ ſpacioſum eſt.⁊ pro tabula
rum equalitate
Arefacio cis feci factum.i.aridūꝫ facio.⁊ componit̄ ab
arere infinitiuo de areo ares ⁊ facio cis.⁊ acuit̄ fa.in p
ma et ſecūda ⁊ tercia pſona pſentis indicatī modi. licet
ſit hecuis arefacio cis.
Arefio fis arefactus arefieri.id eſt.fieri vl' eſſe aridum
⁊ componitur ab hoc infinitiuo arere.⁊ fio fis.⁊ produ
cit fi.ſicut fio.
Arelatū ti.penultima pducta.vrbs gallie
Arena ne.non vt quidā dicunt dicit̄ ab herendo in fa
bricas.ſed ab areo es.Unde hec arenula le. diminutiū.
⁊ arenoſus ſa ſum.locus plenus arena.⁊ arenarius ria
rium.idē.vel quod fit de arena quaſi poſſeſſiuuꝫ.et hoc
arenarum rij.locus arenis plenuſ. Uel dicit̄ arena ab
aro as.p contrarium
Areo ares arui.vbum neutꝝ ⁊ caret ſupinis. eſſe vel fi
eri ſiccum.⁊ componit̄ cum in.⁊ fit inareo res. ⁊ cum ex
⁊ fit exareo es.exarui.⁊ pducit a.Unde in aurora dicit̄
Sic ſine doctrina marcidus aret amor.Sed aro aras.
caſti corripit.Unde quidam.Terram nullus aret. in q̄
vis ſeminis aret
Areola le dimi pua area.Ezech.xvij.c. Ut irrigaret eā
de areolis germinis ſuis.⁊ corripit o.
Areologus.id eſt.vtuoſus ⁊ potēs in ſmone. ab ares
vtus ⁊ logos ſmo.
Ares.id eſt.virtus
Areſco.ab areo ares dicit̄ areſco ſcis.vbuꝫ inchoatiuū.
⁊ componit̄ inareſco ſcis.exareſco ſcis
Areſponſis indeclinabile.qui dat reſponſa principis.
⁊ poteſt componi ab aſſiſtens.⁊ reſponſis datio. quaſi
aſſiſtens reſponſis. Uel ab a.⁊ hoc ablatiuo reſponſis
vt ſupra dixi in abatis
Arfaxat interptat̄ depopulatō
Argentū.argiros dicunt greci Unde olim argirus di
cebatur denarius.qꝛ maxime moneta de argēto ſolet fi
eri Et argira quedā inſula in medio occeano fecūda ar
gento.ita vt dicat̄ habere ſupficiē argenteā.⁊ ideo ſic ē
dicta Inde dicimus hoc argentū.⁊ ab argentū argente
us tea teum.id eſt.de argēto exiſtēs Unde argenteoluſ
la lum diminutiuū.⁊ argēto tas.quod componitur de
argento tas et inargento gentas et ſunt actiua.Et inde
vbalia Itē ab argētum argētarius rij.q̄ cuſtodit argen
tum vel opat̄ de argēto.
Argi maſ.ge.in plurali nomē loci.
Argiletū pnl.pducta locus in quo occiſus ē argus. et
componit̄ ab argi et letū Poſſunt etiā eſſe due ptes. et
tunc argi letū.id eſt.mors argi
Argilla le terra tenax et humida ab argos vel argis ci
uitate in grecia qꝛ apud grecos pmū ex ea facta ſūt vaſa
Unde argilloſus ſa ſum plen⁹ argilla
Argirus ri olim dicebat̄ denari⁹.ab argētum dꝛ.
Argonauta.argos qd eſt pma nauis cōponit̄ cū nau
ta et dꝛ hic argonauta te.et dicti ſunt argonaute omneſ
illi q̄ in illa naue ierūt p aureo vellere Unde argonau
ticus ca cū.poſſeſſiuū.et hec argonautica ce.liber cōpo
ſitus ab apollone de argonautis
Argos nomē ciuitatis.
Argumētum ab arguo arguis dicit̄ hoc argumētum.
quod tribus modis dicit̄ Nam dicit̄ argumētum res fi
cta q̄ tamē fieri potuit.vt comedie terētij Dicit̄ etiā ar
gumentū puum opus pmiſſuꝫ in quo tota materia ſub
ſequētis opis plibat̄ Et dicit̄ argumētum q̄ſi argute.i.
callide inuentū Dicit̄ etiā argumentum rei dubie pba
mētum Unde argumētoſus ſa ſum plenus argumētis
et quādoqꝫ dicit̄ expeditus et compat̄ Unde argumen
tor taris.vbum deponētale.⁊ argumētator tatrix.tatio
Et dicit̄ argumentatō argute mētiſ orō ſm hug Pap.
vo dicit.argumentū argute inuentū quod rei dubie fa
cit fidem Argumentū pbatō.vel breuis oratō vel fabu
la veriſimilis vel inſtrumētum mechanicū. argumētuꝫ
dicit̄ eo ꝙ arguat mentē.arguit enī tanq̄ꝫ ignarā vt itra
ſe de ignorātia confundat̄.et derelicto mendacio vitatē
deuote ſequat̄.argumētum eſt ipa ſentētia q̄ fidē pſtat.
Argumentatō ipius ſentētie p oratōem explicatō. cui⁹
due ſunt ſpēs.ſilogiſmus et inductō.ſed ſilogiſmō enti
mema.inductōni ſupponit̄ exemplū.
Arguo guis gui gutū vbum actiuū.i.ꝯuincere accuſa
re vel ꝯſtringere.vnd vbalia Arguo ꝯponit̄ Coarguo
guis.Redarguo guis.vnde vbalia.
Argus gi.paſtor quidā a quo et letum componit̄ hoc
argiletum ti.locus in quo occiſus eſt argus.Itē argus
quidam mons a quo vel a factore dicta eſt pma nauis.
Hic argus gi.et hoc argon indeclinabile et argon oniſ
et hic arge ges gei.⁊ hic argos goi.vnde p compoſitōeꝫ
hic argonauta te Itē argus dicit̄ vagus vel piger. vnd
argia id eſt.pigricia.
Argutia tie.calliditas vſutia diſcertitudo.vel dicitur
argutus ſm hug. Pap.ſic dicit Argutie documētoruꝫ
experimenta.
Argutum aduer.⁊ argute.i.diſerte ab argut⁹ dꝛ
Argutus ab arguo arguis dꝛ argutus ta tū quod i tri
bus ſignificatōnib⁹ inuenit̄.ſm qd eſt nomē Nā argu
tum.i.breue vt argutū caput Itē argutū organū. id ē.ſo
norum Itē argutū animal i.deſt callidū.vnde vſus Eſt
breuis argutus eſt callidus atqꝫ ſonoruſ Et compatur
argutior tiſſimus.et ab argut⁹ arguto tas id eſt verbis

impugnare vel diserte se defendere rep̄hendere. v̄bum
frequentatiuū s̄m hug̃ Priscianꝰ aūt in x. libro dicit Ar
guo arguis gui gutum. vnde ⁊ pticipium argutus. ⁊ fu
turum argutur us. ⁊ deriuatiuū ex hoc v̄bo argutor ta-
ris Inuenitur tamē in vsu etiam arguiturus p argutu
rus Papias v̄o dicit. Argutus q̄ argumētum cito in-
uenit. vrbanus in loquēdo. i. astutus Argutus pticipi-
um de arguo. id ē. conuictꝰ Et etiā adde accusatus rep-
hensus constrictus
Aridus da dū. i. siccus ca cū. ab areo ares. ⁊ compatur
aridior dissimus. vnde hec ariditas. i. siccitas. ⁊ compo
nitur. Peraridus da dū. i. valde aridus. Et scias q̄ ter
ra appellata est arida. quia eius naturalis pp̄ietas est
siccitas. Genesis p̄mo. Appellauit aridam terram. ⁊ cor
ripit penultimā.
Ariel s̄m remigiū. leo deus vel leo dei interp̄tat̄. ⁊ quā-
doq3 ponit̄ p viro forti. vt p̄mo palip̄. xi. Ipe pcussit du
os ariel moab. i. duos viros fortes ad modum leonis.
Quādoq3 ponit̄ pro hierusalē. Esay. xxix. Ve ariel ari-
el. ⁊ dicit̄ bis ariel pp̄ter tēplum ⁊ altare. Tercio dicit̄ p
altari. vnde in ezech. xliij. Ipe ariel quattuor cubitorū.
⁊ accētuatur in fine. vnde quidā Hierusalē signat ariel
signatq3 leonē Et scias q̄ olim hierusalē dici proprie
poterat ariel. id est. leo dei. vnde dicit glosa esay. xxix. ve
ariel ariel leo dei. Hierusalē cum potētissima ⁊ fortissi-
ma fuit. sed post edificata sub hiesu sacerdote magno ē
dicta quasi ariel. vnde dominus ibi subiungit dicēs Et
erit mihi quasi ariel hierusalē Et dicit quasi. quia tēpli
similitudinē retinēs antiquam non magnificentiā. Itē
vmbraz tantū antique dignitatis retinēs. sicut dicit glo
sa. Nostro autē tēpore non pp̄rie dicit̄ nec ariel. id ē. leo
dei. nec etiā quasi ariel pp̄ter peccata que iudei cōmise-
runt. maxime in p̄sonam filij dei vide in hierusalē. ⁊ s̄m
quosdam ad lrām hierusalē dicta est ariel. id est. leo. q2 i
modum leonis edificata erat Itē dicta est ariel. id ē. leo
quia sicut leo dicit̄ rex bestiarum. ita hierusalez dicebat̄
regina aliarum ciuitatum. ratōne fidei que viguit ī pa-
triarchis. ⁊ ratōne sciētie que illuxit in pp̄hetis ac nobi
litatis ⁊ dig̃tatis q̄ fuit in regibꝰ ppli dei
Aries ab ara. s̄m ysidorum dicit̄ hic aries tis. q2 primo
in ara immolatus fuit. vnde virgilius Aries mactatur
ad aras vel ab areos. id est. a mare. vnde etiam in grege
masculi mares vocant̄. quia d2 ab ares. quod est virtꝰ.
quia maioris virtutis sit in grege. vnde hic arietulus li
diminutiuū. ⁊ arietenus na nū. Et nota q̄ aries dicit̄ p
veruece ⁊ pro illo instrumēto quo muri quatiunt̄. q2 im
pugnat murum in modū arietum impugnantiū. vel q2
fit in summo cū cornibus ad similitudinē arietis. vnde
⁊ arietare dicimus cum illo instrumēto pcutere. Et ari
etare ptinet ad verueces quādo sunt in tēpore coeundi
⁊ corr. pnl̄. aries vbiq3
Arieto tas in aries vide. ⁊ corr. pnl̄. siue e
Arietulus li. dimi. puus aries.
Arimaspi. homines vnum oculū habētes. belluz gerūt
cum griphibus animalibꝰ terribilibꝰ. ⁊ sibi smaragdos
lapides p̄ciosissimos auferūt. Nā s̄m remigium. p̄cio-
sissimi smaragdinei lapides reperiunt̄ in scithia regiōe
deserti. quos tamē custodiunt griphes animalia q̄dam
terribilia ⁊ fortia. que corpus habēt leoninū pedes aūt
⁊ rostr ⁊ alas vt aquila Ideoq3 p terrā currūt vt leones
p aera volant vt aues Que bestie custodiūt ipam deserti
regionē. ⁊ seruant ipos lapides. non q̄ ipi in suam eos
conuertant vtilitatē s3 hominibus ipos auferūt. cum q̄
bus arimaspi homines vnū oculum habētes belluz ge
runt. ipsosq3 lapides eis auferunt. Et dicunt̄ arimaspi.
ab ares quod est virtus ⁊ aspicio. quasi virtuose aspici
entes. q2 licet tantū vnū oculū habeant. vidēt tamē vir
tuose ⁊ acute Que res pulcr in se continet misteriū
Lapis quippe smaragdꝰ q̄ nimie est viriditatis christū
significat qui pascua eterne refectōnis suis daturus est
fidelibus. Porro desertū illud in quo lapides repiunt̄
signat corda sanctorum q̄ se a terrenis ⁊ huiꝰ mundi cu
ris longe faciūt. vt in secreta cordis sui quiete domino
seruire possint. vnde vnus illor dicit Ecce elongaui fu
giens ⁊ mansi in solitudine in quor cordibꝰ inuenit̄ la
pis smaragdus. quia in ipis habitat christus. S3 assūt
griphes. id est. maligni sp̄us. q̄ christum nitunt̄ tollere fi
delibus. non q̄ ipi habeāt eum. sed causa inuidentie ho
minibus eum auferūt. S3 sunt arimaspi vnū oculū ha
bentes. id est. electi oculum mētis possidētes. q̄ bellāt cū
griphibus. hoc est cū malignis spiritibus. christūq3 sibi
rapiunt. qui est lapis p̄ciosus. Ex dictis patet q̄ smara
gdus p̄ciosus est lapis in sua natura. s3 p̄ciosior ē in ele
ctor figura. vid etiā in griphes.
Ariolus. ab ara are d2 hic ariolus li. diuinator. q2 circa
aras ydolorum nepharias p̄ces faciebant. ⁊ funesta sa
crificia immolabant. vnde ariolor laris. ariolatus sum
id est. diuinare. v̄bum deponens vnde verbalia. ⁊ corri
pit o. penult̄.
Ariopagita pnl̄. pdu. i. ariopagꝰ vide.
Ariopagꝰ gi. villa v̄tutis. sc3 vicus athenis. vbi stude
bant philosophi. Et d2 ab ares quod est v̄tus. ⁊ pagos.
quod est villa. Inde hic ariopagus gi. villa v̄tutis. ⁊ in
de hic ariopagita p̄nceps ⁊ maister illius ville. Unde
d2 dyonisius ariopagita. s̄m hug̃. Vel ariopagꝰ curia
erat atheniensiū vbi erant iudices. Nam ares v̄tus pa
gus villa. q2 ibi tota v̄tus ciuitatis erat. Unde ariopa
gite atheniēsium curiales vel p̄ncipales. vt vult pap̄. ⁊
pducit pa.
Arismetica. d2 ab ares qd̄ est v̄tus. ⁊ nemos. qd̄ est nu
merus. q2 tractat de v̄tute numeri. vnde hic arismeticus
ci. ⁊ adiectiue arismeticus ca cū. s̄m hug̃. Pap̄. v̄o dicit.
Arithmetica numerorum disciplina. s̄m se. Greci enim
arithmon numerum dicunt. vel componitur ex ares. et
rithmon numerus. ⁊ sic scribi potest p th. i. q̄rta lrā
Arista. ab areo ares d2 hec arista ste. q2 p̄mo areat. id ē
spica vel spicula spice ⁊ pisciū. Unde aristatus ta. tum.
sicut dicimus aristatos pisces. q̄ plures habent aristas.
⁊ aristor staris. colligere aristas
Aristella le. dimi. pua arista.
Aristoforum. ab areo. ⁊ foros quod est ferre. d2 hoc ari
stoforum ri. vas ad potus ⁊ prandia deferēda rusticis i
agros aptum. ⁊ d2 ab areo p ꝯtrarium. eo q̄ non sit ari
dum. q2 opari semp indigēt vt vinum. vel aqua sit ieo
qua vtant̄. Vel vas vbi reliq̄e ciborum reponuntur. e
corripit fo.

Aristoteles lis fuit quidā philosophꝰ dictꝰ ab ares v̄-
tus. q2 v̄tuosus fuit v̄tute acq̄sita
Arma. ab armus hec arma armor. q2 eum tegunt. vel
q2 armis. id est. brachijs exercētur. ⁊ dicunt̄ arma gene-
raliter omniū gener tela. Sed tamē pp̄rie arma quibꝰ
defendimur. Tela quibus oppugnamus ⁊ q̄ mittimus.
Unde armo mas v̄bum actiuū cum suis ꝯpositis. Et ī
de verbalia armator armatrix atō. Et inde hec arma-
tiuncula le. pua armatō.
Armabilis. ab armo mas d2 hic ⁊ hec armabil̄. ⁊ hoc le
qd̄ facile ē ad armandū. ⁊ corr. pnl̄.
Armamētariolū li. dimi. puū armamētariū
Armamētarium rij d2 ab arma locus vbi tela ⁊ arma
ponunt̄. Tercō libro regū. xiiij. ⁊ postea reportabant ea
ad armamētariū scutarior
Armamētum ti. ab arma d2. ⁊ sūt armamēta firmamē-
ta nauiū. vel locus vbi arma ponunt̄.
Armariū ab arma d2 hoc armariū rij. locus vbi repo-
nunt̄ arma. ⁊ hoc armamētariū rij pro eodē. S3 modo
proprie armamētarium d2 vbi tantū tela ⁊ arma ponū
tur. Armariū vero d2 generaliter locus vbi instrumen
ta ⁊ arma cuiuscūq3 artis reponunt̄. q2 cuiuslibet artis
sunt sua arma. vt clericor arma sunt libri. Nautar ve-
la remi funes. Feminar fusa colū ⁊ hmōi. Frequent̄ ta-
mē nūc armariū sp̄aliter dicimꝰ librorū.
Armelausa fe. ge. ab armis deriuat̄ vestis ē sic dicta. q2
ante ⁊ retro diuisa ⁊ apta sit. ī armis tantū clausa. q̄i ar-
miclausa. ablata c. ⁊ est sclauina
Armelus. ab armꝰ s̄m rabanū d2 hic armelus li. vestis
humeros tantū tegēs. sicut scapulare monachor Item
ab armus hoc armelum li. generis neutri. vas sacrifici-
orum vel victimar.
Armentariū rij. d2 ab armentū. ⁊ est idē quod armētū.
⁊ inde hoc armentariolū li. diminutiuū. ⁊ hic armētari-
us rij. custos armēti. ⁊ est armentarium de maioribus
bestijs sicut ⁊ armentū. Sed grex de minoribꝰ s̄m hug̃.
Papias v̄o dicit. Armentariū locus vbi armēta sunt.
vide in armentū
Armentū ab armo d2 hoc armentū ti. q2 sit aptum ar-
mis. vel faciēdis vel fiēdis vel exercēdis. vel q2 sit corni
bus armatum. vel armentū d2 quasi aramentū ab arā-
do. ⁊ differt a grege. q2 armentū pp̄rie est de maioribus.
grex de bestijs minoribus. Inde hic armētarius armē-
ti custos Amos. c. vij. Non sum pp̄heta. ⁊ non sum fili
us pp̄hete. sed armētarius ego sum Et intellige q̄ dene
gat se esse pp̄hetam. licz tot vera p̄dixerit. quia enim ea-
dem hora qua requisitus est prophetie sibi sp̄ūm deesse
sensit. ⁊ de semetipo testimoniū veraciter intulit dicens
Non sum propheta. qui tamē secutus adiunxit Et nūc
audi verbum domini. hec dicit dominus. Uxor tua in
ciuitate fornicabitur. ⁊ filij tui ⁊ filie in gladio cadēt ⁊c.
quibus prophetie v̄bis apte ostenditur. q2 cum de se il-
la non loqueret̄ impletus sp̄ū prophetico quez ex tunc
mox habere meruit. quia se prophetam non esse humili
ter ꝯgnouit. sicut dicit greg. in sc̄do moraliū
Armigatus ta tū. pnl̄. pducta. Regū. vj. Et dauid pcu
tiebat in organis armigatis. ⁊ saltabat totis viribꝰ an-
te dominū Dicuntur autē organa armigata ad armuz
id est humer ligata. vnde in organis armigatis. id ē. ad
humer positis. vel vt dicunt quidā est genus organi.
quod cū aqua fit.
Armiger gera ger penult̄. correpta. id est. qui arma ge
rit Inuenit̄ etiā substantiue declinatū in quolibet genere
vt hic armiger p scutifero. hec armigera. pro scutifera ⁊
cōponitur armiger. ab arma ⁊ gero ris. vel pōt cōponi
ab armor gtō ⁊ gerēs noīe imediate
Armilla. ab armus d2 hec armilla le. id est. torques bra
chiale. dextrocherium. Et sunt proprie viror. ab armo
rum v̄tute collate victorie causa q̄ olim viriles diceban
tur. Eedē ⁊ circuli. vel quia ī armis. id est. humeris ferū
tur. sed armilla p̄cipue mulier latius extendit̄. Circulus
vero rotundus fit. Item ab armus hoc armillū armil
li. vas vinarium aptum ad portandum in humeris. vi
de ī torqueo ques.
Armipotens tētis. mas. generis penult̄. correpta. id est
mars. Quod etiam omnis generis potest esse. id est. in
armis potens.
Armomācia cie. diuinatō q̄ fit ī armis. i. in scapulis be
stiar. ab armis. ⁊ mācia cie.
Armonia nie. dulcoratō. ⁊ consonātia plurimorū cātu
um. Unde armonicus ca cū. dulcis suauis delectabilis
cantus. vt armonia id est. dulcis cantus celi. Et videtur
armonia esse compositū ex ad. sed s̄m antiquos mutat̄.
d. in r. ⁊ sic fit ar. ⁊ monos quod est vnū vbi sc3 omēs cā
tus ad vnā consonantiā tendūt. ⁊ acuit penul. armonia
vide in psaltes ⁊ in cithara.
Armus mi. mas. ge. i. scapula humerus. sed humerꝰ p
prie hominū. armus v̄o bestiar
Arna grece. latiē agna.
Arnaglossa vel arnaglossus. herba est. sc3 agni lingua
ab arna qd̄ est agna ⁊ glossa quod ē lingua. Eadē a ro
manis d2 plantago. q2 plāta eius cito adhereat terre Et
est fe. ge. vtrūq3.
Aro as aui atū. s̄m ysidorum deriuat̄ ab ere eo q̄ pus
erea aratra faciebāt. Unde hic arator toris ⁊ hec aratu
ra re. ⁊ componitur aro cum ex. ⁊ fit exaro as. id ē. descri
bere. vel valde arare. ⁊ cum p. ⁊ fit paro as. ⁊ cum ob. et
fit obaro ras. ⁊ hinc verbalia. Aro cuz suis compositis
neutrum est. excepto exaro. p describere ⁊ corr. p̄mā. sed
areo ares eam producit. Unde versus. Terram nullus
aret in qua vis seminis aret. Et est tr an situum aro. et
habet tercias personas passiui. vt aro terrā. et terra ara
tur a me.
Aroma matis ge. neu. ⁊ dicunt̄ aromata quecūq3 fra-
grantis odoris india mittit. vel alie regiōes. dicta sic ab
ara. q2 aris imposita diuinis inuocatōnibus apta vide
antur. Vel ab aere. q2 sese aeri inseri ⁊ misceri phantur
Nā qd̄ est odor. nisi aeris ꝯtactus. ⁊ pdu. penl̄. aroma.
Unde in aurora Nectar aroma fauus thus murrā bal
sama cunctas.
Aromatizo zas. id est. redolere. ab aromate d2. ⁊ ponit̄
quādoq3 transitiue. vt Ego aromatizo hunc. id est. aro
mate vnguo. vel aromate redolētem facio. et pducit ti.
positōne
Arpax. dictꝰ q2 arripit. Arpe ei grece. rape. ⁊ est instru
mentū orci. ferreus vncinus dictus. q2 arripiat quod i

eum cadit sm papiā
rquitenēs.sm antiquos vl'arcitenēs.sm modernos
um tenēs.ꝛ corripit penultimā. De hoc supra habes
arcipotēs.
rra re.p geminū r.illud quod dat̃ cū aliquid vendit̃
l emit̃ p certitudinē ꝛ nō vt reddat̃ tanq̄m pignus.ſ3
sit de corpe p̄cij.vnd̄ ꝛ d̄r ab ara.quia res que mercā⸗
o tractat̃ adeo rata debet esse quasi testibus aris foret
icta. Et componit̃ inarro.subarro sm hug. Uel sm pa
piā.arra d̄r a re pro qua datur. Unde dicit.arra dicta a
e pro qua dat̃.nō vt ipa sit pign⁹ reddat̃.ſ3 ipa sibi ma⸗
lēte cetera copulant̃.
Arrabo bonis.mas.ge.i.vadimonium. Unde terētius
in tercia comedia. Ea relicta arroboni est p illo argēto
ꝛ prope arrabo d̄r bona arra.sicut que datur pro bona
re.vt pro coniugio.que vero datur p mala re. vt p for⸗
nicatōne.non est arrabo pprie.ꝛ d̄r arrabo ab arra.p cō
positōnem sm hug. Et pap̄.etiā dicit. Arrabo bonis di
ctus quasi arra bona.ꝛ sic videt̃ q corripiat penultimā i
obliquis. Nā bona.hab3 primā breuē. Et sic gen.xxxviij
Quid vis tibi p arrabone dare.debet corripi ibi bo.i ar
rabone.in ntō aūt arrabo producit penult̃. Unde qui⸗
dam. Pars arrabo venit precij.dum res bona venit.i.
venditur
Arreptitius ab arripio pis.d̄r arreptus pta ptum Un
de arreptum aduerbiū.ꝛ arrepticius cia ciū.quod arri⸗
pit.vel quod arreptum est.vt demoniacus vel demoni
aca.vnd̄ proprie arrepticius d̄r demoniacus. ꝛ arrepti⸗
cia demoniaca
Arrigo gis.arrexi arrectū.penul.cor.v̄bum actiuū. id
est.sursum.vel valde vel ad aliqd regere.ꝛ componitur
ex ad.ꝛ rego gis.ꝛ mutat̃ d.in r.vnde terentius. Arrige
aures pāphile.p hoc cum notāt libidinosum.ꝛ hic ē ca
cephaton sm donatū.
Arripio pis pui.arreptum.i.inuadere.ad aliqd agen⸗
dum rape vel aggredi.ꝛ componit̃ ex ad ꝛ rapio rapis.
ꝛ mutat̃ d.in r.ꝛ a.in i.
Arrogo gas penultima correpta ex ad ꝛ rogo gas Et
est arrogare supbire Itē arrogare est p supbiā ꝛ arrogā
ter adquirere.vl' sibi tribuere Sed ponitur simpliciter
pro adquirere Unde arrogās.id est.supbus se extollēs.
ꝛ compatur arrogātior tissimus.vnd̄ arrogāter tius.tis
sime aduerbiū.ꝛ hec arrogātia. Et scias q sicut dicit
gregorius moral'.xxiij. Quattuor sunt species quibus
omnis tumor arrogātium demonstrat̃.ſc3 cum bonum
aut a semetipo habere se extimāt.aut quod sibi datū de
sup credūt pro suis se hoc accepisse meritis putāt.aut cer
te cū iactāt se habere quod nō habent aut despectis ce⸗
teris singulariter videri appetunt habere quod habēt.
Unde pharıseus idcirco de templo absq3 iustificatōne
descendit.quia bonorum opex merita sibi quasi singu
lariter tribuens oranti publicano se p̄tulit.vide in sup⸗
bus ꝛ rector.
Ars tis.ab arceo ces d̄r.q2 regulis nos arceat.ꝛ est ars
nostra liberalis Artificium quod est factum manibus
vel dicit̃ ars.ab ares quod est virtus Dicitur etia3 hec
arx arcis pro coclea.vnde versus. Ars docet.arx munit
arcus tegit ꝛ ferit idē Que artes sint licite. ꝛ que illi⸗

cite.habes in oro nas
Arsates.reges psax.sicut augustus d̄r cesar romanox
sm pap̄.ꝛ corripit penul.
Arseda de.i.stella valde splendēs sm hug.
Arseuerse d̄r ab ardeo.ꝛ est v̄bum defectiuū impatiui
modi secunde psone.id est.auerte ignē.vel arseuerse d̄r
prouerbium.
Arseueū neu.ge.vestis muliebris rubei coloris
Arsis eleuatō vocis.i.initiū ꝛ acuit̃ in fine
Artabatite penul.pdu.genus monstri in ethiopia qui
proni vt pecora ambulare dicunt̃ Quadragesimū enim
annū nullus supgredit̃.vt dicit ysidorus ethy.xi.ꝛ dicū
tur sic.ab artus ta tū.ꝛ bratin quod ē gradus q2 artatim
ꝛ curue gradiunt̃.
Artabe penul.cor.mensure sunt. Daniel'.xiiij.vnd̄ di
cit papias. Artaba genus mēsure syriace. que tres mo
dios facit
Artauus ui.i.cultellus scriptox.ab arto tas. ꝛ cor.ta.
Hoc etiā vult magister bene.
Artemo monis.ab ars artis dicit̃ hoc artemū mi.puū
velum.quo in dulcibus potius vtimur aquis Inuenit̃
etiā hic artemo monis p eodē3.vnde in actibus aposto
lorum. Et eleuato artemone sm aure flatum tendebāt
ad litus.ꝛ pdu.pnl'.
Arteria.artus p strictus componit̃ cum aere. et fit hec
arteria rie.quasi arta aeris via.ſc3 vena p quā exit et in
trat aer ꝛ spūs.ꝛ acuit̃ penul.sm hug. vel sm pap̄. Arte
rie fistule vel vene dicte.eo q artis teneāt itineribus vi
talem spiritum.vel quia p eas aer. id est. spiritus a pul
mone fertur.
Arteriacus.ab arteria d̄r arteriacus ca cum.cuius fau
ces reumatizant.vnde hoc artericu3 ci.medicina que p
dest meatui gutturis
Artesis.ab artus tus.d̄r hec artesis sis.artuū morbus
Unde prudētius i libro hymnox. Nodosa quos podo
gra distorquet ꝛ artesis
Arteticus.ab artesis d̄r arteticus ca cum ille qui habet
infirmitatē in artubus ex consuetudine Uel vt medici
volunt qui quandā nodositatē in membrox patit̃ iun
cturis.ꝛ in eodem sensu dicitur articus ca cum.ꝛ hec ar
tetica dicitur infirmitas illa.ꝛ cor.pnl'.artetic⁹.
Articula le.dimi.pua ars.
Articularis ab ars tis vel articula d̄r hic ꝛ hec articula
ris ꝛ hoc re.quod ptinet ad artē. Itē articularis articu
lare.quod habet officium articuli.vt hic et hec ꝛ hoc.et
tunc deriuat̃ ab articulus.
Articulus ab artus tus tui dicit̃ hic articulus li.dimi.
puus artus vt digitus Unde articulo las. id est.copu
lo las Item articulus dicit̃ quedā psonis apud grecos
solam relatōem significās Unde hic et hec articularis.
ꝛ hoc re.quod habet officiū articuli vt hic et hec et hoc.
Articulus etiā dicit̃ finis Itē articulus est quidā color
rhetoricus.de quo supra dixi in quarta pte in tractatu
de coloribus rhetoricis Itē articulus.i.momentum.vt
In articulo diei illius.id est.in initō in fine in hora imo
mento Itē articulus p̄ssura.artitudo Itē articulus spe
cies numeri Unde in grecismo d̄r Articulus color ē.bre
ue membx dictō greca Articulus numerus per denos

multiplicatus. Momentū articul⁹.p̄ssuraq3 d̄r esse.vi⸗
de etiā in fides
Articus ca cū pnl'.cor.vid̄ in arteticus
Artifex Ars componit̃ cū faciēs.ꝛ d̄r hic ꝛ hec ꝛ hoc ar
tifex cis.ꝛ inde hoc artificiū cij.inde artificiosus sa sum.
ꝛ hic ꝛ hec artificialis ꝛ hoc le.
Artificina ne.pnl'.pducta locus vbi artes exercētur.et
deriuat̃ ab artificiū
Artificus ca cū.id est.bonis artibus instructus ꝛ dici⸗
tur ab ars artis.ꝛ ab artificus artifice aduerbiu3.id est.
ingeniose.ꝛ pdu.penul.
Arto tas taui tare.id est frequēter arcere vel copulare
Unde hic ꝛ hec artabilis ꝛ hoc le.ꝛ componit̃. Coarto
tas.vnde v̄balia.ꝛ format̃ arto ab vltimo supino de ar
ceo ces.ſc3 artu.v.in o.mutato
Artocop⁹ Ars componit̃ cum copos.quod est panis
ꝛ fit hic artocopus pi.pnlt.cor.id est.pistor quasi arti⸗
fex panis. Uel ab artos.id est.panis ꝛ copos labor In
de artocopus copi. panis cum labore factus ad opus
domini
Artocrea. Ars componit̃ cum creos. quod est caro.et
fit hec artocrea cree.id est.quilib3 cibus artificiose com
positus. Uel ab artos.i.panis ꝛ creos caro. Inde arto
creacree.cibus ex pane ſc3 pasta ꝛ carne factus.sm hug.
Pap̄.vo dicit. Artos panis creos grece caro Inde ar
tocrea panis carnē ptinēs vulgo tortella
Artopta. Ars componit̃ cū aptus ꝛ d̄r hec artopta pte
id est.vas artificialit̃ opatum. Und̄ plaut⁹ in aularia.
Ego artoptā hinc primo vtendā peto
Artos grece.panis latine.
Artotira re.pnlt.cor.cibus qui fit ex pane vel pasta et
caseo.ꝛ cponit̃ ab artos panis ꝛ tirus qd̄ ē caseus
Artuatim aduer.i.mēbratim.ab artus d̄r
Artuo ab artus d̄r artuo as.quod nō est in vsu.ſ3 com
ponitur Exartuo as.id est.diuidere Et deartuo tuas.si
militer p diuidere.ꝛ est pprie diuidere ꝛ separe artus a
scinuicē.vt de gallinis ꝛ consimilibus.ꝛ hinc v̄balia.vn
de plautus. In captiuis ego erumnatus ꝛ deartuatus
sum miser
Artuosus sa sū.i.mēbratus.ab art⁹ d̄r qd̄ est mēbx.
Artus ab arceo ces artus ta tū.i.strictus.ꝛ compat̃ ar⸗
tior artissimus.vnd̄ arte artus tissime aduer.ꝛ artum.i.
strictum. Itē ab arceo hic artus tus tui.i.mēbrum quod
neruis artat̃.ꝛ fit dtūs ꝛ ablatiu⁹ pluralis in vbus.ad
differentiā d̄ ars artis artib⁹
Arualis.ab aruū arui d̄r hic ꝛ hec arualis ꝛ hoc le pnl'.
pdu.i.ptinēs ad aruū vel res arui.
Aruambale. Aruū cponit̃ cum ambio.ꝛ fit hoc aruā⸗
bale lis.hostia cum qua arua ambiebāt. Qd̄ etiā d̄r hoc
amburbale ꝛ hoc aruambale. S3 amburbalis vel am⸗
burbale ꝛ hoc amburbariū.est hostia cu3 qua ciuitate3
ambiebāt.ab ambio ꝛ vrbs sm hug. Pap̄. etiam dicit.
aruambale.sacrificiū aruox
Arugo ginis.color quidā sicut pedes accipitris. et scri
bitur p a solam sm pap̄. S3 aurugo p au. sm eundē est
morbus regius Hug.vo dicit. Ab auro hic aurugo gi⸗
nis.morbus regius. S3 arugo est color sicut in pede ac
cipitris ꝛ pducit ru. Dicit̃ etiā aurugo corruptō aure.

p quā segetes contrahūt innaturalē colorē ex aura co
rupta.vide in erugo.
Aruina ab aruū arui d̄r hec aruina ne.id ē. pinguedo
Job.xv. Et de lateribus eius aruina depēdet. ꝛ pduci
penul.vnde in grecismo d̄r. Intus adeps.aruina foris
pinguedoq3 queuis.
Aruinatus ta tū.i.impinguat⁹.ab aruina d̄r.
Aruinosus sa sum.i.crassus.ab aruina d̄r.ꝛ compatur
aruinosior sissimus
Aruinula le.dimi.pua aruina ꝛ corripit pnlē
Aruiolū li dimi.puū aruū siue corp⁹ puū.
Arula le dimi.pua ara siue altare sm hug.vel sm pap̄.
Arula patella carbonum.craticula. Hiere. xxxvij. Et
posita est corā eo arula plena prunis ꝛ cor.pnlē.
Arundinetū ti pnl'.pdu.in arundo vide
Arundo dinis.d̄r ab areo ares q2 cito aret.ꝛ pprie dici
tur folium dependēs.ſ3 sepe simpliciter ponit̃ p canna.
vnde arundineus nea neū.ꝛ hoc arundinetu3 ti. locus
vbi crescunt arūdines.vnde in libro sapie.ca.iij. d̄r. Ful
gebunt iusti ꝛ tanq3 scintille in arūdineto discurrent Et
scias q arundo non aspirat̃ in papia nec in hug. ſ3 aspi
ratur hirundo ꝛ hirudo De his qdam Cantat hirūdo
floret arūdo.sanat hirudo
Aruspex.ara cōponit̃ cū specio cis.ꝛ fit hic ꝛ hec arus⸗
pex cis.i.diuinator.quasi arax inspector Hi etia3 exta.
seu intestina pecudum inspiciūt vt futura predicent.vt
dicit papias.
Aruspicina ab aruspicor caris deriuatur hec aruspici
na ne penultima pducta.id est.domus aruspicum. vel
locus vbi diuinat̃
Aruspiciū cij.i.diuinatō ab aruspicor caris. vide in ge
omantia
Aruspicor caris penul.correpta verbū deponētale. id
est.diuinare.vnde verbalia.ꝛ d̄r ab aruspex.
Aruū arui.id est campus ab aro aras
Arx arcis fe.ge.i.coclea ſc3 turris.ab arceo ces q2 arceat
hostes Dicitur etiam hec ars artis femini generis p s.
in nominatiō.vnde qdam. Ars docet arx munit arcus
tegit et ferit idem.

A ante S

As assis mas.generis p geminū s.in obliquis est pon
dus constās ex duodecim vntijs ꝛ quādoq3 ponit̃ pro
obolo Et nota q cposita ab as assis pro obolo in essis
finiunt̃. Preter tria que in vssis finiunt̃ ſc3 octussis cen
tussis septussis.et p̄ter semissis quod in issis finit̃ et mo⸗
nossis qd̄ in ossis finit̃
Asbestus lapis ferrei coloris.ab igne nomē sortit⁹. q2
semel accēsus nunq3 extinguit̃. Nā asbestus.i.inextin⸗
guibilis
Ascella locus sub brachio dicta q2 ab eis
ascellis brachia cillent̃.i.mouent̃ sm pap̄.vnd̄ etiā in bra
chium
Ascendo dis di sum.i.ad aliquē altū locū
scandere.vnde ascēsus sus et cponit̃ ex ad et scando. et
subtrahit̃ d.seqnte s.cū alia csonāte et cuertit̃ a.in e
Ascia acuo cponit̃ cū scandēs et dicit̃ hec ascia ascie id
est dolabra quasi acute scandēs vel d̄r ab astulis quas a
ligno eximit sm papiā vide in astula
Asciatim aduerbiū id est dolatum cesim carptum diui⸗

d.⁊ dr ab ascio vel ascia.
Ascio as aui are verbum actiuum.i.acuere vel dolare.⁊ dr ascia a scie.⁊ componit exascio as
Ascio cis ui itum.i.adiungo adquiro.ex ad ⁊ scio.⁊ subtrahit ⁊ componit cum eisdem.⁊ retinet d.causa differentie.⁊ dr
Ascio cis.i.aduoco.vnde ascisco cis ⁊ adscisco scis incho/
Asciola le.pnl.corr.dimi.parua ascia atiua
Ascis ab ascia hec ascis huius ascis pro securi.qua cementarij vtunt.vnde hic asciculus li dimi.
Ascisco scis inchoatium ab ascio ascis. Aliquando etiam ponit pro suo positiuo.vt asciscit.i.adquirit vel adiungitur. Et tunc potest habere preteritum sui primitiui scz asciui. qr ascio non est in vsu. sz loco eius ponit nunc ascisco. vnde in concupisco. Et adscisco scis etiam dr retenta d
Ascopa pnl.corr. vas est aquaticum vtri persimile. ascopa enim grece.latine vter sm hug. Judith.x. Imposuit itaqz abre sue ascopam vini.⁊ est vas olei
Ascribo bis psi ascriptum ex ad ⁊ scribo bis. ⁊ abijcit d. ⁊ est ascribere asserere adijcere destinare deputare
Ascriptus pta ptum.alicui rei deditus ⁊ deputatus.⁊ dr ab ascribo ascribis.
Asecretis indecli.communis ge.nomen officij.⁊ potest componi ab assistens quasi assistentes secretis. Vel pot componi ab a prepositione latina.⁊ hoc ablatiuo secretis.quoniam ab ipsis secretis que ei committunt dr aliquis asecretis.vt dixi in abatis
Aser beatus dr.qr gen.xxx. Cum peperisset eum zelpha. dixit lya hoc. Pro beatitudine mea beatam quippe me dicent mulieres Propterea appellauit eam aser.⁊ scribit per vnum s.corr.enim primam.vnde in aurora dr Neptalim et iudas beniamin ⁊ gad aser
Asia quedam femina fuit que olim tenuit imperium orientis a qua dicta est asia regio illa.vnde asianus na num ⁊ asiaticus ca cum.vel asia interpretat elatio vel eleuatio. Et ideo dicta est terra illa sic.qr illa pars mundi sit elatior ⁊ altior Inuenit etiam hec asia pro quadam palude prima producta que in nomine regionis breuiat. Vnde lucanus i.vj. Europam miseri lian asiamqz timere.
Asilum li ge.neu.domus refugij quod romulus fecit.sed modo est ecclesia.⁊ sic dr ab a.quod est sine.⁊ silon. quod est tactus.qr non sit phas alicui ibi tangere ⁊ offendere alium Machabeorum li.ij.c.iij. Euasisset de asilo procedere.⁊ producit penul. Virg.in.vij.eneydos. Hinc lucum ingentem.quem romulus acer asilum Retulit ⁊ gelida monstrat sub rupe lupercal Papias vero dicit.quod asilum est templum. ⁊ quod remus ⁊ romulus constituerunt.ad quod quicunqz confugeret ab omni noxa liber esset. Item dr hic asilus li mas.ge. musca que boues stimulat.quam greci oestrum vocant.⁊ rustici tabanum Videt dici ab a quod est sine ⁊ silon quod est tactus per contrarium.qr eius tactus nimis sentit. De predictis duobus dr in grecismo. Turpat asilus apes miseris succurrit asilum
Asinfonia.i.consonantia ab a ⁊ simphonia ⁊ acuit pnl.
Asintheton quedam figura est de qua supra dixi in quarta parte vbi egi de scemate.
Asinus a sedeo des dr hic asinus ni.quasi asidus a sedendo.qr homines anteqz haberent equos asinis insidebant. Vel componit ab a.⁊ senos sensus quasi sine sensu. qr brutum ⁊ stolidum animal est Dicit etiam asinus qui alta sinens.sz tunc est ethymologia non compositio. Vnde asellus li dimi.⁊ hec asina ⁊ hec asella dimi.ab asello dicta.⁊ asininus na num.et asinarius ria rium quod ptinet ad asinum. vt mola asinaria quam trahit asinus ad molendum.⁊ asinarius qui ducit vel qui pascit asinos. Et scias quod asina facit ablatiuum plurale in abus ad differentiam sui mas.quod facit in is. Tamen inuenit in is. Vnde i primo regum.c.ix. Et de asinis quas perdidisti nudiustercius ne solicitus sis qr inuente sunt. Sicut enim inuenit filia filiabus.⁊ filijs Nata natabus.⁊ natis. vt ostendi supra i tercia parte vbi egi de prima declinatione Et scias quod vt dicit basilius i exameron omelia octaua. Intelligit asinus et hominis consuetus vocem.nouit iter quod sepius ambulauit.ad audiendum ita vehementer acutus vt nullus ei de terrestribus comparari possit. Recognouit bos possessorem suum.et asinus presepe domini sui. Piscis vero nequaqz potest dinoscere nutrimenta prestantem. Nam animalia aquatica non solum muta. sed etiam inscia et imitia sunt et indocta et ad omnem vite societatem prorsus hominibus intractabilia. Vide in bos et in canis. Item quomodo terrestria animalia docta sunt.⁊ tractabilia erga homines respectu piscium.dicam i camelus
Asmodeus dei.pnl.produ.nomen est demonis Thob.iij. Demon nomine asmodeus occiderat eos
Asopus pi penul.produ. Vnde i doctrinale dr. Asopum retrahas europam siue piropum. Asopus est nomen fluuij. Piropus nomen gemme
Asparagus dictus est.qr spinosus ⁊ asper sit frutex eius quedam herba est. Et etiam sic dr paruulus piscis. sed optimi saporis.et etiam boletus vocat asparagus ⁊ corr. penl. vt dicit maijster bene.et vt dicit pap. Asparagi in cibo sumpti stomacho prosunt calidi sunt.i aqua cocti omnes vesice casus curant.et calculos frangunt.
Asper ra rum durus.acerbus truculentus.et comparat asperior asprimus Vnde aspere rius rime aduerbium et hec aspitas tatis.i.duricies truculentia.et aspero ras.i. asperum facere verbum actiuum.et componit exaspero as. et componit asp ab a.et spera
Aspergo gis.si sum.ex ad et spargo componit.et mutatur a.simplicis i e.et subtrahit d.et est aspergere distantiam operire.profundere Vnde hec aspergo ginis.id est.aspersio.⁊ aspergo est nomen cuiusdam auis marine.et aspergo vestis feminarum. Vel vestimentorum superfluitas.quod etiam feminina dr.vnde asperginens nea neum. Item ab aspergo hoc aspersorium Et aspergito tas fre.et asperso sas aliud fre. a quo aspsito tas aliud freqntatim
Aspergo ginis fe.ge.i aspgo gis vide.
Asperno.sperno componit cum ad abiecta d. et dr aspernor nis aspreui aspretum.i.valde spnere vnde aspernor naris depones i eodem sensu vel componit per se ex ad et sperno nis.vnde hic et hec aspernalis et hoc le.
Aspicio specio cis componit cum ad et mutata a.in e. et abiecta d.dr aspicio cis xi.ctum ante vel ad aliquid pspicere vnde aspectus tus tui et aspecto ctas vide in specio. et in video
Aspiro ras raui id est anelare conari deuenire valde spirare vel fauere Et est tractum a ventis qui quando flant et spirant nautis fauent et componit ex ad spiro as abiecta d. Item aspirari inuenit p eleuari. vnde in canticis. Donec aspiret dies ⁊ inclinentur vmbre ⁊ produ.pnlt.
Aspis dis fe.ge.genus est serpentis. Et sm ysidorum Aspis est vocata quod morsu venena immittat ⁊ spargat. yos enim grece venenum dicunt.⁊ inde aspis qui aspergens yos.id est. venenum eo quod morsu venenato interimat.⁊ corr.penul. in gto. De hac dicit pphta. Sicut aspidis surde ⁊ obturantis aures suas.ne exaudiat vocem incantantis.vide in tigris.
Asporto tas.i.deportare.abire alonge aliorsum absentare remouere.de loco ad locum portare Et componitur sm pl.ex ab ⁊ porto mutato b.in s.sicut aspello.differentie causa ne si apporto appello diceremus ab ad composita extiment
Assa asse.lignum latum ⁊ dolatum.
Assatura re.in assuo vide.
Assecla.ab assequor qris.dr hic ⁊ hec assecula. vel assecla cle.p sincopam communis ge.i.sequens vel comes qui sequitur aliquem.⁊ corr.pnlt. Vnde in aurora Rursus vt in primis vir lucis ⁊ assecla fumi Astiterat domino ⁊c
Assector ctaris catus sum.ex ad ⁊ sector ctaris d.mutata in s.⁊ est assectari sequendo adipisci.seq
Assecula le.in assecla vide.
Assensus sa sum.in assentio tis vide
Assentio tis si sum. componit ex ad ⁊ sentio tis. ⁊ est assentire assensum prebere. Vnde hec assentio onis.⁊ hec assentia tie.i.consensus in qualibet re.⁊ hic assensus sus ⁊ assentaneus nea neum qui cito prebeat assensum.⁊ assensor saris.deponens.i.adulari.nam adulatorum est assentire. Et scias quod inuenitur assentior tiris sus sum.in eodem sensu in deponenti genere Gen.xxxiij. Assensi sunt omnes.i. consenserunt. circuncisis cunctis maribus
Assentisco scis inchoatiuum.i.incipio assentire. ab assentio tis addita co
Asser.ab asse dr hic asser ris.qr asseres soli in tectis ponunt ⁊ non coniunctim. Assem enim vnum dicimus. Vel dicunt asseres qr assideant parietibus ⁊ trabibus.vel qr inseratur vnus alij i pariete ab assero ris. Eccl.xxix. Melior est victus pauperis sub tegmine asserum qz epule splendide ⁊c.⁊ corr.pnlt.in obliquis
Assero ris componit ex ad ⁊ sero ris ⁊ facit preteritum in seui ⁊ in serui.⁊ supinum in situm ⁊ in sertum in diuersis significationibus.vide in sero ris.⁊ corr.se
Asserto tas frequentatim ab assero ris
Assesco scis fre.ab assideo.qui inchoatim p assidesco
Asseuero ras raui.i.affirmo vel assero.⁊ componit ex ad. ⁊ seuero ras quod non est in vsu.⁊ produ.pnlt.
Assidela le.pnl.producta.i.mensa iuxta quam sedemus.⁊ deriuat ab assideo des.
Assideo des di sum.ex ad ⁊ sedeo des.⁊ est assidere iuxta sedere.⁊ assidere.i.compari ⁊ assimulari ⁊ assidere.id est. esse similem. In prima significatione construit cum dto ⁊ accusatiuo in eodem sensu.vt assideo te.assideo tibi Vide etiam in sedeo
Assiduus ab assideo des deriuat assiduus dua duum. studiosus.solicitus.continuus.alicui rei intentus. Item assiduus pot componi ab as assis ⁊ do das ⁊ tunc assiduus idem est quod diues qui multos possidet asses ⁊ assiduus dr qui expensis erarij perat. Et dr sic ab asse ⁊ dando.non qr multum gratis det diues.sz coactus plus dat qz pauper i collectis faciendis. Et comparat assiduus p supplementum magis assiduus assiduissimus. Vnde hec assiduitas tatis.⁊ assiduo duas.i.esse vel fieri assiduum
Assilio lis.ex ad ⁊ salio lis ⁊ est assilire aggredi inuadere impetere. Et in eodem sensu construit cum dto ⁊ accusatio. vt assilio menia ⁊ assilio menibus Item assilire.i.cum gaudio salire ad aliquid. Vnde hic assultus tus impetus assumptus saltu.⁊ assulto tas fre.⁊ corr.si.assilio lis
Assimilo las laui lare.i.valde similare.ex ad ⁊ similo as ⁊ est verbum actiuum. Inuenit etiam assimilor laris. deponens. in eodem sensu in quo assimilo las
Assisterium rij.monasterium grecum est.vel dr ab assistendo. Vnde hec assistria strie monialis ibi assistens
Assistria strie in assisterium vide
Assistrix cis.i.astitrix cis.ab assistendo.vel assistrix cis.i. affirmatrix ab asserendo.vel vt dicit hug. Assitrix tricis que assistit ad seruitia alicuius Vnde sapie.ix. Da mihi domine sedium tuarum assistricem sapientiam. Et est ibi producenda hec sillaba stri. Et vt quidam dixerunt deberet esse ibi astitricem quod est femininum verbale ab asto astas astiti astitum tu. v.in or.astitor.⁊ or in rix.fit hec astitrix cis.quod corr. pnl. in nto.sz in gto eam produ.
Associus cij.i.consocius consors consodalis contribulis confederatus.et videt esse compositum ex ad ⁊ socius.
Assolatus ta tum.i.ad solum deductus Naum primo Montes commoti sunt ab eo ⁊ colles desolati sunt. Vel sm aliam literam. Et colles assolati sunt.i.ad solum deducti ad solitudinem redacti de solio deponenti.⁊ produ.la.
Assuesco scis Assueo sues sueui.vel assuetus sum.id est valde suere. Vnde hec assuetudo dinis.⁊ assuetus ta tum ⁊ assuesco scis verbum inchoatiuum sm huguitionem. vide in sueo sues.
Assuetus ta tum pnlt.produ.in assuesco vide
Assula le.pnlt.corr.fe.ge.dr id quod cadit de ligno quando dolat.⁊ dr ab assa asse
Assultus ta tum.in assilio lis vide.
Assum ades adest componit ex ad ⁊ sum mutata d.i s vnde assum ⁊ assumus per geminum s scribi debent Quidam predicta per d.scribunt causa consortij prime ⁊ secunde persone. sz prius dictum preualet. ⁊ magis est sm artem ⁊ regulas pl.vnde im hymno trinitatis dicendum est Assumus ⁊ nos cernui per geminum s.
Assumentum ti.illa pars que de aliquo accipit vel assumit ad aliquid sarciendum vel reparandum.⁊ dr ab assumo is Marci secdo. Nemo assumentum panni rudis assuit vestimento veteri.quasi diceret Nemo sapiens coniungit panno veteri partem noui panni quam assumpsit de aliquo nouo panno
Assur suris.fuit filius sem.a quo dicta est assuria vnde assurius ria rium.⁊ etiam assur dr.vnde i aurora Sicut rex assur malus extitit.et tamen idem
Assus ab ardeo des.dr assus sa sum.quasi arsus.vnde asso sas verbum actiuum.vnde assatus ta tum.et hec assatura re. Regum li.ij.c.vj. Assaturam bubale carnis vnam.id est frustum bouis assatum vel etiam sm aliam literam Bubale carnis.id est.bubaline partitus est eis
Astarten.ydolum sidoniorum.⁊ acuit in fine

ricus ci.i.astri forma.ꝛ cōponit̄ ab aster qd ē stel
con quod ē imago vel signū. Et scribit̄ ycon apud
gs p ei dyptongū. vnde sp pducit pmā sillabā. tam
uplicitate q̄ʒ in compositōne ꝛ astericus ca cū pnl'.
cta. ꝛ scribit̄ p c. sine s. in vltima sillaba. vt multi lite
moderni volūt. Antiqui tamē scribebāt asteriscus
in vltima sillaba. ꝛ t̄ūc deriuat̄ ab asteris quod ē stel
Astericus aliquid deesse vbi apponitur demonstrat
belus vō cui apponit̄ falsum vel supfluuʒ monstrat.
am sagitta grece dr̄. ꝛ v̄sum iugulat. ꝛ est obel⁹ nota
facta. Astericus vō nota sic facta. que apponit̄
bis q̄ obmissa sunt vt illucescāt p eam notā que dees/
bident. Et asterico ꝛ obelo vsus est origenes. vnō bie
nimus dicit in plogo pētateuci Q̄d vt audere orige/
s me studiū puocauit q edito̅ni antique translatōem
eodotōnis miscuit asterico ꝛ obelo. i. stella ꝛ veru om
opus distinguēs Dum aūt illuscere facit me minus
te fuerant. aut supflua queqʒ iugulat ꝛ cōfodit. maxi
e q̄ euangelistaꝝ ꝛ apostoloꝝ autoritas pmulgauit.
etiam hieronimus vsus est astericis ꝛ obelis. sicut ip
dicit in prologo iob.

Asterites ē gemma cādida. inclusam lucē ɔtinēs sicut
ellam intus ambulantē vnde dicta ē

Asterno nis astraui astratū. i. ad vel iuxta vl' valdē ster/
cre. ꝛ ɔponit̄ ex ad ꝛ sterno nis. ꝛ abijcit̄ d

Astin. id est. ciuitas.

Astismos in fine accētuat̄ ꝛ dr̄ etiaʒ antismos quidam
ropus de q̄ supra dixi in q̄rta pte in ca. de tropis

Asto astas astiti astitū ꝛ etiā astatū inuenit̄ Scire etiā
ebes ꝙ dedi facit datū ꝛ steti statū a. corr. ꝛ eadē etiam
orripit̄ in compositōe vt circūdatū ꝛ p̄statū. vel mutat̄
i. breuē. vt redditū ꝛ p̄stitū. Astiti etiā astitū ꝛ astatuʒ
acit penul. correpta. ꝛ componit̄ ex ad ꝛ sto stas. ꝛ abij/
itur d. Et est astare iuxta vel in conspectu vel ad huiti/
am stare

Astrea stree. i. iusticia. ab astruʒ dr̄. q̄ꝛ de celo descendit
ꝛ produ. penultimā. Ouidius in pmo metha. Ultima
celestum terras astrea reliq̄t.

Astrepo pis pui. quasi iuxta vel in conspectu strepere.
strepituʒ facere. ꝛ corripit stre. Et componit̄ ex ad ꝛ stre
po pis. abiecta d

Astreus rea reū res que ptinet ad astrum. ꝛ corr. pnlt̄.
ꝛ dicitur ab astrum

Astringo gis xi ctū. ex ad ꝛ stringo abiecta d. ꝛ est astri̅
gere. iuxta vel in ɔspectu stringere.

Astrion. gemma ē cristallo ppinqua. in cuius cētro lu
cet stella fulgore lune plene. ꝛ dr̄ sic. q̄ꝛ astris postposita
fulgorē rapit ꝛ gerit

Astrolabiū bij quoddā instrumentū ipius artis astro
nomie. ꝛ dr̄ ab astrum.

Astrologus. astrum componit̄ cum logos quod ē ser/
mo. ꝛ dr̄ hic astrologus gi. i. loquēs de astris ꝛ augurās
vnō hec astrologia gie. quedā ars astronomia Et astro
logicus ca cum. Et scias ꝙ astrologia ptim naturalis.
ptim supsticiosa ē. Naturalis seu vera dum exequitur
solis et lune cursus vel stellaꝝ certas tempm statōnes.
Supsticiosa vero ē illa quā mathematici sequunt̄ qui i
stellis augurant̄. quibus etiā duodecim signa p singula
anime vel corpis mēbra disponūt. sideruq̄ʒ ex cursu na/
tiuitates hominū ꝛ mores pdicare noscunt̄. fm pap̄.

Astronomus. astrum componit̄ cum nomos. quod ē
lex vl' norma quod ē regula vl' noma quod ē nomen Et
dr̄ astronomus mi. q̄ docet legē vel regulā de astris. vel
qui nominat ea. Unde hec astronomia mie ipa ars. Et
astronomicus ca cū fm hug̃. Pap̄. vō dicit. Astrono/
mia astroꝝ lex que cursus siderum docet. vna de septe̅
artibus liberalibus ꝛc̄

Astrosia sie. ē tenuitas corpis ex causis latētib⁹ ꝛ pau/
latim ɔualescētibus. dicta sic ab imminutōne corporis
Nā greci nutrimēti cessatōʒ astrosiā dicūt.

Astrosus sa sum. id est. lunaticus quasi malo sidere vl'
astro natus. ꝛ dr̄ ab astrum

Astruco nis. ab astur p gente. dr̄ hic astruco conis. id ē
dextrarius q̄ꝛ apud illā gentē hmōi equi abundāt Un/
de legit̄ ꝙ iulius cesar paucis diebus anteq̄ʒ occideret̄
somniauit ꝙ in stabulum descendēs astruconē suuʒ au
reum caput habere videbat Et in rhetorica Det̄ lucus
astruconi vt coragiū paret̄. vbi ab aliquibus legit̄ astur
coni. id ē. accipitri

Astrum astri. i. stella. dr̄ ab astro philosopho. qui pm⁹
tractauit de astris. Uel ab aster quod grece dr̄ stella. vn
de hic et hec astralis ꝛ hoc le. et scias ꝙ stella dicit̄ queli/
bet singularis. Sydus plurium stellaꝝ collectō Astrū
grandis stella vel grande sydus. Hec tamē nomia sepe
confundunt̄ apud autores. Uolo etiā te scire ꝙ motus
celestis se habet ad liberꝝ arbitriū sicut inclinans ad ali
quid agenduʒ. inq̄ntū ex impressione corpis celestis re/
linquit̄ aliqua dispositō in corpe. fm quā aīa efficit̄ pro
na ad hanc actōʒ vel illā. sicut etiā ex naturali ɔplexiōe.
quidā sunt magis pni ad vnū vitiū q̄ʒ alij. ꝛ hoc modo
possunt astrologi enunciare aliq̄d ex his que ex libero
arbitrio dependēt cōiecturaliter et nō p certitudinē scie̅
tie. q̄ʒuis talibus p̄dictōnibus nō sit tutū numis intēde/
re. vt di. augu. sup gen. j. et tamē plerūq̄ʒ astrologi de fu
turis vera pnunciāt. non tā ex signis celestibus q̄ʒ ex oc
culto demonū instinctu quē humane mētes interdum
nesciētes patiunt̄. Et sic cum hmōi diuinatōibus quod
ammodo fedus init̄ cū dyabolo. Uirtutē aūt coactiuā
sup liberꝝ arbitriū sufficient̄ nō habēt corpa celestia. vn
de et ptholomeus dicit ꝙ homo sapiēs dominat̄ astris
q̄ꝛ p sapientiā suā pōt vitare ea q̄ astra disponūt. de hoc
etiā supra in arbitriū dixi Uolo etiā te scire ꝙ sicut p
batur in sciētia astronomica de mēsura quātitatis solis
et terre. ꝙ sol est maior tota terra. sicut et alie stelle omēs
p̄ter lunā et mercuriū sunt maiores q̄ʒ terra. vide etiam
de hoc in gallus. in cometa. et in sors. et in sol

Astula le. dr̄ a tollēdo. scʒ q̄d cadit de ligno dum dolat̄
Unde quidaʒ volūt dici asciā. ab astulis. q̄ꝛ eas a ligno
eximit. et corr. stu. vide in ascia

Astupeo pes. pui. et carʒ supinis. et ɔponit̄ ex ad. et stu
peo pes. remota d. et corr. stu. Et ē astupere. valde stupe
re. ad aliquid stupere

Astur. Stura re. ē quidā fluui⁹ hispanie. et componit̄
cum a. quod ē iuxta. et dr̄ hic astur asturis. q̄dam philo
sophus hyspanie. q̄ꝛ iuxta fluuiū sturam habitat. vnde
hec asturia rie. regio eoꝝ et ciuitas. vnde asturiēsis ense

Item ab astur p populo. hic astur asturis mas. ge. dicit̄
quedā auis q̄ apud illā gentē abundat. vel dicit̄ ab aue.
ꝛ sterno. q̄ꝛ sternat aues. ꝛ corr. pnl' in gtō

Asturco conis. id est. accipiter vel astur ꝛ componitur
ab aue ꝛ sterno. q̄ꝛ sternat aues fm hug̃. Pap̄. vō dicit
asturco accipit̄ maior. Dicit̄ etiā astruco r. p̄cedēte v. id
est. dextrarius

Astus stus stui. calliditas dolositas fraus fallacia ꝛ su
mit̄ in malo sicut ꝛ astutus in malo. Quod compatur.
astutior tissimus. vnde astute tius tissime aduerb. ꝛ hec
astutia tie. i. ingeniositas. dolositas. cautela. industria.
calliditas. ꝛ ppie dicit̄ de malo. Inuenit̄ etiā hoc astu i̅
declinabile p eodē. Unde auianus. Astu vincit homo
cuncta creata solo. ꝛ pōt hic esse decli. vel indecli. astu. ꝛ
dicit̄ astutus. quasi sine statu. Nā q̄ astutus est. nō diu
in eodē morat̄ statu. sʒ multa deliberat

Astutus ta tū. ab astu dr̄. vide in astus.

A ante T

Atacus ci pnl'. corr. maior est bruco. ꝛ vt dicit glosa io/
helis pmo. Eruca vermis ē qui in oleribus maxime in
uenit̄ Brucus vocat̄ fetus locuste anteq̄ʒ habeat alas.
Deinde cū incipit paꝝ volare dr̄ atelabus. Cū vō pleni
ter volat dr̄ locusta. Et ē brucus multo grauior q̄ʒ locu/
sta vel atelabus. q̄ꝛ iacēs in vno loco radicitus comedit
fructus. vnde dr̄ a bromin. q̄d est ɔsumere. Atacus aūt
dicit̄ quasi ategus. i. sine tege eo ꝙ nihil habeat quo in/
uolut⁹ tegat̄ Teca eni̅ quasi tega dr̄ a tegēdo. Papias
aūt dicit atacus auis ignota. Hieronim⁹ aūt dicit sup
illud esa. xxxuj. Sicut colligit̄ brucus velut cū fosse ple/
ne fuerint de eo. Ex locusta inq̄t hieronim⁹ bruc⁹ nasci
tur ꝛ quousq̄ʒ habeat alas sic vocat̄ Cū autē ale cresce/
re ceperint atelabus dr̄. Cū aūt plene volare ceperit. est
locusta ꝛ dr̄. Nocet vō brucus plus q̄ʒ atelabus vel lo/
custa. q̄ꝛ alis caret nec moueri potest. Et sic vbi insede/
rit nihil relinq̄ facit. ideo fiūt fosse ꝛ obruunt̄ locuste ne
a vento rapient̄ in mare. ꝛ ad terrā reiecte ꝛ ex ouis q̄ vi
ue concepant. etiā mortue brucos generēt.

Atauus ui. dr̄ ab auus scʒ aui pater. penultima corre/
pta. Uide in auus.

At contra. due ptes sunt

Atelabus bi penl'. corr. dr̄ ab a q̄d est sine. ꝛ tela. ꝛ abeo
abis. quasi sine tela. i. teca abiēs. ꝛ dr̄ atelabus q̄si atela/
uus. i. sine tela vadēs vel quasi a tela abiēs. de hoc etiaʒ
supra dixi in atacus

Ater atra atrū. i. niger. ꝛ compat̄ atrior aterrim⁹ Unō
atre atrius aterrime aduer. ꝛ pducit a

Atalanta. atas grece leuitas latine. lentos plenū Inde
dicta est quedā virgo atalanta. ppter velocitatem. qua
si plena leuitate.

Athlanteus tea teū pnl'. pdu. in athlas ē

Athlas lantis. habet n. in obliquis. sed in ntō nō. sicut
gigas gigantis. elephas elephātis adamas māntis. ꝛ de
finit in as pductā Fuit aūt athlas frater promethei. rex
africe optimus astrologus. Unde dictus est celuʒ susti/
nuisse. Et a nomie eius dictus ē mons africe athlas. qui
ppter suā altitudinē dictus ē celū sustinuisse. Unō ath/
lanteus tea teū ꝛ athlantic⁹ ca cū.

Athalia. interp̄tat̄ temp⁹ domi. ꝛ fuit regina in israelis col
acuit penul. fm ɔmunē vsum.

Athanasia. i. imortalis ab athanatos dr̄. ꝛ acuit penultimam
Athanatos. id est. immortalis. ab a. quod ē sine. ꝛ the ver
natos mortale. ꝛ accentuat̄ in fine Unde athanatus ario
tum. id est. immortalis

Athene. ab athanatos dr̄ hec athene naꝝ q̄dā ciuita
quasi athanate. i. immortalis. ppter studiū sapiētie. qui cō/
immortalis ē. q̄d olim ibi viguit ꝛ pdu. the one

Atheniensis. ab athene dr̄ hic ꝛ hec atheniensis et hoc cō/
se. nomē patriū. Et deberʒ fm formatōnis analogiā d
ci athenensis sed causa euphonie habuit i. in antepenultima
sicut ostendi supra in tercia pte. vbi egi de denoīatiuis h/
desinētibus in ensis. fica

Athleta te. penul. pdu. luctator pugnator. miles fortis pro
ꝛ dr̄ sic. quasi ad letū fortis. i. ad mortē. su/

Athomia grece. debilitas stomachi latine ssi/

Athomus mi. fe. ge. penul. corr. corpus indiuisibile pa
pter sui puritatē. q̄ʒuis forte nullum corpus sit q̄d diuisi na
onem recipe nō possit. ꝛ dr̄ sic ab a. q̄d est sine ꝛ thomos e/
q̄d ē diuisio vel sectō. q̄ꝛ nō recipiat sectōeʒ sensui subia
centeoꝝ

Atnepos. filius abnepotis ꝛ est secūda lrā ssū
t. fm papiā. ꝛ corripit ne

Atramen. ab ater atra atrū. dr̄ hoc atramē mis. id ē. n bi
gredo. vnde hoc atramentū ti. id ē. incaustū. q̄ꝛ nigrū fa
cit liquorē in quo ponit̄. itū

Atramentariū. ab atramē dr̄ hoc atramentarium rij
id est. scriptorium. pluteū. plumariū. Unde ezech. ix. Et us
atramentarium scriptoris ad renes ei⁹. ꝛ inde hoc atra lla
mentariolum li. dimi.

Atriensis. ab atriū dr̄ hic atriensis. i. ianitor hostiarius ianu
exclusarius patiginarius ianuarius

Atriolum li dimi. puū atriū m⁹

Atriplices. herbe humidā ꝛ frigidaʒ virtutē habēt. Ibū
cibo sumpti ventrē soluūt. ꝛ corr. penultimā ex

Atriū. dr̄ q̄si atrꝝ. ab ater atra atꝝ ppter caliginē ignis. tu
q̄ olim solebat esse in atrio. Unde in passione christi Erāt
petrus stans in atrio calefaciebat se ad ignē. Uel atriū os
dr̄. q̄ꝛ ei addant̄ tres porticus extrinsec⁹. ꝛ fm hoc atriū ē/
dr̄ magna domus ampla ꝛ spaciosa

Atrox ab ater atra atrū dr̄ atrox cis omīs ge. efferus. a
crudelis. ꝛ compat̄ atrocior cissimus Unde atrociter ci⁹.
cissime aduer. ꝛ hec atrocitas tatis. ꝛ habʒ pmā naturali/
liter breuē Unde in aurora sup thobiaʒ Scire facit q̄ noc
tum sit furor eius atrox

Attabernalis Taberna componit̄ cū ad. ꝛ dr̄ hic ꝛ hec atti/
attabernalis. ꝛ sic mutata d. in t. id ē socius. ꝛ ppie i ta/
berna leccator q̄ valde frequētat tabernā Itē etiā hic ta bi
hernio tabernionis.

Attamen minis ge. neu. id ē setaciū Inuenit̄ etiaʒ atta
men p sed ɔiunctō ꝛ corripit ta Ouidi⁹ Nil mihi rescribas
attamē ipe veni De hoc in tamē vide ctō

Attamino nas id est aduersari. ex ad ꝛ tamino nas die.
mutato in t. Item attamino nas id est purgare farinam
cum setacio fm hug̃. Papias vero dicit. Attaminar blā
inquinare corrūpere vsurpare ꝛ corripit mi blā/

Attat interiectō timētis vel expauescētis fm papiā

Attero ris triui tritū valde terere corr. te. ꝛ cōponitur. i.

d' z tero teris Job. xiiij. Donec atterat celū nō cuigi
et Unō attritus ta tū. z a gtō attriti addita o. forma
hec attritō onis In quo aūt attritō differat a cōtri
tic. dicam in ɔtritō
Atticinor naris ad ignē titōnes aduicinare. z compo
nitur ex ad z ticinor naris
Attineo nes nui attentū. id est. valde tenere. vel ptine
z ptinet ad ppinquos. vt iste attinet mihi. in tali gra
du. z componit ex ad z teneo tenes. z mutata d. in t. et e
in i. z corripit ti.
Attingo gis attigi attactū. i. valde vel iuxta tangere. vt
accidere. z componit ex ad z tango tangis mutata d. in
t. z a. simplicis in i
Attonitus Attono nas componit ex ad z tono tonas
z inde deriuat attonitus ta tū pnl. cor. i. tonitruo stu
pefactus territus ɔfusus pturbatus
Attraho his xi ctū attrahere. i. ad se trahere adbreuia
te. z componit ex ad z traho his.
Attrecto ctas vel magis attracto ctas. componit ex ad
et tracto ctas Inuenit etiā attrecto ctas mutata a. in e. z
videt ppie ad tactū corpalē ptinere. vnde gen. xxvij. Si
attrectauerit me pater me⁹ vel attractauerit sm aliā lr
eram. vel pōt formari ab attraho xi ctū. v. in o. vbuz fre
quentatiū. id est. frequēter attrahere. iuxta tractare. p
de tangere palpare.
At vbi. due dictōes sunt z duobus accētibus regende
vnde ad galatas At vbi venit plenitudo tpis. i. sz post
q3. Aliquādo tamē atubi z astubi est quedā irregularis
vocū cōgeries. nō ppie compositō z fungit loco vnius
dictōnis. z tūc sub vno accētu pfert z grauat pnl. siue v.
De hoc dixi in secūda pte. vbi egi de vbi
Atq3. idē est qd z. q̄ndoq3 ponit p q3 sicut boeti⁹ i q̄nto
de consolatōe in psa tercia Tum ego zc
Atqui. i. certe. z est quedā irregularis ɔgeries vocum.
vnde boeti⁹ in scdō de ɔsolatōe in psa q incipit Tū ego
Atqui viget icolumis. atq dicit. i. certe

A ante V

Auarus ab aueo aues dr auarus ra rū. q enī dr auar⁹
quasi varas habēs manus. i. curuas. vel auarus dr q̄si
auens aur. ethymologia est nō cōpositō. z compatur.
auarior rissimus z est auarus ppie q nō satiat Cupid⁹
z qui aliena desiderat. vnde auare rius rissime aduerb. z
auaricia cie. z formatur a gtō auari addita cia. Et vt dicit
hieronimus in epistola ad paulinū capitulo viij. Anti
quū dictū est auaro deest tam qd habet q3 qd nō habz.
in thobia dr Prodigus excedit mēsura. largus bono
servit. fructificat pcus. auarus eget. vide in largus
Et nota q malū z magnū est auaricie viciū. qd sicut di
cit beda. fidē tollit. cōcordiā dissipat. caritatē violat. z in
numerabilia mala generat Teste apostolo q ait Radix
omniū maloz est cupiditas Auaricia siquidē visceribꝰ
pietatis caret. patrē nescit. matrē ignorat. fidē z amicici
am nō custodit ppinquo vel pximo nō miseret. sz ppin
quos velut extraneos abijcit. dicēte salomone Benefa
cit anime sue vir misericors. auar⁹ etiā ppinqs abijcit.
Auceps aucupis cōis ge. aues capiēs. ab auis z capio
vel capiēs z corripit cu in obliqs.

Auctim. i. crescēter ab augeo dr z ē aduerbiū q̄litatis
Auctio ab augeo dr hec auctō onis. i. augmentatō Di
citur etiā auctō id est mercatō Unde hic auctōnari⁹ ria
rium. i. mercator qui res suas auget z ppie ille qui hic
vel illic res puas z veteres z tritas z ruptas emit. vt po
stea cari⁹ vendat z auctionor naris. i. sic mercari. vl' res
strenue augere. vnde z auctionator q̄ndoq3 dr p impa
tore Accipit tamē simplicit auctionari p mercari.
Auctionarius in auctō vide.
Auctionor naris vbum deponē. in auctō vide
Auctito tas penultima correpta id est frequēter auge
re z formatur ab auctatu vltimo supino huius vbi aucto
auctas a. in i. z v. in o
Aucto ctas vbum frequētatiuū id est frequēter auge
re et formatur ab vltimo supino huius verbi augeo sc3
auctu v. in o.
Auctor ab augeo ges auxi auctuz auctu dr hic auctor.
ctoris. i. augmētator dux z debet scribi p v. et ct Quādo
vero signat autētim id est autoritatē est cōis generis et
debet scribi p v. z sine c. vt hic z hec autor z deriuat tunc
ab autētim Itē inuenit quoddā vbū defectiū sc3 auieo
auies id est ligo gas Et inde autor id est ligator. simili
ɔmunis ge. z debet scribi sine c. z cum u. sm pmā signi
ficatōem imperatores ppie dicunt auctores ab augēdo
rempublicā Sepe etiā deus dr noster auctor id ē noster
dux noster augmētator. Sm vo secundā significatōz phi
losophi z inuētores artiū vt plato aristoteles psitianus
z quelibet excellētes psone debēt dici autores. sm vo ter
ciā virgilius z lucanus z etiā ouidius z ceteri poete de
bent dici autores qui ligauerūt carmina sua pedibus z
metris Inuenit etiā hic actor sine v. ab ago agis actum
actu De quo supra dixi in suo loco Unde versus Au
ctor ab augēdo nomē trahit. ast ab agēdo Actor. ab au
tentim qd grecū nascit autor sc3 sine c. z p v. scriptū.
Auctorium Ab augeo dr hoc auctoriuz rij id est illud
quod addit rei mēsurate cum vendit. z est etiā cibus q
mēse vacuate supaddit.
Auctrix cis id est augmētatrix femi generis. ab auctor
or in rix.
Aucupabilis ab aucupor paris dr hic z hec aucupabi
lis et hoc le id est res apta ad aucupādum.
Aucupium ab aucupor dicit hoc aucupium pij id est.
fortunium z bonus euētus et etiā ipsum officium capi
endi aues dr aucupiū.
Aucupor ab auceps dr aucupor paris patus sum. id ē
aues cape. et ponit quādoq3 p augurari z p adquirere
vnde aucupator trix aucupatō. hic aucupatus tus tui.
et corripit pnl. aucupo Unde ouidi⁹ epy. ix. Aucupor i
felix incerte murmurare fame
Audax ab audeo des dr audax cis omīs ge. et ɔpatur.
audacior audacissim⁹. vnde audacit Sz dicimus p sin
copā audacter tius cissime aduer. Et distat int audacez
et temerariū Nā audax nō timet temerari⁹ nō cogitat
piculū Itē audacia post ɔsiliū temeritas sine ɔsilio fit z
ponit audax p arrogāte q̄ndoq3.
Audeo des vbum neutropassiuū. Et est differētia int
vba neutropassiua et neutrapassiua Nā neutropassi
ua dicunt que passiuo sunt similia. in hoc q cū careant

pteritis habēt suppletōem pteritoz p pticipiuz z vbum
substantiū sicut z passiua. Ista aūt q̄nq3 sunt q indicāt
isti vsus. Quinq3 puer numero neutropassiua tibi do.
Audeo cū soleo fido quoq3 gaudeo fio. Sunt autē
neutrapassiua q habēt passiuoz significatōem sub acti
ua literatura. z signāt passionē aliunde illatā. Et sūt q̄t
tuorque ɔtinent ibis vsibus. Exulo vapulo veneo nu
bo quattuor ista Sensum passiui sub voce gerunt alie
na sm hug. Audeo facit ausus suz. qr haurio facit hau
si pteritū sicut habet in tractatu de vbo.
Audientia tie formatur ab hoc dtō audiēti addita a. vn
de p t. scribit z tamē t. accipit sonū de c. vt detis mihi au
dientiā. i. me audiatis.
Audio dis diui ditū dire vbum actiuuz dr ab auris. q
aūt dr audio q̄si aurē do. vel auribus capio. ethymolo
gia est nō compositō. Inde vbalia auditor auditrix Itē
auditō. Et hic auditus tus tui. z hoc audimen minis p
eodē Audio componit exaudio dis Unō exauditor ex
auditrix exauditō. exauditus ta tū. z hic z hec exaudibi
lis z hoc le. Unde exaudibiliter aduer. z importat plus
exaudire q3 audire. Est enī exaudire qd rogat intellige
re z ad effectū deducere Itē componit cuz ob z dr abau
dio dis. i. male audire vel cōtra. Inuenit etiā p obedio.
sed raro z ex eisdē componit obedio Itē audio ɔponit
cum sub. z fit subaudio dis. i. aliqd nō positū vel dictuz
subintelligere Audio z sua composita sunt actiua pter
obedio Itē audio simul potest ɔstrui cum actō z abla
tiuo. vt audio virgiliū ab illo Itē nota q alicui volunt
auris fieri ab audio. vt dicat auris q̄i audis
Auditoriū locus vbi consilia z responsa audiunt. z dr
ab audio audis
Auebo his auehere. i. asportare sm pap̄.
Auellana ne. tā p arbore q3 p fructu ponit in fe. ge. z di
cit ab auellano mōte vbi abundāt auellane
Auena ab auidus dr hec auena ne. herbe genus. eo q
auide surgat. z inde hec auenula le. dimi. Inuenit adue
na p d. z corr. pnl. z est cōis ge. vide in venio
Auento tas taui tare auenas eradicare. z dicit ab aue
na sm hug. Papias vero dicit. auentare est truncare.
z eradicare
Auenula le dimi. pua auena z corr. pnlt.
Aueo aues aui auere. i. cupe z caret supinis. Et est neu
trum qr vox ipa semp illi deficit in passiuo sine q voce.
sc3 passiua vbuz actiuū esse nō potest. vnde lucan⁹ Om
nia cesar auet z hirria si dare multa Potes. quidquid
auehis habes. Et nota q inuenit aue auete aueto aue
tote auere p saluū esse. sicut salue saluete salueto salue
tote saluere. Et idē dicendū est de aue z vale. sz vale i re
cessu salue z aue in aduētu ppie. Uel salue vtrūq3. sc3
aue z vale ɔphendit Unde grecismus dicit Aue dic ve
niens de iure valeq3 recedēs. Hoc vbum salue compre
hendit aueq3 valeq3.
Auernus ni. mas. ge. locus vbi est descēsus ad inferos
z ponit sepe p ipo inferno. z dr ab a qd est sine. z vernus
qd est delectabilis. qr in inferno nulla est delectatio. sed
sempitern⁹ horror inhabitat. Unō auernus quasi sine
vere. vel dr q̄si auolus ab a z volo las. qr ibi aues super
uolare nō possunt ppter fetorē grauissimū. q aues sup

uolantes olim necabat. vel dicit ab aue auete verb
contrarium.
Auersor auersaris. i. detestor sm pap̄.
Auersus sa sum. retro in aliā ptem vsus. ab auerto
Itē auersus pticipiū. ab auertor teris.
Auerto tis ti sum. i. remouere. vnde in psalmo Au
te oculos meos ne videāt vanitatē Itē auertere. i. p⁹
gum vertere. z componit ab a. z vto tis. Itē inuenit au
tor teris auersus sum. verbū deponēs. i. spernere vlu
dere recusare. z componit similiter ex a. z vto tis Bo
tius in pmo de cōsolatōne Heu heu q3 surda misero
auertit aure. Inuenit et aduerto per d. De quo sup
dixi in suo loco
Auerunco cas auerūcaui. id est. auenas euellere Na
runcare dicunt euellere. Ex quo z auena. compositu
est auerunçare
Aufero aufers abstuli ablatū. i. eripe tollere z comp
nitur ab a z fero. z conuertit sm psl. b. in v. in psenti. t
euphonie causa q3 differētie. ne si affero dicas. ab ad
fero cōponi videat qd mutat d. in f
Auferro ras raui rare. i. ferruz auferre. z componit
ab. z ferro. z mutat b. in v.
Augeo ges auxi auctū gere. id est. amplificare augm
tum dare. augeo componit cum ad. z fit adaugeo ge
z cū ex z fit exaugeo es. augeo simplex z ɔpositū ē actiu
Augesco. ab augeo dr augesco scis vbū inchoatiuum
id est. incipe augere. eo q significat ɔtra pprietatē alio
vborum inchoatiuoz. sicut integrasco. id ē. incipio in
grari. Unde statius. Proniq3 vim augescunt sume
manes. vid in integer.
Augmētum. ab augeo ges dr hoc augmētum ti. id e
amplificamētum. Unde augmēto tas vbum actiuu
Qd tamē q̄ndoq3 inuenit in deponēti genere in eode
sensu. augmētor taris. et ab vtroq3 vbalia.
Augur. auis componit cuz garrio. et dicit hic et hec a
gur ɔmunis ge. qui vl' que in garritu auiū diuinat. vn
auguror aris. id ē. sic diuinare. Unde vbalia. et hoc a
gurium rij. i. talis diuinatō. sm hug. Ouidi⁹ epy. Pr
tinus ipa meos auguror esse deos. Itē auguro ras. v
de dicit prisc. in quarto libro. ab auguror dr augur. abi
cta o. Et a saturo satur. Et in aurora dicit. Sanguis
reos sup nos dū augurat enses. Dicit ergo auguro
in neutro ge. et auguror raris deponēs. z hoc magis
det esse in frequēti vsu Inuenit etiam augurior quat
or sillabarum. Unde gen. xliiij. Sciph⁹ quē furati est
ipe est in quo bibit domin⁹ meus. et in quo auguri
solet Et infra sc3 in eodē An ignoratis q nō sit sitis
auguriādi sciētia. Ego aūt credo q lrā vicio scripto
ibi corrupta ē. et deb3 ibi esse augurari quattuor silla
rum et augurādi Papias vo dicit. Auguror cōmu
antiquitus. p quo modo dr auguro ras raui ratū ne
trum. vnde augur ablato o. cōmunis generis Sed
q auguror nunc est deponentale et magis est in vsu
auguro ras
Auguror aris et auguro ras vid in augur.
Augustea ab augustus qd est impator deriuat au
stea stee. id est carta que ab augusto mittit vel quod
genus carte sic dictum in honore illius Sicut augus

t genus marmoris in egypto tēpe augusti pmo in⸗
tū. Sicut tiberiū rij. genus marmoris tpe tyberij i⸗
tū. a tyberio dr
ugustus. ab augeo dr hic augustus ti. quilibet roma
s imperator. ab augēdo imperium. vnde etiā antonoma⸗
octauian⁹ dictus ē augustus. q2 sup omēs alios au
imperium romanuz. Et ab illo quidā mēsis dictus est
gustus. q2 in eo mēse natus est. vl' q2 in eo obtinuit vi
oriam de antonio ꝛ cleopatra. Quādoqz vo adiectiue
clinat augustus sta stū. i. nobilis illustris insignis p⸗
arus exgrex segregarius celtic⁹ heroicus. Et est com⸗
ositum ab aue ꝛ gusto stas. q2 solis nobilibus licebat
am gustare aues. ꝛ tūc compat augustior stissim⁹ Cuz
declinat p quartā declinatōem hic august⁹ stus ui.
quedā spēs diuinatōnis que fiebat in gustu auium.
st compositū ab aue ꝛ gustu. Solebant enī auē spar
re gallinis ꝛ in gustu ꝛ in captōne illius esce sape au⸗
rium. qd dr augustus
uia. ab auus dr hec auia uie. patris vel matris mat.
himothei scda. cap. pmo. Qui inhabitauit pmum in
ua tua loyde ꝛ matre tua eunice
uiaria secreta loca. ꝛ a via remota aut tantū auibus
dibilia. ꝛ dicunt ab aui⁹ auia auiū.
uicula le dimi. pua auis
uicularius rij. q capit aues mas. ge. Auicularia etiā
pluralis numeri ge. neu. ꝛ sunt auicularia secreta lo⸗
siluarū solis auibus adibilia.
uidus. ab aueo aues dr auidus da dū. i. multum cu⸗
dus. Vel sm quosdā dr ab habēdo. q2 sp habere desi
rat. Unde auidolus la lum. aliquantuluz auidus. ꝛ
mpatur auidior auidissimus. vnde auide dius issime
duerbiū. ꝛ hec auiditas tatis
uico auies. i. ligare verbū defectiū. ꝛ inde hic ꝛ hec au
or. i. ligator. vide in vieo vies
uigerulus. auis componit cū gero geris. ꝛ dr hic aui
erulus ꝛ hec auigerula penul. correpta qui vel q aues
erit ad vendendū.
uinū auini pnl. pdu. qi extra vinū. i. aq mixtū.
uis ab aueo aues dr hec auis. q2 escarū sit cupida. vel
r ab a. ꝛ via qsi sine via. q2 certā viā nō habz. sz p auia q
z discurrit. sz potius videt esse ethymologia q3 ꝯpositō
desinit actūs singularis ī em ꝛ in im. vt auē auim. ꝛ ab
tiu⁹ in e. ꝛ in i. vt aue vel aui. ꝛ actūs pluralis in es ꝛ i
s. vt aues vl' auis ꝛ corripit a
uius ex a ꝛ via componit auius auia auiū Auia aūt
cunt loca secreta ꝛ a via remota q2 extra viā ipa sunt.
ocuia ꝛ inuia ꝛ inde auiaria orum.
ula le. i. dom⁹ regia siue spaciosū habitaculū portica⸗
us qttuor conclusum. Inde hec aulula le. dimi. Itē dr
ula qndoqz scriniū i quo res ponunt. Et etiā aule plu⸗
liter dicunt fistule organorū p qs elicit melodia. ꝛ inde
ulio⁹ da dū. i. dulcis instar soni organi
ularis ab aula dr hic ꝛ hec aularis ꝛ hoc re. ꝛ aulet⁹
tum p eodem
ula grececannula dr vel tibia latine.
ulcdus di pnl. pdu. in aules vide.
ules. ab aule dr hic aules lis ꝛ hic auled⁹ di. q cū can
u cātat. sz tibicen. ꝛ ꝯponit coraules lis. i. ille q cū can
nulis cātat in choro.
Auleū ab aula dr hoc auleum lei. id est. cortina. q2 i au
la athali regis pgamorū pmo fuit inuentū. vel quia i au
lis extendi solet. Item ab aula auleus aulea auleum. id
est regalis vel res aule
Aulicus ab aula dicit aulicus ca cū penultima corr. et
aulanus na nū. id est palatin⁹ quasi aule custos q2 assi
due est in aula cū pncipe.
Aulidus da dū pnlt. corr. in aula exponit.
Aulula le dimi. pua aula ꝛ corripit pnlt.
Auoth id est villa vel ville Unde numeri xxxij. Quos
appellauit auoth iayr. i. villas iayr.
Aura ab aer dr hec aura re q2 motu aeris fit aura. Le⸗
uis enī motus aeris est aura sm hug. Item aura dr splē
dor Unde dicit aurora re sz initiū diei clarescētis quia
fulget siue primus splendor aeris q grece eos dr Unde
potius dicit aurora q3 erora ꝛ aura p splēdore q3 eora.
Et ab aurora auroro ras Alij dicūt q ab aurū aurora
fit q2 habeat colorē auri ita dicit hug. Papias etiam di
cit q aura dicit ab aere. agitatus enī aer auraz facit Au
ra etiā dicit fauor vnde versus Aera splendorem. flatū
notet aura fauorez Hic animaduerte q sm veritatē
radix venti est ex vapore qui ascēdit ex terra. ꝛ pncipiuz
esse eius est ex eo ꝛ materia eius est vapor talis qui ē fri
gidus ꝛ siccus subtilitate sua aerem trāscendens ꝛ cum
spissat frigiditate aeris fortiter impleuit aerem. Sicut
plenius dixi in dyalogo de qstionibus aīme ad spūm. ꝛ
in ventus etiā vide
Aurata te femi ge. quidaz piscis qui in capite habet co
lorem similē auro. ꝛ dr ab aurū
Aurea ab auis dicit hec aurea id ē frenū. eo q circa au
res ponat. dicit etiā aureus aurea aureū adiectiū. id ē.
de auro et tunc deriuat ab aurū vnde versus Aurea fre
nat equos est aurea mobile. nomē.
Aureola in virgo est.
Auricalcum aurū componit cum calcos quod est es. et
fit hoc auricalcum ci. qddam genus metalli ex diuersis
conflatum sic dictum. q2 habet similitudinē auri ꝛ eris
Auri in splendore. eris in duricia vl' componit a calcos
quod est fex quasi fex auri Apocalips primo Et pedes
eius similes auricalco
Auricomus ma mū qui aureos habet capillos. ꝛ com
ponitur ab aurum ꝛ coma come ꝛ corr. co auricom⁹
Auricularis Ab auris vel auricula dr hic auricularis
vel hoc auriculare minimus digitus. q2 eo aurem pur
gamus ꝛ adiectiue inuenit hic ꝛ hec auricularis. et hoc
auriculare. vt auricularis amicus id est secretus Dicit
etiā auricularis res ad aurem ptinens ꝛ p eodem auri
cularius ria rium vt auricularius anulus. Vel auricu
laris qui in aure fert. ꝛ hic auricularius id est secret⁹ cō
siliator ꝛ hec auricularia que est secreta cōsiliatrix. q2 se
creta in aure solēt dici
Auriculariuma secreto Regū secundo capitulo. xxiij.
Fecitqz eū sibi dauid auriculariūa secreto. i. secretarium
ꝯsiliarium ꝛ est vna ps indecl.
Auriculari⁹ in auricularis vide
Auriculatus ta tum. id est. magnas habēs auriculas.
ab auricula dicit.

Auricus ca cū res ptinēs ad aurēs sicut dicimus auri
cos pilos. qui crescunt in aure. ꝛ dr ab auris. ꝛ corripit
penultimam
Aurifaber bri mas. ge. q opatur i auro. ꝛ componit ab
auro ꝛ faber. ꝛ corr. fa.
Aurifex aurū componitur cuz facio ꝛ dr hic ꝛ hec auri⸗
fex cis. qui vel que facit aurū. Unde dicit pap. Aurifex
dictus q2 aurū faciat. ꝛ corr. ri. aurifex cis.
Aurificina ne. fabrica aurificū. ꝛ dr ab aurifex ꝛ pducit
ci. Grecismus. Aurificina locus in quo faber excoquit
aurum
Aurificium cij. ipsum opus vel exercitiū quod fit i au
ro. ꝛ dr ab aurifex cis
Aurifodina ne. locus vbi fodit aurū. ꝛ componit ab au
rum ꝛ fodio ꝛ pducit di. Unde in grecis. dr Aurū quod
fodit dici solet aurifodina.
Auriga ge mas. ge. pnlt. pducta. i. rector currus. ab au⸗
re ꝛ rego gis vel ago gis. q2 regit equos freno qsi auris
auditu Uel etiam auriga ab ago ꝛ rego dr. q2 agat ꝛ re
gat currum. vel auriga dr ab haurio. quia haurit. id est
percutit equos iūctos. ꝛ scias q sicut se habet nauta ad
nauem regendam. sic se habet auriga ad currum regē⸗
dum. sed in naui regenda est eligēdus nauta non sorte.
sed arte. Ergo in curru regendo est eligend⁹ auriga nō
sorte sed arte. Similiter ꝛ rector in ciuitate non sorte. sz
arte est eligendus
Aurigraphia. aurū componit cuz graphia qd est scri⸗
ptura. ꝛ fit aurigraphia. id est. aurea scriptura. vnde hic
aurigraphus q aureā scripturā facit.
Aurilegium gij locus vbi reponit aurū sz thesaurus.
vbi legitur. id est. colligitur aurum. ab aurum ꝛ lego le
gis componitur
Auripigmentū ti. aurum componit cum pigmentum.
ti. genus terre. ex quo fit quandoqz vnguentum habēs
colorem auri
Auris fe. generis dr ab haurio ris. eo q hauriat sonuz
Uel auris dr quasi auide rapiens sonum Uel ab audi
endo. ꝛ est ethymologia non composito sm hug. Pa⸗
pias aūt sic dicit. Auris auide rapiēs vel haurēs sonū
vel ab audiēdo. ꝛ est ethimologia nō cōposito vt dixi
Auriscidus di. mas. ge. i. artifex q scindit aurū. ꝛ compo
nitur ab aurū ꝛ scindo ꝛ corripit sci.
Aurisia sie. id est. cecitas. qua sodomite circa domum
loth fuerunt pcussi Gen. xix. Sed melius videt dici ao⸗
rasia sic. sicut dixi in aorasia. Et vt dicit magister in hy⸗
storijs. Aurisia vel aorasia vt habēt qdam libri. est qn⸗
do homies habent aptos oculos ꝛ non vidēt. qd magi
faciunt i incantatōibus suis Fit etiā aliquādo q homi
nes habent rem in manu ꝛ nō vident. ꝛ hec est aurisia.
vel aorasia qua pcussi sunt sodomite. vt dictum est. Itē
illi q quęrebant heliseum cū esset cum eis. vt habetur in
quarto reguz capitulo. vj. Itē discipuli domi euntes in
emaus vt habet in luca. xxiiij. Forte hoc modo qndoqz
querim⁹ quod i manu tenemus.
Auritus ta tum qui magnas habet aures ab aure dr.
ꝛ corr. penultimam
Auro ras raui ratum. dr ab aurum ꝛ componit cū in.
ꝛ fit inauro ras. ꝛ cum de. ꝛ fit deauro ras. id est. auruz
alicui rei supponere.
Aurora re. i aura exponit ꝛ in crepusculū
Auroro ras raui rare. i. illumiare. ab aurora dr.
Aurugo ginis morbus regius. ab auruz dr. ꝛ scribi
au. i papia. vide etiā de hoc supra in arugo sine v
Aurulentus ta tū. id est. plen⁹ auro. ꝛ componit ab a
rum ꝛ lentos. id est. plenum.
Aurum ab aura p splendore dr hoc aurū auri. q2 p ce
ris metallis fulget. vel ab arion quod est seruare. q2 p
ceteris metallis seruat. ab aurū dr aureus rea reū. id e
de auro existēs Inde aureolus la lum
Auruspex cis generis cōis. id est. diuinator vel diui
trix. ab auspiciendis auibus dictus vel dicta Unde a
aue ꝛ specio videt componi
Auspicator. ab auspicor caris dr hic auspicator. id e
diuinator. Inde auspicatrix. id est diuinatrix or. in r
Inuenitur etiam auspicato positum aduerbialiter. id
oportune omnino Unde terētius in andria Haud a
spicato huc me appuli.
Auspicium cij. id est. diuinatō auium inspectus vl'
nus euentus. ꝛ dr ab auspicor caris.
Auspicor. ab auspex dr auspicor caris. id est. diuina
vnde hec auspicatō ꝛ hic auspicatus tus tui
Auster stri ventus pflans a meridie dictus sic ab h
riendo aquas Nam nubila nutrit ꝛ aquas dat. ꝛ in
hic ꝛ hec australis ꝛ hoc australe. ꝛ austrinus na nu
p eodem Australis plaga est que est ab austro siue m
ridie Unde australis. id est meridianus. ꝛ hic austra
pro quodā paralello q ꝛ brumalis dr. ꝛ austro austr
verbum actiū. id est. humidare Itē ab auster vl' au
nus austrino nas. id est. corrumpe vitiate macrum f
re Et est auster ventus adeo calidus q etiā pisces d
corrumpe in mari Unde ꝛ austrinatus ta tū. vt Au
nata animalia. i. macra. qsi austro corrupta.
Austerus. ab auster dr austerus ra rū. penl. pducta
hic ꝛ hec austeris ꝛ hoc re. i eodē sensu. id est asper. qu
ille ventus asp ꝛ insuauis est. ꝛ ꝯpatur austerior ste
simus. Unde austere vel austeriter austeri⁹ rissime
uerbiū. et hec austeritas tatis. id est. asperitas
Australis i auster vide
Austrino nas pnl. pdu. in auster exponitur.
Austroafricus ci. mas. ge. qdam ventus collateral'
stro sic dictus. q2 sit inter austrum et africum. et com
nitur ab austro et africus
Ausus sus sui. id est. audacia. et ausus sa sum hab
ab audeo audes neutropassiuo
Aut coniunctō p t. et sine aspiratōne Haud adue
negandi p d. et cum aspiratōne scribitur.
Autenticus ab autor dr. qd significat autētim dr a
ticus ca cū. et hic et hec autorizabilis et hoc le. in eo
sensu. factum autenticū. vel autorizabile dr qd sz fi
toritate sapiētis vel sapientū. vt hō autēticus vel a
rizabilis. id est autoritatis cui credi debet Dicit e
autenticus. i. nobilis. ꝛ ab autēticus dicunt hec au
ca quidā liber legalis sic dictus. quia in eo contine
autentica dicta
Autor toris cōis ge. in auctor pct vide.
Autoritas tatis sine c. scribit. ꝛ deriuat ab autor·

tificat autentum.z est autoritas sniā imitatōe digna
tl autoritas put sumit in topicis est iudiciū sapiētis
tiētia sua. Unde a rei iudicō solet talis locus deno/
iari. vt plato dicit celum esse volubile ergo ita est. qz
uidet alicui sapiēti z experto in sua sciā credendū ē sic
iuxta illud. Experto crede magistro
autorizabilis in autēticus vide
autorizo ab autor qd significat autētim. deriuat auto
zas z autoro ras in eodē sensu. i. affirmo autēticū
cio. Et sunt actiua illa vba Et inde vbalia
autoro ras. ab autor qd significat autentum. i. autori/
Item deriuat autoro ras. i. affirmo. autenticum facio
componit cum ex z fit exautoro ras. i. extra autoritatē
ere vel ponere. Unde qntli. de causis. Exautoratus
inus aruis agresti labore subegit Exautorat9 hic po
lur p extra autoritatē posit9 Accipit etiā p delere. vn
macrobi9 de saturnalib9 Exautorata tamen sequen
itate.
Autūnus ni a tempestate dr qz sepe tūc fit quādo folia
bunt z omia maturescūt Uel dr autūnus ab augen/
di vel ab autūnando. Nā autūnare est colligere. Et sci
q quattuor sunt tempa anni. scz ver estas autumn9.
Hiems. Uer est calidum z humidū Estas calida et sic/
Autumnus est frigidus z siccus. Hiems est frigida
humida vide in estas.
Autumo mas maui mare. componitur ex tumo. quod
mens z ab. mutato b. in v. z est autumare affirmare.
tare suspicare credere. quasi a mente sic habere z cre
re Unde hec autuma me. id est. existimatō. z est vbuz
rim. z corripit tu.
Auunculus li. frater matris. sicut patru9 frater patris
oprie Unde vsus Patruus a patre pendet. a uuncu
a genitrice
Auus aui dr ab auarus. qz auorum sit auere. id est. de/
iderare. z esse auaros vel auus ab euo. id est. ab antiq/
ere dicit Unde hec auia auie matris vel patris mater
euus componit hic pauus. i. pater aui quasi ppe auū
de hec pauia pauie eius uxor Itē abauus id est. pat
aui quasi longe ab auo. vnde hec abauia eius uxor.
tem atauus ataui abaui pater. vnde hec atauia eius
dr Item tritauus tritaui. id est. ataui pater. quasi te/
duus. id est. quartus ab auo. vnde hec tritauia eius
tor. et corripit pmam auus. vnde ouidius epysto. viij
i quoqz habes pelopem pauū pelopisqz pentem.
Nota hic diligēter ordinē in cognatōne Pater. auus
cuus. abauus. atauus. tritauus quod est vltimū z su
deus nomē ɔgnatōnis. Familia enī oritur a patre et
iniatur in tritauo. postea dicimus maiores Itez pa/
filius nepos. quasi natus post filium, pnepos id est
nepotem vel porro natus a filio. abnepos quasi lō
li nepote nam seiungit a nepote medio pronepote. at
bos trinepos. quasi tetranepos qz post nepotē est qr
in ordine. postea dicimus minores.
Auxesis sis. id est augmentum z proprie dictōis ab au
uauges dicit
Auxiliarius rij in auxiliū exponit
Auxiliū ab augeo ges dr hoc auxiliū lij. qz p auxilium
o augeo. z est auxiliū qd ab extraneis dat Subsidi/
um qd postea supuenit Presidiū aūt loco vtili positū
vnde hic z hec auxiliaris z hoc re. z auxiliarius ria riū
q vel que vel qd potest pbere auxilium Et auxiliator9.
ria rium p eodē Itē ab auxiliū auxilior aris atus suz. v/
bum deponētale. z ɔstruit cū actō z datō. vt auxilior te z
tibi. vnde auxiliās antis pticipiū z hic auxiliator auxili
atrix auxiliatō z hoc auxiliamen mis z hic z hec auxili/
abilis z hoc le. idem qd auxiliari9. z componit coauxili
or aris. Et debēt pnunciari pdicta sicut auxit ab augeo
auges. z sicut dixit a dico cis. z luxit a lugeo luges vl' lu
ceo luces Nam omnia pdicta scribunt p x. non p s. z x.
est duplex consonās, z nō liquescit in psa nec in metro.
qz semp facit positōem Nec in sono. qz nunqz pferri de
bet ad modū s. in sono liquescētis vt in asilus
Auxilla ab augeo auges dr hec auxilla le id est olla vel
mensura parua maior qz iusta. vnde hec auxillula le dimi
nutiuū. i. pua olla vel pua talis mensura.
Auxillula le. pnl'. corr. in auxilla vide
Auxit id est augmētauit pteritū de augeo ges. sed hau
sit p s. et i. traxit pteritū de haurio ris

A ante X

Axa filia caleph fuit.
Axioma matis neutri generis. i. dignitas Ind axioma
ticus ca cū. id est dignitatē habēs sm hug. Pap. etiam
dicit Axioma matis id est dignitas z pducit o. Inueni
tur etiā anxioma matis p n. i pma sillaba. vnde dicit hu
guitō. ab ango gis vel angens. hoc anxioma matis. cō/
catenatō loquēdi sicut sunt sophismata Pap. vero sic
dicit Anxiomata ploquia z maxime ppositōnes in to
picis. Anxioma obnoxiuz veritati aut falsitati. vt Cice/
ro disputat cicero nō disputat
Axiomaticus in axioma vide
Axis. celi est septētrionalis linea recta p mediā plagaz
spere trāsiens sm pap. z est mas. ge.
Axunga ge idē qd axungia vide i axungia.
Axungia gie. femi ge. i. venter porci vel alteri9 rei. vnd
macer de viribus herbaz. Si porcina vet9 axungia iū
git illi. Inuenit etiā hec axunga ge in eodē sensu. z vtra
qz dr ab anxior aris. qz reddit hominē anxiū vnde axun
garius ria riū ad anxungiā ptinēs vel axungiā vendēs
Et axungio gias. i. axungia vngere vel axungiā pbere.
z componit exaxungio gias. i. axungiā auferre vel axun
gia siue axunga. i. vnguentū porci dr ab vngo gis Und
dicit pap. Axungia pinguedo ab vnctōne dicta.

A ante Z

Azabel interptat fluens sanguinē vel sterqliniū dr.
Azaria interptat auxiliū domi Idē z abdenago. qd in
terptat seruiēs taceo
Azimus ma mū. i. sincer9 sine fermēto z ɔponit a sinon
qd ē fermētū z a qd ē sine. Aplus ad corinth. Nō in fer
mēto malicie z neqcie sz i azimis sinceritatis z vitatis. z
cor zi. vnd in aurora Azima mādat septē comedēda di
Azonus ab a qd ē sine et zona ɔponit azon9 ebus
na nū. i. sine zona vel extra zonā Und azoni dicunt dij
extra zonam zodiaci manētes. similit signa dicunt azo/
na que nō ɔtinent intra zonam zodiaci et pducit penul
timā azonus sicut zona pmam

Baal nomen ydo

li cuiusdam. Uide in belus.
Babel interpretat cōfusio. Un/
de babilon vel babilonia. ciuitas
vbi olim hoīes turrim edificātes
dispsi sunt immissa diuinitus cō/
fusione linguaz inter eos Unde
babilonia regio. Et babiloni9. nia. niū. nomen patriū
vel gentile. Et scias q sicut narrat hieronimus. Babi/
lon est metropolis chaldeoz cui9 muri sedecim milia
passuū p quadz ab angulo ad angulū. quod est simul
lxiiij. milia. s. quadraginta duab9 leugis z duab9 vni9
leuge ptibus tendebant. Ibi turris triū milium passuū
in altitudine z duabus leugis a lato in angustum. Et
quia vt habet gene. xj. Ibi ɔfusuz est labiū. hebraice ba/
bel. grece dicit babilon. Ibi nabuchodonosor fuit rex
potētissimus. q inter cetera etiā iudeā captiuauit Inter
alias bestias ibi habitātes dicunt ibi habitare strucio/
nes et dracones. Destructa enī fuit a medis z psis. nec
postea est edificata. sz dicit in medio. i9 esse lacus serpē
tibus plenus. et arbusta i qbus odibiles bestie et aues
z venatō regia. z inhabitabilis est propt portēta. Due
ciuitates apud medos dicunt facte ex ea. scz thesiphon
tes et selētia. Uide in pena. et in chaldei. Et scias q me
di z psi subiecti erāt babilonijs z chaldeis. Sed postea
exigēte supbia chaldeoz destructa est babilō a cyro si/
ue psis z medis. Unde sup illud esa. xlvij. Ueniēt tibi
hec duo subito in vna die. sterilitas z viduitas. Dicit
glosa. Subito de iprouiso veniente cyro et dario. Nō
enī metuebat babilon vt a medis et psis q illius ɔpati/
one quasi nullius erant fortitudinis. vt ab ipis subie/
ctis posset supari Despectū enī z subiectū populū chal
dei nō timebant.
Babilonia nie. in babel vide.
Bacca ce. p duo. c. est fruct9 oliue et etiā lauri. Ponit
tamē quādoqz p quolibet fructu. et pcipue arboz sil/
uestriū. Inuenit etiā bacca p gēma pciosa. vt in auia/
no. Quid nitido pcū cortice bacca daret. Et inde bac/
catus. ta. tū. i. baccis lapidibus adornatus. Uel sm pri
mā sigficatonē. i. de fructu baccaz abundās vel pasl9.
Baccar. caris. fe. ge. herba fascinū pellēs. et dicit a bac/
ca ce. vnde vir. in bucolis. Baccare cinge caput.
Baccaulū. li. ge. neu. feretz in quo mortui deferunt. et
dicitur a bacca bacce.
Bacha bache. sacerdotissa bachi a bachus dicit. et pro
ducit primā. z scribit tantū p vnū. c.
Bachanalia a bach9 dicit pluraliter hec bachanalia
bachanaliū. vel bachanalioz. i. festa bachi. Iuuenalis.
Qui carius simulant z bachanalia viuūt. z ponit hic
nomen p aduerbio. i. bachanaliter. i. furiose ad moduz
sacrificantiū bacho. in cui9 festis insanire solēt.
Bacania. nie. i. furor. a bachus dicitur.
Bacharū. rij. neu. ge. quoddā vas vinariuz. et dicit a
bachus. z idē dicit hec bachāna. ne. fe. ge.
Bacheus chea. cheū. dicit a bacho. z dicit bacheus de
bacho existēs. vl' sit possessiuū Et in eodē sensu bachi/
cus bachica bachicū.
Bachides bachidis. propriū nomen viri. de quo habe
tur in libro machabeoz. z corripit pnl'. vnde in aur
Alchim9 hoc spacio rediēs cū bachide pugnās zc.
Bachinal. lis. ge. neu. i. torcular pressoriū. et dicit a
chus bachi.
Bachis bachidis. fe. ge. femina colens festū bachi.
cerdotissa ei9. q etiā hec bacha dr. z dr a bachus ba
Bachius. a bach9 dicit hic bachi9. chij. quidā pes
tricus quo in festis bachi vtebant. Et constat ex pri
breui. z duab9 sequētibus lōgis. vt poete. Unde vs
Abbreuiat primā mediā pducit z imam. Bachius.
antibachi9 hostis ei. Itē a bachus deriuat hoc bac
um. chij. festū bachi. z bachiū dicit puus vrceus q v
bant in festo bachi ad vinū tenendū. sed postea i v
aquarios transijt.
Bachor. a bachus dicit bachor bacharis. i. furere.
de verbalia z ɔponit. debachor aris. i. valde furere.
a furore cessare. z producit ba.
Bachula. le. penult. correpta dimi. pua bacha.
Bachus bachi dicit deus vini. z ponit quādoqz p
so vino. z pducit primā. vnde catho. Cum venere z
cho lis est sed iuncta voluptas.
Baculus li. dicit a bacho sm ysidoz. qz ab ipo ba
dicit reptus. qz homines mori vino baculo initeba
Uel dicit a baiulo las. z a bacul9 dicit baculo las.
cutere baculo. Qd ɔponit cum de. z dr debaculo.
Badius badij. equ9 quē antiq vadiuz dicebāt. z d
a baiulo las. qz nos baiulet. vel badius dr qsi vad
a vado vadis. qz fortius vadat inter cetera animal
Bafer. fra. frum. i. grossus vel agrestis.
Bahen. ornamentū est colli ex anulis aureis ɔfect
Bahen enim grece corona latine. sm rabanum
Baia. a baiulo. las. dicit hec baia baie. portus.
baie baiaz ciuitas in italia iuxta mare. quia ibi si
cus portuosus z delectabilis. Unde baianus ba
baianū nomē patrium.
Baiulo. las. laui. lare. i. portare. sustētare. z dicunt
dam q est simplex. z sic i. debet esse duplex ɔsonās.
de falsius esset sic ille versus. Cloto colū baiulat. la
sis trahit. atropos occat. debet enī pma hui9 verbi
iulo pduci. Alij vero dicūt q est ɔpositū ex basis
lus. q fuit filius enee. qui baiulat9 fuit ab enea. Et
baiulare. quasi iulū portare. z sustētare. z ponit ibi
pliciter p portare. Uel baiulare dicit a basis et iu
quia ipse fuit basis. i. sustētamentū patris. et sic p
corripit. De hoc dixi in pma pte vbi egi de i. liter
inde verbalia. z hic baiulus. li. qd p portitore z p
tritore. z p baculo ad baiulanduz apto dr z p por
ibi merces baiulant. Itē a baiulo las. dicit baiul
baiulata baiulatū. i. portatus.
Baiulum baiuli generis neutri. i. frenum. a baiu
iulas. quia eo equus baiulat
Baiunola. le. lect9 q i itinere baiulat. z dr a baiul
Bala le. interptat inueterata. fuit enī ancilla rach
Balaam interpretat vanus populus.
Balach. interpretat pcipitans siue deuorans.
Balanatus. in balanus vide
Balanite. a balan9 vel balanū. pluralit balanite
nitaz. id est. vue vel vites instar glandiū vuas

des . Unde hec balanitides.hꝰ balanitidis gemma
alanō grece.latine glās dicit̃ preciosa
alās.a balo. las.dicit̃ balās balātis pticipiū generis
s.et hec balās balāns ꝑ oue
alanꝰ Balanō grece.latine glans dꝛ. Inde hic bala/
s ni.penultima correpta quedā arbor. Et vt dicūt ge
sē quercinū Undē hoc balanū ni.ꝑ fructu ꝛ ꝑ vnguē
inde facto Unde balanatꝰ ta.tū.balano vnctus . ſm
ḡ. Quidā dicunt ꝙ balanꝰ est castanea cocta scꝫ balo
ꝛ corripit la.
alatro tronis.i.clamorosus.ioculator.vnde horati/
i sermonibꝰ. Medici mane balatrones.ꝛ dicit̃ a ba
las. vl' balatrones ſm quosdā dicunt̃ ꝓdigi ꝛ leccato
s.a seruilio balatrone.cuius facit mentōnem in vltio
mone Sed ſm hāc significatōem melius dicit̃ bara/
baratronis a baratruꝫ. et apte baratro baratronis
est leccator.dicit̃ a baratrum.qꝛ scꝫ omnia baratro id
ventri committit.
alatus tus.tui.mascu.generis a balo las. et est ouiū
albutio tis.tiui.tire.male et trepi/ et producit la
loqui et incōgrue.et dicit̃ a balbeo bes ꝛ ꝓducit bu
alducta buiꝰ balducte fe.ge.dicit̃ lac p̄ssum a sero scꝫ
tata.ꝛ dicit̃ balducta.quasi valde ducta . quia valdē
ssa est et ducta
alea a balin dicit̃ hec balea lee.id est funda vl' instru/
ntum quod vulgo vocat̃ balestꝛ. Unde hic baleari/
rij.et hic baleator id ē funditor vel balistator
alearis a balea dicit̃ hic et hec balearis et hoc balea
o est cū balea iactabile Inuenit̃ etiā balearis ꝓ fūda
eruat̃ tūc a nomine insule, Baleros enim vel bale/
.vel balearis insula est hyspanie.ꝛ sūt due scꝫ afro/
des ꝛ gemmasiades maior ꝛ minor Unde ꝛ eas vul
s maioricā et minoricā vocāt In his insulis primuꝫ
ta est funda Unde balearis dicta est funda.ꝛ balea
dicta ē talis insula Et in vtraqꝫ significatōe a balin
io balea.et a balea baleos vel balerica vel balearis
quo hic et hec balearis et hoc baliare gentile
lena ne.qdam magnꝰ piscis.dicit̃ a balin qd̄ ē effun
e vel iacere.qꝛ effundat vel iaciat aquaꝫ huc et illuc
us cūctis bestijs maris.ꝛ ꝓducit penultimā
lestrū a balin dicit̃ hoc balestꝛ stri. Unde balestro
s.strare.id ē cū balestro aliqd ꝓijcere vel ꝑcutere
lin grece latine dꝛ iacere siue emittere vel effundere
linō greci.balneū latini dicūt.qꝛ anxietatem animi
t.a balin ꝛ noys qd̄ est mens qꝛ iaciat anxietatem
ēte Hinc hoc balneū balnei a leuatōe meroris dꝛ.
enit̃ aūt in feminino genere balnee balnearū Inde
balnerū balnerij.ꝛ balneatorū torij. ambo ꝓ loco
o balneat̃.ꝛ balneo as.vbum actiuū cū omnibus
ꝯpositis siqua inueniātur.
ista ste.genus est tormēti Et videt̃ esse ꝯpositum a
ꝛ hasta Torquet̃ enim vbere neruoruꝫ.ꝛ iacit ha
saxa Unde hic balistariꝰ rij.qui balistas facit.vl'
cit cum eis Utrum ars balistariorꝫ sit licita. de
habes iorno as.
o las.laui.lare.id est huc et illuc inclinare.et ponit̃
oqꝫ absolute scꝫ ꝑ vacillare. et dꝛ a baiulo las.
colū li.dimi.ꝑuum balneum

Balneū balnei in balnion exponitur
Balo las.laui.lare.vbum neutrū.et est ouiū. ꝛ ꝯponit̃
cu de.et dꝛ debalo las.valde balare ꝛ ꝓducit ba
Balsamus sami.fe.ge.id ē arbor Unde hoc balsamuꝫ
sami.lignū vel fructus vel liquor eius Et scias ꝙ multi
plex vnguentū balsamꝰ affert Primū est p̄ciosius alijs
quod sponte manat de folijs. et illud vocat̃ balsamum
Secundū est carpobalsamū vl' xirobalsamnm Terciū
est opobalsamū Quartū est foliobalsamū Quintū est
calobalsamū vel xilobalsamū Et ꝓbatur sic an sit cor/
ruptum balsamū vel nō Si ferat̃ in manu ꝯtra soleꝫ ꝑ/
urit carneꝫ.si nō est corruptū.et a balsamū balsamatus
ta.tū.id est balsamo inunctus Quod etiā potest esse p̄ti
cipium Nā balsamo mas.id est balsamo inungere.ꝛ ē
actiuū Quod ꝯponitur cū in.et fit inbalsamo as .id est
valde balsamo inungere similiter actiuuꝫ.et corripit sa
ſm hugꝰ Papias vo et ysidorꝰ dicūt Balsami arbor in
iudea inter terminos tantū viginti iugerū erat . postea
qꝫ eadem regione romani potiti sunt etiā latissimis col
libus ꝓpagata ē.stirpe similis viti.folijs simil' rute sed
albioribus.sempqꝫ manātibus Arbor aūt balsamum
Lignum eius xilobalsamū dꝛ Fructus eius siue semen
carpobalsamū Carpos enim fructꝰ dꝛ Succꝰ opobal/
samuꝫ.vide in vnguo vnguis.
Balteo ris.riui.rire. id est cingere verbum actiuum
a halteꝰ tei.dicitur
Balteus tei.mas.ge.in plurali inuenit̃ mas.ꝛ neutri ge.
hi baltei.et hec baltea.et est balteus cingulū militare.sic
dictꝰ quasi pendēs.quia ex eo signa dependēt ad demō
strandum legionis militaris summā id est sex miliū sex
centorꝫ.ex quo numero et ipi ꝯsistunt Unde et balteus
dicit̃ nō tantū qd̄ cingit.sed etiā a quo arma dependēt.
Job.xij.Balteuꝫ regum dissoluit.et p̄cingit fune renes
eorꝫ Et corripit penultimā Undē hic balteolus li.dimi.
ꝛ balteatus ta.tū.balteo ornatus Aurora. balteus est
carnis macies candorqꝫ pudicus
Balustriū strij.locus vbi sunt multa balnea quasi lu/
stratꝰ balneis.ꝛ ꝯponit̃ a balneū.ꝛ hoc vbo lustro stras
Bamoth interpretat̃ euētus mortis
Baptismus interp̄tatur tinctō dictus a baptes qd̄ est
flumē vel aqua vel etiam sacrum Unde hoc baptisma
matis.idem Et baptizo ꝫas.verbum actiuū cum omni/
bus suis ꝯpositis Undē verbalia ſm hugꝰ Et scias ꝙ
inuenit̃ in euāgelio in neutro genere hoc baptismū mi.
Unde mathei.xxj.Baptismū iohānis vnde erat Pa/
pias sic dicit Baptismus in tinctō lauatō vel tinctō iter
p̄tat̃.qui ideo tinctō dꝛ.qꝛ ibi homo spū gratie ī meliꝰ
mutat̃.ꝛ longe aliud qꝫ erat efficit̃ Pro lauare vel mū/
dare sumit̃ baptizo Eccīastici.xxxuj. Qui baptizatur a
mortuo.ꝛ iterū tangit mortuuꝫ qd̄ proficit lauatō illius
Et nota ꝙ forma baptismi est ista Ego baptizo te in
nomīe patris ꝛ filij ꝛ spūssancti Forma enī ꝯpletiua rei
mediū est quodammō īter materiā quā p̄ficit. ꝛ causaꝫ
efficientē a qua p̄ficitur.vt virtus efficientis mediante
forma ad materiā traducat̃.ꝛ qꝛ medium ꝯplectitur ali
quo modo vtrūqꝫ extremorꝫ Ideo forma baptismi cō/
tinet principale efficiens vnde baptismus efficaciaꝫ ha
bet et materiā baptismi proximā q̄ ē actus absolutōis.

ꝛ iō ponit̃ In noīe pr̄is ꝛ filij ꝛ spūssancti.tāqꝫ p̄ncipa/
le efficiēs a q̄ baptismꝰ efficaciā habet.ꝛ ponit̃ actꝰ ma/
terialis ꝛ ea q̄ circūstāt ipm̄ scꝫ ꝯferēs et recipiēs . i hoc
ꝙ dicit Ego baptizo te Itē volo te scire. ꝙ vnꝰ actꝰ q̄
vno agēte expleri pōt nō ꝓgredit̃ a pluribꝰ agentibꝰ si
mul.ꝛ iō vnus baptizās cū ipe solꝰ baptizare possit de/
bet significare actū suū nō a pluribꝰ exeuntē sꝫ vt a se so
lo.ꝛ iō nō potest dici Nos baptizamꝰ Sed ſm q̄sdam
pōt dici Ego baptizo vos si necessitas assit Nec ē aliq̄
forme mutatō q̄ꝫtū ad significatōꝫ.qꝛ plāle nō ē nisi sin
gulare geminatū Itē aīaduerte ꝙ licet ī vbis p̄rie et
secūde ꝑsone itelligat̃ ntūs certꝰ.tamē apponi debꝫ ego
qꝛ formā sacramētorꝫ nō accipiūt vocel vt significatiue
tantū sed vt effectiue Et qꝛ nichil agit nisi scđm quod ꝑ
fectū ē Ideo de integritate forme baptismalis est vt po
nat̃ totū qd̄ ad baptismū requirit̃.q̄ꝫuis vnū ex alio in/
telligi pōt Circa aūt materiā nota ꝙ ex institutōe di
uina necessariū est fieri baptismū in aqua cuius ratōes
q̄ttuor accipi possunt Prima qꝛ aqua ratōe dyaphō/
neitatis habet aliqd de lumine.ꝛ ita ꝯpetit baptismo q̄
habet vim illuminatiuā ſm quod in eo gratia confert̃.
Secūda ē.qꝛ ratōe humiditatis habet vim ablutiuam
ꝛ iō ꝯpetit baptismo in q̄ sordes culpe abluunt̃ siue mū
dant̃. Tercia est.qꝛ aqua in oībus mūdi p̄tibus inueni
tur. Quarta ē.qꝛ res est q̄ de facili ab omibus pōt habe
ri sine magno p̄cio.ꝛ he due cause ꝯpetūt sibi ꝓut ē sa/
cramentū necessitatis Scire etiā debes ꝙ diuersitas
aquarꝫ q̄ est ꝑ loca ꝛ situs ē diria accidētalis Unde nō
mutat speciē aqua ꝛ ideo in q̄libet aqua huīdi vel ma/
ris vel fluuīs vel cisterne vel fontis vel stagni pōt fieri
baptismus Uerū si aq̄ paludis esset intantū ingrossa/
ta ꝙ recederet a vera raritate aq̄ nō esset baptismꝰ sicut
si esset lutū.alias adhuc esset baptismꝰ.qꝛ adhuc species
aque manet Itē si baptizaret̃ aliqs in mari sola.illa aq̄
maris ptinet ad baptismū.q̄ pōt habere aliquē effectuꝫ
in baptizato vel in lauādo vel in frigidando ꝛ nō totuꝫ
mare. Itē baptismus pōt fieri in lixiuio sicut ꝛ in aquis
sulphureis et in aquis alijs q̄ ex terra ꝑ quā transeunt
īmutant̃. In aqua aūt artificiali nō potest baptismꝰ fie
ri. Aq̄ vero artificialis vt rosacea.est alteriꝰ speciei q̄m
aqua naturalis Pōt etiā q̄ri.an intentō vel volun/
tas reqrat̃ in baptizādo. Ad hoc dico ꝙ baptizatꝰ duo
recipit in baptismo.scꝫ sacramentū ꝛ rē sacramēti . Sꝫ
ad hec duo recipiēda nō reqrit̃ aliqd causās ex p̄te reci
pientis. sꝫ solū impedimentū remouēs.qd̄ qdem impe/
dimentū nichil est aliud q̄ꝫ volūtas ꝯtraria alteri p̄di/
ctorꝫ Et ideo in adultis ꝛ in habentibꝰ vsum ratōis in
qbus potest esse ꝯtraria volūtas actu vel habitu. req/
ritur ꝛ ꝯtritō vel deuotō ad p̄cipiendā rē sacramēti ꝛ i
tentō vel volūtas ad recipiendū sacramētū. In pueris
aūt absqꝫ vtroqꝫ p̄cipit̃.ꝛ sacramentū ꝛ res sacramenti
Similiter ē in carētibus vsu ratōis.nisi volūtas cōtra
ria habitu insit ꝛ si non actu. Tamē sciendū ē.ꝙ non r.
quirit̃ in adulto voluntas absoluta suscipiēdi quod ec
clesia confert.sed sufficit volūtas ꝯditionata . sicut est i
voluntarijs mixtis.vt dicit̃ in tercio ethicorꝫ Et ideo si
sit coactio sufficiēs ita ꝙ p̄ncipiū sit ex toto extraneū cō
ferenti vim passo.vt cū aliqs reclamās immergit̃ violē

ter.tūc talis nec sacramentū recipit nec rē sacramēt
aūt sit coactō inducēs sicut minis vel flagellis.ita
ptizatus potius eligat baptismum suscipe q̄ꝫ talia
tūc suscipit sacramentū ꝛ caracterē.sed nō rē sacrar
Itē scias ꝙ in pueris non pōt esse ꝯtraria volu
nec actu nec habitu.ꝛ ideo non reqrit̃ intentō vel v
tas in eis q̄ ꝓhibēs remoueat̃. In amētibus aūt et
mentibus pōt esse volūtas ꝯtraria habitualis q̄m
non sit actualis. Et ideo si ante somnū vel furiā fu
contrarie volūtatis nō recipiūt sacramētū.qꝛ illa v
tas habitualiter manet adhuc. Si aūt habuerūt ꝓ
tum accipiēdi baptismū.ꝛ hoc ꝑ aliq̄ signa īnotuit
in articulo necessitatis debet eis cōferri baptismꝰ.
cipiūt sacramentū ꝛ rē sacramēti.etiā si furiosꝰ tūc ꝯ
dicat.qꝛ illa cōtradictō nō p̄cedit a volūtate ratōi
dum quā ē capax baptismalis gratie. Si aūt necess
nō sit.debet in furiosis expectari lucidū interuallū
dormientibꝰ vigilia.tamen si baptizet̃ ī statu illo s
mētum suscipit q̄ꝫuis peccet baptizās Itē cōsuet
ri an itētō baptizātis reqrat̃ ad baptismū.ꝛ videt̃ q
qꝛ itentō hoīs nō est alicui certa nisi sibi . Si aūt r
ītentō ad baptismū nō erit certū de aliq̄ ꝙ sit bapti
nisi apud eū q̄ baptizauit.ꝛ hoc ē īcōueniēs ꝙ hō si
to dubio salutis. Respōsio .cū vnius rei vna sit ca
si ex aliqbus pluribus causis vnus effectus proce
oportet ꝙ ille cause sint facte aliq̄ modo vnū ad in
Ad effectū aūt sacramēti videmus multa cōcurre
ministrum.formā verborꝫ.ꝛ materiā. Hec aūt nō pos
colligari ad inicē vt sit vna causa nisi ꝑ itentōem
ꝫātis.q.s.formā ad materiā applicat Suū vo minist
ad vtrūqꝫ ꝛ totū hoc ptinet ad sacramēti collatōꝫ .
reqrit̃ itētō baptizātis.ꝛ similr etiā in oībus alijs
mētis reqrit̃ itentō ministri cum debita materia ꝛ fo
nō solū ad effectū sacramēti cōseqndū.sed ad sacra
ti p̄ceptōem Ad obiectū aūt secundū diuersas c
ones dupliciter respōderi potest. Quidā enī dicūt ꝙ
sit mental' itentō ī baptizante.nō cōfert sacramētu
ptismi.tamē ī adulto supplet fides ꝛ deuotō effectu
ptismi.vt piculum ex hoc ipi baptizato q̄ ignorat
tōem baptizātis nullū ꝓueniat. Si aūt sit puer tu
dit̃ p̄te ꝙ summꝰ sacerdos.s.deꝰ. defectū suppleat ꝛ s
ei cōferat. Si aūt nō facit.nō iniuste facit.sicut nec
q̄ sacramētō nō subijcit̃. Alij dicunt ꝙ ī baptismo
is q̄ habēt ī forma actum exercitatum nō reqrit̃ m
lis itentō sed sufficit itentōnis exp̄ssio ꝑ verba al
sia instituta. Et ideo si forma seruat̃ nec aliqd exter
quod itentōem cōtrariā exprimat baptizatus est
enī sine causa ī sacramentis necessitatis.s.ī bapti
qbusdam alijs actus baptizātis tam solicite exp
est ad itētōis exp̄ssionem. Et attende ꝙ quādo cō
do ecclesie patitur.vel quādo icumbit necessitas
defectum aq̄.siue ꝓpter piculum pueri de cuius
timeat̃.vel etiam propter ībecillitatem sacerdoti
tentis sustentare īfantem.potest baptismus sine
sione celebrari. Itē sit caput aspsum aqua. ī totu
pus aspersio deputatur.sicut etiam iuriste dicū
caput homis iacet.reputat̃ ac si totꝰ homo iacu
sepultus esset ibidem Non sic autem de alijs p

ria aūt sunt baptismata.s.flumis.flamis.⁊ sangui
aque penitētie ⁊ martirij. Nolo etiā te ignora
baptism⁹ īter alia sacramēta est maxie necessarius
ica q̄ ad necessitatē sacramēti reqrunt debuerūt eē
anissima.⁊ ex pte materie.s.aque q̄ vbiq₃ habeī po
l ex pte ministri.vt qlibet hō baptizare possit.Et sic sā
atō materie. ⁊ benedictō pcedēs baptismū nō ē de
iitate sacramēti.sed de solēnitate quā nō licet pter⁄
ere ppter ecclesie istitutōnem.Ita etiā ordinatō mi
ō est de necessitate sacramenti sed de solēnitate.sed
nt si aliqs nō ordinat⁹ baptizet nisi necessitate imi⁄
e tamē sacramētū ꝯfert.Angeli aūt i figura huma⁄
apparētes boni vel mali baptizare nō possunt
ptismus iterari nō debet sicut nec ꝯfirmatō.vel or⁄
n his eni tribus sacramentis caracter idelibil' ipri⁄
r.Uide i caracter i c.lrā.Penitētia aūt iterari pōt
dicā i penitētia.Quare aūt pena corpal' remaneat
baptismū.dicam i origineus.Itē vide iclauis
ptista ste.mas.ge.qui baptizat.a baptizo.sas.⁊ vide
lle nomē officij
ptisteriū.sterij.i.statō baptismatis.⁊ ꝯpoitur a ste⁄
.quod ē statō.⁊ baptisma.⁊ dr tā p baptismate q₃ p
lquod ⁊ hoc baptisatoriū dr
ligua syria.filius iterpretatur.
racb.iterptatur fulgurās.
rachias iterptat benedictus domi.vel benedictus dominus
ratro.nis.vide supra i balatro.nis.
ratrū baratri.est nomē nimie altitudīs ⁊ pfundita
dr baratrū quasi voratrū.i.vorago atra ex pfundi⁄
q2 oia deuorat.⁊ dr baratrū quādoq₃ īfern⁹. Quan
pfundissim⁹ locus iferni i quo nulla ē redemptio
idoq₃ fossa Quādoq₃ gurges vtiginosus Quādo
nter.Quādoq₃ etiā pfund⁹ pute⁹ i quē execrato⁄
pcipitant.⁊ corripit pnlt naturalr Unde qdā. Hoc
baratrū qnia vorat omia dico
rba he.dr quasi virana a viro q2 viroꝝ sit ⁊ nō mu⁄
.⁊ est ppie barba hoīm barbe alioꝝ aīalium Un⁄
rbat⁹.ta.tū.quod ⁊ p sapiente dr. Nā ⁊ olī philo⁄
i signum sapie solebāt pascere barbam.⁊ barbat⁹
s barbā longam dr
ban⁹.ni.id est patruus pnlt pducta a barba dr
baria barbarie.dicta ē qdam terra iuxta greciam
excellentiā crudelitatis.Et dr a barbarus ⁊ acuit
tia.
baries riei.regio barbaroꝝ.a barbarus dr
barismus rismi.ꝯpoitur a barbar⁹ ⁊ mos.q̄si con
do ⁊ mos barbaroꝝ.s.viciū quod cōsistit i ꝯnūctō⁄
ꝝ i sillaba.vl' sillabaꝝ i dictōne.vel icaꝝ accidenti
quo vicō maxie barbari solēt vti.⁊ ideo ab eoꝝ cō
pie habuit nomē.Uel ꝯpoitur barbarism⁹ a bar⁄
ure et more.q̄si mos ⁊ cōsuetudo barbe rudis du
et ruris.Quia.n.ruricule.vtpote iculti ⁊ duri.ru
icultas solent habere barbas.Ideo ad eius mo⁄
ilitudinē.barbarism⁹ dr viciū i dictōe q̄ nō ē cul
ppietate.Barbarism⁹ aūt si est i ꝯmuni sermōe
ōe viciū est.⁊ ē vitādus.Si aūt i poemate fiat ul
saico dictamīe aliq ratōabili ō causa figura erit.
metbaplasm⁹ sm hug.et hoc vult donat⁹ q dicit

Barbarismus ē vna ploratōis vicōsa i cōmuni smone.
i poemate metbaplasm⁹ Et fit barbarism⁹ i ppria ligua.
Barbarolexis i aliena. Fit aūt barbarism⁹ duob⁹ mo⁄
dis.s.pnūciatōe ⁊ scripto.his biptitis vt dicit donatus
quatuor spēs supponiīt.additō detractō imutatō ⁊ trās
mutatō lrē ac sillabe tpis toni ⁊ aspiratōis. Uide i solo
ecismus.
Barbarizo.zas.i.crudelit agere vl' babarismū facere.⁊
dr a barbar⁹ vel a barbarismus.⁊ vt breuit ei⁹ significa
tio apiat.barbarizare.ē more barbaroꝝ vti iq̄cunq₃ re
Barbarolexis.ē aliene lingue corruptō.⁊ dr a barbar⁹
et lexis quod ē sermo.et differt a barbarismo.q2 barba⁄
rismus ē corruptō pprie ligue vt si grecus corrūpat lig⁄
uam grecā.latin⁹ latinā.Barbarolexis vō est corruptō
aliene ligue.vt si grec⁹ corrūpet latinā liguam.vel lati⁄
nus grecā.Cōfundit tamē quādoq₃ hec pprietas
Barbarostom⁹ stomi.q̄ vba plena barbarismis pfert.
a barbarism⁹.⁊ stomos quod ē diuisio vel icisio .s.os.
quasi q i ore habet barbarismos.
Barbar⁹ a barba dr barbar⁹.ra.rū.crudelis.icult⁹.au
sterus.stolid⁹.⁊ ē nomē crudelitatis ⁊ austeritatis.Un
de olī gētes oēs dicte sunt barbare pter grecos ⁊ latios
Unde barbaric⁹ ca.cū.⁊ barbaratin⁹.na.nū.i eodē sen
su sm hug.Papias vō dicit.Barbar⁹ icultus.vulga⁄
ris iperitus.extraneus.a barba ⁊ rure.et corripit pnlt
Barbat⁹.ta.tū.i barba exponit
Barbatulus.la.lū.pnlt cor.dimi.i.parū barbatus.
Barbitista ste.ge.cōmunis.q̄ vel que cantat cū barbito
a barbitus dr
Barbitondiū dij.i.tonsura barbe.vel locus vbi tōdet.
⁊ ꝯpoitur a barba.⁊ tondeo des.
Barbitōsor soris.qui barbā tōdet.vt barbarius a bar⁄
ba.⁊ tōsor componit.
Barbitus a barrus ri.dr.hic barbitus ti.quod etiā hoc
barbitū iuenit.s.quoddā istrumentū musicū quasi bar⁄
ritus.q2 de ossibus barroꝝ fiat
Barbula.le.dimi.pua barba.
Barca a baiulo las.dr hec barca ce.pua nauis merces
ad litus portās vnde hec barcula le.et barcella le.dimi
⁊ hic barcarius rij q̄ barcas facit vel ducit.
Barcella le.di.pua barca
Bardus di.stultus.hebes.ineptus.tard⁹ q̄ ⁊ alio no
mine dr blennus. Bardus etiā in alia sumit significa⁄
tōne p cantore laudis vel populo.Unde lucan⁹ Plu⁄
rima securi fudistis carmina bardi.Unde dicti sunt lō
gobardi.vel p sincopā lombardi.quasi longibardi.vel
a longis barbis quas solebāt nutrire ⁊ nō tōdere. Un
de lombardia vel lōgobardia.puincia quā possiderūt.
A cuius noīe modo sumit gentile lōgobardus da.dū.
vel lombardus da.dum
Barginus na.nū.et hic et hec barginis et hoc ne.i.alie⁄
nigena.pegrinus et barbarus.vel gens vel genitus.ul'
bargines dicunt fortes in bello a baro ⁊ ago vel genu⁹
q2 ad modū baronū se agant.vel sint fortes quasi essent
geniti a baronibus.et corripit gi.
Bary grece.lrīe graue vel forte dicit
Baria a bari greco quod ē graue vel forte.dicitur hec
baria rie.i.grauis linea a sūmo sinistre ōpoita i dexterā

⁊ est vna de decē figuris accentuū q̄ p vboꝝ distinctōi
bus a grecis apponūt Et fit ita
Bariona.Bar lingua syra filius.iona lingua hebrai⁄
ca colūba iterptat Inde bariona filius colūbe Uel de⁄
bet dici bariohāna id ē filius iohānis Bar eni fili⁹ in⁄
terptat iohāna.i.iohānis Unde hiero.exponens illud
mathei.xvj.Beatus es symō bariona. Mercedē inqt
recepit vā cōfessio.⁊ ex cōfessione sortit vocabulū.qd re
uelatōz ex spūsancto habeat cuius ⁊ filius appellād⁹ sit
Siqdem bariona i nostra ligua sonat filius columbe.
Alij simplicit acapiūt q symon id ē petr⁹ sit fili⁹ iohā⁄
nis iuxta alterius loci iterrogatōz.Symō iohānis dili
gis me Et volūt scriptoꝝ vicō depauatum vt p bario
hanna.hoc est filio iohānis.bariona scriptū sit.vna de
tracta sillaba.Iohāna aūt iterptat domi gratia Utrū⁄
q₃ aūt nomē mistice itelligi pōt.q2 ⁊ colūba spiritūsan⁄
ctū.⁊ grā dei donū significat spūale
Bariptes gēma est nigra cum sangneis ⁊ albis notis.
Barnabas leuites.cipus genere.vn⁹ de septuaginta
duobus domi discipulis pauli apli i pdicatōe soci⁹ fu⁄
it Unde ⁊ quādoq₃ largo mō appellat apostol⁹.hic in⁄
terptat filius pphete.vel filius ꝯsolatōis Ipe eni pphe
te spū claruit Ipe etiā paupes ⁊ desolatos cōsolat⁹ fu⁄
it Paupes videlicet qbus elemosinam detulit Desola
tos quib⁹ ex pte apostoloꝝ eplām destinauit De ipso
dicit lucas actuū.xj.Erat vir bonus spūsancto plenus
⁊ fide.
Baro a barrus dr hic baro onis q2 sicut elephas cete⁄
ra aīalia magnitudie supat.ita baro alios pcellit homi
nes Uel quod melius est.dr a bary.q2 grauis ⁊ fortis
hō dicit baro.⁊ denotat nobilitatē ⁊ fortitudinē. quan⁄
doq₃ fortitudinē solam Unde i grecismo Est bary for⁄
tis baroq₃ mōstrat idem
Baronissa se.vxor baronis vel virago scʒ baronis ha⁄
bens animū ⁊ dicit a baro
Barrabas.iterptat filius magistri eoꝝ.a bar quod ē fi
lius.⁊ rabi quod ē magister.⁊ ab is pnoīe.vl' a grero ei
equipollenti Unde barrabas id ē filius magistri eorū
pculdubio iudeoꝝ magistri q̄ ē dyabol⁹.homicidiorū
auctor q vsq₃ hodie regnat i eis ⁊ grauat pnlt quādo ē
declinabile.⁊ antepnlt acuit.sed quando ē idecliabile
acuit vltiā barraban.h⁹ barrabā.sicut ionathan huius ionathan
Barridus.i.supbus.a barrus dicit
Barrio ris.riui.ritum .i.clamare.elephantis est ⁊ dici
tur a barrus
Barritus tus.vox elephantis a barrio ris.dicit ⁊ pdu
cit penultimā.
Barrus a bary qnod ē graue vel forte.dicit hic barrus
ri.i.elephas q2 grauis est ⁊ fortis.⁊ est nomen ficticium
a sono tractum
Bartholomeus a bar quod est filius et tholos quod
est sūmitas.et moys quod ē aqua dicit bartholomeus
sm vnā iterptatōz est filius suspēdentis aquas id ē dei
qui mētes doctoꝝ sursum eleuat.⁊ iferius aq̄s distillat
Uel iterptat filius suspendētis me.et ē syꝝ nomē non
hebreū Per primū notat pfunditas ⁊ pspicacitas sue
sapie Per secūdū vō notat triplex suspendiū quod ipe
habuit Fuit eni suspensus.i.eleuatus ab amore mundi

vel suspensus id ē itent⁹ amore celesti.vt posset di
cū iob Suspendiū elegit aīa mea.vel suspensus.i.te
ter inixus gratie et auxilio dei.vt nō a suis meritis
a dei adiutorio tota vita sua depēdeat.vt posset di
cū apostolo Gratia dei sum id quod sum.et gratia
in me vacua nō fuit
Barunculus li.pnl' cor.dimi.paruus baro.
Baruth iterptat fulgurās
Basan accentuat i fine.et est n.litera finalis.et iter
tur siccitas vel cōfusio
Basilea lee.i.ecclesia.a basileus dicit.
Basileos a basis et laos quod est popul⁹ dicit bal
os.quod vsum in latinū dicit basileus id ē rex vel i
tor.q2 est sustētamētū populi.vnde basilea ecclesia ⁊
silla et basilissa id ē regina.et basiliscus rex serpētum
Basileus in basileos vide.
Basilica ce.penlt.corripit domus regia scʒ palatiu
gis vel impatoris Sed mō p trāslatōz dicit basilica
clesia.quia est palaciū summi regis regum et dicit a
sileus lei.
Basilicanus na.nū.i.palatin⁹ vel etiā ecclesiasticu
dicit a basilica.et pducit ca.
Basilice aduer.i.iuicte.fortit ⁊ dicit a basileos.
Basilisca sce.ē herba q̄ et gēciana dicit.cuius radix
fortitudinē et sanitatem oib⁹ vtēribus ea.et dr a bal
Basiliscus sci.dicit a basileos Secūdū aūt ysid.eth
Basiliscus grece.latie iterptat regulus.eo q rex ser
tum sit.adeo vt eū vidētes fugiāt.q2 olfactu suo eo
cat Nā et hoiem si aspiciat iteremit Siqdem eius
ctum nulla auis volās illesa trāsit.sed q₃uis pcul s
eius ore ꝯbusta deuorat.a mustelis tamē vicit qu
lis hoies inferūt cauernis qbus delitescūt.itaq₃ ea
stela visa fugit.quē illa psequit et occidit Nichil e
rens ipe creator rerū sine remedio cōstituit Est aūt
gitudine semipedalis albis maculis lineatus.Sil
idē est quod regulus Sibilo enim occidit anteq₃ i
deat vel exurat.
Basis h⁹ basis se.ge.nomen fortissime petre lingu
rorū Unde basis dicit fultura columnaꝝ scʒ quod
ponitur illis Epistilium dicitur quod superponit
lis.quod quādoq₃ ponitur pro columna Basis e
dicit extremitas plante sm hug.Pap.vero sic dic
sis sessio colūnaꝝ.confirmatō fundamēti.nomen
durissime
Basiū sij.dicit a bassan quod iterptat pinguedo.
delectat in pinguiori osculū.unde in osculum
Bassan interpretatur pinguedo.
Bassaris dis.fe.ge.a bassa dicit quod ē ouis ping
et sunt bassarides vacce mulsarie ⁊ vberes Bassa
etiam sunt sacerdotisse bachi a bacho dicte.Et co
hāc sillabam ri.
Bassus.bassan iterptat piguedo.Unde bassus.
id ē non altus.q2 piguedo nō sinit multū in altū
re.Unde basso.sas.vbum actiuū.i.deponere dep
Et inde hec bassa.se.ouis pinguis
Basterna ne.est teca manualis vel vehiculū itin
si vesterna.q2 mollibus vestib⁹ sternit et a duob
bus trahit.vbi nobiles femie deferunt.

tha the.siue beth apd hebreos dr mola olearia.
atera re.genus patere a batus dicit.
ath hebraice.linum dicitur latine
athin dicuntur vestes linee scz brace linee vsqz ad ge
in ptin gentes qbus verēda sacerdotis velabāt Et est
declinabile in singulari .et in plurali est femini gene/
De hoc habet i dan iele.z dicit a bath quod est linū
i hug
batillū li. p gemin ū l.thuribulū.pala. istrumētū q col
tunt carbones z corripit primā Unde hora. Prete/
am z batū clauū pruneqz batillū Inuenit hic batillus
dimi.a batus.i.puus batus.
at hec bata siue beth apd hebreos dr mola olearia
vnde hic batus ti.qdam mensura capiens qnquagita
itarios.q mensura mole vna vice supducit Ut scdm
eronimū.batus q hebraice dicit beth.eadez mēsura ē
ephi scz triū modioꝝ.z deputat tantū liqdis ppue li/
z i alijs reb' talis mēsura habeat Ezechiel.xlv. dicit
ephi z bat' equalia z vnius mensure erunt
bdelliū lij arbor aromatica dr.z etiā p gūmi accipitur
vnde dicit glosa sup illud genesis.ij. Ibiqz inenit bdel
um Secūdū plinū.bdelliū est arbor aromatica mag/
itudine olee cui' lacrima lucida.gustu amara.boni odo
ris.sz odoratior infusione boni vini. bdelliū etiā ē gen'
ndis.sicut dicit psi.i primo maioris volumis.
beatifico cas.i.beatū facere verbū actiuū a beatū et fa/
o Et inde verbalia.
beatitas tatis.fe.ge.idē est qd beatitudo Unde aug'
de.li.de ci.dei.Alternāte sepe beatitate z miseria.z for/
mat a beatus ti.addita tas.
beatulus la.lū.di.aliqntulum beatus
beatus ta.tū.a beo as.dr Et ē btūs cui oia suppetūt ad
optū.ille scz q habet que vult et non ea que non vult. et
nihil mali vult. Unde dicit beatus augustinus .Bea
tus nō est nisi q z habet oia q vult.z nichil vult mali Il
le ippe beate viuit q viuit et vult nec male aliqd vult.et
beatus qsi bene auctus vel apt' z cpat beatior bea
tissimus.z a genitō bti addita tudo hec beatitudo dicit
Et est btitudo.stat' oim bonoꝝ cgregatōe pfectus.
ibi enī et qdqd amabit aderit.nec desiderabitur quod
non aderit omne qd ibi erit bonū erit.z summ' de' sū
mum bonū erit.et quod ē oino beatissimum. ita fore sp
ūū erit.Bm augustinū Et scias q beatitudo va nō po
test inueniri in delicijs.nec in diuicijs.nec in honoribus
mundanis.licet qdā eā in pdictis posuerūt . Uide i iob
Ubi dicit Nō inuenit in terra suauiter viuentiū Abiss' dicit
nō in me est.z mare loqtur Nō ē mecū Nō inuenit inqt
in terra suauit z carnalit viuētiū.z ita nō inuenit in de/
licijs Abissus.i.auar' sine sustentamēto . qr nūqz dicit
sufficit Dicit.i.p opa dicere se ostēdit.Beatitudo vera
mihi nō est.z ita nō inuenit i diuitijs Et mare.i.supbus
animodū maris tumēs loquit.i.p opa loqui se ostendit
gloria dei z beatitudo nō ē mecū.et ita nō inuenit in sup
bis z mūdanis honorib' qr verus btitudinis sūme bo
nū nulli denegabit digno.nulli ccedet idigno . Uide i
z in defunctus z in orato.z i sanctus
Behemoth hebraice.latine aial sonat.bestia ignota est.
aūt behemoth.i.aial dyabol' dr.qr de excelsis ad ter

rena cadēs pprio merito aial brutū est fact' ipe ē leuia
than.i.serpēs de aquis qui in huius seculi mari volu
bili versatur astuta.
Beel dicitur mors.
Bel ydolū assyrioꝝ.in belus vide
Bele dicitur mens
Belial in belus exponitur.
Bellariū a bellus quod ē dimi.de bonus.dr hoc bella
rium rij.i.omne gen' cibi scde mēse . sicut sunt poma et
nuces q extremi' apponūt. Prima qdē mensa ē carniū
Secūda fructuū.sz carnes pualēt fructib' ideoqz bellari
um sumit a diminutōne vt notet diminutō bonitatis.
Unde macrobi' de saturnalib'.adhuc dicent esurio se
cūde mēse allata sūt bellaria.
Bellaticus ca.cū.in bellum vide.
Bellax cis.in bellum exponitur.
Belliger bellū cponit cū gero ris.z dr belliger gera. ge
rum. pnl corre .q gerit bellū Unde belligero ras . vbuz
neu.i.bellare.Michee.mj.Et non descendet vltra bel
ligerare.
Bellipotēs a bellum z potēs cōponit hic z hec bellipo
tens.p deo vel dea belli.z bellipotēs simil'r ge.omnis p
potēn z forti in bello. z corripit po
Bello las.laui dr a bellū.z ē vbum neu.z nūqz depo.et
cponit debello las.i.expugno.et est actiuum
Bellona ne.dea belli a bellū dicitur.
Bellulum li.dimi.puum bellum.z corripit penultimā
Bellū li.dicit a bonū p antifrasim Unde bellic' ca.cū.
z bellatic' ca.cū.et hic z hec et hoc bellax cis.in eodē sen
su.z cpat bellax cior.cissimus. Unde bellaciter ci'.cissi
me.aduer.z hec bellacitas tatis.z differt bellū a pugna
et plio Nam pugna ē q fit cū pugnis Preliū prim' cō
flictus Bellū tot' cflictus Itē bellū dicit vniuersum z
punicū.qsi totū tpus guerre dr bellū Hui' ptes sūt pu
gne.vt canēsis.cremēsis. Itē i vna pugna mlta sunt pre
lia Aliud i cornibus.Aliud i medio Aliud in extrema
acie gerit Bellū igit totū ē Pugna vni' dici. Preliū
ps pugne ē.Itē bellū z tumult' differūt.qr bellū est con
tra hostes.tumult' q ciuili seditōe cōcitat. Nam seditō
est dissensio ciuiū dicta.qr seorsum alij ad alios eāt Alij
dicūt dissensionē aioꝝ seditōz vocari quā greci dyasta
sim vocāt Itē bellū pōt esse vt tumultus nō sit Tumul
tus aūt sine bello esse nō pōt . Quid eī aliud ē tumult'
nisi pturbatō tāta vt maior tumor oriat Unde et dr tu
multus quasi tumor mult'.et est grauior tumultus qz
bellū.qr in bello vocatōes valēt.i tumultu non valent.
Et nota q qdam dicūt q oli bellū dicebat duellum a
duo.qr due sunt ptes dimicātium vel qr altex facIat vi
ctorem.et altex victum.postea detracta d.z v.mutata i
b.dictū est bellū Itē a bellū bellicosus sa.sum.vide in p/
lius Hic nota q tria reqrunt ad hoc q bellū sit iustū
Primo qdem autoritas principis cuius mādato bel
lum est gerēdum.nō.n.ptinet ad psonam priuatā bellū
mouere.quia pōt ius suū iudicō superioris psequi. simi/
liter etiā.qr cōuocare multitudinē qd in bellis oportet
fieri.nō ptinet ad priuatā psonā. Cū aūt cura reipubli/
ce cōmissa sit principibus.ad eos ptinet rēpublicā ciui/
tatis vel regni seu puintie sibi subdite tueri.z sicut lici/

te defendūt eam materiali gladio cōtra interiores qdē
pturbatores dū malefactores puniūt.ita etiā gladio bel
lico ad eos ptinet rēpublicā tueri ab exteriorib' hosti/
bus.vnde z principibus dicit i psalmo. Eripite pauperē
z egenū.et de manu peccatoris liberate Unde aug' di/
cit ctra faustū Ordo naturalis mortalū paci accōmo
datus hoc poscit.vt suscipiēdi belli autoritas atqz con
siliū penes principes sit Scdo reqrit causa iusta.ut scz il
li q ipugnāt ppter aliquā culpā ipugnatōz mereātur.
Unde aug' dicit i li. octuagintatriū qstionū Iusta bel
la solēt diffiniri q vlciscunt iniurias. si gens vel ciuitas
plectēda ē que vel vindicare neglexit quod a suis ipro/
be factū est.vel reddere quod p iiuriā ablatū ē Tercō
reqrit q sit itentō bellātium recta q scz itendat vl ut bo/
num pmoueat.vel vt malū vitet. vnde aug' de verbis
domi Apud veros dei cultores etiā illa bella pacifica
sunt que nō cupiditate aut crudelitate.sz pacis studio
gerunt.vt mali coerceant.et boni subleuēt Pōt autez
ctingere etiā si sit legitia autoritas idicētis bella.z cau
sa iusta.quod nichilomin' ppter prauā itentōz bellum
reddatur illicitum .
Bellus a bonus dicit bell' la.lū.dimi.aliqntulū bon'
z cpat bellior lissimus. Unde belle lius.lissime. Und
marcialis coquus Nil bene cū facias. facias attamen
oia belle.et a bellus bellul' la.lū dimi. Inuenit etiā hic
belus li.p quodaz ydolo vt habet i daniele.sed tūc scri
bitur p vnum l
Belocul' li.gēma ē albicās et pupillā cingit nigram i
medio aureo fulgore lucentē.et ppter spēm assyrioꝝ
regi belo dicata ē.vnde et dicit beloculus quasi oculus
beli.et cor.cu et scribit p vnū l.
Belphoegor.scribit p oe i papia Numeri.xxv. Inueni
tur beelphegor.et cōponit cū bel z phoegor . et Bm hoc
pōt dici belphoegor vel belphegor Bm quosdam sine o
vide in belus.
Belua ue.dicit a bellū.qr apta sit bellis. Uel a balo las
quasi balua Unde beluin' na.nū.et belut' ta.tū .i. tur/
pis.et belue.i.bestie similis z pducit be.
Belues ei.fe.ge.egestas q solet cōtingere p vastatōem
belue.et dicitur a belua.
Belus li.pater nini. prim' rex assyrioꝝ . et cepit p' ea
haberi p deo z coli ibi et i affrica.et factū ē ei ydoluz in
babilonia quod vocatū ē bel.quod iterptat vent' Un
de z ligua punica baal dicit de' Sz apud assyrios bel
quod ē de' vel vir.a quo et zebub.i. musca dictū ē idez
ydolū belzebub.i.de' vel vir muscaꝝ.p imūdicia z sor/
dibus ydolatrie et sanguis ibi imolati ad quē multitu
do muscaꝝ cōueniebat.vel p imūdicia belial.i. dyaboli
qui ibi colebat.et idē ydolū dictū ē achar ō z belial. et a
bel et phegor q fuit qdam mōs dicit belphegor. qr iter/
ptat simulacrū ignominie ydolū enī fuit moab.cogno/
mento baal sup mōtē phegor quē latini priapū vocāt .
scz deū ortoꝝ Sic igit baal.belial.belzebub.belphegor.
belbrith.berith.belbris idē sunt.s.dyabol' vt dicit hug.
beda aūt dicit sic Ninus cōditor niniue belo patri sta
tuam eiqz diuinos honores cōstituit.cui' simulacri cō
suetudinē cha dei suscipiētes bel vocabāt.palestini ba
al.moabite bel lphegor. Iudei aūt vni' dei cultores p/

pter derisionē gentiū beelzebub appellabāt asserēt
hoc simulacro principē demonioꝝ habitare Et v
dicit belphegor.vel belphoegor.vt videt dicere hu
beelphegor vel beelphoegor p oe vt papias dicit .
militer belzebub vt videt dicere hug vel beelzebul
duo e ut videt beda dicere.et in euāgelio. sed pote
ci q bel et beel p duo e sunt noia eiusdē ydoli apud
uersos.vnde pōt dici belzebub vel beelzebub.et be
gor uel beelphegor p vnū e vel p duo e. vel belpho
p oe.vt pap dicit phoegor p oe.et etiā biblie correct
bent beelphoegor.
Belzebub vel beelzebub dicit.et est finalis lrā b z
i fine Uide in belus li.
Ben.i.fili'.vnde dr iosue bēnū.i.iosue filius num.
Benedico cis.i dico cis exponit.et scias q inueni
nedico positū p maledico.vnd i iob dicit Benedic
et morere.i.maledic.et in.iij.regū ca.xxj. Benedixi
bath deū et regem.i.maledixit.
Benefacō cis.vbum neu.cōponit a bene z facō.z
pnlt.secūde z tcie psone psentis sui idicatiui.licet s
uis.vt benefacis cit.vide in facō cis .
Benefactori' rij.ille q.p munere sibi ipenso benef
beneficijs.et deriuat a benefacō cis.
Beneficiētia format a beneficiēs beneficienti add
sit beneficiētia. Uide i beneficus
Benefic' ca.cū pnlt.cor.i.benefactor.largus.elem
deditus Et scias q a benefacō cis dr beneficus ca.
dicit hic z hec z hoc beneficiēs tis.Et vtrūqz cpat
ficior.cissimus.z beneficiētior tissim'.Sz illū posi
scz beneficiens.et cōpatiuū z suplatiuū hui' posit
beneficus absoluerūt Ideoqz ex hoc positiuo benef
ex cōpatiuo et suplatō illius positi beneficiēs.fact
dam irregularis cpatō scz benefic' beneficiētior b
cientissim'. z a beneficus dicit hoc beneficiū cij. z
neficiēs hec beneficiētia tie.z ē beneficiētia quod a
ritas vt prosit proximo
Beneliguatus ta.tū id est eloquens facundus . a
et lingua dicitur.
Beneplaceo ces cet acuit penultimā secūde z te
sone psentis idicatī licet sit breuis.vt dixi supra i
da parte vbi egi de ipedimēto consortij
Beniamin interptat filius dextere q ē vtutis B
filius iamin dextera dicit Mater enī moriēs.vt
genes' xxxv.vocauit nomē filij sui benoni id ē fili
loris mei Pat vero appellauit eū beniami id ē fi
xtere quādo eū circūcidit Appellatus ē aūt fili' t
id ē gemi'.qr vtraqz manu eq vtebat Inde iueni
gemi z vir gemineus id ē de tribu beniami Et v
us appellat' ē benoni id ē filius doloris Deint
amin id ē filius dextere.quia prius oportet peni
agere.z deinde vitam eīnam habere. Unde in
dicit Beniami dictus ē a patre puer quasi dexte
ipe fuit dext vtraqz manu . hic tamē in primis
benomi inde Beniamin accepit nomē vtrqz N
nomin dictus ē idcirco q extitit eius natō mate
moriēdo dolor Beniamin adiecit pater hūc de
cari Quādo cognitus ē dexter vtraqz manu S
niamin ē pnus.z post benomi.immo beniami e

mi ante fuit. hoc notat ī patria. ꝙ si vis beniamī es
dedit hac vita benomi esse prius Sicut cū uicijs lu
dum ē primitus. ⁊ sic israhel ex iacob deinde futu/
ris Et sciendū ē ꝙ dicat benomi ſ3 gratia metri po
fine addi n. vt dicat benomī Unde ī gemī ꝰ.
nignus a bene deriuat benignus. gna. gnū3. i. bene
ignitus. ⁊ ē ethimologia nō cōpositō ⁊ ꝯparatur be/
ior nissimus. vnde benigne niꝰ. nissime aduerbi. ⁊
benignitas tatis. ⁊ differt a bonitate. Benignitas
tus ē sponte ad benefaciendū exposita lenis. blan
dulcis alloqo. ⁊ sua cūctos inuitās dulcedine Sed
itas qdē facere bona ⁊ pstare quod poscat pata est
ē nō nouit suauis esse cōsortō. et sua cūctos iuitare
edie. ⁊ inde benignꝰ ⁊ bonus videtur distare. ſ3 nō
ū. q2 vterq3 ē ad benefaciēdu3 expositꝰ S3 ī hoc dif
q2 pōt bonꝰ esse etia3 tristior. ⁊ bene qdē facere qd
.nō tamē suauis nouit esse cōsortō S3 benignꝰ sua
t cūctos īuitare dulcedie ⁊ dulcis esse alloquio
niuolꝰ. bene ꝯponit cū volo vis. ⁊ dicat beniuolus
pnlt cor. ⁊ hic ⁊ hec ⁊ hoc beniuolēs tis. Unde hec
uolētia tie
nnū. i. filius nun Ben enī filiꝰ. nun ꝓpriū nomē pa
iosue q̄ appellatꝰ ē bennū. i. filius nun Unde ī plo/
gū dicit hieronimꝰ Et incipiūt a hiesu filio naue q
o eos iosue bennū dicit
o as. aui. are. vbū actiuū. i. remunerare vel beatum
re. ⁊ dicit a bene vl bonꝰ. Et ꝯpoit cū trās. ⁊ dicitur
ſbeo as.
pho grece latine puer vl iuuenis dicit.
photrophiū Trophos quod ē cōuersio. ꝯponit cū
o. ⁊ dicit hephotrophiū locꝰ venerabilis vbi pue
nfantes alunt. Unde hic ⁊ hec hephotrophita te. q
ue custodit hephotrophium.
rbex cis in berbicus ē ⁊ producit he.
rbicus a veruex mutata u. ī b. dicit hic berbex cis. et
berbicus ci. i. aries castratus ⁊ hec berbica ce. id est
s ⁊ producit bi
rillus p geminū l gēma ē in india habēs nomē sue
s ſm hug. vel ſm alios berillus est lapis p̄ciosus vi
s apud indos candidus.
rith ī helus exponitur.
s. i. octo vncie. ⁊ bessus quidē populus
tia ⁊ fera differūt. q2 ois bestia ē fera ⁊ nō ecōuerso
e. n. sunt q̄ morsibꝰ vl vnguibus seuiūt. exceptis ser
bus. vt pardi leones ⁊ similes a vastādo dicte q̄si
e vl a vi qua seuiūt quasi vistic. fere etiā sunt ille q̄
o seuiāt morsibꝰ vl vnguibꝰ tamē siluestres sūt sic
. q2 naturali vtāt libertate ⁊ desiderio suo feruntur
doq3 ois fera dicit bestia quādoq3 etiā bestia nō d2
mansione hominū vtit. ⁊ tunc dicit a beth quod ē
us ⁊ sto.
ialis a bestia dicit hic ⁊ hec bestialis ⁊ hoc le. vnd
liter aduer. ⁊ hec bestialitas tatis
iarius a bestia dicit bestiariꝰ ria. riū. i. crudelis et
s ad modū bestiar. ⁊ hic bestiariꝰ q seruat besti/
venat eas. ⁊ hoc bestiarium rij. liber de bestijs lo
vl locus vbi bestie morant
ola le. dimi. pua bestia. ⁊ corripit pnlt.

Bestiꝰ tia. tiū. i. crudelis ī star bestie ⁊ d2 a bestia tie.
Betha ī beth exponitur
Beth apud hebreos dicit mola olearia. vl etiā betha ⁊
beth ē scda lrā eorum. ⁊ a beth dicūt greci bethā scda3 lrā3.
. ⁊ a. betha dicimus nos b. Sic ergo betha apud hebre/
os ē mola olearia apud grecos ē scda lrā. ⁊ tūc ē neu. ge.
. et inde. apud nos betha dicit in fe. ge. genꝰ oleris. s. secū
dus caulis q pꝰ abscisiō3 nascit ī maguderi. vnd betace
us cea. ceū possessiuū Itē beth īterp̄tat domus.
Bethania interp̄tat domꝰ obediēs. ⁊ dicit a beth
Bethel vrbs samarie p̄us dicta luza. ſ3 postq3 dormiēs
ibi iacob vidit scalā innuentē celo. ⁊ dixit vē hic domus
dei ē ⁊ porta celi Ex causa hac locꝰ ille dictus ē bethel. i.
domus dei. a beth quod ē domꝰ ⁊ el quod ē deꝰ. ſ3 quā/
do ibi a hieroboā vituli aurei fabricati sunt dicta ē be/
thauē. i. domꝰ ydoli q̄ ante vocabat domus dei
Bethleē a beth quod est domus. ⁊ leem quod est pāis
dicta ē bethleē ciuitas dauid. in q̄ natus ē saluator mūdi
⁊ primū dicta ē ephrata ſ3 quando ibi iacob pauit peco
ra sua eidē loco bethleē quodā vaticinio futuri iposuit
ꝙ domus panis interp̄tat ꝓpt illum panē q ibi de celo
descēdit Inde bethleemita te. patriū cōis ge. ⁊ pdu. mi. ⁊
hic bethleemites tis. Regum. ij. ca. xxj. Polimitarius
bethleemites.
Bethsaida de. hebraice. ltie domꝰ pecudū eadē pbati/
ca piscina dicit. iohānis ca. v. vide ī pbatica.
Bethsura re. qdā locus ē de q̊ habet ī li. macha. ⁊ pdu.
pnlt. vnd in aurora dicitur. bethsuramq3 capit hierusa
lemq3 petit
Bethis fluuiꝰ. q2 humilis decurrat. vnd betica puīcia
⁊ beticus de puīcia tali existens.
Bethonica quedam herba
Biangulus. angulus ꝯponit cum bis. ⁊ dicit biangu/
lus la. lum duos angulos habēs. vnd biangulatus ta.
tum. ⁊ pōt poni substātiue hic biangulꝰ li. p tali figura.
Bibax a bibo bis d2 hic ⁊ hec ⁊ hoc bibax cis. q multū
bibit. ⁊ ꝯpat cior. cissimus. vnd bibacit cius. cissime. ad/
uer. ⁊ hec bibacitas tatis
Bibio onis. mas. ge. i. musciones supnatātes ī vino. et
dicit a bibo. bibis.
Bibix cis fe. ge. i. pugna a bis dicta. q2 semp inter duas
partes fiat.
Bibleus a biblus p libro dicit bibleus a. ū. ⁊ biblius a
ū. ambo possessiua. biblei ⁊ biblij dicūt īstabiles. ⁊ etia3
q̄ reparant libros.
Bibliator oris. vide in bibliopola
Biblij ī bibleus vide
Bibliopola biblus p libro ꝯponit cū polio lis. ⁊ dicit
hic ⁊ hec bibliopola le. pnlt. cor. i. venditor ⁊ ornator li/
bror. quia polit et pumicat vt carius vendat. et idē di/
citur bibliator toris
Bibliotheca. biblus p libro cōponit cū theca quod est
repositoriū vt scrinū vbi aliqd reponit. ⁊ d2 hic biblio/
theca id ē biblor theca id ē libror repositō vel recondi
tio. s. armariū. vnd p similitudinē qdam liber in eccla d2
bibliotheca. q2 ibi multi libri theologie continēt. et inde
bibliothecarius rij. id est custos libror siue repositor.
et pducit the.

Biblus a bibo bis d2 hic biblꝰ li. i. iuncꝰ. q2 aquar est
bibulꝰ. ⁊ aliquādo d2 p libro. q2 antiq de iūcis solebant
cōtexere pgamenū. et ibi scribere anteq3 ess3 vsus carte.
Bibo bis. hi. bitū ꝯpoit cū ad ⁊ d2 adbibo bis. i. iter bi
bo. ⁊ iuxta vel ad me traho bibēdo. et cū cō. et d2 cōbibo
bis. i. simul cū alio bibo vel simul totū bibo vel sepe bi/
bo vel ī me cōtraho. et cū circū et d2 circūbibo. i. ex oi p/
te bibo. et cū de ⁊ d2 debibo. i. valde bibo vel deorsū bi/
bo vel debibere. i. euomere. et tenet de p̄uatiue. et cū e. et
d2 ebibo bis. i. valde bibo vel euomo vel trado obliuio
ni. Iob. vj. Sagitte domī ī me sunt quar īdignatō ebi/
bit spūm meū. et cū ī et d2 imbibo bis. i. valde bibo vl itꝰ
bibo. vel bibēdo imitto. et cū p̄ et d2 p̄bibo bis. i. ante ul
p̄ alijs bibo et cū p et d2 pbibo. i. ī cōspectu vel pcul bi/
bo ⁊ cū re et d2 rebibo bis. i. iter bibo vel euomo. ⁊ cū se
⁊ d2 sebibo bis. i. seorsū bibo. et cū sub et d2 subbibo id ē
parū bibo vel post alios vel subtus bibo. vel q̄ sūt sub/
tus bibo Et nota ꝙ bibo et oia ab eo cōpoita sunt neu/
tra ⁊ faciūt p̄teritū ī bibi et supinū ī bibitū ⁊ oia corripi
unt bi tā ī p̄senti q3 ī p̄terito ⁊ supīo Uirg. Claudite iā
riuos pueri sat prata biberūt Item oia cōpoita a bibo
vident significare ītensionē excepto subbibo quod sig/
ficat remissione3 Item nota ꝙ bibere nature est. potare
luxurie
Bibo onis. cō. ge. q multū bibit a bibo bis d2.
Bibulus a bibo bis d2 bibulꝰ la. lū pnlt. cor. q multum
bibit. uel q multū attrahit humorem ut arena
Bicellū li. ge. neu. quod et biciuiū d2 sc3 domus sub se
habens duas cellas. sicut domus mercator ī vrbe. ⁊ cō
poitur a bis et cella
Biceps tis ī caput vide
Bicinīū cinij in bicellum exponitur
Bicolos pnlt. cor a bis et colon vide ī colon
Bicornis a bis et cornu compoitur hic et hec bicornis
et hoc ne. duo habens cornua.
Bidens a bis et dens ꝯponit bidēs tis quoddā īstru/
mentū rusticor bifurcatū genus rastri ꝓpter duos dē/
tes. et hec bidens tis fe. ge. i. ouis a duobus dentibꝰ q̄ p̄
minent dicta et cū qbus fertur nasci. Secundū aūt ser/
uium dicunt oues bidētes quasi biennes. i. duorū an/
norū. q2 talis etatis eligebant ad sacrificiū et corꝰ p̄ma3.
Unde ī aurora legit Ad latus altaris esse cremata bi/
dens. et est ge. īcerti. vel ſm quosdam cōmunis. ſ3 pro in
strumento mascu.
Bidental lis. ge. neu. locus ī quo fulmē cadit. sic dictus
a bidentibus ibi sacrificans. vel aliqd fulmie pcussum
Persius Triste tacēs lucis euitandūq3 bidental.
Biennis a bis ⁊ annꝰ ꝯpoit hic ⁊ hec biēnis ⁊ hoc ne. i.
duor annor. vnde hoc biennū nij. spaciū duor ānorū
Bifarius. for cōponit cū bis et d2 bifarius a. ū. et cū tris
et d2 trifarius a. ū. et q̄drifarius a. ū. multifarius a. ū. et
d2 bifarius dupliciter loquēs. vir bilinguis. q duas no
uit liguas vel duplex et fallax. q aliud habet ī corde q̄m
fatur ī ore. vel q nunc dicat hoc ⁊ nunc aliud et sibi expo
ne alia. vnde bifarie triphārie multifarie et quadrifa/
rie Bifarie. i. ī duobus modis vel ī duabus ptibus. et
sic de alijs. et p istis aduerbijs īueniunt quādoq3 acti
p̄dictorū nominū posita aduerbialit Unde ad hebreos

Multifariā multisq3 modis ⁊c.
Bifax cis. q duos habet obtutꝰ cōmunis ge a bi
cies ei.
Bifidus da. dū. i. ī duas ptes fissum et ē cōpositū
⁊ fidus a. ū. quod nō est ī vsu ⁊ deriuat a findo dis
hoc īfra dicam ī fidus et scribit p vnū. f. bifidus tr
bifarius trifariꝰ et biuidi. q2 corripiūt p̄mā Nam
la est I ante f. siue ph pducit vt ciphus. p̄ter comp
a numeris vt bifidꝰ trifidus bifariꝰ et biuidi. et cor
bifidus sicut fidus. vel fidi p̄mā.
Bifinīū nij. a bis et finis cōpoit locus vel diuisio
duas fines. sicut trifinīū dicimꝰ vt q̄drifinīū et diu
nium. i. diuisio iter diuersas terras vel locus iter d
sos fines sc3 vbi diuersi fines cōueniūt
Bifores a bis et fores cōpoitur. plaliter hee bifor
forū. i. duplices value. q2 bina foramia faciāt Un
et hec biforis et hoc bifore. i. duplex Unde ouidius
tha. ij. Argenti bifores radiabāt lumie value.
Biformis a bis et forma cōpoitur. hic et hec bifo
et hoc me. i. duarum formarū. sicut triformis triu
marū Unde biformiter aduer.
Bifrōs tis mas. ge. d2 ianus et compoit a bis ⁊ fr
duas habet frontes hois sc3 ante et retro
Biga a bis et iugū compoitur biga ge. q̄ etiam b
ge d2. sicut currus tantū a duobus equis tractus.
ga ppie lune ꝓpter duas ꝓprietates. sc3 q2 crescit
crescit Triga plutonis q2 capit hoies de tribus etat
sc3 pueritia iuuētute et senectute. Quadriga sol
quattuor tpa anni q̄ facit vicinitate et remotōe su
ver estatem. autumnū. hiemē. vel ꝓpter quattuor
tates quas habet ī die. Rubet enī ī mane. splende
cia. calet ī meridie. tepescit ī nona. Seiuga currus
a sex et iugo. q2 a sex eqs trahit. et attribuit ioui. v
summo deo ſm poetas Et ita biga. triga. q̄driga.
tur a numero equor ⁊ iugo
Bigamus a bis ⁊ gamos quod est nuptie vel vx
mulier. compoitur bigamus a. ū. q vel que duob
duabus nupsit. s. viris vel mulieribꝰ. vnd hec big
mie. pnl acuta. i. due vxores vel ꝓprietates qua a
fit bigamus Potest igitur q̄ri an bigamie sit
laritas adiūcta. Dico ꝙ aliqs p sacramentu3 ord
ster sacramētorum constituit. et ille q alijs sacra
ministrare debet. nullum defectū ī sacramētis pati
Defectus autem ī sacramētis est. quādo sacram
ficatō non īuenitur itegra. sacramentum autem
monij sigficat coniūctōnem xpi ad ecclam que c
ad vnam. sicut dicam ī matrimonium Et ideo
ad pfectam sigficatōnem sacramēti. vt vir sit tāt
us vir. et vxor tātum vnius vxor sit. et ideo big
hoc tollit irregularitatem īducit Et sunt quattu
di bigamie. Primus est cum qs plures habet
de iure successiue Secūdus est cum simul habe
vnam de iure aliā de facto. Terciꝰ cū habet plu
cessiue. vnam de iure aliā de facto Quartus q
duam duxit vel corruptā. et in his omibus est
ritas adiuncta. ſ3 nō videt ꝙ contrahat irregul
hoc ꝙ aliqs vginem non duxit vxorē quia plu
tur aliq uis defectu ꝓprio q3 alieno Sed si ipe

ʒ nō ſit vgo nō ſit irregularitas ergo multo fortiuſ
voꝛ eiuſ vgo nō ſit Ad hoc dico ꝙ i cōiunctōe xpi
ecleſie vnitas ex vtraqȝ pte īuenit Et ideo ſiue diui
carnis īuenit ex pte viri ſiue ex pte vxoꝛis ē defectuſ
amēti . ſȝ tamē diuerſimode.ex pte viri reqrit ꝙ ipa
vgo. Cuius ratō aſſignat.qꝛ defect⁹ i ipo ſacramēto
ſat irregularitatem . Coꝛruptō autem carnis extra
trimoniū cōtigens q̄ pceſſit matrimoniū nullū defe
m facit i ſacramēto ex pte illius i quo ē coꝛruptō.ſed
t defectū ex pte alterius qꝛ actus cōtrabentis matri
nium non cadit ſupꝛa ſeipm ſed ſupra alterum . et
x termīo ſpecificat q eſt etiā reſpectu illius actus q̄ſi
teria illius ſacramēti Unde ſi mulier eſſet oꝛdis ſu
otiua.ſicut vir efficit irregularis ex hoc ꝙ duxit ī vxo
n coꝛruptam.nō aūt ex hoc ꝙ coꝛruptus cōtrabit. ita
et mulier irregularis ſi cōtraberet cū coꝛrupto.nō ſi
raberet coꝛrupta.niſi ī alio matrimonio pus coꝛru
fuiſſet. Sȝ dicis.eſto ꝙ aliqs defloꝛauit aliquaȝ
m duxit poſtea ī vxoꝛem . tal nō videt irregularis.
ō diuidit carnē ſuā ī plureſ nec etiā vxoꝛ ei⁹.ꝛ tamē
it corruptā ī vxoꝛē Reſpōſio ī tali caſu ſunt diuer
pinione.tamē pbabilius ē ꝙ nō ſit irregularis qa
nē ſuā nō diuiſit ī plures Querit etiā an cū biga
poſſit diſpēſari Dico ꝙ bigamie nō eſt ad iūcta irre
aritas de iure naturali. ſȝ de iure poſitō. nec iteꝝ eſt
eſſentialib⁹ oꝛdis ꝙ ſ.aliqs nō ſit bigam⁹ quod patȝ
oc. ꝙ ſi aliqs bigam⁹ ad oꝛdines accedat caractereȝ
pit.ꝛ iō papa diſpēſare pōt ī tali irregularitate tota
.ſȝ epūs quātū ad mioꝛes oꝛdies Et qdā dicūt ꝙ eti
quātū ad maioꝛes oꝛdies ī illis q̄ volunt deo ī reli
ne ſeruire ppter vitandū religioſoꝝ diſcurſum.et ſi
ncias.cōtra ius diuinū nō licet diſpēſare.ſed oīa q̄ in
one dicunt ad ius diuinū ptinēt . Cū igit apoſtol⁹ ī
ptura canonica dicat Opoꝛtet epūm vni⁹ vxoꝛis ui
n eſſe.videt ꝙ nō poſſit ī hoc diſpēſari . Reſpondeo
ꝛ vm eſt quātū ad ea q̄ ſunt de iure naturali.ꝛ quan
ad ea q̄ ſunt de neceſſitate ſacramētoꝝ ꝛ fidei. ſed ī
ſ q̄ ſunt de īſtitutōe apoſtoloꝝ.cū eccl'a mō habet eā
n poteſtatē ſtatuēdi ꝛ deſtituēdi quā tūc habuit.po
p eū q pmatū tenet ī eccl'a diſpēſari Uide īfra ī biga
s et ī pſcripto et caſus.
gens tis.oīs ge.q ex duobus gentibus eſt natus ſi
x patre tuſco.ꝛ matre franca.et compoitur a bis ꝛ
s gentis
gen⁹ na.nū.pnl't coꝛ.compoitur a bis et gen⁹ Et di
bigena aīalia que ex diuerſis generib⁹ naſcuntur
ulus ex equa et aſino.burdo ex equo et aſina mu
o ex capꝛa et ariete. eſt enī dux gregis ſm hug.
germen mīs.neu.ge.i.ſeges vel legumē ex duobus
nibus ꝯmixtū.et ꝯponit a bis et germen
uga ge.idem eſt ꝙ biga
ug⁹ a biga vel biiuga dr biiug⁹ ga.gū et hic ꝛ hec bi
s ꝛ hoc ge.ī eodē ſenſu.et ſubſtātiue decliata īuenīū
ic biiugis gi.ꝛ hic ꝛ hec biiugis gis. ꝛ dicūt biiugi
iuges.equi q trahūt bigam.vel q duo ſunt ad iu
ꝛ ſm hoc cōpoit biiug⁹ vel biiugis.a bis et iuguȝ
ripit penultimā
nx cis.fe.ge.i.libꝛa ſtatera.a bis et lanx quaſi ha

bens duas lances
Bilbio bis ī bilbo bis vide.
Bilbo a bibo bis deriuat bilbo vel bilbio bis verbum
n.u.i.ſonitum facere.
Bilibris.a bis ꝛ libꝛa cōponit hic et hec bilibris et hoc
bꝛe.i.duaꝝ libꝛarū pond⁹ vel mēſura.ſm hug. ꝛ pducit
li ſicut libꝛa Verſus differētialis. Pro centū libꝛis no
lo carere libꝛis Apoca.vj. Bilibꝛis tritici denaꝛio vno
Pap vō dicit ꝙ bilibris ē ſextari⁹ bis aſſumpt⁹
Biliguis a bis ꝛ ligua cōpoit hic ꝛ hec biliguis et hoc
biligue.ſicut a tris et ligua dr triliguis gue. q duas vel
tres liguas nouerūt.vel qui duab⁹ vel tribus liguis lo
quunt. Et p ſimilitudiem biligues ꝛ triligues dicuntuꝛ
fallaces ꝛ duplices qui aliud habēt ī coꝛde.ꝛ aliud ī lin
gua.vel īſtabiles qui nūc hoc habēt ī ligua nūc illud et
corri.pꝛimam. Unde ī grecismo dr. Duplicis accoꝛdis
homo dr eſſe biliguis
Biliosus ſa.ſū.qui frequent iraſcit.ꝛ ſp eſt triſtis et de
riuatur a bilis.
Bilis a bis dr hic bilis.i.fellis ꝛ ire ſedes. vel ex felliſ cō
motōe pcedēs amaricatō.ꝛ poit quādoqȝ p ipo felle.et
p q̄libet nigro et malo humore. Quādoqȝ p ira.vnō p
ſius. Turgeſcit vitrea bilis.
Bilix cis. Liciū cōpoit cū bis vel tris. ꝛ dr hec bilix cis.
et hec trilix cis.i.loꝛica q̄ contexit duob⁹ vel trib⁹ licijs
accumulatis.texit enī ponēdo liciū ſup liciū . ꝛ hec bilix
cis.et hec trilix cis.i.pannus tribus filis agregatum con
text⁹.vnde hic ꝛ hec bilicis ꝛ hoc ce.et hic ꝛ hec trilicis.
et hoc ce.
Bimarit⁹ ti.maſ.ge.i.bigam⁹ q bis fuit marit⁹ ꝛ ꝯpoit
a bis ꝛ marit⁹.qꝛ bis marcuit.luxuria enī facit marcere
hoīem. Unde bimartia tie.talis pprietas
Bimaris a bis et mare componit hic ꝛ hec bimaris. et
hoc re.id eſt duo maria vel iter duo maria exiſtēs.ꝛ coꝛ
ripit penultīam.
Bimatus tus. tui.i.ſpaciū duorū annoꝝ.ꝛ dr a bimus.
Math.v.ꝙ herodes occidit omnes pueros q erantin
bethleem ꝛ ī finibus ei⁹ a bimatu ꝛ īfra. Occidit id ē oc
cidi iuſſit qꝛ q p alium facit p ſeipm facere videt. Jō glo
ſa.ligua vtit p gladio . Sed quare a bimatu occidit pu
eros herodes fecit cū xpc nondū ſcdm cōmunē opinioȝ
duoꝝ eſſet annoꝝ.hoc fecit ſm rabanuȝ . qꝛ timebat ne
puer cui famulabāt ſydera paulo ſupra etatē vel infra
ſpēm ſibi ꝯfoꝛmaret . et pdu.penultiam.
Bimēſis.menſis ꝯpoitur cum bis.et dr hic et hec bimē
ſis.et hoc bimēſe.id eſt duorum menſiū. quod aliter bi
meſtris ſtris dr
Bimeter tra.trū.vbi ſunt duo metra.et cōpoitur a bis
et metrū.et coꝛ. penultiam naturaliter
Bimo as.aui.re.i.duplicare. Uide ī bino as.
Bimulus la.lum.dimi.de bim⁹ ſm hug Pap vero di
cit bimul⁹ bimatū agēs ſicut timul⁹ trimatū agens ꝛ
coꝛripit penultiam.
Bim⁹ ma.mū.i.duoꝝ annoꝝ.a bis et ann⁹ q̄ſi bis an
nus Et vt dr ī grecismo. Eſt gemin⁹ binus anni gemini
quoqȝ bimus
Bino a bin⁹ dr bino nas.et bimo mas.verba actiua. ꝛ
differūt.nam binare eſt duo et duo ſimul cōiūgere.ꝛ cō

ponit Conbino nas.in eodem ſenſu Sed bimare ē du
plicare . et producit bi.
Binoctiū ctij.ge.neu.i.ſpaciū duarū noctiū ꝛ cōpoitur
a bis ꝛ noctiū.quod antiq olim dicebāt hoc noctiū. vel
a genitio plurali de nox noctis
Binomē a bis ꝛ nomē ꝯponit hoc binomē nis.i. duo
nomina. Unde .hic et hec binomis et hoc me.qui duo
habet nomia et producit no.
Binus na. nū.nomē diſtributiuū qd in ſingulari tātū
valet quātū duo.vt bina lectō.i.due lectōes . ſȝ ī plurali
tenet diſtributie ppꝛie.vt iſti comedūt bini. Et quando
qȝ tantū valet ī plurali quātū ī ſingulari.vt vidi binos
hoīes.i.duos.et ē cōpoitum bin⁹ a bis ꝛ vn⁹. inde bin⁹
id ē bis vnus Et a bin⁹ hic binari⁹ talis numerus.et bi
narius ria.riū adiectie.ꝛ pdu .bi.
Bios id eſt vita .
Biothanatus ti.maſ.ge.ille q bis extitit moꝛtu⁹ vt la
ȝarus a bis ꝛ thanatos quod eſt moꝛs vel moꝛtuus. et
mobiliter pōt declinari biothanat⁹ ta.tū ſm hug.ꝛ pa
pias dicit Biothanatus bis moꝛtuus dupliciter dam
natus
Bipēnis nis.fe.ge.ſecuris q̄ duas pēnas habet.hec eti
am dolabꝛa dr ſm pap.ꝛ coꝛ.pmā Uirg.ī.iiij.geoꝛgico
rum. Vre ſata ꝛ validā ī vites mollire bipennē . Hug.
aūt dicit.ꝙ bis ꝯpoitur cū penna.ꝛ dr hic ꝛ hec bipēnis
qꝛ duos habet pēnas.ſ.ante ꝛ retro et adiectie declinat
hic ꝛ hec bipēnis ꝛ hoc ne. Vel ꝯpoitur a bis ꝛ pennuȝ
quod antiq dicebant acutū.qꝛ duas habet pēnas.i.acu
tas ptes. Unde ꝛ auiū dicunt pēne.qꝛ ſunt acute.hec et
dolobꝛa dr.qꝛ duo latera habet. Naȝ ſecuris ſimplex ē.
Biptioꝛ tiris.ꝛ biptō tis.ī duas ptes diuide.a bis et p
tioꝛ vel partō tis Uide ī partoꝛ tiris
Bipes dis.ge.ꝯmūis a bis ꝛ pes duos habens pedes
Tamē cōſtructiōe pōt eſſe oīs ge.
Biplex cis Plica ce cōpoit cū bis et dr hic ꝛ hec ꝛ hoc
biplex plicis. Item plica cōponit cū alter.ꝛ dr hic et hec
ꝛ hoc altriplex cis. ī eodē ſenſu ſcȝ duplex aīo. fraudulē
tus.et vtrūqȝ compat. Unde hec biplicitaſ ꝛ altriplici
tas.i.duplicitas fraudulētia.ꝛ ſcias ꝙ p̄dicta ab his cō
poſita a bicellū vſqȝ huc abiicuit .s.
Birratus ta.tū birꝛo idutuſ a birꝛū dr
Birria rie.ppꝛiū nomē viri.et dicituꝛ a birꝛum quod ē
groſſum veſtimētum.qꝛ birꝛo ꝛ viliter īdut⁹ erat . Vel
birria q̄ſi virria h.ī.v.conuerſa.quia viriliter conſule
bat domio ſuo.
Birroſus ſa.ſū.birrat⁹ ta.tū. birꝛo īdut⁹ a birrū dr
Birꝛū ri.groſſum veſtimētū.ꝛ dr a greco Nam birꝛuȝ
dicūt greci libꝛum .
Burſa cloaca vel coꝛiū bouis. Unde ꝛ carthago olī di
cta eſt burſa.qꝛ fuit circūdata coꝛio bouis.et a burſa bir
ſus ſa.ſum rufus vel niger
Bis aduer.ē numeri ſumptū anoꝛmale a duobus.
Biſamnis nis.qdam fluui⁹ curꝛens ppe ianuaȝ a bis
et amnis.qꝛ duo amni vel amnes intrāt illum fluuiuȝ.
et deſinit ablatiu⁹ in e.
Biſlongus.ga.gum quaſi tātū bis lōgus a bis ꝛ lōg⁹.
Biſpilus li vbi moꝛtu⁹ poꝛtat
Biſſe a hes.i.octo vncie.vnde biſſe idem vel dr biſſe qꝛ

bis eſt triēs ꝛ a biſſe dr biſſext⁹.qꝛ ex biſſe.i.minutis col
ligit.vel dr a bis ꝛ ſext⁹ qꝛ ſext⁹ dies ante kalēdas mar
tij bis cōputat eo anno . vt dicit hug . Et ī ſequēti die ce
lebꝛat feſtū mathie ꝛ ei⁹ vigilia ī die pcedēti Unde ver
ſus Biſſextum ſexte martis tenuere kalēde Poſterio
ri die celebꝛant feſta mathie Uide de hoc ſupꝛa ī ann⁹.
Biſſext⁹ ī biſſe vide
Biſſillabus ba.bū.compoit ex bis ꝛ ſillaba.i.dictō cō
ſtans ex duab⁹ ſillabis.vt amo ꝛ pdu.pmam poſitōne
ſicut et diſſillabus. Unde ī doctrinali dr. Non ſine cō
poſitis debent diſſillaba demi.
Biſſinus na.nū.poſſeſſiuū a biſſus deriuat vt biſſina
veſtis.i.candida facta ex biſſo Declinat aliquādo ſub
ſtantiue hoc biſſinū ni. Apoca.xix. Biſſini enī iuſtifica
tōnes ſanctoꝝ ſunt. Et ſcias ꝙ quādo eſt poſſeſſiuū pꝛo
ducit pnlt.quādo vō eſt ſubſtātiuū eā coꝛripit. ſicut ſu
pra oſtendi ī ſecunda pte de accentu vbi egi de poſſeſſi
uis deſinentibus ī inus.
Biſſus ſi.fe.ge.genus lini cādidiſſimi ꝛ moliſſimi et na
ſcitur ī egipto. Luce.xvj. Hō qdam erat diues ꝛ indue
batur purpura ꝛ biſſo .
Bitalaſſum.veſtigiū ī luto pſſum.vel cōcurſus duoꝝ
mariū.ſcȝ locus vbi duo maria cōcurꝛūt a bis et talaſſū
quod ē mare. Act.xxvij. Et cum icidiſſemus ī locum bi
talaſſum impegerūt nauem
Bitidus da.dū.i.bifoꝛmis vel q̄ntū ad coꝛp⁹ vel q̄ntū
ad aīam.ꝛ ꝯpoitur a bis ꝛ ydea qd eſt foꝛma .
Bito.as.verbū neu.i.pgere a bitumē dr Unde plautuſ
ī gurgulione. Quis michi ī terra eque foꝛtunat⁹ ſi illa
ad me bitet
Bituligo a bitumē dr hec bituligo.ginis.i.vimē minu
tum qd ī bitumie creſcat.
Bitumē a bibo bis dr hoc bitumen mīs. qddam gen⁹
terre iuile ad compages nauiū quod ꝛ gluten dr. ꝛ abū
dat ī aſphalto lacu iudee.ꝛ bitumine⁹ nea.neū. id eſt ex
iſtēs de bitumie.ꝛ bitumiatus ta.tū.id eſt litus de bitu
mie ſm hug. Uel vt dicit gloſa gen. vi. Bitumē ē glutē
feruentiſſimū quo lita ligna nulla violētia diſſolui poſ
ſunt.et pdu.tu. Unde ī auroꝛa dr. Arcam liniuit ponē
do foꝛte bitumen
Biuira re.q duos habet vel habuit viros.i.maritos.a
bis et vir.et coꝛri.vi.ſicut vir viri .
Biuiū uij.ge.neu.loc⁹ vbi due vie cōueniūt vel cōcur
runt.ꝛ cōponit a bis ꝛ via.vnde hic et hec biuial' ꝛ hoc
le. et biuiati.i.p biuia .
Bizantiū.hoc bizante vl' bizantiū olī dicta eſt cōſtanti
nopolis. vnde bizante⁹ tea.teū.et bizāti⁹.tia.tiū. et hinc
adhuc moneta illius ciuitatis dr hic bizante⁹ vel hic bi
zantius .
Blandicell⁹ la.lum ī blandul⁹ vide.
Blandioꝛ diris. dit⁹. ſum verbū deponentale. ꝯſtruit
cū datiō.vt blandioꝛ tibi.i.aduloꝛ. Inuenit etiaȝ cū actō
ī eodem ſenſu.ꝛ inde bland⁹ da.dū. ꝛ īde blandicia cie .
ꝛ hec blandicies ciei id eſt adulatō Blandioꝛ cōponit
deblādior id eſt valde blādioꝛ.vel ſit de puatiuū . Eblā
dioꝛ.id eſt valde blandioꝛ. Reblandioꝛ id eſt iterū blā
dior.
Blandulus a blandus da.dū. dr blandulus. la.lum.i.

blandꝰ aliquãtulũ quod ⁊ blãdicellus dr̃. vnde et blan
dicella dicunt̃ ṽba diminutiua. ⁊ blandicõsus sa sum
Blas blatis id est stultus vl' insipiens a blatero blate
ras dicit̃.
Blasphemo mas. a blas et femia componitur blasphe
mo mas. i. detrahere vel reprehendere. vitupare. Maꝫ fe-
minarũ est rem stulte blasphemare. Unde blasphemia
mie. ⁊ pluralit̃ blasphemie arũ. i. detractõ vel vitupatõ
Unde prudentius i sicomachia. Non vult vlterius ca
pi blasphemia monstri Uirtutum regina fides. Et est
blasphemia irreligiosa reprehensio vel detractõ. vitupa
tio Blasphemus vo est maledicꝰ. detractor vitupator
et est adiectiuum ⁊ pdu. phe. ⁊ scias ꝙ pprie et stricte lo
quẽdo blasphemare ẽ deo iniuriã irrogare. quod fit aut
cũ ei attribuit̃ qd nõ conuenit ei qd est contra misericor
diaꝫ. aut cũ ab eo remouet̃ qd ei ꝯueit qd ẽ ꝯtra iusticiã
aut cũ creature attribuit̃ quod est pprĩu dei qd ẽ cõtra
maiestatẽ Et sic mathei. ix. scribe iudicabãt cũ xp̃c pali-
tico dixit. tibi dimittãt peccata. vnde dixerunt hic blas-
phemat.
Blasto tonis mas. ge. i. cubicularius siue hospitalariꝰ
et dr̃ a blatero. ras.
Blata a blatero teras. dr̃ hec blata te quoddaꝫ aĩal de
nocte tantũ ambulãs. vnd ⁊ lucifuga dr̃ q̃ ꝯphensa ma
num tingit. Alij dicũt ꝙ sit vespertilio. qdam dicunt ꝙ sit
genꝰ muris i subterraneis habitãs cauernis. ⁊ inde hec
blata te. i. purpura eiusdẽ aĩalis colorẽ imitãs Und bla
teus tea. teũ. ⁊ hic et hec blatealis et hoc le. purpureus
vel talis color scꝫ blauius. Item a blata te. p aĩali dr̃ hec
blatea tee. i. illud quod de calciamẽtorꝫ soleis eradit̃ vl'
lutũ ex itinere in calciamẽtis collectum.
Blatea blatee i blata exponit̃
Blatero. hec blatera re. i. sonꝰ ranaꝝ. inde blatero ras
id est stulte vel sine causa loqui. detrahere dclamare. ul'
strepite aliqd loq et pferre. i. metu trepidantia ṽba dice
re qd et balbutire est et est pprie cameloꝝ Unde blate-
ro ronis q̃ ita blaterat
Blatio tis. tire verbũ neu. i. pplexe et impedite loq. vn
de plautus i amphitrione. Quod itelligere qsp potis
est ita nugas blatis. Et blatire. i. pcipue loqui. ⁊ dicit̃ a
blata blate
Blatus ti. i. stultus ⁊ isipiẽs idẽ ⁊ blas a blatero. ras.
Blẽnus a blatero ras. dr̃ hic blennus ni. et hic blenno
onis in eodẽ sensu. id est stultus vel hircosus ⁊ ipudicꝰ
Blesus a balo las. dr̃ blesus. sa. sum. et dr̃ blesus quasi
fresus. q̃ ṽba frangit nõ bene ea pferẽs. ꝙ aũt dicit̃ ble-
sus q̃si bucca lesus. ethimologia ẽ nõ compositõ

B ante O

Boa a bos dicit̃ hic boas vel boa quidã serpẽs q̃ valdẽ
psequit̃ boues. nam pluria lacte riguis vberibꝰ se inne
ctit et sugens interemit. ⁊ inde a boũ depopulatõne bo
as dicit̃. Boa etiã dicit̃ tumor crurũ in vnũ collectus ⁊
rubor et etiã lutum dicit̃ boa.
Boanerges interptat̃ filius tonitrui. Unde marci. iij.
dicit̃ ꝙ xp̃c vocauit ad se iacobũ zebedei et iohannẽ fra
trem iacobi. et imposuit eis noĩa boanerges quod ẽ fi-
lij tonitrui vbi dicit beda in glosa. Quorꝝ vnꝰ intonãs
vocẽ theologã quã prius nemo edere nouerat emisit. In
principio erat verbum ⁊c. quã tanto pondere grauidã
reliquit. vt si aliquãto plus intonare voluisset. nec ipse
mũdus cape posset.
Boariũ rij locus vbi vendũtur boues. vide i bouariũ
Boatus tus mugitus boũ. vel vox plena a boo as. dr̃.
Bobino. nas. verbũ neu. dicit̃ a boo as. et est bobinare
conuiciari. damnare. clamare. vnde hic bobicinator cõ
uiciator. vel tricosus et inconstãs.
Boema matis. ge. neu. i. boatus sonus. strepidus ⁊ de
riuatur a boo boas.
Boetes a bos deriuat̃ hec boetes tis. vel boete p q̃daꝫ
stella. vel potius p signo. cõtinet eni plures stellas. vt
dicũt duodeci. et pducit e.
Boetius tij. pprĩu nomẽ cuiusdam magni theologi et
philosophi. et dr̃ a boetes. et scribit̃ p t. et it vocatiuus
boeti pnlt. pducta
Boglossa se. ẽm pap̃ in buglossa vide. q̃ cõmunit̃ me-
dici dicũt buglossa p. u.
Boia boie fe. ge. torquis damnatorꝝ quasi iugum i bo-
ue a bos dicit̃
Bois grece. latine dicitur bos ẽm papiam.
Bola. id est sententia.
Boletus ti. mas. ge. genus fungi. et pducit pnlt. Unde
qdaꝫ Boleti leti causa fuere tui.
Bolis lidis mas. ge. Bolide aũt pnlt cor. appellãt nau
te massaꝫ plumbi quã summittere solẽt in mare vt expi
antur profunditatẽ maris. Actuũ. xxvij. Et summitten
tes bolidẽ inuenerũt passus. xx. Unde versus Per bo
lidem plumbi massam dic petre notari.
Bolus a bene vel bonus dr̃ hic bolus li. i. morsellꝰ. vel
bolus iactus. Secũdũ ꝙ dr̃ p morsello dr̃ bolus q̃si be-
ne olidus. et est ethimologia non compositõ. et corripit
bo. vnde in aurora. Hic fidei articulus ꝯpetit esse bolꝰ
Bombicino nas. pnlt cor. vide in bõbicinus.
Bombicinꝰ a bombix cis dicit̃ hoc bombicinũ. ni. q̃no
mie vocat̃ ipa lana anteq̃ꝫ tingat̃. et textura q̃ fit inde. et
bombicinus na. nũ penultĩa pducta. ꝙ aũt iuuenalis cor
ripuit eam ibi Quaꝝ delicias pannꝰ bombicinus vrit
licentia fuit poetica. Et bombicino nas. i. bombicinũ
et purpuram facere. vnde bombicinator toris q̃ eam fa
cit ẽm bug. et corripit penultimã. bombicinum quãdo
est substantiuũ
Bombix cis. mas. ge. dicit̃ a bombus Sunt aũt bombi
ces vermes ex quoꝝ egestione ipa efficit̃ lana serici. vel
vt dicũt bombaciũ conficit̃. Generant enim ex se longis
sima fila vnd purpura ⁊ bissini texunt̃. et pducit pnlt. in
genitõ q̃ descẽdit a nõ habẽte i. naturalit̃ longã et an-
te x. vt dicit maiister bene.
Bombizo ꝫas penultĩa pducta. vide in bombus.
Bombusa boo. as. dicit̃ hic bombꝰ bi. i. sonꝰ. a quo bõ
bizo. ꝫas. i. bombos facere vel clamare. et pprie est apũ
quãdo clamãt suo mõ. vnde hec bombizatõ tionis ipsa
vox apum Inuenit̃ etiam bombus p sono culi.
Bonus na. num. est pmatiuũ vel potest deriuari a ve-
nus. et dicit̃ bonus quasi venus a venustate corpis. Et
postea ad animũ est hoc nomẽ bonus trãslatuꝫ. cũ eni
bonũ dicimꝰ cui nõ pualet malũ. eũq̃ꝫ optimũ q̃ peccat

minimum. Et a bonus boni addita tas fit hec bonitas
tatis. et ꝯpat̃ irregulariter bonꝰ melior optimꝰ. ⁊ in ad
uerbio. bene meliꝰ optime Et scias ꝙ omia appetunt
bonũ naturalit̃. vnde dicit boeciꝰ in tercõ de ꝯsolatõne
philosophie Est mentibus hominũ veri boni naturali
ter inserta cupiditas. sed ad falsa deuiꝰ error abducit ⁊
est triplex bonũ scꝫ honestũ vtile ⁊ delectabile
Boo as. aui. are. ṽbum neu. i. sonare clamare. mugire.
vel vocare. ⁊ ꝯponit̃ reboo as. i. resonare
Boos interptat̃ in quo fortitudo vel robur ẽ. vide in
ppheta
Boreas ree. quidã ventꝰ est ⁊ cor. pmã. vnde oui. epy.
Illic me teneas boreas vbi dulce morari est.
Borith herba fullonis est de q̃ panes faciũt q̃s herba-
ticos vocãt. ⁊ siccãt illos. habẽtq̃ꝫ p sapone ẽm papiaꝫ.
Scdm aũt hieronimũ in hieremia hebraicũ est. ⁊ est q̃-
dam herba quã lxx. interptes dicũt herbã fullonũ. q̃ in
palestina in humidis ⁊ in virentibꝰ locis inuenit̃. ⁊ eã
dem vim habet quã ⁊ nitrꝝ ad lauãdas vestes ⁊ accen-
tuat̃ in fine. Hiere. ca. ij. dr̃. Si laueris te nitro ⁊ multi-
plicaueris tibi herbaꝫ borith maculata es enim iniqta
te tua corã me
Bos ouis ꝯmunis ge. dr̃ quasi bonꝰ opator soli. et est
ethimologia nõ cõpositõ ⁊ deberet facere genitiuꝰ bois
sꝫ interponit̃ u. ⁊ dicit̃ bouis causa euphonie. gtũs plu-
ralis facit boũ. dtũs ⁊ ablatiuꝰ bobꝰ. Unde dicit ps̃. in
vj. li. A boue quoq̃ꝫ bouũ deberet fieri. e in ũ. sꝫ hoc no
men notandũ in quo u. ꝯsonantẽ assumũt obliq casus
singulares hyatꝰ causa. abijciũt aũt eã u. quãdo sũt plu
rales Uir. in tercõ Leta boũ passim cãpis armẽta vide
mus Dtũs aũt ⁊ ablatiuꝰ eiusdẽ nomis p sincopã sem
per medie pfert̃ sillabe bobꝰ p bouibꝰ. Ntũs. n. plalis
et actũs ⁊ vtũs q̃ siles sunt raro abijciũt u. cõsonãtis lo
co positã. Et scias ꝙ bobꝰ qd amisit sillabis recupa-
uit in tpibus Unde licet bouis ⁊ boue cor. pmã. ut oui-
dius Nõ boue mactato celestia numina gaudẽt Tamẽ
bobus eã pducit Unde idẽ Nõ pfecturꝰ litora bobus
aras. ⁊ dicit bug. ꝙ greci dicũt bus inde dr̃ bos Sed nõ
credo ꝙ sit pprie loquẽdo deriuatõ. ⁊ ita in cõsimilibus
dico. sicut in tercia pte ostendi in ca. de spẽbus nominũ
q̃si in pncipio Itẽ dicit bug. ꝙ nichil ẽ ꝙ quidaꝫ insulsi
dicũt bubus. nichilominꝰ ꝙ dicũt buũ. ⁊ vt dicit basiliꝰ
in examerõ omelia. ix. Boues cũ diutius inclusi fuerĩt
hyberno tpe pturbatõnem aeris naturalis psentiẽtes
intellectu de stabulo foris omẽs aspiciũt nutãtes. vide
in asinus
Bosforus Bos componit̃ cũ foros qd ẽ ferre. et dr̃ hic
bosforus fori. pnlt. cor. i. illd mare p qd trãsijt yo. in spẽ
bouis. vel p qd iupiter in spẽ tauri detulit europã Idẽ
et alio nomie ppontides a trãsitu põti. Inuenit̃ etiam
bosforus. ⁊ ppõtides. pro nomine eiusdem stelle
Bossequꝰ pnlt cor. i. bubulcꝰ quasi sequẽs boues in cu
stodia vel in quouis alio mõ.
Bostar ꝯponit̃ cũ sto stas et dr̃ hoc bostar staris pnlt.
pducta locꝰ vbi boues stãt scꝫ stabulũ Dicit̃ etiam bo-
star locus vbi corpa boũ cõburunt̃. ⁊ inuenit̃ hic bostar
staris penultima cor. pprĩu nomẽ viri. ⁊ pmatiuũ. ita di
cit bug. Pap̃. n. dicit bostar locus vbi cõburunt̃ corpa
boũ vel statõ boũ Maiister aũt bene. his in pte contra
dicit. dicit. n. Nota ꝙ dicimꝰ hic bostar p quodã barba
ro. ⁊ nichil ẽ hoc bostar vnde cor pnlt gñ et nũq̃ꝫ pdu-
cit Errauit aũt bug. q̃ dicit hoc bostar in deriuatõibꝰ
suis. Ita dicit maiister bene. sed dictũ suũ non pbat. no-
bis autẽ magis placẽt prius p bug ⁊ papiã dicta
Botrio a botrꝰ dicit̃ hic botrio onis qd exit de sarmen
to quãdo turgescit. ⁊ qd pendet de cingulo
Botrus tri id qd est in acino. sꝫ ponit̃ quãdoq̃ꝫ p acĩo
quãdoq̃ꝫ p vua. quãdoq̃ꝫ p racemo. ⁊ est fe. ge. Inuenit̃
tamẽ aliquãdo in mas. ge. Unde deut. r. xxxij. Botrus
amarissimus ẽm vnam lrãm.
Bouariũ a bos dr̃ hoc bouariũ rij. vel boariũ id ẽ locꝰ
vbi vendunt̃ boues
Bouicida de. pnlt pducta ge. cõmunis q̃ vel q̃ cedit bo
ues id est maccellarius a bos bouis ⁊ cedo dis ꝯponit̃
Bouilla a bos dicit̃ hec bouilla le. locus vbi venduut̃
boues. vnde psius Accedo bouillas. vel bouille laꝝ. q̃-
dam locus iuxta romã vbi boues vendebant̃. vel vbi
boues tantũ sacrificabant̃ iuxta pceptũ minerue. Et id
sic dicitur quasi boũ villa. et ẽm hanc significatõꝫ poni
tur a psio hoc nomẽ vt dixi Accedo bouillas
Bouinꝰ na. nũ. res bouis vel ad bouẽ ptinẽs a bos dr̃
⁊ pducit penultimã sicut hi di possessiua in inus Bo-
uinus etiã vt vult pap̃. dicit̃ boui similis.
Bouiscida de. ꝯmunis ge. i. q̃ scindit boues. s. maccella
rius a bos ⁊ scindo dis ꝯponit̃ ⁊ cor penultimã.

B ante R

Bracale. lis. generis neu. i. lumbare a brace bracaꝝ dr̃.
Bracariũ rij. generis neutri id est lumbare. et dicitur a
brace bracaꝝ.
Bracatꝰ a brace dicit̃ bracatꝰ ta. tũ. q̃ indutꝰ ẽ braca. vn
de et bracata dicit̃ q̃dam regio gallie. s. q̃ adiacꝫ reno. q̃
homines ibi vtunt̃ laxis bracis.
Brace caꝝ. pluralis numeri dicit̃ a bracos qd est bre-
ue. q̃ breues solent esse Nõ enim solẽ habere tibialia.
sed extendunt̃ solũmõ vsq̃ꝫ ad genua his verẽda corpo
ris velant̃ et tegunt̃.
Braceũ ei. i. vadũ ⁊ dicit̃ a bracos qd est breue
Bracile a brace caꝝ dicit̃ hoc bracile lis. i. lumbare.
Bracile etiã dicit̃ cingulum renum
Braciologia gie. q̃daꝫ figura locutõis. de q̃ supra dixi i
quarta parte vbi egi de coloribus rhetoricis. ⁊ acuit pe
nultimam
Bracis is. fe. ge. dicit̃ inferior pars circuli ⁊ dicit̃ a bra-
cos qd est breue.
Brachiale lis. ge. neu. torquis in brachio. siue brachij
quoddam ornamentum. quod et dextrocherium siue de
xtrobirium dicitur et deriuat̃ a brachium.
Brachiũ a bari qd est forte vl' graue dicit̃ brachiũ chij
q̃ ceteris membris fortius sit Unde hoc brachiolũ li.
diminu. et brachiatꝰ. a. ũ habẽs brachia. Scias ꝙ multe
sunt ptes in brachio. nam ibi est torus siue musculꝰ. cu-
bitus et vlna. ⁊ ala siue ascella. siue subhircus. ⁊ lacertꝰ
Et lacertus qd est pprie superior ps. vel etiã ipm totũ scꝫ
brachiũ. et dicit̃ a lacero ras. q̃ lacerti vident̃ lacerati a
toto corpe. vnde lacertosus a. ũ. i. fortis. qui magnos et

fortes habet lacertos. Torus siue musculus est illa pul
posa caro que in lacerto est Cubitꝰ est vsqꝫ ad manum
et dicit a cubo bas. qꝛ hoies solent cubare sup cubitum
in cena Uel dicit a cubon qd est firmũ. qꝛ firmũ mẽbrũ
sit Ulna sm quosdã est cubitalis mesura idem .s. qd cu
bitus Scdm alios ẽ extensio vtriusqꝫ brachij Ala est il
la pilosa ps sub brachijs ⁊ dicit sic qꝛ pilosa sit vt ala. ul'
qꝛ instar alaꝝ inde brachia emergãt vt moueant. et ea/
dem ascella le dicit qꝛ ab hoc loco brachia cillent. i. mo/
ueantur. et idem locꝰ dicit etiã subhircus. qꝛ sit fetidꝰ. ha
bet enim subtus hircũ. id est fetorem hirci ⁊ cõponitur a
sub et hircus.
Braco cas. i. aliquẽ bracas induere. ⁊ dicit a brace caꝝ
⁊ cõponit imbraco cas. in eodẽ sensu Et debraco. cas. id
est bracas extrahere. et sunt actiua.
Bracos grece id est breue latine.
Bragmane. naꝝ. populi sunt indie. ⁊ declinat hic ⁊ hec
bragmana ne. cõis ge. penultima cor. sicut hic ⁊ hec sal/
mana ne. Hiero in epla ad paulinã ca. pmo. Peruenit
ad bragmanas.
Brancia a brancꝰ ci. qd est guttur dicit hec brãcia cie. q
dam locus iuxta guttur. ⁊ vt dicit brancie sunt fauces.
Unde legit in historia thobie. q thobiam iuniorẽ piscẽ
metuentẽ prendere iussit angelus dicens. apprehende
brancias eius
Branciola le. dimi. pua brancia
Brancus ci. i. guttur a bracos quod est breue dr. qꝛ bre
ue sit quãtũ ad alia mẽbra. Item inuenit hic brancus ci
qdam passio siue quidã morbus. s. pfocatõ fauciũ frigi/
do humore. et tũc dr a brãcia cie
Bratea a bracos qd est breue dicit hec bratea oꝝ. et in
plurali numero tantũ inuenit et neu. ge. Uel dr a bratẽ
greco qd lamina auri ẽ Et inde bratea teoꝝ tenuissima
auri lamina Unde hec brateola teole dimi. pua brata.
bratea etiã vel brateola dicit campanula aurea Unde
brateatus ta. tũ. i. brateis ornatus sm hug. Papias ve
ro dicit. bratea tenuis auri lamina vl' alicuius metalli.
Brateola teole. in bratea vide
Braueta te. cõmunis ge. pnlt. pducta tã victor qꝫ q acci
pit brauiũ qꝫ q dat. et dicit a brauiũ.
Brauiũ uij. laurea palma munus pmiũ. cursus quasi
pauiũ. i. patium ad qlitum vi et vtute Uel qsi habitaui/
um. i. habitum virtute
Bresith. i. liber geneseos. sm hebreos.
Breuiariũ rij. in breuis vide.
Breuigerulus. li. pnlt cor. i. baiulus et portator breuiũ
a breue et gero ris cõponit
Breuilogia gre. breuis dictõ. s. quando aliqs breuiter
dicit a breuis et logos sermo
Breuiloquꝰ. qua. quũ. pnlt correpta. qui breuiter loq
tur a breuis et loquor. Unde hoc breuiloquiũ breuis
locutõ.
Breuis a bracos qd est breue dicit hic ⁊ hec breuis et
hoc breue. et cõpat breuior ssimꝰ Unde breuit' iuꝰ. uis
sime aduer. et hec breuitas tatis. et hoc breue uis. p lite
ris. qd et hic breuis uis inuenit Unde hoc breuiarium
rij. locus vbi reponunt vel reportant breuia. Uel vbi
aliqd ptinet adbreuiatũ. vnde qdam liber in q ẽ totum
officiũ diurnũ et nocturnũ dicit breuiariũ Itẽ a breuis
dicit breuio as. quod cõponit adbreuio as. et sũt actiua
vide in narratõ.
Bria. i. mensura. a bracos quod ẽ breue vbi eni numie/
tas est mẽsura non est. et bria dicit qdam terra vbi fiũt
boni casei.
Brisca ce. i. fauus. vnde mel elicit a brisin dicit.
Briseus sei. mas. ge. i. bachꝰ. et dicit a brisin qd est exp/
mere vel elicere. qꝛ ille pmus docuit expmi et elici vinũ
de vua. lac de mamma. mel de fauo vt dicit hug.
Brisin. i. expmere vel elicere
Briso. sas. i. frangere exprimere. elicere. et dr a brisin.
Britannꝰ ni. in brito exponit
Brito a brutꝰ dicit hic ⁊ hec brito nis. sunt. n. britones
qsi bruti q qdem brutꝰ fuit pmus rex britonũ. et q pmo
vna cũ eis habitauit illã insulã q mõ vocat anglia. Idẽ
dicũtur britãni et eadẽ causa vnde hec britonia et britã
nia a quo mõ sumit gentile brito. et britannꝰ ni. Et no/
ta q britãni quãdoqꝫ dicunt anglici. sed cũ adiũcto. vt
flaui britãni. et raro sine adiũcto. et quãdoqꝫ dicit que
dam insula vltra britãnos et proprie illi britãni q can/
dem inhabitãt Sed q nobis sunt cõtigui proprie sunt
britones et corripit penultimã gtĩ brito tonis. Iuuena/
lis li. iiij. sati. iiij. q terribiles cimbri nec britones vnquã.
Bromin interptat comedere vel consumere.
Bromius mij. id est bachus. vide in bruma.
Brucus ci. mas. ge. qdam vermis. a bracos qd ẽ breue
dicit. qꝛ breuis sit. vel qa duret breuiter. sm hug. Pa/
pias vo dicit Brucus locuste filius. vl' q nondũ euolat.
tamen maior et pdu. bru. de hoc plenius supra dixi in
atacus
Bruma Bracos qd est breue cõponit cũ emeras qd ẽ
dies. et dicit hec bruma me qsi bracos emeras. i. breues
dies. ppter breuitatẽ dieꝝ q tunc sunt. et dicitur bruma
matutinale frigus pprie. qꝛ breuiter durat. et totũ hye/
male tpus dr bruma a breuitate dieꝝ Uel bromin in/
terptat comedere vel cõsummere Inde bromiꝰ. i. bachꝰ
qꝛ dat appetitũ comedẽdi. vnde hec bruma me. qsi edaci
tas. qꝛ comedit et corrodit folia arboꝝ. vel quia que in
estate acqrunt in bruma comedunt vel qꝛ dat appetitũ
comedẽdi. Unde brumani dicunt q habẽt fastidium a
boꝝ. et inde brumarij in eodẽ sensu Itẽ a bruma hic et
hec brumalis. et hoc le. vt brumale tpus. et brumosus.
a. ũ. i. immundꝰ vel frigorosus sm hug. Papias vo sic
breuiter dicit. Bruma gelu tpus hiemis. et pdu. bru li/
cut brumeo mes.
Brumeo a bruma dicit brũmeo. mes. verbum excepte
actõnis. vt deꝰ brumet id est facit brumã Uel brumere
id est stultũ et brutũ fieri Unde brumesco. scis. incboa
tiuum Itẽ brumet et brumescit ponunt impsonalit.
Brunda grece latine cornu vel caput cerui dicit Und
hoc brundusiũ. sij a situ loci. Uidenẽ enim cornua cer/
ui et caput et figura in dispositõne eiusdẽ loci. et ẽ in pa
pia tercia litera v.
Brundusiũ. sij. locus quidã vbi optimus portus ẽ. vi/
de in brunda. de.
Bruteo tes. tui. verbum neu. et caret sup. i. esse vel fieri
brutum. Unde brutesco. scis desipiscere incboatiuum.

Bruteo componit debruteo tes. vt teneat de. intensiue
vel puatiue Obbruteo tes. Unde debrutesco et obbru
tesco tescis incboatiua.
Brutꝰ. ta. tũ. i. stolidus insulsus. stultꝰ immũdus ⁊ de/
riuat a bruteo tes. q aũt dicit brutꝰ quasi obrutꝰ. s. a sen
su qꝛ caret sensu. est enim sine ratõe. ethimologia ẽ non
compositõ

B ante V

Bubalus li. pnlt cor. bos siluestris ⁊ ferinꝰ a bos dicit
qꝛ sit silis boui Inde bubula. le. p femina ⁊ bubalinus
na. nũ. et bubalꝰ la. lũ. in eadẽ significatõe. s. ad bubaluꝫ
ptinens. vel de bubalo existẽs. Inuenit etiã bubalꝰ. la
lũ. Regũ. ij. ca. vj. vide in assus
Bubaltis ltis. dea bubulcoꝝ fe. ge. a bos dicit
Bubo onis incerti ge. a sono vocis cõpositũ nomẽ ha
bet ⁊ est auis feda ⁊ feralis. onusta qdẽ plumis. ſꝫ graui
semp detenta pigricia in sepulcris die noctuqꝫ versat.
et semp commorãs in cauernis. De qua oui. in. v. me/
tha. Fedaqꝫ fit volucris vẽturi nũcia luctus. Ignauus
bubo dirꝫ mortalibꝰ omen. Deniqꝫ apud augures ma
lum portẽdere fert Nam cũ in vrbe visa fuerit solitudi
nem significare dicũt Sicut dicit ysidorꝰ. xij. ethimo.
Bubulcꝰ ci. custos boũ. et componit a bos et custos. si
cut subulcꝰ dicit custos suũ
Bubulꝰ. la. lũ. in bubalꝰ est
Bucca a boo as. dicit bucca ce. i. os vel oris folliculus
et inflatõ. vel bucca est nomen ficticiũ sumptũ ex ppie
tate vocis ipius rei. q aũt dicit bucca. qsi bolos. i. cibos
capiẽs ethimologia est nõ cõpositõ ⁊ scribit p duo c.
Buccatꝰ ta. tũ. in bucco cas. vide
Bucco as. aui. are. i. buccã facere vl' inflare. qd cõponi/
tur imbucco as. aui. i. inducere. et in tali sensu ẽ actiuuꝫ.
Similit ⁊ bucco as. p bucatũ facere est actiuũ. vnd buc
catus ta. tũ. participiũ. et buccatꝰ dicit q habet buccã vl
tra modũ magnam.
Bucco a. bucca dicit hic bucco onis. verbosator q mul
tum loquit et q multũ comedit. pprie qdem bucco dicit
garrulꝰ q cũctos loqcitate oris nõ sensu exupat.
Buccula a bucca dicit hec buccula le. et hec buccella le.
tam p morsello qꝫ p pua bucca. Buccula etiã dicit vm/
bo. et qdam pars galee. s. crista vel conꝰ Unde iuuena
lis Et fracta de casside buccula pendẽs. et scribit p duo
c. Itẽ bucula. i. iunenca. et tũc deriuat a bos. et scribit p
vnũ c. Uirg in pmo geor gi. Aeria fugere grues aut bu
cula celũ. sm hug. Pap vero dicit sic Bucula. vaccula
a boue diminutiuũ.
Bucella a bucca dicit hec bucella. le. tam p morsello
panis qꝫ p parua bucca. et scribitur p vnũ c. Und psal.
Mittit cristallũ suam sicut bucellas
Bucellariꝰ rij. id est gluto a bucella dicit.
Bucetũ ti. locꝰ vbi boues cũt. i. vocant sicut ẽ stabulũ
vel pascua vel foꝝ. et cõponit a bos et cio cis.
Bucina a bucca dicit hec bucina ne. vel dicit a boo as
qꝛ sonat vel dicit bucina qsi vocina a voce. ⁊ est bucina
q signũ dat in hostẽ Sed olim pagani agrestes ad oẽm
vsum bucina ad cõpita vocabant. ppꝛe igit agrestibus
hoc signũ fuit Et differt a tuba in vsu. qꝛ bucina isonãs
solicitudinem ad bellũ denũciabat. sed tuba pliũ indice
bat. et inde bucino nas. naui. i. bucina sonare Unde p/
pheta Bucinate in neomenia tuba. et bucineꝰ a. um. et
hic bucinꝰ ni. id est clangor bucine. et corripit pnlt. buci
na. Uirg. in. xi. eneidũ Bucina cũ muros varia cinxere
corona. vide in fasc.
Bucicen inis. mas. ge. pnlt cor. cũ bucina canẽs. et dicit
a bucina et cano nis.
Bucolicꝰ a bos deriuat bucolicꝰ a. ũ. pnlt cor. i. bouinꝰ
liber de bobꝰ factꝰ vel tractãs Unde ⁊ pluralit bucoli
ca oꝝ. ille liber vbi tractat sm hug de bobꝰ. Pap vero
dicit Bucolicũ carmẽ. i. pastorale
Bucula. le. p vnũ c. id est iuuenca a bos vt dixi in buc/
cula p duo c.
Bufo. onis mas. ge. id est rana siluestris
Buglossa. bos cõponit cũ glossa qd est lingua et dr hec
buglossa se. qdam herba. qsi bouis lingua. qꝛ folia aspri
ma ad modũ lingue bouis habeat sm hug. Et scias q
papias scribit p o. boglossa ita q secũda lrã est o. vnde
dicit boglossa herba lingua bouina a grecis dicta. qꝛ fo
lia asprima ad modũ lingue bouis habeat. Sed macer
et medici dicũt vsualit buglossa p u. vnde talẽ vsum po
nit macer Lingua bouis greco smone buglossa vocat.
et ita vsũs emulandoꝰ tenet.
Bulla le. p duo. l. tumor q fit in aq ex pluuia cadẽte Et
dicit a bullio lis. Inuenit etiam bulla p stella. Aliquan
do inuenit p gemma Aliquãdo etiã dr bulla ornamen
tum equoꝝ. et nobiliũ pueroꝝ. Solẽt enim pueri nobi
les in signũ nobilitatis deferre qsdam bullas aureas a
collo pendentes p qsdam corrigiolas vnde tales pueri
dicũtur bullati. vnde et qdam vestis et etiã baltheꝰ dici
tur bulla. qꝛ hu llis ornet et vt generalit dicat. omnia or
namẽta aurea vel argentea q fiũt quasi inflata bulle di
cunt. ⁊ bulla dicit etiam quãdoqꝫ sigillũ qd cere impmi
tur. vnde bullo las. i. sigillo las. ⁊ a bulla sm qꝫlibet sui
significatõꝫ dicit bullatꝰ ta. tũ. id est bullis plenꝰ vel or
natus vel sigillatꝰ
Bulliculꝰ li. dimi. puus bullio.
Bullio lis. liui. litũ verbũ neu. vnde verbalia. ⁊ hic bul
lor loris. et hic bullio lionis id est tumor aque bulliẽtis
Bullio lis. cõponit cũ e. ⁊ fit ebullio lis. i. valde bullire.
⁊ rebullio id est iteꝝ bullio. ⁊ semibullio id ẽ in media
parte vel parũ vel nõ pfecte bullio Cõbullio id est simt'
cũ alio bullio. et debullio id est valde bullio. vel bullire
cesso Bullio cũ omnibꝰ suis cõpositis est neu. ge. ⁊ per
geminũ l scribit
Bullio onis tumor aq bullientis. et dr a bullio lis. ⁊ in
de bulliunculꝰ li dimi.
Bulliũculꝰ li. dimi. paruꝰ bullio pnlt correpta.
Bullor oris. tumor aq bullientis. ⁊ dr a bullio lis.
Bumasta a bos dicit hec bumasta ste. et hoc bũaste tes
vitis vel vua magna in similitudinẽ mãme bouis. vnd
et dr bũasta quasi bouis mamma
Buo is bui buere butũ verbũ actiuũ. i. pfũdere et nõ ẽ
in vsu et deriuat a bibo bis. buo cõponit imbuo is. id ẽ
pfũdere. et cõbuo is. i. simt' pfũdere Et nota q imbuo et
combuo magis ppꝛe accipiũt in malo qꝫ in bono. sepe
tamen etiam in bono Item nota q imbuere inuenitu.

p initiare Proprie enim imbui dicit ara noua pmo sa
crificō dedicata ꝛ pfusa Item delibuo is. ꝯponit a de et
oleo.vel liquore.ꝛ buo vel imbuo sm ꝗsdam. Quidam
tamē dicūt q buo is nichil ē.nec inde ꝯponūt pdicta v/
ba.sed imbuo ꝛ cōbuo cōponunt ab in ꝛ cō ꝛ vo vis qd
nō est in vsu et intercipit b et de delibuo dicet infra
Burdigallis.a burdꝰ et gallꝰ dicit hec burdigallis que
dam ciuitas.q hūc burdū galli habuerūt pus.vnd hic
et hec burdigalensis et hoc se.
Burdo onis est animal qd ex equo nascit et asina sm
pap. vt mulꝰ ex eq et asino.ꝛ dicunt burdi aialia bigēa
Regū.iiij.cap.v.Cōcede michi seruo tuo vt tollā onus
duoꝝ burdonū de terra. vnde dicit magister in histor/
iis Est aūt burdo ex eq et asina sm quosdā tulit terram
vt sterneret eā in templis ydoloꝝ.vt stās sup eā adora
ret deū terre israel.ne offenderet dominū suū. s pariter
nō adoraret Sz verꝰ videt q ex ea fecit altare domino
ad immolandū.vnde subdit. Nō faciet seruꝰ tuꝰ vltra
olocaustū vel victimā diis alienis nisi domino
Burgūdio a burgꝰ gi.dicit hic et hec burgūdio.onis p
nomine cuiusdā gentis.nā oli deuicti a romanis hoies
illiꝰ gentis ab ipis romanis p burgos sunt diuisi. et ob
hoc burgūdiones dicti sunt vnde hec burgūdia die.ter
ra illa.vnde mō sumit hic et hec burgūdio onis.gentile
q est de terra illa.
Burgꝰ gi.mas.ge.i.castrū et castra crebra qdem per li/
mites habitacula ꝯstituta burgos vulgo vocāt et inde
burgarius ria.riū.et hic et hec burgensis et hoc se.in eo
dem sensu.
Buris a bos dicit hic buris burꝰ buris longū ꝛ curua
tum lignū in aratro.vel potiꝰ curuatura illiꝰ ligni qua
si bouis uros q curua sit ad similitudinē caude bouis
et desinit actūs singu.in im.tantū et ablatiuꝰ in i. vnde
versus Im tantū faciūt hec qrtum nomia casum Uim
burim tussim maguderimqz sitimqz Pap vo dicit.bu
ris curuatura aratri
Bursa se.i.marsupiū.dicit a birsa se. qd est coriū bouis
q de corio fiat.
Bursella burselle.dimi.parua bursa.
Burso sas.id est bursas facere vel in bursam repone/
re.et deriuat a bursa se.et componit cū in et fit imburso
sas. id est in bursam reponere.
Bursula le.dimi.pua bursa.ꝛ corripit pnlt.
Bustariꝰ rij.dicit ille q corpa cremat vl sepelit a bustū
busti dicit.
Busticeta a bustū dicit hic et hec busticeta te.sc qui vl
q sepulcra struit.
Bustifragus gi.pnlt correpta q frangit bustū. id est se/
pulcrum.vt spoliet mortuū.et componit a bustū ꝛ fran
go frangis
Busto bustas.id est sepelire vel cremare mortuos.et
dicit a bustū
Bustulum li.dimi.paruum bustū
Bustū sti.dicit ignis vel lignoꝝ strues vbi corpa mor/
tuoꝝ cremant.et dicit bustū quasi vstū ab vrendo ꝛ bu
stum.i.sepulcrū
Bustura re.id est sepultura a bustū dr qd ē sepulcꝝ
Butanicū ci.a buo is vel buto dicit hoc butonicū qdā
liber medicine vel phisice q et herbariꝰ dicit.q ibi her/
be notant
Butiꝝ.Bos ꝯponit cū vterꝰ vel tirꝰ qd est caseꝰ.ꝛ dr
hoc butiꝝ tiri.qddam qd fit ex lacte. Et dicit qsi bouis
vterꝰ vel tirꝰ.et sm vtrūqz ꝯpositōem corripit penulti/
mam Pot etiā butirū deriuari a buto onis qd est aial
lacte multū abūdans.et sic pducit pnlt. Sed melius est
vt eā corripiat.et teneat vt pmo dictū est. ita dicit hug.
Magister aūt bene dicit. De butiro dubitat qd dicit a
boue ꝛ tiros qd est caseꝰ siue angustia.est enim butirū
pinguedo lactis Sed a tiros greco venūt qdam corri
pientia i.vt artotira.et hec tirꝰ ri.p qdam pnuncia siue
terra et qdam pducentia i. vt tiro nis.et tirocinū. Di/
cimus q vsus habet q pducat Uirg.tamē in qdazopu
sculo corripit pnlt.de butirū ita dicens Lac niueū buti
rumqz nouū cū melle comedi. Ita dicit magister bene.
Uides ergo q sm diuersas cōpositōes potest pnlt cor/
ripi et pduci vsus tamen ꝯis habet q penultima pdu/
cat Quod etiā doctrinale vult dicens. I sup r breuies
tamen excipis inde butiꝝ In aurora dicit Qd nō ē mi/
rum stillat p lacte butiꝝ.sup ecclastem hoc dicit.
Buto onis mas.ge.qddam genꝰ aialis qd valde i lacte
abūdat. et dicit a buo is. vnde butiꝝ
Butro nis.mas.ge.i.iuuenis a buto dicit.
Butꝰ ta.tū.i.pfusus a buo buis dicit.
Buxꝰ Pixos grece latine dicit buxꝰ Et inde nos dici/
mus corrupte hic buxꝰ xi.qdam arbor. Und hoc buxū
xi. lignū vel fructꝰ illiꝰ arboris.vtrūqz tamē indifferen
ter inuenit tam p arbore qz p ligno. Item a buxus dici
tur buxeus ea.eū.de buxo existēs.et hoc buxetū ti. locꝰ
vbi buxi crescunt.

Cath peitentia uel

patientia dicit
Caballus a cabo dicit hic caballꝰ li
dimi.id est vilis equꝰ
Unde caballinus na.nū.pnlt pdu
cta. Uel caballus dicit quasi caual/
lus.q pede cauat terram. vel q pe
dem habet cauū vt dextrariꝰ Uide in equus Papias
etiā dicit. Caballus dictus.q vngula terrā cauat. vel a
cauis pedibus. hinc et sonipes dicit.
Cabio as.vbum actiuū.i.pforare a cabo dicit.
Cabo nis.i.equus a cauo as dicit qsi cauo.
Cabro a cabo dicit hic cabro onis.et hic scabreus brei
et sunt diuersoꝝ generū animalia.et dicunt tam cabro/
nes qz scabrei a cabo.q de putridis carnibus equoꝝ
sepe nascunt.ita dicit hug Pap vero dicit Cabro ver/
mis dictus a cabone.i.equo.eo q ex equo creet.et sic ca/
bro sine r.scribit in pma sillaba Ponit etiā Pap. cra/
bro. ita q r.est in pma et secūda sillaba Unde dicit Cra/
bro vermis dictus a cabone ex quo nascit.i. equo et hec
litera inuenit in multis biblijs Deutro.vij. Insuper ꝛ
crabrones mittet dominus deus tuus in eos Quedaz
aūt biblie habent ibi s.et dicit scrabrones ita q r. est in
pma et secunda sillaba Sed pap.vult q scrabrones scri
batur sine r.in pma sillaba. Unde dicit scabrones.i. ve
spe longiora crura hebētes Si vis sequi papiā dic q in

uenitur cabro sine.r.in penulti.sillaba.et hoc etiā hug.
videt velle i cauo.uas. Item inuenit crabro.ita q.r. sit
in prima ꝛ secūda sillaba.ꝛ hoc p eodē aiali Inuenitur
etiā scabro p. s.i prima sillaba.et sine r. s cū r. in secūda
sillaba.et hec videt verior lrā.
Cabul in lingua phenicū sonat displicere Unde in iij.
regū.ix.dicit q hyram appellauit opida q dedit ei salo/
mon terrā cabul.q displicuerūt ei.et accentuat in fine
Cabus bi.nomē est mēsure De qua regū li.iiij.cap. vj.
Quarta ps cabi.s.stercoris columbaꝝ. Et vt dicit iose/
phus.hoc ꝯdiebāt cibos p sale. Itē in historijs dr. Tra/
dunt qdam nomie stercoris dici vesiculā colūbe in q re/
cipiebant grana deforis allata
Cacabꝰ bi.mas.ge.penultima cor.i.lebes a sono feruo/
ris dictus est Feruēdo enim exprimit hunc sonū.ca ca ca
sm hug Papias dicit.cacabus vas de terra.et etiaz de
eramento.
Cacephaton.sicut dicit hug. cacephatus ti.i.turpis so
nus.a catus ꝛ fone quod est sonꝰ.vel turpis fatus. Ind
cacephatꝰ.id ē turpis sonus vel turpis fatus. qd ꝛ alio
nomine dr cacophonia.i.cacephaton.et pōt scribi p ph
vl p f.de hoc vide supra in quarta pte in capitulo de vi
cijs annexis
Cacethes this.i.malus mos mas.ge.et ꝯponit a cacos
et ethis quod ē mos. Iuuenalis in.vij satira. Insanabi
le multos scribendi cacethes
Cacexia xie.vel cacosia dr grece mala vexatō.qdaz pas
sio est.et dr a cacos ꝛ oxi quod ē acutū. vel ethis qd est
mos qsi acutū malū.vel malus mos sm hug. Pap vo
dicit.cacexia nomen sumpsit a corporis habitu. Nam
grece malū. vl vexatō dr Fit enim in tempantia egrotā/
tis vel medicantis.
Cachinnor aris.verbū deponentale qd antiq dicebāt
cachinno as.i.rideo. Unde hic cachinnꝰ ni.i.risus iuti/
lis.vel cachinnꝰ ꝯponit cū cō ꝛ cignꝰ q est albus vt nix
ppter dentes q vident albere in risu. Unde vbum pdi/
ctum.et hic ꝛ hec cachinno nonis.q ridet.
Caco cas.caui care a cacos qd ē malū dicit. ꝛ est caca/
re egerere malū humorem.malaz substantiā. malā pos/
sessionem deponere
Cacodemon monis.id est malus angelus. quasi malū
sciens.a cacos et demō.vide in demon.
Cacofonia nie.pnlt acuta. de hoc reqre in qrta pte in
capitulo de vicijs annexis.
Cacos grece interptatur malum latine.
Cacosintheton ē vicōsa ꝯpositō dictōnuz Uide in qr/
ta pte in capitulo de vitijs annexis
Cacumen minis neu.ge.i.summitas Unde cacumino
nas.naui.are.i.acuere.in summo sublimare. et cor mi.
Oui. Summasqz cacuminat aures.
Cacus ci. A cacus malū.quia fuit malus. fuit .n. seruꝰ
euandri et malus ꝛ fur
Cadauer a cado dis dr hoc cadauer ueris. q stare nō
pōt Omnis mortuꝰ aut funꝰ est aut cadauer.funꝰ si se/
peliat a funibus accensis.i.candelis sic dictum. qs an/
te feretrū papiris cera circundatas ferebāt.cadauer ve
ro si insepultū iacet Item funꝰ dicit in domo. Cadauer
dum portat vel sepelit vel cremat. Exequias vel funus
dicimꝰ crematū Reliqas conditū Iam sepultū corpus
cōsuetudine dicit.ꝛ cadauer cadauerosus sa.sum. q au
tem dicit cadauer qsi caro data vermibꝰ ethimologia
est et pducit pnlt. nti cadauer. Job.xxxix. dicit de aqui/
la Ubicūqz fuerit cadauer statim adest
Cadax cis cōmunis ge.i.claudus.q sepe cadit et dicit a
cado cadis
Cades a cado dis.dr hec cades is.vel hoc cades inde/
clinabile.id est locus vel fons vbi erit iudiciū et acuit i
fine.et interptatur sanctū vel sanctificās vl sanctificatio
Cadesa se.i.scortū. Gen.iij.de iacob dicit Quam cū vi
disset suspicatꝰ est cadesam.i. scortū
Cadex cis.mas.ge.i.truncꝰ a cado dis dicit qsi casū dās
qd et caudex dicit et codex
Cadiolus li.dimi.puus cadus
Cado dis cecidi cadere verbū neu. ꝯponit cū ad. ꝛ mu
tata d in c.et a.in i.dicit accido dis p euenire. Itē cū con
et dr ꝯcido dis.i.simul cadere. Itez cū de.et dicit decido
dis.i.deorsum cadere Itē cū ex.et dr excido is.i. extra ca
dere vel ex aliquo cadere Itē cū in ꝛ dr incido is. id ē in
aliqua cadere Unde in luca Incidit in latrones. Itē cū
inter ꝛ dr intercido is.i.inter aliqua cadere Itē cū p ꝛ di
cit pcido is.i.ante cadere vel in anteriorē ptem. Itez cū
p et dicit pcido is.i.pcul cado vel ante. Itē cū ob ꝛ dicit
occido is.i.ꝯtra vel circū cadere Itē cū re et dr recido is.
id ē itex vel retro cadere Itē cū sub ꝛ dr succido is.i. sub
tus cadere. Et nota q cado et omia eius ꝯposita sūt
neu.et omnia dicunt p cadere. nisi q qdam ppositōnes
addite designāt qsdam circūstantias sicut dictū ē. Item
omnia ꝯposita a cado carēt supinis excepto occido qd
facit occasum Et omnia mutāt a in i.ꝛ omnia faciunt p
sens in cido.ꝛ pteritū in cidi penultima cor. tam in psen
ti qz in pterito. Et scias q cado facit cecidi nō cadi. ne si
cadi dicamus nomen esse videat sm ps. Item nota ver/
sus de supinis ꝯpositoꝝ a cado Occidit excepto carue
runt cuncta supino Que sunt a verbo simplici nata ca/
do Et scias q cecidi cor. penultimam a cado is.sed ceci/
di a cedo is eam pdu. Tercō regū.xij. Pater meus ceci
dit vos flagellis.ego aūt cedā vos scorpionibus Unde
versus De cado dic cecidi casum de cedo cecidi Cesum
de cedo cessi cessumqz supino.
Caducarius rij.in caducis exponit
Caduceator toris.in caduceū est
Caduceū cei.virga mercurij cū qua discordiā faciebat
cadere in pacē et somnū.et dr a cado is Et a caduceum
hic caduceator oris.pprie caduceatores dicūt legati pa
cis.s.qui gratia pacis ferūt legatōem inter aliquos.
Caducifer ra.rum. id est ferens caduceā talem.s.virgā
et cor.penultimam.
Caducus a cado is.dr caducus a.ū.pnlt pdu. Et cada
bundus a.ū.i. crebro cadens. Caducus dr etiam id qd
cadere facit.vt caducus morbꝰ.q etiam comitialis dicit
Et hoc caducum ci.id est illa hereditas q ꝯtingit alicui
ex morte alicuiꝰ carentis herede Unde hic caducarius
rij. Et hec caducaria rie. ille vel illa cui hoc cōtingit.s. q
accipit caducum. Caduca etiam dicunt folia maloꝝ vl
flores. quos greci qntinas vocant sm hug. Pap.vero
dicit. caducū dicit quod ab vno cadit in alteꝝ p heredi

tatem vide in legatum.

Cadula loꝝ .i.gutte q̄ cadūt ex pīgui carne cū assat. vel etiā ex cereo et co2.du .

Caducū a cado is. d2 hoc caducū ci.i.tento2iū.q2 facile cadat.qd̄ et caduc⁹ inuenit. itē caducū est mēbrū virile vel poti⁹ femine Nam ꝓprie caduca sunt vel dicūtur summitates nature femine.sicut viroꝝ ꝑputia Alij sponda3 lectuli esse dicunt.et deriuat tūc etiā a cado is.

Cadus.i.vas qd̄ vulgo d2 barrile Et vt dicūt vas ē vinariū ꝯtinēs tres vrnas ⁊ alio nomīe dicit situla Et inde cadul⁹ li.et cadiolus li.ambo dimi.

Caelū li.fm pap̄.scribit ꝑ ae dyptongū. Unde scd̄a lrā est a.et tercia e.s3 qa fm modernos in huiōi dyptongis tacitis. s.ae.vt caelū.et oe vt foenū tacet ꝑma vocalis q̄ ad sonū.et etiā q̄ ad integrā scripturā.ideo sequēs ꝯmunem vsum determinabo de celū. vbi e sequit c. et ita de ꝯsimilibus intelligas Tamē scias q in secūda vocali q̄ ꝓfert fit infra in medio quoddā sigīu ad notandum q est ibi diptongus tacita. Unde caelū sic mō scribit celū. ⁊ foenū sic fenū Tamē in papia ⁊ in antiqs lib2is scribūtur ambe vocales dyptongi sicut caelū foenu3 Scribit etiam nichilominꝰ papias celū vbi e sequit post c. ⁊ sic sine a

Cafarnaū nterꝑtat ager ꝯsolatōis vel villa pinguedinis.et scribit ꝑ f.in pap̄.pōt etiā ꝑ ph scribi.

Caifas fe.pnlt.co2. Unde accentus debet poni sup primam sillabā.et interꝑtat inuestigator vel sagax vel vomens o2e.iniq enim o2e suo iustū damnauit.q3uis hoc misterio ꝓphetali annūciasset Auro2a Ad caiphā ꝓperāt ꝯsiliūq3 tenent. et pōt scribi ꝑ f vel ꝑ ph Et scias q ꝑdicta bene ꝯuenīut caiphe Nam fuit inuestigato2 siue inuestigās.s.ꝑ maliciā Sagax ꝑ astutiam Prevomens ꝑ detractōem.i.concilij impietatem cum dixit Expedit vobis vt vnus mo2iat homo ꝓ populo et non tota gens ꝑeat. vbi habet iohānis.xi.cap̄. Et possūt intelligi ꝑdicta verba duob⁹ modis. Uno mō fm prauam intentōem caiphe q̄si dicat Expedit vobis vt vn⁹ mo2iat homo.i.vnius homīs vitam ꝓcurem⁹ ad mortem ꝓ populo.s.liberādo et nō tota gens ꝑeat romanorum crudelitate. Nā vt dicit aug⁹.iudei tꝑalia ꝑdere timuerūt et vitā eternā nō cogitauerūt. at sic vtrūq3 amiserunt Nam etiā romani post domini passionē et glorificatōem.s.post q̄draginta duos annos tulerūt eis gētem ⁊ locū expugnando ⁊ transferēdo Et in ꝑdicto sensu intellexit ꝑdicta vba caiphas.et fuerūt mala. ⁊ a caiphe libero arbitrio Unde q̄3tum ad intentōem caiphe peccauit caiphas ⁊ non fuerūt ꝓphetica Alio modo possunt exponi ꝑdicta vba fm q fuerūt a spūsancto ⁊ ꝓphetica.expedit vobis ⁊c.q̄si dicat expedit vobis q̄3tu3 ad liberatōem a culpa.et q̄3tum ad ianue celi apꝫtōnem vt vnus mo2iat homo.s.cristus dei fili⁹ fm.s.q hō q2 vbum inq̄3tum verbū nō est passum fm augustinum Et hoc figuratū est in gene.xxij. ꝑ hoc q aries est immolatus.et ysaac.i.crist⁹ fili⁹ ab2ae.i.dei patris liberatus est ꝓ populo.i.ꝓ salute populi.et nō tota gēs ꝑeat.s. ad infernū vel limbū descendēdo et celestem requiē nō ingrediendo.⁊ sic ꝑdicta verba fuerūt ꝓphetice ꝓlata per caipham pontificē nō ea intelligentem.

Calab2ia b2ie.ꝓuintia iuxta apuliā.

Calabrius brij.auis quedā est ⁊ d2 etiā caradriō leuit xi.Sed deutro.xiiij.d2.caladriū ne comedatis Aurora Garrula caradrion auis est illosq3 figurat. et vt dicūt caladrius ⁊ caradrion ꝑ eade3 aue accipiunt s3 ꝯstat q scriptura differūt. vide in caradrion

Calamat⁹ a calamus mi. d2 hic calamat⁹ti.quoddam genus stricte mitre et dicit calamat⁹ q̄si calo2em machinans eo q stricta sit.et capiti imꝑssa.et est ethimologia vnde iosephus in.v.Sup caput gestat pilleū in modu3 parui calamati .

Calamariū calmarij co2nu vbi tenetur incaustū ⁊ dicitu2 a calamus

Calamistratulus.in calamistratus vide

Calamistratus ta.tū.i.calamistro o2natus.⁊ dicitu2 a calamistrū. Et a calamistratus descendit calamistratulus la.lū.dimi.pnlt co2. Unde hieronim⁹ in q̄dam ep̄la Pueros cincinaculos et calamistratulos et peregrina vnguēta olentes deuita

Calamistrū.a calamus d2 hoc calamistrū stri.id ē acus ferrea vel alterius metalli in similitudinem calami facta qua crines obto2quent vt crispi fiāt quam in cinere vel in igne calefacere solēt q̄ capillos crispant vt calamistrati sint

Calamitas tatis.i.miseria.et d2 a calam⁹ ꝑ cāna. q2 est inanis et vacua ad instar calami. Proprie qd̄ ē calamitas est quādo aliqs nec habet in spe nec in re. nec exterius nec interi⁹.sicut cāna vacua et vana est interi⁹ et exterius. Uel d2 calamitas a calamis stipulis.Cū.n.calami segetū frangunt.et inde o2iunt fames et miseria. tūc est calamitas Unde ⁊ q̄dam dicūt q calamitas d2 quasi cadamitas.a cado d.mutata in l.quādo ita calami cadunt et frangunt.s3 potius videt esse ethimologia q̄3 cōposito.et co2.mi.

Calamitas tatis.mas.ge.genus rane dictus a calam⁹. quia mo2atur in calamis

Calamito a calamitas tatis dicitur calamito tas. verbum actiuū.id est mestificare infelicitare.calamitosum facere.et co2.mi .

Calamitosus sa.sum .i.miser ⁊ calamitate plenus.⁊ dicitur a calamitas tatis

Calamizo sas.i.leta cātare.a calamus dicit

Calamus mi.est canna vel stipula segetis que sustinet spicam. et d2 a caleo les. quia ex immisso flatu calescit fm hug̃. Item fm pap̄.Calamus dicit penna scripto2is a calo las.quod est velu3 ponere.q2 calat.i. imponat incaustū sup cartam. Item calam⁹ est ꝓpriū nomen arboris a canendo.i. fundendo voces dictū. Item calamus in ezechie.xl. est mensura sex cubito2ū et palmi. Item calamus est fluuius amnis cāpanie. Item calamus spēs est aromatica Ite3 calami sunt haste candelab2o2u3 facte in modū calamoꝝ.et co2 la.

Calaria ric.nauis q̄ ligna po2tat a calo nis. dicit.vel a calon grece. quod ē lignū latine

Calatus ti A calon quod est lignū d2 hic calat⁹ ti. qa fit ex ligno Uł d2 a calo las.quod est pono. q2 ibi ponatur pensa vel aliud.Et est calatus canistrū vel quoddā genus poculo2u3 fm hug̃. Pap̄ vero dicit.calati.canistri de virgis.angusti in fundo.lati in o2e ⁊ co2. la .

Calcane⁹ a calx vel callus d2 hic calcane⁹ nei. idem est q calx.et est aliud q̄3 talus Nam talus est sub cruribus idem ⁊ talanus. Et sub talo est calcane⁹ vł calx fm hug̃

Calcar aris.ge.neu.dicit a calcane⁹.q2 in calce vel calcaneo religat.et ꝑducit ca.siue pnlt.in obliquis.⁊ dicūtur calcaria stimuli animaliū. Oui. Nil nocet admisso subdere calcar equo .

Calcedonius pallidā ignis habet effigiē.subrutilat in publico.fulgo2em dat in nubilo.vꝛtutem fert fideliū . occulte famulantiū.gēma est fm pap̄. Glosa aūt sup apoca.xxij.dicit Calcedoni⁹ q̄si pallēs ignis lucerne nitet et fulget sub diuo.nō in domo. significat flamā caritatis interne q̄ in abscōdito bona agit Sed cum alijs ꝓdesse iubet.mox apparet qd̄ fulgo2is habeat intus. sculpentibus resistit.ictu solis vel digitoꝝ attritu excandens ad se paleas trahit.a nullo q̄unt vinci immo ad se fragiliores trahunt.

Calcio a calx cis.d2 calcio cias. quod exigit hoc calciamentum ti.vel calceo eas.quod exigit hic calceus ei.calcio componit discalcio cias. Excalcio cias . Recalcio cias.⁊ sunt actiua .

Calcitro tras.traui.trare.d2 a calx cis. et est calcitrare calce ꝑcutere ⁊ est actiuū.vel resistere.et tūc est neu. Unde hic calcitro tronis.i.rusticus q̄ intemꝑate calcat vel calcitrat fm hug̃. Et pap̄.dicit.calcitrare q̄si calce retro ferire.et co2.ci.naturaliter

Calcitro onis.in calcitro est

Calco cas.verbū actiuū.calco ꝯponit cū con. ⁊ d2 ꝯculco as. Item cū de et dicit deculco as.quod ⁊ decalco as. inuenit.i.opus tectoꝝ dealbare . Item cū ex et d2 exculco as. Item cū in et d2 inculco cas. Ite3 cū ꝓ ⁊ dicit ꝓ2oculco as. Item cū re ⁊ dicit reculco as.et sunt oīa actia .

Calcos grece latine es vel fex dicit

Calcula le.i.lixa vel seruus militū vel nuncius cursatilis Unde plautus Uideo calculam militarē.

Calculatim.i.numeratim aduer. Uide in calculus.

Calculus a calco as.hic calculus li.lapis b2euis ꝑuus rotund⁹ ⁊ durissim⁹.dict⁹ sic. q2 b2euitate sui sine molestia calcet.cui contrari⁹ est scrup2⁹.lapillus minutus ⁊ asper.q si inciderit in calciamentū nocet.et est molestus animo Unde animi molestiā scrupulā dicim⁹ Hinc et scrupea vel scrupulosa saxa id est aspa. Et a calculus ꝓpter similitudinē calculi dicunt scaqui. q2 leues sunt et rotundi.vel dicunt a callis.q2 ꝑ vias o2dinales eūt.i. ꝑ calles.sed calculoꝝ ꝑtim o2dine mouent vnde ⁊ o2dinarij dicunt.parti vage.vnde ⁊ vagi dicunt.ac qui moueri omnino nō possunt inciti dicunt. Unde ⁊ egētes homines inciti vocant q̄bus spes vltra ꝓcedendi nulla restat. Item a calculo lapide d2 hic calculus ratō.numer⁹ ꝯputatō.q2 antiq huiōi lapillos in manu tenentes solebant numeꝝ ꝯputare Unde calculo las.vbum actiuū. id est numerare et co2. cu.inō vbalia Et calculatim id ē numeratim aduer. Item a calculus ꝓpter sui paruitatem hic calculus li.lapis q̄ in vesica fit. vnde calculosus sa.sum.q̄ talem patit infirmitatē.fm hug̃. Item calcul⁹ lapis ignitus siue carbunculus Unde dicit glosa esaie vi. Et in manu eius calculus ⁊c. Calculus inqt est lapis ignitus vel carbunculus.q̄ ꝓpter flameū colorē igne⁹ dicit.vnde versus.Calculus est ratō numer⁹ sentencia carbo.Calculus est pond⁹ minimus lapis ensis acutus

Calcus a calculus ꝓpter sui ꝑuitatem dicit hic calcus ci.i.quarta ꝑs oboli.⁊ ē minima ꝑs ponderis Item calcos dicūt greci.et o mutata in u. ꝯuertit in latinū. ⁊ dicitur calc⁹.i. fex vel es

Caldaria rie.vas quoddam q̄si calidaria a calid⁹ d2

Caldus . calidus sincopat et dicit caldus a.ū.id est calidus

Calefacō cis.Calere modi infinitiui ꝯponit cum facio et cū fio.et dicit calefacō is.et calefio fis.et acuit pnlt . in secūda et tercia ꝑsonis.licet sint b2eues. vt calefacis cit. vide in facio is.

Caleo les.lui.verbū neu.et caret supinis.i.esse vel fieri calidum. et ꝯponit Recaleo les.incaleo les . Concaleo les.i.simul calere Psal. Concaluit co2 meū intra me Et tam ab istis q̄3 a suo primatiuo fiūt inchoatiua ab eis fo2mata Calesco is. Recalesco.incalesco . Cōcalesco is . et co2.ꝑmā caleo.vnde ouid.epły. Qui calet incupido pecto2e ꝑstat amo2 .

Caleptra in capullulū exponit.

Calerarius rij.id ē minister ferens ligna . a calon qd̄ ē lignum dicit .

Calero as.vbum neu.i.ꝓperare vel ligna po2tare.⁊ dicitur a calo onis.vel a calon greco .

Calibs libis ge.ꝯmunis q̄dam popul⁹ a caleo les. dictus. eo q semꝑ caleat fodiendo illud gen⁹ ferri qd̄ vulgo d2 acier vel a3al. eo q multū abundat apud eos. vnde hic calibs bis. d2 illud gen⁹ ferri ⁊ co2 pnlt. Lucanus in quarto. Nō calibem gētes penitus fugiente metallo Eruerant ⁊c .

Calico as.i.bibere potare. ⁊ d2 a calix cis .

Calicula le.vide in caliga ge .

Caliculus li.dimi.ꝑuus calix.

Calidus a.ū.d2 a caleo les.et ꝯparatur calid⁹ dio2 .dissimus.vnde calide dius.dissime.aduer.et hec caliditas tatis. et sincopat calidus.et dicit caldus a.ū. et vt dicit papias Calid⁹ calo2e affect⁹ scribit ꝑ vnū l.co2.n. ꝑmam sicut caleo les .

Caliendrū dri.i.mitra vł generaliter q̄dquid caput inuoluit vt maio2ē calo2ē contrahat.⁊ d2 a caleo les. Horacius in sermonib⁹. Altū sagane caliendrū

Caliga a calcio cias d2 hec caliga ge.calciamentū crurium siue sit de panno siue sit de fer2o. vel d2 a colligo gas q2 calige ligant. vel d2 a callo pedū Inuenit etiā callicula ꝑ eodē similiter a callo ⁊ co2.pnlt . Unde in aurora . Sume tibi caligas.et vestē stringe sequendo.

Caligatus a caliga d2 caligatus ta.tū.qui caligas hab3 vnde ⁊ milites caligati dicunt a q̄busdā caligis ferreis q̄s solent habere.vnde quidā neronū dictus est caligula.q2 a puericia inter milites sit vsatus. Caligula potest dici ꝑua caliga dimi .

Caligo gas.verbū actiuū.i.caligis induere.a caliga ge et co2.pnlt.sicut caliga Item caligo gas.d2 a caligo gis. et est caligare obscurari.obcecari obtenebrari. ⁊ ꝑducit li.vide in caligo ginis Item caligo gas.quando significat caliginem ꝑducit ꝑmam.sed quando ꝑtinet ad cali

gas eandem corripit.

Caligo gis fe.ge.dr a caleo les. Et ē caligo.obscuritas ꝛ vmbra spissitudine aeris facta.etiā caligo dr fuligo.ꝛ dicit̄ sic.q2 maxime calore aeris vel ignis gignat̄ Psal. Caligo sub pedibꝰ eius.vnde caliginosus sa.sum.i.ob/scurus.caligine plenus.et caligo as.v̓bum neu. ꝛ pdu. li pnlt.tā nomen q3 v̓bum p obscuritate.

Caligula le.dimi.pua caliga.vide in caligatꝰ

Calimacꝰ ci.pnlt cor.ppriū nomen cuiusdā viri De q̄ ouid in de remedio amoris Calimaci numerꝰ nō est dicendus achilles

Caliope pes.accentuat̄ in fine.ꝛ est de nouē musis q̄si calophone.i.bona sonoritas.ꝛ dr a calo qd̄ ē bonū. ꝛ potest scribi p k.kaliope pes.

Calix cis.mas.ge.quoddā genꝰ poculoꝝ qd̄ oli ex ligno fiebat.vnde a calō quod ē lignū deriuat̄ vel pōt deriua/ri a caleo les.Solebāt.n.calidā ꝛ frigidā potō3 miscere in calice.vnde scias q calix dictꝰ est a calida potōe.ꝛ miscere dictū est p ministrare et ppinare vinū.et etiam adhuc miscemꝰ calida frigidis.et ecōuerso vt vinū ꝛ aquā et cor.li. Unde horatiꝰ. Fecūdi calices quē nō fecere di/sertū. et desinit in ix.cor.naturaliter sm pap̄ ꝛ ps.

Calleo a callus li.dr calles les.lui.v̓bum neu.et car3 supinis.i.durere vel callide scire Unde qdam. Callet du/rere denotat et sape.vnde ꝛ callesco scis incboatiuum. Calleo ꝯponit̄.ꝯcalleo les.i.simul callere Occalleo les .i.circū vel vndiq3 callere Recalleo les.i.iterum callere vel remollescere.et a callo cessare.et scribit̄ calleo per duplex l.

Callesco scis.incboatiuū.i.incipio callere.

Callidus a calleo les dr callidus da.dū.i.subdolus vl p exercitatōem actus instructus.ꝛ sic callidus non pro astuto tantū.s3 p astuto etiam docto dr Hic etiā v̓sutus dicit̄.q2 animū cito vertat et facile ad quālibet fraude3. Job.xxxvj.Simulatores ꝛ callidi puocāt irā dei. et cō/patur callidus dior.dissimus Unde callide diꝰ. dissime aduer.et hec calliditas tatis. Inuenit̄ etiam calidꝰ pro calore affectus Sed tūc scribit̄ p vnum l.sed callidus.i. astutus p duo l.scribit̄ Unde ꝛ pmam positōe pducit. Aurora Callidus ergo dolos ꝛ fraudes in pectore voluit.

Callis.a callus li.dicit̄ hic callis lis.i.semita callo pedū pdurata stricta ꝛ angusta inter mōtes. et est callis iter pecudum ppie.semita hominū. vel callis est limes callide iacēs.et sm hoc dicit̄ a calleo les.p callide scio. In/uenit̄ etiā hic callꝰ li.duis pluralis callis. vnde versus Callus duricies dicat̄ semita callis

Callosus.a callus dicit̄ callosus sa.sum.i. durꝰ fortis. pinguis carnulentus callis plenꝰ.et hinc hec callositas tatis.i.duricies fortitudo.pinguedo.

Callus a calco as.dr hic callus li.i.duricies pedū qua terrā calcamꝰ.et etiā manuū duricies interior dr callus et cutis lardi.

Calo a calon qd̄ est lignū dicit̄ hic calo onis. ille q̄ fert ligna Calones etiam dicunt̄ galee militū ꝛ pdu.pmam. sed calo as.v̓bum eandē cor.vnde v̓sus. Ponere dico calo.sed refert pondera calo.

Calo as.aui.i.laxare deponere pponere.et dicit̄ a calō greco quod latine dicit̄ laxa.et ꝯponit̄ intercalo as.id ē interponere.vnde verbalia et cor.pmam siue ca.vt probaui in calo onis.

Calobalsamū mi.lignū balsami vel liquor emanās de ligno eius trito.et ꝯponit̄ a calon quod est lignū et balsamum

Calon grece lignū latine.

Calopodiū.calon ꝯponit̄ cū podiū quod est baculus quo terre innitimur.vel cum pos quod est pes ꝛ dicit̄ hoc colopodiū dij.i.baculus ligneꝰ vel pes ligneꝰ

Calor oris.dr a caleo es

Caluaria.a caluus dicit̄ hec caluaria rie.i.locus patēs sup duo supcilia.vnde vt in euāgelio habet̄. Locus in quo decapitabant̄ latrones locus caluarie appellabat̄ s3 ppter caluiciem abscisoꝝ capitū que ibi iacebant vl ppter ossa calua existētia ibi ꝛ dr hebraice golgatha

Caluaster stri mas.ge.dr a caluus ui.

Caluicies a caluꝰ dicit̄ hec caluicies ei.et hoc caluiciu3 cij.locus patēs sup duo supcilia

Caluiciū uicij in caluicies est.

Calūnia nie.accusatō falsa.crimē falso obiectū iurgiū aliene litis.et dr a caluo uis. Et a calumnia deriuat̄ ca/lūnior aris.i.rep̄hendere.crimen falso accusare.vel consumere.terere.exigere.detinere.causari frustrari. ludi/ficare. S3 antiq dicebāt calūnio nias. et a calūnia dicit̄ calūniosus sa.sum.plenꝰ calūnia.

Calūniator toris. falsi criminis accusator.ꝛ pōt habere easdē sigficatōes sicut ꝛ calūnior.ꝛ dr a caluo uis.

Caluo uas. uaui.uare.i.facere aliquē caluū.s3 nō est in vsu.et inde dicit̄ hic caluus ui.ꝛ adiectiue inuenit̄ caluꝰ ua.uū.Caluo uas ꝯponit̄ decaluo as aui.i.caluū facere vel decapitare.et caluaria auferre.

Caluo uis.ui.uere.i.decipe verbū actiuū et caret supi/no.deberet enim facere calutū.sed nō inuenit̄.ꝛ ē tractū a caluo. q quodammō decipit videntes ppter galerum suū vel aliquo cooptorio.et dr a caluꝰ ui.et inuenit̄ cal/ui pteritū.ꝛ gtūs a caluus vnde v̓sus. Si nō vis calui fugias ꝯsortia calui.et a caluo uis.dicit̄ cauillo las pro caluillo.

Calus li.vas vimineū.vel de salice p quod musta colā/tur.et dr a calo as.

Caluulus li.parū caluus.

Caluꝰ ui.et caluꝰ ua.uum.in caluo uas.vide.

Calx a callus li. dr hic calx cis.pma pars plante vel potius postrema.q̄ et calcaneus dicit̄.sed hec calx cis. id ē cementū Et dr tunc a calidus q̄si calix.q2 ex lapide cale/facto et adusto fit Calx etiam ponit̄ p fine cuiuslib3 rei sicut dr In calce libri p in fine libri.et est calx p pede siue calcaneo mas. generis licet v̓gilꝰ posuit autoritate sua in feminino Pro cemento ergo est fe.generis Unde v̓sus Pars pedis est hic calx.cōbustus calculus hec calx et vt dicit pap̄. Calx lapis coctus.aqua accēdit. oleo extinguitur

Cama a cami quod est breue dicatur hec cama me. ge/nus lecti breuis et circa terram.quod et hoc cama atis inuenitur in ambrosio de officijs Pap̄.etiam dicit Cama lectus breuis.

Cambio bis, campsi bire.psum.aliqd ꝯmutando pro aliq̄ re dare Unde campsor oris.ꝛ campso sas. frequē/tatiuū a campsu u.in o.

Cambises sis.pdu.pnlt Unde in aurora. Rex nabu/chodonosor cambises dictus in anno

Cameleon leontis.mas.ge.quoddā animal dictū a ca/melus.et dr sic.q2 licet sit aspsus albis maculis pedibus bubali s.capite tamē camelo est similis.sm hug. Pap̄. aūt dicit Cameleon silis lacerte q̄drupes.s3 sub aspectu mutat colorē.et viuit de aere.vide in salmandra.

Cameloparדus dictus q camelo ꝛ pardo similis sit secundum pap̄.

Camelus a cami qd̄ est breue vel humile dr hic came/lus li..q2 cū cameli onerant̄ vt breuiores ꝛ humiles fiāt accubāt. vel a camur qd̄ est curuū dicit̄ camelus quasi curuus.q2 curuꝰ est dorso Itē camelus li.funis nauticꝰ ꝛ pdu.me Et scias q camelus nō coit cū matre. sicut di/xi in equus Itē vt dicit basilꝰ in octaua omelia exameron Camelꝰ habet sp memoriā maloꝝ. ꝛ ad iracundia3 grauis ꝛ pseuerās est. Deniq3 si fuerit pcussus diu dis/simulat odorē.cū cepit oportunū tpus illatā ptinꝰ repē/dit iniuriā. Sed hūc nulla de marinis beluis imitatur. Audite itaq3 iracundi homines recordatōem diudum lesionis accepte p v̓tute maxima affectatis. cui belue similes habeamini.

Camena a cano nis.dicit̄ hec camena ne.id est cantile/na vel musa q̄si canēs amene.vel q̄si canēs melos. et p/du.pnlt. Horacius. Surge et inhumane seniu3 depone camene

Camera a camur qd̄ est curuū dicit̄ camerus ra. rū. id est curuꝰ Unde hec camera re.i.curuatura Unde et camera dicit̄ locus secretus vbi cubamꝰ. eo q quandam curuaturā solet habere in supiori pte q̄si ad modū celi. que et testudo dicit̄ ꝛ lacunar Uel pōt dici camera a camur.et a camera dr hic camerarius rij. Unde hec came/raria rie. Itē a camera cameratꝰ ta.tū.i.curuatus.vl camenis ornatꝰ.et ꝯponit̄ Bicameratꝰ ta.tū Tricamera/tus.ta. tum.

Camero ras.raui.v̓bum actiuū.i.curuare vl cameras facere.vel cameras pparare vel distinguere

Camillꝰ a camera dr hic camillꝰ li.i. puer ingenuus q̄ camerā solet frequētare.hinc q̄q3 hec camilla le. dr puella ingenua Inueniunt̄ etiā he due ptes in alio sensu sc3 p pueris sacerdotū Unde macrobiꝰ de saturnalibus. Camillos inqt ꝛ camillas appellabāt flaminū.flaminarumq3 ministros.et sm hoc tantū valet camillꝰ q̄ntum minister.et camilla q̄ntū ministra. Unde ꝛ mercurius inuenit̄ appellari camillꝰ.q2 minister est deoꝝ

Caminꝰ ni.mas.ge.pnlt pdu.ignis vel fornax. ꝛ dicit̄ a campso sas.qd̄ est flectere. q2 flamas in se reflectat sm hug Uel sm pap̄.dr a caumate.

Camisia sie. dr a cama me. q2 in ea dormimꝰ in camis id ē in lectis nostris vel stratis Uel dicit̄ sic.q2 olim fie/bat de canabe Unde camisiatꝰ a.ū. q habet vel indutꝰ est camisia

Camisiola le.dimi.pua camisia

Campana ne dr a campania puincia.q2 eius vsus primum ibi repertus est Unde hec cāpanula le.ꝛ hec campanella le.ambo dimi. Et hic cāpanariꝰ rij q facit campa/nas.vnde hec campanaria rie.eiꝰ vxor vel q̄ cāpanas facit. et hoc cāpanile lis turris in q̄ morant̄ cāpane. et producit pa. cāpana

Campania A campꝰ siue campoꝝ planicie in q̄bus sita est.dicit̄ hec cāpanea nie.puincia cuiꝰ caput ē capua Uel dr capua a capi eiꝰ fundatore.de cuius nomie ciuitas illa dicta est capua.vel a capacitate.q2 eiꝰ terra om/nem fructū vite capiat.vnde cāpania. vel a cāpoꝝ pla/nicie dr. et inde campanꝰ na.nū.

Campanile lis pnlt pducta locus vbi stant campane vide in campana ne

Campester.a campꝰ dicit̄ hic et hec campester vl stris. et hoc campestre adiectiuū.ꝛ hoc cāpestre huiꝰ campe/stris substantiuū vestis gladiatoꝝ q̄ tantū genitalia te/gunt̄ dicta sic.q2 iuuenes diu nudi in cāpo martis gladiaturam exercebāt.illa veste pudenda coopiebāt Dicū/tur etiā campestria lūbaria.succinctoria. pizomata sm hug. Pap̄.vo sequēs psitia.dicit. Campester in cāpo se habēs.hic campester vel cāpestris. hec campestris hoc stre Itē campestria succinctoria dicta q hi q in cāpo cō/tendūt.his genitalia tantū opiunt.hec ꝛ pizomata dicun/tur Scias tamē q nūc sm ꝯmunē vsum dr hic cāpester hec stris hoc stre.et sunt huiōi noīa q̄ faciunt masculinum in er et feīm in is.et neutꝝ in e.x.vt dixi supra iter/cia pte in capitulo de casu siue declinatōe nomis quasi in pncipio

Campio nis.mas.ge.gladiator vel in campo duellum exercens.sc3 pugnator.et dicit̄ a campus pi.

Camso sas.verbū actiuū.i.flectere vel plectere. Itē in/uenit̄ campso in alia significatōe. Cambio.n. facit cāpsi psum.sup u.in o.fit campso sas frequētatiuū.i. frequenter cambire.et inde campsor oris.

Cāpus a cami qd̄ est breue ꝛ humile dicit̄ hic campus pi.pprie planicies terraꝝ sic dictus. q2 sit humilis ꝛ breuis pedibus.nō erectus vt mōs sed iacēs vnde ꝛ grece podion dicit̄.et inde campulus li.et hic cāpellus li.am/bo dimi.

Camur grece latine dicit̄ curuū.vnde camurꝰ ra. rum id est curuus.et hi camures camuꝝ boues alti ꝛ decur/uati.vl deriuat̄ a cami quod est breue. q2 habēt cornua breuia.

Camures in camur vide.

Cana vicus est galilee.vnde symon dictus est cananeꝰ quod interp̄tat̄ possessio vel possidens. vnde cananea/ni dicti sunt q̄dā heretici. Idē ꝛ anomiani latie sine nomine dicunt̄

Canabum bi. ge neu.a canna dicit̄ ppter similitudine3 canne. vel a greco canabum.qd̄ dicūt greci. vnde ꝛ canabis bis .p eodem ꝛ p corda inde facta ꝛ cor.pnlt. Per/sius Tūc mare trāsiliens vt corda canabe fultum

Canalis lis.fe.ge.et hoc canale lis.dr et deriuatur a cāna.q2 caua sit ad modum canne.ꝛ pducit penultimam

Cancellarius a cācellus dicit̄ hic cācellarius rij ille qui facit cancellas.ꝛ cancellariꝰ dicit̄ in curia impatoris ab illa significatōne.secundū q̄3 cācellus dicit̄ aula palatij quia semp habitat in cācello id est in aula palatij. Cum enim thesaurꝰ impatoris esset in custodia ipius.ipe iuxta thesaurū manebat q erat repositus in cācello. vl dr

cancellariꝰ a cancello ſm illā ſignificatōeꝫ ſecundū quā
cācellus dicit̄ interſtitiū muraliū. Et fuit hoc tractum a
paleſtina regione. vbi tecta deſup cacuminata nō erāt.
ſed iacebāt in planū ꝓſtrata Eleuabant̄ vō pietes circū
quaqꝫ ad modū muraliū. Jlla vero interſtitia q̄ ſunt in
ter propugnacula dicunt̄ proprie cancelli. Qui vō epi
ſtolas miſſas recitare volebāt populo in regione pale
ſtina antiqtus aſcendebāt ſup tectū ⁊ de cācellis recita
bant. et inde inoleuit vſus vt q̄ lr̄as ṗncipibus miſſas
habēt exponere. cancellarij vſitato nomie dicant̄. vnde
hec cācellaria rie. tā pro illa q̄ habet illud officiū q̄m pro
vxore cācellarij et eius dignitate.
Cancellus li. dimi. de cancer cri. et eſt cancellus ꝑ pala
palatij. ꝑuum foramē pietis. interſtitiū inter ꝓpugna
cula muratoꝝ. pietes ſine tectura. ſicut q̄ claudūt choꝝ
⁊ a cācellus cācello las. i. cācellos ꝯſtruere ſm hug. Pa
pias vō dicit Cācellus cātoꝝ excellēs locus. vnde cācel
larius q̄ in cancellis ṗmus eſt. hec pap̄. Dicit̄ etiam cā
cellus feneſtra reticulata. Prouer. vij. De feneſtra enī
domꝰ mee ꝑ cancellos ꝓſpexi.
Cancer. a cōca dicit̄ hic cancer cri. q̄ ſit tota cōca Et ſci
as ꝙ cācri viuūt de carnibꝰ oſtreoꝝ miro ingenio. Nā
q̄ validaꝫ teſtam eoꝝ apire nō poſſunt: explorant q̄ ad
oſtrea clauſtra teſtaꝝ apiant. et tūc cancer latent̄ lapil
lum inijcit. ⁊ impedita cōcluſione oſtroꝝ carnes corro
dit. et vt dicit ambro. in examerō. Sunt homies qui cā
cri niſu in alio vſu circūſcriptōes irrepūt. et infirmitatē
ꝓprie vtutis aſtu quodā ſuffulciūt. fratri dolū nectunt.
vt alterius paſcant̄ erūna. Tu aūt ꝓprijs eſto ꝯtentꝰ. et
aliena te damna nō paſcāt. Beata eſt ſi bona ſua noue
rit cū veritate pauꝑtas. ⁊ omnibus ꝓferenda theſauriſ.
Utamur ergo ingenio ad q̄rendam gratiā ⁊ ſalutē tuē
dam. nō ad alienā circūſcribendā innocentiā. licet nobiſ
vti exemplis maritimis ad ꝑfectū noſtre ſalutis. nō ad
aliene ꝑiculuꝫ. Itē vt dicit pap̄. Cancer cri. animal dictꝰ
q̄ inteſtina in modū concarū habet. Cancer etiā ē q̄rtū
ſignū in celo dictus. q̄ cum ad eū ſol venerit retrogra
ditur in modū cancri. Dicit̄ etiā cancer ꝑ morbo. et ſm
antiquos fuit neu. ge. et fecit gt̄is canceris. Unde ver
ſus Eſt cancer animal ſignū viciūqꝫ malignū. Cāceris
eſt morbꝰ cancri ſtellaqꝫ piſcis
Candacis fe. ge. q̄dam regina fuit. et cor. pnlt. Unde in
aurora dicit̄. Candacis regina virū direxerat iſtū Et vt
dicit̄ in hiſtorijs Omnes regine ethiopū dicebant̄ regi
ne candaces. ſicut romani imꝑatores dicebant̄ ceſares.
nec habebat regimē regio illa niſi a feminis.
Candela le. dr̄ a candeo des. q̄ accēſa candeat.
Candeo des. dui. v̄bum neu. et caret ſupinis. i. albere
vel calere Unde v̄ſus Cādida res candet. et ferri lamia
candet. et eſt tractū a ferro. ꝙ candere ponit̄ ꝑ calere. q̄
ferrū quāto candidiꝰ tanto calidiꝰ Et a candeo cādeſco
ſcis. inchoatiuū. Candeo ꝯponit̄ excādeo des. i. valdē cā
deo. Inde excandeſco Incādeo des. i. intus vel valdē ca
deo Inde incandeſco. Recādeo des. i. iterū cādere. inde
recādeſco incho. et eſt neu. cādeo cū ſuis ꝯpoſitis. quā
do nō mutant ꝯiugatōem Itē ꝯponit̄ cū ad et dr̄ accen
do dis. et cū con et dicit̄ cōcendo dis. et cū ṗ et dr̄ ṗcēdo
dis. i. ante vel valde accendere. et cū ſub et dr̄ ſuccendo
dis. et ſunt omnia cōpoſita a cādeo q̄ mutāt ꝯiugatōeꝫ
actiua. et habent ſignificatōeꝫ actiuā. vide in ſtudeo des.
Cādelabrū bri. pnlt. naturaliter correpta. a cādela dici
tur. q̄ſi candelafer. q̄ ferat candelā Uel dr̄ candelabrū
q̄ſi cādele latorium
Candico as. aui. candicare v̄bum neu. i. candere vł ali
quātulum candere. vt ſit dimi. a candeo des. et corripit
di candico.
Candidarius rij. i. pellipariꝰ q̄ coria facit alba. a cādeo
des. dicit̄ Cādidarius etiā vocat̄ q̄ lauat pannos. vnde
hec cādidaria rie. lotrix q̄ lauat pannos
Candidatꝰ ta. tū. i. dealbatus. a cādidus dicit̄
Cādibulus la. lū. dimi. paꝝ candidꝰ. Inuenit̄ etiā cādi
culus la. lū. i. candidus vel candiculus. vnde marbauſ
vel merbotꝰ in libello de lapidibus. Tercia candiculis
tribus eſt inſcripta lituris.
Candidꝰ da. dū. a cādeo des dicit̄. et ꝯpat̄ cādidꝰ didi
or diſſimus. vnde cādide dius. diſſime. aduer. et differt
candidū ab albo. Album enim eſt de natura Candidū
de artificō ⁊ ſtudio. vnde ⁊ dicit cādidum q̄ſi cādori da
tum ſtudio. itē albū quodam pallore ꝯmixtū Sꝫ candi
dum q̄dam luce reſꝑſum ē. A cādidus dicit̄ cādido das
verbū actiuū. i. facere cādidum. et cor. pnlt.
Cādor oris. maſ. ge. i. albedo a candidus dicit̄.
Candulus a cādidus dr̄ candidulus la. lū. vnd candu
lus la. lū. ꝑ ſincopā. vnde iuuenalis Prebenda eſt gla
dio pulcra hec. et candula ceruix.
Cādus di. maſ. ge. veſtis regia a cādeo des. dicit̄
Caneo a cādeo des. dr̄ caneo es. ui. v̄bum neu. et caret
ſupio. vnde caneſco ſcis. inchoatiuū. qd̄ et caniſco. ſcis.
inuenit̄ q̄ſi a v̄bo tercie ꝯiugatōis Caneo cōponit̄ Con
caneo es. i. ſimul canere. incaneo es. i. valdē canere Pre
caneo es. i. tēpeſtiue canere. Recaneo es. i. iterū canere.
vel retro vel ſimplicit̄ canere. et ꝓdu. ca. ſꝫ canes nomē
eam corripit. vnde q̄dem. Deſine velle canes poſtq̄ ꝑ
tpa canes.
Canicies ciei. ⁊ hec canitudo dinis. in eodē ſenſu a ca
neo es. ſm hug. Pap̄. vō dicit Canicies ſenectꝰ q̄ſi can
dicies a cādore dicta
Canicula. a canis dr̄ hec canicula le. et hic caniculus li
ambo dimi. Canicula etiā dr̄ quedā ſtella i quā ſm poe
tas mutata fuit canicula ycari. vnde hic ⁊ hec canicula
ris et hoc lare. vt Dies caniculares in quibꝰ canicula
regnat ſm hug. Pap̄. vero dicit Canicula vel canis no
men ſtelle q̄ eſt vicina thauro. q̄ et ſyrꝰ dicit̄. eſtiuis mē
ſibus in medio centro celi eſt. Et cū ſol ad eā aſcenderit
duplicat̄ calor. et diſſoluunt̄ corpora. vnde canis dicit̄.
quia corpa morbo afficiat. Et ſcias ꝙ caniculares dies
ſunt q̄nquaginta tres. q̄bus moleſte ſunt purgatōnes.
a ṗdie ydus iulij vſqꝫ ad ṗdie nonas ſeptēbris. vnd v
ſus Incipiūt ṗdie iulij ydus caniculares. Et pridie no
nas ſeptembris fine reſultant.
Canicularis in canicula exponit̄
Canis. a cano nis. vel canor aris. dicit̄ hic et hec canis
vnde canicus a. ū. et caninus a. ū. Quidam etiā dentes
dicunt̄ canini. vide in dens. vel canis dicit̄ a cinos. gre
co quod canis dicit̄ latine. et facit gt̄is pluralis canum
⁊ actūs pluralis in es tantū canes. ſicut iuuenes ⁊ pāeſ

Et ſcias ꝙ canis nomen nō mutauit accentū ad differē
tiam huius v̄bi canis. q̄ ſꝫ vtraqꝫ ps eſt ṗncipalis et
certā habet differētiam ꝑpter accidētia ſua. ⁊ neutra de
pendet ab altera Sꝫ vbi differētia habꝫ locū. debꝫ vnū
ab altero ꝑ originē dependere. Item pōt in ꝯſimilibus
dici. Item canis aīal latrabile. marinus piſcis. ſydus ce
leſte equoce dicit̄. Und v̄ſus Nat canis in pōto. latrat
extra. fulget in alto. Item cano is. v̄bum. et canis nomē
nti caſus cor. ṗmam. ſꝫ canis dtīs ⁊ ablatiuꝰ pluralis
de canꝰ a. ū. ꝓdu. ṗmam ſicut caneo es. Unde q̄daꝫ Cū
latrat ille canis canis et tu cātica canis Et ſcias ꝙ yſid.
xij. ethy. dicit Nihil ſagacius canibꝰ Plus. n. ſenſus ce
teris aīalibus habent Nam ſoli ſua nomina recogno
ſcūt. domios ſuos diligūt. dominoꝝ tecta defendūt. pro
domis ſuis ſe morti ſubijcīūt. volūtarie cum domio ad
ṗdam currūt corpꝰ domini ſui etiā mortui cuſtodiūt et
nō relinquūt. Quoꝝ poſtrema nature eſt extra hoīes
eſſe nō poſſe Hec yſid. Quis ergo vt dicit ambroſiꝰ in
examerō nō erubeſcat gratiaꝫ bene de ſe merentibꝰ nō
referre. cū videat etiā beſtias refugere crimē ingrati et il
le imꝑtite alimonie ſeruāt memoriā. tamē tu nō ſeruas
ſalutis accepte
Caniſco ſcis. v̄bum inchoatiuū. i. incipio canere. et ca
neſco etiam dicit̄. vide in caneo. es.
Caniſtrū ſtri. a cāna dicit̄. q̄ de cānis fiſſis texit̄ Uł di
citur a canus a. ū. q̄ cana. i. poma q̄ ſunt cana. i. lanugi
noſa ibi ponunt̄ Unde hoc caniſtrellū li. di. ſm hug. et
dicit̄ caniſtrū ſportula q̄ſi cānis textum
Canitudo dis. fe. ge. i. canicies a caneo es dicit̄
Cāna e. dicit̄ a cano is. q̄ ea canitur. ⁊ ſignificat plura
Nam cāna ponit̄ ꝑ arūdine. ꝑ canna gule. et ꝑ quodā
fluuio.
Cannella le. dimi. ꝑua canna
Cannetum ti. generis neu. locus vbi cāne creſcūt. ⁊ dr̄
a canna.
Cannula le. dimi. ꝑua cāna Item cānula le. i. fiſtula
Cano is. cecini cantū verbū eſt poliſonū. Multa eniꝫ
ſignat. Nā cano aliquādo ſimplicit̄ ſignat cātare Quā
doqꝫ diuinare. Aliquādo dicere. Quandoqꝫ laudare.
quādoqꝫ metrice deſcribere et eſt poetaꝝ ſic deſcribere
ſicut dicere eſt pſaycorū. et in duabꝰ ṗmis ſignificatōibꝰ
eſt neu. In alijs actiuū. Cano ꝯponit̄ Accino is. ui. tum
id eſt iuxta vel iteꝝ vel ꝯcorditer canere. Unde hic accē
tus tus. Item ṗcino is. vnde ṗcentus ⁊ ṗcētor Itē oc
cino is. vnd occēto tas. frequētatiuum. Dicit̄ q̄qꝫ occa
no. is. ui. Und ſaluſtiꝰ Occanere tubis. Item ꝯponitur
recino is. et ſuccino is. vnde ſuccētor toris. ⁊ nota ꝙ oīa
verba ꝯpoſita a cano mutāt in ṗſenti a. in i. ſꝫ in ſup. in
e. excepto occano is. et omīa faciūt ṗſens in cino penul
tima cor. et ṗteritū in cinui. et ſupiuū in cētum excepto
occano. et omīa ſunt neu. recino poteſt tamē eſſe actiuū
ꝑ recitare. Si tamē ꝯpoſita a cano. redoleāt aliquā vel
vtrāqꝫ illaꝝ ſignificatōnum ſm q̄s cēſuimus cano eſſe
actiuū. ſine dubio erūt actiua Item cano geminat ṗte
ritum et facit cecini. cū deberet facere canui. qd̄ nō facit
ad differētiam huiꝰ v̄bi caneo es. ui. Cōpoſita vō faciūt
in ui. diuiſas. vt cōcinui. et habēt in ſupino e. ante tū. vt
ṗcentum ſm pſ. Item nota ꝙ cano ꝯponit̄ cū cornu. et
dicit̄ hic cornicē cis q̄ canit cū cornu. Unde hec cornicina
e. q̄ canit cū cornu. Item cuꝫ tuba. et dr̄ hic tubicen cis. q̄
canit cum tuba Unde hec tubicena ꝑ femina Item cuꝫ
fidis. et dicit̄ hic fidicen. q̄ canit cum fide. i. cū corda. vnd
hec fidicina ne. Item cum lira. ⁊ dicit̄ hic liricen cis. q̄ ca
nit cum lira. vnde hec liricina ne. Item cū cicuta ⁊ dicit̄
hic cicuticē cis. qui canit cū cicuta. vnde hec cicuticīa. e.
ꝑ femina. Item cū tibia et dicit̄ hic tibicē pnlt ꝓdu. Om
nia enim ꝯpoſita ab hoc verbo cano is. et nominibus in
ſtrumentoꝝ ſunt maſ. ge. et omīa cor. pnlt. excepto vno
ſolo quod ꝓdu. pnlt. ſ. tibicen cīs. qui canit cum tibia q̄
due vocales breues ibi ꝯglutinant̄ in i. lōgam. vnd hec
tibicina. femina q̄ canit cum tibia Componit̄ etiaꝫ cano
cum os oris et dicit̄ hic oſcen cīs. q̄ canit ore. vł folijs uł
alijs rebus vel alio modo vt aues decipiat Et cor. ṗmā
cano is. ſed caneo es eā ꝓducit. Unde q̄dam. Dū bar
bis canes verbula pauca canes Hiſtrio vult canere. ſe
moe canere videt̄. Item regē ſcurra canit ⁊ citbariſta ca
nit Carmia naſo canis annoſaqꝫ tpa canis. Laudo
cano modulor deſcribo vaticinorqꝫ. Lau. deſcri. dico.
modulorqꝫ vaticinorqꝫ.
Canō is. maſ. ge. grece. latīe regula ꝯſuetudo appbata
ſiue inſtitutō ſm pap̄. Et ſcias ꝙ canō in recto nō debet
in fine accētuari cū corripiat penultimā obliquoꝝ
Canonicus A canō dicit̄ canōicus a. ū. i. regularis qd̄
ſubſtātiue dicit̄ hic canōicus. et hec canōica tam ꝑ femi
na regulari q̄ꝫ ꝑ eccleſia vbi regulares morātur Queli
bet tamē eccleſia inuenit̄ dici canōica. Nam in qualibꝫ
regulariter viuere debēt Et ſcias ꝙ imꝓprie dr̄ canōicꝰ
regularis. q̄ idem eſt ꝙ canōicus. canōicus regularis.
Similiter imꝓprie dr̄ canōicus ſecularis. q̄ ideꝫ eſt qd̄
regularis ſecularis Quidā tamē his imꝓprietatibꝰ vo
cabuloꝝ vtūtur cauſa differētie ad canōicos regulares
⁊ minus regulares. vł q̄ſi ꝯuerſatōe ſint ſeculares Un
de dicūt tales ſunt canōici regulares. et tales ſunt cano
nici ſeculares Et ſatis pōt tolerari ⁊ dici. Sepe. n. ꝑ di
ctōes incōgrue iūctas intellectum ꝯpetētem generamꝰ
Canopeū Canobus hi. fuit gubernator menelai. ⁊ mu
tata b in p. dicit̄ q̄dam ciuitas egipti hic canopus pi. et
hec canopia pie. Unde hoc canopeum pei. i. cortia ſub
tiliſſima inſtar retium plexa. textra et feneſtrata Unde
lecti nobiliū ornātur ad arcēdos culices et muſcas ⁊ dr̄
ſic. q̄ i egipto huiōi rete ṗcipue habeāt Unde iuuenał
Ut teſtudineo tibi lectulo canapeo. In eodem ſenſu in
uenit̄ iudith. xiij. Abſtulit canopeū eius a colōis. Uel
canopeum vt alij dicūt deriuat̄ a conus. quod eſt ſumi
tas galee. ⁊ tūc canopeū dr̄ quaſi conō petēs. q̄ ad ſimi
litudiem coni a lato tēditur i acutum ad modū reticu
lorum que cauſa arcēdi pulueris ſup altaria collocāt̄.
et tūc ſcribit̄ conopeū ꝑ o. in ṗma ſillaba ⁊ ꝓdu pnlt. ca
nopus ſicut canopeū Theodolꝰ. Barbara famoſo nō
cedit turba canopo Et in aurora dr̄. Reticulū ſericum
ſcriptura vocat canopeū Papias aūt dicit. Canopeuꝫ
rete ſubtiliſſimū quo repellunt̄ culices. ⁊ muſce circa le
ctulos dormientium
Canopus pi. in canopeum eſt
Canor oris. maſ. ge. i. ſonus a cano is ⁊ ꝓdu. no pnlt.
obliquoꝝ vt canor oris

Canorus ra.rū.i.suauis dulcis cantu.gratus a cāo dr addita rus. Nam vt dicit pſ.in quarto libro In rus de nomīatiua siue verbalia pauca inueniunt.q pnlt pdu. bonor bonorus odor odorus.canor canorus.sonor so/norus quorꝫ regula ꝛ in pmptu est Nā nomīa us vba rus assumūt.
Cantaber bra.brum.et hic cātaber populus est hyspa nie a noīe vrbis ꝛ hiberi amnis.cui insidet sic dictus.
Cantabrū bri.ge.neu.i.purgamentū frumenti vl' farie. vel cibus canin⁹ quo canes pascunt.
Cantar⁹ ri.mas.ge.quoddā vas vinariū.s.crater. et dr a cano is. q2 cantando portat.
Canterius rij.equus castratus mas.ge.
Cantes a cano is.he cātes tium.i.fistule organoꝝ in q̄bus cātus tempat Uel vt marciano placet Cātes dicū tur dee ornamentoꝝ.
Cātito tas.vbum fre.i.frequēter cātare
Cāticum a cano is.dr hoc cāticum ci.vox cātantiuꝫ in leticia.laus Item cāticum psalterij est.cū id organū modulatur.postea cantās loquit. Quidam etiā liber salomonis intitulat cantica cāticoꝝ p excellentiā.eo q omi bus cāticis pferat ꝛ dr hebraice syrasirum
Cātilena e. fe.ge.pnlt pdu.dr esse ꝯpositū a cātus et le/nis.nō.n.dicit esse cantilēa nisi sit cātus dulcis ꝛ lenis ꝛ suauis ꝛ nō asper sm hug. Pap etiā dicit.Cātilena cā/tus lenis.cātici ꝯposito
Cāto tas.vbum fre.et format a cātu supīo de cano is. u.in o.Et est cātare frequēter canere.ꝛ ꝯponit cū ad. et fit accāto tas.i.iterꝫ vel iuxta cātare. Item ꝯponit cū cō et fit ꝯcanto tas.i.simul vel cū alio.vel simul plura can tare. Decāto tas.i.valde cātare. Discāto tas.i.diuersis modis cātare Excāto tas.i.discātare. Incanto tas. Re canto tas.i.iterꝫ vel retro cātare
Cātus a cano is.dr hic cātus tus.tui. Item dr hic cāt⁹ ti.p cātu vel p meditullio rote. Uel q melius est Cātus ti.est curuatura vel circūferētia rote.i.lignū quod terrā calcat. cui radius infigit Persi⁹. Uertentē sese frustra sectabere cantum. Et in ista significatōe est scōe declinatōnis.s3 p melodia cantoꝝ est quarte Et nota q au/gustinus loquēs de cātu ecclesiastico in.x.libro ꝯfessionum dicit. Cum mihi accidit vt me ampli⁹ cant⁹ q̄3 res q̄ canit moueat.penalit me peccare ꝯfiteor. ꝛ tūc mallē me nō audire cātantē. Uide in psalmodia. Et bernhar dus sup cāticis.in.xlvij.sermone. Uos inqt moneo di/lectissimi pure semp ac strenue diuinis interesse laudi/bus Strenue qdem vt sicut reuerenter ita ꝛ alacrit do mino assistatis. Pure vō.vt nil aliud dū psallitis q̄3 qd psallitis cogitetis Nec solas dico vitādas cogitatōes vanas ꝛ ociosas.vitande sunt ꝛ ille illa dūtaxat hora ꝛ illo loco.q̄s officiales fratres p ꝯmuni necessitate quasi necessario frequēter admittere ꝯpellunt. Sed ne illa qdem pfecto accipe tūc ꝯsuluerim q̄ forte pauloante in claustro sedentes in codicibus legeratis.q̄lia ꝛ nūc me viua voce disserente ex hoc adiutorio spūssancti recen/tia reportetis salubria sunt.s3 minime illa salubrit inter psallendū reuoluitis. Spūs enim sanct⁹ illa hora gra/tum non recipit qdquid aliud q̄3 debes. neglecto eo qd debes obtuleris. Hec ille.

Canus a caneo es dicit canus.na.nū.ꝛ cōpatur canus nior.nissimus. Unde cane nius.nissime.aduer.et canicus a.ū.et hic canus ni.tam p illo q canet q̄3 p capillo q in capite canet. Canus cōponit incan⁹ a.ū.i.nō can⁹ vl' valde canus.et pcanus na.nū.i.ante tpus ꝯgruū can⁹ Sap.iij. Cani sunt aūt sensus homis ꝛ etas senectutis vita immaculata.et pdu.pmam canus. sed canis cam corripit. Unde vsus Notus voce canis dictamina nō bona canis
Capa e.dicit a caput q2 sit ornamentū capitis. Ul' dici tur a capio pis.quasi capiat totū hominē.ꝛ pdu.pmaꝫ et inde capatus a.ū.q habet vel indut⁹ est capa. et hoc capucū tij. idem qd capa
Capacul⁹ la.lū.dimi.i.aliquantulū capax
Capadoces. Capadocia est q̄dam ciuitas. vnde regio in qua est illa ciuitas dicta est capodocia. vnde hic et hec capadox cis.tam gentile q̄3 patriū.et cor pnlt. Iuuenalis. Quanq̄3 ꝛ capadoces faciāt equitesq̄3 bitini. Et sm pap. Capadoces orti sunt a masoth filio iaphet.
Capana ne.vilis casa vel domus palea coopta.ꝛ dicit a capio is. q2 capiat tantū vnū vt in vineis custodiētis licet alie dicant capane.s3 improprie sm hug. Papias etiā dicit. Capana a rusticis dicta.q2 vnuꝫ tantū capiat d est tugurium.
Capapellis.huius capapellis. cōponit ex ablatiuo et nto sicut legeius quod in rhetoricis inuenit. q2 dicit capapellis.q̄si pellis cū capa.et ideo merito declinat in fine siue ex pte recti tantū
Capax a capio is dr hic et hec et hoc capax cis.qui ali/qua in se potest cape.ꝛ ꝯtinere ꝛ cōpat capacior. cissi/mus.vnd capaciter cius.cissime aduer.et hec capacitas tis.i.domus vel alterius rei amplitudo vl' cōtinētia
Capedo dis. fe.ge.i.ingeniū studiū vel spaciuꝫ.et dicit a capio pis.vnde p ꝯpositōem hec intercapedo dis. id est distantia localis.vt inter duos pietes sm hug. vl' vt dicit pſ.in quarto libro de denominatis.huiōi noīa de nominatiua in do.si a vbis veniūt secūdaꝝ terminatō/nes psonaꝝ in e productā vertūt.et accepta do. faciunt deriuatiuum.vt intercapio pis.intercapedo.torpeo es torpedo. Et sic intercapedo ē figure decōposite. Uers⁹ ingeniū studiū spaciū reputato capedo
Capedulū.in capulūlū vide.
Capella le.dimi.tam pro pua capra.q̄m pro pua eccla q̄ nec habet baptismum nec cimiteriū.ꝛ dr sic.q2 olim ta bernaculum de pellibus capraꝝ erat cooptum. vnde et hic capellanus tā pro sacerdote illius ecclesie q̄3 p pro/chiano. vnde hec capellana ne. Inuenit etiā capellanus na.nuꝫ.adiectiue sm hug. Pap. sic dicit Capella dimi. est a capra. Capella vero p ecclesia dicta quasi capiens laos.i.populū vel laudem.
Capellan⁹ in capella vide
Capellula le.dimi.pua capella
Capellus qd et hoc capellū inuenit a capillus dicit.q2 capillos tegat et caput. vnde capellatus ta.tū.et capello las.i.capello tegere. q aūt dicit capellus q̄si capitis pel lis.ethimologia est non compositō
Caper pri mas.ge.i.hircus dicit a carpo pis. q2 carpat virgulta. vel a capio.q2 capiat ardua vel aspa. vel dicit

sic sm quosdā a crepitu cruriū suorū. vnd hec capra pre
Capesso sis.vbum desideratiuū a capio is. et inuenit etiā p cape cū desiderio.et p cupe.ꝛ facit pteritū capessi a capesso o.in i.licet capessiui inueniat ꝛ sup. facit capes situm pnlt pdu. Sed quidā solēt pferre hoc vbum i sco capesco scis.qd sine dubio nichil est.s3 capisco scis. dicē/dum est et est inchoatiuū. Ex hoc patet q dicendū est ca pessens ꝛ capessendus p geminū s. ꝛ capessend⁹ formaꝫ a capessens entis.tis in dus. vnde quādo sacerdos po/nit partē hostie in calicē debet dicere. Hec sacrosancta cōmixtio corpis ꝛ sanguīs domini nostri ihesu xpi fiat mihi et omnib⁹ sumentib⁹ salus mentis ꝛ corpis ad vi tam eternā pmerendā ꝛ capessendam ppatō salutaris. Quidā tamen ibi scribūt ꝛ pnunciāt capescendā p sc. sed p duo s.scribi debet sm veritatē. De capesso etiā su/pra dixi in tercia pte vbi egi de pteritis verboruꝫ tercie ꝯiugatōis desinentiū in so.ꝛ format a capis scda psona de capio pis.is mutata in es.ꝛ addita so.
Capi ge neu.indecli.q̄dam mēsura a capio pis.
Capiciū cij.os tunice vel alteri⁹ vestis vnde caput im mitit ꝛ dicit a caput Iob.xxx. Quasi capicio tunice suc cinxerūt me.ꝛ a capiciū deriuat capicio cias.id est capi cium facere.
Capidula le.dimi.pua capis. vnde pſ.in. vj. libro vbi agit de desinentib⁹ in is dicit.hec capis pidis.cuius di/mi.est capidula pnlt cor.
Capillamentū ti.i.capillatura.vel coma arboꝝ ꝛ dicit a capillo las.
Capilliciū cij.i.capillatura ꝛ dicit a capillus
Capillo las.a capillus dicit. et est capillare capillatuꝫ facere vbum actiuū.et componit Decapillo las.i. valde capillare vel capillos auferre.
Capillus li.dicit a caput q̄si capitis pilus. vnde hic ca pillulus li.dimi.ꝛ capillosus a.ū.et capillatus a.ū.q mlt os uel longos habet capillos Et est capillus tā viri q̄3 mulieris.vnde vsus. Est coma q̄drupedis.columba iuba siue leonis. Cesaries hominis crinis proprie mulieris. Hui⁹ et illius bene dicit esse capillus.
Capio is.cepi capecaptū vbum actiuū.i.obtinere.iuadere.circūuenire.ꝛ ꝯponit cū ad.et dicit accipio is. Iteꝫ cū ante.et dicit antecapio is.et anticipo as.in eodeꝫ sensu.i.poccupare.puenire. Item cū cō ꝛ fit ꝯcipio. Item cū circū.et fit circūcapio. Item cū de ꝛ fit decipio. Item cuꝫ ex et fit excipio Item cū in ꝛ fit incipio. Item cū inter et fit intercipio et intercapio is.ista duo in eodē sensu id ē inter aliqua vel medio cape Item cū ob.et dicit occipio is.i.incipe. Item occupo as.ex ob et capio. Item cū p et dicit pcipio Itē cum p et dr pcipio.i.pfecte cape et intel/ligere Item pcapio.i. antecapio in quo sensu iuenitur etiā pcipio Unde horaci⁹. Quidqd pcipies esto breuis. Itē cum re.et dicit recipio Itē cum susum vel sursum et dicit suscipio Et scias q capio ꝛ ab eo ꝯposita oīa sunt actiua. et omīa que sunt tercie ꝯiugatōis faciūt pteritū in cepi.et supinū in ceptū.et omīa mutant in psenti a in i.pter antecapio circūcapio.intercapio et pcapio Item nomīa ꝯposita a capio faciūt genitiuū in pis. vt pnceps pis pticeps pis Sed ꝯposita a caput faciūt genitiuum in tis.vt biceps capitis.triceps pitis Unde versus Cō/

ponendo caput genitiuū tis faciem⁹ A capio natis pis genitiuus erit.
Capis idis.fe.ge.a capio is.dr quoddā vas quod vul go dr casa.et dr capis quasi capiēs ydron.i.aquam ethimologia est nō cōpositō.et facit actūs pluralis in es vl' in as capides vel capidas Unde magis grecū esse ostē ditur.cum in as faciat accusatiuū pluralē.sicut vult pſ. in. vj.libro
Capisco scis.i.incipio cape.verbū inchoatiuū.ꝛ forma tur a capio is.scda psona.et addita co fit capisco Unde de leone dicit qdam Tunc q̄si viuiscit cum sensus qnq̄3 capiscit
Capisterīū rij.ge.neu.vas qddam cū quo frumentum purgat.et dr a capio is. Quod fractū beatus benedict⁹ nutrici flenti integrū restituit.vt habet in dyalogo beati gregorij
Capistrum stri.dr a caput.q2 caput iumentoꝝ strīgat. Unde capistro stras verbū actiuū.i.capistro ligare.ꝛ ē capistrū in singulari numero tantū neu.ge. sed i plura/li est mas.ge.ꝛ neu.vt capistri ꝛ capistra
Capital lis.ge.neu.vel capitale lis. tam p pecunia vel pena capitali.q̄3 etiā p sententia de capite puniendo. ꝛ dr a caput
Capitale a caput dr hic ꝛ hec capital et hoc le. res capitis vel ptinens ad caput.ꝛ hoc capital.vel capitale sub stantiue tam p pecuia vel pena capitali q̄3 etiaꝫ p snīa de capite puniēdo vt dicit hug. Pap vero dicit. Capi/talis astutus.versutus.supbus Capitale caput pecuia vel sors
Capitatī quasi p capita aduer.remissiuum vel quali/tatiuum.et dr a caput.
Capitatus a.ū.pōt esse nomē a capite.q habet caput. ꝛ potest esse ptici.verbi passiui huius verbi acti capito as quod est alicui caput facere
Capitecensus Caput vel capite componit cum censu et dr hic capitecensus sus.sui.i.corona q̄ in capite gerit. vel taxatō possessionū.et adiectīe capitecensus a.ū. q de suo capite annuati reddit censum id est tributū. vel ī capite gerit coronam.
Capitellum li. est dimi.de capitulū in qualibet sui sig/nificatōne. Unde ꝛ capitella dicunt que supponunt colū nis.q2 columnaꝝ sunt capita.q̄si sup collum caput.que grece dicunt epistilia
Capito onis mas.ge.q̄dam piscis. a quātitate capitis sic dictus.vnde a caput deriuat.
Capito tas.ta ui.alicui caput facere.sed non est in vsu. et deriuat a caput.et componit cum de.ꝛ dr decapito as et ab vtroq̄3 vbalia Et vtrūq̄3 est actiuū.
Capitolin⁹ na.nū.pnlt pdu.de capitolio existēs. vl' capitolio seruiēs. ꝛ deriuat a capitoliū
Capitoliū lij.dr a capitulū. q2 ibi cōueniebant senato/res, sicut in capitulo claustrales.vel dicit a caput. q2 sit quasi caput romane ciuitatis. Uel q2 ibi cōueniebant capita ciuitatis. Ul' quia tarqnius priscus cū capitolij fundamenta apiret.in loco fundamenti caput hominis literis tuscis notatū inuenit.et inde capitoliū appellatū a caput.et laos qd est pplūs.
Capitularis.a capitulūꝫ dicit hic et hec capitularis et

hoc re. qd ꝯuenit capiti vel capitulo

Capitulū li.puum caput dimi.de caput. Capitulum etiam dr quādoqȝ ille puus locus in quē ꝯueniūt claustrales. Quādoqȝ illa ꝯgregatō claustraliū. Quando qȝ aliq̄ distinctō breuis in quolibet libro. Unde versus Distinguit minuit.locat ⁊ collectō fert Et inde capitulo las.i.capitulis aliqd distinguere Unde capitulatim aduer.i.distincte p capitula Et p ꝯpositōem recapitulo las.i.p̄dicta ad memoriā reducere Item a capitulū hoc capitellū li.dimi.in q̄libet sui significatōe fm hug. Pap.etiam dicit.Capitulū dictum q̄si alterius snie caput.Capitula libroꝝ dicta ꝙ breuiter capiāt ⁊ ꝯtineant aliquā sniam.siue quasi caput et titul⁹ maioris scripti. Unde capitulū clericoꝝ dictū ꝙ capitula ibi exponāt.

Capo onis.in caupo vide

Capparis. A cephas dr hec capparis ris. q̄dam herba vel vgultum est simile lentisco.q2 habeat in summitatibus rotunda seminuȝ capitula.sicut dicit hug. Dyascorides vero dicit ꝙ ē frutex spinosus expassus sup terram vnctōe plen⁹. ⁊ dr ꝙ duriciē splenis sup omnia medicamīa iuuat. ⁊ habȝ mltas radices et magnas. Nascitur in locis aridis et duris.⁊ maxie in muris. Semē eius si cum sale ꝯponit escis aptum est.ventrem mollit comestum et vrinam prouocat Radix eius bibita. paliticis mirifice prodest.menstruis imperat. Semen ei⁹ cum aceto coctum et ore retentum dolorē dentiū mitigat.similiter ⁊ corīū radicis oīa ista facere potest Radix si masticet dolorē dentiū mitigat. succus eius auri infusus vermes occidit. Capparis cor.pnlt.⁊ pmam polutōe pducit. Unde martialis. Capparis vt putri cepas allece natātes. Et scribit p c.vel k.fm ꝙ eius origo greca est Unde ecclesiastes.xij. Dissipabit capparis.debet etiā in pnlt.cor.

Capra e.domestica a cap dr.Capra vero siluatica dcā quasi capiēs ardua.vnde dicit pli.in.iij.libro. Caprcol⁹ videt a nō capreus esse.cuius femininū in vsu ē caprea Nam capra a capro fit.ex quibus capellus ⁊ capella fiunt dimi.

Caprarius rij.q̄ custodit capras.a caper vel capra dr.

Caprea pree.capra siluestris dicta q̄si capiens ardua Capree vt dicit Pap̄ sunt ibices quasi auices. eo ꝙ instar auium alta petant. Hec si quādo aduersitatē ferarum vel hominū p̄senserint de altis cacumīibus sese p̄cipitantes suis se cornibus in ramis arboꝝ recipiunt illesas. vide etiā in dorcas.

Capreolus li.dimi.tam cap q̄ȝ caprei.vnde hec capreola similiter dimi.tam capre q̄ȝ capree.et cor o. Unde in capolus.

Capreus a cap vel capra dr hic capreus prei. id est siluestris cap.q2 sit similis capro.vnde hec caprea pree. siluestris capra. Et scias ꝙ caprei ⁊ capree dicunt dorcades. ⁊ etiam ibices

Capcornus corni.componit a cap et cornu. quoddaȝ animal est.quod rinoceros ⁊ egloceros dr. Et dr capricornus quasi capna habens cornua. Capcornus etiaȝ dr quoddā sydus celeste.cui⁹ cauda in effigie piscis formatur.vt in extrema sui pte pluuias designet

Capficus ci.fe.ge.a carpo is.q̄dam herba sic dicta. q̄a pietes q̄bus inascit carpit ⁊ fodit et erumpit extra e latebris q̄bus ꝯcepta est. Uel dr a fico q2 ficus arbor cuius remedio fecundet Unde psius Et que semel. Intus innata est rupto iecore exierit capficus ⁊c.fm hug Pap. vero sic dicit Capficus infructuosa arbos in saxis monumentī nascit Capficus arbor appellata.eo ꝙ pietes q̄bus innascit carpit.⁊ cor.fi.

Capgenus na.nū.pnlt cor.qd melius dr hic ⁊ hec capgena gene.s.pecus genitum a capra

Caplis in capnus exponit

Capnus a capra vel cap dr capnus na.nū.et hic et hec caplis et hoc le.in eodem sensu pnlt pdu. ⁊ substantiue hoc caple lis.stabulum capraꝝ.

Capolus li.A capio is.dr ⁊ sunt caprioli cincinni siue vncinuli.q̄bus se inectere vel suspendere arboribus solent vites sic dicti.q2 capiant arbores fm hug. ⁊ Pap. dicit Capoli sic dicti.q2 capiant arbores. Sunt enim cincinni siue vncinuli q̄bus se innectere et suspendere arboribus solent vites.vt sine lapsu sustineant fruct⁹ suos. Sed capreoli sunt fm Pap.filij capre q̄ acutum visum habent.herbas eligunt vt comedāt.ad alta nituntur Sed fm hug Capolus est dimi tam cap q̄m caprei vt in suo loco dixi.

Caprona ne. fe.ge.anterior iuba equi. q̄si capiti pna. et deriuat a caput.

Capsa se.id est cista.vbi aliqd reponit. quod etiam p qualibet parua domo dr.et dicit a capio is. fm hug. et dr capsa q2 capiat in se atqȝ seruet aliqd.vnde pap. Capsa dicta.q2 capiat in se atqȝ seruet aliqd.

Capsella le.dimi.pua capsa

Capsula le.di.pua capsa.⁊ cor.pnlt.

Capsus si.mas.ge.a capio is .i. carruca. vndiqȝ ꝯtecta q̄si capsa.q2 multa capiat.

Captécula le.fe.ge.i.subtilis vboꝝ deceptō.sicut sunt sophismata.et dr a capio is Unde marcianus capella. Captenculis ludis illigantib⁹.

Captiuus ua.uū.a capio is.dr q̄si captus.vel quasi capite diminutus. Unde ⁊ sic dr apud legistas. Ingenuitatis enim fortuna excidit ab eo. vnde hec captiuitas captiuitatis et captiuo captiuas verbum actiuū.id est captiuū facere.

Capto tas.taui.tare verbum actiuuȝ frequenta.quod et p frequēter cape et cape dr.et format a capio captum tu.u.in o.fit capto tas. Unde captatō onis.rumor aura popularis Psal.Captabam in animā iusti.

Captura re.i.captō a capio is.dr.Luce.v. Stupor circumdederat eum et omnes q̄ cum eo erant in captura piscium quā ceperāt.

Capua pue q̄dam ciuitas.vide in cāpania.

Capula le.pnlt.cor.i.parua capa

Capularis.in capulus vide

Capullulū a caput dr hoc capullulū li.et capedulȝ li. et hec caleptra tre.in eodem sensu.s.mitra tegens caput que et alio nomine dr pilleus.galerus.calamat⁹. caliendruȝ.comatū.caticulū.Caleptra tamē ꝓprie dicitur cuffia equi

Capulus.a caput dr hic capulus li. quia caput est gladij vel a capio q2 ibi capitur gladius vt teneatur. Undō capulo las.verbum actiuū id est scindere vel secare.vnde in decretis pontificū.lingua delatoris capuletur Capulus etiam dr lectus in quo mortui deferunt.q2 super capita hominū deferat Unde vsus Est gladij capulus capulusqȝ cadauera portat.

Capus pi.i.falco auis.a capiēdo fm Pap.

Caput itis dr a capio is.q2 omnes sensus ⁊ etiā nerui ab eo initiū capiant.⁊ ex eo omnis viuendi causa oriat Ibi enim omēs sensus apparēt. Undō ipius anime. que corpi ꝯsulit psonā quoddammō gerit fm hug.Et pap. dicit Est caput dictuȝ.q2 capiat cunctos sensus. Caput etiā mentem signat.q̄ caput est anime fm hug. et ponit quādoqȝ p pncipio. vnde propheta. In capite libri scriptum est de me Quādoqȝ etiā ponit p fine Eccias.xxxij Habeat caput respōsum tuū Ponit etiā quādoqȝ pro dominatu. vnde versus Pncipiū caput est. ps corporis et domiatus.et est finalis lrā t.qd patet ad gtūm Caput ꝯponit cū bis et cū tris.et dr biceps itis.triceps itis ge.omis.q̄ habet duo vel tria capita. Inuenit etiaȝ hoc bicaput hoc tricaput neu ge.i.geminū vl' trinū caput.cōponit etiam caput cū occiduū. et dr hoc occiput itis. id est occidua vel postrema ps capitis. vel occiput ꝯponitur cū ob et caput. et dr sic q̄si ꝯtra caput.q2 sit capiti retrorsum.et idem dr occipitiū Item ꝯponit cum sincer⁹ et dicit sinciput itis.i.por et anterior ps capitis.q̄si sincera ⁊ pura.et patēs ꝓpter capilloꝝ absentiā Item ꝯponitur cū p̄ et dr p̄ceps.et cū ante ⁊ dicit anceps. Et nota ꝙ ꝯposita a capio faciunt gtūm in pis vt princeps pis. Sed compoita a caput faciūt genitiuū in tis. sicut dixi in capio.

Carabrio onis gen⁹ auis mustelle similis

Carabus pua scapha ex vimine facta ⁊ crudo corio cōtexta. vt est nauicula discurrēs in pado.

Caracter ris grece.ymago nouus vultus.effigies.forma vel stilus.figura.lrā.ferrū quo note pecorib⁹ inuriūtur.vnde et ipa nota vel signū caracter dicit. et est mas. ge.et cor pnlt.gti Sed potest q̄ri quid sit caracter.et ī qbus ordinibus caracter impmat Ad hoc dico. Caracter fm theologos est distinctiuū signū quo q̄s ab alijs distinguit ad aliqd spūale deputat⁹ Sed ad spūale potest aliqs tripliciter deputari. vno mō vt aliqs in se spiritualia pticipet et ad hoc q̄s deputat in baptismo.quā [illegible] deputat⁹ potest esse pticeps omnis spūalis re[illegible]is.vnde caracter baptismalis est quasi quedam [illegible]alis potentia passiua. Alio modo vt spūalia quis in noticiā ducat p xpi fortem ꝯfessionem Et ad hoc deputat quis in ꝯfirmatōne. vnde etiā in tpe psecutōnis eligebant aliqui qui debebāt in loco psecutōnis remanere.ad publice nomē xpi ꝯfitendū alijs occulte pcedētibus.sicut patet in legenda sancti sebastiani Tercō modo vt etiam spūalia credentibus tradat.et ad hoc deputatur aliqs p sacramētū ordinis Et ido sicut i baptismo confert caracter et in ordine ita ⁊ in confirmatōne. Et hec tria sacramēta.s.baptismus.confirmatō ⁊ ordo. in quibus cōfert caracter nō possunt iterari. cum habeāt effectū semp manentē sine iniuria sacramēti Et scias ꝙ distinctō huius caracteris in veteri lege figurata est In distinctōne enim filioꝝ israel ab egiptijs figurabat caracter baptismalis. In distinctōe timidoꝝ a fortibus in bellis.caracter ꝯfirmatōnis. In distinctōe leuitaꝝ a fratribus suis.caracter ordinis. De degradato an potestatem cōsecrandi amittat dicem⁹ infra cū de missa dicetur.et cor.pnā caracter.vnde quidā. Exurit signat res distinguēdo caracter.

Caracterismus mi.descriptō forme alicuius. et dicit.a caracter.

Caracto tas.i.scribere.et a caracter dicit

Caradrion.auis quedā.alba tota.cui⁹ interiora oculos caliginosos curāt. Si viuere debet infirm⁹ appropinquabit sibi Si vero mori fugit ab eo. Per medias noctes in sublime celi dicitur volare signat ⁊ xpm ita dicit Pap. In libro aūt de ꝓprietatibus et naturis reruȝ dr sic. Caladri⁹ fm philosophū est albi coloris nullam habens ptem nigredinis cuius ps inferior ipius femoris purgat caligiē oculoꝝ. Cui⁹ natura talis est ꝙ quādo aliquis graui detinet infirmitate. si egritudo fuerit ad mortē kaladrius auertat faciem suā a sic egrotante.et sine dubio tunc morit homo. si aūt infirm⁹ debet conualescere.figit visum in ipm. et intēdit in eū q̄si applaudēs ei.et potest scribi p c.vel p k.kaladri⁹. Differt aūt kaladrius ab auicula que dr kalādra.que est auis sonora ⁊ canora sicut merula.sicut dicit glosa.deut.xiiij.vbi dicit Differūt ⁊c.vide in caladrius.

Caragma atis .ge.neu.i.impssio.ymago vel lrā. Undō auian⁹. Sicut numus habet caragma cesaris sic hō habet caragma dei.et deriuat a caracter.

Caraxis xis.fe.ge.i.notatō.et dr a caracter

Caraxo xas.i.scribere.a caracter dr fm hug. Pap.dicit Caraxare.exinanire.scribere.

Carbasus si.a careo et basis.et dr hic carbasus si. sed ī plurali carbasa oꝝ.neu.ge.i.velum q̄si carēs base.id est sustentamēto ab inferiori Carbasus etiā dicit quoddā genus vestis subtilissime. Inde carbaseus.ea.eum. fm hug.et vt dicit hec carbasus in singulari vestis sinuosa. que tā viro q̄ȝ mulieri cōuenire potest.sed carbasa orū. ad vela nauiū ptinet et cor pnlt. Unde oui.epy. Uidi p̄cipiti carbasa tensa notho

Carbo onis.a carpo pis.dr.q2 a igne carpat.vel potius dr a careo es.q2 flama careat. Quādo accensus ē dr pruna.Cū pruna extīcta fuerit carbo vocat Et inde hic carbonari⁹ rij.qui facit carbones

Carbunculus a carbo dicit hic carbunculus li. tā pro puo carbone q̄ȝ p lapide p̄cioso ignito vt carbo. cuius fulgor nec nocte vincit.et p morbo quodā inuenit.q2 in ortu suo rubeus sit vt ignis.postea niger vt carbo extinctus. Unde versus. Est lapis est morb⁹. carbo carbunculus extat.

Carcan⁹ nomē ciuitatis vel loci.et cor.pnlt

Carcō.calcamo.arphat.emath.ciuitates in oriente

Carcer a coerceo es dicit hic carcer ris.eo ꝙ reos coerceat In singulari ꝓprie vbi rei claudunt. sed in plurali vnde q̄drige emittunt.vel repagula anteposita. et dicit carcer q̄si capiens reos. et est ethimologia nō compositio. Unde hic carcerarius rij. qui carcerē facit vl' custodit. Et hic et hec carceralis et hoc le.

Carchesia pocula.a loco carchesi vel spelunca vel sum

mitas arboris nauis fm pap̄ Unde grecismus. Ast in
strumentū dicas. carchesia nauis. Hug. vero sic dicit.
Carchesia sunt in cacumīe arboris nauis trochee q̄si f.
lrā p que funes trahunt. vnde ⁊ quedā vasa ad similitu
dinem illoꝝ facta carchesia dicunt̄ Trochee etiā sūt vo
cate q: rotulas habeāt. Trochos.n. grece rota dicit̄ lati/
ne. Item carchesia summitas mali in q̄ corde ꝯcurrunt
Unde lucan⁹. Ac vtinā summi curuet carchesia mali.
Cardia die quidā morbus sc3 cordis pulsus. ⁊. dr̄ a car
dian quod est cor.
Cardiac⁹ ca. pnl't cor .i. cordis pulsū patiēs q̄si cor ar
dens habēs ꝑpter sitim. et dr̄ ab ardeo ⁊ cor p ꝯpositōꝫ
Uel dr̄ a greco cardiō quod est cor. Unde iuuenal' Car
diaco ciatū nunq̄ȝ missurus amico vel sit ꝯpositū a cor
et hio as. q̄si cor hians habēs ꝑpter siti. et tunc dicet̄ cor
diacus nō cardiacus
Cardiā grece latine dr̄ cor. et accentuat̄ in fine.
Cardinalis. A cardine dr̄ hic et hec cardinalis et hoc
le. Et cardinarius ria. riū. in eodem sensu. s. qd̄ ad cardi
nem ptinet. Et hic cardinalis lis. ablatio ab hoc cardi/
nali. q: p eos mundus debet regi et gubernari et moue
ri sicut ostiū p cardinē. Quedā etiā v̄tutes dicunt̄ car/
dinales ad similitudinē cardis in quo mot hostij fir/
mat̄. q̄s nimiꝝ v̄tutes vt dicit grego. in tercia omel' eze/
chielis. sic veraci accipim⁹ cū eaꝝ ordinem custodim⁹.
Prima q̄dē prudētia. secūda fortitudo. tercia iusticia
q̄rta tempantia est. Quid enim poest prudētia si forti/
tudo desit. Scire enim cuiq̄ȝ qd̄ non pōt facere. pēa ma
gis q̄ȝ v̄tus est. sed q prudent intelligit qd̄ agit. et fortit
agit qd̄ intellexerit. iā pculdubio iustus est. s3 iusticiam
tempantia sequi debet. q: plerūq̄ȝ iusticia si modum nō
habet in crudelitatē cadit. Ipa ergo iusticia vera iusti/
cia est. que se tempantie freno moderat. vt ī zelo suo q̄s/
q̄ȝ feruet sit etiā tempans. ne si plus ferueat pdat iusti/
ciam. cuius seruare moderamia ignorat Et vt dicit au
gustin⁹ in. xiiij. libro de trinitate Iusticia est in subueniē
do miseris. prudentia in p̄cauendis insidijs. fortitudo
in pferendis molestijs. tempantia in coercēdis delecta
tōnibus prauis. De his dr̄ in libro sapie. Sobrietatē
et prudentiā docet. iusticiā et v̄tutem. sobrietatē vocat
tempantiā. et v̄tutem vocat fortitudinem. vide etiā in
dos dotis ⁊ in v̄tus
Cardo dis. incerti ge. dr̄ a carpo pis. q: vertēdo carpa
tur. vel dr̄ a cardian. et est cardo pua ps ostij. s. cuneus
q in foramine v̄titur Unde et cardo dr̄ ip̄m foramē ali
quādo. ⁊ dr̄ cardo a cardion qd̄ est cor. q: sicut cor homi
nem regit et mouet. ita ille cune⁹ ianuā regit et mouet.
Cardo etiā dr̄ extremitas rei. vnde ⁊ cardines celi dicū
tur extreme ptes axis sic dicti. q: p eos vertit̄ celū. Car
do etiā ponit̄ p oportunitate vel articulo. Unde puer/
bialiter solet dici. Res est in cardine. i. in articulo vl' in
oportunitate. Qui enim in cardine est. leuiter potest in
trare vel exire Unde virgili⁹. Haut tāto cessabit cardi
ne rerum
Cardomomū momi. herba q̄dam est. granū quoddā
sp̄es aromaris. et pdu. mo. sicut amomū cinamomum
Carduelis lis. fe. ge. q̄dam auis dicta a carduis q: scar
pis et carduis pascat̄

Cardu⁹ dui. dr̄ a carpo pis. quasi carpus Regū. iiij. li
bro. xiiij. capitulo Carduus libani misit ad cedrum Et ē
carduus genus herbe spinose. cuius natura mordax ⁊
austera est. et ideo succus eius allopicias. i. capillorum
fluxus curat.
Carectū ti locus ubi crescit carex vel reponit̄. ⁊ deriua
tur a carex Uir. in buc. Titire coge pecus tu post care/
cta latebas. Job. viij. Aut potest crescere carectum sine
aqua.
Careo res. p̄teritū habet. et supletōnem p̄teriti. et duo
supina. sc3 carui caritus vel cassus sum cassum su. et ca
ritum tu. Caritū tu. qd̄ pbat caritur⁹. et cassum su. qd̄ p
bat cassus a. ū. Carens caritus vl' cassus. caritur⁹ vl' cas
surus. qd̄ pbat cassus. et est idē carere qd̄ non habere. ⁊
est neu. cū omnib⁹ suis ꝯpositis si aliq̄ ab eo v̄ba ꝯpo/
sita inueniant̄ fm hug. et cor ca. Ouid. epy. Qd̄ caret al/
terna requie durabile nō est Sȝ carus ra. rū. pducit ca.
Unde versus. Semp amore care ne te careas mihi ca
re Papias dicit. Careo res. rui. cassum q̄ȝuis caritur⁹
ra. rū. faciat pricipiū. et fm hoc caritur⁹ irregulariter for/
matur.
Carex cis. fe. ge. quedā herba. et vt dicunt canna palu
stris ⁊ dicit̄ a careo es. q: robore careat fm hug Pap.
vero sic dicit. Carex herba acuta. vulgo lista. ⁊ cor. ri. in
obliq̄s vt caricis
Caria rie. i. caries. Uide in caries
Cariatharbe. q̄ et hebron dr̄. et interp̄tat̄ ciuitas quat
tuor. Arbe enim quattuor. cariath ciuitas. q: ibi sepul/
tus est adam. maxim⁹ abraam. ysaac et iacob. cū vxori
bus suis.
Cariathsepher. interp̄tat̄ villa pulcritudinis vel ciui/
tas literaꝝ
Caribdis. a carina dr̄. hec caribdis quoddā piculum
marinū sic dictū. q: carinas abdet. i. absorbeat. Aquas
enim accipit vt vomat. vomit vt accipiat. vnd Ouidi⁹
Euomit et potat dira caribdis aq̄s. vel caribdis q̄dā
vetula voracissima fuit. que q: boues herculis furata ē
a ioue fulminata est et in mare p̄cipitata anniq̄s ibi ex/
ercet rapinas. Unde ille locus dr̄ caribdis ⁊ est h cius/
dem sillabe cū d. Uel caribdis ut dicit Papias. mare
est v̄tiginosum in sicilia dicta grece. q gurgitibus occul
tis. naues absorbeat. Ter in die stringit fluct⁹ [illegible] vo
mit. et dr̄ caribdis. q̄si carinas abdens. qu[illegible]
submergit. Uide in scilla. Et desinit actūs [illegible]
im et ablatiuu⁹ in i. vt caribdi.
Carica a copia dr̄ hec carica ce. i. fructus palme. ⁊ fi[illegible]
sicce. vl' potius massa illaꝝ. Unde et a copiositate sunt
nominate. quia multe sunt in vna massa. Uel dr̄ a cari
qd̄ est gratia. q: tales fructus gratiosi sunt. et cor. pnl't.
Oui. Quid vult palma sibi vulgosaq̄ȝ carica dici
Caricia cie in caritas est
Carientismos Uide in q̄rta pte. in ca. de tropis
Caries a careo es. dr̄ hec caries riei. id est putredo. q
careat soliditate Sed caries ē ꝑprie lignorū. putredo
vō aliaꝝ reꝝ. ⁊ dr̄ sic. q: eueniat lignis soliditate ꝯtrario
carentib⁹. et hec caria rie in eodem sensu
Carina ne. a cario is. dr̄ hec carina ne. media ps nauis
q: cum remis currens diuidit aquas. vel potius dicit̄ a

curro ris. carina q̄si currina. Et ē carina ꝑprie media ps
nauis sc3 venter. sed ponit̄ quādoq̄ȝ p ipa naui. q autē
dicit̄ carina quasi carēs rima ethimologia est nō ꝯposi
tōnis ostēsio. et pdu. pnl't. vnde q̄dā. Hic latus esse ra/
tem ventrē hic esse carinā.
Carinator toris. i. ꝯuiciator ⁊ maledic⁹. ⁊ deriuat̄ a ca
rino nas.
Carino nas. v̄bum neu. i. arguere vel ꝯuiciari vel illu
dere. ⁊ dr̄ a careo. es.
Carinus ni. quidā vir a terētio induct⁹ dictus sic qua
si carens noy. i. mente et sensu. a careo ⁊ noy. vel sit hec
ethimologia. et deriuat̄ a careo res
Cario as. i. putrescere. ⁊ est lignorū. et deriuat̄ a caria
rie.
Cario is. i. diuidere v̄bum actiuū.
Cariosus a caria vel caries dicit̄ cariosus sa. sum. id ē
vetust⁹ putridus. et compat̄ cariosus sior. sissim⁹. vnde
cariose sius. sissime. aduer.
Caris grecū et interp̄tat̄ grā. et accentuat̄ in fine. ⁊ pōt
scribi p k. siue p c.
Carisia sie. i. lena. vetus et litigiosa. et dicit̄ a careo res.
Und et fallaces ancille carisie dicunt̄. quia v̄itate carēt
Carisma matis gene. neu. i. grā vel donum gratie. et di
citur a caris quod est gratia. et cor. penultimā gti. vnde
q̄dam Uult crux lucia cinis et carismata dia. q det vo
ta pia q̄rta sequēs feria.
Caristeum stei. gene. neu. genus marmoris viridis. a
caris quod est grā sic dictum. q: sit gratū sculptoribus.
eius enim viriditas reficit oculos.
Caristia stie in caritas vide
Caristo. a caristeū dicit̄ caristo stas. i. fulgere vel cari/
stare. i. gratias referre. vl' letari. ⁊ fm hoc deriuat̄ a caris
Caritas. A caris quod est grā dicit̄ hec caritas tatis.
id est dilectō. vel rex emptō difficilis. quod magis pro/
prie dr̄ hec caritudo dinis Et hec caristia stie. qd̄ etiam
dr̄ festus et gratiosus dies. et etiā suauitas et dulcedo ⁊
gratia. et hec carina in eodem sensu fm hug. Pap̄ etiā
dicit Caritia dies festus inter cognatos Dicit̄ autē ca/
ritas quasi cara vnitas. q: nos vnit caro. vnde aposto/
lus dicit q carita s est vinculū pfectōis. i. pfecte vnionis
Signū autē caritatis est gaudere cū gaudentib⁹. et fle
re cum flentibus. Item excusatō ⁊ opimentum delicti
[illegible] q: vt dicit petrus Caritas operit multitudinē pec
[illegible] Unde quādo frater diuulgat delictū pximi. ma/
xime vbi non potest esse correctō signū est nulli⁹ vl' pue
caritatis ad pximū Quādo autē libent̄ operit et excusat.
scdm sc3 deū signū caritatis est. Sed potest queri an
mali siue peccatores sint diligendi ex caritate. Dico q
in malis est duo ꝯsiderare sc3 naturā qua homies sunt
⁊ maliciā qua mali sunt. q: ergo fm naturā suā sunt ad
ymaginem dei ⁊ vite diuine sunt capaces. ideo fm na/
turam suā sunt ex caritate diligēdi. Malicia aūt ipoꝝ
ꝯtraria ē diuine vite. ⁊ ido ipa in eis odienda est. unde
augustin⁹ dicit. Sic diligendi sunt homies vt eoꝝ non
diligant̄ errores. Sciendū tamē q in peccatorib⁹ q̄ȝdiu
sunt in hac vita sunt adhuc ratōe nature humane ma/
net possibilitas ad gratiā. Non autē in damnatis ⁊ de
monibus. et ideo nō est similis ratō de peccatoribus et

damnatis. vnde patet q damnati nō sunt diligēdi ex ca
ritate. licet peccatores in hac vita ex caritate diligi debe
ant. nec etiam p damnatis est orandū. Et q dicit. Dili/
gite inimicos vestros. et benefacite his q oderunt vos.
et orate p psequentib⁹ et calumniantib⁹ vos. Intelligi
tur, donec sunt in vita ista in q̄ orōnes nostre eis pdesse
possunt. vnde dicit grego. moraliū. xxxiij. Orant sancti
p inimicis suis. eo tpe quo possunt ad fructuosā peni/
tentiam eoꝝ corda ꝯuertere. atq̄ȝ ipa ꝯuersione saluare
vide in dilectō et ī zelus et in scādalum et in pfectō. ⁊ ini
micus. Item ad qd̄ valeāt bona opa extra caritatem fa
cta habes in opus. vide etiam in p̄ceptum. Item q cari
tas est porta padisi habes ī romphea Item vide ī vita.
Nota hic q bona opa in caritate facta etiā si trāseāt
actu manent tamē q̄ntum ad meritū in dei acceptatōe.
Et fm hoc q sic manēt habēt efficaciā q̄ȝtū in ipis est in
ducendi facientē ad vitam eternā. et sic dicunt̄ viua re/
manere. s3 q effectū in peccatorē nō habēt est p accidens
ꝑpter peccatū qd̄ facit peccatorē indispositū ad pcipien
dum effectū p̄cedentiū meritoꝝ. Nō aūt q ab ipis opi
bus aliq̄d demat̄. cū in suo fieri efficaciā p̄dictā obtinue
rint hoc ipo q ex caritate sunt elicita. qd̄ eis sequēs pec
catum auferre non pōt. Et ideo remota indispositōne a
peccatore p pniam. opa illa p̄cedentia effectū suū. ī ipso
iterū habere incipiūt. et fm hoc viuificari dicunt̄. Nō er
go opa p̄us viua moriunt̄ in se. s3 moriunt̄ p accidēs q̄
ad ip̄m effectum ⁊ ideo remoto illo accidente viuificari
dicunt̄. si aūt p̄dict⁹ peccator moriat̄ in peccato mortali
tūc bona p̄cedētia nō psunt sibi ad meritū vite eterne p
sunt tamē iustis ⁊ pseuerantibus in pniā. et etiā beatis
Unde ī apoca' ca. iij. Tene qd̄ habes. vt nemo accipiat
coronam tuā. Qd̄ duobus mōis potest intelligi. si. n. in
telligat̄ de corona p̄sentis iusticie dr̄ coronā eius alius
accipe: dū opa ipius in caritate facta q̄ sibi et alijs pde
rant. fm q sp̄us caritatis facit ꝯmunia merita sanctorū.
ipo peccāte sibi pdesse desinūt ad meritū vite eterne. eo
rum tamē fructus in illis manet q in gratia pseuerant.
Non tamē ita q eadē numero grā q̄ ē in uno. ipo peccā
te ī altero fiat. Siliter etiā exponit̄ si intelligat̄ de corōa
future glē. qa sancti in patria existētes gaudēt de omni
bus meritis sanctoꝝ q in mundo sunt. vnde aliquo pec
cante cuius multa merita p̄cesserunt gaudiū illoꝝ meri
torum ineternū manebit in beatis qd̄ ipe peccādo ami
sit. et non ita q gloria que p̄destinata est vni, alteri det̄.
Opera v̄o q̄ fiunt in mortali, mortua sunt. et ideo adue
niente pniā illa bona nō reuiuiscūt. Unde versus. Illa
reuiuiscunt q̄ mortificata fuerūt. Uiuere nō possunt q̄
mortua nata fuerūt. An penitentia possit iterari ha
bes in penitētia Utrū inuidēs fratri. et inde dolens
possit esse in caritate. reqre in inuideo.
Caritudo dinis. in caritas exponit̄.
Carmelus q hebraice chermel dr̄ mōs est in ꝯfinio pa
lestine atq̄ȝ fenicis. s3 nō ille de quo nabal carmel⁹. Ille
enim mons ē galilee in terra pmissionis
Carmen mis. dr̄ a carmētis dea carminū. vel dicit̄ car
men q̄si carens mēte. q: illi q illud canebant mēte carere
credebant̄ Uel dicit̄ a carpio pis. q: carptim pnunciet̄.
et dicit̄ carmen q̄dquid pedibus ꝯtinet̄ Carmen etiam

dicit̄ scriptū de aliquo delectabili cū metro vt in boecō Carmīa q̄ quondam studio florēti pegi. Carmē etiā dr̄ q̄li bet cantus cum metro Unde liber odaꝝ intitulatur li ber carminū.i.cantuū.q2 q̄libet eius distinctō cantabil' est Unde carmineꝰ nea.neū ad carmē ptinens

Carmētis tis fe.gene.dea carminū fuit mater euādri. et dicit̄ a carpo pis

Carmino nas vel carminor aris.i.carmina facere ꝛ dr̄ a carmē mis. Et etiā ad lanā ptinet.vt carminare lanā quasi carpe vel purgare

Carnalis in caro est

Carnariū narij.locus vbi carnes reponunt̄. et dicit̄ a carne

Carneus nea.neū.in caro vide.

Caricula le.dimi.pua caro

Carnifex cis ꝯmunis ge.i.homicida vel macellator.et dicit̄ a carnifico cas.ꝛ cor. fi.fm hug. Papias vō dicit Carnifex dicit̄ q2 carnem faciat

Carnificina ne.pdu.pnlt.fe.ge.i.macellū.et dr̄ a carni fex. Unde augꝰ in q̄dam sermōe stephani.Carnificinā itaq3 sui furoris iudeꝰ exercuit.s3 ouem suā dauid nosi de ore fremētis excussit

Carnificiū ficij.officiū vel actus carnificis.et dicitur a carnifex.

Carnifico cas.pnlt cor.i. facere carnes vel interficere vel lacerare ꝛ ꝯponit̄ a caro et facio ꝛ ꝯponit̄ carnifico cum ex.et dicit̄ excarnifico as.i.dilacerare vel cruciare.

Carnulētus ta.tū. ꝯponit̄ a caro et lētos qd̄ est plenū et est carnulentꝰ plenꝰ carnibꝰ.s.pinguis ꝛ crassus.ꝛ cō patur carnulentꝰ tior.tissimꝰ.vnde carnulēte tius tissi me.aduer. Unde hec carnulētia tie.i.crassitudo.

Caro nis.fe. ge.dicit̄ a creos vel a creo as.vl' dicit̄ caro q2 cara est. Et est caro ex quattuor elemētis composita et ꝯpacta. Nam terra in carne est.aer in halitu.humor in sanguie.ignis ī calore vitali Et dr̄ ppe caro q̄ viuit idem et corpꝰ Corpus quod nō viuit.idem nō caro. S3 iam larius vtimur isto vocabulo caro. Item ppe ca ro in singulari humana. Carnes in pl'ali q̄libet alie por cine.pecorine vl' alie. vnde carneus nea.neum. qd̄ est ex carne vel pinguis.et carnosus sa.sum.i.crassus. et ꝯpa tur carnosus sior.sissimꝰ Unde carnose sius.sissime.ad uerbiū. vnde hec carnositas tatis.i.crassitudo. Itē a ca ro hic et hec carnalis et hoc le.i.carneū vel q̄ sequit̄ fra gilitatem carnis q̄si fragile vel quod ptinet ad carnem vnde carnaliter aduer.et hec carnalitas tatis. Et habet pmam breuem caro.sed carus.ra.rū.pmam pducit.vn de quidam. Uilis sepe caro.mea fit pro munere caro

Et scias q̄ apostolus cū dicit. Caro ꝛ sanguis regnū dei nō possidebūt.q̄ carnis et sanguinis nomie nō sub stantiā veri corporis.sed corruptōnem mortalitatis si gnat.sicut ipe ꝯsequēter exposuit dicēs. Nec corruptio incorruptelam possidebit.quod.n.dixerat. Caro ꝛ san guis dicit corruptōꝫ.et quod dixerat regnū dei.nunc di cit incorruptelam. Aliter nanq3 fm grego. Caro in scri ptura sacra iuxta naturā.aliter iuxta culpā.aliter iuxta corruptōem mortalitatis q̄ ex culpa ꝯtingit appellatur Iuxta naturā q̄dem cū dicit in gene. Hoc nūc os ex ossi bus meis.et caro de carne mea.et v̄bum caro factum ē et habitabit in nobis. Iuxta vero culpā quod dicit̄ Ca ro ꝯcupiscit aduersus spūm et spūs aduersus carnem. Iuxta corruptibilitatem aūt cū dicit̄ p pphetā Et reme moratus est q2 caro sunt.id est fragiles ꝛ morbūdi. vn de et recte subdit̄. Spūs vadens ꝛ nō rediēs. Regnū itaq3 dei caro nō possidebit.i.caro iuxta culpā et morta litatem.et tamē caro iuxta naturā regnū dei possidebit Uide in homo.

Carolus li.pnlt cor.rex francie fuit.

Carpentarius rij.qui facit vel q̄ ducit carpentuꝫ. dicit̄ tamē generalit̄ omnis artifex lignarius carpentariꝰ.ꝛ dicit̄ a carpentū ti. Et a carpentariꝰ hic carpentariolus li.dimi.

Carpentū ti. A carpo pis dicit̄ hoc carpentū ti.quod dam genꝰ curuū.q̄ aūt dicit̄ carpentū quasi carrꝰ pom paticus.q2 in pōpis solet haberi.potius videt̄ ethimo logia q̄3 ꝯpositōis ostensio

Carpo pis.psi.ptū.carpe v̄bum actiuū.i. rep̄hendere. diminuere.incidere.dissipare.pparare.purgare. auferre. Unde q̄dam. Carpit diminuit.caput aufert. et rep̄hen dit. Carpo ꝯponit̄ discerpo pis. Decerpo pis. Excerpo pis.et ab istis omnibus v̄balia.et sunt actiua sicut et p mitiuum.

Carpobalsamū. Balsamū componit̄ cū carpos vl' xi ros quoꝝ vtrūq3 interp̄tat̄ fructus. et dicit̄ hoc carpo balsamū mi.vl' hoc xirobalsamū mi.i.fructus siue semē balsami.vel liquor q̄ fit ex eius fructu siue semie

Carpoforus. A carpos quod est fructꝰ vel semen ꝛ fo ros qd̄ est ferre. ꝯponit̄ hic carpoforꝰ ri.q̄dam deꝰ paga noꝝ qui latie interp̄tat̄ fructifer vel vberimꝰ.

Carporo ras.i.sauciare.ferire.et dr̄ a carpos.qd̄ magis videt̄ deriuari a carpo pis.

Carpos grece.latine fructꝰ vel semen

Carptim aduer.i.sparsim.distincti.diuisim.carpendo eligent.et dr̄ a carpo pis.

Carrena.ꝛ publica penitētia.ꝛ quadragena vnum sut Qui igit̄ istā pniam facit quadraginta diebꝰ nō intrat ecclesiā.et lanea veste indutus ab escis ꝛ potibus qui in terdicti sunt.a thoro gladio et equitatu illos supradcōs dies abstinet. In tercia aūt et quīta feria et sabbato ali quo genere leguminū ac oleribꝰ pomis vel piris vel pi sciculis cum modica ceruisia vtat̄ tempate. Hec omia pbant̄ extra de homicidis

Carruca. A carrio.is.quod est diuido dicit̄ hec carru ca e.q2 currendo diuidit terrā. Esa.xlvj. Et adducēt oēs fratres vestros ꝛc.et in lecticis et in mulis ꝛ in carrucis Item a carrio.is.dicit̄ hic carrus ri.eadē ratōe. Quidā tamē dicūt q̄ carrus dicit̄ a cardine rotaꝝ fm hug. Pa pias vō dicit. Carrū ri.a cardie rotaꝝ q̄ttuor vel qd̄ cur rendo sonet vel q̄si currus

Carrꝰ ri.fm hug.mas.ge.fm Pap.hoc carrū ri. Uide in carruca genus est vehiculi

Carta te. A careo res.q2 caret pilis et carnibus. vnde hec cartula pnlt cor.dimi.et hic cartularius qui cartas facit et p̄pat

Cartago gis. A carta et ago agis ꝯponit̄ hec cartago ginis q̄dam ciuitas.q2 fuit circūdata corio bouis. Un de hic et hec cartaginiensis et hoc se. Et adiectiue etiā

declinat̄ hic et hec cartaginiensis et hoc se.ꝛ pduc. ta.et potest scribi p k Et scias q̄ cartaginēsis format̄ ab hoc gtō cartagis.remota.s.et addita ensis. Unō parꝫ q̄ ha bet i antepnlt sillaba.vt pistoris pistoriēsis. Sicut ostē di in tercia pte vbi egi de desinentibꝰ in ensis. Multi tamē subtrahūt i.in pnunciatōne causa euphonie. et di cunt cartaginensis Uide in feniceō.

Carrallū li.canistrū.cophinꝰ vel vas q̄ mortui efferun tur. Hiere. vj. Cōuerte manum tuā q̄si vindemiator ad carrallū.s3 hic melius scribit̄ p q. sicut in loco suo dicet̄ fm hug. Scd'm pap̄ dr̄ hic cartallus mas.gen. Unde sic dicit. Cartallꝰ. i.cophinꝰ vel canistrū

Cartallus grece fiscella latine

Cartilago. A careo dr̄ cartilago gis.i.naris vel auris vel alterius rei ossea teneritudo ꝛ sine medulla. qd̄ ge nus auricule ꝛ narū discrimina et costaꝝ extremitates habēt.et dr̄ sic.q2 leui attritu caret dolore dum plectit̄.ꝛ vt dicit Pap̄. Cartilago ossis spēm habet. fortitudineꝫ nō habet sicut discrimē narū et auricule. Job.xl. Carti lago illius ꝛc.et pdu.pnlt. Unde alexander. Cartilago riget eadē mage carne rigescit.

Caruncula le.dimi.pua caro fm hug et Pap̄

Carus A caris quod est grā dicit̄ carus ra.rū in dua bus significatōnibus Carū dilectū Carū cuius emptō ē difficilis et ꝯpat̄ carꝰ rior.rissimꝰ. Unde care riꝰ.rissime aduer. ꝛ pdu.ca..s3 caro nis pmam cor.

Casa se.fe.ge.pua domus ꝛ dicit̄ a cadꝰdi.fm hug. Sa piēne.xj. Et in locis desertis fixerūt casas Uel fm Pa piā. Casa ē agreste habitaculū palis virgultis arūdini busq3 ꝯtextū qbꝰ possunt tueri a vi frigoris vl' caloris

Casdei.in chaldei vide.

Caseolus li.dimi.puus caseus.

Caseus sei.dr̄ a cado is.q2 facile cadat et cedat vel dici tur a careo q2 sepe caret.q̄si carens.ꝛ pdu.ca. Unō qui dam Caseus anguilla mortis cibꝰ ille vel illa. Ni bibas et rebibas et rebibendo bibas.

Casia. A cado dis.dr̄ hec casia sie.q̄dam herba cꝰ flos cito cadit. Unde casia flos illius vel liquor inde factus et scribi debet p vnū s. Unde in psalmo Mirra gutta ꝛ casia. Et in Job vltimo peius secūda filia. cor.enim ca. Unde psius in vltia satira. Hec sibi corrupto casiā dis soluit oliuo. Item Oui.in.xv.metha Qui simulas casi as et nardi lenis aristas Item in aurora de secūda filia iob dr̄ Que redolet casia germana secūda vocat̄. Et po nitur inter spēs aromaticas ab ysidero.

Casleu.nouēber mēsis q̄ est nonꝰ.ꝛ accentuat̄ in fine.

Casma matis.generis neu.i.porticus aeris vel fulgur ethere. Et ē grecum latine dicit̄ fulgetra. vnde casmatis so tissis.tissere.verbū excepte actōis soli deo ꝯueniens fm hug. Pap̄ vō dicit. Casma hiatꝰ terre dum rumpit̄

Casmatisso tissis in casma est terra

Casoma me.acꝰ mulieris q̄ mulier caput scalpit.a ca do dis dicta eo q̄ cadere faciat immunda.

Cassabundꝰ da.dū.id est cassus frustratus. et dr̄ a cas sus quod est vanus

Cassarꝰ rij.i.renarꝰ a cassis dicit̄ q̄ retia facit

Cassicula le.a cassis dicit̄ hec cassicula le.puum rete qd̄ et cassilis dicit̄.vel dicit̄ cassilis a careo q2 careat solidi tate in foraminibus.

Cassida in cassis vide

Cassidilis dilis fe.ge.et hoc cassidile lis neutri ge.dicit̄ sacculus.pera.sarcipuī.sicatiū.marsupiū.moculꝰ.locu lus.crumena fm hug. Papi.etiā dicit. Cassidilis pera pastoralis.et pdu.pnlt. Tobias. Cassidili pfert.ancilla re iecur.et cor.pnlt.hic sed hoc accidit causa metri Qui daꝫ tamē legūt ibi cassiduli p u.in thobia.vnj.ca. vbi di citur Protulit de cassiduli suo ptem iecoris.et ita inue nitur in antiqs biblijs.et hoc vult hug et pap̄. Quedaꝫ tamē biblie noue habēt de cassidili suo.et cor.pnlt.ꝛ de clinat̄ cassidilis lis. Quidā legūt ibi cassidili suo declinā tes cassile.lidis.et cor.pnlt.siue li. Quidam etiā dicūt q̄ cassidile dr̄ pera aucupis in modū reticuli facta.in qua ponit aues q̄s in casse.i.in reti capit. Et dr̄ cassidile. q̄a q̄dquid capit̄ in casse sedet inclusum in cassidilibꝰ.ul' di citur q̄si cassis sedile q2 breue est vt sedile.i.fundꝰ cassis et simili mō reticulatum

Cassilis lis.in cassicula vide

Cassis. A caput dr̄ hec cassis dis.i.galea.q2 caput tegat et est de ferro.et est ppe militū. Galea vero de coro ē. dicta a galeon quod est corū.et est peditūꝫ. Et facit cas sis accusatiuū cassidem vel cassida vnde ꝛ sumit̄ hec cas sida de.idem quod cassis.vel dicit̄ cassis a careo.q2 intꝰ sit inanis et cassa. Regum i.libro.ca.xvij. Cassis erea su per caput eius

Cassis sis.mas.ge.i.rete.et vt dicit ysidorꝰ ppe est ge nus venatorie retis.et dr̄ a capio.q2 capiat. vel dr̄ a ca reo q2 careat soliditate in foraminibus Dicit̄ et hic cas sis dis p helmo.vnde v̄sus. Fallit aues cassis.munit ca put enea cassis Si cassis cassis dicas signat tibi rete. S3 galeā signo cū cassis cassidis aio

Casso sas.saui.sare.i.frangere.destruere.adnichilare. vanū facere. Et est actiuū.et deriuat̄ a cassus nomie.

Cassus sa.sum.dr̄ a careo res.q2 habet p̄teritū carui.et p supletōꝫ cassus sa. sum. Et nota q̄ cassus id est priua tus pricipiū est.cassus vero id est vanꝰ nomē est. Inde cassabundus da.dum.

Castanea nee.fe.ge.tam p arbore q̄3 p fructu. et dr̄ a ca stro stras.q2 eiꝰ fructꝰ in modū testiculoꝝ geminꝰ intra folliculū reconditꝰ reijcit̄ q̄si castratus.

Castellanus A castrū dicit̄ castellanꝰ na.nū.qui inha bitat castrū.et hic castellarius rij.dominꝰ castri.vel qui p̄est castris.

Castellū li.a castrū dicit̄ hoc castellū li.ꝛ hoc castellulū li ambo dimi.castelluꝫ etiam dicit̄ ꝯductus vel recepta culum aque.vel vas ad aquā recipiendaꝫ.et videt̄ sic di ci.q2 ad modū castri sit dispositū.

Casterū sterij.locus vbi remi collocant̄.et dicitur a ca stro vel a castris

Castifer ra.rum.penultia cor.qui flagella portat vt ca stiget.a castus et fero fers

Castigo gas dr̄ a castus.et est v̄bum actiuū. Et est casti gare castum facere vel corrigere.vel ꝯmouere. vnde in psalmo. Castigans castigauit me dominꝰ. q̄ autē dicit̄ castigare q̄si castū facere vel agere potius videtur ethi. q̄3 compositō.et pducit sti.

Castimonia a castꝰ dr̄ hec castimonia nie.i. castitas.

Castor storis mas. ge. quoddã animal est sic dictũ a ca/
stro castras q: cum sentit venatores se sequẽtes seipm
castrat vt euadere possit. sciẽs se fugari pp̃ter testicl'os
Testiculi enim ei⁹ apti sunt medicamibus. Idẽ ⁊ fiber
fibri et beuer et canis pontic⁹ dicit̃ ſm hug. Ysid. etiã in
xij. libro ethi. ca. de bestijs dicit. q cũ p̃senserit venatorez
se castrat et morsibus virilia sua amputat. Et phisiolo/
gus etiã hoc dicit. Quidã tamẽ opinant̃ hoc falsuʒ esse
dicẽtes q castor non est tãte discretõis q sciret se libera
re talit. et hoc quotidie patet in castorib⁹. q in diuersis
locis inueniunt̃. vnde qđ dictũ est de castratõe castoris
nõ de castorib⁹ q fibri dicunt̃. sʒ de qbusdam alijs aĩali/
bus castorib⁹ assimulantib⁹ in testiculis ẽ forsitã intelli
gendum Est aũt castor animal mirabile ⁊ mõstruo/
sum. viuit in terra et in aqua. natat in aqua vt piscis. in
terra ambulat sicut alia animalia. Cauda ei⁹ in omĩb⁹
naturam piscis habet et sapit. habet enĩ squamas et spi
nas quẽadmodum piscis. reliquũ corpus carneũ ẽ na/
turaʒ habẽs q̃drupedis aĩalis. et nõ ɔmedit̃ in ieiunijs
Cauda vo eius comedit̃ in ieiunijs. Est aũt castor ima/
ginitudine ad modũ pui canis. habẽs pedes q̃si caninos
a pte posteriori cũ qbus p̃ncipaliter ambulat. A parte
vero anteriori habet pedes q̃si anserinos cũ qbus p̃nci
paliter in aquis natat. Dentes habet acutissimos pel/
lem p̃ciosam. Itẽ inuenit̃ castor oris p quodaʒ signo ce
lesti. Unde dicit Pap̃ Castor ⁊ pollux apud paganos
dij sunt habiti. quos etiã inter sydera fixerũt. qđ signuʒ
dicit̃ gemi. Item ysid. in tercio libro ethi. vbi agit̃ de no/
minibus stellaꝝ sic ait. Castorẽ ⁊ pollucẽ post mortẽ int̃
sidera notissima ɔstituerũt. qđ signũ gemĩ dicũt ⁊ corr.
pnl't gti castor toris in vtraqʒ significatõe

Castoreum. a castor dicitur hoc castoreũ rei. i. medica/
mentuʒ quod fit de testiculis castoris Et adiectiue decli
natur castore⁹ rea. reũ. vt castorea caro. i. caro castoris
vel de castore existens.

Castra sunt vbi milites steterunt dicta q̃si casta. vel q:
ibi castret libido Castꝝ vero singulariter opidũ ſm pa
piaʒ. Hugo vero dicit Castrũ tri dicit̃ a castro as. q: ca/
stret licẽtia ibi inhabitantiũ ne passim vagari liceat. et
pateãt hostib⁹. Eadeʒ ratõne dicunt̃ et castra in expedi
tione tantũ in plurali numero. vel q: ibi tanq̃ʒ casti de/
bent esse. luxuria enim vires eneruat. Uel dicit̃ castruʒ
q: in alto loco ẽ situm. q̃si casa alta.

Castrametor taris. id ẽ diuidere vel ponere vel muta/
re castra. vt castrametati sunt filij israel. id ẽ. posuerunt
castra vel mutauerũt. et ẽ ɔpositũ a castra ⁊ metor aris
qđ dicit̃ a metior vel muto tas. ſm hug. Quãdoqʒ aũt
inuenit̃. Castra sũt metati. ita q sunt due dictões Deu.
p̃mo. Metabunt̃ aũt c astra filij rael. ⁊ pdu ine. castra
metor aris. Unde Lucanus in p̃mo. Audax hespercos
veniam metat̃ in agros.

Castrensis. a castro vel castris dicit̃ hic ⁊ hec castrẽsis
et hoc ense. Et ẽ ſm pap̃. castrensis dignitas vel honor
castrorum

Castrimargia gie. i. ɔcupiscentia gule. ventris in gluui
es. a cast⁹ p ɔtrariũ dr. q: non facit castos

Castro tras. traui. v̾bum actiuũ. et dr gallus castrat⁹.
quãdo ei amputati sunt testiculi. et inde verbalia

Castrũ tri. in castra exponit̃.

Castus ta. tũ. dicit̃ a. castro as. Unde dicit Pap̃ ⁊ hu.
Castus olim p̃mo a castratõe dict⁹ Postea placuit ve
teribus etiã eos sic nominari q p̃petuam libidis absti/
nentiam pollicent̃ Et ɔparatur cast⁹ tior. tissim⁹ Unde ca
ste ti⁹. me. aduer. et hec castitas. Et ẽ castitas p̃prie corpis
incorruptõ Sed ɔtinẽtia ẽ p⁹ corruptõem luxui abre/
nunciatõ. Dicit̃ tamẽ ɔtinẽs nõ solũ in castitate. sʒ etiaʒ
in cibo et potu et ira et coitu et in alijs Quidã castitatẽ
in ɔiugijs sp̃ualibus. ɔtinentiã in v̾ginibus intelligũt.
Illa autẽ ẽ vera castitas q̃ nec mente polluit̃. Consueuit
etiã a qbusdam distingui triplex castitas. Est nanqʒ ca/
stitas v̾ginalis matrimonialis et vidualis. et in q̃libet
istaꝝ hõ fidelis saluari potest

Casula le. pua casa. Casula etiã dr vulgo planeta p̃sbi/
teri. q: instar pue case totũ hominẽ tegit

Casus sus. sui. dr a cado dis Et a casus hic ⁊ hec casua
lis et hoc le. Et inde casualiter aduer. ſm hug̃ Pap̃ vo
sic dicit. Casus a cadẽdo dictus. p eos enim int̾ lexa no
mina variant̃. et cadũt tam sensu q̃ʒ lrã De casu acci
dente nomĩs supra reqre in tercia pte vbi egi de casu no
minis. Casus diuersa significat. Nam casus ẽ laps⁹. rui
na. fortuna. euentus. omen. p̃iculũ. Casus aũt v̾l fortũa
sunt cause p accidẽs rarius euenientiũ. in his reb⁹ q̃ p̾/
pter aliqd aliud fiant Ut qui causa vidẽdi amicum ex
iuit. lapide sua grauitate cadentiẽ p̾cussus. Uel vt dicit
boeci⁹ in. v. de ɔsolatõe. Casus ẽ inopinat⁹ euent⁹ ex cõ
fluentibus causis in his q̃ ob aliquid aliud gerũt. sicut
et cum vn⁹ abscõdit auꝝ et alter effodiẽs terrã ob aliud
idem inuenit hoc igit̃ fortuitu credit̃ accidisse. sed nõ de
nichilo. Nam p̃prias habet causas qui posuit prius ⁊
post effodit. Dicit enĩ boetius in q̃rto de ɔsolatõne no
tabile v̾bum. Quãuis cãm tãte dispositõis ignores. ta
men quoniã bon⁹ mundũ rector tempat. recte fieri cũ
cta ne dubites. Nam vt dicit̃ in iob. Nihil in terra sine
cã. Aristoteles autẽ. ij. phisi. dicit. Casus ẽ cã agens p̾
ter intentõeʒ. Et ideo que casualia sunt. simplicit̾ loquẽ
do nõ sunt intenta. nec voluntaria. Et q: omne peccatũ
ẽ voluntariũ ſm augustinum. ɔueniens ẽ q casualia in
q̃ntum huiõi nõ sunt peccata Contingit tamẽ id quod
non ẽ actu p se volitũ vel intentũ. p accidẽs sit volitũ et
intentũ. ſm q cã per accidẽs dicit̃ remouẽs p̾hibẽs. Un
de ille qui nõ remouet ea ex quib⁹ sequit̃ homicidiuʒ si
debeat remouere. erit quodammõ homicidiũ volunta
riuʒ. Hoc aũt ɔtingit dupliciť. vno mõ quãdo dãs ope
ram rebus illicitis quas vitare debebat. homicidiuʒ in
currit. Alio mõ quãdo nõ adhibet debitã solicitudinẽ.
Et ideo ſm iura. si aliquis det opam rei licite debitã di
ligentiam adhibẽs. et ex hoc homicidiũ sequit̃ nõ incur
rit homicidij reatũ. Si vo det opam rei illicite vel etiaʒ
dans opam rei licite. nõ adhibẽs diligentiã debitã non
euadit homicidij reatũ. si ex ope eius mors hoĩs seqt̃
Unde in q̃rto ca. gene. et in histori͛js legit̃. q lamech cre
dens interficere bestiã interfecit hominẽ. s. chaim. ⁊ repu
tatum ẽ ei ad homicidiũ. q: videlicʒ lamech nõ adhibu
it sufficientẽ diligentiã ad homicidiũ vitandũ. et iõ rea
tum homicidij non euasit. Nota q sicut hic dicitur
in histori͛js. Lamech ſm iosephũ res diuinas sciens. sa

pienter videns chayn ɔmuni pene subiacere. sibi vo de
beri maiorem penam. predixit hoc mulieribus suis sic.
Quoniã occidi viꝝ in vuln⁹ meũ. ⁊ adolescentẽ in liuo
reʒ meũ. septuplũ dabit̃ vltio de chayn. de lamech vero
septuagiessepties. Lamech vir sagittari⁹ diu viuẽdo ca
liginem oculoꝝ incurrit. q̃ habens adolescentẽ ducẽ. dũ
exerceret venatõem p delecta. õe tantũ et vsu pelliũ. qa
nõ erat vsus carniũ ante diluuiũ. casu interfecit chayn
inter frutecta. extimãs ferã. quẽ q: ad indiciũ iuuenis du
ctoris sui dirigẽs sagittã interfecit. irat⁹ illi cũ arcu ver/
berauit eũ vsqʒ ad mortẽ inclusiue. Occidit ergo chayn
in vulnere. adolescenteʒ ductorẽ suũ in liuore vulneris.
Uel vtrũqʒ occiderat in vuln⁹ ⁊ in liuorẽ suũ. i. in dam/
natõnem suã. Et ideo cũ peccatũ chayn esset punituʒ se/
ptuplum suũ punitũ est septuagesiessepties. i. septuagi/
taseptem anime q̃ egresse sunt de lamech in diluuio pe
rint. Uel hoc numero maioritatẽ tãtũ pene notat He
breus vero dicit Mulieres sue male sepe tractabãt eũ
Unde ipe irat⁹ dicebat eis se pati hoc p duplici homi/
cidio. quod fecerat. tamẽ terrebat eas subdendo penas
quasi dicat. cur vultis me occidere. graui⁹ puniet̃ q me
interficiet q̃ʒ q chayn. Item scias q domin⁹ dixit ad
chayn. Maledictus eris sup terrã. vag⁹ et p̾fugus. me
rito iste maledicit̃ nõ adam. q: sciẽs iste penã p̃me p̾ua/
ricatõnis fratricidiũ addidit. Timẽs ergo chayn ne v̾l
bestie eũ deuorarẽt si egrederet̃ ab hoĩbus. vel si ma/
neret cum eis p peccato suo occiderẽt eũ. dãnanſ se ⁊ de
sperãs ait. Maior est iniqtas mea q̃ʒ vt veniã merear.
id est q̃ʒ id quo veniã merear. q̃si dicat. Maior est iniq
tas mea omni merito meo. vel misericordia dei. q: oĩs
q inuenerit me occidet me. Ex timore hoc dixit. v̾l optã
do hoc dixit. q̃si diceret. Utinaʒ occidat me. Dixitqʒ ei
domin⁹ Nequaq̃ʒ fiet ita. nõ cito. s. morieris. sed omnis
qui occidit chayn ipe liberabit eũ a miseria ⁊ labore Et
tũc addit̃ impsonaliter. Septuplũ puniet̃. i. punitio fiet
de chayn. dũ viuet in pena vsqʒ ad lamech septimũ Cui
ɔsonat transl atõ septuaginta interp̃tum Ois qui occi
dit chayn septẽ generatões exoluet. q̃si diceret. punitio
fiet de te p septẽ generatões. Lamech. n. qui septim⁹ fuit
ab adam. s. in septima generatõe interfecit eũ. Tradunt
quidã penã eius durasse vsqʒ ad septimã generatõnem
q: septẽ peccata ɔmisit. Nõ recte diuisit. fratri inuidit.
dolose egit. vocans in agrũ occidit. p̾cacit̾ negauit. de
sperauit. nec dãnatus pniam egit. vel sic. Qui occiderit
chayn septulũ puniet̃. i. plus q̃ʒ ipe chayn p p̾hibitione
homicidij q̃ nõduʒ facta fuerit ipi chayn. Itẽ scias q la
mech p̃mo induxit bigamiã.

Cata p̃positõ greca est. et quãdoqʒ tantũ valet q̃ntum
trãs. vt catagrapho. i. transscribo. Quãdoqʒ q̃ntũ p. vt
Cata antifrasim. i. p antifrasim. Quãdoqʒ tantũ q̃ntuʒ
supra vel iuxta vt Cata matheum. i. iuxta vel supra ma
theũ Et ponit̃ p breui etiã vt in cathalogus.

Catacarisia. sie. i. ancilla sup alias dolosa ⁊ fallax. ⁊ cõ
ponit̃ a cata qđ est supra ⁊ carisia.

Catadismus mi. mas. ge. i. diluuiũ a cata qđ ẽ p ⁊ clima
q̃si diluuiũ p diuersa climata. i. mũdi ptes dispsuʒ Ecci.
xxxix. Et quoniã cataclism⁹ aridã inebriauit

Catacresis vel catacrisis ſm q̃sdam est sp̃es tropi. de q̃
supra dixi in quarta pte in capitulo de tropo

Catafronic⁹. i. ɔtumax. ɔtemptor. supbus

Catagrapho cathagraphas pnl't cor. i. transscribo. vi/
de in graphos

Catalecticus ca. cũ. pnl't. cor. cui nihil supabundat. Un
de ille v̾sus dr catalectic⁹. in quo nihil de metro supest. ⁊
ɔponit̃ cũ a. vel yp. quod est sup. ⁊ dr Acatalectic⁹ ca. cũ
⁊ Ypcalecticus ca. cũ. Ille aũt v̾sus est acatalectic⁹. ad cui⁹
p̾fectõʒ deest vna sillaba. idem dr ⁊ claudus Ypcatalecti
cus vo est ille v̾sus cui supabundat vna sillaba

Catalogus gi. i. enumeratõ. ordo. series. vel breuis int̃
p̾tatõ seu descriptõ seu uistoꝝ numer⁹ ⁊ dr a cata qđ est
breue ⁊ logos quod est sermo vel ratõ. q̃si sermo multa
breuit̃ ɔp̾hendens. vt Omnes sancti orate p nobis. Ca
talogus etiam dicunt̃ duodecim libri veteris testamen
ti. Hiero. in plogo thobie Quẽ hebrei de catalogo diui
narum scripturaꝝ secantes.

Catamane. id est iuxta mane. s. diluculo. vel in ipo ma
ne. ⁊ dr a cata quod est iuxta ⁊ mane. ⁊ p̾ducit. ma. sicut
mane aduerbiũ. Unde quidã. Quolibʒ a mane fieri di
cas catamane.

Cataplasma. Plasma ɔponit̃ cũ cata qđ ẽ supra. ⁊ dr
hoc cataplasma atis. inductõ. medicamen. q: supra for/
mam morbi inducit̃. Itẽ dr hoc implastrũ emplastrum
ab en qđ est in. ⁊ plastes qđ est forma

Cataplectatõ interp̃tat̃ ɔuiciũ. Unđ ſm vnam trãsla
tõnem dr obiurgatõ. eccl'. xxj. Et põt dici cataplectatõ. a
cata quod est iuxta ⁊ plecto tis. quãdo. s. tãta est rixa. q
fere plectũt se. i. puniũt ⁊ v̾berant. Nostra lrã dicit Ob
iurgatõ ⁊ iniurie annulabũt substãtiã. Sʒ alia trãslatõ
habet cataplectatõ. vt dicit glosa.

Catapuera. docta puella

Catapulta est vas vt dicũt. vel poti⁹ sagitta cũ ferro bi
penni. quã sagittã barbatã vocãt.

Cataracta te. via subterranea qua aq̃ sub terra discur/
rit. Unde p trãslatõneʒ in celo dicunt̃ cataracte. nubes
vel discursus ⁊ meatus pluuiaꝝ vel tonitrua ſm hug̃.
Pap̃ etiam dicit. Cataracte celi fenestre. i. nubes vel to
nitrua. ⁊ cor. p̃mam. Unde in panthẽo Et cataractaruʒ
fundit in orbe faron.

Catascopus. Scopin quod est intẽdere vel speculari
ɔponit̃ cũ cata qđ est p. ⁊ dicit̃ hic catascopus pi. qui et
scapha similiter dicit̃. quasi scopa a scopin. s. nauigium.
quod latine speculatoriũ dicit̃. q: mittat̃ causa indagã/
di ⁊ speculandi. Unde sepe catascopus dicitur explora
tor. indagator circulator inuestigator. ⁊ corripit sco.

Catasta ste. est pene genus eculeo simile v̾l lect⁹ ferre⁹

Catatiposis. ponit̃ sub scemate a grecismo de q̃ supra ĩ
quarta pte dixi in ca. de colorib⁹ rhetoricis

Categoreuma atis. ge. neu. i. p̾dicatiuũ v̾l significatiuũ
⁊ dicit̃ a categoro ras. ⁊ pdu. re.

Categoria rie dicit̃ a categoro ras. et acuit pnl't. et ẽ ca/
tegoria p̾dicamentũ vel p̾dicatõ vel significatio. Unde
et p̾dicamenta aristotelis dicunt̃ categorie. Cathegorie
etiã dicunt̃ accusatões.

Categoro ras. v̾bum actiuũ. i. signare vel p̾dicare. ⁊ di
citur ɔpositũ a cata ⁊ gore qđ est dicere Unde categori
zo. zas in eodem sensu

Catcia. Telū dicit̄ lingua persaꝝ vel galloꝝ. ⁊ ut dicūt lancea vel basta Uel vt qdam volūt Catcia lingua per sarum est sagitta barbulata. siue basta qua vtebat̄ her-cules. Erat aūt cū ligulis catenaꝝ. et quādo eum pijcie bat. iteꝝ cū catenula retrahebat. Uirg. Solin torquere catcias. Quidā libri in donato in capitulo de barbari-smo habēt catela. i. iaculū longū quod cū catena pijcit̄. ⁊ dicit̄ a catena ⁊ telon quod ē longum. Si aūt dicat̄ ca teia pnl'r cor. cū pducat̄ fit barbarolexis ex substractōe temporis.

Catella le dimi. pua catena vnde ⁊ catelle dicunt̄ cate-nule ⁊ circuli colli inuicē se ꝯpbendentes in modū cate ne Item catella le. dimi. pua cata. ⁊ descendit a catellus Inuenit̄ etiā catela le. p vnū l. i. iaculum longū. vt dixi i cateia supra immediate

Catellus A catulus dicit̄ hic catellus. li. vnde hic catel lulus li. dimi. Mathei. xv. Nam ⁊ catelli edunt de mi-cis. et a catellus hec catella le. et a catellulus hec catellu-la catellule.

Catena ne. dicit̄ a capio pis. q2 capiendo teneat. vel q2 capiendo teneat̄ pluribꝰ modis. ⁊ est ethi. nō cōposito sicut ⁊ illud Catena q̄si captiuos tenēs

Cateno nas. id est catenis ligare a catena dicit̄. et ꝯpo-nitur Cōcateno nas. Incateno nas. et sunt actiua. et ca-rent aspiratōe et pducunt te

Catenula le. dimi. pua catena

Caterua ue. hominū multitudo. et deriuari videt̄ a ca cata quod est iuxta.

Cateruariꝰ ria. riū. qd est caterue. vel quod spectat ad cateruā Cateruarius etiā dicit̄ q semp in caterua est. id ē in multitudine populi

Cateruatim aduer. i. multiplicit̄ vel gregatī. vel per ca teruas vel de caterua in cateruā. ⁊ dicit̄ a caterua

Catecuminꝰ ni pnl'r cor. interp̄tat̄ instructꝰ vel audiēs q2 doctrinā fidei audiat. nec dū tamen baptismū pcepit Et dicit̄ a catezizo zas. in catesis est.

Cathedra dre. grecū est. i. excelsa sedes iudicis vel pre-sidentis. et ꝯponit̄ a cathos qd est sedes ⁊ edra spōsa q̄-si spondata sedes a quo hic ⁊ hec cathedralis et hoc le. Unde cathedralit̄. cathedralitas tatis. Iteꝫ a cathedra cathedratus ta. tū. Cathedrate. cathedraticꝰ ca. cum. Ca thedratice fm hug̃ Sꝫm aūt quosdā cathedra ē docto-ris. Unde in grecismo. Rex soliū. doctor cathedram. iu dexq3 tribunal. Possidet ac sedē p̄sul. p̄torq3 curulē

Catheristica ce. i. determinatiā ⁊ cor. pnl'r.

Cathesis vel cathetesis grece doctrina. vel locꝰ doctri ne dicit̄ latine. Und̄ cathetezizo zas. vel cathezizo zas. i. ꝯfirmare. istruere. edocere. imbuere redarguere. obiur-gare refutare. Apostolꝰ ad galathas. v. Comunicet au tem is q cathezizat̄ v̄bo ei q cathezizat. i. instruit in omi-bus bonis. q2 vt dicit̄ in p̄ma ad coꝝ. Si sp̄ualia vobis seminauimꝰ nō magnū ē si carnalia vestra metamꝰ. et a cathezizo vel catecizo deriuat̄ hic cathecizeta te. ⁊ cathe-zizeta te. id ē doctor. instructor p̄ceptor. ⁊ hic cathecismꝰ mi. i. instructō doctrina. ⁊ maxime in fide Sed pōt q̄ ri an cathecismꝰ dirimat matrimoniū ꝯtractū. Ad hoc dico q p cathecismū baptismi ⁊ ꝯfirmatōꝫ episcopi cō-trahit̄ ꝯpaternitas. Differūt tamē in hoc. q2 licet p ba-ptismuꝫ ⁊ ꝯfirmatōeꝫ. ꝯtracta ꝯpaternitas. impediat ⁊ dirimat matrimoniū Illa tamen q̄ ꝯtrahit p baptismi cathecismū adeo est exilis ⁊ iualida. q uix impediat ma trimoniū ꝯtrahendū. nunq̄3 aūt dirimit iam cōtractuꝫ Cum eni baptismus sit ianua ⁊ fundamētum omniū sa cramētoꝝ. patet q cathecismus non est sacramentū. p̄ce dit nāq3 baptismū. Itē ante baptismū qs nō est filius ec clesie. q2 si sic moreret̄ ineternū p̄iret quo ad penaꝫ dāni igit̄ nec sp̄ualis filꝰ. Ergo p cathecismū vel nulla vł q̄si nulla ꝯtracta est cōpaternitas. Unde etiā in cōmater ⁊ in frater.

Cathecismus mi. in cathesis exponit̄ supra imediate

Cathezizo zas. in cathesis vide.

Catholicon interp̄tat̄ vniuersale vel ꝯmune. Und̄ ca tholicus ca. cū. i. vniuersalis. vt fides catholica fm hug̃ fm v̄o Pap̄. Catholicꝰ rectꝰ. Catholicon etiā dicit̄ ille liber. sicut dixi in p̄ncipio p̄me ptis

Catholicus in catholicon exponit̄

Catilio A catulus dicit̄ hic catilio onis. i. gluto degu-lator. q q̄dam gulositate ad modū catuli p domos dis-currit. Unde catiliosus sa. sum. i. auidus. gulosus. sicut catulus est ad escā fm hug̃. Et fm Pap̄. Catilo as. aui v̄bum actiuū. i. deglutire vel sonare. vt catulus.

Catillū li. dimi. i. puum catinū fm hug̃

Catinū ni. vas fictile fm hug̃. fm v̄o ysid. ethi. xx. Cati-num est vas vinariū fictile. qd melius in neu. ge. dicit̄ q3 masculino. sicut ⁊ salinū d2 vas aptū sali. Unde quidaꝫ Quod capiēs vinū teneat vas dico catinū. Fictile vł lu teum faciēs frigere lieū. Et in aurora dicit̄. Qui mecum vescit̄ aut tangēdo catinū. Et scias q licet q̄dam noia in ueniant̄ autoritate veteꝝ quādoq3 in mal. ge. quādoq3 in neu. vt hic punctꝰ hoc punctū. ⁊ hic catinus hoc cati num nō tamē debēt dici incerti ge. q2 masculinū talium nominū iam cessauit. q2 non vtimur nisi neu. ge. istoruꝫ nominū. Esto tamē q vteremur his nominibꝰ in vtro-q3 genere. nō tamē essent dicenda incerti generis. q2 va rias terminatōes habēt fm diuersa genera. qd in nomi nibus dubijs nō ꝯtingit. ⁊ ita de stadius ⁊ stadiū ⁊ con similibus dicas.

Cato. A catus. dicitur hic cato catonis quia astutus fuit ad modū illius animalis Unde catonicus a. ū. Et hic et hec catonista ste. q vel que sequit̄ catonē ⁊ sectam illius. Duo aūt catones dicunt̄ fuisse ambo amatores virtutis. Maior censorinus auunculus minoris phi-losophoꝝ p̄itissimꝰ. Minor nepos eius rigidus dictꝰ est ⁊ vticensis q vtice se interfecit. Uel cato dicit̄ a catꝰ a. ū. fm quosdam.

Cattus ti quoddā animal ingeniosum scꝫ murilegus. qd alij dicunt gattꝰ p g. sed corrupte. Unde hec catta te ⁊ dicit̄ cattus a catꝰ. q̄si cautꝰ p sincopā. eo q sit cautus in muribꝰ capiendis. ⁊ scribit̄ cattus p animali p gemi num t. Baruth. v. dicit̄. Supra corpus eoꝝ et supra ca put eoꝝ volant noctue et hirūdines ⁊ aues etiā similit̄ et catte.

Catulaster stri. di. puꝰ catulꝰ. vnd̄ hec catulastra stre.

Catullus li. p geminū l. fuit q̄dam poeta veronēsis. de quo dicit Oui. Mantua v̄gilio gaudet verona catul lo. Peligne gētis gloria dicor egō. De hoc etiam facit mentōnem hieronimꝰ in ep̄la ad paulinā ca. vij. ⁊ viij.

Catulus li. pnl'r corr. est dimi. de cāis. Et sunt catuli p-prie filij canū Abusiue tamē filij q̄rumlibet bestiaꝝ di-cunt̄ catuli. et inde hec catula le.

Catus Cautꝰ sincopat̄ ⁊ d2 catus a. ū. i. cautꝰ fm hug̃. Pap̄. v̄o dicit. Catus denoiatur siue denominatōnem assumit a cane. i. doctus sapiēs. acutus ingeniosus. In-de cato onis.

Caucasus mōs scithie ab india vsq3 ad tauꝝ porrectꝰ p gentiū varietate ⁊ linguaꝝ varie dictꝰ. Nam cum in oriente in excelsum ꝯsurgit caucasus dicit̄ fm q ipsoruꝫ lingua p niue candidꝰ dicit̄ fm pap̄. ⁊ cor pnl't. Und̄ q̄-dam. Carbasus adheuias ⁊ caucasus est comes illi. Et scias q vt narrat albertꝰ hic mons est maior omnibus mōtibus orientalibꝰ tendentibꝰ ad aquilonē. Signifi-cans sup magnitudinē mōtis huiꝰ est q illi q habitant sub ipso loco inferiori vidēt radios solis in mōte isto. i. in cacumīe. donec trāseat tercia ps noctis in sero in oc-cidente. ⁊ in mane ante tres horas ortus diei uidēt iteꝝ in oriente in ipo radios solis. Unde ipsius solis radij non occultant̄ nisi p terciā ptem noctis hoc est p q̄ttuor horas eq̄les fm q tota nox diuidit̄ in duodecim horas Aliud signū eius magnitudinis est magnitudo funda menti eius. Nā latissimū ⁊ multas terras occupās. ha-bet fundamentū. ⁊ testes huiꝰ sunt hoies q habitāt sub eo ⁊ pcedūt ab eo. q2 ibi multaꝝ nationū ⁊ multaꝝ sunt linguarum Et sub isto mōte caucaso oriunt̄ flumia ma gna multaꝝ aquarū. vide in mons

Cauda de. dicit̄ a cado dis. q2 videt̄ cadere. vnd̄ cauda tus ta. tū. q habet caudā. ⁊ est cauda extrema ps aīalis.

Caudex A cauda dicit̄ hic caudex cis. i. truncꝰ. q2 est q̄ si cauda arboris. qd et cadex dicit̄. ⁊ tūc deriuat̄ a cado. q̄si casum dans

Caudice nauicule dicte. q2 quattuor vsq3 ad decē capi ant homines fm pap̄. vide in trabaria

Caudix cis. fe. generis radix q inheret terre. et dicitur a caudex

Cauea. A cauo uas. dicit̄ hec cauea uee. locꝰ cōcauus vbi aues vel alia aīalia includunt̄. Cauea etiā dicit̄ the-atrum vel sessio hominū in circūitu ꝯsedentiū.

Caueo ues. ui. cautū. i. obseruare. videre. p̄spicere. vita re. causa vitandi aliqd ad cautelā adhibere. vnde q̄daꝫ Uitat ⁊ obseruat cautelā datq3 cauere. Caueo ꝯponit̄ Precaueo. es. ante vel p̄ alijs cauere Et est actiuum ca ueo cū omnibꝰ suis ꝯpositis. et cor ca. Unde prudentiꝰ de sicomachia. Disce supercliū deponere disce cauere Ante pedes foueā q̄sqs sublime minaris. ⁊ deberet fa-cere supinū catū sine u. Nam vt vult p̄sti. in. ix. libro Ca ueo co in i. mutato facit p̄teritū caueo caui. ⁊ ui in tum catū deberet esse. Sed facit cautū. addita u. ad differēti-am huiꝰ nominis catus ta. tū. sicut fauco ues facit faui fautū. ad differentiā huiꝰ nomis fatū.

Cauecola le. dimi. pua cauea ⁊ cor. pnl't

Cauerna ne. i. spelūca. et dicit̄ a cauea. Et a cauerna di citur cauernatꝰ ta. tū. ⁊ cauernosus sa. sum. in eodeꝫ sen su. i. pforatꝰ. pfossus. p̄scrobatꝰ.

Cauernicula le. di. pua cauerna. ⁊ cor. pnl't.

Cauernula le. di. pua cauerna. ⁊ cor. pnl't

Cauilla le. A caueo es. dicit̄ hec cauilla le. q de ligno i-serit̄ foraminibꝰ ad modū claui. Unde cauillo las. id ē clauis infigere. vel ꝯfirmare cauillis Inuenit̄ etiā cauil la. p rixa. cauillatōe. ꝯtentōe. Sed a caluo caluis tūc de scendit

Cauillo. A caluo uas. dicit̄ cauillo las qd ⁊ cauillor la ris inuenit̄. ⁊ est dimi. et deberet dici caluillo sꝫ subtrahi tur l. et dicit̄ cauillo las. qd est aliq̄ntulū decipe. Et pro prie ptinet istud verbū maxie ad sophistas. q verbū ve rum scienter impugnāt. ⁊ falsū sciēter affirmāt. Item ca uillare inuenit̄ p deridere vel ꝯtemnere. vel ꝯuiciose io cari. vł calūniari. argumētis tergiuersari. caute perscru tari.

Caula le. i. ouile. a greco aula enim greci vocāt aulas receptacula animaliū. et inde caula addita c. Caula etiā dicit̄ cancellꝰ ante iudicē. vbi sunt aduocati vł igressus. Caule etiam dicunt̄ munimēta ouiū.

Caulis a coalesco inchatō verbo dicit̄ hic caulis lis. ⁊ est caulis generalit̄ herbaꝝ vel oleꝝ mediꝰ frutex q vul go tirsus dicit̄. q2 a terra sursū cōscendat. Ex q tractū est vt specialit̄ qddam genꝰ oleꝝ caulis diceret̄. q2 tirsꝰ ipiꝰ amplꝰ ceteris oleribꝰ coalescit. i. crescit. Inuenit̄ hec cau la le. p ouili. Unde quidā. Hic caules olera dicunt̄ oui lia caule. ripit pnl't gi

Cauma atis ge. neu. id est incendiū. ⁊ d2 a caminꝰ. ⁊ cor

Cauo uas. uaui. i. fodere. ⁊ cōponit̄ Cocauo as. De ca uo uas. i. valde deorsum cauare. vel extrahere. Excauo uas. Iob. xiiij. Lapides excauāt aq̄. Intercauo uas. int̄ aliq̄ cauare. Precauo uas. id est ante vł p̄ alijs cauare. Recauo uas. i. iteꝝ vel retro cauare. vł extrahere Suc cauo. uas. i. subtꝰ cauare. Cauo ⁊ ꝯposita ab eo oīa sunt actiua et. corripiūt ca. Unde quidā. Et duꝝ lapideꝫ gut ta cadendo cauat.

Caupo ponis dicit̄ a capio pis. q2 capiat vinum vel a quā. Eccl. xxvj. Et nō iustificabit̄ caupo a peccatis labio rum. q aūt dicit̄ caupo q̄si capiēs potū. ethimo. est non ꝯpositō Qui et alio nomie dicit̄ tabernariꝰ. ⁊ tabernio et ganeo. A caupo dicit̄ hic cauponariꝰ rij. in codeꝫ sen su. i. tabernariꝰ Inuenit̄ etiā hic capo ponis sine u. id ē gallus castratꝰ. Unde dicit Papi. Capo vel capus ex gallo gallinatō fit castratꝰ. et cor ca. Unde v̄sus Cantat nocte capo. vinū vult vendere caupo

Caupona ne. pnl't pdu. tā p muliere tabernaria. q̄m p taberna. et d2 a caupo.

Cauponatim aduer. i. fraudati admixtim. vel adulte ratim vel alternatī. et dicit̄ a caupo. Solēt eni caupōes admiscere aquā vino ⁊ p puro vendere

Cauponor naris. verbū deponentale. i. vēdere. ⁊ dicit̄ a caupo Unde in decretis romani cōcilij. Sit ergo no bis anathema eo q verbū vitatis audet cauponari Un de v̄balia

Causa se. dicit̄ a casu quo euenit. Est enim origo et ma teria negocij. quod dū pponit̄ cā est. dum discunt̄ iudici um. dū finit̄ iusticia. Cā sine rōe potest esse. Ratō v̄o non sine cā vt dicit Pap̄ Et. scias q cā fm logicū est ad cuiꝰ esse sequit̄ aliud Et diuidit̄ in cām materialeꝫ et for malem. et iste sunt cause intrinsice. Efficientē ⁊ finalem. et iste dicunt̄ cāe extrinsice. Cā materialis est illa ex qua

aliquid fit. vt ex ferro fit cutell⁹ ferre⁹. vel in q̄ aliqd fit.
vt in corpe fit albedo. ⁊ ita corpus est materia albedis ⁊
coloris omnis. Causa aūt materialis ex q̄ aliqd fit diui
ditur. Nam alia pmanet in materiato. vt ferrū pmanꝫ
in cultello Alia trāsit vt aq̄ ⁊ farina trāscunt in panem
⁊ fenum ⁊ filix in vitꝛ. Materia aūt est q̄ est in potētia
tantū. Cā aūt formalis est q̄ dat esse rei. ⁊ conseruat eam
in esse. vt albedo est cā formalis albi. ⁊ humanitas ho-
minis. Cā vero efficiēs est a q̄ est pncipiū mot⁹. vl q̄ mo
uet ⁊ opatur ad hoc vt res sit. vt faber est causa efficiēs
cultelli. ⁊ domificator est principiū mouēs ⁊ operās vt
dom⁹ sit Cā finalis est id ppter qd aliqd fit. vt beatitu-
do est cā finalis iusticie. Et sciās q vt dicit plato Nihil
fit cui⁹ ortū legitima causa nō pcesserit. Itē in iob. v. dr
Nihil in terra sine causa fit
Causari⁹ rij. masc. gene. litis amator. vel re⁹ q̄ ex aliquo
crimine ad cām ducit
Causatiu⁹. A cā dicit causatiu⁹ ua. uū. quod ex cā seq-
tur. Unde causatiua dicunt effectus cārum.
Causidic⁹ ci q̄ dicit ⁊ tractat cās sm hug. Pap. vo di-
cit. Causidic⁹ orator. defensor patron⁹. Et cōponit a cā
⁊ dico cis. siue ab hoc pterito dixi qd naturalit corri. p-
mam licet positōe cā pducat. Et ideo causidic⁹ veridic⁹
maledic⁹ ⁊ cōsimilia cor. pnlt. Unde quidā Causidic⁹ li
tes medic⁹ pnostica vite Uuln⁹ amat medicus psbiter
interitus
Causor saris. causat⁹ sum verbū depo. a cā dicit. Et est
causari cās agere vel repbendere. calumniari. vl incul-
pare. exigere vel in cām ducere conqri. Ro. iij. Causati
sum⁹ iudeos ⁊ grecos omnes sub peccato esse
Caustos grece. latine incensum dr et accentuat in fine
Causula le. dimi. pua causa
Cauteriat⁹. ta. tū. potest esse pticipiū de cauterio rias.
et tūc tantū valet q̄ntum vst⁹ cauterio vel diffamat⁹ vl
potest esse nomē. et tūc tantū valet q̄ntum dur⁹ malus
vel corrupt⁹ Unde aplūs thi. pma ca. iiij. Cauteriataꝫ
habentes cōscientiā. i. corruptā vel lesam
Cauterio rias. i. cauterio inurere. dānare. ⁊ deriuat a
cauteriū. et cōponit incauterio rias. et p translatōꝫ dicit
incauteriare. diffamare.
Cauteriū. A caut⁹ dicit hoc cauteriū rij. ferrū q̄ vrunt
infirmi q̄si cauturiū. qr caute vrat Et quo etiam inurūt
damnati p signo vt dū caro vrit volūtas refrenet. vnd
hoc cauteriolū li. dimi. sm hug Pap. vo dicit. cauteriū
dictū q̄si cauturiū qr vrat. et puida sit i eo seueraqꝫ cau
tio. vt dū videt cui⁹ sit auaricia refrenet. qd interduꝫ p
signo. interdū p cura adhibet vt etiā vis morbi ignis ar
dore siccet. Unde cauterizo zas. zaui. i. vro cauterio
Cautes tis. fe. gene. petra durissima et asperrima dicta
a caut⁹ q̄si cauta qr cauet. Theodol⁹. Lābunt animalia
cautē sm hug. Pap. vero dicit. Cautes saxa asperrima
videlicet maris. dicte a cauendo a nauigantib⁹ scꝫ qua
si caute.
Cautic⁹ a. ū. id est asper ⁊ dur⁹. ⁊ dicit a cauteriū. Ma
cer de virib⁹ herbarꝫ A medicis rute vis cautica dr esse
Cautio. A caueo ues dicit hec cautio onis. i. cautela.
iuratō. obseruatō. et ponit p scripto qr scriptis nobis ca
uemus. Unde in euāgelio luce. Accipe cautōnem tuaꝫ.
et vt dicit Pap. Cautō est breue recordatōnis cyrogra
phum. Item sm iuristas. Cautio est nuda pmissio sine
solēnitate iuramenti aut interpositōe pignoris aut fide
iussoris. Cū enim inuenit in iure sine adiecto. intelligen
dum est de nuda pmissione. Cū vero addit ⁊ dicit ydo-
nea cautō vel ydonee caueat. intelligendū ē de cautōne
iuratoria vel pignoratoria siue fideiussoria.
Caut⁹. A caueo es. venit caut⁹ ta. tū. et est ei⁹ pticipiū
Sed potest esse nomē in tali sensu cautus q̄ sibi cauet.
astut⁹. callid⁹. gnar⁹. Unde caute vel cautim. ⁊ hec cau
tela le. Caut⁹ cōponit Incaut⁹ sm hug. Papias vo di-
cit. Caut⁹ a cauere solicit⁹. pcauēs. In grecismo sic dicit
Cautū puisum cautū signat qqꝫ firmū
Cauus A cauo as. dicit cauus ua. uū. ⁊ est cauū natu
ra. Cauatū manu. et hic cau⁹ ui. substantiue p cauerna
vel foramine Unde cauitas tatis. ⁊ p cōpositōꝫ cōcau⁹
ua. uū. et cor. ca. sicut cauo uas.
Caxillū li. dimi. paru⁹ call⁹.

C ante E

Cecidi dici debꝫ ⁊ nō cecidi. Si enim diceret cecidi. aut
pma pduceret aut corriperet. Sed nō posset corripi. p-
pter regulā q̄ docet q nunq̄ꝫ ae dyptong⁹ potest muta-
ri in i. correptā Sed nec posset pduci ppter regulā que
docet. quoniā por sillaba corripit q̄tiens aliq̄ sillaba ge
minat in talib⁹. Subtracta igit a vocali ab hac dypton
go ae. dici debet cecidi pma correpta et pnlt pdu. et est p
teritū de caedo dis. i. incido Et sic sumit Regū. iij. ca. iij
Pater meus cecidit vos flagellis ego aūt cedam vos
scorpionib⁹. Inuenit etiā cecidi a cado dis. ⁊ tūc cor. pe
nultimam. qd facere debuit cadi qd non facit ad driam
cadi nomis. Uid in cado dis. ⁊ sic sumit luce. viij Et ali
ud cecidit inter spinas
Ceco as aui. atū. id est cecū facere. ⁊ cōponit Exceco as
Obceco as. ⁊ est actiuū cū omnibus cōpositis. ⁊ pdu. ce.
Unde vindocinēsis. Diuitie multis excecāt corda cupi
te Et vt vult alexander nequā obceco asscribit p b. non
enī mutat b. in c. sm eū. et sic cōmunit scribit. Sed hoc vi
detur cōtra regulā psti. q dicit q b in cōpositōe mutatic.
sequēte c. vt occido occūbo Sed dico q illa regula psti.
habet exceptōem sicut vult ipe met psti. Unde ipe dicit
in. ij. libro maiori Que tamē cōsonās id ē b. sequēte c. so
let plerūqꝫ in eādē mutari. vt occido ⁊c. Nō est ergo re
gula ista generalis qr psti. dicit plerūqꝫ notant. Et ideo
qdam excipiunt vt subcinericius ⁊ obceco.
Cecula a cecus dr hec cecula le. genus serpētis sic dicta
qr parua sit. ⁊ non habet oculos
Ceculco a ceco as. dr ceculco as. verbū actiuū. i. cecare
Et quādoqꝫ ponit absolute et signat tūc passionē intri
secus natā. vnde plautus. Nā mihi oculi mei ceculcant
Cecunia nie. i. noctua a cecus dicit.
Cecus A ceco as. dicit cecus ca. ū. qui neutro oculo vi
det. Uel dicit cecus a careo. qr caret visu. Et tūc a cecus
ceco cas. et hec cecitas tatis. Cecus cōponit semicecus a.
um. Item a cecus deriuat hoc cecū ci. qddam intestinuꝫ
et dicit a cecus. qr sit sine foramie et exitu. qd greci tilo-
neutron dicūt.
Cecutio is. iui. ire. verbū neutr. i. cecū esse vl fieri ⁊ tūc

deriuat a cecus. Uel cecutio. id est insanio et tūc deriua
tur a cicuta te. cuius succus haust⁹ vel facit insanire vl
mortificat sm hug. Uel sm Pap. cecutio. i. lippio. parū
video Inde cecutiēs tis. omis ge. vnde cecutiētes dicūt
lippiētes. i. parꝝ videntes sm Pap. Unde hieroni. dicit
de epistolis canonicis. q rarus est q̄ nō in earū lectōne
cecutiat
Cedar nomē est loci. ⁊ nomē fuit viri. Et est hebreuꝫ. et
interptat tenebre sm hug. ⁊ accentuat in fine. Pap. vo
sic dicit Cedar regio saracenorꝝ trās arabiaꝫ sita. Pro-
pheta habitaui cū habitantib⁹ cedar. Itē cedar fuit fili
us ismahel. ⁊ interptat tenebre vel meror Uide in sara-
cenus
Cedecula le. pnlt cor. di. pua cedes fe. ge.
Cedis dis. fe. gene. verberatō vel incisio a cedo cecidi.
Actuū. ix. Paulus adhuc spirās minarꝝ ⁊ cedis. Et vt
dicit Pap. caedis. i. occisio a caedo p ae scribendū est
Cedo dis. cecidi ⁊ nunq̄ꝫ cicidi cesum. i. verberare. ferire.
vel inuadere. ⁊ componit cū am qd est circū. ⁊ dr ancido
dis m. mutata in n. i. circūcirca cedere. ⁊ cū abs. et dr absci
do is. Itē cum ad ⁊ dr accido is id ē iuxta vel valde cedo
Item cū con. ⁊ dr cōcido is. Item cū circū ⁊ dr circūcido
is. Item cū in ⁊ dr incido. Item cum inter ⁊ dr intercido
Item cū de ⁊ dr decido Itē cum ex ⁊ dr excido. Item cuꝫ
pre ⁊ dicitur pcido Item cum ob ⁊ dicitur occido Item
cum re ⁊ dicitur recido. Item cum sub et dicitur succi-
do. Cedo actiuū est ⁊ omia sua composita simili actia
sunt. ⁊ omia mutāt c. in i. in psenti ⁊ in pterito ⁊ in supi-
no. ⁊ omia faciūt pmam psonam psentis indicatiui mo
di in cido. ⁊ pteritū in cidi ⁊ supinū in cisum. et omia p-
ducūt pnlt in psenti ⁊ in pterito ⁊ supino. ⁊ vt generali-
us dicat vbiqꝫ pducunt hanc sillabā ci. et scribit caedo
p ae dyptongū licet sm visum vna vocalis taceat tam i
sono q̄ꝫ in scripto.
Cedo is. cessi cessum cedere in q̄nqꝫ significatōnib⁹ in-
uenit Nam cedo id est do locū. ⁊ sm hoc cōstruit cū dtō
solo. Quādoqꝫ cū dtō ⁊ actō in eodem sensu idē enī est.
Cedo tibi. i. do locū tibi et ecōuerso. itē cedo. i. incedo vt
Cedo ad ecclesiā. i. incedo vl vado ⁊ cedo. i. recedo. ut ce-
do domū id est recedo Et cedo. i. cōtingo. vt michi bene
cedit. tibi nūc male. ⁊ sm hoc quādoqꝫ ponit impsonali
ter. vt cedo. i. euenio Cedo cōponit cum ante ⁊ dr antece
do is. i. antecedere. Itē cum abs ⁊ dicit abscedo Itē cum
ad ⁊ dicit accedo. Item cū con et dr concedo. Item cū de
⁊ dicit decedo. Item cū dis et dr discedo, Item cū ex ⁊ dr
excedo Item cum in ⁊ dicit incedo et est nobiliū Itē cuꝫ
inter et dr intercedo Item cum p et dr pcedo Itē cum p
et dicit pcedo Iteꝫ cum re et dicit recedo. i. retrocedo. et
cum sub et dicit succedo. et cum se ppositōe ⁊ dr secedo.
Cedo cessi est neutrū et omia cōposita ab eo simulit sunt
neutra Preter antecedo et cōcedo ⁊ excedo p supera-
re. et pcedo q̄ sunt actiua. Item omia retinēt literaturā
sui simplicis vbiqꝫ Item cedo simplex ⁊ sua cōposita fa-
ciunt pteritū in cessi. et in cessum supinum. et pducūt ce.
vbiqꝫ. et sciās q discedim⁹ p diuortiū. abscedimus p ab
sentatōnem. secedim⁹ p singularitatē. decedimus p mor
tem. Unde quidam. Decedit moriēs discedit ab vrbe
recedēs. et scribit p ae dyptongō caedo sm Pap

cōpo̅ta ante abs ad con. de dis. ex in inter pre pro re se.

Cede cedite vbum defectiuuꝫ anormalū. i. dic dicite. et
deriuat a cedo is. et est impatiui modi. ⁊ scđe persōe
singularis numeri cede. i. dic. sꝫ cedite pluralis numeri
id ē dicite. Terenti⁹ in eunucho. Quid te ergo aliū soli-
citat cede. i. dic ⁊ cor. ce. Unde scribū p e. solam. inuenit
ergo vi patuit cedo cecidi. Iteꝫ cedo cessi et in duobus
illis locis prima dyptongat. Unde pducūt pmam In-
uenit et cede cedite. i. dic dicite modi impatiui et cor. pri
mam. et est defectiuum. Unde qdam. Cedo caedo cede
tria sunt q̄ p tribus edo.
Cedria. A cedrus hec cedria drie vnguētum factū quo
alleres liniti nō putrescūt vel tempe vel vermibus. Ui
de etiā in cedrus
Cedrinus na. nū. pnlt pducta. i. de cedro existēs. et dici
tur a cedrus ri.
Cedron nomē fluuij vel loci. Iohānis. xviij. Trās tor-
rentem cedron. Et interptat tenebre. Itē cedron grece ce
drus latine sm hug. Uide in cedrus. ⁊ accentuat in fine
Et sciās q cedron in iohāne est gtūs pluralis grecus. et
est sensus. Trans torrentē q̄ dr cedron. i. cedrorꝝ. ⁊ nomi
natur sic ppter cedrorꝝ multitudinē. et est versus orienteꝫ
ppe hierusalē. Unde dicit Raban⁹ sup illud machabe
orum pmo libro cap̄. xvi. Rex anthioch⁹ mādauit edi-
ficare cedronem. cedron inqt est vallis vel torrēs iuxta
hierusalē ad orientaleꝫ plagā. Ibidē etiam est villa q̄ dr
gethsemani trās torrentē cedrō ad radicē mōtis oliueti
Cedrus ri. fe. ge. i. arbor quā greci vocāt cedron. qd ē ar
bor ardētis humoris. ⁊ est cedr⁹ imputribilis. Item vt
vult ysidor⁹. Cedr⁹ est lignum iocundi odoris ⁊ diu du
rans. ⁊ nunq̄ꝫ a tinea aut teredine. i. lignorꝝ vrme exter-
minatur. Unde ppter ei⁹ durabilē ppetuitatē ex cedris
fiunt lacunaria in regum palatijs ⁊ in templis. Huius
arboris gūmi siue lacrima dr cedria. q̄ ad cōseruatōnem
librorꝝ summe est necessaria. Nam libri ex hac lacrima
liniti nec a tineis corrodunt. nec tempe senescūt. Nasci
tur in terris affrica et syria ⁊ maxime in mōte libani. Et
vt dicit Raban⁹ sup psalteriū. Cedrus est arbor altissi-
ma omniū arborꝝ domia ⁊ regina. Est etiā aspectu pul-
cra. sp retinēs virorē suū. ⁊ insup odorifera. cuius odor
fugat serpētes ⁊ omia venenosa
Cedula le. i. carta pnlt. cor.
Ceduus ua. uū. venit a cedo qd est incidere seu venire
⁊ dr silua cedua. q̄ est apta ad succidendū. ⁊ cuius arbu
sta recrescūt. ⁊ ita sumit in iure ciuili.
Celsa le. pnlt cor. qdam locus est de quo habet pmo re
gum vicesimotercō
Celamen mis. neu. ge. idē quod celatura a celo las dici
tur. ⁊ pducit pnlt.
Celatura. A celo las. p sculpe vel pingere dicit hec ce
latura re p sculptura vel pictura. ⁊ hoc celamē mis pro
eodem.
Celeber. A celū dicit hic celeber hec bris. hoc bre. id est
festiuus. solēnis. sanctus. deuotus. frequēs. frequētat⁹.
Proprie dicit ille locus celeber q̄ est a multis frequen
tatus. vel vbi celebria agunt. vt forꝝ ecclesia. ⁊ cōpat cele
ber brior. berrim⁹. Unde celebriter. brius. berrie. et hec
celebritas tatis. i. solennitas. frequētia cōuentus. Et cele
bro bras. i. frequētare. venerari. colere. ⁊ corr. naturalit

le. Unde ouidius in libro primo de arte amandi. Ut redit atq; frequens longum formica pagmen. Sic ruit ad celebres cultissima femina ludos
Celebro bras in celeber e
Celebs bis ge. cōmunis .i. celestē vitā ducens. Et descendit a celestis p compositōz de media dictione. et ē ibi b. loco u. de vltima ē ibi s. et dicit̄ celebs virgo. vl' castus sine solicitudine seculari. vl' vir sine vxore. quasi celestē vitam ducens. et format̄ gtūs a ntō mutato e. in i. et interposita i. inter b. et s. vt celebs bis. et cor. li.
Celer. A celum dr̄ hic celer hec ris et hoc re. gtō hui⁹ celeris. i. velox. Et cōparatur celer rior. rim⁹. Unde celeriter rius rime. et hec celeritas tatis. i. velocitas. Celer cōponit̄ pceler et pceler. i. valde celer. et cor. hanc sillabam ce. celer quādo ē adiectiuū. Sz celer substantiuū p seruo romuli pducit ce. vt dicit maiister bene. et fm Pap. celer dicit̄ a cilleo les. lere. i. mouere. Sz fm hug. dicit̄ a celū li. Uide in celo las.
Celeriusculus. A celer siue celeri⁹ dicit̄ celeriuscul⁹. la lum. pnl't cor. i. aliquātulū celer. et ē dimi. vnd̄ celeriuscule aduer. i. cito. Unde cicero. Strenue qd̄ volumus ostēdere. celeriuscule factum dicemus. Et format̄ a neutro compatiui addita culus. vt celerius celeriusculus. sicut meli⁹ meliusculus. grādius grādiusculus et similia.
Celero a celer dicit̄ celero as. aui verbū neutrū. id ē maturare festinare. et componit̄ Accelero ras. Concelero ras. pcelero ras. et sunt oīa neutra cōposita ab eo. et cor. ri pnle.
Celestis a celū dicit̄ hic et hec celestis et hoc ste. et celicus ca. cū. in eodem sensu.
Celeuma A celū dicit̄ hoc celeuma atis. i. clamor nauticus q2 ad celū deferat̄. Dicit̄ quoq; generalit̄ p quolibet clamore. Hiere. xlviij. Nequaq; calcator vue solitū celeuma cantabit. Unde celeumatic⁹ ca. cū. qd̄ cōponit̄ Proceleumatic⁹ ci. scz pes metric⁹ cōstans ex quattuor breuibus sillabis. q2 ad talē clamorē describendum fuit inuētus. vnde vsus. Quattuor ipe breues pceleumatice serues. q aūt dicit̄ celeuma quasi calcantiū cma. i. cātus et hi. ē fm hug. Pap. vō dicit Celeuma clamor nautarum. siue carmē sup mortuos vl' sup lacum. vnde versus Dicas celeuma quē dat vindemia cantū. Edit⁹ a nautis clamor celeuma vocat̄.
Celibalis ē denominatiuū a celebs. et format̄ a celebis gtō is mutata in a. longā. et assūpta lis. vt celebs bis celibalis. iuuenis iuuenalis Inuenit̄ etiā iuuenilis. vt dicit pssi. in tractatu de denominatiuis.
Celibat⁹ tus. tui. mas. ge. dr̄ a celebs. et dicit̄ celibat⁹ uirginitas. castitas dictū. q celo dign⁹ sit quis
Celicola le. ge. cōmunis pnl't. cor. q colit deos vl' celum vel qui inhabitat celū. vt deus. et componit̄ a celū. et colo is fm hug. Pap vō dicit. Celicola dict⁹ ē q celum colat. Est. n. angelicus. Celicole lar. facit p cōpassionē celicolum. quod maxie fit in compositis et patronomicis. vt graiugenū. caprigenū. omnigenū. eneadū. dardanidū.
Celicus ca. cū. pnl't cor. i. celestis a celū dr̄. Thobias. Celica sunt anime. pabula corp⁹ alunt.
Celido dinis. fe. ge. i. hirūdo. q2 in celo. i. in aere cibū capiat. et dicit a celum.

Celidonia. A celido dr̄ hec celidonia q̄dam herba que erumpit in aduētu hirūdinum. vl' q2 pulli hirundinum si patiunt̄ in oculis. mat̄ ex hac herba mederi dicatur. et statum visum recipiūt. Et celidonia ē etiam q̄dam gemma ex hirundinū colore vocata. q̄ et celonites dicit̄ Unde hic celidoniacus ci. gladi⁹ lati ferri. cuius mucro duplex et bifurcat⁹ in modū caude hirundis format̄
Celidoniac⁹ in celidonia exponit̄
Celidrus. q̄dam serpēs. vide in cersidrus.
Celigena ne. pnl't cor. cōmunis ge. i. genit⁹ a diis.
Celites celitū. pluralit̄ vitā celestē agētes. s. dij. et dr̄ a celum et ē cōmunis ge.
Celit⁹ aduer. loci pnl't cor. a celites dr̄. vt Gabriel miss⁹ ē celitus. i. a celo vel deo.
Celtū lij. neu. ge. idē est quod celtes qd̄ vulgo celionē vl' scalpellū vocant.
Cella le. dicit̄ a celo las. q2 celet in ea habitantes. Unde dicit bernhardus. Cella nequaq; debet esse necessitatis sz domiciliū pacis. Celle et celi habitatō cognate sunt. q2 sicut celum et cella adinuicē vidētur habere aliquā cognatōz nomīs sic pietatis. A celando. n. et celum et cella nomē habere vidētur. Et quod celat in celis hoc et icell' quod gerit̄ in cellis hoc et in cellis. Quidnam hoc ē vacare deo frui deo spiritui oranti. vel etiam a corpe exeūti. a cella in celū longa vl' difficilis via non inuenit. A cella. n. sepe in celum ascēdit̄. vix aūt aut nunq; a cella infernum descēdit̄. nisi sicut dicit psalmista. Descendunt ad infernū viuētes ne descēdant morientes. Hoc mō cellarum incole sepe descēdunt in infernum. Sicut. n. assidue contēplando reuisere amant gaudia celestia vt ardētius appetāt. sic et dolores inferni vt horreāt et refugiant. Et hoc est quod imp̄cant̄ inimicis suis orantes vt descēdant in infernū viuētes Morientes aūt vix vnq̄m aliq a cella in infernū descēdunt. q2 vix vnq; nisi celo p destinatus in ea vsq; ad mortē psistit. Filium. n. gratie fructum vētris sui cella fouet. nutrit. amplectit̄. et ad plenitudinē pfectōis pducit et colloqo dei dignum efficit. Cella terra sancta. et locus sanctus ē. in qua dominus et seruus eius sepe colloquunt̄. sicut vir ad amicum suū. In qua crebro fidelis anima vbo dei cōiungitur. sponsa sponso sociat̄. terrenis celestia. humanis diuina vniuntur. Siquidem sicut sanctū tēplum dei. sic cella sua dei. In tēplo. n. et in cella diuina tractant̄. sz crebrius in cella vide in ociū. A cella dicit̄ hic et hec cellita te. studēs vel stans in cella.
Cellarū A cella dr̄ hoc cellarū rij. Canticoz pmo. Introduxit me rex in cellaria sua. exultabim⁹ et letabimur in te. lac vberz tuoz sup vinum Uel dicit̄ a colligo gis. q2 in eo colligunt̄ ministeria mēsarum vl' necessaria q victui supsunt. et ē cellarū paucoz diez. sz promptuarium longi tpis. et a cellarū hic cellarius et hic cellerari⁹ id est custos cellarij.
Celleo les in cello is vide.
Cello lis. cecul vl' cellui cellere culsum vel celsum vbū actiuum. id ē supare. sz non ē in vsu. A quo deriuat̄ celleo les. lui. id ē pesse neutrū et absolutū. Et componitur celleo vel cello cum ex. et dicit̄ excelleo les. vel excello lis. Itē cello lis componit̄ cum p̄ et dicit̄ pcello lis. Itē cum

p et dicit̄ pcello is Et cū p et dicit̄ pcello pculi sum. id est pcutere. Cōposita a celleo es. neutra sunt sicut et suū simplex. et faciūt pteritū in lui tantū. Cōposita vō a cello is. omnia sunt actiua. nisi q excello fm q cōstruit̄ cū dtō est neutrū. Et omīa faciūt pteritū in culi tantū et supinum in culsum tantū. Nisi q excello et p̄cello inueniunt̄ facere exculi excellui p̄culi p̄cellui excullsum excelsum p̄culsum p̄celsum Uide in p̄cello lis
Cellula le. dimi. pua cella pnl't cor.
Celo as. aui. i. sculpe pingere Et est in alia significatōe cōtrariū ad reuelare. et fm hoc cōstruit̄ cū duobus diuersis actis. vt Celo te cōsilium meū Celo cōponit̄ Concelo as. i. simul celare Recelo as. i. reuelare. et est actiuū cū omnibus suis cōpositis et omīa pducūt hāc sillabā ce. sz celer adiectiuū cor. ce Unde q̄dam. Hostia claude celer. vt clausa p hostia celer Itē horaci⁹ in epy. Stultoz incurata pudor malus vlcera celat. Itē grecismus Caelo cū sculpo lapides. celo coopta. Et vt dicit Pap Caelare p sculpe p ae. Pro abscōdere p e. solam scribitur et vbiq; habet̄ vnum l.
Celonis in celox vide
Celox. A celer dicit̄ hec celox cis. vel hec celonis huius celonis. i. velox nauis. et ad ministeriū classis apta. Ennius Labit̄ vncta carina per equora alta celonis. Item plautus in asinaria. Quo hāc celocem cōferas. vnd̄ hic et hec et hoc celox cis dr̄ velox fm hug. Pap. etiam dicit Celox gen⁹ nauis fe. ge.
Celsus A cello is. dicit̄ celsus sa. sum. Ul' celsus dr̄ a celo. q2 sublimis sit et alt⁹. et q̄si celestis. et cōpat̄ celsus sior sissim⁹ Unde celse sius. sissime aduer. et hec celsitudo dis et cōponit̄ celsus cū ex. et dr̄ excelsus
Celtes tis. mas. ge. i. instrumentū ferreū aptū ad sculpēdum. et dicit̄ a celo as p pingere vl' sculpe. Iob. xix. Uel celte sculpant̄ in silice. Quidā tamē legūt ibi certe. Uel dr̄ celtes a celleo vl' ceculi. berus
Celtiber exponit̄ in tercia pte in scd̄a declinatōe in hy
Celticus a. ū. i. nobil' et dicit̄ a celsus
Celū. A celo as. dicit̄ hoc celū li. q2 celat nos secreta. vl' a caelo as p sculpe. q2 sculptū est et insignitū varijs stellis. Uel cōponit̄ a casa et elios quod est sol. q2 sit casa sol' Et est celū etroclitū genere. q2 in singulari est neu. gene. et in plurali mas. ge. et scribit̄ p ae dyptongō vt dicit papias. Sed dubitare cōsueuit an sit dicēdum Un⁹ celorum vel vnū celorū maiister bene dicit. q adiectiuū debet respicere genus qd̄ ibi est. et ita dici debet. Un⁹ celorum sicut vna epularū. De hoc pleni⁹ dixi supra in tcia pte in tractatu de genere nominū ubi egi de nominib⁹ etroclitis. Et scias q fm Rabanū septem sunt celi. s. empyreum. cristallinū. siderū. igneū. olimpū. ethereū. et aereū Et insup est aliud celū sancte trinitatis. Ipa enim celsitudo diuine maiestatis nominat̄ methaforice celū.
Item celū p motū suū causat generatōes et corruptōnem in inferioribus. Unde dicit Rabi moyses. q celū in vniuerso est sicut cor in animali. cuius mot⁹ si ad horam qesceret corpis vita finiret̄. Uide in spera Quare celū rubeū in mane significet pluuiā. et in sero serenū dicam in nubes.
Cemētum A cedo dis. cecidi dicit̄ hoc cemētū ti. i. calx et minutoz lapidū cōgregatō et cesura lapidum et fundamēcum dom⁹. q2 ceso lapide surgat. vnde hic cemētari⁹ rij. q disponit lapides in muro. Cemētum etiā dicit̄ mēdacium
Cena A cenō quod est cōmune dicit̄ hec cena q̄si a communione vescendi. Antiqui enī publice et in patulo comedebāt nō solitarij et puate sicut mō. ne singularitas in delitijs luxuriā generaret. vel dicit̄ cena q̄si scena a scenon quod est vmbra. et dicit̄ cena pprie in sero. sicut iam iantaculum in mane. Prādium in tercia. Merēda vel antecenia p nona. obsoniū. post cenā. A cena dr̄ hec cenula le dimi. Et cenatic⁹ ca. cū. ad cenā ptinēs. Cena cōponit̄ hic et hec incenis et hoc ne. id ē ieiun⁹ q̄si sine cena
Cenaculū a cēa dr̄ hoc cenaculū li. et hoc cenatoriū rij. idem scz locus cenādi fm hug. Pap. vō dicit. Cenaculum dom⁹ superior ps. dictū a cōmunione vescēdi. vnd̄ et cenobiū hij. cōgregatō multoz
Cētari⁹ rij. mas. ge. dicit̄ ille qui victū manib⁹ q̄ritat. a cena dicit̄.
Cenatoriū in cenaculū exponit̄
Cenito tas verbū frequē. id est frequenter cenare. pnl't cor. et format̄ a cenatu vltimo supīo de ceno as a. i. i. mutata et u. in o.
Ceno nas. naui. id est cenam sumere a cena dicitur. Et cōponit̄ Cōceno nas. id ē simul cenare. Receno nas. id ē iterz cenare. et est neutrū ceno cū omibus suis cōpositis. et pducit ce.
Cenobates tis mas. ge. q ppter cenā sup funē ambulat Sz poti⁹ p s. deb3 scribi sicut in suo loco dicet̄
Cenobita in cenobiū est. et pducit bi.
Cenobiū. a cenō quod est cōmune et habito tas cōpoit̄ hoc cenobiū hij. i. monasteriū. scz cōmunis habitatō plurimorum. vbi sunt plures cōgregati insimul ad cōmuniter habitādum et comedēdū. vnde hic et hec cenobita te q vel q̄ illū locum inhabitat. Quidā tamē solēt scribere hoc nomē p sc. vt dicat̄ scenobiū. a scenō quod ē vmbra q2 talis locus solet fieri in vmbrosis locis et nemorosis Et inde hic et hec scenobita te fm hug. In Pap. scribit̄ p c. cenobiū et cenobita. Unde dicit. Cenobite gen⁹ monachoz q̄s nos in cōmuni viuētes possum⁹ appellare
Cenodociū. A ceno nas. dicit̄ hoc cenodociū cij. id est domus in qua cenādi refugiū est paupibus scz hospitale. vnde hic cenodociarius id est elemosinarius. et hec cenodociaria ei⁹ vxor vel elemosinaria. Sed hec meli⁹ scribunt̄ p x. vt dicant̄ a xenos vt dicet̄ infra in x. lrā.
Cenodoxus. Cenū componit̄ cū doxa qd̄ est gloria. et dicit̄ hic cenodoxus xi. et hec cenodoxa xe. q vel q̄ est cupidus vel cupida cenose et vane glorie scz mūdane. vnd̄ hec cenodoxia xie. i. cēosa et vana gloria sicut est gloria mūdana fm hug. Pap. vō dicit. Cenodoxia. i. iactātia seu vana gloria. Cenodoxus inanis glorie cupidus.
Cenofactoria ars est illoz q opant̄ de ceno. id est de luto. In actib⁹ autem apostoloz capitulo. xviij. deb3 dici scenofactoria per sc.
Cenomia mie id est cōmunis musca a cenō quod ē cōmune fm huguitōz Et scribit̄ p oe fm Papiā qui dicit Coenomia. canina musca. sed omnino mordax per oe scribit̄ nō p i. Sed dic q etiā p i. scribit̄. sed in alia significatione.

Cenō vel cenos grece lr̄e nouū vel cōmune uł mixtū
Cenositas tatis in cenosus vide
Cenosus a cenū dicit̄ cenosus sa.sum.i.fetidus.spurc⁹ lutulētus hircosus.⁊ cōparat̄ Und̄ hec cenositas atis
Cenouectoriū.Ceno cōponit̄ cū vebo his.⁊ d̄r hoc cenouectoriū rij.instrumentū cū quo deportat̄ cenū. Unde etiā hoc cenouehiū hi.idē
Cēseo es.sui.cēsum.i.iudicare iubere.statuere.suadere deliberare.nominare.extimare.numerare.sniam pferre. Et nota q̄ cēseo scd̄e cōiugatōis.⁊ cēso is.ere.tercie coniugatōnis. ⁊ cēsio sis.sire.q̄rte coniugatōis in significatione nō differūt vel in simplicitate vel in cōpositōe.sed in lr̄atura differūt. Nam cēseo facit p̄teritū cēsui. et supinum cēsum.unde participiū.cēsus sa.sum.Cēso sis.facit cēsui cēsitum pnl't cor.unde participiū cēsitus ta.tū. pnl't cor.Cēsio vero cē sis facit cēsiui censitum pnl't pducta. Unde cēsitus ta.tū.pticipiū similit̄ producta. Ergo p volūtate legētis dicit̄ in psa cēsitus recēsitus pnl't corr. inq̄ntum venit a tercia ɔiugatōe.uel cēsitus recensitus pnl't pdu.inq̄ntum scʒ venit a quarta. Q̄libet pdictorum vborū ɔponit̄ cū p.⁊ d̄r pcēseo es.sui.sum. pcenso sis.siui.situ.⁊ pcensio sis.siui.sitū.i.pfecte vł valde censere vel pquirere.circuire.perrare. unde.ouid. metha. ij. Et laniata sin⁹ totū pcēsuit orbem. Item ɔponunt̄ pdicta tria vba cū re vt Recēseo sui.sum.Recēso sis.siui.situm Recēsio sis.siui.sitū.i.numerare.iterū numerare.recitare.recolere.rememorare.reuenerari Itē ɔponit̄ cū sub.⁊ dicit̄ Succēseo.sui.sum.Succēso iui.itū.Succensio iui.itū.i.irasci.Cēsio cēseo cēso sunt actiua. ⁊ ɔposita ab eis sunt actiua similit̄.pter succēseo quod est neu. p irasci.si forte inueniat̄ q̄ sui simplicis redoleat significatōnem actiuū erit.ita dicit hug̃ Quidam vō dicūt q̄ cēso is.tercie ɔiugatōis est v̄bum desideratiuū. ⁊ q̄ hēat p̄terita ⁊ supīa ad modū quarte cēsiui itū. unde sp censitus recēsitus pnl't pdu.fm eos. Unde in libro numerorū semp legendū est.recēsiti sunt pnl't producta. Istius opinionis fuit maijster bene.⁊ hoc verū credo ⁊ fm doctrinam p̄stia. De hoc reqre supra etiā in tercia pte. ubi agit̄ de p̄teritis ⁊ supīs v̄borū desinentiū in so.
Censio is.ire.in censeo exponit̄
Censitus ta.tū.vide in censeo
Censo is.ere.in censeo vide.
Cēsor oris mas.ge.i.iudex ⁊ pprie q̄ iudicat de morib⁹ ⁊ eos corrigit.⁊ d̄r a censeo es.
Censorin⁹ in cēsorius vide.⁊ pdu.pnl't
Censorius A censor dicit̄ hic censori⁹ rij. Et hic censorinus ni.p eodem scʒ cēsor. Unde cato dictus est cēsorinus.q² morū erat corrector. Et possunt esse adiectiua ⁊ possessiua.vt Cēsoria res.i.res cēsoris. Item possūt esse deriuatiua a cēsus.vt hic cēsorius ⁊ hic cēsorinus.i. ille q̄ censum huat vel pecuniā.
Cēsualis.A census dicit̄ hic ⁊ hec censualis et hoc le.i. officialis q̄ cēsum exigit puintialem ⁊ q̄ dat illū
Cēsura.A cēseo ses d̄r hec censura re id est iudiciū.vigor.seueritas.mēsura.vindicta.potestas.sentētia.dec⁹. ⁊ pducit pnl't
Census a cēseo dicit̄ hic cēsus us.ui.i.pecunia facultas descripta publice vel extimata. Dicit̄ etiā hic census si. quorū patrimonia publice annotata sunt descripta vel extimata. Itē inuenit̄ census a.ū.pticipiū. ⁊ format̄ a cēseo sui.sum.su.addita s.
Centaurus.Gigno vel genit⁹ ɔponit̄ cū aura. et dicit̄ hic cētaurus ri.q̄si gētaurus.i.genitus ex aura Siquidē fm fabulas poetarū Xion secretari⁹ iunonis eam interpellauit de ɔcubitu q̄ cum filio iouis formauit quādā nubem in sui speciē.⁊ eā obtulit xioni.quā putās illa iunonem esse effudit semē in nubem.⁊ inde nata sunt quedam mōstra in media parte homīs.⁊ in media pte.inferiori equi.et dicti sunt centauri.q̄si gētauri.i. geniti ex aura.vnd̄ centaure⁹ rea.reū.Et hec centaurea ree. quedam herba fm hug̃. Pap.vō dicit. Centauri a latinis dicti breuitate Nam ypocentauri dicere debemus ab ypos id est sub⁹ ⁊ centaurus equus.q² cū sup⁹ essent homīes inferius erant equi. Dicit̄ aūt hoc nomen siue monstrū cōfictum fuisse ad exp̄mendam humane vite velocitatē.q² equus sit velox. Scd̄m aūt historiā xion p̄mus in grecia centū milites armatos adunauit.q̄ equites cum ab indoctis p̄nū viderent̄ sup equos. vnū animal reputati ex homīe ⁊ equo dicti sunt cētauri q̄si centum armati.vel q² centū erāt quasi aura cito volantes terrā ɔsumebant
Centenari⁹.a centū vel cētenus dicit̄ cētenari⁹ ria.riū ɔtinēs cētum vel habēs cētum annos. Et hic cētenari⁹ rij.p tali numero.⁊ hoc centenariū rij.p q̄dā pondere cētum librarū quod pond⁹ romani instituerūt p pfectione centenarij numeri
Centen⁹.a cētum deriuat̄ centen⁹ a.ū.⁊ in singulari tātum valet quātum suū p̄mitiuū.sed in plāli tenet̄ distributiue ⁊ distribuit per parē numerū sicut bini ⁊ trini.ut isti incedūt centeni. Item hoc centenū ni.q̄ddam genus annone.s.miliū.q² in plerisq; locis semē eius incrementum frugis cētesimum renascat̄. Unde ⁊ miliū a multitudine fructus dicit̄.
Centesim⁹ a.ū.nomē est ordinale ⁊ d̄r a cētum.
Cēties aduer.i.cētum vicib⁹ a centū dicit̄.
Centiman⁹.a centū ⁊ manus ɔponit̄ hic centimanus nus.nui.fm p̄sti.in septio libro f. potest tamē declinari hic centiman⁹ ni.vel adiectiue centiman⁹ na. nū. q̄ cētum habet manus.⁊ cor.pnl't. Pap aūt sequēs p̄sti.dicit Cētimanus a manu ɔpositum eius seruauit declinatōem hic cētiman⁹ nus. Nota igit̄ nullū aliud ppriū participiū uel adiectiuū vel mobile q̄rte declinatōis esse
Cento.A cētuʒ deriuat̄ hic cēto onis Et dicebant̄ olim centones.q̄ de carmibus homeri vel virgilij ad ppria opera more centenario ex multis hincinde compositis vnū sartiebāt opus ad facultatē cuiuscūq; materie Sʒ de cuiuscūq; carmibus quicūq; hoc modo faciūt cētones dicunt̄.⁊ cento nis dicit̄ sartor puluinaris vł veluʒ de multis pannis.vel qui facit filtra.vel ip̄m filtrū. Juuenalis Intrauit calide veteri cētone lupanar. Quidā tamē dicūt q̄ hic cento dicit̄ fetor veniēs ex assiduitate libidinis.
Centrix.A centū vel cento dicit̄ hec cētrix cis.⁊ dicunt̄ cētrices meretrices.lupe.multiuire. dyabolares. nonarie.et dicunt̄ a centū ppter multitudinē. Uel a centonibus.i.filtris. q² ex eis desiccabant̄. vel q² sternant̄ in lupanari.vt locus reddat̄ calidior
Centrū tri.i. punctū in medio circuli vel alteri⁹ rei a q̄ eq̄liter distat q̄libet ps piferie vel circūferētie. qd̄ et hoc centrū inuenit̄ indecli.⁊ hic centro onis inuenit̄. ⁊ d̄r cētruʒ a cēseo es.q² fm ip̄m sumit̄ iudiciū piferie ɔtinēdo sup se alterū pedē circuli. Uel dicit̄ sic q̄si cunctū. q² cuncta ad ip̄m vertunt̄.
Centua tue.est mēsura terre vel vinee habēs p singlās ptes pedes centū Unde ⁊ a centū dicit̄.
Centū ois ge.indecli.⁊ tantū plāis numeri. ⁊ est p̄mitiuuʒ vt dicūt.vel poti⁹ deriuat̄ a cant⁹ ti.qd̄ est.circul⁹ ⁊ circūferentia rote.q² ibi circulet̄ ⁊ curuet̄ numerus ad p̄mū.vel q² ille numer⁹ est pfectus.
Centupeda de.fe.ge.gen⁹ aīalis a multitudine peduʒ dictū.⁊ ɔponit̄ a centū ⁊ pes.
Centuplico cas.caui id est cētuplo.a cētum ⁊ plica Uide in centuplus.
Centuplus pla.plū.pnl't cor.i.centies tantū. ⁊ est ɔpositum a centū ⁊ plica. vnde cētuplo las.idem ē q̄ centuplico cas. Scd̄o Reg.xxiiij. Adaugeat domin⁹ de⁹ tu⁹ populū tuū quant⁹ nūc est.iterūq; centuplicet. vel fm aliā lr̄am centuplet.
Centuria rie.fe.ge.i.centū hoīes in re militari. ⁊ d̄r a cētum vel a cēturio. Unde Horati⁹ in poetria. Centurie seniorū agitāt expertia frugis. Et centuria dicit̄ ducēta iugera in agris sicut ager ducentorū iugerū. q̄ antiq̄t⁹ a cētum iugerib⁹ cēturia vocabat̄. Sʒ post duplicata ē mēsura ⁊ nomē p̄stinū retinuit. In numero .n. cēturie multiplicate sunt.sed nomē mutare nō potuerunt fm hug̃. Pap etiā hoc vult. vnde dicit. Centurias dicim⁹ ptes exercit⁹ in cētenos milites diuisas. Und̄ ⁊ q̄ his p̄sunt centuriones dicunt̄. Itē centuria ager ducentorū iugerū q̄ apud antiquos centū iugerib⁹ existebat. post duplicatus nomē retinuit.
Centurio onis.mas.ge.q̄ centū p̄est viris a centū d̄r. vł q̄ p̄est centū milit̄ib⁹ dicit̄ centurio fm Pap
Centurio rias.i.ordinare.p centurias distribuere. ⁊ d̄r a cēturia. vel a centurio nis.⁊ ɔponit̄ Cōcenturio rias. idest coordinare vel adunare. Et succenturio rias.id ē succurrere vel poti⁹ in succursuʒ p̄morū p⁹ illos ordinare. Proprie.n.succentuarij dicunt̄.q̄ post p̄mā acieʒ sūt ordinati vt ei succurrāt si necesse fuerit
Centussis.As assis p obolo ponit̄. ⁊ ɔponit̄ cū centuʒ ⁊ dicit̄ hic cētussis.i.centū asses vel p̄cū centū assiū Unde psius. Et centū grecos curto cētusse licet̄. Sed hic ponitur p centesima pte assis.
Cenula le.dimi.pua cena.
Cenulētus ta.tū.plen⁹ ceno.⁊ ɔponit̄ a cenū et lentos. greco qd̄ significat plenitudinē. Et compat̄ cenulentus tior.tissim⁹.⁊ hec cenulentia tie.i.fetor.
Cenū A ceno as.d̄r hoc cenū ni.p ɔtrariū.q² nō cenet̄. Et est cenū sordidum lutū.vorago pfunda. Inde cenosus sa.suʒ.i.fetidus.spurc⁹.hircosus.⁊ ɔpat̄ cenos⁹ sior. sissim⁹. Und̄ cenose iuis.sissime.aduer. ⁊ hec cenositas
Cepa.A cephas dicit̄ hoc cepe indecli.in singulari.et scribit̄ p ae.dyptongō caepe.q² nō est nisi caput. In pluralī.n. he cepe arū dicun⁹ Inuenit̄ etiā hec cepa pe in singulari. Unde oui. Radenda est omis eruta cepa meis. ⁊ hoc cepe in singulari inuenit̄
Cepari⁹.A cepa dicit̄ hic cepari⁹ rij. ortulan⁹ q̄ custodit vel vendit cepas. Und̄ hec ceparia rie.i.ortolana.et cepari⁹ ria. riū.possessiuū.vt soliū ceparū.i.cepe. Uł designat materiā.vt olus ceparū.i.de cepis
Cephalargia.in cephalea vide
Cephalea lee.pnl't pdu.capitis passio Cephali.n. greci caput dicūt fm Pap. Hug̃ vō dicit Cephalea vł cephalargia.vena vel dolor capitis a cephas dicit̄. Sʒ fm papiam.Cephalargia est humor capitis.
Cephas vel cephalin greci dicūt caput Unde cephas dict⁹ est petr⁹.q² in capite ⁊ p̄ncipatu sit ɔstitut⁹ aplorū Itē cephas hebraice petr⁹ grece.lr̄e agnoscens.syriace caput.q̄ aūt ī capite sit ɔstitut⁹ aplorū. Uide in petrus.
Coepi defecti.⁊ p oe scribit̄. Uide in cepio is
Cepiciū cij.et hic cepici⁹ cij.i.cepe.
Cepidines.A cepi p̄terito de capio.he cepidines cepidinum.i.saxa scʒ in mari.vel q̄ p̄eminēt in p̄ruptis locis ⁊ corripit di.
Cepio pis.pi cepe ceptū.incipe.⁊ deriuat̄ a cepi p̄terito de capio. Und̄ terenti⁹.Sex totis mēsibus obfecissem q̄ʒ ille quidquid cepet. Sʒ p̄sens hui⁹ v̄bi ⁊ q̄ format̄ a p̄senti aboluerūt. Preteritū vero ⁊ q̄ format̄ a p̄terito adhuc retinent̄. Et huiusmodi p̄teritū quādoq; accipitur p p̄senti.quādoq; in vi p̄teriti Et scribit̄ coepi defecti.p oe.similit̄ coept⁹ p oe ⁊ ab eo descendēs.sed inceptus ab incipio is p e solā scribit̄ Et sunt q̄ttuor v̄ba defectiua q̄ habēt sensuʒ p̄sentis ⁊ p̄teriti. Unde v̄sus Hic duo sunt odi.noui.coepi.memiq;. Que retinēt sensuʒ p̄sentis p̄teritiq;
Coept⁹ p oe scribit̄ sicut coepi defecti.vide in cepio is.
Cera re.ab aue q̄ dicit̄ apes fit. Et vt dicit Pap. Cera a greco ceros dicit̄ qd̄ idem est Itē cera materies fuit literarū illarū.q̄ puulorū nutrices fuerūt.
Cerami⁹ mij.i. figul⁹.qui sicut fingit cerā ita argillam ⁊ ɔponit̄ a cera ⁊ ago is vel a cera ⁊ limus
Cerari⁹ rij.A cera d̄r hic cerari⁹ rij.qui facit vel vēdit ceram.vel qui in ea opat̄
Cerastes vel cerasta mas.ge.serpens cornutus. Gene. xlix. Cerastes in semita.⁊ d̄r a ceros qd̄ est cornu. eo q̄ ī capite cornua habeat arietū.vnde lucan⁹ in.vj. Aut viuentis adhuc lybie mēsure ceraste.
Cerasus si.fe.ge.ciuitas fuit ponti.quā ciuitatē cum lucullus deleuisset.q̄ddā genus pomi inde aduexit.et dicta est arbor hec cerasus.vel fruct⁹ ei⁹ hoc cerasuʒ Et d̄r cerasus a cerite opido vbi abundāt.⁊ corr.ra.
Ceratim indecli.q̄ddam pōdus scʒ media ps oboli habens siliquā vnā ⁊ semis Hūc latini semiobolū vocant Ceratim grece lr̄e siliq̄ cornuū interp̄tat̄
Cerat⁹.A cera d̄r ceratus ta.tū.⁊ differt a cereus. rea. reū.q² cereū est qd̄ totū ex cera ɔstat.ceratū qd̄ vł linitū vel incrustatuʒ est cera. Unde ⁊ cerate dicunt̄ tabule in quibus scribit̄
Ceraunia. Ceros ɔponit̄ cū amnis et dicit̄ pluralit̄ ceraunia niorū.i.acutōnes vel exaltatōnes vndarū in tempestate.q̄si amnes cornuti. Unde lucanus in.v. Nouit q; ceraunia nautis. Und̄ ceraunia dicunt̄ saxa p̄minētia in mari instar cornuū. Itē a cera he ceraunie niarū.

id ē vites vel vue q2 subrubee vt cera. vel ceraunos gre
ce latine dicit fulmē. 7 inde ceraunie niarū. vites vel vue
q2 rubeāt vt ignis. Et hec ceraunia q̄dam gemma sic di
cta. q2 alibi nō inuenit nisi in loco fulmīe icto. Et hoc ce
rauniū nij. nota sic facta Et ponit quādo multi v'sus
improbant nec p singulos obelant. 7 hec ceraunia niorū.
prupte sūmitates montiū dicunt a crebra fulminatōe.
Cō ponit cum acros qd est mons. 7 dr acroceraunia
niorū. illud idē. q̄si mōtes fulminati. vnde 7 ceraunij et
acroceraunij antonomasice dicunt mōtes epiri. ppter
altitudinē 7 assiduos ictus fulminū.
Ceraunos grece latine fulmen
Cerberus ri. mas. ge. canis infernalis q̄si creos baros. i.
carnes vorās. Et cōponit a creos 7 baros qd ē tractus.
dicit enim carnes vorare. sz ossa reseruare 7 eis incuba
re. qd nichil est aliud. nisi q cerberus est terra q̄ carnes
mortuorū cōsumit. sed ossa cōsumere nō pōt. Und et sar
cofagus dicit sepulcrū hoīs q̄si comedēs carnes sm hug.
Pap vo dicit. Cerberus infernorū canis tria capita ha
bere dicit ppter tres etates. scz infantiā. iuuentutē et se
nectutē. 7 cor. pnlt. Virg. eneid. vj. dicit Cerberus hec in
gens latratu regna trifauci. Itē grecismus cerberus omne
vorās tria possidet ora canina
Cercopa pe. cōmunis ge. i. certator 7 cōponit a certo as. 7
copia Unde cercopa q̄si certās copiose
Cerdo. Cerdon interptat coriū. inde cerdo onis. q pre
pat coria sicut calcifex Und psius. Tollat sua munera
cerdo. Cerdo etiā dicit est q̄dam hereticus. Unde cerdo
niani dicti sunt q̄dam heretici. vel cerdo deriuat a certus
ta. tū sm q̄sdā. Itē cerdo dr sutor. vnde dicit Pap. Cer
dones sutores. et pducit do.
Cerdon interptat corium.
Cerdoniani q̄dam heretici. Uide in cerdo.
Cereagius gij. i. pistor q ad modū cere deducit pastā.
et cōponit a cera 7 ago agis.
Cerealis Uide in ceres.
Cerealiū lij. neu. ge. locus vbi panis 7 cibus pat. et dicit
Cerebellū li. dimi. puū cerebrū a cerescereris.
Cerebrosus sa. sū. i. iracundus. vel q viciū habet in cere
bro vel in eo patit. 7 dicit a cerebrū
Cerebrū bri. ps capitis pnlt cor. 7 pprie medulla capi
tis appellat cerebrū sm Pap. Et inde excerebro bras. i.
interficere extra cerebrū ponere. Esa. lxvj. Quasi q exce
Cercolus li. dimi. puus cercus. pnlt cor. rebrat canē
Ceres. A creo as. dicit hec ceres cereris. dea frumenti.
7 sepe ponit p ipso frumento. Et dicit sic q2 creat fruges
Ipa est 7 terra. 7 ops opis. q2 melior sit terra ope Et pro
serpina. q2 ex ea serpāt fruges 7 vesta etiā dicit. vnd hic
et hec cerealis 7 hoc le. q aūt p cererē intelligat frumen
tum siue panis videt in illo exemplo terētij qd inducit
donatus in capitulo de tropo. Sine inqt cerere 7 libe
ro venus friget. i. sine pane 7 vino deficit voluptas 7 cor
re. Uide etiā in cerete.
Cerete. A chere dicit hoc cerete tis q̄dam ciuitas. Dū
eni romani olim militarēt iuxta aquilinā ciuitatē q̄sie
runt a ciuib' quod esset nomē ciuitatis. Illi vo inexper
tes lingue latine. vtpote greci se a romanis esse saluta
tos credētes responderūt chere qd est salue. Tūc roma
ni chere nomē ciuitatis esse credētes subtraxerunt h. et
addiderūt hāc sillabā te. 7 dixerūt hoc cerete tis. p noīe
ciuitatis pnlt pdu. Und antiq sumpserūt nomē patriū
hic 7 hec ceretis 7 hoc te. pnlt pdu. Sz p' ea romani an
tiq causa differētie ad pmitiuū corruperūt deriuatiuū
mutantes e. pnlt. in i. 7 dixerūt hic 7 hec ceritis 7 hoc te.
simlit pnlt pdu. Postea moderni nomē amplius corru
perūt patriū in nrō isto mas. 7 fe. ge. s. ceretis subtrahen
tes ti. sillabā dixerūt p sincopā hic 7 hec ceres 7 hoc cere
te. grō ceretis vel ceritis pnlt pdu. Sed cā differētie ad
pmitiuū tam in e. q̄z in i. inuenit in isto noīe pnlt corr.
apud autores. Cū ergo in pmitiuo inuenit i. pnlt corr.
nimis ipprie ponit sola poetica licētia. vide etiā iceritis
Ceretbi 7 pheleti noīa sunt indeclinabilia 7 accentuāt
in fine. Erāt aūt cohortes siue legiones pugnatorū. 7 so
nat ceretbi exterminatores. pheleti admirabiles. Hi erāt
pugnatores doctissimi. ij. Reg. ca. viij. Banaias filius
ioiade sup ceretbi 7 pheleti. hi erāt custodes capitis da
uid. vt dicet in historijs. vide in pheleti.
Cereus. A cera dicit cereus ea. eū qd fit de cera. Et hic ce
reus rei. i. candela.
Cerimonie. A cera vel cereus he cerimonie arū. festa fa
cta cū cereis. vel cerimonie dicunt quasi carimonie a ca
rendo quibusdā escis quib' olim iudei in festis abstine
bant. vel q2 hoīes carent vsu illarū rerū q̄ in sacrificijs di
uinis offerunt Et ind hec cerimonia niorū. ipa sacrificia
7 hic 7 hec cerimonialis 7 hoc le. i. festiuus. religiosus.
diuinus. sanctus vel sacrificatiuus sm hug. Pap vero
dicit Cerimonia 7 cerimonie pluralit dicte q nos viuis
carere faciāt. In historijs sic dr. Nota solēnitates dictas
cerimonias a cereis. i. luminarib'. vl' a carie 7 mene. qd
ē defectus. q2 tūc debēt in nobis sordes deficere. 7 ita di
cunt cerimonie q̄si carimonie. a carendo munijs. i. offi
cijs seruilibus. Nam hoc muniū. idem ē qd officiū vel
obsequiū Itē possunt dici cerimonie a caris qd ē grata
7 mene qd ē defectus quasi defectus gratie. q2 huiusmo
di obseruatōes de se grām nō cōferebāt. Et nota q in
lege 7 pphetis q̄nq2 erāt quorū noticia valdē necessaria
ē. i. moralia. iudicialia. cerimonialia. pmissa 7 sacramē
talia. Moralia erāt pcepta decalogi d' q̄bus habet exo
di. xx. Judicialia erāt illa de q̄bus habet exodi. xxj. Si
emeris huum hebreū 7c. 7 huiōi ptinēt ad pacē int hoīes
cōseruandā. Alia erāt cerimonialia. 7 hec erāt in differē
tijs sacrificiorū. in discretōe ciborū. in expiatōne immūdi
ciarū. in obsuatōe solēnitatū De q̄bus habet in leuiti
co fere p totū. Promissa aūt erāt ad alliciendū. sicut p
missio terre manātis lacte 7 melle. Exodi. iij. Etiā pmis
sio angelice custodie. Exodi. xxiij. Ecce ego mittā ange
lum meū q pcedat te 7 custodiat te in via. 7 inducat ad
locū quē paui. Et pmissio de omniū bonorū multiplica
tione. Leuiti. xxvj. Si in pceptis meis ambulaueritis 7
mandata mea custodieritis 7 feceritis ea dabo vobis
pluuiā in tempibus suis. 7 terra gignet germē suū. 7 po
mis arbores replebunt 7c. Sacramētalia aūt erāt figu
re sacramētorū noue legis. sicut ē sacramētū phase. exo.
xij. Tollat vnusquisq2 agnū p familias 7 domos suas.
Et sacramentū vitule rufe. Numeri. xix. Precipe filijs
israel vt adducāt ad te vitulā rufam etatis integre in q

nulla sit macula 7c.
Cerintiani q̄dam heretici a cerinto quodā dicti. Hij
inter cetera circūcisionē obseruāt mille annos p' resur
rectōem in voluptate carnis pdicāt futuros. vnd 7 gre
ce chiliasti. latiē millenarij sunt appellati.
Ceritis exponit in cerete. 7 etiā in tercia pte vbi agit de
denominatiuis in tis
Cernida. A cerno nis dr hec cernida de. lignum supra
qd ducit taratantara. 7 cernida dr tarātantara. quia di
scernit pollinē a furfure.
Cerno nis. creui cretū. cernere. i. videre. cōsiderare. pro
ponere. iudicare. statuere. Cerno cōponit Cōcerno. i. simul
cerno. Discerno nis. i. diuidere. separe. discutere Decer
no nis. i. iudicare. pponere. deliberare. statuere. cōflige
re. Secerno. i. sepo. Cerno 7 cōposita ab eodē sunt actiua
Decerno tamē p cōfligere est neutrū. Itē cerno differt a
video. q2 cernim' lōginq. videm' pxima. Itē cerno 7 cō
posita ab eo faciūt pteritū in creui. 7 supinū in cretum si
cut cresco 7 cōposita ab eo sm hug. Und v'sus. Cerno so
let facere creui. cretūq2 supinū. Sic creui cretū vult tibi
cresco dare. Cōsueuit tamē dici q cerno caret pteritis 7
supīs. sz ea sumit a cresco scis. sicut 7 q̄dam alia v'ba que
cōtinent in his v'sibus Sido. sisto. tollo. ferio. furoq2 cer
no Gaudēt nō pprijs. sz pteritis alienis. Et ē differētia
inter cerno 7 cōsidero. q2 vt dicit grecismus Corporeis ocu
lis cerno cōsidero mēte Uide in secerno.
Cernulus la. lū. i. inclinatus vl' ingeniosus a cerno nis. dr
Cernuus. A cerno nis dicit cernuus nua. nuū. i. accliuis
humilis. pn'. in capite ruēs. Cernui etiā dicunt socci si
ue solea. Cernuus etiā dr magnus infinitus.
Cero A cera dr cero as. i. cera implere vel linire 7 com
ponit incero as. p eodē. 7 pdu. ce.
Ceroferarius. A cereus 7 fero fers cōponit hic ceroferari
rij. q cereū portat. vt acholitus vel q fert ad vendendū.
Ceroma. A cera dr hoc ceroma atis. q̄dam vnguētū
q̄dam cōfectō ex melle. herbis 7 cera. q̄ palestrite capillos
suos inungebāt vt essent labiliores. Und ceromaticus
ca. cū. i. ceromate vnctus
Ceromaticus in ceroma exponit.
Ceros grece cornu latine
Cerotū ti. ge. neu. idē est q ceroma vel cōmixtio herba
rum 7 vnguētorū 7 dicit a cera
Cerritus. A ceres reris dr cerritus ta. tū interposita r. ne
si diceret ceritus p vnū r. putaret a cera dici. 7 dr cerritus
q habet frumentū vel insanus. q2 quādo sacerdotes cere
ris ei sacrificabāt solebāt insanire. Uel dr a cerebrū scz
furiosus q cerebrū habet cōmotū. 7 pdu. ri. Unde greci
smus Cerritus dicet quē vesania torquet. De hoc supra
vide in tercia pte vbi agit de denoīatiuis in tus.
Cersidrus. A cerson qd est terra 7 ydor qd est aqua dr
hic cersidrus dri. q̄dam spens q alternatum mō in aqua
mō in terra morat. 7 idē dr chelidrus 7 ab eisdē cōponit. s.
a chelū qd est curuū q̄si cersidrus. Lucanus tamen videt
velle q aliud genus spentis sit chelidrus q̄z cersidrus. et
cōponit sm hoc a chelō qd est curuū 7 ydor aqua. q2 sem
per curuat 7 morat in aq̄. Unde hoc chelidrū dr lignū
vel lapis teres 7 lōgus 7 volubilis ad modū spentis il
lius q arca adequat. Uide q quidā solēt pferre has di
ctōnes corrupte dicentes celsidrus. sz barbarismus est in
omnib' Chelindrus tamē inuenit. sz in alia significatōe
scz q̄dam figura q̄drata. sicut dr in geometria. habēs su
pius semicirculū. 7 dr sic a pdicto lapide vl' spente ppt
eq̄litatē. Unde hic chilindroidos dr vmbra equalit cre
scens in longū sm hug. Pap. etiā dicit. Chilindrus in ge
ometria figura q̄drata habēs supius semicirculū in soli
Cerson dicūt greci terrā do
Certifico cas. i. facere certū v'bum actiuū. 7 cōponitur a
certus 7 facio cis. 7 cor. fi.
Certioro. A certior oris cōpatō dr certioro as verbum
actiuū. i. certificare. licz cōparatiue possit teneri ex vi pmiti
ui. vt si dicat. Ille me certificauit. sz ille me certiorauit. i.
magis me certū reddidit sm hug. 7 pdu. o. ante r. sicut
peioro ras.
Certo tas. taui. deriuat a certus ta. tū. Et ē certare. litiga
re. pugnare. Certi. n. solem' litigare. Und dr certare q̄si
certū se dicēs habere Und v'balia 7 hoc certamē minis
7 certatim aduer. Certo cōponit Cōcerto tas. i. simul cū
alio certare. Decerto tas. i. valdē certare. Recerto tas.
id ē iterū certare. Certo tas 7 cōposita ab eo sunt neutra.
Certus. A cerno nis dr certus ta. tū Proprie. n. certus
dicit ille q cernit rē d' qua certificat. licz quādoq2 ad ani
mam referat. 7 cōpat certus tior. tissimus. vnde certe tius.
tissime. aduer. 7 hec certitudo dis. Certus cōponit. Quāz
certus. i. valde certus. Incertus ta. tū. i. nō certus. 7 cōpat Un
de hec icertitudo dis sm hug. Pap. vo dicit. Certa cla
ra manifesta. Et scias q certitudo nihil aliud ē q̄z deter
minatō intellectus ad vnū Itē certa discussione nō egent
Uide in consiliū
Ceruica ce. fe. ge. i. alapa vl' potius colaphus Et dr a cer
uix. 7 pdu. vi.
Ceruical lis. ge. neu. i. puluinar aureale qd 7 ceruicari
um dicit. 7 dr a ceruix. 7 pdu. pnlt sm hug. Et vt dicit pa
pias Ceruical dicit eo q sub ceruice ponat.
Ceruicatus ta. tū. i. supbus. furiosus cōtumax a ceruix dr.
Ceruicosus sa. sū. i. supbus. arrogās. 7 deriuat a ceruix
Ceruinus na. nū. pnlt pdu. res cerui vel de ceruo a cer
uus ui. dicit.
Ceruisia sie. genus potionis a cerere dr sm hug.
Ceruix. A cedo dis. dicit hec ceruix cis. posterior pars
colli. sicut anterior gula. q2 ibi cedunt capilli. q aūt cer
uix dr quasi cerebri via. q2 p eandē ptem cerebrū ad me
dullam spine dirigit. et hi. ē non cōpositō vel deriuatio.
Ceruix etiā accipit p supbia. 7 maxie in plurali. 7 quan
doq2 etiā in singulari. Job. xv. Cucurrit aduersus eum
erecto collo. et pingui ceruice armatus ē. et pdu. ui
Ceruleus in cerulus exponit.
Cerulus. A cera dicit cerulus la. lū. pnlt cor. fluidus in
star cere. viridis niger glaucus. Proprie quidē cerulū
est viride cū nigro vt est mare Unde ceruleus lea. leū.
pnlt cor. Et vt dicit Pap Cerulus dr ipe color Ceruleus
vo qd ex cerulo cōstat. Itē cerulus nature. ceruleus fig
menti est
Cerusa q̄dam materies apta ad pingendū q̄ ex plūbo
stannoq2 cōficit sm Pap. Hug vero dicit. A ceroma
dicit hec cerusa se q̄dam genus coloris
Ceruulus li. puus ceruus. Unde hec ceruula le. pnlt corr

Ceruus. A ceros quod ē cornu. dicit̄ hic ceruus ui. vn de hec cerua ue. Et vt vult ambrosi⁹. Ceru⁹ eger olee ra mūculos mādit ꝛ sanat̄. Et vt dicit Pap. Ceruus fugiens spineta penetrat illesus. oculis caligantib⁹ spentem de uorat ꝛ in eo estu ꝛ veneni ardore ad fontem vadit. m ersusq; in eo caligine ꝛ queq; supflua exuit Et ad huc cū amoris incendio detinet̄. pore subsequētis caput sup renes sustentāte natādo sicq; p deuia siluaꝝ ad extremas regiones deueniūt fideles signāt Et ſm ysi. xij. ethy. Ceruı erectis aurib⁹ acute audiūt. submissis autē audiūt nichil. Greg. etiā dicit moralium. xxx. libro exponens illud iob. Uel pturientes ceruas obseruasti. Ceruarum inqt moris est inuētos serpētes extinguere. eoꝝ q; mēbra morsib⁹ dilaniare. Ferūt aūt. q: si quādo flumia transeūt capitū suoꝝ onera dorsis pcedentiū supponūt sibiq; inuicē succedentes laborē pōderis oīno nō sentiūt. magistri spūales ceruę vocati sunt. Ipi enim more ceruaꝝ interemptis vicijs q̄si extinctis serpētib⁹ viuūt ꝛ de ipa extinctōe vicioꝝ ad fontē vite acri⁹ inardescūt Ipi etiā dū labentia hui⁹ tpalitatis momēta q̄si q̄dam flumia trāseūt. ꝯpatiētes caritate onera sua sibinuicē supponūt. q: summa obseruatōne custodiūt id qđ scriptum est. Inuicē onera vestra portate. ꝛ sic adimplebitis legem cristi

Celar saris. dicit̄ a cedo is. cecidi. ꝛ q: abstract⁹ fuit de celo vtero matris. vel q: fortiē cedebat alios in ꝑlio. vel q: pmo secut cesariē sibi. vel q: cū cesarie sit nat⁹. Uel a cesus dicit̄ qđ est elephas. q: in singulari certamiē deuicit elephantē. Et fuit cesar. s. iuli⁹ pm⁹ impator roman⁹ a quo qlibet roman⁹ impator dict⁹ est cesar. sicut et augustus ab augusto. Et a cesar cesareus rea. reū. possessiuum. ꝛ cesarius ria. riū. Unde cesarianus na. nū. et hic ꝛ hec cesarienses ꝛ hoc se. Inuenit̄ aūt cesar aliquando in plurali. vnde oui. Cesarib⁹ vtus ꝯtigit ante diem

Cesaraugusta ste. fe. ge. i. terraconēsis hispanie opidū a cesare augusto factū ꝛ nominatū.

Cesarea ree vel cesaria rie. dicit̄ in cesaria vide

Cesaria rie. q̄dam ciuitas. ꝛ sunt plures cesarie vel cesaree oēs a cesare nomiāte ſm hug

Cesaries. A cedo is cecidi dicit̄ hec cesaries riei. coma capitis. ꝛ est ppie viroꝝ. Decet. n. viꝝ esse tōsum ſ; nō mulierem. Uersus grecismi. Est coma q̄drupedis. coluba iuba siue leonis. Cesaries hoīs crines ppie mulieris. Hui⁹ ꝛ illius bene dicit̄ esse capillus.

Cesia. A cedo is. cidi. dicit̄ hec cesia sie. i. lenticula. Unde cesius sia. siū. i. lēticulosus. Qui. n. lēticulosus ē colorem nō integrū ſ; intercisum hab; ſm hug. Pap. etiā dicit. Cesia lēticulosa. Cesius lenticulos⁹. q̄si lesus facie.

Cesim aduer. i. diuisim. artuati. ꝛ dicit̄ a cedo is. cecidi ſm hug. Pap vō dicit. Cesim p cedes quomō vicissim p vices. q̄si limate vel dolate vel gradatim

Cesisonomatō. q̄dam scema est qđ meli⁹ scribit̄ p sc. in pma sillaba. Unde in s. de eo dicā. ꝛ supra in q̄rta pte dixi in ca. de scemate.

Ceso onis. mas. gene. q de ventre matris ceso scindit̄. et dicit̄ a cedo is. cecidi.

Cesonia a cedo is. cecidi hec cesonia nie. q̄dam carūcula in frōte eqni pulli cū pmū pdit ex aluo. vnđ mulieres faciūt quandā potōem mortiferā. Itē cesonia fuit ppriū nomē cuiusdam mulieris.

Cesor oris mas. ge. i. incisor a cedo is cecidi. Paralip. ij. ca. xxiij. At illi ꝯducebāt ex ea cesores lapidū

Cespes pitis mas. ge. terra cū herbis auulsa. vel frutex vel virgultū. ꝛ đr sic q̄si circa pedes. Unde cespito tas. id ē fodere vel cadere offendere. Unde ꝛ equi q sepe cadunt cespitare dicunt̄.

Cespito as. aui. are. in cespes exponit̄. ꝛ cor. spi.

Cessim aduer. i. cedendo vel gradatim.

Cesso. A cedo is cessu; cessu. u. in o. fit cesso sas. i. freq̄nter cedere. Et inuenit̄ p peccare Unđ vbalia. ꝛ cessabūdus a. ū. i. similis cessanti. vel ille q sepe cessat

Cesso is iui. vbum desideratiuū qđ nō est in vsu i simplicitate. ꝛ descendit a cedo cessi cessum.

Cesticulus in cestus exponit̄.

Ceston in cestus cesti vide

Cestus sti. A cast⁹ dicit̄ hic cest⁹ sti vel cestos. ꝛ hoc ceston indecli. i. cingulū veneris q̊ accingunt̄ ꝛ vtunt̄ in legittimis nuptijs ꝛ đr ceston q̄si caston. q: in femis maritatis castitatis signū sit. Unde ponit̄ quādoq; p legitima copula ꝛ maritali ꝯcordia vl' castitate ſm hug pap. vō dicit. Ceston sona veneris

Cestus. A cedo is. cecidi đr hic cestus stus. stui. i. corriū cū plūbo infuso quo manus suas pugiles muniūt et se inuicē cedūt. cest⁹ etiā đr bacul⁹ pugilū q corio ꝛ corrigis solet esse circūdatus Etiā generalit̄ arma pugiluꝫ dicunt̄ cestus. vnde videt̄ dici cesticulus li. circulus in capite cum aliqđ portat̄

Cesura est finalitas dictōnis in pncipio pedis. ita q̄ sequens dictō a lōga possit incipe vel a breui. Nō aūt fit in pmo pede. q̄uis possit incipe a monosillaba dictōe. q: monosillaba dictō nō habet aliqđ ante se a quo cedatur. lic; illa cedat̄. i. sepet̄ a sequēti. vt si dicas Nō minor ē vt⁹ q̄rere q̄; parta tueri De hoc etiā reqre in memeris

Cesus sa. sū. i. pcuss⁹. incisus. maculat⁹ a cedo is. cidi.

Cetaria viuaria in q̄bus cete et alij pisces sunt. vl' officina in q̄ liquamē ex piscibus cōficit a ceto dicit̄

Cetari⁹. A cetus ti. dicit̄ hic cetarius rij q cetum piscē capit vel vendit. Et inde hoc cetariū rij. locus vbi vendunt̄ cete. vel vbi capiunt̄ ꝛ abundāt. Qđ ꝛ p pi̅p̅is et p q̄buslibet piscib⁹ ponit̄

Cete indecli. pl'alis numeri ge. neu. Uide in cetus

Ceteri. i. reliq ex eodē numero ſm Pap.

Ceteꝝ ꝯiunctō aduersatiua tantū valet q̄ntū sed. Unde psper. Ceteꝝ iniqu⁹ ignorat se puniri ꝛc. Uel. i. nā

Cetheus pnl't pdu. interp̄tat̄ abscisus.

Cethei q̄dam sapiētes inuētores vborum ſm Papiā.

Cethura interp̄tat̄ timiama. vxor fuit abrae p⁹ saram. ꝛ ſm hāc regulā debet pnl't pduci. sicut lectura hethsura armatura. Gene. xxv. Abraā vō aliā duxit vxorem nomine cethuram.

Coet⁹ A coedo is. cessi. dicit̄ hic cet⁹ tus. tui. i. ꝯgregatō hoīm p ꝯtrariū. q: nō cedat. vel meli⁹ đr a coeūdo q̄si coetus. vnde p oe dyptongū debet scribi. Inde deriuatur hic cet⁹ ti. p e. solā mas. ge. in singulari numero. In pl'ali vō est neu. ꝛ indecli. pl'aliter hec cete hoꝝ cete. Unde in Gene. j. Creauit de⁹ cete grādia p quodā magno pisce marino q: copiosus sit instar coetus. Unde vsus. Est hominum coetus viuit in equore cetus

Ceu aduer. silitudinis sicut q̄si. queādmodū tāquam.

Ceueo ues. ui. verbū neu. et caret supi. i. culū mouere vel clunem agitare. sicut faciunt in cōcūbendo. Et pprie ceuere est quod faciūt homies superi⁹ sicut crissari qđ faciūt mulieres inferius. Unde versus est ceuere virum. sed crissari mulierū. Uel ceuere est viroꝝ inter se crissari mulierū inter se. Iuuenalis Ego te ceuentem sicere verebor. ſm huguitōnem

C ante H

Chaldei. Caleph filius fuit nachor fratris abrae. Unđ chaldei dicti sunt q nunc chaldei dicunt̄ s. mutata in l. ꝛ interp̄tat̄ chaldei feroces vel captiuātes vel q̄si dementes Et scias q̄ chaldei potētissimi fuerūt. ꝛ multas tras destruxerūt. Tria eni fuerūt potētissima regna. s. regnū chaldeoꝝ. grecoꝝ ꝛ romanoꝝ. Unđ dicit glosa sup illđ esa. xxiij. Ecce terra chaldeoꝝ. talis popul⁹ non fuit ꝛc. vsq; ad mortē nabuchodonosor fuerūt fortissimi chaldei ꝛ assirij. Postea pplius grecoꝝ ꝛ romanoꝝ fortior fuit Predicta autē tria regna ppter sua peccata subiugata sunt. vt dicam in pena

Caleph interp̄tat̄ canis. vel q̄si viride siue cor. aut quasi omne cor.

Cham calid⁹ vel callid⁹. siue calor aut calliditas. ꝛ vt dicit hug Cham interp̄tat̄ calid⁹ ex p̄sagio futuri sic dictus. Posteritas eni ei⁹ eā ptem terre possedit q̄ vicino sole calentior est. Unđ ꝛ egipt⁹ vsq; hodie lingua egiptiorum cham dicunt̄.

Chami greci dicūt breue ꝛ būile. ꝛ accentuat̄ in fine

Chamos ydolū moabitaꝝ ſm Pap. ꝛ accentuat̄ i fi.

Chamul interp̄tat̄ surgēs dolor. vel necessarie pturiēs seu calēs dolore. aut caliditas pturientis

Cham⁹ mi. A chami qđ est breue ꝛ būile dicit̄ hic chamus mi q̄dam gen⁹ freni vl' ps. s. qđ vulgo đr molmet Uel cham⁹ capistru; est. vel deriuat̄ a campso sas qđ ē flectere. q: reflectat equū huc ꝛ illuc Regū. mj. li. ca. xix. Ponā itaq; circulū i narib⁹ tuis ꝛ chamū i labijs tuis

Chana vicus est galilee. Unde simō dict⁹ est chananeus Iohānis. ij. Nuptie facte sunt in chana galilee. et interp̄tat̄ zelus. vel emulatō seu possideteos aut possessio

Chanaā itp̄tat̄ possidēs dni vl' emulator gratie eoꝝ

Chanane⁹ interp̄tat̄ emulator vel zelotes siue ꝑpatus aut negociator.

Chaos neu. ge. indecli. vel chaon. Etiā đr ꝛ hec chaus chai. vl' hec chaos chaoi. i. pfunditas. fossa vel ꝯfusa. caligo vel ꝯfusio reꝝ. vel initiū reꝝ sc; yle. in q̄ oīa fuerūt ꝯfusa ꝛ ꝯmixta. ꝛ a quo omīa ſm hug. Pap. vō dicit. Chaos greci dicūt materiā celi ꝛ terre ꝯfusam.

Charrā interp̄tat̄ ira vel iracundia siue furor aut foramina. Thobie. xj. đr. Peruenerūt ad charrā q̄ est in medio itinere circa niniuē. ꝛ accentuat̄ in fine. et scribit̄ per geminū r.

Chasdei in chaldei exponit̄

Chasleu interp̄tat̄ spes ei⁹ vel sperās in eū.

Chele dicunt̄ brachia scorpionis ppter curuitatē. Itē chele laꝝ inuenit̄ p signo libre q: ex pedib⁹ vginis ꝛ brachijs scorpionis efficit̄. ꝛ đr a chelō ſm hug. Pap. etiā dicit Chele brachia scorpij q̄ faciūt libram.

Chelidrus q̄dam spens in cersidrus exponit̄

Chelis. A chele dicit̄ hec chelis lis. i. cithara. q: in modum brachioꝝ curuata est.

Chelon grece latiē dicit̄ curuū vl' chelon grece latiē dicit̄ brachiū siue crus ppter curuitatē

Chere interp̄tat̄ aue. salue vel gaude. ꝛ pdu. che. Unđ plius. Quis docuit psitacū suū chere. i. suā salutatōem ꝛ inde ꝯponit̄ sincer⁹ ra. rū. ſm magistrū bene.

Chermel hebraice đr q et carmelus. mōs est in cōfinio palestine ꝛ fenicis. ꝛ interp̄tat̄ molle vl' teneꝝ siue agn⁹ tener. aut agnitō seu sciētia circūcisionis. Esa. xxix. Conuertet̄ liban⁹ in chermel. ꝛ chermel in saltū reputabitur Alia lrā est in charmel. Hoc est pdicatōe apostolorū libanus. i. gētes cādide ꝛ mūde p baptismū ꝯuertētur in chermel. i. in scientiā circūcisionis. Et charmel vel chermel. i. iudei exteri⁹ circūcisi ꝯuertent̄ in gētes siluestres ꝛ infructuosas. Liban⁹. n. cādidatō. Charmel vō scientia circūcisionis interp̄tat̄. vt ibidē dicit glosa

Cherub his. cherubī cherubē. cherub cherube. ꝛ pl'aliter cherubim p oēs casus mas. ge. ꝛ p m. scriptū. Itē cherub indecli. in sin. ꝛ in plu. p eodē Itē hic cherubim indecli. mas. ge. ꝛ scriptū p m. ꝛ tantū sin. numeri. ꝛ significat vnūquēq; angeloꝝ de illo ordine. ꝛ tūc debet dici. Sancte cherubim ora p nobis. Itē pl'aliter hec cherubin et indecli. ꝛ neu. ge. ꝛ tantū in pl'ali scribit̄ p n. ꝛ significat illū ordinē angeloꝝ. ꝛ tūc debet dici. Sancta cherubin orate p nobis. et ſm pmam declinatōem potest dici. Sācti cherubim orate p nobis ꝛ interp̄tat̄ plenitudo seu multitudo sciē. q: illi angeli vicini⁹ positi deo. diuina sciētia amplius ceteris inferiorū ordinū pleni sunt.

Cherucus ci. i. sūmitas mali. s. illud qđ istar vexilli malo supponit̄. ꝛ ſm ventū mouet̄. Lucan⁹ Instabit sūmis minor vrsa cheruchis. Quidā tamē dicūt q̄ cheruci sunt capita ꝛ cornua antemnarum. vel funes in malo

Cherubi. signati vel metuētes seu formidantes aut inlamientes interp̄tatur

Chidō interp̄tat̄ scutū vel clipeus

Chilindroidos đr vmbra eq̄liter crescēs in longū Uiđ in cersidrus.

Chilindr⁹ in cersidr⁹ exponit̄

Chile cū aspiratōe est labrū.

Chilones cū aspiratōe hoīes breuiorib⁹ labijs vocāt̄.

Chimera re. est q̄dam monstrū ſm fabulas. habēs caput leoninū. pectus ꝛ ventrē caprinū. et caudam anguinam. Unde ꝛ p similitudinē meretrix đr chimera. vnde versus. Omis reuera meretrix est dicta chimera. Parte leo pma. media cap. anguis in ima. Unde Uir. in. vj. eneidos Horrendū stridēs flamisq; armata chimera. Chimera etiā est q̄dam nauis enee. vnde Uir. in. quito eneiđ Ingentēq; gyas. ingentiq; mole chimerā

Chyos insula syra lingua dicit̄. q: ibi mastix gignitur. Syri eni masticē chyon vocāt. ꝛ inde chi⁹ a. ū. pnl't. pđ. q̄ in pmitiuo cor. Item chyos dicit̄ fili⁹. Itē chius chij. q̄da; locus de quo dicit̄ actuū. xx. Sequēti die venim⁹ circa chiū. ſm vō Pap. Chius insula est in q̄ bonum vinum nascit̄ qđ chium đr. in q̄ fōs est hebetes faciēs

Chi⁹ chij. vel chiū chij. fe. ge. vel neu. ge. potest esse i chios est.

Choa eccl'a vel ꝯgregatō interp̄tat̄. ⁊ accentuat̄ ī fine

Chobal ꝯdemnat⁹ vel ꝯdemnatō interp̄tat̄.

Chodorlaomor interp̄tat̄ q̄si generatō manipuli. vl' q̄si habēs decorē manipulū.

Choeleth hebraice grece eccl'iastes. latine ꝯcionator

Chomor interp̄tat̄ lacessēs vel ꝓuocans siue lacessiones aut ꝓuocatōes

Choneniās interp̄tat̄ ꝑcuss⁹ domīo vel ꝑcussio domī

Choraula. Chor⁹ ꝯponit̄ cū aule qd̄ grece dicit̄ cānula ⁊ dicit̄ hic ⁊ hec choraula le. q̄ chorꝝ ducit vl' q̄ in choro cū cānulis cātat. q̄ aliter dicit̄ choraules. ⁊ ex eisdē ꝯponit̄ vel choraules ꝯponit̄ a chorea ⁊ ago agis. q. s. agit choream fm hug. Pap̄ etiā dicit Choraules pnceps chori vel q̄ cū cānulis. i. fistulis canit in choro

Chore interp̄tat̄ caluaria vel caluiciū vel caluus.

Chorea ree. fe. ge. i. ludicris cantilena. vel saltatō. ⁊ dicitur a chor⁹ ri. ⁊ acuit̄ pnlt. Pap̄ vō dicit. Chorea son⁹ ludoꝝ. cant⁹ vel carmīa temptatō.

Choreb interp̄tat̄ mensa vel massa. siue temptans aut

Choreus interp̄tat̄ iracund⁹ vel liber. aut de foramīe.

Chorican⁹ ni. mas. ge. a chor⁹ dicit̄ q̄ canit in choro vel cū choro ⁊ cor. pnlt. ⁊ ꝯponit̄ a chor⁹ ⁊ cano is

Choricista ste. mas. ge. a chor⁹ dicit̄ q̄ canit in choro vl' cū choro

Chorulus li. mas. ge. dimi. ꝑuus chor⁹. et corr. pnlt.

Chor⁹ ri. mas. ge. est multitudo in sacris collecta. Dicitur tamē ⁊ chor⁹ loc⁹ vbi canūt q̄ in choro sunt ⁊ dicit̄ a ꝯcordia. Alij dicūt q̄ chor⁹ deriuat̄ a corona. q̄r olim in modū corone circa aras starēt ⁊ canerēt. sed meli⁹ videtur q̄ corona deriuet̄ a chor⁹. Uel chor⁹ dicit̄ a coeuus q̄si coeuoꝝ cantus. vel societas vel loc⁹. A chorus deriuatur hic cor⁹ ri. q̄dam vent⁹ collateralis zephiro. quia ventoꝝ circulū claudat ⁊ q̄si choꝝ faciat. Itē dr̄ chorus q̄dam mēsura decē modioꝝ. s; hoc ex hebreo descendit. q̄ vocat̄ chora ad similitudinē collis. Chora enī hebraice colles appellant̄. Coaceruati enī triginta modij instar collis vident̄. ⁊ onus cameli efficiūt fm hug. Et vt dicit magister bene. Corus p vēto nō aspirat̄. in alijs significationibus aspirat̄. ⁊ pmā cor. sed p vento pmā ꝓdu. Unde v̓sus Cōlona turba chor⁹ q̄ties est acra corus

Chous choi. mas. ge. ps celi. s. qua celū ꝯtinet̄ vel ipsū celum. et dicit̄ a chaos. q̄r ex chaos putauerūt q̄dam celum esse formatū. Item inuenit̄ chous choi p q̄dam loco de q̄ dr̄ actuū. xxi. a recto cursu venim⁹ choū

Chremes. A cremo as deriuat hic chremes tis. vl' chremis ꝓprium nomē cuiusdā ꝑsone introducte in comedia. q̄r cremabat simonē denegādo filiā suā filio illi⁹. et fm hoc caret aspiratōe. Si vō habeat aspiratōnē chremes. nō est tūc nomen latinū. nec deriuat̄ a cremo mas. fm hug. Quādo vō p̄sti. in pmo ma. dicit q̄ aspiratō ponitur post c. in chremes dicas q̄ ibi chremes nō ē latinū

Chretic⁹ A crisis qd̄ est iudiciū dicit̄ hic chreticus ci. i. iudex vel medic⁹ q̄ fm chrisim iudicat de infirmo an debeat euadere nec ne ⁊ chreticus a. ū. vt Chretic⁹ dies in quo sumit̄ īfirmitatis iudiciū. q̄ quasi iudicat ⁊ indicat homi an debeat liberari nec ne

Chriseus. A chrisis qd̄ est aurū dicit̄ chriseus sea. seū id ē aure⁹. ⁊ chriso sas. i. deaurare. Unō chrisat⁹ a. ū. id est deauratus.

Chrisis grece latīe dr̄ secretū vel iudiciū vel auꝝ. vnde v̓sus. Auꝝ iudiciū secretū dat tibi crisis. ⁊ acuit̄ in fine.

Chrisma est grecū ⁊ scribit̄ aliquādo p x. sicut xrisma. q̄r hec figura x. rep̄sentat apud grecos ch. ⁊ scribit̄ etiā p ch chrisma. Unde in christus. ⁊ dr̄ chrisma vnctō latīe ⁊ deriuat̄ a chrisis qd̄ est aurū Xrisma iubēte domino in exodo moyses ꝯposuit quo pmo aarō ⁊ filij eius in sacerdotiū puncti sunt. Sed postq̄ xp̄c ver⁹ rex ⁊ sacerdos celesti ac mistico vnguēto est delibut⁹. iam non solum reges ⁊ pōtifices. s; omīs ecclesia p vnctōne xrismatis ꝯsecrat̄. p eo quod est mēbrū eīus regis ⁊ sacerdotis. Uide in vnguo.

Chrisolit⁹ ti. mas. ge. scd̄e declinatōis lapis p̄cios⁹. silis auro. cū marini coloris similitudine. ⁊ dicit̄ a chrisis qd̄ est auꝝ. Et vt dicit remigius in apoca Chrisolitus quasi auꝝ fulget. ⁊ videt̄ emittere ex se q̄sdam ardētes scintillas Cuius specie significant̄ hi q̄ in luce sup̄ne patrie resplendēt. suasq; v̓tutes atq; sententias cū v̓bo exhortatōnis velut scintillas in p̄ximos effundūt. quib⁹ ad amorē dei ⁊ p̄ximi alios accendāt

Chrisopassus q̄dam lapis p̄ciosus. a chrisis qd̄ est aurum ⁊ passus qd̄ est color. q̄r sit aurei coloris. Remigi⁹ vero dicit. q̄ est aurei coloris ⁊ viridis. ⁊ significat electos sapīa resplendētes. ⁊ in viriditate fidei sp ad celestia tēdentes.

Chrisopatasius lapis p̄cios⁹ ethiopic⁹ quē lux celat p̄dit obscuritas. Nocte enim igneus est. die aureus. fm hug. ⁊ dicit̄ a chrisis qd̄ est aurum.

Chrisostom⁹ a chrisis qd̄ est auꝝ ⁊ omos qd̄ est os. dictus est iohannes crisostom⁹. i. aureū os. Uel ꝯponit̄ a thomos qd̄ est diuisio. Os enī nichil aliud esse videtur q̄; diuisio labioꝝ ab inuicem

Christeeleyson. ab ely. qd̄ est de⁹ dr̄ q̄ddam v̓bū grecū sc; eleyson. i. miserere. Unde dicit̄ christeeleyson. id est criste miserere. xp̄ianus ⁊ mos moris

Christianism⁹ mi. cult⁹ ⁊ rit⁹ xp̄ianoꝝ. ⁊ ꝯponitur a

Christian⁹ ni. Christiani a xp̄o dicti sunt sicut a iuda iudei. seu ab vnctōe deductū est hoc nomē qd̄ nomen p̄mum in anthiochia p petri p̄dicatōem exortū est. vt habetur actuū. xi.

Christicola le. pnlt corr. xp̄m colēs ꝯmunis ge.

Christus a chrismate dictus. quasi chrismate vnctus. Chrisma enī grece latīe dicit̄ vnctō. qd̄ nomē xp̄c olim erat ꝯmune ⁊ sacerdotibus ⁊ regib⁹. q̄r et hi q̄ vocabantur ad regnū. ⁊ q̄ ad sacerdotiū inungebant̄. De regib⁹ habet̄ in esa. Dicite xp̄o meo cyro. De sacerdotib⁹ dicitur in psal. Nolite tāgere xp̄os meos. Unō dominus noster antonomasice ꝓprio nomīe dictus est xp̄c. q̄r verus rex et sacerdos fuit. ⁊ chrismate vnctus. i. septē donis sp̄ussancti plenarie delibut⁹ Et nota q̄ hec figura x. rep̄sentat apud grecos ch. Unde chrisma et xp̄c p x scribuntur. q̄r dictōes grece sunt. Quare nō dicat̄. Xp̄e ora p nobis. sed Exaudi nos. dicā in oratō. Itē in xp̄o fuerūt omnes v̓tutes et vsus v̓tutū. sicut dicā in virtus Item de formatōe corꝑis xp̄i ⁊ de infusione anime dicā in extraduce. Item quō xp̄i corp⁹ accepit aliqd̄ de omi statu homīs dicā in liber ra. rū. Itē de scīa anime xp̄i et

potēcia dictū est in antixp̄c. Item vide in v̓bum. Itē in pphetia dicā quō xp̄c ex populo iudeo ⁊ gentili natus ē Itē de ymagine faciei xp̄i quam xp̄c misit abagaro regi dicam in iudas.

Chus interp̄tat̄ ethiops vel tenebrosus

Chusan interp̄tat̄ tenebrās donū vel nigredo gratificatōis.

Chusaurasathaim tenebrosa iniqtas. vel nigredo impietatis interp̄tat̄.

Chesi interp̄tat̄ secretū. vel silentiū vel arcanū aut profunditas. ⁊ acuit̄ in fine.

C ante I

Ciatus ti. mas. ge. q̄ddam vas est ad bibendū ⁊ duodecim ciati vnū sextariū faciūt. Itē ciat⁹ ꝑuus ciph⁹. ciatulus porrectorius. ⁊ cor. pnlt.

Cibariū. A cibo as. dr̄ hoc cibarium rij. i. cibus. ⁊ adiectiue cibari⁹ ria. riū. q̄ vel q̄ vel qd̄ ptinet ad cibū.

Cibatus tus. mas. ge. i. ꝯmestō a cibo as ⁊ adiectīe potest declinari cibatus ta. tū.

Cibe baꝝ. p̄lalis nu. i. tessere quadrate. s. taxille a cibo.

Cibeles. A cibo bas. dr̄ hec cibeles lis. vel hec cibele lis id est mater deoꝝ. s. terra q̄ cibaria ꝯfert. Uel poti⁹ deriuatur a cubō. qd̄ interp̄tat̄ solidum vel firmū q̄si cubele q̄r inter elemēta nullū sit firmi⁹ ⁊ solidi⁹ illo. Uel dicit̄ sic a cibelo mōte in quo colit̄. ⁊ a cibele vel cibelo dr̄ cibelus la. lum. possessiuū. ⁊ cibeleus lea. leū. idem.

Cibo bas. baui. i. cibos dare. ⁊ dr̄ a cibus bi. vnō v̓balia et cibatorius ria. riū. Cibo ꝯponit̄ Cōcibo bas. i. simul cibare. Decibo bas. i. valde cibare vel cibū auferre. Excibo bas. i. ꝑfecte cibare Precibo bas in eodem sensu. Recibo bas. i. iteꝝ cibare Succibo bas. i. latent̄ vl' paꝝ vel subtus cibare. Cibo ⁊ omīa eius ꝯpoita sunt actiua ⁊ cor. hāc sillabā ci. Unde q̄dam. Caseus anguilla mortis cibus ille vel illa. Ni bibas ⁊ rebibas ⁊ rebibēdo bibas cibus.

Ciboriū rij. q̄ddam vas ad cibos deferendos et dicit̄ a

Cibosus A cibus dr̄ cibosus sa. sum. i. cibo plen⁹ ⁊ cōpat. vnde hec cibositas tatis. plenitudo ciboꝝ

Cibus bi a capio pis dr̄. q̄ aūt dr̄ cibus quasi capt⁹ ore q̄r capit̄ ore. ethy. est nō ꝯpositō fm hug. Itē fm Pap̄. cybus grecū ē Est aūt figura in geometria. q̄ longitudīe latitudīe ⁊ altitudīe ꝯtinet̄ sic q̄r corpus solidū. Hec etiā texera dr̄ vl' numer⁹ solid⁹ habēs ī sui dnoīatōe q̄ttuor voces vt bis duo bis id ē octo. Hug etiā dicit q̄ a cubon quod interp̄tat̄ solidū siue firmū dr̄ hic cubus bi. figura solida. De hoc plen⁹ dicā in cubus bi.

Cibus grece latine dr̄ cubus. vide in cub⁹ bi.

Cibutū ti. i. arca cibaria. et dr̄ a cibus.

Cicada de. dicit̄ a cuculus. q̄r ex cuculoꝝ nascunt̄ sputo vel dicunt̄ sic a sono quē faciūt. ⁊ fm seruiū nō durat vita coꝝ nisi p diē. Dicit enī q̄ eodē die quo cicada oritur morit̄. Unde q̄dam Mors ⁊ vita dies vna cicada tibi. sed aut falsū dicit apte. aut alia aīalia vocauit cicadas q̄; nos vocem⁹. q̄ aūt dicit̄ cicada q̄si canēdo cadēs vel cito cadēs. ethi. est nō ꝯpositō ⁊ pnlt ꝓdu. Unō ouidius in pmo de arte. Uere p̄us taceāt volucres estate cicade. Fcia q̄m iuueni blāda tēptata repugnet

Cicatricosus sa. sū. plen⁹ cicatricib⁹ a cicatrix dicitur

Cicatricula le. dimi. ꝑua cicatrix ⁊ cor. ci.

Cicatrix. A ceco as dr̄ hec cicatrix cis. i. vestigiū. obductio vulneris sic dicta. q̄r cecet ⁊ obducat vulnera q̄si cecatrix. q̄ aūt dr̄ cicatrix q̄si cese carnis tritō ethy. est nō ꝯpositō ⁊ ꝓducat tri.

Cicēdela a candeo des. dr̄ hec cicēdela. i. lusula genus scabronū. q̄r volās candeat. i. luceat

Cicendulū li. ge. neu. i. thuribulū vel licinus. ⁊ ponitur p candela. ⁊ dicit̄ a cādeo des.

Cicer ris. ge. neu. genus legumīs ⁊ corr. ce.

Ciclas A ciclus dr̄ hec cicla cle. ⁊ hec ciclas dis. q̄ddā genus pallij circūtextū. ⁊ ꝯtinēs multos intertextos ciclos. ⁊ hec ciclas dis dr̄ insula q̄ cū q̄busdam alijs in ciclo disposita ē. Ciclades. n. fuerūt sexagīta tres insule circa delū in orbe site et ideo sic dicte sunt nō q̄r in orbe sūt digeste. sed ꝓpter scopulos qui ꝯtra easdē sunt fm hug. Pap̄ etiā dicit ciclades insule sunt in egeo mari. dicte q̄ in ciclo. i. in orbe sunt posite. Ciclas dis. gen⁹ vestis a rotūditate dicta. sursū stricta. deorsum ampla Unō inuenit̄ in legēda beate agnetis. Induit me domin⁹ ciclade auro texta ⁊ cor. pnlt gti siue cla. Staci⁹ achilleidos. Puppis ⁊ in mari mutabāt ciclades auras. Unō ī grecismo. Est ciclas pann⁹ circūdat ciclada pōtus. et ita teneas q̄ a. mediante d. cor. Fortunatus tamē eā ꝓdu. dicens. Bractea gēmata cicladē filo catenāt

Ciclopea saxa in q̄bus ciclopes habitauerūt in sicilia. fm Pap̄. Uide etiā in ciclops. q̄r declinat̄ ciclopeus ciclopea peum.

Ciclops pis. mas. ge. dr̄ a ciclus cli. Ciclopes nascunt̄ in india ⁊ in scithia. oli sic dicti erāt. q̄r vnū orbē. i. vnū oculū habere in media frōte phibent̄. Hi ⁊ agriofagite dicunt̄ q̄r solas feraꝝ carnes edāt. Ciclopes isti dicti sunt esse fabri iouis ⁊ fabricare fulmīa eius in ethna mōte sicilie. Unō ciclope⁹ pea. peū. Unde hec ciclopea saxa dicunt̄ in quib⁹ ciclopes habitauerūt in sicilia ⁊ ꝓd. pnlt. ciclopes. Unō virg. vij. eneid. Ferrū exercebāt vasto ciclopes in antro. Et theodolus. Fulmina ciclopedes iouis impio fabricātes. Et vt dicūt q̄dam Ciclopes si ē nomen ꝯmune gētile ꝓdu. pnlt. Si vō sit ꝓpriū eam corri. et satis hoc ꝓbabilit̄ dr̄. Itē inuenit̄ cicrops pis p r. ⁊ tūc cor. pnlt in obliquis. Unō theodolus. Egregio cicropi debet̄ causa litandi.

Ciclus cli. dr̄ a circulus p sincopā. vel a greco ciclō qd̄ greci rotundū vel orbē vocāt. Ciclus ꝯponit̄ Epiciclus Semiciclus. Hemiciclus. ab hemis ⁊ cicl⁹. i. medius circulus. Unde hemiciclus quādoq; dr̄ sedes dimidiū circulum habens. i. arcū ⁊ ꝓdu. ci. ⁊ fm ꝯputistas Cicl⁹ est spaciū aliquoꝝ annoꝝ in se rediēs fm aliq̄s numeros. Et dr̄ ciclus q̄si circulus p duplicē sincopā. Et est semiciclus dimidius ciclus a semis ⁊ ciclus.

Ciconia nie dr̄ a sono quo crepitat q̄si cicania. q̄r son⁹ potius est oris q̄; vocis. q̄r eū q̄tiente rostro faciūt Unde ⁊ ciconiā qd̄ et ciconium dr̄ vocāt hispani lignū lōgū quo in ortis hauriūt aquā. q̄r imitat̄ naturā illius auis leuātis et deponētis rostra dū clāgit. Eandē ortulani telonā vocāt. Tale lignū inuenit̄ mō sup q̄sdam puteos cum catena ferrea Et scias q̄ hec auis a quibusdā appellatur pia auis. ꝓpter pietatē quā erga parētes ostendit

vnde dicit ambro. in hexamero. v. Depositi patris art9 p longeuā senectutis plumaꝝ tegmie alarūqꝫ remigio nudatos. circūstās soboles ciconia pēnis pprijs fouet ꝛ qd dicā collato cibo pascit Quandoqꝫ etiā ipa repat nature dispēdia. vt hic atqꝫ inde subleuātes senē fulcro alaꝝ suaꝝ ad volandū exerceāt. ꝛ in pstinos vsus desueta iā reuocēt patris mēbra. Quis nostrū leuare egrum nō fastidiat patrē. quis fessum senē suis humeris non imponat. ꝙ in ipa historia vix credibile habet. Quis vt pius sit nō hoc seruulis mādet obsequm. At vo auib9 nō est graue qd pietatis est plenū. nō est onerosū quod soluit nature debito. aues nō erubescūt reuerēdi senis mēbra portare. Est eni vectura pietatis ꝙ eousqꝫ freqnti testificatōe percrebruit. ut ꝯgrue mercedē remuneratio nis iuenerit. Nā romanoꝝ vsu pia auis vocat Est qd vix vni impatori ꝯsulto senat9 delatū dr. hoc iste aues i ꝯmuni meruerūt. Habēt ergo aues ista decreta patruꝫ ac pprie insignia clemētie. Pios eni filios patruꝫ pus oportuit iudicō pdicari

Cicur placidus. māsuetus. prudēs. Plaliter cicures. placidi quieti. fm Papiaꝫ

Cicurus rij. mas. ge. prudens. grat9. caut9. astutus. vafer. placid9. mansuet9. vnd cicuro ras. vbum actiuuꝫ. i. prudenē vl māsuete se ꝯtinere. mılitare. māsuete facere

Cicuro ras. in cicuri9 est. ꝛ pdu cu.

Cicurris ris. mas. ge. est porc9 nat9 ex apro siluestri et domestica porca. ꝛ dr a cicuri9 fm hug. Pap vo dicit. Cicurris domestic9 sus.

Cicuta te. pnlt pdu. qdam herba est a cecus dicta quasi cecuta. q2 eius succ9 nocet oculis. vl q2 in tirso geniculato nodos habet occultos vt cāna sicut dicit fossa ceca q occulta est

Cicutien a cicuta ꝛ a cano is ꝯponit hic cicuticē cis. q canit cū cicuta. vnde hec cicuticina ne. pnlt corr. femina q canit cū cicuta. ꝛ cor. pnlt. cicuticen cinis tā in ntō qm Cidaris ris. fe. ge. pille9 pōtificalis. ꝛ vt di iobliqs cūt mitra cidaris ꝛ tiara idē est ꝛ corr. da.

Cidō onis. mas. ge. pueroꝝ amator fm hug. ꝛ dicit etiam Pap. cidones pueroꝝ amatores.

Cidonia ciuitas cretensis. cidonia gen9 pomi. Iteꝫ cidonia mala. ab opido qd est i creta dicta ex q pmo pomum cidonicū ꝯficit. Fit quoqꝫ ex eo vinū quo languētium desideria fallunt. nam vinū repsentat.

Cieo cies. ꝛ cio cis idē habēt pteritū scꝫ ciui ꝛ idē supinum. s. citū. Nisi fm hoc ꝙ descēdit a cio qrte ꝯiugacionis pdu. pnlt. Scdm vo ꝙ descēdit a cieo cies scde ꝯiugatōnis cor. eandē. Und vsus A cieo citū. nō veit ıino citū. Itē cio ꝛ cieo eādē habēt significatōꝫ. s. vocare. mouere. ꝯmouere. ꝯgregare. Cieo cies tamē accipit in alia sigficatōe. s. p festinare. pperare. in q nō accipit cio cis. Cieo ꝛ cio ꝯponūt cū ad ꝛ dicit accieo cies. ꝛ accio cis. i. appellare. aduocare. Itē cū con ꝛ dr cōcieo ꝛ ꝯcio. Item cū in. ꝛ dicit incieo ꝛ incio Itē cū ex ꝛ dicit excieo ꝛ excio Cieo ꝛ cio ꝛ omia ꝯposita ab eis sunt actia. nisi ꝙ cieo p festinare est neutꝝ. Cieo ꝛ cio faciūt pteritū in ciui. et supinū in citū. Itē cieo ꝛ ꝯposita ab eo cor. pnlt in supinis. ꝛ in pncipio pteriti tpis. Cio vo et eius ꝯposita eaꝫ pducunt

Cigne9 gnea. gneū. i. candid9. vel ad cignū ptinēs. vel de cigno existēs. ꝛ dicit a cign9

Cignit9 tus. mas. ge. vox cigni a cign9 dr ꝛ pdu. gni

Cign9 Ab hoc ptento cecini dr hic cign9 gni q2 bene cātat. Und hic cignulus li. di. puus cign9 ꝛ cigninus na. nū. ꝛ cigneus nea. neū. Itē a cign9 dict9 est amnis qdaꝫ cilicie hic cignus. nū q2 mirā habet aquaꝝ suauitatē. nāꝫ q2 autūno ꝛ estate quādo niues soluunt tumescit. qdaꝫ eni lingua quidqd est candidū dr cign9. Reliqs vo anni tempibus tenuis est ꝛ qetus fm hug. Pap. auteꝫ sic dicit. Cignus auis gen9. q ꝛ olor dr. q2 tot9 sit alb9 plumis a canēdo dict9. eo ꝙ carmia modulatis vocib9 fundat. Item cign9 cilicie fluui9.

Cile ē qdam figura q apud grecos repsentat mille.

Cilia venter interptat.

Ciliacus q in vētre habꝫ passionē. ꝛ dr a cilia qd ē vēr.

Ciliarcha. A cile figura greca ꝛ archos qd est pnceps ꝯponit hic ciliarcha che. q mille pest militibus. quē nos millenariū vocamus

Ciliaste qdaꝫ heretici sunt. Uide in cerinthiani

Cilices qdam populi qs vicit pōpeius. pirate erant ꝛ ponunt cilices p piratis. ꝛ pirate p cilicib9

Cilitia puintia asie minoris iuxta tauꝝ mōtem. a cilice quodā nomē traxit.

Cilicinus. na. nū. a ciliciū dr. vt Cilicina vestis. q fit de cilicō. ꝛ pdu. pnlt. Und in aurora dr. Pūgens ꝛ vestis te cilicina tegit.

Ciliciū cij. neu. ge. dr velamētuꝫ factū de pilis capraꝝ vel taxoꝝ vnde tētoria fiūt ꝛ mortui opiunt

Cilicus a. ū. i. de cilicia existēs pnlt cor.

Ciliū A cilū dr hoc ciliū lij. i. ordo piloꝝ q in folliculo quo oculus tegit siue in cilo crescit. qd componit cū super et inter et dr supciliū ꝛ interciliū.

Cilleo les. lui. vbum actiuū. i. mouere. et caret sup.

Cilliba be. mēsa cibatoria q finita ꝯmestōe remouet. ꝛ dr a cilleo les et cibo bas. Hec et assidela dr. et corr. pnlt cilliba rum capita oblonga sunt

Cilones sine aspiratōe dicunt hoīes angusti capitis q

Cilū A celo las. dr hoc cilū li. i. folliculus q ocul9 tegit q2 oculos celet. vel fm ysid. dr a cilleo les. quod est mouere. q2 sepe mouet cōa me.

Cima me. qsi coma. s. summitas oleꝝ vel arboꝝ ꝛ dr a

Cimba be in cumba exponit.

Cimbala accitabula quedā sunt. que pcussa se inuiceꝫ tangūt. ꝛ faciūt sonū sic dicti. q2 cū bellemacia simul percutiunt. Et est cimbalū pnlt cor. instrumentū musicum pprie quo accit. i. aduocat

Cimbia oꝝ. exponit in cumba.

Cimex hec cimia vel cimicia dicit quedā herba q valde fetet. vnde hic cimex is. aial valde fetidū. et pprie iste vermis. s. cimex nascit in carne putrida. Tinea in vestimentis. Eruca i olere. Teredo i ligno Tarm9 in lardo. ꝛ corripit mi. in obliqs.

Cimicos9 sa. sū. i. plen9 cimicib9 a cimex dr et cor. mi

Ciminile lis. ge. neu. dicit vas aquaticū ad abluendas manus vt dicūt ba tinū. et pdu. ni.

Ciminū ni. ge. neu. gen9 herbe vel semis quod vulgo dicit cuminū. et est calidū et siccū ꝛ pdu. pnlt. vnde macer. Esse putāt calidū medici siccūqꝫ ciminū

Cinis grece interptat dulcis latie

Cimiteriū. A cimis quod est dulcis. ꝛ sterio quod est statō ꝯponit hoc citeriuꝫ rij qsi cimisteriū. i. dulcis statō diarum vel pon9 corpoꝝ. Uel dr cimiteriū qsi ciniteriū q2 ibi cinis mortuoꝝ terit. vel dr a cis. q2 cis. i. ante ecclesiam soleat fieri Und cimiteriolū li. di.

Cinara re. pnlt cor. instrumentū musicū ē. Et dr a cieo quod est mouere. qsi ciens. i. ꝯmouēs aera sono suo. vl q2 ciet. i. mouet ad sonandum. vnde dicit Pap. Cinare sunt accitabula q pcussa in modulo ꝯcitant. Mach. li. pmo ca. iiij. dr. In ipa renouatū est in cāticis ꝛ citharis ꝛ cinaris ꝛ cimbalis.

Cincinnaculus la. lū. in cincin9 est

Cincinosus sa. sum. in cincinus vide.

Cincinus. A cedo dis. cecidi dr hic cincin9 ni. crinis q plixe depēdet Can. v. Cincini mei guttis noctium pleni sunt ꝛ inde cincinaculus la. lū. i. capillat9. q magnos habet capilloꝝ cincinos. vnde hiero. in qdam eptā Cincinnaculos pueros ꝛ calamistratulos ꝛ pegrina vnguēta olētes semp deuita. Itē cincinus dr pannicul9 vet9 pannosus ꝛ detritus. ꝛ tūc inde dr cincinosus sa. sum. i. pannosus laciniosus. tunicosus fm hug. vel fm Pap. cincini dicunt capilli dependētes. vnde cincinosus. sa. sum cui capilli crispi dependēt. vel crinit9 sicut mulier. et pdu. pnlt positōe. vnde in aurora dr Cincini populi sunt nam duinit9 isti

Cinctim aduer. i. strictim a cingo gis dr.

Cinctoriū rij. ge. neu. quo cigimur a cingo gis.

Cinctura re. pnlt pdu id ē act9 cingēdi ꝛ id quo cingimur et dr a cingo is

Cinctus cti. mas. ge. i. lata cinctura vel zona a cigo gis. Itē mobiliter cinctus ta. tū. pncipiū.

Cinctut9 idem est ꝙ cictus. vnde horaci9 in poetria Fingere cinctut9 nō exaudita chetegis

Cine grece latie eniti vel cingere dr

Cined9 a cinos dr cinicus ca. cū ꝛ cined9 da. dū. in eodē sensu. i. canin9. Dicunt etiā cinici vel cinedi molles et effeminati ꝛ imundi sicut canes. q et publice coeūt ꝛ ad vomitū redeūt. vel dicunt sic satirici. i. rephensores. qa rephensione ledūt sicut canis morsu. Iuuenalis. Castigas turpia cū sis Inter socraticos notissima fossa ciendos. Unde et p excellentiā imundicie qdaꝫ philosophi heretici dicti sunt cinici. q publice et in patulo cū vxoribus cōcūbebāt pdicātes publice esse cōcumbenduꝫ cuꝫ vxorib9 in vicis et plateis ad modū canū. q2 ꝯiugiū iustum est ꝛ pdu. pnlt. cined9 sꝫ cinic9 eam cor.

Cinerica ce. auis cinereū habēs colorē fe. ge. ꝛ dr a cinis et cor. pnlt.

Cinerulētus ta. tū. plen9 cinere a cinis ꝛ lētos ꝯpoitur

Cineus nea. neū. nomē gētis pnlt pdu. Et vt dicit pap Cinei orti sunt a ietro genero moysi

Cingo gis. xi. ctū. cigere. i. circūire. circūdare. cingulo se strigere. Unde vbalia. Et ꝯpoitur cingo cū ad ꝛ dr accigo gis. i. valde cigere. pparare. adornare. Item ꝯpoitur circumcingo gis. Discigo is. Incigo gis. i. valde cigere Precigo gis. i. ante vel ab anteriori pte vel sursum cingere. Recigo gis. i. iteꝝ cigere Succigo is. i. subt9 cigere Et nota ꝙ accigimur bellaturi. pcingimur ituri. succigimur ministraturi. Und qdā Accigor gladio. pcigor gaudia sape sumpto.

Cingulatus. A cingulum dr hic cigulatus ti. qddā genus calciamēti. ꝛ vocant cigulati a qbusdam soliati.

Cingulū. A cictus ti. p diminutōeꝫ dr hoc cigulum li. quod et hic cigulus inuenit. Unde hec cingula le fe. ge. Et est cingulū neu. ge hoim. Cigula fe. ge. alioꝝ aialum Unde vsus Cigula sunt boim cingula strigit equū.

Cinic9 ca. cū. i. canin9 a cinos qd est canis et corr. pnlt. Persius. Si cinico barbā petulās nonaria vellat. vid etiā in cinedus

Cinifes fis fe. ge. Uel cinifex indecli. p eodē vel p alio genere puaꝝ muscaꝝ. s. p zinzala cernicula. Et dr a cios quod est cais. et sic videt p c. scribenduꝫ i pma sillaba. sꝫ mlti addunt s. ꝛ dicūt scinifes p sc. i pma sillaba ꝛ ita cōmunit scribit i exodo. viij. Facti sunt scinifes in homib9 et iumentis. Item Pap. poit p pma lrā s. et dicit Scinifes culicum gen9 est aculeis p molestū Unde in s. de co vide. Cinifis aūt p fluuio p c. scribit in pncipio. Et scias ꝙ in psalmo dr scinifes p s. in pma lrā et vltia. Dixit in qt et veit cinomia et scinifes. Et potest scribi p ph vel p f in vltia sillaba ꝛ cor. ni. In historijs aūt dr ꝙ cinifes musce sunt adeo subtiles vt visum nisi acute cernētis effugiant. ꝛ corp9 cui insidēt acerbo terūt stimulo.

Cinifло flonis. mas. gene dr ille q cum folliculo ignis flamā excitat. vel q calamistrū calefacit scꝫ ferrū quo capilli crispant. Hic vulgo cinifer9 dr ꝛ ꝯpoitur a cinis et flo flas.

Cinipbe9 in cinipbis vide.

Cinipbis fluuius est libie iuxta quē magni abundant hirci Unde cinipbei dicunt maiores hirci licet adiectiuum sit quādoqꝫ generaliter hircoꝝ et capraꝝ cinipbeus pbea. pbeū. fm hug. Pap. etiaꝫ dicit. Cinipbei hirci maiores a flumie affrice vbi plurimi sunt ꝛ magni Iteꝫ dicit. Cinipbis fluui9 in libia. vbi grādes hirci nascunt et cor. ni. et scribit p ph. vl p f. in vltia sillaba

Cinis. A candeo des. dr hic ciner vel cinis huius cineris. q2 ex cādore et incendio fiat Und cinereus rea. reū. et cineus nea. neū. Et vt dr in grecismo. Bis duo nomia sunt q substātiua vocant. Que in is vel in er rectuꝫ posuerunt frequēter Ut puluer vel puluis. uomer vel vomis. ciner vel cinis. cucumer vel cucumis

Cinisculus li. mas. ge. pnlt cor di. puus cinis.

Cinnamolegus gi pnlt cor. q legit cinama ꝛ qdaꝫ auis arabie q2 legat ꝛ texat nidū ex fructib9 cinnami. ꝛ ꝯpoit a cinnamū ꝛ lego legis

Cinnamomū mi. pdu. pnlt. Uide in cinnamum

Cinnamū vel cinnamomū ge. neu. est breuis arbustula sed mire vtutis et odoris cui9 fruct9 dicunt stacte. et dr cinnamomū vel cinnamuꝫ a canna. q2 cortex eius in modū cānaꝝ sit rotūdus et tenuis. et tam cortex qm arbor ipa dr sic. et cor pnlt cinnamū mi. ꝛ cinnamomū eaꝫ pdu

Cinn9 ni. mas ge. i. tortō oris. et cinn9 ꝯmixtō qrumlibet reꝝ pportōnalis. ꝛ ꝯpoitur ꝯcinn9 ni.

Cinocephalus. A cinos cais et cephas caput cōponit hic cinocephalus li. pnlt cor. gens habens caput ad modum canini capitis Et etiā qddam gen9 simiaꝝ sic dicit Aug. in. xvj. li. de ciui. dei sic dicit Quid dicam de cino

cephalis quoꝝ et capita atqꝫ ipe latrat⁹ magis bestias
q̄z homies confitet. Hi in india nascunt. Uide i anubis
Cinoglossa se. quedā herba a cinos cais ꝛ glossa qd̄ ē
lingua de similitudie lingue canis sic dicta. vel qꝛ ad
morsum caninū trita cū sale et iposita succurrat.
Cinomia mie. i. musca canina et venenosa ꝛ dr̄ a cinos
id est canis Psal. Dixit ꝛ veīt cinomia ꝛ scinifes ꝛ cor.
mi sm̄ vsum. Inuenit et cenomia p e. vt supra habes in
suo loco sed aliud signat.
Cinos grece latie canis vt dicit hug̃ in cano is.
Cinoth hebraice dr̄ latie lamentatō hieremie. vnde di-
cit hiero. in plogo regū Hieremias cū cinoth. i. cū lamē
tatōnibus suis. ꝛ accentuat in fine. Sub cino.
Cin⁹ ni. gen⁹ arboris vt dicūt lētisc⁹ fe. ge. Dani. xiij.
Cinxia xie. fe. ge. i. iuno a cingo gis. Et dr̄ sic. qꝛ in eius
honore ꝛ nomie puelle maritate cingunt cū illis presit
Cio is. iui. ire. exponit in cieo cies. nubentib⁹
Ciparissus si. fe. ge. q̄dā arbor q̄ ꝛ cupressus ꝛ cipress⁹
vocat. et dr̄ a cephas quod est caput. qꝛ caput ei⁹ a ro-
tunditate in cacumen erigit. vel dicta est ciparissus a q̄-
dam eius nomis puero in illā arborē sm̄ poetas muta
to. Unde hec ciparissa se. nocturna ymago. et habet ci-
parissus siue cipressus lignū imputribile
Cipp⁹ a cepi p̄terito de capio dr̄ hic cipp⁹ pi. p geminū
p. ꝛ p trūco et p cumulo terre. ꝛ p lapide mortuo super
posito ꝛ p cimiterio ꝛ p instrumēto quo reorū pedes
restringunt. q̄si capiēs pedes.
Cipressus si. in ciparissus exponit
Cipacus a. ū. pnlt cor. a cipus dr̄ vide in ciprus.
Cipcus ca. cū. pnlt cor. in ciprus est
Cipnum vnguentū a flore cipro vocatū. cui⁹ odorem
pprie fert sm̄ Pap. ꝛ pdu. pnlt
Cipris pridis in ciprus est
Cipus pria. priū de cipro vbi nobiles vites sunt afflu-
entes. ꝛ dr̄ a ciprus. ꝛ a cipus dr̄ cipacus ca. cū. Nam ci
prus facit cipus ꝛ cipcus Uide in ciprus. Macha. li. ij.
ca. iiij. Prelatus est ciprijs.
Ciprus pri. fe. ge. q̄dam ciuitas. vel insula in q̄ est illa
dicta ciprus. Uel cipros interpretat mixtura. vnd et il
la insula dicta est ciprus. qꝛ multe ꝛ varie herbe ad con
fectōes faciēdas in ea repiunt. vnde cipus ria. riū. ꝛ cip
cus ca. cū. pnlt cor. Item a ciprus hec cipria prie genus o
leris. qꝛ ibi valde abūdet. Et hec cipris pridis. i. ven⁹ qꝛ
in ea colit Eadē insula dr̄ et paphus. Et vt dicit psti. in
tractatu possessiuoꝝ. Ciprus facit cipcus. Cipus vo ci-
pacus ca. cū. ꝛ ciprus acuit p̄mam scꝫ ci.
Ciragra gre. fe. ge. pnlt acuta. i. manuū infirmitas. sicut
podagra dicit infirmitas pedū a ciros qd̄ est man⁹ dici
tur ciragra ꝛ podagra dicit a pos qd̄ ē pes ꝛ agros qd̄
est tractus. cū man⁹ vel pedes ꝯtrahunt. vel ꝯponunt
ab agrios qd̄ est ferꝰ vel agreste. et inde podagra et cira
gra q̄si a fero dolore. qa qd̄ immite est. abusiue agreste
Circa. A circus dicit circa et circū. Circa re vocam⁹
fert ad locū et ad tpus. vnde tpaliter inuenit. vt circa ui
ginti annos. et localit vt Circa ecclesiā. Circū vo est tan
tum locale quasi vndiqꝫ. vt circū montē. circa p ꝯposi-
tōnem vel poti⁹ p q̄ndam irregularitatē iungitur cum
istis quocirca. p ꝯiūctōe causali vel illatiua circūcirca
p aduer. loci. et similit circūquaqꝫ
Circin⁹. A circus dr̄ hic circin⁹ ni. mas. ge. i. machinu-
la q̄ apud carpētarios circulū efficit. Esa. xliiij. Et in cir
cino tornauit illū. Item a circ⁹ circino nas. i. circūire. et
cor. ci. Unde thobie. Circinat egressus scrutat. ꝯpta q-
rit. et dicit circin⁹ q̄si circū nās
Circiter dr̄ a circ⁹ ꝛ refert ad numerū ꝛ ad tpus. Et ē tā-
tum tpale respectu numeri. vt Circit viginti annos. Circi
ter nonas decēbris. Licet quādoqꝫ inueniat ꝛ locale ꝫ
in ppre. vt in salustio. Depssus humi circit viginti pe-
des. et hoc nō fit nisi ppter numerū.
Circius cij. mas. ge. i. vent⁹ q̄ diuerse ꝛ acriter circūituꝫ
faciendo volat. et dr̄ a circus ci.
Circulator toris mas. gene. pprie q̄ famā portat et dicit
a circulo las. a circulo las
Circulatori⁹ rij. mas. ge. q̄ lectulos tornatiles facit. ꝛ dr̄
Circulo las. i. circūdare vel tornare. et p decipe inueni
tur. vnde v̄balia et deriuat a circulus et corcu.
Circulus li. idē est p circ⁹ quasi dimi. ꝛ dr̄ a circus sm̄
hug. pap̄ vo dicit. Circul⁹ dict⁹ eo p in circūductōe cur
rit. Itē circul⁹ ē figura plana q̄ sub vna linea ꝯtinet. ad
quā ex vno pūcto qd̄ inter ipam est oēs q̄ recte ducunt
linee eque sibi sunt. Itē circulus armilla vel frenū.
Circū aduer. est et quādoqꝫ p̄positō sm̄ donatū ꝛ huit
actō casui. et est tantū locale. Uide supra in circa Et sci
as p circū quādo ꝯponit cū dictōe incipiente a vocali
m. debꝫ scribi ꝫ nō pferri. vt circūago. circūamict⁹. circū
eo circūit⁹. Unde v̄sus. Circū ꝯposita vocalis si comite
tur. M nō pferi. sed sola figura tenet. Uide in circūeo.
Circūago gis. egi. circūactū. i. circūducere a circum et
ago agis. et debet scribi m. et nō pferri. et cor. pnlt. in pre
senti. ꝫ in p̄terito pdu. eandē.
Circūamictus. A circūamicio is. dr̄ hic circūamictus
ctus. et adiectiue circūamictus ta. tū. et debet scribi m. et
nō pferri quādo est vna ps. Si aūt sint due ptes tūc m
scribit et pfert. et ita de similib⁹ dicas. Psal. Circūamic-
cta varietatibus
Circūegi gisti est p̄teritū de circūago gis. et pdu. e.
Circūeo is. iui. itū ire. ex circū et eo is ꝯponit. et debꝫ m
scribi sed taceri Nā vt dicit hug. Quotiēs circū vel ali-
ud aduer. vel p̄positō desinēs in m. ꝯponit cū dictōe in
cipiēte a vocali. debet m. scribi ad ostendēdū p sit de in-
tegritate illius dictōis. sed debet taceri. dicet ergo circū
eo is circūamicta quādo ē vna ps tacito m. Cōtra hoc
non est oppositō de ambio. qꝛ h. interponit nec de come
do. qꝛ m. nō est ibi essentialit sed accidentalit p n. ita di-
cit hug in eo is. De hoc etiā habes supra in circū
Circūite quando est v̄bum modi impatiui pdu. pnlt.
Hiere. v. Circūite vias. Sed quādo est mobile circūit⁹.
ta. tū. circūiti circuite in vtō cor. pnlt. qꝛ itū sup. cor. p̄mā.
Numeri ca. xiij. Omni regione circūita.
Circūitis. quādo est v̄bum pdu. pnlt. Mathei. xxiij.
Qui circūitis mare et aridā ut faciatis vnū pselitū. Sꝫ
quādo est casus ablatiui numeri plalis de circūitus ta.
tū. cor. pnlt. vt etiā tetigi in circūite.
Circūitus tus. tui. substantiuū et circūit⁹ ta. tū. mobile
semp et vbiqꝫ corripit i. penultie. qꝛ itū sup. cor. primam
Unō in psalmo. In circūitu impij ambulāt. Et numeri

xiij. Omni regione circūita et debet m. scribi sed non p
ferri. vt supra ostēdi in circū ꝛ circūeo
Circūpes pedis. mas. ge. a circū et pes ꝯponit ꝛ corri.
pnlt gn. Et sunt circūpedes obsequia seruoꝝ vel serui ob
sequētes. vel scādala sm̄ hug
Circūcellio Circū ꝯponit cū cella ꝛ m. ꝯuersa in n. dici
tur hic circūcellio onis. i. monachus q̄ p diuersas sem-
per vagat cellas deuastādo ꝛ deuorando. qdquid iue-
nit ibi. q et circellio dicit.
Circūcillio onis. mas. ge Circūcilliones aūt sunt q̄daꝫ
heretici sic dicti. qꝛ agrestes sunt q̊s scocopicos vocant
qui xp̄m filiū dei adoptiuū nō ppriū asserunt. Et videt
nomē ꝯpositū a circū et cella sicut et circūcellio.
Circūcisio onis a circuncido dis dicit et ē circūcisio in
carne p̄putij abscisio qd̄ solis iudeis fit. Hic nota p
in sacramēto est duo ꝯsiderare. s. vsū sacramēti ꝛ ipsum
sacramētū. Ipm aūt sacramentū dicit a q̄busdam op⁹
opatum. Usus aūt sacramēti est ipa opatō q̄ a q̄busdā
opus operās dr̄ Et dicūt q̄dam pbabiliter p nullo mō
ipa sacramēta veteris legis id est op⁹ opatum ī eis. gra
tiam ꝯferebāt. excepta circūcisione que dabat gratiam
quātū ad effectus puatiuos culpe ꝛ reat⁹. ꝛ q̄ntum ad
q̊sdam effect⁹ positiuos. sicut ordinare animam et facere
dignā vita eterna. nō tamē q̄ntum ad oēs effect⁹ q̊s ha
bet gratia baptismalis. qꝛ illa sufficit ad totaliter cōcu-
piscentiā repmēdā et meritorie agendū. ad qd̄ gratia in
circūcisione data sufficere nō valebat Et sic intellige qd̄
dicit beda. Idē iqt salutifere curatōis auxiliū circūcisio
in lege ꝯtra originalis peccati vulnus agebat. qd̄ bapti
smus agere reuelate gratie ꝯsueuit in tpe. excepto p re-
gni celestis ianuā nec dū intrare poterāt. tamen in sinu
abrae post mortē beata reqe cōsolati supne pacis igres-
sum spe felici expectabāt. Greg etiā dicit in. iiij. li. mora.
q̄si in pncipio. qd̄ apud nos valet aqua baptismal. hoc
egit apud veteres. vel p puulis sola fides. vel p maiori-
bus v̄tus. s. sacrificij. vel p his q̄ ex abrae stirpe pdierūt
misteriū circūcisionis Item scias p q̄uis oēs tenerē
tur ad habendā fidē quā habuit abraam. nō tamē oēs
tenebant imitari abraam in fide. qꝛ nec ad oēs noticia
abrae venerat. nec omibus dat⁹ erat in exemplū imita-
bile. nisi mediāte semie in quo oēs gētes benedictōnem
ꝯsecuture erāt. Et ideo circūcisio que erat signum fidei
abrae nō omnib⁹ populis ꝯpetebat. Unde solis iudeis
data est. ex quo xp̄c nascitur⁹ erat. Apud aūt alios po-
pulos remanebāt alia remedia q̄ ante circūcisionēꝫ fue
runt data. q̄ remedia dicta sunt p v̄ba gregorij. No
lo etiā te ignorare. p peccatū orginale q̄ntū ad culpam
et reatū descēdit a patre in filios. q̄ntū aūt ad penalita-
tes descēdit a femia. qꝛ pater est efficiēs in generatione.
et mater materiā ministrat. Circūcisio aūt data est contra
orginale peccatū ad tollendā culpā. Non aūt ad tollē
dam carnis corruptōem. ꝛ ideo viris et non mulierib⁹
data est. et ppter hoc etiā ostendit sacramentū imperfe-
ctum et sua impfectō in expectatōem impfectōes ducit.
Animaduerte etiā p circūcisio data fuit pluribus de
causis. vt p obedientiā mādati abraā placeret deo cui p
p̄uaricatōem adā displicuerat. Data etiā fuit in signuꝫ
magne fidei abrae q̄ credidit se habiturū filiū in q̊ fieret
benedictō oīm Deinde vt hoc signo discerneret pplus
ille a ceteris natōnibus. In carne vo p̄putij idō iussa ē
fieri. qꝛ in remediuꝫ instituta est originalis peccati qd̄ a
parentib⁹ trahim⁹ p ꝯcupiscentiā. q̄ in pte illa magis do-
minat. ꝛ qꝛ in pte illa culpā inobediētie p̄mus hō sensit.
decuit vt ibi signū inobediētie acciperet Fiebat autem
octaua die in petrino cultro. qꝛ ꝛ in resurrectōe ꝯmuni
etate octaua futura p petraꝫ xp̄m omis ab electis absci
detur corruptō. et p xp̄i resurrectōnem octaua die factā
circūcidet a peccatis anima cuiuscūqꝫ in eum credentis
Et est hec ratō mistica. Alia est l'ralis que tangit a rabi
moyse. qꝛ puer ante octauū diē est ita tener q̄si in vētre
matris. Et ideo sicut alia aīalia nō offerebant ppter di
ctam causaꝫ ante octauū diē. ita nec puer circūcidebatur.
Sed pōt queri an octau⁹ dies esset de necessitate cir
cūcisionis. et videt p nō. qꝛ sicut est p̄termittere determi
natum tpus si pueniat ita et si tardet. ꝫ pseliti circūcide
bant post octauū diē ꝛ eis valebat. ergo ꝛ pueri poterāt
ante octauū diem circūcidi. ꝛ eis valere. Responsio.
Circūcisio erat in p̄cepto. ꝛ erat sacramentū octauus er
go dies erat de necessitate circūcisionis quantū ad obli
gatōnēꝫ p̄cepti. ita p reus erat q̄ illud tpus nō obserua
bat. ꝫ nō erat de necessitate ei⁹ q̄ntū ad efficaciam sacra
menti. qꝛ etiā in alio tpe circūcisio facta suū effectū sacra
mentalē habebat. Sicut etiā accidit de ministrantib⁹ no
stra sacramēta. q̄ seruāt materiā ꝛ formā debitā. ꝛ omit
tunt aliqd de ritu ad solēnitatem sacramēti ab eccl'a in
stitutū ptinēs Ad illud aūt p obiectū est dico. p sicut
magister sniarum videt sentire. licebat imminēte mortis
articulo diē p̄uenire octauū. Alij dicūt p nō erat neces
sitatis diem p̄uenire. qꝛ illis q̄ ante octauū diē moriebā
tur valebat ad salutē remediū qd̄ ante circūcisionēꝫ fue
rat qd̄ adhuc efficaciā habebat. ꝛ hoc ꝯfirmāt p iudeos
qui nūc sunt. q̄ nunq̄ꝫ ante diē octauū circūcidunt. ꝛ etiā
p simile. qꝛ nullū animal offerebat domio ante octauū
diē. Scdm hāc ergo opinionē dicendū p nō est sile de p̄
ueniēdo ꝛ differēdo. qꝛ nullo mō p̄ceptū q̊s transgredi
debet vt p̄ueniat. ꝫ si trāsgressus fuerit differēdo debet
q̄ntum pōt illud implere in quocunqꝫ tpe.
Circūdo das. dedi. dare. datū. ex circū et do das, ꝛ cor.
hāc sillabā da. vbiqꝫ in v̄bo/supio/et pticipio, Unde de
bet dici circumdabat dare. dat⁹. pnlt cor. Ouid. Iussit ꝛ
ambire circūdare litora terre, Itē de corripit in p̄terito.
vt circundedi
Circūforan⁹ ni. mas. ge. a circū ꝛ forū ꝯponit ille q̄ circū
it forū causaꝝ causa aduocatōnum. vel forū venaliū cau
sa decipiēdi ꝛ auferēdi aliqd qui ꝛ lustro dr̄ ꝛ pdu. pnlt
et mutat m. in n. sequēte f.
Circūluuiū uij. loc⁹ quē aq̄ circūluit et dr̄ a circūluo is
Circumq̄qꝫ. i. ex omni pte vndiqꝫ.
Circūscribo bis. psi. ptū. circūscribere. i. ꝯcludere. circū
ire. dānare. rephendere. includere vel stringere vl' remo
uere. bonis pprijs p̄uare. delere. Unō hic ꝛ hec circum
scriptibilis ꝛ hoc le. ꝛ circumscriptibiliter
Circūscriptorie aduer. i. callide. versute. surreptie a cir
cumscribo bis.
Circūscriptus A circūscribo bis. dicit circūscript⁹. ta.
tum. pticipiū in eadē significatōe qua et suū v̄bum Iteꝫ

circũscriptus ta.tũ.i.caut⁹ vel callidus.vel argutus vl'
stricte.et inde circũscripte aduer.i.argute caute. circũ
specte vel stricte.Et ꝯpat̃ tior.tissim⁹. ꝛ ꝯponit̃ in circũ/
scriptus ta.tũ.
Circũseptus ta.tũ idē est ꝙ circundat⁹.vndiqꝫ cinctus
vel sepe ambit⁹.et ꝯponit̃ a circũ et septus. Uel circum
septus est pticipiũ figure decõposite.ꝛ tũc descēdit a cir
cumsepio pis.
Circũspicio cis.xi.ctũ.a circũ ꝛ specõ ꝯponit̃.ꝛ est circũ
spicere vndiqꝫ aspicere.puidere cauere. Unð circũspe/
cto as.frequẽta.ꝛ circũspectus ta.tũ.i.caut⁹.callid⁹.pro
uidus.ꝛ compat̃.
Circũuenio nis. veni.ventũ.circũ dare.stringere. vl' in
culpare.decipe.Scðo corinth.ca.xij. Nunqð titus cir
cũuenit vos.i.decepit.ꝛ cor.ve in p̄senti ꝛ in p̄terito pð.
ve.ꝛ in his q̄ ab eo formant̃
Circus ci.mas.ge.i.circularis linea ad idē punctũ redi
ens.Unde ꝛ hic circus ci.dict⁹ est loc⁹ rome.in quo eq
currebãt in circũitu circa metã.i.theatrꝫ.ꝛ q̄libet loc⁹ in
quo equi ita currũt põt dici circus.
Cirene regina fuit lybie q̄ ex suo nomie ciuitatē condi
dit quã cirenõ nominauit ſm Pap̄
Cirene⁹ pnlt acuta interp̄tat̃ heres
Cirocop⁹ A copos labor ꝛ mirõ qð est vnguentũ.uel
ciros qð est man⁹.et dr mirocopus pi.ꝛ cirocopus pi. i
eodem sensu vnguẽtarius q̄ vendit vel opat̃ vnguẽtuꝫ
Cirographo phas.i.manu scribere.a ciros ꝛ cor.co
ꝛ grapho phas.qð est scribo. vel dr cirographo phas.
id ē cirographũ facere vel scribere caracteres.ꝛ tũc deri
uatur a cirographũ phi.ꝛ cor.gra.
Cirographus.a ciros quod est man⁹.ꝛ graph⁹ ul' gra
phia ꝯponit̃ hic cirographus.ꝛ hoc cirographum phi
Item ab eisdem ꝛ sin qð est con vel siml' ꝯponit̃ singra/
phus phi.ꝛ hoc singraphũ phi.ꝛ hec singraphia idecli.
Et nota ꝙ cirographus ꝛ singraph⁹ sepe accipiunt̃ in/
different̃. Differũt tamē ſm pprietatē.qr cirographus
circũscriptõ manuũ.s.cautõ q̄ fit ppria manu debitoris
ꝛ ꝯmittit̃ creditori. Singraph⁹ dicit̃ ꝯscriptõ.i.duoruꝫ
insimul scriptõ Antiqtus enī debitor ꝛ creditor siml' in
ligno vel in carta scribebãt ꝛ nomē creditoris ꝛ nomen
debitoris ꝛ testes ꝛ sũmã pecunie.ꝛ in medio hoc nomē
singraphus capitalib⁹ lris.ꝛ p mediũ diuidebãt P⁹ ea
si creditor plus exigeret q̄ꝫ debitor deberet. vl' si debitor
denegaret depositũ vterqꝫ afferebat ptē quã habebat.
vtrꝫ due ptes ꝯuenirēt.ꝛ illud pprie est singraphum vl'
singraphus.Singraph⁹ etiã dicit̃ nota aliq̄.vel scriptu
ra in re aliq̄ ꝯfirmãda facta sicut in cartis publicis ubi
nõ vnus scribit tantũ sed plures ad cõfirmatõem carte
ꝛ hinc singrapho phas.i.singraphũ facere.
Cirogrillus.i.erinaci⁹ spinosus maior ericio
Ciromancia cie.fe.ge.diuinatõ q̄ fit in manu.a ciros ꝛ
manus et mãcio diuinatõ
Cironomanta.a ciros man⁹ ꝛ nomos qð est mouens
dicit̃ hec cironomãta te.ꝛ hic cironomãs tis.i. ioculator
quilibet q̄ manibus suis ludit mouẽdo eas cũ cutellis
et hinc etiã hoc cironomõ indecli.inuenit̃ et in eodē sen
su.et hic cironomõ dictus est ioculator pprio noīe qua
si p excellentiã leccacitatis et ioculatõis

Ciros grece manus latie
Cirotheca ce.i.manuũ tectura vel repositoriũ a ciros
ꝛ tego is.vel theca quod est repositõ scꝫ scriniuꝫ vel ali
ud vbi aliqð reponit̃ Et est fe.ge.sicut apotheca.ut vult
maister bene.licꝫ qðam dicũt ꝙ est mas.ge.ꝛ vide ꝙ the
ca põt esse grecũ.et sic aspirat̃ cũ suis cõpositis Uel põt
esse latinũ a tego gis.et sic teca nõ aspirat̃ nec ciroteca
Cirothecarius. a cirotheca dr hic cirothecari⁹ rij.qui
eas cirothecas facit vel vēdit.Et cirothecarius ria.riuꝫ
ſm hug.ꝛ videt̃ velle.ꝙ cirotheca sit fe.ge.qr dicit q̄ eas
Cirrus ri.in crinis est   facit vel vendit
Cirurgia gie.pnlt acuta.vide in cirurgic⁹.
Cirurgicus.a ciros qð est man⁹ ꝛ ago agis ꝯpo. hic ci
rurgicus ci.pnlt cor.i.medic⁹ manu ꝛ ferro pcisionē ope
rans.ꝛ cirurgicus ca.cũ. Unde hec cirurgia gie.ipa ma
nuum ei⁹ opatõ.Cirurgia etiã dr liber docēs sanare pla
gas vel vulnera
Cis aduer.loci.i.ex ista pte. Unde cis ꝛ citra sunt eius/
dem significatõis.nisi ꝙ cis est tantũ locale.sꝫ citra quã
doqꝫ tpale quãdoqꝫ locale.vt citra definitũ tpus.Item
cis pprie p̄ponit̃ ppriis nominibus montiũ et fluuiorꝫ
vt Cis renũ.Cis alpes.Sed citra pprie appellatis noi/
bus locorꝫ.vt citra forꝫ.Sed quãdoqꝫ p improprietatem
cis p̄ponit̃ appellatiuis.Citra ppriis.Et citra cõpat̃ cite
rior terrim⁹ vel citim⁹.Et est citerior idē ꝙ interior pro/
prie ex ista pte.Sed citim⁹.i.primus Itē a citra dr citer
tra.trũ.i.vicin⁹ primus ex hac pte.qð põt esse positiu⁹
istorꝫ s.citerior ꝛ citerrim⁹.Itē cis nomē patris saul.
Cison itp̄tat̃ leuificãs eos vel duricia corꝫ et acuit̃ ī fi.
Cista a costa ste.dr hec cista ste dicta sic. a costis.i.can/
nis vel lignis q̄bus texit̃.Et ſm Pap̄. Cista est grãdis
Cistella le.dimi.pua cista   corbus
Cisterna loc⁹ aquã colligēs ſm Pap̄. Põt etiaꝫ dici
cisterna loc⁹ pfundus vbi colligunt̃ aque pluuiales Et
dr cisterna q̄si cis.i.infer⁹ stricta.
Citatus a cito tas.dr citatus ta.tũ.i.velox. Et cõpatur
citatus tior.tissim⁹.ꝛ inde citate tius.tissime.aduer. et ci
tatim.i.cito mobilit̃.agiliter sil'r aduer.
Citerior in cis exponit̃.
Cithara .re.dorica ligua pectus dr. Unde hec cithara
re.dicta sic.qr in initõ credit̃ fuisse silis humano pectori
vt sicut a pectore.ita ex ipa cãtus ederent̃. Sed postea
paulatim fuerũt plures spēs eius.Et a cithara cithari/
stes grecũ Unde citharista ste.qui cũ ea canit.et cithari
stes stis mas.ge.mõs quidã est   Et scias ꝙ vt dicit glo
sa sup illud esa.xxiij. Bene cane zc.admonet nrꝫ cãticuꝫ
miseriarꝫ suarꝫ semp cãtare.ne iterꝫ eadē patiat̃. Dicunt
enī hãc esse musice naturã si letũ inuenerit letioreꝫ facit
si tristem tristiorē reddit. Unde in psaltes
Cithared⁹ di.qui cũ cithara canit pnlt pð. ꝛ dr a citha
Citharista ste in cithara vide   ra.re
Cithereo ree.hic citherus ri.mõs est Unð hec citherea
ree.i.venus q̄ in illo mõte colit̃.vel qr iuxta illũ monteꝫ
fuit nata de spuma maris Unde citherẽus rea.reũ. idē
venereus.vel a mõte illo existēs
Cithisus gen⁹ arboris piguis a cithiso insula vbi abũ
dat.Item cithisus gen⁹ fruticis herba odorifera ſm pa
piam et cor.pnlt Unð theodol⁹ Ue semp oues cithiso

capras depellit ab humo.
Cinnus in cis vide.
Cito as.A citus deriuat̃ cito as.i.festinare . vel sit fre/
quen.hui⁹ vbi cieo ſm p̄dictã significatõꝫ. Et nota ꝙ ci
to as põt esse frequē.de cio ꝛ cieo ſm ꝙ idē significant.ꝛ
tũc ꝯposita varie pferunt̃.nã si descendãt a cio pð pnlt
si a cieo cor.eandē.Compo.ergo Cõcito as.Incito as.ꝛ
excito as.vel hec magis sint deriuata a cio vl' cieo nesci
tur.Itē ꝯponit̃ incito as.i.ꝯmouere.puocare.instigare
pnlt cor.quãdo veit a cieo scðe ꝯiugatõis vel pnlt pdu
cta quãdo venit a cio cis.q̄rte. Itē ꝯponit̃ recito as. su/
scito as.a sursum vel susum ꝛ cito as.a q̄ ꝯponit̃ resusci
to as.In istis trib⁹ solemus tantũ cor.pnlt nõ pducere
sicut dicit hug.Alij vo dicũt cũ q̄bus ego ꝙ cito as. fre/
quenta.de cieo vel cio cini citũ cũ omnib⁹ suis ꝯpositis
cor.pnlt ꝛ pdu.vt excito vel excito. Preter solicito. reci
to oscito suscito.ꝛ ab eo compositũ resuscito.ꝛ hoc vult
maister bene.Inuenit̃ cito aduer.i.statim pnlt corr.
Citra in cis exponit̃
Citropedes dicũt q̄dam.sꝫ s.esse debet initialis lrã sitro
pedes vel scitropedes. Unde in s.vide
Citus a cio cis p festinare dr citus ta.tũ.i.velox ꝛ agil'
viuax. Unde teren. Citus puer nat⁹ est ex pãphilo ꝛ cõ
patur citius tior.tissim⁹. Unde cite tius.tissime aduer.ꝛ
ꝯponit̃ Percitus ta.tũ.i.valde citus. Et scias ꝙ citũ est
supinũ de cieo cies.ꝛ ſm hoc cor.p̄mam.ꝛ est supinũ de
cio cis q̄rte ꝯiugatõis et ſm hoc pdu.ci. Unde quidaꝫ.
A cieo citũ nõ venit imo citũ.et idem de citus ta.tũ.vn/
de dicit Pap̄. Citus ta.tũ.i.velox.a cio p̄mam pdu. a
cieo vo eam corr.
Ciuito as.aui pnlt cor.a ciuis.ꝛ est ciuitare ciuitatē co
lere vel ciuē facere vel more ciuis se habere
Ciuicus ca.cũ.pnlt cor.dr a ciuis.et similit̃ hic ꝛ hec ci/
uilis ꝛ hoc le.dr a ciuis.i.ad ciuē ptinēs vel res ciuis
Ciuilis lis.le.a ciuis dicit̃ res ciuis vel ad ciueꝫ ptinēs
Ciuilitas tatis fe.ge.mansio ciuiũ vel p̄ui   ꝛ pð pnlt
legio ciuiũ vti posse et gaudere. Actuũ.xxij. Ego multa
summa ciuilitatē hanc ꝯsecut⁹ suꝫ.ꝛ potest formari ab
hoc dtõ ciuili addita tas.et cor.pnlt ciuilitas
Ciuis. A coeo is dicit̃ hic ꝛ hec ciuis ꝯmunis ge.qr ci/
ues coeãt vt insimul viuãt.vel ciuis dr a cio cis.qr cian
tur ad simul habitandũ. Et inde p ꝯpositõem hic ꝛ hec
conciuis ꝛ dicunt̃ cõciues q̄ habitãt in eadē ciuitate. et
pdu.ci. Unde q̄dam Non bon⁹ est ciuis q̄ p̄fert ciuib⁹
hostem.ſm hug. Pap̄ vero dicit. Ciues vocati.quia in
vnũ cetũ coeũt societatis vinculo adunati ad custodiē/
dam legē.a cieo.cies dicit̃.
Ciuitacula le.dimi.pua ciuitas
Ciuitas tatis dicit̃ a ciuis.et est ciuitas hominũ multi
tudo societatis vinculo adunata ab eodem iure viuen
di. Et ciuitas nõ saxa.sed habitatores vocant̃. sed vrbs
ipa menia sunt.et dicit̃ ciuitas quasi ciuiũ vnitas

C ante L

Cladecula le.dimi.pua clades et cor.pnlt.
Clades dis.fe.ge.dicit̃ a cladeo des.qr res tũc inequali
ter contingat.vel clades melius deriuat̃ a gladius qua
si glades. Proprie enim clades dicit̃ esse pestilētia que
fit p gladiũ siue p interfectõnem factã a gladio ſm hug.
Pap̄ vero dicit . Clades dicta ꝙ currendo facta ledat.
vel clã data clades morb⁹.tabes.calamitas. piculũ.
Clam aduer.q̄litatis.i.occulte.latent̃ ꝛ dr a clamis.
Clamis idis.fe.ge.i.palliũ quod ex vna pte induit̃ ne/
qꝫ cõsuit̃.sed fibula infrenat̃ Hoc a greco nomē accepit
et cor.penultimã geniti.
Clamo mas maui.verbũ neu.id est clamoreꝫ facere.so
nare.ꝛ dr clamare a calam⁹ quasi calamare. vnð clamo
sus sa.sum quasi calamosus a calamo scꝫ qr sonet.et po
nitur clamo quãdoqꝫ trãsitiue.sed impprie vt clamo il/
lum.i.clamore voco ſm hug.et pdu.cla . Iuuenal' li. ij.
Et plures vna ꝯclamãt sophiste voce. Et vt dicit Pap̄
Clamo simplicis oris est Cõclamo cũ alijs Acclamo in
cuso. Reclamo post aliquē iterũ clamo. Inclamo ꝛ suc
clamo murmurãtis est. Proclamo laudãdi vel depre/
candi exultatõ. Exclamo eleuo vocē. Exclamare signat
valida intentõe p̄ces effundere.ꝛ clamare voce insona/
Clamor oris mas ge.a clamo.as dr. Et est clamor   re.
ratõnabiliũ. Clangor vo irratõnabilium
Clamosus in clamo as. vide.
Clanculũ A clam dicit̃ clanculũ aduer.dimi. ꝛ clancu
lus la.lũ.i.dubius.occult⁹. Unde clanculo las.i.abscõ/
dere.occultare.palliare.celare.et cor.cu clanculũ ꝛ clan/
Clãdestin⁹ na.nũ.i.latens ꝛ occult⁹. Unð clãde   culo
stino nas idem est qð clãculare. Et nota ꝙ clamdestin⁹
penulti.cor.nõ est enim ꝯpositũ a clam ꝛ tenēdo vel stã
do.vt q̄dam dixerũt.sed deriuat̃ tantũ a clam vt dicit p̄
sti.in tractatu p̄positõis. Unde cũ nõ habeat t. a p̄mitõ
Clango gis go in xi.ꝛ xi in ctũ clanctũ v̄   corr.penul.
bum neutrꝫ.id est sonare ꝛ est alarꝫ siue tubaruꝫ. Unde
hic clangor goris.i.sonus et est irratõnabiliũ. vt anserꝫ
tubarꝫ alarꝫ. Sed clamor est ratõnabiliũ vt hominum .
Inuenit̃ aũt clangui in p̄terito. Unde numerorꝫ.x. Si
semel clangueris veniēt p̄ncipes ad te . Sed põt dici ꝙ
lrã corrupta est ibi vicio scriptorꝫ. ꝛ debet ibi legi clãxe/
ris.q̄re ſm p̄sti.facit p̄teritũ clanxi ꝛ ita in similib⁹ dicas
Claredo dinis.fe.ge.i.claritas.a clarus dr.ꝛ hec claritu
do ī eodē sensu.ꝛ vt dicit Pap̄ Claritudo ē splendoris.
Claritudo nobilitatis .
Clareo res.rui.rere.verbũ neu.i.esse vel fieri clarꝫ. ma/
nifestum.et dr a claro ras et pdu.p̄maꝫ Prosp Ex ope
rum specie clarebũt intima cordis .
Claresco scis.incipio clarere v̄bum inchoatiuuꝫ
Clarifico as.aui.facere clarꝫ v̄bum actiuũ a clarus ra/
rum et facõ ꝯponit̃.et cor.penultimã
Clarigatõ a clarus et actõ cõponit̃ hec clarigatõ onis
id est clara actõ scꝫ q̄ exponit̃ clara et apta voce. ꝛ potest
esse verbale a clarigo gas.i.clarigatõem facere.i.causas
belli exponere.et est sumptũ a romana cõsuetudine. Cũ
enim romani hostib⁹ bellũ indicere volebãt patpatra/
tus ad fines hostiũ pficiscebat̃.et clara voce eis expone
bat q̄bus de causis bellũ indiceret. Que causarꝫ exposi
tio clarigatõ dicebat̃ qr clara voce fiebat. Expositis aũt
causis hasta emissa in fines hostiũ indicabat pugne p̄n
Clarigo as aui.are.i.clarere.florere ſm Pap̄   cipiũ
vel ſm hug. Clarigare.i.clarigatõꝫ facere.i. causas belli
exponere vide in clarigatõ onis.

Clari⁹ rij.i.sol et dicit a clarus q: sit clarus vel d: a claro insula in qua colitur.
Claro ras.i.clar facere ⁊ manifestū ſ3 nō est in vsu. et deriuat a clar⁹ ⁊ cōponit Declaro ras.i.notificare.⁊ p
Clar⁹. A celū dicit clarus ra.rū.q: splen ducit cla. deat ⁊ cōpatur rior.rissim⁹.vnde clare rius.rissime.ad/uer.⁊ hec claritas tatis.⁊ hec claritudo dinis.⁊ hec claredo dinis in eodem sensu.Clarus cōponit Preclarus Quāclarus ambo p valde clarus.⁊ pdu.cla. Unde q/dam.Quid tibi nobilitas qd vitus clara parentum.
Classari⁹ rij.masc.ge.i.tubicē.⁊ ppie militū. ⁊ dicitur a classatum.
Classitari⁹.i.preta q nautis imperat ⁊ dicit a classis.
Classitū. A kalo as.qd est vocare dicit hoc classitum ti.i.cornu vel tuba vel aliud instrumentū causa cōuocā di factum.Classitū etiam dicit signū bellicū vel son⁹ tube vel alteri⁹ instrumēti bellici Proprie tamen classitum est cōcent⁹ et cōcordia oīm instrumentor insimul sonantiū siue sint tube ⁊ cornua in bello siue sint cāpane siue etiā hoīes ⁊ cor.pnlt.
Classis. A kalō quod est lignū dicit hec classis sis. qa de ligno fit.et est classis multitudo nauiū. Dicit tamē ⁊ classis vna nauis.⁊ q: alia habebāt signa bellica tā romani milites q3 pedites. ideoq3 et milites dicuntur quādoq3 classes. Quādoq3 etiā tam milites q3 plebei dicunt classes.Cum eni romulus rē publicā instituiss3 romanos in duas ptes diuisit.sc3 in nobiles ⁊ ignobi/les.⁊ vtrāq3 ptem classem appellauit.a qbusdam classi/tis.q: tam isti q3 illi suū classitē.i.suū signum habebāt. Sed illi sc3 nobiles dicebant pma classis.ignobiles se/cunda classis
Clatrus. A clauis vel claudo dis di/citur hic clatrus tri.repagulū qd opponit ostio vl' ipm ostiū pcipue ortor.vinear ⁊ viridarior vel truncus Horaci⁹. Obiectos valeat cōfringere clatros fm hug. vel fm Pap.Clatri ligna volubilia in caueis. validis/simi fustes qbus ostia obserant valli.
Claua ue.baculus habēs massam ferri in fine. ⁊ etiā aliquādo in pncipio q vulgariter d: massa. et d: a cla/uus ui.q: sit clauis ferreis religata.q et cateia dicit. ⁊ p ducit cla.vide in clauis
Clauat⁹. A clauus dicit clauat⁹ ta. tū. clauis cōfixus vel clauo veste vel instrumēto ornatus ⁊ ppatus.⁊ hic clauatus ti qddam gen⁹ calciamēti pedū. ⁊ dicunt cla/uati quasi claui lati.q: minutis clauis.i.acutis solea caligis vinciatur
Claudeo des.i.claudicare et dicit a claudo dis.
Claudicari⁹ ria riū q cito claudicat vel sepe. ⁊ dicitur a claudico cas. Inuenit etiā hec claudicaria rie.i.nauis oneraria vel sonora a claudus ⁊ cor.pnlt
Claudico as vbum neu.i.ineqliter incedere ⁊ dicitur
Claudo dis.clausi sum.vnd hec clausura re. Et nota q antiq dicebāt cludo dis.clusi in eodē sensu a q di/cimus claudo dis.cui⁹ literaturā omia cōposita a clau/do vel cludo redolēt.cōponit etiā claudo uel cludo.concludo is.clusi sum. Itē discludo is.i.apire. clausurā auferre. Item decludo is.i.valde vel deorsu3 claudere vl' discludere Itē excludo dis.id est extra claudere.i.extra clausurā emittere. Itē includo dis.i.intus claudo. Ite3 intercludo dis.i.inter aliqua claudere vel auferre. Ite3 pcludo dis.i.ante claudere vel auferre. Itē occludo dis id est cōtra claudere Itē recludo dis.i.ite3 claudere vl' retroclaudere vel apire. Itē secludo dis.i.seorsum claudere et segregati separe. Itē transcludo dis.i.vltra claudere vel fugare vel mittere.Claudo ⁊ composita ab eo omnia sunt actiua ⁊ omia faciūt pteritū in si ⁊ supinu3 in sum. Itē omia ab eo cōposita vbiq3 mutāt au. in v.lōgam.vnde omia desinūt in psenti in cludo ⁊ pteritū in clusi ⁊ sup.in clusum. Et scias q antiq ponebāt claudo dis.etiam p claudicare.vnde claudus da.dū.
Claudul⁹ la.lū.dimi.de claudus
Clauiculari⁹ in clauis exponit.
Clauiger ra.rū.pnlt cor.q claues gerit. Inuenit etiam substātiue declinatū in quolibet genere. ⁊ cōponit a clauis ⁊ gero ris.vel pōt cōponi a claua ⁊ gero ris. et tūc clauiger idē est qd clauam gerēs.
Clauis. A claudo dis.dicit hec clauis uis. qa claudat vnd hec clauicula le.dimi.a quo hic clauicularius qui claues portat vel facit.vnde hec clauicularia rie.in eodem sensu. Et facit accusatiuū singularē in em vl' in im vt clauem vel clauim. Et ablatiuū in e vel in i.vt claue vel claui.⁊ accusatiuū plalem in es vel in is.vt claues vel clauis. Et scias q clauis put sumit in theologia est potestas ligandi ⁊ soluēdi.qua ecclesiasticus iudex dignos recipe ⁊ indignos excludere debet a regno. Et ponit in pdicta diffinitōe gen⁹ sc3 ptās ⁊ subiectum potestatis sc3 iudex ecclesiastic⁹.⁊ actus.sc3 excludere ⁊ recipe fm duos actus materialis clauis.apire sc3 et claudere cui⁹ obiectū tangit in hoc q dicit a regno. Mod⁹ autem in hoc q dicit dignos vel indignos.in illis iqs actus exercet.pensat.Claues autē sunt due.s.scia discernendi.et potētia ligādi et soluēdi. Et secūda clauis que dicit potestas ligādi et soluēdi est q īmediate serā apit peccati. Sed pma clauis que dicit scientia discernendi ostēdit cui aperiēda est sera illa. Et si obijcias. Claues in collatōe ordinis cōferunt.s3 scia non est ex infusione semp.sed quādoq3 ex acqsitōne.nec ab omibus ordinatis habet.et a qbusdā non ordinatis habet. ergo sciētia non est clauis.⁊ sic est tantu3 vna clauis.sc3 potestas ligandi ⁊ soluēdi. Respōdeo q non solū vna clauis.sed due dātur in ordine. Unde dico q scia q habitus ē nō est clauis.sed autoritas actū scie exercēdi que quādoq3 sine scia est.quādoq3 sciētia sine ipa est.sicut etiam pat3 in iudicibus secularib⁹. Aliqs eni est iudex habēs autoritatem iudicādi. q nō habet iuris sciam. ⁊ aliqs ecōuerso habet sciam iuris q non habet autoritatē iudicādi.et qa act⁹ iudicij ad quos qs ex autoritate suscepta obligat .non aūt ex sciētia habita.sine vtroq3 bene fieri nō possunt. Ideo autoritas iudicādi q clauis ē sine scia non potest sine peccato accipi. Sed scia sine autoritate absq3 peccato haberi pōt A clauis cōponit cōclauis et pdu.cla Hic potest qri an sacerdos ex vi clauium remittat peccatū quo ad penā tantū. Respōdeo idē est iudiciū de effectu quē potestas clauiū actualiter exercitata cōplet in eo in quo contritō tpe pcessit.et de effectu baptismi qui iam habēti gratiā dat Aliquis.n.p fidem et cōtritōem pcedente3 baptismum gratia3 remissionis

peccator qntum ad culpā cōsecut⁹ est. s3 quādo actualiter postea baptismū suscipit gratia auget.⁊ a reatu pene totalit absoluit.eo q fit pticeps passionis xpi. Et si/militer ille q p cōtritō3 cōsecutus est remissionē peccatorum qntu3 ad culpā ⁊ p consequēs qntū ad reatū pene eterne q simul cū culpa dimittit.ex vi clauiū ex passione xpi efficaciā habentiū auget gratia.⁊ pena remittit tpalis.cuius reatus adhuc remanet post culpe remissionē. Non tamē totus sicut in baptismo sed ps ei⁹. eo q i ba/ptismo hō mo regenerat ⁊ cōfigurat passioni xpi.totalē efficaciā passionis xpi q sufficit ad omnē penā delēdam in se suscipiēs.vt nihil de poris peccati actual' pena re/maneat.q: nō deb3 alicui imputari ad penā. nisi qd ipemet fecit. In baptismo aūt homo nouā vita3 accipiens fit p gratiā baptismalē nou⁹. Et ideo nullus reatus pe/ne in eo remanet p pcedēti peccato. S3 in penitētia hō nō mutat in aliā vitā q: penitētia nō est regeneratō sed sanatō qdam. Et ideo ex vi clauiū q opat in sacramēto pnie nō tota pena remittit.sed aliqd de pena tpali. cui⁹ reatus post absolutōe3 a pena eterna remanere potuit vt dictū est. Nec solū a pena illa quā habet penitens in cōfitendo vt qdam dicūt. Quia sic cōfessio ⁊ sacerdotal' absolutō nō essent nisi in on⁹.qd nō cōpetit sacramentis noue legis.s3 etiā de illa pena q in purgatorio debet ali/qd remittit.vt min⁹ in purgatorio puniat absolut⁹ ante satisfactōnem q3 si ante absolutōe3 decederet. Ex di/ctis collige q deus p seipm in cōtritōe delet culpā.dimittit pene eterne reatū.infundit in anima gratiam Sacerdos aūt ex vi clauiū in cōfessione aliqd dimittit d pena tpali. Unde de hoc infra in penitētia
Clauo.as.aui.are.id ē clauis cōfigere vbum actiuum. et dicit a clauus ui.et pdu.cla.
Claustralis in claustrū vide
Claustrensis in claustrū exponit.
Claustrellū li.dimi.puum claustrū.
Claustrū. A claudo dis.dicit hoc claustrū stri.q: clau/datur vel claudat inhabitātes Unde hoc claustrellum li.dimi.et hic ⁊ hec claustrēsis.et hoc se.⁊ hic ⁊ hec clau/stralis et hoc le.in eodē sensu res claustri vel ptinēs ad claustrū.et pōt esse substātiuū.et hic ⁊ hec claustrēsis vl' claustralis.i.monachus vel monacha stās in claustro vel in cenobio.
Clausula le.pnlt cor.est distinctō cōstructōis et dicitur a claudo dis. Et vt dicit Pap. Clausula est in oratōne breuis sententia.
Clauus ui.masc.ge.i.acutus dict⁹ a calibs qsi calib⁹ id ē ferreus.q: fit de ferro. Et clau⁹ dicit vestis purpurea q vtebant senatores.q: quibusdā clauis aureis.vl' de alia materia erat ornata ⁊ variata. Et i tali veste sepe deno/tatur dignitas. Clauus etiā d: gubernaculū nauis.s.te/mo vel manica temonis. Prouer.xxiij. Quasi sopitus gubernator amisso clauo. Unde vsus. Claua ferit. cla/uis apit.clauus duo iūgit Indue te clauo.rege claua.p
Clemēs tis oīs ge.i.misericors.nobilis. cute claua pius et sanct⁹. Et dicit a cluo is.i.defendo. q: cluat.id ē defendat. ⁊ ptegat ⁊ tueat.sicut solet patron⁹ clientem. Et cōpat clemēs tior tissim⁹. Inde hec clemētia tie.a datiuo clemēti addita a.fit clemētia Clemēs cōponit Inclemens.i.nō clemēs.et inde hec inclemētia tie.i. impietas crudelitas.et pō.cle. Unde in aurora dicit. Hinc pius. hinc dulcis.hinc clemēs.hincq3 benignus. Item ibide3 Donec honoret eos sūmi clemētia regis. Et dicitur clemens qsi cluentē mentē habēs.et est ethi.
Cleo. A cleos qd est gloria dicit cleo cles cleui cletum. id est glorior aris. Itē cleo cles.i.abscondere vel sorbere Item cleo cles.i.inclinare.
Cleopatra regina ⁊ soror ptholomei regis alexandrie et cor.pnlt naturalit. Unde in aurora d:. Nubit alexā/dro cleopatra regia ridēt. Item idē. Que iam cleopatre leserat intus amor.
Cleophas frater fuit ioseph sponsi virginis marie pater simeonis qui simeon iacob epō successit
Cleos.i.glā. Inde inclitus.i.glosus fm Pap.
Clepo pis psi p e.cleptū.i.furari. ⁊ est actiuū cū omib⁹ suis cōpositis siq sunt fm hug. Pap.etiā sic dicit. Clepe clā rape.furari.surripe celare.⁊ cor.cle.
Cleps. A clepo pis.dicit hic ⁊ hec cleps.vel cleptes tis cōmunis generis id est fur
Clepsedra. A clepo pis.dicit hec clepsedra dre.i. ducil/lus qui obdit foramē dolij.q: p illū quis furat liquore3 et videt esse cōpositū a clepo pis.⁊ ydor qd est aq siue li/quor. Unde quidā dicūt clepsidra pnlt pdu.et p i.qsi clepens ydor Sed poti⁹ videt ethi.q3 cōpositō. sed siue sit ethi.siue cōpositō dicendū est clepsedra pnlt cor.⁊ per e fm hug. Itē clepsedra dicit qddam instrumentū quod īmittit in doliū p foramē supius causa furādi vinū. Itē clepsedra dicit illud instrumentū p qd hore colliguntur sc3 horalogiū Unde clepsedrarij dicunt illi qui p illd instrumentū horas colligūt Clepsedre etiā dicūt vasa pforata q habebāt philosophi ad dimetiendā quātitatem Unde martialis in sua astrologia. Mōstratū ē omia signa paria spacia cōtinere multiplici appositōne clepse/drarū.
Cleptes tis. cōis ge.in cleps est.
Cleptus ta.tū.i.furat⁹ passiue. Qd et p guloso dicit. et deriuat a clepo pis.fm huguitō3.
Clericalis in clericus vide
Cleric⁹.a cleros vel clerus dicit hic clericus ci. Et dicūtur generalit clerici omnes qui in ecclesia xpi deseruiūt dum tamē ordinē habeāt.⁊ ab illo tpe sic dicti sunt. ex q mathias sorte electus est.q3 primū p apostolos legim⁹ ordinatū. Unde hic clericatus tus.tui. ⁊ hic ⁊ hec cleri/calis et hoc le. Unde clericalit aduer. ⁊ hec clericalitas tatis fm hug. Pap.vo dicit.Cleric⁹ dict⁹ est.q: ē de sorte domi vel q: domin⁹ sors ⁊ ps clericor est Et scias q clericis qui ad diuina misteria applicant cōpetit rasura et tōsura in modū corone ratōe figure. q: corona est signū regni ⁊ pfectōis cū sit circulus Illi autē qui diuis misterijs applicant adipiscunt regiā dignitate3 et pfecti in vtute esse debēt. Corona eni regale dec⁹ significat. et seruire deo regnare est. Unde mīstri ecclesie regēs esse debēt vt se ⁊ alios regāt quib⁹ petrus ait. Uos estis genus electū regale sacerdotiū. Cōpetit eni eis rōe subtractōnis capillor ⁊ ex pte supiori p rasurā.ne mens eoru3 in temporalib⁹ occupatōnib⁹.a cōtemplatōe diuinoru3 retardet.sed reuelata facie glām dei expedite ⁊ libere cōtemplet. Summitas eni capitis est eminētia mētis. De

nudatõ capitis est reuelatõ mẽtis. Cleric⁹ enĩ secretoꝝ dei nõ ignarus esse debet. ⁊ ex parte inferiori per tõsurã tondent enĩ capilli vsq₃ ad reuelatõem sensuũ sc₃ oculorum ⁊ auriũ. vt vicia in corde ⁊ opere pullulãtia doceãtur pcidẽda ne ad audiẽdum ⁊ intelligẽdum vbũ₃ dei ĩpediãt. p quo fuato reddet ĩ excelsis corona Ite₃ figura rotunda nullũ angulũ habet. ⁊ signat ꝙ clerici non debẽt habere sordes in vita. quõ₃ vbi angulus ibi sordes. ⁊ debẽt habere vitatem in doctrina. quoniã veritas angulũ nõ habet sicut dicit hieronim⁹. Itẽ hec figura est omniũ figuraꝝ pulcerrima. Unde in hac de⁹ celestes creaturas fecit. p qð signaĩ ꝙ clerici debẽt habere pulcritudinẽ interi⁹ in mẽte ⁊ exteri⁹ in ꝯuersatõne

Tales sane vt dicit clemẽs papa ad misteriu₃ spũa/le eligẽdi sunt clerici q̄ digne possint domica sacramenta tractare. Melius est enĩ domio sacerdotũ paucos habere mĩstros q̄ possint digne opus dei exercere q̄m multos inutiles. q̄ ordinatori on⁹ graue inducãt. Hieronim⁹ aũt ad nepocianũ de vita clericoꝝ sic dicit Nec rusticus ⁊ tantũ simplex frater. ideo se sanctũ putet si nihil nouerit. nec pitus ⁊ eloquẽs in lingua extimet sanctitatem. Multoq₃ meli⁹ est de duob⁹ impfectis rusticitatem habere sanctã q₃ eloquẽtiã peccatricẽ. Itẽ q̄dã glosa dicit sup illud esa. xxix. ca. Dabit liber nesciẽti literas. diceq₃ ei. lege et respõdebit. nescio lrãs ⁊c. Multo meli⁹ est inpitiam legis ꝯfiteri q₃ iactare prudentia₃ nec posse scire qð dicit. Unde in nubilis ⁊ in ordo ⁊ i sacerdos et in lux

Cleronom⁹. A cleros dicĩ hic cleronom⁹ mi id est heres. Et inde hec cleronomia. i. hereditas.

Cleros grece latine sors vel hereditas

Clerus. A cleros dicĩ hic cler⁹ ri. i. multitudo clericorum quasi hereditari⁹ vel sortit⁹. q₂ sit sortit⁹ deo. i. de sorte domini vel q̄a ptem domĩ habet. vel sm quosda₃ clerus dicĩ a clarus. q₂ sit clarus

Clibanarius in clibanus est. ⁊ dr̃ a clibanus

Clibanicius cij. masc. ge. i. panis in testa vł furno coct⁹.

Cliban⁹. A cliuus dicĩ hic cliban⁹ ni. pnl̃t cor. id ẽ furnus vel fornax q̄si cliuan⁹ q₂ in erectõe sit collect⁹. Cliuus enĩ ascẽsus dicĩ. Itẽ ⁊ alio nomĩe dicit cliuaci⁹ cij similiť a cliuo et a cliban⁹ dicĩ hic clibanari⁹ rij qui custodit clibanũ vel facit et hec clibanaria rie. vxor clibanarij. vel q̄ facit vel custodit clibanũ. ⁊ adiectiue clibana rius ria riũ

Cliens. A colo lis. dicĩ hic ⁊ hec cliẽs tis. ꝯmunis ge. a colẽdis patrib⁹. vel dicĩ a cluo q₂ cluat ⁊ defendat dominũ suũ sm huguitõnem Pap̃. vero dicit. Cliens a colẽdo patronũ dictus. i. amic⁹ domesticus q̄ pus colentes dicebanĩ. Itẽ clientes discipuli quasi colentes maiistrum.

Clientela le. fe. ge. i. seruitiũ vel multitudo seruoꝝ. ⁊ dr̃ a colo lis. vel sm Pap̃. Clientela officiũ domesticũ ⁊ pducit te. ⁊ formaĩ a dtõ clienti i. in e. longã et addita la.

Clientulus li. di. puus cliẽs siue seruiẽs sm psti.

Clima. A cleo cles p inclinari deriuaĩ hoc clima atis. id est tãta portõ terre sm quã mutaĩ meridies Et scdm hoc in astrologia assignanĩ septẽ climata in nostra habitabili regione sm q̄sdam. Uel sm alios octo. Ite₃ clima dicĩ plaga vel ps celi siue mũdi sicut consueuit dici

Quattuor sunt climata mundi id est partes sc₃ oriẽtał occidentalis. septentrionalis et australis. Item clima grece dicĩ latine gradatõ. et inde hic climax cis. q̄dam color rhetoricus

Climateriũ. Clima grece latine dicĩ gradatõ. Inde hoc climateriũ rij. et sunt climateria q̄ gradati descendũtuł incerte rei diuinatões vel incerta ꝓfugia

Climax. Clima grece dicĩ gradatõ latie. Unde hic climax cis. q̄dam color rhetoric⁹ sm hug. vide etiã supra in quarta pte in ca. de coloribus rhetoricis

Cline grece latie dr̃ lectus ⁊ vertitur in latinũ ⁊ dr̃ hic clinus ni. i. lectus. a quo clino nas.

Clinicus a cline vel clinus dicitur hic clinicus ci. pnl̃t cor. q̄ de lecto nõ descẽdit ⁊ pcipue paliticus. Et hec clinica ce. in eodẽ sensu. ⁊ clinic⁹ ca. cũ. mobiliť põt declinari

Clino. A clinus. i. lect⁹. a quo dicĩ clino nas. i. flectere curuare. ⁊ ꝓprie ad lectulũ. sed nõ est in vsu ⁊ componitur. Acclino nas. Cõclino nas. Declino nas. Inclino nas. Interclino nas. Reclino nas. Clino ⁊ eius ꝯposita omia sunt actiua. licet quãdoq₃ inueniant in absoluta et passiua significatõe. vt in lucano. Inclinant facta ducũ. Et oĩa ꝓducũt cli. Facetus. Maiori cedat caput q₃ inclinet seniori.

Clin⁹ ni. a quo dicĩ clino nas. qð cõpo. acclino. nas. Declino nas. vide in cline. ⁊ in clino nas. ⁊ pð. cli.

Clipeola le. pnl̃t cor. vide in clipeus

Clipeolus li. dimi. puus clipe⁹

Clipeus. A cluo is. i. defendo dicĩ hic clipeus pei. id ẽ scutũ. Sed scutũ est militũ. clipeus vo peditũ. ⁊ dr̃ clipeus q̄si clupeus. q₂ defendat ab ictibus. Uel dr̃ a clepo pis quod ẽ furari quasi clepe⁹ q₂ furaĩ corpa nrã ictib⁹ ꝙ aũt dr̃ clipeus quasi clepẽs sona. i. subtrahẽs ⁊ furãs corpus ictib⁹. et hi. est nõ ꝯpositõis ostẽsio. vnð hoc clipeum pei. neu. ge. pictura vel ymago vel figura rotũda vbi tantu₃ caput impigi . vel dr̃ sic locus vbi ymagines reponunĩ et hic clipeolus li. dimi. ⁊ hec clepeola le. pnl̃t cor. anulus. q₂ sit rotund⁹ instar clipei. vel ẽ moni le rotundũ ad modũ clipei. ⁊ clipeatus ta. tũ. i. clipeo ptectus vel armat⁹. ⁊ clipeo as. i. ꝓtegere vel armare clipeo. ⁊ est actiuũ et cor. cli. sicut clipe⁹. Unde pat₃ ꝙ scribitur p simplex p. Horaci⁹ in. ij. epistola. Quã maib⁹ clipeos ⁊ acute cuspidis hastã

Clistere. A clepo ⁊ stercus ꝯponĩ hoc clistere ris. qð ⁊ hoc clisteriũ inuenit sc₃ instrumentũ medicoꝝ q̄ sterc⁹ infirmi in vẽtre ꝑ erduratũ faciũt exire. sic dictu₃ q̄si clepens sterc⁹. vel dr̃ sic quasi colus stercoris. vel q̄si colatio stercoris. q₂ per ipm colaĩ stercus extrĩsecus. vł dicatur sic a cleo cles quod ẽ inclinare ⁊ sterc⁹. q₂ stercus facit inclinari. i. deponi. et cor. pnl̃t clistere. vnð dicit Macer de puluere aneti. Appositis digitis aut intus clistere fuso. ⁊ declinaĩ hic clister ris. a macro. ⁊ sic ablatiuus desinit in e. vt clistere. ⁊ sic sm regulã desinẽtium ier. crescentium in gtõ cor. pnl̃t. vt puluer ris. clister ris. Et inde dicĩ clisterizo zas. ⁊ ẽ clisterizare p foramẽ in anũ aliqð inmitere. disũgere sm Pap̃. Medici aũt ꝯmuniť dicũt. Clistere ris pnl̃t ꝓdu. et tunc declinaĩ hoc clistere hui⁹ steris. ⁊ desinit ablatiuus singu. in i. clisteri

Clito A cluo is p splẽdeo dr̃ hic clito onis. i. fili⁹ regis

vel imperatoris vel q̄ multa resplendet nobilitate

Clitus ta. tũ. i. gloriosus. nobilis sed nõ est in vsu. et deriuatur a cleos qð est glã. vel a cleo des quod est gloria. Et ꝯponĩ clitus cũ in ⁊ dicĩ Inclitus ta. tũ. i. valde glõsus. nobilis. Uel põt ꝯponi inclit⁹ ab in ⁊ clito onis Unde inclitus. i. nobilis et glõsus sm hug. vel inclitus sm Pap̃. ꝯponĩ ab in et cleos qð est gloria. Inde iclinus. i. intus glõsus siue intus cleos et cor. cli.

Cliuosus sa. sum. vide in cliuus.

Cliuus. A cleo cles qð est inclinare dicĩ hic cliuus ui. id est collis. sm qð ꝯsideraĩ in descensu sc₃ ascensus vel potius descẽsus mõtis vel flexuositas. vnde cliuos⁹. sa sum. i. mõticulosus vel flexuosus. Cliuis ꝯponĩ hic et hec accliuis et hoc ue. vel accliuu⁹. ua. uum. Decliuus Procliuu⁹ ⁊ q̄libet istoꝝ ꝯpatur sm hug. Pap̃ vo dicit. Cliuus ascẽsus. mõs nõ altus

Cliuosus. i. inclinat⁹. Pro ascẽsu sumĩ Regũ. j. ca. ix. Cumq₃ ascenderẽt cliuũ ciuitatis inuenerũt puellas ⁊c. et ꝓducit cli.

Cloaca A colo las dicĩ hec cloaca ce. q₂ ibi colantur q̄ emittunĩ. et dr̃ cloaca q̄libet fossa ad quã sordes defluunt. vel sm q̄sdam dr̃ a cleo des qð est abscõdere uł sorbere. q₂ stercora ⁊ immũda absorbeat vel abscõdat ⁊ pducit pnl̃t. vel sm Pap̃. Cloace dicte sunt. q₂ p eas colãtur aque. vt q̄tiens pluuie iundatõ exiterit p eas aque extra ciuitatem emittanĩ

Cloacarius rij. q̄ cloacã facit vel purgat a cloaca dicĩ ⁊ hec cloacaria rie. in eodem sensu. Et cloacari⁹ ria. riũ. qð ptinet ad cloacã vel res cloace

Cloto vna ex trib⁹ parcis. ⁊ interptaĩ ꝯuocatõ.

Cludo dis. antiq̄ dixerũt. sed moderni claudo dis. dicunt. vnde põt ꝯponi sm antiq̄tatem. Cõcludo. Excludo Decludo ⁊c. Uide in claudo dis.

Cluniculũ li. ge. neu. pnl̃t cor. i. spata. splendona. ⁊ dicĩ a clunis. q₂ resplẽdeat a clune. vel dicĩ a cluo is. q₂ defẽdat. Cluniculũ etiam dicĩ foramẽ qð fit in camisijs mulierum. circa inguina. vel generaliť qð fit in pannis earum circa latus sm hug

Clunis. A culus dr̃ hic aut hec clunis ge. incerti. id est nates q₂ sint iuxta culũ. vel potius deriuaĩ a cluo cluis p defendo. q₂ illa massa carnis defendit ossa sedẽtis sm hug. Pap̃ vo dicit. Clunes dicte ꝙ sint iuxta culũ.

Cluo is. clui caret sup̃. et signat duo sc₃ defendere et resplendere. Cluo ꝯponĩ Precluo is. i. valde defendere vel valde resplẽdere. Unde hic ⁊ hec p̃cliuis. Et cluo p defendo cũ suis ꝯpositis siqua habet actiuu₃ est. Pro resplẽdere neu. ⁊ omĩa carẽt sup̃ sm hug. Pap̃ vero dicit. Cluere. i. pollere. excellere. vigere. ꝓtegere

C ante O

Coaceruo as. aui. ex cõ ⁊ aceruo as. et abijcĩ n. et ẽ coaceruare simul aceruare cumulare. ꝯgregare.

Coactim aduer. i. vrgenter

Coactor oris. q̄ cogit a cogo gis. Coactor etia₃ dr̃ aselli agitator sm Papiam.

Coactrix tricis. fe. gene. mulier q̄ cogit. et formaĩ a coactor tor cõuersa in trix vel or in rix

Coact⁹ ta. tũ. i. ꝯstrict⁹. i. vnũ collect⁹ a cogo is dicĩ

Coacuo is. coacui ex con et acuo is. i. simł acuere Hieronim⁹ in ꝓlogo libroꝝ salomonis. Sciat magis scripta nostra intelligi. q̄ nõ in terciũ vas trãsfusa coacuerunt. sed stati de p̃lo purissime ꝯmẽdata teste suũ saporem seruauerũt as. et abijcĩ n.

Coadiuuo as. i. simł adiuuo ⁊ ꝯponĩ ex cõ ⁊ adiuuo

Coaduno ex cõ et aduno nas. i. simul adunare cũ alio in vnũ colligere. et abijcĩ n.

Coagito tas ex cõ et agito tas. et est coagitare simł agitare vel cumulare. ꝯmouere. vel repellere.

Coagulat⁹ ta. tũ. i. ꝯstrict⁹ uel sił strict⁹ a coagulo dr̃

Coagulũ. A cogo is. dicĩ hoc coagulũ li. i. illud qð ponitur in lacte vt coaguletur. Unde coagulo las. id est simul stringere

Coalbeo bes. bui. buere. i. simul albere a cõ et albeo et

Coaleo les. in coalo vide abijcĩ n.

Coalesco scis. inchoatiuũ a coaleo les.

Coalo les. lui. i. crescere ex cõ et alo lis. Quod ena₃ secunde ꝯiugatõnis inuenĩ coaleo les. lere. i. simł crescere Inde coalesco scis. inchoatiuum

Coalterco as. vel coaltercor aris. i. simul certare. litigare ex cõ ⁊ alterco vel altercor ꝯponĩ.

Coamicio cis ui. itũ sił amicire ex cõ ⁊ amicõ cis ⁊ cor.

Coango is. xi. ctũ. i. simul angere ex cõ et ango is. mi.

Coarguo uis gui. guere i. simul arguere ex cõ ⁊ arguo

Coarto as aui. are. i. simul artare. ꝯstringere ꝯdensare

Coax vox est ranaꝝ ex cõ et arto tas.

Coaxo as. vbum ꝓpriũ ranaꝝ ⁊ dicĩ a coax cis

Coccinus vide in coccus

Coccitus ti. fluui⁹ infernalis et interp̃taĩ luct⁹ ⁊ ꝓdu. pnl̃t. et etiã p̃mam. q₂ duplicat c. q₂ vt habeĩ in doctrina li. Iotaq₃ vocalis coccit⁹ c. duplicabit. Iob. xxi. Dulcis fuit glarẽis cocciti. Quod vbum tractãs grego. morali. xv. di. Greca ligua coccitos luct⁹ q̄tamẽ dicat luct⁹ feiaꝝ vel quoꝝlibet infirmantiũ solet intelligi. Sapiẽtes vo hui⁹ seculi a luce vitatis exclusi q̄si vmbras q̄sdã de ueritatis inq̄sitõe tenere conati sunt. Unde coccitõ fluuium currere apud inferos putauerũt. videlic₃ designantes ꝙ hi q̄ digna doloribus opa faciũt in infernu₃ ad luctum decurrũt. Sed nos despiciam⁹ vmbrã carnalis sapiẽtie. qui iam de vitate lucẽ tenemus ⁊ cognoscamus voce beati viri coccitõ vel coccitũ luctũ infirmantiũ dici. Et scias ꝙ Pap̃. ponit quoccitus in q. ⁊ etiã in c. vnde in c. dicit. Coccitus inferni palus vel fluui⁹ sm hug. ponit coccitus in c. Et sic p̃ma lrã sm eum est c. ⁊ sic scribitur ꝯmuniť. De coccito dr̃. Nõ nisi lamẽta tua dant coccita fluẽta. Quidã tamẽ cocct⁹ scribũt p vnũ c. tãtũ.

Coccine⁹ nea. neũ. in coccus est

Cocciteus tea. teũ deriuaĩ a coccit⁹. Uir. in. vij. eneið. Hic subitã rabiẽ coccitea vgo obijcit ⁊c.

Coccus ci. masc. ge. est gen⁹ tincture. s. mediũ int̃ rubeũ et croceũ. coccũ dicũt greci. Nos rubeũ seu vermiculu₃ dicimus Est enĩ vmiculus ex siluestrib⁹ frõdibus. vnð coccinus na. nũ. et coccineus nea. neũ. illo colore tictus id est rubeus. Inuenĩ etiã. hoc coccinũ ni. in Esa. p̃mo. Si fuerĩt peccata vestra vt coccinũ. vbi dicit glosa Idẽ est coccus et coccinũ et vmiculus. Et scias ꝙ coccinũ substantiuũ corripit mediã. et coccin⁹ na. nũ. adiectiuũ

ꝓdu .pnlt.sicut bissinꝰ na.nū.ꝓdu.mediam. Sz hoc bis sinum substātiuū eam cor.et vt dicit Pap. Coccineum sanguineū a cocco dr

Coclea a cōcha dr hec coclea lee.di.q̄si ꝯchula. Itez co clee dicunt alte et rotūde turres.s.a ciclo quasi ciclee. qr ꝑ circulū ascēdunt ad orbem. Unde sm Pap. Coclea dr ꝑ circulū ascensus. Grecis. vo dicit. Hic cocleaz tur ris scalam testamqz lumacis.

Coclear a coclea dicit̄ hoc coclear vel hoc cocleare hꝰ ris.a ꝯcauitate vel ab vsu ꝑus cocleaꝝ dictuz. Coclear etiā dr q̄dam mēsura scz dimidia ps dragme appendēs siliq̄s nouē qđ triplicatū ꝯchulaz facit sm hug. In gre cismo sic dr. Est coclear ꝓprie q̊ pultes ponis in ore.

Cocleariꝰ rij.est lapis mariꝰ cocleis ⁊ arenis ⁊ lapill ꝯcretus ⁊ asperrimꝰ.et dr a coclea

Coctilis a coq̊ quis.dr hic ⁊ hec coctilis ⁊ hoc le. pnlt. cor.qđ coctū est vel aptū ad coquēdum

Coctus ta.tū a coq̊ quis. dr.ꝙ aūt coctū q̄si coactū ab igne et aqua dr etbi.est nō deriuatō. A q̊ ꝯponit̄ semico ctꝰ ta.tū

Cocula vasa omīa coquēdi causa parata

Codex. Caudex idē est qđ trūcus ⁊ mutata au. in o. dr codex. vel a caudex dr hic codex liber q̄dam in quo ꝯti nent diuersa ꝑcepta iusticie.sicut in codice trūco ꝯtinē tur diuersi rami. Et appellatō ista mō ampliata ē vt eti am q̄libet liber dicat̄ codex. Differūt tamen codex et li ber. Quia codex est ꝓprie multoꝝ libroꝝ. qr tanq̄m ra mos ꝯtinet in se multos libros Sed liber est vniꝰ volu mis

Codicillus li.di.ꝑuus codex. Codicillꝰ etiā dice batur illa carta in q̄ scriptū erat testamentū aliꝰ mor tui extra ciuitatē. vl' in ꝑegrinatōe q̄ postea mittebatur ad romanos sm hug. Pap. vo di. Codicillꝰ paruus co dex vel scriptura nulla indigēs solēnitate sz solummō testatoris voluntatē significās. loco testamēti habetur

Codiculꝰ li.di.ꝑuus codex idē ꝙ codicillꝰ ⁊ cor.cu.

Coegi coegisti ꝑteritū ē de cogo gis

Coeo. Eo is. ꝯponit̄ cū cō ⁊ dr coeo is. subtracta n. et ē coire simul ire. ⁊ coire.i.cōiungi.cōgregari.adunari. vn de qr vir ⁊ femia cōiungunt̄ in ope venereo dicunt̄ tunc coire. Unde hic coitus tus.tui.i.cōcubitus. Item coire quādoqz ponit̄ trāsitiue ꝓ cōiungere siue colligere ⁊ cō gregare. ⁊ sm hoc inuenit̄ eius passiuū in tercia ꝑsona. Unde lucanꝰ. Multūqz coit̄ humani generis.i. colligi tur ⁊ ꝯgregat̄. coeo tamē neu.est ⁊ absolutū

Coepiscopꝰ pi. vicariꝰ est epi a cō ⁊ eps. vel sm Pap Coeps ꝯiunctus ⁊ vicinus epūs.

Coepulor laris.i.simul epulari a cō et epulor aris.

Coequo quas.quaui.quare.i.simul eq̄re ex cō ⁊ equo quas. Unde hic ⁊ hec ⁊ hoc coequans tis. ⁊ scribit̄ ꝑ oe dyptōgum. Unde patet ꝙ ꝓdu.pnlt. Regū.ij.libro ca. viij. Et mēsus est eos funiclo coequās terre.

Coerceo ces.cui.citū. vbum actiuū.i.simul arcere. con stringere. ⁊ cōponit̄ ex cō ⁊ arceo es. vnde hic ⁊ hec co ercibilis ⁊ hoc le. Unde coercibilit̄ aduerbium.

Coesus sa.sum.i.corrosus a cō ⁊ esus ⁊ ꝓdu.pnlt

Coetaneꝰ nea.neū.i. vnius ⁊ eiusdē etatis. Gal. ꝑmo. Proficiebā in iudaismo sup multos coetaneos meos

Coeternus na.nū.i.simul eternꝰ. ⁊ ꝯponit̄ a cō et eter nus. vt filius est deo patri coeternꝰ. Unde hec coeter nitas tatis. Uide in ꝑsona.

Cofinariꝰ rij.mas.ge.q cofinos facit vel vendit vl' por tat.et dicit̄ a cofinus ni.

Cofinulus li.diminutiuū ꝑuus cofinꝰ

Cofinus ni.pnlt cor.dr a cauo as.q̄si cauus qr sit cauꝰ sm rabanū. Et vt dicit pap. cophinos grece corbis lati ne.cofinus vas ex vgultis aptū aliq̄d mūdare. vl' vt di cit q̄dam glosa in iohāne.cofini sunt vasa ad simū por tandum. Uel dic ꝙ cofinꝰ est gestatorium fimi vel ceni qđ q̄si idem est. vel sm q̊sdam.cofini sunt vasa viminea ad opa seruilia deputata. Iuxta illud psal. Manꝰ eiꝰ in cofino seruierūt

Cogitanuncula le.dimi.ꝑua cogitatō.

Cogito tas.i.puto.et fit a scđa ꝑsona huiꝰ vbi cogo is abstracta s. ⁊ addita to. vnde vbalia cogitator. cogita trix.cogitatō.et hic cogitatꝰ tus.tui. ⁊ hoc cogitamē mi nis. Cogito cōponit̄ Excogito tas. Precogito tas Re cogito tas. ⁊ ab istis vbalia. ⁊ dr cogitatō.qr cogat fre quenter animū reminisci.

Cognatus.gnatꝰ.i.filius ꝯponit̄ cū cō ⁊ abiecta n. dici tur hic cognatꝰ ti.i.frater q̄si simul natꝰ. ⁊ hec cognata id est soror quasi simul nata.i.filia.et tūc ponit̄ g.in na tus. ⁊ nata ꝑ ꝓthesim. Itē natus ta.tū. ꝯponit̄ cum cō ⁊ ad et dr cognatus ta.tū.et hic cognatꝰ et hec cognata. ⁊ agnatus ta.tū. ⁊ hic agnatꝰ hec agnata q vel q̄ vl' quod est de eodē genere natꝰ vel nata vel natū. tamē ibi ē dif ferētia.qr agnati dicunt̄ q ꝑ virilē sexū descendūt. Sed cognati dicunt̄ q ꝑ femineū descendūt sexū Et dicuntur agnati.qr accedūt ꝓnatis. ⁊ succedūt loco natoꝝ dū de sunt filij. Sed cognati dicunt̄ qr sunt de eodē genere na ti. vel qr sunt ꝓpinq̄tate cognatōis cōiuncti. Qui ideo pꝰ agnatos habent̄.qr ꝑ feminei sexus ꝑsonas veniunt Et a cognatus dr hec cognatō onis. Et ab agnatus hec agnatō onis.i. ꝑentela.ꝯsanguītas sz distigue.

Cognomē mis.est cōmune nomē totiꝰ cognatōis. vn de hic et hec cognomis et hoc mine.q sunt eiusdē cogno minis vel nomis.et tūc cōponit̄ a cō ⁊ nomen ⁊ inđ co gnomino nas.i. cognomie. appellare. vel cognomē ipo nere.

Cognosco scis.noui.nitū. noscere.i.simul no scere. vnde cognitor dicit̄ a cognoscēdo ratōes vtriusqz ꝑtis. cognoscere etiā dicit̄ in alio sensu vt ibi. Adam co gnouit vxorē suam. Cognosco cōponit̄ ex cō ⁊ nosco. et mutat̄ n in g. Cognosco componit̄ cū ꝑ et re et dicit̄ pre cognosco is. Recognosco is. De cognitione sanctorū dicā in oratio et in lanctꝰ. De cognitione vo nostre vi litatis dicā in curiosus. Itē de cognitione mortuoꝝ dicā in defunctꝰ. Itē de cognitione beatoꝝ angeloꝝ dicam in intellectus.

Cogo. Ago componit̄ cū con et fit cogo is. coegi coa ctum. vnde vbalia coactor trix. coactio. Et est cogere constrīgere vel coadunare. vnde vsus. Cogo constrigo dico cogo coaduno abiecta n.et ꝓdu.he

Cohereo es hesi hesum.simul hereo ex con ⁊ hereo res

Coheres redis cōmunis ge.i.simul cū alio heres. et cō ponit̄ ex con ⁊ heres. ⁊ ꝓdu pnlt.tam in nrō q̄z in obliq̄s. Ro.viij. Si autez filij et heredes q̄dem dei coheredes aūt xpi.

Cohibeo hes.hui.hitū. cohibere.i.coercere rafrenare.constringere. vetare.et componit̄ ex con ⁊ ha beo hes.et abijcit̄ n.et mutat̄ a.in i. Aliquādo tamen re tinet̄ n.et dr cōhibeo hes conhibentia. sed tūc aliud sig̃t vt patebit. Et nota ꝙ venialia cohibent̄ et peccata mor talia ꝓhibentur.

Cohors a cohortor taris dicit̄ hic cohors tis a frequē tia cohortatōis et est cohors multitudo rusticoꝝ. castr multitudo militū. Cohors maior ꝯtinet q̊ngentos. co hors minor trecētos. Itē cohors dr q̊dam genꝰ muni tōnis a coartando vel coercēdo.qr coerceat cūcta inte rior.i.cōcludat. vel qr coerceat obiectu suo extraneos et adire ꝓhibeat. Et sm hoc in tali sensu melius scribit̄ ꝑ vnū o. et sine h.s.cors cortis.

Cohortor taris tatus sum.cohortari.i. simul hortari. ex con et hortor taris

Cohostio stis.tui.tire.i.simul hostire siue eq̄re ⁊ ꝯpo nitur a con ⁊ hostio stis et dicit̄ a cohibeo hes

Cohū hi.ge.neu.i.corrigia q̄ iugū ad temonem religat̄

Coijcio cis.ex cō ⁊ iacio cis.et abijcit̄ aliquando n. ali quādo retinet̄ ⁊ melius. vide in cōijcio cis.

Coimo mis.mi.emptū.id ē simul emere. ex con et emo emis. ⁊ abijcit̄ n. ⁊ mutat̄ e.in i. cor

Coinq̄no nas id ē ꝯmaculare.fedare.simul peccare ex cō et inquino nas et cor.qui. Math. vij. Sed q̄ de ore ꝓcedūt illa sunt q̄ coinquināt hominē

Coire infinitiuus de coeo is. vide etiā in coeo.

Coitus tus.tui.i.ꝯcubitus a coeo is iui itū. et cor.pnlt sicut coitū supinū dici colax

Colax cis.fuit q̄dam leccator.a q̄ ⁊ q̄libet parasitꝰ pōt

Colema.a colo is dr hoc colema tis.i.ꝯmixtio herbe ⁊ olei ex q̄ luctatores in palestra vngebant̄

Colera A colus vel colō dicit̄ hec colera re. pnlt corr. quasi follicula scz fellis effusio. ⁊ est vnus de q̄ttuor hu moribus corpis. Dicit̄ etiā colera ipe folliculus de q̊ fel effundit̄. Et nota ꝙ quattuor sunt humores corpis hu mani.s.sanguis colera melōcolia ⁊ flegma. Et vnusq̄s qz ꝑdictoꝝ humoꝝ elementū suū imitat̄ Sanguis nāqz imitat̄ aerē. Colera ignē. Melācolia trāz. Flegma aq̄m vide de hoc in estas.

Colericus ca.cū.pnlt cor.ille in q̊ magis dominat̄ cole ra.et dicitur a colera re.

Colicus ca.cū.in colus est ⁊ corripit pnlt.

Colifiū. A colo lis. de hoc colifiū fij.i.panis q̄ post pri mam vel meridiē laborantibꝰ dat̄. Uel panis azimꝰ in modū virilis mēbri factꝰ. q̊ solebāt vti agoniste ut esset fortiores. Iuuenalis Comedunt colifia pauca sm hug. Pap vo dicit. Colifia dicunt̄ panes azimi ⁊ genꝰ carni um carnes asse ⁊ semicocte. q est victꝰ athletaꝝ ⁊ ꝓducit o.ante l.colifia.

Columbus bi.mas.ge.est herba crescēs in aqua. vl' tirsꝰ virens vel aqueductꝰ.s.locus ꝑ quē discurrit aqua. In passinoe beati thome inuenit̄. Fecit columbū ⁊ lacus aq̄ ruꝝ influētes sm hug. Pap. vero dicit Columbus ubi mundant̄ uestimēta vel aquaꝝ influens locus.et ꝓdu.

Collactaneꝰ nea.neū.i.eodē lacte nutritꝰ vl' eodē ꝑmā tpe lactatꝰ.et dr a collacto tas. Actuū.xiij. Et manaen q̄ erat herodis tetrarche collactaneus

Collacteus tea.teū.i.eiusdem lactis Collactei sunt qui idem lac suxerūt. vel in eodem tpe quasi coetanei. ⁊ cō ponit̄ ex cō et lacteus

Collacto tas.taui.tare.id est simul lactare.et ꝯponitur ex cō et lacto et mutat̄ n.in l.

Collafizo zas.i.collafis cedere a collafus fi. dicit̄ vl' sm Pap. Collafizare est collū cedere. Unde collafizatꝰ ta. tū.id est collafis cesus vel vberatus. j. Petri.ca.ij. Que est eni gratia si peccātes ⁊ collofizati sufferris. q̄si dicat si peccatis et punimini non est in hoc gratia.

Collafus fi.est colli ꝑcussio a collū dr. ⁊ est mas. ge.

Collariū rij.id qđ est in collo canis a collū dr

Collateralis a cō ⁊ lateralis ꝯponit̄ hic ⁊ hec collate ralis et hoc le.q̄ est a latere. vt ventꝰ collateralis q̄si ꝯti guus et vicinus et a latere existēs

Collatero ras.raui.i.simul laterare pnlt cor.et ꝯponit̄ ex cō et latero ras.qđ est ꝯiungere vel aliquid aliꝰ late ri apponere.et est actiuum

Collatō onis in collatiuus vide

Collatiuus. A ꝯfero fers dicit̄ hec collatō onis.et col latiuus ua.uū.i.largus.amplus.sinuosꝰ capax vbi mlt' ta ꝯferunt̄. Unde collatiue aduer. ꝯferendi. Unđ ꝑsti. dicit̄ agere de lrā collatiue vbi ostendit̄ q̄ lrā cui lrē ꝯfer tur ad ꝯstitutōem sillabe.

Collato tas.taui.tū.i.simul latare ex cō et lato tas. cō ponit̄. vide in lato tas et ꝓdu.la.

Collaudo das.i.siml' laudare. vide in laudo das.

Collectiuus ua.uū.a colligo is.dr. Unđ collectiuū no men dicit̄ qđ in singulari numero multitudinē signat. vt ꝑplus. Plures eni homies in vno ꝑplō colliguntur. vide in tercia ꝑte vbi agit̄ de spēbus nominū in cap. de nomie collectiuo.

Collega ge.mas.ge.nomē officij viroꝝ est. et dr a colle go as. ⁊ ꝓdu.pnlt. Proprie quidē college sunt in officō scz qui insimul legant̄ ad aliqđ officiū agēdū vt ad pacē inter aliq̊s ꝯponendā. Unde vsus. Consortes ꝯiungit amor.socios labor vnus. Missio collegas ad eundem copulat actū. Ast eadē comites vnit via.mēsa sodales. Item lego is ꝯponit̄ cū cō et dr colligo is. Et inde hic et hec collega ge.cōmunis ge.pnlt cor.i.simul colligēs uel legens. Sicut eni ꝯuene dicunt̄ siml' venientes.sic colle ge dicunt̄ simul legentes. vide in socius.

Collegiū a colligo is.id est simul lego dr hoc collegiū gij.i.societas. Unde collegio as.id est collegium facere ꝯgregare sm hug. Pap. vo dicit. Collegiū est societas collegaꝝ in vno honore positoꝝ.

Collactor taris.tatus tari.i.simul letari a cō ⁊ letor ta ris et ꝓducit le.qr ibi est dyptōgus ae.

Colleuio as.i.simul leuio. Uide in leuio as.

Collibentia tie.i.obediētia vel ꝯsensus et idez est colli bescentia et dicit̄ a collibeo hes

Collibeo. Libet vel libeo cōponit̄ cū cō. et dr collibeo hes.id est simul libere vel cōplacere. Itē collibere.id est obedire vel cōsentire. Unde collibesco scis inchoatiuū

Collibertꝰ.i.cū alio libertꝰ. vide in libertꝰ ⁊ cor.li

Collibescētia in collibentia vide

Collibista ste.in collobium vide.

Collibiū bij.dicit̄ a collibeo hes. ⁊ dicit̄ collibiū ꝑuum munusculū vel fructus vt pomū.nuces.cicer.frixū.vua passa qđ et bellariū dicit̄ ⁊ antepometū. ⁊ dicit̄ a collibz

q: simul cū alijs placet.p⁹.n.carnīū fercula fruct⁹ solēt
diligi.p se nō tantū. Unḋ collibista ste.dicit̄ qui recipit
collibia ⁊ huiōi munuscula p vsura vel aliq̊ fuitō.dicit̄
etiam collibista qui vēdit collibia.
Collibrum bri.pnl't.pdu.est genus pecunie vel tota pe
cunia simul collibrata.et dicit̄ a collibro bras .qḋ ꝯpo/
nitur a cō et libro bras.
Colliculus li. diminutiuū puus collis
Collido dis. lisi.sum.collidere.i.simul ledere a cō et le/
do dis. Unde collisus sa.sum.et cor.li.
Colligo is. gi.ctū.colligere simul legere a cō et lego is.
et cor.li.sed pducit in p̄terito le.
Collirida de.pnl't cor.dicit̄ a collū.et est collirida pais
tenuis ⁊ q̄si subcinericius.vel collirida est panis modi
cus ⁊ triangulus coct⁹ ⁊ frictus detersus.ij.Regū.cap̄
vj.colliridā panis. Unde alexāder. Colliridam panis
qōdam genus esse memēto
Colliriū.A collū dicit̄ hoc collirīū rij.i.q̄libet superun
ctio.pprie tamē ad tergendas feces oculoꝝ ſm hugu.
Pap̄ vō dicit.Colliriū medicamentū. Colliria sonat.
q: vicia oculoꝝ tergāt.Apoca.iij.Et collirio inūge ocu
los tuos vt videas
Collis.A collū dicit̄ hic collis.et sunt colles p̄minenti
ora iuga montiū.quasi colla.vel ipi ascensus circa sum
mitates montiū.⁊ facit gtūs pl'alis in ium collū ⁊ accu
satiuus pluralis in es vel in is vt colles vel collis.
Collisio onis fe.ge.q̄si simul lesio a collido dis. vl'per
formatōem a collisus si.addita o.fit collisio Itē collisio
est q̄dam spēs methaplasmi.q̄ alio nomie dicit̄ sinalim/
pha de q̄ dixi in quarta pte in ca.methaplasmi. Itē col/
lisiones sunt cū aspe ꝯsonātes in ꝯstructōe occurrūt si/
bi vt est illud.Si iures auriga plora p flagella p frena
vt vult Pap̄.et sic collisio est viciū ꝯtentū sub barba/
rismo et pducit li.
Collisus sa.sum.quasi simul lesus a collido is dicitur.
Collito tas.taui.tare.id est simul litare.et ꝯponitur a
cō et lito tas.et corripit li.
Colliueo ues.liui.uere.id est simul liuere ex cō ⁊ liueo
ues.Unde colliuesco inchoatiuū ⁊ pducit li.
Colloco cas.caui.are.i.sil'locare.ex cō et loco cas ꝯpo nitur
Colloquium quij.i.ꝯsiliū vel ꝯscio
qḋ vulgo dr̄ plamentū et dr̄ a colloquor q̄ris.vel potest
dici colloquiū q̄si simul loquiū.i.sil'habere locutōnem
Colloquor ris tus.sum.colloqui.i.simul loq̄ a cō et lo/
quor ris et corripit lo.
Colluco as.aui.are.id ē obscurare ⁊ est tractū a ramis
arborꝫ qui cadētes nemus obscuri⁹ faciūt.et ꝯponitur
Collulū li.di.puum collū a cō et lucus ⁊ pdu.lu.
Collū a columna dicit̄ hoc collū li.q: sit longū ⁊ rotun
dum vt colūna baiulās caput.cu⁹ anterior ps gula.po
sterior ceruix dicit̄ ſm hug. Pap̄ etiā dicit. Collum di/
ctum.q: sit rigidū et rotundū caput sustentans sicut co
Colluo is.i.simul luo vl'simul delauare vel lumna.
destruere.vel sordes ꝯgregare et ꝯponit̄ ex cō et luo
Collustro stras.aui.are.i.sil'lustrare ex cō ⁊ lustro as.
Colluuiū.A colluo is dicit hoc colluuiū uij. et hec col
luuies ei.et hec collunio onis.in eodē sensu.i. aquarū
inundatō vel sordiū collectō et ꝯgregatō ex multa flu/
xione et inundatōe aquaꝝ.
Colo las.laui.dr̄ a colus.et est colare.purgare.foras
emittere.liquefacere.eliquare.Colo ꝯponit̄ Cōcolo las
Decolo las. Excolo las. Precolo las. Percolo las.
Recolo las.Succolo las.i.paꝝ colare.vel q̄ sunt subt⁹
colare vel post colare.Et est actiuū cū omnibus suis cō
positis.et omia pdu.hāc sillabā co.Sed colo is eā corr.
Unde in grecis.dr̄.Prima dico colo tcia dico colo Idē
Nūc ego rura colo.lego calco gurgite colo.
Colo is.ui.ere.qnq; habet significatōes.Colo ciuitatē
id est habito.colo terrā id ē aro.colo formā.i.orno.colo
deū id est veneror.colo pentes.i.diligo. He significatō/
nes ꝯtinent̄ in his vsibus.Agros rus formā supos co
lit atq; parentes.Hos arat hic habitat.ornat. honorat
amat.A colo vel colēs p cōpositōem hic ⁊ hec celicola
et cristicola le.⁊ hic et hec ruricola le.⁊ hic ⁊ hec agrico/
la le.Et scias q̄ huiōi nomia cōposita a colo is sunt cō/
munis ge.sicut a gigno cōposita. Unḋ in doctrinali dr̄
Qḋ colo componit cōmune locare decebit. Qḋq; facit
gigno.Itē colo cōponit̄ cū ad et dr̄ accolo. Itē cū ex ⁊ dr̄
excolo.i.diligenter colere.Itē a colo cōponit̄ Incolo is
id est habitare. Percolo lis.i.pfecte colere. Precolo.i.
p̄ alijs colere.occulo is.i.abscōdere. Recolo.i.rememo
rari.recordari.ad memoriā reducere.uel iteꝝ colere Co
lo actiuū est in omni sua significatōe.nisi p habitare et
arare.Tūc eni est neu.Compōita vō ab eo si redoleant
alterutrā p̄dictaꝝ significatōnum scꝫ arare vel habita/
te neu.sunt.in alijs significatōnibus omia sunt actiua.
Itē omia cōposita ab eo retinēt literaturā sui simplicis
vbiq; p̄ter occulo is qḋ mutat o.in u.Itē oia faciunt p
teritū in lui et sup.in cultū.Et hec sillaba co vbiq; corripit
Colobiū.A collū dr̄ hoc collobiū bij .i.palliū virgiale
vsq; ad talos depensum ⁊ sine manicis et dr̄ colobium
q̄si collobiū a collo depēsum.vel q: sit lōgum Et nota q̄
nō solū vgines sed etiā dyaconi vtebant̄ colobio. loco
cui⁹ postea vsi sunt dalmatica.q: scꝫ nuditas brachioꝝ
culpabatur
Coloma me.i.calam⁹ cum spica sua et dr̄ a culmus
Colō greci dicūt ⁊ interp̄tat̄ mēbrum.Itē colō vl' colos
dicūt greci fel vel aliud intestinū.A colō dr̄ p cōpositō/
nem Monocolos dicolos vel tricolos et tetracolos a
monos qḋ est vna;.vel dis siue bis qḋ est duo. vel tris
qḋ est tres vel tria.vel tetras qḋ est q̄ttuor et colon qḋ
est mēbrum scꝫ qḋ habet vnā vel duas vel tres vel q̄ttu
or metri varietates. Unde inuenit̄ in odis horacij. hec
oda est monocolos hec dicolos hec tricolos.i.hab; in
se vnā vel duas vel tres metri varietates. Papias di.
Colō culare intestinum
Colonia.A colon⁹ dr̄ hec colonia nie.id est ciuitas vl'
castrū vel villa q̄libet a nouis instituta colonis. Hiero
nimus in plogo hieremie. Iam terras eoꝝ colonie gen
tium possidebāt.colonia etiā dicebat̄ olim ciuitas vl're
gio capta a romanis in q̄ veterib⁹ expulsis supinduce/
bant̄ noui coloni a romanis.colonia etiā dicebat̄ ciui
tas vel castrū vel villa in cōfinio duaꝝ regionū a colo/
nis ibi frequēter mutatis a romanis.ne liceret eis esse i
fideles ſm hug.vel ſm Pap̄. colonia est q̄ p defectu in
digenaꝝ nouis cultorib⁹ adimplet̄.dicta q̄ sit agricult̄e
dedita.
Colon⁹ ni.i.terre cultor et pprie aduena q̄ aliūde veni
ens agrū locatū sibi colit et dr̄ a colo is.ſm hug. Pap̄.
etiā dicit.coloni ab incolēdo terrā dicti aduene sunt
Coloq̄ntida de.vel hec coloq̄ntis tidis.cucurbita agre
stis et vehemēter amara.q̄ similit̄ vt cucurbita p terrā
flagella extēdit fructu rotūdo et folijs similib⁹ cucume
ri vsuali. Unde in q̄rto li. Regū ca.iiij Et collegit ex ea
colloq̄ntidas agri.vel vt dr̄ in historijs. coloq̄ntide sūt
agrestes cucurbite amarissime.minores his q̄ in ortis
nascunt̄.vel vt q̄dam dicūt.herba est quasi vitis se dif/
fundens in sepibus fructu modico purpureo ⁊ rotūdo
cum maturus est. Unde alexāder sic dicit.agrestis tibi
sit coloq̄ntida curbita lector.
Color dr̄ a caleo.q: calore ignis et solis colores cōficiū
tur.vel dr̄ a colo as.q: olim colores colabant̄ ut essent
nimie subtilitatis Unde coloro ras vbum actiuū.Alij
vero dicūt.q̄ a coloro fit color p apocopā.color ꝯponit̄
hic ⁊ hec bicolor ris.quasi duoꝝ coloꝝ. Unḋ bicolora
tus ta.tū et hic ⁊ hec tricolor ris.i.triū coloꝝ. Unde tri/
coloratus ta.tū.et hic et hec multicolor.i.multoꝝ colo/
rum hic ⁊ hec diuersicolor.i.diuersoꝝ coloꝝ.vel alteri⁹
coloris. Unde discoloratus ta.tū.⁊ hic ⁊ hec vnicolor.
id est vni⁹ coloris.⁊ hic et hec rubicolor.i.rubei coloris
et hic et hec albicolor.i.albi coloris.et cū eisdem ꝯponit̄
coloro ras.et sunt omia eius ꝯposita actiua.et cor. p̄di
cta co Et scias q̄ omnia ꝯposita a color vt bicolor a
decor.vt dedecor.a corpus vt bicorpor sunt ꝯmūs ge.
licet irregulariter.aliquādo inueniant̄ in neu.gene. qḋ
autoritati attribuim⁹. Ezechiel.xvj. Et sumpsisti vesti/
menta tua multicoloria et cor.pmam color.auian⁹.In/
genio moꝝ subsistit forma coloꝝ. Item ſm Pap̄. colo/
res rhetorici sunt q̄litates vel spēs dicendi de q̄bus ha/
bes in fine q̄rte ptis.Itē de colore nubiū.vide in nubes.
Coloro ras.raui.rare.vbum actiuū a color dr̄.Alij ue
ro dicūt.q̄ a coloro fit color p apocopā. Coloro ꝯponit̄
cū cō et dr̄ ꝯcoloro ras.i.siml'colorare vel cū alijs colo/
rem p̄pare.Itē cū de et dr̄ decoloro ras.i.valde colora/
re vel colorē auferre.Et vt breuiter dicam⁹ ꝯponit̄ cum
omnib⁹ p̄dictis cū q̄bus color.et oia sūt actiua ⁊ pdu.lo.
Colos vel colō dicunt greci fel.vel aliud intestinum si
cut dixi in colō
Coloseū.a colosus dr̄ hoc coloseum sei q̄da; locus ro/
me vbi olim erāt ymagines omniū puintiaꝝ ⁊ ī medio
erat ymago rome tenēs pomū aureū in manu. vtpote
domia et regina omniū.Et erāt ita disposite arte nigro
mantie.q̄ quādo aliq̄ puintia volebat insurgere cōtra
romanos statim ymago rome obuertebat dorsum illi⁹
puintie ymagini Uel vt dicūt ymago illius puintie in
surgebat cōtra ymaginē rome.et tūc romani ex impul/
so mittebāt illuc exercitū.et puintiā illā sibi subiugabāt
Et tali arte romani q̄si totū mundū sibi subiugauerūt.
et dr̄ in vulgari colisie. Uide in pantheō.
Colosus.A colo is.dr̄ hic colosus si.i.aliq̄ res in mēo
ria alicui⁹ mortui facta.vt tumuli ⁊ ymagines apḋ an/
tiq̄s.et dr̄ colosus q̄si colēs ossa et pdu.pnl't. Juuenalis
Et de marmoreo citharā suspēde coloso.ſm hug. Pa/
pias vō dicit Colosus vocat̄ statua marmorea ⁊ alta
Colostrū.A colo is.dr̄ hoc colostꝝ stri.qḋ et colostra
dr̄.i.lac ꝯtextū in māmis vel potius nouū lac qḋ statim
pmo mulget̄ p⁹ fetū qḋ cito coagulat̄. Pap̄ dicit.Colo
strū lac nouū p o. Pōt etiā in fe.ge.declinari hec colo/
stra stre. Unde di.auicenna in.ij.li.in ca.de lacte. Et co
lostra est tarde digestionis Mel vō ipm rectificat.⁊ ac
q̄rit ex ipo corp⁹ nutrimentū plurimū. hec ille
Colubella in colūna vide.
Coluber.A colo is.dr̄ hic coluber bri. pnl't naturalit̄
correpta.et hec colubra bre.q: colat vmbrā.gen⁹ est ser
pentis. Unde colubrin⁹ na.nū.Coluber ceruum fugit.
leonem interficit
Coluberculus li.diminu.puus coluber.
Colū.A colo as.hoc colū li.instrumentū p qḋ mustū
fluit. Unde virg.Tūc spissos vimie q̄los colaq; p̄lorū
Fumosis de tectis.Itē colū accipit̄ p q̄da; colore
rhetorico.Sunt enim colū et cōa duo colores rhetorici
vide in fine q̄rte ptis. Pap̄ sic di.Cola dicunt̄ p que mu
stum fluit.a colando dicta hoc colū li.
Columba.A color ſm rabanū dr̄ hic columbus et hec
ba.ppter diuersos colores q̊s habet in collo. et ē fe. ge.
columba.et dr̄ columba q̄si colēs lūbos.et habet septē
pprietates.caret felle.nullū ledit.alienos pullos nutrit
gemitū p cantu emittit.iuxta fluuiū morat̄.granum eli
git qḋ comedat.in foraminibus petre nidificat. q̄ omia
in significatōe ꝯueniūt fideli aīe. Significat etiā spūm
sanctum.
Columbar A colūbus dr̄ hoc colūbar baris latibulū
vel foramē vbi nidificāt columbe.Colūbar etiam dr̄ qḋ
dam genus vinculi a collo.q: sit aptū collo.dicunt̄ etiā
columbaria loca ꝯcaua in naui p quē remi emittuntur
q: sint silia latibulis columbaꝝ vbi nidificāt
Colūbinus na.num.penultia pdu.possessiuū a colum
bus dr̄. Item hic columbin⁹ ni.q̄dam lapis a colore illi
us auis sic dictus
Columbul⁹ li.dimi.puus colūbus.et hec colūbula le.
Columbus bi.in colūba vide pua colūba.
Columella vide in columna.
Columē.A colo is.dr̄ hoc columē mis.i.alacritas vel
fortitudo.et cor.lu.vnde homerus.hic patrie columen
pugnat mauortius hector.
Columis.a colūna dr̄ hic et hec columis ⁊ hoc me.id ē
sanus et alacer. q: erect⁹ et firmissim⁹ sit vt colūna.A q̄
ꝯponit̄ hic et hec incolumis et hoc me.i.infirm⁹ ⁊ cor.lu
Colūna ne. dicit̄ a columen mis.q: in summo sit lōga.
q: culmē sustineat. Unde hoc columnula le.dimi. ⁊ hec
columnella le.dimi.et p abiectōnem n.inuenit̄ hec colu
mella le. Unde iosephus in. viij. Quattuor columelle
quadrāgule stātes.Et a columella p mutatōem m.in b
inuenit̄ hec colubella le.siliter dimi.et cor.co. p̄dicta ho
ra. in epy. Nempe inter varias nutrit̄ silua columnas
Et in aurora dr̄. Petra colūna viā sol redeūdo in orā.
Colūnella le.di.pua colūna
Columnelli A columna hi colūnelli oꝝ dentes q̄ cani
ni dicunt̄ a lōgitudine et rotūditate sic dicti. quia sunt
lōgi et rotundi ad modū colūne ſm hug. Pap̄ vero di.
Columnula le.vide in colūna Colomelli
Colurus.A colō et vrus ꝯponit̄ hic colurus ri. quasi

colō uri id est mēbrum.s.cauda bouis silueſtris nā ur⁹ bos silueſtris d̄r. Inde colurus cauda illius. Unđ et q̄dam similitudine dicunt̄ coluri duo circuli impfecti in celo. qui q̄dam ydeali prudētia fingunt̄ in firmamēto. Sicut eni cauda bouis facit circulū impfectū ita q̄daʒ circuli fingunt̄ esse in celo impfecti q̄ntum ad visuʒ nostrum ſm hug. Pap. aūt sic dicit. Coluri īpfecti circuli interp̄tant̄. Sunt aūt duo diuidētes celū. vn⁹ p mediū cancꝝ ꝛ capcornū. alter p mediū arietē ꝛ librā. nec puēniunt nisi ad australē circulū. vnde impfecti dicunt̄

Colus. colos vel colō dicunt greci fel vel aliud intestinum. ꝛ vertit̄ in latinā formaʒ. ꝛ dicit̄ hic colus li. apud nos. Unđ colicus ca. cū. vt colica passio. q̄ fit in illo mēbro. et colicus hō qui infirmitatē coli patit̄. vnde macer de viribus herbaꝝ. Illius semē colicis cū melle medet̄. Itē inuenit̄ hic colus li. vel colus lus. lui. p rota femiarum. Sed tūc deriuat̄ a colo is. et est fe. ge. ꝛ secunde vl' quarte declinatōis ſm hug. Pap. aūt dicit. colū ē grecum ꝛ est neu. ge. Et in phisica dicit̄ intestinū culare Inde colica passio. colū. colaterū a colādo mustū. col⁹ instrumentū vnde femine nent. ge. fe. scđe vel q̄rte declinatōnis et cor. p̄mam. Ouidi⁹ epy. aptior est digitis lana colusq̄ʒ meis

Coma. a como is dicit̄ hec coma me. p̄prie capilli mulieruʒ a comādo. Sicut cesaries viroꝝ a cedēdo Ul' dicitur coma p̄prie nō cesi capilli. et est nomē grecū. Itē a cumulo las p ꝯtrariū d̄r hec cuma me. vel poti⁹ hec coma me. q̄si cuma. i. breuis dictō ꝛ hoc coma atis. i. censura iudiciū. Et a coma me. hic comatic⁹ ci. i. versificator. Unde comatice aduer. i. breuit̄ ꝯpendiose. Itē coma et colū sunt duo colores in rhetorica. vide supra in q̄rta p̄te in fine. Quidā tamē dicūt q coma est quadrupedis Unde grecism⁹ Est coma q̄drupedis. colubri iuba siue leonis. Cesaries hominis crinis p̄prie mulieris. Hui⁹ et illius bene dicit̄ esse capillus

Coma atis p̄du. co. vide in coma me

Comarchus chi. i. p̄nceps sup comites. a comes et archos quod est p̄nceps ꝯponit̄

Comatic⁹. a coma me. dicit̄ hic comaticus ci. i. v̄sificator. vnde comatice aduer. i. breuit̄ ꝯpendiose. comatic⁹ etiā d̄r abbreuiator. cōpendiosus. diuis⁹. Unde di. hieronim⁹ in p̄logo osee. Comatic⁹ est ꝛ q̄si p sniaʒ loquēs vbi dicit glosa. Abbreuiator diuis⁹ eo q in singul' clausulis diuersas ꝛ plenas snias dicat. ꝛ cor. ti.

Comatulus la. lū. dimi. a coma me. d̄r. Hiero. in q̄daʒ ep̄la. Comatul⁹ cōpt⁹ lasciu⁹ dom⁹ tuc tecta non uideāt

Comatus a coma d̄r comat⁹ ta. tū. i. comas habens et hec comata te. q̄dam gallia scʒ lōbardia. q̄r comas solʒ nutrire. et p̄du. pnlt. comatus ta. tū. adiectiuū. Sʒ cōa atis. comata substantiuū p'lalis numeri cor. pnlt siue

Combuo buis. in buo is. vide. ma.

Comedia. Oda qđ est cant⁹ vel laus ꝯpo. cū comos qđ est villa. et dicit̄ hec comedia die. pnlt p̄du. Potest tamē in metro esse breuis. i. villanus cant⁹ vel villana laus. q̄r tractat de rebus rusticanis. Et est affinis q̄tidiane locutōni. q̄r circa villas fiebat ꝛ recitabat̄. Uel dicitur comedia a comesatōe. Solebāt eni post cibū homines ad audiendū eā ꝯuenire. et differt a tragedia. sicut in tragedia dicet. Pap. aūt sic dicit. Comedia est q̄ resp̄uataꝝ et humiliū psonaꝝ ꝯp̄hendit non tā alto stilo vt tragedia sʒ mediocri et dulci. q̄ etiā sepe de historica fide et de grauib⁹ psonis tractat. Item dicit Pap. Comedi dicti sunt. q̄r p̄us post comesatōes ad eos audiedos solebāt venire hoīes. sed post agressi gesta vniuersoruʒ et delicta corripiētes iuste p̄ferebāt. Et comedi ē p̄teritū de comedo. et gtūs de comed⁹ da. dū. et vtrūq̄ʒ p̄du. me. Sed comedi infinitiu⁹ cor. pnlt

Comedic⁹ ca. cū. ad comediā vel ad comedendū pertinēs vel delectabilis. Unde comedice. i. delectabiliter et dicit̄ comedicus a comedus.

Comedo is. di. ꝯponit̄ ex cō ꝛ edo is. ꝛ q̄r turpis essʒ platō si diceret̄ conedo mutata est n. in m. ꝛ ita est ibi m. accidentalit̄. Unde nō est ꝯtra regulā si ibi m. p̄feratur Est eni regula q p̄posito debʒ sillabicari p se qđ non fit hic. Sed vt dixi m. est ibi accidantalit̄. ꝛ a comedo dis. hic ꝛ hec comedo onis. i. gluto. vorax. et cor. pnlt. sicut i v̄bo. Unde siue dicat̄ comedo is. siue comedo onis. sp e. cor. debet. sicut vult hug. ꝛ etiā maister bene. Et habet comedo is. duplex supinū. s. comesuʒ ꝛ comestū. Inde comesatō p vnū s.

Comedo onis. pnlt corripit in ntō. sʒ in obliq̄s eā p̄ducit. de hoc vide in comedo dis. ꝛ ē ꝯmūis gene. comedo

Comed⁹ da. dū. qui comediā describit ꝛ d̄r a co/ onis media. ꝛ p̄du. me. Uide in comedia.

Comes itis. deriuat̄ a como as. ꝛ est mas. ge. ꝛ cor. co Tamē vicecomes ab eo cōpositū acuit co. licet sit breuis Et a comes hec comitissa se. Itē inuenit̄ hic ꝛ hec comes gene. ꝯis p socio. ꝛ tūc deriuat̄ a commeo meas. Et est comes p̄prie in itinere a commeādo. soci⁹ in piculo. collega in officō. cōsors in p̄mio. sodal' in mēsa. vide vers⁹ in collega. Et scias q comes est ꝯis gene. in declinatōne sed omis in ꝯstructōe. vnđ lucan⁹. Impiumq̄ʒ comes. De hoc vide in tercia p̄te vbi agit̄ de omi genere ꝛ cor. co. comes substantiuuʒ. Sed cōes actūs de cōis et cōes futuꝝ de como is. p̄du co. Unde v̄sus. Illis esto comes quoꝝ te dogmate cōes. Est ꝯmūe cōes cōe' mal nomē honoris. Est moris comes dignos habere cōes. vide etiā in como is.

Comesatō onis fe. ge. p vnū s. vide etiā in comeso.

Comeso ab vltio supio hui⁹ v̄bi comedo scʒ comesum n o. fit comeso sas pnlt p̄du. verbū frequēta. i. frequenter edere. Proprie quidē est comesare. sepe ꝛ sup̄flue ꝛ luxuriose comedere. Unđ hec comesatō onis. Et sunt p̄prie comesatōnes sup̄flua ꝛ luxuriosa conuiuia. et debet scribi p vnū m. ꝛ vnū s. sicut ꝛ suū verbū. ꝛ hoc vult hug et maister bene. Unde patet q ad romanos capi. xiij. vbi d̄r. In comesatōnib⁹ ꝛ ebrietatib⁹. Debʒ comesatōnibus p vnū m. et p simplex s. scribi vel p̄ferri.

Cometa te. fe. ge. d̄r ordinatrix comaꝝ. et deriuat̄ a cōa me. Iuuenalis tamē gratia metri interposuit s. ibi. Ponunt cosmete crinitas. Itē inuenit̄ hic cometa te. masculini ge. vel hic cometes tis. vel comete. Et est cometa q̄dam stella crinita. et emittens de se radios flamaꝝ ad modū crinū Et sp quādo apparet significat mortē vel īmutatōneʒ alicui⁹ p̄ncipis. vel alicuius patrie destructōneʒ. et semp dirigit radios suos ad illā p̄tē cui minat̄

Quidā tamē dicūt q nō est stella. sed est q̄daʒ nubes ignea claritate accensa qđ magis credim⁹ ſm hug et p du. me. Pap vo sic di. Cometes stella est dict⁹. q̄r cōas lumis ex se fundat. qđ gen⁹ sideris quādo apparet pestilentiaʒ. famē aut bellū vel regni mutatōeʒ significat. qđ latini crinitē vocāt. eo q in modū crinium flamas spargit Alij dicūt cū q̄bus ego q cometes nihil aliud est q̄ʒ vapor terre⁹ grossus. cui⁹ p̄tes sibi multū ꝯiacēt. paulatim ascendēs ab inferiori p̄te estus. ad superioreʒ p̄tem eiusdē vbi ꝯcauitatē ignis ꝯtingit. et ibi diffusus ē ꝛ inflamatus. Et ideo videt̄ long⁹ frequēt et diffus⁹ Itē scias q stelle habētes comas efficiunt̄ ꝛ ſm locū sue generatōis sūt p̄pter aerē inflamatū ꝛ ex vicinitate ignis q̄ ꝯtinet materiā comete. ꝛ ip̄m cometē aerē dico p̄pinquum igni. q̄ in se ꝯtinet calorē ignis. q̄r quando in ip̄o vapor siccus inflamat̄. tūc ꝯtinuatō fit cū lumie flame comete ab inferiori aere. vbi stat vapor eiusdeʒ nature et ita diffuso illo qđ ꝯtinuat̄ et fit oblōgum. ꝛ hoc ē cometes. Et si q̄ras cū cometes dicat̄ se habere ad bellū vel ad mortē alicuius an sit hui⁹ signū vel causa vel effectus. Dico q p̄prie est signū p̄dictoꝝ. q̄r sicut di. aris. in li. de somno ꝛ vigilia. Talia sunt sicut ꝯsiliari⁹. cui⁹ consilium melioribus inuētis mutari potest. Ita dominium martis bella ꝛ mortē. ꝯtinentiū ꝛ regentiuʒ turbas sigt sicut inclinās p̄mū ad hoc p irā et calorē et siccitatē. ex q̄bus p̄uenit animositas et ꝯcitatō ip̄lorum ad inuicem Et ideo signatū comete p̄us est supra martē. q̄ est causa belli et destructōnis ip̄loruʒ Causa dico inclinās. sʒ nō necessaria. et ideo d̄r illa signare cometes cū tamē eis signatō prima nō sit sup illa. Et scias q vt di. ptholomeus. Hō sapiēs dominat̄ astris. q̄r p sapientiā suam pōt vitare ea ad que astra disponūt. Uide de hoc supra in astrū. et etiā infra in iupiter

Cometes tis. mas. ge. pnlt p̄du. vide in cometa

Comic⁹. A comedia d̄r comicus. ca. cū. i. comed⁹ vl' ad comediā p̄tinens vel facetus et cor. pnlt Duo sunt genera comicoꝝ scʒ comediā scribentiū scʒ veteres. q̄ ioculatores extiterūt vt terenci⁹. Noui q̄ et satirici quib⁹ generaliter vicia carpunt̄. vt psius ꝛ iuuenalis et nudi pingunt̄ q̄r vicia denudent.

Comis A como mis dicit̄ hic ꝛ hec comis ꝛ hoc me. i. suauis vel curial' et facet⁹. Sed facet⁹ de doctrina. Comis de natura. vel facet⁹ in factis comis in dictis ꝛ ꝯpatur comis mior. missim⁹. vnđ comit̄ mius. missime. vel comis vt di. Pap. ꝯpositus. hilaris. benign⁹. Et nota q como mis. et hic et hec comis ꝛ hoc me. ꝛ hoc cōa matis p̄ducūt p̄mā. sed hec coma me. eā cor. vnde versus. Cane colore comis me fallit femia comis. i. suauis vl' cu

Comitas tatis. i. curialitas vel suauitas ꝛ for rialis mat̄ a comi dtō de comis addita tas. vel ſm Pap. comitas. i. benignitas. humanitas

Comitat⁹ tus. tui. i. comitis dignitas vel terra. siue tātum spaciū quantū vn⁹ comes tenet. et deriuat̄ a cōes Itē inuenit̄ hic comitat⁹ tus tui. i. societas vel comitatio et tūc deriuat̄ a comitor taris. Itē inuenit̄ adiectiue comitat⁹ ta. tū. vide in comitor taris. ꝛ cor. co.

Comitellus li. vide in comitulus.

Comitiū tij. a cometes d̄r hoc comitiū tij. i. temp⁹ in q̄ cōsules eligunt̄ vel intronizant̄. Et etiā ip̄a electō vl' intronizatō d̄r comitiū. Uel solēnitas q̄ ibi tūc fiebat. ꝛ cōuentus tot⁹ p̄pli ꝛ locus in quo fiebat. et d̄r comitiū q̄si coitiū. q̄r tot⁹ p̄plus ad electōeʒ ꝛ intronizatōʒ ꝯsulū cōueniebat. ꝛ est et ibi. pon⁹ q̄ʒ deriuatō vel ꝯpositō. Unđ comitius vel comitial' morb⁹ d̄r. i. caduc⁹ vel passiuus. q̄r in comitijs illi q̄ patiebāt̄ repulsas p pudore morbū caducū incurrebāt. Quidā etiā p timore repulse. s. timētes repelli. Et inde comitio tias. i. comitiū celebrare uel eligere vel intronizare vel in comitio et conuētu loqui Et per ꝯpositōnem Incomitio tias in eodē sensu. Iteʒ scias q a comes itis p habēte comitatum pōt deriuari hoc comitiū tij. i. placitū qđ multi comites faciūt. Unđ plaut⁹. Ibo intro vt de capite meo faciāt comitia Et inde comitio tias. i. comitiū celebrare vel in comitio loq̄. Et p cōpositōeʒ incomitio tias. i. incomitiuʒ adducere. Itē incomitiare. i. comitiū celebrare. vel in comitō loq̄

Comitor. A comes d̄r comitor taris. tat⁹ sum. i. sequi cum alio ire. Et inde comitās tātis gene. oīs. Et comitatus ta. tū. i. secut⁹ ꝛ cor. o. et mi. Quid de arte. Ip̄e licʒ venias musis comitat⁹ homerus. Si nihil attuleris ibis homere foras. et fuit olim ꝯmune. nūc est v̄bū deponē.

Comitulus li. mas. ge. pnlt cor. et hic comitellus li di. id est puus comes. et sūt ambo dimi. de comes ſm utrāq̄ʒ eius significatōeʒ

Commanipularis a cō et manipularis ꝯponit̄ hic et hec cōmanipularis ꝛ hoc lare. ꝯscius simul cū alio manipularis et mutat̄ n in m. sequente m.

Cōmater tris quasi simul mater ex cō et mater ꝯponitur et p̄du. ma. Et scias q sunt sp̄es cōpaternitatis seu cōmaternitatis. Una directa. scʒ cū ego suscipio de sacro fōte filiū berte vel ip̄a meū. vl' ad confirmatōnem corā ep̄o teneo filiū berte. Et si eā accepo sp ē sepanduʒ cōnubiū. Alia est īdirecta quādo vnus ꝯiugū postq̄m vna caro effecti filiū alioꝝ suscipit. In hoc casu ābo parētes infantis cōpatres efficiunt̄. Etiā alē cōiugum qui nō suscipit. quoniā cōmunicāt sibi cōiuges actōnes. Et sic tā directa cōpaternitas q̄ʒ īdirecta mrīmoniū impedit cōtrahēduʒ ꝛ dirimit iam cōtractū

Cōmeatus a cōmeo meas. d̄r cōmeatus tus. tui. id est simul meat⁹. Cōmeat⁹ etiā d̄r expēsa q̄ est necessaria in itinere simul cōmeantibus.

Cōmemoratō onis. fe. ge. i. recordatō vel simul recordatio a cōmemoro as. deriuat̄. Unđ cōmemoratō fideliuʒ defunctoꝝ. ꝛ format̄ ab hoc gtō cōmemorati. addita o. fit cōmemoratō. moro. ras.

Cōmemoro ras. ex cō ꝛ memoro pnlt cor. Uide in me

Cōmendatici⁹ a cōmendo as. d̄r cōmēdaticius cia. cū aliq̄s qui de sua nobis aliqđ dat. vt res ei⁹ ī nostra habeam⁹ tutela Est etiā cōmēdaticia res q̄ nobis ꝛ nostre tutele cōmēdat̄. Inuenit̄ etiā commēdaticius q̄ commēdat nos vel laudat. Unđ in scđa ad coꝝ. ca. iij. Aut idigemus cōmēdaticijs epistolis. ꝛ format̄ a gtō cōmēda

Cōmēdo das ex con ꝛ mando das ti addita cius ꝛ mutat̄ n. in m. ꝛ a in e. ꝛ est cōmēdare. tradere. cōmittere vel laudare. magnificare. extollere Unđ cōmēdatorius ria. riū. a hic ꝛ hec cōmēdabilis ꝛ hoc le. ꝛ cōmēdati

Commētarius a comentū deriuat̄ cō uus ua uum.

mētarius ria.riū.i.expositor⁹ ria.riū.⁊ hic cōmētarius rij qui cōmentať.⁊ cōmentator ⁊ commētari⁹ q̄ cōmētū componit vel scribit.⁊ hoc cōmētarium id est armariū vbi reponunť ꝯmenta.⁊ hic cōmētariolus ⁊ hoc cōmē/tariolū di.

Commēticius.a cōmentū dr cōmentici⁹ cia.ciū.i.ꝯfictus fals⁹ vel expositori⁹ vel ad cōmentum ꝑtinēs

Cōmētor.a cōmētuꝫ deriuať commētor taris.ꝯmētatus sum tari.i.cōmētū facere.vel inuenire silia.vel exponere.ꝯstringere.mētiri.⁊ potest esse frequē ta.hui⁹ verbi cōminisci.licet deficiat in supīo ſm vsum redolebit tamē ei⁹ significatōes oēs.Itē cōmētari.i.augu rari.

Cōmentuꝫ a ꝯminiscor dr cōmētus ta.tū. ⁊ hoc cōmentuꝫ ti.id est fra us.mēdaciuꝫ. machinamētuꝫ inuentuꝫ.confictū.compositū.Uel cōmentuꝫ est pluri/um studio vel doctrina in mēte habitoꝝ in vnuꝫ colle/ctio.⁊ ſm hoc qlibet liber.quodlibꝫ opus de qualibꝫ ar te compositū dr cōmentuꝫ.Sed in nostro vsu cōmētuꝫ dr liber expositori⁹ scꝫ q̄ deseruit expositōni sniē alicui⁹ libri ⁊ nō ꝯstructōi lrē.⁊ ſm hoc sic diffiniť.Cōmētū est expositō vboꝝ iuncturā non considerās sꝫ sensuꝫ In q̊ aūt glosa differat a cōmēto.reqre in glosa.

Cōmeo as.i.sil'meo ex cō ⁊ meo as.

Commerciū.ex con ⁊ merx cis.ꝯponiť hoc cōmerciuꝫ cij.i.ex plurib⁹ rebus vna vēditō vl'diuersaꝝ reꝝ ꝯmu tatō.Ut siquis daret vl'cōmutaret mantellum ꝑ capa vl'econuerso.Undē ⁊ dr cōmerciū quasi ꝯmutatio mer tiuꝫ Illa vō mirabil'incarnatō hiesu xpi fuit cōmer/cium quasi cōmutatō merciū scꝫ diuinitatis ⁊ humani tatis.Nam hō deo quodāmodo cōcessit humanitateꝫ deus homini largitus ē diuinitatē.descēdit diuinitas. ascēdit humanitas ⁊ exaltata ē sup choros angeloꝝ Unde cātať in ecclesia. O admirabile cōmerciū creator generis humani animatū ⁊c.

Commilito onis.sil'cū alio miles mas.ge.ex cō ⁊ milito

Cōmiscor.Mem cōponiť cū con.⁊ dr commiscor sce/ris.id ē cōmemorare.ad memoriā reducere. excogitare adinuenire.silia fingere.mentiri vel cōponere.Commi nisci est etiā plura studio vel doctrina in mente habita in vnū colligere.⁊ facit supinū cōmentū. Inde ꝯmētus ta.tum ꝑncipiū.

Cōminor aris.atus sum.i.simul minor.Inde ꝯminās nātis.ge.oīs.⁊ corr.mi.Iob.xvj.Cōminās michi infre/muit contra me dentib⁹ suis. Descēdit etiā cōminans a cōmino as.⁊ tūc ꝑdu.mi.sicut mino nas. vnde versus Dū grex minať lupus illi dente minať.

Commin⁹ aduer.i.iuxta.sine intermissione. statim se re.in ꝑsenti.simul ꝓpe.de ꝑximo.cui ꝯtrariū est emin⁹. commin⁹ cū duab⁹ m.scribiť ſm Pap.⁊ ꝯponiť ex con ⁊ man⁹.⁊ sic dr in grecis.Eminus ad lōge.sed commin⁹ ad ꝓpe spectat.

Cōmissura re.fe.ge.i.incastratura coniunctura ligatu ra.Et dr a cōmitto tis qd est coniūgere. Res eni q̄ cōiū guntur simul in vnū mittunť.

Cōmissum si.i.in fide traditū.creditū.ꝯiunctuꝫ pecca/tuꝫ forefactū.et dr a cōmitto tis.

Cōmitto tis ex con et mitto tis cōpoitur.⁊ est cōmitte re simul mittere vel coniūgere aliq̄ vnū immitēdo alij scꝫ icastrare ⁊ cōmittere.id est forefacere peccare . Inde hoc cōmissum ⁊ cōmittere.id est credere.i tutelā vel fi/deꝫ dare alic⁹ ſm hug. In grecis.aūt sic dr. Cōmitto sen sum.portat c⁹ libet hoꝝ.Coniūgo pecco.credo.facō.rep hendo.

Cōnuxtus ta.tū.a cōmisceo es.dr. Inde hec cōmixtio onis .i.simul mixtō. Uide in misceo es.

Cōmodo das.i cōmodus vide

Cōmodus.Modus cōponiť cū con ⁊ dr cōmod⁹ da. dū.id est vtil.hon⁹.māsuetus.quasi cū modo Unde cō moduꝫ dr illud quod cōmodať. scꝫ id qd nostri iuris ē et ad aliū tꝑaliter trāslatū est cum modo tꝑis q̄mdiu apud eū sit. Unde ⁊ cōmoduꝫ dictū est q̄si cū modo da tum vel ad vtilitatē non ad ꝓprietatē datū. Unde com modo das.i.ꝑstare cōmodū facere.Et cōponiť accōmo do das i.ad cōmoduꝫ et similē vsuꝫ dare ꝑstare vl apta re.apte collocare.⁊ est actiuū cū omibus suis cōpositis Cōmodus cōpatur dior dissim⁹ Unde cōmode di⁹.dis sime aduerbi. Unde hec cōmoditas tatis.et cōponiť in cōmodus da.dū et cōpať. Unde hec incōmoditas tatis et incōmodo das.id est offendere.incōmoditateꝫ alic⁹ facere.⁊ construitur cū datiuo et est neutrum. Item in codē sensu ꝯstruiť cū accusatio.⁊ est actiuū ſm hug. pa/pias vero di.Cōmodare pecuniam est idē quod ꝑstare ꝙ sibi reddať pecunia.cū cōmodo aliqd dare.i. ꝑstare. Naꝫ cōmodū.i.ꝑficuū.emolimētuꝫ.merces.lucrū.

Cōmolo lis.molui.lere.id est simul molere. vel conte/rere.Esa.ca.iij. Facies paupeꝝ cōmolitis.⁊ debꝫ ibi cor ripi pnlt.siue li.sicut in legitis cū sit tercie coniugatōis Et cōponiť ex cō ⁊ molo lis.⁊ cor.mo.

Conmonefacio cis.i.admoneo.instruo.et acuit fa.cō monefacis cit.sicut benefacis cit.licꝫ sit breuis

Cōmoratio onis.i.habitatio māsio.tardatio.a cōmo/ror raris.Et formať a cōmorati gtō de cōmorat⁹. addi/ta o.fit cōmoratio Actuū pmo ca. Fiat cōmoratio eius deserta ⁊ non sit qui inhabitet in ea

Cōmoror raris.ex con ⁊ moror penul.cor compoitur. Et est cōmorari cū alio morā facere vel aliquē retinere. et morari facere. Inueniť etiā ꝯmoro ꝑ ꝯmoror ſm pa.

Cōmunico a cōmunis deriuať cōmunico cas.i.partici pare cōmunionē dare.cōmunē facere.imundum facere siue inquinare. Marci.vij.cap. Non intelligitis ꝙ oē extrīsecus introiēs in hoīeꝫ non potest euꝫ cōmunicare id est imundū facere.inquinare. Et cōponiť cōmunico cū ex et dr excōmunico cas.i.extra cōmunioneꝫ facere. cōmunione ꝑuare.Et est actiuū cuꝫ omnib⁹ suis ꝯposi tis.et cor.ni. Utrū aūt quilibet xpianus teneať cōmuni care sel'in anno dicā in cōmunio.

Cōmunio.a cōmunis dr cōmunio nis.ni.i.commune facere.Et hec cōmunio onis.quia a plurib⁹ participať vt corpus domī. Uide in missa Hic potest q̄ri vtruꝫ sumēs corpus xpi cū cōscientia peccati mortalis peccet mortaliť.Et videť ꝙ non.q nullus peccat faciēdo id ad qd teneť.sed iste peccator teneť ex ꝑcepto ecclesie semel in anno corp⁹ xpi sumere.ergo q̄ꝫuis sit in ꝓposito pec candi nō peccat corpus xpi māducando siue sumendo. Ad hoc dicendū est ꝙ habēs cōscientiā peccati morta/lis qd dimittere nō ꝓponit peccat mortaliť accedēs ad sumendū corpus xpi.q indigne accedit. Peccat etiam non accedendo tꝑe ab ecclesia cōstituto. scꝫ in pasca.q

inobediēs est. Nō tamē est perplexus.q pōt se ab hoc vinculo eripere ꝓpositū peccādi dimittēdo.nihilominus tamē manēte tali ꝓposito minus peccat nō sumēdo q̄ꝫ sumēdo.q illud qd est malū ſm se est mai⁹ malū q̄m id qd est malū.q ꝑhibitū. Unde se ꝑus debet dimittere ex cōmunicari q̄ꝫ ꝙ cū ꝓposito peccati mortal' corpus xpi sumat. Notandū ꝙ multiplex est cōmunio ⁊ ſm hoc multiplex erit cōmunionis ꝑuatō. Est eni ꝯmunio spi/ritualis.scꝫ q̄ est in cōsensu vero vel interꝑtatiuo et hoc mō cū hereticis ꝯmunicanduꝫ nō est. Sic intelligiť hoc ij.coꝝ.vj. Exite de medio eoꝝ. Glosa spūaliter.s. ut eoꝝ opa increpetis. Scda est ꝯmunio in sacramētis. et hoc mō etiā nō est ꝯmunicandū cū hereticis notatis siue no minatis q etiā licet nō sint notati siue nominati .q̄ntuꝫ tamē de se est ꝑuanť effectu ꝯmunionis sacramentoꝝ. q ipo iure sunt excōmunicati.siue sint occulti siue ma/nifesti. Tercia est cōmunio in cibo ⁊ potu ⁊ huiōi.⁊ hoc etiā mō nō est ꝯmunicandū cū istis hereticis qui ꝑcisi sunt ab ecclesia nominati. Quarta est cōmunio corpal' vt cohabitatō in eadē ciuitate. Et talis ꝯmunio non vi tabať in ꝑncipio ꝓpter multitudinē hereticoꝝ.et etiam adhuc alicubi nō vitať. Si aūt ab aliqbus timeretur de lapsu:tuti⁹ esset nō habitare cū eis. Et ſm hāc distinctō nem solui possunt siqua obijciant. Sed obijcitur illud math.xiij. Ne forte colligētes zizania eradicetis simul et triticū.sinite vtraqꝫ crescere vsqꝫ ad messem.zizania sūt heretici. Triticū fideles. Messis finis seculi. ergo here/tici sunt tollerādi inter fideles ⁊ nō sunt ab eis sepandi vel vitandi vsqꝫ ad finem seculi.Dico illud dictū intelli/gi potest de hereticis occultis quoꝝ heresis deꝑhendi nō pōt.tales eni ⁊ si excōmunicenť excōmunicatōe gene rali.nō tamē excōmunicatōe ꝑsonali.nec exterminātur gladio materiali.nisi cū multitudie infidelū manifesto rum inueniant.vel intelligi hoc pōt de catholicis malis q habēs discretōis exemplū eq̄nimiť tolerare debꝫ ma los ꝓpter bonos. Scdm aūt ꝙ messis diciť illud tꝑus q̊ heretici manifeste corruptiui alioꝝ sunt abijciēdi ⁊ euā gelica falce ſm hoc intelligiť ꝑmissio ꝑ tꝑe illo q̊ non di scerniť plene an sit heretic⁹.cū autē plene innotuerit ec clesie corruptō sua est ꝑsonaliť ꝑcidend⁹. Nā aug.in li. de vera religiōe dicit snialiť ꝙ in eccla tādiu sustineť er/ror alicui⁹ donec accusatōem inueniat aut opinionem prauā ꝑtinaciť defendat. Cū autē di.j.coꝝ.xj. Necesse ē hereses esse. Ibi diciť.necesse ē illud qd est vtile per acci dens siue ꝑter intētōem hereticoꝝ.s.ad hoc vt ab his q̄ se exercēt in diuia scriptura.pigricia cā discutiēdi excu/tiatur.⁊ magis fidei veritas declareť.⁊ hoc habeť ex glo sa ibidē. Unde ⁊ ſm ꝙ habeť ex glosa sup illud esa. vij. Hec dicit domin⁹ deus ⁊c. Semp.s. vsqꝫ ad finē seculi erūt aliq̄ hereses ⁊ malicie hominū ad exercēdum fide/lium patiētiam ⁊ sapiam Et scias ꝙ error deꝑhenditur aliquādo ꝑ facti euidētiā.aliquādo ꝑ ꝯfessioneꝫ in iure factā. Aliquādo ꝑ ꝓbatōꝫ testiū vel instrumētoꝝ. Sciē dum etiā ꝙ cōmunio cū aliq̄ ꝑsona fidelibus interdiciť dupliciť. Uno mō in penā ei⁹ cui ꝯmunio subtrahitur Alio mō ad cautelā ei⁹ cui interdiciť ne cōmunicet. Et vtraqꝫ causa elici pōt ex vbis apostoli.j.coꝝ.v. Primo modo nō interdicit eccla fidelib⁹ ꝯmunionē infideliuꝫ q̄ nullo mō fidem receperūt.s.paganoꝝ vel iudeoꝝ. q̄a nō habꝫ de eis iudicare iudicō spūali.sꝫ tꝑali in casu. ut cū inter xpianos morātes aliquā culpā ꝯmittunt. ⁊ ꝑ fi deles tꝑaliter puniūť. Sꝫ bene hoc mō.s.in penaꝫ inter dicit eccla ꝯmunionē illoꝝ infideliū q̄ deuiauerunt a fi de recepta.s.eos excōmunicādo. Quātum vō ad caute/lam distinguēdum est ꝙ firmi in fide nō sunt ꝑhibendi ꝯmunicare cū infidelib⁹ q̄ fideꝫ nō receperūt. ⁊ maxīe si necessitas cogat. Simplices vō ⁊ infirmi in fide quoꝝ subuersio posset ꝓbabiliť timeri sunt a ꝯmuniōe infide lium ꝑhibēdi. Et maxīe ne magnā familiaritatē habeāt cū eis neqꝫ sine necessitate ꝯmunicēt cū ipis .

Cōmunis. Muniū ꝯponiť cū cō. ⁊ dr hic ⁊ hec ꝯmūis ⁊ hoc ne.q̄si muniū pluriū vel q̄si cū munio. q nō est se/gregat⁹ ab alijs in officō.vnde hec ꝯmunitas atis ⁊ cor. ni. Inueniť etiā cōmunitas actūs ꝑlalis de ꝯmunitus ta.tū.in se.ge.qd venit a ꝯmunio nij. vt Literas accipe sigillo cōmunitas.⁊ tūc ꝑdu.penul.sicut ꝯmunitus ta . tū. Item ꝯmune aliquādo poniť ꝑ īmūdo. ⁊ est tractuꝫ a gētibus q̄s iudei reputabāt imūdas.q ꝯmuniť ciba/rijs vescebanť.nec discernebāt sicut iudei Unde ⁊ aīalia qbus gētes ꝯmuniter vescebanť ꝯmunia ⁊ imūda dice banť. Unde actuū.xj. Cōmune ⁊ immūdū nūq̄ꝫ intro/uit in os meū.⁊ ampliata vocabuli significatōe qdlibet imundū dicebať ꝯmune Itē q̄dam vba dicebanť cōmu nia.q in lrātura passiui accipi possunt in actiua et pas/siua significatōne. De qbus dixi supra in tercia ꝑte vbi egi de vbis in cap.de genere vboꝝ ⁊ in tractatu de ꝑtici pijs. De cōmunitate vel cōmuni vita dicā in thomas

Cōmunitas i cōmunis vide

Como as.i.ornare dr a coma me.⁊ est vbum actiuum Unde comatores dicunť argenti cesores. q de sordida massa lucidū comāt argentū. Comare etiā inueniť pro frōdere et cor.ꝑ.sꝫ como es.ꝑdu.sicut in como is ostēdā

Como is.ꝑsi. ꝑtū.i.ornare vel planare vel pectinare. ⁊ cōponiť accomo is.i.valde comere. Cōcomo is. Disco/mo is.i.deornare. Excomo is. Incomo is.i.valde come re. Como is.⁊ ab eo cōposita sunt actiua ⁊ ꝑdu.co.sꝫ co mo as cor.co. Unde in grecis.dr. Como dū crines orno como splendeo dicas. Tercia dat como.dat q̄ꝫ ꝑma co/mo. Et comis nomē etiā ꝑdu.co. Uide in comis. Itē in ueniť comes mas.ge.vel comis substātiuū et cor.co. Sꝫ comes actūs de hic ⁊ hec comis ⁊ hoc me.et comes ver bum futuꝝ de como is.ꝑducūt co. Unde versus Si vis esse comes michi mores accipe comes. Si mihi fida co mes sic eā carissime comes. Uide etiā in comes

Compactus. A cōpingo.gis.cōpegi pactū deriuať cō/pactus ta.tū.i.impulsus vel cōiunct⁹ ⁊ cōformat⁹.ꝯglu tinatus. Et cōpacti aduer.i.cōiunctum.cōsertum

Compages. A cōpingo gis diciť hec cōpages gis. id ē cōiunctio. Et hec cōpago inis.similiť coniunctō. Cōpa gines etiā vel cōpages dicunť capita ossium.q compa cta neruis velut quodā glutino sibi adhereāt. Et hic cō pagineus nea.neū. ⁊ cōpagino nas.i.cōiungere. ⁊ ꝑdu. penul.cōpages

Compagino as.penul.cor.vide in compages.

Cōpago inis.penul.ꝑdu.in ntō. Uide in cōpages .

Compatiuus.a cōparo as.diciť cōpatiuus ua.uum. ⁊

bic cõpatiuus ui.et boc cõpatiuum ui p qd fit cõpatio id est collatõ rei ad rẽ vel qd ptinet ad cõpatõem Com patiuum autẽ nomẽ qd sit et quomõ formet͂ ꝛ cũ q̃ casu cõstruat͂ dixi in tercia pte vbi determinaui de specieb9 nominũ in cap de cõpatiuo

Compareo res.parui.simul parere.ex cõ ꝛ pareo res. et pdu.pa. Gene.xxxvij. Puer nõ cõparet ꝛ ego q̃ ibo. Oui. Que nimis apparẽt retia vitat auis

Compo ras.raui.ex cõ ꝛ paro as.ꝛ est compare simul pare. Itẽ compare.id est ꝯferre.assimulare. Itẽ compa re id ẽ ꝯtra pare. Itẽ compare.i.emere.ꝛ ex bac significa tione sumpta est secũda. Nam qui aliqd emit pciu3 su um cõpat.i.cõfert rei emẽde.et cor.pa. Und ouid. de re medijs. Bella michi video bella parat͂ ait

Compascuus cua.cuũ.ex cõ ꝛ pascua.i.ꝯmunis ad pa scua vel ad pascendũ. Unde pascuus ager dictus est q2 ꝯmunit͂ ad pascendũ vicinis relictus est

Compater tris.q̃si simul eiusdẽ filij pater.q filiũ alic9 baptizat vel xpianũ facit vel ad baptismũ vel ad cõfir matõnem eũ tenet.ꝛ cor.pmam pater vnde vindocinẽ sis. Doctrine pater est vs9 doctrina scolaris. Intercisa perit ꝯtinuata viget. Et scias q due sunt spẽs cõpat͂ nitatis.vt dixi supra in cõmater

Compatõr eris passus sum ex cõ ꝛ patior.ꝛ est cõpati simul pati.q̃si illi q patit͂ condolere Unde bec cõpassio onis ꝛ cõpassiuus ua.uum.ꝛ est vbũ depo.cõpatior. et corri.pa. dem patrie ꝛ ꝯpo. ex cõ et patria

Compatriota te cõmunis ge.penul.pdu.i.vni9 ꝛ eius

Compeciscor eris.ex cõ et paciscor.ꝛ mutat͂ a in e. in p senti. sed in supino seruata.vnde facit ꝯpactũ. Et est cõ pecisci simul pacisci

Compedio. Pedica cõponit͂ cũ con.et d2 cõpedio dis diui.dire.i.incatenare.illaq̃re.pedes retinere. Inde cõ peditus ta.tũ.quasi cũ pede vel pedica astrictus.incate natus ꝛ corripit pe.

Compeditus ta.tũ penul.pdu.in compedio est.

Compegi gisti.git.ꝛ est pteritũ de cõpingo.

Compello lis.cõpuli pulsu3 ex cõ ꝛ pello lis et corr.pe nul.in pterito Et est cõpellere simul pellere.vel impelle re.vt Iste cõpulit me ad boc.i.impulit. Itẽ cõpellere id est coadunare. Uir.in bucco Cõpulerãtq3 greges cori don ꝛ tirsis in vnũ.i.coadunauerãt.ꝛ vt dicit Papias. Cõpello lis. Cõpello las.ad puocatõem ptinet. Illõ cõ puli.boc compellaui facit. ambo sunt actiua. Cõpellor inuenit͂ deponẽs. Compellare.i.alloqui.

Compendino nas.naui.nare.i.differre.vnde bec com pendinatõ onis.i.dilatõ ꝛ cor.di.fm Pap.

Compendiũ.a cõpendo dis dicit͂ boc cõpendium dij. quidqd est breue et vtile.et inde compẽdiosus. sa. sum. breuis ꝛ vtilis.vnde compẽdiose aduer. vt Iste loq̃tur cõpendiose.i.breuiter et vtilit͂ ꝛ bec cõpẽdiositas tatis.

Cõpendo dis.ex cõ ꝛ pendo dis ꝯponit͂.ꝛ est copende re simul pendere.reddere.vel psoluere vel trutinare.eq̃

Compẽso sas.saui sare.i.remunerare vel redde re re.donare.trutinare.ꝛ est vbum frequen. a compendo dis compẽsum su.u.in o.

Compensor soris.ille q̃ libẽter reddit qd debz ꝛ d2 a cõ pendo compendis.

Compẽsus sa.sum.i.reddit9 vel equatus vel remune ratus ꝛ dicit͂ a compẽdo dis.

Cõperi penul.cor.pteritũ est de cõperio peris

Comperio ris.cõperi.ptũ.rire.i.inuenire. ꝛ ꝯponit͂ ex con ꝛ pario mutata a in e.cor. Inuenit͂ etiã cõperior in actiua significatõe. Und salusti9. Et ego cõpior bacbo

Comptum est supinũ de compio.

Compes pedis.fe.gen.i.catena circa pedes. ꝛ d2 a ꝯpe dio dis.fm bug. Pap vo dicit. Cõpedes dicte q conti nent pedes. Cõpes dis.fe.ge.ꝛ cor.penul. Inuenit͂ aute3 in mas.ge. Trenoꝝ tercõ ca. Aggrauauit cõpede3 meũ. Quod autoritati ascribimus vel forte vicio scriptoꝝ lrã corrupta est.ꝛ dictũ est meũ p meã.

Compesco scis.scui.scitũ cere.id ẽ refrenare.ꝯponitur ex cõ ꝛ pesco scis qd non est in vsu. Quidã tamẽ dicunt q cõpesco est ꝯpositũ ex con et pede et capio Uel a cõ ꝛ paciscor.vel a cõ ꝛ paco as. Unde cõpesco scis q̃si facio pacẽ Alij a con ꝛ pasco scis ꝛ est tractũ ab equis.q cum pascunt͂ cogunt͂ ligant͂ ꝛ coercent͂ pedib9. Sed illud su pinum cõpescitũ nõ est in frequẽti vsu fm q̃sdam

Cõpeto tis.ex con et peto.ꝛ babet pteritũ ꝛ supinum ad modũ q̃rte ꝯiugatõnis. Et ẽ competere simul petere vel cõuenire.ꝯgruere. A competo aũt p cõuenire deri uatur ꝯpetẽs nomẽ omis ge.i.cõueniẽs et ꝯpat͂ compe tens tior.tissim9 Unde compedent͂ tius.tissime.aduer. et bec cõpetẽtia tie.ꝛ ꝯponit͂ excõpetẽs Et est neu.gene ris competo p cõuenire.ꝛ fm boc facit ex se impsonale cõpetit. S3 in alijs significatõibus est actiuũ.

Compilo.a pilus p capillo d2 pilo las.i.pilos auferre. Qd cõponit͂ cũ con.et dicit͂ cõpilo las.i.simul pilare.et cor.pi.in ista significatõe sicut ꝛ pilus Itẽ a pila pro in strumẽto terẽdi deriuat͂ pilo las.qd cõponit͂ cũ con ꝛ di cit͂ Compilo as.i.contundere vel rape.furari.expoliare Horacius in fmone. Ne te cõpilẽt fugiẽtes.quid iuuat boꝝ. Proprie qdem cõpilare.ẽ aliena dicta suis inter miscere.et binc bic cõpilator toris.q aliena dicta suis p miscet.sicut solẽt pigmẽtarij in pila diuersa mixta ꝯtun dere. Und borati9 in fmone. Ne me crispini scrinia cõ pilasse putes.et in bac significatõe pdu.pi fm bug Uel cõponit͂ compilo a cõ et pilũ. Und dicit maijster bene. Compilo.i.cũ pilo frãgo seu fodio pdu.penul. et ꝯponit͂ ab eo qd est pilũ Und Horatius. Ne te cõpilẽt fugien tes quid iuuat boꝝ. id est ne te cõfodiãt. Pap.di.etia3 Compilator qui aliena dictis suis pmiscet. Und in pilo las. Cõpilo ergo a pilus cor.penul. Compilo las.a pila vl a pilum eã pdu. Und versus. Compilo tollo pilas. compilo scripta libroꝝ

Compingo. Pango.i.iũgo vel impello cõponit͂ cũ cõ et mutata a.in i.dicit͂ cõpingo gis cõpegi pactũ.id ẽ im pellere vl cõiungere.cõglutinare.cõfortare. Und i iob x. Ossibus ꝛ neruis cõpegisti me. Itẽ cõpingo põt ꝯpo ni a con et pingo gis.et d2 cõpingo is.pinxi ctũ.ere.id ẽ

Compitũ.a competo tis.dicit͂ boc simul pingere compitũ ti.collectõ pluriũ viaꝝ.s.locus vbi plures vie se competũt et cõueniũt.sicut est biuiũ triuiũ ꝛ quadru uium vel componit͂ a cõ et pital qd est via. vnde bic et bec compitalis et boc le.et cor.penul. compitũ

Complector. Plecto cõponit͂ cũ con et dicit͂ cõplector eris vbum cõmune olim nũc deponẽs. et est complecti. simul vtrisq3 brachijs cingere.vnde bic complex9 xus. xu. Et cõplexim aduer. Et bec ꝯplexio actus cõplecten di.vel q̃dam argumentatõ q̃ vndiq3 ꝯplectit͂ aduersari um. Et bec a latinis dicit͂ cõplexio vel cornutus sillogi smus a grecis dileuma. Et cõplexio dicit͂ natura vel dis positõ. Unde bic ꝛ bec cõplexionalis ꝛ boc le. Cõplexi naliter aduer. Et bec complexinalitas tatis. Et cõplexi onatus ta.tũ cõplexione pticipãs vel dispositꝰ. Ite3 cõ plexus accipit͂ in passiua significatõe.i.ꝯiunct9 vel com posit9. vt Sermo ꝯplexus dicit͂ ꝯstans ex dictõnib9.s. oratõ ꝛ compositõ. Et ꝯponit͂ incomplex9 xa, xũ. Ite3 a ꝯplector dicit͂ complexor aris frequẽta. De nominibus ꝯplexiuis dixi in tercia pte in ca.de spẽbus nominum.

Cõplex.a complico as dicit͂ bic ꝛ bec ꝛ boc cõplex cis. id ẽ in malo ꝯsentiẽs.alteri9 dolo simul cõsentiẽs Pro prie qdem cõplex est qui aliq̃ peccato vel crimie est alte ri implicatus. Ad malũ semp.ad bonũ nũq3 dicimus cõ

Complexio onis.act9 ꝯplectẽdi. Uide in com plex plector eris. Itẽ cõplexio est q̃dam color rbetoric9 de q̃ supra dixi in q̃rta pte in ca.de colorib9 rbetoricis

Complexus xa.xũ.in cõplector teris vide.

Complicitas tatis.fe.ge.i.ꝯsors inter duos vel plures dolositas. in malo ꝯsensus. Et format͂ a cõplex cis.ci. addita tas fit complicitas.

Complico cas.plicui plicitũ. Inuenit͂ etiã complicaui ꝛ cõplicatũ maxime apud antiq̃s.ꝛ est cõplicare sil pli care. Et ꝯponit͂ ex cõ ꝛ plico as. Uerbale tamẽ retinet a vt complicatõ. De boc vide in plico cas. et corripit pli. penul.complico.

Complodo dis.plosi.sum.ex con ꝛ plodo dis.et ẽ com plodere simul plodere. vel insimul repcutere. claudere man9. Et ponit͂ simplicit͂ p ꝯiungere vel cõcutere Iudi cu3.vij. Ceperũt buccinis clãgere et ꝯplodere inter se la genas.ꝛ pdu.plo. Uide in plaudo is.

Cõplosus sa.sum.i.ꝯcussus vl ꝯiunct9 a complodo is et pdu.plo.et scribit͂ p vnum s.

Compluo pluis.pluui vel plui p sincopã.i.pluuia irri go.et est vbum actiuũ et compo.a cõ ꝛ pluo Und com plutio onis Et cõpluor eris in passiuo.vnde cõplut9 ta tũ.penul pdu. Amos.iij.ca. Pars vna ꝯpluta est.ꝛ ps sup quã non pluit aruit.

Cõplutus ta.tũ.in compluo vide.

Compluuiũ uij.locus ad quẽ multe pluuie ꝯfluũt vl compluũt.et dicit͂ a compluo pluis

Compono nis.posui positũ ex con ꝛ pono nis. ꝛ est cõ ponere simul ponere vel sepelire vel cõstituere vl orna re. Unde et dicit͂ vox cõposita.i.ornata. et elementarijs sonis distincta fm bug. Inuenit͂ etiã compono in alijs significatõnibus sicut ꝯtinet͂ in bis versib9. Cõponit.se pelit cõiungit fingit ꝛ ornat. Instruit informat pacifica

Compos potis.i.competẽs.assecutor sui re solet voti cui omnia succedũt ad votũ. Et est ꝯmunis ge. de dinatõne.ꝛ cõstructõe est oĩs ge. Und boeti9. Constat eternũ bonũ esse sui compos De boc dixi supra in tcia pte in ca. de omĩ genere ꝛ cor.penul.cõpos in obliquis.

Compotio tis.iui.ire.i.inuestire. vt Mãdo vobis vt cõpotiatis cũ pbenda sua.ꝛ deriuat͂ a compos.

Compotista ste.vide in compotus.

Compoto tas.taui.tare.i.simul potare. Et est potare luxurie. Bibere vero nature et pdu. po Inde bic cõpo tor toris ꝛ bec compotrix cis. vnde dicit Pap. Cõpo tator vel compotatrix simul potãs.vel cõporator a cõ poto tas.i.simul bibere vltra modũ.

Compotrix vel compotatrix. Uide in compoto. et pdu penultimã naturaliter

Compot9. A cõputo tas vel a cõputator toris.d2 com potus ti.i.numeratõ vel numeri assignatõ vel doctrina lis ars. Antiq tamen dicebãt comput9 sicut exigit deri uatio.qd nos abborrem9 ppter vocis absonantiã. Un de bic ꝛ bec cõpotista ste.qui docet computu3. vel q̃ va cat cõpoto et cor.po.compotus vbiq3.

Compbendo dis.bendi bensum.ere.i.simul pbendere simul cape.ꝛ componit͂ ex con et pbendo dis.qd ẽ idem qd prẽdo dis. Uide in pbendo dis

Comprendo dis.di.comprensu3 idẽ est qd ꝯpbendere ꝛ ꝯponit͂ a cõ ꝛ prẽdo dis vide in Prendo dis.

Compt9 ta.tũ.i.ornatus planat9 a como comis. Oui. epy. Sint pcul a nobis iuuenes vt femĩa compti. Et cõ patur compt9 tior.tissim9. Unde cõpte tius.tissime. ad

Compunct9. A cõpungo gis dicit͂ cõpunctus uer ta.tum Et a gtõ compũcti addita o fit cõpunctõ onis. et est compunctõ peccatoꝝ suoꝝ cũ merore recordatõ

Compũgo gis.ere.i.simul ꝯmouere.peccatoꝝ suoꝝ re minisci.contristari.vide etiã in pungo gis.

Computo tas taui tare.penul.cor.id est ꝯnumerare sil putare Unde bic cõputator toris.ꝛ computatori9.ria. riũ. Uide etiã in puto tas.

Con pposítõ scribit͂ p o.et n.ꝛ nunq3 inuenit͂ in appositione sed in ꝯpositõe tantũ sicut di dis re se an.ꝛ mutat quãdoq3 n.in m.maxime sequẽte b.vt cõburo m. vt cõ mitto.p.vt compono Icẽ con in cõpositõe quandoq3 p dit n.sequẽte vocali.vt coeo is.causa eupbonie.sicut di xi supra in pma pte vbi egi de sillaba in ca.de n. Inueni tur autẽ cũ scriptũ p u.et m.ꝛ venit solũ p appositõnem et boc intelligo se vt dicam in suo loco

Conamẽ inis ge.neu.nisus tẽptatõ a conor aris. ꝛ pdu. penul.in ntõ sed in obliq̃s eam corri.

Conat9 tus.tui.mas.ge.ꝛ adiectiue conat9 ta.tũ.i.nisus tẽptatus A conor aris qd est animi attẽptari

Concba a cauo uas dicit͂ bec cõcba cbe.q2 sit caua.uel q2 deficiẽte luna cauat͂ id ẽ euacuat͂. ꝛ inuenit͂ concba p q̃dam terreo vase ꝛ p teste cuiusdã piscis. et p ipo pisce quãdoq3 inuenit͂. Item nota esse multa genera cõcbaꝝ inter q̃s margaritifere babent͂.q̃ ꝛ coclee dicunt͂ in qua rum carne pciosus calculus solidat͂.et dicunt q noctur no tpe litora appetũt.et ex celesti rore margaritas cõcipi unt.vnde et coclee vocant͂. Itẽ cõcba generalit͂ appellat͂ omnis piscis testã babẽs.vide in margarita

Concaleo les lui.id ẽ simul calere ex cõ ꝛ caleo Psal Cõcaluit cor meũ intra me con et candeo des

Concendo dis cõcendi cõcendere id ẽ simul cãdere ex

Concẽturio rias.vide in centurio rias

Cõcentus tus tui.id est cõueniẽtia et cõcordãtia ꝛ pro prie in cantu.et dicit͂ a cõcino nis.fm bug. Pap.vo di. Concentus cantus mixtus id est simpbonia a concino

Concent⁹ etiā celi dicit a qbusdam esse id est cõsonātia planetaꝝ. Concētus etiā dicit cātus cõtinuus ⁊ laus bonoꝝ. vnde iob. xxxviij. Concent⁹ celi qs dormire faciet

Conceptaculū li. locus ꝯceptõis a cõcepto tas.

Conceptõ quasi simul captõ. ⁊ est cõceptio qdaꝫ spēs allothece q̄ alio nomie dr silensis de qua dixi in q̄rta pte vbi egi de allotheca fm p̄sti. in cap̄. de silesi. Pap̄ vo sic dicit. Conceptus suscept⁹. ꝯceptões cū aliqd certum mēte ꝯcipimus. vt si pares iungant numero pari par q̄ꝫ fit numer⁹ ꝓduct⁹

Cõcepto tas. frequēt ꝯcipe a ꝯcipio ꝯceptū tu. u. in o.

Concessio est apud rhetores cū re⁹ nõ id qd factuꝫ est defendit. sed vt ignoscat postulat

Concidētia tie q̄si simul cadētia. vt cõcidentia generū est cū diuersa genera simul cadūt in eadē voce. et dicit a concido dis.

Concido dis. cidi cidere id est simul cadere a cõ ⁊ cado dis et caret sup. et cor. ci. Gene. q̄rto Cõcidit vultus eius. Itē cõcido dis. di. cidere. i. simul' cedere ⁊ tūc ꝯponit a cõ ⁊ cedo dis di. ⁊ pd. ci. vbiqꝫ. Iob. xvj. Cõcidit me vulnere sup vulnus

Cõcieo. cieo ve cio ꝯponit cū cõ et dr cõcieo es. iui. itū et concio is. iui. itū. id est commonere vel ꝯuocare. ⁊ producit penul. concitū quādo venit a cõcio is. sed quādo venit a cõcieo es. cor. vide in cieo cies. iui itū

Cõcile. a cõcha dicit hoc concile lis. vel conciliū id est piscis q̄ latitat in concha de cui⁹ sanguie tingit lana et fit purpura. vnde et quādoqꝫ ponit p tali tictura. quādoqꝫ p vicijs q̄ coinqnant ⁊ tingūt et inficiūt ad modū illius tincture. Quandoqꝫ p inqnatis ⁊ sordidis et tinctis tinctura vicioꝝ vnde iuuenalis p vicijs vel viciosis illud ponēs ait. Hoꝝ ego nõ fugiā ꝯcilia. ⁊ pdu. ci.

Concileg⁹ gi. mas. ge. q̄ concilia legit. i. colligit. ⁊ ꝯponitur a cõcile et lego gis. et cor. le.

Conciliabulū li. dicit a conciliū q̄si cõsiliabulū vl' loc⁹ in quo accipim⁹ ꝯsilia vel loc⁹ in q̊ multi homies sunt sui iuris.

Concilio. A conciliū dicit cõcilio as. aui. amicū ⁊ ꝯcordē facere. ad integritateꝫ reuocare. cõiungere. sociare translatiue. q̄si cilia coniūgere. Et nota q maiores minorib⁹ conciliant. ⁊ nõ econuerso. et cõponit recõcilio as. cõciliant noui amici. recõciliant veteres. Itē cõciliamur deo quādo pmo a gētilitate conuertimur. recõciliamur quādo post peccatū penitēdo regredimur. ⁊ est cõcilio actiuū cū suis ꝯpositis.

Conciliū lij. ꝯponit ex con et ciliū q̄dam similitudie cilioꝝ. q; sicut cilij iungunt cū oculi q̄escere cupiūt. ita q̄ꝫ cõcorditer iungunt homies in cõcilio. et est tractū a romano more. tpe eni quo cause agebant cõueniebāt oēs in vnū. ⁊ ꝯmuni intentõe tractabāt. vnde ⁊ conciliuꝫ a ꝯmuni intentõe et a ꝯmuni ꝯuentõe dictū est quasi cõsilium vel quasi cõsidiū.

Concino as. aui. are. i. commiscere. ꝯponere. ordinare p̄parare. vnde ppheta. Lingua tua cõcinnabat dolos id est commiscebat. componebat. Itē puer. xij. Qui autē testis est repentin⁹ cõcinnat linguā mēdacij. et deriuat a concinnus ni.

Cõcinnus ni. a cõ ⁊ cinus cõponit cõcinn⁹ na. nū. concors. affabilis. benignus in quo mores cõcorditer commixti et positi sunt. et cõpat cõcinnior nissim⁹. vnd concinne nuis nissime. aduer. et hec cõcinnitas tatis. cõcordia cõgruitas. et p compositõnem incõcinus. vel fm q̄sdam cõcinn⁹ cõponit a cõ et cign⁹. et cõcors ⁊ ꝯsonans sicut cantus cignoꝝ

Concino is. cõcinui cõcentū. id ē simul vel cõcorditer canere. cū alio cõuenire. ex cõ et cano is. et cor. ci

Cõcio cis. ciui. citū. i. cõmonere vel cõuocare. vnd hec cõcio onis. i. ꝯuocatõ. vide in cõcieo

Cõcionabulū a cõcionor aris dicit hoc cõcionabuluꝫ li. i. cõcilium vel loc⁹ ꝯcilioꝝ. vnde in decretis innocētij pape. Si statum cederes de tuo pessimo ꝯcionabulo.

Cõcionor aris. nat⁹. nari. q̄si ipsim alloq ꝯuentū facere et dicit a cõcio onis qd est cõuocatio

Cõcipio pis. cepi. ptū. ex cõ et capio. ⁊ est ꝯcipe simul' capere. vnde ⁊ mulier dicit cõcipe quādo sperma viri cuꝫ suo ꝯcapit ⁊ cõcrescit. Cõcipere etiā inuenit p mēte uel in mēte ꝯcipe vel intelligere. vnde v̄sus. Cõcipit hoc mēte. mulier sed cõcipit aluo

Cõcipiones. a Cõcipio is. dr hec ꝯcipio onis. ⁊ sunt cõcipiones q̄dam stelle q̄ ꝯcipientib⁹ aptant et fauēt.

Cõcisio onis. fe. ge. penul. pdu. q̄si simul cesio. a cõcido dis. Phil. iij. Uidete ꝯcisionē

Cõcitariū rij. i. donū impatoris a concito as. q; excitat animos militū ad obediendū ei.

Cõclasso as. verbū neutꝝ. i. ꝯclamare. cõboare. vel naues cõiungere. ꝯgregare. Et cõponit a cõ ⁊ classitū

Cõclauis. a cõ et clauis cõponit hoc ꝯclauis uis. ablatiuo ab hoc ꝯclaue. ⁊ hoc cõclaue uis. ablatõ ab hoc cõclaui dr. i. cella vl' thalam⁹. camera secreta sub claue domus alterius clausa. vel q̄ sub multis clauibus ꝯtinet et ad quā p mltas claues venit. Unde in. iiij. li. Reg. cap. vj. dr. Helizeus ppheta q est in israel indicat regi israel omnia v̄ba q̄ locutus fueris in ꝯclaui tuo. Itē. ij. Reg. cap̄. iiij. Ille dormiebat sup lectū suū in conclaui ⁊ pdu cit penul.

Cõclino. a cõ ⁊ clino as cõponit cõclino as. i. simul clinare penul. pdu. vnde hic ⁊ hec conclinis et hoc ne. ⁊ cõclinus na. nū.

Cõcordia die. a cõcors. i. cõueniētia cū alio pacificatio Itē cõcordia est color rhetoric⁹ de q̄ dixi in. iiij. pte i ca. de colorib⁹ rhetoricis. uide etiā in pax cis.

Cõcordo das. daui. dare v̄bum neu. absolutū ⁊ dicit a cõcors dis. fm hug. Pap̄. vo di. Cõcordare conuenire vni⁹ ordis fieri. cõcordo ⁊ cõcordor inuenit.

Cõcors. Cor cõponit cū cõ. et dr hic ⁊ hec ⁊ hoc cõcors dis. omis ge. q̄si vni⁹ et eiusdē cordis. vnde cõcorditer aduer. et hec cõcordia a q̄ cõcordiosus sa. sum

Cõcremo mas. maui. a cõ et cremo mas. ⁊ est cõcremare simul cremare. et cor. cre.

Cõcretus. a cõcresco scis. dr cõcretus ta. tū. pticipium coagulatus vel cõmixtus crescēdo vel simul cret⁹. vnd cõcretim aduer. i. coagulatim. cõglobatim. fm hug. vel potest dici cõcret⁹ a ꝯcerno. vnde di. Pap̄. Cõcretus a cõcerno. i. cõiunctus. cõglobatus

Cõcuba he. ge. cõ. penul. cor. q vel q̄ cū alio cūbit vel cubat a cõcubo bas. vel a cõcūbo bis.

Cõcubina. a concubo bas. vl' a cõcumbo bis dicit hec cõcubina ne q̄ ad vsum veneris nõ legittime tenet. vnd hec cõcubinula le. dimi. et hic et hec concubinalis ⁊ hoc le. et cõcubinari⁹ ria. riū. in eodeꝫ sensu quod ad cõcubinam ptinet. ⁊ hic cõcubinatus tus. tui talis ꝓprietas

Cõchula. a cõcha dr hec cõchula le. di. pua cõcha et cõchula dr q̄dam mēsura q̄ dragma et dimidia est

Cõculco cas aui. are. i. simul calcare. supare ex cõ ⁊ calco as.

Cõcupiscētia tie. vide in ꝯcupisco scis.

Cõcupisco is. v̄bum inchoatiuū a ꝯcupio pis. a q̊ hic et hec ⁊ hoc cõcupiscēs tis. ꝯpat. ⁊ inde ꝯcupiscenter et hec ꝯcupiscētia tie. Et scias q v̄ba inchoatiua carēt preteritis vt feruesco. nisi forte a scisco ⁊ ꝯcupisco q̄ modo nõ significāt inchoatõꝫ. vnde habēt p̄terita suoꝝ pmitiuorum scꝫ a sciui ⁊ ꝯcupiui ⁊ valet tātum nūc ꝯcupisco quātuꝫ cupio. vnde ꝯcupiscētia nõ ꝯcupiētia

Cõcurrēs fm qd sumit a ꝯpotistis est superexcrescentia vnius diei vel pluriū supra q̄nquagintaduas septimanas. vel plurium ideo dixi q; in anno bisextili superexcrescunt duo dies. In reliq̄s vero annis vn⁹ tātuꝫ. Unde versus Hebdomade decies quine numerant in anno. Atqꝫ due post quas lux vna due ve supsunt. Et ab illo incremēto originē habēt ꝯcurrētes. alij postea format vno addito. sic tamē q septenariū numeꝝ nõ excedant. Unde scias q pmus ann⁹ cicli solaris habet vnū p cõcurrēte. secūdus habet duos Terci⁹ habet tres Quartus habet quattuor Quītus sex pter bisextileꝫ Sext⁹ habet septē. Septim⁹ habet vnū. ⁊ sic pcedēdo vsqꝫ ad xxviij. annos inuenit q postea reuertit ad caput procedendo p ordinē sicut pus. vnde et appellatur circul⁹ solaris siue ꝯcurrētiū. Si aūt vis scire quottus sit annus cõcurrētiū adde annis domini nouem annos. ⁊ a totali summa subtrahe. xxviij. quotiēs poteris et quottus sit annus cicli solaris qd residuū fuerit demonstrabit. et si nichil remāserit vltim⁹ annus erit. Potest etiam sciri ꝯcurrēs p hos v̄sus. A sex. b. v. c. iiij. e. ij. d. iij. Primus concurrēs f. septimus est g. Hoc est dicere. quādo a. est litera dominical' tūc est sext⁹ ꝯcurrēs. et quādo b. est dominical' litera tūc est q̄ntus concurrēs. ⁊ sic de ceteris q̄ aūt sit litera domicalis omni anno patebit in pasca siue in ope pascali quod feci

Conchus chi. mas. ge. q̄dam lapis qui in concha repit et dicit a concha che.

Condicio onis. fe. ge. componit a cõ et dicio onis qd ē potestas. et est cõdicio lex vel pactū et tūc scribit ꝯdicio p solū c. sicut et dicio. Inuenit etiā conditõ p t. solaꝫ id ē ꝯstitutõ et tūc est v̄bale huius v̄bi condo dis didi ditū Item a cõdico is. xi. ctū deriuat hec cõdicio onis et subtrahit t. et scribit p solam c. et sunt cõdicõnes ꝓprie testium a cõdicēdo quasi condictõnes. q; ibi nõ tātuꝫ vnus testis iurat sed plures. Nam in ore duoꝝ vel triū testiū stat omne v̄bum. vel ꝯdiciones q; inter se cõueniat sermo testiū quasi condictõnes fm hug. Pap̄ di. Condicio conuētio. potestas. fortuna. casus exitus. et corri. di condicõ. Unde in aurora dr. Dissipat ꝯdicio dissimilis qꝫ mod⁹.

Condicionalis. a condicõ dr hic et hec condicõnalis et hoc le. et inde condicõnaliter aduerbi. Uide ne decipiaris in orthographia hui⁹ dictõis condicionalis. q; põt scribi p c. vel p t. sicut et ꝯdicio a q̊ venit. sicut in condicõ patet

Condico is. simul dicere. statuere. decernere. spõdere. vbi nõ vnus sed plures dicunt. vbi vn⁹ plura dicit. ⁊ cõponit ex con et dico is. et pdu. ci.

Condilomata te. fe. ge. q̄dam gen⁹ glandiū. instar nodoruꝫ minutoꝝ. et dr a cõdilus dili.

Condilomatic⁹ A cõdilus li. dr cõdilomatic⁹ ca. cum id est nodosus. pustulosus. Unde ꝯdilomatica passio dr manuū nodositas vel etiam alioꝝ mēbroꝝ que plena sunt pustulis.

Cõdilus. A cõ do is. dicit hic cõdilus li. i. nodus ⁊ p̄cipue q apparet in articulis digitoꝝ pugno clauso. q̊ solemus quādoqꝫ capita pueroꝝ pcutere ludēdo. et maximam lesionem inferre. Und marcial' capella. Ictib⁹ crebris verticē cõplicatisqꝫ in cõdilos digitis vulnerabat.

Cõdio dis diui. ditū. dire. quarte est ꝯiugatõis et simplex. i. saporare. dulcorare. ⁊ est v̄bum actiuū. Ind hoc ꝯdimētum ti. Uel potest deriuari cõdio a cõd⁹ di. qd ē genus ciphi ⁊ p similitudinē corpa mortuoꝝ cõdiri dicūtur. quādo spēbus aromaticis inungūt. Gen. l. Precepitqꝫ seruis suis medicis vt aromatib⁹ cõdirēt patrē

Cõditõ onis. a cõdo is. itū. vide in cõdicio onis.

Conditor toris. mas. ge. deriuat a ꝯdio iui. dire. ditū. ⁊ sic pdu. penul. Uel potest deriuari a cõdo dis dere. itū. et sic penul. corri. Unde cõditor alme siderum. i. actor factor. Unde v̄sus. Cõditor abscõdit. cõditor fercula condit.

Cõditur quarte cõiugatõis a cõdio is. iui. penul. pdu. sed cõditur tercie cõiugatõis a cõdo is. id ē facere. cõstruere. et etiā p abscõdere ponit cor. pnlt. Unde q̄dam Condit vrbs. condit olus. sed condit auꝝ.

Conditus ta. tū. a condo dis. condidi conditū corr. penultimā. et sic sumit Gene. xlix. ibi. Et lia condita iacet. Itē condit⁹ ta. tū. a condio is. iui. itū. pdu. penulti. et sic sumit Gene. l. Et condit⁹ aromatibus repositus ē in loculo. Et coll'. iiij. Sermo noster sp sit sale condit⁹

Condo is. condidi. itū. i. facere. edificare. cõstruere. cõstituere et ponit quādoqꝫ p suo cõposito scꝫ p abscõdere. Condo cõponit abscondo is. Recondo is. Et est cõpositū condo is. a con et do das et cor. in supino penul. siue di. vide in do das.

Condoliū lij. neu. ge. i. anulus. a condo is

Condo onis mas. ge. i. gladiator a condo is.

Condono as aui id est simul' donare. ignoscere remittere. cõcedere et ꝯponit ex con et dono et pdu. do

Conduco is xi ctū. conducere ex con et duco cis. ⁊ ē cõducere simul ducere. aliquib⁹ ducatū p̄bere. mercede cõstituta aliqd ducere. vnde versus. Conducit p̄ciū tradēs p̄bensqꝫ ducatū Qui capit ille locat conducit q̄ p̄cium dat.

Conduplicatõ est q̄dam color rhetoricus de quo dixi supra in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rhetoricis

Cond⁹ di mas. ge. q̄dam gen⁹ ciphi a cõdo dis vl' fm Pap̄ cõdus cifus patera poculū.

Conestabulari⁹. stabulari⁹ cõponit cū con et dr hic cõstabularius rij. quod frequētius inuenit conestabularius stabularij. et designat dignitatē siue officiū. vnd hec conestabularia rie eius vxor vel dignitas.

Confectus ta tū a conficõ is. feci fectū qd inuenitur in sex significatõnibus. vide in cõfico Papias sic di. Cõfecta debilitata. immunita exinanita. sed põt significare sex sicut et suū v̄bum.

Confedustus ta tū a confedero ras id est in eodem fe dere cū alio ꝯiunctus.s.socius cōsors cōmanipulari⁹. cōsodalis.collateralis.cōcomes collega.cōsocius cōtu bernio.cōcubinari⁹.cōuictuarius.coll aterensis

Confertō tis.ꝯferti.tū.ex con ꝛ fartio tis. et est ꝯferti re.cōspissare.cōstipare.replere.cōflare.in vnū collige re.commouere simul fartire.

Confero fers tuli ferre collatū ex con ꝛ fero.et est ꝯfer re simul ferre vel cōmiscere.vnde et ꝯferre dicit̄ pūgna re disputare. Nam ꝛ q̄ pugnāt brachia ꝯferunt.sicut q̄ disputant v̄ba.ꝛ est conferre simul erogare.ꝛ est ꝯferre q̄si cōpare.ꝯgregare.sꝫ bona ꝯferunt̄. mala v̄o inferūt.

Cōfertus ta.tū.id ē spissus.ꝯstipatus replet⁹.a confer tio tis.Et ꝯpat̄ tior.tissim⁹ Itē a confertō cōferto tas v̄ bum frequen. Pap̄ v̄o dicit.Conferta in vnū collecta. plena.compata.cōsociata.Luce.vj. Mensurā bonā ꝛ cōfertaꝫ coagitatā ꝛ supeffluentē dabūt in sinū vestrū.

Confestim aduer.q̄si cū festo.a con ꝛ festū qd ē lignuꝫ adquod tigna festināt.sicut enī tigna festināt vt sint cū festo.sic ꝛ nos festinam⁹ vt qd facere volum⁹ sine inter uallo fit ꝯfestim.quasi statim cū p̄sentia p̄tereuntis rei vel tp̄is vel ꝯfestim cōponit̄ a con ꝛ festino as. vel a cō et statim.sed p̄us dictū verius est

Conficō is.cōfeci ctū.cōficere ex cō et facō is. et est cōfi cere idem qd simul facere.Itē conficere finire perficere. Etiā cōficere id ē destituere deficere.vbi enī est cōfectio multarꝫ rerꝫ ibi multarꝫ rerꝫ est defectō.ꝛ cōficere id ē cō ponere siue cōmiscere ꝛ ſm hoc ptinet ad medicos qui multa cōmiscent ad faciēdas suas ꝯfectōes. Et ꝯficere id est vincere vt vulgo dicit̄ Iste cōfecit hostes in p̄lio. et hec significatō est tracta a p̄cedente.vbi enī est hosti um confectō ibi multorꝫ cōmixtio.Item ꝯficere. id ē tin gere.sic ergo cōficere in sex inuenit̄ significatōnib⁹.Itē cōficere id ē cōsecrare corp⁹ xp̄i

Confidēs a cōfido is.dicit̄ cōfidens tis.omis ge.et cō patur. Unde cōfidenter tius.tissime.aduer. et hec cōfi dentia tie.ꝛ accipit̄ in bono et in malo.vt ꝯfidenter uel cū fidentia iste loquit̄.i.audacter p̄sumptiue.vel cū au dacia vel p̄sumptōe et ꝓducit fi.

Cōfigo gis xi.ctū cōfigere simul figere ex cō et figo gis. Et ꝓdu. fi. Psal.Cōfige timore tuo carnes meas

Confinis a cō ꝛ finis ꝯponit̄ hic ꝛ hec cōfinis ꝛ hoc ne penul.ꝓducta id ē vicinus eundē finē habēs. vnde cōfi niter aduer.et hec ꝯfinitas tatis.ꝛ hoc confiniū ambo ꝓ vicinitate.vel locus vbi fines duarꝫ terrarꝫ ꝯueniunt

Cōfio is.iui ire.cōfitum.i.efficere ex cō et fio et transit ad actiuā significatōꝫ.Accipit̄ etiā cōfire in passiua sig̃ ficatōe scꝫ ꝑffici et ꝓdu.i.ante o.fio. Uide in fio fis

Confirmatō ē vnū de septē sacramētis. de quo reqre ī

Cōfitēs tis.ge.ōis a cōfiteor eris.et corr.fi. vngo

Confiteor eris.fessus sum ex con et fateor componitur Unde hic cōfessor soris hec confessio onis. hic et hec et hoc cōfitens pticipiū Et cor.p̄dicta fi. Unde qdaꝫ. Con fiteor sponte fateor mea facta coacte. Et sic scias ꝙ ꝯfes sio est legitima corā sacerdote peccatorꝫ declaratō. ꝛ d̄r cōfessio quasi simul vel ex toto vel vndiqꝫ fassio.nam il le vere ꝯfitet̄ q̄ totū fatet̄ Hic nota ꝙ septē circūstan tie assignant̄ a tullio ꝛ a boecio.s.qs qd vbi q̄bus auxi lijs cur quomō quādo.Sed nunqd omis circūstantia est ꝯfitenda.Ad hoc dicūt q̄dam ꝙ omnes circūstanti as q̄ aliquā notabilē quātitateꝫ peccato addūt ꝯfiteri necessitatis est si memorie occurrāt.Alij v̄o dicūt ꝙ nō sunt ꝯfitēde de necessitate nisi circūstātie q̄ ad aliud ge nus peccati trahūt et hoc ꝓbabilius est . sed attenden dum est q̄ ad aliā speciē mortalis trahūt.Cui⁹ ratio est q2 venialia nō sunt de necessitate ꝯfessionis.sꝫ solū mor talia q̄ quātitatē infinitā quodammō habēt. et q2 circū stantie aggrauātes q̄ aliā speciē peccato nō tribuūt. ul̓ q̄ tribuūt qdem sed non mortalis peccati nō sunt de ne cessitate ꝯfessionis.tamē ea cōfiteri ꝑfectōnis ē sicut et venialia. Item scias ꝙ sacerdos debet p̄scrutari ꝯscien tiam peccatoris in ꝯfessione quasi medicus vuln⁹ ꝛ iu dex causam.q2 frequēter q̄ p̄ cōfusione cōfitēs tacet ꝫ in terrogat⁹ reuelat. Sed tamē in interrogationib⁹ faciē dis tria sunt attendēda. Primo vt quilibꝫ peccator in terroget de peccatis q̄ ꝯsueuerūt in hominibus illius cō ditōis abūdare. Non.n.oportet ꝙ a milite de peccato clericorꝫ q̄ratur aut religiosorꝫ aut ecōuerso.Secūdo vt nō fiat explicita interrogatō de peccatis.nisi de illis q̄ omnib⁹ manifesta sunt. de alijs v̄o adinuētōib⁹ pec catorꝫ ita debet a lōginquo fieri interrogatō vt si cōmi sit dicat.et si nō cōmisit nō addiscat.Tercō vt de pecca tis p̄cipue carnalibus nō descēdat nimis ad p̄ticulares circūstātias q2 huiōi delectabilia quātomagis in spēa li ꝯsiderent̄ magis ꝯcupiscentiaꝫ nata sunt mouere. vt dicit̄ in.ij.ethicorꝫ.et ideo pōt ꝯtingere vt ꝯfessor talia querēs ꝛ sibi ꝛ cōfitenti noceat.Et sic quādoqꝫ deficiūt in suo scrutinio iniq̄tates scrutātes ſm illud dauidici. Defecerūt scrutātes scrutinio Uolo etiaꝫ te scire ꝙ homo in ꝯfessione debet famaꝫ alteri⁹ custodire quātū cūqꝫ pōt. sed suā ꝯscientiā magis debet purgare.et ideo si circūstantia que ducit ad cognitōeꝫ p̄sone sit de neces sitate cōfessionis ſm regulā datā tūc debet cōfiteri occl̓ tando p̄sonam q̄ntum potest.si aūt nō sit de necessitate confessionis debet dimittere ne peccatum alteri⁹ p̄dat.

Debet aūt quisqꝫ laltē semel in anno p̄prio cōfiteri sacerdoti. Sed quid si peccator sciat sacerdotē suū he reticum aut solicitatorem ad malū.aut fragilē q̄ ad pec catū qd quis ei confitet̄ sit p̄nus vel si reuelator esse cō fessionis ꝓbabiliter extimat̄.vel si peccatū cōtra ipsum sit de quo quis cōfiteri debet. Dico ꝙ in casibus illꝭ in quibus ꝓbabiliter timet penitēs piculū sibi vel sacerdo ti.ex cōfessione ei facta debet recurrere ad supiorem uel petere ab eo licentiā alteri confitendi.ꝙ si licentiā habe re nō possit.idē est iudiciū de illo qui nō habet copiam sacerdotis.vnde magis debet eligere laico cōfiteri nec in hoc trāsgredit̄ p̄ceptū ecclesie.q2 p̄ceptū iuris positiui non se extendit vltra intentōem precipientis que est fi nis precepti. hoc autem est caritas secundum aposto lum. nec iterꝫ fit aliqua iniuria sacerdoti q2 p̄uilegium meret̄ amittere.qui concessa sibi abutit̄ potestate Itē scias ꝙ quinqꝫ casus ponunt̄ quib⁹ licet alteri cōfiteri q̄ꝫ p̄prio sacerdoti sine eius licētia. Primus est si sit va gabundus. Secūdus si mutauit domiciliū. Tercius si offendit in aliena prochia. Quartus p̄pter maliciaꝫ sa cerdotis.qui reuelat cōfessiones vel incitat ad malum.

Quintus in articulo necessitatis Sed hic queri potest Illud p̄ qd impedit̄ diuinū mādatum.nō potest p̄ man datum vel p̄uilegiū alicui⁹ homis cōcedi. sed mādatuꝫ diuinū est ad rectores ecclesiarꝫ vt diligent̄ vultū peco ris sui agnoscāt.puer.xxvij.ca. qd impedit̄ si ali⁹ q̄ꝫ ip̄e ꝯfessionē eius audiat.ergo hoc nō potest p̄ alic⁹ homis p̄uilegiū vel mādatum ordinarij tolli . Ad hoc respon deo ꝙ rector ecclesie debet vultū sui pecoris agnoscere dupliciter. Uno mō p̄ solitā exterioris ꝯuersatōis cōside ratōnem.q2 inuigilare debet sup gregem sibi ꝯmissum. et in hac cognitōe nō oportet ꝙ credat subdito. sꝫ certi tudinem faciat inq̄ntuꝫ pōt inq̄rat. Alio mō p̄ ꝯfessiōis manifestatōꝫ et q̄ntum ad hāc cognitōꝫ nō pōt maiorē certitudineꝫ accipe vt subdito credat.q2 hoc est ad sub ueniendū ꝯscientie ip̄ius. Unde in foro ꝯfessionis cre ditur et p̄ se et ꝯtra se. nō autē in foro exterioris iudicij et ideo ad hāc ꝯfessionē sufficit.ꝙ credat subdito dicēti se alteri absoluere valēti ꝯfessum fuisse.et sic patꝫ ꝙ tal̓ cognitō pecoris p̄ p̄uilegium alicui indultū de ꝯfessiōe audiēda nō impedit̄. vide in penitētia ꝛ in sigillū ꝛ in ra

Cōflages.a cōflo as.hec ꝯflages.i.loca mōtuo p⁹ sa ad q̄ multa ꝯfluūt flamia siue vēti.ꝛ facit gnūs iū vt ꝯflagiū.sicut manes maniū Et ꝓdu.fla.

Cōflatoriū rij.ge.neu.locus vbi fit conflatō et dicit̄ a conflo as.ſm hugui. Uel ꝯflatoriū dicit̄ vbi ferꝫ vl̓ ar gentum conflat̄.

Conflictus a cōfligo gis d̄r hic cōflictus tus. tui bel lum pugna.et ꝯflicto as.v̄bum frequēta. Inuenit̄ etiaꝫ in depo.ge.ꝯflictor aris. Et inde hec cōflictatō onis. cū ctatio.ꝯtentō.pugna v̄borū.j. Thimo.ca.vj.Cōflictatō nes hominū mēte corruptorꝫ.

Cōfligo is.xi.ctū.ere.ex cō ꝛ fligo is.et est cōfligere sil̓ fligere vel pugnare.et p̄ eodē sumit̄ cōfligo as. ꝛ pō fli

Conflo as.ex cō ꝛ flo as.vide in flo as.

Cōfodio dis. di.ꝯfossum ere.id ē simul fodere ex con ꝛ fodio et cor.fo.in p̄senti.sꝫ in p̄terito eā pō.vide ī fodio.

Conformis.a cō ꝛ forma ꝯponit̄ hic ꝛ hec cōformis ꝛ hoc me.id est vnius ꝛ eiusdē forme. Et inde ꝯformiter aduer.ꝛ hec cōformitas tatis.

Cōfossus sa.sum.p̄ geminū s.q̄si simul fossus.iaculat⁹. vulneratus.a cōfodio is di.sum

Confotus a.ū.i.simul fot⁹.a ꝯfoueo es.ui.tū.et pō. fo. Esa.lix.Et qd cōfotū est erūpet in regulū.

Confragus a.ū.i.tenebrosus.tumulosus. vel poti⁹ as per ꝛ spissus ꝯdensatus cōfractōe ramorꝫ aridorꝫ ꝛ dici tur a ꝯfringo is.ſm hug. Uel ſm Pap̄ Cōfraga dicun tur loca vbi vndiqꝫ vēti currūt ac frangūt se. ꝛ cor. fra.

Confrater ex cō ꝛ frater cōponit̄ hic cōfrater tris.ꝛ pō fra naturalit̄.ꝛ dicunt̄ cōfratres quasi siml̓ fratres. siue in ecclesia siue in alio loco vel ꝯsortō siue etiā ſm carnē De hoc vide in frater.

Confratrissa se.ex cō ꝛ fratrissa ꝯponit̄ hec cōfratrissa se.id ē cōsoror vel cōgregatō cōfratrꝫ vel ꝯsororꝫ

Confresus a.ū.i.cōfractus.cōtrit⁹ ꝯcuss⁹ et d̄r a cōfrēdo dis.et ꝓducit fre.

Confringo is.cōfregi.cōfractū.cōfringere.i.siml̓ fran gere.ꝛ cōponit̄ ex con ꝛ frango .

Confuga ge.ꝯmunis ge.simul cū alio fugiēs. et d̄r a cō fugio is.et corripit fu

Confugela le.penul.ꝓdu.vide in cōfugiū.

Confugiū.a cōfugio is.dicit̄ hoc confugiū gij. ꝛ hec cō fugela le.securitas ꝛ tutela vel adiutoriū vel locus refu gij.et corripit penul.

Confundo ex cō et fundo is.cōponit̄ cōfundo dis.con fudi.cōfusum.i.cōmiscere vel cōfutare.cōuincere.argue re. ponit̄ etiā p̄ decipe vel frustrari.Ad roma.v. Spes autē nō cōfundit id est nō decipit vel frustrat̄ speranteꝫ ꝛ ideo nō facit erubescere.q2 dat qd ꝓmittit. q2 ē de deo ꝛ in deo q̄ nō potest decipe nec decipi. quādo enī alicui aliqd ꝓmittit̄ ꝛ ei nō dat̄ q̄dammō cōfundit̄ ꝛ erubescit

Confuto as.aui.are ex cō ꝛ futo as.cōponit̄ et ꝓdu.fu Et est v̄bum actiuū.ꝛ est cōfutare.arguere. conuincere

Cōger vel congr⁹ gri.q̄dam piscis silis cōfundere anguille.sed grādis.ꝛ morat̄ in cauernis petrarꝫ sub aq̄ Et dicit̄ a cōgero ris

Cōgeries ei.fe.ge.i.cumulus.a cōgero ris .

Congerminalis in germino as vide

Congero ris.congessi stū.ex con ꝛ gero is. cōponit̄ id ē simul gerere.cōgregare accumulare.ꝛ cor.ge. Uiđ in ge

Cōgestus.a cōgero is.cōgest⁹.ta.tū.id ē siml̓ ro .ris. gestus.cōgregat⁹.accumulat⁹.ꝛ hic cōgestus tus. tui.i. cōgeries.accumulatō.ꝛ congestim.i.accumulatī aduer.

Congiariū rij.i.beneficiū.donatō imperatoris. q2 qlibet imperator fauorē populi captās adijciebat vt largior vi deret̄ in donis.Et etiā cōgiariū dicit̄ frustū carnis vn diqꝫ equatū ꝛ hic ꝛ hec cōgialis ꝛ hoc le.i. rotundū

Congio is.iui.itū.ire.i.p̄ augmētum crescere vel equa re vel cōgregare gio is.

Cōgius gij.ma.ge.gen⁹ mēsure.s.sex sextariorꝫ ꝛ d̄r a cō

Conglobo.a con ꝛ globo bas.cōponit̄ conglobo bas. id est simul globare.coaceruare .in modū globi rotūda re. Unđ cōglobatī aduer.i.spissim l̓ cumulatī.ꝛ cor.glo.

Congredior eris.gressus sum ex con ꝛ gradior. ꝛ mu tatur a.in e.ꝛ est cōgredi.cōcurrere simul gradi. vl̓ cōfli gere.pugnare.disputare. Illi autē p̄prie cōgrediuntur q̄ simul cōtra se gradiunt̄ ad pugnā v̄borꝫ vel manuuꝫ vel armorꝫ. ꝛ cor.gre .

Congruo is ex cō ꝛ gruo.ꝛ ē cōgruere.cōuenire.cōcor dare. Uiđ in gruo.

Cōgr⁹ gri.vide in conger

Congruus. A cōgruo is.dicit̄ congruus.a.ū.i. cōueni ens.ꝛ compat̄ p̄ suppletōeꝫ congruus magis congruus simus. Unde cōgrue congruēter aduerbia.Et hec con gruitas tatis.idē quod conueniētia.Cōgruus compoi tur incongru⁹.i.incōueniēs.ꝛ cōpat̄. vnde incongrue.et hec incongruitas.tatis

Cohibētia.a cōhibeo hes.dicit̄ hec cohibētia tie.i.assē sus idem ꝛ cōueniētia ꝛ collibētia. vt ille sine cohibētia vel conniuētia vl̓ collibētia fratrꝫ recessit.i. sine assensu. de hoc vide etiā in conhibeo.

Conhibeo. Habeo cōponit̄ cū con.ꝛ retinet n. que au fertur in cohibeo.ꝛ d̄r cōhibeo hes.i.oculos claudere. ꝛ q2 clausio oculorꝫ signat assensum. ideo cōhibeo ponit̄ p̄ assentire.obedire.et tūc inde dicit conhibētia tie.

Coniecto ctas.ctaui.ctare.est frequēta.de cōijcio cis.in omni sua significatōe.

Coniector oris mas.gene.penul.ꝓdu.tam in ntō q̄m in

in obliq̄s dicit̄ interp̄tes vel cōiecturis pitus.sacrilegꝰ.
diuinus.Et deriuat̄ a cōiicio cis.ieci.iectū. Gene.xj. vt
coniecturis veritas pbaretur
Coniectura.a cōiicio is.hec cōiectura re.iudiciū suspi
cio.opinio.suspiciosa cogitatō.vel existimatō. ꝛ hic hic
ꝛ hec cōiecturalꝭ et hoc le. qd cōiectura aliq̄ ppendit uel
habet.vlꝭ qd coniectura sumit̄. Unde cōiecturaliter ad
uerbiū quasi opinatiue ꝛ ferēs uel fero.
Conifer ra.rū.penul.cor.ferēs conos.ꝛ cōponit̄ a conꝰ
Coniicio is.ieci iectū.iecere.id est simul iacere. Itē cō
iicere.i.existimare.opinare.cogitare. ppendere quibus
dam cōiecturis ꝛ componit̄ a con ꝛ iacio is. Gene.xlj.
Que audiui te prudētissime cōiicere. Et scribit̄ cōiicio
p duo i.q̄ cōponit̄ a cō ꝛ iacio is.ꝛ mutat̄ a.in i.Inueni
tur etiā coiicio cis.abiecta n.
Conniuētia tie.q̄ et alio nomie dicit̄ cohibentia.vid in
conniueo conniues
Cōniueo es.et cōniuo uis.cōniui.xū. vel cōnixi in p̄te
rito.facit supinū cōnixū.sed nō est in vsu.id est oculos
claudere vel palpebras iūgere. ꝛ ponit̄ sepe p assentire
q̄ clausio oculoꝝ assensum signat ꝛ cōponit̄ a con ꝛ nix
niuis q̄ nix aciē oculoꝝ pstringit Albedo eni disgregat
visum. et pdu.ni.Itē dicit hug.in conniueo. Uel sm q̄s
dam cōniueo cōponit̄ a con ꝛ nitor eris. Pap vo dicit.
Cōniuere cōsentire.oculos claudere.interdū dissimula
re.paꝝ dormire.Inde cōniuens. consentiēs qd pdu.p
mam et secundā sm Pap. Unde hec cōniuentia tie as
sensus.vnde cōniuētia capituli factū est id est assensu. ꝛ
in.iij.sniaꝝ di.iij. Sane dici pōt q credi oportet iuxta
sanctoꝝ attestatōes cōniuentiā ꝛc.Greg.dicit. Qui mi
chi cōniuet oculis signū michi pbet.
Coniugalis penul.pdu.in cōiunx est
Coniugatō onis.fe.ge.i.verboꝝ cōsequēs declinatō. ꝛ
dicit̄ a cōiugo as.q̄ p cōsonātes cōiugatas id est affines
et consimiles apud grecos discernit̄ coniugatō. et hec
oratō ad grecos spectat.vel dicit̄ declinatō vbi sic.quia
plima vba coniungant̄ in ea.i.sub eadē declinatōne po
nunt̄ et hec oratō ptinet ad latinos.
Coniugiū.A cōiunx dicit̄ hoc cōiugiū gij. scꝫ legitima
rum psonaꝝ inter se coeūdi et copulādi cōtractus.vlꝭ le
gitima viri et mulieris coniūctio indiuiduā cōsuetudi
nem vite continens
Coniugꝰ.Iugū cōponit̄ cū con vel sin qd est cō et dici
tur cōiugus a.ū.ꝛ siniugus a.ū.inuenit̄. omia in eodē
sensu.i.eiusdem iugi vel sub eodem iugo positꝰ. vnd q̄
dam pnomia ab aristarco dicunt̄ cōiuga vel siniuga.i.
eidem iugo certitudis vel diffinitōis psonaꝝ subiacen
tia.Et cōponit̄ incōiugus a.ū.dissilis. nō eiusdē cōiugij
vnde idem aristarcꝰ dicit vba nō esse cōiuga scꝫ nō eodē
iugo certitudis et diffinitōis psonaꝝ subiacētia.
Cōiunctō.A cōiungo is.dr hec cōiunctō onis.quedam
psoratōnis indeclinabilꝭ cōiunctiua aliaꝝ ptium orōnis
q̄bus cōsignificat.Propriū autē cōiunctōis est diuersa
nomina vel q̄scunq̄ dictōes casuales vel diuersa vba
vel aduerbia cōiungere.Et scias q nulla cōiunctō vel p̄
positō aspirat̄.Et vt di.Pap.Coniunctō est dicta q se
sus sentētiasq̄ coniūgit.Cōiunctō etiā dr q̄dam color i
rhetorica de quo dixi in q̄rta pte in ca.de colorbꝰ rheto
ricis.Et scias q nulla cōiunctō cōponit̄ cū vbo.vnde si
sto est vbuꝫ simplex nec etiā cū nomie cōponit̄ cōiunctō
p̄ter si et ne.vt siq̄s et neq̄s.
Cōiunx gis.cō.ge.sm q̄sdam cōponit̄ a con et iugum. ꝛ
dicunt̄ cōiuges q̄si eiusdem iugi a iugo qd imponit̄ ma
trimonio cōiungendis.et quo copulant̄ ne sepent̄. vel
dicunt̄ cōiuges penul.cor.a cōiungo is. vel a cōiūgendo
q̄ sunt cōiuncti qd ntūs potꝰ exigere videt̄. Nō vo di.
q cōiuges appellant̄ ppter iugū matrimonij cui se subiū
gant ne p discordiā sepent̄. Scdm vo pstia. quē sequor
cōiunx deriuat̄ a cōiungo is.et habet n.in nto. sed non
in obliq̄s.vnd in.vj.li.sic di.In x.desinētia si a vbis sint
in go desinētibus ablata x.et addita gis faciūt gtūm. vt
regis a rego rex regis.Coniūgo cōiūgis cōiunx gis. qd
etiā in genitō differētie causa n.amittit.ne si cōiungis di
camus vbum esse putet̄ Idē etiā in.iiij.li.di.q cōiunx de
sinit in nx.sed in obliq̄s amittit n.
Cōniuo uis.in cōniueo es. exponit̄.
Cōnixi p̄teritū de cōniueo es
Cōnubo is.i.silꝭ nubere ex cō ꝛ nubo.vide in nubo
Cōnuo is.nui.nutū.id ē simlꝭ nuere vel annuere. ꝛ ē v
bum neutꝝ et componitur ex con et nuo
Conō in conꝰ exponit̄.
Conopeū in canopeū exponit̄ supra.
Conor aris.natus sum conari vbum deponēs.anniti
attēptari.et dr a conus ni.et pdu.co Unde Oui.Quid
q̄d conabar dicere vsus erat.
Cōquerēs tis.pticipiū de conq̄ror eris.et est ge.omis.
et cor.que.vide in queror ris
Conquexi est p̄teritū de conq̄nisco.
Conq̄nisco scis cōquexi.i.oclos claudere vlꝭ caput incli nare.
Cōq̄rens tis.ge.ois.pnlt pd.vide in q̄ro ris.
Conq̄ro is conq̄siui sitū.cōquirere.i.simul q̄rere. ꝛ pd.
qui et componit̄ a con et quero.
Consanguinitas est vinculū psonaꝝ ab eodem stipite
descēdentiū carnali ppagatōe cōtractū. ꝛ dr consangui
nitas a cō et sanguis. q̄si cōmunem sanguinē habentes
vel de vno sanguine pcedētes. Et scias q sm canones
duo fratres sunt in pmo gradu.filij duoꝝ fratrū in se
cūdo.nepotes in tercio.pnepotes in q̄rto. Gradꝰ autē
est habitudo psonaꝝ distantiū quo cognoscit̄ q̄ta gene
ratōis distātia due psone inter se differāt. Sed quid si
alique psone attinēt sibi ex vna pte in secūdo gradu vlꝭ
tercō.ex alia vero in q̄nto nūq̄d possunt cōtrahere.Di
co q sic.q̄ semp stādum est remotiori psone in cōsang
nitate.In hoc.n.casu remotor psona extra metā cōsang
nitatis existit.vnde nō attinet illi ex q̄ de eius cōsangui
nitate nō est.quōꝫ sicut olim omnis cōsanguinitas in se
ptimo gradu terminabat̄.ita hodie in q̄rto. salteꝫ quo
ad phibitōem copule cōiugalis.Et vt di. Pap. Cōsāg
nitas quasi sanguinis ppinquitas.Consanguinei sunt di
cti.q̄ ex vno sanguine.i.ex vno patris semine nati sunt.
Conscidi disti p̄teritū de cōscindo dis.et cor.sa.Esdre
ij.li.ca.xxiij.Cōscidi vestimēta mea
Conscientia a cōscio is deriuat̄ hec cōsciētia tie cogni
tio sui ipius cordis Et scias q cōsciētia errās et recta ob
ligat diuersimode tamē Nam cōscientia recta obligat
simpliciter et p se.Hoc eni est dictatū p ipam quod in se

bonū est.ꝛ ex iudicō ratōis bonū apparet. Unde si nō
fiat malū est ꝛ si fiat bonū est. Sed cōsciētia erronea nō
obligat nisi p accidēs et sm qd Si eni dictat aliqd facie
dum illud in se fieri cōsideratū nō est bonū necessarium
ad salutē sꝫ apprehēdit̄ vt bonū.ꝛ ido cū nō liget nisi sm
q est bonū nō obligat̄ voluntas p se ad hoc sꝫ per acci
dens scꝫ ratōe apprehēsionis qua iudicat̄ bonū. ꝛ ido si fi
at aliqd qd est sm se malū qd errās rō tamē iudicat bo
num peccatū nō euitat̄.si aūt nō fiat peccatū incurritur
Et si obijcias videt̄ q cōsciētia erronea nos non obliget
p̄ceptū eni inferioris nō pōt obligare cōtra p̄ceptū supi
oris.sed deus supius est nostra cōsciētia. ergo cōscientia
nostra nō potest nos obligare ad peccatū faciendū suo
p̄cepto.Dico q cōsciētia obligat nō vtute ppria sed vir
tute p̄cepti diuini.nō eni cōsciētia dictat aliqd faciendū
hac ratōe q sibi videt̄.sed hac ratōe q̄ a deo p̄ceptū est.
vnde p accidēs ex vtute diuini p̄cepti obligat inq̄ntuꝫ
dictat hoc vt p̄ceptū a deo.ꝛ ideo dictamē cōsciētie plus
obligat q̄ꝫ p̄ceptū plati.sicut ꝛ p̄ceptū diuinū in cuꝰ vir
tute ligat.sicut patet si p̄ceptū regis nō p̄ueniret ad po
pulum nisi mediāte aliq̄ pncipe si pnceps diceret.hoc ē
p̄ceptū a rege q̄ꝫuis nō esset verū dictū suum obligaret
vt p̄ceptum regis ita q cōtemptores penā mererent̄. Et
scias q cōsciētia est qddam dictamē ratōis ꝛ vt dictū est
obligat vtute p̄cepti diuini sub cuꝰ ratōe apprehendit
illud qd ratō dictat.ꝛ ideo si illud apprehendat̄ vt dire
cte sub p̄cepto cadēs peccat q̄s mortalit̄ omittendo qd
cōsciētia dictat.et si sit veniale vel indifferēs. Si aūt nō
apprehēdat̄ vt directe cadēs sub p̄cepto vel phibitione
tūc nō fit directe cōtra cōscientiā sed p̄ter eā.ꝛ ita non pec
caret mortalit̄ sꝫ venialit̄ uel etiā nullo mō.sic quādo cō
sciētia dictat alicui q bonū est facere aliqd opus cōsilij
si nō facit nō peccat.q̄ nō apprehēdit illud vt bonuꝫ de
bitum ꝛ necessariū ad salutē et p̄cepto subiacēs. vid in
ignoro et in affectꝰ Hic etiā sciēdū est q sm dionisiū.
in.vij.ca.de di.no.Diuina sapiētia cōiūgit pncipia secun
doꝝ vltimis pmoꝝ.q̄ vt in li.de causis ostēdit̄ in ordi
ne causatoꝝ oportet q cōsequēs p̄cedēti similet̄. nec hoc
potest esse nisi sm q aliquid pticipat de pfectōne eiꝰ qd
quidem inferiori mō est in secūdo ordine creaturaꝝ q̄ꝫ
in pmo.Unde hoc quod inferior creatura de similitu
dine supioris ordis pticipat est supmū i inferiori. ꝛ vlti
mum in supiori.q̄ deficientius pticipat qd in supiori
sit.Inter creaturas aūt talꝭ est ordo.vt pmo sit angelus
et secūdo sit ratōnalis anima.ꝛ q̄ ratōnalis anima cor
pori cōiuncta est.ideo cognitō debita sibi sm suū ppriū
ordinē est cognitō q̄ a sensibilibꝰ ad intelligibilia pcedit
vnde nō p̄uenit in cognitōem veritatis nisi inq̄sitōe p̄
cedente.ꝛ ideo cognitō illa ratōnalis dr Quia vero an
gelus simplicit in corporeus est.nec corpi vnit̄ cognitio
nature sue debita est vt simplicit̄ sine inq̄sitōe veritateꝫ
apprehēdat ppter qd intellectualꝭ natura nomiat̄.opor
tet ergo q in aīa ratōali que angelo in ordie creaturaꝝ
cōiungat̄ sit pticipatō intellectualꝭ vtutis sm quam ali
quā veritatē sine aliqua in q̄sitōe apprehēdat.sicut app
hendūtur pma pncipia naturalit̄ cognita tā in specula
tiuis q̄ꝫ in opatiis..vnde ꝛ talꝭ vtus intellectus vocatur
sm q est in speculatis.Que etiā sm q in opatis est sin
derisis dr.et hec vtus conuenienter scintilla dr. q̄ sicut
scintilla est modicū quid ex igne euolās. ita hec vtus ē
q̄dam modica pticipatō intellectualitatis respectu eius
qd de intellectualitate in angelo est. Et ppter hoc etiaꝫ
supior ratōis ps scintilla dr.q̄ in natura ratōali sūpre
mum est. Unde hiero.di.q per aq̄lam sigficatur que ce
tera animalia in volādo trāscendit.ita ꝛ hec vtꝰ transcē
dit ratōnabilem.que p hominē sigficatur. cōcupiscibilē
q̄ p vitulū. Irascibilem q̄ p leonē.sicut autē nō cōtingit i
speculatiis intellectū errare circa cognitōem pmoꝝ pnci
pioꝝ.quoniaꝫ semp repugnet omni ei quod cōtra pnci
pium dr. Ita etiā non cōtingit errare in practicis pncipi
is pmis.et ppter hoc dr.q supior ratōnis scintilla q̄ sin
derisis est extingui nō potest sed semp repugnat omni ei
qd contra pncipia naturalit̄ sibi tradita sit. Itē scias
q sicut di.aristo.in.vij.ethicoꝝ.Ratō in eligēdis ꝛ fugi
endis quibusdā silogismis vtit̄. In silogismo autē ē tri
plex cōsideratō.sm tres ppositōes ex quaꝝ duabus ter
cia cōcludit̄. Ita etiā cōtingit in pposito dū ratō i opān
dis ex vniuersalibus pncipijs circa pticularia iudiciuꝫ
assumit.Et q̄ vniuersalia pncipia iuris ad sinderisim
ptinent. Ratōes autē magis appriate ad opus ptinēt
ad habitus quibꝰ ratō supior et inferior distinguit̄. sin
derisis in hoc silogismo quasi maiorē mīstrat Cuiꝰ con
sideratō est actus sinderisis. Sed minorē mīstrat ratō
supior vel inferior.et eius cōsideratō est ipius actꝰ. sꝫ cō
sideratō cōclusionis elicite est cōsideratō cōsciē. Uerbi g
tia sinderisis hāc pponit. Omne malū vitandum. Ra
tio superior hanc assumit. Adulteriū est maluꝫ. q̄ lege
dei phibitū.siue ratō inferior assumit istā. ido est malū
q̄ iniustū siue inhonestū. Cōclusio aūt que est adulteri
um ppter hoc esse vitandū ad cōscientiā ptinet. et indif
ferēter siue sit de p̄terito siue de p̄senti siue de futuro.q̄
cōscientia et factis remurmurat ꝛ faciēdis cōtradicit.Et
inde dr cōsciā quasi cū alio sciā. Dicit̄ vniuersalꝭ. q̄ ad a
ctum pticularem applicat̄.vel etiā q̄ p eam aliq̄s sibi cō
scius esse potest eoꝝ que fecit vel facere intēdit.et ppter
hoc etiā dr dictamē vel sciētia ratōis.Et ppter hoc etiā
cōtingit consciam errare nō p sinderesis errorē. sꝫ per er
rorem ratōis sicut patet in heretico cui dictat cōsciētia
vt pus pmittet se cōburi q̄ꝫ iuret.q̄ ratō superior puer
sa est in hoc q credit iuramētuꝫ simplicit̄ esse phibitum
et sm hūc modū patet q̄lit̄ differat sinderesis lex natalꝭ
et consciā.q̄ lex naturalꝭ nominat ipsa pma pncipia iu
ris.sinderesis vero nominat habitū eoꝝ siue potentiaꝫ
cum habitu.Consciā vero nomiat applicatōeꝫ quandaꝫ
legis naturalis ad facienda p modū cuiusdā cōclusiōis
Et nota q cōscientia a diuersis diuersimode diffinit̄
siue describit̄. Nam sm Origenē. Consciēna est spiritꝰ
corrector et pedagogus anime sibi sociatꝰ quo seperat̄
a malis et adheret bonis.Sed hic attendēdum q spūs
quādoq̄ sumit̄ p spūali quadam opatōe vel p quodā
dono spūali et hoc modo sumit̄ hic spūs ꝛ nō p natura
anime. Uel consciā sm q a quibusdam describit̄ est di
ctamen ratōnis quo iudicat et ligat ad faciēduꝫ vel nō
faciēdum. Uel sm damascenū.Consciētia est lex intelle
ctus nostri. Bernhardꝰ. Multi multa sciūt et seipsos
nesciunt. Dicit.finxi me esse quod nō eram. dixi me vel

le quod nolebam.aliud in corde volebam.et aliud ore dicebam.et ita sub ouina pelle vulpinā ꝯscientiam ab scondebā.vulpina plane ꝯsciētia est tepida ꝯuersatō ⁊ animalis cogitatō.⁊ ficta ꝯfessio breuis⁊ rara compū/ctio.obediētia sine deuotōe.lectō sine edificatōe. sermo sine circumspectōne. O q̄ȝ dura sunt michi ista que lo quor.quoniā loquēdo meipm̄ ferio. Ueruntamē quia me nō nego peccatorē sed peccatū meum ꝯgnosco. erit forte apud deū iudiciū puū ipa cognitō culpe impetra tio venie.vide in ocū.Itē di.glosa sup illud.Esa.xxvnj Obsecro domine memēto q̄so quādo ambularē coraȝ te in veritate etiā. Itur⁹ ezechias ad deū narrat opera sua.felix ꝯsciā q̄ in tpe maloꝝ pōt recordari bonoꝝ

Conscio. Scio ꝯponiť cū cō et dr cōscio is.i.simlʼ scire. ⁊ pprie dr de malo tūc.n.aliqs cōscit cū in malo ⁊ scele/re cōscius est.vnde hec ꝯsciā.⁊ ꝯscius a.ū. ⁊ pprie ima/lo. Unde qdam.Conscius ipe sibi de se putat omīa di/ci. Pap.etiā di.Conscuit ꝯsentit intulit. Conscius pn ceps sciētie aliqd habēs.testis. Job.xvi. Ecce.n. in celo est testis me⁹ et ꝯscius meus in excelsis

Conscius a.ū.in ꝯscio vide.

Consecro cras. craui.crare.deo dare.simul sacrare.ex con ⁊ sacro as. ⁊ corripit se.

Consectaneus.a consector aris. qd ꝯponiť ex con et se ctor.⁊ a sector aris deriuať consectaneus a.ū.q simul se ctatur.vel cōsectane⁹ eiusdem secte ⁊ tūc ꝯponiť ex con et secta secte

Consedi est p̄teritū de ꝯsideo es.quod cōponiť ex con et sedeo des.Itē idē p̄teritū habet ꝯsido is. ȝ infinitiu⁹ p̄dictoꝝ facit ꝯsidere.vnde di. Pap.Consedi a cōsideo ⁊ consido p̄teritū. Unde eccl.xi.dicendū est. In medio magnatoꝝ cōsidere illū faciet.Et si est infinitiu⁹ a cōse/deo ꝓdu.penul.sicut sedere. Si vero sit infinitiu⁹ a si/do is.penul.cor.sicut sidere.Similiť in epl'a ad ephe.c. ij.legi debet.Et corresuscitauit ⁊ cōsidere fecit in celesti bus in xp̄o hiesu.Et vt generaliter dicam⁹ ꝯsedere nū/q̄ȝ in infinitiuo inueniť sed ꝯsidere. q2 quādo venit a se deo e.mutať in i. Et scias ꝙ considere a sedeo es nō pōt poni in versu heroico.q2 breuis sȝ si inter duas lō gas sȝ con et de nō poniť in versu heroico vnd quan/do cōsidere inueniť in versu est infinitiuus de sido dis qd ꝓdu.si sicut in illo v̄su.Cōsidere duces in nos consi/

Cōsentane⁹.a ꝯsentio is.deriuať ꝯsen dere.pmpti tane⁹ nea.neuȝ.q facile consentit vel ꝯueniēs.ꝯgruus

Consentes.A cōsentio. tis.hi ꝯsentes ꝯsentiū dij sibi vel bonis cōsentientes vel consentes.q̄si coessentes. q2 diuina essentia cui semꝑ assistūt semꝑ reficiunť hi ⁊ con sentanei dicuntur

Consentio is.si.sum ex con ⁊ sentio is. ⁊ est consentire cōsensum p̄bere.quasi simul sentire.

Conseptū ti.neu.ge.i.ambitus locus.circūcirca claus⁹ A cōsepio pis.cōsepsi ptū.deriuať.iij.Regū capitu.xi. Ducite eū extra cōsepta templi.i.extra ambitū ulʼclau suram tēpli.

Cōsero is.pnlť cor.vide in sero is.

Consesco is in sedeo est

Consideo es.cōsedi cōsidere sessum.i. simul sedere. ex cō et sedeo des.⁊ mutať e.in i.⁊ cor.si.vide in sedeo ⁊ in

Considere est infinitiu⁹ duoꝝ v̄borum sȝ ꝯsidere. de cōsideo des.secūde ꝯiugatōis qd cōponiť ex cō et se deo.et tūc ꝓdu.penul. Uel potest esse infinitiu⁹ de ꝯsi do is.tercie ꝯiugatōnis.qd cōponiť ex con ⁊ sido dis.⁊ sic cor.penul.vide etiā in cōsedi supra.

Considero as.aui.are.i.ꝯspicere.⁊ pprie celestia et cō/poniť ex con et sidero as.qd nō est in vsu. Et vide ꝙ si/dero deriuať a sidus. Unde di.psti.in.vj.li.A sidus si/deris.sidero as.quod nō est in vsu.i.pōdero as. et cōsi/dero cōponiť ex cō ⁊ sidero. vnde patet ꝙ ꝯsidero scri/bitur in secūda sillaba sine c.sicut sidus ⁊ sidero caret c. in prima sillaba.

Consido is.ex cō et sido is ⁊ ꝓducit.si. vnde naum.nj Que cōsidūt in sepibus in die frigoris. Et debet ꝓduci penul.de cōsidunt.vide etiā in sido is.

Consiliū.a consulo lis.dr hoc cōsiliū lij. qd ex animi ꝓ uidentia alicui tribuiť vnde hoc cōsiliolū li di. ⁊ cōsilia rius a.ū.⁊ cōsilior aris.ꝯsilium habere.secū voluere. iu dicare.exquirere. vnde ꝯsiliatoriū.locus cōsilioꝝ. Iteȝ cōsiliarius.q cōsulit vel secretari⁹. sicut dei filius dr cō/siliarius patris.id ē secretari⁹.q2 omīa secreta ei⁹ ab et no nouit.Et scribunť p̄dicta sine c.in secunda sillaba vt cōsilium.ꝯsiliari⁹.cōsilior.⁊ similia. sicut ⁊ cōsulo caret c.in secūda sillaba.Et scias ꝙ diuturna deliberatō ⁊ mlʼ toꝝ cōsilia reqrunť in magnis ⁊ dubijs. vt philo. di.in nj.ethi.In his aūt q̄ sunt certa ⁊ determiata non reqriť cōsiliū. Nā vt di.glosa sup illud.j.ad thess.in epl'a c. v. Omīa ꝓbate.certa discussione nō egent.Ita de⁹ mutat sentētiā.ȝ nō cōsiliū.vide in mors

Cōsisto is.cōstiti constitū.inueniť etiā constatū ex con et sisto ꝯponiť. vide in sisto.

Consistoriū.A cōsisto is.dr hoc cōsistoriū rij.i.vestibu lum.porticus.locus ad cōsistenduȝ.Hester.v.At ille se debat sup soliū suū i ꝯsistorio palatij ꝯ hostiū dom⁹.

Consobrini q̄si ꝯsorini vide in cōsobrin⁹ ⁊ in patruelʼ.

Consolor.a cō ⁊ solor aris.ꝯponiť cōsolor aris.at⁹ lux. deponēs nūc antiqtus vero ꝯmune.ꝓ quo cōsulo apd latinos antiqs inueniť.Et ē cōsolari cōfortare. solatiuȝ p̄here.simul solari quasi cō solidare.vnde ꝯsolabilʼ le.cō solās tis.ge.omīs.cōsolatori⁹ ria.riuȝ. cōsolabiliter ad uer.⁊ est cōsolator q soli se applicat. ⁊ solitudinē alloqo suo leuat.⁊ ꝓducūt p̄dicta hāc sillabā so. Unde oui.me tamor.xnj.Consolor socios vt longi tedia belli. mēte fe/rant placida.vnde cōsueuit dici. Dicito consolor ꝯsu lor semꝑ adulor

Consors sors ꝯponiť cū con ⁊ dr hic et hec cōsors tis.i. soci⁹ eiusdē sortis. vnd hoc cōsortiū societas ꝑ t.scribiť

Conspergo gis si.sum cōponiť ex cō ⁊ spargo gis.⁊ mu tať a simplicis ī e.Inueniť etiā conspargo gis.ȝ potius hoc accidit ex vicō scriptoꝝ reqre in cōspersus.

Conspersio.A cōspergo gis. deriuatur hec cōspersio onis. Inueniť etiā cōsparsio sed hoc magis videt ex vi cio scriptoꝝ.et est conspersio farina ꝑ aquā ꝯglutinata sine fermēto.Idem est et azima. Prima coꝝ. v. vt sitis noua ꝯspersio sicut estis azimi

Conspersus a.ū.a conspergo si.sum. et est cōspersus in fusus replet⁹.sicut cōspergo infundo repleo

Conspicax cis.in conspicō vide

Conspicillū a conspicō is.dr hoc conspicillum li.locus ad conspiciendū aptus. Plautus in cassia.Conspicillo conspexi virginem.

Cōspicō is xi.ctū.ex con et specō is ⁊ est ꝯspicere simul specere Unde cōspicuus a. ū.aptus ⁊ abilis ad ꝯspiciē dum.vel specōsus p̄clarus.altus. ⁊ hic ⁊ hec conspicax cis.in eodem sensu vel sube⁹ ad ꝯspiciēdum ⁊ compať vnde hec ꝯspicacia cie.⁊ hec cōspicitas tatis species ulʼ subtilitas vel aptitudo uidendi

Cōspico a cō et spico as ꝯponiť cōspico as spicas col/ligere.In quo sensu inueniť ꝯspicor aris. deponēs et ꝓ du.penul.Itē ꝯspicor pōt cōponi a con ⁊ specō is. Uel deriuať a ꝯspicō is et tūc cor penul. Et est idē qd aspicō Unde grecismus.Cōspicor aspicō ꝯspico colligo spicas Pap dicit Cōspicari rimari intendere credere. Et a cō spicor hic ⁊ hec ꝯspicabilis et hoc le.cōspicabiliť. cōspi/cabundus da.dū.id ē abilis ad ꝯspiciēdum vel sillis cō spicanti vel decorus

Cōspicuus a.ū.in ꝯspicō uide.

Cōstātinopolis.polis ꝓ ciuitate ꝯponiť cū cōstātinus et dr hec cōstantinopolis ciuitas cōstantini q̄dam ciui/tas impialis est in grecia.vnde cōstantinopolitan⁹ na num.de illa ciuitate.⁊ cor.po. ꝯstātinopolis.⁊ est totius orientis caput sicut roma occidentis.

Cōstellatō a constello qd ꝯponiť a con et stello las. dr hec constellatō onis qd sepe poniť ꝓ ip̄o signo stellarū fm hug.Et ut dicit Pap.Cōstellatōes latini vocāt su/perstitōes mathematicoꝝ.i.notatōes sideꝝ quomodo habeat se vnusquisqȝ.

Consterno is.cōstraui cōstratū ⁊ cōsternor aris.atus. depo.diciť pme cōiugatōis. Et est cōsterno animalʼ vel corpis vel manipuli vel lectuli vel aselli vel maris. sed cōsternari mētis est Cōsternari eni est mēte deficere.ter reri.stupefieri.turbari.cadere.exanimē esse vel aliquo timore vel aliquo casu.vnde cōsternatus ta.tū. territus ꝯturbatus Cōsternatus ꝓprie mēte. stratus v̄o corpe Et vtrūqȝ tam ꝯsterno q̄ȝ cōsternor ꝯponiť a con ⁊ ster no nis.ꝙ aūt cōsternor cōponať a sterno vult pstian⁹ in vnj.li.in tractatu de figura v̄bi vbi di. Inueniunť q̄daȝ que sepe nō solū ꝯiugatōem sed gen⁹ vel significatōem verbi pmutāt in ꝯpositōne vt sperno is actiuū. asp̄nor aris depo.Sterno is actiuū ꝯsternor aris deponēs.

Consternor aris in cōsterno is est.

Cōstipo pas.paui.pare.i. simul stipare ex con et stipo pas. Et pō sti.Luca.in.vij. Pōpeie dēsis acies stipata cateruis.

Cōstiti.penul.cor.est p̄teritū de ꝯsisto et ꝯsto constiti.

Constituo ex con et statuo cōponiť cōstituo is ꝯstitui constitutū v̄bum actiuū id ē simul statuere. Cū aūt po/nitur absolute.id ē sine accusatiuo tantū valet q̄ntū po nere terminū. Unde salusti⁹. In diē terciū constituūt.i. terminū ponūt.

Constitutō vel edictū poniť ꝓ eo qd rex cōstituit vel edicit vel facit fm Pap. Cōstitutō/nes etiam possunt dici qd facit ecclesia vel congregatō aliqua religiosorum.

Consto as.cōstiti cōstitū. Inueniť etiā constatū qd ex con et sto ꝯponiť.et ē cōstare simul stare. Item cōstare id ē cōstitui.vt domus cōstat ex tecto piete et fundamē/to id ē cōstituiť Itē cōstare id ē ꝑseuerare. vt iste cōstat in ꝓposito id ē ꝑseuerat. Item cōstare.i.certū et apertuȝ esse. Item cōstare ꝑtinet ad p̄cium. vt hec capa constat tribus denarijs. vnde cōstans tis.omnis ge. et compať Unde cōstanter tius.tissime aduer.et hec cōstantia tie. ⁊ constās diciť quia vndiqȝ stat nec in aliquā ꝑtem po test declinari et ꝯponiť incōstās. vnde hec incōstantia.

Constructō.a cōstruo is diciť hec cōstructō onis. ⁊ cō structiuus ua.uum et hic ⁊ hec constructibilis ⁊ hoc le. Scdm vero Pap.cōstructō a multitudine lapidū ⁊ li gnorum dicta ⁊ strue qd est compositō. Itē constructio est q̄dam dictōnum congregatō. vt sortes legit virgiliū qd etiā diciť oratō ⁊ etiā locutō sicut consueuit dici. sor tes legit virgiliū hec ē vna oratō vna constructō et vna locutio. Oratō ē indicatiua.constructō transitiua.locu tio de p̄senti affirmatiua.

Constupror aris.i.simul stuprari. a cō et stupror. vide in stuprū et cor stu.naturaliť.et vt dicit hug. ꝙ stuprorē deponens cū suis cōpositis.sed inueniť in actiā signifi/catōe cōstupro ras. Hiere.ij. Cōstuprauerūt te vsqȝ ad verticem

Cōsubstantialis a con et substātialis cōpo nitur hic et hec consubstantialis et hoc le.i.eiusdeȝ sub/stantie. Unde filius dei diciť consubstantialis patri.q2 ē vnius et eiusdē substātie ⁊ nature secū.i.cum patre

Consueo es cōsueui vel consuet⁹ sum. Unde cousueti et consuetudo.⁊ hic ꝯsuetudinari⁹ a.ū.et ꝯponiť ꝯsueo a cō et sueo es quod nō ē in vsu

Consuesco es.cōsueui vel cōsuetus sum uel cōsuescere consuetudinē facere fm pap̄.Et fm hug̃. consuesco est i choatiuum de sueo sues

Consuetudo a consueo es.hec cōsuetudo dinis. et est cōsuetudo ius q̄dam moribus cōstitutū qd ꝓ lege su/scipiť cū deficit lex nec distat scriptura an ratōe constet. sicut dicit ysid.ethi .v. Nec mirū tanta est vis ꝯsuetudi nis ꝙ fm ecclesie cuiuslibet cōsuetudinem vel trina uel vnica in baptismo debet fieri īmersio. Cōsuetudo tamē nō potest tollere ius naturale siue diuinū.i. p̄cepta et ꝓ hibitōs domini.imo talʼ cōsuetudo abrogať a lege. Jus vero positiuū siue humanū tollit cōsuetudo. vel ī toto si ē generalis.vel in pte si ē pticularis. ita tamē ꝙ nō sit cōtra ius naturale ipa cōsuetudo. q2 tūc nec ius positi/uum pōt tollere.Ex hoc pōt concludi licet ꝑ ypothesim ꝙ si psonales decime nō dei sed hominū p̄cepto deben tur.videť ꝙ cōsuetudo cōtraria a culpa liberet non sol/uentes.videt inquam et veꝝ ē vbi eccl'a non consueuit huiōi decimas exigere.

Consul.A consulo lis.diciť hic consul lis.mas.ge. Un de consultus tus.mas.ge.et hic et hec cōsularis ⁊ hoc re. dignus cōsulatu.⁊ ꝑ compositōem ꝓconsul lis.loco cō sulis positus. Exconsul lis.extra cōsulatū posit⁹ cū euȝ ꝑus habuerit sicut dicit hug̃. Ysid. v̄o dicit ꝙ cōsules ap pellati sunt vel a consulēdo ciuibus. vel a regendo cun cta consilia. Exconsules aūt dicunť q2 iam a consulatu exierint siue discesserint pacto vicis sue anno. Procon sul diciť qui vice consulis fungiť.

Cousularis in cōsul est

Consulo. a con et sileo les. cōponiť consulo lis.i. dare consiliū.et fm hoc cōstruiť cū datio.vt consulo tibi. Itē cōsulo id est interrogo.cōsiliū accipio. et fm hoc ꝯstrui tur cū accusatiuo vt consulo te.et est actiuū. Und dicit

Pap. Consulo tibi consiliū do. Nā cōsulo te interro
gatiuum est.et tunc ē passiuū.i.consiliū peto a te. Unđ
ūsus. Cōsulo te q̄rens tibi cōsulo consiliū dans
Cosulto as.fre.de consulo lis ꝯsultu u.i o.fit consulto.
Consultus A cōsulo lis.dicit̄ hic cōsultus ta.tū.q̄ con
sulit.vel disertus ⁊ cū consilio.⁊ compat̄.et ꝯponit̄ incō
sultus ta.tū.ſm hug. Pap vero dicit. Cōsultus inter
rogatus.cōsulturus interrogatur⁹. Consultū prudē
tia ꝯsiliū placitū. Inde consultare deliberare. Consult⁹
dicit̄ cau sidic⁹. Consult⁹ etiā q̄ consiliū a consulto acci
pit. Incōsultus dicit̄ ab eo q̄ nō accipiat consilium. In
grecis.autē tales ūsus ponunt̄. Consultor poscit qđ cō
sultus bene noscit. Cōsultor rogitat consult⁹ consiliuꝫ
Consummo as.aui.are.i.finire pficere ad esse   dat.
ctum ducere.complere. Et cōponit̄ ex cō et summo as.
qđ deriuat̄ a summa me.⁊ sic patꝫ q̄ debet scribi p gemi
num m. Ille ꝯsummat q̄ in bono expendit. Ille ꝯsumit
q̄ in malo deuastat ⁊ dissipat. Unde q̄dam. ꝯsummare
mea volo sed ꝯsumere nolo. Et est actiuū cū suis cōpo
sitis. Et inđ ꝯsummat⁹ ta.tū. Luce.ij. Postq̄ꝫ ꝯsumma
ti sunt dies octo.i.finiti pfecti.completi. et inde hec con
summatō onis.i.ꝯpletō. Unde psal. Omnis ꝯsumma
tōnis.i.opis vidi finē. Ponit̄ aūt ꝯsummare aliquādo
p ꝯsumere et ecōuerso impp̄rie tamē et debꝫ scribi sum
mo ꝯsummo as.ꝯsummatō ꝯsumat⁹ p geminū m. Un
de ūsus. M summare duplex sibi vult sed sumere sim
Consumo mis.psi.ptū.ꝯsumere.i.destruere   plex.
i malo expendere.absumere qđ ꝯponit̄ ex con et sumo
mis qđ scribit̄ p unū m.qđ patet in p̄terito sumpsi quia
format̄ a p̄senti ſm psi.o.mutata in psi. unde ⁊ cōsumo
mis p simplex m.scribendū est.⁊ pdu.su.⁊ inuenit̄ poni
p consummo as.et ecōuerso. impp̄rie tamē ⁊ a cōsumo
is.ꝯsumptus ta.tū. Et scias q̄ pp̄rie loquēdo ꝯsummo
as.ponit̄ in pte bona.ſꝫ ꝯsumo is.tercie ꝯiugatōnis in
mala sicut dixi in consummo as
Consumpsi est p̄teritū de consumo.
Consumptū est supinū de ꝯsumo is.
Consutilis. A ꝯsuo is.qđ ꝯponit̄ a con ⁊ suo is. dicit̄
hic et hec cōsutilis et hoc le.penul.cor.et componit̄ icō
sutilis le. Iohānis.xix. Erat aūt tunica inconsutilis. de
quo dicam in suo loco
Contagiū.a contingo is. dicit̄ hoc contagiū gij. et hec
contagio onis.in eodem sensu.i.labes putredo.lues.ul̄
morbus pecoꝝ siue ouiū.q̄ contactu vni⁹ tot⁹ grex cor
rumpit̄. unde contagium dr̄ morb⁹.q̄ q̄dquid tetigerit
polluit.unde cōtagiosus a.ū.sordid⁹ vide in pestis.
Contamino as.aui.are.id ē polluere. deturpare. cor
rumpe ūbum actiuū. Et componit̄ ex con ⁊ tamino as.
qđ est aduersari.et corripit mi.
Contemno nis psi.ptū.ex con et temno nis. ⁊ est ꝯtem
nere,vilipēdere.aspernari nō curare. depciari. Et caret
p. in p̄senti sed habet m.ante n.sed in p̄terito habꝫ p. q̄
format̄ a pma psona p̄sentis.no mutata in psi. et in sup
q̄ format̄ a p̄terito psi i tū Unđ ꝯtēpt⁹ ꝯtēptō habēt p.
Contemplor.templū cōponit̄ cū con et dicit̄ ꝯtemplor
plaris.videre pspicere.rimari. Et pp̄rie refert̄ ad inuisi
bilia.licet quādoq̄ꝫ ad visibilia trāsferat̄. unde contem
platiuus ua.uū.q̄ morat̄ in ꝯtemplatōe vel ad contem
platōnem ptinens.et vt di. Greg. sup ezechielē. Cōtem
platiua vita est caritatē dei et pximi tota mēte retinere
ab exteriori actōne q̄escere.ita vt iam nec libeat agere.ſꝫ
calcatis curis omibus ad videndum faciē sui ꝯditoris
animus inardesceret.vide in vita
Contempaneus a cō et tempane⁹ ꝯponit̄ contempa
neus nea.neū.cū tpe veniēs.vel insimul in tpe existēs ul̄
veniens.vel eiusdem tpis
Contēptibilis cōtemptui abilis a cōtemno
Contemptus a.ū.spret⁹.repulsus.a contemno nis ſm
Pap.et substātiue hic cōtempt⁹ tus. vide in cōtemno
et in temno et in tempus.
Contendo dis di.tentū vel tēsum.litigare. vel simul ire
vel sil̄ tendere.extēdere.pugnare.⁊ ꝯponit̄ ex cō ⁊ tēdo
Contentō. A cōtendo dis. hec contentō onis. pugna
disceptatō.litigiū.⁊ describit̄ sic. Contentō est impugna
tio veritatis ex cōfidentia clamoris. Iteꝫ contentō est q̄
dam color rhetoric⁹ de quo dixi in q̄rta pte in capi. de
colorib⁹ rhetoricis.
Contentōsus.sa.sum.q̄ nō ratōe aliq̄.sed sola ptinacia
cōtendit.vnde et dicit̄ a contentōe ſm Pap. dicit̄ etiaꝫ
cōtentōsus litigiosus   u.mutata in o.
Contēto as.frequent̄ ꝯtendere.a ꝯtendo is ꝯtentū tu
Contētus a.ū.a cōtineo nes nui.tentū.i. patiēs. suffici
ens pauco ſm Pap. Itē ꝯtent⁹ potest deriuari a ꝯten
do et tūc contētus dicit̄ quasi simul tētus vel tēsus. Itē
inuenit̄ contemptus per p.p spretus. Unde ūsus. Con
temptus spret⁹ cōtentus sufficiēs est. Primuꝫ ꝯtēnor
dat contineoq̄ꝫ scdm.
Contermino nas.naui.ex con ⁊ termino. et est ꝯtermi
nare simul terminare vel cōiungere. vnde hic ⁊ hec con
terminalis et hoc le.i.confinalis et cor.mi.
Cōtermin⁹ na.nū.i.vicin⁹ cōiūct⁹ ex cō ⁊ termi⁹ cōpo.
釋Conternās dicit̄ ille q̄ est in cōpletōne tercij anni. vnđ
dicit̄ conternās quasi complēs terciū annū q̄si triēs vl̄
quasi triū annoꝝ existēs. Unde esa.xv.dicit̄. Uectes e⁹
vsq̄ꝫ ad segor vitulā cōternantē.i. vitulā trium annoꝝ
uel segor ciuitatem paruam dicit uitulā conternantem
id ē robustā.q̄ ſm glosam animalia sunt robusta tercō
anno.sicut homo in.xxx.anno. Hiere. xlviij.dicit̄. A se
gor vsq̄ꝫ ad oronaym vitulā cōternantē. vbi q̄daꝫ libri
falsi habent.consternātem.et ſm Pap cōternās est vi
tula tercium agēs annū.⁊ ē ge.omis cōternās
Cōtestor aris.simul testari ex cō et testor aris. Et vt di.
Pap.contestari ad iudices.obtestari vō ad aduersari
os pertinet. Dicit̄ etiā cōtestari.adiurare. firmiter asse
rere.sicut firmū est testamētum.
Conticeo es.ticui.ticitū.ex con et taceo et est conticere
simul vel statim tacere.nihil pferre. et est neu. et cor.ti
et a secūda persona cōtices addita co fit conticesco is.i
choa. Psal. Impij in tenebris cōticescent.
Conticinū nij.neu.ge.temp⁹ noctis dicit̄. quando cū
cta silent a cōticeo es. Qualiter partes noctis distigui
tur dicemus in crepusculum
Contigi isti.est p̄teritū de cōtingo is et cor.ti.
Contignatō onis fe.ge.id ē tignoꝝ coniūctō. vel coap
tatio in edificio.et dicit̄ a cōtigno as. quod est tigna cō
ponere.cōiungere.coaptare in structura edificij. Tectū

tigna ferūt que contignatō iungit. Eccli.x. In pigricijs
humiliabitur contignatio.
Contiguus a ꝯtigo is dicit̄ ꝯtiguus a.ū.i.vicinus pxi
mus.q̄ ꝯtingit domū alteri⁹. vnde ꝯtiguo is. contigui
id est cōtingi esse vel fieri ꝯtiguū. vnđ ꝯtiguitas vicini
tas. Sed cōtiguus est vicinus sine interpositōe.q̄ simul̄
teneat̄. vnde aqua in vase est vasi ꝯtigua.sed nō est ꝯti
nua et ſꝫ aqua aque est in se ꝯtinua. q̄ aq̄ aque ꝯtinua
est q̄ termin⁹ idē. Nam sicut dicit aristo. in li. v phisi.
Contigua sunt quoꝝ vltima sunt simul. Cōtinua auteꝫ
quoꝝ termin⁹ idem ⁊ vnus est vtrisq̄ꝫ q̄ tangunt̄.⁊ hoc
signat nomē. Nam cōtinuū a cōtinendo dicit̄. quando
ergo multe ptes ꝯtinent̄ in toto et quasi simul se tenent
tūc est cōtinuū.sed hoc nō pōt esse cū sint duo vltima ſꝫ
solum cū est vnū. Item in pncipio sexti di.aristo. Conti
nua q̄dem quoꝝ vltima vnū. Et scias q̄ omne cōtinuū
est diuisibile in infinitū intellige inq̄ntum cōtinuū
Cōtineo es.nui.tentū ex con ⁊ teneo. vnde ꝯtinēs ⁊ cō
patur. vnde hec cōtinentia tie.id ē abstinētia. castitas ⁊
est ꝯtinere simul tenere habere.gerere.abstinere.i casti
tate manere.⁊ ſm Pap.cōtinens nō solum in castitate
manere dicit̄ post corruptōem sed ⁊ ab omni vicō. Sa
pientie.viij. Et vt sciui quoniā aliē nō possum esse cōti
nens nisi deus det
Cōtingo is ꝯtigi tactū ꝯtingere simul tāgere ul̄ accide
re attrectare.ex con ⁊ tingo is. vnde cōtactus tus ⁊ adie
ctiue cōtactus a.ū. Et scias q̄ accidit malū. euenit casu.
obtingit sorte. ꝯtingit facto. Potest etiā ꝯponi cōtigo
ex cō ⁊ tingo is. ⁊ tūc facit p̄teritū continxi ꝯtinctū ꝯtin
gere.i.simul tingere inficere contaminare
Continuus. A cōtineo es.dicit̄ cōtinuus a.ū. i. vicin⁹
vel sine interpolatōe q̄ simul teneat̄. Unde hec cōtinui
tas tatis.⁊ cōtinuo as.aui.cōtinuū facere vel ꝯtinue ha
bere. vnde cōtinuatim.i.coniūctim iugiter.⁊ est actiuuꝫ
cōtinuo as cū suis cōpositis ſm hug. Papias.sic dicit
Continuare coniūgere dilatare plongare. Itē a ꝯtinu
us deriuat̄ cōtinue aduer.p quo sepe ponit̄ ꝯtinuo id ē
cōtinuatim vel statim. vide in cōtiguus supra
Contiquia imbriū collectō quasi continēs aquaꝫ ex q̄
bus videt̄ componi
Contor a cont⁹ p instrumēto piscatoris dicit̄ cōtor ta
ris verbū deponēs.⁊ est cōtari conto aliq̄d pquirere ul̄
scrutari.et ponit̄ p interrogare inuestigare. ⁊ cōponit̄ p
cōtor aris.id est inquiro vel pquiro interrogo ⁊ scribit̄
p o. Inuenit̄ etiā cuntor aris p u.p morari vel dubitare
Unde q̄dam. Contor pquiro cūtor dubitoq̄ꝫ moroꝛq̄ꝫ.
Et in grecis.dr̄ Percōtor notat id qđ pscrutator per o.
scriptū. Percūtorq̄ꝫ p u.dicit̄ esse moror
Contractō a ꝯtrabo is dicit̄ hec contractō onis.i. col
lectō cōstrictō abbreuiatō vel decurtatō. Unđ ezechie.
vij. Ecce venit contractō. Inuenit̄ etiā ibi ſm aliā lrām
contrictō. Hiero. Cōtrictō que dicit̄ hebraice scissura .i.
context⁹ ⁊ pplexio vel collectō omniū maloꝝ.
Cōtracto ex con ⁊ tracto as cōponit̄ cōtracto as ⁊ con
trecto as inuenit̄.i.simul tractare.vel inter manus pal
pare et tractare   Pap.
Cōtractus venditō locatō ⁊ cetere spēs ꝯductōis ſm
Contrabo is.xi.cōtrahere id est simul trahere. abbre
uiare.cōmorari.colligere ꝯstringere. decurtare ex cō et
trabo is.comp. nit̄.
Contrarius ria riū.adiectiuū.i.aduersari⁹. Contrariū
etiā est q̄dam color in rhetorica de quo supra dixi in q̄r
ta pte in ca.de coloribus rhetoricis
Contrecto as in cōtracto vide.
Cōtremisco is.ūbum inchoatiuū a cōtremo is.
Cōtremo mis mui.contremere id est simul tremere ex
cō ⁊ tremo.⁊ corripit tre
Cōtribulis a con ⁊ tribulis cōponit̄ hic et hec cōtribu
lis ⁊ hoc le.simul eiusdem tribus.⁊ pdu.bu. Sed tribu
lo las.corri.bu. vnde ūsus. Dat tribula les generat tri
bus vna tribules.
Cōtritō onis.fe.ge.format̄ a cōtritus a.ū.cōtriti addita
o. vnđ patꝫ q̄ nō est ibi c.sed t.sola in penul.sillaba. sicut
nec in cōtritus vel ꝯtritū qđ format̄ a cōtriui preterito
de cōtero is.ui in tū.⁊ dicit̄ cōtritō quasi simul tritō vel
ex toto tritō.q̄ de omnib⁹ peccatis penitēs debet dole
re. Contritō sic diffinit̄. Cōtritō est dolor de peccatis as
sumptus cū pposito confitēdi ⁊ satisfaciēdi. Iste dolor
debet esse acer.q̄ offendim⁹ deū creatorē omniū. Acri
or q̄ offendimus deū prēm nostꝝ q̄ nos pascit mltipli
citer. Acerrim⁹ q̄ offendim⁹ redemptoreꝫ nostꝝ q̄ nos
liberauit pprio sanguine a viculo peccatoꝝ. crudelita
te demonū ⁊ acerbitate gehenne. Et scias q̄ cōtritō est a
deo solo q̄ntuꝫ ad formā qua informat̄ sed q̄ntū ad sub
stantiam actus est ex libero arbitrio ⁊ a deo q̄ opatur ī
omnibus opibus nature ⁊ voluntatis. Et contritō pōt
dici dolor assumpt⁹ a nobis cū dei gratia.   Sed pōt
queri an post hanc vitā anime de peccatis ꝯterant̄ Ad
hoc dico q̄ in cōtritōe tria ꝯsiderāda sunt. Primuꝫ est
contritōis genus quod est dolor. Secūdum est ꝯtritio
nis forma. q̄ est actus ūtutis gratia informat⁹. Terci⁹
est efficacia cōtritōis.q̄ est meritorius ⁊ sacramental̄ ⁊
quodammō satisfactorius dolor cōtritōnis. Anīe ergo
post hāc vitā que in patria sunt hāc contritōem habere
nō possunt.q̄ carēt dolore ppter gaudij plenitudinem
Ille aūt q̄ sunt in inferno carēt cōtritōne q̄ si dolorē ha
beant deficit tamē in eis gratia dolorem informās Sꝫ
ille que in purgatorio sunt habēt doloreꝫ de peccatis ḡ
tia informatū sed nō meritoriuꝫ.q̄ nō sunt de statu me
rendi. In hac autē vita p̄dicta tria inueniri possunt Et
scias q̄ cōtritō differt ab attritōe sicut informatū ab in
formi.q̄ attritō est dolor sine caritate. Contritō vero ē
dolor gratia ⁊ caritate formatus.   Item nota q̄ q̄ruꝫ
p̄ncipia sunt diuersa oīno vnū eoꝝ nō potest fieri id qđ
alteꝝ est.sed attritōis p̄ncipiū est timor seruilis. Contri
tōnis aūt timor initialis.ergo attritō nō potest fieri cō
tritō. Preterea naturalia nō fiūt gratuita vt cōmunit̄
dicit̄.sed naturale dicit̄ qđ est ante gratiā. Et sic attritō
inter naturalia cōputabit̄. Igit̄ nō potest fieri cōtritō cū
sit gratuitū bonum. Item aduerte q̄ ꝯtritō ⁊ attritō nō
dicūt habitū sed actū tantū.⁊ act⁹ ille attritōis īformis
trāsit ⁊ nō manet aduenīēte caritate.⁊ q̄ dolor ille attri
tōnis qui erat informis nō manet adueniente caritate
formari non potest pinde attricō nō potest fieri ꝯtritō
Controuersor.a cōtra ⁊ verso as componit̄. cōtrouer
sor aris. litigare decertare cōtradicere. vnđ hec contro

uersia sie.q̃si ꝯtraria versio.⁊ dꝛ cotrouersia negocium
certamē q̃stio ꝯtentō disceptatō collatō compatō
Contuberniū.a cō ⁊ taberna dicit̄ hoc cōtuberniū nij
quasi ꝯtaberniū. Et dicit̄ cōtuberniū tabernaculū vl'so
cietas vel ad tempus coeundi ꝯuent⁹. Et dicit̄ a taber⁄
na q̃ sicut illi q̃ in taberna ꝯueniūt ad temp⁹ ꝯmanent
⁊ cito dissoluunt̄. Ita ⁊ contuberniū ꝓpꝛe cito dissolui
tuꝛ. pacto sc₃ negocio ꝑ quo ad cōtubernium conuenit̄
Sap̄. viij. Contuberniū habēs dei Itē marci. vj. Et pre
cepit illis vt accumbere facerēt omēs ſm contubernia
sup viride fenū. A contuberniū aūt deriuat̄ hic contu⁄
bernio onis.i.socius commilito q̃ est in eodē contuber
nio cū alio. Et hic ⁊ hec ꝯtubernialis ⁊ hoc le.
Contudi penul. coꝛ. est p̄teritū de ꝯtundo is
Contumax. a cōtumeo mes dicit̄ qd̄ cōponit̄ a cō ⁊ tu
meo es. ⁊ inde dicit̄ hic ⁊ hec ⁊ hoc cōtumax cis.i.supb⁹
vel iniuriosus vel repugnatiu⁹. Et dicit̄ sic q̃ tumet in
verbis iniurie Uel dꝛ cōtumax q̃ cōtemnat ⁊ negligat
Et ꝯpat̄. Unde cōtumacit̄ cius. cissime. aduer. ⁊ hec cō
tumacia cie. vel cōtumacitas tatis.i.supbia.iniuria. re⁄
pugnātia cōtempt⁹. Et ꝯponit̄ ꝑcontumax.i.valde cō⁄
tumax. ⁊ coꝛ. tu. ſm hug̃. Pap̄. vero di. Contumax dicit̄
q̄ cōtemnat. supbus. vel a tumēdo.
Contumelia. a cōtumeo mes. dicit̄ hec contumelia id
est iniuria. vitupiuim. graue cōuiciū. ⁊ hec ꝯtumia mie.
idem. Et a cōtumelia dicit̄ cōtumeliosus sa. sum. qui au
dax est ⁊ tumet v̄bis iniurie ⁊ supbie. vel ꝯtumelias et
cōuicia inijcit. ⁊ compat̄. Et nota q̄ cōtumia vel ꝯtume
lia est ꝓpꝛie in verbis
Cōtumeo es. cōtumui.i.simul tumere ex con ⁊ tumeo
es. Unde ꝯtumesco is. inchoatiuū. ⁊ coꝛ. tu
Cōtumia mie idē ē q̄ contumelia. vide in ꝯtumelia
Cōtundo ex con ⁊ tundo is. compo. ꝯtundo is. ꝯtudi
tusum. cōterere. cōfringere. ꝑcutere. domare. concidere
simul tundere. vnde ꝯtusus sa. sum.
Cont⁹ a conus dicit̄ hic cōtus ti. qd̄dam gen⁹ teli. et ꝑ
pꝛie quod ferrū nō hab₃ sed est acuta cuspide longu₃ si⁄
cut partica p̄acuta quā poꝛtāt rustici loco haste Unde
boeci⁹ in. ij. de ꝯsolatōe. Tu q̃ nunc contū gladiū q₃ pti⁄
mescis solicit⁹. si vite hui⁹ callem vacuus viatoꝛ intras⁄
ses coꝛā latrone cātares. Cōtus etiā dicit̄ instrumentū
cū quo piscatoꝛ piscat̄ vl' scisciat̄ aquā inq̃rendo pisces
vide in contoꝛ aris.
Contusus sa. sum penul. ꝓdu. vide in cōtundo
Contutatus a. ū. in ꝯtutoꝛ vide.
Cōtutoꝛ aris atus sum ꝯtutari.i. abscōdere. defendere
Machab. ij. li. ca. j. Et in eo ꝯtutati sunt ⁊ ꝓdu. tu.
Conuallis lis. fe. ge. ex cō ⁊ vallis. ⁊ dicit̄ ꝯuallis mag̃
vallis vel loca terraꝝ depssa inter mōtes
Connubiū ex cō ⁊ nubo bis. cōponit̄ hoc ꝯnubiu₃ bij
cōiugiū nuptie vel coniunctō viri ⁊ femine. vnde hic ⁊
hec cōnubialis ⁊ hoc le. ⁊ hinc cōnubialit̄ aduer. Uirg̃
Cōnubio iūgam stabili ꝓpꝛiamq₃ dicabo.
Conuena a cōuenio is. hic ⁊ hec ꝯuena ne. simul cum
alio veniēs vel q̃ cū alio cōuenit. Uel ꝯuene dicunt̄ ad
uene de diuersis locis. et coꝛ. ve.
Conuenio ex cō ⁊ venio ꝯuenio is.i. cōgruere vl' dece
re. Unde hoc palliū cōuenit michi. id est decet me. et cō
uenire.i.alloqui. vt cōuenio vos o iudei.i.alloquoꝛ. et
ꝯuenire id est adunari. vt isti conueniūt.i.adunant. ⁊ cō
uenire.i.simul venire. ⁊ cōuenire.i.pacisci. vnd̄ in math.
Nonne ex denario cōuenisti mecum. vel cōuenio tibi
vnū denariū id ē paciscoꝛ. ⁊ cōuenire id ē exigere aliqd
de aliquo. ⁊ cōuenire.i.ꝯpellere.i.ad causam vocare vl'
ad placitū. ⁊ cōuenire.i.inesse. vt albedo cōuenit michi
.i. iest. ⁊ cōuenire.i.assimulari. vt iste cōuenit cū illo in al
hedie.i. est silis illi. Unde cōuenit impsonale. ⁊ cōueni
ens. ⁊ hec conueniētia tie. ⁊ cōponit̄ inconueniēs ⁊ com
patur. vnde hec incōueniētia tie. vnd̄ versus. Conuenit
alloq̃tur decet id simil' assimilat̄. Exigit ad causas vocat
⁊ compellit inest q₃. Pāgit adunat̄ ⁊ adunat conueni
Conuēticulus. a conuēt⁹ dꝛ hic cōuēticul⁹. et ens ē.
hoc cōuenticulū li. ambo di. et coꝛ. cu
Cōuento as frequent̄ cōuenire. a cōuenio is cōuētu₃
tu. u. in o. sed cōuentoꝛ deponēs aliud ē
Cōuentoꝛ. a conuētus dꝛ cōuertoꝛ aris. conuentū face
re vel celebrare ſm hug̃.
Conuētus tus. cōgregatō cetus.
Conuersio q̃si simul versio. a cōuerto. vel cōuersus si.
addita o. Itē conuersio est qdam coloꝛ rhetoric⁹ de quo
supra dixi in q̃rta pte in ca. de coloꝛib⁹ rhetoricis.
Conuersoꝛ a cō et verso as cōponit̄ conuersoꝛ aris. id
est simul versare et esse cū aliquo. Unde hic et hec con
uersabilis et hoc le.
Conuerto ex cō et verto cōponit̄ conuerto is. conuerti
versum. insimul v̄tere vel ad aliquā vitam vel sectam
v̄tere. vnde hic et hec cōuertibilis et hoc le. et compat̄. ⁊
cōponit̄ incōuertibil' et hoc le. Item a cōuerto cōuerso
sas. frequē. et est actiuū conuerto. tamen ſm hug̃. cōuer
toꝛ et p̄uertoꝛ passiua sunt et deponētia
Conuescoꝛ eris ex con et vescoꝛ v̄bum deponē. et caret
p̄terito et sup̄. debere₃ tamē facere cōuescitū. et est conue
sci simil' vesci. pit vesci. cū alio comedere.
Conuexus. a cōueho is dꝛ conuexus a. ū. vndiq₃ indi
natus et curuatus quasi cōuersus. vel dꝛ a cōueho is. q̃
vndiq₃ vehat̄ in circūitu ad visum et compat̄. vnd̄ hec
conuexitas tatis. curuitas. rotūditas. sicut est celi. vl' ſm
Pap̄. conuexa dicunt̄ extrema celi flexa. et ꝓdu. ve po
sitōne. x. eni est duplex consonās
Conuicane⁹ a. ū.i. cōuicin⁹ a con et vicaneus
Conuican⁹ a. ū.i. conuicin⁹ a con et vicin⁹ compo.
Conuictoꝛ toꝛis. mas. ge. q̃ simul cū alio viuit. et tūc de
riuat̄ a conuiuo is. vel cōuictor q̃si cū alio victoꝛ. et tūc
deriuat̄ a conuico uici uictum
Conuiciolū li. penul. coꝛ. ꝑuū cōuiciū di. de conuicium
Conuicoꝛ. A con et vicō as. componit̄ conuicoꝛ aris.
cōuicia inferre. vitupari. et construit̄ cū dtō. Unde hoc
conuiciū tij. contumelia. vitupium. Unde conuicosus
sa. sum. plenus conuicijs. et compat̄. ita dicit hug̃. Pap̄
etiam dicit. Conuicoꝛ aris atus sum id est exꝓbꝛo. Ind̄
conuitiū id est opꝓbꝛium. iniuria. et sic videt̄ q̄ p̄dicta
debeant ꝑ c. scribi. sicut viciū qd̄ deriuat̄ de vinco is ſm
hug̃. Alij dicūt q̄ viciū deriuat̄ a veto as et coꝛ.i. ante t.
et conuicium componit̄ ex con et vito. et ꝓdu.i. ante t. et
sic p̄dicta scribunt̄ ꝑ t.. sicut veto et vita. Et hoc videtur
verius cū vitium coꝛ. ui. Unde horatius. Omnib⁹ hoc

vitium est cantoꝛibus inter amicos. Et conuiciu₃ ꝓdu.
ui. et istius opinionis fuit magister bene. Unde dicit vi
ciū qd̄ dꝛ a vetādo coꝛ.i. āte t. cū suis d̄riuatis vt vicio as
cōuiciū tamē ꝓdu.i. ante t. sed meli⁹ compo. ex con ⁊ vi
ta. q̃ conuiciū est imꝓperiū cōtra vitā
Cōuicium in conuicio vide.
Cōuiua a cōuiuo is dicit̄ hic ⁊ hec cōuiua ue. cōis. ge.
q̃ simul cū alio viuit ⁊ comedit et ꝓdu. ui. Horacius in
epy. Tres mihi cōuiue ꝓpe dissentire vident̄.
Conuiuariū rij. neu. ge. locus in quo q̃s ꝯuiuat̄ qd̄ et
conuiuatoꝛiū dicit̄ et dꝛa conuiuoꝛ aris
Cōuiuatoꝛiū in cōuiuiariū vide
Cōuiuiū a cōuiua dꝛ hoc cōuiuiū uij.i. lauta comestō
⁊ magna. et hinc hoc cōuiuiolū li. dimi.
Conuiuo uis.i. simul viuere penul. ꝓdu. a cō et viuo
Conuiuor a cōuiuiū dꝛ conuiuoꝛ aris. cōuiuiū facere
vel celebrare vel insimul comedere. hatho. Raro cōui
uare et ꝓducit ui.
Conuot⁹ a con ⁊ votus ta. tū. ꝯponit̄ cōuot⁹ ta. tū. id ē
eodē voto astrict⁹. vel cōponit̄ ex cō et votū ti ⁊ ꝓd. vo.
Con⁹ ni. mas. ge.i. summitas galee vel curuatura q̃ su⁄
per galeā ponit̄ sup quā sunt criste. a conō grece qd̄ dꝛ
latine acuta vel alta rotunditas. Unde et conō dꝛ figu
ra q̃ ab amplo incipit ⁊ in acutū finit̄ sicut oꝛtogoniū.
Coopio is. iui. pitū ire.i. simul opire cōtegere. vnd̄ coo
ptoꝛiū amict⁹ ex cō ⁊ opio ꝯpo. abiecta ti. ⁊ coꝛ. pe.
Coopoꝛ aris. coopat⁹ sum v̄bū depo. id est simil' opa⁄
ri coauxiliari. Et componit̄ ex con ⁊ opoꝛ aris. ⁊ abijci
tur n. causa euphonie et coꝛ. pe
Coopto tas. taui. tare. id est simul optare. ⁊ componit̄
Copia pie. id est multitudo abundācia a cō ⁊ opto
dicta quasi cū opibus. et deriuat̄ a copos id ē laboꝛ q̃a
omis substātia ex laboꝛe cōstat. Nō eni sine laboꝛe co⁄
pia haberi potest. vnde copiosus sa. su₃.i. locuples abū
dans plenus copia. ⁊ compat̄ copiosioꝛ sissim⁹. vnd̄ co⁄
piose sius sissime. et hec copiositas tatis q̃dam vero di
cunt q̄ copia descendit a cops pis.
Copiola le. diminu. ꝑua copia
Copiosus sa. sum. in copia vide.
Copos grece laboꝛ latine ⁊ accentuat̄ in fine
Cops pis. omis ge. ex con et opis dicit̄ cops diues opu
lentus quasi cū opibus. Unde q̃dam. Fecund⁹ cops ē
dea terre fertilis ops est Fex domuū scops est mūdarū
fossa q₃ scrops est. vnde potest deriuari hec copia. Ite₃
inuenit̄ hec cops indeclinabile fe. ge. et tūc deriuat̄ a co
pia pie. et est tūc idem cops qd̄ copia
Copula le. id ē ꝯiunctō vel id qd̄ cōiungit. vel viculu₃
in collo canis et in singulari et in plali est ge. fe. In pla⁄
li tamē inuenit̄ neu. ge. copula oꝝ. Et vt dicūt in singu⁄
lari ꝑ ꝯiunctōe canū In plurali copula neu. ge. ꝑ qua⁄
libet alia ꝯiunctōe siue hominū siue reꝝ aliaꝝ. Et scias
q̄ est copula v̄balis implicita et explicita.i. nō coartata
vnde in hoc v̄bo sum es est. vide in cedo.
Copularius rij. mas. ge. id est vinculū in collo canis et
dicit̄ a copula le. pulatiu⁹ ua. uū.
Copulatim.i. cōiunctim aduer. a copulo las. vnde co⁄
Copulatiu⁹ ua. uū qd̄ copulare habet a copulo as
Copulo a copula le. dicit̄ copulo las.i. cōiungere. soci⁄
are Copulo ꝯponit̄ discopulo as. id ē disiūgere. Reco
pulo las. id est reiungere. Copulo ⁊ eius cōposita sunt
actiua et coꝛ. pu.
Coquina ne. dꝛ a coqu⁹ et ꝓdu. qui
Coquo quis. xi. ctū et scribit̄ ꝑ c. in p̄ma sillaba coquo.
et in secūda ꝑ q. licet q̃ntum ad sonū videt̄ desinere in
co. sed hoc accidit q̃ u. amittit vim litere. ⁊ cōponit̄ coq̊
cū de et dicit̄ decoquo quis.i. valde coquere. Itē cu₃ ex
et dicit̄ excoquo quis in eodē sensu. Et similit̄ cōponit̄
incoquo is. precoquo quis. id est p̄ alijs coquere vl' su⁄
pra vel plus. Recoquo is iteꝝ vel valde coquere. Suc
coquo is.i. paꝝ vel subt⁹ coquere. Coquo ⁊ eius cōpo⁄
sita actiua sunt et coꝛ. hāc sillabā co in p̄senti
Coquulus li. di. ꝑuus coqu⁹ et coꝛ. quu.
Coquus qui. qui cibos coquit. vnde hic coquilus li.
dimi. et hec coquina ne. vide in ꝑcocia.
Coꝛ coꝛdis neu. ge. dꝛ a cardian. q̄ autē dicit̄ coꝛ q̃si cu⁄
stodia omniū reꝝ ethimologia est Et vt di. ysid. Coꝛ id
est viciniū pulmoni vt cū ira accendit̄. pulmonis humo
re tpet̄ Et scias q̄ in grecis. tres v̄s⁹ poniūt̄. Coꝛ sapit ⁊ pul
mo loquit̄ fel commouet iras. Splen ridere facit cogit
amare iecur. vide in splen. Et cōponit̄ coꝛ cum cō ⁊ dicit̄
concoꝛs dis et est omnis ge. discoꝛs dis et cu₃ ex ⁊ dꝛ ex
coꝛs dis. et cū miserās et dꝛ misericoꝛs dis Itē cum re et
dicit̄ recoꝛdor aris Item cū se ꝑpositōne ⁊ dꝛ secoꝛs dis
Et cū ve ⁊ dꝛ vecoꝛs dis. et cū vnus et dicit̄ vnicoꝛs dis
Et nota q̄ antiq̃tus dicebāt hic et hec vnicoꝛdis et hoc
de. et alia huiōi composita similia a coꝛ qd̄ in autoꝛib⁹
sepe inuenit̄. Et scias q̄ rabi moyses di. q̄ celu₃ ē in vni
uerso sicut coꝛ in animali. Cuius mot⁹ si ad hoꝛā q̃esce
ret coꝛpis vita finiret̄. et ex hoc patet q̄ celū siderium ꝑ
motū suū generatō₃ causat et in inferioꝛib⁹ coꝛruptōe₃.
Coꝛagios grece latine villa dicit̄
Coꝛagiū a coꝛagios dꝛ hoc coꝛagiū gij. id est suffragiū
Coꝛagiū est etiam ps ludi sc₃ quādo ꝓuerbia dicuntur
Uel coꝛagiū est v̄ginale signū vl' v̄ginalis pompa quā
solent v̄gines facere in q̃busdam locis circa moꝛtuū sc₃
coꝛea. et q̄libet coꝛea sic potest dici et tūc componit̄ a co
rea ⁊ ago agis Sed hoc coꝛragiū ꝑ duo r. aliud est scili
cet qd̄ ex toto ⁊ intimo coꝛde petit̄. et compo. a coꝛ ⁊ ago
Coꝛallus li naturā habet viminis sub aqua. sed detra
cta sup aquā statim durescit et rubescit ⁊ lapidescit Ita
occupari q₃ et euelli retib⁹ solꝫ aut acri ferramēto ꝑcidi
Coꝛam ꝑpositō huit ablatō. vt coꝛam deo placet humi
litas Itē est aduer. qualitatis vt nobis in theatro moꝛā
tibus q̃dam coꝛam surrexit et locut⁹ est id ē patent. eui
denter apte. et componit̄ a coꝛ et am ꝑ apostropha₃. qd̄
enim fit coꝛā ante coꝛ fit et ꝓdu. p̄ma₃. Unde in auroꝛa
dꝛ Coꝛā languoris ꝓpulit omne gen⁹
Coꝛax cis id ē coꝛu⁹ et tā illud q̃₃ istō nomē habet a so
no pectoris. q̃ grūnit pectoꝛe
Coꝛban oblatō siue donū sonat Unde math. vij. Coꝛ
ban qd̄ est donū vide in coꝛbonā
Coꝛbio onis mas. ge. ille q̃ facit vel vēdit vl' portat coꝛ
bes et deriuat̄ a coꝛbis
Coꝛbis a curuo as dicit̄ hic coꝛbis bis vas vimineu₃
quo mensuratur vinū vel etiam annona vel ꝑ qd̄ fluit
mustum. quia dicitur a curuo. q̃ ex curuatis v̄gis con

teritur vel dicitur a colando
Corbita te.penul.producta fe.ge. id est nauis oneraria. et dicitur a corbis
Corbius.a cor et binū ɔponiť hic corbius bij. quod et hic corbin⁹ diciť.s.ille q̄ duplex habet cor q̄si binum cor habens. vel reuera q̄ est versipellis et inconstās.
Corbonan sicut di.hug.corban interp̄tať oblatō. vnd̄ hec corbona ne.vel corbonā indeclinabile vltima acuta id est gazophilaciū vbi diuine oblatōes reponunť. papias vō di.Corbonan gazophilaciū vbi pecunia sacerdotum erat.et interp̄tať oblatō.et vt dr̄ in historijs sup actus apostolo℞.Corbonan erat arca in q̄ reponebanť donaria sacerdotū.Musach erat arca in q̄ reponebāť dōaria regū vl' pncipū ad reficiēda sartatecta tēpli. Gazophilacium erat arca in q̄ reponebanť donaria trāseuntium a corbis
Corbulus li.mas.ge.penul cor paruus corbis. et diciť
Corcula ioculatrix
Corculū li.dimi puum cor.et cor.cu.
Corculus.id est tadeus a corde dict⁹. Ipe ꝛ tade⁹. ipe est ꝛ iudas iacobi quē ecclesiastica tradit historia missū edissam ad abagar℞ regem s̄m Pap̄. Hug di. Tadeus interp̄tať corculus id est cordis cultor ꝛ cor. cu. vide in
Corda a cor.diciť hec corda de.q̄r sicut pulsus iudi cordis est in pectore.ita pulsus corde ē in cithara.vnde pphēta. Laudate eū in cordis ꝛ organo
Cordatista ste ge.cōmunis q̄ vel que canit cum corda et diciť a corda de.
Cordatus a cor dr̄ cordatus ta.tū.i.sapiēs gnauus audax cōueniēs. In iob.xxxiiij.diciť. Viri cordati.i.sapientes audite me.vnde cordate.i. sapienter ɔueniēt hōeste
Cordex cis.mas.ge.q̄ facit cordam vel q̄ canit cum cordis.et dicitur a corda de
Cordiacus ca.cū vide in cardiacus
Cordicitus aduer.penul.cor.i.cordetenus a cor diciť. Vnde sidoni⁹. Prudētibus inq̄t cordicitus insitū est
Cordula le.dimi.pua corda penul. correpta.
Cordus da.dū.i.serotin⁹ diciť a cor.vnde et vue q̄ tarde venūt ad maturitatē corde dicunť s̄m hug et Pap̄ dicit.Cordū serotinū qd̄ tarde nasciť
Coredulus.Cor ɔponiť cū edo.et diciť hic coredulus li.q̄dam auis que statim et citius q̄ȝ cetera membra cor
Coriambus.a chorus diciť hic co auis capte edit.
riamb⁹ hi.q̄dam pes constās ex p̄ma longa et duabus medijs breuibus et vltima lōga.vt audierāť, et diciť sic q̄r carmē hoc pede compositū aptū sit choro canentiū. Vel cōponiť a chorus ꝛ iamb⁹ q̄r in choro et in circuitu habeat duos iambos sed ordine cōuerso, vnde coriambicus ca.cū. Potest etiā coriambic⁹ in p̄ma sillaba s̄m q̄sdam aspirari sicut in chorus.
Coriandrū dri.ge.neu.genus herbe a greco qd̄ illi corion dicūt.et vt dicit Pap̄ Coriandrū qd̄ greci corion dicunt. Cuius semen dulci vino datū priores reddit ī venerē.si supra modū dederis amentiam facit. In cibo sumptū calefacit et stringit et somnū facit
Corarius rij.q̄ parat coria vl' q̄ opať de corijs a corio
Corimbus.a corona diciť hic corimbus bi. dicitur. id est fructus edere.q̄r inde coronabanť antiq̄ ꝛ p̄cipue poete. Vnde Ouid.iij.meta. Et grauid⁹ distinguit hedera corimbis. Corimbi etiā dicunť anuli vitis.qui pria queq̄ȝ ligant et cōprehendūt.ne longi⁹ laxati palmites vento℞ flatibus dissipentur
Corinthus a corū diciť hic corinthus thi.i.tectura arcuum. Vnde stacius thebaidos in.vij. Qua sup a tergo velox corinthos et arcus.et hic corinthus thi.id est repositoriū sagitta℞ sc̄ȝ pharetra.vnde ouid. tris. In quibus est nemo qui nō corithon et arcū. Corinthō autem grecū ptulit p corinthū. Inueniť etiā hic corinthus nomen ciuitatis.vnde.corithius thia.thiū. Ad corithios scribit Paulus duas ep̄las et scribiť corinthus p h.in vltīa sillaba.vnde t.remanet in sono suo ante h. et cor. p̄ma ab horacio in epistol'. Non cuiuis hominū cōtin
Coriolū li.di.puum corū git adire corinthuȝ
Coriosus sa.sum.i.corio vestit⁹.et dr̄ a corū.
Corū a carne dr̄ hoc corū rij.q̄si carnū q̄r carnem tegat.vel q̄r a carne extrahať. a corū p compositōeȝ excorio as. Decorio as. Discorio as.in eodem sensu.id est corū auferre. Incorio as.i.corū immittere vel coriuȝ
Cornetū ti.penul.pdu.loc⁹ vbi corni crescūt aptare
et dr̄ a corn⁹ ni.p q̄dā arbore dura in fructu vel ligno
Corne⁹ nea neū.ptinēs ad cornu vel de cornu existēs et tūc dr̄ a cornus ni.p arbore.
Cornicen cīs.mas.ge qui canit cū cornu qd̄ etiā dr̄ hic et hec cornicen tis.et vtrūq̄ȝ cōponiť a cornu et cano is et cor.penul.cornicen in n̄tō ꝛ in gtō.
Cornicena ne.penul.cor.fe.gene.femia q̄ canit cum cornu et deriuať a cornicen
Cornicor caris. a cornix dr̄ ꝛ pdu.ni. Vnd̄ psius. Nescio q̄ tecū g̃ue cornicaris inepte. Vid̄ in corniculor la
Cornicula le.dimi.pua cornix ris.
Corniculor a cornix dr̄ corniculor aris.i.vocem cornicis imitari vel inutiliter loq̄ et garrire qd̄ etiā cornicor
Corniculū li.dimi.puū cornu aris dr̄
Corniger ra.rū pnl' cor.gerēs cornu a cornu ꝛ gero is
Cornipes dis.omnis ge.corneos habēs pedes.quod p equo inueniť et tūc est mas.ge.hic cornipes dis.ꝛ cor. penul.tā in n̄tō q̄ȝ in obliq̄s.et ɔponiť a cornu ꝛ pes
Cornix cis.fe.ge.dr̄ a cornu.q̄a auis clamosa sit vt cornu.vel q̄r diu viuit in cornu etiā durat.ꝛ habet cornix i naturaliť longā ante x.vnde penul.pdu.in gtō
Cornu dr̄ a carne q̄si carneū.q̄r ex carne pcedit ꝛ in singulari est indeclinabile. In plurali vō hec cornua nuū Inueniť etiā hic cornus nus nui.in eodem sensu Et nota q̄ cornua vocanť extreme ptes antēna℞ p tropuȝ ab animali. Item cornua vocanť extremitates exercit⁹. q̄r intorte sunt ad modū cornuū animal'. sed in hac significatōne pprie inueniť hic cornus nus.nui.ꝛ p cornu militis siliter.sed cornu in singulari.ꝛ cornua in plurali pprie ptinent ad animalia. A cornu deriuať cornut⁹.ta tum.et corno nas.id est cornu resonare.ꝛ hic corn⁹ ni. p quadā arbore dura in fructū vel ligno vnde hoc cornum ni.fructus illi⁹ arboris. Vnde vsus. Corna gerit cornus pecudū sunt cornua cornu Milites est quādo pperat sua bella gerendo. Cornu cōponiť hic et hec bicornis et hoc ne.et hic et hec vnicornis et hoc ne.
Cornupeta te.hos penul.corr.Exodi.xxi.q̄ si bos cor

nupeta fuerit ⁊c.
Cornus ni.vide in cornu.
Cornusthibij tercia filia iob nomē accepit. q̄r enim per cornu et tibiā vnū verbū ex vtroq̄ȝ cōposuit vtrūq̄ȝ verbum p vnā orōnis ptem in latina lingua trāsfusum ē. quo voluit genere licite demōstrauit s̄m greg̃
Cornutus a cornu diciť cornutus.a.ū. Et scias q̄ facies moysi dicebať cornuta sicut dicit glosa Exo. xxxiiij.ppt q̄sdā radios splendoris q̄ human⁹ vis⁹ ferre nō potuit.
Corolla le.di.pua corona.
Corollarū rij.dr̄ a corolla. et est corollarū p̄miū alic⁹ certamis sc̄ȝ corona vel aliud. Vnde corollarū est vnde aliq̄s mereť adipisci coronā. Vnde boeci⁹ in de ɔsolatōe philo. Ita ego quoq̄ȝ tibi velut corollarū dabo. vel habeť ibi collorariuȝ a collo q̄r ferať in collo vt torquis aure⁹ s̄m hug. Pap̄ etiā di. Corollarū q̄si corōe id est p̄mij illatiuū.sicut collariū qd̄ est in collo. Iteȝ corollariū dr̄ vnde corona mereť dictū q̄ coronā ferat.vel circūlocutiua ostensio ab ambitu corone q̄dam ornamenti p̄miū
Corona a corus hec corōa ne.q̄r rotunda ad modū cori solet fieri ꝛ est in signum victorie vel regij honoris signū q̄ ideo in capite regū poniť ad significandū circūfusos in orbe ipsos q̄bus accinct⁹ q̄si caput suū coronať. A corōa deriuať corono nas. vbum actiuū s̄m hug. Pap̄ vero dicit q̄ corōa generaliť dicitur Dyadema vō spēaliť. Nam est gestamē regū capitis. Corona vero q̄runcūq̄ȝ. Itē corōa diciť circul⁹. De corona clerico℞ dixi in clericus.vide etiā in caritas
Coronula le.di.pua corona
Corpalis.a corpus diciť hic ꝛ hec corpalis et hoc le ad corpus ptinēs.vnde corpaliter ꝛ corpalitas. ꝛ cōponiť incorpalis incorpale.liter.incorpalitas tatis. Et vt di. psti. Corpale nomē est illud qd̄ corporeā rem significat et hoc in pprijs et in appellatis. In pprijs vt sortes. In appellatiuis vt homo. Incorpale vero nomē est illd̄ qd̄ incorporeā rem significat in pprijs et appellatiuis. In pprijs vt pudicicia penolipes. In appellatiuis vt vtus
Corporeus in corpus est
Corporo a corp⁹ dr̄ corporo as.corpeum facere vl' impinguare vel in corpus immittere vel ad sustentamentum et augmētū corpis sumere.ꝛ ɔpo.incorporo as. et est actiuū cum omnib⁹ suis ɔpositis ꝛ corpo.
Corpulētus a.ū.i. pinguis crassus.et ɔpať.vnd̄ corpulenter tius.tissime.aduer.ꝛ hec corpulētia tie. i. crassitudo.et ɔponiť a corpus ꝛ lentos qd̄ est plenū quasi plenus corpe vel carne
Corpus a corrumpo pis dr̄ hoc corp⁹ poris. q̄r sit nature corruptibil' et cito corrumpať. vel corp⁹ ɔponiť a cor et pus puris. Inde corpus q̄si cordis pus.i. custodia.sed poti⁹ videť et hi.q̄ȝ cōpositō.vel corpus q̄si corā positus.vnde corpore⁹ rea.reuȝ.vnde hec corporcitas tatis. A corpus cōponiť bicorpor tricorpor q̄dricorpor.et sunt cōmunis ge.q̄r nomia cōposita a corpe colore decore sunt cōmunis gene.
Corpusculū li.dimi puum corp⁹.
Correctō onis.fe.ge.i. emendatō. castigatō. a corrigo gis. Itē correctō est q̄daȝ color rhetoric⁹ de quo dixi supra in.iiij.pte in ca.de colorib⁹ rheto.
Corregionalis ex vna regione.
Correptō in corripio est.
Corrideo des.corrisi.i.simul cum alio ridere ex cō ꝛ rideo des.ꝛ mutať n.in r.ꝛ pd̄.ri. Gen.xx.corridebit mihi.
Corrigia a corū dr̄ hec corrigia gie.vel a colligo gas q̄si colligia.vnde corrigiola le.di.et corrigiatus.ta. tu.cū corrigijs ligatus.et corrigio gias.i.corrigias facere vl' corrigijs ligare ꝛ ɔponiť decorrigio as.discorrigio as. excorrigio as.in eodem sensu.i. dissoluere. Incorrigio as.corrigijs ligare vel ornare vel aptare. ꝛ est actiuū cū omnibus suis cōpositis
Corrigibil' ad corrigendū abilis s̄m Pap̄
Corrigo gis.rexi rectū.i.castigare vl' emēdare. Et componiť ex con et rego gis.et cor.ri.et differt a corripio.q̄a corrigo.i.emendo.vt corrigo lib℞. Pertinet etiam ad mores quādoq̄ȝ.vt corrigo istū.i.castigo.ꝛ nulla correctio sperať de isto.i.nulla emendatō.vnde pphēta In q̄ corrigit adolescentior viā suā. Sed corripio.i. rephendo.vt Corripiat me iustus in misericordia. Sic ꝛ correctio a corrigo pprie ptinet ad lib℞. vt iste liber non ē bene correctus. Sed correptō vel correptor vel corrept⁹ a corripio is ptinet ad mores. vt iste nō est bene correptus de tali dicto vel facto.
Corrigo as.aui.are.atū.i.simul rigare ex cō ꝛ rigo as. et cor.i.et retinet n.s̄m q̄sdam.
Corripio pis.pui correptū corripe.i.simul rape.vel capere vel castigare rephendere.ꝛ ɔponiť ex cō ꝛ rapio is ꝛ cor.pi. Et inde corrept⁹ ta.tū.et hec correptō onis. Et scias q̄ fraterna correptō sic describiť. Correptō fraterna est admonitō fratris de emendatōe delicto℞ ex fraterna caritate pcedēs. Queri hic potest an peccatū primi pus debeat dici p̄lato q̄m ecclesie vel ecōuerso. Ad hoc dico q̄ p̄latus pōt dupliciť cōsiderari. aut s̄m q̄ iudicō p̄sidet.ꝛ sic dicere p̄lato est dicere ecclesie ꝛ sic prius debēt adhiberi testes q̄ȝ p̄lato dicať.aut pōt ɔsiderari s̄m q̄ est extra iudiciū. ꝛ sic dicere p̄lato nō est dicere ecclesie sed psone q̄ pōt pdesse ꝛ non obesse. q̄r nullus pōt pdesse magis q̄ȝ p̄latus.et s̄m hoc pus debet dici p̄lato q̄ȝ testibus ostēdi alijs.ꝛ quāto minus pōt fieri publicetur.et tūc p̄latus adhibeť quasi vnus de testib⁹. Talis enim debet esse correptōnis ordo fraterne quē augustinus in speculo clerico℞ tradit.vt cū q̄s oculi petulantiam vl' aliud peccatū qd̄cunq̄ȝ in fratre suo aduertit statim debet eū admonere ne cepta pgrediať sed de proximo corrigaťt.q̄ si post admonitōem iteȝ vel tercō illud facere videať tūc debet quasi vulneratus sanand⁹ manifestari.sed anteq̄ȝ in publicū pdať qd̄ fit cum ecclesie diciť.pus debet alteri vel tercō demōstrari.quod est adhiberi vnū vel duos testes.ꝛ inter eos q̄bus ostendi debet anteq̄ȝ alijs ostendať p q̄s cōuincendus est.ꝛ si negauerit pus debet p̄posito ostēdi.post admonitōem vt secretius corrept⁹ non innotescat ceteris.et ita p̄mo debet admoneri.secundo p̄lato ostendi. tercō testes adhiberi.quarto in publicū adduci cōuincend⁹ si negauerit vide in fama. Item nota q̄ vt dicit Greg.in.xxx.mora. Non vna eadēq̄ȝ cunctis exhortatō conuenit. q̄a nec cunctos par mo℞ q̄litas constringit. Sepe tamē alijs officiūt que alijs psunt. Nam et plerūq̄ȝ herbe que hec

anialia reficiũt alia occidũt. et leuis sibul⁹ eq̃s mitigat catulos instigat. ⁊ medicamentũ qd huc morbũ iminuit alteri vires iũgit. Et panis q̃ vitã fortiũ roborat paruulorũ necat. Nam sicut idẽ Greg. dicit. in. ix. omel. eze chie. Verecũde eteni mẽtes si quas fortasse culpas admiserint leuiter arguẽde sunt. q: si asperius increpant franguntur potius q̃ȝ emendant. At cõtra mẽtes aspere atq; impudẽtes si increpate leuit fuerit ad maiores culpas ipa leuitate puocãt. Et in. ix. omel. secũde ptis ezech dicit greg. Tãta debet esse discretõ vt nec disciplina nimia nec misericordia sit remissa. ne si inordinate culpa dimittãtis q̃ est culpabilis in reatu grauius astringat. Et rursum si culpa imoderate resecet. tãto q̃ corrigit deterior fiat. quãto erga se nihil ex benignitatis gr̃ia agi cõsiderat. Vides ergo q̃ disciplina vl' misericordia mlt tum destituit. si vna sine altera teneat. Correpta nanq; mens in odiũ repente pruit. si hãc immoderata increpatio plusq; debuit addicit. q: indociles veritas imoderata facit. Item greg. dicit in pasto. Quos cruciamẽta non corrigũt: nõnunq̃ȝ ab iniq̃s actib⁹ leuia blandimẽta compescũt. q: et plerũq; egros q̃s fortis pigmẽtorum potio curare nõ valuit ad salutẽ pstinam tepens aqua reuocauit. Et nõnulla vulnera q̃ curari incisiõe nequeũt fomẽtis olei sanant. et durus adamas incisionem ferri minime recipit. sed leui hircorũ sanguine mollescit. Item in eodẽ. Iratos meli⁹ corrigim⁹ si in ipa ire sue cõmotõe declinam⁹. Perturbati q̃ppe qd audiant ignorãt. sȝ ad se reducti tãto libenti⁹ exhortatõnis vba recipiũt quãto se trãquilius toleratos erubescũt. Mẽti enim furore ebrie omne rectũ qd dicit puersũ videt. Unde et nabal ebrio culpã suã abigail laudabilit tacuit quã digesto vino laudabilit dixit. Vide in curiosus et in rector et in obedio.

Corrualis a con ⁊ riualis cõponit hic ⁊ hec corrualis et hoc le. cũ alio potãs eundẽ riuum. Unde ⁊ p similitudinem corruales dicunt q̃ eandẽ amicã habent. Vide in riualis et pdu. ro

Corrodo is. si. sum. corrodere sil' rodere ex cõ ⁊ rodo is

Corrũpo pis. rupi. ruptũ. ex con et rũpo is. et est corrũpere. frangere. deuirginare. viciare. inficere morbo vel malis morbus. Unde hic et hec corruptibilis et hoc le et inde corruptibiliter corruptibilitas. Itẽ a corrumpo corruptus ta. tũ. et cõpat. et cõpo. incorruptus ta. tũ quod

Cors in cohors vide similit cõpat

Cortex a coriũ dr hic aut hec cortex ticis. q: corio lignũ tegat. vnde videt ⁊ cõponi. sed poni⁹ est ethi. q̃ȝ cõpositio Corticẽ aliq̃ vocãt corucẽ. liber est ps interior corticis dictus a liberato cortice. i. ablato. Est enim mediuȝ qdam inter lignũ et corticẽ. Potest etiã ibi poni terciuȝ scȝ suber. vnde vsus. Pars por est cortex liber alta tercia suber. Unde theodol. Mutat flebilit rigidũ p corti

Corticallus li. di. puus cortex pore suber

Cortico as. dr a cortex. et est corticare corticẽ dare uel auferre. Et cõpo. decortico cas. Discortico cas. Excortico as. in eodem sensu id est cortices auferre. Incortico as. in corticẽ mittere vel aptare corticẽ.

Corticulus li. puus cortex

Cortina. A coriũ hec cortina ne. q: pus ex corijs ⁊ pellibus fuerũt facte vt in tabernaculo moysi. Cortina etiam dicebat locus olim in tẽplo vnde dabant responsa vel potius mẽsa in tẽplo apollinis sup quã stabat phebus q̃ dicebat oracula. ⁊ dicebat cortina q: corio sitõis erat tecta. Vel cortina quasi certina. q: ibi certa dabantur respõsa. vel cortina quasi cordicina. q: ibi hominũ tenebant corda. A cortina dr cortinat⁹ a. ũ. i. cortina p

Cortinari⁹. a cortina dr hic cortinari⁹ rij. patus. q̃ cortinas extẽdit seruat vel facit. et hec cortinaria rie. in eodẽ sensu. ⁊ cortinari⁹ ria. riũ qd ad cortinã ptinet.

Cortinula le. di. pua cortina.

Corus ri. p vento pdu. pmam. et caret aspiratõe. Unde in chorus aspirato

Corusco as. aui. are. atũ. vbum neutrũ. et est coruscare resplendere vel vibrare vel iocular fulgere. Juuenalis in. iij. Carpeio seruata et ioui frõteq; coruscat. Unde patet q̃ scribit p vnũ r. et cor. pmam. Unde coruscus a ũ. splendẽs. crispus tremul⁹ vibrãs et substãtiue hic coruscus ci. splendor lux intolerabilis. ⁊ hec coruscatio. i. splendor. coruscãdi actõ. Et sm grecis. Sol radiat. microq; micat. fulgorq; coruscat. Cũ fulgor supra nos paret tũc fulgurat ether.

Cos cotis cote grece latine dr incisio. Unde hec cos cotis. q: ferrũ ad incidendũ acuat. pprie vo duri lapides cotes appellant q̃si cautes vt dicit Pap ⁊ pdu. co Vir. Subigũtq; in cote secures.

Cosmarcha che. domin⁹ vel pnceps mũdi. a cosm⁹ mũdus et archos pnceps. vnde hec cosmarchia chie. eius potestas penul. acuta

Cosmari⁹ rij. mas. ge. domin⁹ mũdi. et dr a cosmus vl

Cosmic⁹ a. ũ. penul. cor. i. mũdanus a cosmos a cosmus dicitur.

Cosmographia in cosmographus vide

Cosmographus. cosmos cõponit cũ graphos quod ẽ scribere. et dr cosmographus graphi. q̃ mundũ describit. et cor. penulti. Unde in aurora dr. Cosmographo moysi mihi pduce carmine huius. vnde hec cosmographia phie. mundi descriptõ. ⁊ cosmographo phas. id ẽ mũdũ describere

Cosmopeia. i. mũdi factura

Cosmos dicũt greci. et cõuertit in latinã formã. et dicit hic cosmus. id est mundus.

Cosmus mi. id est mund⁹ a cosmos. Item cosmus dicitur ornamentũ pontificis.

Costa ste. dr a custodio dis. q: coste custodiunt interiora. vnde hec costula le. et hec costella le. di. ⁊ hoc costarium rij. locus costarũ. ⁊ costatus a. ũ. q̃ habet costas vl habẽs magnas costas. Quare euasit facta de costa dicam in mulier.

Coste decas gẽtos. vnum et idẽ significãt. id est decem et accentuant pdicta tria in fine

Costo as. qd nõ est in vsu. id ẽ costas vel costatũ facere. ⁊ dicit a costa ste. ⁊ cõponit Decosto as. discosto as. Excosto as. in eodẽ sensu. i. costas extrahere Item incosto as. immittere costas. Recosto as. i. excostare ul' iterum costare. et sunt actiua omnia cõposita a costo as

Costus sti. fe. ge. radix herbe cuiusdam.

Cotana. id est mala cogogna. genus malorũ. et corr. penul. ⁊ declinat hoc cotanũ ni. ⁊ scribit sine c. in Pap

Unde dici Cotona gen⁹ fructuũ nucũ. et cor. pmaȝ. vt patet in hoc versu. Cũ cotano morb⁹ moriq; soror sico morus.

Cote incisio grece dr penul. acuta

Cotula a cotos hec cotula le q̃dam mẽsura vini continens ciatos sex. i. eminã q̃ ideo cotula dr. q: cũ incisio et diuisio sextarij fit in duo equa ita fit cotula.

Coturnix cis. fe. ge. a sono vocis dr. quã greci ortigon vocant et pdu. penul. vnde in aurora. Mane coturnices vespe vulgus habet

Counio nis. iui. ire. id est simul cõiũgere a cõ ⁊ vnio. et abijcit n. et pducit u.

Couno as. aui. are. i. cõgregare ⁊ cõpo. ex cõ et vno as. ⁊ pdu. u. ponit a cõ ⁊ vterin⁹ na. nũ.

Couterinus na. nũ. ex eodẽ vtero cũ alio pgenit⁹. ⁊ cõ

Coutor teris. i. sil' vtor ex cõ ⁊ vtor eris et pdu. u.

Coxa xe. fe. ge. coxe dicte sunt q̃si cõiuncte axes. In ipsis enim capita femorũ iungunt. vnde hec coxula le. dimi.

C ante R

Cra vox est coruorum.

Crapula a crudus dicit hec crapula le. i. supabũdans edacitas immoderata ⁊ noxia voracitas. ⁊ sic q̃si cruda epula. vnde crapulo las. i. supflue comedere. vel immoderate ingurgitare. ⁊ sm hoc põt esse transitiuum et actiuũ sm hug. ⁊ sm cõmunẽ vsum. Pap. vo dicit. Crapula immoderata voracitas dicta q̃si cruda epula q̃ cruditate grauat cor et stomachus turbat. Est aũt uini

Crapulor aris. depo. i. supflue manducare cibiq; bibere inebriari. hec pap. Pro excessu aũt in potu ponit in psal. Tanq; potẽs crapulat⁹ a vino. ⁊ corr. pu

Cras aduer. tpis. ⁊ ptinet ad futurũ temp⁹

Crassator toris depredator latro.

Crasso. a crassus dicit crasso sas. et crassor aris inuenitur. i. crassum facere. vnde crasseo ses sui. i. crassum esse vel fieri. et habet inchoa. vt crassesco scis. vnd illd. Sermo crassescit qd fit duob⁹ modis vel cũ supabundat ul' cum ingrossat et deficit a subtilitate vel cũ inflat ad altum stilũ. Crasso cõponit concrasso as. i. simil' crassare. decrasso as. i. valde impinguare vel macrũ facere. quod ⁊ discrasso as dr. Incrasso as. et est actiuũ cũ omib⁹ suis cõpositis. Inuenit etiã grassor aris depo. sed aliud ẽ de quo dicam in suo loco

Crassus sa. sum. i. pinguis. sed obesus pl⁹ q̃ȝ piguis est et dicit a cresco is. vel dicit crassus a creos vel a creãdo q̃si aptus ad creandas carnes. ⁊ compat. vnd hec crassitas tatis. ⁊ hec crassitudo dinis. ⁊ hec crassicies ciei. et p cõpositõem crassilent⁹ a. ũ. plen⁹ crassicie sm hug. papias vero dicit. Crassa. fecũda pinguis. spissa. Crassari corpis est ⁊ sanguinis. grassari animi ⁊ crudelitatis

Crastinus A cras dicit crastin⁹ na. nũ. a quo crastinas. qd non est in vsu. sed cõponit pcrastino as. i. in crastinum differre. Item recrastino nas. i. iterũ crastinare vel plõgare. ponit quãdoq; tamẽ simplicit pro differre simplex si inueniat in eodem sensu inuenit ⁊ cor. penul. crastinus. q: non habet t. a pmitiuo.

Crater eris mas. ge. vas vinariũ. et dicit a cratim et facit actũs singularis hunc craterẽ vel cratera. ⁊ est cratera actũs grecus. ⁊ tũc est mas. ge. et desinit in a. correptã ⁊ in plurali similiter geminũ habet accusatiuũ crateres vel crateras ⁊ pdu. te ⁊ corri. as. ⁊ est terminatõ greca. Unde vgilius eneid. viij. Indulgẽt vino ⁊ vtũnt crateras aenos. Itẽ idem in pmo eneid. Crateras magnos statuũt ⁊ vino coronãt. Et ponit donat⁹ tractãs de metonomia hoc exemplum. ⁊ põt sumi ab hoc actõ greco cratera qd est mas. ge. ⁊ desinit in a. correptaȝ. iste ntũs latin⁹ hec cratera re. fe. ge. Et similit dicendũ ẽ etherem vel ethera. aerẽ vel aera panther eris. pantherẽ ul' era. lampas padis. actõ lampadẽ vel lampada ⁊ accusatiu⁹ pluralis lampades uel lãpadas. Pirides vel piridas Ouid. Piridas inuenies ⁊ rex mille figuras. Et ẽ tal' accusatiuu⁹ grecus in a. in singulari. ⁊ in as in accusatiuo plurali eiusdẽ gene. sicut est ntũs singularis. vnde piridas est fe. ge. sicut piris. similit aera est mas. gene. sicut aer. sed efficit ntũs latin⁹ et tũc aera re est fe. gene. et ethera re. et ita de similib⁹ intelligas. vt cassidẽ vel cassida Et sm hug. crater eris duas habet ansas ⁊ est proprie genus calicũ. i. poculorũ fiebat enim pus de cõnexione vgultorũ vnde ⁊ dicit crater a cratim eo q̃ se inuicẽ teneat. vnde hic craterculus li. dimi. Et vt vult Papi. Crater vas vinariũ est. In grecis sic dr. Est crater patera connexio virgea crates.

Cratera re. penul. pdu. põt esse actũs gree⁹. et tunc est mas. ge. sicut crater. vel põt esse ntũs latin⁹ ⁊ sic est pme declinatõis et fe. ge. sicut dixi in crater eris

Crates a crater vel cratim greco dicit hec crates cratis q̃ fit de viminibus vel de ferro ad assandas carnes vel pisces desup. vnde hec craticula le dimi. pua crates sm hug. Et sciat q̃ istud dimi. craticula reqrit q̃ dicatur cratis p i. in ntõ. In multis etiã libris inuenit crates p e. in ntõ Unde in aurora dr Altaris medio crates pdicta resedit Item in grecis. Est crater patera cõnexio uirgea crates. hug. etiam videt ponere crates p e. in ntõ. et dr crates a cratim eo q̃ vgule ibi cõtexte se cõtineãt.

Craticula dimi. pua crates vel cratis

Creagra gre dr a creos qd est caro ⁊ agros qd est tractus. et sunt creagre tridentes fuscinule ad carnes de caldarijs pferẽdas vel extrahẽdas ⁊ pdu. penulti. Hiere. lij. Et lebetes ⁊ creagras.

Creber ra rum. id est densus. sed creber dr de multitudine vt creber paries circũit hãc domũ. id est multi parietes Densum siue densatũ est qd visu penetrabile nõ est vt ebur licet tenue Spissum vo quod nõ est tenue. Et cõpat crebrior berrimus ⁊ format a ntõ addita rum⁹ Unde crebre brius berrime aduer. et pducit cre. quia e ante b. pducit in bissillabis vt reb⁹ vnde q̃dã Lectõ crebra valet quã nõ obliuio tollit

Creberrimus in creber est

Crebreo bres a creber bra. brũ. dicit crebreo bres. brui. et caret sup. id est esse vel fieri crebrũ Unde crebresco is inchoatiuũ et est neutrũ crebreo cum suis cõpositis sm hug. Et vt dicit Pap Crebresco. i. innotesco spissor mlt

Crebrifurus ri mas. ge. locus crebro habẽs tplicor fures scȝ q̃ sepe frequentat a furibus. et cõponitur a crebro et fur furis quod pducit fu.

Crebro id est frequenter aduer. Potest etiam esse nomen et tũc est ablatiuus hui⁹ nominis creber ra rum.

Et scias q̄ nō mutat accentū crebro aduerbiū ad differentiam nomis. qꝛ sufficit differētia tpis in vltima sillaba. qꝛ quando est aduer. habet vltimam ꝯmunem. sed quādo est nomē ꝑducit eam

Crebro onis. mas. ge. alio nomine dicit̄ porca. est autē porca illa terra que ꝯtinet̄ inter duos sulcos et dꝛ a crebro qꝛ aqua crebro ꝑ ipam discurrit.

Credibilis a credo hic ⁊ hec credibil' ⁊ hoc le. qđ credi pōt. et ꝯpat̄. et ꝯponit̄ hic ⁊ hec incredibilis et hoc le. qđ similiter compat̄. et cor. bi.

Creditarius. A credo dis dicit̄ hic creditari⁹ rij. i. consiliarius vel camerari⁹ cui secreta ꝯmittunt̄. Unđ hec creditaria id est cameraria

Credo. A supino huius vbi cerno scꝫ certū et do das ꝯponit̄ credo dis. credidi creditū. est enī credere dare cretū id ē ꝯsideratōnem supra rem aliquā vel dare cretum. id ē inclinare animū ad cernēdū q̄ ita sit vt dicit̄. Unde vbalia. ⁊ ꝯponit̄ credo ꝯcredo. i. simul credo. et discredo. i. rem nō credere. et est actiuū credo cū omīb⁹ suis ꝯpositis. et ꝓdu cre. Ouid. de arte. Munera crede mihi capiūt hominesqꝫ deosqꝫ. Et scias q̄ aliud est credere in deū et aliud credere deū. ⁊ aliud credere deo. Credere deo est credere esse vera q̄ loquit̄ qđ ⁊ mali faciunt. sed nos credim⁹ hominē sed nō in hominem Credere deū est credere q̄ ipe sit deus qđ etiā mali faciunt Credere in deū est credēdo amare credēdo in eum ire. credendo ei adherere et eius mēbris incorpari. per hāc fidem iustificat̄ impius. vide etiā in fides

Credulus. A credo dꝛ credulus la. lū. q̄ semꝑ vel facile credit. vnde hec credulitas tatis. et ꝯponit̄ incredulus q̄ nunq̄ꝫ vel vix credit fm hug. Grecis. sic dicit. Rumor credibilis res credula q̄ cito credit. Sic incredibilis et res incredula distat

Crementū. A creo as. dicit̄ hoc crementū ti. i. semē virile q̄si creamentū. vnde ioseph⁹ in pmo. Crementū ad libidinē suo potius nutriuit ex corꝑe. Item crementū dicit̄ a cresco cis. ⁊ tunc tantū valet q̄ntum incremētū vnde cremēto as. i. crescere puberare vel spermatisare

Cremes quādo est latinū deriuat̄ a cremo as. et caret aspiratōne. quādo vo aspirat̄ in pma sillaba chremes nō est latinū. vide supra in chremes

Cremiū. A cremo as dicit̄ hoc cremiū mij. i. siccamentum lignoꝝ vel frixoꝝ in patella. et etiā quod remanet in patella aridū de carnib⁹ post pinguedinē liquefactā dicit̄ cremiū. vnde ꝓpheta. Ossa mea sicut cremiū aru

Cremo as. aui. atū. are. i. cōburere cruciare erunt. ⁊ ꝯponit̄ cōcremo as. ⁊ est actiuū cū omnib⁹ suis cōpositis. Et corri. cre. Unde in aurora dꝛ. Nos in nube leuat hos deus igne cremat.

Cremiū mij. i. sacrificiū quod ⁊ olocaustū dicebat̄. ⁊ dicitur a cremo mas. cremiū.

Creo as. aui. are. dicit̄ a creos. et est ꝓprie creare aliqđ ex nihilo facere. ⁊ sic solus de⁹ creare potest cū sit potētie infinite. Et dicit hec ꝓpositō ex cū dico ex nichilo ordinem nō materiā. sꝫ facere ē ex ꝓiacēti materia. Ponitur tamē creare ꝑ facere ⁊ ecōuerso. ⁊ ꝑ generare ⁊ ecōuerso. Unđ creatores dicunt̄ parētes. Creo ꝯponit̄ cōcreo as id ē simul creare. Procreo as. Recreo as. id ē iteꝝ creare reficere. Et ē actiuū cū omnib⁹ suis compositis. Et sciēdum q̄ vba hec scꝫ facere creare agere ⁊ alia huiōi de deo nō posse dici fm eam ratōꝫ qua dicunt̄ de creaturis. q̄ꝑe cū dicim⁹ eum aliqđ facere. nō aliquem in opando motū illi inesse intelligim⁹ vel aliquā in laborando passionē sicut solet nobis accidere. Sed eius sempiterne volūtatis nouū aliquē signam⁹ effectū id ē eterna eius volūtate aliqđ nouit̄ existere. Sicut ergo ex calore solis aliqua fieri ꝯtingit. nulla tamē in ipo vl' in eius calore facta motōe vl' mutatōe. ita ex dei voluntate noua habēt esse sine mutatōe actoris q̄ est vnum ⁊ solū pncipiū omniū. Credamus igit̄ omniū reꝝ creatarum celestiū ⁊ terrestriū visibiliū ⁊ inuisibiliū causam nō esse nisi bonitatē creatoris qui ē deus verus ⁊ unus cuius tāta ē bonitas vt summe bon⁹ beatitudis sue q̄ eternalit̄ beat⁹ ē. alios velit esse pticipes. quā vidit et ꝯmunicari posse ⁊ minui omnino nō posse. Illud igit̄ bonum quod ipe erat ⁊ quo beatus erat. sola bonitate nō necessitate alijs ꝯmunicare voluit. qꝛ summi boni erat prodesse velle. ⁊ omnipotētissimi nocere nō posse. Quare aūt sit creata ratōnal' creatura dicā in dos tis.

Creos grece latine dꝛ caro. ⁊ accē. in fine.

Creperon dubiū dicit̄. Unđ creper⁹ ra rū. i. dubi⁹.

Crepido dinis. ē ripaꝝ obruptō. saxi vel rupi vel montis extremitas. altitudo. summitas. Ponit̄ tamē quandoqꝫ ꝑ cauerna vbi vie cōueniūt. in qua solent paupes latitare vl' mēdicare. Unđ iuuenal'. Nulla crepido vacat. ⁊ ponit̄ hic ꝑ summitate ripaꝝ ⁊ dꝛ crepido penul. ꝓdu. a crepo as. Quidā tamē volunt deriuari crepido a creperō qđ ē dubiū vel incertū. qꝛ dubium ē in tali loco ponere pedē. Sꝫ congrue dꝛ a crepo pas. quia ibi ē frequētius sonitus vētorū ⁊ ruptō lapidū. Itē summitas vl' extremitas altaris in circūitu altaris dicebatur crepido ⁊ ipm ꝓpiciatorium. Unđ ezech. xliij. De sinu ēre vsqꝫ ad crepidinē. i. ꝓpiciatoriū

Crepito as. freq̄n. frequēt̄ crepare. ⁊ cor. pi.

Crepit⁹. a crepo as. dꝛ hic crepit⁹ tus. tui. ⁊ hoc crepitaculum li. i. sonit⁹. ⁊ cor. pi.

Crepo as. crepui crepitū. quod ⁊ crepo pis crepui fm tciam ꝯiugatōꝫ dicit̄. sꝫ crepare ē sonare. Crepe vero ē cremare. dirumpi. sꝫ sepe vtrūqꝫ inuenit̄ in vtraqꝫ significatōne. vnđ hic crepor poris. id ē sonitus vl' crematio Itē ab hoc supino vltio crepitu u. mutata in o. fit crepito as. freq̄ntatiuū. Crepo ꝯponit̄ Concrepo pas. id ē cōsonare. discrepo pas. i. dissonare. discordare. distare. increpo pas. id ē redarguere. repħēdere. vitupare. Et ab istis omnibus freq̄ntatiuum Cōcrepito tas. Discrepito tas. increpito tas. Eedē compositōnes inueniunt̄ in crepo pis. Crepo pas. ⁊ crepo pis. ⁊ composita ab his omnia sunt neutra Pręt increpo quod ē actiuū Item omnia faciūt pteritū in pui ⁊ supinū in pitū nisi quia in simplici pme ꝯiugatōnis ⁊ cōpositis ab eo quandoqꝫ inuenit̄ pteritū in aui ⁊ supinū in atū. put pma cōiugatio exigit. Unde increpasti supbos ⁊ increpuerūt me renes mei. ⁊ omnia corr. hāc sillabā cre. Prudenti⁹ Magna cadūt inflata crepūt. tumefacta pmunt̄.

Crepor oris. mas. ge. i. sonitus vel eleuatō. et dicit̄ a crepo pas. crepundiū dij. i. cunabulū. qꝛ in ea puer crepat id est sonat vagiēdo ⁊ dꝛ a crepo as fm hug. Item fm Pap. Crepūdia puerilia ornamēta inđ dicta q̄ expositis infantib⁹ adhibent̄ vt cunabuluꝫ Unde hiero. Int̄ crepūdia noui ptus. vid in fescenine

Crepusculū a crepon quod ē dubiū dꝛ hoc crepusculum li. i. dubia lux scꝫ hora q̄ inter diem ⁊ noctem ē. vel inter diē ⁊ noctē dubia an sit diei vel noctis. Pria eni ps noctis dꝛ crepusculū vel vespeꝝ a stella occidentali Secūda conticiniū a cōticēdo. Tercia gallicinium a gallicantu. Quarta intempestū. i. nō oportunū ⁊ nō aptū tpus alicui rei faciēde quādo nihil agi pōt. q̄si sine tpe. id ē actu ꝑ quē ꝯgnoscit̄ tpus. Quinta iteꝝ gallicinium ꝓpter gallos lucis pnūcios Sexta matutinū it̄ abscessū tenebraꝝ ⁊ aurore aduētum. Septima diluculū. nūcia diei q̄ incipit q̄si diei pua lux. Idē etiam aurora dꝛ. postea iteꝝ ⁊ crepusculū. ita di hug Ysid. vo in. v. ethy. sic di. Septē sunt ptes noctis scꝫ vespeꝝ crepusculum. conticiniū. intempestū. gallicinū. matutinū. diluculū. Vespeꝝ aūt ab occidētali stella est vocatū. q̄ soleꝫ occiduum sequit̄. ⁊ tenebras sequētes pcedit. Crepusculū est dubia lux. nam creperō dubium dicim⁹. hoc est int̄ lucē ⁊ tenebras. Conticiniū est quādo cūcta silēt. Conticere enim silere est. Intempestū ē mediū ⁊ inactuosum noctis tpus quādo nihil agi pōt. ⁊ omnia sopore quieta sunt. Nam tpus ꝑ se nō intelligit̄ nisi ꝑ actus humanos. mediū autē noctis actu caret. ergo intēpesta dicitū inactuosa quasi sine tpe. i. sine actu ꝑ quē dinoscit̄ tpus Gallicinū ꝓpter gallos lucis pnuncios dictū. Matutinum autē est int̄ abscessum tenebraꝝ ⁊ aurore aduentum. Et dꝛ matutinū qꝛ hoc tpe inchoāte mane fit. Diluculū q̄si diei pua lux iam incipiēs. Hec ⁊ aurora que solem pcedit. Est autē aurora diei clarescētis exordiū ⁊ pmus splēdor aeris q̄ grece eos dicit̄. quē nos ꝑ deriuatōnem aurorā dicim⁹ q̄si eororā. Et scias q̄ sicut dicit magister in historijs tractās illđ math. xiiij. Quarta aūt vigilia noctis venit ad eos. quattuor vigilias faciunt excubantes in castris. Prima dꝛ conticiniū in q̄ omnes simul vigilāt Secūda vo intēpestum in q̄ adolescentes. Tercia gallicinū in q̄ viri. Quarta antelucanum in qua senes. Has domin⁹ alijs nominibus nominauit scꝫ sero. an media nocte an gallicantu an mane. Marci. tredecimo.

Cresco is. creui. cretū idē habꝫ pteritū ⁊ supinū q̄ntū ad vocē quod habet cerno nis. Unđ vsus. Cerno solet facere creui cretūqꝫ supinū. Sic creui cretū vult tibi cresco dare. Cresco ꝯponit̄ accresco cis. accreui. ex ad ⁊ cresco. ⁊ mutat̄ d. in c. ⁊ ē accrescere ad aliqđ vel alicui crescere. Itē concresco is. i. coalescere. coagulari. cōmisceri congelari crescēdo. Itē decresco id ē minui. qđ ⁊ discresco inuenit̄. Itē excresco is. quasi extra crescere vl' valđ crescere. Itē incresco. i. valđ vl' intus crescere vl' increscere. id ē tediū ingerere. Itē recresco is. id ē decrescere vel iteꝝ crescere quod decreuerat. Itē succresco is. i. paruꝫ crescere vl' post crescere. vl' a posteriori pte crescere. vel subtus vl' latenē vel a sursum. Cresco ⁊ omnia ei⁹ cōposita neutra sunt. ⁊ omnia faciūt pteritū in creui ⁊ supinum in cretū sicut ⁊ cerno ⁊ ei⁹ ꝯposita. ⁊ omnia habēt pncipia pteriti tpis sicut dictū est

Cresus si. rex lidorum fm Pap. Et hiero. in eplā ad paulinū. viij. ca. Prefert̄ vidua diuicijs cresi.

Creta. A cresco is. dꝛ hec creta te. q̄dam insula est in q̄ fuit nutrit⁹ iupiter. vnđ cret⁹. a. ū. ⁊ cresus sa. sum. ⁊ hic ⁊ hec cretēsis ⁊ hoc se. in eodē sensu. ⁊ hec creta te. genus terre albe. s. argilla. qꝛ in illa insula melior abundat creta. vnđ cretosus sa. sum. abundās creta. ⁊ crete⁹ tea. teū id quod fit decreta.

Creticus a cerno is. dꝛ cretic⁹ ca. cū. i. iudicial' vl' determinatiuus vel creticus dies in quo sumit̄ iudiciū infirmitatis ⁊ hic creticus ci. substantiue. i. iudex. ⁊ fm hoc creticus caret aspiratōe vel pōt deriuari a chrisis qđ ē iudiciū ⁊ sic aspirat̄ chretic⁹.

Cretio a cerno is dꝛ hec cretō onis. i. iudicatō vl' cert⁹ numer⁹ dieꝝ in quo est institut⁹ heres. vel adijt hereditatem. vel finito tpe cretōis excludit̄. ⁊ dꝛ cretō q̄si decretio. qꝛ ibi decernit̄ vel ꝯstituit̄.

Cretum est supinū de cerno nis. ⁊ de cresco is. ⁊ creui est eoꝝ pteritum supinū.

Creui est pteritum de cresco ⁊ de cerno. ⁊ cretū est eoꝝ

Cribro sicut di. Pap. cribro a currēdo dictū qꝛ ibi currat frumētū et ē instrumētum aptū ad purgandū fruges. ⁊ inđ dꝛ crebro bras. id ē frumētum purgare secernere. examinare. vētilare. ⁊ componit̄ cribro bras. decribro bras. pcribro bras. recribro bras. ⁊ ē actiuū cuꝫ suis ꝯpositis acceptū trāsumptiue. sꝫ ꝓprie acceptū ē neutꝝ. Et a cribrū hoc cribellū li. di. Uel fm quosdam cribrū a creber bra. brum. i. densus qꝛ sit crebro pforatū. et a cribro as. descēdit cribrās tis. omnis gene. Unđ in. ij. reg. cribrās de nubib⁹ aquā. Et de clerico dixit q̄daꝫ. Haurit aquā cribro clericus absqꝫ libro

Crimē a careo es. dꝛ hoc crimē mis. vt furtum falsitas et silia q̄ non occidūt sꝫ infamāt. Unđ crimior aris. verbum cōmune. et crimiosus sa. sum. quod compat̄ criminosus sior. sissim⁹. Unđ crimiose sius. sissime. aduerbi. et hec crimiositas tatis. et hic et hec criminalis et hoc le. et ꝓdu. cri. pdicta

Crinalis a crinis dꝛ hic et hec crinalis et hoc le. et hec crinalis. i. acus q̄ crines aptant̄ et ꝓdu. na.

Crineo es nui. vbū neutꝝ. i. habere crines et dꝛ a crinis

Crinesco scis inchoa. i. incipio habere crines et formatur a crineo es addita co

Criniculus li. dimi. mas. ge. puus crinis. ior

Crinior. A crinis dꝛ hic et hec crinior oris. i. crine plix

Crinis. A cerno is dꝛ hic crinis huius crinis et sunt ꝓprie crines mulieꝝ sic dicti. qꝛ crinibus a viris discernātur. et ita q̄ntum ad vocē descēdit crinis a cerno. sꝫ quātum ad sigficatōnem potius a discerno is. Etiā dꝛ alio modo hic cirrus ri. quod et ꝑ plicatura dꝛ capillorum a cirrim quod est tondere et inde cirritus ta. tum. id est crinitus nes et dꝛ a crinis.

Crinitus ta. tum. penulti. ꝓducta magnos habens cri

Cripta id est spelūca cauerna vel turba hominū. et dꝛ a crepo crepas

Crispo pas. paui. pare. patum. id est crispū facere. vl' concutere. vibrari. iocular i. vnde crispus pa. pum. ⁊ cōpatur crispus pior. pissimus. vnde crispe pius. pissime aduer. vnde hec crispitudo dinis. et cōponit̄ concrispo

pas.et est actiuū cum omnib⁹ suis ꝯpositis
Crissoꝛ aris atus sum.i.fricare.ceuere. Sed crissari id quod mulier subtus facit.ceuere qḋ facit vir desup vel crissari est mulieꝝ inter se sicut ceuere est viroꝝ inter se Unde qdam. Est ceuere virū ſ3 crissari mulieꝝ ſm hug̃
Crista.A crinis vel cirrus dꝛ hec crista ſte. qḋ eminet sup galeam et sup capita q̄rundā auiū. Unḋ cristatus ta.tū.i.crista oꝛnat⁹ vel q magnā habet cristā. Inuenit etiā cristatus id ē galeatus
Cristall⁹ li.fe.ge.gen⁹ ē cādidi lapidis q̄si nix ⁊ sic glacie durata p annos.vnde et greci ei nomen dederunt. Psal. Mittit cristallū suā3 sicut buccellas. Et nota ꝙ antiq dicebant hoc cristallū li. Unde in auroꝛa dꝛ. Cristallina fuit facta fenestra decens.Et sciās ꝙ cristallus apposita radijs solis adeo rapit flamā vt aridis fugis vel folijs p̄beat ignem fulgidum autē nihil aliud q̄3 frigidum pati potest.
Croceus a croc⁹ ci.dicit̄ croceus cea.ceū. ⁊ hec crocea cee. id est cuna infantiū. Unde in trenis hiere. dꝛ. Qui nutriebant̄ i croceis amplexati sunt stercora ⁊ coꝛ.pnlt
Crocito tas.A cra quod est vox coꝛuoꝝ dicit̄ crocito tas.id est clamare ad modū coꝛuoꝝ.vnde hic crocitat⁹ tus.tui qḋ et crocit⁹ inuenit̄.i.vox coꝛui.et est tercia lr̄a o.in Pap̄.et est crocitare ꝓpꝛiū coꝛuoꝝ ⁊ coꝛ.ci.
Croco as.a cra dicit̄.et est idem ꝙ crocito tas.
Crocodilus li.qđdam animal q̄dꝛupes a croc⁹ dicit̄ qꝛ croceū habet coloꝛē.⁊ est plerūq3 in lōgitudine viginti cubitoꝝ dentiū ⁊ vnguiū imanitate armat⁹ tāta duricie ꝙ foꝛtiū ictus lapidū tergo ꝑcussus nō sentiat. nocte in aquis et die humi reqescit.sol⁹ ex animalibus superiorem maxillam mouere dicit̄.ita dicit hug̃. Pap̄ vero sic dicit.Crocodilus a croceo coloꝛe dict⁹. animal q̄drupes in nilo.in terra et in aquis viuēs. longitudine plerūq3 viginti cubitoꝝ.hoc solū ex animalib⁹ supiorē maxilla3 mouere dicit̄.similis est lacerte sed maioꝛ. ita vt homies māducet. Huic doꝛmienti oꝛe apto qđdam animal fauces ingrediēs viscera dilaniat exitq3 viuēs de inferno qḋ fecit et xp̄c.hec Pap̄. Quidā aūt dicunt ꝙ crocodilus ꝯponit̄ a crocus ⁊ dilus qḋ est met⁹. vnde vers⁹. Herba croc⁹ dilus q3 metus.venit hinc crocodilus. Nam croceis maculis variat̄ ⁊ est metuendus. R.post c.p̄mū sibi dās l.scriptito solo
Croc⁹ ci.qdam puer vsus in floꝛē ſm poetas.vnḋ hic crocus ci.dictus est flos.Sed ꝓpꝛie hoc crociū ci. ꝓ floꝛe neu.gene.Sed ꝓ puero hic croc⁹ ci. licet ꝓ floꝛe iueniatur hic crocus ci.sed hoc fit gratia pueri. vel crocu3 dicit̄ a coꝛicio opido cilicie.vbi melius ⁊ plus abundat q̄3 alibi.vnḋ croceus cea.ceū.et hec crocea cee.substātie
Croma grece latine dicit̄ coloꝛ.vnde cromatic⁹ ca. cu3 q colore nō cōfundit̄ nec coloꝛē mutat ſm hug̃. Papi. vero dicit Croma grece dicit̄ coloꝛ vel humoꝛ latine
Cromatic⁹ ca.cū.penul.coꝛ.i.plixus in croma est
Cronia nie.plixus coꝛpis moꝛb⁹ q mlto tpe moꝛat̄ ut podogra vel ptisis.et dicit̄ a cronon.
Cronica.Cronon grece latine dicit̄ tpus. vnḋ cronic⁹ ca.cū id est tempalis. terrenus. et pluralit̄ hec cronica coꝝ.i.tempa vel tempoꝝ series vł oꝛdo. vel liber ubi de scripta tempa continent̄ vel facta diuersoꝝ tempoꝝ et coꝛripit ni.
Cronographus. a cronō quod est temp⁹ ⁊ graphus qḋ est scriptoꝛ ꝯponit̄ hic cronograph⁹ phi.penul.cor. q dscribit tempa.vnde hec cronographia phie. id ē breuis scriptura vel tempoꝝ descriptō ⁊ acuit̄ penul.
Cronon grece latine dicitur tempus
Cruciabilis.a crucio as dicitur hic ⁊ hec cruciabilis ⁊ hoc le.qḋ est dignū vel aptū cruciari.
Cruciamē mis.a crucio as dꝛ hoc cruciamē mis. vnḋ hoc cruciamentū ti.et hoc cruciū cij.idem qḋ cruciamētum vel toꝛmentū qđlibet.vnde lucillus. Uinū insuaue cruciū dixit ⁊ ꝓdu.penul.cruciamē
Cruciarius.A crux dꝛ hic cruciarius rij. q est cruce dignus.vel q fert crucē ad suū dispendiū.vel ad officium suspendij.vel ad signū ꝓfessionis ⁊ religionis sue.et inde cruciari⁹ ria riū. adiectiue.
Crucibolū.a crucio as.⁊ bolus qḋ est moꝛsellus cōponit̄ hic crucibolum li.i.lucerna.qꝛ bolus.i.moꝛsellus sepe ibi cruciat̄.et diminuit̄.Crucibolū etiā dicit̄ moꝛtarium.et coꝛripit bo
Crucicula le.di.pua crux penul.coꝛr.
Crucifer fera.ferū.q fert crucem penul.acuta.a crux et fero fers componit̄
Crucifigo gis,xi.xum.verbū actiuū penul.ꝓdu.a crux et figo is. Unde vbalia.vel ꝯpo.a cruci dtō et figo gis.
Crucio as.aui.are.i.toꝛquere.toꝛmētare. vnde cruciatoꝛ toꝛis.et cruciatoꝛi⁹ ria.riū qḋ cruciat vel quod ē dignum cruciari vel aptū cruciari. Crucio ꝯponit̄ cōcrucio as.Itē decrucō as.i.valde cruciare vel a cruciamie mouere.Item excrucō as.Crucō cū omibus suis cōpositis est actiuū ⁊ coꝛr.cru. Birria ad mala nat⁹ ego crucioꝛ dum cuncta q̇escunt
Cruciū cij.i.toꝛmentū qđlibet vide in cruciamen.
Crudelis a crudus dꝛ hic ⁊ hec crudelis ⁊ hoc le. adiectiuum.i.crudus.⁊ est crudelis in sanguie. seuus in ira et crudelis lioꝛ.lissimus.⁊ crudeliter lius.lissime.aduer. et hec crudelitas tatis.talis ꝓꝓꝛietas.
Crudus a cruoꝛ dꝛ crudus da.dum.quod nō ē coctu3 quasi non sine sanguie.⁊ inde ꝑ translatōem dꝛ homo crudus quasi nō coctus.nec esui abilis. est enī asper et durus.et ꝯpat̄ crud⁹ dioꝛ.dissimus. vnde crude di⁹.dissime aduer.et hec cruditas tatis.et crudeo des dui.i.esse vel fieri crudū vel inualescere.vnde crudesco icboa. et ꝓdu.p̄mam Prudentius in sicho Insolitis dapib⁹ crudescit guttur ⁊ ossa Itē in grecismo sic dꝛ. Crud⁹ nō coctus est crudelis quoq3 crud⁹.
Cruentatus a cruoꝛ dꝛ cruent⁹ .ta.tū id ē sanguie inqnatus vel q amat effusionem sanguinis.vnde cruento as id ē sanguine inqnare.et cruentatus ta tū.et differta cruent⁹ qꝛ cruentatus dꝛ ꝓpꝛie sanguine inqnat⁹ sed cruent⁹ q amat effusionē sanguinis
Cruentus ta tū in cruentat⁹ exponit̄
Cruma in crumena vide me dicit̄
Crumena ne penul.ꝓdu.sacc⁹ marsupiū qḋ ⁊ cruma
Cruor A curro is dicit̄ hic cruor oꝛis qꝛ currēdo coꝛruat et est cruor effusus. sanguis vero in corpore Unde versus Sanguis alit coꝛp⁹ cruoꝛ est a coꝛpore fus⁹. vel sanguis est hominū.cruoꝛ pictumaꝝ vel cruor ē coꝛrupt⁹ sanguis q emittit̄ et dicit̄ sanguis qꝛ sit suauis

Crurat⁹ ta.tū q magna hab3 crura a crus dicit̄
Crus a curro ris dꝛ hoc crus cruris qꝛ cruꝛib⁹ currim⁹ ⁊ gressum facimus.⁊ sunt crura sub genub⁹ vsq3 ad suras.vel crus est os tibie anteri⁹.⁊ facit gtūs plural' crurum.foꝛmat̄ enī ab hoc ablatō singulari crure e.cōuersa i ū
Crusculū li.di.puum crus.et foꝛmat̄ a crus ad diua culū penul. coꝛrepta
Cruscul⁹ la.lū.q pua habet crura ⁊ dicit̄ a crus.
Cruscumul⁹ li.tumoꝛ cruꝝ ⁊ dꝛ a crus
Crusta hoc crustū vel crustulū ꝓ fragmēto panis ⁊ ꝓ q̄libet edulio hec crusta ſte vel crustula le.dimi. penultima coꝛr.est lamina q̄libet vel fragmentū auri vel argēti vel alteri⁹ metalli. vel ligni vel lapidis. vnḋ marmorari lapides crustari dicunt̄. Ite3 crusta vel crustula superficies vel coꝛtex panis vel alterius rei. Unde exodi xix.debet legi.Tolle panes azimos ⁊ crustula.⁊ est ibi casus acti crustula numeri plal'. Inuenit̄ etiā ibi crustulā
Crustaria rie.id ē taberna.a vasis crustatis sic dicta.
Crusto as.i.crustā facere vel addere vel apponere crustis aliqd linire.et dicit̄ a crustū sti. Et ꝯponit̄ ꝯcrusto stas.Item decrusto as.i.valde crustare vel crustas auferꝛe qḋ ⁊ discrustare dicit̄ ⁊ excrusto as.in eode3 sensu Item incrusto as.i.crustis linire crustas apponere. Itē recrusto stas.i.crustas auferꝛe vel reponere. Item subcrusto as.i.latent̄ crustas auferre vel subtus vel post crustare.⁊ est actiuū cū omnib⁹ suis ꝯpositis
Crustosus a crusta dicit̄ crustosus sa.sum plenus crusta ⁊ compat̄ crustosus sioꝛ.sissim⁹.⁊ crustose si⁹. sissime aduer.⁊ hec crustositas tatis.
Crustula le.diminu.in crusta vide.
Crustulū li.in crusta exponit̄.
Crustum sti.in crusta vide
Crustumiū A crusta dicit̄ hoc crustumiū mij.qđdam genus piri.qꝛ durā habet coꝛticis crustam uel dicitur a crustumia regione.et in eadē significatōe pōt declinari mobiliter.
Crux.A crucio as dicit̄ hec crux cis.qꝛ cruciat et facit gtūs pluralis cruciū.qꝛ foꝛmat̄ ab hoc ablatiuo cruce e.mutata in ū.et coꝛr.u.ante c. Unde Horatius in epistolis. Nō hominē occidi.nō pasces i cruce coruos.Et in auroꝛa dꝛ. Exta t ymago crucis que domat omne malignum. Et nota ꝙ crux in eo ꝙ lata est signat caritatē vel opa caritatis. In eo ꝙ longa est vsq3 ad terrā signat ꝑseuerātiam vsq3 in finē. In hoc autē ꝙ est sublimis signat supnū finē ad quē cūcta referuntur ꝙ autē ꝓfunda est ⁊ in terra occultata signat ꝓfunditatem gratie dei vel signat carnis moꝛtificatōem cū uicijs.
Et nota ꝙ crux christi ex q̄ttuoꝛ lignoꝝ generibus fuisse ꝑhibet̄.sc3 palme cipressi.oliue et cedꝛi. Unde quidam. Ligna crucis palma cedꝛus cipꝛessus oliua. Hāc differentiā lignoꝝ videt̄ aplus innuere cū dicit. Ut possitis comp̄hendere cū omnib⁹ sanctis que sit latitudo longitudo.sublimitas ⁊ ꝓfundum. Et vt dicit Augu. Crux q̄ erat suppliciū latronū nūc trāsit ad frōtes impatoꝛum. Si tantū honoꝛē de⁹ ꝯtulit supplicio suo q̄ntu3 ꝯferet seruo suo. vide etiā in latria.

C ante V

Cubatoꝛiū toꝛij tā ꝓ lecto q̄3 ꝓ alia re cui innitimur. et dicitur a cubo as.
Cubiculari⁹.a cubiculū dicit̄ hic cubiculari⁹ rij .i. lecti custos vel fabꝛicatoꝛ vel p̄paratoꝛ.et inde hec cubicularia rie.in eodem sensu. Potest etiā adiectiue declinari cubicularius ria.riū.i.qḋ ptinet a cubiculū vel ad cubicularium
Cubiculū li.i.lect⁹ a cubo as
Cubile.a cūbo bis vel cubo bas dicit̄ hoc cubile lis. et est ꝓpꝛie cōcubinaꝝ.sicut genialis spōsaꝝ. Fit enī ad lectum ꝯcubinaꝝ potius descensus ⁊ inclinamentum q̄3 ascensus et ꝓdu.bi.
Cubio onis.mas.generis.i. mascul⁹ ⁊ dꝛ a cūbo bis vł a cubo bas.
Cubitalis in cubitus vide
Cubit⁹ a cubon dicit̄ hic cubit⁹ ti.qꝛ firmū et solidum mēbꝛum sit.vel cubit⁹ ti.deriuat̄ a cubo bas. qꝛ sup cubitū solēt cubare in ꝯmestione.et durat vsq3 ad manu3 Unde hic ⁊ hec cubitalis et hoc le. Et sunt cubitalia super q̄ cubitū vel ceruicē reclinam⁹. vt aurealia ⁊ puluinaria ⁊ etiā alia. Cubital' componit̄ bicubitalis le. tricubitalis le. Item a cubitus ꝑ compositōem bicubicus ca cū.⁊ tricubicus ca.cū.in eodē sensu cū p̄dictis. Et vt di. Pap̄. Cubit⁹ dupliciṫ sumit̄. Unus q naturalit̄ ad digitoꝛum summitate3 a cubito vsq3 ꝓtendit̄.q̄liter moyses arcam mēsurauit. Alius cubit⁹ est q et maior dicit̄. q bꝛachio extēso toto cubito capiti ꝑlato se esse demonstrat q̊ arca noe demenita est.
Cubo bas cū suis ꝯpositis in cūbo bis vide.
Cubon interp̄tat̄ solidū siue firmū.
Cub⁹ a cubō dicit̄ hic cubus bi .figura solida q̄ lōgitudine.altitudie.latitudie ꝯtinet̄ sic facta Unde cubit⁹ dicit̄ numer⁹ solid⁹.sc3 habēs in sui denominatōe quatuoꝛ voces.vt bis duo bis.ter tria ter. Unde cubic⁹.ca cū.et hic cubicus ci.ꝓ illo solido numero. sc3 idē ꝙ cub⁹ ſm hug̃. Et vt di. Pap̄. Cybus grecū est latinū cub⁹ .vide in cyb⁹
Cuculla le icullā ē.
Cucullus a culla vel cuculla dicit̄ hic cucullus id ē vestis caputiata ⁊ lata humeros enī ⁊ capita tegēs istar caputij. Unde iuuenalis. Sumere nocturnos meretrix angusta cucullos.⁊ hic cucullus li.qđdam gen⁹ poculorum. Unḋ hoꝛaci⁹ Reges dicūt̄ multis vrgere cucull'.
Cuculus li.a sono vocis nominat̄. Uiḋ i curuca ⁊ coꝛ.
Cucuma me.fe.ge.a sono feruoꝛis dicit̄.sicut cacabus id ē vas eneū desup cooptum in q̊ calescit aq̄ vel coquit̄ cibus. Ite3 cucuma vel cucurma dicit̄ qđdā genus claue. penul.
Cucumer ab amar⁹ dicit̄ hic cucumer vel cucumis hui⁹ cucumeris.qꝛ interdū sit amar⁹. q dulcis nasci ꝑhibet̄.si lacte mellico coꝝ semē infundat̄.
Cucumerariū a cucumer dicit̄ hoc cucumerarium rij. loc⁹ vbi cucumeres abūdant et huant̄ Et hic cucumerarius rij.Et hec cucumeraria rie.qui vel q̄ eos custodit vel vēdit Esa.j. Sicut tuguriū in cucumerario.
Cucurbita te.penul.coꝛr.dicit̄ qꝛ sit fructu rotundo et folijs vt cucumer vsualis. sed p̄cipue agrestis cucurbita q̄ et coloquītida dicit̄ ſm hug̃. Pap̄ vo dicit. Cucurbita id ē 3uccara q̄si speciē cucumeris habet. Est autem frigida et humida. Cucurbita etiā ē ventosa vnḋ trahitur sāguis
Cudis in incus dis vide
Cudo dis.di.cusu3.id est fabꝛicare.polire sculpe.celaꝛe

Procudo dis.i.p aliq̄ re cudere.vel qd est retro cude/re.Cudo ⁊ ei9 cōposita sunt actiua.sicut ⁊ cōposita ab e9 frequentatiō cuso as.Itē cudo ⁊ oīa ei9 cōposita faciūt p̄teritū in cudi licet qdam dixerūt cusi.⁊ supinū cusum p vnū s.Itē omnia p̄ducūt hāc sillabā cu.in omī tempe Itē cudis dr malle9.vide in inc9.Itē scias q̄ fm p̄sti. cudere.i.ferire.Unde incus dicit̄ q̄ illic aliqd cudam9.id est feriamus.Unde p̄sti.introducēs in.x.li.illō virgilij in p̄mo eneid sic di.At p̄mus silicis scintillam excudit achates.Succepit ignem folijs ⁊c.Excudit eni tam p̄sens q̄z p̄teritū pōt intelligi.sed q2 succepit.subiūxit.me/lius p̄teritū intelligim9

Cui ⁊ huic.p monosillabis accipiūt metrici.q2 gtūs in ius desinēs vna vult supare sillaba suū dtūm vt di.p̄s. agens de voce secūde declinatōis.

Cuias.a cui9 a.ū.deriuat̄ hic ⁊ hec cuias atis.interrogatiuū.possessiuū.infinitū.relatiuū.gētile ⁊ patriū. Et habet q̄rere de gēte uel de patria tamē siml' ⁊ semel non potest q̄rere de vtroq̄z.Ad qd possunt responderi illa duo p̄nomia nostras ⁊ vestras.vt cuias est iste respō/detur nostras.i.de nostra gēte vel patria.vel possūt re/sponderi nomia gentilia seu patrie.vt roman9.ytalic9 vel specificantia gentē vel patriā posita in ablatio casu cū hac p̄positōe de.vt cuias est iste.respōderi pōt de tuscia de bononia.et circūflectit̄ in fine cuias.q2 olim di/cebat̄ hic ⁊ hec cuiatis ⁊ hoc te qd penul.circūflectebat

Cui9 a.ū.deriuat̄ ab hoc gtō c9.⁊ debet hic i.sonare cōsonantē.sed in gtō p̄miti vocalit̄ cā differēne fm hug. sed hoc nō tenet̄ cōmunit̄.Nō enim est necesse q̄ i.pferatur vocalit̄ in gtō c9 ad differentiā hui9 nomis cui9 a.ū q2 alia est differētia inter cui9 gtūm ⁊ cui9 ntūm.q2 cui9 ntūs possessiuū est ⁊ acuit̄ in fine.⁊ tenet̄ cōcordare cum substantō in trib9 Unde vir.in bucol.Dic mihi dameta cuiū pec9 an melibei.Sed iste gtūs cui9 non acuit̄ in fine ⁊ est p̄mitiuū ⁊ nō req̄rit p̄dictam cōformitatez ac/centuū.Nota q̄ cui9 tā p̄mitiuū q̄z deriuatiuū est duarum sillabaꝝ.et sic est ibi i.duplex cōsonās.Sed cui est monasillabū.q2 gtūs ei9 scz cui9 supat eū vna sillaba.et est ibi i.cōsonans sicut in cui9.Item fm vsum declinat̄ ntō cui9 a.ū.Actō cuiū am.ū.ablatō a cuia.⁊ non habz in vsu plus.⁊ est infinitū.interrogatiuū.possessiuū.relatiuū.Item ad interrogatōnem factā p cui9 ia.iū.debēt respōderi nomia vel p̄nomina possessiua vel gtūs spe/cificās possessorē.vt cuiū est istō mancipiū.respōdet̄ petrinū.meū mei.martini.Itē scias q̄ cuias se.ge.⁊ cuium neu.ge.acuunt̄ in fine.p̄pter consortiū mas. scz cui9 qd

Culcitra.A calco cas.dr calcitra tre acuit̄ in fine. pnlt naturalit̄ corr.q̄si calcitra.q2 calcet̄.i.fartiat̄ plumis vel dr a colo lis.q2 colat dilig̃n cultura

Culex cis.animal p̄uū volatile dict9 ab aculeo q̄ sanḡnem sugit.Culices nō tangūt hominē si absintheo cum oleo cocto se pungāt ut di.pap̄.⁊ cor.li.⁊ dr culex vulgo sinzala.q̄ aūt cor.li.patet in aurora vbi dr.Discurrūt culices hominē turbādo q̄etum

Culina ne.dr a coq̄na p diminutōnez.vel vt di.p̄sti. in nij.li.de denoīatiuis.a coqu9 dr hec coq̄na ⁊ culina.et p̄du.penul.Unde iuuenal.Centū conuiue sequit̄ sua q̄q̄z culina.Pap̄ vo sic di.Culina vel coquina loc9 co/quēdi a coquo dicta q̄ est artifex coquēdi.

Culla.a culleus dr hec culla le.genus vestis monachorum.quia ille qui hanc vestem gerit omnia debet postponere secularia.Unde hec cullula le.dimi.⁊ cullatus ta.tū.et hec cuculla le.idem q̄ culla.vnde cucullatus ta tū.Alij dicūt q̄ cuculla est dimi.a cella q̄si minor cella vel casa.Alij vero dicūt q̄ cuculla est dimi.a culla quasi minor culla

Culleus lei.dr a claudo dis.⁊ est culleus q̄dam saccus de corio in q̄ damnati insuebant̄.s.q̄ patrē vel matrem vel fratrē occiderant.vel patriā p̄diderāt vel aliud magnum scelus cōmiserant.⁊ cū damnato includebant̄ symia serpēs ⁊ gall9 gallinaci9 ⁊ canis ⁊ sic in mare vl' etiam in flumē vicinū fm q̄litatem illi9 regionis p̄ijciebatur.at tūc canis symiā.symia gallū.gall9 s̄pentem p̄seq̄batur donec serpēs p os vel p codicē damnati intrare cogebat̄.⁊ sic magnis penis affligebat̄.vnde iuuenalis Cuius supplicō nō debuit vna parari.Simia nec s̄pēs canis nec culleus vn9.vel dr culle9 q̄si occulle9 ab occulo lis.A culleus deriuat̄ cullcat9 ta.tū.in culleū missus ⁊ hic cullcolus li.dimi.paru9 culle9.De p̄dicta pena dr in institutis ⁊ in codice legū.

Cullula le.di.p̄ua culla

Culmē mis.i.summitas tecti.q2 tecta domoꝝ apud q̄dam culmo coop̄iunt̄.Unde culmieus nea.neū.et cor. i.ante n. re.a culmen di

Culmino nas penul.cor.i.exaltare.fastigiare.sublima

Culmites.a culmio as.⁊ p̄laliter hi ⁊ he culmite penul cor.i.diuites q̄ sibi diuitias accumulāt.

Culm9 mi.mas.ge.est ip̄e calam9 spice q̄ a radicib9 nascit̄.licet ⁊ culm9 quādoq̄z inueniat̄ p ip̄o folliculo vnd spica exit.vel quādoq̄z p ip̄a spica.⁊ dr culm9 a calamo quasi calm9.vnde hec coloma me.i.calam9 cū spica sua

Culpa pe.i.noxa.crimen.mala fama.rep̄hensio.videt̄ deriuari a cello lis.qd non est in vsu.q2 p̄cellat et percutiat hominem.

Culpito tas.frequenta.⁊ format̄ ab vltimo supino de culpo as.culpatu u.mutata in o et a.in i.

Culpo as.dr a culpa pe.⁊ est culpare.criminari.reprehendere.Culpo cōponit̄ Disculpo pas.exculpo pas in eodem sensu.i.defendere culpā.culpā impositaz alicui ab eo remouere.Inculpo pas.i.culpam imponere Culpo pas.actiuū est.et oīa e9 cōposita silr actiua sunt.

Culpone9 nei.calciamentū rusticoꝝ amplum et latuz qd alio nomine dr pero onis.vt vult hug.Pap̄ etiam dicit Culponei rustica calciamēta

Culpulula le.dimi.p̄ua culpa.

Cultell9 li.dimi.p̄uus culter

Culter A colo lis.dicit̄ hic culter tri.quia antequam al/ces essent repte.vites et arbores cū cultellis antiquit9 putabant et colebant

Cultꝝ tri.neu.ge.id ē patella qd a colo lis dicit̄.

Cultura re.penul.p̄du.dr a colo lis

Cultus a colo lis.dr cult9 a.ū.et compat̄ cult9 tior.tissimus.vnde culte tius tissime.aduer.et cōponit̄ Incult9 ta tum et silr compat̄ et hic cultus tus tui.et fm pap̄. cultus ta tum ornatus aptat9 Cultus religio quā credentes exhibem9.Et scias q̄ incultus id est non cultus nomen est sed incultus id est inhabitat9 p̄ticipium est ab incolor incoleris.

Culus li.dictus q̄si curr9.q2 p eū interiora discurrant fm Pap̄ ⁊ ē idē cul9 q̄ an9 ni.sc̄de declinatōnis.

Cum p̄positō ablatō casui deseruit.et scribit̄ p u.et m. ⁊ venit solū p appositōnem.aliquādo est aduer.tp̄is vt cum p quando.Inuenit̄ con p o.et n.⁊ venit tantū p cōpositōem.Sed obijcit̄ de q̄cūq̄z ⁊ cuiuscūq̄z.vbi cū p u. venit p compositōem.Ad hoc dico q̄ cū potest p veraz cōpositōem venire nō tamē p se.sed v̄tute hui9 cōiūctō/nis q̄z.sicut dixi supra in tercia p̄te.in ca.de figura com/posita.Et scias q̄ huic cōiūctōni cū nō est alia reddēda cōiūnctō.Unde male dr Cum de vestra misericordia cōfidaz.ideo vel p̄pterea vel idcirco ad vos recurrere nō formido.Und q̄dam.Sermo dānat̄ ideo si cū comitat̄

Cumba.A cubo bas.vel a cumbo bis dr hec cūba be. ⁊ hec cimba be.i.yma p̄s nauis et vicinior aq̄s sic dicta quia aquis incūbat Unde ⁊ ip̄a nauis ⁊ p̄cipue parua quandoq̄z dr cumba siue cimba.Unde p̄laliter cimbia or.dicunt̄ pocula facta ad similitudinē cimbe nauis.

Cumbo bis.bui.bitū nō est in vsu in p̄senti.⁊ inde cu/bo bas p̄me cōiugatōis.et habet idē p̄teritū ⁊ supinum cū eo scz cubui ⁊ cubitū in eodē sensu cū eo.i.iacere idi/nari.sed cubare potius spectat ad lāguidos ⁊ ad insidiatores ⁊ vigilatores Unde cubare inuenit̄ p̄o insidiari vel vigilare vel infirmari.Item fm antiq̄tatem inueni/tur q̄ cubo bas facit p̄teritū in aui ⁊ supinū in atū.ut cubaui cubatū.⁊ fm hoc p̄prie p̄tinet ad lāguidos vel in/sidiatores vel vigilatores.vnde v̄sus.Sanus eo cubi/tum male sanus vado cubatū.Cumbo bis ⁊ cubo bas cōponunt̄ accūbo bis ⁊ accubo bas.⁊ est accubare toto corpe.accūbere cubito.et p̄prie in cōmestione.Item concumbo bis et etiam cōcubo bas.i.coire vel p̄iter vel insimul iacere.vnde hic cōcubitus tus.Item decūbo bis et decubo bas.id ē vigilare vel iacere in p̄tu vl' in infirmitate.Itez discūbo bis ⁊ discubo bas id ē.iacere ad comedendum in triclinio vel etiā in alio loco.solebāt eniz iacentes supra cubitū comedere.Item excūbo.bis ⁊ excubo bas id ē vigilare causa custodie.quasi extra cubare quod faciūt qui ciuitates vel castra vel castella custodiunt de nocte.Item incūbo bis.⁊ incubo bas.id ē imminere instare.vel alienā rez inuadere et vi possidere.Sz incūbere p̄prie accipit̄ in p̄ma significatōe.sed incubare p̄prie in secūda.Item intercumbo bis ⁊ intercubo bas id est inter aliqua cūbere vel cubare.Itē p̄cumbo bis ⁊ p̄cubo bas id ē p̄cul cubare vel inclinari vel ante vl' in anteriori p̄te Item occūbo bis ⁊ occubo bas id ē cōtra aliqd cumbere vel cubare.Itē recūbo bis ⁊ recubo bas p̄prie in cubiculo.sicut recubat lāguidus.sed accumbit in triclinio cōuiua.Item recūbere vel recubare.i.sedere vel iacere ad comestionez.Item succūbo bis ⁊ succubo bas.id ē cessare vel supari vel subt9 cumbere vl' cubare Cumbo bis.⁊ cubo bas.⁊ omnia cōposita ab eis sunt neutra.⁊ omnia faciūt p̄teritū in cubui ⁊ supinū in cubitum.nisi q̄ fm antiq̄tatem a cubo bas et eius cōpositis inuenit̄ quādoq̄z p̄teritū in aui.⁊ supinū in atū fm hug. Item omnia corripiūt hāc sillabā cu vbiq̄z nisi positōe defendat̄.Item ab omnib9 inueniunt̄ frequētatiua vt accubito tas ⁊c.Item cōposita a cūbo ⁊ cubo fere in eodem sensu inueniunt̄.et si in sensu differūt patet ex p̄missis fm hug.Hic nota versus differētiales ⁊ maistrales Accumbēs dormit discūbens fercula sumit.Cōcūbens violat p̄cūbens numen adorat.Occumbēs moritur victus succūbere fert Qui cubat ille iacet vigil excubat incubat ales

Cumi interp̄tat̄ surge et accentuat̄ in fine.Marci.v. Tabita cumi.i.puella surge.Tibi dico nō est de interp̄ tatōe.

Cuminū ni.ge.neu.penul.p̄du.Et vt di.Pa pias Cuminū latine ciminū grece.herba est vide supra

Cumulati aduer.i.cōgesti a cumulo las dr in ciminuz

Cumulo las.penul.cor.in cumul9 exponit̄.

Cumulus A culm9 dicit̄ cumul9 li.i.summitas et aliquorum coaceruatō.vnde hec cumulatō onis.vnde cumulosus sa sum plen9 cumulo.Et cumulo las penul.corr. id est cōgregare augere multiplicare cōgerere ad summū implere.vnde v̄balia Cumulo cōponit̄ Accumulo las id ē aggregare Decumulo las.i.valde cumulare vl' cumulum auferre Et est actiuū cū omnib9 suis cōpositis et corri.mu.vnde q̄dam.Gaudia stultoꝝ cumulāt augmenta doloꝝ vel maloꝝ

Cuna A cine greco dr hec cuna ne.quasi cina.id est le/culus vbi pueri iacere cōsueuerūt.Idē ⁊ alio nomie dr crepundiū.et dr sic.q2 partui solet adhiberi.vel q2 puer in ea iacet cinctus.Cuna etiā dr dea paganoꝝ q̄ cunam dicit̄ infanti administrare.vnde hoc cunabulū illō idez quasi cinabulū.Et cunabulū dr tempus in quo puer iacet in cunabulo.et cōponit̄ hoc incunabulū idē qd cuna

Cunabulū li.penul.cor.in cuna exponit̄ bulum

Cuncta cte.i.mora ⁊ dr a cunct9 ta.tum Unde katho Prospicito cuncta tacit9 qd q̄sq̄z loquat̄.Non enim potest hic li cūcta esse pluralis numeri ⁊ acti casus.q2 sic esset cōstructō incōgrua.Est ergo ablatiu9 singularis et talis est cōstructō ⁊ sensus.Tu tacit9 p̄spicito id qd q̄sq̄z loquat̄.p̄spicito dico cuncta.id est p cunctā.i.per moram anteq̄z des responsum vt intelligas qd dr.q2 q̄ p̄us respōdet q̄z audiat stultū se esse demonstrat ⁊ cōfusione dignuz.

Cunctatim aduerbi.id est dubitant̄ vel mo ranter vel omnino siue omnimō.⁊ dr a cuncta cte vel a cunct9 esse ge.omnis.

Cunctipotēs id ē deus cūcta potēs penu.cor.et potest

Cunctitenēs tis.id ē cuncta tenēs penul.cor.ge.omnis

Cunctor.A cuncta cte.siue cunct9 dr a cūctor aris.tat9 tatum.id est morari vel dubitare.qui enim vniuersum vult videre vel numerare.oportet eū morari et dubitare.et scribit̄ cunctor aris p morari vel dubitare cū omnibus suis cōpositis per u.Contor autē cōtaris p inq̄rere cum omnibus suis compositis debet scribi p o.vide in cōtor per o in p̄ma sillaba

Cunct9 A cune9 vel coeo is dr cunct9 ta tū id ē vniuersus.vel collecta in vnū vniuersa multitudo q̄si cuneus q2 omēs in vnū coeāt.Cuncti enim dicunt̄ omēs cū coniuncti sunt et simul faciūt.alij dicunt̄ oēs et non cuncti. et scribit̄ per u.in p̄ma sillaba Inuenit̄ cont9 per o.in p̄/ma sillaba sed aliud ē de q̄ supra dixi in suo loco.Item declinat̄ hec cūcta te.vnde quidam Prospicito cūcta si vis bene dicere cuncta

Cune9 a coeo is.dicit hic cune9 nei.i. collecta in vnum militū vel peditū multitudo.vnde q̄ in vnū coeūt dicūt cune9 q̄si couneus.q2 in vnū coeāt ⁊ cogant oēs. Cune9 etiā dicit qddam instrumentū ligneū ad findendū ligna et ad firmandū stilū in ferramēto aliquo vel alia re. sic milit a coeo is.q2 coeat in summitate.uel q2 sui interpositōne diuersa faciat coire vel coartari. Ad cui9 similitudinem dicūt cuneū in expeditōe dici

Cuniculin9 na nū.penul.pdu.vide in cunicul9.

Cuniculus.a cuneus dicit hic cuniculus li.idē q̄ cune9 scꝫ via occulta et subterranea.vnde hic cuniculus li penulti.corr.qddam animal in subterraneis habitans cauernis.vel dr cunicul9 quasi canicul9.q2 canū indagine capiat.⁊ hinc cuniculinus na.nū.possessiuū vt cuniculine pelles.Item a cuniculus dicit hic cuniculus li. qddā genus machinaꝝ caute ad vrbes capiēdas inuentum. vel est castꝝ sub terra factū instar cuneoꝝ. vnd et volūt ipm inde deriuari. Unde ambro.sup egesippū. Johannes pnceps seditōnū cuniculū suffodit. ⁊ pōt intelligi cunicul9 tam via illa subterranea q̄ꝫ machina in ea facta.nam huiōi fouee subterranee sepe fiūt ad capiendū oppida

Cunio is.iui.ire vbum neu.i.putrescere. vel stercus facere.vnde hic cunnus ni. ⁊ inde hic cunnulus li.dimi.vas mulieꝝ.

Cunnus ni in cunio exponit.

Cunus ni.mascu.gene.id est forame occulta via et subterranea.⁊ inde hic cuniculus li.dimi.

Cupedia.a cupid9 dicit hec cupedia die id ē cupiditas edendi ⁊ bibēdi.vnd augu.in li.de doctrina christiana Fieri pōt vt sine aliquo vicō cupedie vel voracitatis p̄ciosissimo cibo sapiēs vtat.

Cupediosus sa.sum.i.cupid9 vl supb9 ⁊ dr a cupedia.

Cupe est infinitiuus de cupio is.⁊ cor.penulti.

Cupes.a cupio is.plālit he cupes ium.i.cibi lautiores vnde pōt oriri cupido sm hug. Pap vo dicit. Cupes fastidiosus supbus. cupidus.

Cupidenari9.a cupidus vel cupido dinis et denarius cōponit hic cupidenari9 narij.denarioꝝ cupidus sicut mercator. Uel adiectiue pōt declinari cupidenari9.ria riū.a cupio et denari9 rij.i.cupiens denarios. Unde terentius in eunucho.Cōcurrūt leti obuiā michi cupidenarij

Cupidine9 a.ū.i.voluptari9 a cupido dis

Cupido.A cupes vel cupio pis.dicit hec cupido dis. fe.gene.p cupiditate.sed p filio veneris est mascu. generis. Et hinc cupidineus nea.neū.Et scias q̄ cupido taꝫ p voluntate q̄ꝫ p filio veneris pdu.pi. Pro cupiditate sumit palip.ij.ca.xix. Non est inqt apud dominū nostrum iniqtas nec psonaꝝ acceptō.nec cupido munerū Et in oui.de arte. Qd latet ignotū est.ignoti nulla cupido.q2 sm augu.⁊ greg Omnino incognitum nō potest diligi. Pro filio autem veneris sumit in ouid de reme. Parce tuū vatē sceleris dānate cupido.Itē inuenit cupidus da.dū.vnd cupido de do.⁊ tūc cor.pi.⁊ sumit sic i oui.epy. A iuuene et cupido credat reddita vgo. Und patet q̄ cupido inuenit in trib9 significatōibus que cōtinent in hoc vsu. Ipse cupido nocet multis cupidoq̄ꝫ cupido

Cupidul9 la.lū.di.aliquātulū cupid9

Cupid9.A cupio pis dr cupid9 da.dū.⁊ est cupidus in acq̄rendo.auarus in retinēdo.⁊ compat cupidus dior dissimus. Unde cupide dius.dissime.aduer.⁊ hec cupiditas tatis.et corr.pi.et dr cupid9 q̄si multū cupiēs uel capiēs. Differt cupiditas a voluptate vt dicaꝫ in voluptas

Cupio is.iui.iuī.ere.tercie ↄiugatōis.Et distingue sic.ambim9 honores et dignitates.Cupim9 alias res mūdanas.desideram9 celestia.Itē cupim9 ⁊ presentia et absentia.desideram9 tantū absentia. petimus cupitū Desideriū mulieris q̄rimus.Itē scias q̄ inquirimus de q̄bus dubitam9 in difficili q̄stione q̄ solui volumus.Sed interrogamus qd respōderi volum9. A cupio deriuat cupisco scis incoa.⁊ p ↄpositōem ↄcupio is.vnde ↄcupisco scis.inchoa. tamē cōcupio mō nō est in vsu.Cupio ⁊ cōposita ab eo sunt actiua et faciūt p̄teritum ⁊ supinū ad modū q̄rte ↄiugatōnis ⁊ omīa corri. hāc sillabam cu.vbiq̄ꝫ

Cupitis quādo est verbū cor.penul.quādo vero est casus dtī uel ablatī de cupit9 ta.tū.pdu.penul.sicut cupitum supinū de cupio. Unde qdam Multa viri cupiunt multa pire cupitis

Cupla ple.deriuat a copulo las.et sunt cuple ptes edificioꝝ sic dicte.q2 copulāt inter se luctātes. Luctantes similit sunt ptes edificioꝝ sic dicti. q2 erecti inuicē se tenent more luctantium

Cuppa pe.idem est qd doliū.vnd lucan9 in.iij. Nāq̄ꝫ ratē vacue sustentāt vndiq̄ꝫ cuppe

Cur aduer.i.quāobrē.q̄re ē ⁊ interrogatiuū ⁊ relatiuū

Cura a cor dicit hec cura re.i.solicitudo anxietas.q̄ autem dicitur cura quasi cor edens vel quasi cor vrēs vel quasi a corde ruens.vel quasi cor agitās.ethymolo. est non compositōis ostēsio. Sm q̄sdam tamen deriuatur a corruo is. Differt tamen cura a solicitudie.q2 solicitudo moderata est ⁊ tpalis.sed cura sine moderamine est. Item cura est medicina. Und vsus.Cura fugat morbos et auaruꝫ pectus adurit.

Curator toris dr a curo as.q2 curā ferat de pueris.qui eius etatis sunt vt sua negocia admīstrare nō possint

Curculia lie.fe.ge.Curculias vocāt naute funes q̄bus in tēpestate vtunt sm hug. Pap.etiaꝫ dicit. Curculias naute suo more vocāt funes qb9 in tēpestatib9 vtuntur

Curculio a gutture dr hec curculio onis qdaꝫ vermis q̄ comedit legumia.q2 pene nihil aliud est q̄ꝫ guttur.q̄si enim ↄstat tot9 in gutture. Sed hoc nomē vicōse inuenitur scriptū p g.cū certū sit esse scribenduꝫ p c.scꝫ curculio.sed hic error accessit pptē deriuatōem factā a gutture dr enim curculio quasi gurgulio a gutture.et hinc facta translatōe curculio dr papus. Cum eni pap9 est inflatus est silis illi vermi. hic eni tot9 videt ↄstare i gutture.et fere nihil aliud esse videt nisi guttur sm hug.papias vo di.Curculio vmis frumēti vel fabe.

Curculiunculus li.dimi.puus curculio

Curia rie dr a cura.q2 ibi frequens est cura et solicitudo de reb9 adminstrādis. De curia dicit qdam Curia curaꝝ genitrix.nutrixq̄ꝫ maloruꝫ Inuictis victos inhonestis equat honestos. Et est ibi quidaꝫ color rhetoricus qui dr agnominatō.Itē curia.i.meretrix. Unde curia ius curat meretrix est curia dicta

Curialis A curia dicit hic et hec curialis et hoc le.qui est de curia vel ptinēs ad curiaꝫ vel res curie. Et ↄpat curialis lior.lissim9.vnde curialit lius.lissime. aduerbi. et hec curialitas tatis. Item curiales dicunt q̄ accipiūt curam de plebe ⁊ ciuilia officia pcurāt ⁊ exequunt ⁊ deriuat a cura. Hi ijdē dicunt ⁊ decuriones

Curiatī aduer.i.de curia in curiā.vel curiatim.i. curialiter.et deriuat a curia vel curialis.

Curio A curia deriuat hic curio onis.q̄ est de curia.⁊ inde ↄponit decurio.Curiones etiā dicunt q̄ accipiunt curaꝫ de plebe ⁊ ciuilia officia pcurāt ⁊ exequunt. Jidē et curiones et curiales dicti sunt.⁊ tūc deriuat a cura re

Curiola le.dimi.pua curia.

Curiosus sa.sum dr a curia.et ↄpat curiosus sior. sissimus.vnde curiose sius.sissime. aduer. ⁊ hec curiositas. tatis.et est curiosus facet9 dicax.vrban9. Iteꝫ curiosus dr qui vitā alioꝝ inuestigat ⁊ sua interiora ignorat. vnde di.Grego.in omelia. Homo qdam fecit cenā magnā Graue inquit nāq̄ꝫ est curiositatis viciuꝫ q̄ dū cuius libet mentē ad inuestigandā vitaꝫ primi exterius ducit. semp ei sua intima abscōdit.vt aliena sciēs se nesciat. et curiosi anim9 quāto pitus fuerit alieni meriti tāto fiet ignarus sui. Ideo dicit bernhardus in meditatōnibus Multi multa sciūt et seipos nesciūt. stude cognoscere teipm.q2 multo melior ⁊ laudabilior es si teipm cognoscis q̄ꝫ si te neglecto cognosceres cursus sideꝝ.vires herbaꝝ.cōplexiones hominū.naturas animalium.⁊ haberes omniū celestiū et terrestriū scientiā. vide in oculus. et in pceptum et in homo

Curo as.aui.are.atū.vbum actiuū.i.sanare vel purgare vel curā alicui adhibere.et deriuat a cura re. Inuenitur etiā neu. et absolutū curare.i.studiū ⁊ curaꝫ habere Curo ↄponit cū ad et dr accuro as. Item cū p et dr pcuro ras id ē p aliquo curaꝫ de aliq̄ re suscipe. ⁊ pcurare diligent pascere.et sunt actiua omīa cōposita a curo as et pducūt cu.sed hi cures curiū.qdam populi iuxta romam et corr.cu. Und versus Quod statuere cures nō illud rumpere cures.

Curacul9 la.lū.i.aliq̄ntulū curax l velox ⁊ dr a curax

Curax. A curro is.dicit hic et hec et hoc curax cis. id est velox et cursu potens.

Curriculū.a cursu dicit hoc curriculū li.i. puus cursus vel tpis cursus siue spaciū vel etiā ipm temp9. quia nō stat sed currit. vel loc9 siue spaciū in quo fit cursus uł officiū currēdi.Et ablatiuu9 singularis hui9 nomis.s.curriculo ponit aduerbialit p cito vel celerit. Und plaut9 Licet nos abire curriculo. Et terenti9. Precurre curriculo Sed sm hug. Meli9 est vt hic ⁊ ibi teneat in vi ablatiui.⁊ ponat p cursu. vt sit sensus. Curriculo.i.cito cursu

Curriculus li.puus cursus

Curitis tis.i.iuno et dr a cura.q2 credebat curā gerere p populo.vel poti9 dr a curr9 q2 iuno vtit curru et armis.Est eni dea belli ptegendo populū ⁊ pdu. penulti. vnde marcia l.Curitim debēt memorare bellātes.

Curro ris.cucurri ere.cursum vbum neu.⁊ ↄponit cuꝫ ad et dr accurro is.i.ad aliquē currere.et p̄cipue cā auxiliandi. vnde hic accursus sus.sui. Item ↄcurro is id est simul currere. Inde ↄcurs9 sus.sui. Itē circūcurro ris.i. circūq̄q̄ꝫ currere.inde circūcurs9 sus.sui. Item discurro ris.i.diuersis modis currere.vel ad diuersa loca currere vnde discurs9 sus sui. Itē decurro is.i. deorsuꝫ currere vel pertransire vnde decursus decursus sui. Itē excurro ris.i.extra currere vnde excurs9 s9.sui. Itē icurro is.i currere ↄtra vel intro currere.vnd incurs9 sus sui. Iteꝫ intercurro is id ē interuenire currere inter aliq̄.vnd intercursus sus sui. Itē pcurro is.i.pcul currere vel in anteriorē ptem currere. Itē pcurro is.i.pfecte vsq̄ꝫ ad finē currere vnde pcurs9 sus sui. Itē p̄curro is.i.ante currere. vnd p̄curs9 sus sui Itē occurro is.i.ↄtra currere. vnd occurs9 sus sui. Itē recurro is.i.retro currere vel iteꝝ currere. redire.vnde recurs9 sus sui. Itē succurro is id ē paꝝ currere id ē remissum aliquātulū vel post currere. vel subtus currere vel subuenire vel auxiliari.vnde succursus.sus sui. Itē trāscurro is.i.vltra currere vel velocit ptransire inde trāscurs9 sus sui. Curro ⁊ omnia ei9 composita faciunt p̄teritū in curri ⁊ supinū in cursum. Itē curro geminat pmam sillabā in p̄terito vt cucurri. sed cōposita ab eo quādoq̄ꝫ gemināt quādoq̄ꝫ nō.sed sepi9 nō gemināt p̄ter p̄curro qd sepe geminat.vnd in euāgelio iohānis. Precucurrit citius petro. Itē curro ⁊ ab eo composita sunt neutra. Precurro tamē p p̄uenire. et pcurro p ptransire possunt esse actiua sm hug. Prisci.etiā in.x. li.dicit. A curro cōposita vtroq̄ꝫ mō plata inueniuntur ab autorib9.vt decurro decurri.decucurri. Ex hoc patet q̄ quādo cōposita a curro inueniunt geminare p̄teritum in biblia vel dictis sanctoꝝ nō est corrigendū. Tamē scias.q̄ apud modernos curro geminat p̄teritū.in compositōne aūt tantū cū p̄.vt p̄curro is.sicut et pūgo cum re. vide supra in tercia pte in tractatu de p̄teritis pfectis i regulis generalibus.

Curr9 a curro is dr hic curr9 us ui.qddā gen9 vehiculi

Cursilis a curro is dr hic et hec cursil et hoc le. ad currendū facilis et cor.penul.

Cursim aduer.i.cursibilit cito.velocit et dr a curro ris

Cursito tas in curso as.exponit.

Cursio onis.fe.ge.a curro is dr ⁊ ē ipe act9 currēdi

Curso ab vltio supino de curro is.s.cursu u.in o fit curso sas vbum frequen.a cui9 supino.s.cursatu a.mutata in i.et similit u.in o.fit cursito tas vbū freque. similit

Cursor oris mas.ge.a curro is dr vt cursor domī pape

Curs9 a curro is dr hic cur9 sus sui vel dicit a crure. ē enim curs9 velocitas pedum

Curuca a cucul9 dicit hec curuca ce.qdam auis q̄ alienos pullos educat vel nutrit. et dicit sic. q2 dū cuculus ei9 oua sorbeat suaq̄ꝫ relinquēs.curuca tādiu ea fouet et pullos natos educat.donec filij inde nati ⁊ excreti eā curucā comedāt.vnde et curuca dicit ille q̄ cū credat nutrire filios suos nutrit alienos hec eadē auis linosa dr

Curuco as aui.vbum actiuū dicit a curu sm q̄sdaꝫ ca ce. et est curucare aliquē curucā facere qd fit eius corrūpendo vxorē et pdu.penul.curuca et curuco

Curulis a curr9 dicit hic curulis sedes ↄsulū vel pretorum et edilū.et dicit curulis q̄si currulis q2 in curru ferebant.vnde hic et hec curulis et hoc le.adiectiuū ⁊.hic et hec curulis q̄ ex dignitate sedet in tali sede et corr. primam sed pdu.penul.vnde grecism9. Possidet hanc sedem ↄsul ptorq̄ꝫ curulem.

De litera C ante V

Curuo as.aui.vnd vbalia ⁊ hec curuatura re.et curuꝰ a.ũ.qd ꝯpat curuior.uissimꝰ.vnde curue uiꝰ.uissime aduer.et hec curuitas tatis ⁊ ꝯponit incuruꝰ a.ũ.i.valde curuꝰ Curuo as.ꝯponit accuruo as.i.ad se vl ad aliqd curuare.acuruo as.a curuatura remouere.Concuruo as.i.simul curuare.decuruo as.i.valde curuare vel a curuatura aliqd remouere.Incuruo as.pcuruo as.recuruo as.Unde recuruꝰ a.ũ.Curuo actiuũ est cũ omnibus suis ꝯpositis

Cuso a cusu supino de cudo dis.u.mutata in o fit cuso sas verbũ freqnta.qd non est in vsu a q ꝯponit accuso sas.decuso sas id ē ornare.venustare.q eni ornat valde et freqnter cudit. Excuso sas. Incuso sas. Recuso sas. Cuso actiuũ est cũ omnibꝰ suis ꝯpositis ⁊ pō.cu.

Cuspis.A cespes dicit hec cuspis dis.fe.gene.ꝓprie posterior ps haste.Dicit tamē quādoqꝫ cuspis ipa hasta quādoqꝫ summitas haste.quandoqꝫ hastile amentatũ Sed ꝓprie vt dictũ est dr posterior ps haste a cespite qsi a vgulto ⁊ ꝯponit inde tricuspis

Cussũ est supinũ de cutio is.

Custodia die in custodio vide.

Custodiariꝰ vide in custodio

Custodio dis diui.dire.ditũ.vnde hic ⁊ hec custos dis ꝯmunis ge.seruator pastor pcurator.et hinc hec custodia die.⁊ hec custodela le.pnlt pdu.in eodeꝫ sensu ⁊ hic custodiariꝰ ⁊ hec ria idē qd custos

Custos in custodia vide.

Cusum p vnũ s.supinũ de cudo dis.

Cutere id est ferire infinitiuꝰ de cutio tis.

Cuticula le.dimi.pua cutis.Et scias q i.ante culꝰ la ul lum.in diminutis omnibꝰ breuiat. vt ventriculꝰ.iuuenticula.feniculũ. Tamē in cuticula ⁊ inutricula inuenit longa apd qsdā autores licētia poetica ⁊ metri nccītate.

Cutio.A cutis dicit cutio is.si.sum.i.pcutere sꝫ non est in vsu.et ꝯponit Cōcutio is.i.quatere. Discutio is.id ē subtilit indagare vel quatere. Decutio tis.i.auferre ul qtere.Excutio is.id ē qtere vel subtilit inqrere.Incutio tis.i. inijcere inferre.imittere vel qtere Percutō is.id ē ferire.Recutio tis.i.iteꝝ qtere vel cutere. Succutio tis subtꝰ cutere.Et nota q omia ista possunt esse cōposita a quatō tis.qd magis videt qntũ ad significatōem. sed qntũ ad vocem potiꝰ a cutio.Cutio is.⁊ omia eiꝰ cōposita sunt actia.⁊ faciũt pteritũ in cussi et supinũ in cussũ. et corr.cu. Unde Uirg.in.vj.eneid.Concutit ⁊ stimlos sub pectore vtit appollo.vide etiā in qtio tis

Cutis.Cote grece latine dicit incisio. vnde hec cutis.i. pellis.Sed pellis dicit q extraneas iniurias corpis tegendo pellat. Pellis vo detracta iam dicit.Coriũ a carne quā tegit sed hoc brutis animalibꝰ est ꝓprium.cutis vero dr.q pmā incisionē patiat sm bug. Pap vero sic dicit.cutis q in corpe pma est dicta sic q corpi supposita incisionē pmaꝫ patiat.cotis eni grece latie incisio dr.Eadem ⁊ pellis dr ⁊ cor.cu. Birria Pena tenet stimulos innouat illa cutem.

Cuticus.A cutis dicituticꝰ a.ũ.id est stupratꝰ. corruptus.qd ꝯponit recuticꝰ a.ũ.in eodē sensu vl q retrouersam habet pellē mebri virilis.vnde recutici ꝓprie dicuntur iudei qsi retro habētes cutem.id ē circūcisi.carēt eni anteriori pelle virilis mebri. Unde marcial ad vxorem suā ait. Nec recuticoꝝ fugis inguina iudeoꝝ. Et psius Recuticaqꝫ sabbata pellis Et vocauit sabbata recutica ꝓpter recuticos.q ad eos ptinēt ⁊ ea celebrāt.

D ante A

Abir siue dauir oraculum dei. sed in libro regum interpretatur loquela

Dabreiamin liber q dicit sermo dierũ id ē paralipomenon.

Dacia cie.in dacus est

Dactilicꝰ ca.cũ in dactilꝰ est

Dactilō grece latine dicit digitꝰ.

Dactilus.A dactilon qd est digitꝰ dicit hic dactilus li. fructꝰ palmaꝝ q digitoꝝ similitudinē imitari videt. et hic dactilꝰ li.qdam pes metricꝰ q ad modũ digiti a longiori mō inchoās in duas desinit breues.vt carmia menalus Unde dactilicꝰ ca.cũ.vt dactilicũ metꝝ qd ꝯstat ex.dactilis.vel in q dactilꝰ magis dominat. Dactilꝰ etiam inuenit p digito vel p anulo qd etiaꝫ apud nos sm bug.Et vt dicit Pap. Dactilica metra pncipalia sunt. recipiũt tamē spondeũ in locis omnibꝰ excepto quito. sed in fine tantũ trocheũ. Dactilicũ metꝝ heroicũ dicit eo q hoc metꝝ maxime heroũ.hoc est viroꝝ fortium facta canerent ⁊ plia.Et scias q dactilꝰ vbiqꝫ ꝯstat in heroico carmie nisi in sexto pede. Unde vsus Sextũ spne sedem si sumis dactili pedē. Quintũ spondeꝰ fugiat stet fine trocheꝰ. Spōdeꝰ tamē quādoqꝫ inuenit in dactilico in qnto pede vt apud lucanũ. Aliꝰ cesoꝝ pauit cruor armentoꝝ.Et sic sm Pap. et plures alios trocheus habet locũ in heroico carmine siue dactilico in sexto pede.Alij dicũt q tantũ duo sunt pedes qbus vtimur in dactilico vel heroico carmie.s.dactilꝰ et spondeꝰ Unde finalis sillaba sexti pedis siue sit longa siue sit breuis p accipit p longa vt apud lucanũ.Iusqꝫ datũ sceleri canimus populũqꝫ petenteꝫ.sicut et in pncipio tercij pedis breuis accipit p lōga. Unde thobias. Hostis sit rephet hostē.ne crede.furo rē.Exercere suũ te mediāte sinit ⁊ hꝰ opinionis fuit maister bene.

Dacus ci.qdam populꝰ et dicit dacꝰ qsi dagus.q dr geroꝝ genere dicũt fuisse creati daci.⁊ declinat hic dacꝰ ci. p populo illius terre.et hec daca ce p femia ⁊ dacus ca cũ. Unde et hec dacia cie.terra eoꝝ.et hinc dacꝰ ca.cum nomē gētile.et hic dacus ci.et hec daca ce.sicut iā dictuꝫ est. Uel qd melius est dicamꝰ q huiōi noia gētilia ⁊ patria.vt grecus.dacus regnꝰ. et q designāt pfessionem. vt grāmaticus dyaleticus.et qdam alia.vt nobilis. siue sint mobilia p tria genera in tribꝰ vocibꝰ vt dacus ca. cum.siue in duabꝰ vt parisiēsis.parisiēse licet inueniāt posita substātiue in mascu.et fe.et neu.ge.tamē declināt semp sm suā declinatōem mobilit. Sic dicimus de omnibus adiectis in neu.genere substātiue positis. vt albũ currit.Certe puer debꝫ declinare hoc nomē sic positum mobilit.s.albus ba.bũ ⁊ q tunc declinat hoc albũ bi errat sm buguitōnem

Dagō indecli.mas.ge.in fine accentuat. Et vt habet in j.Reg. Dagō ydolũ fuit in azoto vbi arca dei capta ē.

Dalila interptat paupcula vel situla ꝯiunx samsonis et corr.penulti. Unde in aurora.q caput illius spoliauit dalila sacro

Dalmanuta locus qdam de quo habet Marci. vnj.

Dalmatica.dalmacia regio est.vnde dalmaticꝰ ca.cũ. et hec dalmatica ce.qdam vestis sacerdotalis. pmuꝫ in dalmacia regione ꝯtexta et corr.penul.

Dalũ li.minimũ velũ ad nauis prā dexi.ũ sm Pap.

Dama me.est qddam animal qdrupes. vt dicũt. capa et videt ꝯponi a de ⁊ manu inde dama qsi dema. q de manu fugiat. vnde damo as aui.i.cape sm bug. Pap. vero dicit Dama animal dubij ge.dama animaliũ genus timidũ ⁊ imbelle canes nimiũ fugiēs

Damaris nomē cuiusdā mulieris et corr.penul. Unde in aurora dr.Credis ⁊ o damaris quā moꝝ gtia ditat.

Damascenus.hec damascus ci.nomē ciuitatis ē a damasco conditore dicit. Glosa aũt dicit sup illud Esa.xvij. Onus damasci. Ecce damascus desinit esse ciuitas ⁊c.

Damascus metropolis syrie quā cōdidit eleazar huius abraam.cuiꝰ rex rasin semp pbebat decē tribubꝰ auxilium cōtra iudā. Ideo spũsanctꝰ minat ei captiuitateꝫ p esaiā. Per eā aũt totā puintiā intelligimus. Item alia glosa. Damascus bibēs vel fundēs sanguinē interpretatur.q ibi chain occidit abel. Und damascenus na. nuꝫ palip.j.ca.xvnj.Supuenit aũt ⁊ syrus damascenꝰ ⁊ hec damascena ne.qdam arbor.s. qddam genꝰ prunoꝝ. qa ibi multuꝫ abũdat ⁊ melior.vl q pmo inde aduecta est vnd hoc damascenũ fructꝰ eius sm bug. Pap vero sic dicit.Damascꝰ vrbs syrie cōdita et dnoiata a damasco vel ab eleazaro dispensatore abrae phibet. hec antea in omni syria tenuit pncipatũ. Damascus interptat sanguinem bibēs.q interfectꝰ fuit ibi abel a chain abscōsusqꝫ in sabulo.et pducit penul.damascenus.

Damascus ci.in damascenus vide.

Damno nas in damnũ est.

Damnosus sa.sum.in damnũ est.

Damnulũ li.dimi.puũ damnũ.

Damnũ subito et nobis nescientibꝰ fit.sed iacturā sciētes et vltro patimur. Detrimentũ vo leue damnum est et dicit damnũ a diminutōe rei. Unde damnosus sa sũ q infert damnũ ⁊ ꝯpat dānosus sior sissimꝰ. vnde dānosius.sissime aduer.et hec damnositas tatis. Itē a dānum damno as.aui.et ꝯponit Cōdemno nas. Indēno nas.Damno et ꝯposita ab eo sunt actiua et carent p. ⁊ ꝯstruit cũ accusatio designāte rem in quā trāsit eorum actꝰ et cũ gtō et ablatō indifferent designāte rem respectu cuiꝰ exercet actus eoꝝ.Sicut omia vbalia ptinētia ad damnatōꝫ vel ad accusatōeꝫ vel ad repbensionē vel ad vitupatōꝫ vel ad monitōꝫ vt damno te furti vel furto.moneo te furti vel furto.Et vt dicit Pap. Damnare id ē punire.animaduertere. Et vt vult phiIoso.in. v. ethi.damnũ dicit ex eo q aliqs minꝰ habet qꝫ debꝫ habere.vide in satisfacio

Damula le.dimi.pua dama sm bug. Pap. vero dicit. Damula genꝰ fere caprioli similis vel vt qdam dicunt mustella.et corripit mu.

Dan interptat iudiciũ.aut iudicās.fuit vo filius iacob ex ancilla rachel Bala eni dũ eũ pepisset dixit rachel domina eiꝰ.Iudicauit me dominꝰ.et exaudiēs dedit mihi filiũ. et ita causam nomis expssit.vt q iudicasset domiꝰ filio ancille iudiciũ nomē imponeret.De cuiꝰ genere uel tribu nasciturꝰ est antixpc.et huiꝰ figura tribꝰ dan non cōnumerat inter c.xlinj.milia signatos. Apocali.xvnj. De antichristo dixi in suo loco.

Danay dicunt greci a dano rege

Daniel interptat iudiciũ dei. a dan qd est iudiciũ .et el quod est deꝰ.vel q in psbiteroꝝ iudicō sententiā diuie examinatōis exhibuit.dũ repta coꝝ falsitate susannam innocentē ab interitu liberauit. vel q dei visiones vel somnia sagaci mēte discernēs apuit. hic et desiderioruꝫ vir dictꝰ est.q panē desiderij nō mādueauit et vinũ cōcupiscentie nō bibit.et declinat hic daniel elis. Et indeclinabilit inuenit hic daniel el.et acuit el.

Danista ste.mas.ge.i.fenerator a danꝰ ni.dicit.

Danubius bij.mas.ge.fluuiꝰ est a copia niuiũ sic dictus qbus magis auget.qsi dās niuem sm bug. Pap vo sic dicit.Danubius germanie fluuiꝰ dicit a vi et copia niuium qbus magis auget.iste est q et in europa plꝰ omibus habet famā. Idē hister.q dũ innumeras vadit gētes mutat nomē et maiores vires acqrit. Orit autē germanicis iugis in occidentalibꝰ ptibus barbaroꝝ. pgēs ꝯtra orienteꝫ sexaginta fluuios in se recipit.septem hostijs in ponticũ mare intrat

Danus ni.mas.ge.i.fenerator a do das.

Dapaticus in dapax est

Dapax.a dapes dr hic et hec ⁊ hoc dapax cis. i. loquax et facundus ex cibo.et dapaticus ca.cũ.penul.cor.quod et dapticus inuenit.i.manifestus et apertꝰ et largus.dapsilis munificus.magnificus.vnde dapatice aduerbiũ id est magnifice vel large.dapsilit ⁊ munificēter

Dapes a do das dr hec daps vel dapes gtō dapis. sed ntūs singularis nō est in vsu.i.epuluꝫ sed dapes nobilium sunt epule puatoꝝ vel dapes deoꝝ.epule hominũ. dapes quasi dās opes.et corr.da. Und qdam. Nobilitat viles frons generosa dapes.

Dapifer ra.rũ penul.cor.qui fert dapem.

Dapino nas.aui are.i. largiri et pcipue victũ. verbum actiuũ et dr a dapes et corri pi.

Dapsilis. a dapes dr hic et hec dapsil et hoc le.i.largus et pcipue in cibis.Et compat dapsilis lior.lissimꝰ. Und dapsilit lius lissime aduer.et hec dapsilitas tatis.i.largitas et corr.psi. Unde grecismꝰ. Dapsil est dapibꝰ.alijs rebus qꝫ largus. Pap vero dicit Dapsilis grece largꝰ vel qui satis erogat dapes.

Dapticus ca.cũ.in dapax est

Dardanus filꝰ iouis et electre q ꝓpter fratricidiuꝫ recessit de ytalia et tenuit illa loca ubi postea fuit troya.q congregatis hinc inde rusticis illoꝝ locoꝝ insimul primus actor troye extitit.vnde troya dicitur dardania et troyani dardanij et dardanides.a cuius ntō singulari subtracta de sillaba fit hec dardanis idis. id est femina troyana et corr.penul.dardanꝰ sm bug. Et vt di.pstia. in tractatu possessiuorum. Abusiue poete p dardanio ponunt dardanum

Darius rex chaldeoꝝ et format vocatiuus a nominatiuo remota us.et facit dari

Datic⁹ A do das dicit daticus cia.cũ.facilis ad dandum et datici dicunt diticij. scȝ qui victi vel vincēdi tradunt se hostibus victoribus

Datim aduer.i.de dato in datũ.in datus ta.tũ.

Datiuus datiui ꝑ tercō casu a do das dicit

Dauid interptat manu fortis. q2 vtiqȝ fortissim⁹ in pliis fuit. Ipe et desiderabil' in stirpe scȝ sua de q̄ dixerat ꝓpheta. Ueniat desiderat⁹ cunctis gentib⁹.et est indeclinabile Inuenit etiaȝ declinabile dauid idis penulti. gtī corr Und dauidicus ca.cũ.vt psalm⁹ dauidic⁹ Inuenitur tamē et penul.ꝓducta dauidis ibi. Israel es tu rex dauidis et inclita ꝓles. Meli⁹ ergo dicit ille q̄ corripuit dicēs Cur ego dauidicas assuet⁹ cātibus odas Nā ut dicit maister bene. Dauid ꝓprie debet cor.penul. obliquor si declinat.quoniā ntūs desinit in d cor.nec est de exceptis. Uide in filiussalt⁹ ⁊ in vmiculus.

Dauus ui.dicit a greco daos mutata o.in u.et interposita u.consonāte. Et fuit dauus huus simonis sȝ malus et fraudulent⁹ et interptat dauus q̄si deui⁹. q2 faciebat simonē deuiare.vel q̄si dās viā. Nam ei⁹ ꝯsilio omnia agebat pāphilus.vel q̄si dās vana sicut faciebat simōi. Modo aūt ꝑ quolibȝ seruo fraudulento et callido ponitur dauus.

D ante E

De ꝓpositio regit siue exigit ablatiuum casum et dicit quādoqȝ naturā.vt iste pann⁹ est de lana.aliquādo originem.vt petrus d' ianua.aliquādo ordinē vt de mane fit meridies.id ē post mane et creare est de nichilo id est post nichilū aliqd facere. Hic animaduertendū ē q̄ nō omīa q̄ dicunt ex deo etiā de ipo esse dici debēt. q2 ut ait augu.in li.de natura boni.nō hoc signat penitus ex ipo quod de ipo..qd eni de ipo est potest dici et ex ipso. sed nō omne qd ex ipo est pōt dici de ipo.q2 nō est d' sua substātia. Ex ipo eni sunt celū et terra.q2 ipe fecit ea. nō tamē de ipo sunt quia nō sunt de sua substātia. Sicut si aliq̄s homo generat filiū et faciat domū.ex ipo est filius ex ipo est domus.sed filius de ipo. domus vō de terra et de ligno non de ipo homine

Deambulacrū cri.penul.cor.vbi deambulari bene pōt

Deambulatoriū a deambulo las.dr hoc deambulatorium rij.qd ꝓprie dr lobiū qd fit iuxta domos ad spaciandum

Deartuo as.ex de et artuo as.et est deartuare separe artus a se inuicē.vt fit de gallinis ⁊ filibus vide in artuo artuas

Debello las.laui.id est expugno. verbū actiuū a de et bello las.vnd debellatorius ria.riū.Inde etiā verbalia debellator debellatrix debellatō

Debeo bes bui.bitū.ex de et habeo es ꝯponit. et est debere debitū habere.q̄si de alieno habere.vnd debit⁹ ta.tū..et hoc debitū ti.penul.correpta.

Debilis. A debello las dicit hic et hec debilis ⁊ hoc le. qd facile debellat.vel debilis dr a de ⁊ bilis qd ē humor corp⁹ afficiēs.q̄si ꝑ bilem fact⁹ fragilis.et deorsum a viribus.et ꝯpat debilis lior.lissim⁹.vnd debiliter lius.lissime aduerbiū.vnde hec debilitas tatis

Deblatero ras.id est valde blaterare vel diuulgare a de et blatero blateras

Debrio as.ex de et ebrio as.et potest ibi de esse intensiuum vel ꝓuatiuum et est actiuū.

Deca.i.decem.sed deca dicūt greci nos decem. Decas coste gētos.vnū et idem significāt.et a deca hic decas cadis.i.decem. Und q̄dam. Per decades centū ꝑ centūȝ mille redundāt

Decacordus a.ū.i.decē corda a deca qd est decē ⁊ corda corde

Decalogus gi.mas.ge.penul.cor.i.decē precepta legis. Nam deca decē ⁊ logos sermo dicit.

Decania a decan⁹ dicit hec decania nie.societas decem viror vel dignitas decani.

Decanissa. A decanus dicit hec decanissa se.vxor decani.vel que decē viros habet sub se

Decanus a decē dr hic decan⁹ ni.q̄ decē viros hȝ sub se siue in ecclesia siue extra sm hug.et ꝓdu.penul. Papi. vero di. Decani dicti q̄ decē militib⁹ p̄ferunt ul' clerici

Decapolis. A deca qd est decē et polis qd ē ciuitas.cōponit hec decapolis lis.i.ciuitas vel regio q̄ decē habet ciuitates sub se et facit gtūs singula.decapolis vel decapoleos et est gtūs grec⁹. Marci.vij. Inter medios fines decapoleos. vnde decapolitanus domin⁹ illius ciuitatis vel episcop⁹ vel archiepiscop⁹ illi⁹ ciuitatis ⁊ corr. po decapolis.

Decas adis vide in deca ⁊ corr.ca.

Decedo is.cessi cessum ex de et cedo is cessi. ⁊ ē decedere deorsum vel de vno loco ad aliū cedere. vnd ⁊ ponit ꝑ migrare vl' mori.vnd decessus sus.sui. Et scias q̄ discedimus ꝑ diuortiū.abscedim⁹ ꝑ absentatō.secedimus ꝑ singularitatē.decedimus ꝑ mortē.discedimus ab vrbe. Und q̄daȝ. Decedit moriēs discedit ab vrbe recedens.

Decem A deca qd est decem sȝ sm grecā ethimologiaȝ dicunt decem q̄si decimos.q2 ligāt ⁊ ꝯiungāt infra iacētes numeros.nā decimos cōiungere vl' ligare apd eos dicit.⁊ est decē nomē indeclinabile ⁊ oīs ge.et corr.de.

December bris a decem et imber ꝯponit december q2 decim⁹ ē a ꝑmo mēse.i.a marcio q̄ pluuiosus est ⁊ imbribus abūdare solet.et facit ablatiuu⁹ in i. ab hoc decembri potest etiā d'clinari adiectiue hic ⁊ hec decēbris ⁊ hoc bre et hic et hec septēbris ⁊ hoc bre vnd ⁊ kalēdas septēbres dicim⁹.et facit actūs plis in es vel in is.vt decēbres vel bris

Decēocto cōponit a decē et octo et est omis ge. et indeclinabile et plis numeri.a quo deriuat decimus octauus ua. uum.

Decempeda de.penul.corr.i.pertica decē pedū.et cōponitur a decē ⁊ pes pedis.vnd horaci⁹ i odis. Nulla decempedas metata porticus

Decemseptem omnis gene.numeri pluralis indeclinabile et componit a decem et septem

Decēnalis.bellū decē annis gestis sm Pap̄.⁊ declinatur hic et hec decēnalis et hoc le.et ꝓdu. penultimā.

Decēnis A decem et annus ꝯponit hic et hec decēnis et hoc ne.id est decem annor.vnde hoc decennium nij. spacium decē annor.

Decemnouem omnis gene. plural' numeri et indecli. et ꝯponit a decem ⁊ nouē.vnd decimusnon⁹ na.nū.

Decens.a deceo ces dicit hic et hec ⁊ hoc decēs decētis ꝑticipiū.et decēs aliquādo est nomē. Et dicit decēs motu corpis. Specios⁹ specie.formosus natura vel forma Item decens ꝯpositus ꝑfectus.egregie forme et ꝑfecte ⁊ tunc videt dici a numero decē et ꝯpat decens tior.tissimus.et inde decent tius.tissime.aduerbiū ⁊ hec decētia decētie.et ꝯponit indecens tis. id est nō decens. incōueniēs.⁊ hinc indecent ti⁹ tissime aduer. ⁊ hec indecentia tie.

Decētarius rij.i.ingeniosus prompt⁹ paratus uel copiosus ⁊ dicitur a decē.

Decētrix se.ge.nauis compta a decem dicit.

Deceo ces.cui.cere.i.conuenire ad ornatum ꝑtinere. vt Te decȝ himnus deus in sion. Itē pallium decȝ istū. Et scias q̄ ntūs huius vbi decȝ debet significare ornamentum.actūs vō id cuius ē ornamētum. si aliē fiat nō erit latine dictū vt pallium decȝ istum. Si vō dicat iste decȝ pallium.vl' iste decȝ illud palliū.nō dicit latine. ⁊ sic habetur ibi talis part⁹ decȝ deū. Si vō dicat talē partum decȝ deus.vel talis ꝑtus decȝ deo.non ē latinū. Item a deceo dr decȝ impsonale quod magis ē in vsu q̄ȝ suum ꝑsonale.⁊ ꝯstruit cum actō sicut ⁊ suū ꝑsonale sȝ dissilit q2 intrāsitiue cū suū ꝑsonale exigat eūdē trāsitiue De cet ꝯponit condecȝ ⁊ dedecȝ.i.disconsueuit. Deceo cuȝ omnib⁹ suis ꝯpositis neutrū ē.⁊ corr.ꝑmam sillabam. Und ouid. Te decȝ ingenuos tedia ferre sui

Decerno is.ex de ⁊ cerno is.ꝯponit. vide in cerno.

Decerpo pis.psi.ptū.a de ⁊ carpo pis ꝯponit.⁊ ē decerpere.de alijs carpe.i.eligere

Decesso.a decedo is cessum u.in o.fit cesso sis. siui. situȝ vbum desideratiuū. i.desidero decedere vl' declinare.

Decessus sus sui.i.mors uide in decedo

Decetero.i.denuo.deind.iter. Et scias q̄ nō ē hic cōpositō sȝ q̄dam irregularis vocū ꝯgeries.sicut in tcia parte dixi in ca.de figura ꝯposita q̄si in fine.

Decibilis a decē deriuat hic ⁊ hec decibilis.⁊ hoc le.quē decȝ aliqd vel pōt decere vel quod decȝ.

Decido is.cidi.cidere.i.deorsum cadere. ⁊ caret supinis ⁊ ꝯponit ex de ⁊ cado ⁊ corr.ci. Itē inuenit decido is. si. sum.i.deorsum cedere vel valdē cedere.⁊ tūc ꝯponit a cedo is cecidi ⁊ ꝓdu.ci vbiqȝ.

Deciduus a.ū.i.ad cadēdum facilis a decido dr.

Decies aduer.numeri.i.decē vicib⁹ a decē dr.

Deciesseptes aduerbium numeri

Decimo mas in decimus ē

Decimula le.di.ꝑuadecima.⁊ corripit pnl't

Decimus a decē dr decimus ma.mū.⁊ hec decima me vnd decimo mas maui.i.decimam ꝑtē dare vel auferre Et ē notandū q̄ antiq̄ dicebant decum⁹ ꝑ decim⁹.vnde hec decuma ꝑ decima.⁊ decumare ꝑ decimare. qd componit cū e.⁊ dr edecumo mas.i.decimas excerpe. Itē inuenit decumo mas.i.decimas auferre. Et tūc ꝯponitur a de ⁊ cima me. Und in q̄dragesima ⁊ in cōsuetudo

Decimusseptim⁹ ma.mū.dictō ꝯposita vel potest deriuari a decē ⁊ septē.

Decipio pis. cepi.ceptū.cipe.i.fallere.⁊ ꝯponit ex de et capio pis.vnd deceptorius ria.riū.hic deceptor hec deceptrix ⁊ hec deceptō.

Decipula le.pnl't cor.a decipio pis cepi. ⁊ dr instrumentum qd ad aliqd decipiēdum efficit.sicut muscipula ad mures capiēdos. Und decipula pōt eē deceptō. muscipula laq̄us.pedica. Dicit aūt a decipiendo. q2 sic ponit vt dūesca ponit nequaq̄ȝ ipa a trāseunte videat.q̄ vide licȝ nō facile decipet si videri potuisset Job.xr. Abscōdita ē in terra pedica eius.⁊ decipula eius sup semitā. vnde q̄dam. Decipula capiunt aues q̄ fossa dicat.

Declino nas.naui.nare.ex de ⁊ clino as componit nō ē in vsu ⁊ ē declinare de vno loco ad aliū vel deorsuȝ clinare vl' variare.vnd hic ⁊ hec declinis ⁊ hoc ne. ⁊ declinus na.nū.⁊ hec declinatō ⁊ declinatus ta.tū. qd declinat uel declinari pōt ⁊ ē actiuū declino ⁊ ꝓdu.pnl't. De declinatōe noim dixi in tercia ꝑte

Decliuis a de ⁊ cliuus cōponit hic ⁊ hec decliuis ⁊ hoc ue.⁊ decliuus ua.uum.in eodē sensu.i.deorsum inclinatus vel plen⁹ quasi deorsum a cliuo. vnd hec decliuitas ⁊ ꝓducunt p̄dicta cli.

Decliuus ua.uum.in decliuis ē

Decollo las.laui.lare.i.collum amputare vbuȝ actiuū. ex de ⁊ collum li.⁊ scribit ꝑ duo l.

Decolor loris ꝯmunis ge.ex de ⁊ color ꝯponit.i.sine colore Ind decolorare.i.fuscare vbum actiuū ⁊ dr decolor q̄ sit ei color ⁊ corripit co

Decor. A decet deriuat hic decor oris.i.honor ⁊ corr.o. in gtō. Et sic sumit daniel.xj. Et stabit in loco ei⁹ vilissimus et indign⁹ decore regio ⁊ infra etiam. Nō tribuet ei honor regius. Itē a decȝ deriuat decor oris ꝓducta o in gtō.i.venustas ⁊ pulchritudo. Inuenit tamē sm quosdam antiquos ꝑ honorus ra.rū.adiectiue posituȝ.et tūc ē cōmunis ge.et corr.o.in gtō. Et sm hoc cōponit cuȝ in vel de.et dr hic et hec indecor oris.et hic ⁊ hec dedecor coris corr.o.in gtō in eodē sensu scȝ inhonor⁹.dedecoros⁹. Uir.in.x. Non tamē indecorē tua te regina reliqt Hoc exēplum adducit ꝑsti.in.vj.li.⁊ sm hoc ab eo pōt deriuari decorus ra.rū.i.honorus media corr.vel decorus id ē honorus deriuat a decus oris. Und stacius theba Terrarum decora alta viri.decoriqȝ iugales. Itē a decus dr decoro ras media corr.i.honorare Und Horaci⁹ i epi. Et gen⁹ et formā regia pecunia format. Ac bene numatum decorat sua dela venusqȝ Itē a decor oris dr decor⁹ ra.rū.i.pulcer egregius vel ꝑfecte forme. venust⁹ ul' pōt deriuari a numero decē et ꝓdu.o. Und theodol⁹. Uirgo decora nimis dauid de semine regis. Itē q̄dam dixit Ad celi decora nos erige virgo decora. Itē a decor dicit decoro ras.media ꝓdu.i.venustare.vel potius dic sm ꝑstianū q̄ decor deriuat a decoro ras abiecta o.et ꝯponitur decoro Cōdecoro ras. Itē scias q̄ a dedecȝ.i. disconuenit deriuat hoc dedecus oris.i. vitupatō q̄ fit ꝯtra decus.vnde augustinus. Nunq̄ȝ ē dedecus culpe sine decore iusticie.et corr.hic co.dedecoris vel ꝯponit ex de et decus vnd dedecorosus sa.sum.et compat dedecorosus sior sissimus.vnd dedecorose sius sissime aduer.⁊ dedecoro ras penul.corr.i.inhonestare vitupare Et nota q̄ decoro ras siue corripiat mediā sillabā siue ꝓducat actiuum ē cū omnibus suis ꝯpositis De p̄dictis nota vsus Quē veneror decoro quē pulcrū reddo decoro Hunc homies decorāt quem vestimēta decorāt Te vestis pulcrum reddit natura decorum

Decorus ra rum in decor exponit

Decrepitus A de et crepo pas et ꝯponit decrepitus ta tum valde senex quasi deorsum a crepore q2 iam desierit crepare.i.sonare scȝ apte loq̄ vl' platōȝ exꝑmere

Decretalis in decretū expōit.
Decretista te. comunis ge. q̄ studet in decretis a decre
Decretū A decerno nis dr̄ decretus ta. tū. tum dr̄.
et hoc decretū ti. i. statutū patrū. definitū iudiciū. vnde
hic ⁊ hec decretalis ⁊ hoc le. vt ista dicta sunt decretalia
id ē q̄ in decretis cōtinēt. Et pluralit̄ hec decreta pro li
bro in quo ꝯtinēt decreta. Inuenit̄ etiā hec decretal'lis
substātiue. vt in tali decretali sic dicit̄. Itē decret⁹ ta. tū.
inuenit̄ in decresco is. decreui decretū. ⁊ pōt ibi de esse
augmētatiuū vel ꝑuatiuum. vnd̄ scias ꝙ decretū ē supi
num duoꝝ v̄boꝝum scȝ decresco is. ⁊ decerno nis. et de
creui ē eoꝝum p̄teritum.
Decreui p̄teritum de decerno ⁊ de decresco
Decubie biaꝝ. i. vigilie vl'quod vulgo dr̄ palee mulie
ris. vnd̄ dicit̄. Hec iacet in decubijs. Et dr̄ a decūbo bis
vel a decubo bas. quod ē vigilare vel iacere in ꝑtu vel
Decumanus. A decē dicit̄ hic decu in infirmitate
man⁹ ni. i. maximus limes inter agros q̄ ab oriēte in oc
cidentē ꝑ transuersum dirigit̄. q̄ q̄ formam decē efficit
decumanus ē appellatus. Ager enī bene diuisus figurā
denarij numeri efficit. Nam cardo dr̄ ali⁹ limes ī agris
q̄ a septētrione directus est et dicit̄ a cardine celi. q̄a ibi
Decures ris in decurio ē ⁊ ꝑdu. cu. celū voluit̄.
Decurio a de ⁊ curio cōponit̄ hic decurio onis. i. de cu
ria electus vel poti⁹ de curia existēs in eodē sensu inue
nitur hic decures ris. ⁊ hic decudes dis. Inueniunt̄ eti
am hec nomīa in alia significatōe. scȝ ꝑ eo q̄ p̄est decē vi
ris. ⁊ tūc deriuant̄ a decē. vel possunt ꝯponi a decē et cu
ra. vel curo ras. i. decē curās vel decē habēs in cura sua
Itē decuriones dicunt̄ q̄ acceperūt curā de plebe. et ciui
lia officia ꝑcurāt ⁊ exequūt ⁊ ꝯponit̄ tūc a de et cura re
Decursim aduer. id est fugacit̄ vel defluent̄ a decurro
ris dicitur decursu u. mutata in o
Decurso sas v̄bum freq̄n. et format̄ ab hoc vltīo supīo
Decus ꝭm Pap̄ hoc dec⁹ oris ē glorie sȝ hic decor dco
ris ē forme. Vide in decor vbi pleni⁹ exponit̄.
Decuso A decus oris dr̄ decuso sas. id ē venustare. ad
ornare. vnd̄ decusatus ta. tū. ⁊ decusatim aduer. i. ador
nate ⁊ venustatim. vel potius decuso ꝯponit̄ a de et cu
so sas. sicut dixi in cuso cusas
Dedalus. Dedalon interp̄tat̄ doctus. ⁊ inde fuit q̄dā
dictus dedalus q̄ fuit valde doctus ⁊ ingenios⁹ artifex
vnd̄ ⁊ quilibȝ ingeniosus artifex pōt dici dedal⁹ et cor.
Dedecus in decor vide. da
Dedere ē infinitiuus de dedo dis. ⁊ cor. pnlt. vel ē p̄
teritū ꝑfectū de do das dedi. et pluralit̄ dedimus dedi
stis dederūt vel dedere. ⁊ ꝑdu. pnlt
Dedico cas caui. care. i. ꝯsecrare. deo copulare vel da
re ꝑficere. a deo ⁊ dico as et cor. di. vid̄ in encenia
Dedidi pnlt cor. p̄teritū de dedo is
Dedisco scis ex de et disco cōponit̄. et ē dedicere obliui
oni tradere. siue q̄d didicerā ꝑdere. vid̄ etiā in disco.
Deditō onis fe. ge. in dedo is est
Deditius in dedo is est
Dedo ex de et do. das. ꝯponit̄ dedo is. didi. tum. i. red
dere se victū vel vincendū hostib⁹ victorib⁹ se tradere.
vnd̄ hec deditō onis. talis traditō aut redditō. ⁊ dediti
us tia. tiū. q̄ sic se tradit Et deditius etiā dr̄ q̄ de sua pro
uintia ad aliā se tradit. Inuenit̄ etiā dedere ꝑ dare siue
amare. et ꝑ tradere ꝭm hug. Pap̄ vero dicit. Dedititio
quādo victi hostib⁹ se tradūt. spōtanea traditō. Dedi
ti. a deditōe dicti. quondā dū aduersum populū roma
num serui arma sumpsissent. ꝯp̄hensi stigmatib⁹ affecti
sunt ex his post manumissionē ꝑpter supplicioꝝ notas
ad dignitatē ciuiū romanoꝝ nō ꝑuenīūt
Deduco is. xi. ctū. ex de ⁊ duco is ꝯponit̄ et ꝑdu. du. et ē
deducere de vno loco ad aliū ducere. vel valde ducere.
vel deducere est amicū abeuntē ꝑsequi et comitari q̄d
vulgare quorundā redolet
Deerunt ē futuꝝ de sum es est. ꝑ u. nō ꝑ i. Und̄ dicēdū
ē deerūt p̄erūt inerūt nō deerit p̄erint inerint.
Defamo as. aui. ex de ⁊ famo mas. ⁊ ē defamare ꝯuicia
ri criminari famā auferre. et ꝑdu fa. Und̄ q̄dam. Fama
volat trāsitq̄ȝ modū q̄cunq̄ȝ ferat̄
Defatigo gas. est v̄bum actiuū ex de et fatigo gas ⁊ est
defatigare vald̄ vel deorsum fatigare vel a defatigatōe
alleuiare. et ꝑdu. ti. vnd̄ defatigatus ta. tuȝ
Defecatus ta tū in defeco as est
Defeco as ex de et feco as. et est defecare. purgare. qua
si deorsum a fece ponere. Ind̄ defecatus ta. tū. i. sine fece
vel sine sordib⁹ vel pur⁹ pnlt ꝑdu.
Defectō onis in deficio est
Defectus in deficio est
Defendo is. di. ex de et fendo. i. ꝑtegere. Inde hic defen
sor soris. actor patronus. et defensorius ria. rium. ⁊ hec
defensio onis. defenso sas.
Defensaculum li. i. defensio vel id q̄d defendit. ⁊ dicit̄ a
Defenso sas v̄bum frequē. et format̄ ab vltimo supino
defendo scȝ defensum u. in o. et est defensare frequentē
Defertō tis defertū. i. vald̄ vel deorsum im fendere
plere. euacuare a de et fartō tis. et inde defer̄to as. freq̄n
Defero defers tuli. latum ex de et fero fers ⁊ ē d̄ferre de
vno loco ad aliū ferre. vel deorsum ferre. ⁊ deferre. i. ac
cusare in qua significatōe sepe inuenit̄ in boetio de con
solatōne. et deferre. i. honorē impēdere. ⁊ ꝭm hoc ꝯstrui
tur cum dtō. vt ego defero tibi. i. honorē impēdo. Und̄
v̄sus Defero fert accusat honorat fertq̄ȝ deorsum.
Deferretur. ē subiunctiui mōi de feror ferris. vnd̄ dicen
dum ē. cū deferrer reris vel rere retur. similit̄ conferret.
auferret. Iud̄. xxi. Quare domin⁹ deus israel factū est
hoc malū in populo tuo. vt hodie vna trib⁹ auferretur
ex nobis ras
Deferro ras ex de ⁊ ferro ras componitur vid̄ in ferro
Deferto tas v̄bum freq̄n. a defertō tis defertū tu u. i o.
Defessus sa. sum ē ꝑticipium de defetiscor sceris vid̄ in
defetiscor sceris
Defetiscor antiqui dicebāt fatiscor sceris fessus sum q̄d
nos non dicimus. sȝ componit̄ defetiscor sceris d̄fessus
sum ⁊ hoc vtimur d̄fetisci autē ē d̄ficere vl'fatigari. vn
ci. ⁊ ꝙ d̄fetiscor faciat d̄fessus testat̄ ꝑstian⁹ in. x. li. dicēs.
Defetiscor d̄fessum facit supinum ⁊ ꝑticipiū p̄teriti tē
poris. d̄fessus nam ab eo quod d̄ficio d̄fectus fit ꝑticipi
um p̄teriti tēporis. ⁊ vt dicit Papias Defessus exhau
stus lassus fatigatus lassatus a d̄fetiscor
Deficio is feci fectū A de ⁊ facō ⁊ inuenitur in duab⁹ sig
nificatōnibus scȝ in absoluta et transitiua. Nam deficere
id est defectum pati. deesse. vt iste lassus d [illegible] defi
cere. i. destituere. derelinquere. Inde defect⁹ ⁊ inde hec
defectō onis. Et vt di. Pap̄. Defectus q̄rte declinatio
nis solis ⁊ lune varij labores. Solis cū inter nos ⁊ ipm
luna obijcit̄. q̄d nunq̄ȝ fit nisi finita luna. Lune enī defe
ctus cū inter solem ⁊ ipam terrā vmbra terre obijcit̄.
Definio nis niui. nitum. ex de ⁊ finio nis. ⁊ est definire
valde finire. ⁊ idem etiā q̄d diffinire. vnd̄ definit⁹ ta. tū.
Actuum. ij. Huc definito ꝯsilio ⁊ ꝑscientia dei traditū
Defio fis ex de ⁊ fio fis. vide in fio fis. ⁊ ꝑdu. fi
Defiteor teris ex de ⁊ fateor. Et ꝭm Papiā Defitet̄ ne
gat abnuit
Deflagro as. ex de ⁊ flagro as. ⁊ est deflagrare exarde
re. diuulgare. furorem deponere
Defluo is. ex de ⁊ fluo is. vide in fluo is
Defluus. a defluo is dicit̄ defluus a. ū. id quod cito dis
currit. ⁊ hoc defluum deflui. i. decursio.
Deformis a de ⁊ forma ꝯponit̄ hic ⁊ hec d̄formis ⁊ hoc
me. i. turpis quasi deorsum a forma. s. pulcra. Itē defor
mis id ē vltra modū magn⁹. q̄si deorsum a forma scȝ iu
sta. vnde deformiter aduer. ⁊ hec deformitas tatis. ⁊ ꝭm
Pap̄ deformis cui de est forma ⁊ spectat ad corp⁹ Tur
pe aūt ad crimen vel ad animū refert̄
Defresus sa. sum. id ē detritus decussus. et dr̄ a defren
deo des. et ꝑducit fre
Defringo gis. fregi fractū. i. valde ⁊ deorsum frangere
a de et frango gis. componit̄.
Defraudo as ex de et fraudo das ꝭm theologos dr̄ de
fraudo as. tamē ꝭm hug. debet dici defrudo au mutata
in u. longā ⁊ est defraudare vel defrudare valde frau
dare. vide in fraudo as et Papias etiā dicit defrudo a
fraudo cōponit̄ au in u. sicut claudo includo.
Defunctorie. i. transitorie leuiter.
Defunctus. A defungor geris. i. deorsum a functōe eē.
vnde q̄ qui morit̄ deorsum fit a functōne vite ideo dici
tur defungi. i. mori. Unde defunctus a. ū. i. mortuus. q̄a
deorsum est a functōe vite. Item q̄ndam functi diceban
tur q̄ddam genus ciuium q̄ fungebant̄ officō ⁊ honore
aliquo. Unde defunctos mortuos dicim⁹ q̄ ꝯpleuerūt
vite officia nihil enī iam faciūt et ind̄ hec defunctō onis
id est mors Queri hic potest an mortui maxime dā
nati sciant vel recordent̄ ea que hic sciuerūt. Ad hoc di
co ꝙ sicut ꝑpter ꝑfectā sanctoꝝ beatitudinē nil erit ī eis
q̄d non sit gaudij materia. ita nihil erit in damnatis q̄d
non sit eis materia ⁊ causa tristicie neq̄ȝ aliq̄d quod ad
tristiciā ꝑtinere possit eis deerit. vt sit eoꝝ miserie consi
deratō ꝯsummata. Erit ergo in damnatis actualis ꝯsi
deratō eoꝝ scȝ q̄ sciuerūt ꝑus vt materia tristicie nō au
tem vt delectatōis causa. Considerabūt aūt ⁊ mala que
gesserūt ex q̄bus damnati sunt ⁊ bona neglecta q̄ omise
runt et ex vtroq̄ȝ torquebunt̄. Similit̄ et torquebūtur
de hoc ꝙ ꝯsiderabūt noticiā quā de reb⁹ speculabilib⁹
habuerūt imꝑfectam esse. ⁊ amisisse summā ei⁹ ꝑfectōē
quā potuerūt adipisci. Itē querit̄ an damnati vide
ant glām beatoꝝ. Ad hoc respōdet greḡ in omelia d̄ di
uite epulone sic dicēs. Credendū est ꝙ ante retributōē
extremi iudicij iniusti in requie q̄sdam iustos ꝯspiciūt.
vt eos vidētes in gaudio nō solū de suo supplicō. sȝ etiā
de illoꝝ bono crucient̄. Iusti vō in tormētis semp intu
ent̄ iniustos. vt hinc eoꝝ gaudiū crescat. q̄ malū q̄d cō
spiciūt misericordit̄ euaserūt. Tātoq̄ȝ maiores ereptori
suo gratias referūt quanto vidēt in alijs q̄d ipsi ꝑpeti
si essent relicti poterūt. De hoc vide in sapiētia. Vide
bunt aūt dānati bonos ante diem iudicij. nō hoc mō ꝙ
glām eoꝝ qualis sit cognoscāt. sȝ solūmō cognoscēt eos
esse in gloria quadam inextimabili. ⁊ ex hoc cruciabun
tur. tum ꝑpter inuidiā dolētes de felicitate beatoꝝ. tum
ꝑpter hoc ꝙ ipi talē glām amiserunt. sȝ post diē iudicij
omnino visione beatoꝝ ꝑuabunt̄. nec tamē ex hoc pēa
eoꝝ minuet̄. sed augebit̄ q̄ memoriā habebūt glē beato
rum quā in iudicō vel ante iudicium viderūt. ⁊ hoc erit
eis in tormentū. Sed vlteri⁹ affligent̄ in hoc ꝙ videbūt
se indignos reputari etiā videre gloriā quā sancti merē
tur habere Item pōt queri an damnati videant ea q̄
in hoc mūdo agunt̄. Ad hoc respōdet Greḡ. xij. moral.
tractās illud iob. xiiij. Siue nobiles fuerit filij eius siue
ignobiles nō intelligūt. Sicut hi inq̄t q̄ adhuc viuentes
sunt. mortuorum anime quo loco habeant̄ ignorāt. ita
mortui vitam in carne viuentiū post eos q̄liter dispo
natur nesciūt. q̄ vita spūs longe est a vita carnis. Q̄d ta
men de animab⁹ sanctis sentiendū nō est. q̄ q̄ int⁹ om
nipotentis claritatē vidēt nullo mō credendū est ꝙ sit
foris aliq̄d quod ignorēt. De hoc dicā in sanctus. Di
co ergo ꝙ boni vidēt que fiūt circa suos. mali autē non
Et si dicas. Magis distat a damnatis gloria beatorū
q̄ȝ ea que in hoc mūdo agunt̄. sed ipi nō vidēt ea que cir
ca nos agunt̄. ergo mlto min⁹ possunt videre glāȝ btōꝝ
Dico ea q̄ hic agunt̄ nō ita affligerēt damnatos ī infer
no si viderēt sicut gloria sāctoꝝ inspecta. Und̄ non ita
ostēdunt̄ damnatis ea q̄ hic agunt̄ sicut gloria sanctoꝝ
q̄ȝuis etiam eoꝝ que hic agunt̄ q̄dam ostendāt eis. s. ea
que in eis tristiciā augere possunt. licet ꝑ se nō videant.
Quomō autē anime in purgatorio existētes possūt
scire quādo ꝑ eis suffragia fiant dicam in purgatoriū
Item quomō intelligat̄ ꝙ diues epulo damnat⁹ ro
gauit ꝑ fratribus suis. cū in inferno sit ꝑfectum odiū.
⁊ desiderāt damnati omnes dānari. dicam in infernus
Itē cōsueuit queri an boni bonos in regno vel mali
malos in supplicō agnoscant. Huius rei sentētia in ver
bis domicis in euāgelio luce ē luce clarius demōstrata
vbi dr̄ ꝙ lazarū abraam ꝯgnouit. ⁊ diues fratrū suorū
in tormētis inferni memīt. Ex q̄bus v̄bis vt di. Grego.
iiij. dyalog. apte declarat̄. ꝙ ⁊ boni bonos ⁊ mali malos
cognoscūt. Si enī abraam lazarū minime ꝯgnouisset. neq̄
q̄ȝ ad diuitē in tormētis positū de trāsacta eius ꝯtritōe
loqueret̄ dicens. ꝙ mala receperit in vita sua. Et si mali
malos nō cognoscerēt. nequāq̄ȝ diues in tormētis posi
tus fratrū suoꝝ etiā absentiū meminisset. quomō enim p̄
sentes nō potuisset agnoscere. q̄ etiam ꝑ absentiū memo
riam curauit exorare. Qua in re etiā ostēditur ꝙ ⁊ boni
malos. Nam diues ab abraam cognoscit̄. ⁊ mali cogno
scent bonos. q̄ etiam electus lazarus a repbo est diuite
ꝯgnitus. Item vt di. Grego. fit sic in electis quoddā
mirabilius. quia eos nō solū agnoscūt quos in hoc mū
do nouerūt. sed velut vicinos ac cognatos cognoscunt
bonos quos nūq̄ȝ nouerūt. Quomodo sancti ordes

nostras ꝯgnoscāt dicam in oratō
Deguadio dias.in guadia die.exponit
Degener eris.apud antiqs fuit ge.omnis.apud nos ē ꝯmunis vel potꝰ ē ꝯmunis ge.declinatōe.ƺ ois ꝯstructōe.Et dr degener q deorsum ē a genere ꝛ nobilitate.i.indecor.Et deriuat a degenero ras.ꝛ corr.pnlt gti.Lucanus in.vi.Degeneres trepidāt animi peioraqꝫ vsāt.Pap vo dicit. Degener q ex nobili genere nascit et inhoneste viuit.Degener ignobilis impar generi suo generi dissimilis.
Degenero ras.ex de ꝛ genero ras.in genero ras est
Deglutio is.iui.vide in glutio tis.ꝛ pdu.glu.
Degina grece morsus latine sm hug ꝛ Pap
Dego is.degi.i.viuo.ꝛ caret sup sm vsum ꝛ ē ꝯpositū a de ꝛ ago agis ꝛ pdu.de.Unde in aurora dr. Qui cor habēt humile vel casto corpe degūt.
Degulator dictus qꝫ gule sit deditus.
Dehisco cis.id ē deorsum vel valde hiscere.vnde dehiscens omnis ge.i.aptū hiatū et diffusum habēs valde hiscens a de et hisco componit
Dehortor taris in hortor taris vide
Deicida deꝰ componit cū cedo is.ꝛ dr hic ꝛ hec deicida de pnlt pducta q deum occidit
Deicola.Deus cōponit cū colo et dr hic ꝛ hec deicola le.penul.cor.qui vel que colit deum.
Deiecto tas.vbum frequē.a deijcō cis.deiectū
Deiero ras.in iuro ras vide
Deifico Deꝰ ꝯponit cū facio is.ꝛ dr deifico cas.i.deū facere.vnde deificꝰ ca.cū.pnlt corr.i.diuinus.
Deijcio is.ieci iectū.ex de ꝛ iacio is ꝯponit.ꝛ ē deijcere deorsum vel de vno loco ad aliū iacere.vnd deiectꝰ.ta.tum.ꝛ deiecto ctas frequēta.
Deinceps.i.ab hodie in antea.aduer.tpis vel ordinis et desinit in ps.Et vt di.hug.ꝯpo.a de.ꝛ icepto.ꝛ dicit qꝫ penul.acuit.sicut delonge abintꝰ ꝛ hunc sequor.
Deinde antepenul.acuit.vide in inde
Deintegro.i.iter vl rursꝰ sm pap.vide iteger sm hug
Deiuro ras penul.pdu.ex de ꝛ iuro ras.vide in iuro.
Delabor beris.lapsus sum.i.de vno loco ad aliū vl deorsum labi.ex de ꝛ labor beris ꝯpo.et pdu.la.
Delapido das vbum actiuū pnlt corr.et est delapidare sm Pap.euertere ꝯsumere.erogare vel vastare.
Delator toris.i.accusator.a defero fers deriuat qd est accusare.ꝛ sic sumit.ij.mach.iiij. Simō aūt pdictꝰ pecuniarū ꝛ patrie delator.i.accusator.Et vt di.Pap.Delator accusator.eo qꝫ detegit qd latebat.aut facultates pdit alienas.Potest etiā delator poni in illis sigficatōnibus in qbus defero ponit.
Delatura re.dr accusatō vel pditō.dtractō l'dportatō.
Delatus a defero dicit id est de vno loco ad aliū latus vel deorsum latus accusatus
Delbora interptat apis et lohuax.apis eni fuit qa fuit ad bellum pmptissima.dimicās aduersū sisarā.quo pempto cecinit cāticum.et inde loquax et cor.pnlt. Unde in aurora dicit Hic subijt mortē rebecce delbora nu
Delecto.Ex de ꝛ lacto as ꝯponit delecto as. trix. et mutat a in e.Inuenit etiā depo.in eodē sensu. Unde pphēta.Delectent in leticia ꝛ exultatōne.Et est delectare.gaudere.iocūdari placere.Et signat hoc vbum delecto magis passionē intrinsecꝰ natā qꝫ actōꝫ trāseuntem sed illā signat ad modū actōnis.Et inde delectat impsonale.Et hec delectatō onis.ꝛ hec delicie arꝫ q delectant
Delectus ctus.ctu.i.electō et adiectiue delectus cta.ctū a deligo gis Et vt dicit Pap.Delecta de multis electa psona a deligo gis
Delego as.aui.ex de ꝛ lego as.inde delegās tis.participium.ꝛ est delegare de vno loco ad alium vel deorsum legare.inde delegatus ti et pdu.le
Deleo les.leui.lere.letū.i.destruere extinguere interficere.ex de ꝛ leo les qd nō est in vsu.Inde deletus ta.tū id ē destructus penul.pducta.Unde di.priscianꝰ in.ix.libro.Deletū a deleo.Unde et letū ipa res que delꝫ vitaꝫ qsi a leo simplici quod nō est in vsu.Et format deletū a deleui vi mutata in tū ꝛ pdu.des.Birria. Dia mors delet omnia morte cadūt.
Deletus ta.tū.in deleo est
Delibatō in delibo est.
Delibo bas.aui.vnd delibās tis pticipiū.Delibutꝰ ta tū.vnd delibatō onis.fe.ge.Et ꝯpo.dlibo ex d ꝛ libo bas Et est delibare.sacrificare.immolari extinguere ꝯsummare ꝯtingere vel parꝫ dgustare.Et sm hāc sigficatōeꝫ dr ad Rom.xi.qꝫ si delibatō est sancta ꝛ massa. Delibatio enim accipit ibi p pticula vl portōe ad similitudineꝫ eius.q parꝫ ꝯtingit vel degustat de re vt habeat experientiam totius.qꝫ immolari etiā dr delibor parꝫ in secunda epistola ad thimo.cap.iiij.Ego enim iam delibor.id est immolor.q paratꝰ erat domino immolari in morte sua.et pdu.li.Unde qdam.Uinum delibo de quo temptans ego gusto
Delibuo buis.bui.butū buere.i.inungere.ꝛ est cōpositum a de ꝛ oleo vl liquore ꝛ buo.vnde delibuere quasi de oleo vel liquore pfundere.vnde delibutꝰ.Quidā tamen dicūt qꝫ delibuo ꝯpo.a de ꝛ oleo vel liquore et imbuo et nō a buo.q buo sm eos nihil est
Delibutus.A delibuo buis dr delibutꝰ.ta.tū quasi de oleo vel liquore inunctꝰ sm hug. Pap vo di.Delibutus pfusus bene vnctꝰ ꝯtactꝰ delicatꝰ oleo vnctꝰ
Delicatꝰ A delicie deriuat delicatus ta.tū.i.delicijs assuetus.insolēs angustiarꝫ ꝛ dolorꝫ.
Delicie.A delecto ctas he delicie arꝫ.q delectant vel dicunt delicie.q inde delectant homines.vnd deliciosus sa.sum.plenꝰ delicijs.et ꝯpat deliciosus sior.sissimꝰ.vnde deliciose sius.sissime.vnde hec deliciositas tatis
Delictū a delinquo quis liqui.ctū.dr hoc delictum cti.quasi derelictū.q dereliqt officiū suum.et est delictū in omissione quādo sꝫ nō implet dei mandatū.Peccatū vero in ꝯmissione fit.quādo sꝫ phibitū fit sed aliquando vnū ponit p altero.vide in peccatū
Deligo gis.legi.deligere.quasi de alijs legere.i.eligere.a de et lego gis ꝯponit et corr.li.
Delimino as.aui.vbum neutrꝫ a de et limino as. Et ē deliminare valde liminare vel deorsum lumē auferre.
Delimo mas.valde limare vel limen auferre.vide in limo mas.In alia etiam significatōe hoc vbo vtimur.ut iste vult delimare vicinos suos.i.destruere qsi omnino de limo.id est mūdo auferre.

Delinificus ca.cū.in delinio est
Delinio is.i.placare.dulcem facere ꝛ lenēꝫ.vnd delinitus ta.tū.ꝛ hec delinitō onis.ꝛ hoc delinimētum ti.id ē placatō dulcedo blandimētuꝫ.ꝛ p ꝯpositōeꝫ delinificꝰ ca.cū.i.callidus ꝯsultator vel blandiloquus
Delino nis leui.linere letum ex de ꝛ lino.ꝛ est delinere valde vel deorsum linere vel planare vel delere vel occidere.ꝛ corripit li vbiqꝫ
Delinquo quis qui.ex de ꝛ liquo quis ꝛ amittit n.in pterito.ꝛ ē deliquere peccare omittēdo bonuꝫ.ꝛ derelinquendo dei mādatū.Propheta Priusqꝫ humiliarer ego deliqui
Deliqui est pteritū de deliquo quis.ꝛ pdu.penultimā
Deliquiū quij.deliquatō.i.decursio distillamē defectꝰ ꝛ deriuat a deliqueo ques.vnd in liqueo ques
Deliquus qua.quū.id est defluus purꝰ vel liquidꝰ.et dr a deliqueo ques.
Deliramentū ti.est fatuitas.demētia discordia vl deuiatio a rectitudine.ꝛ dr a deliro ras
Deliro ras.penul.pducta in lira exponit
Deliteo tes.tui.ex de ꝛ lateo tes ꝯponit ꝛ mutat la in li corr.ꝛ est delitere deorsum latere.
Delius in delos est.
Delos interptat manifestatō.vnde qdam insula dicta est delos.ꝛ o ꝯuersa in u.dr hic delus li.q apollinis responsa q alibi dabant obscura ibi dabant manifesta.vl q post diluuiū qd ogygy tpe fuit.ante omēs terras radijs solis illumiata est.ꝛ pma manifestata est visibus ꝛ inde dicta est delos ꝛ ciuitas ꝛ insula.Et hoc fuit rei ueritas.licet sm fabulas alit dicat.ꝛ a delos deriuat delius lia.liū.Et hic delius lij.id ē apollo.ꝛ hec delia.i.diana.vel q ibi colunt.vel q ibi nati sunt
Delphin inis vel delphinos ꝛ etiāꝫ hic delphinꝰ ni.et potest formari a gtō greco sꝫ delphinos o mutata in u fit hic delphinus ntūs latinꝰ.ꝛ dicunt delphines qdāꝫ pisces marini q voces hominū sequunt.vel q simphoniam gregatim faciūt.a fone qd est sonꝰ et pdu fi.Und ouid in epy.Iam nrās curui norūt delphinos amores.
Delubꝫ bri.penul.naturalit corr.dr tēplū a delēdo qsi delens vmbrā.q in sacris tēplis delent vmbre peccatorum.Itē delubra dicunt tēpla sacros fontes habētia in qbus peccatores diluunt siue abluunt et regenerant p baptismū a delēdo vel diluendo.
Delūbis cōpo.a de ꝛ lūbus.ꝛ dicit hic ꝛ hec delūbis et hoc be.qsi deorsum a lūbo.i.fortitudine
Demarchus chi.pnceps sup decem ꝛ cōponit a decem ꝛ archos quod est pnceps.
Demas id est ornās in diadema vide
Demēs a de et mens ꝯponit demēs tis ge.omīs quasi deorsum a mēte.ꝛ compat demēs tior.tissimꝰ.Und dementer tiꝰ.tissime.aduer.ꝛ hec demētia tie sm hug Papias vo di.Demēs quasi diminutōnem mētis habeat Est vero demēs tpalis.amens vo ppetuus.
Demēsum incisum sectuꝫ defectū vl mēsuratū sm pap.
Demēto tas a demēs dr demēto tas.id ē furere vl furiosum facere.Et demētor taris dpo.in eodeꝫ sēsu.vel dr demētare quasi dementū facere extra mentē.i.ratōnem ponere.Actuū ca.viij.Magicis suis demētasset eos.
Demeo as.aui.ex de ꝛ meo as.et est demeare deorsuꝫ vel valde vel de vno loco ad aliū meare vel trāsire
Demergo is si.sum.ex de ꝛ mergo gis.et est demergere deorsum mergere.vel a mersione qsi a deorsuꝫ subleuare.Psal.Nō me demergat tēpestas aq
Demeto ex de ꝛ meto tis.ꝯponit demeto tis.i.destruere abscindere ꝛ desiccare ꝛ corr.me.
Demiror raris ratus sum.ex de ꝛ miror ꝯponit.ꝛ ē demirari valde mirari vel dorsum.vnd etiā ponit p dspicere.qd eni despicimꝰ qsi sub nobis aspicimꝰ ꝛ pdu.mi.
Demitigo as aui.ex de ꝛ mitigo as.et ē demitigare demulcere vel pcutere et corri.ti.
Demo mis psi.ptū.demere.i.extrahere minuere.ꝛ pd.de.Horaciꝰ epy.Deme supcilio nubē plerūqꝫ molestꝰ.
Demolior A de et molior cōpo.demolior liris molitus sum moliri.i.valde moliri vel deorsum.vel demoliri id est destruere et quasi dissipare et venustatē vultꝰ quasi ad nihilum redigere.Und in matheo sexto. Ubi nec erugo nec tinea demolit ꝛ pdu.li.
Demollio lis liui.ex de et mollio lis ꝯpo.et ē demollire vald vel deorsum mollire vel indurare.ꝛ scribit p gemi
Daemō onis.interptat pitus vel sciēs.vnd num l hoc demoniuꝫ nij.illud idem sꝫ malus spūs et demonicus ca.cū.penul.corr.sꝫ a demonū demoniacus ca.cuꝫ.Demō ꝯponit cū cacos qd ē malū et kalo quod est bonum et dr cacodemon et kalodemō.Et sunt cacodemones mali angeli quasi mali sciētes vel malū scientes.kalodemones boni angeli quasi boni vel bonū scientes ꝛ scribit p ae daemō et corr.penul.in obliqs.De corpibꝰ demonū habes in succuba.Itē qualit impmant fantasiam habes in volūtas Itē de obstinatōe demonum habes in infernus et in pena.Itē an demones corpa transmutent.dicā in diomedes.Itē vnd in antichristꝰ ꝛ i dyabolus et in miraculuꝫ.et sm ysid. Demones tplici acumine sciētie vigēt sꝫ subtilitate nature.i.ingenij.expientia temporꝫ reuelatōe supnorꝫ spirituū Aliquādo ijdeꝫ nefandi spūs etiam q ipi acturi sunt velut diuinando pdicunt.Ratō aūt pdictorꝫ est.Cū enim peccatum nō tollat naturā sꝫ tantū diminuat abilitatē ad bonum sm qꝫ magis faciat a gratia distare oportet in demonibus lumen intellectuale pspicuū remanere.q natura eoruꝫ intellectualis est Cognitō aūt eorꝫ est de rebus dupliciter Quedā eni sunt quorꝫ cognitō p causas naturales vel signa haberi nō potest.ꝛ talia nō nisi reuelatōne supnorum spirituū demones cognoscūt.Quedā vo sunt qrū cognitō p naturā haberi potest et hoc dupliciꝫ. Ul per causas determinatas ad effectꝰ naturales.et talia dmones cognoscunt subtilitate nature sue inquātū in eis resplendēt similitudines totꝰ ordinis vniuersi.vel p aliq signa ex qbus vt in pluribꝰ pōt aliq cognitō rei haberi sicut medici pnosticant de sanitate vel de morte.et talia cognoscūt demones p expientiā tēporꝫ sm qꝫ ꝛ ex talibꝰ signis plures tales effectꝰ ꝯcurrūt
Demonicus in demō ē
Demōstro stras.straui.ex de ꝛ monstro stras.cōponit ꝛ ē demōstrare rē subiectam vl quasi subiectam oculis vl intellectui psētare.vnd hec dmonstratō onis.ꝛ hic ꝛ hec dmonstrabilis et hoc le.et dmonstrator.ius ria.riuꝫ

et demõstratiuus ua.uũ.qđ demõstrat vel qđ demon/stratur.
Dempsi pteritũ in demo est
Demulor laris. in emulor vide.⁊ corri.mu.
Demulus la.lũ.penl.corre.i.emulus a demulor laris dicit.⁊ pprie demulus ẽ eiusdẽ artis emulator
Demũ.i.postmodũ.nouissime.maxie.vo.iterꝫ
Demusso sas.i.dubito dissimilo.
Denariolus li.dimi.puus denari⁹.
Denarius a denus dr denarius ria.riũ.⁊ hic denarius rij ꝓ tali numero.⁊ ꝓ numi quodã genere qr ꝓ decẽ numis olim reputabat.⁊ pensat siliquas decẽ ⁊ octo.
Denigro gras.ex de ⁊ nigro cõponit.⁊ corri.ni.naturaliter.vid in nigro nigras
Deniqꝫ.i.postmodũ.postremo.nouissime.⁊ componit ex denuo ⁊ qꝫ.Et scias ꝙ qꝫ ꝯiunctõ encletica nõ iclinat hic accentũ sillabe pcedẽtis ad se.qr pcedẽs vocalis corrupta est.ita a simili dic de vndiqꝫ.
Denominatiuũ nomẽ est illud qđ a nomie deriuat. ut iusticia ab hoc nomie iustus.De hoc reqre in tercia parte in tractatu de spẽbus nominũ in ca.de denoiatiuis
Dens. a demo mis dicit hic dẽs tis.qr demãt ⁊ auferãt omnia dentes. vel dicunt quasi decẽtes qr pulcri decẽt sicut deformes dedecẽt.vel dẽtes dicunt q̃si diuidentes cibos.vel greci dicũt odẽtes.⁊ vnđ nos dicimus dentes quorꝫ pmi incisiui vel pcisores dicunt. qr omne qđ accipitur ipi pus incidũt.Sequẽtes canini vocant. quorũ duo in dextera maxilla.⁊ duo ĩ sinistra sunt sic dicti. qa sicut canis ipis ossa cõfrigit.sic et homo. et qđ non possunt pores pscindere.illis tradũt vt ꝯfringãt. Hi ꝑ longitudine et rotunditate colũnelli vocant.vltimi dicunt molares q contrita ⁊ ꝯcisa a porbus.⁊ cõfracta a seqntibus suscipiũt vt molãt ⁊ masticent. ⁊ plures sunt dentes in viris q̃ꝫ in mulieribus
Denseo ses in denso sas est
Dẽsetus a dẽseo ses dr densetus a.ũ.i.densus scꝫ ꝑ se. licet quãdoqꝫ inueniat ꝓ densato.sꝫ dẽsatũ ab aliquo
Dẽso sas.saui.sare.i.spissare.vnđ denseo ses sui.i.spissũ esse vel fieri.Inuenit tamẽ quãdoqꝫ dẽsere positũ trãsitiue ꝓ densare.Et a dẽseo ses.dẽsus sa.sum.i.spiss⁹. Dẽso ꝯponit condẽso sas.Dẽso cũ omnib⁹ suis cõpositis est actiuũ.sꝫ denso est neutrũ ⁊ caret supinis
Dentana ne.fe.ge.ferrũ cũ quo medici dẽtes tollũt
Dentale lis neu.ge.illud in qđ inducit vomer q̃si dens et deriuat a dens tis
Dẽtatus ta.tũ.q dentes habet.vel q magnos dẽtes habet.⁊ dicit a dẽs tis.
Denticul⁹ li dimi.puus dẽs
Dẽto as.i.dentatũ facere.⁊ dr a dẽs. et ꝯponit edento as.i.dentẽ extrahere vel excludere.
Dẽtosus sa. sum dentib⁹ plen⁹ et dr a dẽs tis.
Denus a.ũ.in singulari tantũ valet quãtũ suũ pmitiuũ In plurali accipitur distributiue ꝑ pares numeros. vt isti incedũt deni.id est decẽ ⁊ decem. ⁊ tantũ quandoqꝫ in plurali valet quãtũ suũ pmatiuuꝫ. Et vt generalit faciam⁹ doctrinã qđ diximus supius de binus. mõ đ denus dicendũ est.et generalit de omnib⁹ nominib⁹ generalib⁹. numeralib⁹ distributiuis.vt sunt bini trini q̃trini
Denusseptem⁹ na.nũ.deriuat a decẽseptẽ ⁊ den⁹
Decẽseptenarius ria.riũ.⁊ hic decẽseptenarius rij.

Deorsum.i.desursum a de et orsum ꝯponit aduer. ẽloci ⁊ acuit penul.vide de hoc supra in secũda pte vbi agitur de impedimento distinctõis
Depactus in depeciscor vide
Depãno as.aui.are.i.dilacerare vel pãnos auferre.expoliare denudare ⁊ ꝯponit a de ⁊ pannus ni.
Depaui est pteritũ đ depasco scis.vid in pasco cis. Sapiẽtie.xix.Tanq̃ꝫ eq enim depauerũt escã.
Depeciscor sceris.depactus sum.depecisci.i. valđ pacisci vel pactũ facere.Et depecisci.i.discordare.pactũ rumpere.vel diffidare.et facit supinũ depactũ et ꝯponitur a de et paciscor a mutata in e.
Depecto depectis in pecto tis. vide.
Depellicor caris depellicatus sum.id est decipe. ⁊ componit a de et pellicio cis
Depelliculo las.i.decipere a de et pellis.
Depello lis puli pulsum pellere.i. deorsum vel de vno loco ad aliũ pellere.vel ꝯponit ex de ⁊ pello.
Depesco is.sciui.scitũ.ex de ⁊ pesco quod nõ ẽ in vsu cõpo.Et vt di.pscian⁹ in.x.li.Cõpesco scui. ⁊ depesco scui. a psenti tpe faciunt supinũ.mutata o.in i.corr. ⁊ addita tũ vt cõpesco scitũ ⁊ depesco scitũ.sicut posco ⁊ disco.ꝑdicta tamẽ supina modo non sunt in frequenti vsu licꝫ ꝫm artẽ vti eis possumus
Depigis A de ⁊ piga quod ẽ summitas nariũ dr hic et hec depigis et hoc ge.i.sine narib⁹ et ꝓdu.pnlt vid in pi
Depilo las.i.pilos auferre.et ꝯpo.a de et pilo qđ ga deriuat a pilus li.⁊ in ista sigficatõe corr.pi.sicut ⁊ pil⁹. Itẽ depilo las.põt ꝯponi a de et pilo las. qđ deriuatur a pila ꝓ instrumẽto terẽdi.Et est tũc depilare rape.furari. expoliare.Et in hac sigficatõne depilo las ꝓdu. pi.si
Depingo gis.pegi.pactũ.depingere.i.valde cut pila pingere ul de vno loco ad aliũ impellere vel deorsuꝫ. et ꝯponit a de et pango gis. quod est inmigo vel impello. vel potest esse ꝯpositũ a de et pingo gis.pinxi.et tunc facit depinxi.et aliud significat scꝫ ualde pingere
Depleo ples pleui.pletũ.i.valde replere. vel euacuare. exinanire.quasi de pleno deducere.et componit a de et pleo ples quod non est in vsu.
Depono nis.penul.ꝓducta in pono nis exponit
Depontan⁹ ni.mas.gene.q ad tam grauem deuenit etatem et vitã vt magis psit ei depõte se ꝓijcere q̃m viuere quod etiã faciebãt in aliqbus ꝓuintijs.et ꝯponit a de ⁊ pons pontis.ita dicit hug
Depopulor laris in populor est.
Deporto tas.in porto tas vide.
Depositũ ti.est pignus ad tpus ꝯmẽdatũ.Inde depositum traditũ vel ꝯmendatũ cã custodie ꝯmissum a dpo
Deprauo as.aui.i.valde prauare.pra no nisi deriuat ue facere.et ꝯpo.a de et prauo as et ꝓdu.pra .
Depcior aris depciat⁹ sum ex de et pcior. Et est depciari valde pciari vel de pcio auferre. depmere. vilipẽdere vilificare.et est deponen.antiq tamẽ dicebãt depcio as.
Depcor caris.cat⁹ sum ex de et pcor ꝯponit. Et est depcari valde pcari.vel de.potest ibi esse ꝓuatiuũ.i.nõ pcari.refutare qđ vulgo dr dispcari vel excusare vel expurgare.et est deponen.et corri.pre.
Depdor daris depredatus sum vbum deponen. id est

valđ pdari.pdas facere dissipare.ex de ⁊ pdor daris cõponit ⁊ ꝓdu.p et ꝯstruit cum actõ. Unđ in tren. Ocul⁹ me⁹ depdatus ẽ animã meam
Depbẽdo dis di.ex de ⁊ pbendo ꝯponit.⁊ ẽ depbẽdere pfecte cognoscere. valđ tenere.
Depredo dis di.depresum predere.i.depbendere vbuꝫ actiuũ.⁊ ꝯponit a de ⁊ predo dis. di.
Depubis. Pubes ꝯponit cũ de ⁊ dicit hic ⁊ hec depubis ⁊ hoc be.i.deorsum a pube.i.a barba Unđ ⁊ depubis dicit porcus sugẽs q̃si deorsum a setis. Et hic ⁊ hec ipubes ⁊ hoc be.gtõ impubis.i.inberbis sine pube. qui nõdum habet pubẽ ⁊ ꝓdu.pu.vid in pubis .
Depudeo des.corr.pu.vid in pudeo des
Depuro ras.ꝓdu.pu.vid in puro ras .
Deretro corr.re. Baruch.v. Uisa itaqꝫ turba deretro id ẽ ab ante ⁊ ꝯponit a de ⁊ retro.vid a simili in desuper ⁊ etiam in retro.
Derideo des.risum.ex de ⁊ rideo cõponit ⁊ ꝓdu.ri. Et est deridere dludere subsannare.de aliq risum mouere vnđ derisus sa.sum.i.delusus.⁊ hic drisus sus.i. derisio vide in rideo des. Et scias ꝙ derisio tãto grauius est peccatũ quãto maior reuerẽtia debet psone q illuditur Unde grauissimũ est irridere deũ et ea q dei sunt. ꝫm illud esaie.xxvij.Cui exprobasti ⁊ quẽ blasphemasti et super quẽ exaltasti vocẽ tuã.Et postea subdit. Ad sanctũ israel.Deinde scđm locuꝫ tenet irrisio parẽtum. Unde dicit puer.xxx.Oculũ q subsannat patrẽ ⁊ despicit ptuꝫ matris sue effodient eũ corui de torrentib⁹ et comedent eũ filij aquile.Deinde iustorꝫ derisio graue peccatũ est qr honor est vtutis pmium.et ꝯtra hoc dr iob.xij.Deridetur iusti simplicitas lampas ꝯtenta apud cogitatões diuitũ pata ad tpus statutũ.q̃si dicat nõ potestis me deridere nec ratõe minoris vite nec ratõe minoris scientie qr lampas ⁊c. Nec ratõne minoris glorie. qr pata est a deo ista lampas remunerari in tpe statuto.q̃si diceret. nen sum minoris vite nec minoris sciẽtie. nec ero minoris glorie q̃ꝫ vos q me deridetis imo maioris sum. Unde minus dicit et plus signat.qr vos nec bonaꝫ vitã nec bonum intellectũ nec bonam glãm habetis nec habebitis nisi peniteamini.
Derisus in derideo des.exponit.
Deriuo uas. A riuus ꝑ cõpositõem dicit diriuo uas. et deriuo uas. Et differũt nam deriuare est q̃si riuuꝫ de fonte ducere.sed diriuare est fontẽ in diuersos fontes ul riuulos deducere. Diriuat ergo grecism⁹ in latinitateꝫ id est q̃si fons in riuulos ducit. Sed latinitas deriuat a grecismo id ẽ quasi de fonte ducit. Similit dictõ primitiua diriuat.qr quasi fons in diuersos riuulos ducitur Sed dictõ deriuatiua.i.quasi riu⁹ de fonte ducit.et producit ri.deriuo. De deriuatõe nominũ dictũ est supra in tercia pte q̃si in pncipio in ca.de specieb⁹ nominũ.
Derogo gas penul.corr.in rogo gas.est.
Descendo dis in scando dis. est
Descio scis.id est nescire.obliuioni tradere.ex de ⁊ scio scis ꝯpo.
Desero ris.in sero seris est.et corr.se.
Desero ras.in sera vide.et ꝓdu.se.
Desertũ. Desero ris.rui.sertũ.id est derelinquere. Unde hoc desertũ ti.i.derelictũ dictũ sic qr nõ serit.et idõ deserta sunt. Uel põt dici desertũ qr deserit.i.ab hominibus non habitat. Et hinc deserto tas.i.desertuꝫ facere. Põt etiã esse frequen.huius vbi deserere. ⁊ declinat etiaꝫ desertus ta.tũ.desolat⁹.egẽs auxilij.
Desideo des.ꝯpo.ex de ⁊ sedeo. ⁊ ẽ desidere deorsuꝫ sedere.a pposito desistere.pigrere. Unđ desidesco scis. inchoa.⁊ hic ⁊ hec deses idis.i.piger remissus. vnđ hec desidia die.i.pigricia.⁊ hinc desidiosus sa. sum
Desideratiuũ vbum qđ sit habes supra in tcia pte ĩ tractatu đ spẽbus vborꝫ cap.de vbo desideratiuo.
Desideri⁹ rij.vid o desideri ppriũ nomen viri đ quo dicit hieronim⁹ in ꝓlogo pentateuci. Desiderij mei desideratas accepi eplas. Et infra. Nunc te depcor desideri carissime ⁊c.et acuitur de
Desidero ras.ex de ⁊ sidero as. ⁊ est desiderare cupe et pprie celestia.⁊ hinc hoc dsiderũ rij. vnđ desiderios⁹ sa sum.⁊ est vbum actiuũ desidero
Designo as.in signo as. vide.
Desilio lis.in salio lis vide.
Desino nis in sino nis.est.et corr. si
Desipio pis id est deorsum sape.de sapiẽtia exire. ex de et sapio componit et corr.si.
Desisto is in sisto est siuim⁹ ẽẽ.
Desiui pteritum de desino nis est. Sapiẽtie qnto. De/
Desolatus sicut dicit Pap. Desolari solũ derelinquere destruere. Desolat⁹ de solo eiectus inops deiectus.
Desolor laris ex de ⁊ solor.i.deuastare derelinquere ⁊ solum facere.vnđ desolator⁹ ria riũ. Psal. Cũ carbonibus desolatorijs vl dsolatoris ⁊ ꝓdu.pnlt desolor
Despectus in despicõ ẽ.
Despero ras ex de ⁊ spero as ꝯpo.i.a spe cessare sine spe fieri ⁊ ꝓdu.penul. Unđ desperãs tis ois ge.
Despicabilis in despicio cis est.
Despicõ is xi.ctũ.ex de ⁊ specõ is. cõponit ⁊ ẽ despicere dorsuꝫ aspicere.contẽnere vl vilipẽdere Quẽ.n.contẽnimus quasi dorsum aspicere volumus. vnđ dspecto as. frequẽ.⁊ hic dspectus ctus.⁊ dspectus ta.tũ. Et compat dspectus ctior.ctissimus. vnđ dspecte ctius.ctissime. aduer. vnđ dspectiuus ua.uum ⁊ hic ⁊ hec dspicabil ⁊ hoc le
Despicor ex de ⁊ spico cas componit dspico cas ⁊ dspicor caris deponẽta.id ẽ grana đ spica excutere vl extrahere Unđ ⁊ sepe ponit ꝓ auferre ⁊ papire. ⁊ ꝓducit spi Itẽ dspicor põt driuari a dspicõ is et ẽ idẽ qđ dspicere vl ꝑ se ꝯpo.a de et specõ is et sic corr. spi vnđ grecis. Tũc ego dspicor cum spicis extraho grana.dspicor ac ꝓprie dico cum specto dorsum
Despõdi ẽ pteritũ de despõdeo es.
Despõso as frequẽta.de despõdeo des di.sponsum su u mutata in o.vid in spondeo.
Despuo is in spuo is ẽ
Desterno nis ex de et sterno nis componitur desterno nis straui id ẽ valđ vl deorsum sternere vl de ẽ ibi ꝓuatiuum quasi a pace vl pactu remouere vl sellam auferre quod ⁊ desellare dicit. Et in hac vltima significatõne sumit gene.xxiij.vbi dr Introduxit eum in hospiciũ ac destrauit camelos.i.sellas ⁊ sarcinas deposuit
Destino Teneo cõponit cũ de et interposita s. dicit destino nas.id est legare mittere.deputare ascribere sigfi

care. Et inde cōponit̄ p̄destino nas. Quidā tamē dicunt
ꝙ destino ꝯponit̄ a de ⁊ stino nas quod non ē in vsu. ſʒ
p̄us dictū p̄ualet ⁊ cor sti. destino. vnde oui. meta. Desti
nat impio claꝝ p̄nuncia veri. Fama.
Destiti ē p̄teritum ꝺ desto stas. ⁊ de desisto stis. ⁊ corr.
Desto stas. destiti in sto stas ē sti.
Destraui ē p̄teritū de desterno nis. qđ componit̄ a de
⁊ sterno nis. ⁊ tūc scribit̄ p s. Est etiā p̄teritū de dextro
tras. ⁊ tūc scribit̄ p x. dextraui.
Desueo es. in sueo sues ē
Desultor in salio lis ē
Desum dees deest deerūt. in sum es ē vide.
Desuo suis in suo is. vide.
Desup si sequit̄ casus vt de sup terrā due partes sunt si
cut supra dixi in scđa pte in ca. de sup ta in o
Detento tas frequē. de detineo nes. nui tētū tu. u. muta
Deterior. A detero is dicit̄ hic ⁊ hec deterior ⁊ hoc dete
rius. i. peior. ⁊ deterrimus ma. mū. i. pessimus. Et hic ad
uer. deterius rime. Et a deterior deterioro ras. i. peiora
re Et nota ꝙ detero ponit̄ in ꝯpatōe p positiō p̄dictoꝝ
nominū vt detero rior. rimus.
Determino nas. a de ⁊ termino as ꝯponit̄ vbū actiuū.
⁊ ē determinare definire terminos auferre.
Detero is. triui. tritū deterere. i. valde terere. Itē detero
teris triui deterere. i. peiorare vel peiorari.
Deterrimus in deterior vide
Detestor taris a de ⁊ testor cōponit̄. Et ē detestari val
de testari deierare vel execrari maledicere abominari.
vnde hic ⁊ hec detestabilis ⁊ hoc le.
Detineo nes nui. tentū. a de ⁊ teneo nes cōponit̄. et est
detinere remorari impedire vl' deorsum vel de suo ꝓpo
sito tenere. ⁊ corripit ti.
Detonsus sa. sum. a detondeo es. quod componitur a
de ⁊ tondeo detonsus sa. i. non tonsus
Detractō. A detraho is. xi. ctū dicit̄ hec detractō onis.
Nota ꝙ detractō cōsistit in adnichilādo vl' diminu
endo bonū alterius. vnde haymo di. Detrahere ē alio
rum bona inuertere vl' negare. vel sic. Detractō ē reue
latio defectus absētis proximi facta alicui vt ipm in bono
minorē extimet. Et sm has duas notificatōes distiguū
tur sex species detractōnis. tres sm p̄mam et tres sm se
cundā. Tres p̄mi sumunt̄ respectu boni. scđe tres respe
ctu mali. Respectu boni cū quis negat bonū alterius.
aut tacet vbi nō debʒ. aut inuertit. Respectu mali cū re
uelat vbi nō debʒ alteri⁹ peccatuʒ siue malū. aut aggra
uat. aut fingit qđ non ē. vnde qdam. Cum nego iā factuʒ
taceo puerto reuelo. Aggrauo delictū noua cudere cū
mala conor. Contra detractores dicit hieronim⁹ ad
rusticū monachū. Si vis me corrigi delinquentē. apte
increpa tantū ne occulte mordeas. Quid. n. mihi p̄dest
si alijs mala mea referas si me nesciente peccatis meis
imo detractōnibus tuis aliuʒ vulneres ⁊ certatum omi
bus narres. Sic singulis loquaris q̄si nulli alteri dixe
ris. hoc enī non ē emēdare me. sʒ vicō tuo satisfacere. Itē
bernhardus in. ij. li. de consideratōne ait. Porro detra
here aut detrahētē audire quod hoꝝ damnabilius sit
non facile dixerim. Et hoc intellige si euʒ inducat ad de
trahēdum. vel saltē placeat ei detractō ꝓpter odiuʒ ei⁹
cui detrahit̄. quoniā de⁹ odit eos dicēs in cāticis. Recti
inqt diligūt nos. bona ꝑfecto cōsolatō cum blasphema
mur a malis benefaciētes. si recti diligunt nos omnino
sufficit aduersus os loquētiuʒ iniqua. Opinio bonoꝝ
cū testimonio conscietie. nō veniat anima mea in ꝯsilia
detrahētium. quoniā odit eos deus dicēte ap̄lo Detra
ctores deo odibiles. quā sentētiam deus loquēs in psal
mo confirmat. Detrahētē inqt p̄ximo suo hūc ꝑseq̄bar
Nec mirꝝ. cum id p̄cipue viciū caritatē q̄ deus ē. ⁊ quid
ceteris acrius impugnare ⁊ ꝑseq̄ cognoscat. quēadmo
dum vos quoqʒ potestis aduertere. Omnis q̄ detrahit
p̄mum quidē seipm ꝑdit vacuuʒ caritate. deinde qđ ali
detrahēdo intēdit. nisi vt is cui d'trahit̄ veniat in odiū
vel cōtēptum ipis apud quos detrahit. Fert ergo car
tatem in omnib⁹ q̄ se audiūt lingua maledica. ⁊ quātuʒ
in se ē necat funditus ⁊ extiguit. Non solum autē in p̄se
tibus sʒ etiam in absētibus vniuersis ad quos uolans
vbum forte p eos p̄sētes sunt puenire contingit. Corsiq
dem velle liuoris amarū p lingue instrumētum sparge
re nisi amara non p̄ōt dicente domino. Ex abundantia
cordis os loquit̄. Et sunt sp̄es pestis huius. dum alij q
dam nude atqʒ irreuerēt vti in buccaʒ venerit. vir⁹ euo
mant d'tractōnis. Alij aūt q̄dam simulate verecundie fuco
ꝯceptam maliciaʒ quā retinere nō possunt obumbrare
conant̄. videas alta p̄mitti suspiria. sicqʒ quadaʒ cū gra
uitate ⁊ tarditate vultu mesto. dimissis supcilijs ⁊ uoce
plangēti egredi maledictōʒ. Et quidē tanto ꝑsuasibilio
rem quanto credit̄ ab his q̄ audiunt corde inuito ⁊ ma
gis condolēte affectu. q̄ʒ malicōse ꝓferri. Doleo inquit
vehemēt ꝑ eo ꝙ diligo eū satis ⁊ nunq̄ʒ potui de hac re
corrigere eū. dum ali⁹ quidē mihi ait. bene compertuʒ fue
rat de illo istud. sʒ p me nunq̄ʒ innotuisset. at quoniaʒ p
alteruʒ patefacta res ē. vitatē negare non possum. Do
lēs dico reuera ita ē. ⁊ addit grande damnū. Naʒ alias
quidē in pluribus valʒ. ceteꝝ in hac parte vt verū fatea
mur excusari minime p̄ōt. vide etiā in vilis ⁊ in derideo
Detraho is in traho is. vide ⁊ in p̄ceptum
Detrecto ctas quod etiam detracto dicit̄ ex de ⁊ tracto
ctas. vide in tracto ctas.
Detrimētum ti. ge. neu. damnum. iactura. diminutō. et
deriuat̄ a detero is.
Detrusus sa. sum. a detrudo is. ⁊ ē detrusus. inclus⁹. ex
pulsus. ⁊ p̄ducit penul.
Detudi penul. corr. ē p̄teritū de detūdo dis
Deueho his. in veho his ē.
Deuexus. a duerto tis dicit̄ deuexus xa. xum. id ē incli
natus. incuruatus. in rotundū vsus. quasi deuersus vel
d'r a deueho. q̄ vndiqʒ deorsū vehat̄. ⁊ ꝯpat̄. vnde hec de
uexitas tatis. Et nota ꝙ celū ꝓprie dicit̄ ꝯuexū vel deue
xum. vel siqđ aliud ita factū sit
Deuio as. ex de ⁊ vio as ꝯpo. i. exorbitare. extra viā ire
vnde deuius a. ū. Et ē idē deuia ꝙ auia. q̄si loca secreta
extra viā a via remota
Deuns. a decē ⁊ vns vel vncia compo. hic deuns tis. i.
decē vncie. vel quod melius ē vndecim vncie. q̄si vncia
dēpta de asse. et tūc ꝯpo. a de. q̄ ei desit vncia ad libram
Persius Pergāt auidos sudare deuntes.
Deuoto as. aui. are. id ē p furorē maledicere. exprobrare.
deuotōem sanctis auferre. Unde puer. xx. Ruina ē ho
minis deuotare sanctos sm vnam lrām. Itē deuotare
id ē emissum votū infringere. frequēt vouere. ⁊ tunc est
frequē. huius vbi deuoueo es deuotū tu u. in o mutata
⁊ fit deuoto as. ⁊ p̄du. penul.
Deus d'r a greco theos. quod signat metū. ⁊ inde muta
ta o. in u. ⁊ d. posita p th. d'r deus. q̄ timor sit omibus re
bus colentib⁹ eū. vel d'r a do das. q̄ dat omnia ꝯmoda
omnib⁹. vel a diligo q̄ omnia diligit. ⁊ nihil odit eoruʒ
q̄ fecit. vel dicit̄ a desum dees p ꝯtrariū q̄ nihil ei desit.
Nota ꝙ deus dicit̄ essentialit̄. vt vnus deus. Abusi
ue psal'. Dij eoꝝ demonia. Partiue psal'. Dij estis. Et
alibi Dij fortes ⁊c. Et hoc triplicit̄ p̄mo siltudinis rep
sentatōe. vt Exodi. vij. Ecce cōstituo te deū pharaonis.
Potestatiue. Non detrahes dijs. i. p̄latis. Et merito
rie ut Dij fortes ⁊c Et scias ꝙ largo mō sumit̄ d'riua
tio et nō ꝓprie. quādo d'r ꝙ deus deriuat̄ a theos. Item
scias ꝙ deus facit vocatiuū in e. s. dee ⁊ nunq̄ʒ de⁹. Ta
men aliquādo ntūs ponit̄ p vtō. sicut agnus p agne. vt
agnus dei q̄ tollis peccata mūdi. Iteʒ nota ꝙ in ntō dtō
et ablatō pluralib⁹ istius nomis de⁹. duo i ꝯglutinant̄
in vnū lōgū j. vnde deberʒ scribi ⁊ p̄nūciari tātū p vnū i. sʒ
scribunt̄ ibi duo i. sʒ tantū p̄nunciat̄ vnū. Scribunt̄ ibi
duo i. duab⁹ de causis vel causa differētie. Si enī scribe
retur dis p vnū i. viderēt̄ esse p̄positōnes insepabiles
vel p̄positō ⁊ non nomē. vt ergo ex ipa scriptura p̄pēda
tur ꝙ nō sint p̄positōs. institutū ē vt duo i. scribāt̄ ibi. sed
tantū p̄nunciet̄ vnū. vel de ꝯsuetudine antiquoꝝ. So
lebant enī veteres geminare vocalē longā q̄ntū ad scri
pturam. licet tantū vnū p̄nūciarent. nec fiebat illa gemi
natio scripture. nisi vt scriptura vocalis p̄ducta eē ostē
deretur. In hoc ergo sequēdo veteres suamus antiquā
ꝯsuetudinē et scribimus dij ⁊ dijs p duas vocales. ⁊ p
nunciamus vnā tantuʒ. et similit̄ in ntō dtō et ablatiuo
pluralib⁹ istius p̄nomis is ea fit sineresis. i. ꝯglutinatō
ei in i. ⁊ tamē scribunt̄ ibi duo i. licet tantū vnū p̄nūciet̄.
et fit talis scriptura p̄dictis duab⁹ de causis. s. vel ꝺ con
suetudine antiquoꝝ p̄dicta vel causa differētie. ad is ⁊ i
verbū impatiui modi sm hug. vide in tercia pte ubi agi
tur de dtō scđe declinatōis. Maijster autē bene dicit ꝙ
dieresis ē diuisio vnius sillabe in duas. Per hanc figu
ram sumit̄ bisillabe hoc nomen dij. qđ est monasillabū
in hoc versu vsuali. Scribe dij lege di si vis vrban⁹ ha
beri. Et signat multa deus. sicut patet in his vsib⁹ Dat
natura deuʒ dat gratia dat dominat⁹. Esse deos error ē
simulacra reatus. Iustus homo fert deus. angel⁹ et pa
ter almus. Sp̄us ille malus. deus est quādoqʒ vocatus
Scire etiā te volo ꝙ damascenus. xij. ca. p̄mi libri dicit
Theos. i. deus d'r. vel ab eo quod est theim. i. currere vl'
fouere vniuersa. q̄ scʒ p omnia vadit omia saluās ⁊ cō
tinens. Uel ab ethim qđ est ardere. q̄ deus nost ignis ē
cōsumens omnē maliciam. Deute. iij. Uel d'r a theaste
quod est ꝯsiderare vel videre q̄ omia videt. Nulla. n.
cum latēt imo omniū est ꝯtēplator. Uide in genu et hy
men ⁊ in iupiter ⁊ in creo ⁊ in credo. Et scias ꝙ cum
dicit̄ deus deus est ibi geminatō. sed nō cōpositō q̄ tan
tum valet geminatō ista si est cōpositō q̄ntum si non est
compositō. ⁊ ideo cū nihil mutet talis cōpositō inutilis
est ⁊ recusanda. Item scias ꝙ deus incōmutabiliter
semꝑ in se existēs. p̄sentialiter. potētialiter. essentialiter
est in omni natura siue essentia sine sui diminutōe. et in
loco omni sine circūscriptōe. et in omni tp̄e sine mutabi
litate. et ideo in sanctis spiritib⁹ ⁊ animab⁹ est excellen
tius scʒ per gratiā habitās ⁊ in homine xp̄o excellentis
sime in q̄ plenitudo diuinitatis habitat totaliter vt ait
apostolus. Item sicut di. Augustinus. Deus est omi
b⁹ rebus causa essendi. ordo viuendi. ratō intelligendi.
Item sicut di. Grego. in. xvij. moraliū. Sunt pleriqʒ
ita hebetes ꝙ formidare nesciant. nisi quod corꝑalit̄ vi
dent. Unde fit vt deum nō metuāt quem videre nō pos
sunt. Sed q̄s de deo ista vel desipiens suspicet̄. q̄ nimiꝝ
cum sit semꝑ omnipotēs. sic intendit omnib⁹. vt assit sp
singulis. sic adest singulis. vt simul omnib⁹ nunq̄ʒ d'sit.
nam si quosdam peccātes deserit. ijsdeʒ tamē ipis adest
p iudiciū q̄bus deesse cernit̄ p adiumentū. sic itaqʒ exte
riora circūdat vt interiora impleat. sic interiora implet
vt exteriora circūdet. sic summa regit vt ima nō deserat
sic imis p̄sens est vt a supioribus nō recedat. sic latet in
sua specie vt tamē ꝯgnoscat̄ in opatōne. sic cognoscit̄ in
suo ope. vt tamē comp̄hendi nō valeat a cognoscentis
extimatōe. vide in p̄scio et in ꝑsona. Item qualit̄ de⁹
sit in omibus creaturis essentialit̄ ⁊ ab eoꝝ sordib⁹ non
ꝯtaminet̄ dicam in sol.
Deuterogamia. Deuterō cōponit̄ cū gamos quod est
vxor vel nuptie. ⁊ d'r hec deuterogamia mie. id ē secūda
gamos. s. scđe nuptie. Eedē dicunt̄ dygamia ⁊ bigamia
Deuteron grece latine d'r secundū ⁊ nomia vl' noma lex
Unde q̄dam liber dictus est deuteromiū mij. id ē secun
da lex. q̄ replicat ea q̄ dicta sunt. ita tamē ꝙ videt̄ noua
lex ⁊ ē p̄figuratō euangelij
Deuteronomiū mij. in deuteron est. Inuenitur etiam
deuteromius. vnde in aurora d'r. Hoc nomen deutero
mius lex esse secūda
Deuterosis sis. fe. ge. i. nouitas ⁊ d'r a deuterō.
Dextera. a do das d'r hec dextera re. quod p sincopam
d'r dextra tre. q̄ ipsa pignus pacis ⁊ testis fidei solet da
ri vel q̄ ea damus. Et a dextera d'r dexter tra. trū. id ē ex
dextra pte existens. vel bonus. ꝓpicius ꝓsper. Et cōpat̄
dexter terior. timus. quod regularit̄ deberʒ facere dext
rimus. sed irregularit̄ format̄ sicut sinistimus.
Dextimus in dextera est.
Dextralia. ornamēta q̄dam q̄ sunt ꝯmunia viris ⁊ femi
nis larga ⁊ ampla ⁊ ante manicas portāt ⁊ iunguntur
vno clauo et dicunt̄ a dextra
Dextralis. A dextra d'r hic et hec dextralis ⁊ hoc le. vn
de dextralis d'r securis dextre abilis.
Dextrarius rij. i. equ⁹ a dexta. q̄ p dexterā ducit̄
Dextro as. aui. d'r a dextra. ⁊ ꝯpo. addextro as. aui. id ē
per dexterā ducere. et scribit̄ dextraui ei⁹ p̄teritū p x. sed
quādo est p̄teritū de desterno nis. qđ ꝯpo. a de ⁊ sterno
tūc destraui scribit̄ p s.
Dextrocerū rij. ornamentū dextre q̄si dextrocirium. a
dextra ⁊ cyros qđ est man⁹. et est torq̄s aure⁹ vt dicunt
Dextrorsum. i. in dexterā ptē vel vsus dexterā pteʒ a de
xtra et orsum vel vsum ꝯpo. ⁊ est aduerbium.
Dextrouersum. id est in dexteram partem vel versus

dextrã ptem a dextra ⁊ v̓sus ↄponit.

D ante I

Di ⁊ dis sunt ꝑpositões q̄ non inueniunt p aꝑpositões. sed in ↄpositõe tantũ. Cũ qbus aũt dictõnibus ↄponat di et cum qbus dis dictuꝫ est supra ĩ pma pte de orthographia in cap̄. de sillaba vbi egi de s.

Dya apud grecos plures sigficatões habet. sm enim q scribit p y grecũ nomẽ est eiusdẽ sigficatõis cuius est hoc nomẽ duo. sed quãdo scribit p iotha põt esse causalis ↄiunctõ. vnde sepe ponit vbi nos ponim⁹ causã. Et potest eẽ ꝑpositio greca eiusdem significatõis cui⁹ ẽ de apud latinos nam sm hug. dya grece. id ẽ duo ⁊ scribit etiã p y. grecũ. sed dia. i. de scribit p i. latinũ.

Dyabolaris. cũ dya qđ est duo ↄponit obulus qđ est medalia. ⁊ dr hec dyabolaris ris. i. meretrix q̄si duobus obolis empta. ⁊ põt sepe emi p duob⁹ obolis.

Dyabolator⁹ rij. q p ope suo duos obolos pmeretur ⁊ compo. a dya qđ est duo et obolus.

Dyabolus. Bolos ↄponit cũ dya qđ est duo. ⁊ dr hic dyabolus quasi duplex morsellus. mordet enĩ animaꝫ et corp⁹. Uel dyabolus hebraice dicit deorsum fluens q: supbie põdere deorsum corruẽs cecidit. sed grece dr criminator. q: crimĩa in q̄ ipe illicit ad deũ referat. Uel q: electoꝝ innocẽtiam criminibus fictis accusat. vnđ dyabolicus ca. cũ. Et scias q crisostom⁹ dicit in omelia. Erat hiesus eijciẽs demoniũ. nec enĩ inqt potest q̄s fortis vasa diripe. nisi alligauerit fortẽ pus ⁊c. fortem dicit aduersariũ nostrũ quãtũ ad nostrã infirmitatẽ nõ quãtum ad suã v̓tutem. Deinde fortem dicit nõ vt terreat nos. sed vt solicitos magis eẽ faciat nos. nec eniꝫ debet hostem timere fortẽ q̄ habet pncipẽ fortiorẽ. sed q vigilemus et laborem⁹ vt in fiducia pncipis maioris contẽnamus aduersariũ fortem. Nam si cõtemnim⁹ euꝫ manifestum est q fortiores illo sumus. si aũt negligim⁹ ille fortior inuenit. nam q̄uis sit infirm⁹ fortior tamẽ est homĩe negligẽte. Fortẽ enim dyaboliũ nostra negligentia facit. nõ illius potẽtia. vide deinde q̄ꝫ sapient eũ quẽ pus dixit fortẽ. postea ostẽdit ligatũ. vt si te audita fortitudo terruit. ligatõ eius nũciata confortet. Iam q̄li opprobrio dignus est imo magis tormẽto q aduersariũ suũ ligatũ nõ vicerit. vis scire q ligatus est aduersari⁹ tuus cõsidera naturã carnis et spiritus ⁊ intelliges q nõ poterat homo carnalis spiritũ vincere nisi eũ domin⁹ alligasset. Item aug. in. xx. li. de ciuitate dei loquẽs de fidelibus q repient in fine mũdi sic dicit. In eoꝝ sane q tunc futuri sunt sanctoꝝ atqꝫ fideliũ ↄpatõne qđ nos sumus quãdo qdem ad illos pbandos soluet tant⁹ inimicus cũ quo nos ligato piculis tantis dimicamus. uide in demon ⁊ in miraculũ ⁊ in mirmicoleon.

Dyacon. Dyacones grece latine mĩstri dicunt. q: sicut in sacerdote ↄsecratõ. ita in dyacono ministerij dispensatio habet. Et declinat etiã hic dyaconus ni. ⁊ hic dyacon vel dyacones nis. vnde hic dyaconatus tus tui. id est officiũ vel ordo dyaconi. ⁊ compo. cũ sub vel ypos. vel archos et dr subdyacon⁹. ypodyaconus. archidyaconus. Et scias q ↄposita inueniunt declinata tot modis sicut ⁊ simplex. Ad dyaconũ ptinet assistere sacerdotibus ⁊ ministrare in omnib⁹ q̄ agunt in sacramẽtis xpi. s. in baptismate. in crismate. in patena ⁊ in calice. oblatões quoqꝫ inferre. ⁊ disponere in altari. ↄponere etiam mẽsam dei ⁊ vestire. crucẽ ferre ⁊ pdicare euãgeliũ et epistolã. Nam sicut lectorib⁹ vet⁹ testamẽtum. ita et dyaconibus nouũ pdicare pceptũ est.

Dyadema. a dya quod duo est ⁊ demo dĩmis ↄpo. hoc dyadema atis. id est regia corona. q: duo demat. s. pncipium ⁊ fineꝫ. et differt a serto ⁊ corona. q: sertũ est qđ fit de floribus insertis. Corona dr q̄libet circulus capitis de quocunqꝫ metallo. Dyadema vero tantuꝫ de auro et lapidibus p̄ciosis. vel dyadema ↄpo. a dya quod est duo. ⁊ demas quod est ornãs. q: vtrãqꝫ ptem capitis ornat. vel diadema ↄpo. a dia quod est de. ⁊ demos quod est ↄiũgere vel ligare. q: tale ornamentum in circũactis extremitatibus retro astringit ⁊ postea ligat. et est regũ ⁊ matronaꝝ ornamẽtũ. Unđ versus Uirginis est vittꝫ clericꝫ corona. poete. Laurea. rex gestat dyadema vel indupator. Machabã. li. j. cap̄. xj. Et imposuit duo dyademata capiti suo

Dyaforosis. vide in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rheto.

Dyaletica. A dya quod est duo ⁊ logos qđ est smo dr hec dyaletica ce. q̄si dualis sermo. q: dyaletica disputatio tota versat et finit inter duos. s. inter opponenteꝫ et respondentẽ. nõ enim est ibi necessarius iudex terci⁹ ut in causis agendis. vel dr dialetica a dia quod est de ⁊ lectos quod est dictõ q: in ea disputat de dictis. ⁊ sm hoc debet scribi dia p i. latinũ. uel dr dyaletica a greco verbo dyalegiste qđ ẽ disputare. Inde dyaletica q̄si ars disputatoria. vnde dyaleticus ca. cũ.

Dialis. a dies dr hic ⁊ hec dialis ⁊ hoc le. vt dialis cib⁹ id ẽ q̄tidianus. vnđ dict⁹ ẽ dial' sacerdos iouis.

Dyalitõ quoddam scema est. vide in quarta pte in tractatu de scemate

Dyalog⁹ gi. penul. cor. i. dual' smo scꝫ q v̓sat inter duos et dr a dya quod est duo ⁊ logos smo.

Dyamas antis. mas. gene. lapis est p̄ciosus. et habet n. in obliqs sed nõ in ntõ. vnde dr in doctrinali. Ex as est atis. elephas gigasqꝫ dat antis. Et diamas adamas ⁊c et corri. penul. diamas.

Dyametrũ tri. gene neu. vel hec dyametrus tri. v̓l dyametros ⁊ in mas. gene. inuenit hic dyameter tri. i. recta linea p centrũ ducta in duas eq̄les ptes circulum diuidens ⁊ dr a dya qđ est duo ⁊ metros qđ est mensura et corr. me. naturalit. vide in terra.

Dyan grece latine dr lux vel claritas.

Diameron generis neutri est genus liquoris medicinalis a suco mori dictum ex quo cõficit. et componit a dia quod est de et morus.

Dyana. a dyan et neos quod est nouũ compo. hec dyana ne. quasi noua lux vel claritas. Est enim luna q̄ singulis mẽsibus facta hebes singulis mẽsibus a sole lumẽ accipit. et sic semper videt eius lux et claritas noua. Similiter hoc nomen ↄgruit ei sm quod p̄est bestijs. clarescit enim magna claritate. q: flore v̓ginitatis. vel q: ipa est luminare minus. quod p̄est nocti in qua discursum suum habẽt bruta animalia sicut homo ĩ die. vnđ dicit ppheta. Posuit tenebras et facta est nox. ortus est sol ⁊ in cubiculis suis collocabunt. vel dyana dr a dyanecõ quod est diuisio tenebraꝝ. q: radijs lunarib⁹ tenebre siluarum sepant. vel dr dyana quasi duana. q: ipa ẽ luna. et luna die ac nocte apparet. Ipa est ⁊ lucina q: luceat. l' q: lucem p̄beat nascentib⁹. Eadem ⁊ triuia q: tres habet vias. id ẽ potestates. vnđ ⁊ tribus fingit figuris. Est eniꝫ dyana ĩ siluis. lũa ĩ celo. ⁊ ꝓserpia ĩ ĩferno sm poetas

Diapẽte. i. de q̄nqꝫ. a dia quod est de. et penta q̄nqꝫ.

Diaphonia. Dia qđ est de ↄpo cũ phone. qđ est sonus et dr diaphonia. dissonãtia vocũ.

Dyapsalma. Ex dya quod est duo ⁊ psalmus ↄpo. hec dyapsalma me. i. diuisio psalmi. Et volũt q̄dam hoc eẽ hebreũ. et signat q illa qbus interponit sempiterna esse ↄfirmat. Alij volunt esse grecũ. ⁊ signat interuallũ psallendi. vt psalma sit qđ psallit. Dyapsalma v̓o interpositum in psallendo silentiũ. Et sicut simpsalma dicit vocis copulatõ in cantãdo Ita dyapsalma disiunctõ eius vbi q̄dam requies distincte cõtinuatõis ostendit. scilicꝫ pausatõ. vnde dicit cassiodor⁹ Est dyapsalma smonuꝫ rupta ↄtinuatõ docens vbicũqꝫ reptum fuerit ꝑsonarũ fieri mutatõem. Hieronim⁹ tamẽ cõfirmat dyapsalma ↄtinuatõem esse spũssancti.

Dyaptot⁹. A dya quod est duo. ⁊ ptotos quod ẽ casus ↄponit dyaptot⁹ ta. tũ. vel dyptotus ta. tũ. scꝫ nomẽ qđ in vno numero ⁊ in vno genere habet tãtũ duas diuersas terminatões in diuersis casib⁹ vt tabi tabo.

Diaria rie. iugis ventris cursus sine vomitu. Et dicit a dies. Item a dies dr hoc diariũ rij. cibus diei vel p̄cium vnde Horaci⁹. Cũ seruis vrbana diaria rodere mauis Et greci. Sunt q sufficiũt in luce diaria sumpt⁹.

Dyas adis. fe. ge. i. binari⁹ ⁊ dr a dya quod est duo.

Diasintastica. Sintesis quod est ↄstructõ ↄpo. cũ dia qđ est de. ⁊ dr diasintasticus ca. cũ. i. de ↄstructõe tractãs vnde et diasintastica illa ps p̄sti. dr vbi tractat de ↄstructõne. et corripit sti. bus rhe.

Dyasirtos. vide supra in q̄rta pte in tractatu de colori

Dyastasis. Dya quod est duo cõponit cum stasis qđ est status. et dicit dyastasis scꝫ dissensio animoꝝ quod q̄dem seditõem vocant

Dyastole quedam spẽs metaplasmi q̄ alio nomĩe dicit extasis. vide in q̄rta pte in ca. de methaplasmo

Diatim aduer. vide in dietim.

Dybellũ li. i. scdm bellum

Dica ce. fe. ge. tabula vel cautõ vel carta pprie vbi cõtinetur summa debiti. et nomĩa debitoꝝ vel debẽtiũ. ⁊ ponitur p q̄libet pte carte. et dr a dico cis

Dicacitas tatis. fe. ge. breuis et acuta dictõ ad hominũ risus. vel immoderata vel multa locutõ. et dicit a dicax cacis. quod est loquax.

Dicaculus la lum. id est aliquãtuluꝫ dicax. Unđ plautus. Dicacula inquit est meretrix et deriuat a dicax cis et corripit cu.

Dicax. A dico cis dr hic et hec et hoc dicax cis. i. facetus vrbanus. vel q verbis bene loquit. scꝫ facundus loquax vel q immoderate vel multũ loquit. et compat dicacior. cissimus. vnde dicaciter cius cissime. aduer. et hec dicacitas tatis. ⁊ cor. i. ante c. sicut veridic⁹. maledicus.

Dicteriũ rij. est v̓bum iocose dictũ. et dr a dictũ.

Dicio onis. vide in dictõ p ct.

Dico cas. caui. care. i. copulare. et dico cas. i. consecrare et est hec significatõ tracta ex p̄missa. tũc eniꝫ ↄsecrata ẽ ecclesia. quãdo copulata est deo. Iteꝫ dico cas. i. vouco ues. ⁊ cõponit abdico cas. dedico cas. indico cas. p̄dico cas. Et est actiuũ dico cũ omnib⁹ suis ↄpositis. ⁊ deriuatur a dico cis. qđ pdu. pmam. sed dico cas. eã corri. Unde v̓sus Qui dijs templa dicant qui sunt hi dij mihi dicant. In grecismo aũt dr. Illa dico signat cõfirmo copulo sacro. Item q̄dam. Prima dico lego tercia dico lego q v̓s⁹ vtroruqꝫ v̓boꝝ. scꝫ tã lego legis q̄ꝫ lego as. q̄ꝫ dico cis et dico cas differentiã ostendit

Dico cis. xi. ctũ cere. semel est. memorari pluries Itẽ dicere accipit p signare vel intelligere. vnde dictõ dr q: dicat aliqđ. i. significet vel intelligi faciat. vnđ dictõnare. i. dictõnes ↄiũgere ad ↄstructõem oratõnis faciendã. Dico compo. Addico cis. i. deputare. destinare. ascribere et cõstringere. vnde addictus cta. ctũ. i. deputatus. astrictus. Horaci⁹. Nullus addictus iurare in v̓ba magistri Item cõdico cis id ẽ simul dicere. q̄si cõdere v̓l statuere vel decernere vbi nõ vnus sꝫ plures dicũt vel vbi vnus plura dicit. Item cõtradico cis. i. dicere cõtra. Iteꝫ dedico is. i. rem dictã denegare. Itẽ edico cis. i. p̄cipe. ⁊ ẽ regũ vel impatoꝝ. Itẽ indico cis. i. p̄cipe vel annũciare. ⁊ ẽ sacerdotum q festa indicũt populis ⁊ ieiunia. vnđ versus Edicũt reges indicit festa sacerdos. Itẽ interdico cis. id ẽst p̄hibere quasi interim dicere. Item p̄dico cis. i. ante dicere. Item obdico cis. i. cõtradicere. Itẽ redico cis id ẽ iteꝝ dicere. Item dico cis compo. cũ bene ⁊ male. ⁊ dicit benedico cis. maledico cis. q̄ in eodeꝫ sensu ↄstruunt cũ dtõ ⁊ actõ Idem enĩ est benedico uel maledico te ⁊ benedico vel maledico tibi. Et nota q dico cis ⁊ omĩa ei⁹ ↄposita sunt actiua. benedico tamẽ ⁊ maledico sm q cõstruunt cũ dtis neutra sunt. et sm q ↄstruunt cũ accusatiuis actiua sunt. et omnia faciũt p̄teritũ in xi. et supinũ in ctũ ⁊ omnia pducũt hãc sillabã di. vbiqꝫ. Tamẽ scias q dixi p̄teritũ corri. di. naturalit. vnde dicax cis. ⁊ mobilia q̄ ↄponũtur a dico cis. vt maledicus. veridic⁹. falsidicus causidicus corri. i. ante c. q: hec naturã tenẽt magis huius p̄teriti dixi cuius pma naturalit breuis est. De hoc a simili require in secũda pte vbi agit de accẽtu verborum quasi in fine

Dicolos in colon vide

Dictator a dicto ctas dr hic dictator toris. q dictat. vnde et dictatores dicebant olim quidã honorati valde in romana ciuitate quasi pncipes et p̄ceptores. vnđ hec dictatura re. eorum honor.

Dictio. a dico cis. dr hec dictõ onis. et dr dictõ q: dictat aliquid id ẽ significet vel intelligi faciat. Unde dictõnare. i. dictõnes ↄiungere ad ↄstructõem oratõnis. Iteꝫ a dico cis hec dicio onis. i. potestas imperiũ. et tunc debꝫ scribi penultĩa p c. solam. et ẽ eius ntũs in raro vsu. Unde in iudith. In dicõne tua domĩe sunt cũcta posita sm hug. Pap̄. etiam di. Dicio onis p c solaꝫ potestas condicio imperiũ. Dictõ vero p ct. ẽ ps quelibꝫ orationis. sed ntũs quãdo scribit p c. solam nõ est in vsu. et tũc corripit pmam. Unde in aurora dr. Celsius aut opib⁹ aut dicõne vehi

Dictito tas. verbū frequē. id est frequēter dictare. ꝛ for matur ab vltimo supīo de dicto ctas. scʒ dictatu a. muta
Dicto ab ultīo supino dictu u. in o. cō ta in i. ꝛ u. in o uersa fit dicto ctas. v̄bum frequē. i. frequent̄ dicere. ꝛ est dictare animi ꝯceptōem recta oꝛatōe ꝓferre ꝛ cōponere q̄ hoc mō facit frequent̄ dicit. Edicto compo. edicto as. id est palam vel valdē dictare
Dictū. A dico cis dꝛ hoc dictuʒ cti. ꝛ hic dictus tus. tui. Dictū ē quod dꝛ. Dictus est actō vel passio dicēdi.
Dicturio Ab vltimo supīo de dico cis scʒ dictu addita rio fit dicturio v̄bū meditatiuū. ꝛ coꝛr. u. ān̄te r. ꝛ carʒ sup̄
Didascalus grece latine maiister vel doctoꝛ. Inde hic didascalatus tus. tui. i. maiistratus. Et didascalo las. i. maiistrare docere. ꝛ didascalicus ca. cū. i. maiistralis si ue doctrinalis. vnde genus qddam legendi discipuli ad maiistrū dꝛ didascalicū quo boeti⁹ vtit̄ in li. de con sola. vbi philosophia maiistra boetio discipulo loquit̄ et coꝛr. sca. Vid̄ hoc in hermeneutic⁹
Didim⁹ grece latine dubi⁹ ꝛ coꝛr. penul. Thomas apo stolus dictus ē didim⁹. qꝛ diu hesitauit in fide
Dydracma me. i. due dracme vel mēsure. Math. xvij. Maiister vester nō soluit dydracmā. Itē mach. li. j. cap̄ mj. Portātes argēti didracmas trecētas in sacrificium herculis et scribit̄ p c. non p g. in penul.
Diduco cis xi. cere. ex di ꝛ duco cis. ꝛ est diducere in di uersas ptes ducere. i. diuidere vel separe extendere vel subtiliare. et produ. du
Diecula le. A dies dꝛ hec diecula le. pua dies ꝛ ponit̄ p q̄libet pua moꝛa tempis ꝛ coꝛri. cu.
Dyemerō. Meras quod est dies ꝯponit̄ cū dya qd̄ ē duo et dꝛ hoc dyemerō vel dyemer latinū. i. biduū. et ē e. tercia lrā in Papia
Dyennū nij a dya qd̄ est duo ꝛ annus ꝯponit̄
Dieo es. et. i. diem facere a dies dꝛ. et est v̄bum excepte actōnis. qꝛ soli deo ꝯuenit. vnd̄ diesco scis incoa. ꝛ hic diet ꝛ diescit impsonalia. vnd̄ nunc diet. i. dies fit. Die scit id ē dies incipit esse
Dierectus cti. i. malus dies dictus sic p ꝯtrariū. ꝛ cōpo. a dies ꝛ rectus metaplasmo
Dyeresis spēs est methaplasmi. vid̄ in q̄rta pte in ca. de
Dies. A dian dꝛ dies qꝛ clarus sit. vel dies dꝛ a dijs. qꝛ eoꝝ nomībus dies appellant̄. qꝛ nomībus planetaꝝ q̄s qdam deos reputauerūt. Semp eniʒ dies sumit nomē ab illo planeta q in illo die habet p̄mam hoꝛā. vnde q̄a sol habet p̄mā hoꝛā in die domīco dict⁹ ē dies solis u̇l di es domīcus. qꝛ sol maioꝛ ē et quasi domin⁹ inter plane tas ꝛ ea die habet p̄mam hoꝛā ꝛ sic de alijs vid̄ infra in sabbatū. vel dꝛ a dijs. qꝛ diuini sit opis. ꝛ est incerti ge. ī singulari dies. sʒ in plurali ē mas. ge. Itē scias q̄ qdaʒ di es dꝛ artificialis qdam natural̄. Dies artificial̄ ē clari tas solis in aere. vel est spaciū tempis in quo sol verti tur ab oꝛiēte in occidentē. Dies natural̄ est spaciū diei et noctis. i. spacium in quo sol ꝓcedit ab oꝛiente in occi dentem. et iteꝝ ab occidente reuertit̄ in oꝛientē. Huius diei p̄ncipiuʒ diuerso mō assignat̄. Chaldei ꝛ perse a sol̄ oꝛtu faciūt initiū diei natural̄. Egiptij ab inicio noctis. Romani a media nocte. Athenienses a sexta hoꝛa diei
Diesco scis. in dieo vide

Diespiter. Dies ꝯponit̄ cum pater et dꝛ hic diespit tris vel piteris. i. iupiter. Et dꝛ sic quasi diei pater. vnde ma cr o. de satur. Ipi quoqʒ romani diespitreʒ iouē appella bant et coꝛr. penultimam.
Dieta te. penul. ꝓdu. dꝛ a dies. et est dieta diei itineratō vnde dieto tas. i. p dietas ire. vel pendinare. Item dieta dꝛ obseruatō legis et vite vel coꝛpis dispensatō vel ab⁹ infirmoꝝ vnde dieto tas. i. custodire ꝯsuare dietas.
Dietic⁹ a dies dꝛ dietic⁹ ca. cū. i. regularis. s. se de die in diem custodiēs sicut faciūt claustrales
Dietī aduer. i. de die in diē vel p singulos dies quod ꝛ diatim inuenit̄ et deriuat̄ a dies
Diezensis disiunctō dꝛ sm̄ Pap̄.
Diffascio cias in fascia vide.
Differtio tis. si. fertū. id est diuersis modis fartire imple re. a dis. et fartio tis. vnde differtus ta. tum. Inde differ to tas frequentatiuum
Differo fers distuli latū ferre. ex dis et fero compo. et ē differre ꝓlongare extendere vel diuersis modis ferre l̄ dissipare dispgere. Itē differre. i. distare. drīaʒ habere ut homo differt ab asino. ꝛ in hac sig̃ficatōne sepe inuenit̄ impsonaliter positū. vnd̄ differēs tis omīs ge. Inde dif ferent̄ ti⁹. tissime aduer. et hec differētia tie. vid̄ etiam in
Differto tas. in differtō tis est is ea id
Diffessus in diffiteoꝛ vide
Difficax cis. ge. omnis inuenit̄ p difficilis et cōpat̄ caci oꝛ cissim⁹. vnde difficacit̄ cius. sime. aduer. ꝛ hec diffica cia cie. et hec difficacitas tatis in eodeʒ sensu
Difficil̄ A dis et facilis compo. hic et hec difficil̄ et hoc le et compat̄ difficilioꝛ limus. et foꝛmat̄ suplatiu⁹ a gtō difficilis remota is et addita limus vt difficillim⁹ vide ī facillimus. vnde difficiliter vel difficulter lius lime ad uerbium et hec difficultas tatis. et hec difficilitas. Item scias q̄ p facilit̄ vtimur facile et p difficiliter vtimur dif ficile vel difficulter. p difficilitas vtimur difficultas
Difficillimus ī difficile vide
Difficulter ī difficilis exponit̄.
Diffidi p̄teritū de diffindo dis et coꝛr. fi
Diffido is fisus sum ex dis et fido is ꝯpo. i. nō fidere et ꝓdu. fi vide in fido is
Diffigo gis fixi vide in figo
Diffindo is fidi fissum findere id est diuersis modis u̇l ī diuersas ptes findere et compo. a dis et findo is fidi et coꝛr. fi in p̄terito Sed diffido is ex di et fido dis ꝓdu. fi Vnd̄ v̄sus Diffidit ille falce diffidit nō bene fidens.
Diffinio nis ex dis et finio nis cōponit̄ ꝛ ꝓducit penul timam vide in finio.
Diffinitio A diffinio nis dꝛ hec diffinitō onis id ē ter minus demonstrās qd̄ est esse rei Vel diffinitō est oꝛa tio exp̄mens esse rei p substātialia. vt animal ratōnale moꝛtale exp̄mit esse homīs p genus et drīas que sūt ibi substātialia et augmentat̄ a diffinitōne affirmādo ꝛ ne gando. Diffinitō etiam est qdam coloꝛ rheto. vide ī q̄r ta pte in cap̄ de coloꝛib⁹ rheto est nō fidere.
Diffisus sa suʒ penultima ꝓducta a diffido is dꝛ. quod
Diffiteoꝛ A dis et fateor compo. diffiteoꝛ teris fess⁹ suʒ q̄si diuersa et alia fateri Ind̄ diffisus sa sum.
Diffodio is fodi in fodio is exponit̄.

Diffringo is. fregi fractū. i. diuersis modis frangere ex dis et frango is a. in i. ꝯuersa et s. in f.
Diffugiū. a diffugio is dꝛ hoc diffugiū gij. ꝛ diffug⁹ a. ū id ē ī diuersa fugiēs vel vndiqʒ fugiēs.
Diffugus penul. coꝛr. in diffugiū vide
Diffuso sas saui. ī fuso dissoluere ꝛ ꝯponit̄ a dis et fus⁹ si. ꝛ ꝓducit fu.
Dygamus ma. mū penul. coꝛre. a dya qd̄ est duo et ga mos ꝯponit̄ et dꝛ dygamus q̄ duab⁹ nupsit scʒ vxoꝛib⁹ vnde hec dygamia mie. i. due nuptie. vel ꝓprietas q̄ ali q̄s dꝛ dygamus. et acuit̄ mi in dygamia. vide supꝛa ī bi gamus Hic potest queri quare secūde nuptie nō be nedicant̄. Ad hoc dico. q̄ scd̄m matrimonū q̄ʒuis in se ꝯsideratū sit pfectuʒ sacramētū. tamē in oꝛdine ad p̄mū ꝯsideratū habet aliqd̄ de defectu sacramēti. qꝛ nō habʒ plenā significatōem cū nō sit vna vni⁹ sicut est in sacra mento x̄pi et ecclesie. ꝛ ratōe huius defect⁹ benedictio a secundis nuptijs subtrahit̄. sed hoc est intelligendum quādo secūde nuptie sunt secūde ex pte viri ꝛ ex pte mu lieris simul. vel ex pte mulieris tantū ꝛ nō ex pte viri tā tum. Si enī v̄go ꝯtrahat cū illo q̄ aliā habuit vxorē. ni chilomin⁹ nuptie benedicunt̄. Saluat̄ enī aliq̄ mō sig̃fi catō etiam in oꝛdine ad p̄mas nuptias. qꝛ x̄pc et si vnaʒ ecclesiam habeat spōsaʒ. habet tamē plures despōsatas psonas in vna ecclesia. sed anima nō pōt esse spōsa alte rius q̄ʒ x̄pi. qꝛ cum demone foꝛnicat̄. nec est ibi matrimo nium spūale. ꝛ ppter hoc quādo mulier secundo nubit. nuptie nō benedicunt̄ ppter defectū sacramēti. De sig̃fi catōne matrimonij vide in matrimoniū.
Digeries. a digero ris. dꝛ hec digeries ei. i. digestō. eua cuatō. et ꝯpo. hec īdigeries ei. i. indigestio.
Digero. a di ꝛ gero is. ꝯpo. digero is. gessi. gestū. id ē ex plicare vel ordinare vel oꝛdinem describere. integrū oꝛ dinare vel exponere vel diuidere oꝛdinatum vel euacua re uel ebrietatē deponere quod vulgarit̄ dꝛ sinaltire. qd̄ fit cū cibaria ꝛ potus in stomacho diuidunt̄. ꝛ q̄dam ps puriꝛ trāsmittit̄ ad mēbꝛa ad alimēta vite. q̄dam gros sioꝛ mittit̄ ad secessum. Vnd̄ in p̄mo Regū dꝛ anne Di gere paululum vinū quo mades.
Digestibil̄ a digero ris. hic ꝛ hec digestibil̄ et hoc le. qd̄ facile digeri pōt. Et compo. hic et hec īdigestibil̄ ꝛ hoc le id ē non digestibil̄. Et compat̄ digestibilis lioꝛ. sim⁹. In digestibilis lioꝛ. simus. vnde digestibilit̄ lius sime aduer bium et p cōpositōnem indigestibilit̄ lius sime. ꝛ hec di gestibilitas tatis. et p compositōem īdigestibilitas atis
Digestista ste. cōmu. gene. q̄ vel q̄ docet digestum vel q̄ docet̄. et deriuat̄ a digestū sti
Digestū sti. a digero ris vel a digestus ta. tuʒ. dꝛ hoc di gestum sti. qdam liber regalis sic dictus ppteꝛ legalia p̄ cepta ibi excellent̄ digesta. Vnde hic ꝛ hec digestalis et hoc le. qd̄ ptinet ad digestū.
Digestus a digero ris dꝛ digestus ta. ū. et ꝯponit̄ Indi gestus. et a digestus dꝛ digestī aduer. i. oꝛdinatī. ꝛ hec di gestio onis. et compo. indigestio. ꝛ hec digestus tus. tui id est dignitas.
Digitabulū. a digitus dꝛ hoc digitabulū li. īstrumētuʒ ī qd̄ digit⁹ intromittit̄ qd̄ et digitale dꝛ.
Digitale vide in digitabulū.

Digitellus li. di. paruus digit⁹
Digito tas ī digit⁹ vide.
Digitulus li. di. puus digitus
Digitus. A decem dꝛ hic digitus ti. qꝛ deceʒ sunt digiti in vtraqʒ manu vel ī vtroqʒ pede. vel digiti dicunt̄. q̄a decenter iūcti existunt. Nam habet ī se numerū pfectuʒ ꝛ oꝛdinem decētissimum Prim⁹ dꝛ pollex. qꝛ inteꝛ cete ros pollet v̄tute et potestate et grossitudine. Secūd⁹ sa lutatoꝛius vel demōstratoꝛius. vel index dꝛ qꝛ eo fere sa lutamus vel aliqd̄ īdicamus vel demōstramus. Terci⁹ dꝛ medius vel impudic⁹. qꝛ p eum plerūqʒ p̄bꝛi insecta tio exp̄mitur. Idem ꝛ verpus a verrēdo podicē. percus sit enī deus iudeos in posterioꝛa. et oppbꝛiū sempitnuʒ dedit ill̄. Naʒ singul̄ annis ī crucifixione domī emittūt sanguinem p posterioꝛa. quem cuʒ medio digito ibi repo nendo et abstergendo verrūt podicē et īde dict⁹ est ver pus quasi ferrēs podicem. vnde adhuc ille digitus ī op pꝛobꝛium ostēdit̄ iudeis quem si alicui iudeo ostēderis minus vt ferit̄ te diliget. hic iuuenalis Mediumqʒ ostē deret vnguem Hoc faciebat demetrius foꝛtune. scʒ q̄ p̄ tendebat ei mediū digitum ī oppbꝛium sicut fit iudeis. p hoc eam contēptibilem esse ostēdens. Et hic est q̄ ver pus īuenitur p iudeo. Iuuenal̄. Quesituʒ ad fontem so los deducere verpos. glosandū id est iudeos. Quartus digitus dꝛ anularis. qꝛ ī eo solet ferri anulus. Et idē me dicinal̄ dꝛ. qꝛ in eo trita colliria a medicis colliguntur. Quītus auricularis. qꝛ eo aurem scalpimus. vel q̄a eo solemus aurem purgare. Et a digitus deriuat̄ digitul⁹ li. Et hic digitellus li. ambo di. Et digito tas. i. digitos fa cere vel monstrare digitis. Et p cōpositōem īdigito tas id ē digitos īduere vel d̄mōstrare vel noīare
Digma. i. dig̃tas vl̄ nomē dec⁹. laus. glā. vid̄ ī padigma
Dig̃tas ē alic⁹ honesta autoꝛitas cultu honoꝛe et vere cundia digna. Iteʒ dig̃tas decus. laus. nomen. glā. sum mus honoꝛ sm̄ Pap̄.
Dig̃tosus. A dignoꝛ naris dꝛ dig̃tosus sa. sum. i. dign⁹ vnde Cris. sup mathe. Cum ī illo seculo caro īfirma dig̃ tose aīe fuerit subiecta.
Dignoꝛ aris. natus sum. i. dignum iudicare. dignuʒ ha bere. Vnde dignus na. num. Et compat̄ Vnde hec dig̃ nitas tatis. Et dignosus sa. sum. i. dignus. Dign⁹ ꝯpo. īdignus na. num et compat̄. vnde hec īdig̃tas. Dignor vero cōpo. dedignoꝛ naris. et īdignoꝛ naris. i. irasci. et ē deponen. cum omībus suis cōpo. et ꝯstruit̄ dedignoꝛ l̄ dignoꝛ cum actō ꝛ ablatō vel gtō. Sed dignus tantum cū ablatō et gtō. Et vt di. Pap̄. Dignum equū ꝯgruū
Digredioꝛ deris gressus sum ex di et gra ꝯpetēs dioꝛ Et est digredi ī diuersas ptes gradi et sepati. vl̄ di uersis modis gradi. nūc huc nūc illuc. nūc sursum nunc deoꝛsum sinistroꝛsum ante et retro sm̄ hug̃ Pap̄ vero di. Digressi ab inuicem sepati.
Digredi id ē diuidi et coꝛr. gre
Diiudico cas. ex di. et iudico cas. ꝛ est diiudicare diuer sis modis iudicare vel deliberare. discernere. diuidere separare. et est actiuū.
Dilaboꝛ beris ex di et laboꝛ compo. et est dilabi diuers̄ modis vel in diuersas partes labi. et ꝓdu. la.
Dilambo bis. in lambo bis vide.

Dilato tas. penul.pdu.vide in lato latas.
Dilator toris.mas.ge.q differt.a differo fers dicit
Dilatus ta.tu.pdu.penul.in fero fers dicit
Dilectio A diligo is.vel a dilect9 cti.addita o. dicit hec
dilectio onis.vel dr dilectio a dya quod est duo z ligo as
qr in se duo ligat.vel qr a duob9 incipit qd est amor dei
et primi. Uel est ethimologia.dilectio quasi duos ligans
vel a duobus incipiens et deriuat a diligo is vt dictuz e.
Et scias q diligere.i.discrete a laudib9 humanis actus
suos subtrahere. Diligere.i.discrete actus suos ad deu
colligere z reducere. Diligere.i.in debita distributone
actus suos transire.vt carni debet pabulu necessitatis et
vga directois. Non aut vt eius vires anime dominetur
et omne quod est in corpe sit ratonale salte p pticipatoz
Diligere.i.discreta z distincta legis meditato vt in prin-
cipio psal. Beatus vir zc et sic leges habet dilectonez.i.
duoz ligatoem. Diligere aut debem9 deuz sup omia et
primu sicut nosipos.valde eni errat q no diligit deum
creatore suu.recreatore.remuneratore.vnde di. Augu.
Ualde eni errarem si deu non amare q dedit mihi aiaz
vt viuam.gratia vt bene viua.sapientia vt ordinate vi
uam. z tand e daturus est glam vt beate viua Et sci
as q dilecto dei et primi ppria virt9 est et special' prozu
atqz sanctoz.cu cetere vtutes bonis z malis possunt ee
comunes sm aug.vnde qui istis geminis vtutib9 caret
alas ad regnu celoz non habet vnde volet vide in cari
tas. Et scias q vt qdam pbabilit dicunt qlibet sanct9 in
patria plus diligit se q3 primu etia se meliore. sed de co-
patoe ppinquoz ad extraneos. credo q simpliciter lo-
quendo vnusquisqz plus diligit extraneu meliore q3 con
sanguineu minus bonu.qr plus attendit ordo dilectio-
nis qntu ad primitatem ad deu. q3 qntuz ad primitate
ad seipm q3uis vtruqz oporteat q attendat. vnd de eqli
ter bonis plus diligit primiore.sed de inequalib9 plus
diliget meliore. Ite vt di.augu.quattuor diligenda sunt.
vnu quod supra nos e scz deus. Alteruz quod nos sum9.
Terciu qd iuxta nos est scz primus. Quartu qd infra nos
est scz corp9. De secundo z qrto nulla pcepta dada erat.
scz vt diligeremns nos vel corp9 nostru. Precipit aute
de9 diligi z prim9. vt aut qcunqz se diligat. pcepto no e
opus qntulibet eni homo excidat a caritate remanet il-
li dilecto sui et corpis sui. qr nemo vnqz carne sua odio
habuit. Nam viri iusti q corp9 suuz cruciat no corp9 sz
corruptoes eius z pond9 oderut Quod aut dictu est in
secundo et qrto.i.de dilectone nostri et corpis nostri nlla
pcepta dada esse. intellige scz spealia z diuisa. qrtuz illo
vno scz in dilectoe primi iuxta nos existetis totu ptinet
z qrid quod nos sumus et quod infra nos est. ad nos
tantu ptinens nature lege diligim9 que in bestijs etia e.
Ideo z de illo quod supra nos est z de illo qd iuxta nos
diuersa pcepta sumpsim9. In quoz altero h9 quod su-
mus et illius qd infra nos est dilecto ptinet. z ut genera
liter dicam noie primi qlibet viator z qlibet homo l an
gelus comphensor ptinet. vide in primus z in zelus et
in amor z in scandalu. Item de pfectone caritatis vl
dilectonis. dica in pfecto z in inimic9. Et nota q cu dicit
Diliges primu tuu sicut teipm. tradit et diligedi rato z
dilectois mod9. Rato qdem diligendi tagit ex eo q pri

mus nominat prope hoc eni debemus alios ex caritate
diligere.qr sunt nobis primi. z sm naturalem dei yma
ginem et sm capacitatem gle. Nec refert vtruz dicat pri
mus vel frater vt habet in.j.iohanis.mj.vel amicus.vt
habet Leui.xix. Quia p oia hec eade affinitas designat
Modus aute dilectonis tangit cu dr. sicut teipm quod
non est intelligendum qntum ad hoc q aliqs primuz eq
liter sibi diligat.sed similit sibi. et hoc tripliciter. Primo
qdem ex pte finis. vt aliqs diligat primu ppter deum si
cut et seipm ppter deum debet diligere. vt sic sit dilectio
primi sancta. Secundo ex pte regule dilectois. vt.s.aliqs
no condescendat primo in aliquo malo.sed solu in bonis
sicut z sue voluntati satisfacere debet homo in bonis.ut
sic sit dilecto primi iusta. Terco ex pte ratois dilectonis
vt scz aliqs non diligat ppter ppriam vtilitatez vel dele
ctatonem.sed ea ratoe q velit primo bonum sicut vult
bonu sibiipi. vt sic dilecto primi sit vera. Nam cu quis
diligit primum ppter sua vtilitate vel delectatonez no
vere diligit primum sed seipm Uolo etiam te scire
q deum debem9 diligere ex tota mete ex tota memoria
vt absit obliuio. Et ex toto corde.i.intellectu.vt desit er-
ror. Ex tota anima.i.voluntate. vt tollat omnis contra
ria affecto sm Augustinu. vel ex toto corde id est sapie
ter. Ex tota anima.i.dulciter. Ex tota mete.i.fortit diligi
debet deus. Item qr immensus est de9.sine mesura dili
gendus est deus.vt cu eum multu diligimus paru nos
diligere fateamur. Nullusqz locus in nobis remaneat
vacuus.q dei dilectoe no repleat.sed mes lingua.man9
eius dilectoem resonent. Scias etiam q qr qlibet ps est
impfecta in seipa pfectoem aute habet in suo toto. Ido
etiam naturali amore ps plus tendit ad coseruatonem
sui totius q3 suiipius vnde naturalit homo oppoit bra
chium ad defensione capitis.ex quo pedet salus totius
et inde est etiam q pticulares homines seipos morti ex
ponunt.p conseruatone comunitatis cuius ipsi sunt ps.
Quia ergo bonum nostrum in deo pfectum est.sicut in
causa vniuersali pma et pfecta bonoz. Ideo bonum in
ipo esse magis naturalit complacet q3 in nobis.et ideo eti
am amore amicicie naturalit de9 plus ab homine seipo
diligit.et qr caritas naturam pficit. Ideo etiam sm cari
tatem deum supra seipm homo diligit.et supra oia alia
pticularia bona
Dylema. A dya quod est duo z lema vorago compo.
hoc dilema matis qdam argumentato que a qbusdam
vocat coplexio.qr vndiqz cplectit aduersarium. A qui
busdam vo cornutus silogismus.et dicit dylema quasi
duplex vorago.qr dupliciter.i.vtruqz vorat aduersariu
Quancuqz ptem enim cocedat vorag ine.i.incouenies
incurrit et pducit le
Dilibuit.i.vnguento vnxit.p di.scribit. Dilibunt oleo
vngunt.vide in dilibuo huis
Diligo gis.lexi.lectum.id est amare.et componit a di z
lego gis.z est amare pprie in malo.diligere in bono.vn
de hic dilectus ctus ctui.et dilectus cta.ctum.et hec dile
ctio onis.et hic z hec diliges tis.i.studiosus sedul9.z co
patur diliges tior.sim9.vnd diligent tius tissime aduer.
et hec diligetia tie.vide in dilecto.
Diluit id est latuit. Inde dilitescere.i.latere sm Pap

z coponit a di z lateo es.z declinat diliteo es.z corr.li
Diluceo ces ex di et luceo ces et pducit hanc sillaba lu.
Dilucide aduer.i.discre vide in luceo ces
te plano sermone euidenter
Dilucido das.ex di.et lucido das.in lucido vide
Dilucidus da.du.i.elatus et aptus copatur dilucidus
dior.dissimus vnde dilucide dius.dissime aduer.z deri
uatur a dilucido das.qd cponit a di z lucido das.
Dilucalascit.i.dilucescere incipit.
Diluculu li.penul.corr.tepus illud cu incipit pua lux es
se z a nocte diuidi.et dr a diluceo ces sm hug. Pap vo
sic di. Diluculum aurora.
Diludiu dij locus vbi diuersi ludi exercent. vel ludus
diuisus z diuersus ab alio.vnde hora.in epy. Displicz
ille locus clamo z diludia posco.z cpo.a di z ludus
Dilutus ta.tu.a diluo is dr.et est dilutus distepat9 liq
dus vel ppter liqditatem diuisus.et compat sm q e no-
men. Item dilutus in omni sigficatoe sui verbi inuenit
z pdu.lu. Unde psius Dilutas querit geminet qr fistu
Diluuiu uij.cathaclismus nimia aquaz la guttas
inundatia vel destructo. z pprie ex nimia inundatone
aquaz sic dictu.qr aquaz clade oia q inundauerit dilu
at.i.pmisceat et destruat. Et deriuat a diluo is
Dimensus sa.sum.vide in dimetior tiris
Dimetior tiris.dimetit9 vel dimesus sum.ex di z meti-
or tiris cpo.et est dimetiri diuersis modis metiri. vnd
dimensus. Dimesio onis,vnde hic et hec dimesionalis
et hoc le.ad dimensionem ptines.et facit futuz indicati
iar.licet simplex suu inueniat in hor vt metibor. Und p
pheta. Exultabo z diuida siccima z cualles tabernacu-
loz dimetiar. Et in euagelio dr. Eadem qppe mensura q
mensi fueritis remetiet vobis.
Dimico cas caui.in mico cas vide.et corr.mi.
Dimidio as.ex di.et medio as.vid in medio as
Dimidius.a di z medius compo.dimidius dia. dium
vnde hec dimidietas tatis.
Diminuo nuis nui.nutu.p vnu m.a di z minuo copo.
et tuc importat diminutonem. Ite dimminuo is p duo
m.et tuc cpo.a dis z minuo.i.i diuersas ptes minuo Na
sicut di.pstianus i pmo maio. S transit i m. vt dimmi-
nuo p disminuo. Teren.i adelphis. Diminuet tibi cere
brum vide in minuo is
Diminutiuu. A diminuo is dr diminutiuus ua.uum.
vnde qdam genus verboz est dictu diminutiuu.qr di
minutoem actus sui vbi signat. De quo dictu est i tcia
pte in tractatu de spebus verboz Et qdam genus no
minuz dr diminutiuu.de quo dixi i tercia pte i tractatu
de spebus nominu.
Dimitto is misi missum.compo.ex di z mitto tis et e di
mittere diuersis modis mittere.vel i diuersas ptes.z di
mittere.i.parcere.indulgere. cdonare. et est etia dimitte-
re differre.derelinquere.
Dina ne.est ppriu nomen filie iacob
Dinascia vt habet i histori sup gene.ca.de ortu regno
rum dinascia egiptij summa potestate vocat
Dinodo das penul.pdu.compo.ex di z nodo das. vid
Dinosco scis noui notu.dinoscere.i.discer nodo as.
nere.diuersis modis noscere ex di z nosco scis. compo.

et non habet g.ante n. Unde eccle.mj. In ligua eni sapi
entia dinoscitur.
Diocesis sis.fe.ge.iterptat gubernato.z hoc no sm pro
prietate verbi vel potestate sed sm effectuz. z est dioces
pprie baptismalis ecclesie territoriuz z gubernato. et dr
a dia quod est de vel a dya quod est duo. et cesio quasi
decisio.qr semp decidit z sepat ab alia diocesi et corr. ce.
Diogenes nis.pprium nomen viri et corr.penul. sicut
et hermogenes nis.
Diomedes dis.penul.pdu.ppriu nome est cuiusda vi-
ri.et vt narrat Pap. Diomede pagani deum asserunt
cuius socios in aues cuersos ita se ludificare dicunt ut
suis.i.grecis colludat alienos verberet. et ad templum
diomedis rostro aquam portant. sed hoc uel fingunt
uel si aquam portant. vel tale aliquid ludificatonibus
fit demonum q eos a veri dei cultu abstrahut.hugutio
etiam di. Diomedes aues dicti sunt a socijs diomedis
quos ferut fabule i illas aues fuisse cuersos. Augusti.
etiaz i.xvnj.li.de ciuitate dei cap.xvj.sic di. Greci diome
dem fecerut deum.que diuitus irrogata pena phibent
ad suos no reuertisse. eiusqz socios i volucres fuisse co
uersos. Qui etiam teplum eius aiut esse i insula diome
dia.non longe a mote gargano q est i apulia. et hoc tem
plum circuuolare z incolere has alites ta mirabili obse
quio vt aqua impleant et aspgant. et eo si greci venerit
non solu qetas esse veru et adulari. Si autez alienos vi
derit subuolare ad capita tanqz grauib9 ictib9 ut etiam
pimant vulnerare. Nam grandibus et duris rostris sa
tis ad hec plia phibent armate. Et respodet augu.in
eodem li.cap.xvnj. Hec vel falsa sunt vel ta inusitata vt
merito no credant. Firmissime tame tenenduz est omni
potente deu oia posse facere que voluerit nec demones
opari.nisi q ille pmiserit cui9 iudicia occulta sunt mlta
iiusta nulla. Nec sane demones naturas creant nec ali
quid tale faciut.sed specietenus q a deo vero sunt crea-
ta cmutat vt videant esse quod no sunt Et subdit ibi
dem aug.i. Socij vero diomedis qr nusqz subito copa
ruerut et postea in illo loco apparuerut pdentibus eos
vltoribus angel malis in eas aues q pro illis sunt occulte
ex alijs locis vbi est hoc genus auiu. ad ea loca pducte
ac repente supposite credunt esse cuersi.q autem diome
dis teplo aqua rostris afferut et aspgunt.et q blandiut
grecigenis.atqz alienigenas psequant mirandu no est
fieri demonu instinctu. Quoz interest psuadere deum
factu esse diomedem ad decipiendos homies. vt falsos
deos cuz veri dei iiuria multos colat.et hominibus mor
tuis.teplis altarib9 z sacrificijs q no nisi vni deo viuo
et vero debent iseruiat. vid in miraculu.
Dione. A dian dr dione.i. venus qr pulcra sit uel dicta
est dione.a matre sua.q siliter dicta e dione.quasi duos
nectes in amore. Non eni amor potest expleri sine duo
bus. Uel dr dione qsi ex duob9 nata. Ind dyoneus nea
neum.id est venereus. Unde virgili9. Ecce dionei pces
Dyonimu.i.noma e sit cesaris altruz
Dyonisius sij.dictus e bachus Et hic pluralit hec dyo
insia dicunt festa bachi.vnd dyonisius dr qdam lapis
fuscus.et rubentib9 notis sparsus sic dictus. qa et si aq
admixtus sit tame ctritus nimiu fragrat sm hug. Pa

pias vero sic di. Dyonisia gemma nigra. mixtis notis
rubeis. Item dyonisius sij. pprium nomē cuiusdā ī docto/
ris sancti q ariopagita a vico ciuitatis ī quo habitabat
dictus est. et interptat dyonisius vehemēter fugiens vl
eleuatus Uel dr dyonisius a dione qd est venꝰ. sc; dea
pulcritudis ⁊ sios quod est deꝰ. quasi pulcer deo. vel dr
a dyonisia q est qdam gemma nigra valēs ↄtra ebrieta/
tem vt di. ysid. Fuit igit vehemēter fugiēs de mūdo p p
fectā abrenūciatōem. Eleuatꝰ p internoꝝ ↄtēplatōnē3.
Pulcer deo p decorē vtutum. Ualēs peccatoribꝰ ↄtra
ebrietatem vicorum
Dyoscorꝰ ri. masc. ge. penul. corr. i. iunius.
Dyota dr vas vinarium duas aures. i. duas ansas ha
bens. a dya quod est duo ⁊ ota qd est auris. hoc alio no
mine dr anfora. Et pdu. o. dyota. Unde grecismus. Au
ris otis tibi sit inde dyota venit.
Dyotrepes pis penul. corr. qdam heresiarcha Et iterp
tatur specōsus insulsus vel decor insaniēs.
Dyouolares sunt vilissime meretrices qui stipēdij vel
dyouole sm Pap. vel hee alio nomie dicunt diuoltres
vt videt velle hug. vt patebit infra.
Dyouole in dyouolares vide
Dyplo a dya quod est duo ⁊ plico as cōpo. dyplo as.
id est duplicare. vnde hec dypla ple. i. nota in testamen
Dyplois. a dyplo plas deriuat hec dy tis signādis.
plois ploidis. fe. ge. duplex vestis. q2 sit duplex amictꝰ
et est vestis militaris. Psal. Sicut diploide cōfusione
sua. ⁊ corr. i. ante d.
Dyplonia. A dyplo plas deriuat hec dyplonia nie. id
est duplex locutō. Et diplomꝰ. a. ū. i. duplicatū. et hic dy/
plonatarius. i. duplicator
Dypondius dij. masc. ge. duo pōdera sc3 genꝰ ponderis
ex duobꝰ assibꝰ cōpositū. Unde ī euāgelio. Nōne duo
passeres veneūt dypōdio. Et sciendum q pondꝰ vna li
bra vel vnus as est. vnde ⁊ dypōdius dictꝰ est duo pō/
dera. due libre. vel duo asses. et compo a dya qd ē duo.
Dypsa se. fe. ge. et hec dipsas adis. et hec et pondus.
dipsis huiꝰ sis vel sidis. genꝰ est serpētis. et interptat si/
tibunda. vnde ⁊ latine dr situla. q2 quē3 mordet siti facit
pire. Deutro. viij. In qua erat serpens flatu adurēs et
scorpio ac dipsas. vbi di. glosa. Dipsas genꝰ aspidis q
latine dr situla. quēcūq3 momorderit siti pimit vl perit.
adeo pua. vt cū calcat nō videat. cuiꝰ venenū ante extin
guit q3 sentiat. nec tristiciā sentit moriturꝰ
Diptica ce. fe. ge. tabula manual'que ⁊ pugillaris dicit
et ephimeris. Unde qdam Clerice dipticas lateri ne dē
pseris vnq3. Et deriuat a dico cis. vel dyptica dicitur a
dya quod est duo ⁊ theca qd est positō. q̄si duoꝝ theca
sc3 tabule due. Si eni plures ibi sint nō ppie dicit dyp
tica sm hug. Papi. vō dicit. Diptice tabule qbꝰ corru/
ptores amorē suum inscribūt puellis. ⁊ pdu. pi. vnde in
decretis. xxiiij. q. ij. canone Sane pfert. circa pncipium
dicit. Et in sacris dipticis scripserūt. qd glosa ibidem ex
ponit dicēs. Diptice a dico cis. vnde marcialis. Clerice
dipticas ⁊c Et dicit eadē glosa pꝰea q dyptice sūt colū
ne in qbus ymagines patrū in suo cathologo ponunt.
Dyptongus ge. ge. a dya qd est duo. ⁊ ptōgos sonꝰ. In
de dyptongꝰ dicit cū due vocales iungunt in eadē silla
ba. Nam singule vocales suas voces habēt. Quid aūt
et quot sunt dyptongi dixi supra in pma pte in capi. de
Dyptotꝰ ta. tū. penul. corr. alio noie dicit dyptōgis.
dyaptotꝰ. vnd dyaptotꝰ vide supra vbi exponit.
Dira re. i. furia et dicit a durus q2 sit dura. Et dicunt p
prie eumenides vel erinides in inferno. furie in terra. di
re in celo. quasi deoꝝ ire. q2 ex ira deoꝝ puenīūt. ⁊ ē ethi
mologia nō cōpositōis vel deriuatōis ostēsio sm hug.
Pap vero dicit Dire dee penaꝝ dicunt maloꝝ vlices
a dira tractum est.
Dirus ra. rum. i. crudelis. reꝰ. immisericors. asp. atrox
detestabilis. q aūt dicit dirus quasi diuina ira inunda
tus ethimo. est. ppie aūt dicit dirū. quod diuina ifertur
ira. dicit etiam dirus. i. magnus et pdu. di. vnde quidā.
Blādicie plusq3 dira venena nocent
Dirigo gis. rexi vbum actiuū compo. ex di et rego gis.
et dicit dirigo gis q̄si in diuersam ptem rego et corri. ri.
Psal. Dirige gressus meos ⁊c.
Dirimo mis remi. reptū. i. diuidere. separe. ex di. et emo
is. ↄpo. interposita r. causa euphonie. et mutat e. in i. p/
senti. et corr. di. Lucanꝰ in qnto. Et non admisse dirimit
suffragia plebis. Quare di. corripiat in dirimo ⁊ disꝰ
dictū est supra in q̄rta pte in ca. de methaplasmo ⁊ sisto/
le. vid etiam in disertus
Diripio pis pui. reptū ex di et rapio pis. compo. ⁊ cor.
ri. Et est diripe diuersis modis vel in diuersas ptes ra/
pere. vastare. diuellere
Dirumpo pis rupi. ptū ex di ⁊ rumpo pis cōpo. Et ē di
rumpe in diuersas ptes rumpe. scindere. diuidere. vnd
diruptus ta. tu3. i. scissus diuisus. Daniel. xiiij. Et diru
ptus est draco penul. pdu.
Diruo is. rui. ex di et ruo is compo. et est vbum actiuū
et corri. ru in supis. et est diruere. destruere in diuersas
ptes ruere. euertere. deijcere
Diruptus in dirūpo pis vide.
Dirus a. ū. in dira re vide
Dirutum est supinū de diruo is. et corr. penul. Sed di
ruptum p pt. est supinū de dirūpo pis
Dis ditis A dito tas dr hic et hec dis ⁊ hoc dite. genitō
ditis id ē diues. sed neutꝝ in singulari nō est in vsu vt p
stianꝰ asserit. et compat dis tior. tissimꝰ vnd dititer tius
sime aduer. Item hic dis ditis id ē pluto. a ditando. q2
nostris mortibus orbē suū ditat sm hug. Pap vero di
cit Dis. i. diues opulentꝰ hic ⁊ hec dis hꝰ ditis. et hoc di
te debuit facere quod singulare neutrū nō est in vsu. s3
plaliter ditia. et pstia. in sexto libro di. In is desinentia
longā cuiuscunq3 sint generis latina ablata s. et addita
tis faciūt gtūm vt hec lis litis. hic ⁊ hec dis ditis. vnd hi
et he dites ⁊ hec ditia. cuius ntūm singularē neutru3 in
vsu nō inueni. deberet tamen sm analogiā hoc dite esse
Nam in is finire neutrū non potest suple si sit declina.
quod dico ppter semis qd est omnis gene. sed indecli
nabile Stacius Optataq3 templa licee tot ditia dona
dabit sacratis postibus.
Dys grece latine dicit bis Itē dis et di sp inueniunt in
ↄpositōe. cū qbus aūt dictōnibꝰ ↄponat dis et cū qbus
di dictū ē supra in pma pte in ca. de sillaba vbi agit ds.
Discalcio as aui. are. i. calciamēta extrahere. et ↄponit
a dis et calcio cias.
Discedo dis cessi cedere. i. in diuersam ptem cedere. ⁊ cō
Discepto tas taui. tare. i. dis ponit a dis ⁊ cedo is.
putare ↄtendere vsurpare. iudicare. ⁊ vt di. ysid. Iudex
dictus quasi ius dictās vel dicēs populo. siue q iure di
sceptet. Iure aūt disceptare est iuste iudicare
Discerniculū li. penul. cor. ornamentū vginale ut acꝰ cū
qua vgo discernit et diuidit capillos et dr a discerno is
Discerno nis in cerno nis est
Discerpo pis. cerpsi. ptū. cerpe vbum actiuū. i. diuersis
modis carpe. i. scindere. laniare. euellere. ex dis et carpo
pis cōponit a. in e. mutata
Discerpsi pteritum de discerpo pis.
Discidiū dij. A discindo is. hoc discidiu3 dij. i. sepatio.
diuortiū dictū q qs a pacto discedat. vnde discidiosus
sa. sum. q frequēs est in discidijs et q discidia amat Po
test etiam dici dissidiū a dissido is
Discinctus cta. tū. i. deligatꝰ. remissus incōpositus a di
scingo gis qd est deligare qd ↄpo. a dis ⁊ cingo gis Re
gum li. iij. ca. xxij. Nō gloriet accinctꝰ eq vt discinctus
Disciplina. A disco vel discipulus dr hec disciplina ne.
q2 discat plena. et est disciplina in discipulo. Doctrina ī
magistro. Facultas vel pfessio vel scia in vtroq3 et licet
sint idē disciplina doctrina et facultas vel pfessio vl scie
tia. Scia tamen ex diuersitate subiectoꝝ accipit diuersi
tatem vocabuloꝝ. Uel sm qsdam dr disciplina a displi/
ceo ces. quasi displicina. q2 discentibꝰ aliquādo displice
at. ⁊ inde disciplino as. i. docere vel verberare. admone
re vel castigare. ⁊ inde disciplinatus ta. tū. ⁊ ↄpo. indisci
plinatus ta. tū. i. non disciplinatꝰ.
Discipularis in discipulus est
Discipulus A disco is dr hic discipulus li. q addiscit et
hic hec discipula le. et hic ⁊ hec discipulatus tus. tui. et
hic ⁊ hec discipularis et hoc re. Et discipulo las. i. disci/
pulum docere. erudire vid in responsum.
Disco cis. didici discitū ere. i. cognoscere vel scientia3 ac
cipere. Disco ↄpo. addisco scis. addidici. i. vald discere.
condisco scis. i. simul discere. Dedisco is. i. obliuioni tra
dere Edisco is. i. euident tradere. discere. Redisco cis. i.
iterꝝ discere Et nota q disco ⁊ cōposita ab eo habēt supi
num. sed nō in frequēti vsu Und di. pstianꝰ quandoq3
disco carere supio quādoq3 dicit habere. Itē scias q di/
sco ⁊ omia ab eo cōposita faciūt pteritū in didici ⁊ sup. ī
discitū Item disco p cognoscere actiuū est ⁊ similiter ab
eo cōposita sm q redolēt illā sigficatōem. Item disco p
cape sciā3 neu. ē et siliter ab eo ↄpoita sm illā sigficatō3.
Discoforꝰ ra. rū penul. corr. i. discum ferens. vnd hiero
in plogo dani. Cū vō ad abacuc venerat ⁊ de iudea ad
chaldeam raptū discofoꝝ lectitabat.
Discolor loris ↄmu. ge. ↄpo. ex dis ⁊ color ⁊ cor. co. vid ī
color Hiere. xij. Nūqd auis discolor hereditas mea mi
chi Et vt di. Pap Discolor aliū colorē habēs mutatus
a pmo colore. nō habēs colorē quē debet habere.
Discolus la. lum penul. corr. i. discors a scola indoctus
ideota illiteratus a scola diuisus ⁊ diuersus. et pōt cō/
poni a dis ⁊ scola. j. Petri. ij. Non tantū bonis ⁊ mode
stis sed etiam discol
Discoo pio is. ex dis et coopio ↄponit
Discordo das. vide in discors.
Discors Cor ↄponit cū dis ⁊ dr hic ⁊ hec discors dis q̄si
diuersi cordis. vel quasi deorsum a corde alterius. vnd
hec discordia die. et inde hic discordiosus sa. sum. Item
a discors discordo as aui are vbum neutꝝ ⁊ absolutu3
id est diuersum cor habere dissentire
Discretō. A discerno nis hec discretō onis. i. diuisio sci/
entia discussio quarūlibet rerū ↄsideratō. ad qd tēdāt. ⁊
vt di. qdam poeta. Omnibꝰ in rebꝰ summa res est discre
tio Item discretō est attributō actus vel passionis aliq/
bus cū exclusione alicuiꝰ uel aliquoꝝ. vide in narratio
Discrimē a discerno nis dr hoc discrimen et in zelus
mis. i. piculū vite. aliquādo discrimē est capitis. aliquā
do dr differētia sepatō in duo vel sm Pap Discrimen
est piculum distātia labor a discernēdo. q2 aliquādo du
arum reꝝ sepatō ostendit q coniūcte eē possunt. vt in or
namentis mulieꝝ. vnde discriminalia dicunt q diuidūt
capillos p mediam frontē
Discriminal. a discrimē dr hic et hec discriminal et hoc
le. quod diuidit. ⁊ hoc discrimiale lis. ⁊ sunt pprie discri
minalia qbus crines diuisi religant. qa caput mulieris
a viro discernāt. vel capillos inter se sm hug. vl ut dicit
Pap Discriminalia mulieꝝ capitis ornamēta. dicta q
caput mulieris a viro discernūt vl crines diuidūt
Discrimino nas naui nare. i. diuidere. separe. et dr a di
scrimen et corr. mi.
Discūbens tis ge. omis. i. ad discum sedens ⁊ fercula su
mens. a discūbo bis dr vide in cumbo
Discursim aduer. i. passim vel sparsim a discurro is dr
Discurso sas verbū frequētatiuū id ē frequent currere
et format a discursu vltio supino de discurro ris discur
ri discursum su u in o cōuersa
Discus A scus quod est rotundū dicit hic discus disci
id est scutella que olim et scus dicebat sic et discus a ro
tunditate sed nūc discus dicit q2 et escas et fercula appo
nat vel potius est ethimologia discꝰ quasi dās escas vn
de hic disculus li diminutiuū et discūbens ad discum se
dens Et nota q discus pprie est scutella ⁊ non mensa li
cet p ea ponat quādoq3 p methonomiā et a discus dictꝰ
ē discꝰ ludꝰ plūbee scutelle et ipa plūbea scutella. q2 facta
erat ad similitudinē scutelle et in aerē pijciebat. q ludus
nunc dicit ludus pijciendi lapidem. vnde horaciꝰ ī poe
tria Indoctusq3 pile disci ve trochi ve quiescit Discus
etiam dr mappa vel mensale. vnde et aīalia dicunt appa
ruisse petro ī disco. quod alibi liber actuū apostolorum
lintheū vocat De pdictis vsus Discus scutellā. mensā
notat atq3 mapellā. vel sic ⁊ planius Est discus ludꝰ. di
scus quoq3 regia mensa. Discus scutella tibi sit discus
quoq3 mappa
Discutō tis cussi cussum verbū actiuū ↄpo. ex dis et cu
tio tis et corr. cu. Et est discutere subtilit indagare vel q̄
tere. disiungere Potest etiam cōponi ex dis et quatio
tis. vnde discussus sa sum et hec discussio onis id est sub
tilis inquisitō vel examinatō.
Disertus ta tum Dissero ris cōponit ex dis et sero ris
et est disserere tractare dicere sapiēter loqui. cōfirmare
exponere declarare eloqui lucide vnde disertus ta tum
nomen id est sapiens eloquēs et facundus. vel ut dicit

Hug. subtrahit vnū s. q2 illis sunt duo ī vbo pticipio et v bali vt dissero dissertor dissert⁹. vnd̄ ꝛ pma cor. ī disert⁹ no mine. Horacius. Fecūdi calices quē nō fecere disertū. Et sapie. x. Linguas infantiū facit disertas. et compat̄ disertus tior tissim⁹. vnde diserte vel disertim tius tissime aduerbiū Et est diserte lucide sapienter distincte. et hec disertitudo dinis. diserta locutō. Itē a dissero dr̄ disserto tas freqn. quasi frequēter disserere. discrete loq̄. Inuenit̄ etiā diser to tas p vnū s. i. disertum facere. et tūc deriuat̄ a disertus ta. tū. Item dissero ris. ꝯpo. Edissero ris et ita vult hug ꝙ scꝫ disertus nomen deriuet̄ a dissero ris. et subtrahitur inde vnū s. Alij dicūt cū qbus ego. ꝙ disertus ꝯpo. a di ꝛ ars interposita s. vnde dicit magister bene. ꝙ disert⁹ no men. i. facundus p vnū s. scribit̄. ꝛ cōpo. a di. ꝛ ars inter posita s. Cū vero est pticipiū scribit̄ p geminū s. Iteꝫ scias ꝙ licet di pducat̄ vbiqꝫ. di. tamē in dirimo mansit breuis atqꝫ in disertus. Unde hic nota ꝙ sistole quando qꝫ fit ppter liquescentiā sequētis litere. vt apud horaci. Regis opus sterilisqꝫ diu palus aptaqꝫ remis. Liqscit vero s. vltima hui⁹ nomīs palus. in scāsione metri. qd̄ etiam fit apud katbonē. Quod nosti factū nō recte no lito silere. qsi diceret nolito ilere. Et ideo dirimo ꝛ diser tus corr. pmas q̄ sunt naturalit̄ longe. q2 dirimo cōpo. ex di ꝛ emo. et disertus ex di ꝛ ars. et interponit̄ s. in diser tus et in dirimo. Itē pstian⁹ in tractatu ppositōnuꝫ di. ꝙ di ppositō vbiqꝫ pducit̄. excepto dirimo et disertus

Disgruo is grui. grutū. cōponit̄ ex dis ꝛ gruo. et est dis gruere. discōuenire. discordare.

Disiicio cis. ieci. iectū ꝯponit̄ ex dis et iacio cis. Et ē dis iicere. diuersis moīs iacere. separe dispgere. diuellere di ruere. et scribit̄ per duplex ij. in scd̄a sillaba. pmum cōso nans secūdū vocale.

Disinteria rie Interia quod est intestina ꝯpo. cum dis quod est diuisio. vel dicit̄ hec disinteria rie. penulti. acu ta id est diuisio ꝯtinuatōis vel ulceratō intestinoꝝ. ꝛ fit antecedēte fluore quē greci diariā vocāt. Et enteria p e vel interia p i. potest scribi in pma sillaba. et sm̄ hoc pōt dici disinteria vel disenteria. et ita i. vel e. pōt eē quarta litera. Pap̄ vō di. ꝙ disinteria est sanguine⁹ flux⁹ ven tris cum excoriatōne intestinoꝝ

Dis ligo gas. gaui. et deberet dici diligo gas a di et ligo gas. sed interponit̄ s. cā differētie ad diligo gis. Inueni tur etiā in eodem sensu disligo gis. tercie ꝯiugatōnis si cut dicit hug. et corr. li.

Disnoicus. i. suspiriosus q̄ plus de aere recipit q̄ꝫ emit tit et videt̄ eē ꝯpositū a dis qd̄ est diuisio vel diuersum et noicus quod est infirm⁹. inde disnoicus q̄ non eq̄ mo do recipit et emittit aerem

Dispectus a ū. in dispicō cis. vide

Dispello lis puli pulsum ere. i. diuersis modis vl' in di uersas ptes pellere et compo. a dis ꝛ pello lis.

Dispendiū. A dispēdo dis dr̄ hec dispensa se. ꝛ hoc dis pendiū dij. i. nimia largitas vel nimia dispēsa. ꝛ dispen dium dr̄ quod est ꝯtrarium ꝯpendio. i. longū et inutile vnde dispēdiosus sa. sum. longus et inutil'. Et cōpat̄ dis pendiosus sior sissimus. vnde dispendiose sius sissime. aduer. ꝛ hec dispēdiositas tatis sm̄ hug Pap̄ vero di cit. Dispendiū damnum vel detrimētum

Dispēdo dis di. ex dis ꝛ pēdo dis compo. ꝛ est dispēde re. largiter donare. expendere vel ordiare diuidere. vn de hic dispēsor soris et dispēsorius ria. riū et hec dispēsa

Dispēso as. aui. are. vbum frequēta. de dispēdo is. sc. pensum su. u. in o. ꝯuersa. et est dispensare qsi largit̄ do nare diuidere. disponere vel deliberare. Ind̄ hic dispen sator toris. et dispēsator dr̄ sm̄ Pap̄. cui credit̄ admini stratō pecuniaꝝ. q2 pus q̄ dabant pecuniā nō numera bant sed appendebant eam.

Dispdo dis didi ditum ex dis et perdo dis. vnd̄ ī psal. Non dispdiderunt gētes quas dedit domi⁹ ill'. i. nō de struxerūt. deleuerūt diuersis modis pdiderūt

Dispesco scis scui. dispescitū deberet facere supinū ꝛ est dispescere. distare separi. Inuenit̄ etiā transitiuū p sepa re vel diuidere et ꝯpo. a dis ꝛ pesco is. quod non ē ī vsu Quidā tamē dicūt ꝙ ꝯponat̄. a dis et paco cas vel paci scor ul pasco

Dispicabil'. ī dispicō cis vide

Dispicō cis xi. ctum. ex dis ꝛ specō is compo. ꝛ est dispi cere diuersis modis aspicere. vel ī diuersas ptes Ind̄ di spectus cta. ctū. et dispicor caris. et ī de hic ꝛ hec dispica bil' et hoc le. Et vt di. Pap̄. Dispectus ꝯtemptus. Di spectō fastidium supbia.

Displico cas. penul. corr. ex dis et plico cas compo. Et est displicare deorsum a plica ponere.

Displosus vel diplosus a. ū. id est dissutus aptus diru ptus. vide in plaudo dis

Dispolio as. cōponit̄ a dis. ꝛ spolio et abijcit̄ vnum s. Et est dispoliare diuersis modis spoliare.

Dispunctor. Dispungo gis compo. a dis et pungo is. et est dispungere diuersis modis pungere vl' dispēsare vel donare vel deorsum a puncto facere ꝛ expellere. Itē a pungo componit̄ expango gis. extra pellere. extra pu ctum scriptōis ponere et delere. Et hīc dicim⁹ expuncto res et dispunctores eos q̄ expellūt alios ab hereditate ꝛ delent nomīa eoꝝ de tabula testamēti. vl' eos sic dicim⁹ q̄ in signandis pferant testamētis. ꝛ eoꝝ inserebant pun ctos q̄ erāt ī hereditandi. vel eoꝝ quotiens expediebat auferebāt q̄ erant exhereditandi.

Dispungo gis ex dis et pungo pungis componit̄. Ui de ī pūgo is.

Disputo tas. taui. tare ex dis et puto tas compo. et est disputare diuersa putare in loquēdo vel loquēdo dissentire. Uel disputare est diuersa ratōe mentis pquirere vt ad rei vitatem possit puenire. Und̄ hic disputator toris. ꝛ hīc disputatori⁹ ria. riū.

Disqro qris. siui. situm. i. diuersis modis querere et in festigare et pducit qui. et compo. ex dis et quero is mu tato e. in i

Disseco cas. ex dis et seco cas cōponit̄ et est dissecare. diuersis modis secare. dirumpe. crucia re et corr. se. Actuū. vij. Audientes autē hec dissecaban tur cordibus suis

Dissensio onis fe. ge. a dissentio tis. et est dissensio diui sio discordātia.

Dissentio tis et dissentior tiris in eo dem sensu. i. discordare discrepare. quasi diuersa sentire vnde hec dissensio onis. et hic dissensus sus. ꝛ dissensum aduerbium. i. discordant. ꝛ dissentane⁹ nea. neū. q̄ facile dissentit Et ꝯpo. dissentio a dis et sentō tis.

Dissepio pis piui. ex dis et sepio pis compo. et est disse pire. diuersis modis sepire. l' sepeꝫ remouere discludere

et producit se.

Dissero is in disertus est

Dissero as ex dis ꝛ sero as ꝯpo. dissero as. i. diuersis mo dis serare vel serā remouere vel apire ꝛ corr. se

Dissicio cis cui. sectū ꝯpo. ex dis ꝛ seco as. ꝛ est dissicere remouere separe. et corr. si. Ambro. Ille veteris milite more dissicere hostium cuneos ꝛc.

Dissicui est pteritū de dissicō cis

Dissideo des. i. discordare. discōuenire. in diuersa pte se dere. vnd̄ dissident̄ aduer. ꝛ hec dissidētia tie. Et ꝯponit̄ dissideo ex dis ꝛ sedeo des et corr. si. Ouid. epi. A vbis facies dissidet ista tuis. et a dissideo vel dissido deriuat̄ hoc dissidium dij.

Dissido dis. i. discordare. discōuenire in pte diuersa se dere. qsi idem signat cū dissideo des et ꝯpo. a dis ꝛ sido dis. et pdu. si. Und̄ in. mj. li. moral'. quasi in pncipio di. grego. Sed dum a semetipis p ꝯtrarietatem dissidunt lectorem ad intelligentiā vitatis mittunt

Dissilio lis ex dis ꝛ salio compo. et cor. li. vid̄ ī salio lis.

Dissillaba. Ex dis et sillaba compo. dissillabus ba. buꝫ id ē duaꝝ sillabaꝝ et pdu. pmam positōe. Und̄ ī doctri nali. Nō sine ꝯpositis debēt dissillaba demi

Dissino nis siui situm. i. diuidere separe. ꝛ ꝯpo a dis ꝛ si no nis et corr. si ī psenti et in supio

Dissipo pas paui pare patū ꝯpo. a dis ꝛ sipo as. ꝛ cor. si. et est dissipare. dispgere. diminuere. destruere

Dissitus ta. tum. penul. corr. i. separ⁹ ꝛ dr̄ a dissino nis

Dissini est pteritū de dissino nis. et pdu. si.

Dissoleo les in soleo les est

Dissono nas ex dis ꝛ sono. vid̄ ī sono nas.

Dissopio pis pdu. so. sicut ꝛ sopio pis vid̄ ī sopio pis

Dissulto tas. in salio lis est.

Dissurida est arida vrine digestō vl' difficultas migēdi

Dissutus. A dissuo suis quod ꝯpo. a dis ꝛ suo suis sui sutum dr̄ dissutus suta sutū penul. pdu. et ē dissuere dis iungere suturam frangere

Distendo dis distendi ꝯpo. a dis ꝛ tēdo is vid̄ ī tēdo is

Dysticuꝫ. Dya quod est duo ꝯpo. cum stycon qd̄ est vsus et dr̄ hoc distichum vel distichō et hoc disticiuꝫ inue nitur. i. carmē vel opus duoꝝ versuū. Und̄ theodolus Quos in disticij carmē cōplecteris emi. Itē disticon dr̄ quoddam gen⁹ dicendi. cum scꝫ autor totū loquit̄ p se si ne psona introducta.

Disticō in disticiū ē

Distineo. Teneo ꝯpo. cū dis et dr̄ distineo nes nui. id ē detinere vel separe vel ī diuersaꝫ ptē ꝛ oppoītam tenere.

Distigo gis. xi. ctū. distigere. i. picturā auferre a dis et ti go gis compo. et scribit̄ sine u.

Distiguo A dis et stiguo guis cōpo. distiguo xi. ctum. et abijcit̄ vnum s. et est distiguere determiare. designare diuidere. separe. punctare. discernere. et ī de distictus cta ctum. et hec distictō onis. Distictōnis aūt tres sūt spēs scꝫ. colum. coma periodus de qbus dictū est supra in q̄r ta pte ī fine

Distiti penul. cor. pteritū de disto as

Disto as stiti. itū. distare ꝛ distatū inuenit̄ remotum eē et ꝯpo. a dis ꝛ sto as. et ē distare. differre. remotum eē. ī diuersa pte stare cessare. vnd̄ distanter. distantia. ꝛ com po. indistant̄. indistantia.

Distribuo buis ex dis et tribuo buis ꝯpo. Et est distri buere. diuidere. diuersis diuersa tribuere. vid̄ ī tribuo is

Districtus A distrigo gis dr̄ districtus cta ctū. seuerus asper. austerus. et compat̄ district⁹ ctior simus. vnde di stricte ctius sime. aduer.

Distrigo gis xi. ctū. et abijcit̄ n. in supio cā euphonie. et ē distrigere diuersis modis strigere. Item distringere. i. ampliare. stricturam remouere vel leniter tāgere. Et in hac vltiā sigficatōne potest sumi ezech. xvij. vbi dr̄. Tene rum distrigam. Et in plogo amos vbi dr̄. Rubrū more distringēs

Distrophos dr̄ oda illa q̄ in scd̄o vsu repe tit varietatē vsus. Uide in strophos

Diteo dites. i. eē vel fieri diuiteꝫ. vnd̄ ditesco scis incho. ꝛ deriuat̄ diteo a dito tas.

Ditior est compatiu⁹ de dis ditis hic ꝛ hec dis ꝛ hoc di te. id ē est ꝙ diues. De quo supra dixi in suo loco. ꝛ com patur dis ditior ditissim⁹. vnde ditit̄ tius. tissime aduer

Ditissim⁹ ma. mū. i. valde diues suplatiuū de dis tis.

Dito tas. taui tare. i. diuitem facere. Et est actiuuꝫ cum omnib⁹ suis ꝯpo. siqua habet Et inde ditatus ta. tuꝫ. i. diues factus Hiere. v. Ideo magficati sunt et ditati ꝛ p du. di Unde in aurora Quod replet angelicus ditat et ornat honor. Inuenit̄ etiā dicto ctas p ct. ꝛ ē frequē. a di co cis dictum tu u. in o. ꝯuersa.

Diu aduer. tempis dr̄ a dies ꝛ accipit̄ p dtermiato spa cio tpis. et p indeterminato sicut dies. vnd̄ ꝛ p compa tōnem hic ꝛ hec diutior ꝛ hoc diutius. ꝛ diutissim⁹ ma. mum. Et inde diutius ꝛ diutissime aduerbi. que magis sunt in vsu q̄ꝫ pdicta nomina Et p compositōem Inter diu ꝛ aliquandiu ꝛ quandiu Potest etiā q̄ꝫdiu eē due voces Pap̄ sic di Diu multo tpe tarde Si aūt est vna ps quandiu debꝫ scribi p n. ꝛ nō p m.

Dinal'. A diuin⁹ dr̄ hic ꝛ hec diual' ꝛ hoc le id ē diuin⁹. vnd̄ diual' dr̄ pnceps vl impator. q̄ quasi deus habebat̄ ꝛ producit ua diual'.

Diuēdo dis didi ditum diuēdere id ē diuise vendere ꝛ componit̄ a di ꝛ vēdo vēdis.

Diuētilo las. ex di ꝛ vētilo las. componit̄ id ē diuersis modis vētilare. ꝛ corr. ti.

Diuersiclinū a diuersus sa sum et clino nas componit̄ hoc diuersiclinū clinij. id ē locus vbi diuerse vie coniū guntur q2 illuc diuerse vie acclinant̄. vl' q2 illic via incli natur ad diuersa. quod alit̄ grece dr̄ hoc etheroclituꝫ ti Item etheroclita siue diuersiclinia dicunt̄ qdam nomia in arte grāmatica. quasi ad diuersa se inclināta scꝫ q̄ in clināt se ad diuersas dictōs in diuersis casibus vt iupit̄ iouis vl' ad diuersas sigficatōs. vl' ad diuersas declina tōes vl' ad diuersa genera in diuersis numeris. vt vespa vespe. vas vasa. celum celi. vnd̄ pstianus in libro cōstru ctōnum di. Itaqꝫ etheroclita id ē diuersiclinia necessa rio consequtur aliquis ntūs aptus genitō ex quo relique figuratōes tam casuū q̄ꝫ numeroꝝ reddunt̄. Et nota ꝙ in eodē sensu inuenit̄ hic ꝛ hec diuersiclinis ꝛ hoc cline De nomine etiā etheroclito dictū ē in tcia pte in tracta tu de genere nominum

Diuersifico cas caui id ē diuersa facere ꝛ cōponit̄ a di uersus ꝛ facio ꝛ corr. fi

Diuersifinum nij in bifinū exponit̄

Diuerso sas frequētatiuum de diuerto tis. id ē freqn̄

diuertere. Itē inuenit̃ diuerso sas. id ē variare. ⁊ compo
nitur a di et verso sas
Diuersorum. A diuerto tis. dr̃ hoc diuersorium rij.i.
diuersitas viaꝝ scꝫ vbi viator ad callem diuertit̃. vel lo
cus remotus ab alio. vel receptaculũ. scꝫ hospiciũ vl' ho
spitale. et dr̃ diuersorium. vel q2 illuc diuertimꝰ vel q2 ex
diuersis vijs ibi ꝯueniat̃ vnde in luca Non erat ei locꝰ
in diuersorio. ⁊ hiere. ix. Quis dabit me in solitudinem
diuersorium viatoꝝ. Et vt di. glosa sup lucam. Diuer/
sorium est domꝰ inter duos muros. duas habēs ianu/
as vt scꝫ ex diuersis vijs recipiat aduenietes. et significat
eccl'am inter padisum ⁊ mundum
Diuersus. A diuerto tis dr̃ diuersꝰ sa. sum. i. diuisus se
patus nō ꝯcors. malus ⁊ ꝯpat̃. vnde hec diuersitas ta/
tis. varietas. ⁊ p ꝯpositōem diuersifico cas
Diuerticulum. A diuerto tis dr̃ hoc diuerticulũ li. flex
us viaꝝ vbi vna via diuertit ab alia. vel ipse callis per
quē diuertimꝰ ab alia via. quasi diuersa via. Ideꝫ et di
uortium quasi diuersum. i. via vel semita in diuersuꝫ tē
dens. Et ponit̃ generalit̃ diuerticulum vel diuortiũ p se
patōne ⁊ diuisione et subterfugitōe. Unde diuortium
dicit̃ inter virũ et mulierē quotienscunqꝫ dissoluto ma
trimonio alter eoꝝ alias nuptias sequit̃. sic dictuꝫ a fle/
xu viaꝝ. id est vie in diuersa tendentes
Diuerto tis in verto tis est
Diues A dito tas hic et hec diues. huius diuitis. i. pe/
cuniosus. siue vtat̃ siue nō. Locuples fundis q̃si loculis
plenus. Fortunatꝰ. subito factus beatꝰ. Honestus mo/
ribus et honore vsus. Felix q̃ habet et vtit̃. Unde psti.
dicit. ꝙ diues ptinet ad quātitatem extrinsecꝰ accidentiũ
sed felix ad qualitatē. Item sepe inuenit̃ diues potentia
et v'tutibus potens. quasi deo proximus. sed ethi. est non
deriuatō vel cōpositō. Et cōpat̃ diues diuitior tissimus
q̃ cōpatiuus et suplatiuus nūc in vsu nō sunt. q̃muis in
autoribꝰ inueniant̃. vnde Ouid. in epy. Opida sunt re
gni diuitiora mei. et a diues he diuitie aꝝ. Et nota ꝙ ut
dicit beda. Aliud est pecunias habere aliō amare. Mul
ti habēt et nō amant. multi nō habent ⁊ amāt. Item alij
habēt et amāt. alij nec habere nec amare se gaudēt. qui
tutiores sunt. q̃ cum apostolo dicere possunt. Mihi mũ
dus crucifixus est et ego mundo. Unde et salomon ait
Non qui habet sed q̃ amat diuitias fructꝰ nō capiat ex
eis. Itē vindocinēsis dicit. Nō reꝝ cumulus sed suffici
entia mentis. Ditat. sufficiūt paucula dives eris. vnō in
voluntas. Itē scias ꝙ diues est cōmu. gene. in declina/
tōne. sed omīs ꝯstructōne. et potest adijci mas. et femīo
et neutro generi satis ꝓprie sed nō in q̃libet sui termīa/
tōne. q2 qualitas acti desinētis in em. ⁊ forma plural' in
es. nullo possunt mō neu. ge. adaptari. vnde nihil ē. ha/
beo diuitem regnũ. vel diuites regna. sed alie termina/
tōnes eius possunt neu. ge. adaptari. vt diues regnum
diuitis regni. Unde ouiō. Addidit externo marmore
diues opus. Unō quidā dixit. Tem vel tes neutra fugi
unt sed cetera sumunt.
Diuitiosus. a diuitie dr̃ diuitiosus sa sum. i. copiosꝰ ple
nus diuitijs. et ꝯpat̃ diuitiosus sior simꝰ. vnō diuitiose
sius sime aduer. et hec diuitiositas tatis. i. copiositas.
Diuidens Duo ꝯpo. cũ dens et dr̃ hic diuidēs dentis
id est ouis vel agnus duos tantũ habēs dētes. Item di
uidens tis. oīs ge. pōt esse pticipiũ de diuido dis si. sum
Diuidia. a diuido dis hec diuidia die. i. discordia. l' bel
lona. vnde diuidiosus sa. sum. i. discordiosus. q̃ p suam
discordiā alios diuidit ⁊ discordare facit q̃ et diuisiosus
Diuidiculũ. a diuido dr̃ hoc diuidiculũ li. i. dr̃
castellũ in diuisione terraꝝ positũ.
Diuido a di ⁊ vido dis. tercie ꝯiugatōis sm antiq̃s cō
ponit̃. diuido dis si. sum. i. partiri vel quasi diuersim vo
dis videre. Quidam tamē dicūt ꝙ est ꝯpositũ a di ⁊ uia
et do. Inde diuido. i. diuersas vias do. sed ethy. est. vnō
diuisus sa sum. et diuisiuus ua. uũ. i. diuisus ul' diuidēs
Et p compositōem īdiuisus sa sum. et indiuisiuꝰ ua uũ
Item a diuido hic et hec diuisibilis et hoc le. vnde diui
sibiliter aduer. Et hec diuisibilitas tatis. Et p ꝯpositōꝫ
īdiuisibilit' le. īdiuisibilit̃. et hec īdiuisibilitas tatis. Di
uido componit̃ Cōdiuido dis. et cor. ui. q̃ aūt antiq̃tus
vido is fuerit tercie ꝯiugatōis. patet p illũ v'sum katho
nis. Hoc vide ne rursus leuitatis crimie damnes. q2 de
corripit̃ ibi in vide. cum impatiuus secūde ꝯiugatōis
desinat in e ꝓductam
Diuiduus. a diuido dr̃ diuiduus a. ũ. qō diuidit vel di
uidit̃. vnde hec diuiduitas tatis. Et p cōpositōem īdiui
duus a. ũ. et hec īdiuiduitas tatis.
Diuinus A diuus dr̃ diuinus na. nũ. quod est deoꝝ
vel ptinens ad deos. et diuini celestes deificati ⁊ diuini
q̃ tractant de deo. q̃ magis ꝓprie dicunt̃ theologi. ⁊ diui
ni q̃ diuināt quasi deo pleni. diuĩitate. n. se esse plenos si/
mulant. et astutia q̃dam fraudulenta hominibus futura
cōiecturant. Et a diuinus ni. addita tas fit hec diuinitas.
tatis. et diuinitus aduer. i. ex dijs vel a deis factuꝫ. et diui
no nas. verbum neutꝝ cum omībus suis compo. ⁊ pro
du. ui. Et vt di. varro. quattuor sunt genera diuinatōnis
Uide ī aeromācia et geomācia.
Diuisiosus sa. sum. i. diuidiosus ī diuidia vide.
Diuisoriũ sorij dr̃ cella ab alijs diuisa Et dr̃ a diuido is
Diuoltres. vilissime meretrices q̃ se suaqꝫ gratia numo
rum p̄bent. Et dicunt̃ diuoltres q̃si desideriũ volentes
vel quasi p numo volute vide ī diouolares.
Diuortiũ ī diuerticulum exponit̃
Diurnus A diu sm ꝙ accipit̃ pro determinato spacio
tpis dr̃ diurnus na. nũ. i. vnꝰ diei vel durās p vnũ dieꝫ.
Diuus dia. diuũ. i. diuinꝰ ⁊ sanctꝰ et dr̃ a deꝰ.
Diutinꝰ na. nũ penul. cor. ī diuturnꝰ est.
Diuturnus. A diu sm ꝙ accipit̃ p īdetermiato spacio
tempis dr̃ diuturnus na. nũ. quod habet indetermina
tam significatōeꝫ tempis. sicut diurnus habet determina
tam. et diutinus na. nũ. in eodem sensu. i. lōgꝰ. plurus.
diu durās. ꝯtinuans. Et dr̃ diutinꝰ na num. a diu sicut
diurnus sm hug. Pap̄. vō di. Diutina dicta ab eo ꝙ
diu durauerit. Diuturna a ppetuitate dicta q̃si eīna.
Diuulgo a di et vulgo gas dr̃ diuulgo gas. gaui gare. i.
diuersis modis vulgare publicare omnibꝰ notum face
re et significare.
Diuus a deus dr̃ diuus ua uum id est deificatꝰ Sꝫ de
us semper est Diuus vero fit q̃si q̃ ex mortali fit īmorta
lis vnde sm Pap̄. Diuus dr̃ deus vel imperator q̃ post
mortē velut deꝰ habet̃. Et scias ꝙ diuũ et diuo q̃ndoqꝫ

ponunt̃ aduerbialit̃. Sub diuo. i. sub celo. vel extra te
ctũ. sub solo aere ⁊ nudo ꝯpo. cũ ꝓpositōe. et dr̃ subdiuꝰ

D ante O

Do das dedi datuꝫ dare. i. dono. trado ꝯcedo. partior.
vnde hic dator toris. ⁊ datus ta. tũ. vnō hec datō onis.
et hoc datũ ti. Do ꝯponit̃ cum ad et dr̃ addo is et cũ ab
et dr̃ abdo is. i. abscondere. remouere. ⁊ cũ cō et dr̃ cōdo
dis. Qō componit̃. abscōdo is ⁊ recōdo is Itē do ꝯpo.
cũ circũ et dr̃ circũdo as. dedi datũ. Item cũ cretũ. et dici
tur credo is. ⁊ cum de ⁊ dr̃ dedo is et cum e et dr̃ edo is.
et cũ in et dr̃ indo is. et cum p et dr̃ pdo dis et cum per ⁊
dr̃ pdo dis. et cum p̄ et dr̃ predo is et cũ pessum et dr̃ pes
sundo as. et cum ob et dr̃ obdo is. et cũ re et dr̃ reddo is.
et cum sub et dr̃ subdo dis. et cum trās et dr̃ trado is. et
abijcit̃ ns. et cũ venũ et dr̃ venũdo as. et ex eisdē cōponi
tur vendo dis qō componit̃ diuendo dis Et nota ꝙ
do et omnia cōposita trāseunt ad terciā ꝯiugatōeꝫ exce
ptis tribus scꝫ pessundo/circūdo/venūdo. q̃ remanēt in
p̄ma. Item omnia v'ba cōposita a do q̃ sunt tercie cōiu/
gatōnis faciūt p̄teritũ in didi ⁊ supinũ in ditum. Cōpo/
sita tamē a condo vt abscondo ⁊ recōdo habēt duo p̄te/
rita scꝫ in didi ⁊ in di. sine geminatōe. et duo supina. s. in
ditum et in sum. Item hec sillaba da corripit̃ in hoc ver
bo do das vbiqꝫ et in verbo ⁊ in participio et in supio.
Unō dicendũ est circūdabā dare. datus ⁊c. vt semp da
corripiat̃. vbicũqꝫ inuenit̃ ante finem in hoc verbo. Ex
hoc patet ꝙ verecūdor daris et iocundor aris non sunt
cōposita a do das cũ ꝓducunt a. penul. in verbo parti/
cipio et supino. Item scias ꝙ do dedi facit supinũ dā
tum et sto steti stātum a. correpta et eadem corripit̃ in com
positōne. vt circūdatũ et p̄stātum, vel mutat̃ in i. breueꝫ
vt reddītum et p̄stitum. Item do corri. p̄mam in p̄terito
vt dedi cum cōpositis omnibꝰ. vt circūdedi Sed ī alijs
polisillabis de ꝓducit̃ penul. vt venundet̃. Unō versus
In verbo do das si sint polisillaba dicas. ꝙ dē longatur
sꝫ dā semp breuiat̃. Preteritũ det̃ breuibus tamē et bre
uiet̃. Hic tamen attēde ꝙ satisdare acuit penulti. sm
vsum. cum deberet eam grauare cũ sit breuis sicut circũ
dare. Item cōposita a do et monasillabis ꝓpositōnibꝰ
tercie sunt ꝯiugatōis vt trado dis. Circūdo autē p̄me
ꝯiugatōnis est. quia circũ dissillabũ est. et magis aduer
bium q̃ꝫ ꝓpositō. Unō versus. Ad ternam transit do si
monasillaba dent̃. Sꝫ redit ad p̄mam dissillaba si sociē
tur. Item vt dixi dedi p̄teritum corripit p̄mam. sꝫ dedi i/
finitiuus de dedo dis ꝓdu. eandē. Unō q̃dam. Multis
multa dedi. q̃ nunc cupere mihi dedi. Et scias ꝙ do
est verbum actiuũ. tamē passiuũ in p̄ma psona p̄sentis
indicatiui. scꝫ dor non est in vsu. sicut nec for. Unō supra
in tercia pte vbi agit̃ de verbo. Et scias ꝙ aliq̃ō dicit̃ da
ri multiplicit̃ sicut dicam in liberalis.
Doceo ces cui. ctũ et hinc verbalia. Doceo cōponit̃ ad
doceo ces. i. valō vel abundant̃ docere. Cōdoceo ces id
est simul docere Dedoceo ces. i. nō docere. Edoceo ces
id ē valō docere vel extra vel supra docere. Predoceo
ces. i. ante docere. Doceo et ab eo composita sunt actiua
et faciūt p̄teritũ in cui et supinũ in ctũ. et omīa corri. hāc
sillabam do vbiqꝫ. Et ꝯstruit̃ cum duobꝰ diuersis actīs
vno designāte reꝫ in quā transit eoꝝ actus. et altero de
signāte rem cuius respectu ille actus trāsit in rem alteri
us acti. vt doceo te grāmaticā sm hug. Quidā tamē di/
cunt ꝙ p̄mus regit̃ ex natura trāsitōis. ⁊ alius ex vi cau
se materialis. Uerba aūt q̃ regūt duos diuersos actōs
in his v'sibus ꝯtinent̃. Flagito posco. peto. doceo rogo
calceo celo. Induo succingo. moneo simul exuo iungo.
Accusatiōs varios copulāt sibi binos. Instruo iungat̃
sine quo res falsificat̃. Et omnia que similia sunt ill'. et q̃
ptinent ad doctrinā. ad dep̄catōem ⁊ ad obsecratōnem
vt Instruo te bonos mores. Obsecro te multa. Oro te
hoc. Ex qua aūt natura p̄dicta verba regāt duos actōs
duplex est opinio posita. et potest addi tercia. ꝙ videli/
cet p̄dicta verba regāt duos diuersos accusatiuos ex na
tura trāsitōnis hac ratōne. q2 ptinēt ad duos actꝰ Naꝫ
q̃cunqꝫ docet agit duo. agit eni in discipulũ quē docet ⁊
agit in artem quā ostendit. et ideo duos actōs regunt.
Sed q̃a ille due transitōes sunt diuersaꝝ naturaꝝ non
debent copulari. q2 vna trāsitō est depēdens. altera pfi/
ciens. et hec opinio magis mihi placet. Passiua autem
p̄dictoꝝ verboꝝ regunt vnũ accusatiuũ. vt tu doceris a
me grammaticā.
Docibil'. A doceo ces dr̃ hic et hec docibil' et hoc le. et p
sincopā dr̃ hic ⁊ hec docilis et hoc le. Differūt tamē. naꝫ
docilis est discipulus q̃ facile docet̃. Non enī dr̃ docilis
q2 sit doctus. Sed q2 doceri potest. Est enī ingeniosꝰ et
ad discendũ patus. Docibil' vero est liber q̃ facile discit̃
vel disci potest. Ponit̃ tamē quādoqꝫ vnũ p altero. vn
de iohānis. vj. Erunt omnes docibiles dei. i. dociles. Et
nota ꝙ v'balia in bilis a verbis absolutis venientia signi
ficant actōem et aptitudinem agēdi. vt risibilis. i. aptꝰ ri
dere. Gressibilis. i. aptus gradi. Inueniunt̃ ⁊ q̃dam alia
q̃ significant passionē et aptitudinem faciēdi. ut hec uia
est gradibilis. i. apta p quā aliq̃s gradiat̃. venientia etiā
a verbis transitiuis significāt passionē et aptitudinem
patiēdi. vt amabilis. i. aptus amari. Docibilis. i. aptus
disci. Docilis. i. aptus doceri. Inueniunt̃ tamē quedaꝫ
alia q̃ significant actōem et aptitudinē agendi nō semp
sed quādoqꝫ in q̃busdam locis. vt cũ penetrabile ꝓprie
sit quod facile penetrat̃. vel quod est aptũ penetrari. In
uenit̃ tamen penetrabile frigus. i. aptum penetrare. vel
quod facile penetrat. Penetralis vel penetrale īterior
et secretior ps domus appellat̃. Docilis vel docibil' com
ponit̃ cum in et dicit̃ indocilis vel indocibilis. i. nō doci
lis l' nō docibilis. Et scias ꝙ nomīa in bilis significāt ap
titudinem vt patuit. Nomīa vero in osus significāt ple
nitudinem. Nomīa aūt desinētia in bundus. denotant
similitudinē. Unde v'sus. Osus plena notat. bundus si
milat. bilis aptat
Docilis penul. corr. in docibilis exponit̃.
Docimen. A doceo dr̃ hoc docimē mis. qō ⁊ documen
inuenit̃ et corr. penul. tā docimē q̃ꝫ documē
Dociloquus qua. quũ. q̃ docte loquit̃ a doctus et loq̃r
compo. vnō hoc dociloquiũ loquij. i. doctũ eloquium
vel docta et sapiens locutō et corri. lo.
Doctrina A doceo ces. dicit̃ hec doctrina ne vnde do
ctrino nas naui. nare id est docere
Doctus a doceo ces dicit̃ doctus cta. ctum. et cōpatur

doctior ctissimus. vnd docte ctius ctissime. aduer. Do/
ctus compo. indoctus cta ctū et compa. ⁊ semidoctus
cta. ctum. et doctiloquus qua. quū.
Documen penul. correpta in documen est. Inde docu/
mentum id est doctrina.
Dodona A do das dr hec dodona ne. i. dea glandium
et dodona etiā dicta est quedā silua epiri a dādo dona
id ē glādes hominibus. vnd dodoneus nea. neū possessi/
Dogma. A doceo dr hoc dogma gmatis. i. do uum.
ctrina vel iteratō doctrine vel decretū placitū consensio
cōsolatō. Ind dogmaticus ca. cū. i. doctus sagax prudēs
sophisticus instruens vel instructꝰ vel cōsolatus. et do
gmatizo zas. i. docere instruere. Inuenit etiā hoc doma
matis sine g. p domo.
Dolabra bre. fe. ge. et hoc dolabrum bri p eodē sc3 istru
mento dolādi. sc3 p bipenni. vnd dolobella belle. et hoc
dolabellu3 belli. ambo dimi. vel dolabra dr quasi dula
bra. q2 duo habeat labra. et corripit la naturalit
Dolatilis penul. corr. in dolatura vide
Dolatura. a dolo las dr hec dolatura re. i. dolatō l' ide3
quod dolādo aufert de ligno vel id cū quo dolat. Item
a dolo las dr hic et hec dolatilis et hoc le. i. aptū ad dolā
dum. et hoc dolatoriū rij locus in quo dolat
Doleo les lui. litum. i. pati dolorē. vnd hic dolor loris.
et hinc dolorosus sa. sum. Doleo cōponit cōdoleo les. i.
simul dolere. cōpati. vnd cōdolesco scis inchoati. de do/
leo les. i. nō dolere. a dolore cessare. Ouidius de reme.
Uincula q rupit dedoluitq3 semel. Predoleo les. id ē
pfecte vel valde dolere. Doleo ⁊ omnia cōposita ab eo
sunt neu. et faciūt pteritū in lui et supinū in litū et corri.
do. Esopus. Sepe dolet pietas crimis arte capi. Et sci/
as q doleo vbum neutz absolutu3 regit p sinodochen
accusatiuū vt ventrē vel caput doleo. Itē nota q dolor
nō est lesio. s3 lesionis sensus.
Dolium lij. vas terre rotundū.
Dolo las. laui. lare. i. leuigare. planare pparare. pcute/
re. et est actiuū cum omibus suis cōpositis siq habet. et
corripit vbiq3 hāc sillabam do.
Dolō. A dolus dr hic dolo vel dolō onis. et sunt dolo/
nes tela abscōdita in ligneis vaginis ppter dolu3. ⁊ ipe
etiam lignee vagine dicunt dolones. inter q̄s lat3 pugio
sub specie baculi. et dicunt sic. q2 fallāt et decipiant ferro
cū pferant speciem ligni. hos etiam vulgus greco nomi
ne oxas vocant. i. acutos. vnd et apud medicos acutus
morbꝰ oxea vocat ab oxi qd est acutū
Doloro ras. i. dolorē habere vel pati et dr a dolore
Dolorosus. a dolor. loris dr dolorosus sa. sum. plenꝰ do
lore. et cōpatur. vide in doleo
Dolosus A dolus dr dolosus sa sum. penul. pdu. i. in/
sidiosus vel malignꝰ. q2 deludat. Ut aūt decipiat occul
tam maliciā blandis smonibus adornat et cōpat dolo/
sus sior simus. vnde dolose sius sime. aduer. et hec dolo
sitas tatis. id est occulta malicia
Dolumen. a dolo las dr hoc dolumē mis. idē est q do/
labra. et pdu. lu. cum veniat a pma ɔiugatōne
Dolus li. i. fraus mas. gene. malicia occulta blādis ser/
monibus adornata. calliditas mētis. Et dr a dolore qa
dolorem inferat. vel dicit dolus a deludo. quasi delꝰ q2
deludat et decipiat. et fit dolus animo insidie loco ul' te
lo. fraus circa fidem mutuatā. Et est dolus cū aliud agi
tur. aliud simulat et corri. do. Et inde ɔpo. subdolus la
lum. et subdolus li. substātiue.
Doma tis ge. neu. greci tectū dicūt pōt etiam dici doma
tectū vel etiā atriū qd nō tegit. Phisiologꝰ Deq3 piteꝰ
fit sub domate fumꝰ. Regū. ij. li. cap. v. dr. Domatu3 fi/
stulas ⁊c. Et appellat domatū fistulas cānales qbꝰ stilli
cidia defluebāt. vide in fistula.
Domesticus ca. cū. i. notus ⁊ familiaris quasi in domo
eadem stās. ⁊ deriuat a domus.
Domicellus li. ⁊ dominellus li. dicunt a dominus p di
minutōnem. Item a dominꝰ hec domia ne. et inde hec
domicella et hec dominella ambo dimi. Domicellus ⁊
domicella etiā dicunt quādoq3 pulcri iuuenes magna
tum seu liberoz siue sint seruiētes siue nō
Domiciliū. a domus ⁊ ciliū cōpo. hoc domiciliū lij. id ē
domus fastigiū et altitudo. et dr sic quasi cilium domus
dicit tamē quandoq3 domiciliū domꝰ ipa vel habitatō
vel mansio vel ius ⁊ potestas sm hug. In psalmo autē
vbi sic dicit. Sicut nocticorax in domicilio. dicit glosa.
vel in parietinis. q̄ vulgo dicunt ruine. vbi parietes stāt
sine tecto. Dicit aūt parietina q̄si parietū ruina
Domicula le. dimi. pua domus
Domiduca ce penul. corre. iuno dr. q2 vsq3 in domū pu
ellas maritatas introducere credebat. vid i iterduca ce
Domifico cas. penul. corr. i. domū facō a domus ⁊ facō
cōponit a. conuersa in i.
Domiatōnes a dominor naris dicit hec dominatō is.
idē quod dominatꝰ. Dominatōes etiam dicunt qda3
angeli. Et vt dicit Greg. Ea angeloz agmina. que mira
potentia pminent. p eo q eis cetera ad obediendu3 sub
iecta sunt dominatōnes vocant
Dominellus in domicellus vide.
Dominicus. a dominꝰ vel domia dicit dominicꝰ ca. cū
vnde hec domica ce p pma feria Et hic et hec dominica
lis et hoc le. qd sumit tam a dominica p illa dieq3 a do
minicus ca. cū. Et vt dicit Pap. Dominicꝰ dies p ind
dicit. q2 in eo resurrectōnis domī nostri a xpianis gau
dium celebrat Item hic dominicꝰ ci. dictus est quidam
egregius cōfessor pater et institutor ordinis fratru3 pdi
catorum. Et dictus est dominicꝰ quasi a domio custo
ditus sc3 a corruptōne peccati. Uel dictꝰ est dominicus
quasi domī sui custos. Et ideo glorificandꝰ custos qppe
domini fuit iste. quia voluntatē domini custodiuit. Cu
stos domini. quia vinee domini sabaoth custos a domi
Dominiū. A dominꝰ dicit hoc domi no deputatus.
niu3 nij. id est ius tutela potestas. Inde dominiosus sa.
sum. imperiosus dominꝰ et homo q habet ardua preci
pere sc3 homo magne autoritatis
Dominor. a dominus dicit dominor naris. qd cōstruit
cum gtō vel cum dtō vbum depone. vnde hec dominatō
onis et hic domiatus tus tui. i. dominatō
Dominus dicit a domus. q2 domui psit. q aūt dominꝰ
dicit quasi dās minas vel quasi dās munus. sc3 seruitii
vel domus murus. vel dās minas sc3 pene. vel domans
manus. ethy. est non cōpositō. et cōponit cum hoc gnō
legum et dicit dominus legū. id est iurispꝰ. S3 quādo

sunt due ptes. tūc dr dominꝰ legū solus impator. q2 ipe
solus habet potestatē ɔdendi et destituēdi iura.
Domnus a dominꝰ vel domia dr hic domnus mni. ⁊
hec domna mne. p sincopā qd ppie cōuenit claustrali/
bus s3 dominꝰ vel domina mūdanis. Unde in ecclesia
cātat. Iube domne benedicere. et domnꝰ abbas et dom
Domo. A doma atis dr domo mas mui. nus por
mitū. i. vincere. subiugare. mansuefacere. frangere. cole/
re. et hinc vbalia domitor trix. domitō ⁊ domitꝰ ta. tum
qd cōponit indomitus ta. tū. i. nō domitꝰ. et effrenis ⁊ i/
satiabilis. Domo cōponit edomo mas. i. valdō domare
Perdomo mas. i. pfecte domare. Redomo mas. i. itez
domare. Et a supino domitu fit domito tas freque. Do
mo et eius cōposita actiua sunt ⁊ faciūt pteritū in mui ⁊
supinū in mitū et corri. hāc sillabā do. Esopus. Cui dees
ipe nota te q3 gulose doma. Itē vbum pone doma pro
longo culmine doma.
Domuncula le. diminutiuū pua domus
Domus. A doma atis dr hec domus gtō huiꝰ domus
vel mi. et declinat hoc nomē sm quartā et scda3 declina
tōnem p omēs casus absq3 dtō et ablatō pluralibꝰ. in q
bus declinat tantū sm quartā dicit eni domibꝰ et nūq3
domis vt di. priscianꝰ in. vij. li. vbi agit de dtō et ablatiuo
pluralibꝰ scde declinatōnis. Ntūs tamē plural' et vtūs
tam singularis q̄m plural' sc3 domi vel dome nō sunt in
frequēti vsu sm scdam declinatōe3. Similit nec ablati/
uus singularis sm q̄rtam. sc3 domu est in vsu. Et scias
q domus est vniꝰ familie habitaculū. sicut vrbs vnius
ppli. et sicut orbis domiciliū est totius humani generis.
Item domꝰ dr cōmixtō viri et vxoris. et etiā familia. sed
incipit a duobus. Nam pprie familia est liberi ex libe/
ris legibus suscepti a femore dicta. et dr domus q̄si do/
mans manus. et est ethymologia. Item animaduer
te q domus sm quod est secūde declinatōis ponitur ad
modū pprioz nominū. nō aūt sm q ē quarte. quia pro/
pria nomia in quarta declinatōne nō repiunt. Et iō be
ne dicit fui domi. s3 incongrue. Fui domus. Itē in prosa
potest dici vado domū. et cū ppositōne vado ad domū
diuersis tamē respectibus. Itē volo te scire q domꝰ
non est nomē collectiuū. vt dici possit ppie. Domꝰ sūt
ita q domus sit singularis numeri. sicut nec ciuitas sunt
vel militant. quoniā vnitas domꝰ ɔsistit in pfectōe par
tium ɔtiguaz. Et scias q domussaltꝰ libani de q̄ ha/
betur in. iij. li. Regū. cap. vij. dicebat q2 edificata erat de
lignis libani. Uel vt dicit glosa sup illud esaie. xxij. Ar
mamentariū domussaltꝰ. Iuxta templū erat domꝰ quā
edificauit salomō ad reponenda arma. In cuius circū
itu arbores multe erāt. Unde domussaltꝰ dicit ipa q̊q3
domus nō lapidea sed lignea. ⁊ subdit causa q̄re lignea
Ex humore eni cementi et lapidis. vt aiūt. eruginat ferz
Ex dictis collige q dicebat domussaltꝰ libani. quia de li
gnis libani erat. Saltus vero q2 multis arboribꝰ erat
circūdata domus ista
Donariū a donū dicit hoc donariū rij. idē quod donū
et donariū est locus vbi dona q̄ offerunt in tēplo repo
nunt. Et donarius ria. riū. illud qd donat. uel quod faci
le donari potest.
Donatica. a dono nas. dr hec donatica ce. i. corona qua
autor donat. et donaticꝰ ca. cū qd donat vel accipit
Donatō onis in dono nas est.
Donatiuū ui. i. donū stipendiū. satellicui stola. Und in
vita beati martini legit. q impator cepit donatiuu3 ero
gare militibus. vel hic donus ni. dicit miles a dono. hic
hoc donatiuū qd militibꝰ stipēdarijs p stipendijs dat.
Donatus a dono nas dicit hic donatꝰ ti. qdam autor.
Hinc liber ab eo ɔpositus dicit donatꝰ Unde hic ⁊ hec
donatista ste. q sequit donatu3 vel studet in libro eiꝰ. do
natiste etia3 dicunt qdam heretici a donato q̊dam afro
dicti. q asserebāt filium esse minorē patre. et minorem fi
lio spiritumsanctū
Donec aduerbiū id est quandiu. quoadusq3.
Donifer ra. rū. vel doniferus ri. penul. corr. q defert do
na. ex donū et fero fers cōponit.
Dono nas nare. i. dona tribuere vel remunerare ul' ho
norare. Et differt a dare q2 dare est cu3 spe remuneratō
nis. donare vero sine spe remuneratōis. Nam donare
est quālibet rem trāsigere. vnde et donum cuiuslib3 rei
transactō dicit. vnde dr donare quasi donum agere. Et
donatō quasi doni actō. Und di. Aristo. in. iij. topico.
q donatō est genus doni. Donū eni est datō irreddibi
lis. Ecce dicit q donū est datō et nō econuerso. et differt
donū a munere. q2 donū deo debet. Munus vō homi.
Ite3 donū honorariū est. Munus vō debitu3 vt patro
no. Nam ppie munera dicunt obsequia. q̄ paupes di
uitibus loco munez soluunt. sic dicta. q2 manibꝰ accipi
untur vel dant. Ite3 donū dantis est a dādo vel a donā
do Munus accipiētis a manibus vel muniēdo vl' mo
nendo. et pdu. do. Ouid. de arte. Placat donis iupiter
ipe datis. Dono nas cōponit Cōdono nas. i. simul do
nare vel remittere. Redono as. i. itez donare. Dono ⁊
cōposita eius actia sunt. et pdu. do. vide in liberalis.
Donū ni. vide in dono as. ⁊ in spūs. Itē q̄re vnī nō dan
tur oia dona dicet in virtꝰ. Itē vide in pius
Dorcas grece interptat latine videre. Und hec dorcas
vel dorco vbum grecū. i. video. inde hec dorcas dis. id ē
caprea eo q acute videat et de lōginquo. He etiā ibices
dicunt q̄si auices. q2 instar auiū ardua et excelsa teneāt
et in sublimis habitēt. ita vt de sublimitate vix humāis
obtutibꝰ pateāt. vide etiā in caprea. Itē dorcas ppriū no
men est mulieris. de q̄ habet actuū nono. et corri. penul.
in genitō dorcas dis.
Dorciū cij. quedam mulier sic dicta causa adulatōis et
blandimēti quasi iuuēcula. et dicit a dorcas. et interpta
tur dorciū pulcra visu.
Dorco onis. mas gene. i. auidus vorator. dictꝰ sic. a dor
cas qd est videre. q2 solo visu accendit ad leccacitatē
Dores. Dorus fuit filius neptuni. vnde dori vel dores
qda3 greci dicti sunt. q2 ab eo originē duxerūt. vnd dori
cus ca. cum sm hug penul. corre.
Dorica ce. est vna ex linguis grecoz quā habēt egiptij
et siri. ⁊ corripit penultimā.
Dormio mis. miui. mitū mitu u. in o fit dormito tas. v
bum frequentatiuū penul. pdu. et est dormitare. sub pi
gricia dormire. Sed dormire vero naturalit
Dorsiculum li. di. puum dorsu3
Dorsu3. A durus dicit dorsu3 si. et est dorsu3 a ceruice

vsqȝ ad renes quasi dursum. q2 illa ps corpis sit durior ad modū saxi fortis ad portandū ꝛ ꝑpetiendū. Ind dorso sas. qd compo. edorso sas. indorso sas. redorso sas.
Dorus ri. in dores vide
Dos dotis. fe. ge. dicit a do das. et dr dos quod dat vxori a marito quādo nubit Donatō qd dat eidem ab eodem ꝑpter deu irginatōem. Parafernum qd dat ei ab amicis post nuptias. p aliqt dies ſm ꝯsuetudinē diuersarum terraꝝ. Et dr parafernū a para qd est iuxta et fernos qd est dos. q2 iuxta et post dotē dat. Et nota ꝙ antiqtus ritus erat. vt marit⁹ ꝛ vxor inuicē se emerēt ꝛ dotarent ne vxor videret ancilla. Et ideo dicūt dici dotē. q̄si doitē. q2 ꝑcedente in nuptijs viri donatōe sequit dos vxoris. et nota ꝙ dos quādoqȝ dicit ꝓprietas et vtus alicui⁹. vnd boeti⁹ in li. j. de cōsolatōe di. vt breuit omnes eius dotes includā patri filis est. et ꝓd. o. ante t. dos dotis. Ouid. de reme. Quā potes in peius dotes def lecte puelle. Hic nota ꝙ ſm theologos beatis quando in glorīā transferunt aliq̄ dona diuinit⁹ dant ad eoꝝ ornatum. et hi ornat⁹ a maījstris dotes sunt nomiati. vnde talis descriptō dat de illa dote. Dos est ꝑpetuus ornatus anime et corpis vite sufficiēs in eterna beatitudine iugiter ꝑseuerās. ꝛ sunt tres dotes anime. scȝ visio. delectatō compꝛhensio. et has tāgit maījster in li. ij. sniarū dicēs. Quia nō valet dei beatitudinis ꝑticeps existere aliqs. nisi p intelligentiā q̄ quāto magis intelligit tanto plenius habet. Fecit deus ratōnalem creaturā. q̄ sumū bonum intelligeret. et intelligēdo amaret. ꝛ amādo possideret. ac possidēdo frueret. et habent ista quattuor secundum ordinē. Intellect⁹ eni ſm appꝛhensionē boni gignit amorem. Amor aūt amantē vnit amato. ꝛ quodammō illud suū esse facit possidēdo ꝛ ex hac ꝯiunctōe seqt delectatō q̄ ꝑficit ratōnem fruitōis. Dotes aūt corpis sunt quattuor. scȝ claritas. impassibilitas. agilitas. subtilitas. et adaptāt qdam istas q̄ttuor dotes corpis q̄ttuor vtutibus cardinalib⁹. eo ꝙ quattuor vtutū cardinaliū materia sunt bona corꝑalia. vt scȝ prudentie respōdeat claritas ꝑpter ꝯgnitōem iusticie q̄ est ꝑpetua ꝛ imortal impassibilitas. Fortitudini vero agilitas ex q̄ ꝯtingit ꝙ nihil possit corpi resistere. Und agilitas notat. j. corint. xv. p hoc ꝙ dicit. Surget in vtute. Temꝑantie vo q̄ corpus attenuat subtilitas. vt sic quattuor dotes corporis respōdeant q̄ttuor vtutibus cardinalib⁹. sicut tres dotes anime respondēt trib⁹ theologicis. scȝ visio fidei. cōꝑhensio spei. vel fruitō ſm vnā acceptōem. Delectatio vero caritati. vel fruitō ſm aliā significatōem. Fruitō eī ꝑfecta qualis in patria habebit. includit in se delectatōnem et cōꝑhensionē. ꝛ ideo a qbusdam accipit p vno. a qbusdam vero pro alio. Comꝑhensio enī nihil aliud est q̄ȝ in ꝑsentia deū habere. et ī seipo tenere. Et nota ꝙ corpus dicit agile tūc. q2 ad omnes anime actus est expeditum et paratum. Itē agilitas nō solū ꝑtinet ad motuȝ. sed etiam ad sensum et ad oēs alias ꝑtes anime. vt ſm hoc dicat corpus gloriosuȝ esse agile. qd est ꝑfecte habilitatū ad oēs opatōnes q̄ ad corp⁹ exercent.
Dotaliciū. in dotalis est
Dotalis. A dos dicit hic et hec dotalis et hoc le. id ē dotī ascriptus vel in dote habitus. et in. de dotalit aduer. ꝛ dotalicius cia. ciū. idem quod dotalis. vnd. dotaliciū. id est dos vel dotis ꝑcium
Dotatus. A dos dicit dotat⁹ ta. tū. q̄ dotem habet. ꝛ cōpatur dotatus tior tissimus. vnde dotate ti⁹ tissime. aduer. et dotatim similit aduer. i. abundant. et p cōpositū indotat⁹ ta. tū. i. sine dote. nō dotat⁹
Doto. A dos dr doto tas taui tare. i. dotē dare. et ꝓdu. do. et est actiuū cum omnibus suis cōpositis
Doxa grece. latine dicit gloria
Doxula le. dimi. ꝑua doxa siue glā.

D ante R

Dracena ne vxor vel filia draconis et dicit a dracone.
Dracma me p c. scriptū ꝑme declinatōis qdam pōd⁹ est scȝ octaua ps vncie. et denarij pondus. trib⁹ cōstans argenti scrupulis. i. decēocto siliquis ſm hug. Pap. vero dicit. Dracma octaua ps vncie. ꝯstat ex trib⁹ scrupulis. Dracma denarij gen⁹. vel certū pond⁹ argēti. Luce xv. Aut q̄ mulier habēs dracmas decem ꝛc. et est c. q̄rta litera in Pap
Draco conis dicit a greco dracon. Greci. n. draconē dracōtē vocāt et dr ſpēs. et ē draco teploꝝ anguis aquaꝝ. serpēs terre. Dum eni est in teplo ꝓprie draco dicit Dum enī est in aqua ꝓprie anguis dr Dum enī est in terra ꝓprie serpēs dicit. Glosa aūt dicit esaie. xxvij. ꝙ draco vt ferūt in terra serpit. natat in aqs volat in aere Et vt dicit Ysid. ethymo. xij. Draco maior cunctoꝝ ſpentium. siue omniū animantiū sup terram. qui sepe a spelūcis abstract⁹ fert in aerem ꝯcitatqȝ ꝑpt ipm aer. Est aūt cristatus ore ꝑuo et artis fistulis ꝑqs abstrahit spūm et linguam exerit. Uim autē nō in dentibus sed in cauda habet. et verbere potius q̄ȝ ictu nocet. innoxius est a venenis. Sed ideo huic ad mortē faciendam venena nō erant necessaria. q2 si queȝ ligauerit occidit. a quo nec elephas tutus est sui corpis magnitudine. Nam circa semitas delitescens ꝑ quas elephantes soliti gradiunt crura eoꝝ nodis illigata suffocatos ꝑimit. Gignit autē in ethiopia. et in india et in ipo incendio iugis estus. Et vt dicit Ambro. in examerō. Dracones simili modo vt pisces pleriqȝ sine pedibus sunt. Et a draco p compositōem dicit dracomarin⁹. qdaȝ piscis qui habet aculeos in brachijs ad caudā spectantes.
Draconarius. A draco dicit hic draconarius rij. id est vexillifer. vexillarius. signifer. qui fert vexillum vbi est depictus draco
Dracontea. A draco dicit hec dracontea tee. q̄dam herba que vulgo dicit herba draconis. q2 hasta eius varia sit in modū colubri et similitudinē draconis imitet. vel quia eā herbaȝ vipera timeat. Item a draco hec draconia nie vel draconita te. q̄dam gemma ex capite draconis eruta ſm hug. Pap. vero dicit. Dracontea herba dicta sic. q2 a sanguine draconis fert nata et esse draconis coloris. et flos eius vt lingua draconis. si quis radicem huius herbe sanis cōfricet manibus serpentes sine periculo prendet.
Dracunculus dimi. ꝑuus draco. et format a draco o. mutata in un et addita culus et corripit cu.
Dragma tis. gene. neu. tercie declinatōis ꝑg. scriptum est questio siue interrogatō. Hinc dragmaticus ca. cū. i.

interrogatiuus. Und qdam genus loquēdi dicit dragmaticum. s. quod fit inter interrogantē ꝛ respondētem et ꝓprie p ꝑsonas introductas. vt in teren. ſm hug. Et papi. dicit. ꝙ dragmaticō est gen⁹ dicendi in quo poeta nusqȝ loquit. sȝ ꝑsone introducte tātū. vt i heremeneuticus.
Dragmaticus in dragma est
Driades dee arborꝝ. a drindos qd est arbor latine.
Drindides didis. masculini generis dicit qdam lapis a drindos quod est arbor.
Drindos grece. id est arbor latine
Drindus di. i. arbor. a drindos dicit
Dromedarius darij. mascu. gene. camerarius. q̄. s. ducit dromedos. Unde in esaia. Dromedarij madian et epha. et dicit a dromedus
Dromos grece latine dr cursus et velocitas. Und hic dromedus di. et hec dromeda de. qdam gen⁹ camelorum minoris qdem stature. sȝ velociores. vnde a velocitate currēdi nomē habuerūt. Centum eni ꝛ ampli⁹ vno die miliaria ꝑgere solēt ꝛ ꝓdu. me
Dromo onis mascu. ge. longa nauis et velox in cursu et dicit a dromos grece quod est cursus. velocitas vel curuitas.

D ante U

Dualis. a duo deriuat hic et hec dualis et hoc le. ꝛ inde hec dualitas tatis. i. duplicitas altriplicitas Et ſm papiā dualis. i. geminus diuisus.
Dubitatō qdam color rhetoric⁹ est de q̄ dictū est supra in q̄rta ꝑte in cap. de coloribus rhetoricis
Dubitatus. a dubito tas. dr dubitatus ta. tū qd in actiua significatōne inuenit. et compo. indubitatus ta. tuȝ. et vtrūqȝ compat. vnd indubitant ꝛ indubitatie aduer. et indubito similiter inuenit aduerbialit positū. vt indubito loquit iste. i. indubitatiue vel indubitant
Dubito tas. taui tare. quasi duabus vijs bitare qd est ꝑgere. i. esse incertū. vel dubitare quasi diuitare. i. duaꝝ viarū esse incertum. vnd dubius quasi diuius. i. incert⁹ quasi duaꝝ viaꝝ vel q̄si duas tenēs vias. Et cōpat dubius magis dubius dubijssim⁹. vnd dubie mag dubie sime. aduer. et hec dubietas tatis. Item a dubito dr dubitans tātis omis gene. et compat ſm ꝙ est nomē. Unde dubitant tius sime. aduer. ꝛ hec dubitātia tie. Dubitans componit indubitās. i. nō dubitās et silit compat. Dubito ꝯponit addubito tas. i. valde dubitare. et ē neutrum cū omibus suis cōpositis Inuenit tamen dubitare p dubitando timere. ꝛ ſm hoc sepe inuenit passiuum in qualibet ꝑsona. sed tamē iudicat neutꝝ. ꝙ eius passiuum inueniat in ꝑma ꝑsona ascribit autoritati. et corri. bi. hatbo. Ne dubites cū magna petis impēdere ꝑua
Dubo has. haui. inuenit p dubito tas
Ducatus. a dux dr hic ducatus tus tui. i. dignitas ducis vel eius terra. Et ducatus id ē ductus. vel guida. ꝛ cor. ꝑmam ducatus sicut dux ducis. Licet anticlaudianus eam ꝓdu. Dicit. n. ducatū summi regis cōscendit in arcem. Ad hoc dicit maījster bene. ꝙ errauit ibi sicut et in
Ducenti te. ta. a duo et centū dicit. vnd pupillus. ducenties aduer. numerale. et ducentesim⁹ ma. mū. Et ducentenus na. nū. ſm hug. Pap. vero di. Ducenti dicti quasi bis centum.
Ducentuplus pla. plū. i. ducenties tantū. a ducēti ꝛ plica cōponit et corripit penultimaȝ
Ducilla le. dimi. parua dux.
Ducillus li. dimi. ꝑuus dux.
Duco cas. caui. deriuat a dux cis. Et est ducare guidare vel nutrire. et compo. educo cas. i. enutrire. Et est duco cas cū omnibus suis ꝯpositis actiuū. et corr. hāc sillabam du. sicut dux cis. Sed duco cis eam ꝓdu. vnd vsus Tu nisi lacte duces pueros ad funera duces
Duco cis. xi. ctū. Ind hic ductor ctoris. et hec ductrix cis Et hic ductus ctus ctui. Et ductim aduer. i. tractim. Et ducto ctas. vbum frequē. a quo aliud frequēta. ductito tas. Duco compo. Adduco cis. i. ad se ducere vl ad alium Abduco cis. i. separe absentare ab aliq. Abducitur quis ad rem inhonestaȝ. ꝓducit ad studiū Deducit ad honorē Item duco ꝯponit Conduco cis. deduco cis. diduco cis. Itē educo cis. id est extra ducere. Iteȝ introduco cis Induco cis. illud idē qd introducere. Iteȝ ꝑduco cis. i. ꝑfecte ducere vel iniūgere. Produco cis. i. ꝓcul ducere et absentare vel extēdere. vel ꝓlongare vel in cōspectū ducere vel in aptum vel extra ducere. Item obduco cis. i. tegere. Unde hec obductō onis. i. tectō vl opimentum Eccle. ij cap. Et ne festines in temp⁹ obductōnis ꝛc Item reduco cis. i. retro vel iteꝝ ducere Item seduco cis Item subduco cis idē quod seducere vel subtus ducere vel subtrahere. Et est ꝓprie subducere naues de aqs ad terram trahere vel ducere Sic ecōtrario deducere ē naues de terra in aquā ducere vl trahere Item traduco cis Duco cis ꝛ eius cōposita sunt actiua ꝛ faciūt ꝑteritum in xi et supinū in ctū. ꝛ ꝓducūt hāc sillabā du. Sȝ duco cas eam corri. Und qdam. Educo ꝑma facit. educo tercia dicit Itē duco cis causa differētie ad duce ablatiuuȝ de dux cis sincopat. scdam ꝑsonā singularē impatī mōi ꝛ facit duc. quā correptōnem retinēt omia ei⁹ cōposita. Et inde duco cis ꝑmam naturalit ꝓdu. sȝ duxi ꝑterituȝ ꝓdu. ꝑmam positōe sȝ naturalit eam corri. Und di. ꝑscianus in. x. libro Duco duxi quod ostēdit esse correptū ex nomine qd ab eo deriuat. ꝛ corripit dux cis sicut rexi ꝓduci approbat. ex nomie qd ab eo nascit sicut rex regis vnd duci infinitiuus ꝓdu. du. sȝ duci nomen eam corri. Und quidam Docto crede duci si vis ab eo bene duci Sic igit dux cis naturalit corri. ꝑmam. Ex hoc patet ꝙ hoc nomē tradux cis corri. du. Und etiā infra in duxi.
Ductil a duco cis dr hic ꝛ hec ductilis et hoc le. vnd ductilit aduer. et ductileus lea leū et ducill⁹ la lū et docill⁹ la lū. dr. i. depsedra vide in fusilis.
Ductito tas vbum frequē. de ducto ctas ctaui ctatum. ctatu a. ꝯuersa in i. breuē et u. in o fit ductito
Ducto ctas vbum frequē. id ē frequēt ducere a duco is ductu u cōuersa in o. fit ducto ctas.
Ductor toris mas. generis in duco cis est supra.
Ductrix cis femi. generis in duco cis. vide
Duellio onis mas. generis in duelluȝ vide
Duellum a duo et bellum cōponit hoc duellū li et hoc duellū lij quasi dubellū vel dubelliū id est duoꝝ belluȝ vnde hic duellator toris ille qui duellum peregit et hic duellio onis id est pugil qui etiam duellus dicit ꝛ inde

duellis lis p compositōez.id ē ille pugil q̄ pseuerans du
rat in duello. Et vt dicūt. Militis est bellū fortis pugil
Dulcis.i.suauis iocund⁹ amabil' mitis q3 duellū
misericors. Inō dulcicul⁹ la.lū dimi.aliquātulu3 dulcis
Dulcoratus ra.tū.i.dulcedine replet⁹ seu dulcore.
Dulensis a duo deriuat̄ hec dulensis sis.i.caritatiā serui
tus q̄ fit inter duos vel deriuat̄ a tulia qd̄ est seruitus.
Dulia lie.i. seruitus q̄ exhibēda est homi. sicut latria est
seruitus q̄ debet̄ deo.et dr̄ a dulos et componit̄ dulia cū
yper qd̄ est supra.et dr̄ yperdulia lie q̄si supra duliam.et
hec xp̄i humanitati debet̄. Nam honor alicui debet̄ ra
tōne excellentie quā habet. Non enī idem honor debet̄
patri et regi ⁊ maijstro. ⁊ sic de alijs. vt di. philoso. in. ix
ethi. Inter omnes aūt alias ratōes excellētie est illa p̄ci
pua q̄ creatura honorat̄ ratōe vnionis ad creatorem. si
cut humanitas xp̄i ⁊ q̄ ad ipa3 ptinēt. et ideo speciali no-
mine yperdulia nominat̄. quasi sup duliā ad latria3 ac
cedens Unō yperdulia xp̄i humanitas p se cōsiderata
adorat̄ S3 potest queri an peccatores debēt honora
ri vel adorari dulia. Dico q dulia reuerentiā ⁊ honorē
importat. q̄ creature exhiberi pōt. Cum aūt honor ut di
cit phili. nō debeat̄ nisi rebus diuinis. nō debet̄ pprie et
directe. nisi habēti gratiā et vtutem q̄ diuinos facit. S3
habet aliqs vtutem multiplicit̄. Uel sicut actus virtuo
sos et huic directe ⁊ pprie debet̄ et s'm se honor. vl' sicut
habens aptitudinē naturalem ad vtutem. et sic cuilibet
habēti ymaginem dei est natura exhibend⁹ honor. nisi
sit ɔfirmatus in malo. vt demō et dānati. q2 ligatus est
in illis ordo ad vtutem. vel sicut ordinat⁹ ad inducēdū
vel ɔseruandū vtutem. et sic debet̄ omnib⁹ p̄latis. q̄ ad
hoc ordinati sunt vt alios instituāt et dirigāt in vtute3.
dulia ergo homi debet̄. vnō qdam. Mortalis dulia3 la
triam dic omipotentis. vide etiā in latria
Dulos grece dicit̄ seruitus latine
Dumeo a dumus dicit̄ dumo mas.i.spinare. vnde du-
meo mes mui.i. esse vel fieri spinosum a quo dumesco
scis inchoatiuū. vt ager dumescit.i. incipit esse dumos⁹
Dumetū ti.penul.pdu.dicit̄ a dumus vel spinosus.
et est dumetū locus dumo plenus. quod ⁊ hoc dumice
tum ti. dicit̄ id est spinetum.
Dumus mi.mascu.ge.est spina vel potius spinar̄ colle
ctio. vnde dumosus sa.sum.i.spinosus sa.sum. vl' spinis
plen⁹. et compat̄ dumosus sior simus. vnō dumose si⁹.
sime.aduer.et hec dumositas tatis. et hic ⁊ hec dumalis
et hoc le. id est spinosus.
Dumtaxat. Taxo taxas compo.cū dū aduerbio et dici
tur dūtaxat aduerbiū quātitatis.i.tantūmodo.et cōpo
nitur a taxo p licitari. q2 licitatores rem in foro conside
rantes dicūt tantū valet. Et inō dumtaxat ponit̄ p tan-
tūmodo. vel cōponit̄ a taxare p dicere. q2 illud qd̄ dicit̄
tūc tantū est dū dicit̄. vel vt dicūt compo. a taxo p arbo
re succi amarissimi ex cui⁹ succo si qs semel gustauerit
sufficit ei tantū semel gustasse. Sed hoc nō placet p̄stia-
no dicenti. q dumtaxat.i.tantūmodo ab aduer.dum et
verbo taxo taxas componit̄.
Duo. A dya quod est duo dr̄ pluralit̄ hij duo hee due
et hec duo. Genitō hor̄ duor̄ har̄ duar̄ hor̄ duorū ul'
duū. Datō his duob⁹ duab⁹ duob⁹ ⁊c̄ s'm huguitōne3

Prisćian⁹ aūt dicit in. vj. li. vbi agit de datō. et ablatō
scde declinatōis. q duo et ambo grōs q̄dem et actōs s'm
scdam declinatōnem pferunt.s.duor̄ et ambor̄. duos ⁊
ambos q̄3uis in neutro differētie causa ad masculinu3
duū soleat dici. Datōs vero et ablatōs in his faciunt in
omi genere vt duob⁹ duab⁹ duob⁹. et sic etiā ambobus
ambabus ambobus.
Duo duis dui duisti duere.i.tribuere dare. soluere. a q̄
compo. induo is. et est actiuū duo cū omib⁹ suis ɔposi.
Duodecennis. A duodecim ⁊ ann⁹ cōponit̄ hic et hec
duodecennis et hoc ne.i. duodeci annor̄ vnō hoc duo
decennū nij spaciū duodeci annor̄.
Duodecennium nij in duodecennis est
Duodecim. A duo et decem compo. duodeci omis ge.
numeri plural' et indecli. S3 cū cōponat̄ ex duobus re-
ctis. videt̄ q ex vtraq3 pte declinet̄. S3 dico q nō opor3
q2 regula intelligēda est tantū de integris. Duodeci au
tem ɔponit̄ ex integro ⁊ corrupto. q2 vic3 decē corrupte
venit ad compositōnem
Duodenari⁹. A duodeci dr̄ duodenari⁹ ria. riu3 ⁊ hic
duodenari⁹ rij. et duodecim⁹ ma. mū. et duodecies ad-
uerbium.i. duodecim vicibus.
Duodennis.i.duodeci annor̄. et videt̄ compo. a duo-
decim et ann⁹ sicut septēnis. a septem ⁊ ann⁹. Raban⁹.
Pulcre duodennis domin⁹ sacerdotes interrogas ⁊c̄.
Duodenus na.nū.penul.pdu. s3 videt̄ q debeat ex utra
q3 pte declinari. q2 quādo fit cōpositō ex duobus rectis
ex vtraq3 pte declinat̄. Et sic duo declinat̄ sicut et denus
Ad hoc dico q duodenus nō cōponit̄ ex duo et denus
s3 deriuat̄ ex duodeci et sic est figure decomposite
Duodeuiginti id est duo min⁹ de viginti.
Duon⁹ id ē bon⁹ q̄ libent̄ tribuit. a duo is dr̄.
Duplex cis in duplico vide.
Duplicari⁹. A duplex dicit̄ hic duplicari⁹ rij. q̄ duab⁹
fauet partibus sc3 fraudulent⁹.
Duplico cas caui catū a duo et plico cas. vnde duplex
cis gene.omis et cor.du.naturalit̄ et compat̄ duplex ci
or. cissimus. vnde duplicit̄ cius sime.aduerbiū ⁊ hec du
plicitas tatis et cor.pli. duplico et etiā pmā naturaliter
Duplus pla plū ɔpo. a duo et plica ce. vnō duplo las.
laui lare.i.duplū facere et corr.du naturalit̄
Duran indecli. et in fine accentuat̄ quidā fluuius iuxta
quē gigantes edificauerūt turrim vide in sennaar. It3
sicut dr̄ dani.nj. Duran est camp⁹ in quo rex nabuch-
odonosor posuit statuam auream.
Dureo A duro ras dicit̄ dureo res rui esse vel fieri du
rum Et cōponit̄ Indureo res Addureo res a quib⁹ in
choatiua. Duresco scis. Induresco scis Addurescо is
Dureo et eius cōposita neutra sunt et pducūt du. vide
Duribucc⁹ dr̄ ille qui nūq3 vult apire os in duro al
et a dur⁹ ra rū et bucca componit̄
Duricies ciei femi generis idem qd̄ duricia a dur⁹ vel
a dureo res deriuatur.
Duro ras raui rare id est dur̄ facere Et durare id ē p-
manere pseuerare sufficere vt iste diu durauit. et dura-
re id est patienter ferre vnde hic et hec durabilis et hoc
le Duro componitur adduro ras. id est valde durare
Conduro ras id est simul durare Deduro ras id ē val

de durare vl' duriciā remouere id est mollificare Eduro
ras id ē valō durare. Induro ras.i. in interiora durare
Unō in exodo Induratū est cor pharaonis Preduro
ras id ē valō durare vel ante. Perduro ras.i. perfecte
durare vel fortiter. Obduro ras.i.cōtra durare vl' quo
dam velamine durare. Reduro ras id ē iterum durare
vel retro durare sc3 dedurare. Duro ras p durū facere
est actiuū et cōposita ab eo s'm q redolēt hāc sig̃ficatōe3
actiua sunt. Alit̄ duro et cōposita ab eo neutra sunt. si-
cut dureo ⁊ ab eo cōposita. Item duro et dureo et ab eis
cōposita omia pducūt hāc sillabā du. Unō ouidius de
arte Certius et lōgo tpe duret amor. Ite3 a duro as du
rus ra rū et compat̄ durus rior simus. vnō dure rior si
me aduer. Et etiam duriter aduer. inuenit̄. Et hec duri-
tas tatis et hec duricia cie. Durus cōponit̄ Predurus
ra rū. perdurus ra rū Quamdiu⁹ ra rū. Edurus ra rū
id est valō durus et pdu.du.
Durus ra.rū. in duro ras exponit̄.
Dusius sij.mas.gene. demō q̄ homies ducit a sensu. vel
quia ducit eos vsq3 ad mortē ⁊ dr̄ a duco cis s'm hugui.
Pap vero dicit. Dusios nomināt quos romani fau-
nos ficarios dicunt.
Dux. a duco cis. xi. deriuat̄ hic et hec dux cis cōmu.ge.
quod designat dignitatem et officium Dicit̄ enī dux q2
sit ductor exercit⁹. Sed nō statim quicūq3 pncepes l' du
ces sunt. etiam reges dici possunt In bello vero melius
est ducem nomiare q̄3 regem. Nam hoc nomē exprimit
in plium ducente3. Dux cōponit̄ hic et hec redux cis. et
hic et hec tradux cis et deriuat̄ a reduco cis et a tradu-
co traduxi et tenēt tūc naturā p̄teritor̄ p̄dictor̄ vbor3
sc3 deduxi traduxi reduxi. q̄ naturalit̄ corripiūt du. tra-
dux cis et redux cis. dux cis licet duco cis pdu.du. Unō
in duco cis. et q̄ desinūt in ux naturalit̄ corripi. s'm p̄stia
anum. vide etiam in tradux
Duxi est p̄teritū de duco cis et corri. du.naturalit̄ sicut
pbaui in duco cis. Hic nota q quādo hoc vbū duxi
vel aliqd̄ simile cōstruit̄ cum nomie pticipiali desinente
in dus considera vtrum descēdat a vbo habēte constru
ctōem ad accusatiuū. q2 tūc ɔgrue ponit̄ hoc vbu3 duxi
cum illo nomie in accusatiuo casu. vt duxi tuā amiciciā
rogitandā. duxi vos attētius depcandos. Si aūt vbu3
non ɔstruit̄ cū actō tale vbale descendēs ab eo cu3 hoc
verbo duxi cōstrui nō valebit. Unde incōgrue dicitur.
amiciciā tuā duxi attentius supplicandā. imo debet po-
ni gerundiū loco eius cū sui vbi cōstructōne. vt duxi ve
stre gratie attentius supplicandum

Prepositio est Et

in cōpositōne est puatiuū vt ener-
uis Uel intentiuū vt enarro Uel
p extra ponit̄ vt educo. Quib⁹ au
tem literis pponit̄ e. et qbus ex. in
compositōe dixi supra in pma par
te in tractatu de sillaba in ca. de x. lrā.
Eacides penul.cor.i.eaci nepos. id ē achilles. Unō q-
dam. Aio te eacida romanos vincere posse
Eatenus sunt due partes et sub duobus accentibus p
ferunt̄. vide in secūda pte de accentu in cap̄ de tenus

Ebasis huius ebasis est euagatō p̄ter materiam. vide
in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rhetoricis
Ebdoas adis penul.correpta. est spaciū septem dieru3
et dicit̄ ab epta quod est septē ⁊ doas qd̄ est dies. ⁊ simi-
liter dicit̄ hec ogdoas huius adis. spaciū octo dieru3. et
dicit̄ ab octo et doas dies
Ebdomades ɔceptōnes sunt q̄ fiunt in mēte. q̄ partim
note sunt omnib⁹. vt si de equalib⁹ equalia demas. q̄ re
linquunt̄ sunt equalia. partim nota sapientib⁹ tantum
vt incorporea in loco nō esse. et debet scribi p h.. Na3 eb
do grece.i. concipio latine. declinat̄ vero hec ebdomas.
huius ebdomadis. Et plāliter he ebdomades. harū eb
domadū. Itē hec ebdomas adis p septimana ponitur.
Dani.ix. Ebdomas vna. et corri. penulti. siue do. Ebdo
mada etiam p septimana pme declinatōnis est. et scribi
deberet pprie p p. Nam dr̄ ab epta grece.i. septe3 latine.
h in s. mutata. s3 quia apō latinos p. ante d. nō repit̄. trā
sit p. in b. et dicit̄ p b. ebdomada. et corri. penul. ebdoma
des ⁊ ebdomada. s3 infra in b. melius ponit̄.
Ebdomas madis. in ebdomades vide
Ebriolus la.lū. dimi. aliquātulum ebrius Unde plau
tus. Tristes ac ebrioli incedūt ⁊ corri. o.
Ebrius ab e ⁊ bria quod est mēsura ɔponit̄ ebrius bria
briū.i. extra mēsuram bibēs. vnō ebriosus sa.sum. qui se
pe ⁊ multu3 bibit. et hec ebrietas tatis. Et hec ebriositas
tatis. Ebrius quādoq3 ebriosus sepe ⁊ multū bibit. Un
de ebrietas aliquādo. Ebriositas frequēs vini temulen
tia. Itē ab ebrius ebrio as are. vbum quod nō est in usu
Aristotoles tamē posuit simplex dicēs. Mulieres que
raro ebriant̄ cito senescūt. Hic nota in ebrietate duo at
tendi possunt.s. defectus ɔsequēs. ⁊ actus p̄cedēs. Ex p
te autē defectus ɔsequētis. in quo ligat̄ vs⁹ ratōis ebrie
tas habet excusare peccatu3. inq̄ntum causat inuolūta
rium p ignorantiā. S3 ex pte actus p̄cedēns videtur eē
distinguendum. q2 si ex actu illo p̄cedente subsecuta est
ebrietas sine peccato. tūc peccatū sequēs excusat̄ totalit̄
a culpa. sicut forte accidit de loth. Si aūt actus p̄cedens
fuit culpabilis. sic non totalit̄ excusat̄ aliqs a peccato se
quēti. quo sc3 reddit̄ voluntariū ex volūtate p̄cedentis
actus. inquantū sc3 aliqs dās opam rei illicite incidit in
sequēs peccatū. Diminuit̄ tamē sequēs peccatū sicut di
minuit̄ ratō voluntarij. Unō augustin⁹ ɔtra faustum
dicit. q loth culpandus est. nō inq̄ntum ille incest⁹. s3 q̄n
tum ebrietas meruit.
Ebullio lis liui. lire.i. valō bullire vbum neutr̄ p gemi
num l. ⁊ cōponit̄ ab e. ⁊ bullio lis
Ebur oris. os elēphāntis. ⁊ deriuat̄ ab eo eburneus nea
neum. illud quod ē de ebore. vel qd̄ est candidum sicut
ebur. Unde in cāticis cāticor̄. Collū tuum sicut tris ebur
nea. Inuenit̄ etiam eburn⁹ na.nū. in eadem sig̃ficatōne
Uir.i.vj. eneid. Prosequit̄ dictis portaq3 emittit eburna.

E ante L

Ecclesia ɔuocatō interp̄tat̄. q2 omēs ad se cōuocat. et ē
fidelium Sed sinagoga quod interp̄tat̄ congregatio p
prie est iudeor̄. q̄3uis etiam ecclesia dicta sit. sed nostra
apostoli nunq̄3 sinagogam dixerūt sed semp ecclesiam.
siue discernēdi causa siue ideo. q2 inter congregatōnem

⁊ sinagogā et ꝯuocatōnē. vnđ ecclesia nomē accepit. di
stat aliqđ. q2 sꝫ ꝯgregari pecora solēt. quoꝝ greges p̄o
p̄rie dicim⁹. Cōuocari āt est magis vtēntium ratōne. sicut
sunt homīes. vt aūt notaret iudeoꝝ infidelitas. dicta ē
hoꝝ sinagoga. i. congregatō. q̄si pecoꝝ et indiscretoꝝ.
Et vt fidelitas nostra ipo vocabulo nominaret. dicta
ē nostra eccl'a. i. ꝯuocatō. q̄si ratōnabilium et discretoꝝ
Que eccl'a dicit katholica. i. vniuersalis. Non. n. sicut
ꝯuēticula hereticoꝝ in aliqbus regionū ptibus coarta
tur. sꝫ p totū orbē terraꝝ dilatata diffundit. Et hic eccle
siola le. dimi. ⁊ ecclesiasticus ca. cū. Ecclesio as. i. conuo
care vel ꝯcionari qđ ⁊ ecclesiarizare inuenit. Sꝫ videt
ꝙ eccl'a sit nomē collectiuū. q2 eccl'a dicit ꝯuocatō fideli
um ⁊ sic signat in singulari numero multitudinē. ergo
poterit dici. eccl'a dei sunt in celo Ad hoc dico ꝙ eccle
sia nō est nomē collectiuū. q2 collectiuū sapit diuersita
tem sꝫ eccl'a tantūmodo vnitatē. Sunt. n. omēs fideles
q̄dam mēbra caritatis vinculo counita in vno corpo
re cuius caput est xp̄c. ⁊ sic non ē dicēdum eccl'a sunt. ul'
eccl'a militant vl' triumphāt ne videat in eccl'a dei eē di
uisio. q̄ vnitate spūali firmit ē vnita. vide in pax ⁊ in ca
ritas Et scias ꝙ salomō dicit. Vestigiū nauis non in
uenit in mari. vbi dicit remigius in matheo. vestigium
nauis in mari nō inuenit. q2 ꝯuersatō sancte eccl'e non
ē terrena sꝫ celestis. vnđ vnus remex eius dicebat. No
stra aūt ꝯuersatō in celis ē. Et q̄uis sancta ecclesia ter
rena officia exercere videat. verūtamē ei⁹ intētō sp spūa
lis ē ⁊ in celis In iob etiam dr. Non inuenit in tra sua
uiter viuentiū. Abissus dicit Non est in me. Et mare
loquit. i. p opa loqui se ostēdit non ē in me. Supbus di
cit. Non ē in me. q2 sꝫ nec carnales immūdi nec auari
nec supbi sunt de ecclesia dei merito. licꝫ in eccl'a sunt nu
mero. vide in bigamus ⁊ in p̄scriptō ⁊ in v̄tus.
Ecclesiastes grece. hebraice coelech. latine cōcionator
dicit. i. salomō. vnđ dicit hieronim⁹ tribus nominibus
vocatū fuisse salomonē. scriptura manifestissime docet
Pacificū. i. salomonē. ⁊ ididā hoc est dilectum domini
et ꝙ nūc dicit coelech. ecclesiastes autē greco s̄mone ap
pellatus. q2 cetū. i. ecclesiam ꝯgreget. quē nos nūcupare
possumus ꝯcionatorē eo ꝙ loquat ad populum. ⁊ s̄mo
eius nō specialit ad vnum. sꝫ ad vniuersos generaliter
dirigit. porro pacificus ⁊ dilect⁹ domi. ab eo ꝙ in regno
eius pax fuerit ⁊ eū dominus dilexerit salomon appella
tus ē. vide in salomon Itaqꝫ iuxta numeꝝ vocabulo
rum tria volumia edidit. s. puerbia ecclesiastē ⁊ cāticuꝫ
canticoꝝ. In puerbijs puulum docens q̄si de officijs p
sentētias erudiēs. vnđ ⁊ ad filium crebro s̄mo repetit.
In ecclesiaste v̄o mature virum etatis instituens. ne q̄c
q̄ꝫ in mundi rebus putet eē ppetuū. sꝫ caduca ⁊ breuia
vniuersa q̄ cernimus. Ad extremū iam ꝯsummatuꝫ vi
rum ⁊ calcato seculo p̄patū in cāticocāticoꝝ sponse iū
git amplexibus. nisi. n. p̄us relinquerem⁹ vicia ⁊ pōpis
seculi renūciantes. expeditos nos ad aduētum p̄paue
rimus. non possumus cātare cāticumcāticoꝝ. Et sci
as ꝙ pōt declinari hic ecclesiastes stis ⁊ sic non accētua
tur in fine vt volūt q̄dam. Alijs v̄o videt. ꝙ p hoīe non
accentuat in fine. vt vanitas vanitatū dixit ecclesiastes.
sꝫ p libro accentuat in fine. vt in ecclesiaste ita legitur et
hoc magis michi placet. Tamē vnđ q2 potest declinari
hoc ecclesiaste. huius stes. ⁊ tūc cum declinatō sit greca
accentuatur semper in fine. vt verba ecclesiastes sicut
pēthecoste costes costen
Ecclesiasticū librū hiesus filius syrach nepos hiesu sa
cerdotis magni hierosolomitani ꝯposuit. q̄ liber apud
latinos ppter eloquij similitudinē titulo salomonis p
notat. Dictus autē ecclesiasticus q2 de totius eccl'e di
sciplina religiose ꝯuersatōis magna sit edit⁹ cura et ra
tōne. hic apđ hebreos repit sꝫ int apocrifos habet ab eis
Eccum compo. ab ecce ⁊ eū. quasi ecce euꝫ. ⁊ ita s̄m vsū
declinat. accusatiuo eccum eccaꝫ eccum ⁊ pluralit accu
satiuo eccos eccas. quasi ecce eos vel eas ⁊ ē pronomen
similit ellum compo. ab ecce ⁊ illum. quasi ecce illum et
ita declinat actō ellum ellam. Et pluralit actō ellos ellas
ecce illū vel illā. vel ecce illos vel illas.
Echinus ī hechin⁹ vide
Eclipsis sis. fe. ge. i. defectus solis vel lune. vel alterius
rei. In dictamie v̄o si fiat defectus dictōis vel oratōnis
dr eclipsis. sꝫ defectus litere vel sillabe non dr eclipsis. sꝫ
aferesis vel sincopa vel apocopa. Vnđ eclipticus. ca. cū
id ē defectiuus. vnde linea zodiaci p quā sol discurrit dr
ecliptica. Ad hoc. n. ꝙ sol vel luna patiat eclipsim opor
tet vt ī illa linea sit sol ⁊ lūa. Et hic ecliptico cas. i. eclipsiꝫ
facere. obscurare. De hoc etiam dixi in q̄rta pte in capi
tulo de vicijs annexis barbarismo ⁊ soloecismo. et dif
fert eclipsis ab aposiopesi. sicut in q̄rta pte dixi in tracta
tu de colorib⁹ rheto. vbi egi de aposiopesi
Eclipticus ī eclipsis ē. ⁊ corr. penul.
Eco indeclinabile ge. neu. dr ab ycō. ⁊ dr eco q̄si ycoso
nus aeris. vel valliū vel rupium vel montiuꝫ q̄si sonus
redditiuus. q2 est ymago ⁊ rep̄sentatio vocis. Dicit ta
men q̄daꝫ ꝙ eco saxū ē. qđ humane vocis sonū captans
verba loquētium imitat. Et dr sic q2 ad vocē respōdens
alieni efficit ymago s̄monis. sꝫ potius ⁊ verius videtur
hoc euenire a natura locoꝝ sicut ꝯuallium ⁊ huiōi s̄m
hug. q̄dam tamē scribūt echo cū aspiratōe. Pap v̄o di.
ē vox aeris. sonus in silua vel in cauernis resonās. Sa
piētie. xvij. Aut resonās de altissimis montib⁹ eco. et ac
centuat in fine. ⁊ pdu. p̄mā. scribit tamē p vnū c
Economicus ab econom⁹ dr economicus. ca. cū. pnlt.
corr. i. dispēsatiuus. vnđ hec economica ce. i. sciētia qua
instruimur in dispēsatōe ppie familie
Economus mi. penul. corr. i. dispensator ppie familie.
vnde hec economia mie. i. dispensatō talis. Et dr econo
mus ab ecō quod ē sonus redditiuus. q2 ad eius sonuꝫ
⁊ voceꝫ tota familia debet ordinari. Vel potius dr eco
nomus ab ycon quod ē ymago vel signū. et noma qđ
est lex. vel norma quod ē regula. Inđ yconomus. id ē si
gnatilis lex vel regula. q2 ad eius signū vel regulaꝫ tota
familia debet dispēsare. ⁊ inđ hec yconomia mie. dicitur
s̄m hug. Pap. vero di. Econom⁹ grece. latie dispēsator
domus. minister. qui modo aduocatus dicit. Vide eti
am in yconomus.
Ecōtra aduerbiū ordināndi acuit penul. sicut decōtra
Ecors. dis. oīs ge. q̄si sine corde ab e ⁊ cor. et ē idē qđ ex
cors. vide in excors. Inuenit etiam hic et hec ecordis et
hoc ecorde.

Ecquis cōponit ex en aduer. et q̄s mutata n. in c. ut ec
quis. quasi ecce q̄s. de hoc etiam vide in tercia pte in tra
ctatu de figura cōposita nomis in capitulo de sillabicis
adiectōnibus
Ecubi ꝯpo. ab en ⁊ vbi mutata n. in c. q̄si ecce vbi

E ante D

Edaculus la. luꝫ. i. aliquantulū edax vorax ab edax di
citur et corripit cu.
Edax ab edo es est dicit edax cis omis gene. q̄ multum
et assidue comedit. ⁊ compat edax cior simus. vnđ edaci
ter cius sime. aduer. ⁊ hec edacitas tatis. ⁊ pdu. penulti
mam in gtō edacis. sꝫ corr. p̄mam vbiqꝫ tam in recto q̄ꝫ
in obliqs. Ouid. de remedio amoris. Rūpe liuor edax
iam magnū nomē habemus
Edecumo as. aui. are. i. excerpe ab e ⁊ decumo as com
ponit. Vnđ ⁊ macrobius de saturnalib⁹. Inuenit inq̄t
locus veteꝝ viroꝝ decumatos ex multis libris.
Eden hebraice dr padisus terrestris. ⁊ interptat delicie
Vel edē dr pro eiden qđ est videre ⁊ s̄m hoc potest etiaꝫ
illi loco cōuenire. Est. n. ibi visus diuinus quodammō
et deliciosus. et accentuat in fine
Edentatus ta. tum. id ē extra dētes q̄ dēntibus caret ab
e ⁊ dētatus componit
Edenteo tas. taui tare. in dento tas est.
Edētulus la. lum. i. extra dētes. qui dētibus carꝫ. ab e ⁊
dēs. Et vt di. grecismus. Dēte carēs edētulus ē sꝫ natus
habere. Qui dētes habuit nec habet dētes nec habebit.
Est edētatus por ē infans. vetus alē
Edepol. i. p edem pollucis aduer. adiurādi ⁊ acuit ī fi.
Edera ab edus di. dr hec edera re penul. corr. q2 edissu
pra lectis abundantiā in escā a veterib⁹ p̄beat. vl' dr sic
ab hereo. q2 arborib⁹ repēdo adhereat. vnđ ederin⁹ na.
num. pnlt pducta. ꝙ aūt dr edera quasi edita petēs. vel
editis herēs ethymologia ē
Edes edis. fe. ge. i. domus ⁊ dr ab edo es ē. q2 p̄mo fuit
facta ad edēdum. In euāgelio aūt dr de zacharia. ꝙ pe
rijt inter altare ⁊ edē. ⁊ dicit hic edē. i. tēplum. ⁊ scribitur
aedes p ae dyptongum.
Edico cis xi ctū. pducit di. vide in dico
Edictum cti ge. neu. i. p̄ceptū ⁊ ppie regū vl' impatorū
vnđ in luca. Exijt edictū a cesare augusto
Ediculus li. dimi. puus edus. et corr. cu. vnđ Augu. in
in. ij. li. de ciuitate dei. Ne animi malis. q̄ p̄cipue cauen
da sunt. mores corrumpent humani. nulla sacra edicu
la dignum putauerūt
Edifico cas. edes compo. cū facio. et dicit edifico cas. i.
edē facio. et hinc edificans tis et hoc edificiū cij. i. edium
effectō vel ipa edes. et compo. coedifico cas. Reedifico
cas. et ē edifico neutruꝫ cum suis cōpositis. et corr. fi. et ē
edificās figure decōposite. Hic nota differētiam int par
ticipium et alias dictōnes casuales. q̄a nomē et pnomē
ꝯponunt etiam p obliquos. vt aliusmodi et istiusmodi
et huiusmodi. sꝫ pticipia non possunt cōponi teste p̄stia
no nisi p ntūm. et hoc habēt a suis v̄bis. quoniaꝫ v̄ba nō
habēt nomiatiuoꝝ et nō obliquoꝝ. Ergo si aliqđ ptici
pium videat in obliq̄ casu ad ꝯpositōꝫ venire. dicēdum
est ꝙ amittit naturam pticipij. et cōpositōne trāsit in no
men. vt doctificus. i. doctum faciēs. Sꝫ si obijciat de edi
ficans. Dico ꝙ faciēs non habꝫ hanc cōpositōꝫ a se imo
a v̄bo. q2 ē figure decomposite.
Ediliciū. Ab edilis dr hoc ediliciū cij. honor vel officiū
edilis. et hec edilitas tatis illud idē et edilicius cia. ciuꝫ.
id ē res ptinēs ad edilem.
Edilis Ab edes dr hic edilis. huius lis. penul. pducta
id ē custos edis q̄ custodiebat de dignitate et officō era
rium et capitoliū. vel curiā regis siue impatoris. ne mor
bosa animalia vt capre et porci et huiusmōi intrarēt. et
Edilitas tatis ī ediliciū ē aerem ibi corrumperēt
Edillus li. dimi. puus edus.
Edissa se. vrbs mesopotamie. quaꝫ cōdidit nemroth q̄
antea dicta est areth.
Edissero ris edisserui edissertuꝫ. compo. ab e et dissero
ris. et ē edisserere valđ disserere. vel apire narrare. expo
nere. vnđ in euāgelio. Edissere nobis parabolā hanc. et
hinc edisserto tas. frequē. v̄bum
Editō onis. fe. ge. i. expositō. ab edo is. itū et dr editō q̄i
extra datō s̄cdm Papiam.
Editus ta. tū. penul. corre. id ē altus vel manifestus vel
natus vel emissus. cōpositus expositus. et deriuatur ab
edo is. et compat editus tior. simus
Edituus tui. tuo. idē ē quod edilis sꝫ custos edis. ⁊ cō
ponit ab ede et tueor. Inđ edituus quasi edē tenēs et cu
stodiēs. vnđ boni poete dicunt editui q2 p carmina sua
fortia facta viroꝝ custodiunt.
Edo es. i. comedere. Antiq dicebāt edo edis edit regu
larit. sꝫ postea differētie causa corrupta ē s̄cda psona. et
p edis dictum ē es. Et vt in summa dicat. q̄cunqꝫ voces
huius v̄bi sequunt s̄cdam psonam p formatōem corru
pte sunt. sꝫ q̄ format a p̄ma psona non sunt corrupte. vn
de di. p̄stianus in. ix. libro Edo es est ē anomaluꝫ. tamē
in plurali numero s̄uat regulam tercie ꝯiugatōnis edi
mus editis edunt Similit ī p̄terito ip̄fecto ⁊ futuro ede
bam edam. et in omibus q̄ solēt ī hac ꝯiugatōne a p̄ma
nasci psona. hoc ē in t̄cia psona impatiui modi edat. et ī
futuro optatiui qui ē etiam subiūctiui p̄sens edaꝫ as at
In omnibus vero q̄ solent in hac coniugatōne a secūda
nasci psona corruptam inuenies regulam t̄cie ꝯiugatō
nis Es tamē pductam quam a s̄cda acceperūt persona
s̄uant vbiqꝫ. vt es est. este estote. esto essent esse. Vnđ q̄
dam Sanus vis esse. noli de fructibus esse. Nec mireris
si non vbiqꝫ differentiā faciat vel defectōem anceps sig
ficatō Non solum. n. ē in v̄bis sꝫ etiam in nominibus et
alijs partibus oratōis quandoqꝫ faciūt differentiaꝫ vel
accētuum vel lrārum mutatōne autores quādoqꝫ non
faciūt Hec p̄stianus Edo compo. adedo is it. vel ades
adest id ē iuxta vel valđ corrodere vel edere Iteꝫ come
do is. Exedo dis dit. id est corrodere vel extra vel valđ
edere Inđ exesus sa sum Peredo dis id ē p̄fecte edere.
corrodere. consumere Edo neutrum ē et similit compo
sita eius omnia. p corrodere tamē inueniunt actiua Itē
edo corrūpit s̄cdam psonam et q̄ ab eo descēdunt Com
posita v̄o omnia regularit declinant. q̄dam tamē ex il
lis sequunt quandoqꝫ corruptōꝫ et irregularitatem sui
simplicis. vt adedo ades facit etiam adedo dis. Itē oīa
composita et simplicia faciunt p̄teritum in edi. tantum

fm regularitatē sui simplicis ⁊ sup̄ in esum vl' estum. et
pticipia passiui in esus vel in estus ⁊ omnia corripiunt
hāc sillabā e. in p̄senti ⁊ q̄ retinēt lrāturam p̄sentis. In p
terito vero ⁊ ab eo formatis eandez sillabā scz e pducūt
Sz edo edis edidi. i. manifesto pducite. Unō vsus Pū
dape vescor edo fmonez dum loquor edo. Sepe bibes
⁊ edes si dapsilium colis edes. Itē scias q edo es est. v'
bum anomalū facit p̄teritū edi edisti edit. ⁊ infinitiuū
esse. ⁊ supinū esum vl' estum vt tactum ē. Quandoqz ta
men regularit inueniť fm antiquos. vt edo edis edit. i.
comedo ⁊ tunc similit facit p̄teritū edi. ⁊ supinū silit esū
vel estum. Infinitiuus tamē facit edere. Sz edo edis. id
est manifesto facit edidi geminatū. q2 componiť ab e et
do das. Uide in edo edis
Edo edis edidi edere editū compo. ab e. ⁊ do das. ⁊ est
edere dicere manifestare. emittere. cōponere. exponere
parere. pferre. pducere dare. Unō qdam. Edo cōpono
pario loquor ⁊ manifesto. Anomalū fit edo tercia ser
uat edo. Inueniť etiā apud antiqs edo edis regulare p
comedo. sz tunc est simplex ⁊ facit p̄teritū edi. vide i edo
Edorso sas. id ē dorsum scindere. ⁊ p̄cipue es ē supra
ab anteriori pte. Unde edorsatus ti dr equus ab anteri
ori pte p dorsum scissus. ⁊ componiť edorso sas. ab e. et
Educo cas caui. care. id ē enutrire. ⁊ dorsum si.
cōponiť ab e. ⁊ duco cas. ⁊ corri. du. vnō in duco cas. vel
fm Pap̄. Educare. i. enutrire. istituere eligere. Educere
vō est ptrahere eruere subuertere
Edulis ab edo es est deriuať hic ⁊ hec edulis et hoc le.
id ē abilis ad edēdum. ⁊ corripit du
Eduliū lij. id ē cibus ab edo es ē deriuať. Unō di. Pa
pias. Edulliū ab edēdo dictū qsi p̄gustatiua comestō ul'
esca. edulia cibi alimēta apta ad māducandū.
Edulus li. dimi. puus ed9. edulus etiā diciť estor vl' vo
rator q multum comedit ab edo es ē.
Edus edi. mas. ge. dr ab edo es ē. q2 tener sit ⁊ comesti
bilis ⁊ pducit pmam. vide in fascino

E ante FF

Effabilis ab effor faris driuať hic ⁊ hec effabilis ⁊ hoc
le. quod aptum est vt qs loquať illud. et componiť cum
in ⁊ dr hic ⁊ hec ineffabilis ⁊ hoc le. ⁊ ambo ꝓpaniť.
Effamē minis. vide in effamino nas.
Effamino nas compo. ab ex ⁊ famino. ⁊ mutať x in f. et
est effaminare idē qd loqui. vnō hoc effamē mis. i. loqla
locutō et pdu. pnlt in ntō. sz in gtō eā corripit
Effectuus ua. uū. in efficō cis. vide.
Effeminatoriū rij. dom9 meretricū. et dr ab effemio as
Effemino nas in femino nas vid.
Efferatus ta. tū. diciť mēte ferina effectus sine ratōe ab
efferor aris fm Papiam
Effero ras raui ratum. rare. i. crudelit agere. vl' ferruz
facere. et deriuať ab efferus ra. rū fm hug. diciť etiam ef
feror aris. vnō dicit Pap̄. Efferor aris ratus sum. effe
ratus mēte ferina effectus sine ratōe. sz effero ras mag
est in vsu. et corripit fe.
Effero fers. extuli. elatū ab ex et fero fers. et ē efferre ex
tra ferre. et pprie cadauer. et efferre. i. extollere. eleuare.
supbire. vnō hec elatō onis

Efferus ab ex et ferus ꝯpo. effer9 ra. rū. i. valō fer9. cru
delis ⁊ inmansuetus. et corri. fe.
Effetá. i. adaptio vl' adapire. sicut marcus euangelista
exponit. et accētuať in fine. Diciť etiā effetus ta. tū. sz ali
ud signat. et tūc pdu. penul. sz effeta eā corri. vnō i auro
ra diciť. effeta sic audit sic homo vba sonat
Effetus. Fetus ta. tū. compo. cū ex. et diciť effetus ta. tū.
id ē debilis quasi sine fetu. i. sine fortitudie virium. sz p
prie dr de muliere effeta. quasi extra fetū posita q iaz pa
rere nō potest. et hic facta ē translatō. vt ille dicať effetus
q iam euacuat9 ē a viribus. et pdu. fe
Efficacia Ab efficax diciť hec efficacia cie. id ē potentia
pfectō vigor. agilitas
Efficax cacis ge. omis diciť ab efficō cis. et ē efficax. po
tēs qui nullam difficultatē habz in qualibz re facienda
sz eam ad effectum ducit vnō et eam medicinā dicimus
efficacē q efficit illud propť quod data ē. et compať effi
cax cior simus. vnō efficaciť cius. sine aduerbiū. et ꝯpo
nitur inefficax. id ē non efficax. scz q non potest deduce
re ad effectum quod intēdit. et similit compať. ⁊ corri fi
fm hug. Papi. vō di. Efficax effectus capax qui facile
pōt implere quod vult
Efficō. Ab ex et facō cis componiť efficō cis. feci. ctum.
et ē efficere pfecte facere. quasi pficere leuiť adimplere.
et inō effectus tus tui. i. finis rei aut quod a causa efficiť
vt dies ē effectus solis. vnō effectiuus ua. uum qd habz
vl' pōt habere effectū ⁊ diciť effectiuus ab efficō cis. q2 ef
ficit. vt medicina est effectiua sanitatis
Effigies ab effingo gis. quod componiť ab ex ⁊ fingo
gis. diciť effigies giei. id ē ymago et hic effigio gias gia
ui. i. effigiē facere vel effigiē repsentare. et est actiuū
Effontio tis tiui. tire. i. venenose loqui vl' foras emitte
re et componiť ab ex et fons tis
Effor aris. fatus sum. fari. i. eloq et compo. ab ex et for
aris. et pdu. fa vel effor. i. extra vl' apte loquor.
Effraim filius ioseph dictus ē. q2 auxerit eū deus et ex
eo vocabulo in liguam nostrā transfert augmētum.
Effrateus tea teum pnlt pducta ab effraim scribit per
geminū f. Ephrateus ab ephrata p ph. Euphrateus ab
eufrates p eu. ita diciť in historijs in. j. regū qsi i pncipio
⁊ debz grauari effrata i penul. et vltima
Effregi pnlt pducta p̄teritū d effringo gis
Effrenatus ta tum dr ab effreno nas ⁊ componiť ab ex
⁊ freno nas. ⁊ fm Pap̄. Effrenatus diciť q2 p̄ceps ⁊ p
nus ⁊ sine freno ratōnis sit.
Effrenis Frenum cōponiť cum ex ⁊ diciť hic ⁊ hec effre
nis ⁊ hoc ne ⁊ effren9 na num id est sine freno ⁊ pō fre
Effringo gis gi ctum gere id ē valō vl' extra frāgere. et
componitur ab ex ⁊ frango gis.
Effrons tis cōmunis ge. id ē inuerecundus sine fronte
⁊ sine verecūdia ⁊ diciť ab ex ⁊ frons tis
Effugiū gij id ē fuga. effect9 fuge ab effugio gis dicitur
Job xj Et effugium pibit ab eis
Effugus ga gum ab effugio gis ⁊ diciť effugus penulti
ma correpta id ē fugitiuus vl' extra fugiēs qui scilicz cō
tinue ⁊ sepe fugit

E ante G

Ega grece latine diciť capra. ⁊ ē tercia lrā a.
Egeator in egeus vide.
Egēs tis omis ge. i. necessaria non habēs vl' opus ha
bens ab egeo es deriuať. q aūt diciť egēs quasi sine gen
te vel genere ethymologia est
Egenus na. num penul. pducta. deriuať ab egeo es. et
diciť egen9. i. egēs inops paup. q aūt diciť egen9. quasi
sine gēte vel genere vel extra gentē ethymo. est
Egeo es gui. eo mutata in ui diuisas. i. non habere vel
opus habere. ⁊ ita differt a carere. q2 carere ē non habe
re. sz multociēs egemus rei quam habem9. Egeo cōpo.
cum in ⁊ dicitur indigeo es. int posita d. ⁊ e. in i. mutata
Egeo cum omnib9 suis cōpositis ē neutrū. ⁊ facit p̄teri
tum in gui. ⁊ carz supis ⁊ corr. ge. Unō prosp. Paucor
egent tēporis vsus egz. Et fm Pap̄. Egeo illius rei. ul'
illa re. vel illam rē dicimus. Et vt dicit Pap̄. Egere ⁊ in
digere. i. pauptatē pati. necessaria non hrē.
Eger a. ū. diciť ab egeo es. q2 egeat viribus. uel leticia. i.
tristis vl' infirmus ⁊ compatur eger egrior rimus. vnō
egre egrius rime. aduer. Unō hec egritudo inis. i. tristi
cia vel infirmitas ⁊ hec egrimonia nie. illud idē. ⁊ egro
tus ta. tū. i. eger. Sz eger pprie animo. Egrotus corpore
Itē eger. id ē tristis et infirmus ad tēpus. Sz egrot9 tan
tum infirmus et diu et sepe sicut irat9 et iracund9 diffe
runt ⁊ pdu. e. Unō qdam. Ingemit egrot9 q2 lāguet cor
pore tot9. eger lāguescit mētis viciū q2 crescit
Egere pōt eē infinitiuus de egeo es gui. Itē pōt eē p̄te
ritum pfectum de ago agis egi. egerūt vel egere. et i utra
qz sigficatōe pdu. ge
Egero ab e et gero ris componiť egero ris. egessi stum.
et ē egerere digerere foras emittere et pprie malam sub
stantiā vētris p secessum vel anū. et hinc trāslatiue diciť
peuacuare. Poniť etiam p vomere et corr. ge. Unde q
dam. Qui bene digerit egerit ingerit ē homo sanus.
Egesco scis inchoatiuuz. id ē incipio egere et formať ab
egeo es. addita co.
Egestas Ab egeo es. dr. et ē egestas peior q̄z pauptas
Pauptas. n. honesta pōt eē. sz egestas sp ē turpis. vnde
egestuosus sa sum. id ē egestate et miseria plenus. Item
egestas pōt esse accusatiuus pluralis femi ge. huius no
minis adiectiui egestus sta. stum. ⁊ tūc deriuať ab egero
ris. et ē egestas euacuatas vel foras p anum missas vel
vomitas. Unō qdam. Post res egestas multos affli
Egestuosus sa. sum in egestas vid. xit egestas
Egeus egei. penul. acuta pater fuit thesei. postea deus
maris factus quando in illud se p̄cipitauit vnō egeum
dictum ē mare illud in quo se p̄cipitauit. Et hinc egeus
gea geum. ⁊ hic egeator toris. id ē hortator nauis in ma
ri ab egeo mari
Egilopa in egilopium est ⁊ corripit lo
Egilopicus in egilopium vid
Egilopiū pij. ge. neu. ⁊ hec egilopa pe. id ē vlcus vel ca
ro q nasciť in angulis oculor. vnō macer de virtutibus
herbar. egilopam curat si qs cōmasticat illam. vnō egi
lopicus ca. cuz. penul. corr. q talē infirmitatē patiť vel cu
Egiptiacus dies in egiptus vid rat.
Egiptius in egiptus vid.
Egiptus ti. ē qdam regio fe. ge. vnō egiptius tia. tium.

⁊ interp̄tātur egipti lingua hebraica affligētes. q2 affli
xerunt populū dei pusqz diuio auxilio liberareť. et egip
tiacus ca. cū. penul. corr. vnō in quolibz mēse diciť duo
mali dies egiptiaci. q2 ab egiptijs fuerūt introducti fm
qsdam. ⁊ vt dicit glosa sup illud esaie. xix. cap̄. Tradā egi
ptum in manu dominor crudelium. Multis. inqt glo
sa. dominis egipt9 ē tradita. Primo assirijs. postea na
buchodonosor. Tercō alexandro. Ad vltimū romanis
anthonio ⁊ cleopatra sub augusto supatis. Chaldei cru
deliores. romani potētiores. vid in pena Hic nota q
in quolibz mēse sunt duo dies egiptiaci. hoc ē ab egipti
is dep̄hensi. In egipto vō erant pitissimi astronomici. ⁊
inuenerunt quasdam coustellatōnes eē nociuas actib9
hominū in his diebus. i. in aliqua hora hor dier. ⁊ ido
notauerūt hos dies. sz nō debēt obseruari. q2 sancta ma
ter eccl'a prohibz fidē talibus adhiberi fm qsdam. vel di
cuntur p̄dicti dies egiptiaci. q2 domin9 in illis dieb9 mi
sit plagas in egiptios. ⁊ scribuntur in kalēdario nō q ali
qd sit incipiēdum vel desinēdum his diebus potius q̄z
in alijs. sz vt dei miracula in memoria teneanť ⁊ hoc ma
gis placet Quottus autē dies sit egiptiacus a princi
pio vel a mēsis fine quolibz mēse istis vsibus explanať.
Augurior decies audito lumine clangor. Linquit olus
abies. coluit colus. excute gallum In his duobus vsib9
sunt. xij. dictōnes duodecim mēsibus seruiētes pma pri
mo ⁊ scda scdo. ⁊ sic de alijs p ordinem. sumpto initio a
ianuario ita q quotta ē pma lrā pme sillabe alicui9 ista
rum dictōnuz tottus dies ē egiptiacus infra mēsem cui
deseruit illa dictō. computādo a mēsis pncipio vsus finez
⁊ quotta ē pma lrā scde sillabe dictōis. tottus dies ē egi
ptiacus a fine mensis vsus pncipium cōputando. verbi
gratia Augurior q est prima dictō deseruit ianuario. qui
est pmus mēsis. ⁊ a que ē prima lrā pme sillabe hui9 di
ctōnis augurior est pma lrā in alphabeto. ergo primus
dies ianuarij est egiptiacus Itē g. est prima lrā scde silla
be eiusdē dictōnis vij. in alphabeto. ⁊ ergo septim9 dies
ianuarij ē egiptiacus computādo a fine vsus pncipiuz.
et sic de alijs. Et deinō accipe scdam dictōz p secūdo mē
se faciēdo similiť vt dictuz ē ⁊ sic deinceps ꝛc.
Egloga ge diciť quasi egaloga. ega enim grece capra la
tine. logos fmo. Inō egloga id ē sermo de capris vel qsi
de rusticis vel vilioribus rebus. V[illegible] dicitur egloga id
est caprinus sermo vel propť feditat[illegible]rpitudinem
materiei. vt apō satiricos. vel qua [illegible] habeatur
de capris p̄cipue. vt apud Virgin[illegible] Et co[illegible]
timam Virgilius. Egloga verbena q2 ad[illegible]e pingues
et mascula thura.
Ego onis et egona ne. i. seculum. Uel vt di. Pap̄ Ego
nes penul. pdu. sunt sacerdotes rustici
Egoceron Ega quod est capra componiť cum cerō qd
est cornu. et diciť egoceron ōtis. quoddaz animal quod
alio nomie diciť capricornus. et potest dici p eodem ani
mali egocerō vel egoceros. et acuiť in fine. vnō quidam
Est tibi saturne domus egocerōtis et vrne.
Egomet. id est ego et non alius Unde dicit p̄stian9 in
xij. libro de casibus pnomis. Dicēdo ego dico. vel pos
sum. ⁊ solus. et cum alio intelligi. solet tamē met addita
plerūqz significantiam vel discretōnem ostendere. Ego

met.i.ego et nō alius. Nemō egoipe vel egometipe. Et scias q sillabica adiectō imutat spēm.s3 non figuraz. vnde egomet ē speciei deriuatiue ab ego.s3 figure simplicis De sillabicis adiectōnib⁹ autē q adiungunt pnomib⁹ dictū ē supra in tcia pte vbi agit de figura nois i cap. de sillabicis adiectōnibus in fine.

Egona ne in ego onis.expo.

Egre aduer.i.difficulter acerbe fm Pap.

Egredior eris.egressus sum.id est exire.extra gradi. et compo.ab e et gradior deris.vel egredior dr de vno loco ad alium locū exeo.

Egregius. ab e. et grex compo.egregius a.ū. id ē nobil maximus pcipuus.quasi extra gregem aliorū. et p suppletōnem compat egregius magis egregius egregissimus.et hinc egregie magis egregie egregissime aduerbium.et hec egregietas tatis tal' pprietas.s.nobilitas

Egreo es egrui ere.id ē esse vl' fieri egrum. et dicitur ab eger.et est vbum neutrum

Egresco scis inchoatiuū.i.icipio egrere.et formatur ab egreo es addita co fit egresco

Egrimonia.ab eger dr hec egrimonia nie.i.tristicia vl'

Egroto tas taui tare.i.infirmari.vel fre infirmitas. quēt egrere. Licet.n.egreo es.egrui fm vsum careat sup sit tamē ab eo egroto tas frequē.quasi ab egrotu supi. et pducit o. Horacius in epistol'. Quod mihi das egro dabis egrotare volenti

Egrotus ta.tū.penul.pducta in eger est.

Egui trisillabū pteritū de egeo es.

E ante I

Ei interiectō dolētis vnius sillabe est.et ei datiuus cū deberet minui vna sillaba a genitō sicut omnia facientia genitiuū in ius p dieresim pfertur causa differētie ei interiectōnis. Sic igit ei eidem eisdem p dierisim pferūtur

Eia.i.age pprie aduer.hortādi fm Papi.

Eiecto tas. vbum frequē.i.frequēt eijcere.et format ab eijcō cis.eieci eiectū ctu u.in o.puersa

Eijcō cis.ieci.ctū.eijcere.i.extra iacere.euellere. eiicere iacere et compo.ab e.et iacō cis.et mutat a.in i.et fit eijcio cis.et scribit p duo i.et est pmum i.cōsonans.scdm vocalis. Unde di.Priscian⁹ in.xij.li.q e. ppositō in cōpositōne inuenit ante u. et i.loco csonantiū positas. vt euebo et

Eiulath indie regio sic dicta eo q possessa sit eijcō is ab eiuloth filio iectan post diluuiū fm Pap.

Eiulo. Julus multum fleuit in morte patris. ideo a iulo et e.p compositōz dicit eiulo laris latus sū.i.flere voce dolorem manifestare.voce confusa p dolore clamare Unde qdam dixerūt esse cpositū ab e. et iubilus quod ē vox cōfusa p gaudio.quasi extra iubilū esse.et est eiulari pprie feminarū. Inuenit etiam eiulo las. Unde di. Pap Eiulare plorare alta voce.vnde hic eiulat⁹ tus tui.i.ploratus vl' clamor p dolore cfusus.et hec eiulatō onis idē quod eiulatus.

E ante L

El eloy et eloe nomia dei sunt apud hebreos.et interptatur el deus vl' ehiros quod est fortis fm hug. Papi. vo dicit. El deus vl' fortis dicit q nulla infirmitate oppmatur.est autē apud hebreos el pmum dei nomē.scdm eloy tercium eloe

Elabor beris lapsus sum.ab e et labor beris compo.et est elabi valde vl' extra labi.euadere. decurrere.effugere et pdu.la.

Elamite penul.pdu.dicunt psi ab elam filio sem.

Elate sunt palmarū folia q sursum eleuant. nec pendēt deorsum sicut aliarū arborū.elate et palmarū sunt productiores rami et excellentiores interdū aurei coloris crispātes vl' circūstantes.et semp ad excelsa tendētes nunqz virorem amittūt. Quidam elatas abietes dicūt ita di.pap et fm hoc dicit elata quasi eleuata ab effero fers.et pdu.la. Unde qdā canticorū.v.vbi dicit Come eius sicut elate palmarū pducūt ibi mediam de elate. Sz hoc nō videt qr ibi dicit glosa. alia trāslatō crines eius abietes. Abies grece elates vocat.vnde ibi elate vl' elates non est latinum s3 grecum videt. et ideo multi corripiūt hāc sillabam la.ad differētiam de elate p ramo palme et pipa palma et adiectiue elatus ta.tū. et vt dicūt.elate ē nomē arboris simil' palme altitudine vl' folijs.

Elatus. ta.tū.i.extra lat⁹ qsi eleuat⁹. supbus ab effero fers.vnde hec elatō.i.iactātia cfidētia

Elbid⁹ da.dū penul.corr.in elbus exponit

Elboe in elbus vide.

Elbus ba.bū siue elbidus da dū.est color medius int nigrum et albū.ab albus dict⁹.vnde elboe.quasi alboe dicunt vites vel vue neqz purpuree.neqz nigre neqz albe quas qdam varias appellāt

Eleadaberi hebraice deutronomiū grece qdam liberi

Eleazar interptat dei adiutoriū et pdu.penul. positōe.

Electo ctas. i.frequent elicere.foras emittere. et est frequētatiuum huius vbi elicō cis elicui electum electi u. in o fit electo electas

Electrū.ab elios quod est sol dictus est electros vnde dicitur hoc electrū tri.quia ad radium solis clarius auro argētoqz reluceat.et sunt tria genera electri. vnū genus est gummi qd fluit ab arboribus et durescit in lapidem qd et sucinum dicit. Secundū genus electri est qd ex auro et argēto fit auri sc3 tribus ptibus et argēti vna. Tercium est metallū quod naturalit inuenit et pcio habetur. Et scias q Greg.in scda omelia ezechi.exponens illud de medio ei⁹ quasi spēs electri dicit. In electrū di aurū argētumqz miscent.argētum ad claritatem crescit aurū vo a suo fulgore pallescit. Quia ergo in vnigenito dei filio nature deitatis vnita est natura humanitatis. in qua adunatōe humanitas in maiestatis gloriam excreuit. Diuinitas vo a sui fulgoris potētia humanis se oculis temperauit. et sic patet illa expositōne qliter nos deus exaltauit p hoc q humana natura clarior facta est. quasi p aurū creuit argentum.et qr diuinitas a fulgore suo nostris est aspectib⁹ tempata.quasi aurū nobis palluit argētum excreuit qsi electrū.ergo in igne est de⁹ homo factus in psecutōne

Electuariū rij.ab electōne rerū qbus conficit dictū.vnde ab eligo eligis dicitur

Electus electa electū id est splendidus. excelsus clarus ex alijs lectus.ab eligor ris.dicit. vnde hec electō onis. cum quis de multis eligitur.

Elefrons grece dicitur mōs et accentuat in fine.

Elegās tis omnis ge. dicit valē excellēs nobilis egregius decēs.pulcer bonus.et dicit ab eligo gis. Bona ei et pulcra sunt eligēda.et compat elegans tior simus.vnde eleganter tius sime.aduer.et hec elegātia tie.pstantia excellētia pulcritudo.valitudo.et dicit elegant vrbane nobiliter.et corr.le pdicta.

Elegia gie.in elegus ē

Elegus a.ū.i.miser ra rū. et dicit ab eleyson quod ē misereri.vnde viri sancti de miseria dicuntur elegi.vnde hec elegia gie.i.miseria.et hinc elegiacus ca. cū.i. miser ul' de miseria composit⁹.et corr.le. Unde boetius Et veris elegi fletibus ora rigant. Elegi ē etiam pteritū de eligo is. et tunc pdu.penul. Et vt di. Pap. Elegiacum carmē dictum.q modulatō eiusdē carminis miserijs cōueniat. qd metrū cōstat pmo vsu heroico.scdo pentimemeri.pma heroica.scda dactilica.vt Carmina q quondam studio florēti pegi. Flebilis heu mestos cogor inire modos

Elemētaris in elemētum vide.

Elemētum. Ab yle dicit hoc elemētum ti. quasi ilemētum.qr deus pmo loco de nihilo creauit yle. et ex yle fecit elemēta.et ex elementis omnia alia. vl' dicit elemētum quasi elicitamētum. qr omia ex. elemētis elicita sunt et extracta.vl' dicit elemētum quasi eleuamētum. qr vnū sup aliud est eleuatū.s.aqua sup terram. aer sup aquam. ignis sup aerē. vl' elemētum qsi alimētum. qr omia animalia alunt in elemētis. qdam in terra qdam in aqua. qdam in aere. qdam etiā viuētia in igne. Et nota q elemētum quādoqz dicit ipm elemētatū. vt terra quam videmus et calcamus.et aqua quā videm⁹ et potamus et sic de ceteris. Quādoqz est etiā ipm veruz elemētum cuius qlibet ps est eiusdē generis cū ipo toto. vt elemētum terra dicit illud corp⁹ cui⁹ qlibet ps est tra. et sic de alijs.sed hoc potius ad philosophiā ptinet. et ab elemētum dicit hic et hec elemētaris et hoc tare.i.res elementi. vl' quod ptinet ad elemētum.et qr elemētum est pma ps corpis in cpositōne et vltima in resolutōne inde est q qdammodo loquēdi qdquid est ps pma alicui⁹ in cōpositōne et vltima in resolutōe dicit elemētum.vt litera est elemētum vocis lrāte.et dictō est elementū vocis significatiue. Et vt dicit damascen⁹ in.ij.li.capi.xij. Oportz scire quoniā quattuor elemēta sunt terra sicca et frigida.aqua frigida et humida.aer humid⁹ et calid⁹. ignis calidus et siccus. et simili quattuor humores pportōnem habētes cū quattuor elemētis. Nigra colera.i.melācolia q habet pportōnem cū terra.est enim sicca et frigida Flegma pportōez habz cum aqua.frigidū est enī et humidum. Sanguis pportōez habet cū aere. Humid⁹.n. est sanguis et calidus. Rubea colera pportōnez habet cum igne.calida.n.est et sicca.vide etiā in terra.fm Ambrosiū de quattuor elemētis. Itē vide in estas de quattuor tēpibus anni et in etas. Item vide in mare. Et nota q supiora elemēta sunt mas.ge.vt ignis et aer. Inferiora vo sunt fe.ge.vt terra et aqua. Nam supiora elemēta sunt quasi mares.et inferiora quasi femine. qr illa agunt in inferiora.et hec patiunt ab illis.

Elemon grece misericors latine fm Pap

Elemosina. Ab elemonia quod est misericordia et syna quod est mandatū compo.hec elemosina ne.i.mādatum misericordie.et fm hoc scribit p e.in scda sillaba.sed melius scribit p y.et tunc dicit elymosina ab ely quod ē deus.et syna mandatū. Inde elymosina quasi mandatū dei. Ipe.n.mandauit eam fieri. Unde in luca. Date elymosinam et ecce omia munda sunt vobis. Preterea qd paupi dat deo dat.vel dicit elymosina ab ely qd est de⁹ et mois quod est aqua. Inde elymosina quasi aqua diuina. Sicut eni aqua extinguit ignez.ita elymosina extinguit peccatū. Et scias q septē sunt elymosine corpales q ptinētur in vsu. Uisito.poto.cibo.redimo.tego.colligo condo. visito.s.infirmū. Poto sc3 sitiētē. Cibo sc3 esuriētem. Redimo.s.incarceratū Tego id ē vestio nudū Colligo id ē recolligo hospitē. Cōdo id ē sepelio mortuum. Itē septem sunt elymosine spūales q in hoc versu continentur. Consule.castiga. solare.remitte.fer. ora. Consule id ē doce ignorantē.et dirige dubitantē. Intelligit eni in hoc duplex spūalis elymosina.s.doctrina et cōsilium. Castiga delinquentē Solare.i.csolare tristē. Remitte delinquētibus in te. Fer id ē porta infirmitates aliorū et grauamina Ora p omnibus. Et ab elymosina hic elymosinarius narij.et hec elemosinaria rie. Et mobilit declinatū inuenit elemosinarius ria.riū. vl' elymosina dr ab elymon grece quod ē misericors latine. Inde elymosina quod ē misericordia. Uide in sors Hic pōt queri an de illicitis acqsitis possit fieri elymosina. Ad hoc dicēdū q aliqd pōt eē eplicit acqsitū illicite. vno mō quādo id quod illicite acqritur ab aliquo debet ei a quo est acqsitum.nec pōt ab illo retineri q acqsiuit illicite. sicut ctingit in rapina.in furto.in vsuris.et de talib⁹ cum hō teneat ad restitutōz elymosina fieri non pōt. Alio vero mō est aliqd illicite acqsitum.quod quidē ille qui acquisiuit retinere non pōt.nec tamē debet ei a quo acqsiuit. qr sc3 vnus cōtra iusticiam accepit et alit contra iusticiā dedit.sicut ctingit in simonia.in qua dans et accipiens cōtra iusticiam legis diuine agunt.vnde non debet fieri restitutō ei qui dedit s3 debēt in elymosinas erogari. et eadē ratō est in similibus in quib⁹ sc3 datō et acceptō est cōtra legē. Tercō modo ē aliquid illicite acqsitum non quia ipa acquisitō sit illicita.s3 quia id ex quo acquirit ē illicitum.sicut patz de eo quod mulier p meretriciū acquirit.et hoc pprie vocat turpe lucrū.q enim mulier meretricium exerceat turpit agit et contra legez dei.s3 in eo quod accipit non iniuste agit nec cōtra legē. vnde quod sic illicite acquisitum ē retineri pōt. et de eo elymosina fieri. Circa illa vero q p aleas acquirunt videt esse aliquid illicitum ex iure diuino.sc3 q aliquis lucret ex his qui rē suam alienare nō possunt.sicut sunt minores hui furiosi et huiusmodi.et q aliquis trahat alium ex cupiditate lucrandi ad ludum.et q fraudulēt lucretur ab eo.et in his casibus tenet ad restitutōz.et sic de eo non pōt elymosinam facere. Aliquid autē videtur eē vlterius illicitum ex iure positiuo ciuili.quod prohibz vniuersaliter tale lucrum. s3 quia ius ciuile non obligat omēs. s3 eos solos qui sunt his legibus subiecti.et iterum p dissuetudinē abrogari pōt Ideo apud illos qui sunt huiusmodi legibus astricti.tenētur vniuersalit ad restitutōnē qui lucrantur.nisi forte contraria cōsuetudo pualeat.aut nisi aliquis lucratus sit ab eo qui traxit eum ad ludū. In

quo casu non teneť restituere.qꝛ ille qui amisit non ē di gnus recipe. ⁊ ille q̄ lucratus est non pōt licite retinere tali iure positiuo durante. vnđ debꝫ de hoc elymosina facere in hoc casu. Itē nota ꝙ ille ludus est turpis et repbatus.vtputa qꝛ est cōtra deum ⁊ omīa iura. vnde propť talē ludum nullus pōt aliqđ acq̄rere. nec tituluꝫ nec bonam fidē habere.Iniustus.n.titulus ꝑ non titu/ lo ē habēdus ⁊ male fidei possessoꝛ diciť. qui cōtra legū interdicta mercatuꝛ

Elēcus ci.masͤ.ge.i.titulus libꝛi.qꝛ totum opus illumi/ net.Vnđ in euangelio luce sic intitulať.Elēcus luce.id est titulus.Hinc etiam elēcos vocam⁹ p̄ciosos lapides in supficie oꝛnamēti.qꝛ illuminat illud ⁊ quicūqꝫ p̄cio/ si lapides in loco notabili ponunť dicunť elēci. Vnde iuuenal᷑.Auribus extēsis magnos cōmisit elēcos.Elen cus etiam diciť in dyaletica quoddam genus argumen/ tatōnis.s silogismus ꝯtradictōnis.⁊ tunc compo.ab en quod est in.i.contra.⁊ lexis quod est ſmo vl᷑ dictō.Inđ elēcus id ē contradictō.⁊ diffiniť sic.Elēcus ē silogism⁹ ꝯtradictōnis vnius ⁊ eiusdem.non nomīs solū sed rei ⁊ nomīs.non sinonimi sꝫ eiusdē.⁊ ex his q̄ data sunt de necessitate accidere.non cōnumerato quod erat in p̄n/ cipio ſm idē.⁊ ad idē sil᷑ ⁊ in eodem tpe.Hec āt diffini/ tio magis ad logicum ptinet.

Elephantus Elephon grece đꝛ mons latīe.vnđ hic ele phantus ti.⁊ elephas.quod habꝫ n.in obliquis elephā/ tis phanti.sꝫ non in nomīatiō.⁊ đꝛ a magnitudine cor/ poꝛis sui.qꝛ foꝛmam mōtis p̄ferat. vnđ hec elephantia tie.q̄dam spēs lepꝛe qꝛ sicut elephas est maioꝛ omnibus aliīs animalib⁹.ita passionibus ceteris hec maior est. Et scias ꝙ đꝛ elephant⁹ ti.vl᷑ elephantos ⁊ o.mutata in u.diciť elephātus ti. Elephas mire castitatis credïť.ita vt si pdat coniugē nulli copuleť.inter siluas commora tur solus.biennio aūt poꝛtat fetus.nec amplius q̄ꝫ semľ gignit.sꝫ nec plures sꝫ tantū vnū viuit aūt trecētis annis et coꝛripit penultimā elephas.

Elephas in elephātus exponiť

Elesmot liber qui đꝛ exodus.⁊ accētuať in fine

Eliachim interp̄tať resurrectō domini

Eliades ab elios qđ ē sol đꝛ hic eliades de. filius vl᷑ ne pos solis.⁊ subtracta de sillaba diciť hec elias dis filia l᷑ neptis solis.

Elias dis ī eliades vid.

Elicō cis cui.citū.ab ex ⁊ licō cis.compo.⁊ est elicere ex/ trahere.extra vocare ⁊ deducere.vnđ in licō cis.

Elicon onis masͤ.ge.est vnū de duob⁹ cacuminib⁹ paꝛ nasi in quo solebat esse olim studiū.et đꝛ ab elicō cis.q̄a olim eliciebať inđ sapīa.vnđ ⁊ elicō đꝛ q̄si eliciēs cuncta ⁊ est ethy.⁊ inđ eliconi⁹ nia.niū.deriuať

Eliconis nidis.fe.ge.đꝛ musa q̄ in parnaso habitabat. vl᷑ femina illius loci.⁊ đꝛ ab elicon

Elido dis.si.sum.pnlt ꝓdu.ab e.⁊ ledo dis ꝯpo. ⁊ ē eli/ dere valde vel extꝛa ledere.⁊ inueniť ꝑ temptare.

Eligo gis gi.ctū.ab e ⁊ lego gis cōponiť.et est eligere.ex cerpere.quasi extra alia aliquid legere. Vnđ đꝛ aliquis electus ī episcopū qui nondū ꝯsecratus ex aliīs iam ex/ ceptus est.⁊ inde hec electō onis.⁊ est eligere ꝓp̄ꝛie đ duo bus ꝓpositis vnum accipe.⁊ alterū dimittere. Nō eniꝫ eligit qui nil accipit.vel qui omīa accipit.vnđ q̄dā spēs ꝯiunctōnis đꝛ electiā q̄ de duob⁹ ꝓpositis vnum eligere ⁊ alteꝝ refutare ostēdit.Eligo compo. Preeligo gis.id est p̄ aliīs eligere ⁊ coꝛr.li

Elimas interp̄tať magnus.⁊ sic omne nomē maleficoꝝ rum appꝛiatū est elime mago in actibus apostolorum ⁊ coꝛr.penul. Vnde in auroꝛa đꝛ. Obstat eis elimas ma go vtens arte recenti.

Elimio nas.naui.nare.ab e.⁊ limīo nas componitur ⁊ coꝛr.li.vide limīo liminas

Elimo mas maui.ab e.⁊ limo mas.compo.et ē elima re purgare.vnđ elimatus ta.tum.i.clarus vel purgat⁹. Et elimatī aduer.i.clare purgate.⁊ hoc elimamentū ti.i. purgamentū.⁊ ꝓducunt hec omīa li.

Eliguis. Ab e.⁊ lingua compo.hic et hec eliguis ⁊ hoc eligue.id ē sine lingua vl᷑ mutus

Eliguo guas.guaui.compo.ab e.et lĩgua.et est elingua re lĩguam extrahere vl᷑ auferꝛe

Elyon apđ hebꝛeos nomē dei đꝛ ⁊ interp̄tať excelsus

Elyotropiū herba nomen accepit eo ꝙ estiuo solsticio floꝛeat.⁊ ꝙ solis motibus folia circūacta cōuertat.vnde et a latinis solsequiū diciť.qꝛ solem sequať apiendo flo rem suum

Elyotropus lapis est viridis coloꝛis. sanguineas habēs venas.missus in argēteam peluē aq̄ plenam.radios solis in sanguineū et obscuruꝫ vertit co loꝛem et est splēdidus cū oꝛtu et occasu solis coloꝛeꝫ mu tans in affrica inueniť.vide in solsequiū

Eclipsis est q̄dam methaplasmi figura.de q̄ supꝛa dixi in quarta pte in cap̄ de methaplasmo.

Eliquo quas.penul coꝛr.in liquo quas est

Eliquus qua.quū.i.purus liquid⁹.vel liq̄re plen⁹ ⁊ di citur ab eliqueo eliques

Elyzabeth īťptať dei mei saturitas l᷑ dei mei iuramētū

Elisius.Lisis componiť cum e.et đꝛ elisius sia.siuꝫ.id ē valde solutus vel extra solutōnem positus. vnđ ⁊ elisīj in inferno dicunť campi.vbi requiescūt anime beatoꝝ ſm fabulas poetaꝝ.et dicunť illi campi elisīj quasi solu toꝛum vel quasi extra solutōnem positoꝝ.sunt enim ibi cōmoꝛantes beati et nunq̄ꝫ patiunť dissolutōnem. Vel dicunť elisīj q̄si extra lesionē positi.ab e.et lesio ſm enim v̄itatem sancti qui sunt in vita eterna sunt elisīj.id est ex tra omnem penā et lesionem positi.Absterget eni deus omnem lacrimā ab oculis sanctoꝝ. et iam non erit am plius il᷑ neqꝫ luctus neqꝫ clamoꝛ sed nec vll⁹ doloꝛ

Elisus sa.sum. penul.ꝓdu.ab elido dis elisus sum.et ē elisus valde vel extra vel euidenť lesus.

Ellixum xi.vocatur quod in aqua solum decoquitur. Lixa enim aqua diciť eo ꝙ sit soluta. Vnde membꝛa lo co mota lixa dicuntur.

Elleboꝛus fluuius est et hec elleboꝛus et hoc elleboꝛū est q̄dam herba q̄ circa illū fluuiuꝫ plurimū nasciť Hāc romani veratrū vocant.qꝛ sumptū in potu mentē in in saniam deducit. Est autē elleboꝛus pabulū nocens.esca tamen est coturnicū et plerūqꝫ tempať ad salutē hoīs et coꝛripit penultimā Macer de virib⁹ herbaꝝ Quali ter elleboꝛus sit nobis accipiēdus

Ellum in eccum est

Elluo onis. ꝑ geminū l.masͤ.ge. đꝛ gluto vel leccatoꝛ q̄ oīa bōa sua eluit.dissipat et dispgit et deriuať ab eluo is

Elogium. Logium vel logos compo.cum e.⁊ diciť hoc elogium.i.pūerbiū ⁊ responsum diuinū ⁊ ignominia et oꝛdo ⁊ textus carminū ⁊ ꝓp̄ꝛie maloꝝ vel criminū. vl᷑ te xtus maloꝝ gestoꝝ vel deoꝛū misteriū. vnde hic elogi⁹ v̄siculus.

Eloy vl᷑ eloe in ely exponiť

Eloquoꝛ ab e.⁊ loquoꝛ compo.eloquoꝛ queris elocu/ tus sum.⁊ coꝛr.lo.⁊ est eloqui valđ vel oꝛnate vel apte ⁊ expedite loqui ⁊ manifeste enūciaꝛe.⁊ est oꝛatoꝛis.vnde eloquēs tis.omis gene.id ē disertus facund⁹.expedite et euidenter loquēs

Eluceo ces xi.valđ vel extra vel euidēter vel p̄ aliīs lu/ cere.ab e.⁊ luceo luces ⁊ ꝓdu.lu.

Eludiani.q̄dam heretici ab eludio dicti. q̄ dicunt post natiuitatem xp̄i mariā alios filios de viro ioseph pepe risse ⁊ ꝓđ. pnlť

Elul nō ebul vt q̄daꝫ legunt ſm bedā diciť septēber.vel ſm alios.elul october ⁊ accētuať in fi. null⁹ eni mēsis ebul vocať.ita ꝙ h.sit secūda lrā

Elumbis. Lumb⁹ compo.cuꝫ e.⁊ diciť hic ⁊ hec elūbis ⁊ hoc be.i.debil᷑ q̄si extra lūbos.i.extra foꝛtitudinē.

Eluo eluis elui elutū cōpo.ab e.⁊ luo luis. ⁊ est eluere. lauare.purgare.vel lauando destruere coꝛrodere vl᷑ ef/ fundere ⁊ dissipare In luo luis viđ infra in l.lra in loco suo

Elutus ta.tū.nomē est.⁊ deriuať ab eluo is.et ꝓdu.penul.et diciť elutus mūdus.madidus insipidus ⁊ ꝯpať elut⁹ tioꝛ.simus.vnđ elute tius sime aduer. Ho. in ſmonibus. Irriguo nihil ē elutius oꝛto.

Eluuies. Ab eluo is diciť hec eluuies ei.⁊ hoc eluuiuꝫ uīj.⁊ hec eluuio onis.i.nimia aquaꝝ inundātia. vel de/ structō ex aquaꝝ abundantia scꝫ diluuiuꝫ.

Eluuio onis.in eluuies vide.

E ante M

Emac vel emas.vel emath grece latine sanguis. ⁊ accē tuantur hec tria in fine

Emax emacis.

Emacitas tatis. fe.gene.i.emendi auiditas. et diciť ab emax ⁊ coꝛr.penul.

Emaculus la.lū.aliquantulū emax ⁊ coꝛr.penul.

Emanceps. Manceps cōponiť cū e. ⁊ diciť hic eman/ ceps cipis.q̄ cum p̄mo fuisset manceps.iam ab illa serui tute ⁊ potestate est liberat⁹. Vnđ emācipo pas.pare.id ē a [illegible] liberare. sed iam inoleuit ꝯsuetudo vt fili⁹ de potestate patris liberatus dicať emācipatus.sed ser/ uus a ſuitute liberatus dicať manumissus.licꝫ ꝓp̄ꝛie p̄/ dicta vocabula cōueniant captis in p̄lio ⁊ in ſuitutem redactis ſm hug̃. Pap̄ vō di. Emācipare iuris propꝛīj dominū statuere.q̄si extra manū.i.potestatē suā facere.

Emācipo pas in emāceps exponiť et coꝛripit ci

Emano.ab e ⁊ mano nas ꝯpo.emano as aui atū. ⁊ est emanare extra manare.ebullire. pcedere. ⁊ ꝓducit ma.

Emanuel hebꝛaice qđ in latino sermone signat nobis/ cum de⁹.s.qꝛ ꝑ v̄ginem deus nat⁹ hominibus in carne apparuit et acuiť in fine.

Emarceo ces.emarcui.ab e.⁊ marceo ces. cōpo. v̄bum neu.⁊ carꝫ sup̄.⁊ ē emarcere euidēť marcere. elanguere.

Emasculo ab e.⁊ mascul⁹ ꝯpo.emasculo las. ⁊ est ema sculare.eneruare debilitare vel castrare et coꝛr.penulti.

Emath sanguis grece. Inde emathia id ē sanguinolen ta ꝓpter multa bella.⁊ acuituꝛ in fine

Emaus ꝓp̄ꝛium nomē castelli quod post nicopolis di ctum est.⁊ acuiť in fine.⁊ est duarum sillabaꝝ.

Emax ab Emo emis diciť hic ⁊ hec emax cis.id est em/ ptoꝛ auid⁹.vel qđ facile emiť.⁊ ꝯpať. Vnđ emacit cius. sime.aduer.et ꝓducit penultimam genitiui

Emblema matis ge.neu.id est eminēs sculptura vl᷑ oꝛ/ namentū vasoꝝ vel varietas pauimēti siue diuersitas coloꝝ in pauimēto q̄ diciť lithostratos vel frustuꝫ auri vel argenti. Vnde pꝛudentius de sycomachia. Soꝛdēt argenti emblamata ⁊ pꝛodu.ble.⁊ coꝛripit ma

Embolismus mi.masͤ.gene.i.supaugmentū.vnde hic ⁊ hec embolismalis et hoc le.id est supexcrescēs vt annus embolismalis diciť q̄si supexcrescens.qꝛ supat duos an nos p̄cedentes vna lunatōe Habet enim ann⁹ embolis malis.xiii.lunatōes scꝫ duodecim sicut ⁊ alii anni ꝯmu/ nes.et illam terciam decimā supadditam que nullo mē si tribuiť.vide de hoc in epacta

Emēbꝛis. Ab e.⁊ mēbꝛum ꝯpo. hic ⁊ hec emembꝛis et hoc bꝛe.sine mēbꝛo.q̄si extra mēbꝛa.i.extra foꝛtitudineꝫ.

Ememoꝛ id est oblitus coꝛr.me et est cōmunis ge. ab e. et memoꝛ memoꝛis cōponitur

Emensus sa.sum.pticipiuꝫ de emetioꝛ tiris Et ē emen/ sus quasi extra mensus vel euidenter mēsus.

Emeras interp̄tatur dies ⁊ accentuať in fine.

Emergo gis si.sum ab e.et mergo gis cōponiť et ē emeꝛ gere. extra mergere.extra venire.exurgere.

Emerito in emeritus vide

Emeritus. Meritus compo.cū e.⁊ diciť emeritus ta tū id est iam extra meritū positus. q̄ non potest iam mere/ ri et exercere officiū suuꝫ.imo liberatus et solutus ē a la/ boꝛe officii sui.sicut miles olim post sexaginta annos nō cogebať militare.sed soluebať a laboꝛe solito.⁊ dabať ei ager vel villa vel aliud vnđ viueret. et tūc erat emeritus quasi extra meritū positus.qꝛ nihil postea laboꝛe solito merebať.vnđ hec emeritō onis. talis ꝓp̄ꝛietas vel talis liberatō ſm hug̃. Papias etiā dicit Emeritus valđ me ritus. Item emeriti milites veterani. quia iam soluti a milicia sunt Emerita ciuitas quā postq̄ꝫ cesar edificauit veteranos ibi constituit.

Emetioꝛ tiris tit⁹ vel emensus sum ab e et metioꝛ.et est emetioꝛ quasi extra metioꝛ vel euidenť vel apte metior.

Emicatim aduer.i.splendenter ab emico cas.

Emico cas ab e et mico cas ꝯpo.et coꝛri.mi. vide in mi co micas

Emigraneus vermis capitis vnde et dicimus doloꝛē capitis emigraneum esse

Emina ab emo emis deriuať hec emina ne. quedā mē/ sura mediū sextariū ꝯtinēs ad emēdū vinū uel annonū vel diciť ab emetioꝛ tiris vel ab hemis quod ē dimidiuꝫ

Emineo nes nui.id est extra manere.apparere supincū bere supstare vnđ eminens tis.omis ge. et compať emi nens tioꝛ tissimus vnde eminēter tius sime aduerbium ⁊ hec eminētia tie et componiť emineo cū sup et diciť su pereminco nes Et cū p̄ et diciť p̄eminco nes quod ꝑ sin copam inueniť p̄mineo nes Emineo autē componitur ex e et maneo nes a. in i mutata et coꝛripit mi.

Eminulus la lum. id est aliquātulum eminēs penulti ma coꝛrepta et dicitur ab eminēs.

Eminus cōponiť ab e et manus id est ꝓcul quasi extra manū sed comminus id est ꝓpe a con et manus et sun

aduerbia loci. Und' psti.in.xv. Eminꝰ ꝛ cōminꝰ localia sunt. Unde qdam. Eminꝰ ad longe sed cōminꝰ ad ppe

Emissarius. Ab emitto dicit emissus sa.sum. spectat. Unde emissarius ria riū. id est valde ad emittendū aptꝰ sicut sunt cursores regū vl' alioꝝ diuitū q frequent emittuntur ad nūcia ferenda. Itē hircus apompeiꝰ dicebat emissarius qꝛ emittebat in desertum. Apompeius grece emissarius latine. Itez hic emissarius sarij. dicit equus fortis ꝛ velox. qꝛ extra alios eligit ꝛ ad equas mittit ad coitū. Idē ꝛ admissarius dicit. De capro admissario habet Leui.xvi. Itē emissarius dicit pcussor. gladiator vl' flagicioꝝ et luxurie satelles

Emissiciꝰ cia.ciū. quod sepe ꝛ cito in diuersa loca emittitur vt oculus ꝛ deriuat ab emitto tis

Emo emis emi emptū. ꝛ est emere ex alieno meū facere id est dare suū ꝛ alienū accipe. Emo cōponit adimo mis ademi ademptū. i. auferre. Coimo mis coemi coemptuz quasi simul emo vel cū alio emo. ex con ꝛ emo is. Item dirimo mis. i. diuidere separe. Eximo is. id est auferre. vl' extrahere. Perimo mis. pemi. i. occidere. Redimo mis redemi redemptū. i. liberare. Emo emis cuz omibꝰ suis cōpositis est actiuū. ꝛ corr. e. in psenti. sed in pterito producit. Ouidius epy. Turpit ingenuū munera corpꝰ emūt Cōposita tamē e. in psenti mutāt in i. corr. Itē omia faciunt pteritū in emi ꝛ supinū in emptū. ꝛ habēt p. in supino causa euphonie. Deberet enim formari a pterito emi i. mutata in tū. Unde dicit pscianus in.x.li. Emi emptuz facit quod ideo assumpsit p. quia non pōt m. ante tum sine p. inueniri causa euphonie. vt sumptus pmptꝰ. cōptus. ¶ Hic notād q circa rem q emit ꝛ vendit xplex defectus cōsiderari potest. Unus siqdem ſm speciem rei. ꝛ hunc quidē dfectū si venditor ꝯgnoscat in re quam vendit fraudē cōmittit in venditōe. Unde venditō illicita reddit. Et hoc est quod dicit cōtra qsdam Esaie primo. Argentū tuuz versuz est in scoriā, vinuz tuū mixtum est aqua. Quod eni pmixtū est patit defectū quātū ad speciem. Alius autē defectꝰ est ſm quātitatez. q p mensuraz cognoscit. Et ideo siqs sciens utat deficiēti mēsura in vendendo. fraudē ꝯmittit. ꝛ est illicita venditō. Unde dicitur deutro. xxv. Non habebis in sacculo diuersa pondera maius ꝛ minꝰ non erit in domo tua. nec modiꝰ maior ꝛ minor. Et postea subdit. Abominabit eni dominꝰ eū qui facit hoc. ꝛ aduersat omnē iniusticiā. Tercius defectus est ex pte qualitatis. puta si aliqd animal ifirmū vendat quasi sanū vel p sano. quod siqs scienter fecerit fraudē ꝯmittit in venditōne. Und' est illicita venditio. Et in his omnibꝰ non solū aliqs peccat iniustā venditōz faciendo: sed etiā ad restitutōez faciendā tenet. Si vero venditore ignorāte aliqs pdictoꝝ defectuū in re vendita fuerit. venditor qdem non peccat. qꝛ iniustū facit materialiter non tamē eius opatio est iniusta. vt ex pdictis patet. tenet tamē cū ad eius noticiā puenerit dampnum recompēsare emptori. Et quod dictū est de venditore. itelligendū est etiā ex pte emptoris. Cōtingit eni quādoqz venditorē credere suaz rē esse minꝰ pciosaz quantuz ad speciē. sicut siqs vendat auꝝ loco auricalci. emptor si id cognoscat iniuste emit. ꝛ ad restitutōz tenet. ꝛ eadem ratio est de defectu quantitatis et qualitatis. sicut de defectu speciei substātialis.

Emola le. vas coquinariū sicut caldaria vel coculum. Cocula autē dicunt vasa coqne. a coquēdo dicta. oia nā qz vasa causa coquēdi pata cocula dicunt ſm ysid. Unde in scdo hebr. vbi nos dicimꝰ. Hostias coxerunt in emolis ꝛ ollis. greci habēt. hostias coxerūt in eneis oll'. Et dicit emola quasi imola. ab imolando. qa ibi hostie imolabant. id est coquebāt. Uel dicit emola qsi enea olla. et tunc ponit ibi m p n. Et ab olla subtrahit vnū l. qa emola corripit penult.

Emolior liris tus. sum. valde vel extra moliri acquirere niti. ab e. ꝛ molior liris cōponit.

Emolumentū ab emolo lis dicit hoc emolumentum ti. pprie lucrū molēdini. s. quod habet ex molēdino ppter molituram. sed ponit p quolibet lucro. vel p qlibet commoditate. Malachie. iij. ꝛ quod emolumētū qꝛ custodiuimꝰ

Emorrogiꝰ gia. giū. in emorrois vide precepta eius.

Emorrois Emac l' emas l' emath grece latine dr sāgnis Unde hec emorroys roydis. qdam infirmitas quādo aliquis patit fluxum sanguis. Unde emorroissus sa sū qui talez infirmitatē patit. Unde in euāgelio dicit quia dominus mulierē emorroissam sanauit. i. fluxum sanguinis patientē. quod etiā emorrogius dicit Ul' dicit sic. qꝛ sanguinem mingit p vrinam. Itē emorrois dicitur qdaz serpēs. quasi sanguinolēta. quia eius quē morderit totuz sanguinez effluere facit

Emphasis est expressio loquēdi. vide in quarta parte in tractatu de coloribus rhetoricis.

Emphiteosis osis. fe. ge. id est melioratō siue ꝯtractus melioratōnis. Unde cū quis dat agrū alicui vt excolat ꝛ melioret illū. iste dat agrū in emphiteosiz. ꝛ ille accipit in emphiteosim Et videt cōpositū ab en quod est in. et phitos quod est fides ꝛ thesis quod est positō. qsi in fide positō. Et inde hic et hec emphiteota. vel emphiteoteca qui rez accipit in emphiteosiz. ꝛ emphiteoticus ca. cum. quod ptinet ad emphiteosiz. Et hic emphiteotecariꝰ rij vel emphiteotecarius ria riuz. idez quod emphiteoteca vel emphiteoticus

Emphiteotecarius. in emphiteosis est

Empicus sicut di. Papias Empici dicunt illi quibus collectō facta est in pulmone. vel torace. ꝛ crepuerit sanuerit. ijdez sunt saniosi Empicus etiā dicit spuēs sanguinem. Et pdu. penul. Unde macer de betonica Empicos tussimqz iuuat suspiria sedat

Empireū celū factū fuit prima die cū angelis Und' di. strabus In pncipio creauit deus celū ꝛ terrā. Celū inquit non visibile firmamentū hic scriptura appellat. Sz empireuz id ē igneū vl' intellectuale quod non ab ardore. sz a splēdore dicitur. quod stati factū repletum est angelis Celū inquit in quo posita sunt luminaria. non in principio sz secunda die factuz est. Sed queri potest an celuz empireū sit imobile ꝛ incorruptibile Responsio cuz omnis res determinet a fine. oportet cōditōnes celi empirei accipe ſm quod ꝯuenit statui beatoꝝ. ppter qs factuz est. ꝛ qꝛ illi sunt in plena pticipatōne eterne lucis et quietis ꝛ eternitatis. Ideo decz celum empireuz esse lucidum imobile ꝛ incorruptibile esse Est autē celum empireuz qddam corpꝰ pncipaliter ordinatū vt sit habitatō

beatoꝝ. hoc magis ppter homines. quoꝝ corpa etiam glorificabunt. qbus locus etiaz debet. qz ppter angelos q loco nō indigēt. ꝛ qꝛ illa glia excedit inuestigatōnez humanā. Ideo etiā ꝛ celū empireū Dicit autē celuz empireum locus ꝯtēplatōis. nō quātuz ad necessitatē. sed qntū ad ꝯgruitatē sicut ꝛ ecclesia dr locus orōnis. Philosophi aūt hoc celū nō ꝯgnouerunt. qꝛ nec motui nec visui subiacet Unde celū empireū ratōe inuestigari non pōt qꝛ quicqd de celis cognoscimꝰ. hoc est aut p visum aut p motum Et scias q celū empireū dicit lucidū. nō qꝛ radios emittat sensui nostro visibiles. sed qꝛ i natura sua lucem habz. eo q maxime formale est

Empirici penul. corr. sunt medici q solā expientiaz siue practicā sectant vel sequunt

Emplastrū stri. dr ab en quod est in ꝛ plastes forma. eo q sup formā morbi inducit Potest etiā dici implastruz sicut dicam in energia.

Emporicus in emptorium est

Empos. empo grece latine foꝝ. uel mercatū. ꝛ hinc hic et hec empos tis. i. patiēs emptor. Item empos pōt esse ꝯpositum ab en quod est in ꝛ ptotis Et dicit ind' empos quasi impos id est nō potēs. cui adimit potestas. quasi adempta potestate iminutꝰ. ꝛ mutat n. in m. sequēte p

Empticius cia. cium. id est emptꝰ vl' facilis ad emēduz. Und' serui empticij dicebant illi q in huitutem emebantur Et dicit ab emo emis

Emptirium in emptoriū exponit

Emptorium. ab emo emis. dr hoc emptoriū rij. i. locus vbi emit. quod et hoc emptiriū rij dicit. vnde iosephus in. ix. Ad portum nauigare ad emptiria nequaqz pualuit. Et dr emptoriū vbicūqz negociatōes exercent. Itez inuenit hoc emporium rij. quod deriuat ab empo grece quod latine dr forum vel mercatū Et dicit emporiuz p pne locus iuxta mare vbi negociatōes vel mercatōnes exercent. vnd' emporicus ca. cū. qd ptinet ad emporium hinc emporica carta dr qddam genus carte. qꝛ i ea merces inuoluunt cum sit in scripturis minus ydonea

Emulor. Moles cōponit cū e. ꝛ dr emulor laris. latus sum lari. i. diligere. ij. coꝝ. xi. Emulor enim vos dei emulatōe. vel emulari. i. inuidere Ro. xiij. Non in ꝯtētōne ꝛ emulatōe Et tūc componit ab e. ꝛ molo lis. Itē emulari id est psequi p inuidiā vel amorem Prouer. iij. Non emuleris hominez malū Et tunc cōponit ab e ꝛ molior liris Unde qdam Emulor inflat. amat. inuidet. ac imitatur Item ezech. viij. videt poni p indignatōne vbi dr. Erat statutū ydolū ad puocandā emulatōez. Ab emulor deriuat emulus la. lū. i. diligēs vel inuidꝰ vel sequax vel eiusdē rei studiosus. ꝛ in eodē sensu ꝛ ex eisdē cōpositis inuenit demulor laris. vnd' demulus la. lū. i. emulꝰ

Emunctoriū ab emūgo gis. dr hoc emunctoriū rij. id ē purgatoriū. s. ferrū cum quo candelā emungimꝰ ꝛ emunctus cta. ctū. vel emunxus xa. xum. i. purgatꝰ. Exodi. xxv Emūctoria quoqz vbi de ea q emūcta sunt extinguunt.

Emūxus xa. xū. i. purgatꝰ. ꝛ deriuat ab emūgo gis

E ante N

En. id est in. vide in energia.

Ena id est vnitas

Enarro ras. raui. rare. cōponit ab e. ꝛ narro ras. et est enarrare euident vel apte narrare. vnde hic ꝛ hec enarrabilis ꝛ hoc enarrabile

Encaustū. Caustos ꝯpo. cū in vel cū en qd est in ꝛ dicit hoc encaustū vl' incaustū quasi inustū. s. tictura scribēdi.

Encenia nioꝝ. dicunt initiatōes vel initia siue noua festa. sicut dedicatōes ecclesiaꝝ ab en quod est in ꝛ cenon quod est nouū Unde encenio nias. id est initiare. ul' aliquod pmo exercere vel induere. vnd' vestem nouam enceniat qui pmo eaz induit vel portat. ꝛ similit episcopꝰ ecclām enceniat quādo eam dedicat. encenia ergo sicut dicit beatꝰ hiero. dedicatōis templi festiuitas dicebatur qd ter legit dedicatuz. Prima dedicatō fuit in autūno quādo rex salomō dedicauit templū decima die septembris. Itē quādo reedificatū fuit templū a redeuntibꝰ de babilone. dedicatū est in vere duodecima die marcij. id est duodecima luna. Cum aūt anthiochus epyphanes polluisset templū sordibus ydoloꝝ. ꝛ pphanasset vtensilia eius. iudas machabeus mūdauit templū ꝛ restituit vtēsilia eiꝰ in locis suis. ꝛ quasi dedicauit illd. xxv. die decembris Ista dedicatō obsuabat tpe xpi. Und' dr Jo. x. Facta sunt encenia i hierosolimis ꝛ hyems erat

Encheiridion. i. liber manualis. et dr a ciros qd ē manus ꝛ en quod est in. Itē encheiridion dr instrumētum medicorum sic dictū. qꝛ manu astringat dū plura contineat ferramēta

Enclesis. Cleo quod est inclinare compo. cū en quod est in. ꝛ dr hec enclesis sis id ē inclinatō. vnd' encleticus ca. cum. i. inclinatiuus. vt encletica ꝯiunctō dicitur illa q inclinat se sub accētu pcedēns dictōis remittēdo suum accētū in illā ꝛ inclinat accētum illius supra se vt quasi sub accētu illius pferat. Und' enclitico cas. id ē sic inclinare ſm hug. ꝛ fit enclesis in pncipio ꝛ in fine. sicut dixi supra in scda pte vbi egi de impedimēto ēclesis.

Encleticꝰ ca. cū pnlt corr. in ēclesis exponit

Endecas. Deca vl' decas compo. cū ena quod ē vnitas ꝛ dr hec endecas cadis. i. vndecim ꝛ corri. pnlt in nominatiuo ꝛ in obliquis.

Endecasillabus ba. bū. i. vndeci sillabaꝝ ab endecas et sillaba.

Endelicia cie. fe. ge. fuit mater sichees. i. anime ꝛ interpretatur intima etas vl' absoluta pfectō. vel ē delicia ſm calcidiū pfecta etas qsi endos lechia. i. intima etas ſm arist absoluta pfectō. ſm platonē anima mūdi

Endiadis dis fe. ge. penul. corr. qdā figura de qua dixi in qrta pte in ca. de coloribꝰ rhetoricis.

Endogenia. i. nata. ind' endogenicꝰ ca cū id ē naturalis ꝛ hinc endogenice aduer. i. naturalit.

Endor grece aries latine.

Endromides dis ab endor quod ē aries dicitur hec endromis vel endromides id est vestis villosa d arietinis pellibus facta qua induebant romani contra frigus ul' endromis dr duplex vestis duplex pallium forte ꝛ villosum ꝛ hyemale

Endromis i endromides ē

Eneades ab enea dicit hic eneades de. filius vel nepos enee ꝛ etiam quicūqz dscēderunt ab enea dicunt eneadē vt romani. ꝛ ind' subtracta de sillaba dicitur hec eneas eneadis filia vel neptis enee Itē inuenit hic eneus enei ꝛ ind' hec enides de et subtracta de sillaba ab eo qd dberet dici eneides fit hec eneis dis id est filia vel neptis enei

Sed iam hoc nomie magis vtimur ꝑ historia facta de enea ⁊ cor. pnlt eneades. Vnd liber virgilij sic intitulatur. Incipit eneis virgilij ⁊ cor. penul. eneidis genitiu⁹ de eneis. huius eneidis vł eneidos

Eneator. Ab eneũ vł es dicitur hic eneator toris. i. cornicen. cornicrepa. liricẽ. liricinator sc3 ere canens vel in eneis instrumẽtis canẽs

Eneis eneidis in eneades vid ⁊ cor. pnlt eneis.

Energia Ab energuminus dr. ⁊ ẽ energia vis ⁊ efficacia effectus Vnd hiero. in epistola ad Pau. cap. ij. Habet nescio qd latẽtis energie viue vocis actus ⁊ i aures discipuli de autoris ore trãsfusa fortius sonat. Energia etiã dicit agilitas ⁊ rex gestax aut quasi gestax sub oculis inducto. Dicit etiam animi anxietas. vnd fulgẽcius Demones ꝑ energiam nõ credim⁹ illabi anime. Et nota ꝙ inuenit inenerguminus ⁊ inergia scriptum ꝑ in et idẽ val3. q2 tãtum val3 en apud grecos q̃ntum in apud nos. Vnd huiusmodi nomia greca siue notha q̃ predictam ꝑpositõ3 habẽt in sui compositõe possunt scribi ⁊ scribunt indifferent modo ꝑ en. modo ꝑ in. vt encaustũ ⁊ incaustũ. entimema vł intimema. emplastrũ vł implastrum. energuminus vł inenergumin⁹. energia vel inergia. ⁊ sic in consimilib⁹ sicut di. hug. tractans de erge. Vel dicit energia interior labor. vel iterior opatõ ab en quod ẽ in. ⁊ erge qd ẽ opatõ vel labor.

Energumin⁹ dicit ab en quod ẽ in. ⁊ erge quod ẽ opus vel labor. ⁊ mene quod ẽ defect⁹ vł luna. Inde energuminus id ẽ demoniacus a demone possessus ⁊ vexatus et dicit sic quasi inefficax. nõ laborãs. nõ opans s3 in ope deficiẽs. vel en sit augmẽtatiuum q2 singulis lunatõnibus valdẽ mente laborat. vel energia dicit vis ul fortitudo mene luna. Ind energumin⁹ fortis in luna vt sũt lunatici vel en id ẽ in erge id ẽ labor. mene. i. defectus. noys id ẽ mẽs. Ind energuminus quasi laborãs in corpe deficiẽs in mẽte. vid in energia ⁊ cor. mi. energuminus.

Eneruis Neruus compo. cũ e. ⁊ dr hic ⁊ hec eneruis ⁊ hoc ue. i. sine neruis solutus debilis effeminat⁹. et dicit eneruis quasi sine neruo id ẽ sine ṽtute

Eneruitus ab eneruis dr eneruitus ⁊ eneruit aduer. id ẽ solute debilit. vel eneruit⁹. i. vsq3 ad neruos.

Eneruo uas. uaui. ꝯpo. ab e ⁊ neruo as. ⁊ est eneruare dissoluere ẽmollire debilitare q̃si extra neruos ponere. Oui. de reme. Eneruãt aĩmos citareq3 iociq3 lireq3

Eneus a. ũ. penul. cor. in ereus vid

Engadi indecli. accentuat in fine. locus vbi finit mare mortuum. ⁊ interptat hebraice fons id ẽ baptismus uel oculus celi aut vitulox.

Enigma ẽ qdam tropus q̃re in quarta ꝑte in ca. de tropis. Hug. sic di. Enigma matis. ge. neu. ẽ sermo figuratus vel obscura locutõ siue similitudo vel q̃stio occulta vel obscura q̃ difficile intelligit nisi aꝑiatur vt illd iudicu3. De comedẽte exiuit cibus. ⁊ de forti egressa ẽ dulcedo. significãs ex ore leonis fauum eẽ extractum. Ind hic et hec enigmatista ste. qui vel q̃ obscure ⁊ figuralit loquit. Et enigmaticus ca. cũ. id ẽ obscurus ad exponẽdu3. vel q̃ ꝑ enigma loquit. Et enigmatico cas. ⁊ enigmatiso sas id ẽ ꝑ enigmata loqui

Enigmatista ste. in enigma vide

Enigmatiso sas. in enigma ẽ

Enumuero componit ex enum ⁊ vero. ⁊ acuit in penul. vt di. Pap. ⁊ Hug. vid etiam in verus ra. rũ Et ẽ enuuero idẽ quod certe. ꝯiunctõ affirmatiua.

Eniteo tes. tui. verbũ neutrũ ẽ ⁊ car3 supino. ⁊ est enitere valdẽ nitere. fulgere. splẽdere. micare. vnd enitens tis. pticipium ⁊ corripit ni. vide etiam in nitẽs. ⁊ componit ab e. et niteo nites.

Enitor teris. enisus vel enixus sum eniti. id ẽ valdẽ niti. vel foras mittere vel parere ⁊ componit ab e. ⁊ nitor ris et ꝓd. ni. Vnd enitẽs tis. pticipiũ oĩs ge. et tũc ꝓdu. ni. s3 quãdo descẽdit ab eniteo cor. ni.

Enixa id ẽ conata ad sufficiẽdum aliqd. vel partu liberata fm Papiam. vide in enitor.

Ennoymaticus. in ennoyã exponit

Ennoyan compo. ab en quod ẽ in ⁊ noys quod ẽ mẽs Inde ennoyan id ẽ in mẽte. i. accidẽs qd dr eẽ in mente. q2 nullo corporeo sensu comphẽditur. sed solo itellectu mẽtis. vel ido quia ꝑ accidẽtia ⁊ formas rerũ noticia fit rerum q̃ a sensu trãsfert ad mẽtem. ⁊ id accidẽs dicit esse in mẽte. et inde ennoymatic⁹ ca. cũ. id ẽ accidẽtalis. Vnde ysi. accidẽtales diffinitões vocat ennoyan vel ẽnoymaticas. q2 nõ substãtialia s3 accidẽtalia declarãtur.

Ennos interptat habitator vel ꝓfundũ et acuit i fine.

Ennosigeus. Ennos interptat hitator. a quo ⁊ sigeum quod ẽ q̃dam mons iuxta troyam. vnde dictus ẽ neptunus ennosigeus. i. hitator sigei illius ꝓmontorij in q̃ habebat templũ iuxta troyam. vel ẽnosigeus interpratur ꝓfũdum silẽtium Ennos. n. profunde dicit sige silẽtium vel lanbulũ et vocat neptunus sic a ꝓfunditate maris. et a silentõ quod ẽ in profundo maris. Vel ennosigeus dicitur ab ennos quod ẽ hitator. et sic he quod ẽ profundum quasi ẽnosicheus. i. hitator ꝓfundi.

Eno nas naui. natũ nare. id ẽ enidẽt nare vel extra natãre. et compo. a b e. et no nas et cor. enatũ sup. penulti. similit enato tas. eius frequẽtatiuum

Enoth interptat edificatõ. ipsius enim nomie ciuitatẽ edificauit cayn filius adam

Enodis. Nod⁹ cõpo. cum e. et dicit hic et hec enodis et hoc de. penul. ꝓdu. i. sine nodo extra nodu3

Enodo das daui dare cõpo. cũ e et nodo das Et ẽ enodare exoluere de nodo tollere declarare planum facere

Enormis Norma me id ẽ regula cõpo. et ꝓdu. no cum e. et dicit hic et hec enormis et hoc me sc3 deformis turpis. ianis. grãdis. irregularis. illiteratus. crassus. sine mensura vel forma.

Enos lencie locus ĩterptatur

Ens tis ge. oĩs põt eẽ nomẽ vel pticipiũ de sum es est

Ensatus ta tũ. i. ẽse armat⁹ a hẽsis dicit et ꝓdu. penul.

Ensicũ cij ge. neu. occisio facta cũ ẽse a b ẽsis dicit.

Ensicul⁹ li. mas. ge. ꝑuus ẽsis penul. correpta

Ensifer ra rũ penul. correpta q̃ fert ensem

Ensis sis. mas. ge. i. spata a secãdo dicit

Enteria enterior id ẽ intestina penulti. acuit

Enthеca Theca compo. cum en quod est in. et dicitur hec entheca ce id ẽ reposite rei copiosa substãtia quasi theca reposita. Vel entheca ce. id est peculiũ vel ꝓpriu3 Unde enthecarius ria rium Et hic enthecarius rij. id ẽ

negociator. ⁊ ꝓdu. penulti. entheca sicut apotheca Inuenit etiam hec hectheca. de quo dicam in h. q2 pma sillaba ⁊ scda aspirant.

Entimema. Timo quod ẽ mens compo. cũ en qd ẽ in vel ena quod ẽ vnitas. ⁊ dicit hoc entimema matis qdam genus argumẽtatõis. s. festinata ꝯclusio. ⁊ dr sic q̃si in mẽte vnicũ. q2 in entimemate vnũ ex vno infert. uel cõponit ab en ⁊ timos. vel time quod ẽ mens. ⁊ monos vnum quasi in mẽte vnum. q2 vna ꝑpositõ in mẽte retinetur ul tacet. Entimema aũt ẽ silogismus impfect⁹. id ẽ oratõ in qua nõ omnib⁹ ꝑpositõibus antepositis festinata infert ꝯclusio. vt omẽ animal currit. ergo omĩs hõ currit. In hac. n. dicta argumẽtatõe subintelligitur hec ꝑpositõ Omĩs homo ẽ animal. ⁊ nõ apponit ibi. quia si apponeret ꝑfectus ibi esset silogismus ⁊ ꝓd. penulti. entimema.

Enucleo Ab e ⁊ nucleo as aui. cõponit. Et ẽ enucleare extra testam nucis nucleum deponere. ⁊ ponit pro aꝑire. enodare expire. manifestare declarare. Vnd enucleatus ta. tũ. i. aptus manifestus enodatus. expeditus declaratus. ⁊ compat enucleatus tior. tissimus Vnd enucleatim aduer. vł enucleate tius sime aduer. ⁊ corri. nu

Enulum vid in enũ

Enum ab es dicit hoc enum eni. Vnd hoc enulũ li. di. id ẽ ꝑuum enum sc3 caldariũ.

Enũcio as. conpo. ab e. ⁊ nũcio as Et ẽ enũciare valde nũciare vł de aliquo nũciare vł euident nunciare. Vnd hec enunciatõ onis. ⁊ enũciatiuus ua. uũ. Vnd dicit in dyaletica. Oratõ enũciatiua ẽ vox significatiua de eo qd aliqd est vł nõ est.

E ante O

Eo is iui itũ. Vnde hec itõ onis. ⁊ hic itus itus itui. et hoc iter itineris Eo is compo. cũ ab. ⁊ dicit abeo is. iui ire id ẽ ambulare Itẽ cum ad ⁊ dicit adeo adis id est ad aliqd ire Itẽ componit cũ am ⁊ interponit h. ⁊ dr ambio bis id ẽ circũdare ⁊ cuꝑe. ⁊ ꝓprie honorẽ. Itẽ cum ante ⁊ dicit anteo is. Itẽ cum circũ ⁊ dicit circũeo is. ⁊ debet in. scribi s3 nõ ꝑferri. Itẽ cum con ⁊ dicit coeo is subtracta n. Itẽ cũ ex ⁊ dicit exeo is iui itũ Itẽ cum inter ⁊ dicit intereo is. i. mori. Ite3 cum intro ⁊ dicit introeo is. Vnde hic introitus tus tui. Itẽ cum in ⁊ dicit ineo is iui. itum Vnd hoc initiu3 tij. i. pncipium. Itẽ cum ꝑ ⁊ interpoita d. dicit ꝓdeo dis diui dire ditũ. Itẽ cum p̃ et dicit p̃eo is iui. ire. i. ante ire. Itẽ cum p̃ter ⁊ dicit p̃tereo is. iui. ire. id est iuxta ire vł transire Itẽ cum ꝑ ⁊ dicit ꝑeo is Itẽ cum ob ⁊ dicit obeo is. Itẽ cum re ⁊ dicit redeo dis ⁊ interponitur d. Itẽ cum trans ⁊ dicit trãseo is Itẽ cum sub ⁊ dicitur subeo is Itẽ cum venũ ⁊ dicitur veneo nis. id ẽ uẽdor. Nota ꝙ eo is ⁊ omĩa composita ab eo sunt neu. exceptis illis dece3 sc3 adeo ambio anteo is circũeo ineo ꝑeo p̃tereo obeo. ꝑ ꝑficere ⁊ frequẽt circũire. subeo transeo que omĩa sunt actiua Itẽ omnia cõposita ab eo retinẽt literaturã sui simplicis. excepto ambio quod transit ad literaturã aliox ṽbox q̃rte cõiugatõis mutãdo e sui simplicis vbiq3 in i. Vnd versus Ambio seruat io retinet vestigia quarte. Cetera sunt in eo que veniunt a b eo Itẽ eo ⁊ eius composita oĩa faciũt p̃teritu3 in iui vel ij. ꝑ sincopam ⁊ supinũ in itũ correpta penul. vt ineo iniui vel inij initũ. ꝑeo is ꝑiui vel ꝑij ꝑitũ et sic de alijs. excepto veneo quod deber3 facere uenitum. s3 facit uenũ vt venũ iui Item excipit ambio quod q2 nõ seruauit lrãturam sui simplicis. ido ꝓducit penulti. ad modum aliox ṽborum quarte ꝯiugatõis desinẽtium in io ⁊ in supino ⁊ in pticipio. Vnde ouid. Iussit ⁊ ambite circũdare litora terre. In nomie tamẽ ṽbali quarte declinatõis causa differẽtie ad pticipiũ correpta penul. vt hic ambit⁹ tus.

Et attẽde ꝙ ambio facit futurũ indicatiui nõ in bo s3 in am. sicut audiam ambiã hieg. si ergo inuenit in bo fit fm antiq̃tatem Omĩa enim ṽba quarte cõiugatõis olĩ faciebãt futurũ indicatĩ in bo ⁊ in bor. Vnde adhuc in theologia ⁊ in psalmis inuenit. Partibor metibor. sed hec antiq̃tas absoluit. ⁊ solum duo verba quarte coniugatõis faciũt illud futux in bo. s. eo ⁊ queo. ⁊ composita ab eis excepto ambio. In cõpositis tamẽ ab eo inuenit etiam illud futurũ quandoq3 in am. vt in luce euãgelio Celum ⁊ terra trãsibũt ṽba autem mea nõ trãsiẽt. Et ꝑibit et ꝑiet. Itẽ scias ꝙ pticipium p̃sentis et p̃teriti impfecti tempis nascitur a pma ꝑsona p̃teriti impfecti indicatiui modi in omĩ cõiugatõe bam mutata in ns. vt amabam amãs exceptis in eo desinẽtibus quarte cõiugatõnis verbis que mutãt bam in ens. vt ibam iens quibam quiẽs p̃teribam p̃teriẽs Hec enĩ pticipia habent ꝑ obliquos casus ꝑ e eu. vt iens eũtis. quiẽs queũtis. preteriens p̃tereũtis. trãsiẽs trãseũtis. ambiẽs ambeũtis. rediens redeũtis. De hoc infinitiuo ire dixi in tercia ꝑte in ca. de gerũdio.

Eos eoy grece dicit sol uel oriẽs vel pm⁹ splẽdor aeris clarescẽtis qui aurora dicit

Eous ab eos eoy dr eous eoy pmus equ⁹ sol et adiectiue declinat eous eoa eoum. i. oriẽtalis.

Eousq3. i. intãtum fm Papiam.

E ante P

Epacta est numerus inuariabilis datus anno ad sciendum quotta sit luna in kalẽdis cuiuslibet mẽsis Et dicitur epacta ab epy quod est supra et aucta quod est augmentũ id est excessus anni solaris supra lunarem. Compotiste enĩ notauerũt. ꝙ pmus annus seculi nullam habuit epactã. quia non p̃cesserat aliq̃s annus a quo accepisset vndecim. Secũdus vero habuit illos vndecim ꝑ epacta qui sunt excessus anni solaris supra lunarẽ. Vnde semꝑ addẽdo vndecim formatur epacta. Verbigr̃a Epacta pmi anni est nulla. epacta vero secũdi est vndecim. addamus ergo vndecim ⁊ erũt vigĩtiduo. que sunt epacte tercij anni. q̃bus addamus vndecim. et erunt triginta tria. quorũ triginta faciũt vnũ embolismu3 et tria remanẽt ꝑ epacta quarti anni. Est autẽ embolismus lunatio triginta dieru3 collecta de excessu anni solaris ad annum lunarem. vnde adde vndecim epactis p̃cedẽtis anni et habebis epactã anni sequentis. nisi summa illa excedat triginta. quia tunc abijce triginta quia triginta sunt embolismus. et quod remanet est epacta illi⁹ anni. et hoc vsq3 ad decem et nouem annos. In vicesimo aũt anno reuertit ad caput. et est epacta nulla. et postea per ordinem ꝓceditur sicut dictum est vsq3 ad decemnouẽ annos inclusiue. Vnde appellat ciclus decemnouẽnal.

Si autē vulcis scire quotus sit annus cicli epactaꝝ. ac
cipite annos xpi ꝛ ipsis adiūgite vnū annum q: tunc to
tus pcesserat iste ciclus ꝛ a totali summa subtrahite de
cemnouē quotiēs potestis. ꝛ quota remāserit tot⁹ est
annus cicli epactalis. ꝛ si nihil remāserit. decimusnon⁹
annus erit. hoc tamē est verū si a kalēdis ianuarij vsq3
ad kalēdas septēbris feceritis hāc ꝯputatōem. s3 si post
kalēdas septembris vsq3 ad kalendas ianuarij predi
ctam ꝯputatōem feceritis debetis addere duos annos
q: in kalēdis septembris mutat̃ annus epactalis. anni
aūt xpi nō mutant̃ vsq3 ad natiuitatē domi. vel potius
ad kalēdas ianuarij. Vnd̄ a kalēdis septēbris vsq3 ad
natiuitatem domini ad summā annoꝝ xpi debem⁹ ad
dere duos annos. Hug. aūt sic di. Epacta id ē adiectio.
Compotiste qdam ad cognoscēdum quota sit luna in q
libet feria ꝯposuerūt duo genera numeroꝝ. quoꝝ vnū
regulares lunares. aliud vero epactas vocauerūt. id ē
adiectōes. Et dicit̃ ab epy quod est supra. ꝛ thesis qđ est
positō. q: regulares adijciunt̃ lunaribus ad inueniēdū
etatē lune. ꝛ hoc etiā pōt dici. alio tamē respectu

Epanalesis est species scematis de qua dixi supra ī q̄r
ta parte in cap̄. de scemate

Epar epatis ge. neu. i. ficatū. Et dicit̃ ab epy quod ē su
pra. q: supra positū sit. ꝛ hinc epaticus ca. cū. penul. corr.
qui patit̃ in epate. et facit gtūs epatis p t. pnlt corre. fm
vsum. tamē fm hug. facit eparis vel epatis.

Epatiarius ria. riū. quod ptinet ad epar. Plaut⁹. Cū
te morbus agitat epatiari⁹ ꝛc. ꝛ dicit̃ ab epar

Epaticus ca. cū. in epar vide.

Epenthesis est qdam species methaplasmi. de q̄ dixi ī
quarta pte in cap̄ de methaplasmo

Ephebia ē pma ps adolescētie fm Pap̄. Ephebia eti
am dicit̃ iuuenū eminens pulcritudo. vel collectō ephe
borum. ꝛ deriuat̃ ab ephebus. Vl' vt dicit Alexander.
Quo pstant pueri locus est ephebia dictus. ꝛ sic ponit̃

Ephebian fe. ge. ꝛ indecli. accētuat̃ in p ephebian
fine. Et deriuat̃ ab ephebus. ꝛ est ephebian locus psti
tutōnis vbi iuuenes meretricabant̃ ꝛ prostituebantur
Malach. li. ij. ca. iiij. Sup hoc pmittebat ꝛ alia c. l. si po
testati eius ꝯcederet̃ gmasiū ꝛ ephebiā sibi ꝯstituere

Ephebiolus li. dimi. in ephebus est

Ephebus ab e ꝛ phebus compo. hic ephebus id ē val
de lucidus. s. iuuenis pulcer ꝛ imberbis. Vnd̄ hic ephe
biolus li. dimi. Et mobilit̃ pōt declinari ephebus ba bū
Et ephibiolus la. lum. penul. corr. Sed ephebus pdu.
penul. Vnde Lucanus in tercō. Grādeuosq3 senes mi
xtis armauit ephebis. Itē in aurora d: Ecce fugit dixere
senex hic pulcer ephebus.

Ephy. qdam mēsura ē. s. triū modioꝝ ꝛ acuit̃ in fine

Ephimera re. qdam piscis q̄ vno die orit̃ ꝛ in eodē mo
ritur. Ind̄ dicit̃ ephimera re. penul. corr. febris simplex ꝛ
non molesta q̄ in vno die affligit hominē. ꝛ eodē die pu
quasi supra diem nō excedēs. quia vltra vnū diem non
solet durare. ꝛ inde hec ephimeris idis. genus est histo
rie. s. vnius diei digestio. vel vnius diei regularis abbre
uiatō. computatō. calculatō. ephimeris etiam dicit̃ tabu
la manualis. vel liber in quo quotidiani actus scribi so
lent. ꝛ sonat ephimeris apud nos diurnū. vel quotidia

num. Nam quod latini dicūt diurnum greci ephimer
da dicunt. Vel dicit̃ ephymeris ab epy id ē supra. ꝛ me
reo res. quod est dolere. Inde ephimeris meridis. dicit̃
tabula vel liber in qbus vsurarij scribunt denarios q̄s
mutuo dant ad pignora q̄ recipiunt. p quod cognoscūt
si lucrant̃ vl' non. ꝛ si damnificant̃. dolent super damno
quod ipsis crescit

Ephot ab epy. quod est supra dicit̃ ephot indeclinabi
le vestis sacerdotalis. quod latine interptatur supinduo
mētum. Erat enim palliū3 suphumerale. quo tota sacer
dotalis ambitō tegebat̃. ꝛ erant duo genera. vnū lineū3
et simplex quod sacerdotes habebāt. Aliud ex diuersis
coloribus auro gemmisq3 ꝯtextū3. habēs in vtroq3 hu
mero lapides duos. sc3 smaragdinos auro cōclusos in
qbus sculpta erant nomia patriarcharū quo olim pon
tifices vtebantur

Ephrata te. penul. corr. ciuitas est que dicta est bethlēē
ꝛ non debet vltima accentuari in ephrata. Ind̄ ephrate
us tea. teum. penul. pducta Inuenit̃ etiam effrateus. tea
teū. p f. ab effrai Vid̄ supra in effrate⁹ ī suo loco ī ca. d e f

Epy grece latiē dicit̃ supra.

Epyaltes d: ab epy quod est supra. et altes quod est p
mens. Inde epyaltes. quasi supra pmens. q: suo ponde
re videt̃ suffocare ꝛ grauare dormientē. ꝛ est qdam spēs
fantasmatis q̄ ꝯtingit in somnijs.

Epybata. Epy compo. cum baton quod est nauis. ꝛ di
citur hic ꝛ hec epybata te. grece quod latine dicit̃ laycus
vl' superueniens hic nihil habet negocij in naui. s3 naulo
dato in alias terras trāsire disponit ꝛ corr. ba

Epycaustorium. Epy compo. cum caustos qđ est incen
sum. et dicit̃ hoc epicaustoriū rij. instrumētum quod fit
sup ignem causa emittēdi fumum Item epicaustorium
dicit̃ locus vnguētorum vbi se vngebant ad ignem. vel
vbi vnguēta fiebāt ad ignem. Epicaustoriū etiam dicit̃
locus discernēdi causas. et in q̄libet istoꝝ sigficatōnum
accipit̃ ꝯpetēter in passione sancti thome.

Epycenus na. nū. penul. pdu. i. supra ꝯmune. Vnd̄ que
dam nomia dicunt̃ epicena. vt aqla. De qbus dixi ter
cia parte in tractatu de genere nominū in ca. de epiceno
genere siue ꝯmiscuo.

Epiciclus. Ab epy et ciclus quod est circulus compo
hic epiciclus cli. penul. pdu. id est puus circulus posit⁹.
sup maiorem circulum. ita vt epicicli centrum sit in linea

Epyctasis. Stasis quod stans vel maioris circuli
status dicit̃ componit̃ cū epy quod est supra. et dicit̃ hec
epyctasis sis. vel epystasis. Nam c. repsentat zima greco
rum. et est epyctasis adiectō litere vel sillabe sup statum

Epycureus penul. pdu. Vide in epicur⁹. dictōis

Epycurus. Epi compo. cum cura vel cutis. et dicit̃ hic
epicurus ri. quoddā genus philosophoꝝ. q: curam su
per cutem corpis habebāt. Dicebāt enī voluptatem esse
summū bonū. Ignorātes ergo aliā esse voluptatem pter
carnalem. dimissa anima tantū corpi curam impēdebāt
et ideo dicti sunt epicuri. ꝛ inde epicureus. rea. reum. ut
dicit hug. Vel fm alios. Epicurei dicti sunt ab epicuro
quodā philosopho amatore voluptatis. et vanitatis.
non sapientie quē ipsi philosophi porcum nominauerūt
ppter voluptatem. q: vanitatis et voluptatis amator

non sapiētie. summū bonū voluptatē corpis asserebat.
cuius traditōnes epicurei sequebant̃. Vnde dicebant
deū ex puidētia nihil agere. In mūdo omia constare ex
corporibus. animā nihil aliud esse q̄3 corpus. Vnd̄ ꝛ dixis
se fert̃ Non ero postq̄3 mortuus fuero

Epicus ab epos quod est laus dicit̃ epicus ca. cū. i. lau
dabilis. Vnde martialis. Epica vulgo liricaq3 pagina
ꝯsonaret Videt̃ tamē hic epica poni p dactilico Dacti
lus enī inuētus est ad describēda gesta heroū. ex quib⁹
ꝯsecuti sunt laudem Vel epicus componit̃ ab e. ꝛ pede
id ē psaicus. Potest ergo ibi legi epica. i. psaica.

Epydiocesis est qdam figura. De q̄ supra dixi in q̄rta
pte in cap̄. de coloribus rhetoricis

Epidromus. Epy cōponit̃ cū dromos quod est nauis
et est qđdam genus nauis. et d: epidromos vel epidro
mus velum secūde amplitudinis. sc3 ad pupim. ꝛ corri.
penultimam siue dro

Epifora Epi compo. cū foras quod est ferre ꝛ dicit̃ hec
epifora id est lipitudo oculoꝝ. quādo sc3 pellicula sup
ducit̃ oculo. ꝛ pducit fo.

Epigramma. Gramma qđ est linea vel lr̃a ꝯponit̃ cum
epi qđ est supra. ꝛ dicit̃ hoc epigrāma tis. id ē supscriptō
sc3 titulus vel breuis annotatō. eoꝝ que diffusi⁹ dicunt̃
in sequēti ope. ꝛ epigrāma dicit̃ etiā illa supscriptō que
supponit̃ tumulo sc3 epithaphiū. vel q̄ supponit̃ ymagi
ni alicuius ad signādum cuius ymago sit. vl' ad signan
dam aliquā pprietatem illius cuius ymago est. ꝛ pducit
penul. epigrāma. Vnde theodol⁹. Grecoꝝ pmus vesti
gat grāmata cadin⁹. ꝛ scribit̃ p duo m. vt qdā dicunt

Epigrus Epi cōponit̃ cum agros quod est tractus et
dicit̃ hic epigrus gri. id est clauus quo ligno lignū adhe
ret quia suptrahatur

Epilema Lemos vel lema grece latine dicit̃ vorago. et
componit̃ cū epi qđ est supra et dicit̃ epilema matis. id ē
emplastrū quia sup lema id ē vulneris uel vlceris vora

Epilēsia sie. est quedam passio sic dicta. gine ponat̃.
q: mētem apprehendēs pariter ꝛ corpus possideat. greci ei
apprehēsionē epilensiā vocāt. Hec passio dicit̃ caduca. ꝛ
alias lunatō. ꝛ morbus comitialis q: apud gētiles cum
comitioꝝ die cuidā accidisset. comicia dicebant̃. vl' qa ex
timore vel verecundia repulse in comicijs sepe illū mor
bum incurrebāt. Cui tāta vis est vt homo valēs ꝯcidat
et spumet. Hos vulgus lunaticos vocat. q: p lune cur
sum ꝯtingat eis. Et hinc epilensiacus ca cū. q talem infir
mitatem patit̃. ꝛ epilenticus ca. cū. penul. corr. in eodem

Epilentic⁹ ca cū. penul. corr. in epilensia est sensu

Epilogus ga. gū. idem est qđ reuolutō. Vid̄ supra ī q̄r
ta pte in ca. de coloribus rhetoricis

Epilemas dicit̃ gemma cū in cādida gemma su pnigre
sit color. Vnde ꝛ nomē habet ab epi ꝛ melan qđ est ni

Epimenia. Epi cōponit̃ cum mene. quod est grum.
defectus. vel luna mensis. ꝛ dicit̃ pluralit̃ hec epimenia
niorum. id ē expēse vel exenia. vl' tributa q̄ dant̃ p singu
los mēses post defectū lune. i. post nouiluniū

Epimane in quarta pte vide in cap̄ de coloribus rheto
ricis. et acuitur in fine

Epinicia oꝝ. dicit̃ festiuitas ꝛ gratia ractō p victoria p̄
habita Vnde Machabe. ij. ca. viij. dicit̃. Et cū epinicia

agerent̃ hierosolimis ꝛ corr. penul. fm vsum epinicia. et
dicit̃ ab epi quod est supra ꝛ nicos qđ est victoria. Vn
de dicit̃ ibi in glosa Pro epinicijs legit̃ in alia editōe di
es victorie supatis ergo hostib⁹ iudas festū celebrat

Epinirion. sicut dicit glosa interlinearis palip. pmo li.
cap̄. xv. In citharis p octaua canebāt epinirion ꝛc. et int̃
ptatur victori deo triumphus ꝛ palma. p octaua enim
id ē p misterio resurrectōis quod celebrabat̃ die octaua
canebāt epinirion. Alia lr̃a dicit. epinichion quod ut di
cunt intptat̃ victori deo palma vel victoris dei triūph⁹

Epiphanes pdu. penul. Vnd̄ in aurora dicit̃ Anthio
chus cornu significat̃ in hoc epiphanes.

Epiphania componit̃ ab epi quod est supra ꝛ phania
quod est apparitō quasi epiphania id ē supna apparitio
vel dicit̃ ab epy ꝛ phone sonus Inde epiphania id ē su
pnus sonus. vel diuinus sonus quia eo die vox patris
sonuit de celo. Hic est filius meus dilectus. Vel plenī⁹
et clarius sic potest dici. epiphania q̄druplici vocabulo
nuncupat̃. fm q̄ q̄druplici miraculo ista dies decoratur
Hoc enim die magi xpm adorāt. Cum enī xpc esset trede
cim dieꝝ. magi ad eum stella duce venerūt. ꝛ inde ppter
dicit̃ epiphania. ab epi quod est supra ꝛ phanos qđ est
apparitō. et q: tunc de sursum stella apparuit. siue ipe cri
stus p stellā que de sursum visa est magis verus de⁹ de
mōstratur. Eadem etiā die reuolutis. xxix. annis cū iam
annū. xxx. attigisset. q: vt dicit lucas. Erat hiesus incipi
ens q̄si annoꝝ. xxx. habebat enim. xxix. ānos ꝛ dies. xiij.
et tūc inquā in iordane baptizatus est. ꝛ ob hoc vocatur
theophonia. a theos quod est deus. ꝛ phanos apparitō
vel phonos sonus. q: deus trinitas tūc apparuit. pater ī
voce filius in carne. spūssanctus in columbe specie Ipo
iterū die anno reuoluto cum esset xpc annoꝝ. xxx. ꝛ. xiij.
dierum aquā in vinū mutauit in nuptijs. et ideo vocat̃
bethphonia a beth quod est domus. ꝛ phanos appari
tio. q: miraculo facto in domo ver⁹ deus apparuit Pre
dicta tria miracula tāguntur in qdā āntiphona que can
tatur ad benedictus. Hodie inquit celesti sponso iūcta
est ecclesia. quoniā in iordane lauit cristus eius crimia.
currunt cum munerib⁹ magi ad regales nuptias. ꝛ ex a
qua facto vino letātur cōuiue. Ipa insup die reuoluto
anno cum esset ānorum. xxxi. ꝛ. xiij. dierum satiauit qui
q3 milia hominum de q̄nq3 panibus. sicut dicit beda. Et
ob hoc vocatur phagiphanya. a phage vel phagin. qđ
est bucca vel māducare. ꝛ phanos apparitō ꝛ acuit pnl't
epiphania siue ni.

Epiphia orum. numeri plural' ge. neu. sunt ornamēta
equoꝝ vt frena vel pectoralia Horati⁹. Optat epiphia
bos piger. optat arare caball⁹ Ind̄ epiphiare id ē equū
totaliter ornare.

Epirediū3 Epi ꝯpo. cū reda et d: hoc epyrediū dij ꝛ di
cunt̃ epiredia pprie pua ꝛ minora vehicula

Episcopus Scopin quod est intendere vel speculari
componit̃ cum epy quod est supra ꝛ dicit̃ hic episcopus
pi q̄si supspeculator et supintendens curā subditorum
gerens. Vel dicit̃ ab epi et copos quod est labor q̄si sup
laborās scilic3 sup gregem suum. et est nomē opis ꝛ one
ris. vt vult Pap̄. fm illud apostoli. Qui episcopatum
desiderāt bonū opus desiderāt. sed nūc magis videt̃ esse

bonoꝛis q̄ʒ oneris. Et est q̄dꝛiptitus oꝛdo episcopoꝛum
scʒ in pr̄iarchas/archiepiscopos/metropolitanos/et in
ep̄os. Pr̄iarcha sum⁹ ꝛ p̄nceps patrū in r̄ptat. qꝛ p̄muʒ
id est aplicū retinʒ locū. sicut pr̄iarcha roman⁹ āthioch
enus. alexādꝛinus. Uide etiā de hoc in pr̄iarcha. Archi
episcopus dicit̄. qꝛ summus ꝛ p̄nceps ep̄oꝛum est. Tenʒ
enim vicē apostolicā ꝛ p̄sidet tā metropolitanis q̄ʒ cete
ris episcopis. Metropolitani a mensura ciuitatum vo
cātur. Singulis enim p̄uintijs p̄sident. quoꝝ autorita
ti ꝛ doctrine ceteri sacerdotes subiecti sunt. sine quibus
reliq̄s ep̄is nil agere licet. Solicitudo enī totius p̄uin
tie ip̄is cōmissa est. Omnes aūt supius signati ordines
vno ꝛ eodem vocabulo ep̄i nominātur. sed ideo p̄uato
nomīe q̄dam vtunt̄ p̄pter distinctōnem potestatis quā
singuli acceperūt. Ab ep̄us āt deriuat̄ hic ꝛ hec ep̄alis
et hoc le. vnde episcopalit̄ aduerbiū. Item ab episcop⁹
hic ep̄atus tus tui. Et hoc episcopium pij. dignitas uel
officium ep̄i Et episcopoꝛ aris. id est ep̄atum habere uł
regere. ꝛ coꝛr. sco. Uide etiā in metropolis Hic pōt q̄
ri an religiosi q̄ p̄mouent̄ in ep̄os teneātur ad obseruā
tias regulares. Ad hoc dico q̄ status religionis ad p̄fe
ctōnem p̄tinet q̄si quedā via in p̄fectōnem tendēdi. Sta
tus autem episcopalis ad perfectōnem pertinet tanq̄m
quoddaʒ p̄fectōnis maiisterium. Unde status religio
nis compatur ad ep̄alem statum. sicut disciplina ad ma
iisterium. et dispositō ad p̄fectōnem. Dispositō aūt nō
tollit̄ p̄fectōe adueniēte. nisi forte quātum ad id in quo
p̄fectōni repugnat. quātum ad id qd̄ p̄fectōni congruit.
magis cōfirmat̄. Sicut discipulo cum ad maiisterium
p̄uenerit nō cōgruit q̄ sit auditoꝛ. cōgruit tamē sibi q̄ le
gat ꝛ meditet̄ etiā magis q̄ʒ ante. Sic igit̄ dicēduʒ est q̄
siq̄ sunt in regularib⁹ obseruātijs q̄ non impediāt pōti
ficale officiū sed magis valeāt ad p̄fectōnis custodiam.
sicut est ꝯtinētia pauptas ꝛ alia huiusmōi. ad hec rema
net religiosus. etiā factus ep̄us obligatus. ꝛ p̄ cōsequēs
ad poꝛtādum habitū sue religionis. q̄ est huiusmodi ob
ligatōnis signum. Siq̄ vero sunt in obseruātijs regula
ribus q̄ officō pontificali repugnēt. sicut est solitudo si
lentium ꝛ alique abstinētie. vel vigilie graues. ex quib⁹
impotēs coꝛpe redderet̄ ad exequēdum pontificale offi
cium ad huiusmodi seruāda non obligat̄. In alijs tamē
potest dispensatōne vti s̄m q̄ requirit necessitas p̄sone
vel officij vel cōditō hominū cum q̄bus moꝛat̄ per mo
dum quo etiā p̄lati religionū in talibus secum dispēsāt.
Testamentū autē nullo modo facere potest. qꝛ sola dis
pensatō ei cōmittit̄ rerū ecclesiasticaruʒ que moꝛte finit̄
ex q̄ incipit testamētum valere. vt apostolus dicit ad he
breos. ix. Si tamē ex concessione domini pape faciat te
stamentū: nō intelligit̄ ex p̄p̄io facere testamētum. Sed
apostolica autoꝛitate intelligit̄ esse ampliata potestas
sue dispensatōnis. vt eius dispensatō possit valere post
moꝛtem. sicut dicit frater thomas. Uide etiā in honoꝛo
et in acceptō.

Episinalimpha. Sinalimpha componit̄ cuʒ epi quod
est supꝛa. ꝛ dꝛ hec episinalimpha. i. ꝯcurs⁹ duaruʒ voca
lium in eadē sillaba ꝛ in eadem dictōne positaꝝ cū colli
sione vtriusq̄ʒ. Et dicit̄ epysinalimpha q̄si supꝛa sinalim
pha. qꝛ plus est q̄ʒ sinalimpha. Plus enim est ita duas
vocales subtiliare vt p̄ferātur s̄m vnū impulsum quasi
in unum sonū. ita tamen q̄ vtraq̄ʒ aliqd soni retineat. qꝛ
ita duas cōiungere. vt altera totum suū sonum amittat
s̄m hug. Hec alio nomīe dꝛ sineresis s̄m quosdā. Unde
di. Pap. Epysinalimpha vel sineresis est conglutinatō
duaꝝ sillabaꝝ in vnā. vt neri p̄ nerei. De sineresi āt dixi
supꝛa in q̄rta p̄te in ca. de methaplasmo

Epithasis penul. coꝛr. alio nomīe dꝛ epictasis p̄ct. Ui
de supꝛa in epictasis in suo loco

Epistiliū cōponit̄ ab epy ꝛ stilus. Et est capitellū qd̄ su
perponit̄ columne. qꝛ supponat̄ stilo colūne. Unde epy
stilia dicunt̄ quasi sup̄ stilos. i. sup̄ columnas. Et sciaꝰ q̄
tres sunt p̄tes columne scʒ basis. i. fundamentū. stilus. i.
illud rectū quod sup̄ basim erigit̄. Epistiliū vero dꝛ illō
quod stilo supponitur.

Epystola dꝛ ab epy quod est supꝛa et stolon qd̄ est mis
sio. quasi supꝛa missio. qꝛ supꝛa intentōem mittentis ge
rit officiū nuncij. Uel qꝛ epystola in dignitate p̄eminet
simplici missioni. Et describit̄ sic. Epystola est legatō li
teralis absenti p̄sone vel absentib⁹ mittētis plene signi
ficans voluntatē. Legatō lr̄alis dꝛ ad differentiā nuncij
qꝛ si p̄ solum nunciū sine literis aliqd intimamus: nō id
epistola. sed quedā stola id ē simplex missio nomīatur.
Absenti p̄sone ponitur ad differentiaʒ s̄monis q̄ p̄tinet
ad p̄sentes. Nā etsi cā pudoꝛis quādoq̄ʒ p̄senti epistolā
destinamus. tamē ei non scribimus vt p̄senti. Mitten
tis plene sig̃ficās voluntatē. ideo subiungit̄. qꝛ pōt quā
doq̄ʒ per alicuius p̄tis subtractōnem epistola decurta
ri quod tolerādum est dummō plene mittētis affectus
exp̄mitur ꝛ declaratur. Partes vō epistole a pluribus
ponunt̄ quinq̄ʒ. s. salutatō. exoꝛdiū. narratō. petitō. ꝛ ꝯclu
sio. Et licet p̄tes sic naturaliter oꝛdinent̄. tamē exoꝛdiuʒ
narratō. ꝛ petitō. possunt naturalem oꝛdinē permutare.
sed non salutatō nec ꝯclusio. qꝛ illa p̄oꝛ semp̄ est. ꝛ hec ul
tima debet esse. Nam petitō p̄poni potest exoꝛdio. vt si
dicam. Amiciciā tuā rogo q̄tenus equum mihi accom
des vsq̄ʒ romā. cum omīa que habeo sint exposita semp
ad tuum beneplacitū ꝛ mādatum. Similit̄ narratō po
test p̄mitti exoꝛdio. vt si dicam. Sciatis me sine vestro
auxilio nō posse in studio p̄manere. qꝛ mihi estis sp̄cia
lis dominus et benefactoꝛ pijssimus. Petitō etiā quan
doq̄ʒ narratōnem anticipat. vt si dicam. Rogo domina
tōnem vestrā q̄tinus mihi pecuniā transmittatis. qꝛ illā
totam quā mecum detuli iam expendi carioꝛe bononie
tempe p̄sistenti. Quāuis etiaʒ epistola ex q̄nq̄ʒ p̄tib⁹ ītē
gretur. potest tamē ex paucioꝛib⁹ quādoq̄ʒ cōstare sicut
ex salutatōe et narratōne. potest etiā in sola narratōne
vel petitōne cōstare omnib⁹ alijs p̄tibus relegatis. Un
de narratōne subtracta nō debet petitō remoueri. Ecō
uerso. subtrahitur tamē quādoq̄ʒ salutatō cā indignatō
nis. et tunc tantū sufficiūt nomīa p̄sonarum. Quādoq̄ʒ
tacet̄ exoꝛdium. quia rei dignitas p̄ se patet. Quādoq̄ʒ
narratō vt in literis p̄ceptiuis. Interdū petitō vt freq̄nē
ter in epistolis remissiuis. Quandoq̄ʒ ꝯclusio qꝛ cōmo
ditas vel incōmoditas p̄ se patet. vel qꝛ epistola ē nimis
longa. Uerūtamē inuenit̄ q̄ in salutatōne sola quidā
abbas epistolam destinauit in hūc moduʒ. B. talis eccle
sie dictus abbas. dilecto in xp̄o filio. b. benefactoꝛi bene

incipe. melius p̄sequi ꝛ optime terminare. Quod bene
fieri potuit qꝛ p̄ talem epistolā uoluntati mittentis ple
nare satisfecit. Hoc enim dicit̄ epistolaris dictamīs vl
timum cōplementum Unde v̄sus Hic satis est p̄s vna
due tres q̄ttuoꝛ omēs. vide in exoꝛdiū

Epistolaris. Ab epistola dicit̄ hic ꝛ hec epistolaris et
hoc re. quod est epistole. vel quod p̄tinet ad epistolam.
ꝛ hoc epistolare ris. ꝛ hoc epistolariū. liber epistolaruʒ.

Epytafiū. Tafos quod est tumulū vel sepulcruʒ cōpo
nitur cum epy. et dicit̄ hoc epytafiuʒ fij. quod sup̄scribit̄
tumulo moꝛtui

Epythalamiū. Epy compo. cum thalamus. ꝛ dicit̄ hoc
epythalamiū mij. id ē cātus q̄ fit sup̄ thalamū. i. sp̄osum
vel sponsam. Unde epythalamius mia. miū s̄m hugui.
Pap̄ vero sic dicit. Epythalamia sunt carmīa nuptia
rum que decantant̄ a scolasticis in honoꝛē sponsi ꝛ sp̄o
se. hoc p̄mum salomō edidit in laudem xp̄i ꝛ ecclesie. ex
quo gētiles epythalamiū sibi vēdicauerūt. Dictum est
autē eo q̄ in thalamis decātet̄. Hieronimus in epistola
ad paulinū ca. vij. Salomon pacificus ꝛ amabil' domi
noꝛs coꝛrigit. naturā docet. ecclesiā iungit. ꝛ xp̄m san
ctaꝝ nuptiaꝝ dulce canit epythalamiuʒ

Epythematicus. epy compo. cuʒ thesis. et dicit̄ epythe
maticus ca. cū. i. suppositus vel appositus. Unde ip̄e ip̄a
ip̄m dicit̄ epythematicō. i. appositiuum. qꝛ apponit̄. i. iun
gitur cū p̄ma ꝛ scd̄a p̄sona ꝛ tercia. vt ip̄e lego. ip̄e legis.
ip̄e legit. ip̄i legimus. ip̄i legitis. ip̄i legūt

Epythetū. Epy compo. cum thesis. ꝛ dicit̄ hoc epythe
tuʒ ti. adiectiuū quodlibʒ. qꝛ supponat̄. sed p̄p̄ie epythe
tum dicit̄ illud adiectiuū quod cōuenit omni rei alicui⁹
maneriei sed non soli. vt cigni est epythetū albus. coꝛui
niger. Item epythetū dicit̄ accidēs quod est p̄p̄iuʒ. sed
differūt. Epythetum est quod cōuenit omni rei alicuius
maneriei sed nō soli. vt esse nigrū cōuenit omni coꝛuo. sʒ
non soli. Propꝛiū vero omnib⁹ vnius maneriei rebus
ꝛ solis cōuenit. Unde epytheton dicit̄ q̄dam figura cuʒ
tale accidens vel adiectiuū addit̄ tali rei immediate s̄m
huguitōnem. De hoc etiam dixi supꝛa in quarta parte
in capitulo de tropis

Epythoma matis. ge. neu. vel epithome mes. acuta vl
tima id est abbꝛeuiatō sermonis. dicit̄ ab epy ꝛ thomus
vel thomos diuisio. p̄cisio quasi p̄fectō sermonis. Un
de hieronim⁹ dicit in epistola ad Paulinū ca. vij. Pa
ralipomenō liber instrumēti veteris epythome tātus ac
talis est ꝛc. Dicitur autem epythoma abbꝛeuiatō uete
ris testamēti. quod dicit̄ instrumētū. qꝛ instruit ī doctri
na fidei ꝛ moꝝ. ꝛ ponit̄ hic absolute p̄ abbꝛeuiatōne. q̄a
breuiter tāgit p̄termissa. Ab epythoma autē dicitur epy
thomaticus ca. cū. i. breuit̄ dicēs vel dict⁹. ꝛ epythomoꝛ
maris breuiter loqui Uid in paralipomenō

Epythimū. Epy compo. cum thimū quod grece ē flos
et dicit̄ hoc epythimū id ē flos thimi. ꝛ est timbꝛe similis
et dicit̄ sic. qꝛ soleat supponi a medicis alijs adiutoꝛijs p̄
cedentibus. Unde epythimicus ca. cū. i. ꝯcupiscibile. et
epythimū etiam dꝛ turibuluʒ quod alio nomīe dꝛ thimi
amateriū a suppositōne thimiamatū quod alio nomīe
dꝛ thuricremulū. Unde dicit̄. Pone thimiama in thu
ricremulo. et coꝛr. penul. epythimū

Epysensis. est q̄dam figura scematis de qua dixi supꝛa
in quarta p̄te in cap. de scemate.

Epos grece latine laus.

Eptimemeris. meris vel memeris quod est diuisio. uel
p̄s compo. cum epta quod est septem. ꝛ dicit̄ hic eptime
meris. quasi diuisio sup̄ septimā sillabā. Est q̄dam sp̄ēs
cesure. q̄ septima sillaba naturaliter coꝛrepta p̄ducitur.
Septima dico. respectu triū spondeicoꝝ pedum. vt hic
Tantalus ꝛ seue perijt iniuria mense. ꝛ fit in p̄ncipio q̄r
ti pedis siue sup̄ septimā sillabam. vt dixi. ꝛ compo. cum
post. et dꝛ hic posteptimemeris. Uide in penthimeme
ris ꝛ coꝛr. penul. sʒ melius scribit̄ p̄ h. p̄ma sillaba.

Epto onis id est memoꝛia.

Epudoꝛat⁹ ta. tū. extra pudoꝛē positus. vid ī pudoꝛat⁹

Epudoꝛus ab e. et pudoꝛus. quod est pudoꝛe plenus.
componit̄ epudoꝛus ra. rū. id est extra pudoꝛē. id est ve
recundiam impudens

Epule. Epulūli. in singulari numero. ꝛ hee epule laruʒ
in plurali. ꝛ sic est etheroclitū genere et declinatōne. ꝛ dꝛ
epulum q̄si opuliū ab opulētia rerū. ꝛ dꝛ s̄m q̄sdam epu
lum p̄ coꝛpali. sed epule laꝝ p̄ spirituali. i. p̄ refectōe sciē
tie vel v̄tutis. vnde plato in thi. venistis ad epulas he
sternas. Ab epulum dꝛ epuloꝛ laris. latus sum. i. epulis
vti. hinc verbalia. et hoc epulatoꝛiū id est locus epulatō
nis. et coꝛri. penultimam

Epulo lonis in epulonus est.

Epulonus. ab epuloꝛ laris dꝛ hic epulonus ni. id ē glu
to epulis deditus. q̄ aliter dicit̄ hic epulo lonis. vnd au
gustinus de ciuitate dei Epulones etiā deos iouis para
sitos esse dixerūt. et producit etiā lo

Epulus id est lux

E ante Q

Equabilis ab equo equas dꝛ hic ꝛ hec equabil' ꝛ hoc le
ꝛ p̄ sincopam hic et hec equalis ꝛ hoc le. ꝛ inde equaliter
ꝛ hec equalitas tatis. ꝛ p̄ compositōnem inequabil' vel
inequalis. inequale. inequalitas. inequaliter. ineq̄bili
tas. inequabiliter.

Equanimis. equus equa. equū. compo. cum anim⁹. et
dꝛ hic ꝛ hec equanimis. et hoc me. ꝛ equanimus ma mū
id ē equi ꝛ patiētis animi. ꝛ hic eq̄nimitas tatis. i. animi
eq̄tas ꝛ patiētia ꝛ coꝛri. mi

Equarius ab equus eq̄. hic equarius rij. custos eq̄ruʒ.
ꝛ hec equaria rie. similiter

Eques. Ab equus dꝛ hic ꝛ hec eques equitis. id ē miles
Unde hic ꝛ hec equitissa femina equitans. et coꝛripit e.
sicut equus substantiuū. Unde q̄dam. Et modo vadit
eques q̄ solet ire pedes

Equester ab equus dꝛ hic ꝛ hec equester. vel equestris
et hoc equestre. vel potius s̄m modernos hic eq̄ster hec
equestris et hoc stre. qui vadit in equo. Mach. ij. li. ca.
xj. Apparuit p̄cedens eos eq̄ster Equester etiā s̄m pap̄.
sumitur p̄ illo qui certaminib⁹ medijs interuenit p̄ quē
vtraq̄ʒ p̄s equam fidem sectat̄ et tūc videt̄ dici ab equ⁹
equa equum.

Equidem id est certe. coniūctio approbatiua vel exple
tiua. licet et alia possit esse. et coꝛr. penul. Unde in auro
ra dicitur. Non equidem sanctos vt me saluēt p̄coꝛ illi.

et est figure simplicis. Unde dicit priscian9 in.xvj.li. Quidem eqdem coiunctonem copositaz esse extimat ab ego z qdem.sed errant.simplex eni est. Hiere.xxxij. Eqdem semen iacob z dauid serui mei zc.

Eqdium dij. Equus equa equu siue equitas. coponit cum dies. z fit hoc equidium dij.ide quod equinoctiuz qsi equitas diez cuz noctibus. Und hic z hec equidial et hoc le.id est equinoctialis.

Equiferus ri.mas.ge. id est ferus equus z siluestris ab equus z ferus feri.z corripit fe.

Equimanus na num.q eqliter vtraqz manu ad gladium vel ad aliud tenedum vtit.et compo. ab equ9 equa equum.et manus z corri.ma.

Equinoctiu.equus adiectiuu siue eqtas componit cuz nox noctis.z dicit hoc equinoctiuz noctij. id est equalitas noctiu cu diebus.et fit bis in anno.scz in festo sancte crucis z ydibus martij. Unde vsus. Equa crucis festu dat tempa martis z ydus. Hoc est festu crucis qd e decimooctauo kalendas octobris dat equa tepora.i.eqninoctium.qz illa die ptingit eqnoctium autunale. z ydus martis id est martij.dat equa tempa.hoc est equinoctiu qz tunc est equinoctium vernale. Et est equinoctiuz maxima diei artificialis.z noctis adeqtio.Ab equinoctiuz dicit hic z hec equinoctialis z hoc le. z hic equinoctialis lis.tam p paralello qz p coluro in quo fit equinoctium. vide in solsticium.

Equinus na.num.penu.pducta in equus equi est.

Equipenso sas saui.satum ab equus adiectiuum z penso sas copo. z est equipesare eq cogitare vel eq iudicare

Equiparo ras.componit ab equus substatiuo z paro paras.z inuenit in tribus sigficatoibus. Nam equiparare.id est imitari.vnde vgilius in bucco. Nec calamis solum equiparas sed voce maiistruz.Item equiparare id est equare vel comparare.vt eqparo hoc illi.i.equo l' coparo qsi ostendo esse equuz illi. Item equiparare ide pare fieri. vt iste in breui tepore doctores suos eqpauit id est par factus est illis.

Equipolleo. equus adiectiuu compo.cum polleo les. et dicit equipolleo les. z cuz valeo et dicitur equiualeo les. in eodez sensu id e pacificari.pferri.assimulari.vnd equipollens equiuales ge.omis. z inde equipollentia equalentia.id e similiu reru eqlitas.

Equiricia cie.armentu eqrum vl' vaccaz et dr ab equ9

Equistatiu statij.ge.neu.stabulu vbi equi stat. equi. z compo.ab equus equi z sto stas

Equitania nie. dicit ab equitate aq cuiusdaz fluuij qz fere vndiqz eam cingit.vel p ptrariu qz oblig eaz cingit. vel dicit ab aq.vnde equitanicus ca cu.aliquis de terra illa penultima correpta

Equitatus in equito tas vide

Equito tas id est equum facere.vt equito illi.id e rectu facio illi.z componit inequito tas.no recte no eq agere. z deriuat equito ab equus equa.quu. Item equito tas potest esse frequetatiuu huius vbi equo eqs.z tuc tatuz valet qntum frequeter eqre.z tunc est actiuu z construit cum acto in pdictis significatonibus Equito pdu.e.cu sit ibi ae dyptogus.Item equito tas potest deriuari ab equus equi.z tuc equitare id est militare.z sic corripit e.

vnde hic equitat9 tus.i.actus equitandi.vel multitudo equitum.vnd in canti. Equitatui in currib9 pharaonis assimulaui te

Equiualeo les corri.va.et exponitur in equipolleo.

Equiuocus vox compo.cu equ9 adiectio z dr equiuoca cuz.quod vna voce plura significat.et describit sic equiocuz Equiuoca sunt qrum solu nome est pmune.z sm illud nome rato substatie est diuersa.vt cu animal significet animal veru z animal pictu. nome est eis comune solu z rato substatie vtriusqz sm illud nome est diuersa dicim9 enim de leone picto in pariete. Ecce terribile animal.et de animali vo quod est leo. idem dicim9 equiuocando hoc nome animal ad vtruqz. Equiuocato vo sic describit Equiuocato est eiusdem dictonis diuersa intetio siue significato.vel sm alios Equiuocato est cum diuerse rez ratones in eodem nomie simplicit vniunt In hac aut descriptone res sumit comuniter p rem z modum significandi.

Equo eqs equaui eqre.equu facere. z dicit ab equ9 adiectiuo.et coponit cuz ad z dicit adequo eqs Item cu co et dicit coequo eqs abiecta n. Ite cu ex z dicit exequo qs Item cum ob z dr obliquo qs. Equo equas actiuuz est cu omnib9 suis compositis et pdu.pmam Nam scribit p ae dyptongu.sed eques nome p e.solam z corri.pmaz vnde vsus Ne sis sol9 eques tibi me p equu pcor eques

Equor eqris ge.neu.i.mare traquillum z dicit ab eqlitate vnde vsus Cu fremit esse fretuz. mare dicas cum sit amaz Potus ponte caret.sz ab equo dr equor.

Equule9 Ab equ9 equi dr hic equuleus lei.p quodaz tormeto facto ad modu equi sm hug. Pap.vero di.ab equus equi hic equulus vel equule9 diminutiuu pullus equ9 vel genus tormeti.

Equus Ab equ9 equa equum deriuat hic equ9 equi. id est caballus.qz eque currat.vel dr ab equo eqs. qz oli quado equi qdrigis iungebant equabant pares forma z similes cursu copulabant et inde hec equa eque et eqnus na nu penultima pducta res equi vel ad equu pertines.et scribit p e.solam et corri. pmam sed equus equa equu scribit p ae dyptongu et sic pducit pmam Und vsus Non est dignus equo cui carior est equ9 equo Miles pungit equuz sz iudex iudicat equu Et scribit equus equi et equus adiectiuu p geminu u. et amittit u.postq vim litere tam vocalis qz consonatis Et scias q nomina equoz et genera sunt diuersa. et diuersis de causis imposita. equus nanqz est generale nome omniu equoru; et dicit ab equado vt dictu est Caballus dicit qsi cauallus. qz pede cauat terra vel qz pedem habet cauuz ut dextrarius vel cabo dicit equ9 castrat9 quasi cauo et inde caballus quasi diminutiuu scz vilis equus. Dextrari9 dicit qz p dextram ducit Palefredus dicit a passu et leni et freno et ducendo qz leni passu p frenu ducit. et idez dicit gradari9 a gradu et describit sic Gradarius e equ9 mollis incessus sine succussura incedes Item potest dici mann9.qz ad manu nitat et ducat.vel qz mansuetudine manum sequit Ueredus dicit equus qui vehit redam. Badius dicit equus quasi vadius a vado dis. qz fortius vadat inter cetera animalia ipe est etiaz spadix que frenaticu vocat et dicit spadix a colore palme qua siculi

spadicam vocat z est glaucus qui qsi pictos habet oculos z qdam spledore pfusos Nam glauco album greci dicunt. Et scias q equi non coeut cum matrib9 sicut nec cameli. Unde aristo.in.viij.li.de animalib9. Cameli no cognoscut matres qdam ciuitate opiebat camele caput vt eius pullus sup eam saltaret.q coopto matris capite sup eaz saltauit.q postqz de ipa descedebat anteqz complebat coitus momordit ingeniatore z interfecit eu.z dicitur q rex septetrionis habebat equa pulcra. z peperit equum pulcruz.z rex ille voluit extrahere ab illo. et matre aliqu pullum z ingeniabat equu saltare sup matre suam coopiendo facie matris.z saltauit sup ipam.z tuc discoopiebat facies matris z cognouit ipam. fugit equ9 z eiecit se ab alto z mortuus est. Hec aristo. De natura etia eqz loques ysid. xij. li. ethi.sic dicit. Uiuacitas eqz multa.Exultat enim in capis.odorant bellu. excitant sono tube ad plium.voce accensi ad cursum puocant. dolent cum victi fuerint.exultat cum vicerint. Quidam in bello sentiant hostes.adeo vt aduersarios morsu petat aliq etiam pprios domios recognoscut obliti masuetudinis.si mutent.aliqui pter dominu in dorso nullu recipiunt.interfectis vel morietibus domis. mlti lacrimas fundunt.solu enim equu post homine lacrimari z dolorisaffectu sentire dicut. Unde etia in centauris eqrum z hominu natura pmixta est. Solet enim ex equoz vel mesticia vel alacritate euetum futuru dimicaturi colligere.vide in musculus.

Equus equa equuz.id e rectus iustus.z differt a iusto qz iustus ex lege est.qsi ius custodies. Equus eq equuz ex natura. Et est scribendu p ae dyptongu.sz equus pro animali p e.solam.et compat equus equior.equissimus vnd eque equius sime.aduer. et hec equitas tatis. et eqquas vbum actiuu.et pducit pmam equus adiectiuuz cum scribit p ae.dyptongu.sed equus eq corr.e. Und qdam Miles pungit equu.sz iudex iudicat equuz

E ante R

Era ere femi gene.id est pecunia.siue moneta z dr ab es

Eradico cas.i.euellere destruere ab e.z radico eris. cas.compo.vnde eradicas pticipiu ge.omis. Job.xxxj. Omia eradicas genimina.z pducit di

Eramentu ab es dicitur hoc erametum meti.instrumetum de ere.sicut ferramentu de ferro

Erariu rij.in es exponit

Erarius. Ab era ere dicit hic erarius rij.id e monetarius.z hec eraria id est monetaria.vel erarius siue eraria dicit quicunqz vel quecunqz opat in ere.et dicit ab ere.z erari9 na riu qd ad es vel ad era ptinet.

Eregione.i.ex opposito. sicut vna regio opponit alij vt ptra eam distinguit. z est qdam irregularis vocu pgeries potius qz composito.

Ereus. Ab es dicit ereus erea ereu.z ene9 enea eneum. z in eode sensu.s.qd pstat ex ere p ae scribunt

Ergasteriu dicit ab erge quod est opus z sterion quod est stato. et dicit hoc ergasterium locus vbi aliqd opus fit.quasi oparia stato.z ergasteriu dicit maiisterium qd fit in tali loco.crisostomus.p hoc ipm ergasteriu huius artis apparuit.

Ergastulu.ab erge z stolon quod est missio dicit hoc ergastulum li.i.carcer rusticus z locus danatoz.s.ad que rei ligati mittebant.z ibi opabatur opa sibi iniucta.exodi.vj.cap.de ergastulo egyptioz. Inuenit etia quadoqz p carcere corpis in quo anima in hac vita tenet quasi incarcerata. Item ergastula dicut vincula z copedes qb9 illi qui erant in ergastulis ligabant. Lucanus in. v. lib. Uexpimum fortuna redit seruilia soluit. Agmina. costato seuas ergastulo ferro Exacuere. sm hug. Pap vero sic di. Ergastulu carcer vel locus vbi damnati marmora secant aut aliquid opantur. Item ergastuluz durum opus aliquod dicitur.

Ergata ergate pmunis ge.id est opator vel vicinus et dicit ab erge quod est opus

Erge grece latine dicit opus z accentuat in fine.

Erica. Ab vro dicit hec erica ce. quasi vrica quia ignee

Erican9 na.nu penul.corr.copo.ab es eris sit vtutis z cano nis.s.qui canit cu ere. Ide dr erison9

Ericius vel irici9 dr ab erigo gis. scz animal spinis suis cooptum inde dictu.qz erigit se quado spinis clauditur quib9 vndiqz ptectus est ptra insidias. Nam statim ut aliquid psenserit pus se surrigit z in globum couersus se in sua recolligit arma.huius prudetia qdam est qz vitem ascendit z vuam exacinat vt acini cadat sup terraz tunc supin9 volutat se sup illos. ita vt acini figatur i spinis suis.z sic portat esca filijs suis. idez animal est erinacius z irinacius. Quidam dicut q sunt diuersa animalia.dicut enim q erinacij sunt animalia de cauernis petrarum aggregatim pcedetia.vt di. Pap. Iricius figuram porcelli lactentis habz.sed deforis spinosus est. de hoc require in hechinus in h

Eridanus.i.padus.vide in padus

Erigo gis.erexi. erectu re. id est ex imo sursum regere. z compo.ab e z rego gis.et corripit ri

Erinacius in ericius est

Erinis erinis.eris grece latine dicit lis. vnde hec erinis erinis vel erinidis.id est furia infernalis.quasi ad litem et discordiam nata.z pdu.ri. Unde quidaz. Erge notat litem signat erinis idem.

Eripes eripedis ge.omis qui habet pedes ereos.et componitur ab es et pes.

Eris grece.latine dicit lis.et sic accentuat in fine. Item eris est verbum futurum indicatiui modi de sum es est.z corr. pmam. Item eris est gtus huius nomis es eris. et sic pdu.pmam.qz scribit p ae dyptongu. Und quidam. Uerbu fiet eris gtus dicit eris.

Erisonus na.nu penul.corr.quod sonat cu ere z copo. cu es z sono nas.idem et ericanus

Ero eras eraui re.dicit ab es eris.z est erare linire ppa rare.et componit de ero as.i.auferre.vel valde erare. In ero ras.obero.i.pcio.s.ere conducere. Unde oberat9 tatum.i.ere conductus. Unde in vita sancti martini Oberatos habet meos scriptores p qs tibi mee ineptie publicantur.et oberare.est vndiqz ere circudare. Item componitur subero ras.i.latenter pcio.s.ere pducere. et suberare est sub auro vel argeto vel alio metallo. vl' alia res ponere vnde et aurum dicit suberatu.qz sub se es habet.quasi de auratu es vnd psius Neqz suberato medo

sum terminat auro.

Erodo dis si.suz ab e.⁊ rodo dis.et est erodere extra uł valde rodere.⁊ producit ro

Erogo gas gaui.gare.i.dare tribuere.⁊ ppꝛie in elemosinas ⁊ cōponit ab e.⁊ rogo gas.⁊ corr. ro

Erpica ce.fe.ge.instrumentū rusticoꝝ ad terendas glebas ⁊ trahit a bobus.vnde dr erpica quasi arpica.ab arpe quod est rape.vel quasi arapeta.i.arata petēs.prius enim terra arat.⁊ postea erpicat.⁊ hinc erpicarius.q erpicaz facit vel trahit.⁊ adiectiue pōt declinari erpicarius ria.riū.et erpico cas

Erraticus ca.cū.penul.corr.in erro ras est

Erro ras. rare.i.erorbitare quasi extra rem ire. et hinc verbalia.⁊ hic erratus tus.⁊ hoc erratū ti.ambo ꝑ delicto.et hic error oris.vnde erroneus nea neū.i. errore plenus.Item ab erro errabundus da.dū ⁊ erraticus ca cuz ⁊ hic ⁊ hec erratilis et hoc le.omnia in eodem sensu.erro cōponit aberro ras.longe a via errare.deerro ras d' aliis errare.vel de vno loco ad alium errare vel deorsum. Et inerro ras.valde errare.⁊ perro ras id ē pfecte errare vel ꝑ alia loca errare. Suberro ras subtus vel paꝝ errare Erro ⁊ omnia cōposita ab eo sunt neutra Et scias q est duplex error.s.cognitōis ⁊ electōnis. ⁊ sic errāt omēs q opant malū.etiā ex industria vł certa sciētia

Erro onis mascu.ge.id est qlibet vagus ⁊ instabilis ab erro ras. Unde horatius in smonibus. Teq3 ipsum vitas fugitiuus ⁊ erro

Eruca ce.ab erodo dis. deriuat hic eruca ce. modicus vmis frondum quasi eroda. Item eruca est quedā herba.et tūc deriuat ab vro ris.quasi vrica.q2 ignee sit vtutis.et in cibo sepe sumpta veneris incēdiū commoueat. et ꝑducit penultimam. Ouidius. Non te minus erucas iubeo vitare solaces.

Eructo eructas.in ructus est

Eructuo eructuas in ructus est.

Erudero ras raui re.i.purgare rudera eijcere.compo. ab e.et rudero vel ruderis

Erudio dis diui ditum ab e. et rudio dis ⁊ est erudire instruere.qsi extra rudē vel ruditatē ponere ⁊ corr. ru

Erugino nas.ab erugo ginis deriuat erugino nas penultima corr.sicut a rubigo rubigino nas erugine vł rubigine corrūpere.deuastare.⁊ componit Erubigino as derubigino nas.erugino nas.derugino nas id ē rubiginem vel eruginē auferre et sunt actiua

Erugo ab erodo dis dicit hic erugo ginis id ē sanguisuga. Item erugo vitium rodēs ferrum ⁊ segetes.⁊ nascitur hec corruptō ex minutissima pluuia circa festuz sancti iohānis.⁊ ponit sepe ꝑ amore pecunie.et dicit erugo quasi erodo q2 erodat. vel erugo dicit ab es eris. et sm hoc ꝑprie est eris Unde dicit erugo quasi eris rubigo. sicut ferrugo ferri rubigo. Unde erugineus nea neum. de erugine existēs.⁊ eruginosus sa sum.erugine plenus et ꝑducit ru. Mathei. vj. vbi nec erugo nec tinea demolitur. Aurora In terris vbi sunt erugo tinea fures. q autem erugo sit corruptio segetum dicit in glosa sup illud amos.iiij. Percussi vos in vēto vrente. ⁊ in arugie multitudinē ortoꝝ vestroꝝ ⁊c. Arugo inquit.i.rubigo. vel erugo que apud iohel eruca dicit.q ita fit cuz nocte ros vł imber sup teneras spicas cadit inualescēte sole vruntur in rubeum colorez ⁊ canescunt grana adhuc tenera Aurugo etiam dicit morbus q in homie nascit ex abūdantia fellis corrupti.q corrūpit sanguinem ⁊ vertit in pallorem ⁊ queq3 dulcia vertit in amaritudinē

Erumna. Rumē componit cum e. et dicit hec erumna ne.miseria.inopia.calamitas.quasi extra rumē.id est a bum.vnd erumnosus sa sum id ē miser paup iops sic dictus q2 ꝑ inopiā miser fact9 esuriat ⁊ sitiat Et erūno as. id ē inopē ⁊ miseꝝ facere

Erūt dicendū ē.nō erint futurū de sum es est.

Eruo is rui.tū.i.euertere ab e.et ruo is.

Erusco cas.dicit qsi eruco cas.i.era in vnū colligere.sicut numerarij faciunt.et dicit ab es eris.

Erutus ta.tum. penul.corr.i.extra raptus vel ereptus aut euersus Zach.iij. Torris erutus de igne

E ante S

Es eris ge.neu.dicit ab aer q2 sit eiusdem coloris cū aere. Unde hoc erariū rij.locus vbi pecunia publica reponit.et dicit ab es eris q2 olim prius ibi es reponebat Es enim ꝑus olim fuit in vsu.auro ⁊ argēto ⁊ ferro nondū inuētis.ex quibus metallis. q3uis postea facta fuisset pecunia.nomē tamē erarij ꝑmāsit ab eo metallo. vnde pecunia initium sumpsit.⁊ q a es vtpote ꝑus inuētum habebat in vsu cuiuslibz metalli. Inde ē q inuenit ꝑ qlibz metallo generalit ⁊ scribit ꝑ ae.sz taceta.

Esca esce dicit ab edo es est ⁊ dr esca q2 eam os capiat ⁊ est ethimologia.⁊ unde escosus sa sum id est escis plen9. pinguis crassus.

Escale.ab esca dicit hoc escale lis quodlibz vas ad escas deferēdas vel accipiēdas aptum.

Escaria rie fe.ge.i. mēsa escis plena ⁊ dr ab esca esce

Escarius ab esca dicit escarius rij quidam piscis dict9 sic q2 sol9 escā rumiare phibet nā alij pisces nō rumiāt

Eschines et demostenes fuerūt duo oratores Eschines impungnauit causam thesifontis. et demostenes defendit et ꝑualuit Inuenit etiam echinus ni ⁊ corr. penultimam tam eschines q3 demostenes.de his facit mētōnē hieronimus in epistola ad Paulinū ca.ij. vnd et eschines cum rhodi exularet.et legeret demostenis illā orationē quā aduersus eum habuerat.mirātibus cunctis atq3 laudantibus suspirās ait. Quid si ipsam audissetis bestiā sua verba resonātem

Esco.ab esca dicit esco escas id est escā tribuere vel escas pascere.et componit adesco scas.i.ad escā vocare vł validescare. Inesco inescas.i.esca impinguare vel decipere

Esculētus ta.tum.id ē pinguis.componit ab esca et lentos greco quod significat plenitudinē. et comparatur esculētior simus.vnde esculēte ti9 sime aduerbiū. et hec esculētia tie. i.pinguedo. crassitudo

Esculetū ti.penultima ꝑducta loc9 vbi multe crescunt esculi et dicitur ab esculis.

Esculus li.fe.ge.ab esca dicit.est enim quedā arbor cui9 fructus esca est.et vt dicunt qdam est sorbus vel nespus sm hug et sm pap. est arbor glādifera et corripit scu.

Esebon.accentuat in fine.⁊ iterptatur cingulū tristicie vel cogitatio meroris

Esquilie ab esca ⁊ ales cōponit hec esquilie liarū qdam vicus rome vbi erat vstrina publica. Unde iuuenalis. Esquilias dictū que petunt a vimine collem Qui locus dicit hebraice carnariuz.⁊ dicit ille locus esquilie.qsi alitum esce.q2 aues ibi comedebāt hominū cadauera.vnd qdam mōs vicinus dictus est esqlinus.

Esqlinus lini.in esquilie vide

Essedum di.genus est vehiculi. Horatius Esseda festinant ⁊ corripit penultimam

Essentia ab esse infinitiuo deriuat hec essentia tie.id est substātia vel ꝓprietas essendi. vnde hic ⁊ hec essentialis ⁊ hoc le.vnde essentialiter essentialitas sm hug. Papi. vero dicit. Essentia substātia natura vel eternitas. eo q semp est.⁊ differt essentia ab esse.q2 esse est actus essentie Essentia autē dicit cuius actus est esse Subsistēria cui9 actus est subsistere. Substātia c9 act9 est substare. Hoc autez duplicit dicit. sicut insingulis patere pōt. Esse enī est actus alicui9. vt quod ē. vt calefacere est actus calefaciēns.⁊ est actus alicui9 vt quo est.sc3 quo dnominat esse.sicut calefacere est actus caloris. Utruz autē dānati velint non esse.dicā in infernus Uide etiam in vnus.

Estas ab estus dicitur hec estas estatis. ⁊ ē calida et sicca. Et scias q quattuor sunt tempora anni.hyems. ver. estas autumnus. Hyems ē frigida ⁊ humida. ⁊ ꝯuenit cum elemēto aque.et cum humore flegmatico. Uer aūt humidum ⁊ calidum ē.⁊ conuenit cum elemēto aer is.⁊ cum humore sanguinis. Estas vō est calida ⁊ sicca ⁊ cōuenit cum elemēto ignis.⁊ cum humore colere. Autumnus autē frigid9 ⁊ siccus ⁊ habz conueniētiā cum elemēto terre.⁊ cum humore melācolie. Hyems autē sm quosdam incipit.ix.kalēdas decembris.sc3 in festo clemētis. Uer incipit octauo kalēdas martij sc3 in festo sancti petri. Estas incipit octauo kalēdas iunij sc3 in festo sancti vrbani. Autumnus aūt initium sumit nono kalendas septembris sc3 in festo sancti bartholomei. vel sm alios octauo kalēdas septēbris. Und vsus Dat clemēs hyemem.dat petrus ver kathedratus. Estuat vrbanus.autumnat bartholomeus. De ꝯueniētia elemētoꝝ et humorū corpis.dixi in elemētum.

Estacula le.dimi.ꝑua estas.

Estifer ra.rū.penulti.corre.id ē ferēs estatē vł estum ex estas.vł estus ⁊ fero fers cōponit.

Estiuus. Ab estas dicit estiuus ua.uum.ad estatez ptinēs. Unde pluralit hec estiua estiuorū dicunt loca in nemoribus. vbi in estate bestie sub vmbra morantur vt vitent calorem. Und estiuo uas.ad vmbrā in estate qescere. Itē ab estas vel ab estiuus dicit hic ⁊ hec estiualis et hoc le.ad estatē vł ad estiuū ptinēs.

Estor oris.i.vorator.epulo.māducus. mādax ardelio. ab edo es ē dicit ⁊ ꝑducit pnlt in gtō.

Estrix cis.fe.ge.femina gulosa.⁊ ꝑducit stri in gtō ⁊ formatur ab estor.tor in trix

Estuo as.in estus vide.

Estus Ab vro vris dicit hic estus stus.stui.qsi vst9.id est calor.feruor.vnde estuosus sa sum.estu plenus.⁊ cōpatur estuosus sior.sissimus.vnde estuose sius.sime aduerbiū.⁊ estuo as.feruere bullire.calere.⁊ componit exestuo as.⁊ inestuo as.⁊ est neu.cū suis cōpositis

Esurio ris.format ab esu supino.de edo es ē addita rio et est esurire meditari.edere vbum meditatiuum. Ille esurit.cuius animus est in patinis. Et ind hec esuries ei. ⁊ corripit u.ante r. Et scias q esurio ris facit pteritū esuriui.vt patz Math.xxv. Esuriui enim ⁊ non dedistis mihi māducare.quod est contra naturā vbi meditatiui.vba enim meditatiua carent pteritis. Sed dic q esuriui ponitur ꝑ famui sue famē habui. De hoc tamē plenius dixi in tercia pte in tractatu de spēbus vborum in capi. de vbo meditatiuo.

Esus. A passiuo hui9 vbi edo. qd inuenit in tercia psona dr esus esa esum.i.comest9.corrosus.⁊ ꝯpo.ꝑmes9 coesus abesus obesus.⁊ ꝑdu.e.

E ante T

Etatula le.penul.corr.ē dimi.de etas.i.ꝑua etas. ⁊ scribitur ꝑ ae.dyptongū in ꝑma.

Etas Ab euo dicit hec etas tis qsi euitas. Etas plerūq3 dicit pro vno āno.⁊ pro septē ⁊ pro cētum ⁊ pro quouis tempore sic dicta. quasi euitas.sc3 similitudo eui. Nam euum est etas ꝑpetua.cuius nec initium nec finis extremus noscit. quod greci vocāt eonas. quod aliquando apud eos pro seculo.quādoq3 pro eterno ponit. Unde apud latinos etas est deriuatiuum.ab euum vel ab esse propē eius durabilitatem. Et dicit etas duobus modis aut mundi.aut hominis Mundo autē non assignātur etates quātum ad substātiā.q2 sic imppetuum durabit. sz quātum ad statum.sic enim trāsibit mundus.q2 preterit figura mundi.sm apostolū. Figura inquit non ē substātia.⁊ sic mundus antiqtur ⁊ senescit. Et sm hoc distinguuntur mūdi etates methaphorice ad similitudinem etatis vnius homis. Uariant enim in homie etates sm diuersas notabiles varietates in statu ipsius. vnde prima etas homis dicitur infantia vsq3 ad septem annos. Exinde vsq3 ad quattuordecim annos est etas secūda. sc3 puericia necdum ad generādum apta. Und puer dicitur a puritate.q2 purus est.necdum lanuginē ⁊ florez genarum habz. Tercia etas est adolescētia ad gignēduz apta ⁊ adulta.que prorogat vsq3 ad vigintiocto ānos. Que tres etates computātur quādoq3 pro vna Quarta est iuuētus firmissima omniū aliarū etatum finiēs in quinqgesimo āno. Quinta est senioris.i.grauitas que ē declinatō a iuuētute in senectutē nondum senectus.sz iā non iuuētus.q2 senioris etas est quā greci psbitē vocāt Nam senex apud grecos non psbiten. sz geron dicitur. que etas a quinqgesimo āno incipiēs. in septuagesimo anno terminat. Sexta etas est senectus. que nullo ānorum termino finitur.sed post illas quinq3 etates.quātūcunq3 vite est senectuti deputat. Senium autē est vltia ps senectutis durās vsq3 in finem.dicta sic. q2 terminus est sexte etatis sm hug.et ysid. Etates autem mundi sic distinguunt. Nam ꝑma etas mundi fuit ab adā vsq3 ad noe in qua fuit generis humani institutō et lapsus. Secunda a noe vsq3 ad abraam. in qua fuit generis humani destructō ꝑ diluuiū.et renouatō. Tercia ab abraā vsq3 ad dauid in q fuit circumcisionis et legis institutō Quarta a dauid vsq3 ad trāsmigratōnem babilonis .s. iude in babiloniaz.in q lex floruit sub regib9 ⁊ ꝓphetis.

Quinta a trāsmigratōne babilonis vsq3 ad christum. in q̄ fuit populi captiuatō ꝛ liberatō. Sexta a xp̄o vsq3 ad finez mundi. in q̄ est generis humani redemptō. In septima ergo etate ꝛ vltima venit christus. Unde et iohannes dicit. Nouissima hora est. ꝛ paulus in .i. ad corinth. Scriptum est in quos fines seculoꝝ deuenerūt. Non tamē oportet q̄ eq̄li numero annoꝝ etas humani generis compleat̄. sicut nec etas vnius hoīs. q2 vltima etas hoīs quādoq3 habet tātum quātum omēs p̄me. nescit̄ eni3 finis vltime etatis hoīs siue finis mūdi vt dixi in antixp̄o. Et scias q̄ a p̄ncipio mūdi vsq3 ad incarnatōnem xp̄i fluxerūt anni q̄nq3 milia. ducenti viginti octo. sicut dicūt psper ꝛ esuebius cesariēsis. ꝛ hieronimus in cronicis suis. Orosius autē p̄sbiter scribēs ad augustinū dicit sic. Sunt ab adā primo hoīe vsq3 ad ninum magnū vt dicūt regem quādo natus est abraam. anni tria milia centū octogintaquattuor. q2 ab omnibus historiographis vel omissi vel ignorati sunt. Anni autem ab abraā vsq3 ad cesarez augustum. i. vsq3 ad natiuitatez xp̄i. que fuit anno imperij cesaris q̄dragesimo secūdo facta pace cum parthis. iā porte non clause sunt. ꝛ bella toto orbe cessauerūt colligunt̄ āni duo milia. xv. et sic colligunt̄ anni q̄nq3 milia centū ꝛ nonaginta nouem. a p̄ncipio mundi vsq3 ad xp̄m s̄m Orosium Et vt dicitur in aurora. Incipiēs ab adā fuit ad noe labilis etas. Prima p ānorum milia pene duo. Et vt di. frater thomas. triplex est p̄fectō sc3 nature gratie et gl'e. Perfectō nature estque fuit in p̄ncipio seculoru3. De q̄ dicit̄ in genesi p̄mo. q̄ die septimo cōpleuit deus op9 suum. Perfectō vero gl'e erit in fine seculoꝝ. Et q2 p̄fectio gratie est mediū inter vtrāq3. Ideo xp̄c p que3 gratia facta est circa mediū seculoꝝ venit. Unde dicit̄ abacuc. iij. In medio annoꝝ notum facies. Quidam autez distinguunt tātum quattuor etates s̄m q̄ aptātur q̄ttuor tempibus anni. Sunt enim quattuor tp̄a. s. ver estas autumnus hyems. Et sunt quattuor hoīs etates. sc3 puericia q̄ est calida ꝛ humida. sicut ꝛ ver. Secūda etas sc3 iuuentus que est calida ꝛ sicca sicut estas. Tercia est senectus que est frigida ꝛ sicca. sicut autumn9. Quarta est senium quod est frigidum ꝛ humidu3 sicut hyems. ex collectōne flegmatici humoris q̄ abundat in senio. et aptatur hyemi frigide ꝛ humide. De hoc etia3 vide in Eternus. Euiternus sincopat̄ ꝛ dicit̄ eternus estas. na num. vel dicit̄ ab etas. sc3 quod caret p̄ncipio. ꝛ carebit fine. s. quod non habuit p̄ncipiu3 sue essentie. nec habebit finem q̄lis est solus deus. Unde eterne aduerbiū Et vt dicit boeti9 in q̄nto li. de ꝯsolatōe. Eternitas ē interminabilis vite tota simul ꝛ p̄fecta possessio. Et nota q̄ eternum est. vt dixi. quod caret p̄ncipio ꝛ fine. Perpetuum enim quod in tp̄e incipit esse ꝛ caret fine Sempiternum est quod cū tempe incipit esse ꝛ cum tempore desinit esse. Temporale est quod in tp̄e incipit esse et in tempore desinit esse. Solus ergo deus eternus est angeli ꝛ anime ppetue sunt. mundus ꝛ temp9 sempiterna sunt. temporalia sunt homines ꝛ hominū facta. Ite3 ab eternus hic ꝛ hec eternalis et hoc le. vnde eternalit̄ aduer. vnde hec eternalitas tatis. De coeternitate ꝛ equalitate psonaꝝ diuinaꝝ dica3 in psona. Item vide in anima.

Etesticulo las. i. testiculos auferre. vel valde testiculare vbū actiuū. Et componit̄ ab e. ꝛ testiculo las. et corri.

Ether etheris. est supius elemētum. s. ignis pit cu. et est nomē grecu3 mascu. gene. Unde ethereus rea reū et hec ethra ethre. i. splendor etheris. Unde illud i hymno. Quem terra pontus ethra colūt adorāt predicant. Quidam tamē legunt ibi ethera ita q̄ sit nominatiui casus dicimus enim etherem vel ethera. vnde hec ethera re. s3 ethra s̄m hug. deb3 dici. Cōmunis tamē eccl'e vsus dicit ethera. Itē ether dicit̄ supior ps aeris

Etheroclitus ta. tū. Quid sit nomē etheroclitū dictū ē supra in diuersiclinū ꝛ corr. penul. etheroclitus.

Etherogeneus. Ab etheros vl' etheron quod est diuersum. ꝛ genos quod est natura. componit̄ etherogeneus nea neum. penul. corre. i. diuersarū naturaꝝ. vt patet in hoīe qui est totus etherogeneus. id ē diuersaru3 naturarum. Hoc etiam patet in ptibus organicis. vt in manu et in pede. q̄a manus ꝛ pes constat ex rebus diuersarum naturaꝝ. puta ex pelle carne. neruis ossibus ꝛ venis. Sed aliter est in omogeneis. q2 in omogeneis totū ꝛ ps sunt vnius nature. sicut frumētum. piper. vinum. argētum. caro ꝛ ossa. q2 quelibet ps frumēti frumētum est. et q̄libet ps piperis. vini argēti. carnis ꝛ ossis. piper vinum. argētum. caro ꝛ os est. ꝛ componit̄ omogeneu3 ab omos quod est vnum ꝛ genos natura. inde omogeneus nea. neū. penul. corre. i. vnius nature. De hoc vide in tercia pte in tractatu de numero nominū in ca. de nominibus ꝯplexiuis

Ethicus. Ethis grece latine dicitur mos. vnde ethicus ca. cum. penultima corre. i moralis. ꝛ hec ethica ce. id ē moralitas. vel sciētia que tractat de moribus. ꝛ ethicus ca. cum. i. pprium s̄m Hug. Ite3 vt di. Pap. Ethica genus febris cuius tres sunt species. primo. secūda ꝛ tcia. ꝛ habet esse in mēbris. De p̄ma leuit̄ liberat̄ aliq̄s. de secūda vix. de tcia raro vel nunq̄3

Ethimologia. ethimos vel ethimon grece. latine dicit̄ verum. et logos sermo vel ratio. inde hec ethimologia gie. quasi veriloquium. q2 ethimologisando vocabulū verā ipius originē eloq̄mur. ꝛ diffinit̄ sic. Ethimologia ē expositio vni9 vocabuli p aliō vocabulū siue vnū siue plura magis notum vel magis nota in eadem ligua vl' diuersis s̄m rerum pprietatē vel literarū similitudinē vt lapis quasi ledens pedem. Piger q̄si pedibus eger. Et inde ethimologicus. ca. cum. i. figuratiuus. vel q̄d ptinet ad ethimologia3. vel q̄ ethimologisat. et ethimologiso sas. i. sic exponere s̄m hug. An ethimologia faciat deriuatōem. dixi in tercia pte q̄si in p̄ncipio in tractatu de speciebus nominū. Item nota q̄ ethimologia aliter sumit̄ quādo est vna pars grammatice. Grāmatica siquidem diuidit̄ in quattuor ptes. s. orthographia3. ethimologiam. diasintastica3. et p̄sodiam. et tunc ethimologia dicit̄ ab ethimon quod est verum. et logos sermo. inde ethimologia id est tractatus de veritate omniū ptium oratōis absolute et sic sumpta est tercia ps istius libri

Ethiopeya. ab ethis quod est mos et poio pois. id est fingo gis. dicitur hec ethiopeya peye. id est confirmatō morū in qua hoīs p̄sonam fingimus. p exp̄mendis affectibus etatis. studij. fortitudīs. leticie. sensus. meroris

audacie s̄m hug. Papias dicit. ethiopeya ē cū s̄mone3 ex aliena p̄sona inducimus. vt cum fingimus p̄sonam mulieris vel vocem

Ethiops p ps. scribit̄. quod cognosci pōt ad genitiuu3 qui format̄ a nominatiō interposita i. et corri. penul. ta3 in ntō q̄3 in genitō. ꝛ sicut di. hug. Ethiopes dicti sunt a cham q̄ vocatus est chus. a quo originē traxerūt. Chus enim hebraica lingua ethiops interp̄tat̄. ꝛ hinc ethiopia pie. fe. ge. quod interp̄tat̄ tenebre. vnō ethiopicus ca cu3 ꝛ ethiopius pia. piū. ambo gentilia.

Ethis grece latine dicit̄ mos ꝛ accentuat̄ in fine.

Ethna ethne. mons sicilie ex igne ꝛ sulphure dictus In de ꝛ gehenna s̄m Pap̄

Ethnicus ca. cū. penulti. corr. i. gētilis ꝛ dicit̄ ab ethnos

Ethnos grece latine dicit̄ gens ꝛ accentuat̄ in fine

Ethra ethre. in ether exponit̄.

Ethronus na nū. qui nullum habet thronū. sc3 qui nullam regni ptem habet. ꝛ compo. ab e. ꝛ thronus ni. quasi extra thronum ꝛ corri. thro

Etiam est ꝯiunctio causalis vel copulatiua. vel s̄m diuersa adiuncta alterius speciei esse potest. et est secūda litera t. in Papia

E ante U

Eu vox respondentis. aduer. est.

Eus. vox vocantis aduer. est s̄m hug. Et Pap̄ di. Eu vox respondētis Eus vero aduer. est vocantis. Eu grece latine dicit̄ bonu3. Inuenit̄ etiam heu aspiratu3. ꝛ tūc est interiectio dolentis

Eua interp̄tat̄ vita siue calamitas siue ve. Uita. q2 origo fuit nascendi Calamitas ꝛ ve. q2 ppter p̄uaricatōem causa extitit moriendi. a cadendo enim nomē assumpsit calamitas quasi cadamitas. Uel ideo vita ꝛ calamitas est dicta. q2 mulier sepe est viro causa salutis. ꝛ sepe calamitatis ꝛ mortis origo quod est ve. Quare eua fuit facta de costa ade dicā in mulier. in m. lrā.

Euagino nas in vagina vide.

Euan tis. mascu. ge. id est bachus dictus sic a voce sacrificantum p̄clamātium euoe. Uel dicit̄ ab eu quod ē bonū. Item euan tis. q̄si bon9 de9

Euangeliū. bona annunciatōe interp̄tat̄. Grece enī eu bonum. latine angelus nūcius interp̄tat̄ s̄m Papiam. Hug autē di. q̄ angelus dicit̄ ab agyos. i. sanctus Inde dicit̄ hoc euangeliū. i. annūciatō quod cōpo. cum eu. q̄d est bonū u. vocali ꝯuersa in ꝯsonantē. ꝛ fit euangeliu3. i. bonum nunciū. Unde hic euāgelista ste. q̄ euāgeliu3 cōposuit. ꝛ euangeliso sas. i. euangelium annūciare. Unō patet q̄ euāgeliū scribit̄ p simplex u. Et vt dicit hiero. in epistola ad gal'. Non debemus putare in vbis scripturarum esse euangeliū. sed in sensu. nō in supficie. s3 in medulla. non in sermonū folijs sed in radice ratōis. Ite3 in originali sup. xiij. marci. In euangelicis inquit s̄monibus semp litere iūctus est spirit9. ꝛ quidq̄d p̄mo frigere videt̄ aspectui si tetigeris calet. Uide in theolog9 Item de quattuor euāgelistis figuratis p quattuor facies in ezechieli dicam in marcus

Euanidus in vanidus est.

Eubasis vel ebasis sine u. s̄m q̄sdam. vide ī ebasis et in q̄rta pte in cap̄. de colorib9 rhetoricis

Eucaris. eu. quod est bonū compo. cū caris q̄d est gratia ꝛ dicit̄ hic ꝛ hec eucaris huius eucaridis. i. homo bene gratiosus ꝛ corri. ca. Eccle. vj. ꝛ lingua eucaris in bono homine abundabit

Eucaristia. Caris quod est gratia compo. cum eu. q̄d ē bonum. et dicit̄ hec eucaristia stie. i. bona gratia. vel gratiarumactō. Unde etiā eucaristia d2 sacramētum panis et calicis. s. sacrificiū corpis ꝛ sanguinis xp̄i. q̄si bona gratia. Quid est enim melius. quid gratiosius corpe ꝛ sanguine xp̄i. certe nihil. Unde eucaristo stas. i. gratulari. vide in missa. et in ꝯmunio.

Euchius ab eu quod est bonu3 ꝛ chios filius. compo. hic euchius chij. s. bachus id est bonus filius. quo noīe eum iupiter nominauit cū gigātem interfecit. Ul' poti9 cōpo. euchius ab eu. ꝛ yos quod est filius ꝛ intponit̄ ch

Eudoxia xie. fe. ge. i. bona gloria. claritas. Et componit̄ ab eu quod est bonū ꝛ doxo quod est gl'a. q̄si bona gl'a.

Eudulia lie. fe. ge. ꝯpo. ab eu. q̄d est bonū ꝛ dulia q̄d est s̄uitus. Inō hec eudulia lie. q̄si bonū s̄uitium.

Euētus Ab euenio nis d2 hic euentus tus. i. cas9. finis p̄ncipiū. Unde Ouid. epy. Exitus acta pbat careat successibus opto. Quisq̄s ab euentu facta notanda putat. De p̄dictis trib9 significatōnibus di. q̄dam. Euētus dic p̄ncipium fine3 quoq3 casum

Euestigio. i. cito ꝛ continuo. statim. ꝛ compo. ab e. et vestigium s̄m hug. sed dic q̄ in v̄itate non est hic compositio. sed irregularis vocū ꝯgeries. et hoc ideo. q2 casus cū sua p̄positōne fungit̄ loco aduerbij. vel aduerbialis determinatōis. Unde possunt casualia cum suis p̄positionibus ad interrogatōnes aduerbioꝝ respōderi. vt quo vadis ad vrbem. quādo facies hoc. euestigio. id est cito vel statim vel mox.

Eueus filius chanaā. a quo dicti sunt euei. Ipi sunt et gabaonite. de ciuitate gabaon. q̄ supplices venerunt ad iosue. ꝛ acuit penultimā eueus

Eufemia mie. i. bona fortuna ab eu q̄d est bonū Unde quedā v̄go dicta est eufemia. q̄si bene fortunata.

Eufonia in p̄sa acuit penulti. in colorib9 rhetoricis est in quarta pte ꝛ fortuniū.

Eufortuniū tunij. i. bonū fortuniū ab eu quod ē bonu3

Eufrates hui9 eufratis vel eufrate mas. ge. ꝛ hoc eufrate huius eufrates. fluuius est mesopotame. de paradiso exiēs copiosissimus gēmis. q̄ p mediā babiloniā influit hic ab vbertate nomē accepit. Na3 hebraice eufrata fertilitas interp̄tat̄ Mesopotamiā in q̄busdam locis ita irrigat sicut nilus alexandriā et pducit penul. Lucan9 Tigeris ꝛ eufrates vno se fonte resoluunt Itē aurora Frugifer eufrates natat hic q̄ plurima p̄fert De vltima āt sillaba pōt dubitari quomō accētuet̄ Ad hoc dico q̄ eufrates tis et casus ab eo descēdentes nō debēt in fine accentuari Sed hoc eufrate tes et casus ab eo venientes debēt accentuari in fine sicut in penthecoste stes Eufratem quādo scribit̄ p m. descendit ab eufrates tis. ꝛ sic nō accentuat̄ in fine. sed quando scribit̄ p n. descendit ab eufrate tes. et tunc acuit̄ in fine sicut penthecosten. et sic de

Eufrateus tea. teū dicit̄ ab eufrates flu sillib9 dicas. uius sed euffrateus p duo f. ab effrata venit. vide supra

in effrateus.et acuit penultima.
Euge aduerbiū est. potest etiā quādoq3 esse interiectō 7 est euge aliquādo exultatoriū vel exultātis Mathei. xxv. Euge serue bone 7 fidelis.q2 sup pauca fuisti fidelis supra multa te cōstituā intra in gaudiu3 domini tui. euge id est bene tibi sit.fm Crisostimū. Uel fm rabanū. Euge dicit quasi ad bonū genitus.ab eu quod est bonū et genitus.7 videt esse compositō sed poti9 ē ethimologia. et sic est exultatoriū vt dixi vel applausoriū. Glosa aūt di. Gaudēs domin9 in gaudiū intrare iubet. 7 sic est ꝯgaudēns Item euge aliquando est irrisoriū. Psal. Dilatauerunt sup me os suum et dixerūt mihi euge euge vide runt oculi nostri ꝛc.7 sic est euge irrisoriū vt dixi.vl' exprobatorium siue exprobrantis. Itē euge est exhortatorium. Propheta. Non dicāt in cordib9 suis euge euge anime nostre.nec dicāt ꝛc. Item euge aliquādo est adulatoriu3 Psal. Ferant ꝯfestim ꝯfusionem suam q̄ dicunt michi euge euge. Inuenit etiā euge aduerbiū positū nominaliter p adulatōne vel adulatoria laude.vnde psius. Euge tuū 7 velle nam velle hic excute tuū.quasi dicat excute.i.remoue.tuū euge.i.tuā adulatō3 7 tuū velle.
Eugenes penul.cor greci dicūt qd nos ingenuos uel nobiles.i.boni generis dicim9
Euidēs ab e.7 vidēs compo.hic 7 hec 7 hoc euidēs tis ge.omis.i.clarus vel aptus 7 cōpat. vnd hec euidentia tie.i. aptio vel claritas. Et compo. cū in et dr ineuidens ge.omis id ē obscurus vel inaptus.7 siliter ꝯpat. Ind in euidētia tie.i.obscuritas.7 cor.vi
Euilat filius chus.a quo getuli.i.mauri Ite3 euilat dr ꝓprium terre fm Papiam
Euiro ab e.7 viro2 compo.euiro ras penul.ꝓducta debilitare.eneruare. Item euiro ras potest cōponi ab e. et vir.7 tūc cor.penul. 7 ē euirare.i.castrare debilitare
Euitaneus nea neū.in euum exponit
Euiternus in euum vide
Euito tas taui tare.i.valde vitare.vel euidente2 vitare vnde hic 7 hec euitabilis 7 hoc le.vnde euitatus ta tu3. id est valde vitatus vel euidēter vitatus. Item euitatus potest cōponi ab e 7 vita.et tūc euitatus.i. vita p̄uatus vnde di. Pap. Euitat9 vita p̄uatus.i.pteritus.
Eulogiū gij.ab eu bonum.7 logium.et est eulogiu3 sapientia vel bona fama.vel testimoniū vel cantus. Ite3 eulogia dicunt laudes electe.7 summati collecte.vt siqs in ymagine alicuius laudes scribat eulogia dicunt. Itē ab eu quod est bonum.7 logos cōponit hec eulogia gie et sunt eulogie benedictōnes.salutatōes. 7 bone donatōnes. Unde in decretis.xvi.dis.de eulogijs ad sacra cōcilia constitutis.et hinc eulogicus ca.cū.et eulogius gia gium.id est benedictus
Eumenis dis.fe.gene.furia infernalis.quasi ī bono deficiens.ab eu quod est bonum 7 mene defectus.7 corri. penl. Und Grecism9. Eumenides q2 deficiūt bonitate vocant.
Eunucia cie.in eunuc9 exponit
Eunucizo zas in eunucus est.
Eunucus ci.mas.ge.grecū est id est spado.7 hinc eunucizo zas.7 eunuco cas.i.eunucū facere.7 hec eunucia cie id est facies. Sed pl'aliter eunucie arū.sunt delicie. et videt esse ꝯpositū eunuc9 ab eu qd ē bonū.7 nice victoria.

Euo euas.i.insanio 7 euare inuenit p euacuare 7 fugere et dicitur ab euan tis.
Euocatō est q̄dam figura allothece que ꝯtinet sub sinthesi.de qua dixi in quarta pte in capitulo de allotheca vbi egi de sinthesi.
Euphemismos.vide in coloribus rhetoricis.
Eupolis. Eupoleos grece latine eupolis facit.id est bona ciuitas.sic 7 similia fm Pap. 7 compo.ab eu qd est bonū 7 polis ciuitas 7 est fe.ge.7 cor.po.
Euprepia pie.pulcritudo decor fm Pap.
Eurip9. Ripa componit cū eu qd est bonū. et dicit hic eurip9 pi.i.maris estuatō.vel loc9 in mari piculos9 Unde sic dicit quasi bona ripa p ꝯtrariū. Boeti9. Estuāns more fert euripi.fm hug. Pap vo dicit. Eurip9 ē reductio maris vel aquarū.qd fit fm crementū vel decrementum lune.7 producit ri
Euroauster stri.mas.ge. ventus collateralis ab austro sic dict9.q2 sit inter eurū 7 austrū.7 cōpo.ab euro 7 aust. Inuenit etiam euroaqlo. vide in triphonicus
Europa fuit filia agenoris regis libie quam iupiter ab africa raptā cretā aduexit.7 ab ea terciam ptem mundi europā vocauit. Unde europius pia piū. 7 europicus ca.cū. Et nota q tres sūt ptes mdi.s.europa.libia.et asia de qbus Lucanus in sexto. Europā miseri libiā asiā3q3 timere.
Eur9 ab eos eoy dr hic eur9 euri.vent9 flās ab oriēte.q̄si ab eoo ruēs. vide in triphonic9
Eus vocantis aduer.ē.vide supra in eu.
Eusebia bie.i.pietas vnde eusebius.i.pius 7 est cōpositum eusebia ab eu quod est bonū.7 sebes quod est pietas Unde fm compositōem eusebia.id est bona pietas Hinc etiam grece ciconia dicit eusebes id ē bone pietatis auis. Fert enim q sicut alit a parētib9 dum parua est ita postmodū senes parētes alat.et cor.bi.fm vsum.vide de hoc in ciconia
Eustochiū Tuchis quod interptat fortuna componit cū eu quod est bonū.7 componit hoc eustochiū id ē bene fortunata et est fe.ge. q2 q̄litas vocis essentiā rei non mutat.
Euticiani q̄dam heretici dicti ab eutice cōstantinopolitano abbate.q xp̄m post humanā assūptōnem negauit existere in duabus naturis. s3 solā diuinam asseruit in eo esse naturā et ꝓdu.a.
Euum ab hoc infinitiuo esse hoc euu3 dicit id ē seculū vel temp9 vel spaciū quod cū mūdo cepit esse. Euum etiam est p̄sentiarius stat9 omniū que sunt et fuerūt et futura sunt id est in cui9 p̄sentia sunt omnia p̄terita et futura tanq3 p̄sentia Unde euitern9 na num Et euitaneus nea. neū id est ꝑdurabilis

E ante X

Ex.modo p extra accipit. vt excludo exlex. Modo priuatiuum est. vt explico exoro Modo intentiuum vel perfectiuum est vt exoro explico efficio extendo Item ex ppositio interdū p valde accipit sicut excelsus Interdum p extra vt exul fm Pap Cū qbus aūt literis in cōpositōe ponat ex et cum qbus e.dixi supra in p̄ma pte de sillaba vbi egi de hac litera x. Que aūt sit differentia inter de et ex habes in de.
Exacerbo bas componit ab ex et acerbo bas quod nō

est in vsu.et ē exacerbare vuas acerbas colligere exasperare
Exacero ras.i.ab acere purgare ab ex 7 acero componit.7 corripit ce
Exactio onis. fe.ge.iniusta petitō. Et deriuat ab exigo gis actū tu.u.in i.7 addita o fit exactō
Exactor Ab exigo gis dr hic exactor toris.i. iniust9 petitor.
Exactus cta.ctū.vide in exigo gis
Exaggero ras raui.ꝯpo.ab ex 7 aggero ras. Et ē exaggerare valde aggerare.atollere maius facere.sicut ē illd euāgelij. Et tu caphernaū que vsq3 ad celu3 exaltata es Non qdem vsq3 ad celum caphernaū exaltata erat.sed eius nimiam supbiā exaggerat.
Exalage. continet sub sinthesi.vide in quarta pte in capitulo de coloribus rhetoricis
Exalto tas.i.in altū tollere ab ex 7 alto tas.
Examen minis.i. filū mediu3 quo trutina 7 statera regitur 7 lances equant. Unde 7 in lāceis amētum dr.vel examen dicit lingula q̄ in foramine trutine vtit huc 7 illuc fm quā ꝯsiderat equalitas ponderatorū. vnd et examen dicit iudiciū discretō.pbatō. inqsitō. Examē etiā dr apum ꝯgregatō. 7 p trāslatōem hominū.vnd examino nas naui nare.i.pbare equalit iudicare vel discutere. 7 diligent inquirere inuestigare.
Examussim aduer.compo.ab ex 7 amussis qd est plumbatum cemētarioꝝ Et inde examussim aduer.i. valde sine dubitatōe.7 omnino sine dubitatōe. Nam p̄positō i hac cōpositōne auget.vnde p̄stianus. vides ergō per se ipsam sillabam deficere p̄dictorū ratōe. nec alit posse examussim tractari nisi posita sit in dictōe
Exando clas.i.haurio vide in anclo clas.
Exancoro ras.i.ancorā euellere.nauē dissoluere 7 componit ab ex 7 ancoro ras 7 est verbū actiuū vel pōt componi ab ex 7 ancora ancore.
Exanguis ab ex et sanguis cōpo.hic 7 hec exanguis et hoc exangue.huius exanguis.i.extra sanguinē vel pallidus.et est triū sillabarū tam in ntō q3 in genitō
Exanimus.et exanimus dicit.7 cōponit ab ex 7 animus
Exanimo mas maui mare.id ē debilitare pterrefacere.ab ex 7 animo mas.vnde exanimatus ta tū id est debilitatus.pterrefactus.ꝯsternatus. Hester.xv. Et pene exanimata est. vide in animus
Explois.dicit ab exa quod est sex.7 plois qd est plica quasi sex habēs plicas.i.sex colūnellas. et fm q̄sdam debet pferri exaplis quod est triū sillabarū Dy enī est dyptongus greca que sonat i. tam apud nos q3 apd grecos Hieronimus in plogo iosue.vt p grecorū exaploijs. que et sumptu 7 labore maximo indigēt. editōnem nostram habeāt.7 ponit exaploijs hic p sex exemplaribus vel interpratōnibus
Exaro ras.i.describere.vel valde arare ab ex et aro aras ꝯponit.et corripit a.
Exartuo as.i.diuido ab ex et artuo as.cōponit
Exascio as.i.dolare ab ex 7 ascio as
Exaspero ras raui ab ex et aspero ras compo. 7 est exasperare.exacerbare vel cōmouere vel facere asperū.
Exautoro ras.vnde exautorat9 ta tū.in autoro as uid
Excādesco scis.inchoatiuū.i.incipio cādeo des.addita co fit excādesco scis ab ex et cā
Excaturio sas in scaturio exponit

Excauo uas penul.cor.ab ex 7 cauo uas vbū actiuu3 Job.xiiij. Lapides excauāt aque.
Excedo dis.excessum excedere.exire.extra cedere.7 excedo.i.excello vl'trāscēdo vel supo 7 ꝓdu.ce.
Excedra dre.ab ydor vel ydros.quod est aqua.dicitur hic ydrus vel hec ydra serpēs aquatic9. De ydra legitur q fuit draco multorū capitū q̄lis fuit in lerna palude prouincie archadie. Hec latie excedra dicit.q2 vno ceso tria capita excrescebāt. S3 hoc fabulosum est. Nam cōstat ydram locum fuisse vomentē aquas vastātes ciuitate3 vicinā. in quo vno meatu clauso mlti erūpebāt. Quod hercules vidēs loca illa cōbussit.7 sic aque meatus clausit. vnde 7 ydram dicit interfecisse. Et scias q in aliqbus libris scribit excedra p d.7 tunc est ethimologia. excedra quasi excelsa ydra.in aliqbus p t.excetra q̄si excelsa tria et ista lrā cōmunior est.7 habet mediā naturalit produ. Excedre aūt cōpat hieronimus emulū suū.ppter detractōnis sibilum.vel forte q2 quādo aufert vna via detrahendi inuenit detractor aliā viam vel plures. Unde in plogo esdre dicit hieronimus. Itaq3 licet excetra sibilet victorq3 sinō incēdia iactet. Sinon autē fuit quidā proditor cuius insidijs capta fuit troya.7 ideo dicit victor. cui compat hieronim9 emulū suū detractōis incēdia iacientem.
Excelleo les.in excello lis vide
Excello. Cello lis.vel celleo les compo.cum ex 7 dicit excelleo les lui.vel excello lis culi vel lui.culsum vl'celsum Excelleo neutrū est 7 absolutum.7 construit tantū cum ablatō. vt iste excellet sapiētia. Excello lis trāsitiuū ē. et construit cum accusatō et datō in eodem sensu: vt iste excellit illū.et fm hoc est actiuū.et iste excellit illi.et ē ide3 sensus.et fm hoc est neutrū.vnde excellēs generis omis et hec excellētia tie
Excelsus. Celsus ꝯpo.cū ex.et dr excelsus sa.su3.et compatur.excelsus sior sissim9.vnd excelse sius sime. Et hec excelsitudo nis.i.altitudo sublimitas
Excēdo dis.i.valdē accēdo ab ex 7 candeo des
Exceptorius ria.riū dr ab excipio pis. Exceptoria sunt q̄ excipiunt vel debēt excipi
Excerpo pis cerpsi.cerptu3.i.extra carpe.eligere.extrahere et compo.ab ex 7 carpo pis
Excessus sus.ab excedo dis.
Excetra tre.vid in excedra
Excidiosus sa su3.i.plen9 excidio et dr ab excidiū dij
Excidiū cidij.i.destructō vel euersio vel casus 7 potest driuari ab excedo dis id ē dstruere vel cedere.et dicit ab excido cidis.p cadere Et fm hoc antepenul. cor.siue ci
Excido dis di.sum.i.extra vel valdē cedere vl'destruere vel euertere.et compo.ab ex et cedo dis.cecidi et ꝓducit ci vbiq3. Itē excido dis cidi.pōt componi ab ex et cado dis.et tūc caret supīo et cor.ci vbiq3 Et ē excidere. extra cadere vel ex aliquo cadere.
Exciduus dua duū qd facile cadit ab excido dis dicit.
Excieo es.ciui.citū.i.puocare. cōmouere. et compo.ab ex et cieo es.ciui.citū.7 cor.penul.istud supinum excitū et tūc ab eo descēdit hoc frequētatiuū excito tas penultima cor. Itē dicitur excio cis ciui.citum. et tūc excitu3 tu. penul ꝓducit.q2 A cieo citū non venit imo citum. et tūc ab eo deriuat excito tas penul.ꝓducta. Unde pat3 q in

illo responsorio cōgrue potest dici. Excita domine po/tentiā tuā. ita q penultima de excita sit lōga vel breuis.
Excillare.i.cum vxore esse.
Excindo ab ex ꝛ scindo dis ꝯpo.ꝛ abijcit s.x.pcedēte
Excio cis.ab ex ꝛ cio cis.vid in excieo cies.
Excipio ab ex ꝛ capio ꝯpo.excipio pis.excepi.Et ē exci/pere.eligere extrahere.extra cape.sup alia cape.recipe la/tent cape.inuadere.ꝛ ptinet ad insidiatores.
Excipulū li.i.venabulū ab excipio pis.q excipiat apꝛ
Excipuus a.ū.i.pcipuus ꝛ melior. ab excipio venit/ē pis q meliora solēt excipi ꝛ eligi qsi extra alia.
Excito tas taui.in excieo es exponit
Exclamatō exponit in qrta pte in ca.de colorib9 rhe.
Exclusor soris.mascu.ge.qui ꝛ exclusari9 dr.i.ianitor q foras excludit hoies.ꝛ dr ab excludo dis ꝛ pdu.clu
Excodico Ab ex ꝛ codex p trunco cōponitur excodico cas.Et est excodicare circa codicem id ē truncum apire terrā ꝛ velut lacū efficere
Excolēs ab excolo dr hic ꝛ hec ꝛ hoc excolens tis.q exco lit.vel purus ꝛ deliciose ꝛ diligēter parat9.ꝛ tunc cōpat excolēs tior simus. Vnd iohānes cassianus di. Excolē/tiores cibi aie nō adimūt puritatē si cum moderamie su
Excolu9 ta tū.i.bene cult9.ꝛ diligent ꝛ dicit manet ab excolo lis.ꝛ corri.li
Excolo las laui. Vnde excolans tis omis ge.i.purgās vel emittēs discutiēs. Mathei.xxiij. Excolantes culicē id ē minima discutientes.camelū aūt glutiētes.i. de ma/ioribus pceptis non curantes. Et cōponit excolo las. ab ex ꝛ colo las. Vide in colo las. Inuenit etiam excolo lis tercie ꝯiugatōnis ab ex ꝛ colo lis. Vide in colo las.et p ducit co.excolo quādo est pme ꝯiugatōnis. sed quando est tercie corripit
Excōmunicatio onis.vide in excōmunico
Excōmunico cas caui care.extra cōmunionē facio com/munione puare.ꝛ est actiuū ꝛ ꝯponit ab ex ꝛ cōmunico cas.vnde excōmunicatus ta.tū.ꝛ hec excōmunicatō onis
Et scias q duplex est excōmunicatō. Vna est minor q sepat tātum a pticipatōne sacramētoꝝ.sed non a com/munione fideliū.Et ideo tali excōmunicato licet cōmu/nicare sed non licet ei sacramenta ꝯferre. Alia est maior excōmunicatō et hec sepat hominē a sacramētis eccle et a cōmunione fideliū.ꝛ ideo tali excōmunicatōne excom/municato cōmunicare non licet. Sed q ecclia excōmu/nicatōnem ad medelā non ad iudiciū inducit.excipiunt ab hac generalitate quedā in qbus cōmunicare licet.scz in his que ptinēt ad salutē.q de talibus licite hō cuz ex/cōmunicato loqui potest. ꝛ etiā alia verba interserere. vt facilius salutis vba ex familiaritate recipiant. Excipi/untur autē quedā psone ad quas spēaliter ptinꝫ pulsio de excōmunicatis scz vxor.seruus.filius.rusticus et ser/uiens. Sed hoc intelligendū est de filijs nō emācipatis alias tenent vitare patrem excōmunicatū. De alijs au/tem intelligit q licet excōmunicato cōmunicare. si āte ex/cōmunicatōēꝫ ei se subdiderūt non autē si post. Quidaꝫ vero intelligunt ecōuerso.s.q supiores possint licite cō/municare inferioribus excōmunicatis Alij vō ꝯtrariū dicunt.sed ad min9 in his eis ꝯmunicare debēt in qbus sunt eis obligati.q sicut inferiores obligant ad obsequiū supiorum.ita supiores ad puidentiā inferioꝝ. Sūt etiā qdam casus excepti.sicut quādo ignorat excōmunicatō et quando aliq sunt pegrini.ꝛ viatores in terra excōmu/nicatoꝝ q licite possunt ab eis emere vel etiā accipe ely/mosinam.ꝛ similiter si aliqs videat excōmunicatū in neces/sitate.q tunc ex pcepto caritatis tenet ei puidere. Vnd vsus. Vtile lex humile res ignorata necesse. vt vtilitas referat ad verba salutis.lex ad matrimoniū. humile ad subiectōnem.cetera patēt. In qbus autē vitandus sit ex/cōmunicatus patet in his vsibus. Si p delictis anathe/ma qs efficiat. Os orare.vale.cōmunio.mēsa negat.
Excōsul in consul est
Excors ab ex ꝛ cor cōponit hic ꝛ hec ꝛ hoc excors dis.i. iners fatuus insipiēs.et dr excors dis omis ge. qsi extra cor.Et in eodem sensu cuꝫ c.et dr ecors dis omnis ge.qsi sine corde. Vnde Horatius in epy. Sub domina mere/trice fuisset turpis et excors
Excremētum.est quod superexcrescit. vt in arboribus qd putat.seu quod expuim9 sm Papiā ꝛ dicit ab excresco scis.vel ab excreo
Excreo as aui.are.id est expuere ꝛ pijcere.ꝛ compo.ab ex et screo as.ꝛ abijcitur s. pcedente x.
Excretus ta.tū. penul.pdu.dr ab excresco scis.
Excubie aꝝ.i.vigilie custodie.insidie.ꝛ deriuat ab excu
Excubo bas.i.vigilare causa custodie.qsi bo bas extra cubare. quod faciunt qui ciuitates vel castella vl castra custodiunt de nocte.ꝛ componit ab ex ꝛ cubo as. Potest.etiā dici excumbo bis.ab ex et cumbo bis.in eo/dem sensu et corr.cu excubo bas vide in cūbo bis. Excu/bare etiā sm pap dr p forib9 inuigilare
Excudo dis di.cusuꝫ cudere.i.feriēdo eijcere.i.extra cu/dere.et ꝯpo.ab ex ꝛ cudo dis et pdu. cu.
Excurso sas vbum frequē.ꝛ format ab excursu supino de excurro ris. u.mutata in o.
Excuso sas. saui.sare.qsi extra cusionem ponere.qsi nō cudere. Vel excutere dicit qsi frequenter cudere.vt ille q excusat sit extra malā famam.ꝛ cōponit ab ex et cuso as quod est frequē.de cudo dis.cusu Et scias q hō mlti/pliciter et libēter se excusat. Vnde dicit Bernhard9 de gradibus humilitatis.multis modis fiūt excusatōes in peccatis. Aut enim dicit qui se excusat non feci.aut fe/ci benefeci.aut si male non multū male. aut si multū ma/le.non mala intentōne. Si aūt ꝛ de illa. sicut adā ꝛ eua. cōuincit aliena se nitit excusare psuasione. Sed sic pca/citer etiā apta non defenderet.quādo occultas et malas cogitatōnes cordi suo aduenietes humilit reuelaret ab/bati. vide in vbi. Et addit Bernhardus. Licet enim ge/nera hec excusatōnis eatenus male iudicent.quatenus ore pphetico verba malicie appellātur.multo tamē picu/losior est fallax atqꝫ supba ꝯfessio. qꝫ puicax ꝛ obstinata defensio. Nonnulli enim cum de aptioribus arguūtur scientes q si defenderēt non crederet.subtilius inueniūt argumētum defensionis.verba respōdentes dolose cō/fessionis. Est quippe vt scriptū est. qui nequiter humili/at se. Et interiora eius plena sunt dolo Vultus demittit.ur.psternitur corp9. aliquas sibi lacrimas extorquent si possunt vocem suspirijs.verba gemitibus interūpūt. Gloriosa res est humilitas. qua ipa quoqꝫ supbia pal/liare se appetit ne vilescat. sꝫ hec cito tergiuersatō a prela/to depꝫhēditur. si ad hāc supbā culpā non differat penaꝫ. Vasa figuli pbat fornax.ꝛ tribulatō vere penitētes dis/cernit. Qui enim veraciter penitet laborē penitētie nō ab/horret. sꝫ quidqd sibi p culpa quā odit iniungit tacita cō/sciētia patiēter amplectit.
Execro ab ex ꝛ sacro cras ꝯponit execro cras. sꝫ frequē/tius inuenit execror craris.in deponēti.ꝛ ē execrari.ma/ledicere.excōicare.extra sacrū facere. et corr. e. siue pnlt
Exedra dre.i.cathedra thronus sedes.sella.suggest9.ul exedra est camera secreta.vel locus thesauri. vl loc9 sub/sellioruꝫ.i.absida vl camera. vel locus qdam sepat9 mo/dicum a ptorio vel a palatō.vel exedra genus fenestre q exterius dilatat. sꝫ interius coartat. Itē inuenitur exe/dra p gazophilacio.ꝛ etiā p thalamo.ꝛ corr.penul.
Exēplum. Ab ex ꝛ amplus pla.pluꝫ.dicit hoc exēplum quod fit ad instar alterius. vnde hoc exēplar aris.ad c9 similitudinē fit. vnd exemplo plas. vbum actiuum.vnd quidā. Exēplar genus est.exēpluꝫ quod trahis ind. Vl exēplar liber est exēplum quod trahis inde. Et est exem/plum alicuius dicti vel facti pteriti ppositō cuꝫ certi au/toris nomie. vt omēs p supna patria laborare debemus sicut fecit apostolus q tot vbera passus est. Itē exēplum est quedā spēs argumētatōnis ꝛ sm hoc exēplum ē quā/do fit pcessus ab vno pticulari ad aliud. vt athenienses pugnare contra thebanos ē malū ergo thebanos pug/nare cōtra focēses est malū.
Exempt9 ta.tū.dicit ab eximo mis.ꝛ dicit exemptus.sub/tractus.sublatus extract9.qsi ex aliquo empt9.i.tractus
Exenium.ab exenos quod est pegrinū dicit hoc exeniū nij.munus puum. ꝛ quodcūqꝫ munus mittit alicui qd vulgo dicit ꝛ gallice psent. ꝛ componit hoc exeniū p eo/dem sm hug. Pap di. Exenia pmia. dona. munera be/neficia. Eccle.xx. Exenia ꝛ dona.excecāt oculos iudicuꝫ.
Exensis. Sēsus componit cū ex.et dicit hic ꝛ hec exēsis ꝛ hoc se.i.extra sensum
Exentero ras raui rare.qsi exintrare dicit.i. q intra sūt extrahere. Exentera.n.dicunt intestina q sic dicunt qua/si exintra.ꝛ corr.penul.exentro
Exequie. Ab exequor queris. dicit he exequie qaꝝ offi/cium mortuoꝝ.ꝛ obsequia q fiunt circa sepulturā. vnde hic ꝛ hec exequialis ꝛ hoc le.ad exequias ptinēs.vel res
Exaequo quasi quaui qre.ab ex ꝛ equo eqs exeqarū. et scribit p ae dyptongū exaequo.
Exequor Ab ex ꝛ sequor qris componit exequor qris id ē extra alia sequi.aliquid pficere ad effectum ducere. instare ad aliquid faciēdum. Vnd executō dicit effect9. et abijcit s.pcedēte x.ꝛ cor.e.exequor.
Exerceo ces cui citū.ab ex ꝛ arceo ces.ꝛ est vbū actiuuꝫ Et ē exercere opari expiri extra arcere.
Exercito ab vltimo supino de exerceo ces exercitu u.in o.mutato fit exercito tas.frequē. vnd exercitatus ta.tuꝫ Et nota q exercitus dicit pprie defatigat9. Sꝫ exercita/tus artibus assuet9 ꝛ instructus
Exercitus. Ab exerceo ces dicit hic exercitus tus id est collectō hominū in expeditōne. vnde dicit hoc exercitiū cij.et adiectiue exercitus ta.tū. ꝛ dicit exercitus pprie de/fatigatus.ꝛ scribit p t.in penultima exercitiuꝫ. sꝫ t. habet sonum de c.
Exermus Ab ex ꝛ arma componit hic ꝛ hec exermis et hoc me.i.extra arma.ꝛ exermus ma mū. idē
Exero ab ex ꝛ sero ris componit exero ris. rui. tum.id ē foras emittere vel nudare manifestare. vnd exerto tas frequē. Et exertus ta.tū ꝛ corr.penul.exero ris
Exesus. Ab exedo dis qd compo.ab ex ꝛ edo dis dr ex/esus sa.sum.i.corrosus.extra vl valde esus.ꝯsumpt9.eua/cuatus.ꝛ pdu.penul.exesus.
Exhalo las.ab ex ꝛ halo las: componit exhalo las lui. re.id ē foras emittere.redolere vel de vita recedere ꝛ est neu.sicut ꝛ suū simplex ꝛ pducit ha
Exhaurio ris ab ex ꝛ haurio. in haurio vid
Exhaustus sta stū.id ē ꝯsumptus euacuat9 extenuat9 ab ex et haurio ris et componit cū in.et dicit inexhaust9 id est non exhaustus.
Exhebenus m.fe.ge.qdam gemma pciosa ꝛ cādida qua aurifices aurū poliūt ꝛ cōpo.ab ex ꝛ heben9
Exheredo das Ab ex ꝛ heredo das. componit ꝛ pdu. re.vide in heredo das.
Exhibeo bes bui.bitū.cōpo.ab ex ꝛ habeo et corr.bi.et ē exhibere ostēdere vel psentare vel dare.
Exhortor taris ab ex ꝛ hortor cōpo.in hortor vide
Exitialis.in exitiū ē ꝛ pdu.a.
Exiniolū li.di.puum exitium
Exitium. Ab exitus dr hoc exitium tij.i.tormētum vel mors clades.calamitas.casus aduersus.exit9 mal9 Vn/de exitiosus sa.sum.ꝛ hic et hec exitialis ꝛ hoc le. piculo/sum vel quod infert exitium.
Exigo. Ago componit cū ex.et dr exigo gis.egi. actum. quod habꝫ quiqꝫ significatōnes. Nam exigere.i.expelle/re.et exigere.i.pficere.et exigere.i.iniuste petere. et exige/re quādoqꝫ simpliciē ponit p requirere vel.petere.et exi/gere id ē extra vl vltra agere.ꝛ exigere.i. diuidere. Vnd exactus cta ctū. Scdo mach.vltimo. Sicut enim vinuꝫ sp bibere. aut sp aquam contrariū est. alternatim auteꝫ vti delectabile. ita legētibus si sp exactus sit smo nō erit gratus. Exactus.i.pfect9 exquisit9 delectabilis
Exiguus. Ab exigo gis quod est diuido dis.deriuatur exiguus gua.guū.i.puus. quod enim ē exiguū alterius egꝫ suffragio sm hug Pap vō di. Exiguus inbecillis i/firmus multum egēs puus
Exilio lis liui vel lui exultū exilire.i. extra vel valde sali/re. vnd exulto tas et componit exilio ab ex et salio.salis. Vide in salio salis.
Exilis Ab ex et hilus vel hilum cōponitur hic et hec ex/ilis et hoc le id ē tenuis et macer. vel exilis quasi sine ili/bus.nō enim exilis videt habere ilia Vel exilis dr ab ex/eo q possit quasi sup angustum exire. et compat exilior exilissimus vnde exilit exilius sime aduerbiū Et hec exi/litas tatis id ē tenuitas et pducit exilis penultimā et vi/det esse aspirandū quādo componit ab hilus sꝫ alias nō Vnde Horatius in epistola Exilis domus est vbi non multa supsunt.
Eximius ab ex et imus componit eximius mia mium et dicit eximius quasi extra unā positus scꝫ maximus p/clarus nobilis sublimis et habet vim suplatiui vnde cō/struitur cum genitō plurali vt dauid eximius pphetaꝝ

vel cōponiť ab ex quod est valdē ⁊ eminēs Unď eximius id ē valde eminēs. Et hec iunctura eq̄pollet suplatiuo. et ita significatōez suplatiui ꝯtrahit a suis cōponentibus. Et cōpatur p supletōnez. cū non habeat vim suplatiui. eximius magis exim⁹ eximijssim⁹. vnď ⁊ hec eximietas tatis id ē sublimitas: magnitudo nobilitas claritas.

Eximmutuo as. aui are. cōpo. ab ex ⁊ īmutuo as. et ē eximutuare depaupare paupem facere.

Eximo mis mi. emptū eximere. i. auferre vel extrahere. et diciť eximo q̄si extra emo. i. traho ⁊ cōpo. ab ex ⁊ emo mis. ⁊ corri. penulti. eximo

Eximpuiso non est dictō cōposita. sʒ q̄dam irregularis vocū ꝯgeries fungēs loco vnius dictōis. sicut dixi in tercia pte vbi determinaui de figura ꝯposita nōis

Exinanio nis. niui. cōpo. ab ex ⁊ inanio nis. ⁊ ē exinanire adnichilare depmere. euacuare. diminuere. ⁊ pdu. a. Unď apostolus ad philip. Exinaniuit semetipm. formā serui accipiēs. i. ex misericordia sua quodďaʒ īane suscepit scʒ formā serui. i. naturam humanā que est quoddam īane respectu diuinitatis.

Exintegro. in integer vide

Existimo ex cōponiť cū estimo. ⁊ ďr existimo mas. i. putare. vnde hec existimatō id est putatō vel illese dignitatis status. fama ⁊ morib⁹ acq̄situs.

Existo stis. extiti re. ab ex ⁊ sisto stis. Et est existere pmanere extra stare. vide etiā in sisto

Exitus. Ab exeo exis ďr hic exitus tus. ⁊ sīgficat multa Nam exitus. i. finis. Unď Ouid. epy. Exitus acta probat careat successibus opto. Quisq̄s ab euentu facta notanda putat. Itez exitus id ē mors. Itē exitus. i. egressus vnď ppheta. In exitu isrľ de egipto ⁊c.

Exlex gis. ge. oīs. i. sine lege. extra legē ab ex ⁊ lex gis. cōponiť. Et vt di. pstian⁹. L. sequēte x. inueniť in hoc noīe exlex. ⁊ pdu. le. ⁊ desinit in ex. naturaliť pductaʒ

Exoccupo pas. i. expedire. ab ex ⁊ occupo ⁊ corri. cu

Exodiarius In exodiuʒ vide

Exodiū ab ex ⁊ oda quod est cātus cōponiť hoc exodium dij. id est pmus cantus initiū cantilene ⁊ hinc hic exodiarius rij. i. pcentor q̄ cantū incipit ante alios. Et exodiarius. ria. rium. ad exodiū vel ad exodiariū ptinens.

Exodus. Odo quod est via cōponiť cū ex ⁊ diciť hic exodus di. i. exitus. quasi itus vel viatō extra. ⁊ hinc q̄daʒ liber ďr exodus. q̄ ꝯtinet exitū vel egressuʒ ꝑli isrľ de egipto. et corripit penul. exodus

Exoleo les leui vel lui. exoletū. vel litū. id est crescere ab ex ⁊ oleo oles cōponitur. in oleo les vide. Papias uero dicit. Exoleuit. i. in obliuionē venit defecit. corrupt⁹ est. et corripit o. ante l.

Exoletus Ab exoleo les. dicitur exoletus ta. tū. idē excretus nutrit⁹ vel adultus. Plautus in empidico. Domi reliqui virginē exoletā. i. grandē. Itē diciť exolet⁹. ta. id est valde fetidus. ⁊ tunc cōponiť ab ex ⁊ oletus. id est fetidus. ⁊ est nomen

Exomnis. Ab ex ⁊ somnus componiť hic ⁊ hec exomnis ⁊ hoc exomne. id ē extra somnū

Exomologesis se. ge. grece latine interp̄tať confessio. ul' pces siue sit laudis vt cū diciť Mathei. xj. Cōfiteor tibi pater celi ⁊ terre ⁊c. siue sit peccatoꝝ. Et differt a letanijs q̄ interp̄tanť rogatōnes. q: exomologesis p sola confessione peccatoꝝ agiť. letanie aūt ppter rogandū deū ⁊ impetrandū in aliquo malo misericordiā eius fiūt.

Exorabilis ab exoro ras ďr hic ⁊ hec exorabilis ⁊ hoc le quod facile potest exorari scʒ ꝯcedere rogata. Et hinc exorabiliť aduerbiū Et cōponiť inexorabilis. i. nō exorabilis. vnď inexorabiliť ⁊ cōpantur

Exorcismus mi. i. increpatō vel ꝯiuratō aduersus dyabolū. vt recedat vnď hic ⁊ hec exorcista ste. i. coniurator vel increpator: inuocat eniʒ sup cathecuminos. ⁊ sup eos q̄ habēt spūm īmundū nomen domī nostri hiesu xp̄i. adiurās peum vt egrediatur ab eis. Et exorcizo zas. id est adiurare increpare sm hug. Pap̄. etiaʒ di. Exorcismus grece cōiuratō vel smo increpatōnis est aduersus dyabolū vt discedat. sicut est illud. Zacharie. iij. Increpet te dominus sathan. vide in ordo

Exorcista ste. in exorcism⁹ est.

Exordiarius Ab exordiū diciť exordiarius ria. rium. id est ad exordiū ptinens. Et hinc exordiarius rij. qui incipit vel exordiū facit

Exordior diris. exorditus sum vel exorsus sum. ab ex ⁊ ordior. et est exordiri incipe vel loqui. vnde exors⁹ sa suʒ id est locutus inceptus

Exordiuʒ. ab exordior diris diciť hoc exordiū dij. id est inceptō Itez exordium ďr pma pars orōnis in rhetorica Nam sm ysid. in li. ethimo. ptes oratōnis in rhetorica arte sunt quattuor. scʒ exordiū narratō argumētatō ⁊ conclusio Harū pma auditoris animū puocat Secūda res gestas explicat. Tercia fidem assertorib⁹ facit. Quarta finem totius oratōnis cōplectiť Et vt di. Pap̄ Exordium diciť pncipium oratōis quod orator in sua causa facit. in quo reddit auditores beniuolos dociles ⁊ attētos De exordio etiaʒ dixi supra in ep̄la

Exoria rie. fe. ge. i. nascētia ab exorior ris ďr.

Exors. Sors cōponiť cū ex ⁊ ďr hic et hec exors tis. id ē extra sortē et abijciť s. pcedēte x. Sap̄. ij. Nemo nostruʒ sit exors luxurie nostre id ē alien⁹ vel extra sortē.

Exorsus. in exordior vide.

Exosso sas saui ab ex et osso sas componiť et est exossare laniare discindere ossa extrahere. et est actiuum Ponitur etiaʒ p debilitare vľ infirmare Cū eni ossa sint corporis robur. q̄ ea aufert. corp⁹ debilitat.

Exosus sa sum. id est valde vel pfecte odiens et ꝯstruitur cum accusatiō. vt exosus bella id est odiēs valdē. Et ꝯponiť ab ex et osus vide in osus et sm Pap̄. Exosus ē qui aliquē odit Odiosus vō q̄ odiť.

Expando dis di passuʒ Unde illud Expassis in cruce manibus id ē extensis Inueniť etiā expansis quod sustinendum est Sed sm pstianū. pando patco patior sa: unt supinū passuʒ Et compo. expando ab ex et pādo dis vide in pando pandis

Expapillo Ab ex et papilla compo. expapillo las laui lare. id ē exoluere denudare et pprie papillas

Expassus sa sum. vide in expando dis.

Expatulor laris latus lari. verbū deponē. ab ex et spatulor laris qď deriuať a spatula Et est expatulari spatulam auferre vel frangere. et corripit tu

Expecto ctas ctaui ctare id est demorari sustinere prestolari. Expectať qui venturus est. Spectať qui videť vľ

Expectoro ras raui rare. expecto appiat sm Pap̄. rare ab ex ⁊ pectus cōponitur. ⁊ est expectorare exoluere firmaculum a pectore remouere.

Expedio Ab ex ⁊ pedica cōponitur expedio dis. diui. ditū. et est expedire liberare explicare exoluere quasi extra pedicā ponere. Et inde expeditus ta tū. id ē exolut⁹. liber pmptus. ⁊ cōpatur expeditus ditior. tissim⁹. Unď expedite tius sime. aduer. ⁊ hec expeditō onis. sicut dicimus aliquē esse in expeditōne. vbi hoīes liberi ⁊ pmpti efficiunť. Expeditus cōponiť inexpeditus ta. tū. Itez expedire. i. conuenire vel pdesse vel vtilez esse. ⁊ sm hoc semper inueniť impsonale expedit. vt ibi Expedit vobis vt vnus hō moriať p pplō. ne tota gēs peat. ⁊ corr. pe expedio is.

Expeditus in expedio est.

Expendo dis pensuʒ pēdere. i. expensas facere. ab ex et pendo dis. vnde hec expēsa se

Expergefacō cis. feci. factū. id est excitare vel facere. euigilare ⁊ ꝯpo. ab expgiscor sceris ⁊ facō cis. ⁊ acuiť fa.

Expgiscor sceris. experrectus expergisci. i. a somno euigilo. ⁊ ꝯponiť ab ex ⁊ pergo gis. quod cōponiť a per ⁊ rego gis. Unde di. pstian⁹. x. li. Expgiscor q: a pergo est exprectuʒ facit. quod scʒ cōponiť ex p ⁊ rego qď facit rectū. q:uis vetustissimi etiā expgitus dicebāt

Experior. Ab ex ⁊ pario componiť expior riris exptus sum. experiri verbū ꝯmune. i. pbare vel pbari. cognoscere temptare. cognosci vel temptari. vnde hoc expimētū ti. ⁊ hec expientia tie. ⁊ exptus ta. tū. q aūt expior compo natur a pario. patet p pstianū in. x. li. dicentē. Sunt etiā alia ex hoc ipō. i. pario cōposita deponētia expior opior quoꝝ pticipia exptus optus a pario ostēdunt esse composita. cuius pticipiū partus est. Et vult pstian⁹. vt ptʒ q expior sit vbum deponēs. Sed dic q olim expior fuit deponēs sed nūc est ꝯmune.

Exprectus ta. tū. est pticipiū de expgiscor vt in expergiscordixi. Ysa. xxix. Et sicut somniat esuriēs ⁊ comedit. cū aūt fuerit exprectus vacua est anima ei⁹.

Expers Pars cōponiť cū ex et ďr hic ⁊ hec expers tis. id est immunis sine pte. Unde exptius tia tiuʒ. i. expers sm hug. Pap̄. vero dicit. Expers id est extra ptem vel patriā. alienus extraneus. Unď exptia id est extraneitas

Expes. ex cōponiť cum pes et ďr hic et hec ⁊ hoc expes. et deficit in obliq̄s. i. extra spem vel sine spe desperatus. Persius. Donec deceptus et expes et est q̄nte declinatōnis. Et scias q expes non potuit obliquos habere. q: oporteret q ablatiuus suus desineret in e. et in i. cum sit omnis gene. quod in q̄nta declinatōne esse non potuit. Siliter oporteret q ablatiuus desineret in e. correptaʒ. vt cōtingit in omnib⁹ his q̄ sunt omīs gene. vt felice audace. Sed ablatiuus q̄nte declinatōnis non potest desinere in e. correptam

Expicor caris. et expico cas ďr ab ex et spico spicas. ⁊ pducit pi. vide in spico spicas:

Expilo las. idem est qď depilo. ⁊ ex eisdem vbis pōt cōponi de q̄bus depilo. Unď pōt corripe pi ⁊ pducere. sm diuersas ꝯpositōnes. vide in depilo las

Expingo gis pegi pactū. i. expellere ⁊ ꝯpo. ab ex ⁊ pāgo gis quod est ipello vel iungo

Expinis. Spina componiť cum ex et ďr hic et hec expinis et hoc expine. i. extra spinas vel sine spinis ⁊ pdu. spi

Expino nas. naui. nare. i. spinas auferre vel extrahere. ⁊ compo. ab ex ⁊ spino nas. ⁊ pdu. penul.

Expio. Ab ex ⁊ pio pias compo. expio pias. i. expurgare. ex toto vel pfecte piare. vnde hoc expiamē penul. pď. ⁊ hec expiatio. i. purgatō. pia actō. mūdatō. ⁊ expiabilis expiabile quod expiari potest.

Expiro ras raui rare. i. mori extra spūm mittere ab ex ⁊ spiro ras cōponitur. et produ. spi.

Expiscor scaris. i. ex toto a piscibus euacuare. vel acq̄rere. et compo. ab ex ⁊ piscor scaris

Expletus. ta. tū. i. finit⁹ ab expleo ples ďr qď compo. ab ex ⁊ pleo ples. Explet⁹ ꝯpo. cum in ⁊ ďr inexplet⁹ ta. tuʒ. id ē non finit⁹. Itē ab expleo ďr expletiuus ua. uum.

Explicit. Ab explico cas. deriuať explicit. et expliciūt vbum defectiuū. id est terminať ⁊ finiť vel finiunť ⁊ terminantur. nec inueniť de eo plus.

Explicitus Ab explico cas vel ab explicit vbo defectiō deriuať explicitus ta. tum. i. extensus finitus vel termiatus ⁊ compo. inexplicitus ta. tū

Explico cas cui. citū. Inueniť etiā plicaui catū. antiq̄tus ab ex ⁊ plico cas cōpo. ⁊ est explicare ordinare digerere. distēdere extra plicam ponere. soluere apire

Explodo dis si. sum. in plaudo exponiť ⁊ pdu. plo

Exploro ras raui rare. id ē exquirere inuestigare ⁊ pď. plo. et compo. ab ex ⁊ ploro ras. Aurora Per quos exploret plebis ⁊ vrbis opus

Explosus sa. sum. penul. producta ab explodo dis suʒ. vide in plaudo dis.

Expolia ab expolio as. qď compo. ab ex ⁊ spolio as. ďr hec expolia lie. p̄da sic dicta. ab expoliādo

Expompo pas paui pare. i. vitupare ďtestari. ⁊ componitur ab ex ⁊ pompo pas.

Exp̄mo mis expressi expressum exp̄mere. i. extra p̄mere effundere manifestare rep̄sentare. ⁊ compo. ab ex ⁊ p̄mo p̄mis et corripit pri.

Expbro bras. compo. ab ex ⁊ probro bras ⁊ corri. p naturaliter. ⁊ est expbrare diffamare increpare conuitiari p̄teritam culpā oppbriose enarrare.

Expultrix tricis. mulier expellēs ⁊ formať ab expulsor or in rix. et sic deberet dici expulsrix. sed mutať s in t. sicut vult pstia. vt etiā dixi ī tercia pte in ca. de vbo q̄si ī pnci.

Expumo mas maui mare. id est valdē vel extra spumare. vel spumas auferre ab ex ⁊ spumo.

Expunctor ctoris in pungo gis est

Expuo is pui putū puere id est extra spuere ⁊ cōpo. ab ex et spuo et pdu. qui et est

Exquiro ris siui sitū ab ex et q̄ro ris ꝯpo. exquirere inuestigare extra q̄rere.

Exta sunt medie pecoꝝ ptes. intestina fibre sm Pap̄. sm autē hug ďr hoc extum ti intestinū ab exeo is vel ab exto tas Ezech. xxj. Interrogauit ydola exta cōsuluit ⁊c. de exto diceť etiaʒ in sto

Extales et ani idem sunt id est vie alui purgandi vnde in primo Regum Computrescebāt pminentes extales eoꝝ. quod dicit iosephus factū fuisse ex violēta passione disinterie et vt putrefacta intestina egererēt Unde mures ebullientes de agris comedebant extales eorum. et

declinat̃ hec extales lis. ⁊ produ. ta
Extasis sis. fe. ge. penul. corr. i. excessus mẽtis. scꝫ cuꝫ hõ ponit̃ extra statuꝫ sue mentis. sicut in articulo mortis. et compo. ab ex ⁊ stasis. quod est status. Vel ſm Pap. extasis excessus mẽtis dicit̃. que fit pavore mentis. vel aliq̃ revelatõne. Itẽ extasis est q̃dam spẽs methaplasmi de q̃ dictũ est in q̃rta pte in ca. de methaplasmo.
Extemplo dicendũ est non extimplo. Tractũ est enĩ ab antiquorꝫ ꝯsuetudine q̃ audire solebãt responsa in templis cõpleto officĩo. dicebat sacerdos clara voce. extẽplo. ac si diceret exite de templo. Quoniã hoc igit̃ statim audito exibãt. ita inoleuit vsus vt poneret̃ extẽplo adverbialit̃. p statim vel ꝯfestim. ita dicit alexander. Hug. aũt in libello de accentu di. ꝙ extemplo dicendũ est p e. non extimplo p i. Pap. etiaꝫ di. Extẽplo repentine. Extẽplo subito. i. extra tpis amplitudinẽ. Magister etiã bene di. ꝙ extẽplo non est vera compositõ. sed potius q̃dam irregularis vocũ ꝯgeries sicut decetero defacili. Unde ꝑpositio hic nõ venit p cõpositõeꝫ sed p appositõneꝫ. sicut dixi in tercia pte in cap̃. de figura nomĩs in fine. Ex dictis patet ꝙ in sexto ca. pverbiorꝫ vbi dr. Hinc extẽplo veniet pditio sua. debet dici extẽplo p e. in penul. sillaba. licet vitõ scriptorꝫ inveniat̃ ibi extiplo p i. scriptũ ⁊ male
Extendo dis di. tentũ vel extensum extẽdere. i. extra tẽdere. explicare ab ex ⁊ tendo ꝯponit̃.
Exter tera. terũ. id est vltimus vel extraneus. externus et dicit̃ ab extra
Extermino nas. navi. nare. i. terminũ auferre vel exulẽ facere. quasi extra terminũ ponere ⁊ eiicere. ⁊ ꝓprie dicitur de exulibus. ⁊ ponit̃ p demoliri. Math. vi. Exterminant facies suas. i. demoliunt̃. dissolvunt. devenustant. dissipant. quasi extra termĩos humane cõditõnis abducunt. Unde hic ⁊ hec exterminabilis ⁊ hoc le. et cõponit̃ inexterminabilis le. Itẽ ab extermino dr hoc exterminiũ nij. i. desolatõ. extra terminos electõ exiliũ. Mors etiaꝫ quãdoqꝫ dr exterminium. q2 extra termĩos vite ponit. ⁊ corri. mi. extermino nas.
Externus. ab extra dicit̃ externus na. nũ. i. alienꝰ. vnde externo nas navi. na re. i. alienare
Exterus ra. rũ. idem est q̃d externus
Extesis in extasis est in ca. de methaplasmo in q̃rta pte
Extimo. Timo quod est mens componit̃ cum ex ⁊ dicitur extimo mas. i. appciari. vel putare. q̃si ex mẽte sic hrẽ
Extinguo guis. xi. ctum. guere. i. mortificare. et ptinꝫ ad ignem. et componit̃ ab ex ⁊ stinguo guis. ⁊ abiicit̃ s. x. ꝑ
Extipex. Extũ cõponit̃ cũ specõ cis. vel inspi cedente cio cis et dicit̃ hic ⁊ hec ⁊ hoc extipex vel extispex cis id ẽ augur q̃ inspicit exta:
Extipo pas pavi. pare. id est emittere evacuare. ab ex ⁊ stipo pas cõponit̃ ⁊ pducit sti.
Extirpo ab ex ⁊ stirpo cõpo. extirpo pas. i. a radice subvertere. a stirpe extrahere destruere. ex toto vel evident̃
Extispex in extipex exponit̃ sive castra stirpare
Extollens. ab extollo lis dicit̃ extollens lentis. generis oĩs. Inde extollent̃ adver. et hec extollentia tie. i. supbia
Extorris ab ex et terra componit̃ hic ⁊ hec extorris ris. id est expers vel extra terram positus exul. ⁊ ꝓprie expulsus de terra sua vi. Vel põt componi ab ex et torris. Inde extorris. id est exul ꝓprie cui interdicebat̃ ignis prie.
Extra. Ex ꝑpositõ est. Inde extra adverbiũ loci et comparatur extra exterior extimꝰ. vel extremus. id ẽ novissimꝰ vnde hec extremitas tatis ⁊ extremo mas. i. extremuꝫ facere vel vltimũ vel purgare. auferre extrinsecus deforis ſm Huguitõnem.
Extraduce sunt due ptes. ⁊ ex ꝑpositõ ⁊ traduce quod est casus ablativi de tradux cis. Unde q̃ritur an anime sint extraduce. id ẽ ex altero ducte vel ꝓpagate. vt sit anima ab vel de anima. Et dicẽdum est ꝙ nõ imo a deo creantur. q2 deus animas creando infundit. ⁊ infundẽdo creat. vide in tradux Hic potest queri quãdo anima ĩfundatur corpi. Ad hoc dico ꝙ quadragesima die anima masculi ĩfundit̃ suo corpi. Anima vero mulieris pꝰ cõceptõnem sui corpis infundit̃ in octuagesima die. In xpo autem alit̃ fuit. Unde scias ꝙ cõceptõ xpi subito facta fuit. ita ꝙ hec quattuor in instanti eodẽ fuerũt. scꝫ cõversio sanguinis illius materialis in carnẽ ⁊ alias ptes corpis xpi. et formatõ mẽbrorꝫ organicorꝫ ⁊ animatõ corporis organici. Et assũptõ corpis animati in vnitate divine psone In alijs autẽ hoc successive ꝯtingit. ita ꝙ maris cõceptus non perficit̃ vsqꝫ ad quadragesimum diem. vt dicit Aristo. in. ix. li. de animalibꝰ. Femine autẽ vsqꝫ ad nonagesimũ. vel ſm alios vsqꝫ ad octuagesimuꝫ. Et inde est ſm istos sicut ĩ historijs habet̃ sup leuitici. ꝙ mulier pariẽs masculuꝫ arcebat̃ ab introitu templi q̃draginta diebus. pariẽs vero feminam octuaginta. In pariente siq̃dem feminã duplicabant̃ dies quo ad templi ingressionem. sicut ⁊ duplicabant̃ quo ad corpis formatõem. Nam sicut quadraginta diebus corpꝰ masculi organizatur ⁊ perficit̃. ⁊ in ipõ die quadragesimo anima infunditur. sic corpꝰ femine in octuaginta diebus perficitur. et in octuagesimo die anima ratõnalis inspirat̃. Secundum completõne corpis masculi. videt̃ augustinꝰ supaddere sex dies. qui sic distinguunt̃ ſm eum in epistola ad Hieronimum. Semẽ patris sex diebꝰ pmis quasi lactis habet similitudinẽ. novem diebus convertit̃ in sanguinẽ. Deinde duodecim diebus solidat̃ decemocto diebus formatur vsqꝫ ad pfecta mẽbrorum lineamẽta. ⁊ hinc iaꝫ reliquo tpe vsqꝫ ad tẽpus partus auget̃ magnitudine. vnde vsus. Sex in lacte dies. ter sunt in sanguine trini Bis seni carnẽ ter seni membra figurant. Et hoc videtur esse figuratum in evangelio iohãnis. vbi dicit̃ in secundo ca. Quadraginta sex annis edificatum est templuꝫ hoc. In xpi autẽ conceptione materia quam virgo ministravit statim formam ⁊ figurã corporis humani accepit. ⁊ anima in vnitate divine psone ẽ assumpta. Sꝫ vide diligenter quod Augustinꝰ dicit. ꝙ numerꝰ tẽpli convenit corpori xpi. Unde nota ꝙ sicut dicit glosa Augusti. Sicut tẽplum quadraginta sex annis edificatum ẽ. sic corpus xpi in vtero virginis quadragĩta sex diebus fuit formatum. Sꝫ hoc sic intellige. licet enĩ ab instãti cõceptõis xpi corpus fuerit formatuꝫ. ⁊ omnia membra ⁊ lineamenta habuerit. tamẽ corpus ita parvum erat ꝙ huiusmõi lineamẽta non apparebãt in ipõ vsqꝫ ad quadraginta sex dies. ⁊ ideo quãtum ad augmẽtum dicit̃ formatũ in quadraginta sex diebus. ⁊ ideo cum sit duplex perfectõ scꝫ existentie ⁊ apparẽtie. primã perfectõnẽ habuit corpus xpi in instanti ꝯceptõnis. Secundã aũt non habuit nisi pꝰ quadraginta sex dies. Et ideo bene dicit Augustinus. ꝙ numerus tẽpli cõvenit corpi xpi isto mõ intelligẽdi. Itẽ scias ꝙ iudei loquunt̃ de edificatõne templi sub zorobabel facta. cum dicũt. Quadraginta sex annis edificatum est templũ hoc. nõ de illa que facta est sub salomõe Nã illa in viginti annis completa fuit
Extraneus nea neũ. quasi exterraneus. id ẽ extra terrã suam positus. ab extra dicitur.
Extremisco scis. i. incipio extremere vbum inchoativũ ⁊ format̃ a secunda psona extremis addita co.
Extremo mas. penul. pdu. in extra exponit̃.
Extremo mis. mui ere. quasi extra tremere ab ex et tremo tremis ⁊ corripit tre
Extremus Ab extra adverbiũ. dr exterior extimus vel extremus. i. pclarus. pcellens novissimus. ſm Pap. vide in extra. tamẽ extremus magis est in vsu q̃ꝫ extimus. De sacramẽto extreme vnctõnis. reqre in vnguo
Extricabilis. in extrico cas est
Extrico cas. ab ex ⁊ trico cas componit̃ extrico cas. et ẽ extricare. expedire. exolvere. ⁊ pdu. tri. vnde virgili. in. vi. eneid. Hic labor ille domus ⁊ inextricabilis error Tho. vi. Fumus eius extricat omne demoniũ. Ab extrico derivatur hic ⁊ hec extricabilis ⁊ hoc le. ⁊ cõponit̃ inextricabilis id est insolubilis
Extringo gis xi. ctũ. ab ex ⁊ stringo gis cõpo. ⁊ est extringere extra vel valde stringere. vel a strictura removere.
Extrinsecus. ab extra derivat̃ extrinsecus ca. cũ ⁊ est extrinsecus deforis adverbiũ loci. Vel potius adverbialiter positum invenit̃. ⁊ corri. penul.
Extrudo dis trusi trusuꝫ extrudere. i. valde vel extra trudere depellere longe abire. longe facere. ⁊ ꝯponit̃ ab ex ⁊ trudo dis et producit tru.
Extruo is. xi. ctũ. ab ex ⁊ struo is. cõponit̃. ⁊ est extruere valde vel extra struere
Extum ti. in exta extorum exponitur
Extupeo pes. pui. vbum neutrũ est. ⁊ caret supino ⁊ cõponitur ab ex ⁊ stupeo pes. Et est extupe valde stupere. vel a stupore cessare. liberare ⁊ corri. stu
Extupo pas pavi pare. i. valde stupare. stupaꝫ removere ab ex ⁊ stupo pas ⁊ corri. stu
Exuberis. vber p mamma. componit̃ cum ex ⁊ dr hic ⁊ hec exuberis ⁊ hoc re. ⁊ dicunt̃ exuberes infantes qui extracti sunt ab vbere. ⁊ pdu. u. sꝫ penul. corripit.
Exubero ras ab ex ⁊ vbero ras Vide etiã in vbero as
Exuco cas. in succus est
Exudo das davi ab ex ⁊ sudo das. cõpo. vbum neutrũ Et est exudare. sudorem emittere. vel extra sudorem ire. et pducit penultimã exudo das
Exul lis. cõmunis gene. ⁊ descendit ab exulo remota o sicut a vigilo vigil. ⁊ a consulo cõsul. Et est exul extra solum ꝓpriũ positus. ⁊ hinc hoc exiliũ lij. quasi extra soluꝫ ꝓpriũ positõ. exterminiũ. ⁊ exularius ria riũ. qui exulat et corripit penultimã exul in genitõ.
Exularius ria rium. in exul vide.
Exulcero ras ravi cõpo. ab ex ⁊ vlcero ras. Et exulcerare. i. extra vel deorsum vlcerare. vel vlcera auferre ⁊ acer

Exulo. Solum cõponit̃ cum ex. ⁊ dicit̃ exulo las. i. extra solũ sue terre poni. ⁊ exterminari. ⁊ est neutrũpassivum. Et sic debet construi. Ego exulo a rege. ⁊ non debet dici Ego exulo illũ ſm hug. Pap. etiaꝫ di. Exulare extra solum suũ habitare Exulo a te. Que aũt sint vba neutrapassiva et q̃ neutropassiva. dictũ est supra in tercia parte in tractatu vborꝫ in cap̃. de genere vborũ
Exulto. Exilio lis livi vel lui. ultũ ultu. i. valde vel extra salire. Unde exulto tas. i. frequent̃ exilire. quod ꝓprie fit cuꝫ letamur. Et ideo ponit̃ exultare p letari. sed ꝓprie saliendo. ſm hug. Pap vero di. Exultare gaudere. glãri. ꝯponit̃ ab ex ⁊ saltare. Exultatio vborꝫ atqꝫ mẽbrorum est. Letitia vero mentis gaudium
Exundo Ab ex ⁊ vndo das. componit̃ exundo das. id est valde abundare vel excrescere
Exuo. Ab ex ⁊ suo is componit̃ exuo is exui exutuꝫ exuere. i. extrahere. expoliare. Inde exutus ta tum. id est expoliatus. extractus. expulsus
Exupero. ab ex ⁊ supero ras cõponit̃ exupo peras. ravi rare. id est valde superare.
Exuro ris. exussi exustũ. componit̃ cum ex ⁊ vro ris. et est exurere valde vrere ⁊ pducit u. Unde exustus sta stũ id est conbustus. de quo nihil supest
Exuvie. ab exuo is. he exuvie arũ. i. spolia vestes. indumenta q2 exuunt̃. Exuvie ⁊ induvie dicunt̃ tunice serpẽtum. q2 induunt̃ ⁊ exuunt̃ ſm hug. Pap vero di. Exuvie spolia occisorꝫ hostiũ vel tunice serpentũ.
Ezechias interptat̃ fortis dominꝰ vel fortitudo domi.
Ezechiel interptat̃ fortitudo dei vel impium domini.

In latinis dictionibus ponimus. vt fama filiꝰ. In grecis vero dictionibus ph. vt orpheus. pheton Hic tamen scire debemus. ꝙ non tam fixis labris est pnuncianda f. quomõ ph. atꝫ hoc solum interest. sicut di. ꝑstianꝰ in pmo li. maio.
Faba he dr quasi faga. a fagin quod est comedere: Unde fabarius ria riũ. quod fit de fabis vel quod ptinet ad fabas. et hic fabarius. i. cãtor. Et dicebant̃ apud gentiles cantores fabarij. q2 illo legumĩe maxime vtebant̃ in cibo et p compositõneꝫ hec fabafresa se. q2 homĩes eam frendeant id est frangant. cũ molẽdo eam cõminuunt vel sũt due ptes. et dr fresus sa suꝫ. i. fractꝰ. a frẽdeo des.
Fabafresa se. in faba est
Fabella belle diminutivũ. parva fabula. Et hinc fabello fabellas id est loqui
Faber bri. derivat̃ a facõ cis. quasi facer a faciendo ferrum quasi faciẽs ferrũ. hinc etiã postea hoc verbuꝫ traductum est ad aliarꝫ rerꝫ artifices. sed cum adiectõne vt faber lignarius. faber carpẽtarius. vnde hic faberculus li. diminutivũ. ⁊ hec fabrissa se. vxor fabri. vnde hec fabrilla le. ⁊ fabercula le. dimi. vnde hec fabrica ce. locus fabricandi. faber componit̃ hic aurifaber bri. Iteꝫ a faber bri. dicitur faber bra brũ id est ingeniosus. cautus. pulcer cõpositus. Unde fabre adverbiũ. quod componit̃ fabrefactus cta ctum. id est artificõse. et ingeniose factus et componitur faber Affaber bra brum. id est valde faber ⁊ etiã

Infaber bra brũ.i.nõ faber.nõ pulcer.nec ꝯpositus.
Fabos grece latine dicit̃ timor siue metus.
Fabrateria.a faber bri dicit̃ hec fabrateria rie. id est ornatus fabroꝝ. vel locus vel domus vbi fabrice sunt. Ul' fabrateria rie.est ciuitas campanie. Unde fabraternus na.num. Nomia enim desinẽtia in teria. faciũt possessiuum in nus r. pcedente.
Fabrefactus cta ctũ.in faber bri exponit̃
Fabrico A faber bri dicit̃ fabrico cas.i.instruo cõpono munio.ꝛ est neutꝝ cũ omnibus suis compo. videt̃ tamẽ poni aliquãdo in deponẽti genere. Unde illud ꝓpheticum. Fabricatus est aurorã ꝛ solem. Sed multa vba inueniunt̃ actiua ꝛ deponẽtia in eadem voce. vnde potius dicendũ est ꝙ fabricatus.sm qd ꝯstruit̃ cũ actõ significat actõem.ꝛ descẽdit a verbo neutro scꝫ fabrico sicut a ceuo naui.cenatus.ꝛ corripit bri.
Fabrilis a faber bri dr hic ꝛ hec fabrilis ꝛ hoc le penul. pducta ad fabrũ ptinẽs.vel a fabro pfectum.
Fabula.a for faris. dicit̃ hec fabula le. res que nec vera est nec verisilis. Et fabula est illa vera. q̃ nihil habet veritatis in se.et illa falsa est. que aliqd veritatis in se cõtinet admixtum. Sicut eni est in amore modus nõ habuisse modum.sic est in fabula veritatis nõ habuisse veritatem.et dicit̃ fabula a fando.q in solo fatu consistat. Itẽ fabula quãdoqꝫ dicit̃ historia.simili͠t a fando q eam famur. Quãdoqꝫ locutõ. vnde fabulosus sa. sum. ꝛ hic et hec fabularis ꝛ hoc re.ꝛ hic fabulo lonis. recitator fabularꝫ vel inuentor.ꝛ fabulor laris.i.fabulas dicere l' falsa.
Face impatiuũ de facõ cis. ꝛ nũc vtimur ꝑ apocopam fac. Est eni face ablatiuus de fax cis.
Facesso. A facio cis.dicit̃ facesso si sitũ. verbũ desideratiuum.id est desidero facere. Item facessere.id ẽ desinere cessare.recedere. vt dicat̃ facesso quasi facere cesso. Und Prudentius in li.himnoꝝ. Facessite inquit ne nostraꝫ grauet obseq̃la morteꝫ.i.discedite sm hug̃. Et format̃ p̃teritum a pma psona p̃sentis o.in i.mutata vt facesso si. sed supinũ facit facessitum penul.pdu.ad modũ quarte quasi descẽderet ab hoc p̃terito facessiui. Quidã dicunt capessum facessum. Sed ego dico ꝙ facessum ꝛ capessuꝫ nõ sunt voces significatiue Unde in tercia pte vide vbi egi de p̃teritis ꝛ supinis vboꝝ tercie ꝯiugatõnis desinentium in so.ꝛ format̃ facesso a facõ cis is mutata in s. et addita so. fit facesso.
Facetia tie.i.curialitas.vrbanitas.elegãtia.suauitas ꝛ ppꝛie in factis.ꝛ dicit̃ a facetus ti. addita a.
Facetus. a facõ dicit̃ facet⁹ ta tũ.i.curialis vrban⁹.proprie de doctrina.et ppꝛie in factis.scꝫ q̃ iocos ꝛ lusus gestis ꝛ factis ꝯmodat.ꝛ ꝯpatur. ꝙ aũt dicit̃ facetus quasi fauẽs cetui.et hi mo.est ꝛ pdu.ce.
Faciecula le.dimi.pua facies.
Facies ciei.dicit̃ a facio.q facit notitiam homĩs.vel q sit facta a natura. Est enim facies naturalis.ꝛ certus.et immutabilis oris habitus. Uultus ergo artificialis et varius est.ꝛ sm affectõnem animi modo tristis mõ let⁹ Unde solet dici ꝙ facies facta est. vultus vero fit. vnde versus. Consistit facies.sed vultus sepe mutatur. vid in
Facillimus. A facõ cis.deriuat̃ hic ꝛ hec fa vultus
cilis et hoc le.quod compatur facilis facilior. facillimus

Et inde aduerbia faciliter lius.lime.et sunt qnqꝫ superlatiua que fiunt in limus. Unde versus. In limus quiqꝫ dat fagus cetera linque.et scribit̃ facilis p vnũ l.sed facillimus p duo q format̃ a suo positiuo facilis remota s.ꝛ addita limus. Facilis componit̃ difficilis Unde difficiliter.ꝛ difficulter aduerbia. Et vide ꝙ p faciliter vtimur facile.et p difficiliter vtimur difficile vel difficult.et pro difficilitas vtimur difficultas.ꝛ vt dicit Pap. facile. id est sine difficultate leue. Et vt di. Grecism⁹. Dicit id facile quod non grauat ad faciendũ. Cui non pond⁹ inest dicitur esse leue. Opositũ facili graue dico leui ꝙ pdõ⁹
Facinus. A facio cis.dicit̃ hoc facinus facinoris.et differt a flagitõ. Quidquid eni agit idomita cupiditas ad corrumpenduꝫ animũ flagitium vocat̃. Sed quidquid agit vt alteri noceat facinus dicit̃. Et hec sunt duo genera omniũ peccatorũ. Sed flagitia peiora sunt.que cum corrumperit animũ ad facinora psilitur. Sunt eniꝫ flagitia in dictis vel cogitationibus.sed facinora in factis. Unde et illa dicunt̃ flagitia a flagitando facere quod sibi noceat.vel a flagitando corruptelã libidinis. Sꝫ hec dicunt̃ facinora a facti cõmissione. q facit quod alii nocet. Et hinc facinorosus sa.sum. et compatur facinorosior simus. Et nota ꝙ facinus aliquãdo accipit̃ in bona significatõe.s.p facto quod fere discernit̃ ex adiuncto vt pulcrũ facinus.pclarum facinus.
Facio cis. feci.factum. Et est facere ex p̃iacenti materia aliquid opari. Sed creare est ex nichilo aliquid producere vt supra in creo as.plenius dictum est. Facio compo. cum p̃positõnibus.et aduerbijs ꝛ cum infinitis.ꝛ nominibus quod sigillatim ostendemus. sed accipe p̃positões large sicut donatus. Scias ergo ꝙ facõ componit̃ cum ad et dicit̃ afficõ cis.i. tormẽtare vel informare. et ptinet ppꝛie ad ppꝛietates intrinsecas.et componit̃ cum con ꝛ et dicit̃ conficõ cis Item cũ de ꝛ dicit̃ deficõ cis. Itẽ cum ex ꝛ dicit̃ efficõ cis. Item cum in et dicit̃ inficõ cis.i. dtur po et ptinet ad ppꝛietates intrinsecas. Item cum in ꝛ dicitur inficior ciaris.deponentale.i.negare veritatẽ.quasi non facere factum. Itẽ cum inter et dicit̃ interficio cis. id est occido. Item cum p̃ et dicit̃ p̃ficõ cis.i.ppono. Itẽ cum p et dicit̃ pficõ cis. Item cum ꝓ et dicit̃ proficio cis. et ex eisdem componit̃ pficiscor sceris.pficisci.i.ire. Item cum re et dr reficõ cis.i.restituere. recreare. Item cuꝫ ob et dicit̃ officõ cis mutata b.in f.id est noceo Item cũ sub et dicitur sufficõ cis b mutata in f. Item componit̃ facio cum aduerbijs et dr benefacio cis Malefacõ cis Satisfacõ cis. Forifacõ cis re. forifactum id est ostendo et construunt̃ omnia ista cum datĩs. Item facõ componit̃ cuꝫ infinitiuis verboꝝ habẽtibus actiuã vocem ul' passiuaꝫ quod patet p expositõnem.vt calefacõ cis. id ẽ facõ calere. Tepefacõ cis id est facõ tepere Terrefacõ cis.id est facio terrere Madefacõ cis.i.facõ madere Componit̃ etiam cum multis alijs infinitis. sed omnia talia composita construunt̃ cum accusatĩs Item componit̃ facio cum nominibus et dicit̃ Nichilifacõ cis.et floccifacõ cis id ẽ puipẽdere vilipẽdere.quasi nihil appreciari.vel parum q flocc⁹ lane fere nullius est p̃cij Lucrifacõ cis id est lucrari acquirere Unde paulus Omnia arbitror vt stercora vt cristuꝫ lucrifaciam Item

magnifico cas.id est deum vl' magnũ facere. Itẽ edifico cas.i. edem facere. Domifico cas.i. domum facere. Itẽ sacrifico cas.i.sacrificiũ facõ. Item versificor caris id est versus facõ. Item gratificor caris.i.gaudere vel gratias agere.vel gratum facere.vel equipare. Item ludificor caris.id est deludere.quod antiqui ludifico cas dicebant. Et scias ꝙ facõ in impatiuo deberet facere face. sꝫ ad differentiam istius ablatiui face.facit fac p apocopam.quã corruptõem quedam cõposita ab eo retinẽt quedã non Item animaduerte ꝙ facõ est neutrũ sola voce.nam sigficatõne actiuum est. Sed q vox eius deficit in passiuo licet sm antiquos inueniat̃ facit̃ ꝛ faciat̃.ideo adiudicatum est neu.gene. Nota ergo diligẽter has regulas. Facio neutrũ est.ꝛ omĩa ab eo cõposita. Cum p̃positõnib⁹ vero put donatus accepit p̃positões si desinãt in o. actiua sunt.pter ista quattuor deficõ.pficõ sufficõ ꝛ officio. que sunt neutra. Deficõ tamẽ p relinquo.ꝛ deficõ p sũministro ꝛ p substituo sunt actiua. Si vero desinant in or sunt passiua.pter pficiscor.ꝛ inficior que sunt deponẽ. Item omnia talia cõposita redeunt ad regularitateꝫ in impatiuis.vt confice infice. Et omnia in p̃senti mutant a simplicis in i.vt conficõ ꝛ supinũ in e.vt cõfectuꝫ. sed p̃teritum sui simplicis retinẽt imutatũ.vt confeci cõfectũ. Item omnia cõposita a facõ ꝛ ab aduerbijs vel infinitis sunt neutra.ꝛ omnia retinẽt lrãturam sui simplicis vbiqꝫ ꝛ accentum simili͠t ꝛ sup eadem sillaba. et oĩa retinẽt corruptõnem impatiui.vt benefacõ calefacõ benefac. calefac.benefacere calefacere.benefactum calefactũ. Item omnia composita a facio ꝛ nomibus. non ex toto facile possunt distingui circa genus.sed quedã sunt actiua.vt deifico magnifico. Quedã neu.vt deifico.domifico nihilifacõ. Quedã deponentia vt versificor.gratificor. ludificor caris. Hoc tamen regulariter potest dici.ꝙ omnia composita a facõ ꝛ nomibus que ex toto retinẽt lrãturã et accentum sui simplicis.vt sup eadem sillaba sunt neutra.vt nihilifacõ.floccifacõ.lucrifacio ꝛ silia. De istis et de compositis ab infinitis sciẽdum est. ꝙ ꝛ significatõeꝫ ꝛ constructõnem habent actiuã.sed adiudicata sũt neutro generi eadem ratõe qua ꝛ eorum simplicia: scꝫ q eorum vox deficit in passiuo licet inueniat̃ apd theologos etiam in pma ꝛ secunda psona. Item omnia composita a facõ ꝛ nomibus.trãseunt ad pmã coniugatõem vt deifico cas.exceptis illis que retinent lrãturam sui simplicis ex toto.vt nihilifacõ que sunt tercie coniugatõis cuꝫ suo simplici sicut et omĩa alia composita a facõ. De accentu huius verbi facõ. ꝛ ab eo compositoꝝ dictum est etiã in secũda pte in ca.de impedimentis accent⁹ vbi agitur de impedimẽto consortij
Facitergiũ gij.i.togilla.siue puulũ gausape ad tergẽdũ faciem.ꝛ ꝯpo.a facies ꝛ tergo gis.
Facito tas penul.corr.vide in facto ctas
Facticius a factus deriuat̃ facticius cia.ciũ. Et dr nomẽ facticium.quod factum est ad similitudineꝫ soni illi⁹ rei que nominat̃ Uel facticiũ nomen est illud.quod a proprietate sonoꝝ inuentum est p imitatõeꝫ. vt turtur taratãtara.tintinabulum.
Factõ A facõ cis dr hec factõ onis.i.actus faciendi vel fi[…] ficta actõ. Cum enim aliquis fingit se

aliquid facere cã commodi alicuius et facit vt incõmodet illi.factõ ppꝛie dr.vnde ꝛ factõ dr pditõ. vnd factõsus sa sum.i.fictiõsus q̃ fingit se facere vt psit.facit tamen vt noceat.vnd et factõsus dr pditor Fautõ ꝛ fautõsus a faueo faui fautũ aliud significat.
Factõsus so.sum.in factõ onis exponit̃
Facto ctas.i.frequẽter facere. Et format̃ a factu vltimo supino de facõ cis u.mutata in o. Et ab hoc frequẽtatiõ facto ctas.descẽdit aliud frequen.s.factito ctas
Factus A facõ cis dr hic factus ctus.ctui.ꝛ hoc factum cti.vel potius a fio.ꝛ est factus actus faciendi.vel passio fiendi. Factuꝫ quod fit. Declinat̃ etiam adiectiue factus
Facula le.dimi.pua fax.ꝛ inde faculo las pe cta ctuꝫ nul.corr.i.fingere faces vel facere.
Faculent⁹ ta.tũ.i.lucidus clarus.ꝛ componit̃ a fos ꝛ lẽtos. Inde faculent⁹.i.plen⁹ luce lucid⁹ ꝛ ornatus et ꝯpat̃ faculentus tior simus. Und faculent̃ tius tissime aduerbiũ. Et hec faculẽtia tie.splẽdor. decusatõ.
Facultas. A facilis dr hec facultas tatis.i. facilitas vel possibilitas. Unde et facultas alicuius dr sciẽtia illi⁹ in qua p̃ceteris est facilis.ꝛ potens ad respondendũ.et qd querit̃ soluẽdum. facultãs etiã dr quelibet scientia.quia reddat eũ facilẽ ꝛ potentẽ ad p̃dicta faciẽda. Item facultas dr copia opum.
Facundus A for faris dr facundus da.dũ.i.disert⁹ qui facile fari potest.quod intelligit et compatur. Und hec facundia die.ꝛ facunditas tatis.ꝛ est facundia magnuꝫ dei donum.dum quis cõmode potest eloqui que cõmode intelligit.ꝛ hinc facũdiosus sa sum.ꝛ facundat⁹ ta tũ. plen⁹ facundia.ꝛ facundo das.i.facere facundum.
Fage vel fagios grece ꝯmedere dr ltĩe sm Pap.
Fagin grece ltĩe dr comedere sm hug̃
Faginus a fagus dr faginus na.num.ꝛ fagineus nea.neum.in eodem sensu.quod est de fago. vel quod ptinꝫ ad fagũ.ꝛ hoc faginetũ ti.loc⁹ vbi abundãt fagi.et corri. penultimã faginus.
Fagolidoros grece.mãducantes.maledictum ltĩe.fage enim comedere.lidoros maledictum.et acuit̃ vlti. Und hieronimus in prologo sup ezech.di. Sed vereor ne illud eis eueniat quod grece sigficantius dr vt vocent̃ fagolidoros hoc est mãducantes senecias q̃si diceret vereor ne ipis sponte legentibus ꝛ detrahẽtibus eueniat.qd grece signãtius dr in detestatõne talium.qꝫ latine. quia apud grecos verbũ vsitatum est.et maxime detractõnis expssiuum. vt vocẽtur fagolidoros.i.maledicta comedẽtes incorporãtes sibi eadem.que pus maledixerunt detrahendo. Quidam vero exponunt sic. Fagin grece comedere lidoros maledictũ. Inde fagolidoros.i.comedẽtes maledictum vel maledictõnem. Tales sunt d̃tractores q̃ nihil aliud vidẽtur habere in ore nisi maledictões vel detractõnes maledictas. hoc est apud nos mãducãtes senecias. p̃dicti apud grecos emphatice vocãtur fagolodoros alios Uel secundum alios senecia grecum ẽ et latine dr belua immundũ animal. Hanc phisiologus dicit aliquãdo marem.aliquãdo feminã.ꝛ q est animal immundũ ponit̃.hic p immũdicia et est sensus.manducantes senecias id est quod vnus detrahẽdo euomit alius audiendo deglutit.et ita in huiusmodi immundicijs

delectātur. sicut famelici in cibo. Unde māducātes sene
cias. i. detractōnum immūdicias. ⁊ delectabilit̄ māducā
tes. i. incorpantes sibi. s. in occulto ea de q̄bus in publico
maledicunt. vide in senecia.

Fagus A fagin. quod est comedere dicit̄ hec fagus gi.
quedā arbor glādifera sic dicta. qꝛ eius fructus oli homi
nes comederūt ⁊ escā habuerunt. vnde sepe ꝓ agro po⁄
nitur qꝛ olim pauit homines sicut modo ager ⁊ pdu. fa
Unde virgiliꝰ. Titire tu patule recubās sub tegmie fagi

Fala. A falon dicit̄ hec fala le. i. lignea turris. Unde iu
uenalis. Cōsulit āte falas delphinorūqꝫ colūnas.

Falāga. falār gis. ⁊ hec falāga ge. lingua macedonū. dꝛ
legio siue caterua. Unde falāgarius ria riū. i. legionariꝰ
scꝫ de falāga existēs vel ad falangā ꝑtinēs. ⁊ falāgo gas.
id est falangā facere

Falār gis. in falāga vide

Falarica. a fala dꝛ hec falarica ce. quoddā telum ingēs
torno factū. habēs ferrum cubitale. ⁊ rotunditatē de plū
bo ad modum spere. ⁊ in ipa summitate dicit̄ ignem ha
bere affixum. Hoc telo pugnatur de turribꝰ. q̄s greci fa
las vocāt ⁊ mittit̄ tormēto nō manibus. ⁊ qꝛ hoc telum
tormento mittit̄. Inde est. ꝙ quādoqꝫ ponit̄ ꝓ tormento
quod vulgo dicit̄ petraria. vel māganum. Et hinc fala⁄
ricus ca. cū. qui fert tale telū. vel quod ꝑtinet ad falaricā
⁊ corri. fa. sicut ⁊ fala. Lucanus in. vj. Huc aūt tortilibus
vibrata falarica neruis Obruat ⁊c.

Falcarius rij. q̄ falce facit vel q̄ falces secat. ⁊ dꝛ a falx cis

Falcastrū stri. a falce dꝛ. qꝛ recuruū est ad silitudinē fal⁄
cis. Idē ⁊ runco onis a runcādo vepres dꝛ.

Falcicula le. dimi. i. pua falx

Falcidia lex dicit̄. A falcidio tribunoplebis. q̄ sub octa
uiano legem fecit. ne quis plus in extraneos legaret q̄m
vt q̄rta ps supesset heredibus sm̄ Pap. Et nota ꝙ si he
redes sunt filij. et sunt quattuor vel paucōres. legitima
omniū est tercia ps hereditatis. Si vero sunt q̄nqꝫ vel
plures legitima omniū erit medietas hereditatis. Si au
tem sunt extranei siue pauci siue multi q̄rta ps heredita
tis erit legitima. Et in quolibet istor casuum ista legiti⁄
ma est inter ipos heredes vbi plures sunt equaliter di⁄
uidenda. Unde quidā Quattuor aut infra dāt natis iu
ra trientez. Semissem vō dāt natis q̄nqꝫ vel vltra. Ar⁄
bitrium seq̄tur substātia cetera patris.

Falcito. A falco cas dicit̄ falcito tas. frequē. i. frequent̄
falcare. Et potest esse nō frequē. ⁊ tunc deriuat̄ a falx cis
et est idē quod falcare vel falcem facere.

Falco cas caui. care. id est curuare vel falce secare. et dꝛ

Falco onis masc. ge. dꝛ a falce. qꝛ vngues habꝫ a falx.
recuruos ad silitudinē falcis q̄dam auis est.

Falera re. penul. corr. est ornamētum equor. sed ponit̄
quādoqꝫ ꝓ ornatōe aliar rerum vt vborum. Unde fale
ro ras. i. ornare. vt iste vtitur verbis faleratis. id est orna
tis. Et qꝛ falere nihil ꝓsunt equis. sed fiunt eis causa su⁄
pbie. reddunt enim eos pulcriores ⁊ supbos. ⁊ arrogā⁄
tes quadāꝫ elatōne. Inde est quod falera inuenit̄ ꝓ sup⁄
bia et inani iactatōne. ⁊ falerare ꝓ supbire. inaniter se ia
ctare ⁊ corri. fa. Unde ouid. Blāda faleratos elegia cā⁄
tat amores. Item in aurora dicit̄ Plume sunt falere ci⁄
ceronis picta poete. Inuenit̄ etiaꝫ fallere infinitiuus de
fallo lis. ⁊ pdu. pmā positōe. Ouid epy. Fallere creden⁄
tem nō est opo sa puellā Gloria ⁊c.

Falernicus ca. cū. in falernū est

Falernū. falernus ni. mōs est in cāpania. vbi optimum
abundat vinum. Ideo falernū dicit̄ bonum vinū. et hic
falernus na nū. ⁊ falernicus ca. cū. penul. corr. ⁊ pma. qꝛ
omia illa scribūt̄ ꝑ vnū l. vide in spuma

Fallacia in fallax vide. ⁊ in falsifico cas

Fallax cis omis gene. i. deceptor. a fallo lis dicit̄. qꝛ fan
do decipiat. Et compat̄ fallax cior. cissimus Unde falla
citer cius. sime aduerbiuꝫ. Et hec fallacia cie. Et nota ꝙ
fallax differt ab eo qui mentitur. qꝛ omnis homo fallax
id agit vel dicit vnde aliq̄s fallatur. sed nō omis homo
vult fallere qui mentitur. vt ioculatores qui sepe menti⁄
untur magis studio delectādi qꝫ voluntate fallēdi. Un
de et fallacia dicit̄ apud dyaleticos in argumētatōe vel
voce aliqua. vt cū quis videt̄ aliud fari. i. dicere vel sig⁄
nificare qꝫ signat vnd ⁊ homo decipiat̄. vide in mēdax

Fallo lis fefelli falsum. et dicit̄ a for faris Est enim falle
re fando vbis decipe. Et a fallo dicit̄ falso sas. frequenta
quo falsito tas. aliud frequētatiuum. Fallo compoitur
Refello lis li. fellere. ⁊ caret supino. Fallo lis actiuuꝫ est
⁊ ab eo cōposita sic̄ habꝫ actiua sunt ⁊ mutāt a in e. et ca
rent sup. ⁊ nō gemināt ꝑteritū.

Falon grece lrīe lignuꝫ dicit̄. ⁊ pōt scribi ꝑ ph. vel ꝑ f. Et
siliter dicas de venientibus ab eo ⁊ de silibus.

Falsidicꝰ ca. cū id est falsa dicēs. ⁊ conpo. a falso ⁊ dico
cis. ⁊ corr. di. sicut veridicus. qꝛ tenet naturā huiꝰ ꝑterīti
dixi quod naturalit̄ corri. di.

Falsifico. falsus sa. sum. componit̄ cum facio cis. et dicit̄
falsifico cas Und hec falsificatō onis Pro q̄quidā ab
utunt̄ hoc nomie fallacia. sed male. Quia fallacia est de
ceptō que est in argumētatōne. Sed falsificatō est instā
tia contra argumētatōnem in q̄ magis apparet falsitas
qꝫ in argumētatōne aliter nō erit falsificatō. Est enīꝫ fal
sificare. argumētum inducere ad aliquod in quo magis
appeat falsitas. Unde nec ver argumētū nec falsissimū
potest falsificari. ⁊ corri. fi. falsifico.

Falsito tas. est frequē. de falso as. ⁊ est falsito frequēter
falsare et corripit peñul.

Falso sas. id est frequenter fallere. a fallo fefelli fallum
su. u. a n o. fit falso

Falsus A fallo lis fefelli. falsum dicit̄ falsus sa. sum Se
cundū quod est ꝑncipiū falsus id est deceptus. sm̄ q̄d e
nomen falsus est qui fallit. vel qui negat quod verū est
Unde hoc falsum si. et falsus sa. sum dicit̄ quod verum
nō est qꝛ fallat. Et compatur falsus sior sissimus. Unde
falsus sius sime. aduerbiū. et hec falsitas tatis. ⁊ differa
mendacō. qꝛ falsitas est negare quod verum est. Men
dacium est fingere quod verum nō est. Unde quidam.
Si vera supprimas falsus agnosceris esse. Si falsa ꝯfin
gas sic mēdax esse videris. Et dicit̄ falsitas a fallus. qꝛ fa
do aliud qꝫ sit verum decipiat. Item falsum differt a fi
cto. qꝛ falsum ad oratores ꝑtinet. vbi veritas ita sepe vi
detur vt que facta sint negent̄ Sed fictum ad poetas ꝑ
tinet vbi que facta nō sunt. facta dicūtur falsum ergo est
quod verum nō est Fictum quod verisimile est. Iteꝫ fal
sus sa sum id est iniustus vt falso querit̄ de sua natura

humanū genus. i. iniuste. sicut ⁊ verū dicit̄ iustuꝫ. Et hic
denarius dicit̄ falsus qꝛ nō habet iusticiā suam. deest ei
et vel in podere vel in forma vel in supscriptōne. vnde ⁊
moneta dicit̄ qꝛ monet ne q̄ fraus ⁊ iniusticia subsit. Et
vt dicit Crisō. Falsuꝫ dicere hominū est malignor. qꝛ fal
sa res si bene ꝯtinuata fuerit. vera ⁊ credibilis est. id est
apparet. Rem autem impossibilē dicere. insensatorū ho⁄
minū ⁊ non malor est. qꝛ quod impossibile est defensio
ne nō indiget. qꝛ impossibilitas rei seipam destruit

Falx cis a silice. qꝛ hac pmū milites herbā siliceꝫ abscin⁄
dere solebāt. ⁊ est instrumētum aptum segetibꝰ vineis ⁊
pratis. Unde vsus. Falce puto vineā. meto sata. tondeo
prata. Item Grecismꝰ. Falx metit ⁊ scindit. fax vrit faux
quoqꝫ mandit.

Fama me. dicit̄ a famulor laris. q̄si famula. qꝛ famulat̄
nobis dum ad modū famule discurrēdo rumores de no
bis portat ꝑ diuersas terras, etiā nobis ignorātibus. vel
dicit̄ fama a fādo. qꝛ fando ꝑuagatur. Et est nomē bona
rum ⁊ malarū reruꝫ. sed sine adiuncto sepius accipit̄ in
bono. Et describit̄ sic fama. Fama est sine certo autore i⁄
uentus rumor. cui malignitas dedit initium. fides a utē
incremētum. Et inde famosus sa. sum. de quo fama loq⁄
tur. siue bene siue male. vnde quādoqꝫ accipit̄ in bono.
sed sepius in malo. s. ꝓ infami. ⁊ compatur famosus sior
simus. A fama dicit̄ famo mas. quod nō est in vsu. et ꝓ⁄
dicit pmā fama ⁊ famo mas. vnde quidā. Fama volat
trāsiqꝫ modū quocunqꝫ ferat̄. Item famo componitur
cū dis. et dicit̄ diffamo mas. Iteꝫ cum de ⁊ dicit̄ defamo
mas. Itē cum in ⁊ dicit̄ infamo mas. omia in eodeꝫ sen⁄
su. Famo mas. actiuū est cum omnibus suis compositis

Hic nota ꝙ sm̄ theologos aliq̄s potest alicui famaꝫ
triplicit̄ auferre. vno modo verū dicēdo ⁊ iuste. puta cū
aliquis crimē aliciꝰ ꝓdit ordine debito seruato. ⁊ tunc
nō tenet̄ ad restitutōem fame. alio modo falsuꝫ dicendo
⁊ iniuste. ⁊ tunc tenet̄ restituere famā ꝯfitendo se falsum
dixisse. Tercō vero modo verū dicēdo sꝫ iniuste. puta cuꝫ
aliquis ꝓdit crimē alterius extra ordinē debitū. ⁊ tūc eti
am tenet̄ ad restitutōem fame quantū pōt. sine mēdacō
tamē. vtpute ꝙ dicat se male dixisse. vel q̄d eum iniuste
diffamauerit. sine hoc tamē ꝙ se verū dixisse dicat. Item
vt dixi sine mēdacio. qꝛ nō debet alteriꝰ famaꝫ cū menda
cio restituere. vide in ꝓceptuꝫ

Famelicus ca. cū. i. esuriēs ieiunꝰ. a fames dicit̄. ⁊ corri.
penul. Prio reg. ij. Et famelici saturati sunt. gti

Famen A for ris dꝛ hoc famē mis. i. locutō ⁊ corri. pnlt

Fames famis. fe. ge. quod antiqui fames famei dixerūt
vnde adhuc ablatiuꝰ desinit in e. pdu. quasi quīte decli
natōis. Et est fames appetitus comedēdi. cōtusio faucis
quasi fos means. ⁊ est ethimologia. Inde famelicus ca.
cū. et fameteus tea. teū. in eodē sensu. i. esuriēs. fameteus
etiaꝫ dicit̄ mortifer. ⁊ fameo mes mui. i. esurire. habere fa
mem. vnde famesco scis inchoatiuū. et corri. pmā fames
sed fama eā pdu. vnd vsus. Nil mage triste fame. nil cla
re comparo fame.

Fameteus tea. teum. in fames est

Famicꝰ ci. locꝰ tabernar in vrbe quē frequētant ꝓpter
famē pellendā. ⁊ dicit̄ a fames ⁊ ē masc. ge. ⁊ corr. penulti.

Familia a femur dꝛ hec familia lie. Et est familia liberi
ex liberis legibus suscepti. a femore dicta. Nam familia
ꝓ seruis abusiue nō ꝓprie dꝛ. ⁊ cōponit̄ cū mater. pater. fi
lius. vt paterfamilias. materfamilias. filiusfamilias. ⁊ ē
familias genitiuꝰ grecꝰ. Et incipit familia a patre et ter
minat̄ in tritauo. sed stirps ex longa generis significatōe
vocat̄. vt vult hug. Et pap. di. familia familias greco mo
re facit ꝓ familie. vnde hec familia lie. vel familias.

Familiaris. A familia dꝛ hic et hec familiaris ⁊ hoc re.
id est domesticus amicꝰ de ꝓpria familia. assuetus vsi⁄
tatus. Inuenit̄ etiaꝫ substātiue positū. vt iste est nimis fa
miliaris. ⁊ cōpatur familiaris rior simus. vnde familia
riter rius sime aduer. et hec familiaritas tatis

Famino nas. naui. nare. i. loqui. a famē mis dꝛ et cōpo
nitur affamino nas. penul. corre.

Famo mas. pdu. pmā vide in fama me

Famulamē laminis. i. famulatus. seruitiū. vel seruitꝰ ⁊
dꝛ a famulor laris. ⁊ pdu. la.

Famularis A famulus dꝛ hic ⁊ hec famularis. ⁊ hoc re
⁊ cōpatur famularis rior. simus. vnde famulariter rius
sime. aduerbiū. et hec famularitas tatis. id est famulor
seruitiū vel seruitus.

Famuliciū licij. i. seruitiuꝫ vel obediētia. a famulus dꝛ

Famulus li. dimi. puus famulus. vnd hec famulula le.
pua famula siliter dimi.

Famulor laris. latus sum lari. i. obsequi obedire. Sed
famulari debiti est. Obseq̄ voluntatis. Obedire ad utr
qꝫ refert̄. Famulor cōponit̄ Confamulor laris. i. simul fa
mulari. et est depo. famulor cuꝫ omnibus suis cōpositis
et corri. pmā ⁊ penul. Inde hic famulus li. ⁊ sunt famuli
ꝓprie qui ex ꝓpria suor familia sunt orti. et dꝛ famulꝰ q̄⁄
si vnus de familia. Sed seruus ex conditōne seruitutis
vnde hec famula le. ⁊ famulus la. lum. adiectie pōt decli

Fanaticus. A fanū dꝛ fanaticus ca cū. id est nari
lunaticus. insanus. ꝓpter fanum violatū. vel qꝛ ad fanū
ducebat̄ vt liberaret̄. et fanaticū dꝛ quod ꝑtinet ad fanū
⁊ hinc fanaticꝰ ci. i. custos fani scꝫ sacerdos. fanatici etiā
dicunt̄ q̄ futura canūt et corr. ti

Fādus da dū quod q̄s debet fari et dꝛ a for ris. et ꝯpo.
infandus ⁊ nefādus:

Fās tis id ē loquēs ge. ōis ⁊ pōt esse nomē ⁊ ꝑticipiuꝫ

Fātasia sie penul. acuta in fātasma exponit̄.

Fātasma A fasmos quod est apparitō dicit̄ hoc fantas⁄
ma tis et hec fātasia sie idem quod fasma sed fasma sem
per est dubia fātasma vel fātasia quādoqꝫ. Item fātasia
est de cognitis species in animo figurata Sꝫ fantasma
est de incognitis ⁊ hinc tractū est vt fallacia in argumē⁄
tatōnibus dicitur fātasia cum apparet aliud qꝫ sit vnde
fātasticus ca cum quod sic apparet vel quod pertinꝫ ad
fātasma vel quod continet in se fātasiā vnde et cellula q̄
est in āteriori pte capitis in q̄ est vis intelligendi dicit̄ fā
tastica. qꝛ ea homo fātastice et ymaginatōe comphēsa
ꝑ intellectum ꝑcipit sm̄ hug. Pap. vero dicit Fantasia
imago alicuius corporis visa ⁊ cogitādo in animo po⁄
stea figurata. vtputa patris species quā vidimus Fāta
sia poetica est rei inanimate sensum dare vt mirātur ar
bores de hoc dixi in quarta pte in cap. de coloribus rhe
toricis Fātasma vero est quā nunqꝫ vidimus spēs anio
figurata vtputa spēs auis quā nūqꝫ vidimꝰ Fantasma

visio vana. vide etiã in somniũ ⁊ in volũtas
Fanũ. A fonos vel fone quod est sonus dicit hoc fanũ ni. i. templũ. q̃si fonum. q ibi dij respõsa dabãt i voce humana. vel dicit a faunis. qbus antiqui tẽpla edificabãt. Inuenit etiã aliquando fanum in bona pte p ecclesia et tũc põt dici a fando p ɔtrariũ. q fanũ nõ est loc⁹ ɔfabulatõnis sed deuote orõis ⁊ pdu. pmã fanuz
Far farris neu. ge. a frãgo gis dicit quoddã genus annone. generalit tamẽ omĩa semina frugũ farra dicuntur a frãgendo. q olim frãgebant in pila anteq̃z vsus molarum esset. vnde farreus rea reũ. de farre existẽs vel fact⁹. Et vt di. pscian⁹. ⁊ farris solũ in r dsinẽs geminauit r. ne si faris dicam⁹ aliud mõstret. sz for faris vbuz.
Farao. nomẽ est honoris apd egiptios. sicut cesar apd nos. In latinũ aũt exprimitur denegãs eum vtiq̃z deum. siue dissipator. popli eni dei fuit afflictor. sm pap. Hug. vero di. q faros ciuitas vel turris. quãdoq̃z ponit p egipto. vnde inuenit farius ria riũ. i. egiptiacus. ⁊ hinc omnes reges egipti dicti sunt pharaones Potest etiã pharao p ph. scribi ⁊ sic de consimilibus dicas. De x. plagis pharaonis. habes etiã in plaga.
Farcimẽ mis. ge. neu. et hoc farcimentum ti. a fartõ tis dicit ⁊ pdu. penul. farcimẽ sicut audimẽ. et est idem farcimen quod fartum.
Farcino nas naui. a farcõ cis dicit. ⁊ est farcinare replere. ⁊ componit refarcino nas. i. iteruz farcinare. ⁊ suffarcino nas. i. succingere. quasi ab inferiori sursum vestes attrahere ⁊ subtus cingere. quod faciũt qui sub veste aliquid latent portãt. vt sit subfarcinare quasi sub veste q̃ndam farcinatõem faciendo aliqd latẽter deferre. et corripit penultimã farcino.
Fartõ cis farsi tum. et quãdoq̃z inuenit farciui citũ qd pbat farcimẽtuz. Item inuenit farsiui sitũ. sed hoc poti⁹ tractum est a vulgari quorũdam qui vtũtur vbo istius lrãture p totam ɔiugatõem. s. farsio sis siui situm. Et est farcire saginare implere. Inde vbalia fartor fartrix fartio onis. Fartio componit Confertõ cis. Differtõ tis. Infertõ tis. infersi tũ. Defertõ tis Refertõ tis. Suffertio tis. Et ab omnibus istis descendũt frequẽ. Conferto tas Differto tas. Deferto tas. Inferto tas. Referto tas Sufferto tas. Fartõ et omĩa eius cõposita sunt actiua. et omĩa faciũt pteritum in si ⁊ supinũ in tum. formãt eni a pterito si cõuersa in tũ. licet quãdoq̃z inueniat pteritũ eorũ in ciui. ⁊ supinũ in citũ. Itẽ oĩa ab eo ɔposita mutãt a. simplicis vbiq̃z in e. Et ẽ fartõ quarte ɔiugatõis.
Fares interptat diuisio. Und dict⁹ ẽ phares q̃ diuisio interptat. q tũc nat⁹ est quãdo p linguas terra diuisa ẽ.
Faretra. A ferõ quod est mors. dicit hec faretra tre vbi portantur sagitte. quasi fereteca. i. mortis repositorium. Quot eni fert sagittas. tot fert ⁊ mortes. Quidaz tamẽ dicunt q faretra deriuat a fero fers. q mortes id ẽ sagittas ferat. sed pus dictum videt verius. Et hinc faretrat⁹ ta. tum. armatus ⁊ instructus faretra. vel q̃ hab3 faretrã sm hug. Papias vero di. Faretra est teca sagittaruz. a ferẽdo iacula dicta. sicut feretrũ a ferendo funus. faretra dicta q ferat tetrũ id est mortem. et corr. pnlt naturalit
Farina a farre. dr hec farina ne. q ex eo fiat. Unde hec farinula le. dimi. Et farinace⁹ cea. ceũ. i. de farina factus
Et farinosus. sa sum. i. plenus farina.
Farinula le. dimi. pua farina. ⁊ corr. pnlt
Fariseus. a fares quod est diuisio dr fariseus sea. seum id est diuisus. ⁊ hinc qdam heretici dicti sunt pharisei. q diuisi interptant. q traditõnes ⁊ obseruatõnes legis q̃s illi deuterosas vocãt iusticia pferũt. Unde ⁊ diuisi vocatur a populo quasi p iusticiam dei. vel q decalogum legis in mẽbranulis scribẽtes ⁊ complicãtes eas ⁊ ligãtes in fronte gestabãt vt religiosi iudicarent. ⁊ inde pharisei id est diuisi a populo dicti sunt. Et vt dicit in histori[?] super euãgelia. Tres erant secte iudeorũ a cõmuni reliq̃ruz vita ⁊ opinione distãtes. pharisei. saducei. ⁊ essei. Pharisei cultu austero ⁊ victu pauco vtebant. traditões suas statuẽtes qbus traditões moysi determinabãt. pictacia cartarũ in fronte gerebãt. ⁊ in sinistro brachio circũligata. quibus decalogus inscript⁹ erat q dixerat domin⁹. hec habebis quasi quid appensum et in manu tua ꝫ. et hec dicebãt philateria. a philaxe quod est seruare. ⁊ thorath quod sonat legem. Isti etiam maiores fimbrias aliis deferẽtes spinas eis alligabant. quibus puncti in deambulatõe memores mãdatorũ dei fierẽt. ⁊ potest scribi phariseus p ph. grecũ vel p f. latinũ vide in saducei
Farma vel farmacõ. lingua syrorum dicit vnguentuz vel medicamẽtum
Farmacẽticus ca. cũ. dr a farmacia. Et scias q tria sunt genera curatõnis Unum est farmacẽticum. a farmacia que est medicamẽtorũ curatõ. Secũdũ ẽ dietricũ a dieta. qd est obfuatõ legis ⁊ vite. Terciũ est cyrurgicũ a cirurgia que est ferramẽtorũ incisio
Farmacia cie. est medicamẽtorum medicina. vel dom⁹ vnguentaria. et dr a farma sm Hug. ⁊ Pap. Uel dic q largo mõ dr oĩs medicina marie ɔposita. sz stricto mõ ⁊ ppie farmacia sumit p medicina laxatiua.
Farmacopola. farmacon cõponit cum pole quod ẽ vẽdere et dr hic ⁊ hec farmacopola pole. i. vnguentorum siue medicamẽtorũ venditor vel venditrix. Uel compo. a farma et copos qd est labor. vnd farmacopola le. id est vnguẽtarius q̃ laborat circa vnguẽta. ⁊ corr. po.
Farmacus. a farma vel farmacõ dr hic farmac⁹ ci. id ẽ maleficus. ⁊ hec farmaca ce. vel sm grecã declinatõnem farmace farmaces. i. mulier malefica. s. malefica faciens
Faros. a fos quod est lux vel ignis. dr hoc farum ri. vel hic faros et vertit in latinũ et dr hic farus ri turris marima iuxta alexandriã in mari. dicta sic. quia flamarũ indicio longe videat quasi fosforos vel quasi foso[r]os. oros visio dicit ⁊ inde pharos quasi foros id est visio ignis. Uisus eius lumis est ad pnunciandũ nauigãtibus vada et portus introitus vel portũ ibi esse. Hinc etiã quelibet montez iuxta portum positũ et quãlibet turrim similiter iuxta portum positam sup quẽ vl supra quã igne accenso posito designabãt nauigantibus ibi esse portum. et introitũ ad portuz pharon vocabãt. Unde ⁊ quedaz turris in ytalia dicta est faros. ppter vtilitatem talem. ⁊ hinc etiam in porticibus machina ad plucendum fabricata faros dicta est. Item a faros turri alexandrie qdaz ciuitas i egipto dicta est faros. Et pharos ciuitas l turris quãdoq̃z ponit p egipto. vnd inuenit fari⁹ ria rium id ẽ egiptiac⁹ ⁊ hic oẽs reges egipti dicti sũt pharaones
Farracũ ci. puls ex farre facta vel pinguis cibus generaliter. ⁊ dr a far farris
Farrago. A far ris. dr hec farrago ginis. i. strame vl q̃libet vilis annona. vel q̃libet mixtura pabulorũ. Und persius. In tenui farragine mẽdax. ⁊ hinc facta translatõne farrago dr multitudo scolarũ. q̃si despectiue. q ex diuersis et varijs gẽtibus sit collecta. Proprie tamẽ farrago est herba ordeacea adhuc viridis ⁊ granis ad maturitatem adhuc nõ turgescẽtibus.
Fartõ. A fartõ cis dicit hoc fartũ ti. quod ⁊ fertũ ti. iuenitur. i. repletõ extorũ vel vẽtris. i. caro concisa ⁊ minuta q ea intestina fartiant. i. repleant cũ aliarũ rerũ cõmixtione. Idem ⁊ farcimẽ dr Item fartũ est supinũ de fartõ cis.
Farus ri. in faros exponit
Fas. A facõ cis dr hoc fas. actõ hoc fas. vocatõ o fas. id est licitum et differt a iure. q fas est lex diuina. Ius ẽ lex humana. Fas est p alienũ agrũ transire. Non autez est ius. Et vt di. pscianus in tractatu vborum. Differentie causa multa solent vel taceri vel cõtra regulã pferri. vt fas genitiuũ non habet. Nam siue facis siue faris vl vel fasis vel fassis dicamus aliud potest significare. vid etiam in faux
Fascenia. A fascis dr hec fascenia nie. id est clausibilis vallatõ circa castra ⁊ ciuitates. que solet fieri quibusdã fascibus stipularũ et lignorum.
Fasces in fascis exponitur
Fascia. A fascis dr hec fascia cie. qua tegit pectus. et papille compmunt. vel qua puer inuoluit q in moduz fasciculi corpus ligat. Unde fascio scias. i. fascijs inuoluere. Et compo. diffascõ as. fascijs dissoluere. Refascõ as. iterũ fasciare vel diffasciare.
Fasciale. A fascia dr hoc fasciale lis. id est fascia. ⁊ pprie dr fasciale. latum cingulũ. quo puer circũligat in fascijs. et pdu. penultimam.
Fasciculus li. di. paru⁹ fascis. penul. corr
Fascino nas A fascis vel fascia dr hic fascinus ni. id est incantatõ. q in qbusdam fasciculis vel fascijs herbaruz solebat fieri. ⁊ hoc fascinum ni. p eodem. fascinus etiaz dr papus. q qbusdam fascijs solebat olim inuolui. cum carerent bracis. ⁊ a fascinus dr fascino nas. i. incantare q̃si adulando impetere. laudando decipe. Und ad galath. Quis vos fascinauit veritati nõ obedire. vbi dicit glosa Quis vos fascinauit. i. decepit veritati nõ obedire. Ueritas enim se ingerit vobis ⁊ vos ei non creditis. Et q̃s vos ita fascinat p sile hoc dicit. quasi dicat vt quod ante oculos est nõ videatis. sicut magicis ludificatõnib⁹ aliter quedam oculis hominũ ostendũtur q̃z sint. ⁊ dicunt illa fascinatões. Dicit etiam fascinus siue fascinatõ vulgo q̃ nocet infantibus. dicunt eni quorũdam oculi visu vrentes. ⁊ hinc eoruz actus fascinatõ dr. et potest fieri vt huic peccato inseruiãt demones. siliter inuidia tanq̃z fascinus vrit. Inuidus enim nõ modo sibi nocet cum aliena felicitate tabescit. sed etiam his quibus aliqua bona esse incipiũt. Unde in li. qui sapiẽ salomonis inscribitur dr. Fascinatõ malignãtis obscurat bona. Sic factuz est vt iudi tanq̃z fascinãtes nocuerit galathis nup in xpo renatis. vt ijdem galathe. fidei stomacho nauseãte. cibũ [...] ⁊ corr. penul. fascino. vnde vgili⁹ ibuc.
Nescio quis teneros oculo mihi fascinat edos.
Fasciola le. di. pua fascia. q̃ vulnera ligãtur.
Fascis a fascõ cis dr hic fascis scis. i. onus et pluralit hi fasces fascũ. i. isignia honorũ. ⁊ quãdoq̃z ipi honores dicunt fasces quasi a fascibus lignorũ. q graues sunt ponderere dignitatis ⁊ autoritatis sm hug. Pap etiam dicit. Fasces fascium digtates consulares. Fascis colligatio lignorũ ad deportãduz colligatorũ. vnde vsus. Ponderasunt fasces. fasces dicunt honores
Fase id est trãsitus domi. Nota q q̃rtadecima die primi mensis ad vesperam comedebãt iudei agnũ pascalẽ ⁊ nox illa dicebat fase. i. transitus domi. sicut dr in historijs sup exod. xij. cap. q in ea trãsiuit angelus p egiptuz. pcutiens pmogenita ab homie vsq̃z ad pecus. ⁊ trãsiuit sup tecta hebreorũ linita sanguie. ⁊ aggressus est iter trãseundi israel ab egipto. Item q ait dominus. Diez hãc habebitis solennem ⁊ in monimẽtum in generatõnibus vestris cultu sempiterno septem diebus azima comedetis. Prima dies erit sancta. ⁊ venerabilis. siliter septia. nil opis facietis in eis exceptis his que ad vescendũ ptinent. Pap. etiam di. Fase trãsitus vel trãscensus dr. qa eadem nocte dominus p egiptum trãsiuit. ⁊ cuncta primogenita egiptõrum pcussit. vide in pasca. ⁊ acuit pnlt. fase. et potest etiam scribi p ph. phase. Hic nota q in veteri testamẽto erãt decem festa. s. sabbatuz. neomenia. fase. penthecoste. festum clãgoris. festum ppiciatõis. scenophegia. encenia. iubileus ⁊ furim. Sabbatum interptatur quies. et potest dici festum domi. q deus quieuit in eo. De hoc plenius dicam in suo loco. Neomenia sonat inuocatõ lune. de hoc require i suo loco. Fase id est trãsitus domi. de hoc dictum est. Pẽthecoste sonat quinquagesimus. vel penthecostẽ ipa quiq̃gena dieruz quibus completis vltimus dies dicebatur festum penthecostes. fiebat autẽ in memoriã date legis. que in quiquagesimo die ab exitu de egipto est data. Eadem etiam solennitas dicebat festum ebdomodarũ. q supputatis septem ebdomadis ab altera die asimorũ fiebat. Dicebatur enim festum pmitiaruz q tunc offerebant de nouis frugibus duo panes. De hoc etiam vide i penthecoste
Festum clãgoris vel tubarum. erat pma die mẽsis septi. simul cum neomenia. ⁊ ita duplex solennitas erat in prima die mẽsis septimi sz festum clãgoris vel tubarũ ⁊ neomenia. Unde illud Buccinate in neomenia tuba i quo buccinabatur cornibus pecoris. q ea die liberatus erat ysaac ne immolaret. pecore pro eo substituto. Dicebat etiam festum septimanarũ vel sabbatum mẽsium q mẽsis septimus fere erat totus solẽnis. Festum ppiciatõis erat decima die mẽsis septimi. i. septẽbris. q redijt ea die moyses ad iudeos referẽs eis deum placatum sup offẽsa vituli conflatilis. Eadem die ieiunabãt homies et iumenta. et pueri septẽnes a vespera vsq̃z ad vesperã pro memoria mortuorũ Unde etiam dicebat dies afflictõis Dicebat necnõ dies expiatõnis. q eo die sanguie vituli rufe expiabat tabernaculum et altare et fiebat cinis ex ea. ad expiatõnem immundorũ ⁊ ipi expiabãtur a peccatis ipius anni p emissionẽ hirci apompei. Scenophegia erat quintadecima die septembris. quod sonat fictõ tabernaculorum. in qua p septem dies habitabãt sub vm

braculis in memoria q̄draginta annorum in q̄bus ī de-
serto sub vmbraculis fuerūt seu tabernaculis. Unde et
festum tabernaculoꝝ solet dici. ꝛ ꝑcelabaꝛ septem dieb⁹
quaꝝ p̄mus ꝛ vltimus solennes erāt. Octauus etiaꝫ di
es erat solēnis nō q᷑ de scenophegia esset sed ea die con
ueniebāt ad faciendā collectam forte in vsus pauperuꝫ
vel in alios vsus cōmunes. vnde ꝛ scenophegia legitur
quādoqꝫ esse festum octo dieꝝ. De hoc etiā vide in sce-
nophegia de s. litera. Encenia sonat noua festa. sicut de
dicatōes ecclesiaꝝ. vide supra in encenia. Jublieus erat
annus remissionis ꝛ gaudij De quo dicam in suo loco
Phurim. i. sortiū. erat festum p victoria hester. quaꝫ ha
buit de amāde q̄bus d᷑ hester. ix. Isti sunt dies quos nū
q̄ꝫ deleuit obliuio ꝛc. vt habeꝛ plen⁹ hester. ix.

Faselus li. fe. ge. dicitꝛ a fase quod interp̄taꝛ trāsitus. et ē
phaselus pua nauis abilis ad trāseundū huc ꝛ illuc. fa-
selus etiam d᷑ q̄dam insula grecie. vnde hic phaselus li.
quoddam gen⁹ legumīs. quod plurimuꝫ abundat in il
la insula. vel q᷑ p̄mum inde allatum est. ꝛ inde faseolus
li. dimi. et hoc faselariuꝫ larij. herba faseli. vel locus vbi
abundat. ꝛ ꝓdu. penul. phaselus. vnde in doctrinali d᷑.
E. sup l. longam dabimus ꝓbat ecce phaselus. et scribitꝛ tātum p vnū l.

Faseolus li. dimi. in faselus est.

Fasianus. Hec fasis fasis vel fasidis q̄dam insula gre-
cie. vnde hic fasianus ni. q̄dam auis. q᷑ inde p̄mū aspor
tat⁹ ē. vel d᷑ fasian⁹ q̄si fagian⁹. a fagin qđ est comedere.
quia eius caro suauis est ad comedēdum et ꝓdu. penul timā fasianus

Fasma. A fasmos. dicitꝛ hec fasma
me. ꝛ hoc fasma matis. i. apparitō ꝓprie vana ꝛ incerta ut
in nocte. ꝛ hinc q̄dam fabula menādri dicta est fasma a
q̄dam apparitōe. vide etiā in fantasma

Fasmos grece. apparitō interp̄tatur latīe

Fassio onis. fe. ge. i. cōfessio a fateor teris. fass⁹ sū. Ouid
in epy. Da veniam fassi mihi nō munera tāti.

Fastidio dis diui. dire. i. horrere spernere. contemnere
tedere. vnde v̄balia ꝛ hoc fastidiuꝫ dij. i. supbia vel tediū
vnđ fastidiosus sa. sum. i. supbus vel tediosus. vnde hic
fastidiosus si. vnde hec fastidiositas tatis. Fastidio acti
uum est cū omnibus suis cōpositis siqua habꝫ. ꝛ deriua
tur fastidio a fast⁹ stus. qđ ē supbia. Quidā tamē dicūt
fastidiū esse p̄me impositōis. ꝛ inde fast⁹

Fastigatus p fastigiat⁹ in fastigiū vide

Fastigiū gij. i. summitas. altitudo honor. Et inđ fastigi
olum li. di. ꝛ fastigio as. i. exaltare. sublimare. vnđ fasti-
giatus tus. Et fastigiatus ta. tū. i. eleuatus ꝛ altus. et de
riuatur a fastus. qđ est supbia. Et inuenitꝛ p sincopaꝫ fa
stigatus p fastigiatus. ꝛ vt dicitꝛ in grecismo. Sunt fasti
dia tedia. sꝫ fastigia celsa

Fastuosus. A fastus stus. quod est supbia d᷑ fastuos⁹
sa. sum. i. supbus. ꝛ compaꝛ fastuosus sior simus. vnđ fa
stuose sius. sime aduer. Et hec fastuositas tatis. i. supbia
elegantia. elatō

Fastus. A fas d᷑ fastus sta. stum. et fastus dies d᷑ licit⁹
in quo licebat romanis negocia agere. causas exercere.
vel aliq̄d tale. Nefastus vero dies d᷑ quasi illicitus. q̄a
illicitum aut quasi nefas erat in illo die p̄dicta agere. q᷑
in illo die male contigerat romanis. ꝛ d᷑ nefastus a ne-
fas. fuit siq̄dem vetus consuetudo apud romanos. ut q̄s
cunqꝫ aduersitates siue ꝓsperitates sustinerēt eas in fa
stis annotare facerēt. Illos ergo dies in q̄bus sibi male
ꝯtigerat celebrabāt nō causa solēnitatis sꝫ timore infor
tunij. ꝛ vocabanꝛ nefasti Sed illi in quibus sibi bene cō
tigerat vocabantur fasti. quasi liciti q᷑ in eis licebat eis
causas agere ꝛ iudicii. vel q᷑ in eis fabaꝛ ius. ꝛ hic q̄dam
liber ouidij. in quo tractaꝛ de fastis ꝛ nefastis diebus a
digniori intitulaꝛ liber fastoꝝ. Hinc etiam annales libri
in quib⁹ scribebātur facta romanoꝝ totius anni. similiter
a digniori pte dicti sunt fasti. Inuenitꝛ etiam hic fast⁹. tus
quarte declinatōis pro ānali libro. Unde lucanus in x.
Nec me⁹ eudoxi vinceꝛ fastibus ann⁹. Sꝫ magis ꝓprie p
libro ānali ē secūde declinatōis fastus sti. Nā p supbia
ē q̄rte declinatōis hic fast⁹ tus

Fatat⁹ ta. tū. i. fato destinatus ꝛ d᷑ a fato tas

Fateor teris. fassus sum. fateri. i. manifestari quasi tene
or fari. Fateri coactōnis est ꝛ necessitatis. fatemur enim
coacti. Sꝫ confitemur ꝛ maīfestamus volūtarij. prodi-
mus precio vel aliqua vtilitate sperata ducti. Item fate
mur mala. maīfestamus bona. prodim⁹ q̄sita. Sed hec
distinctō quādoqꝫ ꝯfunditur. ꝛ vtimur istis v̄bis indif-
ferenꝛ. Fateor compoītur cū con. ꝛ d᷑ confiteor. Item cū
dis ꝛ d᷑ diffiteor. Item cum in ꝛ d᷑ infiteor ambo pro ne
gare. Itē cum pro ꝛ d᷑ ꝓfiteor. Item cum re ꝛ d᷑ refiteor.
Fateor ꝛ omīa ab eo composita sunt deponētia ꝛ faciūt
supinum in sum. Item omīa ab eo composita mutant a.
sui simplicis in i. in v̄bo. sꝫ in supīo ꝛ pticipio ine. ꝛ corr.
fa fateor. Unde oui. de sine titulo. Confiteor siquid pro
dest delicta fateri

Fatidic⁹ ca. cum. i. fata dicēs. ꝛ cōpo. a fatum ꝛ dico cis
et corr. di. sicut ꝛ maledicus

Fatigo gas. gaui. gare. i. fatim agere ꝛ abundāter a fati
quod est abundāter. ꝛ ago agis. sꝫ magis videꝛ ethimo.
q̄ꝫ compositō. ꝛ est actiuū cum omībus suis compositis
ꝛ produ. ti. A fatigo deriuaꝛ fatigatus. ta. tum. id est in
itinere lassatus. fessus.

Fatī aduer. i. multū vel abundāꝛ. vide ī affatim.

Fatisco scis. compo. a fatim quod est abundanter. ꝛ hi-
sco scis. ꝛ est fatiscere abundanter hiscere ꝛ scindi. vt ille
pannus fatiscit rimis. i. scindiꝛ. ꝛ fatiscere est lassari. ma-
cescere. abundāter apiri. desinere esse. deficere. Unđ de
sancto martino d᷑. Artus febre fatiscētes. Et nota q̄ nos
dicimus fatisco cis. sed antiqui dicebāt fatiscor sceris. fes
sus sum. quod nos nō dicimus. sed componiꝛ defatisco-
ceris. defessus sum. ꝛ hoc vtimur. vt dixi in defetiscor

Fatum. A for ris dicitur hoc fatum ti. ꝛ dicūt fatum ee
quidquid de⁹ fatur. Uel fatum est tempalis successio ut
euētus rerum a deo prouisaꝝ. Et fingūt tria fata. ī colo
et fuso. ꝛ digitis fila ex lana trahētibus ꝓpter trinaꝫ va
riatōnem rerum. Quedam vero desinūt esse. quedaꝫ in
cipiunt esse. quedam pseuerāt vel ꝓpter tria tempa scꝫ p
teritum quod in fuso iā netum ꝛ inuolutum est. Presēs
quod inter digitos nentis trahiꝛ. Futurum quod est in
lana que ī colo implicita est ꝛ quod adhuc per digitos
nentis ad fusum tāq̄m p̄sens ad p̄teritum traijciendum
est. Et est idem fatū ꝛ fortuna Sed in hoc differūt q᷑ for
tuna est in his que fortuitu veniunt nulla palam causa
fatum vero est appositum singulis ꝛ statutuꝫ sꝫ hoc alte
rius consideratōnis est Secundū vero quītilianum de
causis fatum dicitꝛ a facō vel fio vnde ꝛ ait Quid ē fatuꝫ
nisi quod fit ꝛ nō habet causas. Boeti⁹ v̄o in. iiij. li. d cō
solatōe di. Prouidētia est ipa diuina ratō in sūmo om-
niū p̄ncipe ꝯstituta q̄ cuncta disponit
Fatū est inherēs reb⁹ mobilib⁹ dispositō p quā ꝓuidē
tia suis queqꝫ nectit ordinib⁹. A fatum d᷑ fato tas taui
id ē destinare designare. ꝛ hic ꝛ hec fatal' ꝛ hoc le. qđ fa-
to debeꝛ. vnde fataliꝛ aduer.

Fatuo as. aui. i. fatuum facere. ꝛ d᷑ a fatuus et compo.
Diffatuo as. i. diuersis modis fatuare. vel a fatuitate re
mouere. Infatuo. tuas. i. valde fatuare. ꝛ est actiuuꝫ cuꝫ
omnibus suis compositis

Fat⁹ ta. tū. i. locut⁹. vide etiā in for faris

Fatuus tua tuū. d᷑ a for ris. et dicitꝛ fatuus. q᷑ impitiaꝫ
suam ostendit fando q̄dquid latet in animo. vel respon
dendo ad interrogata. Uel ideo fatuus dicitꝛ a fādo. q̄a
nec quod ipe fatur. nec quod alij dicūt intelligit. ꝛ differt
fatuus a stulto. q᷑ stultus est qui p stuporem nō moueꝛ
iniuriaꝫ ꝛ seuiciam pfert. nec vltus est. nec vllo ignomi-
nie cōmouetur dolore. q᷑ stultus est hebetior corde Un
de q̄dam. Ego stultum me existimo fatuuꝫ esse nō opinor
id ē obtusum siq̄dem sensibus. nō tamen vt ille. et cōpaꝛ
fatuus magis fatuus fatuissim⁹ vnde fatue magis fatue
sime. aduer. ꝛ hec fatuitas tatis fm hug. Uel fm q̄sdam
fatuus d᷑ qui fando ostēdit impitiam suā. Stultus v̄o
est qui semp p stuporem moueꝛ in nimiā seuitiaꝫ in cor-
de nec profert

Faucō onis fe. ge. in fautor exponiꝛ.

Faudicus ca. cū. penul. corr. est ille q̄ vera dicit cui cun-
cti fauent. ꝛ videꝛ componi a faueo ues. vel dico vel di-
cum. q᷑ eius dictis fauet.

Faueo ues ui. fautū fauere. i. suffragari auxiliari. assen
tire. fauorem dare. ꝛ ꝓprie in malo. Faueo neutrū ē cum
omībus suis cōpositis. Item faueo in p̄senti corri. hanc
sillabaꝫ fa. sed in p̄terito eam ꝓducit. Thobias. Ut legi
faueas. tibi sicut amaris ameꝛ primus ꝛc. et deberet su-
pinum facere fatū vi. p̄teriti conuersa in tū. sed addiꝛ u.
ad differētiam de fatum ti sicut ꝛ caueo caui. catū debe-
ret facere. sed facit cautum ad differentiā huius nomīs
catus cata catum.

Faui est p̄teritum de faueo ues. ꝛ ꝓdu. p̄mam. Item fa
ui est genitiu⁹ huius nomīs fauus ui. p hrisca mellis. et
tunc corripit p̄mam. vnde v̄sus. Basia plena faui mihi
das ideo tibi faui.

Fauilla. A fos quod est ignis dicitꝛ hec fauilla le. i. scin-
tilla. Sed scintilla ꝓprie dicitꝛ accensa. fauilla vero extin
cta et igne deserta. q̄a fauilla est extinctus scintille ignis
vel cinis. ꝛ d᷑ sic q᷑ p ignem effecta sit. vnde ꝛ d᷑ fauilla.
quasi fos vulsa. vel d᷑ fauilla quasi fagilla. a fagin qđ est
comedere. q᷑ est cibus ignis. vel poti⁹ reliquie cibi ignis

Fauill⁹ li. di. pu⁹ fau⁹. Idem etiā fauul⁹ li. d᷑.

Fauissor soris est piscator q̄ sp rogat ꝛ fauet deo ut sibi
bene eueniat. et d᷑ a faueo ues.

Faui⁹ uia. uiū id est leuis ꝛ imponderosus. ꝛ d᷑ a fauo
nius nij. qui d᷑ ventus leuis.

Fauni. a fando vel fonos. dicti sunt quidam dij siluaꝝ
fauni. q᷑ voce nō signis ostēdebāt futura in lucis cōsul-
ti a paganis. Hi vulgo incubi vel incubones a romāis
vero fauni ficarij dicūtur.

Fauoni⁹. A faueo ues. d᷑ hic fauoni⁹ nij. lenis vent⁹.
qui ꝛ zephirus diciꝛ. Et vocaꝛ sic fauonius. q᷑ ei⁹ fauo-
re flores ꝓducunꝛ. et terra germinat. Unđ Ouiđ. Usqꝫ
sub aduentu spirātis lene fauoni. Unde fauoni⁹ nia niū
et hoc fauoniū nij. leue odium. quod cito transit ꝛ cadit
ad modum illius vēti. Fauonij etiam olim dicebantur
spurij qui ex patre incerto ꝛ matre vidua sunt geniti. et
hoc ideo q̄a quedam animalia fauonio spiritu hausto
concipe existimātur

Fauor. A faueo ues. d᷑ hic fauor uoris. i. auxiliuꝫ laus
assensus. vnde fauorosus sa. sum. i. fauore plenus Idem
ꝛ fautorius ria riū. a fautore. ꝛ hic ꝛ hec fauorabil' ꝛ hoc
le. Et compaꝛ fauorabil' lior lissimus. vnde fauorabiliter
lius sime aduer. ꝛ hec fauorabilitas tatis

Faustitudo dis. in faust⁹ vide

Faustus. A faueo d᷑ faustus sta. stum. i. felix cui fortu-
na fauet. et compaꝛ faustus tior simus. vnde fauste tius
sime. aduer. Et hec faustitudo dis. i. felicitas. Faustus cō
poniꝛ Infaustus ta. tum. i. infelix. cui fortuna non fauet
sꝫ sp est aduersa. ꝛ ei nō ꝯtingit nisi male. a faust⁹ d᷑ fau-
ste aduer. ꝓspere feliciꝛ. pie

Fautor A faueo ues. d᷑ hic fautor toris. i. laudator. cō
sensor in malo. Et hec fautō onis. laus vel cōsensus ī ma
lo. sicut amicicia consensus in bono. Quod eniꝫ est ami
cicia inter bonos. hoc idem est fautō inter malos. vnde
fautōsus sa sum. in malo cōsentiens. et scribiꝛ p t. fautō ꝛ
fautōsum non p c.

Fautorius. in fauor exponiꝛ

Fautum ē supinum de faueo ues.

Fauus ui. mel ē in cera. s. hrisca et dicitꝛ a fagin grece qđ
est comedere latīe q̄si fag⁹ q᷑ magis comeditꝛ q̄ꝫ bibitur et
corri. fa. sicut dixi ī faui p̄terito.

Faux A fos quod est vox dicitꝛ faux cis. fauces sunt an
guste fistule gutturis quasi foces. i. voces p quas uoca-
lis sp̄us ab intimo pectore exiliens sonum vocis emittit
et dicunꝛ sic. vel a fundendis vocib⁹. vel q᷑ p eas famur
voces. Uel fauces dicunꝛ a fos quod est aer. quasi fos
capientes id est aerem. vel fauces dicunꝛ a fagin quod ē
comedere. et fm hoc fauces dicunꝛ maxille quib⁹ come-
dimus. Et ad silitudinem fauciuꝫ dicunꝛ fauces loca stri
cta. et angusta sicut est aditus viarū inter altos montes
Similiꝛ ad silitudinem faucium dicunꝛ fauces hostia
fluuiorum et exitus in mare. q᷑ locus ille solet eē strictus
et angustus ad modū fauciū. vel q᷑ p locum illum aque
et naues exeūt sicut p fauces voces Et a faux componiꝛ
suffoco cas. Et scias q̄ inueniꝛ faux p u et p x. et fas sine u
et p s id est licitū et fax sine u p x. et falx p l et p x sicut ptꝫ
in hoc versu Faux ē. fasqꝫ licet. resecat falx. fax quoqꝫ lu
cet Expone faux est. i. comedit. cetera patēt.

Faxo A facō cis dicitꝛ faxo faxis faxit. i. facere verbum
defectiuum et comicū. et non habet ampli⁹ nisi p̄dictas
voces et faxim. Et scias q̄ faxo faxis faxit. quādoqꝫ acci
piūtur in vi futuri. quādoqꝫ in vi p̄sentis. tam subiuncti
ui q̄ꝫ indicatiui. Faxim est p̄sentis tpis subiunctiui modi
accipiꝛ tamen p futuro

Fax facis femi generis. id est teda. et dicitꝛ a fos quod ē
ignis. quia faciat ignem quasi fos capiens. vel focos fa

ciens.Jnð facula le.dimi.i.parua fax

F ante E

Febe febes id est luna dicĩ a fos quod est lux vel clar. ⁊ acuĩ vltima sillaba Item hic febus bi id est apollo vł sol a phos dicĩ Unde dicit Pap̃ Febus et febe sol et luna dicunĩ.a fos.i.claritate Febus.i.clarus.ab eo quod ē fos id est lux Hug.vero dicit.A fos quod est lux dictus est sol phebus.i.lucidus.⁊ est quasi adiectiuũ. vnð febꝰ apollo quasi lucidus da.dũ.vel phebus grece lr̃e interp̃tatur cõmunis.q: cõmuniter tempat ⁊ frigidos ⁊ calidos planetas.vnð phebeus bea.beũ.⁊ potest scribi phebus p f.vel p ph.

Febricito tas.penul.corr. qð ⁊ febricitor taris inuenĩ i depo.ge.i.febrem habere ⁊ deriuaĩ a febris.

Febricula le.dimi.pua febris

Febrio bris.i.febrē habere.dicĩ a febris ⁊ a febrio febrisco scis inchoatiuum.

Febris bris.fe.ge.dicĩ a ferueo ues.q: facit hominē feruere.vł dicĩ a frigeo ges.q: facit hominē frigere. Et desinit accusatiuus singularis in em vel in im. vt febrē uel febrim.⁊ ablatiuꝰ in e.vł in i.vt febre vel febri. etiã actũs plãlis in es vel in is vt febres ł febris.

Februa orum.ge.neu.pluralis numeri.i.sacrificia ⁊ purgatões q̃ olim solebant fieri p animabꝰ defunctorum vnð februatus ta.tũ.i.purgatus Et februo as.i.sacrificare vel purgare.⁊ hic februus februi.i.pluto. Februi etiaꝫ dicunĩ manes:q: eis fiebãt huiõi purgatões. ⁊ a februus vel febrꝰ dicĩ hic februariꝰ rij. qdam mẽsis dictꝰ sic. quasi sacrificatorius uel purgatorius siue purgatiuus. q: in illo mẽse olĩ p̃cipue fiebãt februa p animabꝰ defunctorꝫ ipĩ plutoni vnde februarius ria.riuꝫ.

Februarius in februa ē

Febus bi.mas.ge.in febe ē expositum.

Fecialis.A fedus federis dicĩ hic ⁊ hec fecialis. quasi fedialis.i.sacerdos.p quem federa fiebant.vł q̃ bella annunciabat.qui potius dicebaĩ secularis. Unde olim feciales dicebanĩ fediales.q: p eos federa fiebãt sicut p seculares bella. Fecialis ergo ppr̃e dicebaĩ ille q̃ legatõe vtebaĩ p federe ⁊ pace fm hug. Pap̃.etiam di. Feciales dicunĩ p q̃s federa ⁊ bella indicebanĩ.i.sacerdotes.

Fecinũ nij.dr a fex.⁊ dicunĩ fecinia minuti acini ⁊ durecutis.q: plus fecis faciãt q̃ꝫ alij acini.

Feco.a fex dicĩ feco cas caui care.i.fecē facere. vel fece inficere. Et componĩ defeco cas.i.purgare quasi deorsum a fece ponere. Unð pp̃heta. Uindemie defecate ⁊c. Iteꝫ effeco cas.i.purgare. quasi extra fecē ponere.ab ex ⁊ feco cas. Feco cas.pro fecē facere neutrum ē.p deturpare est actiuũ.Composita vero ab eo omnia sunt actiua.et producũt hanc sillabam fe

Fecula le.di.pua fex.fecula etiã dr vua decocta ł pinguis

Feculētus ta.tum.i.fetidus. ⁊ dicĩ a fece vel fecula vel componĩ a fece ⁊ lẽtos quod ē plenum.vnð feculentus ta.tum.id ē fece plenus vel fetidus ⁊ compaĩ. vnde hec feculētia tie.id ē feditas

Fecundus.A fetus dicĩ fecundus da.dũ.i.fertilis abũdans quasi fetundꝰ.i.fetu vndãs.vel quasi fetum dans ⁊ compatur fecundus dior.dissimus vnð fecũde dius simeaduer.⁊ hec fecunditas tatis. Fecundus componĩ infecundꝰ da.dum.i.nõ fecundus sterlis.⁊ a fecundꝰ fecundo das.i.fecundũ facere

Fedeo des.i.fedum eē.a fedo das dr

Federo a fedus deris.dicĩ federo ras id ē pacificare fedus firmare.⁊ confedero ras.i.ꝯiũgere. colligare. vnde vbalia ꝯfederator trix. tio

Fedo das daui.dare.i.deturpare.⁊ componĩ confedo das.defedo das.i.mũdare vel valð fedare. Diffedo das id ē diuersis modis fedare vel mũdare. Effedo das id ē valð fedare vel extra feditatē ponere. Refedo das.i.iterum fedare. Fedo ⁊ composita ab eo actiua sunt.⁊ pducunt hanc sillabam fe.ij. Reg̃.xvj.ca.dr.vt cum audierit israel q fedaueris patrē tuũ roborẽtur tecum ⁊c. Uirg̃. in.ij.eneið. Semesam p̃dã ⁊ vestigia feda relinquũt

Fedosus sa.sum.i.fedus da.dum. ⁊ compatur fedosus sior simꝰ.⁊ d̃riuatur a fedus da dũ

Fedus federis.i.pactum vel pax q̃ fit inter dimicantes ⁊ dicĩ a fedus da.dum. fuit vero olim consuetudo q cũ aliquis vellet inire fedus q̃dam porca sacrificarẽt in hũc modum.maior ex ista parte ⁊ minor ex alia.siue essꝫ imꝑator siue essꝫ rex.siue alius p̃nceps tenebant illam porcam ⁊ ip̃am pcutiebant.⁊ turpiĩ occidebant. quasi dicerẽt.sic occidatur ille qui a pace resilierit.⁊ inð dictum est fedus.a porca feda ⁊ turpiĩ occisa. cuius mors optabaĩ ei q̃ a pace resiliret.vel dicitur fedus a fide. Uel dicĩ ab hirco ⁊ edo f.lrã addita.vel potius posita p h.q̃ habetur in hoc nomĩe hircus. ⁊ dicĩ fedus sic quia hircꝰ ⁊ edus cum porca immolabanĩ in federe faciẽdo. Et fedus preuenit paceꝫ.sꝫ federis ptes sunt inducie dicte quasi dies ocij.vel inducta ocia.⁊ scribitur foedus deris p oe. hyptongon. Similĩ foedero ras. Inuenĩ fedus da.duꝫ adiectiuum.id ē turpis.d̃formis.sordidus.⁊ deriuaĩ a fedo das.⁊ compatur fedus dior simus.vnð fede dius.sime. aduerbium.⁊ hec feditas tatis.⁊ scribiĩ p e.solam. pdu. tamē primam. Unð v̓sus. Sordidus ē fedus pro pacto dicito focdꝰ Judith.xxij.ca.dr. fedum ē. n.apud assyrios si femina irrideat virum

Fedus da dũ in fedus deris exponĩ.

Fel A follis dr fel lis.q: sit folliculus gestans humorē qui vocatur bilis. ⁊ dr fel tam folliculus q̃ꝫ ille humor. ⁊ scribitur p duo l.in gtõ Nam gtũs formatura nõ addita lis sicut ⁊ mel lis a fel deriuaĩ fellꝰ lea leũ id ē cõ felle existẽs vel amarum

Felena ne.q̃dam bestia valð timida scꝫ cerua. ⁊ p eodē inuenĩ hec feles indeclinabile. Oui.in.v.meta. Feles sororphebi niuea saturnia iacta

Felicito tas frequẽ.est de felico cas caui catum catu.et formaĩ ab hoc supino felicatu a mutata in i.breuē ⁊ u.in o.sicut ⁊ ab impero ras impatu a.in i.breueꝫ ⁊ u.in o. fit impito impitas.

Felico a felix deriuaĩ felico cas catũ care id ē felicē facere a quo felicito tas frequẽ.við in felix.

Felix cis ge. omnis id ē beatus fortunatus diues ⁊ dicitur felix ⁊ qui dat felicitatē ⁊ q̃ accipit et p quod daĩ felicitas.vt felix tẽpus.felix locus. et compatur felix cior cissimus Unð felicĩ cius sime aduerbium et hec felicitas tatis De felicitate philosophorꝫ siue contẽplatõue dicã in vita.⁊ a felix deriuatur felico cas.id ē felicē facere. A quo felicito tas frequẽ. Felix componĩ infelix.i. nõ felix infortunatus.⁊ similĩ compatur. Unð infelicĩ ciꝰsime aduer.⁊ hec infelicitas.⁊ infelico cas.i.infligere.infeliceꝫ facere. A quo infelicito tas frequẽ.⁊ formatur ab hoc supino infelicatu a.mutata in i.breuē ⁊ u.in o.fit infelicito tas.sicut volo volas volatu.volito tas Rogo gas. rogatu.rogito tas. Ut supra ostẽdi in t̃cia parte in capitulo de v̓bo frequẽtatiuo. Et scias q felix dicitur. quasi facieletus.⁊ ē ethimologia ⁊ producit fe. Unð lucanus in q̃rto. felix qui potuit mundi vitare ruinã. Quo lateat iaꝫ scire loco ⁊c.

Femella le.di.pua femĩa

Femellarius. A femina dicĩ femellarius larij. id ē mulierarius.femineis vł femineo opi deditus vł femineos habẽs mores.vł volũtati femine d̃ditus. ⁊ obnoxius qui alio nomĩe dicĩ vxorius

Femē A femur.dicitur hoc femē minis.⁊ sunt ille partes femorũ.quibus in equitando t̃gis equorum adheremus vnð ⁊ p̃liatores olim sub feminibꝰ amisisse equos dicebantur vł femē minis. ē coxa femĩe. Canticorũ.vij.c. Et iunctura feminũ tuorũ sicut monilia. vnð hoc femialelis.brace feminarꝫ.quia tegant femĩa. Et hinc femē dicitur quãdoqꝫ pinguedo illa q̃ ē in pube mulieris. Et femur dicitur q̃ ē in pube virorum.hec tamē proprietas sepe corrumpitur apud autores vtẽtes p̃dictis vocabulis

Femina.dicitur a fos quod ē ignis. indifferẽt quasi ignita.quia vehemẽtius viro ardet ⁊ concupiscit vł femina dicĩ a fetiditate.quasi fetida.q: generat fetuꝫ. ⁊ hinc hec femella le.⁊ feminella le.⁊ feminula le.omnia dimi.⁊ femineus nea.neum.⁊ feminus na nũ. res femĩe vł ptinẽs ad feminã. Itē femina põt eē pluralis numeri p coxis mulierꝫ.við in femē mis

Feminale lis.pdu.pnlt.við in femē mis.

Feminella le. dimi.pua femina

Femininꝰ na nũ.a femĩa dr ⁊ scribiĩ p i. in ante pnlt.et pnlt.sillaba.vt cuius ge.feminini. Unð genes.vj. cap̃.dr Et ex cũctis animãtibꝰ vniuerse carnis bina induces in arcam masculini sexꝰ ⁊ feminini

Femino nas naui.dr a femina.⁊ ē feminare more feminarum se hrẽ.⁊ fm hoc neutrum ē ⁊ absolutum.vł femino nas.i.mollē vel femineum facere.debilitare. eneruare.euirare.⁊ componitur effemino nas.i.valð feminare Femino ⁊ eius composita in hac significatõne sũt actiã pducunt fe.sicut ⁊ femina. Ouið de arte. Sic ruit ad celebres cultissima femĩa ludos.

Feminula le.dimi.pua femina pnlt.corr.

Femorale lis pnlt.pð.⁊ exponĩ in femur

Femur ris.ge neu.corr.pnlt gtĩ.⁊ sunt femora ab inguine vsqꝫ ad genua.dicta a femĩa.q: ibi sit distictõ eius ⁊ viri.vł femur ē coxa virilis proprie. vnð hoc femorale lis. brace virorꝫ q: femora tegant Sꝫ femē ē coxa proprie femine.vnð ⁊ femur dicĩ quãdoqꝫ pinguedo q̃ ē in pube virorum.sicut femē pinguedo q̃ ē in pube mulierũ Hec tamē pp̃rietas apud autores sepe corrũpiĩ. Et scias q femur ⁊ genꝰ ⁊ stirps dicĩ

Fēdo dis non ē in vsu.sꝫ cõponĩ defēdo dis di sum. su Jnð defēso sas frequẽta. Itē componĩ infēdo dis di sũ. Et vnð infenso sas frequẽ. Itē offēdo dis di sum su. Jnð offenso sas. frequẽtatiuum

Feneror. A fenus dicĩ feneror raris. Et in eodē sensu inuenitur fenero ras.i.mutuare vł mutuari.s.dare ad vsuram.vel accipe.ē enim dantis ⁊ accipiẽtis ⁊ qui dat mutuo.⁊ qui accipit feneraĩ. Unð hic fenerator toris. q̃ dat ⁊ qui accipit fenus.quasi fenoris actor.⁊ feneratoriꝰ ria. rium. Fenero vel feneror raris componĩ. Cõfenero ras vel confeneror raris.i.simul fenerari. Defenero ras.uel defeneror raris.i.ditare vel ditari. vel valð fenerari . uel deseruire.vel a fenore remouere. Refenero ras vel refeneror raris.i.iterum fenerari. Et nota q fenero vel feneror inuenĩ etiam pro cõiungere vel ligare. Fenero ras. cum omnibus suis compositis ē neutrũ. Sꝫ feneror raris ē deponē.cuꝫ suis compositis. Tamē fenero ras quãdo stat pro cõiungere vel ligare. ⁊ defenero p ditare sũt actiua

Fenestra stre.dicĩ a fos quod ē lux.quia lucē ferat. uel quia p eam videamus foris lucem.vnð ⁊ fenestra dicitur quasi ferẽs nos extra. vel fenestra componitur a fos et ministro. q: mĩstrat lucē domui.et sunt pp̃rie fenestre quibus exterior pars angusta ē.sꝫ interior diffusa ⁊ hinc fenestrella le dimi.id ē parua fenestra. ⁊ fenestratus ta tũ.⁊ fenestro stras.i.fenestras facere uel fenestras p̃pare.

Feniceon grece latine dicĩ rubeum.vnde feniceus cea. ceum.i.rubeus vnð feniceam vestē dicunt greci quã nos coccineam dicimus.vnð puniceus cea. ceum.i. rubeus. quasi feniceus.et hic ⁊ hec fenix cis.id est homo rubeus quia ergo illi ex vicinitate solis sunt punicei seu fenicei dicti sunt fenices. Unð etiam quia ip̃i p̃mi inuẽtores literarum fuerũt.adhuc capitales lrãs rubeo colore. id ē minio vel v̓milione scribimus. vt colore rep̃sentemus illos fuisse inuẽtores lrãrum. et ab eis t̃ra quam coluerũt dicta ē fenicia cie.vnð hic et hec fenix cis. gẽtile scꝫ quicũ qꝫ ē de t̃ra illa.siue sit rubeus siue nõ. Et feniceus cea ceũ in eodē sensu. Itē a fenicea dicitur penus na.nuꝫ.subtracta aspiratõne.si phenicea scribatur p ph. vel mutata f.i p.si scribatur p f. Et a penus mutata e in u.fit punus nanum. Unð punicus ca cum.et hinc puniceus cea ceum. omnia in eodem sensu. Et nota diligẽter q peni puni. et punici et punicei.dicuntur tam illi ð punicea q̃ꝫ carthaginẽses et africani. Dido q̃dam.fuit de tiro et sidone ciuitatibus fenicie fugiẽs fratrē suum pigmalionē venit in africam cum magna multitudine suorꝫ cum quibus cartaginē edificauit et hinc carthaginẽses dicti sunt peni vel puni vel punici vel punicei et t̃ra carthagini adiacẽs dicta ē punica Tamē postea ampliata ē appellatõ dicta ē generalĩ africa t̃ra punica. Et africani dicti sũt punici peni vel puni Unð et quoddam genus malorꝫ dicitur malum punicũ.q: ð illa regione fuit allatum. uł q: ibi plurimum abũdat vel q: grana habeat rubea Item a feniceon hic fenix cis q̃dam auis arabie de qua dicam in suo loco Unð feniceus cea.ceum. quod ptinꝫ ad fenicem vel res fenicis

Feniceus cea ceum in tribus significatõnibus inuenĩ Nam feniceus id est rubeus a feniceon. et feniceus id ē de fenicia.et feniceus cea ceum. quod ptinet ad fenicem auem.sicut plenius dixi in feniceon. et potest scribi per ph. vel p f.indifferẽt.

[library stamp]

Feniculũ cij. ē herba fulonũ q̄ nigrã facit tincturã Unde ysa. pmo. Si fuerit peccata nostra quasi feniculũ
Feniculũ. A fenum dr hoc feniculũ. li. pnlt corr. vł hoc feniculum. qr tirsus huius herbe ꝛ radices acuũt visuȝ. Unde ꝛ feniculũ dr quasi oculoꝝ fenuȝ. vel dr sic. qr hec herba ē calida ꝛ sicca.
Fenix cis. cõmunis ge. i. homo rubeus. a feniceus dicit̃ Item fenix dr a fenicia. ꝛ tunc ē gẽtile. i. homo de fenicia. ꝛ in istis duabus significatõibus ē cõmunis ge. vt dixi in feniceon. Itẽ a feniceon quod ē rubeuȝ dr hic fenix cis masculi ge. pnlt produ. qdam auis arabie. de qua di. Ambro. in examerõ. Fenix qdam auis in locis arabie phibetur degere. atqȝ ea vsqȝ ad annos quingentos longeua etate pcedere. q cum sibi finem vite adesse aduerterit. facit sibi thecam de thure ꝛ mirra ꝛ ceteris odorib9 in quã impleto vite sue tpe intrat ꝛ morit̃. de cuius humore carnis vmis exurgit. paulatimqȝ adolescit ac pcessu statuti tẽporis induit alaꝝ tegmina. atqȝ in supioris auis speciem formamqȝ repatur. Doceat nos igit̃ hec auis vel exemplo sui resurrectiõem credere. q etiam sine exẽplo et sine ratõnis pceptõne ipa sibi insignia resurrectõnis instaurat. ꝛ vtiqȝ aues pter hominẽ sunt. nõ homo propter aues. Sic igitur exẽplo docet nos q auctor ꝛ creator omniũ sanctos suos perire in ppetuum non patiatur qr auẽ vnicam perire nõ est passus. resurgenteȝ sine semine voluit eam ppagari. Ysido. etiam. xij. ethimologiaꝝ di. Fenix arabie auis dicta. qr colorẽ feniceum habet. vel qr sit in toto orbe singularis. ꝛ vnica. Nam arabes singularem fenicẽ vocãt hic qngentos ꝛ vltra annos viuens. dum se videt senuisse. collectis aromatũ virgulis roguȝ sibi instruit. ꝛ econuerso ad radiũ solis alaꝝ plausu voluntarium sibi incẽdium facit. sicqȝ iteꝝ de cinerib9 suis resurgit. ꝛ potest scribi p ph. siue p f. fenix.
Foenum ni dr a fos quod est ignis qr facile ignẽ accendatur. vel eo flama facile nutriat̃. ꝛ scribit̃ p oe dyptongum. tamẽ sm vsum pma vocalis tacet̃ ꝛ nõ ex toto scri[bitur]
Fenus noris. ge. neu. i. vsura. sed vsura ē lucrũ [qd ha]bitur de capitali acceptum. fenus vo lucrũ de vsura acceptuȝ vel vsura est sine determinato tempe. sicut qui accõmodat. xij. denarios p vno denario. quotq̃t mensibus acceptor voluerit. Fenus vo est cum tempe determinato. sicut q accõmodat viginti pro triginta vsqȝ ad mẽsem vnde fenus vocat̃ auidum. qr q sic accõmodat semp auet vt illud tempus veniat cito. Unde lucanus. Hinc vsura vorax auide. quod in tempe fenus. Indifferenter tamẽ quãdoqȝ vtunt̃ autores pdictis vocabulis. Et inde fenere9 fenerea fenereum.
Fera fere. dr a fero fers. Et dicit̃ fera omnis bestia qr toto corpe ferat̃. vel qr vtatur naturali libertate ꝛ desiderio suo ꝛ voluntate ppria ferat̃. Fere sunt etiam si nõ seuiũt Bestie vo a vastando dicte sunt. qr morsu vel vnguib9 seuiũt quasi vastia. Ex his patet q omnis bestia est fera ꝛ non ecõuerso. sed hoc distinctum est supra diligenter satis in bestia
Feraculus la. lum. aliquantulũ ferax. ꝛ dicit̃ a ferax cis
Feralis. a ferõ qd est mors dr hic ꝛ hec feralis ꝛ hoc le. id ē mortalis. lugubris. funebris. ꝛ pdu. ra.
Feratrũ tri. dr a fera re ꝛ sunt feratra tecta siluaꝝ spissa
Ferax. A fero fers dicit̃ hic ꝛ hec ꝛ hoc ferax cis. i. fecundus. abundãs. Et cõpat̃ ferax cior. cissimus. vnde feraciter cius sime. aduer. ꝛ hec feracitas tatis
Ferbeo bes. in ferueo ues. exponit̃.
Ferculum. A fero fers dr hoc ferculum li. i. missorium. Ferculũ etiam dicit̃ mẽsa sup quã ponunt̃ fercula. Item ferculũ etiam dicit̃ vasculum in quo portat̃ ferculũ. vnde salomon in can. Ferculum fecit salomon rex de lignis libani sm hug. Pap vo di. Ferculũ discus. mẽsa. edenium. aut vasculũ missoriũ in quo epule ferunt̃.
Fere aduer. i. ppe. vel iuxta. ꝛ dr a fera. Cum. n. toto corpore fere ferant̃ sunt magne celeritatis. quattuor quippe pedibus vtunt̃. sȝ celeribus omnia iuxta sunt. ꝛ ideo fere competenter ponit̃ pro iuxta vł ppe. Itẽ fere. i. pene ferme videin sanus
Ferẽtarius. A fero fers dicit̃ hic ferẽtarius tarij. i. vexillifer. vel fundibularius vel sagittarius qr ferat arcum vnde ambro. sup egisippũ. Sȝ vt solet in ferẽtarioꝝ pluis plura vulnera q̄ȝ neces inferebãtur.
Feretꝝ. A ferõ quod est mors dr hoc feretꝝ tri. qr ferat mortuũ. q aũt dr feretꝝ q̄si ferẽs atꝝ ethimo. ē. Quidam tamẽ volũt deriuari feretꝝ a fero fers. qr ferat mortuos Alij dicũt feretꝝ dici. qr ferat terꝝ. i. mortuũ. sȝ potius est ethimologia q̄ȝ compositõ.
Feria. A ferio ris dr hec feria rie. cessatõ ab ope seruili. vnde ꝛ feria dicit̃ festiuus dies. in quo cessare debemus ab opibus seruilibus. in qua sola res diuina debet geri. ꝛ dicit̃ feria a feriẽdis victimis. ꝛ sm hoc soli festiui dies dicunt̃ ferie pprie in qbus sacrificia pcipue solent fieri. Sed qr qualibet die debemus cessare a vitijs. Inde ē q qlibet dies põt dici feria. vel feria dicit̃ quasi faria. a fando. qr in creatõne mundi p singulos dies fabat̃ deus. In pma enim die dixit deus. Fiat lux. In secunda die dixit. Fiat firmamentũ. ꝛ sic in alijs. vł dicitur a fando feria. qr in ferijs est nobis temp9 fandi in diuino vel humano officio. ꝛ sm hoc qlibet dies potest dici feria. sm ergo cõsuetudinem xpianorum sic appellãdi sunt dies. Dies solis pma feria. vel dies domica. Et dies lune secunda feria. ꝛ dies martis tercia feria. ꝛ dies mercurij quarta feria. ꝛ dies iouis quinta feria. ꝛ dies veneris sexta feria. et dies saturni septima feria. ꝛ est sensus duplex. quia vo dies ab initio habitus est ferialis. Ideo dies domica nuncupatur pma feria. qr pmus dies est a feria. i. a sabbato quod feriale solet esse. Dies lune. dicitur secunda feria. qr secundus est a feria. i. a sabbato. ꝛ sic de ceteris. Ubi dies dominic9 dicit̃ pma feria. qr est pmus dies septimane q est feria. ꝛ sic de ceteris. Qualit̃ dies sm hebreos ꝛ gentiles appellant̃. dicam in sabbatũ.
Feriatus. A feria dr feriatus. ta. tũ. i. festiu9. Proprie qdem dies feriati vocant̃. qbus res diuina fit. ꝛ abstinere etiã oportet hominẽ a litib9 ꝛ opibus seruilibus
Ferinus. a fera dicit̃ ferinus na. nũ. possessiuũ. ꝛ hec ferina ne. i. venatõ. Unde virgili9. Implentur veteris bachi pinguisqȝ ferine.
Ferio ris. caret pterito ꝛ supino. sed mutuat ea a pcutio tis. quod est eiusdem significatõnis secum. ꝛ facit pcussi pcussum. ꝛ componit̃ ferio referio ris. i. iterum ferire. vł retro ferire. Ferio cum omnibus suis cõpositis ē actiuũ ꝛ corr. pmã. ꝛ est q̃rte coniugatõis. Unde ouid. Ipaqȝ cerulis carta ferit̃ aquis. Horati9. Nõ semp feriet qdcũqȝ minabat̃ arcus
Ferio ferias. quod poti9 ferior aris dicit̃. id est cessare ab operib9. vel solẽnizare. Et est ferio neutrum. sȝ ferior deponẽ. cum suis compositis siqua habet. et dicit̃ ferio vł
Fermentũ ti. i. zima a ferueo ues dicit̃ ferior a feria quia excrescat. vnde fermẽtatus ta. tum. Unde qdam panis dicit̃ fermẽtatus. id est fermẽto corruptus. ꝛ fermento tas. i. fermento corrumpere. ꝛ qr parum fermenti totam massam paste corrumpit. Ideo quãdoqȝ ponit̃ p peccato. qr etiã puum mortale magnã massaȝ virtutum mortificat. qr qui in vno offendit fact9 est omniũ re9. teste aplo
Fero fers tuli. latum. vbum anormalũ corri. pmaȝ tam in psenti q̄ȝ in pterito. ꝛ inuenit̃ in quattuor significationibus. Nam fero. i. cupio. Ouidius. In noua fert animus mutatas dicere formas. Fero id est dico. fero id est sustineo. vł patior vel tolero. Et fero id est porto. Quas significatões iste vsus indicat. Fert patĩ dicit. fert cupit atqȝ gerit. Unde vbalia lator latrix latõ. Fero componit̃ cum ad ꝛ mutata d. in f. dicit̃ affero affers attuli. allatuȝ id est ferre ad aliquid. Itẽ componit̃ cũ ante. ꝛ dr antefero antefers antetuli. antelatũ. Item cũ ab ꝛ mutata b. in u. tantũ in psenti dicit̃ aufero aufers abstuli ablatũ. i. eripere. vnde vbalia ablator ablatrix ablatõ. Item cum cõ ꝛ dicit̃ Confero cõfers ꝯtuli collatuȝ. Et scias q mala irrogant̃ sed bona cõferunt̃ Item cũ circũ ꝛ dicit̃ circũfero circũfers tuli latum. Item cũ dis ꝛ dicit̃ differo distuli dilatum. Itẽ cum de ꝛ dicit̃ defero defers. detuli delatum. Item cũ ex ꝛ dicit̃ effero effers. extuli elatum. Item cũ in ꝛ dicit̃ infero infers intuli illatũ. Item cum p ꝛ dicit̃ pfero pfers tuli latum. i. anteferre vel pponere. vnde platus ta. tum. Item cum p ꝛ dicit̃ pfero ptuli platũ. i. loqui vel generare. Item cum p ꝛ dicit̃ pfero tuli. latũ. i. pati sustinere vel pfecte ferre. Item cum ob. et dicit̃ offero offers. obtuli. oblatũ. i. vltro pbere vel obuiam recipienti ferre ꝛ mutat̃ b. in f. in psenti. Unde hec oblatõ onis. Item cũ re ꝛ dicit̃ refero refers retuli relatum. qd multa sig̃ficat. Item cum sub ꝛ mutata b in f. in psenti et b. in s. in pterito ꝛ dicit̃ suffero sustuli sublatum. i. pati. vel sursuȝ ferre. ꝛ eleuare. Item cum trans ꝛ dicit̃ trãsfero tuli latũ transferre. i. vltra ferre vel de vno loco ad alium ferre. Et nota q fero ꝛ omnia sua composita faciũt frequentatiua a supino. vt lato tas. ablato tas. collato tas. dillato tas. Itẽ nota q fero accipit pteritũ mutuo a tollo tuli. vel de tulo quod antiqtus erat in vsu. Et similit̃ accipit supinuȝ mutuo a lato tas. quod modo est frequẽtatiuũ eius. sed accipit illud nõ integrũ scȝ latatũ. sed sincopatũ scȝ latuȝ Composita vo a fero similit̃ accipiũt pteritũ ꝛ supinum a compositis eoꝝ. Item nota q fero ꝛ omnia ab eo composita sunt actiua. exceptis defero p honorẽ impendere ꝛ differo p distare. ꝛ refero p distare. vel pdesse. que sũt neutra in istis significatõnibus. sed in alijs sunt actiua. Et omnia faciũt pteritũ in tuli. ꝛ supinũ in latũ. ꝛ omnia sunt anormala. i. nulli9 ꝯiugatõis regularis.
Ferocia cie. fe. ge. idem est quod ferocitas ꝛ dicit̃ a ferox cis. Unde martialis. Pitagorici edocuerũt ferociã animum tibijs mollire. ꝛ in himno martiꝝ legũt quidaȝ. Hi p te furias atqȝ ferocias calcarũt hoĩm.
Ferocio cis. ciui. cire. id est seuire vel despicere vel fastidiri. ꝛ deriuat̃ a ferox cis
Feron grece latine dicit̃ mors
Feronia nie. qdam fons vel palus. ꝛ dicit̃ a fero fers. qr conferat vtilitatẽ bibentib9. ꝛ hec ferocinia ferocinie. dicitur dea illius aque vel fontis
Ferox cis. in ferus exponit̃
Ferrarius rij. qui in ferro opat̃. vel q ferꝝ equi facit ꝛ de
Ferret est pteritũ impfectũ subiuncti[ui de]riuat̃ a ferꝝ ri de ferrer ris. Unde dicendũ est pterito impfecto cũ ferrer reris. vel rere. ret. et ita in ꝯpositis vt auferret. deferretur. inferret. offerret ꝛ sic de alijs silibus.
Ferro. A ferro p metallo fit ferro ras raui. quod similit̃ potest fieri a ferꝝ equi. ꝛ est ferrare. ferro aliquid ppare ornare. ꝛ componit̃ cum ad. ꝛ dicit̃ afferro ras raui rare id est iuxta vel valdẽ ferrare. Item cũ ab b. mutata in u. et fit aufferro ras raui. i. ferꝝ auferre vel amouere. Itẽ conferro ras. i. simul ferrare Deferro ras. i. valde vł deorsũ ferrare. vel ferꝝ remouere ꝛ extrahere. Item efferro ras. id est deferrare. Item inferro ras. i. ferꝝ intromittere. ꝛ p pte vsqȝ ad unum. Item pferro ras. i. ante ferrare. Item referro ras. i. iteꝝ ferrare. vel retro ferꝝ remouere. id ē deferrare. Iteȝ sufferro ras. i. subtus vel post vel paꝝ vł in supficie ferrare. Item trãsferro ras. i. vltra vsqȝ ad aliaȝ ptem immittere ferꝝ. Ferro cũ omibus suis cõpositis est actiuũ. ꝛ scribit̃ p geminũ r.
Ferrugo. A ferꝝ dicit̃ hec ferrugo nis. i. ferri rubigo. Et hec ferrugo dicit̃ quidam color similis ferro. ꝛ est purpure sub nigre. ꝛ fit in hispania. vnde ferrugine9 nea neũ. de ferrugine existẽs. ꝛ ferruginosus sa. sum plen9 ferrugine. ꝛ potest compari.
Ferꝝ. A far ris dr hoc ferꝝ ri qr farra. i. semina frugũ terre condat. vnde ferreus rea reum. i. de ferro existens. Iteȝ a ferꝝ dicit̃ hoc ferramẽtum ti. i. instrumẽtum ferreum. et accipit̃ collectiue. ꝛ hoc ferꝝ ri. p ferro equi. quia ex puro fiat ferro. ꝛ in tali significatõne ferꝝ habet pluralitatem. Et scias q purgamẽta ferri sunt rubigo ꝛ scoria. Iteȝ inuenit̃ hic ferꝝ ri mascu. ge. p pprio nomie viri. qa q̃litas vocis essentiã rei nõ mutat. Põt etiã declinari hic ferr9 ri. ꝛ ita de cõsimilib9 dicas
Fertilis. A fero fers dicit̃ hic et hec fertilis ꝛ hoc le. id est abundãs. multa ferẽs. fertilis ager est. fructuosus vo est quicũqȝ cõpẽdio ē. Et compat̃ fertilior simus. vnde fertiliter. lius sime. aduerbiuȝ. Et hec fertilitas tatis ꝛ corripit penultimaȝ fertilis.
Fertũ. A fero fers deriuat̃ hoc fertũ ti. i. oblatõ q altari offert̃. ꝛ postea a põtificibus sacrificat̃. Itẽ fertũ quãdoqȝ ponit̃ p fartũ. vt dixi in fartũ.
Ferueo. a form9 quod ē feruẽs dicit̃ feruo uis. ꝛ ferueo ues q̄si fermeo. i. bullire. scatere. calefieri. estuari. Et ponitur sepe pro frequẽtare. sicut ecõtrario frigere. pro cessare. quia cum locus aliquis frequẽtatur calcando videtur calefieri. sicut etiam frigere cum non frequẽtatur. q autem dicitur ferueo quasi fos habeo ethimologia ē. ꝛ habent idẽ pteritum feruo et ferueo scȝ ferui. sȝ frequẽtius pro feruui p sincopam ferui. vt dicit huguitõ. Pastianus tamẽ dicit q ferueo et feruo habẽt idẽ pteritum scilicȝ ferui

Und' hic feruor oris. Itē a ferueo mutata u.in b.dicitur ferbeo bes bui.in eodē sensu. ⁊ quodlibꝫ istoꝝ componitur ⁊ dicit̄ conferueo ues ⁊ conferuo uis. ⁊ cōferbeo bes id ē simul feruere Itē deferueo ues. ⁊ deferuo uis. ⁊ dferbeo bes.i.valđ feruere. vł deorsum a feruore eē uł cessare Itē efferueo ues.efferuo uis. ⁊ efferbeo bes.p geminum f.q2 mutat̄ x.in f. Itē inferueo ues.inferuo uis. ⁊ inferbeo bes.i.valđ ⁊ intus feruere. ⁊ ab omnib⁹ istis sunt īchoatiua.s.feruesco feruisco.ferbesco. ⁊ sic de alijs. Ferueo et feruo uis ⁊ ferbeo. ⁊ eoꝝ composita omnia sunt neutra ⁊ carēt supinis.

Feruidus a ferueo ues. dr̄ feruidus da dum.i.calid⁹ et iracund⁹. ⁊ compat̄ feruidus dior.dissim⁹. Und' feruide dius dissime aduer. ⁊ hec feruiditas tatis

Ferula. A ferio ris dicit̄ hec ferula le.pnlt corr. qđdam genus herbe. ⁊ palmatoriū unđ factum dicit̄ ferula. Dicit.n.comutus. q ferula est genus feniculi quod crescit in monte gargano. ⁊ unđ affert̄ a pegrinis in modū retorti baculi quod ē tam calide nature. q cum auster flat q̄ silliter ē calidus.fit qđam ꝯflictus ⁊ confractō inter herbas illas. ⁊ inde procreat̄ ignis adeo magn⁹. q quādoqꝫ cōburitur tota regio.a qua cōbustione beata agatha siculos ⁊ romanos liberasse legit̄. De hoc genere herbaruꝫ faciūt doctores palmatoria. ⁊ leuam manū discipuloꝝ uberant. q2 cor hominis a leua pte est. Cum autē circa illđ sanguis cōgelat̄ ⁊ obstat animo ne possit veꝝ decernere.calor illa pcussione excitatus vsqꝫ ad corp artereas descendēs calefacit sanguinē ꝯgelatuꝫ. ⁊ ita ex animo cecitatem expellit

Ferularium rij.locus vbi ferule abundāt. a ferula dicitur. ⁊ p eodem inuenit̄ hoc feruletum ti.

Feruletū ti. vid' in ferularū ⁊ pducit pnlt.

Feruo uis.in ferueo ues vid'

Feruorium rij.i.caldariū.a ferueo ues dicit̄.

Ferus A fero fers dicit̄ hic ferus ri. Unde psal. Singularis ferus depastus ē eam. ⁊ hec fera re. de qua dixi supra in suo loco. Et a fera driuat̄ ferus ra.rū.i.crudel' durus.asper. ⁊ compat̄ ferus rior.simus. vnđ hec feritas tatis.i.crudelitas. ⁊ hic ⁊ hec ⁊ hoc ferox cis.i.crudelis. inmansuet⁹. ⁊ compat̄ ferox cior.cissimus. vnđ ferocit̄ cius sime aduer.. Itē a ferox dicit̄ hec ferocitas tatis. ⁊ hec ferocia cie.in eodē sensu. Et nota q ferox est anim⁹. ferus est leo. Itē ferocitas sepe laudi habet̄ Est.n.ferocitas militum. ⁊ ferox iuuētus dicit̄. Sꝫ feritas diri animi est Ferox cōpo.hic ⁊ hec ⁊ hoc pferox cis. ⁊ corr.fe. Lucan⁹.in q̄rto. Nō sonipes in bella ferox nō iret in equor

Fescenia. A fascinus dicit̄ hec fescenia fescenie. mulier que expellit fascina

Fescenine.a fescenia nie.dicunt̄ hi fescenini.hoꝝ fesceninorum.i.carmīa q̄ dicit mulier quādo expellit fascinuꝫ. ⁊ he fescenine narū.i.carmīa q̄ mulier dicit mouēdo cunas vt sopiat pueꝝ. ⁊ quādoqꝫ fescenine dicunt̄ laudes Und' habet̄ in quodam smone. q angeli astātes domino nato in psepio canebant gloria in excelsis deo. ⁊ in terra pax hominibus bone voluntatis. p fesceninis. quasi loco fesceninaꝝ.i.tales fesceninas dicebāt circa eum vt quasi dormiret.s.gloria in excelsis deo ⁊c. ⁊ sic laudabant eum Itē inuenit̄ fesceninus na.nū.a fescenino opido. vnđ horatus. Fescenina p hunc inuēta licētia moꝝ. sm hugu. Pap etiam dicit. Fescenina cātica nuptialia.q̄ in nuptijs cantant̄. Hiero.in smone de assumptiōe beate marie q̄ incipit. Cogitis me o paula ⁊ eustochiū ⁊c. sic di. Inter crepundia noui ptus ⁊ q̄relas nescij plorat⁹ p fesceninis porro quoqꝫ gloria in excelsis deo ⁊ in terra pax hominibus bone voluntatis.angelos cantātes audistis. ⁊ pđ. pnlt fescenine. Itē di.pap. fescenin⁹ na nū.i.nuptialis a fescenino opido quodā cāpanie

Fessus A findo dis.dicit̄ fessus sa.sum. quasi fissus.id est diuisus a sanitate.nec iam integer salute Et ē generale nomē.ad omnia.n.refert̄. Dicimus vō fessus animo. fessus corpe.quod magis est pprium. ⁊ fessus reꝝ ad casum venientū q̄si inops copiaꝝ ⁊ sm hoc ē nomē. sm vō quod ē pticipiū dr̄ a fatiscor sceris

Festialis a festus dr̄ hic et hec festial'.hui⁹ festial'.id ē sacerdos vł orator p quē bellū indicit̄ ⁊ pax cōponit̄.qui fecialis dr̄. vid' supra in fecialis

Festino A festum quod ē lignuꝫ quoddā. dicit̄ festino nas.naui.nare.i.accelerare. videtur enim tigna ad festū celerare. et idō tractum est und' festinare quasi ad festuꝫ nare. vnđ festinus na.num. Festino neutruꝫ ē et absolutum. Tamē vidtur construi cum accusatiuo. sꝫ vel habebit ille actūs vim ablatī. et designabit causam. vt festino viam.i.p viam.vel vbum habebit in se vim alterius vbi vt festino cibum.i.festinānter paro vel coquo cibum. vel festino te.i.facio te festinare. vnđ et quādoqꝫ inuenitur passiuum eius in tercia psona. vt animo cupienti nihil satis festinat̄. vnđ festinatus ta.tū.pticipiuꝫ. Festino differt a ppero. Properat eniꝫ q̄ quod incipit mature trāsigit. Festinat qui multa simul incipit nec pficit.et pducit penultimam festino nas

Festiuitacula le.dimi.pua festiuitas

Festiuus ua.uum. A festus dicit̄. et est festiuus idē qđ festus. vnđ p translatiōnem dicit̄ homo festiuus.i.letus. comptus suauis. vnđ festiue aduer. et festiuo uas. id est festare. Et hic et hec festiualis et hoc le. vnđ festiualit̄ aduerbium. et hec festiualitas tatis id est solēnitas. vł suauitas. dulcedo ornat⁹. lenicia. Et dr̄ festiuitas q̄si festiuitas. a festis dieb⁹ et ē ethimologia.

Festra a fenestra p sincopaꝫ dr̄ hec festra stre pua fenestra vnđ macrobi⁹ de saturnalib⁹ Festra qđ ē ē minusculum ostium in sacrario

Festuca ce.i.stips scꝫ minimum pond⁹ vel puluis uel athomus Und' effestucare vbū iuris.i. abrenūciare

Festulum li dimi. puū festū et corri.penul.

Festum sti est illđ lignum in summitate domus ad qđ omnia dirigunt̄ tigna et in quo cōueniūt. vnđ hoc festū sti p solēnitate Sicut enim ad festū lignū tigna domus conueniūt. sic ad festum.i.ad solēnitatē homies ꝯueniūt vel festum dicit̄ a feria quasi feriatū Et hinc fest⁹ sta stū vt festus dies. et sunt festi dies tantuꝫ ocij et religionis. q2 in eis sola res diuina fit. Et nota q festi dies dicuntur ex consuetudine. sꝫ solēnes qui ad homines pertinēt. vt parētela. vt cum quis defuncti officia expleuerit dicit̄ solēnia pstitisse et a festus dicit̄ festo stas id ē festū celebrare solēnizare Et nota q sicut dicit psthianus tractās de datiuo et ablatiuo scđe declinatōnis Festoꝝ nomia dierū

in a.definentia semp pluralia genitiuū qđeꝫ.tam sm formam scđe q̄ꝫ tercie pferunt. datiuū vō et ablatiuū sm terciam. vt hec vulcanalia hoꝝ vulcanalioꝝ. vel vulcanalium. his ⁊ ab his vulcanalibus. Similit̄ saturnalia floralia ⁊c. vnde qđam. Nomina festoꝝ dicas in ium uel in orum. Et scias q grego.di.in omelia de octauis pasce Ecce solēnia pascalia agimus sed ita nobis viuendū est vt puenire ad eterna festa mereamur. Trāseunt cuncta q̄ tempaliter festiua celebrant̄ curate qui his solēnitatibus interestis. ne ab eterna solēnitate sepemini. Quid poest interesse festis hominū si deesse cōtingit festis angeloꝝ. Umbra vēture solēnitatis est solēnitas presens. idcirco hāc annue agimus vt ad illaꝫ que nō est annua sꝫ ꝯtinua pducamur. De festiuitatib⁹ veteris testamēti q̄s iudei celebrāt dixi in fase ⁊ in encenia

Fetās tis. in feto tas exponit̄.

Feteo. A fedeo des mutata d.in t. dr̄ feteo tes tui tere. id ē esse vel fieri fetidum. q aūt dr̄ fetet quasi fos tenet. id est ignem vł aerem ethimologia ē. ⁊ hinc fetor toris. vnde fetidus da.dū.i.putridus ⁊ fetosus sa.sum.i. fetidus. Feto cum omnibus suis cōpositis siqua habꝫ neutrum est. ⁊ producit fe.

Feto. A fetus ta.tū. dr̄ feto tas.taui tare.i. parere vel generare. Et inde fetatus ta.tū.i.generat⁹ vel pt⁹. ⁊ fetans tis.omis ge.pticipiū.i.generās vel pariēs. ⁊ hic fetās tis id ē pec⁹ pecudis. Und' psal. ⁊ sustulit eū de gregib⁹ ouium. ⁊ de post fetātes accepit eū

Fetulentus. Fetos cōponit̄ cum lentos quod est plenū ⁊ dr̄ fetulētus ta.tum.i.plenus fetore. ⁊ compat̄. vnđ hec fetulētia tie. id est fetiditas

Fetura re.i.fet⁹ ptus. ⁊ deriuat̄ a fet⁹ ta.tū. ⁊ pđ.penul'

Fetus A foueo ues. dr̄ hic fetus tus tui.i. ptus. natus. filius mulieris. vel pecoris. ⁊ pprie adhuc existēs in utero sic dictus. q2 adhuc in vtero foueat̄. licet p iam parto inueniat̄. Unde fetus ta tū.i.plenus. ⁊ quādoqꝫ liberatus. vt ista mulier est feta.i.partu vel filio pleno vel iam liberata. Et similit̄ si inueniat̄ feta ptu.i. liberata ł plena

Fetutina res.i.fetida ⁊ inq̄natissima. ac muliebris sordida actō q̄ p mulierē fetum facere potest sm Pap

Feudum di.est beneficiū ⁊ beniuola actō tribuēs gaudiuꝫ capienti. capiensqꝫ tribuēdo in id quod facit. ⁊ sua sponte pata. Uel feudum est illud beneficiū quod ex beniuolētia alicuius ita tradit̄ alicui vt pprietate rei que i feudum dat̄ penes dantē remanēte vsufructum eiusdeꝫ rei ita accipientē trāsferat vt ad eum heredes suos masculos ⁊ femīas si de eis nominatim dictū fuerit. ⁊ in perpetuū ptineat. ad hoc vt ipe ⁊ eius heredes fidelit̄ seruiant domino siue illud seruitiū nominati dictum fuit a domino quale esse debeat. siue indeterminate sit pmissum. Item feudū dicit̄ a fidelitate vel a fide. Nec eni debꝫ aliqua inuestitura fieri ei q̄ fidelitatē facere recusat

Fex cis fe.ge. dr̄ a figo gis. q2 se mergēdo in fundo vasis affigit Uel sm q̄sdam dr̄ a fedo das

F ante I

Fiala le.penul corr. vas patulum ad potādū vł ad olem retinendū. Et dr̄ ab hiali quod est vitrum. vnde fiala q̄si hiala. q2 olim ex vitro fiebat. vel fiala a filo qđ solꝫ fieri. Et vt di. Pap. Fiale vasa amplitudine diffusa. corda caritatis significāt

Fiber a findo dis dr̄ hic fiber bri. quoddam animal qđ cū venatores sequunt̄ se castrat. ⁊ sibi mentulam findit. vnde et alio nomie dr̄ castor. q2 ipe se castrat sm q̄sdam. ⁊ hinc fibrinus na nū. ⁊ hoc fibrinū ni. lana illi⁹ animal' vnde hec febrina ne. dr̄ vestis que tramā de fibri lana habet. vide in castor

Fibra bre. dr̄ a febus. ⁊ est fibra idem quod vena. sꝫ differūt q2 fibra est ipa corda scꝫ ipe follicul⁹ p quē sanguis discurrit Uena ipe sanguis cursus. vel fibre sunt iecoris extremitates sic dicte. q2 apud gētiles in sacrificijs. ad febi aras ferebant̄ ab ariolis. vt ibi responsa acciperent. Fibre etiam dicunt̄ vene interiores vel vene iecoris. uel viscera vel mēbrorum iuncture Et inde fibrosus sa sum id ē plenus fibris. vnde in himno beati iohā. baptiste dr̄ Ut q̄ant laxis resonare fibris.

Fibrin⁹ na nū. penul.pđu. in fiber vide

Fibula. Fibulum dicūt greci. hinc nos fibula le. dicimus qua pectus feminaꝝ ornat̄. vel firmatoriū quo pallium tenet̄ in humeris vel cingulū in lumbis. vnde hoc fibularium larij. illud quod apponit̄ mātello. vel p quod immittunt̄ fibule ne dissipēt mātellum.

Fibulo las. id est fibulis ligare. a fibula dr̄. Et componitur cum ad ⁊ dr̄ affibulo las.i.alligare. ⁊ pprie mantellū Item cum cō ⁊ dr̄ confibulo las.i.simul fibulare. Iteꝫ cū dis et dr̄ diffibulo las. Item cum de ⁊ dr̄ defibulo las. id est dissoluere. disligare. Item cum ex ⁊ dr̄ effibulo las. x. mutata in f.i.exoluere. Item cū in ⁊ dr̄ infibulo las. id ē illigare. vel fibulas immittere. Item cū p̄ ⁊ dr̄ p̄fibulo las. id est ante vel ab anteriori pte fibulare. Item cū re et dr̄ refibulo las.i.iterum fibulare vel diffibulare. Item cuꝫ sub et dr̄ suffibulo las.i.subligare. ⁊ mutat̄ b.in f. Fibulo actiuū est cū omībus suis ꝯpositis ⁊ pōt ptinere ad mātellum sicut ad hominē

Ficarius rij.q̄ colligit ficus. Item ficarius rij dr̄ quidaꝫ deus siluestris.s.pan. vel faunus vel satirus vide ī pilosus. ⁊ dr̄ a ficus sm hug. Hiere.l.cap. Habitabunt dracones cum fatuis ficarijs. vbi di. interlinearis glosa.i.cum homībus siluanis. Alij dicunt q ficarij dicuntur fauni ⁊ satiri q̄ int̄ ficus ⁊ alias arbores morant̄ q̄ in ysa. xxxiij onocētauri et pilosi appellant̄

Ficatū ti.i.iecur siue epar et dr̄ a ficus.

Ficedula le.penul.corr. q̄dam auis a ficu dicta. q2 ficus magis edat. Hec eadē et ficedulensis dr̄ Quidā tamē dicunt q ficedulēses sunt pui pisces

Ficedulēsis.in ficedula vide.

Ficetum ti. locus vbi crescunt arbores fici. et dicitur a fico et producit penultimā

Ficosus A ficus p morbo deriuat̄ ficosus sa sum tali infirmitate plenus. ficosus sa sum etiā potest dici a fico arbore quasi plen⁹ illis arborib⁹. et a fico fructu q̄si plen⁹ tali fructu scꝫ ficuum.

Ficticius a fingo gis dicit̄ ficticius cia cium. et ficticos⁹ sa sum id est q̄ fingit vel quod fingit̄. ficticij vel ficticiosi pprie sunt falsi amici et simulatorij scꝫ q̄ fingūt facere aliquid ad seruitium amici et faciūt vt ei incōmodū pstent vnde et fictō dicit̄ falsa et ficta amicicia quasi ficta actio.

⁊ ficticij dicunt ficte agentes.
Fictilis a fingo gis. dr̄ hic ⁊ hec fictilis ⁊ hoc le penulti. corr. quod facile pōt fingi. vel quod iam fictū est. Unde et vasa terrea fictilia vocant. quasi ficta ⁊ composita. vt aliquā formā habeāt.
Fictim aduer. i. ficte
Fictō onis. in ficticius vide.
Fictor a fingo gis dr̄ fictor ctoris. q̄ componit vel ornat aliqd sicut q̄ capillos mulierum linit ⁊ ptractat. vngit ⁊ mitigat. vnde fictorius ria. riū. q̄ fingit vel qui fingitur.
Ficulnea nee. est pua ficus et dr̄ a fico arbore. Inde hoc ficulnetū ti. locus vbi crescūt ficulnee. quod ⁊ hoc ficetū dr̄ a fico. ⁊ ficulneus nea neū. de ficulnea existens. vel ad ficulneā ptinēs. qd̄ et ficeus cea ceū et ficulnus na nū dr̄. Ficeꝰ vō potest deriuari a ficu fructu
Ficulnus na nū. idem quod ficulneꝰ. vide in ficulnea
Ficus. A fecundꝰ da dum deriuat hec ficus ci. p arbore Unde luce cap. xiij. Arborem fici habebat qdam ⁊ dr̄ a fecundus. q2 sit fecundior ⁊ feracior omnibꝰ alijs arboribus. q2 bis vel ter generat fructum in anno. et vno maturescente alter oritur. Hic et carica dr̄ fructus eius vel massa fructuum eius a copia. vnd̄ hec ficus cus cui. pro fructu illius arboris quarte declinatōis. ⁊ desinit ablatiuus in vbus vt ficubus Inuenit etiam p quadam infirmitate sil'iter ficus cus. quarte declinatōnis Sz differūt quia ficus p morbo est mas. ge. sed ficus p fructu ē fe. ge. Cecilianus tamē voluit q ficus p morbo esset secūde declinatōnis Unde martialis coquus. Cum dixi ficus rides quasi barbara verba. Et dici ficos ceciliane iubes. Dicemus ficus quas scimus in arbore nasci. Dicemus ficos ceciliane tuos. Item vsus Arbore de fico maturas collige ficus. Sed tumidos ficos nullus mihi mittat amicus. Inuenit etiam hec ficus ci. secūde declinatōis p fructu. Hiere. xxiiij. Et ecce duo calati pleni ficis. Item marci. xj. Nō eni erat tēpus ficoꝝ. In grecismo sic dr̄ Est ficꝰ morbus est ficus fructꝰ et arbor. Dicit hic ficꝰ p morbo sed p reliquis hec.
Fidecula le. dimi. pua fides ⁊ corr. pnlt
Fideiubeo a fides ⁊ iubeo bes. componit fideiubeo bes iussi iussum. verbū actiuum. i. fidem p aliquo dare. iurare pmittere. Unde hic fideiussor soris. q̄ p alio se obligat vel fidez dat vel pmittit. Eccle. xxviij. Fideiussoris ne obliuiscaris. dedit eni aīam suā p te. ⁊ scribūtur p geminū ss. fideiussi fideiussum. ⁊ fideiussor. Et scias q secunda et tercia psona psentis de fideiubeo acuunt penulti. ppter consortiū pme psone. q̄muis hec sillaba iu. sit breuis. vnde dicimus fideiubeo bes. bet. acuētes hāc sillabam iu.
Fideiussor soris. i fideiubeo vide
Fidelia lie. i. olla dicta a fidelis. q2 fidel' sit in seruando. Persius. Respondet viridi nō cocta fidelia limo. Fidelia etiā pōt esse plural' numeri Psal'. Fidelia oīa mādata eius. ⁊ tūc declinat hic ⁊ hec fidel' ⁊ hoc le.
Fideliola le. di. pua fidelia siue olla
Fidel' A fides dr̄ hic ⁊ hec fidel' ⁊ hoc le. ⁊ dr̄ fidel' ab eo quod dicit vel pmittit bonum. vnde qdam. Est vir i obsequijs fidus. sermone fidel' ⁊ compatur fidel'lior simꝰ. vnd̄ fideliter lius. sime aduer. et hec fidelitas tatis. et cōponitur hic ⁊ hec infidel' ⁊ hoc le. ⁊ compatur infidelior simꝰ. vnd̄ infidelit' lius. sime aduer. ⁊ hec infidelitas tatis
Fides. A fio fis dr̄ hec fides fidei. et est fides qua veraciter credimus. quod nequaq̄z videre valemus. Nam credere non possumus quod videmus Et est fides si animo fiat quod dictuz est vel pmissum vel placitum inter vtrosqz quasi inter deū ⁊ hominē. Unde et augustinus di. q fides dr̄ ex hoc q fiunt dicta. Et scias q dr̄ hec fidis dis. id est corda. et corr. pmam. Item inuenitur hec fides dis. p quadam vgīe. ⁊ corr. etiam pmam ⁊ hec fides dei. corr. pmam. Sed fido dis verbum pdu. pmam. vnde vsus. Orphea nulla fidis tangi q̄ tāgere fidis. Item vgo fides fidis est. resonet fidis in citharando. Jungit amicorum corda fides fidei. Ponit etiam fides dei. p crudelitate ⁊ pro articulo fidei. vnde Crudelitasqz fides. articulusqz fides. Et nota q sicut di. paulus. Fides est substātia sperādarum rerū argumētum nō apparētiuz. ⁊ appellatur hic fides substantia non q2 substantia sit in genere substātie. sed q2 quādam ppxietatem habet substantie. sicut enim substātia est fundamētum ⁊ basis omniū aliorum entiū. ita fides est fundamētum totius spūalis edificij. ⁊ p hunc modum dr̄ etiam q lux est ypostasis coloris q2 i natura lucis omnes colores fundant. Hugo aūt de sancto victore diffinit fidem p accidens quoddam eꝰ scz p certitudinem dicens. q fides est certitudo quedam animi de absentibus supra opinionē ⁊ infra sciam cōstituta. vide i opinio ⁊ i psona. et hoc etiam accidens fidei potest haberi ex diffinitōne apostoli ex hoc q fides ē argumētum non apparentiū. Argumentum eni importat certitudinē. vnde ponit sciam supra opinionē. Non apparentiam vero importat absentiā cognoscibil' p quod ponit fides sub scia. Item scias q aliud est credere deū. aliud credere deo. alid̄ est credere in deum. sicut dixi supra i credo dis Item volo te scire q sm Richardum de sancto victore. Articulus est idiuisibil' veritas d̄ deo artans nos ad credēdum. ⁊ est articulus nomē grecum vt dicunt qdam. ⁊ iportat idiuisionem. vnde membra q non diuidūtur i alia membra dicunt articuli. et sm istū modum conclusiones que inquirunt i aliqua scia. vel in aliquo tractatu dicūtur articuli. q2 ex eis sicut ex quibusdam pncipijs idiuisibilibus consurgit collectō q̄ tractatum pficit. et sic i iudicijs ea que p testes pbata sunt. vel pbanda dicūtur articuli. Fides autem nō iquirit. sz supponit ea que fidei sunt ex testimonio dei ea dantis. vnd̄ illud quod habet spēalem difficultatem i fide. ⁊ cuiꝰ suppositum nō dependet ab aliquo alio supposito pprie dr̄ articulus fidei. et ideo i diffinitōe pdicta richardus secutus est. et ppretatem nomis dicens. q est idiuisibil' veritas ⁊ etiam ethimologiaz secūdum quod sonat in ligua latina dicens. q artat nos ad credendum. et dicitur articulus artare ad credendū non necessitate coactionis. sed necessitate finis. quia sine fide articulorū non potest esse salus. Articuli autem fidei distiguunt dupliciter. vno modo quātum ad credibilia. et sic sunt quattuordecim. Alio modo quātum ad ipos qui articulos distixerunt. et sic sunt duodeci articuli. sm numerū duodeci apostolorum. q autem articulus est veritas de deo. hoc contingit esse dupliciter. q2 aut est de ipo deo. tantū. aut de deo ratōe nature assumpte. Si pmo modo hoc contingit cē

dupliciter. q2 aut est de deo ratōne nature. aut ratōne psonarū. aut ratōe effectꝰ ppxij Si ratōe nature sic habeꝰ pmum articulum. Credo in vnum deū. Si ratōe psone aut ratōne patris. ⁊ sic habemus scōm scz Patrem omipotentem. aut ratōne filij. ⁊ sic habemus terciū Et in hiesum cristum filiuz eius. aut ratōne spūssancti. ⁊ sic habemus quartū. Credo in spūmsanctum. Si ratōe effectꝰ aut ptinet ad conditōnem nature. ⁊ sic habemus quītuz Creatorez celi ⁊ terre. aut ad donum gratie. ⁊ sic habemꝰ sextum. Sanctam ecclesiam catholicā sanctoꝝ cōmunionem. remissionem peccatoꝝ. aut ad pfectōnem glorie. ⁊ sic habemus septimuz Carnis resurrectōnem et vitam eternam amen. Et ponit opus siue effectus gratie in cōsecutōne boni. cum dr̄ Sanctam ecclesiā catholicaz. sanctorum cōmunionem. Et in remotōnem mali cuz subditur. Remissionem peccatoꝝ. Quia iste sunt due partes iustificatōnis ⁊ boni. s. declinare a malo et facere bonuz
Quidam tamē aliter distinguūt hos tres articulos q2 opus creatoris includūt in pmo articulo. q̄ ptinet ad vnitatem essentie ⁊ vltimū opus diuidunt in duos articulos. s. carnis resurrectōnez. vnū articulum dicentes. ⁊ vitam eternaz aliū. Sed pma distinctō melior videt. q2 apostolus expsse ponit vnū articulū de creatōne ad hebreos. xj. Fide credimus aptata esse secula ⁊c. Et iterum Completō vite eterne ⁊ glorie icludit piunctōnez anime et corpis. Articuli aūt ptinentes ad naturā assumptam sunt etiā septem. Primus ptinet ad pceptōez. Qui conceptus est de spūsancto. Secundꝰ ad natiuitatem Natus ex maria vgine. Tercius ad passionem Passus sub poncio pilato crucifixus mortuꝰ ⁊ sepultus. Quartꝰ ad descēsum ad inferos. Descendit ad inferna. Quītus ad resurrectōem. Tercia die resurrexit a mortuis. Sextꝰ ad ascēsum ad celos. Ascendit ad celos sedet ad dexteram dei patris omipotentis. Septimus ad aduētum ad iudiciū. Inde vēturus est iudicare viuos ⁊ mortuos. Et vide pater nō est missus sicut et alie psone. ⁊ ideo eis ppter effectus missionis plures articuli apppriant q3 patri. Item fides de corpe xpi ⁊ de omnibus sacramētis. et de clauibus ⁊ de omībus huiusmōi icludit in articulo q̄ est de effectu gratie. q̄ est. Sanctā ecclesiā catholicaz ⁊c. Et ideo in niceno symbolo additū est. Confiteor vnūm baptisma. Quidam vō dicūt q reducit ad articuluz de passione. sed pmum pbabilius est. Hoꝝ aūt articulorū tres in vnum petrus complexꝰ est scz articulum de vnitate essentie. ⁊ de omipotentia patris. ⁊ de opatōne creatōnis. Ideo q2 opus creatōnis ppter potentiā quam indicat patri apppriat. q̄ est fons totius diuītatis. Et ido competit sancto petro q̄ est caput apostoloꝝ. sicut pater sancte trinitatis. Unde istum articulū posuit sanctꝰ petrus. Credo in deum patrē creatorē celi ⁊ terre. Sāctus iohānes autē posuit alium articulū de psona filij. Articulum autē de conceptōe ⁊ natiuitate cōiunxit in vnum iacobus zebedei. Unde posuit hunc articulū. Qui conceptus est de spūsancto natus ex maria vgine. Articulū autē de passione posuit andreas. s. passus sub poncō pilato crucifixus mortuus ⁊ sepultus. Descensum ad iferos posuit sanctus philippus. Resurrectōem posuit sanctus thomas. q̄ pmo de resurrectōne xpi dubitauit. deinde p tactum ⁊ visum certificatus credidit. Ascensionem posuit sanctus bartholomeꝰ. Aduentū ad iudiciuz sanctus matheus. Unde di. Inde venturus est iudicare viuos ⁊ mortuos. Articuluz de spūssancti psona posuit sanctus iacobus alphei. Unde posuit istū articuluz Credo in spūmsanctum. Opus autē gratie diuiserunt duo apostoli. Nam symon posuit effectū gratie in psecutōe boni. s. Sanctam ecclesiā catholicā sanctoꝝ cōmunionē Sanctus iudas iacobi quantū ad remotōnem mali posuit scz peccatoruz remissionem. Effectum autem glorie posuit sanctus mathias. vel iterꝝ thomas. vt qdaz dicūt scz Carnis resurrectōnez vitam eternā. Quidam aūt aliter pdictos articulos attribuūt apostol'. sed in hoc nō ē magna vis Item scias q habens fidē informē dicens symboluz non peccat. q2 hoc dicit in psona ecclesie q̄ credit nō solum deū sed etiam credit in deū. Est eni duplex fides. s. informis ⁊ fides formata. Fides formata est fides q̄ p dilectōnez opatur ⁊ hec est vtus theologica ⁊ fundamētum edificij spūalis. ⁊ est a spūsancto ⁊ cum spūsācto Fides aūt iformis est fides sine opibus que ocōsa l' mortua est. sicut di. iacobus. Hec est autē a spūsancto. sed nō cum spūsancto. vt dicam in timor. De tribus autez si dei symbolis. reqre in symboluz. Item ea que sunt fidei sunt supra intellectū angelicū. vt dicam in itellectꝰ. Itez non potest bene viuere sine fide xpi. vt dicam in vita Et scias q fides dr̄ magna quattuor modis. s. cognitōe. constātia. articuloꝝ quātitate. ⁊ deuotōe
Fidicen cīs. mas. ge. qui canit cū fidē. siue cuz corda. ⁊ cōponit a fidis corda. ⁊ cano nis. ⁊ corri. pnlt.
Fidicina ne. fe. ge. citharista q̄ cum fide cantat ⁊ dicitur a fidicen ⁊ corri. ci.
Fidicula A fidis corda dicit hec fidicula le. dimi. ⁊ fidicula le dicit quoddam genus tormēti. s. parua cordula vnde ligabant manus martiꝝ. Unde Prudentius in himnis. Ignes et fidicule seuiāt et tūc dici t a fides. quia hoc genere tormēti rei in eculeo torquebant vt fides inuenirent. Idem etiā vngula dr̄
Fidifragus. ga. gum. i. fidem frangens. ⁊ componit a fides et frango gis. et corri. fra.
Fidis dis. fe. ge. i. corda cithare. ⁊ dr̄ a findo dis sm hug̃ Uel sm Pap. Fidis. i. corda dicta. q2 sibi fidē seruet ne alterius sonos imitet. et corripit fi. sed fido dis pducit fi. vt dixi in fides.
Fido dis dit. fisus sum. verbū neutropassiuū. Und̄ hic et hec ⁊ hoc fidēs tis. tam nomen q3 pticipiū. ⁊ sm quod est nomē compatur. vnd̄ fidenter. tius. sime. aduerbiuz. et hec fidētia tie. Fido cōponit cōfido dis fisus suz. Und̄ confidens et cōpat. vnd̄ confidēter tius. sime. aduerbiū et hec cōfidentia tie. Et cponit cū dis. et dicit diffido dis fisus sum. i. nō fidere. Fido cuz omnibus suis cōpositis ē neutrū. Nec hoc quod est neutropassiuū impedit. quia omne neutropassiuū est neutrū. est eni neutropassiuuz neutri species. Item fido et omnia eius cōposita producunt hanc sillabā fi. Ouidius de arte. Diffidet misere p tinus illa sibi. Inuenit fidit pteritum de findo dis. fidi. disti dit. et tūc corripit fi. Unde versus. Fido parit fidit dat quoqz findo fidit. Item fidis est etiam genitiuus de fidis dis i. corda. et gtūs de fides dis. p virgine quadaz

Item fidis est datiu⁹ ꝛ ablatiuu⁹ plural' de fid⁹ da. duꝫ et ꝑducit fi. vnde etiaꝫ in fides. ꝛ habet fido tria ꝑcipia. scꝫ fidens fisus et fisurus

Fiducia A fidus dꝛ hec fiducia cie. ꝛ est fiducia ī bonis rebus ꝛ in malis. sed sepius in bonis rebus ꝛ inde hic ꝛ hec fiducialis ꝛ hoc le. et inde fiducialiter aduer. ꝛ hec fiducialitas tatis. Item a fiducia dꝛ fiduciarius ria rium id est fidus. Item fiducia est cū res aliqua sumēde pecunie mutue gratia vel mancipat' vel in iure credit'. et hinc fiduciarius dicit' possessoꝛ vel q̄ rem aliquā fiducialit' accipit. i. in fiducia ꝛ tutela.

Fiducio. a fiducia dꝛ fiducio as. v̄bum actiuū. i. fiduciā ꝑstare. vel ad securitateꝫ. quod vulgarit' solet dici affidare. ꝛ cōponit' affiducio as. ad aliquā fiduciā vel securitatem dare. Item cōfiducio as. i. simul fiduciā dare. Diffiducio as. Defiducō as. Effiducō as. Infiducō as. i. impignorare. publicare. diffidare. Fiducō actiuū est cū omnibus suis cōpositis.

Fidus. A findo dis. di. dꝛ fidus da. duꝫ. i. fidelis quod et fisus dꝛ. sꝫ non est in vsu. ꝛ cōponit'. Bifidus da. dum. Trifidus da. dum. Quadrifidus da. dū. ꝛ multifid⁹ da. dum. i. quod est fissuꝫ in duas. vel tres vel quattuoꝛ vel multas ꝑtes. et coꝛr. omnes tres sillabas. s. bifid⁹ et trifidus. Item fidus potest deriuari a fido dis. et tūc dꝛ fid⁹ qui fidit ꝛ in quo quis fidit. ꝛ dꝛ fidus amicus. fidel' famulus. Et compatur fidus. dioꝛ. sim⁹. vnde fide dius. fime. aduer. Fidus ꝯponit' infidus da. dū. i. non fid⁹. et ꝑfidus ꝛ ꝑdu. fi. vnde lucanus. Infidus ꝑmis ducib⁹ dubiusq̄ priori. Item infidus pōt componi ab in et fides et tunc coꝛr. fi. vnde v̄gili⁹ in quodā libello. Infida me celeri facta tulisse moꝛa. Simılit' dic de ꝑfidus ꝛ de cōsilibus. quod si componit' a fidus ꝑdu. ꝑmā. vt ꝑfidus id ē valde fidus. sicut ꝑpulcer. i. valde pulceꝛ. Si aūt componatur a fides coꝛri. fi. vnde q̄dam. Perfidus est neq̄ꝫ. ꝑfidus coꝛde fidelis. Itē Nō caret ille fide cui mētis ḡna fidi. Genitiuus de fidus di. est hic.

Figmen. A fingo gis. dicit' hoc figmē mis. i. figmentum ꝛ hinc hoc figmentū ti. i. cōpositō inuentō. vnde figmētatus ta. tū. id est fictus. Et figmento tas. i. fingere. simulare

Figmentū. in figmē vide

Figo gis fixi. fixū. i. immittere inferre. foꝛtit' ꝛ stabiliter īponere. ꝛ cōponit' cū ad. et dꝛ affigo gis. xi. xū. i. figere ad aliq̄d ꝛ mutat' d. in f. Item cū con ꝛ dicit' cōfigo gis xi. xū. Item cū crux. ꝛ dꝛ crucifigo gis xi. xū. i. figere cruci. Item cū dis et dꝛ diffigo gis xi. xū. i. diuersis modis figere vel a fixura remouere. Item cū de ꝛ dꝛ defigo gis xi. xū. i. deoꝛsum vel valde figere. vel a fixura remouere. Item cuꝫ ex et dꝛ effigo gis xi. xū. Item cū in et dꝛ infigo gis. Item cū p̄ et dꝛ p̄figo gis. i. ante vel ab anterioꝛi ꝑte figere. Iteꝫ cū ꝑ et dꝛ ꝑfigo gis. i. ꝑfecte figere. Item cū re ꝛ dꝛ refigo gis id est iteꝝ figere vel retro vel q̄si a fixura remouere. Iteꝫ cum sub ꝛ dꝛ suffigo gis. i. ab inferioꝛi ꝑte figere. ꝛ mutat' b. in f. Item cū trans ꝛ dꝛ trāsfigo gis. i. vltra vsq̄ꝫ ad aliā ꝑtem figere. ꝛ ꝑfoꝛare. Figo ꝛ oīa eius cōposita sunt actiua. ꝛ faciūt p̄teritum in xi. ꝛ supinuꝫ in xum. ꝛ ꝑdu. hanc sillabā fi. Ouid in epy. Figit in iusso nostra sagitta loco Item auroꝛa. Fige coꝛ in celis vt nō elatō regnet. ꝛ facit figo fixū ad driam de fingo gis xi. q̄d facit fictū

Figulus li. i. ollari⁹. luti cōpositoꝛ. q̄ lutū ꝯfingit ꝛ redigit in aliquā foꝛmā. ꝛ dꝛ a fingo gis. ꝛ dꝛ figul⁹ q̄si fingēs lutū vel fictoꝛ luti. ꝛ coꝛr. penul.

Figulina ne. penul. ꝑdu. est foꝛnax in quo coquūt figuli vasa terrea scꝫ ollas

Figura re. dꝛ a fingo gis Et est figura hominis foꝛma nature. vnde figuratiuus ua. uum. ꝛ figuro ras. Et hic verbalia. Figuro cōponit' Configuro ras. i. simul figurare. Diffiguro ras. i. diuersis modis figurare vel diffigurare. i. figuram auferre. Defiguro ras. i. valde figurare vl' diffigurare. vel figuram auferꝛe. Prefiguro ras. i. ante figurare. ꝑsignare. Transfiguro ras. i. transfoꝛmare. s. vltra in aliam figurā mutare. Figuro actiuū est cum omnibus suis cōpositis. ꝛ ꝑdu. gu. Et scias q̄ figura est in grāmatica ex eodem vel diuerso ꝑueniēs q̄dam dispositio dictōnis. Tres autē sunt figure. s. simplex. cōposita. ꝛ decomposita. De hoc dictū est supra in tercia ꝑte in ca. de figura nomis. Itē de figuris allothece. dictuꝫ est in q̄rta ꝑte. Item scias figuratiue loq̄ est cū vnū dicimus ꝛ aliud intelligimus. vide in leo

Filatista. A filum dꝛ hic ꝛ hec filatista ste. cōmunis ge. q̄ vel que ꝑ mercede filat.

Filadelphia fie. ciuitas arabie

Filātropos gen⁹ herbe. De hoc vid in ph. in suo loco.

Filateriū Filaxe q̄d est seruare componit' cum thoꝛath quod est lex. vnde hoc filateriū rij. scꝫ mēbꝛanula vel breuicellus in quo erat scripta lex ꝛ seruabat'. quam deferebant ante frontē vel pectus vt sic viderent' religiosi. Sꝫ hoc nō fiebat nisi causa iactātie ꝛ vanitatis vnde ꝛ sepe inuenit' ꝑ vanitate. Hinc illud euāgelium mathei. xxiij. iuxta ꝑncipium Dilatāt filateria sua ꝛ magnificāt fimbꝛias Alij dicūt q̄d ꝯponit' a filū qꝛ ꝑ filū pendēs a frōte vel pectoꝛe agitat'

Filaxe grece latie dꝛ huare vnd hec filaxa xe vas ubi aliq̄d recondit' et huat' hoc fuit a ꝑncipio. sꝫ postea filaxe in vsuꝫ vini transierūt Et a filaxe trahit' filaxo xas. i. huare

File grece ltie dꝛ mulier

Filiatō onis in filial' est

Filial' A filius vel filia dꝛ hic ꝛ hec filial' et hoc le penultima ꝑducta res filij vel filie vel ꝑtinens ad filium vel filiam vnde filialit' aduerbiū Et hec filialitas tatis et hec filiatō onis in eodem sensu scꝫ ꝑpetas q̄ q̄s dꝛ fili⁹ l' filia

Filiaster a fili⁹ deriuat' hic filiaster stri q̄ filiā hꝫ vxoꝛis vel poti⁹ ꝑuign⁹ vnd hec filiastra. i. ꝑuigna.

Filiat⁹ ta tum. i. curuat⁹ a filum dꝛ qꝛ filum cito curuat' et ꝑducit penultimā.

Filica ce. i. curial' et dꝛ a file q̄d est mulier

Filicariū rij loc⁹ vbi filix abūdat ꝛ dꝛ a filix cis

Filicetū ti loc⁹ vbi filix abūdat a filix dꝛ et ꝑdu. ce

Filiceus cea ceū de filice existēs vel ad filicē ꝑtinēs ꝛ dꝛ

Filiolus li dꝛ a filius et est filiol⁹ puus fili⁹ a filix vel quē de sacro fonte leuam⁹ Itē a filia dꝛ hec filiola id est pua filia vel etiā quā de sacro fonte extrahim⁹ ꝛ coꝛ. o de hoc etiam inferius vide

Filipensis in philippus est

Filippis vrbs macedonie hm Pap

Filippus pi interp̄tat' amatoꝛ equoꝝ Filos enim grece latine dꝛ amoꝛ Et componit' cum ypos quod est equus

Inde filippus amatoꝛ equoꝝ. Uel philippus interp̄tat' os lampadis. qꝛ lumē iuentum ꝑdicauit nathanaeli. vl' interp̄tat' os lampadis ꝑpter suā luculentā ꝑdicatōneꝫ. Dicit' etiam os manuū ꝑpter assiduam opatōeꝫ. Philippus etiam dictus est pater allexandri putatiuus. Unde et philippi poꝝ. dicti sunt campi thessalici in q̄bus regnauit. Unde lucanus. Et mutina lentos prauos fecere philippos. Et bizantij in q̄bus erat scripta illius imago. vnde Hoꝛatius. Retulit acceptos regale numisma philippos. vnd philippensis. Ad philippēses scribit paulus. ꝛ scribit' ꝑ vnum l. et coꝛr. fi. et ꝑ geminū p. et pōt scribi ī ꝑma sillaba ꝑ f. latinū vel ꝑ ph grecū

Filius dꝛ quasi famulus a familia. vnde hec filia lie. et definūt datiuus et ablatiūs in abus. vt filia filiabus. ad driam masculi. et dicunt' filij ꝛ filie a familia q̄a ꝑmi existunt ī oꝛdine nascentiū Familia. n. icipit a patre ꝛ terminat' in tritauo. Sed stirps ex longinquo generis sanguine vocatur. Quidam tamē dicunt q̄ filius dꝛ a filos quod est amoꝛ. qꝛ sit amoꝛ patris vel matris. vel dꝛ a filo generatōnis. Est ~ ī filius filum generatōnis ꝑcedēdi ī posteris. sed vbi deest filius frangit' filum generatōnis nec vltra ꝑcedere potest. Scdm vo augustinuꝫ. fili⁹ dꝛ qꝛ fit vt ille. i. vt pater. sed potius est ethimolo. q̄ꝫ compositō ꝛ ꝯuenit ꝑp̄e filio dei. qꝛ ꝑ omīa est simılis patri

Et nota q̄ quadꝛiptitus est oꝛdo filioꝝ. s. vnigenitus ꝑmogenitus medius. nouissimus. Primogenitus dicitur ante quē nullus. vide in ꝑmogenitus. Unigenitus dꝛ ante quē vel post quem nullus est nat⁹. Medius inter omnes. Nouissimus post omēs Idem est ꝛ minum⁹ a monade. nouissimus autē qꝛ nouus nam ceteros p̄cedendo antiq̄oꝛes existūt. Item quattuoꝛ modis dicunt' filij. s. natura vt filij naturales. Imitatōe vt iudei cū dicunt' filij abꝛae ꝛ alij ip̄ius fidem imitantes ex gentibus Adoptōne ꝛ pōt adoptari quilibet tam masculus q̄ꝫ femina dummō sit minoꝛis etatis patre adoptatiuo. ita q̄ filius naturalis eius esse possit. Doctrina sicut ap̄ls appellat eos filios q̄bus euangeliū ꝑdicauit. Item dicūtur filij liberi. qꝛ sicut seruus est ī potestate domī. sic fili⁹ est ī potestate patris. et inde etiam filio fit emancipatio vt sit liber a patre. sicut seruo manumissio. vel dicunt' liberi. qꝛ ex libero matrimonio sint oꝛti. Nam filij ex libero et ancilla oꝛti seruil' conditōis sunt. Semp q̄ nascituꝛ deterioꝛē statum pentis sumit. A filius aūt dꝛ filio as. i. filium facere ꝛ parere. ꝛ componit' filius. et dꝛ filiusfamilie. vel familias. vel familiaꝝ. ꝛ sunt filijfamiliaꝝ vel familias filij nobiliuꝫ. qꝛ olī non numerabant' nisi familie nobiliū. vel filijfamiliarū dicunt' liberi. ꝛ est familias genitiuus grecus cū dꝛ filiusfamilias. ꝛ acuit' ī fine familias Filiusfamilias. ī filius exponit'.

Filiussaltus dꝛ dauid ī secūdo Reg. xxj. cap. f. vbi sic dꝛ Textū quoq̄ꝫ fuit bellū ī gob contꝛa philisteos in quo ꝑcussit adeodat⁹ filiussaltus polimitarius bethleemites goliath gethetuꝫ. Ubi di. maister ī histoꝛijs. his q̄ttuoꝛ nominibus exp̄mit' dauid et dꝛ adeodatus. qꝛ ad liberatōnem israel datus est a deo in regē. Filiussaltus qꝛ de pascuis et saltu assumptus est. Polimitarius. qꝛ de genere beselel polimitarij fuit mater eius. vel qꝛ multis modis ampliauit cultuꝫ domī. Bethleemites dꝛ a patria

Filix. A filum dꝛ hec filix cis. q̄dam herba qꝛ folia eius quasi fila sunt. Uel dꝛ a findo. vel a singularitate folioꝝ quasi fenix. Arabes. n. singularem fenicē vocant. et coꝛ. penul. in gtō. filicis. Unde v̄gilius in scdo geoꝛ. Et filicem curuis īuisam pascit aratris.

Filocalus li. id est amatoꝛ boni coꝛr. penul. Et componit' a filos quod est amoꝛ. ꝛ calō bonū. ꝛ est cōmunis ge. sicut ꝛ philosophus.

Filocopus. Filos componit' cū copos quod est laboꝛ. vel opos quod ē visio et dꝛ hic ꝛ hec philocopus pi. i. ē amatoꝛ iactātie. q̄ vult vt laboꝛ suus appareat ꝑpt' vanā gl'am. et coꝛr. penul. scꝫ co

Filogeus. Filos cōponit' cū ge. q̄d est terꝛa. et dꝛ hic filogeus gei. quart⁹ equus sol'. quasi amās terrā. videt' enīꝫ sol amare terrā cū post nonā declinat ad eā. tūc eī ad occasum tendit. ꝛ ꝑdu. penul.

Filomena. Auis lucinia interp̄tatuꝛ canēs dulcit' eo q̄ dulciter cātat. ꝛ ꝑdu. penul.

Filon grece ltie dꝛ folium

Filos grece ltie dꝛ amoꝛ ꝛ accentuat' vltīa.

Filosophus. Filos cōponit' cum sophia quod ē sapīa. ꝛ dꝛ hic ꝛ hec filosophus phi. i. amatoꝛ sapie. Unde hec philosophia phie. amoꝛ sapie. Et hic philosophicus ca. cum. Et philosophoꝛ pharis. i. studere philosophie. uel docere philosophiam vel tractare eā. vel moꝛem philosophi seq̄. et potest dici v̄bum moꝛale vel imitatiuum. et foꝛmatur ab hoc ablatō philosopho o. mutata in oꝛ. vel addita r. Et nota q̄ philosophus ꝑp̄ie dꝛ q̄ diuinaꝛum et humanaꝝ reruꝫ sciam habet. ꝛ omnem bene viuendi tramitē tenet. ꝛ fert' hoc nomē ꝑmum esse exoꝛtuꝫ a pitagora. Nam greci veteres cū ante sophos. vel sophistas id est sapiētes vel doctores sapie semetipos iactantius nomiarent. iste interꝛogatus quid ꝑfiteret' verecūdo nomine philosophū. i. amatoꝛem sapie se esse respondit. qꝛ sapientem ꝑfiteri arꝛogantissimū videbat'. Ita deincepſ postea posteris placuit. vt q̄ꝫ talibus de rebus ad sapiaꝫ ꝑtinētibus doctrīa quisq̄ꝫ vel sibi vel alijs videretur excellere nō nisi philosophus vocaret'. Et nota q̄ philosophus idem est quod sapiēs ꝛ philosophia idē est quod sophia vel sapīa. vel philosophice loqui q̄ꝫuis interp̄tatio aliud videat' sonare. quod fuit factum a pitagora vt diximus. Et scias q̄ filosophie tres sunt sp̄ēs. scꝫ phisica. logica. ethica. et est philosophia meditatō moꝛtis. quod magis conuenit xp̄ianis. q̄ seculi ambitōe calcata. sollicitudine future patrie viuunt Uel vt di. Aristo. in li. de regimine regū Philosophia nil aliud est q̄ꝫ abstinētia ꝛ victoria concupiscibilium In iob autē ca. xxviij. dꝛ Ecce timor domī ip̄a est sapīa. et recedere a malo est intelligentia. vide ī terra et noctua et ī siliqua Et scias q̄ aristote. in tercō thopicoꝝ di. Aliquādo autē melioꝛa nec etiam magis eligenda sunt neq̄ꝫ meliora necessario et magis eligenda philosophari enī melius q̄ꝫ ditari. sꝫ nō magis eligendum indiget necessarijs.

Filtrum a filum dꝛ hoc filtrū tri qꝛ ex filis id est pil' animalium fiat. vnd filtrat⁹ ta tū. Filtrū etiam dꝛ quedam herba venenosa. vnde et sepe inuenit' pꝛo veneno acutissimo positum

Filum a filon dꝛ vel dicit' filum quasi pilum. qꝛ ex pilis

animaliū fiat.a filum dꝛ filo las.i.filū a colo p quādaʒ te
nuatōnem deducere. ꝛ pdu.hāc sillabā fi.
Fimari⁹ rij.hō vel equ⁹ q portat fimū ꝛ dꝛ a fimus.
Fimbria brie. A findo dis dꝛ hec fimbria brie.i. extremi
tas vestis. Supstitōsi enim maiistri in fimbrijs que in
quattuoꝛ angul' palliorꝝ pendebāt acutissimas spinas li
gabāt. vt earꝝ aculeis pungerent. ꝛ ex hac cōmotōne tra
herent ad officia dei.vnde fimbriatus ta.tū.i.fimbrijs or
natus.ꝛ fimbrio as.fimbrijs aptare.
Fimus mi.mas.ge.dꝛ a fio fis. ꝛ est fimus stercus quod
p agros iacit qd vulgo letamē dꝛ qꝛ suo nutrimento le
ta faciat arua.ꝛ reddit pinguia.Et dꝛ a fimus. quia fiat
mus.i.terra vel stercus.vel dꝛ fimus qꝛ fit imus. quādo
enim spargit in agro occultat sub terra.ꝛ est ethimolo.ꝛ
corr.pmā.sʒ fimus vbum eaʒ pdu. Vnd qdaʒ. Fetet vbi
qʒ fimus. vitōsi corpe fimus
Findo dis.di.fissum.i.scindere.vnde vbalia.Findo cō
ponit affindo dis.mutata d.in f.i. valde vel iuxta finde
re.Item ꝯfindo dis di.sum.i.simul vel cum alio findere
Item diffindo dis di fissum.i.diuersis modis vel i diuer
sas ptes findere.vel findēdo immittere. Item pfindo is
di.fissum.i.valde vel pfecte findere.Item pfindo dis di.
sum.i.pcul findere.Item p̄findo dis di. fissum.i.ante fin
dere.Item refindo dis di.fissum.i.iterū findere Item suf
findo dis.di.sum.i.latent vel subtus vel post vel paruʒ
findere.Item transfindo dis di.fissū.i.vltra findere.Fin
do ꝛ omia ab eo composita sunt actiua ꝛ faciūt p̄teritū
fidi sine n.ꝛ sup̄ fissum geminato s.ꝛ omia corr.hāc silla
bam fi.in p̄terito vt diffidi.confidi.p̄fidi ꝛc.Sed fido dis
dit.pdu.fi. Vnde qdam. Fido parit fidit.dat quoqʒ fin
do fidit. Virg.in octauo. Diffidit ac multa porrectum
Finies iterp̄tatur ori parens.Trans extendit arena.
fixit eni pugione zambri cum scorto madianite. ꝛ domi
furorem placauit vt pceret.finies frater ophni os mutū
interp̄tatur.quo figurat veteris sacerdotij et doctrie si
lentium.ꝛ acuit vltia.
Fingo gis xi.fictum fingere.i.ornare.componere. face
re formare.plasmare.excogitare.et cōponere quod verū
non est.i.simulare.Item inuenit fingo gis.i.nitidare.ex
tergere. Fingo cōponit Cōfingo gis.xi.ctū.i.simul finge
re vel dissimulare.Diffingo gis.i.diuersis modis finge
re vel dissimulare.Item defingo gis.i.valde fingere vel
diffingere.Item effingo gis.i.expsse fingere.mutato x.in
f. Fingo ꝛ omia eius cōposita sunt actiua. ꝛ omia faciūt
p̄teritū in xi.ꝛ sup̄ in ctū.. Itē oia abijciunt n.in supio.qd
habet in p̄senti ꝛ in p̄terito pfecto.
Finio nis.niui.nitū.nire.i.termiare. cōsummare. pfice
re ꝛ dꝛ a finis.ꝛ componit diffinio nis. et transit s.in f. id
est diuersis modis finire.determiare ostendere quis sit.
vel quale vel quantū.vnde hec diffinitō onis. terminus
demonstrās qd est esse rei.Item cōponit definio nis nit
valde finire. vnde definitus ta.tū. Actuū.ij. Huc defini
to cōsilio.Item p̄finio nis.i.ante finire. p̄figere. p̄statue
re.pdestinare. Finio ꝛ eius cōposita actiua sunt et pdu.
hanc sillabam fi
Finis. A finis dꝛ hic aut hec finis gene.incerti.qꝛ agri
funiculis sint diuisi.vnde ppheta. Funes ceciderunt mi
chi in p̄claris. Mensurarū eni linee in terrarū ptitōe tē
duntur.vt dimensionis eqtas teneat.Et scias φ finis dꝛ
termin⁹.consummatō mors.patria. Vnd hic ꝛ hec fina
lis ꝛ hoc le.vnde finalit aduer. Finis componit Affinis
confinis.ꝛ pdu.fi.Et nota Est finis ꝯsummās.ꝛ est finis
cōsumens. Vnde vsus. Finis consumēs ꝛ cōsummatio
finis.In eo φ cōsummat siue pficit habet naturā maris
seu habet se ad modū maris.In eo φ consumit habet se
ad modū femine.vnde ꝯueniens est incerti ge.i.mas. vel
fe.Iteʒ ab hoc dcō fini.addita tas hec finitas pnlt nū cor.
Finitimus ma.mū.id est ppiquus vicin⁹ ꝛ dꝛ a finis
Finitiuus ua. uū.penul.pdu.i finitus vide.
Finitus. A finio nis.dꝛ finitus ta.tū.vnde finitiu⁹.ua.
uum.quod finit vel finit.ꝛ componit īfinitus ta.tū.i.nō
finitus.s.cuius mēsura nō habet finem. Et īfinitiuus ua
uū.i.non finitiuus.Et hic qdam modus verbi dꝛ hic īfi
nitiuus ui.et hoc īfinitiuum ui. Et hic īfinitus ti. et hoc
īfinitū ti. vide in tercia pte vbi egi de vbis īpsonalibus.
Fio fis.factus sum.i.incipe esse de non esse trāsire ad eē
Quod enim fit non est.et quod est non fit. et est neutro
passiuū quantū ad vocem neutrū passiuū quantuʒ ad si
gnificatōnem.Et deberet habere tria pticipia scʒ fiēs.fa
ctus ꝛ futurus.sed fiēs nō est in vsu hac ratōe. Naʒ hoc
verbū fio est quasi passiuū huius vbi facō. sed omne pas
siuum caret pticipio p̄sentis tempis. ꝛ ideo fiens nō est
in vsu.licet fuerit in antiquorū vsu Item fio deberet ha
bere facturus pticipiū futuri tempis. sed qꝛ esset cōcide
tia inter pticipium huiōi ꝛ pticipiū huius verbi facō qd
est facturus.Ideo fio habet futurus pticipium futuri tē
poris et nunqʒ facturus.et componit fio cuʒ omnib⁹ eis
dem dictōnibus cum qbus cōponit facō.ita vt lrāturaʒ
suā nō mutet. vt benefacō ꝛ benefio malefacō ꝛ malefio
satisfacō et satisfio.calefacō et calefio tepefacō ꝛ tepefio.
expgefacō expgefio nihilifacō ꝛ nihilifio et sunt loco pas
siuorum ad illa. Item fio componit cum cō ꝛ transit ad
actiuam sigficatōem.et dꝛ confio fis fiui fitum confire.i.
efficere.accipit tamē confire in actiua significatōne scʒ p
effici. Item defio fis fiui fire id est derelinquere vel dees
se.defectum pati Item cōponitur cum sub et dꝛ suffio fis
fiui fitum fire id est subfumigare vel admīstrare Fio est
neutrū et composita ab eo q̄ nō mutant lrāturam illius
omia sunt neutra et habēt accētus sup eandem sillabaʒ
sup quam et simplex iuxta regulā illam. Quotiens facō
vel fio componit ita vt nō mutet lrātura simplicis super
eandē sillabā est accentus in cōposito sup quā est in sim
plici Que vero cōponunt a fio ita vt mutēt lrāturaʒ sui
simplicis etiā accentus mutāt et actiua sunt p̄ter defio p
deficere quod est neutrꝝ Et nota φ fio fiebaʒ pducit i.pu
ram vbicunqʒ non habet r.cum omībus suis cōpositis
quādo signat passionē. nam si r seqtur ad e breuiat i. an
te e vt fiereʒ et fieri Et vt di. varro ideo fio fis pdu. fi qa
est passiuū de facō vnde qꝛ passiuuʒ parificatur actiuo.
Ideo fio pdu.pmam vt tempe saltem parificet vt scʒ qd
amisit in sillabis recupet in tempibus Facetus Nunqʒ
spina nocens fiet odora rosa Et vt dicit Pap Fio fissa
ctus sum quarte coniugatōnis produ.penultimā in om
ni dissillaba.licet sit vocalis ante vocalem vt fio fiaʒ In
de componitur suffio
Firmaculū li pnlt.cor.q aliqd firmat a firmo mas dꝛ

Firmamētuʒ ti dꝛ a firmo mas.qꝛ firmū fit nec casui sub
iacens.Et scias φ celū firmamētuʒ factū est secūda die.et
fm q̄dam est de quita essentia
Firmus. A formon quod est caloꝛ.dꝛ firm⁹ ma. mū q̄si
cū calore.ꝛ ꝯpat firmus mior.missim⁹.vnde firme mius
missime aduer.ꝛ firmit etiam dꝛ.ꝛ hec firmitas tis.ꝛ hec
firmitudo dinis.q̄ aliqd firmat.ꝛ a firmus dꝛ firmo mas
maui.vnd hoc firmatoriū rij. quo aliqd firmat.et hoc fir
maculum li. p eodē. Firmo cōponit confirmo mas.affir
mo mas. Infirmo mas.i.debilitare.falsificare.eneruare
Offirmo mas.mutato h.in f. Prouer.xxj. Vir impius
pcaciter offirmat vultū suū. Firmo mas actiuū est cum
omibus suis ꝯpositis.Et scias φ firmus ex natura dicit
Valens vo ex p̄cipuis virib⁹ vt athleta.
Fiscalis in fiscus exponit
Fiscella A fiscina dꝛ hec fiscella le.di mi. pua fiscina. Et
hic fiscellus li.dimi.i.mollis casei appetitor.
Fiscina. A findo dis dꝛ hec fiscina ne.i. vas vel corbul⁹
ex iūcis vel vimie fact⁹ in quo fit case⁹ et corr.penul.vn
de vgili⁹. Nūc facil rubea ꝯtexit fiscina vga
Fiscinula le.di.pua fiscina.ꝛ corr.penul.
Fiscus sci.mas.ge.i.saccus vel bursa regis vbi publicus
census reponit. Ponit tamē quādoqʒ p q̄libet sacco. et
inde hic ꝛ hec fiscalis et hoc le.ꝛ hoc fiscale lis.i.redditus
regalis.Omnia eni publica dona dicunt fiscalia.Et no
ta φ fiscus dꝛ a fico arbore pper vbertateʒ que ē ibi ma
iorqʒ in alijs saccis.sicut illa arbor est vberior q̄m alie.
Et vt di.augustin⁹ ꝯtra auaros. Quod non accipit xp̄c
accipit fiscus. A fiscus dꝛ fisco scas.scaui.scare.i.publica
re.ad fiscū reducere.in fisco reponere. Et ꝯponit cōfisco
scas.i.simul fiscare. Infisco scas. Fisco actiuū est cuʒ om
nibus suis compositis
Fisiculatus. A fisis qd est natura dꝛ fisicus ca cū.id est
naturalis.vnde fisiculo las.i.diuinare vl pnunciare.vn
de fisiculatus ta.tū.diuinatus vel pnūciatus
Fisicus a fisis quod est natura dꝛ fisicus ca.cū.i.natura
lis.Et hec fisica ce.p quadā arte q̄ de rerum naturis tra
ctat.q̄si sciētia de naturis. Et hinc fisicus ca.cū.q de arte
illa tractat.vel qd ad artem illaʒ ptinet vt fisicus liber.et
hic fisicus ci.et hec fisica ce.q vel q̄ tractat artem illaʒ vel
scdm artem illam.
Fisiologus. Fisis grece latine dꝛ natura.et componit cū
logos quod est sermo vel ratio.et dꝛ hic fisiologus gi. q
loqtur vel tractat de naturis rerū.et corri.lo.
Fisis grece latie natura dꝛ.
Fissilis A findo dis dꝛ hic ꝛ hec fissilis et hoc le.quod
facile findi vel frangi potest.et corr.penul.
Fissus sa.sum.deriuat a findo dis.di.fissum. Vnde hec
fissura re id ē scissura.Et scribit p geminū ss.sed fis⁹ sa.sū.
a fido dis fisus sa sum.fisu scribit p vnum s.pducit tamē
pmā.vnde vsus. A fido fisum sed findo dat tibi fissum.
Fistula A fos quod est vox ꝛ stolō quod est missio.cō
ponit hec fistula le.instrumentū ad canendū ex cannul
cōpactū.Et dꝛ sic qꝛ vocē vel aerem emittit.vnde qdam.
Fistula dulce canit volucrē dū decipit auceps. vnde ꝛ fi
stula dicit aqueductus ꝛ meat⁹.qꝛ aquā fundat et emit
tat sicut fistula instrumētum voces Et a fistula dꝛ fistu
lo laris id ē sibilare vel cū fistula canere fistula etiaʒ dꝛ
quedā infirmitas. vnde fistulatus ta. tū ꝛ fistulos⁹ sa sū
q fistulam illaʒ patit infirmitatē.vnde vsus Fistula dul
ce canit.est morbus fistula durus Fistula etiā dꝛ aroma
siue arbor aromatica Canti.iiij. Fistula ꝛ cynamomū cū
vniuersis lignis libani
Fisus sa sum a fido dis.vide in fissus.
Fitius in fiton vide.
Fiton nis mas.ge.fuit qdam serpēs creatus a ṫra quem
appollo in pnaso monte interfecit ꝛ interptat fiton cōsu
lere vel dubitatō et dꝛ a verbo greco scʒ fito.qd ē quero.
Hinc fitō dubitatō dꝛ queʒ appollo interfecit.qꝛ sapiētia
dubitatōnem absoluit.et hinc ipe appollo dictus est fitō
vel fitius et hinc fitia tiorꝝ dicti sunt ludi vel festa facta ī
honore appollinis pper victoriā quā habuit de fitone.
et a fiton fitius tia tiū Vel fiteus tea teū.i.appolline⁹ vel
a fitone serpēte possunt hec deriuari Iteʒ fiton id ē diui
nator vide in fitonicus
Fitonicus.a fitone appolline dꝛ fitonicus ca.cū.ꝛ hic fi
ton onis et hec fitonissa se.i.diuinator vl incantator.ple
nus fitonico spū ꝛ diuinatrix vel incātatrix.fitonico spū
plena.qꝛ appollo autor fuit diuiatōis ꝛ cor.pnlt fitonic⁹
Fitonissa in fitonic⁹ vide
Fixula A figo gis dꝛ hec fixula le. id est fibula q̄ ad fir
mandum pallium infigitur
Fixus A figo gis fixi xum vel a figor geris. dꝛ fixus xa.
xū p x. Inuenit etiam fissus sa sum a findor deris et scri
bitur p geminuʒ s Vnde vsus A figor fixus a fingor sit
tibi fissus.

F ante L

Flabellum li.i.muscariū scʒ cū quo muscas abigimus
ꝛ flatum facimus et dꝛ a flabrum.
Flabrū bri.i.vētus vel flat⁹ vēti a flo as dꝛ
Flacteo tes ctui.i.marcere.vnde hic flactor oris.i. mar
cor ꝛ hic ꝛ hec ꝛ hoc flactens tis pticipiū id est marcens.
Vnde p translatōem flactētes dicunt qui in peccatis et
iniquitatibus marcēt et pseuerāt. et qꝛ quod marcet ex
iccat et arescit Ideo etiā quādoqʒ ponit flactere p arere
Vnd ysa.xix.Erūt irrigua eius flactētia.i.arentia
Flactor toris in flacteo est.
Flactus cta ctū id ē maucid⁹ a flacteo ctes.
Flagellum in flagrum vide
Flagitium a flagito tas dꝛ hoc flagitium tij.i. dedecus.
peccatum et flagitōsus sa sum.i.vitōsus libidinosus tur
pis.non dicendus.crimiosus.sic dictus. qꝛ frequent fla
gitet et appetat libidineʒ vel noceat sibi Et compat flagi
tōsus sior simus Vnde flagitōse sius sime.aduer. Et hec
flagitiositas tatis.Que differēna sit.inter flagitiū ꝛ faci
nus dictum est in facinus
Flagito tas. taui. a flo as.dꝛ.Et est flagitare expostula
re.querere rogare.petere.cū clamore poscere. Vnd ꝛ fla
gito tas dꝛ quasi flatum gero vl ago. et est ethimologia
Flagito ꝯponit Efflagito id ē valde flagitare. Et est acti
uum cū omībus suis cōpositis Et exigit duos diuersos
actōs post se et corri. gi. Que autē verba regūt duos di
uersos actōs dictū est in doceo ces.
Flagro gras.in flagrū exponit
Flagrum a flo flas dicitur hoc flagrum gri ꝛ inde hoc

flagellum li. di. ⁊ sunt flagra vel flagella v̓gule vl' poti⁹
summe ptes virgarū q꞉ cū flatu ⁊ crepitu in corpe sonāt
vl' summe ptes arboꝝ dicunt̄ flagella q꞉ crebros vento/
rum flatus sustinēt. Eadē ratōe dicunt̄ ⁊ flagra. Itē q꞉
flagruꝫ pcutit ⁊ vrit dr̄ flagrū quādoqꝫ verberatō. quā
doqꝫ ardor. Unde flagro gras .i. estuare. feruere. ardere
Sed fragro gras .i. redolere p r. in vtraqꝫ sillaba vnd' v̓
sus. Fla facit ardorē. sꝫ fra largit̄ odorem.
Flama me. dr̄ a flo as. q꞉ flatu excitet̄. vel dicit̄ a fos. qd̓
est ignis. ꝙ autē dicit̄ flama quasi fos late means. et hy.
Flamasco scis. un flamesco exponit̄ est non cōposito
Flamen. A filum dr̄ hoc flamen mis .i. sacerdos iouis.
q̄si filamē. q꞉ reliqas a collo p fila pendētes portet. vl' id
dicit̄ a filo. q꞉ q̄cunqꝫ erat sacerdos ī signū sacerdotij de
ferebat almuciū. sed ingruēte calore cū ex caloris nimie/
tate nō posset id deferre ligabat sibi capillos q̄dam filo
vel flocculū lane filo in vertice ligatū deferebat in signū
sacerdotij. ⁊ tūc est mas. ge. Itē a flo as. pōt deriuari hoc
flamē mis .i. flat⁹. ⁊ hic flamine⁹ nea. neū adiectiuuꝫ
Flameo. a flamo mas. dr̄ flameo mes flamui .i. flamaꝫ
emittere. vel calere. vel etiā ardere
Flameolū li. dimi. puum flameū. Prudenti⁹ de sicho
machia Flameolū strophiū dyadema monile
Flamesco scis. inchoati. ⁊ format̄ a flameo mes. addita
co. vnde in hymno. Flamescat igne caritas. Quidam ta
men pnunciāt flamascat. quod est inchoa. huius verbi
flamo mas. vt sit sensus. Flamascat id est īcipiat flama
re .i. incendere. sed vt dicit hug̃. flamescat ibi debet dici ī
choatiuū a flameo mes.
Flameū. A flama dicit̄ hoc flameū mei. vitta siue infu/
la nuptiaꝝ tenuis et rubea. qua vtebant̄ nubētes ad de
signandū pudoris lesionē. operientes vultū cū ea. vnde
lucanus in .ij. Lutea dimissos velarūt flamea vultus
Flameus mei. mas. ge. i. pminister sacroꝝ et dr̄ a flamē.
Flamita te .i. sacerdotissa. ⁊ dicit̄ a flamē
Flamiger ra. rū .i. gerens flamā penul. corre. et cōponit̄
a flama et gero ris et dicit̄ a flamē
Flamineū nei. neu. ge. id ē sacerdotiū vel officiū flamis
Flamo mas id est incēdere. a flama dicit̄. et cōponit̄ in/
flamo mas id est incēdere. inanimare. Et est neu. cū omi
bus suis cōpositis. licet quādoqꝫ inueniat̄ absolute po/
situ. sꝫ p flamare vel resplendere est actiuū.
Flamula le. dimi. pua flama. et corr. pnlt.
Flandria drie penul. corre. q̄dam puincia vel comitat⁹
vnde hic ⁊ hec flandrensis natus vel nata de illa puin/
tia vel illo comitatu
Flatilis a flo flas. dicit̄ hic ⁊ hec flatilis et hoc le. facilis
ad flandum. vnde flatilit̄ aduerbiū. et hec flatilitas tis.
et corri. penultimā flatilis
Flaueo ues. ui. i. esse vel fieri flauū. vnde flauesco scis. ī
choatiuū et pducit fla Unde v̓gili⁹ in buc. Molle pau
latim flauescit temp⁹ arista
Flauus. a flaueo ues dicit̄ flauus ua uū .i. albus vl' ru
beus. sed pprie flauus est q̄ vulgo dicit̄ blundus. Flaui
etiā dicti sunt anglici. teutonici ⁊ flādrenses. Item flaua
est arena. Flaua est spica cū est matura. Flauus cōpat̄.
flauior sissimus. vnde flauesius sime aduer. et hec flaue
do dinis. et vt dicit in grecis. Flauus est crinis. sꝫ fuluuꝫ
metallū. vnd' di. Hic apte flauū crinē fuluūqꝫ metallū.
Flebilis penul. cor. in fleo fles est
Flebotomū sm ysid. ethimo. iij. cap. xi. ab incisione vo
catuꝫ est. nam incisio grece tomū dicit̄.
Flecto ctis flexi. flexū id est curuare. cessare mutare. vn
de hec flexura re. et hic flexus xus xui. Flecto componit̄
Conflecto ctis. Circūflecto ctis Deflecto ctis id est val
de vel de vno loco ad aliū flectere. vel deorsum flectere
Inflecto ctis id est valde vel intro vel intus flectere Re
flecto ctis id est iteꝝ flectere Flecto actiuū est ⁊ omia cō
posita ab eo sunt actiua. et faciūt pteritū in xi. ⁊ supinuꝫ
Flegiton tontis mas. ge. fluui⁹ infernalis. tot⁹ in rū.
ardēs a fos quod est ignis vel flegi qd̓ est inflamans ⁊
totus. vnde flegitonteus tea. teū.
Flegi grece latine dicit̄ inflamās
Flegma me. fe. ge. et hoc flegma matis ge. neu. est vnus
de q̄ttuor pncipalibus humorib⁹ humani corporis sic di
ctum q꞉ sit frigiduꝫ Greci enī frigorē flegmonē dicunt.
Unde flegmatic⁹ ca. cū. in quo domiātur flegma. et qd̓
cōfert et efficit et generat flegma. et qd̓ ptinet ad flegma
et quod pcedit et puenit ex flegmate. ⁊ flegmatiso sas .i.
flegmate abundare vel flegma eijcere. multum saliuare
⁊ spuere. vide in elementū
Flegmē mis neu. ge. dicit̄ a flegi quod est inflamās et ē
flegmē tumor sanguinis. sicut vbi abundāt crura sang/
ne. Itē flegmia sūt cū in maībus ⁊ pedib⁹ callosi sula sūt
Fleo fles fleui. fletū dicit̄ a fluo fluis Qui enim flet la
crimis fluit Flere enī est vbertim lacrimas fundere. q̄si
fluere Sed plorare est cum voce flere. Plāgere est cuꝫ
lacrimis pectus aut faciē tundere. Lugere est cū aliqb⁹
dictis miserabilib⁹ et habitus mutatōe flere Merere ē
cū silentō dolere. vnde ⁊ merere dicit̄ quasi mente carere
- et lugere q̄si luce egere. Et a fleo fles dicit̄ hic flet⁹ flet⁹.
et hic ⁊ hec flebilis et hoc le. ⁊ flebiliter aduer. et hec fle/
bilitas tatis Ouidi⁹ Flebile pncipiū melior fortuna se/
cuta est. potest tamē hoc puerbiū ad futurum pferri. Et
tūc dic melior fortuna sequet̄. Fleo ꝯponit̄ Defleo fles
Effleo fles .i. valde flere Perfleo fles .i. pfecte fleo. Re
fleo fles id ē iterū flere Fleo et omia ab eo cōposita fac
iunt pteritū in eui ⁊ supinū in etū et omia sunt neu. licꝫ in
ueniātur trāsitiue ꝯstructa cū actis scꝫ causaꝫ designan/
bus. vl' tūc habēt illa v̓ba in se vim v̓boꝝ trāsitiuoꝝ. vn
de inueniunt̄ passiua ab eis.
Fletus A fleo fles hic fletus tus tui et fletus ta tū pn
cipium passiue significatōnis ⁊ cōponit̄ Infletus .i. non
fletus et producit fle
Fle umō est morb⁹ inqet⁹ cū rubore et dolore et tēsione
et duricia et dicit̄ a flegi quod est inflamās
Fleuus ua. uum .i. vanus
Flexibilis A flecto ctis dicit̄ hic et hec flexibilis et hoc
le. quod facile flectit̄. vel flecti potest. vnde flexibilit̄ ad
uer. et hec flexibilitas tatis et p cōpositōem hic et hec in
flexibilis et hoc le .i. non flexibilis. et hinc inflexibiliter
aduer. et hec inflexibilitas tatis.
Flexuosus a flecto tis dicit̄ flexuosus sa sum. id ē plen⁹
flexu. nō rectus. vel qui non incedit recta via et compat̄
Unde hec flexuositas tatis
Fligo gas in fligo gis exponit̄.

Fligo gis xi. ctū et fligo gas. in eodem sensu .i. cruciare.
dissipare destruere. deuastare. sꝫ nō est in vsu. ⁊ vtrunqꝫ
cōponit̄ Affligo gis ⁊ affligo gas .i. valde fligere. ⁊ cōfli
go gis. ⁊ cōfligo gas .i. simul fligere. vl' pugnare. Defligo
gis. ⁊ defligo gas valde vel deorsuꝫ fligere vel pugnare
Infligo gis. ⁊ infligo gas. pfligo gis. ⁊ pfligo gas. Fli/
go actiuū est ⁊ cōposita ab eo que desinūt in o. similiter
actiua sunt omia. pter cōfligo ⁊ defligo. que sunt neu. p
pugnare et omia faciūt pteritū in xi et supinū in ctū. ⁊ p
ducūt fli. Unde vindocinēsis. Hanc affligere fauet huic
Flo as. aui atū .i. flatū emittere famulare vetat
Unde hic flatus tus tui. Flo cōponit̄. Afflo as .i. flare
ad aliqd̓ vel flatu venerare. vel interficere vel tangere.
Conflo flas .i. flare vel fundere aurū. ⁊ aliud metallū ad
aliqd̓ faciendū. ⁊ est v̓bum fusoꝝ. q꞉ fusores multa insil'
fundūt de vna forma ad aliā. Ideo hinc tracta est meta
fora ad illos q̄ res alienas mutuo accipiūt et luxuriose
ꝯsumūt. vnd' inuenit̄ cōflare p mutuare. ⁊ p consumere
Nam q̄ ꝯsumit ⁊ q̄ mutuat̄ de vna forma quasi fundit̄
in aliaꝫ Item ꝯponit̄ Efflo flas. extra flare. vel flando
emittere. Itē inflo as .i. intus flare. flatuꝫ impellere. Itē
pflo flas .i. flare pfecte vl' valdē. Itē sufflo flas. Flo neu
trum ⁊ omia cōposita ab eo sunt actiua.
Floccifacō cis .i. paꝝ extimare ꝯtemnere. puipendere.
⁊ ꝯponit̄ a floccus ⁊ facō. q꞉ flocc⁹ lane parū valet. et se
re nullius est precij.
Floccipendo dis a floccus et pendo dis cōponit̄ idem
est ꝙ floccifacō vide in floccifacō.
Floccus A flo flas dicit̄ hic floccus ci. pua massa lane
vel niuis. q꞉ leuiter flatu impellat̄ huc et illuc. vnde hic
flocculus li. dimi. Et flocco cas. v̓bum soli deo ꝯueniēs
Tunc enī deus floccat cū floccando ningit
Flora re. fe. ge. est dea floꝝ.
Floralis A flos dr̄ hec flora re. dea floꝝ. vnd' hic ⁊ hec
floralis ⁊ hoc le. quod ptinet ad florā Et plalit̄ floralia
liū. vel floralioꝝ. festa flore. q̄ ab antiquis celebrabant̄.
Item hic ⁊ hec floralis et hoc le. qd̓ ptinet ad flores. et
tunc deriuat̄ a flos. vnde et floralia dicunt̄ tempa floꝝ
Et scias ꝙ huiōi nomia festoꝝ in a. desinētia tantū plu/
ralit̄ declinata. faciūt genitiuū in orū et in ium vt dixi su
Florariū rij locus vbi flores crescūt. vel pra in festū
vbi imponunt̄. ⁊ deriuat̄ a flos floris
Floreo res rui. dicit̄ a floro ras Et est florere. virere re
splendere. floridū esse vel fieri Et ꝯponit̄ Cōfloreo res.
id est simul florere. Effloreo res Refloreō res .i. iterum
florere. resplēdere reuirere Et ab his inchoa. floresco is
effloresco scis. Cōfloresco scis. Refloresco scis. Floreo
res cū omibus suis ꝯpositis est neutrū ⁊ facit pteritum
in rui ⁊ caret supis. Inchoatiua aūt istoꝝ v̓boꝝ carēt p/
teritis ⁊ supis ⁊ sunt neu. sicut ⁊ alia inchoatiua. Itē flo
ro ras ⁊ floreo res. ⁊ floresco scis ⁊ coꝝ composita pdu.
hāc sillabā flo. vnde vindocinēsis. Floreat illes⁹ primi/
Floretū ti. loc⁹ vbi flores abūdāt. ⁊ dr̄ a flos tatis amor
floris ⁊ pducit pnlt
Floro ras. raui. dicit̄ a flos. ⁊ est florare flores creare l'
florib⁹ spargere. implere. ⁊ cōpo. Defloro ras. ⁊ est acti
uum floro cū omibus suis ꝯpositis ⁊ pducūt flo
Florulētus ta tū id ē plenus florib⁹. ⁊ cōponit̄ a flos ⁊.
lētos quod significat plenitudinē
Florulēti sūt cāpi ⁊ prata. sꝫ floride sūt arbores ⁊ herbe
Flos ris mas. ge. dicit̄ a fluo is. ⁊ dicit̄ flos quasi fluos
⁊ flores quasi fluores. q꞉ cito fluāt. vnd' floreus rea reū
de florib⁹ tot⁹ existēs vl' florib⁹ plen⁹ vel pcrēdis flo/
ribus apt⁹ ⁊ pdu. pmā flores tam nomē q̄ꝫ v̓bum.
Flosculus li. dimi. puus flos ⁊ corripit pnlt
Flucticulus li. dimi. puus fluct⁹. ⁊ corripit pnlt.
Fluctiuagus ga gū. penul. corr. id ē vagans p fluctus.
⁊ cōponit̄ a fluctus ⁊ vagus gi.
Fluctuo a fluctus deriuat̄ fluctuo as aui are .i. commo
uere. vacillare. fluctibus inundare. ⁊ ponit̄ p dubitare.
vnd' fluctuatus ta tū .i. fluctuās vel quod fluctuauit. et
hec fluctuatō onis
Fluidus. A fluo is. dicit̄ fluidus da dū id est madid⁹
vel currēs. ⁊ ꝯpat̄ fluid⁹ dior sim⁹. vnd' fluide di⁹. sime
aduer. ⁊ hec fluiditas tatis .i. madiditas. decursio
Fluito tas taui tare .i. dissolui fatiscere. frequēt fluere.
vacillare. ⁊ ponit̄ p dubitare. ⁊ ē frequētatiuū de fluo is
⁊ format̄ a scd̓a psona p̄sentis indicatiui mōi scꝫ fluis. ab
stracta s. ⁊ addita to vt vult hug̃ Quidam tamē dicunt
pbabiliter ꝙ antiq̄ dixerūt fluo is fluxi xū vel fluctū. ⁊
etiaꝫ fluitū fluitu ⁊ vnd' u. in o. fit fluito tas. ⁊ ē fluctus
ipe mot⁹ aquarū.
Flumē mis ge. neutri. a fluctus dicit̄. ⁊ est flumē ipa aq̄
decurrēs. sꝫ fluui⁹ ipe aq̄ decursus dicit̄ A flumen dicit̄
flumine⁹ nea neū.
Fluo is. xi. xum vel fluctuꝫ fluere .i. decurrere. ꝙ faciat
supinū fluxū pbat̄ p hoc pricipiū fluxur⁹ ra rū quod fit
ab eo. ꝙ faciat fluctū pbat̄ p hoc nomē v̓bale quarte de
clinatōnis scꝫ fluctus ctus ctui. quod fit ab eo. Fluo cō/
ponit̄ Affluo is Item ꝯfluo is id est simul fluere Un/
de confluus flua fluū Item circūfluo is. vnde circum
fluus circumflua fluum Itē d̓fluo is id ē deorsum uel
cito fluere vl' decurrere. Et nota ꝙ defluit quod etate l'
vetustate dissoluit̄. vt etas homīs folia arboꝝ. Fluit qd̓
naturalit̄ decurrit vt humor aque Fluere aūt tribus mo
dis dicit̄ humore reꝝ. sanie viuoꝝ. tabe mortuoꝝ Item
diffluo is. id est diuersis modis vel in diuersas partes
fluere Item Effluo is id est extra fluere. exercere ab ex
⁊ fluo quod cōponit̄ cū p ⁊ dr̄. Perfluo is. id est pfecte
fluere Hebreo. ij. Ne forte pefluamus Item influo is
id est in aliqua. vel intro fluere vnd' influus a ū Iteꝫ in/
terfluo is id est inter aliqua fluere vel introfluere vnd'
interfluus a ū Item pfluo is id ē pcul fluere vnde pro/
fluus a ū Item p̄fluo is id est ante fluere p̄currere Iteꝫ
p̄terfluo is .i. iuxta fluere Item pfluo is .i. pfecte fluere.
Item refluo is .i. retro fluere. vnd' refluus a. um. Itē sup
fluo is. supabundare. vnd' supfluus a. um. ⁊ supflue ad
uerbiū. ⁊ hec supfluitas tatis. Fluo ⁊ eius cōposita sunt
neutra. ⁊ faciūt pteritū in xi. ⁊ supinuꝫ in xum. ⁊ in ctum.
sꝫ frequētius ⁊ vsitatius in xū. q̄ꝫ in ctū. sm hug̃. Alij di/
cunt ꝙ fluo sm antiquos etiā faciebat fluitū. vnd' flui/
to tas. ab illo antiquo supino fluitu Tamen sm hugui.
fluitu format̄ a scd̓a psona fluis. remota s. ⁊ addita to.
fit fluito fluis dicit̄
Fluor oris mascu. ge. id est d̓cursio vl' madiditas a fluo
Flustrū stri id ē aqua vel vnda crispās ⁊ dicit̄ a fluo is

Proprie flustra sunt maris motus sine tẽpestate fluctuantis Unde q̄dam Uastabãt in flustris.ac si diceret In salo ⁊ in crispantibꝰ aquis

Fluuidꝰ da.dũ.dicit a fluo is ⁊ est idẽ quod fluidꝰ. vnde Lucanꝰ.Traxit iners telũ fluuidũ cõtagia pestis

Fluuiolꝰ li.dimi.puꝰ fluuiꝰ ⁊ corripit pnlt.

Fluuiꝰ uij.a fluo is.⁊ est fluuiꝰ ipe aq̄ decursꝰ.vnđ fluuiosꝰ sa.sum.⁊ hic ⁊ hec fluuialis ⁊ hoc le. Et fluuio as qđ etiam fluuior aris dicit.i.abundare. Uide in riuus ⁊ sunt nomĩa fluuiorꝝ masc.ge.eo ꝙ fortiter et cuꝫ impetu ruant.⁊ in hoc quandã naturã maritatis gerũt. Sꝫ crustinũ fuit neutri ge.ꝑpter qualitatẽ vocis.maxime cum significaret rem inseratam

Fluxꝰ xa.xũ deriuat a fluo is.fluxi xũ ⁊ dr fluxꝰ decurrens.labilis.instabilis. et hinc hic fluxꝰ xus xui. alicuiꝰ rei decursio

F ante O

Focaciꝰ cia ciũ a focꝰ dicit ⁊ dicit panis focaciꝰ in cinere coctꝰ.Idem ⁊ subcinericiꝰ dicit

Focaria dicit coquinaria a foco. vnde in pmo regũ. Filias quoqꝫ vestras faciet sibi vnguẽtarias et focarias. Litera iosephi est.Coquestrias a coquẽdo.⁊ coquestrius vel coquestria.q̄ vel q̄ panem vel aliud coquit.Itẽ focaria rie dicit cõcubina

Focaris A focꝰ dicit hic ⁊ hec focaris ⁊ hoc care. Unde focarem petrã vulgꝰ vocat. q̄ ferro ꝑcussa scintillam emittit

Focariꝰ rij.locꝰ in q̄ fit ignis ⁊ dr a focꝰ ci

Focillo a focꝰ dicit focillo las laui.lare.i. nutrire vel reficere.fouere.Et cõponit Refocillo las.i.reficere iteruꝫ focillare. Unđ vbalia.⁊ geminãt l.

Foculꝰ li.dimi.puꝰ focꝰ.vnde foculo las id est nutrire vel ignem facere ⁊ corripit cu

Focꝰ ci.cõponit a fos qđ est ignis et colo lis. vł deriuatur a foueo ues.q2 fouet ignem. Ignis etiam est ipa flama.et quicqđ ignem fouet focꝰ vocat.siue sit ara siue sit illud in q̄ ignis fouet.sicut locꝰ in q̄ fit ignis in domibꝰ. Ponit tamẽ q̄ndoqꝫ ꝑ igne.

Fodico cas.dicit a fodio dis.et est fodicare leuiter parꝝ summatĩ fodere.et ponit q̄ndoqꝫ ꝑ leuit tãgere sm hug. Unde horatius. Qui fodicet latꝰ et cogat trãspendere dextrũ.et est fodico verbũ apparitiuũ. et format a fodis secũda ꝑsona de fodio. remota s.et addita co. et corr.di. De hoc dixi supra in tercia pte vbi egi de spẽbꝰ verborꝝ in ca.de verbo apparitiuo

Fodio dis di.fossuꝫ.a fouea dicit. Fodere enĩ est foueã facere q̄i foue. Fodio ꝯponit Cõfodio dis di sũ.i.sił fodere Item circũfodio dis.Itẽ diffodio dis.i. diuersis modis fodere.Item defodio dis.i.valde vel deorsum fodere.vel a fossa extrahere.Item effodio dis.i.extrahere de terra.Itẽ ꝑfodio dis.i.ꝑfecte fodere.Itẽ p̄fodio dis.i.ante fodere.Item refodio dis.i.iterũ fodere.vel retro fodere quasi defodere.Item suffodio dis.i.latent. vel paruꝫ vel subtꝰ vel post fodere.Item trãsfodio dis.id est ultra vsqꝫ ad aliã ptem fodere et cauare. Fodio sm ꝙ simpliciter accipit in sua significatõne neutruꝫ est.sed sm ꝙ fodio trãsfert ad cauare vel forare vel tãgere.seu ꝑcutere. et tũc fodio et omĩa eius cõposita actiua sunt. et faciunt p̄teritum in di et supinũ in sum.geminata s et omĩa corr. hãc sillabã fo in p̄senti sed in p̄terito eam ꝓducũt. et ẽ tercie cõiugatõnis.

Foliobalsamũ mi.ge.neu.i.foliũ balsami.vł liquor manans de certis folijs illius.et cõpositũ est a foliuꝫ et balsamus.vnde in grecismo dicit. Balsamꝰ est arbor foliũ folibalsama reddit.et sm hoc dicendũ est folibalsamuꝫ. ita ꝙ non est o.tercia sillaba sed bal.Sed põt dici ꝙ ibi ẽ sincopa

Foliolũ li.dimi.puũ foliũ.

Foliũ lij.deriuat a foueo ues. q2 fouet florẽ quãdo pusprumpit.vel dicit a fluo is.q2 facile fluat. et inde foliuꝫ dicit q̄dam herba q2 sine radice vlla innatat huc et illuc et dicũt ꝙ ꝓcedit de fontibꝰ paradisi.⁊ colligit in litoribꝰ indie.⁊ inde efficit p̄ciosum vnguentũ qđ vocat foliatũ Item folia dicunt librorꝝ.ꝑpter similitudinem foliorꝝ arborꝝ.vel q2 ex follibꝰ.i.ex pellibꝰ fiũt.quorũ ptes pagine dicunt. q2 sibi inuicem cõpaginant.i.cõiungant. Item a foliũ dicit foliatꝰ ta.tũ.i.habẽs folia vel abũdans folijs vel curuatꝰ sicut di.hug.in sile. Foliũ cõponit Trifoliuꝫ. Quinqꝫfoliũ ⁊ corri.fo. Allexander Pampinus est folium vitis ramusculꝰ huiꝰ

Folleo les lui.i.inflare et dicit a follis

Follesco a folleo les.dicit follesco scis.i.esse vel fieri follem.stultũ vel vanũ vel põt deriuari a follis lis.

Follicia cie.vel follentia tie.i. vanitas. supbia.stulticia. et dicit a folleo les.vel a follis lis.

Folliculꝰ li.dimi.puꝰ follis.

Folliculꝰ etiam est theca frumẽti in qua granũ seruati teriꝰ.hic sup spicam vallo instructo munimẽ p̄tendit.ne auiuꝫ minorꝝ morsibꝰ spica suis fructibꝰ exuat. vel vestigijs p̄terat.et vbicũqꝫ aliquid ita continet põt etiam dici folliculus

Follis a foueo ues.dicit hic follis lis. mantibuꝫ fabri. et dicit follis quasi fouis.a fouendo q2 fouet ignem flãdo et q̄a folles inflant quasi q̄dam re inani. Inde est ꝙ follis dicit stultꝰ.supbꝰ vanus inflatꝰ et hinc folleo les .i. inflari.

Fomẽ mis neu.ge.i. nutrimẽtũ esca q̄ fouꝫ et dicit a foueo ues et corri.pnlt gñ.

Fomentũ ti.i.nutrimentũ esca q̄ fouꝫ et dr a fomẽ mis.

Fomes mitis masc.ge.a foueo ues dicit. et est ideꝫ qđ fomen vel fomentũ.s.nutrimentũ esca q̄ fouet. Fomites etiam dicunt scintille q̄ ꝓsiliũt ex ferro candente. sicut astule que cadunt ex asseribꝰ cũ dolant Item fomes dicit radix sm Pap Unđ peccatuꝫ originale dr fomes

Fonasgũ vel fonasgo indeclinabile dicit q̄dam potõ.et ꝯponit a fonos qđ est sonꝰ et ge.qđ est terra et dr sic q̄a creat vocẽ. Nam terra creat oĩa.q̄ potõne vtebant poete cum recitare habebãt.

Fonicꝰ ca cũ.in fonos vide

Fonos grece latine dicit sonus et vertit in latinũ ⁊ dicitur hic fonus.i.sonus. Inde fonicꝰ ca cũ.cõsonans musicus q̄ docet fonos et corri.ni.

Fons a fundo dicit hic fõs tis q̄si fundens aquã. quia aquã ex se effundat est enĩ origo nascẽtis aque

Fontana ne.idem est qđ fons

Fontanus na nũ id est iuxta fontẽ habitãs vel ad fontẽ ꝑtinẽs et dicit a fons

Fonticulꝰ li.di.puus fons.

Fontosus sa sum plenꝰ et abundãs fontibꝰ et dr a fons.

For faris fatus sum fari id est loqui. et deficit in prima ꝑsona sm vsum. For cõponit cũ ad ⁊ dicit Affor ris. id ẽ alloqui Item cũ cõ ⁊ dicit Cõfor ris.i.simul fari. Iteꝫ cũ ex ⁊ dicit effor faris.i.eloqui. Item cũ p̄ ⁊ dicit p̄for ris. i. ꝓloqui. Item cũ ꝓ ⁊ dicit ꝓfor ris. For faris cũ cõpositis est dponẽ.⁊ ꝓdu.fa ⁊ omia volũt habere accusatiuũ vocis cum dtõ rei. vt iste fatur.effat.ꝑfat verbũ tibi.p̄ter affari qđ vult trãsire in accusatiuũ solũ rei animate ut iste affat illũ.ꝙ ꝓdu.fa.patet ꝑ ꝑsperũ dicentẽ. Nam fari recte miserũ et viuere praue.

Forago A foris dicit hec forago illud filũ alteriꝰ coloris qđ mulier ponit in capite.vel in fine. vel in latere tele ad distinctõnem vel ornatũ faciendũ .

Forceps. Ferrũ cõpo. cum capio.⁊ dicit hic forceps pis forcipe.forcipũ masc.ge.licet antiqui posuerũt hoc nomẽ ĩ fe.ge. Unđ enniꝰ Signare optet frõtẽ calida forcipe.et est forceps fabrorꝝ numulariorꝝ.quasi ferriceps. q2 ferrũ candens capiat ⁊ teneat. Uel dicit forceps quasi formiceps q2 cũ eo aliquid formũ capimꝰ ⁊ tenemꝰ. Nam formum est calidũ. Item ferrũ cõponit cũ filo et dicitur hec forfex cis.qua incidit filũ quasi ferrũ filorꝝ.i. aptatũ ad fila incidenda.vel cõponit a foros qđ ẽ ferre ⁊ filuꝫ. quasi ferat id est auferat.vel incidat fila. vel cõponit a foris et capio.q2 capiat qđ foris est in veste vel in panno ⁊ scđm hoc ꝓprie est fullonũ. Item cõponit ferrũ cũ pilo. et dicitur hec forpex cis.qua incidit pilus.s.ferrũ pilorꝝ.s.aptatum ad pilos incidendos.vel ꝯponit a foros qđ est ferre q2 ferat.i.auferat et incidat pilos. Ab istis tribꝰ nomibꝰ descendunt tria dimi.s.hec forcicula.hec forficula. et hec forpicula.vnde vsus. Forfice fila.pilũ cape forpice.forcipe ferrũ. Item fex est filorꝝ.ceps ferri.pex quoqꝫ pilorum. F.cedit filũ.c.ferꝝ p.qꝫ capillũ.vel sic. F.resecat filuꝫ p. pilum ceps quoqꝫ ferrũ

Forculus li.deus qui p̄est foribꝰ vt eas custodiat. et dr a fores forium.⁊ corripit cu

Forensis.a forꝝ vel foris aduer dicit hic ⁊ hec forensis ⁊ hoc se.i.in foro vel in foris manẽs ⁊ habitãs. Hora. Ac velut innati triuijs pene qꝫ forenses ⁊c

Fores A foris vel foras dicit pluralit hee fores riũ.id ẽ porte. In singulari tamẽ inuenit gtũs foris.actũs forem ablatiuꝰ fore.⁊ dicunt fores.q2 foris ponunt et foris aperiunt et voluunt. Inuenit etiã fores rem.re.verbũ ⁊ tam nomen q̄ꝫ verbũ corripit fo.

Forfex fe.ge.in forceps est.

Forica A forio ris.dicit hec forica ce id ẽ cloaca ad quã publica ciuitatis stercora cõfluunt ⁊ ꝓijciunt. Nam latrine dicunt a latẽdo scꝫ cloace p̄uate q̄ in domibꝰ latent Forica etiã dicunt fossa extra portã ad quã ꝯfluunt immundicie.et dicit sic q2 foris est. Si vero est intra portã dicit latrina. Itẽ forica dicit q̄dqđ ĩmundũ foras iacit.et tũc cõponit a foras ⁊ iacio cis.

Forifacio cis id est offendere.nocere quasi facere foris id est extra ratõꝫ. Et ꝯpo.a foris ⁊ facõ abiecta s

Forinsecus a foris dicit forinsecus ca.cũ.i.extraneꝰ. de foris veniẽs vel existẽs.⁊ ponit forinsecus quãdoqꝫ aduer.sicut ⁊ intrinsecꝰ et extrinsecꝰ ⁊ corr.se

Foris.vnde foras.et vtrunqꝫ est aduer.loci. Sed differunt q2 foras signat ad locũ. vt lazare veni foras. Foris vero in loco signat.vt foris sum.et đ loco. vt foris venio Foris cõponit afforis.deforis efforis.preforis.ꝑforis et oĩa signant in loco vel de loco. Sicut intro signat ad locuꝫ.intus de loco ⁊ in loco.vnde vsus. Intro foras ad significat.intus foris in ⁊ de

Forma a formõ quod est calor dicit hec forma me. id ẽ pulcritudo.pulcra dispositõ.ꝓpter enĩ calor sanguinem mouet.⁊ sanguis pulcritudinẽ. Inde formosus sa sum. id est pulcer cui calor sanguinis ex rubore pulcritudinẽ creat.⁊ compat formosus sior simꝰ. vnde formose sius. sime aduer.⁊ hec formositas tatis. Et a forma ꝑ cõpositõnem Biformis Cõformis Deformis Difformis Informis. Uniformis Multiformis Triformis. a quibꝰ aduerbia q̄litatis.⁊ nomĩa ꝓprietatis in tas. vt biformiter tas.cõformiter tas.deformit tas. ⁊c Et dicit forma q̄si foris manẽs. vide in multiformis.

Formella le.dimi.pua forma.

Formica ce.dicit a foros qđ est ferre ⁊ mica. Inde formica quasi foromica.q2 ferat micas annone. vnde formicinus na nũ.⁊ formiceus cea ceũ et hoc formicarium rij locus formicarꝝ. quod et formicetũ dicit ⁊ dicit quidam sapien. Exemplũ p̄bet nobis formica laboris. Unde et Basili di.in.ix.omel. Tu hõ nõ laboraberis in hoc mundo vt possis tibi subsidia q̄etis future reponere cum videas formicã ante hiemis merorẽ victũ sibi studiosse tẽpore estatis attrahere. que nõ ideo minus diligens est. q2 nõdum picula expit hiberni.quin potius omĩ nisu curaqꝫ puigili laborat ⁊ opatur cunctaqꝫ discurrẽdo pertemptat.quo sufficientia possit sibimet alimẽta recondere.mirabiliqꝫ prudẽtia ꝓspicit.ne spẽs que collecte sunt corrumpant. Secat enĩ dentibꝰ granũ ne incipiens germinare pastũ sibi p̄beret inutilẽ. Semen quoqꝫ si fuerit humectatũ vapore telluris.siccat in sole nec tamẽ semp hoc facit.sed cũ serenitatẽ stabilẽ fore p̄senserit. Deniqꝫ non videbis imbres emitti de r ibibꝰ q̄adusqꝫ formica torrendũ sub sole semen exponit. Hec ille

Formicales A formꝰ pluralit hi formicales liũ.i.forcipes fabrorꝝ.q2 pborma.i. calida de fornace extrahũt

Formicoleon tis masc.ge. Facit etiã gtũs formicoleonis sed tũc potius est gtũs de formicoleo sine n. qđ cõponit a formica ⁊ leo. Sed formicoleon cõponit a formica et leon.qđ est leo.et est idem ꝙ mirmicoleon.vide infra in mirmicoleõ.

Formicula le.dimi.pua formica

Formido das deriuat a formõ qđ est ignis vel calor. ⁊ est formidare.trepidare.formidinẽ habere. qđ fit cũ formon id est sanguis ad p̄cordia fugiẽs acute se cõtrahit. Nam timor sanguinẽ gelat.q coactus gignit formidinẽ quia vt dicit boetiꝰ in cõmento sup cathegorias aristo. cũ hõ penitet ex aliquo delicto sanguis amicꝰ nature q̄si coopturus delictũ tendit ad exteriora. et ita fit hõ rubeus. Econtra cũ ꝑ aliquo timet hõ.fugit ad interiora sanguis ⁊ ita fit hõ pallidus. ⁊ hec est causa quare fit hõ rubeus cũ verecundat.et quare pallidus cũ timet. Formido cõponit Reformido.quasi q̄dam formidine retrahi Formido cum ꝯpositis est neutrũ et absolutuꝫ et signat passionẽ intrinsecus nataꝫ cõstruit tamẽ quãdoqꝫ cũ accusatiuo trãsitiue.vt formido illũ id est timeo vnde iue

nitur eius passiuū in tercia ꝑsona et ꝑticipiū ꝑterit tpīs Statius in achil. Magnanimū eatidū formidatamqꝫ conanti ꝓgeniē. Et sciās ꝙ iohānes epūs in q̊dam ſmone sic dicit tractās illud math. xiiij. Et volēs herodes illum scꝫ iohannē occidere timuit ꝓplm. facile deuiat a iusticia. q̄ in causis nō deū sed hoīem formidat. ꝛ corr. mi.

Formido dinis. fe. gene. dicit a formido das. Et nota ꝙ formido abijcit oculis vel animo sine habita ratōne et maxime puulis. Sed pauor cum timiditate animi subita est. ꝯturbans oculos quādo tamē soluit ratōe vel tēpore nō cōstat. Metus est interior motus animi subitꝰ siue cordis. factus ex aliqua tristi recordatōe. Sꝫ timor est accidēs dolor mētis extrinsecꝰ ex aliqua occasiōe accidenti. Item sciās ꝙ formidines dicunt penne sagitte alligate qbꝰ venatores ceruos capiūt. ꝛ pō. mi. formido dis

Formidolosus in formidolus est.

Formidolus A formidine dicit formidolus la. lum. q̄ habet formidinē ꝛ corr. penul. ꝛ hinc formidolosus sa. sum. in eodē sensu. i. q̄ patit formidinē. Ponit tamē pprie ꝓ eo q̄ infert formidinē. Unde salustius. Non aliena vtus semp est formidolosa his. i. inferēs formidinē. Formidolosus cōpat sior simus. vnde formidolose siꝰ. sime. aduer. ꝛ hec formidolositas tatis.

Formidus da dū. i. calidꝰ. penul. corr. a formꝰ dicit.

Formo A forma dicit formo mas maui mare. i. instituere. alicuius formā facere. ꝛ cōponit Cōformo mas. i. sil' formare. vel vnius forme facere vel instituere. Item deformo mas. i. valde formare. vel deorsū a forma facere Itē informo mas. i. valde vel intꝰ formare. vel formando intromittere. Itē pformo mas. i. p alijs vel ante formare. Reformo mas. i. iterū vel denuo formare. et proprie post lapsum a forma. Itē trāsformo mas. i. vltra in aliā formā mutare. Formo actiuū est cū oībꝰ suis ꝯpo.

Formō. i. calor vel ignis Unde formꝰ ma mū. dixerūt antiq̄ calidꝰ ꝛ feruēs. ꝛ hoc formū. i. calida materia ferri sicut extrahit ab igne.

Formula A forma dicit hec formula le. ꝛ hec formella le. dimi. et ptinent pprie ista nomīa ad illa instrumenta alutariorū. qbus formāt subtalares

Formus in formō est.

Fornaculū in fornax exponit

Fornacō. a fornax. dicit fornacō cis. cui. cire. id est fornacem facere. vel in fornace coquere. vnde fornacitꝰ ta. tum. i. in fornace coctus.

Fornax a fos qd est ignis dicit hic fornax cis. quasi fos vrna. vel quasi fos vrgēs. Itē fornax cis dicebat quedā dea apud gētiles. Unde hec fornacula le. dimi. ꝛ hoc fornacalium lij. vel fornacale lis. ꝛ dicunt fornacalia festa illius dee apud antiq̄s. Fornacalia etiā dicunt qdā instrumenta ad opus fornacis aptata

Fornicor a fornix dicit fornicor caris. i. meretricari in fornice. Unde fornicans tis ge. omīs et hec fornicatō. q̄ fos vel forme. i. anime necatō. Fornicor ꝯponit Confornicor caris. et est deponen. cum omibus suis compositis et corri. hāc sillabā ni. Uide in raptꝰ. Ponit etiā fornicari p negociari. q: multociēs negociatores spūalit fornicant. q: ex cupiditate lucrādi fraudē ꝛ vsurā ꝯmittūt. et sic anima a suo vero sponso ihesu xpo sepat p mortale peccatū. Et sic sumit. xxiij. esa. Post. lxx. annos visitabit dominꝰ tyrū. ꝛ reducet eā ad mercedes suas. Et rursum. Erit cū fornicabit cū vniuersis regnis terre. Glosa Fornicabit. i. negociabit sicut ante

Fornix a fornax dicit hic fornix cis. arcus lapideus sic dictꝰ q: de coctura fornacis extruit. vel q: curuatꝰ vl' arcuatus sit vt fornax. Et q: meretrices solēt meretricari in huiōi fornicibus. Ideo etiā fornix dicit lupanar. s. domꝰ meretricū. vnde dicit fornix quasi fos necās. i. ignem scꝫ anime. vel fornix q̄si formā necans. i. animā que ē forma nostra. ꝛ cor. penul. Iuuenalis. Lenonū pueri q̄cunqꝫ in fornice nati. Itē grecismꝰ. Fornix lenonis locꝰ est parit meretricis. Ast arcꝰ muri dicit exterior. Itē Est arcꝰ fornix sed fornax sara purit

Foro ras raui rare dicit a foris. q: qd foris est foratur et inde hec foratō onis. Et hoc foramē nis. Foro ras cōponit Afforo ras. i. valde vel iuxta forare. Cōforo ras. i. simul forare. Circūforo ras. i. vndiqꝫ et circūquaqꝫ forare. Deforo ras. i. valde forare vel deorsū vel de foramine extrahere. Inforo ras. i. intro vel intra forare. vl' in foramīe immittere. Perforo ras id ē pfecte vsqꝫ ad aliā ptem forare. Preforo ras id ē ante forare. Reforo ras id ē iterū forare vl' de foramīe extrahere. retrahere Sufforo ras. i. latenē vel parum vel post vel subtus forare. Trāsforo ras. i. vltra vsqꝫ ad aliā ptē forare. Foro ꝛ eiꝰ ꝯposita sunt actīa. ꝛ cor. hāc sillabā fo. Unde in aurora. Inguine secreto sepe libido forat.

Foros grece lrie dicit ferre.

Forpex cis in forceps est expositū

Forpicula le dimi. pua forpex.

Fors a foros dicit fors. ablatō ab hac forte. i. euētꝰ rerū vnde ꝛ sepe inuenit positū aduerbialit p aduerbio euentus. nec habet hoc nomē nisi istas duas voces.

Forsan A fors deriuat forsis fortuitu forsan ꝛ forsitā. et fortassis et fortasse. q̄ dubitatiue pferunt. sicut et fors dubitabilis est. Sed hoc distingue. fortuitu ē aduerbiū euentꝰ. sed fortassis et fortasse sunt aduerbia temeritatis. forsis forsan et forsitan sunt aduerbia dubitādi. hāc distinctōē facit pscī. sꝫ qa oīa ista pferunt dubitatiue. Io psci. ꝯnumerat ista inter aduerbia dubitādi

Fortassis forsitā. fortuitu. fortasse et forsis in forsan est

Forteforcuna est aduerbiū euētus Etcō   ponitur ponit a forte et fortuna. et designat ꝓspex euentū id est bono omine. bona fortuna.

Fortis ſm rabanū hic ꝛ hec fortis et hoc forte. dicit a fero fers. qa fortiter ferat aduersa. et quecūqꝫ acciderūt. ſm vero ysido. fortis dicit a ferro. q: sit durus ad flectendū nec molliat. et est fortis ad picula Inuictus ad labores. ꝙ autē dicit fortis quasi fos vel formō tenēs et hinc. est. et compat fortis tior tissimꝰ Unde fortiter tius. sime aduerbiū et hec fortitudo dis vna de quattuor virtutibus cardinalibus Et est fortitudo mentis que aduersa eq̄nimiter tolerat licet quandoqꝫ dicat corpis et describit sic Fortitudo est piculorū cōsiderata susceptō et laborū diuturna ppessio vt sic nō timeamꝰ et sic est fortitudo cōtra timorē Fortis ꝯponit q̄ꝫ fortis tā fortis id est valde fortis

Fortuitus a fors dicit fortuitus ta tū id qd forte ꝯtigit vt bona fortune et tempalia Unde fortuitu aduerbiū

euentus. p quo etiā quādoqꝫ inuenit fortuito. ablatiuꝰ positus aduerbialiter.

Fortuna a fors dicit hec fortuna ne. quā fingūt eē quādam deā humanas res varijs casibꝰ ꝛ fortuitis alludētem. Unde ꝛ eam cecā esse dixerūt. q: sine vllo examine meritorū et ad bonos ꝛ ad malos venit nō cōsiderās cui se applicet. Unde ꝛ eā cecū solemus vocare q̄ indiscrete agit. Uel fortuna dicta est ceca q: excecat ꝛ reddit cecos qbus adiungit. Sed hec dea aut nichil est. aut est tēpalis euentus rerū a deo pulsarū. Et pprie cōsiderat in his rebus q̄ fortuitu euenīūt nulla palā causa. sicut supra in farum dixi. Et licet fortuna se habeat ad ꝓsperitatē et ad aduersitatē. tamē sine adiuncto sepiꝰ et fere sp accipit in bono. A fortuna deriuat fortuno nas naui. i. secundare ꝓsperū facere. Horatiꝰ. Tu q̄ncunqꝫ deus tibi fortunauerit horā. Grata sume manu ꝛc. et ꝯponit Infortuno nas. i. infortunatū facere. ꝛ oīa sunt actiua.

Fortunatꝰ a fortuna. dr fortunatꝰ ta tū. cui fortuna fauet. ꝛ sp est ꝓspera. ꝛ cōponit Infortunatꝰ ta. tū. i. cui fortuna semp est aduersa. ꝛ vtrūqꝫ ꝯpat

Fortunū nij. ꝓsper euentꝰ ꝛ dicit a fortuna

Forulū li. dimi. puum forū.

Forulus a forus. p foramīe dicit hic forulꝰ li. penul. correpta. i. bursa. vel scriptoriū. q: crebro sit pforatū ad pennas et cornua imponēda. Uel theca vel cista librorum. Iuuenalis Hic libros dabit. sꝫ et forulos mediamqꝫ mi

Forū ri. ge. neu. a foris dicit q: semp   neruaꝫ sit foris scꝫ locus vbi res vendunt. Forū etiā dicit locꝰ vbi tractant cause. et tūc deriuat a fando. Inde hoc forulum li. dimi. Dicit etiā hic forꝰ ri. vide in forus

Forūapij quod apiꝰ senator ꝯdidit

Forus ri. mas. ge. deriuat a foro ras raui. et eq̄uocat forus ad multa. Forꝰ enī est locus. vbi vua calcat. sic dictꝰ q: pede calcātis feriat. Forus etiā dicit vbi res vendunt a fando. vel q: foris est. Forus etiā est vbi tractant cause a fando dicit. vel a foronio. qui p̄mus dedit leges grecis Forus etiā est tabulariū nauis a ferēdo. q: ferat incessus hominū. Forus etiā dicit foramen illud in naui p quod remus immittit. a forādo. Unde quidā dicūt. Causatur venditqꝫ forū signatqꝫ foramē. Inueniesqꝫ foros datqꝫ

Fos grecū est ꝛ ad mlta equocū. q: fos   carina foros: id ē lux vel ignis. ꝛ fos. i. vox. ꝛ fos. i. aer.

Fosforus. Foros qd est ferre. cōponit cū fos qd est lux. et dicit hic fosforus. vel fosforos grece. id est lucifer. quasi ferens lucem. et corripit fo.

Fosoros. i. visio ignis. in foros est expositū

Fossor a fodio dis dicit hic fossor ris. ille qui fodit.

Fossoriū rij. i. ligo cū quo fodit a fodio dis dicit.

Fotilis A foueo ues dicit hic ꝛ hec fotilis et hoc le. id ē nutribilis vel aptꝰ ad fouendū ꝛ corr. penul.

Fotiniani quidā heretici. a fotinio gallo grecie smirne epō dicti. qui hebionitarū heresim suscitās. asseruit xpm a maria p ioseph nuptiali coitu fuisse cōceptum. et producit penultimā fotiniani

Fotio onis. fe. ge. i. nutritō. a foueo ues dicit.

Fotus tus. tui. mas. ge. Et fotus ta. tū. i. nutritꝰ. refocillatus. refectꝰ. et dicit a foueo ues ui. tū

Foueo ues ui. tum. fouere. i. nutrire. cale facere. reficere vel p cibum vel p calorē. vel p requiē vel p amplexū. vel p tecturā vel p defensionē. vel alijs rebus. Unde ad mlta videt esse equiuocū. sed tamē eius significatōēs exprimere nō possumꝰ pprio vulgari. vel p aliquod vbum. sꝫ dicat fouere. i. reficere. refocillare vel p cibū vel p calorē. vel alia re vt diximꝰ. Foueo cōponit Cōfoueo ues ui. fotum. i. simul fouere. Item refoueo ues ui. fotū. i. recreare iterū fouere. Foueo et eius cōposita actiua sunt. et faciūt pteritū in vi. ꝛ supinū in tū. et corr. hāc sillabā fo in pseti. sed in ptexto eā pdu. Unde aurora sup iob. Est etas fragilis q̄ nō nisi lacte fouet

F ante R

Fracticiꝰ a frango gis deriuat fracticius cia. ciū. quod facile frāgi potest.

Fractilis in frangibilis est

Fractillꝰ A frango gis dicit hic fractillus li. cauda vel fragmē pāni fissi. cauda ornatꝰ pendēs ex inferiori pte. fractillus etiā dicit villus in tapeto vel alia veste villosa

Fractus A frango gis. fractus cta. ctū. ꝛ hec fractō nis et hec fractura re. et fractim aduerbiū.

Fragidica ce. i. stilus a frāgo gis.

Fragilis A frāgo gis dicit hic ꝛ hec fragilis et hoc le. i. debil'. Et compat fragilis lior simꝰ. vnde fragiliter lius. sime aduer. et hec fragilitas tatis.

Fragmē mis. vnde hoc fragmentū ti. ꝛ dicit fragmen a

Fragor garis gatus sum. quod nō est   frāgo gis in vsu dicit a fragus gi. ꝛ a fragor cōponit Refragor garis id est resistere. Itē ꝯponit suffragor garis id est auxiliari. ꝛ pprie in verbis. s. pcibꝰ. Fragor cū suis cōpositis est deponentale. et pducit fra.

Fragor goris mas. ge. a frāgo gis dicit Et est fragor tonitruū. vel alius sonꝰ. q: queqꝫ sicca ꝛ arida facile frāgit vnde fragosus sa. sum plenꝰ fragore. vel asper vl' spissus dēsitate rerū fractarū. vt sunt loca in siluis vbi frequent fiūt fragores fractōe ramorū aridorū

Fragro gras graui id est redolere dicit a frango gis. q: fracte species maiorē odorē emittūt. et scribit fragro p r. in p̄ma sillaba ꝛ in secūda. Sed aliud est flagro p l. in p̄ma ꝛ p r. in secūda. vnde di. Pap̄ Fragrat p r. ad odorē refert qui fit fracta specie. flagrat vō p l. ad flamā q̄ flatu fit. Undē vsus Fla facit ardorē. sꝫ fra largit odorē

Fragus gi mas. ge. i. curuatō genuū vel ipm genu a frāgo gis q: videt ibi os fractū

Framea A ferrū dicit hec framea mee quasi ferrea. s. gladius ex vtraqꝫ pte acutus Idem est ꝛ spata. et romphea Sed machera est gladiꝰ longꝰ ex vtraqꝫ pte acutus. vel ſm quosdā framea dicit q̄si fremea a fremo mis q: meticulosos fremere faciat. vnde ppheta Erue a framea deꝰ animā meā Alexāder sic dicit Id quod dat gladiꝰ frameam signare memento

Frācigena ne cōmunis ge. aliquis vel aliq̄ genitꝰ vl' genita a frāco vel in frācia et componit a frācus et genero

Frācista a frācus dicit hec frācista Et   ras vl' genitꝰ. sunt frāciste. insignia que āte consules ferebātur vt secures sic dicte a consuetudine frācorū.

Frāciso sas id ē more francorū se habere. vel ligua corū loqui et dicit a francꝰ et pdu. penul. positōne.

Frācus ci.fuit quidā dux frācorum.vnde hec frācia cie
Et inde frācus ca.cum.vel franci dicunt a feritate moꝝ
vnde dicta est frācia cie.terra eoꝝ Et hic frācus ca cum   gentile
Frāgibilis. A frāgo gis dicit hic ꝛ hec frā-
gibilis et hoc le.ꝛ hic ꝛ hec fractibil' ꝛ hoc le. vnde frāgi-
biliter ꝛ fractibilit aduerbia. Et hec frāgibilitas tatis. ꝛ
hec fractibilitas tatis
Frango gis fregi fractū. Inde fractus cta.ctū.et hec fra
ctio onis.ꝛ hec fractura re.ꝛ hoc fragmen mis.ꝛ hoc fra
gmentum ti. Frāgo componit cū am.qd est circū et mu-
tatur m. in n. ꝛ dicit anfrāgo gis anfregi fractū. Itē con
fringo gis.i.simul frāgere. Item defringo gis.i. valdē vl'
deorsum frāgere. Diffringo gis.i.diuersis modis frāge
re Infringo gis.i.intus frāgere vel in fringendo illide-
re. Effringo gis.id est valde vel extra frāgere. Perfrin
go gis.i. pfecte frāgere. Refringo gis.i.iterū frāgere vel
retro. Frāgo et eius cōposita sunt actiua. Iteꝫ cōposita
ab eo mutāt a.sui simplicis in i.in p̄senti.vt anfringo cō
fringo.infringo. Preteritū vo ꝛ supinū sui simplicis re
tinēt imutata. vt ꝯfregi cōfractū. Item simplex et cōpo-
sita abijciūt n. in p̄terito et supino
Frasis.idest locutō vel interpretatō vel smo.sm Pa-
piam.et dicit a fi axo vbo' greco.quod est idemq loquor
Et inde hec frasis hui⁹ frasis.locutō vl' mod⁹ loquēdi.
ꝛ hic frastes.i. locutor.
Fratellum li.a frāgo gis dicit hoc fratellū li.id est stilli-
cidium stercoris vel sterquilinij. vnde frateo tes. tui.id
est sordere displicere vel tergere.
Frater tris A fructu dicit.ꝙ autē dicit frater quasi fere
alter ethimo.est. Proprie autē fratres sunt. q̄ sunt nati
ex eodē patre.sed diuersis matrib⁹. Unde ꝛ fratres di-
cunt.q: sunt de eodez fructu.i.semīe nati. Sed germani
sunt q̄ sunt ex eadem matre.sz diuersis patrib⁹ sunt pro
creati. Unde ꝛ germani dicunt quasi a eadē genitrice
manātes.nō vt aliq dicunt ex eodē germīe q̄ tantuz fra-
tres dicunt. Item germani dicunt vterini. q: sunt ex di-
uersis patrib⁹ ꝛ vno vtero editi. Germane etiaz intelli-
guntur vt germani.ꝛ soror vt frater. Et est soror ex eodē
semīe dicta.q: sola cū fratrib⁹ in sorte cognatōis habeat
Si vero habeāt eundē patrē et eandē matrē dicunt fra
tres.q: habēt eundē patrez. Et dicunt germani quia ha-
bent eandē matrē. et dicunt fratres germani. q: habent
eundē patrem et eandē matrē.et similit intellige de femi
neo genere. Et scias ꝙ quattuor modis fratres dicun-
tur.s.natura.cognatōe.gente.ꝛ affectu. Natura vt esau
et iacob. Petrus ꝛ andreas. Cognatōe q̄ sunt de eadez
familia siue parētela.siue cōsanḡnitate vt abraā et loth.
Unde in li.genes.dixit abraam ad nepotē suū. Non sit
rixa inter me et te.ꝛ inter pastores meos ꝛ pastores tuos
fratres eni sumus. Gente vt omēs iudei inter se fratres
dicunt. Unde aplus ad Ro. Optabam eni ego ipe ana
thema esse a xp̄o p fratrib⁹ meis. q̄ sunt cognati mei sm
carnē.q̄ sunt israelite. Affectu etiā fratres dicunt. et hoc
dupliciter scz ꝯmuniter et spēalit. Cōmunit scz cōmuni af-
fectu.sicut omēs homīes q̄ de eodē patre nati sunt frēs
vocant.et pari germanitate ad inuicē ꝯiungunt. Unde
scriptura. Dicite his q̄ oderunt vos.fratres nostri vos
estis. Speciali affectu omnes xp̄iani fratres vocantur.
Unde psal' Ecce q̄z bonū et q̄z iocundū habitare frēs i
vnū. Et nota ꝙ sm iura inuenit fraternitas spūalis.q̄ at
tendit inter illū qui suscipit de sacro fonte ꝛ filios et fili
as carnales patris sui spūalis siue patrini. De p̄dicto-
rum matrimonio sine aliq̄ dubitatōne ita teneas ꝙ oēs
filij duoꝝ ꝯpatrū siue ante cōpaternitatem geniti sunt si
ue postea.possunt legittime matrimonialit copulari.ex
cepta illa psona q̄ mediāte cōpaternitas est contracta.
Nā illa psona nunq̄z potest copulari alicui filioruz pa-
tris sui spūalis. De hac materia vide in cōmater.et i ca-
thesis et in patrinus. Item querit Si filius sacerdotis
vel alterius viri q̄ baptisauit puellā possit ꝯtrahere cuz
ea quaz pater eius baptisauit. Dic iure nouo ꝙ nō.imo
etiam si ꝯtractū fuerit matrimoniū est sepandū.ꝛ pdu.
p̄mam supnaturaliter. Lucanus in p̄mo. Fraterno p̄mi
maduerūt sanguīe muri
Fraterculus li.dimi.puus frater
Fraternus na nū.res fratris vel ad fratres ptinēs. Un
de hec fraternitas tatis. Et hic et hec fraternalis ꝛ hoc le
Unde hec fraternalitas tatis.
Fratrissa se.fe.ge.vxor fratris et dicit a frater.
Fratria trie.i.filia vl' vxor fratris l' ꝯgregatō ꝛ dr a frat
Fratruelis penul.pdu.in fratruus vide.
Fratuus A frater dicit hic fratruus trui.i.filius fratris
vnde hec fratrua true.id est filia vel vxor fratris.ꝛ hic ꝛ
hec fratruelis ꝛ hoc le.quod ptinet ad fratrē vel res fra-
tris.vel fratruelis.i.filius fratris vel filia fratris.vel fra
trui.ꝛ dicit fratruus vel fratruelis.q̄si frater alius.ꝛ est
ethimo. Fratrueles etiā dicunt duoꝝ fratꝝ filij.
Fraudo das.daui. dare.i.decipe.surripere. Unde hec
fraus dis. Fraudo cōponit cum de.ꝛ mutato au dypto-
go in u.longam dicit Defrudo dis.i. valde defraudare
Fraudo actiuū est.similit cōposita ab eo omīa sunt acti-
ua.ꝛ mutāt au in u.licet quādoq̄z inueniant nō mutare
sm hug.sm tamē vsum ꝯmunē nō mutat au dyptōgus
Fraudulētus. A fraus ꝛ lētos quod est plenuz dicitur
fraudulent⁹ ta tū.id ē plen⁹ fraude.ꝛ hic ꝛ hec ꝛ hoc frau
dulens tis.in eodē sensu.ꝛ compat. vnde fraudulēt nul
sime.aduerbiū.ꝛ hec fraudulētia tie.
Fraxinetū ti pnlt pdu.loc⁹ vbi fraxini crescūt ꝛ dr a fra   xinus
Fraxine⁹.in fraxinus vide
Fraxinus A fragus dicit hec fraxinus ni pnlt corre.q̄-
dam arbor.q: magis in aspis ꝛ mōtanis locis solz nasci
sicut ꝛ fragus. Et hinc p deriuatōez fraxinus sicut a mō
te montanus.vel fraxinus a frāgo gis.q̄a facile frangat
vnde fraxineus nea neū
Frea free.i.ptās vel mūdia.ꝛ a pente suo relicta. ꝛ dicit
a fremo mis. Hoc mundiū dicit dominiuz
Fremebund⁹ da. dū silis fremēti vel q̄ cito fremit et dr   a fremo mis.
Fremisco scis in fremo mis vide
Fremo mis mui mitū fremere.i.murmurare.tumultua
ri furorē mēus vsq̄z ad vocis tumultū excitare vnd hic
fremor moris.ꝛ hic fremitus tus tui. Sed fremor ē mur
mur hominū Fremit⁹ feraꝝ. Fremo cōponit Cōfremo
mis. id est simul fremere. Defremo mis id ē valde freme
re.vel a fremitu cessare. Infremo mis id ē valde vl' intus
fremere. Refremo mis id ē iteꝝ fremere.ꝛ ab istis ichoa
tiua Fremisco scis Cōfremisco Defremisco Infremisco

Refremisco. Fremo ꝛ eius cōposita sunt neu. ꝛ faciunt
p̄teritū in ui diuisas ꝛ supinū in itū.ꝛ omīa corri. hāc sil-
labam fre.vnde q̄dam. Cū fremit esse fretū. mare dicas cū
sit amaꝝ. Item iuuenalis.li.iij.sat.ij. Uox domi fremet
instantis virgamq̄z tenētis
Fren. ge.neu.ꝛ indecli.q̄dam exagitatō furoris a cere-
bro descendēs.ꝛ dicit a frēdeo des
Frēdeo des dui.dere.i.dētes comp̄mere vl cōcutere et
collidere.vnd frēdesco scis inchoatiuū. Frēdeo cōponit
Confrēdeo des.i.simul frēdere. Iteꝫ defrēdeo des.id ē a
frēdore cessare vl' valdē frēdere vl' ab actu frēdēdi desiste
re. Itē infrēdeo des.i.valdē vl' intus frēdere. Itē pfrēdeo
des.i.pfecte frēdere. Itē refrēdeo des.i.iterum frēdere. vl'
retro vl' a tali actu desistere. Frēdeo ꝛ eius cōposita oīa
sunt actiua ꝛ faciūt p̄teritū in dui ꝛ carēt supis. Inuenit
etiam frēdo dis tcie cōiugatōnis. de quo di. p̄stian⁹ i.x.
libro. Frēdo dis caret p̄terito ꝛ supis. Quidaz tamē di-
cunt frēdi quod nōdum inueni
Frēdo dis in frēdeo des vide
Frenesis a fren dicit hic frenesis sis.ipa rabies vnd fre
neticus ca cū.q̄ frenesim habz.quia dētes cōcutiat. Uel
frenesis dicit ab impedimēto mētis. q: greci frenas mē-
tem dicūt Et vt dicit maiister bene. Frenesis inuenit me
diam corripe ꝛ pducere.
Freno nas vide in frenum
Frenulū li.dimi.puū frenum ꝛ corr.pnlt
Frenum A frēdeo des dicit hoc frenū ni. sz in plurali i
uenit mas.ge.ꝛ neu.scz hi freni.ꝛ hec frena. ꝛ dicit frenuz
a frēdeo q: dētibus equi sp concutit ꝛ imp̄mit. Nam eq̄
hoc sp frēdēt.id ē imp̄munt dētibus ꝛ cōcutiūt ꝛ mordēt
Ul dicit a fremo mis q: facit equum fremere. Frenū cō-
ponit Effrenis ꝛ effrenus. Infrenis ꝛ infrenus.a frenuz
deriuat Freno nas.i.frenum ori imponere ꝛ componit
Confreno nas.i.simul frenare. Itē defreno nas.i.frenuz
remouere vl' valdē frenare. Itē effreno nas.i. valdē frena
re vel defrenare. Itē infreno nas. Itē refreno as. Freno
ꝛ eius cōposita sunt actiua.ꝛ pducūt hāc sillabā fre.vnd
in aurora dicit. Aduenīūt lacrime lingua refrenat iter.
Itē ouid de remedijs amoris. Prepositis frenis sepe re
pugnat equ⁹. Et quadā trāslatōne a brutis animalibus
transfert ad homīes
Frenusculus a frenū dicit hic frenuscul⁹ li.di. pnlt cor.
ꝛ sunt frenusculi vlcera circa rictuz oris.similia his que
fiūt iumētis aspitate frenorum
Frequēs A fruor dicit hic ꝛ hec ꝛ hoc frequēs tis.i. ml'
tus vl' assiduus.vl' creber.q̄a sepe fruat curia. Proprie
quidē frequēs dicit q̄ assiduus est in curia ꝛ sepe fruitur
ea. Und ꝛ frequēs dicit quasi fruēs curia sepe. ꝛ ē ethy.
Frequēs compat tior tissim⁹. Und frequenter tius. sime.
aduerbiū.ꝛ hec frequētia tie.ꝛ frequēto tas.vbum acti-
uum.ꝛ corri.fre. Und in doctrina rudiū dicit. Pandit
ignaris questio certa frequēs. Et ouid. Ut redit atq̄z
frequēs longū formica p agmē. ꝛ componit infrequens
id ē nō frequēs.rar⁹ nō assidu⁹ vnd hec infrequētia cie.
Frequētatiuum vbum desinit in to.vl' in xo.vl' in so. vt
plen⁹ dixi in tcia pte vbi egi de spēbus vborum in cap.
de vbo frequētatiuo.
Frequēndicus ca.cū.q̄ frequēt dicit.vl' frequēs ē in di-
cēdo. sicut ē incantator. Et ꝯponit a frequēs ꝛ dico cis ꝛ
corri.di.sicut maledicus
Fresus sa.sum.i.fract⁹ cōtritus ꝯcussus.vnd ꝛ fabā fre
sam dicim⁹ q: habet thecā molitā.i.fractā cōcussam.ꝛ cō
tritā Et dicit a frēdeo des
Fretū ti.dicit a feruco ues q: ferueat.vl' a fremēdo ꝛ est
p̄prie fretū ipe feruor maris.sz ponit p mari. Itē fretum
est angustum.et quasi fluēs mare.ab vndaꝝ feruore di-
ctum.vt gaditanū ꝛ siculū. Und varro ait Freta dicta q̄
si feruida.i.feruētia. et motū feruoris habētia. Et nūcu-
patur mare diuersis nomib⁹ sicut patz in his versibus
Cū fremit esse fretū.mare dicas cū sit amaꝝ. Pont⁹ pō-
te caret sz ab equo dicit equor.
Fretus a fretū dicit fretus ta.tū.i. fultus. tut⁹. impaui-
dus p cōtrariū q: fretū reddit hominē pauiduz. Et dicit
a feruore.q: feruor ꝛ ira reddit hominē impauidum. vl'
potius deriuat a fruor eris. Fruitō.n.natura solet rerū
ꝯferre tutelā. Ille eni est fretus q̄ auxilio alicuius fruitur
Non autē fretus ē pticipium sz nomē ꝛ pducit fre. sz fre
tum ti.corri.p̄mam. Und vsus. Pascit nauta fretuz tu
debilis aspere fretū.vl' sic. Intrat nauta fretū vētoꝝ tur-
Frico cas cui frictū.est vnā rem supad   hine fretū.
ducēdo exaspare cum alia.sicut fit cū sal q̄dam vi supad
ducit carni.ꝛ componit cōfrico cas.i.simul fricare. Item
defrico cas id ē valdē fricare. Itē pfrico cas.i.pfecte frica-
re Itē Refrico cas.i.iteꝝ vl' reuerse fricare. Et ponitur p
resistere vl' cōtradicere. Frico ꝛ eius cōposita omīa sunt
actiua ꝛ faciūt p̄teritū in cui. ꝛ supinū in ctū. et corri.hāc
sillabā fri Und vgili⁹ in georḡ. Et pede p subigit terram
fricat arbore costas
Frictum est supinū de frigeo ges et de frico cas et etiaz
de frigo gis scdm quosdam.
Frigdeo des in frigdo exponit.
Frigdo A frigdor gdoris dicit frigdo das.i. frigere vel
frigdore implere. vnde frigdeo des dui.i. frigere et hinc
frigdesco scis.inchoatiuū id ē frigescere. Frigdo ꝯponit
Infrigdo das. Et est frigdo actiuum cū omnib⁹ suis cō
positis p frigdore implere.
Frigdor gdoris mas.ge.i.frig⁹. a frig⁹ dicit
Frigeo ges gui vl' frixi frigere frictū ctu .i.algere vel tor-
pere. vnd dicit frigeo quasi fos egeo et ē ethimologia. et
sepe ponit p cessare.sicut ecōtrario feruere p frequētare.
vnde terē.in eunu. Sine cerere et bacho venus friget. et
hinc hoc frigus goris Frigeo cōponit Perfrigeo ges.xi
vel frigui ctū id ē pfecte frigere Itē Refrigeo ges xi l' gui
ctum Und in euāgelio Refriguit caritas multoruz. Et
ab istis incboati. Frigesco scis pfrigesco scis Refrigesco
scis Frigeo et omīa eius cōposita sunt neu.et pdu. hanc
sillabā fri Ouidi⁹ epy. Frigidus glacie pectus amantis
erat Et faciūt p̄teritū in xi vel in gui sm hug. Priscian⁹
tamē dicit ꝙ facit frixi frictū mutat eni geo in xi. Mai-
ster autē bene respiciēs vsum cōmunē dicit.ꝙ frigeo ges.
secūde ꝯiugatōnis facit frigui.vnde in euāgelio Refri-
guit caritas multoꝝ.et caret supio sm vsum Frigo autez
frigis facit frixi frictū sm analogiā et etiā frixū sm vsuz.
Frigero ras raui id ē recreare et dicit a frigeo ges et cō-
ponit cū re et dr Refrigero as.et ind hoc refrigerium rij
et ē actiuū frigero cū omibus suis cōpositis et cor.penul.

Frigia gie. fuit filia europe. vnde hec frigia dicta ē que
dam prouincia. Hec ꝛ dardania a dardano iouis filio.
Huiusmōi regio troya est quā ex suo nomie appellauit
tros rex troianoꝝ. pater ganimedis. ꝛ sūt due frigie ma
ior ꝛ minor. Maior frigia smirnā habet. Minor vo yli
am. ꝛ hic frigius gia. giū ꝛ hic ꝛ hec frix gis. quo noīe se
pe vocant troiani. cū volumus eos appellare timidos.
Pro q̄litate etiaʒ negocij autores dāt troianis diuersa
nomia. si volūt eos appellare timidos. appellant eos fri
ges vel frigeos Si generosos dardanidos Si pfidos
laomedōtiades. si fortes troios. si audaces hectoreos.
Itē frigia gie. dr̄ q̄dā vestis q̄ alio noīe dicit acupicta
Frigidariū rij. locus vbi aliquid ponit ne calore corrū
patur. ꝛ dr̄ a frigido das
Frigido das. daui. i. frigidus est.
Frigidus. a frigeo ges dr̄ frigidus da dū et compat di
or. dissimus. vnde frigide dius sime. aduer. ꝛ hec frigidi
tas tatis. ꝛ frigido das. i. frigiduʒ facere ꝛ pdu. fri. Et est
actiuū frigido cū omibus suis ꝯpositis
Frigilla le auis q̄ frigore cātat. ꝛ dr̄ a frigeo ges
Frigio as. in frigiū vide.
Frigio onis mas. ge. dr̄ a frigia. ꝛ est frigia q̄dam vestis
que fit in frigia. que ꝛ acupicta vocat. Hui9 vestis arti
fices frigiones dicunt. q2 in frigia est repta. vl' q2 illi periti
sunt in tali veste faciēda.
Frigiū a frigia dr̄ hoc frigiū gij. i. frisellū. vel q̄dam mi
tra pontificalis. q2 in frigia melius fiat. vnd frigio gias
id ē frigiū apponere. vel frigio ornare. ꝛ est actiuū. Itēʒ a
frigia dr̄ hic frigius gij. q̄dā lapis q̄ nascit in frigia
Frigo gis xi. xum. uel ctū. i. coquere in patella sine aqua
vel vino cū oleo vel sagimine. Et cōponit Confrigo gis
xi. xū. Item cū de ꝛ dr̄ defrigo gis. i. valde frigere Item cū
p ꝛ dr̄ pfrigo gis. i. pfecte frigere. Item cū re ꝛ dr̄ refrigo
gis id est iterū frigere. Frigo ꝛ eius cōposita sunt actiua.
ꝛ corri. fri. ꝛ faciūt pteritū in xi ꝛ supinū in xū. Inuenitur
tamē quādoqʒ in ctū. sʒ raro sm vsum. vide in frigeo
Frigores orꝝ. numeri plural' mascu. gene. id ē febres q̄ fa
ciunt hoies frigere. ꝛ deriuat a frigeo
Frigorosus sa. suʒ. plen9 frigore a frig9 dr̄ ꝛ compat.
Frigutio a frigeo ges dr̄ frigutio tis tiui tire. i. subtilit ag
garrire. vel frigide se ducere huc ꝛ illuc ppter frig9. sicut
catulus facit quādo habet frigus
Frigus goris neu. ge. in frigeo est
Fritillū A frango gis dr̄ hoc fritillum li. i. molinellum
in quo piper terit. q2 grana pipis vel alia frāgit. ꝛ est p
foratum ab iferiori. ꝛ inde piper tritūʒ recolligit. Ponit
etiaʒ p q̄dam vase pforato. p quod solent pijci taxilli ne
fiat ibi fraus. Iuuenal'. Paruoqʒ cadere monet arma
Fritinio nis. pprie est yrundinū. ꝛ vt dicunt fritillo.
omniū auiū. ꝛ pcipue puarum. Unde inuenit Aues fri
tiniunt id est cantāt.
Friuolus la lū. penul. corr. i. vanus. inutil' mendax. cadu
cus. incertus. dubi9. simulat9. pui pcij. Unde friuolū q̄i
fere valēs obulū. Inuenit quādoqʒ scriptū p b. fribolus
la. lum. sed antiq̄tas est. pprie aūt friuola dicunt fictilia
vasa et inutilia
Frix gis. cōmunis gene. in frigia vide
Frixa A frigo gis dr̄ hec frixa xe. i. carbonella scʒ paruʒ
carnis q̄ sup carbones cito solet decoqui. Et hoc frixum
frixi genus cibi. dictū a sono quem facit quādo ardet in
oleo vel sagimine
Frixatura a frigo gis. dr̄ hec frixatura re. ꝛ hec frixura
re. in eodē sensu. scʒ coctura illa. tal' actō vel quod frigit.
Frixura descēdit a frigo gis sʒ frixatura a frixo as freqn.
Frixit est pteritum de frigo gis. ꝛ etiā de frigeo ges. vi
de in frigeo friges
Frixorium rij ge. neu. dr̄ a frigo gis Et est frixoriuʒ pa
tella vel ferꝝ sup quod coquit. Propheta Cōfrixa sunt
ossa mea tanq̄ʒ in frixorio. Frixoriū cōponit cōfrixoriuʒ
id ē patella. sartago. quod idem est
Frixura re. in frixatura exponit.
Frondator. A frons dis dr̄ hic frondator toris. q̄ fron
des colligit ad pastū animaliū. vel q̄ auellit frondes a vi
tibus vt citius maturescāt. Uel q̄ canit frōde. vel auis q̄
dam q̄ ex frōdibus nidū facit. Und vgili9. Hic alta sub
rupe canet frōdator ad auras.
Frondatus a frōs dis dr̄ frondatus ta tū ꝛ frōde9 dea
deū. ꝛ frondosus sa sum. Sed frondeū est quod de frō
dibus totū est. Frondatū vel frondosum est quod fron
des habet et eis abundat. vt loc9 arborꝝ. sicut gramineū
Frondeo des dui dere. i. frōdes ha ꝛ graminosum.
bere vel emittere vel pdere. Et deriuat a frondo das. et
ꝯponit Confrōdeo des. i. simul frōdere. Defrōdeo des
id est frōdes amittere vel pdere. Item refrōdeo des id ē
iterū frōdere. Et hic inchoa. Frōdesco scis. Cōfrondesco
scis Refrondesco scis. Defrōdesco scis.
Frondeus in frondat9 exponit.
Frōdicula le. pnlt cor. pua frōs ꝛ ē dimi. de frōs dis
Frondo das daui. dr̄ a frons dis. ꝛ est frōdare. fronda
tum facere. frōdes pbere ꝛ componit Defrōdo das. id ē
frōdes euellere ꝛ sunt neutra
Frōdosus sa sum. in frōdatus vide. ꝛ in frons
Fronesis sis. fe. ge. i. prudētia vel sapientia. ꝛ dicit a fro
nos quod est prudens
Fronitus a fronos vel fronus dr̄ fronitus ta. tū. i. pru
dens vel sapiēs Et ꝯponit Infroni9 ta tū. i. insipiēs. in
sulsus Und eccl'. xxij. Animo irreuerenti et infronito ne
tradas me. Sʒ ibi ꝯmunit legit infrunito. et pdu. penl'.
Fronos grece ltīe dr̄ prudēs vel sapiens. Et vertit in la
tinum et dicit fronus na nū et ꝯpatur fron9 nior simus
vnde frone nius sime. aduerbiū
Frons dis fe. ge. dr̄ a foros et dr̄ frons quasi forās q2 fe
rat vgulta vel vmbrā. vel dr̄ a fluo fluis q2 cito fluat Et
hinc frōdosus sa. sum. id ē frōdibus plenus. Et compat
frondosus sior simus. vnde hec frōdositas tatis. abūdā
tia frondiū Et est frōs dis arboris. Sed frons tis capi
tis est et vtrūqʒ est fe. ge. Unde vsus Frōs foliū frōdis.
frōs est in vertice frōtis.
Frōs tis fe. ge. est capitis Sed frons dis arboris vide
in frōs dis Et ꝯponit Bifrōs Effrōs tis.
Frontispiciuʒ. A frons tis et specio cis cōponitur hoc
frontispiciū cij. id ē inspectō frontis vnde et anterior ps
ecclesie frontispicium dicit.
Fronus na nū. in fronos vide.
Fructifico cas caui care. i. multiplicare ꝛ ē actiuū et ꝯpo
nit a fruct9 et facō et cor. hāc sillabā fi fructifico.

Fructuari9. ria riū. i. vtilis vel fructu abundans vl' ad
fructū ptinēs. et dicit a fruct9
Fruct9 a fruor dicit hic fruct9 ctus ctui. Unde fructuo
sus sa. suʒ. ꝛ compat fructuosus sior sim9. vnd fructuose
sius sime. aduer. ꝛ hec fructuositas tatis ꝛ p ꝯpositōneʒ
infructuosus sa sum. ꝛ simili' ꝯpat Und hec infructuo
sitas tatis. Itē fruct9 cta. ctum. est pticipiū de fruor eris.
Quid sit fructus tricesim9. sexagesimus centesimus. ha
Frugalis a fruge dicit hic ꝛ hec hes ī numer9
frugalis et hoc le. i. vtilis sobrius. moderat9 ꝯtinēs. vnd
frugalit aduer. ꝛ hec frugalitas tatis. i. vtilitas parsimo
nia modestia. ꝯtinētia. tēpantia. parcitas sobrietas. Est
vero frugalitas vtus inter auariciā ꝛ prodigalitatem.
Frugeria rie. dea frugū ꝛ dr̄ a fruge ꝛ pdu. ga.
Fruges in frux exponit
Frugi a fruge dicit hic ꝛ hec ꝛ hoc frugi indecli. p omēs
casus. i. bonus vtilis. valēs temperatus. modestus. vel dic
sm psti. q frugi est dtūs hui9 nomis fruges ꝛ figurate ꝛ
intrāsitiue ꝯiungit cū omni casu. cū vtroqʒ numero. cuʒ
quolibʒ genere. Eccle. xxxj. Nō frugi Idē dicas sm pstia.
de nihili. cordi. mācipi nemācipi.
Frugifer Fruges ꝯponit cū fero fers ꝛ dicit frugifer ra
rū. penul. corr. i. ferēs frugem. i. vtilitatē vel fructū. et hec
frugifera re. id est terra. ꝛ hic frugifer id est ager. De fru
ge dicam in frux
Frumen a fruor eris dicit hoc frumē minis. i. summa ꝛ
eminēs ps gule vel gutturis prima ps gurgulioni qua
cibus ꝛ potus dforat. q̄ sapor cibi ꝛ potus discernit. ꝛ q̄
fruimur cibis ꝛ vescimur. Et eadē ructa ꝛ rumē. Sʒ ru
men in bestia. Ructa vel frumē in homie. ita vult hug.
Sed in grecismo dicit. Gutturis est imū rumen frumē
Frumentū. a fruor vl' frumē dicit quoqʒ summū.
hoc frumentū ti. q2 pcipuū est ad fruendū. vnd frumen
tosus sa. sum. plen9 ꝛ abundās frumēto. Et frumentor
taris. i. frumentū colligere
Fruor eris fruitū tu. vel fructū tu. Fruitū tu. pbat frui
turus ra rū. Fructū ctu. pbat fruct9 ct9 ctui. Fruor. i. vtor
Differūt tamē q2 fruimur reb9 q̄bus vtimur ppter illas.
sed vtimur illis q̄bus vtimur ppter nos. Est eni re aliq̄
frui ei inherere ppter se ꝛ eā diligere. Fruimur ergo deo
Utimur mūdo ꝛ creatis in eo. Und augu. Utendū est
hoc mūdo non fruendū. vt inuisibilia dei p ea que facta
sunt intellecta ꝯspiciant. i. vt de tempalibus eterna capi
antur. Itē fruimur quodammō celestib9 vtutib9 ꝛ scien
tia. Utimur mūdanis diuitijs cibis vestib9 ꝛ similibus
fungimur aūt officō. Et nota q frui aliq̄ dicit tripliciter
Aut sicut obiecto ꝛ hoc mō solo deo fruendū est. qa ad
bōitatē soli9 dei ordiat bonitas toti9 vniuersi. sicut bonū
totius exercitus ad bonū ducis. vt dicit in. xj. methaphi.
Alio mō sicut habitu eliciēte actū fruitōis. ꝛ hoc modo
beatitudine creata et caritate fruendū est. Tercō modo
fruimur aliq̄ sicut instrumento fruitōnis. ꝛ hoc mō frui
mur potētia cuius fruitō est act9 Fruor cōponitur Con
fruor eris. i. siml' frui. Item defruor eris. i. valde frui. vel
a fruitōe cessare. Itē pfruor eris. i. pfecte frui. Fruor ꝛ ei9
composita omnia deponentia sunt. ꝛ faciunt supinum
in fruitum vel fructum sed frequentius in fruitum.
Unde ampli9 inueniunt ista pticipia in vsu. scʒ fruitus
ꝛ fruitur9 q̄ʒ ista scʒ fruct9 ꝛ fructur9. Hec eni in vsu de
ficiūt sicut supina a q̄bus descendūt. A fruiti gtō de frui
tus addita o. format hec fruitō. De q̄ vid supra i dos tis.
Frustra aduer. q̄litatis. i. incassuʒ sine causa sine effectu
Unde frustror straris deponē. olim tamē fuit cōmune.
id ē fallere decipe. Unde frustratus dicit laboris fructu
euacuat9 illusus. Et scribit frustra ꝛ frustror p r. in pma
et secūda sillaba. Sed frusta nomē plural' nu. nō habʒ r
in vltīa sillaba sʒ tantū in pma.
Frustulū li. penul. corr. di. de frustū. i. puū frustū.
Frustū sti. sine r. in vltima sillaba dicit a frumē Et ē fru
stum pticula carnis vel panis. q2 capiat a frumie. Und
frusto stas staui. stare. i. frusta diuidere vel frusta facere
Unde frusto stas staui stare statū. i. in frusta diuidere. l'
frusta facere. Und frustatim aduerbiū. i. diuisim ul' pti
Frutectū in frutex ē culatim
Frutex A fruor eris vel a fruge dicit hic frutex cis. i. dē
sitas vgularū. vel puarū arborꝝ vel spinaꝝ. q aūt dr̄ fru
tex quasi frōde terrā tegens ethimologia est. Unde hoc
frutectū cti p ct. in vltīa sillaba locus vbi frutices crescūt
Hiere. xj. Et cōbusta sunt fructeca eius. ꝛ scribit frutex p
t. solam cor. eni fru. Unde ouid de arte li. nj. Turpe pec9
mutilū turpis sine gramie camp9. Et sine fronde frutex
ꝛ sine crine caput. Item in li. epy. Mōs fuit apparēs fru
tices in vertice rari.
Fruticor A frutex deriuat fruticosus sa sum. i. spinos9.
plenus fruticib9. Et fruticor caris. i. frutices emittere mul
tiplicari. abundare. pullulare. crescere ad modū fruticū
et corripit di. Iuuenalis Sed fruticante pilo neglecta ꝛ
Frux vel fruges gis fe. ge. est. sed ntūs squalida crura
deficit in vsu. Et scias q segetes dicunt dū seminant a se
ro seris. Messes duʒ colligunt a meto tis. Fruges dum
fruunt a fruēdo. i. vescēdo. Itē fruges liq̄de sunt. Frumē
ta arida ꝛ sicca. Et sunt frumēta omia que habēt aristas
Fruges vero reliqua

F ante V

Fuco cas caui care. i. colorare. fucū supponere. verbuʒ
actiuū et dicit a fucus. sm hug. et inde fucatus ta. tum. et
vt dicit Pap. Fucata depicta. tincta adulterio. cōtami
nata ficta nō vera. diuersi coloris. fucare depigere. men
dacijs subornare. ꝛ pdu. fu. vide in fuc9.
Fucosus sa. sum. i. suptinct9 fuco et dr̄ a fucus
Fuc9. A fagin quod est cōmedere dicit hic fucus ci ma
ior ape minor scabrone. quasi fagus. q2 alienos labores
edat Non eni mellificat sed aliaꝝ mel comedit. De q̄ v
gilius Ignauū fucos pec9 a psepib9 arcēt. Et hic hic fu
cus ci. genus herbe vnde fit q̄daʒ tinctura. que similiter
dicit fucus. et p quolibʒ colore naturali supposito dicit
fuc9. q2 alienū mentit colorē Sap. xnj. Rubicundum fa
ciēs fuco colorē Itē fucus ponit q̄dam similitudie p de
ceptōne q̄ supponit veritati celāde. Und boe. de ꝯsola.
Intelligo in q̄t multiplices fucos illi9 pdigij.
Fudi sti. dit. pteritū de fundo dis et pdu. fu.
Fugax a fugio gis dr̄ hic ꝛ hec ꝛ hoc fugax cis assiduus
frequēs in fuga et ꝯpat fugacior sim9 vnd fugacit cus
sime aduer. et hec fugacitas tatis.
Fugere penul. pducta est pteritū pfectū indicatī modi

de fugio gis vt fugi gisti fugit et pluraliter fugimus gistis
gerūt vel fugere. Itē potest esse modi infinitiui vbi pdicti
vt infinitō fugere. ꝛ corr. penul. ꝛ ita de silibus dicas
Fugillator in fugill⁹ est
Fugill⁹ li. ferꝝ quo extrahit̃ ignis de petra. Et videt̃ de
riuari a fos qd̄ est ignis ꝛ gero ris. q̄si fos gerens. vnde
fugillo las. i. ignem de petra fugillo extrahere. vnde hic
fugillator toris. ꝛ hinc pfigurā fugillatores dicunt̃ vm-
bre demonū q̄ ignem ferūt
Fugio gis gi. tū cōponit̃ cū ab ꝛ mutato b. in u. et dr̄ au
fugio gis. id ē longe fugere. Itē circūfugio gis. Item con
fugio gis. i. simul fugere. vel ad aliquē fugere causa secu
ritatis. ꝛ auxiliū habēdi. Item defugio gis. i. valde ut de
orsum. vel de vno loco ad aliū fugere causa habendi au
xilium Itē diffugio gis. i. diuersis modis vel in diuersas
ptes fugere. Item pfugio gis. i. p alijs fugere. Itē pfugio
gis id est pcul fugere. Itē pfugio gis. i. pfecte fugere Itez
refugio gis. i. iterꝝ vel retro fugere. vel ad aliquē fugere
causa euadēdi ꝛ habēdi auxiliū Itē subterfugio gis. id ē
subt⁹ fugere. recusare. renuere. Itē transfugio gis. id est
vltra aliū fugere. Fugio gis. actiuū est ꝛ habet significa-
tōnem ꝯtrariā sue voci. In actiua enim voce signat passi-
onem. ꝛ in passiua actōem. Idem enī est fugio te. qd̄ fugi
or a te. ꝛ idem est fugior a te. qd̄ fugio te. Item omīa eius
cōposita sunt actiua. ideo null⁹ miret̃ si dicim⁹ fugio eē
actiuū. nam sic est pculdubio. q2 autoritas pstia. et ei⁹ si-
gnatō et ꝯstructō id ptestat̃. Item fugio ꝛ omīa ei⁹ com
posita faciūt pteritū in gi ꝛ supinū in gitum penu. cor. vt
fugi gitū. ꝯfugi gitū. Et format̃ pteritū a pma psona pre
sentis tempis indicatī mōi deponēdo o. vt fugio gi. ꝛ su
pinū a pma psona pteriti addita tū. vt fugio gi. gitū. Itē
omīa corri. hāc sillabā fu. in psenti. vnde facet⁹. Non fa-
cias solus quod fugit omis homo. sed in pterito eam p
ducit. vnde qdam. Hic modo iure fugit. sed heri cur dic
Fugitiu⁹ ua. uū. dicit̃ a fuga ge. Et scias mihi fugit
q fugitiu⁹ recte nemo dicit̃ nisi q dominū fugit. Nam si
puul⁹ puer a nutrice aut a scola discesserit fugitiu⁹ nō ē
Fugito tas. frequen. potest esse hui⁹ verbi fugio gis et
hui⁹ verbi fugo gas. vt fugito id ē frequēter fugio. vl' fre
quenter fugor. ꝛ cor. gi.
Fugo gas gaui gare. i. expellere. in fugam ꝯuertere. Fu
go ꝯponit̃ Aufugo gas. i. a se longe fugare. ex ab ꝛ fugo
ꝛ mutat̃ b in v. Item cōfugo gas. i. siml' fugare. Itē diffu-
go gas id est diuersis modis vel in diuersas ptes fuga-
re. Item defugo gas. i. de vno loco ad aliū vel valde fu-
gare. Item effugo gas id est extra fugare. ab ex ꝛ fugo ꝛ
mutat̃ x. in f. Item pfugo as. i. pfecte fugare. Itē prefugo
as. id ē p alijs fugare. Itē refugo gas id ē repellere. Fu-
go ꝛ omīa ei⁹ composita sunt actīa. ꝛ corr. hanc sillabaz
fu. sicut ꝛ fuga ge. a q̄ deriuat̃. Fuga āt a fugio dicit̃ Vir-
ria Nil poterit timido tuti⁹ esse fuga Victor qppe fugat
vict⁹ ab hoste fugit.
Fulcimē minis neu. ge. i. sustentamentū. firmamētū au-
xiliū et pd̄. pnlt in nō sed in gtō ea corri.
Fulcimentū ti. ꝛ hoc fulcimē dicit̃. vnd̄ exponit̃ sicut ful
cimen. Et p hoc pbat̃ q fulcio facit fulciui Nam nomia
in mentū desinentia a vbis venientia solēt formari a pte
rito pfecto vi mutata in mentū vt fulciui fulcimentū. nu

triui nutrimentū. vide in fulcio cis.
Fulcio cis ciui. cire. i. sustentare supportare. sublevare.
submunire. firmare adiuuare. et facit pteritū fulsi vl' ful
ciui. vnde fultū vel fulcitū. q fulciui faciat pbat̃ p hoc no
men fulcimentū. Nam nomia desinētia in mentū. venie
tia a verbis solēt formari a pterito pfecto vi mutata in
mentū. vt fulciui fulcimentū Et inde fult⁹ ta. tū. ꝛ fulcit⁹
ta tū ꝛ hoc fulcimen ꝛ hoc fulcimentū. Fulcio componit̃
Affulcō cis. Confulcio cis. Effulcio cis. Prefulcio cis.
Perfulcō cis. Refulcio cis Suffulcio cis Fulcō ꝛ eius
composita sunt actīa ꝛ faciūt pteritū in si vl' in ciui vt ful
ciui fulsi. ꝛ supinū in tū vel in citū. vt fultū vel fulcitum.
Affulcō cis si vel ciui vel citū sm hug. Sed sm pstianū
fulcō facit pteritū in si. cio mutata in si. ꝛ supinuz in tū si
mutato in tū vt fulcō si tū. Suffulcō si tū ꝛ ita tenenduz
est sm modernos. licet aliquādo inueniat̃ fulciui citum.
sed poti⁹ antiqtas est. Quidam tamen vt di. pstia. fulci
ptulerūt differētie cā q2 scz fulgeo faciat etiā fulsi Sz dic
q fulgeo ꝛ fulcō habēt pteritū scz fulsi sed in supino diffe
runt. q2 fulcō facit fultū sed fulgeo fulsum. Unde versus
Fulcio dat fulsi fultū. dat fulgeo fulsi. Fulsum dissimili
voce supina gerunt
Fulcit⁹ in fulcio vide.
Fulcrū A fulcō cis dicit̃ hoc fulcrū cri. pprie sponda si-
ue pes lecti. q2 fulcit lectū. Inuenit̃ tamē quādoqz pro le
cto quādoqz p ornamēto lecti. vnde fulcrat⁹ ta. tū. fulcꝝ
habens Et fulcro cras id est fulcra lectulo facere. lectuz
Fulgeo ges fulsi i. in um fulsum fulcris pparare.
ꝛ habet idē pteritūz cū fulcō sed in supīo differūt vt dictū
in fulcō cis. Et est fulgere idem qd̄ resplendere. ꝛ q2 splē
dor ferit ꝛ pcutit oculos intuentiū ideo ponit̃ fulgere p
ferire ꝛ pcutere Fulgeo componit̃ Prefulgeo ges. i. pre
alijs fulgere. Refulgeo ges id est resplēdere. Suffulgeo
ges id ē parꝝ fulgere. Et ab his omibus inchoati. Fulge
sco Prefulgesco Refulgesco. Fulgeo ꝛ eius composita
sunt neu. ꝛ faciūt pteritū in si ꝛ supinū in sum. antiq etiā
dixerūt fulgo fulgis.
Fulgetra A fulgeo vel fulgēs ꝛ etra componit̃ hec ful
getra tre. id est fulgēs etra vl' quasi fulgor etre. Hoc gre
ce dicit̃ casma vulgo aeris ptic⁹ Et hoc pprie etiam dicit̃
splendor ignis vide in fulmē
Fulgetū ti. i. fulgor a fulgeo ges. ꝛ pdu. ge.
Fulgid⁹ A fulgeo ges dicit̃ fulgid⁹ da dū. id est splen-
didus ꝛ compat̃ fulgid⁹ dior sim⁹ vnde fulgide dius si-
me aduer. ꝛ hec fulgiditas tatis ꝛ fulgido das id est ful-
giduz facere. Fulgid⁹ ꝯponit̃ pfulgid⁹ Quāfulgid⁹ am
bo p valde fulgid⁹ ꝛ corr. gi.
Fulgor oris masc. ge. i. splēdor. ꝛ deriuat̃ a fulgeo es. vn
de in euāgelio Sicut lucerna fulgoris illumiabit te. ꝛ p-
ducit pnlt in gtō vide etiā in fulmen.
Fulgor⁹ a fulgor oris dicit̃ fulgor⁹ ra rū. i. splendidus. ꝛ
hinc fulgoro ras id ē splēdere. ꝛ p ꝯpositōz Prefulgor⁹
ra rū id ē splēdid⁹ et pducūt go sillabā
Fulgurat⁹ ta tū in fulguro ras vide
Fulguro ras A fulgur dicit̃ fulguro ras id est fulgere.
vel fulgure pcutere et sm hoc est transitiuū et hinc fulgu
ratus ta tū id est fulgid⁹ vel fulgure pcussus. Et nota q
fulguro ras. et fulmino nas. sm q sunt verba excepte

actōnis neutra sunt. ꝛ pprie nō habēt nisi tercias perso-
nas. ꝛ sm hoc fulminare ꝛ fulgurare. est fulmīa vl' fulgu
ra emittere. Trāslatiue tamē accepta ad homies actiua
sunt. i. fulgure vel fulmīe vel aliquo q̄si fulmīe aliquē fe-
rire Et sm hanc sigficatōnem cuicunqz attribuant̃ sunt
actīa. ꝛ eorū composita simlit̃. Fulgurare p splendere ē
neu. ꝛ corr. gu. Et inde in psal' vbi dicit̃ Fulgura corusca-
tōnis Dicit glosa. Fulgura vel fulgora. vel chorusca id
est clarifica. choruscatōes. i. miracula fac crebrescere.
Fulg⁹ a fulgeo ges. dr̄ hoc fulg⁹ vel hoc fulgur ris. vn-
de fulgure⁹ rea reū. Sed pprie fulg⁹. q2 tāgit. fulgur q̄a
incēdit ꝛ vrit. fulmē q2 findit. vide in fulmē
Fulica a fuligo ginis deriuat̃ hec fulica ce. vel hec fulex
cis qdam auis. Uel fulica dicit̃ q̄si fuliga. q2 caro eius q̄
si leporina sapiat. Lagos enī grece lep⁹ dicit̃ latīe. Und̄
ꝛ apud grecos lagos vocat̃. ꝛ est hec auis stagnensis. i. i
stagnis ꝛ paludib⁹ morans. Hec habet nidū in medio
aque vel in petris q̄s aq̄ circūdat. maritimoqz semp de-
lectat̃ pfundo. q̄ dū psenserit maris cōmotōem fugiens
in vado ludit. sm ysid̄. ꝛ cor. li. Allexand̄. Cū fulicas pup-
pis petunt excelsa volando
Fuligino nas pnlt cor. in fuligo est.
Fuligo A fumus dicit̃ hec fuligo ginis. i. nigredo illa q̄
dependet de trabib⁹. ꝛ fit ab igne. q aūt dicit̃ fuligo qua
si fumo ligata. et himolo. est. Et inde fuligine⁹ nea neuz.
id ē niger vel de fuligine existēs vel ad fuliginē ptinens
Item a fuligine fuliginat⁹ ta tū. i. fuligine denigrat⁹. qd̄
potest esse pticipiū. Et fuliginos⁹ sa sum. plen⁹ fuligine ꝛ
compat̃. Et fuligino nas. i. denigrare. ꝛ pprie fuligine. et
pducit fuligo penul. nti. sed pnlt gti corri. Unde iuuenal'
Ille supciliū madida fuligīe tinctū Obliq̄ pducit acu. ꝛc
Fulina a fulm⁹ dicit̃ hec fulina ne. i. coquina. vnd̄ hic fu
linari⁹ rij. i. coqu⁹. ꝛ fulinari⁹ ria riū. Et fulino nas. i. co
qnare. in fulina coquere. ꝛ pdu. li.
Fullo a fulgeo ges. dicit̃ hic fullo lonis q̄ pannos parat
ꝛ excandidat. ꝛ eos fulgere faciat. Inde fullo las laui. la
re. i. pulcrare decorare. demergere vel lenit̃ tangere. ꝛ cō
ponit̃ Affullo las. i. iuxta fullare. valde fullare. lenit̃ tan
gere sm hug. Pap. etiā di. Fullo lauandari⁹ decorator
ꝛ pducit penul. gti fullo lonis.
Fulmen. A fulgeo ges dicit̃ hoc fulmē minis. Und̄ ful
mineus nea neū. Et scias q sm opinionē hug. quando
duo vel tres. vel plures vēti in aere intercipiūt nubē ali
quā. eaz cōfringūt ꝛ collidūt. ꝛ ex illa collisione fiat son⁹
in aere. ꝛ pcreat̃ ignis. ꝛ sonus ille pprie dicit̃ tonitruūz
quasi ton⁹. i. son⁹ terrēs. q2 terreat. Splēdor illius ignis
pprie dicit̃ fulgetra vel fulgor Ignis ille siue iaculum ex
eo factū vel ictus illius iaculi pprie dicit̃ fulgur vl' fulg⁹
vel fulmē a fulgēdo vel fulg⁹ feriendo vel pcutiēdo. Sz
pprie dicit̃ fulgur. q2 incendit ꝛ vrit. Fulg⁹ q2 tangit. Ful
men q2 findit. Sūt enī tria genera fulmīs. Unum qd̄ af
flat ꝛ tāgit. ita q non vrit. Scdm qd̄ vrit. Terciū qd̄ fin-
dit ꝛ ideo cū trib⁹ radijs depingit̃ fulmē. hinc ꝛ trifidaz
flamā dicit̃ habere. quādoqz tamē pdicta noīa ꝯfundūt
ꝛ dicuntur esse nomina vnius ꝛ eiusdem rei. Sed toni-
truum dicit̃. q2 suo sono terreat. Fulgetra vl' fulgur. l' ful
gor q2 fulgeat fulg⁹ q2 tangat. fulgur q2 vrat. fulmen q2
findat. Ex pdictis patz q ante fit son⁹ q̄z ignis. ꝛ tamē ci

tius ꝛ ante videm⁹ ignem q̄z audiam⁹ sonum. Si que-
ritur q̄re hoc cōtingat. Ad hoc dicenduz est [illegible]
qdam. q hoc ideo ꝯtingit. q2 velocior est ocul⁹ ad viden-
dum q̄z auris ad audiendum. Radius enī ab oculo exi
ens in ictu ipius oculi repcutit̃ in re remotissima. Und̄
oculus excitat̃. ꝛ visu illā rem statī pcipit. sed sonus nisi
pmo pueniat ad aurē ꝛ eam pcutiat. auditu non pcipit̃
q2 ergo sonus ille valde remot⁹ sensui ad aurē accedēs
ꝛ eam repcutiens. tarde auditu pcipit̃. Frat̃ enī albertus
di. q hoc ideo cōtingit. q2 visus est formalior q̄z sit audi-
tus. ꝛ ideo nobilior est visus q̄z sit audit⁹. Similit̃ autez
obiectū visus est in aere. nō sicut in materia tantū et de-
ferente siue via. sed est in eo sicut in spūali. qd̄ est pspicu-
um. ꝛ sm esse spūale hoc est intētionale ipa forma est vi-
sibil'. Sed nō est ita de obiectis alioꝝ sensuū. Id enī qd̄
est in aere sm actōem lucis. hoc est visibile. sed id qd̄ lux
abstrahit ꝛ ponit in aere. hoc nō est forma rei. sed intētio
forme rei. ꝛ ideo aer nō est albus vl' niger vel alia forma
informat⁹ quādo in eo est visibile. q2 nō est in eo nisi sm
intentōem forme. ꝛ non sm esse forme quod habz in ma
teria. Ideo motus eius p aerē est subito ꝛ nō in tempe.
sed sonus sm suū esse est in aere. ꝛ aer est in materia eius
q2 verꝝ esse soni nō est nisi in aere. licet intentō ꝛ non esse
soni recipiat̃ in aure. ꝛ ideo mot⁹ soni p aerē nō est subi
to sed successiue et in tempe. ꝛ ideo pceptō visus in toni-
tru est ante pceptōnem auditus. ꝛ ideo citius videt̃ ful-
men q̄z audiat̃ tonitrus. ꝛ licet sm esse tonitrus sit āte ful
gur. q2 tonitrus est in ipa scissione vel ruptura nubis. et
fulgur est illuminatō ignis q̄ apparet nube iam scissa vl'
rupta. Uentus enī dirūpit nubem cuz impetu ꝛ veloci-
tate. ꝛ inflamat ignem ex agitatōne eius in nube. ꝛ tunc
micat ignis. Huius aūt aptū dāt exēplum auicēna ꝛ al-
gazel de muliere lauante pānos emin⁹ vltra fluuiū latū
Percussura enī quā dat supra pannos videt̃. ꝛ non au
ditur son⁹ quē dedit nisi post tēpus interpositū. pterea
si aliqs aliquātulum remotus cū securi pcutiat arborē
vel aliud licet post pcussionē subleuet securim tamē pus
videm⁹ securi eleuatā q̄z audiam⁹ sonū pcedentis pcus
sionis vide etiam in tonitr⁹
Fulmino a fulmē dr̄ fulmino nas pnlt cor. ꝛ ē vbū neu. ꝛ
aliquādo actiuū. vide in fulguro.
Fulsi est pteritū de fulcō cis et de fulgeo ges
Fult⁹ ta tū in fulcō cis vide.
Fulueo ues in fuluu⁹ est
Fuluus a fulgeo ges dicit̃ fuluus ua uum. i. rubeus ali
quātulū vel cū nigro rubeus. Et compat̃ fuluus uior si-
mus. vnd̄ fulue ui⁹ sime aduer. ꝛ hec fuluedo dis et ful-
ueo ues esse vel fieri fuluū. vnd̄ fuluesco scis. inchoa.
Fumariū rij ē camin⁹ p quē exit fum⁹. ꝛ deriuat̃ a fum⁹
Fumeo. a fumo mas. dicit̃ fumeo mes mui. i. eē vel fieri
fumosuz vel fumū emittere Et hinc fumesco scis inchoa
tiuum et pducit fu.
Fumidus a fumus dicit̃ fumidus da dū. et compatur.
Unde hec fumiditas tatis et fumido das. i. fumiduz fa-
cere. infumare vbum actiuū. et corri. mi.
Fumigo A fumus dicit̃ fumigo gas. i. infumare. ꝛ com
ponit̃ Affumigo gas. Infumigo gas. Prefumigo gas
Refumigo gas. Suffumigo gas. i. parū vel ab iferiori

pte fumigare. Fumigo ⁊ eius cōposita actiua sunt et corr. mi. ⁊ inde fumigabūdus da. dū. silis fumigāti

Fumo mas maui mare.i.fumo implere.vel fumū emittere.⁊ deriuať a fumꝰ. Fumo cōponiť Infumo mas.i.intus fumare. Itē refumo mas.i.iterū fumare. Itē Suffumo mas.i.parū vel subtꝰ fumare ex sub ⁊ fumo mutato b.in f. Fumo mas ꝑ fumū emittere neu.est ⁊ cōposita ab eo ſm hāc sigficatōẽ neu.sunt. Silit fumo mas ꝑ fumo īplere ⁊ etꝰ ꝯposita ſm hāc significatōem actiua sunt ⁊ ꝓducūt hāc sillabā fu. Fisiologꝰ Deq; pilis eius fiat sub domare fumꝰ

Fumulꝰ li.di.puus fumꝰ

Fumus mi diciť quasi fos means.⁊ est ethimologia.et hinc fumosus sa sum. plenus fumo. Et compať fumosꝰ sior simꝰ.vnde hec fumositas tatis.

Funalis A funus diciť hic ⁊ hec funalis ⁊ hoc le. pertinens ad funē.⁊ hoc funale lis.idē qd funis. ⁊ funale licinus ad cādelam faciēdam Unde ⁊ sepe poniť ꝓ cādela ⁊ dicunť funalia licinij a funibꝰ inter cerā.quos āte vsū papiri cera circūdatos habuere maiores. Uide in ma; in funis

Funambulꝰ li.pnlt cor.est ille q sup funē ambulat.⁊ ꝯponiť a funis ⁊ ambulo.

Functorū rij.i.trāsitorū ſm Pap.

Functus a fungor geris.diciť functꝰ cta.ctū idē qd vsꝰ. Hinc functi dicebať quoddā genus ciuiū.q fungebātur officō ⁊ honore aliq. Itē a fungor dr hec functō onis

Funda de.diciť a fundēdis lapidibꝰ. q ex ea lapides fundanť id est mittanť. Unde a fundo dis diciť. Itē inueniť hec funda de.genꝰ piscatorij rhetis. q in fundū mittať. Idē ⁊ iaculū a iacō.⁊ tūc deriuať funda a fundꝰ di.

Fundamētum ti diciť a fundo das. dictū sic. q sit fūdꝰ domui. ⁊ est ethimo. Idem ⁊ cemētum quia ceso crasso lapide surgat.

Fundanꝰ ni rusticꝰ q fundos colit et dr a fundꝰ di et ꝓducit da.

Fūdibalariꝰ in fundibalū vide

Fūdibalista.in fundibalū est.

Fundibalū li.neu ge.machina bellica. Unde possūt dici fundibalarij q talibꝰ machinis psunt. ⁊ videť componi a funda ⁊ balim.qd est iacere vel emittere. Unde dicitur in pmo li.macha. ca.vj. Et statuit illic balistas ⁊ machinas ⁊ ignis iacula ⁊ tormēta ad lapides iactādos.et spicula.⁊ scorpios ad mittendas sagittas.⁊ fundibala. Itē ſm hug.a funda ⁊ balim.cōponiť hic fundibalus li. ⁊ hic fundibalariꝰ rij.⁊ hic ⁊ hec fundibalista ste.in eodē sensu.i.cū fūda iaciēs ⁊ emittēs ⁊ corr. hāc sillabā ba.

Fundibula le.pnlt corr.i.funda ⁊ deriuať a funda.

Fūdito a fundatu vltimo supio de fundo das daui. datum a.mutata in i.breuē ⁊ u.in o.fit fundito tas.frequē. id ē frequēter fundare. Similiť sicut formať rogito tas. a rogatu.sic ⁊ fundito tas.i.frequēter fundo vbum frequētatiuum a fundo das. Itē potest fundito frequē.esse a fundo dis.⁊ formať tūc a fundi secūda psona remota s.⁊ addita to ⁊ hic fundito tas.i.frequēter fundere. Unde plautꝰ in amphitrione Cū cruciatu tuo ista vba funditas corripit di.

Funditor toris. qui cū funda iacit ⁊ diciť a funda de.et

Fūdo das daui dare datū.i.cū funda iacere.vel in fūda lapidē mittere causa piciendi.⁊ tūc deriuať a funda de Item fundo das daui dare.i.fundamentū facere.⁊ dr tūc a fundus di. Tūc enī fundať domꝰ cū eius fundamētū fit quod domui est fundꝰ. Unde hoc fundamen minis qd ꝓdu. da

Fundo dis.fudi fusū.spgere emittere. fugare. Fundo cōponiť Confundo dis.i.ꝯmiscere vel cōfutare.ꝯuincere.arguere. Itē circūfundo dis. Itē diffundo dis.i.diuersis modis fundere.vel extēdere. dilatare. Itē effundo dis.i.extra fundere.vel ex toto fundere. Itē infundo dis.i.intro fundere.vel īmittere. Itē pfundo is id ē pfecte fundere. Itē ꝓfundo dis.i.ꝓcul fundere.vl dispergere.dissipare. Itē offundo dis.i.circa fundere vl circumfundere. Itē refundo dis.i.iterū fūdere retribuere. Item suffundo dis.i.parū vel subtus fundere. Itē transfundo dis.i.vltra fundere. Fundo ⁊ eius composita sunt actiua.⁊ faciūt pteritū in fudi ⁊ supinū in fusū. ⁊ abijciunt n.in pterito ⁊ supio. Nam vt di.psti.in.x.li. vbi agit de supinis vboꝝ tercie ꝯiugatōnis desinētium in do. Illud sciendū est q vba n.ante do habētia q amittūt n. in pterito.amittūt eandē in supio.et gemināt s.si sit penulti. breuis in pterito.vt findo dis di fissum.scindo di. scissū Sin vō ꝓducať penul.pteriti vnā s.habēt in sup. vt fūdo fudi fusum ꝯposita vō simpliciū termiatōes sequūt.

Fundula le dimi.pua funda

Fūdulus a fundꝰ diciť fundulꝰ li dimi.puꝰ fundꝰ. Itē fundulꝰ diciť qdam piscis puꝰ q fundo adheret.

Fūdus A fundo dis diciť hic fundꝰ di.⁊ ꝓ fundo aque et ꝓ agro et ppe ꝓ pallodio.q fundat aquas vl opes siue diuitias. Et diciť fundꝰ tam in ciuitate q extra. Unde fundus diciť vrbanū edificiū ⁊ rusticanū ſm hugu. Multi dicūt ꝓ fundo aque diciť hoc fundū. sed ꝓ agro hic fundꝰ Unde di. Pap. Fundi sunt possessiones agri campi pdia vici Fundū ima pars aque. Itē in grecis.dr Allodiū fundꝰ dicas fundū maris imū. Item vsus. Fūdus fundit opes.diffundit funda lapillos. Fundū cum tenui murmure fundit aquas. Et di.ysid. Fūdus dicꝰ est q in eo fundeť ⁊ stabiliať patrimoniū. Mihi autem videť q fundus ꝓ agro sit mascu.ge. Sed ꝓ fundo aque diciť hoc fundū neu.ge. Etia; hic fundꝰ potest dici.s; in neu.ge.magis est in vsu.

Funebris in funus exponiť.

Funero ras raui rare id est sepelire officiare Uriste funerat corpꝰ id est officiat corpus.sc; facit exequias funeris et funerosa officia pagit Et deriuať a funus et corr. ne Itē a funus diciť funerosꝰ sa su; plenus funere vl luctuosus vel ptinēs ad funus

Funesto stas in funus est

Fūgor geris ctus sum id est vti et cōponiť Defungor geris id est deorsum a functōne esse Und qa qui moritur deorsum fit a functōe vite.ideo dr defungi.i.mori. Itē componitur pfungor geris.i. vti vel destruere vl destrui. vnde pfunctus cta.ctū.et hec pfunctō Fungor et eiꝰ ꝯpoita sunt deponē.et faciūt supinū in functū Nam vt di.pstinus. In gor deponētia mutāt ea in ctū et faciūt supinū; vt fungor functū Que differētia sit inter fungor et vtor. dixi in fruor

Fungus A fos qd est ignis diciť hic fungus gi. q fungi aridi ignem acceptū cōcipiant et retineant. Et diciť fungꝰ esca vulgo.q sit fomes ignis ⁊ nutrimentū. Uel dicunť fungi a fungor geris. ſm voce; a defungor geris ſm significatōem.q ex eoꝝ genere qdā sunt interemptorij. Und ⁊ defuncti dicunť mortui. Unde qdam. Boleti leti causa fuere tui. Inueniť etiā fungꝰ ꝓ veteri panno

Funiculus li.di.puus funis

Funis A fos quod est lux diciť hic funis nis. q funes ante vsum papiri olim in vsu lumīs fuerūt circūdati cera. ⁊ ꝓducit fu.

Funꝰ A funis diciť hoc funꝰ neris.i.cadauer sic dictū a funibꝰ accensis.i.candelis.quos funes ante feretꝝ ante papiri vsum cera circūdatos ferebat. Unde funereus rea reū.⁊ funestus sta stū.⁊ hic ⁊ hec funebris ⁊ hoc bre. omia in eodē sensu.s.luctuosus mortalis. Tamē differūt ſm ppriētatē q funebre est luctuosū. Et funereū est qd ex funere cōstat.vel quod ad funꝰ ptinet. Funestū vero quod funere est inqnatū. Unde funesto stas.i.funere iqnare.⁊ poniť simpliciť ꝓ inqnare. Que aūt sit differentia inter funꝰ ⁊ cadauer.⁊ qdam alia dixi in cadauer. Et scias q funebris corri.penul.naturaliť. vnd hora. in epi. Ira truces inimicicias ⁊ funebre bellū. supple gerūt

Funusculū li.dimi.puum funꝰ

Fuo is.it. fuisti fuit.fuerat. fuere.fuisse. fuendi.fuendo. fuendū futū futu.fuens.⁊ futurꝰ.i.esse.⁊ est mō defectiuū Tantū enī pteritū tempꝰ ⁊ que formanť a pterito sūt mō in vsu. Inueniť tamē quādoq; hoc vbum in alijs tēporibus ſm antiqs.⁊ q fuo ⁊ sum sunt eiusdē significatōis ⁊ sū caret pterito. ⁊ cū pteritū huiꝰ verbi fuo. nō habeat psens in vsu. Ideo sum es est accipit illud pteritum mutuo ⁊ ita ex sum es est.⁊ ex hoc pterito fui.factū est quasi vnū vbum. Et cū sum es est.habeat duo pticipia.sc; ens ⁊ futurꝰ. Ens formať a sum es est. Futurꝰ a fui.s; ꝑ medium ſm q fuerat vbū integrū faciebat supinū futū tu. ⁊ hinc addita rus fit futurꝰ

Fur A furnus diciť hic ⁊ hec fur furis.ge.cōmunis. q noctis vtiť tempe. Proprie qdem est fur ille qui de nocte vadit ⁊ pfodit domos. Latro q latet in siluis.⁊ expoliat trāseuntes.vnd illud. Fur latet in furno latro se fert obuiꝰ vltro.⁊ ꝓdu.fu in gtō. Hora in epy. Et dominum fallūt ⁊ psunt furibꝰ ergo.

Furabula loꝝ nu.plalis ge.neu.i.tenebre.q furanť nobis visū ⁊ discretōem reꝝ.⁊ dr a fur ⁊ corri.pnlt

Furca ce ꝯponiť a fur ⁊ cilleo les. Inde furca qa fures ibi cillenť.i.moueť. Et habet minꝰ pene q crux. qa statim strangulat ⁊ interficit. Item furca est qddam instrumētum rusticoꝝ ⁊ ſm hoc cōponiť a frumētum. ⁊ cilleo. q cū ea moueť frumētum in area.vel furca cōponiť a fero fers ⁊ caput. Inde diciť furca quasi ferēs caput.quia antiqui solebāt deferre capita occisoꝝ hominū in ea Inueniť etiā furca trāslatiue ꝓ quadā violētia. vnd hora. in epy. Natura; expellens furca tamē vsq; recurret. A furca diciť furcatus ta tū.quod cōponiť Bifurcatus ta.tum. Trifurcatus ta.tū

Furcatus vide in furca

Furcella le.di.pua furca

Furcelles Fur cōponiť cū cilleo ⁊ diciť he furcelles liū. proprie furce ille vbi suspendunť fures ⁊ latrones.q ibi cillenť.

Furcifer ra rū penul.corr.i.ferēs furcā ⁊ cōponiť a furca ⁊ fero. Furcifer etiā dicebať olim.q ob leue delictū cogebať a domis ignominie magis q supplicij causa furcā circa viam ferre pdicans peccatum suum ⁊ monere ceteros ne qd simile peccarēt. Furcifer etiā dicebať homicida dānatus ad furcā. vel qui dignus erat furca.q cōsuetudo erat olim dānatos sua patibula portare ad locū suspensionis. sicut legiť xpm hicsum dominum nostrū fecisse.

Furcillo.a furcelles deriuať furcillo las.i.suspēdere vl ꝯcutere. Et ꝯponiť cū ad.⁊ dr Affurcillo las.i. iuxta vel valdē vel ad aliqd suspēdere.vel ꝯcutere

Furcula le.dimi. pua furca.

Furfur A farina vel farre.diciť hic furfur ris.i.brenno q eoꝝ purgamentū est.vel diciť a furor raris. q ab eo minutōr farina subtrahať ⁊ fureť ⁊ est mas.ge. et hīc hic furfur ris qdam auis que non pasciť nisi furfure. et hec eadem diciť furfurio onis. Itē a furfur diciť furfureꝰ rea reū.i.de furfure factus.et vide fur simplex est latro.s; fur geminatū.i.furfur est cibꝰ porci.vnd qdam Fur simplex est latro.geminatū fit cibus apro. Itē furfur est mas.ge. licet quidā dixerūt q est neu.ꝯtra quos diciť Furfura q dixit sp de furfure vixit

Furia a ferio diciť hec furia rie.q ferit corda hominū ⁊ reddit ea cōmota. Unde hic ⁊ hec furialis ⁊ hoc le. vnde furialiť aduerbiū.⁊ hec furialitas tatis. ⁊ furiosus sa sum ⁊ furiatꝰ ta tū. Sed furiosus est qui ritu furiaꝝ fertur ⁊ ab eo furor nunq; recedit. Furiatus qui furit ex cā et furiosꝰ compaťsior simus.vnde furiose sius sime. aduerbiū et hec furiositas tatis

Furibundꝰ da.dū.i.simil fureti ⁊ dr a furio ris.

Furio a furia diciť furio ris vbū neu.⁊ absolutū pmo Reg.ca.xxj. Introduxistis istū vt furiet me psente. et vt vult pstianꝰ pma psona sc; furo vel furio. nō est multū in vsu.⁊ caret pterito ⁊ supio. sed mutuať tam pteritū q; supinū ab insanio nis.quod est eiusde; significatōis cū illo.⁊ facit pteritū insaniui et supinū insanitū. Sedulius tamē finxit pteritū furiui a furio. sed nō sequimur eum in hoc Uide in cerno ⁊ hinc hic furor roris. Furo vel furio ſm qsdam cōponiť defuro ris vel defurio ris.i. valdē furire.vel a furore cessare. Diffuro ris. et diffurio ris.i. diuersis modis furire Prefuro vel pfurio.i.ante furire vel p alijs furire. Perfuro ris vel pfurio ris. id ē pfecte vel valde furire. Furo cū omibus suis cōpositis est neutrum et corr.fu.q aūt diciť furo quasi fos vro ethimolo. est et corri.pmam furis verbū.sed furis nomē eam ꝓdu. Und vsus Cur insane furis nō ledor crimie furis

Furiosus in furia vide.

Furno nas in furnꝰ exponiť.

Furnulꝰ li.dimi.puus furnꝰ.

Furnꝰ ni.mas.ge.diciť a furfure q panis ex eo factꝰ ibi coquiť.vel diciť a fos qd est ignis.vnde furnꝰ quasi fos vrna. Unde furnarius ria riū ad furnū ptinēs.et hic furnarius rij et hec furnaria rie qui vel que custodit furnū et furno nas.id est in furnū mittere vel in furno coquere et componiť cū de et diciť defurno nas id est a furno extrahere Item cū in et diciť infurno nas id est in furnum mittere vel in eo coquere et est furno actiuū cum omnibus suis compositis.

Furo ris vel furio ris diciť vide in furio ris

Furo onis mas.ge.quoddā animal et diciť a furnus. tenebrosos enīet occultos cuniculos effodit et eijcit pda;

quam inuenit.

Furor raris rat⁹ sum verbū deponē. ꝛ dicit a fur ꝛ pdu. fu. sed furor nomē eam corr. Unde vsus. Est in corde fu ror. socioꝝ tegmina furor. Hic potest q̄ri. an liceat alicui furari ꝑpter necessitatē. Ad hoc dico ꝙ licet ea que sunt iuris humani nō possunt derogari iure naturali vel iu re diuino. Sm aūt naturalē ordinē ex diuina ꝓuidentia institutum res inferiores sunt ordinate ad hoc. ꝙ ex eis subueniat hominū necessitati. Et ideo ꝑ rerū diuisiones ꝛ appriatōnem ex iure humano ꝓcedentē non impedit quin hoīm necessitati sit subueniendū ex huiōi rebus. ꝛ ideo. res quas aliq supabundant habēt. ex naturali iu re debent pauperū sustentatōni. Unde beat⁹ Ambro. dicit. ꝛ habet in decre. distin. xlvij. ca. Sicut hi. Esurien tium panis est quē tu detines. ꝛ nudoꝝ indumentū est qd tu recludis. miseroꝝ redemptō ꝛ absolutō pecunia ē quā tu in terra suffodis. Sed q₂ multi sunt necessitatem patiētes ꝛ nō potest ex eadē re omībus subuenire. ꝯmit titur arbitrio vniuscuiusq₃ dispensatō ꝓpriaꝝ rerum vt eis subueniat necessitatem patientib⁹. Si tamē adeo sit vrgens ꝛ euidēs necessitas. vt manifestū sit instāti neces sitati de rebus occurrētibus esse subueniendū. puta cu₃ imminet ꝑsone piculū. ꝛ aliter subueniri nō potest. tunc licite pōt aliqs ex rebus alienis. siue necessitati subueni re siue manifeste siue occulte sublatis. Nec habet hoc ꝓ prie ratōne₃ furti vel rapine. q₂ ꝑ talem extremā necessi tatem efficit ꝓprium. illud qd quis accipit ad sustentan dum ꝓpriā vitā. Similit̄ in casu cōsimil' necessitatis eti am potest aliqs occulte rem alienā accipe. vt subueniat primo sic indigenti. nec credo aliena sic recipientē tene ri ad restitutōem si eū ꝯtingat ad fortunā pinguiore₃ de uenire

Furtulū li. di. puū furtū pnl't corr.

Furtū a fur dicit hoc furtū ti. i. aliene rei inuito domio ꝯtrectatō. vnde furtim aduer. et furtiuus ua. uū. ꝛ furtu osus sa. sum. i. plenus furto. q̄ sepe cōmittit furtū. vel qd ptinet ad furtum. Furtuosus etia₃ dicit qui pugnat vbi merces certa parat.

Furueo ues. Furuus ua uū. i. niger. obscurus. fusc⁹ In de furueo. ues. ui. uisti. id ē nigrere. fuscū vl' obscurū esse vel fieri. Et hinc furuesco inchoatiuū.

Furunculus li. dimi. puus fur.

Fusarius a fusus si. dicit hic fusari⁹ rij. q̄ facit fusos. et adiectiue fusari⁹ ria riū qd ad fusum ptinet

Fuscina ne. est qdam instrumētū ferreū ꝛ tridens quo vtunt gladiatores ad se capiendū. piscatores ad pisces capiendos. coqui ad carnes extrahēdas de caldaria. vl' de lebete vel de olla. ꝛ corr. pnl't. Unde in aurora dicitur. Carbones carnes forceps vel fuscina tollit

Fuscinula le. dimi. pua fuscina

Fusco cas caui care. i. obumbrare. denigrare. obfuscare Unde hic fuscator toris. ꝛ hinc fuscarius ria. riū. qd fu scat vel quod aptū est ad fuscandū.. ꝛ fuscus sca. scū. id ē niger Fusco ꝯponit Cōfusco scas. Infusco scas. Obfu sco scas. Fusco actiuū est cū omib⁹ suis ꝯpositis.

Fusellus li. dimi. puus fusus.

Fusilis A fundo dis. dicit hic ꝛ hec fusilis ꝛ hoc le. qd tantū fundit sicut ductile quod tantū malleo ꝓducitur sm Pap. ꝛ corripit si.

Fusoriū rij. neu. gene. vas in quo aliqd infundit ꝛ di a fundo is

Fustigo a fustis dicit fustigo gas vbū actiuum. i. verberare. q̄si fuste agere. ex quib⁹ videt esse com positum. vel sit ethimologia.

Fustis A figo dicit hic fustis hui⁹ fustis. i. palus vl' ba culus ad verberandū. ꝛ dicunt pali fustes q̄si fixi stātes q₂ fixi in fossis stent

Fusus A fundo dis. di. fusum. dicit fusus sa. su₃. i. fuga tus vel ꝑstrat⁹. ꝑspars⁹. Unde hec fusio onis. et fusim ad uer. Itē a fundo dis hic fusus si. i. instrumētum filandi. q₂ ꝑ eum fundat quod netū est. ꝛ ꝯponit fusus si. cū dis. ꝛ in ꝛ p. ꝛ dicit Diffusus si. ꝛ infusus si. ꝑfus⁹ si. ꝛ pdu. fu.

Futil' A futis dicit hic ꝛ hec futil' ꝛ hoc le. qd cito ꝛ faci le decurrit. vel decurrere pōt. Uel futilis di quod nichil potest retinere queadmodū nec illud vas quod di futil. vnde ꝓprie futilia dicunt vasa illa fictilia q̄ cassa ꝛ rimo sa non tenēt ea q̄ immittunt. ꝛ hinc facta translatōe futi lis di homo vanus supfluus loquax. q̄ nihil scit velare. nec audita pōt retinere nec abscōdere. Et sic sm hug. fu tilis deriuat a futis ꝑ vase. Sed cū futilis corr. penulti. ꝛ omia nomia in ilis desinentia a nomibus deriuata ꝓ ducāt penul. vt a senex senilis. a puer puerilis. deriuata vō a verbis eā corri. vt a volo volatilis. a lego legibilis videt mihi ꝙ futilis deriuet a verbo. ꝛ hoc di. ꝑstianus in. vij. li. vnde di. ꝙ a futio tis deriuat futil' ꝛ ab vtroq₃ vnl' ꝛ corr. pnl't. Hoc etiā pat₃ in his vsibus grecismi. Futile vas illud quod nulla receptō claudit. Sic hō futil' e di uulgans omne qd audit

Futio a futis di futio tis tiui tire. i. vana loq vel funde re Et ꝯponit effutio tis tiui. i. valō vana loq. vel ex toto fundere. ꝛ pdu. fu. Unde hora. in poetria. Effutire leues indigna tragedia versus.

Futis A fundo dis. deriuat hic ꝛ hec futis qda₃ vas i templo vbi reponebat quod de sacrificō restabat. Nō eni licebat cuiq₃ manu tāgere vl' effundere. Uas autē il lud os habebat amplū. ꝛ latū. fundum vō acutissimum. adeo ꝙ instare nō posset. vnde statim inclinabat. ita ꝙ il lud sacrificij qd intus erat effundebat. q₂ nō licebat illō reseruari. Unde a fundēdo futis dicebat. Et hinc hic ꝛ hec futilis ꝛ hoc le. sm hug. vel sm ꝑstianu₃ a futio tis. dicit futil' le. ꝛ hoc recti⁹ videt. cū corripiat pnl't

Futo A futis deriuat futo tas taui tare. i. arguere. con uincere. ꝯfundere. repħēdere. Et cōponit cōfuto tas. id est arguere. cōuincere. cōfundere Itē refuto tas taui. ta re. i. renuere. recusare. Et descēdit futo a futis. q₂ q̄ futat vbum vl' verba fundit. sicut illud fundebat quod in fu te id ē in illo vase reponebat. Futo ꝛ eius cōposita sunt actiua. ꝛ pducūt fu

Futuo a futis di futuo is ui. tuitū. pnl't in sup. pdu. qd est vbum satis ꝯmune. ꝑ qd iactura humani generis re staurat sc₃ coire. Et di a futis tis. Qui eni talē actū exer cet aliqd fundit. ꝛ corr. fu. sm hug.

Futurus potest eē pticipiū de sum es est ꝛ format a fu tu addita rus quod olim fuit supinū de fuo fuis fui. fu tum tu. Uid in fuo is. Itē potest eē pticipium de fio fis. vt dixi in fio fis. Et si q̄ras. Quomō dinoscit quādo est pticipium de sum es est. ꝛ quādo de fio fis. Ad qd dico ꝙ quādo futurus exponit ꝑ futurū de sum es est. nūc est eius pticipiū. vt sum futurus episcop⁹. i. ero episcop⁹ Si aūt exponat ꝑ futuꝝ de fio fis est pticipiu₃ de fio fis vt ego sum futurus miles id est ego fiam miles. Hic no ta ꝙ generalis regula tradita est a ꝑsti. Quecūq₃ casum regit indicatiuus. ꝛ qlibet modus eius gerundiu₃ supi num ꝛ pticipiū quod ab eo descēdit. Sed ꝑsti. nō ponit exemplū nisi de obliqs. Et ideo dubitat de ntō vtꝝ rega tur ab infinitō. a gerundio supino vel pticipio. Et videt ꝙ sic. q₂ sicut dicit bene. Ego sum miles vel episcopus. ita bene dicit Uolo esse miles vel eps. venio causa fiēdi mi les sum futurus miles. vado factū miles. ꝛ huiōi. Ad p̄ dicta dico ꝙ regula ꝑsti. intelligit de obliqs tantū et nō de ntō. Unde impossibile est ꝙ infinitiu⁹ gerundiu₃ su pinum ꝛ pticipiū regāt ntūm. Unde cū dicit Tu es futu rus episcop⁹. futur⁹ cōstruit cū epūs. ꝑ determinatōem sed nō ꝑ regimen. q₂ q̄lis casus p̄cedit. talis debet seq. vt sum futurus epūs. Misereor homī futuri episcopi. par co homi futuro epō. Uideo hominē futuꝝ episcopum. Gaudeo de homie futuro epō. Sed de vtō dubitatur. an sit dicendū. O hō future episcope vel epūs. Dico ꝙ debet sequi vtiū. Unde dicendū est O hō future epe. nō epūs. licet qdam ꝯtrariū dicāt. Similit̄ cū dico. volo eē bonus. vel miles. Bon⁹ cōstruit cū esse ꝑ determinatō₃ Cū volo ꝑ regimē. ꝛ euocat ab hoc vbo volo mediante hoc infinitō esse. Si ergo dico. volo bonus. nihil est. q̄a hoc vbum volo habet istā vim mediāte infinitō quā nō habet ꝑ se. Unde cū dico. volo esse bon⁹. hoc totum esse bonus. ponit loco vni⁹ accusatiui. De hoc etiā dixi supra in q̄rta pte vbi egi de allotheca. Sm ꝑstianū in ca. de euo catōe. Et scias ꝙ futurū tribus modis ꝓnunciat. vt dicā in somniū. vide etiā in gallus. in astrū et in demō.

Fututū penul. corr. est supinū de futuo futuis.

g

Apud latinos nul

lus sillabe est terminalis nisi cum loco d. vel h. ponit. vt in ad vl' sub l' ob ꝑpositōne. vt agger aggredior. suggero. oggannio.

Gabaon fuit qdam ciuitas. vnde hic ꝛ hec gabaonita te. nomē patriū. ꝛ eadem ciuitas ga baa dicit. ꝛ acuit in fine. gabaon. vide in eueus

Gabelus li. ꝓpriū nomē cuiusdā viri pdu. pnl't. vnde in aurora dicit Angel⁹ implet opus iamq₃ gabel⁹ adest

Gabriel hebraice in nostra lingua interp̄tat fortitudo dei. vbi eni potētia diuina vel fortitudo manifestat ga briel mittit. vnde cū domin⁹ erat nascitur⁹ ꝛ triumpha turus de mūdo et dyabolo ad mariā gabriel missus est. vt illā annūciaret. q̄ ad bellādas aereas potestates hu milis venire dignat⁹ est. Et scias ꝙ iste archangel⁹ ga briel summ⁹ inter archangelos q̄ apparuit marie. appa ruit ioseph ꝛ zacharie. ꝛ pastoribus. vnde origenes tra ctans illud math. ij. Angelus domi apparuit in somnis ioseph. dicit. Qualis angel⁹ ꝛ respōdet. ille ipe q ad ma riam destinat⁹ fuerat. gabriel venit annūciare ei. qui ad zachariā in tēplo locut⁹ est. q̄ ꝛ ioseph paulo supius vi sus est. Ipe nūc ꝑ somnū ostēdit se ioseph sanct⁹ angel⁹ gabriel. Ipi eni iniunctū fuerat ꝛ cōmendatū generatio nis domice sacramētu₃. Propterea ꝛ digne gabriel ap pellatus est. q̄ interp̄tat fortitudo dei. Illius nāq₃ incar natōnis sacramentū cōmendatū habebat. qui veniebat ad debellādas aereas potestates. Iste etia₃ angel⁹ ad il los bene vigilātes pastores venit. ꝛ domi generatōnem eisdē nunciauit. Angelus inquit stetit iuxta illos ꝛc. ꝛ p ducit pnl't geniti gabrielis

Gaddir ris ge. neu. ciuitas est in hispania ꝛ cor. pnl't gti ꝛ desinit in ir cor. ꝛ scribit ꝑ geminū d.

Gades dis. fe. ge. ciuitas est. ꝛ gades dis. insula est in fi ne hispanie. q̄ dirimit europā ab africa. in q̄ herculis co lūne inferunt q̄ de nomie insule gades dicte sunt. Et inde tirreni maris faucibus occeani estus immittit. ꝛ est a cō tinēte terra cētum viginti passib⁹ diuisa quā tirij a rubro mari ꝓfecti occupātes in lingua sua gadem. i. ꝓpriā septa₃ vocauerūt q₂ circūsepta sit mari. Et nota ꝙ colūne q̄cun q₃ sunt posite a viris fortibus ī eo loco vltra quē subiu gare ipsos nō potuerunt generalit̄ dicunt gades a gadi bus hercul'. vel q₂ q̄si ꝑ sepe ꝛ termiō posite sunt

Gaius gai gaio ꝓpriū nomē cuiusdam viri. bissillabu₃ est. q₂ i. ibi ē duplex ꝯsonās quādo ponit inter duas vo cales. s₃ in vtō est monasillabū. s. gai. ꝛ ē ibi i. consonans. De hoc plenius dixi in tcia parte vbi egi de formatōne vtī secūde declinatōnis.

Gala grece latine dicit lac

Galata te. ge. ꝯmunis nomē ꝓpliū ad quē scripsit beatus paul⁹. Et dicit a gall⁹. Itē galata ē nomē gētile. vnde ī gal logrec⁹ ꝛ cor. pnl't galata. vnde in aurora di. Inde petit ga lathas frigiā lustrās regionē

Galathia thie. ꝓuintia galathaꝝ. ꝛ di a galatha

Galaticie A gala he galaticie aꝝ. leticie. lauticie. sc₃ cibi delicati ꝓpter ex lacte ꝛ intestinis facti. vnde galaticōsus sa. sum. i. delicōsus

Galaxia xie. pnl't acuta di a gala quod est lac. ꝛ xios qd est circulus. Inde hec galaxias vel galaxia xie. i. lacte⁹ cir culus q̄ vulgo di via sancti iacobi. Et scias ꝙ galaxia q̄ idem ē quod via lactea: siue alba. vl' lacteus circulus ni chil aliud ē nisi multe stelle pue quasi cōtigue in loco or bis. in qbus diffundit lumē solis. ꝛ idō videt circulus al bescens quasi fumus

Galbanū. A galo greco di hoc galbanū ni. genus pig mēti vl' succus vel lac ferule. Unde hoc galbanū quidam color inde factus. ꝛ hinc galbaneus nea. neū ꝛ hoc galba num ni. quoddā genus vestū. dictū a galbaneo colore. qui est sublucidus. ꝛ subalb⁹ sub pallore. ꝛ ē neutri gen. vnde lucanus in. ix. Hic ebulu₃ stridet pegrinaq₃ galba na sudāt. Inuenit tamē in mas. ge. Eccl'. xxiij. Quasi gal banus nō incisus. Et vt di. Pap̄ Galbanū ē spēs mitis apta medicaminibus.

Galea. A galeron di hec galea lee. id est cassis. Sed cas sis ē de ferro ꝛ militum. Galea ex corio. ꝛ ē peditum. vn de hoc galear ris id ē galea. ꝛ galeatus ta. tū. q̄ galeā ha bet. ꝛ cor. pnl't. Inuenit etiā hec galea lee. genus nauigij. ꝛ tunc pdu. penul. Unde versus. Armo caput galea. pe lagus pcurro galea

Galeo as. di a galea ꝑ casside. ꝛ ē galeare galea armare ꝛ ꝯponit Degaleo as. i. galea spoliare ꝛ deornare. ꝛ ē ga leo actiuū cū omibus suis ꝯpositis

Galeron grece latine dicit coriū

Galerus A galerō hic galerus ri.⁊ hoc galeꝝ ri. et hoc galerium rij in eodē sensu.s.pileū ex corio ⁊ ꝓprie ex pelle cese bestie factū.vnō galeratus ta.tū.i.galeruȝ habēs vel galero ornatus.⁊ ꝓdu.pnlt. Unde stan⁹ thebaidos Obnubitq̄ȝ comas ⁊ tempat astra galero. Et in doctrinali. Ex hoc auster⁹ ꝓducit atq̄ȝ galerus

Galicea. A gala quod est lac dicit̄ hec galicea cee. quia gignat homies cādidiores reliq̄s hispanie ꝑplis.vnō galicianus na nū.gentile. Hi galiciani grecā originem sibi asserūt vnō ⁊ naturali ingenio callēt

Galilea A gala dꝛ hec galilea lee.regio palestine sic dicta.qꝛ gignat cādidiores homies q̄ȝ alia regio palestine Et hinc galileus lea leū. Galileus interp̄tat̄ volubil' vnde sepe inuenit̄. Galilei sunt.i.volubiles.⁊ ē duplex galilea.s.supior ⁊ inferior.terra optima ⁊ ferax.⁊ corri.pmaȝ galilea. Unō in aurora dꝛ. Hic tāta terram galileā pace

Galla A gala lac dꝛ hec galla le.instrumē- beauit tum cerdonū quo coria purgant̄ ⁊ dealbātur. Galla etiam dicit̄ q̄dam herba ⁊ fructus quercuū. Unō fit quasi pulnis ad aptāda coria.q̄ similit̄ galla vocat̄ Galla etiam fuit nomē cuiusdā mulieris. Et a galla hic gallari⁹ rij.⁊ gallicarius rij.i.cerdo qui in gallo opatur.⁊ adiectiue declinat̄ gallari⁹ ria riū vl' gallicarius ria riū.qd ptinet ad gallā. ⁊ scribit̄ p geminū l

Gallus li.fluuius ē frigie.de quo homies potātes redduntur insani ⁊ ebrij. Unde sacerdotes cibeles dicti sunt galli ab illo fluuio vbi colit̄ cibele.de quo potātes in sacrificō nimietate furoris agitabātur quasi vini nimietate.vel dicti sunt galli quasi gallinacij.qꝛ castrati sunt. et p ꝯpositōem archigallus li.i.archip̄sbiter.et q̄si pnceps galloꝝ.vide in gallus.

Gallia in gallus exponit̄

Galliac⁹ ca.cū.i.gallic⁹ pnlt corr.a gallia dicit̄

Gallicātus in gallicinū exponit̄.

Gallican⁹ na nū.pnlt corr.in gall⁹ exponit̄

Gallicinium. Gallus ꝯponit̄ cū cano vl' cātus.⁊ dꝛ hoc gallicinū nij.⁊ hic gallicātus tus tui.in eodē sensu.s.cantus.vnō ⁊ q̄dā ps noctis dꝛ gallicinū vl' gallicāt⁹ a cantu galli.vide in crepusculū.

Gallina. A gallus dicit̄ hec gallina ne.tā p vxore galli q̄ȝ p quodā signo celesti.

Gallinacius. A gallina dicit̄ gallinacius cia ciū quod ad gallinā ptinet. Gallinacius etiā dicit̄ gallus.qꝛ vocē ⁊ formā galline exp̄mit. Galinacius etiā capus vl' capo dicit̄.qꝛ q̄si gallina est.vnde gallinacios dicim⁹ imbelles ⁊ molles siue vxorarios homies. Et scias ꝙ gallus gallinacius dicit̄.qꝛ q̄si gallina nutrit pullos.qꝛ mulieres solent ei deplumare ventrē ⁊ fricare cū vrtica.q̄ talit̄ vrticatus libētissime cubat sup pullos.⁊ nutrit eos sicut mater.⁊ ḡcillat sicut gallina. Itē gall⁹ gallinaci⁹ repto cibo dat vocis signū vt gallina

Gallinella le.dimi.pua gallina.

Gallinula le.etiā dimi.pua gallina

Gallio onis ꝓprium nomē viri. De quo habet̄ actuuȝ xvnj.⁊ ꝓducit pnlt in obliq̄s.

Gallogrecus ca cū.a gallo ⁊ grecus ꝯponit̄. Gallogreci idem sunt q̄ ⁊ galathe. Et hinc hec gallogrecia cie.eadeȝ regio q̄ ⁊ galathia. Siq̄dem olim galli in auxiliū a rege bithinie euocati regnū cū eo pacta victoria diuiserūt. sic q̄ȝ eisdē grecis admixti pmum gallogreci dicti sunt.⁊ eorum regio gallogrecia.nūc ex antiquo nomie galloꝝ et galathe dicunt̄ ⁊ eoꝝ regio galathia. ⁊ hinc gallogrecus ca cū.⁊ hic ⁊ hec galatha the.⁊ ꝓdu.pnlt gallogrec⁹

Gallulus li.dimi. puus gallus

Gallus li.dꝛ q̄si castrus.vel castrat⁹ a castro stras.qꝛ inter aues hec sola castrat̄. Et vt di.greg̃. Gallus cū iā se ad cātum parat pus alas suas excutit.⁊ semetip̄m feriēs cātum vigilantiorē reddit. Quia nimiꝝ necesse est vt hi q̄ verba sacre p̄dicatōis mouēt.pus studio bone actōis euigilēt.ne in semetip̄is torpētes ope.alios excitēt voce pus se q̄ȝ sublimia facta excutiāt.⁊ tunc ad bene viuēdū alios solicitos reddūt ⁊ anteq̄ȝ verba exhortatōis insonent.omne qd locuturi sunt opibus clament. Itē a gala greco dicit̄ gallus la.lū tā p gente q̄ȝ p homie illius gentis ⁊ dicti sunt galli a cādore corpis. Sm enī diuersitatē celi. ⁊ facies hominū ⁊ colores ⁊ corpoꝝ q̄litates.⁊ animoꝝ diuersitates existūt. Et hinc romanos graues.graios leues.afros versipelles.gallos natura feroces ⁊ acriores ingenio videmus qd natura climatū facit inquā nō necessitate.sȝ quadā inclinatōe vel dispositōe. vnde inueniuntur apud autores ꝙ p̄dicta gentiū nomia designant ꝓprietates p̄dictas.vt iste est afer.q̄si malign⁹ vl' versipell' sm hug̃. Hieronim⁹ autē sup epistolā ad gala. sic dicit. Unaq̄q̄ȝ puintia suas ꝓprietates cretēses semp mendaces malas bestias.vētres vero pigros ab epymenide poeta dictos apostol⁹ cōpbat vanos mauros.⁊ feroces dalmatas.latinos pulsat histori⁹ tumidos. Frigas oēs poete lacerāt. Athenis expeditiora nasci ingenia philosophi gloriant̄.grecos leues ⁊ apud cesarem sugillat illus Ip̄m israel ḡui corde.⁊ dura ceruice omēs scripture arguūt. In hunc modū arbitror ⁊ apostolū galathis regionis sue ꝓprietatē attribuisse. O insensati galathe inquit ⁊c. In originali etiā dicit hieronim⁹ sup esaiaȝ ꝙ omēs historie referūt romanoꝝ ⁊ iudeoꝝ gēte nihil fuisse auarius. Ad p̄dictoꝝ declaratōnem nota. ꝙ electō animemulū inclinat̄ ex cōplexione corpis. vnde etiaȝ mēdici iudicant aliquē esse inuidū.vl' tristem vl' lasciuū.vel aliq̄d huiōi. Judicia aūt hec frequent̄ vera sunt.eo ꝙ in plurib⁹ ratō passionib⁹ succūbit.⁊ ab eis deducit̄. q̄uis nō de necessitate.eo ꝙ ratō impium sup passiones habȝ De hoc dixi supra in astrū. A gallus deriuat̄ hec gallia lie.regio eoꝝ.⁊ sunt tres gallie.s.comata.togata.bracata Gallia comata est lombardia.s. ab alpibus vsq̄ȝ ad rubiconem. Gallia togata est ab alpibus vsq̄ȝ ad mare britānicū. Gallia bracata est q̄ rheno adiacet. vt ps burgūdie.lotaringia.flādria.colonia. ⁊ terra lingonensium.et etiā quedā alie regiones ꝯtinētur in gallia bracata.⁊ hic gallus la.lū gentile.⁊ gallicanus na nū.ꝓprie tamē gall⁹ q in gallia natus est dꝛ. gallicus ex gallia lat⁹ gallican⁹. q ex gallia aliq̄d affert Et scias ꝙ galli germani sunt teutonici. Sed galli senones sunt frāci. Pap̄.autē sic dicit gallie sunt tres. Togata.i.lombardia ad morē romanorum. Comata.i.burgūdia Bracata.i.teutonica. a longis bracis Uide etiā supra in galli. Nota vsus. Sūt popli galli.tenebris dant cātica galli. Gallus auis ꝑplus fluuius bachiq̄ sacerdos.vide in petrus

Gamaliel interp̄tat̄ retributō dei. ⁊ acuit̄ in fine.

Gamma e lr̄a apud grecos q̄ apud nos valet g.

Gamo grece nubo dicit̄ latine.⁊ inde gamos.i.nuptie ⁊ vxor vl' mulier.⁊ ꝯponit̄ monogamus vnigamus.bigamus trigamus.q̄drigamus.pētagamus.sexagam⁹.scȝ q̄ vl' q̄ vni vl' duobus vl' trib⁹ vl' q̄ttuor.vl' quiq̄ȝ.vl' sex nupsit. Inō hec monogamia.vnigamia.bigamia trigamia pētagamia.sexagamia.ꝓprietas q̄ quis dꝛ monogamus. vnigamus.⁊ sic de singul' ⁊ corri. ga

Ganea in ganeū est

Ganearia A ganea quod ē leccacitas. dꝛ hec ganearia rie.i.taberna.qꝛ ibi multa ïutilia ganiūt.⁊ hic ganearius rij ē tabernarius.⁊ hec ganearia.i.tabernaria.

Ganeo onis.mas.ge.i.leccator in ganea. ⁊ deriuat̄ a ganeū A ganio nis.dꝛ hoc ganeū nei. s.lo ueum. cus in terra defossus ad quē ad ludēdum ⁊ scortādū cōfluebāt. Sȝ vbicunq̄ȝ ē leccacitas ille locus p̄ōt dici ganeum.qꝛ ibi multa inutilia ganiūt. Et hic hec ganea nee leccacitas q̄ in ganeo fit. Inuenit̄ quādoq̄ȝ ganea p puttana.sȝ hoc fit ꝓpter exp̄ssionē leccacitatis. A ganea deriuat̄ hic gane⁹ nei.i.luxurios⁹. leccator

Gāges gis. mas.ge. quidā fluuius qui exiēs de padiso pgit ad regiones indie. Hic ⁊ phison dicit̄.i. caterua. qa decē magnis flumibus sibi adiūctis implet ⁊ efficit̄ vn⁹ Et dꝛ gāges a gāgarus q̄ fuit rex indie.

Ganio nis niui nire.id ē intēdere vl' nutrire.latrare.irridere.vulpiū ē.hoc.n.ꝓprie agūt vulpes.vna vulpes gānit alia oggannit. Et trāslatiue trāsfert̄ ad homies leccatores ⁊ leccatrices q̄ inutilit̄ multa ganiūt.maxime cū se ꝓuocāt ad luxuriā. Ganio cōponit̄ cū ob.⁊ b.mutato in g.dꝛ oggannio nis. id ē contra gamiētem ganire vl' garrire. Et ponit̄ quādoq̄ȝ p respōdere.quādoq̄ȝ p stulte loqui.q̄ndoq̄ȝ p inculcare. Ganio neutrum ē cū omibus suis cōpositis. In grecismo dicit̄. Hinnit equus. grunit porc⁹. pipat quoq̄ȝ nisus. Frēdit aper.vulpesq̄ȝ.⁊ ganit. rudit asellus. Sȝ vid ꝙ ganio pmā corr.licȝ hic ꝓdu.

Garamas māris.mas.ge.quidā rex fuit apollinis fili⁹. Unō hec garama me.quoddā opiduȝ.qd ille in affrica cōdidit ex suo nomie garamā appellauit. Et hic hic ⁊ hec garamas māris q̄dā ꝑplus africe locū illū inhabitās.vnde Lucan⁹. Nudi garamātes arāt.

Gargan⁹ ni.mōs apulie pnlt ꝓdu. Sȝ p hoīe corr. Unde vsus. Mōs est gargan⁹.sȝ gargan⁹ incola mōtis

Garrio ris riui.et ē garrire v̄bosari.gaudere.blādiri.iocari. Proprie tamē est multa v̄ba dicere.sordide loqui. Ille.n.garrit q̄ multa v̄ba dicit.aut q̄ sordide loquit̄ Sȝ ille loquit̄ q̄ recte ⁊ tpate dicit. Garrio cōponit̄ Aggarrio ris.i.valō vel iuxta garrire. vl' cum garriēte garrire. Cōgarrio ris.i.simul garrire Degarrio ris.i. valde garrire vl' a garritu cessare. Pregarrio ris.i. p alijs garrire Oggarrio ris.i.cōtra garrire. Regarrio ris.i. iterū garrire. Suggarrio ris.i.post vl' parum vel subtus garrire Garrio ⁊ eius composita neutra sunt ⁊ gemināt r. Et a garrio hic garritus tus tui.pnlt scȝ ri.ꝓdu. Et a garrio io mutato ī vlo.dꝛ garrulo las.v̄bū dimi

Garrulus la lū dicit̄ q̄si ḡculus.⁊ dꝛ ꝓprie garrulus qui vulgo v̄bosus appellat̄.accedēte leticia nec volēs nec valens tacere. Et ē sumptum nomē a ḡculis auibus. qꝛ importuna loq̄citate sp strepūt.nec vnq̄ȝ q̄escūt. Unde hec garrulitas tatis.i.v̄bositas.vl' talis leticia

Garrulo las.in garrio est

Gauata. A cauo uas.dicit̄ hec gauata te.vas escarium q̄si cauata g.posita p c. Et differt a conca. qꝛ hec cauata. illa concaua.⁊ ꝓdu.ua

Gaudeo des gauisus sum verbū neutropassiuum. Et sunt quiq̄ȝ q̄ continētur in his versib⁹. Quiq̄ȝ puer numero neutropassiua tibi do. Gaudeo cū fio.soleo simul audeo fido. Et facit supinū gauisum. deberet tamē facere gausum.sicut audeo ausum. qꝛ format̄ supinū a pma psona p̄sentis indicatī modi deo.mutata in sum. vt audeo ausum.video visum.ardeo arsum.gaudeo etiā i.p⁹ u.assumpsit eufonie causa.⁊ sic facit gauisum vt di.p̄sti. Unō etiā in doctrinali dꝛ.gaudeo gauisuȝ p̄bet.vult regula gausum.⁊ cōstruit̄ gaudeo cū abltō sine p̄positōne vt gaudeo societate tua.gaudeo bono tuo. licȝ aliq̄ndo inueniat̄ cū p̄positōe. A gaudeo hic ⁊ hec ⁊ hoc gaudēs tis.⁊ gauisus sa sum. ⁊ gauisur⁹ ra.rum. omīa eius ptici pia. Item a gaudeo hoc gaudiū dij.⁊ est sm Pap̄. gaudium leticia aimi. Exultatō vō verboꝝ atq̄ȝ mēbrorum Unde de hoc in letus.⁊ etiā in spes.

Gausape pis.neu.ge.i.mātile.⁊ inuenit̄ p quodā genere pallij.⁊ cum deberet regularit̄ facere ablatiuum in i. frequens vsus habet vt faciat in e. tātum. Et ab isto abltō fit plurale gausapa. Nā a gausapi gausapia deberet eē ⁊ nō gausapa sm hug̃. Prisci.autē in.iij.li.sic.di. Antiquissimi ⁊ hec gausapes.⁊ hec gausapia.⁊ hoc gausape. ⁊ plurale neutri hec gausapa.q̄si a ntō gausapuȝ protulisse inueniunt̄. Idem in eodē gausape facit ablatiuuȝ in e. Horat⁹ in.ij. s̄mone.gausape purpureo mensā ptersit ⁊ alter. Unō p̄hus q̄si in e.tātum desinēte supradicti nominis ablatō gausapa dicit pluralit̄ nō gausapia. Jam clamides regū iā lutea gausapa captis. Seneca ouidiū sequēs.gausapa si sumpsit.gausapa sumpta ꝓbat. Genitiuus āt plural' facit gausapum.format̄ enī ab hoc ablatiuo gausape e.mutata in um.sicut nuce nucum.furfure furfurū.dtūs plural' facit gausapibus.

Gaza ze.fe.ge.lingua psaruȝ.dicunt̄ diuitie thesaurus. Unde hoc gazetum ti.penul.ꝓdu.i.gazaꝝ repositorium quod ⁊ p ip̄a gaza ponit̄. ⁊ hec gaza ze. quedam ciuitas palestine.qꝛ ibi cābises rex psarum thesauros suos posuit cum bellū egiptijs intulisset.vnde hoc gazetum ti.vinum inde latū. Et scias ꝙ gaza ꝓducit pmam positione. qꝛ ȝ.est duplex ꝯsonās.vnō vitōsum est illud. Cōdite gaza polo saccos vacuare gazaꝝ.cum vocalis ante ȝ.ī fine p̄cedentis dictōnis inuenit̄ breuiari. vnō iuuenalis. Si tibi zelotipe referent̄ scrinia mechē.sed p̄stian⁹ hoc non recipit nec cōmendat

Gazetū in gaza exponit̄.

Gazophilaciū. Gaza componit̄ cū philaxe quod ē huare.et dicit̄ hoc gazophilaciū laciij.arca vel locus vbi communis cēsus reponebat̄. vel vbi in templo colliguntur ea q̄ in vsus indigentiū pauperū reſuant̄ sm hug̃. In historijs autē sup euangeliū dicit̄ ꝙ gazophilaciū erat arca desup foramē habēs.posita ad dextrā ingredientib⁹ cōtra altare.in qua mittebat̄ pecunia offerentiū ad sarta tecta templi instaurāda ⁊ seruabatur. In ezechiele ā

gazophilacia dicunt cellule pue vbi thesauri recondunt.
Gazophilax cis. vel lagis. vtrunqȝ enim inuenit mas. gen. cit. ⁊ dicit a gazophilaciū. Unde iosephꝰ. Nō pmisit vt quādo opus esset a gazophilage peteret eisdē pōtifices ismaelē ⁊ ezechiā gazophilacē. Et dicit gazophilax qui p est gazophilacō. vel q custodit vl' seruat illud. ⁊ corri. gazophilax pnlt in ntō. sȝ in genitō eā pdu. s. gazophilacis.
Gazula le. dimi. pua gaza

G ante E

Ge grece latine dicit terra. Unō hic geon fluuius de paradiso exiēs. ⁊ vniuersam ethiopiā cingēs. dictus sic. qȝ incremēto sue inundatōis terrā egipti irriget. Hic apud egiptios nilus vocat. pꝑter limū quē trahit q efficit fecūditatem. Unō ⁊ nilus q̄si nilon. i. limum trahēs. Nam antea nilus latie melo dicebat. ⁊ scribit geon p e. non p i fm hug. ⁊ pap. ⁊ etiā fm ysid. xiij. li. ethimol. vbi agit de flumibus. Unō patȝ q gen. ij. ⁊ eccle. xxiij. dicēdum ē geon. ⁊ nō gion. Gion. n. ē quidam locus in quo inunctus ē salomon in regē de quo habet in. iij. li. Reg. ca. j. Et posuerūt inqt salomonē sup mulam regis dauid. ⁊ adduxerunt eum in gion. sumpsitqȝ sadoch cornu olei d tabernaculo. ⁊ vnxit salomonē
Gedeon interptat expimētum iniqtatis eoꝝ. Frequētibus. n. documētis informatus ē. quasi psagio contra hostes victoriā futurā expiret. Ex q̄ futuro expimēto ethymologiam nomis sumpsit. ⁊ declinat. hic gedeon huius gedeonis. ⁊ pdu. pnlt gti. Unō in auror a dicit Angelus accedit cū gedeone loquēs ⁊ acuit vltia in fine in ntō
Gebēna vide in gebennon
Gebēnon Ge componit cū bēnon. qō fuit nomē ppriū cuiusdā homis. ⁊ dr gebēnon scȝ vallis qdam iuxta hierusalē q̄ fuit filioꝝ bēnon. ⁊ inō dicta est gebēnon. q̄si terra bēnon. vl' filioꝝ eius. ⁊ fuit hec vallis olim cōsecrata ydolis. ⁊ scelere ydolatrie plena. repleta cadaueribus mortuoꝝ. Ibi. n. hebrei filios suos immolabāt demonibus Unō dicta ē gehēna. i. locus ignis ⁊ sulphuris. infernus. vl' pena inferni. Futuri. n. supplicij locus vbi peccatores sunt cruciādi. pdicti loci vocabulo designat fm hug. Hieronimꝰ etiā di. Nomē gehēne a valle ydol' cōsecrata iuxta hierusalē traxisse putāt. q̄ repleta ē olim cadaueribus mortuoꝝ. quā iosias cōtaminasse legit. q̄rto Reg. cap. xxiij. b. Et hac similitudine trahit ad infernuȝ in quo sunt mortui sempiterni Uid in racha.
Gela a gelu dicit hic gela le. fluuiꝰ sicilie. qȝ frigidus est Unō q̄dam ciuitas dicta ē gela Et hic gelaus a ū
Gelicidiū dij. i. gelu cadēs. ⁊ ꝯpo. a gelu ⁊ cado dis
Geluma a gelu ⁊ ligo gas. ⁊ manu ꝯpo. hec geluma me. i. garba vl' coma segetis. qȝ cū manu ligat sup genu
Gello lonis. in gillo ē
Gelo las. laui. i. stringere terram gelu ppe. Et dr a gelu. ⁊ componit. Aggelo las. i. valō vl' iuxta gelare. Item cōgelo las. i. simul gelare. Itē degelo las. i. valde gelare. vl' a gelu remouere. Itē regelo las. i. iterum gelare. vel a gelu remouere. Et ab istis incohatiua Cōgelasco Degelasco ꝛc. Gelo ⁊ eius composita sunt actiua. Licet ineniantur quādoqȝ in absoluta ⁊ passiua significatōe. vt gelat terra. i. gelat. ⁊ corri. hāc sillabam ge. vnō ouid. in. xj. metha. Cōgelat ⁊ patulos vt erāt indurat hiatꝰ. Itē Lucanꝰ. in. iiij. Nec pallas spectare pōt vultusqȝ gelassent.
Gelanus ni. quidā populus qȝ sit frigide zone ppiquꝰ.
Gelos grece ltie dr risus ⁊ dr a gelu
Gelu ge. i. terra componit cū ligo gas ⁊ dicit hoc gelu indecli. in singulari Sȝ gelua geluum in plāli. qȝ omne nomen quarte declinatōis desinēs in u. ē indecli. in singulari numero. vt velu gelu ⁊ cornu. ⁊ dicit sic q̄a liget. i. ē stringat terram. vnō gelidus da. dū. ⁊ compat gelidus dior. simus. vnō gelide dius sime aduer. ⁊ hec geliditas tatis. ⁊ corri. ge. Ouidius in epy. Queqȝ micat gelido parsis vrsa polo riuat a gemo mis
Gemebūdus da dū. i. similis gemēti vl' q̄ facile gemit. de
Gemellipera re. pnlt corr. q̄ geminos parit. ⁊ ꝯponitur a gemellus ⁊ pario vl' pariēs
Gemellus vid in geminus.
Geminꝰ nea neū. vid in geminꝰ.
Gemino a geminus dr gemio nas naui. i. duplicare. Et ꝯpo. Cōgemino nas. Itē ingemio. Et ē actiuū gemio cū oibus suis ꝯpositis. ⁊ corri. mi
Geminus. A gigno nis dr geminus na nū. i. duplex vl' duo. vnō gemini dicunt duo simul nati ⁊ nō tātum duo simul nati dicunt gemini. sȝ etiam plures. De geminis vno abortiuo. alē qui legittime fuerit natus volpicꝰ appellatur. Gemini etiā quādoqȝ dicunt pares. siles. eq̄les vnō gemellus la. lū. dimi. Itē beniami qȝ vtraqȝ manu eque vtebat p dextra geminus ē dictus. ⁊ eius filij gemini. vnō. ij. Reg. ca. xx. Uir gemineus. ⁊ videt q deberet dici. vir geminiꝰ. ita q i. esset in pnlt sillaba si vsus nō obsisteret. qȝ cōmunit dicit gemineus p e. vid in beniamin Hic nota q in pmo reg. ca. ix. saul dicit Nunqd nō filius gemini ego sum de minima tribu israel ⁊ cognatio mea nouissima inter omēs familias de tribu beniami Item iudicū ca. vj. similit respondit gedeon angelo dicenti ei. Uade in hac fortitudie tua. ⁊ liberabis israel de manu madiā Ecce inqt gedeō ad angeluȝ familia mea infima est in manasse. ⁊ ego minimꝰ in domo patris mei vbi in pmo reg ca. ix. dicit mag[ister] hugo in postillis Nota hic duplicē opinionē Quidam dicūt q geminus fuit qdaȝ vilissimus in tribu beniamī. q̄ sepe legit imperatꝰ fuisse posteris suis. ⁊ de illo fuit saul vt dicūt Sed iosephꝰ di. cōtrarium Dicit enim q cis nobilis fuit ⁊ potēs ⁊ saul strenuus. ⁊ hoc magis credimus. vnō dicamus sicut hebrei dicūt q ben in hebreo idē est quod filius iamin idē est q gemini ⁊ iterptatur dextra Idem ē ergo beniamin qō est filius gemini ⁊ ecōuerso Est ergo sensus huiꝰ qō dicit hic Nūquid nō filius gemī ego sum id est de tribu beniamī. que minima erat. qȝ fere destructa fuit propter vxorē leuite vt legit iudicum. xx. vnō subiūgit De minima tribu israel. vel forte hoc dicit ex humilitate vt. j. cor. xv. paulꝰ dixit Ego sum minimꝰ apostoloꝝ qui nō sum dignus vocari apostolus
Gemisco scis in gemo mis vide
Gemma. A gūmi dr gemma me quasi gūma. qȝ instar gūmi trāsluceat ⁊ scribit p duplex m. vnō patet q pdu. pmam. vnō ouid epy. Nec pcium stupri gemmas aurū qȝ poposci Et inde gemmatus ta tum geminis abūdās Et compatur

Gemo mas a gēma dicit gēmo mas maui mare. id ē resplēdere. Itē gēmare. i. gēmis ornare. Et componit Congēmo mas. i. simul gēmare. Degēmo mas. i. valō vl' deorsum gēmare. vl' gēmas auferre. Egēmo mas. i. degemmare. Ingēmo mas. Regēmo mas. Gēmare p gemmis ornare actiuū ē. ⁊ similit cōposita ab eo fm hāc significatōnem actiua sunt Sȝ gēmare pro resplēdere neutruȝ ē ⁊ scribit p duo m.
Gēmosus a gēma dicit gēmosus sa sum. i. plenus gemmis. vl' pulcer. Et compat. vnō gēmose sius sime aduer. ⁊ hec gēmositas tatis
Gēmula le. dimi. parua gemma
Gemo mis mui. mitū. vnō hic gemitus tus tui. ⁊ gemēdus da duȝ. i. dignus gemi. Unō beatus greg. Quisqs talis gemēdus ē. qȝ nō gemit. ⁊ gemebundus da. dū. Gemo cōponit Cōgemo mis. i. simul gemo. Ingemo mis. i. valō vl' intus gemo. ⁊ pgemo mis. i. pcul gemo vl' palaȝ gemo. Itē regemo mis. i. iteꝝ gemo. Et ab omibus istis incohatiua Gemisco Cōgemisco Ingemisco Progemisco Regemisco. Gemo ⁊ eius cōposita sunt neu. ⁊ faciūt pteritūȝ in mui. ⁊ supinū in mitū. ⁊ corr. hāc sillabam ge. Unō in auror a dicit in leuitico. Suspirando gemat. et corda alta leuet. Itē vin de cinēsis. Sub domio deo car
Gena A genos dicit hec gena ne. cere pssa gemit. locus lacrimarū vl' inferior pars oculoꝝ. illa pars vultus q̄ ē inter malas ⁊ auriculas vnde barba incohat sic dicta. qȝ ibi barba gigni incipiat. Gena etiā dicit palpebra. Unō therētius. Hodie nō compssi genaȝ. ⁊ corri. ge Ouidiꝰ epy. v. Et securi madidas vngue rigēte genas. Itē in auror a dr. Et steriles habuit ⁊ sine flore genas.
Genealogia gie acuit pnlt. vid in genealogus
Genealogus. Genesis id ē generatō cōponit cuȝ logos ⁊ dicit genealogus ga gū. i. de genesi loquēs. sicut beatꝰ matheus. Unde hec genealogia gie. i. generatō. vl' fm o de genere vl' linea generatōis. ⁊ acuit gi. ⁊ corr. etiā lo
Genearcha. Genesis quod est generatō cōponit cuȝ archos quod ē pnceps. ⁊ dicit hic ⁊ hec genearcha id ē pnceps vl' caput totius generis
Gener neri nero. i. maritꝰ filie. ⁊ dicitur a genet. quod ē mulier qȝ propt mulierē habet. Ul' dicit a genꝰ qȝ propt augmētandūȝ genꝰ ascisci.
Generalis A genus dicit hic ⁊ hec generalis ⁊ hoc le. i. vniuersalis. ⁊ cōpat generalis lior simus Unō generaliter lius sime aduer. ⁊ hec generalitas tatis. id ē vniuersalitas. Nomē etiaȝ generale dicit qō in diuersas spēs potest diuidi vt animal ⁊ arbor
Generatim. i. p singula genera aduer. discretiuū ⁊ deri
Genero A genus dicitur genero uatur a genus. ras. ⁊ componitur Cōgenero ras id est simul generare Degenero ras. id est deorsum esse vel fieri a genere. esse vel fieri degenerem. vl' degenerare est denobilitare. id est facere degenerem. vel degenerare est de genere exire peccando vl' malis moribus. Itē regenero ras. i. iterum generare quod fit p baptismuȝ. Et ē actiuuȝ genero ras cū omibus suis cōpositis pter degenero ras quod ē neutrum p eē vl' fieri dgenerē. ⁊ corr. ge. Lucanus in. vj. Degeneres trepidāt animi peioraqȝ vsant. ⁊ differt generare a gignere. vt patȝ in hoc vsu. Femia sola parit. generat vir gignit vterqȝ. Et nota q generare potius tractum ē a genere q̄ȝ genus a generādo. quia prius oportȝ genus eē in animali q̄ȝ ipm generet. Sȝ pscianꝰ causam voluit p effectū pbare cū dicit. Genus dicit a generando. quod nō intelligit tāq̄ȝ a sua causa. sȝ tāq̄ȝ ab effectu. A genere enī puenit effectus generatōis causatiue ⁊ recte. Genus aūt dicit a genos quod ē natura ⁊ inō genes. Et scias q generatō ē exitus a nō eē in eē. Corruptō vō ē pgressus ab eē ad nō eē. ⁊ formatur generatō a gtō generati addita o. ⁊ inuenit quadruplex generatō. qȝ vt di. anshelmus Deus quattuor modis hominē fecit. s. sine viro ⁊ femina. sicut patȝ in generatōne ade gen. ij. Itē de viro ⁊ sine femia. sicut generatō eue. q̄ facta ē de costa viri dormientis. sicut dicam in mulier. Itē de viro ⁊ femia. sicut patet in generatōe seth. ⁊ cōmunit omniū alioꝝ hominū Iteȝ de femia sine viro sicut fuit in generatōne xpi. qui singularit natus ē de virgie maria. Hec generatō figurata fuit gen. xv. vbi dicit Generatōe quarta reuertētur huc qȝ scȝ in xpi generatōe exules ad patriā celestē reuertūtur
Generosus sa sum. dr a genus ⁊ appel p xpi mortē latur generosus nobilis boni generis. licȝ tamen rustici genus habeāt nō tamē dicunt generosi. Soli. n. nobiles solēt suas dscribere genealogias. Unde ipi soli dicūtur habere genus nō rustici. licȝ genus habeāt. Unō ⁊ aborigines dicūtur quasi sine origine. ⁊ cōpat generosus sior. simꝰ. vnō generose sius sime aduer. ⁊ hec generositas tatis. i. nobilitas. pulcritudo.
Genesar in fine acuit ⁊ ē stagnum siue lacus i iudea amplissimus lōgitudine cētum quadraginta stadijs extēditur. latitudine quadraginta diffūditur. Auraȝ non ventis sȝ p semetipm sibi exercēs. Unō ⁊ genesar quasi generans sibi auram dicit qȝ viōlicȝ ex vndis crispantibus generat auras. ⁊ hoc accidit vt fert. qȝ ex reflexu iordanis generat in hoc stagno vētus vl' aura. Lacꝰ etiā pdictus dr stagnū genezareth.
Genesis se. ge id ē natura vl' generatō ⁊ dicit a gigno is. fm hug. vl' potius dr fm alios a genus qō ē natura. Inuenitur etiā hic genesis huius genesis vel geneseos quidam liber veteris testamēti sic dictus. qȝ exordiuȝ mūdi vel generatō in eo ptinet
Genesta ste. pua arbor et vtilis mulieribus ppt lanificium quod inde habet fm hug Uel vt dicit Papi. genesta genus virgulti amarissimi
Genet grete latie dicit mulier.
Genetaliacus. A genesis natura dicit genetaliacus ca. cum. id ē mathematicus. genetaliaci quidam magi dicti sūt propter cōsideratōes naturaliū dierū. qȝ genesim p duodecim signa celi describūt. siderūqȝ cursu nascētium mores et actus et euētus pdicare conātur. i. quis quo signo fuerit natus. aut quē effectum habeat vite qui nascitur. Hi sūt q vulgo mathematici vocātur. vnō hoc genetaliacū ci. i. natiuitas et corri. pnlt.
Genetearius. i geneteū ē
Geneteū. A genet dicit hoc geneteū tei pnlt. acuta scȝ lupanar vel textrinū. quia ibi cōuētus feminarū ad meretricādum vel ad opus lanificij exercēdi cōueniūt Dicit ergo geneteū locus vbi mulieres cōueniūt ad texēdum sicut ē textrinum vel ad pstituēdum sicut ē lupanar. vn

de genetearius ria. rium. qui vtitur vel pest geneteo vel textor in geneteo
Genialis pnlt pducta. in genius vid
Geniatus ta tum. i. gratus delectabilis. et dr a genius nij
Genicularis pnlt pdu. in geniculum e.
Geniculor. A genu. dicit geniculor laris. i. genua inclinare. flexis genibus adorare. vnde geniculatim aduer. Inuenit etiam geniculo las. vnd augu. i quodam sermone di. Qualis e iste magnitudis supne gle. ad cuius pannos angeli excubant. reges trepidant vl tripudiant. sidera obsecundant et sectatores sapie geniculant. et corr. cu.
Geniculum li. di. paruum genu. vnd hic et hec genicularis et hoc re. qd ptinet ad genu. et hic genicularis qdam herba q ob repellendam vim scorpionum substernit
Genimen mis neu. ge. i. generato vl germen. et corr. pnlt. tam in nto qz in gto. et dr a gigno is. Math. xxiij. genimina viparum qs ostendit vobis fugere a ventura ira
Geniosus A genius dr geniosus sa sum. i. plenus genio. s. geniodeo. vl genio. i. ingenio
Genista A genus dr hic et hec genista ste. geniste qdam heretici dicti sunt. qr de genere abrahe se esse gloriantur. Nam et in babilonia cum venisset pplus dei. pleriqz relinquentes vxores suas babiloniis mulieribus adheserunt. qdam autem israeliticis coniugiis tantum contenti vel ex eis geniti. dum reuersi essent de babilonia diuiserunt se ab oi pplo. et assumpserunt sibi hoc nomen geniste iactantie causa
Genitale lis ge. neu. genitalia dicuntur qdam corporis partes scz sexus virilis et feminei. vl a geniodeo. vl a gignendo. Hec et pudenda et verenda a verecundia dicuntur. vnd et opiuntur. Dicuntur etiam inhonesta. qr non habent speciem decoris. sicut membra q in promptu sunt. ide quod veretrum. Und hic et hec genitalis et hoc le. quod spectat vl ptinet ad genitale vl ad genituram sm hug. Pap etiam. Genitalia. vnde vir generat aut mulier parit.
Genitiuus a gigno gnis. dr gtiuus ua uum. quod ptinet ad geniturant scz naturalis. vt genitiua forma vl imago. id e in qua genitus e. et hic gtiuus gti p quodam casu. qr alios casus ex se gignat. vl qr p ipm genus significamus. vt cum dr. Hoc e genus hami.
Genitor. a Gigno is dr hic genitor toris. Et est genitor nomen nature vl originis. Pater dignitatis et honoris. Und senes patres dicimus.
Genitura re. i. generatio l seculi posteritas. et dr gigno is
Genitus. a gigno dr genitus ta. tum. Et hic genitus ti. p filio. et hec genita te. p filia. Genitus componit Ingenitus ta. tum. i. non genitus Primogenitus ta tum. et Unigenitus ta. tum. Primogenitus ante quem nullus e genitus Unigenitus ante quem et post quem nullus e genitus. Et sic dominus noster iesus xpc dictus fuit vnigenitus et primogenitus tam sm patrem qz sm matrem. vid i pmogenitus
Genius nij. mas. ge. deus q pest nuptiis. vl deus nature Et dr a gigno is. qr quasi vim habeat omnium rerum gignendarum vl dr a gignendis liberis. vnd hic genialis huius genialis dr lectus q in nuptiis sternit. s. i quo sponsus et sponsa cubant. Sz cubile e concubinalis lectus a cubando non a gignendo dictus. Ad geniale fit ascensus causa gignendi liberos. Ad cubile fit descensus solum causa concumbendi Et hic et hec genialis et hoc le. i. naturalis vel nuptialis. vel voluptuosus. Et hic genialit aduer. i. naturalit vl nuptialit. vl voluptuose. Und ouid. xi. metha. Hospitis aduentu festum genialiter gerit. Item a genius hoc genium nii id e ingenium. Et scias quod genius et genium inueniuntur i aliis significationibus Genium honor puatus. genius honor publicus sm hug. Pap vo di. Genium honor. aut dignitas. vigor. ordinatio. genialis. gnus. ppinquus. affinis.
Genorbadum. a genos dr hoc genorbadum di. quod vulgo dr gerinouus. Und quidam. Murilegus bene scit. cuius genorbada lambit.
Genos grece latine dicit barba vl natura.
Gens. a Gigno gnis dr hec gens tis. Est autem gens ab vno pncipio orta multitudo. vl ab alia natione sm propriam collectionem distincta. vt grecie. asye. Dicta gens. ppter generationes familiarum a gignendo sicut natio a nascendo. gens genus e nationis vl familie. vt iulie. claudie. genus ad qualitatem referi. vt pomi pecoris. Et scias quod gens inuenit i eodem sensu i quo gentilitas. vnd in actibus aplorum Ecce conuertimur ad gentes. Et i euangelio In viam gentium ne abieritis
Gentilicus ca. cum. pnlt corr. i. de gentibus existens vel ad gentiles ptinens. et deriuat a gentilis
Gentilis. a Gens dr hic et hec gentilis et hoc le. Et sunt gentiles pprie q nec circumciduntur vt iudei. nec baptizantur vt xpiani. Und et gentiles dicuntur. qr tales existunt vt sunt geniti. sz xpiani non ita sunt vt fuerunt geniti. quia sunt baptisati. Similit et iudei mutantur qr circumciduntur. Et hinc gentilit aduerbium. et hec gentilitas tatis. i. collectio gentilium. vel proprietas qua aliqs dr gentilis. et gentilicus ca. cum. gentiles nati sunt ex iaphet filio noe. Nam sicut di. criso. sup math. Xpc induxit populum in templum. vt gentes iudeis coniugat vt impleat quod iacob benedicens filium suum iudam prophetauit. Allegans inquit ad vitem pullum suum. Que e ista vitis. iudea q ex egipto translata e et in oriente plantata. Et sicut pphetauit noe de filiis suis dicens. Benedictus filius meus sem dilatet deus iaphet et inhabitet in tabernaculis sem. Gen. ca. ix. Sem. n. erat pater iudeorum. Iaphet pater gentium. q p xpm ingresse sunt in tabernacula iudeorum vid in iaphet
Gentos. i. decem. et compo. cum bis. et dr viginti quasi bigin. et cum tris et dr triginta et cetera similia.
Genu. A gena ne. dicit hoc genu in singulari indecli. sz i plurali genua genuum genibus. Genua sunt commissiones femorum et crurum dicta sic. qr in vtero sint genis opposita. Ibi ei coherent sibi. qr infans i vtero caput tenet inclinatum inter genua. Et hic est quod homines dum ad genua se prosternunt statim lacrimantur. voluit. n. natura eos vterum maternum rememorare. vbi quasi i tenebris consedebant anteqz venirent ad lucem. Et nota quod genua consecrata sunt misericordie. Dicunt ei philosophi singulas corporis partes numinibus consecratas. aurem memorie. frontem genio. vnd venerantes deum tangimus frontem signo sancte crucis. dextram fidei. genua misericordie. vnd hec tangunt rogantes
Genuinus. A genus dr genuinus na. num. i. naturalis. et hic genuinus ni. dens maxillaris Et etiam qlibz dens pot dici genuinus. a genio vl a gigno. qr naturalit gigni habeat. vnde psius. Et genuinum fregit i illis.
Genus generis a gigno is dicit sm hug. Et priscianus dicit quod genus dicit a generando. Alij dicunt quod genus dicit a genos quod e natura. et hoc verum et recte et causatiue loquendo. sicut dixi in genero ras. Et sumit multiplicit genus. Dicit. n. genus multitudo aliquorum siue collectio ab vno pncipio descendentium. et dr genus pncipium illius collectionis. et genus dicit pdicabile quoddam in dyaletica. Et tunc genus sic describit Genus e qd pdicat de pluribus differentibus spe in eo quod quid. Item genus. i. sanguis. l origo. Et genus. i. maneries. et genus. i. qlitas substantial et genus. i. accidens ptinoratonis. et forte aliis modis dr genus. Uide supra in tertia pte in cap. de genere nominum. Multa. n. vtilia inuenies ibi. et etiam vbi agit de secunda declinatione et tertia noim
Geographus phi. mas. ge. i. terre descriptor a geos quod e terra et graphus quod e scriptor. Und hec geographia phie. i. terre descriptio. et geographo phas. id est terram describere. et corripit gra.
Geomancia cie. fe. ge. diuinatio q fit in terra. a geos terra et mancia diuinatio. et sunt qttuor genera diuinationis sm qttuor elementa. sicut dixi i aeromancia. q est diuinatio in aere. Et scias quod demones expsse inuocati aliquando futura prenunciant p homines viuos. sicut in arrepticiis patz. et hec diuinatio fit p phitones. Quandoqz vo futura pnunciant p aliquas figuras vl signa. q in rebus inanimatis apparent in aliquo corpe terrestri. puta vngue vl ferro. aut lapide polito. et vocat geomancia. Si autem in aqua ydromancia. Si autem in aere aeromancia. Si autem in igne piromancia Si autem in visceribus animalium imolatorum i aris demonum vocatur aurispicium. vid in aeromancia
Geomei vl geometra tre mensor. et pdu. pnlt.
Geometria trie. i. mensuratio terre. ge. n. terra metron grece mensura dicit sm Pap.
Geon vnus de fluuiis padisi vid supra in ge
Georgicus Orge quod est cultura componit cum ge qd est terra. et dr georgicus ca cum. pnlt cor. agricultor. vl d cultura terre tractans. Und liber virgilij intitulat liber georgicorum. i. de cultura terre sm hug. Papi vo di. Georgia terre opa. vel cultura. Inde et georgicum carmen. de terre cultura factum. Georgicus rusticus. oparius tre. rusticanus.
Gepte apiens vel aptus interptat
Gera grece latine interptat sacrum vl sanctum
Gerapigra. Gera componit cum pigra quod est medicina et dicit hec gerapigra vel gerapitagra. quasi sacra uel sancta pigra. ppter eius vtilitatem. Est. n. optima medicina. et pdu. gi.
Gerara re. et geraris in plali dicit. Gen. xx Et est gerara pnlt corr. puintia vbi bersabee opidum constat sm Pap. In aurora dicit. Saphaciam gerarum quos liber iste notat.
Gerarcha. Gera componit cum archos. quod est pnceps et dicit hic et hec gerarcha che. i. sacer pnceps sicut epus. Unde hec gerarchia chie. eius potestas vel sacer pncipatus. et sunt tres gerarchie et in qualibz sunt tres ordines angelorum. vt dixi i angelus. A gerarcha dr gerarchicus ca. cum. vt actus gerarchici. i. ad gerarchiam ptinentes
Gerarchicus ca cum. i. sacer vel sacratus. et dr a gera
Gergeseus filius chanaam. a quo gergesei. pnlt pdu.
Gereon onis. fuit rex hispanie tricorpor quod nihil aliud fuit. nisi quod fuerunt tres fratres tante concordie vt i tribus corporibus quasi vna anima esset. Uel qr ille habuit tria regna. Prefuit enim balerice maiori. et balerice minori. et ebuso. s. his tribus insulis. et ideo fictus e esse tricorpor Ex hoc vtilit potes notare ad intelligentiam q in hoc libro dicuntur quod si gramatici vel poete aliq fabulosa videntur dicere. non tamen sine causa hoc finxerunt. Nam vt di. ouid in epy. Si fuerit errandum causas habet error honestas
Germania a gigno is. et immania dicta est germania. terra diues populis imanibus. Und ppter fecunditatem gignendorum populorum imanium dicta est germania. et sunt due germanie. s. supior iuxta septentrionalem occeanum. Inferior circa rhenum. vel dicit germania quasi gerens imania. qr plurimum abundant ibi corpa immania hominum et imanes nationes seuissimis durate frigoribus. Que mores ex ipo celi rigore traxerunt. Feroces animo sunt ibi homines et semp indomiti. raptu venatuqz viuentes. horum plurime gentes. varie armis. discordes habitu. linguis dissone et origie vocabulorum incerte. Unde germanus na. num. qdam cesar q germaniam deuicit. Uel qr eo anno natus e quo pat eius germaniam deuicit
Germanicus pnlt corr. i germania vide
Germanus Genitrix compoitur cum mano as et dr germanus na num. Proprie qdem germani vel germane dicuntur q vel que habent eandem matrem. sed diuersos patres id est ab eadem genitrice manantes. Et hic quoddam genus anatum dicuntur germane. qr plus ceteris diligant et nutriant fratres. Germani etiam dicuntur q habent eundem prem et eandem matrem. vt dixi in frater. Item a germania pot deriuari germanus na num. i. de terra illa existens vel natus.
Germen A gigno is. dr hoc germen mis. id est surculus pgnans vel botrus q exit a ramo vel radice turgescendo. id est initium floris. Et germen dicit semen. vel dicit a gero ris Und germineus nea neum. de germine existens vl ad germen ptinens. et germino as aui. are. i. emittere germen vel pducere. gignere generare. creare. et componit cum con et dr Congermino as. i. simul germinare Und hic et hec congerminalis et hoc le. Und augu. de ciuitate dei. Spicas coeuas congerminales rubigo interemit. Item cum pro et dr Progermino as. Et est actiuum germino cum oibus suis compo. et corr. ni.
Germineus nea neum. pnlt cor. in germen est.
Gero ris gessi. gestum. i. facere. vl ferre. vel amministrare. Gero componit cum pluribus nominibus. vt armiger. scutiger. clauiger et similia. Et scias quod omia pdicta nomia iueniuntur posita substantiue in quolibz genere. et differt gerere a ferre qa gerimus nostra velut naturalia aliqua q a natura in nobis sunt. Sed ferimus imposita nobis. Item gero compoitur cum ppositionibus. Nam componit cum ad et dicit Aggero ris. Item cum con et dr Congero ris. i. congregare. accumulare. simul gerere. Item cum di. et dr digero ris. Item cum e. et dr egero ris. i. extra gerere. Item cum in et dicit ingero ris. i. immittere. inferre. Item cum re et dicit regero ris. rit. i. iterum gerit. vel destruit gestum. vel reportat. Item cum sub et mutato b. in g. dicit suggero ris. Gero et eius composita omnia sunt actiua. et faciunt preteritum in gessi et supinum in gestum et corr. ge. Unde qdam Designat facio gero. designat quoqz porto
Geron Gera interptat sacrum vel sanctum. Unde hic geron tis. et hec geronta te. i. senex vel sacerdos. vnde gerontius tea. teum. et geronticus ca. cum penul. vtrobiqz corr. id e

fenilis vel sacerdotalis
Geronta.in gerō vide.
Gerontecomiū mij.ge.neu.i.hospitale locus venerabil' in quo paupes ⁊ ꝓpter senectutē solam infirmi homīes curātur ⁊ pascūtur. Et videt̄ compositū a gerō ⁊ comos quod est villa.vel ꝯmedo. q: talis locus in locis siluo/ sis ⁊ in villis solet esse vt ibi gerōtes comedāt ⁊ reficiāt.
Gerra A gero ris. dr̄ hec gerra re.nuga l'ineptia.et ger/ ra est piscis insipidus ⁊ nullius saporis. In plurali vo adhuc aliud sigficat. nam gerre rar̄ dicunt̄ sepes ferree circa altaria ⁊ choros.vnde gerratus.ta.tū.gerris circū/ datus ⁊ sept⁹.
Gerro A gerra dr̄ hic gerro onis id est nugator ineptus.⁊ insipiēs.stultus.indiscretus.in sipidus ad modū illius piscis.vel garrulus.⁊ tūc dr̄ ger ro.quasi garro.a garrio ris..⁊ hinc gerroneus nea .neū. ad gerrones ptinēs.Et componit̄ gerro cū cō.⁊ dr̄ ꝯger ro ronis.i.gerro simul cū alio.vel congerrones dicūtur q̄ aliena ad se cōgregant
Gersa A gero ris.dr̄ hec gersa se.i.blatea. vnd̄ gerso sas ⁊ compo. ingerso sas.i.infuscare faciē vl'alia gersa
Gerulus la.lū.dr̄ a gero ris.⁊ est gerulus q̄ gerit.i. baiu lus.portator.somarius.iumētum gerula.nutrix. porta/ trix.⁊ inuenit̄ hoc nomē substātiue positū in quolibꝫ ge nere.⁊ corri.penultimā
Gerūdium A gero ris dr̄ hic gerēdus.da dū.⁊ ſm anti quos gerundus da.dū p gerēdus. vnde gerundiu⁹ ua. uū.⁊ p sincopā gerundi⁹ dia diū.gerūdia vel gerūdiua dicunt̄ q̄dam nomīa q̄ gerūt omnimodā significatōnez suor̄ vbor̄ ⁊ insup si veniunt a vbis actiuis vl'comuni bus.vtrāqꝫ gerūt sigficatōnem.s. actiuā ⁊ passiuam ſm hug̃. Alij dicūt cū q̄bus ego ꝙ gerundiū descēdit a vbo actiuo.passiuo.impsonali.neutro.ꝯmuni ⁊ deponenti. Et si descēdit a vbo actiuo exponit̄ p verbū actiuum.vt maijstr̄ legendū est vgilium.i.maiister legit vgiliuꝫ. Si vero descēdit a verbo passiuo debet exponi p passiuuꝫ. vt maijstr̄ honorandū est a discipulis .i.maijstr̄ dignū est honorari a discipulis. De hoc plenī⁹ habet̄ in tercia pte vbi tractat̄ de spēbus verbor̄ in ca.de gerūdio.
Gesa a gero ris dr̄ hec gesa se.gen⁹ armorum qd̄ gallice dr̄ gisarma l'cesa se.a cedēdo. Et gese vl'cese gallor̄. pila romanor̄. sarisse macedonū
Gessemani interp̄tat̄ villa pīguissima.⁊ acuit̄ in fine
Gessen locus egipti in q̄ habitauit iacob.⁊ acuit̄ in fine.
Gestatoriū rij.illud in quo aliq̄d portatur vt feretrum. et dicit̄ a gesto stas.
Gesticulor laris latus sū.⁊ in neu.ge.gesticulo las. id ē qd̄ gestio stis.⁊ deriuat̄ a gestus ⁊ corri.cu.
Gestio stis.stiui.stire.i.cupe ⁊ gestire.i.gestus facere.scꝫ diuersis modis agitare.gaudere.luxuriari.lasciuire.dif fluere. Sꝫ gestire ppie malor̄ ē.gaudere bonor̄. Et de/ riuatur a gestus stus.stui. Item inuenit̄ hec gestio onis ⁊ tunc deriuat̄ a gero ris
Gestito stas.i.frequentī gestare. Et ē frequēta. de gesto stas.⁊ corr sti.format̄ enī de gesto stas statū statu. a mu/ tata in i.breuē ⁊ u.in o.fit gestito gestitas
Gestiuncula le.di.pua gestio vel res aliq̄ minuta
Gesto stas.staui.id ē frequēter gerere.vbū frequentati. ⁊ format̄ a gestu supino de gero ris.u.in o. Et a gesto di citur hoc gestamen minis
Gestoriū rij.i.ferculū.⁊ dr̄ a gero ris
Gestuosus a gestus stus.dicit̄ gestuosus sa sum.i. flexi/ bilis ⁊ diuersis modis agitabil'. Unde gestuose aduer. id ē agilit̄ flexibilit̄.⁊ hec gestuositas tatis
Gestus A gero ris dr̄ gestus sta.stū.i.factus. portatus. admīstratus. Et hic gestus stus stui.i.actus vl'corporis agitatō. Inuenit̄ ⁊ hoc gestū sti.p actu
Gete.i.gothi.post getuli dicti.
Getulia lie.q̄dam terra. Hinc getulus la.lū.nomen gen tile.a q̄ getulicus ca.cū ⁊ vt fert̄ getulia piscatores nō hꝫ

G ante I

Gibberus ra.rū.q̄ sarcine nimis incūbit sꝫ succūbit. ⁊ dr̄ a gibber.⁊ scribit̄ p duplex h.
Gibbus bi.mas.ge.id ē quod struma. Sed struma ē tu/ mor in pectore. Gibbus ī posteriori scꝫ in dorso. Qd̄ no tat iuuenalis vbi dixit. Strumosum atqꝫ vtero pnī gib/ boqꝫ tumentē. Et hinc gibbosus sa sum. q̄ habet gibbuꝫ. sicut strumosus q̄ habꝫ strumam. ⁊ compat̄ gibbosus si or.simus.vnd̄ gibbose sius sime.aduer. ⁊ hec gibbositas tatis. Item a gibbus hic gibber bri⁹ gibberi. q̄ habꝫ gib bum.vl'potius ipse tumor.s.idem quod gibbus. Unde gibberasus sa.sum.q̄ habet gibber̄ q̄ plurib⁹ tumorib⁹ onerat̄.⁊ compat̄ ſm hug̃. Quidā tamē faciūt differentiā int̄ gibber ⁊ gibb⁹.vt patꝫ in hoc vsu. In dorso gibbus i pectore gibber habet̄
Giganteus tea.teū.a gigas dr̄. Numeri.nj.cap. De ge/ nere gigāteo ⁊ pdu.pnlt. Und̄ ouid. Iāqꝫ gigātes iecīā faucib⁹ ethnā. Transierunt ⁊c.
Giganthimachia chie.fe.ge.i.pugna gigantiū aduersus deos.⁊ ꝯponit̄ a gigas ⁊ machia.i.pugna
Gigas. A gigno gnis.vl'genitus componit̄ cūꝫ ge.qd̄ ē terra. ⁊ dicit̄ hic et hec gigas gantis .et dicunt̄ gigantes quasi gegātes.i.de terra geniti. Ul'dicunt̄ gigantes.qua si gegines.id ē terrigenes. q: filij terre fabulose dicuntur fuisse. Ge.n.terra.gignes genus dicit̄. Et habꝫ gigas n.i obliq̄s.sed in ntō non Uid̄ in diamas. et facit gtūs plu/ ralis gigantiuꝫ. Format̄ enī ab ablatō singulari e. muta ta in i.et addita um.vt gigante gigantiū. ciuitate ciuita tum Tamen ſm vsum huiōi genitī plurales pferunt p sincopam vt ciuitatū gigantū
Gigno A ge quod ē terra deriuat̄ gigno gnis genui ge/ nitum.q: ex terra omīa gignunt̄. Sꝫ antiqui dicebant ge no genis.quā lrāturam adhuc huamus in p̄terito et in omibus ab eo formatis. Gigno cōponit̄ pgigno is. nū Gigno cū omibus suis cōpositis ē actiuuꝫ
Gillo vl'gello lonis.dicit̄ rusticus inept⁹ q̄ alit bacal' vl' bacalaris vel lucalis dicit̄
Gimnas. A gimnos quod ē nudus dicit̄ gimnas dis. pugna.lucta.cursus.quia solent nudi exerceri in talibus ludis Und̄ hoc gimnasium sij id ē gimnas vl'loc⁹ in q̄ fiebat Ante enī in loco alieno. certantes cincti erant ne nudarent̄ Postea relaxato cingulo repente pstratus ⁊ exanimatus est quidā cursor quare ex cōcilij decreto ar chonipomenes vt nudi deīceps exercitarent̄ pmisit Ex il lo deinceps gimnas et gimnasiū dictū est. a nuditate q: iuuenes nudi exercēt ibi.vbi sola tātū verēda cooperiebāt

Et hinc facta trāslatōe studiū scolariū ⁊ maijstror̄ dicit̄ gimnas.⁊ loc⁹ studij dr̄ gimnasiū.⁊ quādoqꝫ ipm studiuꝫ q: sicut in palestra corpus.sic in studio anim⁹ exercetur ⁊ hinc accidit vt omniū ppie artiū exercitiū vl'locus ex ercicij gimnasiū dr̄.vt scola. Et vt dicūt q̄dam gimnasiuꝫ grece exercitiū vocat̄ latīe. Et hinc gimnasiuꝫ dr̄ generat' locus exercitior̄. Nam ⁊ balnea ⁊ loca scolariū ⁊ curso/ rum ⁊ athletar̄ gimnasia sunt.q: ibi homīes in sue artis studio exerceant̄
Gimnasiarches chis pnceps in gimnasio ⁊ componit̄ a gimnasiū ⁊ archos quod est pnceps
Gimnasiolū li.dimi.puū gimnasiū.vel puus locus stu/ dij.vel puum studiū ⁊ corri. pnlt
Gimnasista ste. cōmu.ge.i.luctator vel palestrisator. et deriuat̄ a gimnas gimnadis
Gimnasium sij in gimnas exponit̄.
Gimnia nie fe.ge.exercitiū qd̄ fiebat in gimnasio. ⁊ dr̄ a gimnas ⁊ hec gimnicia cie.id ē qd̄ gimnia.
Gimnicia in gimnia vide
Gimnicus ca.cū dr̄ a gimnas.vt gimnic⁹ ludus. ⁊ est gī nicus ludus velocitatis ⁊ viriū glā. Cuius quiqꝫ sūt ge/ nera scꝫ saltus cursus.iactus.virt⁹ ⁊ luctatō. ⁊ corr.pnlt
Gimnologizo gizas.gizi.gizisti.i.nude loq̄ vel nude ratōcinari.⁊ componit̄ a gimnos quod est nu dus ⁊ logos sermo vel ratō
Gimnos grece latīe dicit̄ nudus ⁊ vertit̄ in latinū ⁊ dici tur gimnus gimna num.
Gimnosophista ste.cōmunis ge.i. doctor vel maijster ī gimnasio. Et cōponit̄ a gimnos.vl'gimnasiū ⁊ sophista ⁊ hinc gimnosophiste dicti sunt q̄dam philosophi.q̄ nu di p opacas indie solitudines solebāt philosophari. ad bibentes tantū genitalib⁹ tegmīa ad modū iuuenū q̄ nu di exercebant̄ in campo. Unde beatus hiero.in eplā ad paulinū capitulo.q̄rto. Ut gimnosophistas ⁊ famosissi mam solis mēsam videret
Gingina ne dr̄ a gigno gnis q: ibi dētes gignant̄. gingi/ na enī est caro vbi dētes gignunt̄. vnde ginginarius ria riū quod ad gingiā ptinet
Gion locus ē vbi salomō fuit iunctus.vide in geon.
Gipsum psi.neu.ge.cognatum ē calci.⁊ ē nomen grecū. Inde gipseus psea pseuꝫ.de gipso existēs.vel ad gipsum ptinēs.⁊ gipso psas.i.gipso linire vnde gipsatus ta tum
Giraculū li.ē illud cū q̄ pueri ludunt gipso linit⁹. quod in summitate canne vel baculi voluit̄.⁊ cōtra ven tum cū impetu defert̄ ⁊ corr.cu.
Girgillus.a girus ri dr̄ hic girgillus instrumentū femi/ neum qd̄ aliō nomīe dr̄ volutoriū.q: vtendo in giruꝫ in de fila deuoluunt̄. Filū enī de colo ducit̄ in fusum. a fuso in alabrū vel traductoriū.ab alabro in girgillū vl'deuo/ lutorium.a girgillo in glomicellū.a glomicello in panū. a pano in telam. Itē girgillus ē lignū mobile ex q̄ funis in puteū cum situla dimittit̄ ad hauriendū aquā. ⁊ dr̄ a girgillus q: in girum versat̄.
Giro ras raui.a girus dr̄. Et ē girare.in girum voluere. vel circūdare. Et componit̄. Cōgiro ras Regiro ras Et ē actiuū cū omībus suis compositis ⁊ pdu.gi Und̄ phi lologus. Nat⁹ nō vigilat dū sol se tercio girat.
Girouagor. A girus ⁊ vagor garis cōponit̄ girouagor garis.i.circūcirca vagari. Und̄ girouag⁹ ga gū.i.errone us.instabil'.circūcirca vagās.⁊ cor.ua.
Gir⁹ ri mas.ge.⁊ hoc girū ri inuenit̄.s.circūit⁹ curu⁹.
Git ē genus legumīs simile cimino in quātitate sꝫ nigri colorꝭ.⁊ in pane dulcorādo spargit̄ vt di.glosa esa.xxvij Uel vt dicūt medici.git calidū ⁊ siccum ē in secūdo gdu. ⁊ est git herba q̄ inter frumētum orit̄ ⁊ semē nigrū ⁊ qua si triangulū facit aliquātulam habēs amaritudinē.vtu tem habet dissoluēdi ⁊ consumēdi. Et est indeclinabile git.⁊ acuit̄ in fine.

G ante L

Glabellus A glaber dr̄ glabellus la.lū.id est nudus. si ne pilis. Unde hec glabella le.grana capitis. quia nuda
Glaber bra.brū.i.lenis facie.iberbis sine est sine pil' pilis.curialis nudus vl'timorosus. Und̄ augu.de ciui. dei. Glabros inq̄t aut male barbatos videm⁹
Glabrio onis mascu ge.i.caluus vel imberbis vel timo rosus ⁊ dicit̄ a glaber
Glaciecula le.diminutiuū pua glacies.
Glacies Gelu componit̄ cū aqua ⁊ dr̄ hec glacies ciei.i. q̄si gelaq̄es.i.gelata aqua. Und̄ glacō as.i. glacie strige/ re. Et ē actiuum cū omībus suis cōpositis ⁊ hic ⁊ hec gla cialis ⁊ hoc le.i.frigidus glacie plen⁹ De glacie di.dona tus. Mater me genuit eadem mox gignit̄ ex me. ⁊ signa tur p hoc enigmatice aquam in glaciē cōcrescere. ⁊ eādē rurs⁹ effluere.
Gladiator toris ī gladio as ē.
Gladiatorius in gladio as ē
Gladiatura re.in gladio as exponit̄.
Gladio dias dr̄ a gladius Et ē gladiare gladijs dimica re.vnd̄ hic gladiator toris.qui gladio dimicat. et est no/ men cuiusdā officij quod olim rome exercebat̄ in arena Unde hec gladiatura re.ars illa vel ludus ille. Et gladi atorius ria riū quod ptinet ad gladiatores vel quod ex ercet̄ a gladiatore. Unde gladiatorius ensis.i.ensis gla/ diatoris.⁊ gladiatorius ludus. q̄ exercet̄ a gladiatore. Item gladio as componit̄ cōgladio as.id ē simul gladi/ are. Digladio as.i.diuersis modis gladiare. Item gla/ dio in hac sigficatōe cū suis cōpositis ē neutrū. Sed gla dio as.i.gladio interficere.in hac sigficatōne cū omnib⁹ suis compositis ē actiuum.
Gladiolus li.dimi.paruus gladius. Gladiolus etiā dr̄ quedam herba.q: sit folijs gladio simil' tirso cubitali.flo ribus purpureis
Gladius A gula dr̄ hic gladius dij. Gladius generalit̄ dr̄ Ensis ī prelio Sed ensis ferr̄ tantum ē.gladius vero totus. Sed ppie dr̄ gladius.quasi guladius. q: gulā di uidit. Nam cetera mēbra securi magis solēt trūcari sed gladio collum tantū.⁊ ad hoc pmum factus ē. ⁊ est ethi mologia. Et scias ꝙ mucro.ensis.gladi⁹.spata. sūt noīa sinonima
Glādeo a glās dis dr̄ glādeo des.dui.i.glā/ des habere vel emittere. Und̄ glādesco scis ichoa. Iteꝫ a glans dis deriuat̄ glande⁹ dea deū. de glande existēs vel ad glandem ptinēs
Glādicula le.di.pua glās et corr.pnlt.
Glādiosus sa.sum.glādib⁹ abundās ⁊ dr̄ a glās dis.
Glādula a glans dis dicit̄ hec glādula le. et hoc glādu/ lum li.idem.s.ps intestinor̄ vel nodus q̄ sub cute nascit̄

ex humoꝝ abundantia ⁊ corr. pnlt.
Glans dis fe.ge.est fructus quercuū. Glādes etiam di/cunt masse plumbee facte ad modū glandiū.q piciunt
Glarea ree..i.argilla.s.terra humida.vel cum fundis lapilli pui q̄s fluui⁹ trahit.Job.xxx. Aut sup galerā.
Glaucoma A glaucus dr hoc glaucoma matis.qd an/tiqui dicebāt hec glaucoma me.i.macula in oculo.vl ne/bula.vel caligo oculorum ⁊ obscuritas. Unde plautus Glaucomaꝫ oculis obijciemus cumqꝫ ita faciemus vt quod videt ne videat
Glaucus.Greci glaucū dicūt albū.vnde hic glauc⁹ qui dam piscis.q sit albus.et glaucus ca cū.i. splēdidus.vt oculi glauci.i.splendidi.habēt enī candorem admixtum viroꝛ.⁊ glaucus ca.cū id est subniger. Est enī glauc⁹ co/loꝛ ferrugineus.subniger.Et glaucus viridis et flauus. Glaucus ergo albus.splēdidus.subniger.rube⁹.flau⁹. viridis dr.q glaucus dr albus.vel splēdidus.vl flauus. tractū est a greco.q vero glaucus dr viridis vl subniger tractuꝫ est a glauco q̄ dr deus maris. Nam coloꝛ maris viridis ⁊ subniger est.⁊ cōpat. A glaucus dr hec glauci/tas tatis.⁊ hec glaucedo dis.
Gleba be.fe.ge.i.durus cespes cū herba.⁊ dr a glob⁹ q̄a sit quasi globus.vnde hec glebula le.⁊ glebella le.dimi. ⁊ glebosus sa.sum.⁊ inde hec glebositas tatis. Itē a gle/ba hic glebo onis.i.rustic⁹ aratoꝛ
Glicerū. A glicin dr hec glicerū fe.ge.pprū nomē mu/lieris.causa adulatōnis ⁊ blandimēti.q̄daꝫ diminutōe impositū vt mea glicerū quasi mea dulcicula. Et est ta/le nomē voce neu.ge.sigficatōne vero fe.Et in declinatō ne assumit articulū fe.q qlitas vocis essentiā rei nō mu tat
Glicin vel glicon grece latiē dr dulce
Gliri⁹ a glis ris dr gliri⁹ ria. riū.⁊ gliric⁹ ca.cū.i. stupi/dus torpēs.somnolētus q̄ multū dormit. Gliri⁹ ria riū etiā dr de glire fact⁹.vel ad glirē ptinēs
Glis a glisco scis.deriuat hic glis ris qddam gen⁹ mu/rium.qd multū doꝛmit.⁊ dr sic.q somnus facit glires pi gues ⁊ crescere.tota enī hieme doꝛmiūt ⁊ quasi mortui existūt estate reuiuiscūt Et a glisco dr glis glissis.id ē car duus q̄ aliter dr lapa. Item a glisco hec glis tis.terra ar/gillosa. Hebis tribus dr Glis animal. glis terra tenax. glis lapa vocat. Ris pmum.glitis tenet altera. tcia glis/sis. Ris animal.tis terra tenax.sis lapa vocat. Hic ani/mal.hec terra tenax.hec lapa vocat. Sic genus ⁊ nomen cognoscit et genitiu⁹. Item a glisco hec glis glidis.i. mus sa panis vel vini
Glisco. A glicin quod est dulce dr glisco scis. que enim dulcia sunt desiderare solem⁹. Gliscere enī est cupe.l de siderare.resplēdere crescere.ardescere.pinguescere.tume scere.supbire vel indignari. Glisco cū suis compositis si qua habet est neutrū. Pro desiderare vero est actiuuꝫ. ⁊ caret pterito ⁊ supino sm vsum. debet tamē sm analo giam facere glui glitum. Et formaṫ a psenti sco in ui. p/teritū ꝯuersa ⁊ sup.a pterito vi in tū. sicut ⁊ nosco ui.tū.
Glissosus sa.sum.id est laposus.vel lapa seu glisse plen⁹ et dicitꝰ a glis glissis
Gliteus.tea.teū.i.terre⁹.et dr a glis glitis
Glitosus sa.sum.i.argillosus.⁊ dr a glis tis.
Globo bas.baui.dr a globus.et ē globare.accruare. cu/mulare.rotūdare.solidare.conspirare.globosuꝫ facere. Unō globatum aduerbiū.i.cumulatim.spissim. Globo componit Agglobo bas. Cōglobo bas vnde congloba tim aduer.i.spissim.cumulatim. Globo ⁊ omīa eius cō/posita sunt actiua.⁊ coꝛ.glo.qd patꝫ in hoc versu. Hunc globata pila ferit.glomerataqꝫ fila
Globus bi.mas.ge. Et hic glom⁹ mi.⁊ hoc glomus ris. dr. Glomus meris est coadunatō ⁊ glomeratō filoꝛum Glomus mi.est illō idē vel circulus. Glob⁹ vero ē alia/rum rerū coadunatio ⁊ cumulus. Tamē pprie dr glob⁹ quodlibꝫ solidū ⁊ rotundū.s.solida rotunditas habens tres equales dimēsiones vt mūdus. Unde mūdus pro prie dr globus vel globat⁹. Unde martial. Mund⁹ ge/nitus ex quattuoꝛ elemētis idēqꝫ totus in moduꝫ spere globatus Item a glob⁹ globosus sa sum.⁊ cōpat. Unō hec globositas tatis
Glomero ras.raui.rarē.i.cumulare.adunare.aceruare vnde glomeratim aduer.i.cumulatī.adunatim. et ꝯpo nitur Agglomero ras. Cōglomero ras. Deglomero as id ē deuoluere.glomos destruere. Eglomero ras in eo/dem sensu. Itē inglomero ras.intus vel valde glomera re. Glomero ⁊ omīa eius ꝯposita sunt actiua.⁊ corripi. penul.siue me.⁊ deriuat glomero ras a glomus meris. sm hug.⁊ ponunt tales vsus in grecismo. Congeries la/pidū sit tibi glomeratō fili. Lignoꝝ pprie dr eē strues.
Glomus mi.vel glomeris in globus exponit
Gloria. A clarus dr hec gloria glē.i. freqūēs fama cum laude. Et dr gloria quasi claria. a frequētia claritatis g. p c.⁊ o.p a.vel dr gloria quasi glaurea.i.gerens lauream ⁊ est ethymo. Inde gloriosus sa.sum.⁊ compat. vnō hec gloriositas tatis.⁊ cōponit inglorios⁹ sa sum.q sit sine glā.i.triūphis.⁊ ingloriosus.i.immemoꝛ glē. Itē a glā glo/rioꝛ riaris.⁊ ꝯponit cōglorioꝛ aris.
Glorifico cas caui.care.verbum actiuū gloriosum face/re.⁊ cōponit a gloria ⁊ facō
Gloriola le.dimi.parua gloria.
Glos tis.fe.ge.i.cognata. Sed glos ris.i.flos. Sꝫ glos glossis est lignū putridū. Unde vsus Glos ris flos est. glos tis.femina fratris. Glos glossis lignū vetus est de nocte serenū
Glosa se.dr a glossa quod est lingua.
Et distat inter cōmentum glosam trāslatōem ⁊ textum. Cōmentum expositō est verboꝝ iuncturā nō cōsiderās sed tantū sensuꝫ. debuit enim expositōni snīe alicuius li bri.⁊ nō cōstructōni litere. Accipit tamē qnādoqꝫ cōme tum largius scꝫ p quolibet libro.et tūc sic diffinit. Cōme tum est plurimoꝝ studio vel doctrina in mēte habitoꝝ in vnū collectō.vt dixi in cōmentuꝫ. Glosa est expositio litere ⁊ ipius sentētie.que nō solum sententiaꝫ sed etiam verba attēdit.vel glosa est expositō sentētie lrām conti/nuans et exponens.vnde dr glosa quasi glossa.i.lingua. quia tanqꝫ lingua doctoris adesset ⁊ exponeret.sic litere exponēde insistit et sensum enucleat. Trāslatō est expo/sitō sentētie p aliam linguā. Textus est liber ipius docto ris.cōtinens tractatū sine litere vel sentētie expositione Uel textus est ipe tractatus vel liber sine expositōe lrē vel sentētie. A glosa dicit hec glosula le. dimi. id est pua glosa.⁊ gloso sas.⁊ glosulo las ābo actiā cū suis ꝯpoitis Et glosari⁹ ria. riū.q glosat vel qui glosatur.

Glossa se.i.lingua.⁊ componit cū bos ⁊ cinos ⁊ agn⁹. ⁊ dr hec buglossa se ⁊ hec cinoglossa se. ⁊ hec agniglossa se. herbe sunt quasi bouis lingua.⁊ canis lingua ⁊ agni lin gua.vel in forma.q sunt formate vt ille lingue.vel in ta/ctu vel aspitate.⁊ pdu.pmam glossa gemiat enī s. Unō q̄dam. Osse caret glossa p quā frangunt ⁊ ossa
Glossula le dimi.pua glossa.
Glunio nis.niui.nire.vnde hic glunitus tus. poꝛcoꝛuꝫ damoꝛ est ⁊ pducit glu. Unde q̄dam. Hinnit equ⁹ glu/nit porcus. pipiat quoqꝫ nisus
Gluten. A glutio tis dr hoc gluten nis. terra tenax. vtil ad cōpages nauiū ⁊ alioꝝ vasoꝝ.quod ⁊ bitumen nis. dicit.vnde glutine⁹ nea neū.de glutine existēs. vl ad glu ten ptinens.⁊ glutinosus sa.sum.i.plen⁹ glutine l tenax. Glutinū a gluten dr hoc glutinū ni.vnō hoc glutinariū rij.idem quod glutinū.q̄dquid coniungit scꝫ vinculum Proprie tamē glutinū est illud tenax. qd fit de glutine ad aliqd liniendū.⁊ a glutinū deriuat glutino nas .i. cō/iungere.glutino colligare. vnō glutinanter ⁊ glutinatim aduer.i.cōiunctim Et cōponit. Agglutino nas.i.adiun/gere.alligare. Itē cōglutino nas.i.ꝯiungere glutino. Itē reglutino nas.i.iterū cōiungere. Et est glutino actiuum cum omibus suis ꝯpositis ⁊ corr. ti Unde in auroꝛa dr Inuiscat lumus.sic ⁊ ex glutino q̄dam. Hiero. in eplā ad paulinū ca.pmo di. Et xpi glutino copulata.
Glutio A gula dr glutio tis tiui. vel glutij.p sincopam Et est glutire absorbere. voꝛare.comedere. ⁊ ꝯponit cuꝫ cō ⁊ dicit cōglutio tis.i.simul glutire. Item deglutio tis. id est valde vel deoꝛsuꝫ glutire. vel a gula iam ingulatū emittere. Et in eodem sensu eglutio tis. Item inglutio is Introglutio tis.i.intus vel intro glutire. Itē pglutio tis id est ante glutire. Itē reglutio tis.i.iteꝝ glutire. vl retro a gula eijcere. Itē transglutio tis.i.vltra glutire. Glutio neutrū est cum omibus suis cōpositis ⁊ pdu.glu. Unde q̄dam Que quasi deglutit quē secuꝫ ad tartara ducit.et scribit p t.glutio.qd patet p scdam psonā.⁊ facit pteritūꝫ glutiui vel glutij p sincopā.
Gluto onis mas.ge.i.leccatoꝛ vl deuoꝛatoꝛ. Et dr a glu/tio tis. Uel gluto quasi gulato a gula.

G ante N

Gnarus ra.rū.i.sciens pitus.doctus scꝫ q ex arte scit q̄li ter aliquid fiat.vel sit faciendū.vel qualit fieri debeat.si ue illud faciat siue nō.⁊ dicit gnarus p narus.⁊ apponit g p ꝓthesim.vide etiā in ignarus.
Gnatus ti.i.filius.q̄si generatus. Et hec gnata.i.filia.q̄i generata ⁊ apponit ibi g p ꝓthesim. vide etiaꝫ in nat⁹
Gnauus ua.uum.p nauus.⁊ apponit ibi g p pꝛothesim vide etiam in nauus.
Gnidus di.gnido insula est de qua in actibus.xxvij. Et vix deuenissemus circa gnidum

G ante O

Golgata sirum est.⁊ interptat caluaria. nō ob caput vl caluiciū ade.qd mentiunt ibi sepultū. sed ob decollatōꝫ damnatoꝝ. Johā.xix. Hebraice golgatha.⁊ acuit in fine
Golias golie.pprū nomē cuiusdam philistei.quem in/terfecit dauid.de quo in auroꝛa dicit. Exiguus magnuꝫ vicit puer ille goliam. Allegoꝛice dauid interfecit goliā id est cristus dyabolū
Gomoꝛ mēsura ē antiq̄ ꝯtinēs qnqꝫ sextarios.⁊ acu.i fi.

G ante R

Grabatū gra grece latiē dicit caput.vnde hoc grabatuꝫ ti.reclinati capitis susceptō. Et videt componi a gra. et batum quod est gradus scꝫ ad qd gradimuꝛ vt ibi caput reclinemus.genus est lecti.⁊ pdu.penul. Inuenit etiam hoc grabatū p gremio ⁊ coꝛr.pnlt. Unde vsus Pro gre mio grabatū.p lecto pone grabatū
Graculus li.a garrio ris. nō sicut q̄dam dicūt q gregа/tim volēt.cum sit manifestū eos ex voce garrulitatis nū cupari.est enī loquacissimū genus animal.⁊ vocib⁹ im/poꝛtunū.⁊ coꝛr.cu.
Gradale lis dr a gradus.q gradatim canit p⁹ respōso rium sm hug.q̄dam tamē dicūt graduale lis
Gradarius rij.i.palefredus.⁊ dr a gradus. Et describit sic. Gradari⁹ est equ⁹ mollis incessus sine succussatura innitēs ⁊ incedēs. Et gradari⁹ ria riū. qd fit gradatim
Gradatō est q̄dam color rhetoꝛicus.de quo dixi in .iij. pte in cap.de coloꝛibus rhe.
Gradioꝛ deris.gressus sum gradi.i.vado.⁊ cōponit cuꝫ ppositōibus ⁊ dr Aggredioꝛ deris. Antegredioꝛ deris. Cōgredioꝛ deris.egredioꝛ deris Ingredioꝛ Progredi/oꝛ quod ⁊ pgradioꝛ inuenit. Pretergredioꝛ. Regredi/oꝛ Transgredioꝛ. Gradioꝛ cū omibus suis cōpositis est deponē.⁊ mutāt a simplicis in e. pret antegradioꝛ ⁊ pre gradioꝛ.⁊ omīa faciūt supinū in gressum.sicut ⁊ simplex Itē gradior ⁊ eius cōposita coꝛ.hāc sillabā gra vl gre
Gradiuus a gradus dr hic gradiuus ui .i. mars q gra datim incedit ad bellū Uel gradiuus a gradin qd est vi bratō haste. vl gdiuus dr quasi cratō diuus.i. potēs de⁹
Grado das daui dare id ē gdibus oꝛnare.vel per gdus ducere.⁊ dicit a gradus.⁊ cōponit cum de ⁊ dicit degra/do das id ē gradus destruere.vel a gradu remouere de ponere a gradu digtatis Item cū re ⁊ dr regrado das.i. degradare vel degradatum in gradū restituere Iteꝫ cū retro ⁊ dicit retrogradoꝛ daris dari id ē retro ire vl gra di retro Grado das cū omib⁹ suis ꝯpositis ē actiuū pt regdoꝛ daris qd ē depo.⁊ absolutū ⁊ omīa coꝛri.gra
Gradus A gradioꝛ deris dr hic gradus dus dui.s.ideꝫ p quod ascendit ad altare vel ad pulpitū vel ad aliuꝫ lo cum Gradus etiā est status ⁊ pprie dignitatis et grad⁹ est iter oꝛdinatū Unde gradatim id ē p gradus et coꝛri. gra Unde q̄dam Mutat nupta genus. sed generata g/dum Quomō gradus sm decretistas cōputent. dixi in cōsanguinitas
Gramma me. grece latine dr linea
Unde greci dicunt hoc grammatō id ē lrā Et hoc gram ma matis p eodē et dicit a linea q lineatim fiunt lrē id ē qbusdam lineis et ptractōibus. Grāmaton vertit in la tinum et dicit hoc grāmatū ti id est lrā. Unde theodol⁹. Grecoꝝ pmus vestigat grāmata cadm⁹. et hinc grāma tus q sumit initiū legēdi. vel q paginas legere potest.
Grāmatica A grāmaton vel a grāma quod est lrā dici tur hec grāmatica ce quasi lrālis sciētia nō a pma parte sui q pmo tractat de literis sed p effectū. q efficit litera tum. Unde et sic describit Grammatica est sciētia recte

Necessarium
Non sufficiens

scribendi.recte pnunciādi recte cōstruēdi gnara. Docȝ enī hec ars recte scribere. sine quo nō est habere pfectiōȝ istius artis. Nec tamē ob hoc inūgo scribēdi officiū artifici huius artis.sed potius scribēdi sciam. Oportet enī vt scias cognoscere figuras.et q̄liter debeāt fieri. ꝛ q̄ cui sit vel que nō sit pponēda vl'supponēda. ꝛ omino figuras elegāter ꝛ artificiōse coaptare.ꝛ hoc qdem necessariū est.sed nō sufficiēs.sicut nec alia duo que restāt. q̄ ad hꝰ artis quoqȝ pfectōem exigunt̄.s.recte scire pnūciare ꝛ recte cōstruere.ex qbus omibus quasi integralit̄ hec ars cōsistit.q̄ aūt dicit̄ grāmatica.quasi grāmatoꝝ theca. id est lrārum repositoriū:ethymo.est.ꝛ hinc grāmaticꝰ ca. cum.i.ptinēs ad grāmaticā.vel grāmatica instructꝰ.ꝛ cōpatur grāmaticus cior.cissimus.vnde grāmatice/cius/sime.aduer.ꝛ grāmatizo tizas.i.grāmatice loqui. Uel fm q̄sdam grāmatica est scīa recte scribēdi,recte loquēdi.origo ꝛ fundamētum omniū liberaliū artiuȝ.Cōsistit autēȝ hec ars pncipaliter in ɔsideratōe q̄ttuor rerū.s.litere. sillabe/dictōnis.ꝛ oratōnis pfecte/ꝛ scribunt̄ pdicta omia | pduo m.

Gramen mis.neu.ge.a germio nas. dr̄ Et pōt gramen dici quelibȝ herba.q2 germinet.sicut robur omnis ligni cutis ꝛ spēs.q2 sit firmissima. Spēaliter tamen est quedā herba que nascit̄ ex humano sanguine.ꝛ etiam quedā alia herba que etiā mortua recēn herba renascit̄ ꝛ vulgo ita vocat̄.ꝛ dicit̄ sic.q2 mltiȝ germinando multiplicet̄.vel dr̄ a situ scȝ ab agro.q2 plūmoꝝ agrorum sit. Unde ꝛ ipm greci agreste nūcupauerūt. Quandoqȝ etiā inuenit̄ p radice talis herbe. Itē a gramen dr̄ gramineus nea.neū.quod totū est ex gramie.vel quod ad gramen ptinet.ꝛ graminosus sa.sum.quod gramie abūdat vt locus.ꝛ compat̄. Item a gramē dr̄ gramio nas. naui. nare. q̄si gramia colligere.vl'gramie implere.ꝛ cōponit̄ Cōgramio nas.ꝛ Degramio nas.i.gramia euellere. Itē ingramio nas.i.gramie implere.ꝛ sunt neu. omia. ꝛ a gramino nas.dr̄ gramineo nes.nui.i.esse vl'fieri gramiosuȝ ꝛ hinc graminesco incboa.ꝛ cor.pdicta oia mi.

Gramio nas.in gramē exponit̄

Grādeo A grādis dr̄ grandeo des dui.id est esse vl'fieri grandeȝ.vnde grādesco scis incboa.

Grādeuus ua.uuȝ penul.pdu.i.grandis eui.s.senex Et componit̄ a grande ꝛ euū. Unō innocētius.lxxvij.disti. Quicunqȝ in verbo grādeuus ꝛc.

Grandiloquus qua.quū.i.grandia loquēs A grandis ꝛ loquor ɔponit̄ ꝛ corr.pnlt siue lo.

Grādino nas.pnlt corr.in grādo est.

Grādis.i.magnus. Sed grādis ad corpus. Magnus ad animū refert̄.ꝛ declinat̄ hic ꝛ hec grādis ꝛ hoc grāde. ꝛ facit accusatiuus plālis grādes vel grādis. Et compatur grādis dior.dissimus.vnde granditer dius sime aduer. Et hec grāditudo dinis.ꝛ hec grāditas tatis Grandis cōponit̄. Pergrādis Tamgrādis. Quāgrādis.id ē valdē grādis. Grādeuus ua.uū. Grandiloquꝰ qua quū Grādisonus na.nū.i.grādia sonās. Et ɔpo.a grandis ꝛ sono nas.ꝛ cor.so. grādisonus

Grādisonus na nū.in grādis vid

Grāditudo dis.in grādis est

Grādiusculus la lū.penul.corr.i.aliquātulum grandis ꝛ format̄ ab hoc compatiuo grādiꝰ.addita culus la. luȝ sicut ꝛ maiusculus ꝛ silia.

Grādo A grādis dr̄ grando dis.quasi grādis data.vel grādo deriuat̄ a granū ni.pp̄ter similitudinē.ꝛ inō grādineus nea.neum.ꝛ grādinosus sa.sum. Et grādino as. id est grādinem emittere.vel grādine pcutere.d.uastare ꝛ corri.di. Unō in aurora dr̄. Carnis luxuriā grandinat ira dei. Et scias q grādo frequētius fit in tempe calido q̄ȝ in tempe frigido.q2 tempus calidū simile est loco calido.ꝛ tempꝰ frigidū sil'e est loco frigido in causando materiam nubis calidissime. Cuius qdem causa est.quia calor frigori cōtrarius est. Et idō sicut frigus spissat nubē. ita calidum distrahit ꝛ segregat eam.ꝛ phet eam vndiqȝ aptam frigori ad ingrediēdū. Sicut ꝛ corpa rare substātie et porose facilius mlto frigore ledunt̄ q̄ȝ corpa spissa et crassa que paucos et strictos habēt poros. Unō corpora mulieꝝ minus ledunt̄ frigore q̄ȝ viroꝝ ꝛ flegmaticorum minus q̄ȝ colericoꝝ vel sanguineoꝝ. Ex caliditate ergo nubis apit̄ nubes et recipit̄ frigus ad interiora nubis. In hora aūt caliditatis calor est vndiqȝ expulsus in aere.et idō totum frigus ab aere expellit̄ ad vnū locū ꝛ vehemenēt multiplicat̄ qd multiplicatū totum in nubē ingredit̄.et cōgelat aquā eius in grādinem. Sȝ in tempibus frigidis.frigus dispsuȝ est in aere toto. et idō nusqȝ multiplicat̄. Unō locus pprius nubibus nō habet tunc frigus nisi cōmuni aeri.nisi cōtingat forte p hoc accidēs scȝ q calidis vaporibus replētibus vndiqȝ aerem frigus ad locū nubiū expelleret̄. Tūc enim pōt generari in hyeme grando. Sȝ potest esse dubiū quare nō generat̄ tunc grādo frequētius in estate.cum hec tempus sit calidissimum. Et quare nō frequētius generat̄ in autūno cuȝ autumnꝰ fm solis motū equalis sit ppinqtati solis sicut̄ tempꝰ vernuȝ. Cuius causa est.q2 in estate calor solis tūc fortis existēs plus fm naturam cōsumit de humore q̄m eleuet.et idō tūc exiccat terraȝ et aerem. et inducit maturitatem fructibus.et ideo p̄scindit̄ fm plurimū materia grandinis et aliaꝝ humidaꝝ impssionuȝ. In autumno autē pcedens estas exiccauit locū aeris et terrā ita q tēpauit frigus autūni sic q nō potest inducere paulatī humorem humidū ad mitigandū siccum qd estas induxit Sȝ in vere calor veris inuenit in supficie terre natiū humidum qd frigus hiemis induxit. tum ex pluuijs. tū ex cōuersione aeris in aquam.tum etiā exp̄mendo ex terra et idō tūc agit in humidū et facit multā materiā vaporū humidoꝝ. Item nota q grādo cadens nō soluȝ destruit fructus quos inuenit.sȝ etiā impedit fertilitateȝ terre in sequenti anno.et ea q̄ pcutit reddit inutilia.intantum q etiā iumēta nō delectabilit̄ accipiūt ea in cibum.qd non facit gutta magna.ꝛ hoc idō q2 frigus multū est in grandine. Frigus autē est q̄litas mortificatiua. et hec vtꝰ manet in aqua. q̄ liquefacta in grādine humefacit terram. et impedit fertilitatem eius.et infusa fructibus extinguit in eis calidum naturale digerēs humidū nutrimentale fructuū.et idō crudū remanēs generat iumētis abominatōnem.et illa vtus bene durat p totum annū.ergo ꝛc Gutta auteȝ magna cū sit calida.totuȝ facit oppositum quādo sola venit.ita q grando eam nō sequtur. Est.n.ipa hone cōmixtōnis cū aereo et subtili terrestri. et habȝ mltum i se de calore vaporis ex quo fit.et idō optiē fundit

terram.ꝛ si ledit aliquos fructꝰ teneros hoc non facit nisi ex vi pcussionis.

Graneo A grano nas dicit̄ graneo nes nui.id ē habere vel emittere grana. Unde granesco scis. incboa.

Grano nas in granū exponit̄.

Granum a grandis.dr̄ hoc granum ni. q2 crescēdo grandescit.ꝛ est generale cuiuslibȝ semis. Per excellētiaȝ tamē frumentū dicit̄ granū. Unde hoc granulū li. ꝛ hoc granellū li.dimi.ꝛ hoc granariū rij locus vbi granuȝ reponit̄. Item a granū dicit̄ grano as aui.are.i.granis implere.ꝛ cōponit̄ cū ppositōnibus cō.de.e.in ꝛ dr̄ Congrano nas. Degrano as.i.grana excutere.vl'auferre. Egrano nas.idē quod degrano. Ingrano nas.i. intus granare.vel grana in horrea immittere.ꝛ reponere. Grano et eius ɔposita sunt actiā ꝛ pducūt hāc sillabaȝ gra.

Graphia A grāma vel grāmatō apud grecos.dicit̄ graphos.i.scriptor. Unō graphia id est scriptura.ꝛ grapho phas.i.scribo bis.scripsi.ꝛ cōponit̄ apud grecos. Catagrapho phas.i.trāsscribo trāsscripsi.ꝛ sunt diuerse ppositōnes cate ꝛ cata.ꝛ ita est alia cōpositō in pterito.alia in p̄senti. Aliter enī iunctura cōpositōis nō maneret īmobilis qd p̄sti.asserit apte.ꝛ a grapho hic graphꝰ.i. scriptor ꝛ acuit penul. graphia

Graphius A graphia dr̄ hic graphiꝰ phij. ꝛ hoc g̃phiū phij.i.stilus cū quo scribit̄ in cera.

Graphus phi.in graphia vide

Grassor saris satus sum a gredior deris.ꝛ est grassari.i.inuadere.ppetrare.latrocinari. pdari. impugnare. Proprie grassari est crudelit̄ gradi.ꝛ dr̄ sic ab impetu gradiēdi.vt dicat̄ grassari.quasi cū impetu gradi.ad crudeliter agendū. Unō grassator q̄ crudelit̄ agit. latro.pdator.seuiens crudelit̄ ꝛ homicida. Et ponit̄ grassari quandoqȝ p niti vel conari. Uide ergo ne ponas grassari p crassari.ꝛ ecōuerso. In scdo regū ca.vltiō dr̄. vt cesset indignatio q̄ grassat̄ in pplo.i.q̄ deuastat vl'crudelit̄ gradit̄.

Grates gratiū fe.gene.id ē gratie. Sed grates deo agūt̄ Grātia vero hominibus. Sed hoc sepe corrumpit̄ apud autores.gratie enī sepe referunt̄ deo. grates hominibus ꝛ dicit̄ grates a gratia

Grana tie.dr̄ a gratis. Et est gratia donum vl'donatio amor. Et dr̄ gratia quasi gratis data. Unō hec g̃tiola le. dimi.pua grā.ꝛ gratiosus sa.sum.i.grā plenus. Et compatur gratiosus.sior simus.ꝛ inde gratiose sius. sime aduer.ꝛ hec gratiositas tatis. Et componit̄ Ingratiosꝰ. sa. sum.i.nō gratiosus.ꝛ similit̄ cōpat̄. Et dr̄ pprie gratōsus q̄ plus vnicuiqȝ q̄ȝ mereat̄ tribuit. Quare vni nō detur omnes gratie.habes in vtus. Hic nota quod est grā gratis data.vt bene legere.cātare.pdicare.ꝛ silia ꝛ huiōi q̄ne nō dant̄ omēs vni.imo vt di.apostolꝰ. Diuisiones grārum sunt alij dat̄ fmo sapie.alij sermo scie. alij genera linguaꝝ ꝛc. Et est grā gratum faciēs. ꝛ circa hāc pōt q̄ri. An det̄ fm capacitatem viriū naturaliuȝ. Ad hoc dico q mensura fm quā dat̄ grā gratum faciens vl'caritas est capacitas ipius anime q̄ est ex natura siml'ꝛ dispositōne.que est p conatū opeꝝ Et q2 fm eūdem conatū operum magis disponit̄ natura melior. Ideo q̄ habet meliora naturalia.dum sit par conatus magis recipit de pfectōnibus infusis.ꝛ q̄ habet peiora naturalia quandoqȝ magis recipit si assit maior conatus. Item scias q ē gratia opans ꝛ coopans.siue pueniēs ꝛ subsequēs Grā uero coopans adiuuat ne frustra velit. Utrāqȝ gratiaȝ vt dicit augu.s.puenientē ꝛ subsequētem.i.opantem et coopantem. Apostolꝰ ɔmendās dixit. Nō est volentis nec currētis.sed miserētis dei. Nō enī ideo deus miseret̄ alicuiꝰ q2 voluit ꝛ cucurrit.sed idō voluit ꝛ cucurrit. q̄a misertus est ei deus. Parat̄ enī volūtas homis a deo.et a domio gressus homis dirigunt̄. Ideoqȝ congrue ait apostolus.nō est volētis nec currētis. sed dei miserētis. Nō q2 hoc sine voluntate nostra agat̄.sed q2 nostra volūtas nil boni agit.nisi diuinitus adiuuet̄. vnde apostolus alibi di. Non ego sed grā dei mecum. Non ideo dicit quia nil boni agebat.sed q2 nil boni ageret si illa non adiuuaret.ꝛ videt̄ qbusdam nō irratōnabilit̄. q2 vna eadem sit grā ꝛ donum.eadē vtus que opatur ꝛ coopat̄. sed pp̄ter eius diuersos effectus dr̄ opans ꝛ coopans. Operans enim dr̄ inquātum pparat ꝛ liberat voluntatem homis vt bonum velit. Coopans inquātum eandē adiuuat ne frustra velit.s.vt opus faciat bonum. Ipsa enī grā nō est ociosa.sed meret̄ augeri.vt aucta mereat̄ ꝛ pfici. Et scias q grā sanat formaliter. vt dicā in sacramentū. Iteȝ volo te scire q grārum actō est inuitatō ad plus dādum. Utꝝ homo sine grā possit nō peccare.dicā in pecco cas

Gratificor caris.catus sum.ex gratus ta.tū.ꝛ facō componit̄. Et est gratificari gaudere vel grās agere vel gratum facere.vel equipare.vnde gratificus ca.cuȝ.i.gratis vel gratum faciens Proprie aūt dr̄ gratificus q̄ facit bonum gratis. Gratōsus q̄ plus vnicuiqȝ q̄ȝ mereat̄ tribuit.gratus tātū animo. gratificus et animo ꝛ corpe dicit̄. penul.gratificor corr.s.fi.

Gratis aduerbiū qualitatis.s.sponte.sine causa.sine spe remuneratōis.sine pcio

Grator taris.in gratulor vide

Gratuite ꝛ gratuito.in gratuitus vide.

Gratuitus. A gratus dr̄ gratuitꝰ ta.tū.i.gratis datus ꝛ habitus. vnō gratuite aduer.i.gratis.sponte. ꝛ sine causa.p quo inuenit̄ quādoqȝ gratuito ablatiuꝰ vel datiuus positus aduerbialit̄

Gratulor. A gratatus ta.tum.dr̄ gratulor latus sum.et grator taris.in eodē sensu.i.gaudere.vel grās agere.vnde hoc gratulamē mis.ꝛ gratulabūdus da. dū.i. letꝰ vel letabūdus.et g̃tulant̄.i.letāter.ꝛ corr.pdicta tu

Gratus. A grā dr̄ gratus ta.tū.et signat tria. Nam gratus id est gratiam seruās.gratōsus.acceptabilis.placitꝰ et gratus.i.memor beneficij.ꝛ gratus.i.remuneratus.et compat̄ gratus tior.simus. Unō grate tius.sime aduer. et hec gratitudo dis. Et cōponit̄ Ingratus.i.nō gratus ꝛ dr̄ gratus quasi gratie datꝰ.et est ethymologia.et producit pmam. Unde horatius. Grata supueniet que nō sperabitur hora.

Grauascellus li.mas.ge.aliquātulū grauis ꝛ dr̄ a g̃uis.

Graueo ues.in grauis vide.

Grauidus da.dū.in g̃uis est

Grauis. A grandis deriuat̄ hic et hec grauis et hoc ue. q2 que grādia sunt grauia solēt esse. et est graue de natura.sed grauidū de accidēti.i.fecunditate. vt arbor grauida pomis. mulier grauida fetu. Item graues dicimus

auēticos venerabiles. Unde ꝛ cōtemptibiles leues di/
cimus. Et dr̄ grauis ꝑ cōsilio ꝛ cōstātia. q2 nō leui motu
dissilit. ꝛ fixa cōstantie grauitate cōsistit. Et compaꝛ gra
uis. uior. uissim9 Unde grauiꝛ pōderose. vehemēꝛ. mo
leste. grauius sime. aduer. ꝛ hec grauitudo. Et hec graui
tas id est firmitas. venerabilitas. maiestas. ꝛ hec graue/
do dinis. Grauitas ex pondere animi ꝛ sniā cōstat. Sꝫ
grauedo vel grauitudo corpis est. Itē quinta hoīs etas
dr̄ grauitas. q̄ est declinatō a iuuētute in senectuteꝫ. nec/
dum senectus. sed iam nō iuuētus. Item a grauis diciꝛ
grauo uas. Unde graueo ues. i. esse vel fieri grauem. et
hinc grauesco scis. incoa. Grauo ꝯponiꝛ Aggrauo as
Congrauo uas. Degrauo uas. i. valde grauare vl' deor
sum. vel exonerare alleuiare. Ingrauo as. Ingrauatur
aliqs pondere alieno. Sed grauaꝛ suo. Pregrauo uas
id est ꝑ alijs grauare. Grauo ꝛ eius ꝯposita actiā sunt.
et corr. hāc sillabā gra. vnde psper. Nulla anima est que
nō mortalia carne graueꝛ. Item a grauis grauidus da
dū. Grauida est que ē prima ꝑtui. q2 iam graueꝛ. Pre/
gnans vō que cōcepit. Grauidus compaꝛ. vnd hec gra/
uiditas tatis. Et grauido das vbum actiuū ꝛ corr. pnlt
Grauis multa signat. vt patꝫ in his vsibus. Pondo9 ꝑ/
sona vir. lectō femiā ꝑgnans. Quodqꝫ molestaꝛ diciꝛ es/
se graue. Et cōponiꝛ grauis. Quāgrauis. i. valde grauis/
ꝛ grauisonus na. nū. ꝛ grauidicus ꝛ grauiloquus. qua.
quū. id ē grauia sonās. dicens. loquēs id est ponderosa.
molesta. vehemētia

Grecus ci. fuit rex grecie. Unde hec grecia cie. ꝛ hic gre/
cus ca. cū. ꝛ greculus la. lū. ꝛ grecor caris. id est loqui vl'
habere se more grecoꝝ. Quod aliꝛ diciꝛ grecisso sas. siue
grecissor saris deponē. Greci diuisi sunt in qnqꝫ partes
Quidā dicunꝛ attici. Quidaꝫ boetes. Quidam eoles. q̄
dam dores. Quidam yades. Unde ꝛ lingue grecoꝝ di
cunꝛ qnqꝫ. s. attica. boetica. eolica. dorica. yadica. ꝛ ꝓdu.
gre. De regno grecoꝝ dixi in chaldei

Gregarius. in grego gas est.

Grego gas. i. vnare. sed nō est in vsu. ꝛ cōponiꝛ cū ad. et
mutato d. in g. diciꝛ aggrego gas. Item cū ab ꝛ dr̄ abgre
go gas. i. dissociare. Item cū cō ꝛ dr̄ Cōgrego gas. Itē cū
dis. ꝛ dr̄ disgrego gas. i. dispgere. Item cū se ꝛ dr̄ Segre/
go gas. i. separe. ꝛ ab omibus istis verbalia. ꝛ aggregati
adunatim. cōmuniꝛ. abgregatim. dispsim. Cōgregati se/
gregatim. Grego ꝛ eius cōposita sunt actiua ꝛ corr. gra

Gremiū mij. i. sinus. vnde hoc gremiolū li. di. ꝛ gremio/
sus sa. sum. i. gremiatus ta. tū. quod habꝫ gremiū. Iteꝫ a
gremiū gremio as aui.. ꝛ est gremiare in gremio accipe.
vel locare. Et cōponiꝛ Aggremio as. i. ingremio accipe.
Cōgremio as. Degremio as. gremiū destruere. vl' a gre
mio ꝓijcere. Ingremio as. id est in gremio accipe. vel in
gremiū mittere. Subgremio as. sursum gremiū facien/
do pānos eleuare ꝛ succingere. Et est actiuū gremio cuꝫ
omibus suis cōpositis

Gressus. a gdior deris. dr̄ hic gressus sus sui. i. pass9. pes
vel vestigiū pedis. ꝛ gressus sa sum ꝑticipiū.

Gressut9 a gress9 dr̄ gressut9 ta tū. pnlt ꝓdu. q̄ magnos
habꝫ pedes vl' magnos facit gressus.

Grex A grego gas. dr̄ hic grex gis. ꝛ differt ab armēto.
quia armentū maiorū est. vt equorū. boum. Grex mino
rum. vt caprarū ouiū

Grillus li. nomē habꝫ a sono vocis. hic retro ambulat.
terrā terebrat. stridet vocibus. venaꝛ enī formicam vnde
hoc grilletū ti. locus vbi abundāt grilli.

Griphes phis mas. ge. vel griphen phes. animal q̄dru.
pes ꝛ pennatū animal. Sunt enī griphes alites fere. et
sunt in omībus leonib9 similes. ꝑter alas ꝛ facies. q̄bus
aquilis cōueniūt ꝛ multū equos infestāt ꝛ eis inimicāt
adeo ꝙ eqtem armatū cum equo in sublime rapiant vt
di. hug. Uel dic ſm remigiū. ꝙ griphes sūt animalia ter/
ribilia ꝛ fortia q̄ corpus habēt leoninū. pedes aūt ꝛ alas
ꝛ rostꝝ vt aquila. Iōqꝫ ꝑ terram currūt. vt leones. ꝑ aera
volāt vt aues. vide in arimaspi.

Gripus pi. i. supbus. ceruicosus Und canes supbos et
ignobiles gripos vocam9. q2 ꝑ ceteris supbi sunt.

Grosseo in grossus est

Grossulus in grossus vide.

Grossus A g̃uis dr̄ grossus sa. sum et compaꝛ vnd hec
grossitas ꝛ hec grossitudo dis. ꝛ hec grossicies ciei. ꝛ hic
grossus si. Et sunt grossi ficus imature inhabiles ad co/
medendū ꝛ ꝓprie ꝑmitiue q̄ ad pulsum vēti facile cadūt
Unde apoca. vj. Sicut ficus mittit grossos suos. cum a
vento magno moueꝛ Item a grossus grossulus la lum.
dimi. et grosso sas id est facere grossum Et componitur
Cōgrosso as Degrosso as id est subtiliare Ingrosso as
Et est actiuū cum omibus suis cōpositis Item a grosso
as grosseo es. eē vl' fieri grossuꝫ ꝛ hic grossesco scis idco.

Grucula le di. ꝑua grus pnlt corre.

Gruin9 na nū qd ꝑtinet ad gruē ꝛ dr̄ a grus.

Grumo mas maui mare id ē dirigere vl' eqtare vl' tume
re vnde grumus mi. id ē cumulus. aceruus cōgeries Et
hinc hic grumulus li in eodē sensu. vnde grumus l' gru/
mulus diciꝛ ager a tumore. ꝛ hec gruma me id est crusta
que fit in laterib9 dolij ꝓpter vinū vnd grumosus sa sū
Et ꝯpaꝛ vnde hec grumositas tatis

Grumulus in grumo est.

Grunda de fe. ge. inferior ps tecti campane a qua stillat
aqua vnde hec grundula le dimi. et grundo as id ē gru
dum facere. vel a grunda guttas aque fundere vl' a gru/
da cadere guttatim Et inde hoc grūdatorium torij id e
quod grundat vel qd stillat a grūda Et ꝑ cōpositōꝫ hec
suggrūda de. qd est inter tectū ꝛ ꝑietē vel ipa grūda

Grunio nis niui nire nitū ꝓprie suis est vnde hic grunni
tus tus tui ipa vox suis et ꝓdu. pnlt grunit9 et etiaꝫ gru
Unde q̄dam Hinnit equus grunit porcus pipiat quo
qꝫ nisus. Et scias ꝙ sidoni9 in libro de naturis reꝝ poīt
ꝓpria verba animalū ſm voceꝫ que hic in ꝑte ponem9
baulare latrare est et ꝓprie canū. leonum est rugire. ngri
dum recanare. pardoꝝ felire. pantheraꝝ caurire. vrsorū
vrcare. vel seuire. aprum frēdere. lincū lincare. luporum
vlulare. ſpentum sibilare. onagroꝝ mugilare. ceruorum
rugire. bouꝫ mugire. equoꝝ hinnire. asinoꝝ rudere. por
corum grunire. verris curricare. arietū lorectare. ouium
balare. hircoꝝ miclire. edoꝝ bebare. vulpiū gannire. canu
lorum glatilare. lepoꝝ et pueroꝝ vagire. mustelaꝝ drindu
lare. murū pipicare. soricū deisticare. elephātum barrire.
ranaꝝ coaxare. coruoꝝ crocitare. aquilaꝝ clāgere. accipi
trum pipiare. vultuꝝ pulpare. miluoꝝ lipire. olorū drin

sare. gruū gruere. ciconiaꝝ crocolare. anseꝝ sicligere. ana
tum restrissicare. pauonū paupulare. galloꝝ cucurrire.
crābuloꝝ fringulire. noctuarū cucubire. cuculorū cucu
lare. merularum zinziare. turdoꝝ trutilare. vel surcitare
sturnorum pallicare. hirundinū fritinire vel mimirrire
Dicūt tamē q̄dam mimirrire est omniū minutissimaꝝ
auicularū. gallinarū est crispare. passerū cinciare. apiuꝫ
bombicare vel bombilare. cicadarū frinicare.

Gruo is ui. utū. id ē cōuenire. cōcordare. sed nō ē in vsu
Et est tractuꝫ a gruibus. Unde a grus diciꝛ q2 maxie in
volatu concordiā ſuant. vnde dicunꝛ dedicati cōcordie.
vel ideo tractū est a gruibus. q2 de tibijs gruū solēt fieri
fistule q̄ maximā reddunt cōuenientiā. ꝯsonātiam ꝛ cō/
cordiam. Unde poniꝛ gruere ꝑ cōuenire. Et cōponitur
cū cō ꝛ diciꝛ cōgruo is. i. cōuenire ꝛ cōcordare. Item cum
dis ꝛ diciꝛ disgruo is. i. discōuenire ꝛ discordare Itē cuꝫ
in et diciꝛ ingruo is. i. maturare. iminere. impēdere. insta
re. Et ꝓprie diciꝛ de malo malū ingruit. quasi cōtra con/
gruum. Et bonū est quod impēdet. i. cū cōgruitate venit.
Gruo neutrū est cū omibus suis cōpositis ꝛ faciunt ꝑte
ritum in grui ꝛ supinū in gruitū

Grus gruis tercie declinatōis ge. cōis. a sono vocis dr̄.
Et scias ꝙ grues maximā ſuant in volatu cōcordiā. vn
de dicunꝛ dedicate cōcordie. Unde ambro. in examerō.
Grues iniussi ꝛ volūtario vsu in nocte solicitā exercent
custodiaꝫ. dispositos vigiles seruāt. ꝛ ceteris cōsortibus
generis qescētibus alie circūeunt ꝛ explorāt. nequa ex ꝑ
te insidie tenteꝛ. atqꝫ deferūt in pigro suo vigore tutelā
postubi vigiliarū fuerit temp9 impletuꝫ. ꝑfuncta mune/
re in somnū se ꝑmisso clāgore cōponit. vt excitet dormiē/
tem cui vicē muneris traditura est. at illa volēs suscipit
sortem. nec vsu nostro in vita ꝛ pigrior somno renūciāt.
sed ipigre suis excutiꝛ e stratis. vicē exequiꝛ ꝛ quam acce
pit g̃tiam pari custodia atqꝫ officō repsentat. ideo nulla
discretō q2 deuotō naturalis. ideo tuta custodia. q̄a vo/
luntas libera. Huc etiam volātes ordinem ſuant. et hac
moderatōne omnē laborē alleuiāt. vt ꝑ vices fungātur
ductus sui munere. ꝑcedit enī vna et ꝑcurrit ceteris. dei/
de cōuertiꝛ ꝛ sequēti sortē ducēdi agmis cedit. quid hoc
pulcrius et laborem omibus ꝛ honorem esse cōmunem
nec paucis arrogari potentiā. sed q̄dam in omēs volū/
taria sorte trāsscribi. antique huius reipublice munus ꝛ
instar libere ciuitatis est. Sic a ꝑncipio acceptā a natu/
ra exemplo auiū policiā homies exercere ceperāt. vt cō/
munis esset labor. cōmunis dignitatis per vices singuli
partire curas discerent obseqa impiaqꝫ diuidere. nemo
esset honoris exors. nullus imunis laboris. hic erat pul/
cerrimus rerū status. nec insolescebat quisqꝫ ꝑpetua po
stetate. nec diuturno seruitō frangebaꝛ. q2 ꝛ sine inuidia
erat ordine muneris ꝛ tempis moderatōe delata ꝓmo/
tio. ꝛ tolerabilior videbaꝛ q̄ cōmuni cadebat sorte custo/
dia. nemo audebat aliū ſuitō ꝑmere. cuius sibi successu/
ri in honorem mutua forēt subeūda fastigia. nemi labor
grauis. quē dignitas secutura releuaret. sed nūc queꝫ in/
uenies hominē qui sponte deponat imꝑium ꝛ ducatus
sui cedat insignia. fiatqꝫ volens in numero postrem9 ex
ꝑmo. Nos autē non solum de ꝑmo. sed etiam de medio
sepe ꝯtēdimus. ꝛ ꝑmos discubitus in cōuiuio vendica/
mus. ꝛ si semel delatū fuerit volumus ꝑpetuū. ꝛ ideo etiā
ipa laboris functō durius sustineꝛ.

G ante U

Guadia debita cōstitutō. vnde guadiare guadia cōsti/
tuere. vel guadiā firmare. Et componiꝛ deguadio dias.
guadiā frāgere. Inguadio dias. valdē guadiare.

Gubernio onis. i. gubernator. ꝛ dr̄ a guberno as. are.

Guberno nas naui. cōponiꝛ a cohibeo ꝛ hiberna. ꝛ di/
citur gubernare regere. custodire. ꝛ ꝓprie ꝑtinet ad nau
tas. vnd et diciꝛ gubernare. i. cohibernare. i. cohibere hi/
berna. i. tempestates maris. vnd hic gubernator toris. i.
quasi cohibernator. q2 cohibeat prudentia sua hiberna
id est tempestates marinas. ꝛ hoc gubernaculum li. cuꝫ
quo aliquid gubernaꝛ vel temo nauis. Actuū. xxvij. Iū
cturas gubernaculorū

Gula. A gala grece diciꝛ hec gula le. i. anterior ps colli.
posterior diciꝛ ceruix. ꝛ dr̄ gula a gala. q2 illa ps colli so/
let esse candida. vel diciꝛ gula a gutture. ꝛ inde gulos9 sa
sum. i. leccator. ꝛ compaꝛ sior simus. Unde gulose sius si
me aduer. ꝛ hec gulositas tatis. ꝛ corr. gu. Und in auro
ra dr̄. Cepas post māna turba gulosa petit.

Gulo las laui. lare. dr̄ a gula sed non est in vsu. ꝛ cōponi
tur Degulo las. i. deuorare vel gulam a mātello vl' alia
re auferre. vel valde gulam aptare. ꝙ aūt diciꝛ gulare q̄si
gule dedere. ꝛ degulator quasi gule deditus. ethymo. est
Item ingulo las. i. in gulam mittere vel deuorare. vel in
gulare est mantellū vel aliud gule aptare. Item transgu
lo las. vltra gulā deorsum immittere. s. trāsglutire. Item
cōponiꝛ cū stringo et dr̄ strangulo las. stringere gulaꝫ et
interficere. Gulo las est actiuū cum omibus suis cōpo/
sitis. ꝛ corr. hāc sillabā gu. sicut ꝛ gula. Unde q̄dam. In/
dulgere gule noli q̄ ventris amica ē. Itē a gula gulo onis
ꝛ hic gulon9 ni. ambo ꝑ leccatore.

Gulon9 ni vel gulo onis in gulo las est

Gulus A guttur diciꝛ hic gulus li. genus nauigij. pene
rotundū ad modum gutturis.

Gumi. a gutta dr̄ hoc gumi indeclina. lacrima arboruꝫ
q̄ est q̄si gutta. ꝛ ꝑmo gutta exit a ligno ꝛ inde durescit et
fit gumi. ꝛ hinc gumosus sa sum

Gurd9 a guttur dr̄ gurd9 da dū. inept9. stult9. inutilis. im
portun9. ꝛ ꝑcipue in comesatōnib9 recipiēdis

Gurges gitis. mas. ge. ꝓprie locus alt9 ꝛ ꝓfundus in flu
mine. Per tapinosim tamen poniꝛ sepe ꝑ mari vel ꝑ lo
co ꝓfundo in mari quā tapinosim solent etiam autores
eleuare ꝑ adiunctōem epitheti istius. s. magn9 ꝛ alt9 vel
vastus vel cōsimiliū. ꝛ dr̄ gurges a guttur. q2 est q̄si gut/
tur fluminis. A gurges deriuaꝛ gurgito tas vorare. imple
re vel deuorare. Et est actiuū cū omibus suis cōpositis.
ꝛ corr. pnlt sicut et gurges in obliqs. Und ouid. de arte.
Quo minime credis gurgite piscis erit.

Gurgito tas. in gurges est

Gurgulio onis. a guttur diciꝛ hec gurgulio onis q̄dam
pars in ore cui primum est rumē. cui9 meat9 ad os ꝛ na
res ꝑtendiꝛ habēs viam qua vox ad linguā transmittiꝛ
vt verba possint collidere. Itē gurgulio inueniꝛ ꝑ q̄dam
verme q̄ comedit legumia. Sed in hac significatōne de/
bet potius scribi ꝑ c. Unde in c. dixi de curculio.

Gurgustiū. A guttur vel gurgulio qđ potius curculio dicit̄. dr̄ gurgustiū stij. cella modica vel domus pauperum. angusta secreta ꝛ tenebrosa. vel locus tabernaruꝫ tenebrosus vbi turpia ꝯuiuia fiūt. vel vbi pisces mittūtur. vel rhete piscatorū. q2 in aquis curculiones deprehēdere solēt. Unde in iob. xl. Nunqđ implebis sagenas pelle eius ꝛ gurgustiū piscium capite eius.

Gurgutinus na. nū. ad gurgiteꝫ ꝑtinens. ꝛ dicit̄ a gurges gitis. ꝛ ꝓducit ti.

Gustito tas. pnlt cor. vbuꝫ frequē. i. frequenť gustare.

Gusto stas. in gustus vide

Gustus A guttur dr̄ hic gustus stus stui. vnus de quinq3 sensibus corpis. ꝛ inde gusto stas staui. stare. i. libare quod vulgo dicit̄ assazare. Et cōponit̄ Aggusto as. id ē valde vel iuxta gustare. Item degusto as. valde vel deorsum vel de aliquo gustare. Item ꝑgusto stas. ꝑlibare ante gustare. Iteꝫ regusto as. iterū gustare. Gusto ꝛ ei9 cōposita sunt neutra

Gutta te. est aqua que stat ꝛ paruꝫ fluit. stilla vero que cadit. Hinc stillicidiū stilla cadēs. Stiria eni grecuꝫ est id est gutta. ꝛ inde di. dicit̄ stilla. dum aūt stat aut pēdet de tectis vel arborib9 quasi glutinosa gutta est. Unde gutta quasi glutta. i. glutinosa a glutine. dum ceciderit stilla. Gutta etiā dicit̄ qdaꝫ infirmitas ꝛ scribit̄ ꝑ duo t s̄m ꝑsci. Et a gutta dicit̄ gutto tas. i. guttatim cadere. vl̄ guttatim fundere. vel guttis ꝑfūdere. Unde hoc guttamen mis. Gutto cōponit̄ Congutto tas. Degutto tas. Ingutto tas. Pergutto tas. Regutto tas. Suggutto tas. i. subtus vel parū guttare. Gutto ꝓ guttatim cadere neu. est. alias cū suis cōpositis est actiuū. Iteꝫ a gutta dr̄ guttos9. sa. sū. i. plen9 guttis. vide in grando ꝛ in vēt9

Gutto tas. in gutta exponit̄.

Guttim. i. guttatim aduer. a gutta dicit̄

Guttula le dimi. ꝑua gutta

Guttul9 li. qdam minut9 piscis dr̄ a gutta.

Guttur turis. neu. ge. dicit̄ a garrio ris ꝛ dicit̄ gutť quasi garrur. q2 inde garrit9 ꝓcedat. ꝛ ꝓdu. ꝑmā positōe. vnde in aurora. Qđ gutť trāsit nō cōperit illi

Gutturna A gutť dicit̄ hec gutturna ne. infirmitas gutturis q̄ solet cū inflatōe gutturis euenire. Unde gutturnosus sa. sum. illā habēs infirmitatē.

Gutturniū nij. qddam vas aquatile. in inferiori ꝑte perforatū. qđ inferius deguttat aquā. ꝛ dicit̄ a gutta

Gutt9 ti. mas. generis genus vasis vnguētarij pro breuitate a gutta dictus. Unde hoc guttuꝫ ti. vnguentum in eodē repositum. Unde iuuenalis. Non opposito pauidus tegit inguina gutto.

Guna vel guina. vas vitreum vel cucurbita qđ vētosa dr̄. ꝛ videt̄ dici a gula quasi gulosa in sanguie accipiēdo vel a cucurbita. ꝓpter similitudinē. vel quia de ca fit s̄m hug. Pap̄ vo di. Guna vas vitreum que a latinis a similitudine cucurbite. ventosa vocat̄ q̄ animata spū per igniculū in supficiē trahit sanguinē

Abel iterpretatur

b

iustus vel luctus. quo nomie ꝑfigurabat̄ occidēdus. id ē ꝛ vanitas. q͡a cito solut9 vel sublat9 est ꝛ subtractus.

Habena. ab habeo dicit̄ hec habena ne. i. lorū vel retinaculū freni. q2 ea habemus. i. retinem9 equos. Unđ habenat9. ta. tū. habenā habēs vel habena ornat9. ꝛ habeno nas. id ē habenā regere. vel habenā ꝑpare ꝛ ornare. ꝛ ꝓdu. he

Habenula le. dimi. ꝑua habena

Habeo bes. hui. hitū. cōponit̄ cū ad. ꝛ dicit̄ adhibeo es Item cū con ꝛ dicit̄ cohibeo bes. abiecta n. aliquādo tamen retinꝫ n. ꝛ dicit̄ conhibeo bes. Itē cum de. ꝛ dicit̄ dehibeo bes. Item cum ex ꝛ dicit̄ exhibeo bes. Item cuꝫ in ꝛ dicit̄ inhibeo bes. id est veto Item cū ꝓ ꝛ dicit̄ ꝓhibeo bes. Item cū ꝑ ꝛ dicit̄ ꝑhibeo bes. Item cū ꝑ ꝛ dr̄ ꝑhibeo Iteꝫ cum re ꝛ dicit̄ rehibeo bes. Habeo ꝛ eius cōposita sunt actiua p̄ť cohibeo vel cōhibeo quod est neu. Iteꝫ omnia faciūt ꝑteritū in hui ꝛ supinū in hitū. ꝛ omia corripiūt ha. vel hi

Habilis Ab habeo bes dicit̄ hic ꝛ hec habilis ꝛ hoc le. ad habendū cōmodus. aptus ꝛ oportun9. cōgruus ꝛ cōpatur. Unde habiliť lius sime. aduer. ꝛ hec habilitas tatis. Et componit̄. Inhabilis. id ē non habilis. Unđ hec inhabilitas. ꝛ cor. hi

Habito ab habeo bes. hui. hituꝫ. hitu u. in o. fit habito tas. Et componit̄ cū con. ꝛ dicit̄ cohabito tas. i. simul habitare. Itē cū in ꝛ dicit̄ inhabito tas. i. colere. intus habitare. Habeo ꝛ eius cōposita sunt omia neu. licet eni habito sit frequē. tamē q2 significatōem mutauit sui simplicis mutauit ꝛ genus cū significatōe. quā tamē nō omnino mutauit. q2 qui habitat locū aliquē frequent̄ illū habet. Unde cū hō ē in expeditōe nō dicit̄ habere loca in q̄bus manꝫ ad tpus. q2 nō frequent̄ illa habꝫ

Habitudo dis. in habitus ē.

Habitus. Ab habeo bes. dicit̄ habitus tus tui. i. qualitas corpis ꝑ applicatōnem aduenies difficile mobil. habitus ille nihil aliud est q̄ꝫ habilitas ad actū. Item habitus est vestimentū. vt iste monachus habitum gerit monachalem. Itē habitus id ē status vel volūtas. vl̄ appetitus. vel actus siue passio habēdi. Item ab habeo habit9 ta. tū. ꝑticipiū. Item habitus ta. tū. ponit̄ ꝓ pingui. ꝛ compatur tior. tissim9. Et ab habitus deriuat̄ hec habitudo dinis. i. dispositō corpis vel moles vel pinguedo. vel habitudo dicit̄ aptitudo. vel ꝓprietas habendi. vel ꝯuenietia. vnde habitudinarius ria. riū. q̄ aliq̄ habitudie se habet ad aliqđ vel qđ ꝑtinet ad habitudinē.

Hac tenus quādo scribit̄ ꝑ h. sunt due ꝑtes hac ꝛ ten9. ꝛ duobus accētibus debēt ꝓferri Sed quādo non aspiratur est vna ps ꝛ pnlt grauat̄. vide in actenus in a. lrā

Haeriani qdam heretici ab haerio dicti. hi offerre officium vel sacrificiū ꝓ defunctis spernūt.

Halo. ab alo alis. vel alitus vt di. ꝑscian9 venit halo as id ē spirare. halitū mittere. vel redolere. vnđ halit9 tus. id ē odor. Et cōponit̄ halo cum ex. ꝛ dicit̄ exhalo las. id ē foras emittere. vel de vita recedere. et est neu. sicut ꝛ simplex. Ab halo las. dicit̄ halit9 tus. i. spiratō. ꝛ ꝓdu. ha sicut halo las. vnde vl̄sus. Halitus est flatus. alit9 nutritus habet̄

Hamat9 ta. tū in hamus vide

Hamis mitis. mas. ge. i. fustis. aucupabilis. s. vgula que sustinet rhete quo capiunt̄ fere. vel q̄ leuat rhete in q̄ capiunt̄ aues. ꝛ dr̄ ab hamus ꝛ cor. mi

Hamus mi. mas. ge. est ferrū recuruū cum quo capiunt̄ pisces ꝛ ꝓdu. ꝑmā. sed amo amas eā cor. Unde versus. Unā semp amo cuius nō soluor ab hamo. Ham9 etiaꝫ est squamula lorice. ꝛ tūc etiā ꝓdu. ꝑmam. Dicit̄ etiam hamus asser cuꝫ clauis q̄ subtegit̄ terra in vineis sub arboribus defendēdis. vel in domo circa scrinia et thesauros. vt si aliquando fur ingrediat̄ eius pedib9 infigat̄. et ita fur deꝑhendat̄. ꝛ tūc cor. ꝑmā. Et ab hamus pisciuꝫ vel lorice dicit̄ hamatus ta. tū. i. curuatus ad moduꝫ hami. vel vncinis circūdatus vl̄ squamis ꝯtext9. Unđ reg̃ ꝑmo ca. xvij. Et lorica hamata.

Hare re. quādo ponit̄ ꝓ stabulo porcoꝝ aspirat̄ ꝛ cor. ꝑmam sꝫ ꝓ altari ꝓdu. ꝑmā ꝛ nō aspirat̄. vide in ara đ a.

Hasta ab astu. ꝓ callido hec hasta ste. q2 astutū querit dominū in ea vtēda. Unde hastat9 ta. tū ꝛ aspirat̄ hasta ad differētiā huius vbi asta modi impatiui. Unde multum incrassescit ibi aspiratō s̄m hug̃

Hastifer ra. rū. i. qui fert hastaꝫ ꝛ componit̄ ab hasta. et fero fers. ꝛ cor. pnlt vbiq3

Hastiger ra rū. i. hastā gerēs. ꝛ cōponit̄ ab hasta ꝛ gero ris. ꝛ cor. sti. ꝛ ge. pnlt sillabā

Hastile Ab hasta dicitur hoc hastile lis. pnlt ꝓdu. ꝛ est dimi. ꝛ ponit̄ ꝓ ligno lancee. ꝛ ꝓ parte candelabri a stipite directe ꝓcedente.

Hastiludiū dij. qdam ludus militū cū hastis. scꝫ quādo equites currūt ꝛ frangūt hastas. ꝛ cōponit̄ ab hasta ste. ꝛ ludo. inde hastiludior aris deponē. i. talē ludum exercere qđ vulgariť dicit̄ hohourder

Haud ꝓ non ē aduer. negandi. ꝛ scribit̄ ꝑ d. ꝛ aspiratur Item s̄m Pap̄. haud sec9. nō aliť. Haud ꝓcul non lōge Item inuenit̄ aut ꝯiunctō ꝑ t ꝛ sine aspiratōe. sicut dixi in a. lrā.

Haurio ris. hausi haustū. haurire attrahere. ꝛ ꝓprie aquā de puteo. ꝛ ponit̄ quādoq3 ꝓ euacuare. quādoq3 ꝓ extenuare ꝛ cōsumere. quādoq3 ꝓ bibere quādoq3 ꝓ ꝑcutere vel ferire. Inde haustus ta. tuꝫ ꝑtici. ꝛ hic haustus stus. i. attratō. euacuatō. vel bibitō. Inde haustim aduer. Inuenit̄ etiā austus sine aspiratōe. sꝫ aliud significat. sicut dixi in a. lrā in suo loco. Haurio ꝯponitur cū con ꝛ dicit̄ cohaurio ris. abiecta n. i. simul haurio. Dehaurio. i. valde haurire. euacuare. Exhaurio ris in eodem sensu. Haurio ꝛ eius ꝯposita actiua sunt. ꝛ faciunt ꝑteritū in hausi ꝛ supinū in haustū. Et nota ꝙ cum vocalis parū debeat aspirari. tamē in hac secūda ꝑsona hauris multū aspirat̄ ad driam huius nomis auris. ꝛ g̃tia cōsortij in omibus alijs ꝑsonis ꝛ modis illius verbi ꝛ etiā cōpositis illius vbi multū aspirat̄ vocalis. ꝛ vt di. ꝑscian9 in. x. li. Haurio ris hausi haustū differētie causa assumpsit t. q̄uis in aspiratōe differat. Hic di. ꝑscianus ꝙ audeo des. deo mutata in sum. etiā facit supinū in ausum ad driam istius haurio facit haustū interposita t. q2 deberet facere hausum. q2 format̄ a ꝑterito hausi si. mutata in sum.

Hauritorium. ab haurio ris dicit̄ hic ꝛ hec hausibilis et hoc le. vel hic ꝛ hec hauribilis ꝛ hoc le. vel hoc hausoriū quod etiā hauritoriū dicit̄. s. locus de quo vl̄ vbi haurit̄ vel instrumentū hauriēdi. Item ab haurio hauritorius ria. riū. qđ ꝑtinet ad hauriendū.

Hausibil' in hausitoriū vide

Haustra. Ab haurio ris. dr̄ hec haustra stre. qđ ꝛ hoc haustrū inuenit̄. i. rota hauritoria. ab hauriēdo aquas. qđ etiā hic girgillus dr̄ q2 in giꝝ vtatur.

Haustus in haurio ris exponit̄.

H ante E

Hebdomada. Hepta grece lrie septē dicit̄. vnđ hec hebdomas dis. ꝛ hec hebdomada de. q̄si heptomada. a numero septē dieꝝ quoꝝ repetitōe ꝛ mēses ꝛ anni et secula pagunt̄. Dan. ix. Hebdomas vna ꝛ cōr. do. Unde hebdomadarius ria. riū qđ ꝑtinet ad hebdomadam. ꝛ hic hebdomadarius rij. q̄ ꝑ hebdomadā curā gerit ꝓ socijs sup cibarijs vel in choro officiū facit. ꝛ facit vnū ī e. hebdomadarie. Et vt di. Pap̄. Hepdomada debet scribi ꝑ p. Nam deriuat̄ ab hepta greco. id ē septē latie sꝫ q2 apđ latinos p. ante d. nō repit̄. trāsit p. in h. s̄m q̄sdaꝫ ꝛ dr̄ hebdomada. et hoc verū ē. Uide etiā in e. lrā

Hebdomas dis. pnlt cor. tā in ntō q̄ꝫ in gtō exponit̄ in hebdomada. ꝛ inuenit̄ in dan. ca. ix. dr̄ eni ibi. Confirmabit aūt pactum mltis hebdomas vna et in dimidio hebdomadis deficiet hostia et sacrificiū.

Heber fuit ꝓnepos sem. interꝑtat̄ trāsitus. ꝛ hec interꝑtatio ē mistica. q2 ab eius stirpe transiret deus nec ꝑseuraret in eis trāslata ad gentes g̃tia. Ex ipo eni orti sunt hebrei et dicti. Ab heber deriuat̄ hebreus brea breū. qđ interꝑtat̄ trāsiēs vl̄ trāsitus vel trāsitor. ꝓpť dictā causaꝫ q͡a deus ab illa gente trāsiret et recederet. vl̄ hoc nomie iudei vocati sunt ex quo mare rubrū trāsierūt. Unđ hebrei dicti sunt q̄dam heretici. quasi trāsitores. quo nomine admonent̄ vt de peiorib9 ad meliora trāseant. et ꝑstinos errores relinquāt. et ab hebre9 dr̄ hebreic9 ca cū.

Heben9 ni. ꝑnlt. ꝓdu. fe. ge. arbor q̄ cesa durescit in lapidem. cui9 lignū nigrū ē. et dicit̄ hebenū. vnđ hebenin9 na nū. de hebeno existēs. et ꝓdu. ni.

Hebeo bes hui. bere. i. stupere. tardare. pigrere. obtūdi obserari. Unđ hebesco scis incoa. ꝓprie tamē hebescit q̄ nature vsu tepescit. Hebeo cū omibus suis cōpositis siqua habꝫ neu. ē et caret supis. et omia corri. he. siue nomina siue verba ab eo veniētia. Ab hebeo dr̄ hebes. tis id ē piger. tardus. obtusus stupid9 amēs. et compat̄ hebetior simus vnde hebetiter tius sime aduer. Cuius aūt generis sit hebes dictū ē in tercia ꝑt e đ genere noim vbi agit̄ de omi genere. et desinit abltūs in e vl̄ in i

Hebetesco scis in hebeto ē

Hebeto tas taui. suffocare. obtusare. obscurare. hebetē facere. Et hinc hebeteo tes. idem qđ hebere scꝫ esse vl̄ fieri hebetē. Unde hebetesco scis incoatiuū in eodeꝫ sensu Proprie tamē hebetescit q̄ amittit aciem. hebescit vero q̄ nature vsu tepescit. et omia ꝑdicta corri. he. Et ē acti

Hebeo onis. vl̄ hebeon onis id ē uum hebeto paup vnde hebeonei vel hebeonite dicti sunt q̄dam heretici. quasi a pauptate intelligētie. xp̄m eni ꝑ ꝓuentum

solum virũ iustũ putãt effectũ. Hi semiiudei sunt. ꝛ ita tenẽt euangeliũ vt legẽ carnalit̃ fuent. hinc heheoneus nea neũ. ꝛ heheonicus ca. cũ. vt heheonica secta.
Heheonite in hebeo exponit̃
Hebitudo. ab hebes dicit̃ hec hebitudo dinis. id est pigricia. fatuitas. obtusio. tarditas. ꝛ inuenit̃ scriptum in papia. ꝛ in moralibus gregorij p hi. q̃dam tamẽ volũt q scribat̃ p he. ꝛ pdu. tu
Hebreus in heber exponit̃
Heccine sunt due ptes. hec ꝛ ne. ꝛ grauat̃ pnlt. vñ hic nõ inclinat coniunctõ enclentica accẽtum p̃cedẽtis sillabe ad se. i. iuxta se quod accidit propt̃ corruptõ3 p̃cedentis vocalis. dicit̃. n. heccine cum d̃beret dici heccene. corrupta ẽ ibi sillabica adiectõ ce. q2 nõ erat de substantia adiectõis nec habebat aliquẽ accẽtum p se cũ careat significatõne ꝛ nõ sit dictõ. ꝛ hoc factum ẽ causa maioris elegantie. vl' causa necessitatis. q2 non ẽ ponẽdus p̃ncipal' accẽtus sup aliquã sillabicam adiectõ3 cum penitus careat sensu. ꝛ sic necessitas cogit eam corripi. ne diceremus heccane posito accentu acuto sup pnl't. ꝛ idẽ dicas de siccine. Item cine adiungit̃ aliquãdo huic pnomĩ hic p sillabica adiectõne. ꝛ tunc deberet legi. nõ interrogatiue s3 remissiue. Unñ in. ij. cap. trenoꝝ. Plauserũt sup te manibus omẽs trãseuntes p viam. sibilauerũt ꝛ mouerũt caput suũ sup filiã hierusalẽ. heccine ẽ vrbs dicentes pfecti decoris gaudiũ vniuerse terre. Heccine. i. hec. Itẽ. xx. ca. esa. Heccine erat spes nostra ad quos cõfugimus in auxiliũ vt liberaret nos a facie regis assirioꝝ3. ꝛ quomõ effugere poterim9 nos. Et ita aliquãdo in siccine. cine ẽ sillabica adiectõ. ꝛ tũc siccine. i. sic
Hechinus ni. d2 ab hereo res. ꝛ ẽ hechinus. i. paru9 pisciculus semipedalis sic dictus. q2 herẽdo nauem retineat. Licz. n. ruant vẽti. licz seuiãt pcelle. nauis tamẽ quasi radicata in mari stare videt̃ nec moueri nisi retinendo. s3 tantũmõ adherẽdo. Ut enĩ di. aug9. Non ptigit hoc ex ppria fortitudine. s3 ex natura eius. hunc latini morã appellant. q2 cogat morari nauigiũ. ꝛ hinc d2 hic echin9 vas ad similitudinẽ illius piscis factum. Et hoc di. ambro. in q̃nto examerõ Echinus animal exiguũ vile ac despicabile. marinũ loquor plexq3 index future tempestatis. aut trãquillitatis annũcius sol3 eẽ nauigantib9 Deniq3 cũ pcellam vẽtoꝝ p̃senserit calculũ validũ arripit. eumq3 velut saburram vehit ꝛ tanq̃3 ancora3 trahit ne excutiat̃ fluctibus. Itaq3 nõ suis se liberat virib9 s3 alieno stabilit ꝛ regit pondere. quo viso naute velut signu3 future pturbatõis capessunt ꝛ sibi p̃cauẽt ne eos imparatos turbo impulsos inueniat. Et post subdit ambrosi9. Quis negat diuinitus illis infusu3 ingeniũ eẽ huiõi atq3 virtutẽ. cum videat istos in aquilonẽ tam solennem obeunde fecunditatis pegrinatõ3 viuaci ingenio cõponere. alios exiguo corpore tantu3 validitatis assumere. vt maximas nauiũ plenis currẽtes velis in medijs fluctibus sistant. Sic breuis pisciculus echin9 tanta facilitate memorat̃ nauẽ ingẽtẽ statuere. vt quasi radicatam mari videas herere nec moueri. aliq̃3 diu. n. mobilẽ fuat Et in ista significatõne sc3 p pisciculo pdu. p̃ma3 Unde lucanus. vj. In medijs echin9 aquis oculisq3 draconum Itẽ inuenit̃ echinus p iricio. Unñ di. ambros. in exa. vj.

Echinus iste terreus quẽ vulgo iriciu3 vocãt. siquid insidiarũ p̃senserit spinis suis claudit̃. atq3 in sua arma se colligit. vt quicunq3 cum eũ cõtingere putauerit vulneretur. Idẽq3. Hic echinus futuri puidẽs gemias sibi respirandi vias munit. ꝛ quãdo boream flaturam collegerit septẽtrionalẽ obstruit quãdo notho cognouerit detergi aeris nubila ad septẽtrionalẽ se confert. vt flatus declinet obuios ꝛ e regione noxios. ꝛ pducit pnlt in q̃lihet significatõne
Hecthecа ce. d2 solarium. Unñ di. glosa sup illñ ezech. xlj. Hecthecas ex vtraq3 pte ꝛc̃. Hecthecas quas rome vocant solaria d̃ cenaculoꝝ pietibus eminẽtia vl' menialia ab eo q̃ ea p̃mo inueit. hoc etiã vult Pap. d2 etiam pibolus hecthecа. ꝛ pdu. pnl't
Hector toris. pnl't g̃ti cor. sicut greca ppria i or. vt actor toris. hector toris. Ouidius. Hectora donauit p̃amo p ce motus achilles
Hedera põt deriuari ab hereo. ꝛ sic vid̃tur q d̃beat aspirari. vl' deriuatur ab edus. ꝛ sic non aspirat̃. Unde de ea dixi in e. litera
Helchana interptat̃ dei zel9. vl' dei possessio. ꝛ cor. pnl't. Unñ in aurora. Helchana q̃ domĩ possessio d2 illos
Heleyson. Ab hely quod ẽ deus d2. quoddam verbu3 grecũ. s. heleyson id ẽ mihere. Unñ dicit̃ christe eleyson. id ẽ christe miserere
Helena ne. pnl't cor. ppriũ nomẽ cuiusdã mulieris
Hely vl' heloy vel heloe. nomĩa dei sunt apud hebreos ꝛ quodlib3 eorum interptat̃ deus apud latinos. vl' potius interptat̃ deus meus. sicut euãgeliste in passione domini apte demonstrant. ꝛ vid̃tur eẽ composita ab el. ꝛ aliquo pnomĩe greco quod tantum val3 quãtum meus apñ latinos. Et hinc eleazar quod interptat̃ dei adiutoriu3. Et ẽ el apñ hebreos p̃mũ nomẽ dei. scñm heloy. tercium heloe. vt dixi in el
Helyas interptat̃ dominus deus ꝛ hoc fuit ex futuri psagio. q̃a dum altercaret̃ cum quadringẽtis sacerdotib9 balam inuocato nomĩe domĩ descẽdit de celo ignis sup olocaustũ. quod cũ vidissz omĩs popul9 cecidit in faciẽ suam ꝛ ait. domin9 ipẽ ẽ deus. ex hac causa tale nomẽ pus accepit. q2 p eum postea cognouit pplus dominũ deũ. Idẽ ꝛ fortis domin9 interptat̃. vl' q2 eosdẽ interfecit sacerdotes. vl' q2 achab aduersitatẽ tolerauit
Hely lamazabatani. idẽ quod deus meus. deus meus vt quid dereliquisti me
Helyodorus pprium nomẽ cuiusdã viri. ꝛ inuenitur pnl't pduc. Unñ horatius in s̃mone. Hospicõ modico recto comes helyodorus. Inuenit̃ etiam ꝛ corr. vnñ pãtheon. Corpus helyodori fodiũt abeuntq3 latẽtes. ꝛ hoc mihi placet. Sicut. n. theodorus corr. pnl't. s̃m cõmune3 vsum ita ꝛ helyodorus. licz aliquãdo inueniat̃ pnl't pd. Unñ iuuenalis. Lautorũ pueros artẽ dicens theodor9 quod autoritati ascribimus
Helyos. ab hely quod est de9 dictus est sol helyos q̃a p deo olim reputabat̃.
Helyotropia. in helyotropiũ vide
Helyotropiũ. Ab helyos qñ est sol. et tropos qñ ẽ conuersio. dicit̃ hoc helyotropiũ pij. q̃dam herba q2 solĩ motibus folia circũacta cõuertat. vnde ꝛ a latinis solsequiu3

dicit̃. Nam ꝛ sole oriẽte flores suos apit. sero claudit cũ sol occubuerit. Ipa ẽ quam latini incubũ siluaticum vocant. hec ꝛ verrucaria. q2 extinguit verrucas. Itẽ ab helyos ꝛ tropos cõponit̃ hec helyotropia pie. q̃da3 gẽma valñ clara ꝛ pspicua. q̃ colores mutat s̃m variatõ3 colorum in sole. vnde rubea apparet in mane ꝛ in vespe. Ul' sic dicit̃ q2 posita in labris eneis radios solis mutat sanguineo colore repcussos. s3 extra aqua3 in modũ speculi solẽ accipit. Inuenit̃ etiam p eodẽ lapide p̃cioso hic helyotropius tropij
Heliseus interptat̃ domĩ salus. q̃a multas virtutes fecit ꝛ famẽ pellẽs pplm a morte liberauit ꝛ saluauit.
Helyn interptat̃ dominus deus. vl' domin9 domiator siue de9 meus iste. aut de9 meus ipẽ.
Heloy in hely exponit̃.
Heloe in hely vid̃.
Hemiciclus ab hemis ꝛ ciclus. cõponit̃ hic hemiciclus cli. i. medius circulus. Unñ hemiciclus quandoq3 d2 sedes dimidiũ circulũ habẽs. i. arcũ
Hemina me. q̃dam mẽsura mediũ sextariũ ptinẽs. ꝛ d2 ab hemis qñ ẽ dimidiũ. vl' põt deriuari ab emẽdo.
Hemiolius. Ab hemis ꝛ olon. quod ẽ totũ componit̃ hemiolius lia. liũ. i. continẽs totum. ꝛ sup medietatẽ. vnde hemiolicus ca. cum.
Hemis dicũt greci. i. dimidiũ. ꝛ acuit̃ in fine
Hemisperiũ ab hemis ꝛ spera componit̃ hoc hemisperium rij. id ẽ dimidiũ spere. Et sunt duo hemisperia sc3 supius ꝛ inferius. Supius colimus nos ꝛ antei nostri. Inferius colunt antipedes nostri. ꝛ eoꝝ antei. si tamen vm ẽ istos populos eẽ.
Hemisticiũ. hemis qñ ẽ dimidiũ cõponit̃ cũ sticos qñ ẽ v̄sus. ꝛ d2 hoc hemisticiũ q̃si dimidius v̄sus.
Hemiteus ab hemis ꝛ theos componit̃ hic hemitheus thei. i. dimidius deus. s. q̃ ex parte patris vl' matris ẽ tãtum deus s̃m poetas
Hemitogiũ gij. ge. neu. i. dimidia toga. ꝛ cõponit̃ ab hemis qñ ẽ dimidiũ ꝛ toga quod ẽ vestis
Hemitriceus. hemis cõponit̃ cũ trice quod ẽ terciu3. ꝛ d2 hic hemitriceus cei. id ẽ febris acuta. ꝛ sunt tres hemitricei. minor. medius ꝛ maior
Henatini gigãtes siue robusti siue potẽtes. aut hũiles
Hennon vallis tristicie   pSurgẽtes
vl' vallis interfectõnis
Hepta grece latiẽ dicit̃ septẽ
Heptimemeris in e. lrã exponit̃.
Her grece latine d2 terra
Herba he. dicit̃ ab aruo. Iacto enĩ semĩe in aruũ. nõ lõgo tẽpe post ipm pullulat in herbã. vl' q2 terre fixis radicibus adheret. vnñ hoc herbariũ rij. loc9 vbi herbe abũdant. Et ab herba dicit̃ herbo bas. Et ẽ herbare herba3 pascere. vl' herba ornari. induere. Herbo cõponit̃ ab herbo bas. Coherbo bas. Deherbo bas. ab herba remouere. Inherbo bas. Et ẽ actiuũ herbo cum omĩbus suis cõpositis. Itẽ ab herba herbeus hea. heum. d̃ herba fact9. vl' ad herbam ptinẽs. vl' viridis. Itẽ ab herba herbosus sa. sum. plenus ꝛ abundãs herba. ꝛ compat̃. vnñ hec herbositas tatis. Itẽ ab herba herbidus da. dum. pnlt cor. id ẽ herba plen9 herbosus. vl' qui hab3 herbã. ꝛ cõpatur

hec herbiditas tatis.
Herbeo ab herbo bas. dicit̃ herbeo bes. bui. i. eẽ vl' fieri herbosum. vl' viridẽ. ꝛ hinc herbesco scis. inchoatiuum. Unñ augu. d̃ ciuita. dei. in. v. Similit̃ herbescunt flauescunt pubescunt.
Herbil'. ab herba dicit̃ hic ꝛ hec herbilis ꝛ hoc le. pnl't. corr. i. herba abũdans. Herbilis etiã vocat̃ anser herba
Herbo bas. in herba exponit̃   pastus
Herbula le. pnl't corr. dimi. pua herba.
Hercisco scis. ui. tũ. cõponit̃ ab hereditate ꝛ scindo vl' cedo. ꝛ ẽ hercisсere diuidere. ꝛ pprie hereditatem int̃ heredes. vnñ hic ꝛ hec ꝛ hoc hercіscẽs. i. diuidẽs. ꝛ herciscendus. id ẽ diuidẽdus. Et s̃m antiquos e. mutata in u. dicitur herciscundus da. dum. i. diuidẽdus. ꝛ hinc hec herciscunda de. ꝛ hercisciũde indeclinabi. inuenit̃ in legib9. id ẽ diuisio hereditatis int̃ heredes
Hercisciũdus da. dũ. in hercisco vid̃
Hercules lis. quasi heris cleos. i. lite gloriosus ab heris quod ẽ lis ꝛ cleos gloria. Ul' quasi heros glorios9. ab heros ꝛ cleos. Uel quasi here. id ẽ domine sc3 iunonis gloria. ab hera ꝛ cleos Unñ herculeus lea. leũ. ꝛ herculin9.
Herebus ab hereo res d2 hic here-   na. num.
bus hi. id ẽ infernus. q2 nimis adhereat illi quem capit. Et ẽ herebus pprie tartarus. s. pfundissimus locus inferorum. de quo dicit̃. Quia in inferno nulla ẽ redemptõ. Ad illum locũ nõ descẽdit in morte xp̃c. nec indñ dãnatos extraxit. Unñ in osee d2. Ero mors tua o mors ero morsus tuus o inferne. Momordit enĩ infernũ. q2 indñ partẽ sc3 electos extraxit. ꝛ partẽ sc3 damnatos ibi reliq̃t ꝛ cor. pnlt herebus. Unñ lucan9 in scñdo. O vtinam celiq3 deis herebiq3 liceret.
Heredicapa pe. ge. cõis. q̃ hereditatẽ alteri9 capit ꝛ cõponit̃ ab herediũ vl' hereditas ꝛ capio et cor. ca.
Heredipeta te. cõis ge. q̃ alterius hereditatẽ petit vl' cupit. ꝛ componit̃ ab hereditas vel heredium. ꝛ peto tis. ꝛ
Herediscinda de. cõis ge. q̃ alterius heredi-   cor pnlt.
tatem scindit aufert. Et componit̃ ab hereditas vel heredium ꝛ scindo dis.
Hereditacula le. di. pua hereditas dicit̃
Hereditalis. Ab hereditas tatis. vel heres dicit̃ hic et hec hereditalis ꝛ hoc le. et hereditarius. ria. riũ. in codẽ sensu sc3 ad hereditatẽ ptinẽs. vel qui hereditatem accipit vel accipere debet
Hereditarius ria. riũ. in hereditalis exponit̃.
Hereditas tatis. in heres ẽ
Hereditatus tus. mas. ge. i. hereditas ꝛ d2 ab hereditas
Heredito tas. in heredo das. vid̃.
Herediũ dij. i. p̃dium. hereditas. et d2 ab heres dis.
Heredo ab heres vel herediu3 dicit̃ heredo das. heredem facere vel hereditatẽ dare. Et hinc heredito tas. frequẽtatiuum. Ul' põt d̃riuari ab hereditas tatis. Et vtrumq3 componit̃ coheredo das et coheredito tas. exheredo das. vl' exheredito tas. id est extra hereditatem ponere hereditatẽ auferre. Et sunt actiua heredo et heredito cũ omnibus suis cõpositis. et corri. penultima3. heredo. s3 heredito eam corripit.
Heremicola le. cõis ge. i. heremũ colẽs. et cõponitur ab heremus ꝛ colo vel colẽs et cor. co

Heremipeta te.cōis ge.q̄ heremū petit.⁊ cor.pnlt.ab he
remus ⁊ peto vl'petēs ꝯponit
Heremita.ab heremus dr heremita cōis ge.q̄si ab aspe
ctu hominū remot⁹.morat.n.in heremo solitari⁹.Idē ⁊
anachoreta.vnd heremitic⁹ ca.cū.⁊ pdu.mi
Heremiū mij.i.herem⁹.⁊ dr ab heremus mi.
Heremus.ab hereo res dr hic herem⁹ mi.se.ge.p ꝯtra-
rium.q: nunq̄ȝ vl'raro fiat ibi mansio. Ul'heremus mi.
ē inuia solitudo vbi nunq̄ȝ habitatum ē.Sȝ dsertū.vbi
aliquādo habitatum ē.⁊ nunc drelictum ē. vl'heremus
dicit a remoueo.quasi remota ab aspectu hominū. vnd
heremicus ca.cū.⁊ corr.re heremus.sȝ herem⁹ vbū pme
psone p'lalis nu.d hereo pdu.re.
Hereo res.hesi sum.tria significat.s.inniti. dubitare. et
morari siue manere. Hereo componit Adhereo res.id
ē anniti.Cohereo res.Inhereo res.i. inniti. Subhereo
res.i.subniti.Hereo ⁊ ei⁹ ꝯposita sunt neu.⁊ faciunt pte
ritum in si.⁊ supinū in sum ⁊ pdu.se
Heres ab herus dicit hic ⁊ heres dis.pprie filius heri
q: hero succedere debȝ in hereditate.Licȝ ⁊ heredes di-
cant alij q̄ in hereditatē succedūt. Ul'heres dicit a reb⁹
additis siue ab ere.quia possidȝ agrum ⁊ censum soluit
Ul'dicit heres ab hereo.q: maxime adhereat. Et ab he-
res hec hereditas tatis.⁊ componit cū con ⁊ dr coheres:
⁊ pducit he
Heresiarha che. ge.cōmunis.id ē heresis pnceps ⁊ cō-
ponitur ab heresis ⁊ archos.i.pnceps
Heresis ab hereo p inniti. vl'dubitare. dicit hec heresis
sis.i.diuisio ab vnitate fidei.quia nimis adheret illis.ul'
q: facit illos dubitare in fide.quos inuadit. Ul'heresis
interptat diuisio.⁊ ē grecum.vl'heresis dicit quasi elisis
ab eligēdo q̄a id sibi vnusquisq̄ȝ eligat quod melius si-
bi eē videtur.vt pypathetici.epycuri.stoici. vl'sicut alij
dicunt. q: puersū dogma cogitātes arbitrio suo d eccl'a
recesserūt.Ind ergo heresis dicta ē ab electōe qua quis-
q̄ȝ arbitrio suo ad instituēda vl'suscipiēda q̄libēt ipe si-
bi eligit. Nobis vo nihil ex arbitrio nostro inducere li-
cet sȝ nec eligere.huius rei apostolos dei habem⁹ auto-
res.q̄ nec ipi quidq̄ȝ ex suo arbitrio quod inducerēt ele
gerunt.sȝ accepta a xpo disciplinam fidlit natōib⁹ assi-
gnauerunt. Und di.apostol⁹ ad galathas.ꝙ si angelus
de celo alit euangelizauerit anathema sit. Scdm quod
deriuat ab eligo non debȝ aspirari eresis. Et facit gtūs
heresis vl'seos.⁊ corr.re.vid in scisma matis.
Hereticus ab heresis dicit hereticus ca.cū.i.diuisus ab
vnitate fidei.eligēdo quod sibi meli⁹ vidtur.Sȝ scisma-
tici sunt.q: ab alijs sunt.Solo.n.congregatōis discidio
gaudēt quia eodē cultu ⁊ eodē ritu incedunt vt ceti.⁊ fe
re eadē opinant.Heretici vo penit⁹ alia opinātur
Heri aduer.tpis ⁊ corripit pmam. Und esop⁹.Fallere
vult hodie siq̄ sefellit heri
Herilis.ab herus dicit hic ⁊ hec herilis ⁊ hoc le.res he
ri vl'ptinēs ad herum. Und herilit aduer. ⁊ hec herili-
tas tatis.⁊ pdu.pnlt.herilis
Heritudo ab her⁹ dr hec heritudo dis fe.ge.i.domiatō
Herma me.in hermes exponit
Hermafroditus. Herma apud grecos dr masculus et
frodi femina nuncupat Und hic hermafroditus ⁊ hec
hermafrodita.dr qui vl'q̄ vtrunq̄ȝ sexuȝ habȝ. Hic alio
nomie dr androgenus hi dextram mamillaȝ virilē.sini-
stram muliebrē habētes vicissim coeundo ⁊ gignunt et
pariunt. Et q: talis homo nec vir nec mulier vidtur.sȝ
vtrunq̄ȝ.ido quadam similitudie hermafroditus dr ca
stratus.quia nec vir nec mulier vidtur.vl'hermes quod
ē mercurius.componit cum frodita.quod ē venus.⁊ di
citur hermafroditus.i.filius veneris ⁊ mercurij.q̄ quia
cōmixtus ex illis vtrunq̄ȝ sexum habuit.Ido ab illo dici
tur hermafroditus ⁊ hermafrodita. in quo vtq̄ȝ sexus
appar;ȝ ẜm hug.⁊ pdu.pnlt. Und in doctriali dr. Et pro-
ducunt lechit⁹ ⁊ hermafroditus. De hoc etiam di.Au-
gustin⁹ in.xvj.li.d ciuita.d. Androgeni quos etiam her-
mafroditos nuncupant.q̄ȝuis ad matrimoniū rari sint
difficile tamē ē vt tpibus dsint.in q̄bus cum sic vtq̄ȝ sex-
us appar;ȝ nature.ex quo potius dbeant accipe nomē in
certum ē. A meliore tamē hoc ē a masculo vt appellarēt
loquēdi consuetudo pualuit. Nam nēo vnq̄m androge
nas aut hermafroditas nūcupauit. Et q̄rit aug. Utruȝ
huiōi monstruosa hominum genera traxerūt originē ex
adā.Sȝ ad hoc respōdbitur infra in mōstro stras.
Hermagedo.cōsurrectō in priora.siue mons globosus
interptat ⁊ acuit in fine.
Hermene grece ltīe dr interptatō. Und hermenia nie.
id ē interptatō.Et ẜm grecā declinatōȝ hermenias facit
gtūm.qd ꝯponit cū peri ⁊ dr perihermenias.
Hermeneuma ab hermene dicit hoc hermeneuma tis
id ē interptatō.vnd hermeneumatizo ȝas.i.interpretor
Hermeneuticus ca.cum.i.interptatiuus.⁊ dicit ab her
mene. vl'hermenia nie.quod ē interptatō. vnd quoddā
genus loquēdi dr hermaneuticū.id ē interptatiuū. quo
scȝ aliquam rē interptamur.i.exponimus vl'enarram⁹.
vt in rhetorica oratō e.vl'in vulgari ẜmone. Sunt enim
tria pncipalia genera loquēdi.s.dragmaticuȝ. didascali
cum.hermeneuticū siue enarratiuū. Dragmaticum est
quod int interrogantē ⁊ respondētē fit siue vsatur.qd.s.
decisum ē frequēti interrogatōe ⁊ responsione. vt i dya-
letico tumultu. Et dicit dragmaticū quasi interrogatiuū
a dragma matis.quod ē interrogatō. Didascalicum est
quod cōsistit int doctorē ⁊ discipulum. ⁊ dicit didascali-
cum quasi doctrinale.a didascalo quod ē doctor vl'ma-
gister. Hermeneuticum vl'enarratiuū ē quod cōsistit int
cōtinuam oratōnē decurrentē int loquētē ⁊ audientem
vbi vnus continue loquit.alt vl'alteri tacēt et audiunt.
Et differta didascalico in hoc.quia illud fit cum doctri-
na.illud vo minime ē doctrinale.ẜm hug. Ul' ẜm alios
dic ꝙ tria sunt genera loquēdi.scȝ didascalicū.dragmati
cum et hermeneuticuȝ Didascalicum ē doctrinale.a di-
dascalo doctore.et hoc vtitur int magistrū et discipuluȝ
vt patet in donato Et iste modus tractādi dr socraticus
quia socrates pus fuit vsus dialogo.i. duali ẜmone in
troducēdo vnum q̄rentē et aliū respondentē. Hunc aūt
modū tenet gregorius in dyalogo. Et ego tenui in q̄stio
nibus anime ad spūm an quodā libro quem compilaui
in theologia.vbi anima tanq̄ȝ discipuli formā sumēs in
terrogat.et spūs tanq̄ȝ doctor respōdet. Dragmaticum
id est interrogatiuū inter disputantes versat vt in dyale
tica.et dicit a dragma matis qd est questio quaȝ indicat

qui respondet. Hermeneuticū.i.interptatiuū.locum ha
bet in causis.vbi ē ẜmo cōtinuus. ⁊ iudex ordinari⁹ qui
causam decidere debȝ ⁊ dr ab hermes
Hermes.ab hermene hic hermes me. vl'hic hermes is.
vl'hermetis id ē interptatiuus. Und ⁊ mercurius dict⁹
ē hermes.quia ē intpres dei ⁊ hominū. ⁊ hic hec herma
me.⁊ hec hermula le.dim.dicit imago mercurij. ⁊ statua
⁊ hinc etiam tractum ē vt q̄libȝ statua.⁊ pcipue sine ma-
nibus dicat herma vl'hermula le. Similit dr capitelluȝ
colūne supius ⁊ inferius.s.quod supponit ⁊ supponitur
columne ⁊ dicit herma. Herma etiā apd grecos muscu-
lus dr
Hermogenes nis.pnlt.cor.pprīū nomē viri
Hermō onis mons ē ⁊ acuit vltia.
Hermula le.pnlt cor.in hermes exponit.
Herne lingua sabina saxa vocant
Hernia ab herne vl'hernicus dicit hec hernia nie. s. tu-
mor vl'defluxio intestinorum in mētulam.vnd herniosus
sa.sum. talē tumorē intestinorum patiēs.
Hernicus ca cū.pnlt.cor.i.saxosus vl'mōticulosus vl'q̄
habitat i locis saxosis l'mōticulosis.⁊ dr ab herne. Uir-
g. Et roscida riuis hernica saxa colūt
Herodes interptat pelliceus.vl'gloriosus clarus.ethi-
mologia ē. Et scias ꝙ tres fuerūt herodes. Prim⁹ fuit
herodes ascalonita.filius antipatris.q̄ pmus alienige-
na regnauit in iudea post hircanū. Iste totum regnum
obtinuit dolo. Iste herodes pueros infecit bethleemi
tas a bimatu ⁊ infra. Fuit alius herodes antipas. q̄ fuit
filius istius sub quo passus ē domin⁹.vt habet lu. xxiij.
q̄ etiam decapitauit iohannē baptistā.vt habet mathei.
xiiij. Iste etiam idē herodes adiudicante cesare impato-
re successit patri in galilea.⁊ frat eius archilaus i iudea.
Fuit ⁊ tcius herodes.q̄ dictus ē agrippa.nepos fuit ma-
gni herodis a quo iacobus frat iohānis occisus est gla-
dio.vt habet actuū.xij.a. Primus ergo herodes dict⁹
ē ascalonita.scdus antipas.tcius agrippa. Und versus
Ascalonita necat pueros.ātipa iohannē. Agrippa iaco
bum claudēs in carcere petrū.
Herodias diadis.⁊ hic herodius dij inuenit p eodem
⁊ i.gtī mutata in a.⁊ assumpta des fit hic herodiades di
ade.nomē patronomicum.i.filius vl'nepos herodis.et
hinc subtracta de sillaba fit hec herodias dis.i. filia vel
neptis herodis.⁊ acuit pnlt.in nominatō herodias. sed
in gtō eam grauat
Herodius dij.idē quod herodes. Itē herodius ē rapa-
cissima auis auium.⁊ omniū volatiliuȝ maior.q̄ ⁊ aq̄laȝ
vincit.ita di.glosa.sup illud psal. Herodij domus dux ē
corum. Alia lrā habȝ. Fulice domus. Itē deutro.xiiij. sup il
lud. Hec aūt ne comedatis.accipitrē iuxta genus suum
herodiū ⁊c.dicit interlinearis. Uulgo grifalco dicit. q̄ aq̄-
lam rapit Herodion onis.idē ē qd herodi⁹. Pa. vo di.
Herodi⁹ grece fulica.in psalmo ardea putat.
Heroicus ca.cū.ab heros dr Und dicit. Hoc ē heroicū
carmē. Heroica gesta q̄ sunt de magnis viris ⁊ heroicus.
⁊ heroicus inuenit p dactilicus.q: gesta heroū dactilico
metro solent describi. Und pstian⁹ in pmo mino. di.de
quodā vsu. Est.n.dimetrū iambicū cōiunctum pēihime
meri heroice.i.dactilice.⁊ cor.pnlt.heroicus
Herois Ab heros dr hec herois idis.i.baronissa.scilicȝ
vxor herois.⁊ hinc intitulat⁹ ē liber ouidi.epistolarum. Inci
pit liber heroidum.q: fere oēs eple in eo cōtēte sunt mis
se ab heroidibus ad viros.⁊ si aliq̄ ibi ē missa a viro ad
mulierē.nō fuit de pposito autoris
Heronicus ca.cū.i.heroic⁹ vel antiquus.⁊ dicit ab he-
ros ⁊ corripit ni
Heros.ab her vl'heros dr hic heros herois.i.baro vel
vir fortis.sapiens ⁊ potēs.quasi vir her⁹ ⁊ quasi domi-
nus terre. Ul'dr herus quasi ethereus.q: p sapiētia ⁊ for
titudine celo dignus ē. Propterea q̄deȝ heroes dicuntur
q̄ olim post mortē credebant deificari ob sua merita. vt
hercules eneas ⁊ ꝯsimiles. Est.n.hoc nomē tractuȝ a iu-
none Grece.n.iuno dicta ē hera. Und q̄dam eius filius
heros dict⁹ ē.sȝ hec fabula mistice signat hic ꝙ aer iuno-
ni deputat vbi volunt heroas habitare. Quo nomine
appellāt alicuius meriti animas defunctorum. quasi viros
ethereos vl'aereos.vl'celo dignos.ppter sapiam ⁊ forti-
tudinem.ab her ergo vl'her⁹ vl'hera deriuat heros rois
⁊ ꝙ dr her⁹ q̄si ethere⁹ vl'aereus ethy.ē.
Herus.ab her dr hic herus ri.i.domin⁹ terre. vel ab he
reo res.q: alij innitunt ei. Und hec hera.i.domia.⁊ corr.
he. Und esop⁹. Utilit fuit nēo duob⁹ heris.
Hesdras dre.interptat adiutor
Hesito ab heso sas. dr hesito tas.taui. vbum frequēta.
quod sepius p dubitare inuenit. Und hec hesitatō onis
Et hinc hec hesitatiuncula le.dimi.⁊ hic ⁊ hec hesitabilis
⁊ hoc le.i.dubitabilis.⁊ hic hesitatiuus ua.uū.id est dubi
tatiuus.⁊ hesitabund⁹ da.dū.filis hesitāti vl'dubitāti.
Heso sas.ab hereo res hesi hesum su.u.in o.fit heso sas
vbum frequē.sȝ nō ē in vsu.
Hesperia.ab hesperus dr hec hesperia rie.id ē hispania
ab hespero stella q̄ in ea parte lucet.⁊ hec est hesperia re
spectu ytalie.q̄ dicit similit hesperia. Siq̄dem hesperus
fuit frat athlantis qui pulsus a germano ytaliaȝ tenuit.
eamq̄ȝ de suo nomie vel nomie pstine regionis quaȝ re-
liq̄rat hesperiam appellauit. Si ergo dicas hesperiam si
ne additamēto ytaliaȝ signat. Si addis aliq̄d.ẜm diuer
sa addita pōt significare nunc hispaniaȝ. vt si dicas vlti
mam vel aliquid tale. Nunc ytaliaȝ.vt si dicas magnaȝ
vel cōsile.⁊ hinc hesperius ria.riū.i.hispanus vl'ytalic⁹.
⁊ hec hesperes rides.ytalia vel hispania. ⁊ hinc filie ath
lātis dicte sunt hesperides.vel ab hispania vel a patruo
hesperon.
Hesperides in hesperia vide
Hesperus. Hespera re.dicūt greci.i.hora que est int diē
vel noctem.vel ecōuerso inter noctem ⁊ diem. Unde hic
hesperus ri. stella occidental'q̄ in vespe post solem appa
ret. Hec etiā dicit vesper⁹ ⁊ vesp ⁊ cor.spe.
Hester q̄dā mulier fuit ⁊ ē indecli.⁊ acuit in fine.
Hesternus ab heri dr hesternus na.nū.p herin⁹ cā la-
ternitatis vitāde.hesternus dies scȝ heri. ⁊ hestern⁹ cib⁹
id ē heri coctus scȝ ab heri ẜuatus.
Hetheus a.ū.pdu.pnlt.
Heu ē interiectō dolētis Inuenit etiā eu. sine h. vid in
suo loco.
Hex dicūt greci sex.
Hexa grece.i.sex et ind apd nos hexas dis.i.sex
Hexas dis in hexa vide.
Hexamerō cōponit ab hexa qd est sex et meros qd est
dies Ind hexamerō id ē liber sex dierum.

Hexameter cõponit cũ hexa qđ est ſex ⁊ metrũ. inđ hex
ameter.tra.trũ.vſus cõſtans ex ſex metris vł pedib⁹. Et
cor.pnłt naturalit hexametrũ. Unde q̃dam. Fungitur
hexametrũ pedibus ſex mobile metrũ.
Hexaptotus ta.tũ.cõponit ab hexa qđ est ſex.et ptotoſ
caſus.⁊ dr hexaptotus ta.tum.nomẽ ſex caſus habẽs.et
cor.pnłt Unđ illa noĩa dicunt hexaptota.q̃ in numero ⁊
genere ſex diuerſas terminatõnes habẽt in diuerſis ca
ſibus vt vnus.

H ante I

Hiacus ci.maſcu.gene.id est bachus.⁊ dr ab hio as. q̃r
facit venas hiare. Uirg. Populus alcide.gratiſſima vi
Hiades. Hiados grece latie dr pluuia   tis hiaco.
vnde hec hias dis.quoddam ſignũ celeſte.⁊ quelibʒ ſtel
la illius ſigni poteſt dici hias.⁊ hoc ſignum est in frõte
tauri.⁊ dicunt hiades.ab hiados q̃r ortu ſuo efficiũt plu
uias.vnde ⁊ latini ſucculas illas appellant.vel dicũt hia
des ab ydor qđ est aqua.⁊ corri.pnłt hiades vnđ in au
rora.Grece dicunt hiades gutte pluuiaꝝ
Hialin grece latie dr vitrum.vnđ hoc hialum li.quod
dam genus puriſſimi vitri.Hinc hialinus na.nũ.id ẽ vi
treus.⁊ acuit in fine hialin
Hias dis.in hiades vide
Hiatus tus.in hio as vide
Hiberaſnenias.in nenia vide
Hibernus ab hiems dr hic hibernus na.nũ.Hibernuʒ
tẽpus est inter hiemẽ ⁊ ver.quod tpus plerũqʒ a pte to
tam hiemẽ ſignat.Heſdre.ij.ca.xxv dr.Multitudo ma
gna est ⁊ tpus hibernũ.vnđ hoc hibernũ ni.⁊ hoc hiber
naculum li.p eodẽ.ſ.domus in qua hiemam⁹ in expedi
tione.⁊ hiberno nas.idẽ qđ hiemare. vł in hibernis mo
rari.⁊ hec hibernia nie.puincia q̃dam. q̃r ibi ſit hiems p̃
cipue dura.vnđ hibernus na.nũ.Et hibernicus ca cum
⁊ hic ⁊ hec hibernenſis ⁊ hoc ſe.gẽtilia.
Hiberus ri.maſ.ge.fluuius hiſpanie.vnde hec hiberia
rie.dicta est hiſpania.Et hinc hiberus ra.rũ. gentile. Et
nota q̃ hiberus gentile.deſignat gentẽ hiſpanie ⁊ quẽli
bet de illa gẽte.Et cauſa differẽtie ad nomẽ fluuij apoco
patur ab autoribus ntũs tantũ ⁊ dr hiber ra.rũ.⁊ hiber
bri.⁊ hinc hiber eris.nomẽ alterius gentis ab hiberis p
fecte que est vltra armeniaʒ.ita di.hug.⁊ pdu.pnłt hibe
rus.De hoc etiã di.pſtian⁹ tractãs de nomibus ſecũde
declinatõis.In er inquit tam maſculinoꝝ latinorum q̃ʒ
grecoꝝ inueniunt.vt caper pri.hiber bri.quod p apoco
pam extreme ſillabe platũ.ſolũ in hac declinatõe pđ.er.
⁊ ab eo compoſitũ.vt celtiber beri.Celte enĩ dicunt galli
⁊ hiberi hiſpani.Inde dicuntur celtiberi mixti ex vtraqʒ
gente ipli.Unde lucanus.Et celte miſcẽtis nomen hibe
ris.Dicit tamẽ ⁊ hiber beri.p hiſpania.⁊ hiber beris q̃n
do de illa gẽte loquimur q̃ est iuxta armenios. Et hibe
rus ri.fluuius.Unđ lucan⁹ in.iiij. Qui pſtat terris tibi
nomẽ aufert hiberus.
Hic hec hoc.hui⁹ huic pnomẽ est ſecũdi modi ⁊ ẽ huic
monaſillabũ.Unde di.pſtia.tractãs de vtõ ſcđe declia
tõis. Ait.n.Illud q̃ʒ poſſumus ſcire q̃ bene q̃qʒ cui pro
monaſillabis accipiũt metrici ⁊ huic. Omis enĩ gtũs in
us deſinẽs vna ſillaba vult ſupare dtũm. vt ille illi⁹ illi.

Item hi ⁊ his plurales de hic debẽt ſcribi p vnũ i.Itẽ he
ptãle p vnũ e.ſcribi debʒ ⁊ aſpirari.Sed ij ⁊ ijs pluraleſ
hui⁹ pnomis is ea id.p duo i.ſcribunt.ad differentiã de
eo is it.⁊ i.verbis.ſicut dicam in is ea id.Item vt di.pſti.
in.xij.Hec ſillabica adiectõ ce.addebat huic pnomi hic
hec hoc p omnes caſus apud latinoſ.⁊ dicebat hicce hec
ce hocce.Nunc vo addit huic pnomi in his caſib⁹ q̃ in s.
deſinũt euphonie cã vt huiuſce.hiſce.hoſce. haſce
Hiebuſei in hieruſalem est.
Hiemicula le.dimi.pua hiems.
Hiems.Ab hemis quod est dimidiũ dr hec hiems miſ
q̃r tũc breuior ⁊ diminuto vſqʒ ad medietatem vł vltra
ſol vertit circulo. Et nota q̃ in hoc nomine hiems non
est p.nec i.cõſonãs ſed vocalis q̃ repñtat p y.⁊ format
gtũs a ntõ interpoſita i.vt hiems mis.⁊ est hiems frigi
da ⁊ humida Uide in eſtas ⁊ in elementũ.⁊ est duaruʒ
ſillabarũ hiems.⁊ hinc hic et hec hiemalis ⁊ hoc le.⁊ hie
mo mas.id est in hieme demorari.vel in tempeſtate mo
re hieme ſeuire
Hyerapolis quedã ciuitas pnłt. corre.
Hyeremias interptat excelſ⁹ domi. q̃r dictũ est ei. Ecce
cõſtitui te ſup gẽtes.et regna et acuit pnłt
Hieronimus interptat ſacra lex. Fuit.n.ſanctus.i.firm⁹
vel mundus.vel ſanguĩe tinct⁹. vel ſacro vſui deputat⁹
ſicut vaſa templi dicebant ſacra q̃r ſacro vſui deputata.
Fuit.n.ſanctus.i.firmus in bono ope.pſeuerãtia.longa
nimitate.mũdus in mẽte p puritatem.ſanguine tinctus
p dominice paſſionis meditatõem. ſacro vſui deputatus
p ſcripture ſacre expoſitõem ⁊ interptatõem.Dicitur et
lex.ppter regularẽ diſciplinã quaʒ monachos ſuos do
cuit.Uel q̃r ſacrã legem expoſuit ⁊ interptatus fuit.ſicut
dicam i interpres Et ſcias q̃ cum olim in eccła vnuſqſ
qʒ caneret qđ volebat.theodoſius ĩpator damaſuʒ pa
pam rogauit.vt alicui viro docto eccleſiaſticum officiũ
cõmitteret ordinandũ.Ipe igit ſciens hieronimũ in lin
gua latina greca.et hebraica pfectũ et in oĩ ſcia ſummuʒ
eidem p̃dictũ officiũ cõmiſit.Hieronim⁹ ergo pſalteriũ
p ferias diſtinxit.et vnicuiqʒ ferie pprium nocturnũ aſſi
gnauit.ac gloria patri ⁊c̃.in fine cuiuſlibʒ pſalmi dicẽdũ
iſtituit.Deinde epłas et euãgelia p anni circulũ decan
tandas.ceteraqʒ ad officiũ ptinẽtia pter cantuʒ ratõna
biliter ordinauit.Miſitqʒ idem de bethleeʒ ad ſummũ
pontificẽ et tam a papa q̃ʒ a cardinalibus fuit valde ap
pbatum et ppetuo autẽticatum.Tandẽ aũt in ore ſpelũ
ce vbi domin⁹ iacuit monumẽtũ ſibi ꝯſtruxit. vbi exple
tis.xcviij.ãnis et mẽſibus ſex ſepult⁹ fuit
Hieroſolima in hierłm vđ.
Hieroſolimipeta te pnłt corr.cõis ge.pegrin⁹ qui petit
hierłm et ꝯponit cũ hieroſolima et peto tis.
Hieruſalẽ Hiebus pprium nomẽ fuit cuiuſdã viri.vn
de hiebuſeus ſea ſeũ. Hiebuſei edificauerunt hiericho.
Unde expicta est hiericho quaſi hiebico. q̃r hiebus hie
ruſalẽ ampliauit.ideo hieruſalẽ dicta est hiebus.Siqui
dem hieruſalẽ p̃mo dicta est ſalem.a conditore q̃ diceba
tur ſalem.Ad hebre.vij.cap̃. Poſtea dicta est hieb⁹.ab
ampliatore q̃ vocatus est hiebus. Uel a hiebuſeis habi
tatoribus. Poſtea illis duobus noibus cõiunctis p cõ
poſitõnem.ſcʒ hiebus et ſalem.dicta est hieruſalẽ quaſi

hiebuſalem.Et ſic videt hoc nomen eſſe pferenduʒ. per
geminũ s.ſʒ dic q̃ in cõpoſitõe vnũ s.abijcit.Hec p⁹ea a
ſalomone dicta est hieroſolima quaſi hieroſalomonia.
Et nota q̃ inuenitur hec hieroſolima me.⁊ hieroſolime
maꝝ.⁊ hieroſolimis indecli.in eodem ſenſu.ſ.p illa ciui
tate.⁊ hec etiam corrupte a poetis ſolima dicta est.⁊ po
ſtea a helio adriano.vocata est helia.in ipa est ſion q̃ he
braice ſpeculatõ interptat.q̃r in ſublimi ꝯſtructa ⁊ delõ
ge veniẽtia cõtemplat.Hieruſalẽ autẽ grece.latie pacifi
ca vel viſio pacis interptat. Et ſcias q̃ hieruſalẽ hiſtori
ce est nomẽ ciuitatis cuiuſdam.Tropologice ẽ tip⁹ ani
me fidelis.Allegorice figura est ecclẽ militãtis.Anago
gice tipum gerit ecclẽ triumphãtis.vt plenius dictuʒ est
in allegoria.Et ſcias q̃ ciuitas hieruſalẽ.euerſa est a na
buchodonoſor.reſtituta aũt est a neemia.⁊ a hieſu ſum
mo ſacerdote.Euerſa vo a romanis.reſtituta ẽ ab helio
adriano.ſed nõ in eodem loco nec in pſtinũ ſtatũ. vt di.
gloſa ſup illud.eſa.xxv. Poſuiſti ciuitatem in tumultuʒ
vrbem fortẽ in ruinam.q̃ aũt in alio loco ſit mõ hieruſa
lem q̃ʒ eſſet cũ fuit domin⁹ crucifixus.patʒ ex hoc q̃r loc⁹
in quo crucifixus est domin⁹.⁊ ortus in quo ſepult⁹ est.
modo ſunt in medio ciuitatis.⁊ tũc erant extra. Unde
apoſtolus ad hebre.cap̃.xiij. Propter quod hieſus vt
ſanctificaret populũ p ſuum ſanguinẽ extra portam paſ
ſus est. Uide etiam in ariel.
Hieu.pprium nomẽ viri ẽ.⁊ interptat patiẽs vł faciẽs
ſiue cõmotus aut cõmotõ
Hiezechiel.pprĩu nomẽ cuiuſdã pphete.
Hilaramẽ mis ge.neu.i.leticia vel gaudiũ. ⁊ dr ab hila
ro ras.⁊ pducit pnłt nĩ.
Hilareo ab hilaro ras.dr hilareo res rui.i.eſſe vel fieri
hilarẽ.Et hinc hilareſco ſcis.incoa.⁊ ꝯponit exhilareo
res.Et exinde exhilareſco ſcis inchoa.⁊ corr.la.
Hilarius rij.q̃dam ſanctus dictus ab hilaro ras. q̃r ſp
fuit hilaris in ſuitõ dei.⁊ hic hilario onis p alio ſancto.
Uel dr hilarius quaſi alarius.ab altus ⁊ ares vtus. q̃a
fuit altus in ſcia.⁊ vtuoſus in vita.ſʒ potius est ethimo
logia q̃ʒ compoſitõ.
Hilaro ras.i.letificare.vnde macrobius Uerba nõ mi
nus q̃ vinũ hilarẽt ꝯuiuiũ.Et cõponit cũ ex ⁊ dr exhila
ro ras.i.valde hilarare.Inde hic ⁊ hec hilaris ⁊ hoc re.
id est let⁹.iocundus.⁊ cõpat rior ſimus.vnde hilarit ri⁹
ſime.aduer.⁊ hec hilaritas tatis. Hilaro cum oĩb⁹ ſuis
cõpoſitis est actiuũ ⁊ cor.la.vnđ hora.i epy. Oderũt hi
larem triſtes triſteqʒ iocoſi.
Hilus li.maſ.ge.⁊ hilum li. granũ putamẽ qđ adheret
fabe vel medulla pẽne.ſcʒ illud tenue quod est in medio
penne.vide in nichil
Himen nis.maſ.ge.est mẽbranula illa in q̃ puer inuol
uitur in vtero matris.que alio nomie matrix dr in q̃ ſũt
ſepteʒ cellule forma humana impſſe nec plures. vnđ nõ
ꝯtingit plures q̃ʒ ſeptem pueros ſimul cõcipi a muliere
vnde hic himineus nei.deus nuptiarũ. q̃r ptinet ad hu
iuſmodi officiũ.ſ.ad creatõʒ.⁊ ſm hoc himeneus dr vis
illa retẽtiua ſemĩs ex qua habent pcreari puerpera.⁊ dr
vis illa deus ſm ꝯſuetudinẽ antiquoꝝ q̃ quamlibʒ eſſẽ
tiam in qua aliqđ diuitatis aliquam ſcʒ emulatõʒ diui
tatis reptebant.deum vocabãt vnde naturalit vim terre

pducẽdi vinum vocabãt deum.ſ.bachũ. naturaleʒ vim
terre ſegetes pducendi.vocabãt cereren. Qualitates eti
am elemẽtorum naturales vocabãt deos. q̃r ſuam vide
rẽtur habere vim in cõpoſitõe corporuʒ. Similiter ad ſtel
las.Hec.n.videtur habere ratõnalem effectũ in his infe
rioribus.Idem quoqʒ de ſcientijs ⁊ vtutibus.q̃ ſunt bo
na gratuita.cũ etiaʒ in vicijs ſit q̃dam emulatõ deitatis
id est domare vitia.inde dij dicebãtur. Uł himeneus di
ctus est a quodam athenienſi himeneo nomine.q̃ felicit
vſus est nuptijs.ſiquidem himeneus athenięſis iuuenis
amore cuiuſdam forma paris.ſʒ nobilitatis ſupioris in
arſerat.ſed ob generis imparilitatem repulſam paſſus
inter vgines vgiali habitu cõuerſatus.⁊ a piratis inter
vgines captiuatus.⁊ tandem vir eẽ dephenſus.ad ſuos
remiſſus est.vt parẽtibus vginum earum facile nunciet
vel dicat reditum.ea tamẽ lege vt eius quam peteret vti
cõiugio cõcederet.cõceditur.reddũtur vgines.fit ille vo
ti ſui compos.ſalua lege ſue cõditõis. Unđ inoleuit cõ
ſuetudo.vt q̃cunqʒ nuberet.eum tãq̃ʒ deum nuptiarum
inuocaret.q̃r felicit a more ſuo vſus ſit. Himeneus autẽ
quãdoqʒ ponit p nuptijs.quãdoqʒ p coitu. et interptat
dormiẽs.ſm hug.Et vt di. Pap̃.dij vel dei quos paga
ni deos aſſerũt.olim homĩes fuiſſe pdũtur.⁊ p vniuſcui
uſqʒ vita a ſuis poſt mortẽ coli ceperũt.in quoruʒ etiam
laudes poete carmĩa compoſuerũt ⁊ in celos eos ſuſtu
lerunt.Nam quarũdam inuentões artũ ⁊ cultũ pepiſ
ſe dicũtur.vt eſculapio medicĩa. fuerũt etiam viri forteſ
aut vrbiũ conditores.q̃bus mortuis homĩes q̃ eos dile
xerunt ſimulacra finxerũt vt haberẽt aliquod ex imagi
num contemplatõe ſolatiũ. ſed paulati hic honor pſua
dentibus demonijs ita in poſteros irrepſit. vt quos illi
p ſola nomĩs memoria honorauerũt. ſucceſſores deos
extimarẽt atqʒ colerent.Hoc etiã inuitur in li.ſapiẽ.cap̃
xiiij.de hoc vid iupiter.
Himeneus nei.pnłt pdu. Ouid. Maior himeneus ad
est nõ illi gratia lector Itẽ ouid.Ecce vacant himeneo ⁊
ignibus atria fumãt. Uid ihimẽ.
Himnicanus ni. qui canit himnos ⁊ cõponitur ab hĩ
nus ⁊ cano. ⁊ corr.ca.
Himnidicus ca.cũ.q̃ dicit hĩnos. Unde ĩ quadã omel.
Ibi chori angeloꝝ himnidici.i.laudes dei dicẽtes.⁊ cor.
di.licet cõponatur ab himnus ⁊ dico cis.tenʒ vo naturã
huius p̃teriti dixi quod naturalit corri.pmam. vt oſten
di in dico cis
Himnigraphus.pha.phũ.himnorũ ſcriptor. vnde hec
himnigraphia phie.hĩnorũ deſcriptõ.⁊ corri.gra.
Himniloquus qua.quũ qui loquitur de hĩno ab hĩn⁹
⁊ loquor cõponitur ⁊ corri.la.Itẽ pro eodẽ himnilogus
ga.gũ.ab hĩnus ⁊ logoſ Unde hec himnologia gie ſmo
vel laus de himno
Himnio. Ab hĩnus dicitur hĩniſo ſas. ⁊ himnio nis.
ambo pro laudare.vel hĩnos cãtare.
Himniſta ſte.cõmunis gene.est q̃ facit vel cãtat hĩnos.
et dicitur ab himnus ni.
Himniſo ſas.in himnio nis vide
Himnulus li.dimi.puus himnus
Himnus ni.maſculi.gene.i.laus dei cuʒ cantico Pro
prie enĩ himnus canticũ est cõtinens laudẽ dei Si ergo

sit laus et nō sit dei.non est himnus. Si sit laus ⁊ sit dei ⁊ nō canteť.nō himn⁹ ē. Si ergo in laude dei dꝛ.⁊ cantať ⁊ tūc est himnus cui cōtrariū est trena.q̄ sunt carmīa lamenti ⁊ funeris

Hin q̄dā mēsura ē.s.sextarius ⁊ ē indecli.

Hinnio nis.niui.nire nitū.p geminū n.equoꝝ ē. Hiere. q̄nto. Unusquisq; ad vxorē pximi sui hinniebat.⁊ componiť cū ad ⁊ con.⁊ fit adhinnio nis.i.valdē hinnire.⁊ cohinnio nis.i.simul hinnire.⁊ ē neu.cū oīb⁹ suis ꝯpositis

Hinnitus tus tui.p geminū n.clamor est equoꝝ ⁊ pdu.ni.⁊ deriuať ab hinnio nis Job.xl. Aut circūdabit collo ei⁹ hinnitū.

Hio hias.hiui.are.i.os apire.⁊ est tractum a feris.quaꝝ auiditas oris aptōne monstrat. Unde ⁊ poniť quādoq; p desiderare.⁊ quādoq; p deficere ⁊ est tractum a canibus q̄ quādo deficiūt hiant.⁊ p fatigari etiam poniť.quod similiter tractū est a canibus.⁊ prorumpi etiā poniť.vel p scīdi.vel apiri quecunq; res sit. ⁊ cōponiť cū in.⁊ dꝛ inhio as.⁊ ē neu.cum omib⁹ suis cōpositis.⁊ ab hio deriuať hiatus tus.tui.i.fissura apertō terre.ꝑruptō terre pfunda quasi itus.sz pprie hiatus est oris homis apertō. Item scias ꝙ hiatus est q̄dā vitiū quod ꝯtineť sub barbarismo. Unde di. donatus. Fiūt autē barbarismi p hiatus.⁊ dicunť hiatus.quotiēs due vel plēs vocales pnunciāť sił.vt musa amabit.ł muse aonides.

Hir.vigil interptať.

Hircania nie.dꝛ quedam silua q̄ subiacet scithie. Unde hec hircania nie.dꝛ quedam regio illi silue adiacens. Et hic hircan⁹ na.nū pnłt pdu. Et hircani⁹ nia.niū. Aurora. Post ānos plēs hircan⁹ surripit vnū

Hircinus ab hircus dꝛ hircinus na.num. pnłt pdu. Et hircosus sa.sum.in eodē sensu.q̄ est fetidus istar hirci. q̄si q̄ sudore corporis fetido fetet ⁊ pdu.ci. Hircin⁹ etiā ē possessiuum de hircus

Hircus ci.ī hirquus est

Hirquul⁹ li.di.mas.ge.puer libidiosus ⁊ lasciu⁹ ut hircus.⁊ q̄ oculos sp retorquet ad angulos ex nimia lasciuia. Et deriuať ab hirc⁹ vł hirquus

Hirquus qui.mas.ge.fm suetoniū est oculoꝝ angulus vbi putredo colligiť. Et qꝛ ex nimia lasciuia ⁊ luxuria solent q̄dā retorquere oculos ad hirquos.inde dꝛ hic hircus ci.i.caper.s.animal lasciuū ⁊ petulcū ⁊ feruēs semp ad coitū. Cuius oculi ad libidinē in trāsuersū aspiciūt. ⁊ ad hirquos retorquētur.⁊ inde dictus est hircus. Dicitur.n.in naturali historia hircos ita eē libidinosos vt indignenť si videāt aliq̊s coeūtes.vt in eos impetum faciāt.⁊ indē hircul⁹ li.vł hirciolus li. dimi.

Hirsutus ta.tū.i.asper pilis.vł pilosus vt hirc⁹ Unde hirtus ta.tū.p sincopam.p hirsutus ta tū. Unde de sancto iohanne dꝛ. Prebuit hirtū tegimē camelus artub⁹ sacris. Proprie q̄dem ē hirsut⁹ c⁹ pili erecti extāt.⁊ pō. pnłt hirsut⁹ ⁊ deriuať ab hircus ci

Hirtus in hirsutus vide

Hirudo dis.i.sanguisuga.⁊ dꝛ ab hereo res.qꝛ carni adhereat.⁊ pdu.ru. Unde hora. Non missura cutem nisi plena cruoris hirudo. Unde hirudineus nea.neū. et hirundinus na.nū. in eodem sensu. Inueniť hec hirundo dis p n.p quadam aue.vnde versus. Ales hirundo volat.nat hirudo.agitať arūdo.vł sic. Cantat hirūdo. fugit hirudo.crescit arundo.

Hisco scis.inchoatiuū quod deberet facere hiasco.ab hio as.addita co.sed causa vitandi hiatū facit hisco. Et cōponiť cum de.⁊ dꝛ dehisco scis.id est valde vł deorsū hiscere. Inde dehiscens tis.

Hispaniensis in hispanus vide.

Hispanus fuit q̄dam rex ꝯditor hispanie. vnde dicta ē hec hispania nie.⁊ hic hispanus na.nū.gentile ⁊ possessiuum.⁊ hic ⁊ hec hispaniēsis ⁊ hoc se gentile. Et habz ser pvincias.s.terraconēsem.cartaginensem.lusitaniam.galiceam.beticā ⁊ transfretum in regione affrice tingitanā ⁊ sunt due hispanie.s.citerior que in septētrionali plaga a pirenio vsq; ad cartaginē porrigiť. Ulterior que i medio a celtiberis vsq; ad gadicanū fretum extendiť Citerior autē ⁊ vlterior dicta est quasi citra vel vltra. Sz citra quasi citra terras.⁊ vltra vel ꝙ vltra sit.vel qꝛ non sit p⁹ hanc vlla alia terra

Hispidus.ab hirc⁹ dꝛ hispid⁹ da.dū.i.asp setosus.pilosus.hirsut⁹.squalid⁹.⁊ corr.pnłt hispidus

Hister stri.mas.ge.fluuius est q̄ ⁊ danubius dꝛ. Unde histri dicti sunt. Siq̄dem de colcho insula q̄dā missi ad psequendas argonautas in ponto ītrauerunt histrum fluuium ⁊ inde a vocabulo annis quo a mari recesserūt histri dicti sunt. Indē hec histria strie.dicta est terra quā īcoluerunt. Unde hister. stra.strū.gentile. Et hec histrix cis.quoddam animal q̄drupes spinosum.qꝛ in terra illa abundat.⁊ pducit stri

Histerion.i.gesticulari.

Historia. Historin interptať videre vel cognoscere.vnde hec historia. Antiq̄tus.n.nullus scribebat historiā nisi q̄ īterfuisset et ea que scribēda eēnt vidisset. Uel ideo dꝛ historia ab historin.qꝛ diu pterita ad nostrā memoriam ⁊ noticiam reducit. Est aūt historia res gesta a memoria hominū.pp̄ter vetustatem remota. In nostro tamē vsu ⁊ si nup vel aliquātulum retro res gesta sit. tamen dꝛ historia. Inde historiola le.dimi. Et p cōpositōez historigraphus phi.descriptor historiarū. Unde hec historiographia phie.historie descriptō. Et historiographo as. id est historiā describere vel depingere desigꝛe. Et in eodem sensu historio as.et sunt actiua et cor.pnłt historia

Historic⁹ ci.q̄ historiā describit vel narrat.et cor.ri.et potest adiectiue declinari

Historiographus.pnłt cor.in historia ē

Histrio Ab histerion quod ē gesticulari dꝛ hic histrio onis.quasi histerio.i.gesticulator.iocalator.q̄ diuersos gestus et habitus hominū scit repsentare. Unde histriones dicebanť repsentatores comediarū q̄ in recitatōne laruas sue faciei apponētes repsentabāt habit⁹ et gest⁹ diuersorū

Histrix cis.in hister vide

Hiulcus ca.cū.id ē hians.spissus.rimosus.et dꝛ ab hio hias. In estate terra ē hiulca.cum ē fissa et rimosa calore solis.et componiť semihiulcus ca.cum aliquātulum hians.aptus ex parte.

H ante O

Hoc est.et id est.sunt due ptes. Et ad hoc intelligendū nota.ꝙ nomina cōponunť cū verbis p oēs cas⁹ excepto nomīatiuo et vtō vt dixi in tercia pte in ca. de figura cō/

posita nomīs Unde patet ꝙ cum diciť Marcus id est tullius.vel marcus hoc est tullius. Id est.vel.hoc ē.non pōt eē dictō cōposita.qꝛ cōstat ex nomīatō ⁊ verbo.⁊ iō nō sunt cōiunctōes expositiue.vt q̄dam putauerunt.q̄a nec etiam talis species cōiunctōnum inuenta est.⁊ sic dicendū est.ꝙ sunt oratōnes expositiue siue cōposite. Et illud pnomen hoc.venit demōstratiue.⁊ hoc pnomen id relatiue.⁊ respicit intellectū pcedentis termi.⁊ non suppositū.⁊ iō sumiť in neu.ge.⁊ in singulari numero.

Hodie aduer.tpis.i.hoc die. Et p sp poniť.⁊ ꝯponiť ex hoc ⁊ die. Indē hodiern⁹ na.nū.⁊ pdu.e.die.cū omnibus suis ꝯpositis.vt hodie ⁊ pdie.quotidie.

Homerocētonas. Hiero.in eplā ad paulinū di. Quasi nō legerimus homerocentonas ⁊ vgiliocētonas.id ē opuscula de versib⁹ homeri ⁊ virgilij cōposita.⁊ pō.to. Et scias ꝙ homerocētonas ⁊ vgiliocētonas excerptōes q̄dam sunt de libris homeri ⁊ virgilij in duobus libris redacte in q̄bus multi vsus pter dictorū autoꝝ intentōnem adaptanť xpō. Quidā sane excerptores libroꝝ homeri ⁊ virgilij transcurrētes.vbicūq; inuenerūt aliquid quod sue materie possent adaptare.puncto signauerūt vt quādo cōpilarēt pmptius inuenirēt.⁊ ab huiōi punctatōe cētones dicunť scripta ex vsibus cōpilata.hinc inde collectis.⁊ fm materiā cōtinuatis. Cento.n.vt dicunt est verbū grecū idē quod pūgo. Inde diciť hic cēto onis idē quod punctus.⁊ declinať hic vgiliocento onis.⁊ hic homerocēto onis. Unde vgiliocētonas homerocentonas sunt acū plāles greci ⁊ acuunť in fine.

Homicida de.penu pdu.i.hominē cedēs.id est occidēs ⁊ cōponiť ab homie ⁊ cedo cedis. De homicidio casuali habes in casus

Homicidiū dij.diciť ab homicida.id est homīs occisio

Hominiū nij ge.neu.i.hois huinū.ab hō homīs dꝛ.

Homo. Ab hum⁹ dꝛ hic ⁊ hec homo homīs q̄i humo. q̄a ex humo est effect⁹. Inde quattuor diminutīa. Unde di.pscianus in.nj.li.ab homo homūculus diciť.⁊ homūcio.homullus.⁊ homullulus. Nam vt idem in eodē dicit.que gemināt l.ante us.vel a.vł um.in ulus ula.ulum faciūt iterū diminutiua.vt homullus homullul⁹ Pauxillus.pauxillulus. Et pōt dici ꝙ homo quattuor dimi. habuit.pp̄ter eius quattuor trāsgressiones. Prima fuit in padiso. Secūda legis naturalis. Tercia legis mosaice. Quarta legis euāgelice. Diminut⁹ est etiā homo in tempibus.qꝛ antiquissimi vt di.pscian⁹ in.vj.li. Declīabant homo homonis.sed mutata est o.pducta in i.corr. ⁊ dicimus homo homīs. Unde ennius. Uultures ī siluis miseꝝ mandebāt homonē. Item vt di.gregor.in.mj. moraliū. Scriptura sacra tribus modis appellat hoīem scz p naturam sicut scriptū est in gene. Faciam⁹ hominē ad imaginē ⁊ similitudinē nostrā. Item hoīem p culpā sicut scriptū est. Ego dixi dij estis ⁊ filij excelsi omēs. vos autē sicut homīes moriemi. Ac si apte dicat. Sicut delinquentes obibitis. Unde paulus di. Cum sit inter vos zelus ⁊ cōtētō nōne carnales estis.⁊ fm hominē ambulatis. Ac si dicat. Qui discordes mentes ducitis nōne adhuc ex repꝛhensibili humanitate peccatis. Item hominē p infirmitatem.sicut in hieremia scriptū est Maledict⁹ qui spem suā ponit in homine. Ac si apte diceret in infirmitate. Item di.grego.in omel.ascēsionis. Omis creature al q̄d homo habet Habet nanq; cōmune esse cū lapidibus.viuere cū arborib⁹.sentire cū animalib⁹.intelligere cum angelis. Si igiť ꝯmune habz aliq̄d cū omni creatura homo.iuxta aliq̄d omīs creatura homo. Hic nota ꝙ de cōditōne ⁊ vilitate homīs loquēs bernhardus in. Multi multa sciūt.hoc est in quadā meditatōne sua.q̄ sic incipit. Multi multa sciūt.sic dicit. Attende hō quid fuisti ante ortū.⁊ quid es ab ortu vsq; ad occasum.et q̄d eris post hanc vitā. Profecto fuisti quod nō eras. ex vili materia postea factus es.⁊ in vilissimo panno inuolutus.mēstruali sanguie in vtero materno fuisti nutritus tunica tua fuit pellis secūdina.sic indutus ⁊ ornatus ad nos venisti.nec memor es q̄z sit vilis origo tui. Forma. fauor populi.feruor iuuenilis.opesq;. Surripuere tibi noscere q̄d sit homo. Nihil aliud est homo nisi sperma fetidū.saccus stercoꝝ.⁊ cibus vermiū. Post hominem vermis.post vermē fetor ⁊ horror. Sic in non hominē id est cinerē vertiť omīs homo. Cur ergo supbis homo. attende ꝙ fuisti vile semen ⁊ sanguis coagulat⁹ in vtero deinde miserie huius vite exposit⁹ ⁊ peccato. postea vermis ⁊ cinis. Cuius cōceptus culpa.nasci miseria. viuere pena.mori angustia. Cur carnem tuā rebus pciosis sic īpiguas ⁊ adornas.quā post paucos dies vermes deuoraturi sunt in sepulcro. Animā ergo tuam cur nō adornas bonis opibus.que deo et angelis psentanda est in celis. Quare animā tuam vilipendis et carnem ei pponis.dominā ancillari et ancillā domiari. magna abusio est. Totus iste mundus ad vni⁹ anime pciū extimari nō potest. Non.n.p toto mundo isto deus aīmam suā daret.quam p vna anima dedit. Uide in curiosus. Et nota ꝙ iste dtūs frugi figuratiue et intrāsitiue adiūgiť cum omi casu.cū vtrq; numero.et cū quolibz genere cū hoc nomie homo. Eccle.xxxj. Homo frugi.i.homo bonus et vtilis. Quare deus hominē fecit dixi in dos. Item vide in creo. Itez de quattuor statib⁹ hominū dicā in liber rarū. Item vid in infern⁹

Honestas. Ab honor dꝛ honestus ta.tum.qui nihil hz turpitudīs quasi honoris statum ꝯseruans.et compatur honestus stior simus.vn de honeste stior sime aduerbiū et hec honestas tis.i.ppetuus honor.quasi honoris status.⁊ componiť. Inhonestus sta.stum id ē nō honestus et compatur. Item ab honestus honesto as.i. honestū facere vel reddere.⁊ componiť Dehonesto as. Inhonesto as.i.valde honestare.vł potius diffamare.vitupare. ab honestate remouere Et sunt actiua fm hug. Priscinus aūt di.ꝙ honestus formať ab honor or. mutata ī es. ⁊ assumpta tas sicut a maior maiestas

Honor vel honos in honoro ras vide

Honorculus li pnłt corr.i.puus honor

Honorifico Honor componiť cum facō.et dꝛ honorifico cas.i.honorare.honorē impendere. vnde honorific⁹ ca cum et compať sed eius cōpatiua nō sunt in vsu ⁊ hic et hec et hoc honorificēs cētis sed nō est in vsu tamē ei⁹ cōpatiua sunt in vsu Fit ergo q̄dam mixta cōpatō ex cōpatiuis istius et ex hoc positō honorificus.et dicitur honorificus cētior simus vnde honorifice cētius sime aduerbiū Et hec honorificentia tie ab honorificens id est

bonorabilitas Item ab honorifico hic ⁊ hec honorifica
bilis ⁊ hoc le. ⁊ cõpatur honorificabilior simus. Unde
honorificabiliter lius sime. aduer. ⁊ hec honorificabili/
tas tis. ⁊ hec honorificabilitudo dis. Unde hec honori/
ficabilitudinitas. ⁊ hec ẽ lõgissima dictõ vt patet in hoc
versu. Fulget honorificabilitudinitatibus iste. ⁊ corrip.
penultimã honorifico cas.

Honoro ras. raui. i. honorẽ impendere. Unde honora
tus ta. tũ. q̃ recipit ⁊ impẽdit honorẽ. ⁊ cõpatur honora
tus tior. simus. vnde honorate tius sime. aduer. ⁊ hono
ratorius ria. riũ. q̃ impendit honorẽ. vel qđ est honori. ⁊
hic ⁊ hec honorabilis ⁊ hoc le. dignus honorari l' aptus
honorare. Et dr̃ honorabilis quasi honori abilis. i. apt⁹
vt recipiat vel tribuat honorẽ. Et cõpatur honorabilis
lior. simus. vnde honorabiliter lius sime. aduerbi. ⁊ hec
honorabilitas tatis. Et cõponitur inhonorabilis. i. nõ ho
norabilis. ⁊ siliter cõpatur. Item ab honoro hic honos
vel honor. ⁊ est honor in honorãte Et attenditur honor nõ
solum in reuerẽtia. sed etiam in admĩstratõe corꝝ q̃ sunt
corpi necessaria. Et vt di. phil'. in. iiij. ethi. Uirtutis pmi/
um honor est. ⁊ attribuitur bonis. Et augustin⁹ in de ciui.
dei loquens de vero honore patrie celestis di. Honor ille
nulli denegabitur digno. nulli ɔcedetur indigno. Itẽ de ho/
nore siue pmatu dicit cris. Primatus fugientem se desi
derat. desiderantẽ se odit. Et scias ꝙ hieronim⁹ dicit sup
isto verbo. Honora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ tuã. Sed si a ve
ro patre te nõ sepat tamdiu carnis copula q̃diu ille suũ
nouerit autorem. Idem Ecce aduersarius xp̃m in pecto
re tuo conatur occidere. si puulus ex collo pendeat nepos
licet sparso crine scissisqꝫ vestibus vbera q̇b⁹ te enutrie
rat mater ostẽdat. licet in limĩe pater iaceat p calcatũ p/
ge patrem. p calcatã pge matrẽ. siccis oculis ad vexillũ
xp̃i euola. Solũ pietatis genus est in hac re eẽ crudelẽ.
Honoro cõponitur Abhonoro ras. Cohonoro ras. i. sil'
honorare. Dehonoro ras. Exhonoro ras. i. vitupare.
extra honorem facere vel ponere. ⁊ inhonoro ras. i. non
honorare. cõtra honorẽ facere. vitupare. Honoro acti/
uum est cũ omĩbus suis cõpositis Hic nota ꝙ ambro.
sup lucam di. Sed nec maria minor q̃m matrẽ xp̃i dece
bat fugientib⁹ aplis ante crucẽ stabat. ⁊ pijs spectabat
oculis filij vulnera. Que spectabat nõ pignoris mortẽ
sed mũdi salutẽ. aut fortasse q̇a cognouerat p filij mortẽ
mundi redemptõẽ. aula regalis putabat se ⁊ sua morte
publica numeꝝ additurã. Sed hiesus nõ egebat adiu/
torio ad hominũ redemptõẽ q̇a dixit. Factus sum sine
adiutorio inter mortuos liber. Suscepit qdem matris
affectũ. sed nõ quesiuit hominis auxiliũ. Habem⁹ igitur pie/
tatis magistrũ. docet lectõ. qđ ma tern⁹ debeat af f. cr⁹ im
tari. qđ sequi reuerentia filioꝝ. vt ille se offerãt in filiorũ
piculis. illis amplius solitudo materna. q̃m sue mortis
mesticia sit dolori. Misticum tamen est ꝙ cõmendatur io
hanni inter ceteros iunior quod nõ ociosis aurib⁹ de/
bemus accipe. Periculosa. n. est mulieribus copl'a ado
lescentis. ⁊ spẽs iuuẽtutis. vide in maria. Nõ est aũt hic
obliuioni tradẽdum ꝙ sicut di. frater thomas. aliud est
de eo q̃ est adhuc in seculo cõstitutus. ⁊ aliud de eo qui
est iam in religione pfessus. Ille. n. q̃ est in seculo ɔstitu/
tus si habet parẽtes q̃ sine ipõ sustentari nõ possunt. nõ
debet eis relictis religionẽ intrare. q̇a transgrederetur pce
ptum domĩ de honoratõe parẽtum q̃uis dicant q̇dam
oppositũ. s. ꝙ in hoc casu licite posset eos deserere. coruꝫ
curã deo cõmittens. Sed si q̇s recte consideret. hoc esset
tẽptare deum. cum habẽs ex humano cõsilio qđ ageret.
piculo parentes exponeret sub spe diuini auxilij. Si võ
sine eo parẽtes vitam transigere possent. licitũ esset ei de
sertis pentibus religionẽ intrare. q2 filij nõ tenentur ad
sustentatõꝫ pentuꝫ nisi cã necessitatis. Unđ luce. ix. dr̃ ꝙ
domin⁹ dicẽti sibi. pmitte michi pmum ire ⁊ sepelire pa/
trem meũ. respõdit. Sine vt mortui sepeliant mortuos
suos. tu aũt vade ⁊ annũcia regnum dei. Qđ verbũ tra/
ctans cyrillus di. ꝙ discipulus ille nõ petijt ꝙ patrẽ suũ
iam defunctũ sepeliret. sꝫ adhuc viuentẽ in senectute su/
stentaret. quousqꝫ eum sepeliret. qđ domin⁹ nõ cõcessit.
q2 erant alij q̇ eius curam habere poterãt linea parẽtele
ad hoc faciẽdum astricti Ille võ q̇ est iam in religione p
fessus. reputatur iam quasi mortuus mũdo. Unđ nõ debꝫ
occasione sustẽtatõis parẽtum exire claustrũ in quo ipe
xp̃o sepelitur. ⁊ se iterũ secularib⁹ negocijs implicare. tenet
tamẽ salua sui plati obediẽtia. et sue religionis statutis
pũ studiũ adhibere q̃liter e⁹ parẽtib⁹ subueniat. vide i dũ/

Hora re. cum h. est dierũ. ⁊ est hora re. spaciũ la
in quo medietas alicuius signi oritur in oriẽte. ⁊ medietas
alterius occidit in occidẽte. Itẽ hec ora re. sine h. est reg
onum vl' finiũ vel vestiũ. cum. n. regionẽ vl' finẽ vl' extre
mitatem vestimẽtoꝝ designare volumus p hoc nomen
scribendũ est sine h. Itẽ quando est plĩalis numeri de os
oris ora. Unde vsus. Oras mũdus habet nox horas. et
clamis oras. Aspiras horã vbi tpus significabit

Horispex cis. in horuspex vide

Horison tis. media spera apparẽs sup terram

Horno aduer. tempis. i. hoc anno. et cõponitur ab hoc et
annus. Unđ hornus na. nũ. ⁊ hornotinus. na. nũ. penl'
corr. in eodẽ sensu. i. hui⁹ anni. Designat tamẽ quãdoqꝫ
tempus indetermĩate

Hornotin⁹. na. nũ. in horno exponitur.

Hornus ni. in horno exponitur

Horologicus. ca. cuꝫ. pnl't. corr. q̇ in horologio colligit
horas. vel qđ ptinet ad horologiuꝫ. Et deriuatur ab ho
rologium logij

Horologiũ. Hora p tpe ɔponitur cũ lego gis. ⁊ dr̃ horo/
logiũ gij. vbi hore leguntur. i. colligũtur vl' intelligũtur. vel
cõponitur a logos qđ ẽ smo vl' ratõ. q2 ibi smo habetur. ra/
tio de horis colligẽdis

Horoscopus pi. mas. ge. i. horaruꝫ inspector. ⁊ cõponitur
ab hora ⁊ copos. qđ est labor vl' intentõ. quasi in cogni
tõne horarũ intendẽs vl' laborãs. vl' ɔponitur ab hora et
scopin. qđ est speculari. q2 p horas natiuitates hominũ
speculãtur dissimili ⁊ diuerso fato. Unđ hoc horoscopi
um pij. i. horaꝝ speculator ⁊ cor. pnl't horoscop⁹.

Horreo res. rui. i. horrorẽ habere. timere. vel tremere.
Proprie quidem ille horret qui tremit. ⁊ cuius pili ri/
gescunt. i. surrigũtur pp̃ter frigus. vl' pp̃ter timorẽ. sicut
in nocte cum homo vadit solus Et hinc hic horror roris
rori. ⁊ hic ⁊ hec horribilis ⁊ hoc le. i. abominabilis Et cõ
patur horribilis. lior. simus. Unde horribiliter. lius. si
me. aduer. ⁊ hec horribilitas tatis. Item ab horreo hor/

ridus da. dum. i. terribilis. abominabilis. frigorosus. tre
mens. ⁊ cõpatur horridus dior. simus. Unđ horride di
us sime aduer. Et hec horriditas tatis. Horreo ɔponitur
cum facõ ⁊ dr̃ horrefacio cis. i. terrefacere. Item horreo
cõponitur abhorreo res rui. i. timere. abominari. Item ex/
horreo res. Inhorreo res. Perhorreo res. ⁊ hic ichoa.
horresco Abhorresco. exhorresco. Inhorresco. ⁊ phor
resco. Horreo ⁊ eius cõposita sunt neutra. ⁊ signãt pas/
sionem extrinsecus natã. ⁊ cõstruuntur quãdoqꝫ cũ actis.
quãdoqꝫ sine actis. cum ponũtur p timere. Et scias ꝙ hor
reo facit pteritum in rui eo mutato in ui. diuisas. ⁊ carꝫ
sup. sm vsum. deberet tamẽ facere horritũ eo mutato in
i breuẽ ⁊ addita tum vt vult psciã⁹

Horridul⁹ la. lũ di. aliquãtulũ horrid⁹ ⁊ cor. du

Horrid⁹ da. dũ. pnl't cor. in horreo res est.

Horrifico Horreo ɔponitur cũ facõ ⁊ dr̃ horrifacõ cis. et
horrifico cas. i. terrefacere. Unde horrificus ca cum. pe/
nultima correpta.

Horripilatõ est quãdo pili capitis p horrore eriguntur

Hortor taris tatus sũ. i. suadere cõfortare instigare ul'
instigari. vnde hic hortator toris. ⁊ hic hortatorius ria.
riũ. ⁊ hec hortatõ onis. ⁊ hic hortatus tus tui. ⁊ hoc hor
tamen mis. ⁊ hoc hortatorium. i. palmatoriũ vel locus
vbi fiunt hortamina. Hortor cõponitur Adhortor taris.
Abhortor taris. Cohortor taris. i. simul hortari dehor
tor taris. i. dissuadere vel valde hortari. Unde dehorta/
torius ria. riũ. ⁊ hoc dehortamẽ mis. Exhortor taris. id
est valde hortari. Unde hic exhortator ⁊ hec exhortatõ
⁊ exhortatori⁹ ria. riũ. Hortor cũ suis ɔpositis ẽ ɔmũe

Horula le. dimi. pua tpis hora ⁊ corr. ru.

Horus ri. Ab hora p tempe dr̃ hic hor⁹ ri q̇ pmus ho/

Horuspex cis. Hora cõponitur cũ specõ ras adinueit.
vel inspicõ. ⁊ dr̃ hic horuspex cis. vel horispex cis. ille q̇ i/
spicit horas. ⁊ hic horuspicus ci. i. horaꝝ inspector. q̇ eti/
am horoscopus dicitur

Horuspicus in horuspex vide. ⁊ cor. spi.

Hospes Hostium cõponitur cum peto ⁊ dr̃ hic ⁊ hec hos
pes pitis. qui recipit ⁊ q̇ recipitur. quasi hostipes. i. hostiũ
petens. quasi hostio pedẽ inferat. Antiquitus ei hospi/
tes q̇ recipiebãt ⁊ qui recipiebantur veniebãt ad hostium.
⁊ ponebãt pedem in eo ⁊ pactũ firmabãt ꝙ vnus nõ de/
ciperet aliũ. Unde q̇ recipit ⁊ qui recipitur hospes dr̃. Uel
q2 enĩ ponẽdo pedem in hostio amicicie pactum firma/
bat. Unde q̇dam. Est qui suscipit. ⁊ q̇ me suscipit hospes
ꝙ autẽ dr̃ hospes quasi hostiũ petens ethymo. ẽ. Unde
facilis benignus aptus ⁊ qui aduẽtum amicoꝝ nõ subter
fugit. sed eis ad hostium se libenter exponit. hospitalis hõ
dicitur. ⁊ est cõmunis ge. hospes tam in singulari q̃ꝫ in plĩa
li. Sed hec hospita hui⁹ hospite. in singulari ẽ fe. ge. ⁊ in
plĩali neu. sicut ⁊ sospita.

Hospitarius. ab hospitiũ dicitur hospitiarius rij. et hec
ho spitaria rie. custos hospitij

Hospitiolũ li. di. puum hospitiũ.

Hospitiuꝫ. Ab hospes dr̃ hoc hospitium tij. vbi q̇s ad
tempus hospitali iure inhabitat. ⁊ inde trãsiens migrat
Hospitiũ võ scolarũ ẽ. sꝫ dom⁹ ẽ burgẽsis q̇ eã locat.

Hospita. Ab hospes dr̃ hec hospita te. ⁊ hospitatus ta
tum. qđ ɔponitur Inhospita ⁊ inhospitatus ta. tũ. id ẽ nõ
hospitatus. sed de istis duob⁹ nomĩbus nõ inueniuntur nisi
illa termĩatõ que ẽ in a. in quocunqꝫ casu sit. ⁊ in vtroqꝫ
numero. Inuenitur ergo nomĩatiu⁹ vtũs ⁊ ablatiũs singu
laris fe. ge. ⁊ ntũs ⁊ actũs ⁊ vtũs plĩales in neu. ge. s. hospi
ta ⁊ inhospita sm hug. Alij vero dicunt cũ quib⁹ ego. ꝙ
hospita te. ẽ fe. ge. in singulari numero. sꝫ in plĩali est neu.
habẽs tantũ ntĩm accusatiuũ ⁊ vtĩm. ⁊ sic ẽ etheroclitũ
Unde pluralitur. nomĩatiuo hec hospita. actõ hec hospi/
ta. vtõ o hospita

Hospitabilis. Ab hospitor taris dicitur hic ⁊ hec hospi/
tabilis ⁊ hoc le. pnl't cor. qui libenter hospitatur. vel qui ẽ di/
gnus vt recipiatur in hospitiũ. ⁊ cõponitur Inhospitabilis.
id ẽ nõ hospitabilis

Hospitalarius in hospitalis vide.

Hospitalis Ab hospes dr̃ hic ⁊ hec hospitalis ⁊ hoc le.
pnl't pdu. qui benignus ⁊ pnus est ad hospitandũ. ⁊ cõ/
ponitur hic ⁊ hec inhospitalis et hoc le. De hoc etiam vide
in hospes. Item ab hospes dr̃ hoc hospitale lis. vbi pere
grini recipiuntur in hospitiõ. Unde hic hospitalari⁹ rij. cu
stos hospitalis l' qui est de hospitali. ⁊ hec hospitalaria.
rie. p femĩa in eodem sensu

Hospitor. Ab hospes dr̃ hospitor taris tat⁹ sũ. Hospi/
tor autẽ si attribuatur recipienti. sensus ẽ. Ego hospitor te
id ẽ in hospitiũ te recipio. Si aũt attribuatur ei qui recipitur
sensus ẽ. Hospitor tecum. i. in hospitiõ tuo tecuꝫ maneo
vel in alio. Si aũt attribuatur ei qui recipitur et ɔstruatur cuꝫ
actõ sensus ẽ. Hospitor te. i. in hospitiuꝫ te recipio. Un/
de olim erat ɔmune. et cõstruebatur sic. Ego hospitor te. et
ego hospitor a te. qđ cõpetẽnus ẽ. s. vt dicatur eẽ ɔmune. et
cõstruatur ad modũ cõmunis verbi sm hug. Cõmunitur ta/
men dicunt ꝙ ẽ deponens

Hostia Ab hostis dr̃ hec hostia stie. hostie aũt erãt sa/
crificia que fiebãt anteqꝫ pgerẽt ad hostes quasi p hosti
bus deuincendis facta. Sed victime erant sacrificia que
post victoriã victis hostibus immolabantur. ⁊ erãt victie
maiora sacrificia q̃ꝫ hostie. Unde vsus. Uictia p victis
datur. hostia p superandis

Hostiarius. Ab hostia dr̃ hic hostiator. id ẽ ianitor. q̇ ⁊
hostiarius dicitur. q2 custodit hostium. ⁊ inde hostiari⁹ dr̃
in eccl'a ab officiõ. q2 pẽsit hostijs tẽpli. Ipe. n. tenẽs claueꝫ
omĩa intus et exterius custodit. iter bonos et malos ha
bens iudiciuꝫ. fideles recipit. et infideles respuit. Et hec
hostiaria rie. q̃ custodit hostiũ ⁊ hostiari⁹ ria. riũ. qđ pti
net ad hostiũ. vide in ordo.

Hostiatim aduer. ab hostio dictuꝫ. i. p hostia quasi de
hostio ad hostium.

Hosticapa. Hostis ɔponitur cũ capio vel cedo. vel scĩdo
et dr̃ hic et hec hosticapa pe. vel hosticinda de. vl' hosti/
scida de. qui vel q̃ capit vel cedit vel scindit hostem. ⁊ cor
ripit pnl't hosticapa

Hosticida de. pnl't pducta. cõmunis ge. qui vl' q̃ cedit
hostem. et ɔponitur ab hostis et cedo dis. cecidi.

Hostic⁹. ca. cũ. i. hostis. ab hostis deriuatur et cor. sti. Un
de in aurora dr̃. Hostica sunt ei⁹ colla subacta manu.

Hostilis. Ab hostis dr̃ hic et hec hostilis et hoc le qđ p
tinet ad hostem. et pdu. pnl't. Et inde hostiliter aduerbiuꝫ
et hec hostilitas tatis. i. inimicicia

Hostilo las. exponitur in vstulo las

Hostimentũ.ab hostio is.dr hoc hostimentũ ti.i.equamentũ eqlitas.vel illud ↄtra qđ pondus exequatur in libra
Hostio stis.stire.stitum.i.equare.⁊ cõponitur cum ab et dicitur abhostio stis.Itẽ cum cõ ⁊ dicitur cohostio stis.abiecta n.Item cũ p ⁊ dr phostio.Et ẽ actiuũ cum omnibus suis cõpo.
Hostiolũ li.di.puũ hostiũ pnlt cor.
Hostis.Ab hostio stis.dr hic ⁊ hec hostis.qr equa frõte eat ad bellum.Proprie qđem hostes dicuntur q inequales sunt nec equalitꝰ sibi inuicẽ debent.quasi q nichil sibi debent.nec vnus magis tenetur alteri q̃ȝ ecõtrario.Unđ hostes ꝓprie nõ possunt eẽ xpiani inter se.nec hostile ꝓlium inter eos.qr xpiani semp debẽt sibi inuicẽ aliqđ saltem causa xpianitatis.sed xpiani ⁊ saraceni ꝓprie dicuntur hostes.qr nichil sibi inuicem debẽt.Si enĩ vilissimꝰ saracenus capet regẽ francie.tantũ deberet illi.quãtum rex francie deberet illi si eum capet.Uel hostes dicuntur ab hostiãdo.i.equãdo moenia victoꝝ.Solẽt enĩ hostes victores moenia victoꝝ hostiũ adequare.i.cuȝ terra eq̃ facere.i.destruere ⁊ deijcere ꝑ terrã
Hostium.Ab hostis dicitur hoc hostiũ stij.qr hosteȝ arceat.ibi enĩ aduersarijs nos obijcimus.Hinc etiam hostia fluuioꝝ dicuntur exitus in mare scȝ loca vbi intrãt mare.qr hostibus illuc solemꝰ occurrere ⁊ nos eis ibi opponere.Uel dicuntur loca illa hostia.qr ꝑ loca illa tanq̃ȝ per hostia in domũ intrãt flumĩa mare.uel res exportantur vel importantur ꝑ loca illa tanq̃ȝ ꝑ hostia.vel qr homines ꝑ loca illa tanq̃ȝ ꝑ hostia egrediuntur ⁊ ingrediuntur fluuiũ vel terrã suã quasi domũ.ꝙ autẽ dicitur hostiũ quasi ostẽdens aliqđ interius.vl'q̃si obstans intrantibꝰ.i.intrare volentibꝰ.ethymo.ẽ.
Hostiorũ.Ab hostio stis dicitur hoc hostiorũ rij.lignũ cũ quo modiꝰ vel sextariꝰ adequatur.illud vicȝ lignuȝ qđ ducitur suꝑ mẽsuram.vt si qđ ibi suꝑfluum ẽ amoueatur ⁊ si qđ deest suppleatur

H ante V

Huiuscemodi ẽ cõmunis ge.⁊ indecl.ab huius ⁊ mõi.⁊ interponitur ce sillabica adiectõ.⁊ designat iste gtũs modi qualitatẽ.vt Huiuscemodi.i.talis
Humano nas.in humanus exponitur.
Humanus.ab homo dr humanus na.nũ.quod habet humanitatẽ.vel quod ptinet ad humanitatẽ.Itẽ humanus.benignus.mãsuetus.misericors.qr circa homines habeat amorẽ.⁊ miseratõis affectũ.⁊ ꝺm hanc sigficatõnem compatur humanus nior simus.vnde humane l'humanitꝰ nius.sime.aduer.⁊ humanitas tatis.⁊ humanitus aduer.Et differũt humane ⁊ humanitꝰ.sicut diuie ⁊ diuinitus.Nam diuinitꝰ ⁊ humanitꝰ.signãt a deis ⁊ hominibus.Sed diuine ⁊ humane ad similitudinẽ deoꝝ vel hominũ.Si enĩ dicas.Gabriel missus est diuinitꝰ.idem ẽ ac si dicatur.Gabriel missus ẽ a deo.⁊ istud factum est humanitus id ẽ ab hominibus.Si võ dicas.Gabriel locutus ẽ diuine vel humane.i.ad similitudinẽ deoruȝ vel hoĩm siue diuino more uel humano.Et humane.id ẽ mansuete.⁊ humanitꝰ idem ẽ qđ humane.Humanꝰ cõponitur cum in ⁊ dr inhumanꝰ na.nũ.i.non humanꝰ scȝ effrenis.efferus ⁊ crudelis.⁊ immisericors.⁊ ↄpatur.Unde hec inhumanitas tatis.i.feritas.crudelitas.ipietas.Itẽ inhumanus põt dici studẽs totus deditus studio.q̃ raro conuersatur cum hominibus.⁊ siliter cõpatur inhumanus nior simus.vt.de hora.Surge ⁊ inhumanũe senũ depone camene.Itẽ ab humanus hec humanitas tatis.a genitõ humani addita tas.Et dr humanitas ꝓpterea q̃ q̃s dicitur homo.⁊ humanitas.i.mansuetudo.misericordia.q̃dam affectõ qua nos inuicẽ intuemur Itẽ ab humanꝰ dicitur humano nas.⁊ ẽ humanare humanitateȝ induere Unde humanatꝰ.ta.tũ.vnde hiesus xpc ẽ humanatus id ẽ humanitate indutus.humana natura vestitꝰ.⁊ hic hec humanatõ onis.humanitatis susceptõ.indutõ.⁊ ꝓducit ꝓmã humanus cũ suis deriuatis.vt humenonas humanitꝰ.humanitꝰ.vnđ hora.Humano capiti ceruicẽ pictor eq̃nã.Iũgere si velit varijs inducere plumas.
Humatꝰ in humo mas.vide.
Humectatus in humectꝰ vide.
Humectus.Ab humor moris.vel ab humeo mes.dicitur humectus cta.ctũ.i.humidus.⁊ compatur humectior simus.vnde humecte ctius.sime.aduer.⁊ humecto ctas.id ẽ madefacere.vnde hec humectatõ onis.⁊ hoc humectamen mis.⁊ humectatus ta.tũ.vnde humectatim aduerbiũ.sicut ab humectus humecti.⁊ ẽ actiuũ hũecto as
Humeo.Ab humus dr humeo mes.mui.i.madefieri.vnde humesco scis inchoa.⁊ ꝓdu.ꝓmam humeo sed humo mas eã cor.vnde versus.Corpa nullus humet vbi terra liquoribꝰ humet.
Humeralis.Ab humerus dicitur hic et hec humeralis et hoc le.quod ptinet ad humerũ.⁊ hoc humerale lis.dicitur qđdam pallium.qđ et suꝑhumerale dr.Eccle.xlv.Et humerale posuit cũ ephot
Humerillus.Ab humerus dicitur humerillus li.qui extremitati axis infigitur.
Humerus.ab armus dr hic humerus ri.quasi armerꝰ vt esset distinctõ hoĩm quoꝝ sunt humeri ad animalia q̃drupedia quoꝝ sunt armi.vnde humerosus sa.sũ.i.fortis et magnos habẽs humeros.
Humidus.Ab humeo vel humor dr humidus da.dũ quod exterius habȝ humorẽ.Sed vuidũ qđ interꝰ habet humorẽ.et cõpatur humidus dior simus.vnđ humide dius sime.aduer.et hec humiditas tatis.et humido das id est humiduȝ facere.madefacere.Et est actiuũ et ꝓdu.
Humilis.Ab humus dicitur hic et hec humilis et hoc le.quasi humo accliuis.et est ethymol'.⁊ cõpatur.humil'lior limus.Dan.iij.Humillimũ hominũ et scribitur ꝑ duo l.suꝑlatiuus.licet humilis scribatur ꝑ vnũ l.Formatur enĩ ab humilis.remota is.et addita limus.vt humilis humillimus.Et sunt q̃nq̃ȝ suꝑlatiua q̃ desinũt in limus cũ suis cõpositis et ↄtinentur simplicia in hoc vsu.In limꝰ q̃nq̃ȝ dat fagꝰ cetera linq̃.et a dtõ humili additas fit hec humilitas.Itẽ ab humilis dr humilio lias.aui.are.verbum actiuum ⁊ corripit.penultimã humilis etiaȝ hu et humilio lias. Et scias ꝙ vt di.glosa suꝑ math.c.iij.Uera est humilitas quã sequitur comes obediẽtia.Et gregorꝰ di.in moralil'.xxvj.Ille vere est humilis.qui nõ defensor est cũ arguitur in malis.et sunt tres gradus humilitatis.Primus gradus est se subdere maiori et se non ꝑferre equali et hec humilitas dicitur sufficiẽs et est necessaria cuilibet iusto Secũdus gradus est subdere se equali nec se ꝑferre minori.⁊ hec humilitas dr abundãs.Tercꝰ gradus est subdere se minori in quo gradu est oĩs iusticia.⁊ hec humilitas dr suꝑabundãs.Inueniũtur aũt humilitas bõa ⁊ mala.Bona exaltat.mala deijcit.Qđ dominus in euãgelio luce.xvij.patenter ⁊ ↄpendiose designat dicens.Omis q se exaltat humiliabitur.⁊ q se humiliat exaltabitur.Quod exponẽs beda di.ꝙ q̃a simpliciter non ait.Qui se exaltat humiliabitur.⁊ q se humiliat exaltabitur.sȝ cũ additamẽto.Oĩs qui se exaltat humiliabitur.dicendũ est.qr varijs modis homies in hoc seculo ⁊ in futuro exaltantur ⁊ humiliantur.Alij hic et in futuro exaltantur sicut rex dauid ⁊ iob.⁊ ezechias ⁊ iosias.⁊ ceteri tales q gloriosi in hoc seculo fuerũt.et gloriosiores sunt in futuro.Alij hic ⁊ in futuro humiliantur.sicut suꝑbi paupes.vel certe illi q in hoc seculo de peccatis vindictã recipiunt.⁊ in futuro ad penã ꝑpetuã trãseũt qualis fuit herodes.anthiochꝰ nabuchodonosor.⁊ pilatus.⁊ multi tales.de q̃bus scriptum est.Duplici cõtritõne cõtere eos domie.Nonulli hic exaltantur.sed in futuro humiliantur.sicut sũt suꝑbi diuites.qui iuxta scripture vocẽ ducunt in bonis dies suos.⁊ in puncto ad inferna descendunt.Alij autẽ hic humiliantur ⁊ in futuro exaltantur.sicut sunt sancti paupes.et illi ꝓcipue q ꝓpter deũ omĩa sua relinquẽtes semetipos spontanea pauptate humiliant.vt in futuro a domino exaltari mereantur.Et bernhardus di.in.xxxiij.sermone.Quãti humiliantur.qui humiles non sunt alij cuȝ rãcore humiliantur.alij patienter.alij ⁊ libentꝰ.Primi rei sunt.sequẽtes inoxij.vltimi iusti.Qui autẽ potest dicere bonũ mihi.qr humiliasti me.is vere hũilis est.Nõ potest hoc dicere q̃ muitus tolerat.minus qui murmurat.Est aũt humil'.qui humiliatõȝ ↄuertit in humilitatẽ.⁊ ipe ẽ qui dicit deo.Bonũ mihi qr humiliasti me.Itẽ di.Gregorius in q̃rta domica de aduẽtu.Miranda actõ cum elatõ nõ eleuat sed grauat.Qui enĩ sine humilitate ṽtutes cõgregat quasi q inuentũ puluerẽ portat.⁊ vnde aliqđ ferre cernitur.inde deterius cecatur.In cunctis ergo.q̃ agitis fratres mei radicẽ boni opis humilitatẽ tenete.Nec q̃bus iam suꝑiores.sed q̃bus adhuc iferiores estis aspicite.vt dũ meliorũ vobis exẽpla ꝓponitis ad maiora sꝑ ascendere ex humilitate valeatis
Humo as.aui.are.dr ab humus.Et est humare in terra ponere humo tegere.i.sepelire.Unde humatus ta.tum terra tectus ⁊ sepultus ⁊ ↄponitur.Inhumatus ta.tũ.i.insepultus.Et humati aduerbiũ.i.sepulti.vel viliter et abiecte.⁊ cor.hu.humo as.sȝ humeo eã ꝓdu.
Humor.Ab humeo es dr humor oris Unde humorosus sa.suȝ.i.humore plenus.⁊ cõpatur humorosus sior.simus.Unde humorose sius.sime.aduerbiũ.⁊ hec hũorositas tatis.⁊ ꝓđ.ꝓmã.humor nomẽ.Sed humor maris.passiuuȝ de humo as eã cor.Unđ q̃daȝ.Me terret ꝙ hũor.non terret ꝙ sonat hũor.
Humus mi.fe.ge.i.terra ⁊ ꝓprie humida ⁊ inferior.Et nota ꝙ humus est quasi ꝓpriũ nomẽ terre.vnde ⁊ caret pluralitate.Et respondetur ad aduerbia interrogatiua ad modũ ꝓpriorũ nominũ sine ꝑpositõe sicut domus domi ⁊ milicia militie ⁊ deriuatur a mus greco quod dr terra ⁊ deriuatõ sumatur ab vltĩa sillaba ⁊ cor.hu.Unde ouidius epy.Luxuriat frigido sanguine pinguis humus Uide in tellus.
Hus terra est in finibus ydumee.⁊ interpretatur festinans vel cõsiliator

I ante A

Est imperatiuus

de eo is.facit enĩ ipatiuus I eat Iteȝ sicut di.hug.Hec figura latina i.⁊ hec figura greca y.idem elementuȝ repsentãt.et i.repsẽtat illud in substantiali sono.Sȝ y.in accidentali.hoc aũt elementuȝ i.naturaliter ⁊ exiliter sonat.ergo hec figura i.repsentat illud elementũ cũ sonat exilius.Sed cum sonat spissius ⁊ vberius repsentatur hac figura y.Et ad istos diuersos modos repsentandi ꝓdictũ elementũ greci ꝓdictis duabus figuris vtuntur appellantes i.iotaȝ.y gui.nos autẽ nõ vtimur hac figura y.nisi in grecis dictõibus.vl'barbaris ⁊ non vbiq̃ȝ.Unde in multis dictõibus grecis vel barbaris est dubiũ an debeat scribi ꝑ i.an ꝑ y.apđ nos.cũ nesciamus illas linguas ex toto.qr apud illos scȝ grecos ⁊ barbaros in quibusdaȝ locis scribitur i.in alijs y.scȝ guy.Itẽ hec figura i.apud nos repsentat duo elementa.scȝ i.vocalẽ et i.consonanteȝ.Quia ergo i.duo elementa repsentat.⁊ qr i.⁊ y.idẽ repsentant elementũ.Ideo mixtĩ nobis placuit tractare de dictionibus que incipiũt ab i.vocali.⁊ de illis que incipiũt ab i.consonante.⁊ etiã de his que incipiũt ab y.
Ia est nomẽ dni ꝺm quod est inuisibilis.Ex quo ⁊ allelu.quod est laus vl'laudare.cõponitur alleluia.i.laus inuisibilis.vel laudare inuisibilẽ
Iabel interptatur ascensio
Iabin interptatur sapiẽs vl'sensus.siue etiã prudẽtia
Iaceo ces cui.verbũ neu.⁊ caret suꝑ.⁊ dr a iacio cis.et cõponitur cũ ad ⁊ dr adiaceo ces.i.iuxta iacere.et cuȝ inter ⁊ dr interiaceo ces.⁊ cuȝ ꝑ ⁊ dr ꝑiaceo ces.⁊ cuȝ sub et dr subiaceo ces.⁊ cor.ia.Lucanꝰ in.q̃rto.Felix q potuit mũdi minãte ruina.Quo iacet iã scire loco.
Iacere quãdo est infinituꝰ de iaceo ces.ꝓdu.pnlt.qñdo võ est infinituꝰ de iacio cis.cor.pnlt.vnđ vsus.Si nescis iacere lapidẽ tu mitte iacere
Iacintinꝰ.in iacintus vide.
Iacintus ti.fuit quidẽ puer versus iu florẽ ꝺm poetas vnde ⁊ ille flos siliter dictus est iacintus.⁊ est purpureꝰ ⁊ hinc q̃daȝ lapis dictus est iacintinus habẽs purpureũ et ceruleũ colorẽ ad modũ illius floris.vnde vsus Flos est iacintus lapis est iacintus hõq̃ȝ.vnde iacintꝰ ta.tum pnlt.ꝓdu.q̃ȝuis poetica licẽtia quandoq̃ȝ corripiatur in metro ꝺm hug.⁊ hinc iacintinus na.nũ.qđ ẽ de colore iacinti.⁊ scribitur sine c.in vltĩa sillaba iacintꝰ.
Iacio cis.ieci.iactũ.iacere.vnđ hic iactus ctus.ctui.Iacio cõponitur Adijcio cis.Abijcõ cis.Conijcõ cis.Iteȝ ꝑ detractõneȝ n.coijcio cis.ꝑ cõijcio cis Deijcio cis.Disiicio cis.Eijcõ cis.Inijcio cis.Proijcio cis Preijcõ cis Obijcõ cis Reijcio cis Subijcio cis Traijcõ cis Iacõ ⁊ omnia eius cõposita sunt actiua Itẽ omnia eius cõposita retinẽt ꝑteritũ sui simplicis imutatũ.vt pijcio pieci.sed a.ꝑsentis mutatur in i.et a.supini in e.mutatur.Itẽ nota ꝙ adijcio abijcio.et cetera ↄposita a iacio ꝑ duo i.scribi

debent ꝛ pnunciari regulariť. et est pmum i. cōsonās. et alterū vocale. Scōm hoc ergo si cōponatur iacō. cuȝ dictōne desinēte in consonanteȝ. debet pmo sillaba pduci positōne. Inueniť tamē quandoqȝ corripi. ꝛ hoc ideo fit q; in omibus huiōi verbis solent qdam tacere quandoqȝ i. cōsonantem in metro. imo quod magis est causa euphonie semp solēt tacere i. cōsonantē in qualibȝ platōe i pdictis verbis cōpositis. ꝛ tamē est de integritate dictōnis. ꝛ debet scribi. licet taceať apud qsdam causa euphonie. Sicut in hac dictōne circūeo. m. nō pferť. ꝛ tamē est ps dictōnis huius. ꝛ ibi scribiť. Cum ergo cōtingit ꝙ i. cōsonans in pdictis verbis taceať. ꝛ liquescat a potestate cōsonantis tūc pma nō cogiť pduci positōne. ꝛ ideō est ꝙ pōt corripi si naturaliť correpta est. Si vero i. cōsonans nō taceať nec liquescat. tunc pma pduciť si desinat in cōsonantē. ꝛ hinc est ꝙ subiicō quādoqȝ pdu. pmam. quādoqȝ corr. ꝛ in cōsimilib⁹ idē est iudiciū. Si querat aliqs vtrū asseram i. cōsonantē semp debere taceri in pdictis verbis in qualibȝ platōe. sic distinguo. Cum metruȝ cogit taceať. alias apte pferať. Non enī video magnā esse cacophoniā si dicať abiicio. deiicio. licet qdam velit hoc semp ꝛ vbiqȝ vitare. ita di. hug. Magister autē bene di. Ob in cōpositōne breuiať vt obeo. nisi positō supueniat. vt obieci. tamen in psenti ꝛ in omibus que tenēt cognatōnem psentis obiicio pmam corr. ꝛ pdu. Corripiť enim subtracta i. cōsonante. vnde statius. Frontibus intētas obiicit monstratqȝ timorem ꝛ pdu. Unde idem statius Pectora que inuisis obiicit fumantia muris. ꝛ corripiť retēta i. consonante. vnde horati⁹. Cum mihi liuor edax ignauos obiicis annos. In frequentiori tamē vsu ē ꝙ pducať. Ita etiaȝ cōtingit in hoc verbo abiicō. corripiť. n. Unō stati⁹. Frōtib⁹ intētas abiicit mōstratqȝ timorē. ꝛ pduciť. Unde idem statius. Abiicit attonite tectoꝝ culmine summo. Idē accidit in hoc verbo subiicio. Naȝ a statio corripiť dicente. Fata videre pōr subiicit gauisus vlixes. Produciť autē a vgilio. Quātum vere nouo viridis se subiicit alnus. Sed in reiicio aliť est. q; tam in psenti qm in pterito pmam corripe ꝛ pducere inueniť. qa sm quosdam ibi i. est simplex cōsonans. ꝛ sic pmam cor. Unde vgilius. Titire pascentes a flumie reiice capellas Quītus enī pes est pceleumaticus cōstans ex quattuor breuibus. Scōm auteȝ quosdam est ibi i. duplex consonans. ꝛ sic pduciť positōe. Unde vgilius. Reiice nō maculis obfuscent vellera pullis. Alie vō ppositōnes composite cū hoc verbo iacō penitus pducunť. vt iniicō. eiicio. in qbus oībus i. duplex cōsonās est ante vocalem

Iacito tas. penul. corr. in iacto ctas exponiť

Iacob interptať supplantator. q; in ortu suo plantā nascentis fratris apprehendit. Uel q; postea fratrē arte decepit. Itē iacob angelum ꝛ etiā esau vicit nō manib⁹. sed oratōnibus. Unde sup illud esa. xlix. Redemptor tuus fortis iacob ꝛc. Dicit glosa. Fortis redemptor iacob qui dedit valitudinē iacob luctandi cū angelo oratōe vt aiunt. non manib⁹. Uolebat eniȝ angelus q eum custodiebat in pegrinatōe ad deū recedere. euicit aūt oratōne vt cum benediceret. ꝛ audiuit. Si cum deo fortis in oratōe es quāto magis cōtra homies. quasi diceret ꝛ oratione cōtra esau quē metuis pualebis. Hic nota ꝙ grego. tractans illud genes. xxxij. Cum iacob ad ppria rediret vir luctabať cū eo vsqȝ mane. q cum videret ꝙ eū supare nō posset tetigit neruū femoris eius ꝛ statim emarcuit. Ita di. in scōa omel. scōe ptis ezechi. Is qui certat in luctamine aliquādo supiorem se. aliquādo vero eum cū quo cōtendit inferiorē inuenit. Designat ergo angelus deū. et iacob q cum angelo cōtendit vniuscuiusqȝ pfecti viri. et in contēplatōe positi animā. q; videlicet aīa q cōtēplari deū nitiť. velut in quodam certamine posita. mō exupat q; intelligendo ꝛ sentiēdo de incircūscripto lumie aliqd degustat. Modo vō succūbit. qa etiā degustando iterū deficit. Quasi ergo vinciť angelus quādo intellectu intimo apprehendiť deus. Sed notandū ꝙ idem victus angelus neruū femoris iacob tetigit. eumqȝ marcescere statim fecit. atqȝ ab eo iacob tempe claudicauit vno pede. q; scȝ omnipotēs deus cū iam p desideriū ꝛ intellectum cognosciť. omnē in nobis voluptatē carnis arefacit. et q pus quasi duobus pedib⁹ innitētes ꝛ deum videbamur qrere. ꝛ seculum tenere. post agnitōem suauitatis unus vnus in nobis pes sanus remanet. atqȝ alius claudicat qa necesse est vt debilitato amore seculi. solus in nobis amor cōualescat dei. Si ergo tenemus angelū vno claudicamus pede. q; duȝ crescit in nobis fortitudo amoris dei. infirmať pculdubio fortitudo carnis.

Iacobipeta te. cōis ge. pnlt cor. qui vľ q petit ecclām sancti iacobi. ꝛ cōponiť a iacobus ꝛ peto tis.

Iacobus zebedei. a patre cognomiatus est quē cum iohanne relinquens verum patrē secuti sunt. Hi sunt filij tonitrui qui etiam boanerges ex infirmitate. ꝛ magnitudine fidei nominati sunt. Hic est iacobus filius zebedei frater iohannis qui post ascensionē domi ab herode occisus est. Et interptať supplantator. q; curam carnis supplantauit domio vocante. ꝛ ipam carnem herode trucidante cōtempsit. vnde iacobitanus. na. nuȝ. ꝛ hic ꝛ hec iacobensis ꝛ hoc se. Hic dictus est iacobus maior. sicut alter minor. pmo ratōe vocatōnis. quoniā pmus vocatus est a xpo. Secūdo ratōe familiaritatis. quoniā maiorē familiaritatē videť xpc habuisse cum isto qm cum alio. q; videlicet ipm ad secreta sua admittebat. sicut fuit ad puelle resuscitatōem. ꝛ ad gloriosam transfiguratōnem. Tercō ratōe passionis. q pmus inter ceteros apostolos passus est. Sicut ergo diciť maior altero ex eo ꝙ pmus vocatus ad apostolatus gratiā. ita posset dici maior ex eo ꝙ pmus vocatus est ad eternitatis gloriā. Jacobus alphei ob distinctōnem poris iacobi cognomiatus est q diciť filius zebedei. sicut iste filius alphei. Cognomē igiť ambo a patre sumpserūt. Iste est iacobus minor qui in euāgelio frater domi diciť. Ambo pdicti iacobi apostoli fuerūt ꝛ cōsobrini xpi. Hic iacobus vt tactū est diciť minor ad differētiam iacobi zebedei. Licet enī iacobo zebedei pōr natus sit fuit tamē vocatōne posterior. Unō ꝛ hec cōsuetudo in plerisqȝ religionibus obseruať. vt ille qui pōr ingrediť maior voceť. et ille qui posterior minor. licet sit pōr. s. aut etate maior. aut sanctitate dignior. Dictus est etiam frater domini. ex eo ꝙ sibi simillimus fuisse phibeť. adeo vt pleriqȝ in eorum specie fallerentur. Appellatus est etiam iacobus iustus ppter meritum excellētissime sanctitatis. Unō egisipp⁹ apostoloꝝ vicinus

Hic inqt ex vtero matris sue sanct⁹ fuit. vinū ꝛ siceram nō bibit. carnes nūqȝ mādūcauit. ferꝝ in caput eius nō ascēdit. oleo nō est vnct⁹. balneis nō est vs⁹. sindone. i. veste linea sp indutus. totiēs in oratōne genua flexerat vt callos in genubus sicut in calcaneis videreť habere. Hic solus inter apostolos ppter nimiā. i. magnā sanctitatē suā pmittebať in sancta sanctoꝝ intrare. Propť etiam eius sanctitatē p ceteris apostol' hierosolimis est epūs ordinatus. Diciť etiam ꝙ pmus inter apostolos missam celebrauit. vide in iohannes

Iactantia tie. i. arrogantia. supbia. vanitas. ꝛ scribiť p t in penul. sed accipit sonum de c. fit enī a datō iactāti. addita a fit hec iactātia.

Iactarius rij. in iactura vide.

Iacto. A iacō cis ieci iactū ctu. u. in o. fit iacto ctas. vbū freqūē. a quo dr iactito ctas. aliud freqūē. Item iactare vel iactitare. poniť p gloriari. laudare gloriādo. vanitate arrogare. vľ inaniť pferre. Inde iactās siue arrogans dr q se vanitat. ꝛ maioꝝ institutis nō adquiescit. sed proprie qndam viam iusticie ꝛ sanctitatis inquirit. et cōpať iactans ctior. simus. vnde iactanť ctius. sime. aduer. vnde vīsus. Qui iacit hic iactat q laudat se qȝ iactat

Iactuarius in iactura vide.

Iactura. A iacō cis dr hec iactura re. i. iactus. Jactura etiaȝ dr damnū ꝛ pprie quod naute patiunť cū imminēte ꝛ ingrauescēte tempestate res suas in mare iaciūt. scȝ panem. vinū. pannos. ꝛ generaliť quidqd habēt quādoqȝ ne ipa nauis nimio pondere reꝝ submergať. vnō hic iactarius rij qui frequenť damnū patiť. ꝛ pprie q ita res suas iactat. Et iactuarius ria. riū. i. damnosus. patiēs. vľ inferēs damnū. Inť damnū aūt ꝛ iacturā est differentia q; iacturā scientes ꝛ vltro patimur. Damnū vō ꝛ insolito ꝛ nobis nescientib⁹ fit sm Pap.

Iaculator toris. in iaculū vide.

Iaculum li. a iacō cis dr hoc iaculū li. i. missile. eo ꝙ iacitur ꝛ mittiť impetuose. Unde iaculor laris. id est iaculū mittere ꝛ iaculo torquere. Unde hic iaculator toris. Et hinc iaculatorius ria riū. aliqd iaculatoris. vel quod est aptum ad torquendū. vel qd ptinet ad iaculandū. Jaculor componiť. Coiaculor laris. ꝛ est deponen. cū omibus suis compo. Item iaculū dr quoddā rhete piscatoriuȝ similiť a iaciendo. Unde hic iaculator oris. q iaculū iacit vel facit ꝛ corr. cu. iaculum

Iaculus li. mas. ge. qdam serpēs volatilis. a iaciēdo dictus. q; de arborib⁹ se iacit sup animalia ꝛ ea pimit. Unde lucan⁹ in. ix. Et natrix violator aq iaculiqȝ volucres.

Iair interptať vigilās siue illuminās. ꝛ acuiť vltima.

Iairus ri. pprū nomē cuiusdam viri. cuius filiā dominus suscitauit. vt habeť marci. v. ꝛ interptať illuminans siue illuminatō seu vigilie. aut vigilanti⁹. ꝛ pdu. penul. Unde in aurora dr. Mēsa leui splēdet curať nati iairi.

Iama duer. est tempis.

Iambeus in iambus est

Iambus bi. est qdam pes metricus cōstans ex breui ꝛ longa. ꝛ dr a iambos quod est ascēdere. vel ascensio. q; cito transim⁹ ꝛ ascendim⁹ a breui ad longā. vľ dr a iambusim quod est repħendere vel detrahere venenū. q; inuētus fuit ad scribēdū venenū ire. ꝛ repħensiones ꝛ detractōes. Unde hora. Archilocū pprio rabies armauit iāmbo. vnde iambeus bea. beū. ꝛ iambic⁹ ca. cū. ꝛ est bissillabum iāb⁹. licȝ in pdicto vsu sit trissillabū p dierisim iābo

Iamin. i. dextra ꝛ cōpo. cū ben ꝛ dr beniamī

Iamnes acuiť in fine. ꝛ interptať marin⁹. siue vbi est signum eius. cessit ei ꝛ defecit signū eius corā signis moysi. vnde dixerūt magi. Hic digitus est dei.

Ianiculū li. templū iani. ꝛ dr a ianus. Janiculū etiaȝ dr opidum qddam ytalie. ꝛ hic ianiculus mōs apud romā q; ibi olim colebať ianus

Ianitor. A ianua dr hic ianitor toris. qui ꝛ ianuator dr scȝ q obseruat ianuam.

Ianitrix cis. illa que obseruat ianuā. et ianitrices dicūť vxores duoꝝ fratrū. quasi eādem ianuam terētes. vel p eādem ianuā iter habētes. ꝛ dr a ianua vel ianitor p formatōeȝ mutato or. in rix. vt a ianitor ianitrix. ꝛ corr. pnlť in ntō. in gtō aūt pdu. pnlť. siue tri.

Iantaculū. A ianto tas. dr hoc iantaculū li. cibus q soluiť ieiuniū ante prādium. vnde iantaculo las. ꝛ in deponenti genere iantaculor laris. idē quod ianto tas. Et scias ꝙ qdam corrupte solēt pferre hec vocabula p e. in prima sillaba. s. gēto as. ꝛ gētaculo las. ꝛ gētaculū li

Ianto A iano deo pricipioꝝ dr ianto tas. taui. ꝛ in deponēti genere iantor taris. i. comedere āte prādium. soluere ieiunium sm hug. Pap. etiam di. iantare. i. disnare dr vulgo. Iāto etiā gusto āte prādium. vnō qdā Iātam⁹ mane cenam⁹ vespe facto.

Ianua. A ianus dr hec ianua nue. pprie pmus ingressus. pmus introitus. q; ianus est deus pncipioꝝ. cui antiqui omnē introitū ꝛ exitum sacrificarūt. vel ianua dicitur ostium pforatū. quale videmus in cellarijs. p qd videri potest intus ꝛ extra. sicut ianus videt ante ꝛ retro. Fores sunt q extra voluunť ꝛ apiunť. value q intus aperiunť ꝛ voluunť ꝛ sunt duplices ꝛ replicabiles. q; i se replicanť cum apiunť. ꝛ dicunť sic a velando. q; se velēt. vľ quasi volue. q; dum apiunť cū difficultate voluunť. vel q; in se reuoluūť. Porta pprie est ciuitatis. Cuȝ enī antiqui ciuitatem aliquaȝ volebāt edificare. in circūitu ducebant aratrū. ꝛ locum muroꝝ sulco designabāt Cum ei veniebāt ad locuȝ vbi porta debebat esse suspendebant aratrū ne tangeret trām. ꝛ portabāt. ꝛ ab illo portatōne aratri locus ille dict⁹ est porta. ꝛ sm hoc pprie est ciuitatis. Potest etiam in alijs dici porta. ab exportatōe ꝛ importatōe rerum p eam facta. Posticum vel posticiū. vľ postis. vel postica. est latens ingressus in pte posteriori. vel quia respicit occidētem. Antica hostiū ab anteriori. vľ quia respicit oriētem. Hostium diciť generaliť vbicūqȝ sit. siue sint value. siue fores. siue aliud. Similiť ꝛ aditus diciť generaliť hostium. Differūt tamē. q; aditus est quo admittimur. Hostium quo excludimur. Us⁹ tamē hanc pprietatem corrumpit. Item a ianua porta dicta est ianua. quedam ciuitas potēs. nobilis. pulcra ꝛ diues iuxta mare sita. ꝛ est quasi introitus ꝛ porta lombardie tuscie puincie. Huius ciuitatis oriundus fuit compilator psentis libelli. q diciť psodia vel catholicon. Compilator siqdem huius operis dictus frať iohannes ianuensis de balbis. de ordine fratrum pdicatoꝝ modic⁹. Qui etiam cōpilauit aliū libellum in theologia q dr dialog⁹.

de questionib⁹ anime ad spūm. Qui etiā composuit qđ dam opus pascale. vbi scʒ de facili repitur pasca. Sʒ hoc opus pascale cōposuit anteq̃ʒ ordinē intraret. ⁊ a ianua p ciuitate dr hic ⁊ hec ianuensis ⁊ hoc se. patriū. ⁊ ianuinus. na. nū. possessiuum.

Ianuarius A ianua. dr hic ianuarius rij. q2 ianua est ⁊ introitus anni. Vel dr a iano q2 ianuari⁹ est pncipiuʒ anni sicut ianus dicebat̃ pncipiū omniū opeꝝ. ⁊ inde ianuarius ria. riuʒ Hic alio nomie iouonius dr quia oim mensiū sit pater

Ianuator. vide in ianitor

Ianuensis. in ianua vide

Ianus. q2 iam designat temp⁹ p̄sens ⁊ quod statum et cum quadā velocitate sequit̃. ideo inde deriuat̃ hic ian⁹ ni. ppter velocitatem videndi ante ⁊ retro cū sit bifrons ⁊ est ianus deus omniū pncipioꝝ. Et dr bifrons. i. habere duas frontes. s. ante ⁊ retro. Et fm hoc dr ianus mōs vel celum qđ habet duas facies. i. duas portas. s. orientē ⁊ occidentē. vel cancrū ⁊ capricornū. Sed cū ianus dicit̃ quadrifrons. hoc refert̃ ad q̃ttuor mūdi ptes. vl' ad q̃ttuor elemēta. vl' ad q̃ttuor anni tpa.

Iaphet interp̄tat̃ latitudo. Ex eo ei pplus gentiū nat⁹ ē ⁊ q2 lata est ex gētibus multitudo credentiū ab illa latitudine iaphet dict⁹ est. vide in gentilis.

Ias viride dicit̃

Iaspis dis. fe. ge. q̄dam gēma p̄ciosa est ⁊ viridis. Jas eni viride pinasim gēma dr. ⁊ ex eis cōponit̃ iaspis. ⁊ corripit pnlt gti iaspidis.

J ante B

Ibex cis. fe. ge. genus est quadrupedis animal' scilicʒ caprea que alio nomie dicit̃ dorcas. Et dicunt̃ ibices quasi auices. q2 instar auiū ardua ⁊ excelsa teneāt. ⁊ in sublimi inhabitāt. ita vt de sublimitate vix humanis obtutibus cerni possunt. Ne siquādo aduersitatem animaliū vel hominū p̄senserint. de culminib⁹ saxoꝝ altissimis se p̄cipitantes suisq3 se cornibus illesas suscipiūt. fm papiam. Et declinat̃ hec ibex. huius ibicis ꝛc. Et pl'aliter hec ibices. haꝝ ibicū ꝛc. ⁊ corri. hi. pnlt obliquoꝝ Job. xxxix. Nunquid nosti tpus part⁹ ibicū in petris. vnde vers⁹. Cornua fert ibex. iob testis. ⁊ ibicis inde. De hoc supra dixi in scđa pte vbi egi de accētu noim desinentiū in ex

Ibi aduer. loci. ⁊ cōponit̃ cum in ⁊ dr inibi. i. in eodeʒ loco. Et cum idem ⁊ dr ibidem. i. in eodē loco. ⁊ acuit pnlt. Duo eni i. cōglutinant̃ in vnā longā. Item cōponit̃ cuʒ alius ⁊ dr alibi. i. in alio loco. Et cū inter ⁊ dicit̃ interibi. id est interī interea. in illo loco. ⁊ corri. pmā ibi

Ibidem in ibi vide

Ibis fe. ge. Gtō ibis vel ibidis. est ciconia. scʒ auis imūda. q2 nunq̃ʒ pijcit se ad volandū nisi pus potet aquaꝝ. q̄a rostro posteriora purgat. Et q2 auis est immūda. ideo ouidius vocauit ibin. aduersariū suū ⁊ corriualem qui cum vxore sua mechabat̃. ⁊ librūquē in eum scripsit sic intitulauit. Qui. in ibin. i. cōtra ibin. Unde sic dicit. Jbidis interea tu quoq3 nomē habe

Ibix cis. fe. ge. auis est aquatica. serpentib⁹ inimica. vt dicit glosa sup illud esaie. xxxiiij. Possidebūt cum onocroculus. ⁊ ericius. ⁊ ibix. Item ysidor⁹. xij. ethymo. Jbices aues meridiana plaga vocat. que nili fluenta inhabitant. Unde v'sus. Jbix ibicis auis est niliq3 fluentis. ⁊ sic pdu. pnlt. gti. sed ibex cis. vt dixi p ex corri. pnlt gti

Ibo ibis. futurū de eo is. pdu. pmam.

J ante C

Icarus ri. fuit filius dedali. vnde icarius ria. riū. Et hic mare dictuʒ est icariū. in quo submersus est. ⁊ hec icarie rie. insula iuxta quā submersus est

Icio cis. vide in ico cis.

Iciofagus. ab icius ⁊ fagin quod est comedere. cōponit̃ iciofagus ga gū. i. pisces comedens. Unde iciofagi sunt q̄dam populi. q2 venādo in mari valeāt. ⁊ piscib⁹ tantum alantur

Icius cij. q̄dam piscis est

Icio icis. ici. icere. ictū. i. pcutere. Unde ictus cta. ctuʒ. id est pcussus. Unde homer⁹. Icta petit celum terris cithaerea relictis. Numeri. xxxv. Ictus obcubuit. Et hec ictio onis. i. pcussio. et hic ictus ctus. ctui. idem. Et icto ctas. vbum frequē. qđ frequētius inuenit̃ ictuo ctuas. in eodē sensu. i. frequent̃ pcutere. et hinc fm q̄sdam cōponit̃ abicio cis. deicō cis. subicō cis. et huiōi cū pferunt̃ p vnum i quod esse nō potest. q2 p̄terita et supina istorū nō possūt cōpositōem recipe ab ico cis. deberet eni esse p̄teritū abici. deici. subici. et nō abieci. deieci. subieci. licet fm q̄sdam ico corr. pnlt in p̄senti. ⁊ in p̄terito eam pducat. tamē fm alios in p̄senti eam pducit. Sed pdicta cōposita sp cor. eam in p̄senti. vnde lucretius. Ex incorporeis ppellit ⁊ icit. ita di. hug. Alij vero dicūt cum q̄bus et ego. q ico cis ici. tam pnlt longa q̃ʒ breui. facit supinū ictū. sed nō est in vsu nisi pticipiū p̄terit tpis ictus. Et scias q inueniur ico icis. et icio cis. Unde p̄stianus in. ix. libro. di. inuenit̃ simplex icio icis.

Icon onis. exponit̃ in q̄rta pte in capi. de tropis.

Icona ne. id est imago vel signū fm q di. hug. Unde in icon in. iiij. pte supra in cap̄ de tropis

Iconia nie. in icon est. vide supra in q̄rta pte de tropis.

Iconomus vel economus pnlt. cor. est tam pecunie q̃ʒ frugum. ⁊ omniū q̄ possident̃ dispensator. vnđ iconomicus ca. cū. xenofontis pulcer liber est q nō gubernatoꝝ ville. sed dispensatōeʒ vniuerse domus tullio interp̄tāte designat. vide etiā in economus in e. lr̄ā.

Ictuo ctuas. in ico icis est.

Ictus cta. ctū. ⁊ ictus ctus ctui. in ico icis est.

J ante D

Idalium lij. q̄dam silua in cipro insula in qua colit̃ venus. vnde ipa venus ⁊ q̄dam terra ei adiacens dicta est ydalia lie. vel ydal'h⁹ ydalis. vl' ydalidis ⁊ hinc ydalius lia liuʒ

Idcirco. i. ideo. ppterea ⁊ videt̃ eē simplex

Idea dee penul. acuta. exemplar l' forma et dr ab ydos quod est forma Jnde hic et hec ydealis ⁊ hoc le. id est formalis. imaginarius

Idem cōponit̃ cum is ⁊ demū. quasi is demū. hoc ē iterum is et eius femininū est eadē et neutrū idem i. cor. q in masculino pducit̃ Unde versus Neutrū curtat idem sed mas pducit idem et geminat̃ compositō in neutro. Dicimus eni identidē id est idem et idem. Cuius obliq deficiūt casus et ntūs tam mas. q̃ʒ neu. ex duobus est corruptis necnō actūs tam masculini q̃ʒ femi mutat̃ enim m in n ante d causa euphonie vt eundem eandē qđ in alijs quoq3 cōpositis fieri solet. ppter eandē cōsonantē vt quēdam quādam quorūdam. quarūdam. que tamē possūt ⁊ p adiectōnem habere extremā sillabā. Ceteri v'o casus supradictoꝝ pnominū. hoc est eadem eiusdē. eidē. eodeʒ eedem. eisdem. easdē. eosdem. ex integro ⁊ corrupto inueniunt̃. Itaq3 regula exigit p duo i. vel p e. ⁊ i. tam nomiānum pl'alem mas. q̃ʒ datōs ⁊ ablatōs omniū geneꝝ pl'ales scribi. vt ijdem vel eidē. iisdē vel eisdē. Solēt aūt auctores etiā p sineresim vnā i. ponere p duab⁹ vt pataui p patauij. Juuenalis in. iij. Antoni gladios potuit contēnere si sic. Antoni posuit p antonij. sicut di. p̄stia. in. xij. li. vbi agit de figura pnomis. Uide etiam in is ea. id. ⁊ i tercia pte vbi egi de gtō singulari scđe declinatōis.

Identidem in idem exponit̃

Id est supra exponit̃ in hoc est

Idida de. pnlt corr. nomē est salomonis. ⁊ interp̄tatur dilectus domi. ppter deuʒ. vel amabilis domi. ppter dominum. vide etiam in ecclesiastes

Idin interp̄tat̃ videre

Idioma tis ge. neu. dr ab ydios quod est pprīū ⁊ omū quod est sermo vel modulatō. Jnde hoc ydioma. pprietas loquendi in qualibet ligua. Quot eni sunt ligue tot sunt ⁊ ydiomata. Unusq̄sq3 eni suo ydiomate loq̄tur. et pdu. pnlt in ntō. sʒ in gtō eā corr. ydioma matis.

Idiopate. Ab ydios quod est pprīū. ⁊ patos quod est passio cōponit̃ hec ydiopate huius tes. greca declinatōe ⁊ hec ydiopatia tie. i. ppria passio q̄ aliunde nō infertur sed intrinsecus nascit̃

Idios grece latine dicit̃ pprium.

Idiotha. Ab ydus qđ est diuisio. ⁊ iota quod est litera cōponit̃ ydiotha the. cōmunis ge. i. illiterat⁹ q̄si diuisus a lris. i. indoctus ⁊ insipiēs. Ul' cōponitur ab ydus ⁊ ote qđ est auris. Jnde ydiota quasi diuisus ab aure. q̄a qđ audit nō intelligit Uel ydiota dr ab ydios quod est pprīū. ⁊ ethis quod est mos. q2 pprīū moꝝ sue terre ignorat. ⁊ pdu. pnlt ydiota. Unđ versus. Uir bene vestitus in vestib⁹ eē pitus. Credit̃ a mille. q̃ʒuis ydiota sit ille.

Idithum interp̄tat̃ trāsiliēs eos. vel saltās. q2 quosdaʒ humo inherentes. ⁊ ea que in imo sunt cogitantes. ⁊ i rebus trāseuntibus spē ponētes trāsiluit canēdo iste qui vocat̃ trāsiliens. ⁊ acuit̃ in fine.

Idolatra. Ydolū cōponit̃ cum latria. ⁊ dr hic ⁊ hec ydolatra tre. i. cultor ydoloꝝ scʒ q̄ culturā quā debet impendere suo creatori impēdit ydolo. Unđ hec ydolatria ie. id ē cultura ydoloꝝ scʒ quā ydolo impēdit. ⁊ corr. ydolatra penultimā naturalit̃.

Idoliū lij dr locus vbi ydolatre venerant̃ ⁊ colūt ydolum fm Pap̄. vnde pma ad coꝝ. viij. cap̄. Jn ydolio recumbentium ꝛc.

Idolothicū ci. cōponit̃ ab ydolū ⁊ theos quod est deus. quasi ydolo deificatū. i. sacrificatū. i. illud qđ ydolo cōsecratur ⁊ offert̃. ⁊ fm cōpositōem penul. debʒ corripi. quā q̄dam cōsueuerūt pducere fm hug. Et potest dici q ē simplex ⁊ deriuat̃ ab ydolū. ⁊ sic pdu. pnlt. sicut huiōi noīa a nominibus deriuata. vnđ q̄dam. Est loc⁹ ydoliū qđ ibi dat ydolothicuʒ. Coꝝ. j. ca. viij. Ydolothicū māducāt

Idolū ab ydos qđ est forma dr hoc ydolū li. i. simulacꝝ qđ humana effigie factū ⁊ cōsecratū est.

Idoneus. Ab ydos qđ est forma dr ydoneus nea. neū. id est irrep̄hensibilis. aptus. vtilis. cōueniēs. q̄si cōformis cuilibet. q aūt dicit̃ ydoneus. quasi in se dupluʒ habens donum. ethymo. est. ⁊ compat̃ p suppletōʒ ydoneus magis ydoneus ydoneissim⁹. vnđ hec ydoneitas tatis. aptitudo. vtilitas. cōueniētia.

Idor vl' ydro. grece latine dicit̃ aqua

Idos grece latine dr forma. vnđ ydea dee. i. formal'.

Idra dre. vel ydrus dri. in exedra exponit̃

Idria drie. est q̄dam vas aq̄tile. ⁊ dicit̃ ab ydor l' ydro grece qđ est aq̄ latine. ⁊ corr. penul. ydria

Idrius drij. i. aquari⁹ ⁊ dr ab ydro aqua

Idro. in ydor exponit̃

Idrofaba be. ydro cōponit̃ cū fabos qđ greci timoreʒ vel meatū dicūt. ⁊ dicit̃ hec ydrofaba be. i. aque meatus. Hunc morbū latini ab aque meatu limphaticū vocant Et fit ex canis rabidi morsu. vl' ex eius spuma. quā si hō vel bestia tetigerit aut dementia replet̃. aut in rabiē vtet̃

Idromalū li. pnlt pdu. vnguentū qđ fit ex aq̄ ⁊ mal'ma cianis. ⁊ cōponit̃ ab ydro ⁊ malū.

Idromātia. Ydro cōponit̃ cum māte vel mātia qđ ē diuinatō. ⁊ dicit̃ hec ydromātia tie. diuinatō que fit in aq̄. Est eni ppie ydromantia. in aq̄ inspectōne vmbras demonuʒ euocare. ⁊ imagines ⁊ ludificatōnes eoꝝ videre ⁊ ab eis aliq̄ ibi audire vbi adhibito sanguine etiā īfans phibet̃ suscitari. qđ genus diuinatōis a psis fert̃ illatuʒ. vnde ydromātius tia. tiū. vel ydromāticus ca. cum. q̄ talem artem exercet diuinandi.

Idromāticus ca. cum. ⁊ ydromātius tia. tium. pnlt cor. exponit̃ in ydromantia.

Idromellū li. est aqua mellita. q̄ cōstat ex aqua cocta et melle. ⁊ cōponit̃ ab ydor aq̄ ⁊ mel. Idē ⁊ medo dr. Sʒ ml'sum est qđ fit ex aqua cruda ⁊ melle

Idropicus in ydropis est.

Idropis. Ydro cōponit̃ cū peste. qđ grece humor dicit̃. ⁊ dr hec ydropis. hui⁹ ydropisis. vel ydrops pis. i. aquosus humor. Est eni humor succutaneus cū inflatōe ⁊ anhelitu fetido. Jnđ ydropicus ca. cū. pnlt cor. q̄ talē infirmitatem patit̃. ⁊ hec ydropisis ideʒ quod ydropis. ⁊ corripit penultimā ydropisis.

Idumea mee. quedam regio indie. vnđ ydumeus mea meū. pnlt acuta. et interp̄tat̃ ydumea rufa vel rubea. seu terrena. aut sanguinea.

Idus. yduum. ydibus. fe. ge. pl'alis numeri. id ē diuisio. quarte declinatōis vnđ quidam dies mensis dictus est ydus. quasi diuisio q2 tunc diuidebant̃ a nundinis q̄ durabant a nonis vsq3 ad ydus Uel q2 tunc diuidit̃ mēsis nō q2 in ydibus sit medietas cuiuslibet mēsis. sʒ q2 i ydibus est diuisio mensis quantū ad appellatōnem dieruʒ. Ab ydibus eni mensis nō computat̃ nisi p kalendas sequentis mēsis vel dr ille dies ydus quasi edos ab edendo q2 hec dies apud veteres epularuʒ esset Ab ydus deriuat̃ yduo as aui are id est diuidere

J ante E

Iecerunt vel iecere p̄teritū est de iacio cis ieci et pđ. penultimam vtrobiq3

Iechonias interp̄tat̃ pparatõ domĩ ꝛ acuit pnlt.
Iecur coris.i.epar siue ficatũ et dicit̃ iecur.quasi iapir.
q꞉ ignis ibi iaceat ꝛ ibi habeat sedẽ.qui in cerebrum sub
uolat ꝛ inde ad oculos ꝛ alia mẽbra diffundit̃. et calore
suo succum ex cibo tractũ vertit in sanguinẽ.Et nota ꝙ
antiqui dicebãt hoc iecor oris.vel iecus iecoris.p q̃ nos
dicimus hoc iecur coris.ꝛ consistit in iecore ↄcupiscẽtia.
Sicut enĩ corde sapimus.ita iecore amam⁹.ꝛ corri. pnlt
in gtõ.ꝛ etiã in ntõ. Unde vsus.Splen ridere facit.cogit
amare iecur. vid in cor
Ieiuniũ nij.dicit̃ q̃ddam intestinũ tenue semp vacuũ.
Unde dr ieiuniũ.q꞉ sui inedia viscera vacua ꝛ exinani-
ta existũt.ꝛ est ieiuniũ psimonia victus ꝛ abstinentia ci-
borum.A ieiuniũ deriuat̃ ieiuno as.aui are.i.a cibis ab
stinere.ꝛ est neutrũ cũ omibus suis cõpositis. Et vt di.
hiero.sup marcũ.Medicina cuiuslibꝫ vulneris adhibẽ
da est ei.non enĩ sanat oculũ quod calcaneũ.ieiunio pas
siones corpis.oratõe sanant̃ pestes mẽtis.Et ambro.di.
in hexamerõ.Ieiuni hoĩs sputũ si serpens gustauerit
morit̃.vides quãta sit vis ieiunij.vt ex sputo suo hõ ter-
renum serpentẽ interficiat.ꝛ merito spũalem. Quando
aũt ieiunia quatuor tempibus anni agant̃ his versibus
habet̃. Uult crux lucia cinis carismata dia. Ut det vo-
ta pia quarta sequẽs feria.Hic nota ꝙ quadragesimale
ieiuniũ artius obseruat̃ q̃ꝫ alia ieiunia.q꞉ in eo xp̄m ſm
modũ nostrũ imitamur.ꝛ ideo q̃uis esus casei ꝛ ouorũ
sit in quadragesima generalit̃ interdict⁹.tamẽ in alijs ie
iunijs apud diuersos est diuersus modus abstinẽtie et
ↄsuetudo.quã quisqꝫ obseruare debet ſm morẽ eorꝫ inẽ
quos ↄuersat̃. Unde di.hiero.de ieiunijs loquẽs. Una
queqꝫ ꝓuintia abundat in suo sensu. Unde in huiõi ie-
iunijs oua ꝛ lacticinia possunt comedi ſm morẽ ꝛ ↄsue-
tudinem generalẽ patrie.Item vigilie omniũ aplorum
debẽt ieiunari exceptis trib⁹.s.vigilia philippi et iacobi.
ꝛ iohãnis euangeliste.q꞉ illorꝫ festiuitas ẽ infra solẽnita
tem pascalem.istius aũt infra natalẽ domĩ celebrabatur
sicut dicit̃ in quodã decretali. Unde patꝫ ꝙ vigilia bea-
ti mathie debet ieiunari.Item scias ꝙ ieiuniũ exaltatõis
ex instinctu spũssancti ꝓcedit.q̃ est spũs libertatis. Et iõ
hoc ieiuniũ sub p̄cepto cadere nõ debet. Ieiunia ergo q̃
sub p̄cepto eccl'e instituunt̃ sunt magis ieiunia afflictõis
q̃ nõ ↄueniũt diebus leticie. ppter quod nõ est ieiuniũ
ab eccl'a institutũ in toto pascali tempe.siue in q̃nquage
sima.nec etiã in diebus domĩcis.in q̃bus si q̃s ieiunaret
ↄtra cõsuetudinẽ populi xp̄iani.q̃ vt augu.di. p lege est
habẽda. vel etiam ex aliquo errore sicut manichei ieiu-
nant.quasi necessariũ tale ieiuniũ arbitrãtes. nõ esset a
peccato immunis. q̃uis ip̄m ieiuniũ ſm se ↄsideratum
omĩ tpe sit laudabile.ſm ꝙ hiero di.ad luciliũ. Utinam
omĩ tpe ieiunare possemus.vide in quadragesima.
Iepte interp̄tat̃ apiens vl' aptus.
Ieroboã interp̄tat̃ supius diiudicãs. vel cã pplī aut di-
uisio pplī.siue discernẽs pplm.q꞉ in regno eius diuis⁹ fuit
pplus isrl'.ꝛ p̄cisus a regno stirpis dauid
Iesse interp̄tat̃ in sole sacrificiũ.vel incẽsum.vl' incẽdẽs
siue incendiũ.ꝛ fuit pater dauid.
Iesus hebraice.grece sother.latine autẽ salutaris siue
saluator interp̄tat̃ q꞉ cunctis gẽtibus salutifer venit. Et
scribit̃ hoc nomẽ trib⁹ lrĩs cũ titello.ad designandũ mi-
sterium sancte trinitatis sic.Ihc. Errant aũt scriptores
q̃ p ista figura H q̃ ex vtraqꝫ pte equalit̃ eleuat̃ scribunt
ibi h.que est nota latĩe aspiratõis. non enim est ibi aspi-
ratõ.ꝛ inde istud nomẽ impositũ ihesus est ab angelo.ꝛ
habet tres termĩatõnes.s.in sus in ntõ. In sum in actio.
ꝛ in su.in reliq̃s casibus.s.in gtõ.dtõ.vtõ ꝛ ablatõ.scꝫ hie
su.quod nõ inuenies in aliquo nomĩe q̃rte declinatõis.
ꝛ forte habuit tantũ tres termnatõnes. ad denotandũ
ꝙ in xp̄o tres sunt substãtie.s.diuitas.aĩa.ꝛ caro.Est enĩ
verus deus ꝛ homo.vide in iuda

I ante G

Ignarus ra.rũ.componit̃ ab in ꝛ narus. Ul' ↄponitur
ab in ꝛ naris.Inde ignarus inscius.rudis.Et q̃ ignorat
ꝛ q̃ ignorat̃ sic appellat̃.ꝛ dicit̃ ignarus ꝓprie q̃ oblit⁹ est
ꝛ pdidit memoriã quasi sine narib⁹.Olfecisse enim ve-
teres scisse dicebant.ꝛ hinc ignoro ras.Et nota ꝙ g.appo
nitur huic nomĩ narus p ꝓhibesim.ꝛ omnib⁹ ab eo deri-
uatis. Quidam tamẽ dicũt ꝙ sit ibi naturalit̃.ꝛ in cõpo-
sitõne n.nõ trãsit in g.sed subtrahit̃ ꝛ ꝓdu.pnlt. Unde q̃
dam. Pandit ignaris q̃stio certa frequẽs.
Ignauus ex in ꝛ nauus ua.uũ.pnlt ꝓdu. ↄponit̃ igna-
uus ua.uũ.i.inefficax.piger.insipiẽs.stult⁹ ꝛ comparatur.
Unde ignaue.vel ignauit̃ uius.sime.aduer.ꝛ hec igna-
uia uie.i.pigricia.tarditas.stulticia.ꝛ est corpis. ꝙ autẽ
dicit̃ ignauus quasi igne animi vacuus.ethymo.est. Et
nota ꝙ huic nomĩ nauus.quãdoqꝫ apponit̃ g.p ꝓhibesim
vt gnauus.ꝛ omibus suis deriuatis.quod tamẽ g.dicit
q̃dam eẽ de integritate dictõis.ꝛ ſm hoc in ↄpositõne n
nõ mutat̃ in g.sed subtrahit̃.
Ignearius.ab igne dr ignearius ria.riũ.i.ignem conti-
nens. Unde hoc ignearium rij.i. focariũ
Igneolus in igneus exponit̃.
Ignesco scis inchoa.ab igneo nes.dicit̃. Potest etiã di
ci Ignisco scis ab ignio ignis
Igneus Ab igne dicit̃ igneus.a.ũ.ad ignem ꝑtinẽs vel
de igne existẽs.vel resplendẽs.vel ardẽs.ꝛ igneolus la.
lum.penul.corr. Prudentius in libro hymnorꝫ. Uigor
igneolus non vritur.
Ignibulũ li.thuribulũ.et dicit̃ ab igne
Ignicrem⁹ a.ũ.pnlt corr.i.igne cremat⁹.vl' igne cremãs
Ignicul⁹ li.di.ꝑuus ignis ꝛ corr. pnlt
Ignio gnis gniui.gnitũ dr ab igne.ꝛ est ignire inflama
re.calefacere. Unde ignitus ta tũ.i.inflamatus vl' ardẽs
et tũc est nomẽ.Ab igne dicit̃ igneo gnes.i.inflamari ca-
lere.vnde ignesco scis inchoa. Ignio componit̃.adignio
gnis.i.inflamare. Ignio actiuũ est cũ omĩbus suis ↄpo.
Ab ignio gnis ignisco scis inchoatiuũ
Ignis.A gigno ꝛ in.cõponit̃ hic ignis quasi nõ gignẽs
q꞉ nihil ab eo gigni possit.sed cõsumit cuncta que rapit.
ꝛ est ꝓprie ignis ip̄a flama.ꝙ autẽ fouet ignem focus est
ꝛ facit ablatiuus singularis igni vel igne ꝛ actũs plr'is
ignis vel ignes.et sunt tres species ignis.s.lux.flama.car
bo.Et scias ꝙ ignis in sua spera nõ lucet.q꞉ si tegeret cor
pora celestia.vide etiã in elementũ.
Ignisco scis in ignio gnis vide.
Ignivomus ma.mũ.penul.corre.i.ignem vomens.ab

ignis ꝛ vomo mis.cõponit̃.
Ignobilis. Nobilis ↄponit̃ cum in ꝛ mutat̃ n.in g.ꝛ di
citur hic ꝛ hec ignobilis ꝛ hoc le.quasi nõ nobilis.q̃ fere
nõ cognoscit̃.cuius ꝛ nomen ꝛ genus ignorat̃ ꝛ compat̃
ignobilis lior.limus.vnde ignobiliter lius lime. aduer.
ꝛ hec ignobilitas tatis.
Ignominia. Nomẽ componit̃ cũ in ꝛ dicit̃ hec ignomi
nia nie.i.infamia.quasi ↄtra nomẽ. Sed ignominia im-
ponit̃ potestate alicui⁹. Sed infamia fit multorꝫ consen
tiente ſmone. Unde ignominiosus sa.sum.i.infamis.vi
tuperatus.vnde ignominiose aduer.ꝛ hec ignominiositas
tatis ſm hug. Inuenit̃ etiã ignominiũ nij. vnde di.pap̄.
Ignominiũ dictũ eo ꝙ desinat habere nomẽ is q̃ in aliq̃
crimĩe dep̄hendit̃.q̃si sine nomie.
Ignoro. Ab ignarus dicit̃ ignoro ras. raui. Et scias ꝙ
ignoramus ea quorꝫ noticiã habuim⁹. Sed obliti sum⁹
que scꝫ scire debemus.sed quodã vicõ pigricie nescim⁹.
ea vero nescimus que nunq̃ꝫ sciuim⁹. vnd ignorant̃ ad-
uer.ꝛ hec ignorãtia tie ſm hug. Iob.xix.dicit̃ Si ignora
ui mecũ erit ignorãtia mea.vide in erro ras. Hic no-
ta ꝙ ignorãtia differt a nesciẽtia.q꞉ nesciẽtia dicit simpli-
cem sciẽtie negatõꝫ.vnde cuicũqꝫ deest aliquarꝫ rerꝫ scia.
potest dici nescire illa.ſm quẽꝫ modũ beatus dyonisius
in angelis nesciẽtiam ponit.vj. cap̄.ecclesiastice gerarchie.
Ignorãtia vero importat sciẽ ꝑuatõem. dũ scꝫ alicui de-
est sciẽtia eorꝫ q̃ aptus natus est scire. Horũ aũt quedaꝫ
aliq̃s scire tenet̃.illa scꝫ sine quorꝫ scia nõ potest debitum
actũ exercere.vnde omẽs tenẽtur scire ↄmunit̃ ea q̃ sunt
fidei.ꝛ vniuersalia iuris p̄cepta. Singuli aũt ea q̃ ad eo-
rum statũ vel officiũ spectãt scire tenẽtur. vnusquisqꝫ enĩ
tenet̃ scire ea q̃ ad suũ officiũ spectãt. Quedam võ sunt q̃
ꝛ si aliq̃s aptus natus est scire.nõ tamen ea scire tenet̃. si
cut theoreumata geometrie.ↄtigẽtia ꝑticularia ꝛ huiõi
nisi in casu.manifestũ est aũt ꝙ q̃cunqꝫ negligit habere vl'
facere id q̃d tenet̃ habere vel facere de iure peccat pecca
to omissionis.vnde ꝓpter negligẽtiam ignorãtia eorũꝫ
q̃ quisqꝫ scire tenet̃.est peccatũ. Nõ aũt imputat̃ homini
ad negligẽtiam si nesciat ea q̃ scire nõ potest. vnde eorũꝫ
ignorãtia iuincibilis dicit̃.q꞉ scꝫ studio supari non põt.
Et ꝓpter hoc talis ignorãtia cum nõ sit volũtaria eo ꝙ
nõ est in potestate nostra.eam nõ repellere nõ est pecca-
tum.Ex quo patet ꝙ nulla ignorãtia iuincibilis est pec-
catum. Ignorãtia autẽ vicibilis est peccatũ si sit eorꝫ que
q̃s scire tenet̃. Uide in sciẽtia ꝛ in ĩfernus Et scias ꝙ bea
tus augusti.ad valẽtinum dicit. Licet graui⁹ sit peccare
scient̃ q̃ꝫ nesciẽter.nõ tamẽ ideo fugiẽdũ ad ignorãtie te
nebras.vt in eis quisq̃ꝫ excusatõꝫ req̃rat. Aliud.n.est ne
scire.aliud scire noluisse. quia in eis q̃ scire noluerĩt ip̄a
ignorãtia peccatum est. Hoc autẽ verũ est.si sit eorũ que
q̃s scire tenet̃.alias nõ.q꞉ etiam habere volũtatem nõ sci
endi geometriã peccatũ nõ est ei. q̃ illam nõ ꝓfitet̃ p offi-
cium magistri.ꝛ subdit beatus August. In eis võ q̃ non
potuerũt pena peccati. Ignorãtia vero que nõ est eorũꝫ
q̃ scire noluẽt.sed qui tãtum simplicit̃ nesciũt.sed nõ renu
entes vel ꝓponẽtes scire.nullũ sic excusat.vt eterno igne
nõ ardeat.sed fortasse minus ardeat. Nam vt di.aplus
i.ad corꝫ.xiiij. Ignorãs ignorabit̃.i.a deo repbabit̃. ꝛ ĩtel-
lige de ignorãtia eorꝫ q̃ q̃s scire tenet̃ sicut eorꝫ q̃ ꝑtinent
ad fidẽ.vtutem ꝛ ad bonos mores.vide in cõsciẽtia.et ꝓ-
ducit pnlt ignoro ras.
Ignosco scis noui.notũ.i.remittere indulgere.ꝛ est in ꝑ
uatiuum. Nam illud ignoscim⁹ quod amplius noscere
nolumus.et potest ↄponi ex in et nosco. et sic mutat̃ n.ĩ
g.et facit ꝑticipium ignoturus. Inuenit̃ tamẽ etiã igno
sciturus.

I ante L

Ilas est fluuius asie.ꝛ ylas vel yla fuit q̃dam armiger
vel amasius herculis.q̃ fuit raptus a nymphis cum ex-
hauriret aquã de quodã fonte.ſm fabulas poetarꝫ
Ile ylis fe. ge. interp̄tat̃ silua.ꝛ est dicta sic ꝑmordialis
materia.quã q̃dam vocauerũt siluã. Quidam possibili-
tatem. Quidã inter aliquid ꝛ nichil. Quidam inter ali-
quã ꝛ nullam substãtiam. Quidã receptaculũ omnium
formarꝫ. Quidam corpus incorporeũ. ꝛ alijs adhuc no-
minibus philosophi eam vocauerũt. Si queres vtrũꝫ
yle sit aliqd vel nihil. Nõ hoc ↄcedimus sed est inter ali
quid et nihil. De hoc di.calcidius sup platonem. Sicut
nihil vidẽdo videmus tenebras. ꝛ nihil audiẽdo audi-
mus silẽtium.sic nihil intelligẽdo ĩtelligimus ylem. Un
de beatus augusti. Cum aliqd informe cõcipio. ꝑus ni-
hil intelligo q̃ꝫ intelligã.ꝛ ab yle.dictus est yleus. quidã
gigas ꝓpter ↄfusionem ꝛ magnitudineꝫ elemẽtorum.et
acuit̃ in fine yle ylis
Ile. Ab ylios quod est obuoluere.dr hoc yle ylis tercie
declinatõis.ꝛ in singulari ꝛ in plurali. vel tãtum plr'is
numeri. Unde allexãder. Ylia declinat tibi tercia sed nõ
nisi plura.ꝛ sunt intestina ꝑua et rotũda circa renes ani
malium.ꝛ dicunt̃ ylia ab ylios.q꞉ ibi nos obuoluimus.
Unde ſm q̃dam ↄponit̃ exilis.quasi extra ylia. Lucan.
in quartõ. Alligat ꝛ mediũ compressis ylibus artat. et
scribit̃ p vnum l.
Ilex cis.fe.ge.est q̃dam arbor glãdifera.et dr ilex. quasi
elex ab eligẽdo siue eligo gis.q꞉ huius arboris fructum
ꝑmum homĩes elegerunt sibi ꝛ scribit̃ p vnum l.ꝓdu.ta
men ꝑmaꝫ. Unde in aurora dr. Tres iuuenes vidit stã-
tes inde sub ilice mãbre.
Ilia.liũ.ylibus.vide in yle ylis
Iliacus pnlt corr.vide in ylios ꝛ in ylius.
Iliades.in ylius vide.
Ilicet penul.corr.i.ire licet. Expleto enĩ officiõ suo sacer
dos dicebat ilicet.quasi diceret ire licet. Magis aũt cor
ruptum est postmodũ ꝛ dictũ ilico.i.cõtinuo aduerbiũꝫ
tempis.vt dicit allexãder neq̃ꝫ.ꝛ sic scribit̃ p vnum l. ꝓd.
tamẽ ꝑmam. Und in grecismo dr. Cõcito.cõfestim. mox
ꝓtinus.ilico. statim.
Iliceus cea.ceum.id est de ilice existẽs.vel ad ilicem ꝑti
nens.ꝛ dicit̃ ab ilex cis.ꝛ cor. ce
Ilico aduer.tempis ꝛ ſm Pap̄. Ilico id est ↄtinuo.sub
ito statim.iterato.vide etiam in ilicet
Iliõ in ylios vide.
Ilios grece latine obuoluere dr Unde ylios vel ylion
obuolutõ.et dicit̃ dolor intestinorꝫ q꞉ intestina sepe pre
dolore obuoluunt̃.ꝛ hinc yliacus ca.cũ.q̃ talem infirmi-
tatem patit̃ Hi et torminosi dicunt̃ ob intestinorꝫ tormẽ
ta.et inde dr hoc yle ylis.ylia.yliũ.p intestino ſm hug

Ilium in ilius vide
Ilius. Ylus fuit q̄dam rex troianus. Unde troya dicta est ylium. Et nota q troia dicta est regio asye. yliū vero est ciuitas troie. Quādoqȝ tamē troya accipit̄ p illa ciuitate. ⁊ tunc yliuȝ accipit̄ p quadā eminētissima turri illi⁹ ciuitatis. ⁊ inō inuenit̄ hoc ylion indeclinabile. ⁊ hoc ylium ylij ⁊ hic ylios ylioy. ⁊ hinc potest dici hic ylius ylij. Unde hic ⁊ hec ylie̅sis ⁊ hoc se. ⁊ yliacus ca. cū. i. troian⁹ ⁊ hic yliades dis. troian⁹. vnde subtracta de sillaba dicitur ylias dis. femīa troiana. ⁊ pnlt gtī cor. yliades
Illacrimor. ex in ⁊ lacrimo ɔponit̄ illacrimor maris. Et est illacrimari. intus lacrimari. vel cōdolere. Et ē depo. licet antiquit⁹ inueniat̄ in neu. ge.. vnde boeti⁹ in secundo de cōsolatōne. Alius prole letatus filij fili ve. derelictus mestus illacrimat
Illaudabilis. in laudabilis vide
Illaudatus. in laudatus exponit̄
Illecebra. Ab illicio cis. dr̄ hec illecebra bre. i. carnal' delectatō que hominē illicit. licet ⁊ p alia delectatōne inueniatur. Inde illecebrosus sa. suȝ. i. dlectabil' illecebris plenus. ⁊ cōpatur. vnde hec illecebrositas tatis. Item ab illecebra dicit̄ illecebro bras. i. illecebris. attrahere. seducere. illicere. ⁊ cor. ce. naturalit̄
Illecto ctas. id est frequent̄ illicere. ab illicio. lexi. lectuȝ
Illectus. Ab illicō cis. lexi. lectum ctu. lectu v. in o. dicit̄ illectus cta. ctū. i. illaqueat⁹. seduct⁹ in licio positus Jaco. j. ca. dr̄. Abstract⁹ ⁊ illect⁹ ⁊c.
Illepid⁹ da. dū. i. īsuauis. īsipid⁹. ab ī ⁊ lepid⁹ ɔponit̄
Illex. Ab illicio cis. dicit̄ hic ⁊ hec ⁊ hoc illex cis. qui aliquem ducit in fraudem. Quod etiā absolute p fraudulento dicit̄. ⁊ deceptore. Unde plautus. Esca est meretrix et pectus illex
Illibatus ta. tū. i. intact⁹ ab in ⁊ libatus ɔponit̄.
Illiberal'. Ab in ⁊ liberal'. componit̄ hic ⁊ hec illiberal' et hoc le. id est non liberal'
Illicio cis illexi. ctum. ab in ⁊ licō. et est illicere illaq̄are in fraudem ducere ⁊ cor. li.
Illicit⁹ ta. tuȝ. i. nō licit⁹. ab in ⁊ licit⁹ ɔpo.
Illido dis. illisi sum. lidere. i. intus vl' valde ledere. ab ī ⁊ ledo dis. ɔponit̄ e. cō uersa in i. vnde illisus sa. sum. i. intus vl' valde lesus ⁊ pdu. li. vbiqȝ.
Illiria rie. fe. ge. regio est iuxta mare adriaticū. vnde illiris dis. ⁊ illiricus ca. cū pnlt cor. vnde ad ro. cap̄. xv. vsqȝ ad illiricū ⁊c. ⁊ illiris dr̄ idē qd̄ illiria. ⁊ hec illirica ce. herba q̄dam q̄ in illiria abundat
Illiricus in illiria exponit̄.
Illisus sa. sum. in illido dis vide.
Illiterat⁹ ta tū. in literatus exponit̄
Illo aduerbiū loci est ⁊ acuit̄ in fine. Mathei. scdo. Timuit illo ire. i. ad illū locū
Illotus ta. tū. penul. pducta. id est nō lotus īmundus ⁊ cōponit̄ ab in ⁊ lotus
Illumino nas. naui nare. in lumio nas exponit̄.
Illunis. Ab in ⁊ luna ɔpo. hic ⁊ hec illunis ⁊ hoc ne. id est sine luna vl' obscurus ⁊ pdu. pnlt.
Illustris. ab illustro stras. qd̄ ɔponit̄ ab in ⁊ lustro as dicit̄ hic ⁊ hec illustris ⁊ hoc stre. i. pclarus nobil'q̄ valdē illustrat̄. ⁊ compatur

Illuuies uiei. fe. ge. dr̄ squalor. vl' immūdicia morbus. vl' sordes. ⁊ dr̄ ab illuo is. quod ē maculare. q: deturpat ⁊ maculat rem in qua est. Deutro. xxviij. Sup illuuie secundaruȝ. id est sup illuuiosis ⁊ putridis secundis. vt fiat endiadis
Ilus in ylius vide

I ante R

Imaginor naris. ab imagine dicit̄ Et est imaginari absentē rem pcipere. vl' imaginē rei absentis. Unde hec imaginatō onis. vis anime qua qs ɔphendit formas cū materia re absente. Sed hoc aut est recordatōis. aut imitatōnis. aut ɔfictōnis. Recordatōis. cū eandē rem imaginamur. que pus fuit subiecta nostro sensui. Imitatōnis cū rem sil'em non eandē. Confictōis. quādo ɔfirmamus aliqd in mēte quod in rerū numero natura nō patit̄ inueniri. vt chimerā ex capite leonis. pectore homis. vētre asini. cauda serpētis. Prima imaginatō nobis ɔmunis ē cū beluis. Secūda ⁊ tercia est ppria homis. Itē ab imaginor hic ⁊ hec imaginabil' ⁊ hoc le. quod aptū est imaginatōne pcipi. ⁊ imaginatiuus ua. uū. quod imaginatōe pcipit vl' pcipit̄. vl' qd̄ ptinet ad imaginatōeȝ. ⁊ imaginatorius ria. riū. vide in mulus
Imago ginis. fe. ge. repsentatō alicuius rei. ⁊ dr̄ imago ab imitor taris. quasi imitago. q̄a imitat̄ rem cuius effigi corpalibus lineamētis ⁊ dispositōne ptiū. aliter non dr̄ imago ppre Unde imaginarius ria. riū. quod ptinz ad imaginē vl' quod pcipit̄ vmbratilit̄ ⁊ quadā imaginatōne. Et sciās q triplex est imago. s. creatōis. recreatōnis ⁊ siltudinis. sicut di. glosa sup illud psal'. Signatuȝ est super nos lumē vultus tui domi ⁊c. Ex hoc patet q ē imaginis homis non solū est nature. sed gratie ⁊ glē. q: imago creatōis est nature. imago recreatōis est gratie. imago siltudinis est glē. Itē nota q homo factus ē ad imaginem ⁊ siltudinē dei. Ad imaginē quantuȝ ad naturalia. Ad siltudinem quantū ad gratuita Sed aīaduerte q imago quātum ad esse ɔsistit in sol' naturalibus. quātum autē ad bene esse. vl' pfecte esse vl' pfectum esse consistit in gratuitis. Itē scire te volo q triplex fuit ratō institutōnis imaginū in eccl'a. Prima ad instructōȝ rudiuȝ q eis quasi qbusdam libris edoceri vident̄. Secūda vt incarnatōis misteriū ⁊ sanctoꝝ exempla magis in memoria nostra essent. dū quotidie ocul' nostris repsentātur. Tercia ad excitandū deuotōnis affectū. q ex visis efficacius excitat̄ q̄ȝ ex auditis. Uide etiā in latria. Iteȝ dr̄ imagine faciei xpi dicam in iuda.
Imbecillis ex in ⁊ baculus ɔponit̄ imbecillus la. lum. ⁊ hic et hec imbecillis et hoc le. in eodem sensu id est sine baculo. i. sustentamēto viriū. i. debil' fragil'. vnde ibecillo las lare id ē debilitare. vbum actiuū ⁊ inde vbalia.
Imbellia lie id ē debilitas ab imbellis deriuat̄.
Imbell' ab in et bellū ɔponit̄ hic ⁊ hec ibell' et hoc le. id est eneruis. fragil'. debilis. et mutat̄ n. in m. sequēte b.
Imber. Ab inebrio as. deriuat̄ hic imber bris. pluuie vis repētina ad nubes vl' pluuiam ptinēs sic dict⁹. q: terram inebriet ad germinandū et dsinit ablatīs in i. imbri Inuenit̄ etiam in e imbre vt dixi in ablatō tercie declinatōnis Cōposita aūt faciūt in i. vt septembri.
Imbrex cis. in imbricū exponit̄

Imbricū Ab imber dr̄ hoc imbricū cij p qd̄ aqua elicitur. s. lanariū fluariū. vl' cannalis. qd̄ alit̄ dicit̄ hic imbrex cis. ⁊ cor. pnlt gtī. Unde prudētius. Imbricibus ruptis vndātis desup auri ⁊c. Imbrices etiā dicunt̄ tegule. q: capiunt imbres. ⁊ est ethymol'
Imbriculus li. di. puus imber.
Imbricus ca. cū. penul. cor. ⁊ imbricosus sa. sum. id est pluuiosus. ab imber dicit̄.
Imbulus Ab ambulo las dr̄ hic imbulus li. mascu. generis pnlt cor. porticus lata ⁊ spaciosa. Et dr̄ imbul⁹ q̄i inambulus. locus ad ambulandū spaciosus ſm hugui. Pap̄ vō di. Imbuli dicti. vl' q: sub volumie sunt. vel q: sub his ambulam⁹. Sūt enī plateaꝝ porticus.
Imbuo is. in buo buis exponit̄
Imeon vl' ymon grece ceruix.
Imitans in imitor exponit̄
Imitator ⁊ imitatrix. in imitor taris exponit̄.
Imitatorius ria. riū. i. dignus imitatōne. vel q̄ aliquem imitat̄. ⁊ dr̄ ab imitor taris
Imitor taris. tatus sum. imitari. i. seq. Unde hic imitator toris. ⁊ imitatrix tricis. Et hic ⁊ hec ⁊ hoc imitās tis. ptia. Exech. xxj. Sabbatoꝝ ociū imitās. Et cor. mi. siue penul. ⁊ etiā pmā. Unde patet q scribit̄ p vnū m. Unde luca. in pmo. Et q̄ te laxis imitant̄ sarmata bracis. Et in aurora. Quas imitās psul bis sex fert pectore gēmas.
Immanis Manū quod est bonū cōponit̄ cū in ⁊ dicit̄ hic ⁊ hec imanis ⁊ hoc ne. quasi sine manu. i. sine bono. s. efferus. crudelis. imansuetus. terribilis. ⁊ cōpatur imanis nior simus. vnde īmaniter nius. sime. aduerbi. ⁊ hec īmanitas tatis. i. crudelitas tatis. Et q: magna solēt esse crudelia ⁊ effera. ⁊ terribilia.. ideo īmanis inuenitur pro magnus grādis. Pro crudeli vl' imāsueto siue superbo inuenit̄. Job. xxxvj. Immanib⁹ lux abscondit̄ ⁊c. Quod exponens greg. in mora. Immanib⁹ lux abscondit̄. quia nimirū supbientibus veritatis cognitō denegat̄. possūt etiaȝ ſm gregoriū ibi ī manibus esse due partes. sed tunc pma scribitur p n.
Immaturus. Ab in ⁊ maturus cōponit̄ imaturus ra. rū. i. non maturus acerbus ⁊ cōpat̄ Unde esa. xviij. Ante messem enī totus efflouit. ⁊ īmatura pfectō germinauit. vnde hec īmaturitas tatis. i. non matura acerba. Immaturitas etiā dicit̄ nocturnū tēpus. quod non est maturū. i. oportunū. vt aliqd agat̄ vigilādo. qd̄ etiaȝ vulgo solet dici hora importuna
Immemor. in memor vide
Immemoratō onis. fe. ge. i. obliuio ingratitudo non recognitō ab īmemoro ras. Sapiētie. xiij. capi. Bonoruȝ domini immemoratō.
Immineo nes. nui. ex in ⁊ maneo nes. cōponit̄ ⁊ mutat̄ a. in i. ⁊ n. in m. ⁊ est īminere ipendere ingruere supstare. istare. psens eē. vnd īminēs tis. ge. ois. ⁊ cōpat̄ iminēs tior simus.. vnde īminenter tius sime. aduer. ⁊ hec īminētia tie. ⁊ corri. mi..
Immitis. ex in ⁊ mitis. ⁊ pducit mi immitis
Immolo las laui. cōponit̄ ab in ⁊ mola le. quod ē puls ex farina ⁊ aqua ⁊ sale. qua olī victie inter cornua pfundebantur. ⁊ mutat̄ n. in m. q: n. non potest stare ante m. ī eadē dictōne latina. ⁊ sic īmolo scribit̄ p duo m. ⁊ est īmolare sacrificare. quasi molā infundere vl' mola pfundere Ul' īmolare ɔponit̄ ab in. ⁊ moles quasi in mole altaris victimā ponere. Unde ⁊ īmolatō dicta est ab antiqs. eo q in mole altaris posita victīa cederet. Unde mactatio post imolatōȝ erat Sed nūc īmolatō panis ⁊ vini calici cōuenit. Unde īmolaticius cia. ciū. i. sacrificatiuus. s. q̄ īmolat̄. ⁊ corri. mo. īmolo
Immotus ta tū. pticipiū de īmoueor Uel pōt eē nomē ɔpositū ab in ⁊ motus quasi nō motus.
Immūdus da. dū id ē ipurus ⁊ ɔponit̄ ab in ⁊ mund⁹. ⁊ cōpatur īmundus dior sim⁹. vnde īmunde dius sime. aduer. ⁊ hec īmūdicia cie. i. impuritas.
Immunis. Ab in ⁊ muniū ɔponit̄ hic et hec īmunis ⁊ hoc ne. i. sine munio. i. tributo. s. liber q nulli est tributarius. vnde et sepe īmunis dicit̄ expers. alienus sine parte. Itē īmunis. i. nō munificus quasi sine munio. i. munere vnde in puerbio veteri dicit̄. Immunes ciues odore sui Itē īmunis dr̄ qui non facit munia. i. officō nō fungitur. Est enīȝ omni puilegio vacuus et dono. scȝ viciosus. piger. ventri indulgēs et construit̄ hoc nomen cū gtō ⁊ ablatō vt īmunis piculi et piculo. et hinc hec īmunitas tis. et pducit pnlt īmunis
Imo dr̄ ab imus ma. mū. et est aduer. eligendi. et tantū valet quantū potius. aliquādo est aduer. affirmandi. et tunc tantū valet quantū certe. Aliquādo est ɔiunctio illatiua. et tantū valet quātū igit̄. et est scribendum imo p vnū m. Et causa differētie ad ablatiuū pdicti nomis. scȝ imus ma. mū. debet esse accētus in fine. et debet m aliq̄ntuluȝ cōpsse sonare cū i. licet sit de sequēti sillaba sȝ causa drie hoc fiat. ita vult hug̃. Quidā tamē dicūt q nō optȝ q imo aduer. accētuat̄ in fine. ad differentiā hui⁹ ablatiui imo q: satis patet differētia inter ea cū sint diuerse ptes oratōis. vt in secūda pte tetigi p siīe. vbi egi de ipedimētis accentus in cap̄ de ipedimēto differētie. et pdu. pmaȝ imo Unde vindocinēsis Sponsaȝ non cupias quā duxit primus imo. Floreat illesus pritatis amor. Quidaȝ aūt dicūt q īmo scribit̄ p duo m. qs ego nō sequor
Impar ris id est sine pare. nō par. infimus ⁊ ɔponit̄ ab in et par et mutat̄ n in m. et est omnis gene. et corripit penultimā gtī imparis
Impatiēs in patiēs exponit̄
Impedatura re dr̄ pedis mēsura vel īpressio. vel īuestigatō Peda aūt dicit̄ vestigiū hoīs Unde pōt dici pedo das et p ɔpositōȝ ipedo das et inde hec ipedatura re
Impedio dis diui ditū dire id est retinere quasi in pedicam trahere vel in pedicā ponere et ɔponit̄ ab in et pedica et ab ipedio dr̄ hoc ipedimētuȝ ti
Impegi pteritū de impigo gis et pdu. pe.
Impello lis puli sum ab in et pello lis deriuat̄ et mutatur n in m Et est impellere quasi intus vl' valde pellere. Unde ipulsus sa sum ⁊ ipulsiuus ua uū
Impēdeo des di dere sum id ē iminere ingruere īstare suspēdere et ɔpo. ab in et pēdeo des Hester. xiij. Eo q eis certa mors ipenderet id ē imineret vel instaret
Impendiū ab impendo dis dicit̄ hec impensa se et hoc impendiū dij. ambo p expensa vel dispensa et impendio aduerbiū id est sedule intēte Inuenit̄ etiā impendium p studio ⁊ sedulitate Unde impendiosus sa sum. i. sedul⁹

intẽtus.vnde ĩpẽdiose aduer. Et hec impẽdiositas tis
Impẽdo dis di sum.dere.i.donare.exhibere ꝛ cõponit
ab in ꝛ pendo dis.
Impenetrabile.id est inacessibile ſm Pap
Impenitẽs tis ge.oĩs.i.nõ penitẽs ex in ꝛ penitẽs ꝯpo.
Impenso sas.frequẽter impẽdere ꝛ formať ab impẽdo
dis di sum su.u.in o.ꝯuersa
Impator ab impero ras dicit hic impator toris. quod
dicit aliquãdo indupator du.sillaba interposita cã me/
tri.ꝛ tũc oportet m.mutari in n.ante d. Et hec impatrix cis
ꝛ ĩpatorꝰ ria.riũ.ꝛ hoc impiũ rij.vnd hic ꝛ hec impialis
ꝛ hoc le.ꝛ impiosus sa.sum.i.altus nobilis ꝛ autenticus
impio ꝛ potestate ꝛ dignitate plenꝰ.ꝛ ꝯpať. Und impiose
sius sime aduer.ꝛ hec impiositas tatis.i. maiestas.
Impegre penul.corr.aduer.est.ꝛ est idẽ quod instabili
ter vel sine certa mãsione.ꝛ cõponit ab in ꝛ pegre n. con
Impiosus.in ĩpator exponit uersa in m
Impito tas.i.frequẽter impo.ꝛ formať ab hoc supino i
patu.a.mutata in i.corre.ꝛ u.in o. fit impito tas.
Impitus ta.tũ.i.non pitus.nõ instructꝰ nõ doctꝰ.ꝛ cõ/
ponit ab in ꝛ pitus.ꝛ cõpať impitus tior simꝰ. vnd impi
te tius sime.aduer.ꝛ hec impitia tie.ꝛ pdu.ri.
Impo ras. raui. ratũ.i.pcipio.ex in ꝛ paro ras ꝯponit.
ꝛ mutať m.in n.ꝛ a.in e.ꝛ corri.pe.
Impers Pars ꝯpo.cũ in ꝛ dr impers tis.i.expers sine
pte. Ambro.sup egisippũ. Uestro plio oẽs ĩplicabuntur
nec erit nostra vlla regio vestri ĩpers decoris.
Impsonale vbuz a quo nascať habes supra in tcia pte
in tractatu de vbo ca. de vbo ĩpsonali.
Imptior tiris. Et ĩptio tis.i.tribuere.donare.ptez dare
ꝛ ꝯpo.ab in ꝛ ptior tiris.vel ptio tis ſm antiqs. Et facit
supinũ ĩptitum.ꝛ pdu. pnlt
Impes tis.in impetus exponit.
Impetigo Ab impeto tis.deriuať hec impetigo ginis.
sicca scabies pminens cũ aspitate ꝛ rotũditate forme.vn
de impetiginosus sa.sum.i.scabiosus. Et cõpatur Und
hec impetiginositas tatis.i.scabiositas. et pdo. impetigo
penulti.in ntõ sed in obliqs eaz corri.
Impetro tras traui.ꝯponit ab in ꝛ patro tras.mutato
a.in e.ꝛ est vbuz actiuũ ꝛ corr.pe.naturalit.ꝛ est ĩpetrare
exorare.qd petit obtinere in petitõe effectuz habere
Impetus. Ab impeto tis dr hic impes tis. ꝛ hic ĩpetus
tus tui.in eodem sensu. Unde ĩpetuosus sa.suz.i.furibũ
dus cũ impetu omĩa faciens.ꝛ ꝯpať.vnde impetuose siꝰ
sime aduer.ꝛ hec ĩpetuositas tatis.
Impiger gra.grũ.corri.pi.naturalit ꝛ cõponit ab in et
piger.ꝛ est impiger nõ piger
Impingo gis ĩpegi ĩpactũ.ꝛ cõponit ab in ꝛ pango gis
quod est iungo vel ĩpello. Et scias ꝙ impingere inuenit
pcespitare.ꝛ in hac significatõe est neu. Unde puer. iij.
Et pes tuus non ĩpinget. Inuenit etiã p ĩpellere.ꝛ sic est
actiuũ. Unde eccle.xiij. Nõ ĩpbus sis ne ĩpingaris. In/
uenitur etiã ĩpinguo guas guaui.ꝛ scribit p u.in vltima
Impius. Ex in ꝛ pius cõponit ĩpius pia sillaba
piũ.q sine pietate est. Et ponit p infideli iniquo. qr non
est equus sed inequalis ꝛ prauis opibus maculatus. ꝛ
oĩs impius est iniquus.sed nõ econuerso.ꝛ cõpatur per
supletõz impius magis ĩpius ĩpissimus.vnde ĩpie ma
gis ĩpie impissime.ꝛ hec impietas tatis. Et impio ĩpias
id est impia agere vl impiũ facere. Unde prudẽtius il.
himnorũ. At q inqnatuz vitijs cor impiauit. Et scias ꝙ
ista ppositõ est recipiẽda Iste lapis est nõ pius. non ta/
men est ĩpius.qr cum dico nõ pius nõ venit p appositõez
ꝛ puat tantũ.sed impius puat ꝛ ponit sicut dixi in tercia
pte in cap.de figura nomis
Implano nas.naui nare.i.decipe vel in errorez ducere
vnde eccle.xv. Nõ dicas ille me implanauit.ꝛ cõponit
implanare.vt dicũt qdaz ab in ꝛ planos.quod est error
Imploro ras raui.ex in ꝛ ploro ras cõ vl vagatõ
ponit.ꝛ est implorare.rogare.querere.vl impetrare.ꝛ est
verbũ actiuũ ꝛ pdu.plo ſm hug Pap vo di. Implorat
cũ fletu inuocat vel rogat inquirit
Implumis Pluma cõponit cũ in et dr hic et hec iplu/
mis et hoc me.i.sine pluma.sine barba et pdu.plu. vnd
ouid. Implumes calue puer cetusqz fuerũt
Impluuiũ uij .i. lauariũ.guttatoriũ p qd dcidit pluuia
in domũ.et dicit ab impluo is.
Impolitus ta.tũ.dicit inornatꝰ nõ cõplanatꝰ.non scul/
ptus.et ꝯpo.ſm qsdaz ab in et polio lis.et pdu.li.
Impomẽtuz ti ge.neu.est id qd extremiꝰ in cena ponit.
sicut sunt nuces et poma et dr ab ĩpono nis
Impono nis.ex in et pono nis cõpo.et est imponere in
iungere vel inculpare.vel imputare.vel ponere et tũc fa
cit pteritũ in sui et supinũ in situ. Itẽ imponere.i.decipe.
et tũc cõstruit cũ dtõ.vt impono tibi.i.decipio te. Genes
xxj. Quare imposuisti michi.et tunc facit supinũ in stuz.
scz impono sui. stum.
Importitor toris mascu.ge.qui portas facit ab in ꝛ por
titor cõponitur.et corr. ti
Importo tas.in porto tas. exponit.
Importunus na.nũ cõponit ab in et portunus. et dicit
importunus infestꝰ.proteruus.ĩquietꝰ.qa nõ habeat por/
tum id est quietẽ.quasi sine portuno. Unde importuni
dicunt q in naufragiũ cito ferunt.et cõpatur vnd hec im
portunitas tatis id ẽ infestatõ.inqetudo et importuno
nas id est infestare.inqetare
Importuosus sa suz.locꝰ vacuus portibus ab in ꝛ por
tuosus et ꝯpať importuosior simꝰ vnd hec importuosi
Impos tis cõis ge.i.impotẽs q votũ suũ ad tas tis
effectũ deducere nõ pot et ꝯpo.ab in et pos tis
Impostor ab impono sui.impostũ p decipio deriuatur
hic impostor storis.i.deceptor q male agit.ꝛ inde impo
storius ria riũ.i.deceptorius ria riũ et impostꝰ sta stum
in eodẽ sensu scz deceptorius malus. puersus. Statius
thebaidos. Mẽs cũctis imposta manet.et hec ĩpostura
re id ẽ deceptõ et pdu.pnlt impostura
Impostus in impostor vide.
Impotõ tis tiui tire id ẽ diuestire.vt impotiatis cum p
benda sua.id est diuestiatis Et deriuať ab impos potis
Impcor ab in et pcor componit impcor et corr.po
caris cari catum vbum deponen.i.execrari maledicere.
Ponit etiam aliquãdo in bona significatõe. vt iste im/
pcatur illi bona id est valde rogat vel adoptat. vnd im/
pcans tis ge omnis Gene.xxvij. Impcãtes ꝓspera ꝛ cor
ripit p. Hic nota ꝙ impcatõnes siue maledictiones q
in sacra scriptura inueniunť.puta. Exurgat deꝰ et dissi/
pent inimici eius et cõsimiles tripliciť possunt intelligi.
Uno mõ p modũ pnũciatõis.nõ p modũ optatõnis. vt
sit sensus. Dissipent inimici tui.i.dissipabunt. Alio mõ
p modũ optatõis vt.s.desideriũ optãtis nõ referatur ad
penã hoim.sz ad iusticiã punientis ſm illd. Letabit iustꝰ
cuz viderit vindictã.qr necipe deꝰ puniẽs letať in pditõ
ne ipoz impioz. vt dr sap.j.sed in sua iusticia. qa iustus
dñs ꝛ iusticias dilexit. Tercõ mõ vt desideriũ referatur
ad remotõz culpe.nõ ad ipam penã. vt scz pctã destruãť.
ꝛ homies remaneãt. Sciendũ est etiã ꝙ vt di.greg.i. mj.
mora.tractãs illud iob. Et maledixit diei suo. Scripta
sacra duobꝰ mõis maledictũ memorat.alid vicz qd app
bat.ꝛ aliud qd dãnat. Aliť enĩ maledictũ pfert iudicõ iu
sticie.aliť liuore vindicte. Maledictũ qppe iudicõ iusti/
cie ipi pmo homi peccãti plaũ est.cũ audiuit. Maledi/
cta tra in opibus tuis. Itẽ cũ ad abraã dr. Maledicam
maledicẽtibꝰ tibi. Rursuz de maledicto qd nõ iudicõ iu
sticie sz liuore vindicte pmit voce pauli pdicantis admo
nemur q ait. Bñdicite.ꝛ nolite maledicere.ꝛ rursuz Ne
qz enĩ maledici regnũ dei possidebũt. Deus ergo male/
dicere dr.ꝛ tamẽ maledicere hõ phibeť qr qd hõ agit.ma
licia vindicte.deꝰ nõ facit nisi examie ꝛ vtute iusticie. Cũ
ergo sancti viri maledictõis sniaz pferũt. nõ ad hanc ex
voto vlcõnis.sz ex iusticie examine erũpũt. Intꝰ enĩ sub/
tile dei iudiciũ aspiciũt.ꝛ mala foras exurgentia qr male
dicto debeãt feriri cognoscũt.ꝛ eo in maledicẽdo nõ pec
cãt.quo ab interno iudicõ nõ discordãt. Hic est ꝙ petrꝰ
in offerẽtem sibi pecuniã symonẽ sniam maledictõis in
torsit dicẽs. Pecunia tua tecũ sit in pditõz. Qui ei ñ ait
est sz sit.nõ indicatõ sz in optatõ mõ se hoc dixisse siguit.
Hinc helyas duobꝰ qnqgenarijs ad se veniẽtibꝰ dixit.
Si homo dei sum descẽdat ignis de celo ꝛ ꝯsumat vos
Quoz vtroruqz snia quãta seueritatis ratõnẽ ꝯualuit.
terminꝰ cause mõstrauit. Nã ꝛ symõ eterna pditõne in
teriit.ꝛ duos qnquagenarios desup veniẽs flama ꝯsup
sit.vtus ergo subseqnẽs testificať.q mẽte maledictõis se
tẽtia pmit. Cũ enĩ ꝛ maledicẽtis innocẽtia pmanet. et tñ
eum q maledicit vsqz ad interitũ maledictõ absorbet. ex
vtriusqz ptis fine colligit.qr a bono ꝛ intimo iudice ĩ re/
um sentẽtia sumpta iaculať
Impsentiarũ .i. in pñti mõ.ꝛ potest esse ps cõposita .et
erit aduer.tpis. Geñ.l. Sicut impsentiarũ cernitis. Po
test etiã esse aduer.loci.ſm qsdam. ꝛ tunc impsentiarum
idem est quod in psenti.
Impmo mis.si.suz.ex in ꝛ pmo mis. ꝯpo. ꝛ est impme/
re valdẽ pmere. Uel impmere.i.infigere.ꝛ ẽ actiuũ.ꝛ cor/
Impbulus la.lũ.pnlt cor.i.aliquãtulum im ri.pri.
pbus.ꝛ deriuať ab impbus.
Impbus.pbus ꝯponit cũ in.ꝛ dr impbus ba.bũ.i.non
pbus.vel insatiabilẽ.ĩportunꝰ.pseuerãs.vnd. Labor im/
pbus oĩa vincit.ꝛ dr impbus q̃si instãs phibẽti. ꝛ ẽ etbi
mo.ꝛ ꝯpať. vnd impbe bius sime.aduer.ꝛ hec impbitas
tatis. Et vt dr in grecis. Impbus est aliqs vbis factisqz
Impmptu.id ẽ in mãifesto.sz magis sũt due ptezuꝰ.
partes.vide in pmptus.
Impperiũ. Ab impero ras. qd ꝯponit ex in ꝛ ppero
deriuať hoc impperiũ rij.i.ꝯuitiuz dedecꝰ.iniuria.vl de
risio. Uñ in psal. Impperia impperantiũ tibi ceciderũt
sup me. Jacobi.j. Qui dat omibꝰ abundanť ꝛ nõ impro
perat.ꝙ deus dat est bonitatis.ꝙ omibus cõmunitatis
ꝙ abũdant largitatis.ꝙ ñ impperat.ẽ sũme curialitatis
Impulsus sa.suz.ex in ꝛ pulsꝰ ꝯpo.ꝛ est impulsum qd
nõ puidet.sz subito accidit qd fit.ꝛ pdu.ui.
Impudẽs penul.pdu.in prudẽs vide
Impubeo bes.in pubes bis.vide.
Impuber beris pdu.pnlt.exponit in puber
Impubes bis.in puber vide ꝛ in pubis.
Impudẽs ex in ꝛ pudẽs ꝯpo.ꝛ est impudẽs nõ pudẽs.
nõ verecundꝰ.cui pudor ꝛ pudicicia pcul est. Dan.viij.
Cõsurget rex impudẽs facie.ꝛ cor.pu. Uñ ouid.de arte.
Si doctꝰ videare rudi.petulãsue prudẽti.
Impudicꝰ. Pudicus ꝯpo cũ in ꝛ dr impudicꝰ ca.cum
id ẽ adulť obscenꝰ. Quidã tamẽ dicũt ꝙ impudicꝰ cõpo
nit ab in ꝛ podice.qr podicez.i. fetorẽ dicit q turpitudiez
infert. Et ꝯpať. Uñ impudice cius sime.aduer. ꝛ hec im
pudicicia cie.ꝛ impudico cas.i.impudicũ facere.incesta/
re. Et est actiuũ ꝛ pdu.di. Uñ ouid.epy. Ille cuz pietate
mea pcibusqz pudicis. Et scias ꝙ duplex est ĩpudicicia.
scz spũalis ꝛ carnalis. Spũalis est q̃ p dlectatõz cogita/
tõnum intꝰ tantum agiť. Carnal est que corpalit agiť seu
cõplet. Fit aũt multis mõis. Nam mõ p visum mõ p au
dituz.mõ p tactũ.mõ p cogitatõz.mõ p locutõz.modo p
opatõz. Talibꝰ fomẽtis nutriť ꝛ exerceť libido.ꝛ põt aĩa
Impulsus sa.suz.i.valdẽ pulsꝰ.vl intꝰ separi a deo.
pulsꝰ.ab impello lis dr.et hic ĩpulsus sus. substãtiue.
Impunis.ab in ꝛ punio vel pena ꝯpo.impunꝰna nuz.
ꝛ hic ꝛ hec ĩpunis ꝛ hoc ne.in eodẽ sensu.i. nõ punitꝰ. si/
ne pena. Et quãdoqz ĩpunis dr immunis. ꝛ inde ĩpune.
ꝛ impunit aduer.ꝛ hec impunitas tatis.ꝛ est impune si/
ne pena.liber.sine vindicta.vt Impune nõ cedit.i.nõ ha
bet successuz.vl nõ accidit sine pena.
Impunitꝰ ta tũ.i.nõ punitꝰ.et ꝯpo.ab in et punio nis.
Impurus ra rũ.i.nõ purus.ꝛ ꝯpať impurus rior simꝰ.
vnde impure rius.sime aduer.ꝛ hec impuritas tatis. et
ꝯponit ab in ꝛ purus. Uel põt ꝯponi ab in ꝛ puro ras.
Et ab impurus deriuať impuro ras.i.impurũ facere. et
Imus ma.mũ.i.depssus.infimus. pdu.pu

I ante N

In ppositõ quãdoqz ꝯstruit cũ actõ casu. aliquãdo cũ
ablatõ.aliquãdo cum vtroqz simĺ. Septem aũt modis
ꝯstruit cũ actõ tantũ. Sex cũ ablatõ tantũ. Tribus cum
vtroqz indifferenť ꝛ sic in vniuerso.xvj. modis cõstruit
cũ casibꝰ. Quotiẽs aũt in significat motũ de loco ad lo/
cum ꝯstruit cũ actõ tantũ.vt vado in vrbẽ. vado ĩ eccle/
siam.si sum extra. Itẽ quotiẽs in ꝯponit p cõtra ꝯstruit
cum actõ tantũ.vt vado in hostem.i.ꝯtra hostem. Itẽ in
adulterz dico.i.cõtra adulterz. Item q̊tiens sigficat inde/
terminatã infinitatẽ ꝯstruit cum actõ tantuz. vt in psal.
Dñs regnauit in eternũ.ꝛ iusti in ppetuuz viuẽt. Itez q̊
tienscunqz in cõsignificat diuturnitatẽ ꝯstruit cum actõ
tantũ.vt Uisio quaz hic vides in longos dies est. ꝛ Iste
pphetisat in magna tpa ꝛ ibi. Ut inhabitẽ in longitudi/
nem diez. Itẽ q̊tienscũqz ad in subintelligit vsqz ꝯstrui/
tur cũ actõ tantũ.vt Qui odit aĩam suã in hoc mundo
in vitã eternã custodit eam.i.vsqz ad vitã eternam.et ibi

Scio cui credidi ꝛ certus sum. q: potēs est depositum meū ſuare in illū diē.i.vsq3 ad illū diē. ꝛ Uado in mōtē .i.vsq3 ad mōtē. Itē q̊tienscūq3 i ponit̃ ꝑ iuxta ꝯstruit̃ cū actō tātū. vt isti ꝯtēdebāt iuxta regē ī hūc modū.i.iuxta hūc modū. ꝛ ibi Misit ad ezechiā ī hec v̾ba.i.iuxta hec v̾ba. Itē q̊tienscūq3 in ponit̃ ꝑ sup. ꝯstruit̃ cū actō tantū qđ videt̃ esse tantūmō cū liber ostēdit̃ ab aliquo exponi vt Beda in mathēū.i.sup mathēū. Et sic septem modis ꝯstruit̃ in cū actō tantū. Sex aūt modis ꝯstruit̃ cum ablatō tantū. Nam q̊tienscūq3 in significat motōem fieri ī eodē loco. ꝯstruit̃ cū ablatō tantū vt Milites currūt in ciuitate. ego curro in cāpo. Itē q̊tienscūq3 in cōsignificat ꝑmanētiā3 in eodē loco. vel in re aliq̄. ꝯstruit̃ cū ablatiō tantū vt sum in domo. sum in lecto. su3 in cogitatōe. dormio in lecto. Itē quotiēscunq3 in ponit̃ ꝑ inter ꝯstruitur cū ablatō tantū. vt bñdicta tu in mulierib⁹.i.inter mulieres. ꝛ ibi. accepisti bona in homībus.i.inter hoīes. ꝛ ibi. In q̄bus vocati estis vos.i.iter q̊s. Itē q̊tienscūq3 in ponitur ꝑ intra ꝯstruit̃ cū ablatō tantū. vt orō mea in sinu meo ꝯuertet̃.i.intra sinū meū. ꝛ ibi Nec cōclusisti me in manib⁹ inimici.i.intra man⁹. Itē quotiēscunq3 in ponitur ꝑ cum. ꝯstruit̃ cū ablatō tantū. vt in baculo meo trāsiui iordanē.i.cum baculo meo. Itē quotienscūq3 in ponit̃ ꝑ ante. ꝯstruit̃ cum ablatō tantū. vt Dirigat̃ domīe oratō mea sicut incēsum in ꝯspectu tuo.i.añ ꝯspectum tuū. ꝛ ibi. Hoc est miraculū in oculis nostris.i.ante oculos nostros. Cū vtroq3 casu ꝯstruit̃ indifferent̃. Quotienscūq3 in ponit̃ ꝑ sup. cōstruit̃ cū actō. vt Loquet̃ pacē in plebē suā.i.sup plebē suā. Cum ablatō. vt Misit deus filiū suū in terris.i.sup terras. ꝛ ibi. Iacta cogitatū tuu3 in domīo.i.sup dñm. Itē quotienscunq3 in ponit̃ ꝑ per. q̄ñq3 ꝯstruit̃ cum ablatō. quādoq3 cū actō. Cū actō quādo significat localē trāsitū3. vt apite mihi portas iusticie ꝛ ingressus in eas.i.ꝑ eas. Cū ablatō q̄ñ notat admistratōne3. vt Multifarie mltisq3 modis olim deus loquēs patrib⁹ in ꝓphetis.i.ꝑ ꝓphetas. Itē quotiēscunq3 in ponitur ꝑ ad. ꝯstruit̃ q̄ñq3 cū ablatō. q̄ñq3 cū actō. Cū actō quādo localē motōe3 designat. vt Impulit in lat⁹ tuum id est ad lat⁹ tuū. ꝛ Uado in hostes.i.ad hostes. Cu3 ablatiō. vt Dñs erit in latere tuo.i.ad lat⁹ tuū. ita di. hug. Scdm āt Aristo. sic distinguunt̃ modi de in. Nā ꝑmo mō dr̄ aliqđ esse in aliquo. sicut ꝑs integral' in suo toto. vt digitus in manu. ꝑies in domo. Scđo mō. sicut totū integrale est in suis ꝑtibus. vt dom⁹ est in ꝑiete. tecto et fundamēto. Tercō aūt mō sicut spēs in genere. vt hō in aīali. ꝛ vniuersalit̃ qđlibet inferi⁹ in suo supiori. Quartus modus essendi in. dr̄ sicut genus in spē. vt aīal in homīe. ꝛ vnūqđcunq3 diffiniēs in suo diffinito. Quint⁹ mod⁹ essendi in aliquo est. sicut forma in materia. Et iste q̄ntus mod⁹ subdiuidit̃. q: q̄dam est forma substātialis vt aīma est forma substātialis homīs. Alia aūt est accidental'. vt albedo est forma accidētalis hoīs. Et ꝑma earum dr̄ ꝓprie esse in. sicut est forma in materia. ꝛ aīma in corꝑe. Alia dr̄ esse in sicut accidēs in subiecto. vt albedo in ꝑiete. ꝛ calor in corꝑe. Sext⁹ mod⁹ essendi in. est sicut aliqđ in ꝑma causa efficiēte. vt regnū in regēte Septim⁹ mod⁹ essendi in. est sicut aliqđ in fine. sicut virt⁹ in beatitudine. Octauus mod⁹ essendi in. ē sicut aliqđ in vase. ꝛ vniuersalit̃ sicut locatū in loco. Hos aūt octo modos essendi in. distinguit aristo. in phisica sua. Boeci⁹ aute3 assigt nouē. q: subdiuidit q̄ntū modū ī duos. vt dictū ē

Inaffabilis. Affabilis ꝯpo. cū in ꝛ dr̄ hic ꝛ hec inaffabilis ꝛ hoc le. insuauis ꝛ auster⁹ ad loquēdu3

Inalto tas taui tare.i. in altū extollere. ꝛ ꝯpo. ab in ꝛ alto altas ꝛ aīmo as.

Inanimo as aui. are.i. valđ aīmare. ꝛ componit̃ ab in

Inanis. ab in ꝛ vanus ꝯpo. hic ꝛ hec inanis ꝛ hoc ne. q̄si inuan⁹ id est valde van⁹. ꝛ cōpat̃. vñ hec inanitas tis. Et inanio is. iui. ire.i. inanem facere. adnihilare. euacuare. depmere. diminuere. ꝛ est actiuū cū omibus suis ꝯpositis. ꝛ ꝑdu. a. Unđ kathō Hoc faciūt stulti quos gloria vexat inanis. Et vt di. maxim⁹. differūt inane ꝛ vanu3. q: vanū est quidq̄d nullius pōderis aut v̾tutis firmitate cōsistit. Inane est q̄dquid cū seculo ꝑite deficiēs ad vitā nō trāsit eternam. Quidq̄d ei ꝑ carnali honore laborat corruptibili cū carne dilabit̃.

Inarro ras raui rare.i. in arrā ꝑ aliquo dare. ꝛ componit̃ ab in ꝛ arro

Inauris. ab in ꝛ auris. cōpo. inauris ris.i. anulus q̄ in aure ꝑforata gestat̃. Itē inaures dicunt̃ filateria ydoloꝝ. sicut di. glo. sup gene. xxv. a.

Incarcero ras raui. id est in carcerē ponere. ꝛ cōponit̃ ab in ꝛ carcer ceris.

Incarno as aui. are. verbū actiuū id est induere carnē Uñ incarnatus ta tum. A quo hec incarnatō onis. ꝛ cōponit̃ incarno nas ab in ꝛ caro carnis.

Incassu3 ab in ꝛ cassis. sis. cōponit̃ incassu3 aduer. id est frustra. sine causa. q̄si sine cassib⁹. sine q̄bus venatō inanis est. Uel ꝯpo. ab in. ꝛ cassū aduerbio q̄litatis ſm hug. Papias etiam di. Incassu3 irritū. frustra. infructuose. sine cā.

Incastratura re. dr̄ incauatura lignoꝝ ꝑ quā mutuo sibi copulant̃. sicut pat3 in extremitatib⁹ asseru3 ꝯtinuatoꝝ. ꝛ dr̄ incastratura q: in eo quasi ī castro vniūtur ligna ꝛ muniūtur.

Incaustū sti. in encaustū expon

Incedo ab in ꝛ cedo dis ꝯpo. incedo dis si. sum. dere.i. ire. ꝛ est nobiliū. ꝛ regit post se ntīm. vt incedo supinus. Uide plenius de hoc in tercia ꝑte vbi agit̃ de regimine. in capit. de nomīatiuo casu.

Incenat⁹ ta. tum id ē non cenat⁹. Dañ. vj. Et abijt rex in domū suam ꝛ dormiuit incenatus

Incendo dis. di. sum.i. valđ accendere. v̾bum actiuu3. ē ꝛ ꝯpo. ab in. ꝛ cādeo des. sicut ꝛ accēdo dis. ꝛ succēdo es

Incenis. ab in ꝛ cena ꝯpo. hic ꝛ hec incenis ꝛ hoc ne. q̄si sine cena. id ē ieiunus. ꝛ ꝑducit pnl't.

Incensum si.i. thus ab incēdo dis dicit̃

Incētiuus ab incendo dis dr̄ hic incētiuus a. ū. et hoc incentiuū ui. qđ incēdit vel estus libidis et ꝑdu. pnl't

Incentor ab incendo dis dicit̃ hic incētor toris. Uñ di. ysidor⁹. Incētor dr̄ ab eo ꝙ incēdat atq3 inflamet. Et addit. Incentor est q̄ ꝑaua suggestione cor alioꝝ succēdit. ꝛ ꝑsuadendo inflamat

Incesso sis siui sitū. v̾bum actiuū.i. ꝑuocare. ab incedo dis dr̄. Uñ boeci⁹. Tu solebas incessire ꝑsitem fortuna3

Incessus sus sui.i. itio ab incedo dis. incessum dr̄

Incestus. Castus vel ceston ꝯpo. cum in ꝛ dicit̃ incest⁹ sta stum. quasi incastus. q̄ cum moniali. ꝯsanguīea. vel v̾gīne cōcūbit. Unde hoc incestū sti. Et incestus stus stui talis coit⁹ illicitus. et incesto stas. verbū actiuū.i. taliter impudicare. ſm hug. Uide in rapt⁹.

Inchoatiuū v̾bum desinit in sco. ꝛ sig̃ficat initiū actus vel passionis sui ꝑmatiui. vt pleni⁹ dixi in tractatu đ speciebus v̾boꝝ in ca. de verbo inchoa.

Inchoo as. aui are atū.i. incipe. Uñ inchoat⁹ ta. tū.i. inceptus. Unđ inchoatō onis.i. iceptō. Item ab inchoo inchoatiuus ua. uū.i. iceptiuus

Incido dis di. dere. sup caret.i. in aliq̄ ꝑte cadere. Unđ in luca. x. ca. Incidit in latrones. ꝛ ꝯpo. ab in ꝛ cado dis ꝛ corri. ci. Itē inuenit̃ icido dis di. cisū. dere. qđ ꝯpo. ab in ꝛ cedo dis cidi. ꝛ ꝑdu. ci vbiq3. Uñ vers⁹. Qui putat incidit. incidit ille cadēs

Incieo cies ciui. citū.i. vocare cōmouere. ꝑuocare. ab in ꝛ cieo cies ꝯpo. Item dr̄ incio cis. ciui. citū. ab in ꝛ cio cis

Incicta cte. fe. ge.i. ꝑgnās quasi sine cictu. q: ꝑcigi fortit̃ vterus nō ꝑmittit. ꝛ ꝯpo. ab in ꝛ cīgo gis.

Incio cis. exponit̃ in icieo cies

Incipio pis. cepi ceptū. ab in ꝛ capio pis ꝯpo. ꝛ corri. ci Inuenit̃ etiā incipit v̾bum ipsonale. Nota ꝙ sunt q̄da3 verba impsonalia nō simplicit̃. sed ex adiūcto. q̄ sequuntur ꝯstructōes illoꝝ v̾boꝝ impsonaliū q̄bus adiungūt̃. s3 incipit solet. đbet. desinit pōt. vt Socrates incipit iterūesse legere. Sicut pleni⁹ dixi in tercia ꝑte vbi egi đ v̾bis in capi. de verbis impsonalibus.

Incircūscript⁹. ꝑta. ꝑtū.i. termio carēs. q̄ circūcludi nequit. ꝛ deriuat̃ ab incircūscribo bis. Et scias ꝙ ꝓprie corpus a loco circūscribit̃. Aīa v̾o vel angelus ñ circūscribunt̃ ꝓprie ꝛ absolute loquēdo. tñ respectu dei ꝛ anglus corꝑ⁹ dr̄ ꝛ circūscribit̃. Uñ di. greg. Et mittunt̃ igit̃ angeli ꝛ assistūt. q: ꝛ si circūscript⁹ est angelic⁹ spūs. sūmus tñ spūs ipe q̄ de⁹ ē circūscript⁹ nō ē. Angeli itaq3 missi ante ipm sunt. q: quolib3 missi veniāt intra ipm currūt. Pro ꝑte tñ angel⁹ in loco nō dr̄ esse nisi diffinitiē. q̄a ita est in vno loco ꝙ nō est vbiq3 vel in plurib⁹ locis. S3 de⁹ vbiq3 est essentialit̃. ꝑñtialit̃ ꝛ potentialit̃.

Incisiuus ua. uū.i. nō in tꝑe sectus. vel īmatur⁹ vel superfluus. ꝛ deriuat̃ ab incido dis. Hora. in odis. Ut gaudet incisiua decerpēs pira. ꝛ hoc incisiuū ui. pōt dici substātiue supfluū illđ qđ incidit̃ de aliq̄ materia. vıđ etia3 in ꝑficuus

Incito tas. ꝯponit̃ ab in ꝛ cito tas. vıđ in cito tas.

Inclemēs ab in ꝛ clemēs ꝯpo. inclemēs tis ge. oīs. vnđ hec inclemētia tie. ꝛ dr̄ inclemēs. iexorabilis. crudel'. imitiscors. impi⁹ ꝛ ꝑdu. cle. Uñ in aurora dr̄. Donec bonorat eas summi clemētia regis.

Inclino ex in ꝛ clino nas ꝯpo. inclino as aui are. q̄si intus clinare.i. reflectere. vñ hic ꝛ hec inclinis ꝛ hoc ne. et inclinus na nū. idem. ꝛ hoc inclinatoriū rij. ꝛ ꝑdu. di. inclino. Uñ ī aurora dr̄. Tūc caput inclinat emiss⁹ spūs exit.

Inclit⁹ ta. tū. pnl't cor. in clitus exponit̃

Includo dis. in claudo dis exponit̃

Inclunior aris atū.i. ꝯcubitū pati. ꝛ ꝯpo. ab in ꝛ clunis Inuenit̃ etiā inclunio as v̾bum actiuu3. ꝑ clunes incuruare v̾l eleuare

Inclusor soris. mas. ge. ꝛ hic inclusorius rij. dr̄ ille q̄ vicinoꝝ claudit pecora ꝑ forefacto. et dr̄ ab includo dis ſm hug. Inclusor etiā pōt dici q̄ aliqđ includit. sicut aurifaber q̄ includit gemmā in anulo. ꝛ ꝑdu. pnl't inclusor tam in ntō q̄m in gtō

Incola le. Ab incolo lis dr̄ hic ꝛ hec incola le. cōis ge. et cor. pnl't.i. aduēticius. Incola ei nō idigenā. sed aduenā designat. vide in inq̄linus.

Incolatus Ab incola dr̄ hic incolat⁹ tus. tui.i. inhabitatō vel māsio. Uñ ꝓpheta. Heu mihi q: incolat⁹ meus ꝑlongat⁹ est.i. inhabitatō. ꝑegrinatō. māsio.

Incolo lis. in colo lis exponit̃.

Incolumis. ab in ꝛ columis. vel colūna ꝯpo. hic ꝛ hec incolumis ꝛ hoc me. idem qđ columis. Et est ibi in non ꝑuatiuū sed augmētatiuum ꝛ intētiuū. q̄si valđ erectus fortis stabilis alacer. Et ꝯpat̃. Iñ hec incolumitas tatis id est sanitas alacritudo.

Incomicō cias. in comiciū cij. exponit̃.

Incomodo das. in comodus exponit̃

Incōpetēs. Cōpetēs ꝯpo. cū in. ꝛ dr̄ incōpetēs tis. gene. omīs id est ꝯueniēs ꝛ ꝯpat̃. incōpetēs tior. sim⁹. vñ hec incōpetētia tie id est incōueniētia. ꝛ corr. pe.

Incōplexus Ab in ꝛ cōplexus ꝯpo. incōplexus xa xu3 id ē nō ꝯplex⁹. Uñ a dyalecticis termin⁹ ꝯplexus dr̄ qui ꝯstat ex plurib⁹ dictōib⁹. vt hō albus. Termin⁹ vero incōplexus dr̄ ille q̄ vnica dictōe ꝓfert̃ est. vt homo.

Incōcinus. Ab in ꝛ ꝯcinus ꝯpo. incōcinus na. nū.i. incōgruus. nulli ꝯcors. in quo discordāt mores int̃ se ꝛ ab alijs. Et ꝯpat̃ incōcinus nior simus. vñ incōcine nius sime aduer. ꝛ hec incōcinitas tatis

Incōditus.i. icomposit⁹. inordiat⁹. ipolitus. rudis. ſm Pap. ꝛ ꝑdu. penul. Item pōt eam corripe. sicut ꝯditus pōt corripi ꝛ ꝑduci in pnl'. vıđ in ꝯdit⁹ ꝛ in īteriectō.

Incōiugus. exponit̃ i cōiugus

Incōsultus ta tū. expoītur in cōsultus.

Incōsutilis A cōsuo is. deriuat̃ hic ꝛ hec cōsutil' et hoc le. quod ꝯpoītur cū in. ꝛ dr̄ hic ꝛ hec incōsutilis ꝛ hoc le. pnl't cor. Ioh. xix. Erat aūt tunica incōsutil' id est cū paucis suturis vt esset minoris sumptus. Paupes enī solent q̄nto minus possunt pānos diuidere. ꝛ paucas ꝑtes facere. vt fortiora sint indumēta. ꝛ minoris sumptus. Quidam v̾o sic exponunt. Incōsutilis.i. sine sutura acus. sed reticulato oꝑe facta. ꝛ ideo apte scindi nō poterat. sed ñ est verisil'e ꝙ ista tunica tāte esset artis. cū xp̄c pauꝑ esset ꝛ summe humilis. Erat aūt ꝯtexta desup id ē ꝑ totam ꝑtem supiorem habebat pānu3 ex trāsuerso desup positū ad modū corrigie in pellicijs vt fortior esset. Criso. sic di. Duplex erat ista tunica ꝑ totum id est duplicato pāno ſm morem palestine regiōis. vbi paupes habēt tales vestes causa fortitudīs. Quidā aūt allegoriā ꝑ istđ ostēdi quoniā nō simplicit̃ homo erat q̄ crucifixus erat. s3 desuper deitatē habebat. Quidā ipam spēm tunice aiūt euāgelistam historice designare. q: enī in palestina duos pānos cōmittētes ita subtexerūt indumēta. ostēdit iohannes. quoniam talis erat tunica ex his q: desup subtexta Ista tunica fert̃ a beata virgīe ipi xp̄o in infantia facta. ꝛ aptata fuisse. ꝛ creuit cū ipo crescēte. Qđ nō debet esse incredibile. cū sil'e miraculū ꝯtigerit filijs isrl' in solitudine. vt habet̃ deutro. ca. viij.

Incōtaminatus ta. tū. et dr̄ ipollut⁹ incorrupt⁹. ñ detur pat⁹ nō cōtaminat⁹ Et ꝯpo. ab in ꝛ cōtaminat⁹

Incõtinẽs tis.ge.oĩs.i.nõ ↄtinẽs.ab in ꝛ ↄtinẽs. Unde
hec icontinẽtia tie.i.nõ ↄtinẽtia. Uide in ↄtineo nes.
Increpo pas pui.ꝛ increpaui inuenit ꝛ corr.cre. Uide
supra in crepo crepas
Incuba be.cõmunis ge.pnlt cor.q̃ vel q̃ sp incũbit vl' in
cubat. Et dr ab incubo bas.vel ab incumbo bis
Incubi vel incubones idẽ quod pilosi. qdam demões
sunt. Uide in pilosus.ꝛ cor.pnlt incubi.sꝫ incubones eã
Incudineus.nea.neũ.quod ptinet ad incu pducit.
dem ꝛ deriuat ab incus incudis .
Inculco ab in ꝛ calco cas.ↄponit.inculco cas caui.care
valdẽ calcare.int⁹ calcare.verba iterando .multiplicare.
iactare.ꝛ ↄuertit a. simplicis in u .
Incunctãter aduer.i.dubitanter sm Pap.
Incuria.i.negligẽtia ab eo ꝙ cure nõ sit sm Pap .
Incurso sas vbum frequẽtatiuum.ꝛ format ab icursu
sup.de incurro ris v.mutato in o .
Incus. Ab in ꝛ cudo dis.deriuat hec inc⁹cudis.i.instru
mẽtum illud sup qd fabricat.q2 in ea cutit aliqd.i.ferien-
do pducit. Ueteres enĩ nõ incudem sed intudem voca-
bãt.q2 in ea metallũ tundat.i.tendat. Uñ intudis dicit
malle⁹ a tũdẽdo.i.tendẽdo. Et pducit tu. sicut cudo dis
Incuso sas.exponit in accuso sas vide in cudo dis
Indago gas gaui gare.i.inqrere inuestigare.vñ hec i
dago ginis.inuestigatõ.inqsitõ.ꝛ pdu.ga. Uñ theodo-
lus. Nec cuiqꝫ hoim dedit indagare sepulcrũ. Et videt
in hoc vsu h.vim habere litere
Inde aduer.deriuat.ab in. Et ↄpo.deinde.exinde.pin-
de pinde.subinde. Et differũt.q2 exinde ꝛ dinde ꝛ subin
de aduerbia sunt loci.vel ordis. Perinde aduer. simitu-
dinis vel q̃litatis.i.talit.pinde est ↄiunctõ illatiua.i.igit
Inuenit tamẽ q̃nqꝫ aduer.loci vl' ordis.ꝛ ista q̃nqꝫ apo
copant exin.pin.subin.pin. dein. p exinde deinde.ꝛc. Et
scias ꝙ omia cõposita ab inde dherẽt acuere pnlt.iuxta
regulã illã. Si aliq̃ ppositõ ↄponit cũ aduerbio habẽre
pnlt.longã.tũc ipa penul.debꝫ acui.vt alõge.delõge.abi
tus.excepto vno solo aduerbio scꝫ ide.qd si ↄponat cuꝫ
ppositõe.tũc ipa antepenul.acuẽda est. vt exinde deinde
pinde ꝛc.ita di.hug. De hoc vide in scda pte i inpedimẽ
tis accent⁹ in ca.de inpedimẽto distinctõis
Indecor coris.in decor coris vide.
Indefess⁹ sa.sum.i.infatigabil'.vel indeficiẽs sm pap.
Indemno nas naui nare.natũ ↄponit ab in ꝛ damno.
nas.ꝛ mutat a.in e.ꝛ est indẽnare nõ dãnare. indemnẽ
facere.vel ostẽdere.vñ indẽnatus ta.tũ.ꝛ hic ꝛ hec indẽ-
nis ꝛ hoc ne.i.sine damno vl' damnatõe.s. nõ dãnatus.
vñ indẽniter aduer.ꝛ hec indẽnitas tatis. Prosper. In
demnis ppriũ hnat sapia censum .
Indeptus ta tũ.i.acqsit⁹. In indipiscor est
Indetõsus sa.sum.i.nõ detõsus.ab in ꝛ detõsus.
Index. Ab indico cas.dr hic ꝛ hec ꝛ hoc index cis. q in-
dicat. Uñ hoc indicũ cij. Index etiã dr penultim⁹ digi-
tus.s.collateralis pollici.qa eo indicam⁹.ꝛ tũc est tantũ
mascu.gene.ꝛ corripit di
India die.qdam regio. Inde indus da dum. ꝛ indicus ca.
cum.gẽtile. Uñ ꝛ qddam gen⁹ coloris dictũ est indicuꝫ.
q2 in idicis calamis inuenit spuma adherẽte limo. ꝛ ẽ co
loris cianei mixturã purpurei ceruleiqꝫ mirabilem red
dens.ꝛ indic⁹ ci qdam lapis alb⁹. Job.xxviij.dr. Nõ cõ-
ferẽt tinctis indie coloribus. Et scias ꝙ indie tres esse ab
histographis asserunt. Prima est q̃ ad ethiopiã mit
tit. Secũda q̃ ad medos. Tercia q̃ finem facit. In hãc in-
gress⁹ est bartholome⁹ apostol⁹
Indicẽs.in dico cis vide.
Indico cas.pnlt corr.in dico cas. est
Indico cis.pnlt pdu.in dico cis. est .
Indictõ. Ab indico cis deriuat hec indictõ onis.i.edi
ctio.vel annũciatõ.siue edictũ. Hic põt queri quid sit in
dictõ.ꝛ ad qd sit inuẽta.ꝛ vnd inoleuit cõsuetudo vt in-
dictões vocarent.ꝛ vbi sumãt exordiũ.ꝛ q̃liter indictio
possit inueniri. Indictõ solet appellari indictõnũ ciclus.
id est q̃ndecim annorꝫ tpus. Q̃nqꝫ etiaꝫ indictõ appellat
q̃libet ann⁹ illi⁹ tpis.vt pm⁹ ann⁹ dicat pma indictõ. se-
cund⁹ scda. tercius tercia.ꝛ sic p singulos annos. sic vsqꝫ
ad q̃ndecimũ annũ.indictões veniẽtes rurs⁹ ad pmum
anni pncipiũ reuoluunt. Q̃nqꝫ etiã dicebat olim idictõ
illd tpus in q̃ ↄsilia tributa psoluebant romanis.s.spa-
ciũ annorꝫ q̃nqꝫ. Indictões inuẽte sunt ad notandũ q̃
tpe aliqd sit actũ. Et inoleuit tal' ↄsuetudo a romanis.ꝛ
talis appellatõis ratõ ab eis sumpsit exordiuꝫ. Romani
enĩ debellato orbe ꝛ sibi tributario facto triplicẽ ordiẽ
temporꝫ ad triplex gen⁹ tributorꝫ psoluẽduꝫ pscripserũt
Erat enĩ edictũ in vniuersos dicõni eorꝫ subditos. vt sp
infra q̃ndecim annos auro.vel argẽto.ere.ferro.soluerẽt
tributa.ꝛ hoc tali ordie. Cõstituerãt enĩ sic romani.vt p-
mo q̃nquẽnio soluerẽt aurꝫ ꝛ argentũ ad sustentandaꝫ
rempublicã. Et ita illi q̃nqꝫ anni dicebant pma indictio
Deinde in alio q̃nquẽnio.i.i alijs q̃nqꝫ annis soluerẽtur
es.ꝛ huidi metallũ ad faciẽdas imagines illustrib⁹ viris
q̃ pmeruerãt. ꝛ ad depigẽda fortia facta eorꝫ vt essent in
memoria. Unde finitis pmis annis in pncipio sexti anni
fiebat edictũ vt deinceps soluerent es.ꝛ isti q̃nqꝫ anni di-
cebant scda indictõ. In tercia indictõe soluebat ferrum
ex quo fiebant arma ad debellãdos hostes.vñ finita se-
cũda idictõe in pncipio vndecimi ãni fiebat edictũ.vt i
illis q̃nqꝫ annis soluerent ferrũ. Ultra aũt numerꝫ q̃ndeci
annorꝫ nõ pcedebãt.ꝛ appellatũ est hoc tpus q̃ndeci an-
norũ indictõ vna. vel indictõnuꝫ vn⁹ ciclus.in q̃ plena
rie mũdus expleuit.qd a romanis indictũ erat. Sicut ãt
romani actões suas notabiles p indictões ãnotaue-
rũt.sic eccl'a romana adhuc spũalia psoluẽs tributa no-
tabilia facta p indictões ↄsueuit ãnotare. Unde adhuc
singul' annis pascali festo cũ anno dñice incarnatõis in
cereo annotat ann⁹ pñtis indictõis. Anni siqdem ab in
carnatõe dñi indictõ quoqꝫ ꝛ epacte ꝛ ↄcurrentes. No-
men q̃ꝫ ꝛ temp⁹ pncipis in pascali cereo annotãt. Cere⁹
aũt renouat⁹ ꝛ illuminatus sigñcat xpm resurgentem a
mortuis in carne glõsa. splẽdore diuinitatis illustratum.
Cera enĩ carnẽ xpi designat ꝛ lumẽ deitateꝫ. Anni ergo
domĩ ꝛc. pdicta icereo ↄscribũt.quoniã actões hoim ꝛ
successiones tẽporꝫ ex xpi dispositõne ordinant. Sumit
aũt cicl⁹ indictõnũ exordiũ ab octauo kalẽdas octobris
supple sm antiq̃s. Indictõneꝫ ãt sic inuenire potis. Su-
me annos dñi ꝛ q̃tquot fuerit in pñti anno his adde
tres annos q̃ pcesserãt de indictõne illa in qua na⁹ est
dñs. Natus enĩ est domin⁹ in tercia indictõe siue i ciclo

anno cicli indictõnuꝫ.ꝛ totã illaꝫ sumã ptire p q̃ndecim.
ꝛ q̃t anni remãserint ipa est indictõ pñtis anni.ꝛ si nich
il remãserit est indictõ q̃ndecima.ꝛ postea redit ad ca-
put.q2 indictõ nõ excedit q̃ndecim annos. De hoc tales
traduntur vsus. Si trib⁹ adiũctis domĩ diuiseris ãnos.
Per ter q̃nqꝫ.dat indictõ certificata. Si nihil excrescit
q̃ndena indictõ currit. Sed hic nota ꝙ anni dñi reno-
uãtur in kalẽdis ianuarij siue in natiuitate dñi. sꝫ indi
ctio renouat in octaua kalẽdas octobris.ꝛ sic anni dñi
pcedunt nouẽ mẽsibus.vnde vsus. Mẽsibus hanc no-
uem dñi pcursitat ann⁹. Et idõ si ↄputas vel q̃ris indi-
ctõneꝫ a natiuitate vsqꝫ ad octauas kalẽdas octobris
iũgas tantũ duos ãnos ãnis dñi.ꝛ si q̃ris de ea ab octa
uo klãs octobris vsqꝫ ad natiuitatẽ dñi iũgas annos
tres. Nota insup ꝙ indictõ in alijs sigñcatõib⁹ inueni-
tur a pdictis.sicut in.iij. Reg.cap.v.vbi dr. Et erat indi
ctio trigintamilia virorꝫ.i.summa eorꝫ q̃ indicebant. vel
dic sicut exponit in historijs ꝙ forte indictõ est ibi deter
minata hoim collectõ.sicut est cohors ꝛ legio. Itẽ indi-
ctio p exactõne vel pcepto gũi vel intolerabili ponit in
ij. li.hesd.ca.xx.vbi dr. Nec vlla alia indictõ irrogent ꝛc.
Item inuenit indicõ casus ablatiui hui⁹ nois indiciũ cij.
sꝫ tũc scribit sine t.ꝛ cor.antepnlt. Uñ ouid epy. Eminꝫ
indicõ pdita flama suo .
Indict⁹. Ab indico cis deriuat indict⁹ cta.ctum.i.pce-
ptuꝫ vel annũciatũ. Uñ hesdre.ij.li.ca.iij.a. Sꝫ nec idi-
cto.i.nõdum impato.vel annũciato.
Indic⁹ ca cũ penul.cor.in india exponit
Indifferẽs. Ab in ꝛ differẽs cõponi.hic ꝛ hec ꝛ hoc in-
differẽs.i.nõ differẽs.sine dria ideꝫ vel silis ꝛ ↄpat.vnde
indifferenter tius sime.aduer.ꝛ hec indifferẽtia tie.i.idẽti
tas vel expssa similitudo
Indigena ne.cõ.ge.pnlt cor.vide in inq̃linus
Indigeo. Ab in ꝛ egeo ↄpo.indigeo ges gui.d.interpo-
sita.ꝛ e.mutato in i.cor.ꝛ dr indigere q̃si valdẽ egere. vel
int⁹ egere. Unde indigẽs tis.ꝛ a dictõ indigẽti. addita a
fit hec indigẽtia tie.i.pauptas egestas
Indiges. Ab indigeo ges deriuat hic ꝛ hec indiges tis
id est deificat⁹. Prope qdeꝫ indigetes dicunt de homi-
bus facti dij ꝛ imortales ꝛ dicunt indigetes p ↄtrariuꝫ.
ab indigeo ges.q2 nulli⁹ rei indigeãt. Uñ ꝛ q̃libꝫ dij di-
cunt q̃nqꝫ indigetes.sꝫ impp̃rie ꝛ abusiue. Uel indige-
tes dicunt q̃si inter deos agẽtes.i.ↄuersãtes. Uel q̃si de
die in diẽ agẽtes.i.pficiẽtes.vel q̃si numerꝫ dierꝫ augen
tes.vel quasi inde geniti.i.ex terra. Ge.enĩ tra dr. Sꝫ oẽs
iste sunt ethimologie.ꝛ deriuat ab indigeo ges.vt dictũ
est.vel indiges sm q̃sdaꝫ dr ab indigito tas. Et dicebãn
tur indigetes tei.apd ãtiq̃s q̃s noiare nõ audebãt.
Indigetes.in indiges getis exponit
Indigestus sta.stũ.exponit in digestus
Indigito tas.in digit⁹ exponit
Indign⁹ gna.gnũ.in dign⁹ vide
Indiguus a.ũ.pnlt cor.i.idigẽs.ab indigeo ges driuat
Indipiscor sceris.idept⁹ sum.i.acq̃rere.ꝛ cõponitur ab
in ꝛ adipiscor
Indiscret⁹ ta.tũ.i.insipiẽs.nõ facund⁹.nõ eloquẽs.
Indiuiduus.a.ũ.ab in ꝛ diuiduus ↄpo.indiuiduus a
um. Uñ hec idiuiduitas tatis. Et scias ꝙ indiuiduum
dr trib⁹ mõis.vel carẽtia ptiuꝫ. vt athom⁹ vel duricia
vt adamas. Uel q2 p inferiora sue nature philosophi
ce diuidi nõ potest.vt socrates
Indo ab in ꝛ do.ↄpo.indo dis didi ditũ indere.i.ipo-
nere.imittere.inserere.inferre.indicere.inducere. siue fo
ras emittere.ꝛ dr indere q̃si int⁹ dare.
Indocilis ab in ꝛ docilis ↄpo.hic ꝛ hec indocil' et hoc
le.penul.cor.i.nõ docilis q nihil discere põt. Sꝫ indoct⁹
cta ctũ.dr q nõ dũ discit.sꝫ tamẽ discere põt .
Indoct⁹ in indocilis exponit.
Indoles. Ab in ꝛ dolus dr hec indoles lis.pnlt corre.
q̃si sine dolo.i.etas iuuenilis.ingeniũ origo pgenies.p-
prie tñ indoles est signũ vel initiũ future pbitatis. qd se
pe ppendit in q̃busdã pueris.ꝙ aũt dr indoles q̃si intus
vel interi⁹ olens.ethimolo.est
Indorso ab in ꝛ dorsũ ↄponit indorso sas saui sare.i.
supra dorsum ponere qd vulgo solet dici intersellare.
Indubitato.in dubitat⁹ exponit.
Inducie. Ab induco cis.qd est introducere deriuatur
he inducie arũ.ꝛ dicunt inducie q̃si inducta ocia. vel cõ
ponit ab in ꝛ dies ꝛ ociũ. Uñ inducie q̃si in dies ocia. ꝛ
sunt inducie ptes federis.vñ induciari⁹ ria riũ. ꝛ hic et
hec inducialis ꝛ hoc le. vt hoc est tpus induciale.i. in q̃
habent vt debẽt haberi inducie.ꝛ inducio cias.i. differ-
re p inducias vel inducias facere ꝛ ↄstituere.
Inductõ onis. fe.ge.est q̃daꝫ spẽs argumẽtatõis apd
logicum ꝛ sm hoc sic describit. Inductõ est oratõ p quã
fit pgressio a pticularib⁹ ad vniuersale. vt hic sortes cur
rit.plato currit.ꝛ sic d singul' ergo oĩs hõ currit
Inducula le.pnlt cor.i.indumẽtũ ab induo is. dr
Indulgeo. Algeo ges ↄpo.cũ inde vel in ꝛ interposita
d.dr indulgeo ges si.sum.vel indultũ. ꝛ habet diuersas
sigñcatõnes. Indulgere enĩ accipit p gratia ↄcedere. vt
Papa indulsit mihi hãc potestatẽ. Item indulgere.id
operã dare. vt indulgere gule noli q̃ ventris amica est.
id est noli opam dare vel ↄsentire. Item indulgere.i. re
mittere. vt Indulge nobis dñe peccata nostra.ꝛ tunc dr
indulgere quasi inde algere.i. postea cessare a noticia et
memoria forefacti. ꝛ in pma sigñcatõe est actiuuꝫ. In
alijs vo neutꝫ. De indulgẽtijs eccl'e dicã in purgatoriũ
Indumẽ mis.ab induo is.dr hoc idumẽ mis. qdqd in
duim⁹. Josep.in.xvij. Quãdo ciuitatẽ intrabat puatis
idumibus vtebat. Uñ hoc indumentũ ti ꝛ pd.pnlt.idu
men in ntõ.sꝫ in gtõ eam cori .
Induo. Ab in ꝛ duo is qd est soluo ↄponit induo is.
Postq̃ꝫ enĩ indutus est aliqs.q̃si solutus et expeditus
ẽst.vel ad aliqd opandum.vel vt se totũ videndũ prebe
at.qd nõ est cum sit nud⁹
Indupator aliq̃n dr impator interposita du.cã metri.
q2 in heroico carmie impator stare nõ põt. Et ẽ ibi epẽ-
thesis quedam figura methaplasmi
Indusio.ab induo is dr indusio as id est induere. vñ
hoc indusiamen mis.i.indumẽtum.
Industrius stria striũ.et hic ꝛ hec industris ꝛ hoc stre
p eodem dr.i.studiosus.agilis.vigilãs.efficax pseuerãs
impiger.solers. Uñ industrie aduer.ꝛ hec idustria strie
id est assiduitas.studiũ.cupiditas.ardor.auiditas. pse-
uerãtia.solercia.vigilãtia

Induuie.ab induo is plr̃alr̃ he induuie arū. indumēta ⁊ ꝓprie tunice ſpentū. Et eodē exuuie.q2 exuunť ſicut indu/
Inebrio as.aui are.vbū3 actiuū uie q2 induunť.
ab in ⁊ ebrio as ꝯponiť.⁊ pōt eſſe intentiuū ibi in
Inedia.Edes ꝯpo.cū in ⁊ dicit hec inedia die.i. paupꝫ tas que ē in ede.i.in re familiari.⁊ dr̃ inedia q̃ſi ſine eſu. Job.xvij.Inedia inuadat coſtas eius
Ineffabilis.Ab in ⁊ effabilis ꝯpo.hic ⁊ hec ineffabilis ⁊ hoc le.qd̓ qs nō pōt loqui.Vel qd̓ qs poteſt loq cum difficultate.vñ ⁊ deꝰ eſt ineffabilis.nō q2 dici non pōt. ſ3 q2 finiri ſenſu ⁊ intellectu humano nullatenꝰ poteſt. Et q2 de eo nihil digne dici pōt.ideo ineffabil' dr̃. Sic̃ ⁊ eadē rōe qddā nomē dei dr̃ ineffabile ⁊ corr.hi.
Inenarrabilis.ab in ⁊ enarrabilis ꝯponiť hic ⁊ hec ⁊ enarrabilis ⁊ hoc le.penul.correpta qd̓ enarrari nō poteſt.vel qd̓ cum difficultate narrať.
Inenodabil'.ab in ⁊ enodabiliſ.quod dr̃ ab enodo daſ ꝯponiť hic ⁊ hec inenodabil' ⁊ hoc le.penul.corr.qd̓ ſol/
Ineo inis.iui.itū.ab in ⁊ eo is ꝯponiť.⁊ ui nō pōt eſt inire.intrare.incipe.inuenire.cōcumbere.
Ineptio tis.tiui.vide ineptus pta.ptū
Ineptiola le.pnl'r cor.dimi.pua ineptia.
Ineptus pta.ptū.ꝯpo.ex in ⁊ aptꝰ pta.ptū.i.apto con/ trarius.q̃ſi nō aptus.i.ſtultꝰ ſm̃ Pap.Hug vero dicit Ineptus pta.ptū.i.indiſcretꝰ.q acq̇rit ſed nō hab3 mo/ du3 in expendēdo.⁊ ꝯpať.ineptus tior ſimꝰ.⁊ ab ieptuſ venit hec ineptia tie.⁊ inepto ptas ptaui.vbū3 actiuū3. id ē infatuare.ineptū facere vel fieri.⁊ tūc eſt neutrum. Inueniť etiā ineptio ptis.ptiui.ptire.in eode3 ſenſu.
Inergia.in energia exponiť.idē qd̓ energia
Inerguminus idē qd̓ energuminꝰ. Vid̓ in energia. et
Inermis.ab in ⁊ arma ꝯpo.hic ⁊ in energuminus. hec inermis ⁊ hoc me. Et inermus ma.mū.in eodē ſen/ ſu.i.ſine armis ſine viribus. Vñ vͣgilius. Tūc ſtudio ef fuſe matres.⁊ vulgus inermum.
Iners.Ars ꝯpo.cum in.⁊ dr̃ hic ⁊ hec ⁊ hoc iners tis. omis ge.q̃ſi ſine arte.q ad nihilū faciendū vel patiēdu3 eſt aptus.vñ hec inertia ertie.
Inerticula.ab iners dr̃ hec inerticula cule.vitis nigra quā greci amaranō vocāt boni vini ⁊ leniſ. vnd̓ ⁊ ſic dr̃ q2 iners interpellādis neruis habeať.
Inerticus. ca.cū.i.grauis.ignarus.remiſſus.ab iners tis.diciť ⁊ corri.penultimā.
Inexorabil'.ab in ⁊ exorabilis.ꝯpo. hic ⁊ hec inexora/ bilis ⁊ hoc le.i.nō exorabil'.inflexibilis.iplacabil'. ⁊ imi/ ſericors.q nulliꝰ ꝓcibus flectiť Hic etiā dr̃.Inexorabile odiū.inter eos eſt.i.tale qd̓ pacificari vel exorari ad pa/ cem non pōt.⁊ hic inexorabiliť aduer.⁊ hec inexorabili tas inexorabilitatis.
Inexpiabilis.ab in ⁊ expiabilis ꝯpo.hic ⁊ hec inexpia bil' ⁊ hoc le.qd̓ nō purgať.vel qd̓ expiari nō pōt
Infaber bra.brū ab in ⁊ faber bra.brū.ꝯponiť. ⁊ eſt ifa/ ber.inartificioſus.inornatus. Vñ infabre.aduer.i. ior/ nate.Hora in ſmonibꝰ. Quid ſculptū infabre. qd̓ fuſū durius eſſet.⁊ cor.fa. Vñ qdam. Nil runcina fabro cō/ fert ſed rūcina multum.
Infamo mas.maui.ex in ⁊ famo mas ꝯponiť. et hinc hic ⁊ hec infamis ⁊ hoc me. ſine bono nomie. vel male fame.vñ hec infamia mie.⁊ ꝓdu.fa.
Infandus.Ex in ⁊ fandus ꝯpo.infandus da.dū.i.eſt execrādus.ſcelestꝰ.necnō nomiandus. q̃ſi qd̓ nō debet nomiari.nec aliqs de eo fari. Et in eodem ſenſu dicitur nefandus da.dū.⁊ vtrūq3 comparatur.
Infans.A for faris dr̃ fans tis.omis gene.i.nō loq̄ns. ⁊ cōpať infans tior ſimus. Vñ prudentiꝰ in li.himnor Largite mihi carmē infantiſſimo. Diciť etiā infanſ pro puero.⁊ tunc eſt cōis ge.tantū. ⁊ eſt infans vſq3 ad ſep/ tenniū.⁊ dr̃ ifans.q2 fari neſciat.i.loqui nō poſſit. cū nō habeat adhuc bñ ordinatos dētes. Nec ideo dr̃ ifans. q2 loqui nō poſſit vſq3 ad ſeptenniū. ſ3 q2 nō poteſt loq expedite ⁊ diſtincte vſq3 ad illud tempꝰ Vel q2 in pͣma pte illius tpis loq nō poteſt.⁊ ñ hec infantia ne.⁊aſ
Infantilis.Ab infans dr̃ hic ⁊ hec infan ifantis. tilis.⁊ hoc le.res infantis vel ptinēs ad infantem.⁊ pro du.penul.vñ infantiliter aduer.
Infantōſus ſa.ſu3.plenꝰ ifātia.i.ifantil'.⁊ dr̃ ab ifantis.
Infantulus.⁊ infanticulꝰ li.⁊ infantiolus li. Et ifantu lus li.ꝑ geminū l.omia ꝓ paruo infante. Et corri.tria p/
Infauſtꝰ ſta.ſtū.exponiť in fauſtꝰ ſta. ſtū ma pnl'e
Infectꝰ cta.ctū.i.nō factꝰ.vñ dr̃. Qd̓ eſt ꝑinfecto habe ri nō pōt. Et ꝯponiť ab in ⁊ factus. Virg. Et puer facta atq3 infecta canebat. Pōt etiā eē pticipiū d̓ ificior cens
Infelicito tas.in felix exponiť
Infelico cas.exponiť in felix ſupra in f.lrã
Infendo dis.o.in i.infendi ſum dere.i.valdē offendere. facere iraſci.⁊ ꝯponiť ab in ⁊ fendo dis.vñ infenſus ſa. ſum.i.offēſus.vel iratꝰ.⁊ eſt plus eſſe infenſum q3 offē/ ſum vel iratū.⁊ ab infenſu ſup.u.in o.fit offenſo ſas fre/ quētatiuum. Paulꝰ in epl̃a ad hebr.ca.iij. Quibꝰ aūt infenſus eſt quadragita annis.
Infenſus ſa.ſum.exponiť in fendo dis
Infercō.ab in ⁊ farcō cis.ꝯpo.infercō cis ſi. infertū.i.i/ plere.vñ infertus ta.tū.⁊ inferto tas.frequē.
Inferie arū. in gtō pl'ali ſunt ſacrificia facta inferis.ꝑ mortuis.⁊ dr̃ ab inferus ri.
Infernas.Ab infernus dr̃ hic ⁊ hec infernas natis.ge ne.cōis de iferno exñs vel q infernū colit.ſicut ſupernaſ natis.dr̃ q eſt ſupnꝰ vel q colit ſupna
Infernus ni.maſ.ge.in ſingulari. ſed in pl'ali neutri tā/ tum.hec iferna nor ⁊ dr̃ infernus ab infra.q2 ſub terra dr̃ eſſe.ſicut enī cor eſt in medio homiſ.ita ⁊ infernus in medio terre crediť eſſe.vel infernꝰ dr̃ ab infero ifers.q2 aīme reor illuc inferanť. Vñ hic ⁊ hec infernalis ⁊ hoc le.⁊ infernus na.num.i.infernalis.vel imus vel inferno ſupꝑoſitꝰ Et ſcias ꝙ q̄druplex eſt infernꝰ. Unus eſt ifer nus damnator.in quo ſunt tenebre.⁊ q̄ntum ad caren tia3 viſionis diuie.⁊ q̄ntum ad carētiam gratie.⁊ eſt ibi pena ſenſibilis.⁊ hic locus eſt infernꝰ dānator. Alius infernus eſt ſupra iſtū in quo ſunt tenebre ꝓpter caren tia3 diuie viſionis.⁊ ꝓpter carētia3 g̃ie.ſed nō eſt ibi pe na ſenſibil'.⁊ dr̃ limbꝰ puerorum. Alius ſupra hūc eſt.in q ſunt tenebre quātu3 ad carētiam diuie viſionis.⁊ eſt ibi pena ſenſibilis ſed nō quātum ad carētia3 grē.⁊ dr̃ pur/ gatorium. Alius locus q̄rtus magiſ eſt ſupra in q ſunt tenebre quātu3 ad carentiā diuie viſionis. ſed nō q ad carētiā gratie.nec eſt ibi ſiue erat pena ſenſibilis. Et hic eſt infernus ſiue limbꝰ ſanctor patrū.⁊ in hūc tantum xp̃c deſcēdit.q̄ntu3 ad locū ſed nō quātu3 ad tene bras experientia3.⁊ inde ſanctos extraxit. Et ſcire te volo ꝙ pꝰ tpus illud nullꝰ ad limbū illū vel infernū deſcēdit. De pena iferni habes in pena. Item de ea dixi in defunctꝰ. Item vide in ſapia. Ite3 in ſanctꝰ. Item de ſinu abrahe habes in ſinꝰ. Hic pōt queri an dānati in iferno vel lētēs alios eſſe dānatos. Ad hoc dico ꝙ ſicut i beatis in patria erit ꝑfectiſſima caritas.ita in dānatis erit ꝑfe/ ctiſſimu3 odiū. Vnd̓ ſicut ſancti gaudebūt de omibus bonis.ita mali de omībꝰ bonis dolebunt. vñ ⁊ felicitaſ ſanctor cōſiderata eos maxie affligit. vnd̓ dr̃ eſa. xxvj. ca. Videāt ⁊ ꝯfundanť zelātes ꝑpl'i.⁊ ignis hoſtes tuos deuoret.vñ vellēt oēs beatos eſſe dānatos. Tāta enī in/ uidia erit in dānatis.ꝙ ⁊ ꝓpinquor glẽ inuidebūt. cu3 ipi ſint in ſumma miſeria. Et cū etiā in hac vita hoc ac/ cidit creſcēte iuidia.ſ3 tamē minꝰ inuidēt ꝓpinqs q̄3 ali is.q2 maior eſſet eoru3 pena ſi omnes propinqui dam narentur et aij ſaluarenť. q̄m ſi aliq̇ de ſuis propinqs ſaluarentur.⁊ exinde fuit ꝙ diues petijt fratres ſuos a dānatōe eripi. Sciebat.n.ꝙ aliq̇ eriperenť. maluiſſet tamē fratres ſuos cū omībꝰ alijs dānari. Et ſcias ꝙ q̄3/ uis ex dānator multitudie pēa ſingulor augeať. tamē tantū ſuperexcreſcit odiū ⁊ inuidia ꝙ magis eligūt torq̄ri cū multis q̄3 minꝰ ſoli. Poteſt etiā hic q̄ri Natura in/ tellectualis ordinata eſt ad beatitudinē cuiuſ eſt capax ſed in demonibꝰ manet natura intellectual'ꝑꝰ peccatū ergo nō ſunt adeo obſtinati q̄n poſſunt bonum velle ⁊ beatitudine3 ꝯſequi. Ad hoc rñdeo ꝙ in demonibꝰ re/ manet natural' potētia ad bonū.ſ3 remota ⁊ indiſpoſi/ ta ꝑ ꝯtrarium habitū deprauata q̄ bñ poſſent facere ſi vellēt.ſ3 velle nō poſſunt.q2 habitꝰ malicie ab eorū vo/ luntate remoueri nō pōt q̄ iam in ſtatu vienō eſt. De hoc etiā in pena vide. Item pōt q̄ri. An meliꝰ ſit nō eſſe q̄3 male eſſe.ad hoc dico ꝙ meliꝰ eſt nō eſſe q̄3 male eſſe. Vñ di.hiero tractās illud hiere.ca.xx. Maledicta dies in qua natꝰ ſum. Melius inq̇t eſt nō eſſe q̄3 male eſſe. Vñ di.beatꝰ bernhardꝰ in.xxxvij.ſmōe tractans illud cāntico. Si ignoras te o pulcra.inť mulieres egre dere ⁊ abi poſt greges ſodaliu3 tuar.dicit. Hoīes qde3 merito ignorāt ie ignorati.i.repbati.⁊ ad tremendū illō iudiciū ſtare.⁊ igni ꝑpetuo tradi habēt.non aūt ⁊ pecu des.nec dubiū.fore d̓teriꝰ his q ſic erūt.q̄3 his q omnio nō erūt. Melius fuerat ei inq̇t xp̃c ſi natꝰ nō fuiſſet ille hō. Nā vtiq3 ſi natꝰ nō fuiſſ3.oīno dānatꝰ nō fuiſſet ille hō. Sed vbi gratia aut pecꝰ aut alia quepiā creatura.q quoniā iudiciū nō haberet.ad iudiciū nō veniret. ac ꝑ hoc nec poſteriorē ad ſupliciū puto.q2 et in pñti vita ſi bñ aduertas.poſteriorē ire pecoribꝰ hoiem iudicabis. an nō. Siqdem ipis beſtijs tibi videť qdammō beſtia/ lior eſſe hō ratōe vigēs.⁊ ratōe nō viuēs. Nam pecꝰ q/ dem ſi ſe ratōe nō regat.excuſatō3 hab3 a natura. a qua hoc ei penitꝰ munꝰ negatū eſt. Hāc nō hab3 hō cui ab ipa ſpēali ꝓrogatiua donatū eſt. Merito ꝑinde corpo cenſe hōmo egredi.⁊ poſt ire gregalibꝰ aīantibuſ ꝙ ſo lum hoc aīmal ꝯuerſatōe degeneri iura nature trāſgre diens.ratōis cōpos.ratōe expꝑtia moribꝰ ⁊ affectu imi/ tatur. Cōuinciť ergo ire poſt greges hō.⁊ nūc qdē depra uatōe nature.poſtmodū āt etiā extremitate pene. Hec bernhardꝰ. Boetꝰ etiā di. Ceteris animātibꝰ ſeſe igno rare natura eſt.homibꝰ vitiō venit. Hic nota ꝙ nō eſ ſe pōt dupliciť cōſiderari. Uno mō ſm ſe.⁊ ſic nl'lo mō poteſt eſſe appetibile.cū nō habeat aliquā ratō3 boni. ſ3 ſit boni pura ꝑuatō. Alio mō pōt ꝯſiderari inquātum eſt ablatiuū penalis vel miſerie vite.⁊ ſic nō eſſe accipit ratōem boni. Carere.n.malo eſt qddā3 bonū vt di. phi. iii.v.ethi.⁊ ꝑ hūc modū melius eſt dānatis nō eſſe. q̄m miſeros eſſe.⁊ ſm hoc dānati poſſunt eligere non eē ſm deliberatā ratō3. Et ſcias ꝙ vſq3 ad infernū ſunt milia/ ria triamilia.ducēta.⁊ q̄draginta q̇nq3.ſm illos qui po nūt infernū in cētro terre.vid̓ etiā in terra
Infero infers.iñtuli.illatū ꝯpo.ab in ⁊ fero fers. Et dr̃ i/ ferre.introferre.vel imittere. Vñ dñs ad thomā ait. In fer digitū tuū huc.⁊ inferre eſt ꝯtraferre.irrogare. ⁊ ꝑti/ net ad malū. Mala.n.inferunť.i.ꝯtra ferūť. Et ſm hāc ſignificatō3 inueniť in dyaletica.iferre.i.concludere. Il latō.i.ꝯcluſio. Cum.n.aliqd ꝯcludiť inferť.i.ꝯtra oppoſi tōnem vel opinionē alicꝰ ferť.vñ ꝯiunctō q eſt ſignū cō cluſionis dr̃ illatiua.q̃ſi ꝯtra portatiua.
Infertū ti.ge.neu.vinū qd̓ altari offerť vel libať ⁊ ꝯpo niť ab in ⁊ fertū.qd̓ eſt oblatō q̄dā.vl' deriuať tantu3 ab
Inferus ri.maſ.ge.ꝑ inferno vel ꝑ deo ifero infers. infernali.ſ.ꝑ deo mortuor.vel ꝑ manibꝰ.ſicut ſupꝰ ꝑ deo celeſti.vel ꝑ deo viuor.⁊ deriuať inferꝰ ab infernꝰ
Infeſſus.ab infiteor teris dr̃ infeſſus ſa. ⁊ corr.fi. ſum.i.nō faſſus negās.
Infeſtus.ex in ⁊ feſtus.idē quod iratꝰ.ifenſus.ꝯtrari/ us.moleſtus.inq̇etus.⁊ dr̃ infeſtus q̃ſi nō feſtus.non fe ſtiuus.⁊ ꝯpať.infeſtus ſtior.ſimꝰ.vñ infeſte ſtius. ſime. aduer.⁊ infeſto ſtas.ſtaui.i.moleſtari.aduerſari ifeſtu3 eſſe alicui.⁊ eſt actiuū ⁊ ꝯſtruiť cū actō
Inficie arū.in inficōr vide.
Inficō cis.feci.fectū ex in ⁊ facō ꝯponiť.⁊ dr̃ inficere.d̓/ turpare tingere.repellere.informare.⁊ ptinet ad ꝓprie/ tates intrīſecas.⁊ corripit fi
Inficōr aris.ciatus.ſum.ꝯpo.ab in ⁊ facō. ⁊ dr̃ inficia/ ri q̃ſi nō facere.nō eſſe factu3 ꝯtendere.i. negare.⁊ ꝓprie qd̓ verū eſt quaſi nō fateri factū.ſ3 ꝯtra veritate3 mēda cio niti. Et eſt ꝓprie inficiari rem debitā denegare cu3 a creditore depoſciť. Idem ⁊ abiuratō.i.rei credite abne/ gatō. Vñ qdam. Inficit intingens.q denegat inficiať.et ab inficōr.he inficie arū.i.negatōes.
Infidus da.dum.in fidus eſt
Infimas ab infimus dr̃ hic ⁊ hec infimas tis. ⁊ dicunť infimates infimi ⁊ miores in ꝑpl'o.ꝙ aūt infimi vl' ifima/ tes dicunť q̃ſi in fine poſiti.ethy.eſt
Infimo.Ab infimꝰ dr̃ infimo as.pnl'r cor. ⁊ ē infimare deprimere.ſubtꝰ ponere.vñ infimatꝰ ta.tū.
Infimus.Infra eſt aduer.loci.⁊ ꝯpať infra rior.fimus vñ inferiꝰ infime.aduer.⁊ eſt dr̃a inter infimū ⁊ imum Vñ in greciſ.Infimus ordie fit imꝰ at ille loco. ⁊ poniť infimꝰ ꝑ deiecto.vel infra poſito. Poteſt etiā infimꝰ eē vbum.⁊ ꝓdu.fi. Vide in ifio ifis ifit.ifimus
Infinituus ua.uū.in finitus exponiť.
Infinitus ta.tū.in finitꝰ exponiť.
Infio ex in ⁊ fio.ꝯpo.infio fis.ſ3 mō nō eſt in vſu. Vnd̓

aristo.in p̄mo degeneratōe. Infim⁹ tristantē aliquādo tāgere nos.ſ; nō nos eum. Plato etiā hoc v̄bo vtit̄. Infimus ergo.i.dicim⁹.⁊ pdu fi. Pap̄ vo di. Infit ceteris deficit.antiq tñ infit dicebāt.i.incipit fari

Infirm⁹.ab in ⁊ firmus ꝯpo.infirmus ma.mū.i.non firmus q̄ſi ſine formo.i.ſine calore.⁊ ꝯpat̄ ior.ſim⁹.vnd̄ infirme mius.ſime.aduer. Inuenit̄ etiaȝ infirmit̄ apud antiq̄s. Uñ in li.ſap.ca.mi. Infirmit̄ poſita a vēto commouebunt̄.⁊ hec infirmitas tatis.⁊ infirmor maris.i.eſſe vel fieri infirmū. Uñ beat⁹ paul⁹ in.ij.ad coꝝ.cap.xi Quis infirmat̄ ⁊ ego nō infirmor. Inuenit̄ etiam infirmo mas.v̄buȝ actiuū.i.debilitare.falſificare.eneruare.⁊ ꝯponit̄ ab in ⁊ firmo mas

Infiſco ſcas.ſcaui.ꝯponit̄ ab in ⁊ fiſco fiſcas.⁊ eſt infiſcare.in fiſcuȝ mittere. Uñ illō. Et res eius infiſcent̄.id eſt in publicū deueniāt.⁊ eſt actiuū

Infligo gis.xi.ctū.⁊ infligo gas.in eodeȝ ſenſu.i.īferre irrogare.introfligere.⁊ eſt actiuuȝ ⁊ pdu.fli.īfligo

Informis.ab in ⁊ forma ꝯponit̄ hic ⁊ hec informis et hoc me.i.turpis q̄ſi ſine formitate.nō q: careat oīno forma.ſ; q: careat pulcra ⁊ p̄cipua forma. vñ informit̄ aduerbiū.⁊ hec informitas tatis

Inflo flas.in flo flas exponitur

Infortuniū tuuij.id eſt aduerſitas.mala fortuna.⁊ cōponit̄ ab in ⁊ fortuniū

Infra d̄r ab in ⁊ eſt aduer.loci.⁊ cōpat̄ infra rior ſim⁹.vnd̄ inferius ſime aduer. Et ſignat infra localē depſſionem vel ſuppoſitōȝ cui ꝯtrarium eſt ſupra. Und̄ male d̄r. Sum infra muros ciuitatis.niſi eſſeȝ defoſſus muris.vide in intra.

Infrenis.ab in ⁊ frenuȝ.ꝯponitur hic ⁊ hec infrenis ⁊ hoc ne.⁊ īfrenus na.nū.i.ſine freno.⁊ pducit fre

Infrequēs cor.pnlt.vide in frequēs

Infringo gis exponit̄ in frāgo gis .

Infronitus ta tū.exponit̄ in īfrunit⁹.

Infrunit⁹ ta.tū.pnlt pdu.idē eſt qd̄ infronit⁹.i.nō frunitus. Eccle.xxiij.animo infrunito ⁊ irreuerenti ne tradas me. Inuenit̄ etiā ibi infronito.⁊ ꝯpo.ab in ⁊ frumen qd̄ eſt ps gutturis.vbi cibus ſapit.vñ infrunit⁹ q̄ſi ſine frumīe.i.ſine ſapore ſapiētie.i.inſipiēs ſtultus.indiſcret⁹.ſine freno ratōis

Infucatus ta.tū.i.ſincer⁹.ſine fuco.ab in ⁊ fucatus cōponit̄.quod exponit̄ in fuco cas .

Infula le.ē faſciola ſacerdotalis capitis alba ī moduȝ dyadematiſ.a q̄ vitte ab vtraq; p̄te dependēt. que infulam vinciāt.vñ ⁊ vitte dicte ſunt.q: vinciant. S; infula plerūq; lata erat.plexq; tortilis de albo ⁊ cocco .

Infurno nas.in furn⁹ exponit̄

Infuſo ſas ſaui ſare.i.fuſo inuoluere.⁊ componit̄ ab ī ⁊ fuſus ſi.⁊ pducit fu .

Infuſoriuȝ rij.in ſuffuſorium exponit̄ .

Ingeniculās lātis. oīs gene.id eſt genu vel genua flectens vel inclinās.⁊ corr.cu .

Ingeniū nij.ꝯponit̄ ab in ⁊ geniū in eodem ſenſu. Illa vo p̄poſitō in addita nihil opatur niſi q̄ notat ingenium eſſe intrīſecaȝ vim aīme ⁊ naturalē. Uñ etiā d̄r ingeniuȝ.q̄ſi intus genitū ſc; a natura.⁊ eſt ethy.vnd̄ hoc ingeniolū li.di.⁊ ingenioſus ſa.ſuȝ.⁊ ꝯpat̄ ingenioſ⁹ ſior. ſimus.vnde ingenioſe ſius ſime.aduer.⁊ hec ingenioſitas tatis.⁊ ingenior aris.i.ingeniū exercere.⁊ ingenioſe ſe habere. Et ponit̄ p decipe.⁊ tūc eſt trāſitiuū. Item ab ingeniū hec ingenioſitas tatis.i.aſtutia.calliditas.prudentia.ſubtilitas

Ingenuus. Ab in ⁊ genus ꝯponit̄ ingenuus a.ū.et d̄r ingenuus nobilis q̄ in genere hab; libertatē cum facto ſicut liberi⁹. Uñ greci ingenuos eugenes vocāt.q̄ ſūt boni generis. Uñ hec ingenuitas tis.i.nobilitas.⁊ cor.ge. Uñ ouid.de arte. Dedecet ingenuoſ tedia ferre ſui

Ingerſo ſas.in gerſa exponit̄

Inglorioſus in glā exponit̄

Inglorius.ab in ⁊ gloria ꝯpo.iglori⁹ ria.riū.i.ſine gloria.abſq; honore.idē qd̄ inglo̅ſus. Uñ qdaȝ. Ne gras glāȝ ⁊ nō dolebis cum inglorius eris

Ingluuies.ab inglutō tis.deriuat̄ hec ingluuies uiei.id eſt voracitas. Uñ ingluuioſ⁹ ſa.ſuȝ.i.vorax.vl̄ ingluuies ꝯpo.ab in ⁊ gula.q̄ſi in gulaȝ veniēs

Ingratus. Ab in ⁊ grat⁹ ꝯponit̄ ingrat⁹ ta.tū.⁊ ſignat tria. Nam ingrat⁹.i.nō grat⁹.nō acceptabilis.⁊ ingratus.i.īmemor beneficij.⁊ ingrat⁹.i.irremunerat⁹.⁊ cōpatur.vñ hec ingratitudo dis.⁊ d̄r ingratus q̄ſi ſine grātia. Uñ v̄ſus. Dicit̄ ingratus acceptor īmemor omnis Et cuius merita ſequit̄ retributō nulla. Et cui dicendi deerit grā vel faciēdi Et nota q̄ ille q̄ bñficiuȝ dat n̄ ſtatim debet ſe exhibere punitorē ingr̄itudis.ſed p̄us piū medicum.vt ſc; iteratis bñficijs ingratitudinem ſanet Et ſcias q̄ ſicut di.bernhard⁹ in cāticis ſmone quinto Ingr̄itudo inimica eſt aīme.exinanitō meritoꝝ.vtutuȝ diſpſio.bñficōꝝ pditō. Ingratitudo vent⁹ vrēs.exiccans fonteȝ pietatis.roreȝ miſicordie.fluēta grē. Et auguſti.in ſmōe ſancti ſtephani di.q̄ pei⁹ eſt aliq̄tiens q̄ nō ſolū inimicos nō diligim⁹.ſed nec amicis qdeȝ fideȝ integrā cuſtodim⁹.ſed e diuerſo grāꝝ actō eſt inuitatio ad plus dādum.vide in canis

Ingredior deris.igreſſ⁹ ſum.i.intrare.ab in ⁊ gradior graderis ⁊ corripit gre

Ingruo ingruis ingruit.in gruo gruis exponit̄.

Inguadio dis.in guadio exponit̄

Inguen gīs.neu.gen.ps corpis circa pudēda ſic dicta ab vnguo guis.ſiue ab vnctōe.⁊ corr.pnlt gui

Inhabilis exponit̄ in habilis.

Inhereo ab in ⁊ hereo res ꝯpo.inhereo res ſi.ſum.id eſt initi.itus herere. Uñ hic ⁊ hec ⁊ hoc inherēs tis.vñ inherēter aduer.⁊ hec inherētia tie.⁊ pdu .he.

Inhibeo hes hui.hitū.ꝯpo.ex in ⁊ habeo hes.⁊ eſt ihibere.phibere cohibere.vitare.remouere ſepare.⁊ eſt in p̄uatiuū. Eſt eni inhibere.nō habere. Uñ hic inhibitor toris.⁊ corri.hi. inhibeo

Inhibitor toris. ab inhibeo hes d̄r hic inhibitor ris.i. pedellus q̄ ⁊ angarius ⁊ exactor d̄r.q: in nimis petēdo ⁊ iniuſte ferēdo inhibet homies.vel q: inhibet lites int eos.⁊ cor.hi.

Inhuman⁹ na.nū.vide in human⁹

Inibi aduer.loci.exponit̄ in ibi ſupra .

Inicōr.ab initiū d̄r inicōr aris.i.ichoare.ꝯſecrare.ſacrificare.introducere.ſacrificare.vñ pph̄eta. Iniciati ſunt beelphegor.i.ſacrificauerūt.vel ꝯſecrauerūt. Et nota q̄ q̄dam vtunt̄ hoc v̄bo in actō genere.inicio as

Initiū ab ineo inis d̄r hoc initiuȝ tij.⁊ eſt initiū rei a q̄ aliqd̄ incipit. Sed p̄ncipiū v̄boꝝ eſt exordiuȝ

Inigo gis.inegi inactū.ꝯpo.ab in ⁊ ago agis. ⁊ eſt inigere pecus a paſtu in tectū agere. Abigere vo eſt pec⁹ a tecto in paſcua agere.⁊ corr.pnlt inigo gis

Inimicat̄.ab inimic⁹ d̄r hic ⁊ hec inimicalis ⁊ hoc le. et hic ⁊ hec inimicabil̄ ⁊ hoc le. vel ab inimicor caris. pōt venire. Uñ inimicabilit̄ aduer.⁊ hec inimicabilitas tis

Inimic⁹.ab in ⁊ amic⁹ ꝯpo.īimic⁹.ca.cū.⁊ ꝯpat̄ inimicus cior ſim⁹.vñ hec inimicicia cie.⁊ īimico cas verbuȝ actiuū.⁊ īimicor caris v̄buȝ deponē.in diuerſis ſignificatōnibus.vt Inimico illū tibi.i.facō illū inimicū tibi ⁊ inimicor tibi.i.ſum inimic⁹ tibi. Hic nota q̄ dilectō inimicoꝝ pōt triplicit̄ ꝯſiderari.vno qdem mō.vt inimici diligant̄ inquātuȝ ſunt inimici.⁊ hoc eſt p̄uerſuȝ ⁊ caritati repugnans.q: hoc eſt diligere malū alteri⁹. Alio mō pōt accipi dilectō inimicoꝝ quātū ad naturā. ſc; in vniuerſali.⁊ ſic dilectō īimicoꝝ eſt de neceſſitate caritatis.vt.ſ.aliq̄s diligēs deū ⁊ p̄ximuȝ ab illa generalitate dilectōis p̄ximi īimicos ſuos nō excludat. Tercō mō pōt ꝯſiderari dilectō īimicoꝝ in ſp̄ali.vt.ſ.aliq̄s in ſpeciali moueat̄ motu dilectōis ad inimicū.⁊ iſtud nō ē de neceſſitate caritatis abſolute.q: nec etiaȝ moueri motu dilectōnis in ſp̄ali ad quoſlib; hoīes ſingularit̄ eſt de neceſſitate caritatis.q: eſſet impoſſibile. Eſt tñ de neceſſitate caritatis ſm̄ p̄paratōeȝ aīmi.vt ſc; hō habeat animuȝ p̄paratuȝ ad hoc q̄ in ſingulari inimicū diligeret ſi neceſſitas occurreret. S; q̄ abſq; articulo neceſſitatis hō hunc actuȝ impleat vt diligat inimicū p̄pter deum. hoc p̄tinet ad pfectōȝ caritatis. Cū.n. ex caritate diligat̄ p̄ximus p̄pter deū.quāto aliq̄s magis diligit deū tāto etiaȝ magis ad p̄ximi dilectōȝ aſcēdit nulla īimicicia impediēte. Sicut ſi aliq̄s multū diligeret aliquē homineȝ amore ip̄ius filios ip̄ius amaret etiā ſibi inimicos.⁊ totam ei⁹ familiā.vide in dilectō.⁊ in caritas ⁊ in amor

Ininterp̄tabil̄.ab in ⁊ interp̄tabil̄ ꝯpo.hic ⁊ hec inint̄p̄tabilis ⁊ hoc le.qd̄ interp̄tari nō pōt. vel nō habile ad interp̄tandū. Hebre.v. Inint̄pretabilis ad dicendū.

Iniquuſ. Equ⁹ adiectiuū ꝯponit̄ cū in.⁊ d̄r iniqu⁹ qua quū.i.nō equ⁹.⁊ ꝯpat̄.vñ hec iniq̄tas tatis.⁊ cor. p̄maȝ. vnd̄ pāphilus. Semp iniquoꝝ ſcelus impedit acta bonoruȝ.⁊ ſcribit̄ iniquus p geminū u.in vltīa ſillaba.

Init⁹ ta.tū.pnlt cor.i.incept⁹.ab ineo inis. initū.

Iniūgo gis xi.ctū.ex in ⁊ iūgo gis ꝯpo.⁊ eſt iniūgere p̄cipere.ſicut vult hug̃. Multū tamē p̄babilius videt̄ q̄ iniunctō minus importat q̄; p̄ceptū.q: q̄n p̄latus vult aliqd̄ inq̄rere vel inuenire.p̄us iniūgit.⁊ poſtmoduȝ facit p̄ceptum

Iniuria rie.in iniurius eſt

Iniurius.ab in ⁊ ius ꝯpo.īiurius ria.riū.i. tortuoſus. nō ſeruās ius.q̄ſi ſine iure. Et ind̄ hec iniuria rie.i.iniuſticia quaſi ſine ius.vel ꝯtra ius.quādo ſc; fit aliqd̄ cōtra ordinē iuris. Uñ īiurioſus ſa.ſum.i.īiurius. vl̄ potius ille q̄ patit̄ iniuriaȝ ab aliquo.⁊ cōpat̄. vnde īiurioſe ſius ſime aduer. Et hec īiurioſitas tatis. Item ab īiuria iniurior aris.atus ſuȝ.īiuriari.i.iniuriaȝ facere.⁊ ꝯſtruitur cū dtō.vt Iniurior tibi .

Iniūx. Iugū cōponit̄ cū in.⁊ d̄r hic ⁊ hec iniūx gis. Iteȝ ꝯponit̄ cū ſe ⁊ d̄r hic ⁊ hec ſeiūx gis.in eodē ſenſu. Iniuges dicunt̄ boues nondū iugo coniecti. Idem dicunt̄ ſe iuges q̄ſi ſeorſuȝ a iugo ſm̄ hug̃. Et in grecil.d̄r. Bos n̄ dum domit⁹ a mlt̄is d̄r iniūx

Innocēs.i.nulli nocēs.vide in nocco ces .

Innocu⁹ ex in ⁊ nocuus ꝯponit̄ īnocu⁹ cua.cuū.i. īnocens.⁊ cui nō nocet̄ ſm̄ huguitōȝ.

Innoxius ab in ⁊ noxius a.um.q̄ſi ſine noxa. Innoxius p̄prie d̄r cui q̄ſq; nocere nō nouit nec ip̄e alij

Innuba ex in ⁊ nubo ꝯpo.hec īnuba be.i.innupta q̄ adhuc nulli nupſit.⁊ q̄ adhuc vultū ſuū nō velat.⁊ cor.nu. ſicut p̄nuba.licet nubo. his eā pducat.

Innuitō onis ſe.ge.⁊ interponit̄ i.cā euphonie. Deberet eī dici īnutō ab in ⁊ nut⁹ ti.addita o

Innulus.ab īnuo is.deriuat̄ hic īnul⁹ li ⁊ ſūt īnuli filij ceruoꝝ ab innuēdo dicti.q: ad nutū matris abſcōdunt̄ur.vñ īnulin⁹ na.num.⁊ īnuleus lea leū.in eodeȝ ſenſu Et hic īnuleus lei idem qd̄ īnulus. Canti.ij. Similiſ eſt capree īnuloq; ceruoꝝ

Innuo is.nui.tū.ex in ⁊ nuo is.ꝯponit̄.⁊ eſt īnuere nutum facere.vel ſignū dare intelligēdi.⁊ eſt neutꝝ

Inogrece.vinū d̄r latie

Inolitus ab in ⁊ oleo les deriuat̄ inolit⁹ ta.tū.i. inſuetus.innat⁹ naturalis. Unde inolita bonitate.id ē inſueta ⁊ innata.⁊ corripit li .

Inomellū.ab ino qd̄ eſt vinū ⁊ mel componit̄ hoc inomellum li.i.vini vel mulſi.⁊ mellis ꝯfectō

Inopinabil̄.vide in opinor

Inops. Ops opis ꝯponit̄ cū in.⁊ d̄r hic ⁊ hec īops pis Uel dic ſm̄ qd̄ dicebat̄ antiq̄tus hic ⁊ hec ⁊ hoc ops.id eſt diues.fecūdus.opulent⁹. Et inde ꝯponit̄ inops pis. id eſt paup.ſed differūt. Inops p̄prie d̄r q̄ nihil habet q̄ nec ſibi ſufficere pōt nec alijs largiri. ſed paup d̄r q̄ licet alijs largiri nō poſſit ſibiip̄i tñ ſufficit. Uñ ⁊ copulatōȝ recipiūt vt ibi. Ego ſum paup ⁊ inops. ⁊ alibi. Paupi ⁊ inopi tu eris adiutor. Uel inops ꝯponit̄ ab in. ⁊ ops opis p terra idē d̄r inops q̄ſi ſine terra.i. inſepultus q̄ ſc; caret ſepultura.vñ hec inopia pie. ſm̄ hug̃. In grecil. d̄r. Nulli⁹ poſſeſſor inops hō d̄r eſſe

Inqlinus.ab īcolo lis.d̄r hic inq̄linus ni.i.aduena.q̄ſi incolēs aliena. Nō ei p̄priam ſedem.ſed in terra aliena inhabitat. Sed dr̄ia eſt inter inq̄linuȝ ⁊ aduenā vel īcolam. Nam inq̄lini ſunt q̄ emigrāt. Nam incola nō indigenam ſ; aduenā deſignat. Hec eſt ergo inter illa dr̄ia. Inq̄lini ſunt q̄ emigrāt. ⁊ nō p̄petuo p̄manēt. Aduene vel incole aduenticij ſunt.ſ; p̄manētes ijdem et accole. Peregrini vo dicunt̄.q: p̄entes eoꝝ ignorant̄.ſunt eni de longinq̄ regione. Indigene vo ſunt ind̄ geniti.⁊ ī eodem loco nati vbi habitāt. Uel inq̄linus ꝯponit̄ ab in ⁊ culina.ſ.vl̄ ciuis.⁊ aduēticius ſm̄ q̄ſdam

Inqno nas naui.i.maculo. deturpo ⁊ ꝯponit̄ ab in et cunio nis.vel ab in ⁊ coq̄na ⁊ corr.q. Uñ in aurora d̄r Petrā q̄ gradit̄ v̄tus nō inq̄nat anguis.

Inquio inq̄s ſm̄ hug̃.defectiuuȝ eſt et eſt tercie ꝯiugatōnis Uñ v̄ſus. Tercia vult inquit.quartaq; ſumit ait. Ex hoc colligit̄ q̄ inquim⁹ corr.pnl̄.ſicut legim⁹. S; aiunus pducit i.ſicut audim⁹.et ſcribit̄ inquit p t.et nō p d q: nullū v̄bum in d.deſinit in tercia pſona p̄ntis indicatiui modi.ſm̄ aūt analogiā fere tota eius declinatō inuenitur.vt ſupra oſtendi in tercia p̄te in tractatu de p̄ teri

ris tercie ꝯiugatōnis in pncipio.

Inqro ris ab in ꝛ qro ꝯpo.e.ꝯuersa in i.vnd in qro ris.

Insan⁹. San⁹ componit cū in ꝛ dr insan⁹ na.nū.i.nō sanus.ꝛ cōpat.vn̄ insane nius sime.aduer.ꝛ hec īsama nie ꝛ insanio nis niui nire.i.furere.ꝛ est neutꝛ. ꝛ ponit qn̄qꝫ p scribere v̄sus ꝛ facere vel cātare. qꝛ olim poete credebant insaniri cum v̄sus faciebāt.ꝛ studio vacabāt Vn̄ v̄gili⁹. Insanire libꝫ qn̄qꝫ tibi.

Inscitia. Ab inscit⁹ ta.tū.dr hec inscitia tie.i.ignorātia Vn̄ hora.in eplis. Sed turpeꝫ putat inscitie.metuitqꝫ lituram ſm hug. Item sapie.xix. Aliā assumpserunt sibi cogitatōꝫ inscitie. Itē sapie.xiiij. Sed in magno viuentes inscitie bello. Et scias q inscitia formaṫ ab insciti genitiō de inscitus ta.tū.addita a.qꝛ regula est. I ante cia breuiaṫ in denoīatiuis.q formant addita cia.vt iustus iusti iusticia. Sed inscitia nō formaṫ addita cia.ſꝫ addita a.vt inscitus ti addita a.fit inscitia.ꝛ ido pducit i. an̄ tia.ꝛ ita teneas. Vn̄ inscitia scribit p t.in penultia.sicut inscitus insciti in vltima.

Insci⁹ scia sciū.q̄si sine scia.ab in ꝛ sci⁹ qd ē sciēs ꝯpo.

Insensis. Sensus ꝯponiṫ cum in.ꝛ dr hic ꝛ hec isensis et hoc se.id est sine sensu.

Inseto tas.taui tare.id est filio setā adaptare.ꝛ cōponitur ex in ꝛ seta te.

Insidie.ab insidio des.dicunt ...

be insidie arum.ꝛ hinc insidiosus sa.ſuꝫ.ꝛ insidior aris id est insidias tēdere ꝛ pparare

Insignis. Signū ꝯpo.cum in ꝛ dr hic ꝛ hec insignis ꝛ hoc ne.i.pclarus ornat⁹.nobil'.glosus.magne fame. q̄si habēs eminēs signū p alijs.vnd hoc insigne gnis.sub⁊ stātiue.i.ornamentū.ꝛ insignio nis.niui.nire.i.nobilitare.ornare.exaltare.insignē facere.ꝛ est actiuū insignio

Insilio lis. in salio lis exponiṫ ꝛ corr.si

Insimulo ab in ꝛ simulo ꝯpouiṫ insimulo las laui lare.i.accusare.qꝛ accusatoris est simulare.in aduersariū qdqd potest.ꝛ īsimulor laris inueniṫ in eodē sensu ī genere deponēti ſm hug. Iteꝫ insimulo.i.nō simulo.ñ fingo.vn̄ insimulat⁹ ta.tū.i.nō fictus. Sap.xxiij. Insimulatuꝫ unpiuꝫ tuū portās.i.nō fictū.vel ꝯponiṫ ab in ꝛ simulo

Insinuatō onis.fe.ge.exponiṫ in sinuo as mulatus

Insipidus da.dū.i.nō sapid⁹ pn̄t cor. ꝛ ꝯponiṫ ab in ꝛ sapid⁹.ꝛ compaṫ insipid⁹ dior sim⁹.ꝛ ab hoc gtō insipidi addita tas.fit hec insipiditas tatis

Insipiēs.ex in ꝛ sapiēs ꝯponiṫ hic ꝛ hec ꝛ hoc insipiēs tis.i.nō sapiēs.q̄si sine sapore ꝛ sapiētia.ꝛ compaṫ.vnd hec insipiētia tie.

Insisto stis.in sisto stis.exponiṫ

Insitō onis. Ab insero ris.vl'ab insitus ta. tū īsiti addita o. fit hec insitō onis. Et scias q insero ris.ui.tū.idē est qd plantare.ꝛ est pprie inserere plātare. p immissiōꝫ ramoꝝ adinuicē. Vn̄ ouid.de remedi. Venerat insitō fac ramuꝫ ramos adaptet.

Insolēs.ab insoleo les dr insolēs tis.ge.oīs.i.supb⁹.fatuus.morb⁹ nō ꝯueniēs.ꝛ compaṫ.vn̄ insolentius.sime.aduer.ꝛ hec insolētia tie.i.supbia.fatuitas. Vl' pōt componi insolēs ab in ꝛ solens q̄si nō solēs.ꝛ corr.so.

Insolesco scis.i.incipio solere.ꝛ est incboatiuū hui⁹ v̄bi insoleo les qd ꝯponiṫ ab in ꝛ soleo les.

Insomnis. Sōnus ꝯponiṫ cū in ꝛ dr hic ꝛ hec insōnis ꝛ hoc insomne.i.sine somno.puigil.q dormire ñ potest. vn̄ hec insomnia nie.i.vigilia vl' vigilātia.ꝛ hoc insomniuꝫ qd videṫ p somniū.ꝛ est q̄dam spēs somnii. vide in somniuꝫ

Insons. Ab in ꝛ sons ꝯponiṫ insons tis. ge.omis.i.innocēs.innoxius. Vn̄ in esopo. Insontis animos florida lingua polit.ꝛ ꝯpaṫ.vnd insontius sime. aduer.ꝛ hec insontia tie.i.innocētia.

Insontia tie.in insons est.

Inspitio cis.xi.ctū.inspicere.q̄si intus ꝯsiderare.ꝛ cōponiṫ ab in ꝛ specō cis.et corri.spi

Instās tis.exponiṫ in insto stas

Instar.ab insto stas dr hoc instar indecli.i.similitudo vel potius ad similitudinē. Habet eni in se vim hui⁹ ppositōis ad. Vn̄ nō debet recipe ppositōem ad.nisi ex positōe.vn̄ dicendū est.hoc est instar illius.i.ad similitudinem illius. Aliqn̄ tn̄ inueniṫ ad instar.ſꝫ tūc ppositio abundat.

Instauro ras raui.dr ab instar.ꝛ est instaurare facere sil'e pori.restituere reficere ad poreꝫ similitudinē aliqd facere.repare.qd ꝯpo.restauro ras.et est restaurare proprie ītio repare.ꝛ dr instaurare q̄si in statum pstinū reducere.ꝛ est ethymo.

Instigo gas.ab in ꝛ stigo gas.qd est stimulare ꝯponitur instigo gas.gaui.ꝛ est instigare valdē stigare.q aūt dr instigare quasi in stinctū agere. ethy.est ꝛ pducit sti. vn̄ in aurora dr. Instigās pceres vocē minātē suos.

Instinctus.ab instinguo guis dr instictus cta.ctum.ꝛ hic istinct⁹ ctus.i.instigatō psuasio.stimulatō.incitatō.

Instiguo guis.xi.ctū.instinguere.i.instigare. psuadere vl' mortificare. ꝛ ꝯponiṫ ab in ꝛ stiguo guis.

Instita.ab insto stas.dr hec instita te. q̄dam vestis talaris.q et stola dr. Instita etiā latuꝫ cingulū dr cuꝫ quo puer ligaṫ in cuna. Instite etiā vt di.pap.sunt pue lithe ole q mortuū inuoluūt. Iohā.xi. Ligatus man⁹ ꝛ pedes institis.ꝛ corr.sti.instita

Institor. Ab insto stas.dr institor toris.i.meccator. qa instat mercib⁹ emēdis. Iob.xxviij. Filij institoꝝ ꝛc. Versus grecismi. Qui vēdit merces mercator dr ille. Institor est instat qui p pcio minuendo. Mercator vendit institor ille emit

Instituo ex in ꝛ statuo ꝯponiṫ instituo is.i.decernere ordinare.vn̄ hoc institutū ti.ꝛ hec institutō onis.i.morum informatō. Sed poniṫ etiā p quodaꝫ libro legalium tātum in plurali.he institutōes institutōnuꝫ.ꝛ hec instituta.horū institutorum

Insto. Ab in ꝛ sto stas cōpo.insto īstas stiti.stitū pn̄t corre.ꝛ etiā instatū pn̄t corr inueniṫ.i.cōtra stare. insistere.insudare.vn̄ instās pncipiū ꝛ nomen.ꝛ tūc ꝯpatur.ꝛ ñ instāter tius sime.aduer. ꝛ hec instantia tie.et hoc instās tis.dr temp⁹ simplex.ꝛ sic describitur qd cum sit finis pterit est pncipium futuri.vel cum incipit statum esse desinit. Vel instās est breuissima ps temporis que non expectat successionem.

Insubulus.ab insubulo las qd ꝯponiṫ ab in et subulo las.dr insubulus li.q̄dam instrumētum in texendo telam.s.circa qd pānus vel stamē inuoluit.qꝛ insubulatur.i.pforaṫ vt possit inuolui ꝛ retineri p volūtate textis.vel ꝯpo.ab īfra et supra qꝛ īfra et supra sit.et cor.bu

Insula le.dr terra mari vndiqꝫ circūsepta. vnd insula dr q in sole sit sita.i.in mari

Insulsus sa.sum.i.nō salsus q̄si sine sapore salis vel sapiētie. Et compaṫ.ꝛ ꝯponiṫ ab in ꝛ salsus sa suꝫ. inquātum est nomē. Iob.vj. Aut poterit comedi insulsuꝫ qd non est sale ꝯditum.

Insulto.ab insilio li.liui.lij.vel lui.insultū tu u.in o.cō uersa fit insulto tas.v̄bum frequētatiuū. Proprie quidem est insultare q̄dam cauillatōe ꝛ derisione hostē repellere. Vn̄ de beato laurētio dr. Et subijcientib⁹ prunas insultat leuita xp̄i cum dicebat.girate ꝛ versate ad aliaꝫ ptem. Quidā tn̄ idiote legunt ibi. Exultat ita dicit hug. Pap.vero dicit. Insultare.i.insilire.ꝛ de alterius iniuria gaudere

Insultus tus.mas.ge.inuasio.aggressio.q̄si saltus in aliū impetuose fact⁹.

Insumo.ab in ꝛ sumo ꝯponiṫ insumo mis.psi.mere.i. intus vel valdē sumere vel ꝯtra sumere.

Integer gra.grū.i.incorrupt⁹.ꝛ compaṫ integer grior. gerrim⁹.vnd integre grius.gerrime.aduer. Et hec integritas tatis.ꝛ hec integritudo dinis.ꝛ iste ablatiu⁹ integro poniṫ aduerbialiṫ p integre. ꝛ ꝯponiṫ Deintegro. Exintegro.i.dehinc vel exhinc.vel a pncipio vel d toto siue ex toto. Itē ab integer deriuaṫ integro gras gāui.grare.i.integrū facere.nouare.ꝛ cōponiṫ. Reintegro gras. ꝛ interposita d.frequētius dr redintegro gras. ꝛ hinc incboatiua integrasco scis..redintegrasco scis. Et scias q aliṫ est in isto incboatiuo q̄ꝫ in alijs. Alia eni incboatiua habēt significatōꝫ eandem quā habēt ꝛ sua pmatiua.ut si sua pmatiua significāt actū ꝛ eoꝝ incboatiua. In hoc tamē aliṫ est. Nam integro gras significat actū.ſꝫ ei⁹ incboatiuū significat passionē. Integrasco.n.est incipio integrari. Simuliṫ ꝯtingit in augesco.licet de hoc nō faciāt mentōꝫ psti. Integro actiuū ē cum omnib⁹ suis ꝯpositis.ꝛ corri.te. Vnd in aurora d ꝛ. Integrat imponens omnibus ille manus

Integrasco scis.in integer exponiṫ.

Intellectibilitas.in intelligo gis exponiṫ.

Intellectō onis.vide in quarta pte in tractatu de tropis.vbi agiṫ de sinodoche

Intellectus in intelligo gis exponiṫ. Hic nota q sicut dicit phs.in.iij.de aīa. In hoc differt intelligibile a sensibili.qꝛ sensibile excellēs destruit sensum. Intelligibile aūt maximū nō destruit intellectū.ſꝫ ꝯfortat intellectuꝫ Sed ꝯ hoc cū deus sit maxie intelligibil' quātum in se est.qꝛ est pmum intelligibile.videṫ q a nostro intellectu possit etiā nūc maxie intelligi.nō eni impediret nisi propter excellentiā suā. Ad hoc dico q q̄dammō est simile ī intellectu ꝛ sensu.ꝛ quadāmodo est dissile. In hoc.n.sile est.qꝛ sicut ꝛ sensus nō pōt in id qd nō est pporcionatū sibi.ita nec intellectus.cū omis cognitō p moduꝫ cognoscentis sit ſm boetiū. In hoc aūt dissile ē. qꝛ intelligibile excellēs nō corrūpit sicut excellēs sensibile. Vn̄ intellectus nō deficit cognitōe excellētis intelligibilis.qꝛ corrūpatur.sed qꝛ p se nō attingit.ꝛ iō non pfecte deū videre potest intellectus creat⁹ Item scias q boni angeli.quia sunt boni.oportꝫ q habeāt plenā visionē siue intellectū eoꝝ oīm de qbus est fides.quātum ad visionē gloriosā que fidei succedit.ꝛ ideo sicut fides credit corp⁹ xp̄i esse sub sacramēto.ita visione beati angeli vidēt. Credo aūt q omia que sunt fidei sunt supra naturalē cognitōnem ꝛ intellectū angeloꝝ.sicut supra ratōꝫ naturalem hoīm Et ideo misteria fidei dicunṫ esse abscōdita a seculis in deo. Ephe.iij.ca. Vn̄ naturali cognitōe nō vidēt angeli corp⁹ xp̄i sub sacramēto.sed solū beata cognitōe. Demones vō nullo mō vidēt plenarie sed credūt ꝛ contremiscunt. Item scias q vt di.aristo.in pmo ethi. Sicut in corpe visus sit.ita in anima intellectus. Itē ab opinione differt intellect⁹.sicut dicam in opinio

Intelligo gis.lexi.ctum.intelligere q̄si intus legere. Et ꝯponiṫ ab inter ꝛ lego gis.ꝛ mutaṫ r.in l. Vn̄ intelligēs tis.ge.omis.vnd intelligentē aduer.ꝛ hec intelligētia tie ꝛ ab intelligo hic intellectus ctus.ctui. vnd hic ꝛ hec intellectualis ꝛ hoc le.vnd intellectualiter aduer.ꝛ hec intellectualitas tatis.ꝛ hic ꝛ hec intellectibil' et hoc le.i.intellectu comphensibilis. Unde intellectibiliter aduer. et hec intellectibilitas intellectibilitatis. Item ab intelligo hic et hec intelligibilis et hoc intelligibile. quod intelligi pōt.ꝛ hec intelligibilitas tatis.ꝛ intelligibiliṫ aduer. Differūt tamē intellect⁹ ꝛ intelligētia.ꝛ intelligibilitas. Quantū eni intellectus supior est ratōe.in tantuꝫ intelligētia est supior intellectu..ꝛ in tantū intellectibilitas supior est intelligētia. Et ratō est vis aīme discretiua formarū ad se inuicē. Intellectus etiaꝫ est vis aīme qua forme extra naturā corpalem comphēdunṫ.vel q incorporea pcipiunṫ cū certa ratōne quare ita sint. Sꝫ incorporeorū tria sunt genera.s.aīma angelus ꝛ de⁹.sed circa diuinā substātiam nō pcipit intellect⁹. Prope quideꝫ intellectus est vis aīme cōphensiua incorpeaꝝ substantiarum formis subtractarū vel formaꝝ circa eas. Intelligētia vō est vis aīme que aspirat vt aliqd circa diuiāꝫ substantiaꝫ ꝯphendat. Intellectibilitas vero est quedā vis aīme omniū formaꝝ in q̄dam simplicitate cōplicatiua absqꝫ ordine naturali vel tempali.ꝛ tali mō deus cōphendit res.q eas omēs vno intuitu absqꝫ omī successione dr comphendere. Hoc mō cognoscēdi vtuntur tres ordines angeloꝝ.q deo ppinqores sunt. Et qꝛ forte sūt aliq homiēs q quātuꝫ bonitas dei pmittit ad hanc aliq modo accedūt cognitōꝫ. Ideo dicit plato. Intellect⁹ solius dei est.ꝛ ad modū paucoꝝ hoīm. Et poniṫ hic itellectus p intellectibilitate.qꝛ sepe pdicta vocabula p se inuicem ponunṫ. Sed certe q̄litercunqꝫ intellect⁹ accipiatur.scꝫ siue pprie siue impprie p intelligētia.siue p intellectibilitate potest dici verus intellectus solius dei esse ꝛ ad modū paucoꝝ hoīm.ſm qd dicit hug. Hec aūt ad aliam sciam ptinere videnṫ. Vide in sapia ꝛ in volūtas ꝛ in ratō.ꝛ in opinio.

Intempies. Ab in ꝛ tempies componiṫ hec intempies riei.ꝛ hoc intemperiū rij.vbi nulla securitas ꝛ nullum temperamentum est

Intempestiuus in tempestiuus exponiṫ

Intempestus sta.stum.exponiṫ in tempestus. Et scias q q̄dam pars noctis dicṫ intempestum. sicut habes in crepusculum ꝛ in tempestas

Intendo dis di sum.vel intentū ꝯponiṫ ab in ꝛ tendo dis et est intendere.augere vel adiūgere. vt deus intendit albedinem circa istū.ꝛ ſm hoc facit intensuꝫ su. Vn̄ hec intensio onis.i.adauctō. Intēdere etiā est opam dare.dirigere.intentuꝫ facere.intelligere ꝯsiderare.vt ille i

tendit animũ suum. Et ſm hoc ꝓprie facit intentum tu.
Uñ hec intentō onis. i. abſtractō ꝯſideratō. Itē intētio
qñqꝫ ꝑ volũtate. Interdũ ꝓ fine accipiṫ. Uñ intentiuuſ
ua. uũ. ⁊ hic ⁊ hec intentōnalis ⁊ hoc le. Et intēto tas v/
bum frequē. vide de hoc in affectus.
Intētio onis. exponiṫ in intēdo dis
Intēſio onis. in intendo dis. vidē.
Intēto tas. ex in ⁊ tēto tas. ꝯponiṫ. Et vt di. pap. Inten
tat. i. intendit. multũ minaṫ. obijcit impugnat. imponit. i
fert. Item intēto tas pōt eſſe frequētatiuũ. ⁊ tũc formaṫ
ab intēto ſup. de intendo dis. ſum. vel tũ. u. in o. ꝯuerſa.
Inter. Ab in deriuaṫ intē aduerbiũ loci. Semꝑ eni ſigt
locum. vel q̄ſi locũ. ſed diſſiliter. q̄ſi ſex modis. Sigt eni
qñqꝫ localem poſitōꝫ in medio. vt interrũpo. Quando
qꝫ trāſitōꝫ vnius ad aliũ vt internũcius. Qñqꝫ localeꝫ
diſtātiam. vt intercapedo. Quādoqꝫ diſtantiā tꝑalem.
vt interuallũ. Qñqꝫ viciſſitudinē cũ trāſitōe. vt ꝯuerſi
qꝫ oculos inter ſe atqꝫ ora tenebant. Qñqꝫ ſignificat ꝑ/
ma nētiam in medio. vt inter amicos. ⁊ hoc cũ quadam
ꝯtinuatōnis ſigificatōe.
Interaſile. diciṫ interpolatũ celatura ⁊ planicie. Pla/
num eni inter celaturas q̄ſi raſum videṫ. ⁊ decliaṫ hic ⁊
hec interaſilis ⁊ hoc le. pnlt corr. Uel ſm pap. Interaſil'
ē anaglipha ſculptura. Allexāder vō ſic di. Quod nũc
ſculpturiſ nũc planicie variaṫ. Hoc ⁊ nō aliud opus in
Intercalaris. ab intercalo las. teraſile dicas.
deriuaṫ hic ⁊ hec intercalaris ⁊ hoc re. i. interpoſitiuuꝫ.
vel interpoſitũ. ſcꝫ qd interponiṫ. vt Uerſus intercala/
ris diciṫ. qui ſepe interponiṫ. vnd hec intercalaritas tis.
id eſt interpoſitō
Intercalo las. pnlt cor. vide in calo las
Intercapedo dis. ꝓdu. pnlt nti. ſed pnlt gũ corri. vide
in capedo vbi exponitur.
Intercedo dis. ceſſi. ꝯponiṫ ab inter ⁊ cedo dis ceſſi. ⁊ ē
intercedere. ꝓ aliq̄ ad aliquos p̄ces facere. ⁊ eſt interce/
dere. inter aliq̄s cedere ⁊ eſſe mediatorem ⁊ ꝓprie int mi
norem ⁊ maiorē. vt maior cōdeſcendat p̄cibus mediato/
ris. Und ſancti dicunṫ noſtri interceſſores apud deum
Sũt. n. mediatores inter nos ⁊ deũ. ſingulis diebꝰ deuꝫ
ꝓ nobis orātes. q̄rum interceſſione q̄ renes ſcrutatur ⁊
corda nobis auxilieṫ vt opus inceptũ ad finē laudabilē
ꝑducamus. ⁊ ꝓdu. pnlt intercedo.
Intercido dis. cidi ſup caret ⁊ cor. ci. vbiqꝫ. ⁊ ꝯponitur
ab inter ⁊ cado dis. cecidi. ⁊ eſt intercidere in aliq̄ cade/
re. Itē inueniṫ intcido dis. cidi. ciſum. i. interpolati cede
re vl' inter aliqua cedere. Uñ beatus iacobus maior di
ctus eſt interciſus q2 ꝑ ſingula mēbra fuit ceſus ⁊ ꝓdu.
ci. vbiqꝫ. ꝯponiṫ. n. ab inter ⁊ cedo dis. cecidi
Intercilũ lij. ſpaciũ qd ē inter duo ſupcilia. ⁊ cōponiṫ
ab inter et cilium.
Intercipio pis. ⁊ intercapio pis. in eodē ſenſu. id ē int
aliq̄ ⁊ in medio cape. ab in vel int. ⁊ capio pis. ꝯponũṫ.
Interclino nas. naui. nare. i. inter aliq̄ clinare. ⁊ cōpōi
tur ab inter ⁊ clino nas. ⁊ ꝓdu. cli. ⁊ inde hic ⁊ hec intcli/
nis ⁊ hoc ne. ⁊ interclinꝰ na. nũ.
Intercludo. ab inter ⁊ claudo. ꝯponiṫ intercludo dis.
ſi. ſum. cludere. i. iter aliq̄ claudere. vel auferre. ⁊ ind hec
intercludo dis. idem qd interclusio. ⁊ ꝓdu. clu

Intercolumniũ nij. ꝯponiṫ ab intē ⁊ columna. q̄ſi intē co
lumnas exiſtēs. ſ. illd qd poniṫ inter colũnas. vel ſpaciũ
diuidēs eas. In. iij. rñ libro reg. ca. vij. vbi diciṫ. Media
intercolũnia q̄drata nō rotũda dicit gloſa. Media intē
colũnia dicit tabulā ſupiorem. q̄ ſicut alie q̄drata erat. ſi/
miliqꝫ ſculptura. ⁊ in ſumitate ſui habebat rotũditateꝫ
vniꝰ ⁊ dimidij cubiti in qua lucerna ponebaṫ
Intercōfinium. ab inter ⁊ ꝯfiniũ ꝯponiṫ hoc intcōfini/
um nij. i. terminꝰ vel locꝰ inter duos fines exiſtēs.
Intercuſo ſas. v̄bum frequē. ⁊ formaṫ ab vltio ſupino
de intercurro ris. ſ. curſu. u. mutato in o.
Intercus. ab inter ⁊ cutis ꝯpo. hic ⁊ hec ⁊ hoc intercuſ
cutis. i. illa res quā patimur inter carnē ⁊ cutem. ſicut ē
infirmitas ſcꝫ malus humor. vel aliud huiuſmōi. vñ in
tercuticus ca. cũ. ⁊ intercutaneꝰ nea. neũ. ⁊ intercutanꝰ.
na. nũ oia ꝓ eo qd eſt intē cutem ⁊ carnē. ⁊ cor. cuti ꝑmā
Interdictũ. Ab interdico cis. dr hoc interdictũ cti. q̄ſi
interim dictũ. ſ. quod interim annũciat a iudice nō q ꝑ/
petuo maneat. ſꝫ q̄ꝫdiu dictũ ⁊ ſtatutum eſt a iudice.
Hic nota q in generali interdicto dēbēt iſta ꝯferri ab ec
cleſia. ſ. baptiſmus puulorũ. penitētia morientium. Pōt
etiam epũs puulos baptiſatos ꝯfirmare. Itēꝫ ſemel in
mēſe vl' ſeptimana ꝑſm interdictũ ⁊ etiam excōmunica
tum ad ecclam aliquā ꝯuocare ⁊ ei p̄dicare. Itēꝫ poteſt
eukariſtia in morte vere penitētibus dari. Und decre/
talis noua. Permittimꝰ eccleſiarũ miſtris ſemel ī heb/
domada tꝑe interdicti nō pulſatis campanis voce ſub
miſſa ianuis clauſis. excōmunicatis ⁊ interdictis exclu
ſis miſſaꝝ ſolēnia celebrare cauſa ꝯficiēdi corpuſ domi
qd decedētibus in penitētia non denegaṫ. Item ꝑmittiṫ
q clerici decedētes q pene huauerunt interdictũ in cimi
terio eccle ſine campanaꝝ pulſatōe ceſſantibꝰ ſolēnita/
tibus omibus cũ ſilētio tumulētur. Item ꝯcediṫ q i con
uētualibus eccleſijs bini ⁊ bini vl' ſimul tres horas ca/
nonicas valeāt legere potius q̄ꝫ cantare. ianuis clauſiſ
interdictiſ ⁊ excōmunicatis excluſis. voce ita dimiſſa q
exterius nō poſſint audiri. Per quod patꝫ q interdicti
⁊ multo fortius excōmunicati nō debent auſcultare ho
ras canonicas. Itē ꝑegrinis accipiētibus ſignuꝫ crucis
ob reuerētiam crucifixi nō eſt penitētia deneganda. qd
etiā alijs ꝑegrinis pōt miſicorditer idulgeri. Itē nota q
extrema vnctō nō debꝫ dari alicui ꝑſone laico vl' clerico
vl' etiam religioſo in loco generali interdicto ſuppoito.
niſi ſup hoc habeāt ꝓuilegiũ ſpēale. vid in vnguo.
Interdiu ꝯponiṫ ab inter ⁊ diu. i. interim dum dies ē.
vnd interdius dia. diũ. i. iugis ⁊ ꝯtinuus. Inueniṫ etiaꝫ
ꝑdius dia. dium. in eodē ſenſu. ⁊ ē ꝯpoſitũ a ꝑ ⁊ diu.
Interduca ab intē ⁊ duco cis. diciṫ hec interduca ce. id
ē iuno. q̄ id ſic dicitur. quia intereat quādo puelle ma/
ritabantur. vl' quia eas introducebat. vl' quia interi dũ
erant in itinere eas ducebat. Eſt. n. ꝓnuba q̄ etiaꝫ domu
duca dicebaṫ. q̄a vſqꝫ in domũ puellas maritatas itro/
ducere credebaṫ ⁊ ꝓdu. pnlt.
Interdũ. id eſt nonnunq̄ꝫ. aliq̄ñ aliq̄tiēs. ſm pap.
Interea Ab inter ⁊ ea cōponiṫ interea aduer. tempis.
Quidam vō dicunt q ab inter deriuaṫ interim ⁊ intea
De hoc plenius dixi in tcia pte vbi egi de figura cōpo/
ſita nomis. Et cōponiṫ interea loci aduer. loci. i. interim

vel in eo loco
Intereo. ab inter ⁊ eo is. ꝯponiṫ intereo ris. riui vl' in/
terij interire v̄bum abſolutuꝫ. i. mori ⁊ ꝓprie in itinere.
Unde hic interitꝰ tus. i. mors. ⁊ interitꝰ ta. tũ. i. mortuꝰ.
Intereſt ab inter ⁊ ſum componitur interſum interes
intereſt. interfui. intereſſe ⁊ ꝯſtruitur cũ datio. vt inter/
fui tali negocō. Tamen eius impſonale intereſt ꝯſtruiṫ
cum gtō. Iſta eni impſonalia intereſt ⁊ refert ꝯſtruunṫ
cum gtis omnũ dictōnuꝫ caſualiũ. vt intereſt ſocratis
legere. ⁊ refert platonis diſputare. Preē iſtos q̄nqꝫ ge
nitios ꝓnoim ꝑmatiuoꝝ. ſ. mei. tui. ſui. noſtri. veſtri. lo/
co q̄rum ꝯſtruunṫ cũ ablatis ꝓnominũ poſſeſſiuorum
in ſingulari numero ⁊ in femio genere tantũ. ſ. mea. tua.
ſua. noſtra. veſtra. vt Mea inteſt legere. ⁊ tua refert diſ
putare. Si aũt ſunt gti poſſeſſiuoꝝ. tũc hñ ꝯſtruunṫ intē
eſt ⁊ refert cũ illis gtis vt mei fratriſ intereſt legere ⁊ tui
patris refert diſputare. Itē conſtruunṫ p̄dicta v̄ba cuꝫ
iſto gtō cuius vt cuiꝰ intereſt facere hoc. Et hoc habēꝰ
a pſti. in minori libro ꝯſtructōnuꝫ eodeꝫ mō ꝯſtruunṫ
cũ iſto ablatō cuia. vt Cuia ītereſt facere hoc. Et hoc ha
bemus a pſt. ī maiori. Itē poſſunt regere ntōs quādo ſi
gnificat ꝑtinentiā. vt iſte equus intereſt ſocratiſ. id ē ad
vtilitatem ſuā ꝑtinet. Sed hic oppoiṫ ſic. Talis regula
tradiṫ. Omē v̄bum impſonale actiue vocis ſiue paſſi/
ue debꝫ habere illũ caſum ꝑ naturā ſuppoſitōis. quē ha
bent ſua v̄ba ꝑſonalia a q̄bus deſcendũt a pte poſt per
naturā regimis. vt ego amor a te. ⁊ ipſonale paſſiue vo/
cis ſcꝫ amaṫ a ñ ſe req̄rit ablatiuũ. vt a me amaṫ. Simili
ter in v̄bis impſonalibus actiē vocis. vt hoc placꝫ mihi
⁊ ſuũ impſonale ante ſe req̄rit datiuũ. vt mihi placꝫ ⁊ ſic
de alijs. Igiṫ videṫ q intereſt ⁊ refert impſonalia ꝯſtru/
antur cũ datis. q2 eoꝝ ꝑſonalia cũ dtis a pte poſt ꝯſtru
untur. vt Interfui huic negocō. Ad hoc dico q p̄dicta
v̄ba impſonalia nō huant ꝯſtructōꝫ ſuoꝝ v̄borum pſo
nalium. q2 nō retinēt eoꝝ ſignificatōꝫ. q2 cum dico. Intē/
fui huic negocō. i. p̄ſens fui. Cum autē dr Impatoris in/
tereſt habere bonos milites. mutaṫ ſignificatō q2 ſenſꝰ
eſt. Ad vtilitatem impatoris ꝑtinet habere bonos mi/
lites. ⁊ variatō ſignificatōis facit variatōꝫ ꝯſtructōnis
Interficio ab inter ⁊ facō ꝯpo. interficō cis. interfeci. in
terfectũ. cere. i. occidere. ⁊ corr. fi.
Interia qd ⁊ enteria etiam diciṫ id eſt inteſtina. vnd in
terici dicunṫ q̄ diſſolutōnem patiuntur vētris ſm Pa
piam. ⁊ ꝓdu cit ri enteria.
Interibi. in ibi exponiṫ
Interiectō q̄dam pſorarōis indecli. apud latinos. ab ī/
teriaceo ces dicta. Et nō cōponiṫ interiectō ſꝫ ſimplex ē.
Cuius ratō eſt. q2 ꝓprium eſt paſſionis deſtruere. Uñ
cum interiectō affectum paſſionis deſignet. naturā ha/
bet ꝯpoſitōni ꝯtrariaꝫ. ⁊ ꝓpter hoc cōſueuit abſcōdita
voce pferri. ergo ꝓ dolor ⁊ ꝓ pudor nō poſſunt eſſe vna
ps. Itē heu. oe. ſunt due interiectōes abſqꝫ ꝯpoſitōne. ſi
cut o. vtinā. ſunt duo aduerbia optādi ſine ꝯpoſitōe ve
niētia. De accētu aũt interiectōnum dixi in ſecũda pte
vbi egi de accētu interiectōnum. Et ſcias q ſicut di. pſti
anus. Interiectō ꝯſueuit abſcōdita voce pferri vt vah.
Et donatus di. q interiectō eſt vox incondita. i. intꝰ cō/
dita ſiue abſcōſa. Und in greciſmo. dr. Ut donatus ait

vox eſt incōdita vox hec. Hec q̄qꝫ que plena eſt vox in/
teriectō. nō eſt. Uide in racha.
Interitō onis. fe. ge. i. mors ⁊ formaṫ ab interiti gtō. de
interitus ta. tum. addita o. Propheta. Eripuit eos de
interitionibus eorum.
Interlido dis. in ledo dis exponiṫ
Interlinearis. Linearis dr a linea qd ꝯponiṫ cuꝫ inter
⁊ diciṫ hic ⁊ hec interlinearis ⁊ hoc re. quod ē inter line/
as. Und q̄dam gloſe dicunṫ interlineares. que ſunt intē
lineas. vl' interlinearis pōt deriuari ab interliniũ nij
Interminus. Ab in ⁊ terminꝰ ꝯponiṫ interminus na
num. i. ſine termio exiſtēſ. Und in hymno ſancte trinita
tis diciṫ. In ſimplici ſubſtātia diuus manens intermina.
Papias vero diciṫ. Intermina internũcia mediatrix. ī/
ſepabili termio carēs.
Intermitto tis. ꝯponiṫ ab inter ⁊ mitto tis. ⁊ eſt inter/
mittere inter aliq̄ mittere. vel interpolare. vel intermit/
to quaſi interim dimitto. Eſt eni intermittere dimittere
vl' relinquere vel ceſſare. ſm hug. Pap. vero di. Inter/
mittere ad tps dimittere. ⁊ iteꝝ ad idē reuerti.
Internecō onis. fe. ge. q̄ſi q̄dam homis magna nectio.
mors vel pena. Internecũ diciṫ bellũ in quo omēs ꝑie/
runt nullo remanēte ſm pap. ⁊ formaṫ ab internecti ge
nitō de internectꝰ addita o. ⁊ remota t. Und di. pſti. in
q̄rto li. de denoiatiuis. In io terminātia pleꝝqꝫ a parti/
cipijs hũt p̄terit tpis. q̄rum gtūs aſſumpta o. ⁊ corr. i. fa
cit huiōi nomia. vt oratus orati. oratō. Lectꝰ lecti. lectio
Internectꝰ aũt internecti. internecō. facit cauſa euphō/
nie abiecta t. Quidam vero fingũt etiā internitō. quos
non ſequor.
Internecium cij. in internecio vide.
Interneco. ab inter ⁊ neco cas. ꝯponiṫ interneco cas.
caui care. i. inter aliq̄ necare. vl' interpolatim necare. vl'
interim dũ aliqs eſt in itinere necare. Uñ hec interneca
tio onis. i. mors q̄ ꝯtingit alicui dum ē in itinere. Iteꝫ in
ter poniṫ ſepe ꝓ e. vt Uenimus mare interbibere. i. ebi/
bere. Et ſm hoc diciṫ interneco cas. i. enecare. ⁊ cor. ne. in
Internicida. ab interneco cas. quod eſt terneco.
idē quod enecare. deriuaṫ hic ⁊ hec internicida de. idem
quod homicida. q̄ſi enicida. ſ. q̄ falſum teſtimoniũ fecit
⁊ ꝯmiſit. ⁊ ob id hominē occidit. Unde hec internicies
ciei. mors ab illo facta.
Interniciũ. Ab internicida deriuaṫ hoc internicidiuꝫ
dij. vl' interniciũ. i. mors occiſio quaꝫ internicida ꝯmit/
tit. Et internicidiũ. vel interniciũ q̄ſi q̄dam homis ene/
catio. Et quādo iudiciũ internicidij dabaṫ in internici/
dam. ⁊ accuſatorem eius poſſeſſio bonoꝝ ſequebatur.
Interniciũ etiaꝫ diciṫ bellum in quo omēs perierunt
nullo remanente
Internodium dij. ſpaciũ inter nodos. vel illud groſſũ
os quod ē in genu. Et diciṫ internodiũ. q2 innodat ſiml'
crus ⁊ coxam inter ſe. vnd ouidiꝰ. in. v. metha. Mollia
nodoſus facit internodia poplex. ⁊ ꝯpo. ab intē ⁊ nodꝰ.
Internũcius cij. dr ⁊ hec internũcia cie. q̄ vel q̄ intē duaſ
ꝑtes aliqd nũciat. vel nunciũ portat. Und hoc internũ/
cium cij id qd internũcius nũciat vl' portat. Et ꝯponũṫ
p̄dicta ab inter ⁊ nũcius cia. ciũ. ſubſtātiuis.
Internus na. nũ. i. interior ab intus diciṫ.

Intero ab in ꝛ tero ris.ꝯpo.interoris.intriui. intritū. interere.i.intus terere.minutare.vl' valde terere. Uñ in dani.vltio.dicit̄ de abacuc.ꝙ intriuerat panes in alue olo.Et corripit te.intero
Interpello ab inter ꝛ pello las ꝯponit̄ īterpello las la uilare.i. interrogare inter aliq̄ vocare ꝛ alloqui. ꝛ pro aliquo p̄ces fundere.vnd̄ ad roma.viij.ca. Qui etiā3 īterpellat ꝓ nobis.ꝛ scribit̄ p duo l.
Interpolo ab inter ꝛ polus.ꝯponit̄ interpolo las.laui lare.i.obscurare.inq̄nare.impedire.vl' interrumpe. corrumpe.variare.non continuare.vnd̄ in hymno.Quod nulla nox interpolet fideq3 iugi luceat. Uñ interpolus la.lū.i.interruptus.variatus.nō cōtinuus. ꝛ hec interpola le.quedam vestis que diū sit vetus. ad nouam spēm reducit̄.ꝛ fit q̄si noua Et cor.hec oīa p̄dicta po
Interpres. Pres ſm qd̄ accipit̄ p diues componit̄ cū inter.ꝛ dr̄ hic ꝛ hec interpres tis.Et dicit̄ interpres q̄ diuersa genera linguaꝝ nouit.s.q̄ vnam linguā exponit p aliam.vl' vna3 linguā transfert in aliam.Et dr̄ sic.q2 mediator sit inter vna3 loquelā ꝛ aliam. Uel cōponitur a pres quod est diues.q2 interp̄tes ditant loquelā trāsferentes vocabula de vna loquela in alia3. Ul' ꝯponit̄ a ps tis.q2 interpres sit medius duaꝝ linguaꝝ cum trāsfert vl' exponit vnā p aliam. S3 qui inter deū interp̄tat̄ ꝛ homīes.q̄ diuina indicat misteria interpres vocatur Uñ interp̄tor taris.v̄bum ꝯmune.i.exponere.vel expo ni vnā linguā p aliam.vñ hic ꝛ hec interp̄tabilis ꝛ hoc le.aptum ad interp̄tandum. Prisci.tñ videt̄ velle ꝙ p̄dicta ꝯpositō p̄cedit in v̄bo.ꝛ inde deriuet̄ interpres tis ita di.hug.Et scias ꝙ interp̄tatō fit in diuersis linguis. vt Cinos grece.canis latīe.Ethimologia aūt fit ī eade3 lingua.vt cum dicit̄ lapis quasi ledens pedē.Glosa aūt sup illud esa.xliij.Interp̄tes tui.i.moyses ꝛ aaron p̄uaricati sunt in me.sic dicit.Interp̄tes q̄si inter ptes.sc3 pacem ferētes.Itē nota ꝙ p̄imum scripturas veteris testamenti de hebreo in grecū septuaginta interp̄tes trāstulerunt. Scda3 editōe3 aq̄la.Tercīa ꝛ quartā theodocion ꝛ symachus ediderūt ambo iudi ꝓseliti. Quinta vo ꝛ vulgaris illa interp̄tatō.cuius autor nō apparet.ꝛ ob hoc sine nōīe interp̄tis q̄nta editō nūcupatur. Preterea sextam ꝛ septimā editōem origenes miro labore repperit.ꝛ cum ceteris editōnibus supra dictis cōparauit Hi sunt itaq3 q̄ scripturas sacras de hebreo in grecum v̄terunt.quiq3 etiam numerant̄. Nam latinoꝝ interp̄tum q̄ de greco in nostrum eloqum trāstulerunt.vt meminit sanct⁹ augustin⁹.q̄si infinit⁹ ē numer⁹. Sicut.n. inq̄t p̄mis fidei tempībus ad cuius manus vcīt codex grecus.qq3 aliquātulum sibi vtriusq3 lingue ꝑitia3 sensit.ausus est statim interp̄tari.atq3 inde accidit īnumerabiles apud latinos extitisse interp̄tes. De hebreo āt in latinū eloqum tantummō hieronim⁹ p̄sbiter. trium linguaꝝ ꝑitus easdem scripturas ꝯuertit. eloquēterq3 trāsfudit.cuius interp̄tatō merito ceteris āfert. Na3 ꝛ est v̄borum tenacior.ꝛ in sentētijs veracior.ꝛ in verbis clarior.atq3 vtpote a xp̄iano interp̄te verior. ita scribit̄ in Pap.Hieronim⁹ etiā dicit in ꝓlogo in libros salomonis. Si cui sane septuaginta interp̄tum magis editio placet habet a nobis olim eam emendatā. neq3 enī3 noua sic cudimus vt vetera destruam⁹. Et cū dili gēⁿs sime legerit.sciat magis nostra scripta intelligi.que nō in terciū vas trāsfusa coacuerit.s3 statim de p̄lo purissime ꝯmendata teste suum saporē seruauerit. Unde cū in hieronim⁹ in h.li.ā
Interscalaris.in scala vide
Interscapulū.scapula cōponit̄ cū inter.ꝛ dr̄ hoc interscapulū li.spaciū qd̄ est inter scapulas ꝛ cor.pu
Intersignū.ab inter ꝛ signu3 ꝯponit̄ hoc intersignum gni.vl' intersignū gnij.qd̄ est inter duo signa. vl' signu3 qd̄ est inter aliq̄s.sicut aliqd̄ solet mitti de vno loco ad aliū causa signi ꝛ noticie.
Interstitium tij.id est interuallū spaciū inter aliqua.ꝛ ꝯponit̄ ab inter ꝛ sto stas
Interstiti ē p̄teritū de insto stas.vnd̄ in sto stas
Interuallū. Uallum ꝯponit̄ cū inter.ꝛ dr̄ hoc interuallum li.spaciū inter capita valloꝝ.i.stipitum q̄bus vallū fit. Und̄ ꝛ ceta spacia.q̄ñq3 dicunt̄ interualla. Scdm magis ꝓprie īteruallū dr̄ spaciū tempoꝝ. Intercapedo vo localis distātia ꝓprie appellat̄.vñ hoc interuallulum li.dimi.ꝛ interuallo las.i.p interualla dicere.vl' facere aliqd̄ vl' interponere.ꝛ scribit̄ p geminū l.
Interuētus.i.intercessio.ab interuenio nis dr̄
Interula. Ab intus dr̄ hec interula le.i.camisia.q2 int⁹ iuxta carnē induit̄.vñ interulatus ta.tū.i.interula siue camisia indutus. Itē ab interula dicit̄ interulus la.lu3 id ē interior ꝛ cor.pnlt.vñ martialis capella. Qui etia3 interulos gaudēs dissoluere nexus.
Intestabilis exponit̄ in testabilis po.
Intestatus ta.tū.q̄ nō facit testamētū ab ī ꝛ testat⁹ cō
Intestin⁹.ab intus deriuat̄ intestinus na.nū.i.intrinsecus ca.cū.vñ hoc intestinū ni.Et dicunt̄ intestina interiora.q2 in interiori parte corpis cohibetur. Que ido longis nexibus ad modu3 circuloꝝ ordinata sunt.vt susceptas escas paulatim egerāt.ꝛ sup additis cibis non impediant̄.vl' intestinus ꝯponit̄ ab in ꝛ testa.ꝛ hinc bellu3 dicit̄ intestinū.quod est inter testas.i. muros ciuitatis. Et intestina interiora.q2 q̄si in testa recondita sunt.
Inthronizo.ab in ꝛ thron⁹ ꝯpo.inthronizo zas.id ē in throno vl' in sede ponere.seu collocare.
Intimas. Ab intimus dicit̄ hic ꝛ hec intimas tis.i.interius habitās.vl' secretari⁹.vl' ꝯsiliari⁹.creditari⁹ noster q̄ scit secreta ꝛ intima cordis vl' dom⁹.
Intimo. Intra ꝯparat̄ intra interior intimus.ꝛ ab intimus deriuat̄ intimo mas.maui mare.i.demōstrare.indicare.nūciare.notificare.vel ꝯponit̄ ab in ꝛ timos.qd̄ est mens.q̄si in mētem inculcare ꝛ īmittere. ſm huguitō nem.vl' componit̄ ab in ꝛ time quod est anima vl' mens ſm p:p.
Intolerabilis.ab in ꝛ tolerabilis ꝯpo. hic ꝛ hec intolerabilis ꝛ hoc le.qd̄ nō valet nec deb3 tolerari.Et compat̄ intolerabilis lior.simus.ꝛ scribitur p vnum l.ꝛ cor.to.intolerabilis.
Intonsus Ab in ꝛ tonsus componit̄ intōsus intonsa. intōsum.id ē non tonsus.
Intra dr̄.ab in ꝛ differt ab infra.q2 infra signat localē3 dep̄ssionem vel suppositōem.cui ꝯtrarium est supra qd̄ signat localem supraposítōem.vt sol currit supra lunā vel luna infra solē. Intra vero signat localem inclusiōē3 cui ꝯtrarium est extra.quod signat localē exclusionem vt ciues habitant intra muros ciuitatis. rustici extra Nullus ergo dicat. Ego sum infra muros ciuitatis.nisi esset defossus sub ip̄is muris. Intra compat̄ interior intim⁹.vñ interi⁹ intime aduer.
Intriuerat in intero ris exponit̄
Intro aduer.loci signat ad locū.ꝛ acuit̄ in fine. Et ind̄ deriuat̄ intro tras.traui.v̄bum neutꝝ
Introeo ab intro ꝛ eo is ꝯponit̄ introeo is iui.ire.id ē ire intus.intrare. vnde hic introitus tus.tui. pnlt corr. q2 itum sup̄ corri.ꝓmam
Intromitto ab intro ꝛ mitto tis ꝯponit̄ intromitto tis si.sum.ꝛ est intromittere.ide3 qd̄ imittere. Itē intromittere est idem qd̄ vulgo dicitur intra meare.q̄si in rem se mittere.vt de ea curet ꝛ tractet
Introneus ab intro dicit̄ introneus nea.neū. id est interior.ꝛ ꝓprie q̄ quadam importunitate se ingerit intro
Introrsus.ab intro dicit̄ introrsus sa. vt comedat sum.i.intrinsec⁹. S3 frequētius introrsum inuenit̄ in vi
Intus ꝛ intro.dicunt̄ ab intra.ꝛ differunt.q2 intro signat ad locum. Intus signat in loco vel de loco.vt intro vado. Intus sum. Intus exeo. Und̄ v̄sus. Intro foras ad signat.foris intus in ꝛ de.ꝛ ꝯponit̄ Deintus ꝛ abintus. Et scias ꝙ ꝯposita ab int⁹ acuunt penul.cum sit lōga.sicut ꝓbaui in scda pte vbi egi d̄ impedimētis accent⁹ in ca.de impedimēto distinctōis. aduerbij.
Inuado dis.si.exponit̄ in vado dis. si.
Inualeo les ab in ꝛ valeo les.ꝯponit̄.ꝛ est īualere valde valere.crescere.abundare.vnd̄ de iacob dicit̄ in geñ. xxxij. Inualuit ꝯtra angelū.vñ inualesco scis.inchoa.
Inualitudinari⁹.i.languēs.sine valitudine ſm Pap̄ ex in ꝛ valitudinarius ꝯponit̄
Inualitudo dis.fe.ge.i.debilitas.imbecillitas.infirmitas.ꝛ dr̄ ab inualidus.ꝛ ꝓdu.du.
Inubero ras.exponit̄ in vbero ras.
Inuectiua. Ab inuebo bis.vel ab inuebor ris. in d̄ponenti genere.dr̄ inuectiuus ua.uū.i.detractorius. maligius.ꝛ hoc inuectiuū ui.ꝛ hec inuectiua ue.ip̄a īuectio detractō.vitupatō.vnd̄ quidam liber ciceronis dicit⁹ ē inuectiue.arū.ꝓpter inuectiuas factas ibi in catelinam
Inuebo bis.in vebo bis exponit̄
Inuenio.ex in ꝛ venio nis.ꝯponit̄ inuenio nis.i. venire in id quod cupimus vel q̄rimus. Inuenimus quesita. Reperim⁹ vltro occurrētia.ꝛ ꝯponit̄ cum ad.ꝛ dicit̄ adinuenio nis.i.valde vel iuxta.vel ad vtilitatem.vl' ad damnum alicuius venire.ꝛ corripit ve in p̄senti. sed in p̄terito producit.
Inuestigo gas.ꝓducit sti.ꝛ exponit̄ in vestigo stigas. ex quo ꝛ in componitur
Inuicem d̄bet ꝓferri sub vno accētu.vt designet̄ poni p vna pte.vel p vno aduerbio q̄litatis. Scdm.n. veritatem inuicē sunt due partes posite p vna sine ꝯpositōe. Et potest dici q̄da3 irregularis vocū ꝯgeries.ꝛ corr.ui. De hoc dixi supra in scda pte vbi egi de cōposita figura
Inuidētia.id est inuidia.ab inuidēs tis. nomis inuidenti addita a. Et dicit augustin⁹. Non esset īuidētia.si esset ꝯcors differētia
Inuideo. Ab in ꝛ video des.ꝯponit̄ inuideo uides.vt inuideo tibi.i.nō video tibi.i.non fero videre te bñ agētem.ꝛ est neutrū. Sed inuenit̄ in passiua in p̄ma p̄sona Et etiā ip̄e p̄stian⁹ di.illud esse actiuū.s3 hoc id fit. quia quādoq3 exigit accusatiuū.q2 v̄bum qd̄ exigit accusatiuum in eo intelligit̄.vt Inuideo te facere hoc.i.p inuidiam ꝓhibeo.vt inuideo tibi amiciciā regis.i.p inuidiam subtraho tibi amiciciā regis.ꝛ q̄ñq3 exigit accusatiuu3 significantē causam rei verbi.vt inuideo tibi sapiētiam id est ꝓpter sapiām. Hic potest q̄ri. An ille q̄ inuid3 primo suo. et inde dolet sit in statu salutis. Hāc q̄stionem tāgit bernhard⁹ in.xlix. ſmōe canticoꝝ ꝛ determinat eā sic quando ait. Quomō ais ego ꝓficere possum.qui fratri ꝓficiēti inuideo. Et respōdet. Si doles quod īuides sentis.sed nō cōsentis.passio quādoq3 est sananda. nō actō ꝯdemnanda tantū.nec illuc resileas iniq̄tatem meditās in cubili tuo.q̄liter videlic3 foueas morbū.satisfacias pesti.ꝓsequaris insontem. bñ ab illo gesta calūniādo.dep̄mēdo.puertēdo.atq3 impediēdo gerēda. Alioq̄n.non nocet ambulāti ꝛ extendēti se ad meliora. qd̄ iā ip̄e non opatur.sed qd̄ habitat in eo peccatū. Nō ē igit̄ damnatō illi qd̄ non dat mēbra sua iniquitati. non linguam ad detrahendū.nō quicq̄3 reliqui corpis ad ledēdum nocendū ve aliq̄ modo. Magis aūt ꝯfunditur sic se esse male affectū.ꝛ inolitū ex longinq̄ vitiū cōfitendo. flendo.orando conat̄ expellere.ꝛ cum nō p̄ualet mitior inde ad oēs.atq3 apud se inuenit̄ humilior.vnd̄ ī liuor
Inuidia in inuidus est ꝛ etiam liuor
Inuidus. Ab inuideo dicit̄ inuidus da.dū.qui īuidet. Et hec inuidia die.ꝛ est inuidia odium aliene felicitatis Uel inuidia est ex aliena felicitate in aīmo cuiuscunq3 innata tristicia. Und̄ inuidiosus sa.sum.cui inuidetur ꝛ raro q̄ inuidet. Und̄ versus. Inuidiosus ego nō inuidus esse laboro. Et vt di.hora. Inuidia siculi non inuenere tiranni. Tormentū maius ꝛc. Prisciā.dicit. Inuidus q̄ inuidiam habet
Inuiolat⁹.i.intactus.integer. ſm pap̄
Inuiso.ex in ꝛ viso sis componit̄ inuiso sis si.sum.inuisere.id est intus visere.visitare. Iudicū.xv. Inuisere volens vxorem suam.
Inuitus ab in ꝛ vita componit̄ inuitus ta. tum.i. non volens qu asi ꝯtra vitam id est volūtatem
Inuius uia.uiū.i.non patens vie.vbi nō est via. extra viam.ꝛ componit̄ ab in ꝛ via.
Inundo das.daui.datū. dare.i.abundare.replere.stagnare. Si inueniat̄ cum accusatiō sensus est. Inundare.i.facere abūdare. Et ꝯponit̄ ex in ꝛ vndo das. Un inundatus ta.tū.pnlt ꝓdu. Unde in scda epl'a pe.capi. ij. Mundus aqua inundat⁹ perijt
Inuolo. A vola quod est media ps manus vel pedis ꝛ in ꝯponit̄ inuolo las laui.lare.i.furari.vel in vola aliquid ꝯtinere.vel ponere.vel in volam immittere. Item pōt ꝯponi ex in ꝛ volo las.sed in alio sensu.i. intus vel valde volare.ꝛ cor.vo.volo las
Inuolutrū ab in ꝛ voluo uis dr̄ hoc inuolutrū tri.iuolutio cuiuslibet rei.qd̄ fit cū in nostris dictis aliud iuoluitur q3 dici videat̄ ſm hug̃. Pap̄. vero di. Inuolutrū absconsum.occultū dictū.sic ꝙ in se habeat aliud inuolutu3. In.xxvij.ezech.dr̄. Inuolutris iacintinis.

Inuoluulus li.masc.ge.penultima cor.quoddam bestia. que ut homines facilius decipiat inuoluit se aliq re.et dicit ab inuoluo uis

I ante O

Ioab indeclina.acuit in fine.⁊ interptatur spirans vel domini robur

Ioas interptatur vbi est incensu3 domi.ppria ethy. e nomis.Iste est qui simulacra combussit.

Ioathan interptat pfectus pulcer.ethy.est nois.Fecit eni rectu in 9spectu dni.⁊ portam dnu edificauit excelsa

Iob interptat dolens.ppter pcussionem carnis.⁊ passionem doloru.Calamitates enim suas nomis ethimologia pdesignauit iocis stas

Iocista ste.cois ge.qui vel q iocus semp intendit.qi in

Iocor.a iocus dr iocor caris.catus sum. Vn verbalia hic iocator toris.Hec iocatrix.hec iocato.onis.⁊ iocatorius ria.riu.Et componit adiocor caris. Coiocor caris. Eiocor caris.⁊ corri.io

Iocosus.a iocus dicit iocosus sa.sum.i. frequens vel plenus iocis.Et compat iocosus sior.sim9.vn iocose sius sime.aduer.⁊ hec iocositas tatis.fe.ge

Ioculus li.dimi puus iocus.A quo iocular laris ⁊ ioculatorius ria.rium.⁊ hic ⁊ hec iocularis et hoc lare.et ⁊ corripiunt cu.

Iocundus.a iocus dicit hic iocundus da.dum.i. let9. hilaris.q semp iocis sit aptus.⁊ hilaritati frequentior ⁊ compat iocundus dior.dissim9.Vnde iocunde dius dissime aduer.⁊ hec iocunditas tatis.

Iocus ioci masc.ge.S3 in plali masc.⁊ neu.hij ioci.⁊ hec ioca.⁊ est iocus ppe in vbis.

Iohannes interptatur gratia domi.Io.dns hanna g tia. Vnd iohannes quasi iohanna. qa fit lumes pphetie.pnuncius gratie siue initiu baptismi p quod gratia ministrat.Et scias q iohannes baptista multiplicat nominatur.Dicit eni pphera.amicus sponsi. lucerna. angelus.vox.helyas.baptista saluatoris.pco iudicis. precursor regis..In pphera designat progatiua cognitois In amico sposi.progatiua dilectois.In lucerna ardenti progatiua sanctitatis. In angelo.progatiua virginitatis.In voce progatiua humilitatis. In helya progatiua feruoris. In baptista progatiua mirabilis honoris.In pcone progatiua pdicatonis. In pcursore progatiua pparatonis.Siliter iohannes euagelista quodam vaticinio ex merito nomen accepit. Interptat eni gratia domini vel in quo est gtia vl cui donatum est.ul cui donato a deo facta est.Et p hoc intelligunt quattuor puilegia que fuerut in iohanne euagelista. Primu fuit pcipua xpi dilecto.Xpc enim p ceteris aplis magis eum dilexit ⁊ maiora signa dilectonis ⁊ familiaritatis ei ostedit. Vnd ob pcipui amoris gtiam sup pectus dni recubuit.Et inde dicit gtia domi. quasi domio gratiosus.Scdm est carnis corrupto.qa vgo a domio est electus.Et inde dr in quo est gratia.In ipo.n.fuit gtia pudicicie vginalis.Terciu est reuelato secretor.Et io dicitur cui donatum est.Eidem sane donatum est multa secreta ⁊ pfunda nosse.sicut de diuinitate verbi.⁊ de consummatoe seculi.⁊ de substatiali vnitate.⁊ de sancta trinitate psonali.Vnd ipe di. Tres sunt q testimoniu dat in celo.pater vbum ⁊ spussanctus.⁊ hi tres vnum sunt. Quartu est matris dei recomendato ⁊ inde dr. cui donatio a deo facta est. Maxima.n.a domio donato nuc eidem facta est.quado mater dei in eius custodiam tradita est. Vide in honoro. Item in marcus habes de iohanne ⁊ de aliis euagelistis. Hic nota q ioachim ex galilea ⁊ ciuitate nazareth sanctam anna3 ex bethleem duxit vxorem. Ambo.n.iusti erat.⁊ sine repehensione in omibus madatis domi incedebat. Omemq3 substatia sua3 trifarie diuidebat.vna ptem templo ⁊ templi seruitoribus impendebat.alia paupibus ⁊ pegrinis erogabant.Terciam sibi ⁊ familie sue vsibus reseruabant. Anna.n.habuit sororem nomie ysmeria3.q ysmeria genuit elyzabeth ex eliud. Elizabeth aut genuit iohanne baptistam pcursorem domi ex zacharia. De eliud natus est eminen. De eminen natus est sanct9 seruasi9. Anna at tres viros habuisse fert.s.ioachim vt dixi.cleophan et salome. De pmo aute viro sc3 ioachim vna filiam suscepit maria matrem domi genuit. qua3 ioseph de domo dauid nuptui tradidit.que xpm dnm genuit. Mortuo ioachim accepit anna cleophan fratre ioseph.⁊ genuit ex eo aliam filia3 qua similit maria nomiauit. ⁊ alpheo postmodu in coiugem sociauit. Hec autem maria ex alpheo viro suo quattuor filios genuit.s. iacobu minore Minorem dico vocatoe.sicut dixi in iacobus. Ioseph iustum q et barsabas dictus est.Et symonem ⁊ iudam Mortuo scdo viro anne.terciu accepit ana sc3 salome. ex quo alia filiam genuit qua rursus maria vocauit.et zebedeo in 9iugem tradidit. Hec aute maria ex zebedeo viro suo duos filios genuit.s.iacobum maiore ⁊ iohannem euangelista. Predicta patet in in his vsibus. Anna solet dici.tres 9cepisse marias. Quas genuere viri ioachim.cleophas salomeq3. Has duxere viri ioseph. alpheus zebedeus. Prima parit xpm.iacobum secundum minore. Et ioseph iustum pepit cu symone iudam. Tercia maiorem iacobu.volucreq3 iohanne. Ex predictis liquet q xpc ⁊ iohannes baptista fuerut filij duar 9sobrinarum. Sed xpc ⁊ iohannes euagelista fuerunt filij duar soror. Quare aut petrus pferat eccle ⁊ no iohannes.dixi in apostolus

Ionas.vel iona.interptat columba vel doles.Columba p gemitu quado in ventre ceti triduo fuit. Doles p pter iusticia qua3 de salute habuit niniuitar.vel propter ederam subito arescente cuius vmbra tegebat 9tra solis ardorem. Ipe est amathi sarepta n e vid ue filius quem suscitauit helyas.matre ad eum postea dicente. Nunc cognoui q vir dei es tu.⁊ vbum domi in ore tuo est veritas.⁊ ideo ipm pueru amathi dictum putat Amathi q3 ex hebreo et latina lingua veritas dicit. ⁊ qa helyas verum locutus est.ideo ille q resuscitatus est.dictus est filius veritatis.

Ionathan interptatur columba domi

Ionicus dr qdam pes metricus ab inuentore vel propter numeror vel sillabar inequalem sonum. Ionos enim grece inequale dicit. Habet eni3 quattuor sillabas duas breues ⁊ duas lgas. Et est ionicus duplex.s.maior vel minor.vel a maiori vel a minori. Ionic9 maior

vel a maiori.9stat ex duabus lgis pcedentibus ⁊ duabus breuibus sequetibus. vt acerrimus. Ionicus minor vel a minori 9stat ex duabus pmis breuib9.⁊ duab9 sequetibus lgis.vt pamabas. Vnde vsus. Longat pmo res ⁊ curtat posteriores. Pes ionicus maior.obuius huicq3 minor. Ite ionica est vna ex linguis grecor

Ioppe.ioppes.ioppen. ioppe. opidum palestine maritimu3 ⁊ acuit in fine.vn ioppita te

Iordanis nis.masc.ge.iudee fluuius a duobus fotibus nomiatus.quor vnus ior.alter dan dicit. Hi copulati iordanem faciunt. Nasciteq3 sub libano mote.⁊ diuidit iudeam ⁊ arabia.qui post multos circuitus iuxta hiericho in mare mortuu fluit.⁊ interptat iordanis.riuus iudicij.

Ios.i.fluuius.

Iosaphat interptat domi iudiciu.

Ioseph q mater aliu3 sibi addi optauerat vocauit augmentum. Huc pharao saphanet appellauit.qd hebraice absconditor repertor sonat.qa obscura somnia reuelauerit ⁊ pdixit sterilitatem. Interptatur eni3 saphan3 egipcio smone saluator mudi.qa orbem terre ab imminente famis liberauit excidio.

Iosue interptat saluator. Ipe.n.in figura xpi populu3 a deserto liberauit.⁊ in terram pmissionis induxit. Et dictus est iosue bennum.vel bentheleon.id est fili9 nun Item dictus est hiesus filius naue. Vnd di. hieronim9 in plogo regu. Et incipiut a hiesu filio naue.q apud eos iosue bennum dicitur

Iota ppne dicit hec litera i.apud grecos et e minor ceteris literis.qa vno ductu fit.sm augustinu. Sed qnq3 ponit simpliciter p qualibet lra. Vide in matheo. Iota vnu aut vn9 apex no pteribit a lege.

Iotacismus. A iota ⁊ cismos quod est corruptela. co ponit iotacismus iotacismi. Et est iotacism9 vbi i. plurimu3 sonat.vt si dicas. Iuno iouis iure irascit. Vel iotacismus est cum verboru coniuncto in huius i.lre assiduitate collidit.vt in exemplo pdicto patet. Vel sm huguito3 iotacismus a iota. ⁊ est iotacismus sm eum vocalium lrarum exilis pnunciato.vel quado in iota lra est duplicatus sonus.s.quado p vno iota pnunciatur duo vel ecouerso.vel quado vnum exilius duo spissius sonat. Na vnu spissius.duo exilius pferri debet.

Iouensiles.i.dij ad nuncia pferenda deputati.qsi iouis creatori saltatores ⁊ 9ponit a ioue ⁊ salio ⁊ corr.si ⁊ declinat hi ⁊ he iouensiles Mar.capella. Limphe dij q3 iouensiles. Vel sm alia lram nouesiles.

Iouis. Iupiter dicit quasi iuuas pater. Et 9ponitur a iuuo vel iuuas ⁊ pater. ⁊ pducit pma3 positoe. Vnde euid epy. Iupiter esse pium statuit qdcunq3 iuuaret. ⁊ iuenit in nto inpiter vel iouis.vt di.pstian9 Tame moderni vtunt tantu hoc nto iupiter. Hug.autem sic dicit A iuuo iuuas dicit hic iouis. hui9 iouis.⁊ hic iupit iupiteris.vel iupitris.antiqtus enim ita declinabatur nomina ista.sed postea obliq istius nomis iupiter. et iste ntus iouis aboliti sunt. Vnd post ea ex obliqs isti9 nominatiui iouis.⁊ ex isto nomie iupiter. facta est queda3 9mixtio.⁊ redacta sunt quasi in vnum nome.s. hic iupiter huius iouis.huic ioui ⁊ est 9positum a iuuas et pater.vel a iuris ⁊ pater.quasi iuris pater.q legem ta postituam q3 naturale omibus hominib9 dedit vt fertur. ⁊ a iouis hic ⁊ hec iouialis ⁊ hoc le.vide in iupiter

Iouonius.in ianuarius exponit

I ante P

Ipalage est 9uersio casuu.vel 9structois.vel qnq3 totius setetie.⁊ 9ponit ab ypos quod est tras.⁊ alage qd est mutatio. Inde ypalage.i.transmutato. De hoc dixi supra in quarta pte vbi egi de antiptosi.

Ipapanti. Ypa grece latine dicit ire.anti 9tra. Inde dicitur ypapanti indecli.i.obuiato vel occurs9. Vnde representato domi in templo.i.festum purificatois beate vginis dicit ypapanti.q tunc symeon xpo occurrit ⁊ obuiauit.⁊ in vlnis suis accepit eum et in templo psentauit sm hug. Pap etiam di.ypapanti grece obuiato dr. symeonis sc3 anne ⁊ ceteror.⁊ scribitur p a. antepenlti.

Ipaton.dicunt greci iecur. Vnde ypatic9 sillaba. ca.cum.qui patitur in iecore.vel ptinens ad iecur.⁊ corripit ti.ypaticus

Ipaticus in ypaton est

Iper grece.i.super latine

Iperaspistes grece idem quod ptector latine. Vn hieroni.in plogo gen. Cu ariste9 eiusde ptholomei yperaspistes.

Iperbaton.qdam tropus est de quo dictum est in qrta pte in ca.de tropis ⁊ acuit in fine

Iperbole est qdam trop9 de quo dixi in quarta parte in capitulo de tropis

Iperbolicus ca.cum.i.excedens veritatem elatus. Et dicit ab yperbole.et corri.pnlt

Iperboreus. Yper 9ponit cu boreas.⁊ dicit yperbore9 rea reu.sup quod boreas flat. Vnd et qdam mотes dicuntur yberborei.sup quos ⁊ a quibus boreas flat q et yperbita te. dicuntur

Ipercataleticus.in cataleticus exponit.

Iperdulia exponit in dulia

Iperfanus. Yper 9ponit cum fanos. vel fasma qd est appario.⁊ dicit yperfanus na.nu.i.supbus. Vnde hec yperfania nie.id est supbia.sc3 cum aliqs vult apparere super illud quod est.

Iperion.yper coponit cum on.qd est totum vel ome. et dicit hic yperion onis.i.sup omia. Quod qnq3 dicit de ioue.q sup omia est. Quadoq3 de sole.qui sup facie3 totius terre in circuitu fert. Quadoq3 de quoda3 gigante qui sup omnes alios fuit.

Iperlidius.yper coponit cum lidius qd dicit acutus sonus in musica.⁊ dicit yperlidius.idem quod lidius. sc3 acutus sonus in musica

Ipersintelicon. Sintelicon quod est pfectum. 9ponit cum yper.⁊ dicit ypersintelicon.i.plusq3 pfectu pteritu3 apud grecos.qd designat rem multo an pterita.

Ipersophia. Yper 9ponit cum sophia. qd est sapia. et dr hec ypsophia phie.i.supgredies sapia.

Iphen vel yphen.coponit ab ypos et ens ⁊ interptat copulato. Est enim yphen vel yphen mod9 pnunciandi qui cosistit in 9tinua platone dictonum sine vlla distinctone.vt hic popul9 gentiu ⁊c.et dr sic. q vna dictio sub.i.post alia sc3 sine distinctone copulatum pfert

Ipocentaurus.ypos quod est equus 9ponit cu3 cen

taurus.⁊ dicit͛ hic ypocentaurus.id est quod centaurus
sꝫ monstrū ex pte homo⁊ ex patre equus.sicut onocen
taurus monstrū ex parte asinꝰ.⁊ ex pte hō. Nā onos
asinus dicit͛. Uide in centaurus.
Ipocrita cōis.ge.dicit͛ fictor simulator ⁊ repsentator
alterius psone. Simulat ei se esse quod nō est.⁊ dr̄ ypo
crita quasi ypercrita.ab yper quod est sup ⁊ crisis
quod est aurū.q̄si supauratus.q2 in supficie ⁊ exterius
videt͛ bonus.cum interius sit malus. Uel dicit͛ sic ypo
crita ab ypos quod est sub ⁊ crisis qđ est aurꝫ.quasi
habēs aliud sub auro. Habet enī aurꝫ in supficie.quia
subtus habet aliud.s.lutuꝫ. Uel ꝯponit͛ ab ypo qđ ē fal
sum.⁊ chresis quod est iudiciū.qa dū intus malꝰ sit.bo-
num se palam ostēdit. Et ideo de eo habet͛ falsuꝫ iudici
um.duꝫ falso vultu incedit ⁊ simulat quod nō est. Naꝫ
ypocrita dici nō potest ex eo qđ foras ostenderit. Unđ
hec ypocrisis huiꝰ sis.simulatō.⁊ corr.cri. Uiđ in sa
cerdos.⁊ in strutō
Ipodyaconꝰ.vl'ypodyacō in subdyaconꝰ exponitur
Ipodromus. ab ypos quod est equus ⁊ dromos qđ
est curuitas.cōponit͛ hic ypodromus mi.i.stabulū eqꝝ
vel tormētum factū ad moduꝫ vel ad similitudineꝫ eq.
Uel ypodromus mi.dicit͛ locus obscurus ⁊ domus de
clinandi ad necessitatē.vel loca supra vel citra que sunt
arcus deambulatorij.sup quos homies ambulāt.⁊ sm
hoc ypodromus ꝯponit͛ ab ypos qđ est sub.⁊ dromos
quod est curuitas.vel ab yper qđ est supra.⁊ dromos
quod est cursꝰ.qa desup hoies currūt ⁊ ambulāt. Unđ
in legenda beati sebastiani dicit͛. Tūc iussit eum in ypo
dromo palatij tādiu fustigari.q̄mdiu spūm exalaret.et
corr.dro.sicut patꝫ in hoc versu. ypodromiqꝫ decꝰ par
sit locus bis duodenꝰ. Uide in dromos.vel in epydro mos
Ipofora.exponit͛ in quarta parte in capitu
lo de coloribus rheto.
Ipogabus bi.mascu.gene.id est nauis q̄ equi vehunt͛
⁊ dicit͛ ab ypos quod est equus.
Ipogeum. Ab ypos quod est sub.⁊ ge qđ est terra.cō-
ponit͛ hoc ypogeum.i.sub terris ꝯstructuꝫ edificiuꝫ qđ
nos antrum vel speluncaꝫ dicimus. Sed hic ypogeus
mas.ge.dr̄ sol.qa sub terris vadat in nocte.vel ypogeus
ꝯponit͛ ab yper quod est sup ⁊ ge.quod est terra.quia ī
die sup terram ferat͛. In aurora dicitur. Uulpibus ypo
geis associandis abis
Ipolidius.grauis sonus in musica.q̄ ⁊ sublidius dici
tur.ab ypos ⁊ lidius ꝯponit͛
Ipomanes nis.mas.ge.q̄si velox ad moduꝫ equi. vnđ
ppter suaꝫ velocitatem dr̄ supasse athlantē cursu. Sed
hoc ypomanes indecli.neu.ge.est q̄dam herba q̄ se co-
medentes facit furere.vel potius ypomanes est virus
quod distillat ab inguine eq̄.ex nimia luxuria dū amo
ris rabie fertur. Et dicit͛ ab ypos qđ est equus.⁊ mano
nas.qa ab inguine eq̄ distillet. Hoc nouerce ⁊ malefice
solent colligere.⁊ potōnem mortiferam inde facere. qđ
venenū siliter dr̄ ypomanes.⁊ pdu.ma
Ipopirgiū ypopirgij.ꝯponit͛ a pir qđ est ignis.⁊ ypos
quod est sub.⁊ gero ⁊ dicit͛ hoc ypopirgiuꝫ.s.illud ferre
um instrumentuꝫ qđ retinet ⁊ sustinet ligna in igne. sic
dictū.q̄si subtus ignē gerens

Ipos.i.sub. Itē ypos.i.equus.
Ipostasis ꝯponit͛ ab ypos quod est sub ⁊ stasis quod
est status vel stans ⁊ dicit͛ hec ypostasis sis.i.substātia
intellecta sine forma.s.pmordialis materia.⁊ dr̄ sic qua
si substans.qa habet substare omibus accidētibus. Et
in se omia accidētia recipit nullo tamē informatur sm
hug. vnđ ypostaticus ca.cū. Et sciat͛ ꝙ greci vtunt͛ eodē
modo hoc nomie ypostasis.sicut nos vtimur eodē mō
hoc nomie psona. vnđ potest dici ꝙ tres psone sunt in
diuis.vel tres ypostases.id ē tres subsistentes. Et facit
gtūs plalis ypostasum.vide in pprietas.⁊ in psona
Ipotamus. Ab ypos quod est equus.dicit͛ hic ypota
mus mi.i.equus fluuialis.s.q̄dam piscis sic dictus. qa
sit eq̄ similis dorso.iuba. hinnitu. rostro resupinato a
pmis dentibꝰ.cauda tortuosa.vngulis binis.die i aqs
cōmoret͛.nocte segetes depascit
Ipotheca.ab ypos quod est sub ⁊ theca qđ est reposi-
torium.ꝯponit͛ hec ypotheca ce.cū res cōmodatur sine
dispositōe pignoris.pacto vel cautōne sola interueniēte.
Et differt a pignore.qa pignus est qđ ppter rem credi-
tam obligat͛. Iteꝫ fiducia differt ab vtroqꝫ. Est aūt fidu
cia cum res aliq̄ sumende mutuo pecunie gr̄a. vel mā-
cipatur vel in iure credit͛. Item ypotheca dicit͛ idem qđ
apotheca. vnđ ypothecarius ria riū.quod ad ypothe-
cam ptinet. Et hic ypothecarius.i.apothecarꝰ. vl'q̄reꝫ
nomie apothece accipit
Ipothesis.dr̄ causa vbi cum certa psona ꝯtrouersia ē
Et ypothesis est substātia vel disputatō ⁊ ꝯdiđ l' sup-
positō.vel ꝯsensus. Unđ ypotheticus ca.cū.i.ꝯdicōna-
lis vel suppositiuus.⁊ dr̄ ab ypos qđ est sub.⁊ thesis qđ
est positō. Inđ ypothesis.i.suppositō.
Iposensis exponit͛ in q̄rta pte in cap̄.de scemate
Ipra ypre.q̄dam villa bona in flādria.⁊ ibi fiūt boni
panni.vn̄ hic ⁊ hec ypreāsis ⁊ hoc se.natꝰ ex illa terra.et
de illa fuit petrus dictus hulpen
Ipe ipa.ipm.potest iungi cum pma ⁊ secūda ⁊ tercia p
sona.vt Ipe lego. Ipe legis. Ipe legit. Sed cū prima et
secūda figuratiue.cum tercia sine figura.⁊ est p.de scđa
sillaba. Et vt di.pscianꝰ in.xij.li.de pnomibus. Illud at
tendendum.ꝙ cū ille illud.iste istud.is id.faciūt neutra.
ipe solum qđ ⁊ ipsius inuenit͛ a vetustissimis plarū neu
trum in um.desinēs fecit. Therentiꝰ in adelphis. Ipsū m-
hi dauus q̄ intimus est eorum ꝯsilijs. Ipa enim q̄ quibus
dam visa est ratō nō adeo firma vt.deest.ideo in um facit
neutra.qa in us desinit masculinū. Nā alius cuꝫ in vs
terminet͛ aliud tn̄ neutrū facit

I ante R

Ir generis neu.indeclina.i.palma.manus Un̄ versus
Si vis mnam vir iria dabit͛ tibi nantis in ir mna
Ira ab vr quod est ignis dicitur hec ira ire.q̄si vra. qa
accendit et inflamat. Unde irascor sceris.iratus sum.⁊
hinc iracundus da.dum.facile irascēs.qa accenso sang
ne in furorem ꝯpellit͛.et compat͛. vnde hec iracūdia die
⁊ est ira psens cōmotio animi.⁊ ex causa nascit͛. Iracun
dia est vitium naturale ⁊ ppetuum.⁊ sic iratꝰ est p tem
pore ꝯcitatus. Iracundus frequenter iratus ⁊ leuit͛. Iteꝫ
ab irascor hic et hec irascibilis et hoc le. Et vt di.hiero.

Irasci homis est sed iraꝫ nō pficere xpiani ē. Et scias ꝙ
est ira p vitiuꝫ ⁊ ira p zelum.⁊ vt di. Greg.in.v.moraliū
Ira p vitiū oculos mētis excecat. Ira aūt p zeluꝫ turbat
Unde ps. Turbatus est p̄ ira oculus meꝰ. Nunq̄m vo
turbatōni ꝯtemplatō iungit͛ nec pualet mens cōturba-
ta ꝯspicere ad quod vix tranquilla valet inhiare.q2 nec
solis radius cernit͛ cū cōmote nubes celi faciem obdu-
cunt. Nec turbatus fons respiciētis imaginem reddit.
quā trāquillus pprie ostēdit. qa q̄ eius vnda palpitat
eo in se spēm similitudinis obscurat.⁊ cū p zelum aīmꝰ
moueat͛ curandū sumope est.ne hec eadem q̄ instrumen
to virtutis assumit͛.menti ira dominet͛ nec quasi domina
peat sed velud ancilla ad obsequm pparata a ratōis ter
go nunq̄ꝫ recedat. Tūc.n.robustius ꝯtra vicia erigitur
cū subdita ratōni famulat͛. Nam quātumlibꝫ ira ex ze-
lo rectitudinis surgat.si immoderata mēte vtitur ratōni
pꝰ huire ꝯtemnit.⁊ tāto se impudentiꝰ dilata. quan
to impatie vitium vtutem putat.
Iracundia in ira exponit͛
Iricius exponit͛ in ericius
Irinacius in iricius vide.
Iris ab aere dr̄ hec iris iris vel iridis.arcus celestis q̄
si aeris eo ꝙ ab aere descendat ad terrā. Uel eris grece
latine dicit͛ lis. Inde hec iris iris vel iridis.i.arcus cele
stis. Sed arcus pprie est via ipius dee.⁊ iris ipsa dea.
Et dicit͛ iris quasi eris.qa raro mittitur nisi ad litem et
discordiam ꝯcitandā.⁊ est nūcia ⁊ pedissequa iunonis
Et nota ꝙ iris nihil aliud est q̄ꝫ nubes soli opposita.ra-
dijs solis multiplicit͛ īformata Ea.n.est natura lumino
si corporis vt semp in oppositā partem radios dirigat.
Sol.n.cum sit luminosum corpꝰ.radios suos mittit in
ptem oppositā.in q̄ q̄nqꝫ nubem inueniat.q̄ in vna parte
sui est densa in alia densior.in alia densissima. Item in
alia sui pte est rara.⁊ in alia rarior.⁊ in alia rarissima.
In illa que est densa solares radij quasi in vitro inclu-
si rubeum colorem faciūt. In densiori ceruleum. In dē-
sissima nigrum. Item in rara pte faciūt viridem. In ra-
riori croceū. In rarissima albū. Et ita sm maiorē dēsita
tem illius nubis magis accedit ad colores nigredini af
fines.sm maiorē raritatē magis accedit ad colores albe
dini affines. Preterea nubes illa q̄dam corpus ē cō-
positum ex q̄ttuor elemētis ⁊ aquosum.q̄ solis radio ac
censo a quattuor elemētis quadriptitum contrahit co-
lorem. Cōtrahit ab igne rubeum. Ab aere ceruleū siue
lucidum vel purpureū. Ab aqua viridē. A terra nigꝝ.
Hinc est ꝙ si videat͛ iris in mane videt͛ in occidente. sꝫ
in vespere videt͛ in oriente. Si in meridie videt͛ in septē
trione. In meridie nunq̄ꝫ videri potest.cū sol in opposi-
ta parte nunq̄ꝫ possit esse.⁊ hinc ppter varietatē colorꝝ
iris dicit͛ q̄dam gemma ⁊ etiam q̄dam herba.qa cꝰ flos
colorum varietate celestem arcuꝫ imitat͛.ita di.hug. Et
scias ꝙ iris est signum federis intra deuꝫ ⁊ hoiem.sicut
dixit dn̄s ipi noe.geñ.ix.cap̄. Ponam inq̄t arcum meū
in nubibus celi.⁊ erit signum federis inter me ⁊ int͛ ter-
ram. Quia.n.maxime timebat noe ne dn̄s iterū aquas
diluuij inundaret sup terrā.⁊ noe q̄ndie orabat ne hoc
fieret.vt iosephus refert.pepegit dominꝰ cū eo ꝙ vltra
non fieret diluuiū.⁊ in signū federis huiꝰ posuit arcum
suum in nubibꝰ.⁊ est signū duorꝝ iudiciorꝝ arcus.s.iudi
cij p aquā pteriti siue facti.sed ⁊ iam vlterius nō faciēdi
ne timeat͛.⁊ futuri p ignem.vt expectet͛. qa mūdus q̄deꝫ
igne iudicij cremabit͛.sed aqua iaꝫ diluuij nō delebitur.
inde est ꝙ duos colores pncipaliter habet.s.ceruleus q̄
aqueus est.⁊ est exterior q2 pterijt.⁊ rubeum q̄ est ignꝰ
qui est interior.qa futurus est ignis.sicut di.magister in
historijs.⁊ grego.tāgit in octaua omel͛. Item vt dr̄ in hi
storijs. Tradūt sancti ꝙ quadraginta annis aū iudiciū
nō videbit͛ arcus.qđ etiam naturalit͛ ostēdit desiccatōꝫ
aeris iam inceptā. Et in aurora dicit͛. Ut sancti tradunt
ānis decies quater ante iudiciū fugiet arcus ⁊ exul erit
Uide in antixpc.⁊ in etas.⁊ videt͛ q̄dem iris p diē ex ra
dio solis.⁊ p noctem ex radio lune. Item animaduerte
ꝙ ex sole ⁊ nube format͛ iris.qa ex vnione diuinitatis ⁊
humanitatis fit reconciliatio humani generis. Cornua
huius arcus modo sunt declinata ad nos.qa apparuit
benignitas ⁊ humanitas saluatoris dei nostri. Et ideo
non timemus.sed in die iudicij vtent͛ ꝯtra nos.q̄n veni
et in nubibꝰ cū potestate ⁊ maiestate magna.⁊ ideo val
de timendū est.qa horrendū est incidere in manꝰ dei vi
uentis. Item vt di.grego.in ezech. In arcu aqua ⁊ ignis
apparet.qa vtus spūssancti post mediatoris aduentum
electos suos aqua baptismatis lauit.⁊ igni diui amo-
ris accendit
Irinos exponit͛ in quarta parte in capi.de scemate
Ironia exponit͛ in quarta pte in capit.de tropis et ab
ironia deriuat͛ ironicus ca.cum.penul.correpta.⁊ hinc
yronice aduerbium.
Irrefragabilis.ex in ⁊ refragabilis componit͛ hic ⁊ hec
irrefragabilis et hoc irrefragabile.id ē inuincibilis.cui re
sisti et instari non potest.
Irretio ab in ⁊ retō ꝯponit͛ irretio tis tiui.re.tituꝫ.id ē
illaqueare impedire reti inuoluere vbum actiuū. Un̄
irretitus ta.tum.penul.pducta.
Irreuerēs exponit͛ in reuerēs.
Irrigo gas pnlt corr.in rigo gas exponit͛.
Irriguus ab irrigo gas.dr̄ irriguus gua. guū.i.madi-
dus vel fertilis vel fecundus.vel stercoratus. Unđ ho
ratius in smonibus. Irriguo nichil est elutius orto. Et
hoc irriguū gui. Iuđ.j. Irriguū supius ⁊c.
Irrito. A ritus dicit͛ irrito tas media pdu.i.puocare.
quasi ꝯtra ritum alicuius facere. Unde in psal. Irritat
aduersarius nomen tuum in finem. Item irrito pōt cō-
poni a ratus ⁊ tunc est irritare euacuare.vanuꝫ facere
debilitare destruere.⁊ tunc corripit mediā. Unđ vsus.
Irritet hūc dominꝰ.q̄ nos irritat ad iram. Unđ hoc ir-
ritamen mis ⁊ hoc irritamentū ti.⁊ irritās tantis gene.
omnis.⁊ irritus ta.tū.i.vanus cassus.non firmus. et ir
ritus p irritatus p sincopā.sm hug. Priscia.aūt in.x.li
bro vult ꝙ irritus ꝯponat͛ ex in ⁊ ratus.vnde di. Reor
facit ratus pticipium ⁊ puto differētie causa.eo ꝙ ritus
aliud signat.sed in ꝯpositōe a.in i.correptā mutat͛. vt ra
tus irritꝰ. Et nota ꝙ magister bene.loquēs de irritꝰ di.
Mihi tamē videt͛ ꝙ penul.sit tātum longa.qa sic apud
omnes autores veteres inuenitur. vnde hora. in smo.
Segnius irritāt animū demissa p aurem. Cōmunit͛ tn̄
tenetur ꝙ irrito potest mediam corripere ⁊ pducere sm

diuersas significatões
Irrogo gas.in rogo gas.est.
Irrugio gis.in rugio gis exponit
Irundo.Ab aer dicit hec irundo dinis.qa nõ resides sed in aere capiẽs cibos edat.quasi in aere vides.7 hic irundininus na.nũ.7 irundineus nea.neũ.in eodẽ sen su.Irundinin⁹ etiã dr puus filius irundis.7 cor.penul. Uide etiaz in hirudo in h.

I ante S

Is.ea.id.scribit sine h.vnõ in plali ij.7 ee.7 ijs sine h. debẽt scribi.7 p geminũ j.7 e.Sed hi he.his.debent aspi rari.7 p vnum i.7 p vnum e.debent scribi. De hoc dixi in deus 7 in hic 7 hec 7 hoc. Et scias q id est sũt due p/ tes.sicut ostendi in hoc est.Et componit is ea.id. cũ de/ mum.7 dicit idem eadem.idem.Et scias q idem sicut 7 differẽs.dr tripliciter.s.idem genere.idem specie 7 idez nu mero.Eadem genere sunt qcunqz sub eodez genere cõ/ tinent.vt homo 7 asinus 7 similia sub animali.Eadem specie sunt qcunqz sub eadem specie ɔtinent.vt sortes 7 plato sub homie.Idem aũt numero dr tripliciter.vno mõ dr idem nomie vel diffinitõe.Alio mõ idem pprio. ter/ cio autẽ modo dr idem accidẽte. Eadem nomie sunt q/ rum res vna est.nomia vo plura.vt marc⁹ tullius.cice ro.Eadem diffinitõe dicunt quorũ vnum est diffinitio alterius.vt aĩal ratõnale mortale 7 hõ. Eadem pprio sunt quor vnũ dicit esse pprium alteri⁹.vt risibile 7 hõ Eadem accidẽte quor vnum est accñs alteri⁹.ut sortes 7 albedo que in ipo est.Similit dicit differẽs tripliciter. scz differẽs genere.drñs specie. 7 drñs numero. Diffe/ rentia genere sunt qcunqz sub diuersis generib⁹ ɔtinẽt vt homo ɔtinet sub hoc genere aĩal. 7 arbor sub hoc gnere planta. Drñtia specie sunt qcunqz sub diuersis spẽbus ɔtinent.s.qcunqz sunt diuersar spẽrum.vt hõ 7 asinus. Differentia numero.sunt qcunqz faciũt nume/ rum.vt sortes 7 plato.Item inuenit ys.quod interp̃ta tur est.7 est hebreum
Isaac ex risu nomẽ accepit.Riserat.n.pater qñ pmiss⁹ est ei.admirãs in gaudio.Riserat enĩ mater qñ pmiss⁹ est ei dubitans in gaudio. Unde ysaac interp̃tatur ri/ sus scdm Papiam.
Isachar.interp̃tatur est merces.Ys qppe dicit est.ach/ ar merces.7 hoc ideo qa mandragoris filij rubẽ introi/ tum viri q rachel debebat ad se emerat lya.Unð 7 duz natus est dixit lya.Dedit dñs mercedẽ meã 7 cor.pnlt Uñ in aurora dr.Est azinus fortis ysachar recubãs p/ pe metas.7 acuitur in fine.
Isagoga ge.i.instructõ vel introductõ. Unð et apud dyaleticos introductões ad artem dyaleticã ysagoge dicuntur.7 etiam liber porphirij dicitur ysagoga. qa i/ troductorius est ad librum p̃dicamentor. Hic hic ysa/ gogus gogi.introductor literarũ.7 ysagogo gas. intro/ ducere.7 pducit pnlt. siue go.
Isboseth.vir ɔfusionis interp̃tat
Iscalidus.Ab excolo lis dicit iscalidus da.dũ.vt ager iscalidus quasi excolid⁹.q.iam a cultura exierit.sicut ex consul.qa a cõsolatu discesserit.
Ischyros grece latie dicit fortis.

Ismahel interp̃tat auditõ domĩ.Sic.n.scriptum est.7 vocabis nomen eius ysmahel.qa audiuit eum de⁹.Et fuit ysmahel filius abrae a quo ysmaelite dicti sũt qdaz q nunc corrupto noie saraceni dicunt.qsi a sara.7 agare ni ab agar.7 inuenit indecli.7 etiam decli.vt hic ysmael hui⁹ ysmaelis.vide in saracenus
Isopus pi.herba est pulmonibus apta purgãdis. ysop pus etiam dicit sparsorium aque.qa in qbusdam locis fit ex illa herba. Uel dr sic.pp̃ter similitudinez purgatõ nis.Et est fe.ge.sm hug.Inuenit etiã aliquãdo ysopũ. in neu.ge. Unde macer de virib⁹ herbar. Et ysopũ sic cum calidũ qqz tercius illi.Est in vtroqz grad⁹ 7c.cor ripit pnlt. Pectoris humores ysopi decoctõ mundat. Item ali⁹ dicit Isopus est herba purgãs de pectore fle gma.Alij dicunt q isopus est grecũ.7 pdu. penultimã 7 istius opinionis fuit maiister bene. Unð dicit ysop⁹ inuenit corripe 7 pducere pnlt. Unð videt mihi q ma/ gis debeat penultia pduci.qa nobiliores autores vtũt ita. Unð bernhard⁹ ait. Pectoris herba cauas rupes insedit ysopus.Item alius. Ad pulmonis opus ɔfert medicamẽ ysopus.Itẽ ius sinapis cerebrũ sz purgat pe ctus ysopus.7 hec opinio magis mihi placet
Ispalis est qdam ciuitas.yspalim siqdem ciuitatẽ his/ panie iulius cesar edificauit. quã ex suo 7 rome nomie iuliam romulam appellauit.yspalis aũt a situ dicta est. qa in solo palustri suffixis in pfundum palis locata su ne lubrico 7 instabili fundamẽto cederet. Dicitur ergo hispalis qsi sita in palis. Unð hic 7 hec yspaliens 7 hoc yspaliense 7 corr.spa
Israel mas.ge.indecli.7 etiaz declinabile inueniũ hic ys/ rael huius ysraelis.Iacob dictus fuit ysrael.7 interpre tatur vir vidẽs deum.Is.n.dicit vir.ra.vidẽs.el.deus. Tũc.n.hoc nomen accepit.quãdo tota nocte luctat⁹ vi cit angelum in certamie.7 oriẽte lucifero benedict⁹ est. 7 inde pp̃ter visionẽ dei ysrael appellatus est sicut 7 ipe ait. Uidi dominũ facie ad faciẽ.7 salua facta est anima mea.Et ex hinc duodecim trib⁹ filior ysrael.vocabulũ sortite sunt.Exo.xiiij. Fugiamus ysraelẽ.7 hinc hic 7 hec ysraelita te.pnlt pdu.7 ysraeliticus ca.cũ.pnlt corr. Et solẽt qdam in hoc nomine ysrael s.tacere. qa s.ante r.i eadem sillaba sonare nõ potest in latinis dictõnib⁹. sed errant. Non.n.ysrael est latina dictõ vel greca. sed bar bara et in barbaris dictõnibus in multis licet barbari zare. Non enim barbaries vel lingua hebrea artat sub regulis artis grãmatice
Isterologia exponit in qrta pte in ca.de tropis.
Isteronproceron.exponit in qrta pte in ca.de tropis.
Istrorsum.id est versus illam partem ab isto 7 versuz componitur

I ante T

Italia lie.dicta ab ytalo rege.Et scias q ytalia olim a grecis occupata.magna grecia dicta est. vñ ytalicus ca. cum.7 ytalus ytala ytalum.sed hoc magis dicit ab yta lo rege.7 corripit pmam ytalia.licet aliquãdo inueniat lõga p extasim.vt ytaliã pfug⁹ 7c. vt di. donatus
Italus la.lũ.pnlt corr.7 exponit etiã in ytalia
Itaqz dictõ ɔposita antepenultimã acuit. vnð cõiun/

ctio endetica.hic nõ inclinat accentũ p̃cedentis sillabe ad se.sicut dixi in scda pte in ca.de impedimẽtis enclesis
Ite impatiuus est de eo.is.it.7 pdu.pmam. Uñ abite circuite.redite 7 huiusmõi pducũt pnlt
Item est aduer.silitudinis vel ordinis
Iter.ab eo is deriuat hec itõ onis. 7 hic itus itus. itui. 7 hoc itiner neris.7 hoc iter iteris 7 differũt. qa itus est via qua iri ab homie quaqzuersum potest.Sed iter 7 itiner diuersam habẽt significatõz.Iter.n.est loc⁹ transi tu facilis.vnð 7 eum appellamus aditũ.Itiner autez est iter longe vie.7 ipe labor ambulandi vt quo velis per/ uenias.Accipiunt tamẽ qñqz in eadem significatõne. 7 sm hoc ex istis duob⁹ nomibus.s.iter 7 itiner effectuz est vnũ.hoc modo iste ntũs iter est in vsu.sed eius obli/ qui nõ sunt in vsu. Item isti obliq itineris itineri. itine/ re sunt in vsu.sed eor ntũs aboleuit 7 sic factũ est. vt ex istis obliqs 7 ex illo ntõ iter efficeret vnum nomẽ et de/ clinat hoc iter.huius itineris.7 ab isto gtõ iteris q non est in vsu descẽdit itero ras.i.ire vel repetere. 7 sm hoc est actiuũ.vnð v̓balia iterator.iteratrix. iteratõ. 7 iterũ aduer.ordinis vel tempis.7 iteratim siliter aduer.ordi nis vel qlitatis.7 in hac significatõne inuenit iste abla/ tiuus iterato positus aduerbialiter. Itero ɔponit reite ro reiteras.id est iterũ repetere. Unð reiteratim 7 reite rato positum aduerbialiter.
Itero iteras in iter exponit
Iterum id est altera vice.quasi iter alteruz.scdm Pa/ piam.vide etiam in iter.
Itidem.Item aduerbiũ silitudinis est. vel ordis 7 cõ/ ponit p geminatõez.7 dicit itidem v̓l identidẽ.i. item et item.7 iterũ 7 iterũ.vel siliter.7 inter vtraqz interponit t.7 deberet dici itemtitem.p t.sed causa euphonie.muta tur t.in d.7 m.in n.ante t.7 dicit identidẽ. Possunt etiã ibi identidẽ 7 itidem esse pnomia neutri gene. 7 tantuz intõ 7 accusatiõ.7 vtrũqz est ɔpositũ ab idem gemia/ to.7 in vltimo interponit d.7 tantũ valet itidem. v̓l idẽ idem qntuz idem 7 idem.vel sile.
Itiner itineris.in iter exponit.
Itio onis.in iter exponit.
Itum supinũ de eo is.it.corri.pmam.siue i.ante t.cum suis ɔpositis.vt aditũ.initũ.pitum. Preter ambituz su pinum 7 ambitus pticipiũ q pducũt i.sz hic ambit⁹ tus tui.nomen corripit penultimã
Itus itus.in iter exponit.

I ante V

Iuba be.fe.ge.dicit a iubeo bes. Et est iuba crinis eqr 7 etiam alior animaliũ irratõnabiliũ 7 iuba etiaz dicit crista que galee supponit vel pp̃ter noticiam.vel propt frustratõnem ictuũ.7 inde iubatus ta.tũ.i.crinitus vel cristatus.7 iubosus sa.sum.i.iubis abundãs
Iubar.A iuba be.dicit iubar baris.i.splẽdor v̓l initiũ ortus solis.vel sol vel lucifer qa pp̃ter radios quodli/ bet istor videt iubarũ.qa dirigit radios ad modum iu baris.Et scias q ablatiuus desinit in e 7 corri. pnlt gtĩ. vt vult p̃scianus in li.de accentu.Item corripit pmã sil/ labam. Unð vindocinensis.Exemplũ qsi sol collatera le iubar. De hoc dixi in secũda parte vbi egi de accentu

nominũ desinentiũ in ar.
Iubeo bes.iussi.sum iubere.i.imperare. Sed iubere ẽ vbi est voluntatis obsequm.Impare est debiti. idez est 7 p̃cipere.7 ɔponit ħ dciubeo bes. Iubeo est actiuũ cuz omĩbus suis ɔpositis.7 corr.hãc sillabã iu. Unde tho/ bias. Hoc p̃cor hoc iubeo.toto conamie tota Exaĩa.to to dilige corde deũ 7c.
Iubileus.A iubilo las.dr hic iubileus lei.i.annus re/ qetõnis.gaudij 7 leticie.7 remissionis quo serui liberta ti donabant.debita relaxabant.captiui absoluebantur possessiones gratis restituebant.ita di.hug. In historijs ãt sup geñ.xiiij.dicit.Ab hac victoria abrae tradũt iubi leum habuisse initiũ p hac remissione captiuor. Iobel enim remissio vel initium dicit. Unð iubileus.i. remis/ siuus vel initiãs.Ob hoc aũt ɔstitut⁹ ẽ qnquagesimus qa tunc erat loth.vt dicunt qdam.qnquaginta annorũ v̓l tunc erat qnquagesimus annus ex quo dñs deus lo cutus erat abrae in via.vel ex quo egressus ẽ de tayraz. Et scias q iubileus vt dixi potest deriuari a iubilo las 7 sic dicendum ẽ iubileus per i.in antepnlt sillaba. Uel potest deriuari a iobel.7 sic dicẽdum ẽ iubeleus p e.i.an tepnlt sillaba.7 penultima sillaba. In pma autẽ sillaba causa euphonie scribit p u.non p o.vide in penthecoste 7 quinquagesima
Iubilus li.id est.argutus.sonorus.7 letabund⁹ cant⁹ pp̃e qdem iubilus ẽ vox ɔfusa p̃ gaudio. Unð iubilo las.i.cantare.gaudere. qdam voce ɔfusa p̃ gaudio can tare 7 exultari sm hug. Uel sm qsdam iubilus ẽ gaudi um qð v̓bis explicari nõ potest.nec tñ penitus reticeri Uel iubilus est cum tanta leticia corde ɔcipitur quãta smonis efficacia ñ explet.vt di. Pap̃. Uñ 7 in greci.dr Ferĩ inexpleta iubilus leticia mẽtis.q aũt dr iubilare q si iuuanter laudare. vel letari.et hy.ẽ.
Iuda.filius iacob ɔfessio interp̃tat. Quãdo.n.euz pe/ perit lya.laudẽ domio retulit dicẽs. Nũc sup hoc dño ɔfitebor.Et nota q p filio iacob inuenit iudas.v̓l iuda iude.7 iuda indeclina.et hinc iuda iude.vel iuda inde/ clinabile tam pro populo qz pro terra iudeorum. 7 qñ ẽ indeclinabile ðbet accentuari in fine iuda causa diffe rẽtie.sm hug.Et allexander di.Cũ ðclinat demittit vlti ma iuda.Cũ manet imota ipius postrema leuat. Et a iu da v̓l iudea dr iudaicus ca.cum.
Iudas iacobi q appellat alibi lebeus.figuratum nomẽ habz a cordõ quod nos diminutiue corculũ possum⁹ ap/ pellare. Ipe in alio euãgelista taddeus dicit.quẽ ecclesi astica historia tradit missum edissam ad abagarũ regez Nam vt ibidẽ dicit.p̃dictus rex abagarus domino no stro hiesu xpo in hunc modum epistolã misit v̓l destia/ uit.Abagarus euchanie filius.hiesu saluatori bono q apparuit in locis hierosolimorũ salutem. Auditum est mihi de te 7 de sanitatibus quas facis. q sine medica/ mẽtis aut herbis fiant ista p te.7 q v̓bo cecos facis vidẽ re.claudos ambulare.leprosos mundari. 7 mortuos re/ uiuiscere.qbus omnibus auditis de te.statui in animo meo vnum esse e duob⁹.aut qa tu sis deus 7 descende/ ris de celo vt hec facias.aut q filius dei sis q hec facis. Preterea ego scribẽs rogauerim te.vt digneris fatiga ri vsqz ad me.7 egritudinem meã qua diu laboro cura/

re. Nam ⁊ illō cōperi φ iudei murmurauerūt aduersū
te. ⁊ volunt insidiari tibi. Veni igit̄ ad me. q̄a est michi
parua ciuitas. sed honesta q̄ vtrisq3 sufficit. Dn̄s aūt
in hec v̄ba sibi respōdit. Beatus es q̄a credidisti ī me.
cum ip̄e nō videris me. Scriptū est .n. de me. q̄a hi qui
nō me vidēt credēt. De eo aūt qd̄ scripsisti ad me vt ve
niam ad te. oportz me om̄ia hec adimplere ꝓpter q̄ mis
sus sum. ⁊ postea recipi me ab eo a quo missus sum. Cum
ergo assumptus fuero aliquē de discipulis meis mittā
ad te vt curet te. ⁊ viuificet te. Hec in historia ecclasti
ca. Vidēs aūt abagarus φ p̄sentialit̄ xp̄m videre non
posset fm̄ qd̄ in quadam historia antiqua inuenitur si
cut iohannes damascenus in li. q̄rto testat̄. pictorē quen
dam ad hiesum misit. vt dn̄i imaginem figuraret. vt sic
ip̄m saltem p̄ imaginē conspiceret. quez in facie videre
nō poterat. Sed cum ad dn̄m pictor venisset. ꝓpter ni
mium fulgorē q̄ ab eius facie ꝓcedebat in eius faciem
clare nequibat intēdere. nec ipam vt sibi iussum fuerat
figurare. Quod cernēs dominus vestimētum lineū ip̄i
us pictoris accipiēs. ⁊ sue faciei supimponēs sui ip̄ius
imaginem eidem impressit. ac desideranti regi abagaro de
stinauit. Illa aūt ep̄la domi nostri hiesu xp̄i tante vir
tis fuisse dicit̄ φ in illa ciuitate edissa nullus hereticus
vel paganus viuere valeret. nec tyrannus aliq̄s nocere
eidem p̄sumeret. Nam si aliquādo gens aliq̄ manu ar
mata ꝯtra illam ciuitatē insurgeret. infans aliquis su
per portam stans epistolam illaz legebat. ⁊ illa die ho
stes aut fugiebāt aut pacati cū eis cōponebāt. sic fertur
olim fuisse adimpletuz. Sz postmodū illa ciuitas a sa
racenis capta fuit ⁊ ꝓphanata. sublato b̄n̄ficio ꝓpē
abundantiā peccatorꝝ in oriēte vndiq3 patefactā. Post
q̄3 vero dominus assumptus est. vt in ecclesiastica historia
legit̄. misit apostolus thomas taddeum ad abagarꝝ re
gem fm̄ domi p̄missionē. q̄ cum ad eū venisset. ⁊ se disci
pulum hiesu xp̄i sibi p̄missum dixisset. vidit abagarus
in vultu taddei quendā mirum ⁊ diuinum splendorez
quo viso. stupefactus ⁊ territus dn̄m adorauit dicens
Vere discipulus es hiesu filij dei. q̄ dixerat michi mit
tam ad te aliquē de discipulis meis. q̄ te curet ⁊ vitaz ti
bi p̄stet. Cui taddeus. Si in dei filiū credideris. omnia
tui cordis desideria obtinebis. Cui abagarus. Credo ve
re ⁊ iudeos qui eum crucifixerūt libētius trucidarem.
si michi possibilitas adesset. neq3 etiam romanorꝝ auto
ritas impediret. Cum igit̄ abagarus vt in q̄busdam li
bris antiq̄s legit̄ lepsus esset. taddeus ep̄lam saluatoris
accepit ⁊ de ea eius faciem ꝯfricauit. ⁊ statim plenaz sa
nitatem accepit. Et nota φ iudas interp̄tat̄ ꝯfitens vel
gloriosus. Vel iudas d̄r quasi iubilū dans. Ip̄e eni ha
buit ꝯfessionem fidei. glām regni. ⁊ iubilum eterni gau
dij. Hic multiplex habuit cognomē vt tactum est. Di
ctus .n. iudas iacobi supple frater. Fuit eni frater iacobi
minoris. Secūdo dictus est taddeus. qd̄ interp̄tat̄ ap
p̄hendēs p̄ncipem. Ip̄e .n. app̄hendit xp̄m p̄ncipez per
fidem formatam tenuit nec dimisit. Tercio dictus est in
ecclesiastica historia lebeus. quod sonat q̄si cor. vl' cor
culus id est cordis cultor

Iudas scarioth. vel scariothis. vel a vico in quo natus
est. vel a tribu ysachar vocabulū sumpsit. quodā futu
ri p̄sagio in ꝯdemnatōz sui. Ysachar .n. interp̄tatur mer
ces vt signaret̄ p̄cium p̄ditōnis quo vendidit dominū.
Scarioth interp̄tat̄ memoria mortis. q2 nō repente p̄
suasus. s3 diutius meditatus. p̄egit scelus

Iudeiso sas saui. dicit̄ a iuda vel iudea. Et est iudeisa
re iudeum facere. vel iudeorꝝ more se habere. ⁊ hinc iu
deismus deismi. id est consuetudo ⁊ ritus iudeorꝝ. vel gens iudeorum

Iudeus a iuda filio iacob dici
tur iudeus dea. deum. quod nomē scissura decē tribuū
hebreis imposuit. Nam ante hebrei vel israel dicti sūt
sed ex quo in duo regna ꝑplus dei diuisus est. tunc due
tribus q̄ de stirpe iuda reges habebāt iudeorꝝ nomen
sortite sunt. Reliqua ps decem tribuū que in samaria
regem sibi ꝯstituit. ob populi magnitudinē p̄stinū no
men obtinuit israel. Et interp̄tatur iudeus ꝯfessor siue
confitēs. Nomen v̄o mō nudum eis cōuenit interp̄ta
tio autē eius. ab eis longe absentat̄. Non .n. v̄o nomie
nunc dicunt̄ ꝯfessores s3 diffessores potius. Et a iudea
dicit̄ hec iudea dee. terra eorū quā incoluerūt. Et hinc
potest modo sumi iudeus iudea iudeū. gentile scilicet
qui est de terra illa.

Iudex a ius dicit̄ hic iudex cis. iudices iudicū. Vl' hic
⁊ hec iudex cis. cōmunis ge. vt dicunt q̄dam. Et dicitur
iudex quasi ius dicēs ꝑplo. vel iure disceptans. ⁊ ethy.
Jure aūt disceptare. est iuste iudicare. Non .n. est iudex
si non est in eo iusticia. Unde ⁊ iudiciū prius inquisitio
vocabat̄. Unde ⁊ autores. iudiciorum ⁊ p̄positos q̄sto
res. vel questiores vocamus

Iudiciarius rij in iudiciū est.

Iudiciū a ius dicit̄ hoc iudiciū cij. quasi iuris dictio ⁊
ostensio. ⁊ est iudiciū dum discernit. Causa cum ꝓponi
tur. Justicia cū finit̄. ⁊ hinc hoc iudiciolū li. dimi. ⁊ iudi
ciarius ria. riū qd̄ p̄tinet ad iudiciū. ⁊ hic ⁊ hec iudicial
⁊ hoc le. in eodem sensu. vid̄ in suspicō

Iudico cas. caui. a iudex dicit̄. ⁊ est iudicare. iure disce
ptare. ius dicere. determiare causam. vel iudicō dāna
re. ⁊ inde iudicatorius ria. riū. ⁊ hoc iudicatoriū rij. lo
cus vbi iudicat̄. ⁊ hic ⁊ hec iudicabilis ⁊ hoc le. Judico
componit̄ adiudico cas. i. scribere. destinare. Coniudico
cas. id est simul iudicare. Diiudico cas. Preiudico cas
Unde hoc p̄iudicium cij. Judico est actiuū cum omni
bus suis ꝯpositis. ⁊ corr. di. sillabā

Iudith vidua laudanda que interfecit olofernez et li
berauit israel de manu hostis. et interp̄tatur laudans
vel iudea et confitens.

Iugabilis. A iugo gas. dicit̄ hic ⁊ hec iugabilis ⁊ hoc
le. quod etiā hic ⁊ hec iugal' ⁊ hoc le. inuenit̄ p̄ sincopā.
id ē iungibilis. vel iugo abilis

Iugalis. A iugum dicit̄ hic ⁊ hec iugalis ⁊ hoc le. i. iu
go assuetus. sub iugo positus quasi domitus. Item inue
nitur iugalis. id est. iungibilis. ⁊ d̄r tunc a iugabilis p̄
sincopā. In scd̄o regū capi. vnj. habetur. Subneruauit
omēs iugales curruum ⁊ ꝓdu. ga.

Iugerum ri. fm̄ qd̄ ꝯmuniter accipit̄. est spaciuz terre
quod vnū aratrū potest arare in die. ⁊ inuenit̄ hoc iu
ger geris. in eadem significatōe. Ysidorus sic di. in libro
ethymologiarum. Jugerum constat lōgitudine pedū
ducentorum quadraginta. latitudine centum viginti.
⁊ corripit penultimā.

Iugis. a iugum dicit̄ hic ⁊ hec iugis ⁊ hoc ge. i. assiduus
ꝯtinuus p̄seuerās. Et ꝓducit p̄maz. sed iugum eā corr.
Vn̄ v'sus. Expers esse iugi veneris nequeo p̄ce iugi

Iugitas tatis. fe. ge. i. assiduitas. p̄seuerātia. Et format̄
a dtō iugi addita tas fit iugitas ⁊ corr. pnlt

Iugiter aduer. i. assidue. ꝯtinue p̄seuerant̄. ⁊ d̄r a iugis.

Iuglās dis. fe. ge. ꝯponit̄ a ioue ⁊ glans. ⁊ dicuntur iu
glandes castanee q̄si iouis glandes. q2 sint cōsecrate ei.
vl' q2 sint cibus ioue dignus.

Iugo gas. gaui. gare. d̄r a iugum. ⁊ est iugare. copulare
iungere. sub iugo ponere. Et ꝯponit̄ cum cō ⁊ d̄r coniu
go gas. i. ꝯiungere. sub eodē iugo ponere. Item cuz dis
⁊ dicit̄ disiugo gas. i. disiungere. separe. remouere a iugo
Item cuz sub ⁊ d̄r subiugo gas. i. debellare. sub iugo po
nere. Jugo gas. actiuū est cum om̄ibus suis compositis
⁊ corr. hanc sillabā iu.

Iugulo. a iugum dicit̄ hic iugulus li. guttur vel guttu
ris incisio. Luca. in scd̄o. Bis dabit hic pacem iugulus si
nemq3 malorꝝ. Et a iugulus dicit̄ iugulo las. i. iugulum
incidere. Et hinc v̄balia iugulator iugulatrix. iugulatō
⁊ iugulatorius ria. riuz. ⁊ hoc iugulamē mis. ⁊ hoc iugu
lamentum ti. ⁊ corr. iu. Hora. in epy. Ut iugulēt hoīes
surgūt de nocte latrones. Luca. in q̄rto. Vincit̄ haud g̃
tis iugulo q̄ ꝓuocat hostem.

Iugulum li. dimi. ꝓuum iugum

Iugum a iungo gis. d̄r hoc iugum gi. cacumen mōtis.
q̄a p̄pinquitate iugorꝝ colles iungant̄. ⁊ inde iugosus sa.
sum. i. cacuminosus vel mōtuosus. Dicit̄ etiaz iuguz il
lud ligneū instrumentū cum quo boues iungunt̄. Vn̄
q̄dam similitudine iugum d̄r huitus. ⁊ inde hic iugulus
⁊ corri. p̄mam iugum. Prosper. Non seruile grauat li
bera corda iugum

Iulianus na. nū. nomen est possessiuū de iulius cesar.
⁊ hinc iulianus ni. dicit̄ ꝓprium nomē cuiusdā viri.

Iulus. Julus li. fuit filius enee. ⁊ est bissillabū. licz q̄n
q3 causa metri ponat̄ trissillabū. ⁊ hinc cesar dictus est iu
lius. q̄a de eiusdē ꝓgenie ꝓcessit. Vnd̄ illud Julius a ma
gno dimissum nomē iulo. ⁊ hinc iulius lia. liū. nomē pos
sessiuuz. ⁊ hec iulia lie. q̄dam columna rome in cuius su
mitate est vrna. in qua posita fuerūt ossa ⁊ cinis corpis
cesaris. ⁊ hinc dicta est iulia. Itē a iulio impatore dictus
est hic iulius lij. q̄dam mensis q̄ p̄mo vocabat̄ quintilis
sed postea in honorē iulij cesaris q̄ eo mense natus est.
vel q̄ in eo aliquā victoriam obtinuit. dictus est iulius. ⁊
hinc iulius lia. liū. De hoc etiā vide in q̄ntilis

Iulos ꝓprie. p̄ma barba. s. lanugo dicit̄

Iulus li. in iulius lij. vide

Iumentū ti. a iuuo uas. vel a iuuamentū p̄ sincopā d̄r
hoc iumentū ti. equus vel bos vel asinus. ⁊ dicūt huiōi
animalia iumēta. q2 nostrū laborem vl' onus suo adiu
torio subuectādo ⁊ arando iuuēt. Naz carpenta trahit
bos. ⁊ durissimas terre glebas vomere euertit. Equus
⁊ asinus portāt onera. ⁊ hominū in gradiēdo laborem
temperāt. vnd̄ ⁊ iumēta appellant̄ q̄a iuuant hoīes. Ea
dem q̄3 dicunt̄ armēta. Et a iumentū dicit̄ iumentarius
ria. riū qd̄ p̄tinet ad iumentū. ⁊ hic iumentarius rij. ⁊ hec
iumentaria rie. custos iumenti.

Iuncata cate. est lac cōcretum. ⁊ in iuncis inuolutum.
⁊ dicitur a iuncus ci

Iunceus cea. ceū. in iūcus vide

Iuncus ci. d̄r a iungo gis. q̄a eo aliq̄d iungit̄ ⁊ ligatur
vel q2 iunctis radicibus hereat. Unde hic iunculus li.
dimi. ⁊ hoc iuncetū ti. locus vbi iunci abundāt. Et iunce
us cea. ceū. i. de iuncis existēs. vel ad iūcos p̄tinēs. vl' ma
cer. vel subtilis ad modū iūci.

Iungibilis. A iūgo gis deriuat̄ hic ⁊ hec iungibilis et
hoc le. aptus ad iungendū. Unde iūgibiliter aduerbiū
⁊ hec iungibilitas tatis.

Iungo gis. xi. ctū ꝯponit̄ cū ab ⁊ d̄r abiungo gis. xi. ctū
id ē separe. ⁊ cū ad. ⁊ dicit̄ adiūgo gis. i. ad aliq̄d iungere
⁊ cum con ⁊ dicit̄ ꝯiungo gis. i. simul iungo. Item cum
dis ⁊ dicit̄ disiūgo gis. i. separe. diuidere. Item cū in ⁊ d̄r
iniūgo gis. i. p̄cipere. Item cū re ⁊ d̄r reiūgo gis. i. disiun
gere vel iterꝝ iungere. Item cū sub ⁊ d̄r subiūgo gis. id ē
subtus post. vel latent̄ iungere. Itez cū se ⁊ d̄r seiūgo gis
id est seorsum iungere. vel seorsum a iunctura facere i.
disiungere. Jungo ⁊ eius ꝯposita sunt actiua ⁊ faciūt p̄
teritū in xi. ⁊ supinū in ctū

Iunipirus. Pir qd̄ est ignis ꝯponit̄ cū gigno. ⁊ dicitur
hic iunipirus ri. q̄daz arbor cuius cineres pleno āno ser
uant ignem. ⁊ d̄r iunipirus q̄si gignipirus. i. gignens pir.
id est ignem. q̄a ꝯtectum diu teneat ignē. adeo. vt si pru
ne eius cinere fuerint coopte vsq3 ad annū perueniunt
Vel d̄r sic. q2 ab amplo vsq3 ad acutū finit vt ignis

Iunius in maius exponit̄. ⁊ etiaz in iuuenis.

Iunix cis. fe. ge. a iuuādo d̄r ⁊ est idem φ iuuēcula. id ē
parua bos fm̄ hug. Pap. vero di. Junices boues iuue
nes. ⁊ ꝓducit pnlt geniti. Unde p̄sius. Tot tibi in flamis
iunicū omenta liquescūt.

Iuno nonis. fe. ge. d̄r a iuuo uas. q̄si iuuās nouos. est
eni iuno diuina bonitas. que nouos iuuat. q2 cuncta g̃
tia sua nutrit. Est etiam aer q̄ similit̄ iuuat nouos. q2 in
fantes a calido ⁊ humido vtero veniētes. ⁊ similiū q̄li
tatum b̄n̄ficia poscētes recipit fouēs humore et calore.
q̄a ip̄e solus inter elemēta calidus est ⁊ humidus. Hinc
etiam esse d̄r lucina. id est dea partus. Vel iuno d̄r quasi
iano a ianua. i. ianua ꝓpagatōnis feminarꝝ. q̄a q̄si por
tas matronarū pandit ⁊ naturas nubentium maritis.
Est eni dea parturientiū ⁊ nubentiuz. ⁊ a iuno d̄r iuno
nius nia. niū. id est res p̄tinēs ad iunonez. vel res iuno
nis sicut pauo q̄ d̄r auis iunonia. Vn̄ ouidius de arte.
Laudatas ostēdit auis iunonia pennas

Iunonius nia. niū. exponit̄ in iuno.

Iupiter. exponit̄ in iouis. Nota tamē hic φ sapientes
philosophi ioui q̄ est vna septem stellarū erraticarū to
nare attribuūt. cuius nulla alia causa est. nisi q2 iupiter
habet in ꝓprietate eleuare ventorꝝ fortiū ⁊ siccorū mate
riam. p̄cipue quādo fuerit ꝯiunctus in virtute aliq̄ cum
marte tempe estiuo in signis aquilonaribus. quia tunc
certe potest p̄dici φ multe scintillatōnes ⁊ tonitrua fiēt
in aere. ita vt etiaz periculū sit futurū hoībus propter
aeris pestilentiā ex nimia corruptōne futura ꝓpter va
pores incensos ⁊ pestiferos immixtos aeri. q2 iupit̄ cuz
sole eleuat eos. ⁊ mars incendēdo corrumpit eosdem. ⁊
ita aer fit venenosus. Quecūq3 aūt ab auguribus vel a
fabulosis inuenta legunt̄. φ iupiter sit deus vel hmōi

friuola sunt ⁊ absq3 ꝯsideratōe philosophica dicta.nec dignum est vt disputet̃ cōtra ea que quasi nulli ratōni initūt.⁊ sic tāq3 fidel' theolog⁹ ꝯsilia itelligo a me in hoc ope refutanda. Uid in hymē ⁊ etiam in cometa.

Iuratus ta.tū.dicit̃ a iuro ras.raui.qd iuratus facit. ⁊ ponit̃ actiue vel passiue. Uñ ouid. Tu mihi iurat⁹ p numina matris aquo se.actiue dixit. Et alit̃. Iurata numina nō te reducūt.passiue dixit. De hoc vide supra in tercia pte in tractatu de p̄teritis scd̄e ꝯiugatōis in cap̄. de desinētibus in deo.⁊ in pꝛāsus

Iurgium gij.⁊ hoc iurgamē mis.in eodem sensu.⁊ dicitur a iurgo gas. Et est iurgiū litigatō vel verberatō.q̄i iuris garriū.vel q̄si iuris actō fm hug. Uel fm Papi. Iurgiū dr̄ ꝯuiciū.causalis ꝯtentō.

Iurgo gas.ꝯponit̃ a ius.⁊ garrio vel ago.⁊ dicit̃ iurgare.i.iure agere.vel iure garrire. q: hi q̄ causam dicūt iure disceptāt. Et accipit̃ iurgare in duab⁹ significatōnibus. Iurgare.n.est rixari litigare.⁊ ꝓprie in causis agēdis. Et iurgare est rep̄hendere.castigare.corripe.corrigere.culpare ⁊ impugnare v̄bis.vel litigādo verberare Et fm hoc ꝯstruit̃ cum actō.et ꝯponit̃. Obiurgo gas.i. ꝯtra aliquē vl' fortiter iurgare. Et sunt neutra ⁊ absoluta p litigare. In alia v̄o significatōe sunt actiua. Et nota q in eodem sensu inueniunt̃ deponētia iurgor garis gatus sum.⁊ obiurgor garis iurgatus sum. Item nota q iurgamus.⁊ obiurgamus verbis. sed castigam⁹ du3 cedimus.

Iuridicialis.a ius ⁊ dico cis ꝯponit̃. hic ⁊ hec iuridicialis ⁊ hoc le.qui de iure tractat. Unde et quedam constitutō in arte rhetorica dicit̃ iuridicial' q: d' iure tractat

Iuridicus ca.cum.id est rectus qui dicit ius.⁊ componitur a ius ⁊ dico dicis.dixi.⁊ corripit di.sicut dixi corripit di.naturaliter.

Iuriscōsultus.i.iurispitus fm Pap̄

Iurisdicō onis ꝯponit̃ a ius ⁊ dicio onis.qd est ptās. ⁊ dr̄ iurisdicō.id est iuris ptās sup aliquē.⁊ scribitur p c solam sicut dicio.

Iuro ras.raui.ratum.a iure dicit̃. Et ꝯponit̃ Adiuro ras. Coniuro ras.in eodem sensu.s.exorcizare.⁊ cōiurare.id est simul iurare.ꝯspirare.ꝯiuratōz facere. Deiero ras.i.valde iurare vel peierare. Regū.j.cap̄.xx.dr̄. Addidit ionathas deierare dauid.i. valde vel firmit̃ iurare. Peiero ras.i.piurium cōmittere. Et nota q in istis duobus v̄bis.s.deiuro ⁊ puiro. q̄bus vtebant̃ antiqui nos mutam⁹ u.in e.correptā.subtracta r. a scd̄o v̄bo.et dicimus deiero ras.⁊ peiero ras.p piuro ras.⁊ deiuro ras. Luca.in.vj. Uos estis o supi stigias q peierant vndas. Iuro ras.neutrū est cum omnib⁹ suis compositis p̄ter adiuro ⁊ ꝯiuro.p exorcizare que sunt actiua. Uid etiam in iuratus ⁊ in mentōr. Et scias q iurare fm augusti.est ius veritatis deo reddere. Iuramentū autē a iuristis sic diffinit̃. Iuramentū est affirmatō vel negatio de aliquo sacro rei affirmatōe firmata. Tria aūt requirunt̃ ad hoc q iuramentū sit rectū. Unum ex parte ipsius rei de qua iurat̃ ⁊ sic req̄rit̃ veritas p quaz vox siue dictum re adequat̃.alias dictū nō esset ꝯfirmatione dignum. Et hic sumit̃ v̄itas fm quod est adequatō vocis ad rem.vnd veritas deb3 esse in ꝯsciētia. vt firmiter sciat ita esse.alias si tantū credat nō debet de cōsciencia sed de credulitate iurare. Aliud requirit̃ ex parte cause p qua iurat̃.⁊ sic req̄rit̃ iusticia.alias nō est debita necessitas. Debet.n.id quod iurat̃ esse licitū ⁊ honestū. Tercium requirit̃ ex pte iurātis.⁊ sic requirit̃ vt cū discretōne iuret.alias nō adhibet̃ debita cautela.⁊ sic ē iudiciu3 ⁊ ꝯtinet̃ in iudicō q sit discretō iurantis. debita forma. ⁊ euētus ⁊ temp⁹. ⁊ omia que ex parte iurātis ꝯsiderāda occurrūt. De his dr̄ hiere.iiij. Iurabūt dicit domin⁹ in v̄itate ⁊ iusticia ⁊ iudicō. Uel dic q veritas requirit̃ q̄ntum ad iurantē.q.s.dicat qd habet in ꝯsciā. Iusticia quo ad rem iuratā.q id quod iurat̃ sit licitum ⁊ honestum. Iudiciū requirit̃ q̄ ad causam q̄ inducit ad iurandum.vt nō iuret etia3 sine necessitate ⁊ vtilitate prum. Item nota q quādo iuramentū vergit in deteriorē exitum nō debet seruari. Potest aūt iuramentū in deteriorem exitu3 vergere dupliciter. Uno mō q: ab ipso principio habet peiorem exitū.vel q: fm se est malū.sicut cum aliqs iurat se adulteriū patraturū.siue qa est maioris bonitatis impeditiuū,puta cū aliquis iurat se nō intraturū rum religionē.vel q nō fiet cleric⁹.aut q non accipiet platōnem in casu in quo expedit eum accipe.vel siqd aliud est huius. Tale.n.iuramentu3 est a p̄ncipio illicitum. Differenter tamē q: si quis iuret se facturū aliqd peccatum. ⁊ peccauit iurando.⁊ peccat iuramentū seruando. Si qs aūt iurat se nō facturū aliqd melius bonū qd tamē facere nō tenet̃.peccat quidem iurādo inq̄ntum ponit obicem spūisancto qui est boni ꝓpositi inspirator.tamen si peccat iuramentū seruando.sed multo melius facit si nō seruet. Alio mō vergit ad deteriorē exitum ꝓpter aliqd quod de nouo emergit quod nō fuit p̄meditatum.sicut patet in iuramēto herodis. qui iurauit puelle saltanti se daturū quod petisset. Hoc.n.iuramentum poterat a p̄ncipio esse licitū intellecta debita ꝯdicōe.sc3 si peteret quod dare decere3.sed impletō iuramēti fuit illicita. Unde ambro.di.in li.de officijs. Est ꝯtra officiū nōnūq̄ p̄missum soluere sacramentū.sicut herodes qui necē sancti iohannis p̄stauit ne p̄missum negaret. Uolo etiam te scire.q q̄n nō est eadem iurantis intentō.⁊ ei⁹ cui iurat̃ si hoc puenit ex dolo iurantis debet iuramentu3 seruari fm sanum intellectū eius cui iuramentum p̄statur. Und ysido.di. Quacūq3 arte v̄borum quis iuret. Deus tamē qui ꝯsciētie testis est ita hoc accipit.sicut ille cui iurat̃ intelligit.et quod id intelligat̃ de doloso iuramento patet p id quod subdit̃. Dupliciter reus fit. qd ⁊ nomē dei inuanu3 assumit.⁊ ꝓximum dolo capit. Si aūt iurans dolū nō adhibeat.obligat̃ fm intentōe3 iurantis. Und grego.xxvij.moral'. Humane aures talia verba nostra iudicāt. q̄lia foris sonant. Diuina v̄o iudicia talia foris audiūt.qualia ex intimis proferuntur vide in periurus.

Ius iuris.dicit̃ a iubeo bes.q: iubet. Et est ius lex humana. Fas lex diuina. Transire aūt per agrū alienū fas est. Ius vero non est. Item ius dicit̃ esse lex scripta. Ite3 leges humane sunt. Iura diuina sunt. Item ius generale est. Lex eius species.⁊ caret hoc nomen ius gtō.datō ⁊ ablatō p̄l'alibus q̄ntum ad vsum fm hug.⁊ differt ius a iusticia.vt dicam in iusticia Et scias q ius inuenitur in alijs significatōibus. Und versus. Ius aqua.ius rectum.ius dicit̃ esse potestas. Item ius ꝓphanum dicit̃ brodiū vel aqua in qua coquunt̃ carnes porcine.que prophane sūt iudeis. Et dicūt quidā ius iuris.pro lege vel potestate.vel ratione p̄ris. Sed ius iutis per t pro aqua vel brodio. Sed priscianus.nō facit istā differentiā. Unde in sexto libro dicit.ius ablata s.et addita ris fit genitiu⁹ vt ius iuris.vt neutra monasilba in us desinētia. Mihi aūt videt̃ q pro brodio facit genitiuū in tis vt ius iutis.sicut ex vulgari aliquoꝝ sonat. Uñ v̄s⁹. Ius iutis mādo.ius iuris in agmie pādo.

Iusiurandū di.neu.ge.i.iurisiuratō

Iusta a iustū deriuat̃ p̄l'aliter hec iusta iustoꝝ.i.exeqe mortuoꝝ.q: iustū est vt hō hoiem.cinis cinerē sepeliat. Uñ ouid. Iniusta iuste pegi.

Iusticia.a iustus iusti.addita cia fit hec iusticia cie.et est iusticia ꝯstans.⁊ ꝑpetua voluntas reddens vnicuiq3 quod suū est. Et differt ius a iusticia.q: ius est ars eq ⁊ boni.s3 iusticia est ꝯstans ⁊ ꝑpetua voluntas. vel ē v̄tus tribuēs vnicuiq3 quod suū est. Item omē ius est iusticia s3 non econuerso. Item ius dr̄ in re. sed iusticia in actu ⁊ exercicio vel opatōne.vnd ⁊ dr̄ iusticia quasi iuris status vel statō.q: p iusticia3 stat ius.i.exercet̃. et est ethy. Et sicut dixi in formido facile deuiat a iusticia q̄ i causis nō deū.s3 homies formidat..

Iustifico cas.caui.care.v̄bum actiuū.i.iustū facō.⁊ cōponit̃ a iustus ⁊ facō cis.⁊ corr.fi.

Iusticiū a ius ⁊ tacco ꝯponit̃ hoc iusticiū cij.i.taciturnitas iuris.⁊ cessatō. Und iusticiū ꝯponit̃ a ius ⁊ statō Inde iusticiū quasi iuris statō.i.iuris cessatō. Tūc.n.ius stat.i.cessat.cū non exercet̃. Uel iusticiū q̄si iuris statio. id est iusticia que est iuris statō.q: p iusticiam ius stat. id est non exercet̃. Luca.in.ij. Ferale p vrbē iusticiū

Iustus a ius dicit̃ iustus sta.stū. Et dr̄ iustus quasi ius tenens vel tenēs.s.q ius custodit.⁊ fm legē viuit.⁊ ē ethimologia. Et ꝯparat̃ iustus stior stissim⁹. Uñ iuste stius stissime aduer. Iustus ꝯponit̃ iniustus.i.nō iust⁹. Uñ hec iniusticia cie.⁊ differt iustus ab equo.q: iust⁹ ex lege est.q̄si ius custodiēs. Equus ex natura ē. Et scias q q neglegit damnū ꝓpter amicū.i.xp̄m iustus ē. Prouerbioꝝ.xij. Uide in seuer⁹

Iusum ē aduer.loci.id est deorsum.⁊ ꝯtrarium ē ei qd ē susum vel sursum

Iutus ta. tū.i.adiut⁹ p̄ticipiū de iuuor iuaris

Iuuamē mis.dr̄ a iuuo uas.⁊ hoc exigit vt in p̄terito dicat̃ iuuaui.⁊ in sup̄ iuuatū regularit̃. qd apd antiqs inuenit̃.⁊ hec etiā exigit hoc iuuamentu3 menti. ⁊ ꝓducit penul.iuuamen mis.

Iuuenalis a iuuenis dr̄ hic ⁊ hec iuuenalis ⁊ hoc nale qd ꝑtinet ad iuuenem.vel lasciu⁹ siue stult⁹.⁊ fatu⁹ ad modū iuuenis. Inuenit̃ etiā hic ⁊ hec iuuenilis ⁊ hoc le in eodem sensu.vnd iuuenilit̃ aduer. ⁊ hec iuuenilitas tatis. Und hora.in epys. Alta iuuenales tardat arena pedes. Inuenit̃ etiā hic iuuenalis hui⁹ iuuenalis.ꝓpriu3 nomen cui⁹dam viri.⁊ desinit abltūs in e.tātum. vt iuuenalis. ab hoc iuuenale.

Iuuencul⁹ li.dimi.puus iuuenc⁹.vnde hec iuuencula le.q̄ alio nomie dicit̃ iunix

Iuuenc⁹ a iuuo uas.dr̄ hic iuuēc⁹ ci.i.bos nouell⁹.cu3 a vitulo discedit. Et iuuare incipit homis vsus terrā excolendo. Et hinc hec iuuenca ce.⁊ corr.p̄mam. Ouidi⁹. in epy. Quāmale inequales veniūt ad aratra iuuenci. Uide in vitulus.

Iuueneo.a iuuenis deriuat̃ iuuenco nes.nui.i.esse vl' fieri iuuenem.vel virere florere.siue splēdere.q̄ sūt ꝓpetates iuuenis. Uñ ensis dicit̃ iuuenere cū purgatus resplēdet. Et ꝯponit̃ Reiuueneo nes. Et hinc inchoa. iuuenesco scis.⁊ reiuuenesco scis.

Iuuenesco scis.in iuueneo est.

Iuuenil'a iuuenis dr̄ ⁊ ꝓdu.pnl't.vid in iuuenalis.

Iuuenis. A iuuo uas.dr̄ hic ⁊ hec iuuenis.quia iuuare posse incipit. Et est iuuenis in ipo etatis incremento posit⁹.⁊ ad auxiliandu3 p̄parat⁹. Et nota q antiqui dicebant hic ⁊ hec iuuenis ⁊ hoc ne. ⁊ ꝯpabat̃ iuuenis iunior.nissim⁹.s3 modo iuuenis declinat̃ tantū p duo genera.⁊ caret suplatiō.⁊ hab3 ꝯpatiuum irregulare .s.hic ⁊ hec iunior.⁊ hoc iuni⁹.⁊ hinc dicit̃ hic iuni⁹ nij. a iunioribus q̄dam mensis.sicut maius a maiorib⁹. Uñ iuni⁹ nia.niū.vt iunie kalende.⁊ facit gtūs plural' in vm.⁊ accusatiūs in es tantū.vt iuuenū iuuenes.vid in panis

Iuuenor naris.nat⁹ sum.dr̄ a iuuenis.⁊ ē iuuenari. more iuuenū se habere.vnd in dyaletica argumētatōe ille dr̄ iuuenari q̄ bis vel ter vel q̄ter vel sepi⁹ ide3 repetit nesciens pcedere.

Iuuēta te.in iuuēt⁹ exponit̃

Iuuent⁹. A iuuenis dr̄ hec iuuent⁹ tutis.⁊ hec iuuēta te. Iuuent⁹ est collectō iuuenu3.⁊ etas plurimoꝝ iuuenum. Sed iuuenta te.etas vni⁹ iuuenis. Et est iuuent⁹ vel iuuēta a vicesimooctauo anno vsq3 ad q̄nq̄gesimū. Iuuent⁹ etiam dr̄ dea iuuētutis.

Iuuo uas.iuui.tum.i.auxiliari delectari. vñ hoc iuuamen mis.⁊ hoc iuuamentū.⁊ hec exigūt vt in p̄terito dicatur regularit̃ iuuaui.⁊ in sup̄ iuuatū. Iuuo ꝯpoitur Adiuuo uas.ui.tū.qd ꝯponit̃ cū con ⁊ dr̄ coadiuuo uas Iuuo est actiuū cū omnib⁹ suis ꝯpositis. ⁊ p̄teritū facit in ui.⁊ supinū in tū.⁊ in p̄senti corr.hāc sillabā iu. s3 in p̄terito ⁊ supino eam ꝓdu. Prosper. Quid iuuat in longum causas ꝓducere morbi. Et facit ex se hoc impsonale iuuat.qd ꝯstruit̃ cū actō vt me iuuat Et scias q apud antiqs inuenit̃ iuuaui ⁊ iuuat⁹.

Iuxta aduer.loci.⁊ signat localē ꝓpinq̄tatem.vt iste sedet iuxta eū. Item est aduer silitudis.⁊ tunc significat accōmodatōe3 ⁊ similitudinē. vt hoc est dictū iuxta illum magistrū. Item iuxta est aduer.q̄litatis.⁊ tūc sigficat eq̄litatem.vt iuxta id est eq̄liter. In q̄ significatōe videt̃ eē aduerbiū silitudinis.

Iuxto xtas.xtaui.xtare.i.approximare adesse. iuxta eē. Et dicit̃ a iuxta aduerbio.

Ixion.yxionis mas.ge.pater fuit centauroꝝ q̄ iunone3 de concubitu interpellauit. Et interp̄tat̃ dignitas. Uñ et dr̄ yxion. quasi anxion. qd est grece dignitas. vel q̄si anxion.ab ango gis.qa dignitas reddit hominē anxiū. vnd yxioneus nea.neū. Et hinc hic yxionides de. filius vel nepos yxionis ⁊ subtracta de sillaba. dicit̃ yxionis. huius yxionidis.filia vel neptis yxionis. Et ē yxiō yxionis.auis de genere vulturis.alba ⁊ minor q̄m vultur

Deutro.xxiij.dr.yxion p aue in qbusdaʒ libris.

Ixionides.yxionide.ꝛ yxionis.yxionidis.in yxion exponitur.

k

Et.q. quāuis figura ꝛ nomie videant aliquā habere differentiā cum c.tamē eandē tam in sono vocuʒ q̄ʒ in metro ꝯtinēt potestatē. Et k q̄dem penitꝰ supuacua est. Nulla enim videt ratō cur sequēte a.debeat scribi k. Cartago:n.ꝛ caput siue p c.siue per k. scribant nullā faciūt nec in sono nec in potestate eiusdē ꝯsonātis vriam.sicut di.pstia.in pmo maio. Et vt dicit pap. Omia greca q̄licunqʒ sequēte vocali p k. scribenda sunt.sʒ hoc a scriptoribꝰ nō seruat. Hug. vō di.q hec figura k.supflūit apud nos.sed nequaq̄ʒ apud grecos. Ubi.n.nos scribimꝰ c.greci scribūt k.ꝛ vocat apud eos kappa. In nullis ergo latinis dictōnibus debʒ scribi k. sed tantū in grecis. In nothis vō indifferent pōt scribi tam c.q̄ʒ k.qa.n.reducte sunt ad latinitatē possunt scribi p c.sʒ qꝛ a grecis habēt pncipium ꝛ originē pūt scribi p k. Quod ꝯsiderātes supius tractauimus in tercia litera de multis dictionibus grecis siue nothis. ꝛ in hoc secuti sumus huguitōem

Kala grece latine laxa dicit

Kalendarium rij.liber est vbi kalende distincte sunt. et dicitur a kalende.kalēdaꝝ.

Kalende. A kalo quod est voco he kalēde arū. id est pmus dies mēsis.qa eo die solebat pontifex ascendere turrim de ꝯsuetudine romanoꝝ. ꝛ volens nūciare q̄ta esset luna eo die.vel pncipium mensis. dicebat pluries kalo kalo.q̄si voco vos.venite ꝛ audite etatem lune vl' pncipiū mēsis.ꝛ idō ille dies mensis dictus est kalende q̄si vocatōes. Uel aliter de ꝯsuetudine romanoꝝ erat q in pncipio cuiuslibʒ mensis celebrabāt nūdinas ꝛ eas incipiebāt in nonis.qꝛ ergo vēturi nesciebant pncipiū mensis.idō sp in pma die pco turrim ascendebat ꝛ totiens vocabat kalo.q̄si voco vos ad nūdinas.quot dies restabāt vsqʒ ad diem in quo volebant incipe foꝝ.vt si quarto die q̄ter dicebat kalo.si in sexto sexies. Uñ ꝛ ille mensis habʒ quattuor nonas.iste vō sex nonas. Qd idō sic diuiserūt.vt latrones nescirēt quādo deberʒ esse forū.qꝛ abscondebant in siluis ꝛ venientes ad forū occidebant ꝛ pdabant. Et idō dicte sunt kalende q̄si vocatōes ad forū. Et qꝛ pluries dicebat kalo.idō ab illa pluralitate dictū est tantū pl'aliter kalēde daꝝ. ꝛ potest scribi kalēde tam p c.fm latinos.q̄ʒ p k.fm grecos. Cōpetentius tñ p k.qꝛ magis est grecū. Uel kalēde dicunt quasi colēde.qꝛ solebāt coli apd veteres.

Kalo. A calon qd est lignū.dr hic kalo onis.i.ille qui fert ligna.kalones etiā dicunt galee militū

Kalodemones.in demon exponit.

Kabos grece dicūt materiā celi ꝛ terre q̄ pmo facta est ꝯfusa ꝛ informis.ꝛ acuit in fine

Katherina.ne.pprium nomen cuiusdā sancte virgis. dicit a cata quod est vniuersuʒ ꝛ ruina.q̄si vniuersalis ruina. Omne.n.edificiū dyaboli in ea vniuersalit corruit. Nam in ea ruit edificiuʒ supbie per humilitatem quā habuit. Carnal' ꝯcupiscētie p vginitatē quā huauit cupiditas mūdane.qꝛ oia mūdana despexit.

Kiri p vnū r.i.dñs.kirri p duo r.i.porcꝰ siue sus

Kyri eleyson.i.dñe miserere.ꝛ sunt due ptes ꝛ non dictio ꝯposita.nā kyri.i.dñe.eleyson.i.miserere.

l

Labarum a labor laberis dicit hoc labaꝝ.i.signum bellicum qd ex auro.s.ꝛ lapidibꝰ pciosis in vexillū sacte crucis trāsformatū.inter alia bellica signa pciosius erat.qd impator ꝛ cōsules adorabāt. Hoc signū ꝛ adoratōꝫ eiꝰ ꝯstātinꝰ fieri iussit.

Labdacismus est vbi l.plurimū sic sonat.vt sol ꝛ luna luce lucēt. Labdacismus etiā est.vel si p vno l.duo pronunciant.vel q̄tiens vnū l.exilius.duo largiꝰ sonāt.naʒ vnū largiꝰ.duo exilius pferri debēt.

Labecula le.di.pua labes.ꝛ corri.pnlt.

Labefacō. Labare vel labi componit cum facio cis.et dicit labefacō cis.i.ꝯpellere.conterere.ferire.facere labare vel labi. Item labefacō cis.idem qd maculare.ꝛ tunc ꝯponit a labes ꝛ facio.

Labefacto ctas.est frequētatiuuʒ istius vbi labefacō cis. Et labefacto pōt esse frequē.a labefio fis

Labefio. Labare vel labi ꝯponit cū fio fis.ꝛ dicit labefio fis.i.labi vel labare. Itē labefio fis.idē est qd maculari.ꝛ tūc ꝯponit a labes ꝛ fio fis

Labellū a labrū dicit hoc labellū li.dimi. Et hic hoc labellum li.aliud diminu.

Labeo onis.mascu.ge.i.tabernarius vel leccator.ꝛ dicitur a labor eris. Et labeo fuit quidam legisperitus et quidam vilis poeta.

Laberintus ti.i.pplexum edificiū quale erat apud cretam factū a dedalo.ꝛ dicit hic laberintus qꝛ nemo inde posset labi.vel qꝛ erratilis est ꝛ ad labendū facil'.ꝛ sic dicitur a labor beris.vel dr laborintꝰ p o.a labor oris.ꝛ intus.qꝛ habet intus laborem.

Labes bis.fe.ge.dr a labor beris.ꝛ est labes putredo. pnicies.ruina.miseria.ꝛ ꝯponit cum facō ꝛ dr labefacō cis.i.maculare.q̄ possunt esse ꝯposita a labi vel a labare ꝛ pducit pmam labes nomē.sed qñ est vbum eaʒ corri.

Labilis.a labor beris dr hic ꝛ hec labilis ꝛ hoc le.et dr labile.qd cito labit.vel in quo qs facile labit.

Labiolū li.puum labiū

Labina ne.fe.ge. terra aquosa ꝛ mobilis ꝛ labilis in q̄ qs facile labit.ꝛ dicit a labor beris.

Labiosus sa.sum.q grossa habʒ labia.ꝛ dicit a labium

Labiū bij exponit in labrū

Labo as.aui.are.i.titubare.vacillare.ꝛ tremere vel labi.vnd labasco scis.inchoa. Labo bas.cum omnibꝰ suis compositis siqua habet neutrū est.ꝛ est pmitiuuʒ labo bas.vt vult hug.ꝛ ab eo deriuat labor beris. sed magister bene dicit.q labo bas.deriuat a labor beris.ꝛ corr. pmam labo bas. Uñ ouid.li.epy. Et satis in dubio pectora nostra labāt. Sed labes nomē pdu.pmaʒ. Uñ versus. Si p vina labes nō vini sʒ tua labes.

Labor beris.lapsus sum.vnde lapsus sus sui.ꝛ hec lapsio. Labor ꝯponit cum ad ꝛ dicit allabor beris.i. iuxta labi vel ad. Item collabor beris.i.simul labi. Dillabor beris.i.diuersis modis vel in diuersas ptes labi. Delabor beris.i.de vno loco ad aliū vel deorsum labi. Itē elabor beris.i.valde vel extra labi.euadere. Itē illabor beris.id est intus labi. Item plabor beris. id est pcul siue ab anteriori pte.vel in anteriorē ptem labi. Iteʒ plabor beris.i.pfecte labi. Item p̄labor beris.i.iuxta labi. alias vltra. Item p̄terlabor beris.i.iuxta labi. Item sublabor beris.i.subtus labi. Labor beris.cum omibus suis cōpositis est dponēs ꝛ facit supinū in sum ꝛ pducit hanc sillabā la.vnd katho. Labit exiguo quod ptum est tempore longo.sed labor boris corr.pmam.ꝛ deriuat labor beris.a labo bas.fm hugui. Sed fm maistrū hñ labo bas.deriuat a labor beris.

Labor vel labos huius laboris deriuat a laboro ras. Et labor dicit laborosus.ꝛ laboriosus sa.sum.i. plenus labore qui patit laborem.ꝛ qui exigit laborem vt fiat et vtrunqʒ ꝯparat. Unde laboriose sius sime aduer.ꝛ hec laboriositas tatis. Item a laboro dr laboramē mis. Et scias q labor boris nomē.sicut ꝛ laboro ras a quo descēdit corr.pmam.sʒ labor beris pdu.la.vñ vsus Me grauat ille labor sub cuius pondere labor

Laboro ras.raui re.i.laborem ferre.ꝛ laborare labore aliqd facere.ꝛ fm hoc inuenit eius passiuū in tercia psona vt vestis laborat.ꝛ hinc laboratus ta.tum pticipiuʒ. Laboro ꝯponit collaboro ras.i. simul laborare. Iteʒ elaboro ras.i.valde laborare. Et ab istis omibus descēdūt passiua in tercia psona fm qd ponunt trāsitiue. Et inde pticipia pteriti tempis collaboratꝰ.elaboratus. Laboro ꝛ omnia eius ꝯposita sunt neutra et pducūt bo. vnde Ouidiꝰ in epyt. Arte laborate mergunt eq̄re puppes

Labrosꝰ sa.sum.grossa hñs labia.ꝛ dr a labrū.

Labrucetū ti.locus vbi labruste abundāt. Et dicit a labrusta.ꝛ pducit te

Labrū. A lambo bis dicit hoc labrū ꝛ hoc labium bij. Et differūt.qꝛ labiū dicit supius.labrū inferius.vel labium mulierū labrū viroꝝ.ppter pilos.quā asperitateʒ significat hec lrā r.posita in hoc nomie labrū. Uel labruʒ est vasis.labiū vero oris. Und ꝛ labrū inuenit p ipo vase in quo pedes lauant.ꝛ tunc dicit labrū a lauādo. quasi lauum.qꝛ lauatō siue lotō infantium in eo fieri solʒ. Idē dicitur et alueus.

Labrusta a labrū dr hec labrusta ste.vitis siluestris sic dicta.qꝛ in labris id est extremitatibꝰ terre vel agroruʒ finibꝰ ꝛ marginibꝰ nascit. Et ponit q̄nqʒ p fructu illius vitis. Esaie qnto. Et expectauit vt faceret vuas ꝛ fecit labrustas.

Labrustetū ti.i.locꝰ vbi labruste abundāt. ꝛ dr a labrusta.ꝛ pdu.ste.

Labrustosus sa.suʒ.plenꝰ labrustis. Et dicitur a labrusta.ꝛ pducit penultimā.

Lac lactis dicit a leucos quod est albū.qꝛ album est. ꝛ a lac dr hec lactis huius lactis.q̄dam ps intestinorum. Et lactis est id quo lac coagulat.ꝛ vt dicunt illd intestinum est q̄dam pellicula in qua lac in q̄busdaʒ locis coagulatur. Uñ psius. Pulmone ꝛ lactibꝰ iunctis.lactis etiā est gtūs huius nomis lac.

Lacer ra.rū.i. laceratꝰ.vide in lacero ras.

Lacerna ne.fe.ge.dicit a lacero ras.ꝛ est lacerna palliū fimbriatū quo olim soli milites vtebant. Et dicit lacerna qa sit laceratis.i.amputatis capitibus fimbriaꝝ neqʒ ita laxis vt sunt penulaꝝ.i.pallioꝝ. Uel dicit lacerna a latere ꝛ a cerno nis. Unde iuuenal'. Crispinꝰ tirias humore reuocāte lacernas. Und lacernatꝰ ta.tum.id ē illo pallio indutus. Iuuenalis. Ipe lacernate cum se iactat amice.

Lacero ras raui.rare.i.scindere.frangere.vnd hoc laceramen mis.ꝛ hoc laceramentū ti.ꝛ lacer ra.rum.id est laceratus.vnd lacerosus sa.sum in eodem sensu. Lacer cōponit semilacer ra.rū.i.ex parte laceratus ꝛ compat lacerosior simꝰ.vnd lacerose sius. sime. aduer.ꝛ hec lacerositas tatis ꝛ cor.pnlt lacero.

Lacerosus sa.sum in lacero est

Lacerta in lacertꝰ exponit

Lacertellus in lacertulꝰ vide

Lacertosus.i.fortis q̄ magnos habet lacertos.vñ oui. in.xi.metha. Dura lacertosi fodiebāt arua coloni. ꝛ dr a lacertꝰ ti. Item lacertosus.i.plenus lacertis.ꝛ dicitur a lacertꝰ vel a lacerta reptili.

Lacertulꝰ A lacertus vel lacerta.dicit hic lacertulus. ꝛ hec lacertula.ꝛ hic lacertellꝰ hec la di. Lacertulus et dr q̄daʒ auis

Lacertꝰ ti.mas.ge.dr brachium ꝛ dicitur a lacero qꝛ sit ad lacerandū abilis. vel qꝛ a corpore videt laceratus.ꝛ est pprie lacertꝰ supior ps brachij. vel musculus. Et hinc deriuat lacerta te.ꝛ hic lacertꝰ ti quoddā reptile sic dictū qa brachia habet. vl' qꝛ lacerta in orto solet morari.idō q̄nqʒ ponit p ortulo. ꝛ lacertꝰ siue lacerta est ꝯplexus brachioꝝ.s.tantū spaciū quātuʒ aliqs brachijs pōt ꝯplecti.ꝛ cor.pmā lacertꝰ. Ouidi.in epi. Est alid collū solitis tetigisse lacertis

Lacessens. Nota q lacesso o.mutata in e.addita bam fit pteritū impfectū lacessebam.sicut a lego legebā ꝛ bam mutata in ns.fit lacessens pticipiū p̄sentis ꝛ pteriti impfecti tpis.ꝛ a gtō lacessentis.tis in dus fit lacessendꝰ. vñ dicendū est lacessens nō lacessiēs.ē.n.triū sillabaꝝ

Lacesso sis.lacessiui.situm. vbum desideratiuū q̄si cuʒ desiderio lacerare.vel ꝓuocare irritare.ꝛ habet pteritū ꝛ supinū ad modū q̄rte ꝯiugatōis. Ista enī vba tcie cōiugatōis.peto.quero cupio sapio tero. ꝛ omia vba tcie ꝯiugatōnis in so desinētia habēt pteritū ꝛ supinum ad modū q̄rte ꝯiugatōnis.vt lacesso siui.situm.exceptis qnqʒ scʒ facesso si.capesso si.queso q̄si.viso si. pinso sui. fm hug. De hoc etiā supra dixi in tractatu de pteritis tcie ꝯiugatōnis desinētibꝰ in so in tercia pte hꝰ opis.

Lachesis fm poetas vna est de tribꝰ parcis q̄ trahit filum.i.pducit vitā.ꝛ interptat sors vel alter atō quā recipimꝰ in hac vita.ꝛ dicit lachesis quasi lactis chesis. id ē pductō vite ꝛ corripit pnlt

Lacinia nie.fe.ge.dicit a lacero ras. ꝛ est lacinia vestis lacerata.vel ora siue extremitas vestimēti. Et inde laciniosus sa.sum.i.laceratꝰ vel pannosꝰ.ꝛ lacinio as. qd ꝛ lacino nas.inuenit.i.ꝯpellere lacerare.bellicare

Lacrima me.fe.ge.dicit a lacero ras qꝛ lacerat menteʒ. Unde ꝛ lacrima quasi lacerās mentē.ꝛ est ethymolog. vnde lacrimosus sa.suʒ plenꝰ lacrimis vel lacrimas cōferens.vnde lacrimose aduer. Item a lacrima lacrimor maris.atum. Antiq tamē dicebāt lacrimo mas. ꝛ inde

verbalia.⁊ hoc lacrimatoriū rij.locus lacrimarū ⁊ł acri/
matorius ria.riū.q̄si tristis lacrimas ꝯmouēs.⁊ ꝯponi
tur illacrimor maris.i.valđ lacrimari vel iuxta. vł cum
lacrimāte lacrimari.Collacrimor maris.i.simł lacrima
ri.Illacrimor maris.id est intꝰ lacrimari.vel cōdolere.
et est deponē.lacrimor cum omibus suis ꝯpositis. licet
ſm antiqs in neutro genere inueniať. Vn̄ boe. in.ij.de
ꝯsola.Mestus illacrimat ⁊c.et corr.lacrimor pnlt
Lacrimor maris.in lacrima vide.
Lacrimula le.dimi.pua lacrima ⁊ corri. pnlt
Lactatuʒ ti.cibus qui fit ex lacte vt ex lacte amigdalo/
rum ⁊ dicitur a lacte.
Lacteo ctes.in lacto ctas exponitur
Lacteolꝰ la.lū pnlt cor.idē qđ lacteus.⁊ đr a lacteꝰ.
Lactesco scis inchoa.⁊ formať a lacteo ctes. addita co.
inde lactesco.id est incipio lactere
Lacteus a lac diciť lacteus ctea.cteū de lacte existēs vł
ad lac ptinēs.vel albū vt lac. Vnđ hic lacteus vł hec la/
ctea q̄daʒ circulꝰ in celo.s.galaxias
Lactis huiꝰ lactis in lac exponiť
Lacto ctas.ctaui.diciť a lac.⁊ est lactare lac p̄bere. Vn̄
lacteo ctes.i.lac sugere. Vnđ versus Lacteo lac sugo.la
cto lac p̄beo nato.Infans dū lactet hunc nutrix sedula
lactat.Et a lacto venit lactans tātis.i.lac p̄bens.Et a la
cteo venit lactēs tis.i.cui p̄beť lac.Item lactare id est la
cte implere.vt deus lactat istā vel vbera eius.i.lacte im/
plet.⁊ inde lacteo ctes.i.habere.vel emittere vel incipere
habere lac.vnđ lactesco scis.Tūc seges lactescit cuʒ gra
nescit.Lacto ꝯponiť ablacto ctas.i.a lacte extrahere vel
remouere.segregare.Collacto ctas.i.simul lactare. Vn̄
collactaneꝰ nea.neū.Delecto ctas.⁊ inueniť deponen.
delector aris.Elacto tas.i.valde lactare.vł a lacte segre
gare.Oblecto as.i.delectari.Lacto ctas.cum omibꝰ su/
is ꝯpositis est actiuū p̄ter delecto as.quod est neutruʒ
⁊ delector ctaris.quod est depo.⁊ omia ꝯposita retinēt
lrāturam sui simplicis p̄ter delecto ⁊ oblecto q̄ mutant
a.in e.Itē nota q lactare poniť q̄nq; p decipe.⁊ ē tractū
ab infantibus.q multotiēs p lac solēt decipi.
Lactuca.A lac diciť hec lactuca ce.q ex abundātia la/
ctis exuberat.vel femiaś lacte nutriētes impleat.hec eti
am in viris veneris vsum coercet.vnđ hoc lactucetū ti.
⁊ hoc lactucariū rij.locꝰ vbi lactuce crescūt ⁊ abundant
⁊ lactucariꝰ ria riū.Et vt di.macer.Frigida lactuce vis
ꝯstet ⁊ humida valđ
Lactucetū ti.pnlt pducta.in lactuca exponiť.
Lacturnꝰ ni.deꝰ q p̄est segeti lactēti. a lac diciť.
Lacula le.fe.ge. q̄dam vestis q̄ q̄sdam lacꝰ quadratos
cū pictura habet intextos.⁊ đr a lacꝰ.Item a lacus diciť
hic laculus li.dimi.puus lacꝰ.
Lacuna ne.alio nomie đr lacus.⁊ diciť lacuna a lacu.
⁊ est fossa vbi remanēt aque post effusionem imbrium.
vel ad quā ꝯfluunt imundicie.⁊ est pprie inter fores.si/
cut forica extra.⁊ quadam similitudine lacuna đr venē
vel fossa vētris.⁊ inde hoc lacunar naris. qđ quādoq;
idem est quod lacuna.
Lacunar naris.ge.neu.i.testudo que solet esse in came
ris ⁊ in domibus arcuata ⁊ cōcaua ad modum lacune.
Antiqtus enim fiebāt testudines curue ⁊ concaue ido/
mibus.⁊ ideo lacunar đr a lacuna vel a lacu q testudo
q̄sdam lacus rotūdos vel quadratos gipso vł alijs co/
loribus habʒ depictos cum signis intermicātibꝰ. vn̄ eti
am ipa testudo sepe diciť lacus. Unde lucillius. Resul
tant edesq; lacusq;.⁊ inde lacunar naris.illud idem est.
⁊ hoc lacunariū p eodeʒ. Et inde etiam laquear vel laq/
arium diciť p eodeʒ scʒ p antisticō. vel laq̄ar vel laque/
arium diciť a laqueo. Item lacunar diciť ꝯiunctō trabi
um.a lacu.q sicut plures riuuli in vno lacu. ita trabiuʒ
capita ⁊ lignorū in vno loco ꝯueniūt. Item lacunar idē
est quod lacuna.⁊ lacunar diciť supellex domꝰ.vł locus
vbi tota supellex domꝰ reponiť. Item lacunar đr lam/
pas ardēs in aere.⁊ tunc ꝯponiť a luce ⁊ aer. q lucēʒ p/
beat aeri. Item a lacus vel lacuna dicitur lacuno cunas
id est ad moduʒ lacune curuare.⁊ pducunt cu lacunar
lacuna ⁊ lacuno nas.
Lacus cus.cui.mas.ge.⁊ etiam hic lacus ci.scđe decli/
nationis inueniť. Vnđ in eccła cantať. Absolue dñe aīas
omniū fideliuʒ defunctorū de manu inferni ⁊ de pfūdo
lacu. Et diciť a liqueo ques. ⁊ est lacus cupa in q̄ vinuʒ
decurrit.⁊ fossa que alio noie diciť lacuna. ⁊ est recepta
culum aq̄rum.⁊ differt a stagno ⁊ piscina. Stagnuʒ n.
est aqua stās artificō ⁊ habēs pisces. Piscina ē aq̄ stās
artificō carens piscibꝰ. Vnđ ⁊ đr a pisce p ꝯtrariuʒ. La/
cus est aqua stans naturaliť vel parum fluens siue ha
beat pisces siue non. q aūt đr lacus q̄si locus aque ethy
mo.ē.⁊ desinit dtūs p̄ł'alis de lacus cus. in ubꝰ
Laganum ni.q̄ddam genus cibi qđ p̄us in aqua coq̄ť
postea in oleo frigiť.⁊ fiunt lagana de pasta q̄si quedaʒ
mēbranule q̄ quādoq; statim in oleo frigunť.⁊ postea
melle ꝯdiunť. Quādoq; p̄us in aqua coquunť postea
in oleo frigunť.illa vero in vulgo dicunť crustella. ista
lasania.⁊ diciť lagana a lagos qđ grece diciť lepus. q
suauia sunt ad comedendū vt caro leporina ⁊ corri.ga.
Unde in aurora dicitur. Lagana lata notant et fratris
⁊ hostis amorem
Lagena. Laginos grece.inde nos dicimus lagena ne.
Et est lagena vas vinariū pprie.licet etiā aquatile inue
niatur.vnđ in euangelio legiť. Ite in ciuitatem ⁊ occur/
ret vobis hō lagenā aque baiulās.⁊ pducit penuln. la/
gena. Unde in aurora dicitur. Corpora subdētes mor
Lagoys.a lagos quod est lepus ti fregere lagenas
đr hec lagoys q̄dam auis habēs leporinā carnē.⁊ q̄daʒ
piscis eadem ratōne diciť lagoys
Lagos grece latie diciť cursus vel velocitas. Vn̄ apđ
grecos lepus vocať lagos vel lageos q velociter cur/
rat.⁊ hinc q̄dam vitis diciť lageos grece leporina latine.
q velocius currat ad maturitateʒ vt lepꝰ. vel q vinuʒ
eius venas hominū cito trāsit.
Laguncula le.dimi.pua lagena Esaie.q̄nto. Deceʒ n.
iugera vinearū faciūt lagunculā vnā
Laicalitas tatis in laicus exponiť.
Laicus ca.cū.i.popularis ⁊ diciť a laos quod est pplꝰ.
vel poniꝰ a laos quod est lapis Inde laicꝰ id est lap.deꝰ
q durꝰ et extraneus a sciētia lrāruʒ. et inde hic ⁊ hec lai
calis ⁊ hoc le. vnde laicaliter aduerbiū. ⁊ hec laicalitas
tatis.proprietas qua quis dicitur laicus vel laicorum
congregatō vide in ordo

Lallo las. id est dormire vel lac sugere. lactere. Et est
verbū ficticiū id est.de sono tractū Cū eni nutrices pue/
ris plorātibꝰ pcipiūt dormire vel lactere .dicūt la la la
la.id est.dormi vel lacte.⁊ est tractū a sono qui fit in ore
pueri lactātis scʒ la la la Et inde tractū est lallare. id est
lactere Persius. Iratꝰ māme lallare recusas
Lama me est locꝰ voraginosꝰ vł lapis in via abrutꝰ
vel obrutꝰ ⁊ diciť a lamētor taris. q viatores lamētari
facit Uel poniꝰ deriuať a lema vel lemos Lemos enim
vel lema diciť vorago Unde hec lama me. locꝰ vel via
aspera vel voragīosa. vnde lamosꝰ sa sū.i. voraginosus
sa sū.plenꝰ lamis Itē lama.i.frustū latū auri vel argēti
vel alteriꝰ metalli Et tūc deriuatur a latꝰ ta tum. q lata
⁊ spaciosa sit secūdū huguitōʒ. Papias aūt dicit Lame
dicitur ꝯfractōes viarū que fieri solēt pluuia iter veien
te Lame fracture cꝰlibʒ metalli sūt.⁊ est ſm eū scđa lrā a
Lamazabathani. math.xxvij.Heli heli lamazabatha/
ni. hoc est deus deꝰ meꝰ vt qđ dereliq̄sti me.
Lambo bis bi biū lābere.i.lingere lingua contingere
Et ꝯponiť cū cō et mutata n.in l.diciť collābo bis.id est
simul lābere Itē cuʒ di et diciť dilābo. i.diuersis modis
lambere. Lābo ⁊ eius ꝯposita sunt actiua ⁊ faciūt p̄teri
tum in bi ⁊ sup̄ in bitū corr. pnlt. q ſm p̄stianū in .x. lib.
formať p̄teritū a p̄senti o.in i.ꝯuersa. vt lambo lambibi
bo bibi.⁊ supinū a p̄terito addita tum vt lambo bituʒ.
sicut ⁊ bibo bitum. Inueniť tamē iuđ .vj. cap̄. Lambue/
rint qđ antiq̄tati. vel autoritati attribuimꝰ. vel forte lrā
corrupta est vicō scriptorū. q lrā vā ſm artem debʒ esse
lamberint. Lucillus. xxmj. Iocūdasq; puer qui lambe/
rat ore placentas
Lamech interp̄tať pcutiēs. q pcussit ⁊ interfecit cayn.
quod ⁊ ip̄e postea ppetrasse vxoribus confitebatur. vt
dixi in casus supra.
Lamentor taris.i.flere dolere voce tristi dolorem exp̄/
mere.vel ꝯqueri. vnđ v̄balia lamentator. lamētatrix. la/
mentatō ⁊ hoc lamentatū.⁊ p sincopam lamētū. Lamē/
tor componiť cum con.⁊ đr collamētor taris.⁊ inde ver
Lamia bestia diciť quasi lania a laniando balia.
pueros q fabulantur vetule lamias ianuis clausis do
mos intrare. infantes corrumpe ac laniare.⁊ postea vi/
uos restituere. ⁊ habēt facies homis. sed corpꝰ bestiarū.
Sup aūt illud tren orū.mj. Sed ⁊ lamie nudauerūt mā
mas. dicit glosa. Lamia crudelior suis fetibꝰ q̄m cetere
bestie diciť. Vnđ lamie q̄si lania diciť q catulos suos la
niare ferť. Item esa.xxxmj. dicit glos. Lamia pedes habʒ
eq̄nos cetera mēbra vt femina. Et greg.in.xxxmj.mora.
dicit lamiā humanā habere sp̄em. sed corpꝰ bestiale. sic
omēs ypocrite in p̄ma facie quod ostendūt quasi ex ra
tōne sanctitatis est. sed bestiale est corpꝰ quod sequitur
q valde iniqua sunt que sub specie boni moliunť. vnđ
bene p pphetam esaiā diciť. Ibi cubauit lamia ⁊ inueīt
Lamina ne. đr pua lama. Job.xix. Quis sibi requieʒ
mihi det vt exarenť in libro stilo ferreo.⁊ plumbi lamia
vel celte sculpanť in silice.
Lamosus.sa.sum.in lama est
Lampas a lambo bis. diciť hec lampas padis. quod ⁊
hec lampada de diciť. vas quoddaʒ quod ecclesiam illu
minat.⁊ pprie lampas est vas vel flama in v̄tice lucens.
et diciť sic q lābentis moduʒ ostendere videať. vnđ fax
⁊ cādela đr lāpas.⁊ facit actūs singularis lāpadē vł da.
Lana ne. diciť a lanio nias. q laniať cum carpiť. vel q
olim lane p̄us laniarenť.i.euellerenť non tōderenť. vnđ
⁊ vellus dictum est a vellādo. vnđ lanosus sa.suʒ. et la/
nutus ta.tum.i.lanam habēs vel lana abundās. ⁊ lane
us nea.neū de lana existēs.
Lācea cee. diciť a lāce pro libra. ⁊ est prope lācea hasta
habēs in medio amētum. sic dicta. q equa lance.id ē eq̄/
liamento ponderata vibreť.
Lāceola le. dimi. pua lācea. vel herba est
Lācino nas. naui. diciť a lācea. ⁊ est lācinare lanceis lu
dere vel ꝯfligere vel lācea pcutere vł lāccare. Et ꝯponi
tur. Dilācino nas.i. diuersis modis lācinare. ⁊ cor.ci. sil
Lādula le.i. lauda genꝰ auis labam
Lāgor goris.mascu.ge. diciť a lāgueo gues.⁊ est langor
dolor infirmitas. labor. stupor. pigricia. defectus.⁊ hinc
lāgorosus sa.sum.i. plenus lāgore. ⁊ scribiť sine u. tam ī
nomiatiuo q̄ʒ in genitō
Lāgueo gues.gui.guere.i.infirmari.egere vel deficere
vel stupere vł pigrere. vnđ lāguidus da.dum. id est in/
firmus vł excors. stupidus vł deficiēs.⁊ compať. vnde
hec lāguiditas tatis. Item a lāgueo gues dicitur lāgue
sco scis. inchoatiuum. Et componiť lāgueo Collāgueo
gues. id est simul lāguere. Elāgueo gues. id ē valde uel
euidenter lāguere. Oblāgueo gues. id ē vndiq; lāgue/
re. Relāgueo gues.i. iterum lāguere. Et est neutrū lan/
gueo cum omibus suis cōpositis.⁊ facit p̄terituʒ in gui.
⁊ caret sup̄ ſm vsum.⁊ scribitur p u. post g. lāgueo gues
⁊ est trisillabum in p̄senti ⁊ in p̄terito. Vnđ di. p̄stia. in
octauo. Lāgueo lāgui. liqueo cui. pares habent in p̄teri
to ⁊ in p̄senti sillabas
Lāguidus in lāgueo est. vnđ etiā in timidꝰ
Laniariꝰ rij.i.retiariꝰ a lana đr
Laniatorium rij.id est macellū vbi laniantur carnes
Et dicitur a lanio lanias.
Laniꝰ ca.cum.pnlt corr.id ē laneus a lana đr.
Laniena ne.fe.ge. domꝰ medicorū vbi laniātur infirmi
vn̄ prudētius in li. hymnorū. Laniena quādo seuit ypo
crita.⁊ dicitur a lanio nias.
Lanifer cis.cōis ge.qui vel q̄ lanaʒ facit. vel q in vel ex
lana opatur.⁊ deriuať a lanifico cas
Lanifico. A lana ⁊ facio componiť lanifico cas. id ē la/
nam facio. vnde hoc lanificium cij. id est lane opatio. et
corripit penultimā lanifico cas
Laniger ra.rum. id ē gerens lanam vt ouis.⁊ ꝯpoitur
a lana ⁊ gero ris.⁊ corripit pnlt
Lanio as.aui are.i.scindere lacerare. Et componiť col
lanio as. Dilanio nias. Relanio nias. Et est actiuū cuʒ
omibus suis ꝯpositis. Et a lanio nias. deriuatur lanio
onis. mascu.ge.⁊ est lanio q laniat. q etiaʒ hic lanista ste
đr. Et hic lanius nij. dicunť carnifices ⁊ homicide ⁊ ma
cellatores. a laniando scʒ carnes
Lanio onis.in lanio nias exponiť.
Laniscus ci. fasciola ex lana facta. ⁊ diciť a lana.
Lanista ste.in lanio nias. exponiť
Lanoculus la.lū.pnlt corr. ꝯponiť a lana ⁊ oculꝰ q̄ fre
quenť lanā adhibʒ ad infirmos oculos tergēdos.

Lanuginosus sa.suz.i.plenus lanugine.a lanugo dr

Lanugo ginis fe.ge.id est lana sup poma.vl flos tribuli qui postq̄z bene siccatus est levi flatu effert in aerez.et dicit a lana qa colorem lane habet.z est levis ad similitudinem lane. Unde sap.v.cap. Spes impij tanq̄z lanugo est q̄ a vēto tollit. Itē lanugo est pma barba ad similitudinez lane.z pducit nu hāc sillabā.

Lanus ni.mas.ge.qdam fluvi9 est ultra danubiū.

Lanutus ta.tū.in lana est

Lanx cis.fe.ge. dicitur a latus ta.tū.z est lanx latus discus.sed pprie lances sunt scutelle de libra pendentes z hinc lanx ponit quādoqz p libra Unde homerus Sustinet auratas equali pōdere lāces Et sm hoc cponit hic bilanx cis.libra vel statera duas q̄si habēs lāces.

Laodicia civitas asie.z interptat amabil trib9

Laos grece latie dicit lapis. Inde apd grecos laos dicitur ppls q̄si lapide9.q2 nō sequit ratōz.

Lapa pe.fe.ge.q2 habeat ingentē caulē p terrā dispositum. Hec herba a grecis philantropos dr. Et ē lapa genus tribuli.herba spinosa.z pdu.pmā. Quidā tñ dicūt q gemine ibi p.z sic est ibi positō

Lapas patis.sm magistrū in histo2ijs est cib9 ex oleribus cfect9. ita dr in li. iudith

Lapatica ce.fe.ge.quedam herba quem cibo sumpto stomachū confortat.venerem repmit.vrinam puocat. ructuz excitat.z dicit a lapa z corr.ci.

Lapene stelle fulgētes.

Lapes grece ignorātia vel turpido latine

Lapetum ti.pnlt pdu.locus vbi lape abundāt vel crescunt.a lapa dicitur.

Lapicedina ne.penul.pdu.fe.ge.locus vel dom9 vbi lapides ceduntur.quod z lapicidina dicit. z componit a lapis z cedo cedis cedi

Lapicida de pnlt pdu.i.lapidis cesor.z componit a lapis z cedo dis.z pducit ci

Lapide9 dea.deū.i.de lapide existēs.a lapis dr

Lapidicedi9 dij.id est cesor lapidis.z cponit a lapis z

Lapidicina cpo.a lapis z cedo dis.z pdu. cedo dis penul.z est idem qd lapicedina.

Lapido a lapis dicit lapido pidas.davi.dare.i. lapidibus pcutere z obruere. Et cponit Dilapido das.i.dispgere.dissipare destruere. Et est activū lapido das. cū oībus suis cpositis.z corripit pi.

Lapidosus sa.sum.plen9 lapidib9 a lapis dr

Lapillus li.dimi.puus lapis

Lapis dis.dicit sm hugā laos qd est lapis. vel dicit a ledo dis.q2 ledat pedē.q aūt dicit lapis q̄si ledēs pedez ethymol.est.z est lapis mollis. petra vero dura z aspera. Saxa aūt herēt z de montibus excidunt Petra grecum est.z dicit pprie de duris.a petros quod est duruz vel firmuz. Silex lapis durus q z focaris dr. Et dr silex q2 ab eo ignis exilit. Et scias q lapis z petra in suis generibus aliqd naturale repsentant. nam lapis quasi ledens pedem dr.z in hoc imitat marem q est fortior q̄z femina in ledēdo.z id fuit mas.ge. Petra aūt q̄si pedibus trita dr.z sic ostendit pati.z ob hoc est fe.ge

Lapista ste.fe.gene.est genus vasis lapidei z aquarij. z dicitur a lapis

Laposus sa.suz.plen9 lapis.a lapa dicit.

Lappates sm glos. iud.x.cap.dr cib9 ex olerib9 cfectus Un qdam. Lappates cibus est z olus cponit eundem. Hug vo dic. Lappates carice ficus sicce

Lapso lapsas.i.frequent labor.z format a lapsu sup. de labor beris.u.mutata in o.z quādoqz licz raro invenitur in deponē.ge.lapsor lapsaris

Laquear.a laqueus dicit hoc laquear aris.i. coniūctō trabium in summitate dom9.vel laquearia sunt q sup tigna ponunt z ipis tignis illaqueant. Itē laquearia sunt que camerā subtegunt z ornāt. sed laquear ipa testudo camere dicit instar laquei curvati facta qd alio nomine dicit testudo z lacunar. Et inde hoc laquearium rij.idem quod laqar.vn laqari9 ria.riū. Un ioseph9 in. viij de lignis celatis ope laqario auroqz vestitis.

Laqueariū rij.in laquear exponit.

Laqueat9 ta.tū dr laquearib9 ornatū vel testudinatū ad modū laquei curvatū Un aggei.j.vbi nos dicimus in domib9 laqueatis.septuaginta interptes dicunt. in domib9 ccavis. Item laqueat9 dicit laqueis capt9 vl ligatus.z tunc dicit a laqueo qas.

Laqueo as avi.are.i.laqo capere vel ligare.z derivat a laqueus. Et cponit cū ad z dicit allaqueo as. in eodē sensu. Item cponit delaqueo as.i. valdē laqueare.vl solvere. Elaqueo as.in eodem sensu. Illaqueo as. intus laqueare. Item oblaqueo as.i. vndiqz laqare.vel oblaqare est circa corticē terrā apire.z velut lacum efficere.hoc qdam excorticare dicunt. Laqueo as activū est cum oībus suis cpositis z a laqueo as.derivat hic laqueator toris.z designat officiū ludēdi sm huguitōz.z vt di. Papias. Oblaqueatō.id est putatō.ppaginatio fossio.vinibus ista cōveniunt

Laqueolus li.dimi.puus laqus.

Laquetismus mi.mas.ge.id est tendicula. Et dicit laqtismus quasi laqueus tēsus.

Laqus qei.dicit a liciū.q2 de filo solet fieri

Lar ris.mas.ge.i.dom9. Et dicit a largior giris.vl a largus dicit lar.qa inde pcedit largitas. Et hic lar laris dicitur ignis. Unde in antiquoz pverbio dicit. Videi larē in laribus.i.ignem in domibus. Item lar laris dicitur qdam nimpha q̄ pmo ppter garrulitatē suaz dicta ē lar. lar.quasi latrās.sed ppter turpem sonū abscisa est vna sillaba.z dicta est lar.z pducit pmam lares. Unde luca. in.qnto. O vite tuta facultas. Paupis angustiqz laris munera nōdum. Intellecta deuz Item lar fuit qdaz rex sz tūc facit gtūm lartis.interposita t.cā differēte Ponit etiā lar p loco vbi fit ignis.

Lar lartis.exponit in lar ris.

Lardarium lardarij.locus vbi larduz servat z tenet.z dicitur a lardum lardi.

Lardū di.ge.neu.dicit a lar quod est ignis vel domus qa in igne csumat.vel q2 in lare.i.in domo repositū conservatur. Vel dr lardum quasi large aridum.vel potius sit ethymologia. Et inde hoc lardulū li.dimi. Et lardosus sa.suz.plen9 lardo. Et lardo das.i.lardo impiguare Vel guttatim lardo assare vel lardatū facere

Largifluus flua.fluuz.i.largus. Inde largiflue. adverbium id est affluenter.

Largior giris.gitū.giri.i.donare vel donari. pbere vel pberi. Unde largitus ta.tū. Et hic largitor toris.i. donator. Et componit largior cū con.z dicit collargior giris. id est simul largiri. Item cū di z dicit dilargior giris. id est diversis modis largiri. Item cū e.z dicit elargior giris.i.valde vel extra largiri. Et est largior cmune cū oībus suis cpositis.z est qrte cīugatōis. Et habz q̄ttuor pncipia scz largiēs largitur9 largit9 largiend9

Largitō onis.fe.ge.in largitudo est.

Largitrix cis.fe.ge.i.donatrix pnlt pdu.tam in ntō q̄m in gtō. Et format a largitor tor.in trix.

Largitudo dinis.fe.ge.format a largi gtō de largus gi addita tudo. Et est largitudo vel largitas humanitas. Sed largitō ambitōnis

Largiuscul9 la.lū.aliquātulū largior. Et format a largius addita culus. Et corr.etiam cu.

Largus.a largior giris.dicit largus ga.gum.id ē abūdans affluens.z q libent dat. Et compat larg9 gior gissimus. Unde large vel largit ius sime adver. Et hec largitas tatis. Et componit plargus q̄z largus. dilarg9 oia p valde largus Hic nota q philo.di.in li.de regimie regū. Reges sunt q̄ttuor.s.rex largus sibi z larg9 subditis suis.z rex avar9 sibi.z avar9 subditis suis.z rex avarus sibi.z larg9 subditis.z rex largus sibi z avarus subditis. Traces itaqz dixerūt. Nō est viciū in rege si ē avarus sibi z largus subditis. Indi vō dixerūt.q ē avarus sibi z subditis bonus est. Persi vō assentiētes tracibus z ptradicētes indis dixerūt. Nihil valet rex q nō est largus sibi z subditis. sed inter omēs meo iudicō peior est z repbandus q est larg9 sibi z subditis avar9. qa regnū illi9 cito destruet. Si vis acqrere vtutem largitatis. cōsidera posse tuū.tpa necessitatis z merita hominū. Debes igit largiri in domo iuxta posse tuū cū mensura hominib9 indigentib9 atqz dignis. Qui ergo dat alit peccat.z regulā trāsgredit largitatis. qa q largit dona sua nō indigentib9 nullā acqrit laudem. z qdquid dat indignis pdit. Et q sic inundat vltra modū suū divitias. veniet cito ad amara litora paupertatis.z assimilat illi q supra se dat suis victoriā inimicis. Qui ergo dat de bonis suis tpe necessitatis hominibus indigentib9 talis est rex. z largus sibi z subditis.ei9 regnum psperabit.z ei9 mādatum obsvabit.talem regez laudaverūt antiq. Tal dicitur vtuosus.larg9.moderat9. Qui vō fundit bōa sua inordinate regni sui indignis z nō indigentib9 talis est depopulator reipublice.destructor regni. z incōpetens regimi

Larva ve.est simulacrū qd terret.quod vulgo solet dici mascara. q2 apponit faciei ad terrenduz pueros. Item larva dicit malefic9 incantator. z umbra demonū vel demon. Dicūt.n.larvos esse demones factos ex hominib9 q meriti mali fuerūt.quoz natura dr esse terrere puulos.z in angelis garrire tenebrosis. vnde in hymno apostoloz petri z pauli. Larvas repellūt demonū vltra mundi limites. Et inde tractū est illd qd apponit faciei ne qs cognoscat. Vel ad terrorē dr larva q2 videt esse imago demonis. Et hinc larvo vas.i.larvā induere. Et hinc larvat9 ta.tum.i.larva indut9. vl a demone possessus sm hug. Pap etiaz sic di. Larve noxie vmbre.damnatoz aīe. Larva imago quam quis portat ante vultum

Larus ri.vt di.glo.levi.xi.animal est tā in terra q̄m in aquis habitās.volat eni z natat. Item deutro.xiiij.dicit glo.vt avis volat.vt aquatile natat.pua avis est vt fert nigra z pinguis.sp habitās iuxta aqs.nec pōt longe volare. Un z agiles hoies frequent eā capiūt

Larvula le.dimi.pua larva.

Lascivio vis.in lasciv9 exponit.

Lasciv9.A luxus xa.xū.dr lasciv9 va.vū. q̄si laxiv9 qa sit laxus.i.solut9 z van9. Pprie lasciv9 est q ppter luxuriam est solut9 z vanus quod vulgarit ventos9 vl petulans dicit z compat lasciv9 vior.sim9.vnd lascive vi9sime adver. Et hec lascivia vie.i.luxuria. Unde lasciviosus sa.sum.i.luxurios9 plen9 lascivia.q multū z petulāt ludit.z compat. vn lasciviose sius sime.adver.z hec lasciviositas tatis. Itē a lasciv9 vel lascivia dr lascivio vivi. re.i.luxuriari.ludere.vetezari.lascive se gerere

Lassasco scis.i.incipio lassari.infirmor vbum incboa. z format a lasso sas addita co

Lasso sas.i.fatigare. Unde lassus sa sum id ē fatigat9 g̃vatus.z compat.vnd lassitudo dinis.id est fatigatō Lasso activum est cū omib9 suis cpositis

Latat9 ta.tū.in lato tas. vid

Latebra. A lateo tes dicit hec latebra bre.i. obscuritas z inde latebrosus sa.sum.id est plenus latebra.vl obscuritas.z corr.te. naturalit

Lateo tes tui tere.i.abscondi vel esse in abscondito.habet adhuc z aliam sigficatōnem sm quā cstruitur cum actō z pprie rei aīmate.vt hoc csiliū latet me .i. ignorat a me. Si vō dicat ego lateo hoc csilium.aut nihil est dictum aut falsum est qd dr nec latine dr.z cstruit cum tali actō trāsitive. Lateo tes.cponit deliteo tes tui.i.deorsum latere. Relitteo.tes tui.i.iterz vel retro latere. Lateo neutrū est cum omib9 suis cpositis z caret sup sm vsū Deberet tñ sm analogiā facere latitū penul.cor.z corr. hanc sillabā la quā composita mutāt in li.corr. Un novidius de arte. Nocte latēt mente vicōqz ignoscit omni. sm q̄sdam Alij dicūt q supinū facit latitū etiā sm vsum z hos sequor. Et inde latito tas.

Lateralis.a latus dicit hic z hec lateralis z hoc laterale.a latere existēs .

Laterculus li.di.z sunt laterculi pui lateres.

Lateres.hic later teris est gleba cocta vnd fit murus. et dicunt lateres a latus ta.tū.q2 lati z spaciosi formant. Et nota q pstian9 di.hoc nomen deficere in omibus iuis casib9 singularib9 et pluralib9 pter accusativū singularem.nos tamē vtimur hoc nomie in vtroqz numero in quolibz casu sicut di.hug. Tamē nominativ9 non est in frequēti vsu scz later.z cor.pnlt lateres. Et nota hāc esse naturā lateris.q quāta plus abluit: tāto plus exaspascit z deterior fit. Unde qdam volens signare hvire se inutilit cuidam a quo nunq̄z remuneratōz csequi deberz interrogat9 a quodam qd ageret. pverbialiter dixit. Lavo laterem.quasi inutiliter servio sicut inutiliter laborat qui laterem lavat

Lateric9 cia ciū.i.de latere exñs a later ris dr

Laterna. A lateo tes dr hec laterna ne.q2 ibi intus lateat cādela.vnde di pap. Laterna dr eo q ignis in ea lu

ceat ꝛ lateat. vas lucerne est ꝛ corr. pmã. vnde in greci. dr. Quo cādela latet tibi sit locus ille laterna.
Laternula le. dimi. pua laterna.
Latero ras raui. a latus lateris. dr. ꝛ est laterare iūgere aliqđ alicui lateri apponere. Et cõponit allatero ras. i. iuxta laterare. Collatero ras. i. simul laterare. Dilatero ras. id est a latere remouere. ꝛ est actiuum latero cū omnibus suis cõpositis. ꝛ cor. te.
Latesco scis. inchoa. i. incipio latere.
Latex tricis. mascu. ge. dr a latebra. vel a lateo tes. Et ē latex pprie aqua subterranea. q: latet in venis trē. Quilibet tñ liquor dicit latex. sed determinat p adiunctū. vt bacchic⁹ latex. vel aquatic⁹ latex. ꝛ similia. ꝛ corr. pnlt gti scz i. ante c. ꝛ ntūs desinit in ex correptā naturalit.
Lathomia mie. femi generis. est lapidis cesio. ꝛ dicit a lathomus.
Lathom⁹. a laos qđ est lapis ꝛ thomos qđ est diuisio sectio vel incisio. cōponit hic lathom⁹ mi. i. cesor lapidū q: incidit lapides ꝛ diuidit ꝛ corr. to
Latibulum buli penul. corre. id est latebra vel obscuritas ꝛ deriuat a latebra
Laticosus sa. sum. i. aquaticus. vel aquosus vel liqrosus. Et dicitur a latice
Latinus na. nū. pnlt pdu. Et pprie latini dicti sunt ytalici. a latio. vel a latino patre lauinie Sed postea etiam latini dicti sunt ꝛ alij extra ytaliā. sed nō nisi literati proprie. q lrās habent latinas. Et inde hec latinitas tatis. multitudo latinoꝝ. ꝛ pprietas qua qs dr latin⁹ vel lingua latina. Et a latinus dr latinor naris vbum depon. Et latinizo zas. id est more latinoꝝ se habere. vel loqui. vnde excellent pprie dr latinari. q congrue loquit latinis literis. Nam layci etiam ytalici quasi barbari sunt respectu literatorum.
Latito tas. taui tare. frequentatiuum de lateo tes. latitum tu. u. in o. ꝛ corri. ti
Latiū tij. ponit p roma. Et vt dicūt historie saturnus e grecia iouē filiū fugiēs circa fines vbi nūc roma est latuit. ꝛ ab eius latebra latiū est appellata. vnđ lucan⁹ in primo. Gentib⁹ inuisis latiū pbere cruorē. ꝛ potest ibi poni adiectiue latiū cruorē. i. romanū cruorem. Et scribit p t. latiū. licet sonat c. ppter vocalē sequentē. Et a latiu3 dicit hic ꝛ hec latialis ꝛ hoc le. vnde idem in eodem. per transit latiale caput.
Lato tas. Latus ta. tum. i. amplus spaciosus deriuat a lateo tes. q: que lata sunt ex magna parte absconduntur Vel q: sunt apta ad abscondendū ꝛ ptegendum aliqđ ꝛ compat. latus tior. simus. vnđ late tius. sime. aduerb. Et hec latitudo dinis ꝛ pducit pmã. sed latus teris eā corri. Unde vsus. Seruat ab hoste lat⁹ leuum clipeus mihi lat⁹. Item latum tu. est supinū accomodatū de fero fers. Et inde lato tas. frequen. vide in fero fers. Item lato tas taui. tatum. i. in latum extendere ꝛ ampliare. et tunc deriuat a latus ta. tū. Lato cõponit cū con ꝛ fit collato tas. i. simul latare. Item cū di ꝛ dr dilato tas tatum id est extendere vel differre. vnđ dilatatus ta. tū. id ē extensus. diues fact⁹. ꝛ possunt esse frequētatiua istorum vborum cõfero cõtuli. collatum. ꝛ differo distuli. dilatū. Et est lato tas actiuū cū omibus suis cõpositis. ꝛ pđ. la.

Latria trie. est seruitus q soli deo debet exhiberi ꝛ exhibetur. ꝛ est latria qdam vtus cardinalis. ꝛ reducit ad iusticiam. Cõsistit. n. latria in eo q reddit deo qđ sib. debetur. ꝛ ppter hoc ad iusticiā reducit. nō quasi species ad genus. sed sicut vtus annexa ad pncipale q pncipat modum pncipalis. Hic nota q glosa dicit sup illud psalmi Adorate scabellū ꝛc. Caro xpi non est adorāda illa adoratōne q soli deo debet. Ad cuius intelligentia3 scire te volo q humanitas xpi pōt dupliciť cõsiderari. Uel prout intelligit nō cõiuncta verbo. ꝛ sic nō debet ei latria. sz hec cõsideratō est i itellectu tantū. Ul put intelligit vnita verbo. ꝛ sic potest ꝛ debet honorari vno honore cū vbo. ꝛ sic debet ei latria. vel alio modo. ꝛ sic debet ei dulia vel yperdulia. Et ita loquit pdicta glosa. Unđ di. augusti. sup illo iohā. Non turbet cor vestrū. Ego inquit dominicā carnē imo pfectam in xpo humanitatē ideo adoro. qa a diuitate suscepta ꝛ deitate vnita est. vt non aliū ꝛ aliū. sed vnum ꝛ eundem deū ꝛ hoiem dei filium esse cõfiteor. Deniq3 si hoiem sepaueris a deo illi nūq3 credo neq3 seruio. velut si qs purpurā vel dyadema regale iacēs inueniat. nunquid ea conabit adorare. Cum vo ea rex fuerit indutus piculū mortis incurrit si ea cū rege quis adorare cõtempserit. Ita etiā in xpo domino humanitatē non sola3 vel nudā sed deitati vnitam solicet vnum filiū. deū verū ꝛ hoiem. veru3 siquis adorare cõtempserit eternalit moriet. Uide etiam in dulia.
Item potest etiā queri an ymaginib⁹ xpi exhibend⁹ sit cultus latrie. Ad hoc dico q ymago pōt dupliciť considerari. vel sm q est res qdam. ꝛ sic nullus honor ei debetur. sicut nec alij lapidi vel ligno. vel sm q est imago. et q: idem motus est in imaginē inqntum imago. ꝛ in imaginatum. ideo vnus honor debet imagini ꝛ ei cuius est imago. ꝛ ideo cum xpc adorat latria simulit ꝛ ei⁹ imago adorāda est latria. Quare sit ad orientē adorādū. vidi tabernaculū ꝛ etiā in imago.
Latriensis. A latria dr hic ꝛ hec latriensis ꝛ hoc ense. qui latriam impendet.
Latrina ne. pnlt pdu. dr a lateo tes. ꝛ est latrina priuatus secessus. scz cloaca q latet in domo in loco priuato. vnđ ꝛ priuata dr. q autem dr latrina quasi latratus ani. q: ibi anus latrat. ethymologia est sm hug. Sup illud aūt. iiij. reg. cap. x. Destruxerūt edem baal. ꝛ fecerūt pro ea latrinas. di. magister in histor ijs. i. subterraneos cuniculos ad mūdandas vias vrbis.
Latro tras. traui. trare. pprie canum est. ꝛ p trāslatōe3 latrare dr fortiter garrire. vel cõtra ratōem aliqua dicere. ꝛ cõponit allatro tras. id est iuxta vel ad aliqđ vl valde latrare. Collatro tras. i. simul latrare vel cum latrante latrare. Delatro tras. i. valde vel fortiter latrare. Illatro tras. i. itus vel contra latrare. Relatro tras. id est iterum vel retro latrare. vel resistere vel contradicere. Sublatro tras. id est parum. vel post vel subtus latrare. Et est latro neutrum cum omibus suis compositis. ꝛ corr. la. naturalit vt3 in illo versu. Nat canis ipo. latrat extra. fulget in alto
Latro a latus dr latro tronis cõmunis ge. ꝛ dicuntur latrones satellites magnatū q circūdant latera eoꝝ qsi laterones. Item latro dr vispilio qui in siluis latet vt ex

poliat trāseuntes. ꝛ tunc dicit a lateo tes. ꝛ inde hoc latrocinū nij. ꝛ inde latrocinor naris vbum depo. i. pdari latrocinū exercere. ꝛ corri. ci.
Latrocinor naris. in latro expositū est
Latrunculus li. dimi. puus latro.
Latumia mie. vinculū. catena. carcer. vel custodia carceris
Latus teris. neu. ge. dr a lateo tes. q: nobis iacentib⁹ latet. ꝛ cor. la.
Latus ta. tum. in lato tas est.
Latusculum li. diminu. puum latus et formatur a lat⁹ addita culum
Lauacrū. a lauo uas dr hoc lauacrū cri. i. lotō ablutio. ꝛ corr. pnlt naturalit. lic3 in vsu possit positōe eam producere. Un in aurora ponit pnlt corr. vbi agit de oblatōne magoꝝ. Illō de lauacro gallica lingua tenet.
Lauatō onis. i. baptism⁹. ablutō a lauatus ta. tū. lauanda addita o. Unđ eccles. xxxiiij. Qui baptisat a mortuo ꝛ iterū tangit mortuū qđ pficit lauatō eius. ꝛ est sm antiquos q regularit declinabāt lauo uas. uaui. uare tu3. Similit sm illā antiqtatem inuenit hic lauator toris. et hec lauatrix cis. ꝛ hoc lauatoriū rij.
Lauator toris. in lauatō onis. expositū est
Laudabilis a laudo das dr hic ꝛ hec laudabil ꝛ hoc le q est dign⁹ vt laudet. Et cõponit cum in ꝛ dr hic ꝛ hec illaudabil ꝛ hoc le. q non est dign⁹ vt laudet
Laudo das daui. dare. datū. vnđ hic laudator toris. ꝛ hec laudatrix cis. ꝛ hec laudatō onis. ꝛ hic laudatus ta tum. qđ cõponit cum in ꝛ dr illaudat⁹ ta. tū. i. nō laudat⁹ ꝛ qñq3 inuenit non laudabilis p illaudabilis. licet sit laudatus. Laudo cõponit cum cō ꝛ dr collaudo das. id est simul laudare. ꝛ est actiuū cū omib⁹ suis cõpositis.
Lauerna ne. dea latronū ꝛ furum. ꝛ dr a lateo lates vl a latro latronis
Lauo uas. laui. lautū vel lotum. inuenit tñ uaui. uatū sm antiqs qđ est regularius. Lauare. i. mundare purificare. abluere. ꝛ inde lauo uis ui. uere. i. humectare. aspergere. madefacere. Lauo uas. ꝛ lauo uis. cum omnibus suis cõpositis siqua habēt actiua sunt. ꝛ habēt idem preteritu3 ꝛ supinū ꝛ corr. hāc sillabā la. in psenti sed in preterito eam pducūt. Unđ qdam. Ulcera culparum lauet aut lauat vltor eaꝝ. Item. Qui rigat ille lauit qui mundauit bene lauit
Lauo uis. ui. uere. in lauo uas est.
Laureolū li. in laurus vide.
Laureus rea reū. in laurus est
Laurus ri. fe. ge. ꝛ hic laurus rus rui. ꝛ hec laurea ree. qdam arbor que nunq3 viriditatē deponit. quasi laud⁹ vel laudea. Unđ a laus dr. q: olim cū laudib⁹ ea victoru3 capita coronabant. vnđ laudea dicebat. sed postea mutata est d. in r. ꝛ dr laurea. ꝛ inde laureus rea. reum. id est de lauro exñs. vel ad laurū ptinens. ꝛ hec laurea ree. id est victoria vel corona de lauro. vnđ laureatus ta. tū. i. laurea coronat⁹. Item a laurea hoc laureum rei vnđ hoc laureolū li. Laureū etiā dr remuneratō q cõsequebatur ex ludo. p q laurea corona victores remunerabantur. Laureolū vero dr ludus ille. ꝛ dicūt qdam q ludus ille est discus vel vga q supponit virge ꝛ ibi voluit. Un iuue. alis. Laureolū velox etia3 bñ lentulus erit

Laus a laudo das. dr hec laus dis. Et est laus ipa vt⁹ innitēs. Laudatō vo ipa laudātis oratō. nam laus etiā sine celebratōe cõstat. ꝛ est vnius sillabe laus
Lausantes in lauso sas. vide.
Lauso a laudo das. dr lauso sas. i. laudare. Inđ lausans tis. i. laudans. lausantes. i. laudantes
Lautia tie. in lauticia vide.
Lauticia. a lautus ta. tū. dr hec lauticia ticie. Et hec laucia cie. i. epularū magnificētia. Prope laucie vl lauticie dicunt deliciosi ꝛ delicati cibi vel mūdicie. ꝛ inđ lauticosus sa. sum. Et lauciosus sa. sum. i. delicios⁹. ꝛ compant. ꝛ inđ hec lauticiositas tatis. Et hec lauciositas tatis
Lautior oris. in laut⁹ exponit.
Lauciosus sa sum. in lauticia est
Lautus a lauo vel lauor dicit lautus ta. tum. i. lauat⁹ ta. tū. siue lotus. Item laut⁹ accipit actiue sm qđ ē nomē ꝛ tunc tantū valet laut⁹ quātum se bñ pcurās qsi munde ꝛ deliciose se pcurās. Quidam tñ dicūt q lautus est sincopatum p lauat⁹. qđ non credim⁹ esse verū. Et cõpatur laut⁹ tior simus. sm hug. Unđ grego. Lautiores cibos qñq3 sine culpa sumimus. i. pciosiores vel delicatiores
Laxare. i. ampliare soluere sm huguitōem vnde laxus xa. xum. vnđ in himno beati iohānis baptiste. Ut qant laxis resonare fibris.
Lazarus. interptatur adiutus. eo q a morte a domio fuerit resuscitatus.

L ante E

Lea lee. vl hec leena ne dicit vxor leonis ꝛ dicitur a leo Job quarto. Uox leene ꝛ dētes catuloꝝ leonu3 cõtriti sunt
Lebes tis. mascu. ge. puus cacab⁹. coqnalis scz cacabus. ꝛ facit actūs singularis lebetē vel lebeta. et hinc sumit hec lebeta te. p eodem. Unđ lebetes inuenit in plurali numero in ve. testa. vt p3 exo. xvij. ꝛ pducit pnlt gti siue e ante t. Unđ in aurora. Dignos psbiteros credo signare lebetas. Et scias q pprie in nrō vulgari cacab⁹ appellat vas eneū sc3 paroliū. Lebes vo est vas lapideū quod dr lanezo
Lebe⁹ dict⁹ ē iudas iacobi. vnđ in iuda. ꝛ acuit pnlt
Lecca ce. est proprietas lingēdi vl leccacitas. a lingo dr
Leccacitas. A lingo gis. dicit hec leccacitas citatis. et hic leccator catoris. ꝛ hec leccatrix cis. Nam talium est ligere
Lechi. i. maxilla. sicut habet iuđ. xv.
Lechitus ti. masc. ge. vas est sc3 ampulla vt dicūt de auricalco sm hug. pap. vo di. lechit⁹ in regnoꝝ libro ampulla olearia ꝛ pdu. pnlt. Un in doctrinali dr. ꝛ pducūtur lechit⁹ ꝛ hermofrodit⁹.
Lectica. a lectus dicit hec lectica ce. i. currus in quo defert lect⁹. Uel ē cortina circa lectum. vl etiam ipe lectus. ꝛ dicit tunc lectica sm qsdam a lectis herbis. ꝛ est idē qđ thorus sm hug. Pap. vo di. Lectica dicit lectus impatorum. ꝛ pdu. pnlt. vnđ ouid. Lecticā domie dissimulāt abi. Esa. lxvj. In lecticis ꝛ in mulis ꝛ in carrucis. Et a lectica dr lecticari⁹ rij q ducit currū. vel q facit lectulos. vl q in lectulo iacēs portat. ꝛ lecticari⁹ ria. riū. mobilit declinat in eodē sensu. vl q ptinet ad lecticam. ꝛ hic et hec lecticalis ꝛ hoc le. in eodē sensu
Lectō onis. fe. ge. format ab ho c gtō lecti de lectus cta

ctum addita o.
Lectisterniũ.lectus cti ꝯponit cũ sterno nis.⁊ dr̃ hoc le
ctisterniũ nij.i.lectus stratus ⁊ ꝑparatus.vel loc⁹ i quo
lectuli sternuũt.id est ꝑpant vel panni vel stramenta le
ctorum.vl loc⁹ in q̄ hoĩes sedere vel iacere ꝯsueuerunt
Lectito tas frequẽ.est de lecto ctas.⁊ formaĩ ab vltimo
sup̄.s.lectatu.a.mutata in i.cor.⁊ u.in o.vt a lectatu. lecti
to sicut etiã a rogatu fit rogito
Lectiũcula le.dimi.pua lectio.
Lecto ctas.i.frequent legere.⁊ formaĩ a lectu vltĩo sup̄
de lego gis.ꝯuersa u.in o.fit lecto
Lector ctoris dr̃ a lego gis.⁊ dr̃ lector a legendo.i.pcur
rendo.vnd̄ ⁊ nauis dicĩ legere quidq̄d ptransit. vl a le
gendo.i.colligendo omĩa q̄ legit.q̄si collector.vl a legen
do.i.figurarũ sonans pnunciando. ⁊ differt a pticipio
q2 non ꝯueniũt alicui ex eadem causa. pticipiũ enĩ ꝯue/
nit alicui ex actu vel passione. Sed nomẽ v̄bale cõueit
alicui nõ ex actu vel passione s3 ex frequẽtia.vel assidui
tate vel industria. Dicĩ.n.aliq̄s lector. vel q2 sciam vel
etiam pitiam habet legẽdi.vel q2 assidue vel frequenter
legit.vnd̄ ⁊ ab officiõ dicunĩ in eccl̃a lectores a legendo
frequent.sicut psalmiste dicũtur a psalmis canẽdis. vi/
de in ordo ⁊ in scribo
Lector⁹ ria.riũ.qd̄ ptinet ad legẽdũ. vel ad lectorem.
⁊ deriuatur a lector ctoris
Lectrũ tri.a lego gis.dicĩ hoc legium gij ꝑ eodez s3 ꝑ
pulpito ⁊ dicĩ siliter a lego gis.
Lecturio ris.i.legere volo a lectu formaĩ addita rio.et
meditatõ3 signat.⁊ corr.u.ante rio.
Lectus cti.dr̃ a lego gis.q̄a antiqui solebãt legere in le/
ctis suis.q̄ ⁊ circa lectulos habebãt pietes illitos cera.
vt si aliqd̄ dignũ memoria occurreret animis eoꝝ.stati
graphio in illa cera illud designarẽt.ne possent tradere
obliuioni.⁊ inde hic lectulus li.dimi. Et nota ꝙ exteri/
or pars lecti dicĩ spõda.interior pluteũ. Et vt di.p̄stia.
hic lectus cti.qd̄ antiq̄ etiam hui⁹ lectus q̄rte declinatõ
nis ptulerunt.Et vt di.ysi.Genialis lecti ppr̃ie sunt qui
sternunĩ puellis nubentib⁹ sic dicti a generãdis liberis
de hoc vide in geni⁹.Item lectus cta.ctũ.mobiliĩ decli/
natur.⁊ tũc est pticipiũ de lego2 geris.
Ledo dis si.sum.ledere.i.frangere terere. vl vulnerare
necare.⁊ dicĩ ledo quasi late edo.⁊ est ethi. vñ hic ⁊ hec
ledibilis ⁊ hoc le.⁊ hic ⁊ hec lesibilis ⁊ hoc le. Ledo com
ponĩ allido dis si.sum.i.ledere ad aliqd̄.Collido dis si
sum.i.simul ledere.Elido dis si.sum.i.valdẽ vl extra lede
re.Illido dis.i.intus.vl valdẽ ledere..Interlido dis.si.sũ.
id est intpolatim ledere.Perlido dis.i.pfecte ledere.p̄
lido dis.i.p̄ alijs vl ante ledere.Oblido dis.i.cõtra vel
circa ledere.Relido dis.i.iterũ vel retro ledere. Ledo ⁊
eius ꝯposita sunt actiua ⁊ faciũt p̄teritum in si ⁊ supi.in
sum.Item ledo vbiq3 ꝑducit hãc sillabã le quã ꝯposita
vbiq3 mutãt in li.siliter ꝑdu.ſm hug̃.Et p̄stian⁹ in pri/
mo maio.di.Ae dyptong⁹ trãsit in i.ꝑductã vt quaero
inq̄ro.laedo illido. Et hoc pt3 ꝙ laedo scribiĩ ꝑ ae dyp/
tongu3.s3 tacet a in pnunciatõe.
Ledo onis fe.ge.id est maris exundatõ sicut malma ē
eiusdem retractõ Et dicĩ a ledo dis.
Leena in lea exponĩ.

Legalis. A lex deriuaĩ hic ⁊ hec legalis ⁊ hoc le.qui le
gem seruat ⁊ fidem. Und̄ legaliĩ aduer. Et hec legalitas
tatis.Et legalis lis.le. qd̄ ptinet ad leges.
Legatari⁹ tarij.in legatũ est
Legatõ onis.i.missio fe.ge.Et formaĩ a legati gtõ de le/
gatus ta.tũ.addita o fit legatõ
Legatiuncula le.dimi.pua legatõ
Legatum ti.a lego gas dr̃ ⁊ est legatũ qd̄ in testamẽto
dimittĩ.⁊ differt a caduco.qd̄ s3 cum filius deest cadit
sup nepotẽ vl alium de cognatõne.s3 legatum extraneo
dimittĩ. Und̄ iuuenalis. Legatũ omẽ capis.necuon et
dulce caducũ.Et hinc legatari⁹ ria.riũ.qd̄ ptinet ad le/
gatum.⁊ hic legatari⁹ ⁊ hec legataria cui legatũ dimitti
tur.Item a lego gas.ꝑ mittere.dr̃ hic legatus ⁊ hec lega
ta.i.missus siue missa.vel nũcius siue nũcia. vñ vs⁹. Le/
gatus missus.legatũ morte relictũ
Legere in p̄terito ꝑducit duas p̄mas sillabas.sed in i
finitio eas corripit. Unde quidam. Non audes legere
que non legere pores
Legia gie.fe.ge.est pua nauis.⁊ dicĩ a lego legis q̄a le/
gat.i.pcurrat ⁊ trãseat aquas.
Legibilis.a lego gis.dicĩ hic ⁊ hec legibilis ⁊ hoc bile
aptus ad legendum.
Legio onis.fe.ge.dr̃ a lego gis.q2 legebanĩ.i.eligebãtur
q̄ deberẽt esse de legione. vl legio dicĩ a lex legis.q̄a le/
ge in castris se habebãt vel lege in legione dispositi erãt
Proprie q̄dem lingua macedonũ dicĩ falanx vel fala
ga.Galloꝝ caterua. Nostra legio. Et sunt in legiõe sex
milia sexcẽti sexaginta sex hoĩes. In cohorte q̄ngenti.
In manipulo ducẽti.In centuria centu3. In turma vel
ala triginta hoĩes. Sed turma ē peditum. Ala militu3
In decania decem ſm huguitõ3.
Legionari⁹ ria.riũ de legione existẽs. vl ad legionem
ptinẽs.⁊ dicĩ a legione.
Legista ste.cõmunis ge.dicĩ a lex.⁊ est legista q̄ docet
legem vl qui vacat legibus
Legitim⁹ A lex dr̃ legitim⁹ ma.mũ.i.bon⁹ ſm legẽ ha/
bitus vl factus.⁊ scribiĩ ꝑ vnũ t.cor.n.antepnlt Ouid.
de arte Legitimũ finẽ flãma virilis hab3.
Legito tas.pnlt corr.i.frequenĩ legere.⁊ formaĩ a scda
psona p̄sentis indicatiui mõi hui⁹ v̄bi lego gis.remota
s.⁊ addita to.vt lego legito
Legiũ gij.exponiĩ in lectrũ tri
Lego gas.a legi p̄terito mutata o.in i.fit lego gas.id ē
mittere.vt rex legauit petrũ in tusciam.Et legare est te
stamẽto aliquid alicui dimittere.⁊ ppr̃ie ꝑ manum he
redis.Et ꝯponiĩ Allego gas. Ablego gas.i.aliorsu3 le
gare.Collego gas.i.simul legare.Delego gas.i.de vno
loco ad alium vel deorsum legare.Oblego gas.relego
gas.Lego gas.cum omibus suis ꝯpositis est actiuum
⁊ ꝑducit le.S3 lego gis.corr.le. Und̄ v̄sus. Si tua scri
pta lego scriptũ lege quod tibi lego. Et p̄stian⁹ dicit in
vnj.li.lego gas.⁊ lego gis.⁊ dico dicas ⁊ dico cis.etiam
in p̄ma p̄sona habẽt differẽtia3 tꝑoꝝ. nam lego legas.
⁊ dico dicis.pnlt ꝑducũt.s3 lego gis ⁊ dico cas.corr. vñ
v̄sus. Prima dico lego.tcia dico lego
Lego legis. equocum est.Legere.n.est furari colligere
Esa.xvij. spicas leget.Item legere.i.trãsire.siue nauiga/

re.Actuũ.xxvij.cap̄.Legebãt cretã.Itẽ legere ē scriptaꝝ
figuraꝝ sonos pferre.vel ex scriptis figuris pnũciabilia
colligere.Et ita legere est fuꝝ ⁊ v̄ginũ.et nautaꝝ et via/
torũ et clericoꝝ.vnde vers⁹.Fur aurũ v̄go flores. mare
nauta librosq3 Clericus equoce singula q̄sq3 legit Red
de singula singulis.⁊ distingue significatõnes. Lego cõ
ponĩ Colligo gis.gi.ctũ.i.simul legere.Diligo gis lexi
lectũ.i.amare.Deligo gis.i.de alijs legere.Eligo eligis
elegi.ctũ.i.excerpe q̄si extra alia aliqd̄ legere Itẽ intelli/
go gis lexi.ab inter ⁊ lego ⁊ mutaĩ r.in l. Perlego gis.i.
pfecte legere. Prelego gis.i.ante legere. Religo gis. id
est retro vel iteꝝ legere.Seligo gis.i.seligere q̄si seorsu3
ab alijs legere.Subligo gis.i.furari q̄si subtus vl latẽ/
ter legere.Cõponĩ etiam cũ nec.⁊ dicĩ negligo gis c.ab/
iecta ⁊ assumpta g.ꝑ adiectõem. Lego gis.⁊ omĩa ei⁹ cõ/
posita sunt actiua.Item omĩa cõposita a lego mutãt e.ĩ
p̄senti simplicis in i.vt colligo diligo.intelligo pligo. p̄/
ligo seligo p̄ter relego qd̄ nõ mutauit le.in li. causa dr̃e
ad religo gas.sed p̄teritũ ⁊ supinum sui simplicis h̃uant
immutata vt collegi lectum.elegi.electũ. p̄ter intelligo.
diligo negligo q̄ mutant p̄teritum sui simplicis vt dile/
xi.neglexi.intellexi ſm hug̃. De hoc etia3 di.p̄stian⁹ in x.
li.Lego inquit legis in ꝯpositõe in gi facit h̃uans simpli
cis p̄teritum.vt colligo gi.relego gi.qd̄ causa differẽtie
nõ mutauit le in li.Excipiunĩ a lego tria cõposita mutã/
tia simplicis sigficatõnem q̄ non faciunt in gi. s3 in xi. et
sic nõ retinent simplicis p̄teritum.s.negligo neglexi.itel/
ligo intellexi.quod antiq̄ interlego interlexi pferebãt.di
ligo dilexi. Hec p̄stian⁹ de p̄dictorũ p̄teritis talis datur
v̄sus.Gi lego nõ mutat.nisi di.iũxeris inter
Legumẽ. A lego gis dicĩ hoc legumen mis.q̄a legiĩ.i.
colligiĩ manu. Und̄ ⁊ legumẽ quasi lectũ manu dicĩ. ⁊
est ethymolo. Ul legumẽ a legẽdo.id ē eligendo. Uete
res.n.queq3 meliora erant s3 fabam pisam.⁊ lẽticulam
legebant.i.eligebãt.vl q̄a meliora eligunĩ ꝑ semĩe.⁊ pro
ducit penultimam legumẽ.
Leguminari⁹ a legumẽ hic leguminari⁹ rij. ⁊ legumi/
naria rie.qui vel que custodit vel vẽdit legumina ⁊ ad/
iectiue leguminarius ria rium.quod fit de legumine. l
quod ptinet ad legumen.
Lelex gis sicut di.hug̃ hic ⁊ hec lelex gis. q̄dam popu/
lus est q̄ p̄mo dicebaĩ lex legis.s3 postea causa dr̃e gemi
nata est sillaba. Et ind̄ lelegi⁹ gia.giũ. Papias v̄o dicit
lelex gis ppriũ gentis.pnlt corr. Pristian⁹ etiã vbi d̄ter
minat de septuagintaocto terminatõnibus tercie d̄clĩa
tõnis sic dicit.In ex correptam vt hic lelex lelegis. ⁊ hic
ilex ilicis
Lema vel lemos grece latĩe dr̃ vorago
Leman⁹ ni.q̄dam fluuius in alemania.
Lembus bi.mas.ge.pua nauicula a lego gis dr̃. Unde
lembulus li.dimi. Alio nomĩe dr̃ linter.i.carab⁹ q̄ naue
in fluuijs ⁊ paludib⁹ vtunĩ
Leminas in libia tradunt trũcos sine capita nasci. os
⁊ oculos habere in pectore. Ita dicit ysidorus in decĩo
ethymologiarum
Lemos in lema vide
Lemur muris.mascu.ge. Nota hic ꝙ lemur fuit frater
romuli Und̄ hic lemur muris quasi remur. Lemures ꝑ

prie dicte sunt fantastice apparitõnes ⁊ nocturne q̄ appa
rebant romulo post mortem remi.quẽ interfecerat vl in
terfici fecerat.Et ideo dicti sunt lemures quasi remures.
Quelib3 tamẽ fantastice apparitões ⁊ nocturne dicũtur
lemures. Und̄ hora.epy. Nocturnos lemures portẽta
q3 thessala rides
Lena a leno nonis dr̃ hec lena lene.i.leccatrix vl cõsili/
atrix stupri. Lena etiam inueniĩ pro quodã genere pal/
lij. Und̄ psius.Cui circa humeros iacintina lena
Lendex cis fe.ge.i.tarinus v̄mis in largo
Lendiculus li.pua lẽs.
Lẽdosus sa.sum lẽdibus plenus.a lẽs dis dr̃.
Leneus nei.mascu.ge.id est bachus.⁊ dr̃ a lenio nis.q2
leniat curas.vel q2 sit lenis ad potandum. Ul lene⁹ dr̃
a lenoy quod est lacus vel cupa.in quẽ vel in quam vi/
num decurrit expressum.Et etiã lacũ dr̃ bach⁹ ꝑducere
⁊ ind̄ lene⁹ nea.neũ.i.bachicus
Lemen leminis.id est lenimentũ.Et dicitur a lenio le/
nis ⁊ ꝑducit ni
Lenio nis niui.nitum.id ē placare humiliare. lene3 fa/
cere.vnd̄ hec lenitõ onis.⁊ hoc lenimen mis. ⁊ hoc leni/
mẽtum ti.⁊ hic ⁊ hec lenis ⁊ hoc ne.⁊ compaĩ lenis nior
nissimus. Und̄ leniter nius.nissime aduerbiũ.⁊ hec leni
tas tatis.Et hec lenitudo dinis. Lenio componiĩ Deli
nio nis.Oblinio linis.i.placare lenem ⁊ dulcem facere.
ob aliquid lenire. Lenio ⁊ eius composita actiua sunt.
⁊ ꝑducit lenio vbiq3 hanc sillabã le.quam eius compo
sita mutant in li.⁊ eam ꝑducunt. Unde fit q̄dam coinci
dẽtia iter hec composita ⁊ composita a lino nis.ꝙ lenio
ꝑducat p̄ma3 pt3 ꝑ ouidiũ de arte dicentẽ. Leniet icipi/
ens omnia sentit amor.Et hora.in epy. Lenior ⁊ melior
sis accedẽte senecta
Lenipes dis.ge omnis.i.lenes habẽs pedes.⁊ cor.pnlt
tam nominatiui q3 gti
Leno lenonis masculini ge.id est leccator vel consilia/
tor stupri.⁊ deriuatur a leno lenis. quia mẽtes misero/
rum blandiendo ⁊ deliniendo seducit vt nundinet eo/
rum corpora
Lenocinor a leno onis deriuaĩ lenocinor naris.natus
sum.cinari.id est leccaciter viuere vel meretricari. vel il
lud officiũ exercere.i.stupri adulatõne famulari.vñ hoc
lenociniũ nij.i.leccacitas vel lenitudo.vl actus vl offici
um lenonis ⁊ corr.ci.lenocinor
Lẽs lẽdis fe.ge.dr̃ a lẽtus ta.tũ.⁊ ē lẽs lẽdis fetus sextu
pedis. Und̄ q̄dam. Lẽs lẽdis capiti.lẽs lẽtis ꝯuenit ori
Itẽ alius. Lẽs mordet ꝑ d.mordeĩ si capiat t. Item. Lens
animal lẽdis.lẽs ꝑ legumĩe lẽtis. Itẽ a lẽtus deriuatur
hec lẽs tis.quodã gen⁹ legumĩs.q2 humida ⁊ lẽta ē.vl
q2 lẽte surgat
Lẽs tis.in lẽs dis.exponiĩ.
Lẽteo.a lẽto.tas dr̃ lẽteo tes tui.eẽ vel fieri lẽtum. Ind̄
lẽtesco scis inchoatiuũ
Lẽticula le.dimi.qd̄ tam legumẽ idē quod lẽs tis. Itẽ
lenticula pua ⁊ rotunda macula in carne ad similitudi
nem lẽtis.vnd̄ lẽticulosus sa.sum.id ē plenus lenticulis
Et in his significatõnibus dicitur lẽncula a lẽs lentis.
Item lẽticula dr̃ vas olearũ ex auro ⁊ argẽto ppr̃ie.⁊ tũc
dicitur a linẽdo.quia reges ⁊ sacerdotes inde linebãt

⁊ iungebantur.

Lentigo a lens tis dr hec lentigo ginis.i.vestigiū puulaꝝ macularū in corpore scȝ lenticula.⁊ pdu.ti. Unde qdam. Est bona lēs ꝯmedi nō lētigo faciei. Et a lētigo dr lentiginosus sa.sum.i.plenus lētigine

Lentiscus sci.femi generis. quedam arbor dicta a lentus.quia cuspis eius lenta sit.i.moll'⁊ flexibilis

Lentitudo dinis in lētus exponit

Lentos grece plenus vl'plenitudo latine.⁊ hinc cōponuntur desinētia in lentus vt violētus somnolēt⁹. Est enim regula.Oīa nomīa composita apud latinos in lētus desinētia sunt composita ex p̄cedentib⁹ dictōib⁹. ⁊ lentos greco.vt somnolētus a somno ⁊ lentos greco. Uinolētus a vino ⁊ lētos greco ⁊c. Et omīa significant rem plenā rei appellate p dictōnem p̄cedentē in compositōne.vt vinolētus.id est plenus vino. Sōnolentus.i. plenus somno.

Lentus a lenis deriuat' lētus ta.tum.i.flexibilis.vt lenta salix.⁊ lentus id est ociosus.⁊ lētus.i.piger ⁊ tardus. ⁊ lentus.i.mollis non fortis.vt arcus lentus.⁊ lentus.i. non bn̄ siccus vt frumentū est lētum cū non est bene siccum.q autē qdam dicunt lētus id ē plenus.propter hec cōposita vinolētus.somnolētus ⁊ similia. friuolum est nunq̄ȝ enim lentus inuenit' in tali significatōne.nec p̄dicta nomīa componunt' a lentus sed a lētos greco quod significat plenitudinē sicut dixi lentos. Lentus ꝯparatur lentior lentissim⁹. Und lente tius.tissime.aduerbium. ⁊ hec lentitudo dinis. ⁊ format' ab hoc gtō lenti addita iudo. Item a lētus dicit' lento tas.taui.tare.i. curuare vel flectere.vel tardare.lētum facere ſm hug. Papias vō dicit.lente.id est paulatim.gradatim tarde.leniter. Lentus id est tardus.segnis. inefficax.languidus. ociosus. Ex p̄dictis patet q ille vsus non est recipiend⁹ Plenū flexibilē.tardū lentus tibi monstrat.qr ſm hug. lentus non inuenit' p plen⁹.

Lenul⁹ li.dimi.puus leno

Lenuncul⁹ li.dimi.puus leno.

Leo les leui letū lere.i.destruere delere.sȝ nō est in vsu Et ꝯponit' deleo les.leui.letū lere.id ē destruere. Leo et eius ꝯposita sunt actiua

Leo a leon abiecta n.dicimus nos latini hic leo onis. Et vt dicit ysido.xij.ethymo. Leo grece latine rex interp̄tatur.eo q pnceps sit omniū bestiaꝝ. Uirtus eorū in pectore est. Firmitas in capite. Cum dormiunt vigilant oculi. Cū ambulāt cauda sua cooperiunt vestigia sua. ne eos venator inueniat. Cū genuerint catulos.trib⁹ diebus ⁊ trib⁹ noctib⁹ catulus dormire fert'.tunc deinde patris rugitu vel fremitu veluti tremefactus cubilis loc⁹ suscitare dicit' catulum dormientē. Circa hominē eorū natura est. vt nisi lesi nequeāt irasci. Pater.n.eorū misericordia exemplis assiduis. Prostratis enim pcunt. captiuos obuios repatriare pmittunt. Hoiem nō nisi ī magna fame interimūt. De leone etiam dicit ambrosi⁹ in hexamerō.vj. Leo natura supbus.ferox.aliaꝝ ferarū generibus miscere se nescit.sed q̄si rex qdam plurimorū dedignat' ꝯsortium. Qui etiā cibum fastidit hesternum etiā sue esce ip̄as reliqas aduersat'. Que aūt se ei sociare fera audeat.cui⁹ voci tant⁹ naturalit' inest terror.vt multa animantium q̄ p celeritatē impetū eius possent euadere rugientis eius sonitu velut qdam vi attonita atq; icta deficiūt.leo gallū ⁊ maxime album veret'. Leo eger simiā q̄rit vt eā deuoret qua possit sanari. Omnis fera egra canis hausto curat' sanguie. Et scias q leo aliquādo signat xp̄m.aliquando dyabolū.vnd di. Gregor. in qnto mora. Quia natura vniuscuiusq; rei ex diuersitate ꝯponit' in sacro eloquio p rem qualibet licite diuersa figurant'. Habet quippe leo v̄tutem habet ⁊ seuiciam.v̄tute ergo dominū.seuicia dyabolū signat. vnd dicit' de domio in apocal'.vicit leo de tribu iuda. De dyabolo vō dicit vertex apostoloꝝ. Sicut leo rugiēs circuit querens quē deuoret. De leone aūt inq̄ntum signat cristū dicit salomon in.xxx.cap.puerbioꝝ. Tria inquit sunt q bene gradiunt'.⁊ quartū quod incedit felicit'. Leo fortissimus bestiaꝝ ad nullius pauebat occursum Gall⁹ succinctus lumbos. Et aries.nec est rex q̄ resistit ei. Et qui stultus apparuerit postq̄ȝ eleuat⁹ est in sublime.sicut exponit grego.in.xxx.li.mora. Ipe q̄ppe hoc loco leo ponit' de q̄uo in apoca.scriptum est. vicit leo de tribu iuda.q fortissim⁹ bestiarū dicit'.qa in illo quod infirmū est dei fortius est hominibus.q ad nullius pauet occursum. Dicit.n.venit pnceps mundi hui⁹.⁊ in me nō habȝ quicq; Gallus succinct⁹ lumbos.i.p̄dicatores sancti ⁊ inter h⁹ noctis tenebras veruȝ mane nūciantes q succincti sunt lumbos.qr a mēbris suis restringūt fluxū luxurie.in lūbis q̄ppe luxuria est.vnd ⁊ eis a domio dicit'. Sint lumbi vestri p̄cincti. Et aries. Nec rex est q̄ resistat ei. Quē arietē in hoc loco accipim⁹ nisi p̄mum intra ecclesiā ordinem sacerdotū. De q̄bus scriptum est. Afferte dn̄o filios arietū.q p exempla sua gradientē ꝑplm q̄si subsequentem ouiū gregeȝ trahūt.q̄bus spūaliter recteq; viuentibus nullus rex sufficit omnino resistere.qa quātumlibȝ ꝑsecutor ouiet.intentōneȝ eoꝝ non valet p̄pedire. Sunt.n.ad eum quē desiderāt ⁊ anxie currere ⁊ moriendo puenire. Ponit' ergo leo p̄mus. Gallus secund⁹.terci⁹ aries. Apparuit etiā xp̄c p̄mo. deind sancti p̄dicatores apostoli. ⁊ tunc demū spūales patres ecclesiaꝝ p̄positi. videlicȝ ⁊ duces gregū q sunt doctores sequentiū populoruȝ. Uerū qa post hec antixp̄c apparebit ergo illud q̄rtum subdidit dicēs. Et q̄ stultus apparuerit postq̄ȝ eleuatus est in sublime. Ipe quippe in sublime eleuabit' cū deum se esse mentiet'.sed eleuat⁹ in sublime stultus apparebit.qa in ip̄a elatōe sua p aduentū veri iudicis deficiet. De quo nequaq̄ȝ moueat quer.q̄ȝ quod super⁹ dictum est qd incedit felicit'. Tria q̄ppe incedere bn̄ dicit ⁊ q̄rtum feliciter. Non enim omne quod feliciter bene. neq; in hac vita omne quod bene feliciter. Nam leo et gallus et aries bene incedunt sed non hic feliciter. quia ꝑsecutōnem bella patiunt'. Quartum vō feliciter ⁊ non bene incedit.qr in fallacia sua antixp̄c gradiet'.sed iuxta breue temp⁹ vite p̄sentis in sua fallacia ꝓsperabitur sicut de eo sub anthiochi specie p danielem dictuȝ ē. Robur datum est ei ꝯtra iuge sacrificium ꝑpter peccatum ⁊ ꝓsternet' veritas in terra.⁊ faciet ⁊ ꝓsperabit'. Quod salomon ait incedit felicit'.hoc daniel dicit ꝓsperabitur. Quomō autē per leonem marcus euangelista figurat'. dicam in marcus.

Leochrisis. Leucos quod est albū cōponit' cuȝ chrisis qd est aurū.⁊ dicit' hic leocrisis.gēma aureo colore intercidente cādida vena scdm hug. Papias vō dicit Leochrisis gēma est colore aureo vena cādida iteruenīete

Leon ontis in leos vide

Leoninus na.num.pnlt pducta.i.res leonis vl'ad leonem ptinēs.⁊ dicit' a leo onis.

Leontophonus phoni fe.ge.dicit' a leon quod est leo ⁊ dicit' leontophonus quedam bestia modica sic dicta. quia si capiat' ⁊ exurat' ⁊ eius cinere carnes aspse ponāt' per vias leones necant.si quantulumcunq; ex illis supserint

Leopardus pdi.mascu.ge.cōponit' a leo ⁊ pardus ⁊ dicitur hic leopardus di.quod regularius diceret' leonispardi.vt ex vtraq; parte declinaret'. Et nascit' leopard⁹ ex adulterio leene ⁊ pardi.vl'parde ⁊ leonis. ⁊ hinc hec leoparda de.ſm huguitōȝ. Papias vō dicit. Leopdus ex adulterio leene ⁊ pardi nascit'.⁊ terciam originem efficit.vnde dicit'.⁊ sic vult hug.q componat' leopard⁹ ex duob⁹ rectis.⁊ ido ex vtraq; pte regularius declinetur Alij vero dicunt cum q̄bus ego q leopardus cōponat' ex corrupto ⁊ integro.s.ex lea vel leena ⁊ pardus.⁊ sic regulariter ntūs declinat' ⁊ obliquus manet indeclinabilis. Non enim dicitur leopardus eo q sit partim leo et partim pard⁹.sed qa natus ex leena ⁊ pdo. ⁊ hoc sentit maister bene.

Leos apud grecos equiuocū est. Leos.i. popul⁹. leos id est pnceps vel rex Und greci dicunt leon quoddam aīal qr pnceps sit omniuȝ bestiaꝝ.⁊ hinc abiecta n.dicimus nos hic leo onis

Lepidul⁹ in lepidus exponit'

Lepidus da.dū.dicit' a lepus. ⁊ est lepid⁹ sale sapiētie conditus suauis,curialis, mollis dulcis ⁊ comparatur lepidus dior dissim⁹.vnd lepide di⁹ dissime aduerbiuȝ.⁊ hec lepiditas tatis.⁊ lepidul⁹ la.lum.i.aliquātuluȝ lepidus.⁊ hec lepida de.i.antiquoꝝ patrum imago. Et cōponitur lepid⁹ cum in ⁊ dicit' illepidus da.duȝ.i. insuauis insipidus ſm huguitōȝ Grecismus facit differētiā inter lepid⁹ ⁊ facet⁹. Und dicit. Sȝ verbis lepid⁹ aliq̄s factisq; facetus.

Leporin⁹ na.num in lep⁹ vide

Lepori⁹ ria riū.in lepus vide

Lepos oris.mascu.ge.dicit' a lepus. Et est lepos dulcedo ⁊ suauitas in verbis.qr leporina caro suauis est.⁊ p ducit pnlt.gti lepos poris.sȝ lepus oris.eam corri. Unde vsus. Silua tenet leporem.sapiētis lingua leporem Uide etiam de lepos in quarta pte in capitulo de coloribus rhetoricis

Lepra prurigo ginis. Componit' cum leo les.⁊ dicitur hec lepra pre.scȝ asperitas cutis cū pruritu ⁊ squamosa qr let.i.delet pruriginē.i.scabiē p hoc q foras emittitur. vel qr p pruriginē delet carneȝ hominis. Uel dr a lepida herba cui est silis in aspitate ⁊ in squamositate. Und leꝓsus sa.sum.⁊ compat' lepsus sior sim⁹.vnd leprose si⁹. sissime.⁊ hec leprositas tatis. An lepros⁹ debeat celebrare dicam in missa.

Lepus.a leuis dicit' hic lepus oris.q̄si leuis pes. qa leues habeat pedes ⁊ velocit' currat.⁊ est ethymo. ⁊ corpo. Und leporin⁹ na.num.pnlt pdu.⁊ lepori⁹ ria. riuȝ. pnlt corr.vnd hec leporia rie.dr qdam vitis q̄ cito tēdit ad maturitatem.⁊ est lep⁹ pmiscui ge. ⁊ ind addita culus fit dimi.hic lepuscul⁹ li.paru⁹ lep⁹. Prouerbi.xxx. cap. Lepuscul⁹ plebs inualida. Und di.pstian⁹ in.iij.libro. Lep⁹ quod solum in us masculinū siue epicenum dissillabū latinū tercie declinatōis assumit nomīatiuo cul⁹.⁊ facit dimi.vt lep⁹ lepuscul⁹

Lepuscul⁹ pnlt corr.in lep⁹ vide.

Lesibilis a ledo dicit' hic ⁊ hec lesibilis ⁊ hoc bile. idem quod ledibilis

Lesio onis.fe.ge.id est lesura a ledo dis.vel a les⁹ sa.suȝ lesi addita o.pformatōem.

Lesura re.fe.ge.i.lesio a ledo dis

Les⁹ sa.sum a ledo deris.pticipiū.

Letalis.a letū ti.dicitur hic ⁊ hec letalis ⁊ hoc le. id est mortalis. Inde letaliter aduerbium.id est mortaliter.et pducit ta.

Letamen minis.neu.ge.i.fim⁹ sic dict⁹.eo q suo nutrimento leta reddit gramina.

Letania nie.i.rogatō vel inuocatō.⁊ ppie p mortuis facta.⁊ dicit' a letum ti.ſm hug.⁊ acuit pnlt. Papias vero di. Letanie grece latīe dicunt' rogatōes que inducūt' ppter rogandū deuȝ ⁊ imp̄cāduȝ.vid in exomologesis.

Letargia gie.pnlt acuta.vide in letarg⁹.

Letarg⁹.a lethe qd interp̄tat' obliuio.dr hic letargus gi morb⁹ obliuionē afferēs ⁊ somnū.vnd in boetio. Philosophia inq̄t letargum pati' scȝ ꝯmunē morbum illusarum mentiū.vnd letargic⁹ ca.cū.pnlt corr.i. obliuios⁹ vel q̄ letargū patit'.⁊ hec letargia gie.pnlt acuta.ipsa obliuionis infirmitas scȝ opp̄sio cerebri cum obliuione et somno iugi

Letatus ta.tū.i.mortu⁹ vel mortificat⁹.⁊ dr a loetuȝ ti. vnd ouid.methamor. Quo simul intrauit loetata quoq; corpora vidit.⁊ scribit' p oe dyptongū sicut loetū. Inuenit' etiam laetat⁹ ta.tū.a laetor taris.pticipium.vnde in psal. Loetat⁹ suȝ in his q̄ dicta sunt mihi. ⁊ tūc scribit' p ae dyptongū sicut laetor.

Lethe.a leo les dicit' lethe hui⁹ lethes.palus infernal'. qr delet memoriā.vnd ⁊ interp̄tat' obliuio.qr ex quo anime bibūt de aqua illi⁹ patiunt' obliuionē p̄teritorū ſm poetas.vel futuroꝝ ſm philosophos.vnd lethe⁹ thea. theum.i.infernalis vel ptinēs ad lethem vel obliuiosus vnd ⁊ lethea papauera dicim⁹.qr obliuionē mandentibus ꝯferunt ⁊ acuit pnlt. Luca.in.iij. Me nō lethee cōiunx obliuio ripe.

Lethes fe.ge.q̄dam arbor cui⁹ succus gustat⁹ confert obliuionē.⁊ dicit' a lethe. Lethes cōponit' cum fagin. qd est ꝯmedere.⁊ dicit' hic lethofagus gi. fruct⁹ illius arboris q̄ valet ad irritandū amorē. Und ouidi.de remedijs Illo lethofagos illo serenos in antro. Esse puta ⁊c. Uel legit' ibi ſm q̄sdaȝ loetofagos p oe dyptongū in p̄ma sillaba ⁊ sine h.in secūda sillaba. Est aūt loetofagus fagi. vermis corpa mortuoꝝ ꝯmedēs.⁊ ꝯponit' a loetū ti.qd est mors ⁊ fagin qd est ꝯmedere

Letheus thea theū pnlt acuta in lethe exponit'

Letofagus in lethes vide.

Leticia cie.in letus exponit'.

Letifer ra rū pnlt corre.i.ferēs mortē.a letū ⁊ fero fers.
ↄponit̄ p oe dyptongū.vel laetifer ra.rū.i.ferens leticiā
a fero et letus vel leticia.⁊ tūc scribit̄ p ae dyptongū.
Letifico cas caui.care.catū v̄bum actiuū.i.letū facere ⁊
ↄponit̄ a let⁹ ta.tū.⁊ facō ⁊ corr.fi
Letum ti.i.mors p oe scribit̄ ſm pap̄. Et dicit̄ a leo les.
Unḋ di.pſtian⁹ in.ix.li.a deleo les.cuius simplex leo in
vsu nō est deletū fit.vnḋ ⁊ letū ipa res que delet vitā qꝛ
a leo simplici quod in vsu non pfertur est. Unḋ quidā
Linque metū leti nam stultū est tpe omni
Laetus ta.tum p ae scribit̄.qa a latitudine dicit̄ qꝛ gau
dio mētis dilatet̄ ſm pap̄.Hug̃ vō dicit.a latus ta.tuꝫ.
deriuat̄ laetus ta.tū.i.hilaris quasi latus.qꝛ latam et ex
tensam habeat faciē.solēt enī laeti faciem distēdere. ecō
tra tristes corrugare.Et compat̄ laetus tior ſim⁹.Unḋ
laete tius sime.aduer.Item a letus ti.addita cia.fit leti
cia cie.q̄si laeticia.⁊ est leticia vultus.gaudium mentis.
Exultatō vō v̄borum ⁊ mēbroꝝ.Item a letus dicitur le
tor taris.tatus sum.⁊ ↄponit̄ colletor taris.Et est depo
nentale letor cum suis ↄpositis.⁊ etiam scribitur per ae
dyptongū.Letus componitur Preletus.q̄ꝫletus.tam
letus.i.valde letus
Leua ue.fe.ge.i.sinistra. Et dicit̄ a leuo uas. qꝛ aptior
sit ad leuādū ⁊ portandū aliquid.Ipa.n.portat clipeuꝫ
⁊ ensem ⁊c.vt dextra expeditor sit ad agendū.vnḋ leuus
ua uuꝫ.i.sinister.vel malus vel puersus.Et pdu.le. ſꝫ le
uo uas.corripit le
Leuatoriū rij.in leuo uas vide
Leucos grece dicitur album.
Leucothoe leucothoes fe.ge.i.alba dea.s.aurora ⁊ yno
mater portuū ⁊ ↄponit̄ a leucos quod est album et the
os de⁹ ſm hug̃. Pap̄.etiam di.lacothoe. vl̄ leucothoa.
id ē alba dea q̄ est aurora.
Leuga finit̄ passib⁹ mille quingentis.Leugas galli vo
cant.greci stadia. Nos miliaria ſm Pap̄.
Leui interp̄tat̄ additus vel assumpt⁹. Dixit enim lya
quādo pepit eum.nō ambigens de amore viri.nunc me
cum erit vir meus.qa peperi ei tres filios. ⁊ tunc acuit̄
in fine.Item leui est p̄teritum de lino nis. leui.letum. et
de leo les leui qḋ non est in vsu. Itē leui est nomē dtūs
huius nominis hic ⁊ hec leuis ⁊ hoc leue.⁊ tunc prima
acuitur.
Leuia uie.q̄daꝫ mensura terre q̄ qngentis passibus fi
nitur.⁊ dicitur a leuo uas
Leuiathan est serpēs tortuosus in aquis.s.dyabolus
in mundo.q̄ in hui⁹ seculi mari volubili versat̄ astutia
⁊ acuit̄ in fine.⁊ interp̄tat̄ additamentū eoꝝ.quorū scꝫ
nisi hominū qbus in paradiso semel culpā p̄uaricatōis
intulit.⁊ hanc vsqꝫ ad eternaꝫ mortē quotidie pessimis
suggestionibus extēdit.quibus dum reatū fenore pecca
ti multiplicat penas pculdubio sine cessatōe coaceruat
Potest quoqꝫ leuiathan p antifrasim siue p irrisioneꝫ
vocari. Primo qppe homi psuasione callida diuinita
tem additurꝫ se phibuit.sed immortalitatē tulit. Addi
tamentuꝫ hominū ergo p irrisionē dici potuit.qbus dū
hoc qḋ erant se addere spondet.etiam hoc quod erant
fallēdo subtraxit. Sed leuiathan iste hamo captus est
qꝛ in redemptōne dū p satellites suos escam corpis mo-
rdit.diuinitatis illum aculeus pforauit.quasi ham⁹
qppe fauces deglutiētes tenuit.Dum in illo ⁊ esca carnis
patuit.quā deuorator appeteret.⁊ diuinitas passiōis tē
pore latuit.quā enecaret.sicut dicit gregorius.in.xxxiii
li.mora.exponēs illḋ iob.xl.capi.An extrahere poteris
leuiathan hamo.
Leuidensis. A leuis pro non ponderoso dicitur hic ⁊ hec le
uidensis huius leuidēsis.q̄dam vestis dicta.quia raro
filo leuiter densata sit.⁊ videtur componi a leui ⁊ densus
Leuigo.a leuis qḋ est planus deriuat̄ leuigo gas pnlt
corr.Et est leuigare planare.limpidiare leuem.planum
facere.Et videt̄ esse a leuis ⁊ ago agis. sed potius ē ethi
mologia leuigo.i.leuem ago q̄ꝫ ↄpositōis ostensio.vn
de leuigatus ta.tū.i.planatus politus. Gen.vi.capitu.
Fecit arcam de lignis leuigatis.Item a leuigo hec leui
ga leuige.instrumentum leuigandi quod etiaꝫ compla
natorium vocat̄.
Leuio as aui.deriuat̄ a leuis p non ponderoso.Et est
leuiare leuem facere vel exonerare. pondus auferre vel
diminuere quod vulgo dicitur allebigare. Et compoi
tur. Alleuio uias.Colleuio uias.Et est actiuū cum omi
bus suis ↄpositis
Leuipes a leuis ⁊ pes componit̄ leuipes pedis.gene.
omis penul.corr.vbiqꝫ.id est leues habēs pedes.s.pla
nos vel agiles
Leuir uiri.mascu.ge.a leuus dicit̄.Et est leuir cognat⁹
scꝫ frater mariti vel vxoris.q̄si leuis vir.a qbus videtur
ↄponi.⁊ corr.pnlt gn̄
Leuis in leuo uas. exponit̄.
Leuiscor a leo les qḋ est deleo les.dr leuiscoris. v̄buꝫ
deponēs.ſꝫ nō est in vsu ⁊ inde componitur obliuiscor
obliuisceris
Leuita.a leui filio iacob dicit̄ hic leuita te.pnlt pducta
id est dyaconus. De leui.enim leuite exorti sunt a qbus
in templo dei mistici sacramenti misteria explebantur.
Hi grece dyacones.latine ministri dicunt̄. qꝛ sicut in sa
cerdote ↄsecratō.ita in dyacono ministerij dispensatio
habet̄.vide in dyaconus. A leuita deriuat̄ leuiticus ca
cum.pnlt corre.res leuite vel ptinens ad leuitam Unḋ
quidam liber appellatur leuiticus leuitici.eo q leuita
rum ministeria ⁊ diuersitates victimaruꝫ totusqꝫ in eo
ordo leuiticus annotetur. Unḋ ⁊ a leuita dicitur. q au
tem dicitur leuita quia vitam alioꝝ debet leuare ethy
mologia est
Leuiticus in leuita exponit̄
Leuitissa se.i.vxor leuite.vel q̄ habet illud officiuꝫ ⁊ di
citur a leuita te
Leuitonariū narij.i.collobiū lineū sine manicis.id est
dalmatica quali egiptij monachi vtuntur. hoc leuite
olim vtebantur.
Leuncul⁹ li.dimi.puus leo
Leuo uas.uaui uare.equocum est.Leuare nanqꝫ idē
subleuare.vel leuem facere.quasi exonerare.⁊ leuare.i.
planare.sed differūt in tempe.qꝛ in prima significatōne
leuo corri.pmam.sed in secūda scꝫ p planare pdu.pmā.
Unḋ versus.Alleuat extollit.alleuat corpora planat.
Item leuo uas quādo ptinet ad leuitatem corr. pmaꝫ
vt dixi.sed leuus ua uum.id est sinister ⁊ pdu.le. Unḋ

q̄dam. Non ego spōte leuo pond⁹ qḋ sit graue leuo. id
est brachio sinistro.Et a leuo uas ſm vtranqꝫ significa
tōnem v̄balia scꝫ leuator leuatrix.leuatō leuamē.et hoc
leuatoriū rij.loc⁹ in quo leuat̄ vel planat̄ aliqḋ Leuo as
ſm vtrāqꝫ significatōꝫ ↄponit̄ Alleuo uas.Eleuo uas.
Deleuo uas. Releuo uas. Subleuo uas ⁊ est actiuuꝫ
cū omibus suis ↄpositis.Item a leuo uas. ſm vtranqꝫ
ipius significatōnem deriuat̄ hic ⁊ hec leuis ⁊ hoc leue
⁊ ponit̄ p agili ⁊ nō ponderoso.⁊ p plano scꝫ qḋ pilis ⁊
asperitate caret.sed est ibi dria in tempore. Unḋ q̄dam
Pro plano leuis p leuitate leuis.Item Pro supporto
leuo.pro plano dicito leuo.Et ſm vtranqꝫ significatōeꝫ
compat̄ leuis uior.uissim⁹. Unde leuiter uius uissime
aduer.Et hec leuitas tatis.Et assignat̄ in grecismo diffe
rentia inter facile ⁊ leue.vnde versus. Dicitur id facile
quod non grauat ad faciendum. Cui pondus inest di
citur esse leue
Leu⁹ ua.uū.in leuo uas.exponit̄.
Lex legis.dr a lego gis.qꝛ legit̄.⁊ est lex ius scriptum as
ciscens honestum phibens contrarium. Uel lex est scri
ptum populo pmulgatum maiistrato querēte ⁊ popu
lo respōdente. Solebat.n.maiister ciuitatis cū aliquaꝫ
legem vellet ↄstituere ascēdere pulpitū in media concō
ne ⁊ querere a populo si vellet illud ratū esse. ⁊ accepta
respōsione a ipso deinceps p lege habebat̄.ſm huguitō
nem.Inde legifer ra.rū.i.legem dans vel ferēs. Et scias
q lego gis.corr.le.in p̄senti.sed in p̄terito pdu. vnde lex
legis tenet naturā huius p̄teriti legi.cum pmaꝫ pducat
vn̄ v̄sus. Nō decet illa legi q̄ sunt ↄtraria legi. De lege
naturali.vide in ↄscientia.
Lexis interp̄tatur pausatō vel sermo.⁊ inde barbaro
lexis ſm huguitōnem. Papias vero dicit lexis grece la
tine locutō.id est quelibꝫ sillaba vel vox que scribi debꝫ
vel potest

L ante I

Lya interp̄tat̄ laboriosa. Utiqꝫ fuit laboriosa in gene
rando. Plures.n. dolores q̄ꝫ rachel fecunditate parie
di ppessa vel experta est.vt vult grego.in.scda omel.eze
chi.Lia q̄ interp̄tat̄ laboriosa signat actiuā vitaꝫ q̄ labo
riosa est qꝛ desudat in ope. Lia lippa ⁊ fecunda describit̄
qꝛ actiua vita dum occupat̄ in ope min⁹ videt.ſꝫ dū mō
per verbum modo p exemplum ad imitationem suam
proximos accendit.multos etiam bono opere filios ge
nerat.
Libamen minis.ge.neu.sacrificiū vel cibus.Et dicitur
a libo bas.⁊ pducit ba. Et scias q sicut dr in historijs in
pncipio leuitici.triplex eoꝝ que offerebant̄ occurrit di
scretō. Aut.n.erat oblatō de animalib⁹ ⁊ sacrificium di
cebatur.nec ante octauū diem natiuitatis poterat offer
ri.nec eadē die ⁊ mater ⁊ foetus eius. Aut de sicca mate
ria vt de simila pane thure ⁊ ppie dicebat̄ oblatō. Aut
de liquidis vt de vino ⁊ oleo qḋ ppie libamen vel liba
tio dicebat̄.licet his nominibus scriptura q̄nqꝫ indifferēt
vtatur. Itē alibi dr libamē ⁊ libamentū erat simila oleo
glutinata ⁊ vinū q̄ cū hostia adolebant̄. vt q̄i vinū ⁊ pa
nis ⁊ caro dn̄o offerant̄.
Libanus a libo bas.dr hic liban⁹ ni.mons fenicum al
tissim⁹ dictus sic.ppter thus qḋ ibi colligit̄ vnḋ fit liba
tio ſm hug̃.vel vt di.pap̄. Liban⁹ est fenicū mōs in q̄ ce
dri sunt altissime. Alter liban⁹ est mons arabie vbi col
ligitur thus.Sed hec liban⁹ arbor est arabie immensa
atqꝫ ramosa succū aromaticuꝫ fundēs.⁊ dicit̄ ppie hic
libanus p mōte.hec liban⁹ p arbore. hoc libanū p thu
re.q aūt dr eccle.xxiiij Quasi libanus nō incisus in mas.
genere autoritati ascribim⁹. Item libanus ponit̄ p tem
plo.Esa.xxxiij.Confusus est liban⁹ ⁊ obsurduit. vbi di.
glosa.Confusus est liban⁹ id est templū ⁊ obsurduit ne
ibi audiant̄ p̄ces a domino.sicut an.e. Item alia glo. Li
banus id est templū.vnḋ zacharie.xj. Aperi libane por
tas tuas ⁊ deuoret vel comedat ignis cedros tuos. Itē
ezechielis.xvij. Aquila grandis magnarum alaruꝫ ve
nit ad libanum.⁊ tulit medullam cedri.⁊c vid i hermel
Libasi⁹ sij.mas.ge.i.bachus.a libo bas dr.
Libatorium libatorij.locus vbi sacrificatur. et dicitur
a libo libas.
Libatus a libo bas.dicitur libatus ta.tum.id est sacri
ficatus vel parumper degustat⁹.Et componit̄ illibat⁹.
ta.tū.i.non tact⁹
Libella le.dimi.pua libra
Libellulus li.dimi.puus libell⁹.
Libell⁹ li.paru⁹ liber vel codex.
Libens. A libeo bes dicit̄ libēs tis.omīs gene. tam pti
cipium q̄ꝫ nomē.Et compat̄ put est nomē. Libens tior.
tissim⁹.vnde libenter tius tissime.aduerbium.⁊ hec libē
tia libentie ſm hug̃. Et papias dicit. Libens plena volū
tate volens
Libent̄ aduer.i.cū magna volūtate ⁊ animo
Libeo bes.hui.hitū.olim erat in vsu sed mō non est in
vsu nisi libet impsonale ab eo deriuatum. vnde libesco
scis.inchoatiuū.Et notandū q antiq dicebant lubꝫ ⁊ lu
besco.p libet ⁊ libesco.vnḋ nos vtimur cōposito allubꝫ
⁊ allubesco.i.obedire vel ↄsentire.Item libeo ⁊ libet cō
ponit̄ Collibeo vel collibet.i.simul libere vel obedire vl̄
ↄsentire.Item ↄponit̄ Perlibeo bes.vel plibet.id ē pfe
cte libere. Libeo cum omnib⁹ suis ↄpositis est neutruꝫ.
⁊ libet impsonale siliter. Omē.n.impsonale ge. neu.est.
speciei deriuatiue.⁊ nullius numeri ⁊ nullius psone. ⁊
eiusdē coniugatōnis cui⁹ est v̄bum a quo descēdit. Iteꝫ
liber ⁊ libeo cum omibus suis compositis corripit hanc
sillabam li.vnde facetus. Nemo placet stulto nisi dicat
quod libet illi.
Liber ra.rū.dr a libero ras.⁊ dicit̄ liber q̄ non subiacet
iugo seruitutis.⁊ comparatur Liber rior berrim⁹.vnḋ li
bere rius.rime.aduer. ⁊ libertas tatis. Item a libero as
hic liber quod in quattuor significatōnibus inuenitur
Nam liber.i.cortex vel codex.bachus vel ingenu⁹. sed
est differētia in gtō. Nam p bacho vel ingenuo facit ge
nitiuum liber liberi. Sed p codice vel cortice liber libri.
Liber liberi dicit̄ filius ingenuus.qꝛ ex libero matrimo
nio sit natus vel ortus. Nam filij ex libero ⁊ ancilla or
ti seruilis sūt ↄditōis. semp.n.q̄ nascitur sequit̄ deteriorē
statum parentū. Liber liberi dr bachus.qꝛ liberat hoieꝫ
a curis.vel qꝛ mares in coeūdo p e⁹ b̄n̄ficiū emissis semi
bus liberant̄. Item liber muliebri ⁊ delicata carne depi
gitur.qa dicunt mulieres ei attribuisse vinum ppter ex

citandam luxuriã vel libidinem. vnd̄ ⁊ frons eius pampino cingit. ſ3 ideo coronã vitreã ⁊ cornu habet. q̄a cum grate ⁊ moderate vinū bibit. leticiã pſtat. cum vltra modum excitat lites ⁊ quasi cornua addit. Unde illd̄. Cuz venere ⁊ bacho lis eſt ſ3 iūcta voluptas. Uñ ouid. Uina parãt aīm veneri ſi plīma ſumas

Liber bri. eſt interior tunica vel pars corticis q̄ ligno adheret. ⁊ dicit̄ a libero ras. q2 liberat ⁊ defendit interi⁹ lignū, vel q2 ille interior cortex defendit ab exteriori, vl' dicit̄ liber a liberato cortice. i. ablato. eſt. n. medium q̄ddam inter lignū ⁊ corticē. Inde liber dicim⁹ in quo legimus. q̄a ante vſum carthe vel mebrane de libris arboꝝ fiebãt volumia ⁊ compaginabant̄. Und̄ ⁊ ſcriptores a libris arborū librarij vocant̄. ⁊ ijdem dicti ſunt bibliopole ⁊ antiquarij. Sed librarij ſunt q̄ noua ſcribūt ⁊ vetera. antiquarij qui tantū vetera. vnde ⁊ dicti ſunt. Uel dicit̄ liber a libertate legentiū. q2 olim ſolis liberis ſtudium legendi dabat̄. ꝙ aūt dicit̄ liber q̄ſi literaruꝫ vber id eſt abundans vel abūdantia: ethymolo. eſt. Et ſcias ꝙ liber quando facit genitiuū liberi. ꝓducit pmam. vnde liber/ra. rum. adiectiuū. ⁊ hec libertas tatis. ab eo deſcendens. ⁊ hic liber beri. p bacho ⁊ p ingenuo ꝓdu. li. Und̄ q̄dam. Non bene p toto libertas venditur auro. Sꝫ liber quãdo facit genitiuū libri ſc3 p codice vel cortice corr. li. vnd̄ ouidius. Legerat hui⁹ amor titulum nomenq3 libelli. Item q̄dam. Haurit aquam cribro qui diſcere vult ſine libro. Predicta patet etiam in his vſib⁹. Liber id eſt bachus vel vir ſine cōpede natus. Et liber eſt codex vel raptus ab arbore cortex. Prima beri faciunt genitiuū bri q3 ſecūda. Item q̄dam. Pars prior eſt cortex liber altera tercia liber. Item de liber ra rū. et liber bri. dicit quidam. Non docet illa liber ſcripſitq3 vir bene liber. De libro vite habes in ſcribo bis. Item de libero arbitrio ⁊ triplici libertate dixi in arbitriū. ſed ibi nō dixi de quattuor ſtatibus liberi arbitrij. Uñ hic notã. poſſunt notari in homie quattuor ſtatus liberi arbitrij. Ante peccatum. n. ad bonum nihil impediebat, ad malum nihil impellebat. nō habuit infirmitatē ad malum ⁊ habuit adiutoriū ad bonū. tunc ſine errore ratio iudicare. voluntas ſine difficultate bonuꝫ appetere poterat. Poſt peccatū vero ante repatōem gratie ſiue penitentie pmit̄ a cōcupiſcentia ⁊ vincit̄. ⁊ habet infirmitatem in malo. ſed nō habet gratiaꝫ in bono. ⁊ ideo poteſt peccare ⁊ non poteſt nō peccare etiam dãnabilit̄. Poſt repatōnem vero ante ꝯfirmatōnem pmit̄ a ꝯcupiſcentia ⁊ nō vincit̄. ⁊ habet q̄dem infirmitatem in malo. ſed gratiam in bono. vt poſſit peccare ꝑpter libertatem ⁊ infirmitatem. ⁊ poſſit non peccare ad mortem ꝑpter libertatem ⁊ gr̄am adiuuantem. nōduꝫ tamen habet poſſe omnino nō peccare. vel nō poſſe peccare ꝑpter infirmitatem nōdum pfecte abſorptã. ⁊ ꝑpter gratiã nōdum pfecte ꝯſummataꝫ. Poſt ꝯfirmatōem vero infirmitate penitus cōſumpta ⁊ gratia ꝯſummata nec vinci poterit nec premi. ⁊ tunc habebit nō poſſe peccare. vt dicit magiſter in ſcd̄o ſen. di. xxv. vide in pecco cas. Et ſcias ꝙ de omni ſtatu homis aliq̄d accepit xp̄c. q̄ omnes venit ſaluare. Sunt enim vt dictum eſt q̄ttuor ſtatus homis. pmus ante peccatū. ſecund⁹ poſt peccatū mortale ⁊ ante gratiam. tercius ſub gratia ⁊ penitētia. quart⁹ in glīa. De pmo ſtatu accepit xp̄c immunitatē peccati. vñ aug. illud iohãnis euangeliſte exponēs. Qui deſurſuꝫ venit ſup omnes eſt. dicunt xp̄m veniſſe deſurſum. i. de altitudine humane nature ante peccatū. q2 de illa altitudine aſſumpſit vbum dei humanã naturaꝫ dum nō aſſūpſit culpam. Sed penam aſſumpſit de ſtatu ſecūdo ⁊ alios defectus. De tercō vo plenitudinem gratie. De quarto nō poſſe peccare. ⁊ dei pfectam ꝯtemplatōem. habuit. n. ſimul bona q̄dam vie ⁊ bona patrie. ſicut ⁊ quedã mala vie. id ē penalitates. vnd̄ ⁊ ꝓpheta. Simul in vnum diues ⁊ pauper.

Liber beri. vel bri. ſubſtantiuū in liber bra. brū. exponit̄

Liberalis. a liber ra rū. d2 hic ⁊ hec liberalis ⁊ hoc le. id eſt largus. human⁹ benignus. ſ. q̄ libenter donat. ⁊ ñ murmurat. ⁊ compat̄ lior ſimus. vnd̄ liberalit̄ lr⁹. ſime. aduer. ⁊ hec liberalitas tatis. i. largitas. humanitas. benignitas. ⁊ p libertate inuenit̄. ſed ꝑprie libertas eſt cōditōnis. liberalitas vo beneficētie ⁊ largitatis. Item liberalitas dicit̄ quod ptinet ad liberū. vnd̄ quedam artes dicunt̄ liberales. q2 nō niſi liberis licebat eas addiſcere. vel q2 volūt liberum ab omni cura ⁊ ſolicitudine. vnde paupes ſtudere nō poſſunt. q2 non ſunt liberi ab omni cura ꝑpter defectum reꝝ tempalium. Uel dicunt̄ liberales q2 liberant animum a curis temporalib⁹ et vicijs. Liberalis ꝯponit̄ cum in ⁊ dicit̄ illiberalis. id eſt non liberalis. ⁊ compatur. ⁊ ꝓducit pmaꝫ illiberalis ⁊ libertas ſicut liber a quo deriuant̄. Et nota ꝙ aliquid d2 dari multipliciter. quãdoq3 ex ipa ꝓprietate nature. ſm quod dicimus ꝙ ignis dat calorem ſuum et ſol ſplendorem. et huius datōnis nō eſt pncipium voluntas. Quandoq3 ex voluntate ⁊ eſt pncipium datōnis. ⁊ hoc ꝯtingit dupliciter. quãdoq3. n. p datōnem intendit̄ aliqua vtilitas ipius dantis. vel q̄ntum ad remotōem ipius mali. ſicut quãdo aliquid datur ex timore. Et talis datō dicitur redemptō. vel q̄ntum ad acq̄ſitōnem alicuius boni. ⁊ tal' datō eſt ꝑprie queſtus vel venditō. Quãdoq3 autē nō intendit̄ vtilitas aliqua in ipo dante. Et hec datō dicit̄ liberalis ⁊ ꝑprie d2 donatō. donare. n. addit ſupra dare. Donum enim vt di. philoſophus eſt datō irredibil. non que recōpenſari nō valet. ſed illa que recompenſatōnem nō querit. vnd̄ donum importat libertatē in dante. Conſtat aūt ꝙ illa datō in qua intendit̄ vtilitas dantis nunq̄ꝫ competit deo. vnd̄ ipe ſingulariter dicit liberalis. q2 in omnibus ſuis dantibus intendit̄ aliqua vtilitas in dante vel boni temporalis vel ſpiritualis. vnd̄ nulla datō eſt pure liberalis vt dicit auicenna niſi dei ⁊ opatio eius.

Libero beras. raui. vnde liberator. liberatrix. Libero componitur cum con. et dicitur collibero ras. raui. id ē ſimul liberare. Item cum de ⁊ dicitur delibero liberas. Libero actiuum eſt cum omnibus ſuis compoſitis. et p ducit li.

Liberrim⁹ in liber ra. rū. vide.

Libertas tatis. a liber format̄ addita tas. De hoc in liberalis vide. Inuenit̄ triplex libertas. vt dixi in arbitriū vide etiã in huitus ⁊ in rector.

Libertin⁹. pnlt ꝓdu. in libert⁹ exponit̄

Libertus a liber bri. p codice dicitur liber ra. rum. a q̊ dicitur hic libertus ti. qui ex ſeruo factus eſt liber quaſi liberat⁹ a iugo ſeruitutis. vnde liberta te. que d̄ ãcilla facta eſt libera. et hic libertinus tini. filius liberti. et hec libertina ne. filia liberti. quaſi de liberto nat⁹ vel nata et libertinus na nū. ad libertū ptinēs. Libert⁹ vl' liberta componitur cū con et dicitur collibertus vel colliberta q̄ vel q̄ eſt cum alio libertus vel liberta. vel fit. Eſt ergo ordo. Seruus libertus q̄ de ſeruo fit liber. Item collibertus vel manumiſſus. Libertinus filius liberti. Sed filius libertini ſimpliciter iam liber. Und̄ verſ⁹. Libertus pmus. libertinus ſcd̄us. Terci⁹ eſt liber poſteritas q3 ſua. In legib⁹ autē vt di. hug. p eodem habet̄ manumiſſus. libert⁹. collibert⁹. libertin⁹. magiſter aūt in hiſtoriis ſup illud actuū. Surrexerunt aūt q̄dam de ſinagoga libertinoꝝ ſic dicit. Libertini a regione ſic dicti. vel libertini id eſt manumiſſi q̄ cum ꝑus fuiſſent ſerui p oſtea fuerūt libertati donati. ⁊ ſic fuerūt de huili ꝯditōe q̄ primo fidei reſtiterūt.

Libet impſonale in libeo bes. eſt

Libia bie. filia fuit epafi que regnum libie poſſedit ex cuius nomie terra illa dicta eſt libia. ⁊ hinc libicus ca cū ⁊ hic ⁊ hec libes vel libis. i. libicus. ⁊ hic libicus ventus flans a libia q̄ aliter d2 africus. ⁊ libius bia. biū. i. libic⁹. ⁊ hi ⁊ he libies indecli. q̄dam populi libie. ezechie. xxvij. perſe ⁊ libies. ⁊ d2 libia tercia pars orbis. Uñ luca. in. vj Europã miſeri libiãq3 aſiãq3 timete.

Libiana. a libia dicitur hec libiana ne. quoddam gen⁹ carte ſic dicta ad honorem libie. ⁊ libianus biana. num id eſt libicus.

Libicus in libia eſt. ⁊ cor. pnlt

Libido a libet d2 hec libido dinis. i. voluptas vel luxurioſa voluntas. vel d2 ſic a libeo q̄ puellarū corpe depingit̄. Und̄ libidinoſus ſa. ſum. voluptarius vel luxurioſus q2 facit q̄d libet. Et libidine⁹ nea neū. Et ſcias ꝙ ſm pap. libido cupiditas animi eſt. Sunt aūt mlte varieq3 libidines. ſicut vlciſcendi q̄ ira vocat̄. vel habendi pecuniã q̄ auaricia nominat̄ ⁊ cetere. Cum igit̄ nō additur cuius libido nō ſolet animo occurrere niſi illa que in carne illa corruptibili plus omnibus ſeuit. Hec autem ſibi nō ſolummō corpus. verumetiam intrinſecus totum cōmouet ⁊ vendicat hominem. ⁊ ꝓducit bi. vide in pudicus.

Libies in libia vide

Libitina a libet vel libido d2 hec libitina ne. dea libidinis. quod etiã p feretro ⁊ morte accipit̄ q̄d nō libet. ⁊ corripit. ſicut pat3 in antifraſis

Libitus ta. tū. pnlt corre. d2 a libet. ⁊ componit̄ cum in ⁊ d2 illibitus ta. tum. id eſt nō libit⁹. ⁊ hic libitus tus tui ⁊ hoc libitum ti.

Libo a liber beri. p bacho d2 libo bas ⁊ eſt libare ſacrificare fundere. ⁊ ꝑprie calicis eſt. Libare ꝑprie erat quãdo pateras mero plenas aris infundebãt. Nam libare ꝑprie eſt fundere. vnd̄ panem īmolamus. calicē libam⁹. ⁊ eſt ſumptū a libero q̄ vſum vitis inuenit. ⁊ libare ponitur p parū per deguſtare. cōtingere. ⁊ etiã p immolor. libor inuenit̄. Libo etiã cōponit̄ collibo bas. i. ſimul libare. Delibo bas. Prelibo bas. Relibo bas. iterū ſacrificare. Libo bas. actiuū eſt cum omibus ſuis compoſitis ⁊ ꝓdu. hanc ſillabã li. ſed libeo bes. ⁊ libens eã corr. vnd̄ q̄dam. Sic gaudere libet vt amãs mea gaudia libet. Libia libens libo libando libenti⁹ ibo.

Libra a liber ra. rū. d2 hec libra bre. ⁊ pficit̄. xij. vncis. et inde habet̄ pfecti ponderis genus q2 tot cōſtat vncijs q̄t mēſibus annus. ⁊ d2 libra q2 ſit libera. ⁊ cuncta in ſe pōdera pcedentia vel minora ꝯcludat. Et ſcias ꝙ libra dicuntur. xx. ſolidi. q2 tantū ſolēt ponderare. Iteꝫ libra d2 quoddam ſignū in celo quod ſol intrat in ſeptembri. et d2 libra. q2 tunc dies ⁊ noctes equant̄. Libra componit̄ hic ⁊ hec bilibris ⁊ hoc bre. i. duarū librarum pond⁹ vel menſura ⁊ ſic trilibris ⁊ q̄drilibris ꝓducunt li. ſicut et libra naturalit̄ ꝓdu. li. vt vult magiſter bene. ſed liber bri corr. li. vnde in doctrinali d2. Pro centū libris nolo carere libris. A libra deriuat̄ libro bras. ⁊ eſt librare pōderare. vibrare. equare. Et componit̄ Collibro bras. ſil' librare. Relibro as. iteꝝ librare. Libro actiuū eſt cū omnibus ſuis ꝯpoſitis ⁊ ꝓdu. li naturalit̄.

Libramentū ti. i. equamentū a libro bras d2.

Librari⁹ a libra d2 librari⁹ ria riū. ⁊ eſt librari⁹ q̄d ptinet ad libram. ⁊ hic librari⁹ hec ria. d2 tenēs librã. Item librarius vel libraria d2 ſeruus vel ancilla. q2 ad libraꝫ id eſt ad menſurã cibum accipiãt. Item librarius vel libraria ſcriptor vel ſcriptrix. q̄ vel que ſcribit librū. ⁊ producit li. Heſter octauo. Librarijs ⁊ ſcribis. Que ſit differentia inter librarios ⁊ antiquarios dictum eſt in liber libra librū

Librelliū lij q̄dam flos. Et d2 a libro bras. q2 creſcēdo cito ſurſum libret̄

Librilla a libra bre d2 hec librilla le. baculus cuꝫ corrigia plumbata ad librandum carnes. ⁊ librilla d2 inſtrumentuꝫ librandi. id eſt pcutiendi lapides in caſtra. ſcilicet mãganus. vñ librillo las. cū tali inſtrumēto ꝓijcere. vel pcutere vel infeſtare

Libripens dis. d2 tenēs libram. q2 de manu ei⁹ pēdeat libra. vel q2 librã pēdentē ſuſtineat. ⁊ componit̄ a libra. ⁊ pendeo vel pendo. Unde ennius. Qui libram tenet appellatur libripens

Libro bras in libra bre exponit̄.

Libum bi. d2 a libo bas. ⁊ eſt libum panis immo lacius ſcilicet q̄ ſacrificatur vel offertur. alio nomine dicit̄ placenta. Numeri tricesimooctauo g. preter olocauſtum ⁊ liba eius

Liburnia. a libro bras d2 hec liburnia nie. q̄daꝫ regio cuius homies ſunt agiles ⁊ ad currendū habiles ⁊ veloces. vnd̄ liburnus na. num. gentile. ⁊ q2 liburni veloces ſunt. ideo parua nauis ⁊ habilis ad currēdum d2 ind̄ hec liburna ne. ⁊ q2 ſimilit̄ illi liburni ſunt adeo agiles ⁊ veloces. ideo ab illis d2 hic liburnus quoddam gen⁹ currus velociſſimi. vnde iuuenalis. Diues ⁊ ingenti curret ſuper ara liburno. Et ex eadem ratōne dicitur ab ill' hic liburnus ni. preco vel diſcurſor. Iuuenalis. Primus clamante liburno

Licentia a liceo ces. vel a licet quod eſt licitū deriuat̄ licens tis ti. addita a. fit hec licētia. Proprie autē licētia abuſio ⁊ ipprietas cum aliq̄s de cōceſſione ꝯmuni vel alias facit q̄d non debet vel contra artē. vnd̄ licentia au

toris dicimus cū corripiūt pductas. ꝛ pducūt correptas
Item licētia dr commeat⁹ quod vulgarit dr cōmeatio
vnde licēcio as. actiuum. i. vulgo comeatare. Itez a licē-
cia licentiosus sa. suz. i. lasciu⁹. vel cui omia licēt. Licēs ſm
ꝙ est nomen compat

Liceo ces cui. cere. est equocum. nam licere. i. esse licitū. in hac significatōe raro inuenit mō psonale. Tamē paulus ad corin. exponit illud. Omia mihi licent sz nō omnia expediunt. Et lucanus. Omia dum liceāt nobis nil esse recuso. sed impsonale ab eo deriuatuz scz licet est in frequēti vsu. Liceo ces cui. i. exterminari. appreciari. sic modo appcio as. actiuū. vt licenti⁹ possimus loqui. Itē inuenit liceor ceris. deponentale. Liceo ergo ꝛ liceor ceris. deponentale habēt significatōnes contrarias suis vocibus. qꝛ liceo in actiua voce passionē ab alio illataz id est appciari. vnd ꝛ ꝯstruit cum ablatō interposita a. vel ab ppositōne ad modum passiuoꝝ. Item liceor ris. semp significat actōnem trāseuntem. i. appciare. vn̄ construit cum accusatō ad modum actiuoꝝ. Item vtrunqz ꝯstruit cum ablatō vel gtō designante pcium. vt liceo a te tribus obulis. vel trium obuloꝝ. ꝛ liceor te trib⁹ obulis vel trium obuloꝝ. Cum gtō vel cum ablatō pciū designante ꝯstruunt pdicta verba iuxta illam regulam. Uerba ad pcium ptinentia indifferent ꝛ in eodem sensu ꝯstruunt cum gtīs ꝛ ablatīs pcium designantib⁹. vt emi istum equū duob⁹ denarijs. vel duoꝝ denariorum Unde ad interrogatōz factā p genitiuū potest respōderi ablatiu⁹ vel ecōuerso. vt quāti ꝯstat hec capa. vno denario, vel quāti emisti istū equum. centū solidoꝝ. Sed ꝙ gtūs competent respondeat ad gtūm. vel ablatiu⁹ ad ablatiuū nō est qd. Liceo in omi significatōe cū suis cōpositis est neu. liceor vo deponē. ꝛ corri. hāc sillabam li. Unde birria. Multa licet sapias re sine nullus eris. ꝛ inde licet ꝛ licebit. qn̄qz ponunt p cōiunctōne aduersatiua. s. qzuis. non tn̄ est dicendū ꝙ licet vel licebit sit coniunctō sed tantū vbum.

Licia cie. regio est. vnde licius cia. ciū. pnlt corr. Unde ouid. in epy. Sanguie tritolomus liciaz tepefecerat hastam Autores tamē quādoqz poetica licentia pnlt isti⁹ nomis pducunt.

Liciatorium ciatorij. lignum in quo liciū inuoluitur. ꝛ dicit a licio cis.

Lichiniū lichnos grece latine dr lux vel lumē vel lucerna. vnd hic lichinius nij. ꝛ hoc lichiniū nij. in eodez sensu scz funis candele q ardet in candela. vel cincēdula lucerne. ꝛ dicunt sic qa dant lumē ꝛ ponunt quādoqz pro ipis candelis vel lucernis. Uirgilius in pmo eneid. Fit strepitus tectis vocesqz pampla volutant. Atria depēdent lichni

Licinium nij. genus vestis. dictum a ligo ligas. quia textura eius ligata sit in cotum quasi lignū. ꝛ est c. pro g. posita. Item lichinius aliud signat vide in lichiniū.

Licio cis. cui. vel lexi. licitum vel lectum nō est in vsu. i. trahere. Et componit cum ad ꝛ dicit allicō cis. allexi vel allicui. i. attrahere qdam delectatōne puocare ad se. vnde allecto ctas. frequē. i. frequenter allicere. Item cōpoitur elicō cis. elexi vel elicui. electū vel elicitum. extrahere extra vocare. ꝛ educere. vnd electo ctas. frequē. i. frequēter elicere. foras emittere. Illicio cis xi. vel cui. ille quare in fraudē ducere. vnd illecto ctas. frequē. ꝛ Pellicio cis. cui vel exi. pellicitū vel pellectū. id est decipe. Prolicio cis. i. pcul elicere. Liceo ꝛ eius cōposita sunt actiua ꝛ corri. hāc sillabā li. ꝛ faciūt pteritum in xi. vel in cui. sz elicio ꝛ pellicō frequētius in cui. alia frequētius in xi. ꝛ sm ꝙ pteritū faciūt in xi. faciūt supinū in ctū. sm vo ꝙ faciūt in cui. faciunt in citū. ita di. hug. Prisci. autē in. x. li. dterminans de verbis tercie ꝯiugatōnis desinentib⁹ in cio. sic di. Alia. i. ante cio habēntia eandem in e. ꝯuertūt. ꝛ cio in xi. vt aspicio aspexi. illicō lexi. pellicō lexi. Inuenit etiam sm antiquos pellicui ꝛ allicui. Excipit tamen elicio cui. ꝛ puta ideo ne si elexi dicerem⁹ pticipium necessario electus fieret ꝛ esset dubitatō significatōis. qꝛ sup eligor geris. facit electus. His visis dico sequēs pisianū ꝙ cōposita a licō cis. lexi. lectuz. qd non est in vsu in simplicitate faciūt pteritum in xi. ꝛ supinū in ctū. sm modernos excepto elicō qd facit elicui elicitū causa differētie vt dictum est. Non tamē inficor q pterita pdictorum verborum inueniant etiā in cui. vt pellicui. ꝛ sup in citū vt allicitū. sz hoc sm antiqs

Liciscus. Licos quod est lupus componit cum cinos quod est canis. ꝛ dicit hic liciscus cisci. ꝛ hec licisca cisce. Et vt ait plinius. Licisci vel licisce dicuntur canes nati ex lupis ꝛ canib⁹ cū forte inter se ꝯmiscent.

Licitatō. A licitor taris dr hec licitatō onis. ꝛ est pprie quādo aliqd vendit ꝛ emptores sup se augmentum vel diminutōnem faciunt. vel sponsionem vel promissionē Unde ꝛ sepe licitatō dr sponsio vel pmissio. sed pprie p dicto modo facta. Licitor taris. i. appciari. vel addere siue diminuere pciū rei q vendit. vt si qs dicat se dare velle p re aliq decem solidos. ꝛ alius supueniens dicat ego dabo vndecim solidos. vel si vnus dicat. iste equus valet decē solidos. ꝛ alius imo valet. xi. ꝛ ponit aliqn̄ licitari simpliciter p vendere. vnde hic licitator citatoris. ꝛ corripit ci.

Licitus a liceo vel licet dr licitus ta. tū. qd ꝯponit illicitus ta. tum. i. nō licit⁹

Liciū cij. filum innodatū tele p quod stamen trahitur ꝛ licitur. ꝛ dicitur a licio licis. ꝛ scribitur per c. ad cuius differentiam iste genitiuus pluralis de lis litis. s. litium retinet sonum t.

Licius cia. ciū. in licia exponit.

Licon id est dulce

Licos grece latine dr lupus. ab auiditate vel rapacitate. qꝛ rabie rapacitatis q inuenit trucidat.

Lictor. A lito tas. dr hic lictor lictoris. q de officō portat gladiuz ꝛ securim ante regem vel impatorem vt ad puniendos reos psto sit. ꝛ dr lictor qsi litor. a litando c. interposita. qꝛ litat ꝛ interficit reos. Unde ꝛ quicūqz regi vel iudici vel alicui psidi obsequunt ad puniēdos reos. lictores dicunt. Item lictor dr portitor cadauerum scz q portat cadauera ad bustum vel sepulturaz. similiē a litando vel ferendo quasi lator. Item lictor pot. st dici leccator vel q lingit a lingo gis. sm hug. ꝙ aūt dicit lictor quasi legis ictor. i. pcussor. vel lictor qsi legis actor. ethymologia est nō compositō. Lictum est sup. de ligo. lingis. Item linquo debet facere lictum. sed non ē in vsu. vide in lingo lingis.

Licui quādo est pteritum de liceo lices. scribitur per c. sed quando est pteritum de liqueo. scribitur liquui per q. ꝛ geminum u.

Lidia die. regio est. vnd lidus da. dum. ꝛ lidi⁹ dia. diū. ezech. xxx. Ethiopia ꝛ lidia. ꝛ lidij. In lidia erāt duo fratres. s. lidius ꝛ tirrhenn⁹. qbus cum illud regnū nō sufficeret piecerūt sortes qs eorū cum parte populi exiret ꝛ ceciderūt sup tirrhennū. Qui cum pte lidoꝝ venit in tusciam. ꝛ a suo noīe dicta est tuscia thirrenia ꝛ tusci tirrheni. Similit ab illis q cum eo venerūt tuscia dicta ē lidia ꝛ etiā tusci lidij. vel a noīe fratris. qꝛ sepe nomē vni⁹ fratris ponit p nomie alteri⁹

Lien lienis mascu. ge. per i. id est splen sed lyen per y. id est venus.

Lienon. id est leue

Lienosus in linosus vide

Lienteria. Enteria qd est intestina ꝯponit cum lienō quod est leue. ꝛ dr hec lienteria rie. quasi molle itestinū qꝛ cibum tanqz p aliena intestina nullis obstantibus facit plabi. qualēcunqz. n. cibū accepit incoctū egerit. vnd lienteric⁹ ca. cū. q talē infirmitatē patit

Lieus liei. mas. ge. i. bachus. Et dr a lien qd est splen qꝛ a splene risus pcedit. ꝛ ebrij quasi semp ridēt. Uel dicit a ligo gas. qꝛ ligat linguam ꝛ impedit. Uel a lienon qd est leue. qꝛ multo vino mēbra soluunt ꝛ leuiant. Et ind lieus ea. cū. i. bachicus. ꝛ producit penultimā. Un̄ ouid. de arte. Turpe iacēs mulier mlto madefacta lieo.

Lignari⁹ in lignū est.

Lignis grece latine dr lux lumē vel lucerna

Lignū a lichnis greco dr hoc lignū gni. qꝛ incensuz conuertat in lumen. vel qa ꝯuersum in ignē lumen faciat. ul' qꝛ aptum est flamis ꝛ lumibus. Et inde ligne⁹ nea neū. de ligno existēs vel ad lignum ptinēs. ꝛ hoc lignarium rij. locus lignoꝝ vel lignoꝝ aceruus. Itē hic lignari⁹ generalit opifex lignoꝝ appellat.

Ligo gas. gaui. vnd hoc ligamē. ꝛ hec ligatura ꝛ hec ligula. Ligo ꝯponit Alligo gas. Colligo gas. Deligo as id est valde vel deorsum ligare vel dissoluere. Disligo gas. i. dissoluere. qd deberet dici diligo gas. sed cā differentie ad diligo gis. interponit s. ꝛ in eodem sensu inuenitur disligo gis. tercie ꝯiugatōnis. Illigo gas. Interligo gas. Proligo gas. Perligo gas. Preligo gas. Obligo gas. i. impignorare. Religo gas. i. dissoluere. vl' iterum vel valdē ligare. Subligo gas. qsi subtus ligare. Ligo ꝛ composita ab eo oīa sunt actiua. ꝛ cor. hāc sillabaz li. Und birria. Quemlibet immodic⁹ alligat eris amor Uide in vinctus.

Ligo gonis. mas. ge. id est sarpa quoddam instrumentum rusticanū ad fodiendū aptum. ꝛ dicit a leuo leuas. qꝛ leuat terrā. vnd ligo quasi leuo. ꝛ ligones qsi leuones ꝛ pducit penultimā gtī. sed ligo nis. ligones nomen gentile eam corripit.

Ligonizo zas. zaui. zare. i. sarpe. ligone terrā vtere

Ligula le. a ligo gas. dr hec ligula le. id est parua lascia vel corrigia cum q aliqd ligat. Unde ligatus ta. tuz. id ē ligulis ligat⁹. vel plenus. ꝛ hic ligulatus ti. i. coquus cui multe ligule sunt necessarie propter veteres pannos qs induit. ꝛ ligulo ligulas. ligulis ligare. ꝛ cor. gu. vid ī ligo

Ligur vel ligus guris. in liguria exponit.

Liguria gurie. quedam prouintia in qua sunt vercelle nouaria mediolaneū. Papias. dicta sic ab abundātia legumis. vnde a legumen dicitur. Et a liguria dicitur hic ꝛ hec ligur vel ligus guris gentile pnlt gū cor.

Ligurio ris riui. ritū. i. parump cibum attingere. latenter ꝛ cito deuorare ꝛ deglutire. ꝛ est glutonū. ꝛ ponitur quādoqz simpliciter p deuorare vel lingere. Et componitur Abligurio ris. i. absumere. deuastare. Deligurio ris id est valde vel deorsum ligurire. Preligurio ris. i. ante ligurire. Ligurio ꝛ eius cōposita sunt neu. Et produ. hāc sillabā gu. Hora. in smo. Tractauit calicē manibus dū furta ligurit.

Liguri⁹ rij. mas. ge. qdam lapis pcios⁹. dict⁹ a linx licis qꝛ fit ex vrina lincis tpe indurata. exo. xxxvij. c. Liguri⁹ achates. Pap. di. liguri⁹ lapis dict⁹ qꝛ fit ex vrina licis tpe durata. Sz exo. xxxix. ꝛ xxxvij. ca. leg. ī liguris sine v ꝛ ita teneas. ꝛ hoc etiā vult hug

Ligustic⁹ a liguria dr ligusticus ca. cum. penul. corre. Unde iuuenalis. Nā si pcubuit q saxa ligustica portat Itē a liguria hoc ligusticuz ci. quedā herba a liguria dicta. quia abundat in liguria.

Ligustrū stri. qdam flos dict⁹ a liqueo liques. quia cito liquet ꝛ marcescit. vnde virgilius. Alba ligustra cadunt vaccinia nigra legunt.

Lilium lilij. dicitur flos lacteus ꝛ quedam herba lactei floris similit dr liliū a lacte qsi lacteuz. ꝛ lilia qsi lactea qrum candor est in folijs. vide in pax.

Lima me. a limus mi. dr hec lima me. qdam instrumētum fabrile. qꝛ limum aufert de ferro. vl' qꝛ limum id est leue faciat. ꝛ inde limo mas. maui. marei. purgare. polire vel diminuere. naz lima ferrū diminuit. vel limare deriuatur a limus. ꝛ tunc limare. i. limo implere vel impiguare. Et componit Collimo mas. i. simul limare. Delimo mas. i. valde limare. vel limum auferre. Elimo mas id est purgare. Oblimo mas. id est limpidare. polire ul' deterere. demolire corrodere. vel limo coopire. ꝛ pduc. li. limo mas. cū suis ꝯpositis Un̄ vindocinensis. qd fornax auro qd ferro lima flagellū

Limaca ce. a limus dr hec limaca ce. ꝛ limax cis. pro eodez vīme. qꝛ in limo morat. vel de limo nascit. vel qꝛ tot⁹ est imund⁹ ꝛ limosus. ꝛ pdu. ma.

Limari⁹ rij. i. retiari⁹. ꝛ dr a lim⁹

Limas matis fe. ge. vestis que protendit ab vmbilico vsqz ad pedes. ꝛ dicitur a limus. quia inferius in extremo sui habet limbū limum. i. obliquum. et eadem vestis dicit limus. hac publice vtebant serui ꝛ coqui. ꝛ producit penultimā genitī.

Limbellus li. dimi. puus limbus

Limbul⁹ li. di. puus limb⁹. ꝛ cor. bu

Limbus hi quam nos orā dicim⁹ fasciola est que ambit extremitatē vestiū aut ex filia aut ex auro contexta. assutaqz extrinsecus in extrema pte vestimenti vel clamidis. dicitur tamē limbus vndecunqz fiat talis ornatura Dicit etiam limbus quādoqz circūitus cuiuslibet rei vel ora maris vel vestis vel clamidis vnde limosus sa sum limbo ornatus vel plenus ꝛ limbo lihas. limbo

ornare. Item limbꝰ ponit̃ ꝑ quadam ꝑte inferni. q̄tuor enim sunt loca inferni. s. infernus damnatoꝝ. limbus pueroꝝ. purgatoriū. ⁊ limbus patrū. vide in infernꝰ et in sinus. Hic potest q̄ri an pueri nō baptisati in limbo existentes sp̄ealem in anima sentiāt afflictōem. Ad hoc dicendū ꝙ cognitōnem ꝑfectam habebūt pueri in limbo existētes eoꝝ que naturali cognitōni subiacēt. et cognoscent se ꝓuatos esse vite eterne. ⁊ causam quare ab ea exclusi sunt. nō tamē ex hoc aliquo modo affligūtur. qd̄ qualiter esse possit videndū est. Sciendū est ergo ex hoc ꝙ caret aliqs quod suā ꝓportōnem excedit nō affligitur si sit recte ratōis. sed tantū ex eo ꝙ caret eo ad qd̄ aliquo mō ꝓporionatꝰ fuit. Sicut nullus sapiēs homo affligit̃ de hoc ꝙ nō pōt volare sicut auis. vel qa non sit rex vel impator cum sibi non sit debitū. Affligeret̃ aūt si ꝓuaretur eo ad quod habendū aliquo mō aptitudinem habuit. Dico ergo ꝙ omis homo vsū liberi arbitrij habēs ꝓportōnatus est ad vitam eternā ꝯsequēdā q2 potest se ad grām ꝑparare ꝑ quā vitā eternā merebitur. Et ideo si ab hoc defierit maximꝰ erit dolor ei. qa amittit id qd̄ fore sibi possibile fuit. Et ido in damnatis in inferno ꝑ culpa actuali q̄ vsum liberi arbitrij habuerunt ⁊ in q̄bus fuit aptitudo ad vitam eternā ꝯsequendam grauior pena erit ꝙ dei visione carebūt q̄ꝫ ꝙ igne inferni cruciabunt̃. sicut dicam in pena. Pueri aūt nūq̄ꝫ fuerūt ꝓporcionati ad hoc ꝙ vitā eternā haberēt qa nec eis debebat̃ ex ꝑncipijs nature cum omnē facultatē nature excedat. nec actus ꝓprios habere potuerūt quibus tantū bonū ꝯsequerent̃. ⁊ ideo omnino nihil dolebunt de carentia visionis diuine. imo magis gaudebunt de hoc ꝙ ꝑticipabunt multū de diuina bonitate in ꝑfectōnibus naturalibus. Nec potest dici ꝙ ꝓporcionati fuerint ad vitam eternā ꝯsequendā q̄ꝫuis non ꝑ actōnem suam tamē ꝑ actōnem alioꝝ circa eos. qa potuerunt ab alijs baptizari sicut ⁊ multi pueri eiusdem ꝯdicōnis baptisati vitam eternā ꝯsecuti sunt. hoc. n. est superexcedentis gratie. vt aliqs sine actu ꝓprio ꝑmiet̃. vnd̄ defectꝰ talis gratie nō magis tristiciā causat in pueris decedentibus nō baptizatis q̄ꝫ in sapiētibꝰ hoc qd̄ eis mlte g̃rie n̄ fiūt. q̄ alijs sibi similibꝰ facte sunt

Limen a limes dr̄ hoc limen mis. limina hostioꝝ dicūt̃ a limes. qa trāsuersa vt limites sunt. ⁊ ꝑ ea sicut per limites in agros in domū introeat̃ vel exeat̃. vnd̄ dicuntur a limes. q2 ꝑ transuersum posita sunt. vnde hic ⁊ hec liminaris ⁊ hoc nare. ad limen ꝑtinēs. ⁊ hoc liminare naris. idem quod limen.

Limes mitis. mas. ge. i. callis. ⁊ dr̄ a limus q2 ꝑ trāsuersum ducit ⁊ extra viā. ⁊ sunt ꝓprie limites transuersa in agris itinera vel fines qui agros diuidunt ⁊ terminānt. ⁊ corripit ꝑnlt genitiui. Prosper. Angusto virtus limite celsa petit

Liminare in limen vide

Liminiscꝰ ci. virgula inter duos punctos iacens et dr̄ a limo. i. obliquo. q2 ex trāsuerso iacet. ⁊ ponit̃ in his locis q̄ sacre scripture interp̄tes eodē sensu scꝫ diuersis sermonibus transtulerunt

Liminiū. a limes hoc liminiū nij. i. captiuitas exilium. expulsio extra liminū vel extra domū. Et componit̃ cū post ⁊ dr̄ hoc postliminiū nij. i. reuersio de exilio ad iura q̄ amiserat. vel ius quod qs vendicat sibi sup rebꝰ suis post reuersionē de exilio. Vnd̄ postliminius nia niū q̄ post captiuitatē reuersus iura sua q̄ amiserat recepit. Vnd̄ prudentiꝰ. Hunc postliminio redeuntē suscipe alto. Vnde hiero. in ꝓlogo iosue. Et amissū iā diu opꝰ quasi q̄dam postliminio repetere. q2 hieronimꝰ aliq̄s ꝓphetas explanauerat. aliquoꝝ explanatōnem diu intermiserat. loquit̃ metaphorice ꝙ vult exponēdo laborē accipe. vel sumere. sicut postliminius sua resumit pꝰq̄ꝫ reuertit̃ de captiuitate. quasi diceret diu fui detentꝰ q̄si essem in captiuitate. mō ab alijs occupatōibꝰ expeditꝰ volo reassumere opꝰ exponēdi qd̄ incepi

Limino. a limen dr̄ limino nas naui nare. i. limina p̄parare. Et componit̃ Collimino nas. i. simul liminare. Delimino nas. i. valde liminare. vel deorsum limen auferre. Elimino nas. i. extra liminare vel extra limen foras proijcere. vel portare publicare. Illimino nas. limen immittere. vel intra limen immittere. Sublimino nas. subtus liminare. vel sub limen ponere vel infodere. Limino nas cum omibus suis ꝯpositis est neu. ꝑter illumino nas. et elimino ⁊ sublimino. q̄ in q̄busdam suis significatōibꝰ sunt actiua. ⁊ cor. mi.

Limis ꝑm hug. hic ⁊ hec limis ⁊ hoc lime. ⁊ limꝰ. lima. limū. id est obliquus vel distorquens oculo scꝫ strabo. Vnd̄ hic limes limitis. id est callis ⁊ inde ꝯponit̃ hic et hec sublimis ⁊ hoc sublime

Limitanus ni. deꝰ qui p̄eest limiti. qui etiam terminꝰ dicit̃. et dicit̃ a limes tis.

Limito a limes dicitur limito limitas. Et est liminare. terminare. Et componitur collimito tas. Delimito tas disterminare vel valde limitare. Elimito elimitas. i. eodem sensu. Et est actiuum limito cū omnibus suis ꝯpositis. et corripit mi

Limo mas. in limo exponit̃.

Limosus limosa. sum. plenus limo. et compatur. et dicitur a limus.

Limpha a nimpha quod est aqua fit hec limpha phe. mutata n. in l. i. aqua. ⁊ limpha etiā dr̄ q̄dam humor vel spuma in fronte canū qua dispersa ꝑ caput insaniunt ⁊ in rabiem v̄tunt̃. ⁊ dr̄ a limpha liquore. qa ad modū illius discurrit. vel q2 patientes hoc viciū vitāt ⁊ timēt aquam. vnde limphor pharis. i. aquā immiscere. vel insanire. vnd̄ limphatus ta. tū. ꝑticipium. ⁊ pōt esse deriuatiuum a limpha ꝑm vtranq̄ꝫ eius significatōnem. Inuenitur etiā limpho phas in eadē significatōe. Statꝰ. vij Limphatus id est aqua mixtus. ⁊ limphatus. i. īsanus. vnde limphaticus ca. cū. i. insanꝰ. ⁊ ꝓprie dr̄ limphaticꝰ q2 aquā timeat quā greci idrofabā dicunt. ⁊ dr̄ proprie limphaticus q̄ viciū ex aqua ꝯtrahit. cuius vicium est huc ⁊ illuc cursu ire sumpto vicō a fluore aque. ſꝫ postea iam vsurpāt nomē hoc generalit̃ ꝑ furiosus. Vn̄ limphaticus ꝓprie dicit̃ canis a limpha quam habet. ⁊ hic translatum est ad alia. ⁊ possunt predicta scribi per ph. vel per f.

Limphor pharis. in limpha est.

Limpidus a limpha dicit̃ limpidus da. dū. purus lucidus. clarus manifestus. quasi limphidus. ⁊ compat̃. dior dissimꝰ ezech. xxxvij. Sup limpidissimā petrā effudi illud. vnde limpide dius sime. aduerbiū. ⁊ hec limpiditudo nis. ⁊ limpido das. limpidū facere. purificare. clarificare. ⁊ est actiuū

Limula le. dimi. ꝑua. lima

Limꝰ mi. fe. ge. terra humida ⁊ cenosa sicut que ē in ꝓfundo aque. ⁊ dicit̃ a leuis. q2 leuis sit. Itē adiectiue decliat̃ limꝰ ma mū. i. obliquꝰ vel distorquē s oculos. scꝫ strabo sicut dixi in limis

Linarius narij. a linum dicit̃ hic linariꝰ narij. id est renarius. ⁊ linariꝰ ria. rium. ⁊ hoc linariū id est locus vbi abundat linū vel semen lini

Linceus in linx cis est.

Linea nee. est corda cū qua aliq̄d dirigit̃. ⁊ dr̄ a linū q2 de lino fiat. ⁊ si nō fiat etiā de lino tamē linea dr̄ ⁊ etiam signū qd̄ ꝑ lineam fit dicit̃ linea vt in scriptura. ⁊ linea etiam longitudo dicit̃ sine latitudine. vnd̄ lineo as. aui id est ꝑtrahere lineas facere. vnd̄ lineatim aduer. id ē ꝑ lineas ꝑtractum. Et scias ꝙ in ve. testamē. appellat̃ linea stricta camisia totum corpꝰ operiēs. q̄ ita strictis manicis adherebat corpi vt nulla inesset ruga. ⁊ descendebat vsq̄ꝫ ad pedes. vn̄ grece poderis. i. talaris dicebat̃

Linearis. a linea dr̄ hic ⁊ hec linearis ⁊ hoc re. qd̄ pertinet ad lineā. ⁊ ind̄ ꝯponit̃ interlinearis re

Lineꝰ a linum dicit̃ lineus nea. neum. de lino existens. vel ad linum ꝑtinens.

Lingua a linguo gis. dr̄ hec lingua gue. q2 ea lingimus. Vel lingua dr̄ a ligo gas. qa ligat verba ⁊ voces ꝑ articulatos sonos. Vnd̄ lingua dr̄ a ledo dis q2 dentibꝰ illiditur. Sicut. n. plectrū cordis ita lingua illidit̃ dētibꝰ ⁊ vocalem efficit sonū. Vnd̄ linguosus sa. sum. i. loquela plenus ⁊ abundās. s. loquax ⁊ compat̃. Vnd̄ linguositas tatis. Item a lingua linguatꝰ ta. tū. q̄ magnā habꝫ linguam. vel in lingua potens. Et ꝯponit̃ Elinguatꝰ ta tum. facundꝰ eloquēs. ⁊ vtrunq̄ꝫ compat̃. Item lingua ponit̃ ꝑ linguagio. Coꝝ. xiij. Siue lingue cessabūt. Et scias ꝙ lingue sacre sunt tres. hebraica greca ⁊ latiā. que toto orbe maxime colunt̃. Nam ꝓus q̄ꝫ superbia turris illas diuideret vna oīm nationū lingua fuit hebrea. Creditur etiā ꝓbabiliter ꝙ in patria tantū erit vna lingua. Vnd̄ di. remigiꝰ sup illud ad corinth. Siue lingue cessabunt. Sicut inq̄t ante turrim babel vna erat lingua hebrea. sic q̄dam doctores putant expleto iudicō ipa remanebit vna. Reuera in multis linguis varietas est. ⁊ vbi varietas ibi dissensio. sed in sanctoꝝ regno non erit dissensio. igit̃ nec linguaꝝ varietas. Item bernhardus di. Multi multa sciūt. vna erit omniū lingua. iubilatio indefessa. vnus affectus. amor eternus. ⁊ erit ꝯmūe oīm omipotentia sapia. pax. iusticia. intelligētia. nō erit in illa pace diuersitas linguaꝝ

Linguax. A lingua dr̄ linguax cis. ge. oīs. i. multum loquax. assidue loquēs. copiosus lingue. Et compat̃. vnd̄ hec linguacitas tatis

Linguilata te. fe. ge. piscis q̄ formā habꝫ lingue vl' augurātrix siue incantatrix mlier. ⁊ dr̄ a lingua.

Lingula le. ꝑua lingua. ⁊ ꝑ ꝯcisionē dr̄ lingula sicut di. ꝓscianꝰ in tractatu diminutiuoꝝ

Linguo gis. xi. lictū. i. lambere. linguā alicui rei supducere. ⁊ componit̃. Collinguo gis. Preliguo gis. Relinguo gis. Linguo est actiuū cū omibus suis compositis. ⁊ facit ꝑteritū in xi. antecedēte n. ⁊ sup in ctū ⁊ line n. Liquo etiam dr̄ facere lictū sed nō est in vsu ad differētiā huius supini lictū qd̄ venit a liguo gis. sed in cōpositōne bene est in vsu. vt delictū relictū. Et scias ꝙ linguo habet u. post g. in ꝑma ꝑsona tantū. sicut ⁊ hoc nomē lingua. sed in alijs ꝑsonis vt ligis lingerem. lingere ⁊ ceteris non habet u

Linguosus sa. sum in lingua exponit̃

Liniamētum ti. id est dispositō similitudo vel figura similitudinis. ⁊ dr̄ a linea nee.

Linifex cis. ꝑnlt corr. tam in ntō q̄ꝫ in genitō. que vel q̄ facit vel opatur linum. ⁊ est ꝯmunis ge. ⁊ deriuat̃ a linifico ficas. ⁊ corripit fi.

Linificiū cij. est ipa lini opatō. a linifex dr̄.

Linifico cas. linum facere a linum ⁊ facio componitur ⁊ corripit fi.

Linio nis. niui. nire. nitū. i. inungere. Et est actiuū cum omnibus suis compositis. ⁊ ꝓdu. hanc sillabā li. ⁊ deriuatur a lino nis. Et scias ꝙ lino nis. tercie ꝯiugatōis. et linio nis. q̄rte diuersa significāt ꝑm grammaticos. tamē in sacra pagina vt di. Pap. Linio fere idem signat qd̄ lino ⁊ hoc patet in ezech. xiij. cap. ⁊ in amos. vj. ca. ⁊ ī moralibus gregorij. ⁊ in multis alijs diuine pagine locis. q̄dam tn̄ putāt hoc scriptoꝝ vicō accidisse.

Linipediū a lino ⁊ pes cōponit̃ hic linipes linipedis. ⁊ hoc linipedium pedij. in eodem sensu. scilicet lineū calciamentum

Linipes dis. in linipediū vide ⁊ corr. vbiq̄ꝫ ꝑnlt

Linistema. linū componit̃ cum stamē ⁊ dr̄ hoc linistema matis. vestis ex lino ⁊ lana ꝯtexta. ⁊ dr̄ sic. qa in stamine linū. ⁊ in trama lanā habꝫ. ⁊ ꝓdu. ste.

Linna. a linū dr̄ hec linna ne. i. sagum quadrū et molle ⁊ est galloꝝ. Quibusdam. n. natōnibus sua cuiq̄ꝫ ꝓprie vestis ē. vt parthis sarabere. gallis liñe. germanis renones. hispanis stringes. sardis mastruce. ⁊ inde linatꝰ ta tum. linna indutus

Lino nis. ni. vel magis causa differētie ad nomē linū lini. leui. quod a leo quoq̄ꝫ simplici nascitur qd̄ in vsu n̄ est. ex quo deleo deleui Vetustissimi tn̄ etiam liui in ꝑterito ꝓtulisse inueniunt̃. Inuenit̃ etiam litū in sup. sicut vult ꝓscianꝰ in. x. li. Liui aūt q̄n̄q̄ꝫ est vsus huiꝰ nois liuius. ꝑm aūt modernos dicunꝰ lino nis. leui. litum. Est aūt linere ꝑm hug. ori dolij opculum opponere. cooperire ⁊ obturare doliū. ⁊ linere. i. inficere. deturpare. glutinare ꝓprie in hac significatōe dr̄ linere cum vna res quasi inficiēdo supponit̃ alij. Tunc paries linit̃ cū calx supducitur ⁊ lutum. Itē linere. i. destruere. delere. Vnde hec litura re. Lino componit̃. Allino nis. leui. allitū. i. valde vel iuxta linere. Collino nis. i. simul linere. Delino nis. id est valde vel deorsum linere vel planare. vel delere. vl' occidere. Illino nis. i. intus vel valde linere. Interlino nis. i. interpolatim linere vel interficere. Perlino id est ꝑfecte linere vel occidere. Vnd̄ ꝑlitor. i. occisor. Oblino nis. i. inficere deturpare. quod vulgo dr̄ empegezare. relino. i. iterū linere. Lino ⁊ eius cōposita omnia sūt actiua. ⁊ hanc sillabā li. vbiq̄ꝫ corri. ⁊ faciūt ꝑteritū in leui. ⁊ su

pinum in litū.pnlt corr. Est.n.regula generalis. Omne
supinū veniēs a p̄terito terminātē in vi.sillabā pdu.pe
nultimā. Excipiunt hec litū itū.quitū citū.situ.satum co
gnitū.agnitū.q omia cor.pnlt. Ex p̄dictis patz q lini in/
finitiu⁹ cor.li.sz hoc linū ni.pdu.li.vn̄ v̄sus. Possūt mł
ta lini calido de semīe lini.
Linosis a lien qd est splen dr linosis sis. morb⁹ sple/
nis.ꝛ hinc linosus sa.sum.ꝛ lienosus sa. sum.i. spleneti/
cus q patitur in splene. Unde plautus in cassia. Cor vt
opinor lienosum habet.
Linquo quis.qui.quere.i.peccare vel dimittere. Et cō
ponit delinquo qs.qui.i.pecco.cōmitto. vnde hoc deli/
ctum.i.peccatū. Relinquo qs.qd componit Derelinq̄
quis. Linquo ꝛ omia eius cōposita sunt actiua ꝛ faciūt
p̄teritū in liqui.ꝛ supinū in lictū abiecta n. In simplici/
tate tn̄ nō est in vsu supinū hui⁹ v̄bi linquo.ad driaz h⁹
v̄bi linguo gis.qd facit lictū.
Linteamē in linteum est
Linteolum in linteum vide.
Linter teris.fe.ge.parua nauicula dictum a linio.quia
vadit ꝛ currit super aquam quasi liniēdo.ꝛ corripit pe
nultimā genitiui linteris.
Linteū a linum ni dr hoc linteū tei.id est velū quod in
lectulo sternit vel mātile. Item a linū hoc linteamē mis
quod in lectulo sternit.ꝛ pducit pnlt nominatiui. Et a lin
teum dicit hoc linteolum li.diminu. Ezechi.xxx. Fasnre
tur linteolis.
Linū ni.dr a lenis.q2 fit molle ꝛ lene. Uel greci dicūt li
natin.ꝛ inde nos dicimus linū ꝛ pdu.li. sz lini infinitiui
mōi cor.li.sicut dixi in lino nis
Linx. Licos grece dicit lupus latine. Et inde linx licis.
ge.incerti.ꝛ hec linca ce.p eodem animali qd vulgo dr
lupus ceruari⁹. Et dr a licos q2 in lupoꝝ genere nume/
ratur.ꝛ est eis simil. Et dr linx oculos habere tā acutos
vt etiā visu pietes penetret.ꝛ inde dr linceus cea. ceum.
Et hinc linceus cei.dict⁹ fuit qdam oculos habens taz
claros ꝛ tam acutos q existens in sicilia vidit naues ex
euntes de africa vt dr. Item linceus cei.qdam mons ar
chadie dictus sic ab abundātia lupoꝝ.
Linxa a linx dicit hec linxa linxe.dea bestiaꝝ. Hec dea
splendor vel viuacitas visus intelligit. Dicit autez hec
dea magis dea bestiaꝝ q̄z hominū.q2 acutius vidēt bru
ta animalia q̄z homiēs. Und nocte habēt sui visus con
temperamentū.q2 tūc aliq̄ inueniunt obstacula. de die
autē qa nulla inueniūt fere nihil vidēt
Lipperus lippera.lipperū.id est tener.mollis.delicatus
Et dicitur a lippus.
Lippio pis.pui.pitum.id est esse vel fieri lippum. Und
lippiens tis.participium omnis generis. Et a lippio lip/
pisco scis. inchoatiuum
Lippitudo lippitudinis.lacrimatō vel putredo oculi.ꝛ
dicit a lippus pi.addita tudo
Lippus pa.pum.p geminū p. Et vult p̄stian⁹ in ortho/
graphia q habet oculos lacrimātes qdam marcore ple
nos. Et dicit a pus.i.putredo.id est a putredine oculoꝝ
vt deriuatō sumat ab vltima sillaba. Et compatur pior
pissimus. Und lippe pius pissime aduer.q autē dicitur
lippus quasi liquorem putridū p oculos emittēs. poti⁹
est ethymologia q̄z cōpositō.
Lipsanum ni.grecū est. Et est neu.ge. Pi pprie lipsa/
na dicunt reliquie que remanēt sm hugu. Inuenit etiā
lipsanū vt qdam dicunt p vase in quo ponū r ossa san
ctorum. Et vt di.maister bn̄ pducit pnlt. Papi etiā di.
lipsana reliquie Iohānes epūs in qdam sermone de anū
ciatōe dn̄ica di. Palestina lipsanū abrae habet. iosephi
ossa vnū amplectit sepulcrū moysi nec inuenit sepulcꝝ
Liquamen a liquo quas.dicit hoc liquamen minis.et
hoc liquamentum ti. Liquamen pprie dicit pilcium. qa
soluti in salsamentū pisciculi eundē humorem liquant
Cuiusmōi liqr dr salsugo vł muria.sz muria ppe dicit
aq̄ sale cōmixta ꝛ effecta gustu in modū maris.
Liqueo.a liq liquas dr liqueo ques.idem quod liquo/
ris.i.fluere.decurrere.dissolui. Item liquere ponit
p apparere.manifestū esse. Nam cuz massa liquescit. qd
prius erat occultū fit manifestum. Item liquere ponit p
deficere. q2 cum nix liquet deficit. Et a liqueo dr liquet
impsonale.i.apparet.certū est.manifestum est.ꝛ liquesco
scis.inchoa.ꝛ accipit in eodem sensu in q ꝛ liqueo. Et in
de liquescit impsonale ꝛ liquescēs. Liqueo componitur
Colliqueo ques.i.simul liqre. Item Deliqueo ques.id
est decurrere q̄si deorsum vel valde liqre. Item eliqueo
ques.i.valde vel extra liqre. Item p̄liqueo ques.id ē an
te liqueo. Perliqueo vald vł pfecte liqueo. Reliqueo.
iterū liqueo.ꝛ ab omibus his inchoa. Colliquesco. De
liquesco. Eliquesco Preliquesco. Reliquesco. Liqueo
ques.cum omibus suis cōpositis est neu.ꝛ facit p̄teritū
in quui.p q ꝛ geminū u.ꝛ caret sup.ꝛ corri. vbiq̄z hāc sil
labam li.sicut ꝛ liquesco. Und ouid.metha. Diliqt sta/
gnumq̄z suo de nomie fecit. Et ouidi.de ponte. Nō mi
hi fata liquēt ceptos seruātia cursus. Licco ces etiam fa
cit licui ꝛ tunc scribit p c. ꝛ p vnū u.
Liquescentia.a liquescenti datō de liquescens addita
a.fit hec liquescentia tie.id est apparentia vel defectus.
vel liquiditas ꝛ corri.li De liquescentia ꝛ liquidis dixi
in pma parte supra in tractatu de litera in capitulo de
s.siue de liquescentia.
Liquid⁹.a liqueo ques.dr liquid⁹ da.dū.i.fluid⁹. māi
festus. Et compat dior dissim⁹. Un̄ liqde dius dissime.
aduer. Et hec liquiditas tis. Et liqdo das.v̄buz actiuū
id ē liqdum facere.ꝛ corr.qui
Liq quas.quaui.q̄re.i.liquidū facere decurrere. vł de/
fluere.vel liquorē emittere vel purgare. Und hic liqto/
toris tori ꝛ hec liquatō onis. Et cōponit cum con ꝛ dicit
colliquo quas. Item cum de ꝛ dr deliquo quas. Itē cuz
e.ꝛ dicit eliquo quas.i.valde vel extra liquare vł purga
re.vnde ꝛ ponit p excolare.vel foras emittere. manife/
stare.vel cum qdam vocis lenocinio pnunciare. vnd eli
quatus ta.tū. Liquo quas actiuū est cum omibus suis
cōpositis.ꝛ corr.hāc sillabā li. Un̄ psius. Et liqt ꝛ tenor
supplātat verba palato.
Liquor ris.verbū deponē.caret suppletōe p̄teriti ꝛ vl/
timi supini.i.fluere.decurrere.dissolui.ꝛ pdu.pmam. et
dicit a liquo quas. Item inuenit hic liquor q̄ris. nomē.
ꝛ corr.pmam.ꝛ dicit a liqueo ques. Nam i.ante q. ab/
breuiat.ꝛ liquor nomē.p̄ter liquor queris.tercie cōiuga
tōnis.ꝛ liqui p̄teritū. Und qdam. Sic distingue liquor
pfluxu pfluo liquor
Liquui p̄teritū de liqueo per geminū.u.post q. scribi
tur. vide in liqueo ques
Lira.a lirin dr hec lira re quoddā instrumētū canēdi
quasi a varietate vocū. q2 diuersos sonos efficiat. Item
lira grece dr lrie sulc⁹ ꝛ pprie aratri Unde hec lira apud
nos dicit sulc⁹.ꝛ ide liro liras.i.arare sulcare.ꝛ inde cō/
ponit deliro ras.i.desulcare.a sulco deuiare.exorbitare.
sicut boues discordātes faciūt.vnde ꝛ sepe ponit p dis/
cordare. Und horaci⁹ in epi. Quidquid delirant reges
plectūtur achiui ꝛ hic delirus ra rum.stultus.fatuus.ꝛ
discordiosus. Et nota q delirare pprie senum ē ꝛ senes
pprie dicūt deliri.q2 ppter senectutē insaniūt.ꝛ rectū tra/
mitem tenere nō possunt. Et scias q deliro ꝛ delir⁹ non
possūt esse cōposita a lira p instrumēto canēdi.q2 tūc lira
habet primaz breuē. Sz lira p sulco pducit primā. sicut
patet in illo vsitato v̄su. Pollice tango lirā.facio cū vo/
mere lirā. Deliro ergo cōponit a lira p sulco. Un̄ liro ꝛ
delirus pducit pnl.sicut lira p sulco pmā. vt patuit per
horatiū.ꝛ hoc vult hug.ꝛ maister bene. Quidā tn̄ di/
cunt q deliro.i.discordo Et componit a lira p instrumē/
to canendi.ꝛ sic scdz eos corri.pnl Sed deliro p deuio
cōponit a lira p sulco.ꝛ sic prod.li. Un̄ v̄s scdz eos. De/
liro discordo deliro deuio dico.
Liricen cinis.mascu.gene.id est cum lira canēs.ꝛ com/
ponitur a lira ꝛ cano canis ꝛ corri.penul.tam in noīati
uo q̄z in genitiuo
Liricina ne.mulier que cum lira canit. ꝛ dicitur a liri/
cen.ꝛ corripit penultimā.
Liricus. A lira dr liricus ca.cum.ad liram ptinens.id
est dulcis ꝛ suauis. Und carmina horatij dicunt lirica.
qa cum lira cantabant.vel a lirin dr liricus ca.cū.i.vari/
us vel diuersus.ꝛ hinc carmina horatij dicunt lirica a
varietate carminū que in eis cōtinent ꝛ lirici poete qa li
rica scribūt. Liric⁹ cōponit pliric⁹ ca.cū.i.dulcis ꝛ dlecta
bilis.sup alios vel sup cantū lire ꝛ cor.ri
Lirin grece ltie dr diuersitas.vel varietas
Lis litis.fe.ge.ꝛ format gtūs a ntō remota s. ꝛ addita
tis.ꝛ dr a limes mitis.q2 cōmittitur lis inter duos ꝛ mo
ra finit. Rixa inter multos ꝛ iniuria cōstat. Et dr lis a cō
tentōne limitis qa agros diuidit.ꝛ pdu.i.ante t.vnde q/
dam. Absentis partē studeas in lite tueri. ꝛ scribit litiū
gtūs pluralis p t.ꝛ etiam retinet sonū t.licet ponat inter
duas vocales.ꝛ hoc ad differentiaz de licium cij.et facit
actūs plalis in es ꝛ in is lites vel litis. Cicero in frumen
taria. Sedasti inqt etiā litis illoꝝ
Lisa vel lisan hebraice dicit apostolus grece sm hugu.
Papias vero dicit. Lisa hebraice apostol⁹ grece miss⁹
latine dicitur
Lisiuium uij.dicit a lixen quod est aqua. quia fit ex a/
qua mixta cineri
Lisis interp̄tatur solutō
Listrimos est cum plures sensus in vnū locū breuiter
expeditos coaceruat.ꝛ cum qdam festinatōne decurrit.
vt cicero rempublicam queritās vitāq̄z hominū conuu
ges liberum ꝛc. sm pap
Litargiriū.a litos quod est lapis.ꝛ argiros qd ē argē/
tum dicit hoc litargiriū girij.purgamentum argenti qd
spuma argenti vocat ꝛ fit ex argēto ꝛ plumbo. Idem et
hoc litargirum ri.dr. Et ind litargiric⁹ ca.cū.qd fit de li/
targiro vel qd ptinet ad litargiꝝ.
Litera.a lego ꝛ iter vel itero cōponit litera re.quasi legi
tera q2 legenti iter p̄bet.vel qa legendo iterat. Uel dicit
litera quasi litura a lino nis.sm cōsuetudinē antiquorū
q in ceratis tabulis solebāt scribere ꝛ postea linire vel li
nere.ꝛ sm hoc lrā dicit tantum de figura. Sed q̄cunq̄z
sit deriuatō vel compositō istius nomis litera d̄bet scri
bi p vnum t.tantū sicut di.hug. Sed lrā deriuat a lego
gis vel a lino nis. Et q2 tam lego q̄z lino corr.pmam. vi/
detur q lrā pmam corripiat.sed cōstat q primam pdu.
vt patet in illis v̄sibus. Discere q queris vt recte versifi
ceris. Sint tibi nota tetra pes litera sillaba metra. et ita
videt q ibi sit positō.ꝛ sic q scribat p geminū t.sicut mul
ti scribunt. Ad hoc pōt dici q litera scribat p vnuz t. nec
obstat q pmam pdu.ꝛ lego vel lino pmam corripiat q2
litera tenet naturā hui⁹ p̄teriti legi vel leui q̄ pmam p/
ducunt. Et regula ita tradenda est. Quāta fuerit pma
naturalit in pmatiuo tāta remanet in suo directe driua
tiuo.ve sedes sedi.rex rexi.litera legi. A litera deriuatur
hic ꝛ hec literalis ꝛ hoc le.vt sciētia literalis que de lite/
ris tractat.vel que efficit literatū. Item a lrā dr litero ras
id est literas instruere.vel lrās cōiungere cōbinare. Sic
sillabicare sillabas cōiungere.ꝛ dictōnare dictōnes con
iungere. Et componitur Collitero ras.similiter literare
Oblitero ras.id est delere.obliuioni tradere ꝛ inde ob/
literatus ta.tum.
Literalis in lrā vide
Literari⁹ a literat⁹ vel lrā dr literari⁹ ria.riū.idem qd
literatori⁹ vel lrīs plen⁹.vn̄ aug.in li.de ci.dei. Cuz qdez
literari⁹ varronis opa p̄dicaret
Literatorius ria.rium in literat⁹ vide
Literatus a lrā dr hic literat⁹ ti.ꝛ hic literator toris. et
literat⁹ ta. tū. Literator vel literat⁹ nō dr ille q habz mł
tos libros ꝛ inspicit ꝛ reuoluit.vt monachus q proprie
potest dici antiquari⁹.qa antiquas historias habet ad
manū.sed ille dr literator vł literat⁹ q ex arte de rudi vo
ce scit formare lrās.ꝛ coniungere in sillabis.ꝛ sillabas in
dictōnibus.ꝛ dictōnes in oratōnibus.ꝛ oratōnes sic cō
grue pferre ꝛ accentuare. Und hiero.sup math. Litera
tor inquit erat q grammatos grece dicit. Literat⁹ com
poitur cum in ꝛ mutata n.in l.dr illiteratus ta.tū. id ē si/
ne literis.nō literat⁹.ydiota. Et compat literat⁹ ꝛ illite/
ratus. Item literat⁹ ꝛ illiterat⁹ aliter accipiunt. Item il/
la vox dicit literata que figuris visibilib⁹ antea inuētis
ꝛ vsitatis potest rep̄sentari. Illiterata aūt dr illa que sic
rep̄sentari non potest.vt sibulus vel gemit⁹ infirmorū
ꝛ a literator vel literat⁹ dicit literatori⁹ ria.rium. qd pti
net ad lrās vel ad literatorē vel qd tractat de literis. vel
qd efficit literatorē vel literatum.
Literula le.dimi.pua lrā
Lithimos a lithos dicit lithimos.id est impatiētia cal/
cata vel crudelitate irrisa
Lithos grece latie dicit lapis
Lithostratos in lithostratū exponit
Lithostratū.lithos quod est lapis componit cuz stra
tos quod est variatio.ꝛ dicit hec lithostra stre. ꝛ hoc li.

thostratum ti..i.pictura arte elaborata. Fit autē puulis cristis ac taxillis id est quadrans lapillis tinctis in va/rios colores. Item dicit lithostratos ⁊ hic lithostratus Iohā.xix.ca. In loco q̄ dicit lithostratos. Est ergo litho stratos variatō colorū in pauimēto ⁊ congeries diuer sorum lapidum diuersorū colorū vel pauimentum vel opus mirifice factum. vel etiā aliud opus dum saltē sit lapidū varioꝝ coloꝝ. Et scias q interlinearis glo. di. in Iohā.xix. Lithostratos grece .i. iudiciū vel iudiciale l'rie ⁊ corri. pnlt. gtī siue stra syllabā

Liticen a lituus tui. et cano nis componit hic liticen ci nis .i. canens cū lituo. ⁊ hinc hec liticina ne. pnlt cor. mu/lier q̄ cum cornu cantat. ⁊ cor. pnlt liticē tā in ntō q̄ȝ i gtō

Liticina ne. pnlt corr. in liticen vide

Litigo a lis litis deriuat litigo gas. ⁊ est lingare. cōten dere litem agere ex qbus videt cōpositu3 vel potius sit ethymologia. Litigo .i. litem ago ⁊ inde hic litigator to/ris ⁊ hec litigatrix cis. ⁊ hec litigatō onis. ⁊ hoc litigiu3 gij .i. lis vel litigatō. vel litis actō .i. altercatō. Et inde liti giosus sa. sum. qui litigat. vel potius de quo litigatur vt ager. Et pdu. p̄mā litigo. s3 pnlt corri.

Lito tas. taui tatū .i. sacrificare. Differūt tamen. Nam sacrificat q̄ sacrificiū facit. Litat q̄ sacrificium facit. et qd̄ sacrificō petit impetrat. Und̄ v̄balia litamē. litatō. lita/tor trix. Lito cōponit collito tas .i. simul litare. Delito. tas. id est valde litare. Perlito tas .i. pfecte litare. Pre lito tas. id est ante litare. Relito litas .i. iterū litare. Lito cum omnib⁹ suis cōpositis est actiuū ⁊ corr. hāc sillaba3 li. Unde theodolus. Egregio cecropi debet causa litan/di sed lis tis. pdu. li. Unde qdam. Ut ratōe lites. animi prius excute lites

Litoralis. in litus vide

Litote in quarta pte exponitur. in ca. de colorib⁹ rhe.

Litum supinum de lino linis. corr. primam. et inde lit⁹ lita. litum.

Litura a lino nis. d̄r hec litura re .i. deletō vel feditas .ii q̄liscunq3 sed maxime literaꝝ.

Litus toris. ge. neu. d̄r a ledo dis. Et est lit⁹ terra aque vel mari vicina. Et dicit sic a ledo q2 fluctu elidat vel il/lidatur. Uel deriuat a lito litas. quod est sacrificare. qa marinarij piculis marinis liberati in litore solent dijs marinis litare. Und̄ litus dictum est a litando. vnd̄ do natus dicit in cōmento sup v̄gilium. q litus dicit loc⁹ iu xta altare vbi fiebat litatō ⁊ mactatō bestiaꝝ. Seruius autē cōtradicit ei dicēs hoc non valere. q2 p̄ma hui⁹ no/minis lit⁹ pducit. Und̄ oui. in epy. Non pfecturis lito ra bobus arat. Sed p̄ma huius verbi lito corripit. hoc tamen magis est friuolu3. q2 sepe sillaba que pducit in p̄matiuo. corripit in deriuatiuo vel ecōuerso. Uel dicit litus a ligo. qa terram ligat. Unde et dicit litus quasi li gans ton. id est terrā. ⁊ est ethymologia. et inde litorcus/rea reū. et hic et hec litoralis et hoc le. et scribit l itus per vnū t. vt vult magister hū. Itē inuenit litus ta. tū et corr. li. a lino nis. leui. letum

Lituus a lito tas dicit hic lituus tui .i. cornu gracile. q2 eo puocabant ad litandum.

Lituus etiam d̄r bacul⁹ curuus quo augures vteban tur vel pastores. ⁊ tunc est ge. fe.

Liuens in liueo ues. exponit.

Liueo ues. lui. liuere .i. nigrere esse vel fieri liuidum. ⁊ ponit p inuidere. vnd̄ liuesco scis. inchoa. ⁊ liuidus da. dum. q est talis coloris vel inuidus Et compat liuidus dior dissim⁹. vnd̄ liuide dius dissime. aduer. ⁊ hec liuidi tas tatis. Item a liueo ues. liuebam bam. cōuersa in ns. fit hic ⁊ hec ⁊ hoc liuens tis .i. niger liuidus inuidus. Li ueo cōponitur colliueo. lui .i. simul liuere. vnde colliue sco scis. inchoatiuū. Liueo cum omibus suis cōpositis ē neu. ⁊ caret sup̄. ⁊ facit p̄teritū in ui. sillabā. mutat. n. e. i ⁊ pdu. hanc sillabā li. vbiq3.

Liuid⁹ da. dū. in liueo ues vide

Liuor a liueo ues. d̄r hic liuor uoris .i. liuiditas vel iui dia vel dolor vel vulnus hm hug. Papias v̄o dicit. Li uor est macula nigra. nigredo vel inuidia. Propter au tem liuor est plaga v̄garum. inflatō vulneris cū pallo/re. ⁊ pducit p̄mam. vnde ouid. Pascitur in viuis liuor post facta quiescit. Hic nota q sicut di. grego. in .v. li. mora. exponens illud iob. Paruulum occidit inuidia Inuidere nō possumus nisi eis quos nobis in aliq̄ me/liores putam⁹. Paruulus est q̄ inuidia occidit. q2 ipse nisi inferior existeret de bono alteri⁹ non doleret. Inui dia cum mentē tabefecerit. cuncta q̄ inuenerit bn̄ gesta consumit. vnde bn̄ p salomonem d̄r. Putredo ossiū in uidia q2 p liuoris viciū ante dei oculos peunt etia3 for/tia facta v̄tutu3. Ossa quippe p inuidiam putrescere est quedam etiā robusta depire. Sed cur hec de inuidia di cimus si nō etiam q̄liter eruat intimem⁹. Difficile nāq3 est vt homo alteri non inuideat qd̄ adipisci alter exop/tat. q2 quidqd temporale pcipitur. tanto minus fit singu lis quāto diuidit in multis. Et idcirco desiderātis men tem liuor excutiat. q2 hoc alter appetit. aut fundit⁹ alt ac cipiens adimit. aut a quāntitate restringit. q̄ ergo liuoris peste plene carere desiderat. illam hereditatem diligat quā coheredū numerus non angustat. q̄ ⁊ omib⁹ vna est ⁊ singulis tota. que tanto largior ostendit. quāto ad hanc pcipientiū multitudo dilatat. Imminutō ergo li/uoris est affectus surgēs eterne dulcedinis. ⁊ plēa mors cius est pfectus amor eternitatis. Nam cum mens ab eius rei appetitu retrahit. quē accipientiū numero pti. tanto magis pximum diligit. quāto min⁹ ex pfecto illi/us sua damna ptimescit. Que si pfecte in amore patrie celestis rapit. plene etiam ⁊ in pximi dilectōe solidat. qa cum nulla terrena desiderat. nihil est qd̄ eius erga pro/ximum caritati cōtradicat. Que nimiꝝ caritas quid est aliud q̄3 mentis oculus. q̄ si terreni amoris pulvere tāgit ab interne lucis mox intuitu lesus reuerberat. q autem puulus est qui terrena diligit. magnus qui eterna con/cupiscit. Potest etiam sic non inconuenienter intelligi. Paruulum occidit inuidia. quoniam huius pestis lā/gore non moritur nisi qui adhuc in terrenis desiderijs infirmatur.

Lixa a lixen quod est aqua dicitur hic lixa lixe. mascu. gene. id est mercenarius. puta qui sequit exercitum in expeditōe. ⁊ portat aquā ad op⁹ exercit⁹ in castris.

Lixabundus. a lixa d̄r lixabund⁹ da. dum. qui latius in cedit passib⁹ ad modū lixe Uel lixabund⁹ similis lixā/ti. ⁊ tunc deriuatur a lixo lixas.

Lixatura re. in lixo xas. vide.

Lixen. a lixos apud grecos dicit lixen. id ē. aqua qua siluren q2 sit soluta.

Lixeo. a lixo deriuatur lixeo xes xui. Et est lixere lixare vel potius lixari. Et cōponit collixeo. xes Elixeo xes. Re lixeo xes. Et est neutrum lixeo cum omnibus suis cōpo/sitis. ⁊ caret sup̄.

Lixiuiū q̄re supra in lisciuiū p s

Lixo. a lixen deriuat lixo lixas lixaui lixare .i. in aq̄ sola coquere. Und̄ hec lixatura re. coctō in aqua Et hoc lix/amē minis. ⁊ hoc lixamentū ti. ⁊ lixus xa xū. in aq̄ coct⁹ Lixo cōponit Collixo xas .i. simul lixare. Elixo xas .i. val/de lixare Relixo xas .i. lixare Lixo actiuū est cū omnib⁹ suis cōpositis

Lixor xoris. dicit portitor aq̄. ⁊ d̄r a lixen.

Lixus xa xū. in lixo xas. vide.

L ante O

Locellus li. dimi. vide in locul⁹.

Locito tas .i. frequenter loco. verbū frequētatiuū a lo/co locas

Loco cas. caui. locare .i. statuere. stabilire. vel collocare Locare etiam d̄r in respectu ad cōducere. Conducit ho/spitium q̄ p eo p̄cium dat. Locat q̄ pro eo p̄cium accipit. Unde qdam. Qui capit ille locat cōducit qui p̄ciu3 dat. Locare tamē q̄nq3 ponit p cōducere. vnde hic locator. et hec locatrix tricis. ⁊ hec locatō. ⁊ hic ⁊ hec locabil' et hoc le. Loco componit Colloco cas. Deloco cas .i. valdō vel deorsum locare. vel de loco remouere. Eloco cas .i. val/de vel extra locare. vel extra locu3 remouere Illoco cas. intus vel valde locare. Preloco cas .i. ante vel p̄ alio lo care. Perloco cas .i. pfecte locare. Reloco cas .i. iteꝝ lo/care. Loco actiuum est cū omnibus suis compositis. et corripit lo vbiq3

Loculus li. est dimi. a locus. vnd̄ ⁊ locellus aliō dimi. Est aūt loculus pnlt corr. puus locus. Item loculus est bursa Iohā. xij. Fur erat ⁊ loculos habēs ea que mitte/bantur portabat. Ite3 est feretrū. Luce. vij. ⁊ tetigit locu/lum. id est feretrum

Locuples. Locus componit cū plenus ⁊ d̄r hic ⁊ hec ⁊ hoc locuples .i. diues. quasi locis plen⁹. ⁊ plurimaꝝ pos/sessionum possessor. vel locuples componit a loculus ⁊ plenus quasi loculos habēs plenos. ⁊ compatur locu/ples nor. tissim⁹. vnde locuple tius tissime. aduerbiū. et locupleto tas. taui tare .i. ditare v̄bum actiuū. ⁊ hec silla ba ple. pducit tam in noīe q̄3 in v̄bo. ⁊ format gtūs a ntō remota s. ⁊ addita tis.

Locus ci. dicit a loco cas. ⁊ est nomē etheroclitu3. Nā in singulari est mas. ge. hic loc⁹. sed in plurali est mascu. ⁊ neu. hi loci. ⁊ hec loca. ⁊ dicit loc⁹ tam substātia q̄3 quā titas qua aliquid locale circūscribit. Item loc⁹ d̄r materia ppositō vel habitudo vn̄ trahit argumentū tam i dya/letica q̄3 in rhetorica. Inde hic ⁊ hec localis ⁊ hoc le. qd̄ loco cōtinet vel circūscribit. vnde localit aduer. ⁊ hec lo calitas tatis. Et scias q locus ppie est quantitas circū scribēs corp⁹. sed hec loca loco ꝝ ppie de his dicūtur in qbus passiones habent. loci aūt ad logicos ptinēt. ⁊ sic talis fit diuisio locoꝝ. Alij intriseci. alij extriseci. alij me/dij. Item locus est sedes argumēti. vel id ex quo ad pro positam questionē cōueniēs trahit argumentū. Ite3 lo/cus dicit facultas. copia. potestas. cōdicō. tpus. occasio. oportunitas. digtas. autoritas. honor. magnitudo. ma/iestas. fastigiū. splendor. gradus. gloria. Et vt dicit gre/cismus. Argumēta locos. homies loca dicis habere. Et nota q hm naturales q̄nq3 sunt essētialia loco. Primū est q locus cōtinet locatū. ⁊ non est aliqd de locato. et in hoc differt a forma ⁊ a vacuo. Forma. n. nō est aliō a lo/cato. Uacuum v̄o nō cōtinet. Secundū est. quonia3 lo/cus est equalis locato. Terciū v̄o est quoniā locus sepa tur a locato. ⁊ in hoc differt a materia ⁊ forma. Quartū v̄o est q differētie loci essentiales sunt supius ⁊ inferius ⁊ in hoc differt a vacuo in quo nō est supius et inferius. Quintū v̄o est. quoniā loc⁹ est illō ad quod transfertur locatum naturalit

Locusta. Longus componit cu3 hasta ⁊ dicit hec locu/sta ste. qa pedibus sit lōgis velut hasta. vnd̄ ⁊ eam gre/ci tam maritimā q̄3 terrestrē astaton appellāt. Et dicunt q grillus sit vel aliqd̄ aīal simile illi. hm q vulgarit d̄r māmalona. Est autē animal puum dente noxiū. et plus q̄3 cetera animalia frugib⁹ nocet. De hac dicit grego. in xxxi. mora. Matutinis horis .i. temporib⁹ vix a terra lo custe se subleuāt. cum v̄o estus exarserit tāto alti⁹ q̄nto alacrius volāt. Sanct⁹ aūt quicunq3 p̄dicatoꝝ cū quie ta fidei tempa conspicit. humilis ac despect⁹ aspicitur. ⁊ locuste more quasi vix a terra subleuat. Si aūt psecutō nis ardor incandeat. corde celestibus inherens mox q̄n te sit sublimitatis ostendit. ⁊ pulsatis alis in altu3 rapit. q̄ quiet⁹ in imis torpuisse credebat. Raban⁹ autem su/per .iij. cap. mathei di. In dictis arnulfi galleaꝝ epi repe rimus minimū locustarū genus fuisse in deserto iudee quo pastus est baptista. ⁊ vsq3 hodie apparent. q corpu sculis in modu3 digiti man⁹ exilib⁹ ⁊ breuib⁹ in herbis facile capiunt. cocteq3 in oleo pauperū p̄bent victū. Cri/sostom⁹ vero dicit. iste locuste sunt volatilia q̄dam imū da sed parua ⁊ non satis in altū volantia. Locusta etia3 inuenit p q̊dam genere herbaꝝ. vide in atacus.

Locut⁹ ta. tum. pticipiū de loquor ⁊ scribit p c. lic3 scri/batur loquor p q. Dicit. n. p̄scianus. Deponētia desinē tia in quor mutāt eam in cu. ⁊ sumentia tum. faciūt sup̄. vt loquor locutum. sequor secutu3. ⁊ a genitō locuti ad/dita o. fit locutō.

Lodix a lauo uas d̄r hec lodix dicis. q̄dquid in lectulo supponit ⁊ ppie pannus villosus. ⁊ pdu. pnlt gtī. Un/de iuuenalis in li. ij. satira p̄ma. Magne mēns op⁹ nec de lodice para

Logica. Logos grece .i. sermo vel ratō. Und̄ logic⁹. ca. cum .i. sermocionalis vel ratōnalis. Und̄ logica dicitur triuiū quasi sermotōnalis. qa consistit in s̄monibus et excellent dyaletica d̄r triuiū. qa p̄ alijs artib⁹ triuiu3 cō/sistit in sermonib⁹. ⁊ inuenit grece declinari p eodē. hec logice hui⁹ logices. Und̄ logici dicunt triuiales v'l dya letici. Item logica d̄r q̄dam sp̄es medicine .i. ratōnalis. Unde logici dicunt quidā medici. qui discussis etatum regionū. vel egritudinū qualitatib⁹ artis curā ratōabi/liter scrutant. ⁊ a logica hm quālibet eius significatōem hic ⁊ hec logicalis et hoc le. vnde logicaliter aduerbiu3.

⁊ hec logicalitas tatis.

Logisma me.fe.ge.i.cogitatō vel sermo vel rō ſm hug. Pap vō di.logiſmus.i.cogitatō

Logiſticus ca.cū.pnl̄t cor.id eſt ſermocinalis vl̄ ratō/nalis vel cogitabilis.⁊ dicit̄ a logos

Logiū a logos quod eſt ratō dr̄ hoc logiū gij.ratōabi/le reſpſōum.i. ſine inuolutro. Jtē hoc logiū dr̄ manuale ſcʒ exiguus pannus ⁊ duplex auro ⁊ gemmis ⁊ q̄ttuor context⁹ colorib⁹ habēs magnitudinē palmi p quadrū cui intexti erant duodecim p̄cioſi lapides.hic pannus etiam ratōnale dr̄.⁊ ſuphumerali circa pectus pontifi/cis annectebatur.

Logos.i.ſermo vel ratō ſm hug. Uel ſm hiero in epi/ſtola ad paulinū. Jn pncipio inquit erat vbum ⁊ vbuʒ erat apud deum.⁊ deus erat vbum. Logos grece mlta ſignificat. Nam ⁊ vbum eſt.⁊ ratō ⁊ ſupputatō.⁊ cauſa vniuſcuiuſqʒ rei p quā ſunt ſingula que ſubſiſtunt. que vniuerſa recte intelligim⁹ in xp̄o.qr videlicet xp̄c dr̄ ver bum.quātuʒ ad patris dicētis manifeſtatōʒ. Cauſa q̄n/tum ad rerū creatōnem. Ratō quātum ad creaturarū ordinatōnem. Supputatō quantū ad ordinatoꝝ diſti/ctōnem.vide in verbum

Logotheca Logos ꝯponit̄ cum theca qd̄ eſt poſitio.⁊ dicit̄ hic ⁊ hec logotheca ce.q̄ vel que ſmonem facit i po pulo. Uel q̄ edictum impatoris vel alic⁹ pncipis popu lo nūciat.⁊ pducit the.

Loligo ginis. A loliū dr̄ hec loligo ginis.q̄dam piſcis vt dicūt lepia.q̄ habet ſtrumā nigerrimi coloris ⁊ ama/riſſimi saporis plenā. Und̄ q̄nqʒ ponit̄ p nimia amari/tudine. Ponit̄ etiam loligo p herba amara. ⁊ a loligo dicit̄ loligineus nea.neū.ad loliginem ptinens. vel d̄ lo loligine exiſtens.⁊ loliginoſus ginoſa.ginoſum.plenuſ ⁊ abundans loliginib⁹

Loliuʒ lij.ge neu.illa mala herba que creſcit inter ſege tes malū ſemen facit qd̄ ſimilit̄ dr̄ loliū.vnde lolioſus ſa ſum.plenus lolio.

Longanim⁹.a long⁹ ⁊ anim⁹ ꝯponit̄ hic ⁊ hec lōgani/mis ⁊ hoc me.quod etiā dicit̄ longanim⁹ ma.mū.ſ.q nl̄/lis paſſionibus pturbat̄.ſed ad vniuerſa ſuſtinenda pa tiens eſt. Jdem et magnanimus cui ꝯtrarium eſt puſil/lanimus.

Longe aduer.a long⁹ dr̄. Et cōponit̄ alōge. delōge. elō/ge omīa quaſi in eodem ſenſu.⁊ acuunt pnl̄t.cū ſit poſi/tōne longa.ſicut dixi in ſecūda pte vbi egi de ſex impedi mentis accentus.in capitulo de impedimētis diſtinctō nis.⁊ hoc etiā di.hug

Longeuus a longus ga.gū.⁊ euum ꝯponit̄ lōgeu⁹ ua uum.i.longi eui.ſ.ſenex.vnd̄ hec longeuitas tatis.i. lon/gi cui vita vel etas.⁊ a gtō longeui addita tas fit lōgeui tas.⁊ pducit ge.

Longinquus.a lōgus dr̄ lōginquus qua.quū.i.remo/tus.⁊ compat̄ quior.quiſſim⁹.⁊ a gtō longinqui addita tas fit hec lōginquitas tatis.

Lōgo gas.in longus vide.

Lōgiturnus.a lōgus dicit̄ longiturnus na.nū.id ē diu turnus longe durās.⁊ compat̄.⁊ a gtō longiturni addi ta tas.fit hec lōgiturnitas.i.diurnitas. Baruch.iij.ca. Jn lōgiturnis dieb⁹.⁊ in.iij.e. Ut ſcias ſimul vbi ſit lon/giturnitaſ vite. Uel ſm aliā lrām vbi ſit lōgiturna vita

Lōgus.a lien dr̄ lōgus ga.gum qa ſit porrectuʒ ad mo/dum lienis.⁊ cōpatur lōgus gior giſſim⁹. Unde longe gius giſſime aduer.⁊ hec lōgitudo dinis. Lōgus cōpoi tur bilōgus. Oblōgus.ſemilōgus. Jtem tamlōgus q̄ʒlō gus.i.valde lōgus. Et ſcias q lōgus ⁊ lōgum habent u. ſimplex poſt g.ſed in alijs terminatōnib⁹ huius nomis lōgus nō eſt u.poſt g.vt lōga longa lōge lōgo lōgam lō/gis lōgos.lōgas lōgorum lōgarum. Jtem a lōgus deri/uatur lōgo gas gaui.⁊ eſt lōgare lōgum facere vel differ re. Et ꝯponit̄ delōgo gas.i.valde delōgare vel curtare. Dilōgo gas.diuerſis modis vel in diuerſas ptes lōga re. Elōgo gas.extra vel valdē lōgare. Prolōgo gas.id ē pcul longare. Lōgo actiuum eſt cū omibus ſuis ꝯpoſi/tis.⁊ nō habʒ u. poſt g.

Lophos.i.ceru⁹.⁊ inde ponit̄ tragelaph⁹.

Loq̄culus la.lū pnl̄t corr.i.aliquātulū loquax.

Loquax a loquor queris.dicitur loquax cis.gene.om/nis.id eſt aſſiduus.abundās in locutōe.⁊ comparatur lo quacior.ciſſimus. Unde loquaciter ci⁹.ciſſime aduer. ⁊ hec loquacitas tatis.id eſt abundans locutō. Et loq̄/culus la.lum

Loquela le.p vnum l.pdu.pnl̄t ⁊ dr̄ a loquor. Et ſcias q greg.in.vij.mora.tractās illud iob. Uſqʒ quo loque/ris talia ſic.di. Uis ⁊ ſumma loquentiū quadrifaria q̄/litate diſtinguit̄. Sunt.n.nōnulli q̄ſ ſentiēdi ac dicendi amplitudo dilatat. Et ſunt nōnulli q̄s ſentiēdi ſimul et dicendi inopia anguſtat. Et ſunt nōnulli q efficaciaʒ di cendi habēt.ſed acumen ſentiēdi nō habēt. Et ſunt non nulli q acumīe ſentiendi ſubnixi ſunt.ſed ex inopia locu tōnis obmuteſcunt. Jn q̄bus nimiꝝ quattuor dicēdi q̄/litatibuſ ſola crimini tercia ſubiacet.q̄ hoc ſibi plocutō ne arripit ad quod p ingeniū nō aſſurgit. Nam prima laudanda eſt q̄ vtroqʒ valenti pollet. Secūda miſeran da q̄ vtroqʒ humiliter caret. Tercia vō deſpiciēda atqʒ rep̄menda q̄ dum ſermone ſe erigit.ſenſu iacet. Quarta adiuuanda que explere qd̄ ſentit nō valet que membriſ inflatōe tumeſcentib⁹ ſimul ad aures audientiū vaſta. ſed vacua pcedit.

Loquend⁹ da.dū.in loquor q̄ris.vide.

Loquor queris.locutum.vnde hic locutor toris.⁊ hec locutō onis. Et componit̄ loquor cū nominibus ⁊ dicitur dociloquus qua.quū.⁊ turpiloquus qua.quū.⁊ ātilo quus qua.quū.q primo loquit̄.⁊ mltiloquus qua quū. ⁊ ſtultiloquus qua.quum. Und̄ hoc dociloquiuʒ.dul ciloquium.turpiloquium.multiloqum.ſtultiloquium antiloqum quij.i.pma locutio. Jtem componit̄ diuerſi loqu⁹ qua.quū.vnde hoc diuerſiloqum.⁊ ſcribunt̄ pdi cta p q.non p c. Jtem loq̄r componit̄ cum p̄poſitōnibus ⁊ dicit̄ alloquor queris.i.loq ad vnum. Unde ex vi pre poſitōnis ꝯſtruit̄ cum actō rei ratōnalis.vt alloquor te id eſt loquor ad te. Et eſt alloqui orātis ⁊ iubentis. Elo qui vō oratoris eſt. Obloqui obtrectātis.⁊ colloquor queris.i.ſimul loqui. Und̄ hoc colloquiū. conſiliuʒ vel cōcio.vel qd̄ vulgo dr̄ plamentum. Eloquor queris.id eſt valde vel ornate vel apte loqui.vl̄ manifeſte enūcia re.⁊ eſt oratoriſ vt dictum eſt.vnd̄ hoc eloquiū. Prelo quor queris.plocutus ſum.i.ante loquor. vnd̄ hoc plo

quium. Proloquor q̄ris.i.palio loq vl̄ in conſpectu et palam loqui.vel pcul loqui.vnd̄ hoc ploquium. Oblo quor q̄ris.i.cōtra loqui vel male vel detractatiue loqui ⁊ eſt obtrectātis vt dictū eſt. Reloquor ris.i. iterū vel re tro loqui. Loquor ⁊ eius ꝯpoſita ſunt deponētia ⁊ cor. hāc ſillabā lo.vbiqʒ.vnd̄ facetus. Pauca loq debet qui vult vrban⁹ haberi. Et in ſup.⁊ in omnib⁹ verbalibus ⁊ in pncipijs p̄teriti tpis mutāt q.in c.ſm hug. Et a loq̄r inuenit̄ loquend⁹ da.dum. cum tamē loquor nō habe/at pncipiū in dus.ſicut nec ⁊ alia vba deponētia.⁊ ideo loquēduſ debet exponi in actiua ſignificatōe. ſicut vult pſtian⁹ in q̄rto lib. Jn dus inquit q̄dam forma eſt ptici palis.i.q̄ terminatōnem habet pticipioꝝ futuri tempo ris paſſiuoꝝ.⁊ ſignat dignum eſſe aliquē eo qd̄ demon/ſtratur.vt laudādus.i.laude dign⁹. Loquend⁹ dignus loqui de quo loquunt̄ hoīes. Uel poteſt dici q loquor olim fuit vbum ꝯmune.⁊ ſic loquend⁹ eſt ei⁹ pticipiuʒ. qr multa fuerūt olim ꝯmunia q̄ modo ſunt deponētia. vt vult pſtian⁹ in.xj.li. Jtem ſcias q hoc aduerbiū nō cō ponit̄ tantū cum trib⁹ verbis.ſ.nequeo.neſcio.nolo. vn de nōloquor non pōt eſſe ꝯpoſitum.vnd̄ in actib⁹ apo/ſtolorū vbi dicit̄. Non poſſumus que audiuim⁹ et vidi mus nō loqui ſunt due ptes non loqui. Jtem nota q cō ſueuit dubitari de illa latinitate ſcripta in euāgelio luce Sicut locut⁹ eſt ad patres noſtros abraam ⁊ ſemi eiuſ in ſecula.videt̄.n.incongrua qa dtūs copulat̄ actō. Ad hoc dico q abraam eſt datiui caſus ſicut ⁊ ſemini. ſʒ tūc videt̄ ibi abuſio.qr iſti duo datiui apponunt̄ huic deter minatōni ad patres.⁊ hoc bene poteſt fieri. qr ponit̄ lo/co datiui ad patres.i.patribus. ſicut dr̄ loquor ad te.id eſt tibi. Animaduerte etiaʒ q vt di.pſtian⁹. Deponētia deſinētia in quor mutāt cā in cu.⁊ ſumentia tū faciūt ſu pinuʒ vt loq̄r locutū ſequor ſecutū.

Loramentū a lorꝝ ri.dr̄ hoc loramentū ti.⁊ dicunt̄ lora menta plura lora vel laquearia.vel in pietibus tabule. vel aliq ligna q̄ nectunt̄.

Lorarius a lorum dicit̄ lorari⁹ ria.rium. quod ad loꝝ ptinet vel tortus vel ſolutus vel ligatus.⁊ hic lorarius id eſt tortor

Loreus rea reū.i.tort⁹ vel ſolutus vel ligat⁹ vel ad lo/rum ptinens.⁊ deriuat̄ a loꝝ

Lorica a lorum deriuat̄ hec lorica ce.pnl̄t pdu. qa loriſ caret. Solis.n.circulis ferreis ꝯtexitur.vnd̄ dicit̄ lorica q̄ſi loris carens.⁊ eſt ethymologia. Et inde loricatus ta tum q habet loricā vel lorica indutus. Et lorico cas.ca/ui.id eſt loricam induere. Et ꝯponit̄ collorico cas.id eſt ſimul loricare. Delorico cas.i.valde loricare.vel diuer/ſis modis loricare.vel potius loricā exuere vel vberare Elorico cas.i.loricam exuere. Jllorico cas.i.loricam in duere. Prelorico cas.id eſt ante loricare. Relorico caſ. id eſt iteꝝ loricare vel lorica expoliare. Et eſt actiuū cuʒ omnib⁹ ſuis ꝯpoſitis.⁊ pdu.ri.

Lorico cas.in lorica exponit̄.

Loripes. Lorum cōponit̄ cum pes ⁊ dr̄ loripes pedis. ge.ꝯmunis.i.claudus q habet pedes tortos ad ſimilitu dinem lori.vel q habet pedem ligneū q̄buſdam loris re ligatū.⁊ corr.pnl̄t tam in ntō q̄ʒ in gtō. Juuenalis. Lori pedem rect⁹ derideat ethiopē alb⁹.

Lorum a licio cis dr̄ hoc lorum ri.i.corrigia vel coriuʒ. vel habena freni.⁊ pdu.lo. Horati⁹ in epi. Seruus ha/bens p̄cium loris nō vteris aio.

Loth interptat̄ declinās vel inuict⁹.qr factis ſodomo rum non cōſenſit.ſed eorum illicita carnis incendia de/clinauit.vide etiam in ebrius.

Lotio a loti gtō de lotus ta.tū addita o.fit hec lotō nis id eſt ablutō vel lauatō

Lotiū tij.dr̄ a lauo uas.laui.lotū.⁊ eſt lotiū lixiuiū cum quo veſtes abluunt̄. Uel lotium dr̄ vrina.⁊ vt dicunt. Urinas hominū ſed lotia dic aſinoꝝ

Lotus a lotu.vltimo ſup̄ de lauo uas. addita s.fit lot⁹ ta.tū.i.ablut⁹. Et componit̄ Jllotus ta.tū.i. non lotus.i. mundus. Et ſcias q ſup̄. de lauo uas facit lotū. ſm vſuʒ modernoꝝ. Jnuenit̄ etiā lautū ⁊ lauatū. vnde lauat⁹ ta tum.⁊ hec lauatō ſm antiq̄s.⁊ vt dicit grecis̄. Lotum vl̄ lau tū tripicat̄ſiue lauatū

L ante V

Lubricus a labor beris.deriuat̄ lubricus ca.cū.i. labil̄. Proprie lubricū eſt illud qd̄ quāto magis tenet̄.tanto magis labit̄ vt anguilla. Et etiā illud dr̄ lubricuʒ in quo q̄s labit̄.vt via lutoſa ⁊ aquoſa ⁊ glacies. Unde in pſal. Fiat via illoꝝ tenebre ⁊ lubricū.⁊ hinc lubrico cas.id eſt labi.vacillare.⁊ corr.bri.vnd̄ prudenti⁹. Lubricat incer/tus dubia ſub imagine viſus. ſm hug. Et vt di.papias Lubricus differt a labili. qa labile eſt qd̄ labit̄ ſicut flu/uius. Lubricū non dr̄ pprie qa labit̄. ſed in quo quis la/bitur. Jtem lubricus dr̄ quidqd labit̄ dum tenetur.vt pi ſcis.ſerpens. Und̄ vſus. Labilis eſt fluuius dicatur lu/bricus anguis. Jtē lubric⁹ aliq̄n dr̄ leuis.vicōſus. van⁹ friuolus. ineptus.laſciuus.luxurioſus.

Luca ce.q̄dam ciuitas dicta a luce defluens. quia oliʒ multum eluxit.vnde hic ⁊ hec lucenſis. Et lucanus na. lucanum patrium.

Lucanar a lucus dr̄ hoc lucanar naris fouea in luco. ⁊ pdu.pnl̄t tam ntī q̄ʒ gtī

Lucanica.a lucania dr̄ hec lucanica ce.quoddā gen⁹ ci bi.⁊ vt dicunt ſalſucia. quia p̄mo in lucania eſt facta. et corripit penultimā

Lucaniſta a lucan⁹ dicit̄ hic ⁊ hec lucaniſta iſte qui le git lucanū vel imitatur.

Lucan⁹. A lux dr̄ hic lucanus ni.q̄dam poeta.quia in ter alios poetas eluxit.⁊ vt dilucide tractaret longū cō/ſtructōnis yperbaton ſemp euitauit. Unde lucan⁹ na. num.adiectiue poteſt eſſe patriū vel gentile. ⁊ hec luca/nia puintia vltra romā. Jtem inuenit̄ hec luca ce. q̄daʒ ciuitas.vnde lucanus na.nū.patriū.⁊ hic ⁊ hec lucenſis ⁊ hoc ſe. Jtem inuenit̄ hic lucan⁹ ni.i.ſplēdor matutin⁹. ⁊ tunc ꝯponit̄ antelucan⁹ ni.i.exortō aurore ante lucē canēs.i.albēs.⁊ adiectiue antelucan⁹ na.nū.i.ante lucez ſurgēs.⁊ pdu.ca.ſillabā

Lucar.a lucus dr̄ hoc lucar caris.pecunia vel precium ex luco collectū qd̄ vulgo dr̄ ſiluaticū ⁊ foreſtage gallice ⁊ pdu.pnl̄t gtī. Jtem inuenit̄ hic lucar caris.maſ. ge.pro quadam aue que pulcre ⁊ dulciter canit p̄mo mane q̄n lux emanat.⁊ tunc lucar dicitur a luce.⁊ corr.pnl̄t gtī

Lucas interp̄tat̄ ip̄e conſurgens. vel ip̄e eleuans ⁊ di/

citur lucas a luce.ipe.n.fuit ꝯsurgens a mundanorum
amore.eleuãs se in amorem dei p ꝯtemplatõz.fuit etiã
lux mundi eo ꝙ mundũ illuminauerat vniuersuz mat.
q̃nto. Uos estis lux mundi. Lux aũt mundi dꝛ ipse sol.
q̃ quidem lux habet in situ sublimitatẽ. in aspectu dele-
ctabilitatez. Eccle.xi. Dulce lumen ꝛ delectabile est ocu-
lis videre solem. In motu velocitatẽ. Hester.ij.ca. q̃rto
Magna est terra ꝛ excelsum celũ. ꝛ velox cursus solis.
In effectu vtilitatẽ. quia sicut di. aristo. Homo generat
hominẽ ꝛ sol. Sic lucas habuit sublimitatẽ. p celestiuz
ꝯtemplatõnem. Delectabilitatem p dulcem ꝯuersatõz
Uelocitatẽ p feruentẽ p̃dicatõez. Utilitatem p doctrĩe
sue ꝯscriptõem. Et vt di. hieronim⁹ lucas fuit natõe an
thiochenus. arte medicus. apostolorũ discipulus p⁹ea
paulum secutus est vsqz ad ꝯfessionẽ eius seruiẽs fuit
domino sine crimĩe. Nam neqz vxorem vnq̃z neqz filios
carnis ꝑpagatõe habẽs. octogesimo q̃rto anno vite sue
spũsancto plen⁹ in bitinia obijt ibiqz sepult⁹ fuit. Cum
quidem ossa regnante constantino constantinopolim
sunt postea translata. atqz a cõstantinopolitanis miro
fauore suscepta.

Lucellũ li. dimi. puum lucrũ.

Lucensis. in lucan⁹ exponit

Luceo ces. xi. Et ꝯponit allucõ ces. xi. valdẽ vl' ad aliq̃d
lucere. Colluces ces. xi. simul lucere. Diluceo ces. xi. di-
uersis modis lucere vl' diuersim lucere. Inde hoc dilucu
lum. Eluceo ces. xi. Illuceo ces xi. i. intro vl' valdẽ lucere
Interluceo ces. xi. i. inter aliqua lucere. vl' luci esse puiuz
Perluceo ces. i. pfecte lucere. Preluceo ces. xi. i. añ lu-
cere. Itẽ luceo componit cum post vel ꝑcul vel porro.
ꝛ dicit postluceo ces. vl' potius polluceo ces. Itẽ cõpoi-
tur reluceo ces. iterũ lucere. Subluceo ces. i. lubtus vel
parum lucere. Trãsluceo ces. i. vltra vsqz ad aliam par
tem lucere. Et ab omnib⁹ istis inchoatiua. Lucesco scis
Elucesco scis. Collucesco scis. Et ab omnib⁹ istis descen
dunt impsonalia actiue terminatõnis. vt lucet lucescit
Et qꝛ quod lucidũ est aptum est. ideo lucere ponit q̃nqz
ꝑ certum eẽ. vl' apparere tam psonalit q̃z impersonalit.
Itẽ lucere ponit p eẽ puium luci vel visui. vt sepes ista
lucet. i. puia luci ꝛ visui est. Luceo cũ omnib⁹ suis cõpo
sitis ẽ neutrum. ꝛ caret sup. ꝛ facit p̃teritum in xi. et vbi-
qz ꝑdu. hanc sillabã lu. Unde in aurora dꝛ. Angelico lu
cet scpe colore sathan. Et scias ꝙ luceo deberz facere lu-
ctum in sup̃ sicut dicit p̃stian⁹. Unde in tercia parte i tra-
ctatu de p̃teritis scde ꝯiugatõnis in fine. Itẽ vt vult pri
stia. luceo deriuat a lux vt habes in scda pte vbi agit de
accẽtu verborum in fine. Sed sm hug. a luceo luces de-
riuatur lux lucis

Lucerna a lucinũ vel a luce dꝛ hec lucerna ne. quasi in
ter se lucem ardẽs. ẽ tamẽ breuis hec sillaba lu. Unde psi
us. Disponite pinguem nebulã dormire lucernaz. Un-
de hec lucernula le. dimi. pua lucerna. ꝛ hoc lucernariũ
narij. id ẽ cãdelabrum. qa sustinet lucernã. ꝛ lucernosus
sa. sum. plenus lucernis. ꝛ lucernarius ria. riũ. quod pti
net ad lucernã. ꝛ hic lucernarius rij. q̃ facit lucernas. et
hec lucernaria rie. vxor eius. vel etiam mulier faciẽs lu
cernas. Et scias ꝙ sm greg. lucerna dꝛ quasi lupi testa.
ꝛ est ethymologia ꝛ sm hoc potest ꝯuenire xp̃o. q̃ lucẽ
sue deitatis ꝯiunxit teste nostre fragilis humanitatis i
vnitate psone.

Lucernula le. dimi. pua lucerna. ꝛ cor. pnlt

Lucibilis. A luceo luces dicit hic ꝛ hec lucibilis et hoc
bile. quod est aptum vt luceat. ꝛ differt a lucidus. Ui-
de in lucidus

Lucidarium cidarij. quidam liber in quo multa elucu
dantur. ꝛ dicit a lucidus

Lucido. A lucidus deriuat lucido das. ꝛ est lucida-
re lucidum facere. apire. exponere. declarare. manifesta
re. Et componit. Allucido das. i. valdẽ vl' iuxta vl' ad ali
quid lucidare. Ablucido das. i. obscurare. tergere. coo-
pire. Dilucido das. id ẽ diuersis modis lucidare. Elu-
cido das. i. valdẽ vl' extra vel apte lucidare. Illucido das
Perlucido das. Relucido das. Lucido cum omnibus
suis compositis est actiuum. ꝛ corripit. ci. ꝙ autem dicit
lucido quasi lucem do ethymologia est nõ compositõ-
nis vel deriuatõis ostensio

Lucidulus la. lũ. pnlt cor. aliquãtulũ lucid⁹

Lucidus da. dũ. dꝛ a luceo ces. ꝛ differt a lucibili. qa lu-
cidum est quod aliunde illuminat. lucibile vo est quod
p se lucet. ꝛ compat lucidus dior dissim⁹. vnde lucide di⁹
dissime aduer. ꝛ hec luciditas tatis. ꝙ aũt lucidus dicit
q̃si luci datus ethymo. est

Lucifer. A lux ꝛ fero componit lucifer ra. rum. penult.
cor. i. lucem ferẽs. ꝛ hic lucifer ri. i. venus vel sol. Et hec
lucifera re. i. luna. quia p̃ alijs stellis iste ferunt lucem.
Lucifer autẽ solez p̃cedens ꝛ mane nuncians tenebras
noctis lumine sui fulgoris aspergit. Lucifer etiam meta
phorice dꝛ q̃dam angel⁹ malus. Uide in vesper

Lucifluus a ũ. a fluo is. ꝛ lux ꝯponit.

Lucifuga. ge. cõmunis. ge. lucẽ fugiẽs. a lux ꝛ fugio gis
ꝯponit. vnde hec lucifuga ge. dꝛ quedam auis. q̃ sp fugit
aspectũ diei. ꝛ corri. fu.

Lucigena ne. penulti. corre. generis cõmunis. i. luce ge
nitus vel genita

Lucina a lux dicit hec lucina ne. dea partus. s. iuno vl'
pallas vel diana vel lucana. Et dicit lucina. qꝛ nascenti-
bus p̃beat lucem. vel quia p̃sit in luce nascentib⁹. et eos
recipit ꝛ fouet vt fingũt poete. ꝛ dempta media sillaba
dẽ hec luna. Et ꝑdu. lucina pnlt. sicut alia denominatiua
desinẽtia in na. sicut vult p̃sti. Et in grecis dꝛ. Ipaqz ca-
strensis simul ꝛ lucina ruralis.

Lucinia nie. dꝛ a luce auis q̃dam est q̃ mane canere in-
cipit. Sic dicta quia cantu suo signat ortum diei. quasi
lucida. hec eadem dicit acredula. Hec vulgo dicitur ros
molus. i. filomena. Horatius in sermo. Lucinias solin
impẽsa p̃andere coemptas

Lucinium lucinij. cincendela lucerne. quia det lumen
Et dicit a luce.

Lucino a luce dꝛ lucino nas. i. suadere. vel quasi luci vi
cinare. Et componit Allucino nas. i. iuxta lucinare. Ab
lucino nas. i. a luce absentare alienare. Et est actiuũ cuz
omĩbus suis ꝯpositis et corr. ci

Lucratiu⁹ ua. nũ. i. acq̃sit⁹. qd aliqs lucrat. vel p qd qs
lucrat. et dꝛ a lucrũ cri.

Lucrifacõ Lucrũ componit cum facio. et dicitur lucri
facio cis. id est acquirere. et acuit fa. in p̃ma scda ꝛ tercia

De litera L ante V

psona presentis tẽporis

Lucrifio fis. ex lucz ꝛ fio ꝯponit. i. adq̃ri

Lucrin⁹ ni masc ge q̃dã lacus dict⁹ a lucrũ. qꝛ olim p co
piam piscũ vectigalia magna prestabat Et hic lucrinus
na num penul. ꝑducta

Lucror craris crat⁹ sum id ẽ adquirere Unde hoc lucrũ
cri. id est adquisicõ. ꝛ hinc lucrosus sa sum. id ẽ plen⁹ lu
cro. Et ꝯparatur. Lucror ꝯponit Collucror aris. id ẽ. si-
mul lucrari Et ẽ deponens cũ oĩb⁹ suis ꝯpositis. Et cor
ripit lu naturalit. Uide ĩ opinio.

Lucta cte. in luctor vide

Luctificus ca. cũ. penul. correpta. qui facit vel designat
luctum. vel de quo habet luctus. Et componit a luctuz
ꝛ facio facis

Luctor a lucta deriuat luctor ctaris ctatus sum. Et cõ-
ponit colluctor ctaris. i. simul luctari. Obluctor et relu-
ctor ctaris. in eodem sensu scz ꝯtra luctari ꝛ resistere. Lu
cta autẽ cte. i. pugna dꝛ a latus teris. ꝛ dꝛ sic a complexu
laterz. qbus cõminus certãtes innitunt. q̃ greca appella-
tõne athlete vocant

Luctũ est sup̃. de lugeo ges. ꝛ etiam sm regulã de luceo
ces. sz deficit in frequẽti vsu

Luctuo ctuas. i. flere. a luct⁹ dicit.

Luctuosus sa. sum plen⁹ luctu. a luctus dicitur. Et cõ-
Luct⁹ tus tui. i. plorat⁹ a lugeo ges dꝛ patur.

Lucublãd⁹ da. dũ. i. lucens blande. ꝛ componit a lu-
ceo ꝛ bland⁹. Et ꝯpatur lucublãd⁹ dior dissim⁹. vnde
lucublande dius. dissime aduerbium. id est blande blã-
di⁹ vel blãdissime lucẽs.

Lucubratõ. a lucubro bras. dicit hec lucubratõ onis. et
inde hec lucubratiũcula le. dimi. id est vna modica vigi
lia scz studiũ vel vigilãtia vni⁹ noctis vl' minimũ de lu-
ce. vide in lucubro bras.

Lucubratiũcula in lucubratõ vide.

Lucubro bras. a luceo ces dꝛ hoc lucubrũ bri. i. modicũ
lumen. vel modicus ignis q̃ solet ex stuppa ꝛ cera fieri. sz
vndecunqz fiat sic dꝛ. ꝛ fit in vmbra. Idem ꝛ lucubra dꝛ.
Unde lucubro bras. i. vigilare. ꝛ ꝓprie lucubrare est ad
lucubrũ. i. ad lucernam in nocte vigilare. Item lucubra-
re est parz lucere. Unde hec lucubratõ onis. ꝛ hec lucubra
tiũcula dimi. Item a lucubro bras lucubrat⁹ ta. tũ. i. pa-
rum lucens ꝛ compat lucubrat⁹ tior. tissim⁹. Unde lucu
brate ti⁹ tissime aduer. Item a lucubrare lucubre. i. mãe
vel vigilant ꝛ corri. cu.

Lucubrz bri. in lucubro bras vide.

Luculent⁹. A luce ꝛ lentos quod est plenũ. componit
luculent⁹ ta. tũ. id est plen⁹ luce. i. clar⁹ apert⁹. splendid⁹
Unde ꝛ homo dicit luculent⁹ q̃ est lingua clar⁹. ꝛ smo
ne splendid⁹. Et compat luculent⁹ tior. tissim⁹. vnde lu
culenter ti⁹. tissime aduerbiũ. ꝛ hec luculẽtia tie. claritas
ꝛ lucis plenitudo. ꝛ hec luculẽtitas tatis. id ẽ. ꝛ luculẽto
tas. i. luculentũ facere

Luculeuz. gen⁹ albi marmoris. ꝛ nascit in chio insula
cui lucull⁹ nomen dedit. q̃ delectat⁹ in illo p̃mum id ro-
mam vexit vel aduexit. solumqz pene hoc marmor ab
amatore nomẽ accepit

Lucul⁹ li. i. puus luc⁹

Luc⁹ ci. masc. ge. i. densitas arborz soli lucem detrahens
id est nem⁹ adeo densum ꝙ sol ibi lucere non põt. Unde
p ꝯtrarium dicit lucus a lucẽdo sm hug. Pap. di. Lu-
cus dict⁹ catha antifrasim. i. p antifrasim qꝛ caret luce. p̃
nimia arborz vmbra

Ludibilis. a ludo dis dꝛ hic ꝛ hec ludibil' ꝛ hoc le. apt⁹
ludo vel ad ludendũ

Ludibriũ brij. i. derisio. ꝛ qd illudit. Et dicit a ludo dis.
Uel ludibrium est aliqua res que ludo ꝛ contemptui
habere digna est. macha. li. ij. ca. vnj. Ludibrio habite ci-
uitatis iniuriam

Ludibund⁹ da. dum. i. ludo plen⁹ ꝛ similis ludenti. et
dicit a ludo dis

Ludicrũ a ludo dis. dicit hoc ludicrũ cri. i. ludus. et lu-
dicrus cra. crũ ꝛ hic ꝛ hec ludicris ꝛ hoc cre. Et in plura
li ludicres ludicra nõ ludicria. vt vult p̃stian⁹. ꝛ sunt in
eodem sensu. s. ludo plenus. vel qd ludis gerit. vnde ludi
crosus sa. sum. plen⁹ ludicris vel ludibilis sm hug. Pa
pias vo di. ludicra sunt ludorz carmina. vel turpia ꝛ in-
honesta vel certamina q̃ in ludis gerunt. ꝛ corripit di na-
turaliter. vnde in aurora dicitur. Ludicra dicturus ocia
nostra voces

Ludificor Ludus componit cum facõ ꝛ dicit ludificor
caris. i. ludendo deridere ꝛ modeste. ꝛ est deponẽ. Unde
terẽti⁹. Postq̃z ludificat⁹ est v̾ginẽ. sz antiq dicebant lu
difico cas. in actiuo gene. ꝛ cor. fi

Ludi⁹ a ludo dis dꝛ hic ludi⁹ dij. i. ioculator. vñ hec lu
dia die. i. ioculatrix.

Ludix cis. fe. ge. q̃dam vestis est. ꝛ dꝛ a ludo dis. ꝛ dicũ-
tur ludices vestes a ludis theatri. Cum. n. egrediebãtur
de ludi ꝑstibulo. iuuenes harũ velamẽto tegebãt caput
ꝛ faciem ne cognoscerent. quia solebat erubescere q̃ lu-
panar intrauit

Ludo dis. lusi ludere lusuz. Unde hic lusor soris. ꝛ hic
ludus di. ꝛ ludens tis. puerbi. xxvj. ca. Sicut noxius est
q̃ mittit lanceas ꝛ sagittas in mortem. sic vir q̃ fraudu-
lenter nocet amico suo. ꝛ cum fuerit dep̃hensus dicit lu-
dens feci. Ludo componit Alludo dis. i. allidere vel cõ
sonare. ꝯgruere. ꝯcordare. vt hoc alludit ad historiam.
Abludo dis. i. discrepare dissonare discordare. cessare.
Colludo dis id est simul ludo. Deludo dis. id est deri-
dere. Diludo dis. i. diuersis modis ludere. vel in diuer-
sis ptibus ludere. Eludo dis. i. deridere decipere. Illu-
do tibi ꝛ illudo te. i. derideo. in eodem sensu cum datõ et
actõ ꝯstruit. Preludo ais. i. ante ludo. Perludo dis. i.
pfecte ludo. Proludo dis. i. ꝑcul vel ꝑ alio vel ante lu
do. Obludo. i. male ꝛ ꝯtrarie ludo. vel ꝯtra ludentẽ lu-
do. Reludo dis. i. retro vel iterz ludo. Et scias ꝙ ludo et
eius ꝯposita faciunt p̃teritum in si ꝛ sup in sum. ꝛ ꝑod.
vbiqz hanc sillabaz lu. Hora. in poetria. Ludere qui ne-
scit cãpestrib⁹ abstinet armis. ꝛ sunt neu. p̃ter deludo e
ludo ꝛ illudo. sm ꝙ ꝯstruunt cũ actõ q̃ actiua sũt. De lu-
do alee habes in elemosina

Ludul⁹ li. pnlt cor. dimi. puus lud⁹

Luecula le. dimi. pua lues

Lues a luo luis p deturpare dꝛ hec lues luis. i. macula
sordes vel pestilẽtia. morb⁹ repentin⁹. vel dꝛ a labe vt a
luctu qꝛ luctum faciat. Est. n. repentin⁹ langor simul cum
morte veniens.

Lugeo ges xi.ctū.gere.i.flere. Sz vt dixi in fleo fles. lu/gere est cū aliqbus dictis miserabilib⁹ ꝛ habitus muta tōne flere. Lugeo cōponit Collugeo ges.i.simul lugere. Elugeo ges.i.valde lugere. Et hinc incboatiua lugesco Collugesco scis. Elugesco. ꝙ aūt dicit lugeo q̄i luce egeo ꝛ lucens quasi luce egēs ethymologia est. Lugeo cū oi/bus suis ꝯpositis est neu. ꝛ facit p̄teritū in xi. ꝛ supinuz in ctum ꝛ ꝓdu. hāc sillabā lu. vbiqz. Uñ oui. in epi. Infe lix q̄ p̄ma virū lugebat ademptū.

Lugubris a lugeo ges dicitur hic ꝛ hec lugubris et hoc bre. id ē flebil. vñ lugubriter aduer. ꝛ cor. gu. naturaliter

Liuid⁹ da. dū. i. maculosus. vel lue. i. tabe fluens. ꝛ dr a lues. ꝛ liuid⁹ etiā inuenit ꝑ eodem

Lumbago A lumb⁹ dicit hec lūbago ginis. i. lumboꝝ debilitas ꝛ ꝓdu. ba

Lumbare a lumb⁹ dicit hoc lumbare ris. qd̄ ꝛ lumbar baris dicit ꝑ apocopā id est cingulū circa lumbos. quia eo lūbi religent. vel qa lumbis inhereat. Idem dicitur ꝛ corale. ꝛ bracariū ꝛ renale. Sed ꝓp̄rie renale est qd̄ reni bus alligat. sicut ventrale circa ventrem cingulum ꝛ ꝓ/ducit ba. lumbare

Lumbratoriū rij. id ē qd̄ lumbare. ꝛ dr a lumb⁹.

Lumbifragiū gij. id est fractō lumboꝝ. ꝛ componitur a lumb⁹ ꝛ frango gis

Lūbricosus. in lūbric⁹ vide

Lumbric⁹ a lubric⁹ vel lumbus dicit hic lumbricus ci pnlt ꝓducta vmis intestinoꝝ ꝛ terre quasi lubric⁹ qꝛ la bitur vel quia in lumbis sit. Unde lumbricosus sa suz plen⁹ lumbricis.

Lumbul⁹ li. dimi. ꝑuus lūbus ꝛ cor. pnlt

Lumbus bi a libidine dr hic lumb⁹ bi. qa in viri corpe voluptatis causa in lumbis est. sicut in vmbilico in femi nis. vide in vmbilic⁹

Lumen a luo luis dr hoc lumen mis. qa luit. i. purgat ꝛ delet tenebras. ꝛ inde lumine⁹ nea. neū de lumie existēs vel ad lumē ꝑtinens. vel clarus ꝛ luminosus sa. sum. id est clarus. qꝛ ex se habet lumen. Sed luminatū est quod aliunde lumē accepit. ꝛ ꝯpatur luminosus sior. sissim⁹. Simili ꝛ luminatus ꝯpatur.

Luminare A lumē dicit hoc luminare ris. i. lumen vel quod lumen facit. ꝛ hic ꝛ hec luminaris ꝛ hoc luminare

Lumino a lumen dicit lumino nas adiectiuū naui. nare. i. clarificare. lumine illustrare. Et inde lumia tus ta. tum. Et est differētia inter luminosum ꝛ lumina tum sicut dixi in lumē. Et componit lumino cū ad. et di citur allumino nas. Item cū con ꝛ dicit collumino nas Item cum de ꝛ dr delumino nas. i. valde vel deorsuz lu minare. vel lumen remouere. obscurare. Item cum in ꝛ dr illumino nas. Et est actiuū cū omibus suis ꝯpositis ꝛ corr. oia hāc sillabā mi. vbiqz

Luna a lux dr hec lucina pnlt ꝓdu. a qua dēpta media sillaba dr hec luna ne. q̄si lucina qa luce lucet aliena. Lu men. n. a sole accipit ꝛ acceptū reddit. Et est eadem luna dyana ꝛ ꝓserpina. sed luna in celo dicit. dyana in siluis ꝓserpina in infernis. ꝛ a luna dr lunatus ta. tū. i. curua/tus ad modum lune iam dimidie. ꝛ luno nas. i. curua/re. Unđ ouid metha. Lunauit gemma fumosum fortiē arcum. Item a luna dicit hec lunatō onis. i. tempus a q̄ luna recedit a sole. ꝛ postea ꝯsequit eundem. Itē luna tio id est curuatō. ꝛ tunc dicit a luno nas. Luna compo nitur hic ꝛ hec illunis ꝛ hoc ne. i. sine luna. vel obscurus ꝛ hoc semiluniū nij. i. media luna vel temp⁹ quando lu na videt dimidia. ꝛ hoc interluniū nij. spaciū tpis qd̄ vi detur inter defectū lune ꝛ crementū eiusdē. ꝛ hoc pleni luniū nij. tempus qñ luna est plena. ꝛ hoc nouilunium nij. tpus quādo luna est noua. i. cum incipit illuminari a sole. Et nota ꝙ luna corpus est obscurū. ꝛ ꝑ se nō luce; sed lumen accipit a sole. Item nota ꝙ luna minor est q̄ li bet alia stella. ꝛ vicinior terris. Item luna est sexta pars terre. Terra vō est octaua ps solis. Unde colligit ꝙ lūa est q̄dragesima octaua ps solis. Est ergo sol octies ma ior q̄z terra. terra sexies maior q̄z luna. Unde colligitur ꝙ sol est q̄dragesies octies maior q̄m luna. vide in terra. Itē inuenit hec luna ne. ꝑ q̄dam ciuitate oliz edificata ad modū lune iā dimidie. sz mō destructa est. vnđ hic et lunēsis ꝛ hoc se. vide etiā in dyana.

Lunaticus a luna dicit lunaticus ca. cū. q̄ singulis luna/tōnibus vexat ꝛ mente laborat vel qꝛ singulis lunatōi/bus ꝯtingit cū luna plena est. Hos etiā lunaticos vul/gus vocat. qꝛ ꝑ lune cursum cōcomitētur eos isidie de/monuz. Et scias ꝙ ex vicō lune nō patiunt lunatici. sed demones eos his vexant tpibus vt ꝑ lunā infament lu ne creatorē. ꝛ corri. pnlt

Lunula a luna dicit hec lunula le. dimi. ꝑua luna. l' qd̄ dam genus moniliū. Proprie lunule sunt auree bullu le dependētes in similitudinē lune facte. Esa. iij. cap. In die illa auferet dñs ornamentum calciamentoꝝ ꝛ lunu las ꝛ torques. Unde lunulatus ta. tuz. id est moniliat⁹. lunulis ornatus

Luo luis. o. in i. fit lui. ꝛ i. in tum fit lutū. ꝛ est luo equo/cum ad q̄nqz. Nam luere id ē deturpare. vel maculare ꝛ luere. i. purgare vel delere. ꝛ luere. i. punire. ꝛ luere id est ꝑsoluere vel sustinere. vt iste luit penam. i. ꝑsoluit. et luere spectat vel ꝑtinet ad actū verrecū. cum sunt iamo re coeundi. Uerueces luūt quādo coeunt. vel amore co eundi feruēt. Unde vulgo solet dici. Arietes mō sūt lu ti. Luo componit Alluo is. lui. i. abluo vel delauo. vel potius paulatim abluēdo augmēto. Inuenit etiā quā/doqz abluere ꝑ ꝯsumptōne aquaꝝ. Item abluo is. id ē lauare. purgare sordes ꝛ lues remouere. vel cōsumere abluendo. Unđ ablutus ta tū. Item luo cōponitur cuz con et dr colluo luis. id est simul luo. Item ꝯponit cum circū ꝛ dr circūluo is. i. circūcurrere vel fluere. vel circum delauare ꝛ corrodere. Item ꝯponit cuz di ꝛ dr diluo is. id est delauare vel delauādo destruere delere vel purga/re. vel cōmiscere. vel distempare liquere. Unđ dilut⁹ ta tum. Item componit cum e. ꝛ dr eluo is. i. lauare purga re vel delauando destruere. corrodere vel effundere et dissipare. Item componit cum inter ꝛ dr interluo is. id est delauando intercurrere. Item cum p̄ et dr p̄luo is. id est p̄ alijs luere vel delauare. Item cum ꝑ ꝛ dicitur ꝑ luo is. id est ꝑfecte luere vel delauare. Item cum ꝓ ꝛ di/citur ꝓluo is. i. ꝓcul delauare vel destruere delauando vel dispgere ꝛ effundere. Item cū porro ꝛ dr polluo. is. pollui pollutū. Et illud ꝯponit cū vnguo ꝛ dr polligo. inde pollinctor. Item luo componit cum re. ꝛ dicitur re

luo is. i. retro vel iterꝝ luere vel delauare. Luo ꝛ ei⁹ com posita actiua sunt ꝛ faciūt p̄teritū in lui ꝛ sup̄ in lutū ꝛ ꝓ du. lu. in sup̄. Inuenit etiam in luitū sup̄ apđ antiquos. Luo vō sm̄ ꝙ ꝑtinet ad actū verrecū est neu. Item oia ꝯposita a luo redolēt hanc significatōem scz lauare vel delauare. Item qsqz ꝑ se cōsideret an aliqđ composito/rum a luo redoleat hanc significatōz sui simplicis quaz mō assignauim⁹ De p̄dictis significatōibus de luo dā tur tales vs⁹. Ere luo pign⁹ cruce penas. luce tenebras. dicit etiā luere quādo salit ouis

Lupa A lupus dr lupa pe. vxor lupi. ꝛ etiam meretrix dicit lupa ꝓpter similitudinē rapacitatis

Lupanar a lupa ꝑ meretrice dr hoc lupanar naris. id est ꝓstibulū. dom⁹ meretricū

Lupari⁹ a lupa dr hic lupari⁹ rij. ꝛ hec luparia scz ca/nis q lupos ꝓsequit. ꝛ ad hoc officiū est ꝓpapuus.

Lupatū a lupus dr hoc lupatū ti. qđdam gen⁹ aspero/rum frenoꝝ factū ad modū dentiū lupoꝝ q inequales sūt. Simili ꝛ lupatū ineq̄le est ꝛ graui⁹ mordet. Alij dicūt ꝙ lupatū est molinellū ipius freni ꝛ ꝓdu. pa.

Lupercal in lupercus est.

Lupercus a lupus ꝛ arceo ces ꝯponit hic lupercus ci id est pan vel sacerdos panis. Et dicit luperc⁹ quasi lu/pos arcens a pecorib⁹. qꝛ pan. i. deus pastoꝝ lupos ar/cet. Unđ hoc lupercal calis pnlt ꝓdu. festū vel templuz panis. vel fossa pastoraliū ludoꝝ in luco q̄si theatruz fa cta. ꝙ aūt dr luperc⁹ q̄si lucū colēs ethy. est.

Lupullus li. dimi. ꝑuus lup⁹

Lupinariū a lupin⁹ dr hoc lupinariū rij. locus vbi lu/pini abundāt vel crescunt

Lupinetū a lupin⁹ dicit hoc lupinetū ti. loc⁹ vbi crescūt vel abundāt lupini

Lupinus a lupus dr hic lupin⁹ ni. pnlt ꝓdu. qđdaz ge/nus legumis. qꝛ sonitu suo terreat lupos. cum. n. lupus lupinos intrat. ipi folliculi sonant ꝛ ita ille terret. Item lupin⁹ na. nū adiectiuū. res ꝑtinēs ad lupum. vel de lu/poꝝ nis. ꝛ cor. ꝑmam ꝛ ꝓdu. pnlt lupin⁹

Lupus. Licos grece lup⁹ latine. Unđ hic lupus pi. vel dicit lupus q̄si leop⁹. qa quasi leoni ita sit illi vtus in pe dibus. Unde quidqđ pede p̄sserit non viuit. Accipitur etiam lupus ꝑ lupato Unde ouid. tristium. Et placide duros accipit ore lupos. i. frenos. Item a lup⁹ dicit hic lupus pi. qđam piscis. ad similitudinem lupi. qꝛ etiaz in ꝓba voracitate pisces alios ꝓsequit. Lup⁹ etiaz dr ferre/us arpax. q et canicula dr. Et dr sic qꝛ siquid in puteū ce ciderit rapit ꝛ extrahit. Ambro. in. vj. hexame. di. Lupus si prior hominē viderit vocem eripit ꝛ despicit eū tanq̄z victor vocis ablate. Idem si se p̄uisum senserit. deponit ferociā nec potest currere. si in te insurrexerit lupus. pe/tram cape ꝛ fugit. Petra tua xp̄c est. si ad xp̄m ꝯfugias fugit lup⁹. i. dyabol⁹. nec terrere te poterit.

Lura a lues vel luo luis dr hec lura re. id est os vētris

Lurco conis masc. ge. i. auid⁹ et im/ vel cullei. mundus deuorator. q multū ꝛ turpiter comedit. ꝛ dicit sic. vel a lues vel a lura. Unde lurco cas. i. multū et tur/piter vorare. Et lur conin⁹ na nū. Unđ qđam cum vellz aliquem redarguere inqt. Tu habes lurconinā buccam ꝛ ambronina labia. volēs significare ꝙ multū ꝛ turpit co medebat ꝛ libent de bene saporatis.

Lurconinus na nū pnlt ꝓdu. in lurco nis exponit

Luridus a lura dr lurid⁹ da. dū. i. pallid⁹ obscur⁹. tene brosus sordidus. Sed ꝓp̄ie lurid⁹ color. dr color mor/tui. Uel dicit luridus a loro qa huiusmōi habeat cutez scz pallidā ꝛ corri. pnlt

Luscicio onis. ip̄m oculoꝝ viciū

Lusciliosus a lusc⁹ vel luce. dr lusciliosus sa. sum. qui ꝛ lusciciosus sa. sum dr. i. qui vespe nil videt. Et inđ hec lu scicio onis. ip̄m oculoꝝ viciuz

Lusc⁹ sca. scum q tantū habet vnū oculū ꝛ altero caret Et ꝯponit a luce ꝛ carēs. qa lusc⁹ parum lucem habz. vel qa careat luce ꝛ non lucib⁹. Uel ꝯponit a luce ꝛ custos Inde dr lusc⁹ q̄si lucis custos. s. oculi nō oculoꝝ. vel cō/ponit a luce ꝛ sciēs. qa lucez sciat ꝛ nō lucet.

Lusi est p̄teritū de ludo dis.

Luso a ludo dis si. sum su. u. in o fit luso sas. vbuz freq̄n tatiuum a quo lusito tas. aliud frequē. i. breuit vel sepe siue frequent ludere.

Lusor. a ludo dr hic lusor soris. ꝛ lusorius ria. riū ꝛ hoc lusoriū rij. locus vbi luditur

Lusticiosus in lusciliosus est

Lustrabilis in lustralis vide

Lustralis a lustro stras. dr hic ꝛ hec lustralis ꝛ hoc le. Idemqz lustrabilis bile. i. quod facile potest lustrari Itē lustralis le. qđ lustrat vel qđ aptū est ad lustrandū. id ē purgandū. ꝛ circūdandū. vel luminandū. ꝛ cor. stra.

Lustramē A lustro stras. dr hoc lustramen mis. i. pur/gatō vel circūitio. vel luminatō.

Lustricus a lustro stras dicit hic lustricus ci pnlt cor. id est nou⁹ dies nascentiū. ꝛ forte in tali die puer purga batur apud gentiles

Lustro stras straui. stratū strare. i. purgare piare. ꝛ lu strare id est circūire circūdare. ꝛ lustrare. i. luminare se/renare. Unđ versus. Lustro circūdo designat siue sere/no. Purgo circūeo. lumino siue pio. Lustro componit Collustro stras. i. simul lustrare. Illustro stras. i. valde lustrare. illuminare. circūdare. purgare. vnđ hic ꝛ hec il lustris ꝛ hoc stre. Prelustro stras. i. p̄ alijs lustrare. vñ p̄lustris. Perlustro stras. i. ꝑfecte lustrare. Sublustro stras. i. subt⁹ vel parū lustrare. vnđ hic ꝛ hec sublustris ꝛ hoc stre. i. paruz lucens. ꝛ quasi obscur⁹. Lustro stras. cum omib⁹ suis ꝯpositis est actiuū ꝛ ꝓdu. lu.

Lustro onis. masc. ge. dr a lustro stras. ꝛ dr lustro ille q vagus est ꝛ nil aliud agit nisi qđ foras lustrat

Lustrū stri. dr a lustro stras ꝛ dr lustrū spaciū q̄nqz an noruz. qꝛ olim sp̄ in fine q̄nquennij solebāt lustrare ciui/tatem et purgare. faciendo in circūitu eius amburbale. Simili faciebāt circa agros. vnđ in himno. Lustra sex q iam pacta ꝛc. Item lustrū dicit obscurū latibulū fera/rum. i. cubile feraꝝ. Et lustrū dicit lupanar meretricum ꝛ in vtraqz significatōne dicit a lustro stras. ꝑ ꝯtrariuz qꝛ parū illustrat. i. illuminat. qa scz sunt abdita et obscu ra. sunt ergo lustra feraꝝ. ꝛ sunt lustra meretricū. lustra feraꝝ sunt eaꝝ obscura latibula. vel cubicula in siluis. Lustra meretricū sunt lupanaria in ciuitatib⁹ vel subur bijs. Uñ vsus. Lustra cubile fere. q̄nquennia lustra fue re. Uel sic Lustrū circūitus spaciū. purgatō silua. Et no

ta q in himno de passione xpi dicendū est. lustra sex qui iam pacta. qa est metrū trochicū. 7 dr trochaicū a trocheo quē recipit in quolibz loco impari. s. in pmo tercio. quinto. septimo. sed in loco pari recipit tā spondeū qz trocheum. vnd patet q non debet dici lustris sex q iaz pactis temp9 implens corporis. qr pmus pes nō debet eē spondeus. imo trocheus cum sit locus impar. Constat autē trocheus ex pma longa sillaba 7 vltima breui. Est ergo dicendū. Lustra sex q iam pacta tpus implens corpis. 7 tunc tpus venit appositiue ad lustra

Lusus sus. sui. i. loc9 a ludendo dict9 fm pap

Lutat9. a lutum p ceno dr lutatus ta tū. 7 est lutat9 inunctus 7 luto inuolut9. et ponit simpliciē p inunct9. et luto obuolutus. 7 est tractū a porcis q se luto obuoluūt 7 pōt esse pticipiū de lutor taris passiuo

Lutera lutū dr hic luter teris. i. concha vel cantar9 aquarius fm hug. Luter etiā dicit lauatoriū 7 quodcūqz vas purgandis sordib9 deputatū a luo luis qd est purgare Vn qdam. Hic luteres vasa purgādis sordib9 apta.

Lute9 a lutus p calore dicit luteus tea. teū. i. crocc9 vel quasi rubeus vel roseus. vnd luteolus la lū. Item a lutum p ceno dicit lute9 tea. teū. i. sordidus. vel luto plen9 Item lute9 dr de luto exīs vel ad lutū ptinēs

Lutum a luto p ceno dr luto tas. i. inqnare obuolucre Et cponit alluto tas. Colluto tas. 7 est actiuū cū omnibus suis cpositis. 7 corr. hāc sillabā lu

Lutosus a lutum p ceno dr lutosus sa. sum. i. luto plenus vel sordidus. Inuenit etiā lutuosus sa. sum.

Lutulent9. A lutum 7 lentos quod est plenū compoitur lutulent9 ta. tum. 7 dicit lutulent9 sordidus. fetidus luto plenus. Et compatur lutulent9 tior. tissim9. vn lutulente tius tissime aduer. 7 hec lutulentia tie. i. feculentia. fetidus. sordidatō

Lutum a luo is. p turpare vel maculare dicit hoc lutū luti. sordes terre. cenū. Vel lutū dr quasi lotū p ctrariū qa non sit lotū. i. mundum. Et scias q inuenit hic lutus ti. p quodam colore croceo. 7 quasi rubeo. 7 differūt in tempe qr lutus p colore pmam pducit. sed lutū p ceno eam corri. licet qnqz gratia metri hec distinctō cfundat Item lutū est supinū de luo is. 7 tunc pducit pmaz. vnd vsus. Tell9 vnda lutū faciūt 7 a luo lutū. Itē. Cenum dico lutū. croceus color est tibi lut9. Vas luteū fragile toga lutea tegmen herile

Lut9 ti. in lutū exponit

Lutuosus a lutum dr lutuosus sa. sum plen9 luto

Luuio. A lues luis dr hec luuio onis. i. tabes. flux9. fetiditas sordes vel turpis voracitas. Vnde in himno. Mentib9 pulsa luuione. i. tabe vicior vel fetiditate

Lux cis pprie est ipa substantia. sed lumen quod a luce manat. i. candor 7 splendor lucis. Et dr a luceo luces lux fm hug. Sed psti. videt velle q luceo deriuet a lux. vnd dicit in. ix. li. Querit an luceo ces. xi. debeat natura pductū accipi cum lux pducat. In quo etiā illud qritur an nomē a verbo. an magis ex nomie vbum natum sit. qd esse mihi recti9 videt. Quoniā ab igne. igneo ignes 7 ignesco. 7 a flama flamo flamas 7 flamasco Et sic patet q luxi pteritū pducit pmam naturalit cū lux cis. a quo nascit pducat. Vnd in aurora dr. Lucem p pomo pdidit omis homo. Et scias q lux quātū est de se sp est effectiua caloris. etiā lux lune. vnd aristo. di. in li. de aīalib9 q noctes plenilunij sunt calidiores. sed pter naturā lucis que cmunis est omnib9 corpibus celestib9 quelibz stella habet vtutem csequentē determinantē suā spēm ratōne cuius lux eius 7 motus sunt. vel infrigidare vel humectare. et sic de alijs. Sicut 7 pter motuz cmunem q est motus diurnus qlibet orbis habet motum ppriuz Auicēna etiā di. in. vj. li. de naturalib9 q sol n facit calorem in inferiorib9 nisi mediāte splēdore. 7 sic calor ex splēdore pcedit. vide in nouilunū 7 in sol. Hic nota q glo. di. sup illud math. v. cap. Vos estis sal terre. Prius sal qz lux. qr pus vita qz doctrina. Vita ducit ad scientiam veritatis. q deum timet sciētia non caret. Et bernhard9 di. Ardere tātum parū est. Lucere tantū est vanū. Ardere simul 7 lucere pfectum est. Item bernhardus Ligua magniloqua. manus ociosa. doctrina lucida. vita tenebrosa est res mōstruosa. vide in sciētia. Scias etiam q lux est illuminans. non illuminata. sicut lux diuina de qua dicit in iohanne pmo. Erat lux vera q illumiat oēz hominē. Item est lux illumināns 7 illuminata sicut apostolorum lux. de qua dicit dñs. Vos estis lux mūdi ad illuminati. 7 homines vbo 7 exemplo illuminātes. Itē est lux illuminata 7 non illumināns. sicut lux 7 vita simplicium. Prime luci simil est lux solis. Scde luci simil est lux lune. Tercie luci simil est lux terre

Luxi est pteritum de luceo ces. 7 pducit primam naturaliter vt ostendi in lux. 7 sic sumit baruth. nj. Luxerunt ei cū iocunditate. Item luxi ē preteritū de lugeo ges. vn in trenis cap. nj. Luxit antemurale. i. fleuit.

Luxos grece latine dr solutō.

Luxuria a luxos dicit hic luxus xus. i. solutō libidinis licet ponat p qualibet supfluitate 7 magnificentia. 7 luxus xa. xum. i. libidine solut9. Vnde 7 membra loca mota lura dicunt. i. soluta. Et hinc hec luxuria rie. idē q luxus. i. solutō libidinis pprie. sed modo ampliata ē appellatō vt luxuria dicat supfluitas in coitu. 7 in cibo etiā vestitu. 7 etiam in alijs rebus. 7 inde luxuriosus sa. sum id est solut9 in voluptatib9 7 in libidine pmptus sed prodigus est sumptuosus q omnia porro agit 7 quasi pijcit. Item luxuriosus est vict9 nō necessarij. s; sumptuosi 7 onerosi apparat9 delicijs affluens. 7 in qcunqz redicitur luxuria. dicit 7 luxuriosus 7 compat. Item a lux9 dicit hec luxuries riei. idem quod luxuria. sed luxuria pprie est in coitu. Luxuries in alijs attendit. 7 luxurior aris. quod antiqui dixerunt luxurio rias. id est meremcari luxuriam exercere. 7 ponit p superfluere. vel superabundare. vel pinguescere. vnde vindocinensis. Nō cupidum satiat aliena pecunia. nullū Damnis alteri9 luxuriare decet. Et ouid. in epy. Luxuriat frigido sanguine pinguis hum9. Vide in rapt9 de specieb9 luxurie

Luxus xus. xui. 7 luxus xa. xum. in luxuria vide.

M litera obscurum

in extremitate dictionū sonuz habet. vt templū. a ptum. forte in pncipio vt magn9 Mediocrē in medio vt vmbra Itē sola hec semiuocalis post s. ponit. qd mutarū est. vt smaragdus. 7 ante liquidā vt ramn9. Et ante. s. posita in finali sillaba nominis more mute. interposita i. facit genitiū. vt hiems. hiemis. velut inops inopis. celebs celibis. Itē m. transit in n. 7 maxime d. c. q. t. sequētibus vocali quoqz sequēte intercipit b. vt combust9. comburo. Finalis dictōnis subtrahit m. in metro. Plerūqz si a vocali incipiat sequēs dictō vt Illū expirantē trāsfixo pectore flamas. vetustissimi tn nō eā semp subtrahebāt Ennius in. x. annalū Insignita fere cū milia miliū octo Anceps etiā vel liquida dicit. qr post mutā posita sicut l. n. r. in eadē sillaba cuem facit sillabā fm psi.

Macedo donis fuit qdaz rex. vnde quedā terra dicta ē macedonia. 7 hinc macedoni9 nia. niū. 7 hic 7 hec macedo donis. 7 hic 7 hec maceres tis. gētilia. Et cor. ce. vnde luca. In macedū terras miscēs aduersa secūdis Item in aurora dr. Paulo vir macedo p9 hoc in troiade paret

Macellio in macellū exponit.

Macellū li. dicit a macto ctas qr ibi mactent pecora. vn macellulū li. dimi. 7 hic macellio onis. 7 hic macellarius rij. qui pecora mactat. 7 carnes vēdit. 7 macello las. id ē mactare trucidare. vel macellū dicit a macero ras. quia ibi carnes macerant.

Maceo ces cui. dicit a macero ras. 7 est macere eē vl fieri macrū. 7 hinc marcesco scis incboa.

Macer a macero ras dr macer cra. crū. i. tenuis 7 subtil 7 compat macer crior. cerrim9. vn macre crius. cerrime. aduer. 7 hec macritudo dinis. 7 hec macies ciei. i. exilitas corpis. Quidā dicunt qd a macer qd corripit pmaz deriuat macero ras. macer enī ppriuz pmam pducit.

Macera. a macto ctas. dicit hec macera re. id est. macellum. vn hic macerari9. i. macellari9. vel macellū 7 macera dicunt a macero ras. qr ibi carnes macerant

Macerari9. in macera vide.

Maceraria. a macros dr hec maceria rie. Macerie dicunt longi pietes quib9 vinee vel aliud claudunt. Itez maceria dicit mēbrana secundinarū vl secundarū. qua inuoluunt pueri in vtero. que diuidit in partu 7 sequit puerū. Vn sup geñ. xxxvij. Quare diuisa est ppter te maceria. dicit vna glo. Secūdinarū mēbranula quā rupit cum manum emisit. structor

Macerio. a maceria dr hic macerio nis. i. maceriarū cōMacero ras raui rare. i. cterere. dilaniare. frangere. debilitare. mollificare. Et cponit. Cōmacero ras. Dimacero ras. Remacero ras. Et est actiuū cū omnibus suis compositis. 7 pducit pmā macero. 7 maceries. qzuis deriuant a macer siue macies corripiētibus pmā. Vn ouidius i epi. Macror interdū. qr sum tibi causa doloris Et prudēti9 maior. Quāuis maceries florētes ambiat

Machera. a macros qd est lignū dr hec mach agros erare. penul. pdu. i. gladi9 long9 ex vna pte acut9

Machia grece latine dicit pugna. 7 acuit penul.

Machil est tunica talaris tota iacintina. hñs ad pedes septuagintaduo tintinabula. totidēqz iuxta ac dependentia mala punica. 7 acuit in fine.

Machina. a machia dr hec machina ne. omē qd īgenio pat. vt manual balista 7 similia. 7 pprie illa q ad pugnaz pant. licet etiā quelibz artificosa cōpositō vel cstructio dicat machina. 7 inuenit etiā machina p insidijs 7 cor. pnlt.

Machinis. a machina ne. dr hec machinis nis. 7 sūt machines instrumēta edificiorū. dicta sic a machinis qbus insistunt ppter altitudinem parietū.

Machinor. a machina dr machinor naris. natus sum. nari. i. machinas facere. vel pare. cstruere. vel cogitare malū. vel aliqd aliud cogitare. 7 pprie malū. vel altute īsidiari. 7 hinc vbalia. Et cōponit cū con. 7 dr conmachinor naris. n. in m cuersa et corri. chi.

Machinosus. a machina dr machinos9 sa. sum. i. plen9 machinis. vel argumētosus 7 ingeniosus ad machias faciēdas vel insidios9. qr machina sepe inuenit p insidijs.

Machinula le dimi. pua machina

Macia a macies ciei. dr pluralit hec macia ciorū. itestina. i. q sordes eiciūt. Inuenit etiaz hec macia cie. p qdaz specie valde clara

Maciecula le. diminu. pua macies. 7 corri. cu.

Macilentus. Macies cōponit cū lentos. 7 dicit macilentus ta. tū. i. macer. macie plenus. Et compat macilentus tior. tissimus. Vnde macilent tius. sime. aduerbiuz et hec macilētia tie. i. macies.

Macor. a macies vl maceo ces. dr macor oris. i. macies

Macredo dinis. id est. macies Vnde in aurora. Mortalis macule nulla macredine fusca.

Macrobius. macros qd est longū cponit cū bios qd est vita. 7 inde dict9 est macrobi9. q si longa vita. vtpote de celo ad terrā. qr tractat9 eius a summa spera q dr applanos describēdo circulos planetarū et mot9 earūdez vsqz ad terrā deducit. Macrobij etiā dicti sunt quidā in india duodecim pedū staturā habētes

Macrocosmus. mi. i. maior mūdus. 7 cponit a macros longū. 7 cosm9 mūdus. Grecism9. Sz signas mūdū maiorem p macrocosmū. Hic alio nomie dr megacosmus

Macrologia gie. acuit pnlt. 7 exponit in qrta pte in. c. de vicijs annexis barbarismo 7 soleocismo

Macros vel macron grece latine dicit longū

Macto ctas ctaui ctare. dr immolare. trucidare. interficere. Vn vsus Mactat sigficat necat imolat atqz truci

Mactus a magis aduerbio cpandi. 7 auct9. dat cponit mact9 cta ctū. i. magis auct9. i. plen9 gloria. s. bonus. valēs. Inuenit etiā mact9 p mactat9. 7 tūc deriuat a mactor aris. Et nota q nulla terminatō isti9 nominis mact9 cta ctū. est in vsu. nisi terminatō vti. s. macte. qua terminatōe vtimur. tā p ntō qz p vtō

Maculo. a macies dr maculo las laui lare. i. deturpare. inquinare corrūpere. Vn maculat9 ta tū. Et cponit Immaculat9 ta tū. Itē a maculo dr hec macula le. i. nota. viciū. turpitudo. Macula etiā dr squama lorice. 7 filum rhetis. Et a maculo dr maculosus sa sum. Maculo cponit. Cōmaculo. las. Et est actiuū cū omnib9 suis cpositis et corripit hāc sillabā cu.

Madeo des dui dere. esse vl fieri madidū Vn madid9

madida duz.i.humidus et madesco scis.inchoa.i.incipio
madere. Madeo cōponitur cū facio et dr madefacio cis.id
est humefacere.et cū fio et dr madefio.i.humefieri. Item
cōponitur cū con et dr cōmadeo des. Item cū de et dr dema
deo des.i.valde deorsum madere. Itē cum.di et dr dima
deo des.i.diversis modis madere. Itē cōponitur emadeo
des .i.valde madere. Itez immadeo des.i.valde vel intus ma
dere. Permadeo des.i.pfecte madere. Remadeo des
id est iterū madere. Madeo neutrū est cū omnibus suis
cōpositis et caret supino. Et facit preteritū in dui et corr.hanc
sillabā ma vbiqz. Unde ouid tristium. Et deflēte suos di
maduisse sinus. Item lucanus in pmo. Fraterno pmi ma
duerūt sanguine muri   mador doris
Madiditas.a madeo des dr maditas tatis. idez qd
Madido a madeo des dr madido das daui et est ma
didare madidū facere.et est vbum activū et cor.di
Madidulus la.lū.aliquātulū madidus. et dr a madidus.
Madidus da. dū.in madeo des.vide.
Madius dij.vide in maius
Mador.a madeo des.dr hic mador doris id est pluuia
humiditas.et corr. pnlt gti.
Madula.a madeo des dicitur hec madula le. vas ad vri
nam recipiendā.qd etiā hoc madellū dr
Magalia.a magar dicitur hoc magale lis.quasi magare l
posita p r.et sunt magalia case pastorales.vel case affro
rum viles.eadē et mapalia.sed in magalia prima pdu.et
in mapalia corripitur
Magal.lingua punica noua villa dicitur
Magdalenus. Magdalū quoddā opidū fuit.vn ma
gdalenus na nū. Hinc dicta est maria magdalena. Et
hec magdalene hui⁹ nes.grece.et acuitur in fine.et interpre
tatur turris fm hug.et est g.eiusdē sillabe cuz d. Et scias
q cū additur maria debet dici maria magdalena licet hoc
nomē magdalena p qndā noticiā sumatur p maria pecca
trice. Potest etiā dici maria magdalene si magdalene
ponatur expositorie. Pris.tn dicit vbi agit de formatione
genitivi in.vj.li.q greca in e.vel que grece declinantur vt li
bie libies.mutata e.in a.ad formā latinā reducuntur. Unde
fm hoc bene dicitur hec magdalena ne.et tūc mutatur accen
tus sicut et declinādi mod⁹.et pdu.le.magdalen⁹ na.nū.
Mage ponitur p magis sz hoc poetica licētia fm papiaz
Magis adverbiū cōpandi. Utez multo vtimur.
magis et quāto magis sint due ptes.habes in secūda p
te.vbi agitur de adverbiorū accētu. Invenitur in math. vj.c.
magis pluris.i.multo pluris pcij vel extimatōis. vel ma
gis pluris.i.magis magni pcij qz illa.
Maister.a maior et sterion qd est statu cōponitur. Et dici
tur maister quasi maior in statōe.sicut minister minor
in statōne. Et debet scribi media p duo ij. vnū cōsonans
et aliud vocale.vt dicatur maijster. Sz qz i.cōsonās affini
tate g.sonat. Ideo ex vicio quorūdā iā cōsuetudo inole
uit vt etiā apud puectos scribatur p g. Sed sepe in omni
cōpositōne et derivatōe vna lrā ponitur p alia. et sic pōt ibi
scribi p g.sicut cōmūiter scribitur. q aūt dicit magister qua
si magis doctus ethimologia est. A maister derivatur
hec maistra stre.et hic maistercul⁹ li. puus maister in
psona vel potius in scia. Unde hec maistercula le. Item
a maister tri dr maister stra strū.adiective.et hoc maiste
rium rij.honor vel dignitas vel officiū maistri. et hic et
hec maistralis et hoc le. Itē maistri dicuntur maiores ci
uitatis. vel senatores.cōsules.iudices.vn hic maistrat⁹
tus.eorū dignitas. Et sepe maistrat⁹ invenitur collective
p ipis scz q maistratū habēt.et maistratus est verbale
hui⁹ vbi maistro stras Itē a maister dicitur maistro as
aui are.i.docere.et est activū cū omnib⁹ suis cōpositis et
corr.pmā. Unde catho. Invenies aliqd qd te vitare mai
stro. Sz hic opponitur cōtra hoc qd dicit hug. q maister
debet scribi p duo ij.qz regula est. I.posita inter duas
vocales accipitur p duplici cōsonāte.et sic oportet q mai
ster pducat pmā positōe.sz cōstat q eā corripit. Ad hoc
si volumus sustinere hug.possumus dicere q cū dr q i.
posita inter duas vocales accipitur p duplici cōsonante.
hoc verū est in simplici dictōe.sed maister est cōpositum
sicut plenius dixi supra in pma pte in tractatu de litera
vbi egi de i.cōsonāte. Maister cōponitur cū glō militū.et
dicitur hic maistermilitū hui⁹ maistrimilitū.et tūc notat
dignitatē magnā quaz quis habebat i vrbe romana.et
is modo dicitur marescalcus.sed quādo sunt due partes
potest fieri supposito pro quocūqz aliquos milites ma
istrante Et pcepit maister in tali compositōne.qz mai
ster ē dignior militib⁹ qb⁹ psidet Talis aūt mutatio nō
pveniret si diceretur maisterplatonis qz n sumeretur p alio
in cōpositōe qz extra cōpositōz. Omis.n.cōpositio imi
tat et comoditatem habz.alioqn est inutilis et nō tenen
da.et ideo tal' cōpositō maisterplatonis.potestasianu
ensium nō est recipienda.
Maistratus in maister est.
Magmas loc⁹ qdaz ē de quo habetur in.j.reg.ca.xij. Et
accentuatur in fine
Magmētum.a magmē dr hoc magmētum ti.i.divina
mētum.et p sincopā hoc magmētuz ti.qddam pinguissi
muz extuz.vel fm psectū. Cornut⁹. Quidqd mactatur vel
quidqd distrahitur dr magmētuz.ita narrat hug. Papi.
etiā dicit magmētum alij pīguissimum intestinū.alij se
cūda psecta. Cornut⁹ vo qdquid mactatur vel distrahitur.
Magnalis.a magn⁹ derivatur hic et hec magnalis et hoc
le.i.magnus vel q magna facit. Unde illud. Loquebātur
varijs linguis apostoli magnalia dei
Magnamētum in magmētum exponit.
Magnanimus.a magn⁹ et anim⁹ cōponitur magnimus
ma.mū.pnlt cor.et hic et hec magnanimis et hoc me. ieo
dem sensu.i.audax.fortis magni aīmi. ad difficilia inci
piēda et patiēda. Jud.v. Magnanimorū repta est cōten
tio.vn magnanimiter adver. Et hec magnanimitas ta
tis.s.spōtarum rerū difficiliū aggressio. Et est pusillani
mis cōtrarium ad magnanimis
Magnas.a magnus dr hic et hec magnas tis qui ma
gnus est in populo et potēs. et p eodem dr magnat⁹ ta.
tū.penl'.pdu. Eccle.xx.ca. Vir prudēs placebit magna
tis.et acuitur in fine magnas ad differētiaz istius acti pla
lis magnas quod est adiectivū
Magnatus ta.tū.in magnas est
Magnes.a magnus dr hic magnes tis.qdam lapis p
ciosus indic⁹ ferrū ad se trahēs. et dr sic qz magnas ha
bet vires.et pducit penul.gti.
Magnifico a magnus et facio cōpo.magnifico cas caui

care.i.magnū facere exaltare collaudare. Unde magnifi
cus.ca.cū.i.sublimis.generosus.gloriosus q mag facit.
Et cōpatur.sz eius cōpatiu⁹ et suplatiu⁹ nō sunt in vsu.vn
de magnifice adver. Dicitur qz hic et hec et hoc magnificēs
tis.p magnific⁹.sed nō est in vsu.et cōpatur magnificēti
or simus. vn magnificēter tius sime adver. et hec magni
ficentia tie.spōtanea rerū difficiliū cōsummatō.sz rerū pcla
ram dās cōsummatōz.et ita differt a magnanimitate. qz
illa cōsistit in aggressione.hec in cōsummatōne. Cū ergo
magnificus deficiat in cōpatiuo et suplatiuo. et magnifi
cens positiu⁹ nō sit in vsu.subit magnificus locū huius
positivi magnificēs.et fit quedā mixta cōpatō scz magni
ficus magnificētior tissimus.et corripiunt omnia predi
cta hanc sillabam fi.
Magnificus in magnifico cas vide
Magniloqu⁹ a magn⁹ et loquor cōponitur magniloqu⁹.
qua.quū.q magna loquitur.vn hoc magniloquiū quij.i.
magna locutō.et corr.lo.sillabā
Magnope.i.fm magnū op⁹ vel valde. Et est adverbi
um.sz qn habet duo.oo.sūt due ptes magno ope.
Magnus na nū.cōpatur irregulariter maior maxim⁹.
Et cōponitur. Premagnus.pmagnus.tāmagnus qzma
gnus.omia p valde magnus.
Maguder. Hic maguderis.vel maguder p apocopā.
Maguderis est secūdus caulis q nascitur in tirso abscisso
vel ipe tirsus abscisus. Unde ps.dicit q significat fruges.i.
genus caulis q nascitur ex ea pte cui⁹ radix sirpis avellitur.
Vel vt alij dicūt saliginē.et facit actūm in im tantū.et ab
lativū in i.tantū.vn vsus. Im tantū faciūt hec qrtū no
mina casum Vim burim tussim maguderimqz sitimqz
Magus sicut dr in histori s. magi dicuntur a magnitudi
ne sciētie. Quos eni greci phōs p se magos appellāt.iu
dei scribas.latini maistros.fm hug. Pap.vero dicit.
Magi olim stellarū interptes dicebantur scz qui pdiuina
bant qualitur se haberet quisqz cū nasceretur.sicut de his le
gitur in euāgelio q natū xpm annunciaverūt Cuius ar
tis sciētia vsqz ad euāgelium fuit cōcessa.vt edito xpo ne
mo exinde nativitatē alicui⁹ de cetero interptaretur Po
stea magi etiā dicti sunt.q vulgo incātatores et malefici
ob facinorū magnitudinē nuncupantur. Hi elemēta cōcu
tiunt.mētes turbāt hominū.et sine vllo veneni haustu
violentia tantū carmis interimūt. Et inde magicus ca.
cum. Et scias q oriētales solent pualere in arte magica
Unde qnqz omēs oriētales dicuntur magi. Et dividitur ars
magica in pstigiū et maleficiū. Prestigiū est sensuū hu
manorū illusio.fm hoc incredibiles rerū mutatōes vidē
tur fieri.vt scz terre cumulus videatur castrū.lapill⁹ talen
tum.seges cohors militū galeata. Maleficiū aūt cū ge
neraliter posset dici qdlibet malefactū. Sed hic spēalitur
illud dr quo nobis ita demones subijcim⁹ vt nobis pa
reant missatica nrā deferētes. Unde quidā. Vir mag⁹ est
magnus.magus est cū fit lup⁹ agnus
Maialis.a maior dr hic maialis hui⁹ lis.porc⁹ dome
sticus et pinguis carēs testiculis
Maiestas.a maior dicitur hec maiestas tatis.i.honor di
gnitas.splēdor sic dicta.qsi maior potestas Et formatur a
maior or.mutata in es.et assumpta tas. sicut honor ho
nestas. Et inde maiestatiu⁹ ua uū.i.potestatiu⁹.
Maiorica et minorica.insule sunt hyspanie maior et mi
nor.q et balcares dicuntur et cor.ri.
Maioro ras.raui.i.maiorē facere vbum activū. et dicitur
a maior.et pdu.io.siue. pnlt.
Mai⁹ maij.qdam mēsis dictus a maiorib⁹. sicut iuni⁹
dictus a iuniorib⁹. Cum.n.romul⁹ instituisset rē publi
cam.divisit pplm in duas ptes.s.in senes et in iuvenes.i.
in maiores et minores.et ad honorē ptium ab illis ptib⁹
duos mēses nominavit.i.a maiorib⁹ maiū. a iuniorib⁹
iuniū.sicut habetur in ouid fastorū. Maius dr a maiesta
te.vel a maia matre mercurij.et iunius a iunone.vl' iu
uentute. vel a cōiunctōe romanorū et sabinorū Et sciatis q
qdam solent pferre hoc nomē p d.s.madius.sed male.d
bet eni ex toto esse in eadē voce cū neutro illius nomis
maior.s.maius.sed drie causa in nomie mēsis i. debet p
ferri vocalitur q in cōpativo pfertur cōsonāter si cōgrue pfera
tur fm hug. Pap tū vult q vtrūqz dicatur.vn di.madius
mēsis dict⁹ qz tūc terra madeat q et mai⁹ dr
Maiuscul⁹ la.lū pnlt cor.i.aliquātulū maior.et fm psi.
a maius addita culus fit maiuscul⁹ la.lū. dimi.
Mala le.i.maxilla.et dr a malon qd est rotūdum.qz ro
tunda est.vel qz mala quasi mola.a malo lis.vel a man
do dis.et est mala supior mandibula vo inferior. Pro
prie aūt male sunt eminētes ptes sub oculis sic dicte p
pter rotūditatem. Itē a malon hec malus li.qdaz arbor
qz fructus eius oīm pomorū sit rotūdissim⁹. Unde et illa
sunt vā mala q vehemēter rotūda sunt. Unde hoc maluz
li.fruct⁹ illius arboris. Et hic malus li.arbor navis dr.
qz rotūdus est ad modū mali. et qz in summitate habz i
star mali. Vel dr malus qsi maleus.qz qsi ex qbusdaz li
gneis malleolis fit.quorū volubilitate vela facili⁹ elevā
tur. Esa.xxx. Donec reliquamini quasi malus navis. et p
du.pmam mala p maxilla. Et malus p arbore. et maluz
p fructu et malus p arbore navis.et hi mali lorū p denti
bus et malo vbum.i.magis volo.omia pdu.ma. Sed
malus la.lū et hoc malū li.i.peccatū corri.pmā. Unde v
sus. Mala mali.mala cōtulit oia mōo. In rate tristi ma
lum cū frāgit nauita malū. Malo carere malis. qz ma
la mādere malis. Mala etiam dicitur ovis alba. Et inde
cōponitur malonomus
Malach hebraice ltie rex interptatur.
Malachias interptatur angel⁹ domi.i.nūcius.qdqd eni
loquebatur quasi a dño esset mandatū ita credebatur.et inde
ita nomē eius septuagita trāstulerūt dicētes. Assūptio
vbi dñi sup israel in māu angeli eius
Malachim.i.regum q tercio et quarto regnorū volumi
ne cōtinētur. Melius qz est multo malachim.i. reguz qz
malachoo.i.regnorū dicere. Nō.n.multarū gentium re
gna describit sed vni⁹ israelitici populi q tribubus duo
decim cōtinet.sicut di.hiero.in plogo regū
Malagma.a malus la lum.dr hec malagma matis.qd
dam medicamētum. Vel malagma dr qz sine igne mar
cet.i.cōteratur. Sine igne dr.qz herbe vel spēs ex qbus fit n
decoquuntur sed macerātur.i.cōteruntur. Et dr malagma sic
quasi molagma.qz molēdo.i.terendo agitur. Vel potest
dici malagma quasi malū agens.i.educēs curādo. Sa
piētie.xvj.cap. Etenim neqz herba neqz malagma sana
uit illos.

Maledicus ca cū.maledicēs ⁊ cor.pnl'.vide in dico is
Qualiter aūt intelligant interp̄tatōes siue maledictōes
que inueniunt in sacra scriptura.dictū est in p̄cor.
Malefacio cis ci factū.ↄponit a male ⁊ facio ⁊ acuit pe
nul.siue fa.scde ⁊ tercie psone p̄sentis indicati mōi.s.ma
lefacis ⁊ malefacit.cū ↄsortij pme psone Uide in scda p
te vbi agit de impedimētis accētus in capitulo de impe
dimento consortij
Malefic⁹.a malefacio cis.dr malefic⁹ ca cū pnl'.cor.id ē
malefaciēs incātator.⁊ hinc hoc maleficiū cij.
Malefidus da dū.qn est vna dictō ↄposita ex male et
fides.significat illū q leuitatē habet.⁊ nō seruat fidē.sz qn
do sunt due ptes.signat illū cui nō seruat fides.vt iste
est fidus male inter hostes
Malicia cie.in malus est
Maliciosus.a malicia dr maliciosus sa sum.i.deterior
malo.qr frequēter malus.callid⁹.astut⁹ v̄sutus.subdo
lus.insidiosus.Et ↄpat maliciosus sior sim⁹.Uñ mali
ciose sius sime aduer.vñ hec maliciositas tis
Malignus.a mal⁹ dr malign⁹ na nū.i.mal⁹ rixosus.⁊
ↄpat.Uñ maligne nius sime.aduer.⁊ hec malignitas.
tatis.q aūt dr malign⁹ q̄si male ignitus.vel quasi malo
igne ignitus.ethimologia ē.⁊ a malign⁹ deriuat mali
gno nas naui nare.i.maligne facere.vel poti⁹ malignū
facere ⁊ molestare.Et in eodē sensu inuenit malignor.
malignaris deponē.⁊ dr pprie malign⁹ q malicie votū
vel op⁹ pagit.Malicia dr cogitatō praue mētis.
Maliuol⁹.a malus ⁊ volo uis ↄponit maliuol⁹ la lū.
⁊ hic ⁊ hec ⁊ hoc maliuolēs tis.⁊ ↄpat maliuolens tior.
tissim⁹.Uñ maliuolēter tius sime aduerb. Et hec mali
uolentia tie.⁊ cor.uo.
Malle.i.magis velle.Mallē.i.magis vellē
Malleolus li dimi.puus malleus.Itē malleolus penl'
cor.dr nouellus palmes inatus p̄oris anni flagello.et
est dictus sic ob silitudinē rei.qr in ea pte q̄ decidit ex ve
teri sarmēto pminēs vtriusq̄z mallei sp̄em p̄bet.In glo
sa autē daniel.ij.c.dicunt malleoli vimina vel sarmēta
arētia.⁊ corripit o.vnde qdam. Malleoli sarmēta no
tant aut vimina sicca
Malleus.a mallio lis dr hic malle⁹ lei.q̄i molle⁹. quia
mollit ferrū.vel qr dū calet ⁊ molle est cedit ⁊ pducit illō
vñ malleol⁹ li dimi.⁊ malleo as aui are.i.malleo pcute
re.vñ malleator dr faber ferrarius
Malluuianus.i malluuiū ē.⁊ pdu.pnl't.
Malluuiū.lues ↄponit cū man⁹ ⁊ dr hoc malluuiū uij
vas ad abluēdas manus ⁊ ad sordes manū recolligē
das aptū.vñ malluuian⁹ na nū.vt malluuiane sordes.
id est sordes manuū in maluuio collecta.vel ↄponitur
malluuiū.a manu ⁊ abluo.
Malo onis mas.ge.dr a malon qd est rotūdū. Malo
nem greci comā capitis dicūt.quē nos cirrū vocamus
Malo mauis mauult malui malle.i.magis velle.⁊ cō
ponit a magis aduerbio ⁊ volo vis.Et scias q hoc ver
bum malo mauis.in aliqbus tpibus scribit p vnū l. vt
malo malebā malui maluerā.In aliqbus v̄o p geminū
l.vt mallē malle.sicut ⁊ volo vis vult
Malobatrū.a mala le.dr hoc malobatrū tri.qddā vn
guentū a malis lauādis sic dictū.

Malogranatū malo cōponit cū granū vel granatum.
⁊ dr hec malogranat⁹ ti.qdam arbor cui⁹ fruct⁹ dr hoc
malogranatū ti.qr habeat g̃na interi⁹.Idem ⁊ malum
punicū.Et scias q sepe inuenit malūgranatū p malog̃
natū.Et malagranata p mialogranata
Malomellū.Malo ↄponit cū mel ⁊ dr hoc malomel
lum li.gen⁹ pomi mellisflui ⁊ dulcis qr fruct⁹ ei⁹ habeat
saporem mellis.vel qr in melle fuet
Malō grece latie dr rotundū.
Malonom⁹ mi.pastor ouiū.a mala ⁊ nomos ↄpo.ma
la enī dr ouis alba.nomos pastor.⁊ cor.pnl't
Malua ue.dr q̄daz herba a mollio lis.q̄si mollua.quia
vētrem molliat.Habz enī naturā mollidei ⁊ soluēdi al
uum.Uñ dr malua quasi molliēs aluū ⁊ est ethy. Uñ
maluaceus cea ceū.res malue.vel ptinens ad maluam
Maluace⁹ etiā dr vilis nō bon⁹ vt malua.
Malucia cie.q̄daz vestis dicta.a malua q.ex malua
rum stamie ↄficit quā alij maluacinā alij maluellū vo
Malumpunicū.vide in malogranatū cāt.
Malū li.i.pomū.⁊ pdu.pmaz vt dixi in mala le. Et di
cit malū multis modis.Est enī maluz armenicū vl' ar
meniacū.qr ab armenia p̄us sit aduectū est ⁊ maluz ci
doniū.dictū.ab opido crete.ex cui⁹ pomo cidonicū cō
ficit.⁊ est malū macianū.a loco dictū vñ p̄us aduectū
est.⁊ est malū amerinū.qr amari sit saporis.⁊ est maluz
psicum.qr eam arborē in egipto inseruit psius.Hec ar
bor in psida fructū siccum generat interfectoriū.Apud
nos v̄o rotūdum ⁊ suauē.Est et malūpunicum dictum
sic qr ex punica regione sit aduectuz.vel q̄a grana habe
at rubea quasi punicea.Idē ⁊ malūgranatum qr intco
ticis rotunditatē granorū ↄtineat multitudinē.Itez vt
dicit pap̄. Mala dulcia vix egerunt.flegma nutriuntt
fellis ardorem mouēt.inflatōes faciūt.qr sunt frigida ⁊
humida.Mala v̄o acida ⁊ matura omibus comoda
sunt.⁊ bñ digerunt.Sūt ⁊ aggrestia mala.q̄ cruda stri
dunt cocta bñ digerunt.vide in nux cis
Malus la.lū.dr a melan qd est nigrū.qr niger sit ⁊ per
uersus.Et cōpat an omale peior pessim⁹.Uñ male pe
ius pessime.aduer.Et hec malicia cie.Et hoc malum li.
substātiue.Et est duplex malū scz culpe ⁊ pene.malum
culpe.nō est a deo.qr omnia bona p ip̄m facta sunt.⁊ si
ne ip̄o factū est nihil .i. peccatū.qr peccatū inq̄ntum pec
catuz nihil est.Sed malū pene a deo est.Et corri.pmaz
malus la.lū adiectiuū.⁊ malū substātiuū.Inuenit etiaz
malus li.substantiuū.⁊ hoc malū a malon qd est rotun
dum.sed tūc aliud signat.⁊ pdu.pmaz.sicut dixi i mala
le.Uide in pena.⁊ in pecco cas
Mābres acuit in fine ⁊ interp̄tat mare pelliceū.vel ma
re in capite ⁊ fuit pprium nomen cuiusdam Unde que
dam ciuitas dicta fuit mābre a noīe illius
Māmilla.a māma me dr hec māmilla le.dimi.Et sunt
māme mulierū.mamille virorū. vbera pecorū.Papille
v̄o sunt capita māmarū que sugētes ↄphendūt ⁊ cor.p
main.māmilla.Unde iuuenal'.Et nusq̄z visis triginta
clara māmillis.Licet in illo v̄su p̄ma ponat lōga.Ma
millas vir hz.pecus vber.femia māmas.
Māma.a mala le.dr hec māma me.p geminū m.q̄a ro
tunda est vt mala.⁊ sunt māme mulierū.

Māmona interp̄tat diuitie.⁊ est nomē demonis q pre
est diuitijs.Et dr māmon nō qr in eius dicōe sint diui
ne.sz qr eis vtit ad decipiendū irretiēdo laq̄is diuitiarū.
Māmotrepus pi.puer q lac diu sugit. Et est cōpositū
a mamma ⁊ trepidus.
Man.i.videre.Uel vt di. Pap̄. Man qd est manna
interp̄tat quid est hoc.Cum.n.deus p̄us plueret māna
filijs isrl' q̄si mirātes dixerūt.Man.hoc est.qd est hoc
Manaa interp̄tat munus vl' sacrificiū vel olocaustuz
vel ↄsolatō.Baruth.j.cap̄.De qbus emitte olocausto
mata ⁊ thus.⁊ facite manaa.vel aliq libri habēt miseri
cordias.vel māna.sz manaa ē v̄a lrā.etiā fm hebraicaz
v̄itatez.sicut colligit ex glo.hiero.sup illud hiere.xvij.in
fine.Portātes olocaustū ⁊ victimā.⁊ sacrificiū ⁊ thus
⁊c.Sacrificiū iqt p q̄ septuagita iterp̄tes ip̄i hebraicū
posuerūt manaa.qd in nostris codicib⁹ scriptorū negli
gētia māna legit qr scz baruth.j.inuenitur vt dixi Facite
mamna.sz ibi vt dicit magister hugo debet eē manaa.
Manasses hebraice dr obliuio latie. Und dict⁹ est ma
nasses q̄si obliuiosus.qr pater eius iacob sit oblitus la
borū suorū.Uel qr p multa scelera ⁊ sacrilegia delique
rat ⁊ oblitus fuerat domi.vel qr deus sit oblitus pecca
Manceps.Manus ↄponit cū torum illius.
capio.⁊ dr hic māceps cipitis.i.huius.⁊ dr māceps qua
si manu capt⁹.qr maxime illi hoc nomiē censebant q in
bello capiebant ⁊ in huitutem redigebāt.⁊ ind hoc mā
cipium pij.in eodem sensu.sz mō ampliata est apellatō
hui⁹ nomis māceps vel mancipiū vt dicat filius vel fi
lia nondū emācipata a patre.Et inde quidqd manu ca
pi ⁊ subdi pōt dicit mancipiū vt homo.equus ouis.hec
eni aīmalia statim vt nata sunt mācipia esse putantur.
Nam ⁊ ea q̄ de numero bestiarū sunt tūc vident manci
pia eē qn capi vel domari ceperint
Māceps ↄponit cum e.⁊ dicit emāceps.Et cū ne ⁊ dici
tur nemāceps.Et vt di.pap̄.Mācipiū n̄ sexū sz ↄdicōez
Mācin⁹.a manc⁹ dr mācin⁹ na.nū.q vtit li signat
nistra p dextra manu.vel ecōuerso.⁊ pdu.pnlt.
Mācipi indecli.qd manu capi potest.
Mancipiolū li.dimi.puum mācipium.
Mācipium exponit in māceps pis.
Mācipo.a māceps dr mācipo pas.paui.pare.i.seruire
vel in huitutem redigere.vel mācipium facere.Et man
cipare.i.manu trahere vel dare vel ducere.⁊ ponit sim
plicit p dare vel p ducere.⁊ sic est actiuū.sed p huire est
neutrū ⁊ corri.penultimā
Mancus a manus.dr mācus.ca.cū.p ↄtrarium qr ma
num nō habz.Uel mācus ↄponit a manu ⁊ careo. qua
si manu carēs.sz videt ethy.potius q̄z ↄpositō.mancus
etiā dicit cui aliqd deest ad pfectōem.Uñ mancatus ta
tum.i.manu truncatus.
Mādatela le.i.mādatum a mādo das.⁊ pdu.te
Mādatum a mādo das.dr hoc mādatū ti.qd mittitur
vel mādatum.i.p̄ceptū.vnde dñs in euāgelio iohannis
mandatū nouū do vobis vt diligatis inuicē ⁊c.
Mādibula le.inferior maxilla.⁊ dicit a mādo dis.Iud
xv.capitu.Inuentamq̄z maxillā.i.mandibulā asini.Et i
fra.In maxilla asini.⁊ in mādibula pulli asinorū deleui
eos.⁊ corripit hu

Mando das dauitū dare.i.p̄cipe.⁊ mādare.i. mittere
Uñ v̄sus.Qui mittit mādat.q p̄cipit hic q̄z mādat. Et
scias q qn supior mittit vel scribit iferiori vel subdito.ti
bi tenore p̄ntium mādo vel mādamus. nō intelligit eē
p̄ceptum sz qn addit p̄cipiēdo tūc est p̄ceptū.vt si dicit.
Tibi tenore p̄sentiū p̄cipiēdo mādamus. Et fm ethimo
logiam dr mādo.i.manū do.qr olim in ↄmisso negocio
alter alteri manū dabat.Mādo ↄponit cū a.⁊ dr amā
do das.i.extra vel lōge mādare ⁊ absentare.⁊ in eodem
sensu inuenit amēdo das.Itē ↄponit ↄmēdo das .Itez
p̄mando das.i.ante mādare.Itē remādo das.i. iterū vel
retro mādare.Mādo das.cū omnib⁹ suis ↄpositis est
actiuū.⁊ in ↄpositōe aliqn mutat a.in e.vt amēdo das.
⁊ cōmendo das.aliquando retinet a.vt remando das.
Esaie.xxvij.Manda remāda ⁊c.
Mando dis di sum.mādere.i.comedere Iob.xxx.Mā
debāt herbas ⁊ arborū cortices.vñ hic ⁊ hec mandibilis
⁊ hoc le.Et ↄponit cū con.⁊ dr ↄmando dis. ⁊ cū re.⁊ dr
remādo dis.Et est mādo neutrū cū omnib⁹ suis cōposi
tis.Et facit p̄teritū fm quosdā mādui vel mādi vel mā
didi.⁊ supinū māsum.licet nō sit in frequēti vsu Sed vi
detur fm regulas p̄s.q p̄teritū facit mādi.⁊ supinū mā
sum.⁊ format p̄teritū a p̄nti o.in i.mutato.⁊ supinū etiā
a p̄nti do.mutato in sum.Dicit etiā p̄s.q v̄ba tercie cō
iugatōnis desinētia in do n.ante do habētia o.in i.mu
tant in p̄terito pfecto.⁊ in supino do in sum.vt defendo
dis di sum.Scādo dis di sum.Ita a sili mādo dis di sū
⁊ hoc magis videt esse tenēdū fm modernos.
Mando donis mas.ge.a mādo dis dr.⁊ est mādo q ml
tum mādit.scz leccator ardelio.gulo comedo.auidus.e
luo.⁊ epulo.Et in eodē.sensu hic ⁊ hec ⁊ hoc mādox cis
⁊ pdu.pnl'.gti mādonis ⁊ mādocis
Mandox docis.i mādo donis exponit
Mandra dre.mas.ge.i.bubulcus.a bobus sibi ↄmēda
tis.vl' qr nomia boum mādat memorie.vel mādros dr
ouis.vñ mādra pastor ouiū.
Mandragora gore.pnl'.cor.est gen⁹ pomi silis paruo
peponi odore ⁊ sapore vel specie.vel qr habeat mala su
aue redolētia in magnitudinē mali maciani.vñ ⁊ eā eti
am latini vocāt malū terre. Hāc poete antropoczeos ap
pellant.qr habeat radicē formā hoīs similantē. Antro
pos enī grece latine dr homo.cui⁹ cortex vino mixto ad
bibendū dat illis quorū corpus ppter curā secandū est.
vt soporati dolorē nō sentiāt.Hui⁹ sp̄es due sunt.Femi
mina folijs lactuce similib⁹.mala generās in similitudi
nem prunorū. Mascul⁹ folijs bete silibus. De hoc āt
pomi genere qdam opinant q acceptū in escā femis ste
rilibus fecunditatē pariat.Geñ.xxx.ca.dr.Egressus ru
ben tpe messis triticee.in agro reperit mādragoras q̄s
matri lie detulit.Et infra.Dormiat tecū hac nocte pro
mandragoris filij tui vir tu⁹
Manduco.a māducus deriuat māduco cas caui care
id est.comedere.et pdu.pnl'.fm vsum.Uñ quidā.Mā
ducare potes formicā si caput aufero.q aūt dr māduca
re q̄si manu ducare.vel q̄si manū ad os ducere.ethimo
logia est.Magister tamē bene.dicit q videt ↄponi a ma
nu et duco cas.cui⁹ p̄ma breuis est.Qd si verū ē. mādu
co cas.dz pnl'.corripe.vsus tamē eā pducit Dicimus q

magis videt̃ esse breuis q̃ȝ longa . ꝯsiderata.s. ipius sig/
ficatõe ⁊ ꝯpositõe.nec vllus nobil' autor ausus fuit eaȝ
sic ponere.qa credo ꝙ dubitabãt omẽs.⁊ ido tutius ẽ
vt seq̃mur vsum q̃ pnl't pdu.q̃niaȝ pes arbitriuȝ ẽ ⁊ ius
⁊ norma loquẽdi.
Mãducus a mando dis dr hic mãducus ci. pnl't pdu.
id ẽ ioculator.ore hiãs.turpiter mandẽs
Mane accẽtuat̃ in fine.⁊ inuenit̃ danie.v. Dicit̃ eni ibi
mane techel phares.⁊ hec interpretatõ sermonis. mãe
numerauit de⁹ regnũ tuũ ⁊ cõpleuit illud. Techel appẽ
sus es in statera ⁊ inuẽtus es min⁹ habẽs. Phares di
uisum est regnũ ⁊ datum ẽ medis ⁊ psis. Itẽ inuenitur
hoc mãe indecli.vel mane aduer.tpis. ⁊ tũc nõ acuit in
fine.⁊ deriuat̃ a manũ qd̃ est bonũ. Et qd melius ẽ ma/
ne.quãdo de tenebris deuenitur ad lucem. Uel mane
dr a mano nas.q2 tũc dies manare incipit.⁊ pdu.pmã.
Sȝ mane vbum impatiui modi pmã corr. Uñ vsus. Caro
dico mane.cũ debeo surgere mãe
Maneo nes.mansi suȝ.i.morari. Et manere.i. expecta/
re.⁊ sm hoc ꝯstruit̃ cũ actõ.vnd̃ actuũ.xx.ca. Uincla et
tribulatões me manẽt..vnd̃ vsus. Qui mane expectat.
⁊ q̃ manet ille morat̃. Maneo cõponit̃ Cõmaneo nes.
Permaneo nes. Remaneo nes. Itẽ maneo ꝯponitur
emineo nes.nui.⁊ ꝯponit̃ supemineo nes.nui. Iteȝ ma
neo ꝯponit̃ immineo nes. Itẽ pmineo nes. Premineo
nes. Maneo cũ omĩbus suis ꝯpositis est neutꝝ. Et il/
la eius ꝯposita q̃ retinẽt literaturaȝ sui simplicis faciũt
pteritũ in si.⁊ supinũ in sum. Illa vo cõposita q̃ mutant
a.simplicis in i.faciũt pteritum in ui diuisas ⁊ carent su
pinis. Et nota ꝙ sm psci.maneo deberȝ facere pterituȝ
pfectũ irregularit̃ manui.sicut teneo tenui.eo mutata i
ui diuisas.sed facit mãsi ad driaȝ huius dri manui. Itẽ
maneo nes.haqȝ pmaȝ breuẽ.sed hi manes niũ pmam
pdu. Uñ vsus. Illic pluto mães vbi terrẽt tristia mães
Manes niũ.nibus.actõ manes vel manis.mascul'.ge.
id ẽ dij infernales ⁊ aime infernales. ⁊ dicunt̃ a manuȝ
qd̃ est bonũ p ꝯrium.q2 non sunt boni sȝ efferi ⁊ crude/
les. Uel manes dicunt̃ a mano nas.q2 late manãt per
auras.⁊ pdu.pmã.vñ hora.in epy. Carmie dij supi pla
cant̃ carmie manes. Sȝ maneo nes.cor.pmam.vñ mãi/
bus qñ est dtĩs de manes.niũ.pdu.pmaȝ.quãdo vero
est dtĩs ⁊ ablatiu⁹ de manus nus.nui.cor pmaȝ. Und̃
q̃daȝ. Cũ mãibus mãdo sine mãibus oĩa tango
Mãgo. Manus ꝯponit̃ cũ ago ⁊ dr mango nis. id est
mercator.⁊ pprie vẽditor equoꝝ.q2 manu agat equos.
Et etiam q̃libet mercator potest dici mãgo. qa res suas
manu agat.⁊ pdu.pnl't gti.
Mania nie.est sane mẽtis.alienatõ.furor dicta sic.ab i/
sania quã greci manniam vocãt. Uel dr a manim qd̃ ẽ
diuinare.q2 hec amẽtes ⁊ insanos facit. quoꝝ alij effici/
untur leti.alij tristes.alij furiosi. Mania etiam dicit̃ q̃
dam furia infernalis
Manica a manus.dr hec manica ce.pnl't corr.cathena
vel vinculũ quo captiuoꝝ manus ligant̃. Et dr manica
quasi manũ capiẽs.ethy.est. Uñ ppheta Et nobiles eo/
rum in manicis ferreis. Iteȝ manica est illa ps tunice q̃
est ab humero vsqȝ ad manũ. Uñ di.pap. Manice sũt
vincula q̃bus manus vinculant̃. licet etiam tunicaruȝ
sint Uñ manicatus ta tũ.
Manico cas caui care.i.festinare.mane ire. mane ꝯsur
gere.vl' mane ꝯuenire.⁊ dr a mane Quedaȝ glosa dicit
sup illud lu.xxi. Ois pplus manicabat ad eũ.i.mane ve/
nire accelerabat Et pdu.pmã sillabã.manico cas.sȝ ma
nica ce eã cor.sȝ pnl'.vbiqȝ corripit̃
Manifestus.man⁹ ꝯponit̃ cũ festus.⁊ dr manifest⁹ ta
tũ.i.aptus.clar⁹.cert⁹.quasi ad manũ positus ⁊ pmpt⁹
Nã manifestus exponi solet ⁊ nõ abscõdi Uñ etiaȝ dr
manifestus q̃si manẽs festus.⁊ est ethimologia. Itẽ in
festo omĩa debẽt extrahi pulcriora ⁊ in apto poni. Uñ
⁊ dr manifest⁹.i.pmptus aptus ⁊ palã posit⁹ Et ꝯpatur
manifestus stior stissim⁹.vñ manifeste tius sime aduer.
Et manifesto tas.vñ manifestari⁹ ria riũ.q̃ manifestat.
vel manifestat̃.vel manifeste ⁊ apte aliqd faciẽs. Quod
sit manifestũ vel notoriũ in iure.dicã in notoriũ
Manin.i.diuinare
Maniplus i manipulus vide
Manipularis.a manipul⁹ dr hic ⁊ hec manipularis et
hoc re.⁊ manipulari⁹ ria riũ.ad manipulũ ptinẽs.vel
de manipulo existẽs.vt manipulares milites q̃ sunt de
manipulo. Manipulares etiã dicim⁹ eos q̃ signa añ re
gẽ portãt.⁊ ꝯponit̃. Cõmanipularis ris
Manipul⁹ a man⁹ deriuat̃ hic maniputus li.⁊ est ma/
nipulus tantũ segetis q̃ntũ man⁹ cape põt. Uñ ⁊ dr sic
q̃si manũ implẽs.⁊ ẽ ethimo. Et hinc manipul⁹ dr socie
tas ducẽtoꝝ militũ.q2 añq̃m signa essent manipulos.i.
fasciculos stipule vl' alicui⁹ herbe sibi p signis faciebãt.
vel dr manipulus a manu.q2 olum bellũ manib⁹ incipi/
ebant. Inuenit̃ etiã mampl⁹ p sincopã Uñ lucan⁹. Cõ/
uocat armatos extẽplo ad signa maniplos. Itẽ mani/
pulus dr ornamẽtũ sinistre man⁹ sacerdotis
Manna indecli.⁊ hoc mãna tis.pnl'.gti corr. dr q̃dam
cibus q̃lis de celo cecidit filijs israel.⁊ dr a manũ.qd̃ est
bonũ.q2 bonũ erat cuiuscũqȝ ei rei saporẽ exigebat qui
mãna comedebat talẽ habebat Sap.xvi. Paratuȝ pa/
nem de celo pstitisti illis sine labore omẽ delectamẽtum
in se habentẽ ⁊ oĩs saporis suauitatẽ Substantiã enim
tuã ⁊ dulcedinẽ tuã quã in filios habes ostẽdebas.⁊ de
seruiẽs vniuscuiusqȝ volũtati.ad qd̃ q̃sqȝ volebat ꝯuer
tebat̃. Uel mãna dictũ est a manu aduerbio admirãtis
apud grecos vel hebreos.q̃si qd̃ signũ est hoc vel quid
est hoc Et inde a manu.i.ab ãmiratõe quã in mane ha/
buerũt cũ pmũ mãna reperierũt dictũ est mãna Cũ eni
in mane pmo vidissent mãna admirãtes ceperũt dicere
manu.q̃si dicerẽt qd est hoc.q̃ȝ bonũ.q̃ȝ dulce. Inuenit̃
etiã hoc mãna ne.neu.ge.sicut ⁊ pascha pasche. Sȝ hoc
videt̃ esse ꝯtra regulas ps.q2 nullũ nomẽ neutꝝ in pma
declinatõe.vel in q̃nta inuenit̃. Sȝ põt dici ꝙ ps. intelli/
git de nominib⁹ latinis.vide etiã in mel
Mannus.a mãsuetus dr hic mãnus ni. i.palefred⁹. q2
mãsuetudinẽ manuũ sequat̃.vel q2 mãsuet⁹ sit. vel dr a
man⁹.q2 manu nitat̃ ⁊ ducat̃.
Mano nas naui natũ nare.i.fluere decurrere. Et ꝯpo/
nitur. Cõmano nas. Demano nas. Emano nas. Per
mano as Et est neutꝝ cũ omnib⁹ suis ꝯpositis.⁊ produ
cit hãc sillabã ma. Horati⁹ in poetria. Omne supuacuũ
pleno de corpe manat.sȝ maneo nes corr.ma. Uñ vsus

Si vicũ remanet lacrime tibi gutta remanet. Fac bene
qd̃ manet.q̃ tibi plaga manet
Mansionarius ria riũ.i.manẽs vel ad mansionem pti
nẽs.⁊ dr a maneo manes.
Mansito tas frequẽ.de mãso as.⁊ corr.si sm hug. Pa
pias vo dicit mãsitat frequẽter manet
Mansiũcula le dimi.pua mãsio.
Manso sas frequẽ.de maneo nes si sum su. ⁊ est mãso
frequẽter maneo
Mãsucius cij.i.edax ad mãdẽduȝ pat⁹.⁊ dr a mãdo is.
Mãsuefacio cis feci.cere.i.placare mulcere ⁊c
Mãsueo.manus ꝯponit̃ cũ sueo sues sueui.⁊ dr man/
sueo sues sueui suere.i.esse vel fieri mãsuetũ.siue mitem
domari.vñ mãsuesco scis incho.
Mãsuetus a mãsueo es.dr mãsuetus ta tũ.i.mitis nul/
li iniuriã faciẽs.vl' domit⁹ q̃si manu vel manui assuet⁹.
Uñ mãsueto tas.i.mitigo q̃si manu suesco.i.ꝯsuesco.sa
piẽ.xvi. Mãsuetabat̃ ignis.vide i mitis.
Mãsus a mãdo dis di sum.dr mãsus sa sum.i. comest⁹
Itẽ mãsus sa sum.i.mãsuetus.⁊ tũc deriuat̃ a mansueo.
sues sm hug. Itẽ põt deriuari mãsus a maneo nes si sũ
vñ dicit pap. Mãsa comesta mãsueta.mãsus dictus a
manẽdo ꝙ integꝝ sit.xij.iugeribus.
Mãte mãtes.i mãtos exponit̃.⁊ acuit̃ in fine.
Mãtele telis.pluralit̃ hec mãtelia dr.i.mãtile.i mantile
Mantia.a mãcos dr hec mãtia tie exponit̃
id est.diuinatõ.⁊ ab eo ꝯponit̃ nicromãtia.piromantia
aeromãtia.idromãtia.geomãtia.ciromãtia.ornipomã/
tia.de q̃bus in suis locis.vide i nicromãtia
Mãtica .a man⁹ dr hec mãtica ce.i.sarcina scȝ mola. Et
inde mãticatus ta tũ.i.mãtica ornat⁹. Et corr.ti.
Mãticula le di.pua mãtica. Mãticula etiã dr pera pa/
storalis
Mãticulus li dimi.puus mãtellus. Et
hic mãticulo las.i.fraudare furari.⁊ corr.pnl'.
Mantile a mãdo dis dr hoc mãtile lis pnl'.pdu. et hoc
mãtele lis in eodẽ sensu scȝ velamẽ mẽse vel mapa Et dr
sic q̃si mãdele vel mãdile. Uel mãtile siue mãtele q̃si ma
nu tergile. Et sm hoc pprie sic dr gausape.q2 in tergẽdis
manib⁹ pbetur. Uñ ⁊ dr mãtile vl' mãtele q̃si man⁹ tela.
et est ethimologia
Mantos.a man qd̃ est videre.⁊ thesis qd̃ est positõ cõ
ponit̃ mantos.i.diuinatõ. Uñ hoc mãtetes.illud idẽ scȝ
diuinatõ scȝ visio positoꝝ.i.pnisoruȝ a deo. Et hinc filia
thiresie dicta ẽ mantes q̃si diuinatrix. Uel mãtos dicta
est tam diuinatõ q̃ȝ filia thiresie.⁊ manes ⁊ tueor.q2 ma
nes tueat̃
Mantua tue.q̃dã ciuitas lombardie
de q̃ oriũdus fuit vgilius.vñ dicit ouidi⁹. Mãtua vgi/
lio gaudet verona catullo Pelignẽ gẽtis gla dicor ego
vñ mãtuanus na nũ gẽtile vel patrium
Mãtus a manus dr hic mãtus ti.q2 manus tegat tãtũ
est eni breuis amictus.vñ ⁊ dr mãtus ti.quasi manũ te/
gens.⁊ est ethimologia nõ ꝯpositõ
Manu aduerbiũ admirãtis apud grecos vel hebreos
quasi qd̃ signũ est vel qd est hoc. Exo.xvi.c. Dixerũt ad
inuicẽ manu.qd̃ signat qd est hoc.⁊ acuit̃ in fine.
Manualis.a manus dr hic ⁊ hec manualis ⁊ hoc le.ad
manũ ptinẽs.⁊ hoc manuale lis.p quodã libro q̃ quasi
semp habetur ad manũ.
Manubie a manus dr he manubie aꝝ.i.excubie que p
spacia noctis vigilãt. Et dicũtur sic.q2 p manus id ẽ ca/
teruas fiũt. Manubie etiã dicuntur spolia exuuie.que
victis extrahũtur sic dicte.qa mãibus victoꝝ extrahũt̃.
sm hug. Pap vo sic di. Manubie.spolia.rapine. res d̃
pda manu collecte. Manubie dicte sunt.q2 manib⁹ de
trahũtur.id est veste mortuoꝝ. Ezech.xxxvij. Et diripi/
es manubias infinitas.
Manubriũ. A manus dr hoc manubriũ brij.s. manica
vel manicũ cuiuslibet ferri.qa manu teneat̃. Unde ma/
nubriatus ta.tũ. Et videt̃ esse ꝯpositum a manu ⁊ bria.
quod est mẽsura.qa ita ꝯmẽsurat̃ ꝙ possit teneri in ma
nu.sicut patȝ in cultello ⁊ securi.vnd̃ manubrio as. id ẽ
manubria alicui rei facere.
Manulea. A manus dicit̃ manulea lee.id est manica.
vñ manuleatus ta.tum.id ẽ manicatus
Manum grece latie dicit̃ bonum.
Manumitto. A manus ⁊ mitto ꝯpoitur manumitto
tis si.sum.mittere.i.manu emittere.vel liberare. vñ hec
manumissio onis. Et mãumissus sa.sum. q̃si mãu emis/
sus. Antiq̃tus ei quoscũqȝ mãumittebãt eos alapa per
cussos circũagebãt ad modum monachoꝝ ⁊ liberos cõ/
firmabãt. vñ ⁊ sic mãumissi dicti sunt. quasi mãu emis/
si.q2 manu emitterẽtur.
Manupiariũ rij.i.gausape.q̃si manus piãs
Manus.a munus.dr hec manus nus nui.q2 toti⁹ cor/
poris ipa sit munus.ipa.n.ori cibuȝ mistrat.⁊ facit ⁊ dis/
pẽsat.omia dat ⁊ accipit.vñ ⁊ ab aristo.manus appella/
tur organũ organoꝝ. Uñ manutus ta tũ.magnas hñs
manus.⁊ corr.pmam. Prouer.xj. Manus in mãu nõ
erit innocẽs malus.quasi di.manus si fuerit in mãu. id
est si ad borã cesset a mala opatõe.non erit innocẽs ma
lus.nisi cesset a mala volũtate.
Manutergiũ a man⁹ ⁊ tergo gis ꝯponit̃ hoc mãuter/
gium gij.⁊ est togilla cum q̃ tergit̃ manus.
Manzer zeris.mas.ge.⁊ dicunt̃ manzeres filij scorti vel
adulterini l' scelerati. Deutero. xxxiij. Nõ ingredietur
manzer.hoc est de scorto natus in eccl'a domi vsqȝ ad de
cimam generatõȝ.⁊ corr.pnl't gti. Et a mãzer dr manze/
rinus na.nũ.i.adulterinus.
Mapa.a manus dicit̃ hec mapa pe.id est togilla.quasi
mane pia.i.manu piãs. vnd̃ hec mapella le.vel mapula
le.vl' mapellula le.dimi. Mapa etiã dr pictura l' forma
ludoꝝ.vñ dicit̃ mapa mũdi
Mapalia.in magalia exponit̃.
Maranatha acuit̃ in fine. Et sicut dicit q̃dam glo. sup
illud apli ad coꝝ.xvi.capi. Sit anathema maranatha.
Sit anathema.i.sepatus a deo vel ꝯdẽnatus. Mara/
natha.i.donec veniat dominus.vel in aduẽtu domini.
Maranatha.n.interptat̃ dñs venit. Anathema grecũ
est ⁊ interptat̃ cõdẽnatus vel sepatus. Hug vo. di.hoc
maranatha indecli.est. ⁊ hebreũ ⁊ interptat̃ aduentus
domi.vñ illud apostoli. Anathema maranatha.i.pdi/
tio in aduentu domi
Marceo ces. cui.cere.i.putrere. arescere.⁊ est florũ. Et
ꝯponit̃ Commarceo ces. Dimarceo ces Emarceo ces.
Permarceo ces. Remarceo ces. A q̃bus omnibus in
choatiua. Marceo cũ omĩbus suis ꝯpositis est neutꝝ

⁊ facit pteritū in cui. ⁊ caret sup̄. Et a marceo ces. marce
sco scis. inchoatim.
Marcescibilis. a marcesco qđ ē vbū inchoatiū đ mar-
ceo ces. deriuat̄ hic ⁊ hec marcescibilis. ⁊ hoc le. i. putre-
scibilis. vñ marcescibilit aduerbiū. ⁊ hec marcescibilitas
tis. ⁊ p cōpositōem imarcescibilis ⁊ le. Immarcescibiliter.
Immarcescibilitas tatis.
Marcha đ cōmitat⁹ terre alicui⁹. vñ iste marchio đ
pnceps vel dñs marche. Marcha etiā est quoddā pō-
dus scȝ media libra. vt đ marcha argēti
Marciaton ge. neu. gen⁹ vnguēti. ⁊ đ a mars.
Marcidul⁹ la lū. aliquantulū marcid⁹. a marcid⁹ đ
Marcidus. a marceo ces đ marcid⁹ da dū. i. putridus
arescēs. languēs. Et cōpatur marcid⁹ dior simus. Unđ
hec marciditas tatis. Et marcido das. i. marcidū facere
⁊ est actiū. ⁊ corr. ci.
Marcor a marceo ces đ hic marcor oris. i. marciditas
defect⁹ qdā. Unđ marcorosus sa sū. plen⁹ marcore.
Marculus li. id est. pusillus malleus. ⁊ est diminutiū
de marc⁹ qđ ⁊ marcellus đ.
Marcus ci. đ malle⁹. vñ marcul⁹ dimi.
Marcus est maior q̄ȝ malleus. Et đ marcus a mollio
lis. sicut ⁊ malle⁹. vel q maior est ⁊ fortior ad cedenduȝ
Marc⁹ etiā đ qdam euāgelista ⁊ interptatur excelsus
mādato. Excelsus vtiqȝ ppter euangeliū altissimi qđ p
dicauit. vel sublimis mādato đ rōne pfectōnis in vita
q nō solum suauit mandata cōmūia sȝ etiā sublimia. si-
cut sunt cōsilia. Et vt đ in quadā cronica. Claudius im
perat. marcus euāgelista scribit. apli p orbē diuidūtur.
marcus alexandrie martiriū cōpleuit. Et scribit̄ marcus
sine aspiratōe   Et scias q marc⁹ in figura leonis ostē
sus est ezechieli. Narrat eni ezechiel se vidisse aīalia q̄t-
tuor. q̄ttuor facies vni. ⁊ q̄ttuor pēne vni. ⁊ pedes eoruȝ
pedes recti. ⁊ facies ⁊ pēnas p quattuor pedes habebāt
iuncteqȝ erāt pēne eoꝝ alteri⁹ ad alteꝝ. Similitudo āt
vultus eoꝝ erat facies hoīs. ⁊ facies leonis a dextris eo
rum q̄ttuor. facies aūt bouis a sinistris ipoꝝ quattuor.
⁊ facies aq̄le desup ipoꝝ quattuor. Ista visio exponitur
a gregorio de euāgelistis. de xpo. đ quolibet viro iusto
De euāgelistis sic in q̄rta omel. ezech. Quia inquit
gregori⁹ ab humana generatōne cepit iure p hominē
matheus. q a clamore in deserto. Recte p leonē marcus
q a sacrificio. Recte p vitulū lucas. q a diuinitate vbi
cepit. Digne p aquilā signat̄ iohānes. Sicut eni aquila
cūctis auib⁹ altius volat ⁊ irreuerberatis oculis radi-
os solis intuet̄. sic iste altius ceteris ascēdit. q dicens In
pncipio erat vbum ⁊ verbū erat apud deū. ⁊ deus erat
vbum. dū in ipam deitatis substantiā intēdit. quasi mo
re aq̄le in solē oculos fixit.   De xpo etiā exponit̄. Unđ
dicit greg. in. xxxi. mora. Quāuis singula ad vnūquēqȝ
euangelistā recte cōueniāt. Possunt tñ hec q̄ttuor aīma
lia ipm suū caput cui⁹ sunt mēbra signare. Ipe nanqȝ ⁊
homo est. q naturā nostrā vaciter suscepit. Et vitulus
q p nobis occubuit patiēter. Et leo q p fortitudinē de-
itatis suscepte mortis vinculū rupit. Et ad extremū aq̄-
la est. q ad celū de quo venerat rediit. Homo ergo na-
scendo. vitulus moriēdo. leo resurgendo. aq̄la ad celos
ascēdēdo vocatus est   De quolibet etiā viro iusto po
test exponi. nam vnusq̄sqȝ vir bonus xpianus homo ē
ratōabiliter viuēdo. Uitulus est semetipm mortifican
do. Leo est fortior cōtra dyabolum dimicādo. Unde sa-
lomō iustus tanq̄ȝ leo cōfidens absqȝ terrore erit. Aq̄la
est. terrena despiciēdo. ⁊ celestia appetēdo. Vñ di. ibidē
gregor. in q̄rta omel. ezech. Quoniā iustus q̄sqȝ p ratō
homo. p sacrificiū mortificatōis sue vitulus. p fortitudi
nem securitatis leo. p cōtemplatōē vo efficit aquila. Re
cte p hec sancta aīmalia signari vnusq̄sqȝ pfectus pōt.
Item di. q facies leonis ⁊ hoīs erāt a dextris ani-
maliū. ⁊ facies bouis a sinistris. Nam sm gregoriū p
hoiem xpi natiuitas. p leonem xpi resurrectō figuratur
p bouem vo xpi passio designat̄. p dextram vo psperi-
tas p sinistrā aūt tristicia designat̄. Unđ ⁊ sinistrū aduer
sum dicimus. Quia ergo natiuitas ⁊ resurrectō xpi le-
ticiam discipulis pbuit q̄s passio cōtristauit. quia tristes
erāt apli de nece sui domi. A dextris hō ⁊ leo iure dicit̄
Uitulus vo a sinistris rcē đ. Iure āt loc⁹ aq̄le nō iuxta
sed desup eē describit̄. q p hoc q eius ascensionē desig̃t
seu q vbum patris apud patrē eē denūciat. sup ceteros
vtute cōtemplatōnis excreuit.   Item dicit̄ quatuor fa
cies vni ⁊ q̄tuor penne vni. sicut exponit greg. in. tercia
omel. ezech. Per facies intelligitur fides humanitatis
xpi. Per pennas vo contemplatō deitatis. Merito er
go vnumqđqȝ istoꝝ aīmaliuȝ đ habuisse q̄tuor facies
⁊ quatuor pennas. qa vna est fides humanitatis xpi ⁊
incarnatōnis in omnibus. ⁊ par cōtemplatō diuinitatis
eius in singul. Item đ q facies ⁊ pennas p quatuor p-
tes mūdi habebāt. q in cunctis mūdi regionib⁹ pdica-
tes demōstrant qdquid de deitate ⁊ qdquid humani-
tate nostri redēptoris sentiūt. Item dicit̄ iuncteqȝ erāt
penne eoꝝ alterius ad alteꝝ. qa videlicȝ omis euāgeli-
starum vtus omis sapia qua ceteros trāscendūt. vicissi
ibi in caritatis atqȝ cōcordie pace sociat̄. Et qa nulla v-
tus esset si fidem incarnatōnis ⁊ cōtemplatōȝ diuinitatis
habuissent. ⁊ recta opa non haberēt. apte illis đ. Et pe
des eoꝝ pedes recti.
Mare a meo as. đ hoc mare ris. quasi meare. qa sem-
per est in motu. Et sm hoc mare potest dici aquaruȝ ge
neralis collectō. Omis eni aquaꝝ collectō siue salsa sit
siue dulcis sit abusiue đ mare. Unđ in gen. Cōgregatio
nes aquarū appellauit maria. Sed pprie mare đ cuius
aque amare sunt. Et đ sic quasi amare. ab amaritudie
vel a meo meas. q pcipue sup omēs alias aq̄s est i mo
tu. Idem đ equor. pelagus. fretū. pontus. occeanus ab
issus. De his significatōnibus habes vsus in fretū. A
mari deriuat̄ marin⁹ na. nū. Et marinarius ria. rium.
q̄si iuxta mare existēs.   Et scias q sunt multa maria
q̄ non pmiscent̄ sibiipis ad inuicem nisi in radice. quia
omia cōtinuant̄ ad occeanū. Et sm descriptōem factam
sub iulio cesare maria mediterranea in toto orbe habi-
tabili sunt triginta.   Item nota q omia elemēta in lo
co vbi cōtingunt se alterant̄ a sua natura vt sit qdaȝ mo
tus cōtinuatōnis inter ea. Et exinde in mari causat̄ sal-
sedo ex admixtione vaporis terrestris simul cum adu-
stione radii solaris. Et hoc pcipue ppe terrā et in supfi-
cie maris. In pfundo enim pelagi inuenit̄ aqua dulcis
vt patet ex verbis philosophi dicētis in libro đ aīalib⁹

q qdam piscis q̄ đ malesic inuenit̄ valđ magn⁹ i locis
pelagosis in q̄bus abundāt aque dulces. vñ qdam vo-
lunt ⁊ verū est forte q mare nō est salsum nisi iuxta lit⁹.
sed vbi est in medio litoꝝ pa que distātiam ibi occeanū
dicunt esse aquā simplicē sed insipidaȝ. Et vt đ in pmo
cap. ecclesiastes. Omia flumia intrāt in mare. ⁊ mare nō
redundat. cui⁹ causa est sm q̄sdam q additō ad redun-
dantiam nō apparet. cū sit receptaculū omniū aquaruȝ
⁊ locus q̄etis eaꝝ. Receptaculū. n. naturale qđ est loc⁹
rei sm naturā non redūdat ex ingressu rei q̄ sm naturā
debȝ esse in ipo. qa locus adequat̄ ei qđ includit sm na-
turam. ⁊ isti dixerūt vitatem. Est tñ alia causa vt di. frāt
albertus q scȝ de aquis introeūtibus multuȝ cōsumit̄ p
vapores eleuatos in aerem. ⁊ cōtinue tandē inde effluit
ab ipo mari ad hostia fluminū. quātum influit ex ipsis
fluminibus. ⁊ iđ nō potuit redūdare. Est aūt hoc videre
p simile. Si. n. accipiat̄ vas aque puum ⁊ aspgat̄ ex co
locus amplus diffusus valde. aspgatur autē successiue
pars post ptem ⁊ nō effundat̄ illa aqua in eum simul. sed
successiue ps post ptem donec tota cōsumat̄ non appare
bit vnq̄m aliqd nisi forte madefactō in illo loco. q pma
aspsio exiccata est anteq̄ȝ scđa adueniat. ⁊ ita parua est
aqua respectu loci. q nō sufficit ad infundenduȝ locuȝ
sȝ vix ad madefactōȝ. Eodem aūt mō est de aq̄s fluenti
bus in locū amphitricis. Illa. n. fluunt sup loca amplis
sima q̄ vix ipe sufficerēt humefacere in supficie si non es
sent ibi aque in vētre maris occeani. Insup ⁊ resoluun-
tur successiue. ⁊ egrediunt̄ ad hostia fluminuȝ. Et iđ nō
apparet vtrū aliqd additū sit ex influxu aq̄rum. ⁊ iđ nō
redundat occean⁹   Animaduerte q ambro di. in ēcō
hexamerō. Cōgregent̄ inquit aq̄ in tercia die dictum est.
⁊ cōgregata est. ⁊ frequēter dicit̄ cōgreget̄ ⁊ plus ⁊ nō cō-
gregat̄. Nō mediocris pudor est impio dei insensibilia
elemēta parere. ⁊ hoīes non obedire q̄bus sensus ab
ipo tributus autore est. Itē remigi⁹ dicit tractās illud
math. Impauit ventis ⁊ mari. ⁊ facta est trāquillitas ma
gna. ea inq̄t que nobis insensibilia sūt. deo creatori oīm
reꝝ sunt sensibilia. Et sicut di. greg. in q̄nto mora. Ma
re viua corpa in semetipo retinet. nam mortua extra se
ptinus expellit. Quidam tñ domini subditos viuos a
se expellūt. ⁊ retinēt iuxta se mortuos in peccatis. Itē in
uenit̄ mare tiberiadis. ⁊ est idem q lacus tiberiadis. de
quo dicā in tiberias. Item inuenit̄ mare rubrū. Et vt di
citur in historiis sup exodo. Mare rubrū nō est aq̄ ru-
bea. sed omnis terra circūstans rubea est. ex qua viciat̄
gurges ⁊ inficit̄. vñ minū acutissimum decerpit̄. Quod
qđ etiam ad esum in fructibus est in hūc colorem cadit
Ob hoc ibidem gēme rubee inueniunt̄. q̄ humo inuolu
te ⁊ inter arenas attrite terre colorē ⁊ maris habēt. De
hoc etiam vide in rubeo hes. vbi nos dicim⁹ rubeum
hebreus habȝ cannosum. eo q canne in litoribus abun
dant. Item inuenit̄ mare mortuū. ⁊ đ mortuuȝ vt dicit
Isidor⁹ ppter hoc q nihil gignit viuum nihil recipit ex
genere viuētium. Nam neqȝ pisces habȝ neqȝ assuetas
aquis ⁊ letas mergendi vsu patit̄ aues. Sed quecunqȝ
viuētia mergēda tētaueris. q̄cunqȝ arte demersa stanȝ
resiliēt. ⁊ q̄ȝuis vehemēter illisa. statim excutiunt̄. Hoc
⁊ mare salinarū vocat̄ quod est in iudea.
Margarita est gēma pciosa candida a mari dicta. Unđ
dicit ysido. xvi. ethimo. Margarita pma cādidaꝝ gem
maꝝ quā inde margaritā aūt vocatā q in cōchul' ma
ris hoc genus lapidis inueniat̄. Inest ei in carne coclee
calculus nat⁹. sicut in cerebro piscis lapillus. Gignitur
aūt de celesti rore quē certo anni tpe coclee hauriūt. et
declinat̄ hec margarita te. Et hoc margaritū inuenit̄. p
uer. xxv. c. Inauris aurea ⁊ margarituȝ fulgēs q̄ arguit
sapientē. Inuenit̄ etiā hec margareta te p quadā vgine-
glosa. a margarita gēma dicta. q̄ gēma est cādida. pua ⁊
vtuosa Sic btā margareta fuit cādida p vginitatē. pua
p humilitatē. vtuosa p miraculoꝝ opatōeȝ
Marginalis in margo vide
Margo. mare cōponit̄ cū giro as. ⁊ đ hic aut hec mar-
go ginis. incerti ge. licet qdam dixerint q est cōīis. Et đ
margo quasi mare girās. i. litus maris. Uł đ margo. q̄i
mare regēs vł agēs vł gerēs Transfert̄ etiā hoc nomen
vt margo dicat̄ qđlibet litus vł limb⁹. ⁊ generalit̄ extre-
mitas vł extrema ps cuiuslibȝ rei. Unđ margine⁹ nea ne
um. Et hic ⁊ hec marginalis ⁊ hoc le. qđ ptinet ad mar-
ginem vł qđ est in margine. Unđ glose dicunt̄ margina-
les q̄ sunt in marginibus libri. ad drām interlineaꝝ glo
saꝝ q̄ sunt inter lineas textus
Maria. a mari deriuat̄ hec maria rie. mater dñi ppter
claritatē. Unđ ⁊ maria illumiatrix siue stella maris iter-
ptatur. q genuit lumē mūdi. Sermone aūt syro. maria
dña nūcupat̄. ⁊ hoc pulcre. q omniū dñm genuit. ⁊ fuit
vgo maria añ sancta q̄ȝ nata ex vtero   Et scias q san
ctificatō btē marie vginis excellētior fuit sanctificatōib⁹
alioꝝ. Qđ sic patȝ. in sanctificatōe eni que fit p legeȝ cō-
munē in sacramētis tollit̄ culpa sȝ manet fomes sm qđ
est inclinās ad peccatū mortale ⁊ veniale. sȝ in sanctifica
tis ex vtero nō manet fomes sm qđ est inclinās ad mor
tale. sȝ tantū remanȝ inclinatō fomitis ad veniale. vt pa
tet in hieremia ⁊ iohanne baptista. q̄ pctūm actuale ha
buerūt. nō aūt mortale sȝ veniale. sȝ in btā vgine inclina
tio fomitis omino fuit ablata. ⁊ q̄ntū ad veniale ⁊ q̄ntū
ad mortale. Et qđ plus ē. grā sanctificatōis vt đ nō tātū
repssit motus illicitos in ipa sȝ etiā in aliis efficaciā ha-
buit. ita vt q̄ȝuis esset pulcra corpe a nullo vnq̄ȝ viciose
cōcupisci potuit. vide in obumbro. ⁊ in vtus. ⁊ in bono
ro.   De viris et filiis duaꝝ mariaꝝ soroꝝ btē marie
matris dei habes i iohānes. ⁊ acuit̄ pnł. in psa. sȝ q̄ndo
maria est plurale de mare grauat̄. Unđ qdam. Trāsiuit
maria cū fratre btā maria. Pōt tamē in vsu hoc nomē
maria corripe pnł. Unđ prudēnus Nec mea post maria
potis es pstringere iura. Sȝ in psa sp hmōi noīa ha-
bēt accentū acutū vł circūflexū sup penł. p grecismū. qđ
causa maioris hoatus videt̄ cōtingere. q dictōēs grece
plate magis ore rotūdo sonāt.
Maris ē gtūs đ mas ⁊ đ mare.
Marisan octau⁹ mēsis ē. ⁊ acuit̄ in fine
Marisca. a mas đ hec marisca ce. pprie vesica q̄ circa
podicē mariū ex nimio fricatu ⁊ vsu agēdi opus sodo-
miticum solet eructuare Unđ iuuenalis. Si podice leui
Scindūt̄ tumide medico ridēte marisce. Dicitur tamē
quādoqȝ marisca quelibet vesica. que ex assiduo carnis
fricatu nascitur.

Maritellus li.dimi. paruus maritus. ⁊ hec maritella le.parua vxor siue marita.

Maritimus a mari dr̄ maritim⁹ ma.mū.q̄si iuxta mare existēs. Unō hec maritima me.dr̄ terra q̄ iuxta mare est. Uel dic ꝙ maritima dicunt̄ loca mari vicina. sic dicta.q̄si maris intima.⁊ est ethi.⁊ cor. pnlt

Maritus a mas maris dicit̄ hic maritus ti. Unde hec marita te.i.vxor. Et maritus ta tū.ptinēs ad maritū vel maritam.vel maritatus. ta.tū. In eligēdo aūt marito quattuor expectari solent.s.vtus genus. pulcritudo sapia. Ex his sapia potior est ad amoris affectū.siliter in elligēda vxore quattuor impellūt hominē ad amorem sc; pulcritudo.genus.mores diuicie. melius tamē si in ea mores quā pulcritudo querant̄. Nūc aūt ille q̄runt̄ quas diuitie aut forma.non quas pbitas vel mos commēdat. Item tribus de causis ducit̄ vxor. Causa prolis causa adiutorij.causa incōtinentie. De pma cā dicit̄ in gen̄. Crescite ⁊ multiplicami. De scda in code. Non est bonum hoiem esse solum.faciam⁹ ei adiutoriū sile sibi. De tercia di.paul⁹ ad Cor.ꝙ si se nō ptinet nubat. Iō aūt femie sub viri potestate psistūt.q̄r leuitate aīmi plerumq; decipiunt̄.vn̄ ⁊ equū erat eas viri autoritate regi. Proinde veteres voluerūt femīas innuptas q̄muis pfecte essent etatis pter ipam aīmi leuitatē i tutela psistere. Qualit aūt marita siue vxor se habere debeat erga virū ⁊ familiā habet̄ thobie.x.cap̄.vbi raguel ⁊ anna pentes sare vxoris thobie iunioris.bn̄dicētes ei monuerāt eam honorare socros.diligere maritū. regere familiā.gubernare domū.⁊ scipam irrep̄hensibilem exhibere. A maritus deriuat̄ hic ⁊ hec maritalis et hoc le. Et marito tas.v̄bum actiuū cum omibus suis ppo. Et pdu.ri.vide in vxor.

Mars a mas maris dr̄ hic mars martis.deus belli. et p ipo bello inuenit̄.⁊ dr̄ sic.q̄r mariū sit mars. Ad hoc eni ꝙ sit mars.id est bellū p viros pugnant̄ maxie apd nos vbi soli mares pugnāt. Unō in amazones ⁊ i come

Marsia sie.q̄dam terra est. Unō marsus sa.sum. ta Uel marsi sunt dicti q̄si martem scientes vel sitientes. q̄r bellicosi sunt. Et quia marsi multū valēt in incantatōe serpentū.iō quādoq; inuenit̄ marsus p incātatore serpentū.q̄nq; generalit p incātatore

Marsilia lie q̄dam puintia ē siue regnū.

Marsupiū pij.sacculus pecunie siue bursa. Et dicit̄ a marsupo greco qd̄ greci sic vocāt

Martellus li.dimi.mediocris malle⁹.

Martir ris.cōmunis ge.grece latie dicit̄ testis. Unō ⁊ testimonia grece martiria dicunt̄.inde martir testis dr̄ q̄r ppter testimoniū xp̄i passiones sustinuit. ⁊ vsq; ad mortē p veritate certauit. Et inde hoc martiriū rij.cruciatus martiris.vel locus vl' templū martiris.q̄a in memoria martiris sit pstructum. vel q̄r sepulcra ibi sūt sacrorum martirū.⁊ hinc martirio as.⁊ martirizo rizas. et sunt actia. Et vt di. augustin⁹. Pena nō facit martirē. sed causa. Et scias ꝙ sm̄ grego.duo sunt genera martirij.vnum in mēte.⁊ aliud in mēte simul ⁊ actōe. Itaq; martires esse possumus etiā si nullo ferro pcutientium trucidemur. Mori quippe a psequēte manibus.martirium in apto est. Ferre vo pumelias.⁊ odientē diligere martiriū est in occulta cogitatōe. Zebedei filius.iacobus ⁊ iohānes.nō vterq; p martiriū occubuit.⁊ tn̄ ꝙ vterq; calicē biberet audierūt. Iohānes nāq; nequaq; p martiriū vitā finiuit.s; tamē martir extitit.q̄r passiōe; quā nō suscepit in corpe seuauit i mēte. Et nos ergo hoc exēplo sine ferro martires esse possum⁹.si patientiā veraciter in aīmo custodim⁹. Itē bern̄. distinguit tria genera martirū.sc; volūtate nō nece.vt iohānes. volūtate ⁊ nece.vt stephan⁹ Nece ⁊ nō volūtate vt inocētes De aureola martirū reqre in v̄go.

Martius.a mars dr̄ ma riū tia tiū.i.ad martē ptinens vel bellicosus. Et hic martius tij q̄dam mēsis sic dict⁹. pter martē romane gētis auctorē. Fuit eni pat romuli.⁊ ideo romul⁹ in honorē patris pmū mensem ab e⁹ nomie martiū vocauit. Uel iō marti⁹ dr̄ a marte.q̄r eo est festū martis.⁊ ei psecrat⁹ est mēsis ille.q̄r eo tpe cuncta animātia ad martē agant̄ pcubēdi volūtate.⁊ idem dr̄ mēsis nouorū.q̄r martius olim erat initiū āni. Et inō martius martia tium.

Mas maris mas.ge.i.mascul⁹ vl' maritus. sc; cū ponit̄ sine adiectōne. Nūeri.xxvij. Mares filios.⁊ corri.ma. Uindocinēsis. Illibata timet fossorē gleba tumescit.ad maris accessum v̄ginitatis honor.

Masculus a mas dr̄ mascul⁹ la lū.i.masculini sex⁹ vel fortis.vel baro vel vir.⁊ hinc masculin⁹ na nū. Et pponit̄ cum cō.⁊ dr̄ cōmasculus la lū.sm̄ hug. Et sm̄ papiā. masculus est dimi.de mas.

Masloth liber est q̄ dr̄ puerbia salomonis.

Maspiter.mars pponit̄ cū pat.⁊ dr̄ hic maspit teris vl' maspitris.i.martis pat. Uel maspiter dr̄ maris pat. et tūc pponit̄ a mas ⁊ pat.⁊ corr.pnlt.

Massa.villa vel casula. Uel massa apud hebreos graue pōdus dr̄.⁊ pprie metalli alicui⁹. Un̄ hic massarius rij.cui pmissa est cura totius familie.⁊ hec massaria rie. sm̄ hug. Itē massa palatarū inuenit̄.⁊ dr̄ massa palatarū pōdus ficuū. Ficus eni inter palas ppresse dicunt̄ palate Un̄ maister in historijs.in.ij.reḡ.c.xvj. Onerati massis palatarū.i.ficuū.q̄r inter tabulas quas palas dicim⁹ presse compingunt̄

Massagete.a massa qd̄ est pōdus graue.⁊ getha qd̄ est gothus pponit̄ massageta vel massagetes. ⁊ dicūt massagete quasi graues.i.fortes gete.⁊ sunt massagete vt dr̄ gentes habitātes inter scitas ⁊ albanos.⁊ cor.pnl. Lucanus in scdo. Agmina massagetē scithius nō alligat ister Hieronim⁹ in eplā ad paulinū ca.j. Petrā suit caucasum.albanos.scithas.massagetas.

Massarius.in massa est.

Massicus ci.mons est vbi optimū vinū abundat.⁊ ponitur quādoq; p vino. Unde massicus ca cum.⁊ massicum ci.p optimo vino

Mastico cas.in mastix cis exponit̄.

Mastigia mano nas dr̄ hic ⁊ hec mastigia gie. malus. ⁊ nequā seruus vel ancilla.q̄si a stige manans. Itē mastigia potest deriuari a mastico cas.⁊ tunc mastigia est feminini ge.⁊ est corrigia balthei.vel q̄ mantellus pglunat̄ aū.s; ponit̄ q̄nq; p flagello. Un̄ mastigio gas.i.mastigia ligare vel verberare.

Mastix cis.mas.ge.gen⁹ coloris ē.⁊ vt dr̄ lētici arboris

gutta est.vn̄ hec masticina ne.quedā vestis. q̄r colorem mastic is habeat hug.⁊ vt fert̄ mastix est gen⁹ gūmi psolidans dētes. Itē a mastix deriuat̄ mastico cas .i.comedere vl' potius inter dētes ducere ⁊ pterere. Et ponitur q̄nq; p deliberare.vel excutere. Et pponit̄ q̄nq; cum cō ⁊ de.⁊ dr̄ Cōmastico cas. Demastico cas.i.simul vl' valde demasticare. Et est actim cū omnib⁹ suis ppositis Sed dubitat̄ de hoc noīe mastix an pducat pnl.in obliquis. Dicūt quidā ꝙ sic.⁊ istos oportet dicere mastico. cas.pnl.pdu. Alij dicūt cū qbus ego ꝙ hoc nomen mastix cor. pnl.in obliqs.sicut fornix cis.⁊ inde mastico as pnl.cor. Et hoc sentit maiister bene.

Mastruca ce.vestis sardorū ex pellib⁹ ferarū.⁊ dr̄ a mōstrum.quasi mōstruosa.q̄r q ea vtitur quasi in ferarū habitū transformant̄.vnde mastrucatus ta tum .id est. mastruca indutus.

Matematic⁹.in ma tesis sine aspiratōe vide

Mater.matros grece latine aūt dicūt hec mater tris.ꝙ aūt dr̄ mater q̄si māmas tritas habēs.et hmo.ē. Et inō hec matercula le.dimi.pua mater vel in statura vel diuitijs. Et matern⁹ na nū.⁊ hic ⁊ hec maternalis ⁊ hoc le vn̄ hec maternalitas tis.⁊ pdu.pmā mater naturaliter vn̄ ouid.epi. Mater eris tauro seuior ipe truci. vn̄ materfamilias lie.vel materfamiliarū fe.ge.i. mater sup familiam.vel q̄ p q̄ndam iuris solēnitatē in familiā trāsit mariti. Tabule eni matrimoniales instrumēta fiūt sue emptiōis .vel materfamilias ē illa q̄ plures enixa est .q̄r familia ex duob⁹ esse incipit. Et acuit vltimā paterfamilias ⁊ materfamilias sm̄ hug. q̄r familias est gtūs grecus. Et p̄s.di.in.vj.li.quasi in pncipio . Prime declinatōnis feminorū gtūm etiā in as greco more solebāt antiquissimi termiare.vn̄ ⁊ adhuc paterfamilias ⁊ materfamilias p familie solem⁹ dicere.⁊ frequēs hoc h; vsus Dicitur tamē paterfamilie ⁊ paterfamiliarū.⁊ paterfamilijs .vide in honoro.

Matercula le.in ma t vide.

Materia.a mater dr̄ hec materia rie.q̄si mat rei. Et inde hec materiola le.dimi.⁊ est materia in vocib⁹ ⁊ scientijs.s; materies in alijs rebus. Itē a materia materiat⁹. ta tum.qd̄ ex materia pstat.⁊ materio as.i. materiā construere. Et hic ⁊ hec materialis ⁊ hoc le. ad materiā ptinens.vel ex materia pstans.vel in sua materia designāda positus.vn̄ ⁊ illud vocabulū dr̄ materialit̄ positum qd̄ ponit̄ ad designandū materiā suā.i.seipm vel q̄litatē sui ipius Itē a materia dr̄ hec materies ei.i.materia.⁊ declinat̄ in singulari ⁊ in plurali numero p omēs casus. Et scias ꝙ duplex est materia.s.in qua ⁊ ex qua.⁊ etiam addūt q̄dam circa quā. Un̄ causa materialis sic describitur. Causa materialis est illa ex q̄ aliqd fit. vt ex ferro fit cultellus.⁊ ex elemētis corpa. vel inq̄ aliqd fit vt i corpore fit vl' est color. Causa aūt ex qua aliqd fit.alia pmanet in materiato vt ferrū in cultello.alia trāsit vt aq̄ et farina transeūt in panē.⁊ in vitro fenū ⁊ filix. Materia āt sic diffinit̄. Materia est q̄ est i potētia tantū.

Matertera.a mater dr̄ hec matertera re. soror matris. quasi mater altera.sicut amita dr̄ soror patris.⁊ cor.te. siue penul.matertera

Matesis.matho grece latine dr̄ disco.vel doceo.vn̄ hec mathesis sis penul.pducta.⁊ sine aspiratōe.i.diuinatō. vnde matematicus ca.cū.i.diuinator. Iuuenalis. Nō matematicus geminū indeuinatus habebit. Itē a matho deriuat̄ hec mathesis penul.cor.⁊ aspirata.i.doctrina sc; quadriuiū. vnde versus. Scire facit mathesis s; diuinare mathesis.⁊ inde mathematicus ca.cū.cū aspiratōne.i.doctrinalis quadriuialis. ⁊ hec mathematica ce.i.sciētia quadriuialis.siue q̄driuiū.q̄si doctrinal' scientia.vel q̄a p illam venit̄ ad theologiā. que est doctria doctrinarū ⁊ sciētia sciētiarū.vel q̄r maior doctrina sit in mathematica q̄; in alijs.⁊ cum in alijs artibus solo sermone sit doctrina. In hac etiā visu fit.q̄a quod v̄bo dicitur et ratōe sub figuris oculis ostendit̄. vel dicit̄ doctrinalis q̄r circa posteriora psistit.q̄a ibi fit doctrina d̄ corporibus per ea que circa corpa sunt.vnō mathematica dat initiū.phisica pfectū.theologia psumat impfectū.

Mathematicus ca.cum.id est doctrinalis.aspirat̄. vid in matesis sine aspiratōne .

Mathesicentrū.matho vel mathesis pponit̄ cū cētrū qd est punct⁹ q̄ circulus voluit̄. et dr̄ hoc mathesicentrū tri.i.disciplinaris vel doctrinalis punct⁹ circuli.

Mathesis penul.corr.⁊ aspirata.i. doctrina vt dixi in matesis sine aspiratōe

Matho grece.i.disco vel doceo latie.

Matricida a mater.⁊ cedo dis cidi pponit̄ hic ⁊ hec matricida de.pnlt pdu.q̄ vel que occidit matrē. Unde hic ⁊ hec matricidalis ⁊ hoc le.res matricide.vel ptinēs ad matricidā. Et hoc matricidiū dij.

Matricula le.penul.cor.est dimi.de matrix cis. qd̄ etiā p cartula inuenit̄.⁊ pprie p cartula pmissionis. Un̄ in vita beati siluestri legit̄ ꝙ habebat nomia viduarum ⁊ orphanorū in matricula sua scripta.hoc est in pmissiōis cartula.

Matrimes a mater.dr̄ hic ⁊ hec matrimes trimis q̄ vel que viuit supstes defuncta matre. vel matrimes dicit̄ puer similis matri. Unde et dr̄ tunc matrimes quasi matrem imitans. Et componit̄ a mater et imitor imitaris

Matrimoniū.a mater dicit̄ hoc matrimoniū nij. Et diffinitur sic. Matrimoniū est viri et mulieris legitia coniunctō.indiuiduam vite psuetudinē retinēs. Coniūctō sc; animorū.⁊ matrimonialis. Unde nō dicit virorū et mulieris.nec viri et mulierū.q̄a nec vnus vir plēs vxores.nec vna mulier plures viros simul habere pōt. Indiuiduā vite psuetudinē retinēs.hoc est ꝙ neut̄ absq; psensu alterius potest ptinētiam pfiteri. vel orōni vacare.⁊ ꝙ inter eos dum viuunt vinculū pmanet piugale vt neutri liceat se alteri copulare. ⁊ vt inuicem alt̄ alteri exhibeat qd̄ quisq; sibi exhiberi desiderat Et scias ꝙ q̄uis pater sit dignior matre.tamē circa ples mag̃ officē sa est mater q̄; pater. Unde matrimoniū dicit̄ q̄i matris muniū.i.officiū.q̄a femis maxime incūbit officium educande plis.vel iō denominat̄ matrimonium a matre potius q̄; a patre.q̄a mulier ad hoc pncipalit̄ facta est.vt homi sit in adiutoriū.non autē pter hoc vir factus est.vnde magis ptinet ad ratōnem matrimonij mater q̄; pater. Et nota ꝙ de matrimonio possum⁹ loqui dupliciter.vno mō quātum ad forū consciētie. et sic in rei v̄itate carnalis copula nō habet ꝙ perficiat

matrimoniū cui⁹ sponsalia p̄cesserūt p̄ v̄ba de futuro.
si cōsensus interior desit.q2 v̄ba etiā de p̄senti exp̄men/
tia ꝯsensum si ꝯsensus mētis deesset nō facerent matri/
moniū.Contrahit̄ eni matrimoniū solo ꝯsensu.q̄ solus
si defuerit cetera etiā cum ip̄o coitu celebrata frustrant̄
Alio mō possumus loq̄ de matrimonio q̄ntū ad iudi/
cium ecc̄ie.⁊ q2 in exteriori iudicō s̄m ea que foris patēt
iudicat̄.cum nihil possit exp̄ssius signare ꝯsensū q̄3 car
nalis copula.s̄m iudiciū ecc̄ie carnalis copula ꝯseq̄ns
sp̄ōsalia matrimoniū3 facere iudicat̄.nisi aliqua sig ex/
p̄ssa doli aut fraudis appareāt.Ille tamē q̄ carnalit̄ cō/
miscetur.facto in carnalē copulā ꝯsentit s̄m rei v̄itate3
s3 in matrimoniū nō ꝯsentit ex hoc ip̄o nisi s̄m interp̄ta
tōnem iuris.si tamē sponsa sp̄ōsum admittit credēs eū
velle matrimoniū ꝯsūmare.excusat̄ a pctō. nisi alia sig
exp̄ssa fraudis appareāt vel doli. Nō est aūt p̄tereū
dum q̄ matrimoniū est signū ꝯiunctōis xp̄i ⁊ ecc̄e. vñ
dicit ap̄lus in ep̄la ad eph.v.c.Relinquet hō patrem ⁊
matrē ⁊ adherebit vxori sue.⁊ erunt duo in carne vna.
Sacramentū hoc magnu3 est.ego aūt dico in xp̄o ⁊ ec/
clesia Et ad hoc intelligendū scias q̄ matrimonium est
sacramentū sacre rei.i.ꝯiunctōis xp̄i ⁊ ecc̄ie signū. Na3
inter ꝯiuges est ꝯiunctō animoꝝ ⁊ corpoꝝ.sic ecc̄ia xp̄o
copulat̄ voluntate ⁊ natura.q2 idem vult cum eo.⁊ ip̄e
naturā hoīs assumpsit.vñ copulata est sp̄ōsa sponso
sp̄ūaliter ⁊ corp̄aliter.i.caritate ⁊ nature ꝯformitate.vñ
in matrimonio attendit̄ duplex sacramentū ꝑpter du/
plicem ꝯiunctōe3 q̄ in eo est.saltē in matrimonio. p̄ car/
nalē copulā ꝯsummato.Prima ē ꝯiunctō animorū.q̄
signat ꝯiunctō3 fidelis aīe ad deū.Hec dissoluit̄ p̄ cōse/
quēs peccatū.sicut ꝯiunctō corp̄m añ carnalē copulam
p̄ religionis ingressum.Secūda est ꝯiunctō corpoꝝ.q̄
signat ꝯiunctō3 xp̄i ⁊ ecc̄ie.Itē vnionē diuinitatis ⁊ hu
manitatis factā in vtero v̄ginali.⁊ hec nunq̄3 dissoluit̄.
q2 postq̄3 xp̄c humanā naturā sibi vniuit in vnitate p̄/
sone nunq̄3 relinquet.Sic ⁊ matrimoniū post carnale3
copulā nunq̄3 potest separi q̄ntū ad vinculū matrimo/
nij si vere fuit.nisi aliquo accidēte sup̄ueniēte. Et scias.
q̄ matrimoniū est relatō eq̄p̄antie.⁊ talis relatō ī vtro
q3 est equaliter.ergo si sit impedimentū ex p̄te vnius q̄
sc3 nō ꝯsentiat.vel timore mortis coact⁹ ꝯsentiat. n̄ erit
matrimoniū ex p̄te alteri⁹.s.ex p̄te cogētis licet ip̄e ꝯsen
tiat.Et certū est q̄ nō ex p̄te coacti vel non ꝯsentientis.
Matrimoniū siq̄dem est quedā relatō vt dixi.⁊ nō po
test innasci in vno extremoꝝ sine hoc q̄ fiat in altero.⁊
ideo quidq̄d impedit matrimoniū in vno. impedit ip̄3
in altero.q2 nō potest esse q̄ aliq̄s sit vir nō vxoris.vl' q̄
aliqua sit vxor nō habēs viꝝ.sicut nec mater nō habēs
filium.Et ideo ꝯsensus viri ⁊ vxoris debet simul eē. q2
matrimoniū nō claudicat. Quare nō benedicant̄ secū/
de nuptie.vide in bigamus Quādo sit sep̄andū ma
trimoniū rōe ꝯsanguinitatis.dixi in ꝯsanguinitas.
Itē quomō ꝯputent̄ gradus in matrimonio.dixi in cō
sanguinitas.Qualit̄ aūt vxor se habere debeat erga vi
rum dicit̄ in maritus.Qualit̄ votū impedit matrimo/
nium.vide in votū.De matrimonio etiā req̄re in vxor
An cathecism⁹ īpediat matrimoniū habes i cathesis
Itē de ꝯiugibus respectu clericoꝝ stat⁹. vide in ordo.

Matrina a mater d2 hec matrina ne.q̄ aliquē de sacro
fonte leuat.vel in ecclesiā introducit. Ite3 matrina id ē
nouerca.⁊ p̄du pn̄lt sue tri.
Matrisso a mater d2 matrisso sas.i.matrem in dictis ⁊
in factis imitari.matri assimilari. Vnd̄ q̄dam.Si bene
matrissas luxuriosus eris.Et formatur a matre e.mutata
in is ⁊ addita so.⁊ est v̄bum morale siue imitatiuū
Matrix a mater dicit̄ hec matrix tricis locus ꝯceptio/
nis.vel pellicula q̄ puer inuoluit̄ in vtero matris.⁊ dici
tur sic.q2 fetus in ea generat̄. Semen.n.receptū matrix
confouet.cōfotum corporat.corporatū in mēbra distin
guit.⁊ p̄ducit penul.geniti.
Matrona.a mater d2 hec matrona ne.q̄ iam nupsit et
genuit q̄si mater nati.vel q2 potest fieri mater. Vñ hic
⁊ hec matronalis et hoc matronale.
Matros grece latine d2 mater.
Matruelis.a matertera d2 hec matruelis lis.id est q̄d
matertera.⁊ hic et hec matruelis ⁊ hoc le. p̄tinēs ad ma
terteram.Matrueles etiam dicunt̄ filij matertere. vel
filie.⁊ p̄ducit penultimā.
Matheus in hebreo donatus exp̄mit̄. Idem et iam ap
pellat̄ leui ex tribu a q̄ ortus est.In latino aūt ex op̄e pu
blicani nomen accepit.q2 ex publicanis fuit electus.⁊ i
apostolatum trāslatus. Et vt vult Pap̄. Mattheus
scribitur p̄ duo t.sicut ⁊ matthias.Et scias q̄ vt tāgit be
da mattheus fuit binomius. Nam dictus est matthe⁹
⁊ leui.mattheus.n.interp̄tat̄ donum festinatōis vl' do/
nator ꝯsilij. Vel d2 mattheus q̄si magnus deo. vl' qua/
si manus dei.fuit.n.donū festinatōnis.p̄ festinam ꝯuer
sionem.Donator ꝯsilij p̄ salubrē p̄dicatōe3.Magnus
deo p̄ vite p̄fectōnem.Manus dei p̄ euangelij ꝯscriptō
nem.Leui vero interp̄tat̄ assumptus vel applicat⁹ siue
additus aut apposit⁹.Fuit.n.assumptus a domio p̄ ele
ctōnem a b extractōne vectigalium. Applicatus nume/
ro apostoloꝝ. Additus ꝯsortio euangelistaru3.Et ap/
positus cathalogo martirū. vt habet̄ in q̄dam cronica
de morte matthei.Mattheus in ethiopia in altari lā/
Matthias.q̄ nter apostolos si ceaperforat̄
ne cognominamēto solus habet̄.interp̄tatur donatus
vt subaudiat̄ p̄ iuda. Iste enim in loco iude electus est
ab apostolis.cum p̄ duobus sors mitteret̄. Vñ ⁊ mat/
thias potest dici a manum q̄d est bonu3.⁊ thesis quod
est positō.Inde matthias.q̄si bonum positum p̄ malo.
sc3 p̄ iuda.⁊ vt dicit̄ in q̄dam cronica. Matthias in iu/
dea p̄ xp̄o patitur.q2 vt dicit̄ crucifixus fuit.Et vt dicit
Grego.in mora.li.xxxij. Omne peccatum vndenariu3
est q2 dum p̄uersa agit p̄cepta decalogi trāsit.Hinc pe/
trus in vndenario numero remanere apostolos metu
ens.matthiam duodecimū sorte missa requisiuit. Nisi
enim signari culpam p̄ vndenariu3 cerneret.ipleri apo/
stolorum numerū tam festino duodenario nō curaret
Et scias q̄ duodenarius numerus est sup̄excrescēs.
q2 eius p̄tes aliq̄te excedūt totū.q2 surgūt in sedecī. Vñ
datur intelligi q̄ non solum duodecim ap̄li. sed ⁊ omēs
qui eoꝝ vitam sequunt̄ iudicabūt duodecim trib⁹ isra/
el.vide in numer⁹. Item in vigilia beati matthie debet
ieiunari.sicut dixi in ieiunium.
Matureo res.in maturus exponit̄.

Maturus.a mādo dis.dicit̄ matur⁹ .ra rū.quasi man
durus.i.ad mādendum aptus.⁊ compat̄. Itē maturus
ra.rum.i.festinus. Maturus cōponit̄ Cōmaturus. et
Immaturus.i.non matur⁹ acerbus. Et vtrūq3 cōpat̄.
Vnde hec cōmaturitas tatis. ⁊ immaturitas. Et facit
sup̄latiuū de matur⁹ maturrim⁹.vnd̄ di.p̄stia. in.ni.li.
Maturrimus cuius cū positiuus matur⁹ sit.tamē q̄si
a nō sc3 matur q̄ nunc in vsu nō est nascat̄ in er desinen
tium regulā seruauit.i.in rimus terminatur. Inuenit̄ tñ
etiam maturissim⁹. s̄m analogiā in us terminantium.
A maturus deriuat̄ maturo ras.i.maturū facere. ⁊ est
actiuū cum omibus suis ꝯpositis. Et inde matureo res
rui.i.esse vel fieri maturū. Ioelis.iij.ca. Maturuit mes/
sis.q̄dam tñ biblie habēt ibi. Maturauit messis. Oui.
metha.xj. Cepit ⁊ vt p̄mu3 pleno maturuit anno. ⁊ cō/
ponit̄ Permatureo res.i.p̄fecte maturare. Et hic ichō/
atiua Maturesco scis Permaturesco scis. Et nota q̄
s̄m p̄dictam significatō3 maturare ponit̄ p̄ discedere cū
tranquillitate.⁊ q̄ete. vt ille maturat hoc.q̄si cum matu
ritate trāquillitate et lenitate facit hoc. Vnd̄ virgilius
Maturate fugam vestroq3 hoc dicite regi. q̄si dicat cū
trāquillitate recedite. Ite3 a matur⁹ dicit̄ maturo turas
id est festino.⁊ tūc est neu. Inuenit̄ etiā maturio ris iui
p̄ maturare s̄m vtrāq3 siḡficatō3.
Matusalem interp̄tat̄ mortuus est. euidēs ethymol'ē
nomis. Quidā tamē eum cū patre trāslatu3 fuisse et di
luuium p̄terisse putauerūt.⁊ ob hoc signant̄ trāsferitur
mortuus est.vt ostenderet̄ eum nō vixisse p⁹ diluuium
sed in eodem cathaclismo fuisse defunctū. Soli.n.octo
homies in arca post diluuiū euaserūt.s.quattuor viri ⁊
q̄ttuor femine. Vixit.n.matusalē fili⁹ enoch nongentis
sexaginta nouē ānis vt d2 Geñ. ca. v.
Matuta a mane dicit̄ matuta te.pn̄lt p̄du.i. aurora vl'
dea q̄ p̄est illi hore.s.q̄ est inter noctem ⁊ diem. Vnd̄ ma
tutinus na.nū.⁊ hoc matutinū ni.tam p̄ ip̄o officō q̄m
p̄ ip̄a hora.in qua canit̄ vel pulsat̄. sed p̄lalit̄ hi matuti/
ni noꝝ ip̄a officia.vñ hic ⁊ hec matutinal'⁊ hoc le.
Matutinus in matuta vide
Mauors.A mars dicit̄ hic mauors tis.i.mars.vñ ma
uortius tia.tiū.p̄tinēs ad mauortem vel bellicosus. Di
citur etia3 mauors matronale opimentu3 q̄si mas. vl' q̄
si mars.signū eni maritalis dignitatis ⁊ potestatis ē ca
put m q̄ est. Caput.n.mulieris vir est. Vñ ⁊ sup̄ caput
mulieris est. Idem ⁊ stola dicit̄.
Mauricius cij.d2 a mauron q̄d est nigru3.fuit.n. niger
p̄pter sui despectō3 ⁊ mundi cōtemptū. Mauric⁹ mar
tir vir inclitus est in sanctissima legione q̄ thebea dicit̄
dux extitisse p̄hibet̄. Et debet scribi p̄ c. Et format̄ vtūs a
nō remota us. Vnd̄ patet q̄ debet scribi p̄ c. non per t.
maurici. Vñ v̄sus. Dicere mauriti multi voluere p̄iti.
Sed puto maurici iubet ars ⁊ regula dici.
Maurisia a maurō vel maur⁹ d2 hec maurisia sie.eadē
terra q̄ ⁊ mauritania.vñ maurisius sia siū. adiectiue
Mauritanus in maurus vide
Mauron grece latine dicit̄ nigrū.
Maurus ra.rū.dicit̄ q̄dam popul⁹.a mauron quod ē
nigrū.q2 homies illi⁹ p̄li nigri sunt. Estifero q̄ppe calo
re afflati. speciē atri coloris trahūt. Et indē hec maurita
nia nie.terra quā possidebāt. Et hinc mauritan⁹ na nū.
Et maurus ra rū.qcūq3 est d̄ terra ille siue sit niger siue
nō. Vel maurus dict⁹ est a medis q̄ medus. Medi eni
in africa transfretauerūt.⁊ mixti sunt cū libijs q̄ uoꝝ no
men libies paulatī3 corrūpere ceperūt. barbara lingua
mauros p̄ medos appellātes
Mausoleū lei.d2 sumptuosū monumentū a mausoleo
rege sic dictū.vñ dicit ysi.ethi.xv. Mausolea sūt sepul/
cra regū siue monumēta.dicta sic a mausoleo rege egi/
ptioꝝ. Nā eo defuncto vxor ei⁹ mire magnitudinis ex
truxit ei sepulcꝝ.intantū vt vsq3 hodie oīa monumē/
ta p̄ciosa ex nomie eius mausolea nuncupent̄.⁊ p̄ducit
pn̄l' vñ lucanus Piramides claudūt indignaq3 mau/
solea. Itē q̄dam. Qui mausoleū p̄nunciat aut canopeū
aut theoloneū haud reor esse reū
Mauult.i.magis vult.⁊ ē tercia p̄sona d̄ malo mauis.
Maxilla.a mala d2 hec maxilla le diminutiū. vnde hic
⁊ hec maxillaris ⁊ hoc maxillare.⁊ hic maxillaris .hui⁹
maxillaris dens molaris
Maximus est superlatiuū de magn⁹.⁊ ꝯponit̄.q̄3maxi
mus.p̄maxim⁹.tāmaxim⁹.i.valde maxim⁹

M ante E

Meandrus.a meo as.d2 hic meādrus dri.vel meander
dri.i.flexuositas cuiuslibz amnis q̄d etiā generalit̄ p̄ q̄/
libet tortuositate ⁊ deceptōe inuenit̄. Vñ prudētius in
libro himnoꝝ. Tortuose serpēs q̄ mille p̄ meādros frau
desq3 flexuosas agitas q̄eta corda. Et inde etiam d2 hic
meāder vel meādrus.q̄dam amnis asie flexuosus sic di
ctus.q2 sit flexuosus ⁊ nunq̄3 currat rect⁹.
Meapte p̄nomē est.i.mea cā.⁊ est sp̄ēi d̄riuatie a mea.⁊
est figure simplicis. Et est p̄te.sillabica adiectō.nā vt di/
cit p̄s.in.xij.li. Hec sillabica adiectō p̄te.addit̄ q̄ñq3 abla
tiuis femīs possessiuoꝝ p̄nominū. vt meapte.tuapte.su
apte.nostrapte.vestrapte. Et vt exponit papias meap/
te.tuapte.suapte.i.mea tua sua.p̄prie mea cā.vl' meapte.
id ē.meo vsu vl' more. Vide ī meatim.
Meatim est aduerbiū p̄sonale non tamē ei accidit p̄so
na. Aduerbijs eni nec accidit nūerus nec p̄sona. licet q̄
dam aduerbia sint nūeralia.vt bis ter. Et quedā p̄sona
lia.vt meatim tuatim.q2 nō habēt numeꝝ ⁊ p̄sonā p̄ ac/
cidēte.s3 p̄ siḡficatōe.vt dixi in tercia p̄te in.cap̄. d̄ nuero
nominū. Et ponunt̄ tales v̄sus in grecismo. Dic ideo/
ma meū ꝯsignificare meatim. Vsum vel mores dic insi-
nuare meapte. vel expone sicut exponit̄ tuatim. V.de
ibi in tuatim.
Meatus.a meo meas d2 hic meatus tus.i. trāsitus de/
cursus. Itē ꝯductus per quē aliq̄d trāsit d2 meatus.
Mechanicus.a mech⁹ d2 mechanic⁹ca cū.i.adulterin⁹
Vñ artes dicunt̄ mechanice.q̄si adulatrine respectu li/
beraliū quecūq3 remouēt defectū ⁊ ꝯferūt vtilitatē vel
ꝯmoditatē.vñ hec machania nie.i.scia humanoꝝ ope/
rum necessitati corpoꝝ obsequētiū
Mechia chie.i.adulteriū.a mech⁹ d2. Et accētuat̄ pn̄lt.
Mechor aris.mechat⁹ sum chari.i. adulterari. Et lar/
gius intelligit̄.vñ etiā carnalis cogitatō q̄ subtrahit mē
tem a deo.⁊ omis libidinosa ꝯcupiscētia.⁊ ois adulteri
na actō.⁊ omis illicita cupiditas p̄t dici mechatio.vñ

bic mechus.i.adult. ⁊ hec mecha.i.adultera. Et moech⁹
cha.chū.i.adulter ra.rū.⁊ scribit p oe moechus sicut di/
cit pap. Mechor ↄponit Comechor ris. Et est depone
tale cū oibus suis ↄpo.⁊ pdu.me.
Medela a medeor deris dicit hec medela le.i. medica/
tio siue medicamentū ⁊ pdu.pnlt.
Medeor deris caret sup.⁊ suppletōe pteriti.i. medicari
⁊ dicit a mō.i.tempamento. qa cū modo qs debet me/
deri.fm hug. Et maister bene di. Medeor carȝ supple/
tōne pteriti p quo dicim⁹ medicatus sum. Medeor cō
ponit Remedeor deris. Unō hoc remediū dij. ⁊ vt di/
citur in grecis. Accusatiuū medico.medeorqȝ datiuuȝ.
Exigit ac medicor.hūc casuȝ poscit ⁊ illū.
Medianus na.nū.i.medius.⁊ dr a medi⁹
Mediarcitus ta.tū.id est in medio statut⁹ et artatus.
⁊ ↄponit a medi⁹ ⁊ arceo ces.
Mediator.a medio dias dicit hic mediator toris. q cō
iungit.⁊ inter aliqs est medi⁹ vt eos cōiungat ⁊ pacifi/
cet. vnō iesus xpc dr mediator dei ⁊ hominū. qr int deū
⁊ hoiem ↄstitutus est medi⁹. vt hoies ad deū pducerȝ.
Et scias q mediator debȝ ↄuenientiā habere cum illis
qs cōiungit ⁊ pacificat.⁊ xpc cū homie habuit passibili
tateȝ cū deo beatitudinē ⁊ immortalitatē.
Medica.ce media puintia deriuat medicus ca.cum.⁊
hec medica ce.quoddaȝ genus legumis sic dicta.quia a
medis est trāslata in greciam tpe quo eā xerxes rex p/
sarum inuasit. Hoc semen legumis semel serit ⁊ decem
annis pmanet vel trib⁹.⁊ quater vel sexies p annū po/
test rescindi. Et hec herba abundat in venecia.⁊ ē triuȝ
folioȝ ⁊ semp virescit. Quidaȝ dicunt q sit illō legumē
qd vulgo dicit trisicū Item medica est qdaȝ arbor pmū
asportata a medis vnō ⁊ dicta est. Hāc greci idromellā
latini citȝ vel citriā vocāt.qa eius poma ⁊ folia citri o/
dorem referāt.malū eius est inimicū venenis. Hec ar/
bor pene omi tempe plena est pomis ptim maturis pti
acerbis.ptim adhuc in flore positis.qd in alijs arbori/
bus rarū est. Et dicūt q reuera hec arbor est citrus.sed
apulegius hoc negat. Item inuenit hic medicus ci.id ē
phisicus.⁊ hec medica ce.⁊ adiectiue medic⁹ ca.cū.⁊ tūc
deriuat a medeor deris
Medicina.a medicus dr hec medicina ne. qsi modicia
qa cum mō debet exhiberi. Unō hic ⁊ hec medicinalis
⁊ hoc le. vnde medicinaliter aduerbiū. Et cōponit Im/
medicinalis imedicinale.
Medicor. A medicus deriuat medicor caris.cat⁹ sum
medicari. Et in eodem sensu dicit medico cas actiuum
Unde hic medicator toris.⁊ hec medicatō onis.⁊ hic ⁊
hec medicabilis ⁊ hoc le.⁊ hoc medicamen mis. et hoc
medicamentū ti. Et ↄstruit cum accusatiō medico. sed
medicor pōt ↄstrui cū dtō ⁊ actio. vt dixi in medicor.
Mediestinus na.nū.i.in medio stās vel mediuȝ tenēs
Et ↄponit a sto stas ⁊ teneo nes.⁊ medius. Item medie
stenus na.nū.i.in medio ciuitatis existēs. ⁊ tūc ↄponit
a medius ⁊ astin qd est ciuitas. Unō hora. in epy. Tu
mediestinus tacita pce rura petebas. Itē mediestin⁹ dr
balneator. Idē ⁊ mediustin⁹
Medimnus. Medius ↄponit cuȝ mina vl emina. et
dicit hic medimnus ni.quasi media mina. vl mensura
qnqȝ modioȝ.sic dicta qr mediet qnqȝ modijs q sunt p/
fecti numeri medietas Et inuenit medimnū p medimni
noȝ p sincopē. vnō dicit psi.in.vij.li.vbi agit de gtō plura
li scōe declinatōis. Inuenit inqt medimnuȝ p medimni/
noȝ p sincopā. Cicero in frumētaria. Sȝ tritici septies
medimnū ex nimphonis oratōibus tollit. medimnuȝ
p medimnoȝ p sincopā posuit.sicut iugeȝ p iugeroȝ.
Medio a medi⁹ dr medio as aui are.i.in medio locare
vel p mediū diuidere vl medietatē auferre vel ↄiunge/
re.vl pacificare in aliqs. Et cōponit Dimidio as.i.diui
dere p mediū.vel medietatē auferre. Et ē actim cuȝ om/
nibus suis ↄpositis.⁊ cor.di
Mediocris.a medi⁹ deriuat hic ⁊ hec mediocris.⁊ hoc
cre.cui mediū qd sufficit qsi q accedere nō vult vltra vl
citra.sed in medio.i.in vtute ↄsistere. vnō mediocrit ad/
uer.⁊ hec mediocritas tis.⁊ cor.o naturalit.
Mediocricul⁹ la lū.i.aliqntulū mediocris. ⁊ cor.pnlt.
Mediolanū ni.ciuitas in lombardia.⁊ ↄponit a medi
us ⁊ lana.qr sus media lanea fuit inuēta i eius edificati
one.⁊ fuit factū mediolanū a gallis illuc olim venienti/
bus expulsis indigenis. vnō hic ⁊ hec mediolanensis.et
Medioximus.a medi⁹ dr medioxim⁹ hoc se.
ma.mū.qd est inter mediū ⁊ extremuȝ.vt due habitabi/
les zone.q sunt inter extremas ⁊ torridā q media est me
dioxime sunt.⁊ dij q sunt inter aereos ⁊ terrestres vel i
ter aereos ⁊ celestes medioximi sūt. Unō plaut⁹ in cistel
laria. Atqȝ ita medij dij superi inferi ⁊ medioximi. Et
martialis.capella. quos greci demones. latini medio/
Meditatiūcula le di.pua meditatō ximos vocāt
Meditatim in meditor vide
Mediterraneus nea neū. Macha.li.ij.c.viij. Per me
diterraneū fugiēs. Et vt dicit pap. mediterrane⁹ diuer
sis ex casibus ↄponit sicut multa alia.i.a medio ⁊ terre
Et scias q maria mediterranea in toto orbe habitabili
sunt triginta.vt dixi i mare. Quidā tn dicūt q etiaȝ a te
neo ↄponit.qr mediterrane⁹ dr q i mediū terre tenēs.
Meditor.a melos dr meditor taris tat⁹ sum. Et ē medi
tari qsi melodiari.i.modulari dulcit ⁊ qbusdam melo
dijs decātare. Unō vgili⁹. Siluestrē musam tenui medi
taris auena. Itē meditari.i.putare.excogitare. delibera
re. vnō hec meditatō onis.i.excogitatō. Et meditatiuus.
ua uū. vnō vba dicunt meditatiua q designāt meditatōeȝ.
de qbus dixi i tercia pte vbi egi de spēbus vboȝ i cap.d
vbo meditatiō. Meditor ↄponit. Cōmeditor. Perme
ditor. vnō pmeditat⁹ ta tū. Et ↄponit Impmeditat⁹.et ē
deponē.meditor cū omnib⁹ suis ↄpositis.⁊ cor.di. vnde
qdam. Peruigili cura sp meditare futura
Meditulliū.a medi⁹ dia diū.⁊ tollo lis ↄponit.hoc me
ditulliū lij.i.medietas.scȝ id qd i medio ē. vt i ouo vitel/
lus.⁊ qdquid eminet i medio rote dr meditulliū. ⁊ emi/
nens loc⁹ in medio cāpo.
Medius dia diū. Inde hec medietas tatis.⁊ medio as
⁊ corr.pmā. Inuenit etiā hec media die.p quadā puin/
tia vel regione.a medio rege sic dicta. A quo med⁹ da.
dū. Et pdu.pmā media p regione.sicut med⁹ a q desce/
dit. Itē medius dr qui diuidit et sequestrat. Mediator
vo qui ↄiungit et pacificat Medius ↄponit cum fid⁹.
⁊ dr mediusfidius aduerbiū.iurādi.i.p mercurium qui

mediator est. ⁊ fidus interpres deoȝ ⁊ hominū. vnō me
diusfidius ↄponit a medi⁹ ⁊ fides q i mediāte fide
Mediustinus.id est.balneator.quasi in media vstione
positus. Itē dr mediestinus.
Medo.a mel dr hic medo donis.potō melle mixta.qsi
melo. Idē ⁊ medus qsi mel⁹.qr ex melle fit sicut calami/
tas p cadamitas dr. Idē ⁊ mulsum.quasi mellsum.vel a
mulceo. Sȝ mulsum ex aqua cruda vel vino. Sȝ medo
vel med⁹ ex aqua decocta fit.
Medulla.a medi⁹ dr hec medulla le.qr in medio fit. q
aūt dr medulla qsi i medio latēs vel medulla qsi made/
faciēs ossa.ethimologie sunt.fm hug. Et scias q me/
dulla pprie ⁊ stricte dr illud molle qd ē in ↄcauitate os/
sis interius. Sȝ sumit qnqȝ medulla large p intimis li/
gnoȝ.p adipe frugū.⁊ hmōi. Unō ⁊ dr medulla cedri.et
medulla tritici.
Medullinus.a medulla dr medullinus na nū penul.p
ducta.ad medullā ptinēs.vel de medulla existēs. sȝ hec
medullina ne.ppriū nomē est cuiusdam femine.
Medullit⁹ aduer.loci.a medulla dr ⁊ cor.pnlt.
Medus di.qdam rex a quo dicta est media regio vl p/
uintia.a qua dr med⁹ da dū.gētile. Et pdu.pmā medus
⁊ media ab eo descendēs. Dan.v.c.in fine. Dari⁹ med⁹
successit in regnū. Itē hic medus di. est qdam potio. vi/
de in medo medonis.
Mega vel megalon grece dr longū.
Megacosmus.a mega vel megalon .⁊ cosmus quod ē
mūdus ↄponit hic megacosmus mi.i. maior mundus.
Itē alio nomie dr macrocosmus.
Megalon dr longū ⁊ acuit in fine.
Megera re.qdam furia infernalis. ⁊ interptatur mag
contentō.⁊ hec est parua opatō.
Megistus.i.maximus
Meio.a mingo gis dr meio is.meiere.i.mingere.⁊ ē de/
fectiuū. De hoc dixi in tercia pte vbi egi de pteritis ter/
ne ↄiugatōnis quasi in pncipio.⁊ deficit omnino in p/
terito impfecto indicati modi.
Mel mellis p geminū l.in gtō. Nā vt dicit psi.in vj.li.in
el.desinētia correptā.latina sunt ⁊ neutra. ⁊ addita lis.
faciūt gtūm.vel mel mellis fel fellis. vnō melle⁹ lea leum
Et mellin⁹ na nū.⁊ mellic⁹ ca cum. Et dr mel a mellesse.
qd est apes. Et dicit auicēna vbi loquit de simplicibus
medicinis sic dicēs. q mel est occult⁹ ros cadēs sup flo/
res ⁊ alias plātas.⁊ sup lapides quē apes recolligūt.et
aliqn est ros manifest⁹ quē possunt colligere hoies In
idē eni redit generatō mānatis.qr māna fm auicēnaȝ ē
ros.⁊ est de genere mellis in terris calidis cadēs spissi/
us melle ↄmuni. Unde ⁊ exiccat.⁊ multā vtutē contra/
hit ab eo supra quod cadit.
Melsiluestre.dr mel in silua reptum.fm hiero. Quidā
autem expositor arnolfus sic dicit. In deserto iudee
sunt arbores folia lata ⁊ rotūda habētes lactei coloris
⁊ mellici saporis q natura fragilia manib⁹ ↄfricāt ⁊ edū
tur. Criso.aūt sic dicit. Melsiluestre inueniebat in trun
cis siue arūdinib⁹ Sūt eni qdam arūdines plene melle
naturalit.de q fit zuccaȝ. vide etiā in ros roris.
Mela le.qdā vestis a melan dicta qr sit nigro colore.
Melan grece latine dr nigrū.
Melancolia.a melon ⁊ colera quod est fel ↄponit hec
melancolia lie qa fit ex nigri sanguis fece admixta abū/
dantia fellis. Unō melancolicus ca.cū.in quo melanco
lia dominat. Melancolici etiā ↄuersatōȝ humanā refu
giūt.⁊ amicoȝ caroȝ suspecti sunt. Et est melācolia fri/
gida ⁊ sicca. Uide in estas.
Melanurus melanuri. qdam piscis dict⁹ a melan qd
nigrum.quia nigrā habeat caudaȝ ⁊ nigras pennas.et
in corpore lineas nigras.
Melchisedech interptat rex iustus. Rex quia impauit
salem. Iust⁹ qa discernēs sacramēta legis ⁊ euāgelij nō
pecudum victimas sȝ oblatōnem panis ⁊ calicis in sa/
Melchisedechiani.dicti sunt qui crificium obtulit
dam heretici.a melchisedech.qr melchisedech sacerdo/
teȝ dei nō hoiem fuisse.sȝ vtutē dei arbitrabant eē
Melculū li.di.puum mel ⁊ cor.pnlt
Melesse grece dicunt apes.⁊ scribit p vnū l. ⁊ p duo s.
Melicus ca.cū.in melos vide
Melior a mollis vel mollior liris dicit hic ⁊ hec melior
⁊ hoc melius.quasi mollior ⁊ nō durus. Et inde hec me
Melioro ras raui.rare. vbum actiuū. lioritas tatis.
id ē meliorē facere.a melior dr ⁊ pdu.o.
Melipepo a melo ⁊ pepo cōponit hic melipepo ponis
quoddā genus peponis ⁊ pdu.pnlt tā in ntō qȝ in gtō.
Meliusculus a melius addita culus fit meliuscul⁹. la.
lum.i.parū vel aliquātulum melius.⁊ est dimi. vnō dicit
pstianus in.iij.li. Sciēdum q apud latinos diminutōȝ
accipiūt qdam ↄpatiuoȝ qd apud grecos nō inuenitur
vt grandiusculus meliusculus. Omia autē hec a neutro
ↄpatiui adiectōe culus inuenio fieri. vt meliuscul⁹ sicut
⁊ cetera q sunt similia
Mella.a mel dicit hec mella le.quam greci latō vocāt.
q vulgo ppter formā ⁊ colorē faba siriaca dicit. Arbor
enim est magna.fructū ferēs ⁊ comestibilē ⁊ gustu dul
cem. Unō ⁊ mella dicta est de qua in laudē sapie dicit.
Et sup mellā dulcis ē. Itē inuenit hec mella le.p qdam
fluuio.⁊ ↄponit cū a.⁊ dr hec amella le
Mellātes. A mello dicit hic mellātes tis quidaȝ lapis
melleū ⁊ dulcē succum emittēs.
Mellariū.a melle dr hoc mellariū rij.vas in q mel con/
suat. vl in quo vinū ponit vl vue calcātur.
Mellifico cas.caui.care.i.mel facere. vbum neu. a mel
⁊ facō ↄponitur et corri.fi
Mellifluus flua fluū.i.fluēs et abundās melle vel dul
cedine.a mel et fluo is.ↄponit
Mello indecli.et accētuat in fine. Et vt habet in histo/
rijs. Mello erat pcipuuȝ.et quasi pfunda vorago val/
lis.et postea ipa ciuitas vocata est mello. Andreas vo
sup illud regū.iij.ca.xj. Salomon edificauit mello.et co
equauit voraginem ciuitatis dauid patris sui.sic dicit.
Idem est voraginem coequare ⁊ mello edificare. Pre
cedentis enim expositō est. q aūt supponit et pro id est
accipi debet mons enim syon in quo arx erat ciuitas da
uid dicebat. Inter montē et ciuitatē erat quadaȝ vasta
pfunditas et vorago mello nomie. Hāc repleri et reli/
quo solo coequari ↄstituit salomon.
Melodia in melos vide.
Meloflos a malum et flos componit meloflos fe.ge.

arbor quedam in africa. q2 habeat florem in silitudinē malo℞. vel dr sic punica lingua ex hac pfluit lētus succ⁹ q a loco armoniacus dr

Melon grece rotundū dr latine.

Melopeus. a melos ꝛ poio qd est fingo. ꝯponitur hic melope⁹ pei. i. dulcis cātus vel cātus fictor.

Melos. a melon rotundū dr hec melos qdam insula. ex nūero cicladū omniū rotūdissima. Uñ hoc melinū. ni. genus coloris. q2 eiusdē metalli ferox fit melos. Itē melos pōt deriuari a mel. ꝛ declinaē hic melos odis. vl' hoc melos indeclinabile. i. dulcis cātus. dulcis modulatō neu. ge. Et inde hec melodia die ꝛ hoc melodiama matis. in eodē sensu. Et dr melos vl' melodia qsi mellea oda. i. dulcis cātus. vñ videē esse ethimo. nō cōpositō. ꝛ pdu. pnl'. melodis vl' melodia.

Melosonus na nū. pnl'. corr. q dulciter sonat. ꝛ ꝯponiē a melos ꝛ sono sonas.

Melota. a mel dr hic melus li. vl' melo onis. vl' melota. te. quoddā aīal scz tax⁹. Et dr sic. q2 fauos petat. ꝛ assidue mella captet. ꝛ dr sic a melon qd est rotundū. q2 rotundissimo mēbro sit. Melo etiā olim dictus ē nilus. ꝛ a melo dr hic melotes tis. ꝛ hec melota te. qdam vestis de pilis vl' pellib⁹ illius aīalis facta. a collo pendens vsq3 ad lūbos q monachi vtunē. Et iste habitus est necessarius ppter ad opis exercitiū. Eadē ꝛ pera vt dicūt. Uñ heb. xij. Circuierūt in melotis ꝛ ī pellibus caprīs. Quidaz dicūt q melota est vestis aspera de pilis camelorum facta. ꝛ pdu. pnl'. Unde in grecismo dr. Hic si pcedat ꝛ idē melota vocatur.

Melus. a melos dr mel⁹ la lū. i. dulcis vel dulciē sonās vel ptinēs ad melodias. vl' qd ꝯsistit in melodijs. vl' qd tractat de melodijs. ꝛ inde melc⁹ ca cū. in eodē. Mel⁹ li. etiā poniē p quodā aīali. de q dictū ē in melota

Membrana. a mēbꝝ deriuaē hec mēbrana ne. illa pell' tenuissima q est in alis vespertilionis. Dicitē etiā mēbrana carta vel pgamenū. q2 ex mēbris aīaliū excoriceniē. ꝛ sic sumiē in epl'a scda ad thimotheū. Maxie mēbranas affer. Glosa. vt ibi scribā. ꝛ pdu. pnl'.

Membranula le dimi. pua mēbrana.

Membro bras. in mēbꝝ est.

Membrulū li dimi. puū mēbꝝ

Membꝝ. a memor tris dr hoc mēbꝝ. bri. ps corpis. Et inde mēbratus ta tū. magna habēs mēbra. Et mēbrosus. sa sum. idē vl' mēbris plen⁹. Uñ hec mēbrositas tis. mēbro℞ magnitudo vl' plenitudo ꝛ abundātia Mēbꝝ cōponiē. hic ꝛ hec vnimēbris ꝛ hoc bre. Silr bimēbris bre. Trimēbris bre. Quadrimēbris bre. Sexmembris bre. Emēbris bre. Itē a mēbꝝ dr mēbro bras aui are. i. membris ꝯformare. Et ꝯponiē dimēbro bras. ꝛ demēbro as. id est. mēbra diuidere separe. Emēbro as. in eodē sensu Et est actiū cū omnib⁹ suis ꝯpositis

Memere. i. tristis.

Memeris. idē est qd meris. i. diuisio vel ps. ꝛ cor. pnl'. Et ꝯponiē cū pētha qd est qnq3. ꝛ dr hec pentimemeris ris. Uel ꝯponiē a meris diuisio ꝛ hemis dimidiū. ꝛ pētha qnq3. ꝛ inde hec pētimemeris. i. media ps vsus pentametri. Itē pētimemeris est qdam ps cesure. qñ in pncipio tercij pedis sillaba naturaliē correpta pducit. Itez componiē memeres cuz anti ꝛ diciē hec antimemeres. qdam alia pars cesure p quam vocalis naturaliē correpta pduciē in pncipio secundi pedis. Itez memeris cōponiē cum hepta qd est septem. ꝛ diciē hec heptimemeris. alia spēs cesure qua septima sillaba naturaliē correpta pduciē. ꝛ componiē cū post ꝛ diciē hec posthepmimemeris. alia spēs cesure qua pduciē sillaba naturaliē breuis post heptimemerim id in pncipio qnti pedis. sicut per heptimemerim in pncipio quarti de quibus in suis locis require

Memini nisti. nit. i. recordari. recolere. memorare. et ē defectiuum in psenti. ꝛ formatis a psenti. nisi q in futuro impatiui inueniē memēto ꝛ memētote. Sz pteritū et q formanē a pterito habet. Formatōes aūt ꝛ literaturaz psentis sequuntē omia psentia. ꝛ omia pterita impfecta ꝛ omia futura. pter futurū subiunctiui. Formatōz vero ꝛ lrāturam pterīti sequunē omia pterita pfecta ꝛ pl⁹q3 pfecta ꝛ futurū subiunctiui. Sed pteritū pfectū illius vbi accipiē quādoq3 in vi pteriti qñq3 in vi psentis. Siliter pteritū plusq3pfectū accipitur qñq3 in sensu pterīti plusq3pfecti. quādoq3 in sensu pterīti impfecti. Uñ memini inueniē quādoq3 copulatū cum psenti. ꝛ memineram cū pterito impfecto. Et similiē ꝯtingit in trib⁹ alijs verbis defectiuis. Unde vsus. Bis duo sunt odi noui cepi memiq3. Que retinēt sensū psentis pteritiq3. Que formanē ab his piter sensuz duplicabūt

Memon grece latie dr memoria vel monimētū.

Memor. A memoro ras. diciē hic ꝛ hec memor moris Et est memor q memoriā tenet. ꝛ q memoria teneē. vnd memoriter aduer. Memor cōponiē Comemor. Immemor q oblitus est. ꝛ corri. me. cum suis ꝯpositis memor vnde qdam. Immemor accepti nō timet esse boni Et facit ablatiuus memore vel memori. vnd recte vt quidaz dicūt est ois ge. ꝯstructōe. ꝛ etiā declinatōne. tñ neutrū plale in a. sm vsum non inueniē

Memoria. A memor diciē hec memoria rie. Et ē memoria firma comprehēso℞ mora in mēte. vnd ꝛ quidam volunt q memoria driuetur a mora. q aūt dicitur memoria quasi in mente mora ethymologia ē Et hinc memoriosus sa. sum. qui bone est memorie. Et scias q memoria pterita retinet. mēs futura puidet. cogitatō psentia complectitur. Itez a memoria deriuaē hic ꝛ hec memorialis ꝛ hoc le. quod ē dignum memoria. vel quod reducit aliquid ad memoriaz. vnd hoc memoriale lis. quod datur vl' diciē vl' fit vt aliqd habeaē in memoria ꝛ non obliuioni tradaē. Et scias q duplex est vis imaginatiua. s. intelligibilis ꝛ sensibilis. Intelligibilis est in aīma sepata ꝛ in dmonibus. ꝛ actum hab3 extra corpus. Sēsibilis vō non. sic et memoria ē in parte sensitiua. et etiam in parte intellectiua sm augustinū Et hec memoria non est cōmunis nobis ꝛ brutis. qa sola intellectiua anima in se retinet quod accipit. Sz sensitiua in orgāo corpali. vide in volūtas. Et nota q sicut dicit aristotel. in scdo ethico. Non parum cōfert ex iuuene confestim assuefieri sz multum. Et plato in thimeo dicit in primo libro. Certum illud expertus sum tenaciorē fore memoriam eo℞ que in pma etate discuntur.

Memoro a memini dr memoro ras. id est recordor. ꝛ ꝯponiē. cōmeōro ras. remeōro ras. imeōro ras. Et sūt actiua. Inueniūē tñ ꝛ deponētia ī eodē sēsu. scz meōror raris. Commemoror raris. Rememoror raris. Immemoror raris. Unde in psalmo. Rememorati sunt quia deus adiutor eo℞ est. Et nota q memorāē pauca cōmemorāē multa. Et corr. meōro mo. cū oib⁹ suis ꝯpositis

Memphis. i. egipt⁹. Et dr egipt⁹ mēphis a mēphi ciuitate egipti. quā edificauit mēphus filius iouis vt dicit isidor⁹. Et declinaē hec mēphis huius mēphis vel mēpheos. vnd hiere. ij. c. Filij thaneos ꝛ mēpheos. vnd mēphiticus ca cū vnde hieronim⁹ ī epl'a ad paulinum. Sic pitagoras adijt mēphiticos vatel. id est. philosophos egiptios. Et corripit penultimā mēphiticus.

Mena. a mene qd est luna vl' defectus dr hec mena ne. qdā piscis q cū luna crescit ꝛ decrescit

Menādriani. qdā heretici q mūdū nō a deo sed ab angelis factū asserūt. ꝛ dicūtur a menādro.

Menas. menadis fe. ge. i. sacerdotissa bachi. dicta a mene qd est defectus. quia deficiat in sensu.

Menceps. Capio vel captus cōponiē cū mente ꝛ diciē hic ꝛ hec ꝛ hoc mēceps pitis. i. mēte capt⁹ insan⁹. Quonēs enim captus cōponiē vl' iūgitur cū dictōe designātē mēbꝝ. sp designat carentiaz illius mēbri. vt menceps mente captus. Oculiceps captus oculis ꝛc

Menda. a mēdax deriuaē hoc mendū di. ꝛ hec menda de. macula marie illa q solet esse ī libris nōdū emēdatis sed mēdū ī alijs reb⁹. sed poniē qñz p mēdacio vel culpa corpis Et a mēda dr mēdus da. dū. i. sordidus maculos⁹ ꝛ cōpaē. Unde ouid. de reme. Tūc aīo signa qdcūq3 incorp: mendum est.

Mendaciolū li. dimi. puū mendacium.

Mendaciū. a mēdax cis. diciē hoc mēdaciū cij. Et vt dicit augustin⁹. Mēdaciū est falsa signatio vocis cū itentiōe fallendi. Ut ergo mendaciū sit necesse ē vt falsū pferaē ꝛ cū intentōe fallendi. Hoc ei malū est pprīū mentientis aliud habere clausū in pectore. aliud pmptū ī lingua Mentiri vō est loqui ꝯtra hoc qd in animo sentit qs. siue illud sit verū siue nō. Omis ergo q mendaciū loqē mentiē. qa loquiē ꝯtra hoc qd aīo sentit. i. volūtate fallēdi. sed nō omis q mentiē mendaciū dicit. qa qd verū est loquiē aliqñ mentiēdo. sicut econuerso falsum dicendo aliquādo verax est. vnd si iudeus dicit xpm esse deū cū nō sit ita sentiat aīmo. nō est mendaciū qd dicit. quia licet aliter teneat animo. verū est tñ quod dicit. ꝛ idō nō est mendaciū. Mentiē tñ illud qd verum est dicēs. Et scias q vt di. beat⁹ augu. in li. de mēdacio. octo sunt genera mēdacio℞ Primū est qd fit in doctrina religionis vt xpm nō esse natū de vgine. vel nō esse passum. vel simile ꝯtra articulos fidei. Secundū vt aliquē ledat iniuste. qd tale est vt nulli ꝓsit ꝛ obsit alicui. vt est mendacium detractōis. ꝛ falsus testis in causa criminali. Tercium qd alicui pdest ita vt obsit alicui q3uis nō ad immundiciā corpalem vt mendacium testis in cā pecuniaria. Quarta qd fit sola mentiēdi fallēdiq3 libidine sine causa ꝛ vtilitate. qd verū mendaciū est. Quintuz qd fit sola placendi cupidine. vt mendaciū adulatoris. Sextū qd nulli obest ꝛ pdest alicui ad vitādū piculū pecunie. vt si qs pecuniā alicui⁹ iniuste tollendā a fure vel pdone vbi sit nescire se mentiaē. Septimū qd nulli obest et pdest alicui ad vitandū periculū persone vt si qs mētiatur. nolēs pdere hominē qsitum ad mortē. Octauū est qd nulli obest et ad hoc pdest vt ab immūdicia corporali aliquā tueaē. vt si volēti corrūpere virginē mentiaē eā esse ꝯiugatā. In his aūt qsq3 minus peccat cū mentiē qnto magis a pmo recedit Et scias q ille q disputando loquiē falsum. q3uis sciēter. nō mentiē nisi asserendo dicat. q2 nō ex sua persona falsum illud enūciat. sz gerēs personā vitatē negātis. Itē nota q greg. in. x. ome. ezech. sic dicit. Quisq3 expositor in explanatōne sacri eloquij vt fortasse auditorib⁹ placeat aliqd mentiēdo cōponit. sua et nō dei vba loquiē. si tñ hūplacēdi nō seducēdi studio mentiaē. Nā si in vbis dñicis virtutē requirēs. ipe aliter q3 is per quē plata sunt senserit. etiā si sub intellectu alio edificatōez caritatis inqrat. dñi sunt vba q narrat. q2 ad hoc solum dñs per totā nobis sacrā scripturā loquiē. vt nos ad suū et pximi amorē trahat. Et vt dicit aug. Omne mendaciū id dicēdū est eē pctūm. q2 hoc debet homo loq qd animo gerit siue illud ve℞ sit. siue putetur et nō sit. Uerba eni ideo sunt instituta. non vt per ea homies inuicē fallāt. sz per ea in alterius noticiā suas cogitatōes ferāt. Uerbis ergo vti ad fallaciā nō ad qd īstituta sunt pctūm est Nec iō etiā illud mēdaciū nō esse peccatū putandū est. q2 possum⁹ aliqñ alicui pdesse mētiendo. Possumus eni et furādo diuiti pdesse pauperi Nō eni faciēda sunt mala vt eueniāt bona. Uide ī mētior tiris. et in loquela.

Mendacul⁹ la lū dimi. aliqntulū mēdax

Mendax. a mētior tiris. dr hic et hec et hoc mendax cis q2 mentē alterius fallat Et differētia est inter mēdacem et vanū. q2 mēdax dr q grā et spe lucri vel volūtate decipiendi mētiē. sz vanus q sine causa vel vtilitate mētitur et ꝯparaē mēdax cior simus. vñ mēdaciter cius sime adver. et hec mēdacitas tatis. Itē mendax. i. fragilis et mutabilis. Uñ pphēta. Omis homo mēdax. Qd vbū tractans herñ. in li. de gradibus hūilitatis dicit. Quid est omnis hō mēdax. omis hō infirm⁹. omis homo miser. et impotēs. q nec se nec aliū saluare possit. sicut dr. fallax equ⁹ ad salutē. nō q equ⁹ aliquē fallat. sz q2 is seipm fallit. qui in fortitudinē ei⁹ ꝯfidit. sic omis homo dr mēdax id est. fragilis et mutabilis. a quo salus nō possit nec sua vel aliena sperari qñ potius maledictōem incurrat qui spem suā in hominē ponit. Neminē excipit pphēta. ne quem decipiat. sciens q omēs peccauerunt et egent grā dei. Non se excipit pphēta a ꝯmuni miseria. ne excipiatur a misericordia

Mendicul⁹ la lū. i. pauper. tenuis a mēdic⁹ deriuaē.

Mendic⁹. man⁹ ꝯponiē cū dico vel duco. et dr mēdicus ca cū. ex toto pauper. qi mādicus. q2 mos erat antiquit⁹ egenū os claudere. et manū extēdere. qi manu dicere. vl' quasi manu ducere. q aūt dr mēdicus. qsi mense diuitis cupidus. vel mēdicus quasi minus degēs. q2 minus habet vnde degat. ethimologie sūt. Et hinc hec mēdicitas. tatis. vel mēdicus dr a mene qd est defectus et dico cis quasi defectū suū voce vel signis dicēs. sz poti⁹ est ethimologia. Itēa mēdicus dr mēdico cas caui care. id est. hostiatim cibū qrere. vel quocūq3 alio mō. sz poniē sim

plicit̃ ꝑ adq̄rere. Unð hic ⁊ hec mẽdicabilis ⁊ hoc bile. ⁊ mendicabiliter aduer. ⁊ hoc mẽdicabulũ li. locus mẽdicantiũ. Mẽdico in pͥma significatõe est neu. ẜ trãslatiue acceptũ est actiuũ. ⁊ ꝓdu. di.

Mendosus a mẽda deriuat̃ mẽdosus sa. sum. i. maculosus. sordidus. spurcus. turpis in factis. sed mẽdax in verbis. Uñ mendose aduer. i. maculose. turpit. mẽdaciter. Hora. in epy. Falsus honos iuuat. ⁊ mẽdax infamia terret. Quẽ nisi mẽdosũ ⁊c.

Mene. i. defectus. vnð apud hebreos luna dicit̃ mene. q2 singulis mẽsib9 deficiat. Et sic mene. i. luna. vel defect9.

Menia. A munio nis. dr̃ plr̃alit̃ hec menia nium. nibus. q̄si munia. qa muniãt ciuitatẽ. ⁊ sunt moenia ꝓprie munia ciuitatis a muniẽdo. ẜ abusiue dicunt̃ menia oĩa edificia ciuitatis. ⁊ scribit̃ ꝑ oe. dyptongũ moenia

Menianũ a moenia deriuat̃ hoc menianũ ni. i. solariũ q2 moenibus solet addi. vel menianus collega crassi in foro piecit macerias vt essent loca in qbus spectantes insisterẽt que ex nomĩe eius menia appellata sunt. Hec et solaria dicunt̃ q2 patẽt soli. ⁊ inde inoleuit postea ꝯsuetudo vt meniana domib9 adiacerẽt. vñ meniat9 ta. tum id est menianis ornatus ⁊ ꝑparat9.

Meniatus a moenia. dr̃ meniat9 ta. tũ. i. memb9 circũdatus vel ꝯstruct9 vel abundãs.

Menio nis. niui. i. menia ꝯstruere. vel menib9 circumdare ⁊ ꝑpare. ⁊ dr̃ a moenia niũ. nibus.

Mennonides. Mennõ fuit filius aurore rex oriental'. Uñ mennoni9 nia. niũ. Hic in troiano bello periit. c9 ⁊ fauille rogi mutate sunt in aues q̄ ab eo dicte sunt mennonides. he cateruatim ex egipto ad iliũ volare dicunt̃ iuxta mennonis sepulcrũ. ⁊ inde eas ilienses mennonides vocãt. Quinto aũt anno ad iliũ veniũt. ⁊ cũ biduo circũuolauerint. tercia die ineuntes pugnã vicissim se vnguib9 ⁊ rostris dilacerãt. Et cor. ni. mennonides

Mens a memi deriuat̃ hec mens tis. Et ꝯponit̃ cum a ⁊ dicit̃ amens tis. Item cũ de. ⁊ dicit̃ demens tis. Et ꝑuidet mens futura ẜm hugu. vide in memoria. Pap. vo di. Mẽs vocat̃ qa emineat in anima. vel q2 meminit.

Mensa se. ꝓprie pauperũ est. Et dicit̃ a mene qð est defectus. multa. n. solẽt ibi deficere. vnð a defectu rerum dr̃ Sed tabula diuitũ est. quasi tenabula qa tenet multa. Uel mẽsa dicit̃ quasi mensurata. q2 mensuratim res ibi ministrant̃. vel mẽsa quasi comensa. a comedo dis Et a mensa deriuat̃ hic ⁊ hec mẽsalis ⁊ hoc le. ad mensã ptinens. Et hoc mensale lis. i. mãtile. ⁊ ꝓdu. sa

Mensa l' in mensa vide.

Mensiculus li. dimi. puus mensis

Mensis. a mene quod est luna dicit̃ hic mensis sis. qa ẜm lunatões menses olim fuerũt distincti. sicut dicet̃ in q̄ntilis. ꝙ aũt dr̃ mensis. i. mene saltus. ethymologia est Quot aũt dies q̄libet mensis habeat his vsibus declaratur. Junius aplis septemq3 nouemq3 tricenos Pl9 vnũ reliq. sed habet februus octo vicenos. Cui si bisext9 fuerit supaddit̃ vnus. Si aũt vis scire q̄ sit pͥma lrã c9libet mẽsis. ⁊ etiam in qua feria sp q̄libet mensis iret disce hunc vsum. A dam. de. ge. hat. er. go. ca. flos. a du. fes. In hoc versu sunt duodecim sillabe. ⁊ q̄libet sillaba deseruit suo mẽsi. ita ꝙ pͥma pͥmo. secũda scðo ⁊c. sumpto initio a ianuario. Ubi grã. A est pͥma sillaba isti9 vsus. ⁊ deseruit ianuario. vñ pͥma lrã ianuarij est a. ⁊ sic ð aliis. Et scias ꝙ mẽsis nouorũ dr̃ marti9. q2 anni initiũ hic mẽsis est apud hebreos. q ⁊ olim erat apð romanos

Mensor. a metior tiris mẽsus sum dr̃ hic mẽsor soris. q mensurat. Zacharie. ij. c. In manu ei9 funicul9 mẽsorũ

Mensoriũ a mẽsa dr̃ hoc mẽsorium rij. qð est in mẽsa. vt mãtile ⁊ vas escariũ.

Menstruũ. a mẽse dr̃ hoc mẽstruũ strui. qð solet euenire ẜm mẽsem. vel ẜm circuitũ lune. sicut dolor capitis. et ꝓfluuiũ sanguis mulieris. ꝓprie mẽstrua sunt superflu9 sanguis mulieris. dicta a circuitu mẽsis vel lune. quo solet hoc ꝓuenire ꝓfluuiũ. hec ⁊ muliebria dicunt̃. q2 sola mulier aĩal mẽstruale est. Cui9 cruoris ꝯtactu fruges nõ germinãt. acescũt musta. moriunt̃ herbe. amittunt arbores fet9. ferrũ rubigine corrũpit. nigrescunt era. Si q canes inde ederint in rabiẽ efferunt̃. glutinũ asfalti. qð nec ferro nec alio dissoluit̃. cruore ipo pollutũ spõte dispergit̃. Uñ hic ⁊ hec mẽstrualis ⁊ hoc le. qð patit̃ menstruũ. vel ptinẽs ad mẽstruũ. ⁊ mẽstruosus sa sũ. ⁊ mẽstruatus ta tũ. i. mẽstruis pollut9. vel mẽstrua patiens Itẽ a mẽsis dr̃ mẽsurnus na nũ ⁊ mẽstru9 strua struũ in eodẽ sensu. Uide in tercia pte i tractatu possessiuorũ desinentiũ in nus. Greg. in omel. q̄nquagesime. Luna inq̄t in sacro eloq̄o ꝑ defectu ponit̃ carnis. q2 dũ menstruis momẽtis decrescit defectũ nature mortalitatis designat.

Mensula le dimi. pñl. cor. pua mẽsa.

Mensura. a metior tiris. dr̃ hec mẽsura re. i. res aliq̄ suo modo vel tpe circũscripta. vel mẽsura est qðquid pondere. capacitate. longitudine. latitudine. aĩmoq3 finit̃. Hec aũt est ps corpis aut tpis. Corpis. vt hominũ. lignorum. colũnarũ ⁊ similiũ lõgitudo vel breuitas. Tpis. vt horarum. dierũ annorũ. Prope aũt mẽsura dr̃. q2 ea mensuramur aliquid. vt vrna vel amphora. A mẽsura deriuat̃ mensuro ras raui. Uñ mẽsurat9 ta tũ. ⁊ mẽsuratim aduerbiũ. Et est actiũ mẽsuro cũ omnibus suis ꝯpositis. ẜm hug. Isidorus etiam dicit. Proprie aũt mensura vocata est. quia ea fruges mensurant̃ atq3 frumentũ. id est humida ⁊ sicca

Mensurn9. exponit̃ in mẽstruũ

Mensus sa sũ. in metior tiris exponit̃

Menta te. herba odorifera est. de qua macer. Trita canis morsũ supaddita cũ sale curat.

Mentat9 ta tũ. in mentũ est

Mentior. a mẽs dr̃ mẽtior tiris titus sum. tiri. i. contra mentẽ ire ⁊ dicere. scʒ aliter dicere q̄3 in mẽte existimare siue verũ dicat siue falsum. vñ ⁊ dicẽdo verũ põt aliquis mentiri. ⁊ dicẽdo falsũ põt nõ mẽtiri. Itẽ inter mẽdaciũ dicere ⁊ mẽtiri est differẽtia. sicut dixi i mendaciũ Et scias ꝙ mẽtiri ⁊ falsũ dicere habẽt se vt excedẽtia ⁊ excessa. q2 nõ omĩs qui mentit̃ dicit falsum imo ⁊ aliq̃n dicit verũ. licet ipe intẽdat dicere falsum. Et ecõuerso. nõ oĩs qui dicit falsum mẽtit̃. imo aliq̃n credit se dicere verũ licʒ dicat falsũ. Ergo qui mẽtit̃ sp fallit volũtate. licet q̃nq3 fallat̃ in facti vitate. ⁊ ideo semp peccat. Qui vero dicit falsum nõ sp peccat. aliq̃n eñi dicit falsũ cũ intentõe fallendi. ⁊ tũc est peccatũ ⁊ mẽdaciũ. Aliq̃n etiã dicit falsũ ⁊ credit se dicere verũ ⁊ tũc si adhibuerit diligẽtiã debitã nõ peccat Sin autẽ peccat saltẽ venialit̃. Qui aũt dicit mendaciũ sp peccat Et scias ꝙ dicere falsum est dicere aliqð ita esse qð nõ est ita. nõ distincto vtrũ intendat dicere verũ vel falsum. Et nota ꝙ ille q iurat. aut simplr. aut dolose iurat. Si dolose ex duab9 ptibus põt culpa sequi. scʒ ex fractõe iuramẽti ⁊ ex dolo. Quãuis ergo ex ipa rõe iuramẽti inq̄ntũ iuramẽtũ. nõ obliget ad seruãdum ipm. nisi ẜm suã intentõʒ tñ ex necessitate iuramenti inq̄ntũ fuit dolosum obligat̃ ad ꝯseruandum taliter. vt ex dolo alius nõ ledat̃. ⁊ hoc est q̃n ẜm intentõʒ recipiẽtis implet iuramẽtum Et sic intelligit̃ illð ysidori. Quacunq3 arte vboꝝ qs iuret. deus tñ q conscientie testis est. ita hoc accipit. sicut ille cui iurat̃ intelligit Si aũt simpliciter iuret absq3 dolo tũc in foro ꝯsciẽtie nõ obligat̃. nisi ẜm intentõʒ suã. ẜ in foro ꝯtẽnoso vbi intentõ ignorat̃. obligat̃ ẜm ꝙ vba ꝯmuniter accipi solent. vt dicit frater thomas

Mentũ. a moueo ues dr̃ hoc mentũ ti. q̄si moeuntũ. q2 sp est in motu Uel dr̃ mentũ. q2 inð mãdibule oriunt̃. vel q2 ibi iũgant̃. vñ mẽtosus sa sũ. ⁊ mẽtatus ta tũ. i. habẽs magnũ mẽtum.

Meo meas aui are. i. manare decurrere. Uñ hic meatus tus. Et hic ⁊ hec meabilis ⁊ hoc le Meo ꝯponitur cum cõ. ⁊ dr̃. Cõmeo as. i. simul meare. Itẽ cũ circũ. ⁊ dr̃. circũmeo as. Itẽ cum de. ⁊ dr̃ demeo as. Itẽ cũ ꝑ. ⁊ dr̃ ꝑmeo as. Itẽ cũ re. ⁊ dr̃ remeo as. Itẽ cũ trans ⁊ dr̃ transmeo as. id est. vltra meare. Meo meas. neutrũ est cũ omnibus suis compositis

Meraca. a merax dr̃ hec meraca ce. q̄dam potõ ð vino ad vitiatũ cerebrũ purgandũ facta. Uñ merac9 ca cum. i. purgatorius. ⁊ ꝓduci penul. Persius. Anticiras melius sorbere meracas

Meracul9. a merax dr̃ meracul9 la lũ. aliq̃ntulũ merax. Et hoc meraculũ li. q̄dã potio de vino facta. idẽ qð meraca ce.

Merax. a merus qð est pur9 dr̃ merax raca ce. cis. ge. oĩs. i. purus clar9. defecat9. Et ꝯpat̃. merax cior ssimus. vñ meraciter cius sime aduer. Et hec meracitas tatis. i. puritas. claritas. vñ deutro. xxxij. Et sanguinẽ vue biberent meracissimũ.

Mercator toris. i. mercor aris est.

Mercat9. a mercor aris dr̃ mercat9 tus. cet9 multorũ vẽdentiũ vel ementiũ. vel loc9 vbi vendit̃ ⁊ emit̃. Ezech. xxvj Et auro qð ꝑposuerũt i mercatu tuo. ⁊ hoc mercatũ ti. res q̄ vendit̃ ⁊ emit̃. ⁊ ponit̃ q̃nq3 ꝓ mercatu

Mercedari9. a merces ⁊ do das ꝯponit̃ hic mercedarius rij. huius vel ali9 q distribuit pecuniã sub dño suo.

Mercedoni9. a merces ⁊ dono nas ꝯponit̃ mercedonius nij. dñs q soluit mercedẽ oparijs suis.

Mercedula le dimi. pua merces. ⁊ cor. du. Quõ ãt forme mercedula dixi in apicula.

Mercenari9 rij. ꝑcio ꝯductus scʒ q accipit mercedẽ Idẽ ⁊ baro q2 fortis est in laborib9. a bari. qð est grauis. id ẽ. fortis. cui ꝯtrari9 est leuis. i. infirm9. Et est scribẽdum ꝑ vnũ n. q2 deriuat̃ a merces dis. ⁊ d. mutat in n. Quidã tamẽ dicũt ꝙ d. mutat̃ in duo n. ⁊ dr̃ mercẽnari9 ẜm eos qualis mutatõ fit sepe vt a sedeo dr̃ sella. vbi d. in duo l. mutat̃. vt cedo cessi. vbi d. in duo s. mutat̃. Sʒ pͥus dictũ magis mihi placʒ. vide etiã in q̄stor.

Merces. a mercor vel merx cis. dr̃ hec merces dis. ꝑmium vel ꝑcium. Sed ꝑcium cũ par ꝑ pari dat̃. Merces cũ minus. Et scias ꝙ beat9 augu. in ẜmone de ꝯuersiõe sancti pauli de mercede eterna dicit. Opus cũ fine. merces sine fine. Nam oparius deficeret in via nisi attẽderet qð accepturus esset. Idõ iacob9 di. Omne gaudium existimate fratres mei cũ in temptatões varias incideritis. Omẽ. i. plenũ ⁊ ꝑfectũ intellige. q2 vt di. greg. Consideratõ pͥmij minuit vim flagelli

Mercicula le. dimi. pua merx

Mercidi9 a merx ⁊ dico cis. ꝯponit̃ hic mercidius dij ꝓpter mercedẽ dicẽs vel loquens.

Mercimoniũ A merx cis dicit̃ hoc mercimonium nij. idem quod merx vel res que de vna patria portatur ad aliam vt carius vendat̃

Mercor. A merx cis. dicit̃ mercor caris. catus sum. mercari. i. vendere vel emere. nundinari. Unde hic mercator toris. Et hec mercatõ tõnis. Et hic ⁊ hec mercabilis ⁊ hoc mercabile

Mercurialis. A mercurius dr̃ hic ⁊ hec mercurialis et hoc le. i. res mercurij vel ptinẽs ad mercuriũ. Inuenitur etiã hic mercurial' ꝑ ꝓprio nomĩe cuiusdã viri

Mercurius. Mercatũ ꝯponit̃ cũ kyrios qð est dñs ⁊ dr̃ hic mercurius rij. dñs mercatorũ. vnð mercurius dr̃ q̄si mercatorũ kyrios. i. domin9. Et interptat̃ sermo vel eloquẽtia. Nam mercatorib9 maxime necessaria est affabilitas. vel dr̃ mercurius q̄si mercator chere. id ẽ aue. Illi. n. ad rerũ venaliũ coemptõem pace salutatõis alliciunt. vel mercurius dr̃ quasi medius currus. quia sermo medius currat inter auditorem ⁊ loquẽtem. vnde ⁊ hermes grece dr̃. i. interpres. Et ẜm hoc hñ dr̃ deus mercatorum. q2 inter emẽtes ⁊ vendẽtes ẜmo est medi9. Idõ fingit̃ habere pennas. q2 cito discurrit q̄3 cito exit ab ore loquẽtis. ⁊ replet aures audiẽtis. Nunci9 dr̃. q2 ꝑ ẜmonẽ omĩa cogitata enunciant̃

Merda de. ⁊ hoc merdũ di. dr̃ a merus ra. rũ. ꝑ ꝯtrariũ q2 non sit mera. vel dr̃ a meris quod ẽ diuisio vel ps. qa stercus in digestione diuidit̃ ab eo quod incorꝑatur et ꝑ secessum emittit̃. Et inde turpia deriuata. s. hec merdula le. dimi. ⁊ merdosus sa. sum. ⁊ hec merdositas tatis. et merdo das. daui. dare. i. merda inq̄nare stercorare. Et ẽ actiuũ cum omĩbus suis ꝯpositis. ⁊ ꝯponit̃ merdifer ra rum. pnlt corre. i. merdã ferẽs. ⁊ ꝯponit̃ a merdo ⁊ fero fers vel ferens

Merdifer ra. rũ pnlt corre. exponit̃ in merda.

Merẽda. Merus ra. rum. ꝯponit̃ cum edẽd9 da. dum. ⁊ dr̃ hec merẽda de. cibus q in nona sumit̃. Idem ⁊ antecenia. ⁊ dr̃ sic quasi mere edẽda. qa tũc purus panis datur de cõsuetudine. vel ꝯponit̃ a meridies ⁊ edẽda. Inð merẽda quasi post meridiẽ edenda. ⁊ inð hec merendula le. dimi. ⁊ merẽdo das. i. merendã sumere. quasi post meridiẽ edere. ⁊ est tractum a nona. quo tempe romani vocabantur ad cibos.

Mereo res. i. dolere flere. Sed ꝓprie merere est cum silẽcio dolere. ⁊ caret pͭterito ⁊ suppletõne pͭteriti ⁊ supini. Omne. n. vbum quod caret pͭterito caret etiam supio. ⁊ pticipio pͭteriti tẽporis ⁊ etiam futuri in rus. sed non ꝯuertitur. Item inuenit̃ mereo res. rui. ritum. ⁊ mercor reris. deponẽtale in eadem significatõe scʒ merito adq

rere.lucrari. Nota ergo q antiq dicebāt mereo res rui
vbi nos dicim⁹ mō mereor mereris.et ita mereo res rui
et mereo p dolore pcidebāt in eandē vocē in pñti.q3uis
differētia esset ibi in tpe q2 merere p dolere .pmā pducit
sed aliud merere pmā cor. Vñ vsus. Me mea merētes
faciūt mala plura merentē. Tñ q2 illa differētia nō erat
nota omnib⁹. Iō grāmatici moderniores cā differētie
ad mereo p dolore tacuerūt mereo p adqrere.in pñti et
in omnib⁹ tpibus q sequunt lrāturam pñtis.et mutaue-
runt illud in vbū deponētale.et dederūt ei suppletōes p-
teriti.et dixerūt mereor reris ritus sum. Preteritū vō p
dicti vbi retinuerūt.sc3 merui meruisti.q2 in pterito nul
la erit pcidētia. Nā mereo p dolore caret pterito et sup
pletōe pteriti. Nō eñi dicim⁹ mestus sum.vt qdā volu
erūt.q2 mestus tantū nomē est et nō pticipiū. Licet ergo
merui nō sit pteritū hui⁹ vbi deponētis mereor.tñ ad de
signandū q fuerit pteritū illius vbi mereo qd fuit muta
tum in mereor.sic faciēda est declinatō. Mereor reris.
meritus sum.vl merui.merit⁹ es vl meruisti.merit⁹ est
vel meruit ⁊c. Si ergo inueniat mereo res. in pñti et in
eius seqcibus.attribuendū est antiqtati. Silr si inueni-
atur mereor sm qd olim fuit passiuū ei⁹.silr attribuēdū
est antiqtati. Itē scias q merui et mereor deponēs signi
ficāt passionē s3 ad modū actōis.q2 ergo signāt passiões
habēt pstructōz passiuoz. Cū ablatio eni pstruunt me-
diante a.vel ab.pposītōe.s3 q2 illā sigficāt ad modū acti
onis.iō habēt pstructōz actiuoz. Costruunt eni cū actō
vt merui vl mereor pmiū a te.
Mereor reris ritus sum. vbū deponē. Inuenit etiā me
reo res rui ritū.in eadē significatōe.sc3 merito adqrere.
lucrari. Et pponit cū cō.et dr cōmereor reris.i.simul me-
reri. Demereor reris.i.valde mereri vl nō mereri.qi de
orsum a merito esse vl fieri. Promereor reris.q̄si p ali-
quo mereri. Et est deponē.cū omnib⁹ suis ppositis.et ē
secūde piugatōis.vide etiā in mereo res
Meretricula le.dimi.pua meretrix
Meretrix.merces pponit cū trico cas.et dr hec meretrix
cis.sc3 scortū.q̄si p mercede homine tricās.i. impediens
et decipiēs. Vel simplr deriuat a mercor caris.q2 merca
tur pciū libidinis. Vñ meretrici⁹ cia ciū.et hoc meretri-
ciū cij.dom⁹ meretricū.vl turpis act⁹ eaz vel officiū. Et
meretricor caris cat⁹ sum.vbū deponē.et pdu.tri.
Merga.a merges tis dr hec merga ge. id est.furca cum
qua cona segetis portat.
Merges.a mergo gis dr hic merges tis.i. garba segetis
sc3 gonon⁹ siue cona.vl manipul⁹ Et dr sic q2 ligat⁹ mer
gitur i terra.et cor.pnl.gi.
Mergo gis si sum. Et pponit Cōmergo gis. Demergo
gis. Emergo gis.i.extra mergere. Immergo gis Remer
go gis. Submergo gis. Mergo et ei⁹ pposita sunt acti-
ua.licet sepe inueniant in absoluta et passiua sigficatōe.
Et omia faciūt pteritū in si.et sup.in sum
Mergulus li.mas.ge.pnl.cor.est dimi.de mergus. Et ē
equocum ad ferz qd mergit in lampade et ad tenēdum
papir.et ad auē mergēdū
Mergus gi mas.ge.qdā auis dicta ab assiduitate mer-
gēdi Vñ a mergo gis dr.frequent ei se mergēs qrit cibū
Mergus goris neu.ge.situla cum qua aqua de puteo
trahit.et dicitur a mergo gis
Meridies.a medius et dies pponit hic meridies diei.i.
medius dies. Vnd dicit.psci.in pmo li.maio.q d. mu-
tatur in r.in meridies.q aūt dicit meridies quasi merus
dies.qa tunc merus dies est.i.purior et hymo.est. Et in-
de meridianus na.num. Et sm priscianum meridie p ad
uerbio accipit cum sit nomen
Meridior aris.atus sum.ari.vbum deponē.dicit a me
ridies.et tantū valet quātum in meridie qescere. vñ iob
xxiiij. Inter aceruos eoz meridiati sunt.
Meris id est diuisio vel pars
Merisce dicti sunt qdam heretici.q2 separāt scripturas
et ptiunt non credētes in omibus pphetis.dicētes alijs
et alijs spiritibus pphetasse Et dicuntur a meris quod
est diuisio vel pars
Meritoriū a mereor reris.dicit hoc meritoriū torij.do
muncula vbi ciues res suas faciūt vel vendūt. et vbicū
q3 mercimonia tenent.vel taberna vel locus tenebros⁹
vbi patrant adulteria et fornicatōes dicit meritoriū. Et
hinc hec meritoria dr meretrix.sicut et caupona.ta3 p lo
co q3 p femina. Eadem dicit et meraria.vel a merendo.
vel a mero id est vino. Item meritorius ria.riu3.qd me-
retur vel quod dignū est merito vel remuneratōe.
Merit⁹ a mereor dr meritus ta.tū. et pponit emeritus.
ta.tum.et immeritus ta.tū. Item a mereor hoc meritu3
ti.et scias q est meritū pdigni.et meritū pgrui. et sic extra
caritatē extis aliqd mereri pōt.vt dicā in opus.
Merops ropis.dicit qdam auis viridis coloris q eti-
am apiaster dicit.q2 libent apes comedit. et etiam gall⁹
dicitur metrops tropis. Merops etiam fuit proprium
nomen cuiusdam homis
Merosus.a merus.dicit merosus sa. sum. Merosum
dicim⁹ vinū. Meracā potōnes. Pōt etiā dici merosus
sa.sum.vinosus.a merus meri.
Merotheca.a merū quod ē vinum.et theca qd est posi
tio. pponit hec merotheca ce.pnlt pdu.s.mere.i. vini cu
stodia vel repositoriū. Vñ hic merothecari⁹ thecarij.i.
vini custos vel etiā repositor Vñ hec merothecaria rie
Mersito tas.vbum fre.a merso sas.et cor.pnlt.
Merso sas vbum frequē.i.frequent mergere.et format
a mersu vltio sup de mergo gis.u.mutato in o.
Merula. A merus ra.rum deriuat hic merul⁹ li.et hec
merula le.q2 solus vel sola volet.quasi mera volās. vel
merus q2 mere cantat.vel merula dicit quasi modula.
q2 modulet.vñ et olim medula dicebat.et hic merulinus
na.nū.pnlt pdu.s3 merul⁹ et merula pnlt corr.
Merum a meris quod est diuisio vel pars.dicitur hoc
merum ri.i.vinum.et pprie bonū et clarum et a fece segre
gatum.et inde merus ra.rum.i.purus.clarus.manifest⁹
et compat mer⁹ rior.rissim⁹.vnd mere rius sime aduer.
et hec meritas tatis.i.puritas.claritas. sm hug. Papi.
vō dicit. Merum vinū purum significat. Nam meru3
dicim⁹ qdqd purum est.sicut aqua mera.nulli vtiq3 rei
iniecta vel admixta et corr.me. Vnde in aurora dicitur
Namq3 mer reddit cor letū.speraq3 figurat. Et ouidi⁹
de reme. Nō stupeāt multo corda sepulta mero.
Merx cis dicit a mereor reris.et est merx ipa res q ve-
ditur.sed ntūs nō est in vsu. Apoca.xviij. Mercē arge

ti nemo emet amplius
Mespila .malū pponit cū pila et dicit mespila le arbor
spinosa fructū in similitudinē malorū faciēs Sed pau
lo breuiorē vnde est dicta.q2 pillule formā habeāt eius
Messias hebraice.grece xpc.latine vnct⁹ dicit. poma
Messicula le.dimi.parua messis.et corr.penult.
Messio onis.fe.ge.a meto tis dicitur. Iob.xxix. Et ros
morabit in messione mea.et corr.pnlt messio.
Messis sis.fe.ge.i.seges. Sed seges a serēdo dū semiat.
Messis a meteṅdo dū matura colligit. Messis etiā dici
tur temp⁹ vel actus metendi
Messor a meto tis dicit hic messor soris.q metit
Messorium rij.id est vas escariū.a mensa dictum est q
simensorium .
Messorius ria.riū.aptus ad metendū a meto tis dicit
Messulus. A messis dicit messulus la.lu3.id est matu-
rus ad messem et corr.pnlt
Mestifico a mestus et facio pponit mestifico cas. pnlt.
corr.i.mestū facere.et inde mestificus ca.cū.
Mestus a mereo res deriuat mestus sta.stū.et est tātu3
nomē non pticipiu3 vt qdam volunt. Et est mestus na-
turaliter. Tristis vero casu. Idem et merēs. Itē mestus
vel merēs animo Tristis aspectu. Et compatur mestus
stior.stissimus.vnde hec mesticia cie. Et hec mestitudo
dinis. Et est mesticia cordis. Tristicia vō vultus. Item
tristicia ipius spūs est et fit quādoq3 ex aliquo accidēti
dolore.s3 mesticia viciū naturale ppetuum est
Meta.a metor tiris.dicit hec meta te.i.circūitus vel ali
cuius rei finis vel termin⁹. Meta etiā dicit pmissio vl
conofigio.i.obligatō in die nuptiarum. Itē meta ppo-
sitio greca est.et tantū valet q̄ntum trās vel de vl iuxta.
Vnde in meto metis.
Metacismus est m.lrē p scansionē collisio sm hug. Et
est secūda lrā o.sicut velle videt hug. Item pap.in mo.
dicit. Motacismus est m.lrē pgeminata collisio. Item
motacismus est quotiēs m.lrām vocalis sequit. S3 in
me dicit idem papi. Metacismus est q̄tiens vocalis se-
quit m.vt bonorū aurū. Et ita vult q secūda lrā sit o. in
vno loco. In alio vero loco q sit e. Sed pmunit in do-
nato in cap.de barbarismo in fine scribit p e. in secūda li
tera vbi dicit. Sunt etiā male ppositōes.i.cacosinthe-
ton quas nōnulli barbarismos putāt.in qbus sunt me
thacismi.labdacismi et iotacismi.et hoc magis mihi pla-
cet. Et componit a meta quod est m.et scisma qd est dis-
cordia vel scismos quod est corruptela.diuisio. scissio.
vel vicium.
Methalensis.exponit in quarta pte in cap. de tropis.
Metallum. A metallon qd interptat spes deriuat hoc
metallum li.q2 natura eius ea est vt vbi vna vena appa
ruerit.ibi sit spes inueniēdi aliam.et ideo dicit a spe inue
niendi. Septem aūt sunt genera metalloz. Auz argen
tum es electrū plumbū.et quod domat oia ferrū. Speci
aliter tñ hoc nomie dicit qddam metallū. Et inde metal-
licus ca.cū. Et scias q quādoq3 huiōi nomia pplexiua
vtes et metallū sunt nomia generalia.q̄nq3 specialia.p-
ut sunt generalia in vtroq3 numero declinant. qa mlte
sunt spēs metalloz. Prout sunt spēalia declinant i sin-
gulari numero tantū.vt auz et ferrū.
Methamorphosis a meta qd ē trans.et morphosis qd
est mutatō et pprie substātie.pponit hec metamorpho-
sis hui⁹ metamorphosis.vl metamorphoseos.i.trāsmu
tatō. Vñ in titulo ouidiano dr. Incipit liber metamor-
phoseos. Possunt tñ ibi esse due ptes p appositōz.vt in
cipit liber meta morphoseos.i.de mutatōne substantie
Greci eni carētes ablatiō gtīm ponūt p eo pstructū cū
ppositōne ad modū ablatiui
Metaphora exponit in q̄rta pte in.ca.de tropis
Metaplasmus ē trāsmutatō vl lrē in lrām.vl sillabe in
sillabā. Et vt breuit eius significatō apiat. Metaplas-
mus dr barbarismus figura.i.aliq rōnabili de cā in me
tro vl psa fact⁹. Hui⁹ q̄ttuordecim sunt spēs de qb⁹ di-
ctum ē in q̄rta pte in ca.de metaplasmo.
Metarpus.a metor taris.dr hic metarpus pi.id est.ca
strorum metator.
Metatesis.exponit in q̄rta pte in.c.d metaplasmo
Metator.a metor taris dr hic metator toris q castra de
signat.et pdu.pnl.tā in ntō q3 in gtō.
Metatus ta tū.in metor taris exponit.
Metaxarius.meta pponit cum taxo.et dr hic meta xari
us rij.i.q foro imponit rebus q vēdunt mēta pcij. Idem
etiam licitator et taxator dr.
Metell⁹.a meto tis dr hic metell⁹ li.mercenari⁹ q metit
Meticulosus in meticulus ē.
Meticulus.a met⁹ dr meticulus la lū pnl.cor.et meticu-
losus sa sum.i.formidulosus
Metior tiris titus sum.vl mēsus sum.metiri.i.mēsura
re. Vñ mēsus sa sum qd aliqñ accipit in passiua sigfica
tōne sc3 p mēsuratus. Metior cōponit. Cōmetior tiris.
Dimetior tiris. Emetior tiris. Vñ emēsus sa sū. Reme
tior tiris. Metior et eius pposita sunt deponētia. et faci-
unt pteritū in titus.s3 frequētius in sus.vñ. Mēsus est
terrā.et supinū in titū.s3 frequētius in sum. Et habet qn-
q3 pricipia.vnū pñtis et pteriti impfecti sc3 metiēs.et duo
pteriti pfecti et plusq3pfecti sc3 metitus et mensus.et duo
futuri sc3 metiturus a metitū tu.et mēsurus a mēsum su
addita rus.et hoc etiā i ppositis accidit. Et pducit pmā
metior. Vñ oratius in epi. Metiri se queq3 suo modu-
lo ac pede vez est.i.pueniēs. S3 meto tis eā cor.vñ me-
titur qñ venit a metior tiris.vl metere metit corr.pmā et
mediā.vñ vsus Dic metior et metit.metit metior affert.
Et scias q futuz indicati de metior inuenit in hor.vnd
psalmus. Letabor et partibor sichimā et pualle taberna-
culorum menbor.sicut dixi in tercia parte vbi egi de pte
ritis quarte piugatōnis
Metis metitis fe.ge.dr a mitto tis.et dr metis qlibet lo
cus de se fetorē emittēs.vl vt dicit huius. Metis ē pprie
fetor terre q ex aqs sulfureis nascit.et in siluis plurimu3
abundat p densitate arboz.vñ psius. Gutture sulfure-
as lente exalante metites.
Metitur a metior teris cor.pnl.sed a metior tiris.eam p
ducit.vide in metior
Metitus ta tū.exponit in metior
Meto tis messui messum.dr a metior tiris. Et ē metere
secare.et pprie segetes colligere.vñ mesus sa lū.et hec mes
sio onis. Meto pponit. Demeto tis.vt dñs p pphetā
Demetā p posteriora sua. Emeto tis.in eodē sensu.id ē

destruere abscindere ⁊ desecare. Meto cū omib⁹ suis ꝯpositis est actiuū ⁊ facit p̄teritū in sui. ⁊ supinū in sum ⁊ corr. me. vn̄ ꝓsper. Quod serim⁹ metim⁹. qd̄ damus accipim⁹. sȝ meta te. ꝓdu. p̄mam. vn̄ vers⁹ Cum tua rura metis. vicinis parcito metis.

Metodica a metodus qd̄ est remediū dr̄ hec metodica ce. quedam spēs medicine q̄ remedia sectat̄ ⁊ carmia. vn̄ metodici dicunt̄ hij qui nec elementoꝝ ratōem obꝯuāt nec tempa nec etates nec causas sed solas morborum

Metodus a meta quod est circūit⁹ substātias. vel alic⁹ rei finis vel termin⁹ dr̄ hec metod⁹ di. id est remediū vel via vl' poti⁹ finalis termin⁹ a meta ⁊ oda qd̄ est finis ꝯponit̄. Vn̄ aristot. in p̄ncipio topicoꝝ dicit. Propositū quidem negocij est metoduȝ inuenire a qua poterim⁹ sillogisare de omi ꝓbleumate ex ꝓbabilibus. Vel metodus ꝯponit̄ a meta qd̄ est trās ⁊ oda via. Inde metodus. i. trāsitum. id est breuis via. Inde dyaletica trāsumptiue dicit̄ metod⁹ q: ad omia metodoꝝ p̄ncipia viam habet. Sola enim dyaletica ꝓbabiliter disputat de p̄ncipijs omniū artiuȝ. Et est femi generis metodus. ⁊ corri. penultimā.

Metonomia. est quedā transnominatō de qua dixi in q̄rta pte in capitl'o de tropis

Metor taris. tatus sum. dicit̄ a meta. Et est metari terminari terminū ponere. ⁊ metā ꝯstituere vel locare. Itē metari. ideȝ est qd̄ metiri. Sed metari terre ꝯuenit. metiri alijs reb⁹. Et ꝓprie metari est diuidere castra. ⁊ assignari loca militib⁹ in castris. vel ponere castra vl' mutare. ⁊ tūc deriuat̄ a metōr vel moueo. ꝙ aūt dicit̄ metōr q̄si metā ago et hȝ. est. Et est verbū deponēs cuȝ omib⁹ suis ꝯpositis metor ⁊ ꝓdu. me. Vn̄ lucanus in primo. Audax hespereos veniā metat̄ in agros. Et inde cōponitur castrametor taris.

Metreta a metōr dr̄ hec metreta te. quedam mēsura. Vl' metrō grece latīe dicit̄ mēsura. Inde hec metreta te quedam mēsura. ⁊ est liquidoꝝ. ⁊ licet vrna ⁊ amphora et quodquid plus vel minus capit sic bn̄ posset dici metreta. tamē ideo hic specialit̄ sibi hoc nomē assumpsit. q: sit mēsura pfecti numeri. id ē denarij. Vn̄ ⁊ illō iohānis. Capiētes singule metretas binas vel ternas. Eadē dr̄ metron. ⁊ ꝓdu. pnūt metreta.

Metricus. a metrū dicit̄ metric⁹ ca. cū. vnde ars metrica dicit̄ q̄ est vel tractat de metris. vel ptinēs ad metra. Et ꝯponit̄ bimetric⁹ ca. cū. Trimetric⁹ ca. cū. quadrimetricus ca. cū. Iābimetric⁹ ca. cū. ⁊ cor. tri

Metron vl' metros grece latīe dr̄ mēsura.

Metropolis A metros qd̄ est mēsura. ⁊ polis ciuitas ꝯponit̄ hec metropolis lis. ciuitas ad cuius mensuraȝ alie ciuitates disponunt̄. s. vbi est archiepiscop⁹. Vnde metropolitanus na. num. Et hic metropolitan⁹ ni. archiepiscop⁹ illius ciuitatis sic dictus. Singulis eniȝ ꝓuincijs metropolitani p̄eminēt. quorū autoritati et doctrine ceteri episcopi subiecti sunt. ⁊ sine quibus nil alijs episcopis agere licet. solicitudo eni totius ꝓuincie ei cōmissa est. sicut di. hug. Vel a metropoli et formatur metropolitanus na. nū. sicut di. p̄scianus in. ij. maio. in tractatu de possessiuis. Gētilia apud grecos in tes desinētia mutata te. sillaba in a. accipiūt nus. cū in hāc formā veniunt. vt metropolites tanus. neapolites tan⁹. vl' metropolis dr̄ q̄si matropolis a matros qd̄ est mater. ⁊ polis ciuitas q̄si mater aliaꝝ ciuitatū. vel sic ethimologia. ⁊ cor. pnl'. siue po Nota hic ꝙ metropolitani ⁊ archiepiscopi idē sunt. Isti tn̄ nō habēt iurisdictōȝ i subditos suffraganeoꝝ suoꝝ nisi in casib⁹ in iure expssis. vnde sicut p̄mas pōt iudicare ⁊ punire metropolitanū. non tn̄ suffraganeos ei⁹ nisi i casibus. Ita metropolitan⁹ pōt iudicare ac punire suffraganeos suos non tn̄ subditos eoꝝ nisi in casib⁹ Epi subsūt metropolitanis ⁊ nihil possunt statuere vl' disponere de his q̄ spectēt ad ꝯmunē statū ꝓuincie absq; metropolitano. sicut nec econuerso metropolitan⁹ absq; ꝯsilio epoꝝ. Sȝ spēalia q̄ pertinent ad suos epatus sicut archieps in sua dyocesi sine ꝯsilio epoꝝ. ita ⁊ ipi epi licite possunt facere singul' episcopatib⁹ sine ꝯsensu metropolitani. Sūt aūt ista. cōsecrare eccias ⁊ v̄gines. ordinare clericos. erigere altaria in eccia ꝯsecrata. signare baptisatos cū crismate in fronte. ꝯficere crisma. recōciliare solēniter penitētes. lrās dimissorias dare. Itē inter subditos iudicare. Itē anathematizare cū solēnitate. Itē vnā diuidere eccīam in duas duas vnire in vnā. vnā alij subijcere ⁊ nouas eccias erigere. Excā tn̄ pōt hoc facere. nō aliter. ⁊ nihilomin⁹ requisito ꝯsensu illoꝝ quoꝝ interest. ⁊ si forte nō obtēto. Iteȝ episcopalē sinodū celebrare. reuertētes ab heresi recōciliare. Itē canonē late sentētie cōdere quo ad suos subditos. Hec oia nō debēt p̄sumi ab inferiorib⁹ epo. Et ita i aptō est differētia int̄ epm ⁊ inferiores p̄latos

Metropolitan⁹ ī metropolis exponit̄.

Metrꝝ. a metron dr̄ hoc metrꝝ tri. qd̄ ꝯstat ex vno pede. Vn̄ ille v̄sus examiter dr̄ vbi sunt sex pedes. Itē metrū dr̄ legitima pedū ꝯiunctō. Et ſm hoc metrꝝ q̄nq; dr̄ versus. q̄n ꝯstat ex duob⁹ iambis. Itē metrꝝ dr̄ quidq̄d mēsura sillabaꝝ pficit̄ vt in richmis. Et ſm quālibet eius significatōem ꝯpetēter dr̄ a metros. q: mēsuris pedū vel sillabaꝝ fit. i. mensurādo sillabis lōgas ⁊ breues. vel numero sillabaꝝ in ꝯstitutiōe eius. Metrꝝ ꝯponit̄ bimeter tra. trū. vbi sunt duo metra. Trimeter tra trū. Tetrameter tra trū. Pentameter tra trū. Iambimeter tra trum. Exameter tra trū. i. vbi sunt duo. tria. q̄ttuor. q̄nq; l' sex metra. ⁊ cor. metrꝝ p̄mā naturaliter. vt patet in his versibus. Ambulat in tenebris errādo cleric⁹ omis. Quisq̄ ne metroꝝ lege legēda legit

Metuo tuis tui tuere. i. timere. ⁊ caret sup̄. ſm vsuȝ Deberet tn̄ facere metutū vel metuitū. vn̄ hic metus tus. et est actim metuo. ⁊ cor. p̄mā. Prosper Paupem xp̄o diuite nō metuā. Et diffinit̄ sic metus a iuristis. Met⁹ est instātis vel futuri piculi mētis trepidatō. ⁊ ſm p̄sci. viij. libro. Actiua spēs quidem sp actū significat. ⁊ facit ex se passiuum absq; etiā duob⁹ v̄bis metuo ⁊ metuor. timeo et timeor. hec eni ꝯtrarias vocib⁹ vident̄ habere significatōnes. q̄uis etiā ad sensus q̄nq; corpis ptinētia v̄ba si qs alterius ꝯsideret in actiuis vocib⁹ passionē. ⁊ passiuis actiōem fieri inueniet. vt audeo te. video te. tāgo te. ostēdo tibi me pati aliqd in ipo actu. Cuȝ eni dico audeo te. ostendo ꝙ vocis tue actū patiant̄ aures mee. ⁊ econtrario. Audior a te. dico cum vox mea agit aliqd in aures tuas. Et subdit p̄scian⁹. video a te. passiuum est. videor est bonus deponēs

M ante I

Mica a minutus ta. tū. dr̄ hec mica ce. ⁊ ē mica reliquie panis. vl' qd̄ cadit de pane dū frangit̄ et ꝯmedit̄. et dr̄ sic quasi minutatim cadens et est et hȝ. Vnde micatus ta. tum. i. cōtrit⁹. ⁊ in micas diminut⁹ et cōfract⁹.

Mica etiā ponit̄ ꝓ pane modico q̄ fit in curijs magnatoꝝ vel in monasterijs. ⁊ ꝓducit primā mica nomē. sed mica v̄bū impatiui modi corri. p̄maȝ vnde ver⁹. Caresche mica dabit̄ tibi cū sale mica.

Michael michaelis vel michael indeclinabile interpretat̄ qs vt deus. ⁊ quotiēs mire v̄tutis aliqd agit̄ michael mitti phibetur. vt ex ipo actu ⁊ noīe det̄ intelligi ꝙ null⁹ potest facere qd̄ facere p̄ualet deus. vt dicit beat⁹ greg. Et idcirco eidē michaeli multa q̄ sunt mire v̄tutis attribuunt̄. Ipe enim daniel testat̄ in tpe antixp̄i ꝯsurget ꝓ electis tanq; defensor ⁊ ptector astabit. Ipe cum dracone ⁊ angelis eius pugnauit. ⁊ ipos de celo eijciēs victoriam magnā fecit. Ipe cū dyabolo de moysi corpe altercatus est. ex eo ꝙ dyabol⁹ corpus moysi p̄dere vellet vt ipm ꝓ deo iudeoꝝ ꝓplus adoraret. Ipe sanctoꝝ aīas recipit ⁊ in padisū exultatōis ꝓducit. Ipe olim fuit princeps sinagoge vt habet̄ daniel. x. Sȝ nūc ꝯstitutus est a dn̄o in p̄ncipē eccīe. vn̄ dr̄ esse de ordine p̄ncipū. Ipse. vt dr̄ plagas egiptijs dei imperio intulit. mare rubꝝ diuisit. populū ꝓ desertū duxit. in terrā ꝓmissionis introduxit. Ipe inter sanctoꝝ angeloꝝ acies signifer xp̄i habet̄. Ipe ad dn̄i iussum antixp̄m interficiet. in mōte oliueti i papilione ⁊ solio suo. illo in loco circa queȝ dn̄s ascēdit ad celos. Itē in voce ipius archangeli michael' mortui resurgēt. Ipe crucē. clauos. lanceā. ⁊ coronā spineā i die iudicij ꝓ̄ntabit. Vide etiā supra in antixp̄c

Michanemites tis mas. ge. i. michanator vl' p̄nceps michanataꝝ. ⁊ deriuat̄ a michania

Michania nie. id est. ingeniositas. vnde michanic⁹ ca. cum. id est. ingeniosus

Micheas interp̄tat̄ qs hic. vel qs iste. q̄ minat̄ samarie. ob causam simulacroꝝ illo mō quo dr̄ de heliu qs ē iste inuoluēs sentētias ſmonib⁹ iperitis.

Mico cas caui caret supis ad differētiā isti⁹ v̄bi migo. qd̄ facit mictū. ⁊ accipit̄ micare in duab⁹ significatōibus sȝ ꝓ splēdere. ⁊ salire. ascēdere vl' tremere. Et ꝯponitur Dimico cas caui. i. pugnare. Emico cas cui. i. valde vel sursū vel extra micare. i. splēdere. salire. ascēdere. Hieronimus in ep'la ad paulinū. vij. c. Scintille inqt emicant. Mico cas. ⁊ ei⁹ ꝯposita neutra sūt. ⁊ faciūt p̄teritū i cui ⁊ carēt supis. p̄ter dimico qd̄ facit p̄teritū in caui. sȝ mutato vi. in tū. facit supinū in catū. Si v̄o simplex vel alia eius ꝯposita ſm antiq̄tatē inueniant̄ facere p̄teritum in aui. faciēt ⁊ supinū in atū. sicut dicit hug. Prisc. aūt dicit ꝙ mico cas facit micui. ⁊ supinū debuit facere mictū. sed dubitatōis cā q: mingo facit mictū. in vsu nō inuenitur q̄uis ab eo v̄bū ꝯpositū dimico cas caui facit ⁊ dimicatū. quāq; emico cui faciat. ⁊ cor. p̄mā mico. vn̄ ouidi⁹ de reme. Vtric⁹ ⁊ gladijs ⁊ acuta dimicet hasta.

Micolor laris. i. fabulari

Micon interp̄tat̄ celsum.

Microcosmus. Cosmus. i. mund⁹ componit̄ cū megalon. i. longū vel magnuȝ. ⁊ cum micron qd̄ est minor vl' breuis. vn̄ hic megacosm⁹ id ē maior mund⁹. s. in quo viuimus. ⁊ hic microcosmus id est minor mund⁹. s. ho q dicit̄ minor mund⁹. minor q: nō ꝯstat ex quattuor elementis integralit̄ sicut maior mund⁹. Mund⁹ v̄o dicitur ꝓpter expssam similitudinē quā habȝ cū maiori mūdo.

Microlog⁹. A micros ⁊ logos ſmo ꝯponit̄ hic micrologus gi. qui breuit̄ loquit̄ vel q magnā rem annullare cupiēs q̄si ꝓuam despiciēdo narrat. Vn̄ hoc micrologium gij. i. breuiloquiū. ⁊ cor. lo

Micros vel micrō interp̄tat̄ breuis siue minor

Microsichus chi. mascu. ge. i. pusillanimis. ⁊ cōponit̄ a micros. i. minor. ⁊ siche qd̄ est aīma

Mictū est sup̄. de mingo gis. vid in mingo gis. ⁊ imico

Micturio ris. v̄bum medita. Et format̄ a mictu cas vltimo sup̄. de mingo addita rio. Et ponit̄ simpliciter ꝓ mingere. ⁊ corr. u. ante ri. Iuuenalis. Noctib⁹ hic ponūt lecticas micturiūt hic

Migale lis pnl' corr. aīal est natū ad deridendū. dolosum rapax ingluuiosuȝ. sicut di. glosa Leui. xi.

Migma matis. neu. ge. cor. a. ante t. Est aūt migma ordeum cū palea. Esa. xxx. Et pulli asinoꝝ q opant terraȝ ꝯmixtum migma comedēt sicut in area ventilatum est. vnde di. interlinearis. Pulli asinoꝝ. i. apli ⁊ apostolici viri duces gregis. q opantur terrā. i. ecclām. vbi vn⁹ qsq; corpus suum exponit vt fructificēt. cōmixtuȝ migma comedēt. i. historiā cum spūali sensu sicut in area scripte ventilatum est. i. examinatū a spūsancto. Et est spiritualis ista expositō vel etiā ad lrām exponit̄ illa glosa. vn̄ dicit ꝯmixtum migma. migma est ordeū cū palea. Et scias ꝙ inuenit̄ daniel. xiij. smigma ꝓ vnguēto. ⁊ tūc est s. p̄ma lrā. vide in s. lrā

Migro gras. in trāsmigro est.

Miles. a mille dicit̄ hic ⁊ hec miles litis. qa in vno numero erant olim mille. vtpote ꝓ millenarium distincti. vel q: vix vnus de mille erat electus vt militiā exercereȝ. vn̄ hic ⁊ hec militaris ⁊ hoc tare. Et debet scribi miles ꝓ vnum l ꝓducit tn̄ p̄mam. vn̄ quidam. Miles pungit equum. sed iudex iudicat equuȝ. Et nota ꝙ miles iusticie nostro tempe pōt esse vna dictio ꝯposita. ⁊ tūc ptinȝ ad quidam officiū reddēdi iusticiā Sed quādo sunt due ptes miles iusticie. dr̄ q̄cunq; est miles iustus.

Miletū ti. quedaȝ loc⁹. de q̄ habet̄ in act. ⁊ ꝓdu. pnl'. Vn̄ in aurora. Leti cū paulo pueni⁹ vsq; miletū.

Milia miliū. in mille exponit̄.

Miliariū a mille dr̄ hoc miliariū rij. vl' miliare ris. spacium mille passuum. vel mille eq̄tum. Et dicit̄ sic q̄i millenariuȝ. Mēsuras viarū nos dicim⁹ miliaria. sed greci stadia. galli leucas

Milicia a miles dr̄ hec milicia cie. vel dicit̄ a mult⁹ quasi multicia qa negociū mltoꝝ est. vel a mole reꝝ dicit̄ q̄si molestia. ⁊ est militia officiū militis. vn̄ cum vn⁹ miles pcutit alium ⁊ deijcit dicit̄ militiā facere. Et militia dicitur expeditō. Et etiā quidam loc⁹ rome sic vocat⁹ est vbi olim milites post militiā solebāt requiescere ⁊ curari

Militaris a miles dicit̄ hic ⁊ hec militaris ⁊ hoc re. id ē res militis. vel qd̄ ptinet ad militem.

Milito.a miles dr milito tas. Et ptinet tã ad amantẽ q3 ad militẽ. vterq3 enĩ exercet militiã licet iste nocturnã et iste de die. Et vtriq3 incumbit castrꝝ expugnãdũ. vñ ouidius. Militat oĩs amãs. z habet sua castra cupido. Et cõponit. Cõmiluo tas taui. z est neu. cũ omnibꝰ suis cõpositis. z scribit p vnũ l. sicut miles. et tñ pdu. pmã

Miluo nis mas. ge. i. miles. z deriuat a miles tis.

Miliũ lij. dr a mille ppter multitudinẽ fructꝰ. qꝛ vt dr. q vnũ granũ milij semiat id postea facit mille. vnde mileus lea leũ. z milinus na nũ. z mileaceus cea ceum. Et corripit pmã miliũ.

Mille.a multus dr mille. qsi multe. ge. om. plãlis nũeri indeclina. vñ plãliter hec milia hoꝝ miliũ. Et cõponitur Duomilia Triamilia. Quattuormilia. z sic de ceteris. Itẽ a miles dr milies aduer. nũeri. z differt mille z milia Nã mille copulat millenariũ. Milia vo plures millenarios copulat indetermiate. vñ recipit hec adiuncta duomilia. triamilia. z tũc põt esse ordõ. z sic cõstruit. Duomilia hominũ currũt. z põt eẽ vna dictõ. z tũc sic construit. Duo milia hoĩes currũt licet sit tantũ neu. generis. Jungit tñ immediate z intrãsitiue cũ mas. femino z neutro genere. vt duomilia hoĩes. Duomilia mulieres Duomilia aĩalia. z hoc idõ qꝛ vt ait aggellꝰ. Antiqtus mille erat singularis nũeri. z milia suũ plãle. z sic cõstruebatur. Mille hominũ interficit. qsi millenariꝰ hominũ Sz mõ mille factũ est om. ge. z plãlis nũeri. vñ milia cõtrahit ab illo. qꝛ fuit suũ singulare vt cõposita a se cõstruant intransitie cũ quolibz ge. sicut z mille. z scribit mille p duo l. sz milia miles milicia p vnũ l. scribi debẽt

Millenus. a mille dr millenꝰ na nũ. z hinc millenarius ria. rium. Millesimus ma mũ. z hoc millenariũ rij. z pducit le millenus.

Milleꝰ. a mille dr hic milleꝰ lei. i. calciamẽtũ. z ppꝛie calcius regis dr milleꝰ. ppẽ diuersos eiꝰ pũctos.

Millies aduer. nũeri. i. mille vicibꝰ. a mille deriuat

Millo. a milleꝰ dr millo las. i. suere. vñ hic millus li. id est. collare circa collũ canis

Millus li. exponit in millo las

Miluꝰ. a mollis dr hic miluus ui. qsi mollꝰ quia auis mollis est z viribꝰ z volatu. vñ z dr miluꝰ qsi mollauis z est ethimo. vñ miluinꝰ na nũ. z est miluꝰ auis rapacissima z qsi sp domesticis auibꝰ insidiat

Mimilogꝰ. A mimꝰ z logos qd est hmo cõponit hic mimilogus gi pnl. cor. q mimos doc3 vl alloqtur vl mimis loquẽs. Vñ hoc mimilogiũ gij. locutõ mimi

Mimꝰ mimi. mas. ge. i. ioculator z ppꝛie reꝝ humanaꝝ imitator. sicut olim erãt in recitatõe comediaꝝ. qꝛ qd vbo recitator dicebat. mimi motu corpis exprimebãt. vnd hec mima me. i. ioculatrix

Minax. a minor naris dr minax cis generis omĩs. id ẽ. iracũdus z feruidus. z cõpatur minax cior cissimus. vñ minaciter cius sime aduer. z minacitas tatis. Et pducit penul. gti siue na minacis

Minerua ue. in pallas exponit. vidẽ etiã in norma

Mingo gis xi ctũ. i. vrinare vrinã emittere vñ minctim aduer. Et hic mictꝰ tus tui. Itẽ a mingo micto ctas frequẽ. a quo mictito tas aliud fre. Mingo cõponitur. Cõmingo gis. i. simul mingere. vel mictu madefacere. z deturpare. Demingo gis. i. valde vel deorsum mingere. vel mictu pfundere z deturpare. Emingo gis. id est extra mingere. Immingo gis. Permingo gis. i. pfecte migere vel mictu pfundere deturpare. Remingo gis idẽ iterũ vel retro mingere. Mingo z eius cõposita faciunt pteritu3 in xi. z supinũ in ctũ. abiecta n. causa euphonie. Et omĩa sunt neutra pter cõmingo. Demingo. pmigo. que sunt actiua p mictu deturpare vel pfundere. Et scias q canis vl infirmus q non potest surgere dicit mingere ad pietem. Item mictũ tu. est sup. de mingo z etia3 deberet esse supinu3 de mico cas. sed nõ est in vsu. vt di
Miniator toris. q minio describit. vl ppa xi in mico.
rat miniũ. Et dicit a minio as.

Miniculor. miniculũ li. i. auxiliũ subsidiu3. vñ miculor laris. latus sum. lari. auxiliare. administrare. Et per cõpositõem adminiculũ. z adminiculor. Et corr. cu.

Minime aduer. in minimꝰ est

Minimus. A minor dicit minimꝰ ma. mũ. Vl minimꝰ dicit a numero monadis. qꝛ post eũ nõ sit alter. Et a minimus dicit minime aduer. quod qñq3 ponit pro non. quãdoq3 p parum. Vnde vsus. Hanc vocem minime repimus sepe negãdo. Dicas z mime sepe signare paꝝ Potest etiam minime esse dti casus de minimꝰ se. gen.

Miniographus. a miniũ z graphos cõponit hic miniographus phi. q minio scribit. vnd miniographo phas. id ẽ minio scribere. z hec miniographia phie. scriptũ cũ minio facta. z corripit gra.

Minister. Minor componit cum sterion. quod ẽ statio. et dicit hic minister stri. qsi minor in statõne. Vel minister dicit. qꝛ officiũ debitũ manibꝰ exequat. Et hinc hec ministra stre. Et minister stra. strum. z hic z hec mistralis z hoc le. res ministri. vl ptinẽs ad mistrum.

Ministerculꝰ la. lũ. di. puus minister.

Ministeriarches. Archos quod est pnceps componitur cum ministeriũ. z dicit hic ministeriarches archis. id est pnceps ministerij

Ministeriũ a minister dr hoc misterium rij. huiũ vel officiũ ministri. vide etiã in misteriũ.

Ministro stras. straui. strare. dicit a minister. Et componit cum ad z dr administro stras. z cum con z dr cõministro stras. z cum sub z dr subministro stras. A ministrãte obsequm reddit. A summistrãte subsidiũ progatur. Et est actiuu3 ministro cum omibus suis cõpositis.

Minitor taris. id est frequent minari. et est frequẽtatiuum de minor naris. z corr. ni.

Minium a minuo nuis. dr hoc miniũ nij. genus coloris rubei. qꝛ minuat anteq3 color inde efficiat. Vnd minio. nias. i. minio pparare vel scribere minio. z hic minius nij. dicit quidam fluuius galicie. Et hic z hec minia minie quidam populus

Mino nas. naui. nare. i. compellere vel ducere. Vnde biere. Me minauit z adduxit in tenebras. z nõ in luce3 Vnde hic z hec z hoc minans tis. z pdu. mi. Sz minãs a minor naris. corr. mi. Et est actiuũ mino nas cũ omnibus suis cõpositis et pducit mi. Sed minor naris cõpo. corri mi. Vñ vsus. Dũ grex minat lupus illi detẽ minatur. Gaiꝰ. Troya minãs cecidit nõ se hñ minãs

Minor naris. natus sum. dicit a miniũ. Mala minamur Bona pmittimꝰ Vnde minator toris qui nũciat aduersa Monitor q bona pmittit. Et dicit minari a minio quasi ab ardore et rubore rubicũda acie oculorũ quãdo furiose ardescũt. Et hinc hec mina ne. sz raro inuenit nisi in plurali numero sc3 he mine naꝝ. z minabundus da. dũ. silis minanti z corr. mi he mine naꝝ. sed mino nas vbum pdu. mi. Vnd vsus. Nolo timere minas dũ me sine vimine minas. Item mina ne. est qdam mensura bladi vel fructus. vt mina grani valet decẽ solidos. Minor naris cõponit Cõminor naris. i. silr minari vel increpare. z est mĩor depo. cũ oibus suis cõpositis z cor. mi. vide in mino nas. Itẽ minor ẽ cõpatiuꝰ de puꝰ.

Minorculus in minusculꝰ exponit

Minoro. a minor nomie deriuat minoro ras. raui rare id est minore3 facere. z est actiuũ. vnd hic z hec z hoc minorãs tis. Eccle. xxxi. Minorãs virtutem z faciens vulnera. z pdu. pnlt. minoro sicut minores. vñ in aurora dr Maiestate patri patre minorat eũ.

Minotaurꝰ monstrũ dictũ. qa ex homie. id est pasiphe z tauro natꝰ fuit. caput taurinũ. p cetera mẽbra hõ fuit.

Minsatoriũ in minso sas. est

Minso a mingo gis. dicit minso sas. i. frequent mingere. vnd hic minsator satoris. z hec minsatõ onis. z hic et hec minsabilis z hoc e. quod facile mingit vel quod cito emingimꝰ. sicut nimis aquosu3 z parũ coctũ. Item a minso minsito tas. aliud frequẽta. Itẽ a minso sas. hoc minsatoriũ rij. locus vel vas ad mingendũ sc3 quod recipit vrinã z inde minsateriũ qsi nimia minsatõe truu3

Minutia a minutus ta. tũ dicit hec minutia tie. idẽ minima cuiuslibz rei portõ. vnd in passione beati vincẽtij martiris legit. Sales ignibꝰ sparsi crepitantibꝰ minutis p membra dissiliũt

Minuo is. nui. nutũ nuere. Vnd minutꝰ ta. tũ. Et cõpatur minutus tior. tissimꝰ. vnd minute tius tissime aduer. Et cõponit minuo cũ con z dicit Cõminuo is. z cu3 dis. z dicit dimminuo is p duo m. p disminuo. is. et mutatur s. in m. Potest etiã cõponi cum di. z dr diminuo is sine s. z tunc scribit p vnũ m Itẽ cm minuo cõponit Imminuo is. Reminuo is. Sanguiminuo is. i. sanguine3 minuere. Minuo z eius cõposita omĩa sunt actiua. z faciunt pteritum in ui. diuisas sillabas. z supinũ in nutũ. vide in diminuo nuis

Minurrio. a minuo is dicit minurrio ris. riui. rire. id ẽ minutim cãtare. z est oim minutissimaꝝ auicularũ. vnde minurritio onis. i. cãtilena minutissimarũ auiculaꝝ

Minurritõ onis. in minurrio ris. exponit

Minusculus. a minuo nuis. dicit hic z hec minor z hoc minus. vnd minusculus la. lũ. i. parum minor Et minorculus la. lũ. idem. Et hec minoritas tatis. z hm pristianu3 minusculus format a minus cõpatiuo addita culus. sicut a maius maiusculus.

Minutal. a minuo nuis. dr hoc minutal talis. id est minutum frustũ. vel genus cibi sic dictũ. qꝛ fiat de piscibus z micis z minutis oleribꝰ minutatĩ cõcisis. Vñ iuuenalis. Hesternũ solitꝰ medio huare minutal.

Minutulus la. lũ. aliquãtulũ minutꝰ. z dr a minutus.

Minutũ a minuo nuis. deriuat hoc minutũ ti. qdda3 pondꝰ. s. media pars quadrãtis. vnd paup vidua misit duo minuta. i. qdrantẽ. z ĩ alio euãgelio dr q misit ĩ corbonã vnũ qdrantẽ. Itẽ a minuo dr minutꝰ ta tũ. vt dixi ĩ minuo is. Item minuo is minutu3 tu. u. mutato in o. fit minuto tas. vbum frequẽ.

Mioparo. Paro onis dr nauis piratarꝝ. Inde p cõpositõem dr hic mioparo onis. qsi minimꝰ paro. est eni nauicula piratarꝝ ex vimine z crudo corio cõtexta. Vñ legitur in historijs. Gens saxonũ mioparonibꝰ nõ viribus vtunt fuge potiꝰ q3 bello pati sunt z pdu. pa. vt patet in illo vsu grecismi. Barca celox paro denẽ musculꝰ mio

Mirabilis. a miror aris dr hic z hec mirabi paro
lis. z hoc le. z cõpat. vñ mirabilit lius sime aduer. et hec mirabilitas tis. vide ĩ miraculũ

Miraculũ. a miror aris dr hoc miraculũ li. Et lic3 multa naturalia q quotidie fiũt aliqñ dicunt miracula. proprie tñ dr miraculũ qd fit cõtra cõsuetũ cursum nature vt ptus virginis. resuscitatõ mortui z cõsilia. Vñ miraculosus sa sum. i. miraculis plenꝰ. hm hug. Hic nota. q sicut ex vbis philosophi habet in pncipio metha. Admiratõ ex duobꝰ causat. sc3 ex eo q alicuius effectꝰ cã occulta est. z ex eo q aliqd ĩ re videt qd aliter esse deberet. Cõtingit ergo aliqd esse mirabile simplr. z aliqd esse admirabile quo ad hoc. Admirabile quo ad hoc est omẽ illud cuiꝰ cã occulta est sibi. z cui videt hm suã extimationẽ aliqd obuiare q re nõ ita esse deberet. q3uis in re nihil sit repugnãs nec cã in re sit minꝰ occulta Et hoc põt dici mirꝝ illi. Admirabile aũt in se est cuiꝰ cã simplr in se occulta est. ita etiã q in re est aliq vtus hm rei vitate3. p quã aliter deberet cõtingere. Hmõi aũt sunt q immediate a vtute diuina causant q est cã occultissima z alio mõ q3 se habeat ordo causaꝝ naturaliũ. sc3 q cecꝰ iteꝝ videat. q mortuꝰ resurgat. z hꝰmõi. z hec ppꝛie miracula dicunt. quasi ĩ seipis z simplicit mira. hec aũt qñq3 sũt supra naturã. qñq3 pter naturã. qñq3 cõtra naturam. Supra naturã dr miraculũ. qñ natura in ipam substãtiam facti nõ põt sicut diuisio maris rubri. suscitatõ mortuorum. z hmoi. Illa vo dicunt pter naturã fieri q quidẽ potest q nũ ad substantiã facti. sz tñ pter opatõ3 nature fiunt iussu diuino. Et q hec dicant miracula contingit ex tribꝰ. Primo ppter excessum z quendã singulare3 modum. sicut rane pducte in egipto ĩ tãta multitudĩe sicut ante visum nõ fuerat. Scdo ppter hoc q hora determinata cõtingũt ad inuocatõ3 diuini nomis. sicut q manꝰ hieroboã ex iesa cõtra pphetã arefacta fuit. z ara eiꝰ diuisa. iij. regũ. ca. xiij. Tercio qñ aliqd vniuersalit cõtingit sicut in veteri lege nũeri. v. de aq̃ zelotipie q post potum venter illius adultere diuio miraculo putrescebat. Cõtra naturã aũt dicebat aliqd fieri qñ est ĩ re aliqd cõtrarium ei qd fit. sicut si graue sursũ moueret. vel si vgo pepererit. vel aliqd hmoi. ita q miraculose dat actus manẽte cõtraria natura. q sc3 est pncipiũ cõtrarij actꝰ Itẽ scias q miracula siue signa facta p bonos possũt distingui ab his q p malos fiũt tripliciter ad minꝰ. Primo ex efficacia vtutis opantis. qꝛ signa facta p bonos facta diuina vtute sunt ĩ illis etiã ad q vtus nature se nullo mõ extendit. sicut suscitare mortuos z hmoi. q demones hm vitatẽ facere nõ possunt. Sed ĩ pstigijs tantũ. q diu durare nõ possunt. Secũdo ex vtilitate signoꝝ. qꝛ signa p

bonos facta sunt de rebus vtilib⁹. ꝛ in curatōnib⁹ infir
mantiū ꝛ huiōi. Signa aūt per malos facta sunt de re
bus nociuis vel vanis. sicut ꝙ volant in aere. vl' reddūt
mēbra hominū stupida ꝛ huiōi. Et hāc differētiā assigt
beat⁹ petr⁹ in itinerario clemētis. Tercia differētia est
q̄ntum ad finē. q: signa bonoꝝ ordinant ad edificatōe3
fidei ꝛ bonoꝝ moꝝ. sed signa maloꝝ sunt in manifestū
nocumentū fidei ꝛ honestatis. Etiam q̄ntum ad modū
differūt. q: boni opant miracula p inuocatō3 diuini no
minis pie ꝛ reuerent. sed mali q̄busdam deliramētis. si/
cut ꝙ incidunt se cultris. ꝛ faciunt huiōi turpia. ꝛ ita sig
p bonos facta manifeste possūt discerni ab his q̄ vtute
demonū fiunt. Dat aūt etiā malis talis potestas a deo
alias aūt nihil possunt facere. sm beatū augusti. Vl' ad
fallendū fallaces sicut in egiptios ꝛ in ipos etiā magos
data est. vt in eoꝝ spūum opatōe. i. seductōe viderentur
admirādi. a q̄bus fiebāt damnādi vel ad monēdos fid
les. ne tale aliqd facere p magno desiderēt. Propt qd
etiā nobis in scriptura sunt pdita. vel ad exercendā3 p/
bandāq3 ac manifestādā iustoꝝ patiētia3. vnd in pphe/
tia ꝛ in diomedes. Et vt di. grego. in q̄dam omel. sup il/
lud math. x. Infirmos curate ꝛc. Ad hoc qppe visibilia
miracula coruscāt. vt corda audientiū ad fide3 inuisibi/
lium ptrahant. vt p hoc qd mirū foras agit. hoc qd int⁹
longe mirabilius esse sentiat. vnd nūc quoniā cum fide
lium numerositas excreuit inter sanctam ecclam. multi
sunt q vitā vtutu3 tenēt ꝛ signa vtutum nō habēt. quia
frustra miraculū foris ostendit si deest qd int⁹ opetur.
Item sup illud marci vltio. signa aūt eos q crediderint
hec sequent ꝛc. Dicit idē grego. Nunqd fratres mei. q:
ista signa nō facitis minime creditis. sed hec necessaria
in exordio eccle fuerūt. vt. n. ad fidem cresceret. miracul'
fuerat nutrienda. q: ꝛ nos cū arbusta plātam⁹ tamdiu
eis aquā fundim⁹ quousq3 in terra cōualuisse videam⁹
At si semel radicē fixerint irrigatō cessabit. Hinc ē etē
ꝙ paulus dicit. Lingue in signū sunt nō fidelib⁹ sed infi
delibus. Hiero. etiā in omel. erat hies⁹ eijciēs demonū
sic di. Eijcere demones ꝯmune est opus inter ministros
dei ꝛ ministros dyaboli. Veritatē ꝯfiteri ꝛ iusticiā face
re puatum opus est tantū sanctoꝝ. Ideo si quē videris
demonia eijcientē si nō est cōfessio veritatis in ore eius
nec iusticia in manib⁹ eius. nō est hō dei. Si aūt vidris
vitatem ꝯfitentē. ꝛ iusticiā facientē ꝛ si demonia nō eij/
cit homo dei est. ¶ Hic etia3 nota ꝙ in fine mūdi signa
fideliū cessabūt. sed signa antixp̄i ꝛ eius satellitum pate
bunt. vt di. Greg. mora. xxxij. tractās illud iob. xl. Strī/
git caudā sua3 sicut cedrū. Quid aūt heemoth isti⁹ cau/
da. nisi illa antiq hostis extremitas di. Cum nimiꝝ vas
pprium illu3 pditum hoiem ingredit q spēaliter āttxpc
nominat. Quem q: modo honorib⁹ seculi. mō signis ꝛ
pdigijs ficte sanctitatis in tumore potētie leuare pmit
titur. recte voce dnica cauda illius cedro compat. sicut
enī cedrus arbusta cetera in altum crescēdo deserit. ita
tunc antixpc mundi glām temporalit obtinēs mēsuras
hominū. ꝛ honoris culmie ꝛ signoꝝ potestate transcen
dit   Sed ꝯsiderandū valde est cum heemoth iste cau
dam suā sicut cedrū subleuet. in quo tūc atrocior q3 nūc
se exercet surgat. Que enī genera penarū non nouim⁹
que nō iā vires martiꝝ exercuisse gaudem⁹. Cū igit he/
emoth iste caudā suā in fine mūdi nequi⁹ dilatat. qd est
qd in his tormētis atroci⁹ crescit. nisi hoc qd in euange/
lio p semetipām vitas dicit. Surgent pseudo pphete ꝛ
pseudo xp̄i. ꝛ dabūt signa magna ꝛ pdigia. ita vt in erro
rem mittent si fieri pōt etiā electi. Nūc enī fideles nostri
mira faciūt cū puersa patiunt. Tūc aūt heemoth. huius
satellites etiā cū puersa inferūt mira facturi sunt. Pen
sem⁹ ergo q̄ erit humane mētis illa intētio qn p⁹ martir
ꝛ corp⁹ tormētis subijcit. ꝛ tn ante ei⁹ oculos miracula
tortor facit. cui⁹ tūc vtus nō in ipo cogitatōnū fundo q/
tiat. qn is q flagris cruciat. signis chorusca. Dicit ergo
recte. stringit caudā suā sicut cedꝝ. q: nimirū ꝛ altus tūc
erit veneratōne pdigij ꝛ dur⁹ crudelitate tormēti. Hic
p pphetā di. Insidiat in occulto sicut leo in cubili suo. re
cte leo ꝛ insidiās di. insidiās p miraculoꝝ spēm. Leo per
fortitudinē secularē. Vt enī eos q apte iniq sūt ptrahat
secularē potentiā ostētat. Vt vo etiā iustos fallat. signis
sanctitatē simulat. Illis enī sua det elatō magnitudinis
Istos decipit ostensio sanctitatis. vide i antixpc. ꝛ etia3
Mirica ce. nomē arboris q̄ genesta   in dyabolus.
di. ꝛ deriuat ab amar⁹ ra rū. q: valde amara est. ꝛ nascit
in deserto. ꝛ in saxosa humo. hiere. xvij. Quasi mirice in
deserto. ꝛ pdu. penul. vnde ouidi⁹ methamor. Perpe/
tuoq3 virēs hux⁹. tenuesq3 mirice
Miridicus ca cū. i. mira dicēs. ꝛ ꝯponit a mir⁹ ra rū. et
dico cis. ꝛ cor. di. licet dico cis pmā pducat. q: tenet natu
ram hui⁹ p̄teriti dixi. qd naturalit pmā corripit.
Mirifico cas caui care. i. miꝝ facere. Et ꝯponit a mir⁹.
ra rū. ꝛ facio cis. Et inde mirific⁹ ca cū. q mira facit. ꝛ mi
rificēs tis. in eodē sensu. Et ꝯpat. mirificēs tior sim⁹. sed
mirific⁹ subit locū h⁹ positiui mirificēs. q: nō est in vsu.
Vñ mirifice vel mirificēter tius tissime aduerbium. Et
hec mirificētia tie. ꝛ corr. fi.
Mirmica a mirmidon vl' mirmin di hec mirmica ce. id
est formica. Et hinc mirmiceus cea ceū. i. formice⁹. et hec
mirmicea cee. id est. vruca corpis.
Mirmicites. a mirmica di hic mirmicites tis. quedā gē
ma q̄ formice reptātis effigiē imitat
Mirmicoleon. a mirmica ꝛ leon qd est leo. ꝯponit hic
mirmicoleon tis. idē qd formicoleon. job. iiij. Tigris pe
rijt. eo ꝙ nō haberet p̄dam. vñ sm aliā lrām mirmicole/
on. vñ dicit greg. in moral. Translatōe aūt septuaginta
interptū nequaq3 tigris di. s3 mirmicoleon perijt. Mir
micoleon qppe paruu3 est valde aial formicis aduersū.
qd se in puluere abscōdit. ꝛ formicas frumēta gestātes i
terficit. interfectasq3 ꝯsumit. Mirmicoleon aūt latie di
vel formicaꝝ leo. vel certe expssius formica piter et leo.
Recte aūt formica ꝛ leo nomiat. q: volatilib⁹ siue q̄bus/
dam alijs minutis aialib⁹ formica est. Ipis aūt formicis
leo. has enī quasi leo deuorat. sed ab illis quasi formica
deuorat. Cū enī helephas dicit. mirmicoleon perijt. qd
in beato iob sub mirmicoleontis nomie nisi pauore3 et
audaciā rephendit. ac si ei apte dicat. Nō iniuste pcul/
sus es. q: circa erectos timid⁹. cōtra subditos audax fui
sti. ac si apte dicat. Cōtra astutos te formido pssit. cōtra
simplices temeritas inflauit. sed pdā iā mirmicoleon n̄
habet. q: timida vel tumida tua elatō dū vberib⁹ pmit

ab aliena lesione phibet.   Pōt etiā sm beatū grego.
exponi de dyabolo. vñ dicit grego. Recte leo ꝛ formica
nomiat. q: volatilib⁹ siue q̄buslib3 alijs minutis aima/
libus formica est. ipis autē formicis leo. sicut p̄dixi. has
enī quasi leo deuorat. s3 ab illis q̄si formica deuorat. q:
nimiꝝ antiqu⁹ hostis sicut ꝯra ꝯsentiētes fortis est ita
cōtra resistētes debilis. Si enī eius suggestionib⁹ assen
sus p̄bet quasi leo tolerari nequaq̄3 pōt. si aūt resistitur
quasi formica atterit. alijs ergo leo ē. alijs formica. quia
crudelitatē illi⁹ carnales mētes vix tolerāt. spūales vo
infirmitatē illius pede vtutis calcāt. Vide etiā in formi
coleon. ꝛ in dyabolus
Mirmicon vl' mirmin grece. latie di formica.
Mirmin grece latine di formica.
Miro onis mas. ge. i. mirator. ꝛ deriuat a miror raris.
Itē miro onis. i. vnguētarius. s3 tūc deriuatur a miron
greco qd latine di vnguentū
Mirobalanū. miron ꝯponit cū balanū q̄i redolens ba
lanū. q: ex glāde balani odorata fiat. ꝛ cor. la
Mirocop⁹. miron ꝯponit cū copos qd est labor ꝛ dicit
hic mirocop⁹ pi. i. vnguētarius q laborat circa vnguen
ta faciēda vel vendēda. Et idē di cirocopus pi. a ciros.
qd est manus ꝛ copos labor. ꝛ cor. co.
Miron grece latine di vnguentū
Miropola. miron cōponit cū pole qd est vendere. ꝛ di
hic ꝛ hec miropola le. q vel q̄ vēdit vnguēta. vñ hoc mi/
ropoliū. i. domus vnguētaria vbi vēdunt vnguēta. Ea
dem domus di ꝛ ppola le. a p ꝛ pole qd est vēdere q̄si p
vendere facta. hoc etiā noīe pōt dici q̄libet dom⁹ ad vē
dendū aliqd facta. Et pducit po. q: pole p vendere etia3
producit pmam
Miror raris ratus sum rari. i. pspicere. vl' laudare. vel
p miro habere. Et ponit sepe p cupe cū suis ꝯpositis q̄/
busdā. sc3 p suo ꝯñti antecedēs. Primit⁹ enī miramur.
postea mirata cupim⁹. A miror deriuat hic ꝛ hec mira
bilis ꝛ hoc le. Et ꝯpat. vnde mirabilit lius. sime. aduer.
ꝛ hec mirabilitas tatis. Miror ꝯponit. admiror raris.
id est. valde mirari vel cupere. Admiror vtutes. miror
opa. Cōmiror aris. i. simul mirari Demiror aris. i. valde
mirari vel deorsum. Et est depo. miror cu3 omnib⁹ suis
ꝯpositis. ꝛ pdu. hāc sillabā mi.
Mirotheca ce. i. vnguentoꝝ repositoriū. ꝛ ꝯponit a mi
ron ꝛ theca. ꝛ pducit the
Mirra arbor ē que grece smirnia di. cui⁹ virgulta ara/
bes exurūt. vt melius exudēt ꝛ fructificēt vt di in histo/
r. 18. Itē mirra est gūmi illi⁹ arboris. ꝛ di mirra q̄si ama
ra. vñ isidor⁹. Mirra est arbor arabie. altitudis q̄q3
cubitoꝝ. silis spine cui⁹ gutta viridis ē ꝛ amara. vnde ꝛ
no. nē accepit. Et mirra gutta ei⁹ spōte manās p̄ciosior ē
elicita corticis vulnere vilior iudicat. Ex dictis patet. ꝙ
mirra di tā arbor q3 gutta illius
Mirrum ri. vnguentū est odorifeꝝ ex mirra faciū Jud.
x. Vnxit se de mirro optimo.
Mirtetū teti. locus vbi mirtus crescit. ꝛ deriuat a mir/
tus. ꝛ pducit pnl. vide in mirtus.
Mirteus tea teum. id est. de mirto existēs. vel ad mirtū
ptinens. ꝛ di a mirtus
Mirtosus sa sum. in mirtus est
Mirtus a mari deriuat hec mirtus ti. Vl' mirtus etia3
q̄dam arbor est q̄ in litore maris abundat. vnd ꝛ a gre/
cis mirene di. vl' dicit mirtus q̄a mire redoleat. vnd mir/
tosus sa. sum plenus mirtis
Misach interptat gaudium vel risus. Idem ꝛ misahel
q interptat populus domini
Misael in milach vide.
Miscelio onis q nouit artē miscendi diuersos cibos vl'
potus. ꝛ ē mas. ge. ꝛ deriuat a misceo ces
Miscelaneus a misceo ces. di miscelaneus nea. neum.
ꝛ miscelanus na. nū. in eodem sensu. i. mixtus. vnde hoc
miscelaneū. i. cōmixtum sicut cibus gladiatoꝝ. vl' misce/
laneū di vas in q̄ prādia gladiatoꝝ miscebant. vñ iuue
nalis. Fictile sic veniūt ad miscelanea ludi.
Misceo ces. cui. mixtū quod ad mixturā ptinet. Et mi/
scere. i. potare. vinū p̄bere. Et est tractu3 ind ꝙ antiq mi/
scebant calida frigidis. ꝛ frigida calidis in calice. vnd ca
lix dictus est a calida potatōne sicut adhuc nos misce⁹
aquam vino vel ecōuerso. Et hinc mixtim aduer. Mi/
sceo componit Admisceo ces. cui. vnd admixtim. ꝛ ad/
miscuus cua. cuū. i. cōmixtus. Cōmisceo sces. scui. i. siml'
miscere. vnd cōmixtim. Et cōmiscuus scua. scuū. i. cōmi/
xtus. vnd hec cōmixtura re. Immisceo ces. cui. vnd imi
xtim. Et imiscuus scua. scuū. Permisceo ces. cui. vñ per
mixtim. Et pmiscuus scua. scuū. Promisceo ces cui. id
est pcul vel ante vel p aliq miscere. vnde pmixtim. Et p
miscuus cua. cuū. vt lepus est pmiscui gene. Remisceo
ces cui. Intermisceo sces. Misceo ꝛ eius ꝯpoita faciūt
p̄teritū in scui ꝛ supinū in ctū. ꝛ omia sunt actiua. Secū
dum vo aliā significatō3 sm quā ptinēt ad potatōnem
vel administratō3 vini. neutra sunt sm hug. In vincio
cis. di. etiā hug ꝙ cōmixtio pnunciat in sono de t. q: x. p
cedit t. Et ista est opinio ꝯmunior. Quidam tn̄ dicunt
ꝙ misceo sces. facit mixtum p s. ꝛ vident hoc habere a p/
stiano q di. in xj. li. in tractatu de pticipio. X. quoq3 ante
cedēte vnum inuenio in tus. a textu textus. sed pōt dici
ꝙ pstianus intelligit de verbis q̄ hñt x. in p̄terito pfctō.
Misellus la. lū. dimi. puus miser. Vnd misellul⁹ la. lū.
similit dimi. penul. corr.
Miser. ra. rum. dicit a mitto tis sm vocem. sed sm sig/
nificatō3 miser deriuat ab amitto. Prope q̄dem miser di
citur q omnem felicitatem amisit. Miser etiam di tri/
stis. ꝙ aūt dicit miser quasi min⁹ huans ethymolog. est
Et compat miser rior rimus. vnd misere rius. rime. ad/
uer. ꝛ hec miseria rie. erūna vbi nulla est felicitas. ꝛ for/
matur miserrim⁹ a miser addita rim⁹
Miseratō onis. in misericors est
Misereor a miser di misereor reris. misertus sum. Et ē
misereri sup miseriam alic⁹ ꝯdolere ꝛ compati. Et con/
struitur cum gtō ꝛ dtō quādoq3. sed raro cum accusatō
in eodem sensu. ꝛ misereo res. quod antiqtus fuit i vsu.
ꝛ nō habebat p̄teritum. vnd miseret ꝛ misereē impso/
nalia. Miseret ꝯstruit cū actō ꝛ gtō. vt miseret me tui.
Similit etia3 ꝯstruit miseret vt me miseret tui. ꝛ me mi
sertum est tui.   Et nota ꝙ misereo in eodem sensu ꝛ i
eodem modo ꝯstruebat quo misereor. sm hug. et scias
ꝙ ista q̄nq3 verba impsonalia ꝯstruunt cum actō ꝛ gtō
Penitet. ꝛ tedet. miseret pudet. ꝛ piget ista. Accusatis

iungunt cū gtis. Sz qñ ponunt cū infinitiꝰ req̄rūt tātū acūm. vt peniteꝫ me peccare. ñ ista duo miseret ⁊ tedet nō habēt ꝓterūū sz tantū supplet⁹. vt miseret miserētū tu. tedet tedebat telum ē. ⁊ ꝓstruit cū vtroq; casu ꝑm ꝑs. trāsitie. q; exponit sit ꝺ peniteꝫ me pcti. i. penitē tia peccati babz me Quidā ñ dicūt q̄ ꝓstruit cū actō ex vi cause materialis. ⁊ clauduūt in se suppositū. vt pudꝫ me tui. i. pudor tui habet me. hoc est. de te. Dicūt etiā q̄ ista qnq; vba impsonalia nō adiungunt cum infinitiꝰ. nisi impsonalit. ⁊ rō est. q; ille infinitus ponit loco gtī. vt pe niteꝫ me peccare. i. pcti. ⁊ rō nō pōt suppone re vbo psona li. ⁊ hec fuit opinio magistri bñ. vide in penitco.

Miserēsco scis uchō. de misereo res.

Misericors. cor; ꝓponit cū miseꝛ vel potꝰ miserās. ⁊ ꝺr hic ⁊ hec ⁊ hoc misericors dis. a ꝓpatēdo aliene miserie dicus. q̄si miseꝛ vel miserās cor; habēs sup aliq̄nē affli ctum ꝓpatēdo. vñ misericordit adiuer. ⁊ hec misericor; dia die. q; miseꝛ vel miserās facit cor; dolēs alterna mi seria. ⁊ differt a miseratōe q; bñ velle misericordia est. ⁊ bñ facere miseratōis. est eni miseratō misericordie actio q; misericordia tantū affect⁹ cordis est. q̄ cōpellimur vt miseriꝫ subueniam⁹ vel ꝓpatur si succurrere ñ vale amus. Sz miseratō ex ope ꝓbat. vide in pius vbi po nitur differētia inter mīcordiā ⁊ pietatē

Misero. rarus ratus tū. a miseꝛ vel misereor ꝺr. ⁊ ē misere rari idē q̄ misereri. sz misereri tantū cordis ē. ⁊ si subue nire nō possum⁹. sz miserari ex ope ꝓbat. ⁊ ꝓstruit cuz actō. vt misereor te. i. signū ⁊ opus misericordie vbi exhi beo. vñ hic ⁊ hec miserabilis ⁊ hoc le. dign⁹ miseratōe. q̄ si misericordie vel miserie babilis. vñ miserabiliꝫ adueꝛ biū. ⁊ hec miserabilitas tis.

Miserrimus ma mū. in miser vide

Missa. a mitto tis ꝺr hic missus si. i. nūcius. ⁊ hec missa. le. i. nūcia. ⁊ hinc in eccia ꝺr missa q; ꝑces nostras ferat ⁊ mittat ad deū. Sz missa ꝺr ꝓprie in ēpe sacrificij q̄n ca thecumini foras mittunt clamāte leuita. Si q̄s remāse rit catbecumin⁹ exeat foras. ⁊ unde missa. q; sacramēta altaris interesse nō possūt. q; nōdū regenerati noscūtur

Sed pōt q̄ri. an sacerdos plēs missas dicere possit i die. Ad hoc dico q; bō nō debet pluries in die ꝓmūicare vt saltē q̄ntū ad vnū diē rep̄sentet vnitas dūice passiōis ⁊ vt q̄ntū ad aliq̄d reuerētia sacramēto exhibeat sel tan tū sumēdo. sacerdos ñ est q̄si ꝑsona publica. ⁊ iō oport tet q; nō solū ꝑ se sed ꝑ alios etiā celebret. ⁊ iō necessitate cogēte posset pluries celebrare in die. si aūt necessitas ñ cogat ꝑm q; ꝺr cōse. di. j. Sufficiat sacerdoti semel in die missam celebrare. q; xp̄c semel passus est ⁊ totū mundū redemit. Ver aūt casus excipiunt in q̄bus sacerdos pōt pluries missam i die celebrare. Unus in die natalis dñi in quo pōt cātare tres. In alijs vō diebꝰ potest cāta re duas in sequētibus casibꝰ. vnā ꝑ defunctis. ⁊ aliā de de die si necesse fuerit. Itē ꝓpter necessitatē pegrinoꝝ et bospitū ꝓme. antiū ⁊ infirmoꝝ. ⁊ forte ꝓter necessitatem nuptiaꝝ vbi tēpus laberet. Ita ñ q̄nq; celebret vltra duas ꝓpter aliquā necessitatē. nec aliqua cā adulatōis vel cupiditatis. q; tūc peccaret grauit. vñ vsus. Una di es missam tantūmodo postulat vnā. Excipit defunctus certe cū pegrino. Infirm⁹ cōmeās dñi natalis ⁊ bospes

Et mulier nubēs. cum tpus labit illu. Tres vult natalis nisi binas cetera querūt. Consueuit etiā queri vtruz degradat⁹ possit celebrare missam. Ad boc dicendū est ꝑm theologos. ⁊ vitatem q; etiam degradat⁹ q; ordinez nō amunt potestatē ꝓsecrandi retinet. sed tm ꝓsecran di sibi aufert. ⁊ bō si ꝓsecrat peccat mortaliter. nō ꝓsecra tum est. ⁊ si dicas. sacerdos a potestate epi accipit posse ꝓsecrare. ergo quādo ab epō degradat videt hoc posse amittere. Dico q; epūs nō dedit ordinē sed deus p mun sterium episcopi. ⁊ deus posset auferre. sz nō epūs. q; ñ est ꝓstitutus minister auferendi ordinē licut ꝓferendi. q; ꝓpter efficaciā ꝓsecratōis debet esse ordo ꝑpetuus. Item scias q; de missa possum⁹ loqui dupliciter. aut quā tum ad id quod est essentiale in ea sc; corpus xp̄i. ⁊ sic a quocunq; dicat bona est equalit. q; opus operatū eq̄li ter bonum est ⁊ vtuosum. Vel quātuz ad id qđ annexū est sacramēto ⁊ quasi seruituz. ⁊ sic missa boni sacerdo tis est melior q; missa mali. q; non solū babz efficaciam ex ope opato sed ex opere operāte. Et ideo ceteris pbꝰ melius est audire missam boni sacerdotis q; mali.

Itez nota q; interdicit sacerdoti lepꝛosꝰ ne celebret publi ce coram ꝑsona ꝓpter borroꝛe. tū in secreto bene potest ex deuotōne celebrare. nisi sit adeo corrupt⁹ q; ministeriū sine piculo explere nō possit. Leꝑlus tamē ad sacerdo tium ꝓmoueri nō debz Poterit etiā q̄ri an fornicarij ⁊ excōmunicati ⁊ beretici sacerdotes possint boc sacra mentum dispēsare. ⁊ an debeat eius dispensatō a subdi tis recipi. Ad boc dicunt doctoꝛes q; si aliq̄s cum pecca to ad sacramentū eukaristie accedat. magis cedit ei in nocumentū q̄z in ꝓfectum. Quicunq; aūt ꝓtra ordina tōnem eccle accedit p ui obediētiam peccat. Simoniaci vero ⁊ scismatici. ⁊ excommunicati. ex statu eccle a dis pensatōe buius sacramēti sunt suspēsi. q; sunt extra vni tatem eccleie in qua sacramēta ꝓferunt. Et similiter inter dictum est ꝓcubinarijs sacerdotib⁹ ꝓpter spūalurem maxime que in boc sacramēto requirit. Unde canon di cit di. xxxvj. Nullus audiat missaz sacerdotis quem scit indubitanter concubinā habere. Unde si aliqs ab aliq̄ꝑ dictoꝝ sacramētum suscipiat peccat. ⁊ sic grām non ꝓse quit. Tamē differt a fornicarijs. ⁊ aliꝭ ꝓdictis. q; alius non debz bomo cōmunicare in diuinis sciēter quātum cunq; sint occulti. sz ꝓcubinarij sacerdotes nō sunt vitā di nisi sint notorij. Et dicunt notorij trib⁹ modis. vel p sentētiam q; conuicti sunt. vel p confessionem in iure factam. vel p rei euidētiam. s. quādo est ita manifestum q; nulla pōt tergiuersatōe celari. Ab aliꝭ aūt peccatoꝝ bus licz sacramēta recipe. De notorio tū plenꝰ dicam in notorio. Itē vidē in cōmunio.

Missalis a missa, derivat hic ⁊ hec missalis ⁊ le. ad mis sam ꝑtinens. ⁊ hoc missale lis. p q̄dam libro vbi ꝓtinet misterū misse. ⁊ ꝑdu. sa

Missaticus a misso sas. dicit missaticꝰ ca. cū. pnle. corr. q; frequenē mittit. ⁊ hic missaticus id est nuncꝰ. Et hec missatica id est nuncia ⁊ hoc missaticum id est nūcium q̄d ꝑ missaticū mandam⁹. Itē inuenit hic missaticus ca. q; frequenē canit missaz. ⁊ tūc derivat a missa

Missia a messis derivat hec missia sie. quedam ꝓuin cia quasi messia sic dicta a messium ꝓuentu Unde ⁊ caz

teres ceteris ocreū appellabāt. Et inde missus sia siuz Missilis a mitto tis ꝺr hic ⁊ hec missilis ⁊ corr. si ⁊ hoc le. ad mittēdum abilis. Unde ⁊ q̄dam iaculū hoc missile ꝺr. ⁊ corr. i. pnlt. Idrudēnius. Missile de mlris q̄ frustra miserat vnum.

Missicius cia. cū. ad mittēdum aptus. vl' qui militaz erbibet. ⁊ ꝺr a mitto mittis.

Missito tas. pnlt corripta in misso sas. vid.

Misso sas. i. frequenē mittere. ⁊ est frequē. de mitto tis. missi missum su. u. cōuersa in o. a quo missito tas. aliud frequēta. i. frequenē mittere. unde macrobius Placētas mutuo missitant. Item inuenit misso sas. sauī. i. missam canere. ⁊ tūc derivat a missa. a quo missito tas. frequēt. idē frequenē missam canere.

Missoriū rij. conca modica vbi aliq̄d liquoris immitti tur. ⁊ dicitur a mitto tis.

Mista ste. cōis. ge. i. secretari⁹ vel misteriꝭ auctoꝝ. ꝺr a mistis greco q̄ latine ꝺr misterium

Misterium. A mistis vel misticen grece q̄ latine ꝺr secre tum ꝺr hoc misterii rij. i. secretū. diuinū. ⁊ figurativum seu occultū. unde misticus ca. cū. i. sacer. diuinus occult⁹. figurativus. q; in se secretā ⁊ reconditaz babeat intelli gentiaz. sc; cū aliud ꝺr ⁊ aliud intelligit. ⁊ hoc misterius rij. i. sacramētum sacrū. vl' absconditū. vl' ꝑfiguratō occl ta. vel occultum secretū. q; secretā ⁊ recōditam bz disput tatōem ⁊ intelligētiam. Et differt a misterium. q; milte rium in tpalib⁹ attenditꝭ. sz misterium in spūalibus. vt su it incarnatō bielu xp̄i. ⁊ sicut est ꝓsecratō panis ⁊ vini i altari ⁊ sīlia. q̄ secretam in se ꝓtinēt intelligētiam ꝓprie misteria dicunt. Unde aplus in. j. ad cor. xj. Ecce misteri um vobis dico. Omēs q̄dem resurgem⁹. sz nō oēs imu tabimur. Et scias q; ꝓducit e. in misteriū. vnde dicit mai ister bñ. Et anterium. debz corripi. vt misterium ꝑbiare num. tamē misteriū ꝓducit Unde boza. Iandimus in terduz doctis misteria regū. Sz corripit in li. sacrificiꝫ Misterium fert ꝑcinuisse cruci. sz boc propter necessi tatem metri accidit

Misticus ca. cū pnlt corr. in misteriū exponit.

Mistis vl' misticen grece latine ꝺr secretū

Mistrū a mistis ꝺr hoc mistrū stri. i. latēs odiū

Mueo tes. tui. cē vel fieri mitē. vñ miteſco scis. inchoa. ⁊ derivat a mites mueo. ⁊ ꝑdu. mi.

Mutia tie. i. manſuetudo. Item mutia est plurale neutr de mitis. vide in mitis

Mitifico a mitis ⁊ facō componit mitifico cas. id ē mi tem facio. Et mitigo in eodem sensu ꝺr. s. mollire. tempe rare. bumiliare. ⁊ corr. fi

Mitigo gas. gaui. gare. i. mollire temperare. bumiliare. ⁊ videt esse simplex. q; autē ꝺr mitigo q̄si mitem ago pot us est etby. q; ꝓpositō. ⁊ ꝓponit demitigo gas. id ē de mulcere vel pcutere. ⁊ corripit penultimā. ⁊ pōt derivari Mitilena ne q̄dam loc⁹ de q̄ habet ri mitigo a mitis actu. aplꝰ. xxvnj. ⁊ ꝑdu. pnlt. unde in auroza. Ipꝰ tātas clades nos insula q̄ mitilena

Mitis amollis derivat hic ⁊ hec mitis ⁊ hoc te. id ē bu milis. mollis. benignus. nō durus. maturus. unde dicit poma mitia matura ⁊ mollia. ⁊ compat mitis tior sum⁹. unde mitter sed nō est in vsu. nus sime adueꝛ. Et hec mi

Mitus a mitis dicitur hic mitus miti. id est fabula iocola ꝛ relatu dulcis
Mixtus ta. tū. in misceo scs est

M ante N

Mna mne. pondus est. Et est nomē grecū ꝛ qn̄qꝫ ponitur ꝑ obulo. Inuenit etiam impatiuum de no ras. sed tūc scribitur sine m. vn̄ v̄sus. Si vis mnā vir na. dabit tibi nātis in ir mina. Et vt dicunt mna duas libras et semis appendit.

M ante O

Moab ꝛ amon filij loth a quibus moabite ꝛ amonite dicti sunt. ꝛ acuit in fine moab.
Moderatus a moderor raris dr̄ moderatus ta tū. nomen. i. temꝑatus. Et compaṫ moderat⁹ tior tissim⁹. Unde moderate tius sime. aduer. ꝛ est moderat⁹ qui nec plus nec min⁹ facit q̄ꝫ debeat. Et ꝯponit Immoderat⁹ ta. tū. q̄ plus vel min⁹ facit. ꝛ sim̄r ꝯpatur.
Modernus a modus dr̄ modernus na. nū. i. istius tēporis. ꝛ comparatur modern⁹ nior. simus. vn̄ moderne ni⁹ sime aduer. ꝛ hec modernitas tatis
Moderor a modus dr̄ moderor raris. ratus sum. rari id ē regere gubernare. ꝛ in eodem sensu ꝯstruit cū datiō ꝛ actō. Unde hic moderator toris. ꝛ hec moderatō onis ꝛ hic ꝛ hec moderabilis ꝛ hoc le. vn̄ moderabiliter aduer. ꝛ hoc moderamē minis. ꝛ hoc moderamentū ti. ꝛ moderati aduer. ꝛ moderanṫ aduer. ꝛ cor. de moderor
Modestus a mod⁹ dr̄ modestus sta. stū. i. temperat⁹ ꝛ discret⁹ nec plus q̄dq̄ꝫ nec min⁹ agens nec etiā irascens. Et compaṫ modestus stior sim⁹. vn̄ modeste sti⁹ sime. aduer. ꝛ hec modestia stie. Modestia est in facto. sꝫ modus in dicto vel ꝯcupiscētia.
Modicus. A modus deriuaṫ modic⁹. ca. cū. i. ratōnal' mēsuratus moderatus. ꝛ modicus. i. puus. sed imprope ꝛ abusiue dr̄. vn̄ modice aduer. ꝛ hec modicitas tatis. ꝛ modico cas. i. temꝑare modificare. ꝙ aūt dicit modic⁹ q̄si modū capiēs vel q̄si modi custos. ethy. est. Et cōponitur. Immodic⁹ ca. cū. i. intempatus. immensurat⁹. et corripiūt predicta di.
Modifico a modus ꝛ facō cōponit modifico cas. caui care. id est temꝑare alicui⁹ modi facere. vn̄ modificus ca. cum. ꝛ corripit fi.
Modiolus li. dimi. puus modi⁹ sm̄ hug. Dicit etiam modiolus pn̄lt cor. illud grossum lignū in rota per qd̄ caput axis imittiṫ in quo rad. i. in circuitu infixi sunt. et dicitur tunc modiolus. a modio q: in modū modij capax est ꝛ cōcauus
Modius. a modus dicit hic modius dij q: sit ī suo modo ꝑfectus. ꝛ est mēsura librarū q̄dragintaq̄tuor. ꝛ sextariorum viginti duorū cui⁹ numeri causa inde tracta est q: in ꝑncipio deus vigintiduo opa fecit. Nam prima die septē opa fecit. i. materiā informē āgelos lucē superiores celos terrā aquā ꝛ aerē. Scd̄a die firmamētū solū. Tercia die q̄ttuor scꝫ maria semina satōnes ꝛ plantaria. Quarta die solē lunā ꝛ stellas. Quīta die tria. s. pisces ꝛ reptilia aquarū ꝛ volatilia. Sexta āt die q̄ttuor scꝫ bestias pecudes reptilia terre ꝛ hoīem. ꝛ facta sunt omīa vigintiduo genera in sex dieb⁹. Et vigintidue generatiōes sunt ab adā vsqꝫ ad iacob ex cui⁹ semine nata ē ōis gens israel. ꝛ vigintiduo libri veteris testa. vsqꝫ ad hester. ꝛ vigintiduo sunt lrārū elemēta. qbus ꝯstat diuine legis doctrina. His igiṫ exēplis modi⁹ vigintiduorū sextariorū. a moyse sm̄ sacre legis doctrinā effect⁹ est. ꝛ q̄uis diuerse gētes huic mēsure pōdus vel adijciāt ignorant vl' detrahāt. tn̄ apud hebreos ꝯstitutiōe diuina tali rōe fuaṫ. Itē modi⁹ est cui arbor nauis insistit. ob similitudinē mensuralis vasis sic dict⁹
Modo aduer. in mod⁹ vide.
Modulor. a modul⁹ qd̄ est cātus dr̄ modulor laris ri⁹. sum. lari. i. cātare dulcit melodias facere. inuenit etiam modulo las in eodē sensu. Un̄ hoc modulamē minis. cātatō dulcis ꝛ mellica. Et modulās tis om. ge. vn̄ modulanṫ aduer. ꝛ hec modulātia tie.
Modul⁹ a mod⁹ deriuaṫ hic modul⁹ li dimi. pu⁹ modus. vn̄ hic modul⁹ li. i. trop⁹. cātus q̄ pcinit in pncipio misse vel matutini vel vespa. ꝛ cor. du.
Mod⁹ di. i. termin⁹. finis vel mēsura vel maneries vel condicō vel tpamentū Et ponit dtūs ꝛ abltūs istr⁹ nois scꝫ mō aduerbialiṫ p nūc vel aliqn̄ vl' pauloante vl' tantūmodo. Et ꝯponit. Amodo. i. deinceps. Tātūmō Solūmodo. et postmodū. i. postea. et admodū. i. valde. Itē iste gtūs modi ꝯponit. Istiusmōi Illiusmōi. Aliusmōi. Hu⁹mōi. Huiuscemōi noīa indeclinabilia et ōis ge. De hoc pleni⁹ dixi in tercia pte in ca. de figura ꝯposita nominis. Mod⁹ etiā est accidēs v̄bi. et sm̄ hoc sunt qnqꝫ modi. scꝫ indicatiu⁹. impatiu⁹. optatiu⁹. subiunctiuus. infinitiu⁹. Quot aūt tpa habet qlibet mod⁹ supi⁹ in tercia pte in tractatu v̄borū vbi egi de modis v̄borū. Utrū aūt. Quō Nullomō Ullomō Qd̄ammō sint vna ps. vel due. supra determiāui in scd̄a pte vbi egi de accentu aduerbij. in ca. de ꝯpositis a mō
Moys grece latine dr̄ aq̄. et acuit in fine
Moysaye⁹ ca cū. res moysi vel ad moysen ptinēs. pn̄lt correpta. et dicit a moyses. et taceṫ y. in pnunciatō: licet scribaṫ
Moyses a moys qd̄ est aq̄ dr̄ hic moyses si. i. aquatic⁹. q: in aq̄ fuit inuētus et ex aq̄ sumptus Un̄ moyses interp̄taṫ sumpt⁹ ex aq̄. inuenit eni eū ad ripā fluuij expositū filia pharaonis quē colligēs adoptauit sibi et vocauit eū moysen. q: de aq̄ sumpsisset eum Et videṫ qbusdā ꝙ sit nomē cōpositū a moys et hiesus. qd̄ est saluator. q: saluat⁹ fuit ex aq̄. et cor. pn̄lt. Unde in auror a dr̄. Quod petis o moyses viuēti nō dat vl'a Sꝫ de sillaba vltima pōt dubitari an acuaṫ. Dicūt qdāꝫ ꝙ nō debet acui cum sit declinabile. sicut nec vlixes vlixis Alij dicūt ꝙ debꝫ in fine acui. et hoc vsus maxime lombardorū approbat. Et scias ꝙ sepe inuenit achilli pachillis et moysi p moysis in gtō p apocopā
Mola. a molo lis dr̄ hec mola le. vbi ferrū moliṫ. et acuit et mola le puls ex farina aq̄ et sale qua olim victime inter cornua pfundebanṫ. Et si patiētes erāt bone erāt. et si recalcitrabāt male erāt et reijciebanṫ. Un̄ hiesus ꝯpt̄ fuit bona victia. q: nō recalcitrauit. sꝫ q̄si ouis nō apiēs os suū duct⁹ est ad occisionē. et inde cōponit immolo las. id est sacrifico. Itē a molo lis hec mola le. vbi frumētū teriṫ. vel dicit mola q̄si mala. a malon. i. a rotūditate sui.

Mola asinaria dr̄ q: cū ea molit asin⁹ q: in qbusdā molendinis asin⁹ voluit rotā cū mola. vel mola asinaria dr̄ grauis ꝛ pōderosa sarcina q: onerat asinū. ꝛ cor. mo. vide in moles.
Molaris a mola deriuaṫ hic ꝛ hec molaris ꝛ hoc re ad molā ptinēs. ꝛ hic molaris lapis mole vel vn̄ fiūt mole vel magn⁹ ad modū mole. ꝛ hic molaris dēs maxillaris q: cibū illis dētibus q̄si mola molim⁹.
Molendinū a molo lis dr̄ hoc molendinū ni. vnde hic molendinari⁹ rij. ꝛ hec molēdinaria rie.
Moles lis fe. ge. i. difficultas. magnitudo magnū pondus. ꝛ pdu. pmā. sꝫ molo lis ꝛ mola le cor. mo. Un̄ v̄sus Que frumēta molit. mola sit moles tibi pōdus. Nō leuitate mole sꝫ aq̄ currit rota mole.
Molestus. a moles dr̄ molest⁹ ta tū. i. eger tristis. turbatus q̄si a mole turbatōnis sic dict⁹. Et molest⁹ etiā dicit. molestiā inferēs. inquietās. ꝛ ꝯpaṫ molest⁹ tior tissimus vn̄ moleste ti⁹ sime aduer. ꝛ hec molestia tie. ꝛ hinc molestiosus sa sum. i. molestiā inferēs. vn̄ molesto tas taui tare. i. molestū vel molestiā facere. inqnare. ꝛ ē actīm
Molimen a molior ris dr̄ hoc molimē nis. i. conamen. Pōt etiā habere sigficatōes de molior. ꝛ pdu. li.
Molimentū a molior liris dr̄ hoc molimentū ti. i. conamen.
Molior a moles deriuaṫ molior ris litus sum liri. i. cum difficultate conari. ꝛ dr̄ ppriē de magnis reb⁹. vel moliri. i. machinari. pare. fabricare. excogitare. disponere. vel cū difficultate vel ingeniose aliqd facere. Molior ꝯponit cū a. ꝛ dr̄ amolior ris. i. remouere. auertere. Itē ꝯponit. Demolior ris. Emolior ris. i. valde vel extra moliri. ꝛ est deponē. molior. ꝛ pdu. pmā. scribit tn̄ p vnū l'. Lucan⁹ in. v. Heu quantū fortuna humeris. iā pōdere fessis. Amolit onus ꝛc.
Molitor a molior ris. dr̄ hic molitor toris. artifex fabricator. ꝛ poucitli. Ouidius in. x. metha. Primeqꝫ ratis molitor iason.
Molleo. a mollio lis dr̄ molleo les lui lere. i. esse vl' fieri mollē. ꝛ ꝯponit. Emolleo les. ꝛ hinc mollesco scis. ichō. ꝛ emollesco scis inchō. Remolleo les. i. iterū mollere. ꝛ inde remollesco scis. ꝛ scribunṫ p geminū l.
Mollestra stre. pellis ouina. a mollis lis dr̄ q: sit moll'.
Mollicia cie. in mollicies vide.
Mollicies. a mollis dr̄ hec mollicia cie. ꝛ hec mollicies. ciei. in eodem sensu.
Molliculus. a mollis dr̄ mollicul⁹ la lū. aliquātulum mollis. ꝛ corripit penultimā.
Mollifico. a mollis ꝛ facō ꝯponit mollifico cas caui. i. mollē facio. ꝛ est v̄bū actīm. ꝛ cor. fi.
Mollio liui litū lire. i. tpare. mitigare. blādire. eneruare mollē reddere. Job. xxiij. Deus molliuit cor meū. vnde mollito tas frequē. pen'. pdu. Mollio ꝯponit. Cōmollio lis. i. simul mollire. Demollio lis. i. valde vel deorsū mollire vel indurare. Emollio lis. i. valde vel extra mollire. Permollio lis. i. pfecte mollire. Premollio lis. i. p alijs vel añ mollire. Remollio lis. i. iterū mollire. Submollio lis. i. subt⁹ vel parū mollire. ꝛ ē actīm mollio cum omnib⁹ suis ꝯpositis ꝛ q̄rte ꝯiugatōis.
Mollis. a mollio deriuaṫ hic ꝛ hec mollis ꝛ hoc le. q: vigorē serus eneruati corpis dedecoret. ꝛ q̄si mulier emolliatur. ꝛ compaṫ. vn̄ molliter lius sime aduerbi. Mollis componit. Premollis. q̄si mollis. Permollis. Et inuenit mollis nomē ꝛ v̄bum ꝛ vtrūqꝫ pmā pdu. positiōe vn̄ qdam. Tu v̄bis mollis me blādis femia molt.
Molo lis. lui. lere. caret sup̄. aut facit multū vel molitū pn̄lt cor. Et est molere acuere ꝛ ppriē ferrū. ꝛ molere. i. terere sicut triticū vel aliā annonā Et molere. i. subagitare vel coire. vnd̄ in li. iud. Sāsonem clausum in carcere molere fecerūt. vbi di. magister in historijs. Molere fecerunt q̄si ope huili eum affligētes. Hebrei tn̄ tradūt ꝙ philistei fecerūt eū dormire cum mulieribus robustis. vt ex eo ꝓlem robustam suscipēt. ꝛ est tracta hec sigficatio a pdicta. Qui. n. coit q̄si molere ꝛ terere videṫ. Molo ꝯponit. Cōmolo lis. i. simul molere. Demolo lis. id ē male vel male molere. Emolo lis. i. extra vel valde molere. Immolo lis. i. valdē vel intus molere. Premolo lis id est pfecte molere vel subagitare. Remolo lis. i. iterū molere. Molo ꝛ eius cōposita faciūt pteritū in lui. ꝛ carent sup̄. Et sm̄ qd̄ ptinent ad actū molarū neutra sunt. sed sm̄ qd̄ accipiunṫ trāslatiue p terere vel subagitare. actiua sunt ita di. hug. ꝛ cor. mo. Unde hora. in smoni. Permolere vxores nolim ladarier inqt. Sed moles pmam pducit. vn̄ qdam. Que frumēta molit mola. moles sit tibi pōdus Hic nota ꝙ molo lis nō habꝫ supi. in frequēti vsu ad oriam huius noīs multū. possumus tn̄ dicere molitū. sicut volo qd̄ deberet facere vultū. sicut patꝫ p nomē pticipiale vult⁹. qd̄ sm̄ p̄sti. nascitur ab eo. ꝛ tn̄ est iam in vsu volitū apd̄ theologos
Moloth qdam ydolū fuit
Molosus. A molo lis dr̄ hic molosus si. i. magnus canis quasi ad molandū apt⁹ seu patus. vl' malosus fuit filius pirri. vnd̄ dicta est hec molosia q̄dā terra scꝫ epirus vel ps epiri. vnd̄ molosus sa. sum. ꝛ molosi⁹ sia. siū Et hic molosus si. qdam pes ꝯstans ex trib⁹ lōgis. dict⁹ a saltatōne molosorū quā exercuerūt armati. Et hic molosus si. p cane. q: optimi ꝛ magni abundāt canes. ꝛ hic molosic⁹ ia. cū. i. mordax vel rapax. Hinc etiā videṫ dici hic molosi⁹ qdāꝫ lapis viridis ꝛ grādis. ꝛ pdu. lo.
Molucrū cri. dicit illud cū q̄ mola vertiṫ. Et molucrū id ē tumor vētris ꝛ dr̄ a mola le.
Momē. a moueo ues. dr̄ hoc momē minis. i. momentum tam p motu q̄ꝫ p spacō tpis. ꝛ cor. pn̄lt gti
Momentū a moueo ues dr̄ hoc momentū ti. q̄si mouimentum. q: cito ꝛ in transitu moueaṫ tam breue spaciū tēpis. Unde ꝛ sepe poniṫ p mutatōe vel momēto. Momentū etiāꝫ dicit stilus in quo momenta colliguntṫ. q: cito ad modum momēti inclinaṫ. Itē momentū statere Esa. xl. dr̄ stilus vel vel lingula in trāsuersali ligno posita p quā dinoscit vtrū lances in trutina equaliter ponderent. Et scias ꝙ hora est vigesimaquarta ps diei naturalis. Punctū est quarta pars hore. Momentū est decima pars puncti vel quadragesima ps hore Ex hoc patet ꝙ momentū cito moueṫ. A momentū deriuaṫ momentane⁹ nea neū. Et momentari⁹ ria riū. i. trāsitorius cito transiēs. parū durās
Monachus a monos quod est singularitas dicit hic monachus chi. q: singularis sit ꝛ solitari⁹. q: monachi a singularibus actib⁹ et vita segregati quasi soli moraṫ.

Si ergo solitariꝰ interptat vocabulū monachi qd facit
in turba q solus ē.⁊ aūt dr monachꝰ q̄si vniꝰ aie custos
etbimo.est. Et sunt plura genera monachoꝝ scꝫ cenobi
te.quos in cōi viuētes possumꝰ appellare anachoretas
idē ⁊ heremite. Et a monachꝰ dr hec monacha che.et
iam facit dtūs ⁊ ablt̄us pl'alis monachabus.⁊ hic ⁊ hec
monachalis ⁊ hoc ale.⁊ hic ⁊ hec monachilis ⁊ hoc le.⁊
monasticꝰ ca cū.⁊ cor.mo p̄dicta vide in ep̄s
Monalis in monas exponit.
Monar.i.stultus
Monarcha.monos cōponit cū archos qd est p̄nceps.
⁊ dr hic monarcha che.i.p̄nceps vniꝰ ciuitatis vel singu
laris p̄nceps scꝫ q singularē possidet p̄ncipatū sicut ale
xander apud grecos.⁊ iuliꝰ apud romanos. Unde hec
monarchia chie.i.singularis p̄ncipatus vel potestas.et
acuit penultima in monarchia.
Monarsiculꝰ.moneo cōponit cū ardeo vl' ardore.et dr
hic monarsiculꝰ li.i.stultꝰ iracūdus.q cito mouet ad irā
vñ plautꝰ. Quid tu monarsicule p̄sumis ⁊c.⁊ cor.pnlt.
Monas a monos qd est vnū dr hec monas adis.i.sin
gularitas p̄ncipiū scꝫ nūeri q dr vnꝰ vel vnitas.i.singu
laritas.⁊ monalit' aduer.i.vnialiter singulariter. Et scias
q monas corripit p̄mā in anticlaudiano vbi dr. Et mo
nas nūeri de se parit vnica turbas.sꝫ vsus ille p̄d. Mo
nade subtracta dicet apocopa facta. Hoc aūt id cōtingit
qꝛ nō bñ scita latinis natura vocabuli greci.sꝫ scimus q
deriuata a monade breuiāt mo vt monachatꝰ.
Monasteriū.monos cōponit cū sterion qd est stacio.et
dr hoc monasteriū rij q̄si singularis ⁊ solitaria statō.qꝛ
ibi habitātes a secularibꝰ segregati actibꝰ ⁊ vita q̄si soli
morant. Unde monasteriolū li dimi.⁊ hic ⁊ hec mona
sterialis ⁊ hoc monasteriale.
Monedula.a moneta dr hec monedula le.q̄si monetu
la.qꝛ cū auꝝ vel aliquā monetā inuenit aufert ⁊ occul
tat.⁊ corripit penultimā
Moneo nes nui nitū.⁊ cōponit Admoneo es net. Mo
net q p̄cipit. Admonet q qd acciderat memorie reducit
Itē monemꝰ futura. Admonemꝰ p̄ñtia. Itē cōponit.cō
moneo nes.i.simul monere. Monemꝰ minores Commo
nemus pcs. Rogamꝰ maiores. Itē cōponit Premoneo
nes. Permoneo nes. Remoneo nes. Submoneo nes
id est.latent' vl' paꝝ vel post monere. Moneo actiuū est
cū omnibꝰ suis cōpositis.⁊ cor.hāc sillabā mo. Ouidiꝰ d
arte. Disce bonas artes moneo romana iuuētus.
Moneta.a moneo dr hec moneta te.qꝛ monet ne qua
fraus in metallo vl' pōdere sit.vñ hic monetarius rij.⁊
monetariꝰ ria riū.⁊ hoc monetariū rij.locꝰ monete qui
etiā hoc monetū dr. Itē moneta dicta est iuno.qꝛ monu
it romanos p anserē.vnde lucanus. Flumina castrēsis
miscebis flama monete.
Monialis a monas dr hec monialis lis p̄du.pnlt.id ē.
monacha.vñ hic ⁊ hec monialis ⁊ hoc le.⁊ cōponit Sā
Monibilis a moneo nes dr hic ⁊ hec ctimonialis
monibilis ⁊ hoc le.qd cito monet ⁊ cor.bi
Monile a munio nis dr hoc monile lis qddā ornamē
tum pectoris mulieris.qꝛ muniat pectꝰ mulieꝝ ne lecca
catores manū possint mittere in sinū eius vel dr monile
a moneo qꝛ moneat castitatē. Monet enī vidētes illaꝫ
esse marito copulatā.⁊ amplius nō debere ab alio tāgi.
Oli.n.nō solebāt monilia nisi maritate differre vl' dr mo
nile a munere qꝛ p munere solebat dari. Hoc etiaꝫ ser
pentum dicit qꝛ cōstat ex amphorisis qbusdam aureis
⁊ varijs gemmis in modūꝫ tracture s'pentis. Plerūqꝫ
etiaꝫ p monile omia ornamenta mulierū signant.qꝛcun
qꝫ illis p munere dantur.⁊ p̄du.ni monile. vide versus
Monimen minis.cor.pnlt tam nti q̄ꝫ gti in torques
i nde grecismꝰ. Momentum dicas tpus monimē mo
nimentū.vide in monimentū.
Monimentuꝫ a moneo nes.dicit hoc monimen minis
⁊ hoc monimentuꝫ ti.p qd ad aliqd monemur.⁊ nobis
aliqd reducit ad memoriā. Unde historie dicunt moni
menta.qꝛ p̄terita nos monent ⁊ ad memoriā reducunt.
⁊ etiā indicia amoris.s.q nobis relinquūt in signū amo
ris ⁊ memoriā monimēta dicunt.⁊ dicit hoc monimen
tum q̄si monēs mētem.⁊ est ethy.
Monitoriū a moneo nes dr hoc monitoriū torij.locus
monendi.sicut scola.vbi discipulos docemꝰ ⁊ monemꝰ
Inuenit etiā monitoriū p monimē
Monocētaurus.a monos qd est vnū ⁊ cētaurꝰ dr hic
monocentaurꝰ ri.mōstruꝫ caput habēs iouis
Monoceros. Monos qd est vnū cōponit cum ceros
qd est cornu.⁊ dicit hic monoceros rōtis.i.vnicornis.qꝛ
vnum cornu in media frōte habent.⁊ est idem animal
qd rinoceros. Pōt etiam declinari latie monocerus ri
rinocerꝰ ri.pnlt cor.vide in rinoceros
Monocolos cōpo.a monos ⁊ colō. Uide etiaꝫ in colō
Monocosmꝰ mi.genus vehiculi qd ab vno iumento
trahit. Et hinc monocosmuꝫ.id est carrus vnū tantum
portās. Et cōponit a monos ⁊ cosmꝰ
Monoculus. Oculus cōponit cū monos qd est vnuꝫ
⁊ dicit monoculus.id est vnum habens oculuꝫ tantuꝫ
Monogamꝰ mi.pnlt corre.dictū.qꝛ ⁊ cor.pnlt
tantū vni vxori nupserit. Et cōponit a gamos qd est nu
ptie ⁊ monos qd est vnum
Monopolis.a monos qd est vnum ⁊ polis ciuitas cō
ponit hec monopolis.hꝰ monopolis ciuitas sub seha
bens ciuitatē vnam.vel qꝛ vnica ⁊ singularis ciuitas.s.
q reliqs in aliq regione melior sit ⁊ liberior.⁊ cor.po
Monopolium lij.est statō vbi vna res vendit.⁊ dicitur a
monos qd est vnū ⁊ pole qd est vēdere.
Monoptotꝰ. Ptotos qd est casꝰ cōpo.cū monos.⁊ dr
monoptotꝰ ta.tū.i.vnū casum hñs.⁊ cor.pnlt.
Monos grece latine dr vnū vl' singularis.⁊ acuit in fi.
Monosticō a monos qd est vnū.⁊ sticō versus cōpo
nitur hoc monosticō vel monostitium. opus vnius ver
sus ⁊ acuitur in fine
Monostrophus.in strophos vide
Mōs A moueo dicit hic mōs tis.altus terre tumor et
diuidit in tria scꝫ radicem latus.⁊ iugum qd est summi
tas mōtis. Idem ⁊ collis. Et dicit a moueo quia a terra
quasi in altū moueat. Uel p cōtrarium dicit mōs a mo
ueo qꝛ minime mouet de loco ad locuꝫ.vel dr a munio.
qꝛ munit nos.vel ab emineo qꝛ emineat. Nam s'm ysid.
Mōtes sunt tumores terraꝝ altissimi.dicti qꝛ sūt emi
nentes.q aūt dicit mōs quasi moles opposita nascenti
soli.ethymologia est. Et est mōs speciei p̄mitiue ⁊ deri

uatiue. Primitiue.quātuꝫ ad mōtanꝰ. Deriuatiue quā
tum ad moueo ues. Et vt di.frater albertꝰ.ex mōte qui
vocat caucasus oriunt flumia magna aquaꝝ multarū
Hic aūt mons maior est omibus mōtibus orientalibꝰ
ad aqlonem tendētibꝰ.de hoc dictū est in caucasꝰ. Iteꝫ
scias q sunt qdam montes q dicunt mōtes supmi alti.i
qbus nō generant ros vel pluuia.nec ventꝰ sentitur. De
huiōi mōtibus legit in cronicis.q philosophi ascenden
tes in eos causa philosophandi.secum tñ portauerunt
aquā in vasis ⁊ spōgias.vt spōgijs in aquā missis ⁊ ori
applicatis attraherēt sibi superiorem ⁊ crassiorē aerem ad
refrigeriū pectoris.vt ibi aliquātulū subsistere possent.
Ad hoc facit qd pap.di. Olimpꝰ inqt mōs macedonie
tāte altitudis est.vt in eiꝰ cacumie nec vētus sentiat nec
nubes se colligāt.qꝛ excedit istum aerē humidū in quo
aues celi volitāt.qd ab eis p̄ditum est q solebāt nescio
quorū sacrificioꝝ causa memoratū ascēdere mōteꝫ ⁊ ali
qs notas in puluere scribebāt.qs ab alio anno itegras
inueniebāt.qd fieri nō posset si locꝰ ille vētis aut pluuie
pateret. Demū tāta est tenuitas illiꝰ aeris.vt nō suspi
rare duraret. Illuc.n.ire nō poterāt.nisi spōgias hume
ctatas naribꝰ applicarent.vnd crassiorē ⁊ cōsuetū spiritū
ducerēt. Hi ergo indicauerūt etiā nullā auē in illo loco
se aliqñ vidisse.vide etiā in nubes. Iteꝫ nota q mons q
dam dicit oliueti ppter copiā oliuaꝝ. Unde actu .j.cap.
Tunc reuersi sunt hierosolimā a mōte q dicit olueti q
est iuxta hierusalē.sabbati habēs iter.⁊ p vnum miliare
distat a hierusalē.vt di.magister in historijs. Uetus edi
tio habet a mōte triū luminū. Sic aūt dictꝰ est mōs oli
ueti qꝛ de nocte ex pte occidētis illuminabat igne tēpli
qerat iugis in altari. Mane in pte orientali p̄mos reci
piebat radios solis anteqꝫ illustrarēt ciuitatem. Habe
bat etiā copiā olei qd est etiā fomentū lumis. In glo.āt
sic dicit. Mōs oliueti ab antiqs mōs triū luminū voca
batur.lucerne scꝫ de tēplo resplendentis.ac solis ex alte
ra pte orietis.⁊ olei in ipo monte naturalis lucis. q tria
cōueniūt p̄fectōni.ppter diuini verbi lucē de eccl'a fulgē
tem ppter solis iusticie fulgorem.⁊ ppter pure cōsciētie
nitorē.vide in pruina.
Monstro stras.straui strare.i.ostēdere. vnd hic mon
strator toris.⁊ mōstrabilis le. Et hoc monstrū stri quia
mōstrat aliqd futurū. Sed ppie monstrū qd stati mō
strat qd appareat.vnd mōstruosus sa.suꝫ. Et mōstrosus
sa.sum.omia in eodem sensu. Et hec duo cōpant.vñ hec
mōstruositas tatis.⁊ hec mōstrositas tatis. Monstro
cōponit Demonstro stras. Premōstro stras. Et ē acti
uum cū omibus suis cōpositis. Hic nota q augus.in
xvj.li.de ciui.dei loquēs de mōstruosis seu mōstris sic
di. Perhibent qbusdam plātas vsas esse post crura. qui
busdam vtriusqꝫ sexus esse naturā.dextrā mammā vi
rilem ⁊ sinistrā muliebrē.vicissimqꝫ inter se coeūdo ⁊ gi
gnere ⁊ parere.alijs ora non esse eosqꝫ p nares tantum
mō alitū sumere.vid in hermofroditꝰ. Item ferūt eē gē
tem vbi singula crura in pedibꝰ habēt.nec poplice flec
tunt.⁊ sunt mirabilis celeritatis. Ante annos aliquot
nostra certa memoria in oriēte natus est duplex hō su
perioribꝰ mēbris inferioribꝰ simplex. Nā duo sibi erāt
capita.⁊ duo pectora q̄ttuor manꝰ.venter aūt vnꝰ et pe
des duo sicut vni homī ⁊ tādiu vixit vt multos ad eum
videndū fama traheret Sꝫ pōt qri. An p̄dicta hoim
genera mōstruosa traxerint originē ab adā. Ad hoc re
spōdet aug. Omia genera hominū q dicunt esse.credere
esse nō est necesse.veꝝ qsqꝫ vspiā nascit hō.i.aial rōnale
mortale quālibet nostris inusitatū sensibꝰ gerat formā
corporis.seu colorē.seu motū.seu sonū.seu qualibet vi. q̄li
bet pte.qualibet q̄litate.naturaꝫ ex illo vno p̄thoplasto
originē ducere nullus fideliū dubitauerit. apparꝫ tamē
qd in pluribꝰ natura obtinuerit.⁊ qd sit ipa raritate mi
Monstꝝ in mōstro as ē.vid etiā i portētū rabile.
Montanꝰ.a mōs dr mōtanꝰ na nū.vñ qdam. Pro va
nis vbis mōtanis vtimur herbis. Itē a mōs dr monta
na noꝝ.tantū in plurali nūero.i.mōtes.⁊ ppie montes
magni.vñ in luca. Abijt in mōtana cū festinatōe. ⁊ mō
tani dicti sunt qdā heretici.qꝛ tpe p̄secutōis in mōtibus
latuerūt.q occasione se a catholice eccie corpe diuiserūt.
Hic mōtanus dictꝰ est quidaꝫ vir pprio noie.⁊ p̄ducit
Monticulꝰ.a mōs dr hic mōticu penul.mōtana.
lus li.dimi.puus mōs. Unde mōticulosus sa sum. Un
de hec mōticulositas tatis
Montuus.a mōs dicit mōtuus tua tuū.⁊ hinc mōtuo
sus sa sum.in eodem sensu.i.plenus mōtibꝰ. Et mōtuo
sus cōpat.vñ hec mōtuositas tatis.
Monumentū.a moneo nes dr hoc monumentū ti.i.se
pulcꝝ mortuoꝝ.qꝛ ptranseūtiū mentes moueat ad hoc
debere trāsire.vel qꝛ moneat mētes ad defuncti memo
riā.vel etiā ad sui cōtemptū. Uñ ⁊ dr monumētū q̄si mo
nens mentē scꝫ trāseuntiū.vt cogitēt d morte aut ad me
moriā defuncti ⁊ cōtemptū sui.vel monumētum dr eo q
moneat.i.admoneat mentē ad veneratōem sancti ibi se
pulti.qꝛ s'm remigiū dū nos cōsideramꝰ sanctoꝝ monu
mēta q sua corpa p xpo tradiderūt monemur venerati
nem illis impendere.
Mora.a moror aris.dr hec mora re. Mora aūt est que
impedit. Tarditas q impedit. Itē mora in re. Tarditas
in homie.vñ hec morula le.di.⁊ morosus sa sū.i.tardus
Et cōpat.vñ morose sius sime adu. Et hec morositas tis
⁊ cor.p̄mā mora cū suis cōpositis. Et a mora dr moratus
ta tū.⁊ cor.p̄mā.sꝫ qñ deriuat a mos p̄du.p̄mā. Inuenit
etiā hec morꝰ ri.p quadā arbore.⁊ hoc morū ri.pluralit
hec mora p fructu.⁊ p̄du.tūc mo.vñ vsus. Sūt matura
mora pira p̄sica coctana mora
Moracia a mora dr hec moracia cie.i.nux dura diu ser
Moralis.a mos dr hic ⁊ hec moralis ⁊ hoc uata
le.qd ptinet ad mores vel qd habet mores.vel q tractat
de moribꝰ.vñ hoc morale lis.p quodā libro.q tractat d
moribꝰ Et hec moralia liū.p eodē libro.⁊ hec moralitas
tatis.⁊ p̄du.ra. Itē scias q morale vbū siue imitatiū dr
vbū signās morā rei sui p̄mitiui.vt patriso.i.morem pa
tris gero. De hoc supra dixi in tercia parte in capitulo.
de sp̄ebus vborum
Moratꝰ.a mos dr moratꝰ ta tū.i. moribꝰ instructus et
informatus ⁊ bonos habēs mores. Itē moratus.id est
sequēs mores. Itē moratꝰ.i.s'm mores descriptus.i.s'm
pprietates.⁊ p̄ducit p̄mā.vñ horatiꝰ in poetria Inter
dum speciosa locis morataqꝫ recte. Itē moratus ta tuꝫ
potest deriuari a mora. Est etiā p̄ncipiū de mororaris.

ꝛ tunc corr.pmam.vnd versus. Mos me moratū.mo
ra facit esse moratū.
Morbus bi.i.infirmitas.ꝛ dicit a morte q2 inferat mor
tem.vnd morbidꝰ da.dū.i.infirmus vel insanus.ꝛ mor
bosus sa.sum.i.plenus morbo.ꝛ assuetꝰ.vel q2 sua corru
ptōne morbū inferet.vnd porci ꝛ capre ꝛ huiōi anima
lia dicunt morbosa.q2 corrūpendo aerē morbū inferūt.
ꝛ vtrunq3 compat.vnd hec morbositas tatis. Et ē mas.
ge.ppter sessione.imitat eni naturā maris.est enim qua
Mordax a mordeo des deriuat simas in agendo
mordax cis.ge.ōis.Et cōpatur mordax cior.simꝰ.vnde
mordaciter cius.sime aduer.Et hec mordacitas tis. Et
cōponit Premordax cis.i.valde mordax.Et pdu.pnlt
gtī.Et a mordax dr mordaculꝰ la lū.aliqntulū mordax
Mordeo des momordi.sum.Et cōponit Commordeo cō
momordi.Demordeo demordi.Emordeo emordi.Immor
deo.Premordeo.Remordeo.Permordeo.Et ē mor
deo actiuū cū omibus suis cōpositis. Et eiꝰ cōposita oia
amittūt geminatōz simplicis in pterito ꝛ faciūt pteritū
in di.ꝛ supinū in sum.
Morditꝰ aduer.i.mordenē vl'morsilit vel mordaciter.
Et cor.di.ꝛ dr a mordeo des.vel a morsus.
Mori infinitiuus de morior reris.ꝛ cor pmā.vnde cō
mori pnlt corr.sz mori dtūs de mos moris.pdu.vn vsꝰ.
Est in amore mos veneris se subdere mori
Moribundꝰ a morior dicit moribundꝰ da.dū.i.simil'
mortuo vel mori incipiēs.Huiōi.n.nomia in bundus
desinētia signāt similitudinē vl'aptitudinē. Vn versus
Osus plena notat.būdus simulat.bilis aptat.
Morigera ra.rū.in morigeror ē.ꝛ corri.pnlt.
Morigeror a mos.ꝛ gero ris cōponit.morigeror raris
ratus sum.i.mores bonos gerere.ꝛ morigerari.i.morē
gerere.obedire subijcere.facere voluntatē alicꝰ.Ille.n.
gerit morem alicꝰ q facit voluntatē eiꝰ. Est ergo gerere
morē alicꝰ eiꝰ voluntatē facere.ꝛ inō moriger ra.rū.id ē
Morio nis.dr a morte.vnd di.Pap. Mo obediēs
rio amēs.Morio a morte vocatꝰ est.eo q non vigeat i
tellectu.Moriones vulgo dicunt fatui nō multū a pe
coribus distantes.ꝛ pdu.mo.vnd quidam. Nō est vn
gendꝰ furiosus morio puus.
Morior reris.vel moriris.morit sm terciā ꝛ qrtā cō
iugatōz inuenit fere vbiq3.ꝛ caret sup. Deberet tn̄ face
re mortuū mortuu.qd exigit mortuꝰ.vel moritū tu.qd
exigit moriturꝰ ra.rū.neutrū tn̄ est in vsu.ꝛ dr morior a
mors.ita vult hug.Prisci.aūt in.x.li.vbi agit de verbis
desinētibus in rior sic di.Deponētia in rior desinentia
vt orior morior tam sm terciā q3 sm qrtam cōiugatōez
declinauerūt autores.orior reris.ꝛ oriris.morior mo
riris vel moreris.eoꝝ sup.ꝛ ortū ꝛ moritū.q3uis ortu
rus ꝛ nō orturꝰ inueniat pticipiū futuri.sz pteriti ortus
nō ortus dicit. A morior quoq3 notandū q cū mo
riturus sm analogiā facit pticipiū futuri mortuus.facit
pteritū geminata u.qd in nullo alio pricipio inuenies
p mortus vel moritꝰ.qd pportō magis exigebat ꝛ hoc
verū est sm antiqs.qd pstianꝰ di.Vnd di.q sm moder
nos morior olim fuit qrte sed nūc est tercie cōiugatōnis
facit tamē irregularit mortuus.sed sup moritū tu.ꝛ in
de moriturus.Morior cōponit Commorior.Emori

or.Immorior.i.inuigilare.insistere.instare.insudare.p
morior.permorior.remorior.ꝛ est morior depone.cū su
is cōpositis.ꝛ cor.mo.sz mos moris pdu.mo.vn versus.
Est in amore mori veneris se subdere mori
Moror raris ratus sum.cōponit cū cō.de.in.re.ꝛ dr.Cō
moror raris Demoror raris.ꝛ immoror raris.id ē.val
de morari.vel intus morari.Remoror aris.i.iterū mo
rari Moror ꝛ eius cōposita cōīa sunt.ꝛ sunt omia fere
eiusdē significatōis.i.impedire.tardare.detinere.vel im
pediri.tardari.detineri.ponunt tn̄ qnq3 absolute pcō
sistere.vel morē facere.ꝛ cor.mo moror.vn ouidiꝰ d arte
Errat ꝛ in nulla pte morat amor
Morosus.a mos deriuat morosus sa sū.i.lasciuꝰ fasti
diosus supbus .vel nobilis. Tamen morosus potius
ponit in mala significatōe q3 in bona.qsi malos habens
mores.ꝛ pducit pmā.Itē morosus potest deriuari a mo
ra.ꝛ tunc corripit pmā.vn vsus.Mos me morosū mo
ra me facit esse morosum
Morphea.a morphe quod ē mutatio dr hec morphea.
phee.quedā infirmitas.scz qn aliqs mutat i aliū colorē
Morphosis.a morphe qd est mutatō ꝛ vltos qd ē sub
stātia.cōponit hec morphesis sis.i.mutatō pprie substā
tie.ꝛ simpliciī ponit p mutatōe.
Mors.a mordeo des dr hec mors tis.dissolutō aīme ꝛ
corpis.ꝛ ponit p qualibet destructōe ꝛ corruptōe.Et dr
mors a mordeo.q2 mors mordet.Vel dr a morsu pmi
homis q vetite arboris pomū mordens morte incurrit
vel dr mors qsi amaror q2 sit amara.Et sunt tria genera
mortis.scz acerba.immatura.ꝛ merita.Acerba infantū
Immatura iuuenū Merita.i.naturalis senū Itē aliter
sm ternariū distinguit mors.Alia est naturalis.alia fa
talis.alia casualis. Naturalis est q de natura cōtingit.
cui vltra centūuiginti annos nō est cōcessum.centūuigi
ti annis potest hō viuere Fatalis est ꝛ cōtingit fato.i.cō
stellatōne Tali eni cōstellatōe pōt qs nasci vel disponi q
viuit plus vel minꝰ fato nonaginta annis.si tres cursus
saturni exitū creāt.nisi forte benigtas aliaꝝ stellaꝝ eius
superēt cursum. Causalis.i.accidentalis.est q cōtingit vel
cōtingere pōt aliquo accidēti scz p occasionē vel submer
sionē vel ruinā ꝛ hmōi.ita dicit hug. Hic nota q cor
pora celestia effectū habēt in corpa inferiora. Vn dicit
dyonisiꝰ in qrto c.de diuis nominibꝰ de radijs sol' tra
ctans.q sol ad generatōz visibiliū corpoꝝ cōfert ꝛ ad vi
tam ipa mouet ꝛ auget ꝛ nutrit ꝛ pficit.Hoc etiam ipse
sensus ostēdit pcipue ad effectū solis ꝛ lune. Virtutem
aūt coactiuā sup liberū arbitriū sufficientē nō habēt cor
pora celestia.De hoc supra dixi in astrū.Itē vide i sol.
Scire etiā te volo q sicut dicit glo.sup illō esa.xxxviij.
Dispone domui tue.i.ordina qs in regno tibi succedat
q2 morieris tu.Et sic deꝰ sm greg.sententiā mutat sz nō
cōsiliū .Sententiā debemꝰ intelligere sensū vboꝝ.Cōsili
um vō ab eterna dispositōe est Sententiā vō seruis de
us reuelat.nō tamē cōsiliū Itē deꝰ duobus modis ali
quas res cōsiderat.scz sm merita ꝛ sm rei naturā.q dici
tur inferiores cause esse.ꝛ sm suū cōsiliū Vn ezechia mo
rituꝝ deus pviderat sm meritū sm phisicā.i.sm naturā
licet nō futurꝝ ꝛ nō morituꝝ sm cōsiliū suū. vtrūq3 enim
erat scriptū in libro vite.sed alterū suo pphete pmisit le

gendū.alteꝝ vō nō pmissum est.veꝝ dixit ppheta nec ē
deceptꝰ.q2 sic legit.nec est mētitus.q2 sic credidit. Et sm
illas inferiores causas locutꝰ est q3uis simplr ꝛ sine ad
ditamēto.velut si qs videret cecū ꝛ diceret.iste amplius
nō videbit.etiā si diuino cōsilio lumē reciperet.ille vō non
mētiret.q2 rē publicā esset secutꝰ.Eodē modo etiā ionas
subuersionē niniuite ꝝ vidit in mēte diuia q tn̄ futura nō
erat.q2 illud qd vidit sm merita coꝝ vidit. q vō cōuersi
sunt cōsiliū dei fuit qd ipe non vidit Itē nota q dies
mortis nō necessitate singulis pscita sit sz volūtate dei ꝛ
ignotis mortalibꝰ causis vel viuat aliqs vel moriat.pre
sertim cū tūc in ezechia statuta sm naturā mortis neces
sitas differat.Et post morte etiā plurimos resuscitatos
legimus.Dicūt etiā quidā q vel male viuēdo nō mere
antur qs ad vite sue terminū naturalē puenire. vel bene
agēdo añ tps mereat rapi ad pmia vite.vn ppheta.Vi
ri sanguinū nō dimidiabūt dies suos. Et in.iiij.c.sap.dr
Justus rapꝰ est ne malicia mutaret cor vel intellectuz
eius.aut ne fictō deciperet animā illius.De hoc etiam di
cam in pphetia.
Morsilis.a morsus dr hic ꝛ hec morsilis ꝛ hoc le.quod
aptū est ad mordēdū.Inde morsilit aduer.ꝛ cor.si
Morsito tas taui tare.i.frequent mordere.ꝛ corr.si.In
uenit etiā morsico cas.vide i morso sas
Morso sas frequē.de mordeo des.A quo morsito tas
aliud frequētatiuū.Inuenit etiā in eodez sensu morsico.
cas.ꝛ a morso sas dr hic ꝛ hec morsatilis ꝛ hoc le.id est.
ad mordendū habilis
Morsus a mordeo des dr hic morsus sus sui.actus vl'
passio mordēdi.vel vulnꝰ qd fit mordēdo.vel bolus.vn
hic morsellus li.dimi.Itē morsus sa sum inuenit in acti
ua significatōne.q mordet ꝛ comedit.qsi nō ieiunꝰ.vn cō
ponit immorsus sa sum.i.ieiunꝰ.q2 nihil momordit. vn
horatiꝰ in smo.Flagitat immorsus refici. Inuenit etiam
morsus sa sum.i passiua significatōe.a mordeor deris.
Mortalis.a mors deriuat hic ꝛ hec mortalis ꝛ hoc le.i.
morti subiacēs.quecūq3 sunt a luna inferiꝰ sunt morta
lia.i.morti ꝛ corruptōni subiacētia.Et hinc mortalit ad
uerbiū.ꝛ hec mortalitas tis.ꝛ hinc hic ꝛ hec mortal sub
stantiue.i.hō in cōi genere.Et q3uis mlta alia sint mor
talia.dr tn̄ hō mortalis p excellentiā miserie ꝛ angustie.
Pluribꝰ eni moribꝰ passionibꝰ angustijs miserijs tri
bulatōibus doloribꝰ ꝛ infirmitatibꝰ subiacet miser hō.
q3 aliqua alia res.vn cū inuenit mortalis positū substā
tiue in mas.vl'in se.genere.vel in cōi ge.tūc nō designat
nisi hominē.Et cōponit.hic ꝛ hec immortalis ꝛ hoc ta'e.
vn a dīō immortali addita tas format hec immortalitas
ꝛ immortalis etiā ponit p deo p excellentiā immortali
tatis ꝛ incorruptōis.ꝛ ideo format mortalis a gtō mor
tis.is mutata in a.longā ꝛ addita lis.sicut dixi in tercia
pte in tractatu de spēbus nominū in capitulo d denoia
tiuis desinētibus in alis
Mortariū a mors dr mortariū rij.q2 ibi iam semina in
puluerē redacta ꝛ mortua cōdiant.vel cōponit a mors ꝛ
tero teris.quia ibi quidqd terit morit.vnde hoc morta
riolum li.diminutim
Morticinus.mors cōponit cū cedo dis cecidi.ꝛ dr mor
ticinꝰ na nū.pnl'.pdu.i.morte cesus ꝛ interfectꝰ ꝛ pducit

tunc pnlt.Item mors cōponit cū cado ꝛ dr morticinus
na.nū.i.morte cadēs.sicut qn est mortalitas animaliū ꝛ
tunc cor.pnlt.vn vsus.De cado morticinū de cedo mor
ticinum.Item Morticina ferro cadūt morticina mor
te.Morticina de cedo cōmedunt. Morticina de cado
comedi nō debēt.Morticinū nō est nomē nisi mortu
oruz.sz mortalia nomē est viuentiū corpoꝝ.ꝛ inde hoc
morticiniū nij tal' mortalitas vel morticinū. Et scias q
morticina esaie.iiij.vbi dr morticina coꝝ.pdu.pnlt. qa
glo di.Morticina coꝝ pstrata a romanis.Item mor.i
cina hiere.vij.pd.pnlt.ꝛ erit morticinū ppli hꝰ in cibuz.
Mortifico cas caui.componit a mors vel potiꝰ a mor
tuus ꝛ facō ꝛ cor.pnlt.
Mortuus est pticipiū de morior reris.ꝛ cōponit Se
mimortuus tua.tuū.i.ex pte mortuus.ꝛ inmortuꝰ.tua
tuū.i.nō mortuus.vel valde mortuꝰ.vnd in morior. de
cognitōe mortuoꝝ dixi in defunctꝰ.
Morus ri.qdam arbor.ꝛ deriuat a greco.s.maurō qd
latine dr nigrū.q2 eius fructꝰ sit niger. vn hoc moruz ri.
fructꝰ eiꝰ.Hāc arborē latini rubū appellāt vel celsam.q2
fructꝰ eius vel vgultum rubeat
Mos.A mora dr hic mos moris.ꝛ est mos consuetu
do.vn talis mos est in pribus nostris.i.talis cōsuetudo
ꝛ iste sequit morē patrie sue.i.cōsuetudinē.sed differunt.
q2 mos est qd fecit moraz.Vnd ꝛ diffinit sic mos Mos
est longa cōsuetudo de moribꝰ tracta tantummō. vl'sic.
Mos est qdam lex viuendi nullo vinculo astricta siue
lex non scripta.sed tantū vsu eui retēta. vel mos est ve
tusta ꝛ pbata cōsuetudo.siue lex nō scripta. sz cōsuetudo
est qdda ius moribꝰ institutū qd p lege suscipit cum lex
deficit.Item mos id est vitus hominis.sz pprie in plurali
habet hāc significatōz.vt iste habet bonos mores.ꝛ pro
prie dicit de bono sicuti vitiū de malo.Mali ergo mo
res non sunt mores sed vitia. Et est ibi oppositū in adie
cto.sicut cū dr homo mortuꝰ.Ind morosus.sa.sum.ꝛ p
ducit pmam mos moris cū suis deriuatis. vnde mori
dtūs pdu.pmam.sed mori infinitiuꝰ d morior moreris
corri.mo.vt dixi in mori.De more.id est de cōsuetudine
dixi in cōsuetudo
Moscillus li.dimi.in mosculus vide
Mosculus li.est dimi.de mos moris.i.puus mos.ꝛ in
de moscillus li.aliud dimi.
Moto a moueo ues.ui.motū tu.u.in o.fit moto motas
vbum frequē.i.frequent mouere.et pdu.mo.
Motus a moueo ues.ui.motū dr hic motus tus Et ad
iectiue etiā declinat motus ta.tū. Et sicut dr in pdicamē
tis aristotelis.sex sunt genera motꝰ.s.generatō corruptō
augmentatō.diminutō.alteratō.sm locū mutatō. Sex
ergo modis mouet res.s.vel generādo. vel corrumpen
do.vel augmentando.vel diminuēdo.vel alterādo.vel
sm locum mutādo. Et scias q generatō est exitus a
non esse in esse.Corruptō est pgressus ab esse ad nō esse
Augmentū est pexistentis quātitatis additamentum.
Diminutō est pexistentis quātitatis minoramentum.
Alteratō est mutatō a cōtraria qualitate ad cōtrariam
vel in mediā.vt cum qs pmutat ab albedine in nigredi
nem vel in medios colores. Motus aūt sm locū ē mu
tatio ab vno loco in alteꝝ.Motus sm locū sex sūt spēs

sive differētie.scȝ sursum.deorsum.añ.retro.dextr̄.sinistrum.Ad oēs eni has ptes fit motꝰ

Moueo ues ui tū uere.Cōponit̄ cū ad.⁊ dr admoueo.ues.i.aduicinare.adiungere.vñ admotum aduer.id est aduicinatum.adiūctum.Itē ɔponit̄ cū a.⁊ dr amoueo es id est remouere.auertere.absentare separe.Itē cum cō.⁊ dr.Cōmoueo ues.i.simul mouere.vel ɔturbare.iratū facere.Itē cū di.⁊ dr dimoueo ues.i.in diuersas partes vel diuersis modis mouere.auertere.separe.Itē ɔponitur emoueo ues.i.valde vel extra mouere.Immoueo.ues.i.valde vel intro vel intꝰ mouere.vñ immotꝰ ta tū.pticipiū.⁊ pōt esse ɔpositū ab in.⁊ motꝰ.q̄si nō motꝰ Itē Permoueo.Premoueo Promoueo.Itē remoueo.ues.vñ remotꝰ ta tū.nomen ⁊ ɔpat̄.vñ remote ⁊ remotim aduerbia.i.sepatim.Itē semoueo ues.i.seorsuȝ mouere vel separe.vñ semotim.i.sepatim Et semotus ta tū summoueo ues.i.remouere.auferre.Moueo ⁊ eiꝰ cōposita omia actiua sunt.⁊ faciūt p̄teritū in moui.⁊ supinum in motū.Et oīa corripiūt in p̄nti hāc sillabā mo.sȝ in p̄terito eā ꝓducūt.vnde psper.Sed ꝙ leserūt dulcia amara mouent.

Morina.a modꝰ dr hec morina ne.genꝰ repositorij.q̄si modina ȝ.p d.sicut antiquissimi solebant dicere.horie.pro hodie

M ante V

Mucidus.a mucꝰ dr mucidꝰ da dū.Et dr panis mucidus q̄ habet musam vel mucū.vñ iuuenalis.Vix fractū solide tā mucida frusta farine.vnde mucido das.i.mucidum facere.⁊ est actiū

Muco cas.in mucus est.

Mucor.a mucꝰ dr hic mucor coris.⁊ est mucꝰ musa panis sed mucor ꝓprie musa vini.Et hinc mucorosus.sa.sum vide in mucus ci.

Mucro.macros grece latine dr longum.vñ hic mucro cronis.i.cuiuslibet rei acumē.Et dr hic a lōgitudine.vñ sepe inuenit̄ ꝑ gladio Et sunt ista noia sinonima.s.ensis gladius.mucro.spata.rōphea.

Muculētus.a mucꝰ ⁊ lētos qđ est plenū.ɔponit̄ muculentus ta tū.i.sordidus.muco plenꝰ.⁊ ɔpat̄.muculētus.tior.simus.vñ muculēte tius sime aduer.Et hec muculentia tie.i.abundātia ⁊ plenitudo muci

Mucus.a marceo ces.dr hic mucꝰ ci.Et est mucꝰ putredo in pane ex vetustate ꝓueniēs.⁊ dr mucꝰ q̄si marcus.vñ hic mucor oris idē.sȝ ꝓprie mucꝰ in pane.mucor in vino ⁊ aqua.scȝ musa vini.Itē mucꝰ pōt deriuari a mūgo gis.⁊ tūc mucꝰ ē putredo q̄ de naso extrahit̄ ⁊ piicit̄.

Musa se.idē est qđ mucꝰ vel muca

Mugil a multū ⁊ agilis ɔponit̄ hic mugil lis.qdam piscis.qr sit multū agilis in fugiēdo retia piscatorꝫ.Nam vbi dispositas senserit insidias ɔfestim retrorsum rediens.ita transilit rethe vt volare piscē videas.Et corripit penultimā gtī.mugilis

Mugillo las.i.clamare.onagrorꝫ ē.⁊ dr a mugio

Mugio gis giui gire gitū.i.boare.stridere.⁊ est boū.Et ɔponit̄.Admugio gis.i.ad vocantē vel ad mugientem mugere.Cōmugio gis.i.simul vel cū alio mugio Immugio gis.i.valde vel intus vel intra mugire.Obmugio.gis.i.ɔtra mugire.Remugio gis.id est iterꝫ vel retro vel ɔtra mugientem mugire.Et est mugio neutrū cū oibꝰ suis ɔpositis.⁊ ꝓdu.mu

Mugitus a mugio gis dr hic mugitus tus.penul.ꝓducta.i.vox boū.stridor dolor

Mulcebris.in mulcibil' vide.

Mulceo ces.mulsi.mulsum.cere.i.lenire.mitigare.delectare.Et ɔponit̄ demulceo ces.Permulceo ces.Remulceo ces Et ē actiuū mulceo cū oibus suis ɔpositis

Mulciber q̄i mulcēs imbrē vid in mulcifer.⁊ cor.pnlt

Mulcibil' a mulceo ces dr hic ⁊ hec mulcibilis ⁊ hoc le Et hinc mulcibiliter aduer.Et hec mulcibilitas tatis.Item a mulceo dicit̄ hic ⁊ hec mulcebris ⁊ hoc mulcebre.id est suauis delectabilis mulcibilis,Et hec mulcedo dinis.id est suauitas.

Mulcifer.Mulceo cōponit̄ cum ferꝫ.⁊ cū imber ⁊ dr hic mulcifer feri.Et hic mulciber beri vel bri.⁊ vtrunq̄ horꝫ noīm vocat̄ vulcanus.est.n.faber ionis.⁊ ideo dictus est mulcifer.i.mulcens ferꝫ.Ideȝ ⁊ mulciber.quia mulcet imbrem.i.aquā temꝑando ferꝫ.vel qr mulcet ferrum imbre.id est aqua.⁊ cor.pnlt.mulcifer tā ītīq̄ gtī sicut ⁊ mulciber beri.

Mulcto.A mulceo ces.dicit̄ mulcto ctas.⁊ est mulctare.mulcere.lenire.mitigare.blandis verbis seducere.curuare vexare.vel v̄berare litigare.vel pugnis siue calcibus tundere.⁊ est translatū a mulso qđ acceptū lenire fauces solet dolētis vel ɔpletū sordibꝰ stomachū

Mulctrale.a mulgeo ges.mulsi sum.⁊ mulctū inuenitur mulctrale lis.⁊ hoc mulctrū ctri.⁊ hec mulctra ctre.vas in quo intus mulget̄.i.lactat̄.Mulctrū etiam vel mulctra dicit̄ hora mulgendi.⁊ hoc mulgariū.⁊ hoc mlctrū idem scȝ vas in quo mulget̄.vel mulctrū dicit̄ nouū lac.vide etiam in mulsa

Mulctrum.mulctri.in mulctrale est

Mulgarium.in mulctrale est

Mulgeo ges.mulsi.geo in si.⁊ si.in sum.fit mulsi p̄teritum ⁊ mulsum sup̄.Et est mulgere lac de vbere extrahere.Mulgeo cōponit̄ Demulgeo Emulgeo.Commulgeo Immulgeo.Permulgeo Remulgeo Et ē mulgeo actiuū cum omibus suis ɔpositis.⁊ facit p̄teritū in li.⁊ supinū in sum.licet q̄nq̄ inueniat̄ mulxi ⁊ mulctū apd antiq̄s.Habēt eni mulgeo ⁊ mulceo idē p̄teritum et supinum in eadē voce mulsi ⁊ mulsuȝ ſm hug.Prisian.etiā in.vij.li.di. Mulgeo q̄ȝ mulsi facit q̄uis dicat q̄dam mulxi ptulerūt.His visis dico ꝙ mulceo ⁊ mulgeo habēt idē p̄teritū ⁊ sup̄.ſm modernos.scȝ mulsi et mulsuȝ vide etiam in mulsi

Muliebria muliebriū pl'aliter dicunt̄ menstrua qa mulier solū animal mēstruale est.⁊ vt di.magister in historijs sup illud Geñ.Desierāt sare fieri muliebria.i.menstrua.quibus deficientibus vis deficit pariendi.vid in menstruuȝ

Muliebris.a mulier abiecta extrema lrār.⁊ addita bris.fit muliebris.⁊ declinat̄ hic ⁊ hec muliebris ⁊ hoc bre.⁊ ꝓdu.pnlt sicut salubris.⁊ inde muliebriter aduer.⁊ hec muliebritas tatis.

Mulier lieris.dicit̄ a mollis q̄si mollier.qa mollis est et debilis respectu viri.Ideo virus viri est maior et muliebris minor.vt patiēs viro esset.scȝ ne femīa repugnātibꝰ libido cogeret viros alias appetere.vl' in aliū sexū ɔuertere Dicit̄ igit̄ mulier scdm̄ femineū sexū.nō scdȝ corruptōeȝ integritatis.⁊ hoc ē ex sacra scriptura Nā eua statim facta de latere viri nōdum cōtacta a viro mulier dicta est ibi.⁊ formauit eā in mulierē.ꝙ aūt dr mulier q̄i mulcēs virꝫ.vel q̄si molliēs virū et hymo.est ⁊ ꝓdu.pnlt in obliq̄s.Vnd statius.Siqua deū soboles.siq̄ mulieris origo.Hoc etiā comꝓbat ɔmunis vsus q̄ emulādꝰ est.Sed videt̄ ꝙ cor.pnlt.qr vt di.p̄stia.in maio.Omnia latina desinētia in er si crescūt in gtō cor.pnlt in obliquis.vt paup paupis.Sed dic ꝙ p̄stianus excipit illđ nomen mulier in libro de accētu a regula illa generali.Et hoc ɔmunit̄ tenet̄ Hic potest q̄ri quare mulier facta est de costa viri.Ad hoc est dicenduȝ ꝙ sicut dr in li.sentē.ij.Ideo de latere viri facta fuit mulier.vt ostenderetur qr in consortiū creabat̄ dilectōnis.ne forte si fuissȝ de capite facta.viro ad dominatōeȝ videret̄ p̄ferenda.Aut si de pedibꝰ.ad ſuiendū subijcienda.Quia ergo viro nec domia nec ancilla parabat̄ sed socia nec de capite nec de pedibꝰ fuerat ꝓducenda vt iuxta se ponēdaȝ agnosceret.quā de suo latere sumptā didicisset.ꝙ autē post peccatū mulier sub viri dominio est.hoc accidit ex culpa nō ex natura.Nō sine causa viro quoq̄ dormienti potius q̄ȝ vigilanti detracta est costa de qua mulier in adiutoriū generatōis viro formata est.Sȝ vt in eo nullam sensisse penā ꝓbaret̄ ⁊ diuine simul potētie opꝰ mirabile monstraret̄ qr hoīs dormientis latus aperuit nec tamē a q̄ete soporis excitauit.In quo etiā ope et sacramentuȝ xp̄i ⁊ ecclesie figuratū est q̄a sicut mulier de latere viri dormiētis formata est ita ecclā ex sacramētis que de latere xp̄i in cruce dormiēns ꝓfluxerūt.scilicȝ sanguis ⁊ aqua.q̄bus redimimur a penis atq̄ abluimur a culpis

Mulierarius a mulier dicit̄ hic mulierarius rij.id est frequēs mulieruȝ appetitor.vel voluptati mulieris deditus

Muliercula a mulier dicit̄ hec muliercula le.dimi.pua mulier.

Mulio a mulus dr hic mulio onis.mulorꝫ custos vel sessor vel ductor.⁊ hic mulius lij.ꝑ eodem.⁊ a mulio dicitur mulionicus ca.cū

Mulleus lei.mascu.ge.est genus calciamentorum ⁊ dicti sunt mullei a mullo pisce.siue a colore rubro qualis est color mulli piscis.Item adiectiue dicit̄ mulleꝰ lea.leū qđ ptinet ad mullum piscem.

Mulsa.A mulceo ces dr hec mulsa se.potio q̄dam ex vino.vel ex aqua ⁊ melle facta.eadem dr ⁊ hoc mulsum similit̄ a mulceo.vel a melle q̄si melsum.Inuenit̄ etiam hoc mulsū ꝑ nouo vino.Hesdre.viij.Comedite pinguia ⁊ bibite mulsuȝ.i.vinū nouū.vel ſm glosaȝ.Mulsuȝ.id est vinū mele dulcoratū.Itē mulsum idē est quod medo.Ponit̄ etiā mulsum in alia significatōe in grecismo id est ꝑ lacte a mulgeo ges.mulsi mulsuȝ.vnđ ibi dicit̄.In quo mulget̄ lac tempus mulctra vocat̄.vas est mulctrale.mulsuȝ quod defluit inđ.vel dic sicut dixi in mulctrale ſm huguitōnem.

Mulsi est p̄teritū de mulceo ces.⁊ de mulgeo ges sicut dixi in mulgeo.vnde ⁊ tales vsus ponunt̄ in grecismo.Mulgeo dat mulsi.sicut dat mulceo mulsi.Dat mlcere luū sicut mulgere supinum.Quod pbo nam mulsuȝ sibi sumpsit vtrūq̄ supinum.

Mulsum est supinuȝ de mulgeo ⁊ de mulceo vt dixi in mulgeo.Quid aūt sit mulsum dictū est in mulsa

Multa te.in multo tas vide.

Multatio onis in multo tas vide.

Multatus ta tū.in multo tas exponit̄

Multiciū cij ⁊ sunt multicia vestes subtiles ⁊ lucidissime facte de nobili serico vel nobilissima lana vel lino.⁊ dicunt̄ sic a multitudine colorꝫ vel a multitudine ɔtextionis filorꝫ.Quo eni vestis ē subtilior eo plura fila in eo ɔtexunt̄.vel dicunt̄ sic qr sua lenitate corpus hoīs demulceant suauit̄.Iuuenalis.Quid faciūt alij.cū tu multicia sumus

Multicolor loris.i.multorꝫ colorꝫ.⁊ ɔponit̄ a multus ta tū.⁊ color loris.⁊ ē ɔīs ge.⁊ cor.co.Nā generaliter cōposita a colore.vt bicolor.⁊ a decore.vt dedecor.⁊ a corꝑe.vt bicorpor sunt ɔīs ge.Inueniūtur tamē aliq̄ñ in neutro genere in plurali nūero.vt hic coloria.discoloria.multicoloria.ezech.xvj.⁊ sūpsisti vestimēta tua multicoloria.

Multifariā.in multifariꝰ vide.

Multifarius.a multū ⁊ for faris ɔponit̄ multifariꝰ ria.riū.i.multū vel multa loquēs.⁊ varijs modis.vñ multifarie aduer.⁊ inuenit̄ etiā actūs q̄nq̄ aduerbialit̄ positus multifariā ꝑ multifarie.⁊ nō mutat accentuȝ siue sit nomē siue aduerbiū.⁊ ē multifarie.i.multis modis.mltiplici sermone

Multifidus da dū.i.fissus in multas ptes.⁊ corripit etiā fi

Multiformis.forma ɔponit̄ cū bis.tris.q̄tuor.septē.⁊ multus ta tū.⁊ dr hic ⁊ hec biformis ⁊ hoc me Triformis me.⁊ abijcit̄ s.a bis ⁊ tris.in biformis ⁊ triformis.Itē cōponit̄ quadriformis me.Septiformis me.⁊ hic ⁊ hec mltiformis ⁊ hoc me.i.duarꝫ vel triū vel q̄tuor formarꝫ vel septē.vel multarꝫ formarꝫ.⁊ hinc biformit̄.⁊ hec biformitas tatis.Triformit̄.⁊ hec triformitas tis.

Multiloquꝰ.a multus ta tū ⁊ loquor ɔponit̄ multiloquus qua quū.q̄ multa loquit̄ vñ hoc multiloquiū.id ē multa locutō.⁊ cor.lo

Multipes pedis mas.ge.id est.vermis capitis.multos habens pedes.⁊ cor.ti.

Multiplica ce.fe.ge.i.vestis multas habēs plicas.⁊ cōponit̄ a multꝰ et plica ce.et cor.pli.

Multiuolus a multus ta tū.et volo las.ɔponit̄ multiuolus la lū.q̄si ꝑ diuersa volēs.vñ mulier dicit̄ multiuola q̄ ꝑ diuersa loca volat.Itē multiuolꝰ la lū.i.multa volens.et tūc ɔponit̄ a multꝰ et volo vis.et cor.vo sp.

Multo tas taui.dr a multꝰ ta tū.et ē multare verberare punire dānare.Et inde hec multa te.id ē.vindicta pena vnde in q̄rto libro regū.Imposuit multā terre centū talenta argēti.Et a multo tas dr multatꝰ ta tū.i.v̄beratus punitus damnatꝰ.et inde hec multatō onis.i.v̄beratio punitō damnatō.Quidā tamē dixerūt ꝙ multo tas.dr a multu u.in o.qđ deberet esse supinū huiꝰ vbi molo lis Pena eni quasi molit et cōterit tribulatum.et scribit̄ sine c.vt patet in papia

Multo magis sūt due ptes.sicut dixi sup̄a in secūda pte vbi egi de accētu aduerbiorꝫ in.c.de magis

Multus.a moles dr multꝰ ta tū.Qđ eni multū est molem facit.vñ et dr multꝰ ta tū.q̄si molē tenēs vel tuens.

⁊ est ethymo. vnd̄ hec multitudo dinis. Multus compo/nit. Multimodꝰ Multiloquꝰ. Multigen̄us. Mul/tifidus. Multipes. Multifarius. Multiplico. Mul/tus compat̄ sed irregulariter. s. multꝰ plimus. mlta pluri/ma. multū plus plurimū. Et in aduerbio mlto plꝰ plu/rime. Ponunt̄ qdem aduerbialiter multū ⁊ multo. plu/rimū ⁊ plurimo. sꝫ nō sunt aduerbia. ⁊ non mutant ac/centum multo vel plurimo quādo est nomē ⁊ qn̄ poni/tur aduerbialiter. Et scias ꝙ plus in hac terminatōne est tantū neu. ge. vnd̄ in ntō hoc compatiuū deficit ī mascu/lino ⁊ fe. ge. sed in aliis casibꝰ est omīs ge. in vna vel in pluribꝰ terminatōibꝰ tam in singulari q̄ꝫ in plurali. vn̄ pluris pluri est omīs ge. ⁊ facit actūs hunc ⁊ hanc plu/rem ⁊ hoc plus. vtō in mas. ⁊ fe. caret. ⁊ ntūs pluralis fa/cit hi ⁊ he plures ⁊ hec plura vel pluria. gtūs plurium ſm hug. tamē ꝯmunit̄ dr̄ ꝙ plus est neu. ge. in tribꝰ casi/bus. s. in ntō actō ⁊ vtō. sed in aliis. est ois ge. Et facit no/minatiuus pluralis in neutro genere plura ſm moder/nos. Inuenit̄ etiam apud antiquos plurin. ⁊ ita credo verum. vide in plus.

Mulus a mola vel molo lis. dicit̄ hic mulus li. qa mo/lendo tarde ducat molas in gȳr. vel mulus est nomen grecū. Industria q̄ppe humana diuersū aīal in coitū coegit. sicq̄ꝫ adulterina pmixtione genꝰ aliud repperit. Sicut ⁊ iacob ꝯtra naturā colorꝫ similitudines ꝓcrea/uit. Nam tales fetꝰ oues illius ꝯcipiebāt. q̄les vmbras arietū desup ascendentiū in aquarū speculo ꝯtempla/bātur. Deniq̄ꝫ ⁊ hoc ipm in equarꝫ gregibꝰ fieri solꝫ. ut generosos obiiciāt equos vilibꝰ concipientiū equarū vt eorꝫ similes ꝯcipere ⁊ creare possint. Et etiam colum/barū dilectores depictas ponūt pulcerrimas colūbas in illis locis in q̄bus ille visant̄. vt rapientes visa similes generēt. Inde est ꝙ q̄dam grauidas mulieres iubet nl̄/los intueri turpissimos animaliū vultꝰ vt cenocepha/los ⁊ simias ⁊c. ne visibus earū ꝯcurrētes sil̄es fetus pa/riant. Hāc. n. feminarū dicūt esse naturā vt q̄les cōplex/erint siue mente pceperint in extremo voluptatis estu dum ꝯcipiunt talem sobolē ꝓcreēt. eteni anima in vsu venereo formas extrinsecas intro trāsmittit. earꝫ satia/ta tipis rapit spēs earꝫ in ꝓpriam qualitatē. Ad hoc eti/aꝫ facit ꝙ aug. recitat in q̄nto li. ꝯtra iulianū pelagianū ꝙ solinus auctor medicine scripsit de rege cipo. ꝙ cum ipe esset vir deformis solebat ꝓponere vxori sue in con/cubitu formosam picturā ne ipa deformes pareret fili/os. Hieronimꝰ etiā narrat de q̄dam muliere que pepe/rit filium nigrū ꝓpter hoc ꝙ in tpe coitꝰ imaginē vidit nigram. A mulꝰ deriuat̄ hec mula le. Et facit dtūs ⁊ ab/latūs pluralis mulabꝰ. Mulus ⁊ mula spēs aīaliū ab eq̄ ⁊ asino generant̄ nec generāt

Mundiū dij. ge. neu. i. dominiū. ⁊ dr̄ a mundꝰ

Mundo das. in mūdꝰ da. dū. est

Mundꝰ. A mundꝰ di. deriuat̄ mūdus da. dū. i. purus integer sine macula. Et compat̄ mundꝰ dior. dissimus. vnde mūde dius. dissime. aduer. Et hec mundicia dicie. Et hoc mūdū di. mundicie p̄ciū vel qd̄ facit mundi/ciā. vn̄ in hester. Accipiūt mundū muliebrē. et que ad vsū necessaria sunt. i. vnguenta. pigmenta ⁊c. q̄bus mu/lieres mūdiores ⁊ ornatiores habent̄. Et a mundꝰ dicit̄ mūdo das. i. purificare vel purꝫ facere. vn̄ mūdatꝰ ta tū. nomē. ⁊ ꝯpat̄. vel est pticipiū de mundor aris. Mūdo ꝯponit̄. Emūdo das. i. valde mūdare. Et est actiui cum omnibꝰ suis ꝯpositis.

Mundꝰ di. dr̄ a moueo ues. q̄r sp̄ est in motu. Et hinc mūdanus. Et hic ⁊ hec mūdialis ⁊ hoc le. Et ꝑ ꝯpositōꝫ mūdifagus ga gū. ⁊ dr̄ multiplicit̄ mūdus. Dicit̄ ei mū/dus vniuersitas creaturarꝫ. sꝫ illud qd̄ ꝯstat ex q̄tuor elemētis idētitis. Et dr̄ sic q̄r est in motu. Itē mūdus q̄ñ q̄ꝫ dr̄ archiṫpꝰ. mūdus q̄ñq̄ꝫ dr̄ hō. vn̄ ⁊ microcosmus dr̄. q̄ñq̄ꝫ etiā mūdus dr̄ superior ⁊ dignior ps mūdi. sꝫ fir/mamentū ꝑ excellentiā. q̄r p̄cipue est in motu. ⁊ q̄r p̄ci/pue purꝫ ⁊ mundū est. nihil habēs terrene fecis ⁊ grauis/tatis. Mūdi etiā noīe amatores mūdi designant. vnde iohānis. j. Mūdus ꝑ ipm factꝰ est. ⁊ mūdus eū non co/gnouit. In p̄mo loco mūdus designat hūc mōm. In se/cundo designat amatores mūdi. Et scias ꝙ mūdus ꝑ u. in p̄ma sillaba scribit̄. licet deriuet̄ a moueo ues. q̄r mul/totiens lrā q̄ est in simplici dictōe mutat̄ in cōposito. vt lego colligo. Et vt dicit ysido. Mūdus dictꝰ est a mouē/do. q̄r in motu est. nulla eni reqes eiꝰ elemētis ꝯcessa est. vide in pax. Quot anni fluxerūt a p̄ncipio mundi vsq̄ꝫ ad incarnatōꝫ xp̄i dixi in etas.

Munerariꝰ a munꝰ dr̄ munerariꝰ rij. q munera dat. et munerosus sa sum. id est. largus vel munere dignꝰ. Et ꝯpatur. vn̄ hec munerositas tis

Munero. a munꝰ dr̄ munero as. ⁊ est munerare dona/re. munꝰ alicui dare ꝑ aliquo s̄uitio vl̄ ꝑ aliqua alia re Et ꝯponit̄. Remunero ras. ⁊ est actiui cuꝫ omnibꝰ suis ꝯpositis. ⁊ ꝓdu. mu. vn̄ homerꝰ. Et p̄us aiacē exaurato muneratensē.

Mungo gis xi ctū gere. i. purgare ⁊ lordes auferre. ⁊ ꝓprie est mucū de naso extrahere ⁊ ꝓ/iicere. ⁊ qd̄ remanet de ꝯbustione cādele auferre. Vn̄ et sepe ponit̄ ꝑ decipe. vel decipiendo auferre aliqd̄ vel ex/poliare Mungo ꝯponit̄. Cōmungo gis. Demūgo gis Emūgo gis. Immūgo gis. i. valde vel intꝰ vel intro mū/gere. Permūgo. Remūgo. ⁊ est mungo actiui cū omni/bus suis ꝯpositis. ⁊ facit p̄teritū in xi. ⁊ sup. in ctū

Muniacus. a muniū dr̄ muniacꝰ ca cū. muniaci dicunt̄ regis ꝯsiliarij. vl̄ qui munia. id est. officia sua adimplēt. vel tributarij vel largi

Municeps. a municipiū dr̄ hic ⁊ hec mūicipalis. ⁊ hoc le. Et municipariꝰ ria riū. ⁊ hic ⁊ hec municeps pis. oia in eodē sensu. hoc eni noīe censent̄ castellani in munici/pio nati ⁊ pmanētēs ⁊ etiā milites stipēdiarij q ꝑ custo/dia municipij munera capiūt. Et etiā originales ciues. ⁊ in loco officiū gerētes dicunt̄ sic. Et etiā quoddā genꝰ romanorꝫ ciuiū olim dicebat̄ sic. Vn̄ in actibꝰ aploꝝ. xxi paulꝰ cū ꝯphenderet̄ dixit. Ego sum paulꝰ tarsensis nō ignote ciuitatis municeps. volēs eis signare ꝙ essꝫ ciuis romanꝰ. ⁊ statim eū dimiserūt. Itē municipalis ale. vel municipialis le. ⁊ municipiariꝰ. vel municipariꝰ ria riū pōt dici qd̄ ptinet ad municipiū. vl̄ municeps ſm qd̄ ca/pitur munꝰ. ⁊ cor. pnl̄. gti municeps. ⁊ format̄ gtūs a no/minatiō interposita i. lrā inter p. ⁊ s. ⁊ mutato e. añ p. in i. correptā. vt municeps pis

Municipalis vl̄ municipialis le. in mūiceps exponit̄

Municipiariꝰ ria riū. in mūiceps exponit̄

Municipiū. muniū ꝯponit̄ cū capio ⁊ dr̄ hoc municipi/um pij. ⁊ est municipiū. qn̄ manente statu ciuitatis ius aliqd̄ maioris vl̄ minoris officij a p̄ncipe impetrat̄. ⁊ dr̄ municipiū a muniis. i. officiis. q̄r tantū munia. i. tributa debita vel munera reddit. Nā liberales ⁊ famosissime cause. ⁊ q̄ ex p̄ncipe ꝓficiscunt̄ ibi non agunt̄. hee eni ad dignitatē ciuitatis ptinēt. vel municipiū dr̄ castrꝫ muni/tissimū ⁊ ꝓprie in ꝯfinio regionū vbi solēt morari stipē/diarij milites ꝑ custodia. vn̄ ⁊ dr̄ municipiū. q̄si capiens munia. i. munera ꝓpter stipēdiarios milites ibi ꝑ custo/dia manētes ⁊ munera capiētes

Municiū cij. a munio nis dr̄ hoc municiū cij. i. obsidio vn̄ in q̄rto li. regū dr̄. Rex assiriorū nō ingrediet̄ vrbem hāc. nec circūdabit eū municio

Munifex cis. pnl̄. cor. tam in ntō q̄ꝫ in gtō. ⁊ exponit̄ in munificēs

Munificēs. a munifico cas dr̄ hic ⁊ hec ⁊ hoc munifex cis pnl̄. cor. tā in ntō q̄ꝫ in gtō. ⁊ hic et hec ⁊ hoc munificēs tis. in eodē sensu. i. munificꝰ. ⁊ ꝯpat̄ munificēs tior simꝰ. vn̄ munificēter tius sime aduerbiū ⁊ hec munificētia tie. i. largitas Et nota ꝙ positiūm muni/ficens nō est in vsu sꝫ in loco eiꝰ subit munificꝰ. ⁊ fit ꝯpa/rio anormula. munificꝰ tior simus

Munifico cas ꝯponit̄ a munꝰ ⁊ facio. ⁊ est munificare. muneribꝰ honorare. munera alicui facere. vn̄ munificꝰ. ca cū. i. largus q̄si munera faciēs. vel q muniū. i. officiū. qd̄ debet adimplet. vn̄ munifice aduer. ⁊ cor. fi. vide eti/am in munificēs ſm hug. Pap. vō dicit. Munificꝰ ho/norificus largitor liberalis largꝰ copiosus abundās.

Munimē a munio nis dr̄ hoc munimē nis. i. defensio. firmamentū. auxiliū. ⁊ ꝓdu. pnl̄. ni

Munimentū. a munio nis dr̄ hoc munimētū ti. i. defen/sio. firmamētū. auxiliū ⁊ ꝓdu. pnl̄.

Munio nis niui nire nitū. i. firmare vallare defensacu/lum facere. Munio ꝯponit̄. Circūmunio is. Cōmunio. nis. Premunio nis. Obmunio nis. i. vndiq̄ꝫ vel cōtra munire. Remunio nis. i. iterꝫ vl̄ retro munire vl̄ destru/ere. vel munitōem auferre. Munio ⁊ eiꝰ ꝯposita omia actiua sunt. ⁊ ꝓducūt mu. vn̄ esopus Vnde pire queas hostē munire caueto. Et scias ꝙ regula est ꝙ p̄ma ꝑ/sona singularis p̄teriti pfecti indicatiui mōi formatur in tercia ⁊ in q̄rta ꝯiugatōe in nō desinētibꝰ in eo a p̄ma ꝑ/sona p̄ntis indicatiui modi o. mutata in e. ꝓductā. ⁊ addi/ta bā. vt lego legebā. audio audiebā. qd̄ videt̄ fallere in munibā ⁊ polibā. q̄r videlicet inueniū polibā ⁊ munibā. ꝑ muniebā poliebā. Sꝫ p̄cipia p̄ntis ⁊ p̄teriti impfecti formant̄ ab integris scꝫ a muniebā ⁊ poliebā. vn̄ muniēs ⁊ poliens. vn̄ ⁊ p̄s. dicit in xj. li. A muniebā muniens. h. mutata in ns. ⁊ a poliebā poliens dicimus. ⁊ ita de simi/libus dicas.

Munitiūcula le di. pua munitō

Munitoriū. a munio nis dr̄ hoc munitoriū rij locꝰ in q̄ fiunt munimēta vel ipm munimētū

Muniū a munꝰ dr̄ hoc muniū nij. i. debitū officiū vl̄ tri/butū vel munꝰ. ⁊ dr̄ muniū q̄r manu sit factū. vn̄ de bea/to martino dr̄. Munia tua deuotꝰ implebo

Munus a munio nis dr̄ hoc munus neris. i. donum ⁊ dat̄ munꝰ ex merito. sꝫ donū ꝯfert ex grā. vn̄ quidā Dat meritū munꝰ. sꝫ ꝯfert grām donū. De differētia etiā do/ni ad munꝰ dixi in donū.

Munusculū li. dimi. puum munus. ⁊ format̄ a munus addita culum. ⁊ a munusculū dicit̄ munuscularius ri. a. riū. q ꝑ munere s̄uit vel q munꝰ dat.

Murale a murꝰ dr̄ hoc murale lis. idem qd̄ murꝰ vid̄.

Murena. a mus qd̄ est terra dr̄ hec murena ne. q̄dam gemma. quaꝫ humorē sub terra putāt den/satum calore. vnd̄ ⁊ nomē assumpsit. Murena etiāꝫ dr̄ q̄dam piscis. ⁊ tunc dr̄ a mollis. vide in murenula ⁊ ꝓ/re. De natura murene piscis di. ambro. in. v. hexamerō. Vipera neq̄ssimum genus bestie. ⁊ sup oia q̄ serpētini sunt generis astutior vbi cū coeundi cupiditatem assūp/serit murene maritime notā sibi req̄rit copulā vel nouā ꝓparat. ꝓgressaq̄ꝫ ad litus sibulo testificata p̄sentia sui ad cōiugalem amplexū illam euocat. murena aūt inui/tata nō deest ⁊ venenato serpenti expeditos vsus sue ī/ptitr ꝯiuctōnis. Quid sibi vult sermo huiōi nisi feren/dos esse mores coniugum.

Murenula le. a mollis deriuat̄ hec murena ne. quidaꝫ piscis crassus ⁊ mollis. qa nullum os habꝫ. vel q̄r moll̄ ⁊ suauis est ad comedendū. ⁊ inde hec murenula le. di. murenula etiā dr̄ quoddam ornamentū mulierū qd̄ scꝫ auri metallo in v̄gulas latescente q̄daꝫ flexuosi ordinis cathena contexit̄ in similitudinē murene s̄pentis quod ad collum ornādū aptat̄. Hoc interdū auri ⁊ argēti cō/texit̄ v̄gulis. vn̄ in canticis dr̄. murenulas aureas facie/mus tibi v̄miculatas argēto. ⁊ cor. mu.

Murex. A mus deriuat̄ hic murex cis. i. eminēs acutū ⁊ pruptū ⁊ exesū saxū vel cacumē mōtis. vnd̄ ⁊ murex dr̄ frutex ⁊ v̄gultum asperꝫ in acutis ⁊ pruptis mōtibus ⁊ hunc hic murex dr̄ q̄dam piscis. s. coclea maris. sic dctā ab acumiē ⁊ asperitate. q̄ alio nomiē conchiliū vel cōca dr̄. vel q̄r circūcisa ferro lacrimas purpurei coloris emit/tit ex quibꝰ purpura tingit̄. vnd̄ ⁊ ostrū appellatū est. qa hec tinctura ex teste humore elicit̄. ⁊ hinc murex sepe ī/uenit̄ ꝑ ipa tinctura ⁊ sepe ꝑ ipa purpura. ⁊ corri. pnl̄t. in obliquis. vnde ouid. epy. Scilicet ipa geram satura/tas murice vestes. Item in li. de arte. Cōsule de gemmis detincte murica lana

Murgissor a murmuro ras. dicit̄ hic murgissor soris. i. callidus ⁊ fallax murmurator.

Muria a murus dicit̄ hec muria rie. superior fex olei. quia sit oleo quasi pro muro. quia naturalius retinet li/quorem q̄ꝫ si esset sine fece

Muricida. Mus componit̄ cū cedo dis cecidi. ⁊ dicit̄ hec muricida de. pnl̄t. ꝓdu. q̄r mures interficit ⁊ cedit.

Murilegus. Mus componit̄ cū lego gis ⁊ dr̄ hic mu/rilegus gi. Et hec murilega lege. i. cattus vel catta. quia legit id est colligit mures. vnd̄ q̄dam. Murilegus bene scit cuius genorbarda lambit.

Murinꝰ a mus dr̄ murinꝰ na. nū. res muris. vl̄ ad mu/

Muriscidꝰ. Mus cōponit̄ cum rem ptinēs ⁊ ꝓd. ri scindo dis ⁊ dr̄ hic muriscidꝰ di. hō ignauus ⁊ remissus ⁊ piger ad nichil aliud vtilis nisi ad mures scindendos id est excoriandos. ⁊ corripit sci.

Murmur a murio ris. dr̄ hoc murmur ris. ge. neu. apd̄ modernos. Inuenit̄ etiā in mas. ge. vn̄ iohannis. vij. Et murmur multus erat in turba. Et a murmur dr̄ mumu/ro ras. qd̄ ꝯponit̄ cōmurmuro ras. Demurmuro ras.

Immurmuro ras.i.simul vel valde vel int⁹ murmura/
re. Obmurmuro ras.i.cōtra murmurare. Remurmu/
ro ras.i.iter vel ꝯtra murmurantē murmurare. Sub/
murmuro ras.i.subt⁹ latentē vel paꝝ vel post murmura
re.⁊ē murmuro neu.cū omnib⁹ suis ꝯpositis.⁊ cor.mu
Murmuro ras.in murmur est
Murtetū.a mori dr̄ hoc murtetū ti.i.aq̄ calida de ter
ra manās.scꝫ balneū.⁊ dr̄ sic q̄si mortetum.q ibi morbi
morant ⁊ pereāt.vel q̄si mortuetū.q a mortuis .i.ab in/
feris tradit venire.vn̄ horati⁹ in epi. Sane murteta re/
liq.legit hic ⁊ hec murteta.⁊ ponit ꝑ balneis murtis ob/
Murus.a munio nis dr̄ hic mur⁹ ri.q situs.
muniat. Et dicit murus q̄i muniēs robur.⁊ est ethimo/
logia.vn̄ hic murul⁹ li.dimi.⁊ hic ⁊ hec muralis ⁊ hoc le
qd̄ ptinet ad muꝝ.⁊ murat⁹ ta tū.i.muro ornat⁹. Et mu
ro ras.id est.muro ornare muꝝ facere.vnd̄ hic murator
toris.id est.faciens muꝝ
Mus idē est qd̄ terra.vn̄ hic mus muris qddā animal
q sub terra facit suū cubile sm̄ hug. Papias vō dicit.
Mus terra mus pusillū aīal.i.sorex.alij dicūt mures
q ex humore terre nascant.vn̄ dicit basili⁹ in nona ome
lia examerō Mures ⁊ ranas ex terra generari videm⁹
Deniqꝫ in egiptiacis thebis si pluuias largiores estiuo
tpe fuderit mox infinitis murib⁹ regio tota ꝯplet
Musa a moys qd̄ est aq̄ dr̄ hec musa se.⁊ sunt sm̄ phōs
nouē muse.i.nouē instrumēta loquēdi scꝫ duo labia.qt
tuor dētes pncipales.plectꝝ lingue.arteria gutturis.cō
cauitas pulmonis. Et hec instrumēta dicūt muse a mo/
ys qd̄ est aqua.q sine humectatōne istoꝝ nō potest na
sci vox. Itē musa dr̄ qn̄qꝫ cātilena.qn̄qꝫ sapia. Et a musa
dr̄ musicus ca cū.⁊ musatic⁹ ca cū. Astrologi vō nouē
musas dicūt nouē sonos q celestē armoniā faciūt. Pri/
mi septē sunt septē planetaꝝ. Octau⁹ est firmamētū. No
nū qdem assignāt terre.q licet nō moueat ꝑ se.mouet tn̄
circūactōne aliaꝝ speraꝝ circa ipam. ⁊ adeo sonū habꝫ
raucū vt vix etiā cōputet inter alios sonos.vn̄ muse di/
cunt a muso.i.canēdo.q ꝑ eas sicut antiq voluerūt vis
carminū ⁊ vocis modulatō q̄reret.
Musach erat arca in q̄ reponebant donaria regū vel
pncipū ad reficiēda sartatecta tēpli.vt dixi in corbona
De musach dr̄ in quarto reg.c.xvi. Musach q̄ꝫ sabba/
ti qd̄ edificauerat in templo ⁊ ingressum regū exterius
conuertit in templū domini
Musca a mus ꝑ terra vel ꝑ sorice dr̄ hec musca ce.qua/
si muris esca.⁊ est ethimologia.
Muscariū a musca vel muscula dr̄ hoc muscetū ti. Et
hoc musculetū ti.loc⁹ vbi abundāt musce Et hoc musca
riū rij.⁊ hoc muscalariū rij ꝑ eodē loco vel ꝑ multitudi
ne muscaꝝ.vel ꝑ flagello q̄ muscas abigim⁹.
Muscerane⁹.a mus dr̄ hic muscerane⁹ nei aīal exiguū
aranee forma ⁊ muris.qd̄ ⁊ solifuga dr̄ q idē fugiat. Et
dr̄ muscerane⁹ q ei⁹ morsu aranea interimit.
Muscetū.in muscariū est.⁊ pdu.pnlt.
Muscio onis mas.ge.quasi mustio.q mustū bibat.⁊ dr̄
a mustū. Idē ⁊ bibio onis.
Muscipula.mus ꝯponit cū capio.⁊ dr̄ hec muscipula.
le.deceptō ad mures capiēdos sicut ⁊ mustricula. et po/
nitur generalit ꝑ qualibet deceptōe.vn̄ muscipulor aris
id est decipe. Et hinc hic muscipulator toris. id est dece/
ptor. Itē muscipula ponit ꝑ pedica.i.laq̄o q̄ pedes ligāt
Musco a musca dr̄ musco onis.i.magna musca. Et mu
scolus sa.sum.i.plen⁹ ⁊ abundans muscis. vnd̄ hec mu
scositas tatis.i.abundantia ⁊ plenitudo muscaꝝ. Item
a muscus pōt dici muscosus sa.sum.musco plen⁹ ⁊ co
ptus.vn̄ vgili⁹. Muscosi fōtes ⁊ somno mollior her/
ba.⁊ ꝯpatur.vn̄ hec muscositas tatis
Muscosus sa sum in musco exponit
Muscula a musca dr̄ hec muscula le.dimi.
Musculetū ti.pnlt cor.exponit in muscar.ū
Musculosus a muscul⁹ dr̄ musculos⁹ sa.sum.id ē fortis
lacertosus plen⁹ musculis.⁊ ꝯpatur.vn̄ hec musculosi/
tas tatis.i.fortitudo plenitudo musculoꝝ.
Musculus li.pnlt cor.puus mus.⁊ est di. de mus mu/
ris.⁊ musculus etiā dicit curuū genus nauigij. ⁊ muscu
li dicunt capita neruoꝝ ex sanguine ⁊ neruis copulata.
scꝫ illa nodosa caro que est in tibijs ⁊ brachijs. Et dicit
musculus a muriū similitudine.q lateat in mēbris sicut
mures sub terra. Uel q disposita est ad similitudinem
muris. Idem dr̄ ⁊ lacert⁹. In hac significatōe inuenit a
palladio positū vbi docet eligere bonos equos dicēs q
pulcritudo boni equi in his cognoscit. Si corp⁹ ei⁹ est
vastum ⁊ solidū.lat⁹ longissimū.clunes rotunde.⁊ ma
xime pectus late patēs.⁊ totū corp⁹ musculoꝝ densitate
nodosum.pes sicc⁹. cornu ꝯcauū. altius calciat⁹. Item
musculi sunt coclee de quarū lacte ꝯcipiunt ostree.⁊ di/
cūtur musculi quasi masculi.q sunt masculi ostrearum
⁊ etiā balenarū. Eoꝝ.n.coitu concipe balene phibētur
Item muscul⁹ pōt deriuari a mur⁹ ⁊ tūc muscul⁹ dr̄ bel
licum machinamentū sicē cuniculo q̄ mur⁹ ciuitatis ꝑ
fodit et dissoluit q̄si murulscul⁹
Muscus A marceo ces dicit hec musc⁹ ci. q̄daꝫ herba
vel poti⁹ q̄daꝫ lanugo in fontib⁹ et circa arbores crescēs
Musica ce.est vna de septem artib⁹ liberalib⁹. Et dicit
a moys qd̄ est aqua q tractat de vocib⁹ vel de pportō
nibus vocū.et sine humoris beneficō nulla cātilena vl
vocis stat vel subsistit delectatō. et inde hic musicus ci.
q̄ tractat de musica vel qui docet eam. Et music⁹ ca cū.
et hic et hec musicalis et hoc le.in eodem sensu. Itē mu
sica id est sapiētia et tunc deriuat a musis que sunt cau/
sa sapiētie et eloquētie.vn̄ pst. Quoꝝ vterqꝫ possideat
artem musice id est sapientie.
Muscino vocat animal quod ex capra et ariete nascit.
Est aūt dux gregis. Muscino monstrū simile simie sm̄
Papiam.vide in bigenus
Musio a mus deriuat musio onis.q muribus infest⁹
sit. Hunc vulgus cattū a captura vocat. Alij dicunt q
captat id est videt.nam tā acute cernit vt fulgore luminis
noctis tenebras supet.vnd̄ et a greco venit cattus.i.in/
geniosus a kagelte.vel cat⁹ quasi caut⁹. Hunc vocant
gattū corrupte Itē a mus dr̄ hoc musiū sij.nid⁹ muris.
Mussim aduer.a musso sas dicit id est mussanter late/
ter.lente vel leniter
Mussito tas pnlt cor.vbum fre.i.frequēter mussare
Musso a mutio tis dicit musso sas saui sare. et est mus
sare dubitare.et mussare.i.silentō murmurare. Vnd̄ v
sus. Mussat qui dubitat.mussat qui murmurat idem.

De litera M ante V

Itē inuenit muso sas.i.scio ⁊ tūc scribit ꝑ vnū s.
Mustaciū a mus dr̄ hoc mustaciū cij.pot⁹ q ex musto
fit ⁊ alijs potōnibus. Unde iuuenalis. Causa nec est q̄/
re cenam ⁊ mustacia perdas.
Mustela. Mus ꝯponit cū telon qd̄ est longū ⁊ dr̄ hec
mustela le q̄si mus lōgus penul.longa. Et sunt duo ge/
nera mustelaꝝ vnū est silvestre distans magnitudie. al
teꝝ in domib⁹ oberrās. Hec ingenio subdola a domi
bus vbi nutrit catulos suos transfert.mutatqꝫ sedē ser
pentes etiā ⁊ mures ꝑsequit. Falso aūt opinant q dicūt
mustelam ore ꝯcipe.aure ptū effundere.⁊ a mustela di/
citur mustelin⁹ na nū.pnlt pdu.i.ptinēs ad mustelā. vl
de mustela existēs.⁊ hoc mustelariū rij.fouea mustele q̄
⁊ mustelū dr̄.vide in basilisc⁹.⁊ etiā in ruta
Mustelin⁹ na.nū.exponit in mustela
Mustricula. Mus ꝯponit cū stringo ⁊ dr̄ hec mustri/
cula le.instrumentū ad mures capiēdos dicta sic quia
stringit mures.⁊ corri.cu.
Mustum a mus qd̄ est terra dr̄ hoc mustū sti.nouum
vinū q̄a in se habeat terrā ⁊ limū mixtū. ⁊ inde mustus.
sta.stū.id est nouus.q aūt dr̄ mustum q̄si mus tenens
ethymolo.est.vel potest deriuari mustū a mulceo ces.
q̄a mulsum sit id est suaue ad bibendū
Mutatoriū a muto tas.dr̄ hoc mutatoriū rij.vestis pre
ciosa ꝑ qua sumenda alia mutat. vnd̄ legit in q̄rto lib.
reg.ca.v.de naamā.q cū tulisset decem mutatoria.vesti
mentorū detulit lrās ad regē israel
Muteo a mutio tis.vel a mutus deriuat muteo tes. et
est mutere esse vel fieri mutū. tacere.vnd̄ mutesco scis.i
choatiuū.⁊ ꝯponit Cōmuteo tes. Demuteo tes.i. valdē
mutere.vel cessare mutere vel incipe loqui. Itē ꝯpoitur
Immuteo tes. Obmuteo tes.i.ex toto vel vndiqꝫ mute
re vel ob aliqd̄ mutere.vnd̄ ꝯmutesco scis. Demutesco
scis.obmutesco scis. Immutesco scis.inchoati. Muteo
cū omnib⁹ suis ꝯpositis est neu.⁊ pdu.hāc sillabā mu.
vn̄ macer de cepis. Iuuabit illos subit⁹ q̄s facit obmu/
Mutilo las.in mutil⁹ exponit tescere morbus
Mutilus a muto tas dr̄ mutilus la.lū.i.minut⁹. trūca/
tus sine cornib⁹ vel alia pte. Et a mutilus dici sunt mu
tili q̄dr̄anguli.q minus habēt acuiei.⁊ mutili dicunt ca
pita trabiū q̄a mutilata sunt. Iteꝫ a mutil⁹ dr̄ mutilo las
⁊ est mutilare minuere.vellere.trūcare.vt hominis caput
vel aliud mēbrum amputare.vel ptem arboris auferre
vel boum cornua detrūcare. Et ꝯponit Admutilo las.
id est valde vel iuxta mutilare. Demutilo las.i.detrun/
care. Et emutilo las.i.valdē mutilare. Et est mutilo acti/
uū cū suis ꝯpositis.⁊ corri.pnlt.vn̄ oui.de arte. Turpe
pec⁹ mutilū turpis sine gramie camp⁹
Mutō a mut⁹ ta.tū.dr̄ mutō tis.⁊ est mutire murmu/
rare ad modū mutoꝝ.velle loqui ⁊ nō audere. ⁊ est pro
priū mutoꝝ.vel loqui nō audentiū.⁊ est neu. cū omni/
bus suis ꝯpositis.⁊ pdu.mu.vnd̄ esop⁹. Supplicat ille
nimis.mutitqꝫ timore silendo. Et scias q mutō inuenit
ꝑ mutere sed raro
Muto tas.taui tare.i.mouere vel in alium statū vtere.
vel ad alium locū ducere.vel id qd̄ habemus dare ꝑ co
qd̄ non habem⁹ vt cū damus denarios ꝑ vino. mutā⁹
denarios ꝑ vino ⁊ non vinū.vnd̄ hic ⁊ hec mutabilis ⁊
hoc le.vnd̄ mutabiliter aduer.⁊ hec mutabilitas litatis.
Muto ꝯponit. Cōmuto tas Demuto tas. Emuto tas
Immuto tas. Premuto tas. Remuto tas. Trāsmuto.
tas. Muto actiū est cū omnib⁹ suis ꝯpositis ⁊ pducit
hanc sillabā mu. Horati⁹ in epi. Cellū nō animū mutāt
q̄ trans mare currūt.
Mutuo est aduerbiū qualitatis a mutus dicit.i.inuicē
alterutro vicissim alterno.sm̄ papiā.
Mutuo a muto tas dicit mutu⁹ tua tuū.i. mutuo da/
tus vel accept⁹.⁊ dicit mutuū quasi meū tuū. q id qd̄ a
me tibi dat ex meo tuū fit.⁊ sic mutuū pōt dici q ex meo
fit tuū.⁊ est ethimo.⁊ ita omne piculū rei mutuate ad te
transfert.⁊ a mutu⁹ tua tuū dr̄ mutuo tuas qd̄ est actiū
cū omnib⁹ suis ꝯpositis. Et mutuor aris depon. ⁊ diffe
runt.q mutuo tuas dātis est quasi mutuo dare.vt mu
tuo tibi denarios.i.mutuo do tibi Sꝫ mutuor recipien
tis est q̄si mutuo accipio a te.vt mutuor denarios a te.i.
mutuo accipio a te.vn̄ illud. Mutuabit peccator et nō
soluet. Et in exodo dr̄. Precepit dn̄s filijs israel vt mu
tuarent vasa a vicinis suis ⁊ spoliarēt egiptū. Quilibet
ergo caueat abuti istis vbis Itē mutuo ⁊ cōmodo vl ac
cōmodo differūt.q cōmodam⁹ vel accōmodam⁹ illas
res q̄ eedē in essentia debēt reddi scꝫ q̄ nō transeūt i pos/
sessionē recipiētis.vt equ⁹ mantellū ⁊ hmōi. Sꝫ mutua
mus illas res q̄ transeūt in possessionē recipiētis. vt de/
narios.vt accōmodo vel cōmodo tibi equū.i. nō ad pro
prietatē sꝫ ad cōmodū ⁊ vtilitatē.⁊ silr vsū ei⁹ quē ego
habeo tibi do.i.ad equitandū nō vt sitū⁹ vn̄ ⁊ cōmoda
re dr̄ quasi cū modo tpis ad aliū trāsferre ⁊ dare.⁊ ē ethi
mologia. Sꝫ mutuo denarios tibi.i.cū sint mei. dādo fi
unt tui. Ex his patet q̄ sit differētia inter mutuū ⁊ ꝯmo/
dum. Hec tn̄ pprietas qn̄qꝫ apud autores corrumpit ⁊
vtrūqꝫ ꝯponit. Cōmutuo as.⁊ cōmutuor aris. Immu/
tuo tuas.⁊ immutuor aris.i.valde mutuari. Et vt dixi.
mutuo est dātis.sꝫ mutuor recipiētis. Unde vsus Mu
tuo vult dantē.sꝫ mutuor accipientē Itē mutuo creden
tis est.sed mutuor accipiētis.
Mutuor aris in mutuo as exponit.
Mutus.a mugio gis dr̄ mut⁹ ta tū.q q̄si mugiat ⁊ n̄ lo
quat.vox eni ei⁹ nō est sm̄o sꝫ mugit⁹.vocalē eni spūꝫ ꝑ
nares quasi mugiēs emittit
Mutuus tua tuū.in mutuo tuas est.

Nabilis.a no nas.

n

dicit hic ⁊ hec nabilis ⁊ hoc le.pnl.
cor.ad nandū habilis.⁊ nabūdus
da dū.i.facil ad nādū vl filis nāti.
Nablū bli hebraice grece psalteri
um.latine dr̄ organū sm̄ pap. Po
nitur tn̄ differētia inter psalteriū ⁊ nablū.q psalteriū ē
canora cithara decē cordis coaptata.q̄ pcutit cū plectro
Nablū vō duodeci sonos habēs digitis tāgit.
Naulū.a no nas dr̄ hoc nabulum li.i.merces nautica.
q natare videat cū ꝑ mare trāsfert.⁊ cor.bu.
Nancio cis in nanciscor vide.
Nactus cta ctū.in nāciscor vide.
Nanciscor.nācio nācis nācini cire.dicebāt antiq. ⁊ ind
nos dicim⁹ nāciscor sceris.nact⁹ sum.i.adqrere.adipisci
inuenire.⁊ est depon.cū omnib⁹ suis ꝯpositis si q̄ habꝫ.
Mach.ij.li.c.xiiij.dicit. Tempus aūt oportunū demen

ne sue nactus
Napocaulis. Napus cōponit̄ cū caulis. ꝛ dꝛ hic napo caulis gen⁹ oleꝝ q̄ cum sit saporis silis napo nō in radicem sȝ in tirsuȝ ꝯdescendit vt caulis.
Napta. In daniele legit̄ genus fomitis apud persas q̄ maxime nutriunt incendia. Alij ossa oliuaꝝ q̄ pijciunt cuȝ amurca arefacta. naptā esse dicunt ſm hug. Napta etiaȝ ſm Pap̄ dꝛ purgamentum lini vel cuiuslibet rei. Plini⁹ aūt di. naptā circa babiloniā modo liq̄di bituminis ꝓfluere. ꝛ nutriēdis ignib⁹ amicā esse. vt etiaȝ lōge admota ignē concipiat. vn̄ versus. Ignem napta fouet manatq̄ȝ bitumis instar. Ossa p̄ hancolei reperta
Napus. a rapa dꝛ hic napus pi. q̄si vocant̄ amurca rapus. Et dicit̄ sic ad similitudinē rape. nisi q̄ folijs ē latior. ꝛ radicis gustu subacrior. Nomis aūt affinitas est inde. q̄ vtriusq̄ȝ semen in alteꝝ vicissim mutat̄. Naȝ rapa in alio solo vt dꝛ p̄ biennium mutat̄ in napū. In alio vō solo napus transit in rapam
Nar a naris deriuat̄ hic nar naris. q̄dam fluui⁹ q̄ habet duos meat⁹ ad modū nariū. vel qꝛ p̄ nares erei tauri exit. vn̄ narin⁹ na. nū. pn̄l't ꝓdu.
Nardus di. fe. ge. herba est spicosa. ꝛ aromatica fragili radice. sȝ nigra ꝛ folijs densa quoꝝ summitates ꝯsurgunt in spicas. vn̄ hoc nardum di. dꝛ vnguentū vel confectō ex ea factū nardipisticum dꝛ. i. fidele purū sine omi impositura ꝛ cōmixtura cōpositū. nō adulteratuȝ alijs herbis. Pistis ei grece latie dicit̄ fides. Nardumpiscatum dicit̄ q̄si species nardi in eo sit. vel qꝛ de spicis et folijs nardi est ꝯfectum.
Nario a naris dicit̄ nario ris. riui. Et est narire subsānare. nares fricare. ꝛ inde naricus rici. hircus cuius nares semper stillāt. ꝛ inde hec naricia cie. q̄dam regio. vnde naricius ricia. riciū.
Naris. A narus ra. rū. deriuat̄ hec naris huius naris Nares dicunt̄ q̄si gnares qa p̄ eas cognoscim⁹ et scim⁹ aliq̄d odorare. vel nares dicunt̄ a mano nas. qa p̄ eas manat odoꝛ ꝛ spūs. ꝛ sunt in eis tria officia. vnū ducendi spūm. Aliud capiēdi odorē. terciū ducēdi purgamentum cerebri. ꝛ ꝓdu. p̄mā naris. vn̄ oui. de arte. Ferre noue nares tauroꝝ terga recusant
Narratō onis. fe. ge. dicit̄ a narro ras. ꝛ est narratō ſm tulliū reꝝ gestarū aut quasi gestaꝝ expositō. Aliq̄ndo enī res gestas exponim⁹ aliq̄n nō gestas. que tamē sūt ad narratōnis officiū quasi geste. Debet aūt narratio esse breuis. lucida ꝛ verisimilis. Breuis est. quādo non nisi necessaria comp̄hendit habito respectu ad quātitatem materie. Lucida esse debet. i. intelligibilis ꝛ apta ſm capacitatem ingenij auditoꝝ. nihil habens ambiguuȝ. nihil tortū nihil curuū non sumens p̄ncipiū a remotis. nec nimis longe materiā ꝓsequēs. De his aūt q̄ p̄ncipaliter ptinent nil obmittēs. verisimilis est narratō si reb⁹ ꝛ psonis debitas circūstantias assignemus narrantes. vt mos ꝛ opinio ꝛ materia videbit̄ postulare. Notādum insup q̄ p̄nomia p̄me ꝛ secūde psone sicut nec in alijs ep̄le p̄tibus nō sunt in narratōne ponēda. nam vt di. p̄scianus. In v̄bis p̄me ꝛ secunde psone intelligit̄ nominatiuus certus ꝛ determinat⁹. Quādoq̄ȝ tamē ꝯtingit q̄ tale p̄nomen de necessitate poni debet. puta cā determinatōnis vel discretōis. Causa determinatōnis ponitur cū nos tres vel plures mittim⁹ ep̄las. at ego solus debeo tibi declarare. vbi grā. Amico suo. d. iohānes scȝ salutē vobis ego h. duxi p̄ntibus declarandū ꝛc. Causa vō discretōis p̄nomē p̄me vel secūde psone ponit̄. cū aliq̄d alteri scribēdū attribuit̄. q̄d ab altero remouet̄. nā discretō est attributō act⁹ vel passionis alicui vel aliq̄bus cū exclusione alicui⁹ vel aliquoꝝ. vbi grā si dicā. Sepe mihi dedec⁹ tu fecisti. sȝ ego reddā tibi talionem optime Itē pōt dici q̄n̄q̄ȝ cā significātie. vt si dn̄s dicat suo Ego tibi sepe manib⁹ aquā dedi Itē cā ȝeumatis pōt addi vt Hebrei sunt ꝛ ego. ꝛ etiā p̄ euocatōȝ pōt poni ꝯgrue. vt Ego petr⁹ tibi huio puro corde.
Narratūcula le di. p̄ua narratō
Narrito tas. id est. frequēter narro. frequētatiū d narro ras. ꝛ formatur a narratu sup̄. a. mutata in i. correptam ꝛ u. in o. sicut ab imperatu imperito tas
Narro ras raui rare. i. dicere. vn̄ hec narratō onis. Et hic ꝛ hec narrabilis ꝛ hoc le. ꝛ inde narrabilit̄ aduer. et ꝯponit̄. Enarro ras. Renarro ras Denarro as. Cōnarro ras. Et est actīu narro cū omnib⁹ suis ꝯpositis
Narus. a nasco scis deriuat̄ nar⁹ ra rū. i. sciēs peritus. scȝ qui ex arte scit q̄liter aliq̄d fiat vel sit ad faciendū. vel fieri debeat. siue illud faciat siue non. Et scias q̄ g. q̄n̄q̄ȝ apponit̄ huic noī nar⁹ p̄ p̄thesim. ꝛ dꝛ gnar⁹
Nascor sceris natus sum. nasci. i. de vtero exire. decidere. ꝛ siḡficat passionē ab alio illatā. i. p̄uenientē ex passione p̄cedēte circa aliud suppositū. i. circa matreȝ. Nascor ꝯponit̄. Enascor sceris. Innascor sceris. i. int⁹ nasci. p̄nascor sceris. i. p̄ alijs nasci. renascor sceris. i. iteꝝ nasci. sicut fit in baptismo. ꝛ nascor cum omnib⁹ suis cōpositis est
Nasilis. a nasus dꝛ hic ꝛ hec nasilis ꝛ depones hoc le. ad nasum p̄tinēs. ꝛ ꝓdu. penultimā. ꝛ hoc nasale lis. quod nasum ꝓtegit
Naso nasonis dictus est ouidi⁹. qꝛ magnuȝ habuit nasum. vn̄ catho. Nasonē petito ꝛc. Itē a nasus dꝛ nasosus sa sum. vide in nasus
Nasso a no nas deriuat̄ hec nassa se. q̄d instrumētū ex viminib⁹ tāq̄ȝ rethe ꝯtextū ad capiēdos pisces
Nastale. a nasus dꝛ nastale lis. cingulū vel fibula q̄d restringit palliū circa collū.
Nasturciū. nasus ꝯponit̄ cū torqueo. ꝛ dꝛ hoc nasturcium cij. q̄dā herba q̄ acrimonia sui nasum torqueat
Nasus. a nar⁹ ra rū. dꝛ hic nasus si. q̄si nar⁹. qꝛ sapiens est in discernēdo res odore. vel dꝛ a nādo. qꝛ sp̄ nat. id est. fluit putredinē. vel nasus dꝛ elatō. Et a nasus hic nasellus li. ꝛ nasicul⁹ ꝛ nasitell⁹ li. omnia diminutiua. Et nasosus sa sum. Et nasutus ta tum. in eodē sensu. magnuȝ habens nasum.
Natale. a nascor sceris dꝛ hoc natale lis. Et hec natalis lis. in eodē sensu. i. natiuitas. vnde ouidi⁹ de arte. Parcite natales timidi numerare deoꝝ. Cesarib⁹ virus cōngit an̄ diē. In kalēdario tn̄ vt dicit hug. differūt natale. lis. ꝛ natiuitas. qꝛ ibi natiuitas appellat̄ a matre in terra vt natiuitas xp̄i. sancte marie. sancti iohannis baptiste. Et scias q̄ beata maria ꝛ iohannes baptista in vtero in nouo testamēto sanctificati sunt. Inde est q̄ eoꝝ natiuitatē ex vtero pre alijs sanctis eccia celebrat Sed natale vel natalis dꝛ obit⁹ vel dies obit⁹ sanctoꝝ. qꝛ eoꝝ obit⁹ in terra fuit natiuitas in celo. Tūc enī de nō esse ad esse

de morte ad vitaȝ. de tenebris ad lucem. de exilio ad regnum transierūt
Natalicius a natalis dicitur natalicius cia. ciuȝ. i. natalis vel ad natalem siue natiuitatem pertinens et hoc natalicium cij. i. natiuitas
Natatoriū a nato tas dicit̄ hoc natatoriū rij. i. loc⁹ in aqua vbi frequēt natat̄ Dicit̄ etiā hec natatoria rie. vn̄ in historia sup̄ iohānis. ix. dicit̄. Siloa fons ē ad radicē montis sion q̄ nō iugibus aq̄s sed in certis horis ebullit cui⁹ aque vt exciperētur q̄i stagnū nō lōge a fonte constructū erat. q̄m collectōem mō natatoriā mō piscinam scriptura vocat. Uel ſm quosdam dicitur natatoria a nato natas p̄ antifrasim qꝛ ibi null⁹ natabat. sicut ꝛ piscina qꝛ piscib⁹ caret
Nates. a nitor teris. dꝛ hec nates tis. qꝛ in natibus nitimur dū sedem⁹. vn̄ ꝛ ꝯglobata est in eis caro. ne p̄mēs corpis mole vel fasce ossa dolerēt Et ꝓdu. p̄mā. sȝ nato tas. eā corripit. vn̄ q̄dam Quāuis arte nates tn̄ apparēt tibi nates. Et scribit̄ gt̄us pluralis natiū p̄ t. sȝ accipit in p̄nunciādo sonum de c
Nathan interp̄tat̄ dedit siue dātis
Nathanael. interp̄tat̄ donū dei. qꝛ dolus. id est. simulatio dono dei in eo nō fuit,
Nathinei hebraice. ypodyaconi grece. subdyaconi latine dicunt̄ Et dicunt̄ nathinei. i. in hūilitate do huiētes
Natica. a nates dꝛ hec natica ce. id est nates. vn̄ naticosus sa. sum. magnas habēs nates.
Natícula le. dimi. p̄ua nates.
Natio. a nascor sceris dꝛ hec natō onis. i. nascēdi p̄prietas. scȝ actus vel passio nascendi. Prope natō dꝛ gens ſm p̄priā ꝯgnatōȝ ꝛ collectōȝ ab alia distincta. vt greci. itali. franci. Et natō p̄uintia eoꝝ est. Et natio q̄n̄q̄ȝ regio vel terra paꝝ vel nihil habitata dꝛ
Natiūcula le. dimi. p̄ua natō
Natiuus. a nat⁹ tus. tui. q̄d est natiuitas dꝛ natiu⁹ ua uū. i. naturalis vel genitiu⁹. vn̄ natiue aduer. ꝛ hec natiuitas tatis.
Nato. a no nas naui nare natu. u. in o. fit nato tas. fre. vn̄ hic natator toris. Et hic ꝛ hec natabilis ꝛ hoc le. ꝛ hoc natabile lis. ꝛ natabilis lis. ꝛ a nato. tas. dꝛ natito tas. aliud fre. Nato ꝯponit̄. Annato tas. id est. natare ad aliq̄d. Cōnato as. i. simul natare Abnato tas. i. natare ab. i. lōge. Denato tas. Enato tas. id est extra natare. euadere. Innato tas. Prenato tas. Pernato tas. Renato tas. Subnato tas Trāsnato tas Nato ꝛ ei⁹ ꝯposita sunt neu. ꝛ oia corripiūt hāc sillabā na
Natrix. a no nas dꝛ hec natrix cis mulier q̄ nat. Et natrix dꝛ q̄dam serpēs q̄ veneno suo inficit aquas in q̄bus fuerit. ꝛ tūc est mas. ge. Un̄ lucanus. Est natrix violator aque. iaculiq̄ȝ volucres. vel ſm quosdā est fe. ge. sed lucanus ge. ma. scȝ violator retulit ad serpentē Legit̄ in q̄busdam libris rinatrix.
Natura a nascor sceris dꝛ hec natura re. id ē. natiuitas Et natura dꝛ deus. qꝛ omia creauit ꝛ nasci fecit ꝛ natura dꝛ quelibet creatura. ꝛ natura dꝛ ꝯplexio. ꝛ natura dicit̄ quedā vis naturalit̄ reb⁹ insita de similib⁹ silia p̄creās Natura etiā dꝛ quedā significatio vocabuli. ꝛ causa est quare vocabulū nascat̄. i. imponat̄. natura etiā dꝛ impositō vel inuētio vocabuli. qꝛ vocabulū nasci nihil aliud est q̄ȝ vius naturalr ex p̄prio bn̄placito ip̄m inueniri vl imponi. vide supra in miraculū.
Naturalis. a natura dicit̄ hic ꝛ hec naturalis ꝛ hoc le. id est ad naturā p̄tinēs vel de natura p̄cedens. vnd naturales dicunt̄ filij ꝯcubinaꝝ quos sola natura genuit nō honestas ꝯiugij. Et inde naturalit̄ aduer. ꝛ ꝓdu. ra.
Natus a nascor ceris. deriuat̄ hic natus tus. id est natiuitas. Et natus ta. tū. ꝛ natus ti. i. filius. ꝛ hec nata te. i. filia Et sepe solent inueniri p̄ g. p̄ p̄thesim. i. positōeȝ. vt gnata gnate. gnat⁹. vel sine g. est. n. de naturali integritate istarū dictōnum. quia dicit̄ gnatus quasi generat⁹. et gnata quasi generata.
Naualis a nauis dicit̄ hic ꝛ hec naualis ꝛ hoc le. ꝛ hoc nauale lis. locus vbi naues stant scȝ portus vel loc⁹ vbi fabricant̄. Hoc ꝛ textrinū vocat̄. Item naualis ad nauē p̄tinens. Und aristoteles. Necesse est nauale bellū fore vel nō fore. et ꝓducit va
Nauarchus. A nauis ꝛ archos id est p̄nceps cōponit̄ hic nauarch⁹ chi. id est p̄nceps nauis.
Nauargus gi. nauis maister a nauis ꝛ argus componitur ſm pap̄.
Nauci. a nux dicit̄ hoc nauci inde cinabile. i. putamē nucis. vel exterior cortex nucis. vel id quod est intra nucleū nucis quasi in medio q̄d est nigrum quādo nux desiccat̄. vel id in quo voluit nucleus q̄d quidem nihil valet. ꝛ ideo ponit̄ p̄ nihilo. ꝛ ꝯponitur naucipēdo dis naucifacō cis. i. paꝝ vel nihil app̄ciari
Naucifacō cis. in nauci vide.
Naucipēdo dis. in nauci vide.
Nauclerus. Nauis cōponit̄ cū cleros q̄d est sors et dꝛ hic naucler⁹ vel nauclerius q̄ nauem in sorte ꝛ potestate habet. ꝛ ꝓdu. cle. Actu. xxvij. Centurio aūt magis credebat gubernatori ꝛ nauclero
Naufragor. nauis ꝯponit̄ cum frango ꝛ dꝛ naufragor id est periclitari pati fractōnem nauis. vnde naufrag⁹ ga. gum. id est nauē frangens. q̄ patit̄ naufragiū periclitat⁹ Unde hoc naufragiū gij. i. fractō nauis. q̄d ꝛ naufragiū dicit̄. Inuenit̄ etiā naufrago gas. vn̄ q̄dam Naufragiū faciēs naufragat illa fides
Nauicula le. dimi. p̄ua nauis. Et format̄ a dtō naui addita cula. Dicit̄ etiā hec nauicilla le. aliud dimi.
Nauiculari⁹. a nauis vel nauicula dicit̄ hic nauicularius rij. nauis custos vel nauifex.
Nauigabilis. a nauis dicitur hic ꝛ hec nauigabilis et hoc le. q̄d aptū natū est ad nauigandum. i. vt nauiget vt hō. vel vt nauigetur vt mare
Nauigiū a nauis dꝛ hoc nauigiū gij. i. actō nauis. i. nauigatō vel nauis vel multitudo nauiū.
Nauigo a nauis dꝛ nauigo gas. gaui. gare. i. naueȝ agere. Et dꝛ nauigo gas. quasi naueȝ ago. ꝛ videt̄ esse ethy. potius q̄ȝ ꝯpositō. ꝛ corr. ui. Uirgili. eneid. quito. Nauigat eneas siculas deferri ad oras.
Nauis a no nas. dꝛ hec nauis. Greci dicunt nais. inde nos dicimus nauis interposita u. cōsonante. vel nauis dicit̄ qꝛ gnarū id est peritū rectorem querit. Et facit accusatiuus pluralis in es vel in is. vt has naues vel nauis ꝛ actūs singularis in em ꝛ in im. hanc nauem vl nauim ꝛ ablatiuus singularis in e. vel in i. ab hac naue vl naui et producit na.

Nauita te.in nauta vide
Naulum a nauis dr hoc naulũ li.pcium p trãsmeatõe datũ siue qd dat p his que portant in naui et dr naulum. quasi nauis lucrum
Naum interptat germẽ siue cõsolator orbis .Increpat eni ciuitatẽ sanguinũ et post euersionẽ illius cõsolat syon dicẽs.Ecce sup montẽ pedes euãgelizãtis et annũciãtis pacẽ.et acuitur in fine.
Naumachia. Nauis cõponit cũ machia.qd est pugna et dr hec naumachia chie.i.naualis pugna.
Naupicus ci.nauis pater.id est.dñs vel factor. et cõponitur a nauis et pater.et cor.pi.
Nauplia. Nauplus pater fuit palamedis.a quo nauplia dict9 est qdã ludus ab eo inuẽtus vel in honorẽ illius pmo celebrat9 circa ei9 sepulturam.et fit de qtuor pomis duob9 in aerẽ missis.vñ oui.de arte.Disce etiã duplici genitalia nauplia palma. Uertere etc.
Nausea.a nauis dr hec nausea see.i. vomit9 in naui.ex turbatõe cerebri pter aquã vel fetorẽ vel poti9 nausea est volũtas vomẽdi sine effectu.et pprie in naui. vñ hec nauseola le.di.et nauseo as.i.vomere.et pprie in mari vl in naui.et ad vomitũ puocari.et voluntatẽ vomendi habere sine effectu.et pprie in naui.vñ horati9 in epi. Nauseat et locuples quẽ ducit pma trirenis.Itẽ nauseo ponitur p fastidio.vt iste nauseat sup hac re.i.fastidit.
Nauseola le.in nausea est
Naustrologus gi.nauis dispẽsator vel allocutor. vel exhortator.et corripit penultimã.Et componit a nauis. et logos quod est sermo
Nauta.a nauis dr hic nauta te.quicũq; ducit nauem. vel nauigãdo laborat.vel maior in naue.vñ hic nauita te.p eodẽ.hoc frequẽti9 vtebant antiq q; nos.Et trãsit u.vocalis in cõsonãtẽ i.interposita.et cor.ui.
Nautea.a nauis dr hec nautea tee.aqua fetida in qua coria macerantur
Nauticus.a nauta dicit nauticus ca.cum. sicut a nauita.nauiticus ca cum.id est.naualis.et cor.ti.
Nauus.a nasco scis dr nau9 ua uũ.i.doct9. sapiẽs. studiosus.inuigilãs.strenu9.agilis.impiger.et cõpat.nau9. uior sim9.vñ naue vel nauit uius.sime.aduer.et hec nauia uie.i.sapiẽtia.strenuitas.inuigilãtia.et nauo uas.id est.cõpellere.fortiter exeq.vel opam dare. Et scias q aliqñ apponit g.p ptthesim huic nomini nauus.et dicit gnauus.gnaua uum.
Nazaren9.nazareth qdã vicus est vel ciuitas. in q dominus noster iesus xpc cõcept9 est et nutrit9.Et interptatur flos siue germẽ siue mũdus.vñ nazaren9 na nũ. Et nazareus rea reũ.vñ dñs noster iesus xpc dict9 est nazareus vel nazaren9.Et hinc quidã heretici dicti sunt nazarei.q cũ xpm q a loco dict9 est nazaren9 filiũ dei cõfitent.omia tñ veteris legis custodiũt mãdata. Nazareus etiã dicit sanct9 vel mũdus a merito. Nazare9 olim dicebat qui sanctimoniã nutriebat et nihil cõtaminatum accipiebat.abstinẽs se a vino et omni sicera que mentẽ ab integra sanitate puertit Et etiã nazare9 interptat sanct9 dei sm hug. Itẽ scias q dicebant nazarei qdam q ex voto se obligabãt sanctimonie vsq; ad determinatum tps. vel iugiter.vt samuel.et cõsecrabãt se dño. et qsi sepabant se a cõmuni vita hominũ sicut qs modo p vnũ annum vel duos fuit in hospitali hierusalẽ. Augu. aũt tractãs illud math. Quoniã nazare9 vocabit sic di. Dictus est nazare9 sanson vir potẽs in spũ et vtute roboris. Sed in typo cuius gesta si cõsiderem9 in eo quoq; exempla dñi pfigurata cognoscimus. Ille septem crines habuit. huic sepuformis spũs et septem ecclesie sacramẽta sunt. Illi virtus omnis in capite fuit. Huic vtus omnis in deo est.q caput xpi deus est.vt apostolus manifestat. In illo vt obscura.in hoc celata diuinitas.Sanson iter faciens.leonem manib9 enecauit. Et domin9 et saluator noster p suscepti corpis sacramentũ leonẽ extensis in cruce manibus interemit. Sanson de ore leonis fauum mellis abstraxit. Domin9 de faucib9 dyaboli plebẽ suã q sibi p fidem facta est dulcis eripuit. Sanson pplm israhelitarum de bellantis hostib9 saluauit.dñs extinctis demonis pplm suum de morte ppetua liberauit. Sanson obseratis portis claudit in ciuitate.dñs obsignato claudit in monumento. Sanson fractis seris subtractisq; portis securus euadit.domin9 ruptis inferni obicib9.apertoq; sepulcro recepto corpore a morte liber egredit. Postremo sanson moriens inimicos suos cõcussis edificijs ruina compmit.dñs etiam cum mori dignat9 est non vna domo sed toto mũdo cõcusso dyabolum cũ suis angelis vniuersis extinxit. et vt di. Pap. xpc dr nazareus a mento.i.sanctus siue mund9 q peccatũ nõ fecit. Nazarenus vero dicit a ciuitate nazareth.quia peccatum non fecit. vide in sanson.
Nazareth nazareus.in nazarenus exponitur.

N ante E

Ne sm q dat ratõz oratõnis interrogatiue est coniunctio encletica.vt vtrũ ne. Nam si oratõ non est interrogatiua non est encletica. vt vide ne feceris. et hoc innuere videt pscianus.qui di.in.xvi.li. ne postposita est cõiunctio.ppposita vero est aduerbiũ. Et scias q ne non cõponitur cũ vbo.q nulla cõiunctõ cõponit cũ verbo nec etiã cũ nomie nisi si et ne.vt siqs nequis.
Nea greci dicũt nouem.
Neapolis a nea quod est nouem. et polis quod est ciuitas componit hic neapolis lis.ciuitas qdam que sub se nouem alias ciuitates habet.vel neapolis cõponit a neos quod est nouum.et polis ciuitas.inde neapolis.i.noua ciuitas.vnde neapolitanus na.num.Et hic neapolitanus ni.domin9 vel episcop9 illius ciuitatis.et corri.pnlt neapolis.vide in metropolis.
Nebel vter interptat
Nebris hridis.fe.ge.est pellis lincis vel cerui
Nebula a nubes dr hec nebula le.Exalant.n.valles humide nebulas q sursum ascendẽtes nubes fiunt. Sunt enim pprie nubes celi.nebule terre et circa terram vel dicitur nebula a nubo.qa coopiat terram. Et inde nebulosus sa.sum.i.obscur9 qsi nebula plen9.vide in ros
Nebulo a nebula deriuat hic nebulo lonis.i. leccator. q vanus est vt nebula et cito vanescit
Nebulosus sa sum.in nebula vide.
Necdum.id est nondũ.non adhuc vulgarit n stati dr.
Necessarius ria.riũ.in necesse vide

Necesse.a necto ctis dicit hoc necesse indecliab ile .i.inuitabile qd aliter esse nõ potest.et dicit necesse a necto.q nexũ est et firmũ.nec dissolui potest. Itẽ necesse est.i.vtile vt necesse ẽ orare deũ.q aũt dicit necesse quasi nõ cessãs esse.ethimologia ẽ et scribit p vnũ c.corripit enim pmã vnde ouidi9 epi. Ut culpẽt alij tibi me laudare necesse ẽ.et hinc necessari9 ria riũ.i.ineuitabilis vl vtilis.et hic necessarius.i.amic9.domesticus .quotidian9 quasi a quo nõ ẽ cessadũ.et cõponit. Pernecessari9 Quãnecessarius ambo p valde necessari9 Inuenit etiam hoc necessariũ p ineuitabili vel vtili positũ substantiue.et ponit necessario et necesse pro necessarie aduerbialiter
Necessitas.a necesse dicit hec necessitas tatis.Et hec necessitudo. et differũt q necessitas aliqd fieri cogit. Sed necessitudo.i.amicicia.dilectõ.affectus.affinitas ppinqtas vl vinculũ ppinqtatis vt vxor vel filius. Sed hec pprietas apud autores sepe cõfundit .Et hinc necessitudinarius riariũ Hic nota q triplex ẽ necessitas.scilicet absoluta sicut necessarium est deum esse. vel triangulum habere tres angulos Alia necessitas est ex causa efficiente q dicit necessitas coactõnis. Tercia ẽ necessitas ex suppositõne finis.et hec est duplex.q vno mõ dicit necessarium sine quo aliquid nõ põt cõseruari in esse.sicut nutrimentũ alicui. Alio mõ sine quo nõ põt haberi qd ptinz ab bene esse.sicut equ9 dicit necessari9 ambulare volẽti et medicina ad hoc q homo sane viuat. Et scias q hoi primis duob9 modis nõ dicit aliqd sacramẽtũ necessitatis sed tercia necessitate .qdã qdem qntũ ad pmũ modũ scdm illam scz sine quib9 nõ põt homo in spũali vita viuere.sicut est baptismus et penitẽtia.qdã aũt et sine qbus non põt cõsequi aliquẽ effectũ qui est ad bñ esse spũalis vite et hoc modo cõfirmatio et alia omnia sacramẽta sũt necessaria. Uerũtamẽ cõtẽptus huius et cuiuslibz sacramenti est piculosus.vide in sacramentũ
Necessitudo .in necessitas est
Necis.a neco cas dicit hec nex necis.i.mors sed nomina9 nõ ẽ in vsu quẽ tamẽ ambrosi9 sup egisippũ posuit dicẽs Et erit nex mortuorum plurima. Itẽ cicero p mulione Insidiatori vero latronique põt inferri iusta nex.Et inde seminecis p compositionẽ.et corripit ne.
Neco cas.caui vl necui.necatũ vl nectũ.i.occidere. Sed necaui ferro pimi. necui alia vi.vnde necatus ferro. sed nectus alia vi pẽtus. Neco cõponit Eneco cas caui vl cui.i. valde necare vel extra. Interneco cas . Perneco cas.i.pfecte necare Neco et oia eius cõposita sũt actiua. et faciũt pteritũ in caui vel i cui.et sup.in catũ vl i nectũ et. cor.hãc sillabã ne.vñ qdã a neco dica ui ferro necui reliq vi. Et thobias. Hãc afflige fauet. huic famulare necat.
Nectar.a necto ctis deriuat hoc nectar ctaris.i. dulcis liquor.vinũ pigmentatũ.q nectat linguas bibentiũ.vel q nectit et allicit mẽtes bibentiũ.Et inde nectareus rea. reũ Pristian9 aũt videt velle q sit spẽi pmatiue. cũ corripiat pnlt gti.dicit .n.in sexto li Neutra in ar si deriuata sunt.pducunt a.in obliqs casibus vt lupa.hoc lupanar naris.a calce hoc calcar caris.cum ergo nectaris corripiat pnlt gti non videt q sit deriuatiuũ sm pstia. licet hug dicat q nectar deriuetur a necto nectis.vt dictũ est vnde lucanus.Stipant et dulci distẽtant nectare cellas si aũt vis sequi hug.dic q nectar ctaris est deriuatim.et excipiatur a regula.
Necto ctis xi vel nexui nexũ.i.ligare.adiũgere vel inserere vel nodare.qd etiã faceret nectũ nisi esset differẽtia hui9 verbi neco cas necui ctũ.vñ hec nexio onis. Necto cõponit.annecto ctis.Cõnecto ctis Innecto ctis. Subnecto ctis.Et est necto actiũ cũ omnib9 suis cõpositis. et faciunt pteritũ in xi.et qñq; in xui.sed connecto ctis.pprie facit cõnexui.et supinũ cõnexũ
Necula le.i.pua nex.id est.mors.et est diminutiuum de nex cis licet nex nõ sit in vsu
Neemias cõsolator.sicut hesdras interpretat adiutor Quodã eni presagio futuri nomia ista cõsortui sunt. Fuerunt eni ad adiutoriũ et cõsolatõem omni illi pplo redeunti ad patriã. Nã et templũ dñi reedificauerunt.et murorum et turriũ op9 ipsi restaurauerũt
Nefandus da dũ.a ne et fand9 cõponit et exponit in fan
Nefarius.far cõponit cũ ne et dr nefari9 ria riũ dus id est.nõ dignus farre quo cibi genere vita hominũ primo sustẽtabat.vel nefari9.i.nefand9.nec dicend9 a ne et for faris.vel nefari9.i.scelest9 a nefas.
Nefas.a ne et fas cõponit hoc nefas indeclinabile. qsi nõ fas.i.illicitũ.vñ et qñq; ponit p scelere.q illicitũ ẽ.vnde nefari9 ria riũ.i.scelest9.et cor.pmã nefas. et põt scribi nefas p f.vel p ph.nephas.
Nefrendicũ cij.in nefrend9 est
Nefrendinũ in nefrend9 vide.
Nefrend9.frendeo des.cõponit cũ ne.et dr hic nefrẽdus di.porcus domestic9 carẽs testiculis.sic dict9 q nõ frendet dentib9. Hic alio nomie dr maialis q et citurris dr natus ex apro siluestri et domestica porca.Et hinc hic et hec nefrẽdis dis.porculus vel porcula adhuc lactẽs.q nihil frẽdeat.i.nihil dẽtibus cõcutiat et cõminuat. Et eadem rõe nefrendis dicit infans qsi nõ dentib9 frendẽs. id est.nõ dẽtibus aliqd cõcutiẽs vel cõminuens.Et a nefrendus vel nefrẽdis dicit nefrẽdin9 na nũ. et nefrendicius cia ciũ.vt nefrendina caro.et nefrendinũ ferculum.et inde hoc nefrendicũ cij.i.annuale tributũ qd rustici suis dominis circa natiuitatẽ vel alio tpe anni solẽt afferre.et etiã qd pui discipuli suis doctorib9 apportant.dũtaxat sit carneũ scz porcellus vel hui9 mõi.
Nefresis.nefresin dicũt greci renes Unde hec nefresis quidã morb9 scz dolor renũ.a renũ angore dict9.et hinc nefretic9 ca cũ.pnl.cor.q talẽ dolorẽ pati. Et cor.nefresis penul.vñ macer de virib9 herbarum. Inde nefreticis exilium sumere iussit
Negatiũcula le.dimi.pua negatõ.
Negligo. Lego cõponit cũ nec et dr negligo gis xi ctum. abiecta c.et assumpta g.p adiectõem.si eni mutaret c.i g. oporteret q g.esset de pcedẽti sillaba qd esse nõ põt. Et ẽ negligere.cõtemnere derelinquere.quasi nõ legere.vl q si nõ eligere.vñ negligẽs tis om.ge.qsi nõ legẽs vel quasi nõ eligẽs.Et scias q cõiunctõ nõ cõponit cũ vbo.vñ negligo nõ põt cõponi a ne cõiũctõe.et lego.sz cõponit a nec aduer.sisto aũt simplex est
Nego gas gaui gare.i.qd obijcit nõ cõcedere vel nõ esse verum.cõtendere.cõtradicere.vñ hic negator oris.et hec negatõ onis.et negatiu9 ua uũ.qd negat.q aũt dr negare.

quasi non agere vel agere nō.i.ducere vel dicere hāc ꝑti
culam nō.et hy.est. Nego componit cum ab. ⁊ cum de.
⁊ dr abnego gas Denego gas.i.valde negare. Nego ⁊
eius cōposita sunt actiua.⁊ cor.hāc sillabā ne. vñ qdam
Inficit intingēs q denegat inficiat.
Negociata te.cōmunis ge. pnlt ꝓdu.i.negociator. insti-
tor opifex.mercenarius.⁊ deriuat a negociu.
Negociū. Nego vel negans cōponit cum ociu;.⁊ dicit
hoc negociū cij.id est mercatus vel actus alicuius rei.cui cō-
trarium est ociū.⁊ dicit hoc negociū quasi negās ociu;.
vel negociū qsi nec ociū id est sine ocio. Mō etiam ne-
gocium signat actōnem ꝑ modū cause qd est iurgium lī-
tis.Est ergo negociū in causis. negociatō in cōmercijs.
vbi aliqd datur vt maiora quis lucret.⁊ inde hoc nego-
ciolum li.dimi.⁊ negociosus sa. sum. i. vtilis vel plenus
negocō.⁊ rebus agēdis intētus.Et ꝯpat. vnd negocōse
sius sime aduerbi.⁊ hec negocōsitas tatis.Et negocior
aris.i.mercari vbum deponēs
Nemanceps. Māceps ꝯponit cum ne.⁊ dr hic nemā-
ceps cipis.i.emanceps.ex ne ⁊ manceps.vt dixi. quasi q
iam non est manceps.Et a māceps ⁊ nemāceps dr mā-
cipi ⁊ nemancipi.noīa indeclinabilia ⁊ omis ge. vel ꝑm
priscianū potius sunt dti ꝓdictor nominū figuratiue cō
iuncti cū quolibz genere.⁊ cū vtroqz numero. ⁊ cū quo-
libet casu intrāsitiue.vel sit ꝯpositum mācipi a manu ⁊
capio qd ꝯponit cum ne.⁊ dr nemācipi. ⁊ sunt noīa ide-
clinabilia.⁊ omis ge. Resmācipi dr que cum alienatur.
id est q cū a potestate vendētis trāsit in potestatez emen
tis manu capi pōt vt equus.Sz resmācipi dr q cuz p̄re-
misso nō alienat manu capi nō pōt vt ager
Nemo siue sit ex nō ⁊ homo ꝯpositū vt qbusdaz videt
siue non ge.est coīs.⁊ o.mutata in i.et addita nis fit ne-
minis gtūs.⁊ dr nō solum de hominibus.sed etiā de dijs.
Nemus.a numen deriuat hoc nemus nemoris.id ē sil
ua quasi numus.a numinibus ibi sacratis ⁊ cultis. vnd
nemorosus sa.sum.⁊ hinc nemorose sius sime.aduer. et
hec nemorositas tatis.⁊ cor.ne.vnde vsus. Donat līg
nemus q corde numie nemus.
Nenia nie.est funebris cātus scz cantilena q fit sup mor
tuum.Et ponit qñqz ꝑ cātilena puerorum qr puerorum est
flere ⁊ facile mouent ad fletū.Item nenie dicunt viles ⁊
vane fabule.vñ hiero.in ꝓlogo penthateuci.Et hiberas
nenias libris autēticis ꝓferunt. Hiberas nenias appel-
lat fabulas ad hiberis.i.hispanis inuētas. vel apd eos
vulgatas.⁊ ꝑ hoc oportz q vana ⁊ fabulosa ⁊ erronea
ꝓferunt autēticis libris.Iuxta illud apostoli.Et a veri-
tate quidē auditum auertēt.ad fabulas aūt ꝯuertētur.
⁊ ꝓdu.pnlt hiberas.⁊ a nenia deriuat nenior aris.id ē
vana loqui.vel cantilenā sup mortuum facere.vel lamē
tari.Item vt qdam dicunt nenia dicit cantilena q fit su-
per mortuo vel sup cunis puerorum vt dormiat.Item ne-
nie fabule viles Itez nenie.i.nuge.vnd vsus Nenia nu
tricis dictus quasi cantus inanis. Quem canit infanti
somnū sic reparat illi.Item in grecismo dr. Nenia sunt
nuge funebria carmina nene.Dicit nene. qr nenie non
potuit in versu poni.Et est nenia nomē onomatopeiū
vel ficticiū.qsi fictum a sono.vt ne ne ne.Et maxie quan
tum ad cantilenaz.q fit sup cunis puerorum potest nenia
dici nomen ficticium
Nenior aris.in nenia est
Neo nes neui netū nere.i.filare.ꝑ quandā ductōz filuz
a colo trahere.Et ꝯponit. Perneo nes. Et est neutruz
neo cū omnibus suis ꝯpositis.⁊ ꝑm p̄s.debuit facere neo
nes nui.eo mutata in ui.diuisas.vñ dicit p̄s.in.vnj.li.Cū
omīa vba secūde ꝯiugatōnis in eo desinētia in ui.diui-
sas faciūt p̄teritū ꝑfectū.vt teneo nui.sz differētie cāma-
neo māsi facit.ne si diceret manui.dtūs de manus putare
tur esse.Et neo facit neui.ne si nui diceremus a nuo cē vi-
deret Itē in nono libro dicit. Neui in ui. terminantiū ꝑ-
uat regulam in supino.ꝯuertēs.ui.in tū. vt neui netum
vide in nuo ⁊ in maneo
Neomenia. Neos ꝯponit cū mene qd est luna.⁊ dicit
hec neomenia nie.qddā festū iudeorum.qd faciūt in noui-
lunio.vñ ⁊ neomenia dr quasi noua luna. vel nouiluni
um.vel neomenia sonat innouatō lune. ⁊ qr iudei in le-
gitimis suis lunatōes ꝑ mēsibus habebāt ex lege. iō dies
noue lune vocabāt kalēdas legales.⁊ erat dies solēnis
apud eos Et scias q septē solēnitates legales erāt scz
Sabbatū. Neomenia. Phase Pēthecostes. Festum
clangoris. Festū ꝓpiciatōnis. Scenophegia.Et grauat
vltima de neomenia ꝑm quorūdā vsum. Vñ in aurora
etiā in vsu cor. Martis mēse frequens neomenia preit.
Potest etiā ꝓduci sicut maria. Alias festiuitates adie-
cerūt his hebrei ꝓpter varios euētus sicut est encenia.⁊
furim.i.festū hester.Sz nō dicunt legales.i.lege instiute
vide etiā in phase
Neophicus. Neos cōponit cū phicos qd est fides. et dr
hic neophicus ci.grece.i.nouellus.nouicius.rudis.fidelis.
vel nup renatus.vl cōponit a neos ⁊ phico quod est qro
quasi nouus quesitor.q eni ad fidē nup ꝯuersus est.de
fide querere solet.
Neos grece nouū latine.⁊ acuit in fine.
Neotericus.a neos dr neotericus ca cū.penul.correpta.
Neoterici aūt dicunt homines huius tꝑis nouicij recen
tes vel cōmunes.
Nepa nepe femi ge.quidā serpēs.q natos suos ꝯsumit
excepto eo q in dorso eius insederit vel inheserit.postea
ipe q seruatus est ꝯsumit patrē.⁊ dicit a nepa qsi necās
ꝑtus.i.necās filios.vel nepa dr quasi necās ꝑtus.i.necās
filios.qr necat patrē.⁊ hinc est tractū q homies q bona
parentū ꝑ luxuriā ꝯsumūt nepotes dicunt.id est luxuri
osi ⁊ prodigi.
Nephi.i.purificatō
Nepos.a nascor sceris dr hic nepos potis. vñ ⁊ dr ne-
pos quasi natus post.scz post filiū.⁊ est ethimologia. vñ
nepotulus li di.⁊ nepos potis puū virgultū.quia d po
mo quasi de filio nascit. Nepos ꝯponit hic ꝓnepos fili
us nepotis.qsi ꝓpe nepotē. Hic abnepos filius ꝓnepotis
qr abiungit a nepote.hic adnepos.filius abnepotis Tri
nepos filius adnepotis qsi tetranepos.i.qrtus post ne
potē. Idē ordo ⁊ ꝯpositō est in hoc noīe neptis scz Pro
neptis. Abneptis. Adneptis. Trineptis. Itē nepos dr
luxuriosus.⁊ tūc est cōis ge.⁊ deriuatur a nepa. vide in
nepa.⁊ corripit ne.
Nepotatō onis.i.luxuria.a nepos qd ē luxuriosus dr.
Neptis.a nepos dr hec neptis tis.vñ hec nepticula le.
di.Et ꝯponit neptis Proneptis. Abneptis.vid in nepos

Neptunus.nubes ꝯponit cū tono nas.⁊ dr hic neptu-
nus ni.deus maris.vel ipm mare.⁊ dr sic qsi nube tonās.
Mare eni vaporaliter eleuatū nubes facit.⁊ contraria
ventorum pulsu tonitrua creat.vel deriuat neptunus a nu
bes bis.qr nubit ⁊ tegit terrā.q aūt dr neptunus qsi nu-
bens terram.et hiio.est.vñ neptunius.nia niū.⁊ ꝓducit
pnlt.neptunus
Nequā.a nequeo quis.deriuat nequā om.ge.⁊ indecli
nabile.i.malus.Sz malus vt dicunt naturalit.nequā vo q
neqt se ꝯtinere a sceleribus.Itē nequā dr luxuriosus.qr i
continēs est.Et ꝯpat nequā neqor neqssimus. vñ neqter
nequius sime aduer.⁊ hec neqcia cie.i.malicia ⁊ luxuria.
vnde qdam Neqcia est que te nō sinit esse senē. vnd ne-
quiciola le.diminutiū
Nequeo.ex nō ⁊ queo ꝯponit nequeo neqs qui qtum.
penul.cor.in sup.⁊ est idē nequeo qd nō queo.i.ñ possū.
Et scias q nequeo nō pōt cōponi ex ne ⁊ queo. qr nulla
ꝯiunctō ꝯponit cū vbo.Itē cū nō tria tantū vba ꝯponū
tur.scz nequeo nescio nolo.⁊ cor.ne.vñ esopus Tempe de
leri gratia firma nequit.
Nequis.ex ne ⁊ qs ꝯponit nequis neq nequod vel ne
quid.⁊ dr nequis qsi nō aliquis.Et mutat ae dyptōgus
in femio ge.in singulari.⁊ in neutro ge.in plurali in a.et
dicimus in singulari nequis nequa.⁊ in plurali nequi ne
que nequa.de hoc tñ plenius dixi in tercia pte vbi egi d fi
gura ꝯposita nois in.c.de sillabicis adiectōnibus.
Nequito.a nequā deriuat nequito tas.neutz.⁊ nequi
tor taris.deponētale.id est.nequā esse vel potius nequi
ter agere.⁊ corripit qui
Nereis nereidis fe.ge.nimpha marina ꝑm pap.⁊ cor.
pnlt.tāmē qz gtū.vide in nereus
Nereus rei.mas.ge.dr deus maris.⁊ ponit ꝑ ipo mari.⁊
interptat motus.qr mare sp est in motu.vñ hec nereis.huius
nereidis nimpha marina.qsi nerei filia.⁊ hec nerina ne.
⁊ hec nerinus nis.dr filia nerei.ꝑm hug.
Neruicius.a nerus dr neruicius cea ceū.i.de neruo existēs
vñ in libro iudi.xvj.Si septē neruiceis funibus ligatus fu-
ero.vel ꝑm aliā lrām neruicis.⁊ tūc est abltūs plural' de
neruicus ca cū.qd idē est qd neruicius. Et corr.penl'tam
neruicus qz neruicius.⁊ dr a neruus
Neruicus ca cū.in neruicius vide
Neruo uas.in neruus est
Neruus ui.est vinculū mēbrorum dictus a greco. Greci ei
neruos neur vocāt.vel neruus dr quasi inherus. ab inhe
rēdo.qr eo artuū ꝯiunctōes sibi inuicē inhereāt. vñ hic
neruulus li dimi.Et neruosus sa sum.i.plenus neruis vl'
fortis Et qñqz sic dr superbus Et ꝯpat.vñ neruose sius si
me aduer.⁊ hec neruositas tatis.⁊ neruatus ta tū. Et ner
uulosus sa sum.idē qd neruosus Itē neruus ponit ꝑ ci
po quodā pedū tormēto Vñ in iob Posuisti in neruo
pedē meū Itē a neruus deriuat neruo uas. id est. neruis
ꝯiungere.vel neruos alicui dare.Et componit. Dener
uo uas.id est.dissoluere.debilitare. vel valde neruare.
Item eneruo uas. Neruo neruas actiū est cum omni-
bus suis compositis.
Nescio scis iciui scitū.ꝯponit ex nō ⁊ scio scis vide i nō
⁊ dr nescire quasi nō scire.i.ignorare.⁊ nescius cia ciuz.⁊
nesciēs tis.om.ge.⁊ a dtō nescienti addita a.formatur hec
nesciētia tie.et differt ab ignorantia.sicut dixi in ignorā-
tia ignorantie
Nestoriani quidā heretici dicti sunt a nestorio epo cō-
stantinopolitano qui beatā vginē nō dei sz hois tantū-
modo genitricē asseruit.vt aliā psonā carnis aliā facerz
deitatis.nec vnū xpm in vbo dei ⁊ carne credidit.sed se
pati ⁊ seiunctum alterz filiū dei.alterz filiū hois ꝓdicauit
Netus a neo nes neui netū.dr netus ta.tū.i.filatus ⁊ hinc
netus tus tui.i.filamē.vnde martialis capella ex candē
tis bissi netibus ludebant
Neui uisti.neuit est p̄teritum de neo nes
Neuma matis ge.neu ⁊ hec neuma me.i.vocū emissio.
modulatō ⁊ hinc neumaticus ca.cum.i.modulator dulcis
⁊ suauis ꝯsonans.⁊ est viciū scriptorum cuz inuenit pneu
ma vt ꝑscribat p.⁊ est ibi barbarismus. qr vicōse additur
illa lrā ibi.⁊ corr.pnlt gtī in tercia declinatōe. vnd in au
rora Christus mōs vite cū sancti neumatis igne.
Neumaticus ca.cū.pnlt cor.in neuma vide.
Neuter ab vter ꝑ cōpositōz dr neuter tra. trū.gtō neu-
trius id est nec iste nec ille.i.nullus.et scias q antiqui dice
bant neuter tra.trū.genitō neutri tre tri.dtō neutro tre.
tro.vnde adhuc dicimus Cuius generis neutri.est.n.neu
tri hic casus geniti
Neuterpassiuus ua.uū. ⁊ netropassius ua. uū.a neuter
vel neutro ⁊ passiuus ua.uū componit. Neutropassiua
vba sunt qnqz Sz neutrapassiua sunt qttuor.sicut dixi
in tercia pte in tractatu de vbis vbi egi de generibus ver
borum.
Neutrobi neuter ꝯponit cū ibi ⁊ dicit
neutrobi.i.in neutra parte.scz in neutro loco.qd etiam
dicitur neutrobiqz Plautus Neutrobiqz habeo stabi
le stabulum
Neutropassiuus ua.uū. et declinat ex parte finis cū cō
ponat ex obliq ⁊ nominatio qui ponit in fine.de hoc eti
am vide in neuterpassiuus.
Neuulus li.dimi.paruus neuus
Neuus ui.mas.generis.i.macula q nascit in corpore ho
minis ⁊ qñdoqz ponit pro clpa vel offensa.vnde hic ne
uulus li.dimi.⁊ neuosus sa.sū.id est plenus neuis. Unde ne
uose sius sime.aduerbiū.⁊ hec neuositas tatis. Bernhar.
in can.ꝑmōe.lxxj.di.Si in ꝯscia neuus fuerit.nec qd ex ea
ꝓdierit carebit neuo.
Nex necis.i.mors sz ntūs nō est in vsu.vide in necis
Nexibilis a necto ctis dr hic ⁊ hec nexibilis et hoc bile.
qd ⁊ hic et hec nexilis et hoc nexile inuenit. et est nexibil'
vel nexilis qd pōt necti.vel q mītis nexibus est nexū.vt re
the.⁊ hinc nexibibilit vel nexilit aduer.
Nexilis le pnlt cor.in nexibilis exponit
Nexum aduer.i.ꝯiūctim.a necto ctis dr
Nexo A necto ctis dr nexo xis.xui.xū id est nectere. et
nexo xas xui.et deberet facere supinū nexitū sed facit ne
xū sicut et suū simplex sine ꝑmatiuū scilicet necto a q de
riuat ⁊ videt esse freqntatiuū ꝑm hug. Priscianus āt di.
in nono libro. Nexo nexas vel nexo nexis necto tamen
eius ꝑmatiuū est. Nam qmodo a participio amplexus qd
ex verbo nascit amplector fit verbū freqntatiuū ample
xor xaris sic a participio nexus qd nascit a verbo necto
fit freqntatiuū nexo nexas Unde manifestū est q ratio
nabilibus hoc vbum ꝑm ꝑmam ꝯiugatōnem ꝓferri scz ne

xo nexas.ꝛ poſt pauca ſubdit priſtian⁹ Nexo nexaſ xui facit nexũ qđ bz ꝓteritũ ꝛ ſupinũ ſui ꝓminui.ſcz necto tis

Nexo xas.in nexo xis eſt

Nexus.a necto ctus.hic nexus xus xui.vñ nexuoſus ſa ſum.i.nexib⁹ plen⁹.vñ nexuoſe aduer.ꝛ hec nexuoſitas tatis.ꝛ nexus xa xũ.mobiliter declinaſ.

N ante J

Nibatus.a niue ꝺr nibatus ta tũ.i.ſpledio⁹.ꝛ hec niba ta te.aqua ex nubib⁹ vel ex nimbis.

Nice vel nicos grece latine ꝺr victoria vl' victꝰ

Nicea a nice ꝺr hec nicea cee.quedã ciuitas q̃ſi victoriã alis.quã alcꝶder ꝓdidit in india poſt victoriã

Nicepolis.a nice victoria ꝛ polis ciuitas cõponit hec nicepolis lis.penul.cor.Hãc auguſt⁹ fecit ꝛ a victoria ſic appellauit poſtq̃ deuicit antoniũ.

Niceteriũ.a nice vel nicos ꝺr hoc niceteriũ rij.ꝛ dicuntur niceteria filateria q̃ geſtabãt athlete facta de ſummis tanbus armoꝝ.q̃a victis acceperãt.ꝛ ea collo ſuo ſuſpẽſa gerebãt quotiẽs victores exeruerãt.quaſi ſigna victorie.ꝛ ideo filateria talia in qbus deſignabant victorie a victoria niceteria ſunt dicta.

Nicbanoꝝ oꝝis.ꝓpriũ nomẽ ꝺr quo ꝺr un auroꝛa Enſe merũt dextrã linguãq̃ nicbanoꝝ boſtes.

Nibil.ab bilũ ꝓ grano vel medulla penne dicebãt antiqui bilus la lũ.i.villus aliq̃s.ꝛ ab bilus.ꝛ nõ ꝓponitur hoc nibilũ li.q̃ſi nõ bilũ.i.nõ aliq̃d.vel ſm quoſdã cõponitur a nõ ꝛ bilũ pẽne.Et inde ꝺr nibilũ quaſi etiã nõ bilum.i.nõ etiã tantillũ q̃ntũ eſt bilũ.qđ eſt q̃ſi nibilũ.ꝛ q̃i nibil.Et hinc apocopat boc nibil indeclinabile.ꝛ ſinco patur boc nil ſitꝛ indeclinabile.ꝛ ſunt diuerſa noia.Et a nibilũ ꝺr nibilo las.ꝛ ꝓponit adnibilo las.i.annulare deſtruere ad nibilũ redigere.Et ſunt actiua.Itẽ nibilum ꝓpaſ un neutro genere tantũ nibilius nibiliſſimũ.vnde hec nibilitas tatis.Et hic ꝛ hec ꝛ hoc nibilis indeclinabile.ꝛ ponus ſit gẽus ꝛ figuratiue ꝓſtruit cũ quolibet caſu ꝛ genere.ꝛ cũ vtroq̃ numero intranſitiue.vt nibili bõ.nibili homĩs.nibili homĩ ẽ.i.nulli⁹ valitatis vel pcij vel valoꝝ homo.ꝛ p ꝓpoſitiõem.Nibilifacio cis.ꝛ nibilipendo dis.in eodẽ ſenſu.i.vilipẽdere.vel nulli⁹ pcij eſtimare.vide etiã un malus la lũ.

Nibilifacio cis.in nibil vide

Nibilipẽdo dis in nibil exponit

Nibilo las.in nibil exponit.

Nibilominus aliq̃ñ eſt dictiõ ꝓpoſita.aliq̃ñ ſimpleꝛ.ſicut dixi in ſecũda ꝑte vbi egi de accẽtu aduerbioꝝ in ca. de compoſitis a minus.

Nicbodem⁹ mi.pnl'.põ.ꝓpriũ nomẽ eſt cuiuſdã viri

Nicto a nictus ꝺr nicto tas.id eſt.vigilo vl'palpebraſ moueo.ꝛ inde annicto tas ꝓponit

Nicolaite.dicti ſunt quidã hereꝛici a quodam nicolao dyacono eccie hieroſolimaꝝ q̃ ibi cũ ſtephano ꝛ ceteris ꝓbat⁹ eſt a petro qui ꝓpter pulcritudinẽ relinquens proꝛẽ dixit.vt quicũq̃ vellet vtereſ ea. poſtea vſa eſt in ſtupꝝ talis ꝓſuetudo vt inuicẽ ꝓiugia ꝓmunicarent.

Nicolaus.nice qđ eſt victoria ꝓponit cũ laos qđ ẽ populus.ꝛ ꝺr hic nicola⁹ quaſi victoria ꝑpli.multos enim ad fidẽ ꝙuertit.vel ꝺr victoria ꝑpli.i.vicioꝝ q̃ popularia ſunt ꝛ vilia ſm bug̃.Et greciſm⁹ dicit.q laos eſt ꝑplus mõſtrat vẽ nicola⁹.ꝛ nõ aſpirat nicola⁹

Nicrõmãcia a mancia qđ eſt diuinatõ.ꝛ nigros vl'potius nicros qđ eſt mortuũ ꝓponit hec nicromãcia tie.i. diuinatõ mortuoꝝ vel q̃ fit p mortuũ.q; qbuſdã incãtatõnibus vident mortui reſuſcitari diuinare.ꝛ ad interrogata reſpõderẽ.ad quos ſuſcitãdos humani cadaueris ſanguis addit.Hãc amare ſanguinẽ dicunt demões Ideoq̃ quotiẽs nicromãcia fit.cruoꝛ aque miſcet.vt colore ſanguis facilꝰ ꝓuocent.Vñ nicromãcius cia.cũ.ꝛ nicromãticus ca cũ.ſm bug̃.Et ſcias q̃ varro dicit cẽ quattuoꝛ genera diuinatiõis.hoc eſt terrã.aquã.aerem ignẽ.Hinc geomancia ydromancia aeromãcia piromãciam dicim⁹.Nota hic vſus greciſmi.De terra eſt geomancia diuinatõ facta.Eſt aquã ſpectat ydromancia, ſpectat ad ignẽ.Ac piromãcia.ſed aeromãcia ſit nbi pal

Nicros.a nictos qđ eſt nox ꝺr deriuat nic me. cros.id eſt.mortuũ.vnde cõponit nicromancia.Et acuitur penultima in proſa.

Nictalmicus.in nictalinus eſt.

Nictalinus.a nictos qđ eſt nox ꝺr hic nictalinus nia eſt.quedã paſſio q̃ p diẽ vſus denegaſ patẽtib⁹ oculis. ꝛ nocturnis irruẽtibus tenebris redditur.vel ecouerſo die reddit.nocte denegaſ.vnde nictalunicus ca cuz.qualem morbũ patitur.

Nictamen un nicto ctaris eſt

Nictucoraꝝ.in nocticoraꝝ eſt

Nictilius.a nictos qđ eſt nox ꝺr nictilius lia lũ.id eſt. nocturnus.ꝛ hic nictilius lij.id eſt.bachus.q; de nocte ei ſacrificabãt.vel õ nocte poratõi vacabãt ꝛ inebriabãt

Nictimene.a nictos deriuat hec nictumene nictumenis id eſt noctua.ꝛ acuit in fine

Nictõ ctis.in nicto ctis vide.

Nicto:a nictor ctaris deriuat nictitoꝛ ctaris.frequẽta.Inuenit etiã in neu.ge.in eodem ſenſu nicto ctas.et nictito ctas.i.frequenter nocte vigilare.

Nicto ctis.a nicto ctas.ꝺr nicto ctis.ꝛ nictõ ctis.cui. nictitũ nictire.i.glatire.qđ ꝓprie canũ eſt qñ beſtiarum veſtigia inſequunt ꝛ acute ganiũt vñ ceciliꝰ de ꝓpꝛietate ait dicit.Bñ nicut oletq̃s.

Nictoꝛ a nictos quod eſt noxꝛ deriuat nictoꝛ ctaris.id eſt nocte vigilare.vñ nictanter aduer.i.vigilanter.ꝛ hoc nictamen mis.i.vigilamen.ꝛ hic nictatus ctus.Inuenit etiam in neu.ge.in eodem ſenſu nicto ctas. Nicto vinictor ꝓponitur Annictor ctaris.vel annicto ctas.Innictor ctaris et innicto ctas

Nictos grece latine ꝺr noxꝛ

Nictus a nictor ctaris dicit hic nictus ctus. vigilamẽ vel motus palpebraꝝ.

Nideo a nidus deriuat nideo des.dui.dere.ſplendere et eſt tractũ a nido ſcz cum pulli matri aduentui cũ qđam alaꝝ applauſu occurrunt et tunc ꝓprie eſt nidere. Item nidere.i.redolere.et ꝓprie dicitur de carne aſſata. vel dum aſſat. Nideo componit enideo des. id eſt enideo. Perenideo.i.ꝑnitere. Reenideo des. id eſt renitere. Adoleſcunt etiã ꝑdicta compoſita alterã ſignificatiõẽ ſimplicis redolere. Nideo et eius ꝓpoſita neutra ſunt.ꝛ faciunt ꝓteritũ in dui.ꝛ carent ſup.et poucũt hãc ſillabã etiã ad nomẽ nubẽtis alludit.vñ ouidius epi.Grata ferunt nuptijs ꝑ ſaluis dona maritis.ꝛ ꝓponit cũ para. qđ eſt iuxta.ꝛ ꝺr hec panimpha

Ningidus.a ningo gis deriuat ningidus da dũ. id eſt niueus.cãdidus.ꝛ cor.gi.

Ningo a nix deriuat ningo gis xi.i.niuẽ mittere. et eſt vbũ excepte actiõis.ꝛ ꝓprie bz tãtũ tercias ꝓſonas.

Nisus.a nitor teris ꝺr hic niſus ſus.i.conamen.ꝛ niſus ſum.principiũ.ꝛ hic niſus ſi.ꝑ qua ꝺa aue.q̃ alto nomie ꝺr alietus. Et ꝺr niſus a niſo rege megarẽſium. q; in illã auẽ ſm fabulã mutaꝝ fuit. Itẽ niſi eſt ꝙuncto.ꝛ tũc cor. ꝓmã.vñ qdam Nõ ſunt qnq̃ niſi dño dare vulnera niſi. Nõ eſt tura niſi ſine niſo filia niſi

Niſus niſus vide.

Nitedula.a niteo tes ꝺr hec nitedula le pnl'.cor.qõdaz animal q̃ ignis in nocte lucẽs

Nitella le.ſe.ge.puꝰ nitoꝛ.ꝛ ꝺr a niteo tes.

Nitens tis om.ge.principiũ de niteo tes.ꝛ coꝛ.ꝓmã. Itez eſt principiũ de nitoꝛ teris.ꝛ tũc ꝑdu.primã. vñ enitẽs renitẽs.ꝛ ſimilia poſſũt pnl'.corripe ꝛ poucere diuerſis reſpectib⁹.vñ vſus. Rex biſſo renitẽs.alin⁹ ſit clune renitẽs. Itẽ. Eſt vgo renitẽs ad amãtũ vba renitẽs

Niteo tes tui tere.i.ſplẽdere lucere cãdere.ꝛ ꝺr niteo q̃ li niuẽ teneo.ꝛ eſt etbuno. Aniteo niteſco ſcis inchoatiuũ. Niteo ꝓponit.enniteo tes.vñ enniteſco ſcis Perenniteo tes.vñ ꝑniteſco ſcis. Reniteo tes.vñ reniteſco ſcis. Niteo ꝛ eius ꝓpoſita ſunt neutra.ꝛ faciũt ꝓteritũ in tui. et careꝛ ſupino.ꝛ corripiũt ni. Et vt ꝺr un greciſmo. Gemma nitet.ſidus fulget.candelaq̃s lucet

Nitidus.a niteo tes ꝺr nitid⁹ da dũ.q̃ſi nitoꝛi datus.ꝛ ꝓpatur dioꝛ diſſim⁹.vñ nitide dius ſime aduerbium.et hec nitiditas tatis.ꝛ nitido das.id eſt nitidũ facere.ꝛ eſt actiuũ.ꝛ corripit ti.

Nitor teris niſus vel nixus.i.laborare gradi conari et parere Nam in ptu maxim⁹ labor.ꝛ conat⁹ eſt.ꝛ ꝑpriep parere facit nixus Nitoꝛ ꝓponit Annitoꝛ teris id eſt valde niti vel adherere appodiari. Cõnitoꝛ teris ſit niti. Enitoꝛ teris.i.valde niti vel foras mittere vl'parere. Inniteꝛ teris.i.valde niti vel ꝓtra niti vel adherere appodiari fulciri. Ꝑdernitoꝛ teris.i.pfecte niti ambulare Obnitoꝛ teris.i.obſiſtere obluctari ꝓtradicere vel renuere vl' obniti.i.circũquaq̃s niti ad obſequiũ Renitoꝛ teris.reſiſtere reluctari. Subnitoꝛ teris.i.ſubtus niti appodiari. vel ſũminiſtrare. Nitoꝛ ꝛ eius ꝓpoſita ſunt depo.ꝛ producũt hãc ſillabã ni. Vñ ouidi⁹ de ſine tituli Nitimur in vetitũ ſemp cupimuſq̃s negata.ꝛ faciũt ſupinũ taꝝ in ſum q̃ un xũ.ſm vtrãq̃s ſignificatiõẽ ſimplicis .licet ꝑ parere frequẽtius in xũ.ꝛ iſum ꝑ conari inueniaꝝ ſm bug̃. Et priſcianus dicit q̃ nitoꝛ facit niſum. Inuenit etiaꝝ nixum ſupinũ Et habet nitoꝛ qnq̃ ꝓcipia ſcz nitẽs niſus nixus niſurus nixurus.

Nitor toris maſ.generis.id eſt ſplẽdoꝛ.ꝛ poucit penultimã.ꝛ ꝺr a niteo tes.ꝛ corripit primã Sed nitoꝛ teris vel. bum eam poucit Vnde verſus Res eſt pulcra nitor ĩ quẽ ſup omia nitor

Nitrũ tri.queda; ſpẽs terre ſilis minuto ſabulo cui ſi aqua infundit fumigat.ex quo medicane fiunt.ꝛ ſordes veſtiũ ꝛ corpoꝝ lauat.vñ ꝛ ꝺr vl'a nitẽdo.q; res nitidaſ

facit.vel đr a nitria regione vel opido vbi nascit̃.natura eius nõ multũ distat a sale.habet enĩ virtutẽ salis.⁊ silr orit̃ in litorib⁹ canescẽtibus siccitate ſm hug. Pap. vo dicit.nitr spẽs salis ex aqua ⁊ terra factũ inuenit̃ in egipto. Nitr de aqua fit ex nimio solis calore in palestina. Prouer.xxv. Acetũ in nitro. Jtẽ hiere.ij. Si laueris te nitro

Niuo uas uaui uare.i.ningere.a niue deriuat̃.⁊ a niuo niuasco scis incoa. Jtẽ a nix niuosus sa sum.niue plenus. Et hic ⁊ hec niualis ⁊ hoc le.⁊ cor.ni. sicut nix niuis

Niuosus sa sum.in niuo uas est

Nix.a nubes deriuat̃ hec nix niuis q: a nube venit. vn niueus uea ueũ. Et hic ⁊ hec niualis ⁊ hoc le. Et cor.ni. nix niuis.⁊ ab eo veniẽtia. vt niualis excepto cõniueo. ues.qđ pdu.ni. Quidã dicunt esse ꝯpositũ a niuo. Alij vo a nitor teris. Et vt dicit ps. in septimo li. vbi agit de terminatõibus tercie declinatõis nix desinit in ix.naturaliter. Hic nota ꝙ materia niuis est nubes calida. Cum enĩ sol radijs calefacit inferiora elemẽta.eleuat ex eis vaporẽ in quo est vis caloris.q calor etiã secũ multũ inducit de aerea substãtia.q postea eleuat⁹ ad locũ frigidum inspissat̃ in nubẽ.⁊ frigiduʒ loci incipit expellere calidum. Et si frigus illud est excellẽs.aut expellit subito calidũ añ ꝯuersionẽ nubis in aquã.aut expellit non subito. Et si quidem subito expellit tũc fit dura ꝯgelatõ ex illa sicut pruina.si aũt nõ subito erit.tũc calidũ aereũ nõ forte tpatum qđ ꝯgelatõʒ impedire non põt remittit tñ effectũ maximi frigoris q effect⁹ est indurare ꝯgelatum Et ideo nix cadit mollis manib⁹ ꝯpssibilis de facili. Et hoc etiã patet ꝙ licet materia pma humidaꝝ impressionum.scʒ roris ⁊ pruine ⁊ niuis sit vna.nõ tñ immediata materia est vna.q: prima materia niuis est nubes ⁊ pruine prima materia est vapor. Silr prima materia niuis est nubes calida multũ in sua eleuatõe habẽs de aereo introducto in materiã.pcalidũ eleuãs vaporem. vñ facta est.eo ꝙ nõ habet materiã pluuie que ẽ nubes frigida.nec materiã roris que est vapor tpatus ⁊ subtil. Differt aũt a materia grãdinis.q: nubes que est materia grãdinis ẽ nubes calidissima a qua totũ simul egreditur calidũ.sʒ a nube niuis egredit̃ paulatim. Et pterea sciendũ ꝙ vapor niuis multũ habet đ terrestri admixto.⁊ ideo est de vaporib⁹ q ex aqs in terra currentibus eleuat̃. Cui⁹ signũ est ꝙ aqua niuis liquefacta nõ ẽ pura.⁊ ꝙ frequẽter sordidant man⁹ qñ lauant̃ niue liquefacta. Et ideo aque niuis resolute fecundãt multum terras.⁊ faciũt crescere semina.q: calidũ paulatim egrediens tempat in eis frigiditatẽ.⁊ sunt bone ꝯmixtõnis cũ aereo ⁊ terrestri. Duo aũt signa põt habere vulg⁹ aduẽtus niuis in pximo. Cũ enĩ aer turbidus est clara turbatõne ad albedinẽ in supiorib⁹ aeris declinãte signuʒ accipit vulg⁹.q: illa nubes q tunc turbat serenitateʒ aeris est nubes niuis.q: nubes pluuie esset obscura ⁊ magis spissa ⁊ magis se trahẽs ad vnũ locũ aeris. cum nubes nimis multũ habeat immixtũ de aereo. ⁊ idõ alba et sic poccupata frigore añ multã spissatõem suã.spargit̃ p aerẽ.⁊ ideo visus diffundit̃ in ipa. Aliud aũt signuʒ est. ꝙ cum sentit̃ aer calefieri aliquãtulũ post visioneʒ talis nubis in hieme tũc pnosticat̃ in pximo niuẽ debere venire. Cuius causa est q̃a iam calidũ niuis cũ aereo inducto paulatim incipit expelli a nube.⁊ hoc est cum iam incipit cõgelari post quod pxime sequit̃ descensus niuis. Ex his patet quare cum ningit vbiqʒ obscurũ est celuʒ alba quadam obscuritate.sed cum pluit est obscurũ nigra obscuritate.⁊ non vbiqʒ nisi raro.q: scʒ nubes niuosa ẽ sparsa ⁊ diuaricata.⁊ ideo minorem locũ occupat qʒ niuosa. vide etiã in pruina ⁊ in ros

Nixus a nitor teris deriuat̃ hic nixus xus.i.partus vl conatus. Jtem mobiliter.nixus xa.xũ.pticipium.

N ante O

No nas.naui.nare.natũ.et ꝯponit̃ cum ad ⁊ dicit̃ anno nas.mutato d.in n. Jtem cum in ⁊ dicit̃ Jnno nas.i. intus nare. Jtem cũ trãs ⁊ dicit̃ trano nas. No est neu. cum omibus suis ꝯpositis

Nobilis. A notabilis p sincopã deriuat̃ hic ⁊ hec nobilis et hoc le. Et dicit̃ nobilis quasi notabilis.ꝙ facile notat̃.s.cui⁹ nomen ⁊ genus cognoscit̃.pclarus.ꝙ auteʒ dicit̃ nobilis quasi nõ vilis ethy.est ⁊ compat̃ ilior.lissimus. vnde nobiliter lius lissime aduer.⁊ hec nobilitas tatis. Nobilis componit̃ ignobilis. Et scias ꝙ criso. sup illud math.c.iij. Et ne velitis dicere intra vos prẽʒ habem⁹ abraam sic dicit. Quid pdest ei quẽ mores sordidant generatõ clara. Aut qđ nocet illi generatõ vilis quẽ mores adornãt. Quis pfuit cham q fuit noe filius Aurum de terra nascit̃ sed nõ est aurũ.⁊ aurum eligit̃. sed terra ꝯtemnit̃.⁊ stangnũ de argento egredit̃. sed nõ est argentũ.sed argentũ huatur stannũ aũt foras expellitur. Meli⁹ est degenerẽ claꝝ fieri qm de claro genere ꝯtemptibilẽ nasci. vide in cleric⁹ ⁊ in ordo

Nobilito a nobilis đr nobilito tas.nobilem facere.honestare.⁊ nobilitare.i. more nobiliũ se habere. nobiles imitari.⁊ componit̃ denobilito tas.i. valde nobilitare. vel de sit puatiuum ſm vtranqʒ significatõeʒ sui simplicis. Denobilitare.i. deorsum a nobilitate statuere.i.vitupare.dehonestare.⁊ denobilitare degenerare. nõ more nobilium se habere. Nobilito in pma significatione cum suis compositis est actiuũ.in secũda est neu. et corripit.li. Unde esopus. Nobilitat viles frons generosa dapes.

Noceo ces.cui.citum.i.offendere. vnde nocuus cua.cuuʒ.⁊ nocuus ua.uũ.i.nocens vel cui nocetur. Jtem a noceo nocens nomẽ.⁊ compat̃ tior simus vnde nocentẽ tius.sime aduer.⁊ hec nocẽtia tie. Noceo componit̃ pnoceo.i. valde vel pfecte noceo Noceo ⁊ e⁹ cõposita sunt neu.⁊ faciũt pteritum in cui ⁊ sup in citũ pnlt corre.⁊ corri.hanc sillabam no. Unđ psper. Uelle magis facinus qʒ tolerare nocet. Jtem nota ꝙ antiqi cõstruebant hoc v̓bum noceo cum actõ qđ in multis locis adhuc inuenit̃. vnđ marci vltimo. Si mortiferũ qđ biberint non eos nocebit.⁊ hoc idõ q: significatõʒ hʒ actiuã. sed vsu neu.est.q: deficit vox eius in passiuo in pma et secũda psona ꝯstruit̃ cum dtõ

Nocticorax a nocte ⁊ corax quod est coruus componitur nocticorax racis.pnlt pdu.in obliquis.i. noctis coruus q: de nocte volat. vel q: de nocte vigilat. Et ẽ ideʒ quod nicticorax. De quo dicit̃ in psal. Factus suʒ sicut nocticorax in domicilio. Sed nicticorax potest ꝯponi a nictos qđ ẽ nox et corax. Jtẽ est idẽ qđ nocticorax etiã sit pmiscui generis. vnde Jsiđ.xij.ethi. Nocticorax ipa est a noctua q: noctẽ amat. Est vero lucifuga ⁊ soleʒ videre nõ patit̃.et corripit co.

Nocticula le.pnl.cor.dimi.de nox.i.parua nox.
Jtem nocticula.i.luna

Noctiluca.a nox et lux vel lucco ces ꝯponit̃ hec noctiluca ce.quedam v̓mis nocte lucẽs.⁊ pducit lu.

Noctipugnus.a nox ⁊ pugno nas componit̃ noctipugnus na.nũ.id est obscurus.quia quasi noctibus cõtra pugnat̃.vel compugnat

Noctũ ctij.dixerunt antiqui.a quo ꝯponit̃ trinoctiuʒ quadrinoctiũ.qnquinoctiũ eqnoctium. Jtem ſm qsdaʒ noctium est gtũs pluralis de nox

Nocto a nox dicit̃ nocto ctas.ctaui.i.noctevigilare. et inde ꝯponit̃ pnocto ctas.

Noctu.i.de nocte vel in nocte aduer.tempis. ⁊ dicitur a nocte. vnđ pstian⁹ in.xv.li. Jn u.pauca inueniunt̃ aduerbia denominatiua vt diu.⁊ ex eo compositum interdiu.⁊ a nocte noctu

Noctua A nox deriuat̃ hec noctua ctue. ⁊ est pmiscui ge. Hec etiã dicit̃ nictimene. De noctua di. ysido. in.xij. li.ethy. Noctua dicit̃ ex eo ꝙ nocte circũuolat. ⁊ p diem non possit videre.nam ex orto splẽdore solis.visus illi⁹ hebetat̃.hanc autẽ sola insula cretensis nõ habet.⁊ si veniat aliunde statim morit̃.noctua nõ est bubo. nam bubo maior est. De hac etiã di.ambro.in.v.hexamerõ.noctua ipa q ad modum magnis ⁊ in glaucis oculoꝝ pupillis nocturnaꝝ tenebraꝝ caligantẽʒ non sentit horrorem.⁊ quo fuerit nox obscurior.eo ꝯtra vsum auiũ ceterarum inoffensos exercet volatus. Exorto aũt die ⁊ circumfuso splẽdore solis visus eius hebetatus.quasi quibusdam heret tenebris. Quo indicõ sui declarat esse aliquos q cum oculos habeant ad videndũ ⁊ videre non soleant.⁊ visus sui officõ solis fungant̃ in tenebris De cordis aũt oculis loquor qs habẽt sapientes mũdi ⁊ nõ vident.in luce nil cernunt.in tenebris ambulant. dũ demoniorum tenebrosa rimant̃ ⁊ celi astra videre se credunt.describentes radio mundũ.mensurã aeris ipsius colligentes. Porro aũt a fide deuij.ppetue cecitatis tenebris implicant̃.habẽtes in pximo diem xpi ⁊ lumẽ ecclesie.⁊ nihil videntes apiunt os quasi scientes omnia. acuti ad vana.hebetes ad eterna. ⁊ longe disputatõnis anfractu pdentes iusticie ppre cecitatẽ.itaqʒ duʒ cupiunt vanis volitare ſmonibus.q̃si noctue in lumine vanuerunt. Crĩſ.etiaʒ di.sic. Qui graues habet oculos si ponas eum in loco tenebroso melius videt. Si auteʒ ponas eum in sole nihil videt.q: oculus nõ suffert solis candorẽ. Sic ⁊ homo mũdialis q oculum.i.intentõem vel menteʒ terrenis desiderijs sordidã habet ⁊ turbulẽtam.si ponas eũ in rebus mũdialib⁹ sapit ⁊ astutus est Si autẽ trahas eũ ad res spirituales nihil sapit.q: mẽs eius terrenis desiderijs corrupta non sentit bonũ. Boetius etiã in q̃rto de ꝯsolatõne di. Nequeũt mali oc'los tenebris assuetos ad lucem pspicue veritatis attollere. similesqʒ auibus sunt q̃rum intuitũ nox illuminat. dies cecat. Hoc attendẽs aug. exclamat ad alipium dicẽs Quid patimur surgũt indocti ⁊ celũ rapiũt. ⁊ nos cum doctrinis nostris in infernũ demergimur. vide in siliq. ⁊ in vesptilio.⁊ in ocul⁹.⁊ in plus ⁊ in ordo.

Nocturn⁹ a nocte đr nocturn⁹ na nũ.⁊ hic ⁊ hec nocturnalis ⁊ hoc le.res noctis vel ptinẽs ad noctẽ.

Nocuus.a noceo ces deriuat̃ nocu⁹ cua cuũ.i.nocens vel cui nocet̃.⁊ ꝯponit̃ innocu⁹.

Nodellus li.di.puus nod⁹.

Nodo das.in nod⁹ vide

Nodulus li.pnl.cor.dimi.puus nodus.

Nodus di.ligatura.⁊ nodus đr in exercitu densa peditum multitudo.pro difficultate dict⁹.q: vix possit resolui. vnde nodosus sa sum.nodis plenus. Et ꝯpat̃.sior.simus. vnde nodose sius sime aduer.⁊ hec nodositas tis. Nodus ꝯponit̃. Enodis Trinodis. Quadrinodis. Et hinc trinodiũ quadrinodiũ qnquinodiũ.⁊ producit nodus primã. Ouidi.epy. Ossa mei fratris claua pfracta trinodi.⁊ a nodus deriuat̃ nodo das daui dare. ⁊ ẽ nodare ligare. Et ꝯponit̃. Annodo das.i.alligare. Abnodo das.exoluere. Cõnodo das.colligare. Denodo das Dinodo das. Enodo das.omĩa pro exoluere Jnnodo das.i.alligare. Pronodo das. Renodo das.i.iterũ nodare vel exoluere. Nodo das actiũ est cũ omnib⁹ suis ꝯpositis.⁊ producit no. Uñ ouidi.metha. Mollia nodosus facit internodia poplex

Noe interptat̃ reqes q: sub illo oĩa vetera opa quieuerũt p diluuiũ.vñ ⁊ cuʒ pat̃ eius vocaret nomẽ eius noe dixit. Jste reqescere nos faciet ab omnib⁹ opib⁹ nostris.

Neomi interptat̃ ꝯsolata. q: marito ⁊ liberis peregre mortuis ruth moabitidẽ in ꝯsolatõe sua tenuit

Noys.i.mens vel rõ.suma ps aĩe Jtẽ noys volũtas di vel mens q prouidẽtia đr ſm pap.

Nola le.fe.ge.quedam ciuitas cãpanie. Et hinc hec nola.le.illud tintinabulũ qđ appendit̃ collis canũ vl pedibus auiũ.vel aliud qđ appendit̃ frenis ⁊ pectorib⁹ equoruʒ. vt cũ quodã sonitu incedãt equi.⁊ đr a nola ciuitate. q: ibi primũ fuit factũ ⁊ inuentũ tale instrumẽtũ. Et ampliato nomĩe inuenit̃ nola pro qualibet pua cãpana. vel p cãpanella refectorij.⁊ cor.no. Uñ nolis numeri plural. casus ablatĩ.cor.no.sʒ nolis v̓bũ pdu.no. Uñ qdã. Cuius colla nolis resonãt hec tãgere nolis dictũ.

Nolan⁹ na nũ.pnl.pdu.nomẽ patriuʒ.a nola ciuitate

Nolo nõuis nõuult nolui lite nolle.i.nõ velle a non et volo ꝯponit̃. Et hoc ꝯpositũ a volo haʒ impatim noli nolite.licet volo careat impatiuo. q: licʒ hõ ñ possit sibi ipi impare.alijs tamẽ põt impare.⁊ pdu.no. sed nola le cor.no.sicut dixi in nola.⁊ vbi volo simplex haʒ duo l. vel vnũ.⁊ nolo siliter

Noma nomẽ.grecũ v̓bũ est.i.tribuere. vñ ⁊ đr apđ grecos noma.i.nomen.⁊ apponit̃ ei o.p prothesim.⁊ đr onoma in eodẽ sensu. vel forte noma nõ est in vsu apud grecos. Et ꝯponit̃ cum o.⁊ dicit̃ onomo.i. nomen q̃si tribuens.q: distribuit vel tribuit q̃litatẽ. Noma cõponit̃ cuʒ dia ⁊ tris ⁊ tetras.⁊ dicit̃ hoc dionimũ.trionimũ.tetraonimũ Jtẽ cũ polis.⁊ dicit̃ polionimũ dionima vel trionima.tetraonima. vel polionima.sunt duo vel tria vel q̃tuor vel plura nomĩa idẽ significãtia.⁊ appellãtia. vnde dionimus ma mũ.trionim⁹ ma mũ.tetraonim⁹ ma mũ Polionim⁹ ma mũ in eodẽ sensu.scʒ ille q haʒ duo vel

tria vl' q̃ttuor vel plura noīa. Itē noma vl' nomia. i. lex.
Nomen a notamie dicit' hoc nomē mis quasi notamē q: p ipm substantiā τ qualitatē alic' notam'. Nomen etiā dicit' fama vel opinio. vnd' nominosus sa. sum. id ē famosus. Et compat'. vnd' nominose sius sine aduerbiū Et hec nominositas sitatis. A nomen ɔponit' hoc binomen inis. i. duo nomia. τ hoc trinomē mis. Quadrinomina. i. tria vel q̃ttuor nomia. vnd' hic τ hec binomē binome. trinomis me. q̃drinomis me. Et binomius mia. miū. τ trinomius mia. miū. τ tetranomi' mia. miū. et q̃drinomius mia. miū. qui duo vel tria vel q̃ttuor habet nomia sm hug. Et vt di. p̄scian' ppriū nomis est significare substantiam τ q̃litatē. Nominū aliud ppriū aliud appellatiuū. Propriū nomē est illd' q' puatā substantiā τ puatam q̃litatem signat. vt martin'. Appellatiuum nomē est illud qd' naturalit' ɔmune est multorū q̃s eadem substātia vel q̃litas generalis vel spēalis iungit. generalis vt aīal. spēalis vt homo. Species ppriorum nominū tantū sunt q̃ttuor. s. nomen pnomen cognomen. τ agnomē. Nomē est pprie ppriū qd' imponitur alicui non habēti nomē vt socrates. Prenomē est qd' imponit' alicui causa differentie vt lucius cathilina. Cognomē est ɔmune totius cognatōis nomē vt cipio. Agnomē quod imponit' aliquo euētu vt ab affrica dictus est affrican'. q: deuicit affricā. Quidam dicunt q' nomē dicit' a noma greco qd' est nomē. τ pdu. pmā nomen. vide in spōte
Nomia vel noma. i. lex
Nomino a nomē dicit' nomio nas. i. nomie vocare appellare. vnd' nomiatus ta. tum. i. valde opinat' τ nominatus. τ compat'. vnde nomiate tius. tissime. aduerbi. τ hec nominatō onis. Item a nomio vel nominat' noiatiuus ua. uū. τ hic nomiatiuus ui. τ nominatim aduer. Et scias q' triplex est nomiatiuus scʒ ntūs supponens. τ ntūs apponēs τ ntūs exponēs. Nominatiu' supponens est q' supponit vbo vt petrus currit. τ debet ɔcordare cū suo verbo in psona τ numero. Potest tamen impediri quatuor modis sicut plenius dixi in tercia parte vbi egi de regimie nominatiui.
Nomisma matis. in numisma est.
Nomius noma vel nomia. i. lex. vnde nomi' mia. miū id est legalis. Item nomi'. i. pastor. a nocmos. i. a pascuis sic dict'. vnd' nomius mia. miū. i. pastoralis. vnde appollo dict' est nomi' id est pastoralis vel legalis a lege
Nomos d' pastor τ acuit' in fine cordaruʒ
Non est aduer. negandi. Et scias q' hec negatō nō preposita nomi p ɔpositōʒ puat tantū vt nullus. Sed quādo p cōpositōem adiungit' vbis sine dubio puat τ poit. vt nolo nescio nequeo. hec. n. sola vba componunt' cum nō vt ostendat' pena inflicta homi ppter originale peccatum. q: punitus est in volūtate scia τ potētia. Si aūt veniat p infinitatē tunc habet exilē negatōem. quia priuat τ ponit vt nōhomo. i. aliquid qd' non est homo. de hoc pleni' dixi in tercia pte vbi egi de figura nois.
Nonagies aduerbiū numeri. i. nonaginta vicib' τ deriuatur a nonaginta.
Nonaginta componit' a nouem τ gentos. qd' est decēʒ. quasi nonies decem. Unde nonagenus na. num. τ nonagenari' ria riū τ nonagesimus ma mū
Nonaria rie. i. meretrix. τ d' a nona. q: añ nonā nō licebat ei exire de p̄stibulo Cōsuetudo eni olim erat apd' romanos vt vsqʒ ad horā nonā de ɔmodo reipublice disputarēt neqʒ alicui delectatōni ante nonā vacarēt. vñ meretrices dicte sunt nonarie. q: ad horā nonā τ nō ante de p̄stibulis exibant. ne si prius egrederētur iuuenes impedirent.
Nonari' a nouē d' nonari' ria riū
Et nouen' na nū. τ nouen' ni. τ nouenari' rij
Nondū. i. nec adhuc sm papiā.
None naʒ. quidā dies mēsis. s. q̃nt' vel septim'. q: tūc incipiebāt nūdine Uñ hic τ hec nonalis τ hoc le. Et dicūt' none τ nūdine. vide in kalēde
Nongēti a nouē τ centū ɔponit' nōgenti te ta. i. nonies centū. τ mutat' c. in g. añcedente n. sicut etiā in q̃dringēti. q̃ngenti septingēti octingenti In alijs vo nominibus retinet' c. vt tricēti ducēti sescēti vl' sexcēti sicut pbaui p p̄s. in ca. de sillaba in pma pte vbi egi de g. lrā.
Nonne. i. nunq̃d nō sm papiā.
Nonnunq̃ʒ. i. aliquotiēs vel aliq̃n sm pap.
Nonus na nū a nouē dicit' nonus na nū. τ hec nona ne p quadā hora diei.
Noricus hec noris quedā ciuitas est. vñ noric' ca cum vt noric' ensis. q: ibi optimi fiūt enses
Norma grece. i. regula latine. τ inde d' norma cemētarioʒ ad quā oportet respōdere structurā parietū extra quā nihil rectū fieri pōt A norma ɔpōit' abnormis. denormis. enormis. innormis. omia in eodē sensu scʒ deformis turpis inanis τ grandis irregularis illiterat' crassus. Uñ hec abnormitas denormitas enormitas innormitas Horatius Rusticus abnormis sapiens crassaqʒ minerua
Noscito. a nosco scis dicit' noscito tas frequētatiū pnl'. cor. i. frequēter noscere. Et format' a secunda psona indicati p̄ntis tpis scʒ noscis remota s. et addita to. vel a supino quo vtebant' antiqui scʒ noscitū tu u. in o. cōuersa
Nosco scis noui notū. τ ɔponit' agnosco scis ui. tū. id ē valde vel iuxta noscere Cognosco scis noui nitū. sil' noscere. τ inde ɔponit' pcognosco scis τ recognosco noscis Itē a nosco ɔponit' dinosco scis ui tū. Ignosco scis ui tū Prenosco scis ui tū. i. añ noscere. Pernosco scis ui. tū. valde vel pfecte noscere Pronosco scis. i. procul vel añ noscere Nosco τ eius ɔposita omia sunt actiua preter ignosco q' est neutr̄. τ omia faciūt p̄teritū in noui pnl. prod. τ sup. i gnotū pduca o. q u ā ɔgnosco τ agnosco mutāt in i. cor. τ faciūt ɔgnitū et agnitū Itē nota q' antiq̃tus nosco faciebat supinū noscitū qd' in quibusdā libris inuenit' τ in simplici τ in ɔpositis. vide i ignosco.
Nosse d' p sincopā p nouisse. vñ patʒ q' debet scribi p geminū ss. nō p sc. q: nosce ē mōi impatiui
Nota. a noto tas dicit' hec nota te. i. macula vel culpa. vel signū qd' aliqd notat vt litē vel repbensionē. vñ hec notula le. τ hec notella le ambo dimi. Et est notula breuis lucida et apta traditō eoʒ q̃ sunt alibi diffusius pertractata Itē a nota hic notari' rij. q notas facit. vt i castis publicis. Et adiectiue notari' ria riū. qd' ad notariuʒ vel notas ptinet. vñ τ ars notoria dicta est q̃ olim ɔsistebat in solis notulis sm hug. Itē note dicunt' argumēta signa ratōes. iudicia testimonia. ɔiecture. suspicatōnes τ cor. pmā nota. sʒ not' ta tū eā pdu. vñ vsus. Est i fronte nota furti p crimine nota
Notarius in nota est
Noteo. a noto tas deriuat' noteo tes tui tere. i. esse vl' fieri notū. τ pducit pmā licet noto tas eā corripiat. Et cōponit' Innoteo tes tui. τ hinc notesco scis. et innotesco. scis. incoa. Et nota q' noteo τ innoteo in p̄nti nō sunt in vsu. sʒ in p̄terito. inchoatiua aūt istoʒ sunt in vsu. τ ōdināndo solem' inchoatis attribuere p̄terita istoʒ dicētes. Notesco scis tui. Innotesco scis innotui. τ in silib' idē solem' facere. vt senesco senui. q̃esco quieui τ suesco sueui. Noteo cū omnib' ɔpositis neutr̄ est τ caret sup. τ pducit hāc sillabā no sm hug.
Nothus thi. τ notha q' vel q̃ natus vel nata est de nobili patre τ ignobili matre. sicut de ɔcubina. τ d' noth' p h. q: natus sit de nota. i. de infamia τ culpa. Huic contrari' est spuri' q' scʒ nat' est de nobili matre τ ignobili patre. Hinc etiā nothus dicit' quidā malus τ similter vētus scʒ auster q' pluuiosus est. τ a calore suo etiā pisces i maria adulterant' τ corrūpunt'. Itē a nothus dicit' noth'. tha thū. vñ nomia a grecis in pte detorta dicunt' notha. q: nobilē habēt patrē. i. pncipiū. scʒ grecismū. τ ignobilē matrē. i. finē scʒ latinitatē. sunt ergo latina noia q̃ pncipium τ finē habēt latinū vt albus. Greca sunt q̃ grecū habent pncipiū τ finē vt agyos. Notha vo sunt q̃ grecum habēt pncipiū sʒ latinū finē vt pater. ex affinitate tñ pncipij notha dicunt' q̃nq̃ʒ greca sm hug. sʒ ex affinitate finis q̃nq̃ʒ dicunt' latina sm hug. Et scias q' noth' aspiratur sm hug. τ etiā papias dicit not' p ɔgnit' p t. solā scribendū. noth' vētus p h. τ corripit primā nothus p vento. Unde quidam. Perflat summa nothus crebro mihi flamine notus.
Notifico cas caui care. id est notū facere. a notum τ facio componitur.
Notio a noti gtō addita o. format' hec notio. Quot sunt notōes diuinaʒ psonaʒ habes in pprietas.
Noto tas. a supino de nosco scis scʒ notū tu fit noto as. u. in o. i. frequēter noscere vel designare. demōstrare. significare. vel repbendere. τ cor. pmā. licet supinū a quo deriuet' eā pducat. vñ vsus. Hoc in amore noto q' eo careo mihi noto. vñ noto tas pōt deriuari a nota te. τ tūc notare est notas facere. notis designare. Itē a noto. i. rephendo. notori' ria riū. qd' debet notari vel repbendi. τ hic τ hec notabilis τ hoc le. vñ notabiliter aduer. Item notorius pōt deriuari a nota te. vt dixi in nota. Noto ɔponit'. annoto tas. i. valde vel ad aliqd notare. Denoto tas. i. valde notare vel repbendere. Enoto tas. i. extra alia notare. Innoto tas. pnoto tas. Subnoto tas. id ē. latent' vel paʒ vel subt' notare Noto tas actiū est cum suis ɔpositis. τ cor. no.
Notoriū. a noto tas dicit' hic notori' ria rium. i. manifestus sta stū Et sm iuristas notoriū mltis modis d' vel distinguit'. Nā aliud est notoriū iuris aliud facti. Notoriū iuris est de quo q̃s est canonice ɔdēnatus. vl' in iure cōfessus. vel p legitimas pbatōes ɔuictus. Notorium vo facti est cui' testis est ipius τ dissimulatōni siue iustificatōi nō est loc' Et intelligit' ipis esse test. a siue sit crimen omibus notū q' sunt in loco illo siue maior pti. Item in notorio iuris exigit' q̃nq̃ʒ probatio ɔtra negātem. in notorio vero facti non requiritur ordo iuris q' est alias regularit' obsuand'. euidētia. n. patrati sceleris clamore nō indiget accusatoris. Et si forte iudex velit taliter delinquētem sm qd' ius postulat corrigere vel punire. τ ille appellat. non est appellatōni huiusmōi deferendū. Item notoriū facti subdiuidit'. q: aliud ē notorium facti pmanētis actu. vt cum q's publice tenet adulteram vel ɔcubinam in domo. Aliud est notoriuʒ facti transeuntis actu. vt si aliq's in publico interfecit hoiem vel fecit sacrilegiū vel aliqd simile. Aliud est notorium facti p̄sumpti. vt si aliquis publice habitus est pro filio ɔsanguineo vel affini alic'. τ hoc a q̃busdam dicit' notorium p̄sumptuʒ. Dicūt autē qd' est notoriū iuris. notorium facti. notoriū p̄sumptum. Et est notoriū p̄sumptū vt si aliq's publice habitus est pro filio alicui' vbi nō sequit' alia probatō neqʒ requirit'. q'. n. aliq's sit filius illi' nō potest vere probari. Idem dicūt in fornicatōe. Si. n. clericus iuuenis τ cupid' secū habeat euident' in domo iuuenculā suspectā non est notoria fornicatō. sʒ p̄sūpta. Naʒ vt dicit ouidius in epy. A iuuene τ cupido credatur reddita virgo. De notorio etiam dixi in missa. vide infra in suspicio.
Notria tric. i. pinna. fe. ge.
Notus a nosco scis. dicit' notus ta. tum. i. cognit'. τ cōpatur tior. simus. vnde note tius sime aduerbi. τ hec notia tie. τ produ. no notus. sed nothus aspiratū corri. no vt dixi in nothus.
Nouacula le. i. rasorium. a nouo uas. q: nouat hominē. Unde in li. iudicū. Nouacula nō ascendet sup caput eius. Et psalmi. Quasi nouacula acuta fecisti dolū. Nouacula etiā dicit' ferreum instrumentū quo solet radi τ pari pgamenū ab inouādo dicta q: innouat pelles.
Nouale A nouo uas d' hoc nouale lis. τ hec noualis lis. in eodem sensu. i. ager q' singulis annis renouat' arādo. vel q' pmum nou' p̄scindit' τ arat'. vel q' alternis ānis vacat. nouandaʒ sibi viriū causa. Uirgil'. in buccol'. Impius hec iam culta noualia miles habebit. Ecce in neu. genere posuit. Idem in geor. Alterius si tu idsas patiare nouales. Et sic posuit noualis ualis. in fe. ge. Et hic τ hec noualis inuenit' in eodem sensu. sm hug. Pap. vo sic di. Nouales dicim' siluas vel cāpos nuper satos
Nouellus A nouus dicit' nouellus la. lum. Et hec nouella le. ramus arboris tener τ nou'. Psalmi. Filij tui sicut nouelle oliuarum.
Nouem a nea quod est nouem dicit' nouem plural' numeri. omnis generis indecli.
Nouennis. a nouem τ annus componit' hic τ hec nouennis τ hoc ne. id est nouem annoʒ. vñ hoc nouennium nij. spaciū nouē annoʒ
Nouēsiles. a nouem τ salio cōponit' hi τ he nouēsiles qdam dij sic dicti. q: nouem insulibus naueʒ infestant vnde dicunt q' si eū aserit nauis decimū insulū nō deinceps timet. vnde luca. de cesare in. v. Hoc fatum decim' ductu mirabili fluct'. In valida tūc puppe leuat. sm huguitōnem. Papias etiam dicit. nouensiles id ē saltatores iouis. τ corripit si

Nouerca a nouus ua uū. dicit̄ hec nouerca ce. i. mater
na. ꝛ dr̄ nouerca. quasi noua supducat̄ a patre. ꝙ aūt dr̄
nouerca quasi noua valēs capita ꝛ nō antiqua. vel no/
uerca q̄si nouos. i. p̄uos. ꝛ recētes mariti filios habēs si
ue arcēs ethimo. est. vn̄ hic ꝛ hec nouercalis ꝛ hoc le. ad
nouercā ptinēs. vel mal⁹ vel pessim⁹. q: nouerca solꝫ eē
mala puignis. vn̄ nouercaliter aduerb. ꝛ hec nouercali
tas tatis. Itē a nouerca dr̄ nouercor caris catus sū. mo/
re nouerce se habere. seuiciā nouerce exercere. Et corri/
pit primā Unde quidam Gaudet in afflictos seuire no
Noui. a nosco scis descēdit noui uerce potestas.
nouisti nouit verbū defectiū. qd̄ si verū est. scꝫ ꝙ noui sit
aliud v̄bū a p̄dicto. nō poterit ibi esse discretō. nisi ꝙ no
ui defectiuū habet vim q̄nq3 p̄ntis. q̄nq3 p̄teriti. ꝛ p̄du/
cit primā noui v̄bum. sed nouus ua uum. ꝛ noui ue ua.
corripit no. vnde versus. Sunt mea cura noui v̄sus q̄
talia noui. vide in memini.

Nouicius a nou⁹ dicit̄ nouici⁹ cia ciū. i. nouit̄ ꝯuersus
quasi ad noua paratus. ꝛ cor. i añ c. Iuuenalis tn̄ necessi
tate ꝯpulsus eā p̄ducit dicēs. Iam sedet in ripa tetrūq3
nouicius horret. ꝛ p̄ducit magis hanc sillabā vi. q: sup
eā erat accētus acutus

Nouies. i. nouē vicib⁹ aduer. a nouē dr̄

Nouiluniū a nou⁹ ua uū ꝛ luna ꝯponit̄ hoc nouiluni
um nij. tp̄s q̄n luna noua est. i. cū incipit illuminari a so
le. Et vt dicit basili⁹ in. vj. omel. Minuit̄ luna q̄n circa
solē vertit̄. crescit aūt dū ab eo decesserit. Itē sole p̄cedē/
te luna si plena ē statim ducit̄ ad occasum. Rursus aūt
cū sol casui suo metas posuerit īcipit exoriri luna

Nouissim⁹ ma mū. in nou⁹ vide.

Nouo uas in nou⁹ vide

Nouus. a neos vel neon qd̄ est nouū dr̄ nou⁹ ua uum
id est. recēs nō vetust⁹. scꝫ in p̄ncipio sui. Et ꝯparatur no/
uior nouissim⁹. ꝛ inde noue vel nouit̄ uius sime aduer.
ꝛ hec nouitas tatis. Et scias ꝙ nou⁹ dicit̄ q̄nq3 inusitat⁹
q̄nq3 magn⁹. Itē nota ꝙ nouissim⁹ est suplatiu⁹ de no/
uus ꝛ tamē mutat eius significatōꝫ. dr̄ eni nouissimus. i.
vltimus. Et raro inuenit̄ in ea significatōe quā debꝫ ha
bere suplatiu⁹ istius positiui scꝫ nou⁹ ua uū. Math. xx
Sic erūt nouissimi p̄mi. ꝛ p̄mi nouissimi. i. vltimi. Itē a
nou⁹ dicit̄ nouo uas. Et ꝯponit̄. Annouo uas. Inno/
uo uas. Renouo uas. Et est actiū cum suis ꝯpositis. ꝛ
corr. hāc sillabā no. vn̄ q̄dā. Proficit hic nunq3 cui sem
per lecta nouantur.

Nox noctis dicit̄ a nictos vel dr̄ nox a noceo ces. q: no
ceat oculis p̄pter discretōem rerū vel p ꝯtrariū q: nō no
cet oculis. sꝫ poti⁹ p̄ficit eis Und̄ hec nocticula le. dimi.
vel s̄m quosdā nox a noceo dicit̄. q: in ea mali homīes
noceāt. ꝛ facit gt̄us pluralis noctiū. vide in senex. Et
scias ꝙ septē sunt ptes noctis. s. vesperū. crepusculū ꝛc. vi
de in crepusculū. Itē quattuor vigilias faciūt ī nocte ex/
cubātes in castris. vt dixi in crepusculū.

Noxa. a noceo ces dr̄ hec noxa xe. id est culpa. delictuꝫ.
ꝛ dicit̄ a noceo ces

Noxi⁹. a noxa dr̄ noxius noxia xium. id est. nociuus vl̄
culpabilis. malus. Et inde hic ꝛ hec noxialis ꝛ hoc noxi
ale. idem quod noxius. ꝛ componitur. Innoxius. Ob/
noxius.

Nubes a nubo p̄tego dicit̄ hec nubes bis. q: nubit. id
est tegit celum. vnde hec nubecula le. dimi. ꝛ p̄du. nu.
Hic nota ꝙ rubor celi in mane signat pluuiā. ꝛ in se/
ro signat serenū. qa scꝫ in mane rubor celi. i. aeris siue po
tius nubis posite in aere est signū ꝙ sol vaporem eleua
tum in supiori hemisperio trahit secū ad supius. ꝛ ibi ca
lore suo facit eum ascēdere ad locum altū frigidum vbi
est generatō pluuiarū. In sero autē rubor signū est ꝙ sol
vaporem eleuatū in supiori emisperio trahit secum ad
inferius hemisperiū. ꝛ emundat supius hemisperium.
ꝛ serenat ip̄m a vaporib⁹ ex qbus generant̄ pluuie. s̄m
fratrem albertū. Alij reddūt aliam ratōeꝫ. dicunt. n. tra
ctantes illud math. xvj. Facto vespe dicitis serenū erit.
scꝫ in mane. rubicundūꝫ. n. est celum. i. nubes aeris in ve
spere scꝫ. ꝛ mane dicitis. hodie tempestas erit. rutilat. n.
triste celū. i. rutilando ostendit tristiciā siue turbatōem
Scd̄m ptolomeū. Oriens est calidus ꝛ sicc⁹. Occidēs
aūt frigid⁹ ꝛ humid⁹. Attende etiā ꝙ triplex est color in
nubibus scꝫ albus niger ꝛ medius scꝫ rube⁹ q̄ est medi⁹
inter illos. Albus color in nubib⁹. signū est raritatis et
siccitatis. Niger vo signuꝫ est densitatis ꝛ humiditatis
Cum igit̄ de v̄tute solis nubes in pte orientali propter
illius caliditatem ꝛ siccitatē deberet esse tenuis ꝛ alba. si
appareat rubedo. signū est ꝙ humiditas vincit. quia de
beret esse alba. ꝛ hoc est verū argumentū pluuie future
non tamē potuit omnino esse nigra. propter ꝯtrarieta
tem orientis. Sed in sero ex v̄tute occidentis propt̄ ip̄i⁹
frigiditatem ꝛ humiditatē deberet nubes esse nigra. vn̄
si appareat rubea signum est ꝙ caliditas ꝛ siccitas solis
vincit sup eam. ꝛ istud est verū signum future serenita
tis. nec tamē omnino potuit esse alba propt̄ ꝯtrarietatē
occidentis. Item animaduerte ꝙ aliquādo videm⁹ nu
bes nigras in celo ꝛ hoc ꝯtingit propter alterā duaruꝫ
causarum. nigredo autē alia de causa fit in vapore ter/
restri. ꝛ alia in vapore humido. Si enim sit vapor terre
stris. calor agit in eo extrahendo humiduꝫ. ꝛ ꝯtrahitur
ꝛ adurit̄ siccum terrestre sicut corium expositum igni et
qa ꝯtrahit̄. excludit̄ ab eo lumen ꝙ non potest penetra
re p ip̄m. ꝛ ideo fit nubes nigra fortis nigredinis. Fit aūt
nigredo in aere inferiori ex vapore combusto extincto.
Causa autē nigredinis in vapore humido alia est. q: ca
lidum agit in humidū dissoluēdo ip̄m. ꝛ quāto pl⁹ dis
soluit ip̄m. tanto efficit̄ lucidius. ꝛ ideo nigredo ī humi
do nō potest causari in calido. sed potius calidum circū
stans expellit vndiq3 frigus ad nubem humidā. ꝛ per il
lud frigus humidū vapor. s. inspissat̄ ꝛ ꝯdensat̄ in nubē
densam. que propt̄ sui densitatem nō potest recipere ra
dios solis vel stellarū in interius sui. Et ideo remanet
nigra. qa nigrum causat̄ ex p̄uatōne lumīs ab interiori
bus p̄spicui. Si aūt sit vapor aqueus subtilis. ꝛ hēat in
se opatōnem calidi vndiq3 circūfusi. nec frigus aliquid
opetur in ip̄m id recipit in se subtilitatem ꝛ disgregatōꝫ
ex opatōe calidi. Et ideo radios celestiū recipit in intri
secus sui. ꝛ ideo fit nubes alba. ꝛ si ad terram repimitur
a frigore aliquo fit inde nebula alba. Si autē nubes ha
beat in se humidum fumosum admixto aliquantulum
terrestri adusto. ꝛ recipiat in se radios corporū supiorū
fiet rubea nubes. q̄ aliq̄n habet purpureā rubedineꝫ ra

dijs inferi⁹ venientib⁹ ad humorem nubis in mane vl̄
in sero. Et hoc signat pluuiā in eodē die futurā si fuerit
in mane. quoniā vapor quē sol adducit signat̄ vehemēt̄
esse humid⁹ ꝛ iam p̄parat⁹ ad ꝯuersatioē. Si aūt habe
at nubes q̄si sup se respersā purpureitatē obscurā valdē
ꝛ sit nubes valde dēsa ꝛ cū illa rubedo est ex ptib⁹ terrestri
bus adustis q̄ iam in flamari incipiūt in vētre nubis id
q3 tales sūt nubes piculose. ꝛ veniūt in estate. ꝛ cuꝫ toni/
truo paruo qd̄ est p modū murmuris. Si auteꝫ nubes
iam sit rorans ꝛ ꝯuertens se ad aquas incipit q3 iā stil/
lare p̄pter frigus ꝯuertens eas in aquas. ꝛ recipit in se
lumen celeste. tūc illa nubes erit viridi coloris. Et p hoc
patet ꝙ opatio caloris maior est in nube rubea q̄3 in al/
ba. q: albā non adurit sed rubeam. ꝛ p̄cipue q̄ in secun/
do mō rubea est. Et opatio caloris in illa q̄ tendit ad vi
riditatem minor est q̄3 in rubea vel alba. sed tamen ma/
ior est q̄3 in illa q̄ nigra est ex nigredine causata ex frigi/
do ꝯdensante nubem Item scias ꝙ nubes fiūt in aere
in locis in qbus abscondit̄ v̄tus luminis radiorū solis ꝛ
stellarū. quaruꝫ lumen est radiās in aere ex reflexiōe ad
corpora solida q̄ sunt aqua ꝛ terra. Abscondit̄ autē et se
patur a vapore terre ꝛ aque in locis illis. ꝛ ideo non dis
gregat eas in loco. illo. ꝛ illa est regio media aeris. ad il/
lam. n. nō p̄uenit caliditas que est ex vicinitate ignis de
sursum. nec etiam calor ex reflexione radiorū generatus
deorsum. ꝛ ita remanet frigidus. ignis. n. ibi vicin⁹ vin/
cit feruentū calido suo sup aerem q̄ illic est. ꝛ nequaq3 vi
citur ab aere. ꝛ ideo ꝯsumit omnē vaporem illic eleua/
tum. Et attende ꝙ sicut p̄bat̄ in li. de crepusculis va/
pores nō longi⁹ trib⁹ miliaribus vel paulomin⁹ a ter/
ra eleuantur. Un̄ ꝛ poeta dicit ꝙ olimp⁹ excedit nubes
Uide de hoc etiā in mōs. ꝛ etiā in nix niuis

Nubidus a nubes dicit̄ nubidus da. dum. i. obscurus
q̄si nubi datus ꝛ corr. bi

Nubilis a nubo bis dicit̄ hic ꝛ hec nubilis ꝛ hoc le. id
est ad nubendū habilis ꝛ corr. bi

Nubifer ra. rum. ferens nubem et corripit penultimā.
ex nubes ꝛ fero fers

Nubiger ra. rū. p̄n̄st cor. gerēs nubē

Nubilo las in nubiluꝫ vide

Nubilū a nubes dicit̄ hoc nubilum li. i. nubes vl̄ obscu
ritas. Unde nubilus la. lū. i. obscurus spissus. Un̄ oui.
tristium. Cū fueris felix multos numerabis amicos. Tē
pora si fuerint nubila solus eris. Und̄ nubilosus sa sū.
Et a nubilus deriuat̄ nubilo las. laui. lare. i. obscurare.
spissum facere. Et componit̄ annubilo las. Connubilo
las. Denubilo las. i. valde nubilare spissum facere. vel
nubila auferre. Enubilo las. in eodem sensu. Innubilo
las. Pernubilo las. Obnubilo las. i. obscurare. Et est
actiuū nubilo cū omibus suis ꝯpositis.

Nubo bis. p̄si. p̄tum. olim erat actiuū p̄ maritare. vnd̄
in euāgelio neq3 nubēt neq3 nubent̄. math. xxij. Sꝫ mō
est neutrū passiuum ꝛ p̄prie ptinet ad mulieres. vt nu/
bo tibi. i. marito tibi. vel ducor a te in nuptā. Iteꝫ nube/
re id est tegere. Et ab hac significatōne tracta est p̄ma si/
gnificatō. qa tunc cū femine nubūt p̄mum capita earuꝫ
tegunt̄. Nubo componitur Connubo bis. i. simul nubo
Innubo bis. i. valde nubere vel intus. Prenubo bis. i.

ante nubere. Obnubo bis. i. tegere vel operire Nubo s̄m
ꝙ ptinet ad feminas cū suis ꝯpositis est neutrū. sꝫ pro te
gere est actiuū. Itē nubo ꝛ eius ꝯposita faciūt p̄teritū in
p̄si. vt nupsi. ꝛ supinū in ptū. vt nuptū. ꝛ producūt hanc
sillabā nu. vn̄ ouidi⁹ epi. Si qua voles apte nubere nu
be pari. s̄m hug. Et format̄ p̄teritū a p̄ma p̄sona p̄ntis ī
dicatiui bo mutata in p̄si. ꝛ supinū a p̄terito p̄si in ptuꝫ.
Et querit p̄s. in ix. li. de scripsi et nupsi. cur nō p b. sꝫ p
p. scribant̄ Et rn̄det ꝙ hoc fit causa euphonie. q: in p̄nci
pio sillabe b. ante s. vel t. nō pōt inueniri. vt ipse. aptus.
nā absonus. abstinēs ꝛ silia nō in p̄ncipio sillabe cōiun
ctas b. ꝛ s. habēt. cū p̄positō est sepatim sillaba accipien
da. Igit̄ p̄cipia q̄3 supradictorū v̄borū ratōabiliter p p.
ꝛ t. scribunt̄. scriptus. nupt⁹. et nomia ex his deriuata vt
scriptor nuptie. Itē scias ꝙ nubo p̄ducit p̄mā. tn̄ u. añ b
corripit̄ in his ꝯpositōnib⁹. Innuba. Pronuba. Cōnu
ba. p iotū corripit̄ u. añ b. nisi in hac terminatōe ꝯnuba.

Nucicula le. di. p̄ua nux.

Nucilla le. i. amigdala. s. minor nux. ꝛ dr̄ a nux.

Nuceari⁹ rij fe. ge. arbor q̄ fert nuces a nux dr̄. vn̄ hoc
nuceariū idē vel loc⁹ vbi nuces crescūt.

Nucleus. a nux deriuat̄ nucle⁹ clei. id qd̄ latet intra te
stam nucis. vel nucleus dr̄ a nubo bis. q: duro corio sit
nuptus. i. tect⁹. vn̄ hic nucleol⁹ dimi A nucleus deriua
tur nucleo as. qd̄ ꝯponit̄ enucleo

Nucula le. di. p̄ua nux. ꝛ idē nucicula.

Nudipedalia in nudipes vide

Nudipes. nudus ꝯponit̄ cū pes ꝛ dr̄ hic ꝛ hec nudipes
dis. i. nudus pedib⁹ vn̄ hec nudipedalia lie. i. nuditas ꝛ
p̄prie pedū. ꝛ corripit di.

Nudiusterci⁹ aduerbiū tp̄is est. vt vult p̄s. Et ē dictio
ꝯposita a nūc ꝛ dies et terci⁹. q̄si nūc est dies tercius. Et
similiter ꝯponit̄ nudiusquart⁹. i. nūc est dies quart⁹. Et
generaliter cū quolibꝫ noīe numerali ordinali. s̄m hug.
inuenit̄ talis ꝯpositō. vt nudiuscētesimus. nudiusmille
simus. Et sunt omīa aduerbia tp̄is. Actiuū. x. dr̄. A nudi
usquarta die. i. a die que nūc est dies q̄rta vsq3 ad hanc
horā. Item regū p̄mo ca. iij. Ue nobis nō eni fuit tanta
exultatō heri ꝛ nudiusterci⁹.

Nudo das in nudus vide

Nudulus la lum. penul. correpta. id est. ex toto nudus
ꝛ deriuat̄ a nudus da dū

Nudus da dū. i. expoliat⁹ siue vestib⁹ exut⁹ Et ꝯpatur
dior sim⁹. vn̄ nude dius sime aduer. ꝛ hec nuditas tatis
Itē a nud⁹. nudo das. daui dare. i. expoliare. detegere.
manifestare. Itē cōponit̄. Denudo as. i. deorsum vl̄ val
de nudare. Enudo das. i. valde vel apte nudare. Renu
do das. i. iterū nudare. vel discoopire. Et est actiū cū om
nibus suis ꝯpositis. ꝛ prod. nu Un̄ iuuenal. Cātabit nu
dus corā latrone viator. et ouid. de sine titulo dicit. Nō
mihi decepte nudāt tua facta tabelle.

Nuga ge. in nugor garis vide. Hic nota ꝙ hern̄. in
ij. de cōsideratōe sic dicit Fugiēda proinde ociositas ma
ter nugarū. nouerca virtutū inter seculares. nuge sunt in
ore sacerdotis blasphemie. cōsecrasti os tuū euangelio.
talibus iā apire illicitū assuescere sacrilegiū est. labia sa/
cerdotis ait custodiūt sciam. ꝛ legē requirēt de ore eius
nō nugas profecto vel fabulas verbū scurrile. qd̄ faceti

rrbani de nomie decorāt.nō sufficit pegrinari ab ore p
cul.sed ⁊ ab aure relegandū est.
Nugacul⁹ la.lū.aliquātulū nugax
Nugicanus na.num.penul.corr.nugas canens.a nu
gas ⁊ canēs componit
Nugiger ra.rū.nugas gerens.⁊ corripit gi.a nugas et
gero componitur
Nugigerulus la.lum pnlt corr.nugax portitor ⁊ ipis
nuncius.⁊ cōponit a nugas ⁊ gerulus.
Nugiparus ra.rum.pnlt cor.nugas pariēs.ex nuga ⁊
pario.ris componitur.
Nugor.ris.gatus sum nugari.i.nugas facere vel dice-
re vl' frequent ⁊ inutiliter dicere. Unde hic nugator to-
ris ⁊ hec nugatō onis. Et nugatorius ria.riū. Nugor
cōponit annugor garis. Conugor garis. Pronugor ga
ris. Renugor garis. Et est nugor depone.cum suis cō-
positis.⁊ pducit nu. Item a nugor hec nuga ge. beffa vl'
derisio.vnō hec nugula le.⁊ hec nugella le.ambo dimi.
⁊ nugosus sa.sum.i.nugis plen⁹.vnde nugose aduerbi.
vnde hec nugositas tatis.⁊ hic ⁊ hec ⁊ hoc nugax gacis
id est vanus fatuus q assidue nugis intendit. Et compa
tur nugacior cissim⁹.vnō nugaciter cius sime aduerbiū
⁊ hec nugacitas tatis. Nuga cōponit nugiger ra.rum.⁊
nugigerulus la.lum.⁊ nugicanus na.num.⁊ nugipar⁹.
ra.rum. Itē a nuga vel a nugor deriuat hic ⁊ hec ⁊ hoc
nugas indeclina.in singulari ⁊ in plurali. idem qd nu-
gax. Et vt dicunt nugas nomē hebreū est.vnō sophonie
nij. Nugas q a lege recesserunt cōgregabo. Nugas.i.va-
nos.vel qui ad nullā vtilitatē ptinēt dicit qdam expo-
sitio.vt nosse possimus hebraicam linguam omniū lin
guarum esse matrem
Nullatenus vel est dictō cōposita vel quedam irregu
laris vocum cōgeries loco vni⁹ dictōnis posita ⁊ graua
tur pnlt. De hoc tū pleni⁹ dixi in scda pte vbi determi-
naui de accentu aduerbiox in ca.de cōpositis a tenus.
Nullo las.in nullus est.
Nullus ex nō ⁊ ullus cōponit nullus la.lū. ⁊ facit gtūs
nullius sm modernos.⁊ dtūs nulli.tamē antiq dixerūt
gtō nulli nulle nulli.datō nullo nulle.nullo. vnō hiere.
nij. Lumbare quod nullo vsui aptum est. Sicut a simili
dicit in euangelio. Alio dico vade ⁊ vadit ⁊c. A nullus
dr nullo las.i.nihilare.⁊ cōponit annullo las.i. debilita-
re.annichilare.⁊ sunt actiua.
Numarius a num⁹ vel numerus dicit hic numarius
rij.⁊ dicebant numarij quidam ciues qui publicum nu
mum vel numerū erario inferebant. Item a numus dr
hec numaria rie.lex de numis.
Numatus ta.tū.i.numis plenus.vnde horati⁹ in epy.
Ac bene numatū decorat suadela venusq. Et deb; scri
bi p vnū m.qa a num⁹ deriuat. Sed hora. addit vnū m
vt pmam positōe pduceret
Numella le.quoddam genus cathenax quo quadru
pedes ligant in numeris circulis cōtextū. vnō numello
las.id est numella ligare.vnde numellatus lata. latum
numella ligatus
Numen a nuo is.dr hoc numē mis.i.diuin⁹ vl' ipe de⁹
vel dei ptās vel maiestas ⁊ corr.pnlt gti.vnō numiosus
sa sum.plenus numinib⁹

Numeraria.a numerus dicit.hec numeraria numera
rie.dea numeri
Numero ras.in numer⁹ exponit.
Numer⁹.numa imperator fuit roman⁹.q pmo repperit
numex apud romanos.⁊ iō ab eius nomie dict⁹ est hic
numer⁹. Numer⁹ qz dicit collectō vnitatū siue aceruus
ex vnitate pfusus.⁊ sm hoc tantū pluralitas dr numer⁹
scz binari⁹ vel ternari⁹ vel maior numer⁹ Itē numerus
qnq; dicit singularis.i.vnitas. Numer⁹ etiā dr accidēs
pnumeratōis scz quidā mod⁹ significandi q dictōi inest ex
eo q p ipm fit smo vel tanq; de vno vel tanq; de plurī-
bus.qd p determinatōem discernit vl' p cōstructōem ei⁹
Et inde numerosus sa sum.i.mult⁹ numero abundās.⁊
cōpat.vñ numerose sius sime aduer.⁊ hec numerositas.
tatis.i.multitudo.⁊ numerari⁹ ria riū. Numer⁹ cōponit
Innumer⁹ ra.rū.qsi sine numero. Itē a numer⁹ dicit nu
mero ras raui.vñ hic numerator oris.⁊ hic ⁊ hec nume
rabilis ⁊ hoc le.vñ numerabilit aduer. Et cōponit nume
ro cum ad.⁊ dicit annumero ras Itē cū cō.⁊ dr cōnume
ro as. Itē cū di.⁊ dicit dinumero ras.i.diuisim.vl' diuer
sis modis numerare. Itē cū e.⁊ dicit enumero ras Item
cum re.⁊ dicit renumero ras.i.iterū numerare. Et eacu-
uū numero cū omnib⁹ suis cōpositis.⁊ corr.me sm hug.
Et scias q numer⁹ diuidit in singularē ⁊ in pluralē.
Singularis numer⁹ est forma dictōnis significantis vt
vnū. Pluralis numer⁹ est forma dictōis significātis vt
plura. Itē nota q numer⁹ accidit cuicūq; accidit psona
vel ecōuerso. De numero dixi supra i tercia pte vbi egi
de numero q accidit nomini. Itē in qrta pte vbi egi d al
lotheca sm ps.in ca.de sintheli. Preterea animaduerte
q est numer⁹ diminut⁹ pfectus ⁊ supabundās. Nume
rus diminut⁹ dicit qñ ptes aliquote nō surgūt in suum
totū.vel nō adequant suo toti vt octo.ptes ei aliquote
de octo sunt vnū duo qttuor q aggregate faciūt septē.⁊
sic ptes sunt min⁹ qz totū.i.qz octo. Numer⁹ vō pfectus
dicit qñ ptes aliquote surgūt in suū totū.vel sunt eqles
toti vt sex.nā ptes de sex aliquote sunt vnū duo tria que
faciūt sex. Unū est sexta ps.duo vō tercia.tria medietas
Numer⁹ vō supabundās ē quando ptes aliquote exce
dunt suū totū sicut videm⁹ in duodecim.ptes enī aliqte
de duodecim sunt vnū duo tria qttuor sex. q aggregate
simul surgūt in sedecim.⁊ sic patz q ptes aliquote dē du
odecim excedunt totū scz duodecim. Ex hoc potes colli
gere q illud qd dicit dñs aplis matha.xix. Uos q secuti
estis me.in regeneratōe.cum sederit fili⁹ hoīs in maie
state sue sede sedebitis ⁊ vos sup sedes duodecim iudi-
cantes duodecim trib⁹ israel.nō solū intelligit de duode
cim apostolis.q sic paul⁹ nō esset sessur⁹ sup duodecim
sedes.sz intelligit de duodecim apostolis ⁊ d suis imita
toribus.q ptes aliquote d duodecim excedunt totū.q
iste numer⁹ duodecim ē numer⁹ supabundās siue sup-
excrescēs. Et nota q sancti faciūt magnā vim in nūeris
q ponunt in sacra scriptura Uñ dicit greg.in.xxij.libro
moraliū. Omne pctūm vndenariū ē.q dū puersa quis
agit pcepta decalogi trāsit. Hinc petr⁹ in vndenario nu
mero aplos remanere metuēs mathiā duodecimū sorte
missa reqsiuit Nisi enī significari culpā p vndenarium
cerneret.ipleri apostolox numex tā festine duodenario

numero nō curaret. Itē sup illud math.xviij. Nō dico
tibi vsq; septies sz vsq; septuagiesseptiēs.dicit aug⁹. Id
est.qdringētis nonaginta vicib⁹.vt totiēs peccāti fratri
dimitteret in die.quotiēs ille peccare de facili in fratrē
nō posset.⁊ tūc intelligit p multiplicatōem. q si septua-
ginta multiplicent p septē faciūt qdringēta cū nonagin
ta. Uel potest intelligi pdictus nūer⁹ septuagiesseptiēs
p aggregatōem.sicut dicā in septuagies. Itē seruātibus
continentiā cōiugalē dat fruct⁹ tricesimus.vidualē sexa
gesimus.vginalē cētesimus.sicut innuit in euāgelio. Cu
ius rō est sm bedā.q fruct⁹ tricesim⁹ debet cōiugatis q
in repsentatōe que fit in abaco tricesim⁹ numerus signa
tur p cōtactū pollicis ⁊ indicis sm suas sūmitates.vnde
ibi qdammodo osculant se ⁊ sic tricesim⁹ numer⁹ signat
cōiugatox oscula. Sexagenari⁹ vō numer⁹ signat p cōta
ctum indicis sup mediū articulū pollicis.⁊ sic p hoc q i-
dex iacet sup pollicē opprimēs ipm signat oppressio quā
vidue patiunt in mūdo. Cū enī numerādo puenim⁹ ad
centenariū trāsimus a leua in dextrā.q videlicet sm cō
positas vltim⁹ numer⁹ q numerat in manu sinistra est
nonagintanouē. vt pmus numer⁹ man⁹ dextre incipit
a centū.vñ p cētenariū vginitas designat que habz por-
tionē angelice dignitatis q sunt i dextra scz in glā.nos aūt
in sinistra pter imperfectōem pñtis vite. Et crif.tractās
illud luce.viij. Aliud cecidit sup terrā bonā ⁊c. Tria inqt
bona sunt.q scz abstinēt se a malis ⁊ sm vires suas faci-
unt bona.⁊ est fruct⁹ iste eox tricesim⁹. Si aūt ⁊ omnia
bona sua cōtēnant ⁊ accedāt ad seruiendū deo habēt se-
xagesimū. Si aūt pcepto impialis sententie ad mortē eti
am pcesserunt habēt tricesimū. Si aūt etiā fideles q iu-
ste viuūt habēt tricesimū. Si bona eox pcussa fuerint ⁊
filij habēt sexagesimū. Si aūt infirmitas aliqua corpis
eis cōtigerit ⁊ fideliter sustinuerint habēt tricesimū. Et
terra bona est.nā iob añ temptatōem tricesimū ex ea ha
buit in facultatib⁹ suis iuste viuēdo. Post damna sub
stantie ⁊ filiox habuit sexagesimū Post plagā aūt cor-
poris cētesimū fecit.q cētesimū habet in se.habz ⁊ sexage
simū ⁊ tricesimū.⁊ nō ecōuerso
Numida lingua numidax vage ⁊ incerte sedes dicūt.
vñ hic ⁊ hec numida de.pnl.cor.i.vagās.incertus.incō-
stans.infidelis.⁊ q olim numide vagabant huc ⁊ illuc
nō habētes certā mansionē.iō dicti sunt numide.vñ hec
numidia die.terra eox.⁊ hinc modo sumit hic ⁊ hec nu
mida de.existens de terra illa.siue sit instabilis siue nō.
⁊ numidicus ca cū.idē.
Numillus li.di.puus numus.
Numisma.a num⁹ dr hoc numisma tis.idē q d numus.
⁊ numisma.i.numi pcussura.figura.imago q in numis
fit. Idē ⁊ denarius dr.vñ dr numisma qsi numi imago.
Unde in matheo Afferte mihi numisma cēsus ⁊ attule
runt ei denariū Itē inuenit hoc nomisma tis p o.scriptū
⁊ est idē qd numisma. De hoc etiā dicā in solido das.et
corripit primā numisma.vnde hora. Retulit acceptos
regale numisma philippos.
Numosus.a numus dr numosus sa sum.id est.numis
plenus.⁊ cōpat.vñ numose sius sime aduer.⁊ hec numo
sitas tatis.⁊ pducit mo.
Numularius.a num⁹ dr hic numulari⁹ rij.i.moneta-
rius mēsarius.cāpsor negociator.mathe.xv. Oportuit
ergo te cōmittere pecuniā meā numularijs
Numulus a num⁹ dr hic numulus li.⁊ hic numill⁹ li.
ambo dimi.i.puus numus
Numus a numer⁹ deriuat hic numus mi.⁊ debet scri-
bi p vnum m.⁊ dicit numus a numer⁹ q numi numerā
tur.vel num⁹ a numa pompilio.q eos pmo apud roma
nos imaginibus ⁊ sculpturis notauit. Uel dicit num⁹
quasi nom⁹ a nomie qa nominant vel qa nomibus pri
cipum numi effigiant. Et qruntur tria in numo. scili
cet metallū.figura ⁊ pondus.⁊ si aliqd istox defuerit nu
mus nō erit. Et olim num⁹ dicebat argir⁹. qa oli fiebāt
numi pmum de argēto.qd grece argiros dicit sm hug.
⁊ ita num⁹ sm hug.scribi deb; p vnū m. Hoc etiā patet
in numer⁹ vel in numa vbi non est nisi vnū m. a quib⁹
potest deriuari num⁹. Sz an pma breuiet solet queri ⁊
dicunt multi q pma breuis est sm illā regulā. Quanta
fuerit pma naturalit in pmitio.tanta remanet in suo di
recte deriuatiuo.sz numer⁹ a quo deriuat num⁹ habet
pmam breuē ergo ⁊ num⁹. Sz contra istos est. quia in
num⁹ quasi vbiq; a poetis pma pducit. Unō iuuenal.
Crescit amor numi quātum pecunia crescit. Item hora.
in epy. Ac bene nūmatum decorat suadela ven⁹ q. Itē
hatho. Diues habz numū sz num⁹ non habz ipm. Sed
ad hoc ipi respondēt q numus pmam corr.⁊ addit ali-
quādo vnum m.a poetis vt pducat positōne Et p istis
facit.qa vt di.maister hū.v.ante m.breuiat in numerus
⁊ in numisma. vnō hora.in pnlt epy. Retulit acceptos
regale numisma philippos. Et mihi videt q numisma.
numus ⁊ numer⁹ pmam corripiāt.ita q num⁹ ⁊ numa
tus ⁊ eox deriuatiua p vnū m.scribi debeant. Et vt di-
ctum est numus ⁊ numat⁹ ⁊ huiōi a num⁹ deriuata cor
ripiūt pmam.sz addit vnum m.a poetis vt pma efficiat
longa p figurā.vel forte vt qdam volunt pma de num⁹
naturalit est longa.qa poete eam pducunt.⁊ tūc oportz
dicere q regula nō est generalis. Quanta fuerit prima
sillaba in pmitiuo.tanta est in directe driuatiuo. sz vt in
plurimum est vera.
Nunc.i.mō aduer.tpis.
Nuncō cias.aui.are. Et cōponit annūcio cias. Denun
cio cias.i.valde nunciare vl' phibere. Sz annūcio de fu
turo.nūcio de longinquo.denūcio in psenti. Enūcō cias
Pronuncō cias. Renuncō cias.i.iterū nunciare vel re
nuere. Et componit. Abrenuncō as. Subnuncio cias.
id ē latent vl' post vel parum nunciare. Et ē nuncio acti
uum cum suis compositis. Et deb; scribi p vnum c.in se
cunda sillaba.
Nunciolus li.dimi.in nūcius vide.
Nunci⁹ a nuncō as dicit hic nunci⁹ cij.⁊ hec nūcia cie.
q vl' que nunciat. Et hoc nūcium cij.quod nunciat. Cō-
fundit tñ qnq; hec pprietas. Et hic nūciolus li.⁊ hec nū
ciola le.⁊ hoc nūciolum li.dimi.⁊ corr.i.o. Et p cōpositō;
hic internuncius.⁊ hec internuncia.⁊ hoc internunciū
Et componit hic pnuncius cij. ⁊ hec pnuncia cie. ⁊ hoc
pnuncium cij. Item hic annuncius ⁊ hec annūcia ⁊ hoc
annuncium.sm hug.vnō papias etiam dicit. Nuncius
qui nunciat
Nuncubi aduerbiū loci componit ex num ⁊ vbi ⁊ int-

ponit̃ c. cã euphonie. ꝛ m. mutat̃ in n. seqnte c. vt dicit ps. in pmo maio. ꝙ m. trãsit in n. vt nuncubi.

Nuncupo a nomẽ dr nũcupo pas. i. nomiare. ꝛ dr nuncupo q̃si nomẽ cupio. ꝛ est ethimo. vñ nũcupator toris. ꝛ hec nũcupatrix. Nũcupat9 ta tũ. Nũcupatõ. nũcupatiuus ua uũ. Et est actiũ nũcupo. ꝛ cor. ri. cu. Et scias ꝙ hec qnq3 vba dicunt̃ vocatiua. sc3 dicor. vocor. nũcupor nominor ꝛ appellor. ꝛ vt dicit pap. Nuncupat. id est appellat nominat dicit

Nundine. a num9 dr he nundine naꝝ. In singulari ãt raro inuenit̃. ꝛ sunt nũdine mercantiũ. public9 ꝯuẽtus. ad merces emẽdas vel vendẽdas. Uñ nũdino nas. id ẽ vẽdere vl' emere vel mercari. ꝛ corripiũt di. nũdine ꝛ nũdino. vide de hoc in kalẽde

Nunq3. i. in nullo tpe aduer. tẽpis. ꝛ ꝯponit̃ ex nõ ꝛ vnq3. ꝛ nõ remanet de nõ nisi n. s3 nusq3. i. nullo loco. cõponit̃ ex nõ ꝛ vsq3. vñ ad heb. c. j. Nusq3 angelos apprehẽdit deus. vñ nunq3 ptinet ad tps. nusq3 võ ad locũ. vñ qdã. Ad tps nunq3. s3 ptinet ad loca nusq3. silr vnq3 ptinet ad tps. vsq3 võ ad locũ

Nunquis componit̃ ex num ꝛ qs ꝛ mutat̃ m. in n. seqnte q. Cũ qui aũt nõ ꝯponit̃ num. Causam aũt hui9 in tercia pte dixi vbi egi de sillabicis adiectõibus ꝛ ꝯpositionibus de quis vel q.

Nuo nuis o. in i. fit nui. ꝛ i. in tũ. fit nutũ. nuere. i. annuere. ꝯsentire. pmittere vel nutũ facere. Nuo ꝯponitur. Annuo is. Abnuo is. Cõnuo is. Innuo is. Renuo is. id est refutare. Et ab omnib9 istis frequentatiua. Nuo neutꝝ est cũ omnib9 suis ꝯpositis. pter annuo ꝑcedere. ꝛ abnuo. renuo q̃ sunt actiua. Itẽ omia faciũt pteritũ in nui. ꝛ supinũ in nutũ pnl' pdu. in supino. licet qñq3 in q̄busdã vbalibus interponat̃ i. causa euphonie. vt innuitio. p innutio. sm hug.

Nup aduer. tpis ꝯponit̃ a nou9 ꝛ tpe q̃si nouip. i. recẽti tpe. mõ. paꝝ. añ hoc tps

Nuper9 ra rũ. dicebãt antiq. i. nou9 nouicius a nuper aduerbio. s3 nuper9 dr quasi nup veniẽs s3 nouici9 quasi ad noua patus. Plaut9. Postulasti hominẽ nupeꝝ atq3 nouiciũ. sed sm illã antiquitatẽ nuper9 ꝯpat̃. nuperior rim9. q̃si a nup ꝛ nõ a nuper9. vñ nupe ri9 rime aduer. ꝛ hec nuperitas tatis

Nuptie aꝝ. i nuptus vide ꝛ in bigam9.

Nuptoriũ a nubo bis dr hoc nuptoriũ vel nuptatoriũ rij. dom9 vel loc9 vbi fiũt nuptie vl' vbi nubũt.

Nuptus. a nubo bis. i. tego deriuat̃ hic nuptus ti. id ẽ. maritus. Et nupta te. i. vxor. q2 vultus suos velẽt. id ẽ. tegant. ꝛ nuptus ta tũ. ꝛ hinc he nuptie aꝝ. q2 tunc pmo tegunt̃ capita nubẽtiu3. Et sunt nuptie ꝯiunctõ legitima duoꝝ eiusdẽ nature diuersi sexus. cũ spe plis dilectõe et ꝯstantia. vñ hic ꝛ hec nuptialis ꝛ hoc le. vñ nuptialiter. aduerbium. Itẽ a nuptie he nuptiole arum. pue nuptie vide etia3 in nubo. Item in tercia pte vbi agit̃ de verbo in principio.

Nurus rus. rui. fe. ge. est vxor filij sic dicta. a nouus ua uũ. q2 nouella ꝛ iuuẽcula est. vñ ꝛ p iuuẽcula sepe ponitur. ꝛ cor. nu. sicut pat3 in illo vsu grecismi. Ac vxor nati dr esse nurus. ꝛ dr cũ p. ꝛ dicit̃ pnurus rus. i. vxor filij filij. i. nepotis. ꝛ dr pnurus q̃si ppe nuꝝ.

Nus. i. sensus. vnd ꝯponit̃ an9 q̃si sine nus. i. sine sensu idem est quod vetula.

Nuspiam aduerbium loci. id est in nullo loco. ꝛ cõponitur ex non ꝛ vspiam.

Nusq3. in nunq3 vide

Nutabundus da. dum. i. dubius ꝛ incertus nutanti similis. ꝛ deriuatur a nuto tas

Nutatim. aduer. i. nutim. ꝛ signant̃ vel de nutu in nutum. qñ qs sp loquit̃ p nut9 ꝛ deriuat̃ a nut9

Nutõ onis. fe. ge. i. ꝯsensio ꝛ deriuat̃ a nuo nuis

Nuto. a nuo nuis nui. nutum tu. u. in o. dicit̃ nuto tas vbum frequen. i. frequẽter nuere signare. sicut facit quis quãdo cum digitis loquit̃. Et componit̃ annuto nutas Item nutare. i. dubitare. facillare. tremere. moueri. vl' incipere cadere. vnde nutabund9 da. dum. ꝛ cetera verbalia ꝛ pducunt nu. Lucan9 in. iij. Felix q potuit mũdi nutante ruina. Quo iacet iam scire loco.

Nutrici9. a nutrio tris dicit̃ nutricius cia. ciũ. q nutrit vel nutrit̃. Et hic nutrici9 cij. q nutrit vel nutrit̃. ꝛ hec nutricia cie. in eode3 sensu.

Nutrico cas. i. nutrire. a nutrio tris. dicit̃. vel nutrico. i. appareo nutrire. sicut albico. i. appareo albere. Et formatur a secũda psona p̃sentis indicatiui. is. mutata in i. correptam. ꝛ addita co. vt nutrio tris. nutrico quod et nutricor cicero in secundo de natura deoꝝ. Oia q̃ sicut mẽbra ꝛ ptes nutricat̃ ꝛ ꝯtinet ꝛc. Et potest dici vbu3 appatiuu3. Item crisostom9 in omelia. sancti stephani dicit ꝙ in ecclesia ꝛ in baptismo ad se venientes generat et in sermone nutricat

Nutricula le dimi. p ua nutrix

Nutrio a nutus deriuat̃ nutrio tris. triui. trire. quasi nutu erudire. Nutrio componit̃ enutrio. tris. i. extra vl' valde nutrio. Et est nutrio actiuum cũ suis cõpositis. ꝛ corripit nu. naturalit̃. Unde claudianus. Sepe nutrit ducitq3 manu refouetq3 leonẽ. Tamen nutus a quo deriuat̃ pdu. pma3. In vsu tamẽ nutrio põt pma3 corripe vel pducere. s. nu. ad placitũ dictãtis

Nutritor toris q̃si nutu eruditor. ꝛ pdu. pnl't. tã in nõ q3 in gtõ. sed pmam habet cõmunem in verbo sicut nutrio a quo deriuatur

Nutritori9. ria. riũ. q nutrit vel nutrit̃ a nutrio

Nutrix cis. fe. ge. dr causa euphonie. Deberet enim dici sm formatõe3 nutritrix tricis. Uñ di. pstianus in. iij. de denomiatiuis in fine. In ix. feminina inueniuntur a masculinis vbalibus siue denomiatiuis in tor. desinẽtibus deriuata or. in rix. vt cultor cultrix. victor victrix. Nutritor q̃q3 nutritrix debuit facere qd causa euphonie siue alternitatis mediã sillabã ꝯcidit. Nutrix. n. dicimus et pdu. pnl't gti nutricis

Nutus. a nuo nuis. dr hic nutus tus. tui. i. volũtas consensus vel gestus vel signu3 et pprie oculorum quod signum dicitur vulgariter.

Nux. A noceo ces. dicit̃ hec nux nucis. ablatõ nuce ci. um fit nucum gtũs pluralis. et dicit̃ nux a noceo qa vmbra vel stillicidiũ folioꝝ eius pximis arboribus noceat Hanc alio nomine ioglandem vocant quasi iouis glãdem. Fuit. n. hec arbor sm poetas consecrata ioui Et dicuntur nucea generalit̃ omia poma tecta corio duriore vt pinee nuces castanee auellane glãdes amigdale. hic et nuclei sũt dicti q2 sũt duro corio nupti. i. tecti. At ꝯtra omnia poma exteri9 mollia. id est mollem corticẽ habẽtia dicunt̃ pprie poma vel mala. sed cum adiectõe terrarum in q̄bus antea nata sunt. vt psica punica maciana cidonia ꝛc. Et cor. ri. pmam nux in gtõ. Unde in aurora dicit̃ Arida vga nuces integra vgo deum. Et vt di. ysi. ethy. xvij. Nucis poman tantã vim habet vt missu3 inter suspectos herbaꝝ vel fungorũ cibos. qcquid in eis virulentum est exudet rapiat atq3 extinguat. Et scias ꝙ aug9 di. Uirga aaron potuit ꝯtra naturã nuces educere. virgo vt qd non potuit ꝯtra nature iura dei filiũ generare. Et subdit ꝙ hec vga nuces pepit imago dominici corporis fuit. Nux. n. trinã habet in suo corpe vnionem. coriũ. testã. nucleum. In corio caro. In testa ossa. In nucleo aĩa interior ꝯpatur.

Plura significat

sicut patet in his vsibus grecis. O stupet o dubitat vocat indignatur adoptat. Clamat ꝯqueritur velut exemplis repit. Uel sic. O dolet o clamat vocitat miratur adoptat. O dedignatur se nominat et prohibetur.

Ob ꝑpositõ his lris sequentib9 mutat b. in illas. s. c. vt occado f. vt offero. g. vt ogganio. p. vt oppono. Quandoq3 subtrahit̃ b. vt operio. Si aũt sequit̃ m. subtrahitur b vt omitto. vel mutat̃ in m. vt ommitto. Quãdoq3 tamẽ intercipit s. cũ dictõe incipiẽte a c. vt obscurus. vnd quidam. Cur fert grex pomũ nũc ob mutat̃ in illas. De hoc dixi supra in pma pte vbi egi de sillaba in ca. de b.

Obaudio dis. in audio dis vide.

Obba be. genus est cali. is.

Obceco cas. pnl't pdu. vide in ceco cas.

Obdo dis. didi. inde obedire. i. opponere claudere. occulere supponere. conculcare. Et ꝯponit̃ ex ob ꝛ do das Unde obdit9 ta. tũ. pnl't corr.

Obduco ex ob ꝛ duco cis. componit̃ obduco ducis xi ctum. ducere. i. ꝯtradicere. delere obumbrare. obuelare sm pap. vnd obduct9 cta. ctũ. i. secretũ vel obuelatu3 vel optum. vñ cicatrix dicit̃ obducta quãdo ex opertõne labiorum vulneris sibi adherentiũ apparet caro integra. Similit̃ cicatrix pietis obducta dr quãdo scissura vel rimule opiuntur. vnd hec obductõ onis. i. obducta actio opertõ deletõ. obuelatõ. Et hic obductus ctus in eade3 significatõne. Obductõ etiã dicit̃ mors. qa in morte palpebre obducunt̃. id est contra se ducunt̃ in clausiõe oculoru3. Et siliter labia in clausione oris vel q2 oculi obducunt̃. i. tegunt̃ vel claudunt̃.

Obductõ onis. in obduco cis. vide.

Obedio ex ob et audio componit̃ obedio dis. i. circu3 audio. vel vndiq3 audio. Qui. n. obedit patus est audire. Et inde obediẽs tis. ge. omis. ꝛ cõpatur obediẽs tior tissimus. vnde obedient̃ tius sime. aduer. ꝛ hec obediẽtia tie. ꝛ componit̃ obediens cũ in. ꝛ dicit̃ inobediẽs. id ẽ nõ obediens. qd similit̃ cõpatur. vnde hec inobediẽtia tie. Item ab obedio hec obeditõ tõnis. i. obediẽtia. Roma. vj. Siue obeditõnis ad iusticiã Et scias ꝙ maiori inqntum maior est. semp magis est obediendũ Itẽ scias ꝙ potestas spũalis ꝛ secularis vtraq3 deducit̃ a potestate diuina. ꝛ ideo intantũ secularis potestas est sub spũali. inqntum ei a deo supposita est. sc3 in his que ad salutem anime ptinẽt. ꝛ ideo in his magis est obediẽdũ potestati spũali q3 seculari. In his aũt q ad bonũ ciuile ptinent est magis obediẽdũ potestati seculari q3 spũali. sm illd. mathe. xxij. Reddite q̃ sunt cesaris cesari. Nisi forte potestati spũali etiã potestas secularis cõiungat̃. sicut i domino papa q vtriusq3 potestatis apicẽ tenet sc3 spũalis ꝛ secularis. Nam sm beatũ greg. peccatũ paganitatis incurrit quicũq3 se xpianum asserit. ꝛ sedi apostolice obedire ꝯtẽnit. Itẽ vt dicit greg. in vltimo mora. Sciẽdum est ꝙ nunq3 p obediẽtiã malũ fieri aliqñ debet aut per obedientiã bonũ qd agit̃ intermitti. neq3 enĩ mala in padiso arbor extitit quã deus hominẽ ꝯtingere interdixit s3 vt melius p obediẽtie meritũ homo hñ cõditus cresceret. dignũ fuerat vt hũc etiã a bono prohiberet. quatin9 tanto verius hoc qd ageret vtus esset. qnto a bono cessans autori suo se subditũ humili9 exhiberet S3 sciẽdũ est ꝙ illic dicit̃ Ex omni ligno padisi edite. de ligno autẽ sciẽtie boni ꝛ mali ne tetigeritis. qui enĩ ab vno quolib3 bono subiectos vetat. necesse est vt mlta cõcedat. ne obedientis mẽs fundit9 intereat. si a bonis omnib9 penitus repulsa ieiunet Omẽs aũt padisi arbores ad esum dñs ꝯcessit. tñ ab vna prohibuit. vt creaturã suã quam nolebat extingui sed prouehi. tãto facili9 ab vno restringeret quãto ad cũcta latius relaxaret. De voto obediẽtie require in votũ Itẽ quõ omẽs creature insensibiles do obediãt dictũ est in mare. vide etiã in rector. Itẽ scias ꝙ beat9 bern. dicit. in. xl. smone canticoꝝ. Audi filia ꝛ vid ꝛc. Uidere desideras. s3 audi pri9. Gradus est auditus ad visum. proinde audi ꝛ inclina aurẽ tuã. vt p auditus obedientiã ad gl'am puenias visionis Hic põt queri An religiosus teneat̃ obedire p̃lato p̃cipienti. vel cõmuniter omnib9 vel sibi soli spẽaliter. vt si qd sciat corrigẽdum ei dicat̃ Ad hoc dicũt quidã ꝙ p̃lato nõ est obediẽdum ꝯtra p̃ceptũ diuinũ. sm illud act. iiij. Obedire nos oportet magis deo q3 hominib9. Et ideo qñ p̃latus p̃cipit vt sibi dicat̃ ꝙ qs sciuerit corrigendũ. intelligẽdum est sane p̃ceptũ saluo ordine correptõis fraterne. siue p̃ceptum sit cõiter ad omẽs. siue ad aliquẽ spẽaliter. Sed si p̃latus p̃cipet ꝯtra hũc ordinẽ a deo institutum. ꝛ ipe peccaret p̃cipiens ꝛ ei obediẽs q̃ ꝯtra p̃ceptũ dñi agentes. vñ nõ esset ei obediendũ. q2 p̃latus non est iudex occultoꝝ. sed solus de9. Uñ nõ habet potestatẽ p̃cipiendi aliquid sup occultis. nisi inqñtũ p aliqua indicia manifestent̃. puta p infamiã vel aliquas suspitões. In q̄bus casibus potest p̃latus p̃cipere eodẽ modo sicut ꝛ iudex secularis. vel ecclesiastic9 potest exigere iuramentũ d veritate dicẽda. ꝛ isti9 opĩõnis fuit frater thomas De hoc etiã vide in corripio Hic nota ꝙ ex duob9 casib9 põt ꝯtingere. ꝙ subdit9 suo supiori ñ tenet̃ obedire. vno mõ ppter p̃ceptũ maioris. vñ subdit9 nõ tenet̃ obedire i peccato mortali vel veniali. Alio mõ si supior aliqd p̃cipiat inferiori in quo ei nõ subdat̃. vt in occultis dicendis. vt dixi. Hic etiã nota ꝙ in cõmendatõne obedientie

dicit q̄dam glo.sup illud ysaie.xx.ca. Uade ⁊ solue saccū de lumbis tuis.⁊ calciamēta tua tolle de pedibus tuis. ⁊ fecit sic.Esaias vadens nud⁹ ⁊ discalciat⁹. Mira inquit obediētia solo cilicō induebat vir nobilissimus vt hebrei tradūt.cuius filiā manasses rex accepit in ꝯiugiū non erubuit nudus incedere.nihil honestius iudicans q̄ȝ domino obedire.

Obeditō tōnis.in obedio dis.vide.

Obelus.Belos p appositōȝ o.lrē obelos dicit̄ sagitta. vnde hic obelus li.latine pnlt.ꝓdu.dr̄ q̄dam virgula iacens sic facta q̄ apponit̄ in v̄bis vel sentētijs superfluē iteratis.vel in his locis vbi lectō aliqua fallacia vl' falsitate notata est vt quasi sagitta iugulet superflua ⁊ falsa confodiet obelus.Astericus est alia virgula sic facta ⁊ ponit̄ in his de q̄bus dubitat̄ an tolli debeant l' apponi.Et ab obel⁹ dr̄ obelo las.sagittare vel sagitta percutere vl' tali v̄gula denotare.ꝯsignare restituere.ō hoc etiā vide supra in asteric⁹

Obeo ex ob ⁊ eo ꝯponit̄ obeo obis.obiui. qō plura significat.Nam obire.ꝯtra ire.⁊ obire.i.circuire.⁊ obire.i.perficere.⁊ obire.i.frequētare.Item obire.i.mori.ſȝ differūt obire.n.est in itinere mori vbiqȝ.Item mori ꝯmune est bestijs ⁊ hominibus ⁊ bonis ⁊ malis.sed obire ꝯuenit tātum hominibus ⁊ tantū bonis.Est.n.obire quasi obuiam ire.Boni ergo obeūt.i.in dissolutōe anime ⁊ corpis obuiā eunt xp̄o in aera.vñ in kalēdario inuenit̄. Obitus beati martini ⁊ nō mors beati martini.

Obero ras.vñ oberat⁹ ta.tū.in ero eras.est.

Obesus ex ob ⁊ esus ꝯponit̄ obesus sa.sum. pnlt.ꝓducta.i.pinguis.imo plus q̄ȝ pinguis. Prope q̄dem obesus pinguis ⁊ rotund⁹ vndiqȝ.q̄si circūquaqȝ esset esus ⁊ est obesus forinsec⁹.crassus intrinsecus.Geñ.xlj.obe

Obex ab obijcō cis dicit̄ hic obex cis sis carnib⁹. penul.cor.in gtō.i.obstaculū qō obijcit̄. Inuenit̄ etiā fe.ge.apō autores.ſȝ ſm vsum modernoꝝ est mas.ge.

Obiecto.ab obijcō cis.ci.iectū tu.u.in o.fit obiecto ctas id est frequent̄ obijcere.

Obijcō ex ob ⁊ iacō cis ꝯponit̄ obijcō cis obieci.ctum obijcere.i.opponere.imꝓperare. Unde obiectus cta ctū ⁊ hec obiectō ctōnis.Et debet scribi p duo ij.obijcō.viō

Obiter ex ob ⁊ iter ꝯponit̄ obit̄ aduer.i.in iacō cis terim dum est in itinere.

Obitus tus.i.mors trāsitus ab obio obis dicit̄.Et differt a morte.qa obitus ptinet ad bonos homies.Mors bonis ⁊ malis ⁊ etiam bestijs ꝯuenit.Uide in obeo is. ⁊ corr.hi.obit⁹.Et vt di.greḡ.Eterne retributōis iudicium est in obit̄ securitas mētis.

Obiurgo gas.⁊ obiurgor garis depo.inuenit̄ in codē sensu.vide in iurgo gas.

Oblatiuncula le.dimi.pua oblatō.

Oblecto ctas.id est delectare.ex ob ⁊ lacto lactas.vide in lacto lactas.

Oblego.ex ob ⁊ lego gas gaui gare.i.cōtra legare. vl' p contrarium vel ꝯtradicere.vel ꝯtra leges venire. vel dicere et producit le

Oblido lidis.ex ob ⁊ ledo dis ꝯponit̄ viō etiā i ledo.

Obligo gas.gaui.gare.i.impignerare.quasi ob.i.ꝓpter aliquid impignerare dare vel nectere. vñ hec obligatō onis.Et ꝯponit̄ obligo ex ob ⁊ ligo gas.⁊ cor.li

Oblimo mas.ex ob ⁊ limo.vide in lima.Lucan⁹. Pene genere grassis oblimat ecbinadas vndis.

Oblinio nis.ex ob ⁊ linio nis. Et est oblinire placare. lenē ⁊ dulcē facere.vel pōt ꝯponi ex ob ⁊ linio nis.⁊ tūc oblinire.i.inungere.vñ oblinit⁹ ta tū.i.linit⁹ siue iunctus.Dicit̄ etiā oblinit⁹.i.placat⁹.lenis fact⁹

Oblino nis obleui litū.ex ob ⁊ lino nis.⁊ est oblinire.i.licere.deturpare.qō vulgo dicitur empegazare.⁊ corripit li.vbiqȝ.

Obliquo ex ob ⁊ liquo quas.cōponit̄ obliquo.quas. quaui.quare.i.trāsuersum facere.vel nō rectum siue nō equū facere.vñ obliqu⁹ qua quū.i.nō rectū.ꝯtrariū.curuum.vñ dicit pap̄.obliquat trāsuersum facit.obliqua.i. nō recta.ꝯtraria.curua.⁊ ꝓdu.li. Pōt etiā obliquo cōponi ex ob ⁊ liquo quas.⁊ tūc est obliq̄re ob vel cōtra liquare.⁊ corripit li

Oblitero ras in litera vide.

Oblitus ta tū.est pticipiū de obliuiscor sceris.⁊ tūc producit pnl'.Itē est pticipiū de oblinor ris.qō est passiuū de oblino nis.obleui linire litū.⁊ tūc cor.pnl'.vñ versus. Immemor oblitus.manet oblitus atqȝ linit⁹.vel ſm grecismū.Immemor oblit⁹.notat oblit⁹ immaculat⁹ Huic obliuiscor ē illius oblino caput.

Obliuiscor ex ob ⁊ liuiscor sceris qō nō est in vsu ꝯponit obliuiscor sceris.oblit⁹ sū.i.memoriā alicui⁹ rei amittere.⁊ ꝯstruit̄ cū gtō ⁊ actō.vt obliuiscor tui vel te. Unō hec obliuio onis.Et hinc obliuiosus sa sum obliuione plen⁹.q̄ facile obliuiscit̄.

Oblōgus ex ob ⁊ lōgus ga gum.ꝯponit̄ oblōgus.ga.gū.Et dr̄ illud esse oblōgū qō in medio dilatat̄.ſȝ in capitibus restringit̄.vt nauis ⁊ ouū.

Obnitor teris.in nitor teris vide.

Obnixus.ab obnitor teris dr̄ obnix⁹ xa xū.i.ꝯtra conatus.vel subiect⁹.humilis

Obnoxius.ex ob ⁊ nox⁹ ꝯponit̄ obnox⁹ xia xiū.i.subditus.vel obnox⁹ ꝯponit̄ ex ob ⁊ noxa Proprie q̄dem obnoxius alicui dr̄ q̄ ꝓpter noxā.i.culpā vl' ꝓpter offensam aliquā illi ē supposit⁹ debit⁹ vel obligat⁹. Et ponit̄ pro subiecto vel supposito ⁊ subdito quocūqȝ mō

Obolus li.pnl'.cor.i.dimidi⁹ scrupul⁹ q̄ pēsat siliquas tres.habēs cerates duos.calcbos q̄ttuor.Et fiebat olim ex ere ad instar sagitte.vñ etiā nomē a grecis habȝ. Dicitur eni ab obel⁹ qō ē sagitta. Obel⁹ etiā dicit̄ medalia siue medietas denarij.⁊ inde ꝯponit̄ dyabolaris.

Obradio as.in radio as ē

Obrepo pis pnl'.ꝓdu.in repo pis vide

Obrizum.ab obradio as dicit̄ hoc obrizū zi.i.aurū dictum sic q̄ȝ obradiet splēdore. Et est coloris optimi.qō hebrei offon.greci chiron vocāt.vl' obrizū dr̄ q̄si obrudeaux.⁊ est ethimo.⁊ ꝓdu.obrizū penul.positōe.q̄ȝ z.ē duplex ꝯsonans

Obruo ruis o.in i.obrui.⁊ i.in tū.obrutū pnl'.correpta vide in ruo ruis

Obscenus ex ob ⁊ cenū ꝯponit̄ obscen⁹ na nū.vl' ex ob ⁊ cena.q̄si ꝯtra cenā. Nā obscena sunt cene ꝯtraria.⁊ interponit s. Nā vt dicit ps̄. in ij.maio. Ob quoqȝ est q̄n assumit s.cū ꝯponit̄ cū dictōe incipiēte a c.vt obscurus.

vel obscen⁹ pōt ꝯponi ex obs ⁊ canēdo.vt dicit ps̄.in.ix. libro.Inuenit̄ obs a quo ꝯponit̄ obscen⁹. Obsoleo les inq̄t obsolevi facit.Nō est eni a soleo qō solitus sum.vl' solui.facit pteritū.ſȝ ab obs ⁊ oleo.sicut obscen⁹ ab obs. ⁊ canēdo. Obscen⁹ eni ꝓprie dr̄ de voce.vxor eni obscena dicit̄.i.dura ⁊ turpis.licet de alia re immūda ⁊ turpi dicat̄ obscen⁹.⁊ ꝓdu.ſce.

Obscurus.cura ꝯponit̄ cū ob.⁊ interponit̄ s.⁊ dicitur obscurus ra rū.pnl'.ꝓdu.Et est ꝓprie obscur⁹ q̄ ē ob curam.i.ꝯtra curā hominū.i.de quo nō curāt hoies.vnde obscure aduerbiū.⁊ hec obscuritas tatis.Et obscuro as verbū actiuū.id est.facere obscurū.Et scias q̄ ob assumit s.cum ponit̄ cū dictōne incipiente a c.quādoqȝ. Uide in obscenus.

Obsecūdo das in secūdus vide.

Obsero ris pnl'.cor.in sero ris vide.

Obseruo.ex ob ⁊ seruo uas ꝯponit̄ obseruo uas.⁊ inuenit̄ in bona sigficatōe ⁊ in mala.In bona vt iste obseruat p̄cepta dn̄i.In mala vt obseruabit peccator iustum id est.insidiat̄ iusto.In bona significatōne dicit̄ obseruare.quasi vndiqȝ fuare ⁊ adimplere.In mala q̄si contra seruare.vñ vlus Cōplet ⁊ exequit̄ obseruat ⁊ insidiatur vñ obseruās tis om.ge.⁊ hec obseruātia tie.⁊ hec obseruatō onis.Et est obseruātia cult⁹ religionis. Sȝ obseruatō ē cure ⁊ doctrine ⁊ artis.⁊ ambo sunt fe.ge.

Obses sidis ꝯmūis ge.id est.vas vadis.⁊ corr.penult̄. gti.Et deriuat̄ ab obsideo des.Et dicunt̄ ꝓprie obsides qui ab obsessis dantur vel qui dari solent ⁊ cum bonorecustodiri

Obsideo des vel obsido dis sedi sessū.in sedeo est

Obsideo vel obsedeo des.dicit̄ hec obsidio dionis.id est obsidendi actio.

Obsoleo ex ob ⁊ oleo interposita s.ꝯponit̄ obsoleo es leui.vel lui.letū vel litū.lere.i.dissuescere.ab vsu recedere ⁊ in obliuionē venire vilescere ꝓpter vetorē deseri vt iste locus obsolet.i.ab vsu recedit.vilescit.ꝓpter vetorez deserit̄ ſm hug. Pris.vō in.ix.li.sic dicit. Obsoleo quoqȝ obsoleui facit.nō est eni a soleo qō solitus sum facit si ue solui p̄teritū ſm salustiū.ſȝ ab obs ⁊ oleo.sicut obscenus ab obs ⁊ canēdo vel ceno.⁊ cor.so obsoleo. Uñ obsoletus ta tū.vide in oleo.

Obsoletus ta tū.in obsoleo les vide.

Obsolui est p̄teritū de obsoleo.

Obsonū nij in obsono nas exponit̄

Obsono. Somn⁹ ꝯponit̄ cū ob ⁊ subtracta m.dr̄ obsono nas pnl'.ꝓducta.id est.cena.q̄ȝ cena ꝯtra somnū solet sumi. Sȝ licet ita obsonare inueniat̄ simplicit̄ p cenare. ꝓprie tamē obsonare est post cenā ꝯtra somnū aliquid comedere.vñ hoc obsoniū.i.puus cibus ⁊ delicat⁹.qui post cenā ꝯtra somnū sumit̄.vñ q̄libet modic⁹ ⁊ delicatus cibus inter alios sumpt⁹ dicit̄ obsonium qō vulgo cōpanaticū dr̄.Et ab obsoniū dicit̄ obsonat⁹ tus.actus obsonādi.vel ip̄a cena siue obsoniū.vel sumpt⁹ q̄ expenditur in cena siue obsonio.Et est obsono nas neutrum Et ſm antiquos inuenit̄ obsonor naris depo.in eodem sensu.Itē inuenit̄ obsono nas.i.cōtra sonare.Et tunc cōponit̄ ab ob ⁊ sono nas.⁊ corripit so. Sȝ q̄n ꝯponitur a somn⁹ ꝓducit so.quia subtrahit̄ m. Uñ vlus. Obsono ceno.tū obsono de sono fert̄.

Obstetrix ex ob ⁊ stera ꝯponit̄ hec obstetrix cis. id est femia que sterā tractat scȝ que colligit puerū de ventre ꝓcedentē.vel deriuat̄ ab obsto stas. Unō obstetrix q̄si obstatrix.q̄ȝ obstat parturiēti.⁊ corr.naturalit̄ ste.⁊ inde obstetrico cas.i.officiū obstetricis exercere. Erodi.i. Obstetricādi habēt sciam.vnde obstetricās tis.ge.ois. Job.xxvi.Et obstetricāte manu eius educt⁹ est coluber tortuosus.Et ꝓdu.pnlt obstetrico.sicut iste gtūs obstetricis.obstetricante intellige.id est lenit̄ educēte.⁊ suauiter ꝯtractāte sine animi turbatōe

Obstinat⁹ ta.tū.in obstino nas vide

Obstinax nacis.in obstino nas. vide

Obstino. Teneo ꝯponit̄ cum ob ⁊ interposita s.dicitur obstino nas.naui.nare.i.in malo durare facere.⁊ in malo pseuerare intendere.vnō obstinat⁹ ta.tū.i.in malo induratus obfirmatus vel intent⁹.⁊ compat̄.vnde obstinate aduerbiū.i.in malo pseuerant̄ vel intēte.vnō inuenitur etiā obstinatus in bona pte.i.in bono ꝓposito firmus ⁊ stabilis.vñ ruth.j.vidēs q̄ obstinato essȝ aīo

Obstipus ex ob ⁊ stipus ꝯponit̄ obstip⁹ pa.pū.id ē inclinat⁹.q̄a qui petit stipē ⁊ accipit caput inclinat. vel cōponit̄ ex ob ⁊ stipes quasi ꝯtra stipem inclinat⁹.vnō obstipo pas.id est inclinare. Potest etiaȝ obstipo componi ex ob ⁊ stipo pas

Obsteti est p̄teritū de obsto stas.⁊ cor. pnlt

Obsto stas.in sto stas vide.

Obstrepo pis pui.pitū.i.ob vel ꝯtra strepere.⁊ ꝯponitur ex ob ⁊ strepo pis.⁊ cor.stre.

Obstringillus. ab obstringo gis dicit̄ hic obstringill⁹ li.quoddam gen⁹ calciamēti. Et sunt obstringilli q̄ per plantas ꝯsuti sunt.⁊ ex supiori pte corrigia ꝯtrahūtur vt stringant̄ vnde ⁊ nominant̄

Obstrudo dis.vide in trudo dis.

Obstruo ex ob ⁊ struo struis cōponit̄ obstruo struis id est ꝯtra struere vl' vndiqȝ obturare.obijcere. impedire claudere.abscondere.

Obtempo ras.in tempo ras.vide

Obtigi pnlt cor.p̄teritū de obtingo gis.

Obtineo ex ob ⁊ teneo cōponit̄ obtineo nes.nui.tum. id est impetrare.acquirere.vnde hic obtent⁹ tus.i.impetratō acq̄sitō.⁊ corr.ti obtineo

Obtingo ex ob ⁊ tango gis ꝯponit̄ obtingo gis . tigi.i. vndiqȝ vel ꝯtra tāgere vl' accidere.ſȝ accidit maliū. Euenit casu. Obtingit sorte. Cōtingit facto.

Obtrudo dis.in trudo dis est.⁊ ꝓdu. tru

Obtuitus ab obtueor tueris scōe ꝯiugatōis dr̄ obtuitus ta.tum. Sed obtutus ab obtuor tueris. tercie coniugatōnis deriuatur.

Obturo ab obtūdo dis.q̄ȝ cōponitur ex ob ⁊ tundo. dicit̄ obturo ras.raui.rare.i.claudere. stipare. vñ obturans tis ge.omis.vnde ꝓpheta. Sicut aspidis surde et obturātis aures suas.i.claudentis.Et obturat⁹ ta.tuȝ. ⁊ ꝓdu.tu.vnō in aurora dr̄. Lex ait ora boui nō obtures opanti.vñ in puer.xxj.ca. Qui obturat aures suas ad clamorem pauperū pnlt ꝓduci debȝ

Obtusus sa.sum.in tundo dis est.

Obtutus ta.tū.in obtuit⁹ vide.

Obuersor ex ob ꝛ verso sas.componit̃ obuersor saris. i. conuersari
Obuio.ex ob ꝛ vio vias ꝯponit̃ obuio as.i.esse obuiũ vel ĩ in via ꝯtraire.vñ obuius uia.uiũ.Inde obuie aduer.ꝑ quo sepe ponit̃ obuiã aduerbialit.qñ loco aduerbij loci.qñq3 loco aduerbij ꝗlitatis
Obumbro.ex ob ꝛ vmbro as ꝯponit̃ obumbro bras.i. vndiq3 vmbrare.refrigerare Vñ angelꝰ luce.ij.ad mariam vgĩnẽ ait. Virtꝰ altissimi obumbrabit tibi.vt dicit q̃dam glosa.virtus altissimi obumbrabit tibi.Pot de vtraq3 natura saluatoris intelligi.q3 vmbra a lumine et corpore obiecto solet formari.ꝛ vgo sicut ꝛ purꝰ hõ plenitudinẽ diuinitatis cape neqbat.s3 virtus altissimi obumbrabat.dum incorporea lux diuinitatis corpꝰ in ea suscepit humanitatis vt sic posset deũ pati.Et extrahit hec glosa ex vbis greg.q in xviij.li.moraliũ sup illud iob.xxvij. Tollit eũ ventus vrẽs.sic dicit.Per vmbratõis vocabulum incarnãdi dei vtraq3 potuit natura signari.vmbra eni a lumine formatur ꝛ corpe.Dñs autẽ ꝑ diuinitatẽ lumen est.q mediãte aĩma in eiꝰ vtero fieri dignatꝰ ẽ ꝑ humanitatẽ corpꝰ.q3 ergo lumẽ incorporeũ in eiꝰ erat vtero corporandũ.ei que incorporeũ ꝯcepit ad corpꝰ dicit̃. virtus altissimi obumbrabit tibi.i.corpꝰ in te humanitatis accipiet incorporeũ lumẽ diuinitatis.Itẽ grego.tractans illud iob.xl.Sub vmbra dormit sic ait.q3 vmbra nõ aliter exꝓmit̃ nisi ꝑ lumẽ ꝛ corpꝰ.virtus ei altissimi obumbrauit.quia in eius vtero lux incorporea corpꝰ sumpsit.ex qua videlicet obumbratõne omne in se refrigerium mẽtis accepit.

O ante C

Occalleo.ex ob ꝛ calleo les ꝯponit̃.occalleo les lui mutata h.in c.ꝛ est occallere.obdurare.indurare.callũ facere.vt vulnus occallescit cum incipit sanari. Vñ occallesco scis vbum frequẽtatiuum.
Occano.ex ob ꝛ cano nis dicit̃ occano nis nui.ꝛ ẽ idez qd occino nis.ꝛ cor.ca
Occasio.ab occido dis occasum dicit̃ hec occasio onis id est.facultas.copia.potestas.ꝯdicio.tempꝰ.locꝰ casus fortuna.ꝛ etiã ꝑ causa ponit̃
Occasus sus.sui.i.occidẽs.ab occidente ibi sole.Propheta.A solis ortu vsq3 ad occasum.Item occasus dicitur obitus.euersio.occasio vel dies suprema.et deriuat̃ ab occido occidis
Occeanides de.nomẽ patronomicũ.in occeanꝰ est.
Occeanus.ab occis.i.velox deriuat̃ occeanꝰ ani.q3 velox est.vel occeanꝰ dicit̃ a celo.vt deriuatio sumat̃ a media sillaba.q3 occeanũ.i.mare magnã similitudinẽ habz cum celo in colore.vñ occeanꝰ na nũ.Et hic occeanides de.i.filius vel nepos occeani.vñ hec occeanis idis. filia vel neptis occeani.ꝑm hug.vel ꝑm pap.Occeanuz greci ꝛ latini ideo nominãt.q3 in circuli modo ambiat orbez. siue a celeritate q occursũ currat.ꝛ cor.pnl'.Vñ theodolꝰ Sol petit occeanũ frigꝰ succedit opacũ.Et scias q omia maria ꝯtinuant̃ ad occeanũ.vt dixi in mare.
Occeco cas in ceco cas vide.
Occento tas.id est.frequẽter occinere.ab occino cinis occentum tu.formatur

Occidens.Ab occido dis.dr hic occidẽs dẽtis.vbi sol occidit.vnde hic ꝛ hec occidentalis.ꝛ hoc le.res occidentis vel ptinẽs ad occidentez ꝑm hug.Papias vo sic di. Occidẽs dictꝰ q3 diẽ facit occidere.abscõdit.n.lumẽ mũdo ꝛ tenebras supinducit.
Occidentalis in occidẽs vide
Occido.Ex ob ꝛ cado dis.ꝯponit̃ occido dis.di.occasum occidere.i.ꝯtra vel simul cadere mori.ꝛ corr.ci.in p̃senti ꝛ in p̃terito ꝛ sic sumit̃ eccle.j.orit̃ sol ꝛ occidit.et ab aplo.Sol nõ occidat sup iracundiã vestrã Et inde occiduus dua.duũ.i.cadens.Item occido dis.di.occisum ꝛ tunc ꝑdu.ci vbiq3.ꝛ ꝯponit̃ ex ob ꝛ cedo dis cecidi.ꝛ sic sumit sapiẽ.j.Os qd mentit̃ occidit aiaz.vñ in grecis.dr. Occido pimo s3 denotat occido labor.
Occiduo in occido dis est
Occino nis.nui.cẽtum.ex ob ꝛ cano nis. Et ẽ occinere canere.vel ꝯtra vel vndiq3 canere. vel ꝯcinere vl' concãtare.vel infamie carmẽ cũ certo noie dicere. Dicit̃ etiaz occano nis.nui.ꝑ eodem ꝛ cor.ci.
Occipitium in occiput est.
Occiput pitis.posterior ps capitis dr.vñ in grecis.dr. Sinciput anterior ps capitis dr esse.Occiput ac ꝑtez dsignat posteriorẽ.Et ab occiput dr hoc occipitiũ tij.idez qd occiput.vide in caput.
Occo cas.caui.i.secare. scindere.truncare. semia terre opire.Prope qdem.occare est cum rustici aratõne ꝛ satõne facta dimissis bobus grãdes glebas cedunt ꝛ ligonibus frangũt.Et dr occare quasi occecare. qa opiat semina.ꝛ tunc est occatõ quasi occecatõ. sed ponit ꝑ scindere vel secare vel truncare sicut dixi.vnde vsus. Clotho colum baiulat.lachesis trahit.atropos occat. et inde hec occa ce.quoddam instrumẽtum ad terram scindẽdam sicut rastrũ.Occo componit̃ Exocco cas.id est valde occare.Reocco cas.id est iterũ occare. Et est actiuuz cum suis compositis.
Occulo lis.lui.cultũ.i.abscõdere.tegere claudere. celare.ꝛ cõponit̃ ex ob ꝛ colo lis. Ouidiꝰ in pma epy. Ossa ruinosas occulit herba domos.ꝛ ab vltimo sup occultu.u.in o.fit occultotas.frequent̃ occulere.vbum frequen. Item ab occulo lis.dicit̃ occultꝰ ta.tum.id ẽ absconsus. tectꝰ clausus.ꝛ compat̃ occultus tior.simus.ꝛ ꝑdu.prima3 positõe.vnd horatiꝰ in pma epy. Occultũ visꝰ decurrit piscis ad hamum
Occultus ta.tũ.in occulo lis vide.
Occumbo bis ꝛ occubo bas.in cũbo bis est.
Occupatõ est qdam color rhetoricꝰ. vide in q̃rta pte in ca.de coloribꝰ rhetoricis
Occupo ex ob ꝛ capio cõponit̃ occupo pas paui.pare id est inuadere.quasi ex impulso vel ante cape.ꝛ inde cõponitur p̃occupo pas.i.ante occupare. Item exoccupo pas.i.impedire.ꝛ corri.cu.
Occurso sas vbum frequen.Et format̃ ab vltimo sup de occurro ris.cursum su.u.in o.fit occurso sas.id ẽ frequenter occurrere.
Ocellus li. dimi.ꝑuus oculus.ꝛ corripit pmam.vide in aurora.Sponsa columbinis sine felle potitur ocelli et scribit̃ per vnum c.
Ociabundus in ocium est.

Ocima ab ocis quod est velox dicit̃ hec ocima me. vehiculum velox ꝛ ꝑducit ci
Ociolũ li.dimi.pnl' cor.ꝑuum ociũ
Ociorari in ocium vide
Ociosus sa.sum.in ociũ est.
Ocis grece velox latine.Et compat̃ cior simus.Et scias q vt di.hug.antiq dicebant ocus oca ocum.id est velox ocis grece.ꝛ inde ocior cissimꝰ.s3 ocus modo non est in vsu.ꝛ idõ ocis grecũ subit loco positiui.ꝛ dr ocis cior ocissimꝰ.vñ ocꝰ ocissime
Octabulũ qddam pondus est habens dragmas sedecim krupulos q̃draginta qnq3.
Ocissimꝰ in ocis est.
Ocium cij.i.quies securitas.sed ociuz corpis est quies animi.Unde ociosus sa sum.i.quietꝰ securꝰ. ocio vacãs ocio plenus nil opans.inutilis.vnde verbum dicit̃ ocõsum.id est inutile quod sine causa ꝛ vtilitate dicit̃ ꝛ compatur ociosꝰ ociosior.ociosissimꝰ.vnde ocõse sius sime. aduer.Et ociositas tatis.Item ab ocium dicit̃ ocior ociaris.id est ocio vacare.vnde ociabundꝰ da.dum. ocõsꝰ vel similis ocianti.ꝛ o.ante c.ꝑducit̃. Unde di. maijster bene.loquẽs de pma sillaba O ante c.ꝑducit̃ alia litera non p̃cedente vt ocium.vnde etiam ex hoc patet ꝑm predictam regulã q ociuz scribit̃ ꝑ c.ꝛ q pma ꝑducat̃. Patet etiam ꝑ ouidiũ dicẽtem.Ocia si tollas piere cupidis arcus. Et nota q vbum ociosum ꝑm greg.est qd aut vtilitate rectitudinis.aut ratõe iuste necessitatis caret. Bernhardꝰ aũt sic di.Omniũ aũt ꝛ temptatõnum ꝛ cogitatõnum malorꝫ ꝛ inutiliũ sentina ocium dicit̃.Summa.n.mentis malicia est ociũ iners.Nunq̃3 ociosus sit seruus dei.q̃3uis ad deum feriatus sit. ociosum non est vacare deo.imo negociũ negociorꝫ est hoc q q̃cunq3 in cella non agit fideli ꝛ feruẽter.qdcunq3 agat quod propter hoc non agat.s3 vt deo ꝑuiat in eo quod agit.ociat̃ vbi ꝑ vitando ocio ocia sectari ridiculũ est. Ociosuz ãt est quod vel nullam habet vtilitatẽ vel vtilitatis intentõnem.Non ea die bonꝰ cellita se vixisse debet extimare.in qua nil se corꝫ egisse recolit.p̃pter que in cella viuit̃. Queris qd agas.in quo te occupes.Primuz extra q̃tidianum oratõnuz sacrificiũ vel lectõis studiũ quotidiane ꝯsciẽtia discussioni emendatõni cõpositõi ps sua diei neganda non est.Nam sicut di.basiliꝰ in tercia hexa. Pars modica tempis fenerata vel furata deo. nõ soliu ipa nõ depit.s3 cum magnis ab eo rependit̃ incrementis. vide in scandalũ ꝛ in cella ꝛ in nuga.
Ocꝰ aduer.i.velociꝰ celerit̃ statim.
Ocrea a crus deriuat̃ hec ocrea ocree.ꝛ sunt ocree tibialia calciamenta que suras tegunt.sic dicta q̃a crura tegant.Unde ocreatus ta.tum.qui ocreas habet. Et sunt ocree siue de ferro siue de corio sint.q autẽ dicit̃ ocrea q̃si occulens crus.i.tegens.ethimologia est.Itẽ ab ocrea dicit̃ ocreo as.i.calciare ocreis.Et ꝯponit̃ cum ex ꝛ dicitur exocreo creas.id est ocreas extrahere.Inocreo creas id est ocreas induere.Et ẽ actiuũ cũ oĩbus suis ꝯpoitis
Ocreo as.in ocrea ocree.est
Octauus ab octo dr octauus ua.uũ. vnde hec octaua ue.i.octauꝰ dies aliꝰ festiuitatis.ꝛ octenꝰ na nũ.ꝛ octonarꝰ ria. riũ.ꝛ hic octonarꝰ rij.

Octies aduer.i.octo vicibꝰ.ab octo dr
Octingẽti te.ta.id est.octies centũ.ꝛ ꝯponitur ab octo ꝛ centum.ꝛ mutat̃ c.in g.antecedenten.nã si non antecedit n.nõ mutat̃ c.vt ducẽti tricẽti.vt dixi in nõgenti
Octo indecli.vide in ogdo ꝛ in octauꝰ
Octoginta.i.octies decẽ.om.ge.nũeri pluralis. ꝛ indecli.ꝛ ꝯponit̃ ab octo ꝛ gẽtos qd est decẽ.
October bris.quidaz mensis octauꝰ ab imbre.i.a martio.in quo sc3 martio abundant imbres siue pluuie. vñ ꝯponit̃ ab octo ꝛ imber.vñ hic ꝛ hec october ꝛ hoc bre.Et vt dicũt quidã debet scribi ꝑ o.in secũda sillaba quia ꝯponit̃ ab octo.alij dicũt q debet scribi ꝑ u.q3 mutat o.in u.in ꝯpositõne causa euphonie.Et est etiã regula apud versificatores q u.ante.b.in media sillaba breuiat̃ vt coluber ꝛ lugubris.p̃ter octuber saluber anubis.id ẽ. sine nube.Et hoc etiã vult maijster bene Tamẽ velle suum cuiq3 est nec voto viuit̃ vno.q3 ꝑm illd poeticũ. Pectoribus mores tot sunt quot in orbe figure.
Octuplo octo ꝯponit̃ cũ plico ꝛ dr octuplꝰ pla plũ. vñ octuplo plas.i.octuplũ facere.octies multiplicare.ꝛ corripit naturaliter tu.
Octussis.as assis ꝯponit̃ cum octo ꝛ dr hic octussis.i. octo asses vel preciũ octo assiũ.vñ horatiꝰ in ꝑmo. Quãti empte ꝑuo quãti ergo octussibus heu. De hoc etiam vide in as assis.
Oculatus.ab oculꝰ dr oculatꝰ ta tũ Et oculeus lea leũ in eodẽ sensu.i.plenꝰ oculis Et ꝯpat̃ oculosus sior simꝰ Itẽ inuenit̃ oculissimꝰ ma mũ.q plenꝰ est oculis vel qd frequẽter aspicit̃ ab oculis.sicut dicũt qdam. Hostium amice tue oculissimũ est.eo q oculi tui semꝑ aspiciũt in illud. Unde plautus.Hinc primũ illud hostiũ oculissimũ salue.Itẽ oculatꝰ inuenit̃ in alio sensu sc3 manifestꝰ aptus.acutꝰ.vt fides oculata.id est.manifesta ꝛ aperta sc3 que oculis habet̃
Oculo las in oculus est
Oculissimꝰ ma mũ.in oculatꝰ exponit̃
Oculus ab occulo lis qd est abscõdo dicit̃ hic oculus li.vñ isidorꝰ.ix.ethimologiarꝫ Oculi dicti sunt q3 eos ciliorꝫ tegmina occultãt.ne qua incidẽtis iniurie offensione ledant̃.siue q3 occultũ lumẽ habẽt.i.secretũ vel intus repositũ.Hi inter omẽs sensus viciniores aĩme existũt. In oculis eni omne mẽtis indiciũ est.vel animi perturbatio vel hilaritas in oculis apparet.vñ oculo las.vt deus oculauit istũ.i.dedit ei oculos.Et ꝯponit̃. Exoculo las. id est.oculos extrahere.ꝛ corripit pmã oculꝰ ꝛ ab eo deriuata.Vñ oui.epi.Inuitis oculis hec mea vba leges. Itẽ ab oculus dr oculosus sa sum.i.plenꝰ oculis. Et scias q basiliꝰ dicit in exameron sua omelia.ix. Reuera omniũ causarꝫ difficilimũ est seipm ꝯgnoscere. Nõ eni solus oculꝰ ea que extrinsecus habent̃ inspiciẽs seipsuz valet intueri.s3 etiaz mens ipa satis acute aliena delicta ꝯtemplãs.tardior est erga suorꝫ ꝯgnitõem vicioꝝ. Sic enim aristoteles dicit.q oculꝰ ẽ in corpe.intellectꝰ ẽ in aĩa. Et vt di.auicẽ.Si motꝰ oculi ẽ leuis significabit caliditatẽ ꝯplexionis.si grauis frigiditatẽ.vide in curiosus

O ante D

Oda grece latine dicit̃ laus Et oda dicit̃ cãtus. et oda

finis.⁊ oda via. Hinc q̄dam liber horatij intitulat̄ liber
odarū.i.cantuū.vel ꝑ laudū.q2 ibi laudare intendit. ⁊ q̄li
bet eius distinctō dr̄ oda.q̄si laus vel cant⁹
Odenta dr̄ dens
Odeporicus.ca.cū.i.demerari⁹.vel itinerarius.vel via
torius.sed odeporiū dr̄ laus cātilene
Odi p̄teritū in odio odis exponit̄
Odibilis in odio dis est.
Odio dis diui.odituū.i.odio habere.vnd̄ ꝓphet a.Odi
ui ecclesiam malignātiū.vnde odi odisti odit.osum ver
bum defectiuū in eodem sensu. vnd̄ ꝓpheta. Perfecto
odio oderā illos.Item amos.v.Odi ⁊ ꝓieci festiuitates
vestras.Et habet tantū p̄teritum ⁊ ea q̄ formant̄ a p̄teri
to.Accipit̄ tamē ⁊ in sensu p̄sentis ⁊ in sensu p̄teriti. vn
de inuenit̄ copulatū cum p̄sentis tp̄is verbo. Et sunt q̄
tuor verba q̄ gerunt in p̄terito sensuz p̄sentis ⁊ p̄teriti tē
poris.s.odi.noui.cepi ⁊ memi.sicut dixi in memi. Et ab
odio odis dicit̄ hic ⁊ hec odibilis ⁊ hoc le.i.odio habi⁹
vel abilis.Et hoc odiū dij.i.inueterata inimicicia de vl
tione cogitans.Unde odiosus sa sum.odio plen⁹.odio
habitus.⁊ q̄nq3 sic dicit̄ odio habens. Et in eodem sen
su dicit̄ odiosicus ca.cū.Odi odisti odit.neutrū est cum
suis ꝯpositis siqua habz.⁊ est tercie ꝯiugatōnis.Odio
dis.actiuū est cum suis ꝯpositis Item odi odisti produ
cit p̄mam.sz odio odis.corr.p̄mam.⁊ est q̄rte ꝯiugatōis
vnde hora.in epyst. Prodigus ⁊ stult⁹ donat q̄ spernit
⁊ odit.Item oui.de arte.Odim⁹ accipitrē quia semꝑ vi
uit in armis. Und̄ q̄dam. Actiuum fit odit neutrꝫ pro
ducit̄ odit Et scias ꝙ odio odis olim faciebat futurūm
dicatiui in bo.vn̄ in ꝓuer.ca.j. Et imprudētes odibunt
sciam.sz mō facit in am. odiam.vide in eo is.
Odiolū li.dimi.ꝑuum odiū.
Odiosic⁹.ca.cum.i.odiosus.vnde odiosice aduerbi.i.
odiose.vide in odio odis
Odiosus sa.sum in odio dis est.
Odium dij.in odio dis.est.
Odolla le.q̄dam locus est.
Odor ab aere dr̄ hic odor vel odos.q̄a tractu aeris sē
titur.⁊ dicit̄ odor ꝓprie de bono.vnd̄ odorus ra.rū.id ē
odore plen⁹.s.quod ex se mittit odorem vt flos thus po
mum.vnde odore aduer.Odor ꝯponit̄ odorifer ra. ruz
qd̄ odorem fert.⁊ odorisequus qua.quū.pn̄lt cor.q odo
rem sequit̄ vt canis.Et licet hec nomīa.s.odorꝫ odorife
rum odoratū ⁊ odorisequus ita distinguant̄. vt odorū
dicat̄ qd̄ ex se emittit vt flos.Idem ⁊ odorifer. odoratū
qd̄ odore receptum est.vel qd̄ odorem ꝑcipit. vl' odorē
aliunde accepit.⁊ odorisequū qd̄ odorem sequit̄ vt cāis
Cōfundunt̄ tamē hec vocabula apd̄ autores ⁊ ꝓ se inui
cem posita inueniunt̄.Et scias ꝙ q̄dam nomina faciunt
ntūm in or.vel in os vt ꝑz in his vsib⁹ His duo sunt or
⁊ os cas⁹ retinētia rectos.Arbor odorq3 labor his locū
Odorabil' ab odoro ras dr̄ hic ⁊ hec atur honor
odorabilis et hoc le.quod aptū est ad odorandum.vn̄
odorabiliter aduerbiū.
Odoratus in odoro ras est.
Odorculus li.dimi.ꝑuus odor
Odoria ab odorus ra.rum.dicit̄ hec odoria rie. dea q̄
odorib⁹ putabat̄ p̄esse.⁊ ꝑ ipo odore inuenit̄. Plaut⁹
in amphitrione.Odoria afficit plures filios
Odorifer ra rū pn̄l.cor.in odor est
Odorisequ⁹ qua quū in odor vide.
Odoro ab odor dr̄ odoro ras.⁊ odoror aris in deponē
ti ge.vn̄ in geñ. Odorat⁹ est dn̄s odorē suauitatis.⁊ po
nunt̄ in eodē sensu.s.odorē ꝑcipe vel odorē accipe.vl' ol
facere.vn̄ odorat⁹ tus tui.i.act⁹ vel passio odorādi.⁊ dr̄
odorat⁹ q̄si odoris aeris tact⁹ vel tract⁹.⁊ est ethimo.et
inde odorabilis le.⁊ odorabilit̄ aduer.⁊ hec odorantia.
tie.Odoro as actiuū est cū omnib⁹ suis ꝯpositis siq ha
bet.⁊ ꝓdu.do.sz odoror ē depo.cū suis ꝯpositis.

O ante E

Oenofex.oenos qd̄ est vinū ꝯponit̄ cū foros qd̄ est fe
re ⁊ dicit̄ hoc oenoforū ri.vas vinariū aptū ad ferēdum
vinum fm̄ huguitōem
Oenos grece.latine dr̄ vinū
Oestrū tri ge.neu.q̄dā gen⁹ muscarꝫ.scz asil⁹ vel taba
nus.⁊ dicit̄ grece a sono quē facit.⁊ ita oestruz nomē est
grecū ⁊ ficticiū.oestrū ponit̄ q̄nq3 ꝓ sapiā.vel spū poeti
co.q2 sicut oestrū aīalia mouet ⁊ pungit.ita ⁊ spūs poe
tam Statius thebaidos.Tps erit cū laurigero tua for
tior oestro facta canam.

O ante F

Offella le dimi.de offa.est enī offella ꝑua offa.⁊ subtra
hitur ab offella vnū f.q̄nq3 in metro vt possit p̄ma bre
uiari.sicut dicit hug.Et sic videt̄ velle hug.ꝙ offella de
beat scribi ꝑ geminū ff.licet vnū aliq̄n subtrahat̄ cā me
tri.Sz magister bene.dicit simplicit̄ ꝙ offella corr. p̄maz
Itē pap̄.dicit offa geminat f.facit tn̄ diminutiū non ge
minata f.ofella.q2 in diminutōe multa mutant̄.vn̄ q̄dā
Hec est excepta quā gusto libent̄ ofella.
Offa.fans ꝯponit̄ cū ob.⁊ dr̄ hec offa fe.frustuz panis
humectati.quasi obfans.i.ꝯtra fantē q2 noceat fanti. q2
os impleat Dan̄.xiiij.Offa picis. vn̄ vl'us. Offa nocet
fanti sz ꝓdest esurienti.vn̄ hic offari⁹ rij.i.coqu⁹.⁊ offatum
id est ꝑticulatim Et offat⁹ ta tū.i.ꝑticulat⁹ ꝯminut⁹. Et
vt dicūt differētia est inter offam ⁊ vipā. vipa enī ꝓprie
fit in vino.vnde dicit̄ vipa.quasi panis in vino. offa in
alijs liquoribus
Offarius rij in offa est
Offatim aduer.in offa est.
Offat⁹ ta tū in offa est
Offendix ab offendo dis dr̄ hic offendix cis.i.nod⁹ ꝑ
ꝑte q̄ restringit̄ ⁊ remittit̄ vel quo liber ligat̄
Offendo dis o.in i.offendi.⁊ do in sum offensum.⁊ est
offendere aliquē facere irasci vel inuenire.Cuz enī ad la
pidē offendim⁹ illū inuenim⁹.Et inde hec offensio onis
⁊ hec offensa se.i.culpa forefactū.⁊ hoc offendiculuz lui
lud idē scz culpa vel id ad qd̄ pedē offendim⁹.vel obex.
vel impedimentum
Offensa se in offendo dis est
Offensaculū in offenso sas vide.
Offensio ab offendo dis vel ab offensus sa sum. offen
si addita o.fit hec offensio onis.i.culpa. forefactū. offen
sa.Et est femi generis
Offensiūcula le dimi.ꝑua offensio.

Offenso ab offendo dis di sum su u.in o.fit offenso sas.
vbum frequētatiuū vn̄ hoc offensaculū li.id est. scādalū.
vel ira vel impedimentū.Itē ab offendo is dr̄ offensus
sa sum.Et componitur.Inoffensus sa suz .i. nō offensus
Offensus in offenso sas vide.
Offerenda ab offero dicit̄ hec offerenda de.id est anti
phona que canit̄ cum oblatō debet celebrari.Itē offerē
dus da dū.i.dignus offerri.
Offero offers obtuli oblatū. Und̄ hec oblatō onis. ex
ob ⁊ fero.vide in fero
Offerret dicendū est nō offerreret.vt in ferret dixi
Offertoriū rij.id est.oblatō quasi p̄fertū quia p̄mo lo
co fit oblatō ⁊ postea sacrificiū.Et offertoriū dicit̄ locus
vbi reponunt̄ vel vbi fiunt oblatōnes .Et componit̄ ex
ob ⁊ fertum ti.qd̄ est oblatō quedā. vel potest deriuari.
ab offero offers.
Officina fm̄ papiam officine dicunt̄ loca vbi fiunt offi
cia.⁊ producit fi.
Officio cis.ex ob .⁊ facio componit̄.id est. noceo. vide
etiam in facio cis.
Officium.ab officio cis.id est noceo dicit̄ hoc officium
cij.id est.ministeriū beneficiū.ꝑ ꝯtrariū.q2 minime nocz
Uel officium quasi efficium ab efficiēdo.vn̄ officiosus.
sa sum.id est.sedulus.officio intētus.⁊ ꝯpatur. Un̄ hec
officiositas tatis
Offirmo mas in firm⁹ est
Offula le dimi.ꝑua offa.
Offundo dis in fundo dis vide.
Ofimacus ci.scribit̄ ꝑ f.in secūda lrā in papia.⁊ cor.pe
nultimā.Et est offimac⁹ quoddā animal qd̄ pugnat cō
tra serpentē.de quo habet̄ leuit.xj. ⁊ ꝯponit̄ ab ofis. qd̄
est serpēs ⁊ machos vel machia qd̄ est pugna
Ofiofagite gēs ethiopū dicta ꝙ serpētes comedat. ofis
enim grece coluber.fage vel fagin comedere fm̄ papiaz
⁊ producit gi.
Ofis vel ofi grece latine dicit̄ serpēs. ⁊ scribit̄ in papia
ꝑ f.⁊ etiam ꝑ ph. Ph.enim scribit̄ in grecis dictōnibus.
sed in latinis f.
Ofites.Ofis grece latine dicit̄ serpēs.vnde hic ofites.
tis quidā ꝑuus serpēs multas ⁊ ꝑuas habēs maculas.
Et vt dicunt stellio est.vnde lucanus. Quā ꝑuis pictus
maculis thaban⁹ ofites.vnde ⁊ quidā lapis serpentum
maculis similis dictus est ofites.Itē ab ofi quidā heret
ici dicti sunt ofite.quasi serpentini. Quia colunt serpen
tem dicentes ip̄m in paradisum induxisse veritatis co
gnitionem.
Ofiulcus ab ofi qd̄ est serpēs dicit̄ hoc ofiulcus ci.id ē
serpētinus Sic dictus fuit esculapius qui in spē serpen
tis colebat̄ apud romanos.⁊ cinctus serpēte trāslat⁹ fu
it in celum.vnde dicit̄ ofiulcus quasi serpētis custos.vl'
ofiulcus dicit̄ quasi serpens loquēs.Legit̄ enim in fabu
lis poetarꝫ ꝙ quidā serpens locutus est cū ope vxore sa
turni.⁊ eam docuit vsum seminādi.Et ꝑ hunc volunt q̄
dam intelligere serpentē q̄ euā decepit. q2 postq3 pecca
uit sine agricultura viuere nō potuit.
Ofir grece latine dr̄ aurꝫ.
Ofny interp̄tatur discalciatus.Fuit enī filius hely cle
ctus in ministeriū sacerdotij. cui⁹ amissionē suo expulit
vocabulo.Iste.n.discalciatus interp̄tat̄. vt eius nomie
veteris testamenti sacerdotiū a iudaico populo signifi
caretur ablatum

O ante G

Ogdo dicunt greci octo.vnde hec ogdoas ogdoa dis
id est octo vel octonarius.Et apud nos hi ⁊ hee ⁊ hec
octo indecli.et.positis ꝑ gd
Ogdoas adis.pn̄lt corr.in ogdo vide.
Ogganio.in ganio nis exponit̄.

O ante L

Olax.ab oleo ol es dr̄ olax cis.ge.omīs.i.olit⁹ qui ass
due olet Et compat̄ olax cior. simus.vn̄ olacit̄ er .sime.
aduer.⁊ hec olacitas tatis.
Olda interp̄tat̄ distinctō siue diuerticulū
Olea olee.dr̄ fructus oliue.vel ip̄a arbor oliue. vel fm̄
Isidorꝫ.Olea ip̄a arbor est fructus oliua succus oleum
vide in oliua.
Oleagin⁹.ab olea dicit̄ oleagin⁹.na nū.i.de olea exn̄s
vel ad oleā ꝑtinens.⁊ corr.gi.
Olearium rij.ab olea dr̄ hoc oleariū rij.vas vbi oleuz
reponit̄.⁊ oleari⁹ ria riū
Oleaster stri.mas.gen.i.silnestris oliua vel olea. Et vt
di.Isidor⁹.Oleaster dicit̄ quia sit folijs oliue silis. sz la
tōribus.arbor inculta ⁊ siluestris amara atq3 infructu
osa.cui insertus oliue ramus vim mutat radicis ⁊ ver
tit in ꝓpriam qualitatem. Et scias ꝙ nomīa arborꝫ sūt
fe.ge.q̄a naturam matris in suis fructib⁹ imitant̄.sz olea
ster fuit mascalini generis.quia non concipit cum sit ꝓ
prium sue genitis concipere.id ē oliuarum.Et dicit̄ olea
ster ab olea.
Olefacio.id est olere facō.Et componitur a facō ⁊ oleo
oles .
Olefio fis.i. fetere vl' incipe fetere.⁊ componit̄ ab oleo
oles ⁊ fio fis
Oleo oles olui vel oleui olitum vel oletū olere.id ē fe
tere.Oleo cōponit̄ cum ad ⁊ dr̄ adoleo les leui. vl' lui.le
tum vel lituz.ꝑ quo vtimur adultū.id est cremare vl' cō
burere incēdere. Uel dr̄ adolere.i.crescere. Item ꝯponit̄
cum ab ⁊ dr̄ aboleo les leui.vel lui.letū.vel litū.i. delere.
Item cū ex ⁊ dicit̄ exoleo les.leui. vel lui.letū.vel litum.
id est excrescere.vnde exoletus ta.tuz.Item cū in ⁊ dr̄ in
oleo les leui.vel lui.letū vel litum.⁊ est inolere crescere.
vnde inolitus ta.tū.Item cū ꝑ ⁊ dr̄ ꝑoleo les.leui.vl' lui.
letū vel litū.i.valde olere.Itē cum ob ⁊ interposita s.dr̄
absoleo les.Inde absoletus.ta.tū.Itē componit̄ cum re
⁊ interposita d.dr̄ redoleo les.Item cū sub ⁊ dicitur sub
oleo les.leui. vel lui.litum.vel letū.i.succrescere Un̄ hec
soboles.Oleo facit p̄teritum in leui. vl' in lui.⁊ supinuz
in letum vel in litū.Similit̄ ⁊ omia ꝯposita ab eo q3uis
q̄dam frequētius faciāt in leui q3 in lui. Item oleo neu.
est cum omibus suis ꝯpositis.p̄ter adoleo ꝑcremare. ⁊
aboleo les.q̄ sunt actiua fm̄ hugu. De hoc etiam sentit
magister bene dicēs.Oleo les.facit oleui. ⁊ fm̄ hoc facit
oletū.⁊ olui ⁊ fm̄ hoc olitum.⁊ vtrunq3 p̄teritus ⁊ supi
num retinet cum suis ꝯpositis.Cum vno tantū sincopa
tur vt adultum ꝑ adolitū. vn̄ adultus ꝑcipiū passiui

p adolitus platū reperii. Quidā tamē dicunt ꝙ adoleo quādo significat crescere facit adoleui adultū. Pris. autem in nono libro ꝓbat ꝙ in vtraqȝ significatōne habet vtrūqȝ supinū scȝ adultū vel adolitū. ⁊ hoc teneas. Et scias ꝙ redolere dr̄ tantū de bono odore. olere vō tantū de malo ſm hug. Sed papias magis ampliat eius significatōem. Dicit eni. olent res valde male vel bene. redolent tantū bene. Et cor. o. Vn̄ quidā. Nō redolet ſȝ olet piscis biduan⁹ ⁊ hospes. Inuenit etiā olo olis tercie ꝯiugatōnis ſm antiquos.

Oleomella. oleo ꝯponit cū mel ⁊ dr̄ hec oleomella le. q̄dam arbor sic dicta. ꝙ ex ei⁹ trūco oleū deffluat in crassitudine mellis sapore suaui.

Olerinus na nū penul. ꝓdu. id est. olus vel de olere existens. ⁊ dr̄ ab olus

Olero ras. ab oleo oles dr̄ olero ras. i. plantare olera. vel oleribus vti. Et ꝯponit Deolero ras Exolero ras. id est. valde deolerare vel olera auferre. Et est neutꝝ cū omnib⁹ suis ꝯpositis. ⁊ cor. le

Oletū ab oleo les dr̄ hoc oletū ti. i. fetor vel loc⁹ vbi frequēter mingit. qui grauiter fetet. ⁊ ponit ꝓ qualibȝ re fetida. Inuenit etiā oletus ta tū. id est. fetidus. ⁊ componitur exoletus ta tū

Oleū vel oliuū ſm hug. ꝓ eodē accipit id est ꝓ liquore oliue. ⁊ vt dicūt. oleū si quis inter aquas merlus ex ore emiserit. clariora facit ea que ꝓfundi teguntur occulto. Nam eius natura habet vt cifos cōdiat. lumini fomentum ꝓbeat. ⁊ lassum longo itinere corp⁹ dū eo vnctū fuerit ꝓstine sanitati restituat

Olfacio. olefacio cis sincopat. ⁊ dr̄ olfacio ci. id est. olefacio. vel olfacio. id est. odoro

Olfactoriolū li di. in olfactoriū est

Olfactoriū ab olfacio dicit hoc olfactoriū rij. vn̄ð hoc olfactoriolū li. dimi. vas vnguentariuȝ muliebre in quo odoramenta gestantur.

Olfactus. ab olfacio cis dr̄ olfact⁹ ta tū. i. odorat⁹ ta tū ⁊ hinc olfatus tus tui ꝓ odoratu

Olidus ab oleo oles dicit olidus da dum. id est. fetid⁹ ⁊ ꝯpatur olidus dior simus. vn̄ olide dius sime aduer. ⁊ hec oliditas tatis.

Oliban⁹. i. albū incēsum. pnl. cor.

Olim aliqn̄ ꝓteritū signat. i. quondā antea Aliquādo olim ⁊ de ꝓterito ⁊ de futuro dr̄. sicut aliqn̄. qn̄ vnq̄ȝ ſm papiā. ⁊ producit o.

Olimpias adis. ab olimpus dicit olimpias dis. ⁊ hec olimpica ce in eodē sensu festū vel solēnis ludus qd̄ vel qui fiebat ad honorē iouis semel ꝑ qnquenniuȝ ne si vlterius ꝓtenderet in negligentiā ⁊ obliuionem corrueret vel si circa qnquenniū celebraret. expense nimietas eos grauaret. In ipa celebratōne lex talis erat ꝙ quicunqȝ victor existeret ibi in aliq̄ ludo haberet quodcunqȝ munus vellet requirere. vn̄de inuenit in rhetorica. vt qcunqȝ tirannum interficeret olimpicoꝝ premium acciperet. Et hinc olimpicus olimpica cum. Et olimpiacus ca cū. penultima correpta.

Olimpicus. in olimp⁹ est ⁊ cor. pi.

Olimpius pia piū in olimp⁹ est

Olimpus. olon qd̄ est totū ꝯponit cū lampas qd̄ ē lux vel ignis ⁊ dr̄ hic olimpus pi. qdam mōs q̄si ololamp⁹ id est totus lucēs. q̄r est quasi celum altitudie sua vnde ⁊ sepe ponit ꝓ celo. vnde olimpius pia piū. ⁊ olimpicus ca. cum. Et hoc olimpū. i. mons vel opidū. vnde hec olipica pice. Et ſm quendam poetam olimpus excedit nubes vide in mons

Oliopomenon. vide in q̄rta pte de colo. rhetoricis

Olitor Ab olus dicit olitor toris. i. ortolanus scilicet olerum custos. Olitor etiam dicit fimarius qui portat fimum. ⁊ corripit li.

Oliua ue. dicit ab oleon. quod greci dicunt oliuā. Ind̄ hec olea olee. ⁊ ab istis hoc oliuum vel oleuum. Oliua arbor olea fructus. oleum vel oliuuȝ liquor. Bacca fructus sed hec ꝓprietas corrumpit sepe. Quidam dicunt olea vel oliua arbor. Ab oliua dr̄ hoc oliuetum oliueti. ⁊ hoc oliuariū rij. loc⁹ vbi oliue crescūt ⁊ hic ⁊ hec oliuaris ⁊ hoc re. ad oliuā ptinēs ⁊ ꝓdu. li. oliua

Oliuaris in oliua est expositū

Oliuetū in mons est expositūȝ.

Oliuifer ra. rum. pnlt cor. i. ferens oliuas ex oliue et fero. fers componitur

Oliuum ui. in oleum est.

Olla ab oleo les dr̄ hec olla le. q̄r diu seruet immissum odorem. vel olla dicit a bullio lis. q̄si bolla. q̄r bulliet in ipa aquā igne supposito. vnde hic ollarius rij. qui facit ollas Et componitur ollifer ra. rū q̄ fert ollas l' apportat

Ollifer ra. rum. in olla vide

Oltula le. dimin. ꝑua olla

Olocarpan suȝ. Olon cōponit cum carpos quod est fructus ⁊ dicitur hoc olocarpanium nij. id est. tot⁹ fructus. ⁊ corripit pa.

Olocaustomata. matis. ge. neu. idem qd̄ olocaustum ⁊ ꝓduc. pnlt nti. ſȝ pnlt gti corri.

Olocaustū. olon quod est totuȝ componit cū caustos quod est incēsum. ⁊ dicit hoc olocaustū ti. i. sacrificiū qd̄ olim fiebat de animalib⁹ brutis. quasi totum. q̄r totum incendebat ⁊ ꝯburebat. ⁊ non comedebat.

Olofernes cōponitur ab olon quod est totum et fero fers ⁊ necis. quasi ferens omnibus necem. vnde bene signat dyabolum.

Olographū. ab olon qd̄ est totuȝ ⁊ graphia scriptura ꝯponit. vnde hoc olographū phi. i. testamentū manu autoris totū scriptum. ⁊ corri. gra.

Olon grece latine dr̄ totū.

Olor grece latine dr̄ totum. vnde hic olor loris. qdaȝ auis scȝ cignus. q̄r tot⁹ plumis sit albus. vnde oui. epy. Ad vada meandri cōcinit albus olor. Inde olerin⁹. na. num. Item inuenit hic olor oloris. id est fetor. ⁊ inc deriuat ab oleo oles

Olosericus. Olon id est totū cōponitur cum sericum et dicitur olosericus ca. cum. id est totus ex serico. vnde oloserica oloserice. quedam vestis tota ex serico facta ⁊ corripit ri.

Olus ab alo alis dicitur hoc olus oleris quedaȝ herba ortolana. Et dicit olus ab alendo. q̄r ꝓmum homines alebant de olere anteq̄ȝ fruges vel carnes ederēt Olus etiam dr̄ cibus inde fact⁹ ⁊ summitas herbaꝝ.

Olusculum li. diminutiuum paruum olus. et formatur

ab olus addita culum

O ante M

Omasus ab omen dicit hic omasus si. i. tripa vl' vētriculus q̄ ꝯtinet alia viscera. q̄r in ipo rerū euent⁹ inspiciebant. ⁊ ꝓducit ma. Horatius in epysto. Patinas cenabant omasi. Item alius. Noscitur ꝑ nasum mulier que vendit omasum

Omelia A laos vel leos quod est ꝓplus ⁊ omos qd̄ est os componit hec omelia lie. quasi os popli. i. sermo popularis vel ad ꝓplum. Vel omelia ꝯponit ab omos qd̄ est ꝓplus ⁊ logos quod est sermo. vel ex oda qd̄ est laus vel cant⁹. ⁊ leos quod est ꝓplus. ⁊ melos qd̄ est dulcis sonus. vn̄ omelia quasi ſmo popularis vel cātus popularis vel dulcis cant⁹. i. tract⁹.

Omen minis. i. auguriū vel auspiciuȝ ⁊ dicit ab ore q̄si oremen qa fit ore auguriū. vnde ominosus sa. suȝ. plen⁹ augurio. vel fortunatus. Quintilianus de causis. Senex ominos⁹ morte filij mei viuo. vnde ominose aduer. id est fortunate. iij. reg. cap. xx. Qd̄ acceperūt viri ꝓ omine. ⁊ cor. mi. omen mis

Omentū ab omen dr̄ hoc omentū ti. mapa ventris scȝ mēbrana q̄ ꝯtinet maiorē ꝑtem intestinoꝝ. vel dicit sic a greco. Et q̄nq̄ȝ dicunt omēta intestina.

Ominor ab omen dicit ominor naris. natus suȝ. i. augurior. ⁊ corripit mi.

Ominosus sa. sum. in omen vide.

Omitto ⁊ ommitto ꝑ geminū m. dicit ⁊ tunc mutatur b. in m. ⁊ subtrahit aliquādo vnuȝ m. Vnde di. ꝓstian⁹ in. ij. li. maio. Omitto ꝓ ommitto dicimus. Horatius in secundo ſmonum. Aut spem deponas aut artē illusus omittas. Subtrahitur vnum m. vt primam corripiat. Idem in episto. Quem sua culpa premit decept⁹ omitte tantum

Omnebonum ꝓprium nomē mascu. ge. est. quia qualitas vocis essentiā rei non mutat. Et inde licȝ omnebonum componat ex duobus rectis. nō declinat tamē ex vtraqȝ pte. sed tātum in fine. vt hoc omnebonum huius omneboni. Et videt hoc esse de ratōne quia illa compositio non est vera sed tātum imaginaria. Non. n. trahit aliquā significatōnem ab eo quod est omne sicut dixi in tercia parte in capitulo de figura ꝯposita nomis

Omnimorbia. ab omni ⁊ morbus componit hec omimorbia bie. quedam herba sic dicta. quia multis morbis subueniat

Omnino. ab omnis dicitur omnino aduerbium intētiuum id est penitus. ⁊ producit penultimam ſm cōmunem vsum.

Omnipotens. ab omni ⁊ potens componit hic omnipotens tentis. q̄ potest omnia. s. deus. Vere. n. deus omnipotens est. quia potest quidqd̄ vult fieri. vl' q̄r pōt qd̄ quid posse est potentia. Ex quo patet ꝙ deus nō potest peccare. mentiri vinci vel mori. quia ꝓdicta ⁊ consimilia posse nō est potentie sed defectus et impotentie Iteȝ omnipotens potest declinari adiectiue hic et hec ⁊ hoc omnipotēs. vn̄ hec omnipotentia tie.

Omnis. ab on quod est totuȝ dicit hic ⁊ hec oīs ⁊ hoc omne ſm q̄sdam. sed magis videtur esse primitiuuȝ. Et ptinet omne ad multitudinē. Totū ad magnitudinē Omne singularia ꝯtenta sub nomine ꝯprehēdit cui adiungit distribuēdo. Sed totū ptes singulares cōtentas sub nomine cui adiungit ꝯphendit. vt totus homo. i. totaliter accept⁹ scȝ cum omnib⁹ suis ptibus. scȝ homo ⁊ q̄libet ps hōis. Itē vt dicūt qdam. Omnis in singulari numero ad min⁹ reqrit tria supposita. in plurali numero sex. Alij vero dicūt ꝙ sufficit ꝙ omis distribuat ꝓ eo qd̄ inuenit. Vnde si inuenit duo ea distribuit tantū. nec tunc plura reqrit. Vnde aristoteles in elēcis. Omē qd̄ quis nouit. discēs vel inueniēs nouit. hic omne ꝓ duobus tantū distribuit. Similiter ꝯuenient dicit. Da mihi omnē denariū quē habes in marsupio. esto ꝙ non habeas nisi vnū denariū in bursa. ⁊ ista opinio magis mihi placet. Itē scias ꝙ omis facit actūm pluralē in es vel in is. vt omēs vel omīs. Itē nota ꝙ m. est de secunda sillaba in omnis.

Omnitenēs. ab omni ⁊ tenens ꝯponit. hic ⁊ hec ⁊ hoc omnitenēs tis. id est. deus qui tenet omīa. Et pōt declinari ꝑ tria genera. hic ⁊ hec ⁊ hoc omnitenens tis. ⁊ hec omnitenentia tie

Omoensis. vide in q̄rta pte in ca. de tropis

Omoeptoton est quoddā scema de quo dictū est ī q̄rta pte in ca. de scemate.

Omoeteletōn vide in q̄rta pte in ca. de scemate.

Omofagia. Omos qd̄ est vnū componit cū fagin. qd̄ est comedere. ⁊ dr̄ hec omofagia gie. vna vl' ſilis ꝯmestio

Omogeneos nea. neum. id est. vnius nature. vide in etherogeneos.

Omonimus. Omos qd̄ est vnū cōponit cū noma. qd̄ est nomē. ⁊ dr̄ omonim⁹. ma. mū. i. equiuoc⁹ ſm dyaleticos scȝ vnū nomē ꝓncipaliter ex diuersis impositōibus plura significās Vnde hec omonima me. i. equiuocatio ſm hug. vel vt vult ꝑs. Omonimū est vnū nomē plura significans. ⁊ hoc in ꝓprijs ⁊ appellatiuis. In proprijs vt pirrhus filius achillis. ⁊ pirrhus rex epirhotaꝝ. In appellatiuis vt nepos fili⁹ filij. ⁊ nepos luxuriosus Itē acies ferri oculoꝝ ⁊ militū

Omopasia exponit in quarta parte in capitulo de coloribus rhetoricis.

Omophosis exponit in quarta parte in capitulo dē coloribus rhetoricis

Omos grece latine dr̄ vnū. Itē omos ꝓpl's vl' os oris

Omousion. Omos qd̄ est vnū cōponit cū vsia. qd̄ est essentia vel substātia. Et dr̄ omousion vel omousios. id est. vnius eiusdē substātie vel assimilatō. Vnde ihesus christus domin⁹ noster dict⁹ est omousios. id est. vnius essentie vel substātie cum patre. Vnde ipē dicit in iohāne. Ego ⁊ pater vnum sumus. Item ſm papiā omousion. id est. similis substantie. quia qualis deus talis imago eius

Omozensis exponitur in quarta parte in capitulo de tropis.

O ante N

On dicit totū vel omne. Vnde ꝯponit ypion. Et hinc etiā deus dict⁹ est on. q̄r sup omia ⁊ in omnib⁹ est. Item on vel onos grece latine dr̄ asin⁹.

Onager. ab on⁹ vel on grece qd est asin⁹ latie ꝛ ager k agrios qd ē ferū vel agreste ꝯponit hic onager gri. pnlt cor. i. siluestris ꝛ fer⁹ asin⁹.
Onero ras. in on⁹ neris. vide.
Onesim⁹ mi. pnlt cor. ꝓprium nomē viri est.
Onesiphor⁹ ꝓpriū nomē viri. ꝛ cor. pnlt.
Onias nie. ꝓpriū nomē viri ꝛ acuit pnlt
Onica herba aromatica ſm pap. vl' sicut dicit in historijs. Onica dicit ostreola pua suaue redolens. magnitudine humani vnguis. vnd ꝛ onica q2 onix grece vnguis latine dr. Ostreola aūt est quidam piscis. Allexand autem neqꝫ ponit talē visum. Vngula dat nobis qd onica signat ꝛ onix
Onicinus ni. mascu. gene. penul. corr. gen⁹ est lapidis vel metalli ſm pap. ꝛ est appositiua constructō cum dicitur lapis onicinus. ꝛ ens onix. Potest declinari etiam mobiliter onicinus. cina. cinū. possessiuuꝫ de onix. ꝛ tūc ꝓducit penultimam.
Oniculus li. penul. cor. idē lapis q ꝛ onix
Onicus in onix vide ꝛ corri. ni
Onix nicis quedā gemma appellat. Sic dicta q2 habeat in se ꝑmixtum candorem in similitudinē vnguis humani. Onicon enim greci vnguem dicunt. vnd hic onicus vel oniculus pro eodem lapide. ꝛ corr. penultimaꝫ genitiui onicis
Onocentaurus. onos quod est asinus ꝯponit cum cētaurus. ꝛ dicit hic onocentaur⁹ ri. asinus mixt⁹ homis natura. i. agrestis. dictus sic qa supior pars sit simil' homini posterior vo asino vt di. Pap.
Onocrocalus vel onocrocalō. dicit ab onus quod est asinus qdam auis quia faciem gerat asini. Nam sic dicitur sculpta facies ꝛ obducta. vel onocrocalos greci latine longum rostrum dicit. ꝛ est auis similis cigno vt dicunt ſm huguitōnem. Et corripit penultimam. vnde in aurora dicitur. Par onocrocalus cigno sonitum dat in vndis
Onoma. id est nomen vltima acuta. vide de hoc etiaꝫ
Onomatopeya. Onoma qd est no- in noma men componit cuꝫ poyo qd est fingo ꝛ dicitur hec onomatopeya peye. id est confirmatō vel cōfictō nomis. vt in nomie fictō. Onomatopeya tn̄ qn̄qꝫ ita large sumitur ꝙ etiam cōp̄hendit vbi ꝯfirmatōnes Et hinc onomatopeyus a. ū. ad onomatopeyam ptinēs. vel platum vel fictum p onomatopeyam ſm hug. Donatus autēꝫ in donato de tropis ita dicit. onomatopeya est nomen fictum a sono vt tinnitus eris. clangorqꝫ tubarū. Beda vo sic dicit. onomatopeya est nomen de sono factuꝫ. vt cimbalū tinniens. clāgor tubarum. Et similit' ꝓprietas animaliū. vt rugit⁹ leonis. balat⁹ ouis. rudit⁹ asinoruꝫ sibilus ſpentum. latrat⁹ canum. ceteroꝝqꝫ voces cōfuse animantiuꝫ que in scripturis sanctis sepe repiunt. vt in iob quarto. Rugitus leonis ꝛ vox leene ꝛ furēs ꝛ frēdens sorbet terrā. De hoc etiam dixi in quarta pt in capitulo de tropis
Onos vel on grece latie dr asin⁹
Onus neris. neu. ge. i. sarcina pond⁹ ꝛ corr. pnlt genitiui. vnde hoc onusculū li. ꝛ onust⁹ sta. stum. i. sarcinat⁹ ꝛ onusto stas. sarcinare. Et componit Deonusto stas id est. valde onustare. vel onus auferre. Et est actiuū cū suis compositis. Itē ab onus dr onerosus sa sum. id est. pōderosus. Et a gtio onerosi addita tas fit h onerositas tatis. Et onero ras. id est. grauare. onustare. sarcinare. Et componit Deonero ras. Exonero ras. id est. valde onerare. vel onus auferre. Et est actiuū cū omnibus suis compositis. Vnde in grecismo dicit. Accusat semp onero sꝫ pōdero pter se. Accusat intellige. i. actiuū est. et accusatiuū casum regit.

O ante P

Opacus. ab ops opis qd est terra dr opacus ca cū. pnlt producta. id est. obscurus vel viriditate condēsus. ꝙ autem dicit opacus quasi optus celo. ethimologia est. ꝛ cōparat opacus cior simus Vnde opace cius sime aduerbium. ꝛ hec opacitas tatis. ꝛ opaco cas. id est. obscurare ꝯdēsare. ꝛ est actiū cū suis ꝯpositis
Opalia sunt opis dee festa. que ꝛ fautia dicit. q2 fauet frugibus. ꝛ faria etiā vocat. q2 tūc puer fari ꝑmum ꝛ loqui incipit cū eā attingit. ꝛ dr ab opis dea.
Opella ab opa dicit hec opella le. dimi. pua opera. vel domuncula vbi opes vendūtur vel vbi officia agūtur in foro.
Opera re in opus vide.
Operculū in opio ris est.
Operepcium. Opa re. componit cū p̄cium. ꝛ dicit hoc operepcium cij. id est vtilitas. vel necessitas ſm hug. vl' ſm papiam. Operepcium est necessarium. vtile. vel magne opere
Operculū li. in opio ris vide
Operimen minis generis neutri. id est. tegimē. ab operio ris ris dicit. ꝛ ꝓdu. ri
Operio ris opui optū. opire. id est. tegere. vnde optus opta tum. ꝛ hoc opimen minis. tegumen. vnde hoc operimentū ti. ꝛ hoc optorium rij. ꝛ hoc opiculū li. vnde numeri. xix. vas sine opericulo immūdū erit. vel sine operculo ſm aliam lrām. quia dicit hoc opculum li. p sincopam. Opio componit. Coopio. Qd vlterius componitur. Discoopio. Itē ex ob et pario componit opior operiris. optus sum deponētale. id est. expectare. ꝛ ꝓducit pmam. Sed opior passiuū ꝑmā corripit ſm hug. Et vt pbat pscianus opior deponētale componit ex ob ꝛ pario quod patet p eius pncipiū optus. vt dixi in operior ris Et vt dicit maister bene. Operior quādo est passiuum corripit o. ante p. vnde ouidi⁹. Stātibus extat aqs operitur ab equore moto. Idē facit eius actiuū qd cōponit ex ob et pario. subtracta b. Deponēs aūt ꝓdu. o Vnde horaciu. Nec tardū operior nec p̄cedentib⁹ insto Idē contingit in suo pncipio vt operiēs. vnde prudentius. operiēs ꝓprijs moritura virib⁹ iram. Propter hoc dicunt multi ꝙ deponēs geminat p. vt sit ibi positō quod mihi nō videt. Sed ꝓducit tantū ad differentiā passiui vel potius necessitate metri. quia sine dubio naturalit' breuiatur tam in passiuo q̄ꝫ in deponēti. Cōsueuit autē b. mutari in p. sequēte p. vt oppeio. sꝫ in opio ꝛ opior ab ijcitur. sicut in apio dixi.
Operor. ab opus vel opera dicit operor aris. id est. operando facere. auxiliari. inuigilari. Et componit. cooperor cooperaris. i. coauxiliari. cū alio opari.

Operosus sa sum. dr ab opa. ꝛ est opꝯsus laboriosus. intētus studiosus. vel dicit operosus ab ope. id est. vtil'. vel opibus plenus
Opes. ab ops opis qd est terra deriuat hec opes opis ꝛ pluraliter hee opes opū. sꝫ ntūs singularis deficit ſm vsum. Et est nomē diuersiclinū. id est. aliud signat i singulari ꝛ aliud in plurali. Opis opi opē ope. id est auxilium. tutela. studiū. nisus. sꝫ opes i plurali. id est. diuitie. Inuenit tamē quādoqꝫ in singulari p diuitijs. ꝛ in plurali p auxilio. ꝛ hinc hec opes opis quedā dea que putabat opibus pesse. ꝛ corripit o. vnde versus. Querit paup opeꝫ querit auarus opes. Et scias ꝙ ops p terra. habet nominatiuū in vsu. ꝛ iterposita i. facit gtūm opis ꝛ est pmitiuū. Et dicit ops terra. eo ꝙ opē ferat frugibus que alio nomine dicit cibele. Et vt dixi in ops antiqtus dicebat hic ꝛ hec ꝛ hoc ops opis. i. diues fecūdus opulētus. Et inde pōt ꝯponi inops. i. paup.
Opico ab ops opis quod est terra dicit opico cas. id ē corrodere. ꝛ diminuere q2 omnia terra corrodit ꝛ diminuit. vnde opicus ca cum. id est. corrodēs. vnde iuuenalis ait. Et diuina opici rodeāt carmina mures. Et hinc opici dicūtur balbucientes ꝛ verba quodāmodo diminuentes. opicus etiā dicit quicunqꝫ alterius lingue genus corrumpit.
Opifer ra rū. id est. opem ferens ab opis ꝛ fero fers cōponitur. ꝛ corripit penult.
Opifex cis penul. cor. ꝯmunis generis. id est. opē faciens vel ferēs. ab opis ꝛ facio cis vel fero fers componit Item opifex cis. id est. artifex pitus scꝫ opus faciens ab opus ꝛ facio cis componit.
Opilio ab oue dicit hic opilio onis. quasi ouilio scꝫ custos vl' pastor ouium. ꝛ est idē qd ouilio. ꝛ ꝓducit o. vnde virgilius in bucol'. Venit ꝛ opilio tardi venere bubulci. Alexāder vero sic dicit. Dux est opilio cui nomē ouile ministrat
Opimatissimus. ab opimo mas deriuat opimatus ta tum. ꝛ ꝯpatur opimat⁹ tior sim⁹ Et sic legūt quidā iudicum ij. ciuitatē opimatissimā. i. opulētissimā. Quidā tn̄ ibi dicūt opinatissimā. i. famosissimā.
Opimat⁹ ta tū. in opimatissim⁹ est.
Opimo mas in opim⁹ est
Opimus ab ope dicit opimus ma mū. id est. opulētus vel abundās. vnde opimo mas maui mare. id est. fecūdare opulētare. ꝛ ꝓdu. pnl'. Horati⁹ in epi. Inuidus alterius marcescit reb⁹ opimis.
Opinatissim⁹ ma mū. in opinat⁹ est
Opinatus ta tum. id est. opinione pceptus vl' manifestus. Et ꝯpat. opinatus tior sim⁹ vnde opinate ti⁹ sime aduer. ꝛ dr ab opinione nomē opinat⁹. vnde ſm aliaꝫ literam iudi. ij. Ciuitatē opinatissimā. id est famosissimaꝫ vel manifestissimā.
Opinax ab opinione dr hic ꝛ hec ꝛ hoc opinax cis. id est. frequent opinat⁹ vel manifest⁹. sicut dicim⁹ leccatorem opinacē esse. i. manifestū omnib⁹.
Opinio. ab opinor naris dr hec opinio onis. putamē. vel suspicio vel fama. ꝛ ꝓprie dicit dubia. Et est opinio quedam extranea positō vt vult aristoteles in secundo topicoꝝ. Papias vo di. opinio rumor. fama nomē. aura popularis. Hic nota ꝙ sicut di. bernhardus in. v. de ꝯsideratōe. Intellectus ratōni innitit. fides autoritati. opinio sola veri similitudine se tuet. Habēt illa duo certam vitatem. sed fides clausam. inuolutam. Intelligentia nudam ꝛ manifestam. Ceterū opinio certi nihil habens veꝝ p veri similia q̄rit potius q̄ꝫ app̄hendit. omīo in his cauēda est ꝯfusio ne aut incertū opinionis fides figat. aut quod firmū fixumqꝫ fidei est. opinio reuocet ad questionem. Et hoc sciendū ꝙ opinio si habꝫ assertōnem temeraria est. fides si habet hesitatōeꝫ infirma est. Item intellect⁹ si signata fidei temptet irrumpe reputatur effractor ꝛ scrutator maiestatis. Multi suāopinionem intellectū putauerūt ꝛ errauerūt. Et qdem opinio potest putari intellectus. intellectus vo putari opinio. non potest. vnde hoc accidit pfecto. q2 hec falli ꝛ fallere potest. ille nō pōt. Aut si potuit falli. intellectus nō fuit sed opinio. Verus nēpe intellectus certā habꝫ nonmō tātum veritatem sed etiam noticiam vitatis Possum⁹ singula hec ita diffinire. Fides est voluntaria quedaꝫ et certa p̄libatō necdum ꝑpalate veritatis. Intellectus est rei cuiuscunqꝫ inuisibilis certa ꝛ manifesta noticia. opinio est quasi p vero habere aliquid qd falsuꝫ eē nescias Ergo vt dixi fides ambiguuꝫ nō habet. aut si habꝫ fides nō est sed opinio. quo distat ab intellectu. nem pe ꝙ etsi nō habet incertū nō magis q̄ꝫ intellectus. habꝫ tn̄ inuolutum quod nō habet intellectus. deniqꝫ qd intellexisti nō est de eo quod vltra queras. aut si est nō intellexisti. Nil aut maluimus scire q̄ꝫ que fide iam scimus nil superit ad beatitudineꝫ. cum que iam certa sunt nobis erūt eque ꝛ nuda. Vide in fides. Et scias ꝙ certitudo est declinatō intellect⁹ ad vnū
Opinor naris. natus sum. opinari. i. putare. existimare. vnde hic opinator toris. Et opinatori⁹ ria. riū. Et hic ꝛ hec opinabilis ꝛ hoc le. Et hinc opinabiliter aduerbi. ꝛ hec opinabilitas tatis Et componit hic ꝛ hec inopinabilis ꝛ hoc le. ꝛ hinc inopinabiliter aduer. ꝛ hec inopinabilitas tatis. Item ab opinor hic ꝛ hec ꝛ hoc opinās nātis. ꝛ ꝓducit pi. Vnde qdam. Absit opinari prauos peccata lucrari. Et in aurora. Vndiqꝫ attineat ad ius herodis opinans.
Opinosus. ab opinio dr opinosus sa. sum. i. opinione plenus. pceptus vel pcipiēs.
Opiparus. Ab opipo pas deriuat opiparus ra. rum id est elegās vel abundās. vel ꝯponit ab ope ꝛ paro as Et inde opipare aduerbiū. i. eleganter vel abundant. Et corripit pa
Opipo ab ope dr opipo as aui. are. id est nobilitare vl' renouare. vel recomponere. aut post planctum in cōuiuio gaudere
Opis huius opis. vide in opes
Opiter huius opitris. vl' teris. i. iupiter quasi opis pater. i. auxilij vel illius dee. s. terre. vel opum pater. et tunc componit ab opis ꝛ pater. vel opiter dr quasi obit. id est puer q natus est post obitum patris. Idem ꝛ p⁹ humus vel dicit opiter puer cui auo viuo pater est mortu⁹ anteqꝫ ille puer nasceret. Et dicit opiter quasi obpater. qa auus in loco est patris.

Opitulor. Opis componitur cum tulo lis. quod dicebāt antiqui. ⁊ dicitur opitulor laris. id est auxiliari. opem ferre. Unde opitulanter. id est auxilianter aduerbiū. ⁊ opitulatim. idem. ⁊ hoc opitulamen minis. ⁊ hec opitulantia tie. ⁊ hic opitulatus tus tui. ⁊ hec opitulatō onis. id est auxilium. sustentatō Unde apostolus ad chorinth. in pma epistola capitu. xij. Opitulatōnes gubernatōes posuit deus in ecclesia. ⁊ cor. penul. opitulor. sicut tulo. vel tuli primam

Opobalsamū. Balsamū componitur cū opos quod est incisio vel cauerna vel cortex. ⁊ dicitur hoc opobalsamuz. mi. id ē. incisio vel cauerna vel cortex balsami vel liquor manans de concisione corticis balsami per cauernas. nas Cortex vero illi⁹ ligni pcussus virgulis ferreis p cauernas eximij odoris distillat guttas.

Oporteo. Opis componitur cuz porto tas. ⁊ dicitur oporteo tes tui tere. id est. conuenire. vel oportunū esse. ⁊ dicitur oportere quasi opē portare. sed modo nō est in vsu nisi impsonale ab eo deriuatuz scz oportet. ⁊ inde oportunus na nū. id est conueniēs. vtilis. necessarius. Et cōparatur. Unde oportune nius. sime. aduerbium. ⁊ hec oportunitas tatis ſm hug. ⁊ pducit pmam oportunus licet oportet eam corripiat. vnde in doctrina rudiū dicitur. Oportuna sibi semp prudentia gliscit. Sed dicunt qdam q oportunus geminat p. vt pma sit longa. sz credo q pma naturaliter sit longa. licz in oportet pmitiuo pma sit breuis. ⁊ istius opinionis fuit maister bene. vnde dicit Quidā dicunt de hoc nomine oportunus q geminet p. vt sit ibi positō. sz hoc mihi nō placet. imo est litera pma naturaliter longa cū in suo vbo oportet sit naturaliter breuis.

Opos dicitur incisio vel cauerna vel cortex. Item opos id est. visio.

Oppando dis di. ex ob ⁊ pādo dis vide in pādo dis

Oppedo dis in pedo dis vide.

Oppello lis oppuli sum. oppellere id est. vndiqz vel cōtra pellere. ex ob ⁊ pello lis. cōponitur.

Oppeto tis in peto tis vide.

Oppidanus ab oppidū dicitur oppidan⁹ na num. i. castellanus. in oppido manēs. ⁊ pdu. da

Oppido aduer. i. valde ⁊ dr ab oppidū.

Oppidulū li dimi. puū oppidū.

Oppidū Opis componitur cum do das ⁊ dicitur hoc oppidum di. Oppidū dicitur quelibet ciuitas pter romā. ⁊ oppidum dr castr̄ et pprie magnū castr̄ Et dicitur oppidum quasi dans opē vel opes. ab ope danda. vel ab opibus ibi reponēdis. quia munitū sit ↄtra hostes. Uel dicitur oppidū p duo p. ab oppositōe muror̄ ita vult hug. et sic videtur velle q oppidū scribi debeat p vnū p. si componatur ab opis vel opes. Si aūt descendat ab oppono nis scribi debeat p duo p. Tamen scias q opis vel opes corripit pmam. sed oppidū pducit pmā. Unde lucanus i qrto. Eruerēt nulli vallarēt oppida muri. vn̄ videtur aliqbus q oppidū semp scribatur p geminū p.

Oppignero ras componitur ex ob ⁊ pignero ras vide in pignero pigneras

Oppilo. os componitur cum pilo las quod est in pila tūdere. ⁊ dicitur oppilo penultima pducta. id est. os obturare. obstruere. occludere. obtundere. ⁊ pprie os q̄i pilare os. vnde ppheta. Os iniquitas oppilabit os suuz. Sz ponit simpliciter p obturare ſm hug. Papias narrās opinionē aliquor̄ dicit q obpilo ⁊ obpono scribuntur p b. Sed postea dicit q scribi debeant p p. vnde di. Oppeto oppilat opprobrium oppono p p. ⁊ postea subdit. hec tamen p b. melius habēt qz p p vn̄ p geminū p. scribi debēt ſm eu. ⁊ videtur ſm cuz. q ↄponatur ex ob ⁊ pilo. ⁊ mutatur ſm regulas psciani b. in p.

Oppleo ex ob ⁊ pleo ples qd non est in vsu. cōponitur oppleo ples. oppleui. oppletū. i. implere vel obturare. Tren. Mulier lacrimis opplet os

Oppono. ex ob ⁊ pono nis. cōponitur oppono nis opposui. oppositum. id est interponere. obijcere. vnd̄ oppositus ta. tum. ⁊ a genitiuo oppositi addita o. fit oppositio oppositōnis

Oppressum iri. Job. xxi. ⁊ putabis te tenebras nō visurum ⁊ impetu aquarū inundantiuz nō oppressum iri id est q nō opprimereris. vel q non opprimendus esses impetu aquarum inundātium. Et nota quādo iste infinitiuus iri ponitur in suppletōne verbi impsonalis requirit ante se ablatiuum cum ppositōne a. vel ab. vt verum est a me amatū iri. id est verum est q ego amabo. Sz si ponatur in suppletōe vbi personalis requirit accusatiuuz ante se. vt verum est me amatum iri. id est verum est q ego amabor

Opprobrium. Probrium cōponitur cū ob ⁊ dicitur hoc opprobrium brij. p geminuz p. qr mutatur b. in p. ſm regulas psciani. ⁊ hoc etiam vult Pap. ⁊ dr opprobrium in tupium dedecus derisio. vnde hoc opprobriolum oli. dimi. ⁊ opprobriosus sa. sum ⁊ cōpatur. vnde opprobriose opprobriosius. opprobriosissime. aduerbium. ⁊ hec opprobriositas tatis

Oppugno gnas. vide in pugno gnas.

Oppuli listi. est pteritū de oppello lis

Ops opis. vide in opes

Optatius tia. tiū. vide in optatiu⁹.

Optatiu⁹ ab optat⁹ ta. tum. dr optati⁹. tia. tium. ⁊ iterposita u. cōsonante frequēti⁹ dicitur optatiuus ua uuz. id est desideratiu⁹. vnde hic optatiuus ui. quidam modus vbi. qr designat optatōnem. Et scias q optatiuus modus habet omia tempa sed cōiuncta sicut infinitiu⁹ scz psens ⁊ pteritum impfectū cōiuncta. pteritū pfectuz et plusquamperfectum. cōiūcta futur̄ hz diuisim.

Optato. Ab optat⁹ dr optate aduer. p q̄ inueni optato. i. desideranter vel eleganter aduer. Est etiā optato modi impatiui de opto tas

Optimas ab optim⁹ dr hic ⁊ hec optimas optimatis. omnis ge. Et sunt optimates optimi ⁊ maiores ⁊ honorabiliores in pplo. Et etiam milites electi dicuntur optimates. ⁊ producit ma. Et ab optimas dicitur optimati id est optime honorabiliter. et acuitur in fine optimas

Optio ab opto tas dicitur hec optatō onis. ⁊ p sincopaz dicitur hec optio optionis. id est desiderium vel electio. Et optiones etiam dicti sunt quidam milites. quia sunt electi.

Opto tas taui. optare. i. desiderare et eligere. vnde hec optatō onis id est desiderium vel electō ⁊ optatus ta tū

pticipium. ⁊ nomen. ⁊ ſm qd est nomē compatur. opto cōponitur Adopto tas. Coopto ptas. i. simul optare Exopto tas. i. valde opto Peropto tas. id est. pfecte optare. Opto optas ⁊ eius composita omnia sunt actiua. et scribuntur p pt.

Opulētus. Opis cōponi. cum lentos quod est plenū ⁊ dicitur opulent⁹ ta. tum. Et hic ⁊ hec ⁊ hoc opulens tis. in eodem sensu. i. diues vel opib⁹ abundās. ⁊ plen⁹. Et vtrunqz compatur opulentor tissim⁹. vnde opulenter vel opulente tius. opulentissime aduerbium. ⁊ hec opulentia opulentie. ⁊ opulento tas. id est diuitem facere. vel fecundare

Opus Ab ops opis. quod est terra dicitur hoc opus operis. vnde hoc opusculum li. dimi. Et operarius ria rium. ad opus ptinens. vel qui facit opus. Et hic operarius rij. p eodem. Et oposus sa. sum. id est vtilis vel operibus plenus. Et hec opa ope. in rebus agendis sedulitas. vel studium intentō vel labor vel auxiliū. Sz opus est id quod fit. Opatio ipa rei actō. vide in ocium.

Hic potest queri an opa extra caritatem facta sint alicuius boni meritoria. Ad hoc dici potest q meritum dicitur pprie actō qua efficitur vt ei q̄ agit sit iustuz aliquid dari. Sed iusticia dicitur dupliciter. Uno modo pprie. q̄ scz respicit debitum ex parte recipientis. Alio modo q̄i similitudinarie que respicit debitum ex pte dantis. Aliquid enim decet dantem dare qd tamen nō habet recipiens debitum recipiendi. Et sic iusticia dicitur decentia diuine bonitatis. Sicut anshelmus dicit q de⁹ iustus est cum peccatorib⁹ parcit. Et ſm hoc etiam merituz dupliciter dicitur. vno modo actō p quam efficitur vt ipe agēs habeat meritum recipiendi. ⁊ hoc vocatur meritum condigni. Alio modo p quam efficitur vt sit debitum dādi in dante ſm decentiam ipius. ⁊ ideo hoc meritum dicitur meritum cōgrui. Cum autem in omnib⁹ que gratis dātur pma ratō dandi sit amor. impossibile est q aliqs sibi tale debitum faciat. qui amicicia caret. Et ideo cum omnia bōa tempalia ⁊ eterna ex diuina liberalitate nobis donentur. nullus acquirere potest debitum recipiendi aliquod istorum nisi p caritatem. ⁊ ideo opera extra caritatem facta non sunt meritoria ee cōdigna neqz eterni neqz tempalis alicuius boni apud deum. Sed quia diuinam bonitatem decet vt vbicunqz dispositōem inuenit pfectōnem adijciat. Ideo ex merito congrui dicitur aliqs mereri aliquod bonum. p opera extra caritatem facta. Et ſm hoc opa extra caritatez facta ad triplex bonum valent. s. ad tempalium consecutōnem. ad dispositōnem. ad gratiam. ⁊ ad assuetudinem bonorum. ⁊ hoc attendens Basilius dicit in hexameron omelia tercia. Pars modica temporis fenerata deo non solum ipsa non deperit. sed cum magnis ab eo 'rependitur incremētis. Ualent etiam ſm augustinū ad tolerabilius extremi iudicij supplicium sentiēdum Sed hoc indiget expositōne. Et ideo nota q diminutō pene infernalis potest intelligi dupliciter. vno modo ita q quis liberetur a pena quam iam meruit. ⁊ sic tunc nullus liberatur a pena nisi sit absolutus a culpa. qr effectus non diminuuntur nec tollunt nisi diminuta vel ablata causa. Infernalis autem pene causa culpa est. vnde opa extra caritatez facta. quia neqz culpam tollere nec diminuere possunt. penam inferni mitigare non possunt Alio modo ita q meritum pene impediatur. ⁊ sic huiusmodi opa diminuunt penam inferni. Primo quia homo reatuz omissionis euadit qui huiusmodi opa pficit Secundo quia huiusmodi opa aliquo modo ad bonū disponunt. vt homo ex minori ↄtemptu etiā peccata faciat. vel etiā a multis peccatis p huiusmodi opa retrahatur. Sed diminutōem vel dilatōnem tempalis pene merentur huiusmodi opera eodē modo sicut ⁊ bonor̄ tempalū consecutōem Quidam dicūt q diminuitur pena q̄ntum ad vmem ↄscientie licet non q̄ntum ad ignē Sed hoc nō videtur ver̄. quia sicut pena ignis adeq̄tur culpe. ita ⁊ pena remorsionis cōscientie. vnde similis ratō est de vtroqz. Sic ergo sane intelligas vt declaratū est illud quod dicit augustinus in libro de patientia. Si qs inquit non habens caritatez que ptinet ad vnitatē spūs ⁊ vinculū pacis. quo ecclesia connectitur in aliquo scismate constitutus ne christum neget patitur tribulatōnes. famem. psecutōnem. vel flamā. vel bestias. vel ipam crucē. timore gehenne. nullo modo culpanda sunt ista. imo ⁊ p hec laudanda est patientia. Non eni dicere possumus melius ei fuisse vt christū negando nihil eor̄ pateretur que passus est confitendo. sed estimandū est fortasse tolerabilius ei futur̄ iudicium q̄z si xpm negando nihil eor̄ pateretur vnde illud quod ait apostolus ad corinth. Si tradidero corp⁹ meum ita vt ardeā. caritatē autē non habeā nihil mihi prodest. Intelligatur ad regnū obtinendū non ad extremi iudicij tolerabilius suppliciū subeundū. vt expositum est. Et scias q vt dicit philosophus in quarto ethic. Habitus opatōnibus determinatur. Idē in eodē. Unusquisqz qualis est ⁊ talia dicit ⁊ opatur ⁊ viuit sic. si nō alicui⁹ grā operetur. vide in vita

O ante R

Ora ore sine aspiratōne est regionū vel finium vel vestium. Quādo etiā est pluralis numeri de os oris. non aspiratur. sed quādo signat tempus aspiratur. vide in hora. hore. in h. litera

Oraculum. ab os oris dicitur hoc oraculum li. id est diuinum responsum. qr ore petitur. ⁊ ore datur ⁊ oraculum est locus vbi datur respōsum. ⁊ sic accipitur oraculū ſm huguitōz Papias etiā dicit. Oraculuz celeste respōsum vel ipm delubr̄. Et dicitur ſm quosdā ab oro oras. Unde in historijs dicitur. Respōsum diuinū oraculū dicitur. qr oratib⁹ datur. vide etiā in somniū ⁊ in ppiciatoriū

Orarium. ab ora p extremitate vestiū deriuatur hoc orarium rij. scz limbus qui apponitur ore. id est. margini. et extremitati alicuius vestimēti causa ornatus. Itē orariū potest dici ab os oris. Et tunc orarium. id ē peplū. s. insula illa q̄ inuoluit ⁊ opit ora. i. vult⁹

Oratō. ab oro oras dicitur hec oratō onis. ⁊ dr oratō quasi oris ratō. ⁊ est ethimologia. Et est quintuplex oratio. Est eni oratō copulata ⁊ ligata in metris. absoluta in prosa. allocutiua in epistolis. disputatiua in dyalogis. relatiua in historijs Itē oratōnum alia pfecta alia impfecta. Oratō pfecta est illa que pfectum sensum generat in animo auditoris. vt homo currit. Impfecta est illa que impfectum sensum generat in aīmo auditoris. vt homo

albus. Uel oratō pfecta est ordinatō dictōnum aptissi me ordinatarum. Uel oratō pfecta est ordinatō dictio num congruam pfectamqȝ sententiam demonstrans. Species pfecte oratōnis sunt qnqȝ. scilicet indicatia. vt ego lego. qꝛ fit p verbum indicatiuuȝ indicatiue positū. Impatiua vt lege libros. fac ignem. Optatiua siue dep catiua vt vtinam essem bonus. vel miserere mei deus. Dubitatiua siue interrogatiua. vt quis currit. Uocati ua vt o petre. Et vt dicit boetius. Oratō vocatiua est p fecta. ꝛ hoc verum est ex parte loquētis. qꝛ sufficit ad di rigendum sermonem. vt o petre. Impfecta tamen est ex parte audientis. qa absqȝ nomine ꝛ verbo nulla est per fecta oratō. Ille enim q audit non quiescit nisi audito v bo vt o theobalde veni huc. Et nota ꝙ cum dicitur ego lego virgilium Hec est vna oratō. ꝛ vna ꝯstructō ꝛ vna locutō. Oratō est indicatiua. constructō transitiua. lo cutō de p̄senti ꝛ affirmatiua. Et sic de oratōne possum loqui fm grāmaticum. Scdm vero theologum. Oratō est petitō decentium a deo vt vult damasce. Et scias ꝙ attentō in oratōne manere debet fm virtutem. sed non requirit ꝙ semp maneat p actus essentiam. Manet au tem fm virtutem quādo aliquis ad oratōnem accedit cum intentōne aliquid impetrādi. vel deo debitum ob sequium reddendi. etiam si in psecutōne oratōnis mens ad alia rapiat. nisi tanta fiat euagatō ꝙ omnino depiat vis p̄me intentōnis. ꝛ ideo oportet ꝙ homo frequenter cor reuocet ad seipm. Et ꝙ dicit gregorius. Illam oratō nem deus non audit cui ille q orat non intendit. intelli gendum est quando attentō nullo modo oratōni ꝯiun gitur. Et scias ꝙ quattuor condicōnes exiguntur si oratio exaudiri debet. s. ꝙ sit pia. p se ꝛ ad salutem perti nens ꝛ pseuerans. Iste tamen ꝯdicōnes non hoc modo reqruntur ad efficaciam impetrandi. quasi nihil impe tretur si aliqua desit. quia quādoqȝ aliquis p alio orās exauditur. sed quia his positis semper oratō efficaciam habet impetrandi Et nota ꝙ cristus inquantum ho mo orat p nobis sed ideo non dicim. Christe ora p no bis. qꝛ cristus supponit suppositum eternum. cuius non est orare sed adiuuare. Et ido dicimus. Criste audi nos vel miserere nobis. ꝛ in hoc etiam vitamus heresim ar rij ꝛ nestorij. Nam oratō est actus qdam. Quidā actus autem sunt particularium suppositorum. ꝛ ido si dicere mus christe ora pro nobis. nisi aliquid adderetur vide remur hoc ad christi psonam referre. ꝛ ita videretur eē cōsonum errori nestorij q distinxit in christo personam filij hominis a psona filij dei. vel errore arrij. q posuit p sonam filij minorem patre. Unde ad hos errores vitā dos ecclesia nō dicit. xp̄e ora pro nobis. sed xp̄e audi nos vel miserere nobis. Hic potest queri. An sancti ora tōnes nostras agnoscant. Ad hoc dico ꝙ vnusquisqȝ beatus tantum in essentia diuina videt quantum perfe ctio beatitudinis requirit Hoc autem ad pfectōneȝ bea titudinis requirit vt homo habeat quicquid velit. nec aliquid inordinatum velit. Hoc autem recta volunta te qlibet vult vt ea que ad ipsuȝ ptinent cognoscat. Un de cum nulla rectitudo sanctis desit. volunt cognoscere ea q ad ipos ptinent. vnde oportet ꝙ illa in vbo cogno scant. hoc autem ad eorum gloriam ptinet ꝙ auxilium indigētibus p̄beant ad salutem. Sic enim dei coopato res efficiunt quo nihil diuinius est. vt dicit dyonisius tercio capitulo celestis gerarchie. Unde patet ꝙ sancti cognitōnes habēt eorum que ad hoc requirunt. Et sic manifestum est ꝙ in verbo cognoscant vota. ꝛ oratōes. ꝛ deuotōnes hominū qui ad eoꝝ auxilium confugiūt. Et si dicas Deus solus inspector est cordiū. sed oratō p cipue in corde consistit. ergo solius dei est oratōnes co gnoscere. nō ergo sancti oratōnes nostras recognoscūt. Respondeo. Cogitatōnes cordiū solus deus p seipsum nouit. sed tamē alij cognoscere possunt quantuȝ eis re uelat. vel p visionem verbi. vel aliquo alio modo. Item animaduerte ꝙ qȝuis supiores sancti sint deo acceptio res qȝ inferiores. vtile tamen est minores sanctos inter dum orare. Et hoc propter quinqȝ ratōnes. Primo ex hoc ꝙ aliquis habet maiorē deuotōnem ad sanctuȝ mi norem qȝ ad sanctū maiorē. Ex deuotōne autē maxime dependet oratōnis effectus. Secūdo propter fastidiuȝ tollendū. quia assiduitas vnius rei fastidiū parit. Per hoc autē ꝙ diuersos sanctos oram quasi in singulis no uus feruor deuotōnis excitat Tercio quia quibusdam sanctis datū est in aliquibus spēalibus causis pcipue patrocinari. sicut sancto anthonio ad ignem infernalē. Quarto vt omnib honor debitus exhibeat a nobis. Quinto ꝙ plurū oratōnibus quādoqȝ impetrat quod vnius oratōne nō impetraret Sed querit gregorius in. xxiij. moraliū. An sancti orēt pro damnatis. cū domi nus p̄cipiat in euāgelio. Orate p psequētibus et ca lumniantib vos. Et respondet gregori. Orant pro in imicis suis sancti eo tpe quo possunt ad fructuosam pe nitētiam eoꝝ corda conuertere atqȝ ipa cōuersione sal uare. Quid eni aliud p inimicis orandū est nisi quod ait apostolus. Ut det illis de penitētiam ad cognoscē dum vitatē. ꝛ vt resipiscant a dyaboli laqueis a quo ca ptiui tenent ad ipius voluntateȝ. ꝛ quomodo pro illis tunc orandū est vl orabit. quia iam nullatenus possunt ad iusticie opa ab iniquitate cōmutari. Eadē ita causa est. cur nō orēt tunc pro hominib eterno igne ꝯdēnatis que nunc etiā causa est vt nō orēt pro dyabolo angelis qȝ eius eterno supplicio deputatis. que nunc etiā causa est vt non orent sancti homīes pro hominib infidelib impijsqȝ defunctis. q de eis vtiqȝ quos eterno deputa tos supplicio iam nouerūt. ante illum iudicis iusti ꝯspe ctum oratōnis sue meritū cassari refugiunt. Sic quippe eoꝝ mentes p hoc ꝙ iudici iustissimo inherēt. ius distri ctōnis absorbet. vt omnino eis nō libeat quicquid ab il lius eterne glorie sublimitate discordat Oratō dnīca scȝ pater noster. in petio est. Itē quare debemus ad orientē orare dicemus in tabernaculū Item quomo do conscientia vni sancti conspicabilis est alteri. dicaȝ in vitꝫ. Itē vide in caritas. Itē de cognitōne mortu orum bonoꝝ ꝛ maloꝝ dixi in defunctus. Itē vide i san ctus. Itē de vtilitate orōis dixi in iacob

Oratiuncula le. di. pua oratō.

Orator ab oro ras dr hic orator toris. i. actor. defensor. patronus. causidic. aduocat fm pap.

Oratoriū ab oratōne dicit oratorius ria riū. ꝛ hoc ora torium rij. scȝ locus orandi. tantū oratōni consecratus in quo sicut dicit augustin in speculo clericoꝝ Nemo aliquid agere debet nisi tantū id ad qd factū est. vnde ꝛ nomen accepit.

Orbis. a rota dicit hic orbis hui orbis. id est. rotundi tas circuli. ꝛ etiā cuiuslibet rei. quia quasi rota est. Un de ꝛ orbis dicit mundus ppter rotunditatē. vnde hic or biculus li. diminutiu. ꝛ orbiculus etiā dicit quelibȝ bre uis rotella. ꝛ componit orbis cum terre vel terraꝝ ꝛ di citur hic orbisterre vel orbis terrarū masculini generis. quod dinoscit ex sui pncipio. sicut quisqȝ. qꝛ scȝ est mas. generis. vt quis.

Orbita ab orbis dicit hec orbita. te. pnl. correpta. id est vestigiū carri vel rote. ab orbe ꝛ rota dicta. scȝ act quo pecus agi solet. Et dicit orbita quasi orbis iter vel via. ꝛ est ethimologia.

Orbiuuei componit ab integris diuersoꝝ generū et numeroꝝ. ꝛ videt mirabilis compositō Et declinat. or biuuei. Gtō orbijueioꝝ. Dtō orbioueis ꝛc. Ciuitas eni est que vocat orbium. ꝛ vocat veij. sed correpto nomine nunc dicit orbeuetus. ꝛ inde ppꝛe dicebant ciues orbi ci siue vientani vel coniunctim orbituetani qui nūc di cuntur orbeuetani.

Orbo bas. baui. bare. id est. viduare. priuare. ꝛ proprie filijs quasi orbum facere. vnde orbus ba bum. id est. pri uatus. cecus. Sed orbus qui filios amisit quasi a missis oculis. Sed cecus qui oculos pdidit. sed sepe ponitur orbus pro cecus Et compat. vnde orbe bius bissime ad uerbium. ꝛ hec orbitas tatis. id est. amissio oculoruȝ. vel etiam filioꝝ. Itē orbus dicit sine parētibus. fm huguit. Quidam tamē talē assignant differentiā inter cecum et orbum ꝛ orbatū. Unde grecismus dicit. Cec inutiliter gerit instrumēta vidēdi. Lumīe puatus violenter dicit orbus. Dicit orbat cecat vel viduat.

Orca ab orce quod est recipe dicit hec orca orce. Et hic vrceus vrcei quasi orceus pro eodem vase Unde hic or ceolus li. diminutiu.

Orcas ab orce qd est recipere dicit hec orcas orcadis. quoddā genus oliuaꝝ. quia multū liquoris pcipiūt vel orce etiam dicit grece rotundū. Item orci apud grecos. dicunt testiculi ppter rotunditatē. Et inde quedā oliue dicunt orcades quasi testiculares. qꝛ in modū testiculo rum crescūt. ꝛ cor. pnl. orcades

Orce. grece latine dicit recipere. vel orce grece dicit eti am rotundū latine.

Orcestra. ab orce quod est recipe dr hec orcestra stre. i. pulpitum vel cathedra nobiliū. quia eos sepatim a po pulo recipiebat Et orcestra dicebat locus sepatus in ce na vbi nobiles sedebant. Unde ꝛ sepe ponit pro nobili bus. Unde iuuenalis Quos reportandis posita est or cestra cathedris

Orcula le. dimi. pua orca. ꝛ cor. cu.

Orcus ab orce qd est recipe dicit hic orcus ci. id ē. infer nus. quia semp paratus est recipe. vel quia multa reci piat. Unde horati in epi. Quid vici prosunt aut orcea si menti orcus. Grādia cū puis nō exorabilis auro. vl or cus dr quasi vrgus. ab vrgēdo qꝛ vrgeat Itē orci dicunt testiculi. vt dixi in orcas.

Ordeaceus cea. ceū. in ordeiceus est

Ordeiceus: ab ordeum dei. dicit ordeiceus cea. ceum. vel ordeaceus cea. ceum. quod fit de ordeo vel est. Et po test formari a plurali ordea addita ceus. Quedam eniȝ nomina desinētia in ceus formant a singulari. vt a mal ua maluaceus. qdam a plurali vt ab ordea ordeaceus.

Ordeolum ab ordeum dicit hoc ordeolum li. paruum ordeum. penul. cor. ꝛ hic ordeol li. di. puissima collectō in pilis palpebraꝝ in medio lata ordei granum similās vnde ꝛ dicitur

Ordeum dei. fm rabanum dicit ab areo ares eo ꝙ citi us alijs frugibus arescit. vel ordeum dicit ab ordine eo ꝙ eius spice ordinem habēt. Et est ordeum frigidum et humidum

Ordino ab ordo dinis dicit ordino dinas. dinaui. na re. id est struere componere. disponere. vnde ordinatus ta tum. ꝛ compatur. vnd ordinate dinatius. dinatissime. aduerbium. Et componit Inordinatus ta. tum. qd simi liter compatur. Ordino actiuum est cum omnibus suis compositis. ꝛ cor. di

Ordior diris. orditus vel orsus sum. id est ponere telā ꝛ quia cum qs orditur telam tunc eaȝ incipit. ideo ordi ri ponit p incipe. Et quia q loquit ponit verbuȝ p ver bum. sicut qui ordit telam ponit filum post filuȝ. ido or diri ponit p loqui. Sed cum ad telam ptinet proprie fa cit orditus. Cum vo ad locutōnem vel inceptionem fa cit orsus. vnde ꝛ hic orditus tus tui. ꝛ hic orsus sus. sui. id est actus ordinandi telam. vel locutō vel principium locutōnis. ꝛ hoc orsum si. p eodem. s. p pncipio loquen di vel locutōe. Ordior componit Adordior diris. id est valde vel iuxta ordiri. Inde adorsus pticipium. Deor dior diris. id est valde ordiri. vel ab orditu remouere. ex ordior diris. i. incipe. Subordior diris. i. latenter vel pa rum vel subtus vel post ordiri. Ordeor ꝛ eius cōposita sunt deponētia ꝛ faciunt supinum in ditum. sed frequē tius in orsum. Simili intellige de pticipijs pteriti tem poris sicut dicit huguitō. Priscianus auteȝ vbi agit de pteritis vborum tercie coniugatōnis desinentiuȝ in di or ita dicit. In dior quoqȝ deponētia in sum. faciūt supi num. ingredior ingressum. ordior orsum. vnde orsus qȝ uis sit quarte coniugatōnis. ꝛ hoc est verum proprie lo quendo quando ordior pertinet ad locutōnem vel ince ptōnem

Ordo. Ab ordior diris dicit hic ordo id est dispositō. vnde ordinarius ria. rium. ordine statutus factus. vl ele ctus. vnde hic ꝛ hec ordinalis ꝛ hoc le. vnde ordinaliter aduer. Et nota ꝙ vt dicit ambro. Peccat q pposterе agit. Nam scire quid facias ꝛ nescire ordinem faciendi non est pfecte cognitōnis. Ordinis nanqȝ ignorātia con turbat meritorum formam. Et crisostom dicit. Qui qd p̄mum est negligit. ꝛ quod secūdum est excolit. vtrunqȝ corrumpit Item volo te scire ꝙ quidam sunt homies meliores in minori ordine ꝛ quidam in maiori ordīe si ue statu deteriores. vnde dic. gregorius in pastorali. In examine iusti iudicis mutat merita ordinum. qualitas actōnum. Quis enim consideratis ipis rerum imagini bus nesciat ꝙ in natura gemmarū carbunculus prefert

iacinto.sed tamen cerulei coloris iacintus pfert pallen/
ti carbunculo.quia ⁊ illi qd ordo nature subtrahit. hoc
species decoris adiungit.⁊ hunc quē naturalis ordo p/
tulerat.coloris qualitas fedat.Sic ergo in humano ge
nere ⁊ qdam in meliori ordine deteriores fiunt.⁊ quidā
in deteriori meliores.quia ⁊ isti sorte extremi habit⁹ be/
ne viuendo transcēdunt ⁊ illi supioris loci meritū mori
bus non exequēdo diminuūt. Unde bene p esaiā pphe
tam dicit Erubesce sidon ait mare.quasi enim p vocem
ad verecundiā sidon adducit quādo p comparatōnem
vite secularīu atqʒ in hoc mūdo fluctuātium eius q mu
nitus est quasi stabilis cernit vita reprobat.Hoc atten/
dens beatus augustin⁹ dicebat.Surgunt indocti et ce/
lum rapiunt.⁊ nos cum doctrinis nostris in infernum
demergimur.vide in nocius ⁊ in presbiter Et scias q
sm dyonisiū nouē sunt ordines angelorū.sicut dixi i an/
gelus Itē nota q ordo prout est sacramentū ecclesie.
est signaculū quoddaʒ ecclesie p quod spiritualis pote/
stas tradit ordinato.Septē aūt sunt ordines ecclesiasti
ci.propter septiformē grām spūssancti Cuius qui n sunt
participes.ad grados ecclesiasticos indigne accedunt.
illi vero in quorū mētibus diffusa est septiformis gratia
spūssancti cum ad ecclesiasticos ordines accedunt. in ip
sa spiritualis gradus pmotōne ampliorē gratiam acci/
pere credunt Tales enim ad ministeriū spūale eligendi
sunt clerici qui digne possunt dominica sacramēta tra/
ctare.Melius est enī sacerdoti domini paucos habere
ministros qui possunt digne opus dei exercere. q̄ʒ mul
tos inutiles qui ordinatori onus inducant In sacramē
to autē septiformis spiritus septeʒ sunt gradus ecclesia
stici.scʒ hostiarij.lectores.exorciste.acoliti subdyaconi
dyaconi.sacerdotes.Omnes tamē clerici vocant.id est
sortiti.quorū nomina ⁊ ratōnes nominū ysidorus in se
ptimo ethimo.exponēs ait.Hostiarij iidem ⁊ ianitores
sunt qui in veteri testamēto electi sunt ad custodiam tē
pli.vt nō ingrederet illud immūdus. Dicti autem sunt
hostiarij q psint hostijs templi.ipi enim tenētes claues
omnia intus extraqʒ custodiunt atqʒ inter bonos ⁊ ma
los habētes iudiciū dignos recipiunt. indignos respu
unt. Unde ⁊ eis cum ordinātur claues ecclesie dant ab
episcopo.⁊ dicit eis sic.Agite tanq̄ʒ ratōnem deo reddi
turi pro rebus que clauibus istis recludunt.Hoc offici
um deus in sua psona suscepit quando flagello de funi
culis facto vendētes ⁊ ementes de templo eiecit.Ipe enī
se hostiariū signās dicit Ego sum hostium p me si quis
introierit ingrediet ⁊ egrediet ⁊ pascua inueniet Se
cundus est gradus lectorū.Lectores a legēdo . sicut psal
miste a psalmis canēdis vocati sunt. Illi enī predicant
populis quid sequant. Isti canunt vt excitēt ad cōpun
ctōem animos audiētium.licet quidā lectores ita mise
ranter pronunciēt.vt quosdā ad luctū lamentatōnesqʒ
compellant. Iidem ⁊ pronūciatores vocat quia porro
annunciāt quia erit tam clara eorū vox vt etiā longe po
sitorum aures adimpleāt.Ad lectorē autē ptinet lectōes
pronunciare.⁊ ea que prophete vaticinati sunt populis
predicare vt iam ex officio legat in ecclesia prophetias ⁊
lectōnes Unde ⁊ ei vidente populo tradit ab episcopo
codex diuinarū lectōnuʒ.⁊ dicit ei. Accipe ⁊ esto vbi dei
relator.habiturus.si fideliter impleueris officiū. parteʒ
cum his q verbum domini ministrauerūt. Qui ad hūc
gradum prouehit literarum sciētia debet esse instruct⁹.
vt sensum verborum intelligat.vim accentuum sciat.di
stincte legat.ne confusione platōis intellectum audito/
ribus auferat. Quia vt ait quidā. Ambulat in tenebris
errando clericus omnis. Qui sine metrorum lege legen
da legit. Attendat quid indicatiue quid interrogatiue
sit legendum.vbi sit in oratōe facienda distinctō. Hec ci
male seruata intellectum conturbant . ⁊ alios ad risum
prouocant.⁊ auribus ⁊ cordi consulere debet vox lectoris.
Tercius est ordo exorcistaruʒ. Exorciste autē ex gre
co in latinum adiurantes vel increpantes vocātur. In
uocant enim sup cathecuminos ⁊ sup eos qui habent
spiritū immundū nomen domini.adiurantes p eum vt
egrediatur ab eis. Ad exorcistam ptinet exorcismos me
moriter retinere.manusqʒ sup energuminos ⁊ cathecu
minos in exorcizando imponere. Debet autem spiritū
mundum qui spiritib⁹ immūdis imperat. ⁊ malignum
expellere de corde suo quem expellit de corpore alieno.
ne medicina quam alij facit sibi non psit.⁊ dicat ei. Me
dice cura teipm. Hij cum ordinant accipiunt de manu
episcopi librum exorcismorū ⁊ dicit eis. Accipite ⁊ habe
te potestatem imponēdi manus sup energuminos ⁊ ca
thecuminos. Hoc officō vsus est domin⁹ iesus cristus
cum multos demoniacos sanauit. hic ordo a salomōe
videt descendisse qui quēdam modum exorcizandi iue
nit.quo demones adiurati ex obsessis corporibus pelle
bantur. huic officō mancipati.exorciste vocati sunt. De
quibus crist⁹ in euangelio. Si ego in beelzebub eiicio
demonia.filij vestri scilicʒ exorciste in quo eiiciunt.
Quarto loco succedunt acholiti. acholiti vero grece la
tine ceroferarij dicunt a deportandis cereis quando le
gendum est euāgelium vl'sacrificium offerēdum. tūc. n.
accendunt luminaria.⁊ deportant ab eis non ad effugā
das aeris tenebras.cum sol eo tempore rutilet sed ad si
gnum leticie demonstrādum.vt sub tipo luminis corpa
lis illa lux ostendat de qua legit. Erat lux vera que illu
minat omnem hominē venietem in hunc mundum .ad
acholitum ptinet pparatō luminariuʒ in sacrario. Ipe
cereum portat. Ipe vrceolum cuʒ vino ⁊ aqua suggesta
pro eucharistia subdyaconis preparat. hi cum ordinātur
edocti ab episcopo qualiter in officō suo agere debeant
ab archidyacono accipiūt candelabrum cum cereo ⁊ vr
ceolum vacuum Quintus est ordo subdyaconoruʒ
qui grece ypodyacones vocantur quos nos subdyaco
nes dicim⁹. qui ideo sic appellant quia subiacēt pceptis
⁊ officijs leuitarum. Oblatōnes enim in templo a fide
libus suscipiūt vt leuitis supponendas altaribus defe
rant. hi apud hebreos nathinei vocantur. Ad subdya
conum ptinet patenam ⁊ calicem ad altare dei seu cristi
deferre.⁊ leuitis tradere eisqʒ ministrare. vrceolum q̄qʒ
⁊ aquam monile ⁊ manutergium tenere.episcopo ⁊ pre
sbiteris ⁊ leuitis pro lauādis ante altare manib⁹ aquā
pbere. his lex continētie imponitur.q2 altari appropinq̄n
tes.vasa corporis ⁊ sanguinis xpi portant. vnde illud

implere debent. Mundamim q fert is domini vasa.ad
hos ptinet tantum de oblatōnibus ponere in altari q̄n
tum sufficere possit populo.necnon corporale ⁊ pallas
⁊ substratoria leuare.hi cum ordinant accipiunt de ma
nu episcopi patenam ⁊ calicem vacuū. ab archidyaco/
no vero vrceolum cum aqua monile ⁊ manutergium.
Dyaconorum ordo sextū tenet locum propter sena/
rij pfectōnem. Hic ordo in veteri testamento a tribu le/
ui nomen traxit. Dicunt enim ⁊ leuite. De hoc vide in
dyacon supra in suo loco Septimus ordo est presbi
terorum de quo in psbiter dicam. An degradatus
amittat ordinem habes in missa. Et scias q cum ca
racter sit signum distinctum ab alijs oportet q in omni
bus ordinibus imp̄mat. Cuius etiam signum est q ppe
tuo manet ⁊ nunq̄ʒ reiterant. vide in caracter. Item vi/
de in clericus. Item in sacramentum. Item in simonia.
Item in sacerdos. Item animaduerte q mortaliter
peccat q cum sciētia peccati mortalis ad ordines accedit
Sanctitas enim vite requirit ad ordinem de necessita/
te pcepti. sed non de necessitate sacramenti. Unde si ma/
lus ordinat nihilominus ordinem habet. sicut peccato
habet ⁊ vtitur eo

Orea. Ab oros quod est visio dicitur hec orea oree. id
est mons. Unde hec oreas oreadis.id est nimpha l'dea
montium

Orexia in orexis est

Orexis ab os oris ⁊ exeo componitur hec orexis hui⁹
orexis.id est vomitus exiens ab ore. Et inde hec orexia
orexie.polifagia.id est multa comestio.nimium deside/
rium comedēdi.⁊ cōtingit hec infirmitas cum extra na/
turam comedimus .

Organicus ca.cum.pnlt corr. ad organū ptinens. ⁊ di
ab organum gani.

Organista ste.in organum vide.

Organizo ganizas.id est organo cantare. ⁊ dicitur ab
organum

Organum gani.pnlt corr.videt dici ab orge.⁊ est orga
num generale nomen omniū instrumentorū vel vasorū
musicorum. Dicit etiam specialiter p quodam instru/
mento. Organū etiam dicit modulatō que fit in cantile
na.⁊ pprie cum talibus instrumētis vel vasis. Un̄ hic
⁊ hec organista ste.qui vel que in tali instrumento cāit.
Et dicitur sm quosdam organum ab orge quod est cul
tura quia debemus organis vti ad dei honorem et cul/
turam

Orge grece latine dicitur cultura.vel orge.i.ira

Orgia.ab orge quod est cultura.deriuat hec orgia ho
rum orgiorū. pprie sacrifitia bachi q ad culturaʒ anime
credebant ptinere.vel orge.id est ira. vnd hec orgia gio/
rum.sacrificia vel festa bachi.q ibi ad iram frequenter
mouebant.vel ori.i.bonū.ge.i.terra. Ind dicunt orgia sa
crificia bachi.q si ex bonis terre.q sacrificijs bachi mul
tum vini ⁊ annone expendebat

Oria ab os oris dicitur hec oria orie.id est frenum qd
ori imponitur.

Oricus ab os oris dicit oricus orica oricum.pnlt corr.
id est loquax.

Oridicus ca.cum.pnl'cor.id est.ore dicēs. Et cōponit
ab os oris ⁊ dico dicis

Ordurus ra.rum.id est.aspere loquens.vel qui non
vult aperire os. Et componitur ab ore et durus. Et pro
ducit ordu: us du.

Oriens ab orior oriris dicit hic oriens tis. pro orienta
li plaga mundi. vnde hic ⁊ hec orientalis ⁊ hoc orietale
vnde orientaliter aduerbiū. Potest etiā esse gene. omis
⁊ participiū Quare autē ad orientem adoremus. ha
bes in tabernaculū

Orificiū. ab os oris ⁊ facio cōponit hoc orificiū cij. id ē.
foramen inferius. qd ⁊ pro quolibet foramine dicit. Et
vt dicit ambro. ventris sunt duo orificia

Originalis in origine⁹ est

Origineus. ab origine dicitur origineus nea neū. ⁊ hic
et hec originalis ⁊ hoc originale. vnde originalit aduer
bium. Unde originale peccatum dicit quod ab origine
natiuitatis contrahit. Nam sm apostolum. Omes na
scimur filij ire. Sed potest queri. an pena originalis
peccati remaneat post baptismuʒ. Ad hoc dico q pecca
tum originale est primo p se infectio nature. ⁊ per conse
quens inficit psonam sm q dispositō in psonam redun
dat. ⁊ sm hoc duplex pena originali debet. vna inq̄ntuʒ
psonam inficit. scʒ carentia diuine visionis . visio enim
diuina actum quendā designat actus autē omnis perso
ne est. quia actus indiuiduorū sunt sm aristotelē Unde
⁊ carentia diuine visionis ad psonam referenda est. cuʒ
opposita sint circa idem. Alia pena debet sibi inquantū
naturam inficit. sicut necessitas moriendi. rebellio car/
nis ad spiritum. et huiusmodi. que omnia ex principijs
nature creantur vel causant. ⁊ totam spēm consequunt
nisi miraculose aliquādo aliter contingat. Dicendum
est ergo q baptismus infectōnem originalis mūdat sm
q infectō nature in psonam redundat. Et ideo p baptis
mum illa pena tollitur que psone debet. scʒ carentia di
uine visionis. Non autē baptismus remouet infectōeʒ
nature sm q ad naturam per se refert. sed hoc erit in pa
tria quando natura nostra perfecte libertati restituet.
Et ideo oportet q remaneat illa pena post baptismum
que culpe originali debet sm q naturam inficit. ⁊ huius
modi fomes est necessitas moriendi. ⁊ huiusmodi. Au
gustinus autē tractans illud iohānis. xxj. Sequere me
⁊c. sic dicit. Productior est pena q̄ʒ culpa. ne parua pu
taretur culpa si cum illa finiret ⁊ pena. ac per hoc vl' ad
demonstratōnem debite miserie. vel ad emendatōnem
labilis vite. vel ad exercitatōnem necessarie penitentie.
temporaliter hominē detinet pena quē iam ad damna
tionem sempiternā reum non retinet culpa. Uide in pe
na. Solet etiam queri si mulier peccasset ⁊ vir non. an
contraxissent posteri originalē culpam. Ad hoc potest
dici q si mulier peccasset viro non peccante. forte illa in
peccato suo mortua fuisset Et deus viro aliam vxorem
prouidisset. si tamen ex ea filios genuisset. dicit q illi filij
passibilitatem ⁊ defectus naturales contraxissent. non
autē originalem culpā vel defectus q sunt ex parte ani
me. Cuius ratō assignatur. quia sm philosophum i. xvj
libro de animalibus. Corpus non est nisi ex femina. aia

autem ex mare. Non ita ꝙ anima ratõnalis traducat̃.s3 qꝛ in semie est v̉tus formatiua.p quam alijs animalib9 inducit v̉tus sensibilis. In homie v̉o organizat̃ corpus. ⁊ pparat̃ ad receptõnem anime ratõnalis. Si aũt econuerso adam peccasset muliere non peccante filij ex vtroq3 concepti vtrũq3 haberẽt ⁊ defectum anime ⁊ corpis. qꝛ ex defectu anime defectus etiam corporis causat̃. Deficiente enim priore necesse est ⁊ posterius deficere. sed non conuerti.

Orion onis.mas.ge.dꝛ quoddam astrum ante thauri vestigia fulgens. Et dꝛ orion quasi vrion.ab vrina.id ē ab vndatõne aquarũ.tempore enim hiemis oritur.⁊ mare ⁊ terras aquis ac tempestatibus turbat fm Papiã. Et pducit pmam sillabã ac mediam orion. Unde ouid Obstitit orion lacona nitẽtibus astris. Sed vide qꝛ inuenit orion p quodam cithared ⁊ tunc pducit penul. sed pmam corri. Unde v̉gilius. Orpheus insiluit inter delphinas orion.sumit̃ etiam hic p citharedo. Sed de obliquis est dubitatõ quando ponit̃ p stella. qꝛ orionis pducitur in penultima a lucano.sed ab ouidio cor. Und dı.lucanus in pmo g. En iferi nimiũ fulget latus orionis. Item in.ix.f. Teste tulit celo victi decus orionis. Spondeizat enim in qnto pede. Sed ouid.xiij.metha. cor.penul.dı. Diuersasq3 vrbes.nitidum q3 orionis ensem. Ad hoc dicunt qdam.ꝙ fm papiam potest declinari hic orio vel orion. Si declinat̃ orio sine n.pducit penultimã3 in obliqs sicut nomia desinentia in o. que retinent o.in obliquis.vt sermo monis.simo monis. si autẽ declinat̃ hic orion p n.tunc corripit pnlt gti. qꝛ tunc magis sapit declinatõnem grecam. Greca enim seu barbara desinentia in on.sepius o.corri.in obliqs.vt sidon donis.simon monis,canon nonis.vt dicũt quidam in iob vbi dꝛ. Qui facit arcturum ⁊ orionas.⁊ interiora austri Et in amos qnto vbi legit̃. Facientem arctuꝝ ⁊ oriones debet o.siue penul.corr.qꝛ magis est declinatõ greca. Et orion p n.exponit̃ a gregorio.⁊ hoc videt̃ ꝯmunis vsus appbare.ꝙ sc3 in iob ⁊ in amos pnlt de orionas vl'orione corripiatur

Orior reris.vel riris.i.nasci. Et pfert̃ fm terciam ⁊ qr/tam coniugatõnem. In infinitõ tantum pfert̃ fm quartam sc3 oriri.⁊ nunq3 ori. Et habet duplex supinum scilicet ortum ortu.vnde ortus ta.tum.⁊ oritum tu.vnde oriturus ra.rum. Orior componit̃.adorior riris vel reris. adortus sum.adoriri.i.valde vel iuxta oriri.vel inuadere aggredi.aborior reris vel riris.id est longe oriri l'oriendo exire. Uel aboriri nõ suo tempore oriri. id est sine lege nascendi.sicut pueri ⁊ monstra q̇ vel que ante tempus debitum nascunt̃.vel q̇ ꝯtra naturam nascunt̃. Uñ abortus ta.tum. Et inde abortiuus ua.uum. Coorior reris vel riris coortus sum.id est simul oriri. Exorior reris vel riris exortus sum.id est extra oriri. Suborior.id est latenter vel post vel subtus oriri. Orior ⁊ eius composita sunt deponentia.⁊ pferunt̃ tam fm terciã q3 fm qr/tam coniugatõnem.nisi in infinitõ q̇ pfert̃ tantum secũdum quartam. Et faciũt supinum in ortum vel in oritũ sed vsitatius in ortu3. Similit̃ pticipia futuri temporis svitatiora sunt ab oritum q3 ab ortum.⁊ econtrario participia preteriti temporis.fm hug. Prisian9 autẽ in decimo libro dicit. Orior ⁊ morior tam fm terciam q3 fm quartã coniugatõnem autores declinauerunt supina eorum ortũ ⁊ mortũ q3uis oriturus nõ orturus inueniatur pticipium futuri.sed preteriti ortus non oritus dicitur. Sic ergo fm pŕ.⁊ hug.orior fm vtranq3 coniugationem.sc3 terciã ⁊ quartã inuenit̃ declinatũ apud antiquos. Nunc tamẽ fm vsum modernorũ orior est quarte coniugatõnis tantũ.sed adhuc tenet de tercia oritur. Unde ecclesiast.pmo. Oritur sol ⁊ occidit. penultima correpta.⁊ participiũ preteriti temporis ortus sum ⁊ supinum ortum.quod inuenit̃ etiam ortũ. Unde oritur9. oritura oriturum

Oratum.orior inuenit̃ prolatũ fm quartam et terciam coniugatõnem.⁊ habet duplex supinũ maxime fm antiquos sc3 ortum ortu. Inde ortus. Et oritum tu. Inde oriturus. Et vt dicit huguiõ.oritum oritu habet penul.pductam.fm ꝙ est supinũ verbi quarte coniugatõnis.et habet eandem correptã. fm ꝙ est supinum verbi tercie coniugatõnis.

Oriundus ab orior ris dicit̃ oriũdus da.dũ.nomen.i. natus vel nascẽdus.⁊ regit gtũm.vñ in boetio. Si reminiscaris cui9 patrie sis oriũdus.

Orix.vt dicit glosa in esa.capitulo.lj.animal est immũdum nec sacrificijs aptum. Et vt dicunt quidã orix est animal simile muri.quod nos dicimus glirẽ.⁊ declinat̃ hic orix origis origi origẽ ⁊c. De quo habet̃ deutro.xiiij Origem cameloparđum. Nomina enim desinentia in x.faciunt genitiuu3 in cis.vel in gis.excep tis nix.nox.senex et supellex

Oriza ze maneries est pulmenti.⁊ vt dicũt de ordeo

Orizon tis masculini generis.media spera apparẽs super terram fm papiã

Ornia interp̃tat̃ anathema vel anathematizatõ.

Ornix est gallina siluestris.vel vt dicit papi.ornix est gallina affrica pinguissima

Ornizomancie.id est.diuinatõ que fit in pectore vl'in ortu vel in gustu pullorum.⁊ componit̃ ab ornix.quod interpretat̃ gallina siluestris.⁊ mancia quod est diuinatio fm huguitõnem

Orno ornas ornaui ornare.id est.colere. decorare. Et deriuatur ab os oris.quasi ora ⁊ vultus decorare. vnd ornamentũ ti.dicit̃.quia eius cultu ⁊ vultus etos decorantur.vnde dicit papias. Ornamentũ.decus.glã.laus dignitas ornatus. Ornamenta preciosa vestimenta dicta ꝙ eoꝝ cultu ora et vultus decorent̃. Et ab orno nas. dicitur hic ornatus tus.id est.cultus.habitus. vestium decoratõ Et ornatus ta.tum. id est.nitidus.lucidus cultus.luculentus. Orno fm huguitõem componit̃. Adorno adornas. Deorno nas.id est.valde ornare. vl'ornatum auferre. Exorno nas.in eodem sensu. Et est actiuũ orno nas cum suis compositis. Hic potest queri.an facientes ornamenta mulieꝝ peccent Ad hoc dico ꝙ si qua ars est faciendi aliqua opera quibus homines vti non possunt absq3 peccato.per consequens artifices talia faciendo faciendo peccant.vtpote prebentes directe alijs occasionem peccãdi.puta si quis fabricaret ydola vel aliquid ad cultum ydolatrie ptinens. Siqua vero ars sit cuius opibus homines possunt bene ⁊ male vti. sicut sunt gladij sagitte.⁊ alia huiusmodi.vsus taliũ artium nõ est peccatum. Si tamẽ operibus alicui9 artis vt plurics aliqui male vterent̃ q3uis de se non sint illicite.sunt tamẽ p officium principis a ciuitate extirpande fm documentũ platonis. Quia ergo mulieres licite se possunt ornare.vel vt conseruẽt decẽtiam sui status vl' etiam aliquid supaddere vt placeant viris. consequẽs est ꝙ artifices taliũ ornamentoꝝ non peccant in vsu talis artis.nisi forte inueniẽdo aliqua superflua et curiosa. Unde crisostomus super matheũ dicit. ꝙ etiã ab arte calcioꝝ ⁊ textoꝝ multa abscindere oportet. Itẽ sciãs ꝙ dicit augustinus in libro de sermone domini ĩ mõte. Non in solo reꝝ corporeaꝝ nitore atq3 pompa. sed ĩ ipis sordibus ⁊ luctuosis posse esse iactantiã ⁊ eo periculosior est quo sub nomine seruitutis di deceperit. Et philosophus dicit in quarto ethicoꝝ ꝙ et abandantia. ⁊ inordinatus defectus ad iactantiam pertinet. Uide in vestio

Oro oras. dꝛ ab'os oris.⁊ est orare ore dicere. rogare. ore ratiocinari. Et componit̃. Adoro ras. Exoro oras. Peroro ras.id est valde orare.vel perfecte orare. Oro oras actiuum est cũ omnibus suis compositis ⁊ producit o.fm hug. Quidam tamẽ ponunt significatiões de oro in hoc versiculo. Supplicat implorat petit obsecrat hec notat oro An dicẽdum sit christe ora pro nobis. Et an sancti oratiões nostras cognoscant.⁊ pro quib9 orent.⁊ an sanctos orare debeamus.dixi in oratõ Itez quare ad orientem debemus adorare. dicam in tabernaculum

Oroma.visio interp̃tat̃ fm pap̃.

Oromon grece.i.tempus latine

Oros orontis propriũ nomen cuiusdam montis. hinc videtur dici hic orontes.huius orontis.dux liciorũ. qꝛ magnus fuit

Orphanotrophita.in orphanotrophiũ ē

Orphanotrophiũ ab orphanos ⁊ trophos quod est conuersio componit̃ hoc orphanotrophium ophij.hospitale vel alius locus venerabilis in quo orphani cõuersantur ⁊ pascunt̃.vnde hic ⁊ hec orphanotrophita. phite qui vel que est custos orphanotrophij siue dominus siue domĩa talis loci.

Orphanus orphana orphanum.idem est quod pusillus. Sed illud grecum nomẽ est.⁊ hoc latinum. Unde ĩ psalmo vbi legitur. Pupillo tu eris adiutor.grecus habet orphano.

Orreum. Ab ordiũ dicit̃ hoc orreum orrei.quasi ordeum.locus est vbi reponit̃ ordeum. Generaliter tamẽ locus vbi reponitur annona quelibet dicit̃ orreum.vl' dicitur ab horreo horres.quia spicis horret. sed prius dictum preualet.

Orsum aduerbiũ loci.id est.in hãc ptem. Inde deorsũ. Itẽ orsum orsi potest esse nomẽ ab ordior diris.i.pncipium loquendi vel locutõ.

Orsus sa sum.id est.inceptus.⁊ hoc orsu3 si.⁊ hic orsus sus.vide in ordior diris

Orticula le.pnlt.cor.ab ortus ⁊ colo lis ꝯponit̃.i. ortulanus ortum colens.

Ortigia in ortix est.

Ortigometra.ortix grece latine dꝛ coturnix. Inde dicit̃ hec ortigometra tre.quedam auis.⁊ vt dicunt est coturnix quem gregem ducit.terre eam apppinquantem accipiter videns rapit fm huguitõnem. Papias etia3 dı. Ortigometra genus auium.id est coturnices quas veteres vesci interdixerunt. Solu3 enim hoc animal sicut homo morbum caducũ habet.⁊ producit̃ pnlt ab alexãdro. Hic coturnices designare ortigometra.

Ortilio ab ort9 orti dicit̃ hic ortilio ortilionis.idem qđ ortulanus

Ortix tigis.fe.ge.grece latine dꝛ coturnix. Ind hec ortigia gie.qdam insula.s.delos.

Ortodoxus A doxa qđ est gloria ⁊ ortos rectum componit̃ hic ortodoxus xi.id est vir recte glorie scilic3 recte credens ⁊ vt credit viuens. Quo nomine nõ potest vocari qui aliter viuit q3 credit.vnd hec ortodoxa xe.id est femina recte glorie. Et hec ortodoxia xie.id est recta glã. Et potest declinari adiectiue ortodoxus xa.xum. scđm huguitõem. Papias v̉o dı.ortodoxus grece.rite catholicus homo dicitur fide rectus ⁊ vita pbabilis. qui latine vir recte glẽ dꝛ ⁊ pdu.pnlt.positõe

Ortogomenus. Ortos quod est rectum componitur cum gomenos quod est accentus.⁊ dicit̃ ortogomenus gomena.gomenum.id est recte accentuatus. quasi non enclenticatus.

Ortogoniũ nij.in ortogonus est

Ortogonus Ab ortos quod est rectu3.⁊ gonos quod est angelus componitur ortogonus ortogona ganum. id est recte angulatus.⁊ hoc ortogonium ortogonij. id est rectus angulus.figura plana. Est enim triangularis et habet angulum rectũ fm hug.⁊ cor.go

Ortographia. Ab ortos rectum ⁊ graphia scriptura componitur hec ortographia ortographie. penultima acuta.id est recta scriptura literaru3 ⁊ sillabarũ. Et sciasꝙ pma ps hui9 opis dꝛ ortographia.quia in ea docetur recte scribere.

Ortolanus. Ab ortus orti dicitur hic ortolanus ortolani.cultor orti. Et scias ꝙ antiqui dicebant.ortulanus per u.in secunda sillaba ab ortus. sed moderni dicũt ortolanus per o.ab orto ⁊ pdu.pnlt.ortolan9

Ortoneumenus. Neuma componitur cum ortos qđ est rectum.⁊ dicit̃ ortoneumenus mena.menu3.id est recte modulatus.vnde quedam pnomia apud grecos.s. discretiua dicuntur ortoneumena.quasi recte modulata.id est recte accentuata.ad differentiam illoꝝ que sunt inclinatiua.

Ortonoycus qui tantũ emittit quantum recipit. ⁊ cõponit̃ ab ortos qđ est rectum ⁊ noycus. Inde ortonoyc9 qui equo mõ recipit et emittit. Et corripit penultimam ortonoycus.

Ortus grece latĩe dꝛ rectũ

Ortul9 li.dimi.pnlt.corr.paru9 ortus

Ortus ta.tũ.ab orior oriris dicit̃ ortus ta.tũ. pncipiũ. Et hic ortus tus.i.natiuitas.⁊ hic ortus ti. scđe declina

tionis. quia semper ibi aliquid oriat. et nunquã sit sine fructu. sm huguitõem Papias vero dicit sic. Ortus or ta ortum. natus. genitus. subito visus. Ortus vero ort⁹ ortui natiuitatis genitura subita apparitõ pcessus. Or tus vero orti orto. ager amenus oleribus abundãs vel paradisus. Ortus olerũ inde dictus. qr semp ibi aliqd oriat. Nam cum alia terra semel in anno aliquid creet. ortus nunq̃ȝ sine fructu est

O ante S

Os oris dicit ab hostium neutri generis. quasi hostiũ quia per ipm quasi per hostium cibos intromittimus. ⁊ spiritum foras eijcimus. vel quia per os egrediantur verba ⁊ ingrediant cibi. ⁊ producit os oris. sed os ossis corripitur. vnde versus. Os oris loquit corio vestit os ossis. Ab hoc os oris dicit hoc os ossis. quod antiqui dice bant hoc ossum ⁊ hoc ossu ⁊ inde genitiuus pluralis os suum. sed nunc dicimus os ossis osse ossium per i. in pe nultima sillaba genitiui pluralis. Et dicunt ossa ab ore quia pateant in ore apertius q̃ȝ alibi. imo in alia parte corporis non patent. Nam vbiqȝ cute et visceribus ob tecta celantur. vel dicunt ossa ab vro vris quasi vsta. qr olim cremabant.

Os ossis generis neutri ossiũ ossibus. in os oris vide.

Osa ab os ossis dicitur hec osa ose. quoddam genus calciamenti. quia primo de corijs boum ose facte sunt. Et quãuis nunc ex alio genere fiant. pristinum tamen nomen retinent. Unde osatus osata osatum. id est osas habens.

Osanna hebreum est. et accentuatur in fine. Et vt dicit hieronimus in centesimo ⁊ decimoseptimo psalmo qui manifeste de aduentu saluatoris scriptus est. pro eo ꝙ ĩ septuaginta habet interpretibus. O domine saluuȝ me fac. In hebreo legimus. Anna adonay osanna. qd ma nifestius simacus interpretatus est dicẽs. Obsecro do mine saluum me fac obsecro. Nemo ergo putet ex duo bus verbis greco videlicet ⁊ hebreo sermone osanna es se compositum. sed totuȝ hebraicũ. ⁊ significare ꝙ aduẽ tus christi salus mundi sit. necnon per hoc ꝙ subiungit osanna. id est. salus in excelsis Perspicue ostenditur ꝙ aduentus christi non tantũ hominum salus sed totius mundi sit. terrena iungens celestibus. vt omne genu ei flectatur celestium terrestriũ ⁊ infernorum. Est autem osanna vt dicit remigius compositũ ex integro et corru pto. Osi enim latine dicit salua siue saluifica. Anna vo apud illos interiectõ obsecrantis. Nam apud illos ab obsecrante dicit anna sicut apud nos latinos a dolẽte dicitur heu. ⁊ sm hoc deberet dici integre osianna. sȝ cor rupte dicit osanna dempta i. vocali. Et ĩterpretat osan na. salua vel saluifica. obsecro. quia sicut dictum est osi. interpretat salua vel saluifica. anna est interiectio obse crantis apud hebreos. ⁊ subaudit. Populum tuũ. vel totum mundum. homines ⁊ angelos ipsorum ruinam ex hominibus reparando. Quidam dicunt ꝙ osanna ĩ terpretatur salus. Quasi dicat. domine tibi debetur sa lus mundi. Augustin⁹ vero dicit ꝙ osanna est vox ob secrantis magis affectum indicans. q̃ȝ rem aliquam si gnificans. sicut sunt in lingua latina interiectões. ⁊ io osanna in aliam linguam transferre nõ potuit. sicut nec racha. vt dixi supra in alleluia. Johãnes autem osau reum exponens illud mathei vicesimoprimo. Turba au tem que precedebat ⁊ que sequebatur clamabat dicens Osanna filio dauid. sic dicit Memores populi mirabi lium eius que ostendit eis ⁊ sanitatuȝ quas prestitit eis exultantes in cordib⁹ suis ante ⁊ retro clamabant. osan na filio dauid. Qui pcedebant seniores erant. id est pa triarche. prophete ceteriqȝ sancti. qui ante aduentuȝ cri sti de aduentu eius ⁊ pdixerunt ⁊ cognouerunt. Seq̃n tes autem iuniores erant scilicȝ apostoli. martires. cete riqȝ doctores qui post ascensum cristi de resurrectione eius ⁊ de ascensu vel de operibus pdicauerunt et predi cant. Et q̃ȝuis quidem diuersis temporibus fuerunt ta men in omnibus vnus exultatõnis spiritus fuit. ⁊ illiq dez prophetantes de cristo venturo clamauerunt. Be dictus qui venturus est in nomine domini. Isti autem laudantes clamabant de aduentu cristi iam impleto. osanna filio dauid benedictus qui venit in nomine do mini. Osanna autem quidem interpretantur gloriam. alij vero redemptõnem. alij saluifica siue saluũ fac. Nã et gloria illi debet. ⁊ redemptõ illi conuenit qui omnes redemit. ⁊ preciosi sanguinis sui effusione nos saluauit

Osatus osata osatum. id est osas habens. ab osa ose di citur

Osaureum osaurei. dictus est crisostomus. ⁊ declinat in fine tantum. licet componat ex duobus rectis. sicut ⁊ omnebonuȝ. sicut ostendi in tercia parte vbi egi de figu ra composita nominis in capitulo de compositõne inte grorum

Oscen. Cano componitur cum os ⁊ dicitur hic oscen oscinis. scilicet qui ore canit. vel folijs vel alio modo vt decipiat aues. Dicuntur etiam oscines quelibet aues ore canentes. id est cantu augurium facientes secunduȝ huguitõnem. Et papias etiam dicit. Oscines ore canen tes. aues dicunt quarz augurũ voce capit. vt corui. Et corripit penul. oscines

Oscillum. Cilleo componit cum os oris. ⁊ dr hoc oscil lum li. quoddam genus ludi. scilicet cum funis suspẽdi tur de trabe. in quo pueri ⁊ puelle sedentes impelliitur huc ⁊ illuc. Et inde dicitur oscillum. quia ibi ora cilleant tur. id est moueatur huc ⁊ illuc. Uel quia ora astantiuȝ moueantur ad risum. vel quia solent impelli in ora trã seuntium. Item oscillũ. id est puum osculũ. ⁊ tũc ẽ dimi. de osculũ ⁊ simplex

Oscines exponit in oscen

Oscito. ab os oris ⁊ cito tas. quod est moueo compoi tur oscito oscitas. oscitaui. oscitare. i. os apire. ore hiare. baraclare. Persius. Oscitat hesternum dissutis vndi qȝ mal. Et inde hec oscitatõ oscitationis. Et hic oscitat⁹ tus. Et hoc oscitamẽ mis. id est baraclatio immoderata oris apertõ.

Osculum li. formatur ab os addita culum. sicut a mas masculus. ⁊ a flos flosculus. ⁊ a mus musculus. Et est osculum diminutiuũ de os oris quantum ad voceȝ. Et quia aliam habuit significatõnem a suo pmitiuo. ideo os fecit aliud diminutiuum ex se scȝ oscillum. id est par uuȝ os. vt dicit priscianus. Et differt scdm huguitõnem osculum a basio. quia osculum est religionis. vnde dici tur. Recepit eum in osculuȝ pacis. Basium vo est amo ris. Suauium luxurie ⁊ libidinis. Unde versus Basia coniugibus sed oscula dantur amicis. Suauia lasciuis miscent grata puellis. Item osculum filijs. Paceȝ ami cis. Basium vxoribus. Suauium scortis. Item osculuȝ caritatis. Basium blandiciei. Suauium voluptatis. Et ab osculũ dr osculor laris. i. osculum dare. Et est com mune cũ suis ꝯpositis

Oso osas. id est osis calciare. verbum actiuuȝ. Et deri uatur ab osa ose

Osor. odi odisti facit supinum osum osu. licet non sit in frequenti vsu. vnde hic osor osoris. i. oditor. Plau tus in amphitrione. Scito illum madidum ⁊ incõtinẽ tem atqȝ osorem vxoris sue. sm huguitõȝ. Pap aũt di. Osor osoris ab odio odis dict⁹. id est inimicus qui aliũ odio habet

Ossatum in ossim vide.

Osseus ab os ossis dicitur osseus ossea osseum. penul tima correpta. id est de ossibus existens vel factus. vel ad ossa ptinens vel ossibus plenus. Inuenitur etiã hoc osseum ossei pro bursa intestinorum. Unde auicenna. Cum intestina descendunt in oseuȝ ꝛc. ⁊ tunc pdu. pnlt. ⁊ scribit p vnum s.

Osciculũ li. dimi. puum os.

Ossifragum ossifragij. id est ossium fractõ. sicut dici mus aliquem fecisse ossifragium. quia ossa alicuius fre git.

Ossifragus ossifraga ossifragum. id est ossa frangens. ab os ossis ⁊ frango frangis componitur. et corri. hãc sillabam fra

Ossillum ossilli. diminutiuum de os ossis paruum os Et inde ossillo ossillas ossillare. id est verberare vel scin dere

Ossim vel ossatim aduerbium. id est ossa frangendo ł per ossa. id est de osse in os. ⁊ dicit ab os ossis

Osso ab os ossis dicitur osso ossas ossaui. ossare. id est ossa dare vel osse percutere. vel ossa preparare. Et com ponitur. Exosso exossas. id est ossa auferre. Inosso inos sas. id est ossa immittere. Et est actiuum cum omnibus suis compositis.

Ossosus ossosa ossosum. id est ossibus plenus. ⁊ dicit ab os ossis.

Ossulum li. diminutiuũ dicit paruum os ⁊ hoc ossillũ idem ab os ossis

Ostendo ostendis ostendi ostentum vel ostensum. et videtur componi ab os ⁊ tendo tendis. Et est ostẽdere demonstrare. aperire. vnde ostensim. id est aperte. ⁊ hic ostentus ostentus. scdm huguitõnem. Priscianus ve ro dicit. Tendo facit tensum quod tamen facit tentum. ⁊ vtrunqȝ retinet cum omnibus suis compo sitis. vt ex tensum vel extentum. vnde ostendo ⁊ ab eo composita facit ostentum vel ostensum Ostentum quoqȝ quando monstruȝ significat nomẽ est pricipiale quõ factũ. dictuȝ visum ab ostendo futura dictũ.

Ostento ostentas. id est. frequent ostendere. vanitare iactare. videri. procurare. Unde hoc ostentamen osten taminis. ⁊ hoc ostentaculum li. id est. demonstratõ. ⁊ for matur ab ostento supino de ostendo dis. u mutata in o ⁊ est vbum frequentatiũ

Ostentum ostenti. vide in ostendo ostendis et etiam ĩ portentum.

Ostiensis. Ostia ostie est quedam ciuitas. Inde ostiẽ sis. vt episcopus ostiensis. ⁊ scribitur sine h. Inuenitur hostia hostie per h. sicut in h. dixi. ⁊ formatur ostiensis. ab ostia a. in en. mutata. ⁊ assumpta sis. sicut a ianua ia nuensis.

Ostra grece dicitur latine testa. Unde hec ostra ostre testa cuiusdam piscis. ⁊ hinc hoc ostreum ostrei. Et hec ostrea ostree quidaȝ piscis qui in ostra latitat. sȝ ostrea ostreorum pro ipis piscibus dicit in neutro genere. sed ostree ostrearum in feminino genere sunt carnes eoruȝ vnde hic ostrearius rij. qui piscem illum vendit vel ca pit. ⁊ hoc ostrum ostri. id est. purpura. quia ostreorum sanguine tingitur. Unde ostreus ostrea ostreum. id est purpureus. ⁊ ostreatus ostreata ostreatũ id est. purpu ratus. ⁊ hic ostrearius ostrearij qui in purpura opatur vel qui eam facit vel tingit sm huguitõem. Papias di cit ostrea animalia marina dicta a testa. qua mollicies carnis interior tegitur vł munit. Greci enim testa ostra dicit. Uide in cancer.

Ostratites. ab ostratus vel ostra dicitur hic ostratites ostratitis quidam lapis qui similitudinem teste habet cuius vsus est pro pumice.

Ostratus ab ostra deriuatur hic ostratus ostrati. id ẽ pauimentum testaceum dictum sic quia quibusdaȝ mi nutis ⁊ fractis testis vel lapidib⁹ calce admixto fiat. vn de hic ostratarius ostratarij. qui ostratũ facit. ⁊ ostrata rius ostrataria ostratarium. ad ostratarium ptinens

Ostratarius in ostratus exponit.

Ostrea. vide in ostra ⁊ in cancer

Ostrearius in ostra exponit.

Osula le. dimi. pua osa.

Osus. odi odisti facit supinum osum licet non sit ĩ vsu Unde osus osa osum. id est. odiens quod habet vim p cipij. vnde construitur cum accusatiuo ad modum par ticipij. ⁊ idem est in compositis exosus exosa exosum. i. odiens valde vel perfecte. ⁊ perosus perosa perosum. vt osus ⁊ exosus vel perosus bella. id est. odiens. vnde ose exose ⁊ perose aduerbia. Et scias ꝙ nomina desinen tia in osus significant plenitudinẽ. Unde. Osus plena notat. hundus simulat. bilis aptat.

O ante T

Ota grece latine dicitur auris. vnde hec otagia tagie. dolor auricularum

Otagia in ota vide.

Otomega. Micros interpretatur breuis siue minor. ⁊ componitur cum oto quod est apud grecos nomẽ isti us elementi o. ⁊ dicitur otomicron. quasi minor o. quo nomine vocant hoc elementum o. cum breuiatur ⁊ figu ram illius representatiuã sic factam o. Cum vero pduci

tur vocant illud elementum ⁊ illius representatiuam figuram sic factam   otomega quasi o.longa.ab oto quod est o.⁊ mega vel megalon qđ est longū

O ante V

Ouale. ab ouo ouas dr̄ hoc ouale lis.corona q̄ ꝓpter pugnam dat̄ victorib⁹

Ouatō.ab ouo ouas.dicitur hec ouatō ouationis.id est leticia vel exultatō victorum.s. q̄ exhibet̄ q̄si triūphus victorib⁹.vide in ouo uas.

Ouicula le.dimi.pua ouis.

Ouiculū li.dimi.puum ouū.

Ouile ab oue dicitur hoc ouile lis.caula ouiuꝫ. et producit penultimam. Unde quidam. Dux est opilio cui nomen ouile ministrat

Ouilio ab oue dicitur hic ouilio ouilionis. id ē opilio vide in opilio

Ouilla le.dimi.pua ouis

Ouinus ab oue dicit̄ ouinus na.num.penul.ꝓducta. id est res ouis.vl' de oue exn̄s.vt carnes ouine.⁊ ꝓducit penultimam.

Ouis.Ab offero vel oblatō dicit̄ hec ouis quasi oblauis ab oblatōne.q2 antiquitus in initō nō tauri sꝫ oues sacrificarentur seu in sacrificio mactarent̄. Priscianus vero dicit.ꝙ descendit a greco.greci enim dicunt oyos. ⁊ nos causa vitandi hyatum ouis dicimus. Ex his scꝫ ouibus quedam dicuntur bidentes.quia inter dentes suos duos altiores habent.cum quibus dicuntur nasci quas gentiles maxime in sacrificijs offerebant.De hoc etiam vide in bidens.⁊ corripit primam ouis. sed ouiꝫ oui producit.vnde versus. Que male fetet ouis. nō est melior tribus ouis.Item.Non est vilis ouis.centū mihi carior ouis.vide in mulus ⁊ in agnus.

Ouispex ab ouis ⁊ specō specis componitur hic ⁊ hec ouispex cis.cōmunis generis.qui viscera ouiuꝫ inspicit ⁊ corripit spi.

Ouo ouas.ouaui.id est letari.⁊ proprie est victorum. ⁊ dicitur ab ouum ui.⁊ est tractum a pueris. quia tūc letantur cum eis dantur oues.vnđ ouanter ⁊ ouatim aduerbia scđm huguitōnem.Magister autem bene dicit ꝙ ouo ouas deriuatur ab oue.⁊ non ab ouo.Nā ouatio dicebatur minor triumphus in quo immolabatur ouis ⁊ non taurus.⁊ hoc scđm deriuatōnem videtur rectius.quia ouo ouas corripit primam.sicut hec ouis. sꝫ ouum oui.producit primam.vnde versus.Jupiter inq̄t ouo q2 tindaris exit ab ouo Que male fetet ouis nō est melior tribus ouis.Papias vō sic di.Ouāt gaudet exultat ⁊ exilit

Ouulū li.in ouū est expositū

Ouum.Oum dicunt greci ⁊ interposita u. consonante.inde nos dicimus hoc ouum oui. vel dicitur ouum quasi vuum ab vua.quia sit humidum sicut vua.quia sicut vua exterius sicca est ⁊ interius vuida vel humida sic ouum exterius siccum ⁊ interius humidum.vnđ hoc ouulum ouuli diminutiuum.Et hoc ouiculum ouiculi similiter diminutiuum.scđꝫ huguitōnem. ⁊ produ.primam ouum.sed ouo ouas eam corripit.Unde versus. Prudens frater oua cum dant tibi sepius oua. Papias vero sic dicit.Oua dicta quia sint vuida.ab eo ꝙ intrinsecus humore sint plena Nam humidum est quod exterius humorē habet.vuidū qđ interi⁹

O ante X

Oxea ab oxi quod est acutum vel velox dicit̄ hec oxea oxee.vel oxia acutus morbus vel velox.qui cito transit vel necat vt frenesis.Et hec oxia vel oxea acutus accentus.Sunt enim decem figure accentuū.que a grecis p uerbiorꝫ distinctōibus apponunt̄

Oxi apud grecos et acutum et velocem designat. vnđ oxus oxa xum.id est.acutus vel velox vnde et quoddā genus teli acuti dicitur hic oxus oxi. et morborū quidā dicuntur oxi.quidam cronici.Oxi sunt qui cito intersiciunt vel transeunt Cronici autem sunt qui diu languere faciunt.Item ab oxi quod est acutum . dicitur apud grecos acetuꝫ oxi.quia sit acutum Item ab oxi quod est acutum vel velox dicit̄ oxi quedam medicina

Oxia in oxea exponit̄

Oxifalus oxifali genus est mensure scꝫ acitabulum vl' exitabulum.et proprie ad acetum ferendū.vnde et dicitur.oxifalus quasi oxiforus.vel dicit̄ a falon quod est lignum quia ligneus sit.et corripit fa

Oxigaros masculini ge.vel hic oxigarus gari id ē.acetum cum liquamine.

Oxigonium ab oxi quod est acutum.et gonos quod est angulus componitur hoc oxigonium oxigonij.in q̄ tres anguli sunt acuti.Et oxigonus na nū.id est. habēs tres angulos acutos

Oximel.Mel componitur cum oxi quod est acutum et dicitur hoc oximel vel oximellum.scilicet aceti et mellis permixtio.id est.duas partes habens aceti.scilicet ⁊ terciam mellis.vnde talis confectio dulcedineꝫ retinet. et acorem

Oximellum in oximel exponit̄

Oximentum ti.acetū cū vino mixtum.

Oxus xa.xū in oxi exponit̄

O ante Z

Oza oze propriū nomē cuiusdam viri.de quo habetur in secundo libro regum capitulo sexto Iratus est dominus indignatōne contra ozam.Et infra ibidem Et vocatum est nomen loci illius pcussio oze .et non debet accentuari in fine cum sit declinabile. et interpretatur oza robur vel visio siue vidēs vel robustus

Ozias.oza vel ozi interpretatur robur. vnde ozias dictus est.quia interpretatur fortitudo domini.Ipse est q̄ et azarias duplici nomine.Iste est qui cum illicituꝫ sibi sacerdotium vendicare conatus est lepra fronte percussus est.vt dicit̄ in secūdo paralipomenon ca.xxvj.Item in quarto regū ca.xv.

Ozimum ab oza vel ozi quod interpretatur robur.dr̄ hoc ozimum mi.Ozima intestina dicunt̄ scꝫ tripe.quia in eis consistit fortitudo.vnde psius. Cum bene discincto cantauerit ozima neruo.

p

Sciendum est ꝙ

apud hebreos p.lrā nō habet̄. nec vllū nomen apud eos est qđ hoc elementū sonet Abusiue igit̄ accipienda sunt nomia hebrea q̄ndo p p.inueniunt̄ apud nos scripta.

Pabulū a pasco scis dr̄ hoc pabulū li. qđ p pascua dr̄. ⁊ ppastu Unde pabulosus sa sum pabulis plenus Et pabulor laris.i.pascere vl' pabulū colligere ⁊ corr.hu.

Pacalis a pace deriuat̄ hic ⁊ hec pacalis ⁊ hoc le. id ē. pacē designās vel ad pacē ptinēs. Ouid.in vj.methamor. Circuit extremas oleis pacalib⁹ oras.

Pacatus ta tū in paco cas vide

Pacifica dicebat̄ oblatō q̄ fiebat p pace ad deū vel ad homies.vel q2 ad bonū pacis fiebat sicut salutaria sacrificia p salute data vel dāda vel ꝯseruāda offerebātur sicut dicit̄ in historijs

Pacifico a pax ⁊ facō ꝯponit̄ pacifico cas caui care.id est.pacē facere cōcordare.vnde pacificus ca cū pnl'.cor. ⁊ pacificatus ta tū pnl'.ꝓducta

Paciscor sceris pactus sum diuersas habꝫ sig̃ficatōes. Nā pacisci est in pactū accipe.Itē pacisci ē in pactū ponere vel dare pmittere vel in pactū petere. Itē pacisci ē pactū facere amiciciā firmare vel reintegrare Paciscor componit̄ Cōpaciscor sceris.i.simul pacisci.Depaciscor sceris.i.valde pacisci Et faciūt supinū ꝯpactū ⁊ depactū Et pticipiū cōpactus ⁊ depactus. Si inueniat̄ ꝯpectus ⁊ depectus litera corrupta est Paciscor pmā corri.⁊ vt quidā dicūt cōpesco scis cōponit̄ a con ⁊ paciscor. ⁊ dispesco a dis ⁊ paciscor vt ait hug.

Paco cas caui deriuat̄ a pax cis.⁊ est pacare idem qđ pacificare.vnde pacat⁹ ta tū.i.pacificat⁹.quasi pacē tenens.⁊ est ethymologia Et ꝯpat̄ hm ꝙ est nomē pacat⁹ tior.sim⁹ Unđ ad heb.c.xij. Fructū pacatissimuꝫ exercitatis p eā reddet iusticie.vnđ pacate tius sime aduerb. Itē a paco cas hic ⁊ hec pacalis ⁊ hoc le.vnde pacaliter aduer. Paco cas actiuū est cū omnib⁹ suis cōpositis siqua habet.⁊ ꝓdu.pmā

Pactio a paciscor pactus deriuat̄ hec pactō onis.id ē conuētio cōdicio pmissio

Pactorius.a pactus deriuat̄ pactori⁹ ria riū.id est.ad pactū ptinēs.⁊ hoc pactoriū idē qđ pactū vel locus vbi

Pactū a paciscor sceris dr̄ hoc pactū   fit pactum.i.placitū.ꝯuētus scꝫ inter ptes ex pace ꝯueniēs scriptura.vnde ⁊ dr̄ pactū quasi ex pace actū vel factū. Iteꝫ pactū est supinū de pāgo gis.Itē pactus cta ctū pticipium de paciscor sceris

Padanus na nū.in padus est.

Padus di fluui⁹ lombardie.sic dict⁹ ab vno triū fontium ex q̄bus habet originē.q padus dr̄ Itē fluuius padus dictus est eridan⁹ a fetone in eū submerso q eridanus dicebat̄ Inde padanus na nū pnl'.ꝓdu.vnđ in pheton vel in feton.

Paganic⁹ ca cū in paganus vide

Paganismus.pagan⁹ ꝯponit̄ cū mos ⁊ dr̄ hic paganismus mi.i.ritus ⁊ mos paganorꝫ.

Paganus a pag⁹ qđ est villa dr̄ pagan⁹ na nū.i. villanus vel incultus.⁊ quicūqꝫ habitat in villa dr̄ pagan⁹. Preterea quicūqꝫ est extra ciuitatē dei.i.ecclām dr̄ paganus quasi villan⁹.⁊ nō habitās in ciuitate dei.i.ecclesia.sꝫ longe in pago ⁊ hinc paganic⁹ ca cū Et hec paganitas tatis.i.multitudo ⁊ collectō paganorꝫ vel ꝓprietas qua pagani dicunt̄ vel terra eorꝫ.Et paganizo zas. id est.ritū paganorꝫ colere vel more paganorꝫ se habere. Paganus ꝯponit̄ sempaganus

Pagella le dimi.pua pagina Hiere.xxxvj.Cūqꝫ legisset tres pagellas vel q̄ttuor scidit illud scalpello scribe.

Pagina a pāgo gis p iungere vel impellere dr̄ hec pagina ne.ps aliquota foliorꝫ librorū Et dicunt̄ pagine a pāgendo vel ꝯiungēdo q2 sibi inuicē cōpingant̄.i.ꝯiūgant̄.vel q2 ibi folia ꝯiugātur Pagina etiā dr̄ q̄ndoqꝫ carta.quādoqꝫ liber.q̄ndoqꝫ scriptura.Unde cōsueuit dici.Hoc inuenit̄ in sacra pagina.vnde hec paginula le dimi.Et pagino nas.i.paginas ꝯiungere vel describere.Et corripit gi

Paginula le dimi.pua pagina

Pagulus li.dimi.puus pagus.

Pagus.pige apud grecos dr̄ fons Et inde hic pagus gi.i.villa.q2 iuxta fontes ville solēt edificari. Et ꝓducit pmā Et inde ꝯponit̄ ariopagus.

Pala a palea dr̄ hec pala le.qua ventilat̄ vt frumentū a palea purget̄.vide etiā in pale

Palefredus di.penul.ꝓdu.dr̄ a passu ⁊ leni.⁊ freno ⁊ ducēdo.q2 leni passu p frenū ducat̄ Et est genus equi q̄ alio noīe dr̄ mānus.⁊ gradari⁹.sicut dixi in equ⁹ equi.

Palam.a palo las deriuat̄ palam aduer.q̄litatis.i.apte manifeste.vnde in iohāne Ego palā locut⁹ sū mūdo. Et componit̄ cū in.⁊ dr̄ inpalā.i.in āpto Potest etiam palā esse ꝓpositō q̄ndo regit casum.vt palā illo hoc feci id est.corā illo.⁊ corr.pmā.sꝫ palo las eā ꝓducit Unđ lucanus in vij. Principes fecere palā ciuilia bella Sꝫ de vltima sillaba querit̄ an debeat acui.Et dicūt quidaꝫ ꝙ sic.ad differentiā hui⁹ accusatiui palā ď pala le lā. Alij dicūt ꝙ nō ⁊ hoc magis mihi placet.q2 huiusmōi aduerbia desinētia in am deꝓmunt̄ in fine.vt multifariā.perperā. Declinat̄ etiā ꝓperus ra rū sicut dixi in secūda pte vbi egi ď accētu aduerbiorꝫ desinentiū in am.

Palās.a palo las dr̄ hic ⁊ hec ⁊ hoc palās tis q nunq̄ꝫ in aliq̄ loco hꝫ certā māsionē.vnde palāt̄.i. manifeste vl' vagāter.⁊ palabūdus da dū.i. errabūd⁹ vagabūd⁹ fm hug. Iud.ix. Que aūt turme palātes p campū aduersarios ꝑsequebātur Pap̄.vō dicit Palātes gaudentes palā vagātes dispersi. Palāter.id est incōposite vel disperse aduerbiū q̄litatis

Palanteū tei.neu.ge.quoddā opidū in palatino mōte vbi modo est roma.et q2 palanteū altū erat.ido palāteum dr̄ altus mur⁹ vel fastigiū

Palata.a palus dr̄ hec palata te pnl'.ꝓdu.que fit ď palis.⁊ palate sunt masse q̄ de recētibus ficubus ꝯpingi solent q̄s inter palas ad solē siccāt.⁊ sic sumit̄ regū secūdo ca.xv. vt dixi in massia

Palatin⁹ a palatiū dr̄ palatin⁹ na nū pnl'.ꝓđ.i.ď palatio existēs.⁊ tūc deriuat̄ a palatiū Uel palatin⁹ na nū. id est.ptinēs ad palatū.⁊ tūc deriua a palatū

Palatiū a palo las qđ est vagari deriuat̄ hoc palatiū

palatij ampla domꝰ in q̄ multi vagari possunt. vnđ pa
latinus na nū penul. pdu. i. de palatio existēs. Uel hic
palās tis. rex fuit archadie in cuiꝰ honore regina aulaȝ
ipius nomīe ꝯditā palatiū vocauerat. Sic ergo appel⸗
lāuerūt a palāte hoc palatiū ⁊ corripit pa. Unđ lucanꝰ
in tercō Uix odisse vacat. phebea palatia cōplet
Palatū a palatū dr hoc palatū ti q: magnū sit ⁊ āplū
vel q: sit q̄si palatiū oris vel lingue Uel dr a palo las q:
ibi lingua vagat. vel palatū q̄si poletū a polo. q: ibi pro
sui ꝯcauitate celi habet similitudinē. Unde ⁊ greci pa⸗
latum vranon vocāt ⁊ huic palatinꝰ na nū. id est. ad pa
latum ptinens
Pale. palin qđ est motus dicit apud grecos lucta pa⸗
lin. q: in lucta frequēter se moueāt. vnde he pale palarū
id est. dorsi dextra leuaq; eminētia mēbra dicte sic q: in
luctādo ea pmimus Qđ ſcȝ luctari vel quā luctā greci
dicūt palin. inuenit etiā in singulari ſȝ in alio sensu. q: ſ.
pala dr ventilabrū ⁊ latū instrumentū ferreuȝ ad opus
ignis. pala etiā dicit ille ꝯcauus locꝰ in anulo in q̄ poni
tur lapis pciosus
Palea a pales dea pabuli vel a pabulū dicit hec palea
lee. q: pabulū pbeat animalibꝰ. ⁊ etiā q: ea sola olim pri
mū in pascēdis aīalibꝰ pbebat. Cuiꝰ natura ex cōtra⸗
rio frigida est intātum. vt obruta snives fluere nō sinat
adeo calida vt maturescere poma ꝯpellat. vt dicit bea⸗
tus auḡ. de ciuitate dei. ⁊ corr. pa. vnde in aurora dicit.
Non vult nudari paleis donec sit adusta. vnde hec pa
leola le. diminutiuū.
Paleare. a palea deriuat hoc paleare ris. ⁊ hoc palea
rium rij. locus vbi palee reponunt. ⁊ etiā sic dr pellis. q̄
sub collo bouis fluitat huc ⁊ illuc ad modū palee. ⁊ hic
⁊ hec palearis ⁊ hoc are. vel a pelle deriuat hoc paleare
ris. vel palearū rij pellicula que pēdet āte pectꝰ bouis.
q̄si pellearū. vel sic dicit a palo las q: vagat huc et illuc
⁊ fluitat. vel dicit a palea q: ad modū palee fluitat huc
⁊ illuc. ⁊ hinc palearia dicunt quedā ptes iugi. que sub
illa pelle colligātur ⁊ corr. pa. vnde ouiđ. metha. xj. Col⸗
la thori extāt armis palearia pendēt.
Palearū in paleare vide
Paleola in palea est
Pales a pabulū dicit hec pales indecli. vel pales palis
dea pabulorū. vnde hic palatualis eiꝰ sacerdos ⁊ plura
liter hec palilia horū paliliū vel paliliorū illius dee festa
vnde psius. Fumosa palilia feno. ⁊ paliliosus sa sum. i.
fumosus a festo palis in quo fenū ꝯburebat
Palestina a palestim vrbe. omis regio circa eā dicta ē
palestina. vnde palestinus na nū. gentile
Palestra stre lucta vel locus luctatōis. ⁊ dr a palin qđ
est lucta. vel a palin qđ est motus q: ibi se frequēter mo
ueāt. vel dicit palestra a pale dea pastorū. q: in honorem
istius pus fuit celebrata Uel dicit a palude q̄ vngebāt
luctaturi antequā haberēt oleū. vnde palestricꝰ ca cum
Et hec palestrica ce. qui in palestra luctat. ⁊ q: ad pale⸗
strā fortes vocabātur. iđo palestrica q̄ndoq; p forti po
nit ſm huḡ. pap. vō sic dicit. palestra grece. lucta vbi ath
lete exercēt se. Luctatō que fit in gimnasio. ⁊ cor. pmam
Ouidius in xvj. epi. Aut fera nos retinet aut vncta do
na palestre.

Palesticꝰ ca cū penul. corr. in palestra est.
Palestrizo zas. id est. luctari a palestra dicitur
Palibachius. ab anti qđ est ꝯtra ⁊ bachius bachij. pes
ꝯtrarius bachio. Cōstat eni ex duabꝰ pmis longis ⁊ ter
cia breui vt dixi in antibachiꝰ. ⁊ idē pes dr palibachius
q: iteratꝰ est a bachio. a palin qđ ē iterū ⁊ bachiꝰ ꝯponit
Palilia liū velliorū. est in pales.
Paliliosus exponitur in pales.
Palin. id est iterū Item palin. id est motus vel mobili
tas. Inde palma id est lucta.
Palinodiū. palin qđ est iterū ꝯponit cū oda qđ ē laus
vel cātus. ⁊ dicit hoc palinodiū dij. palinodia dicūt lau
des iterate. vel cātus iterati. vnde palinodiꝰ dia diū. i.
iterū cātatus vel laudatus. ⁊ hic palinc dicꝰ ci. q palino⸗
dia facit vel dicit
Paliscus. palin. i. iterū vnde paliscꝰ ca cū q̄si iterū veni⸗
ens vel quasi iterū natꝰ. vnde palisci dicti sunt duo filij
iouis ⁊ ethne. q̄si bis editi. q: semel đ matre. ⁊ postea ite
rū de terra ſm poetas. vnde ouiđ. in v. metha. Stagna
paliscorū rupta feruētia terra
Palisma matis locus lucte. ⁊ dicit a palestra
Paliurus ri. carduꝰ est spinosus ⁊ asprimus de q̄ ha⸗
betur Esay. xxxiiij. De hoc dicit pap. Paliurus herba
asperrima ⁊ spinosa. ꝙ aūt dicit paliurꝰ q̄si herēs pallio
ethimologia est. ⁊ pdu. penul. vnde virḡ. ibuco. Cardu
is ⁊ spinis surgit paliurus acutis.
Palla le fe. ge. q̄dā palliū mulierū deductū vsq; ad ve⸗
stigia. affixis in ordine gemmis. dicta sic a palin. i. mobi
litate que circa finē est huius indumēti. vel q: rugis vi⸗
brantibus sinuata crispet
Palladiū in pallas est.
Pallas palladis fe. ge. dea belli est. ⁊ dicit a palin. id ē.
a motu et excussione haste. vel dr pallas a pallone insu⸗
la tracie vbi nutrita fuit. vl' q: pallātem gigantē occidit.
que et minerua dicit q̄si mortalis. vel quasi munꝰ vari⸗
arum artiū. q: fuit inuentrix multorū ingeniorū vt dicūt
Et a pallas hoc palladiū dij. imago vel simulacrū pal⸗
ladis. Et palladius dia diū ad palladē ptinēs.
Palleo les lui lere. i. esse vel fieri pallidū. ⁊ q: ex timore
⁊ amore sequit pallor. iđ pallere q̄ndoq; ponit p timere
quādoq; p amare. sicut p suo antecedēte Unde ouidꝰ
Pallet omīs amās nā hic color aptꝰ amāti. Itē pallere
ponit sepe p egrotare. q: pallor signū est egritudis. vn⸗
de hic pallor loris ⁊ pallidus da dū Palleo cōponitur
Expalleo les Impalleo les Oppalleo les Repalleo les
Suppalleo les. i. parū vel subtꝰ pallere. vnde suppallidꝰ
da dū. i. parū pallidus. ⁊ hinc inchoatiua pallesco scis Ex
pallesco scis ⁊c Palleo ⁊ eiꝰ cōposita sunt neutra. et fa⸗
ciunt pteritū in lui. ⁊ carēt sup. ⁊ scribunt p geminum. l.
Et scias ꝙ homo efficit pallidꝰ q̄ndo timet. ſȝ rubeꝰ q̄n⸗
do verecūdat. vt dixi in formido das
Pallex a palleo les. dicit hic ⁊ hec pallex. i. adulter vel iuuenis
Palliatus ta tū in palliū est
Pallidus. a palleo les deriuat pallidꝰ da dū Et ꝯpat.
vnde pallide sꝰ sime aduerbiū. Et hec palliditas tis. et
est signū amoris palliditas. vnde quidā Pallida furti
uum facies manifestat amorē. viđ in timidꝰ ⁊ i palleo
Pallio as. in pallium exponitur.

Palliolū li in pallium est.
Palliū a palla qđ est palliū deriuat hoc palliū lij quo
ministrātum scapule tegunt. ⁊ vt dū ministrēt expedi⸗
te discurrāt. plautꝰ Siqđ facturꝰ es appēde in humeris
palliū ⁊ pgas quātū valet tuorū pedū pmptitas. vel dr
pallium a pellibꝰ vnđ fiebat pꝰus. ſed mō dr palliuȝ qđ⸗
dam genus pāni ex serico. ⁊ q̄libet mātellus. vnđ pallio
lum li dimi. um mutata in o. ⁊ addita lū. ⁊ palliatꝰ ta tū
id est palliū habēs vel pallio indutus. ⁊ pallio as. i. pal
lio tegere vel occultare vel palliū induere vel pallio or⸗
nare. ⁊ componit Appallio. i. valde palliare. Oppallio
lias. i. occultare vl' ornare. Repallio as. i. iterū palliare.
Suppallio as. i. latēter vel sub pallio occultare. ⁊ ē pal⸗
lio actiuū cū omnibꝰ suis ꝯpositis. ⁊ pducit pmā posi⸗
tione Auianꝰ Exiguo puus circūdans pallia collo. po
test etiā palliatꝰ deriuari a pallio as. ⁊ tūc palliatus. id
est pallio tectus vel occulꝰ cooptus. vt iste habet vba
palliata. i. occulta coopta. ⁊ pducit pmā palliū vt ostēdi
⁊ etiā pallio as. Unđ in aurora dicit Sed prauū tāq̄m
palliat istud opus.
Pallor oris. in palleo es vide
Palma a pādo dis dr hec palma me. q̄si pāsa ⁊ extēsa.
est eni palma manꝰ extēsa ſcȝ extēsis siue expassis digi⸗
tis ⁊ explicatis Cui ꝯtrarius est pugnꝰ ſcȝ manus digi
tis cōtractis ⁊ clausis. est ergo palma extēsa. Pugnus
vō clausus. Itē a palma manu dr hec palma me quedā
arbor q: manus victorū solet ea ornari ⁊ coronari. vl' q:
oppassis est ramis in modū palme homis. est vō arbor
victorie deputata Hāc vō greci fenicem appellāt q: diu
durat ex nomīe auis illius arabie q̄ multis annis viue⸗
re phibet Fructus aūt eiꝰ dactyli dicunt ad digitorū simi
litudinem. vnde hic ⁊ hec palmalis ⁊ hoc le. ⁊ palmosus sa
sum. i. victoriosus triumphalis animosus. ⁊ hoc palmari
um palme pmiū. ⁊ dr palma q̄si pacis alma. q: a victori
bus ferebat. ⁊ est ethimologia. palma ergo dr manꝰ ar⸗
bor ⁊ etiā victoria. q: palma arbore victores coronabāt
vnde vsus. Palma manꝰ. palma est arbor victoria pal
ma. Palma notat laudē belli victoria finē. De pal⸗
ma arbore dicit ambro. in iij. exam. est discretō sexꝰ in ar
boribus Nā videas palmā que dactilos generat plerū
q; inclinātem ramos suos ⁊ subijcientē. ⁊ ꝯcupiscentie
atq; amplexus spēm ptendentē ei arbori quā marē pal
mā appellāt pueri rusticorū. Illa ergo palma femina est
⁊ sexum suū specie subiectōis ꝯfitet. vnde cultores lo⸗
corum piaciunt ramis eius dactilorū vel palmarū semi⸗
na masculorū. qbus illi feminee arbori velut quidā sen⸗
sus pfunctōis infundit ⁊ expediti ꝯcubitus grā psenta⸗
tur. quo munere donato rursus erigit ⁊ eleuat ramos
suos ⁊ in veterē statū comā suā rursum attollit. Itē sci⸗
as ꝙ palme q̄litas ⁊ statura multū habet pulcritudinis
in figura. Nā vt dicit grego. in. xix. li. mora. sup illđ iob
xix. Sicut palma multiplicabo dies Nō immerito iu
storū vita palme compat. q: sicut palma inferius tactui
aspera est. ⁊ q̄si aridis corticibꝰ obuoluta. supius vero
visui ⁊ fructibus pulcra. Inferius corticū suorū inuolu⸗
tionibus angustat. ſȝ supius amplitudine pulcre viridi
tatis expandit. Sic q̄ppe est electorū vita despecta inferi
us. supius pulcra Imo ista q̄si mltis corticibꝰ inuoluit

dū innumeris tribulatōnibꝰ angustat In summo vero
illa q̄si pulcre viriditatis folijs amplitudine retributō
nis expandit. Habet quoddā aliud palma quo cūctis
generibꝰ arborū differt Omis nāq; arbor in suo robore
iuxta terrā vasta subsistit. ſed crescēdo supius angustat
⁊ q̄nto paulisper sublimior tāto in altū subtilior. Pal⸗
ma vō minoris amplitudinis ab imis inchoat vt iuxta
ramos ac fructꝰ amplior robore exurgat Et que tenuis
ab imis pficit. vastior ad summū succrescit. Quibꝰ ita⸗
q; alia arbusta nisi terrenis mentibus inueniunt esse si
milia. inferiꝰ vasta. supius angustata Quia nimirū om
nes istius seculi dilectores in terrenis rebꝰ fortes sunt.
in celestibꝰ debiles Nā in tpali glīa vsq; ad mortē desu⸗
dare appetūt. ⁊ p spe ppetua nec parū quidē ī labore sub⸗
sistunt. ſȝ p terrenis lucris quaslibet iniurias tolerāt. et
p celesti mercede vl' tenuissimi vbi ferre ꝯtumelias recu
sant Hi itaq; q̄si aliarū arborū more deorsum vasti sunt
sursum angusti. q: fortes in inferiora subsistūt. ſȝ ad su⸗
periora deficiunt. At cōtra Ex q̄litate palmarū designa
tur pficiens vita iustorū. q nequaq̄; sunt in terrenis stu⸗
dijs fortes ⁊ in celestibus debiles Sunt vō nōnulli qui
cū celestia appetūt. atq; hꝰ mūdi facta noxia relinquunt.
ab inceptōne sua quotidie incōstātie pusillanimitate đ
ficiunt. qbus hos nisi arbustis reliqs siles dixerim. qui
nequaq̄; tales supius surgūt. q̄les inferius oriunt. Hi
quippe in ꝯuersatōem veniētes nō tales q̄les ceperūt p
seuerāt. ⁊ q̄si more arborū inchoatōne vasti sunt. ſȝ tenu
es crescūt q: paulisper p augmēta tēporū patiunt detri⸗
menta virtutū Palma vō in sūmitate ē vastioris q̄; eē
ceperit q̄litatis ex radice. q: sepe electorū ꝯuersatō plus
finiēdo pagit q̄; pponit inchoādo. Et si tepidiꝰ pma in
choat. feruentiꝰ extrema cōsummat atq; sp inchoare se
extimat. ⁊ idcirco infatigabilis in nouitate pdurat
Palmes mitis mas. ge. dr ramꝰ vitis vbi vua nascit. et
dicit a palma ppter fecunditatē. et cor. mi in obliqs
Palmetū a palma deriuat hoc palmetum ti. locꝰ vbi
palme abundāt et crescūt
Palmo mas maui mare. i. coronare. a palma dr. Et a
palmo as dr palmatꝰ ta tū. i. coronatꝰ
Palmula. a palma manu dr hec palmula le. dimi. Et
palmula etiā est extrema latitudo remi. q: extēsa est ad
modū palme. Et palmula est instrumentū rusticorū in
area cū tribus vel q̄ttuor vl' etiā pluribꝰ ramis. q: habe
at ramos extēsos sicut palma digitos ſm huḡ. Et pap.
dicit. Palmula extrema latitudo remi q̄ mare impelli
tur. Palmula gubernaculi ps ima.
Palmulꝰ li mas. ge. puus palmꝰ. ⁊ dr a palmꝰ.
Palmꝰ a palma pmanu dr hic palmꝰ mi. quedā men⸗
sura ſcȝ palme. Et est palmꝰ a pollice vsq; ad minimuȝ
digitū extēsa manꝰ Pugillꝰ vō est ꝯtractis digitis pu⸗
gnus. sicut dicit q̄dā glo. esa. xl.
Palo. a palin qđ est motꝰ dr palo las laui. Et inuenit
in duabꝰ significatōnibꝰ Nā palare. i. manifestare ape
rire. Et palare. i. vagari. Plus est tamē palare q̄; vaga
ri. Nā vagat qui aliq̄ntulū huc ⁊ illuc discurrit Sȝ pa⸗
lat qui in nullo loco ppriā habet sedē. Unde vagus dr.
quicūq; aliq̄ntulū vagat de loco ad locū. Sȝ palās dr
qui nunq̄; in aliquo loco certā habet māsionem Palo

componit̃ Depalo las.i.valde palare declarare refera
re. Propalo las ꝑ eodẽ. Repalo las. Palo las ꝑ ma/
nifestare cũ suis ꝯpositis est actiũ.ꝑ vagari est neutrũ
ꝛ ꝓdu.ꝑmã Unde virg.in.xi.eneyd. Et nũc palãtes vi/
demus gemituq̃ȝ cadentũ
Palpebra.a palpo pas d̾ hec palpebra bre sin⁹ oculo
rum.q̾ palpebre sꝑ mouent̃ pilis in ordine astãtib⁹ ad
coꝝ munitõem. Et ꝯcurrũt idõ inuicẽ vt assiduo motu
reficiãt intuitũ.vnde palpebrosus sa sum.i.magnas ha
bens palpebras.ꝛ corr.pe.naturalit̃
Palpito tas taui tare.i.frequẽter palpare.ꝛ corr.pi.
Palpo.a palin qd̾ est motus d̾ palpo pas.i. tremere.
moueri salire anhelare.sicut q̃ animã trahit Itẽ palpa/
re.i.adulari blãdiri vel manu ꝯtrectare sicut facit cecus
Unde hic ꝛ hec palpabilis ꝛ hoc le. Palpo pas cũ om
nibus suis ꝯpositis est actiuũ.ꝑ salire tamẽ vel tremere
neutꝝ est. Et nota ꝙ antiq̃ dicebãt palpor paris depo.
ꝑ adulari. Itẽ a palpo pas d̾ hic palpo onis.q̃ palpat.
vt cecus.vel palpo d̾ adulator De ꝑdictis significatõ
nibus tales dant̃ versus Palpat ꝯtrectat manib⁹ blã/
ditur anhelat Palpat adulat̃ salit ac tremit atq̃ȝ mo/
uet̃. Palpo manu tractãs ꝛ palpo vocat̃ adulãs.
Paludamentũ a palin d̾ hoc paludamẽtũ ti quedam
vestis regũ ꝛ imperatoꝝ.q̃ vtebat̃ rex vl' imperator ad ostẽ/
dendũ bellũ in ꝑximo esse futuꝝ.ꝛ ideo d̾ a palã.q̾ tũc
omnib⁹ fiebat etiã palã ꝛ manifestũ bellũ in ꝑximo esse
futuꝝ.vnde paludat⁹ ta tũ.ꝛ paludamẽtatus ta tũ.id ẽ
paludamẽto indut⁹ vel paludamẽtũ habẽs
Palumbes a pabulũ deriuat̃ hec palũbes bis .i.silue/
stris colũba q̃ in arborib⁹ nidificat.sȝ colũba q̃ in domi
bus.ꝛ dicunt̃ palũbes q̾ sint fortes pabulo.ꝙ aũt dicũt
palũbes q̃si parcẽtes lumbis.sicut colũbe colẽtes lum/
bos.ethymologia est. Inuenit̃ etiã hic palũbus bi .pro
pullo palũbis Persius. Aut cur nõ pot⁹ teneroq̃ȝ pa
lumbo.ꝛ hinc palũbinus na nũ.ſm hug. Et scias ꝙ co/
lumba nõ fuit epichenũ.q̾ dicim⁹ hic colũbus ꝑ mare.
qd̾ ꝑpter fecũditatẽ accidit sicut gallus ꝛ gallina. palũ/
bes vo recte fuit ꝑmiscui ge.ꝑpter indiscretõem sexus.
ꝛ rarã fecũditatem
Palus paludis fe.ge.d̾ a pales dea pabuli.q̾ palea.
id est.pabulũ nutriat iumẽtoꝝ. Inde paludosus sa sũ.
ꝛ hic ꝛ hec palustris ꝛ hoc stre.siliis paludi.vel in palu/
de existẽs vel crescẽs. Et paludan⁹ na nũ. paludi immi/
xtus.vel in palude morãs ꝛ ꝓdu.lu. Unde lucan⁹. Tu/
ta fruge triconos addit nil lesa palude
Palus.a palã aduer.d̾ hic pal⁹ li. vinearũ.q̾ foris et
palã figit̃.ꝛ est mas.generis
Pamphilus interꝑtat̃ tot⁹ amor.ꝛ corripit penul.vn
de. Pamphile tolle man⁹ iãq̃ȝ redibit anus. ꝛ ꝯponit̃
a pan et philos
Pampineus.exponit̃ in pampinus.
Pampino nas in pãpinus exponit̃.
Pampinus a palmes deriuat̃ hic pãpinus ni.foliũ vi
tis.q̾ a palmite pẽdeat ꝛ pãpineus nea neũ. ꝛ pãpino/
sus sa sum.ꝛ est pãpineũ qd̾ totũ est de pampinis.pam/
pinosum vo qd̾ pãpinis plenũ est Itẽ a pãpin⁹ d̾ pam/
pino nas.et est pãpinare pãpinos emittere vel pampi/
nis implere.et cõponit̃ Depãpino nas. Dispampino
nas. Expãpino nas.omĩa ꝑ pãpinos euellere.ꝛ corripi
unt ꝑdicta pi.vnde ouidi⁹ Non hic pampineis amicit̃
vitibus vlmus
Pan grece latine dicit̃ totũ vel omẽ.vnde hic pan pa/
nis dict⁹ est quidã de⁹ pastoꝝ.quẽ in similitudinẽȝ na/
ture formauerũt.vnde pan dict⁹ ẽ q̃si omẽ vel totũ.
Panates.herba ẽ ex q̃ ꝑfluit succ⁹ q̃ ꝛ panat⁹ d̾
Pancelenos.pan qd̾ est omẽ vel totũ ꝯponit̃ cuȝ cele/
nos qd̾ est lucẽs.ꝛ d̾ pãcelenos.quo noĩe d̾ luna iple/
nitudine quasi tota lucẽs
Pãcorpũ.a pancracior aris.d̾ hoc pãcorpũ pi genus
spectaculi.vnde solet fieri ab his qui cuȝ bestiis ferocis/
simis cõgrediũtur
Pancra cre.i.rapina a pãcracior aris d̾
Pancracior aris.i.flagellis aut tormẽtis subiici.vnd̾
equo aĩo tolerãtes coronãtur.vnde pãcraciũ.id ẽ.tor
mentũ vel flagellũ.vl' quidã ludus q̃ fit subtrahẽdo ali
quid de manu in manũ.
Pancrus cri.lapis vari⁹ pene ex omnib⁹ colorib⁹ cõ/
stans.ꝛ d̾ a pan qd̾ est totũ vel omẽ.
Pandecta pan ꝯponit̃ cũ teucos qd̾ est volumẽ.vl' cũ
dectos qd̾ est ꝯtinẽs vel doctrina.ꝛ dicit̃ hec pandecta.
cte.liber omĩa ferẽs ꝛ ꝯtinẽs.sicut totũ corp⁹ legis vl' ve
tus ꝛ nouũ testamentũ ſm hug. Pap. videt̃ dicere pã/
Pandiculari⁹.a pãdo dis d̾ hic pãdicu/ decuȝ
larius rii.homo hiãs et toto corpe oscitãs.
Pando dis di passũ.i.extẽdere dicere referre manife/
stare apire Pando ꝯponit̃ Dispando dis di passum.
id est.extẽdere.diuersis modis tẽdere pãdere. Expãdo
dis di expassum.i.extẽdere. Oppãdo dis.i. vndiq̃ȝ pãde
re extẽdere. Repãdo dis di sum.i.recuruare vel claude
re vl' recludere. Pando ꝛ ei⁹ ꝯposita omĩa sunt actiua
ꝛ faciũt ꝑteritũ in di ꝛ supinũ in passum sine n. Unde ibi
Qui expassis in cruce manib⁹. Sȝ ibi ꝛ in multis aliis
similib⁹ locis inuenit̃ n.vicio scriptoꝝ ꝛ ydeotaꝝ. Hec
enĩ tria vba scȝ pãdo pateo patior.idẽ faciũt supinũ vn/
de visus. Pando facit passum pateo patior q̃ȝ passum.
Hoꝝ rite triũ passum dic esse supinũ.ita dicit hug. pas/
hoc etiã dicit in.x.li. Pando inq̃t o.in i.pandi facit ꝑte
ritum.ꝛ supinũ passum.q̃ȝuis etiã a patior ꝛ pateo pas
sum dicimus.vnde expãdo dis expassum. Uirgilius i
tercio. At pater anchises passis de litore palmis.et ita
ꝯmuniter dicũt grãmatici.tamẽ pap.dicit ꝙ pãdo habȝ
duplex supinũ.scȝ pansum et passum
Pandociũ.in pandox est.
Pandona ne quedã porta apud romã que semꝑ pan
debatur.ꝛ dicit̃ a pãdo dis.
Pandox cis.i.ebriosus vel gulosus.leccator qui sꝑ pã
dit ora ꝑpter escas.vnde a pãdo dis dicit̃ hoc pãdociũ
docii.i.leccacitas vel ebriositas taberna vl' caupona
Panduca ce.fe.ge.a pãdo dis d̾ gen⁹ organi est
Pandus.a pãdo dis deriuat̃ pãdus da dũ.i.curuus.
Sed pandũ ꝑprie ẽ qd̾ dirigit capita in inferiorẽ ꝑtem.
curuũ qd̾ in supiorẽ Omẽ tamẽ curuũ põt esse panduȝ
et ecõuerso diuersis respectibus Unde pãdulus la lũ.
aliquantulũ curu⁹.ꝛ ꝯponit̃ Repãdulus la lũ.
Panegorizo a pane deriuat̃ panegorizo as.i.sustẽtare
Paneta a panis d̾ hic ꝛ hec paneta panete qui vel q̃

De litera P ante A

facit panem.
Panfagius Pan qd̾ est totũ ꝯponit̃ cũ fagin qd̾ ẽ co/
medere ꝛ dicit̃ panfagi⁹ gia giũ quasi omĩa comedens.
vnde ꝛ panfagii dicti sũt quidã homĩes in ethyopia.q̃/
bus est cib⁹ totũ qd̾ mãdi põt ꝛ oĩa fortuitu gignẽtia
Pangerista ste ꝯmunis generis laudis decãtator ꝛ d̾
riuat̃ a pangeric⁹ ca cũ.
Pangeric⁹ a pango ꝑ canere deriuat̃ pãgericus ca cũ
id est.laudãdo decãtatus.vnde pãgerice.i.laudant̃ lau
dabiliter Et hoc pangericũ ci scȝ licenciosum ꝛ lasciuio
sum genus dicẽdi in laudib⁹ alicui⁹ In cui⁹ specie ꝛ cõ
positõne homĩes multis mẽdaciis adulant̃.
Pangito tas.id est sepe vel frequẽter canere ꝛ d̾ a pã
go gis pro cantare.
Pangitoriũ a pango ꝑ cãtare d̾ hoc pãgitoriũ rii loc⁹
vbi multi simul canũt scȝ chorus.
Pango gis.i.canere facit ꝑteritũ panxi ꝛ caret supino
Pango gis.i.pacisci siue pactũ facõ facit ꝑteritũ pepi/
gi ꝛ supinũ pactũ Itẽ pango gis id est impellere vl' iun
gere facit ꝑteritũ pegi ꝛ supinũ pactũ vnde visus Pan
xi dic cecini.ꝯiunxi dic hene pegi Cũq̃ȝ pactũ feci dicito
nũc pepigi Inuenit̃ etiã pango pãxi ꝑ palũ figere vl' plã
tare Et nota ꝙ antiq̃ dicebãt pago gis pepigi ꝑ pacisci
vbi nos dicimus pãgo pepigi Itẽ scias ꝙ pango id est.
iungo vel impello Et ꝯponit̃ cũ con ꝛ dicit̃ ꝯpingo gis
cõpegi cõpactũ Depingo depegi depactũ Expingo ex/
pegi expactũ Impingo gis pegi pactũ Repingo gis re
pegi repactũ Et in ꝑdicta significatõne pango ꝛ ei⁹ cõ/
posita sunt actiua Itẽ composita eius in ꝑsenti mutãt a
simplicis in i.sed ꝑterita ꝛ supina simplicis retinẽt im/
mutata.pango in aliis significatõibus nõ mutat litera
turã in compositis si q̃ habet Et ꝑ pacisci est actiuũ.ꝑ
cantare simpliciť neutꝝ.sed ꝑ cantãdo dicere vl' lauda/
re vel narrare actiũ est.
Paniceus a panis dicit̃ hic panice⁹ ꝛ hec panicea cee.
qui vel que facit panẽ Et paniceus cea ceũ ad panẽ ꝑti
nẽs vel de pane existẽs.sicut dicim⁹ paniceas mẽsas q̃
ad panẽ comedendũ pant̃ vel q̃ fiũt de pane
Paniciũ a panis deriuat̃ hoc paniciũ ci vel paniciũ cii
quoddã gen⁹ annone q̾ in q̃busdã locis eo hoĩes sustẽ
tant̃ vice panis.vnde d̾ paniciũ q̃si panis viciũ q̾ vice
panis fugat̃ ſm quosdã.ꝛ est ethimologia
Paniculus li dimi.ꝑuus panis
Panifex in panifico cas vide
Panificiũ in panifico cas vide.
Panifico cas.i.panẽ facio Et ꝯponit̃ a panis ꝛ facõ.et
corripit fi.ꝛ inde hic et hec panifex cis q̃ vel que panẽ fa
cit. Idẽ ꝛ panific⁹ ca cũ.vnde in ꝑmo regũ.c.viii. Filias
q̃ȝ vestras facient sibi vnguẽtarias ꝛ focarias ꝛ panifi
Panis a pan qd̾ est omẽ vel totũ dicit̃ hic cas.
panis nis q̾ cũ omi cibo apponit̃ vel q̾ omne aĩal eũ
appetat ꝛ fit accusatiu⁹ pluralis in es tantũ. ꝛ gtũs plu/
ralis in um nõ in ium.licet ntũs singularis desinat ĩ is.
ꝛ habeat pares sillabas in ntõ ꝛ in gtõ singulari.sicut
iuuenis ꝛ canis vnde visus. Is par ꝑstat ium. iuuenis
canis excipe panis Ista eñ faciũt gtũm pluralẽ in um.
iuuenũ canũ panũ.vnde dicendũ est Uideo tris canes
comedẽtes tris panes.ꝛ vt d̾ in historiis sup exodum.
panes ꝑpositõnis vocant̃ duodecim panes azimi de si
mila mundi valde.q̃ ponebãtur sup mẽsam seni alteri/
secus.ꝛ ꝯstabãt singuli de duab⁹ decimis ephy.ꝛ singu
lis supponebat̃.patena aurea ꝛ sup patenã pugill⁹ thu/
ris In diluculo sabbati recẽtes ꝛ calidi panes impone
bant̃ mẽse.et erãt ibi immoti vsq̃ȝ ad sabbatuȝ sequens
Tũc illis sublatis ꝛ thure incẽso sup altare.noui cũ alio
thure substituebãt Sublatos vo soli sacerdotes come
debant Dicebant̃ etiã panes ꝑpositõis.q̾ ꝑpositi erãt
corã domĩo in memoriã sempiternã duodecim tribuuȝ
filioꝝ israel vel porro positi.i.a lõge tꝑe positi.q̾ ꝑ totã
hebdomadã vel ineternũ ꝑpẽ successionẽ ponẽdi sũt.
Panicul⁹ li ꝑuus pãnus.
Pannosus a pãnus dicit̃ pãnosus sa sum.i. cincinno/
sus vilibus pãnis indut⁹ Et ꝯpat̃ Und̾ hec pãnositas
tatis Itẽ pãnosus põt dici plen⁹ ꝛ abundãs pãnis.
Pannuci⁹ a pãnus deriuat̃ pãnuci⁹ cia ciũ.i.pãnosus
vilib⁹ pãnis indut⁹ Et hec pãnucia cie d̾ quedã vestis
q̾ fit de diuersis pãnis abscissa
Pann⁹ a pan qd̾ est totũ vel omẽ deriuat̃ hic pannus
ni.q̾ ab omi hoĩe appetit̃.vnde depãno nas.
Panoti⁹.pan qd̾ est totũ ꝯponit̃ cũ ota vel otis qd̾ est
auris.ꝛ d̾ panoti⁹ tia tũ Uel panotiosus ſm quosdã.
Panotii in scithia ferũtur esse quidã homĩes mõstru/
osi.cum diffusa magnitudine auriũ.vt omne corpus ex
eis contegant.
Panselenos.id est.tota lux noctis. scȝ luna plena vel
plenilũniũ Et dicit̃ a pan qd̾ est totũ ꝛ selenos quod di
citur lux noctis.
Pansus sa sum.i.apt⁹ extẽsus diffusus scȝ q̃ ambulat
nudis pedib⁹ Et d̾ a pãdo dis ſm quosdã
Pantapoles.pan qd̾ est omẽ vel totũ ꝯponit̃ cũ pole.
qd̾ est vẽdere.ꝛ dicit̃ hic pẽtapoles.i.negociator q̃ mira
vendit q̃ latine seplassari⁹ dicit̃.
Panter teris accusatio panterẽ vel ra. Et hec pantera
tere penul.ꝑducta genus lupi. Et dicit̃ a pan qd̾ est totũ
vel omẽ q̾ omniũ animaliũ sit amic⁹ nisi draconis. vel
q̾ in sui generis societate gaudeat.ꝛ ad eandẽ similitu
dinẽ quodq̃d accipit reddit.
Pantheon.pan qd̾ est totũ vel omẽ ꝯponit̃ cuȝ theos.
qd̾ est deus.ꝛ dicit̃ hic pãtheus thei.de⁹ in se omĩa rep/
sentãs.quasi omniũ de⁹ Idẽ q̃ et pan. Et hoc pantheuȝ
vel pãtheon.templũ illi⁹ dei vel templũ omnib⁹ diis cõ
secratũ sicut est templũ omniũ scõꝝ Et vt refertur ro
mani cũ vniuerso orbi dominarẽtur quoddã tẽplũ ma
ximũ cõstruxerũt.in cui⁹ mediũ suũ ydolũ collocantes
omniũ ꝑuintiaꝝ simulacra ꝑ circuitũ statuerũt.respici/
entia rectis vultib⁹ ydolũ romanoꝝ Siq̃ndo aũt aliq̃
ꝑuintia rebellaret ꝯtinuo arte dyabolica illi⁹ ꝑuintie
simulacꝝ ydolo romanoꝝ posteriora voluebat. tanq̃ȝ
innuẽs ꝙ ab eius dominio recessisset Concitati ergo ro
mani ad ipam ꝑuintiã copiosum exercitũ destinabãt.ꝛ
ipam suo dominio subiugabãt.veꝝ nõ suffecit romãis
ꝙ omniũ ꝑuintiaꝝ simulacra in vrbe sua haberẽt.quin
potius fere singulis diis tẽpla singula ꝯstruxerũt tãq̃ȝ
qui eos omniũ ꝑuintiaꝝ victores ꝛ domĩos effecissent.
Sed q̾ omĩa ydola templũ ibi habere nõ poterant.ad
maiorẽ sue vesanie ostentatõnem vnũ templuȝ ceteris

mirabilius ⁊ sublimi⁹ in honorē deoꝝ omniū erexerūt ⁊ pantheon qđ sonat totū deus nūcupauerūt. Pontifices eni ydoloꝝ ad maiorē ipsi deceptōem finxerūt. qđ sibi a cibele quā omniū deoꝝ matrē appellabāt. fuit imperatū. vt si de omnib⁹ gētibus vellēt victoriā obtinere filijs suis templū magnū fabricarēt. De hoc etiam tetigi supra in coloseum

Pantomim⁹ a pan vel pāton qđ est totū ⁊ mim⁹ cōponitr hic pātomim⁹ mi. i. p omnia ioculator.

Panucula le in pan⁹ est.

Panus a pānus dr hic pan⁹ ni. virgula illa circa quā trama inuoluitr. idē ⁊ cānellus dr. q: ⁊ d cānis fit in quibusdā locis Unde lucilli⁹ Intētus mōstret rectus sub tegmine pan⁹ Et dr a pānus q: eo pānus texatr. vnd hec panucula le dimi. nauicula textricū. q: eius discursu pāni texātur. ⁊ dr a pānus vel pan⁹. Et vt dicit pl. in tercō li. in fine. Panucula nō huat gen⁹ pmitiui. q: pan⁹ est mas. ge. panucula vō fe. ge.

Panxi est pteritū de pāgo gis

Papa pe. i. admirabilis. a pape qđ est interiectō admirātis. q aūt dr papa quasi pater patꝝ ethymologia est. Et hinc hic ⁊ hec papalis ⁊ hoc le. ⁊ hoc papale lis. ⁊ hic papatus tus tui Sed cōsueuit qri. An in voto ptinētie possit papa dispēsare. Ad hoc dicūt qdam q votū cōtinētie nō ē essentialiter annexū ordini sacro. sz ex statuto eccie. vnde videtr q p eccia possit dispēsari in voto cōtinētie solēnisato p susceptōez sacri ordinis Cū aūt votum cōtinētie essentiale sit statui religiōis p quā hō abrenūciat seculo totaliter dei huitio mācipatus. qđ non potest simul stare cū matrimonio. in quo incūbit necessitas pcurāde plis. vxoris ⁊ plis ⁊ familie. ⁊ reꝝ que ad hoc reqruntr. vt dicit aplus pma ad corinth. vij. Qui ē cum vxore solicitus est que sūt mūdi. quō placeat vxori et diuisus est. Unde nomē monachi ab vnitate sumitur p oppositū ad diuisionē pdictā Uidetr q in voto solennisato p cōfessionē religionis non possit p ecciam dispēsari. Et rōem assignat decretalis q: castitas annexa est regule monachali vide etiā in bigam⁹.

Papalis in papa est. ⁊ pdu. pnl.

Papas a papo pas dr. hic papas pa pātis. i. gnarcio. q: circa culinas papādo incedit. vel papas dr pedagogus cui infantis disciplina cōmittitr Iuuenalis Timo⁹ pgustat pocula papas. Sz hic papas patis dr grece qđdam gen⁹ lini cādidi ⁊ mollissimi

Papauer. a papo pas dr hoc papauer ueris. q: semen eius papatr. vel dr a papo qđ est pinguedo. q: crassū habeat liquorē Et est herba sonorifera. ex qua pfluit succus q opion appellatr. vnde papauerin⁹ na nū. ⁊ pducit papauer pnl. in ntō. sed in gtō eā corr.

Pape interiectō ammirātis.

Paphus insula est veneri cōsecrata. vnde paphi⁹ phia phiū. qđ sepe inuenitr p venere⁹ rea reū ⁊ inde qdaz oliue dicūtur paphie. Et est fe. ge. paphus.

Papia. a papa dr hec papia admirabilis ciuitas. vnd hic ⁊ hec papiēsis ⁊ hoc se. Et dr papia quasi paupibus pia. Hec olim dicebatr ticinū.

Papias pie nomē cuiusdaz autoris ⁊ cōsequēter libri sui siue voluminis.

Papilio a pape dr hic papilio onis. quedā auicula q i suo aduētu meretr admiratōem. vnde papiliones dicūtr tētoria ad similitudinē illius auis volātis. He auicule lumie accēso cōuenīūt ⁊ circūuolantes ab igne pximo interire cogūtur.

Papilla a papo pas dr hec papilla le. caput māmille. q: pueri eā quasi papāt dū lactētr. Mamilla est ois eminentia vberis Sed papilla est illud breue vnde lac trahitur ⁊ corripit pa. Uirgili⁹. Hasta subtexertā donec plata papillam ⁊c.

Papirius ria riū in papir⁹ est.

Papirus. a pir qđ est ignis dr hec papirus ri. pnl. pđ. quedā herba vel gen⁹ iunci. vt dicūt. Et dicitr papir⁹ qsi parās pir. i. ignē. eo q i cereis ⁊ lampadib⁹ ponitr ad ardendū. Dicitr etiā hic papir⁹ carta bombicina ta siue bōbicina. vnde papir⁹ ra rū. ad papiꝝ ptinēs vel de papiro existēs. Dicitr etiā p eodē papire⁹ rea reū. Esa. xviij. Qui mittit in mare legatos in vasis papireis vel papiri sup aquas. In vasis papireis. i. in nauib⁹ de papiris id est. iuncis q papiri tāte sunt magnitudis sm historiā alexandri vt naues fiātr ex eis. vel in vasis papireis. i. in cartis de papiris factis qs egyptij p legatos mittebātr. duab⁹ tribub⁹ eūtes sup aquas. vel in vasis papireis. id est pixidib⁹ de papiro factis in qbus cōtinebātur. vel deferebantr eple misse ab egiptijs p legatos ad exhortādum ⁊ animādū duaꝝ tribuū iudeos

Papo. a popa dr papo pas paui pare. id est. comedere qđ tantū ad pueros ptinet. Et ponitr qndoqz p nomie. Persius. Et similis regū pueris papare minutū. sz māducare ad viros ptinet.

Papula le. fe. ge. i. carbūculus. Sunt enim papule minutissima vlcera que nascūtur in cute ⁊ dolorē afferūt ⁊ scabiē ⁊ ardorē Uir. i geor. ardētes papule atqz imūd⁹ olētia sudor. Mebra sequebatr ⁊c. Uel dicūtr a papo as. q: corrodūt carnē. vnde papulosus sa sum. i. papul' plenus. ⁊ cōpatr. vnde hec papulositas tis. plenitudo ⁊ abūdantia papulaꝝ. ⁊ papulētus ta tū in eodē sensu. ⁊ cōpatur. vnde hec papulētia tie. idē qđ papulositas

Papulētus ta tū. in papula vide.

Par. a paro ras deriuatr hic et hec ⁊ hoc par paris qntum ad vocē. sz qntū ad sigficatōnem deriuatr a cōparo paras. pprie eni pares sunt q intr se cōpari possunt. vnd pariter aduer. ⁊ hec paritas tatis. Par cōponitr. Cōpar cōparis. i. coequalis cōsimilis. Dispar ris. i. dissimilis. Impar ris. i. nō similis nō par. Separ ris. i. seorsū a pari. i. dissimilis Suppar ris. i. subiect⁹ pari. Et hinc disparitas cōparitas Imparitas Separitas. Supparitas. ⁊ ē par omis generis cū omnib⁹ suis cōpositis. et corr. pa. vnde ouidi⁹ epi. Si qua voles apte nubere nube pari. Inuenitur etiā hoc par paris tantū in neu. ge. vt vnū par boum. duo paria caligaꝝ.

Para pposito greca. id est. iuxta vel apud vel re vel pter vel trans. Item para est vbū impatiui mōi. sed tunc nō acuitur in fine

Parabola vt dicit papias parabole grece latine puerbia vocantr. eo q in ipis sub cōpatiua similitudine figure vboꝝ et imagines vitatis ostendūtur. de hoc etiā supra dixi in qrta pte in. c. de tropis.

De litera P ante A

Paracinon. pir cōpoītr cū acinon qđ ē icus ⁊ dr hic paracinon nonis. faber iouis fulminū eius fabricator. ⁊ dr sic quasi ignea incus. ab igne ⁊ incude. quia semp sit iuxta ignem ⁊ incudē.

Paraclisis grece latine dr aduocatō vel cōsolatō.

Paraclitus. a paclisis qđ est cōsolatō dr hic paclitus ti id est. cōsolator. Et sm hoc spūsscūs dr paclitus. i. cōsolator. q: cōsolatr nos in omnib⁹ angustijs nostris. Itez paclitus grece dr aduocatō. vn paclitus. i. aduocatus. ⁊ sm hoc cōuenit filio. q: ipe p nobis interpellat apud patrē Potest etiā spūsscūs cōgrue dici paclitus. i. aduocat⁹ et consolator. q: p nobis aduocat ⁊ nos cōsolatr. vt dicā in spūs De paclito aūt spūsancto dicit dñs in iohanne Paraclit⁹ aūt spūsscūs quē mittet pater in nomie meo ille docebit vos omia. Et tanguntr in hac autoritate sex cause missionis spūsancti. Primo nāqz missus est sup apostolos ad cōsolādum mestos. qđ notatr cū dr paclit⁹ qđ est idē qđ cōsolator. Secūdo ad viuificādum mortuos. qđ notatr cū dr spūs. q: spūs est q viuificat Tercō ad sanctificandum immundos. qđ notatr cū dr sanct⁹. sicut eni dicitr spūs q: viuificat. ita sanct⁹ q: sanctificat ⁊ mūdat. vnde sanctus idē est qđ mūdus. Quarto ad cōfirmādum amorē inter discordes ⁊ odiosos. qđ notatur i hoc qđ dicitr pater. Pater eni dicitr eo q naturalitr diligat nos. Quinto ad saluādū iustos. qđ notatr in eo qđ dr. In nomie meo qđ est iesus q salus interptatr. In nomine ergo iesu. i. salutis pater misit spūmscūm. vt ostenderet q ad saluādas gētes venit. Sexto ad docendum ignaros qđ notatr in eo qđ dr. Ille vos docebit oia.

Paradigma. exponitr in qrta pte in. c. de tropis.

Paradisus disi mas. ge. Un gen. ij. Plātauerat autē domin⁹ deus padisū voluptatis a pncipio in quo posuerat hominē quē formauerat. Est aūt padisus loc⁹ in oriētis ptibus cōstitutus. Et dr padisus grece ortus latine. eden hebraice. qđ latine delicie interptatr Coniuncta hec duo sonāt ortū deliciaꝝ. Est eni omni genere ligni pomiferaꝝ arboꝝ cōsitus. habēs etiā lignū vite. ⁊ dr padisus qsi parās dei visum. vel qsi patis dans visum. et est ethimologia sm hug. Nota hic q padisus creditur esse quidā locus terrestris ⁊ corpalis in determiata pte terre situs. tpatissim⁹ ⁊ amenus vt hō nullis pturbatōnibus impedit⁹ spūalibus delicijs qete frueretr. Hūc āt locum extimāt sub eqnoctiali esse versus ptem orientalem. eo q locū illū quidā philosophi tpatissimū asserūt. Ex quo etiā loco nilus vnus de qttuor fluminib⁹ padisi fluere videtr. vnde sm bedā volūt in oriētali pte eē padisum longo interiacēte spacō vel maris vel terre. a regionibus qs incolūt homies secretū vel in alto sitū. vn nec aque diluuij illuc puenerūt. Sed cōsueuit queri. Quō intelligatr illud qđ dicit dñs i cruce latroni. Amē dico tibi hodie mecū eris in padiso. Ad hoc potest dici q hoc nō est intelligendū de padiso terrestri. q: passio xpi nō reducit ad illū padisum sed ad celestē. Qui qdez padisus potest accipi dupliciter. scz sm gloriā fruitōnis. ⁊ sic statim moriens in padiso latro fuit. vel qntū ad locū glorie cōuenientē. ⁊ sic nullus padisum intrauit añ ascēsionē Quare autē de⁹ cōcessit homi vt comederet de omni ligno padisi. excepto ligno sciētie boni ⁊ mali. dixi in obedio dis. vide etiā in rūphea.

Paradoxus. doxa grece latine glā cōponitr cū paro as vel para pposiōne greca qđ est iuxta vel ad. ⁊ dicitr padoxus. i. admirabilis. vl qsi patus ad vanā gloriā hui⁹ mūdi. Unde hec padoxa xe. mulier talis. ⁊ adiectie pōt declinari padoxus xa xum. vn quidā liber tulij intitulatur. Tullius de padoxis. q: in eo tractatr de padoxis. et dicuntr ibi padoxe dicta vel sentētie ad mundanā glām ptinētes. qsi laudes gloriose vel pate. ⁊ inde hec padoxia xie. talis gloria vel laus

Paraemenon. cōponitr a para ⁊ emenon. qđ ē dies vel tpus. ⁊ dr paemenon. quo nomie vocatr apud grecos pteritū impfectū qđ designat rem paulo añ pfectā qsi adiacens tps. Quidā dicūt paoemenō

Parafernū exponitr in dos dotis.

Parafrastes. a para qđ est iuxta vel a paro ras. et frasis cōponitr hic parafrastes stis. i. loquax. q iuxta loqlaz vel locutōem. vel patus. i. pmptus ad loquendū vel parafrastes dr pprie nō disertor. nō bon⁹ sed malus interpres. vel pafrastes sm quosdā dr q minus bn interptatr qui scz nō trāsfert lrām ex lrā. sed sensum ex sensū. vn parafrastes locutor iuxta sensum. sed nō sm lrām. Unde hiero. in plogo regū. vel interpretē me extimato. si gratus es. vel pafrastē si ingrat⁹ quāqz mihi omino cōsciūs nō sum mutasse me quidpiā de hebraica vitate

Paragoge exponitr in qrta pte in capitulo de methaplasmo ⁊ acuitr in fine.

Paragāda ornamentū pallij vel vestis qđ vulgo friseum dr.

Paragoria in pagoriso zas exponitr

Paragoriso zas. i. mitigare lenire oblectare tpare. vn hec pagoria rie. i. mitigatō. Et qdā medicina sic dr quia lenit

Paragraphus. a para qđ est iuxta. ⁊ graph⁹ scriptor vel graphia scriptura cōponitr hic pagraph⁹. vl hoc pagraphū phi. nota sic facta q apponitr ad sepādas res a reb⁹ q in cōnexu cōcurrūt. ⁊ corr. gra.

Paragus gi. auis mali ominis. vt dicūt

Paralellus. a para qđ est iuxta dr hec palella le. Paralelle dicuntr linee eque distātes qqzuis in infinitū ducātur nunqz cōcurrūt. qđ nō fieret si vna lineaꝝ ad aliaz plus ex vna pte qz ex alia accederet. Et hic palel'us li. et hoc palellum li. circulus eq distās ab alio. ⁊ sunt circuli illi qnqz in spera q palelli vocātur. qsi eq distātes. nō q: eqlis sit distātia inter quoslibet sibi pximos. sz q: qlibet palellus a sibi pximo sm oēs suas ptes eqliter distat.

Paralipomenon. a para qđ est iuxta ⁊ emenon qđ est dies vel tps cōponitr hic palipomenō nomē cuiusdaz libri. qsi sermo dieꝝ. Uel ex para qđ est pter vel re. ⁊ ypos. qđ est sub ⁊ mene qđ est defect⁹ cōponitr paralipomenō grece. qđ nos ptermissoꝝ vel reliquoꝝ dicere possum⁹. q: ea q in lege vel libris regū vel omissa vel nō plene relata sunt in isto sub. i. postea sūmatim ⁊ breuiter explicātur. Unde hieronim⁹ i epla ad paulinū. c. vij. dicit. Paralipomenon liber instrumēti veteris epithome tal' ac tātus est vt absqz illo si qs sciam scripturaꝝ sibi voluerit arrogare seipm irrideat. Per singula qppe noia iuncturasqz vboꝝ. ⁊ ptermisse in libris regū tanguntr historie. ⁊ innūerabiles explicantr euāgelij qstiones vide etiā in epithoma. ⁊ acuitr in fine paralipomenon

Paralisis.a para qd est re.⁊ lisis cōponit̄ hec palisis.
lis.i.resolutō sc3 morb⁹ quo mēbra dissoluunt̄.vñ pali/
ticus ca cū q talē patit̄ infirmitatē fm hug. quidā dicūt.
q cōponit̄ a para ⁊ lesio Et dicit maister bene.q palisis
pducit i.añ s.⁊ nō deb3 accētuari i fine sicut nec ypocri
sis.

Paralitic⁹ pnl.cor.in palisis est

Paralogism⁹.a para qd est iuxta ⁊ logos cōponit̄ hic
palogismus mi.i.sophistica argumentatō.q̄si iuxta rō3
vel diffinitōem silogismi.vñ palogisticus ca cū.⁊ palo/
gizo zas.i.palogismū facere.l' palogistice loq. vel para/
logismo cōcludere vel decipere.

Paraneticus ca cū.i.interposit⁹.⁊ dicit̄ a panimphus
vñ quedā ode horatij intitulant̄ panetice.i.iterpositiue

Paranimpha.a para qd est iuxta ⁊ nimpha spōsa cō/
ponit̄ hec paranimpha phe.i.pnuba que viro nimphā
iungit.⁊ hinc panimphus.i.internūcius inter sponsū ⁊
sponsam.sc3 q viro nimphā cōiungit.sicut beatus iohā/
nes dicit̄ paranimphus dñi

Paranomasia exponit̄ in q̄rta pte in.c.de scemate.

Paranomeon est in q̄rta pte in..c.de scemate

Parapsis.a par ⁊ absida qd est lat⁹ cōponit̄ hec papsis
sidis.i.disc⁹. Unde iuuenalis. Qui multa magnaq3 pa
rapside cenat. Et dicit̄ parapsis vas q̄drangulū ⁊ q̄dri/
latez quasi paribus absidis.i.laterib⁹.⁊ mutat̄ b.in p.⁊
scribitur per ps.

Parasceue Paro ras cōponit̄ cū cena ⁊ dicit̄ hoc pa/
rasceue ues.i.pparatō cene. Hoc nomie dicebat̄ feria se
xta sabbati.in q pparabāt necessaria sabbati fm hug.
In historijs aūt dr. Parasceue grece latine preparatio
Sic dicebāt feriā sextā3.q2 in ea pparabātur necessaria
sabbato.sicut ⁊ in deserto duplex colligebat̄ māna.gre/
cis admixti iudei.grecis cōutebātur vocalib⁹

Parasitaster.in parasitus vide.

Parasitus. Parapsis cōponit̄ cū sit⁹.⁊ dicit̄ hic para/
situs ti.q̄si in papside situs.i.leccator.vel parasitus cōpo
nitur a paro ras ⁊ situs tus tui. Inde dicit̄ pasitus lec/
cator vel ioculator.q̄si parās.i.repsentās situs.i.cōposi/
tōnes ⁊ gestus diuersoz. sc3 q scit suo gestu repsentare
gestus ⁊ cōpositōes multoz.vel para.i.iuxta. sit⁹ vēter.
Inde pasit⁹.id ē iuxta ventrē.vel para.i.iuxta. vel apd
sitos.id est.frumentū. Unde dicit̄ sitoriū vas vbi cibus
de frumēto solet reponi.vnde parasitus q̄si ad aliquez
frumētatus.i.nutrit⁹ ⁊ pastus. vnde hic parasitulus li.
dimi. Et hic parasitaster stri.⁊ hic ⁊ hec parasita te ⁊ pa
rasitula le.diminutiuū.

Parastrata.par cōponit̄ cū sto vel stās.⁊ dicit̄ hec pa/
rastrata te. Parastrate stipites sunt pares stātes qui/
bus arbor nauis sustinet̄.

Parca ce.a pco cis dicit̄ hec parca ce furia infernalis.
Et dicunt̄ parce a parcēdo p cōtrariū.q2 minime parcāt
q̄s tres esse voluerūt.vnā q vitā homin h⁹ ordinet. Al/
terā que cōtexat. Terciā que rumpat. Incipim⁹ eni cum
nascimur. Sum⁹ cū viuimus. Desinim⁹ cū interimus.
Unde hic ⁊ hec pcalis ⁊ hoc le.fm hug. Pap.vo dicit.
Parce fata dicta sunt a paganis.que quidē tria esse di
cunt̄.cloto.lachesis. atropos. dicta per catacantifrasim.
q2 nemini pcant. Unde dicit̄. Cloto colū baiulat. lache
sis trahit atropos occat

Parcitas.a pcus ci.addita tas fit hec pcitas tis.⁊ desi/
gnat quādoq3 virtutē q̄nq3 viciū.

Parco cis peperci vel parsi siū.parcere.id est.cōdonare
nō multū expēdere.misereri.dimittere. Parco cu3 om/
nibus suis cōpositis sic habet est neutz fm hug. Pris.
etiā dicit in.x.li.tractās de vbis tercie cōiugatōis desinē/
tibus i co In co r.antecedēte vnū inueni parco peperci
qd et parsi facit preteritū. Et infra dicit. pepci vel parsi
facit parsum sup.fm in si terminātiū regulā i.in um.vn
de parsurus pticipiū futuri tpis.pepci tamē magnunc
est in vsu q̄3 parci

Parcopollex cis.pollex cōponit̄ cū pco cis ⁊ dr hic par/
copollex cis.i.tramellū.q2 pcit pollici.

Parcus.a parco cis.deriuat̄ parcus ca cū.q q̄nq3 signi
cat auaz.q̄nq3 inter auaz ⁊ pdigu3.plus tamē accedit
auaro q̄3 pdigo.sicut ecōtrario larg⁹ plus accedit pdi/
go q̄3 auaro.vñ quidā. Prodigus est animi vicio reti
nenda pfundēs. Larg⁹ qui sumpt⁹ facit ex rōe l.henter
Parcus q retinet quidqd non postulat vsus. Nā reti
net cupide qd res deposcit auar⁹. Et cōpat̄.pcus cior.si/
mus.vñ parce sius sime aduer. Parc⁹ cōponit̄.q̄3 parc⁹
pparcus.i.valō parc⁹.fm hug.pap.vo dicit. Parce ho
neste moderate nō nimiū.parc⁹.i.frugi.qd est modera/
rator seruator ⁊ abstinēs alieno.suo cōtētus. vel parcus
nimis tenax.sordid⁹ vide in pdigus

Pardus di.bestia varia est ⁊ velocissima.⁊ inde cōpo
nitur leopardus di.fm hug.

Parens.a pario ris.deriuat̄.hic ⁊ hec parēs tis. duu3
genez.i.pat̄ ⁊ mater.⁊ facit gtūs pluralis parentū Inue
nit̄ etiā parentiū.qd pbat̄ pactūm pluralēq desinit ies
vel in is.qui pprius est in ium terminātium gtūm.sicut
dixi in tercia pte vbi egi de dtō plurali tercie declinatō/
nis.⁊ dicunt̄ pater ⁊ mater parētes a pariēdo ⁊ nō a pa
rendo.qd pbat̄ in hoc.q2 parco pmā pdu. sed parēs in
pdicta significatōne pmā cor.parēs etiā accipit̄ p cōsan
guineo l'affine.vñ hec parētela le.i. cognatō cōsanguinitas
cōgermānitas cōtribulitas. et hic ⁊ hec parētalis ⁊ hoc le.
vñ parētalit adu. Et hec parētalitas tis.i. cōsanguinitas
Inuenit̄ etiā parēs tis.ge.omīs.i.obediens a pareo res
⁊ tūc pducit pmā. Unde versus. Nō sum ple parens.
nō sum nisi pario parēs vide in honoro

Parētalia.a parēs deriuat̄ hic ⁊ hec parētalis ⁊ hoc le.
Et hec parētalia liū.vel lioz.dies festus paganoz cū sa
crificabāt aīabus pentum fm hug.pap.vo dicit Parē
talia dies festi paganoz ppinq̄tas

Parētela le.pnl.pdu.in parēs exponit̄.

Parēthesis quidā tropus est.de quo dixi in q̄rta pte i
capitulo de tropis.

Parenticida.a parēs et cedo dis cecidi cōponit̄ hic et
hec parēticida de.penul.pdu.qui vel que pentem occi/
dit.vnde hic ⁊ hec parēticidalis et hoc le. Et hoc paren
ticidium dij.i.occasio pentum.

Parento tas.id est.patrē3 vel matrē imitari. vel sacri/
ficare vmbris pentū.⁊ tūc deriuat̄ a parēs. Inuenit̄ etiā
parētare.i.sacrificare mortuis.pmā pdu. ⁊ tūc deriuat̄
a pareo res.vt parētare vmbris vel tumulis mortuorū
frequēter parere.i.obseq vel ministrare

Pareo res rui.i.obedire.⁊ parere.i.apparere. Parere

p obedire caret sup.p apparere inuenit̄ ptū tu. sed raro
In hac significatōne parco cōponit̄ Appareo res rui ri/
tum.vñ aplus. Apparuit grā saluatoris nostri. Cōpa/
reo res rui.i.simul parere Uñ in geñ.xxxvij.c.puer non
cōparet ⁊ ego quo ibi. Pareo in vtraq3 significatōne cu3
suis cōpositis est neutz.⁊ pdu.hāc sillabā pa.vñ ouidi⁹
de reme. Que nimis apparēt rhetia vitat auis Et in gre
cismo Apparēs paret. ⁊ q bene paret obedit. parere q̄n
est infinitiuus de pario ris tercie cōiugatōnis cor.pent.
q̄n vero est infinitiu⁹ de pareo res secūde cōiugatōis.id
est obedire vel apparere pdu.pnl.

Paries.a par dr hic paries etis.q2 sp sunt duo pietes.
vel a latere vel a frōte q cōspiciūt se.aliter structura de/
formis esset.⁊ cor.penul.tā in ntō q̄3 in gtō.⁊ est mas.ge
neris. Uñ psal.tāq3 parieti inclinato.

Parietina a paries deriuat̄ hec parietina ne penl.pō.
Et est pietina pietum ruina.sc3 vbi pietes stant sine te/
cto ⁊ habitātibus.vnde ezech.xxxvj. Montibus ⁊ col/
libus vallibusq3 desertis parietinis

Parieto a pies deriuat̄ pieto tas.i.parietes aptare.vn
de deparieto tas ⁊ disparieto tas ⁊ expieto tas.i eode3
sensu sc3 pietes auferre ⁊ cor.e.ante t.

Parietulus li dimi.puus pies

Parilis a par deriuat̄ hic ⁊ hec parilis ⁊ hoc le.i.eq̄lis
vnde pariliter aduer. Et hec parilitas tis.i.eq̄litas simi
litudo Et cor.penultimā parilis licet desinat in ilis.⁊ dē
riuetur a nomie fm ps.

Parilitas tatis.corripit li in parilis exponit̄

Pario ris pepi partū vel pitū.pere.i.ptū facere labo/
rare adq̄rere Et est hec significatō tracta ex alia q2 cum
mulier parit adq̄rit ⁊ in labore est.licet postea non me/
minerit laboris ppter gaudiū.q2 natus est hō in mūdū
Et erat olim hoc verbū q̄rte cōiugatōis . Uñ oui. Qua
parire solet gen⁹ pēnis cōdecoratu3.vñ ⁊ cōposita ab eo
sunt q̄rte cōiugatōnis Pario cōponit̄ cū ad vel a ⁊ dicit̄
aperio ris rui Et cū cō.⁊ dr cōpio ris cōperi cōptū.id ē
inuenire Itē cū ex ⁊ dr expior riris exptum vbū cōmune
id est.pbare vel pbari Itē cū ob ⁊ dr opio ris rui Itē ex
ob ⁊ pario etiā cōponit̄ operior riris optus sum deponē
tale.i.expectare.⁊ pdu.pmā.s3 opio pon⁹ pmā cor. Itē
cōponit̄ cū re ⁊ dr repeio ris repperi.qd duplicat p.in p
terito cū diminuit̄ pma sillaba respectu pñtis Pario
tercie cōiugatōis est ⁊ neutz Et vt dictū est facit supinū
ptum tu.qd pbat̄ p part⁹ tus tui.⁊ per pturio Et simili
ter facit paritū tu qd pbat̄ p paritur⁹ ra rū Cōposita ab
eo sunt quarte cōiugatōis.⁊ omīa faciūt supinū in ptu3.
⁊ pteritū in rui.⁊ mutata a.in e.pter cōperio ⁊ repio q fa
ciunt cōperi repperi. Et oīa sunt actiua pter experior cō/
mune.⁊ opior depo.p expectare fm hug. Et scias q par
tum deberet esse supinū eius licet inueniat̄ paritū.vnd
dicit ps.in.x.li. In rio vnū inuenio tercie cōiugatōis pa/
rio pepi.vetustissimi tñ fm quartā cōiugatōem hoc ptu
lisse inueniunt̄ Ouidi⁹ Qua parire solet gen⁹ pēnis cō
decoratū.supinū ptum deb3 esse.vñ ⁊ ptus ⁊ pturio ris
meditatim.⁊ parito frequētatim Maister āt bene.fm
modernos melius declarat dicēs.pario tercie cōiugatō
nis facit pteritu3 in ri.pma sillaba gemīata vt peperi.et
supinū ptum qd antiq dicebāt etiā pitum.vñ paritur⁹.

Cum suis aūt cōpositis redit ad quartā.⁊ facit pteritu3
in ui diuisas vt aperio ris rui aptum. pter repio ris. et
compio ris.cū omnib⁹ suis cōpositis hab3 r.ante tū.i su/
pino vt apio aptum Itē scias q cōsueuit h.mutari in p.
vt opperio Sed in operio ⁊ opior abijcit̄ sicut d.in opio
vñ cor.pmā pario.vnde quida3 Nemo sit pceps cau/
sas apire latētes Itē Uir generat.mulierq3 parit.s3 gi/
gnit vterq3 De hoc etiā dixi in aperio.⁊ dicā in reperio
ris.⁊ vt dicit ps.in.x.li. Faciūt pticipia in sus vba que in
li.vel in ri.vel in ti terminānt pteritū actiuoru3 vt pepuli
pulsus.perculi pculsus.suffero sustuli anormaliū est.et
sublatus facit.excipit̄ pepi ptus differētie causa.peperci
enim parsus facit

Paris hui⁹ paris vel paridis fuit filius pami q hele/
nam rapuit.⁊ corripit penul.paridis

Pariscus a paro ras dr hic parisc⁹ sci.q̄stor qui clamat

Paritonus ni pnl.cor.id est cātor q pa in foro
rit tonos a pario ⁊ ton⁹ cōponit̄

Pari⁹ a paros insula dr pari⁹ ria riu3.⁊ q2 in illa insu
la marmor abūdat id q̄nq3 pari⁹ ponit̄ p marmoreus.
Q̄nq3 etiā parius plan⁹ vel albus ad modū marmoris
dr.vñ inuenit̄ mamor pariū.⁊ i pmo esdre dr. pario stra

Parma a puus dr hec parma me.leue tū lapide
scutū q̄si pua Et q̄libet leuia arma possunt dici pme q̄si
pue Itē parma est dict⁹ quidā fluui⁹ a puitate a quo ci
uitas adiacēs dr hec parma me.⁊ est p fluuio mas.ge.p
ciuitate fe.ge.vñ hic et hec pmēsis et hoc se.

Parmeus mei ptus meās a ptus ⁊ meo as.

Parnasus a par ⁊ nasus qd est elatō cōponit̄ hic pna/
sus si.qdam mons q2 pes habeat nasos.i.duas elatōes
sc3 eliconē ⁊ aceronē vel citheronē fm hug. s3 si pnasus
vt dicit hug.cōponit̄ ex duob⁹ rectis.i.integris sc3 par ⁊
nasus debet fm ps.declinari ex vtraq3 pte. declinat̄ tñ
ex fine tantū.⁊ ppter hoc qdā dicūt cū qbus ego q pna/
sus nō est compositū.q2 fuit impositū a grecis q nunq̄3
habuerūt respectū ad nomīa latina par ⁊ nasus.et hoc
vult maister bene. Et pducit pnl.parnasus Et q dr p/
nasus quasi pares habeat nasos ethimologia ē.

Paro ras raui.i.pparare ornare Uñ patus ta tu3 no/
men Et cōpatur patus tior tissim⁹. vñ pate tius tissime.
aduer. Itē a paro hic patus tus tui Paro cōponit̄ Ap
paro ras id est valde ⁊ diligent̄ pare. vñ hic apparatus
tus tui Itē cōparo ras Disparo ras id ē spectare diui/
dere Itē inparo ras Prepo ras id est añ vel p alijs pa
rare Reparo ras id est itez vel retro pare Separo as
id est diuidere Itē paro ras actiuū est cū omnibus suis
cōpositis et corripit pa Unde ouidi⁹ de reme. Bella mi
hi video bella parātur ait

Paro paronis masculini generis nauis piratarū ⁊ dr
a pirata vide in mioparo

Parochia a para qd est iuxta dr hec prochia chie id ē
adiacēs dom⁹ dei vel in colat⁹ vel dyocesis vñ prochi/
anus na nū id est de prochia existēs.parochiani etiā et
parochij olim dicebant̄ q2 legatis reipublice iter facien
tibus necessaria phebant

Paroemia exponit̄ in q̄rta pte in ca.de tropis

Parosonista paro ras cōponit̄ cū sonos qd est sonus
⁊ dicit̄ hic ⁊ hec parasonista ste id est cātator q̄si parās.

id est.incipiēs pbonos.i.cātus
Parotida a para.i.iuxta ⁊ ota qd̄ est auris ꝯponitur. hec parotida de.glob⁹ q̄ nascit̄ in aure. Un̄ parotidus da dū q globos habet in aure ⁊ cor.ti
Paroxismū mij.i.ꝯmotō febris vel etiā alteri⁹ rei.
Parricida.a parēticida abijciunt̄ e.⁊ n.⁊ mutat̄ t.in r. ⁊ dr̄ parricida.vel ꝯponit̄ a patre vel a pari vl'a patria scʒ q occidit patrē.vel parē vel patriā ꝓdidit. vnde hic et hec parricidalis ⁊ hoc le.⁊ hoc parricidiū ⁊ hec par/ricidia.dic lex de parricidio q̄ et parēticidia dr̄ fm hug. et vt dicit p̄s.parricida siue a pari siue a patre siue a pa rente ꝯponat̄ dicendū est parricida p geminū r. Et pa/pias dicit Parricida ꝓprie dr̄ q parentē occidit quē q̄/dem veteres parēticidā dixerūt.quoniā parricidiuʒ in quocūqʒ intelligi possit.cū sint homies hominibus pa res.Et scias ꝙ antiq dixerūt patricida de.q̄ patrē occi/dit. Unde in epl'a p̄ma ad thimo. inuenit̄ patricidis et matricidis. Pap̄.etiā dicit patricida ⁊ parricida q̄ pa/rentes occidit.⁊ hoc veꝝ est fm antiq̄s. Nā fm moder/nos et p̄stianū dicendū est parricida.siue a pari siue a patre siue a parēte ꝯponat̄.vt dictū est ⁊ ꝓdu.ci
Parricidia in parricida est
Pars a ptior tiris deriuat̄ hec ps ptis.vn̄ ptim aduer biū. Pars ꝯponit̄.Cōpers tis Expers tis. Particeps pis.Impers omnis generis
Parsi est p̄teritū de pco vt habes in parco cis
Parsimonia a psi p̄terito d̄ parco cis dr̄ hec parsimo/nia nie.i.abstinētia scʒ mensurā refectōis nō excedens. ⁊ est v̄tus fm hug.pap̄.vo dicit psimonia frugalitas tē perātia pcitas pietas.modica ꝯtinētia.
Parsum su.ē supinū de pco cis.
Parthus hec partha the est quedā ꝓuintia.vn̄ pthus thi thū.⁊ parthicus ca cū.vn̄ in actib⁹ apl'oꝝ parthi et
Parthalis a ps dr̄ hic ⁊ hec ptia medi ⁊ elamite. lis ⁊ hoc le.vn̄ ptialitas tis ⁊ ptialit̄ aduerbiū
Particeps a capio ⁊ ps ꝯponit̄ hic ⁊ hec ⁊ hoc parti/ceps pis.i.capiēs ptem ꝯsors ꝯsci⁹ adiutor soci⁹. Pro/pheta.pticeps ego sū omniū timentiū te. q̄ caritas oīa bona q̄ fiunt in eccia facit esse ꝯmunia ⁊ corripit penul timā tam in ntō q̄ʒ in genitiō
Participiale in pticipiū vide
Participiū a pticeps dr̄ hoc pticipiū pij q̄si pticapiuʒ. q̄ ptem suoꝝ accidentiū capiat a v̄bo ⁊ ptē a noie.⁊ in/de hic ⁊ hec pticipialis ⁊ hoc le.⁊ dr̄ nomē pticipiale.il/lud qd̄ a pticipio descēdit. vt amās amator amatrix et amat⁹.Inde amatō fm pri. De pticipio supra dixi. in tercia pte in tractatu de pticipijs ⁊ in edifico.
Participo pas verbū actim.i.ptē cape vel dare.⁊ cor. ci.⁊ deriuat̄ a pticeps pis
Particula le a ps dr̄ hec pticula le dimi.vn̄ hic ⁊ hec p ticularis ⁊ hoc re.vn̄ pticularit̄ aduer.
Partic⁹ a ps deriuat̄ hic pticus ci.i.negociator pticu/ Partior tiris ptit⁹ sum.vn̄ hic parti/ las vendēs tor toris.Et scias ꝙ antiq dicebāt partio tis tiui.vnde et cōposita inueniunt̄ tā deponētia fm nos q̄ʒ actiua. fm antiquos in eodē sensu.vt Biptior tiris.⁊ biptio tis.i.ī duas ptes diuidere Tripior tiris ⁊ triptio tis. Quadri pertior tiris.⁊ quadriptio tis. Quinquiptior tiris ⁊ qu

quiptio tis.i.in tres vel in q̄ttuor vel in q̄nqʒ ptes diui dere. Imptior tiris.⁊ impertio tis.⁊ scias ꝙ oīa v̄ba q̄r/te ꝯiugatōis olim faciebāt futuꝝ in bo ⁊ in bor. vnd̄ ad huc in theologia inuenit̄ ptibor ⁊ metibor. scʒ hec antiq/tas absoluit.sicut dixi in tercia pte vbi egi de p̄teritis q̄rte ꝯiugatōis in fine. Itē nota ꝙ partior debʒ scribi p t.qd̄ potest dinosci ad secundā ⁊ terciā p̄sonā p̄ntis indi catiui.⁊ accipit t.sonū de c.
Partitio .nis fe.ge.et hec ptio p sincopā ⁊ hec ptitudo. id est.ptitio.⁊ format̄ partitio a ptitus ta tū. partiti ad/dita o fit hec partitio
Partitiuū.qd̄ sit nomē partitim est dictū in tercia pte in.c.de suplatis in tractatu de sp̄ebus nominū.
Partitudo dis in partitio est.
Parturio a pario ris pepi partū tu.addita rio fit par turio ris verbuʒ meditatim.⁊ cor.u.aū r.⁊ ponit̄ q̄nqʒ p suo p̄mitiuo vt ibi Parturiēt mōtes.nascet̄ ridicul⁹ mus.i.pariēt. A parturio dr̄ hec parturitō onis.
Partus a pario ris deriuat̄ hic ptus tus tui. actus vl' passio pariēdi.⁊ id qd̄ parit̄.i.puer. soboles.⁊ desinunt dtūs ⁊ ablatūs pl'ales in ubus ad drām ablati de pars tis partib⁹. Itē part⁹ ta tū adiectiue.i.adq̄situs. Ouidi⁹. Nō minor est v̄tus q̄ʒ querere parta tueri
Paruipēdo dis dere a paruo ⁊ pēdere ⁊ dr̄ paruipen dere paꝝ appreciari.ꝯtēnere.nulli⁹ pōderis vl' valoris extimare. Et nota ꝙ paruipēdo vilipēdo. floccipēdo.et naucipēdo.nihilipēdo idē signāt.
Paꝝ. Paruū sincopat̄ fm qd̄ debet poni aduerbiali/ter.⁊ dr̄ paꝝ p paruū. Un̄ p̄s.cuʒ deberet exēplificare ꝙ nomē ponit̄ loco aduerbij exēplificat d̄ paꝝ. nō ꝙ velit paꝝ esse nomē sʒ q̄ paꝝ obtinet locū nomis paruū. fm ꝙ debet poni aduerbialit̄. Sʒ si nō ponerēt sic ꝓculdu/bio nomē loco aduerbij tūc nō poneret. Paꝝ cōponit̄ cū p.⁊ dicit̄ parūper.i.valde paꝝ Inuenit̄ etiā parūante sed potius sunt due dictōes.
Paruunculus li.id est.parua nauicula pirataꝝ.⁊ē de minutiuū de paro paronis.
Paruus.a pur⁹ deriuat̄ puus ua uū.⁊ ꝯparat̄.paru⁹ uior uissim⁹.vn̄ pue uius sime aduer. Et hec puitas tis ⁊ paruul⁹ la lū.⁊ dr̄ paru⁹ q̄si paꝝ valēs.et est ethimo/logia. Paru⁹ ꝯponit̄ paruipēdo dis. puifacio cis.i.pa rum appreciari. vilipēdere fm hug. Sʒ ꝯmūter dr̄ ꝙ ir/regularit̄ ꝯpatur. Paru⁹ minor minim⁹.
Pascha.a phase dr̄ hoc pascha sche.qd̄ interp̄tat̄ trāsi/tus.q̄si phascha. Tūc eni dn̄s noster a morte trāsiuit ad vitā.de mundo ad patrē. Pascha eni fuit qn̄ iudei egi/ptum exeūtes mare rubꝝ trāsierūt.⁊ post transituʒ leti/cie canticū cecinerūt.et pascha tūc p̄mū celebratū est.vn̄ hic et hec paschalis ⁊ hoc le. Et pascho as.i.pascha cele/brare Et nota ꝙ pascha declinat̄ irregularit̄ fm gen⁹ vel fm declinatōem Cū eni sit p̄me declinatōis in a desi nens nō deberet esse neutri ge. Itē cū sit neutri ge. nō de beret esse p̄me declinatōnis cū desinat in a. ergo deberʒ regulariter declinari hoc pascha paschatis. nō hec pa/scha pasche. Sʒ mō declinat̄ ꝯtra regulā hoc pascha pa sche. Uel forte hebrea est declinatō fm hug. vide in fase Quare aūt nullū nomē latinū neutri ge. inueniat̄ in p̄/ma nec in q̄nta declinatōe.ostendi in tercia pte in ca.de

declinatōne nominū. Et scias ꝙ fm beatū augustinum pascha hebreū est ⁊ dr̄ trāsitus in lingua sua.ꝓpterea q̄ nūc p̄mū pascha celebrauit ꝑplūs dei.q̄n ex egipto fugiē tes mare rubꝝ trāsierūt. Itē dicit beatus augustinus ī quodā fmone pasche. Uidet̄ mihi dies hec ceteris die/bus cē lucidior.sol mundo clarior illuxisse. astra queqʒ oīa vl'elemēta letari Et q̄ patiēte dn̄o ꝓpriū lumē detra xerunt.⁊ noluerūt creatorē suū respicere crucifixum esse nūc victore illo ⁊ ab inferis resurgente.nouo claritatis sue ꝓuocant̄ obsequio. Itē in ꝯmēdatōe pasche dicit he atus gregorius in quadā omelia. Sicut in sacro eloq̄o sancta sanctoꝝ vel cāticacāticoꝝ p sui magnitudine di/cunt̄.ita hec festiuitas recte pōt dici solēnitas solennita tum. Ex hac q̄ppe solēnitate exemplū nobis resurrectio/nis datū est.spes celestis patrie apta.⁊ facta superni re/gni iam p̄sumptibilis gl'a. Per hāc electi q̄ q̄ʒuis in trā quillitatis sinu.tamē apd̄ inferni claustra tenebant̄ ad padisi amena reducti sunt. Itē scias ꝙ pascha septē mo dis dr̄. Primo tota septimana aʒimoꝝ q̄ incipiebat q̄r tadecima die aplis in vespis ⁊ durabat septē dieb⁹ scʒ. vsqʒ ad vigesimā p̄mā diē aprilis.sicut patet exo.xij.⁊ le uitici.xxiij. Sic etiā accipit̄ act.xij. Uolens post pascha ꝓducere eū ꝑpl'o Secūdo.hora die scʒ vespa quartedeci me lune qua debebat comedi agnus incipiebat festiui/tas. Sic accipit̄ math.xxvj. Scitis q̄ post biduum pa/scha fiet. Et leuit̄.xxiij. Mense p̄mo scʒ aprilis quarta/decima die mēsis ad vesperā phase.i. pascha dominiē. Tercō ip̄e agnus paschalis q̄ tunc immolabat̄. Sic ac/cipit̄ luce.xxij Uenit aūt dies aʒimoꝝ in qua erat neces se occidi pascha. Quarto p̄ma dies aʒimoꝝ post immo latōem agni.scʒ q̄ndecima dies que erat solēnis Io.xiij Ante diē festū pasche ⁊c̄ Lu.xxij. Appropinquabat dies festus aʒimoꝝ q̄ dr̄ pascha. Quīto panes aʒimi q̄ co/medebant̄ in illis diebus Iob.xviij. Nō introierunt in p̄toriū vt nō ꝯtaminarent̄ sʒ vt manducarēt pascha.id ē panes paschales Sexto festiuitas epulaꝝ. scd̄o palip. cpnl'. Nō fuit fase simile huic in israel a diebus samuel' ꝓphete Septimo signat̄ p agnū paschalē scʒ xp̄c Cori.v Pascha nostꝝ immolat⁹ est xp̄c. De p̄dictis significa/tōnibus nota versus. Hebdomas. hora.dies.epule.pe cus aʒima xp̄c. Accipit̄ etiā vsualiter pascha p resurre/ctōne xp̄i.q̄ tūc transiuit de morte ad vitā impassibileʒ.
Quota etiā die martij vel aprilis celebrandū sit pa/scha.i.xp̄i resurrectō patet in lineis infra positis in fine Item de termino pasche dicā in septuagesima. De con currentibus habes in suo loco.
Pascilis a pasco scis deriuat̄ hic pascilis lis. aīal vl' auis que in manu pascit̄.⁊ cor.ci.
Pasco scis paui pascere pastū.i. dare pastū. vt pastor pascit oues.i.dat pastū ouibus Ponit̄ etiā q̄nqʒ p de/pascere.vt ouis pauit pratū.i.depauit ⁊ corrosit. Pa/sco ꝯponit̄. Depasco depaui depastū.i. valde pascere l' corrodere.⁊ est actiuū cū omnib⁹ suis ꝯpositis Et nota ꝙ passiuū istius v̄bi exigit actūm.q̄ in eo intelligit̄ actō relata ad illud cui verbū illud attribuit̄.vt capra pascit̄ siluas.id est.pascendo corrodit.
Pascua a pasco scis deriuat̄ hec pascua scue.vn̄ ī psal/mo. In loco pascue ibi me collocauit. sʒ in plurali ē neu

tri ge.scʒ hec pascua oꝝ.vn̄ ezech.xxxiiij Nōne satis erāt vobis pascua bona depasci Inuenit̄ etiā in fe.ge hec pa scue pascuaꝝ. Un̄ idē ꝓpheta in eodē ca. Insup ⁊ reliq' as pascuaꝝ vestraꝝ cōculcastis pedibus vestris Idem in eodē.c. In mōtib⁹ excelsis israel erūt pascue eaꝝ
Pasillus li dimi.puus palus vineaꝝ.
Passer a puus dicit̄ hic passer passeris.q̄ puus ē.vnd̄ hic passerculus li dimi.⁊ passerinus na nū.⁊ hic passeri nus ni.p filio passeris.vel dr̄ passer a patiēdo libidineʒ q̄ petulcū.i.luxuriosum animal est
Passerculus in passer est.
Passerinus in passer vide.
Passibilis.a patior teris deriuat̄ hic ⁊ hec passibilis ⁊ hoc le pnl'.cor.vnde passibiliter aduer. Et hec passibili tas tis.⁊ ꝯponit̄ hic ⁊ hec impassibil' ⁊ hoc le.vn̄ impas/sibiliter aduer. Et hec impassibilitas tis.
Passim aduerbiū.id est.vbiqʒ a passus sus sui.vl'a pa teo pates dicitur.
Passionariū.a passio onis deriuat̄ hoc passionarium rij.liber ꝯtinēs passiōes sanctoꝝ.vl' passiones.i.morbos
Passiuncula le dimi.pua passio.
Passiuū sicut dicit p̄s. Illud verbū est passiui generis. qd̄ in or desinēs descēdit ab actiuo p assumptōʒ r. Et p/prie illa possunt habere p̄mā ⁊ secundā p̄sonā passiuoꝝ in q̄bus ⁊ fateri possunt eedē p̄sone qd̄ in se fit vt ē.amo te.ꝯseq̄tur vt ille ad quē dixi ꝯfitendo id qd̄ a me audi/uit dicat.amor a te De hoc plenius dixi in tercia parte vbi egi de v̄bo in ca.de generibus v̄borū. Hic nota ꝙ si verbū passiuū ꝯstruit̄ cum ablatiō.ꝯsiderandū est vtꝝ ille ablatiu⁹ denotet cām efficientē vel aliā.si eni efficiē/tem denotat.tūc debʒ poni cū p̄positōe.vt diligor a pla/tone. Si aūt denotat cām materialē.vel aliā p̄ter effici/entem nō debet poni cū p̄positōne.vnde male dicit̄ ver beror a baculo.vel spolior a p̄benda.q̄ sequeret̄ iam ꝙ posset fieri ꝯuersa locutō.vt diceret̄ p̄benda spoliat me quod est ꝯtrariū ratōni
Passum est supinū de pando patior ⁊ pateo.vide etiā
Passus a pateo tes dr̄ passus sa. in pando dis sum nomē ⁊ pticipiū.i.sparsus diffusus patens extēsus Et hic passus sus sui.nomē verbale q̄ pateat in itinere Un̄ passutus ta tū.i.habēs magnos passus.fm hugui. Tamē scias ꝙ passum est supinū triū verboꝝ vt dictuʒ est in pādo dis.⁊ sic passus sa sum a quolibet p̄dictoruʒ v̄boꝝ supino in diuersis significatōib⁹ descēdere pōt.
Pastillus.a pasco scis dr̄ hic past⁹ stus.⁊ hec pasta te. vnde hic pastillus li dimi.qd̄ā puus past⁹ ex pasta vbi piscis vel caro vel alius cibus includit̄. Horatius Pa stillus rufillus olet gorgoni⁹ hircū
Pastinaca ce.a pasco vel a pastus dicit̄ hec pastinaca ce.quedā herba cui⁹ radix fit p̄cipuus pastus homis. Unde pastinaceus cea ceū.
Pastino a pasco cis vel a pastus dicit̄ pastino nas na tum nare.i.colere fodere plātare. ⁊ ꝓprie ptinet vineis plātādis.vn̄ hoc pastinatū ti vinea nouella Pastinatū etiā vocāt agricole ferramētū bisculcū quo semia aptā tur ⁊ infodiunt̄. Pastino ꝯponit̄. Repastino nas.id ē. iteꝝ pastinare.ꝓprie q̄dem repastinari dicunt̄ vinee ve teres q̄ refodiunt̄ ⁊ cor.sti.

Pastoforiū grece pua cella latine.ꝛ thalam⁹ dr̄ vl'atri
um tēpli vel gazophilaciū.vel puū sacrariū añ templū.
Et videt̄ dici pastoforiū quasi postoforiū q̄ foris sit po
situm ſm hug. Glosa aūt sup pmo mach.c.iiij.dicit Pa
stoforia grece latine dicunt̄ thalami vel cubilia in q̄bus
leuite excubabāt in atrijs domus dñi.quoꝝ ꝯmemora
tio fit in vltima visione danielis pphete In historijs āt
sup.ij.li.reḡ.ix.dr̄.In porticib⁹ lateꝝ erāt pastoforia.id ē
loca sepata ad comedendū.in qb⁹ sacrificātes de ptib⁹
sacrificioꝝ q̄ eos ꝯtingebāt vescebant corā dño.Itē sci
as q pastoforia amos pmo dicunt̄ loca pastoꝝ pascen
dis animalibus apta
Pastor.a pasco cis deriuat̄ hic pastor oris.a quo pa
storculus li dimi.Et pastorius ria riū. ꝛ pastoric⁹ ca cū
ꝛ hic ꝛ hec pastoralis ꝛ hoc le in eodē sensu
Pastorculus li dimi.puus pastor.
Pastoricus in pastor vide.ꝛ corr.ri.
Pastori⁹ a pastor oris dr̄ pastorius ria riū.ꝛ pastoric⁹
ca cū.ꝛ hic ꝛ hec pastoralis ꝛ hoc le.oīa in eodē sensu
Pastos.i.spacium.
Patagiū a pateo tes dr̄ hoc patagiū gij.i.gula ad sum
mū tunice vel mātelli assuta.vel palliū auro vel argen
to purpuraq̄ʒ variatum.
Patella in patina vide.
Patena a pateo tes dr̄ hec patena ne.i.opculū calicis.
q̄ sit patēs ꝛ diffusa.ꝛ videt̄ q deberet pferri pnl.cor. sʒ
vsus hoc nō recipit sʒ omīno repugnat.vñ eā pducas.
Patenula le dimi.pua patena
Pateo tes tui.sū.tere.i.apiri videri manifestari vl'ma
nifestū esse vel diffundi.Et dr̄ patet q̄si palā tenet. et est
ethimologia.Vñ patēs tis omis ge. Et ꝯpatur patēs
tior simus.vñ patēter sius sime aduer.ꝛ hec patētia tie.
Item a pateo patesco scis.incohatiū.Et est pateo neu
trum cū omnib⁹ suis ꝯpositis siq̄ habʒ ꝛ cor.pmā Pro
sper. Nō pateāt faciles senis rumorib⁹ aures
Pater greci dicūt patir.Inde ſm hug. nos dicim⁹ hic
pater.q aūt dr̄ pater q̄si pātbotir.i.seruās oīa a pan.qd
est totū ꝛ thotir qd est seruās.ethimo.est.Et dr̄ pat mlt
tis modis.Dicit̄ enī pater natura.Iteʒ silitudine cure.
Itē pater formalis vel doctrinalis.Itē pater etate.Iteʒ
pater reuerētia ꝛ dignitate Pater dicit̄ naturalis qui ge
nerat.pater silitudine cure dr̄ q qualē curaʒ pater gerit
filij.talē ille gerit alteri⁹.ꝛ qualē curā pater impendit fi
lio.talē impēdit ille alteri. Pater formalis vel doctria
lis dicit̄ maister q informat discipulū bonis moribus.
ꝛ disciplinis Pater etate dicit̄ senex. tales ei patres ap
pellare solem⁹. Pater reuerētia vel dignitate dr̄ quem
reueremur. Nā cui reuerentiā ꝛ honorē impendim⁹ se
pe patrē vocare solem⁹. Et a patre hic partercul⁹ li di.
Et paternus na nū.ꝛ hic ꝛ hec paternalis ꝛ hoc le.vnd
paternitas tatis.ſm hug.vel dic q pater i sacra scriptu
ra qnq̄ʒ modis dicit̄.s.natura.imitatōe.adoptōe.doctri
na.ꝛ etiā p honore reuerētia ꝛ etate. Natura vt abraaʒ
fuit pater isaac.Imitatōne vt in euāgelio dñs dicit. Si
filij abrae essetis opa abrae faceretis imitādo scʒ fidē e⁹
Itē vos ex patre dyabo estis.ꝛ desideria patris vestri
vultis acere.scʒ imitādo ei⁹ maliciā. Adoptatōne sicut
cū aliqs humana ꝯsuetudine adoptat aliquē in filium

Et sicut nos deo nō natura sʒ adoptōe dicimus.pater
noster q es in celis. Doctrina sicut apls ad gal.iiij. Fili
oli mei quos iteꝝ parturio donec formet̄ xpc in vobis. Itē
p honore.reuerētia.etate.sicut in li.re.ca.iij. Serui ad
naamā dixerūt. Pater etsi rē grandē dixisset tibi pphe
ta certe facere debueras ꝛc. De pdictis significatōibus
dicit̄ in grecismo. Est pat̄ hic cura.pater ē ali⁹ genitura.
Hic pater etate.pat̄ ille vocat̄ honore. Ac summū regē
vocat ipa creatō patrē. Et scias q q̄n latinū est prorsus
eiusdē significatōis cū greco noīe vel hebreo nō est ibi
deriuatō.sʒ solūmodo quedam detorsio vni⁹ lingue ad
alterā.vt iacob. Inde iacob⁹. Et iō pprie loquēdo deus
nō deriuat̄ a theos nec pater a patir.nec mat̄ a matros
q̄ idē sunt nec differūt in significatōe.nec in mō significā
di.vt pleni⁹ dixi in tercia pte vbi egi de spēbus nominū
vbi quesiui an trāslatō sp faciat deriuatōnem. Pat cō
ponit̄ cū hoc gtō greco familias ꝛ acuit̄ in fine hic paifa
milias hui⁹ patrisfamilias. Et dr̄ paterfamilias.q̄ om
nibus in familia sua positis tā seruis q̄ʒ filijs pater pa
ri deuotōne ꝯsulit. sʒ quicūq̄ʒ dñatur huis hoc nomine
nō debet appellari. Et in eodē sensu inuenit̄ paterfami
liaꝝ vel paterfamilie ſm hug. vide in materfamilias.et
in honoro as. Et scias q pprie paterfamilias q̄n ē vna
dictō signat illū qui est dñs hereditatis de iure.etiā si n
esset natus dūmodo essʒ viu⁹ in vtero matris. sʒ q̄n sūt
due ptes signat illū cui⁹ ples iā est vna familia. Itē no
ta q vtile ꝯsiliū dat̄ patrib⁹. Eccī.xxxiij. Filio inqt ꝛ mu
lieri fratri ꝛ amico nō des potestatē sup te in vita tua.ꝛ
nō dederis alijs possessionē tuaʒ.ne forte peniteat te.et
depceris p illis. Melius est enī vt filij tui te rogēt.q̄ʒ te
respicere in manus filioꝝ tuoꝝ
Patera a pateo tes dr̄ hec patera re. magn⁹ ꝛ patēs ci
phus ſm hug. pap̄. vō dicit.patere fiale sūt dicte.q̄ in ip
sis potare solem⁹.vel q̄ patētes sint. dispassisq̄ʒ labris.
ꝛ corr.penul.vñ qdā. Infūdo patere.scio turpia multa
Patercul⁹ li dimi.puus pat̄ patere
Paternalis in pater est.
Paterniani qdā heretici a paterno sunt exorti.q infe
riores ptes corpis a dyabolo factas opinant̄
Pater noster expositū inuenies in petitō sco
Patesco scis incohatiū a pateo tes.addita o fit pare
Patibulū.a patior pateris deriuat̄ hoc patibulum li.
tormentū.ꝛ pprie furca.quasi ferēs caput.ꝛ est patibuli
minor pena q̄ʒ crucis.q̄ patibulū statim exanimat ap
pensum.sʒ crux affixos diu cruciat ꝛ corr.hu
Paticus a patior teris dr̄ patic⁹ ca cū.i. sodomita. in
honesta ꝛ turpia patēs ſm hug. Pap̄. vō dicit Patici
patiētes libidinē. Nā patos grece passio dr̄.ꝛ cor.ti.
Patiēs tis.ge.omis est pticipiū de patior teris.et pōt
esse nomē.ꝛ ſm hoc ꝯpat̄ patiēs tior tissim⁹. vñ patient
tius sime aduer. Et hec patiētia tie. Et format̄ a dtō pa
tienti addita a.et est patiētia animi vigor aduersitates
fortune.ꝛ verboꝝ asptates equanimit̄ portās. proprie
tñ patiētia corpis est.tolerātia aīmi. Et cōponit̄. Impa
tiens tis.i.nō patiēs.sine freno.ꝛ ꝯpat̄.vñ impatienter
tius sime aduer.ꝛ hec impatiētia tie.
Patiginarius.a pateo tes dr̄ hic patiginarius rij.i.ia
nitor q ianuā facit patere.

Patina.a pateo tes dr̄ hec patina ne.sartago vl' scutel
la.q̄ sit patēs vñ hec patella le dimi.ꝛ corr.pnl'.patinus
Persius. Sed grādes patine
Patinari⁹.a patina dr̄ patinari⁹ ria riū.ad patinā per
tinēs.vel in patina coctus.ꝛ hic patinari⁹ rij q facit pa
Patinula le dimi.pua patina.i.patella. tinas
Patior teris passus sū pati deriuat̄ a patos greco. qd
latine dicit̄ defect⁹ vel passio. Et ꝯponit̄ cū cō.ꝛ dr̄ cōpa
tior teris.ꝛ cū p.ꝛ dr̄ ppetior eris ppessus sū. Et est depo
nētale patior cū omnib⁹ suis ꝯpositis ꝛ corr.pa. Esop⁹.
Vulnera ne facias q̄ potes ipe pati.
Patos grece latine dr̄ defectus vel passio
Patratio onis.in patro tras vide.
Patreus a pater dr̄ hic patreus trei.i.vitric⁹ Et hic pa
trinus ꝛ hic patriaster p eodē
Patria.a pater deriuat̄ patri⁹ tria triū.ꝛ hec patria te.
q̄ ꝯmunis sit omnib⁹ q̄ nati sūt in ea.ꝛ est pprie patria
ciuitas.licet q̄nq̄ʒ ponat̄ p regione vel puintia. Vñ pa
trius honor.i.honor patris vel honor patrie.
Patriarcha.pater ꝯponit̄ cū archos qd est princeps.
ꝛ dicit̄ hic patriarcha che.i.summ⁹ ꝛ pnceps patrū.q̄ p
mū.i.apostolicū retinet locū.sicut roman⁹. antiochen⁹.
alexandrin⁹.ꝛ inde hic patriarchat⁹ tus tui.ei⁹ dignitas
vel eius districtus. Et hic ꝛ hec patriarchalis.ꝛ hoc le.
ſm hug. Pap̄.aūt dicit. Patriarcha grece summ⁹ pa
trum pater interptat̄ q̄ pmū.i.apostolicū tenet locum.
sicut romanus antiochen⁹ ꝛ alexandrinus Sunt enim
autoritate beati petri apostoli instituti. Prima quidē
petri apostoli sedes romana. Secūda apud alexandri
am beati petri nomie a marco eius discipulo ꝛ euāgeli
sta ꝯsecrata Tercia apud antiochiā beatissimi petri ha
bet honorabilis.eo q illic prius q̄ʒ romā venisset fuit.et
illic pmū nomē xpianoꝝ nouelle gētis exortū est. q̄zuis
aūt p orbē diffuse eccie catholice vn⁹ thalamus xpc sit.
sancta tamē romana eccia nullis iudicibus ꝯstitutis ce
teris ecclesijs plata est. Aliter sumūt quidā nomen pa
triarche.ꝛ dicūt q patriarche sunt minores papa.maio
res aūt metropolitanis.ꝛ dicūt q hec noīa patriarcha.
pmas p eodē supponūt. Nā inter patriarchā ꝛ pmateʒ
nō est realis differētia sed vocalis. vel pprie dicunt̄ pa
triarche q̄ttuor pncipales scʒ. Cōstantinopolitan⁹. ale
xandrinus.antiochen⁹.hierosolimitanus Alij vō dicū
tur pprie pmates.sicut. Aquilegiēsis. Grādensis Bitu
ricensis.licet ꝛ isti q̄nq̄ʒ se nominēt patriarchas.
Patriciani sunt quidā heretici a quodā patricio dicti
q̄ substantiā humane carnis a dyabolo ꝯditā dicūt.
Patricida in parricida vide
Patricius a patre dr̄ siue deriuat̄ patrici⁹ cia ciū.i. no
bilis.ꝛ de genere patꝝ natus.vel patricij dicunt̄ q pui
dent reipublice.sicut pater filio.ꝛ cor.i.ante c.ꝛ format̄ a
patri dtō addita cius.
Patricus.a pat̄ dr̄ patricus ca cū.i.patern⁹.
Patrimes.a pater dr̄ hic patrimes mis.i.puer supstes
defuncto patre.vel patrimes dr̄ puer patri silis.ꝛ ꝯpo
nit̄ a patre ꝛ imitor aris.inde patermes q̄ patrē imitās
Patrimoniū nij dr̄ hereditas patris ꝛ deriuat̄ a patre
Patrimus.a pater deriuat̄ hic patrim⁹ mi.q cū sit pat̄
habet auū viuū.ꝛ pdu.tri

Patrinus a pater dr̄ hic patrin⁹ ni. q̄ leuat aliqueʒ de
sacro fonte vel intromittit in ecciam. Vñ sacerdos dr̄
patrinus.vñ hic patrin⁹ vitric⁹.ꝛ hec patrina ne.sacer
dotissa vel vxor sacerdotis vel matrona.ꝛ pdu.pnl'.pa
trinus.vide in frater ꝛ in cōmater Sʒ potest queri vtꝝ
aliqs laicus vel cleric⁹ in minorib⁹ ordinib⁹ ꝯstitutus
possit matrimoniū ꝯtrahere cū illa quā suis manibus
baptisauit. Dico q nō.quoniā ei⁹ filia spūalis est. sicut
ꝛ illa quā suscipit. Sed si ꝯtractū fuerit matrimoniū in
ter eos.nūquid sunt sepandi.sunt vtiq̄ʒ.q̄ nec etiā fili⁹
sacerdotis pōt ꝯtrahere cū illa puella quā pater bapti
sauit.vt dixi supra in frater
Patripassiani sūt quidā heretici q dicūt deū patrē fuis
se passum.vñ dicit btūs aug. Erubescant sabelliani q di
cunt ipm patrē esse q est filius ꝯfundētes psonas. qui ꝛ
dicti sunt patripassiani.q̄ dicūt patrē fuisse passuʒ. ꝛ p
Patrisso.a pater dr̄ patrisso sas.i.pa ducit penl'.
tri assimilari patrē imitari in dictis vel in factis. sicut a
mater dr̄ matrisso sas.ꝛ possunt dici hmōi vba moralia
vel imitatiua.sicut dixi in tercia pte in tractatu de vbis
in ca.de spēbus vboꝝ.ꝛ format̄ patrisso a patre e. muta
to in is.ꝛ addita so fit patrisso
Patro.a pat̄ dr̄ patro as auiare.i.facere pficere vel cō
mittere vel generare. Dicit tñ seruius q patrare ē opus
venereū ꝯsummare.vñ hec patratō onis.opis venerei
ꝯsummatō.ꝛ hinc volūt dici patrē q̄ patratōe opis ve
nerei pcreet filiū. Et ꝯponit̄. Repatro tras. Itē ꝯponit̄.
Impetro as.ꝛ ppetro tras.ꝛ tūc mutat̄ a in e.ꝛ habʒ pa
tro pmā naturaliter breuē.ꝛ est actiuuʒ cū omnib⁹ suis
ꝯpositis.vnde facetus. De facili longa sine freno culpa
Patrocinor.a patronus deriuat̄ patroci patrat̄
nor naris patrocinatus sum.nari.i.defendere.ꝛ ꝯstruit̄
cū dtō.vñ hoc patrociniū nij.i.defensio.ꝛ cor.ci.vñ face
tus. Sic phibēt leges fraudē nō patrocinari.
Patronissa i patronus est.
Patronomicus. Pat̄ ꝯponit̄ cū noma qd est nomē. ꝛ
dr̄ patronomicus ca cū.scʒ a nomie patris deriuatū no
mē. De hoc dixi i tercia pte vbi egi de spēbus nominū.
in ca.de noīe patronomico.ꝛ corr.mi patronomicus.
Patronus a pat̄ deriuat̄ hic patronus ni.i.defensor.q
talē affectū cliētibus vel alijs exhibet.vt q̄si pat̄ illos re
gat.vñ hec patrona ne.ꝛ hec patronissa se.ꝛ hic patro
natus tus tui.
Patruelis a patruus dr̄ hic ꝛ hec patruelis ꝛ hoc le.ad
patruū ptinēs.ꝛ hic ꝛ hec patruelis lis filius vl' filia pa
trui. Filij duoꝝ fratꝝ sūt patrueles iter se ſm hug. Hie
remie.xxxij. Patruelis meus filius patrui mei. Et ſm
ysidoꝝ ethi.viij. Patrueles sūt dicti eo q patres eoruʒ
germani fratres fuerūt iter se. Cōsobrini vō vocati qui
aut ex sorore ꝛ fratre aut ex duabus sororibus sunt na
ti.quasi cōsorini. Sobrini.consobrinoꝝ filij. ꝛ producit
penultimā patruelis
Patruus.a pater dr̄ hic patru⁹ trui.frat̄ patris q̄si pa
ter alius.vñ ꝛ moriēte patre pupillū por patruus susci
pit.ꝛ q̄si filiū lege tuet̄.vt di.ysi.
Patulus.a pateo tes dr̄ patulus la lū.pnl'.corr.i.diffu
sus patēs. Sed pprie patulū est qd semp patʒ vt auris.
nasus naris.arbor ꝛ silua. Sed patēs qd ad horā patʒ.

⁊ ad horã nõ pat₃.ſ₃ occultat̃ vt oculus.⁊ ꝯpõit̃ Propa
tulus la lũ.i.valde patulus ⁊ aptus.
Paucedo.a paucus dr̃ paucedo dinis.⁊ hec paucitu/
do dinis.in eodẽ ſenſu.i.paucitas.
Pauciens in paucus eſt.
Paucitudo.i.paucedo eſt
Pauculus in pauc⁹ vide
Paucus ca cũ dr̃ reſpectu multi.vt multi hoĩes. pau/
ci homĩes. Et ꝯpat̃ pauc⁹ cior ciſſimus. vñ pauce cius
ſime aduer.⁊ hec paucitas tatis.⁊ paucul⁹ la lũ dimi.
Paucus ꝯponit̃. Perpauc⁹ ca cũ.q₃ paucus ca cu₃.i.
valde paucus. A pauc⁹ dr̃ pauciẽs tis om.ge.i.paucuſ
rarus.⁊ ntũs q̃nq₃ ponit̃ aduerbialit̃ p raro.
Paueo ues paui ueũ.eſt ⁊ caret ſup.⁊ dr̃ a pauor oriſ
⁊ ẽ pauere timere.pauorẽ habere. Et ꝯponit̃. Expaueo
ues. vñ paueſco expaueſco ſcis inchoa. Paueo cũ ſuiſ
ꝯpoſitis neutꝝ eſt ⁊ facit p̃teritũ in ui.ſillabã. ⁊ cor. pa.
vñ ouidius epi. Cor pauet a monitu temerate ſangui/
ne noctis
Paui pauiſti eſt p̃teritũ de paueo ues.⁊ de paſco ſcis
Pauia.a paueo dr̃ hec pauia uie vel pauſia q̃dda₃ ge
nus oliue.quam corrupte ruſtici pauſeã vocant viridi
oleo ⁊ ſuaui.ſic dicta q̃ pauiat̃.i.tundat̃.
Pauidus.a pauor oris dr̃ pauid⁹ da dũ. Et ꝯpat̃. vñ
pauide dius ſime aduer. Et hec pauiditas tis.⁊ dr̃ pa/
uidus q̃ ſemp pauet. Pauẽs q̃ ad tpus pauet ex cã.ita
poteſt etiã diſtingui timidus ⁊ timẽs. Et corripit penl̃.
pauidus. Unde pamphilus. Nõ mare tranſiſſet paui
dus ſi nauta fuiſſet
Pauimẽtalis in pauimentũ eſt.
Pauimentũ a pauio uis dr̃ pauimentũ ti elaboratu₃
ſolũ eccleſie vel palatij.q̃ ſepe pede ferit̃. vel q̃ lapidi/
bus minutim ceſis ſit factũ Vñ pauimẽtatus ta tum.i.
pauimẽto ornatus. Et hic ⁊ hec pauimentalis ⁊ hoc le.
ad pauimentũ ptinẽs. Et pauimẽto tas.i.pauimẽtũ fa/
cere vel pauimẽto ornare.
Pauio pauis pauiui uitũ.id ẽ.ferire pcutere cedere.⁊
eſt actiuũ cũ ſuis ꝯpoſitis ſiqua habet.
Pauito as.id eſt.frequent̃ pauere.⁊ deriuat̃ a paueo
paues vel pauor.
Paulatim a paulus la lũ.dr̃ paulatim aduer.id ẽ.ſen/
ſim pticulatim pedetẽtim minutatim
Pauliani quidã heretici a quodã paulo exorti q̃ dixit
xp̃m nõ ſemp fuiſſe ſ₃ a maria ſumpſiſſe initiũ
Paulisper.paulis ablatiu⁹ de paul⁹ la lũ. ꝯponit̃ cu₃
p.⁊ dr̃ paulisper.i.parũper vel modicũ.
Paulomin⁹.q̃nq₃ eſt vna dictõ.i.fere. Q̃nq₃ eſt oratõ
ſiue due dictões.vt ibi. Minuiſti eũ paulo min⁹ ab an
gelis.i.minus modico.vñ in greciſmo dr̃. Si paulo mi/
nus eſt oratõ ꝯpat.inde. Eſto fere ſi dictõ ſit paulominuſ
vna. De hoc dixi in ſecũda pte vbi egi de accẽtu aduer/
bioꝝ in ca.de ꝯpoſitis a minus Et ſcias ꝙ paulo nõ de
bet acui in fine in paulo minus q̃ñ ſunt due ptes vt te/
tigi in ſecũda pte vbi egi de impedimẽto accẽtus in ca.
de impedimẽto differẽtie. Itẽ paulo pus ſunt due ptes
Itẽ paulo ꝯponit̃. Poſtpaulo.pauloante.vel potius
ſunt due ptes poſite p vna. Itẽ paululũ ⁊ paulũ.et pau
lo ſunt nomia.licet aliq̃ñ ponant̃ aduerbialit̃

Paululus la lũ eſt dimi.de paulus. Et vt dicit pſ.iter
cio li. Paulus nõ geminat l.in diminutiuo.nec mirũ cũ
au dyptõgus poſt ſe gemiari ꝯſonantẽ ꝓhibeat. Facit
igit̃ paulus paululus Et ex hoc pauxillus ⁊ pauxillul⁹
Quas formas ſeruãt femininũ ⁊ neutꝝ.paula paulula
pauxilla pauxillula.⁊ ſimiliter neutꝝ.⁊ ponuntur q̃nq₃
aduerbialit̃ iſta nomia paulũ ⁊ paululũ ⁊ paulo
Paulus la lũ.i.puus modicus. Et hinc ſaulus dictus
fuit paulus q̃ſi modicus ⁊ tẽperatus. Uel paulus inter/
pretat̃ mirabilis.vel requies vel miles.⁊ ſm hoc dicit̃ a
pauſa. Et nota ꝙ hoc nomẽ paulus la lũ.a ꝓpellatiuũ ia₃
aboluit.ex quo paulus ꝓpriũ nomẽ inoleuit ſm hug.
Et ſcias ꝙ iſte ablatiu⁹ paulo nõ debet acui i fine. ſicut
dixi in paulominus Hic nota ꝙ paulus doctor gen/
tium interp̃tatur os tube.vel os eoꝝ.ſeu electũ mirabi/
le.vel electõnis miraculũ.vel paulus dr̃ a pauſa quod
eſt reqes vel modicus latine. Et p hoc intelligunt̃ ſex p
rogatiue q̃s habuit paulus p̃ ceteris apoſtolis vt vide
tur. Prima eſt lingua fructuoſa q̃ ab ilirico vſq₃ hie/
ruſalem repleuit omia euãgelio.⁊ inde dr̃ os tube. Se/
cũda eſt caritas viſceroſa.q̃ vt ipẽmet teſtat̃. Quis in/
firmat̃ et ego nõ infirmor. Quis ſcandaliſat̃ ⁊ ego non
vror. Inde dicit̃ os eoꝝ.ſc₃ cordis de quo ipẽ dicit. Os
meũ patet ad vos o corinthi.cor veſtꝝ dilatatũ eſt. Ter
cia eſt ꝯuerſio miraculoſa.⁊ inde dr̃ electũ mirabile.q̃
mirabiliter electus ⁊ ꝯuerſus fuit Quarta ẽ manuſ
operoſa.⁊ inde dr̃ electõnis miraculũ. Magnũ enim mi/
raculum fuit q̃ñ elegit ſibi manibus ꝓprijs ſumpt⁹ ad/
quirere.⁊ inceſſanter p̃dicare Quinta fuit ꝯtemplatõ
delicioſa q̃ raptus eſt vſq₃ ad terciũ celũ.⁊ vidit archa
na dei.q̃ inde fuit domini reqes dict⁹.q̃ in ꝯtemplatõe
exigit̃ reqes mẽtis Sexta ꝓrogatiua eſt hũilitas vir
tuoſa.vñ ipẽ dicit.ego ſum minimi⁹ apoſtoloꝝ.q̃ nõ ſu₃
dignus vocari apl̃s.⁊ inde dr̃ modic⁹.de hoc vide i ſau
lus Itẽ de morte aploꝝ habes in apl̃s
Pauo onis.nomẽ de ſono vocis habꝫ.ꝙ aũt dr̃ pauo
q̃ſi pauorẽ vehẽs ore.ethimologia eſt. Habet enim horri
bilem vocẽ.⁊ ſepe incutit audiẽti pauorẽ. Itẽ habꝫ pul/
cras pẽnas ⁊ turpes pedes ⁊ hinc eſt ꝙ libẽter extẽdit ⁊
reſpicit caudam ⁊ alas.ſed reſpiciẽdo pedes triſtat̃. vñ
ouidius de arte Laudatas oſtẽdit auis iunonia pẽnaſ
Inuenit̃ etiã hic pauus ui in eodẽ ſenſu.vñ hec paua ue
p femina.vñ in libro regũ tercõ c.iij.dr̃.ꝙ claſſis ſalomo
nis deferebat auꝝ.argẽtum.dẽtes elephãtoꝝ ſimias et
pauos. Et ſcias ꝙ caro pauonis ta₃ dura eſt vt vix pu/
tredinẽ ſentiat.nec de facili coquit̃.vñ dicit beat⁹ aug⁹.
in li.xxj.de ciuitate dei. Quis niſi deus creator omniu₃
dedit carni pauonis mortui ne putreſcat. Qđ cũ incre/
dibile auditu videret̃ euenit.vt apud cartagine₃ nobis
cocta apponeret̃ hec auis.ď cui⁹ pectore pulpaꝝ q̃ntũ
viſum eſt diſcretũ ſeruari iuſſim⁹.qđ poſt dieꝝ tãtũ ſpa
cium q̃ntũ alia caro quecũq₃ cocta putreſceret platũ at
q₃ oblatũ nihil noſtꝝ offendit olfactũ Idq₃ repoſitu₃ p
dies ampli⁹ q̃₃ triginta.idẽ qđ erat inuẽtũ eſt Idẽq₃ p⁹
annũ niſi ꝙ aliq̃ntulũ corpulẽtie aridioris fuit ⁊ ꝯtracti
oris Et ẽ pauo auis oculatis pẽnis
Pauor a pauio pauis dicit̃ hic pauor oris.q̃ mentes
hominis feriat ⁊ cedat.

Pauper.a paꝝ deriuat̃ paupris.q̃ paꝝ poſſit vnde ⁊
dicitur paup quaſi parũ potẽs vel parũ puẽs vel paꝝ
imperans.et eſt ethimologia.vnde hic paupculus li.et
hec paupcula le.diminutiua.⁊ paupculus la lũ.⁊ paupe/
rus ra rũ.⁊ hec paupies ei.⁊ hec pauptas tatis S₃ pau
peries eſt damnũ. Pauptas ipa condicõ. Paup ꝯpa
tur paupior rimus p geminũ r.i ſuplatiuo.⁊ format ab
hoc ntõ paup addita rim⁹.vñ paupiter ri⁹rime aduer.
Paup componit̃. Perpaup.q₃ paup.i.valde pauper.
ſm hug.vide etiã in inops. Et vt dicit pap̃.paup dr̃ qui
aliqđ habet.licet paꝝ Inops vo q̃ nihil. Itẽ ſcias ꝙ pau
per eſt ꝯmũis ge.declinatõe ſ₃ omĩs ꝯſtructõe. Vñ põt
dici paup hõ femia regnũ. Silr̃ ⁊ diues.vnde ouidius.
Addidit heſterno marmore diues op⁹ ⁊ hoc intelligaſ
niſi in terminatõe tem.vel tes.vñ vſus Tẽ vl' tes neutꝝ
fugiunt ſ₃ cetera ſumũt.vide i diues ⁊ in volũtas.
Paupculus in paup vide.
Paupeo.a paup deriuat̃ paupo ras raui rare.i. eẽ vel
fieri paupem.vñ paupaſco ſcis inchoa. vñ criſoſtom⁹.
In rebus ſecularib⁹ alter paupaſcit alter diteſcit. Item
paupare.i.paupem facere.⁊ ſm hoc eſt actiũ. Et cõpo/
nitur. Depaupo ras.i.valde paupare. vel a pauptate
remouere.⁊ expaupo ras in eodẽ ſenſu. Et eſt actiuũ cũ
omnibus ſuis compoſitis.
Pauprimus ma mũ.i paup vide.
Pauper⁹ ra rũ in paup eſt.
Pauſa a paul⁹ la lũ dr̃ hec pauſa ſe.i.reqes q̃ñ paulu/
lũ intermittit̃ labor.vñ pauſo ſas ſaui ſare.i. requieſcere
Et componit̃. Repauſo ſas.i.iteꝝ pauſare
Pauſo ſas in pauſa vide
Pauus paui.⁊ pauo pauonis.auis eſt oculatis pen/
nis ſm pap̃.vide in pauo onis.
Pauxillul⁹ vide in pauxill⁹
Pauxill⁹.paul⁹ facit diminutiui paululus. Et ex hoc
pauxill⁹ ⁊ pauxillul⁹ la lũ.oĩa diminutiua.vñ pauxillatĩ
aduer.i.paꝝ.⁊ hic pauxill⁹ li nomẽ mẽſure.vide de hoc
in paulul⁹ ſupra plenĩ⁹.
Pax.a pactũ deriuat̃ hec pax cis.q̃ poſterior pax acci/
pit̃. Fedus p̃mũ mitit̃.⁊ dr̃ pax q̃ſi plũ arcens.⁊ eſt ethi
mologia.⁊ p̃du.pa.vñ pſper. Moribus in ſanctis pul
cra eſt cõcordia pacis. Et ſcias ꝙ pfecta pax nõ inuenit̃
in vita iſta.q̃ nunq̃₃ bella bonis nunq̃₃ diſcrimĩa deſũt
Et cũ quo certet mẽs pia ſemp habet. Et beat⁹ bern/
hardus in cãticis dicit. O candẽs liliũ o tener ⁊ delica/
te flos.increduli ⁊ ſubuerſiones ſũt tecũ.vide ergo quõ
caute ambules inter ſpinas.plen⁹ eſt mũdus ſpinis. in
terra ſunt in aere ſunt. i carne tua ſunt. verſari in his et
minime legi diuine potẽtie eſt nõ v̓tutis tue. Itẽ beatuſ
auguſtin⁹ in libro de ciuitate dei ſic dicit. Pugnãt inẽ
ſe mali ⁊ mali. Itẽ pugnãt inter ſe boni ⁊ mali. Boni ve
ro ⁊ boni ſi pfecti ſunt.inter ſe pugnare nõ poſſũt Pro
ficiẽtes aũt nõdũq₃ pfecti ita poſſunt eſſe vt bon⁹ quiſ/
q₃ ex ea pte pugnet ꝯtra alteꝝ qua etiã ꝯtra ſeip̃m et in
vno q̃ppe homie caro ꝯcupiſcit aduerſus ſpũm. ſpirit⁹
vero aduerſus carnẽ Itẽ beat⁹ greg.in paſtorali Si
puerſoꝝ neq̃cia in pace ꝯiungit̃.pfecto eoꝝ malis acti/
bus robur auget̃.q̃ ergo iniquos pace ſociat.iniquitati
vires adminiſtrat.q̃ bonos eo deteriuſ deprimũt.quo

vnanimiter pſequunt̃. Et vt dicit btũs aug̃. Pax aĩme
ratõnalis eſt actõis ꝯgnitõiſq₃ cõſenſio.vel ꝯſenſus ra/
tõnis ⁊ volũtatis ſm quoſdã Itẽ dicit fulgẽn⁹. A cir
culo lune vſq₃ ad centrũ terre nõ eſt pfecta ſecuritas In
aere nõ.q̃ ibi demones inſidiãtes. In terra non.q̃ ibi
homĩes malignãtes. In mari nõ.q̃ ibi vẽti ⁊ tempeſta/
tes. In inferno nõ.q̃ ibi ſunt tortores aĩmas cruciãtes.
ergo ſupra lunã q̃re ſecuritatẽ.q̃ citra lunã minime re/
peries.vide in vn⁹ Ambroſi⁹ etiã dicit in exameron
Sex habes in eſaia.q̃ iuſti aĩa dicit vel eccĩa. ego ciui/
tas munita.ego ciuitas obſeſſa. Munita p xp̃m .obſeſ/
ſa p dyabolũ. Sed nõ debet obſidionem vereri.cui xp̃c
adiutor eſt. Hiero.etiã dicit. Cõcordia pue res creſcunt
diſcordia maxime dilabunt̃
Paxill⁹ li.eſt paru⁹ pal⁹ vel paxill⁹ gen⁹ ẽ ferramenti
⁊ vt dicũt cultꝝ.⁊ dr̃ a pal⁹ vineaꝝ.

P ante E

Pean a phos qđ eſt lux dictus eſt ſol pean q̃ſi phoan.
q̃ luceat.vel pean q̃ſi phian.a phitone quem interfecit.
vñ ⁊ pean peanis dr̃ q̃nq₃ laus.⁊ ꝓprie apollinis. licet
⁊ p laude generaliter cuiuſlibet inueniat̃.⁊ p̃du.penul/
timã geniti. Uirgilius in.x.eney. Cõclamant ſocij letu₃
peana ſecuti.⁊ acuit̃ vltima nominati in pean.et eſt ma
ſculini generis pean.
Peccatũ.in pecco cas vide.
Pecco.a pelex dr̃ pecco cas.⁊ dr̃ peccare q̃ſi pellicare.⁊
eſt neutꝝ cũ omnib⁹ ſuis ꝯpoſitis ſiq̃ habet.⁊ inde hic
peccator toris.qđ nomẽ antiq̃tus tantũ flagicioſos ⁊ li
bidinoſos ſignificabat.ſ₃ poſtea trãſiuit in appellatõ₃ om
niũ iniquoꝝ.⁊ dr̃ peccator q̃ſi pellicator. Ite₃ a pecco as
dr̃ hoc peccatũ ti.⁊ eſt peccatũ ſm aug̃.ſpreto incõmuta
bili bono.bono cõmutabili adherere. Uel ſic peccatũ ẽ
omne dictũ vel factũ.vel cõcupitũ qđ fit ꝯtra legem dei
vel peccatũ eſt volũtas retinẽdi vel ꝯſequendi qđ iuſti/
cia vetat Et ſcias ꝙ peccata mortalia ſũt ſeptẽ.que in
hoc verſu ꝯtinent̃ Lux⁹.guſt⁹.auet.triſtis furit.inuidet
ambit. Lux⁹.i.peccatũ luxurie. Guſt⁹.i.peccatum gule.
Auet.i.peccatũ auaricie. Triſtis.i.peccatu₃ triſticie ſeu
accidie.furit.i.peccatũ ire. Inuidet.i.peccatũ inuidie Am
bit.i.peccatũ ſupbie. Et nota ꝙ ſm beatũ greg. pecca
ta carnalia vt luxurie ⁊ gule peccata ſunt maioris infa/
mie ⁊ minoris culpe. Peccata vo ſpũalia ſũt minoris i/
famie ⁊ maioris culpe q̃₃ peccata carnalia Et ſcias ꝙ
ſummũ malũ eſſe nõ poteſt nihil enĩ adeo eſt malũ.in q̃
nõ ſit aliqđ boni ad minus eſſe.⁊ ideo dicit phũs in q̃r/
to ethi.ꝙ ſi adeo eſſet pfectũ malũ qđ pueniret ex corru
ptõne omniũ circũſtãtiaꝝ.nec ſeip̃m ſuſtinere poſſet.⁊ i
tellige.ſummũ malũ nõ eſt. veꝝ eſt q̃ntũ ad potentiam
nõ q̃ntũ ad actũ.q̃ aliq̃s eſt ita mal⁹ ꝙ nullus alius eſt
peior.nõ aũt ꝙ null⁹ ali⁹ poſſit eſſe peior. Itẽ põt q̃s
peccare ex infirmitate.ex ignorãtia.ex malicia certa. Ut
in patrẽ vel in filiũ vel in ſpũmſcũm. Nã peccare in ſpi/
ritumſcũm eſt peccare i attributũ ſpũiſcõ. Patri enĩ at
tribuit̃ potẽtia.filio ſapiẽtia.ſpiritui ſcõ clemẽtia. Pec/
care aũt in attributũ ſpũiſcõ eſt peccare ex certa malicia
ſicut peccare in patrẽ eſt peccare ex infirmitate.et pecca
re in filiũ eſt peccare ex ignorãtia vt dicat̃ peccatum in

patrē.qñ deficit illud qd patri attribuit̄ scȝ potentia. et
peccatū ī filiū qñ deest sapiētia que filio attribuit.⁊ pec/
catum ī spūmscūm qñ ponit̄ oppositū bonitatis que spi
ritui scō attribuit̄ Et nota ꝙ peccatū ex ꝯcupiscētia ꝓ
ueniens ad peccatū ex infirmitate reducit̄. Nō eni tñc
solum est ex infirmitate peccatū.qñ aliqs aliquo exteri
orꝫ impulsu peccat.sed etiā dū ꝑ temptatōꝫ carnis ī pec/
catum labit̄. Spēs aūt peccati ī spūmscūm sūt sex. De/
speratō. Presumptō. Obstinatō. Impenitētia. Impu/
gnatō veritatis agnite. Inuidētia fraterne grē. Pecca/
tum eni in spūmscūm opponit̄ spēaliter grē penitētiali.
ꝑ quam fit remissio peccatoꝝ. Ad remissionē autē pec/
cati q̄dam exigunt̄ ex pte remittētis. q̄dam ex pte ei⁹ cui
remittit̄.⁊ q̄dam ex pte eius ꝑ quā fit remissio. Ex pte re
mittētis ꝯcurrūt duo scȝ misericordia.⁊ ꝯtra hoc est de
speratō.⁊ iusticia.⁊ ꝯtra hoc est p̄sumptō Ex pte ei⁹ cui
remittitur duo reqrunt̄.scȝ ꝓpositū nō peccādi .contra
quod est obstinatō ⁊ dolor de ꝯmissis.ꝯtra quod ē im/
penitētia. Ex pte vō eius ꝑ quod fit remissio exiguntur
duo.s.fides eccīe.cōtra quod est impugnatio veritatis
agnite. Et gratia que dat̄ in sacramētis.cōtra quod est
inuidētia fraterne grē Et scias ꝙ inuidētia potest eē
dupliciter. Quedā que est de ꝓsperitate vel exaltatōne
gratuita homis.⁊ quedā que est de exaltatōe grē. sicut
ꝙ multi ad deū ꝯuertūtur vel aliqd h⁹mōi. ⁊ talis inui
dia solum est peccatū in spūmscūm.nō q̄deꝫ inuidia fra
tris.sȝ inuidia fraterne grē Hic etiā nota differētiam
inter peccatū ⁊ delictū. Nā ſm beatū augustinū in q̄sti/
onibus leuitici. Declinare a bono delictuꝫ est. Pecca/
tum vō est malū facere.aliud autē est declinare a bono
aliud facere malū. Peccatū vō est ꝑpetratō mali. Deli
ctum desertō boni qd ip̄m nomē ostendit. Quid eni ali
ud sonat delictū nisi derelictū.⁊ qd derelinqt q̄ delinqt
nisi bonum Vel delictū est qd ignorāter fit. peccatū qd
sciēter ꝯmittitur. indifferēter tñ ⁊ peccatū nomīe delicti
⁊ delictū nomīe peccati appellat̄ Itē ꝯsueuit q̄ri An
omē peccatū sit in volūtate. Et videt̄ ꝙ sic. q² vt dicit be
atus aug. Peccatū adeo est volūtarium.ꝙ si nō est vo
luntarium.nō est peccatū. Et verū. Sola volūtas arde
bit in inferno. Respōdeo.aliqd esse in volūtate pōt itel/
ligi dupliciter Vel ita ꝙ sit in ea sicut ī causa.⁊ sic omne
peccatum in volūtate est.inq̄ntū omē peccatū volunta
rium est.vel ita ꝙ sit tāq̄m in subiecto ⁊ tūc distinguen/
dum est.q² subiectū peccati potest accipi vel ꝓximū vel
p̄mū. Proximū subiectū peccati est illa potētia q̄ actuꝫ
peccati elicit.⁊ sic in diuersis potētijs ꝯtingit esse pecca/
tum.⁊ nō solum in volūtate Primū aūt subiectū pecca
ti est ex quo inest homi peccati susceptibilitas. Et quia
homo nō est susceptibil' culpe nisi ſm ꝙ est dñs suorꝫ
actuū.⁊ hoc sibi ꝯpetit ſm ꝙ est volūtateꝫ habēs. Ideo p̄
mū subiectū peccati est volūtas. vide etiā in pena. et in
veniale.⁊ in scandalū Hic potest queri.an existēs in
peccato mortali possit vitare pctūm. Et hoc est querere
an homo sine grā possit nō peccare.ad hoc potest dici.
ꝙ de homīe dupliciter loq possumus.vno mō ſm statū
nature corrupte.vel ſm statū nature integre. ſm statuꝫ
q̄dem nature integre etiā sine grā habituali poterat ho
mo nō peccare.nec mortaliter nec venialiter.q² peccare

nihil aliō est.q̄ȝ recedere ab eo qd est ſm naturā. qd vi/
tare hō poterat in integritate nature.nō tamē hoc pote
rat sine auxilio dei in bono ꝯseruātis.quo subtracto eti
am ipa natura in nihilū tenderet.sȝ in statu nature cor/
rupte indiget homo grā habituali sanāte naturam.ad
hoc ꝙ omino a peccato abstineat.que q̄dem sanatio p̄/
mo fit in p̄senti vita ſm mētem a appetitu carnali nōduꝫ
totaliter repato. Vñ apl's ad ro.vij.ex ꝑsona homis re
parati dicit. Ego ip̄e mēte seruio legi dei.carni autē legi
peccati. In q̄ quidē statu potest homo abstinere a pctō
mortali.qd in ratōe cōsistit. Nō aūt potest homo absti
nere a peccato veniali.ꝓpter corruptōem inferioris ap/
petitus sensualitatis.cui⁹ mot⁹ singulos quidē ratōe re
p̄mere potest.⁊ ex hoc habēt rōem peccati ⁊ voluntarij
nō aūt omēs.q² dū vni resistere nitit̄.fortassis ali⁹ insur
git. Et q² etiā rō nō semp pōt esse ꝑuigil ad hmōi motus
vitādos. Silr etiā añq̄m hoīs rō in qua est mortale pec
catum repetur ꝑ grām iustificātem pōt singula peccata
mortalia vitare.⁊ ſm aliqd tꝑus.q² nō est necesse ꝙ cō/
tinue peccet in actu sȝ ꝙ diu maneat absq̄ȝ peccato mor
tali esse nō potest.vñ ⁊ beat⁹ greg.dicit sup ezech.ꝙ pec/
catū qd mox ꝑ penitētiaꝫ nō delet̄.suo pōdere ad aliud
trahit. Et magister in sentētijs dicit ꝙ hō post peccatuꝫ
añ repatōem pōt peccare.⁊ nō pōt nō peccare etiā dam
naliter.sicut dixi in liber ra rū. Augustin⁹ etiā dicit in li
bro de ꝑfectōe iusticie in fine. Quisnā negat nos orare
debere.ne intremus ī temptatōem.negat hoc q̄ intēdit
ad nō peccādum grē dei adiutoriū homi nō esse necessa
rium.sȝ sola lege accepta humanā sufficere volūtatem.
qd ab auribus oim remouēdū ⁊ ore omniū anathema
tizādum esse nō dubito Quare aūt de⁹ ñ fecit homi/
nem impeccabilē dicā in p̄scio

Pecorosus.a pec⁹ oris deriuat̄ pecorosus sa sū.pecori
bus plen⁹.vñ hec pecorositas tatis.id est. abūdātia pe/

Pecten.a pecto ctis dr hic pecten ctinis corum
instrumētum pectēdi ⁊ texēdi.q² fila tela ꝝ reddat pexa
⁊ imp̄mat. Pecten etiā dr plectrū cithare.⁊ inferior pu/
bes viri ⁊ mulieris.⁊ q̄dam piscis.vñ oratı⁹ ī ſmonib⁹.
Pectinib⁹ iactēt patulis se molle tarētum.

Pectic⁹ ca cū.i.digestibilis.⁊ deriuat̄ a pect⁹

Pectino a pectē deriuat̄ pectino as.pnl.corr.i.pectere
et hoc pectinariū rij.loc⁹ vbi pecten ponit̄.⁊ hic pectina
rius.⁊ hec pectinaria.q̄ vel que facit pectines. ⁊ pectina
rius pectinaria rium.

Pecto tis xui pexi.vel etiā pectui ſm antiq̄s ⁊ hoc pe/
xito modo nō vtimur.⁊ raro pexi.⁊ facit supinū pexuꝫ
vel pectū. Et est pectere pectinare.pectine ornare. Pe/
cto ꝯponit̄. Cōpecto ctis.i.simul pectere. Depecto ctis.
valde vel multū pectere vel deorsum Repecto tis.i.ite
rum vel retro pectere. Et est pecto actiū cum omnibus
suis compositis

Pectoralis.a pectus ctoris dr hic ⁊ hec pectoral' ⁊ hoc
le.i.ad pect⁹ ꝑtinēs.⁊ hoc pectorale lis. zona circa pect⁹
eq̄ vel mulieris vel alteri⁹ aīalis. Hiere.scdo. Fascie pe/
ctorales. Et ꝑdu.ra.

Pectus a pecto ctis dr hoc pect⁹ ctoris.q² mulieres in
pectore solēt sibi pectere capillos. Vel dr pect⁹ a plecto
plectis qd est flecto.q² sit flexū iter eminētes mamillaꝝ

partes.vel dr a specio cis.alia quidē aīmalia pectus ha
bent ad terrā oppressuꝫ ⁊ ab aspectu remotū. sȝ homīs
patens ⁊ erectū.vtpote plenū rōe ⁊ ideo nō decebat la/
tere.ꝙ aūt dr pectus quasi peccati horus. ethimologia
est.vnde pectoreus rea reū.⁊ pectorosus sa suꝫ. magnū
habens pectus.

Pectusculū li dimi.ꝑuū pect⁹.⁊ corr.scu.

Pecualis.a pecus oris dr hic ⁊ hec pecualis ⁊ hoc ale.
Et pecuosus sa sum.vñ hec pecualitas tatis.⁊ hec pecu
ositas tis.abundātia pecudum

Pecudari⁹.a pecus dis dr hic pecudari⁹ rij.i.pastor.⁊
pecudarius ria riū ad pecudes ꝑtinēs.

Peculior.a peculiū deriuat̄ peculior aris.i. peculiū fa/
cere vel colligere. Et ꝯponit̄. Depeculior aris deuastare

Peculiū.a pecus dis vel pecunia de dilapidare
riuat̄ hoc peculiū.i.pecunia de pecudib⁹ habita vel qd
verius est. Peculiū est ꝑuus census extra corp⁹ matri
monij positus in potestate filij vel ſui. Sup peculium
nō habet potestatē paterfamilias sȝ tantū ille cuius est
⁊ adeo ꝓpriū est peculiuꝫ ꝙ licet filio de eo facere qdq̄d
vult ꝑter voluntatē patris. vñ dñs exo.xix.ad filios isra
el. Eritis mihi in peculiū de cūctis gētibus.⁊ hinc hic et
hec peculiaris ⁊ hoc re.ad peculiū ꝑtinēs. vel ꝓprius p̄
uatus vel familiaris.vnde peculiariter aduerbiū ⁊ hec
peculiaritas tatis

Peculor.a pecus dr peculor aris.i.rēpublicā furari.vn
de hic peculator oris.reipublice defraudator ⁊ furator.
Et hic peculatus tus tui.furtū de ꝯmuni pecore.⁊ gene
raliter de ꝯmūi re. Et peculari⁹ ria riū.⁊ hic pecularius
rij.armētarius q̄ custodit pecua.vel ad pecua ꝑt.nēs

Pecunia a pec⁹ dis deriuat̄ hec pecunia nie.q̄si pecu/
dia.q² omīs substātia antiquoꝝ in pecorib⁹ vel pecudi
bus erat.vñ ⁊ ꝓprie dr q̄ ꝯsistit in hmōi aīmalibus. sed
iam appellatō istius nomis ampliata est ad alia. vñ pe/
cuniosus sa sum.pecunia plen⁹ q̄si pecudiosus Prope
q̄dem olim sic dicebat̄ q̄ plurimā habebat pecuniā .id ē
pecora.sȝ modo ad aliud transfert̄. Et ꝯpat̄ pecuniosus
lior simus.vñ pecuniose sius sime aduer. Et hec pecuni
ositas tatis. Itē a pecunia hoc pecuniariū rij.locus vbi
pecunia reponit̄.⁊ pecuniari⁹ ria riū. Et debet pecunia
scribi ꝑ vnū c.corr.eni p̄mā.vñ oratı⁹ in epi. Et genus ⁊
formā regia pecunia donat. Et vt dr in ecci.vij. Sicut ꝓ
tegit sapia.sic ꝓtegit pecunia.vide in sapiētia.

Pecus coris.neu.ge.⁊ pecus dis fe.ge.⁊ hoc pecu inde
clinabile in singulari.sȝ in plurali hec pecua orum.vel pe
cuū.deriuat̄ a pasco scis.⁊ dicim⁹ pecus omē animal qd
humana effigie carꝫ ⁊ humana lingua. Sȝ ꝓprie nomē
pecoꝝ his aīmalibus accōmodari solet q̄ ad vsum ho/
minū aliquo modo spectāt.sicut que sunt ad vescēdum
apta.vt oues ⁊ sues. Aut in vsum hominum cōmodi.
vt equi boues. Et olim pecora generaliter pro omni/
bus animalib⁹. Pecudes vō tantū illa aīalia q̄ edunt̄.
quasi vescudes. Sȝ modo pecora dicun⁹ maiora.vt bo
ues.equos.asinos. Pecudes vō minora vt oues capras
porcos. Pecua vō dicim⁹ ꝯmūia aīmalia.⁊ corr.p̄maꝫ
pecus.vñ ouidi⁹ de arte. Turpe pecus mutilū.turpis si
ne gramīe cāpus.⁊ in doctrinali dr. Dat pec⁹ hec pecu/
dis.pec⁹ hoc pecoris sibi iūgit

Pecus dis.in pecus oris exponit̄

Peda de.dr vestigiū humanū.⁊ dr a pes dis

Pedagogus.pedos.qd est puer ꝯponit̄ cū ago ⁊ dicit̄
hic pedagog⁹ gi.pnl.ꝓdu.q² semp pueꝝ studentē ducit.
scȝ cui ꝑuul⁹ assignat̄.⁊ dr sic q² agat ⁊ ducat puerū. vel
lasciuientē refrenet etatē ſm hug. Idē ⁊ papias.vñ hoc
pedagogiū gij.i.magisteriū vel officiuꝫ pedagogi circa
pueꝝ.vel locus vbi puer erudit̄ a pedagogo. Paulus
ad gal.iij.c. Lex pedagog⁹ noster fuit in xp̄o iesu.vt ex fi
de iustificemur. At vbi venit fides iam non sumus sub
pedagogo.

Pedalis.a pes dr hic ⁊ hec pedalis ⁊ hoc le.pnl.ꝓdu.
ad pedē ꝑtinēs. Itē pedalis.i.mēsuram pedis habēs.et
in hac sig̃ficatōe ponit̄ hiere.lj.vbi dr. Venit finis tuus
pedalis p̄cisionis tue.q̄si diceret. Ita p̄cidet̄ regnū tuuꝫ
ꝙ nec passus pedis de terra remanebit tibi.⁊ componit̄
Semipedalis. Pap.sic dicit.pedalis q̄si mēsura pedis

Pedana.a peda de. dr hec pedana ne.i. cathena circa
pedes.scȝ compes dis. Itē pedana dr pedules nou⁹.vel
de veteri pāno fact⁹.q² calige veteri assuit̄. Vñ pedano
nas.pedanas caligis apponere.⁊ dr a pes.

Pedari⁹ ria riū.i.nudis pedib⁹ ambulās.

Pedellus li dimi.ꝑuus pes.

Pedes a pes dis dr hic ⁊ hec pedes tis.i.pedester pedi
bus ꝑ equo vtēs.vñ q̄dā. Et mō vadit eques q̄ solet ire
pedes.⁊ corripit pnl.gti peditis

Pedester.a pes dr hic ⁊ hec pedester vel pedestris.et
hoc pedestre.i.pedib⁹ ambulans ſm hug.pap. vō dicit.
Hic pedester ⁊ hec pedestris ⁊ hoc pedestre.⁊ illud ma
gis tenēt moderni.vide ī campester.

Pedetētim.id ē.sensim.subtiliter.gradatim.caute. cun
ctanter.quasi pede tētans ſm papiaꝫ. Hiero.in ep̄la ad
paulinum in ca.viij. Caute.i.pedetētim.tuas possessiun
culas vendideris ⁊c.

Pedica.pes ꝯponit̄ cū capio pis.⁊ dr hec pedica dice.
pnl.corr.q̄si pedes capiēs.scȝ cathena pedū vel quoddā
instrumētū capiēdi pedes aīaliū.vel laqueus.vñ in iob
xviij. Abscōdita est in terra pedica eius.vñ pedicat⁹ ta
tū.i.cathenat⁹.vel pedica capt⁹. Ouidi⁹ metha.xv. Re/
tia cū pedicis laqueos artesq̄ȝ dolosas. Tollite ⁊c

Pedicatus.ī pedica vide.

Pediculosus ī pedicul⁹ exponit̄.

Pedicul⁹ a pes dr hic pedicul⁹ li.⁊ dr pediculus pnlt.
corr.illud qd sustinet fructū ad ramū.⁊ etiā pedicul⁹ dr
vermis cutis.q² mīmos ⁊ multos habeat pedes. Vnd
pediculosus sa sum plen⁹ pediculis.⁊ ꝯpat̄. vñ pedicu/
lose sius sime aduer.⁊ hec pediculositas tatis.i.pedicu/
loꝝ plenitudo ⁊ abundātia.

Pedicuus cua cuū.⁊ pedorosus sa suꝫ.q̄ sordidos ha/
bet pedes.⁊ dr a pedor doris

Pedissequus qua quū q̄ sequit̄ pedes dñi sui.⁊ hec pe
dissequa que.ꝑ ipa ſuitute vel ancilla. ⁊ etiā hic pedisse/
quus ꝑ ſuo vel famulo.vñ in tercō li.regū.xx.c.dr Per
pedissequos p̄ncipū ꝓuintiaꝝ.⁊ scribit̄ ꝑ q.cū ꝯponat̄ a
pes ⁊ sequor.nā si scriberet̄ ꝑ c. videret̄ cōponi a pes vel
pedes.⁊ ceco cas.vel dic qñ sequit̄ e.scribit̄ ꝑ c.qñ sequit̄
alia vocalis scribit̄ ꝑ q. Sic eni videt̄ sonori⁹ vt di.hug.
sȝ tamē ꝑ q.ꝯsueuit ꝯuiter scribi

Peditatus tus tui.i. peditum multitudo vl' ꝓprietas peditandi.⁊ deriuat̃ a pedes tis.

Pedito a pedes tis deriuat̃ pedito tas.i. pedibus ire. vel pedib⁹ trãsire.⁊ corr.di. Et vt dicit beatus greg. Sacra scriptura est q̃si quidã fluui⁹ plan⁹ ⁊ altus. in quo agnus peditat ⁊ elephas natat

Pedo donis. dr a pes.⁊ est pedo vel pedes vl' pediculus. vñ hic pedũcul⁹ li dimi. Itẽ hic pedo onis q̃ pedit l' facit bombũ.⁊ tũc dr a pedo dis

Pedo dis. a pedor oris deriuat̃ pedo dis pepedi.i. pedorem facere. vel fetorẽ. Pedo ꝯponit̃. Oppedo dis oppedi.i. ꝯtra pedẽtẽ pedere.⁊ qr q̃ ꝯtra pedentẽ pedit qd ammodo ei ꝯtradicit. Ideo Oppedere ponit̃ ꝓ ꝯtradicere Itẽ qr q̃ oppedit qd pedẽs facit ⁊ ipse facit. Ideo ponit̃ pro ꝯsentire. Repedo dis repedi.i. pedere iterũ. Suppedo is latẽter vel sub vl' post vl' remisse pedere. Et est pedo neutrum cũ omnib⁹ suis ꝯpositis ⁊ caret sup. Et geminat ꝑteritũ pedo in simplicitate. sz ꝯposita amittũt geminationẽ ꝑteriti ſm hug. Sz ſm pi. pedo ꝑmã ꝓdu. in pñti. et pnl'. in ꝑterito. Horati⁹ in ꝑmo ſmonũ. Nõ displosa sonat q̃ntũ vesica pepedit.⁊ facet⁹. Heres post mortẽ pedit amore suo. Sz pes dis cor. ꝑmã Vñ v̓sus. Credim⁹ esse pedis strepitũ cũ turgide pedis.

Pedor a pes dr hic pedor oris.i. pedũ fetor vl' squalor Luca. Longusq3 in carcere pedor

Pedora a pedor oris deriuatur pluraliter hec pedora id est. pedum vel aurũ sordes

Pedorosus in peducu⁹ vide

Pedos.i. puer.⁊ acuit̃ in fine

Pedules a pes dr hic pedules lis. ps caligarũ q̃ pedem

Pedulus. a pes dr hic pedul⁹ li.⁊ hic pe capit dellus li. ambo diminutiua.i. p̃uus pes

Pedũ a pes dr hoc pedũ di. bacul⁹ pastorũ recuruus. a coercẽdis pedib⁹ animaliũ sic dictus Virg. in bucco. Et tu sume pedum ⁊c.

Pedux cis videt̃ ꝯponi a pede ⁊ capio. Et sunt peduces laquei quib⁹ pedes illaqueant̃.

Pegi pegisti est ꝑteritũ de pãgo gis.

Pegina a pungo gis dr hec pegina ne.i. bacul⁹ cũ massa plũbi in sũmitate pendẽte. Et dr pegina q̃si ꝓpugna. qd antiq dicebãt. Iuuenal'. Et pegina ⁊ iã ad velaria raptos. Et vt dicit cornut⁹. Tali baculo scenici ludebant.

Peiero ras pnl'. cor.i. iuro ras est expositũ.

Peioro ab hic ⁊ hec peior ris dr peioro as pnl'. ꝓdu. verbum actiuũ.⁊ est peiorare peiorẽ facere.

Pelagaris a pelag⁹ dr hic ⁊ hec pelagaris ⁊ hoc re. et hec pelagiaris ris. mag̃ nauis pelago apta.⁊ ꝓdu. ga.

Pelagiani qdã heretici a pelagio monacho exorti. hi liberũ arbitriũ diuine grẽ anteponũt dicentes sufficere voluntatẽ ad implẽda iussa diuina.

Pelagiaris i pelagius exponit̃

Pelagin interꝑtatur latitudo

Pelagus interꝑtat̃ latitudo. vñ hoc pelag⁹ gi. latuz et ꝓfundũ mare vl' latitudo maris sine portu ⁊ litore. Et ẽ neu. ge. in singulari. sz in pl'ali est mas. ge. hi pelagi.⁊ cor. ꝑmã. vñ ꝑ vnũ l. scribi debet. Vñ dr in grecismo q̃ penitus lateat pelag⁹. mare cũ sit amarũ. Inuenit̃ etiã hic pelagus gi. mas. generis apud antiquos.

Pelasgus ga gũ.i. grec⁹. Et dicti sũt greci pelasgi a pelago qr ꝑ pelag⁹ ꝑmo vt dicit varro ad italiã applicuerunt. vel sic dicti sunt a pelasgo iouis ⁊ larisse filio. vnd hec pelasgias pelasgiadis.i. grecia.

Pelex a pellicio cis dr hec pelex cis. vno l. subtracto. et dr pelex qr pelliciat.i. decipiat vel dr pelex a pello lis. qr añ vxorẽ pelex tenet̃ ⁊ postea veniẽte vxore a domo pellitur. vel pelex dr illa ꝑ quã vxor de domo pellit̃ similiter a pello lis. q̃ aũt dr pelex q̃ pelle decipiẽs. ethimologia est ſm hug. Quedã aũt glosa dicit in scda ep'la petri.c.ij. Pelices dicunt̃ meretrices a pollutõe. vel a pellis formositate q̃ incautos alliciũt.⁊ ꝓducit pe Vñ ouidi⁹ in q̃nta ep'la. Et mihi ꝓ dira pelice blãda fuisti. Itẽ i. vj. epistola. Argolicas timui nocuit mihi barbara pelex.

Pelican⁹. vt dicit ysidor⁹ ethimo. xij. Pelican⁹ auis egiptiaca habitãs in solitudine flumis nili. vñ ⁊ nomẽ sumpsit. Nã ⁊ canapos egipt⁹ dr Fert. si verũ est. eã occidere natos suos. eosq3 ꝑ triduũ lugere. deinde seipsum vulnerare.⁊ aspsione sui sanguinis viuificare filios suos Augustin⁹ etiã hoc narrat ⁊ addit. q̃ vt dicit̃ rostro occidit filios.⁊ rostro sanguinẽ suũ sup eos fundit ⁊ viuificat. Et est auis nimie maciei q̃ habitat in solitudie. sic xp̃c solus de maria v̓gine natus. q̃ triduo.i. toto tpe. luxit filios suos. qr paup sum ego ⁊ in laborib⁹ a iuuẽtute mea. Ideo ipse dicit ꝑ ꝓphetã. Siĩlis factus sũ pelicano solitudinis. Et vt dicit hug. Pellican⁹ ſm q̃ dr a canopos corr. penul. Sz ſm q̃ ꝯponit̃ a pelle ⁊ canus na nũ eo q̃ canã habeat pellẽ ꝓdu. pnl'.⁊ sic videt̃ q̃ debeat scribi ꝑ geminũ l. Quidã tamẽ dicũt cũ qb⁹ ego q̃ pelican⁹ debet scribi ꝑ vnũ l.⁊ sp ꝓducit pnl'.⁊ est grecũ origine. nec aliqua ꝯpositõ supra assignata ei ꝯpetit. declinatur aũt grece pelican pelicanos.⁊ a greco gtõ pelicanos. latinus ntũs mutãs o. in u. dicit̃ pelican⁹ in scda declinatõne. Multa enĩ greca hoc modo nobis nota sũt facta Vñ ps. in. vj. li. dicit In multis inuenim⁹ a gtõ greco factũ latinũ nomẽ. vt helephas helephãtos. hic helephas hui⁹ helephãtis.⁊ hic helephãtus a gtõ greco helephãtos. hui⁹ helephãti. q̃ pelicanus pnl'. ꝓducat patz ꝑ illũ v̓sum zozime Pelican⁹ ego nat⁹ de v̓gine mera. q̃ aũt dicit̃ pelicanus qr habeat pellẽ canã ethimo. ẽ

Pelicat⁹. a pelex dicit̃ hic pelicatus tus.i. ꝯcubinatus scz pctũm quod cũ pelice ꝯmitit̃. Itẽ a pelex dr pelicat⁹ ta tũ.i. luxuriosus pelici dedit⁹ ſm hug. Pap. vo dicit pelicatus locus ꝯcubine. ꝯcubinat⁹.

Pellacia a pellax dicitur hec pellacia cie. id est. fallacia pallacis deceptio.

Pellax. a pellicio cis. dr hic ⁊ hec ⁊ hoc pellax cis.i. deceptor. fallax. fraudulẽt⁹. vñ pellacis. ulixis. Et ꝯparatur pellax cior simus. vñ pellacit̃ cius sime aduerb.⁊ dr pellax a pelle.i. a vultu. Foris enĩ vt fallat arridet. sz intus nequiciã gerit ut dolosus. q̃ aũt dr pellax quasi pelle fallax. ethimologia est.

Pellectũ est supinũ de pellicio cis.

Pellexi est ꝑteriũ de pellicio cis

Pellicea a pelle dr hec pellicea cee. quoddã indumẽtũ quod de pellibus fit. Et hinc pelliceatus ta tũ.i. pellicea

indutus. Item a pellis dicit̃ pelliceus cea ceum .idest. pellibus indutus. vel magnã ⁊ grossam habẽs pellem. Inuenit̃ etiã pellicia cie.⁊ pellicius cia ciũ. Et pelliciat⁹. ta tum. ita q̃ i. sit in penultima sillaba. sz moderni dicũt. pellicea cee p e. scriptũ in penul.

Pellicio cis pellexi vel licui. pellectũ vel pellicitũ pellicere.i. decipe.⁊ ꝯponit̃ ex ꝑ ⁊ licio.⁊ mutat̃ r. in l.⁊ corr. li q̃ aũt dr pellicere quasi pelle decipe ethimologia est ſm hug. vide in licio cis. In secũda ep'la petri.c.ij. dr. Pellicientes aĩmas instabiles.i. decipiẽtes. vel pelle.i. exteriori ꝯuersatõne alliciẽtes.⁊ sub spẽ sanctitatis decipiẽtes ⁊ deriuat̃ pelliciẽs tis. ge. om. a pellicio cis.

Pelliparius parij q̃ parat. id est. ꝑparat pelles. a pellis ⁊ paro ras componit̃

Pelliris. a pelle dr hec pelliris liris. galea ex corio vel

Pellis. a pello lis deriuat̃ hec pellis lis pelle. id est. cutis. qr externas iniurias corꝑis tegendo pellat vñ hec pellicula le dimi.

Pellito tas.i. frequẽter pellere. a pello lis dr.⁊ cor. li.

Pello las laui lare.i. vocare ⁊ deriuat̃ a pello lis. Et cõponit̃ cũ ad.⁊ dr appello las.⁊ cũ cõ.⁊ dr cõpello las.⁊ cũ inter.⁊ dr interpello las. Pello las cum omnibus suis compositis est actiuũ

Pello lis. pepuli pulsum. vel pultũ ſm antiquos. Vñ pulto tas taui tare. frequẽ. sz a pulsu fit pulso sas. freq̃n. Pello lis ꝯponit̃ cũ ad.⁊ dr appello lis appuli. Et cũ cõ ⁊ dr cõpello lis cõpuli.⁊ cũ de.⁊ dr depello lis. depuli. et cum dis.⁊ dr dispello lis dispuli.⁊ cum ex.⁊ dr expello. lis. expuli.⁊ cum in.⁊ dicit̃ impello lis impuli.⁊ cum ꝓ.⁊ dicit̃ ꝓpello lis ꝓpuli. Et cum ob. mutato b. in p. dicitur oppello lis oppuli.⁊ cum re.⁊ dr repello lis repuli.⁊ cũ sub.⁊ dicit̃ suppello lis suppuli. Pello lis cum omnibus suis ꝯpositis est actiũ. Et scias q̃ pello in simplicitate geminat ꝑteritum vt pepuli. sz in ꝯpositõne nõ. vñ facit ꝑteritum in puli tantũ vt ꝯpello ꝯpuli. repello repuli.⁊ supinum facit in pulsum in simplicitate ⁊ in compositione. vide in repello

Pelluuiũ. lues ꝯponit̃ cum pes ⁊ dicit̃ hoc pelluuium uij.i. vas ad pedes abluẽdos ⁊ sordes pedũ recolligendas aptum seu paratũ. vñ pelluuian⁹ na nũ.⁊ cõponit̃ pelluuiũ a pes ⁊ abluo.

Pelta te. femĩ ge. scutũ breuissimũ in modũ lune dimidie factũ. quo amazones vtunt̃ maxime. vñ i tercõ re.c. x. dr. Fecit salomõ. cc. scuta de auro puro. ccc. peltas d' auro ꝓbato.⁊ dr pelta a pello lis. vñ qdã. A pello pelta qr pellit fortiter ictus.

Peluis Pes ꝯponit̃ cum lauo uas.⁊ dr hec peluis h⁹ peluis. vbi pedes lauant̃. scz cõca vel aliud vas ſm hug Et pap. dicit. Peluis vocat̃ qr ibi pedes lauant̃. q̃ autẽ dicit̃ peluis quasi pedũ lauandorũ vas. ethimologia est ⁊ facit actũm singularẽ in em. vl' in im. vñ in euãgelio iohãnis. Posuit aquã in peluim.⁊ abltũm in e. vl' in i. vt pelue vl' pelui.⁊ a pelui addita um fit gtũs pl'alis peluium.⁊ actũm pluralẽ in es vl' in is vt pelues vl' peluis.

Pelusiũ sij. ẽ opidũ alexandrinũ fortissimũ.

Pena deriuat̃ a pẽdo dis. qr penã quasi debitũ pendimus.i. soluimus ⁊ sustinem⁹ ꝓ forifacto. Et sũt octo genera penarũ in legibus. scz vincula. v̓bera. talio. damnũ. ignominia. Fuitus. exiliũ.⁊ mors. Itẽ pena ⁊ supplicium differũt. pena sine sanguine esse põt. sz suppliciũ non nisi cum sanguine. vl' suppliciũ dicit̃ ꝓprie cum q̃s ita dãnat̃. vt eius bona ꝯfiscẽtur.⁊ in publicũ redigant̃. Vñ hic ⁊ hec penalis ⁊ hoc le. vñ penalit̃ aduerbiũ.⁊ hec penalitas tatis ⁊ scribit̃ pena ꝑ oe dyptongũ sic poena. tamen tacet̃ ꝑma vocalis scz o. in ꝓnunciatõe. sz in scriptura ꝑtim scribit̃ ⁊ ꝑtim nõ scribit̃. Vñ fit in e. quoddã signũ ad hoc notandũ ſm modernos Hic nota q̃ deus q̃nq3 de causis aliquos i vita ista punit. vel in hac vita q̃nq3 modis flagella siue pene ꝯtingũt. Primo vt iustis merita ꝑ patientiã augeant̃. vt patet in iob ⁊ in tobia. Secũdo ad custodiã v̓tutum. ne supbia tẽptet vt patet in beato paulo. Nam vt ipse dicit in scda ep'la ad corin. Et ne magnitudo reuelatõnum extollat me. datus ẽ mihi stimulus carnis mee angel⁹ sathane q̃ me collaphizet. Tercõ ad corrigẽda peccata. vt patet i maria sorore moysi. que ad tpus facta est leprosa. vt habet̃ nũeri. xij. cap. et vt etiã ostendit̃ quotidie in multis xp̃ianis quos dominus flagellat vt ad eum ꝯuertant̃ Quarto ad glãm dei manifestandã. vt patet in ceco nato. de quo dicit xp̃c in ix. c. iohãnis. Nec hic peccauit nec parẽtes ei⁹ vt cecus nasceret̃. sz vt manifestarent̃ opa dei in illo. Quinto ad initiũ pene imꝑpetuũ ꝯtinuãde. vt patet in herode ⁊ sodomitis. quaten⁹ videat̃ hic qd in inferno sequatur ſm illud. Duplici contritõe cõtere eos dñe Ad mlta etiam alia dei pene vel flagella ordinari in scriptura legũt̃ sicut ad ꝓbatõem ⁊ exemplũ iusti iudicij dei. Sz ista et consilia alia possunt ad ꝑdictos q̃nq3 modos reduci. qr ꝓbatõ est ad augmentũ meriti. exemplũ vo iusti iudicij dei est ad dei glãm.⁊ sic de alijs. De ꝑdictis nota hos v̓sus. Pena ꝓbat. purgat. inuitat. dat meliora. Conseruat. durũ facit. cruciamĩe torquet. Volo etiã te scire q̃ sup illud Esa. xx. c. Heccine erat spes nostra ad quos cõfugimus in auxiliũ. vt liberarẽt nos a facie regis assiriorum. sic dicit glosa. Admirãda dei ꝓuidẽtia omĩa regna ꝯtra se inuicẽ supbiẽtia destruxit. israel in decẽ tribubus iudeorũ ꝯtra dei voluntatẽ delinquentiũ in damasco sirisq3 sepauit.⁊ ideo vtriq3 captiuati sunt ab assirijs ⁊ chaldeis. Iudas q̃3 ab ethiopib⁹ ⁊ egiptijs.⁊ ipsi quoq3 victi ab assirijs ⁊ chaldeis. Assirij qr de se ꝑsumpserunt a chaldeis perierũt. Chaldei ⁊ babilonij erecti cõtra dominũ medis ⁊ ꝑsis subiugati sunt. Et hi a alexãdro magno q̃ cũ se tanq3 deũ extulisset veneno enectus est.⁊ regnũ eius in ptes scissum ẽ.⁊ postea romanis subiugatum. Romanorũ imperiũ qd quasi ferreis dẽtibus ⁊ vngulis carnes sanctorũ lacerauit. ex maxima pte iam perijt. in fine ex toto ꝑibit cũ regnũ dei illuxerit vide in egiptus ⁊ in babel. Sz põt q̃ri. vtrũ omis pena sit a deo. Ad hoc dico q̃ omis pene de⁹ actor est diuersimode vero diuersarũ. Quedã enĩ est pena dãni. vt subtractõ grẽ ⁊ hmõi.⁊ harũ penarũ d's causa est. nõ qdem agẽdo aliqd sz potius nõ agẽdo. Ex eo enĩ q̃ deus grãm non influit seq̃tur in isto grẽ ꝑuatõ. Et ad hoc intelligendũ scias q̃ obduratõ q̃nq3 dr actus volũtatis obstinate in maluz. cui ptinaciter adheret. sic ꝯstat q̃ obstinatõis causa nõ est deus sz homo. sic nec alicui⁹ actus peccati inq̃ntum deformis est. Quãdoq3 vo obduratõ dr ipsa ꝑuatõ grẽ

que etiã excecatõ dr. q grã est quoddã lumẽ aĩe. et pfectõ quedã habilitãs ipam aiam ad bonũ. Istũ aũt carere grã ex duobus ↄtingit. tũ q ipe nõ vult recipe. tũ q deus sibi nõ infundit. vel nõ vult sibi infundere. Horum aũt duoꝝ talis est ordo. vt hm non sit nisi ex suppositõne pmi. Cũ eni deus nihil velit nisi bonum. nõ vult illum carere grã nisi hm q est bonũ. ʒ q ipe careat grã ñ est bonũ simpliciter. vñ hoc absolute cõsideratum non est volitum a deo. Est tamẽ bonũ carere grã si eã habere non vult. vel si negligenter se ad eã habendã pparat. q iustũ est. ꝛ hoc mõ est a deo volitũ. Patʒ ergo q huiusmodi defectus absolute cã pma est ex pte hoĩs qui grã caret. ʒ ex pte dei nõ est causa hui9 defectus nisi ex suppositõne illius qd est causa ex pte hoĩs. q p hũc modum inueniẽ qñq3 deus dici cã excecatõis vel obduratõnis. nõ quidẽ imittẽdo maliciã. ʒ nõ impiẽdo grãm qd in ipo est. Si eni nõ necessario impiẽ. in ipo est ꝛ nõ impiri. Vñ ei9 qd est non impiri. aliquo mõ causa est Quedã võ est pena sensus q p aliquã actõem infligitur ꝛ hmõi agẽdo etiã deus actor est. Sʒ nõ videẽ q pena inferni sit iusta. ꝛ sit nõ a deo. q homo p vno mortali peccato vna hora ppetrato eternalit puniẽ. Hãc qstionem beatus greg. mouet ꝛ soluit sic. Scire inqt petr9 velim quõ iustũ sit. vt culpa que cũ fine ppetrata ẽ sine fine puniatur. Et rñdet greg. Hoc recte diceret si districtus iudex nõ corda hominũ ʒ facta pẽsaret. Iniq eni ideo cuʒ fine dliquerũt. q cũ fine vixerũt Nã voluissent vtiq3 si potuissent sine fine viuere. vt potuissent sine fine peccare. Ostendũt eni q in peccato sp viuere cupiũt. ꝛ nũqm desinũt peccare dũ viuũt. Ad magnã ergo iusticiã iudicantis ptinet. vt nunq3 careãt supplicõ q in hac vita nũqm voluerũt carere pctõ ꝛ nullus deẽ iniquo terminus vltionis. q quãdiu valuit habere. dare noluit terminuʒ criminis. De pena inferni etiã dicit btũs berñ. in qnto li. de ↄsideratõe. Quid tã penale q3 sp velle qd nũq3 erit. ꝛ semp nolle qd nũq3 ñ erit. in eternum nunq3 obtinebit qd vult. ꝛ qd nõ vult ineternũ nihilominus sustinebit. Horreo vermẽ mordacẽ. ꝛ mortẽ viuacẽ. hic est vermis q nõ moriẽ. memoria peccatoꝝ. nec cessat rodere ↄscientiam dũ ea pastus est esca vtiq3 incõsumptibili hac ppetuat vitã. Horreo incidere ĩ man9 mortis viuentis. ꝛ viue morientis. Hec est secũda mors q nunq3 poccidit. ʒ sp occidit. Quis det illis semel mori vt nõ moriant in eternum. q dicunt mõtibus. cadite sup nos. ꝛ collibus operite nos. Quid nisi mortẽ mortis bñficio. aut finire aut euadere volũt. Ratõ aũt quare pctũm mortale ad eternam penã obligat potest sumi ex tribus Primo ex pte eius in quẽ peccaẽ q est infinite bonitatis ꝛ potentie. scʒ deus Vñ ꝛ offensa ipi9 infinita pena digna est. q qnto est maior in quẽ peccaẽ. tãto magis peccatũ puniet. hm phũm in sexto ethi. Et crisõ. dicit. Ois iniuria talis est qlis fuerit psona patiẽtis iniuriã. In magna eni psona ꝛ si modica fuerit iniuria facta est magna In modica aũt psona et si magna iniuria facta fuerit modica eẽ videẽ. Scdo ex pte peccãtis. Cõstat eĩ q peccãs mortalit fineʒ dilectõis sue in eo in quo mortalit peccat ponit. vt etiã deũ p illo ↄtẽnat. Cõstat aũt q quicũq3 sũme diligit aliquid sicut finẽ sue volũtatis. ex hoc ipo vellet sibi semp adherere. Et ideo peccãs mortaliter illo actu volũtatis quo peccatũ mortale eligit. eligit semp peccato adherere nisi retraheẽ p accidẽs. vel timore pene vel aliq hmõi Sʒ si inulte adherere posset semp adhereret. ꝛ ideo ĩ suo eterno peccat. ꝛ ppter hoc eterna pena est dignus. Et est ratõ beati greg. vt dixi. Tercõ ex ipo statu peccãtis mortaliter qui p peccatũ grã puatur. Vñ cum sine grã non posset fieri remissio culpe. si qdem aliqs in pctõ mortali decedat sp culpa in eo remanebit. cũ vlterius nõ fit grẽ susceptibilis. manẽte aũt culpa sp est obnoxius penealias remaneret aliqd inordinatũ in vniuerso ꝛ iõ talis in eternũ puniet. Peccatũ võ veniale nec cõtra deum est. nec in eo finis ↄstituiẽ. nec grã puat. Et ideo non debeẽ sibi pena eterna. ʒ tantũ tpalis Ille tamẽ q decedit cum mortali ꝛ veniali. simul puniẽ in inferno. p veniali ꝛ punitur in eternũ longe tamẽ minus acerba pena. q3 illa que est p mortali. Sʒ hoc autẽ accidit veniali inqntum mortali ↄiunctũ est qd grãm puat. sine qua nulla pena põt esse purgatiua vel expiatiua. De veniali etiã reqre in suo loco. Utrũ aũt pena q debeẽ pctõ originali remaneat post baptismũ. dictũ est in origineus. An bona facta in mortali reuiuiscãt p penitẽtiã. habes in caritas Itẽ ad qd valeãt opa in pctõ mortali facta. habes ĩ op9 Itẽ pena p dõ est porta padisi. vt dicã in romphea Nã hm augustinũ. Pena nõ facit martirẽ ʒ causa. An pueri existẽtes in lumbo penã sensibilẽ habeãt. dixi ĩ lumbus Itẽ vt dicit phũs in scdo ethi. Pene medicine quedaʒ sunt Itẽ animaduerte hic q qñ qs deuenit ad terminum vie. non potest deflecti ab illo fine cui adhesit. siue sit bonus siue sit mal9. Finis aũt vie hoĩs est mors sua Finis aũt vie angeli est termin9 sue electõis qua bono adhesit siue malo. Vñ sicut hoĩes post morteʒ in bono cõfirmanẽ vl in malo. ita angeli post auersionẽ vel conuersionẽ. Vñ eadẽ ratõ obstinatõis inueniẽ in hominibus damnatis ꝛ ĩ angelis peccantibus. q hm damascenum qd est in angelis casus hoc est in hominib9 mors Daẽ ei hoĩ lõgior via q3 angelo. q erat magis a deo distans. ꝛ oportebat q in eius ↄgnitõeʒ inqrendo peruenire. Angelus aũt statim deiformi itellectu sine inqsitõe in diuina peruenire potuit. Tñ vide q hõ pmus non peccauit in termĩo vie sue. sicut angel9 qui ad pmã electõʒ statim sue vie finitus est. Et ideo casus fuit irreparabilis. ʒ casus hoĩs reparabilis. ꝛ hec ratõ sumiẽ ex pte status vtriusq3. Sʒ post morteʒ casus hoĩs est irreparabilis. ꝛ p cõsequẽs pena intermĩabilis. De hoc etiã reqre ĩ sapia ꝛ in vbi. Quõ intelligaẽ q diues damnat9 rogauit pro fratribus. dixi in infernus. Scias etiã q duplex pena in genere erit in inferno. s. pena dãni ꝛ pena sensus. qs tangit xpc in. vij. c. math. vbi dicit. Omis arbor que nõ facit fructum bonũ excideẽ ꝛ in ignẽ mitteẽ. vltimũ ẽ grauior. secundũ graui9 ꝛ amarius. Vñ dicit crisõ. Plurimi solam ptimescũt gehẽnam. ego aũt illius glie amissionem multo amari9 q3 gehẽne dico esse supliciũ. Intolerabil est gehẽna. verũetiã si mille ponat quis gehẽnas. nihil tale dicet. quale est a beata gloria illa excidi. odio christi haberi. audire nõ noui vos. Et inde decẽmilia melius est sustinere fulmia. q3 faciẽ mãsuetam a nobis videre auersam. ꝛ trãquillũ oculũ videre nos nõ ferentẽ

Penarius. a pen9 deriuaẽ hic penari9 rij. i. cellerari9. ꝛ penarius ria riũ ad poenũ ptinẽs.

Penates. a penit9 qd est secret9. dr hi penates. i. dom9. interiores ppie. vel domestici ꝛ priuati dij domib9 psidẽtes. quos antiq in domib9 colebãt. ꝛ eoꝝ imagines ĩ domo habebãt. vñ ꝛ dicti sunt penates. qsi penes nos nati. ꝛ est ethimo. Et facit gtũs pluralis in ium. penatiũ ꝛ p sincopã penatũ. ꝛ pdu. na

Pendeo des. pepẽdi pẽsum. a pẽdo dis dr ꝛ habet idẽ pteritum ꝛ idẽ supinũ. qd pẽdo dis. s. pepẽdi ꝛ pẽsum. ꝛ significat passionẽ intrinsec9 natã. scʒ esse vl fieri pẽsum. Vñ vsus. Pẽdeo suspẽsus. pẽdo dũ subleuo pondus- Uel aliter. Pẽdo, do penã dũ pẽdeo suffero penã. Iteʒ pẽdere scde ↄiugatõnis pdu. pnl. ʒ pẽdere a pẽdo dis. tercie ↄiugatõis cor. pnl. Vñ qdam. Pẽdere pult iust9. ʒ nõ pẽdere malignus. Pẽdeo cõponiẽ cũ ad. ꝛ mutato d. in p. dr appẽdeo des. i. ab aliquo pẽdere. Itẽ ↄponitur cõpendeo des. i. simul pẽdere. Depẽdeo des. i. deorsum pẽdere. Dispendeo des. i. diuersis modis vel in diuersas ptes pẽdere. Impẽdeo des. i. iminere. ingruere. ĩstare. Suspẽdeo des. i. subtus pẽdere. Pẽdeo neutrũ ẽ cum omnib9 suis ↄpositis. ꝛ nõ geminat pteritũ in cõpositis pẽdeo. nec etiã pẽdo dis. hm hug. Pap. vero dicit. Pendet imminet. incõstans est. ĩ incerto est. dubitat. suspensus est. Pendẽt suspẽsi. pẽdunt q aliquid soluunt vel ponderant

Pendo dis pepẽdi sum dere. i. suspẽdere. vl trutinare. Itẽ pendere. i. exoluere. reddere. retribuere. vl sustinere Et inde dr pẽdeo des. scde ↄiugatõis. ʒ differũt in significatõe. habẽt tamẽ ambo idẽ pteritũ ꝛ supinũ. s. pepẽdi. ꝛ pẽsum. vt dixi in pẽdeo des. Pẽdo dis ↄponiẽ cũ ad. ꝛ mutato d. in p. dr appẽdo dis. i. suspendere. vel librare. põderare. Vñ hic appẽsor soris. ꝛ appẽsorius ria. rium. Itẽ componiẽ cũ cõ. ꝛ dr ↄpẽdo dis. Itẽ cum dis ꝛ diciẽ. dispẽdo dis. Itẽ cum de. ꝛ dr depẽdo dis di depẽdere. i. psoluere. tribuere. vel valde vel deorsum pẽdere. Itẽ cũ ex. ꝛ dr expẽdo dis di. Itẽ cum in. ꝛ dr impẽdo dis di dere. i. exhibere. Itẽ cum p. ꝛ dr ppẽdo dis. i. extẽdere. dilatare. Itẽ cum p. ꝛ dr ppendo dis. i. pcipere. Itẽ cum re. ꝛ dr repẽdo dis. Itẽ cũ sursum vel susum. ꝛ dr suspẽdo dis id est. sursum pẽdere. Componiẽ q3 nihilominus pẽdo. dis. vilipẽdo dis. pupẽdo. floccipẽdo. naucipẽdo. nihilipendo. iuncipẽdo. omĩa p ↄtẽnere. paꝝ appciari. Pẽdo dis. ꝛ eius composita sunt actiua. ꝛ omĩa faciũt supinum in pẽsum. ꝛ pteritũ in pẽdi. simplex tamẽ geminat pmã sillabã in pterito. ꝛ facit pepẽdi. ʒ nullũ ei9 ↄpositũ geminat in pterito sillabam.

Pendulus a pẽdeo des dr pẽdulus la lum. pnl. corre. quod pẽdet. ꝛ est eleuatũ

Pene aduer. remissiuũ ẽ. i. fere. Inde dr penitus

Penes ppositõ. i. apud iuxta ppe. ꝛ corr. penl. vñ horanus in poetria. Que penes arbitriũ ius est ꝛ norma loquẽdi. Sʒ hic penes nis. i. virile membꝝ. ꝛ pdu. pe. Vñ vsus. Te sunt damna penes damnaẽ si tibi penes. Sed meli9 dr penis penis. Et scias q penes ppositõ nõ debʒ in fine acui qñ poniẽ significatiue. tñ quãdo poniẽ materialiter acuiẽ in fine. q regula est q ppositões p se plate acuunẽ in fine. Hoc sic intellige. scʒ quãdo ponuntur materialiter. vt penes q ps est. Scd si dicã. Tu es penes me. nõ acuiẽ vltima ʒ pma.

Penetrabile ĩ penetrale est.

Penetral. in penetrale est.

Penetrale. a penetro tras dr hic ꝛ hec penetral et hoc le. Et hoc penetrale lis. Et hic ꝛ hec penetrabilis et hoc le. Et dr penetrale qd penetrat vl aptum est penetrare. Penetrabile võ est qd penetraẽ vl aptum est penetrari. Quãdoq3 tñ poniẽ vnũ p altero. vt frigus penetrabile. i. aptum penetrare. Et hoc penetrale lis. Uel hoc penetral lis. est secreta camera. secret9 interior locus ĩ domo vl in templo vbi dabanẽ oracula. ꝛ dr a penitus vel penetro tras. ꝛ poniẽ qñq3 p domo Penetrabilis ↄponitur. Impenetrabilis le. ꝛ impenetrabiliẽ aduerbi. hm hug. In grecismo tales ponunẽ vsus. Qd leuiter penetrari põt penetrabile diceẽ. Qd dom9 interior capit hoc penetrale vocabis. Uide de hoc in docibilis. Pap. ãt dicit. Penetralia interiora secreta domoꝝ dicta ab eo q est penitus. i. pene intus secreta. Et hm hoc videẽ. q d beat dici in psalmo In penetralib9 regũ ipoꝝ. ꝛ in amos iij. ca. ꝛ vj. Et math. xxiiij. In penetralib9 debet dici. non in penetrabilib9. ꝛ hoc maxime hm modernos Dicunt etiam qdam q penetrale siue penetral est qd penetrat. Vñ dicit pap. penetrale qd penetrat. penetrabile vero qd penetraẽ. Et hm hoc ↄsueuit dici. Est penetral penetrans. penetrabile qd penetraẽ

Penetro. a penitus dr penetro tras traui trare. i. ptrãsire. pforare. penitus intrare. vl pan. i. totũ intrare. et est ethimolog: a. Penetro ↄponiẽ. Impenetro tras Suppenetro tras. ꝛ est actiuũ cum suis ↄpositis. ꝛ cor. pmã. ʒ pnl habet ↄmunẽ. vt patʒ in illo vsu. Qd leuiter penetrare põt penetrabile dices

Penicillũ a pẽdeo des dr hoc penicillũ li. ꝛ hoc peniculum li. ꝛ hec penicula le. molle gen9 spõgie ad tergẽdos humores ꝛ scutellas. ꝛ hic peniculus li. deriuaẽ a pãn9. quasi pãniculua. scʒ qdam pãnicul9 de quo disci tergũẽ.

Peniculus li. ĩ penicillũ vide.

Penis. a pendeo des dr hec penis nis. cauda eqna. q pẽdeat ꝛ suspẽsa feraẽ. Et hic penis nis. i. papus. scʒ virile mẽbrum. q pẽdeat. vl q suspẽsus feraẽ. Ul penis dr a penetro tras qd est officiũ eius circa iuncturã humani generis. hm hug.

Penitẽtia dr quasi puniẽtia. dicta eo q ipe homo in se puniat penitẽdo qd male admisit. Ul dr penitẽtia quasi pene tẽsio. ꝛ est ethimo. Et scribiẽ p oe dyptongũ poenitẽtia. Et scias q a peniteo tes dr penitẽs tis ti. a q addita a fit hec penitẽtia tie. quasi puniẽtia. in qua aĩa cruciatur ꝛ caro mortificaẽ. Et est võa ꝛ pfecta penitẽtia mala pterita deplãgere. ꝛ plangẽda iteꝝ nõ ↄmittere. i. ppositum ↄmittẽdi nõ habere. Tres aũt sunt ptes integles penitẽtie. s. cordis ↄtritõ. oris ↄfessio. ꝛ opis satisfactio. Quia ergo tribus modis deũ offendim9. s. delectatõne cogitatõnis. impudẽtia locutõnis. ꝛ supbia opis. hm regulam. vt ↄtraria ↄtrarijs curenẽ. tribus modis oppositis satisfaciam9. Et scias q penitẽtie sunt arbitrarie. tamẽ illud arbitrariũ debʒ esse diuino instinctu regulatum. q sacerdos opatur in vsu clauiũ sicut instrumẽtũ ꝛ minister. Nullũ aũt instrumentũ habʒ efficacie actuʒ.

nisi sm q mouet a pncipali agēte.⁊ q2 pene satisfactorie infligēde vt medicine sunt Nā sm pħm in.ij.ethi. Pene medicine qdam sunt.sicut medicine in arte determiate nō omnib⁹ ꝯpetūt.ſ3 variāde sunt sm medici arbitrium nō ppriā volūtatē sequētis.ſ3 medicine sciam.Ita pene satisfactorie in canone determiate nō ꝯpetūt omibus ſ3 variāde sunt sm arbitriu3 sacerdotis diuino instinctu regulatū.Sicut aūt medicus aliqñ prudent nō dat medicinā efficacē q ad morbi curatō3 sufficiat.ne ppter debilitatē nature maius piculū oriat Ita sacerdos diuino instinctu mot⁹ nō sp totā penā q vni pctō debet iniungit.ne infirmus aliqs ex magnitudine pene desperet ⁊ a penitētia totalr recedat. Vñ dicit criso. Sicut si fascem sup humeros adolescētis.quē nō pōt baiulare posueris necesse habz vt aut fascē reijciat.aut sub pōdere ꝯfringat.Sic ⁊ homi cui graue pōdus penitētie iponis.necesse est vt aut penitētiam reijciat.aut suscipiendum sufficere nō potest scādalizatus ampli⁹ peccet De inde si erramus modicā pniam imponētes. Nōne melius est ppter misericordiā rōem reddere aut errare q3 ppter crudelitatē.q2 vbi est paterfamilias largus.dispēsator nō debet esse tenax. Si deus benign⁹ vt qd sacerdos eius auster⁹. Vis apparere sanct⁹. circa vitā tuam esto austerus.circa alienā aūt benign⁹ Audiāt enim te homies pua mandātē ⁊ grādia videāt facientē. Hic etiā nota q pnia a sacerdote iniūcta.aut est maior.aut equalis.aut minor.Si maior tūc illud qd penitēs plus fecerit.cum morit cedit ei ad augmentū glē. Si equalis tūc sufficit ad dimissionē totius culpe ⁊ pene. Si minor. tūc illud qd restat supplebit in purgatorio ex vtute diuine iusticie. Deus eni q modos ⁊ mēsuram pctō⁊ ⁊ pena⁊ nouit.addit penā sufficientē. ne aliqd impunitum pctūm remaneat.vide in clauis ⁊ in excuso. S3 forte dices sicut dicit btūs greḡ. Facilitas venie incētiuum pbet delinquēdi.ſ3 deus nō deb3 dare alicui occasionem peccādi.ergo nō debet dare locū pniā3 iterādi. Ad hoc respōdeo. Iustus de⁹ sicut sūme iusticiā diligit. ita peccatum sūme odit.⁊ ita qntū ex ipo est. patus est ipm destruere sp dūmodo ex pte homis nō remaneat vt penitentiā negligat vel ꝯtēnat. Nec obstat q qda3 ex hoc sumunt occasionē delinquēdi.q2 ex ꝯtrario sumerēt occasionem desperādi qd esset graui⁹ Pōt hic igit queri An pnia possit iterari. Ad hoc dico erroneū est dicere. q pnia nō possit iterari.⁊ misericordie diuine ꝯtrariu3 Causa aūt quare iterat.cū baptismus nō iteret est quadruplex. Prima est.q2 pnia nō imprimit caractere3 sicut baptism⁹.caracter aūt indelibilis ē. Scda aūt causa est q2 baptismus est ꝯtra morbū nō iterabilē sc3 originalis peccati.penitētia aūt est ꝯtra actuale peccatū qd iterat. Tercia aūt causa est.q2 baptismus hab3 totā efficaciam a passione xpi sine actu nostro. Et iō q2 passio xpi ē vna tantū.q2 xp̄c resurgēs ex mortuis iā nō morit.agit ⁊ baptismus est vn⁹ S3 pnia etiā reqrit actū nostr̄.⁊ iō rōe eius iteratō3 suscipit. Quarta causa ē.q2 baptismus est generatō spūalis.ſ3 pnia est quedam curatō spūal'. Semel aūt generat aliqs.ſ3 pluries curari siue sanari pōt q3diu in hac vita viuit Et scias q btūs hiero. tractan. illud euāgelij. Omēs vos scandalū patiemi in me sic dicit. Omēs cadūt ſ3 nō oēs iacēt Carnale ē cadere ſ3 dyabolicū est iacere. Vide i caritas. Itē dicit btūs hieronimus. Penitētia est secūda tabula post naufragiū.⁊ d2 secūda tabula respectu baptismi q est pma tabula. Ad hoc etiā facit qd dicit btūs berñ.in smone.lvij. tractans illud cāticor⁊. Tps putatōnis aduenit Quis inquit ita ad vngue oia a se supflua resecauit.vt nil se habere puter putatōe dignū. Credite mihi ⁊ putata repullulant ⁊ effugata redeunt.⁊ reaccēdunt extincta ⁊ sopita denuo excitant. Pa⁊ est ergo semel putasse sepe putandū est. imo si fieri posset sp.q2 sp qd putari oporteat.si non dissimulas.inuenis. Quātūlibet in hoc corpe manēs pseceris.erras si vicia putas emortua.⁊ nō magis ꝯpssa.vel nolis intra fines tuos habitet hiebuseus.subiugari potest ⁊ nō pōt extermiari Ad qd aūt opa de genere bonorum facta extra penitētiam valeāt dixi in opus.vide etiam in rомphea

Peniteo.a pena d2 peniteo tes.tui.q2 pena agit vt peniteamus. Vñ penitere d2 qsi penā tenere.⁊ ē ethimologia. Et peniteo ꝯstruit cū gtō.vt peniteo peccati.vñ penitet impsonale.⁊ ꝯstruit cū actō ⁊ gtō vt penit3 me peccati.i.pnia pcti hab3 me. S3 qñ ponit cū infinitiō reqrit tantū actūm.vt penitet me peccare. Et nō pōt adiūgi cū infinitiuo nisi impsonaliter.q2 ille infinitiu⁹ ponit loco gti.vt penitet me peccare.i.pcti. Et iō nō poss3 supponere vbo psonali. Et idē intelligas de alijs impsonalibus q ꝯstruunt cū actis ⁊ gtis.vt tedet miseret.piget. ⁊ pud3 ⁊ scribit p oe dyptongū.poeniteo tes.

Penitudo dinis femi ge.id est.pnia. Regū pmo.c.xv. d2. Penitudine nō flectet.

Penitus.a pene aduer.d2 penit⁹ aduer.intētiuū.i.omnino.ex toto.vñ penitus ta tū.i.secret⁹.interior.intimus vñ d2 penitus quasi pene intus. vel potius quasi panitus.i.totus intus.⁊ compat penit⁹ tior simus. vnde penite tius sime aduerbiū.

Penitus ta tū.in penitus est.

Penna a pēdeo des.d2 hec pēna ne.q2 pēdeat.i. volet. q2 auxilio penna⁊ mouent aues ⁊ volāt. vel pēna d2 a pennū qd est acutū.q2 acuta sit.vñ hec pēnula le.dimi.⁊ pennosus sa sum.⁊ pēnatus ta tū

Penno a pēna dicit pēno nas.i.pēnis tegere.vel ornare.⁊ ꝯponit.depēno nas.expēno nas.i.pēnas auferre. impēno nas.i.pēnas imittere vl' pēnis implere

Pennula a pēna dicit hec pennula le dimi.i.pua pēna vel pennū idē est quod acumē.vñ hec pennula le.suma ps auris.ab acumine dicta

Pennū ni.dicebāt antiq acutū.vñ hoc pēnu3 dicit acumen vel extremitas ferri acuti.

Pensatōnes.id est.pcuū.exolutō.tributa. liberatōnes. Paralip.li.ij.c.xxvj. Deditq3 eis pat suus multa munera auri ⁊ argēti ⁊ pensatōes

Pensilis a pēdeo des.dicit hic ⁊ hec pensilis ⁊ hoc le pnl'.corr.i.leuis Reciproca eni sunt pensilis ⁊ leuis.id ē vnū ponit p alio vicissim.vñ pensilit aduerbiu3.i.leuit. ⁊ hec pensilitas tis.i.leuitas. Et compōit.ppensilis le.id est.valde leuis. Vnde ppensibilit aduerbium.⁊ hec perpensibilitas tatis.

Pensio a pendo dis dicit hec pensio onis.i. liberatio.

equatio vel pōderis equalitas.⁊ pēsio pcij solutō vl' tpsum tributū.vel pcium qd dat p agro ad pensionē ptinens.vel q pensionē reddit sm hug.

Pensionarius in pēsio est

Pensius.vide in pēsus.

Penso sas vbum frequē.de pēdo dis. pēsum.⁊ est pēsare frequēter pēdere vel eqre. A quo pēsito tas. aliud frequē. Itē pēso sas.pōt deriuari a pēsum si.⁊ tūc penso idē est qd cogito.delibero.vel pōdero. trutino.equo. ſ3 sm hāc significatō3 pōt esse frequē.a pēdo is.vt dictū ē.

Pensum a pēdeo des d2 hoc pēsum si.i.deliberatō. cogitatō.ꝯsilium.q2 dū aliqd deliberam⁹ pēdemus .id est in pēdulo ⁊ dubio sum⁹. S3 hoc pēsum d2 mulie⁊.s. lana vel linū ad op⁹ datū vel filatura.⁊ d2 a pēdo vl' a pōdus.q2 ad pōdus ⁊ mensurā dabat.

Pensus a pēdo dis deriuat pēsus sa sum.i. psolut⁹ vl' suspēsus.vel pōderat⁹ vel librat⁹.eqtus.⁊ sm hoc ꝯpat pensior simus.vñ pēse sius sime aduer. Vñ in epla telias pape In episcopio positi sūt in celesti militia.que pensius pōderanda est.

Penta grece latine qnq3 d2.

Pentacontarchus chi.pncepsi ⁊ maister sup qnq3 homines. Vñ in pmo mach.iij.c. Constituit iudas duces ppli cēturiones ⁊ pētacōtarchos.⁊ d2 a pēta qd est qnq3 ⁊ archos pnceps. Vel vt qdam dicūt pētacōtarchus dicitur q quinqginta regit.ſ3 pētarcha q quiq3. Vñ in grecismo d2 Quinqginta regēs pētacontarcha vocat Pētarcham dices q sibi qnq3 tenet.⁊ hoc videt verius.⁊ potest ꝯponi pētacōtarcha a pēta qd est qnq3.⁊ costes decem.⁊ archos pnceps.qsi pnceps supra quinquaginta. Pētarcha vō ꝯponit a pēta qd est qnq3.⁊ archos pnceps.quasi pnceps supra qnq3

Pentagamus ma mū.pnl'.cor.q vel que cum qnq3 nupsit.vnde hec pētagamia mie.i.qnq3 nuptie vl' pprietas qua aliqs d2 pētagamus.

Pentameter a pēta qd est qnq3 ⁊ meter tra trū. ꝯponitur pētameter tra trū.pnl'.naturalit correpta.i.vsus cōstans ex quiq3 pedibus.vñ illud ouidij Nil mihi rescribas attamen ipe veni.

Pentangul⁹ a pēta quiq3 ⁊ angul⁹ ꝯponit pētangul⁹ la lū.i.quiq3 angulos habēs.vñ pētangulat⁹ ta tū.⁊ substantiue d2 hic pētangul⁹ li.p tali figura.

Pentaphilon.herba a numero folio⁊ dicta. Hanc latini quiq3folium vocāt.⁊ ꝯponit a pēta quiq3 ⁊ philon foliu3

Pentapolis.a pēta quiq3.⁊ polis ciuitas ꝯponit hec pētapolis lis.pnl'.cor.ciuitas habēs sub se quiq3 ciuitates.vel regio in se ꝯtinēs quiq3 regiones ⁊ hinc spāliter qdam regio in cōfinio arabie ⁊ palestine sita dicta est pētapolis a quiq3 ciuitatib⁹ impio⁊ q celesti igne ꝯsumpte sunt.i.sodoma ⁊ gomorra. adama. zeboim.⁊ bale ipa est segor. Est ⁊ alia pētapolis in libia similiter dicta a quiq3 ciuitatib⁹. Eadē etiā cā regio qda3 dicta est tripolis a tribus ciuitatib⁹.

Pentaptotus ta tum.pnl'.correpta nomē habēs quinq3 terminatōes vt domin⁹.⁊ d2 a pēta quinq3 ⁊ ptotos casus.quasi habēs quiq3 casus.

Pentarcha in pētacontarch⁹ vide.

Pentateuc⁹ ci.liber distinctus in quiq3 voluminibus vt sūt quiq3 libri moysi.⁊ ꝯponit a pēta quiq3 ⁊ teucos volumē. Inde pētateuc⁹ pnl'.pdu.i.quiq3 volumina vl' liber distinct⁹ in quinq3 voluminib⁹.

Pentecoste a penta quiq3 ⁊ costes decē ꝯponit hoc pētecoste.hui⁹ pētecostes.vel hoc pentecosten indeclinabile.q2 quiquies decē dies sunt a resurrectōne dñi vsq3 ad pentecosten vtroq3 die incluso.⁊ acuit in fine. Et est equiuocū pentecoste ad quinqgenā.⁊ ad solennitatē septem dieb⁹ ptelatā. Vñ in actibus aplo⁊. Cū ꝯplerent dies pētecostes.i.quinqgesime. Illa eni dies erat quinquagesima a resurrectōe. Et cū inchoarent dies pētecostes.i.illius solēnitatis septē dieb⁹ ptelande .erāt omēs discipuli in codē loco in quo facta est electō mathie. sc3 in cenaculo. Ideo aūt in quinqgesimo die missus est spiritussanct⁹ vt ostendat quoniā a spūscō est legis pfectō ⁊ pctō⁊ remissio. Legis pfectō.q2 sm glosam a die agni immolati quinqgesima die data est lex in igne In nouo etiā testamēto quinqgesima die a pascha xpi descendit spūsscūs in igne Lex in mōte sina.spūs in mōte sion Lex in sublimi mōtis loco.spūs dat in cenaculo. Vñ p hoc insinuat q ipe spūsscūs est pfectō totius legis. q2 plenitudo legis est pfectō. Itē a spūscō est peccatorum remissio Vñ glosa ibidē dicit Iō in quinqgesima die q2 indulgētia fiebat in iubileo.⁊ p spūmscūm pctā remittuutur In spūali iubileo rei soluunt.debita dimittunt. exules i patriam reuocant.hereditas amissa reddit suis.i.homies peccato venūdati.a iugo suitutis liberant. vide in iubileus.⁊ in phase.

Penter⁹ grece latine socer. Pētera vō socr⁹ d2.

Pentimemeris. Meris ꝯponit cū pēta.qd est quinq3 ⁊ hemis qd est semis.i.dimidiū.⁊ d2 hec pentimemeris ris.i.media diuisio.vel media ps vsus pētametri. qsi semiquinaria diuisio vel ps. Vñ ps. Est eni dimet⁊ iambicum ꝯiunctū pētimemeri.heroice. Itē pentimemeris potest esse ꝯpositū a pēta ⁊ memeris. qd est idē qd meris. Inde pētimemeris.qsi quinaria diuisio vel ps versus ꝯstantis ex quiq3 pedib⁹. Itē pētimemeris d2 qda3 spēs cesure p quā post duos diuersos pedes in pncipio tercij pedis sillaba naturalit correpta pdu.vt p3 i hoc exemplo Qui petit excelsa deb3 vitare ruinā.ecce hec sillaba sa pducit cū sit naturalit breuis.⁊ qi subleuat quadam pductōe ⁊ fit ad ostendendū q licet ille due sillabe sc3 sa.⁊ de.efficiāt vnū pedē.tñ nō sunt eiusdē dictōis.et d2 pētimemeris.quasi diuisio sup quintā sillabā.qd dicitur respectu duo⁊ spōdeico⁊ pedū.q2 si duo spondei pcedunt.qttuor sillabe pcedēt ⁊ erit diuisio sup quintā sillabā.⁊ si duo dactili vel dactil⁹ ⁊ spōdeus pcedāt. sp p duob⁹ spōdeis reputant. Pētimemeris ꝯponit cum anti qd est ꝯtra ⁊ d2 hec antipētemeris.⁊ cor.pnl't.

Penula a pēdeo des d2 hec penula le.i.palliū quoddā ⁊ pprie cū lōgis fimbrijs.vel d2 a penis populis. q2 maxime tali veste vtunt.⁊ apud quos initiū habuit. Iuuenalis. Et multo stillaret penula nimbo.⁊ inde penulat⁹ ta tum.illo pallio indut⁹.vel illō palliū habēs sm hug. In secūda aūt epla ad thimo.c.iiij.dicit apl's. Penula3 quā reliqui troade apud carpū veniēs.affer tecum ⁊ libros vbi sic d2 in cōtinuo.hec penula sm haymonē data fuit patri pauli in insigne a romanis qñ suscept⁹ est.

in sociū ⁊ ciuē romanū. Vñ ⁊ paulus se ciuē romanū appellat. Penula eni vestis erat cōsularis. q̄ induebātur cōsules romani ingredientes curiā. Hanc aūt penulam siue vestē paulꝰ post mortē patris ob recordatōem sibi retinuit. vel penula hic dr volumē legis. vñ di. hieronimus. Volumē hebreū replico. qđ paulus iuxta q̄sdam penulā vocat. ⁊ cor. nu

Penulatus ta tū. in penula est

Penultimus ma mū. i. pene vltimꝰ. scʒ q̄ est in scđo loco añ vltimū ⁊ cōponit a pene. i. fere. ⁊ vltimꝰ

Penuria a penꝰ. dr hec penuria rie. i. inopia. egestas. paupertas. ⁊ ꝓprie que in penore est. fm hug. Et scias q penus cor. pmā. sʒ penuria eā ꝓducit. vñ virgilius eney. vij. Exiguā in cererē penuria adegit edendi. Et iđo videt q huiusdā q penuria dr quasi penurgia a pena ⁊ vrgeo. vel a pena ⁊ vro vris. quasi pena vrens vel vrgens. vl' dic q est ethimologia.

Penus a peno grece latine dr nutrio. vñ hic penus ni ⁊ hec penus ni. ⁊ hoc penū ni. ⁊ hic penꝰ nus nui. ⁊ hoc penu indeclina. ⁊ hoc penus oris. omīa in eodē sensu. i. cellariū. q2 in eo reponunt ea vñ hoīes nutriunt. Et nota q penora etiā dicunt res necessarie ad nutrimētum. vel victū quotidianū. fm hug. ⁊ p̄l. in. v. li. fere idē dicit ⁊ corr. pmā penus ⁊ penu. Sed penꝰ ꝓ cartaginensi populo ꝓdu. pmā. Vñ visus. Est ꝓplus penus. seruat edēda penus. Et vt dicit pap. Poenus. i. afer. p oe scribit. Sed penus ꝓ cellario sine o scribit

Peon medicꝰ q̄dam fuit. a quo poenia herba phibet esse inuēta. Itē peon fuit q̄dam autor. a quo quidā pes inuētus dictus ē peon. ⁊ cōstat ex q̄ttuor sillabis quilibʒ peon. Sunt eni quattuor peones. ⁊ sunt cōtrarij epitritis. Peon pmus cōstat ex pma longa ⁊ tribꝰ breuibus sequētibus. vt legitimꝰ. Peon secūdus ex scđa longa ⁊ ceteris breuibꝰ. vt amabilis Peon tercꝰ cōstat ex tercia longa. ⁊ tribus reliq̄s breuibꝰ. vt habitator. Peon q̄rtus ex quarta longa ⁊ p̄cedentibus breuibꝰ. vt habilitas humilitas. A peon dr peonicꝰ nia niū. ⁊ peonicus ca cū Et scias q peones ab inuētore nomē sʒ ordinē ex situ lōge sillabe sortiunt. Nā pma lōga facit pmū peonē. scđa secundū. ⁊ sic de ceteris. vt patuit

Pepedi est p̄teritū de pedo dis. ⁊ ꝓdu. pnl'.

Pepegi est p̄teritū de pāgo gis. i. pactū feci.

Peperi est p̄teritū de pario ris.

Peplum pli. est matronale palliū ex purpura signatū cuiꝰ fimbrie aurei stamīs summitate resplendēt ⁊ vt dicunt ꝓprie capitis est

Pepo onis. masc. ge. idē est qđ melo onis. fm hug. et vt dicit pap. Pepo grecū est. ⁊ origo eius latinis incerta. cuiꝰ natura nimiū frigida difficile digerit. ⁊ crescit in similitudine cucurbite. ⁊ debet ꝓdu. penl'. in. ij. nūero ꝑ pepones. Vñ in aurora dr. Olla ꝑ carnes peponū fercula porros. Cepas pmāna turba gulosa petit

Pepuli pnl'. cor. p̄teritū de pello lis.

Per p̄positiō aliqñ p̄uat. vt pfidus. i. qui nō habet fidē Itē iurat vel adiuratiōʒ signat. vt p deū iuro. Itē p. dicit causam. vt p studiū fit hō sapiēs ⁊ p virtutē laudabilis. i. causa studij. eā virtutis. Itē signat locū vt p italiā trāsiui Et in lucano. Bella p emachios plus q̄ ciuilia campos

Item signat tps. vt p diē lego. Itē auget. vt perpulcer. i. valde pulcer.

Pera a peri qđ est circū dr hec pera re. i. sacculus q̄ tasca vulgo dr. q2 lata sit ⁊ sinuosa. fm hug. Vel vt vult pap. Pera est pellis a collo pendēs pendens vsq2 ad lūbos. Est aūt habitꝰ ꝓprie necessariꝰ ad opis exercitiū. Hec etiā melotis dicit. Itē pera sportella. sacculꝰ pastoralis. i. mātica. vel vt dr in historijs sup pmo regū. c. xvij Pera est vas in q̄ mulget vl' panis portat.

Perago gis. egi. actū. i. pficere. ex p ⁊ ago gis cōponit.

Peragro. ab ager agri. deriuat agro as. qđ nō est in vsu Sed inde cōponit pagro gras. i. sine māsione certa huc ⁊ illuc ire. vñ hic pagrator toris. pagratrix. pagratio. Et cor. naturalit pnl'. pagro gras.

Peramplius i amplus pla plum vide

Percello a p. et cello lis cōponit pcello lis. pculi. pculsum pcellere. i. pcutere vel ponꝰ terrefacere Percutere eni ptinet ad corpꝰ. pcellere ad animā. fm hug. Et vt dicit magister bene. Cello facit cecul. qđ mō nō est in vsu. a quo deriuat celtes ⁊ culpa. Cum suis aūt cōpositis est in vsu. vt pcello lis. pculi pculsū Pap. vō dicit. Percello. occido. obruo. elido. pcutio. ampuio.

Percensitꝰ in cēseo ses. vide.

Percipio. ex p ⁊ capio cōponit pcipio pis. pere. i. pfecte cape vel intelligere. ⁊ cor. ci.

Percontor taris. vide in cōtor cōtaris supra i c. lrā.

Perculi pnl'. cor. p̄teritū est de pcello lis.

Perculsus sa sū. aio cōmotꝰ. pterritus. pturbatꝰ. a pcello lis. culi culsū. fm papiā.

Percutiō ex p ⁊ cutiō tis. vel quatio tis. cōponit pcutio. tis. pcussi sum. pcutere. i. ferire. ⁊ scribit p t. pcutiō in pnl'. sillaba. qđ pōt cōgnosci in secūda psona pcutis ⁊ pcutit sed t. accipit sonū de c. in pcutio. Et scias q in diuina pagina aliqñ qs dr pcutere in ore gladij. i. pcutere i gladio ⁊ est modus loquēdi scripture. ⁊ cor. cu

Perdiuio a pdo dis. vel a pditꝰ ta tū pditi. addita o p formatiōʒ fit hec pdiuō onis. i. amissio. vnde in aurora dr Sunt tua pdiuō nobis q̄ dona parasti.

Perdius dia dium. id est. iugis. cōtinuꝰ. ⁊ est cōpositū. a p. et diu. ⁊ corripit di.

Perdix a pdo dis dr hec pdix cis. ⁊ est pmiscui generis sub vna voce ⁊ vno articulo scʒ femino cōphendēs virū q2 sexū. ⁊ est adeo fraudulēta vt alteri pdici oua dep̄eñs foueat. sʒ fraus fructū nō habet Nā cū pulli vocem ꝓprie genitricis audierint. naturali quodam instinctu hāc que fouet relinquūt. ⁊ ad eandē q̄ genuit recurrunt Preterea auis ē adeo immūda q masculꝰ in masculū insurgit. et obliuiscit sexū libido p̄ceps. et si masculꝰ nidum sue cōiugis inuenit. destruit et oua eius absorbet. Dicit ergo pdix a pdendo eo q amittit oua sua ⁊ aliena foueat. vel q2 destruat nidū. Vel dicta est pdix a pdico. nepote dedali. quē fabule dicūt in illā auē mutatū fuisse fm hug. ⁊ ꝓdu. pnl'. gtū pdicis. Isidorus aūt. xij. ethimo. dicit. Perdix de voce nomē habʒ auis dolosa atq2 immūda. Plinꝰ etiā dicit hāc pdicis esse naturaʒ. vt oua alterius pdicis vel aliena furet. ⁊ eis incubet foueatq2 cunq2 fetus adoleuerint auolare ab ea. ⁊ alienū parēte relinquere. Vñ ⁊ hiere. dicit. c. xvij. Perdix fouit q̄ nō peperit fecit diuitias ⁊ nō cū iudicō. in dimidio dieꝝ suorum derelinquet eas. ⁊ in nouissimo suo erit insipiēs. Huiuscemodi vt dicit hiero. sunt q aliena diripiunt. et absq2 recogitatōne iudicij faciūt diuitias. nō cū iudicō quas in medio tēpoꝝ derelinquūt subita morte subtracti. qñ dr eis. Stulte hac nocte repetēt animā tuā a te. que aūt pparasti cuiꝰ erūt. Nihilq2 insipiētius q̄ non puidere nouissima. ⁊ breuia putare ppetua Ambrosius vō in exameron dicit. Perdicē ferūt astutā q̄ aliena oua diripiat. hoc est. pdicis alterꝰ. ⁊ corpe fouet suo sʒ fraudis sue fructū habere nō posse. q2 dum eduxerit pullos amittit eos q2 vbi vocē eius audierint q̄ oua generauit. relicta ea ad illā se naturali quodam munere ⁊ amore cōferūt. quā verā sibi matrē ouoꝝ generatōe cognouerūt. significātis hāc nutricis fungi officō illā parētis. Itaq2 incassū pprios fundit labores. ac fraudis sue p̄cio mulctat. vñ ⁊ hieremias ait. Clamauit pdix ⁊ cōgregauit q̄ nō pepit. i. oua cōgregauit ⁊ clamauit q̄si ouans sue fraudis effectu. Sʒ ledit opa. q2 impenso labore alij educit. quos ipa diuturno fetu sedulitatis animauerit. Huiꝰ imitator est dyabolꝰ q̄ generatōes creatoris eterni rape cōtēdit. Et si quos insipiētes ⁊ sensus pprij carētes vigore potuerit cōgregare. fouens eos illecebris corporalibus. Sʒ vbi pmū vox xp̄i puulis fuerit infusa discedūt. atq2 ad eā se cōferūt matrē. que pullos suos sicut auis materno amore suo cōplectit. Cōgregauit itaq2 dyabolus gētiles quos xp̄c creauerat. sʒ vbi in euangelio suo vocē xp̄c emisit. ad eū se potentissimū cōtulerunt. q̄s sub vmbra alaꝝ suaꝝ ipe suscepit. ⁊ matri dedit ecclesie nutriēdos

Perdo ex p ⁊ do das. cōponit pdo dis pdidi pditū. pdere. i. amittere. delere vl' destruere Vñ vlus. Amitto. pdo. destruo. pdo notat.

Peredia a p ⁊ edax cōponit hec pedia die. i. edēdi superfluitas. sicut bibula bibendi.

Perefluo is. in fluo is vide.

Peregre. a pagro gras dr pegre aduer. i. ad pegrinandum. sicut in euāgelio dr. Hō q̄dem pegre pfectus est. ⁊ signat de loco p locū ⁊ in loco. Vñ dicit p̄l. in. xv. libro. pegre cōe aduerbiū. vt pegre sū. pegre abeo. pegre aduenio. pegre trāseo. Et scias q pegre nō debet acui in fine.

Peregrinꝰ a pegre dr pegrinꝰ na nū. q̄i pgens longiꝰ. vñ dicunt pegrini q̄si pagrātes. vñ pegrinor naris. deponētale. i. exulare. ⁊ ꝓdu. gri pegrinus.

Peremi est p̄teritū de pimo mis. ⁊ ꝓdu. pnlt.

Peremptꝰ pta ptū. i. ociosus a pimo mis mi ptū.

Perendie aduer. tpis cōponit a pempta ⁊ vna ⁊ die. q̄i pempta vna die scʒ ista. i. in sero vel cras. qđ non credimus. imo perēdie. i. post cras. sic eni p̄cedimus. hodie. cras. pendie. postridie. Et dr pendie q̄i pempta vna die qđ nō potest dici de hodierna die. cū de ea nō restat spacium vnius diei. Sic ergo ꝺ crastina intelligit. Est ergo pendie idē qđ post cras. Vñ plautus. Que cras veniet pendie foras efferet soror Regū. xx. c. Dñe israel si inuestigauero sentētiam patris mei crastino vel pendie. vñ pendino nas. pnl'. corr. i. morari p vnū diē scʒ vsq2 in tercium diē. Ponit tñ q̄nq2 simplicit p morari. Et transitiue positū inuenit p plongare. vel cōponit pendie a penni ⁊ die. Inde pendinare. id est. vnum diē vel plures in ocium trahere

Perendino nas. in pendie vide.

Perennis. annus cōponit cū p. ⁊ cōuersa a. in e. dr hic et hec pennis ⁊ hoc ne. i. iugis ⁊ q̄si ppetuꝰ. vñ pennit aduer. i. iugit. ⁊ hec pennitas tis. i. iugitas ppetuitas. ⁊ dʒ scribi p duo n. fm hug. Papias vō dicit. Perennis q̄i perpetuus annus.

Pereo. ex p ⁊ eo is cōponit pereo ris iui. vl' perij peritū pnl'. cor. vide in eo is. ⁊ cor. pe pereo. Vñ q̄daʒ. Vestibꝰ ⁊ peris flumine petre peris. ⁊ ouidius epistolaꝝ Optima nō vllo causa tuēte perit.

Perfectio a pficō cis. dr hec pfectō onis. ⁊ formatur ab hoc gtō pfecti addita o. Et scias q pfectō caritatis pōt intelligi dupliciter. Vno mō ex pte diligibilis. alio modo ex pte diligētis. Ex pte q̄dē diligibilis pfecta est caritas vt diligat aliqđ qđ diligibile est. Deꝰ aūt tantū diligibilis est q̄ntū bonus est. bonitas aūt eiꝰ est infinita. vñ infinite diligibilis est. Nulla aūt creatura potest euʒ diligere infinite. cum q̄libet vtus creata sit finita. vñ p huc modū nulliꝰ creature caritas potest eē pfecta. sʒ solū caritas dei q̄ deus seipm diligit. Ex pte vō diligentis caritas dr esse pfecta. qñ aliq̄s fm totū suū posse diligit. qđ quidē cōtingit dupliciter. Vno mō sic q totū cor hoīs actualiter sp ferat in deū. ⁊ hec est pfectō caritatis patrie que nō est possibilis in hac vita. in q̄ impossibile est propter humane nature infirmitatē sp actu cogitare de deo ⁊ moueri dilectōe ad ipm. Alio mō vt hō studium suū deputet ad vacandū deo ⁊ rebꝰ diuinis p̄termissis alijs nisi q̄ntū necessitas p̄ntis vite reqrit. Et ista est perfectō caritatis q̄ est possibilis in vita. nō est tamē cōmūis omnibus caritatē habētibus. Tercō mō ita q habitualiter aliq̄s totū cor suū ponat in deo. ita q nihil cogitet vl' velit qđ sit diuine dilectōi cōtrariū. ⁊ hec pfectō est cōmūis omnibꝰ caritatē habētibus. vide in amor Itē scias q vt dr in sentētijs pfectū dr tribꝰ modis. Est eni pfectū fm tēpus. ⁊ est pfectū fm naturā. ⁊ est vniuersalit pfectū. Secundū tēpus pfectū est. qđ habet q̄dq̄d tēpus reqrit. et qđ cōuenit fm tēpus haberi. Et hoc mō angeli erāt perfecti añ cōfirmatōʒ vl' lapsum. fm naturā ē perfectuʒ qđ habet quidq̄d debitū est vel expedit nature sue ad glorificatōem. ⁊ hoc mō perfecti fuerūt angeli post cōfirmationē. ⁊ erūt sancti post resurrectōʒ Vniuersalit ⁊ summe perfectū est. cui nihil vnq̄ʒ deest. ⁊ a quo vniuersa ꝓueniunt bona. qđ est solus dei. Huic cōsonat qđ phūs dicit in. v. methaphisice illud eē perfectuʒ simplicit. qđ habet in se omēs perfectōes q̄ in generibꝰ reꝝ inueniūtur. ⁊ hec perfectō vt dicit cōmētator est in deo. Prima igitur perfectō ē nature cōdite. scđa nature glorificate. tercia vō nature increate. De perfectōe aūt caritatis q̄ntū ad inimicos. dixi in inimicꝰ. vide etiā in etas

Perficio ex p ⁊ facio cis cōponit perficō cis feci ctū cere idē. pfecte facere. ad finē ducere. ⁊ cor. fi. vñ pfectꝰ cta ctū ⁊ hec pfectō onis. vide in perfecto

Perfidus ex per ⁊ fides cōponit pfidus da dū. i. pdens fidē ⁊ cor. fi. ⁊ est mercatoꝝ ꝓprie cauponū. ⁊ cōparatur. perfidus dior simus. vñ hec perfidia die. ⁊ perfidiosus. sa sum. i. plenus pfidia. Itē perfidus potest componi ex per ⁊ fidus da dū. i. valde fidelis. vel fidus. ⁊ tūc ꝓdu. fi.

rū vsus. Perfidus est neq; pfidus corde fidelis.

Perfodio dis di fossum. dere. ex p et fodio dis. vnde in ezech. viij. Fode parietē. et cū pfodissem parietē. i. pfecte vel valde fodissem. et cor. fo in pñti s; in pterito pd.

Perfringo ex p et frango gis ɔponit pfringo gis. egi. pfractum. i. pfecte frangere

Perfuga ge. ɔmūis ge. q̄ de vno exercitu fugit ad aliū et dr a pfugio gis. et corr. fu.

Perfugiū gij. i. tuta latebra. loc⁹ refugij. et dr a pfugio

Perfunctori⁹ ria riū. i. ad pfungēdum apt⁹ vel destructorius. leuis. et trāsitorius vel imaginarius. vñ in platone inuenit Perfunctoria forma mūdi. i. destructoria et transitoria. et dr a pfungor geris. qd ɔponit ex p et fungor.

Perfunct⁹ in fungor geris vide

Pergama orū. sunt edificia troiana. qd ɔponit a pir qd est ignis. et gomos qd est mulier. q̄si pignē et mulierem destructa. vel cōponit a p et gamos. vñ pgameus. mea meū. i. troian⁹. et q2 pgama altissima erāt. ido olim omīa alta edificia vocabant pgama. et cor. pnlt.

Pergamenū ni. pn l. pdu. i. carta dictum a pgamo ciuitate. q2 ibi pmo excogitatū fuit et inuentū Vñ adiectiue dr pgamen⁹ na nū. i. res de pgameno

Pergamū mi. qdam ciuitas. vñ pgame⁹ mea meū. et pgamen⁹ na nū. et hic et hec pgamēsis. et hoc se

Pergo. rego ɔponit cū p. et dr pgo gis prexi. ctū. gere. id est. ire. vl' ɔponit a pede. et rego. vñ dr pgo q̄i pedē rego. sed potius ē ethimologia.

Pergulum. a pgo gis. dr hoc pgulum li. puum tugurium in alto positū. et hec pgula le. i. famula. quia ad diuersa pgat officia. et corripit gu

Perhibeo. ex p et habeo ɔponit phibeo hes hui hitū et est phibere. ostēdere. dare. afferre. et cor. hi.

Peri. i. circū vel de. et acuit in fine.

Periarchon. i. de pncipibus. et componit a peri qd est de. et archos quod est pnceps.

Peribolus. peri ɔponit cū ambulo. et dr hic pibol⁹ li. et hoc peribulū li. i. deambulatoriū deambulacr̄. spaciatorium. pambulatoriū. vñ in ezech. xlij. signat murū qui erat exterior ad deambulandū. et cingebat gazophilacium cantorū custodiētiū altare. et cor. bo.

Periechelis ex peri qd est circū et chele qd est curuum ɔponit hec perichelis dis. ornamētū mulierū circa brachia vl' potius circa crura q̄ gressus earū ornat. fm hug̃ Papias etiā dicit. Periscelides. armille pedū mulierū Periscelides dicunt q̄bus noster ornat gressus. et scribit pap. periscelides p sc. sicut antiq ɔsueuerūt scribere. S; moderni scribūt perichelides p ch. In grecismo tal' versus ponit. Atq; perichelides exornāt brachia nimphis. vide in torqueo torques

Periclitor taris. in piculum ē.

Periclum. in periculū vide

Periculū a perio ris piui. deriuat hoc piculū li. i. experimentū. Vñ terētius in eunucho. Fac piculum in literis fac in palestra. et hinc piclitor taris. i. expiri. Vñ plaut⁹ in amphitrione. Periclitat⁹ sum animū tuum. Itē hoc piculum li. potest deriuari a perio peris. et qñq; sincopatur. et dr piclum cli. vñ piclosus sa sū. et piclitor taris. id est. piculum vl' discrimē incurrere. fm hug̃. Papias vo dicit. Periculū a perio peris. q2 pene pire faciat. id est. discrimē vel expimentū.

Perifrasicus. a perifrasis dr perifrasic⁹ ca cū. vt iste loquit pifrasice. i. per pifrasim vel p circūlocutōē. Et perifrastic⁹ ca cū in eodē sensu. pnl'. cor.

Perifrasis q̄dam tropus de quo supra dixi in tractatu de tropis in quarta pte.

Perihermenias. hermene grece latine dr interptatio. vñ hec hermena ne. interptatō. Et fm grecā declinatōē facit hermenias gtūs q̄ ponit in intitulatōe illius libri aristotelis vbi habet. Incipit liber peri hermenias. Et sunt due ptes. Peri enī grece ppositō est. et tantū valet. q̄ntū de hermenias est gtūs grecus. Est ergo sensus. Libri peri hermenias. i. de interptatōe. Greci enī carētes ablatiō ɔstruūt suas ppositōes cum gtīs loco ablatiō. Quidā tamē nimis intelligētes vtunt hoc quasi nomine ɔposito. sc; hec peri hermenia

Perimetrū a peri. i. circū. et metros mēsura ɔponitur. hoc perimetrū tri. id est. linea circūcirca mensurās. et corripit me naturaliter.

Perimo mis mi pemptum pimere. i. occidere. et ɔponitur a p. et emo emis. et cor. ri.

Perinde ɔponit ex p et inde. id est. taliter. et est aduer. similitudinis vel qualitatis. et acuit in antepenultima. et apocopat. et dr pin. p pinde

Perio peris piui pire pitū. i. docere. instruere. approbare. A quo dixerūt quidā esse ɔposita aperio et cōperio. et silia q̄ supra dixim⁹ esse ɔposita a pario. S; hoc vbū iam abolituit. S; q̄dā ab eo deriuata adhuc retinemus. sc; pitus et periculū. et q̄dam alia et cor. pe

Periodica a peri circū et oda via ɔponit hec periodica ce. Periodice febres sūt q̄s quotidianas. tercianas. quartanas vocāt. sic dicte. q2 certo tpis circulo moueāt et nō continue affluāt. et cor. di

Periodus. oda qd est via vel finis ɔponit cū peri. qd est circū. et dr hic piodus di. pnl'. cor. quasi circuitus. vel ambitus. vel q̄si circa finē. vel piodus. i. clausura. Item fm pap. periodus vltima distinctō que totā sentētiam claudit. Cuius ptes sunt colū coma. de q̄bus dixi i fine quarte ptis

Peripatetic⁹. peri qd est circū ɔponitur cū patos qd est calcās. et dr peripatetic⁹ ca cū. q̄si circūcalcās vel ambulās. Vel peripatetici dicti sunt q̄dam philosophi ab ambulatōe. q̄i circūcalcātes vl' ambulantes. q2 aristoteles autor eorū deambulās disputare solitus erat. vel q2 pambulabāt de scola ad scolā; disputantes et inq̄rētes qd melius sue sentētie possent adquirere vel adiūgere. et cor. ti

Peripetasma. peri ɔponit cū petasma. qd est velū. vl' tentoriū. vel cortina. et dr hoc peripetasma matis. i. velū vel tentoriū. vel cortina vel poti⁹ quelibet adiectō eius in circūitu facta. vñ pprie peripetasma dr superior pars in cortinis q̄ depicta est. Improprie tñ dr peripetasma q̄ñq; limbus. Et vt ostēdi in tercia pte in dtō tercie declinatōnis p p̄s. Antiq dicebāt hoc pipeta smatū ti.

Peripecio incisio scripturarū. vel capitulū vel sentēcia fm pap. et acuitur in fine

Peripleumonia nie. viciū pulmonis cū dolore. Et cōponit a peri qd est circū et pleumonia.

Peripsima a peri circū et simus ma mū. qd est curu⁹. vl' simus qd est imp̄fect⁹. vel seco cas ɔponit hoc peripsima matis. i. purgamētū qd eijcit de tritico q̄n ventilat. vel purgamētum pomorū et rasura. et limatura cuiuslibet rei. q̄ circūcirca res semat. i. diminuat. fm hug̃. Peripsima etiā dr q̄libet domorū q̄squilia. Vñ vsus. Quod purgas de re dic esse peripsima ve. vt suber pomi. quisq̄liasq; domi. i. purgamētū vel sordes. Apls in pma ad cor. i. c. iiij. Omniū peripsima fact⁹ sum

Perisologia. q̄dā viciū est de q̄ dixi in q̄rta pte in tractatu de vicijs annexis barbarismo et soleocismo.

Perito tas. frequēter pire pnl'. corr. a perio ris peritū peritu. u. in o. fit perito

Peritomū mi. id est. circūcisio. et ɔponit a peri circum. et tomos quod est incisio.

Peritus. a perio ris. perui pitum deriuat perit⁹ ta tū id est. doct⁹. instruct⁹. sapiēs. et ɔpat. peritus sior simus. vñ pite tius sime aduer. et hec peritia tie. et ɔponit imperitus ta tū. et pdu. pnl'. Et pōt esse peritū sup. de pereo is et tūc cor. pnl'. Itē peritū pōt esse supinū de perio ris. Inde pitus. et tūc pdu. pnlt. Horati⁹ in epi. Viuere si recte nescis disce de pitis. et q̄dam dicit. Ne tēdas peritū. p⁹ ipm tende peritum. Nō vadit pitum q̄ vult audire peritum.

Periurus ra rū. pnl'. pd. a piuro ras. dr piur⁹ ritus. q̄i pdēs vel pdēs ius. vñ hoc piuriū rij fm hug̃. Pap. vo dicit q piuro vbum nō habet v. Nā dicim⁹ deiero. et peiero. et hoc verū est fm vsum modernorū. Tñ antiq dicebāt piuro ras. a quo piurus. vide in iuro iuras

Hic nota q iurare est deū testē inuocare. Pertinet aūt ad dei irreuerentiā q aliqs eū testē inuocet falsitatis. q2 p hoc dat intelligere. vel q de⁹ vitatē nō ɔgnoscat. vl' q falsitatē testificari velit. Et iō piuriū manifeste ē pctūm religioni ɔtrariū cui⁹ est deo reuerētiam exhibere. Vñ pcepit dñs in leuitico. c. xix. Nō piurabis in noīe meo. Itē scias q ille q iurat se factu₂ aliqd illicitū. iurādo incurrit piuriū. ppter defectū iusticie. s; si non impleat qd iurauit. in hoc piuriū nō incurrit. q2 hoc nō erat tale qd qd sub iuramēto cadere posset. Ille etiā q iurat se nō intratu₂ religionē vel nō datu₂ elemosinam. vel aliqd huiōi iurādo piuriū incurrit ppter defectū iudicij. Et ideo q̄n facit id qd melius est. nō est piurium s; piurio ɔtrariū. Cōtrariū aūt ei⁹ qd facit sub iuramēto cadere nō poterat. vide in iuro ras. Itē cū q̄s iurat vel pmittit se factu₂ voluntatē alteri⁹. intelligēda est debita condicio. Si sc; id qd ei mandat sit licitū et honestū. et portabile siue moderatū. Nota insup q ille q iocose peierat nō euitat diuinā irreuerētiam. s; q̄ntū ad aliqd magis auget. et iō nō excusat a peccato mortali. Et scias q sicut dicit aug̃. ad publicolā Nunq; me in scripturis sanctis legisse memini ne ab aliq̄ iuratōē accipiam⁹ vñ ille q recipit nō peccat nisi forte ppria spōte q̄n ad iurandū cogit cum quē scit falsum iuratu₂. Et hoc intelligo de psona puata. Nā si aliq̄s exigat iuramētū tanq; psona publica. fm qd exigit ordo iuris ad petitōem alteri⁹. nō videtur esse in culpa. si ip̄e iuramētum exigat. siue sciat ipm falsum iurare siue verū. q2 nō videt ille exigere. s; ille ad cuius instantiā exigit.

Perizoma matis. ge. neu. est q̄dam vestis hominū antiquissima. i. succinctoriū femorale. quo tantū genitalia ptegunt. Alij dicūt q sit tunica folijs ɔsuta. qualē dñs fecit ade post lapsum. Geñ. iij. Et ɔponit a peri. i. circū. et zoma qd est corp⁹. et deberet dici perissoma. s; p duobus s. ponit sepe z. sicut hic fm hug̃. Itē p z. ponunt duo s. Vñ dicit p̄s. in pmo maio. Sepe p z. ss. solem⁹ geminatum ponere. vt patrisso p patrizo. et pdu. pnl'. nti perizoma. s; cor. penul. gti perizomatis

Perlego gis gi ere. i. pfecte legere ex p et lego gis ɔpoit et corr. le. in pñti. s; in pterito pdu.

Perlido dis ex per et ledo dis componit et producit li. vide in ledo ledis

Perlisus sa sum. pdu. pnl'. i. valde lesus a plido dis dr

Perlitor. a plino nis dr hic plitor toris. i. occisor. vide i lino nis.

Perna ne. i. petaso. vel baffa porci. Vñ pap. dicit. Perna vulgo q̄ baffa dr. vñ q̄dā. Esse vbi pernaretur nec forsan torquis habet

Pernicies a pneco cas. dr hec pnicies ei. i. mors. interitus. vñ pniciosus sa sū. i. mortifer. letalis. et ɔpat. vñ perniciose sius sime aduer. et hec pniciositas tatis. Itē pnicies. i. velocitas pedū a pernix. i. velox

Pernicitas. in pnix vide.

Pernix. a pneco cas. deriuat hic et hec et hoc pnix nicis pnl'. cor. i. pniciosus. destructor. et ɔpat pnix cior simus. vñ pniciter sius sime aduer. Et hec pnicitas tatis. et hec pniciositas tatis. i. destructō. interit⁹. Itē a pnitor teris. qd ɔponit ex p et nitor teris. deriuat hic et hec et hoc pernix cis. pnl'. pdu. in obliquis. i. pseuerās in conatib⁹. vel velox et pprie in pedib⁹. Et ɔpat pnicior sim⁹. vñ pniciter cius sime aduer. et hec pnicitas tatis. i. velocitas. celeritas. et est pnicitas pedū. s; celeritas et velocitas pennarum vl' velox. Versus de pnix. Pro pnice citū. p pnice dico nociuū. Pernitor pmū. pneco dat reliquū. Qui necat est pnix. festinat currere pnix.

Pernocto a p et nocto ctas. ɔponit pnocto ctas ctaui Et est pnoctare. q̄si p totā noctē vigilare. s; ponit simpliciter p vigilare. vel vigilare nocte. vñ pnoctās tis. Luce vj. Et erat pnoctās in orōe dei. vñ pnoctant aduer. i. vigilant. et scribitur p ct.

Pernox a pnocto ctas. dr hic et hec et hoc pnox ctis. i. vigilās. et pprie nocte. Vñ de btō dñico cātat Pernox cū xpo pprīu nō possidebat lectulū ₷c

Pero onis mas. ge. quoddā calciamētū rusticorū amplum et altū. qd alio noīe dr culpone⁹ Et dr a peri qd ē circū. q2 p nimia amplitudine circūcirca vagat. vnd peronatus ta tū. i. peronib⁹ calciat⁹. vñ psius. Nauim si poscat sibi ponatus orator

Peroro ex p et oro oras ɔponit poro ras. aui. et est perorare valde orare. vel potius pfecte orare. et cū pfectōe et effectu sc; orōis impetrare. qd petit ad effectū pducere. et pdu. penul. peroro

Perosus sa sū. in osus sa sum vide. et pdu. pnlt.

Perpauc⁹ ex p et pauc⁹ ɔponit ppauc⁹ ca. cū. i. valde pauc⁹. vñ ad heb. xiij. Etenī ppaucis scripsi vobis ₷c

Perpello lis. perpuli ppulsum. lere. id est. pfecte pellere. et ɔponit ex per et pello.

Perpendiculū li. instrumentū est cemētoriorū qd alio nomie dr amussis. et plumbatū. qd ipi demittunt ad p/

pendētum equalitatē muri. vnd' hic ⁊ hec ppendicula/
ris ⁊ hoc re. Illa linea dr ppēdicularis q̄ sursum vel de
orsum recte dirigit. vñ ppendiculū dr illud vñ lebetes
feruntur ⁊ suspēdunt. ⁊ in ista significatōe dr ppēdiculū a
ppendeo des. q2 in eo lebetes ppendēt. p instrumēto āt
cemētarior3 dr ppendiculū a ppendo dis. qd ē intellige/
re. psiderare. aīa duertere. pcipere. trutinare
Perpēdo ex p ⁊ pēdo dis pponit. ppēdo dis di. ⁊ est p
pendere equocū ad pla. vide in ppendiculū.
Perpēsilis pnl' cor. in pēsilis exponit
Perpera a puerto tis dr hec ppera re. puersus. prauus
nō rectus. vñ ppere aduer. q̄litatis. puerse. male. praue.
nō recte. p quo sepe ponit pperā. qd nō deb3 acui ī fine.
sicut nec multifariā nec palā. Apostolus ad corin. xiij.
Nō agit pperā. ⁊ corr. pe.
Perperā in ppera exponitur
Perpes ppetis ge. omīs. i. ppetuus a ppetior teris. et
corripit penultimā gti.
Perpessiuus ua uū. q frequēter aliqd patit. ⁊ dr a ppe/
Perpessus sa sum. i. valde vl' diu pas/ tior teris
sus. ⁊ est pticipiū de ppetior teris. Marci. v. Et fuerat
multa ppessa a q̄3pluribꝰ medicis.
Perpeti. penultima cor. infinitiuꝰ de ppetior teris. id ē
tolerare diu vel valde pati
Perpetim a ppes dr ppetim penultima cor. aduerbiū
id est. plixe. ppetue. ptinue.
Perpetior ex p ⁊ patior teris pponit ppetior teris. per
pessus sū. ppeti. i. diu vl' valde patior. ⁊ mutat a. in e. cor
Perpetro ex p ⁊ patro tras pponit ppe repta3.
tro tras pnl' corr. ⁊ est ppetrare pagere. pmittere vbum
actūm. ⁊ proprie ī malo accipit.
Perpetuus a ppetior teris. dr ppetuuꝰ tua tuū. qd nū
q3 habebit finē. l3 habuit pncipiu3. vt aīe ⁊ angeli. vñ p/
petue aduer. ⁊ hec ppetuitas tis. statꝰ vite quā hab3 res
aliqua ex eo q habuit pncipiū. l3 nō sit habitura finē.
Perplexus. Plexꝰ p flexus pponit cū p ⁊ dr pplexus
xa. xū. i. implicitꝰ. irretitꝰ. inuolutꝰ. colligatꝰ. obscurus.
Inde hec pplexitas tis. Et scias q pplexitas vitate ī
specta est. nec pōt aliqs eē pplexus int duo mala. i. neces
sitate astrictꝰ ad aliqd malū ppetrandū. Augustinus
Uasis ire nunq3 deꝰ redderet interitū. si nō spontaneū
homo inuenirei habere pctūm. Cū ergo qs positꝰ est in
ter duo mala. aut pōt vtrūq3 vitare aut alter3 facere sine
pctō. Et cū oportet me alter3 facere. debeo eligere iuxta
psilium beati greg. qd p se psideratū ē minꝰ pctūm Uñ
dicit btūs greg. tractās illud iob. Nerui testiculor3 eius
pplexi sunt Quia ergo beemoth iste ita inexplicabilibꝰ
nodis ligat. vt plerūq3 mēs in dubio adducta vnd' se a
culpa soluere nitit. inde in culpa artiꝰ astringat. Recte
dr. Nerui testiculor3 eiꝰ sūt pplexi. Est tñ qd ad destruē
das eius vsurias vtilit fiat. vt cū mēs int minora ⁊ ma/
xima pctā pstringit. si omino nullꝰ sine pctō euadendi
aditus pat3. minora sp eligant. Quia ⁊ q̄ muror3 ambi/
tu vndiq3 ne fugiat claudit. ille se in fuga3 pcipitat. vbi
breuior murus inuenitur
Perproperus. a ppe deriuat pperꝰ ra rū. pnl' corr. i. fe
stinꝰ ⁊ citus. ⁊ pponit. pproperꝰ ra rū. ⁊ pproperꝰ ra rū
id est. valde pperꝰ. vl' ante pperus.

Per qro ris pnl' pdu. i. pfecte vl' valde q̄ro ex p ⁊ q̄ro is
Perscrutor ex p ⁊ scrutor taris. pponit pscrutor taris.
id est. pfecte scrutari. Inde pscrutans tis ge. om. i. pfecte
scrutās. subtilit inspiciēs. inqrens. inuestigās. ⁊ pducit
scru. macha. li. pmo ca. iij. Perscrutās eos
Persepe. i. sepissime vl' valde sepe. sm pap. ⁊ pdu. se
Persepolis a psus ⁊ polis ⁊ ciuitas pponit hec psepo
lis lis. pnl' cor. q̄dā ciuitas quā psus pdidit
Perseuerātia tie. in pseuero ē
Perseuero a p ⁊ seuero ras. pponit pseuero ras. pnl'.
pdu. i. psistere ⁊ in pposito pmanere vñ hic ⁊ hec et hoc
pseuerans tis. ⁊ ppat. vñ pseueranter aduer. ⁊ a dtō pse/
uerāti addita a. fit hec pseuerātia tie. Et vt dicit papias
Perseuerātia ē in vtute. Pertinacia vō in vicō. Et
scias q btūs greg. tractās id. Sic faciebat iob cūctis die
bus dicit. Incassum q̄ppe bonū agit. si ante terminu3 vi/
te deseratur. q2 ⁊ frustra velociter currit. q postq3 ad me
tas veniat deficit.
Persicetū ti. pnl' pdu. in psicus exponitur
Persicus. a psis vel psia ciuitate. deriuat hec psicus ci
q̄dam arbor inde pmo aduecta. vel psicus a psio rege q
in egipto pmo inseruit illā. vñ hoc psicū ci. fructus illi'.
⁊ hoc psicetū ti. locus vbi psici crescūt. ⁊ psicariꝰ ria riu3
⁊ psiceus cea ceū. Itē adiectiue declinat psicus ca cū. pnl'.
corr. i. pseus. siue de pside existēs.
Persolētia a psoleo les. qd cōponit ex p ⁊ soleo les. dr
hic ⁊ hec ⁊ hoc psolēs tis. ge. om. ⁊ a dtō psolēti addita
a. fit hec psolētia tie. assiduitas.
Persis psidis. mulier de psida. sm papiam. ⁊ corripit
si. vide in persus
Persoleo les pnlē. cor. in soleo les exponitur
Persolꝰ a psoleo les. deriuat psolus la lū. i. assiduus.
Plautꝰ. Ebriose ⁊ psole nuge nuge. ⁊ cor. so. Si aūt in/
ueniat psolꝰ ppositum a solꝰ. ⁊ tūc pdu. so
Persona. a psono nas dr hec psona ne. Et ē psona rō/
nalis creature indiuidua essentia. ⁊ sm hoc dr psona q
pse vna. ⁊ ē ethimo. ⁊ sm hoc psona videtur spectare ad
deitatē. Itē psona dr histrio. repsentator comediarum.
q2 diuersis modis psonat diuersas repsentādo psonas
⁊ hinc psona dr in grāmatica ipm suppositū. q̄nq3 ppie
tas suppositi. q̄nq3 ppietas vocis. q̄nq3 ipsa vox. q̄nq3
modus sig̃ficandi. ⁊ q̄nq3 psonalis ppietas. Itē psona
dr in eccīa. q dignitatē hab3 p ceteris. ⁊ hoc ab histriōe
sumptū ē. q̄ diuersas psonas repsentādo diuersos solet
accipere ornatꝰ. ⁊ sm dignitatē psone quā habebat rep
sentare. ⁊ hinc tractū est vt persona dicat in eccīa Nam
sm diuersos gradus dig̃tatis psone distinguunt in ec
clesia. ⁊ hinc etiā tractū ē. vt in grāmatica vna psona di
catur pma. alia scda. alia tercia. qd fit rōe dig̃tatis. ⁊ de/
beret psona penultima correpta dici. l3 ad differētiā hu/
ius impatiui psona psonet. qd cor. penul. hec psona ne.
penul. pducit. Uñ q̄dam. Paup persona. nō ē mea p/
sona regi. q aūt dr persona q̄si per se sonāl ethimologia
est. ⁊ hinc hic ⁊ hec psonalis ⁊ hoc le. vñ personalit ad/
uer. ⁊ hec personalitas tatis. Itē a psona dr personatꝰ
ta tū. ⁊ hic personatꝰ tus tui. dignitas vel officiū psone
sm hug. vide etiam in pson. Hic notā q sm theolo
gicus persona dr de deo. ⁊ de creaturis sicut de homi.

⁊ de angelo. nō vniuoce nec equoce. l3 sm analogiam. ⁊
q̄ntū ad rē signatā. q2 pus est in deo q3 in creaturis. S3
q̄ntū ad modū sig̃ficandi est ecōuerso. sicut est de omni
bus alijs nominibꝰ. q̄ de deo ⁊ d' creaturis analogice di
cunt. Itē nota q psona signat qd distinctū in natura ali
qua. tñ nō est eadē ratō nature in diuinis angelis ⁊ ho
minibus. q2 sm richardū. In diuis est distinctō p solas
relatōnes originis. In angelis p ppietates absolutas.
In hominibꝰ vtroq3 modo. Nō tñ ex hoc sequit. q pso
na pdicet de pdictis equoce. q2 rō psone importat disti/
ctōem in pmūi. vñ abstrahit a quolibet mō distinctōis
⁊ ideo pōt esse vna rō analogie in his q̄ diuersimode di
stinguunt. Itē consueuit q̄ri Utr3 xpc sm q hō sit p/
sona. Dico q in xpo nō est nisi vna psona q̄ est eterna.
nullū aūt eternū puenit xpo sm q hō pprie loquendo.
Uñ hec nō est vā. Xpc sm q homo est psona nisi repli/
cetur suppositū homis vt dicat. Xpc sm q iste homo est
psona. hoc enī ver3 est. Et si dicas sicut dicit boetiꝰ Per
sona est rōnalis nature indiuidua substantia. l3 xpc sm
q hō est ratōnalis nature indiuidua substātia ergo xpc
sm q homo est. est psona. dico q xpc sm q hō est substā
tia rōnalis nature. l3 sm q iste hō est indiuidua substā/
tia ratōnalis nature Uñ sic sm q iste hō est psona. sicut
sm q iste homo est deus Utr3 aīma sepata sit psona
dicit in aīma Hic nota q est vnꝰ deꝰ in essentia. et tri/
nus in psonis. qd sic potest psuaderi. Si enī duo essent
dij. vel vterq3 insufficiēs esset. vl' alter supflueret. quia si
aliqd deesset vni qd haberet alter. nō ess3 summa perfe
ctio. Si vō vni nihil deesset qd haberet alter. cū in vno
essent omīa. alter supflueret. Intelligat ergo mēs rōnal'
vnū deū omniū auctorē. ⁊ videat q absq3 sapiētia n̄ sit.
quasi res fatua. Et ideo intelligat eū habere sapiētia3 q̄
ab ipo genita est. ⁊ q2 sapiētiam suā diligit. intelligat eti
am ibi esse amorē. Nā sicut dicit aug. in. vj. li. de trinita/
te. Si dei filius vtus ⁊ sapia dei est. nec vnq3 fuit deꝰ si/
ne vtute ⁊ sapia. coeternꝰ est deo patri filius. Dicit enī
aplus xpm esse dei vtutē ⁊ dei sapiam. aut igit fuit quā/
do nō fuit dei filius. aut aliqñ deus nō habuit vtute3 et
sapientiā. qd demēs est dicere Cōstat enī q sp habuit
sapientiā. sp igit habuit filiū. Itē pater sp dilexit filiū su/
um. l3 spūssanctꝰ est amor patris ⁊ filij igit sp fuit spiritꝰ
sanctus. Itē scias q sicut fides catholica coeternas.
ita ⁊ coequales trēs psonas asserit. Equalis est enī pa/
tri in omnibꝰ filiꝰ. ⁊ patri ⁊ filio spūssanctꝰ. Et vt ait be/
atus aug. in libro de fide ad petr3 breuit aperiēs quō in
telligat equalitas patris ⁊ filij ⁊ spūssancti dicit. Nullꝰ
hor3 aliū aut pcedit eternitate. aut excedit magnitudie.
aut supat potestate. Ad hoc etiā facit illud qd dicit be/
atus leo papa. Beati inq̄t trinitatis incōmutabilis dei
tas. vna est substātia. indiuisa i ope. psors in voluntate
par in omnipotētia. equalis in glā. Uide in vnꝰ ⁊ ī aliꝰ
⁊ in ppietas. ⁊ in secūdus Scire etiā te volo q si eter
nus sumat substātiue. tūc pdicat in singulari de tribus
psonis. Et sic accipit athanasius cū dicit. Eternus pat.
eternus filius. eternꝰ spūssctūs. Et tñ nō tres eterni. sed
vnus eternꝰ. S3 si adiectiue sumat eternꝰ. tūc pdicat plu
raliter. l3 coeternus sp debet pdicari pluraliter ppt ha/
bitudinē psone ad psonā quā importat Et sciat q vt

dicit beatus berñ. in q̄nto libro de psideratōne. Sacra
mentū hoc magnū est ⁊ q̄dem venerandū nō scrutādū.
quo mō pluralitas in vnitate. aut ipa vnitas sit in plu/
ralitate. Scrutari hoc temeritas est. credere pietas est.
nosse vero vita est eterna. Ad quā deus trinitas nos p
ducat. Amen
Perspicax cis. in pspicō cis est. ⁊ cor. spi.
Perspicio. ex p ⁊ specio cis pponit pspicio cis xi ctum.
pspicere. i. pfecte intelligere. aspicere ppendere. vñ pspe/
ctim aduer. i. visibiliter vl' clare. ⁊ pspicuus cua cuū. id ē
clarus. lucidus. pspectui puius. vnde pspicue aduer. et
hec pspicuitas tis. Item a pspicō dr hic ⁊ hec ⁊ hoc pspi/
cax cis. i. clarus. subtilis. vl' pfecte ⁊ plura vidēs. ⁊ ppat
vñ hec pspicacitas tis. Itē a pspicō cis dr pspicor caris.
deponē. i. pspicere. vl' pponit a p ⁊ specō. vñ hic ⁊ hec p/
spicabilis ⁊ hoc le. vñ pspicabilit aduer. ⁊ hec pspicabili
tas tatis. ⁊ cor. pspicō spi.
Perspicor caris. vide ī pspicio cis
Perstringo gis. xi. strictū. pstringere. i. pfecte stringere
leuit tangere. sūmatim dicere. ⁊ a p ⁊ stringo gis pponi
tur. ⁊ nō hab3 u. in vltima sillaba.
Persus psi. q̄dam rex fuit q q̄ndā terram debellauit. ⁊
eius noīe dicta ē psia psie. ⁊ hec psis dis. ⁊ hec psida de.
vñ pseus sea seū. ⁊ psicus ca cū ⁊ hic ⁊ hec psa se. sm hug
Perterrefacō. pterreri. infinitiuꝰ de pterreor. cōponit
cum facio ⁊ fio. ⁊ dr pterrefacio cis. pterrefio fis. i. facio
pterreri. vel fio pterritus.
Perterreo. p componit cū terreo. ⁊ dr pterreo res. pter
rui pterritū. i. pfecte vel valde terreo. vñ pterritꝰ ta tum
⁊ pponitur. Impterritus ta tū
Pertesum. vide in tedeo des
Pertinacia cie. in ptinax vide
Pertinax a ptineo nes deriuat ptinax cis pnl' cor. ī ntō
l3 pdu. in gtō. generis om. ⁊ est ptinax valde vl' impudē
ter tenēs. durus. pseuerās. impudēs. pstans. irreuocabi
lis. indocilis. obstinatꝰ. ⁊ ppatur. vñ hec ptinacitas tis.
id est. assiduitas. pseuerantia. impudētia. Idē ⁊ pertina
cia cie. Et sm papiā. Perseuerantia est in virtute. perti
nacia vero in malo
Pertineo nes nui tentū. i. attinere. vl' pfecte siue valde
tenere. ⁊ pponit ex p ⁊ teneo nes. ⁊ cor. ti. ⁊ habēt attineo
⁊ ptineo supinū sicut suū pmitiū. vt attētū ⁊ ptentū.
Pertusus a ptundo dis tudi tusum. ⁊ dr ptusus sa sū.
id est. pfecte pfractꝰ. ⁊ pdu. tu. vide in tūdo dis. aggei. j.
In sacculum pertusum
Peruerto tis. in vto tis est.
Peruicax. vice pponit cu3 p. ⁊ dr hic ⁊ hec peruicax cis
id est. improbus. pteruꝰ. importunus. ⁊ pponit a per et
vice. q2 vicē suā obtinere vult. vl' q2 peruertit vices rer3.
qd bonū est iudicādo malū. vl' ecōuerso. vl' pponit a p.
⁊ vicio vicias. q2 in vicio persistat. vl' a per ⁊ vicio et ca/
dens. quasi per viciū cadēs. vl' a per ⁊ viribꝰ ⁊ cadēs. q̄i
per suas vires cadēs. ⁊ pponit a per ⁊ vicia. quā antiq̄
victoriā dicebāt. ⁊ inde peruicax pprie q in pposito suo
ad victoriā perseuerat. ⁊ pparat. vnd' peruicacit suus si/
me aduer. ⁊ hec peruicacia cie. et peruicacitas tatis. sm
hug. Pap. vō dicit Peruicax. i. perseuerās. contumax
obstinatꝰ. durus. immobilis. et corr. penultimā nti. et p

duc:t pnl' genitiui

Peruigiliū lij .i. vigilatō a puigil dr.

Perui⁹ uia u:ū. p qd via ptz. ⁊ cponit a p ⁊ via.

Perula le dimi. pua pera. ⁊ cor. pnl'.

Perusiū opidū in italia. vñ pusin⁹ na nū.

Pes. pos podos dicūt greci. et nos dicim⁹ hic pes pedis cū quo ambulam⁹. Vñ quadā similitudine pedes dicunt in vsibus et metris. q: per ipos metra ambulāt. Sicut enī nos pedib⁹ incedimus ita metra q̄si pedibus gradiunt. Et describit sic. Pes est sillabaꝝ ⁊ tēpoꝝ certa dinumeratō. Pedes aūt qbus vtimur i heroico carmine duo sunt tantū scʒ dactilus ⁊ spōdeus. Dactil⁹ cōstat ex tribus sillabis pma lōga ⁊ duab⁹ breuib⁹. vt carmina. ⁊ pōt vbiqʒ poni nisi in sexto pede vl loco Spondeus cstat ex duab⁹ longis sillabis. vt estas. ⁊ pōt vbiqʒ poni nisi in qnto pede Vñ vsus. Sextū sperne pedē si sumis dactili sedē. Quito spōdeus dr esse reus. Quidam volūt q trocheus habeat locū in fine. Nos vo dicimus q finalis sillaba siue sit lōga siue sit breuis: sp accipitur p longa. vt apud lucanū. Iusqʒ datū celeri cauimus populūqʒ potentē. Itē pedes dicunt extremi āguli veloꝝ vel potius illi duo i naui funes q extremos velorum angulos tenēt Pes cponit hic ⁊ hec ⁊ hoc bipes bipedis. tripes dis. quadrupes dis. i. habēs vel aptum natū habere duos vel tres vl' q̄ttuor pedes. vñ bipedi⁹ bipedia diū. ⁊ hic ⁊ hec bipedalis ⁊ hoc le. ⁊ hec bipedalitas tatis. Tripedius dia diū. ⁊ hic ⁊ hec tripedalis. et hoc le. ⁊ hec tripedalitas tatis. Quadrupedius dia diū ⁊ hic ⁊ hec quadrupedalis ⁊ hoc le. ⁊ hec quadrupalitas tatis. ⁊ quadrupedās dātis ge. om. i. q̄drupes. Et scias q vt dicit psi. q a pede vl' a sedēdo cposita p dis. nō p tis. efferūt gtūm. ⁊ a pede qdē fuant cposita e. A sedendo vo cposita mutāt e. in i. vt cpes dis. deses dis. vide i apicula. Itē scias q pes a īe intelligit amor quo itur ad delectatōem que locus aīne est. q: amor cū prauus ē dr cupiditas vel libido. cū vo rect⁹ seu bon⁹ dr caritas

Pesco scis pescui deriuat a paciscor sceris. ⁊ cponitur cu con. ⁊ dr cōpesco scis. ⁊ cū dis. ⁊ dr dipesco scis. ⁊ cum de. ⁊ dr depesco scis. vide etiā in depesco scis

Pescui est p̄teritū de pesco scis

Pessarium rij. est genus medicamīs. q: intus init. aē. vel intromittat. ⁊ dr a pessum.

Pessellū li. i. sera. vide in pessulū.

Pessimo pessimas. mal⁹ irregulariter cpat mal⁹ peior pessimus. ⁊ a peior dr peioro ras. ⁊ a pessimus. pessimo mas maui matū. mare. i. pessimū facere. deteriorare. pessime tractare. Eccl's. xxxviij. Teipm pessimabis. ⁊ cor. si

Pessulū li. ⁊ hoc pessellū selli. sera lignea q firmat hostium. ⁊ dr a pello lis pulsum. q: pellit ⁊ repellit. q autē dr pessulū quasi pulsus sum. vel pellēs sum. ethimo. est. et cor. su. canticoꝝ. c. v. Pessulū hostij mei apui. Papias vo dicit. Pessulū. i. hostiū. a pede dictū. habet enī inferiorem cardinē quasi pedē.

Pessum aduerbiū loci. id est. sub pedibus. a pes dr. vl' pessum. i. deorsum p̄ceps.

Pessundo das. Do das cponit cū pessum. i. sub pedibus. scʒ subtus. ⁊ dr pessundo das dedi datū. i. sub pedibus dare. vel cculcare. psternere. supponere. sm hug. vide in do das. Pap. vo dicit. pessundere. pedes sursum dare. dū qs cadit retro mergere. deprimere. ⁊ cetera.

Pesti grece latine dr humor. ⁊ acuit in fine.

Pesticula le di. pua pestis. ⁊ cor. pnlt.

Pestic⁹ ca cū. pnl'. cor. vide i petustuosus infra

Pestilens. pestis cponit cū lētos qd est plenū. ⁊ dr pestilentus ta. tū. ⁊ hic ⁊ hec ⁊ hoc pestilēs tis. i. plenus peste. ⁊ vtrūqʒ cparatur pestilentior sim⁹. vñ pestilēte ⁊ pestilenter tius sime aduer. ⁊ a pestilēti dtō addita a. fit hec pestilētia tie. ⁊ est idē qd pestis Sʒ pprie pestis ē nomē ipius morbi. Pestilētia vo est id qd ex se efficit morbū. vñ ⁊ dr pestilētia sm quosdā q̄si pastilētia. q: sicut incēdium depascat dū descēdit p totū corp⁹. sm hug. ⁊ cor. sti. pestilēs. ⁊ sunt tres modi pestilētie. aut ex terra. aut ex aqua. aut ex aere sm pap.

Pestilētia tie. i pestilēs vide

Pestilētus i pestilens est

Pestis. a pesti qd est humor dr hec pestis stis. ab hac peste. he pestes. haꝝ pestiū. ⁊ facit actūs plalis i es vl' in is. pestes vel pestis. ⁊ dr pestis qdam morb⁹. qñ scʒ mēbra dissoluunt ⁊ putrescūt. vel dr pestis q̄si pastis. a pascēdo. q: veluti incēdium depascat dū descēdit p totum corp⁹. ⁊ gignit ex corrupto aere. ⁊ eadē cōtagiū dr ⁊ cōtagio. a ctingēdo. q: quē ctigerit polluit. vel q: tactu vnius descēdit p oēs. Ipa ⁊ inguina ab inguinū pcussione Eadē ⁊ lues a labe vel luctu vl' luēdo dicta. q tanto est acuta q nō habeat spaciū tpis in quo vel vita speret vl' mors vel repētinus morb⁹ simul cū morte veniēs. ⁊ est q̄si idē qd pestilētia pestis Vide etiā in pestilēs

Pestuosus a peste deriuat pestic⁹ ca cuʒ. ⁊ pestuosus la lum. ambo p peste plen⁹. Unde pestuose aduerbiuʒ. et hec pestuositas tatis.

Petalū. a peto tis dr hoc petalū li. i. forma marmorea. instar tessere quadrata. vñ pauiméta tēploꝝ vl' domorum et palacioꝝ quondā sternebant. Josephus in. viij Strauit aūt pauimentū tēpli petalis aureis. Itē petalum est lamina aurea in fronte vel in pectore pōtificis. q illud nomē di ineffabile. tetragramatō q̄ttuor lr̄is hebraice habebat scriptuʒ. Item a peto tis. dr hic petal⁹ li. equus q habet pedes albos

Petaso a peto is. dr hic petaso sonis. i. pna porci. scʒ baconus siue bassa. Et hinc hic petasuncul⁹ li. di. Itē a peto dr hoc petasum si. et hic petasus si. quoddā calciamētum mercurij ad volandū. Vñ et dr petasus q̄si supiora petēs. vel dr petasus a peto greco qd est volare. Vñ martialis coqu⁹. Petaso aut a talaribus cōcitatus cepit pire mercurius.

Petasuncul⁹ li. di. pu⁹ petaso. et formaī a petaso o. mutato in uncul⁹. vel in um. et addita cul⁹ fit petasuncul⁹

Petasus in petaso vide.

Petaur⁹. peta cponit cū aura. et dr hic petaurus. et dr petaur⁹ q̄si petēs taur⁹. vel dr petaur⁹ ri. qdam ludus. qñ homies a tepetib⁹ mittunt in auras. In africa enim sunt qdaʒ tauri ita edocti q cū cornib⁹ emittūt homies in aurā. et illesum inter cornua recipiūt. Et dicuntur petauri. q̄si petētes tauri. vel petaur⁹ cponit a peto greco quod est volare. et aura. q: cum homo in tali ludo emittitur videtur p auram volare. Juuenalis. An magis oblectant animū iactata petauro

Peticius cia ciū. in peticus est.

Peticus a peto tis dr petic⁹ ca cū. ⁊ petici⁹ cia ciū. q petit. vel q amat aliqd petere.

Petilius lia liū q sp petit. ⁊ dr a peto tis.

Petitio. a peto tis. vl' ab hoc gtō petiti addita o. fit hec petitō onis. i. q̄stio vel postulatō. Et scias q septē sūt petitōnes dñice orōnis. q̄ ctinent in pater noster. quas hic ad vtilitatē legentiū exponā Scias ergo q i hac oratōne tria dicunt. Nā pmo ponit orōis pfatio. siue beniuolentie captatō cuʒ dr. Pater noster q es in celis. Secundo ponunt septē petitōes ibi Sanctificet nomē tuum ⁊c. Tercō subiungit cfirmatō vl' cclusio cū subditur Amen. Hec enī tria oratores facere csueuerūt Primo scʒ ponere pfatōem. in qua captāt beniuolentiā iudicis cōmendādo eū a potētia. sapia. ⁊ bonitate. Deinde petunt. Tercō ccludūt dictū suū. ostendentes q petitōnes sue vtiles ⁊ iuste exaudiri debēt. Sic et xpc hic nos docet orare deū trinū ⁊ vnū. Primo ergo ponit pfatio in qua dei beniuolētia captat. ⁊ hoc ex trib⁹. Primo ex scia in hoc qd dicit pater. vt ostendat sciens dare bona petētibus se. Notat enī antiqtas in patre eterno. ⁊ p cōsequēs sapia. q: iob. xij. dr. In antiqs est sapiētia. Secundo ex amore ⁊ volūtate. Vñ dicit noster. Qui enī dedit nobis filiū suū redemptorē. vt esset frater noster. quō nō cum illo omia nobis donauit. Roꝝ. viij. Itē ex potētia. Vñ dicit. q es in celis. i. in domo tua spēaliter. q: ibi magis in ope relucet dei potētia. scia. ⁊ bonitas Quidā enī aliqñ sciūt ⁊ volūt benefacere amicis suis sʒ p tunc nequnt. q: extra terrā ⁊ bona sua sunt. Sʒ non est. q. diceret ita de te pater. q: in domo tua es in celis In celis scʒ vbi est omniū bonoꝝ abundātia. Festinem⁹ ergo nūc illuc ire vbi est pater noster. patria nostra patrimoniū hereditatis nostre. vbi enī est corpus illuc cgregabunt ⁊ aqle. Cum igit dñe deus noster possis. scias ⁊ velis nos exaudire. ⁊ scire. posse. ⁊ velle cpleant omnē actū. cfidim⁹ de tua misericordia q nostras honestas petitōes exaudias. Petim⁹ ergo ⁊ dicim⁹. sanctificet nomē tuum.

Petitōnes aūt sunt septē q sic ordinant. Due sūt ptes iusticie. scʒ facere bonū. ⁊ declinare a malo. Et pmo petitur. vt deus det nobis grām faciēdi bonū ⁊ hoc in q̄ttuor pmis petitōnibus. Secūdo q det nobis grām vitandi malū in tribus vltimis petitōnib⁹ ibi. Et dimitte nobis ⁊c. Bonoꝝ aūt q̄dam sunt spūalia q ptinēt ad aīam ⁊ hec pmo petunt. Quoddaʒ aūt est tpale. qd ptinet ad sustentatōeʒ corpis. ⁊ hoc petit scdo ibi. panē nostrū ⁊c Et patet ordo ex vbo dñi dicētis. Primū q̄rite regnuʒ dei ⁊ iusticiā eius. ⁊ hec omia adijcient vobis. Bona aūt que ptinēt ad animā sunt tria. Hoꝝ aūt quoddā ptinet ad futurā vitā vt glām. ⁊ istud pmo petit cū dr. Sanctificetur nomē tuū. Duo aūt alia ptinēt ad animā in presenti. scʒ pseuerātia in bono ⁊ grā. ⁊ ista petunt secundo cum dr. adueniat ⁊c. Petit ergo pmū bonum glie. qd ad animā ptinet in futuro cū dr. Sanctificet nomē tuū. id est. in nobis glorificet. vt te videam⁹ facie ad faciē. qd in futuro implebit Vel sanctificet nomē tuū in nobis. i. firmet q nō possim⁹ illud amittere. scʒ q simus filij tui. p glām in futuro. qd solū p peccatuʒ amittit. sʒ in futuro beati nō peccabūt nec peccare poterunt. ⁊ hec est petitō cōtra supbos. q: tales dei veritatē ⁊ claritatē videre nō possunt. q: tumor mētis est obstaculū veritatis Deinde petit bonū pseuerātie. cū dr. Adueniat regnū tuū. finaliter scʒ illud regnū militātis ecclie veniat ad regnū triumphātis. q̄si dicat. da nobis grām vt possim⁹ perseuerare in bono. ita vt pueniam⁹ ad regnū tuū eternum Qui aūt sic petit salutē hominū postulat. qd est ctra inuidos. q de malo primi gaudēt. ⁊ de bono dolēt. Nam sm poetā. Inuid⁹ alteri⁹ marcescit reb⁹ opimis. Sʒ sancti effectus i omi bono est sm ambro. Tercō petitur bonū grē. posset enī dici. In quo petis pseuerantiaʒ. respondet in caritate ⁊ grā. Vñ dr. Fiat volūtas tua sicut in celo ⁊ in terra. i. da nobis grām. vt nos q habitamus in terra. ita faciamus voluntatē tuā sicut ciues celestes Vel sicut volūtas tua fit in celo. i. a viris sanctis. ita fiat in terra. i. a peccatorib⁹. Et scias q volūtas dei dupliciter sumit. Vel pprie ⁊ sic dr volūtas beneplaciti Vel sumit methaphorice. ⁊ sic dr volūtas signi. Et hec est qntuplex scʒ pceptō. phibitō. csiliū. pmissio. opatō Vñ vsus Precipit ac phibet pmittit csulit implet. Hoꝝ aūt signoꝝ diuersitatis rō hec est. q: vel signuʒ volūtatis est respectu p̄sentiū. ⁊ sic respectu bonoꝝ est opatō. respectu maloꝝ pmissio. Vel est futuroꝝ ⁊ sic respectu mali est phibitō. respectu boni ad qd omēs tenent p̄ceptū Sʒ respectu pfectōnis boni qd nō omēs attingūt est csiliū. Dicit aūt deus aliqd velle methaphorice. eo q ad modū volētis se habet inq̄ntū pcipit vel cōsulit vel phibet vel aliquid hmōi facit. Volūtas beneplaciti csequēs sp implet. sed volūtas signi nō. Nec petitō est ctra iracundos ⁊ indignos. qui nolūt maiorib⁹ obedire. sʒ sine iugo dñatōnis esse volunt. Sic iam habem⁹ tres petitōnes q ptinēt ad bonū anime. qbus tria vicia opponunt. scʒ supbia p quā homo pdit deū. Inuidia p quā homo pdit pximū. Ira p quā homo pdit seipm. q: impedit ira animū ne possit cernere veꝝ Quarto docet nos xpc petere bonū tpale qd ptinet ad sustentatōʒ corpis cū dr. Panē nostꝝ ⁊c Et dicit panē. qd est ctra delicatos qui nō sunt contēti cibo cmuni. panis enī cibus cmūis hominū est Nostꝝ id est. p nobis factū. nō alienū. qd est ctra auaros vl' cōtra illos q de rapina vel de vsura comedunt ⁊ viuunt. Quotidianū dicit ctra gulosos. q: videlicet tales non panē quotidianū sʒ multoꝝ dieꝝ comedūt. Da nobis. dicit ctra hereticos qui ista tpalia a deo nō credūt dari. sʒ a dyabolo. Hodie. addit vt doceamur de crastino nō esse soliciti. Mathe⁹ aūt in euāgelio suo ponit supersubstantialē. Et possunt esse due ptes. vt est sensus. Da nobis hodie. i. in pñti tpe. panē nostꝝ. i. xpm qui ē panis fideliū. Da. dico sup panē. i. pter panē. substantialē. id ē. necessariū ad sustentatōʒ. q̄si dicat. da nobis vtrūqʒ panem aīe ⁊ corpis. Lucas aūt posuit quotidianū. q tantum de viatico exponit. Et intelligit p panē qdquid est corpi necessariū. Idē videt peti. xxx. puer. Diuitias inquit ⁊ paupertatē ne dederis mihi. sʒ tantū victui meo tribue necessaria. Hec petitō est ctra recidiuātes. q pdunt dominū suū comedētes ei⁹ panē. ⁊ ipo derelicto adherent inimico dñi sui Et si intelligat de pane sacramētali cuius vsus quotidian⁹ pficit homi. in pane intelligunt

omnia alia sacramēta Si aūt intelligat᷑ de pane corpali
p panē intelligit᷑ omis sufficiētia victus.sicut dicit btūs
augustin⁹ ad pbam. Quia ꝛ eukaristia est pcipuum sa
cramētum.ꝛ panis cibus pcipuus   Et dimitte. Hic se
cundo doc; nos xpc petere ea q ptinēt ad alterā ptē iu/
sticie.scȝ declinare a malo.Est aūt triplex malū.pteritū
psens.ꝛ futuꝝ.Et iō ter in missa dr agn⁹ dei q tollit pec/
cata mūdi miserere nobis.Tollit vt dicit augustin⁹ di/
mittēdo facta.adiuuādo ne fiāt.ducēdo ad vitā vbi fie/
ri nō possūt.Et amotō isti⁹ triplicis mali petit᷑ hic Ma
lum pteritū est malū culpe.Malū futuꝝ.est malū tem/
ptatōnis q inclinat ad culpā.ꝛ est via in ipam. Maluȝ
psens est malū pene.Per hoc q petimus a nobis amo
ueri malū pterite culpe.ostēdimus q sum⁹ peccatores.
ꝛ immūdi.Per malū aūt future temptatōis. indicam⁹
q sumus infirmi.nō valētes p nos resistere.Per malū
vo psntis pene.innuim⁹ q sumus miseri. Sȝ de⁹ est cle/
mens ꝛ misericors ad dimittēdum.potēs ad auxiliādū
ꝛ ad beatificandū copiosus Petit ergo pmo vt a nobis
amoueat᷑ malū culpe pterite cū dr Dimitte nobis debi
ta nostra.i.peccata nostra.ppter q sum⁹ debitores pene
Nam q aliquē offendit.eius debitor efficit᷑.Et sm beatū
criso.Qualis pcessit offensio.talis debet seq recōciliatō
Qui aūt hic debitū istud nō soluerit.in futuro illud sol
uere nō poterit.q2 vt dicit pphēta. Mutuabit᷑ peccator
ꝛ non soluet.Et dicit signāter debita nostra. q2 culpa ñ
est a deo actore sȝ a volūtate nostra praua. Et pōt intel/
ligi de trib⁹ debitis siue offensis vel peccatis q petimus
nobis dimitti. Nam peccam⁹ in deū in pximū in nosip
sos.iuxta illud pphēticū. Peccauim⁹ cū patribus no/
stris in deū.scȝ.Iniuste egim⁹ in pximū.Iniqtatem feci/
mus qntū ad nosipos.Sequit᷑ Sicut ꝛ nos dimittim⁹
id est.dimittem⁹ vel dimittere debem⁹. Debitorib⁹ no
stris q nos offenderūt ꝛ nobis satisfacere debēt Hec pe
titō est ɔtra indulgere nolētes.sȝ de talib⁹.q2 eccī.xxvij
dr.Homo homi seruat irā.ꝛ a deo qrit medelā. Secun
do petit᷑ amotō future tēptatōnis cū dr. Et ne nos idu/
cas in temptatōȝ.i.ne nos a tēptatōe vinci pmittas. Et
sm criso. Nō oram⁹ ne tenemur.sȝ vt in temptatōeȝ nō
inducamur.Temptatō eni rōe vtilitatis ꝛ victorie q p/
uenit inde bona est. Vñ iacob⁹. Omē gaudiū existima
te fratres cū in tēptatōes varias incideritis Hec petitō
est ɔtra illos q se temptatōni exponūt.vbi q cum mulie
ribus in locis puatis volūt loq ꝛ ludere.etiā si sibi at/
tineant.q2 dicit poeta. Cognate poterit nomie culpa tegi
Tercio petit᷑ remotō mali psentis pene cū dr. Sed libe/
ra nos a malo.scȝ psntis pene.q nobis humilitatis cā est
Job.vj Sagitte dñi in me sunt.quarū indignatō ebibit
spūm meū.scȝ spirituositatē. Hec petitō est cōtra qrētes
in hoc mūdo felicitatē.q2 nō potest pura leticia hic esse.
q2 boeti⁹. Quā multis amaritudinib⁹ humane felicita
tis dulcedo respersa est. Sȝ pōt qri. An ille qui non ha
bet peccatū aliqd peccet dicēdo pater noster.q2 ɔfitetur
debita se habere q nō habet. Ad hoc dico q hoc nō pōt
alicui esse certū q omino a petō saltē veniali.vel qntum
ad aliquē reatū immunis sit. Si tñ p reuelatōȝ sciat nō
peccat dicēs in psona eccie. Itē qrit᷑ de illo qui debita ñ
dimittit.an peccet dicēdo pater noster. Dico q vel in p
sona eccie dicit se dimittere pctā.vñ nō peccat tūc hoc di
cendo.sȝ remissionē nō ɔsequit᷑ nisi dimittat. Uel sī in p
sona sua hoc dicat.non dicit qntū ad illud qd agit.sȝ qn
tum ad id ad qd optat puenire. Preterea scias q in p
dictis septē petitōnibus possunt intelligi septē virtutes
Uerbi grā. Sanctificet᷑ nomē tuū p fidē.q mentē purifi
cat.vt hic p fidē deū ɔgnoscam⁹.ꝛ in futuro p spem Ad
ueniat regnū tuū.ꝛ p spem q speram⁹ regnare. Qui eni
spe caret nō credit aliā vitā esse. Fiat volūtas tua sicut i
celo ꝛ in terra.p caritatē.qua dei volūtas implet᷑. Pa/
nē nostꝝ qtidianū da nobis hodie.p fortitudinē.q2 pa
nis cor hominis ɔfirmat. Et dimitte nobis debita nostra
sicut ꝛ nos dimittim⁹ debitorib⁹ nostris.p iusticiā.q2 iu
stum est si dimittim⁹ nobis debētib⁹ q ꝛ nobis deus di
mittat. Et ne nos inducas in tēptatōȝ.p tēperantiam.q
temptatō refrenat᷑. Sȝ libera nos a malo.p prudētiam
qua declinat᷑ nociuū. Ultimo ponit᷑ ɔclusio. Amen.q2
vere ꝛ iuste sunt petitōes ibi posite vel pposite.exaudi/
re nos digneris

Petitiuncula le dimi.pua petitō.

Petitor.a peto tis titui titū petitu.dr hic petitor toris.i.
postulator vel qstor.ꝛ pdu.ti petitor

Petitus.a peto tis titui titū.dr hic petit⁹ tus tui. Et pe/
titus ta tū.i.postulat⁹.ꝛ pdu.ti.sȝ petito modi imparatiui
temporis futuri corripit ti. Vñ vlus. Qd decet qd peti
to si vis gaudere petito.

Peto tis.titui.titū petere.i.qrere postulare. Et ɔponit᷑
cum ad.ꝛ dr appeto tis. Itē cū cō.ꝛ dr cōpeto tis.i.simul
petere.vl ɔuenire.ɔgruere. Itē cū in.ꝛ dr impeto tis.i.i/
uadere.ɔuenire.cōtra aggredi. Itē cū ob.ꝛ dr oppeto tis
id est.ɔtra petere.vl oppeto tis ɔponit᷑ cū os oris ꝛ peto
Et tūc oppetere.i.ore terrā petere.mordere.et ponitur p
mori. Itē ɔponit᷑ cū p.ꝛ dr ppeto tis.i.palijs petere. Itē
cum re.ꝛ dr repeto tis.i.recolere.vl retro vel iteꝝ petere
vl iterare. Vñ repetēdus da dū. Itē cū sub.ꝛ dr suppeto
tis.i.subministrare.vl supabundare. Peto ꝛ eius cō/
posita sunt actiua.pter suppeto.p supabundare.ꝛ cōpeto
p ɔuenire.q sunt neutra.ꝛ sm hoc faciūt ex se impsonal/
lia.sȝ cōpetit ꝛ suppetit Itē omia corripiūt hāc sillabam
pe.ꝛ omia habēt pterita ꝛ supina ad modū qrte ɔiuga/
gatōnis. Prosper. Angusto vtus limite cessa petit.sed
petus ti.producit pe.

Petoritū ti.quoddā gen⁹ curr⁹.a peto tis

Petra.a petros qd ē duꝝ.dr hec petra tre.q2 dura ē.vl
de in lapis. Vñ petrin⁹ na nū.ꝛ petrosus sa sum.q aūt
dr petra quasi pedib⁹ trita.ethimologia ē nō cōpositio.
Et vt dicit greg.in.xxxj.moral. In sacro eloquio cum in
singulari numero petra nominat᷑.quis ali⁹ qȝ xpc acci/
pitur.paulo testāte q ait. Petra aūt erat xpc. Cū enī pe/
tre pluraliter appellant᷑ mēbra ei⁹.scȝ sancti viri q illius
robore solidati sunt exprimit᷑ quos nimiꝝ petr⁹ aplus la
pides vocat dicēs Uos tanqȝ lapides viui coedificami
dom⁹ spūales.ꝛ in iob dr aqla dr. In petris manet.

Petrella le.di.pua petra

Petro a petra dr hic petro onis. Sūt aūt petrones p/
ticule q abscindunt᷑ de petris.sicut qsquilias dicim⁹ in/
utilē materiā q abradit᷑ de lignis qñ dolat᷑.

Petros grece.latine dr duꝝ

Petroselinū.petros ɔponit᷑ cū selinū.qd ē apiū.ꝛ dici
tur hoc petroselinū ni.q2 sit simile apio.ꝛ nascit᷑ i petris
ꝛ in mōtibus pruptis.qd nos petrapiū dicere possum⁹
Selinū grece.apiū dr latine ꝛ est gen⁹ apij Aliud est ge
nus yposelinū. Terciū est olcoselinū.ꝛ pdu.li.

Petrus.a petra dictus ē petr⁹ aplūs.q2 durus ꝛ firm⁹
fuit in fide. Uel petr⁹ dict⁹ est a petra.i.a xpo sup quem
fundata est eccia.sm hug. Et scias q petr⁹ interptatur
agnoscēs vel discalciās. Agnoscēs q2 videlicet deitateȝ
xpi agnouit cū dixit. Tu est xpc filius dei viui. Discalci
ans vo interptat᷑.q2 pedes affectuū suoꝝ ab omi opere
mortuo ꝛ terreno discalciauit cū dixit. Ecce nos reliqui
mus omia ꝛ secuti sum⁹ te. Et hñ dicit omia.q2 de⁹ ma/
gis ɔsiderat animā qȝ cēsum.sm beatū greg. Facili⁹ eni
sm hieronimū relinqtur saccul⁹ qȝ volūtas. Istud autē
nomē petr⁹ xpc pmo sibi imponēdo pmisit cū dixit ei jo
hānis pmo. Tu vocaberis cephas qd interptat᷑ petrus
Et interptat᷑ etiā cephas caput vl petra.vl increpās ore
Caput fuit petrus rōe pncipatus in platōne.sȝ petra ra
tōne firmitatis in passione.increpās vō ore rōne ɔstan
tie in pdicatōe. Secūdo pmissuȝ imposuit.sicut dicitur
marci.nj. Et imposuit simoni nomē petr⁹. Tercō impo/
situm confirmauit.qñ dixit mathei.xvj. Et ego dico tibi
tu es petrus ꝛ sup hāc petrā edificabo ecciam meā. Qd
sic est intelligendū. Tu es petr⁹ dictus a me petra quem
ɔfessus es.vel a qua dictus es.ꝛ sup hanc petrā.i.supra
me edificabo ecciam meā. Hoc aūt dico q2 videlicet pe/
trus nō est fundamētū eccie.imo xpc Vñ aplus in pma
ad corinth.ca.nj. Fundamentū aliud nemo ponere pōt
pter id qd positū est.qd xpc iesus est   Et scias q trina
negatō petri fuit incepta añ pmū gallicantū.ꝛ ɔsumma
ta añ secundū Vñ tres euāgeliste attēdentes q trina ne
gatō fuit incepta ante pmū gallicantū dixerūt simplicit᷑
q anteqȝ gallus cātet.ter me negabis.i.terciā inchoabis
negatōem. Marcus aūt attendēs q añ secunduȝ galli/
cantū fuerit ɔsūmata.dixit in.xiij.c. Priusqȝ gall⁹ bis
vocē dederit.ter me es negatur⁹.i.trinā negatōem ɔsū/
mabis. Ante igit᷑ pmū gallicantū tantū semel negauit ꝛ
post pmū ante secundū bis Et vt dicit beat⁹ hieronim⁹
Gallus cātat.petrus ter negat. Gallus nūcius lucis spi
ritussanctus est.cui⁹ vocē in pphētis ꝛ aplis nos de tri
na negatōne qua dñm negauim⁹ nosse.voce ancillaruȝ
exterriti.excitamur ad amarissimos fletus post lapsuȝ.
q male cogitauimus de deo.male locuti sum⁹ ad pxi/
mos.ꝛ male fecimus ad nosmetipos.   Quare aūt pe/
trus platus fuit vel sit eccie.ꝛ nō iohānes. Ratō ē vt di
cit hieronim⁹ ɔtra iouinianū in pmo li. Inter duodeci
vnus eligit᷑.vt capite ɔstituto scismatis tolleret᷑ occasio
sȝ cur nō iohānes q electus est vgo.etati delatū est.q2 pe
tr⁹ senior ē.ne adhuc adolescēs ꝛ pene puer pgresse eta
tis hominibus pferret᷑.ꝛ magister bonus q occasionem
iurgij debebat auferre discipulis.ꝛ dixerat eis.pacē me
am do vobis.pacē relinquo vobis. Et q voluerit inter
vos maior esse minim⁹ omniū fiat.ne i adolescentē quē
dilexerat causam phere videret᷑ inuidie. Ut aūt sciam⁹
tūc pueꝝ fuisse iohannē manifestissime docēt ecclesiasti
ce historie.q vsqȝ ad traiani impium vixerit.id est.post
passionē dñi anno sexagesimooctauo dormierit. quod
nos in libro de illustribus viris pstrinximus.de hoc di
xi in apostolus

Petulantia tie.i petulor aris vide.

Petulcus.a petulor laris dr petulcus ca cū.i. importu/
nus in petēdo.vñ meretrices petulcas vocam⁹.ꝛ petul
cus dr luxuriosus.q sepe petit coitū.qd pprie de aialib⁹
irratōnabilib⁹ dr. Et dr petulc⁹ qsi petēs vlcus.

Petulor.a petulcus deriuat᷑ petulor aris.i.importune
petere.ꝛ pprie coitū.scȝ luxuriari.lasciuie animuȝ dare.
Inde petulans tis.ge.om.i.luxuriosus.lasciu⁹.importu
ne petēs.plus petēs. Vñ ꝛ pcax dr.q2 petulātia ꝛ pcaci
tas vicina sibi quadā mentis iungunt᷑ insania.vt pl⁹ ve
lit petulās temeritate.lasciu⁹ ludo. Et ɔpat᷑. petulās ti/
or.simus Vñ petulant᷑ tius sime aduer.ꝛ hec petulātia
tie.a dtō petulāti.addita a.ꝛ cor.tu.petulor

Petul⁹ li.equ⁹ q habȝ albos pedes.ꝛ dr a peto tis.

Petus.a peto tis deriuat᷑ hic petus ti.i.guelcus.strabo
aliquātulū.scȝ cui⁹ oculi quadā velocitate cito voluūt
huc ꝛ illuc.ꝛ hec peta te.i.guelca.ꝛ aliqntulū straba.ꝛ p/
ducit pe.sȝ peto tis ꝛ peti infinitiu⁹ corripiūt pe. Vñ v/
sus. Uult sibi strabo peti.se dicit noie peti.

Pexito tas pnl.cor.i pexo est.

Pexo xas.i.frequēter pectere.i.pectinare. A quo pexi/
to tas.aliud frequētatiūm.ꝛ format᷑ pexo a pecto tis.xuȝ.
pexu.u.mutato in o.fit pexo.

Pexus.a pecto tis dr pex⁹ xa xū.ꝛ inde pexim aduerb.
id est.ornate.ꝛ ɔponit᷑.impex⁹ xa xū.i.nō pexus.ꝛ est pe
xus pectinatus pectine ornat⁹

P ante H

Pheleti ꝛ cereti.noīa sunt indeclinabilia ꝛ sonat phe/
leti admirabiles. Cereti exterminatores.ꝛ scribitur p l.
pheleti.sȝ cereti p r.de hoc etiā dixi in cereti.ꝛ accētuatur

Pheton.a phos qd est ignis.dr hic phe/   in fine
ton phetōtis.filius solis.qsi totus ardēs. Ipe eni pmo
vocabat᷑ eridan⁹.q cū male regereȝ currū patris. fulmīe
a ioue extinct⁹ ē ꝛ ɔbustus.a qua ɔbustione dictus est
postea pheton. Et q2 tūc cecidit in padū.inde postea pa
d⁹ dict⁹ est eridan.ab⁹ illo in eo submerso Vñ phetōte⁹
tea teū. Et hic phetōtides de.filius vl nepos illius. Vñ
hec phetōtis dis.filia vl neptis pprie. Et impropē soror
illius.sm huguitōem

Philantropos.herba est q dr lappa q2 vestibus homi/
num inhereat ob sui asperitatē.ꝛ ɔponit᷑ a philos.qd ē
amor.ꝛ antropos qd est hō.q2 quadā affectōe videt᷑ ve
stibus hominū adherere.

Philistena i philistim vide

Philistim vrbē cōdiderūt allofili q ascalon nūc dr Vñ
philisteus tea teū. Philistei ipi sūt ꝛ allofili.id est. alie/
nigene.quia semp fuerunt inimici israel.ꝛ ab eorū gene
re ꝛ societate sepati. Sȝ philistijm p duo i.dr p gēte.

Philohistoricus ca cum.id ē.amator historiaꝝ penul.
corr.ꝛ ɔponit᷑ a philos quod ē amor.ꝛ historia.vñ dicit
hieronimus in epla ad paulinū capitulo.vij. Et totius
mundi philohistoricus

Philostratos.ppriū nomē cuiusdā viri.pnl.pdu.

Phur.i.fors.vt habet᷑ hester.vnj.vñ phurim.i.fortiuȝ.
Et vt dixi in phase multe dictōes possunt scribi p ph.qs

supra posui in sexta lrā.s3 in f.sicut phūs phenix.philos
7 multa alia.Tñ nota q sicut dixi in pncipio sexte lrē.f.
f.F.in latinis dictōibus ponim⁹.vt fama filius. In gre/
cis vo dictōibus ph.vt orpheus pheton.Itē sicut dixi i
pncipio hui⁹ lrē p.Apud hebreos p.lrā nō habet.nec vl
lum nomē est apud eos qd hoc elemētū sonet

P ante I

Piacularis.a piaculū dr hic 7 hec piacularis 7 hoc re
qd piat.vl' qd dignū est expiatōne.Et piacularis dr ho
stia q differtur p peccato.
Piaculū.a pio as.dr hoc piaculū li.culpa peccatū .sce/
lus.q2 piandū sit.vt eua intulit piaculū.i.mortē.culpa3.
peccatū.Et piaculū dr qd piat s3 sordis ablutō peccati.
7 culpe.piatō remediū culpe.vt maria ptulit piaculum
id est.vitā 7 remediū culpe. Vñ 7 quedā sacrificia dicū tur piacula
Pica.a poeta vel poetria dr hec pica
ce.q̄si poetrica.q2 pice vba in discrimie vocis exp̄mant.
vt hō Et si linguas in smone explicare nequeūt sonum
tamē hūmane vocis imitant.7 pdu.p̄mā.s3 obliq d pix.
corripiūt pi.vñ vsus.Sūt nigra vasa picis.nostra redo
lētia picis.Nigrior vna pice.ps altera cādida pice
Piccus cea ceū.in pix exponit
Picta cte.tinctura siue pictura.a pingo gis dr.
Pictaciū a pingo gis dr hoc pictaciū cij.epl'a breuis et
modica.Itē pictaciū dr scedula de mēbrana excisa.Vñ
hec pictaciūcula le.i.mēbranula Itē pictaciū d illa corij
pticula q solet repeciare insuta est.7 dr a pingo.q2 sicut
ptes picture distincte in pauimēto sūt.sic apparēt picta/
cia in calciamēto.vñ pictaciat⁹ ta tū.i.repeciat⁹.
Pictaciūcula le.in pictaciū est.
Pictauis indeclinabile fe.ge.qd antiq dicebāt hoc pi/
ctauū.q̄dam ciuitas.vñ hic 7 hec pictauiensis 7 hoc se.
vñ hec pictauia regio adiacēs.Et li inuenit pictauēsis.
nomē gētile fit p sincopā.Et scias q penultima d picta/
uis inuenit pducta.vñ q̄dam ait.Erige pictauis libera
facta caput.Itē inuenit correpta.vñ alter dicit.pictauis
inermis subigit sua rura nec vltra.Mihi videt q in ta
libus emulādus sit vsus autoꝝ.
Pictim aduer.i.pingēdo coloratim.a pingo gis dr
Picto.a pingo gis dr picto ctonis.7 inde dicunt picto
nes q vident vincere i pictura.
Pictura.a pingo gis.dr hic pictor ctoris.7 pictori⁹ ria.
rium.7 hec pictura re.imago exp̄mens spēm alicui⁹ rei.
7 dr pictura q̄si fictura sicut pingere q̄si fingere.7 ē ima/
go ficta nō veritas.7 hinc picturat⁹ ta tū.id est. pictura
variatus.7 picturo ras.id est.picturam facere.vl' pictu ra variare
Picus quedā auis.a pico saturni
filio dictus q eo in auspicijs vtebat.
Pierides pierus fuit pat nouem picaꝝ q̄s nouē muse
deuicerūt.vñ hec peieris dis.filia vel neptis pieri.et q2
eas s3 pierides muse deuicerūt.iō ab illis muse pierides
dicte sunt 7 corr.ri.7 pierius ria riū.i.musatic⁹.vñ vido/
cinensis. Pierijs tedet inseruisse stilū.
Pietas in pius est
Pieticus a pius dr pieticus ca cum .i. pius. compassi/
uus.sm huguitōem
Piga a pige qd est depssum dr hec piga ge.i.summitas
natū vel natis q2 depssa est.Inde depigis cm.ge.Item
piga dr bursa.7 pprie testiculoꝝ.vñ orati⁹.Ne mimi pe
reant aut piga aut deniq3 fama.
Pigargus gi.mas.ge.q̄dā auis Et dr a pige qd est deps
sum.q2 forte auis pua est.7 nūerat inter aialia comesti/
bilia.deutro.xiiij.pigargon vl' pigargū.
Pige grece dr depssum.vl' depssio latie. vñ pige apud
grecos dr fons q2 in depssis locis solet esse.
Pigella a pige qd est depssio dr hec pigella le.quoddā
genus vasis s3 artopta q2 depssa est
Pigeo es pigui pigere dicebat antiqtus.s3 iā aboluit.
vñ piget impsonale.i.pudere.penitere.grauare.offende
re.qd vulgo dr pesare.Et cstruit cū actō 7 gtō. vt piget
me tui.7 corripit p̄mā.Ouidius de reme.Si piget in p/
mo limite fige pedem.
Piger a piget dr piger gra grū.i.tardus.lent⁹.q2 semp
eum pigeat.7 dr piger q̄si pedibus eger. Est enī tardus
ad incedendū S3 hoc nomē transfert ad aialia 7 ad ani
mam.7 cpat pigrior rimus.vñ pigre rius rime. aduer.
Et hec pigricia cie.7 hec pigritudo nis.qd est vigilans.
S3 torpor dormiētis.7 pigreo gres.i.esse vl' fieri pigrū.
vnde pigresco scis.inchoatiū Piger cponit.perpi/
ger gra grū.i.valde piger.7 impiger.i.nō piger.7 cor.pi.
vñ ouidius epi. Quid laceras danaas impiger hector
opes.Et vt dr in grecismo.Estq3 piger pedib⁹ s3 iners p
uatur ab arte.7 pōt dici piger q penit⁹ eger.videt enī q
nō possit manū ad os leuare.7 est ethimo.
Pigmei.Hec pigmea mee.quedā regio ē.vñ pigmeus
mea meū.pnl' pdu.Et sunt pigmei vt dicit aug.semicu/
bitales.q tercō anno pfecte etatis sunt.septimo senescūt
7 dicunt pugnare cū gruib⁹ 7 armati deferri ab ipsis.si/
cut narrat hug.Isidorus vero dicit.xi.li.ethimo.In in/
dia est gēs statura cubitali.q̄s greci a cubito pigmeos
vocāt.Hi mōtana indie tenēt.qb⁹ ē vicin⁹ occean⁹
Pigmētarius ria riū.in pigmētū est.
Pigmentū.a pila dr hoc pigmētū ti.q̄si pili gmētū.i.in
pila tunsum.q2 i pila pilo agunt.i.tūdunt.7 est pigmen/
tum cfectō ex vino 7 melle.7 diuersis spēbus suauis et
odorifera.Itē regū tercō.c.xx.pigmēta.i.odoromēta sm
glo.A pigmētum dr pigmētarius ria riū ad pigmentū
ptinens.7 hic pigmētarius rij.q facit vl' vēdit pigmēta.
7 pigmētat⁹ ta tū.i.pigmēto mixt⁹ vl' cditus
Pignera i pignus vide.
Pigneraticius i pign⁹ est.
Pigneratus ta tum.res que p pignore ponit vel acci/
pitur.7 dr a pignero ras.Amos.ij. Et sup vestimentis
pignoratis accubuerunt.
Pignero ras.i pignus vide.
Pignus oris.p o.ge.neu.i.filius vel amor vel indiciū
vel signū amoris.vel cfederatō vel cōfirmatō amoris.
Vñ pignoro ras.vbum actiū.i.cfederare .confirmare
amorē inter aliqs Itē inuenit hoc pignus eris p e.in ob
liqs.i.vadiū.qd p aliqua re dat vt postea recolligatur.
Vñ q̄dam. Pignora natoꝝ.dicunt pignora rerū Pi/
gnus in o.natū.s3 in e.facit esse vadiatū.Et hic pignero.
ras p e.in media sillaba.i.p pignore ponere.vel i pigne/
re habere.7 cponit. Cōpignero ras.i. simul pignerare.
vel de pignere extrahere vel in pignere recipe.Oppigne

ro ras.i.cōtra vel pp̄ter aliqd pignerare vel subarrare.
vel cfirmare. Repignero ras.i.iteꝝ pignerare.vel depi/
gnerare.Itē a pignero ras dr pignerat⁹ ta tū.Amos.ij.
Sup vestimētis pigneratis accubuerūt.vñ pignerati/
cius cia ciū.7 pigneratic⁹ ca cū.qd p pignere ponit vl' ac
cipit.sm hug. Pap.etiā dicit. Pignera sunt reꝝ.pigno
ra filioꝝ 7 affectuū.s3 cfundunt. Pignero ras.7 pigno
ro ras.cū suis cpositis sunt actiua.
Pigra quedā medicina est.7 interp̄tat amara q2 eius
gustus sit amar⁹.7 pdu.pi.naturalit
Pigreo gres grere.in piger vide.
Pigritor.a piger dr pigritor aris.i.pigrere.7 cponitur
repigritor taris.7 cor.pi 7 naturalit gri.
Piguus.a piger dr pigu⁹ gua guū.i.piger vl' verecun/ dus.
Pila.a pilus dr hec pila pilocellus cū quo
luditur.q2 sit pilis plena.pila etiā dr taberna. pila etia3
dr pes pōtis.vel qd sustinet parietē vel effigies homis
in cōpitis posita.7 pila instrumētū ccauū in quo frumē
tum terit.vel aliud in hac sīgficatōe dr a pindo dis.7 pi/
la dicunt tela romanoꝝ.Et scias q pila p taberna 7 p i/
strumēto 7 p telis p̄mā pducit.s3 in alijs sīgficatōnibus
eā corripit.qd istis vsibus distinguit.Est pila pes pon/
tis.pila ludus.pila taberna. Pila terit pultes. in bellis
pila ferunt. Pila p pilocella cponit cum ludus 7 dr pi
ludius dia diū.7 ludipil⁹ la lū.q cu3 pila ludit.sm hug.
Magister aūt bene dicit q pila p ludo 7 p mēsula rotū
da.7 pila p quadā ciuitate corr.p̄mā.sed hoc pilū.7 hic
pilus instrumentū terēdi.7 hec pila p taberna 7 p vase
piscādi 7 p pede pōtis pdu.p̄mā.vñ illud viciosum est.
Est pila pōtis.pila ludus.pila taberna. Nā vgilius in
vij.eneyd.ita dicit.Saxea pila cadit longisq3 mollibus
ante.Corrige ergo pdictū vsum 7 dicas. Pes pōtis pi/
la.pila ludus.pila taberna.7 hoc credo verius q s3 pi/
la p pede pōtis p̄mā pducat.vt patuit p vgiliū.Itē d pi
la p taberna 7 p ludo dicit q̄dā. Ludū laudo pile.plus
laudo pocula pile.
Pilanus ni.q cum pilo.id est.telo gradit armat⁹. et dr
a pilum pili
Pilasca lce.id est vas vinariū corio piloso optum 7 de
riuatur a pilus.
Pilato a pilū 7 lateo tes cponit hic 7 hec pilata te.ge.
cmūis.i.fur siue latro 7 inde hoc pilatulū tale latrocini
um.q2 cū pilo.i.telo lateat.
Pilatus ta tū.pilū habēs vel pilo armat⁹.7 dr a pilo p
telo.Itē substātiue declinat hic pilatus.Et tūc dr a pilo
las.qd est in pilo tūdere.7 interp̄tat os malleatoris. q2
dum xpm ore suo iustificat 7 cdēnat more malleatoris
vtraq3 pte ferit.7 cor.pi. Vñ in aurora dr. Mutari titu
lum rogat hostis atq3 pilatus. Vel vt fert pilatus fuit
bastardus.vñ legit in quadā historia q fuit q̄dā rex no
mine tirus.q q̄ndā puellā noie pilā filiā cuiusdā molēdi
narij noie atus carnalit cgnouit 7 filiū de ea genuit.pi/
la aūt ex nomie suo 7 nomie patris sui q dicebat atus.
vnum nomen cposuit.7 nato puero nomē imposuit pi latus
Pilax.a pilus dr hic pilax cis.cattus muri/
legus.q2 multis pilis abundet.vel q2 ei⁹ pilus est preci/
osus.vñ in vita beati samsonis legit q celerari⁹ fecit ve/
nenū 7 phauit p pilacē esse mortiferꝝ
Pilentū a pila p instrumēto terendi dr hoc pilentū ti.
quoddā gen⁹ curruū q2 terat terrā
Pililudius dia diū.q cum pila ludit.7 cponit a pila p
pilocello.7 ludo dis.
Pilleo as aui atū.pilleū induere.7 dr a pille⁹. Pilleo
cponit.depilleo as.expilleo as.i.pilleū auferre.
Pilleolus li dimi.puus pilleus.7 hoc pilleolū li. dimi
nutiū sitr.vide i pilleus
Pilleus.a pilis dr hic pilus 7 hoc pilleū.qd de pelle fie
bat.7 est gen⁹ sacerdotaliū vestimentoꝝ i lege que sunt
poderis abaneth pilleū machil ephoth legiū petalum.
bathin siue feminalia.7 est pilleū ex bisso rotūdū.qua
si spera media caput tegēs sacerdotale 7 i occipitio vit/
ta cstrictū.hoc greci 7 nostri tiarā 7 galeꝝ vocāt.sed mō
pilleū generaliter p capello.vel pilleū dr a pilis.q2 pilos
capitis tegat.vl' q2 ex pilis sit. Vñ hic pilleolus li.7 hoc
pilleolū li.di.vñ orati⁹. Vt cū pilleolo soleas cuiuia tri/
bulis.7 pilleat⁹ ta tū.pilleū habēs vl' pilleo idutus
Pilo las.dr a pilus p capillo.7 est pilare pilos auferre
7 cponit cōpilo las.i.simul pilare.depilo las.expilo as.
Pilo las actiū est cū omnib⁹ suis cōpositis. 7 sm hanc
deriuatōem corr.hāc sillabā pi.Itē a pila le.p instrumē
to cōcauo in quo frumentū terit vel aliud deriuat pilo.
las.i.pila tundere.batare.terere.vl' pilare.i.rapere.7 cpo/
nitur pilo.cōpilo las.aliena dicta suis intermiscere. de/
pilo las.oppilo las.repilo las.i.iterū pilare. suppilo las.
Pilo las.7 eius composita sunt actiua 7 producit hāc
sillabam pi.sm hug. Quidā aūt dicunt q pilo deriuat
a pilum pili
Pilosus.a pilus deriuat pilosus sa sum.7 cparatur sior
simus.vñ pilose sius sime aduerbiū.7 hec pilositas tis.
7 hinc pilosi dicunt q grece panite latine incubi appellā
tur siue inuij ab ineūdo passim cū aialibus.vñ 7 incu
bi vl' incubones dicunt ab incubādo.i. stuprādo. Sepe
enī improbi existūt mulierib⁹.7 eaꝝ pagūt cōcubitū.q̄s
demones galli dusios nomiāt.q2 assidue hāc pagunt
immūdiciā.s3 quē vulgus incubonē vocat.hūc roma
ni faunū ficariū dicūt.Hunc alij satirꝝ vocāt.Ela.xxxiij
Onocentaurus 7 pilosus.De hoc etiam vide 7 in suc/
cuba 7 in fauni
Pilum li.in pilus est.
Pilumen.a pila le.dr hoc pilumen minis.quidqd i pi/
la tundit.vl' potius qd pijcit a rebus vel granis in pila
tunsis.7 pducit lu.
Pilus a pellis dr hic pilus li q̄si pellus.q2 a pelle pce/
dit.Item pilus dr instrumentū cum quo tundit 7 terit i
pila.Sed pilus p instrumēto p̄mā pdu.aliter eā corri.
vñ vsus.Qui terit est pilus.pilus est in fronte capillus
Itē dr hoc pilum li.quoddā gen⁹ teli.7 est romanorum.
7 dr a pello lis.q2 pelit.i.emittit 7 torquet.7 pdu.p̄mam
Lucan⁹ in p̄mo Signa pares aqla.7 pila minātia pilis
Itē hoc pilū li.dr p rasorio.7 pdu.p̄mā vñ vsus. Ad ta/
ctum pili.mille ruere pili .
Pin grece.latine dr altum
Pina grece.fames dr.7 ind cponit hec ppina ne.
Pinax.a pin⁹ ni.dr hec pinax cis.pugillaris.ephimeris
tabula manual' ex pino facta.7 pinax dr tabula in q phi
losophi figuras faciūt in supposito puluere

Pincerna ne.mas.ge.dr vini dispensator vel potius p
pinator q porrigit ex officio poculū dño suo.⁊ dr pincer
na q̄si penus cernēs.i.cellariū.q: sp habz oculū ad vinū
suo tempe ppinandum.
Pindo dis.in pinso sis vide.
Pingo gis xi ctū pingere.i.depingere. picturaz facere.
vl'picturā repsentare. Vñ hic pictor ctoris.et hec pictu
ra re.i.imago exprimēs spēm alicui⁹ rei.pingo ɔponitur
Cōpingo gis.i.simul pingere.Depingo gis.valde vl'de
orsum pingo.vel picturā deleo.Repingo gis.i.iterz pin
go.Et est actim pingo cū omnib⁹ suis ɔpositis.⁊ scribit
sine v.in vltima sillaba.⁊ facit pteritū in xi.añcedente n.
⁊ sup.in ctū.abiecta n.Et inde frequē.picto tas.⁊ p ɔpo
sitōem.cōpicto ctas.⁊ ab his alia frequētatia. Pictito
pictitas.⁊ cōpictito tas.
Pinguis ge.ɔmūis.⁊ hoc pingue.i.crassus.Et ɔparat
pinguior simus. Vñ pinguit gui⁹ sime aduer.⁊ hec pin
guedo nis.⁊ pinguo as.pinguē facere. Vñ pingueo es
esse vl'fieri pinguē.Et ɔponit impingueo ues. Repin
gueo es.⁊ hinc pinguesco.⁊ p ɔpositōem.Impinguesco
scis.Repinguesco scis incohatia. Pinguo ɔponit Im
pinguo as. repinguo as. ⁊ est actim cum omnib⁹ suis
ɔpositis.Item pinguis componit. Perpinguis. id est
valde pinguis.Depinguis.⁊ pinguefacio cis.⁊ pingue
fio pinguefis.
Pinna.pin grece altum dr latine vñ hec pinna ne.sum
mitas cuiuslibet rei.sz pprie téploz vel muroz. vnde et
pinna dr qd supeminet in dorso piscis. qd aliter dr no
tria.Et inde hec pinnula le.di.Itē a pinna hoc pinnacu
lum li.cuiuslibet dom⁹ vel templi fastigiū. Unde illud.
Et statuit eū supra pinnaculū templi.math.iiij.ca.Et se
pe p cuiuslibet rei fastigio ponit sm hug.Beda vo dicit
pinna vel pinnaculū est summitas tépli q̄ dr tabulatuz.
Et anselmus dicit.Mos erat i palestina q tecta essent
plana ⁊ a latere quedā appodiatōnes ne q̄s laberet in
cautus. Pinnaculū vero tépli erat eius deambulato
rium qd erat tabulatū.plenū in sūmitate tépli. in q̄ pdi
cabāt sacerdotes sm glosam de q̄ mathei.x. Qd in aure
auditis pdicate sup tecta.
Pinnaculū li.in pinna exponit.
Pinnirapus.pinna ɔponit cū rapio.⁊ dr hic pinnira
pus pi.i.gladiator.q: rapiat pinnas.i.sūmitates galea
rum a deuictis.q̄s colūnis in signū victorie suspēsas fe
rebāt.vl'pinnirap⁹ q̄si pēnirapus sc3 q̄ plumat aues.vl'
q̄ rapit pennā de capite alterius. Qui eni se de velocita
te iactabāt pennā in capite suo ponebāt in signū veloci
tatis.Deniq3 si q̄s interueniret velocior rapiebat pen
nam de capite eius. Unde iuuenalis. pinnirapi cultos
iuuenes.iuuenesq3 laniste.
Pinnosus a pinna dr pinosus sa sū.i.altus.supb⁹.vel
laniosus.⁊ ɔpat.vñ pinnose sius sime aduer.⁊ hec pin
nositas tis.altitudo vel supbia. vl'laniositas.
Pinnula le.di.pua pinna.sm hug. Vñ in leuit.deb3 le
gi pinnula illud p qd piscis in altū leuat.licet qdā legāt
ibi pennule Papias vo dicit pinnula summa ps auris
vl'naris.ab acumie dicta.
Pinniū p duo n.i.acutū.vt dicit pap.
Pinso sis sui sere pistū vl'pinsum.panē facere.pastam
deducere vl'terere.⁊ a pinsum su.pinso sas fre.A q̄ pin
sito tas.aliud fre.Item a pinso sis.pindo dis pindi sum
id est.pilo tondere.terere.sm hug. Prisaūt in.x.li. dicit
q a pinso sis pinsui pistū.debet esse supinuz. Vñ pistor
nomē vbale.sicut a pastū pastor.vstuz vstor. Mauiter
aūt bene.dicit q pinso sis sui pistū est vbū desideratiuū
hui⁹ vbi pindo dis sum His visis videt esse dicendū q
pinso sis sui facit pistū.⁊ si inueniat pinsum pot⁹ est an
tiqtas.Itē vt patuit p maiistz bene.pinso sis est deside
ratiū de pindo dis sum.su. v in o.fit pinso.⁊ sic pinso a
pindo dis.nō pindo descēdit a pinso Pap.etiā dicit pi
so sis sui stum.qd est ɔminuo.Iñ pistare.
Pinsus a pinso sis dr pinsus sa sum.i.pistritus vl'pin
sus.i.tritus.tunsus.a pindor deris. Itē a pinso sis.hec
pinsa se.maius instrumentū piscendi. Unde qdam Ne
q3 pinsis pinsui.neq3 molis molui. Unde hec pinsula.
le.dimi.sicut dicit hug.
Pinus a pin qd est altū dr hec pinus pin⁹ nui.vl'pin⁹
ni.quedā arbor. Vel pin⁹ dr a pinū qd est acutuz q̄si ab
acumine folioz.pinū aliā picin.aliā greci pecuē vocant
quā nos piceā dicim⁹ q: desudat picē.vñ pine⁹ nea neū
et hoc pinetū ti.loc⁹ vbi pini crescūt
Pio pias aui are. atū.a pi⁹ deriuat.Et ē piare mūda
re.purgare.Et ɔponit cū ex.et dr expio as .i.expurgare.
Piper a pir dr hoc piper eris.Et inuenit in mal. gene
re.hic pip peris.et dr a pir q: est calidū.vel q: ab igne de
nigrat.Est eni natura illius alba.sed cū incendunt illa
loca vbi est vt fugiāt serpētes custodiētes siluā pipis vt
possit colligi fit nigz. Sz pipis diuersus est fruct⁹. Nā
qd immatuz est piper longū vocat.incorruptū ab igne
piper albū dr.qd vo cute rugosa et horrida fuerit ex ca
lore ignis trahit colorē.et ex calore trahit nomē pip Si
leue est vestutū est.si graue nouelluz. Uitāda est in his
mercatoz fraus.Solent ei vetustissimo pipi humecto
argenti spumā et plumbū aspgere vt pōderosius fiat.⁊
sunt folia eius ad silitudinē iunipi. Vñ pipatus ta tuz
pipe ɔditus veɔfectus.Et hec pipata te.quedā ɔfectio
ex pipe.et pipere⁹ rea reū.et piperin⁹ na nū.et hic piper
tinus ni.substantiue.quidam lapis subalbidus cum pi
ctis venis nigris.
Piperinus ni.in pip vide.
Piperatus ta tū in pip est
Pipereus rea reū.in pip est.
Pipio as.resonare.clamare accipitz est vel pulloz co
lumbaz. Vñ hic pipio onis.pull⁹ colūbaz.et pipiūcul⁹
li.et hec pipiūcula le.i.accipit.et cor.cu
Pipiūculus i pipio as est
Piplee dicunt muse a pipleo fonte macedonie vel mō
te.aut a peplo veste.sm pap.
Pir grece.latine dr ignis et est neu.ge.
Pira a pir qd est ignis dr hec pira re.i.rogus vel cōge
ries lignoz in igne.sed rogus est dū nōdum est accēsus
pira est ex quo ardet.bustuz postq3 arserit. Vaci.xvi
Accensa enim pira reficiebāt nos omēs ppter imbrem
Uide etiā in rogus.
Piramis a pir qd est ignis dr hoc pirama tis.et hec pi
ramis dis.quedā alta structura .q̄ fiebat antiq⁹ supra
sepulcz mortuoz.et talis edificatō surgit sic vt a latitu

De litera P ante I

dine incipiat.⁊ in angustū finiat sicut ignis. Naz apud
maiores potētes aut sub mōtibus vel in mōtibus sepe
liebant.Inde tractū est vt supra cadauera. aut pirami
des fierēt.aut ingētes colūne collocarent.Itē ⁊ piramis
dr quedā figura q̄ in modū ignis ab amplo in acutū sic
cōsurgit sm hug. Quidā dicūt q piramis ɔponit a pir
⁊ idos qd est forma. Vñ piramis q̄i habēs formā ignis.
⁊ corr.pnl'.tā nti q3 gti.vñ in doctrinali dr. Pirula pi
rata sit.piramis his sociata. Macha.li.j.ca.xiij. Et sta
tuit septē piramides vnā ɔtra vnā.⁊ ē fe.ge.piramis.
Pirata a pir ⁊ ratis p ɔpositōem dr hic pirata te pnl't.
pdu.i.marin⁹latro.vispilio.q: sp ferat ignē in rate. vñ
piratic⁹ ca cū. sm hug. Pap.vo.di. Pirate sūt pdones
marini ab incēdio nauiū vl'insulaz q̄s capiebāt dicti.
Piratica a pirata dr hec piratica ce.latrociniū i mari.
Pirene⁹ a pir deriuat hic pirene⁹ nei.⁊ hinc pirene es.
mons hispanie altissim⁹.sic dict⁹.vel q: igne⁹ est. vel q:
igni.i.supiori elemēto est ppinqu⁹.⁊ pdu.pnl'.
Piretrū tri.a pir dr hoc piretz tri .vel piretron quedā
herba que habet radicē incendiosam.
Pirgus a pir dr hic pirgus gi.lignū vl' tabula in alea.
sup qd ponunt illa rotūda instrumēta .sz p sinodochen
q̄nq3 ponit p ipa alea.vt cū dr iste amisit oīa in pirgo.⁊
dr a pir.q: illud lignū est acutū in sūmitate ad modum
ignis.vl'pirgus dr q̄si pgus.q: p eū taxilli pgunt.
Pirgus grece dr turris.a pir qd est ignis .q: ad modū
ignis ɔscēdit.Et hinc pirg⁹ dr q: spēm turris habeat.
Piritus.a pir dr pirit⁹ ti.qdam lapis aeris q̄litatem si
mulans.sic dict⁹.q: plurimū ignis insit ei.Est ali⁹ pirit⁹
vulgaris quē viuū lapidē dicūt sc3 petrā focarē.q: ferro
vel lapide pcussus scintillas emittit.
Piromācia.a pir ⁊ mācia qd est diuinatō cōponit hec
piromācia cie.i.diuinatō que fit in igne vel in astris.et
in scintillatōnibus ignis. Unde piromācus cia ciuz.et
piromāticus ca cum.⁊ acuit ti.
Piropus.pir ɔponit cū opos qd ē visio.⁊ dr hic piro
pus pi qdā spēs metallica ex trib⁹ denarijs auri ⁊ ex sex
eris.vel qdā lapis flamatic⁹ sic dict⁹.q: visionē ⁊ colorē
habeat ignis. Vñ ouidi⁹. Flamas imitāte piropo
Pirrichius chij.qdam pes metric⁹ cōstās ex duabus
breuibus.vt legit.sic dict⁹ a pirrho filio.achillis.qui ad
funus patris armat⁹ eo metro salutauit.vñ ⁊ pirrichia
apud grecos salutatō dr.
Pirrhus.a pir dr hic pirrh⁹ rhi.filius achillis.q: igne
os ⁊ rufos habuit capillos.Itē pirrh⁹ rex pirrhotaz.et
sic est nomē ononimū.⁊ ponit aspiratō post r .sm ps.in
pmo libro maioris.
Pirula le.in pirus vide.
Pirus.a pir deriuat hic pirus ri.quedā arbor. q: eius
fructus ab amplo incipit ⁊ in angustū finit.sicut ignis.
vñ hoc piz ri.fructus eius.Et hoc piretū ti.loc⁹ vbi piri
crescūt.Et hec pirula le.extremitas nasi aut forma piri.
⁊ corr.pi.sm hug. Pap.aūt dicit. pirula dr extremitas
nasi a formula piri.⁊ corr.ru.
Pis grece latine dr auz.
Pisa.a pis grece.qd latine dr auz.dr hec pisa se qddaz
genus legumis.q: ea pensabat aliqd auri minutum .Et
peccāt illi q̄ dicūt q pisa est pluralis numeri.⁊ neu.ge.s.
hec pisa hoz pisoz. Peccauit ergo q̄ dixit.hec pisa sunt
bona.sunt q3 pinguia.sunt sine lardo.A pis vel pisa di
cta est pisa quedā ciuitas grecie.ab abundātia auri vel
illius legumis.vñ piseus pisea seū.Et plr he pise pisaz
quedā ciuitas tuscie.q: illi q̄ hāc ciuitatē edificauerunt
ab illa pisa ciuitate grecie venerūt vel pise quasi pense.
a pensando ⁊ ɔsilio agit.vel pise dicunt a pis qd ē aurū
quasi auree.⁊ a pise pisanus na nū
Piscarius in piscis vide
Piscatilis in piscor aris est.
Piscēs.a piscis deriuat.i.piscās vl'piscator.Et est gene
ris om.indecli.Iuuenalis.Tūc piscēs accipe dixit.
Pisciculus li dimi.puus piscis
Piscina dr a pisce p ɔtrariū.q: nō habz pisces.Et dicit
piscina pnl'.pdu.aqua collecta nō habēs pisces vide in
Piscis.a pasco scis deriuat hic piscis pbatica
hui⁹ piscis.q: sit pastus hominū. Unde piscosus sa suz
piscibus plen⁹ abundās.qd etiā piscolētus ta tū dr qua
si plenus piscib⁹.Et ɔpat.vñ piscolēte tius sime aduer.
⁊ hec piscolētia tie.plenitudo ⁊ abundātia pisciū.Itez a
piscis hic piscarius rij.i.piscator.sz piscator pprie q̄ capit
piscarius q̄ vendit. Inuenit hec pixis p x. sed aliud sigt.
⁊ est fe.ge.vñ vsus. Hic edit piscis .hec seruat aromata
pixis.vide in tercia pte in capitulo de genere epicheno.
Item in asinus ⁊ in camelus.
Pisciuorus ra rum.id est.pisciū vorator pnl'.correpta.
⁊ componit a piscis ⁊ voro ras.
Piscolentia in piscis vide
Piscolentus ta tū.i piscis est.
Piscator a piscis deriuat piscor caris piscat⁹ suz.pisca
ri vbum deponētale.vñ vado piscari.i.ad pisces capiē
dos.Et inde piscatori⁹ ria riū.⁊ hic ⁊ hec piscabil'.⁊ hoc
le.⁊ hic ⁊ hec piscatilis ⁊ hoc le.pnl'.corr.Et ɔponit expi
scor aris.ex toto a piscib⁹ euacuare vl'acqrere
Piscus sca scū.i.antiqu⁹.⁊ dr a pdē.
Pisantia est quedā figura de q̄ dixi in quarta parte in
tractatu de coloribus rhetoricis.
Pissaigra. Pissa qd dr grece pix componit cuz pigra.
⁊ dr hec pissaigra gre.id est.pix liqda.
Pissaxera Pissa qd est pix componit cū xeros.quod ē
duz vel siccū.⁊ dr hec pissaxera xere.i.pix que dura est ⁊
Piscacia cie.quedā arbor.a piscis vl'pistic⁹ s.cca
q: cortex pomi eius nardipisci odorē ferat.
Pisticus ca cū.i.fidelis.⁊ dr a pistis grece qd latine dr
fides.vñ nardū pisticū.i.fidele.puz.nō adulteratū ɔmi
xtione aliaz rez.⁊ corr.sti
Pistillum a pindo dis vel pinso sis.dr hoc pistillu3 li.
⁊ hoc pistellū li.qd est mas.ge. Inuenit ⁊ hic pistillus vl'
pistell⁹ cum quo pip terit vel aliud in mortario.
Pistis grece latine dr fides.
Pistor.a pinso sis sui stū.sm ps.hic pistor oris q̄ panez
facit.⁊ pdu.pnl'.gti.sz hec pistoris p quadā ciuitate cor.
penul. Vñ vsus. Pistoris ē rectus.pistoris sit gtūs.
Pistoriensis i pistor vide.
Pistoris a pistis qd est fides dr hec pistoris h⁹ pistoris
quedā ciuitas q̄ a q̄busdā mō dr pistoria.ab alijs pisto
rium.sed hoc fit ex ɔsuetudine vulgaris smonis pprie
eni dr pistoris vt penul.corr.⁊ ntūs sit par gtō i sillabis.

et hoc ponit p̄s.apte in tractatu denomīatiuorū. Si vo ibi inueniat̄ pistor p nto p̄dicti nomis. dicendū est lrā3 ibi esse corruptā.7 dr sic a fidelitate quā solebāt habere. vñ hic 7 hec pistoriēsis 7 hoc se. Quidā tñ dicunt ꝙ pistoris sit dicta ab abundātia pistoꝝ. 7 vt dixi in pistor. oris p ciuitate cor.pnl'.s3 grūs de pistor pducit eā

Pistoriū rij. in pistoris vide.

Pistricus a pistrio tris.dr pistricus ca cū.id est.mixt9 ex diuersis.sicut electuariū.

Pistrilla le.in pistrinū vide

Pistrinū a pistrio tris dr hoc pistrinū ni. locus vbi pistritur.i.molendinū vel furn9 Vñ hec pistrilla le p eod vel pistrinū q̄si pilistrinū.a pilo.q2 pilo antea tundebatur 7 findebat̄ granū Vñ 7 apud veteres nō molitores dicebant.s3 pistores quasi pinsores.a pinsendis granis frumēti.i.terēdis. Molaꝝ enī vsus nōdum erat.s3 granum ibi pilo tondebat̄ 7 findebat̄. Et hinc tractū est vt dicatur pistrinū pena huilis.q2 serui ī pistrinū mittebāt̄ ligati.7 ibi ad modū iumentoꝝ molā trahebant. Et s̄m hoc videt̄ pistrinū magis pprie dici molendinū q̄3 furnus.vsus tñ habet vt pistrinū vel pistrilla dicat̄ furn9. potius a pinsendo q̄3 a pilo.7 pdu.pnl'.pistrinū. Hieronim9 in plogo danie. Cū me in lingue hui9 pistrinū reclusisse3

Pistrio a pistrix cis.dr pistrio tris strīui strire.panē facere.pastā deducere. Vnde pistric9 ca.cū. 7 hec pistrio onis.q pistrit.

Pistrix.a pinso sis deriuat̄ hec pistrix cis.femīa q̄ pinsit.7 hec pistrix cis quoddā monstꝝ marinū.sc3 balena. vt dicūt. S3 pistris hui9 pistris stri.p s nomē fuit cuiusdam nauis enee.vel pistrix p formatōē3 potest descendere a pistor or.in rix.7 pnl'.gtī pducit̄

Pitiasis.vrine feruor.vl' pitiases sunt furfures q̄ fiūt ī vrina.

Pinsma tis.ge.neu.est gen9 ludi.q2 mirabili arte voluitur.7 girat̄ Vnde iuuenalis. Qui lare demonio pitisma te lubricat orbē.

Pitisso sas.ī potisso sas vide

Pituita te.i.humectatiō siue illa infirmitas q̄ ex abundantia flegmatis accidit.7 facit capita gallinaꝝ distorq̄ri. Vnde 7 ponit̄ p vana glā que meruū ɔscie distorq̄r. cum qs benefacta ad fauorē populoꝝ 7 ad oculos facit Sed querit̄ an pma corripiat̄.7 videt̄ ꝙ sic.q2 orati9 ita dicit. Precipue san9 nisi cū pituita molesta est. Sed dico ꝙ pma nō corripit̄ imo pducit̄.q2 quart9 pes est spōdeus.7 qntus pceleumatic9.ꝙ eni pmā pducat ostēdit psius ita dicēs. Somnia pituita q purgatissima mittūt 7 corr.penul.vt patuit.

Pius pia piū.religiosus misericors. benign9 ppicius Et ɔpatur p supletōem.pius magis pius pijssim9 Vñ pie magis pie sime.7 pietas tatis.sc3 vtus p quā patrie 7 beniuolis 7 ɔiunctis sanguie officiū 7 diligēs attribuitur cultus.vel q̄ sanguie ɔiuncti beniuoli efficiunt̄. Et ius ɔponit̄ impius s̄m hug. Hic nota ꝙ pietas dr aliqñ donū spūssancti.7 tūc ī hoc differt a misericordia. q2 misericordia studet ad releuādas miserias pximoꝝ.ex hoc ꝙ sunt ɔiuncti vel ɔsanguinei.vel familiaritate.vl' saltē nature silitudine ī omnib9 aliqd humanū p mēsura accipiēs.sicut alie vtutes. Sed pietas donū mouet̄. ad reuelādas eoꝝ miserias ex aliquo diuio sc3 inq̄ntu3 sunt filij dei.vel diuīa silitudine insignit. Vnde 7 mag pprie nomē pietatis habet.q̄ diuinu3 qd sonat.q̄uis 7 ipa misericordia s̄m aug9.x.de ciuitate dei.more vulgi magis pietas dicat̄.qd iō accidit.q2 ea sibi deus q̄i sacrificio placari testat̄. Vñ 7 pbūs dicit in q̄rto ethicorū.q dona habēt aliqd simile deo sacratis

Pix a pinus ni.dr hec pix cis qd ex pino fit.hoc a grecis dr doma.quā nos ramellā dicere possum9 Et inde piceus cea ceū.de pice existēs.vel ad picē ptinens.vel niger vel obscurus.7 hec picea cee.quedā arbor de cui9 succu pix efficit̄. Et piceo ceas ce.aliqd linire vel obscurare Et notandū ꝙ pix alio nomie grece dr hec p ssa sc3.vnde s̄m quosdā dr apud nos pix. Et scias ꝙ pix cis cor.a nīc sed pica p aue pdu.pi. Vnde qdam. Sūt nigra vasa picis.rostra redolētia picis.

Pixis.a pixos.qd dr bux9.dr hec pixis dis.i.bussula.s. vas vbi medici reponūt suas ɔfectōes Silr 7 mulieres etiā suas lauaturas.vel sic corrupte dicim9 buxū. Silr seruātes eandē corruptōem.qdam a bux9 dicūt hec buxis dis.p pixis dis. Et facit accusatiu9 singularis hāc pixidem vel pixida.7 actūs pl'alis has pixides vel pixidas Vnde ouidius de remedio. Pixidas inuenies 7 reru3 mille colores

Pixos grece.latīe dr bux9.7 acuit̄ etiā in fine.

P ante L

Placenta.a placeo ces dr hec placenta te.id est.libum. focacia.q2 placeat.vnde hic placētarius 7 hec placentaria rie.q vel que facit placētas qd etiā hic placētin9.hec placentina ne. Itē a placēta hec placēntia tie. quedā ciuitas in lumbardia.q2 ibi optime fiāt placente 7 inde placentinus na nū.nomē patriū

Placētinus de placentia Item q̄ facit placentas d hoc vide in placenta

Placeo a placo cas dr placeo ces cui.esse vel fieri placidum vel placitū.aliter enī nō placet.7 a placeo ces.descendit placet impsonale.7 placit9 ta tū.qd placz vl' placuit.placeo ɔponit̄ cōplaceo ces.vñ ɔplacet impsonale pplaceo ces.vñ pplacet impsonale.placeo cū omnibus suis ɔpositis est neutꝝ.7 facit p̄teritū in cui.7 supinum in citū. Est enī regula. Omia vba neutra secūde ɔiugatōnis faciētia p̄teritu3 in ui.carēt supis s̄m vsum.pter ista careo.valeo.doleo.noceo.placeo.iaceo pareo.lateo mereo oleo 7 liceo.ista tñ duo nō videntē esse ponēda in exceptōne.q2 ab istis 7 multis alijs talib9 neutris inueniunt̄ supina q̄nq3 s3 nō sunt ī frequenti vsu. Itē placeo ces cū suis ɔpositis cor pla.vñ ouidi9 de arte Pessima sit nulli nō sua forma placet.

Placidus a placor aris dr placid9 da dū.i.mitis mansuetus.q̄si placori dat9.7 ɔpat̄ placidior simus. vñ placide dius sime aduer.7 hec placiditas tis.s̄m hug. Pla pias vo dicit.placidus q omnib9 placet ppicius leni9 qetus.tranquillus.

Placitū.a placeo ces dr hoc placitū .ti p antifrasim.q2 displiceat.vñ placito tas.vl' placitor taris.7 hinc placitator.vel placitatori9 ria riū.7 hoc placitatoriū rij.locus vbi fit placitum.

Placo placas caui catū.i.humiliare mitigare.exorare pacificare.vñ placatus ta tū.7 ɔpat̄ tior simus.7 ɔponitur implacat9 ta tū.7 hic 7 hec placabilis 7 hoc le. vnde placabiliter aduer.7 hec placabilitas . 7 ɔponit̄ implacabilis le.implacabilit̄.iplacabilitas. Placo ɔponitur Cōplaco cas Replaco cas.7 est actiū cū omnibus suis ɔpositis.7 pdu.hāc sillabā pla.s3 places ea3 corripit.vñ qdam. Scorto nemo placet nisi dexterā munere placet. Itē ouidi9 de arte. Placat̄ donis iupit ipe datis

Placor.a placo cas.dr hic placor oris.id est. tranquillitas.mitigatō.7 pducit pla. Eccl's.xj. Complectit̄ placorem eius.7 pducit eo

Plaga ge.i.vulnus.tuber.quasi flagra.q2 cū quodam strepitu.i.flatu 7 flagris plage corpis infligunt̄ Vñ plaga dr q̄nq3 tract9 vel ps celi eadē 7 clima.7 silr p patria vel vicio aliquo accipit̄.7 plaga.i.rete vl' pon9 funis retis. Propter qdem plage sunt funes illi qb9 retia tēdūt̄ circa imā 7 summā ptem.s3 ponunt̄ q̄nq3 p ipis retibus.

Et nota ꝙ plaga p vulnere pducit pmā. In alijs vero sigficatōibus eā corripit.vñ vsus Vulnera sūt plage regio plaga.fit plaga rete. Itē a plaga plago gas. vide ī plagarius Hic nota ꝙ plage q̄ pharaoni inflicte fuerunt sunt decē.vt pat3 in his vsibus. Sanguis rana culex.musce pec9 vlcera grando. Brucus caligo mors obtinuere necādo

Plagarius.vide in plagiari9

Plagella le.dimi.pua plaga

Plagiarius rij.7 hic plagitor oris.in eodē sensu.s.venditor hominū.vel seductor hominū.vl' deceptor sc3 q seducit 7 solicitat pueros 7 huos alienos. Apls in prima ad thimo.c.j. Plagiarijs.mēdacib9 piuris.vl' plagiarius etiā dr q mancipiū aut pec9 alienū seducendo distrahit. Et dr plagiari9 vel plagiator a plagio.i.obliquo qui nō recta via gradit̄.s3 pellicēdo dolis 7 donis pollicendo. Vñ alexā. Qui pueros vēdis plagiari9 ē tibi nomē Itē plagiarius vl' plagari9 dr retiari9.vel plagas faciēs. vel inferēs.vel curās.vt est medic9 q̄si plagā agens. sed plagarius magis est in vsu in ista sigficatōne. Vñ pap. Plagarius plagas curās. Plagiari9 q seducit pueros 7 solicitat huos alienos. Item a plaga dr plago gas.vel plagio gias.i. verberare vulnerare.plagis affligere.

Plagilla.a plaga dr hec plagilla le.7 hec plagella elle. ambo dimi.id est.pua plaga.7 plagiosus sa sum.vl' plagosus sa sum.plagis plenus.

Plagiosus in plagilla vide

Plagioxipus.plaga ɔponit̄ cum oxi.7 dr plagioxip9. id est.acutā plagā inferēs.hoc noīe dicunt̄ hominū venditores.q acuta inferūt vulnera. Cicero. Videte iudices quēadmodū flagioxip9 iste me tractauit.

Plagius gia gium.i.plagas faciēs.vl' curans.vel obliquus.q2 plage faciūt hominē obliq̄ri

Plagosus in plagilla vide.

Planca a plan9 vl' platos.hec plāca ce.q2 plana sit 7 lata.i.tabula vl' asser.vñ plācula le.7 hec plācella le. dimi. 7 plācus ca cū.q pedes h3 planos 7 latos instar plāce.

Plancella le.dimi.pua plāca.

Plancula le.dimi.pua plāca.

Planeta.a planos dr hic planeta te.7 hic planunta te. Planeta.i.errans.planūta.i.errorē incutiēs. Dicūtur ergo quedā stelle planete.i.errātes.q2 singulis dieb9 mouent ortū 7 occasum suū.he 7 dicunt̄ planūte.i.errorē incutiētes.q2 singulis dieb9 ortū 7 occasum suū sic variādo hominib9 incutiūt errorē 7 faciūt eos errare. Vnde s̄m oratiū nō debēt planete dici.i.errātes.s3 planūte.id ē errorē incutiētes.planete eni nō errāt.imo eundē motū 7 eandē mouēdi legē nūc habēt quā ab initō sue ɔdicōnis habuerūt.s3 errare vident̄ mortalib9.cū ita variant ortus 7 occasus p diuersa loca. Vñ potius debent dici planunte.i.errare faciētes q̄3 planete.i.errātes. Nō enī ipi errāt s3 nos circa eoꝝ motus errare faciūt. Itē planeta dr febris erratica. Et planeta quedā vestis laxa circa oras.q2 errātib9 oris euagat̄. Et a planeta planetic9 ca. cum. Et hic 7 hec planetaris.7 hoc re. Et nota ꝙ planeta est mas.ge.p stella.in alijs vo sigficatōib9 est fe. ge. 7 pdu.pnl'.7 s̄m pap.planetes grece est mas.ge.vñ apud nos quoq3 planeta est mas.ge. Et sunt septē planete sc3. Saturn9. Jupiter. Sol. Mars. Venus. Mercurius Luna. Itē planeta grece latine dr casula.q2 totu3 tegit.7 signat caritatē. A p̄dictis septē planetis denominātur septē dies septimane.vt dicā pleni9 in sabbatū. An iupiter sit deus vide supra in iupit.7 de ei9 effectu.

Plango gis xi ctū.est cū lacrimis pectus aut faciē tundere.vnde hic planct9 ctus.id est.tunsio.pectoris aut faciei.cum lacrimaꝝ effusione.

Planipes dis.ge.om.i.planos habēs pedes.vt funabulus vl' recitator cuiusdā fabule q̄ planipedia dicebat̄ Et dicebat̄ planipedia die.tale gen9 fabulaꝝ.q2 planis 7 nudis pedib9 recitabat̄.7 cor.pnl'.planipes

Planitudo in planus est.

Planos grece latine dr error vel vagatō.

Planta.a plan9 na nū.dr hec plāta te.sc3 planicies pedu3.q2 plāte hominū nō sunt rotūde.vt in q̄drupedib9. Nō enī homo cū sit bipes posset stare. Et sunt plāte anteriores ptes q̄ ex multis ossib9 ɔstāt. Calx vo posterior ps plāte sic dict9 a collo quo qd plantat̄. 7 ram9 arboꝝ q̄ inserit̄ Vñ hec plātula le.di.7 hic 7 hec plātaris 7 hoc re.ad plantā ptinēs.7 hoc plātare ris.plāta arboris proprie. Differūt tñ.q2 plāte sunt rapte de sūmitate arboꝝ S3 plātaria q̄ cū radicib9 7 terra euellunt̄ 7 alibi plantant̄.7 hoc plātoriū rij.idē qd plātare.

Plantago a plāta p ramo arboris q inserit̄ deriuatur hec plātago ginis quedā herba.q2 plāta eius adhereat terre.7 producit ta.

Plātaris re.in plāta exponit̄.

Planto tas taui.dr a plāta.7 est plātare plātas vl' plātaria ponere.plātas inserere.implere Et plāto as.p plātam decipe. Et ɔponit̄. Deplāto tas Cōplāto tas.i.valde plantare.vl' plātas auferre. Replāto tas. Supplāto tas.i.decipe.7 pprie p plantā qd fit cu3 latent̄ plantā ex trāsuerso iacim9 inter plātas alteri9.vñ esau dicit de iacob. Et supplātauit me altera vice

Plātula le dimi.pua plāta.

Planunta in planeta ē

Plan9 a platos dr planus na nū.7 ɔpat̄ planior simus vñ plane sius sime aduer.7 hec planitas.7 hec planicies ei.7 hec planitudo. Et dr plan9 clarus certus equal' manifestus aptus.7 pducit pla.

Plasma tis.in plasmo mas vide.
Plasmo.a plasmos grece qd latine dr formare dr plasmo mas maui .mare.id est.formare.Et hinc plasmator.toris.⁊ hec plasmatura re.⁊ hoc plasma tis.cor. pnl'gi.id est.factura formatura sc3 qd est formatū vl'forma Et qnq3 ponit p quodā electuario qd format vocē.Plasmo 9ponit.Cōplasmo as.Replasmo mas Et est actim cū suis 9positis
Plastes.a plasmo mas dr hic plastes stis.i.forma vel formatō vel figulus.Esay.xlv.Ipe de9 formās terrā3.et faciēs eā ipe plastes ei9.Et potest dici hic plastes h9 plaste.⁊ inde plasticē sc3 pietum ex gipso vel alio effigies.Esa.xliiij.plaste ydoli omēs nihil sunt.Et declinant ibi.hic plastes hui9 plaste.
Plastographus.Plastes 9ponit cu3 graphos qd est scriptor.⁊ dr hic plastographus.i.falsus scriptor vñ hec plastographia.id est falsa scriptura.⁊ plastograph9 ua uū.falsum scriptū.⁊ cor.gra
Platanus.a platos dr hic platanus ni.quedā arbor a latitudine foliorū3 sic dicta.vel qr ipa arbor patula sit ⁊ ampla.Nā platos grece latū vocāt.Expssit aūt scriptura hui9 arboris nomē ⁊ formā dicens.ecci.xxiiij. Quasi platan9 exaltata sum iuxta aquā in plateis ⁊ corr.penl'.Vñ ouid.Et platan9 hiemalis atq3 colorib9 impar
Platea.a platos dr hec platea tee.i.lata ⁊ spaciosa via Vñ hic ⁊ hec platealis .⁊ hoc le.⁊ hic ⁊ hec platearis.et hoc re.⁊ acuit penultimā.
Plato tonis.quidā philosophus.a platos qd est latitudo. Unde a latitudine argumentorū sic dict9 est.vnd platonicus ca cū.pnl'cor.⁊ hic ⁊ hec platonista ste.q sequtur platonē.vel studet in eo
Platonicus in plato est
Platonista ste.in plato vide.
Platos grece latine dr latū vl'latitudo.
Plaudibilis in plausus est.
Plaudo dis plausi sum.i.man9 repcutere.man9 ex leticia claudere.⁊ insimul iūgere.manib9 sonū facere.gaudere Et ponit sepe p iungere vel repcutere.⁊ p au. posita o.dr plodo dis si plodere.p plaudo. Vñ plosus sa sū p plausus.i.repcussus.vel clausus ⁊ 9iunctus Plaudo cōponit Applaudo dis.alicui plausum facere Cōplaudo dis.vel cōplodo dis.i.simul plaudere.⁊ insimul repcutere.vel claudere manus.⁊ ponit simpliciter p 9iungere vel 9cutere Vñ 9plosus sa sum 9cussus vel 9iūctus Displodo dis id est manus apire Et ponit p apire.vel rūpere discutere quassare Unde diplosus vel displosus sa sum id est destructus aptus diruptus Explodo dis.manus relaxare apire excutere vel extra plausū facere.⁊ ponere vel eijcere explere Plaudere ⁊ plodere p gaudere man9 repcutiēdo neutra sunt cū suis 9positis.s3 p 9iungere vel claudere.vel repcutere.actiua sunt cū cōpositis que hāc significatō3 redolēt
Plausidic9 ca cū.q dicit plausū.a plausus ⁊ dico dicis
Plausificus ca cū.q facit plausum.a plausus ⁊ facio.⁊ corripit fi ⁊ cor.di.
Plaustrio tris.exponit in plaustrꝝ.
Plaustrꝝ a pila p instrumēto terēdi.vel a pila ludo dr.hoc plaustrꝝ.qsi pilaustrꝝ.qr voluit.⁊ ē duarꝝ rotarꝝ . vñ plaustellū li.dimi.Et mutato au in o.dr hoc plostrꝝ.vñ plostellū.⁊ hic ⁊ hec plaustralis ⁊ hoc le.vel plaustrū3 a plaudēdo.i.a terra sepe repcussa.vñ plaustrio is.i.resonare p modū3 plaustri.vel resonare plaustro fm hug.Itē vt dicit pap.plaustrꝝ septētrio dictū est.qr in modū3 vehiculi voluit mō tres ad sūma eleuat.mō qttuor inclinat.
Plaustus a plastes.vel plasmo mas.dr plaust9 sta stū.i.formatus ⁊ 9ponit cū ptbos ⁊ dr protho plaustus.i.pmus formatus
Plausus.a plaudo dis si sū3.dr plausus sus sui.manuum pcussio.exultatō man9 repcutiēdo.⁊ plaus9 sa sū3.⁊ hic ⁊ hec plausibilis ⁊ hoc le.et hic et hec plaudibilis.et hoc le.⁊ 9ponit plausidic9 ca cū.et plausificus ca cū.fm hug.Pap.etiā dicit.plausus sus.leticie iudiciū3. fauor ppli.et est quarte declinatōnis.
Plebanatus in plebe est
Plebanus in plebes est.
Plebecula a plebs bis dr hec plebecula le.di.pua plebs
Plebius in plebs bis est
Plebeo bes hui here.plebē imitari vel alloq.et dicit a plebs bis
Plebes a plebs bis p collectōe hominū et dr hec plebs bis p eccia baptismali.et pprie in villis inter plebē.vnde dr sic a polis.qr a pluralitate ppli.vñ plebanus na nū.ad plebē ptinēs.et hic pleban9 ni.dñs plebis.et hic plebanat9 tus tui.ei9 dignitas.vel district9 plebani et dr pprie plebs hominū.s3 plebes ecciaꝝ.vñ vsus Plebs hominū dicas.s3 plebes ecciaꝝ.fm modernos.Antiq tñ hec plebes ei.p pplo dicebāt.vide d hoc i plebs
Plebesco scis incho.incipio plebere a plebeo hes
Plebicula le.9mūis ge.q colit et amat plebē a plebs ⁊ colo colis 9ponit et corripit co
Plebiscito tas.i.plebē imitari.vel alloq vl'vocare vel 9mouere.et videt esse 9positū a plebs et cito tas.
Plebiscitū ti.dr qd 9mūi sensu plebis statuit et sancit.vnde et dr plebescitū.i.scitū et statutū populi vel qr sciatur a populo.Et componit a plebs et scitū.et pdu.pnlt.
Plebs a polis qd est pluralitas dr hec plebs bis. quasi polebs.qr plures sunt plebei q3 nobiles.Est eni plebs collectō tantū ignobiliū S3 antiq dicebāt hec plebes ei Lucanus in.iij. Potētes vulgus alunt nescit plebes ieiuna timere.vñ hec plebecula le.dimi.Sed a plebs hec plebicula le.dimi.et plebeius beia beiū.de plebe existēs vel ad plebē ptinēs sc3 rustic9 Et scias q gtūs plebei.cor.penul.qr est regula.Qñ gti et dti qnte declinatōnis habēt tres vocales 9tinuas pducūt e.añ i. vt dies diei.Si aūt habeāt 9sonantē añ ei.corripiūt e.añ i.siue pnlt.vt fides fidei spes spei.
Plecta a plecto tis.p flectere.dr hec plecta cte.quilibet nexus ex virgulis.vel papiro.vel carecto fact9.vnde cofinos faciebāt.vñ hec plectula le di.Joseph9 i.viij. Erāt crateres ex crispātibus plectulis facte Plecta etiā dicit calix duas ansas habēs.Ide et crater fm hug.Glosa in iiij.reg.vij.c.sic dicit.Tabule qbus bases facte sūt.qrate fuerāt in qbus rotūde erāt formule.q cornule siue plecte appellant.circuli qdā erāt.
Plectellū li di.puū plectrū
Plecto ctis xi xui.xum.i.punire.verberare.supplicō affligere.vel flectere.vel ex virgis aliqd 9ponere. Vñ hic ⁊ hec et hoc plectēs tis.vñ fm iohannē.xix.c.in passione dñi legitur.⁊ plectētes coronā de spinis imposuerūt capiti eius. Plecētes.i.9ponētes flectendo circūcirca spinas.vel fiat ista 9structō.Et plectētes.i.puniētes eū imposuerūt capiti ei9 coronā de spinis.Et vt dr in historijs asserūt iūcos marinos fuisse.quoꝝ acies nō min9 spinis dura est ⁊ penetratiua Plecto aūt ⁊ eius 9posita actiua sunt sua habet in o.Amplector 9mūe ē Cōplector deponētale.fm hug. Pris.aūt dicit q plecto facit plexi antique.nūc vō cū suis cōpositis fit 9ūe.q aūt dicit hug.q plecto facit plexi.in hoc 9cordat cū pri.q vō dicit q etia3 facit plexui.hoc veꝝ est fm antiqs. Vñ in libro iudicu3.capitulo.xvj.inuenit.Cū licio plexueris
Plectꝝ a plecto ctis p flectere.dr hoc plectꝝ tri.i.gubernaculū nauis.vel lingua in corpe.vel potius vltima ps lingue.⁊ pcussoriu3 cithare. qr flectit huc ⁊ illuc.vel dr a plecto p punire vel vberare.qr plectꝝ vberat ⁊ percutit vnde hoc plectellū li. dimi.
Plectula le di.pua plecta pnlt.cor.
Pleias.a pluuia dr hec pleias iadis.quoddā signū celeste.⁊ sunt septē stelle ille sc3 pleiades. Et dicunt sic.qsi pluuiades.qsi pluuiā dātes.qr eis orientibus abundat pluuia.vl'dicunt pleiades a pleione matre eaꝝ vl'a pluralitate.Sunt eni septē.s3 nō apparent nisi sex. fm eni fabulas poetaꝝ sex cōcubuere cū dijs s3 vna tantū cū mortali. Vñ pp̄ter verecundiā apparere nō vult Et nota q pleias qnq3 dr signū illud ⁊ fm hoc caret pluralitate qnq3 vna illaꝝ stellaꝝ dr pleias.⁊ fm hoc habet pluralitatē.Et p sincopā inuenit.plias dis.p pleias iadis. vñ iob.xxxviij. Nunqd 9iūgere valebis micantes stellas pliades.⁊ cor.pnl'.Has stellas dicit vulg9 gallinā.
Plemina sunt vlcera ⁊ sulci in manib9 ⁊ in pedib9 callosis.vñ plemino nas naui.i.replere fm hug.Et papias etiā dicit pleminare.i.replere.plenarie ⁊ pfecte 9plere.
Pleniluniū.a plenus na nū.⁊ luna 9ponit hoc pleniluniū nij.tps qñ luna est plena Et vt dicit phūs Noctes plenilunij sunt calidiores.vide in lux.
Plenus a pleo ples qd nō est in vsu dr plen9 na nū. et 9patur plenior sum9 vñ plene sius sime aduer.⁊ hec plenitudo dinis.⁊ plenari9 ria riū.Et p 9positōe3 semiplenus na nū.Et pdu.ple.Horati9. Omne supuacuū pleno de corpe manat. Vide etiā in vtus.
Pleo ples pleui tū.nō est in vsu.⁊ 9ponit cū cō.⁊ dr cōpleo ples pleui pletū.vñ hoc 9pletoriū rij.Itē cū de ⁊ dr depleo ples.Itē cum ex.⁊ dr expleo es.ui.tū. Itē cū in.et dr impleo ples.Itē cū ob.⁊ dr oppleo ples.Itē cū re ⁊ dr repleo ples.Itē cum sub ⁊ dr suppleo ples. Pleo cū omnibus suis 9positis est actim Et faciūt preterita in ui.o mutato in ui.⁊ supina ui.in tū. Vñ patet q expletus explet o.9plet9 9pletō.suppletō.⁊ hmōi scribunt p t. sine c
Pleonasm9 est quoddā viciū d quo dixi supra in qrta pte in ca.de vicijs annexis barbari'mo ⁊ soloecismo
Plerunq3.i.aliqñ.frequent.assidue.fm papiā.
Plerus.i.freqūēs.ex maiori pte a plurib9 deriuat.Inde pleriq3.i.aliquāti.nōnulli.multi.fm pap. Et scias q pleraq3 fe.ge.acuit penlt.pp̄ter 9sonātiā mas.⁊ neu.sc3 plerusq3 ⁊ plerūq3.q de necessitate acuūt pnlt.
Pleumon grece.latine dr pulmo.vl'videt dici a pneumō.i.a spū p quē mouet ⁊ agitat.⁊ aperit pulmo ⁊ capiat flatū.Et inde nos dicim9 hic pulmo onis.⁊ hec pleumonia nie.dolor vel tumor pulmonis.
Pleumonia nie in pleumon vide.
Pleuresis pleuron grece latine dr latus. Vñ hec pleuresis dolor lateris acut9 cū febre.⁊ sputo sanguinolēto.⁊ hinc pleuretic9 ca cū.q talē infirmitatē patitur. vel ad pleuresim ptinēs.vt pleuretica passio.
Pleuretic9 ca cū.in pleuresis est.
Plexibilis.in plexus est.
Plexui pteritū de plecto tis.⁊ maxie fm antiquos.
Plexuosus in plexus vide.
Plexus a plecto ctis xi xū.dr hic plexus xus xui.i.flex9 vel punitō.vñ plexuosus sa sū.i.flexosus vel punitus.⁊ hic ⁊ hec plexibilis ⁊ hoc le.i.habilis ad plectendū. vnd plexibiliter aduer.Itē adiectiue declinat plexus xa xu3.⁊ 9ponit pplexus xa xū.
Plias adis.in pleias exponit
Plica ce.deriuat a plico cas.⁊ 9ponit cum sin.⁊ dr simplus pla plū.Itē a pcedētibus numeris sc3 duo .tria.qttuor.qnq3 ⁊c.⁊ a plica 9ponunt alia noīa numeralia. q ponderalia dicunt.vt duplus pla plū.a duo ⁊ plica. vñ duplo plas.⁊ duplico cas.i.duplu3 facere.Triplus pla.plum.a tria ⁊ plica.⁊ silr' 9ponunt 9silia q restāt.qdruplus.qntuplus.⁊ a singulis descēdūt verba sc3 quadruplare qntuplare ⁊c.
Plico cas cui.vel plicaui plicitū.i.plicas facere.vel plicis aptare.vñ plica ce. Plico 9ponit cū ad.⁊ dr applico cas cui.vel caui.applicitū vel catū.i.arriuare.ad ripā vel ad terrā venire.Et cum cō.⁊ dr 9plico cas .cui .vel caui.citū vel catū.i.simul plicare.Itē cū dis ⁊ dr displico cas.id est deorsum a plica ponere.Itē cum duo.⁊ dr duplico cas.Itē cum ex ⁊ dr explico cas Itē cū in ⁊ dr implico cas.i.impedire.Itē cū inter.⁊ dr interplico cas.Itē 9ponitur multiplico cas.vñ hec multiplicatio. ⁊ multiplex cis omis ge.⁊ 9patur.vñ multipliciter cius sime aduer.et hec multiplicitas.Itē 9ponit a plico. Quadruplico as Reduplico cas.Supplico cas.Triplico cas.vñ triplex.cis. Plico cum omnib9 suis 9positis est actiuū. preter supplico qd est neutꝝ fm qd 9struit cū dtō.Itē plico facit pteritū in cui vel in caui.⁊ supinū in citū vel in catu3 Cōposita vō ab eo ⁊ aliquo nomie faciūt tantū pteritū in caui.⁊ supinū tantū in catū.vt multiplicaui catu3.triplicaui catū.S3 9posita ab eo ⁊ ppositōnibus faciūt pteritū in cui ⁊ in caui.⁊ supinū in citū et in catū.s3 freqētius in cui ⁊ in citū.⁊ raro in caui ⁊ in catū. pter supplico cas.qd facit tantū pteritū in caui.⁊ supinū in catū.⁊ cor.hanc sillabā pli.fm hug. Pris. etiā in nono libro dicit.Plico cas plicui caui plicatū vel plicitū facit.qd magis in 9positis dinoscit. Nā cum ppositōe magis p ui.diuisas.cū nomie vō 9positū p aui termināt pteritū pfectu3 Inuenit etiā cū ppositōne in aui faciēs pteritū.sed in raro vsu.vt applicaui. Magister aūt bene. sequēs 9munē vsum modernoꝝ q emulator9 est.dicit plico cas. plicui facit.Coposita vō a plico ⁊ nomie faciūt pteritū in aui.vt duplico caui.sed 9posita a ppositōe faciūt pteritū in ui.diuisas.vt explico cui.pter supplico aui Verbalia tñ que ab eo descendūt cūcta retinēt a vt multiplicatō.sup

plicatō.explicatō.implicatō.ꝛ hoc videt magis ſm vſū
modernoꝝ Qđ aūt dicūt hug.ꝛ pſ.magis videt reſpice
re antiqtatē.ꝛ ex ꝯſimili diſtinctōe poſſunt ſolui multa.
q̄ vident ꝯtraria in hoc libro int̄ pſtianū ꝛ hug.
Plodo dis ſi ſum.exponit in plaudo dis.
Ploro ploras. raui ratū rare.i.cū voce flere.ꝛ lacrīas
fundere. Vñ ꝛ ploro dr̄ q̄ſi p lumina roro.ꝛ eſt ethimo.
vñ hic ꝛ hec plorabilis ꝛ hoc le.ꝛ plorabilit̄ aduer..ꝛ hic
ploratus tus tui ꝛ plorabūdus da dū.i.ploratu plenus
ꝛ plorāti ſilis. Ploro ꝯponit. Deploro ras.i.valđ plo
rare.vel explorādo aliqd petere.acqrere. Exploro ras.i.
inqrere.inueſtigare. Imploro ras.i.rogare.qrere vł im-
petrare. Ploro neutꝝ eſt ꝛ ei9 ꝯpoſita ſilr̄ q̄ retinēt eiuſ
ſigfica tōem.aliter ſunt actiua.ꝛ omīa ꝓducūt hanc ſilla
bam plo. Vñ iuuenalis plorat lacrimis. amiſſa pecuīa
veris.ſm hug. Pap̄.vō dicit.ploratus lacrimaꝝ ē.plā
ctus tantū vocū.fletus vō ad vtrūq3 ptinet.q̄ plerunq3
ꝯfundūt poete. De hoc vide in fleo fles qđ dicat hug.
Ploſtellū li in plauſtꝝ vide
Ploſtꝝ ſtri in plauſtꝝ eſt.
Ploſus ſa ſum.i plaudo dis exponit
Pluito tas penul.corr.eſt vbum frequē.ꝛ formatur a
pluis ſecūda pſona abſtracta s.ꝛ addita to.inde pluito
tas.i.frequēter pluere.
Pluma a pilus p capillo dr̄ hec pluma me.q̄ſi piluma
q2 ſicut pili in corpe quadrupedū.ita pluma in auibus.
Vnđ hec plumula le.ꝛ hec plumella le di.ꝛ hoc pluma
tum ti.ceruical.vel plutēū.ꝛ plumat9 ta tū.i.plumis te-
ctus.ꝛ plumoſus ſa ſuꝫ.i.plen9 plumis.ꝛ ꝯpat̄ ſior ſim9
vñ plumoſitas tatis.ꝛ ꝓdu.plu. Itē a pluma dr̄ pluma-
rius ria riū.ad plumas ptinēs. Vñ hoc plumariuꝫ rij.
dr̄ opus in modū plume factū ꝛ depictū ſm hug. In hi-
ſtorijs aūt ſup exo.dr̄ q̄ pluma lingua quadā dr̄ acus.ꝛ
inde dr̄ hic plumari9 rij.maſ.ge.i.oparius q̄cunq3 opat̄
cum pluma.i.cū acu. Et inde plumarius ria riuꝫ.opus
acu pictum vel variatum
Plumaciū a pluma dr̄ hoc plumaciū cij.i.ceruical vel
Plumarius ria riū in pluma vide ſcriptoriū.
Plumella le di.pua pluma
Plumeo a pluma vel plumo mas.dr̄ plumeo es.mui.
id eſt.plumas habere vel emittere. Vñ plumeſco ſcis i-
choa. Itē a pluma dr̄ plume9 mea meū.qđ eſt ō pluma
Plumo as dr̄ a pluma me.ꝛ ē plumare tegere pluma.
vel pingere vel ornare. Et ꝯponit deplumo mas.explu
mo mas.i.plumas auferre.ꝛ ꝓdu.plu.vide i pluma.
Plumula le di.pua pluma.
Pluo is plui vbum defectiū ꝛ excepte actōis. Et dr̄ a
a fluo fluis.ꝛ hmōi vba excepte actōis omīa ſunt ꝓprie
defectiua in pma ꝛ in ſecūda pſonis.ꝛ in qualibet i plu-
rali.ꝛ dr̄ pluere q̄ſi fluere.ꝛ caret ſup.in frequēti vſu Sꝫ
inuenit plutū. Et debet ſic exponi in conſtructōne pluit
aquā intelligit deus. Inuenit tñ p impꝓprietateꝫ. Aqua
pluit. Et eſt ſenſus.i.pluēdo cadit. Pluo ꝯponit. Com-
pluo is.i.pluuia irrogare.vñ hec ꝯplutō onis.ꝛ ꝯpluor
ris.in paſſiuo. Vñ ꝯplutus ta tū.pluo ſiue ſit defectiū.
ſiue nō.neutꝝ eſt.ꝛ ꝯpoſita ſilr̄ neutra ſunt pter ꝯpluo.
qđ eſt actiū Et omīa faciūt pteritū in pluui.vel p ſinco
pam in plui. Itē omīa faciūt ſupina in plutū .licet nō ſit

in vſu pcipue in ſimplicitate.ſm hug. Et vt dicūt pluo ē
neutꝝ ꝛ abſolutū. Aliqñ tñ regit actiūm caſum p intelle
ctum alteri9 vt pluet ſup peccatores laqueos ignis id ē
pluēdo emittet de9 laqueos.
Pluralis a pl9 deriuat̄.hic ꝛ hec pluralis. ꝛ hoc le.vñ
pluraliter aduer.ꝛ hec pluralitas tis. Et format̄ pluralis
ab hoc gtō pluris.is mutata in a.longā ꝛ addita lis.vñ
vltima ſillaba p l.ſcribit̄ ꝛ nō p r
Plurim9.a pl9 dr̄ plurim9 ma mū. Et ꝯponit̄ Cōpluri
mus ma mū. Quāplurim9 ma mū
Pluris a plus dr̄ hic ꝛ hec pluris ꝛ hoc re. Et cōponit̄.
Quāpluris re. Cōpluris re. ppluris re. Tāpluris re.oia
p valde pluris.ſm hug.de hoc tñ vide i plus.
Plus a polis qđ eſt pluralitas.dr̄ hoc pl9 hui9 pluris
ꝛ in ntō actō ꝛ vtō ſingulari.neutri ge.in alijs caſib9 ē
in ſingulari q̄3 in plurari eſt cōis ge.in vna voce vel diu
erſis.vñ vſuſ. Cū p tres caſus neutꝝ gen9 obtineat pl9
Caſibus in reliqs obtinet omē gen9.ꝛ deſunt ablatiuuſ
ſingularis in e.vel in i.vt plure vel pluri. Itē ntūs plalis
facit plures vel plura.ꝛ antiqtas pluria. Itē actūs plu-
ralis facit es vel is.plures vel pluris. Itē plus eſt ꝯpa
tiuus de multus Vñ dicit pſ.in.nj.li.plus q3 videt̄ eſſe cō
paratiuus hui9 nois mult9.ſꝫ ſingularis ntūs nō inue-
nitur niſi neutri ge.pluralis vō inuenit̄ etiā ꝯūis ge.hi
ꝛ he plures ꝛ hec plura. Antiq tñ pluria dicebāt Sup-
latiu9 tñ ab hoc ipo omnū geneꝝ inuenit̄ plurim9 ma
mū. Magiſter aūt bene.dicit q̄ plus in ntō actō ꝛ vtō ē
neutri ge.ſed in alijs caſibus habet tria genera.vñ facit
ablatiūm caſum tam in e.q̄3 in i. Hoc aūt cōtingit.q2 nul-
lum monaſillabū fe.ge.tantū repit̄ deſinēs in uſ.vñ nul
lum monaſillabū in us potuit eſſe omīs ge.ꝛ q2 ꝯpatiuum
erat hui9 nomīs mult9 ta tū.oportuit q̄ in reliqs caſib9
eſſet cōe triū geneꝝ.vt ſui poſiti generib9 reſpōderet.et
ppter hoc dicimus q̄ fuit hoc nomē plus omīs ge.in cō
ſtructōe.ſꝫ neutri tantū in declinatōe.q2 erat ꝯpatiuum
ad tria genera.vt iſte panis eſt plus illo.ꝛ iſta farina eſt
plus illa.ꝛ hoc frumentū eſt pl9 illo. Hac de cā cōtingit.
q̄ in illis caſib9 q̄ habēt omne gen9 plus ꝯponit̄ cum cō
vt cōpluris ꝯpluri res.ꝛ nō in forma neutri. vnđ nihil
eſt ꝯplus. Et hoc ideo q2 hec ꝓpoſitō cō.importat colle
ctōnem .ꝛ ob hoc potuit ꝯuenire cū omni genere.ꝛ non
cū neutro.q2 multitudo recipit collectōꝫ. ſimplicitas ve
ro nō. Et nota q̄ licet bene dicat̄ Hic eſt pl9 vini q̄3 ibi ū
tñ bene dicit̄.egeo pluris vini q̄3 tu. Et ſi obijcias. Quē
cunq3 caſum regit ntūs.eundē ꝛ regūt eius obliq. ſicut
dicit pſ. Dico q̄ regula pſ.intelligit̄ ō toto ntō.ꝛ ſm om
nem ſui terminatōꝫ ꝛ omne gen9 Vñ ſi ꝯtingat q̄ aliqđ
nomen neutri generis regat gtūꝫ .ꝛ maſculinū ꝛ femin
ſuū nō regat eundē caſum.tūc illa regula nō extēdit̄ niſi
in ntō actō ꝛ vtō. vt hic ē plus vini.habeo plus vini. Q
multū vini.ꝛ ſic male dicit̄ loquor de plure vini. Idē di
cimus de hoc noīe aliqđ ꝛ de min9.
Pluſcul9 a pl9 addita cul9 la lū.dr̄ pluſcul9 la lū.i.parū
plus.ꝛ ꝯponit̄ cōpluſcul9 la lū
Pluteū tei.dr̄ a plātis q̄ ibi ſubſternunt̄.id eſt tabulis
ligneis a quib9 libri ſuſtentant̄.ꝛ pluteū dr̄ ſcriptorium.
ſup qđ ſcribit̄. Itē pluteuꝫ dr̄ tabulatū. vel crates crudo
corio intexta q̄ in ope faciēdo hoſtio obijcit̄ ſm huguit.

Pap̄.vō dicit Plute9 interior ps lecti.ſcriptoriū Plu
tei ſunt crates corio crudo extecteq̄ in ope faciendo ho
ſtio iūgunt̄.ſꝫ magis eſt ſm vſum neu.ge.
Pluto tonis.de9 inferni dr̄.pluto grece latie dis vel di
ues dr̄.q2 infern9 omīa recipit.
Plutū tu ſupinū vide in pluo pluiſ
Pluuia.a fluo fluis dr̄ hec pluuia uie.q̄ſi fluuia q2 flu
it.naſcit̄ enī de terre ꝛ maris halitu. que cū alti9 eleuata
fuerit.aut ſolis calore ſoluta.aut vi ventoꝝ cōpreſſa ſtil
lat ad terrā. Et eſt pluuia lentis iugis aqua Vnde hic ꝛ
hec pluuialis.ꝛ hoc le.vt tps pluuiale.vnde pluuialiter
aduer.ꝛ pluuioſus ſa ſum.vñ pluuioſe aduer ꝛ hec plu
uioſitas ſm hug. Hic nota q̄ cā efficiēs pluuie ē frigi-
dum expulſum in nubē a circūſtante calido. Et iō frigi-
do tpe nō pluit.ſed pluuia poſt gelu ſignū eſt reſolutōiſ
aure. Eſt aūt calidū iſtud in toto aere diffuſum ꝛ nō in
vna pte eius.ꝛ ideo vndiq3 a ſe expellit frigidū qđ i nu-
bem veniēs ꝯprimit nubē.ꝛ ppter expulſionē cuꝫ impe-
tu deſcēdit aqua pluuie.ſed vehemētior eſt impetus in
eſtateq3 in hieme.ꝛ tūc calidū vehemētius expellit frigi
dum qđ reſoluit nubē in aquā. Et iō etiā poſt ſerenum
tpus impetuoſiores ſunt nubes q̄3 alio tēpe. q2 in impe
tuoſis pluuijs plus eſt ō frigiditate expulſa ab aere. fri
giditas aūt eſt qualitas mortificatiua. Iō vehementes
pluuie nō hñ conueniūt plātis.ſed poti9 pluuie ſuaues
ſine violentia deſcendētes ꝛ ſine vehemētia.q2 in illis ē
plus de calido. Et iō ſiles ſunt rori .q2 aūt pluuia fit de
vapore multū habēte de terreſtri. Iō cū ſuauis ē aliqñ
cum pluuia generant̄ plurima animalia aquatica. ſicut
ranūculi ꝛ vermes.ꝛ aliqñ piſces puuli. Cui9 cauſa eſt.
q2 calidū qđ eſt in nube cū euaporare incipit ſecū trahit
humidū ſubtile.qđ in ſe aliqđ habet de ſubtili terreo hū
ꝯmixto.ꝛ iō eſt viſcoſum. Cum aūt viſcoſum reducit̄ ad
aerē incipit dureſcere ꝛ ꝯſtare ꝛ ꝯuertere ſe in pellē q̄n-
dam in quā ꝯtinue pulſans calidū efficit ſpūm.cui addi
tur anima ſenſibilis vtute ſtellaꝝ.ꝛ tūc fit aīmal. Cauſa
aūt q̄ hec aīalia ſemp ſunt aquatica eſt .q2 i tali pluuia
vincit aqua. Signū aūt hui9 eſt q̄ aqua pluuie hauſta
ꝛ cuſtodita generat vmes.ꝛ cū diu ſteterit ꝛ ſubtile ter-
reum reſederit.efficit̄ clarior q̄3 fuit. ꝛ q2 tūc ſimplici aq̄
ſimilior eſt.vmes nutrire nō poterit.ꝛ iō tunc vmes mo
riunt̄ ꝛ reſidēt ad fundū cum ſubtili terreo quod fuerat
aque pmixtuꝫ Itē ſcias q̄ ꝯmūiter ab ariſtotele ꝛ ab
alijs tradit̄ q̄ materia ꝓxima pluuie eſt nubes aquoſa.
frigido medij loci inſpiſſata.vide in ros
Pluuialis le.in pluuia ē.pnlt.ꝓdu.
Pluuitano nas vbum excepte actōis.id ē.minutatim.
parūper pluere.ꝛ dicit̄ a pluuia
Pluuiola le.pnlt.cor.di.pua pluuia

P ante O

Pochotrophiū. Pochos qđ eſt paup ꝯponit̄ cū tro-
phos qđ eſt ꝯuerſio.ꝛ dr̄ hoc pochotrophiū phij.i quo
paupes ꝛ infirmi paſcunt̄.vñ hic ꝛ hec pochotrophita.
phite.q eſt dñs vł dña talis loci.ꝛ ꝓdu.phi
Poculū a poto tas dicit̄ hoc poculū li.q̄i potulū.id eſt
potus vel vas cum quo bibit̄. Et inde poculo las.pocu
lum dare.ꝓpinare

Podagra. Pes ꝯponit̄ cum agros qđ eſt tractus. vł
agrios qđ eſt ferꝝ agreſte immite crudele.ꝛ dr̄ podagra.
gre.q̄dam infirmitas pedū.a retractōe pedum vł a fero
dolore dicta. Nā omne qđ immite ē ab uſiue agreſte vo
camus. Vñ podager gra grū.ꝛ podagricus ca cū. ꝛ ſm
vſum accētus ponit̄ ſup pnl.in podagra.
Poderis a pos qđ eſt pes dr̄ hec poderis riſ. veſtis ſa
cerdotalis linea corpi penit9 aſtricta.ꝛ vſq3 ad pedes de
ſcendēs.vñ ꝛ camiſia ꝛ ſubucula dr̄. Et dr̄ poderis q̄ſi
pedib9 herēs ꝛ cor.pnl. Vñ qdā. Talarē tunicā poderē
cenſere memento
Podex cis.maſ.ge.culus.q2 fetcat. ꝛ dr̄ a pedor doris.
Iuuenalis. Sed podice leui
Podio podias in podia eſt.
Podio a padio dis.deriuat̄ hoc podiū dij.i.baculus.
ſup quē innitimur cū quo ſepe terrā ferim9 Vñ ꝛ podi-
um dicit̄ vbicūq3 innitimur.ꝛ inde podio dias.qđ ꝯpo-
nit̄. Appodio as. Cōpodio as. Suppodio dias.omīa p
valde inniti ꝛ ſm hoc ſunt neutra ꝛ abſoluta Itē poſſūt
eſſe tranſitiua actiua.vt podio te.appodio illuꝫ.ſuppodio
iſtum.quaſi podiū ſupponere illi.vel podio ſuſtentare.
vel podio facere inniti
Poema a poio deriuat̄ poema tis.pnlt.ꝓdu.in ntō.et
correpta in gtō. Et eſt poema ꝓprie op9 vni9.licꝫ genera
liter p ope poete accipiat̄.ꝛ hic poematic9 ca cū. Sꝫ poe
ſis eſt op9 multoꝝ libroꝝ.vide i poeſis
Poemaneus a poema ꝛ maneo nes.cōponit̄ poema-
neus nea neū.i.in poemate manēs
Poeſis a poio is dr̄ hec poeſis ipa ars poetandi.vel fi
gmentū.vel poeſis eſt materia toti9 carmīs in qua poe-
ta verſat̄.vel poeſis eſt op9 multoꝝ libroꝝ. Sꝫ poema
eſt ꝓprie op9 vni9.ꝛ ꝓducūt e.poeſis ꝛ poema vñ in gre
ciſmo dr̄. Arte poetria fungor.dū fingo poema. Ipe po
eta vocor.ſit fictō dicta poeſis
Poeta a poio is.dr̄ hic poeta te.i.fictor ꝛ ꝓprie carmīs
alta vba loquēs.vñ hec poetiſſa ſe.vxor poete.vel q̄ fin-
git. Eadē dr̄ hec poetrida de.ꝛ inde poetrid9 da dū.id ē.
poeticus. Itē a poeta poetic9 ca cū.ꝛ hec poetria trie.arſ
poetica.vñ a poeta poetor aris.i.carmina vel poemata
facere.vel ꝯponere more poete. Et pōt dici vbū morale
vel imitatiuū.ꝛ format̄ ab hoc ablatiō poeta a.mutata
in or.ꝛ eſt grecū poeta.ꝛ ideo ex ſe facit vbum ſicut ꝛ ſo-
phiſta.ſicut dixi in tercia parte vbi egi de verbis imper
ſonalibus in fine.
Poetiſſa ſe.in poeta eſt
Poetor taris.in poeta vide
Poetria trie.vide in poeta.
Poetrida in poeta eſt.
Poio is.iui.re.itū.i.fingo gis.vel facō.
Pole grece latine dr̄ vedere.ꝛ ꝓdu.po.
Polemos ꝛ polementū.i.pugna ſiue bellū.
Polēta a polis vel pollen nis.dr̄ hec polēta te.gen9 le-
guminis.vel farina ſubtilis de fabis vel de tritico vł de
ordeo.vł q̄dam cib9 inde fact9 dr̄ polēta ſm hug.ꝛ corr.
pmā polēta.vñ pſius Inuigilat ſiliqs.ꝛ grādi paſta po
lenta.i.farina mixta aqua. In hiſtorijs aūt ſup ioſue dr̄
Polenta ſunt grana toſta ꝛ manib9 ꝯfricata ad modū
grani pilo tunſi.vñ dr̄ polēta q̄ſi pilenta. Quidā tñ tra-

dixit polētas esse plutas de purgatissima farina factas ꝛ dictā polentā a pollen qd ē purgatissima farina

Polia lie.i.armētū vl' grex. Et q̄libet pluralitas vl' collectiō equoꝝ vel alioꝝ iumētoꝝ vl' generalit̃ bestiarū dr̄ polia.ꝛ dr̄ polia a polis qd ē pluralitas.

Poliandrū.polio polis ꝯponit̃ cū antrꝫ ꝛ dr̄ hoc poliādrum dri.i.cumulus terre vel sepulcꝝ vel cimiteriū.Et dr̄ sic quasi politū antꝝ.q2 ibi sepulcra mortuoꝝ poliuntur.Et poliandrū iterp̄tat̃ multitudo viroꝝ.a polis qd est pluralitas ꝛ andros qd est vir ꝛ fm hoc ꝓprie dr̄ cimiterū ꝓpter multitudinē hominū ibi sepultoꝝ

Polictor ctoris masc.ge.ꝯponit̃ a polis qd ē pluralitas ꝛ lictor oris qd est portitor cadaueruꝫ.Et fm pap. polictores sunt humatores ossiuꝫ siue cadaueꝝ sepultores. dicit̃ etiā polinctores

Polidamas.amās pticipiū vel amo ꝯponit̃ cuꝫ polis. qd est pluralitas.ꝛ fit hic ꝛ hec polidamas me.vel polidamatis.i.multicuba.ꝛ multigamꝰ q̄ plures vxores habet sicut fuit nero dictꝰ Nā polidamas dr̄ fuisse vir omniū mulieꝝ vel mulier omniū viroꝝ

Polidectes.polis qd est pluralitas ꝯponit̃ cuꝫ dectes qd est ꝯtinens ꝛ inde dictus est polidectes. vel polidectus.id est.ꝯtinēs plura.

Poliloquꝰ polis pluralitas ꝯponit̃ cū loq̄r ꝛ dr̄ poliloquus qua.quū.pn̄l'cor.i.multiloquꝰ v̄bosus vaniloquꝰ

Polimia.polis qd est pluralitas cōponit̃ cum meon. qd est memoria.Et inde vna musaꝝ dicta est polimia.i. plura recordans.

Polimita a polus li.deriuat̃ polimitus ta tū.textꝰ vel ornatus multis colorib9.ꝛ rotūdis imaginib9.ꝛ hec polimita te.quedā vestis sic dicta ꝓpter multos colores et imagines rotūdas.q2 polus a rotunditate dr̄. Vn̄ polimitariꝰ ria riū.i.variatus. Unde in ꝯstructōe tabernaculi p̄cipit̃ vt illa fiāt ope polimitario.ꝛ hic polimitariꝰ sculptor vel pictor in tali ope.vel q̄ opatur tales vestes ꝛ ꝓdu.penl't. In aurora sup geñ.ꝙ polimita fuit oscula dando pedi. Quidā dicūt ꝙ ꝯponit̃ a polis qd est pluralitas.ꝛ mitos liciū pn̄l'cor.ſ3 polus p̄mā ꝓducit.polimita cor.sicut patuit. Vn̄ magis videt̃ ꝙ a polꝰ deriuatur qd p̄mā cor. Usus habꝫ ꝙ polimita vltimā ꝓducit. Pap.etiā dicit. Polimita vestis multicoloris a rotunditate dr̄ qd est polꝰ.ꝛ ꝯcordat cū hug.

Polio lis.liui.litū.lire.poliēs.i.sculpe vel planare. vel ornare.vn̄ hic politor toris.ꝛ hinc politoriꝰ ria riū Polio ꝯponit̃ Depolio lis.i.valde vel deorsum polire Repolio lis.Et est actiuū cū omnib9 suis ꝯpositis.ꝛ corri.po. Unde esopus. Omne genus pestis.supat mēs.dissona verbis.Censentis animū.florida lingua polit. vide in munio munis

Polionos.a polis qd est pluralitas dr̄ hec polionos. quedam herba quā latini herbā sanguinariā vocāt. q2 missa in nares sanguinē vomet.

Polios a polis qd est pluralitas dr̄ hec polios q̄dam herba que a latinis dicit̃ omimorbia.quia multis morbis subueniat

Polipodion dicta est quedā herba cuiꝰ radix ē hirca. ꝛ crinita.vt ē polipꝰ a polipo pisce dr̄.

Poliptoton est quedā figura de qua dixi in quarta parte in capitulo de scemate

Polipus. Polis qd est ciuitas ꝯponit̃ cū pus. qd est putredo.ꝛ dicit̃ hic polipꝰ pi.i.fetor ꝛ maxime q̄ solꝫ esse in ciuitate. Sꝫ ponit̃ ꝓ quolibet fetore.sicut in fmonib9 horatij ꝓ fetore nasi.vt ibi. Ueluti balbinū polipꝰ agne. Et de licentia poetica ꝓducit̃ p̄ma. Itē polipus ponit̃ ꝓ quodā pisce q̄ multos habet pedes. Vn̄ ouidiꝰ in q̄rto methamor. Utiqꝫ sub equorib9 depssum polipꝰ hoste. Et tūc ꝯponit̃ a polis qd est pluralitas ꝛ pes pedis.fm hug.ꝛ ꝓdu.p̄mā.vt patuit p ouidiū.ꝛ ꝓ fetore corr.eam Vn̄ in grecismo dr̄. Est polipꝰ naris. osceðoqꝫ dr̄ oris. Polipꝰ est piscis.polipꝰ fedatō naris.

Polis ꝓ ciuitate p̄mā cor.ſ3 ꝓ pluralitate eā ꝓdu. Vn̄ v̄sus. Urbs est dicta polis dicunt̃ plurima polis.polis ꝓ ciuitate ꝯponit̃.hec tripolis.tetrapolis .pētapolis.exapolis. neapolis.decapolis.vndecapolis.i.regio i se cōtinens vel ciuitas sub se habēs tres aut q̄ttuor aut quīqꝫ vel sex vel nouē vel decē vel vndecim ciuitates.Et a p̄dictis descendūt adiectiā ſ3 tripolitanꝰ na num.ꝛ hic tripolitanꝰ ni.i.dn̄s vel episcopꝰ illiꝰ ciuitatis vel puincie.ꝛ sil'r distingue ea q̄ descendūt ab alijs.

Polisillabꝰ ba bū.i.pluriū sillabaꝝ.ꝛ ꝯponit̃ a pol' qd pluralitas ꝛ sillaba.ꝛ cor.li. Vn̄ in doctrinali. Que polisillaba sunt breuies halistaqꝫ demes. Et i grecismo Est plurale polis.ꝛ ab hoc polisillaba dicas. Et ponit̃ hic po breue cum ꝓducatur

Polisintheton est quedā figura.de qua supra dixi i q̄rta pte in capitulo de scemate

Polissenus. Senus interp̄tat̃ sensus ꝛ ꝯponit̃ cū pol'. qd est pluralitas.Et dr̄ polissenꝰ na nū.i.pluriū sensuū. vel sig̃ficatōnū.vt hoc verbū cano ē polissenū

Polistoria Polis qd est pluralitas.ꝯponit̃ cuꝫ historia.ꝛ dr̄ hec polistoria rie.i.pluralitas historiaꝝ. vn̄ ꝛ q̄dam liber quē solinꝰ ꝯposuit ex multis historijs vel ꝯpilatōib9.polistoria dictꝰ ē q̄si pluralitas historiaꝝ

Politicꝰ a polis qd est ciuitas dr̄ politicꝰ ca cū.i.ciuilis vn̄ hec politica ce.dicit̃ sciā q̄ tractat de gubernatōne ciuitatū.ꝛ hic politicꝰ ci.liber vbi describit̃ vita vrbana.ꝛ politici dicunt̃ qui valēt in policia.vel q̄ gubernat ciuitates.ꝛ corripit ti

Polixenus.polis qd est pluralitas ꝯponit̃ cuꝫ xenos. qd est sensus.ꝛ dicit̃ polixenꝰ na nū.q̄si pluriū sensuū vl' sig̃ficatōnū Inuenit̃ q̄nqꝫ polixemus ma mū.in eodem sensu.ſ3 litera corrupta est

Pollen a polleo dicit̃ hic pollen nis.vel hic pollenꝰ ni tenuis flos farine.vel farina illa minuta q̄ volat in molendino a mola.vn̄ pollineꝰ nea neū de polline factꝰ.vl' ad pollinē ꝑtinēs.ꝛ cor.li.

Polleo les lui lere.i.resplēdere.florere valere.excellere. Polleo ꝯponit̃.eq̄polleo les.i.equalere.ꝛ ꝑpolleo es Et est neutꝝ cū ꝯpositis suis ꝛ caret supinis.ꝛ facit p̄teritū in lui.ꝛ ꝓdu.p̄mā positōe.vn̄ q̄dā. Arte sua medicꝰ pollet cūctis venerādus

Pollex a polleo les dicit̃ hic pollex cis.grossior digitꝰ. quia inter ceteros polleat virtute ꝛ potestate.ꝛ corripit li in obliquis

Pollicēs pn̄l't.cor.i polliceor exponit̃

Polliceor.liceor ꝯponit̃ cū porro vl' post ꝛ dr̄ polliceor polliceris.pollutꝰ sum.ceri.i.ꝓmittere.vn̄ pollicitꝰ ta tū Unde ouidiꝰ de arte. Pollicitis diues q̄libet esse pōt id est ꝓmissionib9.ſ3 pollicemur spōte ꝓmittimus rogati. Unde Pollicemur scriptura ꝓmittimus v̄bo Unde v̄sus.vltro polliceor.ꝓmitto sepe rogatus.vn̄ hic ꝛ hec ꝛ hoc pollicēs tis.i.ꝓmittēs

Pollicitor taris.id est.frequēter polliceri.ꝛ est frequētatiuū de polliceor ceris

Pollicitus ta tū.in polliceor est.

Pollinctor.a pollingo gis dr̄ hic pollinctor toris.id est sepultor mortuoꝝ q̄ pollutoꝝ vnctor.i.cadaueꝝ crematör. Ezech.xxix. Donec sepeliāt eū pollinctores.ꝛ hinc. pollinctoriū rij.locus vbi cadauera ponunt̃.ꝛ pollinctꝰ cta ctū.i.funeratꝰ.sepultꝰ q̄i pollutꝰ vnctus. id est cadauer crematuꝫ

Pollinctoriū in pollinctor est

Pollineus nea neū.in pollen exponit̃.

Pollingo gis xi ctū gere.i.cadauera sepelire.vl' cremare.quasi pollutos vngere.i.cremare mortuos.Et cōponitur a polluo ꝛ vngo.vnde plautus. Sicut pollinctor dixit qui cum pollinxerat

Polliones.portitores mortuoꝝ

Polluceo.luceo ꝯponit̃ cū post vel ꝓcul .vel porro. et dr̄ polluceo ces xi ctū cere.i.dono ꝓmitto.q2 ꝓmissis solemus polliceri ꝛ donis.vel pollicere est offerre.q2 post sacrificiū solēt fieri oblatōes .vel oblatōnib9 lucemus. vnde hic ꝛ hec pollicibilis ꝛ hoc le.i.facilis ad donādū. vel ꝓmittendū.Et vt dicit p̄s.in.xx.li. A polluceo xi ctū. exigit ratō in xi terminātis p̄teritū.ſ3 autoritas deficit.

Pollucibilis.i polluceo vide ꝛ producit lu.

Polluo. Luo luis cōponit̃ cū ꝓ vel porro.ꝛ dr̄ polluo. luis lui lutū.i.deturpare.inq̄nare.vn̄ pollutus ta tum. id est.deturpatꝰ.inq̄natus.vnde pollutio onis.i. deturpatō.inq̄natio.maculatō.que accidit aliq̄n quando q̄s corrumpit̃ in somno.q̄ pollutio ex diuersis causis accidere potest. Sꝫ q2 nō ita de facili potest ꝑcipi ex qua cā ꝯtingat. Iō tutius est sp abstinere a ꝑceptōe sacramēti eukaristie.nisi necessitas incūbat. Debet aūt abstinere vt dicūt vsqꝫ ad.xxiiij.horas.q2 in tali spacio natura deordinata ꝑ corꝑalē immundiciā ꝛ mētis hebetatōꝫ ordinatur

Pollutō onis.i polluo is exponit̃

Pollux cis quidā deꝰ dr̄ q̄ bonū omen credebat̃ donare.ꝛ deriuat̃ a polluceo ces.ꝛ ꝓdu.pn̄l'gti.q2 habꝫ u.naturaliter longā ante x.in recto

Polosus sa sū.a polꝰ li.deriuat̃.i.altꝰ vel supbꝰ vel ornatus.

Polubrū. Polio lis ꝯponit̃ cū labꝝ.ꝛ dr̄ hoc polubꝝ bri.id est peluis

Polus a polio lis dr̄ hic polus li Poli ꝓprie sunt due stelle in capite axis.ꝛ dicunt̃ a polēdo q2 plani ꝛ rotundi sunt.Et ponit̃ polus q̄nqꝫ ꝓ celo. q2 politū ꝛ sculptū est varijs stellis. Itē polꝰ a rotūditate dr̄.vn̄ ꝓ rotunditate ponit̃.ꝛ cor.po. Vn̄ vindocinēsis Iure poli nō iure fori ꝯmūia ꝯstant.supple oīa.

Pomariū A pomū mi dr̄ hoc pomariū rij.locꝰ vbi poma reponunt̃ vel reseruant̃.ꝛ hoc pomariū rij. mollis ꝛ liquidꝰ cibus.vel potꝰ ex pomis factꝰ.ꝛ hec pomaria. dea pomorum.

Pomellū li dimi.puū pomū.

Pomeriū a pomus dr̄ hoc pomeriū rij.ꝛ hoc pometū ti. ꝓcedē.i.locus vbi poma crescūt. Uel dr̄ pomeriū q̄si postmoeniū.vel q̄si postmuruꝫ.q2 post menia vel post muros positū est.q2 virgulta solēt eē pꝰ muros

Pometū ti pn̄l'.ꝓdu.in pomeriū est

Pomilio a pomꝰ mi.dr̄ pomo onis.vl' pomilio onis. id est venditor pomoꝝ.vl' pomoꝝ custos ge.cōis. Pomiliones etiā dicunt̃ a quaꝝ vel lignoꝝ portiores.q2 vili p̄cio quasi pomo ꝯducebant̃

Pomo onis cōis ge.in pomilio est.

Pompa pe fe.ge.i.laus.magnificētia.glā.ꝓcessio. q̄ solet esse victorib9 in triumpho.vel obsequiū funeris. Et pompe dicunt̃ ludoꝝ imagines.ꝛ dr̄ a greco pompei.i. publice ostētari. Inde pompa q̄si publice ostēsa. Et victoria p̄cedit pompā.q2 ituris ad certamē p̄miū ꝛ votuꝫ victorie ꝓmittebat̃.vn̄ pomposus sa sū.i.supbus. altus magnificus.Et ꝯpatur.vnde pompose sius sime aduerbiū.ꝛ hec pompositas tatis. Itē a pompa dr̄ pōpaticus ca cū.pn̄l'cor.i.id est.pōposus.

Pompator toris.in pōpo pas vide

Pompeius pei.q̄dam nobilis inter reliquos qui p̄cellens romanos q2 multotiēs pompaꝫ duxit.ſ3 postremo a cesare victus est.fm papiā

Pompo as aui.deriuat̃ a pompa.ꝛ est pōpare supbire.gloriari.ꝛ ꝯponit̃. Depōpo as.i.vitupare. detestari. Idē ꝛ expōpo as.ꝛ a pōpo as dr̄ hic pōpator oris.q̄ aliquid supbe vel p̄sumptuose agit.

Pomposus sa sum in pōpa vide.

Pompula le.dimi.puā pōpa.

Pompulētus. A pōpa ꝛ lentos qd est plenū cōponit̃. pōpulentus ta tū.i.pōpa plenꝰ.pōposus.ꝛ ꝯpat̃. pōpulentꝰ tior simꝰ.vnd pōpulēter tius sime aduer.ꝛ hec pōpulentia tie.id est supbia.

Pomulū li dimi.puū pomū

Pomū ab opimo.i.a copie libertate dr̄ hec pomus mi id est.arbor.ꝛ hoc pomū mi.fructꝰ pomi arboris.Et notandū ꝙ omis fructus dr̄ pomū.ſ3 ꝓprie corticē mollem habēs.licet sp̄aliter poma dicant̃ mala

Pondero a pōdus dicit̃ pōdero ras. id est. trutinare. vel grauare.ꝛ ꝯponit̃.eq̄pondero ras.id est.eque pōderare. Prepōdero ras.id est.p̄ualere.p̄grauare. excellere p̄ alijs pōderare.ꝛ cor.de

Pondo indeclina.ge.neu.ꝓ quodā morbo.ꝛ ꝓ pondere.ꝛ deriuat̃ a pōdus. Vn̄ in vita beati nicolai habet̃.ꝙ auri pōdo triū virginū ademit pudorē.

Pondus.a pēdeo des dr̄ hoc pōdus deris.neu.ge.onꝰ vel grauitas.vel qd trutinat̃ ꝛ mēsurat̃.ꝛ dr̄ a pēdeo. q2 in statera libraꝝ pendeat.hinc ꝛ pēsum dr̄.quasi pōsum Sed abusiue pōdus vna libra vel vnꝰ as est.ꝛ a pōdus dr̄ hoc pōdusculū li.dimi.ꝛ pōderosus sa sum.ꝛ ꝯparatur vnde pōderose sius sime aduer.ꝛ hec pōderositas tatis Et scias ꝙ sunt diuersa nomia pōdeꝝ ſ3 trutina. q̄ moneta dr̄.Et statera.cāpana.examē.calcus. siliqua.ceratin obolus.scrupulus.dracma.coclear.olibe.ciatus. ocitabulū.denariꝰ.solidus.sextula.statera.quadrans. sichel. vncia.libra.mna.talentū.cētenariū

Pondusculū li.di.puū pōdus

Pone.i.retro vel iuxta.pꝰ tergū aduerbiuꝫ loci. Vn̄ statius achileidos. Pone natāt.delētqꝫ pedū vestigia

canda Et acuit vltima ad differentiã de pone verbo. qd circumflectit pmã.

Pono nis sui situ nere. i. statuere. locare. plãtare. Et in de positu9 ua uũ. Pono cõponit. Appono is. Cõpono nis. Circũpono nis. Depono nis. i. deorsum a sede vel dignitate ponere. Dispono nis. i. ordinare. dispensare. Et cõstruit cũ actõ et dtõ ĩ eodẽ sensu. vt dispone domui tue. qr morieris tu et nõ viues Expono nis. i. extra ponere. explicare. exoluere. Interpono nis. i. inter aliq̃ ponere. Impono. Prepono nis. i. pũs ponere. Propono. nis. i. anteponere. vel enunciare. Oppono nis. i. interponere. obijcere. Repono nis. Suppono nis. Sepono is Pono et eius cõposita omĩa actiua sunt pter impono p decipe est neutrum. Et oĩa faciũt pteritũ in sui et supinuz in situ. pnl. cor. Antiq tñ dicebant posiui in pterito. et in supino positũ pnl. vbiqz pdu. Impono tñ p decipe facit ĩpositum. Itẽ oĩa q̃nqz patiunt sincopã in supino. vt repostũ. Itẽ omĩa in pñti pducũt hãc sillabã scz po. sz in pterito eã corripiũt. Vñ horati9 in. j. epi. Surge et inhũane senium depone camene.

Pons a pono nis dr hic põs tis. qr ad trãsmeandũ ponat. q aũt dicit põs q̃si pedes omniũ sustinẽs ethimologia est nõ cõpositõnis ostẽsio.

Pontellus li illud cui aliqd innitit et dr a põs

Ponticulus li dimi. puus põs

Ponticus ca cũ in põtus vide.

Põtifex in põtifico cas. ẽ et cor. fi.

Pontifico. põs. cõponit cũ facio. et dicit põtifico cas. id est. pontẽ vel põtatũ facere. vnde hic et hec põtifex cis. i. epũs vel sacerdos. q̃si pontez vel iter alijs faciẽs. et hic põtificatus tus tui. eius dignitas vel officium. Et hic et hec põtificalis et hoc le. Et põtificor caris. i. põtificatũ regere. vel habere vel more põtificis se habere. et cor. fi.

Pontius interptat declinãs cõsiliũ. Fugit itaqz cõsiliuz iudeorum. accepta eñi aqua lauit aq̃s suas dicens. Innocens ego sum a sanguine iusti hui9. Et dr a põtus insula de q̃ oriũdus fuit. Et uero tpe quo xpc crucifix9 est p uintie sirie psidebat vide in pilat9.

Ponto tas dr a pons. et est pontare pontem facere vel põtem pparare. colligare.

Pontulus li in põtus vide.

Põtus ti. i. mare. mas. ge. et dr a põte p cõtrariũ. qr ñ possit põtari siue ibi põs fieri. Vel dr põtus quasi punctus a puncto. ppter eñi põtus dr mare breue. qi ad modum puncti. vñ hic põtulus li dimi. et hic põtus ti. quedã insula qr sit in põto. Unde põticus ca cũ. et hec põtica ce. p quadam gemma.

Popa pe. i. pinguedo sz ponit q̃nqz p pingui

Popeanũ a popa qd est pinguedo dr hoc popeanum ni. quoddã vnguentũ vel medicamẽtũ ad puocandum cutis candorẽ. et est crassum. Vñ iuuenalis. Parce tumet facies. aut pinguia popeana spirat. fm hug. pap. etiam dicit. popeana gen9 vnguẽti vl medicamẽti.

Popellus li. dimi. puus ppls. Persius. Ante diem blando cuidã lactare popello. vnde hec popellus. puus pplus. a populo p arbore.

Popina a popa dicit hec popina ne. i. coq̃na. quia ibi tractat pinguedo. et pdu. pnl. Vñ iuuenalis. Sz cũ puigiles placet. instaurare popinas. vñ popinari9 ria rium. ad popinã ptinẽs et hic popinarius rij. i. coqu9 et hec popinaria coqua. vide etiã in ppina. Itẽ a popina dr hic et hec popino onis. coqu9 vel leccator q frequẽtat coq̃nã Vñ horati9 Imbecillis iners si qd vis addi popino

Popino onis in popina exponit.

Popisma a popa deriuat hoc popisma tis. et est idem qd popeanũ. Vñ popisma est extrema ps coitus dũ pinguis exit. vel semẽ qd emittit in coitu. et hinc ponit p ipso coitu. Iuuenal. pbebit vati cerebrum. popisma rogantĩ.

Poples cis. mas. ge. i. genu vel post9 curuatura sub genu. et dr poples. qr post plicã. i. flexurã habet. et cor. penl. gũ. et est s. finalis lrã in ntõ.

Popularis a ppls dr hic et hec popularis et hoc re. ad pplum ptinens. vel familiaris. Et fm hoc cõpat popularis rior rissimus. vñ populariẽ rius sime aduer. et hec popularitas tatis. et format popularis ab hoc gtõ populi. i. mutata in a. longã et addita ris. pap. magis ampliat significatões hui9 nomis popularis dicẽs popularis. id est. supbus. inflatus. vẽtosus. arrogãs. immemor. incertus ambitiosus. et cetera

Populatus ta tũ in ppls vide.

Popule9 lea leũ. in ppls est.

Populona a ppls p vulgo dr hec populona ne. id est iuno. qr credebat tutari pplm. et hec populonia nie. q̃ã ciuitas fuit ab abudãtia pplorum sic dcã. qr populona. i. iuno ibi colebatur.

Populor a ppls deriuat populor aris atus sum lari. id est. pplo replere vl destruere. dissipare. et cõponit. Depopulor aris. id est. valde populari destruere. et ẽ deponẽtale cũ omnib9 suis cõpositis pplor fm hug. Pap. vo dicit populari. vastare. pdari. diuulgare. Populatio. onis. deuastatõ ppli. vastitas. expugnatõ. ruina. grãdis solitudo. et dr a ppls. vide in pplo

Populus a polis qd est ciuitas dr pplus li. Est eñi populus humane multitudinis cet9 iuris cõsensu et concordi cõmunione sociat9 Vel ppls est collectõ tã nobiliũ qz ignobilium eiusdẽ ciuitatis. Sed plebs est collectõ tantum ignobiliũ. et dr a pluralitate. qr plures sunt ignobiles qz nobiles. vel dr a pleo ples. qr plebs replet. Vulg9 ẽ passim inhabitãs multitudo a volẽdo. qr q̃sqz facit qd vult. Tribus tantũ dicunt turme et cõgregatões distincte populorum sic dicte. qr in pncipio romani fuerunt a romulo dispti trifarie scz in senatores. milites et plebẽ. q̃ tamen tribus multiplicate pstinũ retinẽt nomẽ. et a pplus dicit populosus sa sum. i. pplis plen9. et cõpat. vñ hec populositas tatis. i. pplorum abundãtia. Itẽ a pplus. populat9 ta tũ. id est populo habitat9 vel plen9. et cõpatur. vñ hec populatio onis. populi abundãtia. vel pprietas qua aliquid dicit populatũ. De hoc vide in populor. Itẽ inuenitur hec populus li fe. ge. p quadã arbore vel trũco. et tunc p ducit pmã. sz p vulgo corripit eã. Vñ vsus Populus ẽ arbor. popul9 collectõ gẽtis Populus p arbor deriuatur a polis qd est pluralitas. qr ex eius radice multitudo pullulat et crescit et nascit. Ouidi9. popule viue precor. q cõsita margine ripe. et inde popule9 lea leũ. et populinus na nũ. in eodẽ sensu. Geñ. xxx. c. Tollens iacob virgas populeas. et hoc populetũ ti. loc9 vbi ppli crescũt

Porca a porrus ri. dr hec porca ce. terra illa que eminet inter duos sulcos. Sed qd defossum est dr lira. idẽ et sulcus. et dr sic qr cũ porca fit terra eleuat. et ita apit et manifestatur. Hec et alio noĩe dr crebro onis. qr aqua crebro p ipm decurrat. vñ hec porcula le. dimi. et porco cas. id ẽ porcas facere vl porcas distinguere. et cõponit. imporco cas. in eodẽ sensu. vel aquã in agros ducere Itẽ porca ce id est. sus vide in porcus

Porcistetũ ti. a porc9 et sto stas. cõponit hoc porcistetũ. ti. loc9 vbi porci stãt scz stabulũ porcorum

Porcitor. o porca dr hic porcitor toris q̃ facit porcas. et cõponit hic imporcitor oris p eodẽ.

Porco cas in porca est.

Porcula le di. pua porca. vide ĩ porc9

Porcus. a purus deriuat hic porc9 ci. cata antifrasim. qr minime sit pur9. vñ et dr porc9 quasi puro carens. vel dr porcus q̃i spurcus et immũdus. qr ingurgitat se ceno et luto se immergit. vñ et dr porc9 q̃si pus custos. et ẽ ethimologia. vñ hic porcul9 li. et porcellus li. dimi. et hec porca et porcula et porcella di. Itẽ a porc9 porcin9 na num. et hic porcari9 rij. et hec porcaria rie. custos porcorum.

Porgo gis. ĩ porrigo exponit

Porisma a por9 ri dr hoc porisma tis. i. aptio. Unde et illuminatõ sensus dr porisma. et etiaz regule q̃s geometre supponũt ad aliqd ostendendũ dicunt porismata. qr aperiãt et illuminẽt mentẽ lectoris. Porisma etiaz dicit questus vel lucrum

Pormeus. Meo as cõponit cũ portus et dr pormeus mei. i. portus vbi frequenẽ meat Vel porme9. i. nauta q p vadũ vel portũ portat homĩes vltra fluuiũ. q̃i portũ means Unde et charon portitor animarum vltra paludẽ ĩfernalem dicit pormeus

Pormina. i. fornicatõ

Porosus sa sum. in por9 vide

Porphirio onis. vel porphiri9 rij. p quo septuaginta interptes trãstulerũt pelicanũ. auis quedaz ẽ que ĩ lege comedi phibebat. et pdu. pnl. gñ

Porriginosus sa sum. in porrigo nis est.

Porrigo. rego cõponit cum porro qd est longe et dr porrigo gis rexi cũ gere. quasi pcul extẽdere vel regere Porrigo cõponit cũ ex et dr exporrigo gis. et cũ ob et dr opporrigo gis. id est. extra vel iuxta porrigere. Porrigo etiã sincopat. et dr porgo gis. p porrigo gis. et corripit ri. et facit pteritum porrexi

Porrigo ginis dr a porcus Et est porrigo pnl. pdu. infirmitas que solet porcis cõtingere. Vel dicit a porrigo gis. qr de vno porrigit ad aliũ. Et ponit generaliter pro morbo et vicio capitis cariẽ faciẽte. scz p scabie. vñ porriginosus sa sum porrigine plen9 vel scabiosus

Porro aduer. in porrum vide

Porrum. a porrigo gis dr hoc porrum ri. sz in plurali hi porri et hec porro quia in longũ porrigit. vnde hoc porrulum li. dimi. et porrosus sa sum. i. porris plen9. et hoc porrariũ rij. locus vbi porri crescũt et abũdãt. et hec porrata te. cibus de porris. et hoc porrum ri quedã infirmitas que fit in manib9 vel in pedib9 ad similitudinẽ porrorum et porro aduer. quia eñi porri plãtant cõsequenẽ scz vnũ post aliud. ideo inde dicit porro. i. cõsequenẽ aduer. ordinis. Porro etiã dicit certe vel valde vel lõge vel sz. Sz fm hoc deriuat a porum fm hug. Et scias q porrum dicit p prie de maiorib9. porri vo de minorib9. et est ethroclitũ genere Sed põt q̃ri an sit dicendũ vnũ porrorum vl vn9 porrorum. Dico q ptitiuũ debet respicere gen9 qd ibi est. et sic est dicendũ vn9 porrorum. sicut dixi in tercia pte. vbi egi de genere incerto

Porta a porto tas deriuat hec porta te. q̃ exportat et importat aliquid. et est pprie vrbiũ et castrorum vel porta dicit a portatõe aratri. et fm hoc porta ẽ pprie tantũ vrbiũ. et ẽ tractũ a cõsuetudine antiquorum. sicut dixi ĩ ianua

Portella le. di. pua porta.

Portẽdo a porro et tẽdo cõponit portẽdo dis di tẽtũ. et tensum. portẽdere. i. porro vel lõge tendere. signare. vel destinare. longe post ostẽdere. Unde portendẽs tis. generis omĩs. Iacob. ij. viri portẽdentes sunt. Glosa. id est. positi in signum futurorum.

Portẽsis sis. mas. ge. i. ianitor. et dr a porta te

Portentũ a portẽdo dis dicit portentũ ti. i. monstrum. vnde portẽtuosus sa sum. i. mõstruosus. et cõpat. Et notandum q portentũ nõ est cõtra naturã natuz. vt varro dicit. Nã nihil cõtra voluntatẽ dei q̃ natura est omniuz rerum potest fieri. sed est portẽtũ nõ cõtra naturã sed cõtra qd est natura Portentũ. pdigiũ. monstrum. et ostentuz differũt. Nã portentũ dr qr aliqd post ostẽdit. pdigium qr porro dicat. i. futura pdicet. vel portentũ in terra. pdigium in celo. quasi pcul a digito. vel portentũ qd porro futurum signat. pdigiũ qd deuastatõz signat Monstrum qd statum mõstrat qd apparet. Ostentũ qd aliqd futurum demonstrat. et hec pprietas est. sz abusiue autorum plerunqz corrumpit. Itẽ differẽtia est int portẽtum et portẽtuosuz quia portẽta sunt q̃ transfigurant sicut fert in libia mulierẽ pepisse serpentẽ Portẽtuosa vo sunt q̃ leuẽ sumũt mutatõz. vt nat9 cũ sex digitis. vide ĩ mõstro as

Porticul9 a porto tas dicit hic porticul9 li. bacul9 pu9 ad portandũ habilis. et hic porticul9 vel portuscul9 li. malleol9 in naui cum q̃ gubernator dat signũ remigãtibus in vna vel in gemina pcussione.

Porticus a porta te. dicit hic portic9 cus cui cu. et mutato u. ablatiui in i. breuẽ et addita bus. fit dtũs et ablatiuus pluralis porticib9. i. dom9 illa q̃ pẽst forib9. et dr sic. qr ibi trãsit9 sit et nõ sit ibi standũ. q̃si porta. vel porticus dr q̃si apticus. qr sit apta. et est fe. ge.

Portio. a ps tis. dr hec portio onis. i. ps vel ptitio

Portitor a porta te. dicit hic portitor oris. i. ianitor Itẽ portitor. i. portator. et tũc dicit a porto tas Itẽ a porto as portatum tu. et tunc dicit portito tas frequenter portare. et corripit ti.

Porto tas taui tare. tatũ. cõponit cũ ad. et dr apporto as id est. portare aliqd. Itẽ cũ ab. et mutato b. in s. dr asporto tas. i. portare. ab. i. longe. vel aliorsuz absentare. remouere. Itẽ cõponit cũ circũ. et dr circũporto tas Itẽ cum cõ et dr cõporto tas. i. simul mouere vel sufferre. Itẽ cuz de. et dicit deporto tas. i. deorsum vel de vno loco ad alium portare vel spaciari. Itẽ cũ dis. et dr disporto tas. i. diuersis modis. vel in diuersas ptes portare. Et cõponuntur ista duo vba sepe p vitupare. Itẽ cum ex. et dr exporto. tas. i. in toto vel valde vel extra portare. Item cum in.

ꝛ dicit̃ importo tas.intro vel valde vl' cōtra portare Itē cum re.ꝛ dr̄ reporto tas.i.iterꝝ vel retro portare. Itē cū sub.ꝛ dr̄ supporto tas.i.subt⁹ portare.vel post vel latenē portare vel sufferre vel sustētare vel auxiliari. Itē cum trans.ꝛ dr̄ trāsporto tas.i.vltra portare Porto tas acti uū est cū omnib⁹ suis ꝯpositis

Portula le.dimi.pua porta

Portunus a porta dr̄ hic portun⁹ ni.quīdā de⁹ marinus q portub⁹ p̄est ẜm fabulas.ꝛ portun⁹ na nū.i.qetus.qa portū habeat.ꝛ ꝯpat̃.vn̄ hec portunitas tatis.ꝛ p cōpositōem importun⁹ na nū.ꝛ pdu.tu.portunus.

Portuosus.a port⁹ dr̄ hic portuolus la lū.i.portubus plen⁹ ꝛ abundās.ꝛ ꝯpat̃.vn̄ portuose sius sime aduer.ꝛ hec portuositas tatis.ꝛ p ꝯpositōꝫ importuosus sa sum ꝛ silr̄ ꝯpatur.vn̄ hec importuositas tis.

Portus a porto tas.dr̄ hic port⁹.i.statō nauiuꝫ tuta ꝛ cōtinua.ꝛ dr̄ sic.a deportādis ꝯmercijs.quē locuꝫ a ba iulandis ꝯmercijs.baias vocabāt antiq.ꝛ est ꝑprie portus.locus ab accessu ventoꝝ remot⁹ vbi naues hiemāt ꝛ facit dtūs ꝛ ablatiu⁹ pluralis in vbus.portub⁹.et formatur ab ablatīo portu addita bus.Lu.v.ca.Et in portubus morabatur.vide in statō

Portusculus.in porticul⁹ exponit̃.

Porus ri.minimū ꝛ subtile foramē in corpe p qđ sudor emanat.vnde porosus sa sum.poris plen⁹.Et ꝯpat̃.vn̄ porose sius sime aduerb.ꝛ hec porosuas tatis.ẜm hug. Papias vō dicit.pori meatus.quidā trāsitus. vel vie i carne.vel osse.subtiliora foramina.

Pos dis.dicūt greci.Inde nos dicim⁹ pes dis. Pos i uenit̃ p potis Vn̄ catho. Hoc bibe qđ possis si tu vis viuere sanus.ꝛ ꝯponit̃ cū cō ꝛ dr̄ ꝯpos.ꝛ cū in.ꝛ dr̄ impos ꝛ cū p.ꝛ dr̄ p̄pos. Possū aūt nō ꝯponit̃ a pos sꝫ a potis

Posco scis.poposci poscituꝫ scere.i.petere.q̄rere. Posco ꝯponit̃.deposco scis.exposco scis.ꝛ est plus q̄ꝫ poscere.q² poscūt q simplicit̃ petūt.exposcūt q desiderāt.reposco scis. Posco ꝛ eius ꝯposita oīa sunt actiua.ꝛ faciunt p̄teritū poposci geminatū.vt deposco depoposci.ꝛ sup. in poscitū.Et format̃ supinū a p̄nti mutatōe o.in i.cor.et additōe tū.vt vult p̄s.vt posco scitū.disco scitū.tñ p̄dictorum supina nō sunt in frequēti vsu

Positiuus grad⁹ dr̄ eo q ponat̃ p̄us in gradib⁹ cōparationis.quasi fundamentū graduū.vel q̄si depositiu⁹.q² deponit casum.vt doct⁹ ctior simus.Et scias q quēcunq ꝫ casum regit positiuū.eundē pōt regere ei⁹ ꝯpatiuū ꝛ suplatiū. Itē verbū in p̄ma psona pōt dici positiū Vnde dicit origenes tractās illud iohānis.In p̄ncipio erat v̄bum.Et notandū q in hoc loco nō tpis sꝫ sīgficatōem substātie beat⁹ euāgelista insinuat p hāc vocē q est.erat Nō ꝛ positiuū eius scꝫ sum nō inequalit̃ flectit̃ cōtinēs duplicē intellectū.Aliqñ q dē substantiā cuiuscūqꝫ rei. de qua p̄dicat̃ absqꝫ vllo tpali motu signat Ideo substātiuū v̄bum vocitat̃.Aliqñ tpales mot⁹ ẜm alioꝝ v̄boꝝ analogiā declarat.tale ē ergo qđ ait.In p̄ncipio erat v̄bum.ac si diceret a pte.in patre subsistit fili⁹.

Possessiuncula le.di.pua possessio.

Possessiuū nomē est illud qđ cū gtō p'lali signat aliqđ ex his q possidenē.De hoc tñ dixi pleni⁹ in tercia pte i tractatu de spēbus nominū in.c.đ possessiuis.

Possideo a p.vel a post.ꝛ sedeo ꝯponit̃ possideo des. possedi sum.vnde hec possessio onis.ꝛ hic possessor ris. ꝛ possessiuus ua uū

Possum ex potis nomie.ꝛ sum es est.ꝯponit̃ possum. potes tui.posse vel potuisse potēs ꝛ facit p̄teritū p̄fectū subiunctiui potuerim.Format̃ enī a potui.i.in e.addita rim.ꝛ corr.potes a possum p̄mā.Sꝫ potes cū descēdit a poto tas.pdu.po. Vn̄ qđam Egrotare potes.nisi vinū post pira potes.Futuꝝ aūt indicati facit potero ris.rit. rimus.ritis poterūt. Hic nota q possum ꝯponit̃ ab hoc noīe potis.ꝛ nō ab hoc ntō pos.Et est rō.q² ntūs ñ potest venire ad ꝯpositōꝫ verbi integre.Et dico integre ꝑpter possum.qđ ꝯponit̃ ex hoc noīe potis ꝛ sum. Nec etiā vtūs.ꝛ hoc ideo.q² ꝯpositōes fiūt causa p̄fectōis.sꝫ si ex ntō siue vtō ꝛ v̄bo p̄duceret̃ vnū v̄bum ꝯpositū tal' cōpositō de p̄fecto faceret imp̄fectū.q² ntūs cuꝫ v̄bo vel etiā vtūs cū v̄bo generat p̄fectū sensum.sed omis dictō simplex siue ꝯposita in eo q dictō habet imp̄fectōꝫ.ꝛ sic talis ꝯpositō ꝯstare nō posset.sicut dixi supra in tcia parte.in capitulo de figura ꝯposita.

Post aduer.loci.licet q̄nqꝫ ponat̃ in vi tpis.ꝛ ꝯpatur. posterior postrem⁹. Post ꝯponit̃ postq̄ꝫ.Itē posthec id est.hodie.Itē postridie.i.post tres dies.postpridie.i. hodie.Itē ꝛ cū q̄busdā alijs.ẜm hug.Et signat tria post scꝫ tps.vt post annū venias ad me.Itē locū.vt iste latet post montē Itē ordinē.vt post sapiam diuitie q̄rēde sūt Nam meli⁹ est philosophari q̄ꝫ ditari.nisi forte indigēti.Vn̄ v̄sus.Hec tria post portat sunt tps loc⁹ ꝛ ordo.ꝛ est post p̄positō poti⁹ qñ regit casum.

Postea a post deriuat̃ postea aduerbiū tpis vel ordis ꝛ ꝯponit̃. Posteaq̄ꝫ.i.postq̄ꝫ.ꝛ postealoci.id est.post il lum locū.vel post illud tps.

Postela Post ꝯponit̃ cū telon qđ est longū ꝛ dicit̃ hec postela le.i.corrigia q sub cauda eq̄ tendit̃.sicut antela. que ante tendit̃.Et dr̄ postela q̄i p⁹ sellā.ꝛ antela q̄i ante sellā.Et ẜm hoc potest dici sic quodlibet ornamentū eq ante vel retro.vel mantica que ante portat̃ vel retro Et p̄ducit pnl'.vide in antela

Posteriora a posterior dicit̃ scꝫ posteriora scꝫ pōdera q retro sunt ꝛ a vultu auersa.nedum illa purgamus inq nemur aspectu

Posteritas.a post deriuat̃ poster⁹ ra rū.i.sequēs.vnd hec posteritas tatis.id est.ꝓgenies vel ꝓpagatō filioꝝ i nepotes.vel nepotū in ꝓnepotes. Nā posteritas a nepote incipit.q̄si postera etas

Posterula in postis exponit̃.ꝛ cor.ru.

Posterus a post deriuat̃ poster⁹ ra rū.i.sequēs.ꝛ ꝯponitur cū p.ꝛ dr̄ p̄poster⁹ ra rū.i. trāsuersus.nō rect⁹.nō recto ordine dispositus.qñ q debet esse posterior factus est prior.vn̄ p̄postero ras.i.ordinē puertere.vl' trāsuertere.scꝫ qđ debꝫ eē posteri⁹ facere p̄mū.ꝛ cor.ste

Posthac quedā vocū irregularis cōgeries seu aggregatō videt̃ eē.fungēs loco vnius dictōis.i.post. Vn̄ ad hebreos.iiij.c. Nunq̄ꝫ de hac loq̄ret̃ post hac die.vel sit ibi hac sillabica adiectō.

Posthephthimemeris.a post et hepthimemeris ꝯponitur hec posthepthimemeris ris quedā spēs cesure.q² p̄ducitur sillaba naturaliter breuis p posthepthimemerim in principio q̄nti pedis.sicut p hepthimemerim in p̄ncipio quarti vt hic. Cū pax lōga remiserat arma bona repa rabāt.

Posthum⁹. Humus vel humatō ꝯpo nitur cū post.ꝛ dr̄ posthum⁹ ma mū.ꝛ hic posthum⁹ mi ꝛ hec posthuma.i.q vel q̄ nascit̃ p⁹ humatōꝫ patris.i.p⁹ obitū.Iste a defūcto nomē accepit.sicut lex voluit.ꝛ cor. pnl'. Vn̄ qđam Posthum⁹ est natus post exeqas genitoris.Et virg.in.vj.Tu posthuma ples ꝛc̄

Postica.a post dr̄ hec postica ce.latens ingressus a pte posteriori.ꝛ hoc posticū ci idē.ꝛ pdu.pnl'. Vn̄ horatius Atria fuantē postico fallo clientē. ꝛ hoc posticiū cij.p codē Vn̄ in dan̄.xiij.c.Irruerūt famuli p posticiū vel p posticū ẜm aliā lrām.Itē a post postic⁹ ca cū.i. vlterior. vel a posteriori fact⁹.Vnde psius. Occipitiqꝫ ceco posti ce occurrite sanne

Posticiū cij.vide in postica ꝛ in ianua

Posticulū li.dimi.puus postis

Posticū ci.in ianua vide ꝛ in postica

Postis a post dr̄ hic postis hui⁹ postis.i. latēs ingressus a pte posteriori.Et dicunt̃ postes eo q post hostiuꝫ stent.ꝛ a postis deriuat̃ hic posticul⁹.ꝛ hic postellus. et hec posterula le.oīa diminutia

Postliminiū nij.exponit̃ in liminiū

Postpridie.id est.altera die post terciā diē.ẜm papiaꝫ. vel ẜm hug.postpridie.i.hodie.ꝛ ꝯponit̃ a p⁹ ꝛ pridie.

Postremus.post ꝯpat̃ posterior postrem⁹.Sꝫ postremus de multis.posterior de duob⁹ dr̄.vn̄ posterius postreme vel postremū.ꝛ hec postremitas tis.ꝛ postrem⁹ q̄nqꝫ accipit̃ in vi positiui.ꝛ ꝯpat̃ postrem⁹ mior simus vn̄ postreme mius ssime aduer.ꝛ postremo.i.ad ultimū aduerbiū tpis vel ordinis.ꝛ pdu.stre.

Postridie.i.post tres dies.a post ꝛ tris.ꝛ die. ꝛ pdu.e.

Postulo las laui.deriuat̃ a posco scis. ꝛ est idē postulo qđ posco.ꝛ hinc hic postulator.i.rogator.ꝛ inde or.inrix hec postulatrix cis.ꝛ postulatum aduer.i. roganter. ꝛ postulaticius cia ciū.q frequēter postulat vl' postulat̃ Postulo ꝯponit̃.Depostulo las.ꝛ est actiuū cū omnibus suis ꝯpositis ꝛ cor.stu.

Potator toris.in poto tas est

Potatricula le.in poto tas est.

Potens.a possum dr̄ hic ꝛ hec ꝛ hoc potēs tis p̄ncipiū ꝛ nomē.ꝛ tūc ꝯpat̃ potēs tior simus.vn̄ potēter ti⁹ sime aduerbiū.ꝛ hec potētia tie.vide in potestas. Potēs cōponit̃.Impotēs.i.nō potēs.ꝛ cūctipotēs. ꝛ omnipotēs. vn̄ hec omnipotētia.cūctipotētia.impotētia

Potētatus a potens dr̄ hic potētat⁹ tus tui.i.potentia vel potestas.dn̄atoris op⁹ p̄ualidū

Potestas a possum dr̄ hec potestas tatis.i.qđ q̄s pōt. ꝛ id p qđ q̄s potest.ꝛ ille q pōt.vn̄ potestatiu⁹ ua uuꝫ.i. potēs.vel q videt̃ dignus potestate.ẜm hug. Pap̄. vō dicit. Potestas dr̄ qđ patuit illi qđq̄đ velit. Potestas ab eo qđ est posse nomē accepit.ꝛ vt dr̄ in grecismo. Si recte dicas soler eē potētia sani.Dicqꝫ potestatē digni. da posse cui vis Et scias q sicut substātiū recipit adiectiuū.vt bonus hō.ita hoc v̄bū sum.vt sum bon⁹.ꝛ sumus boni.ita q nullū aliud substantiū est ibi necessarium.ꝛ hoc in p̄ma ꝛ in secūda psona.sed nō in tercia Vnde potest dici.ego potestas sum bon⁹.ita q adiectīm recipiat v̄l'um tantū vōe suppositi ꝯsignati.Sꝫ in tercia psona male dr̄. Potestas ē bonus.q² verbū tercie psone nō habet in se suppositū finitū. Potestates etiā vt dicit greg.vocant̃ hi angeli q hoc potētius ceteris in suo ordine receperūt.vt eoꝝ ditōi v̄tutes aduerse subiecte sint quoꝝ potestate refrenant̃ ne corda hominū temptare p̄ualeant.q̄ntum volunt.

Potio hec potatō.ꝛ hec potō onis.p sincopā dr̄.Et est potō idē qđ potatō vel ꝯfectō ex vino ꝛ herbis.vel medicina q² potat̃.Et dr̄ a poto tas taui atū.ꝛ a potō dr̄ potiono nas.vel potionor naris.i.potionē dare

Potiono nas.in potio est.

Potior tiris dr̄ a potis tis.noīe.ꝛ est potiri frui vti. Et ꝯstruit̃ cū actō gtō ꝛ ablatīo vt potior illi⁹ rei vel illā rē vel illa re.Et inuenit̃ ẜm antiquos.ẜm terciā ꝛ quartam ꝯiugatōem potior tiris vel poteris.sꝫ in infinitīo ẜm q̄rtam inuenit̃ potiri.supinū in itū potitū desinit pnl'.pducta.Impotitus ta tū sicut dicit p̄s. Apud tamen modernos est tantū q̄rte ꝯiugatōis.Itē potior est ꝯpatiuū de potis ẜm vocē.q² significatō mutat̃.vide in potis

Potis ge.cōis.ꝛ hoc pote.i.possibilis vel potēs.ꝛ ꝯpatur potior simus.ꝛ hec ꝯpatio est tantū ẜm vocē.q² sigficatō mutat̃.potior enī ꝛ potissim⁹.i.melior ꝛ optim⁹.vn̄ potiter tius sime aduer.ꝛ potissime q̄nqꝫ ponit̃ p maxime vel p̄cipue ẜm hug. Pap̄.vō dicit. Potior.melior. supior.altior.valentior

Potissimus ma mū.in potis vide

Potisso a poto tas dr̄ potisso sas saui sare.id est.freq̄nter ꝛ parum bibere.ꝛ in eodē sensu dicebat̃ antiquitus. potasso potassas.

Poto tas taui tare.i.potū dare. Vnde in psalmo Potauerunt me aceto.ꝛ potare.id est bibere. Et nota q supinum eius sincopat̃.Et dr̄ potū tu.Et sepi⁹ inuenit̃ sincopatū q̄ꝫ integꝝ. Vn̄ v̄balia ꝛ p̄cipialia ab eis formata inueniunt̃ etiā sepius sincopata q̄ꝫ integra.vt hic potator vel potor.ꝛ hinc potatori⁹ ria riū.vel potorius ria riū.ꝛ hec potatrix vel potrix.vn̄ hec potatricula ule.vel potricula le.dimi.ꝛ potat⁹ ta tū.ꝛ hic potatus tus.ꝛ hic potus tus tui.actus vel passio potādi.vel qđ intra calicem dat̃.Itē a poto tas potito tas.fre. Poto ꝯponitur Cōpoto tas.id est.simul cū alio potare.Epoto tas.idē. valde potare vel ex toto. Repoto tas.iterꝝ potare vl' retro. Poto p dare potū cum omnib⁹ suis ꝯpositis actiuum est.sed p bibere est neutꝝ ꝛ pdu.po.vn̄ ouid. Euomit epotas dira caribdis aq̄s.Et vt dicūt q̄dā. Bibere est nature.potare vō luxurie ē.

Potomiū mij.ē nauigiū fluuiale tardū ꝛ graue qđ nō nisi remigio ꝓgredi potest Hinc etiā traiectus dr̄.extensus ē enim et latus.

Potor toris in poto tas ē.

Potuerint ē p̄terit p̄fecti tpis ꝛ mōi subiūctiui de possum tes.vel pōt etiā eē futuꝝ subiunctiui.ꝛ cū potuero. ris.rit rim⁹ ritis rint.De hoc vide in possum tis.

Potus ta tum.vel hic potus tui.vide in poto tas.ẜm huguitōem.Et papias etiaꝫ dicit.potus pro potatus p sincopam participium scꝫ potus ta tum. Et hic potus. potus potui nomen.

P ante R

Pragma matis ge.neu.i.causa. Uñ pragmatic⁹ ca cū.
id est.causatiu⁹.vel causidic⁹.ſm hug. Pap. vero dicit.
Pragma grece latine causa dr.vñ ⁊ pragmatica dicun
tur negocia ⁊ actor causaꝝ ⁊ negocioꝝ pragmatic⁹ no/ minat
Prandeo a prandiū dr prādeo des di.
vel prāsus sum.dere.i.prandiū sumere.in tercia hora co
medere. Et ꝯponit.coprandeo des di.vel ꝯprāsus sum.
⁊ est neutꝝ cū omnib⁹ suis ꝯpositis.⁊ facit p̄teritum in
prādi vel in prāsus sum.⁊ supinū in prāsum ſm hug. Et
vt dicit pap. Prādeo est neutꝝ nisi in tercia .prādetur.
vñ ps.prandet olus.vide in prāsus
Prandeū dei.quedā zona ad prandiū dr.
Prandi est p̄teritū de prādeo des
Prandiū. A paro ras deriuat hic patus tus tui. ⁊ hic
hoc prandiū dij.q̄si patū ab apparatu edēdi.q: plura in
mane pant q̄3 in sero ad comedendū. Et olim ꝓprie di/
cebant prādia omniū militū.sc3 cib⁹ ante pugnā q̄ cito
paratū.ſ3 nūc dr comestio i tercia.vñ hoc prādiolū li. di.
Pransito tas.vide in prāso sas.⁊ cor.si
Pranso sas.i.frequent prādeo vbū freque.de prādeo.
des.a quo prāsito tas.aliud freque.
Pransoriū a prandeo des.dr hoc pransoriū rij.dom⁹.
vel locus vbi prandet.
Pransus sa sum.accipit actiue.i.q prandet.⁊ tūc descē/
dit a prandeo des di.vel prāsus sum. Itē accipit passiue
prāsus.i.comest⁹ ꝯsumpt⁹.⁊ tūc descēdit a passiuo isti⁹
verbi qd inuenit in tercia ꝑsona sc3 prandet. prādebat.
prāsus est vel fuit. Silr intellige de omnibus vbis neu/
tris que habēt passiuū i tercia ꝑsona.sc3 q eoꝝ pticipia
p̄teriti tpis possunt accipi actiue vel passiue. Cū aūt acci
piūtur actiue.pticipia sūt neutroꝝ. Cū vo passiue sūt p/
ticipia passiuoꝝ. Prāsus ꝯponit. Imprāsus.i.non co/
mestus vel nō prāsus.q sc3 nō comedit vel non prandet
Quidā tamē dicūt q hmōi pticipia in pma ⁊ secunda p
sona signāt actōem.in tercia signāt actōem ⁊ passionem
vide in iuratus ta tū
Prasis vel prasum grece latine dr viride.vñ prasis dr
Prasius a prasin dr prasi⁹ sia siū creta viridis
id est.viridis.⁊ hic prasi⁹ sij quidā lapis viridis.
Pratellū li.dimi.puū pratū
Pratulū li.dimi.puū pratū
Pratensis in pratū vide
Pratū.a patus ta tū dr hoc pratū ti.q̄si paratū.q: par
uū exigit laborē culture. Uñ hoc pratellū.⁊ hoc pratulū
li.dimi.⁊ hic ⁊ hec pratēsis ⁊ hoc se.⁊ hoc pratū ti qddā
castꝝ.q: herba pratēsi abūdet.vl q: in prato fuerit ꝯstru
ctū.vñ hic ⁊ hec pratēsis ⁊ hoc se.nomē gētile est.
Prauicors dis.in prau⁹ exponit
Prauus ua uū.i.mal⁹ puersus. S3 malus naturaliter
prau⁹ exercitio ⁊ vsu.⁊ ꝯpat.prauior sim⁹ Uñ praue ui
us sime aduer.⁊ hec prauitas tis.⁊ prauo uas.i. prauū
facere.⁊ ꝯponit. Deprauo uas.i.valde prauare. ⁊ ē acti
uum cū omnib⁹ suis ꝯpositis.⁊ pdu.hāc sillabā pra.vñ
qdam. Opto placere bonis prauis odiosus haberi. qs
nisi sit.prauis nemo placere pōt.prau⁹ ꝯponit cum cor.
dis.⁊ dicit hic ⁊ hec ⁊ hoc prauicors cordis.ge.om.sicut
vnicors.cocors.secors ⁊ similia. Et dr prauicors vir pra
uus corde vel praui cordis.eccā.nj.c.prauicors i illis scā
dalizabit ꝛc.vel ſm aliā lrām prauicordis.⁊ cor.ui.pra uicors.
Preambul⁹ a p̄ambulo las dr p̄ambul⁹
la lū.i.añ ambulās qd etiā substātiue pōt poni
Prebenda.a p̄beo bes dr hec p̄benda de. vñ p̄benda/
rius ria riū qd ptinet ad p̄bendā.⁊ hic p̄bendari⁹ rij.q
dat p̄bendā.vel poti⁹ q recipit
Prebēdicula le.di.pua p̄benda
Prebendula le.di.pua p̄benda.
Prebeo.a p̄ ⁊ habeo ꝯponit p̄beo bes bui bitū.i. dare
Precabūdus.in p̄cor est
Precapio.ex p̄.⁊ capio ꝯponit p̄capio pis.i.āte capio.
in quo sensu inuenit p̄capio pis.
Precarius.a p̄ce dr p̄cari⁹ ria riū.i.p̄cabilis.vel p̄cariū
dr qd p̄ce obtinet.quasi p̄cadiū.q: p̄ce audit.⁊ videt po/
tius esse ethimo.q3 ꝯpositō.vñ p̄carie aduer.i. p̄cabilit.
vel p p̄ces. Et p eo sepe inuenit p̄cario. Uñ terētius in
eunucho. Jam vel p̄cario fac tardi⁹.ſm hug.pap.vo di
cit p̄cariū est cū p̄ce creditor rogat.⁊ pmittit debitorē in
possessionē fundi sibi obligati demorari ⁊ fructus cape
dictū q̄si p̄cadiū q: p̄ce audit
Precator a p̄cor caris dr hic p̄cator toris.⁊ or.in rix.cō
uersa dr hec p̄catrix cis. Uñ aug⁹. Adhibe p̄catores.i.
rogatores.⁊ pdu.pnl̄.tā in ntō q3 in gtō.
Precatori⁹ ria riū.in p̄cor caris vide
Precaueo caues caui.i.ante vel p̄ alijs cauere verbū
actiuū.a p̄.⁊ caueo ues ꝯponit.⁊ cor.ca. Geñ.vij. Pre/
cauens in futuꝝ.vide in caueo.
Precedo dis cessi sum.dere.i.ante ire.ex p̄.⁊ cedo dis.
cessi ꝯponit. Et qs dr aliqd p̄cedere q̄tuor mōis sc3 eter
nitate.⁊ sic de⁹ p̄cedit omia. Itē tpe vt flos fructū. Item
electōne.vt fruct⁹ p̄cedit florē. Itē origine vt son⁹ p̄cedit
cantū. Uñ dicit aug.in.xij.li.cōfes.c.viij.g. Cū vo dicit in
forme deinde formatū.nō est absurdū si mō est ydone⁹.
intellige qs p̄cedit eternitate sicut de⁹ oia ⁊ in omnib⁹.
tpe sicut flos fructū.electōne.sicut fruct⁹ florē. origine si/
cut sonus cantū.q: nō cant⁹ format vt son⁹ sit. ſ3 sonus
format vt cātus sit. Est aūt cant⁹ format⁹ son⁹
Precello lis.p̄culi vel p̄cellui p̄culsum vel p̄cellū. p̄cel/
lere.i.supare.⁊ ꝯponit a p̄ ⁊ cello
Precendo.a p̄ et cādeo des.ꝯponit p̄cendo dis.i.ante.
vel valde accēdere.vide in cādeo des.
Precētor a p̄cino nis.dr hic p̄cētor toris. q in eccia vo/
cem p̄mittit in cātu sc3 p̄ncipalis cātor. Et deb3 scribi p c
et nō p i.q: format a p̄cētu sup.u.mutato in or.
Precentus a p̄centor dr hic p̄cētus tus tui.i. dignitas.
vel potestas p̄centoris
Preceps. Caput ꝯponit cū p̄ et dr p̄ceps tis.ge.omis.q
cadit capite inclinato et corpe sequēte.⁊ cor.penl.gti.pre
ceps etiā dr hō omia sine mō et cū piculo faciēs. et facit
gtūs pluralis p̄cipitum
Preceptor a p̄cipio is.dr hic p̄ceptor oris.et hic p̄cept⁹
tus tui.et p̄ceptori⁹ ria riū qd p̄cipit.
Preceptū.a p̄cipio pis deriuat hoc p̄ceptum ti. Et ſm
pap̄. Precepta sunt q̄ an aliqd faciendū sit.aut nō faci/
endum docēt Et scias q p̄cepta decalogi sunt decem
que in his vsibus ꝯtinent. Idola sperne.deū non sit tibi

nomen mane. Sabbata sanctifices. habeas in honore
parentes. Nō occisor eris.mechus.fur.testis iniquus.
Nō alij nuptā.nec rē cupias alienā. Numerus istoꝝ p̄
ceptoꝝ sic accipi potest. Prima tria precepta q̄ fuerunt
scripta in pma tabula lapidea ordināt nos ad deū. Or/
dinatur a ūt homo ad deū tripliciter. Uno modo p me
ditatōem cordis.vt dr in psalmo. Uacate ⁊ videte quia
ego sum de⁹.⁊ ad hoc dirigit terciū p̄ceptū sc3 sanctifica
tio sabbati quo aliqd tps deputat ad vacandū diuinis
cessando ab omnib⁹ que hoc ocium pturbare possent.
Alio modo p reuerentiā oris.qd fit cū deus laudatur.
⁊ nomē eius cū reuerētia tenet.⁊ q: pmo occurrit irreue
rentiā nomis diuini vitare.q3 laudes debitas deo red/
dere. Ideo in secūdo p̄cepto ponit.nō assumes nomē di
tui in vanū. Tercō mō vt in ope seruitiū debitū exhibea
tur qd latria dr. Ad cui⁹ actū pmū p̄ceptū ordinat sim/
pliciter p phibitōem ꝯtrarij. Ad primū aūt homo du
pliciter ordinat Uno modo vt beneficiū ei impendatur
Lu.vj. Que vultis vt faciāt vobis homies ⁊ vos eadē
facite illis qd maxime parētibus faciendū est. Unde in
pmo p̄cepto secūde tabule honor parētū p̄cipit in quo
intelligit omne beneficiū primo exhibendū Honor aūt
ille nō solū attendit in reuerētia.ſ3 in administratōe eo/
rum q̄ sunt corpi necessaria sicut dixi i honoro as Alio
modo vt primo nocumentū nō inferat. ſm illud thob.
q̄rto. Qd ab alio oderis tibi fieri.vide ne alteri tu aliq̄n
feceris.⁊ ad hoc ptinēt sex p̄cepta que sequunt.q sic ordi
nant. Nocumentū nāq3 tripliciter potest primo inferri
Primo q̄ntū ad cor ⁊ sic sunt duo p̄cepta vltima sc3 nō
desiderabis vxorē primi tui.⁊ nō ꝯcupisces domū pri
mi tui ꝛc. Et phibet hic volūtas iniuriādi.⁊ p̄cipue illa
volūtate que est cupiditas q est radix omniū maloꝝ Et
pmo phibet cupiditas aliene rei.q est ꝯiuncta q̄si idem
corpus secū.vt vxor. Secūdo volūtas aliene rei que est
nō eadē caro cū homie.ſ3 extra eū cum dr.nō domū nō
agꝝ q̄tū ad res immobiles.nō seruū.nō ancillā. nō bo/
uem ꝛc.q̄ntū ad res mobiles. Itē nocumentū inferri po
test primo ore vel vbo.⁊ hoc phibet q̄nto p̄cepto.sc3 nō
loqueris ꝯtra primū tuū falsum testimoniū timore.ran
core.amore.munere.⁊ hoc in p̄cepto phibet negatō. de/
tractō.obiurgatō.⁊ omia hmōi. Itē tercō inferri pōt
nocumentū primo in ope ⁊ hoc triplicit. In se vel in p/
sonā ppriā.⁊ hoc phibet cum dr. Nō occides Uel in su
os.⁊ hoc phibet cum dr. Nō mechaberis. Magnū enī
nocumentū reputat sibi vir q̄n qs accedit ad vxorē suā.
q: nō bene cū socijs regna venusq3 manēt. Uel in sua.⁊
hoc phibet cū dr. Nō furaberis.i.rē alienā non vsurpa
bis vsura.rapina.furto.fraude.violentia. Et scias q
peccata que ꝯmittunt in primo sunt pensanda p se ſm
nocumēta que primo inferunt.q: ex hoc habēt rōe3 cul
pe. Tanto aūt est mai⁹ nocumētū q̄to mai⁹ bonū dimit
titur. Cū aūt sit triplex bonū homis sc3 bonū aīe ⁊ bonū
corpis.⁊ bonū exterioꝝ reꝝ. Bonū aūt aīe qd est ma/
ximū.nō pōt alicui ab alio tolli nisi occasionalit. puta p
malā psuasionē que necessitatē nō infert. Sed alia duo
bona sc3 corpis ⁊ exterioꝝ reꝝ possunt ab alio violēter
auferri. S3 q: bonū corpis p̄eminet bono exterioꝝ reꝝ.
semp grauiora sunt peccata q̄bus infert nocumētū cor
pori.q3 ea q̄bus infert nocumentū exteriorib⁹ reb⁹ Uñ
inter cetera peccata que fiūt in primū homicidiū graui/
us est p qd tollit primi vita iā actu existens. Conseque/
ter aūt adulteriū qd est ꝯtra debitū ordinē generatōnis
humane p quē est introit⁹ ad vitā. Cōsequēter autē sūt
exteriora bona inter q fama p̄eminet diuitijs. eo q pro/
pinquior est spūalibus bonis. Uñ dr puer.xxj. Meli⁹
est nomē bonū q3 diuitie multe.⁊ ideo detractio ſm su/
um genus est mai⁹ peccatū q3 furtū.min⁹ tamē q3 homi
cidiū vel adulteriū S3 potest queri an fuit necessari
um legē scriptā ⁊ maxime ista decē p̄cepta tradi. Ad hoc
dico q necessariū fuit ea que naturalis dictat rō q dicū/
tur ad legē nature ptinere populo in p̄ceptum dari pro
pter quattuor rōes. Primo q: p ꝯtrariā ꝯsuetudinem
multi in peccatū p̄cipitabant.nā apud multos rō natu
ralis in qua scripta erat obtenebrata erat. Secūdo q: ⁊
si in aliq̄bus vigebat rō.tū amor boni in eis deficiebat.
Unde quadam coactōne legis obligatōre.ad bonū in
ducendi erāt. Tercio vt ad opa v̄tutis nō solū natura i
clinarꝫ.sed etiā reuerētia diuini imperij Quarto vt ma
gis memorie tenerēt ⁊ frequētius in cogitatōe versarē
tur Et si dicas scriptura videt esse inuenta ad succur
rendū labilitate memorie sed alia p̄cepta legis que non
sunt ita scripta in corde hois.sicut iudicialia ⁊ cerimoni
alia.facilius poterāt obliuioni tradi.ergo ea magis de/
buerunt in tabulis lapideis scribi. Dico p̄cepta iudici/
alia ⁊ cerimonialia erāt mutabilia.ſm diuersos status
⁊ cōdiciones hominū.sed p̄cepta legis nature immobi
liter pmansura erāt.in cui⁹ signū in tabulis lapideis de
us ea scribi voluit Hic nota q aug.in li. de doctrina
xp̄iana dicit. Totā magnitudinē ⁊ amplitudinē diuino
rum eloquioꝝ possidet caritas.qua deū primūq3 diligi
mus q̄ radix est omniū bonoꝝ. Si ergo nō vacat omēs
paginas pscrutari.⁊ omia in volucra ſmonū euoluere
tene caritatē vbi pendēt oia.q: pfectō est ⁊ finis omniū
Itē aug⁹.de laude diuinaꝝ scripturaꝝ dicit Ille tenet ⁊
qd latet ⁊ qd patet in diuinis codicib⁹.q caritatē seruat
in morib⁹.q: dr math.xxij. In his duob⁹ mādatis sc3 in
dilectōne dei ⁊ primi tota lex pēdet ⁊ pphete. Fulgēti⁹
etiā dicit in ſmone stephani. Caritas omniū fons est et
origo bonoꝝ.munimē egregiū.via q ducit ad celū.in q̄
qui ambulat non errare poterit nec timere. Ipa dirigit
ipa ptegit.ipa pducit.vide in curiosus. Et si dicas.si
diuina eloq̄a omia in caritate ꝯtinent. videt igit q pluri
tas sacre scripture sit supflua. Respōdeo.q ꝯtinent om
nia diuina eloq̄a in p̄cepto caritatis sicut in radice. sed
oportuit p ramos distingui. Et scias q ꝯsuetudo nō po
test tollere ius naturale siue diuinū.id est p̄cepta predi/
cta.sicut dixi in ꝯsuetudo.
Preceptus in p̄ceptor est.
Preces a p̄cor aris dr hic prex cis.he p̄ces.haꝝ p̄cum.
ſ3 ntūs singularis nō est in vsu.⁊ cor.p̄.vide i achilles.
Precidaneus nea neū.id est.aptus ad p̄cidendum. et
dicitur a precido dis.
Precido dis di dere cisum.i.añcedere.⁊ ꝯponit a p̄.et
cedo dis cecidi.⁊ pdu.ci.vbiq3. Itē p̄cido dis p̄cidi dere
sup̄.caret.i.añ cadere.vel in anteriorē ptē ⁊ cor.ci.vbiq3.
⁊ tunc ꝯponit et cado dis cecidi

Precinū nij.id est laus alicu⁹ rei vel laus antecedēs
⁊ dr̄ a precino nis.

Precino nis p̄cinui centū.id est.valde canere.vel añ.⁊
cor.ci.⁊ ꝯponit a p̄.⁊ cano nis.

Precior a p̄ciū dr̄ p̄cior aris deponētale.i.existimare.⁊
ꝯponit appreciorаris.depciorаris.⁊ est p̄cior deponēta
le cū suis ꝯpositis.Antiq tamē dicebāt pcio cias.⁊ app̄
cio cias in actiuo genere

Preciosus a p̄ciū deriuat̄ p̄ciosus sa sum.multū p̄ciuȝ
valēs.Vñ p̄ciosi lapides dicti sunt q᷑ care valēt.siue q᷑
a vilibus discerni possunt.siue q᷑ rari sunt.Omē eni qd̄
rar̄ est.magnū ⁊ p̄ciosum vocat̄.vñ in p̄mo regū.nj.ca.
dr̄.Sermo dn̄i erat p̄ciosus.id est.rar⁹.Preciosus cō
parat̄ p̄ciosior sim⁹.vñ p̄ciose sius sime aduerbiū.⁊ hec
p̄ciositas tatis

Precipitiū tij.prupta fossa vel rupes.⁊ dr̄ a p̄ceps.

Precipio.a p̄ ⁊ capio pis ꝯponit̄ p̄cipio pi ceptū.id est
p̄ceptū dare.Itē inuenit̄ p̄capio pis.silr̄ ex p̄ ⁊ capio.⁊ re
tinet a.⁊ est p̄capere añ cape.in quo sensu inuenit̄ etiaȝ
p̄cipio pis.⁊ corripit ci vel ca

Precipito tas tare taui.vbū actiū.i.p̄cipitio aliqd ob
ruere.⁊ dr̄ a p̄ceps tis.⁊ cor.pi.

Precipuus.id est.maxim⁹.p̄m⁹.singularis.senior.ƀm
pap̄.Inde p̄cipue aduerbiū.

Precisio a p̄cisus si.addita o.fit hec p̄cisio onis.q̄si añ
cisio.Itē p̄cisio est qdam color.vide in q̄rta pte in tracta
tu de coloribus rhetoricis.

Preciū a prex cis.dr̄ hoc p̄ciū cij.q᷑ cū p̄ce solet dari.vl̄
p̄ciū ꝯponit̄ a p̄.⁊ do das.vel vicis.quasi predatū.vel q̄
si p̄uiciū.q᷑ p̄us dat̄ vt p̄ eius vice qd̄ petit᷑ habeat̄ vn
de hoc preciolū li.diminutiū

Preclinis.i.inclitus.valde glo̾sus.Nā grece cleos dr̄.
latine gloria.ƀm pap̄.Hug.vero dicit a p̄cluo is.dicitur
hic ⁊ hec preclinis huius p̄clinis.id est.celticus.nobilis
valde fulgens.⁊ pducit cli.

Precluo is.in cluo is exponit̄.

Preco a p̄cino nis.dr̄ hic p̄co onis.qui quodaȝ p̄cona
tu aliquid annūciat.⁊ p̄co etiā dr̄ mercator q quodaȝ p̄
conatu inuitat ad merces suas emēdas.vnde hic preco
natus tus tui.talis annūciatō.

Precocia a p̄coquo quis.deriuat̄ hec p̄cocia cie.gen⁹
vini vel vua͞r.quasi p̄coquo.q᷑ ante alias sole coquit̄ ⁊
citi⁹ ad maturitatē venit.Et eadē dr̄ p̄coqua que.⁊ hec
p̄cox cis.sed a grecis dr̄ lageos.q᷑ veloci⁹ currat ad ma
maturitatē vt lep⁹.Et pōt declinari mobiliter p̄coquus
qua quū.ƀm hug.Pap̄.vo dicit.Precocie gen⁹ vua͞r
dicte.q̄si p̄coque.q᷑ añ alias maturescāt

Preconatus in p̄co est

Preconiū a p̄co dr̄ hoc p̄coniū nij.⁊ hic p̄conatus tus
tui.i.annūciatō p̄conis.Itē p̄coniū dr̄ laus vl̄ annūcia
tio laudis.Ponit̄ etiā q̄nq̄ȝ simpliciter pro annūciatō
ne.sed proprie in bono

Precōtrecto ctas.in tracto tas est

Precoqu⁹ qua.quū.in p̄cocia exponit̄ ⁊ cor.co.

Precor caris catus sū.cari.i.rogare.vñ p̄catori⁹ ria riū
⁊ hic ⁊ hec p̄cabilis ⁊ hoc le.Et p̄cabund⁹ da dū.sillis p̄
canti.q̄si ad p̄candū habilis.p̄cor ꝯponit̄.dep̄cor p̄caris
imp̄cor caris.Et est p̄cor deponētale cū omnib⁹ suis cō
positis.⁊ cor.hāc sillabā pre.

Precordia Pre ꝯponit̄ cū cor.⁊ dr̄ hoc p̄cordium dij.
quoddā intestinū.q᷑ p̄sit cordi.vñ hic ⁊ hec p̄cordialis.
⁊ hoc le.qd̄ q̄nq̄ȝ ponit̄ p intimo secretoq᷑ȝ ⁊ familiari.ƀm
hug.Isidorus vo dicit.Precordia sunt loca cordi vici
na quib⁹ sensus p̄cipit̄.dicta sic quia ibi sit p̄ncipiuȝ cor
dis ⁊ cogitatōnis.

Precox cis.in p̄cocia vide.

Precurro ris.ex p̄.⁊ curro ꝯponit̄.⁊ geminat p̄teritū.
precurro p̄cucurri p̄cursum.

Preda de.est de vicinis ⁊ ꝯfederatis.Rapina d᷑ hosti
bus.vel preda de tota patria.Rapina de pte.Itē preda
ex hoste ē.Lucr̄ ex negociatōe.ꝯpendiū pprie ex p̄dere

Predan⁹ na nū.i.de p̄dio existēs.⁊ dr̄ a prediū.vñ am
brosi⁹.Inter ꝯuiuia p̄danas epulas ructantē

Predestino nas.naui.nare.a pre ⁊ destino nas.cōpo
nitur.⁊ est predestinare añ vel ab eterno destinare.p̄ui
dere.prescire.Sȝ presciunt̄ boni ⁊ mali.Predestinant̄
tātū boni.ƀm hug.⁊ cor.sti Hic nota q̄ p̄destinatio ē
preparatio grē in p̄n̄ti ⁊ gl̄e in futuro.Sed ꝯsueuit queri.
An hi q apud deū magni sunt meriti obtinere aliqndo
possint etiā que nō sunt predestinata.Ad hoc respōdet
greḡ.in p̄mo dyaloḡ.Obtinere nequaq̄ȝ possunt que
nō fuerūt predestinata vt p̄cibus obtineant̄.Nā ipa q̄ȝ
pennis regni predestinatō.ita est ab omnipotēti deo di
sposita.vt ad hoc electi ex labore p̄ueniāt.quatinus po
stulando mereant̄ accipe qd̄ eis omnipotēs de⁹ ante se
cula disposuit donare.Itē scias q̄ nūerus p̄destinato͞r
certus est a deo.sȝ incert⁹ a nobis Nec tñ ista certitudo
necessitatē saluandis imponit.⁊ vt dicit hoe.q᷑uis cau
sam tāte dispositōis ignores.tñ quoniā bon⁹ mundi re
ctor tēperat.recte fieri cuncta ne dubites.Quidqd enim
circa spem videas geri.reb⁹ qdem rect⁹ est ordo.opinio
ni vero tue p̄uersa ꝯfusio.Vide in prescio.et in scribo.⁊

Prediat⁹.a prediū dr̄ hic prediat⁹ ti in caritas.
deus predio͞r scȝ saturn⁹.vt dicūt

Predico cas caui care.ꝯponit̄ a pre ⁊ dico cas.⁊ est p̄
dicare.admonere.vel annūciare bona.vt ego predico q̄
si pre.i.sup alia bona enūcio Vnde trāsumptū ē hoc vo
cabulū in logica cū dr̄ gen⁹ predicat̄ de spē.Spēs predi
catur de suo indiuiduo.id est.enūciat̄.vel inheret.⁊ hīc
verbalia.⁊ corripit di

Prediolū li.di.p̄uū prediū.

Preditus ta tū.i.predijs dat⁹.vel pre alijs ditat⁹.et dr̄
a praes dis.vl̄ predit⁹ dr̄ a predo dis.qd̄ est pre alijs da
re.Et est predit⁹ ƀm papiā sublimat⁹.ornat⁹.clar⁹.p̄cla
rus.anteposit⁹.⁊ cor.di.Vñ theodol⁹.Preditus inge
nio.decorauit menia templo.

Prediū.a preda dr̄ hoc prediū dij.i.possessio.villa ager
sed pprie allodiū.⁊ dr̄ prediū a preda.q᷑ antiqui agros
quos bello cepant predo nomīe vocabāt.vel prediū dr̄
q᷑ ex omnib⁹ ptib⁹ patrisfamilias preuidet̄.id ē.apparet
vnde dr̄ prediū quasi preuidiū.vel prediuȝ dr̄ quasi pre
alijs ditans a pre ⁊ dis ditis.qd̄ est diues.sed poti⁹ est
ethimologia q̄ȝ ꝯpositō.

Predo dis p̄didi tū.dere.i.p̄ alijs dare.honorare.p̄ro
gare.p̄ponere.ornare.⁊ ꝯponit̄ a p̄.⁊ do das

Predo donis mas.ge.i.raptor.i.dr̄ a p̄da.vt dicit pap̄.
Predo vel p̄dus.dr̄ q predā hab᷑ȝ vel scit.

Predor daris datus sum.dr̄ a preda.⁊ est p̄dari p̄dam
facere.dissipare.vñ hic p̄dator.⁊ predatori⁹ ria riū.et p̄
dabūdus da dū.habilis ad p̄dandū.vel sillis predāti.et
hic ⁊ hec p̄dalis ⁊ hoc le.⁊ p̄datus ta tū.qd̄ accipit̄ ī pas
siua significatōe.ƀm qd̄ antiq dicebāt p̄do das.⁊ ꝯponi
tur.Impredat⁹ ta tū.Predor ꝯponit̄.Cōpredor daris.
Depredor daris.⁊ est deponētale cū suis ꝯpositis.⁊ cō
struit̄ cū actō.⁊ pdu.pre.Vnde horatius in epi.Singu
la de nobis anni predant̄ euntes.

Prefatio.a prefatus ta tū.p̄fati.addita o.fit hec p̄fatio
onis.⁊ accipit t.sonū de c.⁊ est p̄fatio ƀm hug.plogus.p̄
locutō.Vñ in missa dr̄ prefatō.q᷑ precinit̄ añ sacramen
tum corpis ⁊ sanḡnis xp̄i.Pap̄.vo dicit.Prefatō p̄lo
cutio libro͞r que ante omnē narratōem fit ad instruen
das audientiū aures ad qd̄ aptat̄ dicta prefatō.quasi p̄
locutō.id est.p̄ma locutō.

Prefatiuncula le.dimi.p̄ua p̄fatio

Prefatus ta tum.id est.ante locutus.a prefor faris.qd̄
est ante loqui ⁊ pducit fa

Prefectura re.in prefectus est

Prefectus.a preficio cis dr̄ hic prefectus ti.i.alijs p̄po
situs.dignitatē designat.Vnde hec p̄fectura re.eius di
gnitas.⁊ prefectorius ria riū.qd̄ ad p̄fectū p̄tinet.Et est
idem prefectus qd̄ pretor

Prefica ce.cōis ge.id est.sacerdos q̄ incipiebat cantus
ꝯparat plangētibus.⁊ dr̄ a preficio cis

Preficio cis p̄feci p̄fectū.id est.p̄pono.vnde verbalia.
⁊ cor.fi.⁊ ꝯponit̄ a pre.⁊ facio cis

Prefoco cas caui care.i.p̄stringere.strāgulare.q̄si fau
ces ab anteriori pte cape ⁊ stringere.⁊ est verbū actiuū.
⁊ ꝯponit̄ a p̄ ⁊ faux cis ⁊ pdu.fo.Vñ oui.in ibim.Pro
focent aīme noxia mella viā.vide in suffoco.

Preforibus.id est.ante hostiū ƀm papiā

Pregno nas naui nare.i.grauidare.vñ pregnās tis p̄
cipium.Inuenit̄ etiā p̄gnans p̄ grauida.Sȝ pregnās
est que ꝯcepit.Grauida quā vter grauid⁹ p̄ximaȝ p̄tui
ostendit Et ꝯponit̄.Impregno nas.repregno nas.et est
actiuum cū suis compositis.

Pregredior deris p̄gressus sum.p̄gredi.id est p̄cedere
preire.qd̄ et p̄gradior deris inuenit̄.⁊ ꝯponit̄ vtrunq̄ȝ a
pre.⁊ gradior.

Prehendo dis.est verbuȝ simplex.et est eiusdē signifi
catōnis cum prēdo dis.sed habet h.post e.⁊ facit p̄teri
tum sine geminatōe.sicut ⁊ prēdo p̄hendi.⁊ supino pre
hensum.⁊ ꝯponit̄.Apprehēdo dis.Cōprehēdo dis.De
prehendo dis.Reprehēdo dis.⁊ est actiū prehēdo cuȝ
omnib⁹ suis ꝯpositis.⁊ facit p̄teritū in di.⁊ sup̄.in sum.

Preiudiciū.a p̄iudico cas.dr̄ hoc p̄iudiciū cij.⁊ est p̄iu
dicium cause impedimentū quasi supra alia iudiciū.id
est damnatō alio͞r Vnde huius in comēto sup virgiliū
Quidqd fit preter naturā nō affert preiudiciū generali
tati.vnde preiudiciū.i.precedēs iudiciuȝ.vñ in p̄ma ad
thimo.c.v.Nihil facias sine preiudicio.id est.sine prece
denti preiudicō in alterā ptem declinādo.

Preiudico cas caui ex pre.⁊ iudico cas ꝯponit̄.⁊ est p̄
iudicare.pre alijs iudicare.i.iudiciū alio͞r deprimere.et
damnare.quasi supiudicare.⁊ est actiū

Preliares dies sunt qbus fas est hostē bello lacessere.
sicut in li.reḡ.legit̄ tpe quo reges solebāt ad bella p̄cedē

Prelibo bas baui batū bare.a pre ⁊ libo bas.⁊ est pre
libare.precōtingere.pregustare.vel ante sacrificare.leui
ter tangere.pa͞r gustare.⁊ pducit li

Prelido dis a pre ⁊ ledo dis ꝯponit̄.i.añ ledere.⁊ pdu
cit li.⁊ facit preteritū p̄lisi.⁊ supinū prelisum.

Preligo gis legi lectū.id est.ante legere.ex pre.⁊ lego le
gis componit̄ ⁊ corripit li

Preliolum li.dimi.p̄uum preliū

Preliū a premo mis deriuat̄ hoc preliū lij quasi ab im
primendo hostes Vel ꝯponit̄ a pre ⁊ lite.q᷑ preliū pprie
p̄mus ꝯgressus dr̄.vel preliū ip̄e ꝯflictus.Bellum ipsa
guerra.Vnde dictū est.Romani sepe victi sunt in p̄lio
sed nunq̄ȝ in bello.q᷑ sepe in ꝯgressibus vincebant̄.vel ī
ipsis ꝯflictibus.sȝ nunq̄ȝ in fine vel in guerra.Vel p̄liū
ꝯponit̄ a pre.⁊ luendo vnde hoc preliolū li.dimi.⁊ p̄lior
aris preliatus sum.preliari.id est.bellare.preliū cōmutte
re.vide in bellum.

Preludiū dij.dicit̄ p̄uus ludus ante maiorē factus.et
dicitur a preludo preludis.

Preludo dis.a pre.⁊ ludo dis ꝯponitur.preludo dis.
prelusi sum.⁊ est preludere ante ludere.pprie ante maio
rem ludū ludulū exercere.vñ statius achilleidos.Tibi
preludit magnus achilles

Preluȝ.a premo mis dr̄ hoc prelū li.trabs qua vue cal
cantur.quasi pressoriū latū.⁊ est ethimologia.vl̄ ꝯponi
tur a pre.⁊ longū.q᷑ pre alijs est valde longū.vñ in p̄lo
go sup p̄uerbia dicit hieronim⁹.Sȝ statim de prelo pu
rissime cōmendata teste suū saporem seruauerunt.vide
in pressorium

Prelustris a prelustro stras.qd̄ est pre alijs lustrare.⁊
dicit̄ hic ⁊ hec prelustris ⁊ hoc stre.id est preclarus.nobi
lis altus q̄ p̄ alijs omnib⁹ lustrat̄ ⁊ ambit̄.⁊ pdu.lu.

Premineo nes nui.a pre ⁊ maneo ꝯponit̄.⁊ est premi
nere.supmanere.preualere.prestare.precellere.vnde pre
minēs tis ge.omnis.⁊ ꝯpatur.preminētior simus.vnde
preminētia tie.⁊ corripit mi

Premiū.a premo mis.dicit̄ hoc premiū mij.q᷑ p̄ p̄miū
premimus alios.⁊ cōponit̄ a pre.⁊ emo.qd̄ est pre alijs
emere.vel dicit̄ a pre.⁊ muniū quasi premuniuȝ.id est.p̄
officio datuȝ.qd̄ aūt dr̄ premiū quasi pre alijs meū.ethi
mologia est

Premo mis.pressi p̄ssum mere.i. stringere vel dep̄mere vel flectere.vñ pressum aduerbiū
id est.strictum.Premo ꝯponit̄ apprimo mis.ꝯp̄mo mis
dep̄mo mis.imprimo mis.opprimo mis.rep̄mo mis.sup
primo mis.Et est premo actiū cū omnib⁹ suis ꝯpositis
⁊ corripit hāc sillabā pre.quā ꝯposita mutāt in pri.⁊ fa
ciunt preteritū in si.⁊ supinū in sum.vñ prudētius Ma
gna cadunt.inflata crepāt.tumefacta premunt̄.

Prendi disti.in prēdo vide.

Prendo dis.facit pprie preteritū prēdi o.in i.cōuersa.
⁊ supinum prēsum.Vñ lucan⁹.Qd̄ prenderat hesit.In
uenit̄ tñ in diuina pagina in euāgelio iohā.c.xxj.Nihil
prendiderūt.Idem.Afferte de piscib⁹ quos prēdidistis
nūc.Sed hoc nō est regulare.Nam nullū verbuȝ tercie
ꝯiugatōnis habet finalē geminatōeȝ in preterito.nisi sit
ꝯpositum a do das.prēdo aūt nō est ꝯpositū a do.imo

ẽ simplex. Prendo ꝯponit̃ a ꝑacẽdo dis. cõprendo dis depr̃edo dis. repr̃edo dis. Horati⁹ in pmo epi. Nõ tua laudabis studia aut aliena repr̃edes. Et est actiũ prendo cũ omnib⁹ suis ꝯpositis. ⁊ facit pteritũ in di. ⁊ sup. in sum ſm hug. Et istud tenẽt grãmatici ꝯiter. Quidam tamẽ dicũt q̃ pr̃edo dis componit̃ a do das. ⁊ facit prendidi prenditum.

Prenomẽ a pre ⁊ nomẽ ꝯponit̃ hoc pnomẽ mis. id est nomẽ. qd̓ imponit̃ alicui cã differẽtie. vel cã amicicie. et pnomẽ. q̃ pponit̃ pprio nomi. vñ pnomino nas. i. pnomine vocare. vel prenomẽ imponere

Prepedio dis diui ditũ dire. i. impedire. vel deturpare. deuastare: quasi pre. i. añ pedicã ponere. ⁊ cõponit̃ ppedio a pre. ⁊ pedica ce. ⁊ cor. pe.

Prepes a ppeto tis qd̓ est p alijs petere deriuat̃ hic et hec ppes tis. Prepetes dicunt̃ quedã aues. Auiuz eñi quedã dicunt̃ oscines q̃ ore ⁊ cãtu auguriũ faciũt. vt cornus. cornix ⁊ picus. Quedaz dicunt̃ alites q̃ futura volatu ostendere vident̃. vt acq̃la accipiter. Que si auerse sunt inhibe dicunt̃. q̃ inhibeãt. i. vetẽt. si pspere ppetes. Et dicunt̃ ppetes. q̃ p alijs petunt̃ ad auguria. vel dicũtur ppetes. q̃ omẽs aues pre. i. pora petũt volãtes. ⁊ ſm hoc quelibet auis potest dici ppes Itẽ ppes dr̃ velox q̃ petat anteriora. Sz pprie id dr̃ ppes. quia p pedib⁹ alteram habet velocitatẽ. vt auis q̃ pre pedib⁹ habet velocitatẽ alaꝝ. ⁊ tunc componit̃ a pre ⁊ pes pedis. et corripit peuultimã gti ppes tis

Prepolleo. a pre ⁊ polleo les lui lere. i. valde pollere. ⁊ pfulgere pstare. excellere. pcellere. ⁊ ẽ neutꝝ. ⁊ carz sup.

Prepos potis cõis ge. i. valde vel p alijs potẽs. a pre ⁊ pos potis ꝯponit̃. ⁊ cor. pnl̓ gti.

Prepositõ a ppono nis dr̃ ppositus ta tũ. ppositi. addita o. fit hec ppositõ onis. i. añ positõ. vnde ppositõ dr̃ quedã psonis q̃ alijs ptib⁹ p appositõz ⁊ ꝯpositõz pponitur. vide in tercia pte in tractatu de ppositõe.

Prepositura re vide in ppositus.

Prepositus a ppono nis dr̃ hic ppositor toris. ⁊ hic ppositus ti. pprie in eccia. sz ptor in ciuitate. vnde hec prepositura re. eius dignitas. Item a ppono nis. ppositus ta tum. id est. ante positus

Prepoper⁹ ra rũ. in pperus vide

Preputiũ tij. dr̃ anterior ps pellis priapi. q̃ preputat̃ ⁊ pscindit̃ iudeis. vñ pputiatus ta tũ. dr̃ habẽs pputiuz pcisum. sicut iudei dicunt̃ pputiati. vnde pputio tias. i. pputium facere. pellẽ illã resecare. ⁊ dr̃ pputiũ a preputio tias. qd̓ est pcidere pputiũ. Preputiũ etiã qñqz dr̃ ipse priapus. vnde pputiatus dr̃ magnũ habẽs pputiũ. i. priapum. ⁊ pputiũ aliqñ ponit̃ p impreputiato. q̃ habet preputiũ nõ putatũ. sicut sunt gẽtiles ⁊ omẽs alij a iudeis q̃ ppter hoc a iudeis immũdi reputant̃. Itẽ pputia dicũt̃ pmi fruct⁹. q̃ immũdi dicebant̃ sicut pputiati. Vñ pceptũ fuit filijs israel. Leui. xix. cũ intrarẽt terrã pmissiõis vt auferrẽt pputia arboꝝ q̃s plãtarẽt ⁊c

Preruptus ta tũ. dr̃ añ ruptus. vel ab anteriore pte ruptus. a prumpo pis. pi. ptũ. Itẽ pruptus dr̃ in alto positus. pceps excelsus. ⁊ tũc dr̃ pruptus q̃si praptus. q̃ pre alijs in altũ rapit̃. Et scias q̃ rũpo facit supinũ ruptum. vnde diruptus. preruptus p p. in vltima. ⁊ sic penul. positõne pducit̃. sed ruo facit rui rutũ sine p. vnde erutũ dirutum. penul. correpta

Pres a pdiũ dicit̃ hic praes. i. diues. quasi predies. ⁊ ppre q̃ multa habet pdia. Et pres dicit̃ medi⁹ vel mediator. ⁊ pres. i. fideiussor vel obses. Vñ p ꝯpositõnem cõpredes dicunt̃ simul fideiussores vel obsides. Et sũt iste significatões tracte ex pma. Diuites eñi solẽt cẽ mediatores inter aliquos. ⁊ solẽt esse fideiussores ⁊ obsides. q̃ aũt dr̃ praes q̃si p alijs diues ⁊ p alijs ditãs. et hĩmo. elt. Et scribit̃ p ae dyptongũ. Vñ dicit ps. In aes dyptõgũ vnũ masculinũ repitur. vt praes dis.

Presagiũ a p ⁊ sagio gis. i. diuinare. cõponit̃ presagio. gis. i. pdiuinare. Vñ psagus ga gũ. i. pscius futuroꝝ. et hoc psagium gij. i. diuiatõ futuroꝝ. psciẽtia vel annũciatio. ⁊ a psag⁹ dr̃ psago gas. ⁊ a psagiũ dr̃ psagio gias. i. psagire. ⁊ pducit sa.

Presagus ga gũ. in psagiũ vide. ⁊ pdu. sa.

Presbiter. a pheo ⁊ iter ꝯponit̃ hic psbiter teri. ⁊ dicit̃. presbiter quasi phens iter. Et ſm hoc psbiter est nomẽ latinũ. vel psbiten greci vocãt etatẽ senioris. vñ dici⁹ est presbiter grece. qd̓ latine interpretat̃ senior. nõ modo ppter etatẽ sue senectutẽ. sz ppter honorẽ ⁊ dignitatem. quã accepit psbiter vocat̃. vel ideo. q̃ illo vtit̃ officio. ⁊ si nõ etate tñ sensu ⁊ discretõe senior psbiter debet cẽ. Ido aũt psbiteri sacerdotes vocant̃. q̃ sacꝝ dat sicut epi. qui licet sint sacerdotes. tamẽ põtificat⁹ apicẽ nõ habent. q̃ nec crismate frontẽ signãt. nec paclitum spũm dãt qd̓ solis debet̃ epis. Vnde ⁊ apud veteres ijdẽ epi ⁊ psbiteri fuerũt. q̃ illud nomẽ est dignitatis etatis ⁊ officij. Et a presbiter hic psbitercul⁹ li. ⁊ presbiterculus li. dimi. et hec psbitera re. ⁊ psbiterissa se. vxor psbiteri vl̓ sacerdotissa. ⁊ hic presbiterat⁹ tus tui. ⁊ hoc presbiteriũ rij. i. officium vel dignitas vel ordo presbiteri. Ad presbiteꝝ aũt ptinet sacramẽtũ corpis ⁊ sanguis dñi in altari dei cõficere. orões dicere. ⁊ dona dei bñdicere. Qui cũ ordinat̃. inungunt̃ ei man⁹. vt intelligat se accepisse grãm ꝯsecrãdi. ⁊ caritatis opa debere ad omẽs extẽdere. Accipit etiam stolam que tenet vtrũqz latus. q̃ debet eẽ munitus armis iusticie ꝯtra aduersa ⁊ pspera. Accipit etiã calicẽ cum vino. ⁊ patenã cũ hostijs. vt p hoc sciat se accepisse potestatẽ placabiles deo hostias offerẽdi. Hic ordo a filijs aaron sumpsit initiũ. Sũmos eñi põtifices ⁊ minores sacerdotes instituit deus p moysen. q̃ ex pcepto dei aaron in summũ pontificẽ. filios vo vnxit in minores sacerdotes. Vide in missa ⁊ in ordo ⁊ in sacerdos Hic potest queri. An idẽ opus magis sit laudabile facere presbitero religioso q̃z seculari. Ad hoc dicũt theologi q̃ triplici rõne idẽ opus facere cuz voto sicut faciũt religiosi melius ⁊ magis meritoriũ est q̃z facere sine voto sicut faciũt seculares. Primo q̃ vouere est opus latrie. que est precipua vtus inter vtutes morales. nobilior aũt vtutis est opus melius ⁊ magis meritoriũ Secundo q̃ ille q̃ vouet aliquid ⁊ facit plus se deo subijcit q̃z ille q̃ solũ facit Subijcit eñi se deo nõ solũ q̃ntum ad actũ. sz etiã q̃ntũ ad potestatẽ. q̃ de cetero nõ põt pl⁹ aliquid facere. sicut plus daret homi qui daret ei arborem cum fructib⁹. q̃z q̃ daret ei fructũ tantũ. vt dicit anselm⁹ in libro de similitudinib⁹. ⁊ inde est q̃ etiã pmittẽtibus

De litera P ante R

gratie augent̃. Tercio q̃ p votũ immobiliter voluntas firmat̃ in bonũ. Facere aũt aliqd̓ ex volũtate firmata in bono ptinet ad pfectõem vtutis. vt patz p phũm. i. ethi. Sicut etiã peccare mẽte obstinata aggrauat peccatũ. et dicit̃ peccatũ in spũm sanctũ. vide de hoc in votũ. Itẽ potest queri. An sacerdos siue religiosus eodẽ genere peccati grauius peccet q̃z secularis. Ad hoc dicũt doctores q̃ peccatũ qd̓ a religiosis ꝯmittit̃ potest esse graui⁹ pctõ seculariũ eiusdẽ spẽi tripliciter. Vno modo si sit contra votũ religionis. vt si religiosus fornicet̃ vel furet̃. q̃ fornicando facit ꝯtra votũ ꝯtinẽtie. ⁊ furãdo cõtra votum paupertatis. ⁊ nõ solũ ꝯtra pceptũ diuine legis. Secũdo si ex ꝯtemptu peccat. q̃ ex hoc videt̃ magis esse ingrat⁹ diuinis beneficijs q̃bus est sublimat⁹ ad statũ pfectõis. sicut dicit apls ad heb. x. c. q̃ fidelis grauiora meret̃ supplicia ex hoc q̃ peccãdo filiũ dei ꝯculcat p ꝯtemptũ Vnde ⁊ dñs ꝯquerit̃ p hieremiã. xj. c. Quid est q̃ dilect⁹ meus in domo mea fecit scelera multa. Tales eñi efficiunt̃ pessimi ⁊ maxime incorrigibiles. Vñ dicit aug. ad vincentiũ donatistã. Ex quo dño huire cepi. quõ difficile exptus sum meliores q̃z q̃ in monasterijs pfecerũt. ita deteriores nõ sum exptus q̃z q̃ in monasterijs defecerunt. Hinc arbitror dictũ in apocalipsi. Iustus iustificet̃ adhuc. ⁊ qui in sordib⁹ est sordescat adhuc. De quo etiã videtur dictũ illud. Hiere. xxiij. Vidi ficus bonas bonas valde. malas malas valde. q̃ comedi nõ possunt eo q̃ sũt male. Tercio peccatũ religiosi potest esse graui⁹ ppt scãdalum. q̃ ad vitã eius plures respiciũt Vñ dr̃ hier. xxiij In pphetis hierlm vidi similitudinẽ adulterij. ⁊ iter mẽdacij. ⁊ fornicauerũt man⁹ pessimoꝝ. vt nõ ꝯuerteretur vnusquisqz a malicia sua. Si vo religiosus nõ ex ꝯtemptu sed ex infirmitate vl̓ ignorãtia aliqd̓ peccatũ qd̓ nõ est ꝯtra votũ sue pmissionis ꝯmittit atqz absqz scandalo puta in occulto. leuius peccat in eodẽ genere peccati q̃z secularis. q̃ peccatũ eius si sit leue. quasi absorbet̃ ex multis bonis opibus q̃ facit. Et si sit mortale facilius ab eo resurgit. Primo ppter intentõem quã habet erectã ad deũ. q̃ etsi ad horã interrũpat̃ de facili ad pristina reparat̃. Vnde sup illud ps. Cũ ceciderit nõ collidet̃. dicit origenes. Iniust⁹ si peccauerit nõ penitet. ⁊ peccatũ suũ emẽdare nescit. Iustus aũt scit emẽdare ⁊ scit corrigere. sicut ille q̃ dixit. Nescio hominẽ. paulopost. cũ respect⁹ fuisset a dño flere cepit amarissime. Et ille q̃ de tecto mulierẽ viderat ⁊ ꝯcupierat eã. dicere valuit. peccaui ⁊ malum corã te feci. Iuuat̃ etiã a socijs ad resurgendũ ſm illud eccl. iiij. Si vn⁹ ceciderit ab altero fulcietur. Ve soli quia si ceciderit nõ habet subleuãtem se Vide in ordo. ⁊ in sacerdos.

Presciẽtia in pscio est

Prescindo dis cidi scissum scindere. i. añ vel p alijs sciddere. ⁊ cor. pnl̓ pteriti. q̃ scidi habz pmã breuẽ. Vñ ouidius metha. Nã celo terras ⁊ terras abscidit vndas Inuenit̃ etiã abscido dis cidi. media pdu. ⁊ tunc ꝯponit̃ ab abs ⁊ cedo dis cecidi Vñ oui. metha. xij. Abscidit iugulo pectus humeꝝqz sinistꝝ. ⁊ ꝯponit̃ pscindo a p ⁊ scindo dis. scissum

Prescio scis sciui scire. i. antescire. Vñ pscius cia cium. Et ꝯstruit̃ tam cũ gtõ q̃z cũ actõ vt pscius hui⁹ rei. ⁊ prescius hãc rem Itẽ a pscio pscitus ta tũ. ⁊ psciẽs tis. omis ge. vnde hec psciẽntia tie. Hic nota q̃ sapiã vel scientia dei cũ sit vna ⁊ simplex. tñ ppter varios status rerũ ⁊ diuersos effect⁹ ⁊ plura ac diuersa sortit̃ nomĩa. Dicitur eñi nõ tantũ sciẽtia sz etiã psciẽtia vl̓ puidẽtia. dispositio. pdestinatõ. ⁊ puidẽtia. Et est psciẽtia siue puidẽtia de futuris tantũ. sz de omnibus. de bonis scz ⁊ de malis Dispositõ vo de faciẽdis. Predestinatõ de hominib⁹ saluãdis. ⁊ de bonis q̃bus ⁊ hic liberant̃. ⁊ in futuro coronab̃unt̃. Predestinauit eñi deus ab eterno homĩes. ad bona eligẽdo. ⁊ pdestinauit eis bona eterna pparãdo. Preuidẽtia aũt gubernãdoꝝ est q̃ vtiqz eodez modo videt̃ accipi quo dispositõ. Interdũ tñ puidẽtia accipitur p psciẽntia. Sapiẽtia vo vel sciẽtia de omnib⁹ est scz de bonis ⁊ malis. ⁊ de pñtibus pteritis ⁊ de futuris. ⁊ nõ tantũ de tpalibus. sz etiã de eternis. Sz querit gregorius in. xx. li. moraliũ. Quõ de⁹ zelans est. q̃ in custodienda castitate nostra nullo mẽtis circũitu tangit̃. Quõ irascit̃ q̃ in vlciscẽdis vicijs nostris nulla pturbatõe animi ꝯmouet̃. Quõ est penitẽs. q̃ id qd̓ semel fecerit fecisse se nequaq̃z dolet. Quõ habz misericordiã q̃ cor miseruz nunq̃z habz. Quõ est pscius cũ nulla nisi q̃ futura sũt psciant̃. Et scimus q̃ apud deũ futuꝝ nihil est. ante cuius oculos pterita vel pscita nulla sunt. pñtia nõ transeunt futura nõ veniũt. Quippe cũ omne qd̓ nobis fuit et erit. in eius ꝯspectu presto est ⁊ omne qd̓ pñs est sciri potest potius q̃z psciri. Et deus dr̃ zelans. dr̃ irat⁹. dr̃ penitens. dr̃ misericors. dr̃ pscius. Vt q̃ castitatẽ aĩme vniuscuiuscũqz custodit. humano mõ zelãs vocet̃. q̃zuis mẽtis cruciatu nõ tangat̃. Et q̃ culpas pcutit dr̃ irasci. q̃zuis nulla aĩmi pturbatõe moueat̃ Et q̃ ipe immutabilis id qd̓ voluerit mutat penitere dr̃. q̃zuis rẽ mutet ꝯsiliũ tamen nõ mutat. Et cuz miserie nostre subuenit misericors vocatur. q̃zuis miseris subueniat cor miseꝝ nunq̃m habet Et q̃ ea que nobis futura sunt videt q̃ tamẽ ipi psto sũt pscius dr̃. q̃zuis nequaq̃z futuꝝ puideat. qd̓ pñs videt. Nam ⁊ quecũqz futura sunt. in eternitate ei⁹ id vident̃ q̃ sunt. Dũ ergo ad verba mutabilitatis nostre descenditur. ex eis quasi q̃busdã gradib⁹ factis ascẽdat q̃ põt ad incõmutabilitatẽ dei. vt videat sine zelo zelantẽ. sine ira irascentẽ. sine dolore ⁊ penitẽtia penitentẽ. ⁊ sine miseria misericordẽ. sine puisionib⁹ psciẽtẽ. In illo enim nec pterita nec futura inueniri queũt. sed cũcta mutabilia immutabiliter pdurãt. ⁊ que in seipsis simul existere nõ possunt illi simul omĩa assistũt. nihilqz in illo qd̓ trãsit pterit. q̃ in eternitate ei⁹ modo incõprehẽsibili cũcta volumina seculoꝝ trãseuntia manẽt. ⁊ currẽtia stãt. Sz dũ circa nos quedaz pspera ⁊ aduersa variant̃. in eo q̃ nos mutamur. quasi eius circa nos mutatũ animuz suspicamur Aug⁹ sup geñ. xj. li. c. v. sic querit. Solet q̃ri Cur deus hominẽ temptari pmiserit quez decipiẽdum esse psciebat Sz nõ esset laudabile homi si ita bene viuere posset. q̃ nemo male viuere suaderet. cum in natura velle haberet. ⁊ in potestate posse nõ ꝯsentire suadenti. deo iuuãte. Et est gloriosius nõ ꝯsentire suadẽti q̃z temptari nõ posse. Mouent̃ etiã quidã dicẽtes. Cur creauit deus quos futuros malos psciebat. q̃ preuidit qd̓ boni de malis eoꝝ esset facturus. Si eñi eos fecit vt re

linqueret eis vnde aliqd faceret.⁊ si culpabilit̃ aliqd fa-
cerẽt.illũ de se laudabiliter opantẽ inueniretã se habẽt
volũtatem malã.ab illo naturã bonã ⁊ iustã penã. Fru-
stra ergo dꝛ̃ nõ debere deꝰ creare quos pſciebat malos
futuros.ſciebat enĩ bonis pfecturos.⁊ iuste p mala vo-
luntate puniẽdos. Addũt etiã talẽ deberet hominẽ
creare q̃ nollet omino peccare.Cõcedimꝰ quidẽ meliorẽ
naturã esse que omino peccare nollet.Cõcedãt ⁊ ipi nõ
esse malã.que talis facta est vt posset nõ peccare si vellet
⁊ iuste punitã que volũtate nõ necessitate peccauit.Cuꝫ
ergo hec bona sit.illa melior.cur non vtrãqꝫ faceret. vt
vberius laudaret̃ de vtraqꝫ.Illa enĩ de sanctis angelis
hec de hominibꝰ est Itẽ inquiũt.Si deus vellet.⁊ isti
boni essent.Et hoc quideꝫ ꝯcedimꝰ.sed meliꝰ voluit.vt
qd vellent essent.⁊ boni quidẽ nõ infructuose. mali võ
nõ impune essent. Itẽ inquiũt.Posset deus volũta-
tem eorꝫ vtere in bonũ.qꝛ omnipotẽs est. Posset reue-
ra.Cur nõ fecit.qꝛ noluit.Cur noluit qꝛ ipe nouit. Non
debemꝰ plus sape qꝫ oportet.vt dicit apostolus ad ro-
manos Vide in pdestino.⁊ in pena.⁊ in propheta.⁊ in
uidentia.⁊ in deus.

Prescriptõ. Prescribo bis.i.añ scribere.pcedere.pre-
struere.vel ab aliquo spacio tpis aliqd possidẽdo adq-
rere.vñ pscriptus ta tũ.⁊ hec pscriptõ onis.i.adquisitio
dominij sup aliquã rẽ aliquo certo spacio tpis possidẽ-
do.⁊ est quedã pscriptõ lõgi tpis.vt decẽ annorꝫ inter p-
sentes.vel viginti inter absentes.Alia lõgissimi vt trigĩ
ta vel.xl.vel centũ annorꝫ. Et scias regulariter q illõ
qd nõ potest possideri nõ potest pscribi.Et est in prescri
ptõne necessaria ꝯtinua bona fides p totũ tps possessio
nis. Unde abrogate sunt oẽs leges q̃ admittũt pscriptõ
nem triginta annorꝫ cũ mala fide.sicut dicit ꝯstitutõ in-
nocẽtij.extra de pscriptõnibus.quoniã omẽ. Nec mire
ris.qꝛ eccia ⁊ iura ⁊ alia secularia põt trahere etiaꝫ dire
cte ad forꝫ suũ rõe peccati.cꝰ iudiciũ ⁊ ꝯceptõ ad ipam
ptinet sm animã.vide in bigamꝰ

Presegmen.a pseco as.dicit̃ hoc psegmẽ mis. illud qd
pscindit̃ sm hug. Pap.võ dicit. Presegimina ptes cor
poris incise.vide õ hoc in segmẽtũ.

Presens.Sensus ꝯponit̃ cũ pre.⁊ dꝛ̃ psens tis om.ge.
⁊ dicit̃ psens quidqd alicui qñqꝫ sensuũ subiectũ est.vñ
⁊ dicit̃ psens quasi p sensibus positũ.i.añ sensus vel pre
sto sensibus.sicut oculo vel alicui sensui. Et dicit̃ aliqñ
psens.psper ⁊ benignꝰ ⁊ ppiciꝰ.qꝛ que nobis ppicia sũt
quasi pñtia sunt.⁊ aliquorꝫ psentia. quasi fauor ẽ vt de
orum.Et ꝯpat̃.presens tior simꝰ.vñ pñtia tie. ⁊ hinc hic
⁊ hec psentialis ⁊ hoc le.vñ psentialiter aduer. ⁊ hec pre
sentialitas tatis.sm hug. Pap.võ dicit Presens dictũ
qꝛ sit p sensibus.i.corã oculis Presens tps dꝛ̃ illõ instãs
punctũ qd diuidi nõ potest.qd est finis pteriti. pncipiũ
futuri.Est igit̃ terminꝰ vtriusqꝫ cõis. Itẽ pñs.i. pstans.
sup stans.⁊ tũc deriuat̃ a psum pes

Presentaneꝰ nea neũ.id est.in pñtia existẽs.vel sepe re
psentans.⁊ dicit̃ a psentia

Presentialis in psens vide.

Presento a psens deriuat̃ psento tas. qd cõponit̃ rep-
sento as.⁊ ẽ actiũ cũ omnibꝰ suis ꝯpositis.

Presepe in presepiũ est

Presepiũ a psepio pis qd ꝯponit̃ ex p.⁊ sepio. deriuat̃
hoc psepiũ pij.⁊ hoc psepe pis.locꝰ pseptꝰ in q̃ bestie ro
dunt.⁊ facit abltũs in i.psepi.sm quosdã.

Presertim.id est.pcipue aduerbiũ est teste psciano.et
dicit̃ a psertu.sicut tractim a tractu. Presertu aũt est su
pinũ huiꝰ vbi psero ris.qd est añ vel pre alijs serere Itẽ
psertim.id est.pterea.ꝯiunctõ causalis. Itẽ psertim.ma
xime prime. Unde dicit papias. Presertim.pterea.pci
pue.maxime.prime.

Preses.a psideo des.qd est sup alios sedere.pesse.de
fendere.dicit̃ hic ⁊ hec pses dis.cõis ge. qui psidet in ali
quo loco.sm hug.Et pap.dicit Presides rectores sunt
pruinciarꝫ dicti.vel defensio.ppre q̃ dat̃ a maiori.Itẽ psi
diũ qꝛ psint.⁊ cor.pnl.psides.

Presidiũ.a psideo des.dicit̃ hoc psidiũ dij.i. auxilium.
dicit̃ refugiũ.subsidiũ.locꝰ refugij munitꝰ. ad quẽ qs p
fugit.vt se defendat ab hostibꝰ

Pressito tas.in presso sas est

Presso sas est frequẽ.de pmo mis pssi pssum.a quo
aliud fre.pressito tas.⁊ cor.si

Pressorium rij.a pmo mis pssum dicit̃ hoc pssoriũ rij.
id est.torcular vbi vue pmunt̃ ⁊ calcant̃. ⁊ potiꝰ illud li
gnũ longũ q̃ vue premũt.⁊ idẽ dicit̃ prelũ.

Prestabilis in presto est.

Prestãs tis.in presto tas vide.

Prestigium.a prestringo gis dicit̃ hoc prestigiuꝫ gij.q
dam spẽs magice artis scꝫ humanorꝫ sensuũ illusio. Et
dicit̃ prestigiũ a prestringẽdo.qꝛ aciẽ oculorꝫ prestringit
sm prestigiũ incredibiles rerꝫ mutatõẽs videnẽ fieri. vt
terre cumulꝰ videt̃ castrꝫ.⁊ lapillus talentũ.seges cohors
militũ galeatorꝫ.vel ꝯponit̃ prestigiũ a pre.⁊ stige. quia
quedã stigialia facta pre.i.ante oculos faciũt. Hãc spẽꝫ
artis magice dicit̃ inuenisse mercurius vnde prestigiosus
sa sum.⁊ hic ⁊ hec prestigialis ⁊ hoc le.⁊ prestigio gias.i.
ludificare.prestigio aciẽ oculorꝫ obscurare.sm hug Pa
pias vero dicit. Prestigiũ dolus.fraus.mendaciuꝫ.fal
lacia.maleficium

Prestites a presto aduerbio.vl a presto stas. dicit̃ plu
raliter hi prestites.prestitum.penultima correpta.s.qui
presto erãt ad petitõẽs hominũ

Presto a pre ⁊ sto stas ꝯponit̃ presto stas stiti.stitũ.et
raro prestatũ.i.ante stare vel preesse vl precellere.Et pre
stare.i.exhibere.dare.vel statuere. Inuenit̃ etiã psto as.
staui.statũ.i.cõmodare vel mutuare.Et ẽ simplex ⁊ acti
uum.Et a presto dicit̃ prestãs tis.i.multũ precellẽs.et p
alijs valẽs.⁊ ꝯpat̃.tior simꝰ.vñ hec prestãtia tie. ⁊ hic et
hec prestabilis ⁊ hoc le.multũ ⁊ pre alijs valẽs Itẽ a pre
sto as.dicit̃ presto aduerbiũ tpis vl loci.i.in pñtia sum.
quasi sto pre. Prestulatur occurrit sm hug. Pris.etiaꝫ
dicit. A sto ꝯposita seruãt duplicatõẽm in preterito.vt
resto restiti.presto stiti.vel sto steti statũ facit supinũ a.
cor.⁊ dedi datũ.a silr cor.⁊ eadẽ corripit̃ in ꝯpositione
vt circũdatũ ⁊ prestatũ.vel mutat̃ in i.breuẽ.vt redditũ.
prestitũ.qꝛ cõposita a sto varie vetustissimi ptulere asti
tum ⁊ astatũ.presto stitũ.⁊ prestatuꝫ. Tamẽ scias. q sm
modernos presto ꝯpositũ facit prestiti prestitũ.⁊ sm an
tiquos prestatũ. Uñ in.ij.mach.c.ix.inuenit̃ prestaturũ.
Papias võ dicit.prestãs.i.añte stãs.nobilis. pseuerãs
precipuus.vñ pstantius.signãtius.sublimius pclarius
Prestat meliꝰ est.pest.corrigit.In grecismo aũt hi ver
sus ponunt̃.pualeo psto.dicas psto qꝫ dono. Presto qꝫ
sepe solet accõmodo significare.

Prestolor.stolõ cõponit̃ cũ pre et dicit̃ prestolor laris
prestolatus sum.deponẽ.i.expectare Proprie ille dicit̃
prestolari qui premissus expectat.licet generalit̃ ponat̃
pro expectare.Sed cũ prestolor pducat pnl.mirꝫ videt̃
si cõponat̃ a stolõ.cũ epl'a ab eo cõpositũ pen.cor. Ideo
alij dicũt q prestolor cõponit̃ a presto et olim qꝛ qui pre
stolatur aliũ.expectat eũ diũ presto ẽ.Et nota q pstolor
in eodẽ sesu cõstruit̃ cũ datiuo et accusatiuo. Idẽ enĩ est
Prestolor tibi.quod pstolor te.ita dicit hug. Multi tñ
dicũt q pstolor põt pen.corri.et pdu. in diuersis signifi-
catõibꝰ.vnde in grecismo dicit̃.pstolor expecto.pstolor
querere dico.Et hoc ꝯtingit ex diuersa cõpositõne sm
illos Nã pstolor.i.expecto cõponit̃ a pre et stolõ.quod
est missio Sed pstolor.i.q̃ro cõponit̃ a pre ⁊ telõ .qd est
lõgũ

Presul lis.in presulo las.est

Presulo Solũ ꝯponit̃ cũ pre ⁊ dicit̃ psulo las. ui. lare
id est pesse alicui solo.sꝫ ponit̃ simplicit̃ p preesse ⁊ dñari
vñ hic ⁊ hec presul lis.ꝯmũis ge.q̃ vel que preest.⁊ corr.
penultimã gti.scꝫ presulis.

Presumptiuꝰ ua uũ.in psumptuosus est.

Presumptuosus.a psumo mis dꝛ̃ presumptuosus .sa.
sum.q̃ presumit vel psumit̃.audax.impudẽs.⁊ ꝯpat̃. vñ
hec psumptuositas tatis.⁊ presumptiõ.⁊ psumptiuꝰ.ua
uũ.i.psumptuosus.⁊ hic ⁊ hec psumptibilis ⁊ hoc le.vñ
psumptibilit̃ aduer.⁊ hec psumptibilitas tatis.

Preterea aduerbiũ est.et ꝯponit̃ a preter aduerbio.et
ea pnomine. Prepositõ enĩ pnomini sicut et pprio no-
mini pappositõẽm solũ iungit̃. Aduerbiũ aũt potuit cũ
pnomine ꝯponi.vt e. cũ et ellũ.interea pterea. et desinit
in a pducta preterea.sicut dixi pleniꝰ in tercia pte in.c. õ
figura ꝯposita nois g. Et est pterea aduer.discretiũ.idẽ
qd preter ista que dicta sunt.

Pretergredior. Preter ꝯponit̃ cũ gradior.⁊ dꝛ̃ preter
gredior deris.⁊ mutat̃ a.in e.cor.ptergressus sum.prete-
gredi.i.iuxta gradi vel trãsire.preterire.

Preteritis qñ est dtũs ⁊ abltũs pluralis de preteritus
ta tum.penul.cor.sicut preteritũ supinũ de ptereo qd cõ
ponit̃ ex preter ⁊ eo is iui itũ. Sed pteritis verbũ pñtis
tpis modi indicatiui pducit ri.sicut itis verbũ. vñ lu.xj.
debet pduci pteritis in penul.vbi dicit̃.Et pteritis iudi
cium ⁊ caritatẽ dei.⁊ pdu.pmã pteritis. Uñ qdã . Pre-
terit ratõ scire futura facit

Pretexta.a pretexo xis.qd est pre alijs vel ante texere.
dicit̃ hec pretexta te.quedã vestis nobiliũ romanorũ. et
dicit̃ sic.qꝛ pretexebat̃ ei q̃ ea preutebat̃ ⁊ hac veste vtebã
tur pueri nobiles vsqꝫ ad.xv.annos sub disciplina. po-
stea vtebant̃ virili toga.vnde pretextatꝰ ta tũ.i. pretexta
indutus vel ornatꝰ.et hec pretexta xte.et hec pretextata.
te.scꝫ comedia de factis nobiliũ.sed a latinis ꝯdita. que
nullius precij erat. Horatiꝰ. Uel q̃ ptextas vel q̃ docue-
re togatas.sm hug. Pap.dicit q dicebat̃ ptexta. qꝛ pre-
texebat̃ ei lator qꝫ purpura

Pretor. Torqueo ꝯponit̃ cũ pre.et dicit̃ hic ptor oris.i.
prepositus.Sed ppositus in eccã.pretor in ciuitate. et
dicunt̃ pretores.qꝛ psunt ⁊ torqueãt.vel qꝛ precrant tor
mentis.vel pretores dicunt̃ quasi ppositores.vel preto
res quasi pceptores ciuitatis ⁊ pncipes.ita q preceptor
sincopet̃.et dicat̃ hic pretor quasi pceptor.qꝛ pcipiat Idẽ
et prefecti.qꝛ pretoria potestati presint Idẽ et questores
quasi quesitores.qꝛ pre omnibꝰ querũt. vnde hec pretu
ra re.dignitas pretoris.⁊ pretoriꝰ ria riũ.⁊ hoc pretoriũ
rij.locus vbi pretor residet ad discutiendũ.domus iudi
ciaria.⁊ pducit penultimã gti pretor. vnde sm pi.pretor
dicitur a precundo.

Pretoriolum a pretorio dicit̃ hoc pretoriolũ li puũ pre
torium.vel pua domus in naui.

Pretoriũ rij.in pretor est pnl.cor.

Pretulit penul.cor.preteritũ est de prefero fers. Et sm
papiã pretulit.i.laudauit.erexit.preposuit

Pretura re.in pretor toris vide.⁊ pdu.tu.

Preuaricor. Uarico cas.vel varicor caris.ꝯponit̃ cũꝫ
pre.et dicit̃ preuarico cas.vel potius preuaricor caris.i.
transgredi.infringere.vñ hic preuaricator toris.i.trans-
grediẽs.⁊ hec preuaricatrix cis.et dicunt̃ preuaricatores
legis.i.trãsgressores legis.quia pre alijs ⁊ plus qꝫ debe-
ant in legem varicãt.id est.claudicant.vel claudicando
ambulant.⁊ corripit ri.

Preuertor.ex pre.et verto tis ꝯponit̃ preuertor eris. v
sus sum verbũ deponẽtale.i.puenire.pterire.trãsire.

Preuius a pre ⁊ via ꝯponit̃.preuiꝰ uia.uiũ. i via pam-
bulans.

Prex cis.sed ntũs non est in vsu.v de in preces.

Priamus mi.penul.cor.dicit̃ a pasce qd est emere vl re
dimere.quasi emptus vel redemptꝰ.⁊ a gtõ pami addi
ta des.fit pamides huiꝰ priamide.filiꝰ vel nepos pami.
⁊ a ntõ pamides remota de sillaba fit hic priamis pami
dis penul.cor.filia vel n ptis pami.vide in tercia pte in
tractatu de spẽbꝰ nominũ in ca.õ patronomicis

Priapismus mi.in papus vide.

Priapus.a pasce qd est redimere dꝛ̃ hic papus pi.i.vi
rile membrꝫ.qꝛ generis humani iacturã redimit.Et dici
tur deus ortorꝫ.⁊ dicit̃ ortis preesse ppter fecunditatem
eorꝫ.qꝛ ortus nunqꝫ est sine fructibꝰ.vñ hic papismꝰ mi
pudendorꝫ tensio vel passio.⁊ pdu.penul. Ouidiꝰ in li.
fastorꝫ.At rubet ortorꝫ deus ⁊ tutela papus.Et qdã di-
cit.Ad formã nasi ꝯgnoscit̃ hasta papi.

Priasce grece latine dꝛ̃ emere vel redimere

Pridẽ aduer.tpis ⁊ ꝯpat̃ pridẽ prior pmus.

Pridianꝰ ni.in pdie est

Pridie.Die ꝯponit̃ cũ primꝰ vel prior.⁊ dicit̃ pridie.i.
primo vel pori die aduer.tpis.⁊ inde pdianus na nũ.⁊
vt dicit pi.A q̃nte declinatõis nominibꝰ ꝯposita pdu-
cunt e.vt pridie.hodie.posthodie.postpridie. Et adiun
git̃ pridie more ppositõnis accusatis.vt pridie kalẽdas
ianuarij.pdie nonas.pridie ydus.i.a pma die ante ydꝰ.
vñ.ij.mach.c.xv. Pridie mardochei diẽ

Primariꝰ a pmꝰ dꝛ̃ pmariꝰ ria riũ.i.pmus.

Primas.a pmus dicit̃ hic ⁊ hec pmas tis.q̃ pmus ha-
betur in pplo.vñ hic pmatus tus.eiꝰ dignitas vel maij-
stratus.De pmatu vide in honore. Itẽ pmas designat
quandã dignitatẽ in eccia.⁊ tũc est tantũ mas ge. ⁊ circũ
flectit vltimã pmas.sicut ostẽdi in secũda pte vbi egi de

nominibus desinētibus in as. Et vt dicit pap̄. p̄mas p̄/matis inter reliquos maioris dignitatis vel potestatis ⁊ ꝓducit penultimā gti. Inuenit̄ primas accusati casus numeri pluralis feminini generis de p̄mus ma mū ⁊c. tunc nō accētuat̄ in fine.

Primeuus a p̄mus ⁊ euū componit̄ primeu⁹ ua uum. penul. ꝓducta. id est. p̄mus in euo. vel primi eui. i. senex. vel p̄mus. vel antiqu⁹

Primiceri⁹ a p̄mus ⁊ cere⁹ ꝯponit̄ hic p̄micerius rij q̄ primū cereū portat an̄ ep̄m vel regē de dignitate Unde hec p̄miceria rie. eius dignitas

Primicie. a p̄mus dr̄ he p̄micie ar̄. Et sunt p̄micie proprie ex fructib⁹. Un̄ dū aliquos fructus de ope nostro primus capim⁹. p̄micias nominam⁹ s̄m pap̄. Hug. aūt dicit q̄ p̄micie ꝓprie sunt q̄ p̄mo de frugib⁹ p̄cipiunt̄. vł q̄ deo p̄mo offerunt̄. vn̄ p̄micius cia ciū. i. p̄cipuus ⁊ ante alios p̄mus vel maior. ⁊ declinat̄ in plurali numero tā/tum s̄m vsum. Inuenit̄ etiā in singulari. Un̄ ⁊ sic descri/bitur. Primicia cie. ē p̄ma ps frugū dn̄o offerēda. Hec aūt debet̄ ex p̄cepto dn̄i. q̄ in exo. xxij. c. p̄cepit. Decimas ⁊ primicias nō tardabis offerre dn̄o. Et vt dicūt. hoc p̄/ceptum ex toto fuit cerimoniale. S3 p̄ceptū de decimis ptim fuit cerimoniale ⁊ ptim morale. Et vt dicit hiero. Qui plurimū quadragesimā ptem dabāt sacerdotib⁹. q̄ minimū sexagesimā. Inter quadragesimam ⁊ sexagesimā licebat offerre quodcūq3 voluissent. Et hoc ī aridis ⁊ liq̄dis. in fetib⁹ aūt aīal p̄mogenitū dabat̄.

Primipilaris. in p̄mipilus est.

Primipilus. a p̄mo ⁊ pilū qd̄ est telū. vel pilus s̄m an/tiquos ꝯponit̄ hic p̄mipilus li. ⁊ hic p̄miplius plij. ⁊ hic p̄mipilaris in eodē sensu vexillifer q̄ portat p̄mū pilum. id est. p̄mū vexillū ante regē vel in bello. vn̄ hic ⁊ hec primipilaris. ⁊ hoc re. ⁊ p̄mipilatus tus tui. dignitas vł officium p̄mipili. ⁊ ꝓdu. pi

Primitus. a p̄mus dr̄ p̄mitus aduerbiū ordinis. i. primo vel in p̄ncipio. ⁊ cor. mi.

Primiuirgi⁹. a p̄mus ⁊ v̄ga ꝯponit̄ primiuirgi⁹ gij. q̄ primā virgā fert an̄ regē

Primogenit⁹. a p̄mus ma mū. ⁊ genit⁹. ꝯponit̄ primogenitus ta tū. i. p̄mo natus. ⁊ post quē alius vel alij. sicut esau dr̄ p̄mogenit⁹ ysaac. Itē p̄mogenit⁹ dr̄ an̄ quē nullus nec post quē alius. ⁊ sic xp̄c iesus dr̄ p̄mogenit⁹ v̄ginis. Unde dicit hiero. Primogenit⁹ dicit̄ ante quē nullus. nec post quē alius ⁊ hoc sic ꝓbat̄ nūeri. xviij. Pro p̄mogenito hominis p̄ciū accipies. cui⁹ redemptō erit p⁹ vnū mēsem siclis argēti q̄nq3 pondere sanctuarij. Sed esse poterat q̄ nō sequeret̄ alius scd̄o genit⁹ Igit̄ ille tūc nō diceret̄ p̄mogenitus. vel nō redimeret̄ quousq3 ali⁹ nasceret̄. qd̄ est falsum. s̄m aūt rabanū p̄mogenitū dicit̄ omne masculinū qd̄ p̄mo apit vuluā siue sequāt̄ fratres siue nō. Et dr̄ xp̄c p̄mogenit⁹ s̄m rabanū gratia siue di/gnitate. apocal. j. Christus est p̄mogenitus mortuor̄ et p̄nceps regū terre. Itē natura. ⁊ hoc aut s̄m natura3 de matre humanā. Sicut math. j. dr̄ Donec peperit filiū suū p̄mogenitū. Aut s̄m diuinā a patre. Eccl's. xxiiij. Ego ex ore altissimi ꝓdij p̄mogenita ante omnē creaturā. Itē scias q̄ p̄mogenita dicunt̄ ius primogeniture. vn̄ sup illud gen̄. xxv. Paruipendēs q̄ p̄mogenita vendidisset.

dr̄ in histori̇s. Erāt aūt p̄mogenita dignitates quas habuerūt p̄mogeniti in ꝯgnatōnibus suis vsq3 ad aaron. Habebat eni primogenit⁹ vestē sp̄alem qua induebatur tantū in sacrificō offerēdo. ⁊ receptur⁹ finalē benedictōem a patre. Itē in solēnitatib⁹ ⁊ ꝯuiuijs benedicebat minorib⁹. ⁊ in his duplicē cibor̄ portiōnem recipiebat. Tradūt etiā q̄ in diuisione hereditatis sp̄ duplū recipet p̄mogenit⁹ Nota etiā q̄ p̄mogenita mors dr̄ supbia que fuit p̄ma causa apostasie

Primor a p̄mus dr̄ hic p̄mor oris. i. maior ⁊ dignior in ip̄so. vel p̄mus in ordine s̄m hug. Pap̄. vō dicit. Pri/mores pnł. ꝓdu. sūt p̄marij. primi viri electi. Horati⁹ in s̄mone. Primores ip̄li arripuit ip̄lumq3 tributim

Primorculus. a p̄mus dr̄ p̄morcul⁹ la lū. i. aliq̄ntulū p̄mor. ⁊ cor. cu. sillabā

Primul⁹ la. lū. dimi. de p̄mus. Et inuenit̄ p̄ primus. et corripit mu. sillabam

Prim⁹. Pridē ꝯpat̄. pridē prior prim⁹. vn̄ pri⁹ prime aduer. ⁊ primitus. Primo. primū nomīa sunt. ⁊ ponuntur q̄nq3 aduerbialit̄. vide in prior.

Princeps. Capio ꝯponit̄ cū primū. ⁊ dr̄ hic ⁊ hec prin/ceps pis. quasi prim⁹ capiens. vel quasi primū capiens q̄ aūt dr̄ princeps quasi primū caput. ethimologia ē Si eni ꝯpositū esset a caput faceret q̄dem gtūm in cis. s3 q2 a capio ꝯponit̄ facit in pis. ⁊ designat ordinē ⁊ dignitate3 princeps. Unde hoc principiū s̄m hug. s̄m pap̄. Prin/ceps dictus est. quia primus capiat substantiā. locū. vel dignitatem.

Principalis a p̄nceps dr̄ hic ⁊ hec p̄ncipalis ⁊ hoc ale. vnde principaliter. id est. primo ⁊ maxime aduerbiu3. ⁊ hec principalitas tatis

Principanter. i. impiose aduer. a p̄ncipor.

Principatus. a principor aris dr̄ hic p̄ncipatus t⁹ tui. id est. dn̄atio. Et vt dicit aristo. in q̄nto ethy. principat⁹ vir̄ ostēdit. ⁊ etiā sic dicit̄ quidā ordo angelor̄. qb⁹ de⁹ maxime principat̄. vel q2 alijs p̄sunt. ⁊ subditos āgelos ad explendum diuinū ministeriū disponūt. Et scias q̄ omīa officia humana ptinētia ad singulares p̄sonas cū quibuscūq3 ordinib⁹ similitudinē habeāt. dirigunt̄ p̄ vltimū ordinē in q̄ntū p̄ticipāt v̄tutes supior̄. Sed illa officia que ad multitudinē ptinēt. dirigunt̄ p̄ principes siue principatus vel p̄ archangelos. Et ideo hō in platōne ꝯstitutus illuminat̄ ab angelo inferioris ordinis de his que ad statū p̄sone sue ptinēt. s3 ab angelo principe de his que spectāt ad regnū multitudinis.

Principor. a princeps dr̄ principor paris. patus sum v̄/bum deponētale. ⁊ cor. penultimā. ⁊ ꝯstruit̄ cum dtō vt principor tibi. i. dominor.

Prin⁹ grece lentisc⁹ latine arbor ē. s̄m pap̄. vł s̄m hug. Prin⁹ arbor ē sc3 ilex vt dicūt. ⁊ est grecū

Prior q̄nq3 est ꝯpatiūm a pridē qd̄ ꝯpat̄. prior primus. Itē prior q̄nq3 n̄ habz vim ꝯpatiui. s3 simplicit̄ designat ordinē. i. sine ꝯpatōe. ⁊ tūc prior ꝓprie dr̄ de duob⁹. p̄m⁹ de trib⁹ vel quattuor vel de plurib⁹. Nā de dictōne dissillaba q̄nq3 solet queri prior q̄nta De polisillaba. p̄ma q̄nta. Un̄ versus. De multis ꝓprie prim⁹ dices ali⁹ ue. S3 prior ac alter. dic ꝯcordare duobus. Itē prior q̄nq3 designat dignitatē in eccia. ⁊ tūc est tantum mas. ge. sicut

hic prior oris Un̄ hec priorissa se mulier q̄ talē habet dignitatē. vł vxor prioris. ⁊ hic prioratus ti⁹ dignitas vel districtus Unde in p̄cedo quō aliquid dicat̄ prius alio quattuor modis Et scias q̄ sepe inuenit̄ prior p̄ melior positū. ⁊ tūc sine dubio habz vim cōpatiui. ⁊ p̄mus p̄ optimus ⁊ tūc suplatiui significatō3 obtinet seu ꝯpatō3 Un̄ virgilius in. ix. Iuuenu3 p̄mos tot miserit orco. primos posuit p̄ optimos Primus etiā p̄ maximus inue/nitur. Un̄ in p̄ma ep̄la ad thimo. dicit paulus. Xp̄c ve/nit in hūc mundū peccatores saluos facere. quor̄ p̄mus ego sum. vbi dicit glosa Primus. i. maximus. q. d. peior omnibus sū. q2 p̄secutor q̄ nō erat peior. primus ergo fui non ordine tempis sed magnitudine iniquitatis.

Priorculus li. di. pu⁹ p̄or vel in p̄sona vel in dig̃tate

Priorsum. Prior ꝯponit̄ cū orsum vł versum. ⁊ dr̄ p̄/orsum aduer. loci. i. versus p̄orē p̄tē

Priscus ca cū. i. antiqu⁹ vetust⁹ vł longeu⁹

Pristinus pristina nū. penultia corre. id est antiqu⁹ ⁊ dicitur a pridem.

Priuignus. prior ꝯponit̄ cū vir ⁊ genitus. ⁊ dicitur hic priuign⁹ gni. quasi a priori viro genit⁹. Uel p̄uignus q̄ p̄us generatus. vel quasi priuatus igne. i. amore. vel a bonis patris p̄uatus. vn̄ hec priuigna ne. s̄m hug. Isidorus etiā dicit. Priuign⁹ est q̄ ex alio patre natus est. et priuign⁹ dici putat̄. q̄si p̄uigenus. i. p̄us genit⁹. vn̄ vul/go ante nat⁹ dr̄ sc3 antequā mater ꝯtraheret cu3 altero viro. vel dr̄ p̄uignus. quasi p̄uatus igne. i. dilectōe. quia nō diligit̄ a nouerca vel a vitrico. Uel dic s̄m p̄s. q̄ a pri/uo uas. dicit̄ priuignus.

Priuilegiū. p̄uatus ta tū ꝯponit̄ cū lex ⁊ dr̄ hoc p̄uile/gium gij. lex p̄uata ⁊ singularis. q̄ ad vnū ptinet vel ad paucos. ⁊ p̄uilegiū dr̄ p̄rogatim. vel honor singularis. vel ꝓpria p̄sumptō. Priuilegiū etiā dr̄ qd̄ iure nō debetur s3 beneficiū qd̄ a p̄ncipibus ꝯcedit̄. vn̄ p̄uilegiatus ta tū. ⁊ p̄uilegiari⁹ ria riū. i. p̄rogatus. vel qui vtit̄ p̄uilegio. ⁊ priuilegio as. i. p̄rogare. p̄uilegiatū facere Et scias q̄ priuilegiū meret̄ amittere. que cōcessa sibi abutit̄ potestate. Itē vt dicit hieronimus. Priuilegia paucorū nō faciunt legē ꝯmunē

Priuo as uaui uatū uare. i. fraudare. alienare. subtra/here. remouere. p̄uatum facere. Un̄ p̄uatus ta tū. i. alienatus ab aliq̄bus rebus vel honore ⁊ dig̃tate. Et olim p̄uati dicebāt̄ ab officijs publicis extranei. Est eī nomē magistratū habēti ꝯtrariū. vn̄ p̄uatim. i. ꝓprie. singulari. aduer. discretim. ⁊ ꝓducit p̄mā priuo Un̄ ī aurora. Nō me luce tua p̄uarcs sicut iniquū

Priuus a priuo uas dr̄ priu⁹ ua uū. i. p̄uat⁹ vel ꝓpri⁹

Proastiū. a p̄. i. an̄ ⁊ astin qd̄ est ciuitas ꝯponit̄ hoc p̄/astiū stij. loc⁹ an̄ ciuitatē. i. suburbiū s̄m hug. Pap̄. vero dicit. Proastiū. viridariū arbor̄ ꝓpe mur̄.

Proauus. in auus vide.

Probatica. Probaton interp̄tat̄ ouis latine. vn̄ ꝓbaticus ca cū. i. pecualis Hinc dicta est ꝓbatica piscina. id est pecualis. q2 cadauera hostiar̄ ibi abluebant̄. Iob. v. Erat aūt hierosolimis ꝓbatica piscina q̄ ꝯgnominabat̄ hebraice bethsaida. i. domus pecudū latine. ⁊ satis ꝯcordat cū noīe greco ꝓbaton. sc3 ꝓbatica Et scias q̄ tres piscine erāt hierosolimis Una piscina ibi erat q̄ diceba

tur supior. Et hec erat extra ciuitatē. de q̄ esay. vij. dicit dn̄s ad esaiā Egredere in occursum acha3 tu ⁊ q̄ derelictus es iasub filius tuus ad extremū aqueductus pisci/ne supioris ab inuia agri fullonis. Alia piscina erat in/ferior. ⁊ hec erat in ciuitate ad vsum ciuiū. Tercia aute3 erat iuxta templū quasi ad radicē mōtis sion. De qua piscina sumebat̄ aqua ad sacrificia abluēda ⁊ fiebat hec piscina ex ꝯgregatōe aquar̄ syloe. qd̄ erat fons ad radicem montis sion. In hac piscina natinei hostias laua/bant siue oues sacrificādas. Itē ꝓbaticus ca. q̄ ꝓbat vł ꝓbatur. a probo ꝓbas.

Probaton grece latine dr̄ ouis. ⁊ acuit̄ in fine.

Problema tis. neu. ge. qd̄ latine dr̄ ꝓpositō q̄stio ē dif/ficilis habēs aliq̄d qd̄ disputatōe soluendū sit. ⁊ cor. pnł gti. Un̄ ꝓblematic⁹ ca cū. grauis ⁊ difficilis. vel q̄ ꝓblema ꝓponit. Et videt̄ ꝯponi ꝓblema a p̄ ⁊ lema. qd̄ ē vorago. q2 ꝓponit̄ vt voret ⁊ decipiat. ⁊ ꝓdu. ble.

Probo bas haui bare batū. i. laudare vel ꝯfirmare vł certificare. vn̄ ꝓbaticus ca cū. q̄ ꝓbat vł ꝓbat̄. ⁊ hic ⁊ hec ꝓbabilis ⁊ hoc le. vn̄ ꝓbabiliter aduer. ⁊ hec ꝓbabilitas tatis. Itē a ꝓbo bas dr̄ probus ba bū. ⁊ ꝯpat̄ prob⁹ bior simus. vn̄ ꝓbe bius sime aduer. ⁊ hec ꝓbitas tatis Probo ꝯponit̄. approbo bas. i. laudare. cōprobo bas. id est. collaudare. improbo as. i. renuere. vel redarguere. vituperare. reprobo bas. i. iter̄ ꝓbare. vel vituperare. Et ē actiuū cū omnib⁹ suis ꝯpositis. ⁊ corr. hāc sillabā p̄. Unde vindocinēsis. Es ꝓbus expirat probitas. es honest⁹ honestas. Labit̄. es fortis. fortia morte iacēt.

Probascida vel promuscida rostrū eleuātis. q2 illa pabulum ori admouet. ⁊ videt̄ grece declinari. hec proboscis dis. vel promuscis dis.

Probro bras auiatū are. i. vituperare. redarguere. iniuriari. ⁊ ꝯponit̄ cū ex. ⁊ dr̄ exprobro bas. Et est probro actiuum cū omnib⁹ suis ꝯpositis. ⁊ a probro dr̄ hoc ꝓbrum bri. i. crimē. turpitudo ꝯuitiū dedec⁹ Inde probrosus sa sum. i. dedecorosus. ⁊ ꝯpat̄. vn̄ probose sius sime aduerbiū. ⁊ hec probrositas tatis. ⁊ habz probro r. in p̄ma ⁊ vltima sillaba. ⁊ cor. naturalit̄ pro.

Procalus in procax est

Procastriū trij locus foris an̄ castra vel castr̄. ⁊ cōponitur a pro ⁊ castra vel castr̄.

Procax a proc⁹ dr̄ procax cis om. ge. i. petax. auid⁹ petitor. importun⁹ ad petendū. qd̄ maxime solēt facere proci. ⁊ ptinet ad meretrices ⁊ cōpat̄. vn̄ procacit̄ sius sime. aduer. ⁊ hec procacitas tatis. ⁊ proculus la lu3. aliquantulum procax

Precedo dis cessi cessum a pro ⁊ cedo dis. cessi. ⁊ est p̄cedere paulatim in anteriorē ptem ire. ⁊ est ꝓpriū ferentium sacra. vn̄ hec processio Procedit q̄ in anteriore3 ptem it. Precedit q̄ sequentē an̄ it. Itē procedere. i. p̄spere ⁊ ad bonū cedere. vn̄ hic processus sus. sui. i. prosper. euentus vel augmentū.

Proceleumatic⁹. in proceleuma vide

Procella. a procello lis. dr̄ hec p̄cella le. i. subita vis vētor̄ cū pluuijs. q2 procellat. i. p̄cutiat. ⁊ est procella ꝓprie terrar̄ ⁊ celi. Tēpestas fluctuū tantu3. Dicit̄ tn̄ q̄nq3 p̄cella eleuatō fluctuū. sc3 ꝓpter vētos. vn̄ procellosus. sa. sum. i. tēpestuosus. ⁊ compatur. vnde hec procellositas

io est.tempestuositas.
Procello lis procului cultum.id est.pcutere.ꝛ ꝓponit̃ a pro ꝛ cello cellis.
Procer.a pcedo dis ꝺr̃ bic pcer ceris.ꝛ dicunt̃ pceres. capita trabiũ que eminẽt extra pietes.q̃si pcedes.q: aĩ pcedant.Hinc est facta trãslatio ad quosdã nobiles vt pceres dicant̃.quasi pcedes.q: aĩ omẽs bonore precedant.Et etiã omẽs nobiles ꝛ primores possunt dici,pceres.ſꝫ ntũs singularis nõ est in vſu.ꝛ cor.pnt̃.proceres. Lucanus in.v.Fata vocẽt pceꝛ mot⁹ hic cũcta sequunt Vel pcer ceris ꝺr̃ a procus vel a procãdo.q: maxime ſp laudẽ ꝛ gloriam appetãt.
Proceres in procer vide
Proceritas in procer⁹ est.
Procerus.Al procedo dis.ꝺr̃ procer⁹ ra rũ.i.lõgus.altus.formosus.ꝛ a grõ proceri addita tas.fit hec proceritas tatis.i.lõgitudo.altitudo.ꝛ produ.ce. Dañ.mj.c.Et proceritas ei⁹ ꝓtingẽs celũ.Deu.ij.c. Populus magnus ꝛ multus ꝛ pcere lõgitudinis. Mũeri,xiij.c. Populus quẽ alperim⁹ procere statureest
Processus in procedo dis est
Processtria a pro ꝛ ciuitas ꝓponit̃ pluraliter hec processtria oꝛ.loca extra ciuitatẽ.sicut processtria loca extra castra.vel processtria dicunt̃ loca extra ciuitatẽ degradata p que murus ascendit̃
Procido a pro ꝛ cado dis ꝺr̃ procido dis di.sup̃.caret id est.procul vel aĩ cado.vñ procidẽs tis om.ge.ꝛ cor. ci.tam in pñn q: in pterito. Matbei.ij. Et procidentes adorauerunt eum
Procinctus.i.apparat⁹ belli vel pugne.Itẽ procinctus cta.ctũ.expedit⁹.armat⁹.ſm pap̃.
Procio a procus ꝺr̃ procio cis.ciui.ꝛ proco cas.i eodẽ sensu.i.nouã ꝛ nuptã petere vel generaliter mulierem.Et ponunt̃ simplr̃ p petere.Itẽ procare vel pcare est qꝺ vulgo ꝺr̃ domare.aliquẽ deſcontare.
Procito a proco cas ꝺr̃ procito tas fre.id est.sepe petere sicut proci faciunt.vel sepe prolõgare. sicut mulieres faciũt suus procis.ꝛ cor.ci.
Procliuus a pro ꝛ cliu⁹ ꝓponit̃ procliu⁹ ua uũ.ꝛ b̃ c et bec procliuis ꝛ hoc ue.i.procuru⁹ in anteriore pt̃ẽ.q̃si p ceps.ꝛ ponit̃ q̃q3 pro intẽtus.sedulus .prompt⁹. q̃q3 pro facilis.Qui enĩ in procliuitate est valde est intẽtus. ne cadat.ꝛ iõ ponit̃ pro intẽtus.Itẽ facile capitari põt. ꝛ ideo ponit̃ pro facilis.Et qꝺlibet ſtoꝝ ꝓpat̃. vñ bec p cliuitas ꝛ producit cli
Proco cas.in procio cis exponit̃
Procõsul in consul exponit̃
Procorus ri.propriũ nomẽ cuiusdã viri.cor.pnt̃. Vñ in aurora ꝺr̃. Dbullip⁹ procor⁹.stephan⁹ p̃clar⁹ bonore.ꝛ addit vnũ l.in philip⁹ vt prima producat̃.
Procul.Caul⁹ ꝓponit̃ cũ pro vel pre.ꝛ dicat̃ procul aduer.loci.i.lõge vel prope.Dicit̃ enĩ procul.q̃si pro vel pre oculis.Sed id qꝺ pre oculis est põt esse lõge ꝛ põt eẽ prope.Vñ dicit procul q̃si porro ab oculis.vel q̃i prope oculos.ꝛ est ethi.ſm bug.et vt dicit pap̃. Dprocul dubio id est.lõge a dubitatiõe
Proculus a procul ꝺr̃ bic pculus li.pnt̃.cor.filius q̃ nascit patre exultẽte pcul a patria.ꝛ bec procula le.i.filia tal

ꝛ procula quedã vestis pciosa q̃ de pcul a ferebat̃ Vñ ꝛ dicit̃ procula.q̃si procul lata.
Proc⁹ a procor aris ꝺr̃ proc⁹ ca cũ.ꝛ hic proc⁹ ci.i.petitor.ꝛ ppriae mulier.vel noue nuptiis ꝛ nuptiar.vl ꝺr̃ a pcando.q: frequenter solet pcari ꝛ petere donis cas quam vult.Inde procio cis
Prodeo.Eo ꝓponit̃ cũ pro.ꝛ interposita d.ꝺr̃ prodeo dis dij.vel prodiui ditum dire.i.deuenire.ꝛ in anteriorẽ hoꝛa.Est qꝺam pdire tenꝝ si nõ dat̃ vltra.ꝛ cor.i.pnt̃. supini.ſꝫ proditum
Proderũt.debet dici sicut erũt.nõ pderunt.q: erunt nõ facit futuꝝ de sũ es est.ſꝫ ero eris erum⁹ eritis erũt p v.ꝛ sic psum pdes pdest pdero pderũt.
Prodigalitas.in pdigus exponit̃.
Prodigialis a pdigiũ dicit̃ hic ꝛ hec pdigialis.ꝛ hoc le id est.mõstruosus.vnde pdigialiter aduer.ꝛ hec pdigialitas tis.i.mõstruositas.ꝛ hic pdigiator oris. id est.pdigioꝝ interpres.
Prodigialitas in pdigialis vide.
Prodigiolũ li ꝺr̃ puũ pdigiũ
Prodigiũ.a pdigo gis dicit̃ hoc pdigiũ gii.i.mõstrum turpe ꝛ ad vastandũ patũ.Sepe ñ simplr̃ p mõstro accipit̃.vñ pdigiosus sa sum.i.mõstris plen⁹.vñ pdigiose aduer.ſm bug̃.Vel ſm quosdã pdigiũ a pellatiõ est.q̃si porro dicẽdũ.eo q: porro dicat̃.porro significet.ꝛ aliqꝺ futuꝝ esse portẽdat̃.vel pdigium põt dici q̃si,pcul a digito. q: p̃figurat aliqꝺ remotũ ꝛ futuꝝ.ſꝫ potiꝰ est etimolo. Vide in portentũ
Prodigo Ago ꝓponit̃ cũ pro ꝛ ꝺr̃ prodigo gis degi.i. vastare.dilapidare Et inde prodig⁹ ga gũ.i.diffusus vltra modũ largus ꝛ effundẽs ſm bug̃. Dap̃.vero dicit. Prodigus.i.profusus.psumptor.luxuriosus.sumptuosus.gluto Jn tobia tales ponunt̃ vſus Prodig⁹ exercet mensurã.largus bonoꝝ.Seruꝝ.fructificat pc⁹.aurus eget.vide in pcus
Prodigua a pdigus ꝺr̃ bec pdigua gue.i.hostia multum ꝓsumẽs.vñ bec pdiguitas tatis.ꝛ bec pdigalitas. tatis.id est.vastitas.ꝛ prodiguus gua guũ.i.ꝓsumẽs.
Prodig⁹ ga gũ.in pdigo gis exponit̃
Produm⁹ dicit̃ a pro ꝛ eo.vbuꝫ neutꝝ.i.aĩ um⁹ vel eximus.ꝛ produ.di. Sꝫ prodim⁹ a pro ꝛ do das est actiuũ. id est publicam⁹ vel tradim⁹.ꝛ cor.pnt̃.vñ qꝺã. Prodimus bis nosmet.ſꝫ nos prodim⁹ in hostes
Proditus in prodo est
Prodo.a pro ꝛ do das ꝓponit̃ prodo dis pdidi ditus dere.i.tradere vel manifestare.vel pcul dare. expellere. Unde virg̃. Prodimur atqꝫ italis lõge diuungimur oris.q̃dã quidã hoc glosant.i.piculis damur.etimologia est.vñ pditus ta tũ pnt̃.cor.ꝛ a grõ prodim addita o. fit bec produõ onis Vñ vsus Jmportat fraudẽ prodit sine fraude reuelat ẽ
Prodoloꝛ interiectõ dolẽtis.dũ aliqs in dolore loquitur.sicut vult pap̃.Alij dicũt q̃ p dolor sunt due pces ꝛ duo⁹ ac. ꝛ bus regẽde.et p elit interiectõ ꝛ dolor ẽ nomen Hã sicut dicit pl̃.in qnto libro vbi agit de figura cõposita Figura in omnib⁹ pnibus oꝛonis inuenit excepta interiectõe que semp est simplicis figure Et si queris Quare interiectõ nõ potuit esse figure ꝓpositi. Rñdeo

quia ppriũ est passionis destruere. Vñ cũ interiectõ affectionẽ passionis designet naturã habet ꝓponi ꝓtrariam.ꝛ ppter hoc ꝓsueuit ablcõdita voce pferri.ergo proꝺor nõ põt esse vna ps.imo sunt due. Sꝫ beu.oe.sunt due interiectiones ablq3 ꝓpositõe.sicut o.vtinã.sunt duo aduerbia optãdi sine ꝓpositõe veniẽtia.ꝛ debꝫ aliqntulum ptrahi.vt innuat̃ esse vox doloris
Productilis a produco cis.ꝺr̃ bic ꝛ bec productilis.ꝛ hoc ꝛpenul.cor.ꝛ ꝺr̃ op⁹ illud productile qꝺ nõ est fusile. ſꝫ productũ tusionibus malleoꝝ.
Profano a p ꝛ fanũ ꝓponit̃ pfanus na nũ.i.execratus sacrilegus.quasi,pcul a fano.pfanũ etiã ꝺr̃ qꝺ nõ ẽ sacꝝ Unde pfani dicunt̃ omẽs laici ꝛ illiterati.q̃i pcul a phano ppbetie.Hinc pfano nas.i.execrari.cõtaminare Et ppbanare est in ppbanis annũciare.vel venerari. Vñ legit qꝺ beata maria erat ppbanata.i.in ppbanis venerata vel annũciata.ꝛ pdu.sa Vñ hoꝛa. Pdone deos ꝛ q̃ tangẽdo sacra ppbanas Sup illud ezechie.xlviij Procphanauerunt vbis ẽ. Laica sꝫ q̃ passim pl̃o habitare licẽt nõ q: immũda sint
Profecto.id est,pculdubio vtiqꝫ p facto sꝫ q: habeas aduersi affirmãdi
Profectus ctus ctui.i.itus.a pficisoꝛ ceris.Itẽ pfect⁹ dicit̃ pficui.ꝛ tunc venit a pficio cis Vñ qꝺã. Pro part̃ pfecto est q̃s sepe pfectus. Vñ p ire a pficisoꝛ breui
Profero a p ꝛ fero.ꝓponit̃ pfero fers p atur tuli,platũ.i.differre,plongare.vel pferre.i. manifestare vel offerre.ꝛ pferre.q̃i pcul ferre.ꝛ ſm boc ptinet ad verba. Hã vba pferunt̃.q̃i procul.i.extra ferunt̃ vel emittũ tur.vñ prolatus ta tũ.ꝛ hec platõ onis
Professio a profiteoꝛ dicit̃ hec professio onis.i.scientia id nõ quelibꝫ imo illa ꝺr̃ ppriae professio alicui⁹ in qua ille sc̃ ab aliꝫs credit̃ excellere.vnde professoꝛ alicui⁹ artis dicit̃ qui p̃ ceteris se eã scire ꝛ alij hocp̃m profitẽtur. vel professio est studẽdi alicui⁹ vite vel sctie quedã singularis electiõ. Jn nostro tñ vsu dicit̃ professio alicuius secte vel disciplina quã profitet̃.siue in ea excellat siue ñ sm gõ est xp̃iane professionis.vñ dicit̃.Cui⁹ professionis es tu chastiane.an tulliane Et ego feci professionem vel professus sũ in ordine fratꝝ p̃dicatoꝝ.vide ĩ disciplina
Profestus sta stũ.id est.dies omnino festus.ꝛ ꝺr̃ profestus quasi pro.sus festus. Profestus etiã dies dicit vigilia festoꝝ dieꝝ.quasi prope festũ.i.ante festũ.Et qlibet dies nõ festꝰ ꝺr̃ profest⁹ q̃i lõge a festo vel pcul. Hinc macrobius de saturnalib⁹.dies oẽs aut festos aut profestos aut intercisos vocant
Proficio a pro ꝛ facio ꝓponit̃ proficto cis feci fectũ.cere.ꝛ cor.fi.Et est dicendũ Dprosit vobis q̃si quis comedenti optat cibũ prodesse. Jnuenit̃ tñ in quadã collecta Proficiat nobis ad salutẽ mẽtis ꝛ corpis huius sacramẽti susceptõ.qꝺ auctoritati ascribim⁹. Sꝫ ppriae dicẽdum ẽ Prosit nobis aliquib⁹ comedẽtib⁹ nõ proficiat.ꝛ pro du.pro.vñ qꝺã. Proficit hic nunãꝫcui sp loca nouant̃. Proficisoꝛ ceris profect⁹ sum.sci.i.ire.et ꝓponit̃ ex pro ꝛ facio cis.ꝛ cor.pro ꝛ fi
Proficuũ a proficio cis deriuat̃ hoc proficuũ cui.i.pro
Profiteoꝛ a pro ꝛ fateoꝛ teris cõponit̃ fectus. profiteoꝛ teris. professus sum.profiteri.i. procul ab intẽ

tione fateri.id est.aliud in corde habere.ꝛ aliud ore fateri,vel profiteri.i.pmo fateri.vel p̃ alijs fateri,vel profiteri.id est.reddere vel soluere debitũ.Qui enĩ soluit debitum illud profitet̃.Unde in euangelio luce sc̃iꝺo ꝫ bãt omnes vt profiterẽtur singuli in ciuitatẽ suam.vnꝺ hic professoꝛ sozis.
Profligo a pro ꝛ fligo gis ꝓponit̃ profligo gis.Et profligo gis.i.destruere.cruciare.deuastare.dissipare. quasi procul agere.ꝛ dispergere. Jnuenit̃ etiã in eodẽ sensu in depoñ.ge.profligor garis.ꝛ hinc profligatus ta tum. ꝛ est profligat⁹ ſm papiã proiect⁹.deiect⁹. puer sus.afflictus.sceleratꝰ.interfect⁹.ꝛ produ.fli.
Profonesis quedã figura est de qua dixi in quarta pte in ca.de colorib⁹ rbetoricis.ꝛ cor.pnt̃.
Profor a pro ꝛ for faris.ꝓponit̃ profor faris fatus sum. ꝛ est profari procul ab intentiõe fari. sc̃ aliud vbo proferre.ꝛ aliud aĩo habere.vnde cesar cum sui volebant recedere illos profabat̃.videbat̃ enĩ illis dare licentiaꝫ recedendi.ꝛ tñ intendebat eos deboꝛtari a recessione. Itẽ profari.i.pdicere.vel pfari
Profug⁹.a profugio gis ꝺr̃ profug⁹ ga gũ.pnt̃.corre.i. procul fugiẽs.profugus prope ꝺr̃ q procul a sedib⁹ suis vagat̃ quasi porro fugat⁹
Profundo a pro ꝛ fundo dis ꝓponit̃ profundo dis di fusum.profundere.i.procul fundere.ꝛ dispgere. dissipare.deuoꝛare.projcere.vñ profund⁹ da ꝺũ.i. prodig⁹.largus.dissipatoꝛ.q̃nimis profundit.ꝛ ꝓpatur profundus ꝺioꝛ simꝰ.vnde profunde dius sime aduerb.ꝛ bec profunditas tatis.i.prodigalitas.ꝛ profundo das.i. effũdere.dispergere.dilapidare. Equiuocatiõ est in ꝑdictis Fũdare enĩ descẽdit a funda ꝛ a fundus. Silr̃ profund⁹ descendit a fund⁹.ꝛ a profundo dis. Itẽ profundo das.descendit a profundus. Vñ scias q̃ fundus cõponit̃ pro.ꝛ dicit̃ profundus da .ꝺũ.quasi procul a fundo habens supficiẽ.vel quasi procul habeat fundũ. vnde boc profundũ dicit̃ mare altũ ꝛ profunditas alcui⁹ rei. profundus ꝓpatur dioꝝ simꝰ.vnde profunde dius sime. adaũer.ꝛ bec profunditas tatis.ꝛ profundo das.i.in profundũ demergere ſm bug̃. Dap̃.vo dicit Profundus vorago.altũ.immẽsum.magnũ.profunditas.idẽ
Profund⁹ da ꝺũ.in profundo dis exponit̃.
Profusus.a profundo dis dicit̃ profusus sa sum.pnt̃. produ.qꝺ in vitiis accipit̃ in actiua sigificatiõe.vnde salustius Aliena appetens sui profusus ardens in cupiditatibus profusus sui.id est. profundens sua. id est. dissipans. vel dispergens
Progeniecula le.ꝺr̃ pua progenies
Progenies a progigno gnis ꝺr̃ bec progenies ei. Et nota q: filij ꝛ nepotes nõ sunt progenies. q: nõ sunt procul geniti.ſꝫ pronepotes ꝛ erinde sunt progenies q̃si procul geniti.ꝛ inde progenies incipit a pronepotibus. Sed posteritas a nepote.quasi postera etas Sed sicut inferius longe editi progenies dicunt̃.ita supius pauci. abaui.attaui.tritaui.progenitoꝛes vocantur.quasi procul generantes
Progigno gnis.a proꝰ ꝛ gigno nis .componit̃ progigno gnis.genui genitũ gignere.id est.procul vel ante gignere.vl̃ progigno quasi prolẽ gigno.ꝛ ẽ ethimo. vnde

hic pgenitor oris.or cuersa in rix fit hec pgenitrix cis.
Progredior a p ⁊ gradior deris. cponit pgredior ris. pgressus sum. pgredi.i. pcedere quasi p.i. an gradi. vl' p cul gradi ⁊ corripit gre
Prohemiu. Hemi qd est smo vel modulato cponitur cum pro vel prthos qd est primu. ⁊ dr hoc phemiu3 mij. quasi pmus smo vel pma modulato.sc3 plogus. q aut dr phemiu qsi p emulis factu ethimo.est. vn phemio as id est.incipe.vel phemiu facere vel dicere
Proheres.dr q loco heredis fungit.aut institut⁹.aut substitut⁹.⁊ pdu.he.sm papia.
Prohibeo.a pro ⁊ habeo cponit phibeo hes huibitu here.i.vetare.interdicere.cotradicere.vn phibes tis ge.om.⁊ hec phibito onis. Et scias q pcta mortalia phibe- tur.s3 peccata venialia cohibent
Prohibesis verbu defectiuu.id est.phibeas nec de eo inuenit amplius. Et dicit a phibeo hes. Plautus. Un de queso vel phibesis.
Proiicio a pro ⁊ iacio cponit piicio cis. pieci. piectu3. cere.i.pcul vel ante iacere. Ite inuenit prorcio cis. preci precu pricere. ⁊ est ide qd piicio. ⁊ silr est cposuu a pro ⁊ iacio.⁊ est vbum sacrificantiu
Proinde cuncto est illatiua.id est.igit. Inuenit tame qnq3 p aduerbio loci vel tpis.⁊ apocopat. qnq3 ⁊ dr p in.p proinde.⁊ acuit antepenul.sicut alia cposita ab in- de.vt dixi in inde.
Prolatibilis a profero dr hic ⁊ hec prolatibilis.et hoc le.quod est aptum pferri.
Prolensis est qda figura de qua dixi in qrta pte in ca.
Proles.a proloios dicit hec proles de alloteca. plis filius vel filia.vel progenies.
Proletarius a ples dicit hic pletarius rij.q ad prole3 tantu gignendu vacabat. Erat eni quida apd romanos q in vrbe sp morabant ca generado4 filio4.⁊ no cogeba tur ire in arma.⁊ hi pletarij dicebant.
Prolicio cis.i.pcul elicere vide in licio cis
Prolios.herba que flore velut candore habet ⁊ canos hominu capillos facit.
Prolixus.a p ⁊ lixa xe cponit plixus xa xu.i.pductus logus.extesus.implicit⁹.qd nome tractu est a logis lixa rum passib⁹.⁊ cpat. vn hec plixitas tatis
Prologus.logos cponit cu prothos qd est pmu. ⁊ dr hic prologus qsi plogos.vel quasi prothos logos.i.pri- mus smo.i.pfato.plocuto.vn prologizo 3as.i.prologu3 facere.pfari.ploqui an materia.⁊ cor.lo plogus
Proludiu dij e imago veri ludi.i.exercitiu sm pap.
Proluuies ei.⁊ proluo is dr hec pluuies ei.⁊ hoc plu- uium uij.i.aqua4 mundato.vel destructo ex aqua4 in- undatoe.vel sordes vel purgato.vel decursus. qui i cu- iuslibet rei larga ⁊ indiscreta effusione vel deuastatone
Promineo nes a pro vel procul ⁊ ma- inuenit. neo cponit promineo nes.⁊ est pminere qsi pcul mane re ⁊ apparere.supstare.pesse.vnde prominens tis.om.ge. ⁊ compatur. vn pminetia tie ⁊ prominenter aduerbiu3. ⁊ corripit mi.
Promiscuu.a promisceo sces dr promiscu⁹ cua cuum. Unde vulgus.dicit promiscuu ex vtroq3 sexu pmixtu3. Ite promiscuu gen⁹ in nomie qd grece dicit epichenu3.

dr gen⁹ qd sub vna voce ⁊ vno articulo cphendit aia lia vtriusq3 sex⁹. Et de hoc dixi in tercia pte i tractatu de genere nominu in ca. de epicheno genere.
Promo mis o.in psi. prompsi. ⁊ psi in ptu. promptum. promere.i.proferre.manifestare.apire.extrahere.or di- cere.⁊ cponit cu de ⁊ dr depromo mis.i. valde promere Ite cum ex ⁊ dicit expromo mis.i.extra vl' valde promo Et est promo actiu cu omnib⁹ suis cpositis ⁊ facit pte- ritu in psi.⁊ supinu in ptu.⁊ produ.pro.vn in auro a dr. S3 ptem iecoris promes d capsi de supra
Promontoriu a pro ⁊ mons cponit hoc promotoriu. rij.mons q procul apparet p sui eminetia. Uel sm quos dam dicit a promineo nes.q2 promineat ⁊ emineat.et p ducit o.an r. Un ille male posuit. Est promontoriu cer nere no modicu O.eni ante rius ria riu.producit. vt di cit maijster bene.
Promoueo a pro ⁊ moueo cponit promoueo ues ui. motu.uere.qsi procul mouere ⁊ absentare. Et promoue re quasi in anteriore3 ptem mouere ⁊ promouere. subli mare ad ordinem vel honore mouere.et promouere.id est proficere.⁊ cor.mo
Promptuariu a promo mis dr hoc promptuariu3 rij. id est.cellariu.q2 inde necessaria victui promunt.i.profe runt. Un propheta. Promptuaria eo4 plena. ⁊ e pro mptuariu logi tpis.s3 cellariu pauco4 die4.
Promptus a promo mis dr prompt⁹ ta tu.i. pat⁹.⁊ ex peditus ad aliqd agendu vel dicendu.⁊ cpat tior sim⁹. vn prompte tius sime aduer.⁊ hec promptitudo dinis. ⁊ promptul⁹ la lu.i.aliqntulu prompt⁹ ⁊ cponit pprom ptus.i. valde prompt⁹ Ite a promo mis dr hic prompt⁹ tus.i.aptio.⁊ p cpositoe3 imppromptu.i.in apto. S3 ma gis est pposito p appositoe3 ⁊ no p cpositoe3.⁊ nic p n. de bet scribi in promptu ⁊ p u.in vltima sillaba
Promulcus a promo mis dr hic promulc⁹ ci.funis cu quo nauis ducit.vel scapha q maiore naue ducit ⁊ regit vn promulco cas caui care.id est.naue ducere ⁊ propre cum promulco
Promulgo a promo mis dicit promulgo gas gaui ga re.i.pronuciare.manifestare.⁊ dr promulgare qsi prom ptu ⁊ manifestu multis agere.⁊ est ethimo.
Promurale.i.mur⁹ an mu4. dictu ex eo q promunit one muri sit sm pap. vide i anmurale
Promuriu rij.id est.antespaciu circa mu4. ⁊ cponit a pro ⁊ murus.
Prom⁹ a promo mis dicit hic pmus mi.i. cellariu3. et ponit qnq3 pro custode ipi⁹ promi.⁊ est mas.ge.
Promuscida de pnl'.cor.in proboscida est
Pronefas .scelus ctra fas. ctra iusticia. et sunt due p tes.pro interiecto.nephas nome. No eni pot ibi esse ve ra cposito.q2 interiecto no pot cponi. vt ondi in pro do lor.et sic no acuit
Pronepos.in nepos exponit.et cor.ne
Pronoe. Nois.i.mes et cponitur cum prothos qd e primu.et dicit hec pronoe es.qsi prothonoe.i.pma nois sc3 diuina mens.
Pronosticu a pronosco scis dicit hoc pronosticu stici. id est.signu futuri.et pronostic⁹ ca cu.q precognoscit vel ante signat.et pnostico sticas. pronosticis perpendere.

De litera P ante R

pregnoscere.sm hug. Pap. vo dicit pronostica. puisio egritudinu dicta a pnoscendo. Oportet eni medicum p terita pntia ⁊ futura puidere.
Pronosticon liber est.⁊ pot scribi sine g.vel pot addi g p ptthesim pronosticon vel pgnosticon.
Pronuba ex p ⁊ nubo bis cponit hec pnuba be.que assat nubeti.⁊ que nubente viro ciungit. Ipa est ⁊ para nimpha.⁊ dr pronuba qsi pnuba.q2 nubetibus pest. vl' quasi ppe nubente. vn ⁊ iuno dicta est pnuba.q2 nube- tibus dr pesse. Inuenit etia hic pnubus sicut ⁊ hic para nimphus. Un iudicu.xiiij.c.dicit q vxor samsonis acce pit maritu vnu de amicis eius. ⁊ pnubis.i. panimphis sibi astatibus. Et sicut ostedi in nubo bis. nubo pducit pma cu pronuba ab eo cpositum ⁊ etia pnubus cor.nu Unde qdam. Pronuba curtat.cui pronubus associat Et ouidius in secuda epla. Pronuba thesiphone tala- mis vllulauit in illis.
Pronurus.ex pro ⁊ nur⁹ cponit.⁊ corripit nu. Unde quidam ait. Natus ait matri nobis nurus est mea co- iunx. vide in nurus
Pronus. No nas cponit cu p.⁊ dicit pnus na nu.i.in anteriore ptem flexus.inclinatus.curu⁹.subiect⁹.humi lis.tracta metaphora a natate.q2 caput in anteriore pte inclinat.⁊ posteriora eleuat. Pron⁹ etia dr obseques et pmptus.⁊ cpat pron⁹ nior simus. vn pnenius sime ad uerbiu.⁊ hec pnitas tatis.
Propagineus a ppago ginis.dr ppagineus nea.neu. id est.ad ppagine ptines.vel de ppagine existes. Ite a p pago dr ppagino nas.i.protedere.ppagines extendere flagellu3 vitis terre submersum sternere.⁊ quasi porro pandere.⁊ corripit gi
Propagino nas.in ppagine⁹ vide.
Propago gas.gaui.gare.i.ptendere ⁊ extedere Unde hec propago nis.i.linea.origo.extesio. flagellu vitis ex- tensum sub terra.⁊ pdu.pnl'.propago vbum ⁊ nome in omni sua sigficatoe.tame in pma sillaba est differentia q2 hec ppago ginis p extesione vitis.⁊ propago gas cu ad ppagine vitis ptinet pducit pma.s3 ppago qn ptinet ad sapiam cor.pma. Unde versus. Uitis propago.lib3 infinita ppago.⁊ cor.pnl'.gn ppago nis.
Propassio.ex pro ⁊ passio cponit hec propassio onis. Et dicit propassio qn caro titillat visa muliere. S3 pas- sio qn ille malus affect⁹ erumpit postea in effectu. Un sic describit a beato hiero.propassio ⁊ passio in glo. ma- thei.v. Qui viderit muliere ad ccupiscendu ea ia mech atus est in corde suo. Propassio est subitus mot⁹ ani- mi sine deliberatoe boni vel mali opis. Passio vero est affecto deliberati animi si sit locus pficiendi. Ite nota q passio importat immutatoe3 patietis. No aut dr aliqd immutari simpliciter qn id qd est pncipale i ipo immu- tatu pmanet. Et ideo simplr loquedo qn ro no mutat a sui eqtate vel equalitate no dr passio s3 ppassio quasi p- ma vel incepta passio. vel propassio quasi impfecta pas- sio. S3 passio dicit csummata passio p csensum Uo lo etia te scire q aliter fuit ppassio in xpo ⁊ aliter e in no bis. Na vt dr in terco sentetia4 distinctoe .xx. Habuit xpc ve4 timore ⁊ tristicia3 in natura homis.s3 non sicut nos q sumus mebra eius. Nos eni causa peccati nostri

his defectibus necessario subiacem⁹ ⁊ in nobis sunt isti defectus sm propassione ⁊ passione.s3 in xpo no nisi sm passione. Sicut eni in peccatis grad⁹ qdam vocant pro passio.⁊ passio.ita ⁊ in his penalib⁹ affectib⁹. Afficitur eni quis interdu timore vel tristicia.ita vt metis intelle- ctus no inde a rectitudine moueat vel dei ctemplatoe. ⁊ tunc ppassio est. Aliqn vo mouet ⁊ turbat.⁊ tunc pas sio est. Christus vo no ita turbatus fuit in aima timore vel tristicia.vt a rectitudine vel dei ctemplatoe aliqua- tenus declinaret. sm que modu intelligit cum dicit non timuisse vel tristis fuisse. Unde hiero.sup math.in.xxvj ca. vbi dicit. Cepit ctristari ⁊ mestus esse. vt vitatem inqt probaret assumpti homis vere ctristatus est.s3 quia no passio eius dominabat aimo. vera propassio est Unde ait. Cepit ctristari.id est.aliter ctristat q2 p ppassione3. Ideo sm hac distinctoem aliqn dicit xpc no ve timuisse aliqn ve timuisse.q2 ve4 timore habuit ⁊ tristicia.sed no sm passione neq3 ex necessitate cdicois.
Propatul⁹ ex pro ⁊ patul⁹ cponit propatul⁹ la lu.id e valde patul⁹.in pala duct⁹.cora factus
Prope aduer.loci deriuat a pro.⁊ cpatur ppior xim⁹. vnde ppe pius.xime.aduerbiu.⁊ componit deprope. et corr.hanc sillaba pro.
Propello lis ppuli pulsu.i.procul vel an pellere.et co- ponit a pro ⁊ pello lis.⁊ cor.pu. ppuli pteritu.
Propensius in propesus est.
Propensus a propedo dis qd est extendo.dilato.deri uatur propensus sa sum.id est.extesus.dilatatus. Et di- citur propensus quasi porro pensus.⁊ inde propensius aduerbiu quasi extesius.
Propero ras.in proper⁹ vide.
Properus a prope deriuat proper⁹ ra ru.i.festinus et citus. Et cponit pproperus ra ru.⁊ pproper⁹ ra rum.i. valde proper⁹. Ite a proper⁹ ra ru.dicit propero as aui are.i.festinare. Sed pperat q vnuquodq3 mature tran sigit. Festinat q multa simul incipit ⁊ no pficit. Et copo- nitur appropero ras.i.valde pperare.⁊ depropero ras. Item a properus dicit ppere aduerbiu.i. velociter. cele riter.⁊ corripit penult.
Propes dis.mas.generis est funis quo pes veli alliga tur.quasi prope pedes.⁊ componit a pro ⁊ pes pedis.et corripit penul.genitiui
Propheta.a profor faris qd est pdicere dr hic ppheta. te.quasi pfator a pdicedo futura. Sed q2 hoc nome ha bet h.qd nullu latinu deb3 habere post p. Ideo credo q potius cponat a pro vel procul ⁊ phonos qd est sonus q2 loge puisa pronunciet prophete. vnde hec prophetis sa se.⁊ propheticus ca cu.⁊ hic ⁊ hec prophetalis ⁊ hoc le ⁊ propheto tas.⁊ prophetizo 3as.in code sensu.⁊ sut neu tra. q aut dr propheta quasi procul fans ethimo.est. sm hug. Et dicebat olim propheta vides. q2 prophete vide bant qd ceteri no videbat.⁊ prospiciebant q in misterio abscodita erat. Et scias q veri prophete intelligebat que videbat. Unde iob. Ecce omia vidit oculus meus. ⁊ audiuit auris mea ⁊ intellexit singula. Qd vbum tra ctans beatus greg.in xj.li.moraliu dicit. Cu aliqd osten ditur vel audit.si intellectu no attribuit. prophetie mi nime est. Uidit eni pharao p somnium q erat in egipto

ventura. sed quia neqꝫ intelligere qđ vidit. ideo nō fuit propheta. Aspexit balthasar rex articulū manus scribē tis in pariete. sꝫ propheta nō fuit. qꝛ intellectū rei quē vi derat nō habuit. Ut igiť beatus iob prophetie spiritū se habere testareť nō solū vidisse ꝛ audisse sed etiaꝫ intelle xisse se omia asserit. Itē hic nota ꝙ prophete falsi distin guunť a veris q̄ntum ad tria ad min⁹. Primo q̄ntum ad reuelatōnis ardorē. qꝛ boni pphete futura p̄dicant. diuino lumine mediātibus bonis angelis inspirati Sꝫ falsi prophete vel sequunť spūm suū nihil videtes. sꝫ mē dacia confingētes. vel reuelatōem immūdi spūs. Secū do q̄ntum ad intentōem p̄nunciatōis qꝛ falsoꝝ ppheta rum finis aliqđ lucꝝ temporale est. vt dꝛ ezechiel. xiij. Vio lant me ad ppl'm meū ppter pugillū ordei ꝛ fragmētuꝫ panis. vel saltē ipius demonis reuelātis intentio puer sa est. que deceptōem intendit sꝫ pphetaꝝ bonoꝝ tota i tentō in rectū finē ordinať. Tercio q̄ntū ad certitudineꝫ pronūciatoꝝ. quia bonoꝝ pphetia innititur diuine p̄scie tie. que omniū futuroꝝ euētus intueť. Sed pronūciatō maloꝝ prophetaꝝ innitiť p̄sciētie demonū. que cōiectu ralis est. vide etiā in pphetia ꝛ in miraculū. Hic etiā volo te scire ꝙ vt dicit beat⁹ greg. Tenebrosa est aqua in nubibus aeris. qꝛ obscura est sciētia in prophetis. Cui⁹ ratōem tāgit hiero. exponēs illud esa. xvj. Emitte agnū dn̄e dominatorē terre de petra deserti ad montem filie sion. Ideo inquit pphetie vix intelligunť. quia psonas. ꝛ numeros ꝛ tempa subito ꝯmutāt. ꝛ de qualibet re trā seunt ad aliā. Dum enī modo loquereť esay. de captiui tate moab. ꝛ miserijs inspirate mentis oculū ppter eos vertit ad natiuitatē xp̄i ꝛ cepit moab alloqui. q̄i diceret Nō desperes. age penitentiā. qꝛ licet captiuādus sis. de tua tn̄ progenie nasceť agnus q̄ tollet peccata mundi. q̄ domineť in toto orbe. Et dicit de petra deserti. i. de ppl'o gentili. siue de ruth que erat gētilis. Gentes nanqꝫ lapi des p deo colebāt. ꝛ ideo a deo deserti erant. Et dicit ad montē filie sion. id est. ad hierusalē. Sion enī erat q̄daꝫ arx ī hierusalē que ptegebat ciuitatē hierusalē. sicut ma ter ptegit filiaꝫ suā. Ruth aūt moabitis nupsit boos ex quo obeth genuit. ex quo iesse pater dauid. de cui⁹ semi ne vgo maria processit. que xp̄m concepit ꝛ peperit. Si cut enī christus p vtroqꝫ populo venit. sic de vtroqꝫ na sci voluit. i. de iudeo ꝛ gētili

Prophetia a ppheta diciť hec pphetia tie. ꝛ est pphe tia reꝝ latentiū p̄teritoꝝ vel p̄ntium vel futuroꝝ ex di uina inspiratōe manifestatō. Et scias ꝙ sicut dicit be atus greg. in p̄ma omelia ezech. Prophetie tempa tria sunt scꝫ p̄ns. p̄teritū. ꝛ futuꝝ. Sed sciendū est ꝙ in du obus tpibus pphetia ethimologiā pdidit. qꝛ cū ideo p phetia dicta sit ꝙ futura p̄dicat. Que de p̄terito vel d̄ p̄ senti loqtur rōem sui nomis amittit. quoniā nō profať qđ venturꝝ est. sꝫ vel ea memorat que trāsacta sunt. vl' ea que sunt p̄ntia. Prophetia aūt de futuro est. Ecce vgo cōcipiet ꝛ pariet filiū. Prophetia de p̄terito est. In p̄n cipio creauit deus celū ꝛ celū. De illo enī tpe dixit hō q̄ nō erat homo. Prophetia de p̄nti est. qđ dicit paulus apostol⁹ in p̄ma ep̄la ad corinth. c. xiiij. Si aūt omīs p pheta intret. aut q̄s infidelis. vel ydeota cōuinciť. ab ho minib⁹ diiudicať. ab omnib⁹ occulta cordis manifesta sunt. ꝛ ita cadēs in terrā in faciē adorabit deū pronūci ans ꝙ vē deus in nobis sit. Cuꝫ igiť dicat. occulta cordis eius manifesta sunt. pfecto monstrať. qꝛ p hūc modum prophetie spūs nō p̄dicit qđ futuꝝ est. sꝫ ostendit qđ est. Quo aūt pacto prophetie diciť spūs qui nihil futuꝝ in dicat. sꝫ p̄ns narrat. Qua in re animaduertēdum est. ꝙ prophetia recte diciť. nō quia p̄dicit vētura. sꝫ qꝛ prodit occulta. Rē quippe quālibet sicut ab oculis nostris ī fu turo subtrahūt tpa. ita ab oculis nostris in p̄nti subtra hunt ea vētura. Ut enī res occultanť in futuro tpe. pre sens aūt cogitatō absconditur in latēti corde. Et est etiam pphetia p̄ns. cum res quelibet nō p animū sꝫ p absentē locum tegiť. que tamē p spūm denudať. ꝛ ibi fit p̄ns pro phetantis anim⁹ vbi p p̄ntiam non est corp⁹. Nā giezi longe a ppheta recesserat cū naaman siri munera pcipi ebat. Cui tamē idē ppheta dicit. Nōne cor meū in p̄nti erat quādo reuersus est homo de curru suo in occursū tibi. Postq̄ꝫ de prophetie tpibus tractauim⁹. restat vt de modis eius ꝛ qualitatib⁹ aliqua disseram⁹. Spūs quippe prophetie nec semp nec eodē modo pphete ani mū tangit. Aliquādo enī spūs prophetie ex p̄nti tangit animū pphetātis. ꝛ ex futuro nequaq̄ꝫ tangit. Aliq̄ndo vō prophetie spūs animū pphetātis ex futuro tangit. ꝛ ex p̄nti nō tangit. Aliquādo pphetantis animū ex p̄nti pariter ꝛ ex futuro tangit. Aliquādo aūt ex p̄terito ꝛ ex p̄nti atqꝫ ex futuro pariter anim⁹ tangiť pphetātis. Ali quādo vō pphetie spūs ex p̄terito tangit animū. nec tā git ex futuro. Aliq̄n aūt pphetie spūs tangit ex futuro. nec tangit ex p̄terito. Aliq̄n aūt in p̄nti ex pte tāgit. et ex pte non tangit. Aliqū vō spūs pphetie in futuro ex pte tangit ꝛ ex pte nō tangit. Itē sciendū. ꝙ pphetie spū q̄ dam ex primo tanguntur atqꝫ e longinquo minime tāgunť Quidā vō tanguntur ex longinquo ꝛ nō tangunť ex pri mo. Quidā vō ꝛ e longinquo tanguntur ꝛ ex primo. Ali quādo etiā pphetie spūs prophetis deest. nec semp coꝝ mētibus p̄sto est. quaten⁹ cum hūc nō habēt. se hunc co gnoscant ex dono habere cum habēt. Un̄ heliseus cum flentē sunamitē mulierē a suis pedib⁹ p giezi pueꝝ auel li phiberet dixit. Dimitte illā. Anima enī eius in ama ritudine est. ꝛ dn̄s celauit me. ꝛ nō indicauit mihi. Item amos. qꝛ eadē hora qua reqsitus est. pphetie sibi spūm deesse sensit de se vaciter dixit. Nō sum propheta. vt di xi in armentū. Sic q̄ꝫ cum iosaphat de futuris reqrereť ꝛ pphetie spūs ei deesset. psaltē fecit applicari. vt prophe tie ad hūc spūs p laudē psalmodie descēderet. atqꝫ eius animū de futuris repleret. Vox etenī psalmodie cū per intentōꝫ cordis agiť. p hanc omnipotēti dn̄o ad cor iter parať. vt intēte mēti vel pphetie misteria vel ꝯpūctōis grām infundat. vn̄ scriptū est. Sacrificiū laudis hono rificabit me. ꝛ illic iter est quo ostendā illi salutare dei. i. hiesum. Qđ enī salutare latine hoc hebraice diciť hiesus

Sciendū etiā est ꝙ pphete sancti aliq̄n dū ꝯsulūtur ex magno vsu pphetandi quedā ex suo spū pferūt. et se hec ex pphetie spū dicere suspicanť. sꝫ qꝛ sancti sunt p spi ritum sanctū citius correpti ab eo q̄ vā sunt audiūt. et se metipos qꝛ falsa dixerint repͣhendūt. Nathan etenī pro phetam sanctū vix fuisse q̄s nesciat. q̄ dauid regē ꝛ d̄ cul pa apte repͣhendit. ꝛ q̄ ei p culpa eadem essent ventura

nunciauit. Quē cū idē dauid qꝛ templū vellet deo ꝯstru ere reqsisset ilico respōdit. Omne qđ est in corde tuo va de ꝛ fac. qꝛ dn̄s tecū est. De quo statu illic subdiť Factū est aūt in nocte illa. ꝛ ecce s̄mo dn̄i ad nathan dicēs Va de ꝛ loquere ad seruū meū dauid. Hec dicit dn̄s deus. Nunqđ tu edificabis mihi domū ad habitanduꝫ. neqꝫ enī habitaui in domo ex die qua eduxi filios israel d̄ ter ra egipti vsqꝫ in diē hunc. ꝛ paulopost cuꝫ completi fue rint dies tui ꝛ dormieris cū patrib⁹ tuis. suscitabo semē tuū post qđ egredieť de vtero tuo ꝛ firmabo regnū ei⁹. ipe edificabit domū nomi meo. Ecce nathan ppheta q̄ p̄us regi dixerat. Vade ꝛ fac. ipe postmoduꝫ p pphetie spūm edoctus hoc fieri nō posse denunciās. ꝛ regis cōsi lijs ꝛ suis s̄monib⁹ cōtradixit. qꝛ qđ ex suo spū dixerat. falsum fuisse repͣhendit. Qua in re inter pphetas veros ꝛ falsos ista distātia est. qꝛ pphete vi si aliq̄n p suū spūm aliqđ falsum dicūt. hoc ab auditoꝝ mētibus p spūm san ctum eruditi citius corrigūt. Prophete aūt falsi ꝛ falsa denunciāt. ꝛ aliena spū sancto in sua falsitate pdurāt Vi de in miraculum. ꝛ in pphetia. Sꝫ ꝯsueuit q̄ri de hoc ꝙ esaias ppheta dn̄i dixit ezechie. Hec dicit dn̄s. Dispo ne domui tue. qꝛ morieris tu ꝛ nō viues. ꝛ tamē ezechi as nō est mortuus. sꝫ ei additi sunt. xv. anni. vt habetur esa. xxxviij. Hanc q̄stionē mouet greg. in li. moraliuꝫ. xij. tractans illud iob. Cōstituisti terminos ei⁹ q̄ p̄teriri nō potuerūt. Nulla inq̄t q̄ in hoc mundo hominib⁹ fiunt absqꝫ omnipotētis dei occulto ꝯsilio veniūt. Nam cū cta deus ventura p̄sciens an̄ secula decreuit qualiter p seculum disponanť. Statutū q̄ppe iam homi est vel q̄n tum hūc mundi psperitas sequať. vel q̄ntuꝫ aduersitas feriat. ne electos eius aut immoderata psperitas eleuet aut nimia aduersitas grauet. Statutū quoqꝫ est q̄ntuꝫ in ipa vita mortali tpaliqꝫ viuat. Nā etsi annos quide cim ezechie regi ad vitā addidit. omnipotēs de⁹ cū eniꝫ cum mori pmisit tūc eū p̄sciuit moriturꝝ esse. Quō ergo p prophetā ezechie dꝛ. Dispone domui tue. qꝛ morieris tu ꝛ nō viues. cui cum mortis sentētia dicta est. protin⁹ ad eius lacrimas est vita addita. Sꝫ p prophetā dn̄s di xit quo tpe ipe mori merebať. Per largitatē vō miseri cordie illo eū tēpe a morte distulit. qđ an̄ secula ipe p̄sci uit. Nec ppheta igiť fallax. qꝛ tps mortis innotuit q̄ vir ille mori merebať. nec dominica statuta ꝯuulsa sunt. qꝛ vt ex largitate dei anni vite crescerēt. hoc quoqꝫ ante se cula p̄fixum fuit. atqꝫ spaciū vite qđ inopinate foris est additū sine augmēto p̄sciētie fuit intus statutū. Ex p̄di ctis patet ꝙ illa diffinitō cassiodori vā est. Prophetia est inspiratō vel reuelatō diuina rerū euētus immobili vitate denūciās. vide in p̄scio. Et in mora vide qualiter de⁹ mutet sentētiā ꝛ nō ꝯsiliū

Propiciatoriū. a ppicior aris dꝛ hoc ppiciatoriū rij lo cus ppiciandi. q̄si ppiciatōis oraculū. Et sicut dꝛ ī histo rijs sup exodū. Propiciatoriū erat tabula aurea ei⁹ dē longitudinis ꝛ latitudīs cui⁹ ꝛ arca. vt arce integre suf ficeret. De spissitudine vō eius nō legiť. Hoc dicebatur oraculū. qꝛ dn̄s de illo respōsa dabat. Responsum aūt dꝛ oraculū diuinū. qꝛ orātibus dať. Dicebať etiā ppiciato rium. qꝛ exinde loquēs dn̄s ppiciabať ppl'o. vel qꝛ die p piciatōnis dicebāt gl'am dn̄i sp ibi descendere. Ex vtra qꝫ vō pte oraculi scꝫ in duob⁹ angulis anteriorib⁹ positi sunt duo cherubin aurei ꝛ pductiles. i. nō fusiles. sꝫ tun sionibus malleoꝝ pducti In glosa aūt ad hebreos. ix. dꝛ. ꝙ dicebať ppiciatoriū siue oraculū. qꝛ ibi apparebat āge lus dn̄i loquēs moysi q̄n dn̄s ppiciatur⁹ erat ppl'o. De festo ppiciatōis dixi in fase in f. lrā

Propicior aris. in ppicius ē.

Propicius. a ppe dꝛ ppicius cia ciū. i. bon⁹. benignus. misericors. mitis. psper. placat⁹. Un̄ ppicior aris. at⁹ sū ppiciari. i. esse vel fieri ppiciū. vn̄ hec ppiciatō onis. id ē placatō. misericordia. ꝛ ppiciator⁹ ria riū. ꝛ ppiciarius ria. rium. ꝛ componiť. Repropicior aris. verbum simili ter deponens

Propina. Pina grece latine fames diciť. Et componi tur cū pro vel pcul. ꝛ dꝛ hec ppina ne. loc⁹ iuxta balnea publice vbi post lauacꝝ a fame ꝛ siti reficiunť homines Et dꝛ sic. quasi ppellēs famē. qꝛ hic locus famē pellat. et dicunt greci popina. ꝛ inde corrupte nos dicim⁹ ppina pro tali loco simpliciť. Tn̄ modo ppina dꝛ taberna que libet. qꝛ famē pellat vn̄ hec ppinula le. dimi. Et propino nas. i. vinū miscere. potū administrare. vn̄ hic ppinator toris. q̄ potū administrat. vn̄ ouidi⁹. Inde ppinator ni miū q̄ vinū ppinat. Et in aurora dꝛ. He qbus angelici ci ues bona summa ppināt. Itē a ppino as. dꝛ hoc ppina toriū rij. dom⁹ vel loc⁹ vn̄ ppinať vl' vbi ppinať.

Propinito tas. a ppino nas. dꝛ propinito tas. pn̄l'. cor. id est. frequēter ppinare

Propino nas. in ppina ne. ē

Propinquaneus. a propinqu⁹ dꝛ ppinquaneus nea. neū. i. propinqu⁹. ꝛ ꝯiunctus

Propinqu⁹ a ppe dꝛ propinqu⁹. qua. quū. vel s̄m san guinē vl' s̄m locū. Et ꝯpať propinqu⁹ quior. simus. vn̄ d̄ ppinque. quius. sime. aduer. ꝛ hec ppinq̄tas tatis. ꝛ pro pinquo quas. Et ꝯponiť. appropinquo as. Et est neutꝝ cū omnib⁹ suis ꝯpositis

Propinula le. di. pua ppina.

Propius. a ppe deriuať ppius pia. piū. i. propinquus ꝛ ꝯiunctus. ꝛ ꝯpať p suppletōꝫ. Propius magis propi⁹ ppissimus. ꝛ ppio as. i. primare. ꝛ propinq̄re. ꝛ ꝯponiť appropio as. vn̄ appropiāstis om. ge. Et est ppio neutꝝ cū omnibus suis ꝯpositis. Inueniť tamē ad romanos. xiij. Propior ē nr̄a sal⁹. sꝫ tūc dꝛ ppe pior. prim⁹

Propola le. in miropola exponiť.

Propontides. in bossorus ē.

Proportō. ex pro ꝛ portio cōponiť hec proportō onis. id ē. similitudo. habitudo. ꝯpatio. vn̄ hic ꝛ hec proporti onalis. ꝛ hoc le. vn̄ proportionaliť aduer. ꝛ hec propor tionalitas tatis. ꝛ differt a proportōne. qꝛ proportō ē ha bitudo vnius ad aliud. Sꝫ proportionalitas pluriū ha bitudinū inť se ꝯpatio. s̄m hug. Et scias ꝙ locus a ppor tione s̄m logicū differt a loco a sili. qꝛ in loco a sili accipi tur ꝯpatio. s̄m similitudinē inherentiū. vt sicut risibile ī est homini. ita ꝛ hinibile inest equo. In loco aūt a ppor tione non attendiť sic similitudo inherētiū. sꝫ ꝯpatio in habitudine. vt sicut se habꝫ nauta ad naueꝫ. sic se habet magister ad scolas

Proprietas. a propri⁹ pria. priū. prij. i in e. ꝛ addita tas fit hec proprietas tatis. Hic nota ꝙ s̄m theologos

differētia notionis propetatis ꝛ relatōis in diuinis po⸗
test tripliciter assignari. Primo qntū ad rōem signifi
catōis. Et sic sciendū est ꝙ paternitas dr relatō ſm qd
ad filiū referi. Dicit aūt ꝓprietas inqntū soli patri cō⸗
uenit. Dicit notō. inqntū est pncipiū formale innotescē
di patrē. Secūdo qntū ad ordinē intelligēdi. qr cum ni
hil possit esse pncipiū innotescēdi aliqd. nisi sit sibi pro
prium. sic intellectū notōnis pcedit intellectus proprie⸗
tatis. Et qr ꝓprietas nō ꝯuenit nisi rei distincte ab alijs
ꝛ distinctō in diuinis nō est nisi p ꝯpatōem relatōis In
tellectum ꝓprietatis in diuinis pcedit intellect⁹ relatō⸗
nis. Tercia qntum ad numeꝝ qr nntōes sunt qnqꝫ. s. pa
ternitas. filiatō. ꝓcessio. innascibilitas. cōis spiratō. Ha
rum aūt quattuor tantū sunt ꝓprietates q̄ vni psone tā
tum ꝯueniūt. scꝫ paternitas. innascibilitas. q̄ ꝯueniunt
tantū patri. Filiatō q̄ ꝯuenit tantū filio. Processio que
ꝯuenit tantū spūisancto. Cōis aūt spiratō nō pōt dici ꝓ
prietas simpliciter. qr ꝯuenit duab⁹ psonis. sꝫ ſm quid.
ſm qd aliqd dr esse ꝓpriū ad aliqd. Est enī ꝓpriū patris
ꝛ filij respectu spūssancti Haꝝ aūt notōnum quattu
or sunt tantū relatōes. s. paternitas. filiatō. ꝓcessio. ꝯmu
nis spiratō. Innascibilitas enī nō est proprie relatō. nisi
p reductōem ſm qd negatō reducit ad gen⁹ affirmatio
nis. vt nō homo ad genus homis Haꝝ aūt notōnū vel
ꝓprietatū. vel relatōnum tres sunt psonales. id est. cōsti
tuentes psonas. vñ habēt quasi actū differētie cōstituti
ue. scꝫ paternitas. filiatō. ꝓcessio Alie due notōnes sunt
psone. sꝫ nō psonales Et sciendū ꝙ tria requirunt ad
hoc ꝙ aliqd dicat notio psone. Primo qd ad originem
ptineat. qr relatōibus originis psone distinguunt. Se⸗
cundo ꝙ ptineat ad dignitatē. qr psona est ypostasis di
stincta ꝓprietate ad dignitatē ptinēte. Tercō ꝙ dicat ali
quid speale. qr ꝯmūe nō est sufficiēs pncipiuꝫ innotescē
di. Itē nota ꝙ in diuinis quedā sunt ꝓpria quedā appro
priata. Proprie dicunt q̄ ita ꝯueniūt vni psone ꝙ non
alteri. sicut paternitas. innascibilitas. que ꝯueniūt tātuꝫ
patri. Filiatō que ꝯuenit tantū filio. Processio que cō⸗
uenit tantū spūisancto. vt dictuꝫ est supra. Appropriata
aūt dicunt que omnib⁹ ꝯueniūt psonis sed vni psone se
pe distincte appropriant. vt patri potētia. sapia filio. bo⸗
nitas spūisancto. qd quare fiat nō est ociosum inquire⸗
re Id ergo sacri eloquij prudētia facere curauit. ne dei i
mensitatē similitudine creature metiremur. Dixerat āt
scriptura ꝙ deus pater est. ꝛ qr deus filius est. ꝛ audiuit
hoc homo q̇ hominē patrē viderat. ꝛ deū patrē nō vide
rat. ꝛ cogitare cepit ita esse in creatore vt viderat in crea
turis. a q̄bus hec nomia trāslata sunt ad creatorē. in qui
bus scꝫ creaturis pater est prior filio. filius ē posterior pa
tre. Et ex antiqtate siue ex senectute in patre defectus ex
posteritate in filio impfectō sensus solet notari. ppt scꝫ
iuuētutis motus. ꝛ ꝓprie expientiā. quasi q̇ nō est expt⁹
qualia sint. Ideo occurrit scriptura dicēs patrē potētē.
ne videat prior filio. ꝛ ideo minus potēs. Et filiū dei sa⸗
pientē ne videat posterior patre celesti. ꝛ ideo min⁹ sapi
ens. Dictus est spūssctūs deus. ꝛ dictus est habere spūm
deus. ꝛ videbat hoc quasi nomē inflatōnis ꝛ timoris. ri
giditatis ꝛ impetuositatis. vñ dr esa. ij. Quiescite ab ho
mine cui⁹ spūs in naribus eius. Vñ humana cōsciētia
ad deū p̄ rigore et crudelitate accedere metuit. Ideo scri⸗
ptura temperauit ſmone nē suū spūm bonū nominās. ne
crudelis putaret qui mitis erat. Spūs inqt tuus bon⁹
deducet me in terrā rectā. Ex dictis ergo causis attri
buit patri potentia. filio sapia. spūiscō bonitas Licet in
deo penitus sit vnū ꝛ idē potētia. sapiētia bonitas. nō ꝙ
pater celestis sit solus potēs vel magis potēs. ꝛ fili⁹ so
lus sit bonus vel magis bonus. Vna ergo est potentia
sapientia. bonitas triuꝫ psonaꝝ sicut vna essentia Ideo
qꝫ sicut dicitur filius omousyos. id est. cōsubstātial' pa
tri. ita coomnipotēs.

Proprius ria. riū. i. meus. vl' nō ꝯtra regulā. ꝛ dr a ppe
qr qd propriū est ppe est. ꝛ ꝯpat p suppletōem magis. p
prius magis ꝓprius ꝓprijssim⁹. vñ ꝓprie magis ꝓprie.
ꝓprijssime aduer. ꝛ hec ꝓprietas tatis. ꝛ ꝯponit. Impro
prius pria priū. ꝛ ꝯpat similit p suppletōem. vñ hec ꝓpri
etas. Inuenit tamē ꝓprior. Vñ ad ro. xiij. c. ſm vnā lrāꝫ.
Nunc ꝓpior est nostra salus qꝫ cū credim⁹. Itē a ꝓpri⁹
dicit ꝓprio as. i. ꝓprium facere. ꝛ est actiuū cū omnibus
suis ꝯpositis. Et scias ꝙ ꝓpriū ſm dyalecticū dr q̇dru
pliciter. Uno modo dicit ꝓpriū qd inest alicui spēi ꝛ nō
omni. vt esse grāmaticū ꝯuenit tantū homini ꝛ nō omi.
Secūdo mō dicit qd inest omni sꝫ nō soli vt esse bipedē
ꝯuenit omni homini ꝛ nō soli. Tercō modo dicit ꝓpriū
qd inest omni ꝛ soli ꝛ nō semp. vt canescere inest omi ho
mini ꝛ soli sed nō semp. qr nō nisi in sen ectute. Quarto
modo dicit ꝓpriū qd appellat proprie propriū ꝛ propriū
p se dictū dicit proprie propriū. Et diffinit sic. Propriū
est qd inest omni ꝛ soli ꝛ semp. vt risibile inest omni ho
mini ꝛ soli ꝛ semp. nō tñ homo dicit risibilis ꝙ actu ride
at. sꝫ qr aptus nat⁹ est ad ridēdū. Et hoc q̄rto modo dr
propriū qd appellat vnū de qnqꝫ p̄dicabilib⁹. Et diffinit
sic ab aristotile. Propriū est qd soli inest ꝛ ꝯuersim p̄di
dicat de re. i. de spē. ꝛ nō indicat qd est esse. vt risibile est
propriū homis. qr ꝯuersim p̄dicat de ipo. Nā omis hō
est risibilis ꝛ omē risibile est homo. hoc aūt mēbꝝ nō in
dicat quid est esse. ponit in descriptōe proprij ad differē
tiam diffinitōis. Diffinitō enī ꝯuersim p̄dicat de re. ꝛ i
dicat quid est esse rei. vt animal ratōnale mortale ꝯuer
sim de homie predicat. ꝛ indicat esse ipius. qr omis diffi
nitio fit per substantialia Omne enī supius est de essen
tia sui inferioris

Propter a pro dr propter aduerbium loci. id est. iuxta
cōminus. ꝛ ponitur pro coniunctōe causali. vt propter
te factum est hoc

Propterea. id est. idcirco coniunctō causalis. ꝛ dicit a
propter. ſm hug.

Propudio dias in propudiū vide.

Propudiū dij. scurrilis locus. Et ꝯponit a pro ꝛ put or
qr ab eo pudicicia ꝛ pudor procul sunt. vñ propudio as
id est. inhoneste se habere ve repellere. vel iniuriari. vl'
scortari. propudiosus sa. suꝫ. i. ignominiosus. iniuriosus
turpis. impudicus. inuerecūdus. impudēs. irreuerens.
infrontuosus. vnde propudiose aduerbiū. ꝛ hec propu
diositas tatis. ꝛ corr. pu.

Propudor non potest ꝯponi a pro interiectione. qr si
cut dixi in pro dolor. interiectō nō potest ꝯponi. vñ pro
pudor sūt due ptes. Vel ſm quosdā deriuat a ꝓpudeo.
propudes. Et est ꝓpudor. ꝯfusio inuerecundia. quasi ꝓ
cul a pudore. ꝛ ſm hoc pnlt' cor. Papias videt dicere. ꝙ
sit interiectō ꝓpudor. ꝛ pdolor. sꝫ expone est interiectio.
qr loco interiectōis videt poni. Nō tñ vt dicit p̄s. in. xij.
li. id qd p aliquo accipit omnino etiā ex eadē specie acci
piendum est

Propugnaculū. a ꝓpugno nas dr hoc ꝓpugnaculū li
Et dicunt ꝓpugnacula pine murorūꝫ siue summe ptes
qr ex his ꝓpugnat

Propulso sas. i. frequēter ꝓpellere. ꝛ est fre. a ꝓpello is
puli. pulsum. su. u. in o. ꝯuersa.

Prora a prior dr hec pra re. q̄si pora scꝫ anterior ps na
uis. vide in pupis

Proreta te. mas. ge. q̇ in prora. i. in pncipio nauis mora
tur. vt archinauita. q̇ hortat socios vel gubernator Nā
in iona vbi hieronim⁹ gubernatorē. septuaginta pretā
interptati sunt. ꝛ deriuat a pra re. ꝛ pdu. re

Proijcio cis. in pijcio cis exponit

Proxito tas. ex p ꝛ rit⁹ ꝯponit proxito tas. taui. tare. i.
puocare. vel excitare. ꝛ pdu. ri.

Prorsus. i. penit⁹ omino pculdubio pfecto

Prosa a proson dr psus sa sum. i. longus ꝛ pduct⁹ ꝛ p
lixus. ꝛ pso sas. pducere. ꝛ hec psa se. oratō pducta. et a
lege metri soluta. quasi a plixitate verboꝝ. qr nō coarta
tur numero pedū vel sillabaꝝ. sed in longū p voluntate
pducit. Vel prosa dr quasi profusa. vel quasi prua qr p
rruat spaciose. ꝛ excurrat nullo termino sibi p̄fixo. vel p̄⸗
finito. vñ prosula le. di. ꝛ psaicus ca cū. vñ psaico as. i. p⸗
saice scribere vel dictare

Prosaic⁹ ca cū. in psa est. ꝛ cor. pnlt.

Prosapia a psipo pas. qd est pcul spirare dr hec prosa
pia pie. ꝛ hec psapies ei. i. progenies generatō. qr procul
spat ꝛ spargit vsqꝫ in posteros.

Proscenū. a pro ꝛ scena componit hoc pscenū nij. i. lo
cus ante scenā vbi ludebāt. vl' sacrificabāt ſm hug. Pa
pias vo dicit. Proscenia pulpita sunt añ scenā vbi lu⸗
dicra exercebant theatrales ludi.

Proscribo. a pro ꝛ scribo ꝯponit pscribo bis. i. procul
a scriptura remouere. vñ proscriptus ta tū. Et dicebant
proscripti quoꝝ nomina de enea tabula delebantur qd
erat cum dānabant pro aliquo scelere vñ pscribere. id ē
damnare. ꝛ proscriptus. i. damnat⁹. Sꝫ ꝓprie cū aliquis
ita damnat qd nomē eius pscribit de consortio ordinis
eiusdē. ſm hug. Et pap. dicit Proscript⁹ damnat⁹. cui⁹
bona palā ꝛ a pte scribunt. i. exulatus

Prosecū a pseco cas dr hoc psecū cti. i. extum

Proselitus ti. est aduena. ꝛ circūcisus. q miscebat ꝓp'lo
dei. ꝛ est grecū. ꝙ aūt dr pselitus. q̄si pcul a solo sit⁹. et hi
mo. est. Cōmunit aūt dicunt pseliti de gētib⁹ ad ritū iu⸗
deoꝝ ꝯuersi. ꝛ cor. pnlt.

Prosequiū quij. seruitiū. a psequor queris.

Proserpina. a pserpo pis. qd ꝯponit ex pro ꝛ serpo is
dicit hec pserpina ne. filia cereris scꝫ lune. vnd ꝛ dr pser
pina qr prope nos serpat. Et est luna vicinior nobis ꝛ i⸗
ferior omnib⁹ planetis. vel pserpina filia cereris dicit se
men vel seges. qr pcul serpat a terra crescēdo. vide in di
ana. ꝛ corr. pnlt. pserpina. vñ virg. eney. vj. Hec sibi pul⸗
cra suū ferri pserpina mun⁹

De litera P ante R

Proseuca ce. proseucon grece latine dr orare. depreca
ri. vñ hec proseuca dom⁹ pauperꝝ ꝛ mēdicoꝝ in qua ele⸗
mosinas petūt. ꝛ proseuca dr oratō vel depcatio vñ pro
seuticus ca cū. i. depcator⁹. vñ pseutice. i. humiliatice. et
depcatorie. ꝛ depcatiue. Itē a pseuca dr proseucor caris
id est. mēdicare vel depcari pseucā.

Prosicius. a pseco cas dr prosiciuus ua uū. ꝛ prosicius
cia. ciū. quidqd supfluitatis abscidit de qualibet mate⸗
ria. qd aliter dicit succisiuus ua uū. ꝛ succidane⁹ nea neū
ꝛ incisiuus ua uū. ꝛ potest dici substātiue. hoc prosiciuꝫ
cij. vel psiciuū ciui. vel succisiuū. vel incisiuū. qd ita sup⸗
fluū abscidit de aliqua materia.

Prosicum. a proseco as. dicit hoc prosicū ci. p̄ma ps ex
toꝝ. vel potius prosicū ꝯponit a pros qd est ad. et icos.
qd est signum vel imago. Inde prosicū quasi adimagi⸗
natio vel signum

Prosimetric⁹. Prosa ꝯponit cū metꝝ ꝛ dr psimetric⁹
ca cū. i. ꝯstās ex psa ꝛ metro. ꝛ cor. tri.

Prosintum a proson dicit prosintū ti. funis quo nauis
alligat in litore ad palū. qr sit lōgus

Prosisto stis. in sisto vide

Prosocrus in socrus vide.

Prosodia a pros qd est ad ꝛ oda cātus ꝯponit hec p⸗
sodia die. id est accētus. De hoc etiaꝫ habes in pncipio
secūde ptis hui⁹ opis

Proson grece latine dicit longū. prolixū. productū. vel
rectū. ꝛ acuit in fine

Proson grece. latine dr psona. quasi ad faciē. Hic no⸗
ta ꝙ hoc nomē psona signat substantiā pticularē que so
nat in dignitate. Et silr prosopa vel prosopon apud gre
cos. Et ideo psona nō est nisi in natura intellectuali. Et
ſm boetiū sumptū est nomē psone a psonando eo ꝙ in
tragedijs et comedijs recitatōes añ faciē ponebant q̄n⸗
dam larua ad repsentandū illū cui⁹ gesta narrabant de
cantādo Et inde est etiā ꝙ tractū est in vsum. vt qdlibet
indiuiduū homis. de quo potest talis narratō fieri pso⸗
na dicat Et ex hoc etiā dr prosopon in greco a pro qd est
in ꝛ sopos qd est facies. qr hmōi laruas añ facies pone⸗
bant. De hoc etiā vide in psona

Prosopopeia exponit in quarta pte in capitulo de co
loribus rhetoricis

Prospecto a prospicio cis. xi. ctū. u in o. fit prospecto as
verbū freqūē. a quo prospectans tis. om. ge. Vñ in vita
beati nicolai legit. De⁹ exalto prospectās. Et vt di. pap.
Prospecto desup aspicio vel procul

Prosper ra rū. dicit faust⁹ secūdus. ꝛ ꝯponit ſm quos⸗
dam prosper a pro ꝛ asper. quasi procul ab aspitate. id ē
absqꝫ molestia vl' aduersitate. Maister aūt bene. dicit.
qd ꝯponit a prope ꝛ spera Vñ dicit spera p̄mā cor. Vn
de prudētius Regna ad arbitriū spera mobilis atqꝫ ro
tunda. Multi tamē producūt eā. sꝫ male qd p ei⁹ cōpo⸗
sitū probat scꝫ asper qd ꝯponit ab a qd est sine. ꝛ spera. ꝛ
sic prosper dr quasi prope sperā. ꝛ hoc magis mihi pla⸗
cet. Itē a prosper dicit hec prosperitas tis. i. successus vl'
fecilitas. Et prospere aduerbiū. i. fauste feliciter. ꝛ secun
de. Et prospero as. vbū actīm. i. pspeꝝ facere. Inuenitur
etiā prosperor aris. vbū depo. i. pspere agere. Vñ pphe
ta O dñe saluū me fac. o dñe bñ prosperare.

Prospicio cis.i.pcul aspicere.a p ⁊ specio cis

Prostibulũ.a psto stas dicit hoc pstibulũ li. lupanar. dom⁹ meretricũ.ibi enĩ meretrices pstãt.i.p p̄cio stãt et meretricant̃.vel dr̃ prostibulũ a prosternẽdo. eo ꝙ post ludos pactos ibi meretrices psternant̃.vel dr̃ a pstituo tuis.qd̾ est p p̄cio statuere.pponere.q2 meretrices p p̄cio se statuũt.Itẽ a pstituo dr̃ hec pstibula le.pnl.cor.i. meretrix.vñ hiero.Inter vginẽ ⁊ pstibulã.

Prostituo a pro ⁊ statuo ɔponit̃ pstituo is.quod est p precio statuere.pponere. ⁊ est verbum meretricum que prostituunt̃.id est.pro precio se supponũt.vnde hoc pstibulum s̃m huguitõem.

Prosto a pro ⁊ sto ɔponit̃ prosto stas.pstiti tũ.s.p añ stare.vel pstare.i.p precio stare.vel cõmiscere se cu3 meretrice.⁊ est vbũ meretricũ q̄ prostant.i.p p̄cio stãt ⁊ meretricant̃.vnde hoc pstibulum.Uel prostibulum dicit̃ a prostituo tuis.

Prosula le.dimi.pua prosa

Prosum des.dest.ex pro ⁊ sum es est. ⁊ interponit̃ d. causa euphonie.Et sicut dicit pis.in viij.li. Per totã declinatõem vbicũq3 a vocali incipit hoc vbum psum interponit̃ d.iuncture ɔpositõis

Proten⁹ aduer.loci.⁊ est ɔpositũ a prope vel pcul ⁊ tenus.⁊ signat lõge.vt dicat̃ pten⁹.q̄si procul a tenus.id ẽ procul a ppe.Uñ virg.in vij.eney. Tartareã intẽdit vocem q̄ proten⁹ omẽ.Cõtremuit tell⁹ ⁊c

Proteruio uis.uiui uitũ.i.esse vel fieri pteruũ. superbire.crudere.ferocire.⁊ tũc deriuat̃ a proteru⁹.

Proteruus a pro vel pros ⁊ toruus ɔponit̃ proteruus ua uũ.i.crudelis valde terribilis.⁊ ɔpat̃.vñ pterue ui⁹. sime.aduer.⁊ hec pteruitas tis.Et vt dr̃ in grecismo Improbus est aliqs vbis factisq3 proteru⁹.

Proteseosparalange quedã figura est ⁊ fit qñ vna prepositõ ponit̃ pro alia.vt accepit eũ in vlnas suas.i.inter vlnas suas.Rogãt sup p̄amo.i.de p̄amo.⁊ dicit̃ a prothe seos qd̾ est p̄positõ.⁊ paralange.qd̾ est trãsmutatio.q̄si p̄positõnis trãsmutatõ.vel ɔponit̃ a para qd̾ est iuxta. ⁊ aleos qd̾ est alienũ.⁊ logos qd̾ est s̃mo.alienũ enĩ est p̄positõem vnã poni pro alia.

Prothesis est quedã figura de qua dixi in quarta pte in ca.de methaplasmo.

Prothocium a prothos qd̾ est primũ dr̃ hoc prothocium cij.id est.xenodochiũ.

Prothocollũ li.in sceda exponit̃.

Prothologia.id est.subtilis locutõ.quãdo res singule minutatim proferunt̃.s̃m pap̄.

Prothomartir a prothos qd̾ est p̄mũ ⁊ martir ɔponitur prothomartir ris.s.p̄mus martir.sicut abel in veteri testamẽto.⁊ stephan⁹ in nouo

Prothoplast⁹.i.p̄m⁹ format⁹ a prothos p̄m⁹ ⁊ plast⁹. vt adã.Uñ in hymno canit̃.De parentis prothoplasti fraude factor cõdolẽs ⁊c

Prothos.i.p̄m⁹.⁊ accentuat̃ in fine.

Protin⁹ a ppe deriuat̃.protin⁹.i.cito statim ɔtinuo.vl̾ ɔsequent̃.⁊ est aduer.tpis vel ordĩs.⁊ cor.pnlt.Uñ ouid. epi.Protin⁹ abductis sonuerũt pectora palmis.

Pro tribunali.i.in tribunali.vt sit protheseosparalange.i.p̄positõ pro p̄positõne.vel pro tribunali.i.ad tribunal.vel pro tribunali.i.pro iudicio dãdo in tribunali.i. sede iudiciaria

Protus ta tũ.i.p̄mus.⁊ dr̃ a prothos.

Prouect⁹.prouehor his xi ctũ.qd̾ ɔponit̃ ex pro ⁊ veho deriuat̃ prouect⁹ cta ctũ.i.procul vel añ vect⁹.promot⁹. sublimat⁹ auct⁹ cumulat⁹ Unde prouecta etas dicitur annis aucta ⁊ cumulata.

Prouentus a prouenio nis ueni uentũ qd̾ componit̃ ex pro ⁊ venio deriuat̃ hic prouẽtus tus.id est abundãtia.Item casus.bonus euẽtus.sors fructus prosperitas s̃m papiam.

Prouerbialis in prouerbiũ vide

Prouerbiolũ li di.paruũ prouerbiũ

Prouerbiũ a pro ⁊ verbũ dr̃ hoc prouerbiũ bij.i.similitudo pabola.vbi aliud dicit̃ ⁊ aliud intelligit̃ quasi p v̄bo positũ.vel quasi v̄bum pro alio.vñ hoc prouerbiolũ li dimi.⁊ hic ⁊ hec prouerbialis ⁊ hoc ale.Et prouerbiosus sa sum.⁊ ɔpatur.vñ hec prouerbiositas tatis.et prouerbior aris.i.prouerbia dicere.vel prouerbijs vituperare.s̃m hug.Papias vero dicit Prouerbia sunt aliud habentia in medullo.aliud in superficie pollicentia Uide in parabola

Prouidẽtia.a prouideo des dicit̃ prouidẽs tis.i.pcul vidẽs.⁊ a prouidẽti addita a.fit hec prouidẽtia tie.⁊ s̃m boetiũ in quarto de ɔsolatõe.Prouidẽtia est ipa diuina ratõ in summo omniũ p̄ncipe cõstituta que cũcta disponit.Hoc qd̾ tu iustissimũ ⁊ equi seruãtissimũ putas omnia sciẽti prouidẽtie diuersum videt̃ Quicqd̾ circa spem videas geri.rebus qdem rect⁹ ordo est Opinioni vero tue puersa ɔfusio.Et in q̄nto li.idẽ dicit.Quid postulas vt necessaria fiãt que a diuino lumine illustrant̃. Cum nec homies quidẽ necessaria faciãt esse que videãt Diuina enĩ p̄notio naturã rex pprietatẽq3 non mutat manet itaq3 intemerata mortalib⁹ arbitrij libertas.vide in p̄scio scis Itẽ prouidẽtia sumit̃ p quadã cura et solicitudine rex tpalium in futux.Et s̃m hoc põt queri

An puidentia rex tpalium ⁊ solicitudo sit licita Ad hoc dico ꝙ prouidẽtia vel solicitudo rex tpalium tripliciter possit esse illicita.Uno qdem modo ex pte eius de quo solicitamur si sc3 tpalia tanq̄3 finem q̄ramus.Alio modo ppter supfluũ studiũ.qd̾ apponit̃ ad tẽpalia pcurãda vel puidenda.ppter qd̾ hõ a spũalibus qbus principalius inseruire debet retrahit̃.Et ideo dr̃ math.xiij. ꝙ solicitudo seculi suffocat v̄bum dei Tercĩo mõ ex pte timoris supflui.qñ sc3 aliqs timet ne faciẽdo qd̾ debet necessaria sibi deficiãt Qd̾ dñs tripliciter excludit mathei vj.vbi dicit.Nolite soliciti esse ⁊c.Primo ppter maiora beneficia homini p̄stita diuinitus p̄ter suã solicitudinem.sc3 corp⁹ ⁊ animã.Secũdo propt̃ subuentõez qua deus animalib⁹ ⁊ plãtis subuenit absq3 ope hũano s̃m proportõem sue psone.Tercĩo ex diuina prouidẽtia propter cui⁹ ignorãtiã gẽtiles circa tpalia bona querenda. p̄ncipalius solicitant̃.Et ideo ɔcludit ꝙ p̄ncipaliter nostra solicitudo debet esse de spũalibus bonis sperantes ꝙ etiã tpalia nobis proueniũt ad necessitatẽ si fecerim⁹ qd̾ debem⁹ Et nota ꝙ vt dicit aug̃.in li.de s̃mone domini i mõte.Cũ videam⁹ aliquẽ seruũ dei prouidere ne ista necessaria sibi desint.nõ iudicem⁹ eum de crastino

solicitũ esse.Nam ⁊ ipe dñs ppter exemplũ loculos habere dignat⁹ est quas iudas deferebat.vt habet̃ iob.xij Et in actib⁹ aplox.c.iij.scriptũ est.Ea q̄ sunt ad victum necessaria pcurate in futux ppter imminẽtez famẽ.Nõ ergo improbat si qs humano more ista pcuret.s3 si qs propter ista non militet deo Itẽ scias ꝙ puidẽtia siue solicitudo tpalium in opib⁹ misericordie.puta ad pcurandum negocia pupillox ⁊ paupex ordinat̃ ad finez caritatis.⁊ ideo nõ est illicita nisi sit supflua. Uide in solicito solicitas.

Prouidus da dũ pnl̾.cor.in puisus exponitur.

Prouincia a pro vel pcul ⁊ victus ɔponit̃ hec prouincia cie.quasi pcul posita ⁊ deuicta.Cu3 enĩ romani olim vincẽdo totũ orbẽ in ius suũ redigerẽt.pcul positas regiones puicias appellauerũt Prouintia etiã dr̃ regio. subiugata ⁊ tributaria facta.vnde hic ⁊ hec puincialis ⁊ hoc le.i.tributarius.Prouintia etiã dr̃ ɔfiniũ regionum.Et prouincia signat celeriter aduer. Et prouincia. id est.puidentia.⁊ officiũ.vt ex puincia factũ est.i.ex officio Itẽ hec puincia dr̃ regio spẽalis.vñ comes prouincie dicit̃.vñ puincialis nomẽ gẽtile

Prouisus.a puideo des dicit̃ puidus da dũ.⁊ puisus sa sum.⁊ est puidus q̄ puidet. Prouisus cui prouidet̃. ⁊ p ɔpositõ3.improuid⁹ da dũ.⁊ improuisus sa sum.⁊ p du.ui.puisus.s3 puidus cor.vi

Proxim⁹ est suplatiuũ de ppe.dicit̃ enĩ ppe ppior proximus.vñ ppe ppius xime aduer.⁊ hec proximitas tatis.et proximo mas.⁊ ɔponit̃ cum ad ⁊ dicit̃ approximo mas. et est neutx cum omnib⁹ suis ɔpositis. Itẽ proximus q̄ñq3 accipit̃ pro cognato vel ppinquo.vel s̃m sanguinez.vel s̃m locũ.⁊ s̃m hoc habet vim positiui.⁊ ɔpat̃ proximus ximior.⁊ caret suplatiuo.vñ proxime aduer.In textõ autẽ sententiax dr̃.Hic notandũ est primũ dici diuersis modis.sc3 cõditõne p̄me natiuitatis.spe ɔuersatõis.propinquitate ɔgnatõnis.ratõne beneficij exhibitõnis Uide de illo in dilectõ.

Prudens Uidẽs ɔponit̃ cum porro.⁊ dicit̃ hic ⁊ hec ⁊ hoc prudẽs tis.quasi porro.i.lõge vidẽs futura.peritus visu doct⁹.callidus.exercitatõe artis instruct⁹.cõsideratus.facũdus.q̄ facile fari potest.⁊ ɔpat̃.prudẽs tior sim⁹ ⁊ a prudẽti dĩõ addita a.fit hec prudẽtia tie.v̄tus cardinalis sc3 bonax ⁊ malax rex vtrarũq3 discretio. Prudens ɔponit̃ cum in.⁊ dicit̃ imprudẽs tis om.ge.id est ñ prudẽs.vel valde prudẽs in quo sensu raro inuenitur. Uirg.in geor̃g. Nunq̄3 imprudẽtibus imber offuit.s̃m hug.⁊ respicit prudẽs nõ solum p̄ñtia s3 ⁊ futura.vñ dicit boeti⁹.Nõ qd̾ ante oculos situm est suffecerit intueri rex exitus prudẽtia metit̃.Itẽ quidã sapiẽs. Prudẽtis mos est varias inq̄rere causas.vt valeat mentẽ certificare suã.vide etiã in cardinalis.⁊ s̃m p̄s.a prudẽs tis.is in er.fit prudẽter.⁊ ita de similib⁹ dicas.Itez scias ꝙ phũs dicit in vj.ethicox.Impossibile est prudentẽ esse non existentem bonum.

Prudẽtia in prudẽs vide ⁊ in sapia

Prudentiũcula le di.pua prudẽtia.

Pruina a pir dicit̃ hec pruina ne.frigus vl̾ gelu matutini tpis.quia vrit sicut ignis.Frigus enĩ sicut calor vrit vnde hic ⁊ hec pruinalis ⁊ hoc le.⁊ pruinosus sa sum.et pdu.pnl̾.pruina ⁊ pruinalis ⁊ pruinosus. Hic notã. ꝙ generãs pruinã est frigus excellẽs qd̾ est simul conuertens ⁊ ɔgelãs vaporẽ ipm circa mediã aeris regionem Uapor aũt qui materia eius est subtilis est.⁊ ascẽdit alte sicut ros ⁊ nõ a frigore aeris inferioris p̄occupat̃ Cu3 enĩ sit triplex vapor sc3 pruine.niuis.⁊ pluuie siue roris duo p̄ma istox generant̃ ex frigore p̄us spissante vaporem in nubẽ.sc3 nix ⁊ pluuia Alia duo generant̃ a vapore in nubẽ nõ spissato.sc3 ros ⁊ pruina.Sed ros generatur a frigido tpato vaporẽ tantũ resoluẽte.Pruina võ generat̃ a frigido excellẽte vaporẽ ⁊ ɔgelãte ãteq̄ incipiat ɔuerti in aquã.⁊ ideo pruina nõ est rotũda. s3 expansa sicut vapor.nec ps coheret pti.s3 sepat̃ a pte.sicut etiã vapor distinctus fuit Cũ aũt vt dictũ est sit subtilis vapor pruine vniuersaliter.ab ipo expellit̃ calidum subito ⁊ ideo nihil est qd̾ mollificet vaporẽ cõuersum ⁊ cõgelatum.⁊ ideo pruina est rigẽs ⁊ dura.aer tamẽ introduct⁹ in vaporẽ nõ expellit̃.⁊ iõ ptes pruine qñ ɔuerse sunt et cõgelate rare sunt.⁊ quasi interrupte Et scias ꝙ differentia est inter rorẽ ⁊ pruinã.s̃m phũm.q2 cũ ros et pruina ɔueniant in materia q̄ est vapor subtilis tpe diei eleuatus.Differũt in generãte.q2 cũ sup illũ vaporẽ venerit in aere frigus puũ.hoc est tpamentũ adiutu3 frigore aeris.statim ɔprimit ipm in rorẽ Pruina aũt est vapor cõgelatus anteq̄3 ex ipo resoluat̃ aqua Conueniũt autẽ ros ⁊ pruina in duob⁹.quox vnũ ẽ ꝙ neutri⁹ vapor eleuatur qñ flat vent⁹ s3 poti⁹ in sereno Si enĩ flat ventus aut ille est aq̄lonarius.aut meridionalis.aut orẽtalis. aut occidẽtalis.⁊ siquidẽ est aq̄lonaris.frigus est et impediẽs eleuationẽ calidi vaporis. Si aũt meridionalis ille cõgregatiu⁹ est nubiũ ⁊ turbat serenitatẽ.⁊ tũc iterũ nõ eleuat̃ vapor subtilis.sed spissus q̄ est materia pluuialis.Si aũt est orẽtalis.ille est calidus eo ꝙ sol diu agit in ipm ⁊ nõ pmittit in vapore secũ esse equale frigidum. Si aũt est occidẽtalis.ille pluuiosus est nõ habẽs vaporem pux ⁊ clax qui est materia roris vel pruine. Omẽs aũt secũdarij vẽti pprietates sequunt̃ principaliũ.Et iõ flante vento.aut nõ eleuat̃ vapor roris et pruine Aut si eleuat̃.ad formã roris ⁊ pruine nõ põt puenire.Et sic intelligit̃ dictũ philosophi q̄ dicit. Uapor roris leuat̃ in sereno.et nõ eleuat̃ qñ flat vẽtus. Alioq̄n vt dicit frat̃ albertus cõtradiceret sibi infra statim in primo vbi dicit phũs ꝙ ros fit qñ flat auster nõ septẽtrio.Hoc enĩ verũ est de materia roris q̄ eleuat̃ in austro s3 durãte austro. materia hmõi ad formã roris non puenit.s3 ponit̃ in austro succedẽte.sc3 sereno. et hoc etiã verũ est de materia pruine Coueniũt etiã in hoc ros et pruina.ꝙ neutru3 eox generat̃ in supmis mõtibus altis. Cui⁹ duas dicit esse causas phũs quax vna est ꝙ caliditas vehemẽs est in eisdẽ locis q̄ sunt in supmis mõtib⁹ illis. et iõ anteq̄3 vapor ad cacumina eox ascẽdit̃ resoluit̃ in aquã ⁊ descẽdit in vallẽ.Altera causa est.q2 aer nõ lõge sup cacumina eorũdẽ montiũ inflamat̃ et calescit calefactõe vehementi.et etiã si aliqd̾ possit frigidũ aeris locũ trãsire de vaporib⁹ et puenire vsq3 ad cacumina eox Illud enim ibi resoluit̃ in aerẽ.et ideo nõ generat̃ inde ros vel pruina.Itẽ scias ꝙ sicut pbat̃ in libro de crepusculis Uapores nõ lõgius trib⁹ miliarib⁹. vel paulominus a terra

elevanť.vid: etiã in nix.ꝛ in ros.ꝛ in mons
Pruinosus sa sum.in pruina est.
Pruna ne.est carbo viu⁹.Et dũ ardet đ pruna a pere
urendo.vel a pir.Sꝫ duꝫ extincta fuerit đ carbo. qꝛ caret
flama.Et a pruna đ hic ꝛ hec prunalis ꝛ hoc le.ꝛ pruno
sus sa sum.ꝛ hic prun⁹ ni.q̃dam arbor cui⁹ fruct⁹ rubet
vt ignis.vñ hoc prunũ ni ei⁹ fructus.ꝛ hoc prunetum ti
locus vbi pruni crescũt.ꝛ pruneus nea neũ.et ꝓdu.pru.
vñ vsus.Illa calet pruna fert prun⁹ dulcia pruna.
Prurigo nis.in prurio ris vide.ꝛ ꝓdu.ri.
Prurio ris riui ritũ.rire.i.molliter effluere. pruritum
habere.Et p fastidire inueniť.vñ pruriẽs tis om.ge.vñ
in secũda ad thimo.ca.iiij.Coaceruabunt sibi magistros
pruriẽtes aurib⁹.ꝛ hinc hic prurit⁹ tus.ꝛ hec prurigo gi
nis in codẽ sensu.scꝫ ardor ꝛ exustio carnis vel auriũ co
gens ad scalpendũ.Itẽ prurigo đ ipa scabies q̃ pruritũ
ꝯfert ꝛ ardorẽ.Uñ ꝛ đ prurigo quasi perurigo.i.pusti
onem agẽs.ꝛ ꝙ đ prurigo.q̃i perurigo videť eẽ ethimo
logia.vñ pruriginosus sa sum.i.scabiosus.ꝛ prurid⁹ da.
dum.in codẽ sensu scꝫ pruritu ꝛ scabie plen⁹.ꝛ ꝓducit.u
ante r.Uñ iuuenalis li.iiij.satira q̃nta.Incipiat prurire
choro plausuqꝫ ꝓbare.Hoc etiã patet p p̃s.dicentem.ꝙ
nullũ vbum q̃rte ꝯiugatõis habet v.corr.añ rio .nisi sit
meditatiũ.sꝫ prurio nõ est vbũ meditatiũ.ergo nõ cor.
u.sicut nec scaturio ris
Pruritus tus tui.in prurio ris vide.

P ante S

Psallo lis o.in i.psalli psallere.i.exultare.iubilare. con
gaudere.vel cãtare.ꝓprie eni psallere est gestu corporis
exp̃mere gaudiũ mẽtis.ꝛ hoc quadã digna qualitate vo
cis.et caret supino. Unde dicit p̃s.in x.libro.A psallo is
psalli supinũ nõ legi.vide in sallo sine p.in s.lrã.
Psalma a psalmus đ hoc psalma matis. ꝛ hec psalma
me.i.psalm⁹.ꝛ ꝯponiť dyapsalma
Psalmista in psalm⁹ vide.
Psalmodia.psalm⁹ ꝯponiť cũ oda qđ est cãtus ꝛ diciť.
psalmodia die.cãtus psalmi.sꝫ psalmodes in vesica are
ne sunt.q̃ ex digestione ciboꝝ nascunť.ꝛ acuiť di. ꝛ vt di
cit gre. Uox psalmodie cũ p intentõꝫ cordis agiť.p hanc
omni potẽti dño ꝛ cor iter parať vt intẽte mẽti vl ꝓphe
tie misteria vel ꝯpunctõnis grãm infundat.sicut dixi in
ꝓpheta vide in cãtus
Psalmographus a psalm⁹ ꝛ graphos qđ est scriptor.
ꝯponiť hic psalmograph⁹ phi pnĺ.cor.i.descriptor psal
moꝝ.vñ hec psalmographia phie.i.descriptõ psalmorũ
ꝛ psalmographo phas.i.describere psalmos
Psalmull⁹ i.d .ꝑuus psalm⁹
Psalmus a psalteriũ diciť hic psalm⁹ mi. quia ad psal
terium cantabať vnde hic ꝛ hec psalmista ste q̃ psalmos
cantat vel cõponit.
Psalteriũ a psallo lis diciť hoc psalteriũ terij.qđdã in
strumentũ musicũ.qꝛ eo psallebanť ꝛ cantabanť psalmi
vñ psalteriũ đ vbi psalmi ꝯtinenť.vñ psalteriũ grece he
braice nablat.latine organũ đ.
Psaltes psalte.diciť ꝑuus in cithara vel organo.vñ in
pmo palip.c.xxiij.Quattuor milia ianitores. ꝛ totidem
psalte canẽtes dño in organis vel sm pap̃. Psaltes.id ẽ

psallens.Et vt scribiť in historijs.Tradũt philosophi ꝙ
armonia letũ reddat letiorẽ.ꝛ tristẽ tristiorẽ.Et vt dicũt
matematici.Multi demones armoniã ferre nõ possũt
ꝛ nũqꝫ nulli.Uñ etiã in p̃mo regũ ca.xvi.đ ꝙ sp̃us dñi
malus recedebat a saul qñ dauid corã eo psallebat in ci
thara.vide in cithara
Pseudo grece latine đ decipiẽs vel falsus.vñ pseudo
menus.i.fallax.ꝛ pseudol⁹ la lũ.i.fallax.falsus.decipiẽs
vel pseudolus đ falsus seruus ꝛ mal⁹.a pseudo qđ est
fallus.ꝛ dulos qđ est huus.Et ꝯponiť pseudoaplus.id
est.falsus apl's.Pseudoꝓpheta.i.falsus ꝓpheta.apoc.
vj.Uidi de ore pseudo ꝓphete exisse sp̃us tres immun
dos.ꝛ pseudoxp̃ian⁹.i.falsus ꝛ decipiẽs xp̃ianus.pseu
dographus.i.falsus scriptor.ꝛ sic in silibus põt eẽ cõpo
sitio vel appositõ.Et est pseudo indeclinabile in vtroqꝫ
numero ꝛ omis generis sm hug̃. Quidã tamẽ dicũt.ꝙ
pseudo est tantũ pluralis numeri. sed tene quod prius
dictum est.ꝛ corripit pnĺt.pseudographus. pseudome
nus.pseudolus.
Psitacus.A poeta vel poetria deriuaťhic psitacus ci
quedã auis que in indie litorib⁹ gignitur colore viridi
torquẽ habens puniceũ circa collũ.grãdi lingua ꝛ cete
ris auib⁹ latiorẽ.vñ ꝛ articulata vba exp̃mit.ita vt si eã
nõ videas hominẽ loq̃ putes.sed ex natura salutat ꝛ di
cit chere.qđ est aue.sꝫ cetera vba dicit instructõe. Uñ q
dam sub ꝑsona psitaci dicit Psitacus a vobis aliorum
nomina disco.Hoc p me didici dicere cesar aue.ꝛ đ hec
auis vulgariť papagozo
Ptolomei dicunť reges egipti.sicut romani imꝑatores
cesares appellantur.
Ptisana ne fe.ge.est succus ordei.vl' pulmentũ inde fa
ctum. Uel ptisane dicunť grece q̃ ꝓprie fieri solẽt in pila
vnde hoc ptisanariũ rij.vas fictile in quo coquiť ptisa
na.Et ptisanari⁹ ria riũ sm hug̃. Pap̃.vo dicit ptisane
ex diuersis pigmẽtis fiũt ꝛ liquorib⁹. Has quidã faciũt
de ordeo qđ in pila decorticãt.Et scribiť sm eũ p p.in p̃
ma sillaba.Glosa dicit.ij. regũ.c. xvij. quasi siccãs ptisa
nas. Ptisana diciť ordeũ siccatũ pilo tusum decortica
tum.et fit inde cibus apt⁹ carẽtibus dẽtibus. Uñ qdaz.
Cortice nudata ptisanas nempe ordea dicas.ꝛ cor.pnĺ.
in ꝓdicto vsu.ꝛ bene vt puto Uñ macer.Cũ ptisana suc
cum porri sorbere iuuabit.Itẽ de feniculo ait. Renibus
in ptisana radix decocta iuuabit.Et magister bene.dicit
ꝙ i.ante s.corripiť in ptisana. Et ex hoc patet ꝙ ptisana
rium corr.p̃mã sillabã Uñ allegat vsum horatij in smo
nibus.Tu cessas age dũ sume hoc ptisanariũ oriꝫe Nõ
enim est.p.in secũda sillaba. Patet etiã ex isto v̄su ꝙ p̃ma
et secũda sillaba corripiunt
Ptongus gi.i.sonus Inde dyptong⁹.i.dualis son⁹
Ptotos.id est.casus.Et inde per compositõeꝫ polipto
ton.monoptotus

P ante V

Puber.a pubes bis.deriuaťhic ꝛ hec puber vl' pubes.
vel pubis.gtõ hui⁹ puberis.i.puer pubẽ iam habẽs vel
emittẽs scꝫ q̃ generare potest.hic vir icipit esse a quattu
ordecim annis.sꝫ femina incipit esse viri potẽs ab annis
duodecim Et ita volũt quidã puberẽ ex annis dici scꝫ q̃

quattuordecim annos expleuerit.q̃ꝫuis tardissime pu
bescat.Sꝫ certũ ẽ puberẽ esse q̃ ex habitu corpis puber
tatẽ ostẽdit ꝛ generare iam possit.vñ ꝛ puber diciť a pu
be.id est.a pudẽdis corpis.ꝛ hec loca tũc p̃mitus lanu
ginem ducũt.ꝛ ꝯponiť puber vel pubes vel pubis.hic ꝛ
hec impubes vel impuber vel impubis.gtõ hui⁹ impu
beris.i.puer q̃ nondũ habet barbã.ita dicit hug̃. Horãt
vult p̃s.in sexto li.dicẽs.Tam in is q̃ꝫ in er finita nomia
regulã seruãt in er.terminatoꝝ.i.accepta is faciũt gtũm
vt hic puluis vel puluer.hui⁹ pulueris. hic cinis vel ci
ner cineris.vel vomis vel vomer eris. Preterea cicero
declinat puber puberis. Quidã vt ꝓhus pubes heris.
Quidã pubis heris.Ex hoc tñ ꝯpositũ inueniť similem
habens ntũm gtõ hic impubis h⁹ impubis. Uirg̃.in.v.
Impubis iuli.Ab eo neutꝝ impube. Horati⁹ ꝓtulit in
epodo.Et hic tremẽti quest⁹ ore ꝯsistit puer impube cor
pus.Cicero tamẽ in q̃rto inuec.filiũqꝫ eius impuberẽ le
gatum a patre missum.ita vult p̃s.Isidorus ꝯcordat cuꝫ
hug̃.ꝛ ponunť hec vba in quadã decretali de desp̃õsati
one impubeꝝ. Puberes a pube sunt vocati.i. a puden
dis corpis nũcupati.qꝛ hec loca p̃mo lanuginẽ ducunt
Quidã tamẽ ex annis pubertatẽ existimãt.i.eũ esse pu
berem q̃ quattuordecim annos impleuit q̃ꝫuis tardis
sime pubescat.Certũ est vt eũ puberẽ eẽ q̃ ex habitu cor
poris pubertatẽ ostẽdit.ꝛ generare iã põt.Et puer ꝑe iã
sunt q̃ in annis puerilib⁹ pariũt
Pubercul⁹ a puer đ hic pubercul⁹ ꝛ hec pubercula di
minutiũ.scꝫ adolescẽtul⁹ ꝛ adolescẽtula
Pubero a puber đ pubero ras.i.crescere.pubere. iue
nire.ꝛ ꝯponiť.repubero as.ꝛ hinc puberasco scis. repu
berasco scis inchoatiũ.ꝛ cor.he
Pubertas tatis est collectõ pubeꝝ vl' etas definita q̃t
tuordecim annis.vel qua puer pubescit.vñ puberto as
tare.i.flere.ꝛ in pubertate esse.ꝛ ꝓdu.pu.ꝛ formaťpuber
tas a puber addita tas.licet hmõi nomia in tas vt ĩ plu
ribus formenť a gtõ vel a dtĩo addita tas. vt bon⁹ boni
bonitas.felix cis ci.felicitas. sicut dixi in secũda ꝑte vbi
egi de accẽtu nominũ desinẽtiũ in as. De pubertate eti
am vide in puericia
Pubes a pubus deriuaťhec pubes bis.etas pueri iaꝫ
q̃ttuordecim annoꝝ.ꝛ pubes.i.collectõ taliũ iuuenũ ꝓ
prie.Et pubes.id est.p̃ma barba scꝫ lanugo. ꝛ ꝓprie ps ĩ
ferior scꝫ pectẽ.vñ diciť pubes quasi nubes pudendoꝝ.
Inde pubeo bes hui.i.crescere.crementare.barbere.vel
pubere.i.pubẽ emittere.ꝛ hinc pubesco scis incho.id est
barbescere.crescere.vel pubere.ꝛ pubescere.id est. in tali
etate eẽ.talẽ etatẽ habere vel ducere ꝛ ꝯponiť.impubeo
bes.suppubeo bes.vñ impubesco scis suppubesco scis in
choatiua.ꝛ ꝓducũt pu.
Pubeta a pubes diciť hec pubeta te.ꝛ pubeda de ĩ eo
dem sensu.id est.adolescens.puer.ꝛ diciť sic quasi pube
datus.ꝛ hinc pubeto tas.ꝛ pubedo edas.id est. pubere.
vel puberare
Pube tenus due ꝑtes sũt.sicut dixi in scđa ꝑte vbi egi đ
compositis a tenus
Publicanus a public⁹ diciť publican⁹ na nũ. publica
ni dicebanť cõductores vectigaliũ.fisci.vel rerũpublica
rum.siue q̃ vectigalia publica exigũt vel q̃ p secularia et

publica negocia lucra sectanť.vñ dicti sunt sm hug̃. Ut
sm bedaꝫ. Publican⁹ diciť qui amisso pudore publice
peccat.vel q̃ vectigalia.i.tributa publice exigit Glosa ãt
sup illud math.v. Nõne publicani hoc faciunt sic dicit.
Publicani.exactores romanoꝝ.quos iudei sic vocãt.
qꝛ de republica curã gerebãt. Dicunť etiã nomẽ traxis
se a romano rege.q̃ prim⁹ eos ordinauit.sm vo renigi
um publicani dicebanť ministri herodis cõstituti a pu
blio romano rege.ad exigẽda vectigalia. siue q̃ publica
negocia exercebãt.ꝛ p fraudes.ꝛ periuria iniusta lucra.
sibi accumulabant
Publicit⁹ aduer.i.publice a public⁹ đ.ꝛ cor.ci
Publicus. Publius fuit quidã q̃ rem suã primo loco
cõem fecit ꝛ publicã.ꝛ inde tractũ est publicus ca cũ.id ẽ
ꝯmunis Sꝫ ꝯmũe diciť ꝓprie qđ ptinet ad homies eius
dem ciuitatis.publicũ hoc qđ ad omẽs generaliť. Qui
dam tñ dicunt ꝙ publicũ diciť quasi pupulicũ a ꝑplo.et
sm hoc publicũ est qđ ꝑtinet ad homies eiusdẽ ciuitatis
Cõmune qđ ad omẽs generaliť.Sed p̃ualet qđ pri⁹ di
ctum est.vñ publice aduer.ꝛ hec publicitas tatis. et pu
blico cas.id est.diuulgare.cõmunẽ facere. vel diffidare.
diffamare.Et est actiuũ cum suis cõpositis si qua habet
Uide in notorium.
Pudẽs tis in pudeo des est
Pudenda.id est.genitalia ab eo ꝙ pudeat illorũ.vel a
pube dicta sm papiam
Pudeo des dui dere.id est.pudorẽ habere.verecunda
ri.ꝛ nõ est in vsu. Unde pudet impsonale.qđ ꝯstruiť cũ
actõ ꝛ gtõ.vt pudet me tui.ꝛ hinc pudẽs tis.om.ge.ꝛ cõ
parať.pudẽs tior tissim⁹.vñ pudenť tius sime aduerbi.
ꝛ hec pudẽtia tie.id est.verecũdia.ꝛ cõponiť. Impudẽs.
id est.nõ pudens cui pudor ꝛ pudicicia ꝑcul abest. Et.
nota ꝙ pudẽs opinionẽ verã ꝛ falsam metuit.Sꝫ vere
cundus nõ nisi verã.Et ꝯponiť cum in.ꝛ diciť impudẽs
penul.cor.Itẽ a pudet diciť pudibũdus da dũ.id est.ve
recundus.vñ pudibũde aduer. Pudet ꝯponiť. Dispu
det.id est.valde pudet vel diuersis modis pudet. Item
pudeo ꝯponiť.depudeo des.vñ depudet impsonale.id
est.valde pudere.vel pudorẽ amittere.ꝓpudeo des.id ẽ
ꝑfecte pudere.vel valde.p̃pudeo des.i.p̃ alijs pudere.ꝓ
pudeo des.id est.ꝑcul vel ꝓ alio pudere. repudeo des.
id est.iterꝫ pudere vel pudorẽ amittere. Pudeo ꝛ pudꝫ
neutra sunt cũ suis ꝯpositis.Et faciũt p̃teritũ in ui.diui
sas.ꝛ caret supino.licet sm antiquos inueniať puditũ.
ꝛ ꝙ p̃mã corripiat patꝫ p ouidiũ in epi. dicentẽ. Dicere
q̃ puduit scribere iussit amor. Et oui.de arte.Si doctus
videare rudi petulãs ve pudẽti
Pudicicia cie.in pudic⁹ vide.
Pudicus a pudor diciť pudic⁹ ca cũ.i.castus. quasi pu
doris custos vel amic⁹.ꝛ ꝯpať.vñ pudice cius sime ad
uerbiũ.ꝛ hec pudicicia cie.integritas vel castitas Diffe
runt tamẽ in hoc qꝛ castitas est vtus motus libidis do
mans.ꝛ eius signa abhorrẽs.Sed pudicicia est virtus
motũ libidinis domãs.sꝫ eius signa non abhorrẽs . Si
gna autẽ eius sunt gestus corpis.vox blanda. accurate
ornari. Uñ v̄gines castas dicim⁹.matronas autẽ pudi
cas.Et ꝯponiť impudicus ca cũ.ꝛ ꝓdu.di. Uñ ouidius
epi.Ille tamẽ pietate mea ꝑcibusqꝫ pudicis. Itẽ quidã.

Sobrius a mēsa. de lecto surgit pudicꝰ.
Pudor a pudeo deriuat̄ hic pudor doris. ⁊ est corpis sicut pudicicia mētis. Et est pudor verecūdia ex aliquo casu innata que nō auferēs memoriā linguam impedit. vñ puderosus sa sum. ⁊ pudorꝰ ra rū. in eodē sensu. id ē. pudore plenꝰ. ⁊ cor. pu. Vñ in thobia dr. Porcoꝝ siliqs pudor est inhiare fauillis.
Pudoratus a pudor oris dr pudoratꝰ ta. tū. i. pudore suffusus. Et ɔponit̄ expudoratꝰ. i. extra pudorē positus impudēs ⁊ impudoratus ta tū in eodē sensu
Puella le. in puer est.
Puellaris a puellus. vel puella. dicit̄ hic ⁊ hec puellaris ⁊ hoc puellare. ⁊ deriuat̄ a puer. vide in puer. Unde ouidiꝰ epi. Alta puellaris tardat arena pedes. Itē nūeri xxx. c. In etate puellari
Puellulus in puer vide
Puellus in puer est
Puer a pus puris deriuat̄ hic puer pueri. qr in pure. i. in custodia tenet̄. Uel vt mimo marcello placet. puer dr a punio nis. qr pueri vberibꝰ solēt puniri ⁊ coerceri. vel puer dr a puritate vel a puitate ⁊ piloꝝ ⁊ aliaꝝ rerū. Et notandū ꝙ tribꝰ modis dr puer. Natiuitate scꝫ vt puer natus est nobis. Etate vt nouēnis decennis. Obsequio vel fidei puritate. Vñ dñs ad hieremiā. Puer meꝰ es tu noli timere Itē notandū ꝙ antiqui dicebāt hic puerꝰ pueri. ⁊ hic ⁊ hec puer ri. ⁊ a puer dicit̄ hec puera. id est. puella. ⁊ hic puerulꝰ. ⁊ hic puerculꝰ li. dimi. ⁊ hec puercula le. ⁊ puercula ule. dimi. sunt silr. ⁊ hic ⁊ hec puerilis. et hoc le. pnl. ꝓdu. vñ pueriliter aduer. ⁊ hec puerilitas tis Itē a puer dr hic puellus li di. vñ hic puellulꝰ li silr di. ⁊ hec puella. ⁊ hinc puellula omia dimi. Itē a puellus dr hec puella. ⁊ hic ⁊ hec puellaris ⁊ hoc re. ⁊ hinc puellariter aduer. ⁊ hec puellaritas tatis. Et nota ꝙ puellꝰ ⁊ puera ⁊ puera nō sunt in frequēti vsu nec puerꝰ. licet ab eo diminutiū sit in frequēti vsu scꝫ puerulꝰ penultima correpta. Nam a puer dicit̄ puerculus. ⁊ a puer puerulus proprie dicitur
Puerculꝰ li. di. puus puer est
Puericia a puer eri. addita cia. dr hec puericia cie. secūda etas. qsi pura ⁊ nō ad gignendū apta. ⁊ durat a septimo vsqꝫ ad qrtūdecimū annū. Sꝫ pubertas est etas adulta q iā gignere pōt ⁊ incipit a qrtodecimo anno.
Puerilis in puer est
Puero a puer deriuat̄ puero ras raui rare. i. esse vel fieri pueꝝ. vel crescere ad modū pueri. Et ɔponit̄ repuero ras. i. iteꝝ redire ad pueriā. ⁊ hinc puerasco scis. repuerasco scis incho.
Puerpera. Puer vel puera ɔponit̄ cū pario. ⁊ dr hec puerpera re. que pueꝝ vl puerā parit. ⁊ ꝓprie puerpera dicit̄ in pmo ptu. ⁊ inde dicit̄ hoc puerperiū rij. ptus pueri. vel puere. i. ꝓprie pmus. vl puerperiū dr loc in quo puer ɔcipit̄ ⁊ morat̄ in vtero matris vsqꝫ ad ptum. sm aug. Pap. vō dicit. puerperiū pmꝰ ptus vel puer i vtero formatꝰ. ⁊ cor. pnl. puerpa Quare nō dicat̄ puerperꝰ dixi in tercia pte vbi egi de vbo.
Puerperiū in puerpera est.
Puerulꝰ li in puer vide.
Puerꝰ ri in puer vide.

Pugil a pugillus dr hic pugil lis. q certat pugnis. ⁊ pugillor pugillaris. id ē. pugnare certare. vel quendā ludum exercere. scꝫ pangraciū facere. i. de manu in manuꝫ aliquid subtrahere. vñ hic pugillator toris. i. pugnator pugil. sꝫ pugil ex ꝓpria fortitudine. pugillator ex arte Et pugillator. i. pāgraciarius scꝫ q aliqd de manu in manū subtrahit ⁊ pugillatoriꝰ ria riū. Itē a pugil vel pugillor dr hic pugilatꝰ tus tui. ars vel actꝰ dimi. seu pugillandi. Et inde pugilicus ca cū. vñ pugilice aduer. pnlt. cor. Et sciaf ꝙ pugil facit gtūm pluralē pugilū pnl. cor. ⁊ ñ ꝙ scribitur p vnum l.
Pugillaris a pugnꝰ dr hic pugillus li di. ⁊ hoc pugillū lij. qd pugno defert̄. ⁊ in quo scribit̄. vt liber. vel tabula. vel carta. Vñ martialis capella Pugillo asseuerāte dictauerit. ⁊ idē dr pugillares ris. p eodē. scꝫ pēna vel cornu vel tabula manualis. Vñ in euāgelio luce. Et postulās pugillarē scripsit dicēs. ⁊ hic ⁊ hec pugillaris ⁊ hoc lare qd ptinet ad pugnū. vl qd pōt replere pugnuꝫ. ⁊ ꝓducit penul. pugillaris.
Pugillo a pugio onis dr hic pugillo lonis cū pugiōe. id est. cū gladio pugnās.
Pugillus li in pugillaris exponit̄
Pugio onis mas. ge. a pungēdo. i. trāsfigēdo dictꝰ est. Et eni qddam instrumētū ferreū longū ⁊ acutū. vel est gladiꝰ puus bis acutꝰ lateri adhrēs. Idē ⁊ clunabulū vel cluniculū. qr religet̄ ad clunē Nūeri. xxv. Pugione arrepto. ⁊ ꝓducit pnl. gtī
Pugna. a pugnus dicit̄ hec pugna ne. qr olim in mūdo vsus fuit in bello pugnis ɔtendere. vel qr pmo bellū pugnis incipiebatur. Unde ⁊ pugna etiam duoꝝ est ⁊ aliquando sine ferro
Pugno nas. dicit̄ a pugnꝰ. ⁊ est pugnare idē qd certare. contēdere. ⁊ ꝓprie pugnis. sꝫ iam ad aliud trāsijt. vñ hic ⁊ hec pugnax cis. q sepe ⁊ assidue pugnat. Et ɔpatur pugnax cior simꝰ. vñ pugnacit̄ cius sime aduerbi. ⁊ hec pugnacitas tatis. ⁊ pugnaculꝰ la lū. i. aliqntulū pugnāf Itē a pugno dr pugnabūdus da dū. i. pugnāti silis Pugno ɔponit̄. Cōpugno nas. i. simul pugno. depugno as id est. valde pugnare vl debellare. deuincere. Expugno nas. i. deuincere. debellare. vel valde pugnare. vñ hic et hec expugnabilis ⁊ hoc le. vñ expugnabiliter aduerbiū ⁊ ɔponit̄. inexpugnabilis le. liter. Impugno nas. id est. in pugna cape vel inuadere. debellare. reprehendere. redarguere. Propugno nas. i. ꝓcul vel p aliquo pugnare vel valde. Oppugno nas. i. ɔtra vel vndiqꝫ pugnare. vel expugnare. vel impugnare. Repugno nas. i. iteꝝ pugnare. vel resistere. reluctari. Pugno ⁊ eiꝰ ɔposita sunt neutra. pter depugnare. pro debellare. expugnare. ⁊ impugnare. ⁊ oppugnare. pro expugnare. vel impugnare. que sunt actiua
Pugnula le di. pua pugna
Pugnꝰ a pūgo gis dicit̄ hic pugnꝰ ni. qr dū pūgere volumꝰ. manu pugnū facimꝰ ⁊ cū eo pūgimꝰ. ⁊ dr pugnus clausa manꝰ ɔpssione digitoꝝ.
Pulcer cra crū. a lpē cutis ⁊ pellis dr. scꝫ q pulcrā habet supficiē cutis. vñ ⁊ a pellis dr. ⁊ ɔpat̄. pulcer rior rimus. p duo r. qr format̄ a pulcer nīo addita rimꝰ. vñ pulcre. rius rime aduer. ⁊ hec pulcritudo dinis. ⁊ componitur

perpulcer cra crū. id est valde pulcer Et nota licꝫ pulcer ꝓprie dicat̄ de corpe transfert̄ tamē ad alia. ⁊ nō debꝫ aspirari pulcer. Vñ dicit apuleiꝰ errāt q pulcer ⁊ sepulcrū pch. scribēda existimāt. qr in latinis dictōibus post c. n ota aspiratōnis scꝫ h. nunqꝫ repit̄
Pulex a puluis deriuat̄ hic pulex cis. mas. ge. qr ex puluere nascit̄. vel qr magis ex puluere nutrit̄. vñ pulicosus sa sum. id est. plenꝰ ⁊ abundās pulicibus. ⁊ ɔpat̄. vñ hec pulicositas tatis. i. plenitudo ⁊ abundātia pulicū. ⁊ pulicarius ria riū. ⁊ hoc pulicinū. ⁊ pulicetū locꝰ vbi pulices abundāt. ⁊ cor. pulex penul. gti. ꝙ aūt dicit̄ pulex. qsi in puluere latens. ethimologia est.
Pulicarius ria riū in pulex est
Pulicetū ti pnl. ꝓdu. in pulex exponit̄.
Pulicosus sa sum. in pulex exponit̄.
Pulios a pulex cis dicit̄ hec pulios quedā herba qr semen simile pulicibus habeat. vnde ⁊ eam latini herbaꝫ pulicariam vocant.
Pullatus ta tū. in pullus est.
Pullulo a pullus dicit̄ pullulꝰ la lū. a quo deriuat̄ pullulo las laui lare. i. germinare. multipliciter crescere. multiplicari. facta trāslatōne a pullis q ꝓducunt̄ ex ouis multipliciter. Et ɔponit̄ repullulo las. i. iteꝝ post casuꝫ pullulare. ⁊ crescere. ⁊ corripit penul. Vñ thobias. Pullulat ex gustu multiplicata fame.
Pullulus la lū. in pullus est.
Pullus a puus vel pupus. dr pullus la lū. ⁊ hic pullus li. id est puus. vñ homo puus dicit̄ pullꝰ. Itē nati recentes omniū auiū ⁊ etiā quadrupedū pulli dicunt̄. qsi pupi pui. vel pulli dicunt̄ quasi polluti a polluo is. qr polluti sunt. vnde dicit̄ pullus la lū. id est niger gra grꝫ. qd enī nigꝝ est quasi pollutū est. Unde hiero. ad nepocianum. Uestes pullas eque vita vt cādidas. ⁊ inde pullulatus ta tū. i. nigris vestibꝰ indutus. Iuuenalis. Horrida mater. pullati ꝓceres ⁊c. Itē a pullus p nato dr pullulus la lum. di. ⁊ inde pullulo las
Pulmentariū rij. in pulmentū est
Pulmentū a pulpa pe. dicit̄ hoc pulmentū ti. cibus delicatus ⁊ suauis. vnde ⁊ hoc pulmentariū rij p eodeꝫ. et pulmentariꝰ ria riū. Itē pulmentariū dr quilibet cibus. pter panē scꝫ companaege Quidā tamē dicūt ꝙ pulmētum deriuat̄ a puls pultis
Pulmo monis in pleumon vide
Pulpa a palpo as. dr pulpa pe. caro sine pinguedine. sicut est tumida ⁊ grossa caro cruriuꝫ. ⁊ brachioꝝ. quasi palpa. quia palpitat ⁊ resilit sepe. ⁊ ponit̄ qñqꝫ p adulatōne ⁊ delectatōne. quia talis caro ⁊ suauis est ⁊ delectabilis ad vescendū. vnde pulpula le dimi. ⁊ pulposus sa. sum. i. pulpis plenꝰ. ⁊ ɔpat̄. vnde pulpose sius. sime. aduerbiū. ⁊ hec pulpositas tatis. vel dr pulpa a puls. quia olim cū pulte mixta comedebant
Pulpamentū ti. id est. pulmentū vel delectamentum. ⁊ dicitur a pulpa.
Pulpitū a publicꝰ dr hoc pulpetū ti. analogiū. legium lectrum legitoriū. quia ibi publice legunt vt possint conspici a populo.
Pulposus sa sum in pulpa est.
Pulpula le di. pua pulpa

Puls tis. fe. ge. pulmentū simplex ex farina a pellēdo. scꝫ infirmitatē ⁊ debilitatē dicta. pultes placēte q tenuissime sunt dicunt̄. sm papiā.
Pulsim aduer. a pello lis dr.
Pulsito tas pnlt. cor. in pulso sas est.
Pulso sas saui sare. i. frequēter pellere. ⁊ est vbū freqntatiuū. ⁊ format̄ a pulsu supino d pello lis. u. in o. a quo pulsito tas aliud frequētatiū. ⁊ ɔponit̄ Cōpulso sas. ꝓpulso sas. impulso sas. que possunt deriuatiua esse a cōpositis a pello pellis
Pulsus a pello lis dicit̄ hic pulsus sus sui. ⁊ pulsus sa sum. pticipiū. vel pulsus sus vocatꝰ est. quia pulsitat. vl palpitet. cuius iudicio aut infirmitatē intelligimus aut sanitatē. pulsus sa sum. i. eiectꝰ. figuratꝰ. sm pap.
Pulto tas est frequētatiū a pello lis puli pulsū. sm antiquos pultū tu. u in o. fit pulto tas.
Puluer in puluis vide
Puluerosus sa sum in puluis est
Puluerulētus ta tū. i. puluere plenus. a puluere ⁊ lentos plenū ɔponit̄. vñ hec puluerulētia tie.
Puluillus li. puus puluinꝰ
Puluinar naris in puluinꝰ vide
Puluinulus li di. puus puluinꝰ
Puluinus. a pluma dicit̄ hic puluinꝰ ni. i. ceruical quasi pluuinꝰ qr de pluma fiat. vel dr a pullus qr de plumis pulloꝝ fiat. vñ hoc puluinar naris idē qd puluinus. et puluinaria dicunt̄ qñqꝫ ipi lectuli vel lectisternia q sternebant̄ in templis. vñ ipa templa et festa dicunt̄ puluinaria. Sꝫ puluinꝰ puati homis est. Ceruical vel puluinar regū ⁊ diuitū. Puluini etiā sunt machine qbus naues deducunt̄ ⁊ subducunt̄ in portū. ⁊ ꝓdu. pnlē. puluinus vel puluinar. vñ ouidi. in. xvj. epi. Collaqꝫ puluino nostra ferenda dedi
Puluis a pello lis deriuat̄ hic puluis vl puluer. quia pellat̄ ⁊ tollat̄ a vento. ⁊ addita is ad ntūm puluer fit genitiuꝰ pulueris. vt ostēdi in puber. vñ puluereꝰ rea reū qd est de puluere vel ad puluerē ptinēs. ⁊ puluerosus. sa sum. id est. puluere plenꝰ. Et p ɔpositōem puluerulētus ta tū in eodē sensu. ⁊ vtrūqꝫ ɔpat̄. vnde hec puluerositas tatis. ⁊ hec puluerulētia tie
Pumex a spuma me dr hec pumex cis. quasi spumex. s. lapis leuis ⁊ cauernosus. qr spume densitate ɔcretus fiat. et tantā habet refrigerandi naturā. vt in vas missus musta deferuere desināt. vñ pumicosus sa sum. ⁊ ɔpat̄. ⁊ pumico cas pnlē. cor. i. pumice aptare. Et est actiū cuꝫ omnibꝰ suis cōpositis. Itē a pumex pumiceꝰ cea ceuꝫ. et cor. pumex penul. geniti.
Pumicellꝰ li di. puus pumex
Pumico cas in pumex est
Pumiculꝰ li. di. puꝰ pumex.
Puncto. a punctū cti deriuat̄ puncto ctas ctaui ctare. id est pūcta facere. vel punctis distinguere. vnde pūctatim aduerbiū. p puncta distinctim. ⁊ cōponit̄ Depūcto ctas. id est. pūcta remouere. dispuncto ctas. repūcto tas iteꝝ punctare. Item punctare potest etiā esse frequētatiuum huiꝰ vbi pungo. id est. frequēter pungere. A quo punctito tas aliud frequētatiū
Punctor oris. in pūctoriū vide

Punctoriū a pūgo gis xi.dr hic punctor ctoris. vñ pun ctorius ria riū.⁊ hoc punctoriū rij.cū quo pungimus.⁊ punctim aduerbiū.i.pungēdo

Punctū cti.in punctus vide

Punctus a pungo gis xi ctū.dr hic punct9 tus tui.act9 vel passio pūgendo i vel qđ pūgendo facim9.⁊ hic pūctul ctus.⁊ hoc punctū cti i eodē sensu.s.qđ pūgendo facim9 vel pncipiū linee.Itē punctū est simplex vł indiuisibilis quantitas.pma in ꝯpositōne linee.⁊ vltima in resoluti one.vnde hic ⁊ hec pūctalis ⁊ hoc le.⁊ cōponit.bipūcta lis le.tripūctalis le.quadripūctalis le. qnquepūctalis le sexpunctalis le.i.ꝯstans ex duob9 vel tribus vel quattu or vel qnq3 vel sex pūctis.vnde hec bipūctalitas tis.tri punctalitas tatis.quadripūctalitas tatis.qnquepūcta litas tatis.sexpunctalitas tatis.Itē punctū dicit in com poto quarta ps hore.Et scias ꝙ masculinū sc3 punctus cti.iam cessauit in frequēti vsu.q2 nō vtimur nisi neutro dicimus enī hoc punctū cti.Idē dicendū est de stadius ⁊ stadiū.catinus ⁊ catinū.q2 eoꝝ masculinū iā cessauit i frequēti vsu.Itē est signū segregās intellectū.⁊ spūm re creans platonis.⁊ sm hoc coma colū ⁊ piodus sunt pū cta.vide in catinū.⁊ in vita

Pungito a pungo gis dicit pungito tas frequē. id est. sepe pungere.Potest etiā esse modi imperatiui tpis futu ri.de pungo futuro pūgito.⁊ cor.pnl.

Pungo gis xi vel pupugi.pungere.id est.punctū face re vt in libro.⁊ tūc pprie facit pteritū pūxi.Itē pungere.i. stimulare.cōfigere.⁊ tūc pprie facit pupugi. vt ego pūxi libꝝ.⁊ pupugi illū.vnde pungo ꝯponit. Cōpungo gis. id est.pūgere simul cōmouere.Depungo gis.id est. val de vel deorsum pūgere. vel a pūcto depellere.⁊ ponitur simpliciter p depellere.Dispungo gis.i.diuersis modis pungere vel dispēsare.vel domare. vel deorsum a pun cto facere vel expellere. Expungo gis.i. extra pellere.ex tra punctū scriptōnis ponere ⁊ delere.⁊ hinc dicim9 ex punctores ⁊ dispūctores eos q expellūt alios ab heredi tate ⁊ delēt nomīa eoꝝ de tabula testamēti. Uel eos sic dicimus q2 in signādis pserant testamētis. ⁊ eoꝝ insere bant punctos q erant inhereditādi.vel eoꝝ quotiēs ex pediebat auferebant noīa qui erāt exheredādi.Impū go.id est.intus vel intro vel valde pūgere.Repūgo gis id est.iteꝝ vel retro sc3 viceuersa pungentē pūgere Pū go ⁊ eius ꝯposita sunt actiua.Et pūgo duo habet pteri ta sm duplicē eius significatōem.Cōposita vo ab eo tā tum habēt vnū pteritū sc3 in xi.pter repungo qđ retinet pteritum sui simplicis in diuersis significatōibus. sicut ⁊ simplex sc3 repunxi ⁊ repupugi sm hug.Et ps.in.x.li. sic dicit.Pungo pupugi vel xi.Expungo vo xi.dicim9. ac repūgo repupugi ⁊ xi.vt capro videt.Cū enī qui nos pupugit talionē vel vicē a nobis redditā ostēdimus.re pupugi dicimus.Quādo vero de oratōe vel de kalēda rio loqmur repūxi dicimus

Punic9 ca cū pnl.cor.in feniceon exponit.

Punio a pena dr punio nis nire.i.penā irrogare. vnđ punitus ta tū.⁊ ꝯpa tur.⁊ cōponit. Impunitus ta tum. ⁊ pducit pu. Unde quidā Nil magis ingratū q3 nō pu nire reatum Quibus de causis puniat deus homies hoc habes in pena.

Punxi pteritū de pungo gis.

Pupa a pup9 s dr pupa pe. Pupe dicunt quedā sta tuncule quas vgines solēt facere in modū filiaꝝ ⁊ vesti bus obuoluere. qs postq3 ad annos nubiles veniebāt. ⁊ puerilibus abrenūciabāt.quasi sub potestate veneris futuri venere sacrificabāt. Unde psius. Dicite pontifi ces i sacro quid facit auꝝ. Nempe hoc quod veneri do nate a virgine pupe.

Pupilla le in pupillus est

Pupillaris in pupill9 exponit.

Pupillus a pup9 dicit hic pupill9 li dimi.puer q infra annos pupillares ꝯstitut9 est.in tutela alicui9 Et pupil lus vel pupilla dicit qui vel que caret patre vł matre.vł vtroq3.sc3 orphan9 vel orphana.vel orphan9 est grecū. pupillus vo latinū. Na3 in psalmo vbi legit. Pupillo tu eris adiutor.grec9 habet orphano. Uel dicit a pupus q2 habet puā ꝯsolatōem.vel a pup9 dicit pupilla le.me ditulliū oculi.q2 sit pua.vel dicit a puella.q2 sit pura ⁊ i polluta sicut puella. Hanc pleriq3 papulā vocāt sed fal se.Et hinc pupilli dicunt quasi sine oculis.i.a parētibus orbi.Sed hi vere dicunt pupilli quoꝝ pentes añ dece scrunt q3 ab illis nomē acciperēt.ceteri orbi vocant. vñ hic ⁊ hec pupillaris ⁊ hoc re.⁊ pupillariter aduerbium ⁊ hec pupillaritas tatis. Et scias. ꝙ pupillus pducit pmā licet anticlaudian9 eā cor.dicēs Sustentat regat ⁊ pascat faueatq3 pupillos. Hora.enī ei ꝯtradicit dicens. Pupillos quos dura pmit custodia matꝝ.

Puppis a post deriuat hec puppis p geminū p. Actiō puppem vel puppim. Ablatiō a puppe vel puppi. Gtūs pluralis haꝝ puppiū ⁊ actūs pluralis facit in es vel is. has puppes vel puppis.⁊ est puppis posterior ps nauis. quasi postposita.⁊ ponit sepe p ipa naui. Uñ in grecis mo dr. Prora por nauis ps vltima dicito puppis.Dic lat9 esse ratē ventrē dic esse carinā

Pupugi est pteritū de pūgo gis. ⁊ cor.pnl.

Pupula le di.pua pupa.⁊ cor.pnlt.

Pupus pa pū.i.puus.

Purgatoriū a purgo gas.dicit hoc purgatorium rij.⁊ purgatori9 ria. riū.⁊ dicit purgatoriū loc9 vbi purgant anime Et scias ꝙ vt pbabiliter credit locus purgato rij est duplex. Un9 sm legē cōem.⁊ sic locus purgatorij est locus inferior inferno ꝯiunct9.sicut dixi supra i infer nus.ita ꝙ idē ignis sit q dānatos cruciat in inferno.⁊ q iustos in purgatorio purgat q3uis dānati sm ꝙ sunt in feriores merito ⁊ loco inferiores ordinādi sint. Alius ē locus purgatorij sm dispēsatōem.⁊ sic qñq3 in diuersis locis aliq puniri legunt.vel ad viuoꝝ instructōe3.vł ad mortuoꝝ subuētionē.⁊ vt viuētib9 eoꝝ pena innotescēs p suffragia eccie mitiget Itē vt dicit aug.in xxi.li.de ci uitate dei. Temporaneas penas.i.purgatorias alij i hac vita tantū.alij post mortē.alij nūc ⁊ tūc.verūtamē añ iu diciū illud seuissimū nouissimūq3 patiunt. Itē vt di.gre gori9 in decretis. Anime defunctoꝝ sc3 in purgatorio ex istentiū quattuor modis soluunt. Aut oratōibus sacer dotū.aut pcibus sanctoꝝ.aut caroꝝ elemosinis.aut ieiu nio ꝯgnatoꝝ Itē sm aug.mortui possunt scire qñdo suffragia a viuis p eis fiūt quattuor modis. Primo p diuinā reuelatōem qñ sc3 de9 hoc eis reuelat. Secūdo

p bonoꝝ angeloꝝ manifestatōem. Angeli enī qui semp nobiscū sunt.⁊ omēs act9 nostros ꝯsiderant. statim ad eos possunt descēdere.⁊ eis ptinus nūciare. Tercio per animaꝝ hinc exeuntiū intimatōem. Anime enī que de hoc mundo trāseunt.hec ⁊ alia eis nūciare pñt. Quar to nihilomin9 scire hec possunt p experientiā ⁊ reuelatōe3 Cum eī a penis se releuari sentiūt.suffragia p se fieri re cognoscūt Itē scias ꝙ indulgētie possunt valere illis de purgatorio sm diuersam tamē indulgētie formā. Si enī talis sit indulgētie forma. Quicūq3 faciet hoc vel il lud habet tantū de indulgētia. Ille q hoc facit nō potest fructū indulgētie in aliū transferre.quia ei9 nō est appli care ad aliquē aliū intentionē eccie.p quā ꝯmunicātur ꝯmunia suffragia ex qbus indulgētie valēt. Si autē in dulgentia sub hac forma fiat. Quicūq3 fecerit hoc vel il lud ipe ⁊ pater eius.vel quicūq3 alius ei adiunct9 i pur gatorio detētus tantū de indulgētia habebit.talis indul gentia nō solum viuo s3 etiā mortuo pderit. Nō enī est aliqua ratō quare ecclesia possit transferre merita ꝯmu nia qbus indulgētie innitunt in viuos ⁊ non mortuos. Nec tamē sequit ꝙ platus ecclesie possit p suo arbitrio animas a purgatorio liberare.q2 ad hoc ꝙ indulgentie valeāt requirit ꝯueniēs causa ad indulgentiā faciendā. Ad hoc enī ꝙ valeāt indulgētie tria requirunt sc3 auto ritas dispēsandi hūc thesauꝝ.⁊ vnio eius cui dispensat ad eum cui merebat qđ est p caritatē. Unde requiritur autoritas ex pte dantis indulgentias. Itē caritas ex pte recipiētis. Itē tercō requirit ratō dispēsatōis p quā sal uatur intentō illoꝝ q opa meritoria fecerūt vt sc3 fecerit ad honorē dei ⁊ vtilitatē ecclesie in generali. Et nota. ꝙ in purgatorio duplex est pena. Una damni inqntu3 sc3 retardant a diuina visione. Alia sensus sm quod ab igne corpali instrumēto diuine iusticie puniunt. ⁊ qntū ad vtrūq3 pena purgatorij mīma excedit maximā penā hui9 vite. Quāto enī magis aliqđ desiderat tāto ei9 ab sentia est molestior. Et q2 affectus quo desiderat sūmu3 bonum post hāc vitā in aīabus sanctis est intētior.q2 ñ retardat affectus mole corpis.⁊ etiā q2 termin9 fruendi summo bono iā aduenisset nisi aliqđ impediret. Ideo d retardatōne maxime dolēt. Similiter etiā cū dolor nō sit lesio s3 lesionis sensus.tāto aliquis magis dolet đ ali quo lesiuo qnto magis est sensitiū. Unde lesiones que sunt in locis maxime sensibilib9.sunt maximū dolorem causantes. Et q2 totus sensus corpis est ab aīa. ideo si i ipam animā aliqđ lesiuū agat. de necessitate oportet ꝙ maxime affligat. Et ideo oportet ꝙ pena purgatorij qn tum ad penā damni ⁊ sensus excedat omnē penā huius vite. Unde aug. in quodā smone dicit Ille ignis purga torij durior erit q3 qđquid in hoc seculo penaꝝ aut sen tire aut videre aut excogitare qs potest. Uide etiā in pe nitentia ⁊ in veniale

Purgito tas.i.frequent purgare.⁊ format a purgatu3 supino de purgo a.in i.cor.mutata.⁊ u.in o.

Purgo a pur9 deriuat purgo gas gaui gare.i.mūdare purificare.⁊ dr purgo quasi puꝝ ago.⁊ videt potius esse ethimologia q3 ꝯpositō.vnđ hic purgator oris.⁊ purga tus ta tū.⁊ ꝯpat purgat9 tior.sim9. vnde purgate ti9 sime aduerbiū. Purgo componit. Expurgo gas.id est extra eijciendo purgare.⁊ ē actim cū omnib9 suis ꝯpositis

Purifico as caui care.i.mūdificare.puꝝ facere. a pur9 ⁊ facio ꝯponit.⁊ cor.fi.

Puro a pur9 dr puro ras.raui.rare.id est.mūdare.pu rum facere.⁊ cōponit. Cōpuro ras.i.simul vel cum alio purare. Depuro ras.id est.valde purare.vel a puritate remouere. Impuro ras.id est valde vel int9 purare. Itē impurare.id est.impuꝝ facere.⁊ tūc deriuat ab impurus Repuro ras.i.iteꝝ purare. Et est actim cū omnib9 suis ꝯpositis.⁊ pducit pu

Purpura a purus dr hec purpura re.quasi a puritate lucis. Uel phupura dicūt greci cū aspiratōe.⁊ inde nos dicimus purpura sine aspiratōne.⁊ inde purpure9 rea. reum.⁊ purpurin9 na nū.⁊ purpurat9 ta tū.i.purpura i dutus vel ornat9.vide in ostra.

Purus ra rū.i.mūdus.liqdus.sine ꝯmixtōne. alicuius rei immunis.innocēs.expers.⁊ ꝯpat.purus rior simus vnde pure rius sime aduer.⁊ hec puritas tatis Purus ꝯponit.ppurus.quāpurus.i.valde pur9. ⁊ impur9.id ē nō purus.⁊ ꝯpat.vnde hec impuritas tatis.⁊ pdu. pu. Unde ouidius epi. Quātū ꝯfulges radijs argētea pu ris.⁊ iuuenalis. Pauca lic3 portas argēti vascula puri

Pus puris fe.ge.i.custodia.⁊ dr a pur9. q2 purū custo diat ⁊ retineat. Unde.positis pueris in pure Itē inueni tur hoc pus indecli.i.putredo.vel queda3 infirmitas. q hominē reddit putridū.⁊ tūc deriuat a puteo tes.qđ est fetere.vñ qdam. Pus p putredo nō declinabile credo Pus declinat custodia qñ vocat

Pusca a pus vel puscula deriuat hec pusca sce queda3 ꝯmixtio aque ⁊ vini vbi plus aque adhibet. que puscu lentis maxime pdest.

Pusillanimis. Pusillus la.lū.ꝯponit cū anim9 ⁊ dicit pusillanim9 ma mū.⁊ hic ⁊ hec pusillanimis ⁊ hoc me. i eodē sensu.quasi pusillū habēs animū.vñ pusillanimi ter aduer.⁊ hec pusillanimitas tis.⁊ cor.ni.

Pusillus a pusio qđ est puus puer dr pugillus la lum dimi.i.puulus.vñ hec pusillitas tatis.i.puitas. Et scias ꝙ pusillus cor.pmā.licet pusio eā pdu. S3 horati9 pdu. pmā de pusilla dicēs. Rufam aut pusillā appellat forti q3 marito. S3 dic ꝙ est ibi ppriū nomē

Pusinn9 a pusio dr pusinn9 na nū.i.puus.⁊ fixe hic pu sinnus ni.i.puus puer Uñ tabeo poeta. Crudū mandu ces pamū pramiq3 pusinnos.

Pusio a pupus dr hic pusio onis.id est.puus infans. vel puer.⁊ pdu.pmam. Unde iuuenalis. Nōne putas meli9 ꝙ tecū pusio dormit

Pusiunculus a pusio dicit pusiunculus li.vel pusiun culus la lum.⁊ pusillus la lum.⁊ pusiolus la lum.dimi nutiuū similiter

Pustella le.di.pua pustula.

Pustula a pus qđ est putredo vel infirmitas dicit hec pustula le. Est aūt pustula in supficie corpis turgida col lectō.vnde hec pustella le dimi.⁊ pustulosus sa su3.⁊ pu stulent9 ta tū.i.vlcerosus.pustulis plen9.tali infirmitate infirmat9.⁊ vtrūq3 ꝯpat. Unde hec pustulositas tatis. ⁊ hec pustulentia tie.

Puta qdam aduerbiū dicūt

Putamē a puto tas.dr hoc putamen nis.id est.alicui9

materie recisio ꝛ purgatõ Itẽ putamẽ põt dici cogitatõ ꝛ pdu. hãc sillabã ta.
Putatõ onis in putio onis ẽ. vide etiã in penitẽtia.
Puteal. a puteus dr hoc puteal alis. qdam loc⁹ vbi pecunie distribuebant̃ ad vsurã. ꝛ dicebat̃ puteal. q2 ibi sepe pdebant̃ pecunie distribute. ac si essent in puteum demisse vel piecte. vel q2 ibi hauriebat̃ pecunia. sicut de puteo aqua. Vñ psius. Si puteal multa cautus vibice flagellas ẽm hug. Pap. vo dicit Puteal locus in foro vbi feneratores dabãt ꝛ accipiebãt pecuniã
Puteal lis in puteus est
Puteo tes tui. tere. i. fetere. Et ꝯponit̃. cõputeo tes. deputeo tes. exputeo tes. reputeo utes. ꝛ hinc inchoatiua Putesco scis. ꝛ cõputesco scis. deputesco. exputesco is. reputesco scis. Puteo ꝛ eius ꝯposita omĩa neutra sunt ꝛ carẽt supino. ꝛ pdu. hãc sillabã pu. ſz puto tas. eã corr. Unde qdam. Nõ licet ista putẽt meretricum corpa putent. Vide in puteo tes.
Puteolus a puteo dr hic puteolus li. dimi. pu⁹ puteul Itẽ sicut dicit quedã glosa sup illõ actuũ aplõꝝ vltimo ca. Secũda die venim⁹ puteolos. Puteoli locus est vl' tra romã vbi vgilius fecit balnea medicinalia. singula ꝓprijs scripta titulis. vt dr. ꝯtra quã scꝫ valerẽt egritudinem. Unde salernitani inuidia ducti supueniẽtes i manu forti. titulos destruxerunt. et edificia mutilauerunt. ꝛ corripit o
Puteus a poto tas dr hic puteus tei. quasi potãs. Est aũt omis pute⁹ fons ſz nõ ecõuerso. Si tamẽ in ꝓmptu ꝛ in supficie fit aqua fons tantũ dr. Si aũt in alto ꝛ profundo sit puteus est. vnde hic ꝛ hec puteal. ꝛ hoc le. ẽm hug. Vel fons ꝓpe est q aquaꝫ fundit in supficie terre. Puteus aũt dr q eas tenet intrinsecus. vñ dicit Criso. Fons dicit̃ vbicũqꝫ aqua manat de terra. Sꝫ si in superficie fons tantũ. si in ꝓfundo etiã puteus dr. ꝛ pap. dicit. Puteus aqua viua in alto est. Fons in supficie. Omis puteus fons. ſz nõ ꝯuertit̃
Puticulus a putor toris dicit̃ hic puticulus li. id est bustum. q2 ibi puteat cadauer. ꝛ puticulus dr q cadauer inspicit. ꝛ cor. penultimã
Putidus a puteo tes dicit̃ putidus da dũ. i. fetid⁹. ꝛ cõparat̃. putidus dior sim⁹. vñ putide dius sime aduer. ꝛ hec putitas tatis. ꝛ hec putida de. id est. meretrix. q2 puteat id est. feteat
Putio a puto tas dr hec putio. ꝛ hec putatõ onis. id ẽ. alicui⁹ rei abscisio vel purgatõ. vñ in cãticis. Temp⁹ putatõis aduenit. Sup quo loco dicit bernhard⁹ Parꝝ est semel putasse. sepe putandũ est. Nam ꝛ putata sepe repullulant. Item putatio potest dici excogitatõ. Vide in penitentia.
Puto tas taui tare. id est. cogitare, opinari. Et putare id est scindere vel purgare. virgã ex vite supfluã resecare. vnde putatus ta tũ. ꝛ ꝯponit̃. Semiputatus ta. tum. Puto ꝯponit̃. Amputo tas. i. ex toto vndiqꝫ scindere. Vites quidẽ sunt putãde. nõ amputande. nisi forte velimus vineã ex toto eradicare. Cõputo tas. i. ꝯnumerare vnde hic ꝯputator. ꝛ hinc ꝯputatori⁹ ria riũ. Disputo. Deputo tas. i. ascribere. destinare. tradere. vl' valde putare. Imputo tas. id est. ascribere. vl' imponere alicui crimen. Preputo tas. i. pscindere Reputo tas. id est. ascribere. destinare. tradere. vel alicui crimẽ imponere. i. iterum putare. Supputo. i. latẽter vel parꝫ vel post putare numerare. Puto ꝛ omĩa eius ꝯposita actiua sunt. pter disputo quod est neutꝝ Et omnia corripiunt hanc sillabam pu. Unde quidam. Consci⁹ ipe sibi de se putat oia dici
Putor a putid⁹ da dũ. dr hic putor oris. i. fetor
Putreo. a putris dr putreo tres trui. i. esse vel fieri putrẽ. vnde hic ꝛ hec putribilis ꝛ hoc le. vñ putribiliter aduer. ꝛ hec putribilitas tatis. ꝛ ꝯponit̃. Imputribilis bile Imputribilit̃ aduer. ꝛ hec imputribilitas tatis Putreo ꝯponit̃. Cõputreo tres. Reputreo tres. Et a putreo es. deriuat̃ putresco scis inchoa. ꝛ a putresco scis dr putrescibilis le. ꝛ inde putrescibiliter aduer. ꝛ hec putrescibilitas tatis. ꝛ p ꝯpositõem imputrescibilis imputrescibilit̃ imputrescibilitas tis. Itẽ putreo vel putris ꝯponit̃ putrefacio cis. ꝛ putrefio fis. ẽm hug. Magister vo hu. dicit q putreo deriuat̃ a puteo qd pducit pmã cũ omnib⁹ ab eo veniẽtibus pter putreo tres. cui⁹ pma est ꝯmunis q̃uis puteo habeat pmã naturalit̃ longaꝫ. Itẽ putrefacio ꝛ tepefacio ꝛ liquefacõ ꝛ hmõi habẽtia e. ante f. ꝯposita ab infinitiuis corripiũt e. añ f. Nã regula est q e añ f. vel ph. breuiat̃. vt elephas. pter ꝯposita a longis. vt veneficus. q2 venenũ pducit hãc sillabã ne. Tamẽ ꝯposita ab infinitiuis corripiũt hãc sillabã ante f. vt putrefacio. tepefacio. liquefacio. cũ debeat esse longa. q2 dicimus putrere. tepere. ſz sine dubio breuis est. vñ ouidi⁹ epi. Sanguine triptolem⁹ liciã tepefecerat hastã. Alibi autẽ ouidius pdu. talẽ vocalẽ necessitate metri dicẽs. Thura liqfaciũt ꝛ debita sacra frequẽtant. Sꝫ cessante necessitate corr. eandẽ dicẽs. Forsit ꝛ in celũ liqfacta tpa fiũt.
Putribilis le. pnl'. cor. in putreo tres ẽ. ꝛ cetera.
Putrid⁹ da. dũ. in putris vide.
Putris a putreo tres deriuat̃ hic ꝛ hec putris ꝛ hoc tre id est. putrid⁹ marcid⁹. Et putris. i. solubilis. puluerulẽtus. ꝛ putrus tra trũ in eodẽ sensu. Vñ virg. Quadrupedãte leuis putrũ ferit vngula campũ. ꝛ vtrũqꝫ cõpat̃. vnde putriter vel putre trius sime aduerb. Itẽ a putris dicit̃ hec putredo dinis. ꝛ putridus da dũ. ꝛ ꝯpat̃. vnde putride dius sime aduerbiũ. ꝛ hec putreditas tis. ꝛ putrido das. id est. putridũ facere Putridus componitur Imputridus da dum. ꝛ comparat̃. vide in putreo ꝛ in quadrupedans.
Putulent⁹. a putor ꝛ lẽtos qd est plenũ ꝯponit̃ putulẽtus ta tũ. i. putore plen⁹. ꝛ ꝯpat̃. vñ putulẽter tius sime. aduer. ꝛ hec putulẽtia tie. i. feculẽtia
Putus. a puto tas dr putus ta tũ. id est. purgat⁹ ꝛ purus. Unde auꝝ excolatũ puꝝ dicim⁹. ꝛ nuces expurgatas putas esse affirmam⁹. ꝛ ratõem purã ꝛ apertã putã fore astruimus.

q

Qvadragenarius

a quadraginta dicit̃. quadragen⁹. na nũ. ꝛ quadragenari⁹ ria. riũ. i. quadraginta habẽs annos. vel ad illũ numeꝝ ptinẽs scꝫ ad quadragita.
Quadragenus na nũ. in quadragenarius est.
Quadragesimus a quadraginta dr quadragesim⁹ ma mũ. vt ann⁹ quadragesim⁹. ꝛ quadragesima me. ꝛ hinc. hic ꝛ hec qdragesimalis. ꝛ hoc le. qd est quadragesime. vel ad quadragesimã ptinens Et scias q quadraginta dieb⁹ exemplo xpi ieiunam⁹. q2 iste numer⁹ cõuenit nostro ieiunio. ꝛ est signũ remissionis culpe. Quippe quadragesimus numer⁹ ex suis ptibus aliquotis simul sumptis redit in quinqgenariuꝫ. q est ann⁹ iubileus siue remissionis. Itẽ quia est signũ plene satisfactõnis. quippe quadragesim⁹ numer⁹ ducit̃ ex quaternario ꝛ denario Et ideo ieiuniũ quadragesimale signat satisfactõem ducitam p omnib⁹ trãsgressionib⁹ legis ꝛ euãgelij. q2 vet⁹ lex cõsistit in decẽ pceptis. ꝛ nouũ testamentũ in quattuor euãgelijs que frequenter trãsgressi sumus. Oportet igit̃ congrue vt denari⁹ p quaternariũ multiplicetur vt sic quadragesimã faciam⁹ id est. mãdata veteris ꝛ noue legis. toto tẽpe vite hui⁹ implcam⁹. Itẽ q2 est signũ cõsummate iusticie. hoc numero qppe soluimus decimas tpis totius anni. Nã vt dicit greg. in omelia pme dñice quadragesime A pñti die vsqꝫ ad pascha sex hebdomade pueniunt. quaꝝ videlicet dies quadraginta ꝛ duo fiunt. ex qbus dũ sex dies dñici ab abstinẽtia subtrahuntur. nõ plus in abstinẽtia q̃ꝫ triginta sex dies remanent. Dum vo p trecẽtos ꝛ sexaginta qnqꝫ dies ducit̃ annus nos aũt p triginta sex dies affligimur. quasi anni nostri decimas deo dantes. vt q nobismetipis p totũ annũ viximus. auctori nostro nos ꝛ in eius decimis p abstinentiam mortificem⁹. Unde fratres carissimi sicut offerre i lege iubemini decimas reꝝ. ita ei offerre cõtendite ꝛ decimas dieꝝ. Quattuor aũt dies pcedẽtes pmã dñicam quadragesime possunt esse loco pmiciaꝝ. Hic nota q quadragesima ẽm q incipit a pma domica quadragesime habet sex hebdomadas ꝯtinẽtes in vniuerso qdraginta duos dies sicut dictũ est. ꝛ repñsentat tẽp⁹ in q morati sunt filij israel in desertõ. Sicut enĩ illi morati sunt in deserto p quadragintaduas mãsiones cibati mãna. sic ꝛ nos ab hac domica vsqꝫ ad pascha p quadraginta duos dies a delicijs abstinem⁹. ꝛ verbis vite reficimur oratõni vacãtes. vt p iesum xpm in terrã viuentũ introducamur. sicut illi in terrã pmissionis p iesum naue. i. p iosue introducti fuerunt.
Quadragies aduerbiũ numeri. quadraginta vicibus ꝛ dicit̃ a quadraginta
Quadraginta a quattuor vel quadrus ꝛ ginta ꝯponit̃ ꝛ est omis ge. numeri pluralis
Quadrangul⁹ a quattuor vel quadr⁹ ꝛ angulus cõponitur quadrangul⁹ la lũ. id est. qttuor angulos habens vñ quadrangulat⁹ ta tũ. Et substãtiue põt declinari hic quadrangulus li. p tali figura
Quadrans a quadr⁹ vel qttuor dr hic quadrans tis. i. qrta ps numi vel libre. vñ hoc qdrantal. vel qdrantale. lis. qddã vile vas pcij vnius qdrantis
Quadrantal in qdrans vide.
Quadressis. As assis cõponit̃ cũ qttuor ꝛ dr hic qdressis. i. qttuor oboli. vel pciũ qttuor oboloꝝ
Quadriennis. a qttuor vel quadr⁹ ꝛ ann⁹. ꝯponit̃ hic ꝛ hec qdriennis ꝛ hoc enne. i. qttuor annoꝝ. vñ hoc quadriennũ nij. i. spaciũ quattuor annoꝝ. ꝛ hinc hic ꝛ hec qdriennalis. ꝛ hoc qdriennale
Quadrifidus da dum. id est. p quattuor ptes effusus. vel diuisus. ꝛ corripit fi.
Quadriformis a qttuor vel quadr⁹ dra drũ. ꝛ forma cõponit̃ hic ꝛ hec qdriformis ꝛ hoc me. vñ quadriformiter aduerbiũ. ꝛ hec quadriformitas tatis.
Quadriga Quadrus componit̃ cũ ago vel iugũ. et dr. hec quadriga ge. id est. carruca. a quattuor equis tracta vel ducta. vnde quadrigarius ria riũ. qui quadrigã ducit. ꝛ producit dri
Quadrigam⁹ in gamo vide.
Quadriiugus. a quadr⁹ dra drũ. ꝛ iugũ ꝯponit̃ quadriiugus ga gũ. ꝛ hic ꝛ hec quadriiugis ꝛ hoc ge. in eodem sensu. i. cũ quattuor iugat⁹ ad iugũ. Et substãtiue iuenit̃ hic quadriiug⁹. ꝛ hic ꝛ hec qdriiugis. h⁹ iugis. equ⁹ ad iugũ cũ trib⁹ alijs ꝯiugat⁹. ꝛ cor. pdicta iu.
Quadrilibris. i. qttuor libraꝝ podus vl' mẽsura. ꝛ producit li. sicut ꝛ libra a quo ꝯponit̃.
Quadrimat⁹ a quadrim⁹ dr hic quadrimat⁹ tus tui. i. quattuor annoꝝ spaciũ ꝛ pdu. ma.
Quadrimẽsis a quadr⁹ ꝛ mẽsis ꝯponit̃ hic ꝛ hec qdrimensis ꝛ hoc se. id est qttuor mẽsiũ qd aliter dr hic ꝛ hec quadrimẽstris ꝛ hoc stre.
Quadrimẽstris in qdrimẽsis exponit̃
Quadrimodus a quattuor vel quadr⁹ ꝛ modus ꝯponitur quadrimodus da dũ. ꝛ hic ꝛ hec quadrimodis. et hoc de. in eodẽ sensu. ꝛ cor. mo.
Quadrimul⁹ in qdrimus est.
Quadrim⁹ a qttuor vel quadrus ꝛ ann⁹ componit̃ quadrimus ma mũ. i. qttuor annoꝝ. Vñ hora. in odis. Deprome quadrimũ sabina. O Taliarche merꝫ dyota. Et inde quadrimul⁹ la lũ. dimi.
Quadringẽti. A quattuor vel quadr⁹ ꝛ centũ ꝯponit̃ quadringẽti te. ta. quater centũ. ꝛ mutat̃ c. in g. Nã sicut dicit psl. Est qñ n. pncipalis sillabe añ se assumit g. vt natus gnat⁹. ꝛ post se c. posita in g. cõuertit. vt in numeris quadringenti p quadrincẽti. a centũ. quingẽti. septingẽti. octingenti. nõgenti Adeo enĩ n. pposita facit c. in g. cõuerti q in qb⁹ n. nõ est numeris huãt c. vt ducẽti trecẽti.
Quadrinoctiũ a quattuor ꝛ noctiũ ꝯponit̃ quadrinoctium ctij. i. spaciũ qttuor noctiũ.
Quadrinodis. Nodus componit̃ cũ quattuor. ꝛ dicitur hic ꝛ hec quadrinodis. ꝛ hoc de. id est. quattuor nodorum. vel quattuor nodos habens. vnde hoc quadrinodium dij. ꝛ pducit no.
Quadriptior tiris. vide in ptior tiris
Quadrupedãs a quadrupes deriuat̃ quadrupedans tis. om. ge. i. quadrupes Vñ virg. in. viij. eney. Quadrupedante putrẽ sonitu quatit vngula campũ
Quadrupedi⁹ a quadrupes dr quadrupedi⁹ dia diuꝫ. ꝛ hic ꝛ hec quadrupedalis et hoc le. ꝛ inde hec quadrupedalitas qdrupedalitatis.
Quadrupes. Quadrus componit̃ cũ pes. et dicit̃ quadrupes dis. i. quattuor habẽs pedes. et est ꝯmunis generis ꝯstructõne. sed omis declinatõne. sicut et diues. et hic quadrupes dis. id est. equus. et hic quadrupedes dis. quelibet bestia quattuor habẽs pedes.
Quadruplatores. in quadruplus est

Quadruplex cis.in quadrupl⁹ vide
Quadruplico cas.in quadrupl⁹ vide
Quadruplus a quattuor vel quadr⁹ ꝛ plica ce.compo
nitur quadrupl⁹ pla plū.vñ quadruplo as. Itē qua
druplico cas.i.in quattuor ptes explicare. vel diuidere.
vel quadruplex siue quadruplū facere.vñ ꝛ quadrupla
tores ꝛ quadruplicatores dicunt vsurarij in quadruplū
sua recipiētes.Quadruplator etiā dr senex vel ɔtractus
q̇ duobus pedib⁹ ꝛ duobus baculis sustētatus p plan
tas incedit.ꝛ cor.dru naturalr̄
Quadrus.a quattuor deriuat quadrus dra drū id est
quattuor angulos habēs in q̄ttuor laterib⁹.vnde hec q̄
dra dre.i.quarta ps panis vel alteri⁹ rei.Juuenalis.Ut
bona summa putes aliena viuere quadra. Et quadro.
dras verbū actiuū.vnde hec quadratura re. ꝛ corripit
qua naturaliter
Quadruuialis in triuiū vide
Quadruuiū in triuiū vide
Qualia lie.est quedā auis.ꝛ dr a qualis.vl' dicit qualia
a voce quā facit scꝫ quaquera.
Qualis om.ge.ꝛ hoc quale nomē relatiū ꝛ interroga
tiuū qualitatis.vñ qualiter aduerbiū interrogatiuū.et
hec qualitas tatis.ꝛ qualitatiu⁹ ua uū.Et est q̄litas sm
quā quales esse dicimur.vt sm albedinē albi dicimur.ꝛ
est ꝓpriū qualitatis.sm eā simile vel dissimile dici.Et sci
as ꝙ relatiuū qualitatis trahit genus a sequēte dictōe.
vt nullū deo tale sacrificiū qualis est zelus animarum.
ꝛ producit qua
Quā est ɔiunctō.vt bonū est sperare in dño q̄ꝫ sperare
in pncipibus.ꝛ est aduerbiū silitudinis.vt tam plato q̄ꝫ
sortes legit.ꝛ est aduerbiū comparandi. vt iste est maior
q̄ꝫ ille.ꝛ est aduerbiū quātitatis.vt iste q̄ꝫ potest legit. et
ꝛ sm hanc significatōem potest quātus deriuari a q̄ꝫ.et
q̄ꝫ componit p geminatōem.ꝛ dicit quāq̄ꝫ.id est.quāuis
coniunctō aduersatiua.
Quālibet.i.quāuis.ꝛ acuit pnl' greg. Multū reliquit
q quālibet par tantū deseruit ꝛc
Quāobrem aduerbiū interrogādi sm donatū. ꝛ acuit
penultima sm quosdā.ꝛ videt esse qdam irregularis ag
gregatō dictionū que ponit loco vnius dictōis potius
q̄ꝫ vera compositō
Quampaucus ca cū.id est.valde paucus.ꝛ componit
Quāuis.id est.quāq̄ꝫ.vel licet.ta; a q̄ꝫ ꝛ paucus.
me coniunctio aduersatiua.ꝛ acuit penul.
Quanā.i.in qua pte.sillabice habꝫ nā sm pap̄.
Quādiu.q̄n est vna ps acuit pnl.vide in diu. Et est q̄ꝫ
diu vsq̄ꝫ ad quā finē.vel vsq̄ꝫ ad qd tps sm pap̄.
Quādo deriuat a q̄ꝫ ꝛ est aduerbiū tēpis. Et est inter
rogatiuū.infinitū.relatiuū.ꝛ componit vel sillabicatur
ꝛ dicit quādoq̄ꝫ ꝛ quādocūq̄ꝫ ꝛ quādoquidē.id est.qr.ꝛ
corr.qui.Item siquādo.nequādo.aliqn.antepnl. acuūt
vt ostendi in secūda pte vbi egi de sex impedimētis accē
tus.in ca.de impedimētis enclesis Et nota ꝙ quādo
habet sex cōpositōnes tantū.vt vult magister bene. vt si
quādo.nequādo.aliquādo quādoq̄ꝫ.quādoquādo.q̄n
docūq̄ꝫ.Et hoc patet ꝙ quādoquidē nō est ɔpositio vā
sed ponit aliquādo loco vni⁹ ptis.Et est poti⁹ quedam
vocū ɔgeries irregularis q̄ꝫ ɔpositō.ꝛ tūc accentuat ac
si esset vna dictō.vt exēplo. defacili. decetero. eximpro
uiso.ꝛ cetera cōsimilia.vt dixi supra in tercia pte in ca.d
figura cōposita quasi in fine.
Quáquā ꝛ similia habētia m.ante q.p n.scribunt.vide
etiā in quendā.ꝛ in quēquā
Quantisper.i.quātus
Quātillus la lū.di.de quātus.
Quātocius aduer.i.quāto ocius.veloci⁹.citius.ꝛ ɔpo
nitur a quāto ꝛ ocius aduerbio.
Quāto minus due ptes sunt sicut ꝛ quāto magis.ꝛ ita
sub duobus accētibus sunt proferēde. sm hug. in libro
de dubio accentu.
Quātulus la lū est di.de quātus.
Quātus ab actō quā deriuat quātus .ta .tū.vñ et hec
quātitas tatis.ꝛ quātitatiu⁹ ua uū.ꝛ ablatiu⁹ pluralis
de quātus.s quātis componit cum p. ꝛ dicit quātisper.
id est.quantū.vt quātisper valet res ista.tantisper Et
scias ꝙ quātus q̄rit de quātitate ɔtinua ad qd debem⁹
respōdere nomia quātitatiua.vt quātus es tu.monocu
bicus.tricubic⁹.magn⁹.puus.Sꝫ quot q̄rit de quātita
te discreta.siue nūero.ad qd respondent nomia numera
lia.vt quot sunt isti.duo tres.ꝛ huic expositōni ɔcordat
papias dicēs.Quāta.quāmagna.quāpua.Unde iaco
bus in epistola sua.Ecce quātus ignis quāmagnam sil
uam incēdit.i.quāpuus ignis quāmagnā siluā incēdit.
Quantus ꝛ tātus ad mensurā.Quot ꝛ tot ad numerū
Quapropter.id est.quāobrem.pro pertinent
pterea.quo pacto.sm papiā
Quartallū in quartariū exponit.
Quartan⁹.a quart⁹ ta tū.deriuat quartan⁹ na .nū.id
est.quart⁹.vel qd quarta die contingit vel affligit ꝛ hec
quartana ne.p quadā febre q̄ quarta die vexat
Quartariū a quart⁹ dr hoc quartariū rij. q̄dā mensu
ra q̄ quartā ptē sextarij capit.quetiā hoc quartallū dicit
Quartallū etiā dr canistr.vel cophin⁹ in q̄ mortui esse
runt.vide in cartallū in c
Quart⁹ ta tū.tā ordinale q̄ꝫ nūerale ꝛ dr a quattuor
Quasi.i.sicuti.i.tanquā velut.ꝛ ponit quasi aliquādo
pro similitudine.Aliqn̄ p veritate.p similitudine. Un̄
plautus.Quasi tristes semp aūt gaudētes.Pro vitate
vt in euāgelio iohannis.vidim⁹ glām eius glām quasi
vnigeniti a patre.Aliquādo nihil differt vtrū p simili
tudine.an p vitate ponat vt iob.Quasi impios pcussit
eos in loco videntiū.Sed ibi.Sicut impi⁹ inimic⁹ me⁹
ꝛ aduersari⁹ me⁹ quasi iniquus.Sicut ꝛ quasi.vt vult
gregorius p affirmatōne.potius q̄ꝫ pro similitudine di
ctum videtur.
Quassio a quatio tis quassi sum.dr quassus sa sum.et
quassim aduer.ꝛ quasso sas frequē.ꝛ hic ꝛ hec quassibi
lis.et hoc le.ꝛ hic et hec quassatilis ꝛ hoc le.et quassabū
dus da dū.i.facilis ad quassandū.vel silis quassanti. et
quassito tas fre.Et cōponit quasso cū cō.et dr cōquasso.
sas.id est simul quassare.
Qua tenus.in quatin⁹ est.
Quater aduer.numeri.a quattuor deriuat.et scribit p
vnum t.et breuiat qua.vñ hora.in pma epla. Me qua
ter vndenos scias impleuisse decēbris. sꝫ quattuor sm
papiā scribit p duo t.

Quaternari⁹.a quattuordecim dicit quaternari⁹. vel
quattuordenari⁹ ria riū.Unde hiero.in ꝓlogo mathei
Sicq̄ꝫ quaternario nūero triformiter posito.id est.ter.
vel triplicato q̄ternario posito in serie genealogie Hoc
aūt dixit.qr in genealogia illa tres quaterdene ponunt.
Una patr.alia regū.tercia simpliciū.ꝛ sunt quadragin
ta due psone ibi nūerate.qr ter q̄ttuordecim vel tres q̄
terdene faciūt quadraginta duo
Quaternarius.a quatern⁹ dr q̄ternarius ria riū.ꝛ hic
quaternarius rij.p tali numero
Quaternatim aduerbiū.id est.p quaternos ꝛ dr a qua
Quaternio onis a q̄ttuor dr.i.q̄ quattuor ternus
milites habet sub se.Un̄ in actib⁹ aplor. c.xij. Tradens
eū quattuor q̄ternionib⁹ militū custodiendū Quidam
pferunt q̄ternio p quaterno sꝫ falso.
Quaternus.a q̄ttuor deriuat quatern⁹ na. nū.ꝛ hic q̄
ternus ni.vbi quattuor carte scꝫ octo folia sunt. vñ hic
quaternulus li.dimi.ꝛ quaterno nas.i.quaternos face
re vel quaternū.vel q̄ternis distinguere.vel ordinare.ꝛ
componit.Cōquaterno nas.i.simul q̄ternos ɔiungere
Disquaterno as.i.q̄ternos vel p quaternos distingue
re.vel disligare seu disiungere.Requaterno nas.i.iter
quaternare vel disquaternare. Et est neutr cum omni
bus suis compositis
Quatinus put est cōiunctō causalis scribit p i. ꝛ deri
uatur a qua.Potest etiā esse ɔiunctō adiunctiua Sed
qua tenus p e.sunt due ptes.ꝛ acuit te. Un̄ in grecismo
dicit.Dictō q̄tinus est.oratō qua tenus esto Dictō sub
media breuis est oratō lōga.Si fiat psa. breuiat tamen
vtraq̄ꝫ metr.De hoc dixi in secūda pte vbi egi de accē
tu aduerbior in ca.de compositis a ten⁹. Et nota ꝙ vt
qr ꝛ quatin⁹ ɔiunctōes adinuicē in hoc differūt.quia vt
causam remotiorē.Sꝫ q̄tinus recipit causam ꝓpinqui
orem.ꝙ vō ptinet ad vtrūq̄ꝫ.Un̄ incōgrue dr. Uolo q̄
tinus legas.sꝫ bene dr.volo vt legas.qr volūtas longis
sima est.ꝛ nimiū infinita.Post quatinus ergo vel ꝙ re
cte sequit hec ɔiunctō vt hoc modo.Rogo vos q̄tinus
mihi vestr auxiliū impēdatis vt ꝛc.vel sic postulo ꝙ mi
hi dignemini puidere vt possim in studio ɔmorari.sed
nō adeo bene dicit.Rogo vos vt hn̄ mihi faciatis ꝙ vl'
quatin⁹ possim in studio pmanere.
Quatio tis quassi sum q̄tere.i.ɔmouere.cōcutere.pter
rere.pcutere vexare.ꝛ componit cōcutio tis.circūcutio.
tis.discutio tis.decutio tis.excutō tis.incutō tis.pcutio
tis.recutio tis.succutio tis.i.subtus vel sursum quatere
ꝛ possunt oīa pdicta videri cōposita a cutio tis.sicut di
xi supra in cutio tis.Et est actiū cū omnib⁹ suis compo
sitis.ꝛ faciūt pteritū in si.ꝛ supinū in sum.ꝛ scribit p t.qd
dinosci potest ad secundā psonā quatis. sꝫ t. accipit so
num de c.in quatio.ꝛ cor.qua. Un̄ seduli⁹. Uertit et tre
pidam quatiūt vada falsa dyanā
Quadriduan⁹ in quadriduū exponit.
Quadriduū. a quater vel quattuor ꝛ dies componit.
hoc quadriduū.Inde quadriduanus na nū. id est.q̄ttu
or habens dies.
Quattuor est om.ge.indecli.ꝛ tantū pluralis nūeri.Et
vt dicit pap̄.duob⁹ t.scribit.ꝛ iō qua pducit.
Quattuordecim omīs ge.pluralis numeri ꝛ indecli.et
componit a q̄ttuor ꝛ decē
Quattuordenari⁹ in q̄ttuorden⁹ exponit.
Quattuorden⁹.a quattuordecim dr q̄ttuordenus na.
num.ꝛ q̄ttuordenari⁹ ria riū. ꝛ hic q̄ttuordenarius rij.
ꝛ quattuordecimus ma mū.ꝛ quartusdecim⁹ ma mū.ꝛ
quattuordecies.id est.quattuor vicibus aduerbiū.ꝓdu
Quarum vel quasquū dr son⁹ ranar cit de
vnde quaxare vel quassere dicūtur rane cū voceꝫ emit
tunt.sm hug. Et papias dicit.Quaxat pro rana dicitur
sicut p coruo crocitat
Que coniunctō copulatiua p e.solā scribit. Qñ est no
men scribit p ae dyptongō.quae.ꝛ in singulari femino
ꝛ in plurali neutro.Et ē interrogatiū relatiū ꝛ infinitū
Quendā p n.scribit in pma sillaba.qr m.in n .mutatur
et deriuat a q.ꝛ declinat.qdam q̄dā quoddā vel qddam
Et vt dicit hug.Cū dicimus quendā.certe aliquē volu
mus intelligere si nō expssērimus nomē quo dinoscitur
vt illud in matheo.Ite in ciuitatē ad q̄ndam.si enī dixis
set ad quēcūq̄ꝫ vel ad quēlibet non esset cert⁹ hō.sciebat
q̄ppe domin⁹ ad quē mitteret
Quēquā.eundē.eandē.verūtamē scribunt p n. mutat
enī m.in n.ꝛ ita de silibus dicas.
Queo quis q̇ui vel quij q̇tum q̇re.i.posse.ꝛ cōponitur
cum nō ꝛ dicit.nequeo q̇s q̇ui q̇tum neq̇re.id ē.nō posse
Queo neutr est cū omnib⁹ suis ɔpositis.ꝛ corripit qui
in supino.vt q̇tū.neqtum.ꝛ scribunt quit et neq̇t.p t.et n̄
p d.qr format tercia psona a scda s.in t.mutata.vt queo
q̇s q̇t.nequeo neq̇s neq̇t.Un̄ generalr̄ nullū verbū de
finit in d.in tercia psona
Quercetū ti.a querc⁹ dr hoc quercetū ti loc⁹ vbi q̄rcus
crescūt ꝛ abundāt.ꝛ querce⁹ cea ceū.qd de quercu totū
est.ꝛ pducit penul.quercetū
Quercus a q̄ro ris deriuat hic querc⁹. hui⁹ querc⁹. qr
in eis olim q̄rebant respōsa vel glādes ad pastū homis
ꝛ desinit abltīūs pluralis in vb⁹.quercubus.
Querelosus a q̄ror dicit q̄rela le.ꝛ inde q̄relosus sa sū.
ꝛ q̄rulor saris.i.lamētari
Quaerēs tis.pticipiū de q̄ro ris. dyptongat. ꝛ mutat
ae.in i.longā in cōpositōe.vt conq̄rens.inq̄rens.perqui
rens.Sed q̄rens pticipiū de q̄ror ris.cor.pmā. ꝛ retinet
e.in compositōne.vt conq̄rēs sicut ꝛ suū vbum q̄ror ris
ꝛ conq̄ror ris. Un̄ dicit pap̄.Querēs pticipiū a q̄ro ris
ꝛ q̄ror ris.sed in tpe est differētia.
Querimonia.a q̄ror ris.dicit hec q̄rimonia nie.id est.
lamentatō.ꝛ inde q̄rimoniosus sa sum.ꝛ q̄rimonior ris
deponē. id est.lamētari.
Querito tas in queso vide.
Quernus.a querc⁹ dr quern⁹ na nū.i.ad quercū perti
nens vel de q̄rcu existēs
Quero ris siui situ. q̄rere.i.inuestigare.vel petere.vel i
terrogare.Et componit adq̄ro ris conq̄ro ris.disquiro
ris.i.diuersis modis q̄rere.ꝛ inuestigare.exq̄ro ris.inq̄
ro ris.Querimus nota.Inq̄rimus de q̄ dubitamus. p
quiro ris.requiro ris.i.iter q̄rere vel inuestigare.Que
ro ꝛ eius composita sunt actiua ꝛ faciūt pteritū in siui.ꝛ
supinū in sitū.ad modū q̄rte ɔiugatōis Itē q̄ro habet p
mam pductā ꝛ dyptongatā.sꝫ in omnib⁹ cōpositis mu
tat illa dyptōgus ae.in i.pductā.vt conquiro.exquiro.

inquiro. In pricipijs etiã in ens mutat̃ ae.in i.ꝓductam
vt querẽs.ↄquirẽs.inqrens. Sꝫ q̃roꝛ deponẽ.retinet e.
vt conqueroꝛ ↄquerẽs.sicut dixi in querẽs. Vide vsus
in queroꝛ quereris

Queroꝛ a quero ris fit queroꝛ ris q̃stus sum q̃ri.id est
lamẽtari. Qui enĩ cõquerit̃ aliquid q̃rit vt fiat scꝫ vindi
cta vel aliud. Vñ questoꝛ q̃strix q̃stio q̃stus Vide ergo
ꝙ ista sincopata descẽdũt a quero. sꝫ integra descẽdunt
a queroꝛ ris Et est q̃roꝛ deponẽ.cũ omnibꝰ suis compo
sitis.ꝛ coꝛ.que.ꝛ retinet e.in cõpositõe vt queroꝛ ris.cõ
queroꝛ ris. Sꝫ quaero ris ꝓdu.pmã dyptongo. Unde
vsus. Querit̃ argẽtum.querit̃ ꝑcussus ab hoste. Abiit
ab illa q̃ri que ↄstant turpia queri

Querquera re.id est.febris acuta.ꝛ dicit̃ a queroꝛ eris.
quia facit hominẽ cõqueri.

Querulosus in q̃rulus exponit̃.

Querulus.a q̃roꝛ ris.deriuat̃ querulus la.lũ.pnl̃.coꝛ.
id est.garrulus la lũ.vel sepe vel frequẽ.q̃relas faciens.
vñ querulosus sa sũ.i.querela plenꝰ.ꝛ compat̃.ꝛ inde q̃
rulose sius sime aduer.

Quesito tas.in queso exponit̃.

Quesitoꝛ a quero ris deriuat̃ hic quesitoꝛ oꝛis.ꝛ hec q̃
sitrix cis.ꝛ hec quesitõ onis.ꝛ hic questus stus tui.ꝛ que
situs. Sꝫ sincopant̃ omĩa ista.ꝛ dꝛ hic questoꝛ oꝛis. idꝫ
qd̃ quesitoꝛ. Siĺr p sincopã questrix cis.idꝫ qd̃ q̃sitrix.
vel vxoꝛ questoꝛis.ꝛ quesitꝰ similit̃ sincopat̃.ꝛ dꝛ questꝰ
stus tui. Itẽ quesitõ sincopat̃.ꝛ dꝛ hec questio onis.sꝫ vi
de qꝛ ista sincopata descẽdunt a quero ris. sꝫ integra de-
scẽdunt a queroꝛ ris deponẽ.

Queso a quero ris dicit̃ queso sis desideratiũ.i.cuꝫ de
siderio q̃rere.rogare obsecrare. Et declinabat̃ olim inte
gre ꝛ regularit̃ ꝛ faciebat p̃teritũ quesi vel quesiui. ꝛ su-
pinũ quesitũ pnl̃.ꝓdu.sꝫ modo est defectiũ.qꝛ ñ vtimuꝛ
nisi duabꝰ eius vocibꝰ p̃ñtis tꝑis.scꝫ queso ꝛ quesumꝰ.
ꝛ est anoꝛmalũ.ꝛ ſm terciã ↄiugatiõem in p̃ñti indicatĩ
modi deberet habere in pma ꝑsona plurali i.ante mus
vt legimus.sꝫ mõ p i.habet v.ꝛ dicimꝰ quesumus moꝛe
antiquo ꝛ nõ quesimꝰ.ꝛ ab eius secũda persona ſm qd̃
olim declinabat̃ queso sis.extracta s.ꝛ addita to sit que
sito tas pnl̃.coꝛ.ꝛ est v̓bum fre. Itẽ quero deberet facere
frequẽtatiũ quesito tas.ab vltimo supino quesitu pnl̃.
ꝓducta.ſm qd̃ q̃ntũ ad vocẽ nõ esset differẽtia int̃ ipsuꝫ
ꝛ quesito tas qd̃ fit a queso.licet esset in tꝑe differentia.
ideo causa differẽtie ad id facit frequẽ.a quaero ris. de
secũda ꝑsona abstracta s.ꝛ addita to.vt quero ris.que
rito tas.penultima coꝛrepta.ꝛ ꝓducit pmã queso. Un-
de ouidius de ponto Da veniã queso nimioqꝫ ignosce

Questio a quero ris deriuat̃ hec que- timoꝛi.
sitio onis. sꝫ sincopat̃.ꝛ dicit̃ hec questio onis. id ẽ.inqui
sitõ.causa.vel disceptatiõ.vñ hec questiũcula le.dimi. et
questionariꝰ ria riũ.qd̃ ad questionẽ ptinet.ꝛ hic q̃stio
narius rij.q questionẽ facit.ꝛ questionoꝛ naris.id est.ĩ
quirere.questionẽ facere

Questionariꝰ in questio exponit̃.

Questiũcula le di.pua questio

Questoꝛ a quero ris.dicit̃ quesitoꝛ oꝛis.sꝫ sincopat̃.ꝛ di
cit̃ questoꝛ oꝛis.idẽ qd̃ quesitoꝛ.scꝫ q in loco iudicis exq̃
rit de causis. Uel dꝛ questoꝛ qui questionibꝰ p̃est. Et q̃
stoꝛ dicebat̃ olim qui querebat ꝛ ꝓcurabat tributa ꝑli
romani.vñ hec questura re.eius dignitas.ꝛ questoꝛiꝰ
ria riũ.qd̃ ad questoꝛẽ ptinet Siĺr p sincopã dꝛ hec que
strix idẽ qd̃ quesitrix.vel vxoꝛ questoꝛis.ſm hug. Item
questoꝛ q̃ñqꝫ dicit̃ mercẽnarius q p̃dicat ꝓpter sumptꝰ

Et ideo nota hic ꝙ dñs in euãgelio iohannis distin-
guit tria genera ꝑsonaꝝ scꝫ pastoꝛes qui sunt amplectẽ-
di ꝛ diligẽdi.mercẽnarios q sunt tolerãdi.ꝛ fures q sũt
cauẽdi. Et dicit glosa augustini sup illud ad philipẽ.
ca.ij. Omẽs enĩ que sua sunt querũt.nõ que sunt ihesu xp̄i.
Hi inquit sunt mercẽnarij qui sunt tolerãdi.qꝛ eadẽ ha
bent in oꝛe que ꝛ pastoꝛes.qui vtiqꝫ sunt diligẽdi.Fures
vo ꝛ latrones qui occidũt sunt cauẽdi.ꝛ hñ dicit ꝙ mer
cẽnarij sunt tolerãdi.qꝛ habẽt in oꝛe eadem que ꝛ pasto
res.i.v̓itatẽ p̃dicãt sicut ꝛ pastoꝛes.licet ꝓpter questum
Nã si falsitatẽ p̃dicarẽt iã caderẽt a ratõe mercẽnarij.ꝛ
adquirerẽt officiũ latronũ ꝛ hereticoꝝ.ꝛ tũc essent cauẽ
di. Uñ questoꝛes qui abusiones ꝛ falsitates p̃dicãt nõ
sunt tolerãdi.imo tanq̃ꝫ animaꝝ fures ꝛ reꝝ cauẽdi sũt
vide etiam in pretoꝛ.

Questrix cis.in questoꝛ exponit̃

Questuarius.a questus deriuat̃ questuariꝰ ria rium.
qui questu viuit sicut mercatoꝛ.vñ questuarie dicũtur
meretrices.que questu coꝛpis viuũt.

Questuosus in questꝰ exponit̃

Questus a quero dꝛ questꝰ tus.tui.ꝛ sincopat̃.ꝛ dicit̃.
questꝰ tus tui.i.adquisitõ alicuiꝰ.vñ questuosus sa suꝫ
id ẽ.questibꝰ plenꝰ.vel lucrosus Itẽ questus sta stũ.mo
biliter est pticipiũ de queroꝛ ris.

Quesumꝰ habꝫ v.sicut ꝛ volumꝰ moꝛe antiq̃. nõ est i
vsu.nisi queso ꝛ quesumꝰ. Uide in queso

Quia ꝛ quoniã in eodẽ sensu Sꝫ quoniã ꝓprie p̄poni
tur.ꝛ sic sequẽtẽ sensum alligat.vt quoniã dicis disco qꝛ
quippe postponit̃ ꝛ supioꝛẽ sensum ↄfirmat.vt scio qꝛ di
dici.ꝛ qꝛ sillabicat̃.ꝛ dꝛ quianaꝫ.i.qꝛ vel cur. Uirg. Heu
quianã tãti cinxerũt ethera nimbi

Quidq̃ꝫ ex quid ꝛ q̃ꝫ componit̃.ꝛ mutat̃ d.in c.ſm p̃s.

Quicũqꝫ ↄponit̃ ex qui ꝛ cũ ꝛ qꝫ. Ab hoc relatiuo qui
trahit vim relatõis qꝛ reqrit duo v̓ba sicut hoc relatiũ
qui. A p̄positõe cũ habꝫ v.sit collectiuũ. A ↄiunctõe qꝫ
habꝫ vt sit distributiũ. De hoc etiã dixi in tercia pte in
ca.de figura ↄposita ꝛ etiã in quisquis

Quiddã.id est.aliquid modicũ.neutꝝ est. Quidaꝫ vo
p vnũ d.masc.generis est.

Quidẽ ↄiunctõ affirmatiua coꝛ.pmã. Facetꝰ Credente
quidẽ leta decoꝛat̃ floꝛida vita.ꝛ inde ↄponit̃ siquidẽ.
Equidẽ aũt simplex ẽ.vide supra in suo loco in e.lr̃a

Qui diu.due ptes p vno affirmatiuo aduerbio.i.cer- te vere.

Quieo es.quieui.vl̓ quietus sum.esse
vel fieri quietũ.ꝛ cõponit̃ cum ad ꝛ dꝛ adquieo es.q̃eui.
adquietũ.i.assentire.vñ adquietꝰ ta tũ. Itẽ cõponit̃.cõ-
quieo es.requieo es.vñ requietꝰ ta tũ.ꝛ ↄponit̃ irrequi
etus ta tũ. Et tã a quieo q̃ꝫ eius ↄpositis descẽdunt qui
esco adquiesco.cõquiesco.requiesco scis que habẽt vo-
cem inchoatiuoꝝ. Quieo ꝛ eiꝰ ↄposita sunt neutra ꝛ ab
soluta.sed non sunt in vsu in p̃senti sed in p̄terito Uide
de hoc in tercia pte in tractatu de verbis in capitulo de
verbo inchoatiuo

Quies a quieo es dꝛ hec q̃es tis.ꝛ quies ei.in eodẽ sen
su.ꝛ componit̃ requies ei.ꝛ requies tis.in eodem sensu.
sed distingue. simplex in vsu est ſm terciã declinatõem.
ꝛ nõ ſm q̃ntam. Sꝫ compositũ ſm q̃ntam declinatõem
est in vsu ꝛ nõ ſm terciã. Itẽ a quieo vel a quies dꝛ q̃es
etis.ge.om.id est.q̃etus.ꝛ componit̃.inquies tis ge.om.
id est.sine q̃ete. Et scias ꝙ licet q̃es ꝛ inquies habeant e.
coꝛreptã in ntõ.tamẽ eã ꝓducũt in obliq̃s. Et p̃õt quies
esse v̓bum secũde ꝑsone ꝛ nomẽ

Quietus a quieo es deriuat̃ quietus ta tũ.pticipium.
id est.qui q̃euit.ꝛ quietus ta tũ.nomẽ.i.q̃ete plenus.ꝛ cõ
parat̃ quietus tioꝛ simꝰ.vñ quiete tius sime.aduerbiuꝫ
ꝛ quieto tas.i.quietũ facere.ꝛ ponit̃ quãdoqꝫ p absolue
re a debito vel reddere debitũ. Quidã tamẽ in hac sig̃fi
catõne subtrahũt e.ꝛ dicũt quito as.taui.tare. qd̃ magis
vulgare est q̃ꝫ regulare Quietus componit̃ cum in.ꝛ di
citur inq̃etus ta tũ.q quietẽ nõ habꝫ.scꝫ qui molestat vl̓
molestat̃. Uñ inquieto tas.i.molestare.inquietũ facere
Et sunt actiua quieto ꝛ inquieto.ꝛ ꝓducit penultimã q̃
etus ꝛ quieto

Quin.i.vt nõ.vel vt.ↄiunctõ adiunctiua Quin.i.ergo
cõiunctõ est illatiua. Quin.i.potius.aduerbiũ eligendi
Quin.i.cur nõ.vel cur.aduerbiũ interrogãdi. Quin.id
est.certe.aduerbiũ affirmãdi. Quin.i.sup aduerbiũ oꝛ-
dinis.ꝛ componit̃ quinetiã.i.insup. aduer. oꝛdinis. ſm
hug. Itẽ inuenit̃ quinimo.i.potius vel certe.aduerbiuꝫ
affirmãdi vel eligendi. Uel possunt esse due ptes. Et sci
as ꝙ in euã.luce vbi dꝛ. Quinimo beati q audiũt v̓buꝫ
dei ꝛ custodiũt illud Ita distinguendũ esse videt̃ Quin
imo beati ꝛ deinde beati qui audiũt v̓bum dei ꝛ custo-
diunt illud.ꝛ ꝓdu.pnl̃.quinimo.qꝛ imo habet pmã lon-
gam.vt dixi etiã supra in imo

Quinarius a q̃nqꝫ dꝛ quinarius ria riũ ꝛ substantiue
hic quinariꝰ rij.p tali numero

Quincuns a q̃nqꝫ ꝛ vns vel vntia ↄponit̃ hic quincũs
tis.i.q̃nqꝫ vntie.ꝛ foꝛmat̃ gtũs a ntõ remota s.ꝛ addita
tis.fit quincũtis a quincuns.

Quindecim numeri pluralis om.ge.ꝛ indecli. Et ↄpo
nit̃ a q̃nqꝫ ꝛ decẽ.ꝛ mutat̃ cem in cim

Quindenus a q̃ndecim dꝛ q̃ndenus na nũ pnl̃.ꝓducta
ꝛ.q̃ntusdecimus ma.mũ. ꝛ q̃ndecies aduerbium.id est.
quindecim vicibus.

Quinetiã a q̃n ꝛ etiã ↄponit̃ quinetiã.i.insup aduerbi um oꝛdinis.

Quingẽti te ta.a q̃nqꝫ ꝛ centũ.ꝛ mu
tatur c.in g.vide in quadringenti

Quinimo in q̃n exponit̃.

Quinio onis dꝛ a quĩqꝫ sicut hic q̃ternio onis. dꝛ a q̃t-
tuoꝛ. Uñ ꝛ in ꝓlogo sophonie dicit hieronimꝰ. Hoc si
veꝝ est.sophonias ꝓpheta quinione vt ita dicã ꝓpheti
co ꝛ gloriosa maioꝝ suoꝝ stirpe generatꝰ est. Hec dicit
hieronimꝰ.qꝛ sophonias q̃ntus numerat̃ in generatõe
sua. Sed qꝛ quinio nõ est in frequẽti vsu.ideo dicit hie-
ronimus.vt ita dicam

Quinpotiꝰ.i.magis.ſm pap̃.

Quinq̃genariꝰ ria.riũ.in q̃nquagenꝰ exponit̃

Quinquagenus.a quinquaginta dꝛ quinquagenꝰ na
nũ.penult̃.ꝓdu.ꝛ dicunt̃ quinquageni qui in capite sũt
quinquaginta militũ ↄstituti.

Quiquagesima dꝛ a quinquaginta.ꝛ durat a dñica q̃
cantat̃. Esto mihi in deũ ꝓtectoꝛẽ.ꝛ terminat̃ in ipa die
pasche. Instituta est aũt ꝓpter suppletiõem. Clerici enĩ vi
dẽtes ꝙ sicut p̃cedebãt populũ oꝛdine.ita p̃cedere debe-
rent sanctitate. Per duos etiã dies an̄ illos q̃ttuoꝛ ab-
stinere ꝛ ieiunare incipiũt.ꝛ sic vna septimana addita ẽ
quadragesime.q̃ ꝛ quinq̃gesima nominat̃.ꝛ hoc oꝛdina
uit thelophꝰ papa vt dicit̃ Signat aũt quinquage-
sima tꝑs remissionis vel penitẽtie.in q̃ omĩa remittunt̃.
Quinq̃gesimus enĩ annus erat iubileꝰ.qui erat annus
remissionis.qꝛ tũc debita dimittebant̃.serui liberabant̃
ꝛ omẽs ad suas possessiones ꝓprias reuertebant̃.p qd̃
signat̃ ꝙ p penitẽtiam dimittunt̃ pctõꝝ debita .liberant̃
penitẽtes a ſuitute demonũ.ꝛ reuertunt̃ ad possessiões
celestiũ mãsionũ.vide in pẽthecoste

Quinquagesies aduer.numeri.i.quinq̃ginta vicibus.
a quinq̃ginta dꝛ ſm pap̃.

Quinquãgulus.i.quĩqꝫ angulos habẽs.

Quinquatres. Quinqꝫ ↄponit̃ cũ ater tra trũ.ꝛ dicit̃.
hi quinq̃tres.hoꝝ quinq̃triũ.ꝛ hec quĩquatria hoꝝ tri-
um.vel trioꝝ.quoddã festũ sic dictũ.a quinqꝫ atris die-
bus. Quinqꝫ enĩ dies atros.i.aduersos dies habuerũt
romani ab hanibali ꝛ gallis obsessi.quibꝰ diebus nemo
fuit ausus exire sꝫ ꝛ postea liberati ad illoꝝ dieꝝ memo
riam fecerũt illud festũ.vñ hoꝛa.in epi. Ac potius puer
vt festis quinq̃tribꝰ olim. Alij dicũt ꝙ quinq̃tria dicunt̃
a quinqꝫ ꝛ tribꝰ.qꝛ quinq̃es fiũt in tribus annis. vel qꝛ
ter in quinqꝫ annis.ꝛ durabat tale festum ad quĩqꝫ di-
es.ꝛ producit qua

Quinquatriũ.atriũ ↄponit̃ cũ quĩqꝫ ꝛ dꝛ hoc quĩqua-
triũ trij.vel quĩquestriũ strij.i.quĩqꝫ poꝛticuũ ambitus
vel spaciũ vbi sunt quĩqꝫ poꝛticꝰ.

Quinqꝫ nomẽ indeclinabile om.ge.nũeri pluralis.vñ
quinq̃es aduer.ꝛ quintꝰ ta tũ.ꝛ quinꝰ na nũ.

Quinqꝫfoliũ a quĩqꝫ ꝛ foliũ cõponit̃ hoc quinqꝫfoliuꝫ
lij.herba q̃dam quã greci vocãt pẽtafilon a nũero folio-
rum. Pẽta enĩ quĩqꝫ ꝛ filon foliũ dꝛ

Quinquẽnalis in quinquẽnis ẽ

Quinquẽnis. Quinqꝫ ↄponit̃ cũ annus.ꝛ dꝛ hic ꝛ hec
quinquẽnis.ꝛ hoc ne.quĩqꝫ annoꝝ.vñ hoc quĩquẽniũ
nij.spaciũ q̃nqꝫ annoꝝ.ꝛ hic ꝛ hec quĩquẽnalis ꝛ hoc le
Mach.libro.ij.ca.iiij. Cũ aũt quinquẽnalis agon tyro
celebraret̃.ꝛ ꝓdu.na.vñ hec quinquẽnalitas tatis. id est
quinquẽniũ vel q̃nquẽnis tꝑis etas. Et nota ꝙ q̃nquẽ
niũ tꝑis est.sꝫ quĩquẽne etatis. Itẽ q̃nquẽnalẽ dicimus
agnũ.sꝫ q̃nquennẽ pueꝝ.

Quinquẽniũ.in q̃nquẽnis ẽ.

Quinquessis a quĩqꝫ ꝛ as assis ↄponit̃ hic quĩquessis
huiꝰ q̃nquessis.i.q̃nqꝫ oboli.vel p̃ciũ q̃nqꝫ oboloꝛuꝫ.vi
de in as assis

Quinquestriũ in quinq̃triũ exponit̃.

Quinq̃matus a quinq̃mus ma mũ.ꝛ quinquimatus.
tus.tui.i.spaciũ q̃nqꝫ annoꝝ

Quinquimulꝰ la.lũ.vide in quinquinꝰ

Quinquimꝰ. Quinqꝫ componit̃ cũ annus.ꝛ dicit̃ q̃n
mus ma mũ.i.quinqꝫ annoꝝ vel quĩquies annꝰ Sicut
enĩ dicimꝰ bimꝰ duoꝝ annoꝝ. Trimꝰ triũ annoꝝ Qua
trimus q̃ttuoꝛ annoꝝ.sic dicimꝰ quĩquimus quĩqꝫ an

noz.vñ quiquimulus la lū.di.
Quinquinoctiū a q̄nq3 ⁊ nox ctis.vel potⁱ noctiū cō/ ponit hoc quiquinoctiū ctⁱ.spaciū q̄nq3 noctiū. Antiq enī hoc noctiū dicūt.a quo pōt ꝓponi.vel ab hoc geniti uo plurali noctium
Quinquiuir.a quiq3 ⁊ vir componit hic quinquiuir. bⁱ quiquiuiri.q̄ habet quiq3 viros sub se.⁊ hinc quiq quinatus tus tui.eius dignitas.⁊ quiquiuira re. vbz quinquiuiri.vel quiquuira penul.corr.dz mulier que habet quiq3 viros sub se.
Quinquiuira re.in quiquiuir exponit
Quinquiratⁱ in quiquiuir exponit
Quintanⁱ A quiq3 vel quitus dz quitanus na nū id ē quintⁱ vel q̄nta die ꝓtingēs vel affligēs.vñ quitana ne. dicit febris q̄ quito die affligit t.⁊ hec quitana vel quinti na dicit quita ps platee qua carpētuz ꝓgredi potest.q̄n tine etiā dicūt flores maloz pūicoz.⁊ tūc grecū nomē ē
Quintilis a quiq3 vel quintⁱ dz hic quintilis lis.quidā mēsis scz iulius.quasi quintⁱ a martio Et desinit abl tūs in i.sicut ⁊ ablatiuⁱ de sertilis.vñ hic ⁊ hec quintilis ⁊ hoc le.⁊ pdu.ti.cū deriuet a noīe Et nota q̄ iuliⁱ ⁊ auguⁱ. olim dicebant quintilis ⁊ sextilis a nūero quo distabāt a ꝓncipio anni.i.a martio Antiqui enī annū incipiebāt a martio vsq3 ad tps nume pompilij qui addidit ianu/ ariū ⁊ februariū.⁊ apposuit illos in ꝓncipio anni.sed di stinxit illos mēses ꝑm lunatōes.sicut ⁊ omēs alij erāt di stincti.⁊ ita annⁱ remāsit incorrectⁱ vsq3 ad tps iulij ce/ saris.qui cū mozaret in egipto cū cleopatra.annū corre xit ⁊ distinxit ꝑm cursum solis ad idē punctū in fine an/ ni redeūtis.Fin ergo ꝓsuetudinē antiquoz qui annū in cipiebāt a martio.omēs mēses dicti sunt a numero q̄di stabāt a ꝓncipio anni.i.a martio postⁱ iunio.⁊ quintilis quintⁱ a martō. Ex postea ad bonorē iulij cesaris qui ī illo mēse natus est.vel aliquā victoriā obtinuit.dicⁱ est iulius. Sextilis vo dictus est q̄si sextus a ꝓncipio anni id est.a martio.sed postea ad bonorē auguⁱ qui.i illo mēse natus est vel in eo aliquā victoriā obtinuit.dictus est auguⁱ Nomia vo sequētium mēsium cōposita sūt a numero videlicet quo distabāt a ꝓncipio anni.id ē.a martio.⁊ ab hoc noīe imber.vt septēber a septē ⁊ imber October ab octo ⁊ imber.q̄si octauⁱ ab imbre.i. a mar/ tio in q̄ imbres ⁊ pluuie abundāt.⁊ sic de aliis
Quintina ne.in quintanⁱ exponit
Quitusdecimⁱ in quindenⁱ exponit.
Quimⁱ in quiqz exponit
Quipaz ri.ge.neu.genus est herbe a grecis dictum.q habeat vtutē feruentē.Et vt dicūt quidaz spēs quipari dz zinciber.⁊ videt ꝓponi ab equo ⁊ pir.qđ est ignis.q dz equari igni ꝓpter calorē
Quippe.i.nimiz.sine dubio.certe.ꝓfirmatiuū.aduerb. est enī sicut scz.videlicz.⁊ pdu.ꝑmā positōe
Quirina in quiris vide
Quiris.lingua sabinoz dz basta.vñ hec quirina ne.i. basta.⁊ hic quirinⁱ ni.dictⁱ est romulⁱ qui semp bastatⁱ incedebat.vel q: basta eius postⁱ morte in auētino mon te fixa dicit florⁱuisse.vñ hic quiris tis. dictus est quilibz ciuis romanⁱ q: romani a romulo.vel romani dicti sūt quirites.quasi bastati ⁊ fortes. Añ ⁊ q̄nq3 quirites di/

currit.i.omnis homo currit quē video. Similit.video quidq̄d est bic intus.i.omne illud video qđ est bic intus ⁊ quidq̄d video est bic intus.i.omne illud est bic intus qđ video. Uel video q̄squis homo est albus.id ē.video omnē hominē q̄ est albus.⁊ scribit quidq̄d p d. non p c. quia d.nō mutat ibi in c. licet d.mutet in c.sequente q. ⁊ hoc solūmodo fit in hac dictōe quicq̄.
Quito tas.vide in q̄tus ta tū.
Quocirca.Circa p ꝓpositoz vel potⁱ p quādā irregu/ laritatē iungit cū istis.scz quocirca.p ꝓiunctōne caulali vel illatiua.Circūcirca vel circūquaqz
Quodā modo due ptes sunt vnde duob⁹ accēnbus re gende.Quidā tamē grauāt mo.⁊ tūc dicem⁹ q̄ nō ē ibi compositō.sed quedā irregularis vocū ꝓprietas.fungit loco vnius dictōis
Quo minⁱ due dictiones sunt.vide in secūda pte vbi egi de accētu aduerbioz in ca.de ꝓpositis a minⁱ.
Quo modo due ptes sunt in euangelio luce. vt. Quo modo fiet istud quoniā vir nō ꝓgnosco. Aliq̄n quomō videt esse dictō cōposita.scz ponus est ibi irregularis q̄/ dam vocū cōprietas q̄ ponit loco vnius dictōis .vt quo modo.id est.qualiter.⁊ tunc accentuat ac si esset vna dic/ tio.⁊ acuit quo.scz modo grauat.vide in secunda pte in capitulo de ꝓpositis a modo
Quondā aduer.tpis p q.scribit.qz deriuat a q̄ñ
Quoniā ꝓiunctō causalis vel subcōnuntia. Causalis vt quoniā ꝑdest nbi lege. Subcōtinuatia vt quoniam ambulat mouet.sic quoniāquia. vel ergo vna ps ē.fm pāp. Et differt quoniā a q: sicut babes in q:.
Quoniāquidē.i.quia vel ergo.vna ps est ꝓposita a q̄/ niā ⁊ quidē.⁊ tūc grauat qui.⁊ acuit an Apollinē etiam esse due ptes.⁊ tūc duob⁹ accēnbus regunt.⁊ acuit qui. ⁊ scribit tūc quoniā p m.⁊ tūc quoniā quidē idem est qđ quia certe. Et sic sumit in pma ad corinth.xvj.c. Quoni/ am quidē p hominē moz ꝛc.
Quorsum.i.versus quā ptē. Et componit a quo ⁊ uer/ sum ⁊ sillabicat quorsum.⁊ dz quorsumcūq3 id ē.versus quācūq3 ptem.fm bug.
Quotennis a quot ⁊ annⁱ ꝓponit hic ⁊ hec quotennis ⁊ hoc ne.⁊ quotennⁱ na nū.i.quot annoz.⁊ habet que/ rere de numero annoz.ad qđ debēt respōderi butⁱ mo/ di nomia decēnis tricēnis ꝛc. vel iste grūs annoz cū no/ mine numerali.vt quotennis es tu.biennis.triennis.bi mus trimus.trūi vel quattuor annoz.
Quotidianⁱ in quotidie est
Quotidie.Quot ꝓponit cū dies.⁊ dz quotidie aduer. tpis.qđ vicios scribit p c.vt vult bug. Ita p q.scribi de bet. Hoc etiā vult pāp. Et a quotidie dz quotidianⁱ na. nū.sicut a meridie meridianⁱ na.nū.sicut dicit ps.in secū do matb. Añ quotidianū debz scribi in pat noster p q.
Quotiēs aduer.nūeri.i.frequenē.multotiēs Quotiēs id est.q̄t vicibus.cui respōdet semel bis ter.⁊ silia.⁊ deri/ uat a quotus.⁊ sillabicat quotiēscunqz
Quotⁱ ab hoc ablatiō quo deriuat quot om.ge. inde/ clinabile.⁊ tantū pluralis numeri.⁊ est tūc interrogati/ uum.infinitū.relatiū.⁊ inde quotⁱta.tū.numerale ⁊ or/ dinale.vt quotⁱ es in banco.ꝑmus vel secūdus. Quo/ tus es in ordine.quartⁱ q̄ntus.i.acbolitus.subdyaconⁱ

⁊ hinc quotiēs aduer.⁊ cor.ꝑmā quotⁱ.vñ aliquotⁱ cor/ ripit hāc sillabā quo.vide in aliquotⁱ
Quousqz.id est.q̄diu aduerbiū tpis. Quousqz.id est ad qđ locū aduerbiuz loci.vñ versus.Tempus siue lo/ cum dic significare quousqz.
Quur aduerbiū interrogādi potest deriuari a qui.et sic scribit p q.⁊ geminū u. vel potest deriuari a cuⁱ gtio de qs.⁊ tūc debet scribi p c.⁊ vnū u.sicut cur.⁊ ita ꝓmunti ter scribit fm modernos

R Sine aspiratione

r ponit in latinis dictōibus. In gre cis vo vel ꝓncipalis .i. in ꝓncipio. vel geminata in media dictōe aspi ratur.vt rhetor.rhodus.pirrhus. rheria.sicut dicit ꝑsianus

Raab interpretat latitudo. vel fames.vel impetus.et acuitur in fine.
Rabbi acuit in fine ⁊ interpretat maiⁱster siue docens me.aut maiⁱster meus Rabboni idē.⁊ acuit in fine
Rabboni in rabbi exponit.
Rabidulus in rabies exponit
Rabidus da.dū.in rabies exponit.
Rabiecula le.dimi.pua rabies
Rabies a ran qđ est ira dz hec rabies ei. vñ hec rabie/ cula le.di.⁊ rabiosus sa suz.⁊ ꝓpat.vñ rabiose ius sime aduer.⁊ hec rabiositas tatis. Item a rabies dz rabulus la lum.⁊ rabidus da.dū.penul.correpta.id est rabie plen rabiei datus.furore plenus.iratus.insanus. vnde rabi dulus la.lum.diminutiū
Rabsates scribit pb.in interpretatōnibus.⁊ corripit pe/ nultimā.ꝓpium nomē viri
Rabulus la.lū.in rabies est.⁊ cor.pnl.
Racemifer.a racemⁱ ⁊ fero fers ꝓponit racemifer fera ferum.i.racemos feres ⁊ cor.mi
Racemus a ramⁱ dicit hic racemⁱ mi.puⁱ ramusculⁱ vel vua scz ps botrionis.vnde racemor maris.i. sparsas vuas.vel racemos colligere.⁊ pdu.ce.
Racha.i.inanis ⁊ vacuⁱ.quem vulgata iniuria absq3 sensu vel absq3 cerebro dicere possumⁱ.⁊ est hebreum ⁊ acuit in fine. Uel qđ melⁱ est. Racha est interiectiō affe ctum indignātis ostendēs sicut cū dolemⁱ dicimus heu ⁊ cū letamur vah.⁊ silr cū indignamur dicimus racha. Unde greg.mor.alibi.xxj.tractās illud matbei.v.c. Qm nis q̄ irascit fratri suo reⁱ erit iudicō. Qui dixerit fratri suo racha reus erit cōcilio. Qui dicit fatue reus erit ge benne ignis.sicut dicit. Racha quippe i hebreo colloqo vox interiectōnis est que quidā animū irascēntis ostēdit nec tamē plenū vbū iracūdie exprimit Prius ergo ira re ꝓbendit sine voce postmodū vo cū voce. Ex necdū pleno vbo formata. Ad extremū vo cum dz fatue.ira redargu itur que cū vocis excessu explet erā ꝓfectō ꝑmotus. Et notandū q̄ in ira ꝓhibet esse reū iudicō. In voce ire qđ est racha reū cōcilio. In vbo vocis qđ est fatue reum ge benne ignis. Per gradus eteni culpe creuit ordo sentē/ tie.q: in iudicō adbuc causa discutit.in concilio aūt iam cause sententia diffinit. In gebēna vo ignis ea que de cō cilio egredit sententia explet. Beda vo dicit. Racha

nec grecū eſt nec latinū. ſʒ ꝓprie hebreū. Quidā aūt ethi-
mologiā huiꝰ nomīs de greco trahere voluerūt putan-
tes dici pānoſum. Grece enī pānos rachos dicit̄. ſʒ nos
huiꝰ vbi vim ſubtilius ꝑſpiciētes nil aliud intelligimus
eſſe racha niſi vocē incōditā. irati animi ꝯmotōem ſign
tem quales ſunt interiectōes apud grāmaticos. ſicut dr̄
a dolēte heu. ab iraſcēte he. a timente atat. ⁊ cetera talia
Qui dicit fatue. reus erit gehēne ignis Notandū in
hoc loco ꝙ gradatim de minimis ad maiora cōſcenditur.
quoniā ꝑ qualitate peccati vindicta ꝯminat̄. In primo
enī loco vnū ſolūmodo poſuit. i. irā. In ſecūdo duo. ſcʒ
irā ⁊ vocē. In ira ꝯmotōeʒ animi ſignās In tercō tria
ſcʒ iram vocē ⁊ ꝯtumeliā. Sicut ergo maius peccatū eſt
dicere fatue q̄ʒ ſolūmodo iraſci. vel dicere racha. ſic gra
uius eſt reū eſſe gehēne ignis. q̄ʒ reū cōcilio ⁊ iudicō. In
iudicō enī cauſa diſcutit̄ ⁊ is q̄ reus putabat̄ nonnunq̄ʒ
innocēs inuenit̄. In cōcilio vō ſi q̄s reus cōuictus eſt. q̄
ꝑena puniat̄ ab alijs tractat̄ ⁊ adhuc euadere ſolet. In
gehēna aūt ignis nulla eſt liberatō ⁊ ideo in retributōe
pene quātitas peccati deſignat̄. Gehēne nomē in tota ſe
rie ſcripturaꝝ veteris teſtamēti nō reꝑit̄ ſed a ſaluatore
ꝑmo in euāgelio poſitū cognoſcit̄. Cōpoſitū aūt nomen
eſt gehēna ex ge ⁊ hēna q̄ vallis gratuita interꝑtat̄ Fuit
enī vallis filioꝝ hennō iuxta hieruſalē vbi ꝓpter ſcelus
ydolatrie multa iacuerūt cadauera mortuorū. Et ideo
vbicūq̄ʒ nomē gehēne ponit̄ pena inferni deſignat̄. Vi-
de in gehennō Quare aūt racha nō ſit interꝑtatum.
habes in alleluia

Rachel interpretat̄ ouis. q̄r ꝑ ea iacob pauit oues la-
ban ſoceri ſui. Itē interꝑtat̄ viſum ꝓncipiū vel munda.
vel vidēs deū. ⁊ poteſt eſſe indeclinabile vl̄ pōt declina-
ri hec rachel. huiꝰ rachelis. ⁊ ꝓducit penul. genitiui. ⁊ ſi-
gnat vitam contemplatiuā

Radico cas. a radix cis dicit̄ radico cas caui. care. i. ra-
dices emittere. vel radicibꝰ firmare. ⁊ cōponit̄. Abradi-
co cas. i. a radice euellere. ⁊ arradico cas. i. valde vel ad
aliquid radicare. Diradico. i. diuellere. Eradico cas. id
eſt. euellere. deſtruere. Unde eradicās ge. om. Job. xxxi
Omīa eradicās genimina. Radico ꝑ radices emittere
neutꝝ eſt. In alia ſignificatōe cū ſuis ꝯpoſitis eſt actiū
⁊ in vtraq̄ʒ ſignificatōe ꝓdu. di

Radicoſus ſa ſum. id eſt. radicibus plenus. Et compa
ratur. ⁊ dicit̄ a radix.

Radicula le. di. ꝑua radix

Radio a rado dis. vel a radius. dr̄ radio as. i. ſplēdere
⁊ componit̄ irradio as. i. intus vel valde radiare. Pre-
radio as. Obradio as. i. circūcirca vel cōtra ſplendere.
Radio ⁊ eius ꝯpoſita neutra ſunt ⁊ abſoluta. licʒ q̄nq̄ʒ
ponant̄ trāſitiue. vel ꝑ illuminare vl̄ ꝑ illuſtrare. ⁊ cor.
ra. vnde in thobia dr̄. Preradiat ꝑles ꝑlis honore pat̄.

Radiolus in radiꝰ exponit̄

Radius a rado dis. dicit̄ hic radiꝰ dij. inſtrumentū te-
xendi ſcʒ pecten. vl̄ nauicula. vel lignū qd̄ diſtinguit ſta
mina ⁊ dr̄ ſic q̄r radēdo fiat. vñ ⁊ radius dicit̄ quoddaʒ
genus oliuaꝝ ob longitudinē. q̄r longe ſunt ad ſimilitu
dinē radioꝝ. Radiꝰ etiaʒ dr̄ vga qua geometri figuras
faciunt in ſuppoſito puluere. ⁊ radius dicit̄ ſplendor. vt
radius ſolis ⁊ ſtellaꝝ. Et dicit̄ ſic ꝓpter longitudineʒ. q̄r
longe emittat̄ ⁊ dirigat̄. Et a radius dr̄ hic radiolꝰ li. di.
in qualibet ſua ſignificatōe. vñ hec radiola le ꝑdicitū ge
nus oliuaꝝ. ⁊ cor. ra. Vñ q̄dam. Dicas textoris radiuʒ
radium quoq̄ʒ ſolis.

Radix. a radiꝰ dr̄ hec radix cis. q̄r q̄ſi quibuſdā radijs
fixa terre in ꝓfunduʒ demergit̄. Vel a rado q̄r ſi eradat̄
nō repullulat. vñ radicitꝰ aduer. i. funditꝰ vſq̄ʒ ad radi-
cem. ⁊ ꝓdu. radix ꝑnl̄. gtī radicis

Rado dis ſi. ſum. dere. i. interſecare. ſuꝑficiē remouere
vel paꝝ diminuēdo applanare. vñ raſim aduer. Rado
cōponit̄. abrado dis. i. ꝓcul radēdo iacere. vl̄ male rade
re. arrado dis. i. valde vel iuxta vel vſq̄ʒ ad imū radere.
corrado dis. i. ſimul radere. vñ hoc corradiū dij. i. corra-
ſio. ⁊ corraſim aduer. erado is. i. extra radere. Rado dis
eſt actiuū cū omnibꝰ ſuis cōpoſitis. ⁊ oīa faciūt ꝑteritū
in ſi. ⁊ ſupinū in ſum. ⁊ omīa ꝓducūt hāc ſillabā ra. Vñ
in aurora dr̄. Crimīa mortis habēs d̄ libro radit̄ iſto

Rafanum ni. penultima correpta qd̄ nos radicē voca
mus. quia totū deorſum mittit̄. cū reliqua olera magis
in ſumma proſiliant.

Raguel elis ꝓpriuʒ nomē viri. de quo in aurora dicit̄.
Clauſit opes habuit q̄ raguelis erāt.

Ralla a rado dis dr̄ hec ralla le. ueſtis q̄ vulgo dr̄ raſi
lis. ⁊ hoc rallū li. i. raſoriū.

Rama interꝑtat̄ excelſa. ⁊ eſt indecl. ⁊ acuit̄ in fine. Eſt
etiā viculus ſecꝰ bethleem in quo ſepultꝰ fuit ſamuel. ſʒ
nūc trāſlatꝰ eſt in traciā ſm̄ pap̄. ⁊ pōt declinari. hec ra-
ma me. ⁊ tūc nō accentuat̄ in fine

Rameſſis indeclinabile acuit̄ in fine. quedā ciuitas ē.
de qua dr̄ in ꝑmo ca. exodi. Edificauerūtq̄ʒ vrbes taber
naculoꝝ pharaoni phiton ⁊ rameſſes. Itē geñ. xlvij In
optimo ſolo terre rameſſes. De hac dr̄ in aurora. Ra-
meſſes ex ſe nomē miſteria ꝓfert.

Ramix a ramꝰ dr̄ hic ramix cis. i. mētula vel vga viril.
Iuuenalis. Iacet exiguꝰ cū ramice neruꝰ. vñ ramicoſus
ſa ſum. q̄ magnā habʒ mentulā ſcʒ hernioſus

Ramnꝰ a ramus dr̄ hic ramnꝰ ni. genus ſpinaꝝ. vt di
cunt ſpina alba. vel ramus eius ſm̄ hug̊. Pap̄. vō dicit
Ramnꝰ eſt ſpina alba. vel lignū ſpinoſum. ramꝰ genus
ſpinaꝝ denſiſſimuʒ que in herba eſt mollis ⁊ pulcra. ibi
ſunt tamē ſpine poſtea. Vñ in pſalmo. Priuſq̄ʒ intelli
gerent ſpine veſtre ramnū ⁊ cetera.

Ramus a radix cis dicit̄ hic ramus mi. quaſi a radice
meās. vñ hic ramuſculꝰ li. di. ramus ꝓprie eſt qd̄ a radi-
ce vel trūco manat. ſicut a ramuſculo cetera. ⁊ ramoſus
ſa ſum. i. dilatatꝰ. ⁊ ramis diffuſus. ⁊ ꝯpat̄. Itē a ramus.
dicit̄ hic ⁊ hec ramalis ⁊ hoc le. ⁊ hic ramalis lis. i. ramꝰ
⁊ produ. ra. Unde quidā Pampinus eſt foliū vitis ra
muſculus huiꝰ. Item ꝑſius. Ut ramale vetus purgan
di ſubere coctum.

Ran indeclinabile. id eſt. ira vel locus ire. Unde etiaʒ
euenit ꝙ efficit̄ rabioſus homo.

Rana a ran qd̄ eſt ira dicit̄ hec rana ne. q̄ſi iracunda.
Vel rane dicunt̄ quaſi rauce. vel rane quaſi garrane. a
garrulitate. vnde hoc ranetū ti. locus vbi rane abūdāt.
Et vt dicit baſilius in exame. Mures et ranas ex terra
generari videmus.

Ranceo a randicꝰ deriuat̄ ranceo ces. cui. id eſt. iraſci.

indignari. fetere. eſſe vel fieri rancidū

Rancidus a rancor coris dr̄ rācidus da. dū. i. iracūdus
vel fetidus amarꝰ ex vetuſtate ⁊ inſipidus. ⁊ hic rācidu
lus li. dimi. i. aliquātulū iracūdus vel rācidus. Pōt eti
am rancidū dici ex vicio. q̄r rācore facit. ⁊ corripit penul
timā rancidus

Rancor a ran qd̄ eſt ira dicit̄ hic rancor oris. i. ira. indi
gnatō. dolor. amaritudo mētis. vel fetor. ⁊ proprie fetor
carnis ex vetuſtate ꝓueniens A rancor dr̄ rancoroſus
ſa. ſum. i. rācore plenꝰ. ⁊ hic ⁊ hec rācors dis. i. iraſcēs vl̄
iratus. vñ rancorditer aduer. id eſt. iraſcibiliter. ⁊ hec rā
cordia die. id eſt. ira. vnde rancordioſus ſa ſum. id ē. ira
cundia vel ira plenus.

Rancors dis. in rancor exponit̄.

Ranella le. di. ꝑua rana.

Ranetū ti ꝑnl̄. ꝓdu. in rana vide

Ranula le. di. ꝑua rana.

Ranūculus li. di. ꝑua rana. ⁊ nō ſuat genꝰ ſui ꝑmitiui
q̄r rana eſt fe. ge. ranūculꝰ vō maſ. ge. vt dicit ꝑſ.

Rapa a rapio pis dr̄ hec rapa pe. q̄r rapiat. id eſt. com
prehēdat plus terre radice q̄ʒ napus. vñ hec rapula le.
dimi. qd̄ ⁊ hoc rapulū li inuenit̄. ⁊ hoc rapariū rij. locus
vbi rape creſcūt. qd̄ ⁊ hoc rapulariū dicit̄. ⁊ hoc rapula-
rum ti. abus dr̄ rapis. ⁊ ꝓducit ꝑmā rapa. Vñ rapis ca
ſus ablatī. ⁊ ꝓdu. ra. ſʒ rapio pis cor. ra. vñ vſus. Quas
tu dēte rapis comes eſt inflatio rapis

Raphael interꝑtat̄ curatō vel medicina dei. Ubicun-
q̄ʒ enī curandi vel medēdi opus neceſſariū eſt hic ange
lus a dō mittit̄ Vñ dicit greg̊. ꝙ ſancti illi celeſtis patrie
ſpūs cum ad nos aliquid adminiſtraturi venīūt. apud
nos etiā nomīa a miniſterijs trahūt. Raphael quoq̄ʒ ī
terꝑtat̄ medicina dei. q̄r videlicet dū thobie oculos q̄ſi
officiū curatōnis tetigit cecitatis eius tenebras terſit.
Qui ergo ad curandū mittit̄. dignū videlicet fuit vt dei
medicina vocaret̄. Et ſcias ꝙ raphael pōt poni in ordīe
angeloꝝ ſm̄ ea q̄ circa ſingulares ꝑſonas exercuit.

Rapina a rapio pis. dr̄ hec rapina ne. vñ hec rapinula
le. dimi. Et eſt rapina ꝑde rapto ex pōdere. ⁊ rapinoſus
ſa. ſum. i. rapina plenus. Cōmittit̄ aūt ꝓprie crimen rapi
ne. cum ꝑ violentiā vi ⁊ apte res alienas q̄s rapit. vnde
cunq̄ʒ excepto loco ſacro vel re eccleſiaſtica. q̄r tūc ꝯmit-
teretur ſacrilegium

Rapio a rūpo pis dr̄ rapio pis. pui. Qui enī rapit q̄ſi
rumpit. vnde raptim aduer. i. feſtināter. violent̄. q̄ſi ru-
pium. ⁊ rapto tas freq̄. ⁊ eſt raptare frequent̄ rapere.
trahere. a quo rapto as. aliud frequentatiū. Rapio cō
ponit̄ cum ad. ⁊ dr̄ arripio pis. pui. arreptuʒ. i. inuadere
ad aliquid agendū rapere ⁊ aggredi. vñ arreptꝰ ta. tum
Itē cum cō. ⁊ dr̄ corripio pis. i. ſimul rape. vel caſtigare.
Itē a rapio componit̄ diripio pis. i. deorſum vel valde.
vel de vno loco ad aliuʒ rape. Dirripio pis. i. diuerſis
modis vl̄ in diuerſas ꝑtes rape. Eripio pis. id eſt. extra
rape vel liberare. Proripio pis. i. ꝓcul vel ante rapere.
Preripio pis. i. ante rape. Surripio pis. id eſt. ſubtra-
here. furari. vnde ſurrepticius cia. ciū. Rapio ⁊ eius cō
poſita ſunt actiua ⁊ faciūt ꝑteritum in pui. ⁊ ſupinuʒ in
ptum. Itē rapio hāc ſillabā ra. corr. ⁊ in cōpoſitis muta
tur a. in i. breuē in vbo. ſʒ in ſupino in e. Proſper. Inui-
tus xp̄i munera nemo rapit

Raptim aduer. in rapio pis. exponit̄.

Rapto tas fre. in rapio exponit̄.

Raptor oris in raptꝰ exponit̄

Raptus. a rapio pis. dr̄ hic raptor oris. ⁊ hic raptꝰ tus
tui. actus vel paſſio rapiēdi. vel raptꝰ eſt ꝓprie illicitus
ꝯcubitus a rapiēdo. i. corrūpendo dictus. vñ raptor di-
ctus quaſi corruptor. Et hoc raptuʒ inuenit̄ ꝑ eodē ſm̄
hug̊. Nota hic ꝙ raptor dicit̄ duobus modis. Eſt ei
raptor reꝝ. ⁊ raptor hominū. ⁊ ꝑcipue feminaꝝ. Et dici
tur ꝓprie rapina reꝝ. ⁊ raptus mulieꝝ. Cōmittit̄ aūt cri
men raptus dupliciter. videlicet cuʒ ipa puella violēter
rapit̄. vt in ꝑpetuū teneat̄. Item cū nō ipa violent̄ rapit̄
ſed vſus eius ea ꝓhibente violent̄ vſurpat̄. Itē tunc de
mum cōmittit̄ raptus cū ipe raptor nō deſpōſauerat pri
mo ipam puellā. Large nō ſolū ꝯmittit̄ in vginem. ſʒ eti
am in viduā ⁊ ſanctimonialē. Aliquādo etiā accipit̄ ꝑ
quolibet illicito ꝯcubitu vel coitu. Et ſcias ꝙ fornicatō
licet videat̄ eſſe genꝰ cuiuſlibet illiciti coitus q̄ fit extra
vxorē. tamē ſpecialit̄ intelligit̄ in vſu viduarū ⁊ meretri
cum ⁊ cōcubinaꝝ. Stupꝝ aūt ꝓprie eſt vginum illicita
defloratō. Adulteriū vō eſt alieni thori violatio. vñ ad
ulterium dicit̄ quaſi ad alteriꝰ thori acceſſio Inceſtus ē
conſanguineaꝝ vel affiniū abuſus. vñ inceſtuoſi dicun
tur q̄ ꝯſanguineis vel affinibꝰ ſuis abutunt̄. Raptꝰ cō
mittit̄ cum puella violent̄ a domo patris rapit̄ ſeu edu
citur. vt corrupta in vxorē habeat̄. ſiue puelle ſolūmodo
ſiue parētibꝰ tantū. ſiue vtriſq̄ʒ vis illata fuerit. Et po-
teſt raptor excōmunicari nō ſolū a ſuo ep̄o ſʒ etiā ab ipo
in cuiꝰ epiſcopatu rapinā fecit. Itē denegat̄ ei penitētia.
niſi reſtituat ablata. vel plenaʒ ſecuritatē faciat de reſti
tuendo ſi tñ habeat vnd̄ reddere poſſit. Hic nota ad
ꝑdictoꝝ declaratōem ꝙ ſpēs luxurie diſtinguunt̄. Pri
mo ꝑ concubitū ſm̄ naturā ⁊ ꝯtra naturā. Sed q̄r luxu
ria cōtra naturā ignominabilis eſt relinquat̄. Si auteʒ
ſit peccatū in cōcubitu ſm̄ naturā tantuʒ. ſic ꝑdicte ſpēs
q̄nq̄ʒ luxurie ſumunt̄. Unde ſcias ꝙ circūſtantia pecca
tum in aliud genus mutat. q̄ñ alterius generis peccati
deformitatē addit. Et ſm̄ hoc ꝑdicti q̄nq̄ʒ luxurie modi
differunt ſpecie. quia fornicatō nō importat q̄ntū eſt de
ſe aliā deformitatē. niſi q̄ ad genus luxurie ꝑtinet. Eſt ei
ſoluti cum ſoluta. ⁊ dicit̄ fornicatio a fornice. quia iuxta
fornices. i. arcus triūphales ⁊ in alijs locis vbi homies
cōueniebāt ꝯgregabant̄ meretrices ⁊ ibi polluebantur
Sed ſtupꝝ qd̄ eſt illicita vginum defloratō addit aliā
deformitatē ſcʒ damnificatōem mulieris violate. q̄ non
eſt ita ad nubendū ſicut erat añ. ⁊ hec damnificatō etiā
ꝑ ſe ſpecialē legis ꝓhibitōem habet Similit̄ etiā adulte
rium qd̄ eſt alterius thori violatō addit ſpēalem defor
mitatē alteriꝰ generis peccati q̄ eſt ex vſu rei aliene illici
to. qd̄ ꝑtinet ad genꝰ iniuſticie Similit̄ etiā ⁊ inceſtus q̄
eſt cōſanguineaꝝ vel affiniū abuſus ab incēdio nomen
habēs. vel a ꝑuatōne caſtitatis quaſi antonomaſice. q̄r
aūt caſtitatē violāt in illis q̄ maximo federe ꝯiungūtur
addit ſpēalem deformitatē. ſcʒ naturalis federis violati
onem. Similit̄ etiā raptus q̄ cōmittit̄ ex hoc ꝙ puella a
domo patris violent̄ abducit̄. vt corrupta in matrimo
nium habeat̄ ſiue vis puelle ſiue parētibꝰ illata ꝯſtiterit

patet q alterius generis peccati defoꝛmitatē addit.s.vi
olentiā quā lex in quacūqȝ re ꝓhibet Et sic patet q sunt
diuerse spēs p̄dictoꝝ. Unde ⁊ circūstantie qbus diuer/
sificant̄ nō sunt in cōfessione omitēde. Itē scias q ſm le/
ges raptoꝛ moꝛte mulctat̄ Sed si ad ecciam cū rapta cō
fugerit ꝓuilegio eccie moꝛtis impunitatē meret̄
Rareo es.in rarus exponit̄
Rarus ra.rū.i.nō spissus.⁊ ꝯpat̄.vnde rare rius sime
aduer.⁊ hec raritas tatis.⁊ rareo res rui.vñ raresco is.
inchoatiū ⁊ ꝓdu.ra.
Rasilis a rado dis dr̄ hic ⁊ hec rasilis ⁊ hoc le.⁊ hic et
hec rasibilis ⁊ hoc le.i.res rasa vel pilosa vt radi possit.
vel apta ad radendū.⁊ hoc rasoꝛiū rij vñ hoc rasoꝛiolū
li.⁊ coꝛripit penultimā rasilis
Raso sas est frequētatiū de rado dis si.sum.a q̊ aliud
frequē.rasito tas.penul.coꝛ.
Rastꝝ.a rarus dr̄ hoc rastꝝ stri ⁊ pluralit̄ hi rastri in/
strumentū rusticoꝝ.i.fossoꝛiū duplex vt dicūt.⁊ dicitur
sic a raritate dentiū. vel a rado q: terrā radit. Rastꝝ eti
am dr̄ aliud instrumentū rusticoꝝ dentatū. quo paleaȝ
remouēt a granis.vñ hoc rastellū li.di.
Raticula in ratis est.
Ratio.a ratus ta. tū.i.firmꝰ dr̄ hec ratio onis.q: firma
sit. Et est ratō mētis motus in his q̄ dicunt̄ discernere vl'
ꝯnectere valēs.vel ratio est qdam motus animi visum
mentis acuēs veraqȝ a falsis distinguēs. Sȝ ratiocina/
tio est ratōnabilis subtilisqȝ disputatō.⁊ a certis ad in/
certoꝝ indagatōem nitēs cogitatō. Itē ratō.i.diffinitio
⁊ coꝛ.p̄mā ratō. Unde quidā. Sic volo sic iubeo sit pro
ratōne volūtas. Sȝ queris in quo differt ratō a sen/
sualitate. Audi augustinū in.xij.de trinitate sic dicentē.
Uideamꝰ vbi sit quasi quoddā hoīs exterioꝛis inte/
rioꝛisqȝ ꝯfiniū. Quicqd enī habemꝰ in animo cōmune
cum pecoꝛe.recte dicit̄ ad exterioꝛē hominē ꝑtinere Nō
enī solum coꝛpꝰ hō exterioꝛ deputabit̄.sȝ adiuncta qua/
dam vita sua qua ꝯpages coꝛpis ⁊ omēs sensus vigēt.
qbus instructꝰ est ad exterioꝛa sentiēda Ascēdentibus
igit̄ nobis introꝛsum quibusdā gradibus ꝯsideratōnis
ꝑ anime ꝑtes vb i incipit aliqd occurrere qd nobis non
sit ꝯmune cū bestijs ibi incipit ratō.vt interioꝛ iā possit
agnosci. Ratōnis aūt ps supioꝛ eternis ratōibus cōspi
ciendis vel cōsulendis adhesit. Poꝛtio inferioꝛ ad tem
poꝛalia gubernāda deflectit̄.⁊ illa ratōis intentō q̄ con/
templamur eterne sapiētie d̄putat̄.illa vō qua bene vti
mur rebꝰ tempalibus sciētie deputat̄. Cū vō disserimus
de natura mētis humane de vnaquaqȝ re disserimus.
nec eam in hec duo q̄ ꝯmemoꝛaui nisi ꝑ officia gemina/
mus. Carnalis vō vel sensualis animi motꝰ q in coꝛpis
sensus intendit̄ nobis pecoꝛibusqȝ ꝯmunis est.qui seclu
sus est a ratōne sapiētie. Ratōni aūt sciētie intimus est
Uide in veniale.⁊ in infernꝰ
Ratiocinatō in ratō est.⁊ etiā in quarta ꝑte in capitu/
lo de coloꝛibus rhetoꝛicis.
Ratiocinoꝛ a ratō deriuat̄ ratiocinoꝛ naris.i.rōne vti
ratōnabilit̄ loq.ꝯtractare.⁊ coꝛ.ci sicut patrocinoꝛ.
Rationabilis in ratōnalis exponit̄.
Ratōnalis a ratō dr̄ hic ⁊ hec ratōnalis ⁊ hoc le.⁊ hic
⁊ hec ratōnabilis ⁊ hoc le. Et licet quidā ista noīa indif
ferenter accipiāt.differūt tñ.q: ratōnale dr̄ qd vtit̄ rōne.
vt homo angelus. Sed ratōnabile est qd ratōne agit̄.
vel ducit̄ et ratōnabiliter viuit Uñ multi imo omēs ho
mines sunt ratōnales.i.aptitudinē habēt ratiocinādi sȝ
nō omēs sunt ratōnabiles.q: nō omēs ducunt̄ ratōe.et
hoc ratōnale lis.dicebat̄ pānus in pectoꝛe sacerdotis q̄
dratus.in quo lapides erāt inserti. Itē a p̄dictis ratōna
biliter ⁊ ratōnaliter. Ratōnalitas ⁊ ratōnabilitas.et ꝑ
compositōeȝ.irratōnalis le.irratōnaliter irratōnalitas
irratōnabilis le.irratōnabilit̄ irratōnabilitas. Et scias
q hō ꝓprie dr̄ ratōnalis.angelꝰ vō intellectualis. Uide
etiā in conscientia
Ratis.a rado dis dicit̄ hec ratis tis.p̄mū ⁊ antiqssimū
nauigij genus e rudibꝰ tignis asseribusqȝ contextuȝ.ad
cuiꝰ similitudinē facte sunt naues q̄ rataꝛie dicunt̄ Nūc
vō ratis quelibet nauis abusiue dr̄. Naȝ ratis ꝓprie dr̄
cōnexio nauiū.vel strues lignoꝝ et trabiuȝ.vel incastra
tura nauiū. Uel ratis est illa ps nauis .scȝ q̄ est inter ca
rinam ⁊ pꝛoꝛā vel puppim dicta q: radit aquā.vel quia
sit rata ⁊ firma. Et ꝑ sinodochen q̄libet nauis dicit̄ ratis
q: radit aquā.vel q: rata sit ⁊ firma.⁊ firmit̄ curat.vnde
hec raticula le di.⁊ coꝛ.ra. Uñ quidā. Dic latꝰ esse rateȝ
ventrē dic esse carinā. Itē aliꝰ. q rata sit ratis est. q cōca
ua dicta carina
Ratiuncula le.di.ꝑua ratō
Ratus. Reoꝛ ris.ratus suȝ.reri.i.extimare.putare.vñ
ratus ta.tum.ꝑticipiū.vt ratus sum.i.putaui.⁊ ratus ta
tum.nomē.⁊ tūc tantū valet q̄ntū firmꝰ. Et est reoꝛ vbū
deponētale cū suis ꝯpositis si qua habet. Isidoꝛꝰ aūt di
cit Ratū dicit̄ qd ratōnabile ⁊ rectū est.vñ ⁊ qui pollice
tur dicit. Ratū esse ꝓfiteoꝛ.hoc est firmū atqȝ ꝑpetuum
Et papias dicit. Ratuȝ firmū stabile. immutabile acce
ptum. Itē ratus.i.arbitratꝰ.⁊ coꝛ.p̄mā ratū. vt patȝ i ra
tis. Hoc etiā vult ꝑs.in.x.li.q̄ dicit. In omni supino vl' ꝑ
ticipio p̄terito ꝓducit̄ a penul.exceptis datū. statū.et sa
tum.⁊ ratū. Itē dicit ꝑs. Reoꝛ facit ratus ꝑticipiū.et pu
to differētie causa q: ritus aliud signat.sȝ in cōpositōne
a.in i.coꝛreptā mutat̄.vt ratus.irritꝰ Itē inuenit̄ rata in
alia significatōe.vt iste soluat vel recipiat ꝓ rata.id est.
ꝓ ꝑte sibi contingēte.
Raucidus.a raucus dicit̄ raucidus da.dum.id ē.rau
cus.vnde raucidulus la.lum.aliq̄ntulū raucus.q etiam
rauculus dicitur.
Raucio a raucꝰ dr̄ raucio cis.si.sum.i.esse vel fieri rau
cū.sicut dicit ꝑs.⁊ est q̄rte ꝯiugatōis
Raucꝰ a rauī.qd est raucitas deriuat̄ raucꝰ ca.cū. Et
ꝯpat̄ raucus cioꝛ.simus.vnde rauce cius.sime.aduerbi
um.⁊ hec raucitas tatis.⁊ hec raucedo nis.id est.vocis
amputatō siue impuritas
Rauia exponit̄ in rauilla.
Rauilla a raucus.vel rauī dicit̄ hec rauia uie.id est.
vox rauca.vnde hec rauilla le.id est.causidicꝰ.q: clamā
do efficitur raucus.
Rauio.a rauia dicit̄ rauio as.id est.raucū esse vel fieri
vnde rauiatus ta tū.id est.raucus.⁊ hec rauiatō tionis
id est.raucitas
Rauī nomē in decli.i.raucitas.⁊ acuit̄ in fine
Rauus.a rapio pis dr̄ rauus ua.uū.i.rapax vel fului

coloꝛis. Uñ inuenit̄. Lupa raua. Et in vtraqȝ significa/
tōne ꝯuenient dr̄ lupa raua. Nam rapax est ⁊ fului co/
loꝛis.vñ rauulus la lū.⁊ rauiscellus la.lū. ambo dimi.
hec raua raue talis coloꝛ vel rapacitas.⁊ raueo ues.ui.
esse vel fieri rauū.vñ rauesco scis incho.ſm hug. Et pa/
pias dicit. Raua niger coloꝛ mixtꝰ fuluo ⁊c̄

R ante E

Realis.a reoꝛ reris dicit̄ hec res rei. Pꝛopꝛie qdē res
sunt quas sola extimatōe ⁊ intellectu ꝯphendimus. vt
incoꝛpoꝛee. Alia vō appellant̄ coꝛpoꝛea.vñ ꝑs. Coꝛpoꝛū
seu reꝝ.res etiā dr̄ quodlibet ens. Est enī res vnum de
transcēdētibus Nā quattuoꝛ sunt transcēdentia. Res
ens.vnū.⁊ aliqd.⁊ etiaȝ res sunt ſm leges.que in nostro
iure ꝯsistunt a recte habēdo.vñ hic ⁊ hec realis ⁊ hoc le
vñ realiter aduer.⁊ hec realitas tatis.
Reatus.a reus dr̄ hic reatꝰ tus.tui.quasi rei actꝰ.⁊ ac/
cipitur reatꝰ in scriptura multiplicit̄.scȝ ꝓ culpa.ꝓ pena.
ꝓ obligatōne pene tꝑalis ⁊ eterne. Si enī moꝛtale ē ob/
ligat nos pene eterne. Si veniale obligat nos pene tꝑa
li.vt dicit maister in scdo sentētiaꝝ. Tñ scias q reatꝰ
dicit̄ ſm qd aliqs est reus pene. ⁊ ideo ꝓprie reatꝰ nihil
aliud est q̄ȝ obligatō ad penā. Et q: obligatō quodam/
modo est media inter culpā ⁊ penā. ex eo q ꝓpter culpā
aliqs obligat̄ ad penā id nomē medij trāsumit̄ ad extre/
ma vt interdū ipa culpa vel pena reatꝰ dicat̄
Rebecca interp̄tat̄ patiētia.vel q̄ multū accepit.
Rebellio onis.in rebellis exponit̄.
Rebellis a re ⁊ bellū componit̄ hic ⁊ hec rebellis ⁊ hoc
le.vñ hec rebellio onis.⁊ hoc rebelliū in eodē sensu.id ē
repulsio vl' resistētia.⁊ post factā pacē ad bellū reuersio
belli iteratō.⁊ rebello as.vbū neu.i.resistere.repugnare
Reboo as. aui.are.id ē.resonare.a re ⁊ boo as compo
nit̄.vñ hic reboatus tus tui.
Recalcitro as aui. are.dicit̄ repcutere.vel resistere .re/
tro pedē iacere.sicut faciūt equi q ꝑcutiūt transeūtes iu/
xta se.⁊ componit̄ a re vel retro .⁊ calcitrō as. ⁊ coꝛripit
ci.naturaliter.
Recaluaster.id est.retro aliquantulū caluus.⁊ pꝛo eo
dem inuenit̄ recaluus ua.uū.
Recens.a reci qd est iteꝝ vel retro dr̄ hic ⁊ hec ⁊ hoc re
cens tis.i.nouus.sȝ recēs nascit̄.nouū fit.⁊ ꝯpat̄.recens.
tioꝛ.simus.vñ recēter tius sime aduer ⁊ hec recētia tie ⁊
recēto tas.i.ad recētiā reducere.⁊ est actiū. Itē a recens
dicit̄ recētulus la lū.i.aliquātulū recēs.⁊ ꝯponit̄. Per/
recens.q̄ȝ recēs.id est.valde recēs
Recenseo ses.in cēseo ses.exponit̄
Recēsio sis.in cēseo ses exponit̄
Recēsitus ta.tū.in cēseo ses exponit̄
Recētulus la.lū.in recēs vide
Receptaculū a recipio pis. dicit̄ hoc receptaculū li.lo/
cus vbi fit alicuius rei receptō
Recepto a recipio pis pi.ptū.ptu.v in o.fit recepto as
id ē.frequēter recipe.vl' recolligere i domo sua
Reci.i.iteꝝ vl' retro grecū est.
Recidiuus. Recido componit̄ cū viuꝰ ⁊ dr̄ recidiuus.
ua.uū.⁊ rediuiuꝰ ua uū.i.renouatꝰ.post casum repatꝰ.
qd nō pōt esse nisi casus p̄cesserit vl' moꝛs. Uñ recidiua
arboꝝ sunt.q̄ alijs sectis repullulant.⁊ eadē dicunt̄ redi
uiua.q: redeūt ad id qd fuerūt.quasi denuo viua.⁊ a re
cidiuus dicit̄ recidiuo uas pnl'.ꝓdu.vbum actiū. id est
renouare.post casum repare. Itē recidiuāt illi infirmi q
in cōualescētia sunt.⁊ postea cadūt in infirmitatē.vnde
ſm hoc recidiuare.i.in infirmitatē iteꝝ cadere.⁊ ꝓdu.pe
nul.recidiuꝰ.⁊ recidiuo uas.⁊ rediuiuꝰ
Recido dis.i.iteꝝ vl' retro cadere.ex re ⁊ cado dis.ꝯpo
nit̄.⁊ caret sup.⁊ coꝛ.ci. Itē recido dis di suȝ.i.retro cede/
re vel iteꝝ vel ex omi ꝑte cedo.⁊ ꝯponit̄ a re.⁊ cedo dis.
cidi.⁊ tūc ꝓducit ci.vbiqȝ.
Reciduus dua.duū.i.retro vel iteꝝ cadēs a recido dis
qd componit̄ a re.⁊ cado dis
Recino nis nui cētū.i.iteꝝ vel retro canere vl' recitare.
⁊ ꝯponit̄ a re ⁊ cano nis.⁊ coꝛ.ci.sillabā vbiqȝ.
Recinū.a reci dr̄ hoc recinū vel reciniū matꝛonale ope
rimentū.qdam scȝ vestis vl' palliū ⁊ dicit̄ sic q̄si reijciniū.
q: dimidia ps eiꝰ retro abijcit̄. Itē ⁊ a grecis dicit̄ stola.
vel dicit̄ a reijcio cis
Recipio a re ⁊ capio pis componit̄ recipio pis recepi.
receptū.i.iteꝝ vel retro cape.vñ hic receptus ptus ptui
⁊ coꝛripit ci.recipio.
Reciꝓco Pꝛoco cas componit̄ cū reci qd est iteꝝ.⁊
dicit̄ reciꝓco as.i.iteꝝ petere.inuicē ꝓ se ponere. vl' cō
uertere.vel reflectere. Uñ reciꝓcꝰ ca.cū.i.iteꝝ cōuersi
uus.repetitiuꝰ. Uñ reciꝓca dr̄ ꝯstructō in qua eadē ꝑ
sona iteꝝ repetit̄.vl' in qua eadē ꝑsona videt̄ agere ⁊ pa
ti.vt ego diligo me. Tu diligis te.petrꝰ diligit se.⁊ coꝛ.p.
Reclamo ex re ⁊ clamo ꝯponit̄ reclamo as.i.pꝰ aliquē
vel iteꝝ clamo.ſm hug.vel ſm pap. Reclamat. recusat.
ꝯtradicit.inficiat̄.⁊ ꝓdu.cla
Reclino nas.naui.nare.ꝯponit̄ a re.⁊ clino nas.⁊ ē re/
clinare iteꝝ clinare.siue iteꝝ flectere.vl' curuare.⁊ ponit̄
aliq̄n simplicit̄ ꝓ flectere ⁊ appodiare vel deponere Uñ
in luca. Uulpes foueas habēt.⁊ volucres celi nidos.fi/
lius aūt hoīs nō habȝ vbi caput suū reclinet.vñ hic ⁊
hec reclinis ⁊ hoc ne.⁊ reclinus na.nū.⁊ ꝓdu.cli Itē a re
clino dicit̄ hoc reclinatoꝛiū rij.locꝰ aptus ad reclinādū.
vel id supꝛa qd reclinamꝰ
Recompēso sas.saui.sare.reddere.ꝑsoluere.remunera
re.vel iteꝝ trutinare.eq̄re. Et ꝯponit̄ a re ⁊ compēso sas
qd ē compositū a cō ⁊ pēso sas
Recondo ex re ⁊ condo ꝯponit̄ recōdo dis.⁊ habȝ du
plex p̄teritū.scȝ recōdi ⁊ recōdidi.⁊ duplex supinū.scȝ re
cōsum ⁊ reconditū.vñ recōditꝰ ta tū.⁊ recōsus sa sum.
Recōsus sa sum.i.recōditꝰ.a recōdo dis dr̄
Recoꝛdoꝛ.a re ⁊ coꝛ ꝯponit̄ recoꝛdoꝛ daris datꝰ sum
vbum deponētale ⁊ ꝯstruit̄ cū actō ⁊ cū gtō tñ differenē
q̄a recoꝛdoꝛ lectionē.i.firmo vel recito vel narro vel de
ea mentōȝ facio.sȝ recoꝛdoꝛ lectōnis.i.memoꝛie teneo le
ctionē. In vtraqȝ tamē ꝯstructōne inuenit̄ modo hunc
modo illū sensum exp̄mere.⁊ dr̄ recoꝛdari. quasi ea que
retro sūt ⁊ p̄terita iteꝝ ad coꝛ reducere.ſm hug. Cōstrui
tur etiā cū ablatō. Nā vba q̄ ꝑtinēt ad recoꝛdatōeȝ vel
obliuionē regūt gtūm ex natura trāsitōnis.⁊ similit̄ cō/
struit̄ cum actō ⁊ ablatō.
Recrastino ex re.⁊ crastino nas ꝯponit̄ recrastino as
id est.iteꝝ crastinare.vel ꝓlongare.vñ recrastinans tis

generis om.ꝛ cor.sti.vñ hieronimꝰ in eplã ad paulinuꝫ
ca.viij.s. Nisi tu semp recrastinãs ꝛc.
Rector.a rego gis.dicit hic rector ctoris.ꝛ pdu. penul.
gti.ſꝫ rhetor.p orato e cor.pnlt.gti. Et scias ꝙ vt dicit
grego.in.xxxiij.mora. Elatio aliter ꝑpositos.atqꝫ aliter
subditos teptat. Prelato nanqꝫ suie rectori in cogitati
onibus suggerit.q solo vite merito sup ceteros excreuit
Vñ rector intra se dicit. Nisi omnipotẽs deus me ẟ his
omnibus meliorẽ cerneret.omẽs hos sub meo regimie
nõ dedisset.eiusqꝫ mentẽ mox erigit. viles atqꝫ inutiles
eos q̃ subiecti sunt ostẽdit.ita vt nullũ iam quasi dignũ
respiciet cui equanimit loquat.vñ ꝛ mox mẽtis trãquil
litas in iram vertit q dũ cunctos despicit.dum sensum
vitamqꝫ omniũ sine moderatõe reꝑhendit. tãto irrefre
natus se in iracundiã dilatat.q̃nto eos q̃ sibi ꝯmissi sunt
esse sibimet indignos putat.cunctis se existimat amplꝰ
sape.qbus videt se amplius posse.sepe subditi rectores
sui dictis pterue obuiãt ꝛ eandẽ vocis supbiaꝫ liberta-
tem vocant. Sic quippe elatõ se quasi rectitudine liber-
tatis obijcit sicut se sepe timor p humilitate supponit. Nã
sicut pleriqꝫ reticẽt ex timore.ꝛ tamẽ se extimãt tacere ex
humilitate.ita nõnulli loquunt p impatientiã elatõnis
ꝛ tamẽ loqui se credũt p libertatẽ rectitudinis. Vide in
corripio ꝛ in timor.ꝛ in apostolꝰ.ꝛ in sacerdos.ꝛ in obe
dio.ꝛ in huius Et scias ꝙ vt dicit phũs in.v.ethicoꝝ
Principatus virꝝ ondit.q vt dicit greg. in pasto. Quie
to mari recte nauim ꝛ imperitꝰ dirigit. Turbatis auteꝫ
tẽpestatis fluctibꝰ peritꝰ se nauta cõfundit. Idẽ in eodẽ
Nequaq̃ꝫ valet in culmine humilitatẽ discere.q in imis
positus nõ desinit supbire.
Recula le.dimi.pua res.
Recubo bas.in cumbo bis exponit.ꝛ cor.cu.
Reculco ex re ꝛ calco ꝯponit.reculco cas.i.iteꝝ calcare
Recuso ex re ꝛ cuso as ꝯponit recuso as.i.refutare.par
ipẽdere.nolle.q̃si frequent cudere.vt fiat re.i.retro.q̃si
postponat ꝛ pdu.cu sillabã
Recuticus ca.cũ.a re ꝛ cuticus ꝯponit.recuticus ca cũ
idẽ qȝ cuticus vel recuticus q̃ retrouersam habꝫ pelleꝫ
virilis mẽbri. Vñ recutici ꝓpꝛe dicunt iudei.q̃si retro
habẽtes cutẽ.i.circũcisi.carẽt eni anteriore pelle virilis
mẽbri. Vñ psius Recuticaqꝫ sabbata pelles.ꝛ vocauit
sabbata recutica.ppter recuticos.q ad eos ptinẽt.ꝛ ea
celebrãt.ꝛ pdu.hãc sillabã ti
Reda a redeo is.dicit hec reda de.genus vehiculi.ad
eundũ ꝛ redeundũ habilis.ꝛ est q̃ttuor rotaꝝ Vel poti
us sic dicit a rota q rotas habeat. Vñ antiq vocabant
illã rotã.ꝛ pdu.re.ſꝫ redeo dis cor.re Vñ qdam. Ypodo
mia redis victis cũ pelope redis
Redamo mas.id est.rursum amo.ꝛ interponit d. cau
sa euphonie.ꝛ corripit o.
Redardesco ꝯponit a re ꝛ ardesco.ꝛ dr redardesco cis
interposita d. Vñ ouidiꝰ in li.de remedio amo. Flama
redardescit q̃ mõ nulla fuit
Redarguo guis gui gutũ.id est.iteꝝ arguo vel reꝑhẽ-
do.a re ꝛ arguo arguis componit.ꝛ interponit d.causa
euphonie
Redditus ta.tũ.p geminũ d.a reddo dis. Ouidiꝰ epi.
A iuuene ꝛ cupido credat reddita ṽgo. Inueni etiã re
ditus p vnũ d.de quo dicã in suo loco
Reddo dis reddidi ditũ dere.a re ꝛ do das ꝯponitur.
ꝛ interponit d.causa euphonie.
Reduco cis.ex re ꝛ duco cis cõponit.ꝛ interponit ali-
quãdo d.aliq̃n scribit p vnũ d.ꝛ tũc cor.re Vñ dicit ps.i
secũdo libro. In d.nulla silla põt desinere ꝑpositiua.ni-
si forte sequẽs ab eadẽ incipiat in simplicibꝰ dictõibus
ꝛ in plerisqꝫ sillabicis ꝯpositis.vt addo reddo redduco
qȝ etiã reduco p vnũ d.dr. Virg.in.iij. eney. Amissam
classem socios a morte reducit
Redeo a re ꝛ eo ꝯponit redeo dis diui vel redij.ꝛ iter-
ponit d.cã euphonie.ꝛ cor.re.vide in reditꝰ
Redibeo a re ꝛ debeo ꝯponit redibeo bes.hui.hitum
bere.i.rursum debere.ꝛ cor.di.
Rediẽs redeũtis.vide i eo is it
Redifico cas caui care.i.iteꝝ edificare.ꝛ ꝯponit a re.ꝛ
edifico cas.ꝛ cor.fi.ꝛ subtrahit e
Redigo gis egi.actũ.ꝯponit a re ꝛ ago agis.ꝛ interpo
nit d.cã euphonie.ꝛ ẽ redigere reꝑñtare.reducere.reuo
care.retro vel iteꝝ agere.ꝛ cor.di
Redimiculũ a redimo mis.dr hoc redimiculũ li.moni
le vel corona vel vita q̃ mitra in capite feminaꝝ alliga-
tur. Vel redimiculũ succinctoriũ est vel brachiale.qȝ p
ceruicẽ descendẽs a lateribꝰ colli diuisum. vtrarũqꝫ ala
rum sinus ambit.ꝛ hincinde succingit.vt ꝯstringẽs lati
tudinẽ vestis ad corpꝰ ꝯtrahat.ꝛ iungẽdo ꝯponat Hoc
vulgo brachile dr.quasi brachiale.q̃ꝫuis nõ brachioꝝ
ſꝫ renum sit cingulum.
Redimio/a reꝝ diadema cõponit redimio mis.miui.
mitũ.mire.quarte ꝯiugatõis.i.coronare.ornare.ꝛ com
pit di.vbiqꝫ. Vñ oui.epi. Bachus anus bachi cõiunx
redimita corona. Inuenit etiã redimo mis.qȝ ꝯponit a
re ꝛ emo emis.ꝛ cor.silr di.ꝛ est tercie ꝯiugatõis. Unde
ṽsus. Est redimit quarte de se faciẽs redimire. Ac redi-
mo mis.inflectõ tercia dicit.vñ redimitus ta.tũ.i.orna-
tus.coronatꝰ.ſꝫ pducit mi.vñ redimitis casus dti ꝛ ab-
latiui nũeri pluralis pdu.pnlt. Sꝫ redimitis ṽbuꝫ a re-
dimo mis cor.mi. Dañ.ij. Tẽpus redimitis
Redimitus ta tũ.in redimo vide
Redimo a re ꝛ emo ꝯponit redimo mis ꝛ interponit d
causa euphonie Et ẽ redimere eripe.saluare.iteꝝ emere
vel qȝ suũ fuerat retro emere ꝛ recupare. Qui eni emit
alienũ emit. Qui redimit id redimit ꝓpꝛe qȝ suũ fuit.ꝛ
suũ esse desijt. Vñ ihesus xp̄c dictus ẽ ꝓpꝛie redemptor
humani generis.quia cũ prius suũ fuisset illud amiserat
in transgressione ꝑcepti eiꝰ.et cor.di.sicut dixi i redimio
Reditur a redeo dis penultima pducta. Sꝫ redditur
a reddo dis.corripit di.et geminat d. Unde ṽsus. Red
ditur ex reddo.redeo dis.inde redit. Similit redite a re
deo dis.et producit di.sed reddite a reddo corripit di ꝛ
scribit p geminum d.
Reditus a redeo dis dr hic reditus tus tui.penult.nti
correpta. Et signat duo.reditus eni dicit id qȝ redit.q
singulis annis redeat.vñ ouidius de sine titulo. Turpi
thori reditu cẽsus augere paternos. Itẽ reditus.i.reuer
sio.vñ ouidiꝰ epi. Vela queror reditu verba carere fide
Inuenit etiã redditus ta tum.p geminũ d.a reddo is.de
quo habes in suo loco

Rediuiuꝰ ua.uũ.pnlt.pdu.in recidiuꝰ est.
Redocreo as.ꝯponit a re.ꝛ ocreo reas.ꝛ interponit d
causa euphonie.ꝛ est redocreare.iteꝝ ocreare
Redoleo a re ꝛ oleo interposita d. dr redoleo les. leui.
vel lui.redoletũ vel redolitũ.i.bonũ odorẽ emittere. Et
dicit tantũ redolere p bono odorare. Sꝫ olere tantũ de
malo. Itẽ redolere accipit transitiue.q̃dam translatõe.
vt hec dictõ redolet significatõem illiꝰ.i.habꝫ vl retinet.
ꝛ q̃si quodã odore reꝑñtat.vide in oleo les
Redorso a re ꝛ dorsum ꝯponit redorso sas.saui.sare.i.
retro ꝛ a posteriori deorsum scandere.vñ dr. Equus re-
dorsatus est a posteriori
Reduco cis.aliq̃n cor.ꝑmã.ꝛ tũc scribit p vnũ d. aliq̃n
pducit eaꝫ.ꝛ tũc geminat d.sicut dixi in redduco p duo
d.in suo loco supra
Redũdo ex re ꝛ vndo das ꝯponit redundo das daui
dare. Et est redũdare retro vndare.reuertere.redire.ꝛ i
terponit d.causa euphonie.ꝛ pdu.da.vt redũdabis re-
dundabã dare.redũdatus.
Redux cis.cõis ge.q̃ redit.ꝛ cõponit a re ꝛ dux cis.vel
deriuat a reduco cis duxi.ꝛ cor.du.q tenet naturã huiꝰ
ꝑteriti duxi.qȝ naturalit corripit du sillabã.sicut osten
di in duco cis ꝛ in dico cis
Refectoriũ.a reficio cis dr hoc refectoriũ rij.locus vbi
reficiunt famelici Itẽ refectoriũ dicit locꝰ vbi insimul co
medũt fratres vel monachi
Refectꝰ ta.tũ.i.repletꝰ.recreatꝰ releuatꝰ.a reficio cis dr
Refello lis a re ꝛ fallo lis cõponit refello lis refelli fel-
lere.i.repellere.falsificare.ꝛ hm vsum caret sup. hm autẽ
artẽ deberet facere refelsum.sicut fallo fefelli falsum. Et
vt dicit papias. Fefellit.id est.impugnat.refutat.redar-
guit.reuincit
Refertio a re ꝛ fartio ꝯponit refertio tis.si.sum.fertire
id est.replere.q̃rte ꝯiugatõis.vñ refertꝰ ta.tũ.i.repletus
ꝛ referto tas fre.hm hug. Papias ṽo dicit Referta ple
na.bene farta.obesa.crassa ꝛc
Refero.a re ꝛ fero fers ꝯponit refero fers retuli relatũ
referre.i.recitare.renũciare.dicere.reportare. Vel refer-
re.retro vel iteꝝ ferre. Iteꝫ referre.i.distare.hm hoc sepe
tenet impsonalit.vt refert an facias hoc vel illud. Itẽ re
fert.i.pdest.vel ptinet ad officiũ vel vtilitatẽ alicuius.ꝛ
hm hoc semp est impsonale refert.ꝛ semp ꝯstruit cũ gtõ
cuiuslibet casualis.exceptis gtis ꝑncipaliũ ꝓnominuꝫ.
cũ quibꝰ nõ ꝯstruit causa ꝯcidẽtie.ſꝫ p illis ꝯstruit cum
ablatiuis femis suoꝝ possessiuoꝝ.vt refert socratis.vel
mea vel tua vel sua.vel illius.i.pdest socrati.vel tibi.vl
mihi vel sibi.vel illi Vel ptinet ad officiũ vel vtilitatem
socratis.vel meã.vel tuã.vel suã hm hug. Et scias ꝙ re
fert p distat pdu.ꝑmã. Vñ qdam. Stultꝰ siqua refert
que sint ea nõ puto refert. Itẽ prudentius. Nil refert ar
mis palma ꝯtingit dolis ve. Et ideo dicũt q̃dam ꝙ hec
ꝑpositõ re pducit in refert impsonali.vel dic ꝙ produci
tur positõne.
Refertꝰ ta.tũ.in referto tis vide.
Refessus sa.sum.in refiteor teris vide.
Reficio a re ꝛ facio cis ꝯponit reficio cis refeci refectũ
id est.restituere.recreare.ꝛ cor.fi
Refiteor a re ꝛ fateor ꝯponit refiteor teris fessus sum.
id est.iteꝝ vel retro fateri.vel negare
Refocillo las.in focillo las exponit
Refragor a re ꝛ fragor garis qȝ nõ est in vsu cõponit
refragor garis refragatꝰ sum refragari.i.resistere.vnde
hic ꝛ hec refragabilis ꝛ hoc le.cui põt resisti.vñ refraga
biliter aduer.ꝛ hec refragabilitas tatis.ꝛ cõponit refra
gabilis cũ in ꝛ dicit.irrefragabilis le.i.inuincibilꝰ ꝛ pȝ.fra
Refrigeo ges in frigeo ges vide
Refrigero ex re ꝛ frigero ras ꝯponit refrigero as aui
are.i.releuare.ꝯsolari refrigeriũ dare vide i frigero ras
Refringo a re ꝛ frango gis ꝯponit refringo fregi actũ
refringere.i.iteꝝ vel retro frãgere.
Refugiũ a refugio gis dr hoc refugiũ gij.i.auxiliũ tu-
tela securitas adiutoriũ
Refugꝰ ga gũ pnlt.cor.dr a refugio gis.
Regio a rex gis dr hec regio onis patria regi subiecta
vnde regionariꝰ ria riũ.ad regionẽ ptinens vel de regi
one existens
Regionarius ria riũ in regio exponit
Registꝝ a rego gis dr hoc registꝝ stri.q̃dam liber ẟ re
gime ecclesie scꝫ ex cuiꝰ dictis ecclesia regit hm hug. Pa
pias dicit. Registꝝ liber q̃ reꝝ gestaꝝ memoriã ꝯtinet.
vnde ꝛ dicit q̃si rei geste statutõ
Regiũcula le di.pua regio
Regno a rex deriuat hoc regnũ ni.terra ꝛ districtꝰ re-
gis.vnde regno nas.i.regnũ obtinere Et ꝯponit conre
gno nas.i.simul regnare. Regno ꝛ eius ꝯposita neutra
sunt ꝛ absoluta.q̃ꝫuis q̃nqꝫ ponant transitiue.vt iste re
gnat hãc terrã.i.regnãdo obtinet ꝛ possidet.vnde inue
nitur in tercia psona passiuoꝝ hm hug. Pris.ṽo dicit i
libro viij. Apud latinos nomia dignitatũ pleraqꝫ ex ṽ-
bis vel nominibꝰ nascunt q̃ faciũt ṽba vt imperator ab i-
perãdo Sꝫ rex solũ qȝ a regẽdo nascit pepit ex se aliud
ṽbum vt regno regnas
Rego gis xi ctũ gere.i.gubernare ministrare. hm hug.
Papias etiã dicit Regit corrigit gubernat administrat
Et dicit regere q̃si recte agere.ꝛ est ethimo.vñ rectus ta
tũ.ꝛ compat.vñ recte tius sime aduer.ꝛ rectitudo dinis.
Rego ꝯponit arrigo gis.i.sursum vel valde ad aliquid
regere.corrigo gis.i.castigare vel emẽdare.dirigo gis.i.
in diuersam ptẽ regere.erigo gis.i.ex imo sursuꝫ regere
Itẽ rego cõponit cũ porro qȝ est longe ꝛ dicit porrigo.
gis.i.pcul extendere ꝛ regere Itẽ rogo cõponit cũ p ꝛ dr
pergo gis.i.ire vel cõponit a pede ꝛ rego.vnde dr pgo q̃
si pedẽ rego.ſꝫ est ethimo.potiꝰ q̃ꝫ ꝯpositõ Itẽ rego ꝯpo
nit cũ susum vel sursũ.ꝛ dr surgo gis xi gere.q̃si sursũ re
gere Itẽ surgo gis id est sursum rego . Rego ꝛ eiꝰ ꝯposi
ta sunt actia.pter pgo ꝛ surgo q̃ sunt neutra cũ omnibꝰ
suis cõpositis Et omia faciũt pteritũ in rexi ꝛ supinũ in
rectũ.ꝛ corripit ꝑmã rego gis.ſꝫ rex regis qȝ ab eo nasci
tur pducit re Vñ ṽsus Si bene regna regis es dignus
nomie regis Ratõ aũt q̃re rex regis pdu.re.licet ṽbum
rego regis a quo nascit eã corripiat est.q tenet naturaꝫ
huiꝰ ꝑteriti rexi qȝ ꝑmã pducit naturaliter.sicut duxi p
teritũ corripit ꝑmã naturalit sicut vult ps.vide in duco
cis. Et vt dicit papias Reges a regẽdo dicti.nõ autẽ re
git q̃ nõ corrigit Recte igit faciẽdo regis nomẽ tenetur
peccando amittitur

Regredior ex re ⁊ gradior ꝯponiẗ regredior ris gressus
sum.i.redire.retro gradi
Regula a rego gis dr hec regula le.i.norma viuēdi.q:
rectam viā viuēdi ꝓbeat.vel q: ad recte viuendū regat.
⁊ declinare nō ꝑmittat. Uel q: qd prauū est ⁊ distortū
corrigat ⁊ ad rectā viā ducat. Regula est q̄ rem que est
breuiẗ enarrat. Regula etiā dr instrumentū edificiorū
quasi rectula.q: sit recta ⁊ impedimētum nō habeat. vt
hic ⁊ hec regularis ⁊ hoc re.⁊ regulariẗ aduerb.⁊ hec re
gularitas tis. Et cōponiẗ irregularis re.irregulariẗ irre
gularitas tatis. Vñ vsus de sigficatōnibus regule. Re
gula ꝓceptū dat norma regula lignū. De septē regulis
ciconij dixi in fine q̄rte ptis.vide etiā supra in nota
Regulus li masc.ge.di.puus rex etate vel regno vl' digni
tate.⁊ cōponiẗ surregulus li.i.puus regulus. Itē regulus dici
tur q̄dam pua auis.sic dicta a puitate sui. Itē regulus dr.
quidā serpēs sc; basiliscus.rex serpētum. Idē ⁊ sibilus dr.
q: sibilo occidit anteq̄ʒ mordeat ⁊ exurgat. Unde vsus.
Regulus est serpēs auis.⁊ rex puulus omīs.vide etiā
in basiliscus.
Rehabeo ex re ⁊ habeo componiẗ rehabeo es.hu i.bi
um.rehabere.id est.iterū habere.qd iam habuimus ⁊ ha
bere desiuimus.⁊ cor.ra
Reiectus cta ctū in reijcio cis exponiẗ.
Reijcio ex re ⁊ iacio cis componiẗ reijcio cis ieci iectū.
cere.i.iterū vel retro iacere. Inde reiectus cta ctū ⁊ reiecto.
ctas fre. Et scribiẗ reijcio ꝑ duo i.ꝯponiẗ enī ex re ⁊ iacio
⁊ mutaẗ a.in i. De hoc dixi in iacio cis
Reiuuenesco scis incho.a reiuueneo nes.
Relatō onis.a refero refers dr.vel a relatus ta.tū.relati.
addita o fit hec relatō. Et est relatō rei pus ꝯgnite itera
ta ꝯgnitō. Ul'relatō est añ late rei secūda repntatō. De
relatōne diuinarū psonarū dixi in ꝓprietas.
Relatiuū.a refero fers dr relatiuus ua uū.qd ad aliqd re
fert.vel potius qd iterū fert aliquid ad memoriā. q̄i iterū
portatiū. Cū enī dico Sortes legit.ꝑ hoc nomen sortes
sortē ꝯgnitōni subijcio. Cū aūt postea subiungo.⁊ ipē di
sputat.ꝑ illud ꝓnomen ipe sortes referẗ ⁊ iterū ferẗ ad co
gnitōem. Vñ ⁊ illud ꝓnomē ipē dr relatiuū. q: sic aliqd
referat. Et caret vtō nomē relatiui. Vñ vsus. Que que
runt q̄ distribuūt referūtq; negātq;. Infinita quoq; ca
su caruere vocāte. De relatiuis substātie ⁊ accidētis di
xi in tercia pte vbi egi de spēbus nominū in ca.d relatis
Relatus ta tū a refero fers dr.⁊ vt dicit pap. Relatum
penultima ꝓducta.id est reportatum vel ad aliquid da
tum vel dictum.
Relegatus ta tū in relego gas est
Relego gas gaui.ꝯponiẗ a re ⁊ lego as.⁊ est relegare.
remittere.⁊ relegare est dānare in exiliū mittere. vñ hec
relegatō onis.quoddā genus damnatōis.cū aliqs ꝓ aliq
ꝯmisso interdicebaẗ a patria.⁊ ꝓuatim videbaẗ recede
re.⁊ sua nō amittebat.⁊ spem habebat reuertēdi Unde
relegatus ta tū.sic dānatus.⁊ dr relegare.sic dānare.qa
relegatus semꝑ habebat spem vt retro legareẗ.i.vt reuer
tereẗ. Itē relego pōt componi a re ⁊ lego gis. ⁊ tūc decli
naẗ relego gis tercie ꝯiugatōis.i.iterū vel retro legere.et
retinet e.in pñti qd mutaẗ in alijs ꝯpositis a lego legis.
in i.sicut dixi in lego gis.⁊ ꝓducit relego as ꝑme ꝯiuga
tionis le. Sʒ relego gis tercie ꝯiugatōnis cor.le. Vñ v
sus. Lector sic releges viciū.qd ab arte releges. Quisq;
relegatus sua cū remeabit habebit.
Relego gis legi pnlẗ.cor.vide in relego gas.
Relido dis.id est.retro vel iterū ledere.a re ⁊ ledo dis.
componiẗ.⁊ producit li. Unde relisus sa sum.id ē.retro
vel iterū lesus
Religio a religo gas diciẗ hec religio onis.q: nos reli
get ad dei seruitiū vel cultū Uel dr religio a relego gis.
q: religiosi relegūt ⁊ tractāt que dei sunt. Uel religio dr
a rigeo.q: rigida sit. Et est religio vtus q̄ superiori natu
re quā diuinā vocāt.cultū cerimoniaq; cōfert.⁊ inde re
ligiosus sa sum.⁊ ꝯpaẗ ⁊ componiẗ.irreligiosus sa sum.
id est.nō religiosus qd similiẗ cōpatur. Et vt dicit papi
as. Religio est appellata.q: ꝑ eā religemus vni deo aīmas
nostras ad cultū diuinū vinculo seruiēdi Beatus autē
iacobus sic dicit Religio mūda ⁊ immaculata apud de
um ⁊ patrē hec est.visitare pupillos.⁊ viduas in tribu
latōne eorū.⁊ immaculatū se custodire in hoc seculo
Unde in episcopus ⁊ in honoro Item de statu religioso
rum respectu seculariū honorū dixi in ordo ⁊ in plibuter
Itē de habitu vili vel vestibus religiosorū dicā in vestio.
Relino nis leui letū componiẗ ex re ⁊ lino nis. ⁊ est re
linire iterū linire ⁊ discoopire sc; ab ore dolij operculum
remouere.⁊ fit quādo est euacuatū ⁊ cor.li.in supino ⁊ i
ꝑsenti ⁊ vbiq;.
Relinquo a re ⁊ linquo cōponiẗ relinquo quis.qui.re
lictū.i.deserere.⁊ ꝓdu.li relicꝗ ꝑteritū.sʒ reliqui nomē plu
rale de reliquus qua quū cor.pnlẗ.vñ vsus Sūt homines
reliqui memorās quos mēte relicꝗ
Relicꝗ pōt esse nomē vel vbū vide in relinquo.
Reliquie a relinquo quis.dr he reliquie arū.⁊ habet ꝑ
mam breuē ꝟm donatū.vñ ꝑ vnuʒ l.scribi debet.licet ali
quādo necessitate metri addaẗ vnū l.vt ꝑma ꝓducatur.
Unde virḡ.in ꝑmo eneyd. Troas relliquias donaum at
q; immitis achilli ⁊ est ibi epenthesis.⁊ dicunẗ reliquie
ptes residue Item reliquie dicunẗ ossa ⁊ vestimēta san
ctorum q̄ nobis relinquunẗ vt eorū merita recolētes cō
digne veneremur ⁊ eorū vitā imitemur.
Reliquū qui.est qd restat vel supat ꝟm pap.
Relisus sa sum pnlẗ.ꝓdu. vide i relido dis
Reliteo tes.id est.iterū vel retro latere. ⁊ componitur.
a re ⁊ lateo ⁊ corripit li.
Reluctās tis.i.cōtra luctās resistēs repugnās incertus.
hesitās pendēs.⁊ dr a reluctor ctaris
Remādo das in mādo das est.
Rematopeya Peyo cōponiẗ cū rema qd est vbum ⁊
diciẗ hec rematopeya peye.i.vbi cōfirmatō vt in verbis
ficticijs q̄ sunt ꝓlata et inuenta ꝑ rematopeyā vt tinnit.
Unde rematopeyus peya peyū.i.ad rematopeyam ꝑ
tinens vel ꝓlatū vel fictū ꝑ rematopeyā et comprehēdiẗ
q̄nq; sub onomatopeya sicut dixi in onomatopeya.
Remedior a remediū diciẗ remedior aris.id est.reme
dium cōferre.mederi.
Remediū Medeor cōponiẗ cū re ⁊ diciẗ remedeor de
ris Unde hoc remediū dij medicina q̄ post lapsuʒ suc
currit Et hinc remediolū li di.
Rememoratus ta tū in memero vide
Remēsus sa sum in remetior tiris exponiẗ.
Remētus ta tū.in reminiscor vide.
Remeo a re ⁊ meo as ꝯponiẗ remeo as aui are.i. redi
re retro meare vel iterū meare.
Remetior a re ⁊ metior tiris remetitus sum.vel remēsus
sum.remetiri.i.iterū metiri.vel reddēdo metiri. ⁊ ē depo
nētale.⁊ ꝓdu.me. Inueniẗ tñ in passiua significatōe Un
de in euāgelio luce. Eadē quippe mēsura qua mēsi fueri
tis remetietur vobis
Remex a remigo gas.dr hic remex gis q̄ remū agit. ꝙ
aūt dr remex quasi remiactor potius est ethimologia. q̄ʒ
ꝯpositō Et formaẗ gtūs a ntō e.mutata in i.⁊ ablata x.⁊
addita gis Vñ dicit ꝑs.in.vj.li. In x.desinētia si a verbis
sint in go desinētibus ablata x.⁊ addita gis.faciūt gtūʒ.
vt grego grex gis.remigo remex gis.⁊ etiāʒ mutaẗ e.in i.
cor.vide etiā in remus.
Remigiū a remus vel remex dr hoc remigiū gij.i.actus
vel officiū remigis vel remigij. Quidā dicūt ꝙ remigiū
est remigū collectō.vide etiā in remus
Remigo gas gaui gare.i.remū agere.⁊ dr a remus ⁊ cō
poniẗ arremigo gas.i.ad litus remigare.corremigo as.
id ē simul vl' cuʒ alio remigare.diremigo gas.i.diuersis
modis vel in diuersas ptes .vel dissonāter remigare.ꝙ
aūt dr remigo quasi remū ago.potius videẗ esse ethimo.
q̄ʒ ꝯpositō.⁊ corr.illā sillabā mi.
Reminiscor. Memor ꝯponiẗ cū re ⁊ dr reminiscor ris
id est.recordari.ad memoriā reducere.recolere.⁊ caret su
pinis ⁊ suppletōne ꝑteriti.q: caret pticipio ꝑteriti tēpis.
⁊ hoc verū est ꝟm vsum. Nā ꝟm artē deberet facere remē
tum ⁊ remētus Vñ dicit ꝑs.in li.x. A reminiscor supinū
vel pticipiū ꝑteriti vel futuri in vsu nō inueni. q̄uis rō
quoq; remētū quō cōmentū exigat dici.
Remissus sa sum.in remitto exponiẗ.
Remis indeclinabile q̄dam ciuitas.vñ hic ⁊ hec remē
sis ⁊ hoc se.patrium
Remitto a re ⁊ mitto ꝯponiẗ remitto tis.i.retro vel ite
rum mittere vel dimittere.⁊ ꝯdonare.vel dissoluere.vel
lenire.nō ex toto intēdere Vñ remissus sa sum.quod re
tro mittiẗ.vel qd nō ex toto intendiẗ sʒ parūper leniẗ.vñ
⁊ quoddā aduer.diciẗ remissiuū qd designat remissiōē
alicuius rei.ꝟm hug. Pap.vō dicit. Remissus fessus be
nignus simplex indulgēs dimissus .
Remora a remoror raris dr hec remora re.id est.mora
impedimētū. Unde liuius.ꝙ nā norū gressui meo remo
ram facit.⁊ cor.mo
Remoramē nis neutri ge.id est.mora vel impedimen
tum.⁊ ꝓprie gressuū.⁊ dr a remoror ⁊ ꝓdu.ra. Vñ oui
dius metha.q̄rto Remoramina q̄ ipam nocebāt
Remultū a remus dr hoc remultuʒ ti.funis quo nauis
deligata trahiẗ vice remi.vñ remulto tas.i.remulto na
uē trahere.vel nauē remulto ad litus ducere
Remus a remoueo ues dr hic remus mi q: remoueat
⁊ cōcutiat fluctus.vñ hic remulus li di.⁊ remillus li.idē
Remus ꝯponiẗ hic biremis nauis q̄ habet ordines du
orum remorū.⁊ hic triremis q̄driremis. q̄nquiremis.vl'
pētiremis.hexaremis.a pēta qd est q̄nq; ⁊ hexa qd ē sex
⁊ remus.s.nauis q̄ habet tres vel q̄ttuor vel q̄nq; vl' sex
ordines remorū. Inueniunẗ aūt oīa hec adiectiē ⁊ mobi
liter declinata sc; hic ⁊ hec biremis.⁊ hoc me ⁊c.ꝟm hug
Et ponunẗ isti vsus in grecismo Est remex ducēs.est re
mex ductus in amne. At vbi remorū collectō remigium
sit.vide in triremis.
Ren a riuus dr hic ren nis.ꝟm varronē.q: a renibus ri
ui obsceni ⁊ cenosi humores deriuanẗ. Nam vene ⁊ me
dulle tenuiter liquorē desudāt in renibus q̄ liquor rursus
a renibus calore venereo resolutus decurrit ad genitalia ⁊
a ren dr hic rien nis.idē qd ren vel ꝓcellus vel rien diciẗ
quoddā intestinū ⁊ interꝑtaẗ fluens.⁊ tūc deriuaẗ a ver
bo greco sc; reo qd est fluo.⁊ formaẗ gtūs de ren vl' rien
a nominatiuo addita is.vt hic ren huius renis. ⁊ hic ri
en huius rienis
Renale a ren hoc renale huius renalis.zona circa renes
⁊ hic ⁊ hec renalis ⁊ hoc le.ad renes ꝑtinēs
Renitēs tis in nitēs exponiẗ.
Renitor ris.in nitor teris exponiẗ.
Reno nonis vestis de pellibus. Sunt enī renones ꝟm
ysidorū velamina humerorū ⁊ pectoris de pellibus villo
sis vsq; ad vmbilicū. Et dr sic nō a renibus sʒ a rheno ger
manie fluuio vbi his maxime vtunẗ Renones etiā vul
go dicunẗ repti.q: lōgitudine villorū q̄si reptāt.
Renūculus a ren dr hic renūculus li .di.ꝑuus ren. vel
renūculi dicunẗ intestina q̄dā renibus adherētia.⁊ sūt ro
tuda ad modū testiculorū.⁊ sunt comestibilia.
Renuo nuis in nuo is.est.
Renus ni in rodanus exponiẗ
Repagulū a repando dis diciẗ hoc repagulū li.id est.
obex.quod impedimentū opponiẗ.quia claudat ⁊ pan
dat iter vt sera.⁊ corr.gu
Repādo dis.di.dere.i.recuruare vl' claudere vl' reclu
dere ⁊ facit supinū in sum ꝑ geminū s.repassum. ꝟm ꝑs.
⁊ hug. Inueniẗ etiā repāsum n.ꝓcedēte s.⁊ componitur
ex re ⁊ pando dis.
Repandus a re ⁊ pādus componiẗ repādus da.duʒ.
id est.recuruus.qd acutū est cū illud retundiẗ repāduʒ
est ꝟm huguitōem. Papias vero dicit repandū.recur
uum.reparatū.repāsum
Reparo as in paro ras exponiẗ
Repatrio as are.ad patriā remeare.⁊ ꝯponiẗ a re ⁊ pa
tria.
Repedito tas.in repedo das est
Repedo das daui dare ꝯponiẗ a re ⁊ pes ⁊ dr repeda
re retro pedē dare.remeare.vñ equus diciẗ repedare.cuʒ
retro pedē iacit ⁊ ꝑcutit. Vñ vsus. Retro pedē iacens.
repedat repedatq; reuertēs. Inueniẗ etiā repedo pedis
⁊ tūc ꝓdu.pe.sicut pedo dis. Vñ q̄daʒ. A pede dic repe
do.sʒ dat tibi pedo repedo. Et a repedo dr repedito tas
pnlẗ.corr.vbum frequētatiū.
Repedo dis in pedo dis vide.⁊ repedo das.
Repello lis puli.pulsum.cōponiẗ ex re ⁊ pello lis. ⁊ est
repellere retro pellere. Et scias ꝙ repello vbiq; hʒ vnuʒ
p.vñ ꝑmā corripit.vt repuli repulsum.tñ autores gemi
nāt p.in tercia psona ꝑteriti ⁊ faciūt ꝑmā longā. Vñ lu
canus. Reppulit a libicis immēsum sirtibus equor. Sʒ oui
dius in ꝑma psona recte corripit dicens. Queq; feros re
puli doctis medicātibus ignes.
Repēdo a re ⁊ pēdo dis ꝯponiẗ repēdo dis.di.dere.i.
reddere.remunerare.

Reperio a re ⁊ pario ris componit̃ repio repis repperi
reptum. Et scias q̃ repimus vltro occurrentia Inueni
mus q̄sita. Uel repire est scire de re pdita vbi sit Inueni
re aũt est rẽ pditam retrahere. ſm hug. In grecismo aũt
dr. Quesita inuenio. repis qd sors parat vltro. Et vt di
cit ps in. x. li. Reperio duplicauit p. in pterito. q̄ppe dimi
nuta vna sillaba in repio repperi. sile est pteritũ a compe
rio cõperi. Itẽ nota q̃ repio in his que ꝯueniũt a pſenti
nõ geminat. Uñ pmã cor. ſʒ in pterito geminat p. ⁊ sic p
ducit re. vt repperi. Supinũ vo p vnũ p. scribit̃. ⁊ pmam
cor. vt reptum. Regũ q̄rto ca. xvij. Eo q̃ minime repere
ris ⁊ debet ibi p vnũ p. scribi.

Repertor toris. i. autor. inuẽtor. ſm pap.

Repertũ est supinũ de repio ris

Repetẽdus in repetẽdus exponit̃

Repetitõ in colorib9 est in q̄rta pte.

Repetũdus a repeto tis deriuat̃ repetẽdus da dũ. ſm
modernos. ⁊ ſm antiquos repetũdus da dũ. vñ repetũ
de daꝝ. dicunt̃ pecunie repetite. Siquidẽ mos erat ro
me q̃ si q̄s deposuisset pecuniã alicui nec posset eam re
habere. veniebat ad ptorẽ. ptor vo mandabat debitori.
⁊ ꝯstituẽs terminũ quẽdam pcipiebat vt infra terminũ
illũ pecuniã ꝓsiteret̃ ⁊ redderet. ⁊ tũc poterãt dici petun
de daꝝ. Si vo debitor in termino nõ ꝓsiteret̃. iteꝝ depo
sitor veniẽs ad ptorẽ pecuniã repetebat. ⁊ tũc dicebant̃
petũde daꝝ. Tũc vo debitor clamãte ptore reus erat re
petundaꝝ. Uñ salusti9 Post paulo catilina pecuniaꝝ
repetũdaꝝ reus. Itẽ ꝯsuetudo erat antiq̄tus rome q̃ le
gatus reipublice accipet p se ⁊ p suis victualia de ꝯmũi
vbicũq3 esset. ſʒ nõ vltra q̄3 deberet. Finito postea termi
no illius. cũ alius legat9 eadẽ deberet fungi legatõne. se
cum ducebat legatũ pteriti anni. ⁊ licebat cuiuslibet in
fra quadraginta dies q̄rimoniã facere de eo q̃ pecuniã
vltra q̄3 deberet accepisset. ⁊ pecuniã repetere supflue ac
ceptam. ⁊ talis pecunia sic repetita dicebat̃ repetũde da
rum. ⁊ tũc si ille nõ posset se excusare re9 erat repetũdaꝝ
⁊ cogebat̃ eas reddere.

Repilo las. i. iteꝝ pilare. ⁊ dr a re ⁊ pila. ⁊ pdu. pi

Repingo gis a re ⁊ pãgo gis qd est ꝯiũgere vel impel
lere. componit̃ repingo gis pegi pactũ pactu. i. iteꝝ vl re
tro impellere. Potest etiã repingo ꝯponi a re et pingo
gis. Et est repingo iteꝝ pingo.

Repo pis repsi reptũ repere. i. latent̃ intrare vl ventre
⁊ pedib9 ire. vt faciũt serpẽtes ⁊ pisces. ⁊ componit̃ cum
in. ⁊ dicit̃ irrepo pis. i. intro repe. Itẽ obrepo pis. i. vndi
q3 vel cõtra repe. surrepo pis. i. subtus paꝝ vel latenter
vel post repe. Repo ⁊ ei9 ꝯposita sunt neutra. ⁊ faciunt
pteritum in psi. ⁊ supinũ in ptũ. ⁊ pducũt hanc sillabam
re. Unde ouidius epistolaꝝ. Sed mouet obrepẽs som
nus anile caput.

Reposociliũ lij. id qd tegit igne3 in nocte. vel qd retro
ignem ponit̃. quasi ciliũ foci. sup qd a posteriori pte foci
ligna ponunt̃. qd vulgo lar dr ⁊ componit̃ a repono. et
focus ⁊ cilium.

Repperi pteritũ in reperio exponit̃.

Reppulit tercie psone in repello lis vide

Reptile a repo pis dr hic ⁊ hec reptilis ⁊ hoc le. Unde
reptibiliter aduer. Itẽ a repo pis reptũ reptu u. in o. re
pto ptas frequẽtatiũ. vñ reptito tas aliud frequẽtatiũ
⁊ corripit pnl. reptilis. Uñ in aurora dr Reptile subiji
tur cũ pstas eis famulatũ. Et scias q̃ reptiliu3 quedam
genera sunt terrestria. quedã aquatica. Dicit̃ eni repti
le qd se rapit. Hoc aũt ꝯtingit multipliciter. Quodda3 eni
rapit se vtute costaꝝ vt serpẽs. quodda3 vi quoruda3
anuloꝝ. vt animal anulosum. qdda3 vi oris. vt quidã
vermes q̃ ore terre affixo totũ corp9 post se trahũt. qd
dam vo est qd in vi pẽnulaꝝ quorundã se mouit vt pi
scis. Et vniuersaliter omẽ animal videt̃ reptile dici. cui9
corp9 a terra nõ multũ eleuat̃ p instrumẽta mot9. Et vt
dicũt quidã. reptilia ꝓprie sunt aquaꝝ. repẽtia vo terre
Ista tñ ꝓprietas nõ sp obseruat̃. vide etiã in serpẽs

Repudiũ. Podiũ componit̃ cũ re ⁊ dr hoc repudium
dij. vel repudiu3 componit̃ a re ⁊ pes dis. i. repulsio. vel
scriptũ repulsionis. qd sub testimonio testiũ pñti vl ab
senti mittit̃. ⁊ inde repudio dias. i. repellere. refutare. ſm
hug. vel repudiũ dr discidiũ. diuortiũ. repulsio mulieris
a viro. vel a re ⁊ pes. vt dictũ est. componit̃ repudiu3 q̄i
repediũ. Cũ eni repudiat̃ mulier. tũc repedat. i. reuertit̃
ad suos. vel componit̃ repudiũ a repello lis. ⁊ edes. qd
est dom9. vñ repudiũ q̄si repellidiũ. i. repulsio ab ede

Reppuli pme psone vide in repello lis

Repullulo las. in pullulo las vide.

Repulsum supinũ. in repello lis exponit̃.

Repulsus a repello lis repellere dr repulsus sa sum. i.
retro pulsus. fugat9. eiect9. ⁊ hec repulsa se. i. repulsio in
iuria. q̃ repellunt̃ homĩes ab honoris petitõe

Reqetus ta tũ. in qeo qes exponit̃

Requiro ris. in q̄ro ris exponit.

Res rei in realis exponit̃. Res ꝯponit̃ cũ publica. ⁊ di
citur hec respublica. hui9 reipublice. Sʒ potest q̄ri. An
sicut fit ista compositõ respublica possit fieri hec cõposi
tio mulieralba. Ad hoc dico q̃ omis ꝯpositõ immutat.
⁊ ꝯmoditatẽ habet alioq̄n est inutilis ⁊ nõ tenẽda. Di
co ergo q̃ ideo respublica est vna ꝯpositõ. vt aliqd imu
tet. Nã q̄n res publica sunt due ptes idẽ est res publica
qd cõmune. Hec mutatõ nõ ꝯtingit in mulieralba. q̄r si
ue esset vna dictõ siue nõ semp fieret suppositõ p mulie
re alba. ⁊ sic q̄r nulla est vtilitas in tali compositõe nul
lo modo est facienda

Resecro cras a re ⁊ sacro ꝯponit̃. vide i sacro as

Reses a resideo des. dr hic ⁊ hec resides dis. i. piger. q̄i
retro morans. ⁊ cor. si

Resilio lis. in salio lis exponit̃.

Resina ne. penul. pdu. dicit̃ lacrima sudore liquoris ex
altata. lignoꝝ sc3 vt cerasi. lẽtisci balsami. ⁊ aliaꝝ arboꝝ
vel virgultoꝝ q̄ sudore pbant̃.

Resipio pis in sapio pis exponit̃.

Resipisco scis. in sapio pis exponit̃.

Resisto stis in sisto stis exponit̃.

Resolutoriciniũ a resoluo uis dr resolutoriciniũ nij. id
est. acus pectoralis sc3 firmaculũ quo camisia sup pect9
firmat̃. vl quo palliũ astringit̃. vel instrumentũ quo cri
nes discernunt̃. ⁊ tũc ꝯponit̃ a resoluo ⁊ cincinnus qd e
capillus. Marcialis in gezula. resolutoricinioq3 flama
rum instar. Quidã tamẽ legũt p duab9 ptibus sc3 reso
luto ⁊ ricinio. ⁊ est ricinio idem qd dicim9 esse resoluto
ricinio. qd q3uis veꝝ sit tamẽ p vna pte melius legit̃ re
solutoricinio. si q̄s ꝯsideret copulatõis vim ⁊ ordinẽ

Respecto a respicio cis xi ctũ ctu. v in o. fit respecto tas
vbum frequẽ. i. sepe vel frequẽter respicio

Responsoriũ in respõsum vide.

Responsum a respõso sas quod est frequẽtatiũ de re
spondeo des dicit̃ hoc respõsum si. ⁊ hoc respõsoriũ rij.
Sed respõsum quod dat̃. Responsoriũ vbum vel visus
q̃ sepe iterat̃. Et dicit̃ sic. q̄r vno desinẽte id alter respon
deat. vel responsiu9 ua. uum. ⁊ responsorius ria. rium.

Hic nota q̃ sicut dicit origenes sup illud luce secũdo
Inuenerũt illum in templo sedentẽ in medio doctoru3.
audientẽ illos ⁊ interrogantẽ. Inuenit̃ in medio pcepto
rum hiesus nõ eos docẽs sʒ interrogãs. vt nos doceret
quid pueris q̄3uis sapiẽtes ⁊ eruditi sint conueniret. vt
audiãt potius magistros q̄3 docere desiderent. ne vana
ostentatõe ideo sese iactẽt. Interrogabat inq̄3 magistros
nõ vt aliquid addisceret sʒ vt interrogans erudiret. Ex
vno quippe doctrine fonte manat. ⁊ iterrogare. ⁊ respõ
dere sapiẽter. ⁊ eiusdem sciẽtie est scire quid interroges
quid ve respondeas

Respublica in res exponit̃

Respua ex re ⁊ spuo ꝯponit̃ respuo is. ui. sputũ spuere
id est. iteꝝ vel retro spuere. vel recusare. renuere. vilipẽ
dere

Restauro ras in stauro ras est

Resticula a restis dicit̃ hec resticula le. dimi. Uñ resti
cularius ria riũ. qui facit resticulas. vel ad eas ptinens
Resticule etiã sunt quas succinctoria vel redimicula et
ꝓprie brachiatoria appellare possum9

Restinguo guis in stinguo uis vide

Restio a restis dr hic restio onis q̄ facit vl vẽdit restes

Restis a rete dr hec restis hui9 restis. i. funis vel qd fit
ex funib9 ad aliqd trahendu3. ⁊ dicunt̃ restes. q̄r his re
tia tendunt̃. vel q̄r rates ꝯtineãt

Restitit. i. repẽte vel retro stetit. abnegauit. cõtradixit.
recusauit. Nã deriuat̃ a resto vel resisto. Resisto aũt et
resto restiti faciũt sicut cõsto ⁊ cõsisto ꝯstiti. psisto ⁊ per
sto pstiti. ⁊ corr. sti. ſm pap.

Restituo ex re ⁊ statuo cõponit̃ restituo is. Et est resti
tuo retro vel iteꝝ statuo. vñ restituere importat redditi
onẽ illius rei que iniuste ablata est Hic potest queri
An teneat̃ semp restituere ille qui accepit rẽ alienã Ad
hoc dico q̃ circa illum qui rẽ alienã accepit duo sunt cõ
siderãda. sc3 ipa res accepta. ⁊ ipa acceptõ. Ratõe aũt
rei tenet̃ eam restituere q̄3diu apud se eam habet. q̄r qd
habet vltra id qd suum est debet sibi subtrahi ⁊ dare ei
cui deest ſm formã cõmutatiue iusticie. Sʒ ipa acceptõ
rei aliene potest dupliciter se habere. Quãdoq3 eni est
iniuriosa sc3 ꝯtra voluntatẽ existẽs ei9 q̄ est rei domin9
vt patet in furto. ⁊ in rapina. ⁊ tũc tenet̃ ad restitutõem
nõ solũ ratõe rei. sʒ etiã ratõne iniuriose acceptõis. etia3
si res apud ipm non remaneat. Sicut eni qui pcutit ali
quẽ tenet̃ recõpensare iniuriã passo. q̄muis nihil apud
ipm maneat ita etiã q̄ furat̃ vl rapit tenet̃ ad recõpensa
tionẽ damni illati. etiã si nihil inde habeat. ⁊ vlterius p
iniuria illa puniri debet. Alio modo aliq̄s accepit rem
alteri9 in vtilitatẽ suã absq3 iniuria cũ voluntate sc3 ei9
cui9 res est. sicut patet in mutuis. ⁊ tũc ille q̄ accepit tene
tur ad restitutõem eius qd accepit. nõ solum ratõne rei
sʒ etiã ratõne acceptõnis. etiã si rẽ amiserit. tenet̃ eam re
compensare ei qui grãm fecit. qd nõ fieret si p hoc dam
num incurreret. Tercio modo aliq̄s accepit rẽ alterius
absq3 iniuria. nõ p sua volũtate sicut patet in depositis
⁊ ideo ille q̄ sic accepit in nullo tenet̃ ratõne acceptõnis
q̄n imo in accipiẽdo impẽdit obsequiũ. Tenet̃ aũt ratõe
rei. ⁊ ppter hoc si ei subtrahat̃ res absq3 sua culpa. nõ te
netur ad restitutõem. Secus aũt esset si cum aliqua sui
culpa rẽ depositam amitteret Uide in satisfactõ. ⁊ in ele
mosina. ⁊ in emo. ⁊ in furor.

Resulto tas in salio lis exponit̃.

Rete. a retineo nes dr hoc rete retis. q̄r retineat pisces.
vel aues. ⁊ facit ablatiu9 in i. reti. olim tamẽ faciebat i e.
rete Uñ ouidi9 in q̄nto fastoꝝ. Cur tibi p libitis claudũ
tur rete leones. Rete dixit p reti. ⁊ dicunt̃ retia q̄ retinẽ
tia. a retineo. ⁊ nõ aspirat̃ rete

Retento tas in tẽto tas exponit̃.

Retiaculũ li. dr a retineo nes. et dicunt̃ retiacula ĩ mo
dum retis facta. ⁊ est retiaculũ sicut ⁊ reticulũ dimi. a re
te. sc3 puũ rete. ⁊ reticulũ etiã dr puũ intestinũ tenue. vel
quasi reticulatũ qd opit vitalia.

Retiarius ria riũ. i. ad rete ptinens vel decipiens. vel
q̄r retia facit. ⁊ dr a rete. ⁊ accipit t. sonũ de c.

Reticula a rete dicit̃ hec reticula le dimi. puum rete vl
mitra vginalis capitis

Reticulũ in retiaculũ exponit̃.

Retineo nes retinui retentũ retinere. id est. iteꝝ tenere
ꝯseruare. ⁊ ꝯponit̃ a re ⁊ teneo nes. ⁊ cor. ti. Facet9 Que
ritur euẽtu socius. tamẽ arte tenet̃. Res breuis est que
ri. sed retinere labor

Retio retis tiui tire. dr a rete. ⁊ est retire reti cape. ⁊ cõ
ponit̃. irretio tis. i. illaqueare. impedire. ⁊ est actiũ cũ su
is cõpositis. ⁊ pdu. re.

Retiolum. a rete dr hoc retiolu3 li. illud quod colligit
comas sic dictum. quia quasi puum rete est. Uel q̄r reti
net crines ne effundant̃.

Retorsus sa sũ. in retort9 ta tũ. exponit̃

Retortus ta tũ vel retorsus sa sum. qd idem est. dr a re
torqueo ques. retorsi. ⁊ retorsum. vel retortũ. ⁊ dr reto
tus iteꝝ cruciat9. vel retro vel iteꝝ flexus. vel iteꝝ volu
tus. sicut filũ his filatũ. vel retort9. i. iteꝝ missus. sicut ia
culum qd iteꝝ mittit̃ in in hostes

Retracto tas. in tracto tas exponit̃

Retrimentũ. a retineo nes. dr hoc retinaculu3. ⁊ hoc re
trimentũ ti. quasi retinumentũ. Retrimẽta sunt ea loca
in q̄bus digerunt̃ stercora. vel que retinẽt capita venaꝝ
q̄bus laxant̃ vincula. q̄bus retrimẽta vsq3 ad digestio
nis oportunitatẽ ꝯtinent̃. ⁊ iteꝝ musculi ex q̄b9 nascunt̃
retrimentoꝝ meatus

Retro aduerbiũ loci. ⁊ componit̃ cũ de. ⁊ dr deretro. et
corripit re. naturaliter. Unde in aurora dicit̃. Deretro
despiciat animo quecũq3 reliquit. Uide ĩ deretro. ⁊ cor.
re. naturaliter.

Retrogrador daris. dari. i. retro ire. gradi retro. Et cõ
ponit̃ a retro. et grado das. et cor. gra. Et inde retrogra
dus da. dũ. i. retroiens. vel retrogradiẽs. vt cancer dicit̃
retrogradus Et planeta est quãdoq3 retrograd9. q̄n q3

est pcessiuus.qñq3 stationari⁹.Et mulus viciosus. sic
quãdoq3 est retrogradus.quãdoq3 pcessiuus.quando
q3 stationarius
Retuli est p̃teritũ de refero.⁊ scribit̃ p geminu3 t.sicut
reppent ⁊ reppulit in tercia psona geminat p.Tñ hoꝝ su
pina corripiũt pmã.sc3 repulsum.relatũ.reptum ⁊ etiã3
eoꝝ pñita.vt repello refero repo.⁊ coꝛ.tu.retuli.
Retudi pnlt.coꝛ.in tũdo dis est.
Retũdo in tũdo dis exponit̃.
Retũsus sa sum.in tũdo dis vide.
Retusus sa sũ.in tũdo dis vide.⁊ pdu.tu.
Reu.id est.radix
Reubarbaꝝ Reu qđ est radix cõponit̃ cũ barbaꝝ vel
põtus.⁊ dicit̃ reubarbaꝝ siue hoc reuponticũ. illud qđ
est trans danubiũ in solo barbaro.⁊ hoc circa pontum
colligit̃ sic dictũ.q̃si radix barbara.vel q̃si radix põtica.
Reuelo las.ex re ⁊ velo las componit̃.⁊ scribit̃ p vnu3
l.vide etiã in velo las
Reuerẽs.a reuereoꝛ reris dꝛ reuerẽs tis om.ge.pticipi
um.⁊ potest esse nomẽ.⁊ tũc ꝯpatur. vñ hec reuerentia.
tie.⁊ p cõpositõem irreuerẽs.i.nõ reuerẽs.inuerecũdus
⁊ ꝯpat̃.vñ hec irreuerẽtia tie.⁊ coꝛ.ve in p̃dictis.
Reuereoꝛ reris.ueritus sum.i vereoꝛ exponit̃.
Reueritus ta tũ.in vereoꝛ vide.⁊ coꝛ.ri.
Reuerso sas.i.retro v̾sare.a re ⁊ uerso sas
Reuertoꝛ a re ⁊ vertoꝛ ris.componit̃ reuertoꝛ teris.re
uersus sum.reuerti.i.retro vertere vel redire. qđ antiq
dicebãt reuerto tis.
Reuiuisco scis.in viuo uis exponit̃
Reuiuo uis xi.ex re ⁊ viuo uis componit̃ ⁊ pdu.vi.et
est reuiuere iteꝝ viuere.
Reuma.a remus dꝛ hoc reuma tis.i.tẽpestuosa maris
inundatõ.vel ille feruoꝛ aque q̃ fit ex remoꝝ agitatõne.
Reuma etiã est eruptõ vel feruoꝛ humoꝝ.q ducunt̃ vel
a capite vel ab alio mẽbꝛo vñ hoc reumatisma matis.i.
fluxus abundãtis aque vel humoꝛis coꝛrupti
Reumatisma tis in reuma exponit̃
Reumatizo zas zaui zare.id est.reuma pati vel emitte
re.⁊ deriuat̃ a reuma
Reuolutilis a reuoluo uis dꝛ hic ⁊ hec reuolubilis.et
hoc le.⁊ reuolutilis le penul.coꝛr.in eodẽ sensu. Augu.
de ciuitate dei. Mundi reuolutilis oꝛtus eisde3 circũi
tibus inserite
Reus rea reũ.a re que petit̃ dꝛ.q q̃3uis sceleris ꝯscius
nõ sit.reus tñ dꝛ q̃3diu ius in iudicõ p re aliq̃ ab eo peti
tur ⁊ reus fideiussoꝛ dꝛ a re de q̃ est obnoxius.vñ hic re
atus.Itẽ re⁹ maiestatis p̃us dict⁹.q aduersus rẽpubli
cam aliqđ egisset.Et quicũq3 hostib⁹ ꝯsensisset dict⁹ est
reus maiestatis.qꝛ mai⁹ est ledere patriã q̃3 ciuẽ vnum.
Postea etiã ille q aduersus maiestatẽ p̃ncipis egisse vi
det̃ vel qui leges reipublice detulerat vel vtiles abꝛoga
uerat.ẜm papiam.
Rex gis pdu.re vide in rego gis

R ante H

Rhesis interp̃tat̃ locutõ.vñ hec rhetoꝛica rice.q̃si a co
pia locutõis dicta Uel rhetoꝛesis dꝛ copia dicẽdi vl' lo
quẽdi a rhesis.vñ rhetoꝛica ars illa.vñ hic rhetoꝛ toꝛis
⁊ rhetoꝛic⁹ ca cũ.de illa arte tractãs.vel ad illã artẽ pti
nens.⁊ hec rhetoꝛica ce.⁊ pluralit̃ rhetoꝛica coꝝ.⁊ rheto
rici coꝝ.liber in quo docet̃ ars illa.⁊ coꝛ.pnlt.gti.rhetoꝛ
toꝛis.Sꝫ rectoꝛ ctoꝛis p ct.sine h.pdu.to.⁊ ponit h.post
r.in p̃dictis. Uñ dicit ps̃. R sine aspiratõe ponit̃ in lati
nis.In grecis võ vel p̃ncipalis.i.in p̃ncipio.vel gemina
ta in media dictõe aspirat̃.vt rhetoꝛ rhodus insula que
dam.pirrhus.Iuuenalis.Cedunt grammatici.vincunt̃
rhetoꝛes omnes.
Rhetoꝛ toꝛis.in rhesis vide
Rhodus insula est que ante oficus dicebat̃.⁊ coꝛ.pmã

R ante I

Riciniũ nij.idẽ est qđ resolutoꝛiciniũ.ẜm hug. Papi.
dicit. Riciniũ est matronale operimentũ.latine dictum
q dimidia ei⁹ ps retro abijcit̃.qđ ⁊ vulgo mauoꝛtem di
cunt Riciniũ ac⁹ siue spinula quo virginei crines discri
Ricinus Rinos componit̃ cum cinos minãtur
qđ est canis.⁊ dicit̃ hic ricinus ni vermis caninus.quia
heret in auribus canum
Rictus a ringo gis dꝛ hic rict⁹ hui⁹ rictus.feraꝝ oꝛis
aptio. Uel qđ dꝛ risus in hoĩe dꝛ rict⁹ in bestia
Rideo a radio dias dꝛ rideo des si.sum. Qui ei ridet.
dentib⁹ videt̃ quasi radiare.vñ hic risus sus sui.⁊ hic et
hec risibilis ⁊ hoc le.aptũ natũ ridere.vñ risibilit̃ aduer
biũ.⁊ hec risibilitas tis. Rideo ꝯponit̃ Arrideo des si.
id est.ad aliqđ ridere.vel cũ ridẽte ridere. Corrideo des
simul ridere vel cũ alio ridere.ex cõ ⁊ rideo.⁊ mutat̃ n.i
r. Derideo des.deludere.vñ hic derisus sus sui.⁊ hec de
risio.⁊ hic derisoꝛ.vñ hic derisoꝛi⁹ ria riũ Itẽ irrideo es
id est.deludere. Surrideo des.i.latent̃ vel post vel.sub
tus vel paꝝ vel remisse ridere Rideo ⁊ ei⁹ ꝯposita neu
tra sunt.p̃ter derideo et irrideo q̃ sunt actiũa. Et omia fa
ciunt p̃teritum in si.et supinũ in sum ⁊ pducũt ri. Unde
hoꝛa.epi. Nocturnos lemures poꝛtẽta thessala ride
Ridicul⁹ a rideo des dꝛ hic ridicul⁹ la lũ. de quo põt
haberi derisio vel q aliũ deridet vel q in reb⁹ turpibus
ridet.⁊ hoc ridiculũ li.i.derisio Uñ ridiculosus sa sum
⁊ hic et hec ridicularis ⁊ hoc are.vnde ridiculose ⁊ ridi
culariter aduerbia
Rien rienis in ren vide
Rigeo ges gui gere.i.esse vel fieri rigidu3 sc3 durere al
gere toꝛpere hoꝛrere.sicut cũ capilli erigunt̃.vñ rigesco
scis inchoatiũ Rigeo cõponit̃ Derigeo ges.Irrigeo
ges Obrigeo ges Rigeo et ei⁹ ꝯposita neutra sunt ⁊ ca
rent supinis et faciũt p̃teritũ in gui ⁊ coꝛripiũt hãc silla
bam ri Unde ouidius episto. Ultima pꝛerupta coꝛnua
mole riget ⁊c
Rigidus a rigeo ges dicit̃ rigidus da dũ Et cõpatur.
rigidus dioꝛ simus vñ rigide dius sime aduerbium Et
hec rigiditas tatis et rigido das id est rigidũ facere Et
est actiuum
Rigo gas gaui gare id ẽ madefacere humectare Uñ
riguus gua guũ id est madid⁹ vel fertilis fecũdus et cõ
ponit̃ Arrigo gas id est iuxta vel valde rigare Corrigo
gas id est simul rigare Irrigo gas id est int⁹ vel valde
rigare Uñ irrigãs tis omĩs generis et irrigu⁹ gua guũ.
Rigo et ei⁹ ꝯposita actiua sunt et coꝛripiũt ri Uñ theo

dolus. Addici⁹ moꝛti facit̃ rigat imbꝛe salubꝛi.
Rigoꝛ a rigeo es dꝛ hic rigoꝛ oꝛis.i.duricies rigiditas
Rima me.i.fissura.vñ hec rimula le.⁊ rimella le.ambo
dimi.⁊ rimosus sa sum.i.rimis plen⁹.⁊ ꝯponit̃.vñ rimo
sesius sime aduer.⁊ hec rimositas tis.
Rimella le dimi.pua rima.
Rimoꝛ.a rima me dꝛ hic rimoꝛ moris.i.scrutiniũ.⁊ ri
moꝛ maris matus sum.rimari.i.scrutari.inuestigare.in
quirere.tractũ a pcis q p rimã terre siliquas ⁊ radices i
quirũt.⁊ ꝯponit̃. Perrimoꝛ maris.i.pfecte vel subtilit̃
rimari.⁊ est deponẽ.cũ suis ꝯpositis ⁊ pdu.hãc sillaba3
ri.vñ psper. Moꝛbida rimet̃ penetralia dextra salutis
Et in grecismo dꝛ. Scrutoꝛ vt experiar vt sanem vulne
ra rimoꝛ
Rimula le.di.pua rima
Rinatrix serpẽs aquã veneno inficiẽs.de quo lucan⁹.
ca.xi. Rinatrix violatoꝛ aque legit̃ ibi.⁊ natrix violatoꝛ
vt dixi in natrix ẜm hug. Pap̃.võ sic dicit Rinatrix ser
pens aquã veneno inficiẽs.in quocũq3 eñi fonte fuerit.
suũ ibi imiscet venenũ
Ringo gis.a rideo es.dꝛ ringo
gis rinxi rictũ gere.i.irasci indignari murmurare. vel ri
ctum facere. Ringo cõponit̃ arringo gis. coꝛringo gis.
obringo gis. Ringo est neutꝝ cũ suis ꝯpositis ⁊ facit p̃
teritũ in xi.⁊ supinũ in ctũ. Inuenit̃ etiã in deponenti ge
nere. Et nota q ringo iđ deriuat̃ a rideo. qꝛ q̃ ringit qđ
ammodo videt̃ repñtare foꝛmã ridẽtis.
Rinoceros. Ceros qđ est coꝛnu cõponit̃ cũ rinos qđ ẽ
naris.⁊ dꝛ hic rinoceros rotis.idẽ animal qđ egoceros
ẜm quosdã.vel p alio aĩmali.⁊ interp̃tat̃ in nare. coꝛnu.
dicit̃ quoq3 rinoceros p virili mẽbꝛo qꝛ rigeat.vel qꝛ sit
vnicoꝛne instar rinocerontis. Uñ iuuenalis.⁊ magno
cũ rinocerõte lauari. Predictũ etiã animal dꝛ monoce
ros.i.vnicoꝛnis.qꝛ vnũ coꝛnu in media fronte habeat.
Hic nota q inuenit̃ hic rinoceros.⁊ tũc facit gtĩs ri
nocerotis interposita ti.pnl'.pducta.vt sacerdos dotis.
⁊ actũs desinit in em vel in a vt rinocerotẽ vel rinocero
ta.⁊ iste grec⁹ actũs inuenit̃ q̃ñq3 in moꝛalib⁹ gregoꝛij.et
iste gtĩs rinocerontis inuenit̃ in deutro.c.xxxiij. Coꝛnua
rinocerotis coꝛnua illius.Itẽ iste ntĩs rinoceros inue
nit̃ in iob.xxxix. Nunqđ volet rinoceros huire tibi.Ite3
inuenit̃ rinoceron.⁊ tũc facit gtĩs rontis.⁊ foꝛmat̃ gtĩs
a ntõ tis addita. Nã vt dicit ps̃.in .vi.li. Si eñi dicas le
on.necessario huas. vt gtĩs quoq3.ẜm grecos t. habeat
leontis. Grego.in moꝛa.ponit etiã mirmicoleõtis. ⁊ ab
isto ntõ rinoceron descẽdit iste actũs rinocerontẽ. vl' ri
noceronta. Et talis actũs grec⁹ inuenit̃ in iob.xxxix Nũ
quid alligabis rinoceronta ad arandũ in loco suo. Si
aũt inueniat̃ ibi rinocerota sine n.in pnl'.sillaba.tunc de
scendit a rinoceros rotis.rinocerotẽ vel rinocerota .po
test etiã dici hic rinocer⁹ ri.pnl'.coꝛr.⁊ tũc est ntĩs latin⁹
⁊ foꝛmat̃ a rinoceros qđ põt esse gtĩs grecus.o. vltime
mutata in u. Nã sicut dicit ps̃.in vi.li.ex gtõ greco fit lati
nus gtĩs mutata os.vltime in is. vt titan titanos.titan
titanis.delphin nos.delphin nis.dicit̃ tñ delphinus ni
In multis eñi inuenim⁹ a gtõ greco factũ latinũ ntĩm.
vt elephas elephãtos.⁊ hic elephas hui⁹ elephãtis.⁊ hic
elephãtus hui⁹ phãti.a gtõ greco elephãtos.⁊ hic arabs
arabos.hic arabs hui⁹ arabis.⁊ hinc fit hic arabus bi.
Titan titanos.hic titan⁹ hui⁹ ni. Lucillus in q̃rto. ethi
opus dixit p ethiops. Rinocer⁹ veluti ethiop⁹. Sic er
go ẜm ps̃.a gtõ greco fit ntĩs latinus os.mutata in us.
vel o.mutata in u.vt ab elephãtos.hic elephãtus ti.⁊ a
rinoceros rinocer⁹ Itẽ a gtõ greco gtĩs latin⁹.os muta
ta in is.vt arabs arabos.arabs arabis Scias insup
q grego. exponẽs illud iob. Nũquid volet rinoceros h
uire tibi.ita dicit Rinoceros indomite omnino nature
est ita vt siqñ capt⁹ fuerit teneri nullaten⁹ possit. Impa
tiens q̃ppe vt fertur alico moꝛit̃ Eius võ nomẽ in latina lin
gua interp̃tatũ sonat.in nare coꝛnu.⁊ qđ aliud ĩ nare ni
si fatuitas.qđ in coꝛnu nisi elatio designat̃. Rinoceros
qui etiã monoceros grecis exẽplarib⁹ nominat̃ tãte esse
foꝛtitudinis dꝛ.vt nulla venantiũ v̾tute capiat̃ Sꝫ sicut
hi asserunt q in describẽdis naturis animaliũ laboꝛio
sa inuestigatõe sudauerũt.v̾go ei puella p̃ponit̃.que ve
nienti sinũ apit.i quo ille omni ferocitate postposita ca
put deponit. Sicq3 ab eis a q̃bus capi querit̃ sopoꝛat⁹.
velut inermis inuenit̃. Buxei coloꝛis quoq3 esse descri
bit̃.q etiã cũ elephãtis qñ certamẽ aggredit̃ eo coꝛnu qđ
in nare singularit̃ gestat.ventrẽ aduersantiũ ferire p̃hi
betur.vt cũ ea q̃ melioꝛa sunt vulnerat impugnante3 se
facile sternat. Potest etiã p rinocerõta vel certe mono
ceronta sc3 vnicoꝛnẽ ille p̾plus intelligi.q dux de accepta
lege nõ opa s3 solã inter cũctos hoĩes elatõe3 sumpsit.
⁊ quasi inter bestias coꝛnu singulare gestauit. Uñ passi
onem suã dñs pphēta canẽte p̃nunciãs ait. Libera me
de oꝛe leonis.⁊ a coꝛnib⁹ vnicoꝛniũ humilitatẽ meã.hec
greg. Solin⁹ aũt sic dicit. Rinoceros est monstꝝ qđdã
rugitu hoꝛrido.coꝛpe eq̃no.capite ceruino.ex ei⁹ fronte
media coꝛnu p̃tẽdit̃.splẽdoꝛe mirifico .ad magnitudinẽ
quattuoꝛ pedũ.ita acutũ vt quidqđ ĩpetierit facili ictu
pfoꝛet.nature indomite.q̃si capt⁹ tenca3 cito moꝛitur.
Potest etiã dici q vnicoꝛnis vel rinoceros signat di fi
lium. Nã de⁹ vt videbat̃ añ inuisibilis abscõditus ⁊ au
sterus amoꝛe v̾ginis marie attract⁹ est.⁊ in sinu ei⁹ doꝛ
miuit.⁊ sicut ouis in moꝛte mãsuet⁹ est effect⁹. Nam ad
nos venit p̃ssus põdere carnis.
Rinos interp̃tat̃ auris vl' naris ⁊ accentuat̃ in fine
Ripa a rapio pis dꝛ hec ripa pe.q̃si rapa. qꝛ rapiat̃ ab
aqua.vñ hec ripula le.dimi.⁊ ripat⁹ ta tũ.i.ripã habẽs.
⁊ hoc ripatũ ti.tributũ qđ accipit̃ in ripis.⁊ ripatim.i. p
ripas.vel de ripa in ripã.⁊ designat locũ ripaꝝ sicut ho
stiatim hostioꝝ.⁊ pdu.ripa p̃mã. Lucan⁹ in.iij. Me nõ
lethee ꝯiunx obliuio ripe.
Riphe interp̃tat̃ impet⁹ Uñ riphe⁹ phea pheũ.i.impe
tuosus.vñ quidã mõtes dicti sunt riphei.ab impetu grã
dinũ ⁊ ventoꝝ.
Ripula le di.pua ripa
Riscus. a rima dꝛ hic risc⁹ ci.fissura vel fenestra patẽs
in p̃ete Uñ terẽ. In risco vel odiosa sita ẽ.ẜm hug. Pa
pias võ dicit. Risc⁹ fenestra parietis.vas ex uĩcis et vi
minib⁹
Risibilis.in rideo des exponit̃
Ritus tus tui mas.ge.dꝛ ꝯsuetudo a moꝛib⁹ tracta. ⁊ p
tinet ad iusticiã.⁊ dꝛ a rat⁹ qđ est firm⁹. Uñ rit⁹ dꝛ q̃i ra
tus.qꝛ q̃ rata sunt ⁊ firma ritui debẽt tradi. Uel rit⁹ dꝛ.
q̃si rect⁹ a rego gis.ex quo equũ puũ ⁊ sanctũ ꝓspicimus
Et est rit⁹ in re.mos in ẜmone. Uel rit⁹ est mos vetusti
oꝛ ⁊ firmioꝛ ẜm hug. Et dicit ps̃. A ritu etia3 rite p recte
dꝛ.qꝛ nihil trahit̃ rith⁹ nisi qđ rectũ credit̃ esse. Papias

vero sic dicit. Rue recte iuxta mo:ē. legitime pbe. Rit⁹ mos. institutū. seq̄la exemplū. ꝛ pdu. ri

Riualis a riu⁹ dꝛ hic ꝛ hec riualis ꝛ hoc le. ad riuū pti nēs. vel cū alio potās eundē riuū. Uñ ꝛ p similitudinez riuales dicunt illi q̄ eandē habēt amicā ꝯmunē. qꝛ q̄i de vno riuo. i. de vno amore bibūt ꝛ ppposit̄oem hic ꝛ hec corriualis. ꝛ hoc le. in eodē sensu. ꝛ pdu. hāc sillabā va

Riuus a ruo ruis dꝛ hic riu⁹ ui. qꝛ cito ruat. vł dꝛ riu⁹ a rigo gas. qꝛ ducit̄ ad irrigandū terraz. Riuus subito fit ꝛ celeriter decurrit ꝛ deficit. Fons vō est caput et de cursus aque q̄ naturalit̄ manat. Torrēs aūt est ꝛ repēti nis imbrib⁹ factus magnū impetū habēs. sed adueniēte estate calore solis torrescit vñ ꝛ nomē habuit. Fluui⁹ ē aque decursus generalit̄. Flumē est aqua decurrēs. Et a riuus dꝛ hic riuul⁹ li dimi. ꝛ riuosus sa sum. ꝛ pdu. ri. Uñ thobias. Riu⁹ messis agro. messe pbat̄ ager.

Rixa. a ringo gis dꝛ hec rixa xe. que inter multos ꝯmit titur ꝛ iniuria ꝯsistit. vñ hec rixula le dimi. ꝛ rixosus sa. sum. vel rixuosus sa sum. i. rixa plen⁹. ꝛ vtrūqꝫ ꝯpat̄. vñ rixose vel rixuose sius sime aduer. ꝛ hec rixositas vel ri xuositas. a rixor aris rixatus sum rixari. i. rixā facere. cō tendere. vñ rixabundus da dū. i. rixanti similis. vel q̄ fa cile mouet̄ ad rixam.

R ante O

Roboam interp̄tat̄ latitudo ppli. ꝛ hoc p antifrasiz. qꝛ decē tribub⁹ ab eo sepatis. due tantū tribus ei relicte fu erant.

Roboro. a robur deriuat̄ roboro ras id est. ꝯfortare. ꝯfirmare. maiores vires dare. ꝛ cōponit̄ corroboro ras. Et est actiū cū omnib⁹ suis ꝯpositis. Et corripit hāc sillabā bo.

Robur a rat⁹ qđ est firm⁹ dꝛ hic robur oris. generalit̄ ex omni materia quicqđ est firmissimū. q̄si robur. s. for titudo. vires. vñ etiā qđdā gen⁹ arborꝫ dꝛ robur. qꝛ val. de firmū ē. Et etiā q̄libet arbor vel lignū dꝛ robur. vñ ro bustus sta stū. i. fortis ꝛ firm⁹. ꝛ ꝯpat̄

Robustus in robur exponit̄

Roda de. grece latine dꝛ rosa.

Rodanus. Rodij dicti sunt q̄dam q̄ venerūt iuxta ro danū. ꝛ edificauerūt q̄ddam opidū qđ rodū vocauerūt Et hinc q̄dam fluui⁹ gallie dict⁹ est rodan⁹. qꝛ rodet ri pas. vel dicit̄ a rodanizo zas. qđ latine dꝛ torqueo qꝛ tor quet lapides. ꝛ arbores euellit impetu suo. ꝛ cor. da. siue pnlt̄. ꝛ a rodani societate dꝛ hic rhen⁹ ni. q̄dam fluuius germanie. qꝛ cū eo ex vna puincia orit̄.

Rodo dis si sum. ꝛ ꝯponit̄. Arrodo dis. i. valde vł iu xta rodere. Corrodo dis. i. simul rodere. Circūrodo dis. Derodo dis. Erodo dis. i. extra. vel valde rodere. Ro do ꝛ ei⁹ ꝯposita actiua sunt. ꝛ faciūt p̄teritū in si. ꝛ supinū in sum. ꝛ pducūt hāc sillabā ro.

Rodomellū li. neutri ge. vinū vel cōfectū ꝛ suco rose ꝛ melle ꝛ ꝯponit̄ a roda greco. qđ latine dꝛ rosa ex mel lis

Roganūcula le di. pua rogatō

Roga a rogo gas dꝛ hec roga ge. i. elemosina

Rogo gas. gaui. gare. i. petere. vñ hic rogator toris. et hec rogatō nis. ꝛ rogito tas fre. Rogo ꝯponit̄ Abrogo gas. i. delere. destruere ex toto Arrogo gas gaui gare. i. supbire. Itē arrogare p supbiā ꝛ arroganti acq̄rere. vel sibi attribuere. sꝫ ponit̄ simplicit̄ p adq̄rere. vñ arrogās id est. supbus ꝛ se extollēs. ꝛ ꝯpat̄. vñ arroganti⁹ sime. aduer. ꝛ hec arrogātia tie. Corrogo gas. i. cōgregare vel inuitare Derogo gas. i. maledicere. detrahere. vel dimi nuere ex pte. nō ex toto. Erogo gas gaui gare. id ē. dare distribuere. ꝛ pprie in elemosinas Irrogo gas. i. inferre vt irrogauit mihi ꝯtumelias. i. intulit Prorogo gas. i. differre distēdere. plongare. ptrahere Prerogo gas. i. p̄cellere. excellere. supare. vł p̄ponere. vñ hec p̄rogatiua ue. i. singularis excellētia. ꝛ p̄rogatiuus ua. uū. i. excellēs vel ad p̄rogatiuā ptinēs. Surrogo as. i. substituere vñ Aug. in li. de ciuitate dei. Lucrecius q̄ in loco bruti fue rat surrogatus. Horꝫ aūt cōpositorꝫ significatōnes faci le his v̄sibus distinguunt̄. Si rogat addideris cō. ꝯgre gat e. dat. in infert. De minuit. sub substituit. p ptrahit. inter Querit. p̄ supat. ab destruit adqꝫ supbit. Rogo et eius cōposita sunt actiua ꝛ corripiūt ro. Et est idē rogo qđ peto oro imploro

Rogus a rogo as dicit̄ hic rogus gi. i. ignis p mortuo accēsus. Sed rogus pprie est ꝯpositū lignorꝫ Pira q̄n corpus appositū est ꝛ ardet. Funus mortui apparatus. Bustū corpus cōcrematū. Sepulcꝫ vbi ossa ꝯduntur. Tumulus cōgestio terre in loco aliquo sancto qui et si ne ossibus potest esse Monumentū vō est cuiuslibꝫ rei memoria q̄ monet mentē.

Roma a remus dꝛ hec roma me. ꝛ nō a romul⁹ Tunc eni deberet dici romula le. ꝛ nō roma. ꝛ dicit̄ roma a re mus qꝛ ille fuit p̄mus fundator illius ciuitatis. vnde ro man⁹ na nū. ꝛ hinc romanizo zas. i. romano more seba bere vel loqui. ꝛ romanizo zas. i. tormētare cruciare af fligere trucidare. ꝛ pdu. ro roma. Et vt dicit ps. Sunt q̄ dam gentilia similē possessiuis habētia formā. vt roma nus ciuis. ꝛ roman⁹ ager Et scias ꝙ regnū romanorꝫ fu it potentissimū vt dixi in chaldei

Romanizo zas in roma est

Rompheа grece latine gladi⁹ Nam vt in geñ. dꝛ. Gla dius flameus ꝛ versatilis. in greco romphea habet̄ Itē romphea est gladi⁹ ex vtraqꝫ pte acutus. quem vulgo spatā dicūt. Ipe est ꝛ framea ſm pap̄. ꝛ pōt corripi penlt. ꝛ pduci respectu habitonūc ad linguā latinaz nunc ad grecam. vsus tñ ꝯmunis habꝫ ꝙ in psa corripiat̄. Idē di co de framea. de hoc etiā dixi in secūda pte vbi egi de re gulis generalib⁹ accētus Hic nota ꝙ deus emisit p̄ mum hominē de padiso voluptatis in locū sibi ꝯgruū. Ne vō posset ad illud lignū accedere collocauit de⁹ añ paradisum. cherubin ꝛ flameū gladiū atqꝫ versatilez si ue rompheā ad custodiendū viā ligni vite Qđ iuxta li teram potest hoc mō exponi. quia p ministeriū angelo rum ignea custodia ibi ꝯstituta fuit Hoc eni vt dicit au gustin⁹ sup geñ. Per celestes potestates in padiso cre dendū est visibilit̄ factū esse. vt p angelicū ministerium ibi esset quedaz ignea custodia. nō tamē frustra. sꝫ qꝛ ali quid signat de padiso spūali Cherubin eni interp̄tatur plenitudo sciētie hoc est caritas. qꝛ plenitudo legis ē di lectō Gladi⁹ aūt flame⁹ pene tpales sunt q̄ versatiles sūt quoniā tpa volubilia sunt. Illa ergo ad custodiā ligni vite ideo posita sunt añ padisum. qꝛ ad vitā non redit̄. nisi p cherubin. i. plenitudinē sciē. i. caritatē. ꝛ p gladiuꝫ

versatilē. i. tolerantiā tpaliuꝫ passionū. vide in padisus.

Romulus vel rom⁹ fuit frater remi. Sꝫ rom⁹ dꝛ ꝺ im positōe. Romul⁹ diminutiue causa blandimēti. vñ ro muleus lea leū. ꝛ romulides de. filius vel nepos romuli Romulide etiā dicunt̄ romani. qꝛ fuerūt de ꝓgenie illi us. Uñ hec romulis lidis. i. filialis neptis illius. vel ro mana

Roro ras raui raui. i. rorē emittere. vel stillare. neutꝫ est. vel aspergere ad modū roris. vñ p cō positōem. irroro ras. i. aspgere. infundere. Roro p rorez emittere vel stillare neutꝫ est. sꝫ p aspgere actiuū est cuꝫ suis ꝯpositis. ꝛ pdu. hāc sillabā ro

Ros a rarus dꝛ ros roris. qꝛ rarus est ꝛ nō spissus vt pluuia. Uel rosor dicūt greci. ꝛ inde nos dicim⁹ ros ro ris. Uel ros dꝛ a ruo ruis. qꝛ ab aere ruat ad terraꝫ. vñ roscidus da dū. i. rore plen⁹. ꝛ hinc roscidulus la lū. di.

Et scias ꝙ vt dicit aristoteles Generatō roris aliq̄n est i vapore. q̄ multū habꝫ humidi aerei ꝛ subtilis aliqđ terrestris sicci. ꝛ nō eleuat̄ ille nisi tpe caumatis. q̄ cū ele uatur digerit̄ caliditate aeris humidū aereū digestione bona. ꝛ pmiscet̄ ei fortiē terrestre siccū ꝛ postea frigore tē perato pinguescit humidū aereū. ꝛ cadit ros fluēs ꝛ vi scolus ꝛ viscalis ad modū mellis sup herbas ꝛ folia ar borum. Sole aūt agēte in ip̄m euaporat humiduꝫ. ꝛ cō buritur in ipo terrestre siccū. ꝛ efficit̄ ac si farina subtilis sit sparsa sup herbas ꝛ arborꝫ folia ꝛ sua siccitate exiccat ea ꝛ ꝯburit ꝛ inducit sterilitatē i eis. Herbā aūt sup quā cadit ros ille. appetitu vehemēti comedūt aīalia. ꝛ p̄ci pue oues. Et qꝛ mel nō decoctū soluit ventrē. ideo oues multū de ipo comedētes fluxu vētris moriunt̄. Et cum sit calidū ꝛ siccū nutrit colerā in eis ꝛ ideo inueniunt̄ ille oues morbide frequēter ꝛ crocee interi⁹ q̄n aperiunt̄ p incisuras. ꝙ aūt verꝫ sit qđ dictū est testat̄ auicenna in li bro scđo canonis vbi loquit̄ de simplicib⁹ medicinis di cens. Dicūt ꝙ mel est occult⁹ ros cadēs sup flores ꝛ ali as plātas ꝛ sup lapides qđ apes colligūt. Et aliq̄n ē ros manifestus quē possunt colligere homies. In idē aūt re dit generatō mānatis. vt dixi in mel Itē ꝯsueuit queri ꝺ generatōe pluuie ꝛ niuis in ꝯmuni. ꝛ de differētia eorū ad rorē ꝛ pruinā. Ad hoc intelligēdum scias ꝙ ex nube nunq̄ꝫ aqua frigida cōgelat̄. nisi in loco vbi nubes sunt ꝛ ex vaporib⁹ nubes fiunt Ille aūt est loc⁹ medius aeris q̄ inter omēs ē magis frigid⁹ Ex illo aūt loco nubiū ad terrā descēdunt tria corpa. quorꝫ omniū generatō ꝛ esse est ppter frigus. sicut ppter causam efficientē. Sūt autē hec tria. aqua pluuie nix ꝛ grādo. Quecūqꝫ eni ab aere descēdunt. aut descēdunt ꝯgelata. aut nō ꝯgelata Si cō gelata descēdūt. aut sunt ꝯgelata simul ꝛ ꝯuersa in aq̄m aut sunt p̄us in aquā ꝯuersa ꝛ postea ꝯgelata. Que eūt qꝫ aūt descēdunt nō ꝯgelata. sunt sicut pluuia. ꝛ q̄ descē dunt ꝯgelata quorꝫ ꝯgelatō fuit simul cum ꝯuersione in aquā. sunt sicut nix. Que aūt descēdunt ꝯgelata ita ꝙ cō gelatō sequat̄ ꝯuersionē sunt sicut grādo. Differētia ergo corporꝫ descēdentiū ab aere penes formā acceptā. nō est nisi p tria p̄dicta corpa Uñ corpa descēdentia ab aere sub istis accepta sūt duo silia. qꝛ vł descēdūt fluida hoc ē nō ꝯgelata. vel descēdūt termiata hoc est ꝯgelata. Sunt aūt duo ꝛ cā generatōis eorꝫ ē vna scꝫ frigus sim plex ꝛ excellēs. Et licꝫ plura nūero inueniant̄. tñ reducū tur ſm formā ad ista. qꝛ diuersitas eorū nō ē nisi in pau citate ꝛ multitudie tantū. qꝛ nix ē pruina multa. differēs ſm accidēs qđ est duricies. ꝛ pruina ē nix pauca differēs ſm accidēs ab eo. qđ ē mollicies. Similit̄ aūt ros ē plu uia pauca ꝛ pluuia ros mult⁹. p accidēs differēs. Plu uia aūt ē ros mult⁹. ꝛ iō pluuia ñ fit nisi ex multo vapo re q̄ infrigidatus est. ꝛ cā illi⁹ est tps ꝛ locus ꝛ frigiditas Tēpus quidē. quoniā remanētia vaporis roscidi i alto est dies vn⁹ qꝛ in die eleuat̄ tpe sereno. ꝛ in nocte descen dit. Similit̄ āt est ꝺ vapore pruine. sꝫ vapor pruine ꝛ ni uis remanet etiā tpe pluuie. ꝛ multi sunt dies. ꝛ diu agit in eis calor eleuat⁹ ꝛ frig⁹ inspissans in nube. ꝛ cōuertēs nubē in aquā. ꝛ etiā ꝯgelans in glaciē. Similit̄ loc⁹ gene ratōis roris strict⁹ est siue sit loc⁹ generatōis ei⁹ p se siue sit loc⁹ generatōis ei⁹ p accidēs. qꝛ inferior loc⁹ sue gene ratōis p tāto district⁹ est ꝙ nō multū a terra ē eleuat⁹. sꝫ amplior et magis dilatat⁹ ē locus generatōis pluuie et niuis. qꝛ tot⁹ locus medi⁹ vbi dilatatū est frig⁹ est locus generatōis pluuie et niuis. silr frig⁹ tpatū est generans rorē. sꝫ intpatū nō excellēs generat pluuiā. Excellēs aūt generat niuē ꝛ pruinā. quoniā pruina fit ex vapore ꝯge lato añq̄ꝫ spissaret̄ in niuē ꝛ ñ in loco medio q̄ est locus nubiū. Nix āt est ex nubib⁹ inspissatis ꝛ ꝯgelatis paula tim egrediēte calido Cui⁹ signū est ꝙ nix cadit mollis. et pruina cadit dura. qꝛ mollicies niuis fit ex hoc ꝙ ps ca lidior nubis resoluit duriciē ei⁹ cū gelat̄. ꝛ iō nō frigescit qꝛ cū ptes vaporis et nubis cōgregarent̄. nō potuerunt adeo ꝯgregari in ꝯgelatōe ꝙ indurarent̄ Per oppositū aūt de pruina. qꝛ ꝯgelat̄ vehemenē ex frigore loci ꝛ tpis. ꝛ expellit̄ totū calidum. ita ꝙ nihil ē impediēs q̄n frig⁹ cō uertat in rigorez ptes vaporis vehement̄ aggregādo et ꝯtrahēdo p ꝯgelatōꝫ Nota etiā hic ꝙ differētiā roris ad pluuiā satis breuit̄ tāgit aristo. d. Cuꝫ id qđ descēdit ex vapore est res pua et tardat̄ in descēsione sua nomia tur ros. et q̄n illud qđ descēdit ē multū habēs mēsurā in corpe suo. et velocitatē descēsionis sue nominat̄ pluuia Uidet̄ aūt aristoteles his v̄bis dicere ꝙ nō differunt in materia et forma ros et pluuia. qꝛ multuꝫ et paucū siue parꝫ nō faciūt differētiā nisi p accidēs. Uñ ros ꝛ pluuia hoc mō p accidēs. ꝛ nō p se haberēt differētiaꝫ. qđ nō est verꝫ. qꝛ ros ē calid⁹ ꝛ humid⁹ in genere suo. ꝛ pluuia i cō paratōe ad rorē est frigida ꝛ humida Adhuc āt pluuia nunq̄ꝫ fit sereno tpe. Ros aūt fit sereno tpe. Adhuc aūt nulla ps nubis signū est serenitatis Ex istis aūt videt̄ ꝙ ros ꝛ pluuia habēt differētias essentiales ꝛ nō accidē tales tantū. et certissime ē verꝫ. Uñ vapor pauc⁹ q̄ ē ma teria roris subtilis ē. qꝛ nō ē pauc⁹ nisi sit subtilis Gros sus eni vapor a calido ignito int̄ supficiē terre existēte. et erūpente eleuat̄. Sꝫ subtilis eleuat̄ in calore supficiē terre at tingēte. et ille est vapor roris. et por est pluuia. ppter qđ conca repleta rore citius expirat ad solē q̄ꝫ ea dē vel eq̄lis conca repleta aq̄s pluuie. qꝛ reuera ros ma gis est subtilis. Et dicit messellat ꝙ si testa oui repleat̄ rore et claudat̄ optime foramē q̄ i calore forti solis ascē dat a terra iuxta hastā positā. Iō qꝛ humor roris magis est spūalis. ꝛ iō pauc⁹. qꝛ subtile sepatū a grosso ē paucū et pauc⁹ vapor p̄supponit humidū spūale subtile. qđ ē materia roris Et p hoc patꝫ ꝙ tā materiales q̄ꝫ forma

les penes essentias coꝝ sūptas pluuia ⁊ ros hñt differē
tias.q̄ ex spirituali vapore.hoc ē.vapore.q̄i spūalis hu
midi nō pōt generari humor nisi calid⁹ ⁊ humid⁹ sm cō
paratōz ad pluuiā. Ex ex vapore grosso q̄i de pfūdo ter
re eruto nō pōt generari nisi frigid⁹ ⁊ humid⁹ humor.i
ꝯpatōe ad rorē.hoc aūt dico dū vnū ꝯpaꝛ alteri.q̄ si ab
solute accipiaꝛ tūc aq̄ vinceret.q̄ frigida ē ⁊ humida Et
si dicaꝛ. Sicut nulla nubes serenitatez sigt. ita nulla ps
nubis serenitatē signat Dicēdū est q ps sm q̄ntitatez
accepta serenitatē nō signat.sz ps accepta sm essentiam
hñ pōt serenitatē sigre. Sicut enī nebula signū ē sereni-
tatis.⁊ iō apud vulgus ē pūerbiū.q cū nebula guttatiz
cadēs descēdit.est signū serenitatis. Cuz aūt tota ñ reso
luta ascēdit.q tūc generat nubes q̄ pluuiā faciūt.⁊ hoc i
rei vitate verꝫ ē. Sz vulg⁹ accipit nebulā idem esse cum
q̄libet caligine frigore aeris ad terrā repssa frigore no-
ctis.⁊ hoc nō est verꝫ. Sz nebula ē qd̄ remanet p⁹ resolu
tionē vaporis.in rorē vel pluuiā.⁊ hoc sp est subtile ⁊ si
gnat serenū. Sz nubes siue caligo calore ad terrā reps-
sa frigore noctis vel aeris vl loci hz grossum cū subtili.
Et iō q̄n resoluiꝛ grossum et descēdit p guttas remanet
subtile qd̄ signat serenū. Si aūt ascēdit vnū cū alio. tūc
generat nubē ⁊ signat pluuiā sm frēm albertū. Uide in
pruina ⁊ nix. Et scias q roris ⁊ pluuie ⁊ pruine ⁊ grādi-
nis ⁊ niuis ⁊ tonitrui.⁊ ꝯsimiliū cā efficiēs ē de⁹. Causa
in q̄z pma licz nō cā prima vt ptz in iob.c.xxxviij. vbi dr.
Nunq̄d ingressus es thezauros niuis. aut thezauros
grādinis aspexisti.qs dedit vehemētissimo imbricursū
⁊ viā sonantis tonitrui.qs est pluuie paꝛ.vel q̄s genuit
stillas roris de cui⁹ vtero egressa ē glacies.⁊ de celo gelu
q̄s genuit nisi ego de⁹ omnipotēs supple. De pdictis ha
Rosa a roda greco dr apd nos bes in suis locis.
rosa se.q̄si roda. Uel rosa dr a rubeo.vñ hec rosula le.⁊
hec rosella le.ambo di.⁊ hoc rosariū rij.collectō rosarū.
vel loc⁹ vbi rose ponunꝛ.colliguntꝛ vl abundāt. Jtē a ro-
sa dr hoc roseū ti.loc⁹ vbi rose crescūt.⁊ rosace⁹ cea.ceū.
⁊ rose⁹ sea seū.vñ roseol⁹ la.lū. Rose⁹ dr a colore. Rosa
ceus ex materia. Roseū rubor facit.⁊ ita color rose⁹ erit
Rosacea corona

Rosata a rosa dr hec rosata te.q̄dā vestis quaz greci fe-
niceā vocāt.nos coccinū. Hac sub ꝯsulib⁹ vsi sunt roma
ni milites.vñ rosatiantiq̄ vocabanꝛ.

Rosella le.di.pua rosa

Roseū ti.pnl.pdu.in rosa exponiꝛ.

Roseus sea.seū.in rosa exponiꝛ.

Rosidus da.dū.pnl.cor.in ros exponiꝛ.

Rosum aduer.i.mordaciꝛ.a rodo dis dr.

Rosori⁹ a rodo dis.sum.dr hic rosor oris ⁊ hinc rosori
us ria riū.i.corrosori⁹.vel ꝯphensori⁹. ⁊ hoc rosoriū rij.
loc⁹ vbi rodiꝛ aliquid.

Rostꝝ a rodo dis.dr hoc rostꝝ stri.os ouiuz.⁊ grā simili-
tudinis dr nauiū. Et rostꝝ etiā dr forꝝ vbi tractabāꝛ cau
se rome.q̄ deuictis ātonio ⁊ cleopatra august⁹ d rostris
nauiū illorꝝ fecit fieri sedes i foro causarꝝ.vñ hoc rostret
lū li.di.⁊ ꝯponiꝛ hoc prostꝝ.i.rostꝝ.q̄ i anteriore pte est
Jtē a rostꝝ dr rostrat⁹ ta.tū.i.rostro armat⁹.

Rosula le.di.pua rosa

Rota a ruo is dr hec rota te.q̄ ruat.vñ hec rotula ule.
di. A quo hec rotella le.aliud di.⁊ hic rotul⁹ ⁊ hec rotu-
la.dr illud rotūdū qd̄ fit de carta circūuoluta Jtē a rotu
dr roto tas taui tare.vñ vbalia.⁊ hoc rotabulū.i.furca.
vel illud lignū cū quo ignis mouet in fornace cā coq̄ndi
Et dr sic.q̄ rotat ⁊ pruit ignē furni grā coquēdi.vel ster
cora grā purgādi. Et ē actiū cū omnib⁹ suis ꝯpositis.et
cor.ro. Uirg.eney.j. Perturbat instar nō segni⁹ ac ro
tat ensem. Jtē a rota dr rotūdus da.dū.⁊ ꝯpaꝛ.rotūdius
dior simus.vñ rotūde dius.sime aduer.⁊ hec rotūditas
tatis.⁊ rotūdul⁹ la.lū.⁊ rotūdo as.⁊ ē actiū cū omib⁹ su
is cōpositis

Rotabulū li.in rota est

Rotella le.di.pua rota

Rotula in rota est

Rotundus in rotula est

R ante V

Rubeo bes.hui.bere.i.esse vel fieri rubeū.vñ ruber ra
brū.i.rube⁹.⁊ ꝯpaꝛ Et nota q mare rubꝝ dr.q̄ ei⁹ vn
da rubeat.nō ex sui natura.sz ex terra.q̄ ois terra q̄ cir
cūstat illi rubea ē.⁊ sangūeo colore prima. Uñ ⁊ aqua
q̄ terrā illā abluit colorē trahit Silr ⁊ gēme ibi repte sūt
rubee.sm hug. De hoc etiā dixi i mare. Jtem a ruber dr
rubercul⁹ la.lū.⁊ rubell⁹ la.lū.ambo di.i.aliq̄ztulū ruber
⁊ hoc rubellū li.substātiuū.gen⁹ ruberrimi vini. Jtē a ru
beo dr hec rubedo nis.⁊ rube⁹ bea.beū.vñ rubecul⁹.la.
lū.i.aliq̄ntulū rube⁹. Jtē a rubeo dr hic rubor oris.⁊ ru
bicund⁹ da.dū.i.sitis rubēti.vel rube⁹.vñ rubicundul⁹
la.lū.i.aliq̄ntulū rube⁹ Jtē a rubeo dr rubesco scis icho.
Rubeo ꝯponiꝛ. Erubeo bes.i.valde rubere vel vereā
dari.vñ erubesco scis incho. Et nota q rubere iō po
niꝛ p verecūdari.q̄ rubor signū verecūdie ē Uñ boe.in
li.de ꝯsolatōe dicit. Et cōfessus verecūdiā rubore. Qua
re aūt hō efficiꝛ rube⁹ cū verecūdaꝛ.⁊ pallid⁹ cū timet di
xi in formido das. Rubeo ⁊ ei⁹ ꝯposita neu.sunt.⁊ faci
unt pteritū in hui.⁊ carēt sup.⁊ corr.hāc sillabā ru Uñ i
aurora dr. Bos est rufa crucē passa cruoreq̄z rube⁹.

Rubell⁹ la lū di.aliq̄ntulū rube⁹ ⁊ rubellū li substātiuū
genus ruberrimi vini.

Ruberculus in rubeo hes est

Rubeta a rub⁹ dr hec rubeta te.rana in rubis manēs.
Juuenalis Porrectua viro miscet sitiēte rubetas. Sz
hoc rubetū ti dr loc⁹ vbi rubi sunt

Rube⁹ in rubeo es ē.⁊ in rubos

Rubia a rubeo bes dr hec rubia bie.q̄dā herba.q̄ ra
dix ei⁹ sit rubea. Uñ ⁊ colerare lanas phibeꝛ.vñ rubia
tus ta tū.i.rubia tinctus

Rubicūdus in rubeo hes ē

Rubigo A rodo dis dr hec rubigo nis.q̄si rodigo.q̄
rodat.vel a rubeo q̄ facit aliqd̄ rubere.⁊ ē viciuz ferri ⁊
segetū.vñ rubigine⁹ nea. neū.i.de rubigine exñs.⁊ rubi
ginosus sa sum.i.rubigine plen⁹.vide i erugino nas.⁊ i
erugo.⁊ pdu.hi rubigo.sz cor.gi rubiginis

Rubiliana a rubeo hes dr hec rubiliana ane.vitis vel
vua sic dicta.q̄ ei⁹ materia rubet

Rubos a rub⁹ dr hec rubos indecli.q̄dā opidū ex ab
undātia ruborꝝ dictū.vñ rube⁹ bea. beū. patria.pma p
ducta.

Rubrica a ruber hra hrū dr hec rubrica
ce regula vel filuz rubro tinctū q̄ aliqd̄ dirigiꝛ ⁊ rubrica

rubrice ipa tinctō vel terra illa rubra.vel qd̄ fit de illa ti
ctura Persi⁹. Nō sec⁹ ac si oculo rubricā dirigat vno.
Jnde rubrico cas.i.dirigere cū rubrica ⁊ rectū facere vl
cū rubrica designare vel rubꝝ facere.vñ in ꝯstructōe ta
bernaculi pcipiꝛ moysi facere pelles rubricatas Et no
ta q rubrica tinctura optima nasciꝛ in pōto.vñ ⁊ ponti
ca dr.⁊ pdu.penul.rubrica

Rub⁹ a rubeo hes dr hic rub⁹ bi.q̄ rubeū habeat fru-
ctum.vñ hic rubetū ti.loc⁹ vbi rub⁹ crescit.sm hug. Isi-
dorus vō dicit Rubum latini appellāt.eo q fruct⁹ vel v
gula ei⁹ rubeat Hec arbor a grecis mor⁹ dr

Ruce⁹ cea ceū.i.sordid⁹.⁊ dr a rus.

Ructo ctas in ructus est

Ructuo ctuas in ructus exponiꝛ

Ruct⁹.a ruo is dr hec ructa te.vñ hic ruct⁹.hui⁹ ruct⁹.
cū sapor cibi ad rumē reduciꝛ.⁊ hinc ructo as.i.ructū fa
cere vel emittere ⁊ exp̄mere.vñ ructuo as in eodē sensu
⁊ vtrūq̄z ꝯponiꝛ.corructo as.⁊ corructuo as.eructo tas
⁊ eructuo as.⁊ sunt neu.p ructū facere.in alia sīgficatō
ne sunt actiua. Jnueniꝛ etiam in deponēti ge. ructor aris.
Hora. Hec dū sublimi⁹ vsus ructaꝛ ⁊ errat. Jtē a ructus
dr ructim aduer.⁊ ructatim ⁊ ructanꝛ ⁊ ructuosus sa sū
id est ructib⁹ plen⁹.⁊ ꝯpaꝛ.vñ ructuose sius sime aduer.
⁊ hec ructuositas tatis

Rudēs a rudeo des dr hic rudēs tis Rudētes dicunꝛ
funes qb⁹ velū sursuz trahiꝛ.⁊ dicunꝛ sic nimio stridore
quē faciūt.vñ in.ij.epl'a petri ca.ij. Sz rudētibus inferni
detractos in tartarꝝ tradidit cruciādos

Rudeo a rudis dr rudeo des.i.esse vel fieri rudē

Ruder deris in rud⁹ exponiꝛ

Rudesco scis.i.incipio rudere vbū incho.d rudeo des
Jnueniꝛ etiā pmaturescere

Rudibilis i rudo is vide.

Rudimentū ti in rudis est

Rudio a rudo is vel a rudis dis deriuaꝛ rudio is iui.
ītū cōe ad clamare oīm aīaliū.vñ hic rudit⁹ tus.clamor
talis.s.asini vel alteri⁹ aīalis.⁊ ꝯponiꝛ.erudio is.i.īstru
ere.q̄i extra rudē vl ruditatē ponere. Quidā vō hoc cō
ponūt ab e.⁊ rudi.vñ hoc erudimētū ti.i.documētum.⁊
erudit⁹ ta tū.⁊ ꝯpaꝛ erudit⁹ dior sim⁹.⁊ cor.ru rudio

Rudis a rudio dis dr hic ⁊ hec rudis ⁊ hoc de.i.nou⁹
indoct⁹ vel nouiꝛ instruct⁹ q̄ q̄si adhuc rudit.⁊ ꝯpaꝛ ru
dis dior sim⁹.vñ rudiꝛ ti⁹.sime aduer.⁊ hec ruditas tis
.i.nouitas vel noua instructō.vel ydiotatō insipientia.
Jnueniꝛ etiā hec rudis dis.i.vīga ptoris q̄ serui tacti effi
ciebanꝛ liberi Ul rudis erat vīga q̄ dabaꝛ emeritis in si-
gnū sue emeritōis. Et sepe poniꝛ p libertate Jtē a rudis
dr rudeo es.⁊ hoc rudimētū ti.i.nouū initiū.noua īstru-
ctio sm hug. Jn grecismo āt tales ponūt vsus Uirga ru
dis.rudis ē incuri⁹ ⁊ sine laude. Et rudis q̄n̄q̄z ē nouuz

Rudista te.q̄ vl q̄ rudera d humo qd̄ sepe reptū ē
eiicit Et dr a rudio is.a rudus di.vel a rudis is vl ruder

Rudit⁹ tus pnl.pdu.a rudo dis.vide in rudo dis.

Rudo a rure vl ruder dr rudo dis o.i.i.rudi ⁊ di in suz
rusum deberz facere.sz carz sup.sm vsū.⁊ ē rudere pp̄rie
clamare ad modū asinorꝝ.⁊ hz pmā breuē Uñ oui. Ecce
rudēs rauco sil ⁊ vector asell⁹. Jntēpestiuos edidit ore
sonos Si enī pma essz lōga facerz pteritū i rusi. vt rodo
rosi qd̄ nihil ē.sz facit rudi Persi⁹ tñ cā metrice necessita
tis pdu.pmā dicēs. Clamat.vt achaide pecuaria rudere
credas.vñ rudo dis.⁊ rudis nomē.⁊ rudēs siue nomē si
ue pticipiū cor.pmā. Uñ q̄dā. Utilis ē rudib⁹ p̄nis cu-
ra libelli A rudo is dr hic ⁊ hec rudibilis ⁊ hoc le.pp̄rie
asinorꝝ.vñ rudibiliꝛ aduer.⁊ hec rudibilitas tatis.

Rud⁹ a rus dr hic rud⁹ di. Rudi dicūꝛ lapides ꝯtusi ⁊
rotūdi ⁊ calce admixti.q̄ in pauimētis faciēdis supfun-
dunꝛ.⁊ dicūꝛ sic a rure.q̄ i terra ponūꝛ ⁊ dicūꝛ sic a duri-
cia vt deriuatō sumaꝛ ab vltima sillaba rudi q̄i duri.q̄
duri sunt.vñ hic ruder vel rud⁹ h⁹ deris.sterc⁹ brutorū
aīaliū.⁊ cor.pnlꝛ.gī Rudi etiā duri sūt ⁊ rotūdi. ⁊ inde
dicūꝛ rudera stercora brutorꝝ aīaliū. Rudera illa pp̄rie
q̄ ita facta sunt vt rudi.vt stercora caprarꝝ asinorꝝ ouiuz
Rud⁹ vel ruder etiā dr omē illud qd̄ eiiciꝛ ⁊ extrahiꝛ d
terra effossa. Uñ beda in expositōne sup pabolas. Qui
thezauros effodit eiicit rud⁹ terrestre.⁊ etiā ruine mace
riarꝝ vel ipe macerie rudera dicūꝛ Uñ prudēti⁹ in li.him
norꝝ. Aurꝝ qd̄ satis effossa gignūt rudera. vñ hic et hec.
rudista ste.q̄ vel q̄ rudera de humo eiicit.

Rufus a rubeo dr rufus fa fuz.i.rube⁹.vñ rufat⁹ ta tū.
.i.sangūne cruētat⁹.⁊ ꝯponiꝛ cū sub.⁊ dr surrufus fa fuz ⁊
pdu.ru.vñ in aurora dr De vitula rufa victima gta do

Ruga ge i rugo as ē ⁊ scribiꝛ p vnū f.rufus

Rugio gis giui vel gij gitū pp̄rie ē leonū. vñ hic et hec
rugibilis ⁊ hoc le.⁊ hic rugit⁹ tus tui .pnlꝛ.pd.i. clamor
leonis.⁊ ꝯponiꝛ rugio cū in.⁊ dr irrugio is gire.i.admo
dū leonis clamare Geñ.xxvij. Jrrugijt clamore magno
Rugio neutꝝ ē cū omnib⁹ suis ꝯpositis ⁊ pdu.ru.

Rugit⁹ tus tui in rugeo vide

Rugo gas gaui gare.i.rugas vel rugosū facere aliqd̄ i
vnū colligere ⁊ plicare.vñ hec ruga ge.collectō vl plica
tio cuiuslibz rei in vnū.⁊ hinc rugula le di.⁊ rugosus sa
sum.i.rugis plen⁹.⁊ ꝯpaꝛ.vñ rugose sius sime aduer. et
hec rugositas tis Rugo ꝯponiꝛ arrugo gas.i.valde vel
iuxta rugare.abrugo gas.i.rugas remouere ⁊ planare.
corrugo as.i.silr rugare.derugo as.erugo as.idē qd̄ ab-
rugare vel valde vel deorsum vel extra rugare.irrugo.
as.i.int⁹ vel valde rugare.surrugo as.i.subt⁹ vel p⁹ vel
parꝝ rugare Rugo ⁊ ei⁹ ꝯposita sunt actiua.⁊ pdu.hāc sil
labā ru. Uirg.eney.xij. Cōponēt cū iā leges ⁊ federa ru-
gent.

Rugula le di.pua ruga

Ruina a ruo is dr hec ruina ne ⁊ hinc ruinosus sa sū.i.
ruina plen⁹ ⁊ ꝯpaꝛ

Ruitū supinū d ruo is.

Ruitur⁹ ra rū in ruo is est

Ruma me est eminēs ps gutturis de hoc vid i rumē.
Jtē ruma.i.māma vel papilla de hoc vide in rumes

Rumē a ruo uis dr hec ruma me.⁊ hoc rumē nis. emi
nēs ps gutturis pxima gurgulioni q̄ cib⁹ ⁊ pot⁹ deuoraꝛ
⁊ ibi sapor cibi discerniꝛ Eadē dr frumē ⁊ ructa Sz fru-
mē vel ructa in hoīe Ruma vel rumē i bestijs .vñ rumi
nare dicūꝛ aīalia ⁊ ructare hoīes.⁊ dr sic a ruo uis.q̄ ci
bus ruat ⁊ demittaꝛ in stomachū.vide in frumē

Rumes a rumino vel rumen dr rumes mis vel ruma
me.i.māma vel papilla q̄ rumiaꝛ a puero.⁊ inde hec ru-
minalis lis.i.fic⁹.q̄ sub ipa remū ⁊ romulū lupa aluit
vel q̄ sepe ruminaꝛ pp̄ter fructū.

Rumifico cas pnlꝛ.cor.i.rumores facere affere vl dice
re rumorē.a rumore ⁊ facio cis

Rumigero as pnlꝛ.cor.i.rumores gerere.ex rumor. et

gero ris ꝓponit.vñ rumigerul⁹ la.lū.q rumores gerit.
Rumigerul⁹ la lū.gerēs rumores.ꝛ cor.pnl'.ꝛ dr a ru
Ruminalis in rumes ē migero eris
Rumino a rumes dr rumino nas.i.cabū ad rumen re
uocare.Hz a ruma dr rumo as.vñ rumito tas.fre.ꝛ po
nit qñq; ruminare vel rumare ꝑ dil'genē examinare.
Rumo a rumor oris dr rumo as.i.rumores facere.vel
afferre.ꝛ ꝓponit arrumo mas.i.rumores afferre .cor.ru
mo mas.i.simul rumores dicere.ꝛ ab istis frequētatiua
rumito tas.arrumito tas.cor.rumuc tas
Rumor a ruo ruis dr hic rumor oris.i.murmur vl' qd
vulgo dr nouū.q; celerē ruat.vñ hic rumorcul⁹ li.et ru
murcul⁹ li.ambo dimi.
Rumpo pis pi ptū.rūpere.i.frāgere vel soluere. vnde
hec ruptura re.ꝛ ruptum aduer.Itē a rūpo is dr rupto.
tas fre.A quo ruptito tas aliud fre.Rūpo ꝓponit. Ab
rumpo pis.i.rūpendo separe.Cor rūpo pis.i.simul rum
pere.dirūpo pis.erūpo pis.i.valde vel extra rūpere. Et
ponit ꝑ exire.interrūpo pis.i.dubidere.separe.irrumpo
pis.i.violenē ꝛ rūpendo intrare.prumpo pis. ꝑrumpo
pis.Rumpo ꝛ eius ꝓposita sunt actiua ꝛ faciūt ꝑteritum
in rupi.ꝛ supinū in ruptū.
Rumurcul⁹ ꝛ rumor cul⁹ in rumor exponit.
Runcina ponit ꝑ quadā dea Itē rūcina ne.est qddam
instrumentū lignarij gracile ꝛ recuruus quo cauant ta
bule dom⁹.vt vna alteri ꝓnectat. De quo esa.xlmj.Ar
tifex lignari⁹ extēdit normā.formauit illud in runcina.
ꝛ vt qdam dicūt ꝓdu.pnl'.q; sm eos deruat a rūco as.
q; rūcana auferet ꝛ auellit interiora ligni cauādo ipsum.
Vel dr rūcina a rūcone.q; curua est ad modū rūconis.
Vñ alexāder nequā dicit.Runcinā rūco lector genera
re memēto.Itē alius vsificator.Utilis est rūcina fabro.
Hz rūcina nulli.q; nihil signat sm istos dū penultia cor.
Itē alius dicit.Runco runcinā parit vt medeor medici
nam.Prisc.aūt dicit in.mj. li.de ntīs in a desinentibus.
Denomiatiua siue vbalia in a desinēta omia longam
habēt pnl'.vel natura vel positōe vt officiū officina.me
dicus medicina.vt dixi in scda pte vbi egi de accēsu me
die sillabe nominū q̄ terminant in a Alij dicūt q rūcina
cor.pnl'.ꝑ instrumēto fabrili.ꝛ est ꝑmitum. Vñ qdā vsifi
cator.Nisi runcina fabro ꝓfert.Hz rūcina multū.Itē vt di
cit aug.in q̄rto li.de ciuitate dei.Runcinā dixerūt antiq
dea illā q̄ ꝑsidet segetib⁹ cū runcant.i.a terra auferūt.
Nā runco cas dr herbas a terra euellere.ꝛ tūc pdu.pnl'
sine opimone.Itē inuenit rūcina ꝑ quodā animali.ꝛ ite
rum ꝓducit tūc pnl'.
Rūco a rus dr rūco cas.i.herbas a terra euellere. Nā
terra rus dr.vñ hic rūco onis q̄ herbas euellit.vel istru
mentū quo herbe euellunt ꝛ vepres secant.Runco cas
actiū est cū omnib⁹ suis ꝓpositis
Ruo ruis rui rutū vel rutūi.i.cadere.vñ rutur⁹ ra.rū.
Vñ biero.in epl'a ad paulinū ca.vij.Ruiturā domū ꝛc
Ruo ꝓponit.cor ruo is.i.simul ruere.diruo is.i.destru
ere.cruo is.euertere.irruo is.i.in aliquā ptē ruere.ꝛ ipz
impetere.pruo is.i.ꝓcul ruere.obruo uis.i.sterneze.sur
ruo is.i.substernere.Ruo ꝛ eius ꝓposita neu.sunt. Ydreō
diruo.eruo.obruo.surruo.q̄ sunt actiua. ꝛ oia faciūt ꝑte
ritū in rui ꝛ supinū in rutū.vñ ruitur⁹ vel in rutū.ꝛ cor.
hāc sillabā ru i ꝑteriti mutata in tū.vt rui rutus.sicut et

Saba sabani inter

ꝑtatur venerari. Unde saba dcā est quedā regio ꝓpter copiam ibu
ria quo deū ibi venerātur. Unde
sabeus bea.beū.vel saba fuit fili
us cbus.a q̄ sabei descenderūt vñ
saba dicta ē.et sabei bi sūt ꝛ arabes
Sabei aūt interꝑtat captiui.vel q̄si demones.
Sabanū nu.penul'.correpta grecū est vbi quod malpa
vel facittergium.
Sabbatism⁹ mi. i sabbatū est.
Sabbatū.a sabbe qđ est septē sm hebreos.vel a sabba
quod lingua siroꝝ dr septē.dicit hoc sabbatū ti.septima
dies septimane.et ipa septimana dr q̄nq; sabbatū. Vñ
in luca.vnj.cap̄. Jeiuno bis in sabbato.i.in septimana.
Hz quarta et sexta feria.vel sabbatū interꝑtat reqes Un
de sabbatizo.zas.requiescere.vel sabbatū obseruare. vñ
bic.bbatism⁹ mi.i.requies. Et sm hoc sabbatū dr ꝓpe
septimus dies septimane. q̄ tūc actor oīm requieuit ab
omi ope quod patrarat.gen.ij.Et p similitudinē sabbatus
dr ipa septimana vt dixi.Sabbatū etiā inuenit ꝑ qlibet
die septimane cū tali additōe.prima sabbati.secuda sab
bati.ꝛc.sed septim⁹ dies simplr dicit sabbatū. vel sabba
tū sabbatoꝝ ꝑ excellentiā. Unde in euangelio legit. Ue
spere aūt sabbati q̄ lucescit in prima sabbati.ꝛ ē sensus.ꝑ
ma sabbati .i.ꝑma dies septimane.vel prima dies que ē
sabbatū.vel prima dies a sabbato.vt ꝑ sabbatū. Se
cūdū ergo hebreos noiandi sūt dies sic.ꝑma dies sabba
ti.ꝛc.sed septima dies simplicit dr sabbatū. vel sabbatus
sabbatoꝝ per excellentiā. Scōm vero ꝓfectū ꝓpha
noꝝ ic noiandi sunt dies.dies dñicus vel dñica.vel pri
ma feria.secūda feria.tercia feria.q̄rta feria.qnta feria.se
xta feria.septima feria. Dies dñicus dictus ē. q; tali die
dñs noster resurrexit. Quare aūt quelibet dies dr feria
et quid sit feria ꝑma vel secūda.ꝛ sic de ceteris dixi in fe
ria. Scōm vero gētiles noiandi sunt dies a noib⁹ plane
tarū et quilibet dies ab illo planeta ē noiand⁹ qui ꝓest
ꝑme hore illius diei.vt dies solis.vel dies domicus. dies
lune.dies martis.dies mercurij.dies iouis.dies veneris
dies saturni. Sunt vero.xxiij. hore in die naturali.ꝛ pla
nete sunt septē.et ꝑsunt illis.xxiij.horis.et quilibz tres d
illis habet in sua potestate hoc ordine. Primus habet ꝑ
mā horā.secūd⁹ secūdā.et sic vsq; ad septimaz inclusiue
postea iterꝝ ꝑmus habet octauā.octā nonā. ꝛ sic vsq; ad
xxij.horā. postea iterꝝ primus habet.xv.secūd⁹.xvj.ꝛ sic
vsq; ad.xx. Tres ergo hore q̄ simꝑsunt ita distribuentur.
Ille planeta qui ꝑmā habuit horā in die illa habebit ꝑ
mā horā de illis tribus.secūdus secūdā.tercius terciā.ꝛ sic
finitus ē dies. Quart⁹ ergo planeta qui sequit habebit
primā horā sequēris dici.ꝛ ita ille denoiabit ab eo. Exē
pli grā.ponatur q̄ste dies bodiern⁹ sit dies sabbati et
hēatur ordo planetaꝝ diligenē qui talis ē. babuo pan
ꝓpio a supiore.saturnus s.iupuer.mars.sol.venus.mercu
rius.luna. postea iterꝝ saturn⁹ ꝛc. Saturn⁹ bodie habet
primā horā.iupiter secōdaz.mars tertiā.sol quartā.ven⁹ qn
tā.mercurius sextā.luna septimā. Itē saturn⁹.vnj. iupit
.x.mars.x.sol.xj.venus.xij.mercur⁹.xiij.luna.xiiij. Itez
saturnus.xv.iupiter.xvj.mars.xvij.sol.xviij.venus.xix
mercurius.xx.luna.xxj. Itē saturnus.xxij. iupiter.xxiij
mars.xxiiij.s.vltimā. Sol ergo qui sequit habebit ꝑmā
horā sequēn die. vnde et ille dies dr dies solis.vel dies
dñi vel dñicus vel domica.q; sol oīm planetaꝝ media
tor ē.ꝛ oibus dñatur. sic ergo ꝓpūdo singulos dies a
singulis planetis qui ꝑmas in eis habent horas denoi
natas inuenies. Et scribit ꝑ gēminū b.sabbatuz.sabbur
ra.abba.gbb⁹.sm ꝑs.in secūdo maiori Et sciendum q; sab
batuz interꝑtat quies.et potest dici festū dñi.q; cuz alia
festa instituta et noiata sint ab aliquo cuentu vel opere
eoꝝ.hoc dicit sabbatū.q; domin⁹ quicuit in eo.ꝛ inde fo
rte est q̄ in duobus ē ꝑcepta legis tantum.q; in eo nec licebat ci
bū parare:nec vltra mille passus ire. Unde dr ma.xxiij
Orate aūt vt nō fiat fuga vestra hyeme vel sabbato.q̄
si aptius dicat. Orate ne necessitas tali tpe vos fugere
cōpellat.hyeme ꝓpter intemperiē tpis.vel sabbato ꝓpe
transgressionē legis.q; videlicet in sabbato non licebat
vltra vnū miliare ire. Et hoc innuit in ꝑmo cap̄. actuuz
vbi dicit. Tunc reuersi sunt hierosolimā a monte q̄ vo
catur oliueti qui est iuxta hierusalē sabbati uter habens
Sabbura re arena littoris. vel lapis .vel multitudo
lapidū.vel inutilis sarcina nauis que solet cē de lapidi
bus et arena.et gēminat ibi b.et r.vnde ꝑma producit po
sitōne.sed q̄nq; in metro subtrahitur vnus b.et corripit
ꝑmā causa metri. vnde virgil⁹ in geo.vt tūbe istabi
les fluctu iactāte saburrā. Tollūt ꝛc.
Sabbelliani quidā heretici vocati sunt a sabbellio bi
nā personā patris ꝛ filij et spūsancti asserūt ꝛ astruūt.
Saber bra.brū.in sabulū vide.
Sabulū.arena vel terra leuis ꝛ arenosa.vnde saber sa
bra.sabrū.asper vel nodosus.ꝛ corripit bu sabulus.
Habeus bea.beū.in saba exponit.ꝛ accētuat bē.
Iacellus li.dimi.pu⁹ saccus.
Iacco saccas.in saccus est.
Iacculus li.dimi.puus saccus
Iaccus a sagū dr hic saccus sacci.quia eo consuto effi
ciatur q̄si sagū.vnde saccatū n.i.liquor aque feci vini ad
mixtus et saccus exꝑssus vnde ꝛ sic dr.Et sacco saccas.i.
in saccū mittere ꝛ per saccū colare et exprimere.et cōpo
nitur in sacco cas.in saccū mittere.vel ꝓmmare. exacco
cas.desacco cas.extra saccū poncre et est actiuū cum su
is compositis
Iacellū puum templū.vide in sacr.
Sacer a sancio .vel a sanctū dicit sacer cra.cruz.quasi
sanctū vel sancitū.ꝛ comparatur.vnde sacre ctius.sime.ad
uerbiū.Et nota q; sacer ponitur sepe ꝑ execrabili de ve
teri consuetudine numātino.Numātini enī quendaz
pauperem p totū annū delicatis cibis pascebāt.ꝛ optimis
vestibus induebāt.In fine aūt āni eū lapidib⁹ obruebāt
et de alto mōte eū ꝓcipitabāt.et sic quez primo habebāt
ꝑ sacro et sancto p⁹ea bēbant ꝑ execrabili.
Sacerdos otis.ge.ꝓmuntis.dr sacra dans. Et inde hec
sacerdotissa et hoc sacerdotū dotis.et hic et hec sacerdo
talis et hoc le.Et cōponitur sacerdos a sacer et do das.
Inde sacerdos quasi sacra dans.quia largus debet ē.
et est etimo.vide in ordo et in missa et in ꝑsbiter. Hic
nota q; gre.in pastorali dr scriptū ē. Prophetā laqueus

ruine .Et rursuz dñs p ppbetā d.Causa ruine populi sa
cerdotes mali. Nemo quippe amplius in eccia nocet.q:
qui puerse agens nomē vel ordinē sanctitatis hēt.Deli
quētez nāqz hūc redarguere nullus psumit. Et in exem
plū culpa vehemēter extendit.qñ p reuerentia ordis pec
cator honoratur.Itē in eodē.Languēte enī capite mem
bra in cassuz vigent.et in exploratōe hostiū frustra exerci
tus velociter sequit.si ab ipo duce itineris errat.Et post
pauca.Qua aūt mēte aiarz presul hōr pastorali int cete
ros vtitur.si in terrena negocia.que rephendere in alijs
debuit et ipe versatur.Cui videlicet ex ira iuste retribu-
tōis p ppbetā dñs minat di. Et erit sicut pplus sic sacer-
dos.Sacerdos quippe ē vt popul9.qñ ea agit.is q spūa
li officio fungit que illi nimirz faciūt qui adhuc de studi
is carnalibus meditant.Vide in ordo.Itē greg.cōtra sa
cerdotes et plātos legez ignorātes di.Necesse ē vt q ad
officiū pdicatōis excubāt a sacre lectōis studio non rece
dāt.q: cū ppē spiritale aliqd a subditis pastor inqrit ig-
nominiosuz valde est.si tūc qrat discere cū qstionē debe-
at enodare. De hoc tetigi in ignoro.et in clericus.et di
cā in scia.Itē vide in lux.

Sacerdotulus.a sacerdos d: hic sacerdotulus li. dim.
i.filius sacerdotis.Unde hec sacerdotula simili dimi.
nata vel filia sacerdotis.et cor.tu.

Sacern9.a sacer cra.crū.d: hic sacern9 sacerni.i.sacer a
num9 vl excellētior ps aīme.et videt cōponi a sacer et aim9

Sacramentū a sacer d: hoc sacramētū ti.i.pign9 spōsio
nis sicut ē iusiurandū.et dicit sic q: custodiri dēt quasi sa
crosanctū.q: violare qd qs pmittit pfidie ē.Itē sacramē
tū ē cū celebratōe.cū res gesta sit.ita vt significare creda-
tur.vt baptism9.crisma.corpus.sanguis.que sacramen-
ta dicūtur.ideo q: sub tegumēto corpaliū rerū virt9 dei
secretius et latent eorz sacramētorz opatur effectuz.Un
de a sacris vel secretis vtutib9 sacramēta dicunt. que et
grece misteria dicūtur.q: secretā et reconditā hēnt dispē
satōem.Uñ secretarius ria.riū.et hic et hec sacramētalis
et hoc sacramētale.q aūt dicat sacramētū quasi sacre rei
signū ethimo.ē Et scias q sacramēta noue legis .siue
eccīastica sunt septē.et ptinētur in hoc versu.Abluo fir-
mo cibo dolet vngit ordino iungo.Et pt accipi numer9
istorz sacramētorz sm cōditionē eorz quib9 p sacramenta
subuenit.Sunt enī sacramēta i remediū data.aut ergo
in remediū vnius psone.aut in remediū totius eccie.Si
primo mō.aut qntū ad ingressuz.et sic ē baptism9.aut qn
tū ad egressū.et sic ē extrema vnctio.aut qntū ad pgressū
et hoc dupliciē. Uno mō qntū ad executōz virtutis. vel
vt a malis nō supemur.Et qntū ad hoc ē cōfirmatio.vel
vt bonis adhream9.et qntū ad hoc ē eukaristia.Alio
modo ad repatōem virtutis.si ipaz i pugna spūali aliq
mō ledi ptigerit.et sic ē pnīa.si āt i remediū toci9 eccīe.aut
ad regimē et multiplicatōnē ipsi9 spūalē.et sic ē ordo. qa
pncipatus bonū multitudis ē.aut qntū ad multiplicati
onē materialē fideliū.et sic ē matrimoniū. Triplici āt
de causa sacramēta instituta sunt.ppter hūiliatōnē.eru
ditōnē.exercitatōez.Propter hūiliatōnē quidē: vt duz
homo in sensibilibus rebus q natura infra ipm sunt ex
pcepto creatoris se reuerēdo subijcit. vt ex hac hūilitatē
et obedientia deo magis placeat.et apud eū mereat.cu-
ius impio salutē qrit in inferioribus se.et si nō ab illis s;
p illa a deo.Propter eruditōnē etiā instituta sūt.vt per
id quod foris in spē visibili cernit ad inuisibilē virtutē
q intus ē agnoscenda hois mēs erudiat.Homo enī qā
te peccatū sine medio deū videbat.i.diuinorz cognitōez
non ex sensibilib9 signis accipiebat sed p infusionē.p9
peccatū a deo habuit vt neqat diuina cape nisi humais
excitatus.Propter exercitatōnē silr instituta sunt.q: cū
homo ociosus esse nō possit.pponit ei vtilis et salubris
exercitatō in sacramētis.q vanā et noxiaz declinet occu
patiōnē.Nō enī facile capit a temptatore.qui bono va-
cat exercitio.Unde hiero.monet.Semp aliqd opis fa-
cito.vt te occupatū dyabolus inueniat.Sūt aūt exerci-
tōnū tres spēs.vna ad edificatōem aīe ptinet. altera ad
corpis fomentū.altera ad vtriusqz subuersionē. Et no
ta q sacramēta n erāt necessaria necessitate absoluta. si
cut necessariū ē deū esse.ex sola enī diuina benignitate in
stituta sunt. sed necessitate q ē ex suppositōe finis.nō ita
q sine his deus hoies sanare nō posset.q: sacramētis v
tutē suā nō alligauit.sicut cibus necessari9 est ad vitam
hūanā.s; q: p sacramēta magis cōgrue fit hois repatō.si
cut equus d: necessarius ad iter.q: in eq hō facili9 vadit
Hui9 cōgruitatis causa pōt accipi ex hoc q hō p peccatū
pcipue circa sensibilia corruptus erat eis detēt9 ne ideo
surgere posset.Erat aūt pdicta corruptō qntū ad cogni-
onē.q: hūana mēs circa sensibilia tantū occupari noue
rat.et intātū vt quidā nihil extra sensibilia crederēt. et si
qui ad cognitōem intelligibiliū puenirēt ea sm moduz
sensibiliū rerū iudicabāt. Simili qntū ad affectionem
Ex eis qsi summis bonis hō inherebat deo postposito.
Simili etiā qntū ad actōnē q: eis hō inordiate vtebat.
Necessariū ergo fuit ad curatōnē peccatorz.vt hō ex sen
sibilibus in spūalia cognoscenda pficeret et vt affectum
quē circa ea habebat in deū referret. et eis ordinate sm
diuinā institutōez vteret.Et ido fuit necessaria sacramē
torz institutō.p que hō de sensibilib9 in spūalib9 erudit.
et hec ē scda causa que dicta ē.Per q etiā affectū q sensi-
bilib9 subijcit in dei reuerētiā referret et hec ē cā prima.
Per que etiā circa ea in honorem dei exercitaretur.Et
hec est tercia causa.Itē te nolo ignorare q vtutes et gra-
tia sc; .sanāt formaliter sicut sanitas sed sacramēta qdā;
mō effectiue sicut medicine quedā.Unde sicut nō sequi
tur.sanitas sanat.ergo medicine nō sunt necessarie.ita
nec gratia sanat ergo sacramēta nō sūt necessaria.s; ma-
gis posset cōtrariū cōcludi. Itē nota q qnqz modis vnū
sacramētū est dignius alio Uno mō quo ad rē sacramē
ti siue effectū eius.et sic baptism9 qui delet oēm culpā.et
aufert oēm penā ē maximū sacramētorū.Alio mō quā-
tū ad illud qd ptinet.et sic eukaristia ē nobilissimū in q
ptinet ipe xps.Tercio qntū ad gradū dignitatis in q cō-
stituit.et sic ordo ē dignissimū sacramētū.Quarto quā-
tū ad misteriū.et sic cōfirmatio et etiā ordo sunt dignissi
ma q: nō nisi p epm ministrant.Quito qntū ad signatū
et nō ptentū.et sic matrimoniū ē dignissimū sacramētuz
q: signat cōiunctōez duarū naturarz in psona xpi.Si ṫn
has dignitates adinuicē cōpemus.inuenitur illa digni
tas potissima.quā sacramētū habet ex ptēto.q: ē essenti
alior.et ideo sacramētū eukaristie ē simpliciē dignissimuz

et ad ipm quodāmō alia sacramenta ordinātur.Digni
tas etiā que est in efficiendo pualet ei q est in signdo. et
illa que est in efficiendo respectu boni simpliciter loquē
do pualet ei que e in amotōe mali.Et ido simplicit loquē
do post eukaristiā nobili9 sacramētū ē ordo p qd homo
in gratia et in gradu dignitatis ponit. Et post hec cō
firmatio per quā pfectio gratie cōfert. et post baptism9 p
quē fit plena remissio culpe et pene.p9 hec matrimoniū qd
habet maximā significatōez. Penitētia aūt et extrema
vnctio ponūtur int baptismū et matrimoniū.q: ordinā-
tur directe ad remotōez mali.qzuis in hoc penitētia mi-
norē habeat efficaciā qz baptismus q: ordinat circa cul-
pā actualē tātū.et nō delz totaliter penā.Et ad hoc mior
est extrema vnctio que circa reliqas peccati ordinatur.
In quib9 aūt sacramētis caracter ipmat dixi in caracē.
et in ordo. Quomō aūt sacramēta sint necessaria. di-
xi etiā in necessitas. De extrema vnctōe et cōfirmatō-
ne reqre.in vnguo.Itē vide in baptism9. Quare aūt sa
cramēta nō possint emi vel vendi.dicā in simonia.

Sacrariū.A sacer d: hoc sacrariū rij.pprie locus tem-
pli i quo sacra reponūtur.sicut donariū in quo collocā-
tur oblata.et sicut lectisternia dicunt vbi hoies sedere vl
iacere cōsueuerunt.

Sacrifico.Sacer cōponitur cum facio.et dicit sacrifico
cas.penl.cor.i.sacrificiū facio vel offero.vñ sacrific9.ca.
cū.sacrificiū faciēs vel offerens.et hinc hoc sacrificiū. qsi
sacrū factū.et hec sacrificia cie.loc9 in quo sacrificat Et d:
sacrificiū sm ysid.quasi sacrū factū.q: prece mistica cōse-
cratur p nobis in meōriā domice passionis.s; hoc ptinēt
ad corpus xpi.Sed generalius accipit ysido. sacrificiuz
cū dicit.Sacrificiū ē victima et quecūqz in ara cremant
seu ponūtur.Itē propheta di.Sacrificium deo spiritus
contribulatus.

Sacrificls la. lū.i.sacrificiū faciens.a sacrifico cas.Uñ
macrobius de saturnalib9 Pontifex lune obseruabat
aspectū insaniqz regi sacrificulo nūciabat.

Sacrilegiū.in sacrilegus vide.

Sacrilegus.a sacer et lego legis.cōponit sacrileg9. ga.
gū.penl.corr.qui legit.i.furatur sacrū de sacro.vel nō sa-
crū de sacro.Unde hoc sacrilegiū gij.sacre rei furtum.si
cut sacrilegus sacre rei fur.Inuenit etiā sacrileg9 p scele
rato vel flagitioso.Et sacrilegiū etiā inuenit p scelere vl
enormi facto vel pro sacrificio demoib9 facto.Uñ di.pa
pias Sacrileg9 qui sacra legit.i.furatur.Uel q cultū dei
veri furat ydolis tribuēdo.Et d: sm quosdā sacrilegiuz
quasi sacriledū.q: sacrū ledit.sed poti9.ē ethimologia.
Et potest sic describi. Sacrilegiū ē sacre rei violatō vel
eiusdē vsurpatō.Cōmittit aūt sacrilegiū qñqz rōne pso-
ne.qñqz rōne loci.qñqz rōne rei.Rōne psone vt cum qs
verberat clericū.vel psonā religiosaz.Ratōne loci cū ec
clesie vel cimiterij emunitas violatur.Rōne rei. cuz res
sacrata vel sacro vsui deputata vsurpatur.Circa autem
hoc vltimū mēbrū sic distinguit.Sacrilegiū cōmittit au
ferēdo sacrū de sacro.vel non sacrū de sacro. vel sacrum
de non sacro.

Sacrista.a sacer dr hic sacrista.sacriste.vel sacristarius
sacrorum custos.

Sacro.a sacer d: sacro cras.Et cōponit.Cōsecro conse
cras.Execro cras.qd frequenti9 inuenit execror craris.
in depo. genere.i.maledicere.excōicare.extra sacrū facere
Obsecro cras.i.rogare.et pprie p sacra re.Resecro cras
i.sacrare vel execrare.vel exoluere.vel liberare.dimitte-
re.sacro et ei9 cōposita corripiūt hāc sillabā sa. Et sūt acti-
ua preter execror.qd ē deponēs.et mutat sacro a.in e cor.
in compositōne.

Sacrū.a sancio cis.vel a sanctū deriuatur hoc sacrum
cri.i.templū vel locus diuinis cultibus institutus. Uñ
hoc sacellū li.di.puuz templum.Uirgilius.Nimphe ri
sere sacello.

Saday nomen dei.i.omipotens quasi potēs omnia.
sc; a faciēdo quod vult.q: si ei accideret nō esset omipo-
tens.facit enī quicqd vult.Et inde omipotēs est q: eius
sunt omia q vbicūqz sunt.solus enī totius mundi habet
imperiū.Uide in omipotēs.

Sadoch interptat iustus siue iustificans

Saducei.quidā heretici.interptāt iusti. vendicabant
enī sibi qd nō sunt.corporū resurrectōez negant.et aīmaz
cū corpore interire dicūt.qnqz tantū libros moysi recipi-
unt.pphetarz vaticinia respuūt.vnde i actib9.xxiij. sadu
cei dicūt nō esse resurrectōem mortuorz.neqz angelū.ne-
qz spūm.pharisei aūt vtrūqz confitent.et acuit penl. Be
da etiā dicit.saducei dicūtur.q: saduceū quēdā maiistrū
legis sequētes.neqz resurrectōez credentes.neqz āgelos
neqz spūs esse.hi tantū qnqz libros moysi recipiētes. ora
cula pphetarz respuebant.Pharisei ecōtra qui diuisi i-
terpretant.eo q a ceteris in quibusdā obseruatōib9 se se
parent et resurrectōem credebāt corporum.et angelos et
spūs esse fatebant.et nō solū qnqz libros moysi sed etiaz
oracula pphetarū recipiebāt.Uide in pharise9.

Sason sonis.est funis in prora nauis positus. Unde
cecili9.Uenereo cursu veni pbato pede vsqz ad sasonē.

Sasoriuz.atriū templi.

Saga ge.dra sagio sagis.et d: saga ingeniosa vel incā-
tatrix.diuinatrix.Oratius in epi.somnia terrores magi
cos miracula sagas. Itē saga d: gemma purissimi colo-
ris.Inuenit hoc sagū.Et pl'alit hec saga sagorz p veste.
et tūc corripit pmā Unde quidā.Feia saga malis me fal
lit.sunt saga vestis.

Sagaculus.in sagax est.

Sagana.a sagax d: hec sagana ne.i.ingeniosa incanta-
tatrix.diuinatrix.sagana etiā fuit pprium nomē cui9dā
incātatricis.Sagana genus gummi. vel vestis d:.et cor
ripit ga.vñ grecism9.Sagana gummi.sagana vestis.sa-
gana vates.

Sagax.a sagio gis.d: sagax gacis. ge. omis.i.ingenio-
sus vel inuestigator vel diuinus.vel velox. astutus.p-
uidus.prescius futurorz.Et cōpatur.sagacōr.cissim9.vñ
sagaciter cius.sine aduerbiū.et hec sagacitas tatis.et sa
gaculus.la.lū.aliquantulū sagax.et corripit primā.sagax
licz.sagio gis.eā pducat.

Sagena.a sagū d: hec sagena ne.i. rete ppter raritatez
sic dicta.vel hic sagenarius ria.riū.ad sagenā ptinens.et
pducit penul.sagena.vnde in aurora d:.Agri thesaur9.
inuentaqz gemma sagena.

Sagimen. in sagina ē. et pdu. gi.

Sagina. A satio as dr̄. hec sagina sagine. i. pinguedo. q̄ et hoc sagimē dr̄. vn̄ saginat⁹ ta. tum. pinguis. vl' ad saginā ptinens. incrassatus obesus. Et sagino nas. naui. i. impinguare crassum facere. nutrire. vn̄ hoc sagimē minis. pinguedo. et hinc hoc sagimentū ti. et hoc saginamētū. i. pinguedo. et pducunt p̄dicta gi. vnde thobias. vētre saginato veneris suspirat ad vsu3. Et iuuenalis. Ista dies prospera stomachū laxare saginis.

Saginula le. dimi. parua sagina.

Sagio gis. giui. gitū. i. ingeniose agere vel diuinare. Et cōponit̄. Presagio gis. i. diuinare vel p̄diuinare. de quo in suo loco habes. Sagio ⁊ ei⁹ cōposita sunt neutra. ⁊ pducunt sa.

Sagitta. a sagio gis dr̄ hec sagitta te. eo q sagaci. i. ingenioso vel veloci iactu mittit̄. pennis fertur quasi auis. vt mors celeriter pcurrat ad hoīe3. Et hinc rustici sagittā vocāt nouissimā ptem surculi in sarmēto. vl' qd longius a matre ex qua prosilijt recessit. vel q2 acumis tenuitate teli spēm p̄ferat summitates vitiū et fruticū flagella dicūtur. q2 flatu agitent̄. Itē a sagitta hec sagittula. ⁊ hec sagittella le. dimi. et sagittarius tarij. et hec sagittaria rie. ⁊ sagittarius ria. riū. et sagitto tas. i. sagittas mittere. vel sagittis pcutere. vel appetere. et p cōpositionē sagittifer ra. rū. qui fert sagittas. et corripit primā sagitta. q3uis sagio eā producat ⁊ scribitur p duo t An ars sagittarioru3 sit licita. hēs in orno ornas.

Sagittella le. dimi. pua sagitta.

Sagittifer ra. penul. cor. in sagitta est.

Sagittula le. dimi. parua sagitta.

Sagina. a sagū dr̄ hec sagina. huius sagine. q̄ corrupte vulgo dr̄ sauma vel salma. i. sella vel pōdus. vel sarcina que sup sellā ponit̄. ⁊ dr̄ a stratu sagorū. i. sellarū. vl' q2 selle sago solent sterni. vnde saginarius. i. caballus. et hec saginaria. i. equa vel mula. vel vt generaliter dicat̄. qdlibet iumētu3 pōt dici saginarius vel saginaria p diuersitate sexuum

Saginarius. in sagina vide.

Saginula le. dimi. pua sagina.

Sagū. a sago gis. dr̄ hoc sagū gi. quoddā genus panni vel vestis tenuis. et abrasa. et corri. pmā. lic3 sagio gis. cā pducat. vide in saga ge vn̄ hoc sagulū idē s3 hug. Isido. āt sup exod. dr̄ sic. Scd3 opimētū erat saga cilicina q̄ ⁊ vela caplaria vel capillaria qn̄q3 vocant̄. que facta erant de pilis caprarū. quos capillos qn̄q3 dicim ad differantia3 lane ouiū. de qbus cilicia fiūt. vn̄. et illa saga cilicina dicta sunt. q̄ p aspitate saga dicebātur. Unde quosdā pānos aspos sagias dicimus. Uel forte ex quadratura saga dicta. vnde et militare palliū a gallis inuentū. q2 quadrū erat sagū dictū est. qd tn̄ ex aspero fiebat. pāno cōtra aeris intemperiē potuit etiā dici sagū. Papias sic dicit. Sagū vestimentū cilicinū. sagū. saccū. dyplois palliū virgatū. Potest etiā dici sagū vestis mortuorū. vt cilicium Unde qdā. Mortis cerne sagum tu vita mobile sagu3.

Sal. A salio salis dicit̄ hic sal salis. qd ātiqui dicebant hoc sal salis in neutro gene. Unde accipe sal sapiētie. et marci. xi Bonū ē sal. et dr̄ sal a salio q2 saliat in igne. fugit eni igne cū sit aqueus et naturā aque seq̄tur. q2 igni et aqua inter se inimica sunt Uel sal dr̄ a salo et sole. q2 d aqua maris fit et sole siccat̄. Unde di. ysido. xvj. ethimo. Sal aquis maris sponte gignitur spuma in extrema litoribus vel scopulis derelicta et sole decocta. Sunt lacus et flumia et putei ex quibus haurit̄ de hinc in salinas ingesta siccatur. Et nota q sal deberet esse neutri generis quātū ad rē. sed repugnat qualitas vocis neutrorū desinentiū in al. quia omnia neutra d̄sinentia i al producūt penulti. gti et terminant ablatiuū i i quorū neutru3 sit in hoc noie sal. imo corripit penl'. gti. et termiat ablatiuu3 i e. sicut masculina desinētia in al. Et sic qualitas vocis tali adiuncta rōe cogit hoc nomē sal eē tantū mascul. gene. Nō eni qualitas vocis sufficit nec volūtas alicui⁹ nisi rō nature. vel rei tali generi sit adiuncta vide i sales.

Salamādra vel salamādria quoddā3 aīmal tātū i igne viuens. q2 sola int̄ aīa la incendia sustinere valeat quasi sola amās pir. i. ignē. Siquidē in medijs flamis exultat non solū nō vritur. sed etiā incendiū extiguit. Et istud ē maxima vis inter oīa venenata. cetera vero singulos feriuut. hec plurimos pariter interemit. q̄ et si arborem repserit vel in puteu3 ceciderit poma et aquā veneno inficit. et omēs comedētes et bibētes interficit. et ē vnū de qtuor aīalibus illis q̄ singula ex singulis puris viuūt elemētis. Unde vsus. Talpe terra cibus. cameleon in aere viuit. Allec vnda fouet. flame pascūt salamādrā. Aug⁹. etiā in xxj. de ciui. dei di. Sicut scripserūt q̄ naturas aīaliu3 curiosi⁹ indagarūt salamādra in ignib⁹ viuit. ⁊c.

Salamina mine. et hec salamē salaminis. ciuitas qdā3 Unde salaminus na. nū. et hic et hec salaminens. et hoc se. et salaminatus ta. tū. et pducit mi. Unde in aurora dr̄ ad cipri tendunt pt⁹ intrātes salaminā.

Salaria. A salū dr̄ hec salaria salarie. vnda vel estuatio marisque ad mare redit. sicut venalia dicitur que ad itus venit.

Salaris in sales vide.

Salariū. A sale dr̄ hoc salariū. i. stipendiū redditus. et pprie cōmunis. diariū q̄tidianū. cibariū victus. vn̄ legit̄ q olim poete viuebāt d cōi salario. i. stipendio

Salathiel interpretat̄ petitō mea deus.

Salax. a sal dr̄ hic et hec ⁊ hoc salax cis. i. luxurios⁹. q2 luxuria salsa est et amara. vn̄ ouid. Caudaq3 salace3. vel salax a salio dr̄ q̄ frequēter salit. sicut facit priapus ex luxuria. vn̄ ponitur p luxurioso sicut in premisso exemplo Uide in eruca.

Salebra. a sale hec salebra re. i. fractura et asperitas itineris. q2 sal asper et amarus est. vel salebra locus lutosus vel molle lutū in via. et tunc dicit̄ a salio. q2 facile salit̄. Oratius. Qui sequitur salebras. ⁊c. vn̄ salebrosus sa. sū asper durus amarus vel lutosus Et compatur. vn̄ salebrose sius. sime. aduerbiū

Salē a cuit̄ in fine. Et interp̄tatur pax. et olim dicebat̄ hierusalē salem. vide in hierlm.

Salentinū. quidā mons vel opidum ytalie Un̄ salentinus na. nū. patriū et pducit ti.

Sales. Sal in singl'ari accipit̄ pro cōdimēto vl' sapiētia sed in plali hi sales p verbis amaris. Auianus. Uerba q3 cum salibus asperiora dedit. Item sales dicitur verba iocosa et facete inuēta vel dicta. vnde hic et hec sala

ris et hoc lare. sicut dicimus salares ludos. vbi v̄ba iocose vel amare intermiscentur. Et dicuntur sales a salio Itē a salio lis hic salius salij. Et pluraliter hi salij saliorū. hi sales saluū. et dicūtur salij vel sales sacerdotes martis. q2 saltādo ei sacrificabāt. Lucanus. Et sali⁹ leto portans ancilia collo. Itē idem. Nō solitū lusere sales. Hic n̄ sales possunt etiā dici ioculatores.

Salgamū. gamos cōponit̄ cū salio vel saluo. et dr̄ hoc salgamū mi. i. culcitra. et cor. ga.

Salignus. in salix est.

Salmariū. in salinū vide.

Salinator qui facit salem. s̄m papiā.

Salinū. a sal dr̄ hoc salinu3 ni. i. vas vbi reponit̄ sal. et ponit̄ p tota suppellectile. q2 sal ē cōdimētū oīm ciborum. et hec salina ne. locus vbi sal efficit̄ vel vbi vendit̄. Und salinarius ria. riū. ad salinā ptinens. Et hic salinarius q̄ facit vel vendit salē. Et etiā salinator. s̄m papiā qui salē facit. Persius. Purū et sine labe salinū.

Salio salis. salui vel saliui vel salij. salire. saltū. i. facere saltū. Et tunc ē neutrū et absolutū. Et salire qd in vulgarē amorare ptin3 ad aīalia irrōnabilia. et tūc est actiuū. Unde ouidi⁹. Leta salit ouis thauro quoq3 leta iuuēca vnde saltor saltrix. et hinc hec saltricula le. dimi. Itē a salio lis. saltū saltu. u in o. salto tas. frequētatiuū. Salio cōponitur. Assilio lis. ad aliud salire. Absilio lis. absultu3 in diuersas ptes salire separi. abrūpi. Circūsilio lis. circūsultū. circūsalire. i. vndiq3 aggredi. Desilio lis. desultu3. id ē valde vel deorsu3. vel de vno loco ad aliū salire. vn̄ desultor dr̄ qui de vno loco in aliū se transfert. et desulto tas. fre. Dissilio lis. i. diuersis modis salire. i diuersas ptes salire. separi abrūpi saliēdo. vnde dissulto tas. freq̄. Exilio lis. exultū. i. extra vel valde salire vn̄ exulto tas. i. frequenter exilire qd pprie fit cū letamur. Et ponit̄ exultare. p letari. sed pprie saliēdo. Insilio. i. salire cōtra vel insilire insultū facere inuadere. impetere. et aggredi. Und hic insultus tus. tui. Intersilio lis. i. inter aliqua salire. interuenire. Prosilio lis. i. pcul vel ante salire. Resilio lis. idē iterū vel retro salire. vnde ⁊ dr̄ ille resilire a pacto q̄ dimittit pactū et cessat retro. vnde resulto tas. vt splēdor solis vel speculi resultat cū i opposito repitur. Subsilio lis. subtus salire. vl' post vel parū. Inde subsiliens entis. ge. omis. Inuenit̄ etiā subsilio lis. i. sursu3 salire. et tūc cōponit̄ a susu3 vl' sursu3 et salio. Trāsilio lis. vltra salire. transire. Salio pro facere saltū. et omnia ab eo cōposita s̄m hāc significatōe3 neutra sunt. Preter assilio p aggredi. circūsilio. insilio pro aggredi et trāsilio q̄ sunt actiua. Itē salio in alia significatōe ē actiuū cū omib⁹ suis cōpositis siqua hēt s̄m illā significatōe3. Itē cōposita a salio faciūt supinū in sultū. et triplicāt preteritū. sicut et salio. na3 faciūt in liui. vel in lij. vl' in lui. vt insilui. vl' insiliui. et silij et omīa corripiūt si. sicut simplex sal. vnde versus. Dat salio salui quoq3 siue saliui. Inuenit̄ etiā sallis sallio per duo l. de quo infra dicā in sallo sallis.

Salisator. a salio lis. dicit̄ hic salisator. toris. Et dicunt̄ salisatores diuini quidā q̄ dū eis mēbrorū quecūq3 partes salierint. aliquid sibi inde psperū vel triste significari predicunt.

Saliua. a sal dr̄ hec saliua. q2 sal sit et salis hēt saporem vel dr̄ a salio. q2 saliat ab ore. vel dr̄ a saluo uas. q2 nos saluat. vnde saliuosus sa. su3. Et scias q ieiuni hoīs saliuā si serpens gustauerit moritur. vide in ieiuniū

Saliūca. a salio salis dr̄ hec saliūca ce. quedā herba spinosa. et dr̄ a salio q2 eā calcātes facit salire. vnde ⁊ vulgo calcacrepa dr̄. q2 calcātes facit crepare Uirgili⁹. Puniceis q̄ntū cedit saliūca rosetis In li. v. ca. esaie. Pro saliūca ascendit abies. Glosa. Saliūca aculeis et cōpūctōib⁹ plena. abies alta. pcera. fabricandis domib⁹ apta. Pro saliūca ergo ascendit abies. i. p vicijs v̄tutes pro vicōsis et spinosis virtutibus exaltati.

Saliūcula le. herba medicinalis hn̄s spicas miri odoris crescit in montibus. Sed saliūca herba salsa s̄m papia3. et cor. cu.

Salius lij. in sales vide.

Salix. a salio dr̄ hec salix cis. quedā arbor. q̄a cito saliat id ē crescat. Et corripit penul. gti. Propheta In salicib⁹ in medio eius suspendim⁹ organa nostra. vnde salign⁹ gna. gnū. ad salicē ptinens. vel de salice factus. Et saliceus cea. ceū. Et salicin⁹ na. nū. Et hoc salicetū ti. locus vbi salices crescunt.

Sallio sallis p geminū l. vide i sallo lis infra.

Sallo. a sale dr̄ sallo lis. salli. sallere sum tercie cōiugationis. Et sallo lis. liui litū. quarte cōiugatōis in eodē sensu. i. imponere sallere. aspgere sale condire. q aūt dr̄ sallo id ē sale aspgo. et hīa est Sallio et sallo. cū omib⁹ cōpositis suis actiua sunt et cōpositorū eorū significatōnes facile est distiguere. Hic nota q inuenit̄ salio lis liui vl' lui vl' lij. et facit supinū saltū et corripit p̄mā. vnde p vnu3 l scribit̄. Itē inuenit̄ sallio lis. liui. vel lij per sincopā ⁊ facit supinū sallitū et scribit̄ p duo l. Itē inuenitur sallo lis lilere. tercie cōiugatōis facit supinū salsu3 in eodē sensu cū sallo sale condire et scribit̄ p duo l. cū faciat supinū i sum sicut vello vulsu3. Nā si scriberet̄ p vnū l. faceret supinū in tū vt colo cultū Inuenit̄ etiā psallo psallis psalli lere tercie cōiugatōis et scribit̄ p ps. et caret sup. Propheta. Psallite dn̄o in cithara De p̄dictis cōsueuit dici Sallio sallo cibū salio pede. cantica psallo. Sallio sallitum dat salsu3 sallo supinū. dat saltū salio p̄uat̄ psallo supio. Sallo facit salli. salliui sallio psallo. Dat psalli. salio salui. salijq3 saliui Sallo facit salsu3. sallitū sallio saltum. Dat salio. psallo tn̄ manet absq3 supino De hoc etiam dixi supra in tercia pte vbi egi de preteritis et supinis q̄rte cōiugatōis. Itē scias q salis genitiu⁹ de sal vtrāq3 sillabā corripit. Sallis v̄o scd̄a psona hui⁹ verbi sallo p cōdire cibū sale vtramq3 sillabā producit Salis autē secūda psona hui⁹ verbi salio p saltū facere corripit primā et producit vltimā. Sed psallis p p. scd̄a psona hui⁹ verbi psallo psallis pducit p̄mā et cor. vltimā.

Salmētū. a salio lis. vel a sale. vel a salso dr̄ hoc salmētū. vel hoc salsamentū in eodē sensu Uel salmentū pprie piscis cōfectio. et dr̄ tunc a salmo salmonis pisce. qui dicit̄ sic a sale. q2 inde fit salsamētū. vel q2 hēat saporē salis. s3 salsamētū omis res salsa. vt piscis et hmōi. Et inde hoc salsum salsi.

Salomon interp̄etat̄ pacificus. q2 in regno eius fuit pax. Unde in primo li. palip̄. ca. xxij. dicit dauid Factus est sermo dn̄i ad me dicēs Multū sanguinē effudisti et

plurima bella bellasti non poteris edificare noĩ meo do
mũ tanto effuso sanguine coram me. Fili⁹ qui nascet̃ tibi
erit vir quietissim⁹. faciã eñ eũ q̃escere ab oĩbus inimicis
suis p circuitũ et ob hanc causaz pacificus vocabit. ⁊ pa
cẽ et ociũ dabo in israel cũctis diebus suis ipe edificabit
domũ nomĩ meo. Idẽ dictus ẽ ⁊ ydiba. q: fuit dilectus
et amabilis dño. Idem et ceeleth vel coleth. qd̃ grece dr
ecclesiastes. latine cõcionator. q: ad pplm loqueret̃ vide ĩ
ecclesiastes. Et scias ꝙ quidã volũt dicere salemõ pe. vl'
a salez ciuitate. vl' a rege vel a sale qd̃ ẽ sapiẽtia ⁊ monos
quod est vnũ. q: vnicus et singularis fuit in sapia. vt pz
in tercõ regũ. ca. iij. vbi dicit ei deus. Ecce feci tibi sm ser/
mones tuos et dedi tibi cor sapiens et intelligens intan/
tũ vt nullus ante te similis tui fuerit nec post te futur⁹ sit
Salona. a salon dr hec salona ne. vel he salone salona/
rũ. insula et quedã ciuitas dalmacie iuxta mare. Vñ sa/
lonin⁹ na. nũ. Et saloninus dictus ẽ fili⁹ pollionis q̃ na/
tus ẽ in eo ãno in quo pater suus deuicit illã ciuitatem.
Et pducit penultimã salona ne.
Saloninus in salona est. ⁊ pdu. ni.
Salpiga. Pige qd̃ est depressuz. cõponit̃ cũ salim qd̃ ẽ
locus. et dicit̃ hec salpiga ge. quidaz serpẽs qui habitat ĩ
depssis locis Hec eadẽ dr et cecula q: pua est et oculos
nõ habet
Salsamentũ. exponitur in salmẽtũ.
Salsicia cie. dr a salsus. q: salsa sit.
Salsugo. a salsus dr hec salsugo ginis. s. res q̃ salsuz fa/
cit. Itẽ salsugo dr amar⁹ ⁊ salsus hũor terre. Et inde salsu
ginosus sa. suz. et salsugineus ginea. neũ. Et pducit penl'
nominatiui salsugo.
Salsus sa. sũ. pticipiũ a sallo lis. Potest etiã esse no/
mẽ. et tunc deriuat̃ a sale. vt dicatur salsus q̃si sale asps⁹
et cõditus. et cõparatur tior. sim⁹. Unde salse si⁹ sime. aduer
biũ. et inde p cõpositõez isulsus. i. nõ sals⁹.
Saltẽ cõiunctõ aduersatiua cũ diminutõe p sincopã fit a
salutẽ et ẽ tractũ a captiuis qui qñ capti erãt ex timore ñ
valẽtes loqui integre dicebãt saltẽ saltẽ saltẽ. quasi dice/
rẽt vt vitã et salutẽ nõ amitterẽt. Itẽ inuenit̃ salti p i. ⁊ di
cit̃ a saltu. Unde di. p̃scianus in xvj. li. saltu. saltuatĩ vel
saltim. i. saltando. et ẽ aduerbiũ qualitatis. Vñ versus
Saltim saltãdo sed saltẽ diminuẽdo.
Salcia cie. dicit̃ a salsus. q: salsa.
Saltim aduerbiũ in saltẽ exponit̃.
Saltricula le. dimi. pua saltrix
Saltrix tricis. mulier saliens vel saltũ faciẽs a salio lis
Item a salio dr hec saltria. trie. ioculatrix mulier. Iuue/
nalis. Nouerũt mauri atqz indi que saltria panẽ. Vel ẽ
ibi psaltria. psallo a psallis
Saltus. a salio lis dr hic saltus tus. actus vel passio sa
liendi. Itẽ salt⁹ dr locus siluestris et vastus vbi arbores
exiliũt in altũ plusq̃z in aliis locis. Vel saltus dr silua ra
ra. vbi bestie inter arbores facile possunt salire. Vnd ex
tremitas siluarũ dr saltus. q: arbores ibi iã rarescũt. vñ
saltuosus. sa. suz. saltib⁹ plenus. De hoc quidã di. Esse
nemus salt⁹. saliendi dr actus. De domo salt⁹ libani. di/
xi in domus.
Saluber. a salus dr hic et hec saluber vl' salubris ⁊ hoc
salubre. sm antiq̃s. Scdm etiã modernos dr hic saluber
et hec salubris et hoc bre. i. sanus vtilis salutẽ cõferens. et
cõpatur. Unde salubriter bri⁹. berrime aduerb. Et hec sa
lubritas tatis. Et ẽ salus integritas corpis. Salubritas
saluti cõueniẽs causa. p quã sanitas vel seruat̃ vel restau
rat̃. et pduc. lu. Unde in doctrinali dicit̃. Ante b. fit bre/
uis v. sed demit̃ inde saluber. Et sm papiã saluber ad lo/
cũ refert̃ vel cibũ. salutaris ad cõsiliũ.
Saluia. a salus dr hec saluia uie q: salubris herba ẽ. et
dicitur saluia quasi salutis via
Saluio uis. in saluo uas est.
Salũ. a sale dr hoc salũ sali. i. mare. q: salsũ et amarũ ẽ
De hoc hieronim⁹ ad paulinũ. caplõ. octauo. Et heren/
tis in salo naucule funẽ magis p̃cide q̃z solue.
Saluo a salus dr saluo uas. q: salus saluat. vel q: tali
verbo vtimur in salutatõne. Unde salu⁹ ua. uũ. Et hinc
hec salutas tatis. Et salue saluere. salueto saluetote. ver
bũ defectiuz. et saluatoriũ. i. esse vel fieri saluum. Et saluio
uis. saluire in eodẽ sensu. i. eẽ vel fieri saluũ. Orati⁹. Ur/
bis amatorẽ fuscũ saluere iubem⁹ Legit̃ ibi ⁊ saluere. Sal
uo uas actiuũ ẽ cũ oĩb⁹ suis cõpositis.
Salus. a sale dr hec salus lutis. q: cõdimentũ ẽ. sicut enĩ
sal ẽ cõdimenũ oĩm ciborũ. sic salus ẽ cõdimentũ omniũ
membrorũ. Et est salus integritas corpis. Salubritas sa
lutis cõueniens cã p quã sanitas seruat̃ vel restaurat̃. A
salus deriuat̃ saluto tas. sic enĩ solemus scribere ⁊ saluta
re. Martino petr⁹ salutẽ. Et dr salutare quasi salutẽ op
tare. Unde salutatõ q̃si salutis optatõ. illũ enĩ salutam⁹
c⁹ salutẽ optamus. Et salutator⁹ ria. riũ. Et hoc saluta/
torium torij. locus salutatõis. Et est actiuũ saluto cũ oĩ
bus suis cõpositis. Salus cõponit̃. Salutifer. ra. rũ. Sa
lutiger ra. rũ. et salutigerulus la. lũ. qui fert vel gerit salu
tẽ vbis vel ope. Et corripit pmã sal⁹. Unđ psper. Cras
hũ expectat cras hodierna salus. Et fuit sal⁹ ppter de/
lectatõnes. vt femina. et sic est femĩ generis. sicut morb⁹
ppter lesionẽ vt mas. et sic est masculini generis.
Salutatõ. a saluto tas. dicit̃ hec salutatõ onis. quasi sa
lutis optatio. Illũ enĩ salutamus cui⁹ salutẽ desideram⁹
Et est salutatõ pma pars eple debita ordinatõe tã ncia
q̃z merita psonarũ cõnectẽs et affectõne declarans. Et
scias ꝙ illõ qd̃ est ppriũ narrationũ in salutatõe nõ dẽt
claudi. Unde vicõsa est illa salutatõ. Iohãni patri reue
rendo. p. eius fili⁹ humilis bononie leges audiẽs vel de
creta. cũ subiectõne salutẽ. Naz eadem rõne posset dici.
Bononie comedens vel scribẽs codicẽ vel digestũ. Suf
ficit ergo dicere. Bononie scolaris. Si aũt dicat. Bono
noie deditus scolasticis disciplinis vel studio lrãruz di
cim⁹ ꝙ studiũ est attributũ psone. Unde cõmode põt
dici Ac si attributũ soli⁹ negocij eẽt non eẽt dicendũ. vt
bononie legens. lrãs vel leges audiens vel decreta.
Salutigerulus la. lũ. penul. corr. qui gerit salutes. a sa
lute. et gerulus. Uide etiã in salus.
Saluto tas. in sal⁹ est
Samaritani. samaria est quedã regalis ciuitas. Unđ
samarita. vel samaritan⁹. na. nũ. i. custos. Hi nõ cõmu/
cant iudeis. imo vitant eos in cibis et vasis eoz. Et vt
dicit papi. samaritani vel samarite iterpretant̃ custodes
eo ꝙ a babilonijs illic in custodiaz collocati sunt iudeo/
rũ. Ideo hic nota ꝙ samaritani erant illi qui missi fue

rant ad inhabitandũ terrã illã decẽ tribub⁹ captiuatis
et dicti sunt samaritani ppter locũ. et isti recipiebant qn
qz libros moysi et nõ pphetas. et vocabant̃ a iudeis du
arũ tribuũ. iacobite. q: videlicet supplantauerant iude/
os decẽ tribuũ de terra sua. et ido samaritanos abhoĩa
bant̃ iudei. et ab illa ciuitate omnis regio circa illã dicta
est samaria.
Sambuca ce. vel hic sambucus ci. penul. pduc. dicit̃ q̃/
dã pua arbor et mollis. Unde sambuce⁹ cea. ceũ. ⁊ sam
bucin⁹ na. nũ. de sambuca existẽs. et hoc sambucetũ ceti.
locus vbi ille arbores crescunt. et hec sambuca huce. qd̃
dã gen⁹ simphonie musicũ qd̃ fit de illa arbore. et hic sã/
bucinari⁹ narij. qui canit cũ sambuca. et hec sambustria
strie. mulier que canit cũ tali instrumento. ⁊ hic sambu/
cul⁹ culi. saltator ad vocem sambuce et corripit cu.
Sambucul⁹ in sambuca vide.
Sambustria in sambuca est.
Samia samos insula est. vnde sami⁹ mia. miũ. in illa ĩ
sula repta prius fictilia vasa credũtur. Unde talia vasa
samia dicuntur. sm hug. vel sm papiã. Samia terra a
samio dicta. glutinosa et candida medicamẽtis et vascu
lis necessaria. esai. xlv. dr. Testa de samijs terre.
Samna ne. in subsamno nas. vide.
Samniores. in subsamno nas. est.
Samnis ciuitas in apulia.
Samniũ est beneuẽtũ sm papiã.
Samno nas. in subsamno nas. est.
Samnula le. dimi. pua samna.
Samotracia. Samos quedã insula est et cõponit̃ cuz
tracia cie. quedã alia insula. et dr hec samotracia cie. que
dã alia insula a pdictis. c⁹ incole cõmixti sunt ex tracis ⁊
samnis. Unde hic et hec samotrax tracis. et hic ⁊ hec sa/
motracensis et hoc se. et samotrace⁹ cea. ceũ. ⁊ ab illo lo/
co dictus ẽ samotrates aure⁹ anul⁹. sed capulo ferreo. q:
ibi primũ factus ẽ.
Samuel indeclinabile. ppriũ nomẽ viri. vel etiã pt de/
clinari. hic samuel samuelis. Vñ in aurora dr. Cũ samu/
ele loquẽs facta futura dabat.
Sancio. a sanguis dicit̃ sancio cis. sanxi vel sanciui. sã/
ctũ vel sancitũ. i. statuere. cõsecrare. sanctũ facere cõfirma/
re. et irrigare. pene ab omi iniuria defendere. Sic ⁊ leges
sancte et mores sancti dicũtur. et hoĩes cõfirmati in fide/
sancti dicunt̃. et dr sancire a sanguie hostie. et hoc de veti
cõsuetudine. Nihil vo sanctũ apud veteres dicebat̃. nisi
qd̃ sanguine hostie esset cõsecratũ vel respsum. vñ hi qui
purificari volebant sanguie hostie vngebant̃. vnde san
cti postea dicebant̃. quasi sanguine vncti. Sed modo sã
ctus dr qui in fide xpi est cõfirmatus. et sanctũ qd̃ violare
et corrũpere nephas est. vnde sancit⁹ ta. tũ. Ad hebreos.
viij. Qd̃ in meliorib⁹ repromissionib⁹ sancitũ ẽ. sm hug.
Tamen nota hic ꝙ sm modernos sancio cis. facit p̃/
teritũ sanxi. cio mutata in xi. vt vincio vinxi. Uetustissi
mi tamẽ etiã sanciui. vel sancij pferebant et supinũ facit
sanctũ xi. mutata in ctũ. vt sanxi sanctũ. vinxi vinctũ. vinxi
vinctũ. Inuenit̃ etiã apud vetustissimos. sanciui sancitũ
vnde. Lucreci⁹ Qd̃ porro neqz sancitũ quidẽ extat. sicut
dicit p̃sci. in x. li. vnde dico ꝙ sm modernos sancio facit
sanxi et sanctũ. Inuenit̃ etiã apud antiquos sanciui ⁊ sã
citũ quod modo non dicim⁹.
Sancit⁹ ta. tũ. in sancio cis. vide. et pducit ci.
Sanctimonia. A sancio cis. dicit̃ hec sanctimonia nie.
id ẽ sanctitas. Hebreoz. xij. Pacẽ sequimi cũ omibus ⁊
sanctimoniã. vnde hec sanctimonialis femia sanctitati
dedita. vel cõponit̃ a sanctus cta. ctũ. et monialis qd̃ est
monacha. vnde sanctimonialis quasi sancta et cõsecrata
monialis. vnde hic et hec sanctimonialis. et hoc le. i. san/
ctũ vel ad sanctimoniã. vel ad sanctimoĩales ptinens.
Sanctimonialis penl'. pdu. exponitur ĩ sãctimonia
Sanctiones. leges. purificatõnes. sm papiã.
Sanctuariũ in sanctus vide.
Sanctus. a sancio cis. sanctũ dr sanctus. cta. ctũ. ⁊ com
patur sanctior ctissim⁹. Unde sancte cti⁹. ctissime. aduer
biũ. Et hec sanctitas tis. Et hec sanctitudo dinis. vide in
sancio cis. Et vt dicit ambrosi⁹. Sancti affect⁹ ĩ omĩ
bono est. Itẽ a sanctus dr hoc sanctuariũ rij. res sancta.
vel locus vbi sancta reponuntur. vel vbi res sancte ge/
runt̃ Sancta igit̃ antiquit⁹ exteriora templi dicebãtur.
Sancta sanctoz locus templi secretõr. ad quẽ nulli erat
accessus nisi tantũ sacerdoti. et dicit̃ sic. q: interiora ora/
cula sanctiora sunt. vel q: sanctorũ cõparatõe sanctõra sũt.
sicut cantica cãticorũ. q: vniuersa cantica p̃cellũt. Itẽ a sã
ctus et facio cõponitur sanctifico cas. et ẽ actiuũ. De
cognitõne sanctoz dixi in oratio. ⁊ ĩ antixps. Itẽ in vitz
dicã Itẽ vide ĩ hieronim⁹. et in sanctio. Itẽ in beat⁹. Itez
de cognitõne mortuoz vel defunctoz. tã bonoz q̃z ma/
loz dixi in defunct⁹. Itẽ vide in pena. Itẽ de sanctoz
beatitudine et sapientia. et maloz miseria di. Anselm⁹.
Firmit̃ teneam⁹ nihil bonoris vel alicui⁹ bonitatis illis
deesse. q̃bus in alia felicitate cõtigit esse. Septẽ ãt sũt
que vident̃ corpib⁹ aptari. Pulcritudo. velocitas. forti
tudo. libertas. sanitas. voluptas. et diuturnitas. Animab⁹
etiã sanctis hec cõuenienter aptari vident̃. s. sapia amici/
cia. cõcordia. potestas. honor. securitas. et gaudiũ. Sapi
entiã beati viri plenius habebũt. vt nihil desit de oĩbus
que scire voluerint. Omĩa quippe p̃terita p̃sentia ⁊ futu
ra scient. nec aliquid eorũ noticie subtrahet̃ q̃ creator sci/
endo creauit. nec indigentia erit. vt q̃sq̃z interroget quis
ei⁹ pauus fuerit. et de cui⁹ stirpe pdierit. vel q̃s ille vl' il/
le sit. Omniũ etiã linguarũ. et oĩm creaturaz. oĩumqz arti
uz noticiã habebũt. Cogitatus etiã suos iuicẽ videbunt
q̃cquid feci vel facio in p̃senti vita. ibi oẽs apte videbũt
Et quicq̃d eoz aliq̃s fecerit ego videbo si ibi fuero. nec
inde ruborẽ aliquis habebit. si in hac vita deo p peniten/
tiã satisfecit. Ut igit̃ beas vnde cõditori tuo nõ solũ p te.
sed etiã pro illis qui tecũ erũt gratios⁹ semp existas. Ha
bebis pre oculis de quãta miseria nos extraxit. habebis
nõ quidẽ ad cõfusionẽ sed ad maiorẽ leticie glorificatõez
Cũ igit̃ tanta beatitudo sit in amicis dei. de ei⁹ inimicis
quid erit. Utiqz nõ sic impij nõ sic. Sed circa hoc ꝙ san/
cti erunt pulcerrimi. credendũ puto ꝙ ĩpi erunt turpissi/
mi. Sancti veloces. mali pigri. Sancti fortes. mali debi
les. Iusti liberi. iniusti in inferno cõtra volũtatez clausi.
Beati sani. damnati lãguore ppetuo cruciati. Boni saci
abũtur. mali vo omĩs boni refectõe carebũt. Sancti in
bonis diuturnitatem habebũt. mali in malis nũq̃z fine
h rebũt. Probi mlta sapiẽtia erũt pditi. improbi ãt sua

insipientia ꝯfundunt vt miseri. Amici dei summã inter
se habebũt amiciciã. inimici vero dei maximã inter se inimi
ciciã hebũt. Erũt pace ppetua ꝯcordes beati. erũt iugi dis
sensione discordes miseri. Justi hebũt regiã potestatem
pcipiendi. iniusti carebũt potestate se quoqꝫ mouendi.
Sancti dei honore magno sublimabũtur. damnati vero
multo dedecore opprimentur. Securi aũt boni erũt ꝙ nun
qꝫ bonũ illoꝝ peribit. timore mali cruciabũtur qui omi
fine carebit. Meror ⁊ desolatõ his qui xp̃m ꝯtempserũt
gaudiũ et exultatõ erit his qui eũ dilexerũt. cui ẽ honor
et gloria in secula seculoꝝ. Deniqꝫ oẽm volũtatẽ timen
tiũ se faciet deus et depcatõeꝫ eorũ exaudiet et saluos fa
ciet eos. qđ nobis ꝯcedat qui cũ deo ⁊c.

Sandaliũ. a sandix dicis. dr hoc sandaliũ lij. quidã pã-
nus quo equi solent opiri nobiliũ. vt pape et cardinaliũ
Sãdalia etiã dicũtur subtalares quibus papa et epi so
lẽt missas celebrare. quales beatus bartholome⁹ defere-
bat. Sãdaliũ dr etiã pãnus quo opiebãtur vulnera vel
corpora mortuoꝝ ſm hug. Sup illũ aũt textũ math. vj.
Sed calciatos sandalijs ⁊c. di. Beda. Ut pes nec tect⁹
sit nec nudus ad terrã. Et in historijs dr. Jussit eos vti
soleis. i. sandalijs et peronib⁹. Itẽ quedã postilla di. sup
pdictũ locũ. Sandalia sunt quoddã genus calciamenti
quod ẽ supius aptũ. inferius tectũ. sicut epoꝝ. In xij. act.
vbi di. angelus petro. Calcia te caligas tuas. in greco hẽ
tur. sandalia tua. ephe. vj. Calciati pedes in preparatõeꝫ
euangelij pacis

Sãdapila. a samna quod ẽ derisio. dr hec sãdapila da-
pile. i. scurra. Itẽ hec sandapila feretrum in quo mortui
portant. et maxime plebei gladiatores. Et tunc deriuat
a sandaliuꝫ quod ẽ pãnus. quo operiebant vulnera vel
corpora mortuoꝝ. Juuenalis. Inter carnifices ⁊ fabros
sandapilaꝝ. ⁊ corr. pi.

Sandicus. in sandix est.

Sãdix dicis. femi generis. genus rubre herbe de q̃ fit q̃
dã tinctura. Unde sandicus ca. cũ. Et sandici⁹ dicia. di-
ciũ. tali colore infect⁹. Et sandicin⁹ na. nũ. in eodẽ sensu.
Et hec sandarica rice. genus coloris. colore cinabanio.
odore sulphureo. et pdu. penl. gtĩ sandix cis.

Sanguiminuo. a sanguis et minuo is. cõponit sangui
minuo is. nui. vbũ actiũ. i. sanguinẽ minuere.

Sãguiarius. a sanguis dr sanguinari⁹ ria. riũ. i. sicari⁹
homicida. pcussor. vel sanguie abũdãs. vel fluxũ sangui
nis paciens. Inuenit etiã hic et hec sanguiãris et hoc re.
Eccliastici. xlij. Latus sãguinare. Itẽ iuenit hic sanguia
rius rij. p quadã arbore. et hec sanguinaria q̃dam herba
sic dicta. q: missa in naribus sanguinẽ moueat.

Sanguin⁹. a sãguis dr hic sanguin⁹ ni quedã pua ar-
bor. q: fructus et cortex eius sit sanguinei coloris. Unde
hoc sanguinetũ ti. loc⁹ vbi abũdãt sanguini. ⁊ corr. gui.

Sãguinetũ ti. in sanguin⁹ est

Sanguis. a suauis dr hic sanguis ginis. q: suauis sit.
Preualet vero sanguinea cõplexio omib⁹ alijs i suaui
tate et in dulcedine. Unde ⁊ homies quib⁹ dñatur san-
guis dulces et blãdi sunt. Uel sanguis deriuat a salio lis.
quia saliat. Et vt di. psci. caret pluralitate. Inuenit tñ in
diuina pagina Qui nõ ex sanguibus. Et alibi. Uiri san
guinũ et dolosi. ⁊c. Itẽ. Libera me de sanguib⁹. Ad hoc
potest dici ꝙ p peccatis põt inueniri in plurali. Uel dic
ꝙ q̃uis alicubi inueniatur in plurali. nõ idcirco ẽ i vsu.
Et priscia. di. ꝙ deficit in plurali solo vsu. sed illđ dicit ẽẽ
in vsu qđ cõmunit ẽ in vsu apđ omẽs. Tamẽ scias ꝙ cõ
plexiua que magis vim vnitiuã hñt pprie debẽt in singu
lari numero declinari. vt puluis. sanguis. lutũ. hec enĩ
vehemẽtẽ habẽt aggregatõem. A sanguis deriuat sang
nosus sa. sum. i. sanguine plenus ⁊ abũdãs et ꝯparatur.
et sanguine⁹ nea. neũ. et sanguino nas. i. sanguineꝫ emit-
tere vel minuere vel sanguinẽ inquinare. Et est sanguis
calid⁹ ⁊ humid⁹. et ꝯuenit cũ aere et vere vide in estas.
et i elemẽtũ. Sãguis ꝯponit cũ ex. et dr hic ⁊ hec exsangs
et hoc gue. hui⁹ exanguis. Sanguis multa signat. vt pꝫ
in his versib⁹. Sãguis pgenies. sanguis quoqꝫ dr huor
Sit tibi peccatũ sanguis. sanguis quoqꝫ vita.

Sãguisuga ẽ vermis aquatilis. s. hirudo. ceno alit. po
tantib⁹ insidiat. cũqꝫ illabit faucib⁹ vel vbi vspiaꝫ adhe-
serit sanguinẽ haurit. et cũ nimio cruore maduerit euo-
mit quod hausit. vt recẽtior denuo sugat. Et sicut di. ysi.
do. xij. ethiaꝝ. Et dicũt quidã. licet cõponatur a sanguis
et sugo gis. quod pmã pducit. tamẽ sanguisuga penult.
corripit. Alij dicunt. cũ quib⁹ ego. ꝙ sanguisuga penult.
producat. q: ꝯponit a sugo gis. cui⁹ pma pducit. nec iue
nitur in aliquo bono autore ꝙ sit penul. breuis. et huius
opionis fuit maijster bene. Unde in puerbio. xxx. caplo
vbi dicit. Sanguisuge due sunt filie dicẽtes. affer. affer.
Penultima siue su debet pduci. et dꝫ scribi p vnum s.
De hoc dicit horati⁹ in poetria. Nõ missura cutem nisi
plena cruoris hirudo.

Sanies. a sanguis dr hec sanies saniei. i. putredo. Un-
de ysid. q̃rto. ethi. vbi agit de morbis in superficie sic ait
Sanies dicta. q: ex sanguine nascit. Excitato enĩ calore
vulneris. sanguis in saniẽ vertitur. Naꝫ sanies nõ fit in
quocũqꝫ loco nisi vbi sanguis aduenerit. q: omẽ qđ pu-
trescit nisi calidũ. et humidũ fuerit quod est sanguis pu
trefieri nõ potest. Et differt sanies a tabe. q: fluere sanie
viuorum est tabe mortuorũ. Itẽ sanies ẽ que fluit. tabes
que stat quasi stabes.

Sanson interptat sol eorũ vel solis fortitudo. Fuit enĩ
virtute clarus. et liberauit israel de hostib⁹. Et vt dicit
remigi⁹ in math. Sanson inclusus in gaza media nocte
surgens portas ipi⁹ ciuitatis abstulit ⁊ verticẽ mõtis cõ
scendit. Sic dñs clausus in sepulcro mortis imperiũ de
struxit. et tcia die resurrexit. et p⁹ea celũ ascẽ. Et sicut ille
plures interfecit moriens q̃ꝫ viuẽs. sic ⁊ iste plures occi
dit post passionẽ q̃ꝫ ante passionẽ. et plures fecit cõuerti
ad fidẽ. vt inciperent quod nõ erãt. et desinerẽt esse quod
erant. De hoc vide supra in nazareus. et pduc. penl. gti.
sanson sansonis.

Santonicus. a sandix dicit santonic⁹ ci. color fuscus ⁊
vilissimus quo inficiebãt se qui nolebãt agnosci.

Sanus. a sanguis dr sanus na. nuꝫ. Sanus vero sine
pallore est. et sanguis sanitatis cõseruatiu⁹ ẽ ⁊ cõpatur.
sanus nior simus. vnde sane ius. sime. aduerbiũ. Et hec
sanitas tatis. quasi sanguinis status et inde dr sano as.
quod cõpoitur. Resano as. ⁊ est actiuũ sano cuꝫ omib⁹
suis cõpositis. ⁊ pducit sa. vñ ouidi⁹ de remedijs. Qui
poterit sanũ fingere sanus erit. Discite sanari per quem
didicistis amare. Et vt dicit psician⁹ sciendũ ꝙ quedam
aduerbia non plane seruãt significatõeꝫ que in noibus
ẽ a quibus deriuant vt fer⁹ fere. sanus sane. sensus sensiꝫ
Jdeo aũt dicim⁹ nõ plane. q: põt esse aliqua rõ. vt fere di
cunt que omĩ tempe ferũtur. quippe cuꝫ q̃tuor pedibus
vtũtur. Fere ergo p iuxta dr q: celerib⁹ omia iuxta sunt.
Sanus p validus accipit. ergo et sane p valide vel val-
de. Uide in tercia pte in caplo de aduerbijs. Et scias
ꝙ sanus cõponit cũ male. et dr malesanus na. nũ. i. lepro
sus. Sed qñ malesanus sunt due dictões signat illum
qui habet sanitatẽ impfectã.

Sapa. a sapio pis dr hec sapa pe. dulce acetũ. vel dulce
acidũ vinũ. et dicit sapa quasi saporis parũ hñs.

Saphira re. nomen c⁹dam mulieris et corripit penul-
timã. Unde in aurora dicit. Coniuge cum saphira fallẽ
te cupidine victus.

Saphirus lapis ẽ preciosus Et dr in glosa quasi in fi
ne apoc. Saphirus similis ẽ sereno celo qui pcussus ra-
dijs solis ardentẽ emittit fulgorẽ. et pducit pmã saphir⁹
Inuenit etiã primã corripe et pducere penultimã. sed q-
dam eã corripiũt pro vitro. Unde versus. Pro vitro sa
phirũ. pro gẽma dicit saphirũ. Maijster aũt benedictus
di. ꝙ saphirus pducat penultimã. sed quidã accipiũt sa
phirũ p vitro media correpta. qđ nos nõ dicim⁹. ⁊ hũc
seqr. Uñ pdict⁹ vers⁹ nõ ẽ autẽtic⁹ ſm nos.

Sapid⁹. sapori datus. vide i sapio sapis.

Sapia. a sapio pis dr hic et hec ⁊ hoc sapiẽs tis. partici-
piũ et nomẽ. et tũc ꝯpatur sapiẽs tior. simus. vnde sapiẽ
ter nus. sime aduerbiũ. et hec sapientia cie. a sapiẽti dati
uo addita a. fit hec sapiẽtia. et ẽ sapiẽtia rerũ diuinarum
et humanarũ cognitõ. Sapiens diuina et hũana rimat
Sed prudẽs ea que sensib⁹ corporeis experiũtur. vel sapi-
ens in diuinis. prudẽs i hũanis. Sed preualet qđ predixi
m⁹. ita dicit. hug. et dr sapiẽtia quasi sapida sciẽtia. et est
ethia. eccl. vj. Sapiẽtia enĩ doctrine secundũ nomẽ ei⁹ ẽ
Aug⁹. in xiij. li. de trinitate sic di. Dicũt philosophi di-
sputãtes de sapiẽtia diffinierũt illã dicẽtes. Sapiẽtia est
rerũ humanarũ diuinarũqꝫ sciẽtia. Ego quoqꝫ vtrarũ-
qꝫ rerũ cognitõem. i. diuinarũ et hũanaꝝ sapientiã et sci
entiaꝫ dici posse nõ nego. Uerũ iuxta distictõem aplicaꝫ
qua dicit apls. Alij dat sermo sapiẽtie. alij sermo sciẽtie.
⁊c. Illa distinctio diuidẽda est. vt rerũ diuinarũ ꝯgnitõ
sapientia pprie nũcupet. hũanarũ vero cognitõ pprie sciẽ-
tie nomẽ obtineat. Sapiẽtia aũt ab intellectu in hoc dif
fert. q: sapiẽtia pprie ẽ de eternis. q̃ veritati eterne ꝯtem
plando intendit. Intelligentia vero nõ modo de eternis
est sed etiã de rebus inuisibilib⁹ ⁊ spũalib⁹ temporaliter
exortis. Per eã enĩ etiã natura summa. que fecit omnes
naturas. i. diuina ꝯsiderat. et q̃ post ipam sunt spũales ⁊
inuisibiles nature. vt angeli. et omẽs alie aĩme bone af-
fectõnis aspiciũtur. In hoc ergo differẽtia ẽ. q: sapiẽtia
creator tantũ inspicit. Intellectu vero et creator et creatu-
re quedã. Itẽ itellectu intelligibilia capim⁹ tantũ. Sapi
entia vero nõ tantũ capim⁹ supiora. sed etiã in cognitis de-
lectamur. Sic ergo distingui põt inter illa tria. scꝫ sciaꝫ.
intellectũ. et sapiẽtiã. Scientia valet ad rectã admĩstrati
onẽ rerũ tempaliũ. ⁊ ad bonã inter malos ꝯuersatõem.
Intelligẽtia ad creatoris et creaturaꝝ inuisibiliũ specula
tõem. Sapiẽtia vero ad solius eterne veritatis vite ꝯtẽ
platõem et delectatõeꝫ. Et nota ꝙ intellect⁹ ⁊ scientia. vel
sapia q̃ dicũtur dona differũt ab intellectu et sciẽtia ⁊ sa
piẽtia q̃ sunt naturaliter in aĩa. Intellect⁹ vero ⁊ sciẽtia q̃
dicunt dona spũssancti. sunt vtutes que p gratiã infũdũ
tur mentib⁹ fideliũ. vt p eas recte viuãt. Illa vero hõ na
turaliter hẽt ex beneficio creatõis a deo tantũ. Per has
aũt vtutes q̃ dicũtur spũssancti dona illa naturalia refor
mant atqꝫ adiuuant. vt verbi gratia. Intellectus natalis
peccato obtenebratur. p virtutẽ vero quãdã ⁊ gratiaꝫ q̃
dr spũs intelligẽtie reformat atqꝫ iuuat ad intelligendũ.
ita et p illã virtutẽ que dr spũs sapiẽtie iuuat atqꝫ erigit
mẽtis ratõ ad cõtemplatõem et delectatõnẽ eterne veri
tatis. Et scias ꝙ pturbatõ nõ cadit in sapientẽ. q: per
turbari dicit ex toto turbari. et hoc ẽ qñ turbatõ ptis in-
ferioris ad supiorẽ puenit vt eius ordo turbet. ⁊ hoc nõ
est in aliquo sapiente. nec in xp̃o fuit. et hoc pbat Sene-
ca tripliciter. ꝙ pturbatõ nõ cadit in sapiẽteꝫ. Primo sic.
forti⁹ nõ pturbat a debiliori. sed virt⁹ est fortior malicia.
ergo ab ea nõ pturbat. nec a virtute. q: virt⁹ nõ est virtu
ti ꝯtraria. ergo nullo modo. Scđo sic. nullus perturba-
tur nisi de eo ꝙ bonũ suũ pdit vel minuit. sed sapiẽs non
pdit bona sua. nec ei possunt auferri que sunt bona aĩe.
q: bona corporis nõ reputat sua. ergo nõ pturbat. Tercio
sic. q: fortuna nihil eripit nisi qđ dedit. sed nõ dedit vtu-
tẽ ergo ipam auferre nõ põt. Uide in passio. De dei sa-
piẽtia dixi in pscio. De sapia sanctoꝝ dixi in sanctus
Qualiter aũt sapia debeat et posset appeti sine peccato.
dicã in sciẽtia. In vltimo ecclesiastici dr. Danti mihi sa-
piẽtiã dabo gloriã. Item in septimo ca. eccl. Utilior ẽ sa-
piẽtia cũ diuicijs et magis prodest videntib⁹ soleꝫ. sicut
vero ptegit sapia. sic ptegit pecunia. hoc aũt habet plus
eruditõ et sapiẽtia. quia vitã tribuũt possessori suo. qua
si dicat vtrũqꝫ pdest. sed plus sapia. q: spũalis est. ⁊ vitã
tribuit spũalem. etiaꝫ sine pecunia. Et scias ꝙ beatus
iacobus describit sic sapiẽtiã. Que aũt inquit desursuꝫ ẽ
sapia. pmum quidẽ pudica est. i. pudicicie effectiua. dei-
de pacifica. modesta. suadibilis. bonis ꝯsentiens. plena
misericordia. et fructibus bonis nõ dijudicãs. sine simu
latõne. Talis sapia non ẽ in damnatis. Unde in ecclesi-
astes. ix. dr. Quodcũqꝫ põt manus tua facere instanter
opare. quia nec opus. nec ratio. nec sciẽtia. nec sapientia
erũt apud inferos quo tu pperas. quasi dicat instanter
opare dum tempus hẽs in vita. s. ista quicqđ boni potes
q: apud inferos non erũt. i. nõ tibi post mortẽ valebunt
vel nõ repientur. nec op⁹. i. tempus aliquid boni opan-
di. vel peitẽtiã agẽdi. nec rõ allegãdi. vl excusãdi nec scia
euadendi. vel fugiendi. pcibus vel pcio. sagacitate. potẽ
tia agilitate. quia neqꝫ ab oriente. neqꝫ ab occidente. ne-
qꝫ a desertis montibus fuga patet. quia deus iudex est
⁊ quia vbiqꝫ est. Nec sapientia deũ ꝯtemplandi ex quo
maxime affligẽtur. vt dixi in pena. Uide etiã in defũct⁹

Sapinus. a sapio pis. dr hic sapinus pini. quedã spe-
cies abietis. quia sapiat pinum. in ligno et in folijs et in
fructu. Unde hoc sapinetũ ti. loc⁹ vbi sapine crescũt.

Sapio pis. sapui. vel sapiui. sape. iũ. ⁊ habet pteritũ.
atqꝫ sapinum ad modũ quarte coniugatõnis. et signat
duo. Sapere. i. habere saporẽ. vt iste cib⁹ bene sapit. et ẽ

absolutū.ſm hoc.Inueniē tamē ꝯstructū cū actō.vel qa
tunc ꝑ accusatim designatur causa.Et ponit ꝑ ablatiuo
vt iste cibus sapit saporē.i.sapore.Uel qꝛ in eo intelligit
verbū quod exigit accusatiū. vt iste cibus sapit carnes
asininas.i.saporē repsentat.vel imitat vel similat illas.
Itē sapere.i.habere sapiam.et hec significatō tracta ē ex
pma.Sicut ꝑ saporē cibos discernim⁹ sic ꝑ sapientiā res
Et sicut gustus aptus est ad discretōnē saporis cibor̄ū.
sic et sapia ad discernēdas causas rerū.A sapio deriua
tur sapidus da.dū.i.saporē habēs sapori datus.Et ꝯpa
tur sapidior dissim⁹.Unde hec sapiditas tatis. Sapio
cōponit desipio pis.i.delirare.seorsuʒ a sapore eē.vel fa
cere nequitare.vñ desipisco scis.inchoatiū Resipio pis.
idē redire ad sapē.ꝑprie ille resipit q̄ penitēs forefacti re
dit ad satisfactōem.et ad sape quod dimiserat forefacie
do.Unde resipisco scis.inchoatiū.Sapio et eius cōpo
sita neutra sunt et corripiūt hāc sillabā sa.et si simplex et
cōposita mutāt a simplicis in i.ſm hug.vnde ꝑsp. Non
poest quicq̄ʒ recte sapuisse malignis. Hic attēde ꝙ sa
pio facit pteritū sapui vel sapij.vel sapiui. et habet sapi
tū penult.ꝓduc.ad modū quarte ꝯiugatōnis.et format
ab hoc pterito sapiui ui in tū.Facit etiā sapitū penultim.
corr.inq̄ntū descēdit ab hoc pterito sapui. vide in tercia
pte in tractatu vbi egi de pteritis tercie coniugatōnis de
scendentium in pio.
Sapo ponis.masculi.gene.quedaʒ confectō muliebris
et dr a sapio pis.
Sapor a sapio pis.dr hic sapor poris.Unde saporus
ra.rū.et saporo ras.idē saporatū facere et est actiuū.Sa
por cōponitur saporifer ra.rū.penul.correpta saporem
ferens et corripit sa.virgili⁹.Corpa curam⁹ fessos sapor
irrigat artus.
Saporo ras.in sapor vide.ꝛ ꝓdu.po.
Sara re.fuit vxor abraam.vide in saray.
Saraballa.Saraballū li.et saraballa lor.lingua chal
daica vocant crura hoīm vel tibie.vnde et brace quibus
hec tegunt.dicūtur pluraliter hec saraballa quasi tibia
les ꝛ crurales .vñ in iij.c.Daniel.dr. ꝙ saraballa eorū
nō fuissent immutata. Saraballa vō dixerūt.aquila et
theodocion non vt corrupte legit apud quosdaʒ.s.sara
bara.et sunt sarabara laxa et sinuosa vestimēta.vel capi
tū tegumina qualia videm⁹ in capitib⁹ magor picta ꝛ sūt
sarabara ꝑprie ꝑtor.et est hoc nomē tractū a saraball.
q̄ laxa et sinuosa sunt.vel a sare qd ē laxare.vñ saritus ri
ta.ritū.i.laxatus et destructus.et ꝓducit saraballa penl.
positōne.nā scribit ꝑ geminū l.
Sarabara.in saraballa exponit
Saracenus.a sara dr saracen⁹ na.num.Saraceni dicti
sunt.vel qꝛ ex sara se ꝑgenitos ꝑhibent.cuʒ nō sit veruʒ.
Et ita dicūtur saraceni quasi sara geni.i.ex sara geniti. et
ē ethia.et scribit ꝑ vnū r.sicut et sara.vel sicut gētiles aiūt
qꝛ ex origine siror sint q̄si siriceni. Ipi sunt et ismaelite.
quia ipi sunt ex ismaele.Ipi cedar a filio ismaelis.Ipsi a
gareni ab agar.qꝛ vt dicim⁹ ꝑuerso noie saraceni vocan
tur qꝛ ex sara se eē genitos gloriant.q̄ʒuis ex ancilla sint.
Unde di.glo.sup illō esa.xxi.ca.Onus in arabia. Ara
bes inquit sunt saraceni ab ismaele.et cedar filio ei⁹.qui
melius a matre sua agareni.sed maluerunt vocari sara
ceni.quasi sare libere.nō agar ācille sunt filij.Unde sara
cenicus ca.cū.Et saracenizo.zas.i.more saracenor se hrē
Et saracenia nie.i multitudo et societas saracenor. vel
rit⁹ eor vel regio ipor.
Saray.interptatur pnceps mea.Cum eēt tantū vnius
domus materfamilias postea causa nois immutata ab
lata de fine nois y.lrā dicit sara.i. pnceps. Oīm quippe
gentiū futura erat pnceps.sicut et domin⁹ pollicet⁹ fue
rat abraam.gen.xvij.Dixit quoqʒ deus ad abraā.Sa
ray vxorē tuā nō vocabis saray.sed sarā et benedicaʒ ei
et ex illa dabo tibi filiū cui bñdictur⁹ sum.eritqʒ in nati
ones et reges ꝑplor̄ū orient ex eo.
Sarcia cie.in sarcos est.
Sarcimē.a sarcio cis dr hoc sarcimē minis.Et hoc sarci
meiū.Et hec sarcina ne.et ꝓducit ci.sarcimē
Sarcina.a sarcos qd ē caro dr hec sarcina ne.onus vel
pondus ꝑpe quod ex carne fit. Caro vero pōdus facit
et hic quodlibʒ pond⁹ dr sarcina.vel a sarciendis reb⁹ in
simul. Unde hec sarcinula.Et hec sarciūcula le.ambo di
mi.Et sarcino nas.i.onerare.et ꝯponitur.Cōsarcino as.
De sarcino nas.i.deonerare.Exarcino nas.idē.In sar
cino nas.i.intus vel valde sarcinare. Resarcino nas.i.
deonerare vel iterū sarcinare.vel retro sarcinare.ꝛ ē sar
cino nas.actiuū cū omib⁹ suis ꝯpositis ꝛ corripit ci. vnō
vidocinēsis.Sarcina dedecoris dāno ꝑpōderat ois.ꝛc.
Sarcio cis.sarsi sartū. Et ſm ātiquos inuenit sarciui.
sarcitū.i.suere.Unde sartores dicūtur sutores. vel vesti
uʒ repatores.ꝙ aūt dicit sarcio quasi sens porcor filo in
sertis suo ethia est.Sarcio cōponit.Cōsarcio cis.Dissar
cio cis.Resarcio cis.i.dissuere vel iterū sarcire et refice
re.Et ē actiuū sarcio cū omib⁹ ꝯpositis suis.et facit ptea
tū in si et supinū in sartū.Licet quādoqʒ inueniatur sar
ciui et sarcitum.
Sarcitector.a sarcio et tectū.cōponitur hic sarcitectus
cti.Et hic sarcitector ctoris.qui tecta sarcit. qꝛ ex multis
hincinde ꝯiunctis tabellis vnū tecti faciūt corpus. Idē
et tignarius.quia tectoria tignis inducit.Et hoc sarcitec
tū.i.restauratio tector vel templor.vel tributuʒ quod
colligit ad restauranda tecta templor.vnde legit in iiij.
li.regū.xij.ca.Et instaurent sartatecta templi.Et sciās ꝙ
papi.et hug.scribūt ꝑ ci.sartatecta.a sarcio et tectū.sʒ cō
muniter hētur in li.regū sartatectū.Et tūc cōponit a sar
cio cis.sartū et tectū.et tenet naturā hui⁹ supini sartum.
Et ſm hoc sartatector a sarti posset dici ꝑ t.
Sarcofagus.a sarcos quod ē caro.et fagin qd ē come
dere dicit hic sarcofagus fagi.penul.corre.quidaʒ lapis.
quia corpora defunctor̄ū in eo condita absumunt infra
xl.dies.Unde et quodlibʒ sepulcrū vel arca in qua poi
tur mortuus dr sarcofagus.quia in eo carnes mortuor
ꝯsumunt.Idē dr sarcofagus.a saros qd ē arca ꝛ fagin.
Sarcos vel sarcian grece.latine dicit caro. vnde dicit
sarcia.i.supfluum carnis incrementū quo vltra moduʒ
corpora saginantur.
Sarcosmicus ca.cū.i.irrisorius.vel hostilis. vel ama
rus.et dr a sarcosmos.
Sarcosmos.quidam tropus.vide in quarta parte in
caplō de tropis.
Sarculum.a sario ris.quod ē purgare.circūfodere her

bas nociuas euellere.dicit hoc sarculū li.vl hic sarculus
culi.instrumentū faciendi hoc.esaie.vij.Et omēs mōtes
qui in sarculo sarient. Et hinc sarculo las. sarculis ap
tare.purgare.sicut miliū et hmōi. Et est sarculuʒ neutri
generis ſm ouid.vñ ipe dicit in.xj.metamorfo.Sarcula
qʒ rastriqʒ graues longiqʒ ligones. Item sarculum idē
est quod sarpo.
Sardina.A sarra.qd lingua siria dr quidā piscis.deri
uat hec sarda de.Et hec sardina ne.quoddā genus pisci
culor.Et hinc sardinia nie.quedā insula iuxta quā ml
tū abūdāt sardine pisciculi.vel qꝛ sard⁹ de hercule ꝓcrea
tus cū magna multitudine a libia ꝑfect⁹.sardiniā occu
pauit.et ex suo noie insule nomē imposuit.Et inde sardi
nius nia.niū.et hic et hec sardiniensis.et hoc se.Et sard⁹
da.dū.de sardinia.
Sardinia.et torsica.insule ꝑuo freto decē miliarib⁹ di
uidūtur.vñ sardinēsis se.vide in sardina.
Sardis.a sarda.pisce dr hec sardis hui⁹ sardis quedā
ciuitas vel insula.vñ horati⁹.in epi.ꝙ cresi regia sardis
Etiā inuenit in plurali. he sardes sardiū.sardib⁹.sardis
in accusatiuo ꝑ eodē loco.vñ sardic⁹ ca.cū.et sardo das.
idē intelligere qꝛ hoīes illi⁹ loci subtiles sūt ad itelligēdū.
Sardius.a sardinia insula.dr hic sardi⁹ dij.quidaʒ la
pis preciosus et rube⁹.marmorib⁹ prestās. et inter gem
mas vilissimus.et dr sic.qꝛ pri⁹ sit repertus a sardis.
Sardo das.in sardis vide.
Sardona a sardinia insula dr hec sardona ne. vel sar
donia.nie.quedā herba amarissima.de cui⁹ flore fit mel
amarissimū.Et est similis apiastro que ora hoīm sic do
lore et amarore ꝯtrahit.vt quasi ridētes intereāt.et abū
dat in sardinia. Unde sardonius nia.niū.Et sardonius na.
nū. Virgilius.Immo ego sardonijs videor tibi amari
or herbis.
Sardonicus.in sardonix est
Sardonix.Sardi⁹ cōponit cū onix.et dr hic sardonix.
cis.qdā gēma.qꝛ hēat colorē viusqʒ illarū gemmarū. vl
ex onice et sardio. Persius.Et natalicia tandē cū sardo
nice albus.vñ sardonicus ca.cū. penultima correpta.i.
ad sardonicē ꝑtinens.vel ex sardonice existēs. Inuenit
etiā in iob.xxviij.hic sardonic⁹ substātiue.vbi dr. Nō cō
feret tinctis indie coloribus.non lapide sardonico pcio
sissimo vel saphiro.Ubi di.glo.Sardonic⁹ terre rubre
similitudinē tenet.Saphirus aereā tenet specieʒ. Per
sardonicū ergo hoīes vel patres veteris testamēti terre
na quidē sectantes. Per saphirū noui testamēti pdica
tores celestia sola q̄rētes.vel angeli accipiūtur.Et vt di.
glo.quasi in fine apocalipsis sup illō.q̄ntus sardonix.ꝛc
Sardonix inferius niger.in medio candid⁹. supius ru
beus.i.sancti i passione rubei.interius cādidi.sʒ ibi ꝑpter
humilitatē despecti.
Sardus da.dū.in sardina est
Sarepta te.erat vrbs modica inter tyrū et sydonē.Et eti
aʒ silua iuxta vrbē illā sarepta dicebat.sicut dr in histori
is.Et inde sareptan⁹ na.nū.ad sareptā ꝑtinens.vel de sa
repta existens.
Saricus ca.cū.in saraballa est.
Sario ris.riuj.ritū in sarculū exponit.
Sarmata.Ab arma dr hic et hec sarmata sarmate. q
dam populus.qꝛ sarmate patentib⁹ campis armati eq
tabant priusqʒ eos lentul⁹ danubi⁹ ꝓhiberet.ꝛ iō ob stu
diū armor̄ū sarmate dicte sunt quasi sp arma tenētes.vl
quasi sciētes arma tenere.vnde sarmatic⁹ ca.cū. et corri.
penult.sarmata.vnde Lucan⁹ in pmo.Et q te laxis imitā
tur sarmata bracis.
Sarmatic⁹.in sarmata est.
Sarmentū.a sario ris.vel a sarpo pis.dr hoc sarmen
tū ti.quasi sarimentū.qꝛ purgat et pcidit. Uel sarmentū
dicit a sero ris.quasi serimētū.qꝛ seritur. Unde sarmen
titi⁹ na.nū.et sarmētosus sa.suʒ et sarmēto tas.i.sarmen
ta vicin colligere amputata.vel amputare ea.vel sarmē
ta facere.ſm hug. Papias sic dicit.Sarmēta purgamē
ta arbor̄ū putamina. Unde quidā. Pampin⁹ ē folium
vitis ramusculus huius. Palmes sarmentum ram⁹ p
cisus ab ea.
Sarpa.a sario ris.dr hec sarpa pe.idē ꝙ sarculū. qd et
lupa pe.inuenit.et a sarpa dicit sarpo pis.psi.ptū.sarpe
re.i.aliquid sarpis euellere.vel herbas sarire.vl extirpa
re.vel eligere.
Sartago.a sarcos quod est caro.et ago gis.cōponitur
hec sartago ginis.penultima ꝓducta.i.patella.olla.enea
quia in ea caro agit. Uel sartago ginis.dicit a strepitu
soni qñ ardet in ea oleū.et ponitur ꝑ garrulitate. tracta
metaphora a strepitu eius ad multiloquiū garrulitatis
Itē qñ ponit ꝑ ariditate.qꝛ sartago arida est et in ea are
scunt oia.Sic et loquela quorūdā arida est ꝛ sine succo
et humore sapiētie. Persius. Uñ hec sartago loquēdi
venerat in linguas.et inde sartagine⁹ nea.neuʒ.de sarta
gine existens.vel ad eā ꝑtinens.vel in ea coct⁹.et sartagi
nosus sa.suʒ.idē.vel sartagin.h⁹ plenus ꝛ abūdans
Sartatectuʒ cti.in sarcitector exponit.
Sartor.a sarcio cis.si.tū.tu.v.in or hic sartor toris.et in
de or in rix.fit hec sartrix cis id ē sutrix vl mulier que sar
tit.ꝙ aūt dicit sartor quasi sens porcorum filo insertis su
at ethimologia est.
Sartoriū a sarcio dr hoc sartoriū torij.locus vbi vestes
sarciunt.qui et hoc sarcinū dr.vnde hic sartori⁹ q vestes
sarcit.et sartori⁹ ria.riū.
Sartrix tricis.in sartorē
Sat aduerbiū ꝑ apocopā fit a satis.et ponit loco nois
vt sat est.id ē sufficit ſm papiā
Satago a sat vel satis et ago cōponit satago gis. sate
gi.verbū neu.et caret supino ſm vsuʒ.et est satagere satis
agere.ꝓcurare festinare.omia ꝑagere.et corripit ta.vnde
in thobia dr Amplex⁹ satagit ingeminare pater
Sategi pteriū de satago ꝛ ꝓducit te.
Satelles A satisfacio dicit hic satelles litis.minister cru
delitatis et scelerū.et miles tirāni et malefactorū.socius
latronū.domesticus siue fautor nō bonus ad satisfacie
dum.et tunc satelles dicit quasi satis ledēs vel destruēs
et ē ethia Itē satelles dicit qui adheret alteri ad ei⁹ cu
stodiam et tūc deriuatur ab alter vel a latus lateris. qa
adheret alteri iuxta latus ad eius custodiā ꝛ tūc dicit sa
telles quasi satis tuens latus.quia tuet et defendit illuʒ
cui assistit Quilibet tamē miles potest dici satelles.ꝛ cor
ripit penultimā gti sed penultima nti positōe ꝓducitur.
Unde horati⁹ in decimo epi.Interea patruus vultu me

rente satelles.
Satellicū.a satelles dicit̄ hoc satellicū cij.officium vel exercicū vel stipēdiū satellitis.vnde etiā c⁹libet artis.et cuiuslibet officij suum est satellicium non tātū milicie.
Sathanas in latino sonat aduersarius.vel ꝯtrari⁹ siue transgressor.Aduersari⁹ vō est.q2 veritatis īmicus ē et semp sanctoꝝ virtutib⁹ cōtraire nitit̄.vnde petrus volens domino cōtradicere meruit audire ab eo.mat.xv. Uade retro me sathana.i.sequere me quia tu es cōtrarius voluntati mee.Sed math.iiij.di.dn̄s dyabolo. Uade sathana et nō dixit retro me.Et est sensus. O sathana.i.virtutis aduersarie.⁊ iniqtatis pᷣsuasor.vade ī ignē eternū.subaudi nō retro me q2 nō potes me sequi. cū sis obstinatus in malicia.Jp̄e etiā est trāsgressor. q2 p̄uaricator effectus in veritate qua ꝯditus est nō stetit.et corripit penultimā sathanas.et non acuitur in fine. vide in angelus.et in vbi.
Satietas a satis vel satio as.dicitur hec satietas tatis. Satietas diuerso et vario genere spectaculoꝝ cōtingit. Saturitas vō ciboꝝ tantū.Jtē sacietas ex vno cibo dici potest.q2 satis sit.Sed saturitas ex vario alimētorum apparatu.vide in saturo.
Satio a satis dr̄ satio as.saciaui.are.atū.saciatu q2 qd̄ satis est satiat.vnde hic et hec saciabilis et hoc le.Et sati abiliter aduerbiū.et hec saciabilitas tas tis Et p cōpositōem insatiabilis le.Jnsatiabiliter.et hec insatiabilitas tatis.Satio ꝯponitur.Resatio as Et est actiuū cū suis ꝯpositis.et corr.sa.Unde quidā.Uno me satio. saturāt me fercula multa.
Satio onis.fe.ge.dicit̄ quasi semis actō.vel quasi satorū actō.s̄m papiā.eccl'.xl.ca.dr̄.Oratiā et spēm desiderabit ocul⁹.i.gratōsaʒ spēʒ artificialiū.Et sup hoc virides sationes.i.sata virentia.quasi diceret pulcriora sūt opa nature q̄ʒ artis.Et pōt formari ab hoc genitiuo sati addita o.vel deriuat̄ a sero seris serui satū tu.v in i.et addita o.fit hec satio sationis.
Satira.a satura.quod est lanx dicit̄ hec satira.tire.carmē reprehensoriū vel rep̄hensio correctoria. q2 ad hoc rep̄hendit vt corrigat.et dr̄ sic.q2 sicut satura erat repleta diuersis generibus ferculorū:sic et satira plena ē diuersis generibus vicōꝝ.Uel satira dicit̄ a satiris.deis nemoꝝ. ꝓpter quasdā ꝓprietates tā satire q̄ʒ satiris ꝯueniētes. Sunt vero satiri leues ludificantes.derisores.saltores Similit̄ et satira. Et hinc est ꝙ satiri quādoqʒ ponunt̄ pro satira.q̄nqʒ p satiricis.Et a satira dicit̄ satiric⁹ca.cū. id ē satirarū descriptor vel rep̄hēsor.Et corr.penult.satirus et satira.
Satiricus ca.cum.penul.corr.exponit̄ in satira.
Satirus. a satur dr̄ hic satirus ri penul.corr. Satiri sunt homūtiones dicti ab vncis naribus h̄ntes cornua in frontib⁹.et caprarū pedib⁹ similes.qualē in solitudie sanctus anthoni⁹ vidit.qui etiā interrogatus a dei seruo respondisse fertur dicēs.Mortalis ego suʒ.vnus ex accolis heremi. quos varia delusa errore gentilitas faunos satirosqʒ colit.dicunt̄ q̄dē siluestres hoīes.q̄s ñ nulli faunos satirosqʒ vocāt.sicut d.ysid.xj.ethīaꝝ.Et dicūt̄ satiri a saturitate.quia lasciui et luxuriosi feriūtur.
Satis aduerbiū qualitatis.sed ponit̄ q̄nqʒ p sufficiēs Unde lucan⁹.Tu satis ad vires romana in carmina dātas.et inde p apocopā sat.
Satisdare ꝓfertur s̄m vsuʒ.acuto accentu in penul.licet breuis vt dixi in secūda pte vbi egi de impedimētis accentus.et ca.de impedimēto vsus.
Satisfactio.a satis et facio dr̄ hec satisfactō onis. Et ē satisfactō ps penitēcie Nā ptes tres sunt penitēcie.s.contritō.cōfessio.satisfactō.Consistit aūt satisfactō in tribus. scʒ.in oratōe.ieiunio.et in elemosina.Ut iste ternari⁹ cōtra illū nephariū dyaboli ternariū opponatur.Oratio ꝯtra supbiā.ieiunū cōtra carnis cōcupiscētiā. Elemosina ꝯtra auariciā.vel sic.Omē peccatū vel in deū cōmittim⁹.et ꝯtra hoc ordinatur oratō.Uel in p̄ximū.et ꝯtra hoc ordinatur elemosina.Uel in nosip̄os.et ꝯtra hoc ordinatur ieiuniū.Satisfactō aūt s̄m aug̃.est peccatoruʒ cās excidere.et eorū suggestionib⁹ aditū nō indulgere. Et vt dicit crisostom⁹.Qualis processit offensio.tal' debet sequi recōciliatō Potest hic queri de illo q̄ subuertit semina in campo piecta.Jtē de illo qui detinet pecuniā creditoris vltra terminū p̄fixū.ex qua ille poterat lucrari.qualiter debeat restituere et satisfacere.Ad hoc p̄t dici ꝙ ille qui suffodit semīa nō tenet̄ ad tantū .q̄ntuʒ agri fructus valituri erant.sed q̄ntum ager sic seminatus valere ꝯsueuit.q2 multis de causis pōt impediri agroꝝ fructus.Et similiter dicendū ē de eo.cui debitū nō restituit suo tp̄e.q2 nō tenet̄ restituere tantū q̄ntū lucrari potuisset.sed s̄m extimatōem lucri quod accidere ꝯsueuit pensato labore et infortunijs.etiā et q̄ in lucro alias accidere possent.quod lucrū nō causat̄ tantū ex pecunia. sed et ex industria et labore.Uide in elemosina.Jtē de restitutōne fame ablate habes in fama.Jtē de restitutōne dixi in restituo. Ad declaratōem predictorū nota.ꝙ q̄cunqʒ damnificat aliquē videt̄ ei auferre id in quo ip̄m damnificat.Damnū enī dr̄ ex eo ꝙ aliquis min⁹ habet q̄ʒ debet habere.s̄m ph̄m q̄nto ethicoꝝ Et ideo hō tenet̄ ad restitutōem eius in quo aliquē dānificauit.Sed aliqs damnificat̄ dupliciт. Uno mō q2 aufert̄ ei id qd̄ actu hēbat. et tale damnū semp est restituendū.s̄m recōpēsatōeʒ cūlis.puta vt si aliquis damnificat aliquē diruēs domuʒ ei⁹ tenet̄ ad tantū q̄ntū valet domus.Aliomodo dānificat aliquis aliquē impediendo ne adipiscatur qd̄ erat in via habendi. Et tale damnū nō oportet recōpensari ex equo.q2 min⁹ est habere aliquid in v̄tute q̄ʒ in actu. Qui aūt ē in adipiscēdi via aliquid.habʒ illd̄ solū s̄m v̄tutē vel potentiaʒ.Et ideo si redderet̄ ei vt haberet hoc in actu.restitueret̄ ei qd̄ ablatū ē nō simpliciter.sed multiplicatū quod nō est de necessitate restitutōis.tenet̄ tamē aliquā recōpensatōem facere.s̄m ꝯditionē psonarū ⁊ negociorū.Ut aūt notū est ille etiā qui sparsit semē in agro nondū hēt messeʒ in actu.sed solū in v̄tute. Et similiter ille qui habet pecuniā nondū habet lucrū in actu.sʒ solū virtute.et vtrūqʒ pōt multipliciт impediri.
Satius.i.melius.aduerbiū cōparandi.et dr̄ a satis.vn̄ di.p̄sci.in tracta aduerbioꝝ. Satis p melī⁹.vn̄ aug. Sati⁹ ē mori fame q̄ʒ vesci ydoloticoꝝ scribit̄ p t.qd̄ accipit sonū de c. Quidā legūt ibi sauti⁹ p v.sʒ male et corrupte
Satrapa.a satis deriuatur hec satrapa pe. penultim. correpta.Et dicuntur satrape sapiētes iudices vel reges

siue duces.et p̄fecti psarū. Et dicunt̄ satrape quasi satis sapientes vel potētes.vnde in p̄mo regū.vicesimonono Satrapis non places.
Satū ti.genus ē mēsure iuxta morē ꝓuincie palestine. vnū dimidiū modiū capiēs.cui⁹ nomē ex hebreo sermone tractū est.Satū vero apud eos noiatur sumptō. vel eleuatō.eo ꝙ qui metit̄ eandē mensuraʒ sumat vel leuet. Et est aliud satū mensura sextariorū vigintiduoꝝ capar quasi modi⁹.Jn.xviij.gen.dr̄.Accelera tria sata farine simile ꝯmisce.et fac subcinericios panes.Et ē etiā satū tu. supinū de sero ris.Et a satu addita s.fit satus ta tuʒ.id ē seminatus.vnde math.xij.Abijt iesus sabbato p sata.et Marci.ij.Cū sabbato ambularʒ p sata.i.seminata.⁊ corripu sa.Unde di.p̄sci.in.x.li.Jn omī supino vel pticipio preteriti tp̄is pducit̄ a penul.Exceptis statū.datū.satū ⁊ ratū.Jtē satū in cōpositōne mutat a in i.correptā.vt insitū et consitū.Et s̄m p̄sci.rectius debuit esse setū. Sed q2 serū aliud signabat.causa differētie dr̄ satū.
Satur ra.rū.in saturo ras vide.
Satura a satur dr̄ hec satura re.quidā disc⁹ quedam lanx que in sacrificijs deoꝝ diuersis ferculis referta sup altare ponebat̄.vn̄ sacerdotes saturabātur
Saturcia.a satur dr̄ hec saturcia cie.quedā herba calida ꝓpter ignita.vn̄ et sic dicit̄.q2 faciat ꝓnos ī venereʒ.
Saturnalia.saturni sacrificia.pluralit̄ declinat̄ hec saturnalia.hoꝝ lioꝝ.vel saturnaliū.His et ab his satnalibus.vide in tercia pte vbi agitur de datiuo plurali secū de declinationis.
Saturnius nia.niū.in saturn⁹ est.
Saturnus.a satur et annus cōponit̄ hic saturn⁹ ni.q̄dā deus origo deoꝝ quasi satur annus.Est ei temp⁹ qd̄ quasi annis saturat̄. Unde et greci eū cro nō vocant. id ē tempus.Uel saturnus dr̄ a satur.q2 ad ip̄m satio ptineat oīm rerū.vnde saturnin⁹na.nū.Et saturnius nia. niū.vn̄ varro.Jam redit et virgo redeunt et saturnia regna.Et dicunt̄ saturnia regna.aureū seculuʒ.qd̄ sub saturno rege p̄mū fuisse fingunt.
Saturo.a satis dr̄ saturo ras.raui.ratū.Saturat̄ quis cibo.Saciatur spectaculo Jtē saciatur qs vno cibo Saturat̄ diuersis.vnde hic et.hec saturabilis et hoc saturabile.vn̄ et hec saturabilitas tatis.Et cōponit̄ insaturabilis.insaturabilitas.liter.Jtē a saturo dicit̄ saturus.ra.rū. id ē saturat⁹.vnde hec saturitas tatis.Saturo cōponit̄ Cōsaturo ras Resaturo ras .Et ē actiuū cū omib⁹ suis cōpositis.et corripit hāc sillabā tu.vnde ouidi⁹ in.xj.epi. Jpse gerā saturatas mirifice vestes.Et lucan⁹. Saturuʒ cū obsidet hostē.Jtē quidā vno me satio.saturāt me fercula multa.
Sauciatus ta.tū.in saucius vide.
Saucio cias.sauciaui .are.i.vulnerare.pcutere. vnde sauciatus ta.tū.Et p sincopā sauci⁹ cia.ciuʒ.i.sauciatus. Sed sauci⁹ semel.sauciatus sepius.⁊ ē saucio actim cuʒ omibus suis ꝯpositis vel s̄m quosdā saucius vulnerat⁹ vel etate ꝯsumpt⁹.q̄si sanguine haust⁹.
Sauci⁹ cia.ciū.in saucio as est.
Saul indeclinabile.vel potest declinari. hic saul hui⁹ saulis.⁊ interpretat̄ petitō.quia popul⁹ israel petiuit eū regem.et accepit eum nō s̄m deum.sed s̄m voluntatē suam.et est trissilabū saulis.⁊ pdu.penul.saulis.vnde in aurora dicitur.Regis cui vitā ꝯcessit mucro saulis
Saulus hebraice temptatio vel angustia latine dr̄. q̄a prius in temptatione ecclesie sit versatus.psequebat̄ enī xp̄ianos.et inde habuit hoc nomē.Postea mutato nomine de saulo factus est paulus.quod interpretat̄ mirabilis.siue electus.Mirabilis q2 multa signa fecit.vel q̄a euangeliū xp̄i omibus gentib⁹ p̄dicauit. Electus. q2 in actibus ap̄loꝝ dicit spūssanct⁹.Segregate mihi barnabā ⁊ paulū ad opus quo assumpsi eos.Latino aūt s̄mone paulus a modico dictus ē.quia humilis fuit ⁊ modicus.vnde ⁊ ip̄e ad galathas ait.ego sum minimus apostolorū vide in paulus.
Sauma me.dicit̄ on⁹ s̄m quosdam.vide etiā ī sagma.
Saxeus xea.xeū.in saxum ē.
Saxifraga.Saxū.cōponitur cū frango gis.et dr̄ saxifragus ga.gū.vnde hec saxifraga quedā herba dicit̄ quia semen ei⁹ petras frāgat ⁊ ꝯminuat.⁊ cor.fra.
Saxon onis.cōmunis gene.a saxum dr̄.q2 sit duruʒ et validissimū genus hoīm.vnde hec saxonia nie.regio eorū.vnde hic et hec saxonis gētile.⁊ saxon⁹ na.nū.⁊ saxonius nia.niū.et corri.penul.saxones
Saxū.a scindo dis.dr̄ hoc saxū xi.et sunt saxa durissiā. sed lapis mollis.et dura petra.⁊ dicunt̄ saxa.q2 cuʒ difficultate scinduntur et secantur.vel saxa ꝓprie scissa et prerupta sunt in montibus.vn̄ saxe⁹ xea.xeū.⁊ saxos⁹ sa.sū. vt hec res est saxea.i.de saxo vel ptinens ad saxū. ⁊ iste ē locus saxe⁹.i.plenus saxis

S ante C

Scabellū a scamellū mutata m ī b.dr̄ hoc scabellū. qd̄ puulis lectulis apponitur.Scamnū quod altorib⁹. vnde hoc scabellū li.dimi.vide in suppedane⁹.
Scabiecula le.dimi.parua.scabies.
Scabies a scabo bis.dr̄ hec scabies scabiei.et hec scabia bie.et ē scabia sicut lepra asperitas cutis.cuʒ prurituet squamositate.Sed scabies tenuis aspitas et squamor. vnde ⁊ dr̄ scabies quasi squamies.⁊ ē ethia.vnde scabiosus sa suʒ.i.plen⁹ scabie.
Scabiola le.dimi.pua scabies
Scabo bis.scabi.here.hitū.i.gratare. Unde scaber bra brū.⁊ scabiosus sa.suʒ ⁊ scabid⁹da.dū.i.asp viciosus.vnde scabidul⁹la.lū.i.aliquātulū scabidus.Scabo bis actiuū ē cū oīb⁹ suis cō. siqua habet.et in p̄nti hanc sillabaʒ sca.corripit.sed in p̄terito eā pducit. Un̄ vers⁹ Presens pone scabit.nō p̄teritū bene scabit. Similit̄ scabitū sup cor.bi.sicut bibitū .
Scabreus a scabo scabis.dr̄ scabre⁹ brea.breum.id est asper vel vetustus.⁊ etate plenus et decrepitus. Et ide scabreolus la.lum.Et hec scabritudo dinis.id est asperitas corporis.
Scabro onis.vespe longiora crura habētes s̄m papiā Et deriuatur s̄m quosdā a scaber bra.brū.qd̄ dicit̄ a scabo bis.Jtē inuenit̄ cabro bronis.⁊ tunc deriuat̄ a cabo. De hoc vide in cabro in c.litera:
Scalaria.a scala dicit̄ hec scalaria rie. nauis piratica. quia ibi sint transtra disposita ad modū scalariū ī scala.
Scalaris in scala est.

Scala.a scando dis.dr hec scala le.volūt tamē quidā dicere hec scale.har scalarū.siue sit vna siue sint plures. Inuenitur et in singulari i genesi vbi dicit. Uidit iacob in somnis scalā.vnde hic et hec scalaris et hoc re.Et hoc scalare ris.lignū ex trāsuerso in scala positū.qd ꝛ hoc int scalare ris dicit.vnde hic et hec interscalaris ris. et hoc re dr interpositiuus. Unde vers interscalaris dr qui nō ptinue interponit ad modū scalariū in scala.Et intscalo las scalaria interponere in scala.et simplicit ponit p interponere.

Scalenos grece.latine dr.gdatō quidā color rethoric

Scalinus ni.nauis.vel illud ad quod nauis religat.

Scalpellum li. Uide in scalpr.

Scalpo pis.psi.ptū.i.gratare.Et est ppie scalpere cū vno digito vel duob caput gratare. Et est ppie simiarū vel luxuriosor.Scalpo actiuū ē cū omib suis cpositis siqua habet.Et a scalptū scalptu fit scalpto tas.freqntati.Et scalpturio ris.meditatum.

Scalpr.a scalpo pis.dr hoc scalpr pri. Et hic scalprus id est ferrū cum quo corīu aptatur.vel radit.vel cultell vel capul scriptor.Itē scalpr vel scalprus.dicit quoddā ferreū instrumētū quod alio noīe dr celtes. vnde hoc scapellū li.et hic scapell li.dim.sm hug. Unde hiere.xxxvj. Scidit illud scapello scribe.

Scamellū in scamnellū vide.

Scamillū.a scamellū mutata e.in i. dicit.hoc scamillū li.diminutiuum.

Scamnellū.a scamnū dr hoc scamnellū li.dimi.et per subtractiōem n.inuenitur hoc scamellū.li. similit dimin. Unde hoc scamnellulū li.aliud dimi.

Scānū a scando dis.dr hoc scamnū ni.quod altorib lectul apponit.s scabellū qd puul lectul apponit. Itez dr suppedane et ypodeō a grecis.et ē m. d vltia silla i scānū

Scandalū.Scandalō grece latine dr scandalū. quod nos offensionē vel offendiculū.vel ruinā.vel impactiōez pedis dicere possumus.vnde scandalizo zas.id est offendere.vel ledere.vel occasionē ruine dare.Et ē actiuū .ita dicit huguitō.Scandalū a quibusdā sic describit.Scandalū ē dictū vel factū vel signū cui occasione trahit quis in csensū peccati mortalis. Uel di. glosa sup illud mathei. Ue mundo ab scandalis.Scandalū ē dictū vel factū minus rectū.phens alijs occasionē ruine. Hic nota q vt di.gregori in septima omelia ezechi.Si de veritate scandalū sumit.vtilius pmittit nasci scandalū q3 veritas relinquatur. Et intellige de triplici veritate. sc3 de veritate vite.q pro nullo scandalo debet qs mortaliter peccare. Itē de veritate doctrīe.quia pdicator vel doctor nō debet falsū dicere vel pdicare p aliquo scandalo. Tacere tū pt et debet si omēs obstinati sunt.ita q ex doctrina deteriores fiant.et nullius correctio vel vtilitas inde speretur. Nā sicut di. hieronim in plogo hesdre. Frustra vt ait quidā videt nihil aliud fatigando nisi odiū qrere quod extreme demēne est. Itē de veritate iusticie.q nec iudex falsā sententiā.nec testis falsū testimoniū debet pferre p aliquo scandalo.vñ versus. Scandala non vitat doctor.iudex bene viuens Ita dicit gregori in nona omelia sup ezechielē. Sancti viri in voce libere icrepationis succensi.eos ad sua odia excitare nō metuunt. qs deū diligere nō cognoscunt. Peruersor vero derogatio vite nostre est approbatiō.q iā ostendit nos aliqd iusticie habere.si illis displicere incipimus: qui nō placēt deo. Sed videt q veritas vite sit pter scandalū dimittenda.q vitatō cuiuslibet peccati ptinet ad veritatē vite.Sed hō ad vitandū scandalū primi debet peccatū veniale cmittere.vt videt.q plus dēt cauere damnū eternū primi quod patit p peccatū mortale quo scādalizatus ruit.q3 damnū temporale suū quod patit p peccatū veniale.Ergo veritas vite dimittenda est pter scādalū.

Ad hoc rñdet frater thomas quē sequor.q hō aliquod peccatū veniale cmittere ne alius peccet mortaliter non tenet nec bene facit cmittendo.q ad vitandū peccatum nō inclinamur pncipalit ex damno pprio.q hoc esset desistere a peccato timore pene.sed inclinamur ne deū offendam cui offensa est etiā veniale peccatū. q3uis non ita magna sicut mortale. Nullus aūt debet deū offendere.parū.ne alius offendat multū.q hō debet deū in infinitū plus diligere q3 primū.Et iō null debz facere peccatū veniale ad vitādū scandalū.dummō actus sui extrali causa effectus peccatū veniale remaneat.Est vero oppositiō in adiecto.si dicatur q aliquis debet peccare aut bene facit peccando.Contingit tamē aliquē actuz ex tali causa factū nō eē peccatū veniale.qd alias veniale esset sicut dicere verbū iocosū.iā nō esset ociosū.cū nō careret causa pie vtilitatis. sed huic solutōni videt obuiare illud apli ad Ro.ix. Optabā ego ipse anathema esse a cristo p fratribus meis.vbi videt q apls magis diligeret salutē primi q3 sui.imo q3 dilectōem dei. Ad hoc dico q sm vnā glosā.apls nō optabat tunc qñ in statu erat gre vt sc3 separetur a xpo p fratrib suis.sed hoc optabat qñ erat in statu infidelitatis. Unde in hoc nō est imitandus. Ul dic.sicut dicut crisostom in li.de cpunctōne q p hoc nō ostendit q apls plus diligeret primū q3 deū, sed quia plus diligebat deū q3 seipm. Uolebat vero ad tempus priuari fruitōne dei quod ptinet ad dilectōem sui.ad hoc q honor dei pcuraret in primis quod ptinet ad dilectōem dei Itē scias q q3uis p peccatū veniale gratia nō tollatur p quā hois est sal inqntū tamē veniale disponit ad mortale vgit in detrimētū salutis

Scandella le.in scandula est.

Scando dis.scandi scansū.scandere.i. ascendere. Et etiā ad versus ptinet pter scansiones pedum.Et ē tercie ciugatōnis. Uñ versus. Ascēdēs scandit.distiguēs carmina scandit. Scando cōponit cū ad.et abiecta d.dicit.ascendo dis.ascēdi.ascensū.i.ad aliquid scandere.vñ hic ascensus sus. Itē discendo dis. Itē descendo is.i. deorsum scandere.subire. Unde hic descensus h descens Item transcendo dis.i.vltra scandere.Scando et ei cōposita neutra sunt.et faciūt pteritū in di.ꝛ supinū in sū. et cposita vbiq3 mutāt a simplicis in e.

Scandula a scindo dis.dr hec scandula le.quoddā genus annone quod et scandella dr dimi.ꝛ dr scandula q scindula.q scindat et diuidat.Scandula etiā pt dici id quod scindula.

Scansilis a scando dis.dr hic et hec scansilis.ꝛ hoc le.penul.corr.Et hoc scansile lis.ferrū p quod equū ascendimus.Scansilia etiā sunt gradus vbi honorantur sedibus sedent.

Scapha phe.est modica nauis..et dr a scaphon quod est speculū.q hmōi naiculis vtuntur pirate ad speculandū et explorandū.Et deferunt hmōi naicule vl scaphe in nauibus et imminente piculo deponunt in mare ad subueniendū nauibus.q his nauis accingit.et pcinctu ipi armat. Unde in actib xxvij. Insulā aūt decurrentes q vocat cauda potuim vix obtinere scaphā.

Scaphiū.a scando dis.dr hoc scaphiū phij. locus vbi arma reponunt vel genus vasis ad turpes vsus aptū.sc3 ad requisita nature.sc3 vas ad mingendū et egerendū. Et hic scaphus phi.i.cert numer.ꝛ cor.sca.

Scapula a scaphus dr hec scapula le.spatula.humer. vnde scapulosus sa.sū.i.scapulis dilatat.Et hic et hec scapularis et hoc lare.ad scapulā ptinens.Et hoc scapulare ris.quedā vestis scapulas tātū tegens. Et cponit interscapulū li.et cor.penul.scapula. Propheta. Scapulis suis obumbrabit tibi.

Scapularis penl.pduc.in scapula est.

Scapus.a scando dis.dr hic scapus pi.i.summitas vl acumē.vel humer. Aug de ciui.dei. Sup papi scapū noua nupta sedere videbatur.

Scaria .est arbor spinosa. Et facit fructum rubeum. ꝛ est grecum.

Scarioth.quidā vicus est.vnde hic et hec scariothis.ꝛ hoc the. Hinc iudas dictus ē scariothis.ioh.xiij. Ut traderet eū iudas simonis scariothis.i.iudas simonis. sc3 filius scariothis.sic a loco illo noiatus Potest etiā declinari.hic scariothes.hui scariothe.sicut tes hites hui tes hite.et cor.penul.sm vsū. Unde ꝛ in panteon dr in.xx. li. Iude scariothis fit locus vhus ei.vide in scda pte vbi egi de accētu noīm desinētiū i es.vide etiā in iudas.

Scatebra.a scateo tes.dr hec scatebra bre.aque eruptō vel ebullitō que fit cū aq fluit p aliquas rimas.vel inter saxa.vel cū erūpit in loco humido et in balneo.Et inde scatebrosus sa.sū.i.scatebris plenus.et cparatur. Uñ hec scatebrositas tatis. Uirgi. Scatebrisq3 arēna tempat arua.et cor.te naturalit.

Scatebrosus in scatebra vide.

Scateo tes.tui.tere.i.ebullire.feruere.emanare. erumpere.sicut facit aqua dū decurrit inter angusta. et dum emanat in locis humidis et balneis. Unde scatesco scis. inchoatiuū. Scateo cū suis cpositis siqua hēt neutra sunt.et omia carent sup.et cor.sca.

Scaturigo.a scateo tes.dr hec scaturigo ginis. aqua r ebullitio vel eruptō. Aug.de ciui.dei In occidēns plagis scaturigines et pluuiones di.strages dedisse.ꝛ marcialis capella. Si vero cōcepta ex ipi scaturiginis vena. Profluxerūt. pperus scrutator inqrit.ꝛ ponit in loco trāslatiue p scientia. Nā aqua tres habet pprietates. abluit sordes.et sequit decliuia.reficit sitiētes. Sic ꝛ scia purgat ignorātiā de mgrō transit ad discipulū faciēs decliuia.q omis imitatō citra impfectōez ē.nec par erit imitator autori.reficit haustu sui ardore cgnoscēdi va flagrātes

Scaturio.a scateo tes. dr scaturio turis.riui.i. scatere. Unde scaturizo zas. Uel potest deriuari scaturizo a scateo.et est scaturizo idē quod scaturire vel scaturiētē imitari.ꝛ componitur excaturizo zas.i.p aquā scaturientē vel ebullientē plumā aui auferre. Uñ legit in sidonio.alij excaturizabāt aues.alij exenterizabāt pisces. ꝛ pducit scaturizo v.ante r.sicut et scaturio ris.quod mlti negāt. et sepe inuenit in libris phisicalibus correptū v.Et in tobia etiā corripit.vbi d. excaturiētes lesus abhorret aqs. Ad hoc di.magister benedict q vindocinensis ibi errauit cū di.excaturizātes ꝛc.q scaturio et scaturizo pducit v.ante r.et hoc habem a psciano dicēte.q nullū verbū qrte ciugatōnis hēt v.correptā ante rio.nisi meditatiuū vt lecturio.sed scaturio nō est meditatiuū ergo nō corripit v sicut nec prurio. Itē prudētius in passione beati romani pdu.eā dicēs. Scaturizantes pdat vt loquacitas Est vero metrū iambicū.vnd oport3 q vltima pedis sit longa.vnde prudēti maior. Petra dei iussu potum largita scaturit.

Scaturiso sas.in scaturio ris.vide

Scauillū li.preda dr.

Scaurus.q aliquātulū balbutit.vel q habet talos extentos vel excedētes.vel scauros grece latine dr calix.vnde scaur ra.rū.i.asper ra.rum.

Scazon claudū vel claudico siue inequalitas dr ꝛ est grecū et est viciū metri. Tunc metrū dr habere scazon.i. tunc dr claudicare qñ sillaba correpta pducit.et pducta corripit. Unde prisci.in.x.li.loquens de edo dis. Nō potest in hoc iambo penultima sillaba longa esse.vt intelligatur pteritū.ne sit scazon.

Sceda grecū ē.i.carta scripta.vel scriptū quod adhuc nō est emendatū.nec in librū redactū. Proprie quidem sceda ē abbreuiata sciptura de aliquo ctracta anteq3 carta fiat. Eadē dr et ptbocollū.a ptbos qd ē pmū.et collū. q in collis cartarū pmo loco fiebat talis sciptura.et postea habebat p exemplari et quodcūq3 sciptū sic abbreuiatū vt postea melius scribat sceda dr.vnde scedula le.dimi.Et scedari ria.riū.Et a scedula scedulari ria.riū.id ē ad scedā vel ad scedulā ptinens sm hug. Papias vero dicit. Scedula pagina.epla.

Scedula exponit in sceda.

Scelero ras.in scelus ē.

Scelestus sta.stū.in scelus vide.

Scelus leris.neutri generis.i.facin flagitiū. vñ scelestus sta.stū.i.facinoros pterui. Dicit etiā hic ꝛ hec scelestis et hoc.ste. Inuenit celestis a celo sine s. Unde quid Regi celesti nūq3 placuere scelesti. Ut sis celestis nō assimilare scelestis.ecc.xj. Ue duplici corde et labijs scelestis.ꝛ cparatur scelestus stior stissim. Itē a scelus dr scelerosus sa.sū.ꝛ cparatur.et ē scelerosus plenus scelere. vñ hec scelerositas tatis. Itē a scel dicit scelero ras.raui.rare.ꝛ inde scelero raris.vnd scelerat ta.tū.in quo fit scelus. Sed scelest sta.stum.p quē fit. Scelerosus vō qui facit.Et est scelerosus plusq3 sceleratus.ꝛ cparatur scelerosus sior.sim.ꝛ similit cparatur sceleratus tior.sim.vnde scelerose sius.sime.ꝛ scelerate tius.tissime. aduerbia. Scelero componitur. Conscelero ras. Et est actiuū cū suis cpositis.ꝛ corripit le.

Scema matis.generis neutri.ymago vl figura.vl modus loquēdi.i.soloecismus figura. Et fit scema ppie solū ornatus causa. Metaplasm vero causa necessitatis fit,vl ornatus in metro. Trop causa vtriusq3 tā i metro

q3 in prosa.fm hug. Uide etiã de hoc in quarta pte vbi agit de scemate. vide etiã in scematismenos.

Scematismenos.a scema quod ẽ modus loquendi. et menes qd ẽ defectus) cõponit̃ scematismenos .i. defectus modi loquẽdi. Itẽ scema dr̃ ornatus vel figura. vñ i donato dicit. Scemata dr̃ lexeos. ⁊ dyaneos.i. figure dictõnis et sententie. Sicut eñ homo varijs vestib⁹ decoratur ita orõ latinitatis tã soluta q3 ligata scematib⁹ adornat̃. Et dicit̃ sic scematismenos.i. defectus ornatus ⁊ figure.q fit ex carẽtia debite intelligentie. vel dicit̃ sententia figuratiua et defectiua. Significatõ ergo dictõis ẽ quasi ornatus et figura ipi⁹. vnde qñ deficit a ppria significatõe est ibi defectus ornatus et figure.i. forme dictõnis. que est significatõ. et corripit me. et acuitur in fine. Hiero⁹. in plogo iob. Et greci rhetores. vocãt scematismenos.

Scena a scenos quod est vmbra. dr̃ hec scena ne. id est vmbra. Et scena.i. vmbraculũ. locus obumbratus i theatro. et cortinis. coopertus similis tabernis mercenariorum que sunt asserib⁹ ⁊ cortinis coopte. et fm. hoc scena põt dici a scenos quod ẽ dom⁹ q2 in modũ domus erat constructa. In illo vmbraculo latebãt psone laruate que ad vocẽ recitatoris exibãt ad gestus faciendos. Et hinc scena dr̃ quãdoq3 totũ theatrum. Quandoq3 recitatõ scripture. Qñq3 ipa scriptura.. Qñq3 allocutõ diuersarum psonarũ. vel distinctõ scripture que ibi recitabat̃. vt in therentio. vnde scenic⁹ ca. cũ. penulti. correpta. i. vmbratilis. vel theatralis. vel qui faciebat ludos et gestus in theatro vl' qui recitabat ibi scripturas

Scenic⁹ ca. cũ. in scena exponitur.

Scenobates. Scenos quod ẽ funis cõponit̃ cũ batim quod ẽ gradus. et dr̃ hic scenobates tis. i. funabul⁹ qui graditur p funẽ. et corripit ba. Iuuenalis Augur scenobates. medic⁹. mag⁹. omia nouit.

Scenobiũ bij. in cenobiũ vide.

Scenofacio. Scenos qd est funis cõponit̃ cũ facio. et dicit̃ scenofacio cis. feci. factũ. i. facere funes. vnde hic scenofactor toris. funiũ factor. Et hic scenofactori⁹ ria. rium. ad scenofactõem vel ad scenofaciendũ ptinens. vnde dr̃ ars scenofactoria. vñ in act. xvij. ca. d paulo. Et erat scenofactorie artis. Itẽ a scenos quod ẽ vmbra dr̃ grece domus scenos. ab vmbratõne. Hinc et similit grece dicit̃ tabernaculũ scenos. Tabernaculũ vero ad similitudinem domicilij factũ est. Et fm hoc posset esse pdicta cõpositio sc3 scenofacere. i. facere tabernaculũ. vnde ⁊ ibi posset dici artis scenofactorie. q2 faciebat tabernacula.

Scenofactori⁹. ria. riũ. in scenofacio vide.

Scenofegia. Fagin quod est cõmedere cõponit̃ cum scenos qd est vmbra. et dr̃ hec scenofegia gie. quoddã festum iudeorũ. sc3 fixio vel dedicatõ tabernaculi. q2 tunc in vmbraculis salicũ cõmedebãt. vel est cõpositũ a scenos qd est tabernaculũ sic factũ ad similitudinẽ domicilij. qd grece scenon dr̃ ab obumbratõne. Inde hec scenofegia gie. festũ pdictũ sc3 dedicatõ tabernaculi. in qua vt dictum est comedebant sub vmbris salicũ. Et celebrat̃ a iudeis i memoriã expeditõnis. quãdo ab egipto pmoti in tabernaculis degebãt. ioh. vij. Dies festus iudeorum scenofegia. Quod sc3 festum iudei singulis annis faciebant in memoriam beneficiorũ que eis dñs cõtulerat in deserto quãdo in tabernaculis habitabãt. De hoc festo hr̃ in leui. xxiij A. xv. die mensis septimi erũt ferie tabernaculorum septem diebus dño. Et vt vult hug. In hoc noĩe scenofegia. hec corripe ⁊ pducere penl'. p voluntate legẽtis. Est vero nomẽ nothũ. quia ergo a greco descẽdit pt penulti. pduci. Apud grecos eni in multis vocalis ante vocalẽ pducit̃ sed q2 ad formã latinitatis reductũ est. potest etiã corripi in legẽdo Apud latinos enim vocalis ante vocalem non producit̃. nisi in paucis In scansione tamẽ illa pnl' sine dubio breuis est. Itẽ scias q hugu. scribit fagin p f. et fm hoc scenofegia p f. põt scribi. Potest etiã phagin et scenophegia p ph. scribi. habito respectu ad grecã originẽ. Uide in scda pte vbi agitur de impedimẽtis accentus. in caplo de impedimẽto vsus. vbi posui aliorum opionẽ q magis mihi placz. vide etiã in fase.

Scenos. i. funis. ⁊ scenos vl' scenõ grece dr̃ vmbra latine

Scenotaphiũ Scena cõponit̃ cũ taphos quod ẽ sepulcrũ. Et dr̃ hoc scenotaphiũ phij. vacuũ sepulcrum. i. imaginaria sepultura q fit cũ corp⁹ deest.

Sceptriger ra. rũ. penulti. corr. qui gerit sceptrũ. a sceptrũ et gero ris. cõponit̃.

Sceptrũ tri. virga potestatis. et deriuat̃ a cepi pterito de capio. fm hug. Papias vero dicit. Sceptrum vel sceptron dr̃ regimẽ. vel virga regalis ⁊ ẽ grecũ.

Scesiosonomaton. quedã figura que est de qua dictũ ẽ in qrta pte in ca. de scemate.

Sceuus ua uum. i. sinister. mal⁹. puers⁹ inimic⁹.

Scibilis. A scio scis dr̃ hic et hec scibilis et hoc bile ad sciendũ habilis. et cor. bi.

Scidi. ẽ preteritum de scindo dis. et cor. primã. Unde i aurora dicit̃. Hostẽ cũ posset gladiare dauid scidit orã.

Scientia. a scio scis. deriuatur hec scientia. E formatur a datiuo scienti addita a. fit hec sciẽtia Et scias q vt dicit paulus. Sciẽtia inflat. caritas vero edificat. Item nõ plus sape q3 oportet sape Ad cui⁹ intelligentiã nota q sicut di. bern. in. xxxvj. sermone canticorum. Sape ad sobrietatẽ ẽ vigilãtissime obseruare. quid scire magis pri⁹ ve oporteat. temp⁹ eni breue est. Est aũt quo ad se omis scientia bona. que tamẽ veritati subnixa sit. sed tu q cum timore ⁊ tremore tuã ipi⁹ operari salutẽ pro temporis breuitate festinas. ea prius scire ampliusq3 curato que senseris viciniora saluti. vnd ⁊ apls di. Qui se putat alqd scire nõdum scit quomõ oporteat eũ scire. Uides quomõ fructũ et vtilitatẽ sciẽ in modo sciendi cõstituit. Modum sciẽdi d. vt scias quo ordine. quo studio. quo fine quemq3 nosse oporteat. Quo ordine. vt illud prius qd maturi⁹ ad salutẽ. Quo studio. vt id ardenti⁹ qd vehementi⁹ ad amorem. Quo fine vt ñ ad inanẽ gloriã. aut curiositatẽ aut aliquid simile. s3 tantũ ad edificatõem tuã. vel proximi. Sunt namq3 qui scire volunt eo fine tantum vt sciant ⁊ turpis curiositas. ẽ. Et sunt qui scire volũt vt sciãtur ipi ⁊ turpis vanitas est. Et sunt etiã qui scire volunt vt sciẽtiam suã vẽdant. Uerbigratia p pecunia. pro honbus. ⁊ turpis qstus ẽ. S3 sunt quoq3 qui scire volunt vt edificẽt. ⁊ caritas est. Et sunt qui scire volunt vt edificẽur. ⁊ prudẽtia ẽ. Horũ aũt vltimi soli duo nõ inueniũt

in abusione scientie. quippe qui adhuc volũt intelligere vt benefaciant. deniq3 intellect⁹ bonus omib⁹ faciẽtib⁹ cũ. Reliqui omẽs audiãt. Scienti bonum et nõ facienti. peccatũ ẽ illi. Ac si p similitudinẽ dicat. Sumẽti cibum et nõ digerenti pniciosum ẽ ei. Cibus siquidẽ indigest⁹. ⁊ q bonã nõ habet digestionẽ. malos generat hũores. ⁊ corrũpit corpus nõ nutrit. ita et multa sciẽtia indigesta stomacho aĩe qui ẽ mẽoria. si decocta igne caritatis non fuerit pniciosam inducit obtusitatẽ. et sic p quosdã artus aĩe in mores atq3 actus trãsfusa atq3 digesta. quatin⁹ ipa de bonis q nouerit vita attestãte. ⁊ in omib⁹ bona efficiatur. Nõne illa scientia reputabit̃ in peccatũ. tanqm cibus cõuersus in prauos noxiosq3 hũores. An nõ malus humor peccatũ. an nõ mali humores. praui mores. Annõ inflatões et tortõnes in cõsciẽtia sustinebit q ei⁹ modi ẽ sciens. videlicet sciẽs bonũ et nõ faciẽs. Ad hoc facit quod dicit greg. in pastorali. Admonẽdi sunt q accusant praua. nec tamẽ deuitant vt videant. q2 de occulta iã retributõne iudicij ẽ. q eorum mens malũ qd ppetrat illuminat̃ vt videat. sed nõ conat̃ vt vincat. vt quo melius videt eo deterius pereat. q2 etiã intelligentie lumẽ pcipit. et actõis praue tenebras nõ relinquit. Nã cũ acceptã ad adiutoriũ sciẽtiã negligũt. hãc cõtra se in testimoniũ vertũt. et de lumine intelligẽtie augẽt supplicia. qd pfecto acceperãt vt possent delere peccata. Quorum nimirum nequicia cũ malũ agit quod diiudicat. venturũ iã iudiciũ hoc degustat. vt cũ eternis supplicijs seruat̃ obnoxia suo hic interĩ examine nõ sit absoluta. tantoq3 illic grauiora tormẽta pcipiat. quãto hic malũ non deserit. ⁊ qd ipe cõdemnat. Hinc veritas di. Seruus sciens volũtatẽ dñi sui. et nõ faciẽs. i. qui cognouit voluntatẽ dñi sui. et nõ pparauit vt faceret fm voluntatẽ eius plagis vapulabit multis. Hinc et ps. ait. Descendãt in infernũ viuẽtes. Uiui quippe qui circa illos agũt sciũt ⁊ sentiũt. mortui aũt sentire nihil possuut. Mortui eni in infernũ descenderẽt si mala nesciẽdo ppetrarent. Cũ vero sciũt mala et tamẽ faciũt iniqtatẽ. in infernũ viuẽtes miseri sentientesq3 descendũt. vide in lux Hinc etiã attẽde q scire qntũ in se est. nũq3 malũ est et p cõsequẽs nec addiscere. quia cui⁹ generatõ ẽ mala ipm ẽ malũ. sed p accidẽs contingit esse peccatũ in sciendo vel addiscẽdo siue cõsiderãdo. Hoc aũt accidẽs põt accidere. vel ex pte cognoscibil'. vel ex pte cognoscẽtis. Ex pte cognoscẽtis ẽ duplex accidens. Unũ ẽ qñ ppter occupatõem in studio alicui⁹ scientie impedit̃ quis ab executõe officij ad quod tenet̃. sicut si iudex ppter studiũ geometrie desisteret a causis expediẽdis. vel sacerdos a cõfessionib⁹ audiẽdis. quando eas audire tenet̃. Aliud ẽ quãdo ppter delectatõem in aliqua sciẽtia veniret in cõtemptũ alicui⁹ quem venerari oportet. sicut de beato hieronimo accidit. qui tantũ dilectabat̃ in ornatu verborum tullij q despiciebat ei incultus sermo pphetarũ. vt ipse dicit. Sicut etiã accidit illis q tãtũ adherẽt rõnib⁹ humanis q a fide discedũt. ⁊ eã impugnant. Ex pte vero cõgnoscibilis ẽ triplex accidẽs. Unũ ẽ quãdo cognoscibile de facili ad malũ inclinat et pterea in se pue vtilitatis ẽ. ⁊ ppter hoc phibite sũt sciẽtie magice ne hõ in exerciciũ earũ labatur. Aliud ẽ qñ cõgnoscibile ẽ vltra potentiã cognoscẽtis. sicut dr̃ ecc. iij. Altiora te ne quesieris. Tercium est quando cognoscibile in se nullius vtilitatis est. sicut facta cõtingentia hoim. Unde et curiosi dicũtur q sunt scrutatores primi. In omibus ãt istis tribus cõtingit. q illud quod ẽ vni curiosum nõ ẽ alteri curiosum. quia aliquid est vltra intellectũ vnius qd nõ est vltra intellectũ alteri⁹ Aliqd ẽ vtile vni quod nõ est vtile alteri. Aliquid etiã facile pcipitur vnũ quod nõ pcipitur aliũ. Hoc cõsiderans apls ait. Nõ plus sapere q3 optet sape. s3 sape ad sobrietatẽ. sc3 audientiũ vel sui itellect⁹ Et fm hoc etiã itellige qd di. rabi moyses. Sicut inqt dixerũt talmutiste. quicunq3 ponit ingeniũ suum circa quattuor. recipiet confusionẽ. ⁊ est. Quid fuit in alto. Quid i imo. Quid fuit pmo. Quid erit vltimo. Nam vt dicit seneca. Demẽtia ẽ supuacua addiscere in tanta tẽporis egestate. In quo aũt sapiẽtia a sciẽtia differt. vide in sapiẽtia. Itẽ in siliqua vide. Itẽ in scaturigo. Itẽ in curiosus. Item in theologus. Itẽ i noctua vide.

Scilicet. Licet cõponit̃ cum scire. et dr̃ scilicet. i. scire licet. nimirum aduerbiũ affirmandi. vel coniunctõ copulatiua. vel expletiua fm quosdã.

Scilla ẽ nomen herbe. et scilla grece latine dr̃ herba siue preda. Et scilla ppriũ nomẽ puelle. Et fuerũt due scille s3 fabulas. s. filia nisi q fuit mutata in alaudam. ⁊ filia phorci q fuit mutata in monstrum marinũ Uñ scila sepe dicit̃ illud monstrũ vel locus periculosus maris in quo ẽ illud mõstrũ. vnde scilleus lea. leũ. fm hug. Isidor⁹ vero in. xij. ethimorum di. Scillã a colle saxũ eminẽs appellãt simile celate forme pcul vidẽtibus. vnd ⁊ monstruosam faciem fabule illi dederũt. quasi formã homis succinctã capitib⁹ caninis. ⁊ collisi illic fluctus latratus vidẽtur exprimere. caribdis dicta. quia gurgitib⁹ occultis naues absorbeat. vide in suo loco. Papias võ dicit. Scille saxa latentia in mari.

Scindo dis. scidi. scissum. scindere. i. separe. frangere. Et cõponit̃. Abscido dis. abscidi. abscissum. i. ab vno ad aliud scindere. Conscido dis. Excindo dis. i. valde scidere. destruere. Prescindo dis. Proscindo dis. Rescindo dis. Scindo ⁊ eius cõposita sũt actiua. ⁊ omia abiciũt n. in pterito ⁊ supino. ⁊ omia corripiũt penultimã pteriti. vt conscidi abscidi. Lucanus in tercõ. Aut scidit ⁊ medias fecit sibi litora terras. Uetustissimi etiam scindi dicebant. ⁊ omia geminãt s. in supino. vt abscissum. Sed a cedo cõposita p vnũ s. scribuntur. vt cc. sus. incisus. Uide in cedo cedis. cecidi.

Scindula. A scindo dis. dicitur hec scindula. le. latus asser q dom⁹ operiunt̃.

Scinifes. quidã scribũt p s. in pma litera. vide in c. cinifes. supra in suo loco

Scinodẽta. Ab odenta. quod ẽ dẽs dicit̃ scinodenta. Et vocamus scinodẽtas quib⁹ voces cũ gemitu pcedũt ⁊ duplices habẽt dẽtes.

Scintilla. a scindo dis. dr̃ hec scintilla le. eo q pro silit ab igne. Et est scintilla dum ardet. Fauilla dũ extincta ẽ. Unde hec scintillula le. dimi. ⁊ scintillosus. sa. sum. Et scitillo las. i. fulgere. vl' scintillas emittere.

Scintillula. le di. pua scintilla.

Scio scis. ui. tũ. scire. i. sapere. sciẽtiã habere vel cognoscere. Et est pprie scire. reddere rõnẽ eorum que noueris.

Nosse vero tantūque audieris.a scio dr̄ f isco scis.icbo
atiuū.Scio cōponit̄ cū ad.et subtracta d.dicit̄ ascio scis
id ē adiungo.acquiro.Et cōponit̄ cū cisdē.et retinet d.
causa differētie.et dr̄ adscio scis.i.aduoco Unde adscisco
scis.et abscisco scis.incboatiua.Item scio cōponit̄ cū cō.
ꝛ dicit̄ cōscio scis.i.simul scire.ꝛ ꝓprie dicit̄ de malo.Tūc
enī aliquis cōscit.cū i malo ꝛ scelere sibi cōscius ē.Unde
hec ꝯscientia tie.Et ꝯscius cia ciū.Et ꝓprie in malo. De/
scio cis.cire.i.obliuioni tradere.nescire Nescio cis.ex nō
et scio ꝯponit̄.vñ nescius cia.ciū.Prescio cis.i.ante scire
Unde p̄scius cia.ciū.et ꝯstruit̄ tā cū genitiuo q̄z cū accu
satiuo p̄scius.Scio et eius ꝯposita actiua sunt.ſ3 qd̄ sci
re accipit̄ ꝑ cognoscere.sed ſm aliam significatōem neu/
tra sunt.vide in scia.

Sciolus la.lū penul.cor.dr̄ a sci⁹.i.aliquantulū sciens.
Uel vt di.papias.Sciolus scientie simulator et ꝑitie.q
appetit videri et scire quicq̄d ali⁹ sciat.aut qui sese scire ꝓ
fitetur oīa.aut etiā futura ꝓdicere.

Sciopodes.Sicut di.aug.in xvi.li.de ciuit.dei.ferunt
esse gentē vbi singula crura in pedibus habēt.nec popli
tē flectunt.et sunt mirabilis celeritatis quos sciopodas
vocant.eo ꝙ ꝑestū in terra iacētes resupini pedū vmbra
se ꝓtegant.Isido.etiā in.xi.eth.dicit.Sciopodū gēs fert̄
esse in ethiopia a singulis enī cruribus et celeritate mi/
rabili quos inde sciopodas greci vocant.ꝙ ꝑ estū in ter/
ra resupini iacētes pedū suoꝝ magnitudine adumbrant̄

Sciph⁹ phi.calix maior poculuꝫ quo bibim⁹ ſm hug.
vel ſm papiā.Sciphus calix regius.qui et patera voca
tur vel fiala.et est s.ꝑma litera in hug.et in papia.nec dꝫ
s.in ꝓnunciatōne oīno taceri.nec omnino ꝓferri s.ſ3 q̄si
medio modo.q̄r s.ibi quantū ad sonum liquescit aliq̄lr

Scipio.a cepi preterito dr̄ hec scipio onis.virga cōsu/
lum.vel bacu'lus ad capiendū aptus.Unde ꝛ quidā ro
manus dict⁹ ē a scipio.q̄r baculus ꝛ sustentamentū rei/
publice fuit vel parentū suoꝝ.Et fuerūt duo scipiones.
scꝫ auus et nepos.

Sciroma.saxa dr̄.

Scirosis.r ñ sciroma dicuntur saxa.vñ hec scirosis.du
ricia in sensibus sine dolore.

Scirpius pia.piū.in scirp⁹ ē.

Scirpus.a carpo pis.dicit̄ hic scirpus pi.q̄r carpat gē⁹
iunci ē.et ē planus sine nodo.et inde scirpius pia.pium.
id ē de scirpo existēs.exo.ij.Fiscellā scirpiā.ꝛc.

Sciscitor.a scio scis.fit scisco cis.inchoatiuū.Et a secū/
da eius ꝑsona subtracta s.ꝛ addita tor fit sciscitor taris
idē qd̄ scitari fre.irregulare est ſm formatōem.et ſm sig
ficatōem.Et di.p̄scian⁹ in octauo li. Notandū ꝙ scitor
taris ꝛ sciscitor taris.nata a ꝑmitiuo actiuo deponētia
sunt.ꝛ cor.penl.sciscitor.

Scisco scis in sciscitor ē.

Scisma.A scindo dis.dr̄ hoc scisma matis.sic dictū q̄si
a scissura animoꝝ.Eodē enī cultu.et eodē vero ritu cre/
dit scismaticus vt ceteri.solo ꝯgregatōnis delectat̄ disci
dio.Unde scismatic⁹ ca.cū.i.diuisus.Et hinc scismatico
cas.i.scismata facere.vel scisma.quod ꝛ scismatizare dicit̄
Et potest sic diffinire scisma.Scisma ē illicitus ab vnita
te seu vniuersitate dissensus.Differt aūt scisma ab here
si ſm quosdā sicut dispositiō et habitus. Primo enī dif
fert scisma ab heresi.ſ3 quosdā q̄r cū quid ab vnitate seu
ab vniuersitate diuidit̄.et dissentit.tūc et ꝑma facie ē scis/
ma. Sed cum post tempus ꝑtinacit̄ adheserit sue secte
asserens nō esse obediendū romane ecclie ē heresis.ꝛ pec
cat in illo articulo fidei.Unā sanctā ecclām catholicam
Itē omīs hereticus ē scismatic⁹ ꝛ nō ecōuerso.

Scissura scissure id est diuisio.sepatio.a scindo dis.dr̄.

Scitalis a scio scis dicit̄ hec scitalis.lis quidā serpens.
qui solus cū omēs serpentes pellē suā deponūt in estate
ipse deponit suā in hieme.vñ et sic dicta ē.q̄r sciēcior ē ali
is deponēdo pellē.cuꝫ eā deponit in hieme sine lesione.
Uel dr̄ scitalis a scile.vel a scele quod ē lux. Unde scital'
quasi lucēs.q̄r lucēs et noua efficiatur deposita pelle.vl'
q̄r tāta prefulgꝫ varietate tergi sui.vt notaꝝ gratia aspici
ētes retardat.et quia reptādo pigra ē quos assequi non
valet miraculo sui stupētes capit. Unde lucan⁹ in.ix
Et scitalis sparsis etiā nūc sola pruinis.Et cor.ꝑnl.

Scithe dicti sunt a quodā milite persico qui scithas ab
eis diuisit scitha cognominato.vnde hec scithia thie.eo/
ruꝫ regio.vnde hic et hec scitha the gentile. Et scithicus
scithica.cum.

Scithipolis.opidū est quoddā scithie.

Scitor a scio scis.scitu.sup.v.ꝯuersa in o.et assumpta r
fit scitor taris.verbū deponē.i.īquirere.iuestigare.inter
rogare.querere.scrutari. Et ē frequentatiū.irregulare
ſm formatōem et ſm sigficatōꝫ.vide ī sciscitor

Scitū.a scio scis.dr̄ hic scitus tus.tui.i.sciētia vl' cogitō
Et hoc scitū.i.decretū.statutum.vel indictū. Unde hoc
plebiscitū.Et scitus ta.tū.id ē sapiens. vnde scite aduer/
biū.i.sapienter.et ꝑ compositōneꝫ ꝑscit⁹ ta.tum.i.ꝑfecte
scitus.et inscitus ta tū.i.insipiens.vnde hec inscitia tie.i.
insipiētia vel ignorātia vide in īscitia

Scius.a scio scis dr̄ scius cia.ciū.i.sciens.sapiēs.Et per
ꝯpositōem īscius īscia.īsciū. i.nesciēs

Scobo a scobs bis.dr̄ scobo bis.biū.here.i.mūdare.ꝛ
ꝓprie domum:

Scobs a scobo bis.dicit̄ hec scobs bis.ferꝝ quo ligna
planant̄.vel purgamentū domus.vnde quidaꝫ. Uilia
scoba leuat.scobs scobis.aspa tollit.

Scola grece latine dr̄ vacatō.q̄r ibi vacamus. Et ī sin/
gulari cū dicim⁹.magnā scolā habeo.de loco intelligit̄.
Cum vero dr̄ ī plurali.Magnas scolas hēo.de scolari/
bus intelligit̄.quasi multos scolares habeo.vñ scolasti/
c⁹ ca.cū.id ē ad scolas vel ad scolares ꝑtinens.vel assidu
us.vel frequēs in scola.Et hic ꝛ hec scolaris.ꝛ hoc re ad
scolas ꝑtinens.Et substantiue sepe ponit̄ ī ꝯmūi genere
ꝑ scolaribus.vnde hic ꝛ hec scolaris.hui⁹ laris.Et facit
ablatiuū tantū in i.sicut cardinalis.Simili ꝛ quodlibꝫ
nomen gentile vel patrium desinēs ī is. facit ablatiuū ī i.
tantū.vt bonomēsi.ianuēsi.vide ī dacus.

Scopa pe.ī scopo pis est

Scopetū.a scopa dr̄ hoc scopetū.ti.penl'ꝓdu. luc⁹ vbi
abundant scope.

Scopeus pea.peū.ī scopo pis.vide.

Scopin grece latine dr̄ itendere.vel speculari.

Scopo.a scobo bis.quod ē domū mūdare.et mutato
b in p.dr̄ scopo pis.pui.scopere.et caret sup.ſm.vsuꝫ.de
beret tamē facere scopitū.Et est scopere.mūdare.purga
re.et ꝓprie domū.Transumit̄ etiā ad alia Unde ꝓpheta
Scopebā spiritū meū.vnde hec scopa pe.quedaꝫ arbu/
stula.ꝛ scopa etiā est illud cū quo dom⁹ purgat̄.ꝛ fit sepe
ex scopa arbore.Unde in euāgelio.Inuenit eam scopis
mūdatā et ornatā.Unde hec scopula le.dimi.ꝛ hinc sco/
pulosus.sa.suꝫ.i.scopulis plenus.qd̄ et scoposus sa. suꝫ.
dicit̄.Itē a scopa dr̄ scope⁹ pea.peū.i.de scopis existens.
et scopinus na.num.et scopo pas.scopaui. id est purga/
re verberare.

Scopula le.dimi.ꝑua scopa.

Scopulosus sa.suꝫ.ī scopo pis.ē ꝛ in scopul⁹.

Scopulus a scopin dr̄ hic scopul⁹ li.penl'.corept.i.ar/
duū saxū.ardua et ꝑrupta rupes.apta ad speculanduꝫ.
vel quia facile inde possum⁹ speculari.vel q̄r a longe vi/
detur talis locus.vñ scopulosus sa.suꝫ.i.plenus.ꝛ abun
dās scopulis ꝛ ꝯpatur

Scoria.ab excoquo quis.dr̄ hec scoria ria.purgamētū
et sordes metalloꝝ.q̄r de ferro excoquit̄.vel dr̄ scoria ab
excoquēdo vl' excuciēdo.q̄r quādo excoquunt̄ metalla
tunc sordes cadūt et excutiūtur.vnde.esaie.j.ca.Argētū
tuū versuꝫ ē in scoriā.Itē scoria rie.ē suffocatō vesice.ita
vt vrina deneget̄.vel ventris officiuꝫ.vel tumor in pecti
ne reperiatur.

Scorio onis.mascu.gene.dicit̄ stultus.stolid⁹.fatuus.
et deriuatur a scoria.

Scorpio Scorte quod ē dulce cōponit̄ cū poio.qd̄ est
fingo.ꝛ dr̄ hic scorpi⁹ pij.et hic scorpio nis.quoddā aīmal
venenosuꝫ.et dr̄ scorpio quasi scorte poio. q̄r ab āteriori
pte fingit blādicies.sed a posteriori pūgit.Capite enī blā
dit̄ sed cauda pūgit.Uel dr̄ scorpius ab arcu. vel ab ar/
pe quod ē incuruatus gladius.Inde scorpio. q̄r cauda
figat.vel arcuata ea venena diffundat.vñ scorpio dr̄ qui
dā piscis vel vmis.q̄r ledit dū manu tollit̄.Scorpio etiā
dicit̄ sagitta vēnata.arcu vel tormētis excussa. que dum
ad hoīem ꝑuenit̄.vir⁹ qd̄ habet infundit.Unde scorpio
dicta est.Itē scorpio est gen⁹ duplicis flagelli.vel magni
fustes.Itē scorpio ē quoddā signū in celo.in quod ſ3 po
etas scorpio aīmal fuit translatū.Uel q̄r cuꝫ sol ē in scor
pione ꝑmos sentimus frigoris aculeos ſm hug̃. Unde
versus.Scorpius ē signū.vermisq̄ꝫ sagitta flagelum
Magister aūt in historijs sup illud iij.reg.ca.xij.Pater
meus cecidit vos flagellis.ego aūt cedā vos scorpioib⁹
sic di.Scorpius ē rube⁹ aculeatus.vel flagellū virgarū
nodosuꝫ vel scutica.habēs in summitate glādes plūbe/
as.Itē scias ꝙ si virga nodosa vel aculeata ē.scorpio dr̄
recte.quia acuto vulnere in corpus infigit̄ vt ī vga dicā.

Scorpitis.A scorpione dr̄ hec scorpitis.hui⁹ scorpitis
q̄dā gēma scorpionē ꝛ colore et effigie referēs.

Scortator toris.in scortū vide.

Scorte grece latine dr̄ dulce.

Scortes tis.fe.ge.pellis arietis.

Scortor taris.in scortū vide.

Scortulū li.dimi.ꝑuū scortū.

Scortū a scortes pelle arietis deriuat̄ hoc scortū ti.id ē
meretrix.que apud grecos scita vocat̄.Et dr̄ sic.q̄r defri/
catur pelles quib⁹ corruptela fit.Uel scortes dr̄ a scorte
greco quod ē dulce Inde scortū q̄r dulce ē.iob.xxxi.Scor
tū sit alteri⁹ vxor mea .vnde scortor taris.i.meretricari.
Unde scortator ꝛ scortatori⁹ ria.riū.et hoc scortatoriuꝫ
rij.lupanar dom⁹ scortantiū.Et ē scortor deponē.cū suis
ꝯpositis siqua habet.

Scotomia.a scuta quod ē rotūda forma.dr̄ hec scoto/
mia mie.et accepit nomē ab accidēti.q̄r repentinas tene
bras ingerat oculis cū vtigine capitis.vnde scotomicus
ca.cū.talē infirmitatē patiens.

Screa scree.fe.ge.pituita stercus.spurcicia que ꝑ os ꝓ
ijcitur.vnde screo as.i.screā ꝓijcere.vnde quidā.Iactās
sputa screat .res deus ipe creat.Et cōponit̄ cū ex.et dr̄ ex
creo as.i.extra screare.et screaꝫ eijcere.Et ē neutrū screo
cū suis ꝯpositis.

Screo as in screa vide.

Scriba.be.in scribo bis.vide

Scribo bis.psi.ptū.bere.id ē cōponere literaꝝ figuras
vel scribere ē figuris visibilib⁹ ante inuētis et vsitatis ali
quid representare.Scribo ꝯponitur cū ad. et dr̄ ascribo
bis.abiecta d.id ē asserere.addicere.deputare.destinare
Abscribo bis.id ē a scriptura remouere.delere.Conscri/
bo bis.i.simul scribere Unde patres cōscpti dicebātur.
quoꝝ noīa simul in enea tabula aureis literis scpta erāt
ꝓpter maiestatē et ꝑpetuitatē impij insinuandā. Nihil
est enī perennius ere.Circūscribo bis.id ē circa scribere.cī/
gere.circuire.ꝯcludere.includere vel restringere vel re/
mouere Unde circūscptus ta.tum.Describo bis.id est
deorsuꝫ vel valde scribere.vel a scptura remouere.vel scri
pturam delere.Inscribo bis.id ē iniungere deputare vl'
imp̄mere vel intus scribere Interscribo bis.id ē int̄ aliq̄
scribere interponere vel in medio scpture aliquid aufer
re Perscribo bis.i.ꝑfecte scribere Prescribo bis.id est
ante scribere ꝓdicere.p̄struere vel ab aliquo spacio tp̄is
aliquid possidendo acquirere Unde hec p̄scptio onis.
Proscribo bis.de quo in suo loco habes Rescribo bis
id est iterū vel retro vel circa scptum scribere Qui ꝑmo
mittit epistolā scribit Qui remittit rescribit Subscribo
bis.psi.ptū.id ē parū vel post vel subtus scribere Trāscri
bo bis.id est vltra scribere.vel p̄scribere.Scribo et eius
composita actiua sunt ꝛ faciūt p̄teritū in psi.ꝛ supinū in
ptū.ꝛ ꝓducūt hanc sillabā scri. De p̄dictis significati
onib⁹ nota versus.Exulat a patria sine spe reditusq̄ꝫ re
iqꝫ.Quisq̄ꝫ religatus sua cū remeabit habebit.Amittit
ꝓscriptus opes nō posse reuerti Inscptus manet in pa/
tria.sed re spoliatus Ascribit iactās.describit rem mani
festans Inscribit signans.ꝓscribit crimina damnans.
Quare aūt scripsi scriptū scriptor scribant̄ ꝑ p.cuꝫ scribo
scribit̄ ꝑ b dixi in nubo bis. Item nota versus de scribo
bis.maxime ſm theologū Scribo.dispono.memoroq̄ꝫ.
vel infero trabo Scribo representās scripto vel gāma/
ta formans Uerbi gratia.Scribere idē ē quod dispone
re seu p̄ordinare.vnde in exo.ca.xxxij Aut dele me de li/
bro tuo quē scpsisti.id ē ī quo ad vitā eternā me disposui/
sti vel preordinasti Et est sensus.si nō deles me dimitte
eis.Scribi aūt vel deleri de libro vite dr̄ quis dupliciter
vel ſm presentiā.vel ſm p̄sentē iusticiā. Et dr̄ deus aliq̄ꝫ
de libro vite delere.inq̄ntū ꝑmittit eū a iusticia excidere
ꝑ peccatū Et differt liber vite a sciētia dei que est de te/

poralibus et eternis a presciencia que ē de bonis ꝛ mal
et etiā a p̄destinatōne. q: p̄destinatio pprie de futuris ē
et puidētie directōem in finē importat. cū sit ppositū mi
serēdi. Sed liber vite simplicit̄ noticiā debitā importat
et nō determinat aliquod tēpus. vnde ꝛ scp̄tū in libro vi
te dicūtur. ꝛ qui vitā habēt et qui habituri sunt. Itē scri
bere idē ē quod memorie cōmendare. vnde in apoc. xiij
ca. Scribe beati mortui qui in dn̄o moriunt̄. Itē scribe
re idē est qđ inferre iob. xiij. Scribis eni cōtra amaritu
dines. Itē scribere idē est qđ lrās ptrahere. vnde. in hie
remia xxxvj. c. Et ego scribebā in volumie atramēto. Itē
scribere idē ē qđ scripto repſentare. vñ in pſc. pmo maio
ris Litera est vox indiuidua que scribi potest. Itē a scri
bo bis. dr̄ scriba be. mas. ge. Et hic scriptor toris. et est scri
ba nomen officij. vnde scribat9 tus. scribe officiū vel dig
tas. Sed scriptor dr̄ qui frequēter vel assidue scribit. vel
qui periciā habet scribēdi. Similit̄ quodlibꝫ verbale in
or ꝯuenit alicui ex frequentia vel assiduitate vl' industria
vnde versus. Denotat officium scptor. sed scriba maij
striū. vide in lector

Scp̄tito tas. i. frequēter scribo. a scribo psi. ptū. ptu. v. ī
o. ꝯuersa. fit scripto tas.

Scrobs. a scrofa. dicit̄ hec scrobs bis. id ē. fossa. maxiē
illa quā scrofe faciūt. vide supra in cops.

Scrofa fe. i. porca. et ē nomē ficticiū. scꝫ de pximitate so
ni sumptū. vnde hec scrofula le. et hec scrofella le. ambo
dim. Scrofula etiā dicunt̄ quedā apostemata que solēt
nasci pueris circa collū. vnde scrofulosus sa. suꝫ. ꝛ scrofu
latus ta. tū. plen9 ꝛ abundās et scrofulis. ꝛ corripit. fu.

Scrofina. a scrobs dicit̄ hec scrofina ne. quoddā instru
mentū carpētarij. q: herēdo scrobē faciat.

Scrofula. in scrofa vide.

Scropulosus sa. suꝫ. in scrupus vide.

Scrupeus pea. peū. in scrup9 ē.

Scrupulus li in scrupus ē.

Scrupus a scrutor taris. dr̄ hic scrupus pi. lapis puus
et asper qui sepe sub talo iacēs in calciamēto multuꝫ le
dit et offendit. et ppter hoc eū multū scrutari cogimur.
cui ꝯtrari9 est calcul9. Et inde hic scrupul9 li. dimi. penul
tima cor. et hic scrup9 vel scrupul9 dr̄ quoddā pond9 sex
siliquaꝝ pondere ꝯstans. Et p similitudinē. scrupus vl'
scrupulus dr̄ molestia. solicitudo. anxietas. ꝛ dubietas
animi. remorsus ꝯsciencie. vnde in. j. reg. xxv. ca. Nō erit
tibi hoc in singultū. et in scrupulū cordis Itē difficultas
subtilis questio. Sicut eni scrup9 pu9 est. sic subtilis que
stio pua ē ad videndū. Et sicut ille multū ledit. ita subtil'
questio multū ledit eum qui nō ē pmptus in discernen
do. Inq̄sitō eni ꝛ questio rerū subtiliū. multū solēt lede
re. ꝛ a scrup9 dr̄ scrupe9 pea. peū. Et scruposus sa. suꝫ. id
est scrupis plenus. et abūdās ꝛ asper. anxius. dur9. diffi
cilis. nodosus obscurus. et ꝯpatur scruposus sior sim9.
vnde hec scruposiras tatis. vñ scrupea vl' scrupulosa sa
xa dicunt̄ aspa. Itē a scrupulus. dr̄ scrupulo las. i. solici
tare. molestare. Et scrupulosus sa. suꝫ. scrupulis plenus
et abūdans. vel asper. vel anxi9. dubius. difficilis. nodo
sus obscurus. Et ꝯpatur. vnde hec scrupulositas. id est
anxietas. difficultas.

Scrutabilis. in scrutator taris ē

Scrutiniū. A scrutor taris dr̄ hoc scrutiniū nij. i. scru
tatio. vel quicqđ quis scrutatur interi9 de aliqua re. pro
pheta Defecerūt scrutātes scrutinio.

Scrutor taris. tat9. suꝫ. tari. i. inquirere. inuestigare sub
tiliter inspicere. vnde hic et hec scrutabilis et hoc le. aptū
vel habile ad scrutandū. vnđ scrutabiliter aduerbiū. Et
p ꝯpositōem. inscrutabilis. Itēꝫ a scrutor dr̄ scrutabun
dus da. dū. i. ad scrutandū habilis vel scrutanti similis.
Scrutor ꝯponitur. Perscrutor taris. i. pfecte scrutari
Unde pscrutans tis pricipiū omis gene. i. pfecte scrutās
vnde in pmo mach. iij. ca. Perscrutās eos. Et ē scrutor
deponē. cū suis ꝯpositis. et cor. hāc sillabā scru. Et scribit̄
sine c. in vltima sillaba. vñ Horati9 epi. Arcanū neqꝫ tu
scrutaberis illi9 vnqꝫ.

Scrutum. a scrutor taris. dr̄ scrutū ti. vestis. paupum.
lacerata ꝛ detrita. Item scruta dicunt̄ exta. scꝫ tripe. q: in
ertis scrutabant̄ futura. vel sordes purgādo Uñ hora.
epi. Uilia vēdente tunicato scruta popello.

Sculpo pis. psi. ptū. sculpere. i. celare. vnde sculptꝫ ad
uerbiū. ꝛ hec scultura. Et hic ꝛ hec sculptilis ꝛ hoc le. pe
nul. cor. Et hic et hec sculptibilis. et hoc le. similit̄ vltima
correpta. vnde sculptilit̄ aduer. Itē a sculpo pis. dr̄ hoc
sculptile lis. simulacꝝ in formā et similitudinē alic9 scul
ptū. Et sculpto tas frequētatim. A quo sculptito tas. ali
ud frequētati. penl'. cor. Sculpto actiū ē cum omibus
suis compositis.

Sculptile in sculpo pis ē.

Scurra sequor cōponitur cū curia. ꝛ dr̄ hic scurra. lec
cator. vaniloqu9. Prope dr̄ scurra qui sequit̄ curiā gra
tia cibi. Unde in. ij. regū. vj. ca. Et nudat9 ē quasi si nude
tur vnus de scurris. q aūt dr̄ scurra quasi scutellā radēs
ebia est. vnde hic et hec scurrilis et hoc le. penul. pducta.
et p geminū r. vñ scurriliter aduerbiū. et hec scurrilitas
tatis. leccacitas. turpitudo. turpis ludus. luxuriosa ver
ba que vulgaliter barrizare dicunt̄. vnde paul9 ad. eph.
v. c. Scurrilitas que ad rē nō pertinet ꝛ dicitur a stultis
curialitas et cetera.

Scurrilis. in scurra vide ꝛ in nuga.

Scurror. a scurra dr̄ scurror raris. rat9 sū. i. eē vl' fieri
scurrā vl' tale officiū exercere. dissolute viuere.

Scus neutri ge. indeclinabile. i. rotundū vl' rotūditas

Scuta in scutū est.

Scutella a scus vel scuta dr̄ hec scutella. quia rotūda ē
vnde hec scutellula le. dimi. Et scutellarius ria. riū. ꝛ hic
scutellari9 rij. qui facit vel vendit scutellas Et hoc scutel
lariū rij. locus vel vas vbi reponūtur scutelle.

Scutica. a scuta qđ ē forma rotunda dr̄ hec scutica ce.
penul. cor. i. loꝝ cū quo verberant̄ pueri. ancille. serui. et
dicit̄ sic ppter rotunditatē corrigiaꝝ.

Scutiger ra. rū. penul. cor. id ē gerens scutū. Et cōpoi
tur a scutū et gero ris. Et inuenitur substantiue in quo
libet genere

Scutra tre. vas quoddā ē. Et a scus. vel a scuta dicit̄
enumerant̄ scutre in. iij. reg. vij. c. Inter vtensilia templi.
altaris vasa scꝫ equalis amplitudinis in ore ꝛ in pfūdo
ad calefaciendum.

Scutula. a scuta quod ē forma rotunda dicit̄ hec scu
tula le. monile rotundū ex auro vel argento. vnde in. j.

in mach. ca. iiij. Ornauerunt faciē templi coronis aureis
et scutulis. et cor. tu. Unde scutulatus ta. tū. scutula orna
tus vel scutulā possidēs. vel quod habet in se orbes in si
militudinē scutularū. sicut quedā vestes et quedā aīma
lia. vnde ꝛ scutulatus dr̄ equ9 ppter orbes quos hꝫ cādi
dos inter purpureos. vñ hec scutulata te. vel hoc scula
tū dr̄ indumētū quoddā preciosuꝫ. et ē pprie vestis q̄ hꝫ
in se q̄sdaꝫ orbes vel circulos. sicut patꝫ in quibusdā pā
nis sericis. vnde ezech. xxvij. Gēmā purpureā ꝛ scutula
ta pposuerunt in mercato tuo. Itē inuenit̄ hoc scutuluꝫ.
pluraliter hec scutula dim. i. puū scutū

Scutulatus ta. tū. in scutula est.

Scutū a scus quod ē rotundū dr̄ hec scuta te forma ro
tūda. Et a scuta dr̄ hoc scutū ti. q: rotūdū solebat esse. vel
scutū dr̄ ab excutio tis. q: a se excutiat et eiciet ictuꝫ telo
rū. vnde hoc scutulū scutli dimi. Et scutat9 ta. tū. i. scutuꝫ
habēs. vel scuto armatus vel instruct9. Et scutari9 rij.
qui facit scuta.

S ante E

Se est prepositō et inuenit̄ solū p ꝯpositōneꝫ. Se eni
sunt prepositōes que nō inueniūtur nisi in cōpositōe. scꝫ
dis. di. re. se. an. con. Et signat aliquādo se sine. vt segnis.
quasi sine igne. Et sedulus sine dolo. Aliqn̄ seorsum. vt
seduco. q̄si seorsuꝫ duco. Itē se ē pnomē. ꝛ geminat̄. sese

Sebast9. i. augustus mensis. Greco eni sermone seba
stus tantū valet quātū augustus. vnde sebastia nūc di
cit̄ quedā ciuitas que oliꝫ dicebat̄ augusta ab augusto.

Sebibo bis. i. seorsuꝫ bibo. a se et bibo cōponit̄. et cor
ripit bi vbiqꝫ.

Sebum bi. a sus dr̄ hoc sebū bi. quod mō dr̄ vulgo se
pū pi. i. adeps pinguedo. anxugia. Et dr̄ sic. a sue q̄si sue
nū. quia plus pinguedinis habet illud aial q̄ꝫ aliud.

Secedo. a se p̄positōe et cedo dis ꝯpoit̄. secedo dis. cessi
sū. i. seorsū cedere. separi. ꝛ pducit ce. sillabā.

Secenti te. ta. a sex et centū cōponit̄. ꝛ abijcit̄ x et dicit̄ se
cēti. vel mutat̄ in s. ſm quosdā. ꝛ dr̄ sescēti te ta.

Secerno. a se p̄positōe et cerno ꝯponit̄ secerno nis. i. se
paro Et differt a discerno nis. Discernit qui in duas p
tes diuidit. Secernit qui ex multis aliqđ seorsuꝫ eligit.

Secessus. a cedo dis. dr̄ hic secessus sus. locus secret9
quasi sine accesu.

Secius. i. aliter deriuat̄ a secus p cōparatōem. sicut dicit
hug. Itē papias. Secius. i. aliter a secus ꝯpatim Maij
ster aūt bene. dicit. E ante c. breuiat̄ vt echinus piscis. et
post pauca subdit. quidā vero excipiunt secius. quod di
cūt deriuari a secus ppter illū versum virgilij. Protra
hit instanter nō secius acrotat ensem. Nos autē cū dici
m9 q secius nihil est. imo in illo versu debꝫ dici segnius.

Seclum cli. in seculū vide.

Secmentū est fascia qua matrona fasciat caput. Iuue
nalis in satira secūda li. j. Secmenta. et longos habit9 et
flamea sumpsit

Seco cas. secui sectū. vnde sectim aduerbiū. ꝛ hic ꝛ hec
sectilis et hoc le. ad secandū habile. vel quod leuit̄ secari
et scindi potest. et corr. penul. Seco ꝯponit̄. Abseco cas.
cui. absectū. i. secando diuidere. separe. abrūpere. Cōseco
cas. i. simul secare. Disseco cas. id ē diuersis modis seca
re. disrumpe. cruciare. Et ex eisdeꝫ ꝯponit̄ dissicio cis. Ex
eco cas. cui. i. extra vel valde secare. Inseco cas. i. int̄ ali
qua secare. Inseco cas. id ē intro vel valde secare. Pro
seco cas. id ē pcul vel ante secare. Preseco cas. i. p̄ alijs se
care. Reseco cas. i. abscindere. Seco ꝛ ei9 cōposita acti
ua sunt et corri. hanc sillabā se. et faciūt p̄teritꝫ in cui et
supi. in sectū. licet ſm antiquos inueniat̄ secaui secatuꝫ. ꝛ
in cōpositis similiter. Unde in aurora dr̄. Qui xp̄i gla
dio dogmata falsa secauit.

Secors. se p̄positō cōponit̄ cū cor. et dr̄ secors dis gene.
omis. i. ignauus stultus. quasi seorsū a corde. vnde hec
secordia die. i. ignauia.

Secretariū rij. in secretū vide

Secretū. a secerno nis. dr̄ secretus ta. tū. et secretim ad
uerbiū. et hoc secretū ti. et hic secretari9 rij. et hoc secreta
riū locus vbi dant̄ vel ꝯseruant̄ secreta.

Secta a seco cas. dr̄ hec secta cte. i. ppositū in malo cir
ca aliquā disciplinā. vt secta herencoꝝ q: secti sunt et di
uisi ab vnitate ecclesie vel fidei. Secta etiā accipit̄ in bo
no vt secta phoꝝ. et tūnc deriuat̄ a sequor q̄ris. q: tunc
sequēda est et tenenda. vt secta aploꝝ. secta pphetarum.
q aūt dicit̄ secta q̄si sequēdo tenenda vel seqnda tenēdo
ethia est. qdam tamē dicūt secta etiā in malo a sequendo
Et ē secta habit9 animoꝝ et institutū vel ppositū in ma
lo circa aliquā disciplinā quā tenēdo sequunt̄ lōge alia
in religionis cultu opinantes q̄m ceteri. sed preualet
quod predximus.

Sectilis in seco cas ē. ꝛ cor. ti.

Sector ctaris. tat9 sum. est freq̄ntatiū de sequor queris
et debet formari ſm regulā ab hoc supino secutu v. in or
sed ad differentiā secutor quod ē nomē. dicim9 sector per
sincopā platū. vnde di. pſc. in viij. li. Sector ctaris diffe
rentie causa puto p sincopā v. penultime platū. ne putet̄
nomen si secutor dicerem9. cū sup. pmitiui ei9 secutū sit.
Raro tamē deriuatōnes huiuscemodi specierū fiunt a
verbis desinētibus in or. q: videlicet fere omia descēdūt
a verbis actiuis et neutris. Sector componit̄ Assector
ctaris. i. sequēdo adipisci. assequi Consector ctaris. vn
de ꝯsectane9 nea. neum.

Secularis in seculū est. De vita seculariū respectu sta
tus religiosoꝝ dixi in ordo. Itē vide in clericus.

Seculū a sequor ris dr̄ hoc seculū quasi centūdecē an
noꝝ. Licet etiā seculū ponat̄ p vita vel p quolibet spacō
tempis aliquantulū longo. Et dr̄ seculū. q: vnū sequitur
ad aliud. vnde hoc seculū culi. p sincopā. Et hic et hec se
cularis ꝛ hoc re. res seculi. vel ad seculuꝫ ptinens Unđ
hec secularitas tatis. ꝛ seculariter aduer.

Secūda de. in secūdus ē.

Secūdina. in secūdus vide.

Secūdus da. dū. nomē ordinale. et dr̄ a sequor queris.
quia statim sequit̄ post primū Et secūd9 da. dum. id ē p
sper ꝛ bonus a sequēdo q: que secūda sunt de prope se
quunt̄ Unde et secūda dr̄ fortuna pspera quia ppe nos
sequit̄ et iuxta nos est sicut aduersa opposita est ꝛ recedēs
q aūt dicit̄ secundus q̄si secus pedes ethia ē Et hinc secū
do das. id est psperari. psperū facere vel secūdo loco seq̄
et est actiuū Et cōponit̄. obsecūdo das. id est obedire ob
tempare. et est neutrū q̄si in omib9 suis significatōibus

secundare. Item hoc n[omen] scdz ponitur loco aduerbij loci vel qualitatis vel poci9 similitudinis. Cuz dr sm lucã vbi greci dicũt cata lucã. Itez sicut dr in. iij. sententiarum. Scdm multiplicẽ habet rõnem. Aliqñ aũt exprimit cõditionẽ vel pprietatẽ nature diuine vel hũane substãtie Aliquãdo vnitatẽ psone. aliquãdo notat habitũ. aliqñ causaz. Exẽpla pdictoꝝ quattuor possunt eẽ ista. Secũdũ notat cõditõnẽ siue pprietatẽ quãdo ponit cuz dictõe signãte alterã naturã in xpo. et sequit aliquid quod ppũm est illi nature. vt cũ dr. Christus sm quod de9 bonus est vel misericors vel xps sm qd deus ẽ eternus vel icreat9 vel creator et hmõi que cõgnotant pprietates soli deo cõuenientes Et ab altera pte cũ natura humana oppositũ infert pprietates cõsequẽtes illã. vt xpus sm quod est hõ risibilis. vel aĩal pceptibile discipline. vel rõnalis corporeus. mortalis. et cõsimilia. Itẽ scdm aliquãdo notat vnitatẽ vel vnionẽ psone. et hoc spẽaliter in xpo. vt cuz dr cast9 sm qd hõ creauit stellas. sm qd homo ẽ de9. vel dei filius. Itẽ scdm qd homo deus mortuus ẽ in cruce. Ibi. n. ñ notat q ex forma eius cui adiungit possit iferri illud pdicatũ. sed potius qd in virtute vnionis facte i ypostasi talia predicata attribuunt subiecto. Hic tamẽ nota q hmõi locutões aboluerũt. si tamẽ forte inueniãtur in dictis sanctoꝝ sunt sustinẽde ꝛ exponẽde. vt xpus scdm qd hõ est deus vel dei fili9. i. ipe qui est hõ ꝛ de9 vl' dei filius. Si aũt addat ibi pnomen demõstratiũ ita q replicet suppositũ hoĩs. erit locutõ vera. et non solũ sustinẽda. sed etiã extẽdenda. vt dicatur. xps scdm qd iste hõ est deus vel dei fili9 vel psona. De hoc dixi in psona Itẽ scdm notat aliquãdo habitũ. vt xpus scdm quod hõ fuit calciatus. vestitus. ꝛ hmõi. q hmõi habitus cõuenit ei gratia homĩs. et nõ gratia dei. vel in alia significatõne habitus. vt xpus scdm quod hõ fuit san9. formosus p filijs hominũ. et sic de alijs. q habere multis modis dicit sm oĩa illa. que nobis adueniunt vt habeam9 ea. Aliquãdo secundũ notat causaz. ꝛ põt notare quadruplicẽ cãm. scz efficientẽ. vt cũ dicit. xpc secũdũ qd hõ fuit meruit sibi ꝛ nobis. Formalẽ. vt xps scdm qd hõ fuit rõnalis. secũd qd homo est aliquid. i. hũanitate ẽ aliquid qd homo. Materialẽ ex q. vt xpus scdm qd hõ cõstat ex corpe et aĩa In q vt xpus scdm quod hõ passus ẽ. Finalẽ. vt xps scdm qd homo ẽ finis oĩm creaturarũ. vel dignissima creaturaꝝ vel scdm quod hõ venit ppter nos. ex pte aũt potest notare causaz efficientez. vt xpus secũdũ quod deus hz potestatem ponẽdi aĩam suaz et iterũ sumẽdi eã. Itẽ secũdũ notat quasi formalẽ cãm. cũ dicit. xpus secũdũ qd de9 est suppositũ nature diuine. xpus secũdũ qd deus ẽ aliqd. i. diuinitate q ẽ quasi forma ẽ aliqd. q qĩ formalit de9 deitate ẽ deus. Matarialẽ aũt causaz. vel quasi materialez nõ notat. q diuinitas nõ ẽ dicenda materia. nec qsi materia. q materia impfecta ẽ. et quod materie simile ẽ impfectuz est. Finalẽ aũt causaz notat scdm. cũ dicit. xpus secundũ quod de9 ẽ ad quẽ omia referũtur. vel ppter quẽ fiunt. et sunt omia. Itẽ a sequor dicit hec secũda secũde. i. folliculus in quo puer inuoluit in ventre matris. ꝛ qui simul cũ infante nascit. et seqtur eũ ꝛ egreditur. Itẽ secũda secũde dicit quidã vicus in hierlm. de q habet in. ij. regũ. Qui habitabat in hierlm in secũda Papi. vo dicit Secũda psperã. abũdans. felix. beata. Secũde dicũtur folliculi q simul cum infante nascũtur. dcẽ sic. qa cũ iis ex reditur cũ sequunt. Macer. etiã de virib9 herbarũ di Istas pelliculas medici dixere secũdas. In deut. aũt xxviij. dicit Et illuuie secũdarũ Inuenit etiã ibi secũdinaꝝ sed meli9 dicit secũdarũ. põt tamẽ deriuari a secũda scde Secũdin9 na. nũ. i. ptinẽs ad secũdã. vel res secunde. ꝛ pduc. di. vnde bern. Tunica tua fuit pellis secũdina. ꝛ producit di. secundina.

Securicula cule. dimi. pua securis

Securis a seco cas. dr hec securis hui9 securis. q secat. vel securis dr qsi succuris. quia ea arbores succidant. vl' securis quasi semicuris. Ex vna eni pte acuta est. et ex altera fossoria. ꝛ inde hec securicula le. dimi. ꝛ inde securiculari9 q securẽ defert ꝛ desinit accusati9 singularis de securis in em. ꝛ in im. et ablatiu9 in e. ꝛ in i. ꝛ accusatiu9 pluralis in es. ꝛ in is. secures vel securis. ꝛ cor. pmã. sed securus eã pduc. vnde qdã. Reb9 securis ẽ sepe minata securis

Securus. se ppositõ cõponitur cũ cura. ꝛ dr secur9 ra. rum quasi seorsũ a cura. quod cõpatur secur9. rior. sim9. vnde secure rius. rissime. aduerbiũ. et hec securitas tatis ꝛ securo ras. verbũ actiuuz. scdm hug. Papias vero d. Securus nõ dubitans firm9. munit9. Secur9 dr quasi sine cura. i. frigidus p quod inutile accipit. Et ponit differentia inter securũ et tutũ. Unde in greci. dr. Est hõ securus a cura quaqz remotus. Sed vir in agmib9 cõfidẽs ẽ homo tut9. Et vide. q qdam voluerũt dicere securiter pro secure. sz imppie. vnde vs9. Assere secure. securit peitus vre. ꝛ vt dixi in par. In mũdo isto nõ iuenit securitas

Secus. a se ppositõne deriuat secus. ppositõ seruiens accusatiuo casui. vt secus petrũ. i. iuxta petrũ Potest etiam eẽ aduerbiũ. et ẽ secus idẽ quod alit vl' alias. vl' ppe vl' iuxta. ꝛ secũdũ quosdã idẽ dicit secius. ꝛ ponunt i greci. tales vers9. Dic sec9 eẽ alit iuxtaqz localit vnũ. Dices ast aliud tu dices qlitatiẽ

Secutus ta. tum. pticipiũ. de sequor. scribit p c. licet sequor scribatur p q. Nã vt di. psci. in x. li. Uerba desinentia in quor. mutãt eã in cu. et sumẽtia tuz. faciũt sup. vt loquor locutũ. sequor secutũ.

Sed. cõiunctio est aduersatiua. ꝛ debet scribi p d. antiq eni dicebãt sedũ p sed. Nos vero duas literas vltimas abscindimus. et dicim9 sed p apocopaz.

Secat9. in sedeo sedas vide.

Sedecies. i. sedecĩ vicibus. ꝛ dr a sedecim.

Sedecĩ cõponitur a sex ꝛ decẽ. ꝛ dicit sedecim. vel sedecim. vt. x. abijciat. vel mutet in s. vnde sedenarius ria. rium. secundũ hugui.

Sedenum. vna pars. vel loco vnius ptis est. Unde in versibus sibille legit. Sanctoꝝ sedenum cuncte lucis libera carni. Item in. ij. macb. capl'. vij. dicitur. Sedenum mundi creator. ꝛc.

Sedeo sedeo. sedi. sessum. Inde hec sessio onis. et hec sedes dis. ꝛ pducit se. licet sedeo des. eã corr q tenet naturã hui9 pterit sedi. vnde versus. Dũ super alta sedes casum pbet tibi sedes. Propheta Illic sederũt sedes i iudicio. Sedes nõ est vnius tantũ sed multoꝝ. sed soliũ ꝛ thronus vnius tantũ. Itez sedes in singulari numero pprie ẽ regni. quod grece thronos dr. ꝛ idẽ nos dicim9 soliũ. Subsellia vo ceteroꝝ. qsi subsedia. Cathedre doctorũ. ꝛ a sedes dr hec sedicula le. dimi. ꝛ hoc sedile lis. Item a sedeo des. dr sido dis. idẽ quod sedeo. et caret pteritis et supinis. sed mutuat ea a sedeo des. et ponit aliqñ sedere. p placere vt hoc nomẽ sedet mihi. Et cõponit sedo absideo absides. i. distare. cessare. in diuersas ptes sedere. dissimile esse. Assideo des. i. iuxta sedere. Et assidere. id est cõpari assimilari. et assidere. i. simile esse. In prima significatõe cõstruit cũ datĩo et accusatĩo in eodẽ sensu vt assideo te. et assideo tibi. Cõsideo des. et consido sidis id ẽ simul sedere. Unde hic cõsessus sus. Et cõsesco cis. q si inchoatiũ p cõsidesco. i. sepe sedere. Circũsideo sides. Dissideo des. i. discordare. discõuenire. vel in diuersa pte sedere. Unde dissidẽs dẽtis. Et dissidenter aduerbiuz et hec dissidẽtia. Dissideo des. i. deorsum sedere. a pposito resistere. pigrere. vñ dissidesco. inchoo. Insideo des. ꝛ insido dis. i. sedere. Insideo equo. sed insido equũ dicimus Item insidere quasi cõtra ad decipiẽdũ vel capiẽduz sedere. Presideo des. i. sup aliquos sedere. et precesse. ꝛ defendere. Persideo des. id ẽ pfecte sedere Possideo. ẽ cõpositũ a p vel post et sedeo. Obsideo des. ꝛ obsido dis id est circa sedere. ꝛ cingere. vndiqz circũdare. ꝛ pprie ex pugnandi causa. vnde hec obsidio onis. Resideo des. i. pigrere quasi retro sedere. remanere. retro morari. vnde residesco scis. inchoa. Subsido des. et subsido dis. i. subtus sedere. ꝛ inferius esse. Ouidius Jussit et extendit campos subsidere valles. Supersideo. i. sedere super ꝛ dimittere. et cõstruitur cũ datiuo et ablatĩo. vt supsideo huic rei. et hac re. Sedeo et sido in significatõe non differunt. sed nec cõposita eoꝝ. sed in tempore differunt. q sedeo corr. primã in psenti. sz sido eã pducit. vñ cõposita a sido pducũt hanc sillabã si. sz cõposita a sedeo corr. eandẽ in psenti. Omĩa eni cõposita a sedeo. mutãt e. simplicis in i. in psenti qzuis quidaz velint dicere supsedeo. qd nõ credim9 bene dici. si sit dictõ cõposita Itẽ sido ꝛ ei9 cõposita carent pteritis et sup. sz mutuant ea a sedo. ꝛ ei9 compositis. Sedeo et ei9 cõposita neutra sunt. preter assido pro iuxta sedere. circũsideo. possideo. consideo. ꝛ obsido que sunt actiua. Assideo tamẽ p iuxta sedere qñ cũ datiuo cõstruit. neutrũ ẽ. cũ accusatiuo. vo ẽ actiuuz. Generale quidẽ ẽ. si aliquod verbũ in eodẽ sensu cõstruit per se nũc cum accusatĩo. nũc cũ datiuo. Si cũ accusatĩo cõstruit ẽ actim. si cũ datiuo ẽ neutrũ. Unde bñdico tibi. maledico tibi. assideo tibi neutra sunt. sz bñdico te. maledico te. assido te. actiua sũt. ꝛ hoc respiciẽs psi. di. qñqz q maledico ꝛ bñdico neutra sunt. qñqz vo di. q sunt actiua. secũdũ hug. Et vt di. psc. sedeo sedi. debuit facere sesuz di. i sum cõuersa. sz facit sessuz geminata s. ne si diceret sesum due ptes viderẽtur. Itẽ dicit in. x. li. q a sedeo cõposita qzuis in presenti e. in i. cõuertant. tamẽ eandez e. pductaz seruant in pterito. Ex hoc patz q dici debz cõsidere in infinitiuo. et scias q sedes. quãdo venit a sedo das. pduc. se sz quãdo venit a sedeo. tunc cor. se. Quidã tamẽ dicunt. Est hoĩs sedeo. sidere fert auis. sed hec pprietas nõ huiatur generalit ab autorib9.

Sedi ẽ pteritũ d sedeo. et d sido vt dixi in sedeo

Seditio a sedeo des. dicit. hec seditõ onis. i. dissentio ciuiuz sic dicta p cõtrariũ. q seorsuz alij eũt ab alijs. vl' qa sedẽdo solẽt machinari. alij dicũt q seditio est discordia ꝛ dissentõ animoꝝ quã greci diastasim vocãt. vnde seditiosus sa. suz. q seditõez facit ꝛ discordiã gignit. ꝛ cõpatur q aũt dicit seditõ quasi seorsuz itio. vel sedatõ quasi p cõtrariũ. et hia ẽ. ꝛ cor. di. Unde in aurora. De reditu species seditõis erat vide in bellũ

Sedile a sedeo des. dr hoc sedile lis. penult. pduc. ꝛ sũt sedilia. loca in quib9 quis sedere possit. vnde in iij. regũ. ca. x. Et due manus hic atqz inde tenẽtes sedile.

Sedo. a sedeo des. dicit sedo das. daui. dare. datuz. id ẽ mulcere. tranquillare. lenire. cõpescere. et quasi sedẽtes et pacificos facere. ꝛ ẽ actiuũ cuz omibus suis cõpositis. ꝛ pducit se. sz sedeo des. cor. se. vnde vers9. Que mea mẽte sedet mẽtis mihi vulnera sedet. Itẽ in aurora. Nõ vã dñi psens bonis vltõ sedat. Et a sedo dr sedatus ta. tuz. ꝛ hz easdẽ significatões qs ꝛ sedo das.

Sed tamẽ. i. at cõtra. aliqñ sunt due ptes. aliquãdo est dictõ cõposita. et tunc grauatur ta. vl' ẽ qdam irregularis vocũ cõgeries. q ponitur p vna dictõe

Seduco. a se ppositõe ꝛ duco cis. cõponit seduco cis. xi ctũ. i. seducere. id ẽ decipe. quasi seorsum a bono ducere. Itẽ seducere. dr seorsũ ducere separe. sicut fit qñ cã cõsiliã di aliqs ducit extra cõgregatõs. Et ponit seducere p decipe pdere et separe. Item seducere potest poni in bona signicatõne. i. a malo ad bonũ ducere. ꝛ sic põt accipi illd hieremi. xx. Seduxisti me domie et seduct9 suz. alia litera hz Tenuisti ꝛ pauisti me et sic seductor ẽ bon9 ꝛ mal9. frequntius tamẽ ponit in mala pte.

Sedulus a sedeo des. dr sedulus la. lũ. i. assiduus intẽtus bonus studiosus firm9 frequẽs. ꝛ dicit sedulus quasi sine dolo. q ex animo et tota volũtate facit. et ẽ et hia. vnde sedule aduerbiũ. ꝛ hec sedulitas tatis. i. assiduitas ꝛ corripit du.

Seges. a seco cas. dicit hec seges tis. et sm hoc pprie dicit seges matura scz messis. Uel seges dicit a sero ris. et sm hoc seges dicit semẽ. quia serit. ꝛ illud in quo seritur scz terra. sz translatiue semẽ etiã dr verbũ dei. vnde in luca. Semen est verbum dei. ꝛ corri. ambas sillabas seges vide in vber.

Segmẽtat9 ta. tũ. in segmẽtũ ẽ.

Segmentũ a seco cas. dr hoc segmẽtuz ti. vestis muliebris ꝛ longa. cuius necesse ẽ ptem secare et ea solẽt vti nubẽtes. et pprie ẽ limbus siue fasciola. q mulieribus indumentis in extrema pte causa ornatus assuit. Juuenalis. Segmẽta ꝛ longos habitus vt flamea sumpsit Aliqñ autẽ inuenit p particulis vestimẽtoꝝ. Et dicũtur segmẽta quasi secamẽta. vnde segmẽtat9 ta. tũ. id ẽ tali veste indutus vl' ornat9 segmẽtis. vnde et segmẽtata dicit vestis que ẽ quibusdã zonis vel quasi precisis segmẽtis ornata Nam pticulas cuiusqz materie abscisas psegmenta vocamus sm hug. Papias vero dicit Segmẽta aũt sunt fascie quib9 fasciat caput Itez segmẽtum dicit monile a collo in pectus depẽdẽs

Segnis. a se ppositõne ꝛ ignis cõpoitur hic et hec segs et hoc gne id ẽ piger quasi sine igne ingenio carens frigidus ociosus per quod inutilẽ accipimus. vnde in. vj. ca. ad hebreos Ut non segnes efficiamini. ꝛ compat segnes gnior. simus Unde segniter gnius. me. aduerbiuz et hec

segnicies ciei.et hec segnicia cie.et significat se sine.vt segl
Sedulus sine dolo. id est sine igne.
Segor quidam locus est.et acuitur in fine.et interpretatur loquela inutilis.
Segrego gas a se et grego gas.quod est vnire componitur segrego gas.gaui.gare.i.separare quasi seorsum a grege ponere.vnde segregatim aduer.et cor.gre.
Segrex a se prepositione et grex componitur segrex segregis.gene.omis.i.nobilis quasi seorsum a grege aliorum et cor.gre
Seir dicitur est quedam qui fuit hispidus et pilosus quando enim natus est totus sicut pellis pilosus erat.et idem dictus est esau.i.rufus.ob coctionem.scilicet rufe lentis.cuius edulio primogenita perdidit.Idem et edom ob ruborem corporis dictus.quod latine dicitur sanguineus.
Seiuga ge.penultima cor.in biga vide.
Seiugo gas.i.separare.diuidere.secundum papiam.et componitur a se et iugo gas.et cor.iu.
Seiungo gis.in iugo gis.vide.
Seiunx gis.exponitur in iniunx.iniungis.
Selectus ta.tum.i.ab alijs electus.et dicitur a seligo gis.
Selenos.dicitur lux noctis.scilicet luna a sele. vel a sile.quod est lux et nox componitur.Eadem et silenos dicitur et acuitur in fine.
Seleucus ci.proprium nomen viri.trium sillabarum.et ibi est diptongus eu.vnde e.et v.eiusdem sillabe sunt.Aurora Tunc a romana demetrius vrbe seleuci.
Seligo a se et lego gis componitur seligo gis.selegi.ctum.seligere i.eligere quasi seorsum ab alijs legere.vnde selectus ta.tum.i.ab alijs electus.vnde Augustinus in vi.li.de ciui.dei.Deos iunctos et electos diligenter explicans.et corripit.li. seligo.et cetera.
Selinum dicitur apium.a quo componitur petroselinum.yposelinum.oleoselinum.vide in petroselinum.
Sella.a sedeo des.dicitur hec sella le.quasi seda.quia ibi supersedemus.vnde hic sellarius.rij.qui facit sellas.et sellarius ria.rium.ad sellam pertinens .et sellarius qui sessurus portat sellam.et sello las.sellam reponere. et componitur dissello las.i.diuersis modis sellare.vel sellam retinere. vel a sella remouere.vel a sella proijcere.Insello las. resello las.i.iterum sellare.vel sellam remouere.Et sello est actiuum cum omnibus suis compositis.Inuenitur hec sella le.pro quadam muliere in primo regum.
Sello las.in sella est
Sellio.a sella dicitur hic sellio onis.id est caballus.
Sellula le.dimi.parua sella
Sellum fuit quidam vir qui fuit custos vestium sacerdotum.et acuitur in fine.
Sem filius noe dictus est.et ex presagio posteritatis nomen accepit.Ex ipso enim patriarche.et prophete.et apostoli.et plures dei progressi sunt.ex eius quoque stirpe est christus. cuius ab ortu solis vsque ad occasum magnum est nomen in gentibus. vide in gentilis.
Semen.a sero ris.seui.dicitur.hoc semen minis.quod in agro spargitur ad gignendum fructum.et semen animalium quod spargitur ad gignendum fetum.et a semen deriuatur semino nas.a quo componitur consemino nas.dissemino as In semino as. Resemino nas.et est neutrum semino cum suis compositis.et corripit.mi.

Sementis a semen dicitur hec sementis huius sementis semen frugum.vel tempus seminandi.vel dea sementis.vel ipse actus seminandi.vnde sementinus na.num.et semento tas.i.seminare.sementem facere
Semesus.a semis quod est dimidium et esus componitur semesus sa.sum.i.in media parte corrosus et comestus semicomestus et producit penul.vnde virgili.in.iij.eneid. Semesasque predas et vestigia feda relinquunt
Semianimis mis.et semianimus ma.mum.dicitur vnde i anim9
Semibos.a semis et bos componitur hic et hec semibos bouis.cois generis.scilicet in media parte bos vt monotaurus.et corri.penul.tam nominatiui quam genitiui. Ouidius.Semiuirumque bouem semibouemque virumque.
Semicecus ca.cum.qui in parte est cecus. et in parte videt. vel qui non clare videt.et dicitur a semis et cecus et produ.ce.
Semicinctum cij.est zona minus lata.sicut cingulus.circura lata.et componitur a semis et cinctus cti. quasi dimidius cinctus.vnde hoc semicinctum cij. dicitur eo quod dimidium cingat. In glo.autem act.xix.dicuntur semicincia.vestes ex vno latere dependentes.vel zone siue vestes nocturne.vel genus sudarij quo hebrei vtuntur in capite.
Semicinctum a semis et cinctum cti.componitur semicinctum cti.zona minus lata.quia dimidium cingit.
Semicors dis.gene.omis.i.dimidium cor habens.a semis cor.et cor.penultima nominatiui.
Semideus.deus componitur cum semis.vel semus ma.mum.et dicitur hic semideus dei.penultima cor.i.dimidius deus. vel quasi semus.i.imperfectus et non plenus deus.
Semiermis.a semis dimidio et arma componitur hic et hec semiermis et hoc me.i.ex parte armatus.
Semifer a semis et fera componitur semifer ra.rum.i.in media parte fera.vt centaurus.et cor.mi.
Semiulcus ca.cum.in vlcus vide
Semilacer ra.rum..ex parte laceratus et componitur a semis. et lacer ra.rum.et cor.mi.et la.ambas sillabas.
Semilongus quasi medio modo longus a semis et longus
Semilunium lunij.a semis et luna componitur id est media luna.vide in luna
Semimaris mas.componitur cum semis vel semus et dicitur hic et hec semimaris ris.id est semimasculus vel imperfectus mas scilicet castratus quasi minus habens quam mas.et cor.ma
Seminalis.in seminarium est
Seminarium a semen dicitur hoc seminarium rij.i.semen vel cuiuslibet rei exordium vel vas in quo ponitur semen.et seminarius ria.rium.id est ad semen vel seminatum pertinens vel exordialis vel inicialis.et hic et hec seminalis et hoc seminale
Seminecis a semis et nex necis componitur hic et hec seminecis et hoc ce id est semimortuus vel necatus exanis inter mortuos et viuos et corripit ne
Semiuerbius bij id est seminator verborum vnde hec seminiuerbia bie.id est verborum seminatrix.act.xvij. Quid vult seminiuerbius hic dicere.hug.autem videtur dicere semiuerbius et semiuerbia.et tunc tenet naturam de semen sed seminiuerbius naturam tenet de semini. Papi.di. Seminiuerbius id est seminans verba
Seminium.semen dicitur hoc seminium nij.id est semen vel cuiuslibet rei exordium vel lucrum de semine
Semino nas in semen vide.

Seminudus da.dum.id est non totus opertus.a semis et nudus et producit nu.
Semipaganus a semis et paganus componitur semipaganus na.num.i.non ex toto vrbanus.nec ex toto villanus. vel nec ex toto facetus nec ex toto rusticus.
Semipedalis.in semipes est.
Semipes Semis componitur cum pes.et dicitur hic semipes dis.id est dimidius pes.et corri.penul.geni.vnde hic et hec semipedalis et hoc dale.penult.produc.mensura dimidij pedis.et hec semipedalitas tis.
Semiplagium.a semis et plaga hoc semiplagium gij.id est minus rete vel adiuncte retibus linee restes plage dicuntur.
Semiplenus a semis et plenus componitur semiplenus na.num.penul.produc.i.dimidius
Semipondius.a semis et pondus componitur hic semipondius dij.id est dimidium pondus.
Semiputatus.a semis et putatus componitur semiputatus tatum.i.ex parte putatus et in parte non. Uirgi.in bucolic. Semiputata tibi frondosa vitis in vlmo.
Semirutus ta.tum.penul.cor.qui ex parte corruit a semis et rutus componitur.
Semis ab hemis quod est dimidium.subtracta aspiratione.et pro ea posita s.dicitur apud latinos.hic et hec et hoc semis indeclina.dimidius dia.dium.vnde quidam. Uas ibus et semis solidis ego prodigus emi. Item semis potest componi a semis et as assis.et dicitur hic semis sis.et ponitur pro quadam mensura Ponitur etiam pro quodam pondere quod constat ex sex vncijs.quasi semis as.As constat ex duodecim vncijs.Sed obicitur contra hoc quod dictum est quod semis est omnis generis.quia vt di.prisc.quod nullum nomen desinens in is. potest esse omnis ge.Ad hoc dico quod prisc.intellexit de nominibus declinabilibus. sed semis pro dimidio est omnis generis et indeclinabile vt dictum est in tercia parte in ca. de omni genere. Semis vero pro medietate assis est masc.ge.et figu.composite
Semispacium.a semis et spata componitur hoc semispacium cij.gladius a media longitudine spate dictus.
Semissis hic semis huius semissis in semis exponitur.
Semita a semis dimidio dicitur hec semita te.i.dimidium iter quasi semis iter.et est semita duorum pedum. scilicet via adeo stricta.vt alter cum alio in transitu transire non possit et est proprie semita hominum.callis ferarum et pecudum a calcando vel a callo.et est callis proprie semita stricta et tenuis callo pecorum perdurata.Tramites vero transuersa sunt in agris itinera
Semitas tatis.in semis est.
Semitonus.tonus componitur cum semis et dicitur hic semitonus ni.et hoc semitonium nij.i.non plenus sonus.et cor.to.
Semiuir.A semis et vir componitur hic semiuir huius semiuiri.id est imperfectus vir vel castratus.potest etiam semiuir componi a semis pro dimidio quasi dimidius vir.sicut fuit centaurus et monotaurus.et cor.penultima vide in semibos
Semiuiuus.a semis et viuus componitur semiuiuus ua.uum. penult.produ.i.ex parte viuus.i.non totus mortuus.
Semiuocalis Semis componitur cum vocalis .et dicitur hic et hec semiuocalis et hoc le.Semiuocales dicuntur quedam litere quasi imperfecte vocales.quia non habent ita bonam sonoritatem sicut et vocales.vnde semiuocaliter aduerbium et hec semiuocalitas.tatis.dicitur etiam hec semiuocalis lis. substantiue litera que cum vocali facit vocem quasi semi et
imperfecta vocalis. Uide in prima parte vbi agitur de litera in principio
Semiustulo las.in vstulo las.vide.
Semiustus sta.stum.et semustus.sta.stum. id est ex parte vstus. et componitur a semis et vstus.et ponitur semustus pro semiustus
Semo mas.in semus vide.
Semo onis.mas.gene.i.semihomo.siue ex parte homo et componitur a semis et homo hominis quod dixerunt antiqui.et hoc fuit ad differentiam huius genitiui semis. Marcialis capella.Quosque hemicheos. quosque latine semones dicunt
Sempiternus na.num.semper cum tempore durans vt mundus quasi semper eternus.vnde hec sempiternitas.vide in eternus
Semunculus li.vel semiunculus li.dim.in semo onis. est sed melius dicitur semunculus.quia formatur a semo o in um.conuersa et addita culus secundum regulas prisc.
Semus ma.mum.i.imperfectus non plenarius.non plenus Profecto illud semum est.quod vltra medietatem et citra perfectionem est.et comparatur. vnde seme semius sime.aduerbium et hec semitas tatis.et semo mas .i. imperfectum facere. aliquantulum diminuere.et euacuare.et est actiuum et produc. primam.vnde quidam.Semam semideus stemus flemus quam semo
Semustus sta.stum.in semiustus est.
Senarius in sex exponitur.
Senaculum a senatus dicitur hoc senaculum li.locus vbi senatus congregatur.vel domus illa
Senatus.senex componitur cum natus.et inde dicitur hic senatus tui quasi senex natus vel natu.quia in illa dignitate eligebantur senes saltem prudentia.vel senatus dicitur a sinendo.quia senatores facultatem agendi dabant.non enim sine eorum licentia vlli maiistratui licebat aliquid agere.et dicitur senatus etiam ipse locus in quo conueniunt senatores. vnde hic senator toris.qui habet illam dignitatem. Unde senatorius ria.rium Et scias quod senatus decretum.quantum ad immediatam compositionem componitur ex nominibus.scilicet ex genitiuo senatus. et nomine quod est decretum ti.sed quantum ad mediatam compositionem componitur a principio. quia senatusdecretum est illud ius quod est a senatu decretum.vt dixi in tercia parte vbi egi de figura composita nominis.Item scias quod in predicta compositione principium datur ei quod est dignius.et hac ratione dicimus senatusdecretum.et maiistermilitum. quia senatus est dignior suo decreto cum possit illud condere et destruere.et declinatur decretum.sed senatus genitiuus remanet indeclinabilis.vt hic senatusdecretum.huius decreti.huic senatusdecreto.
Seneca ce.proprium nomen viri penul.corre. et dicitur seneca quasi se necans.
Senecia.a senecio quod est aliquantulum senex.dicitur hec senecia cie.quasi pilatura labiorum.vel labium. vel verbum senis.vel illud rubrum quod est sub aure piscis.per quod discernitur an sit recens an non. alij dicunt quod senecie dicuntur saliue defluentes per genas senis. quas pre senectute retinere non potest.et eas emittit per molares dentes.quos canini.i.detractores dicunt.quod congruit inuidis.de quorum molaribus frequens immundicia detractionis emittitur.vnde Hiero.in prologo ezec. Sed vereor ne illud eis veniat quod grece signatius dicitur.vt vocentur fagolidoros .hoc est manducantes senecias vide in fagolidoros vbi expositum est.secundum vero papiam.Senecie herbe sunt cito arescentes que per macerias nascuntur.
Senecio a senex dicitur hec senecio tionis.id est ali

quantulum senex.
Senecta in senex ē.
Senectus.a senex dicit̄ hec senecta cte.et hec senectꝰ se-
nectutis.in eodē sensu.et ē senectꝰ sexta etas q̄ nullo ān o
rū numero finit̄.sed post qnq₃ etates quātūcunq₃ vite ē
senectuti deputatur.Seniū vero ē vltima ps senectutis
et dr a senus na.nū.q₃ sit termīꝰ sexte etatis. vel dicitur
a senex.ps. Usq₃ in senectā et seniu₃ deus ne derelinqs
me.vide in etas.Item senectū est sup̄.de senio ſm antiqs.
et vt dicit̄ in libro sapiētie ca.iiij.Senectus venerabilis
est nō diuturna neq₃ annoꝝ numero cōputata. Cani āt
sunt sensus hoīs et etas senectutis vita immaculata. qa
videlicet in morībꝰ senectus quedā hoēstas ē.
Seneo a senex dr.seneo nes.nui.i.esse vel fieri senē.vn-
de senectus cta.tum.pticipiū ſm antiquos. et hinc sene-
sco scis.incboa.et p cōpositōes. Conseneo nes. Inseneo
nes.i.intus vel valde senere. Perseneo nes.i.pfecte sene
re. Preseneo nes.i.pfecte vel pre alijs senere. Reseneo
nes.et hinc incboatiua.Consenesco.Insenesco. Resene-
sco. Persenesco Presenesco.Seneo et eius ꝯposita cor
ripi.hanc sillabā se.et faciūt preteritū in nui.et carent su-
pinis.q̄₃uis ſm antiquos faciūt supi.in necitū.Iuuenal.
Perpetuo merore et nigra veste senescant.
Senethesis exponitur in quarta parte in capitulo de
coloribus rethoricis.
Senex a sensus dicit̄ hic senex senis.quia in senibus so
lent sensus abundare.quia in antiquis est sapia.⁊ in mlt̄
to tempore prudentia.vt dicit̄ in iob.vel p contrariu₃ q₃
in eis sensus diminuunt̄.vnde dicit̄ senex quasi senesci-
ens.delirat eni ppter nimiā etatē.et ē etbia.vnde hic sei-
or mas.gene.sicut ⁊ senex eius positiuꝰ.q̄₃uis antiq dixe
rint hic et hec senex.et hic et hec senior.et hoc seniꝰ. ⁊ ī su-
platiuo senimus ma.mū.sed nūc caret suplatiuo. Unde
di.psci.in iij.li.Omīa in or desinētia cōpatiua cōis sunt
gene.et mutantia or in us.faciūt neutra.excepto vno qd
solū cū sit a positiuo fixo.quātū ad suā vocē seruauit eiꝰ
genus.hic senex huiꝰ senis.huic seni.hic senior.Quāuis
hoc q₃ vetustissimi cōmune accipiētes hic et hec senex p-
ferebant.et facit ablatiuꝰ in e.tantū seniore.cu₃ omē com
paratiuū in or faciet ablatiuū in e.⁊ in i. vt meliore vel li-
ori.et faciet senex genitiū plēm in um.vt senū.⁊ gtīm sin
gularē in is.vt senis.cu₃ noīa desinētia in x.faciāt gtīm ī
cis.vel in gis.vt lex legis.nux nucis.excipiūtur aūt a psc.
in sexto li.ista.nix niuis.supellex lectilis senex senis.nox
noctis.composita vero simpliciū declinatōem sequūtur
vt pnox pnoctis.exlex exlegis.Et dicūt phisici stultos eē
homīes frigidioris sanguinis.prudētes calidi.vnde ⁊ se
nes in quibus iā friget.⁊ pueri in quibus necdum calet
minus sapiūt.et ſm hoc p antifrasim dicit̄ senex a sensu
et cor.pmā₃ senex.senus na.nū.eā pducit. Unde quida₃
Facta notanda senis.volo versibꝰ edere senis. A senex
dicitur hic et hec senilis.⁊ hoc le.penult.pduc.res senis.
vel ad sene₃ ptinens.⁊ hec senilitas.et hec senitudo tudi-
nis.et hec senecta cte.⁊ hec senectus ctutis.omīa in eodē
sensu.senex compoītur.q̄₃senex.id ē valde senex.vide eti
am in veternum.
Senilis in senex vide.
Senio a senex dr hic senio onis.sex puncti ī tessera.

Senium senij.in senectꝰ vide.
Sēnaar.vallis latissima.in qua turris a supbientibus
edificari cepat.ſm hug.et papi.di. Sennar locus ē ba-
bilonis.in quo fuit campus duran et turris. qua₃ vsq₃
ad celū leuari conati sunt.⁊ acuit̄ in fine
Senones gallorū quidā qui romā inuaserūt.⁊ corrip.
no.Et scias q galli germani sunt teutonici. Galli seno-
nes sunt franci
Senos interpretat̄ sensus.⁊ acuit̄ in fine
Sēsibilis a sentio tis.dicit̄ hic et hec sensibilis et hoc le
id est sensu pceptibile.sc₃ aptū sentire vl aptū sentiri.⁊ ī
hic et hec sensilis et hoc le.per sincopam in eode₃ sensu
penul.corr.vn̄ sensiliter aduerbium. et hec sensilitas ta-
tis.sensibilis.etiā ſm aliā significatōem sui verbi dr intel
ligibilis.et compoītur sensibilis cum in et dr insensibilis
ſm hug.quidā faciunt differentia₃ inter sensibilis et sen
silis.vnde in grecis.dr Quod sentire pōt et sentiri tibi sit
res. Sensibilis.sentire potēs ē sensile tantū
Sensilis in sensibilis exponit̄.
Sēsim.id ē paulatim aduerbiū.remissiuū.a sensus di-
cit̄. Nā que morātur et paulatim tendunt sensu₃ faciūt.
et cū sensu fiunt.Item sensim.i.sensibiliter.vel ad sensu₃
cōstāter timide.vide in tercia parte ī ca.de aduer.
Sēsualitas.i.sensus ē ⁊ ī ratō.
Sēsus.a sentio tis.deriuatur hic sensus.huiꝰ sensꝰ.sc₃
quedā vis aīme que pcipit formas in pūri materia vel q
homo audit.vel videt.vel tāgit.vel gustat.vel olfacit. vl̄
sensus dr intellectꝰ.ſm aliā significatōem sui verbi.et sic
sumit̄ in fine prime canoīce iohis.vbi d.Et scimꝰ quoniā
filius dei venit et dedit nobis sensu₃.vt cognoscamꝰ de-
u₃ verū ⁊ simus in vero filio eius p opatōem.sc₃ in q sig
ficatōe iuenitur et hoc sensu₃.sed sensu₃ pprie attribuit̄
vocibus.Sensus alijs rebꝰ ⁊ hinc sensuosus sa.sum.id ē
sensu plenus.Item a sensu dicit̄ hic ⁊ hec sensualis.⁊ hoc
le.ad sensu₃ ptinens.vel sensui vl corpi deditꝰ. vel sensu
pcipiēs.vnde sensualiter.et hec sensualitas tatis. Ite₃ a
sensus dicit̄ sensatus ta.tum.⁊ compoītur. Insensatꝰ ta.
tum.⁊ vtrumq₃ istorū compatur. Et nota q sensus sunt
quiq₃.sc₃.auditus.visus.gustus.odoratus.⁊ tactus.tres
apiūtur ⁊ claudūtur.duo semp patētes sunt. Item sensus
quādoq₃ dicit̄ aīa.quia sentit.quādoq₃ cuiuslibꝫ rei adi
uētio.sed memoria rei inuente recordatō. Ille excogita-
ta reppit.hec repta custodit.Item nota q pticipiū pteri
ti tpis de sentio est sensus sa.su₃.q̄₃uis dixerūt quidā sim
plices sentitus ta.tum.quod nihil est. vnde aug.de ciui.
dei.Sēsa est moriens.quia aīmā deseruit deus.In quo
differat sensus a hītellctū.dixi in ītellectꝰ
Sentarius.in sentes.vide.
Sententia.tie.in quarta pte exponit̄ in ca.de coloribꝰ
rhetoricis.⁊ ē sentētia determinata acceptio alterius par
tis contradictōnis.
Sentētiosꝰsa.sū.i.plenꝰ s̄niis.a sentētia dr.
Sētentiuncula.le.dim.pua.sentētia.
Senteſ.a sentio tis.dicit̄ hec sentes.huiꝰ sentis.i.spina.
vl arbor.spinosa.que ⁊ sentix.cis.dicit̄.⁊ dr sic a sentio.q₃
grauit̄ sentit̄ cum pūgit.vl sentes dicit̄ a situ quod ē ter
ra inculta.in qua sentes et spine nascuntur.iob.xxx.Esse
sub sentibus delicias computabāt. Unde sentꝰ ta.tū

et senticosus sa.sum.in eodem sensu.sc₃ horridus.asper.
vel sentibus plenus.spinosus.vnd terētiꝰ in eunucho.
Uideo sentū et squalidū. et sentosus sa.sum.et sentariꝰ
na.riū.Idem.i.sentꝰ.id est asper.horridus.spinosus.⁊ d
sinu gtūs pluralis in ūi.de sentes.vt sentes sentiū.⁊ ē ma
gis in vsu in plurali numero q₃ in singulari
Senticosus sa.su₃.in sentes vide.
Sentina.a sentio tis.dr hec sentina ne.penul.pduc. lo
cus in naui ad quē vndiq₃ ꝯfluit aqua quia grauis fetor
ibi sentiat̄.et inde vel a sentio dr sentino nas.id est aīmo
aliquid sensim diiudicare.
Sentio tis.sensi.i.in um.sensu₃ su.addita s.fit sensꝰ sa.
su₃ pticipiu₃ p̄teriti tempis.et ē sentire aliquid sensu pci
pere sc₃ auditu visu.⁊c̄.et ſm hoc est actiuū.Ite₃ sentire
id est intelligere.vel habere sensu₃.i.intellectū. et ſm hoc
est neutru₃.Sentio componit̄.Assentio tis.i. assensu₃ p
here.et inuenit̄ assentior tiris.in eodem sensu in depon.
genere.Ite₃ absentio.vide in suo loco.Consentio tis.cō-
sensum p̄bere.quasi simul sentire.vn̄ hic consensus sus.
Dissentio tis.⁊ dissentior tiris.in eodē sensu.i.discorda-
re.discrepare.quasi diuersa sentire. Persentio tis.id ē p
fecte sentire. Presentio tis.i.pre vel ante sentire. Resen-
tio tis.id ē iterū sentire.et ab istis incboa. Assentisco.ab
sentisco.cōsentisco.⁊c̄.Sēno ⁊ eiꝰ ꝯposita faciūt p̄teritu₃
in si.et sup̄.in su₃.Ite₃ sentio p sensu pcipere.vt dixi acti-
uu₃ ē.cōposita ab eo sunt neutra.vel deponētia.p̄ter pre
sentio et psentio et resentio q̄ sunt actiua. et scribit̄ sentō
pt.quod accipit sonū de c.et hoc patet in secunda psona
pñtis tempis idicatiui.
Sentix senticis.ī sentes expoīiur
Sentosꝰ sa.su₃.in sentes vide.
Sentus ta.tū.ī sentes expoītur.
Seorsu₃ aduerbiu₃.discretiūm.i.sepatim. segregatim se
motim.et deriuatur a se ppositōe insepabili que separa-
tionem consignat.
Separ.a se et par cōpoītur separ paris.omīs ge.i.seor
su₃ a pari.i.dissimilis.vnde hec sepitas.⁊ cor.pa.
Sepe.a sepio pis.deriuatur sepe aduer.numeri.⁊ ꝯpa
tur sepiꝰ pissime. Inuenit̄ etiā ſm āiquos sepior pius.se
pissimꝰ ma.mū.quasi a sepus pa.pū.positiuo.et cōponit̄
a sepe.persepe.q̄₃sepe.sepenumero.i.mltociēs.⁊ pdu.se.
Sepelio lis liui.vel p sincopā sepelij sepultū. licet scdꝫ
āiquos iueniatur sepelitū.⁊ ē sepelire mortuū ꝯdere.vn
sepultus ta.tū. Sepelio cōponit̄.Cōsepelio lis.i.simul se
pelire. Dissepelio.i.simul diuersis modis sepelire. vel a
sepulcro remouere ⁊ eijcere.Sepelio et eius ꝯposita sūt
actiua.et cor.hāc sillabā pe.⁊ faciūt sup.in pultū. Ouidi-
us ī iij.epi.Et sepeli lacrimis pfusa fidelibꝰ ossa.
Sepes.a sepio pis.dr hec sepes vel sepis.huius sepis.
vnde hec sepecula vel sepicula ambo dimi.⁊ ē sepes mu
nitō de spinis vel lignisq̄ fit circa segetes ad arcenda pe
cora. Fiūt etiā sepes ī obsidioībꝰ vbi muri nō sufficiunt.
ad arcēdos hostes.⁊ pdu.se.vide ī sepio.
Sephora.pprīu nomen mulieris ⁊ cor.penul.vnde in
aurora.Matribꝰ astantes ꝗuidis phua sephora morti.
Sepia pie.quidā piscis.a sepes dicta.q₃ quibusda₃ se-
pibus est interclusa.et habet in se quāda₃ strumā niger-
rimi et amarissimi succi plenam de quo fit optimū icau-

stum. Un̄ sepia p icausto.vl atramēto ponit̄.
Sepicula le.diminutīm.parua sepes.vel sepis. dicitur
etiam sepecula.
Sepicule.in sepiuscule vide.
Sepio pis.sepsi si.in tu₃.septum. licet inueniatur sepi-
ui.sepitū.sed magis apud antiquos.et est sepire circum
dare.sepe circūcludere.Sepio componit̄.Consepio pis.
vn̄ regū.li.iij.ca.xj.Extra ꝯsepta templi.Circūsepio pis.
Dissepio pis.i.diuersis modis sepire.vel sepē remoue-
re.discludere.dissoluere.Insepio pis.i.includere. Inse-
pio pis.i.intercludere. Presepio pis.id ē sepē p̄tendere
ante sepire. Obsepio pis.i.vndiq₃ vel ꝯtra sepire. Rese-
pio pis.i.recludere.Sepio et eius cōposita actiua sunt.
⁊ pdu. hāc silla.se.vnde quidā. Uallamus pprie castru₃
sepimꝰ ouile. Item virgi. Religo vetuit segeti p̄tendere
sepē.et faciūt p̄teritū in psi.et sup̄.in ptū.licet inueniatur
qñq₃ sepiui et sepitū.
Sepiola le.dimi.pua sepes.
Sepissimꝰ.in sepe est.
Sepiuscule.a sepius addita cule.dr sepiuscule aliquā-
tulum sepius.et sepicule.i.sepe et videtur eē dimin.plau
tus ī cassia.Sepicule peccas inqt.⁊ cor.cu.
Sepono nis.sui.ponere.i.seorsū ponere.separe. a se et
pono cōponit̄ et pdu.po.
Seps.a sepio pis.dr hic seps indeclinabile. Uel seps
pis.quidā exiguꝰ serpēs qui nō solū corpus verū etiam
ossa veneno consumit.Iste siquidē serpens qñ pūgit ali
quē.facit carnē et ossa eius effluere.ita q ad minimū pul
uerē redigūtur.vnde dictus ē seps a sepio qd ē claudo.
ligo p cōtrariū. q₃ apit et dissoluit ossa ⁊ carnes vulnera
tas ab eo.vnde Lucanꝰ in ix. Ossaq₃ dissoluens cu₃ cor
pore tabificus seps.
Septenarius ria.riū.a septē dicit̄. Et signat septenariꝰ
summā vniuersitatis.q₃ oē tps septē diebꝰ ꝯsumat̄.
Septennis.a septem et annꝰ componit̄ hic ⁊ hec septē
nis.⁊ hoc ne.i.septē annoꝝ. Unde hoc septēniu₃.i. spaci-
um septem annorū
Septētrio.a tero ris.dr hic trio onis.i.bos q̄si terio.q₃
terrā terat.vl q₃ in quibꝰ dā regioībꝰ cū bobꝰ solēt tritura
re frumentū.vnde quedā stelle dicūtur triones.quasi te
riones.sc₃ que sp nobis appent.et sp terūt aream nostri
celi. Unde p compositōnē hic septētrio onis.quoddā ce
leste signū a septem stellis quibꝰ ē depictū. Uel a stellis
septē notabilioribus.q̄m alie.hab₃ eni plures q₃ septe₃.
ergo septētrio dicatur a septē stellis quas vocant trio-
nes.quasi boues aratorij.quia semp terāt areā nostri ce
li.Sepe eni apparent in nostro emisperio. Uel vt tetiga
trio grece latine dicit̄ stella qd cōponit̄ cū septē.⁊ dicit̄ se
ptētrio a numero septē stellarū quasi septē stelle. q₃ illd
signū septē stellis ē depictū. Et nota q duo sunt septē-
triones.sc₃ maior ⁊ minor. Maior vt di.aristo. viginti-
q̄ttuor stellas habet. Minor vero nō nisi septē.⁊ gratia
illiꝰ altrū signu₃ dr septētrio.vel a septē stellis notabilio
ribus. Item vterq₃ dicit̄ plaustrū.siue currus.siue car-
rū.ppter dispositōnem stellarū sed hoc maius illud mi-
nus.Ite₃ vterq₃ dicit̄ vrsa vl arctos.quod grece dicit̄ vr-
sa sed hec maior illa minor.Item minor dicit̄ elicē elcre-
parasis et casma minor dicit̄ cermosina.⁊ arctofilax. Et

binc tota igitur ista plaga mundi dr septētrio.et etiā ven
tus pncipalis ab illa plaga mundi veniens similiter di
citur septētrio.et inde hic ꝛ hec septētrionalis ꝛ hoc le. p
tinens ad septētrionē.vel de septētrione existēs.et hic se
ptētrionalis.ꝑ quodā palello.quia illud signū scꝫ septē
trionē includit.eadem causa dicit̄ articus. Item scias ꝙ
trio idē est ꝙ ternio.
Septenus.a septem dr septenꝰ na.nū.gen.vij. Ex omi
bus aīmātibus mundis tolle septena et septena.et ꝑdu.
penul. Unde in aurora dicit̄. Septena nolunt luce qe
te frui.vide in septimana.
Septies aduerbiū numeri.i.septē vicibꝰ a septē dr.pro
pheta.Septies in die laudē dixi tibi.
Sepitimana. ab hepta quod ē septem. dr hec heptas
heptadis.i.septē.et subtracta aspiratōe et s. p ea posita.
dicunt latini.hij et hee ꝛ hec septē indclin. vnde sep.imꝰ
ma.mū.et septenus na.nū.et septenarius ria.riū.ꝛ hic se
ptenariꝰ rij Item a septem dr hec septimana.ne. vnd hic
septimanarius.i.hebdomodarius.et desinit vocatiuꝰ in
e.o septianarie.qr est appellatiuū.ꝛ septimanariꝰ ria.riū.
vel ꝫm quosdā.septimana dr a numero dieꝝ videlicet a
septē et mane qd est lux.quia septē luces vel dies in se cō
tinet sicut ꝫm eos hebdomoda dr hebda.i.septē et dias
quod ē dies.qr ꝯtinet in se septē dies
Septingenti te.ta.i.septies centū.et componit̄ a septeꝫ
et centū.et mutat̄ c in g.vide in nongenti
Septuagesima.a septuagīta deriuatur septuagenꝰ na
nū.et hinc septuagenarius ria.riū. Item a septuaginta
dr septuagesimꝰ ma.muꝫ. et hec septuagesima me.ꝑ illa
domīca in qua allā intermittit̄. et cōplectit̄ septuaginta
dies.vnde merito septuagesima dr. Septuagesima si
gnat tempus deuiatōnis.et incboat̄ a domīca qua cāta
tur.Circūdederūt.et terminat̄ in sabbato post pasca.In
stituta ē septuagesima ꝑpter redemptōem.quā sācti pa
tres statuerūt et ꝑpter ascensionis veneratōeꝫ in q̄ nrā
natura celos ascendit et sup choros angelorū subluma
ta est.semp ipa quūa dies solēnis et celebris haberet̄ et
in ea ieiuniū nō obseruaret̄. qr in pmitiua ecclesia eq̄ so
lēnis erat sicut pma feria. Unde et tunc solēnis ꝑcessio
fiebat ad repñtandū ꝑfessionē discipuloꝝ. vel iporuꝫ
angelorū.sed quia festa sanctoꝝ supuenere. ꝛ celebrare
tot festa erat quasi onerosuꝫ Ideo solēnitas illa cessauit
In redemptōnē ergo illoꝝ dierū. sancti patres vnaꝫ se
ptimanam sexagesime in abstinētia addiderūt.et septu
agesimā vocauerūt.Istud tamē ieiuniū modo nō obser
uatur.sicut nec sexagesime ieiuniuꝫ. Repñtat auteꝫ
septuagesima septuagīta annos.quibꝰ filij israel sub ca
ptiuitate babilonica fuerunt.et quēadmodū illi deposu
erunt organa sua dicētes. Quomō cantabimꝰ canticuꝫ
dñi in terra aliena.sic et nos cantica laudis deponimꝰ.
Postq̄ꝫ vero data est licētia eis redeūdi a cyro sexage
simo anno ceperunt letari. et nos quoqꝫ in sabbato pa
sche tanq̄ꝫ in sexagesimo āno alleluia cantamus eorum
repñtando leticiā.Sed tamē in apparatu reditꝰ et ī col
ligando sarcinulas multū laborauerūt et nos pꝰ alleluia
tractū statim subiūgimꝰ.scꝫ.Laudate dominū.qui labo
rē signat.Illi cū leticia redeuntes labore itineris vexabā
tur.et nos p totā septimanā pascalē graduale cuꝫ allelu
ia cantamus.p graduale laborē p allā leticiā designtes
Demū illi patriā intrātes plenā leticiā susceperūt ꝛ nos
in sabbato in albis quo terminat̄ septuagesima duo al
leluia cantamꝰ.eorū plenā leticiā p quā venerunt i pat
am designantes.et ne ecclesia tribulatōibus pssa despet
vel succumbat.ꝑponitur ei in euāgelio. et i eplā triplex
salubre remediū et triplex premiū. Remediū ē vt si vult
ab his pfecte liberari in vinea aīme sue laboret abscide
do vicia et peccata. Postea in stadio pñtis vite currat
p penitētie opa. Deinde in agone viriliter pugnet ꝯtra
omīa dyaboli temptamēta.et si hoc fecerit triplex pmiū
habebit.qr laboranti dabit̄ denariꝰ.currēti brauiū.ꝛ pu
gnanti corona.Si vis inuenire terminuꝫ septuagesime
pasche.et ceterorū festorū mobiliū. Nota hos versꝰ. A
festo stelle nūerādo pfice lunā Quinqꝫ bis ind dias bis se
ptem bis deca tetras.Scdm hos versus pficiēda ē lūa.
inter quā epyphania euenerit. et hinc de sequenti luna
numerandi sunt dies decē et ibi ē terminꝰ septuagesime
et hoc ē quod di.quinqꝫ bis.Item hec eadē luna de qua
enūerati sūt decē dies.pficiēda ē.et de alia lūa sumēdi sūt
duo dies.et erit terminꝰ sexagesime. et hoc ē quod inde
dias di.Item ipa pfecta de tercia luna sumēdi sunt dies
quattuordeci.et ecce terminꝰ pasche.et hoc ē quod di.bis
septē.Item ipa pfecta de quarta.sumātur vigiti dies.et
dabit terminū rogatōnū.ꝛ hoc ē quod di.bis deca. Iteꝫ
ipa pfecta de quīta luna sumant̄ quattuor dies.et dabit
terminū penthecostes.Et scias ꝙ sequenti dominica no
strū pasca sp celebrat̄. ſꝫ excipit̄ vł accipitur de septuage
sima quādo fuerit bisextꝰ.tunc vo de pma lunatōne nu
merantur vndecim dies Idē fiat de quadragesima si su
pra bisextū vel in die bisexti euenerit.s.vt addatur nume
ro suo vnus dies.Ad terminū aūt septuagesime specia
liter inueniendū.nota hos versus.A festo stelle nume
rando pfice lune.Quadragita dies. post septuagesima
fiet.Si cadat in lucē septenā sitqꝫ bisextꝰ.Linque diem
domini pmū retineqꝫ scdm.hoc ē a pncipio lunationis
intra quā ephiā euenerit numerādi sunt q̄dragita dies.
et ibi erit terminꝰ septuagesime.postea vo septuagesima
fiet.i.sequēti domīca.Si vero bisextus fuerit et terminꝰ
cadit in sabbato.tūc nō pma domīca sequēti. ſꝫ scda cui
festū septuagesime.ꝛ hoc ē quod di.si cadat ꝛc. Ad termi
nū aūt pasche specialiter inueniendū. Nota hos versꝰ
Post martis nonas vbi sit noua luna requiras.Et cuꝫ
transierit bis septima pascha patebit.vel sic Inde dies
solis tercia pascha tenet. Vł nota hos versus.Esse gra
uē nobis bello carnē caueamus.Bellū sepe gerens eti
am puto deijcit hostem. Mox anime lucum iungas
cum religiosis.
Septuagies.a septuaginta dr septuagies aduerbi.nu
meri.i.septuaginta vicibꝰ.et componit̄ cum septies.ꝛ dr
septuagiessepties. Unde xviij.math.di.petrus ad iesuꝫ
Domie quotiens peccabit in me frater meus et dimit
tā ei.vsqꝫ septies.di.ei iesus. Non dico tibi vsqꝫ septies.
sed vsqꝫ septuagies septies.i.quadringētisnonaginta vi
cibus.vt totiēs fratri peccanti dimitteret quotiēs in die
ille peccare de facilī posset. Uel pt intelligi p aggrega
tionem.i.septuagintaseptē vicibus. ꝛ tunc vndecim mł
tiplicētur p.septem.p que intelligit̄ vniuersitas. p vndeci
intelligit̄ transgressio decē pceptorū.et sic omīs trāsgres
sio p hunc nūerū intelligit̄.vnde Augꝰ.in omelia Non
solū vsqꝫ septies sed vsqꝫ septuagiesseptics.i.quadrigen
tisnonaginta vicibus.vt tociens fratri peccāti dimitteꝫ
in die.quotiēs ille peccare non possꝫ.Quid aūt ampliꝰ q̄
ris. Uis nosse omīa peccata contineri in numero isto.s.
septuaginta septies.Omīa ergo peccata di.qr in vndeci
omīa signātur peccata q̄ ducta septies fiūt septuagitase
ptē.Omīa ergo peccata dimitti voluit qui septuaginta
septē in numero pſignauit.vide in.numerꝰ.
Septuaginta.numeri pluralł gene.oīs.et indeclina. cō
ponit̄ a septē et gentos quod ē decē. Inde septuaginta
id est septies decem.
Septū.a sepio pis.sepsi.septū.dr septus pta.ptū.et hoc
septū ti.locus circūclusus.vt stabulū pecudū.vel ambi
tus. Unde intra septū templi.i.intra ambitū vel clausu
rā.vnde septim aduerbiū.i.clausim.
Septuns.a septē et vns vel vncia.ꝯponit̄ hic septuns.
huiꝰ tūtis.i.septē vncie.
Septulo.septēꝯponit̄ cū plica.vel plico. et dicit̄ septu
plus pla.plū.i.septies plicatus.septies.vel p septē multi
plicatus.daniel.iij. Precepit vt succenderet̄ fornax se
ptuplū q̄ꝫ succendi ꝯsueuerat. Unde septuplo plas.pla
ui.plare.i.septies multiplicare.et cor.tu.naturalr. Und
in aurora.Septupla pena cain.torq̄t sibi vexat hebreos
Septussis.as assis ꝯponit̄ cū septē.et dr hec septussis.i.
septē asses.vel pciū septē assiū ꝛc.
Sepulcral.in sepulcruꝫ est.
Sepulcrulū li.dimi.puū sepulcrū.
Sepulcrū.a sepelio lis.dr hoc sepulcrū.vnde hic et hec
sepulcralis.et hoc le.penul.ꝑdu.et vt di.apuleiꝰ. Uituꝫ
facit qui post c.ponit aspiratōeꝫ in latinis dictōibꝰ.vnd
viciose aspiratur sepulcrū ꝛ pulcrū.vel pulcer.
Sepultus a sepelio lis.liui.sepultū deriuat̄ sepultꝰ ta.
tū.ꝙ aūt dicit̄ sepultus.quasi sine pultu.i.sine pulsu et hi
morł ē.et cōponit̄ insepultus ta.tū.ꝛ hec insepultura.ꝛ di
cit̄ cadauer sepultū.i.sub terra conditū.
Sequaculꝰ la.lū.aliquantū sequax et dr a seq̄r.
Sequax cis.gene.omīs.in sequor ē.
Sequela.a sequor queris.dr hec sequela le.pnł.ꝑduct.
id ē mos ꝯsuetudo.exemplū.ritus.
Sequester stri.qd et tercie declina.inuenit̄.sed regula
riter est secūde.et dicit̄ sequester reconciliator.qui discor
des pacificat.et qui certantibꝰ mediꝰ interueit̄ q apd gre
cos amesos dicit̄.apud quē pignora deponi solent.et de
riuatur a sequēdo vel sequor.qr eiꝰ q electus ē vtraqꝫ pſ
sequatur fideꝫ.deut.v.Ego seq̄ster et medius fui int̄ de
uꝫ et vos.vnde hec sequestra stre.i.recōciliatrix. ꝛ ꝑprie
certantes pacificans.ꝛ seq̄stro stras.separe.et ꝑprie cer
tantes pacificare.ꝛ ē actiuū.et seq̄ster stra.strū.adiectiui
inuenit̄.i.medius vel medians.
Sequor q̄ris.cutū.tu.vnde secutꝰ ta.tū.quod seq̄tur ꝛ
secutiuꝰ ua.uū.qd sequit̄ vel qd est signū secutōnis.ꝛ hic
et hec et hoc sequax.diligens secutor.q et secutariꝰ dicit̄.
Unde sequaciter aduerbiū.et hec sequacitas tatis.Se
q̄r cōponitur.assequor q̄ris.i.valde vel iuxta sequi.vł se
quēdo acquirere.Cōsequor q̄ris.i.simul seq̄ vel sequen
do adipisci.multi sequūtur aliquid q tamē nꝯsequūtur
illud.vnde hec ꝯsecutō.et ꝯsecutiuꝰ ua.uū.Exeq̄r queris
id est extra sequi.aliquid pficere.ad effectū pducere.ista
re.ad aliquid faciendū insudare.vnde executio dr effcūs
Insequor q̄ris .i.vald vel intꝰ vel ꝯtra seq.ꝛ ꝑprie.accipi
tur in malo.vnde Insector ctaris.fre. Proseq̄r q̄ris.i.p
cul sequi.vel q̄ restant sequi et pcedere.vnde hoc pſequꝫ
quij.i.seruiciū. Persequor q̄ris.causa pdendi et nocen
di sequi infestare. psecutōem inferre et angustiā.ꝑprie q̄
dem in malo dr sed nō semp.dicit̄ etiā pseq.i. pfecte sequi
et sic potest accipi illud deut.xvj.Iuste qd iustū est per
seq̄ris.et illd ps.Inq̄re pacē et perseq̄re eam.etiaꝫ si fugi
at.i.pfecte vel perseuerāter seq̄re. Obsequor q̄ris.i.obe
dire.seruire.in omibꝰ sequi.Subsequor q̄ris.i.subtꝰ vel
ptꝰ lateter vel parū sequi.vnde hoc subsequm.i.seruiciū.
Sequor et eius cōposita sunt deponē.ꝛ corri.hanc silla
bā se.et faciūt sup.ī cutū.Et ipa vba vel pticipia pñtis
tempis ꝛ gerūdia in di.do.dū.scribūtur p q. sed pticipia
pteriti et futuri temporis.vt secutꝰ secuturꝰ.et supina vl
tima.vt secutū tu.ꝛ verbalia.vt secutor secutrix.scribun
tur p c. Nam vt di.psc.in.x.li. Desinentia in q̄r.mutant
eaꝫ in cu.ꝛ sumentia tum faciūt supinū.vt loq̄r locutū.se
quor secutū.Et scias ꝙ verbū deponē.nō habet pticipiū
in dus.vnde seq̄ndꝰ da.dū.vł exponit̄ in actiua significa
tōne.vel venit a sequor inq̄ntū olim fuit cōmune verbū
vt dixi in loquor.
Sera.a sero ris.serui dicit̄ hec sera re.firmatura hostij.ꝛ
ꝑprie lignū qd ex transuerso obijcit̄ ꝛ oppoīt hostio.vn
de sero ras.raui..seram hostio apponere.hostium firma
re.claudere.ꝛ ꝯponit̄ Assero ras.i.apire Consero ras.i.
simł serare.Desero ras.i.separe.Dissero ras.i.valde vł
deorsū.vel diuersis modis serare.vel seram remouere ꝛ
apire.Insero ras.i.valde.vel inter serare. Obsero ras.
id ē serā hostio apponere.Resero ras.i.iterū serare. vel
recludere ꝛ apire.quasi retro seram facere ꝛ remouere.
Subsero ras.i.subtꝰ serare.vel parū vel post. vel latenē
serare.Sero ꝛ eiꝰ composita actiā sūt.ꝛ corri.hanc sillāꝫ
se.Item a sera re.hoc sero indeclinabile. vel pocius ad
uerbi.licet q̄nqꝫ ponat̄ noīaliter sicut et mane. vt cum
dicit̄.Oscurū sero pulcrū mane.vel dicit̄ a sero ras.clau
dit enī celū sero.sicut mane apitur. Unde ꝛ nocte dr celū
eē clausū.et die apertū.ꝛ ita sero ē q̄si sera celi. ꝛ hinc se
rꝰ ra.rū.i.tardꝰ.extremꝰ.ꝛ compat̄.serꝰ rior.simꝰ. Unde
sere riꝰ.serissime aduerbiū et hec seritas tatis.i.tarditas
Item a sera dicit̄ hoc serū ri.liquor q̄ fluit de recenti ca
seo.dū premit̄.Et scias ꝙ seres propriū nomen ipłi cuiꝰ
dam est.ꝛ serꝰ ra.rū.ꝛ sero aduerbiū.ꝑducūt se. sed sero
ris.futo seram res.ꝛ hec sera re.ꝛ hoc serū ri.pro liq̄re ca
sei.ꝛ sero ras.corri.se.vnde Ouidiꝰ d remedijs. Princi
pijs obsta sero medicina parat̄ Cū mala p longas cōualu
ere moras.Itē versꝰ maiistrales nota. Si far vere sero.
crescūt mea semina sero.Fur obstāte sera non furta facit
nisi sera.Spenere pingue serū.non me facies nisi serum.
Illis siqua seres dabit ꝛ hissū tibi seres.
Seraf serafis.dicit̄ q̄libet de ordine angelorū illoruꝫ q̄
dicūtur seraphin.Et scias ꝙ seraphiꝫ p m. ꝛ seraphin p
n ita distinguūtur sicut et cherubim ꝛ cherubin. vide in
cherubin et vt dicit grego.Seraphin vocant̄ illa sācto
rū spūuꝫ agmina.q̄ ex singulari ꝑpinq̄tate ꝯditoris sui

ĩcõpabili ardent amore. Seraphin quoq; ardẽtes vel ĩ
cendentes vocant̃. que q2 ita deo ꝯiuncta sunt vt int̃ hec
et deũ nulli alij spũs intersint. tanto magis ardent. quã
to hunc vicini⁹ vident. quoꝝ pfecto flama amor est. q2 q̊
subtilius claritatẽ visionis eius aspiciunt. eo validi⁹ in
amore flamescũt De seraphin etiã dr̃ esa. vj. ca. Vidi
dominũ sedentẽ sup soliũ excelsũ et eleuatũ. excelsuz in se
et eleuatũ respectu domus. ⁊ plena erat dom⁹ a maiesta
te eius. ⁊ ea que sub ipso erant replebãt templũ. et sera
phin stabant supra illud. sex ale vni. et sex ale alteri. dua
bus velabãt faciẽ ei⁹. ⁊ duab⁹ velabãt pedes eius. ⁊ dua
bus volabãt. Hec visio ab hieronimo allegorice ex
ponitur. Volente p sedentẽ sup soliũ excelsuz et eleuatũ
xp̃m regnantẽ signari. Per soliũ aũt excelsuz et eleuatũ
signari angelos in quib⁹ deus sedet sicut dicit ps. Qui
sedet sup cherubin. Per domũ aũt superiorẽ ecclesiã triũ
phantem. que dei maiestate impletur. Per templuz ve
ro inferi⁹ ecclesiaz militantẽ. que inferioribus donis pfi
citur. nec videt diuine essentie maiestaẽ. Per hoc autez
qd̃ dicit̃ q̄ seraphin stabant supra illud vel in circuitu s3
aliã literã. signatur q̄ angeli templũ. i. ecclesiã militantez
custodiunt et dfendũt. In hoc q̄ dr̃ q̄ angeli habebant a
las a dextris et a sinistris. signatur q̄ angeli ptegũt eccle
siaz defendunt et custodiũt. in psperitate ne eleuetur. in
aduersitate ne deijciatur. Sed dyonisi⁹. p sedentem ĩ so
lio dicit signari ip̃m deũ. p soliũ aũt excelsuz. ip̃az diuine
nature eminẽtiaz. p domũ vero superiorẽ creaturas excel
lentiores. deo magis ppinquiores. que ei⁹ maiestatẽ ple
ni⁹ representãt. p tẽpluz vo inferi⁹ inferiores creaturas scz
corpales q̄ ĩferiori mõ diuinã pticipãt boĩtatẽ. H⁹ãt sedẽ
tis sup thronũ facies ip̃az dinã essentiã dsigt. siue q̄ ĩ eini
tate fuerunt ante mundi ꝯstitutõem. p pedes vero ea q̄
postmodũ erũt in gloria beatoꝝ. ⁊ in penis damnatorũ
per media vero que in cursu medio agũtur. Seraphin
ergo facies et pedes sedẽtis sup thronũ velare dicuntur
quia misteria eterne diuinitatis. vel future beatitudĩs.
et miserie nobis ad plenũ nõ reuelant. Vnd̃ et rabi mo
yses narrat. q̄ talmutiste dixerũt. Quicũq; ponit ingeni
uz suũ circa quattuor recipiet ꝯfusionẽ. ⁊c̃. Quid sit in
alto. quid in imo. quid fuit p̃mo. quid erit in vltimo. Et
additur. Duabus alis volabant. i. expandebant alas
ac si volarent. et sic non omnino operiebãt media sedẽ
tis in throno. quia de hijs que medio tempe agunt̃. si
cut que in sex diebus vel etatibus fiunt vel facta sunt q̄n
tũ op⁹ est instruimur ministerio angeloꝝ. inter quos se
raphin primatũ tenent. Et dicit̃ inq̄ntuz opus ẽ q2 hic ĩ
pfecte. et ex pte cognoscimus. q2 p speculũ ⁊ in enigmate
Vnde et dicit̃ q̄ domus. i. mund⁹ impleta ẽ fumo igno
rantie respectu illoꝝ qui sunt in patria. vel dom⁹. i. sy
nagoga impleta fumo infidelitatis. Volatus aũt ãgelo
rũ pcessũ reuelatõis in nos. et eorũ velocitas ad omnia
que volunt demonstrant. et sequit̃ in illa visione esai. q̄
seraphin clamabãt. Sanctus. sanctus. sanct⁹ dominus
deus exercituũ. In eo q̄ dr̃ sanctus ter. notat̃ trinitas di
uinaꝝ psonaꝝ. In eo q̄ dicit̃ singularit̃. Dñs deus exer
cituũ. notatur essentie vnitas. et inde est q̄ inoleuit ꝯsue
tudo. q̄ cantatur in ecclesia sanct⁹. sanct⁹. sanct⁹ dñs de
us sabaoth. i. exercituũ.

Sereno nas. naui. nare. i. exhilarare. letificare. illumina
re. illucidare. Vnde serenus na. nũ. i. letus. hilaris. luci
dus. clarus. tranquillus. sed serenum ad celuz refertur
Tranquillũ ad mare. vnde quidaz. Hic mare tranquil
lũ. celũ dic esse serenũ. Et comparatur serenus nior ssimus
et a gtõ sereni. addita tas. fit serenitas tatis. Item a sere
nus dicitur hec serenitudo dinis. Sereno cõponit̃. Con
sereno nas. Insereno inserenas id est intus vel valde se
renare. Resereno nas. subsereno nas. i. p⁹ vl subt⁹ vl pa
rũ serenare. et est actiũ sereno cũ oĩb⁹ suis cõpositis et
producit re.
Seres pro populo pducit p̃maz. vide in ĩ sera.
Seria a siria rie. dr̃ hec seria rie. i. olla quasi siria. q2 ibi
p̃mo facta est. Vel dicitur sic a serijs. q2 vtilis est ⁊ neces
saria. Vel a serie. q2 ordine fit. regũ. v. Releui omia do
lia mea et omẽs serias meas. Vnde hec seriola le. dimi.
Persi⁹. Seriole veterũ metuens eradere limus.
Sericus. hic seres h⁹ sereris. ẽ quidã popul⁹. a quo di
citur hoc sericũ ci. quod dicit̃ sera. q2 apud eos abundãt
vermes que sericũ egerũt. s. bombices. a quibus hec fila
circũ arbores ducũtur. et hinc seric⁹ ca. cum. et hec serica
ce. q̄dam vestis de serico. et sericat⁹ ta. tum. i. serico orna
tus vel intext⁹. Et serico cas. i. serico ornare. vel intexere.
et corripit ri.
Series. a sero ris. p ordĩare. dicit̃ hec series riei. i. ordo
tenor. Vnde serio as. i. ordinare. in ordinem. et seriez di
sponere. et cor. se.
Seriola le. dimi. pua seria. vide in seria.
Seri⁹ a ser⁹ ra. rũ. dicit̃ seri⁹ seria. riũ. i. vtilis. et necessa
rius. theodol⁹. Ut tua iam nostro postponas seria lu
do. et dicit̃ a ser⁹. quia serij series necessaria ⁊ vtilia tra
ctare solent. Vnde serie aduerbi. i. vtiliter. vel intente. se
dulo. studiose ex animo. Inuenitur etiã serio ablatiuus
posit⁹ p illo aduerbio serie.
Sermo onis. in sermocinor vide.
Sermocinor naris. i. sermonez facere. ⁊ dicitur a sermo
Sermo autem ẽ oratio humili stilo composita locutiõ
ni humane finitima. vel sermo est collocutõ vnius pso
ne ad aliã Et dicitur sermo a sero ris. quia serat vtilitatẽ
mentib⁹ auditorum. vel quia serat̃ int̃ colloquẽtes. ⁊ co
ripit. sermocinor.
Sermũculus li. dimi. pu⁹ s̃mo.
Sero ris. seui. satũ. i. seminare. vel plantare. et deriuat̃
a sereno nas. q2 sereno celo serendũ est ⁊ non p imbres.
Et nota q̄ sero ris. duplex habet p̃teritum et duplex su
pinum. vt sero seui. satum. sero serui sertũ. Sero ris. seui
satũ. i. seminare ⁊ plantare. hec tamen significatõ tra
cta est ab alia. Qui eni arbores plantat. quodãmodo se
miariũ eis ꝯfert. et q2 seminatõ et plantatõ ordine solẽt
esse. ideo sero seui q̄nq; poĩt̃ p ordinare. Item sero ris. se
rui sertũ. i. immittere. vel ꝯiungere. Inuenit̃ tamẽ ⁊ serui
pro ordinaui. et pro seui s̃m antiquos. Sero componit̃
s̃m vtramq; literaturaz. Assero ris. asseui assitũ. i. plãta
re. Assero ris. asserui. id ẽ liberare. manumittere. Assere
re. id est affirmare vel adiũgere. Vnde hic asser asseris.
q2 vnus alij inseritur. et hinc asserto tas. frequẽta. Cõse
ro ris. ꝯseui consitum. id est plantare simul serere. Vnd̃
hec consitio id est plantatõ. ⁊ consitus ta. tum. id est plã

tatus Consero ris. conserui. consertum. id est cõmiscere.
cõmittere ꝯtexere. ꝯiũgere. vt isti ꝯserunt brachia. ⁊ con
serũt verba. Vnde ꝯsertim. i. cõiũctim aduerbiũ. Circũse
ro ris. circũseui. i. circũplantare. Circũsero circũserui. id
est vndiq; ꝯiungere vel ꝯtexere. vel ꝯmittere. Desero ris
rui sertũ. i. delinquere. vnde hoc desertũ. ⁊ hinc deserto
tas. i. desertũ facere. põt etiaz esse frequẽ. hui⁹ verbi dese
rere. Dissero ris. disserui. i. tractare. dicere. sapienter loq̄
ꝯfirmare. Vnde desertus nomẽ de quo vide in suo lo
co. Exero exerui exertum. i. foras emittere vel denudare
manifestare. Vnde exerto tas. frequẽ. Insero ris. inseui
insitũ. i. plantare. et ẽ pprie inserere plantare p immissio
onẽ ramorũ adinuicez. Vnde Ouidius inde remedijs
amoris. Venerit insitio fac ramũ ramos adaptet. Inse
ro ris. serui. insertũ. i. immiscere. immittere. et pprie vio
lẽter. vnde inserto tas. freq. Insero ris. inserui sertũ. i. int̃
ponere intermiscere. immittere. Intersero ris. intseui. in
tersitum. i. interplantare vel interseminare Prosero ris.
pseui. psertũ. id est pcul emittere. Presero ris. pserui p̃s
tũ. id ẽ ante emittere vel supra. Obsero ris. obseui. obsitũ
id ẽ ꝯtra vel vndiq; seminare vel plantare vel tegere.
Lucanus. Obsita funera celantur purpura lana. Obse
ro ris. rui. obsertũ. id ẽ cõtra serere ꝯtra mittere cõmisce
re. Et nota q̄ sicut patet ex p̃dictis omĩa cõposita a sero
faciũt p̃teritũ in rui. et supinũ in sertũ. sed nõ omia faciũt
in seui. sed illa tantũ que habẽt significatõz affinẽ signifi
cationi sui simplicis sicut que dicũtur p plantare. Nam
qui arbores plantat. quodãmõ seminariũ ꝯfert. Et hinc
est q̄ illa que habent significatõem omino extraneã a si
gnificatõne sui simplicis faciunt p̃teritum in rui tantuz.
et supi. tantũ in sertũ. vt desero ris. deserui. desertũ. disse
ro rui. dissertũ. exero rui. exertũ. Prosero rui. sertũ. Om
nia vero alia faciũt p̃teritũ in seui ⁊ serui. ⁊ supin. in sitũ
et sertum. et cũ dicitur p plantare faciũt p̃teritũ in seui ⁊
supinũ in sitũ. in alio vero sensu faciũt p̃teritũ in rui. ⁊ su
pinũ in sertũ. Obsero tamen p serere. ⁊ pro tegere facit p̃
teritũ in seui et supinũ in sitũ. Itẽ sero ⁊ ei⁹ ꝯposita ab eo
s̃m qd̃ faciũt p̃teritũ in seui et supinũ in satũ vel in situm
neutra sunt. pter obsero obseui pro tegere quod ẽ actiuũ
Item sero ⁊ eius ꝯposita s̃m qd̃ faciũt p̃teritũ in rui. ⁊ su
pinũ in sertũ actiua sunt. Item omia cõposita a sero rui.
sertũ retinent literaturã sui simplicis vbiq;. Similiter
cõposita a sero seui satũ. nisi q̄ in supino mutãt a simpli
cis in i. Itẽ sero et ei⁹ cõposita in p̃senti cor. hanc sillabaz
se. sed in p̃terito eam producũt. Vnde psper. Quod seri
mus metim⁹. quod damus accipim⁹. Item vt di. psci. in
x. li. Seui s̃m annalogiã vi in tum setũ debuit facere. sed
differẽtie causa satũ pferri tradiderũt veteres. vide etiã
in t̃cia pte vbi agit̃ de p̃teritis ⁊ sup. verborũ tercie con
iugatõis desinentiũ in ro. De hoc hẽs etiã in satum
Sero ras. in sera re. vide.
Seron sepulcrũ vel ydolũ dr̃.
Seros grece opidũ et dr̃ latine serũ. vñ hic seres seretis
quidam populus.
Serotinus. a serus ra. rũ. dicit̃ serotinus na. nũ. id ẽ tar
dus vel tarde veniens. vel vesptin⁹. et dicit̃ sero. Genes.
xxx. ca. g. Factaq; sunt ea que erãt serotina laban ⁊ que p̃
mi tempis iacob. Et hinc serotino nas. id est tarde sero

tinum facere Et scias q̄ temporaneus imber dicit̃ in au
tumno vel in hieme iactis seminibus nutriendis. serotin⁹
ad incrementuz in vere vel in estate. ⁊ cor. penult. seroti⁹
cũ sit possessiuũ desinẽs in tin⁹. ⁊ non habet t. a suo p̃mi
tiuo. Nã si haberet t. a suo p̃mitiuo pduceret ti. vt vesp
tinus. a vespra. matutin⁹ a matuta. vt di. psc.
Serpedo. a serpo pis. dr̃ hec serpedo dinis. id est rubor
cutis. cũ membroꝝ extantia dictus a serpendo. q̄a serpat
p mẽbra. ⁊ pduc. pe.
Serpens. a serpo pis. dicit̃ serpẽs tis. q̄a occultis ⁊ mi
nutis squamarũ nisib⁹ serpat ⁊ repat. Illa aũt que q̄ttu
or pedibus nitunt̃ sicut lacerti et stelliones. nõ serpẽtes
sed reptilia dicũtur. Serpẽtes aũt illa reptilia sunt. que
ventre et corpe reptant. quoꝝ tot venena quot genera.
tot pnicies quot species. tot dolores quot colores hñt
Vnde serpẽtinus na. nũ. s̃m hug. vid̃ de hoc ĩ reptile ali
orũ sentẽtiã. Et scias q̄ serpẽs habet quattuor naturas
p̃ma est q̄ cũ senuerit caligant oculi eius. et si voluerit fi
eri nouus abstinz se a cibo donec pellis relaxet̃. et ind̃ co
artat se. vt senectutẽ suã deponat. Scd̃a cũ venerit aquã
bibere in cubiculo suo venenũ deponit et sic aquã insiti
enter bibit. Tercia vero est. si viderit hominẽ nudũ timz
si viderit vestitũ insilit in euz. Quarta quãdo aliq̄s vo
luerit eum occidere totũ corpus tradit ad penaz. caput
aũt suũ custodit. Vnde di. plini⁹. q̄ si serpẽtis caput cuz
duob⁹ euaserit digitis nihiloĩ⁹ viuit. vnde totũ corpus
obijcit pro capite defendẽdo. Itẽ nota q̄ sicut habetur ĩ
libro. nume. ca. xxj. Fecit moyses serpẽtẽ eneũ ⁊ posuit p
signo. quẽ cũ pcussi a serpentib⁹ gnitis deserti aspicerẽt.
mox sanabant̃. Sic spũaliter pcussi a serpente venenoso
dyabolo aliq̄ temptatõe siue molestia. aspiciãt in xp̃z ser
pentẽ calidũ positum in palũ vel lignũ crucis. et sana
buntur a quacũq; pcussura vel infirmitate siue tribula
tione. ⁊ dulcia eis erunt. Vnde domin⁹ in nj. ca. ioh. Si
cut moyses exaltauit serpentẽ in deserto. sic exaltari op
tet filiũ hominis. i. virginis marie. Et ponit duplicẽ finem
siue vtilitatẽ ex medicina passionis xp̃i. s. liberatõnem a
malo. vnde di. Vt omĩs qui credit in euz nõ pereat. ⁊ bo
ni retributõem. vnde subdit. sed habeat vitã eternã. Iste
eni fuit duplex finis passionis xp̃i. Dicit aũt exaltari ãt
poci⁹ q̄m crucifigi. vt innueret penalitatẽ ex amore di sũ
ptã exaltatõem mereri. quia s̃m augusti. Pena nõ facit
martirẽ. sed causa. et ẽ serpens generis incerti. vl' vt q̄dã
volunt cõis sicut ⁊ hidẽs.
Serpentigena ne. gene. cõis. penul. cor. a serpente geni
tus. ⁊ ꝯponit̃ a serpẽs ⁊ genit⁹.
Serpẽtul⁹ li. dimi. pu⁹ serpẽs
Serpillũ. a serpo pis. dicit̃ hoc serpillũ li. quedã herba
que trifoliũ et pilioliũ dicit̃. virg. in bucolic. Allia serpil
lũ ꝯtundit olentesq; herbas.
Serpo pis. psi. ptuz serpe. i. latent̃ ire. vel corpore ⁊ vẽ
tre repere. Serpo cõponit̃. Cõserpo. id est simul serpere
Inserpo pis. i. intro serpere. Proserpo pis. id est pcul
serpere. vel ppe serpere. ⁊ etiam in ante serpe Serpo ⁊ ei⁹
ꝯposita sunt neutra. et faciunt preteritum in psi. et supi
num in ptum.
Serra. a seco cas. dicit̃ hec serra re. nomẽ a sono fictuz.
scz a stridore. cum p̃tenuis ferri lamina dentiũ mordaci

tate resecans que attingit.stridet.vnde serratus ta.tum. id est serra sectus.Et serro ras.i.serra secare. Unde ser/rans tis.gene.omis.esa.xli.Ego posui te quasi plaustrũ triturans nouũ.habens rostra serrãtia.

Serro ras.in serra est.

Serrula le.dimi.dicit̃ pua serra.

Sertatus ta.tũ.in sertũ exponit̃.

Sertulũ li.dimi.puũ sertũ.

Sertum a sero ris.seui.dicit̃ hoc sertum ti.i.corona de floribus insertis ꝛ piunctis facta.vnde sertat⁹.ta.tum.i. serto ornatus vel coronat⁹

Seruitolũ li.dimi.puũ seruiciũ.

Seruiciosus.in seru⁹ est.

Seruilis.in seruus.ẽ

Seruio. a seru⁹ dicit̃ seruio.uis.uiui.seruire . seruituȝ et componit̃.Cõseruio uis.i.simul seruire.Disseruio uis id ẽ diuersis modis seruire.vel offendere.Deseruio uis id est valde vel deuote seruire vel offendere. Inseruio inseruis.id est.valde seruire vel obedire. Seruim⁹ dñis tantũ.Inseruim⁹ cui⁹qȝ p̃ceptis.Reseruio uis.i.iterum seruire vel a seruicio cessare. Subseruio uis.i. obedire vel satisfacere. consonare latenter vel post parũ seruire. Seruio uis.neutrũ est cũ oib⁹ suis ꝯpositis

Seruitus.a seru⁹ dr̃ hec seruitus tutis.et ẽ seruit⁹ con/ditio seruiendi .Seruiciũ vero ius vel actus seruientiũ vel munus.Et sm ysidoꝝ.v.ethiaꝝ.Seruit⁹ est maloꝝ hoĩm postrema pena.que liberis omi supplicio grauior est.Nã vbi libertas pit vna.ibi pereũt et omia. Uñ quidam.Non bene pro toto libertas venditur auro. Hoc ce/leste bonũ p̃terit orbis opes.Et accipit̃ duob⁹ modis ser/uitus.scilicȝ p latria.et pro dulia grece.hoc est quod deo et homib⁹ ꝯpetit.ꝛ coꝝ.vi   Hic nota ꝙ seruitus intro/ducta est ex peccato.Nam vt dicit gre.in pastorali.Liqȝ ꝙ omẽs hoĩes natura equales genuit.sed variante me/ritoꝝ ordine alios alijs culpa postponit. Ipsa autem di/uersitas que accessit ex vicio.diuino iudicio dispensan/te.vt quia omis homo eque stare non valet.alter regat̃ ab altero.vnde cuncti qui p̃sunt nõ in se potestatẽ debẽt ordinis.sed equalitatẽ pensare ꝯdictõnis.nec precẽ hominibus se gaudeant.sed ꝓdesse.Antiqui enim patres nr̃i non reges hoĩm.sed pastores pecoꝝ fuisse memorant̃.sicut dicã in timor.vide etiã in rector.

Serula le.dimi.parua sera.

Seruo uas. seruaui.seruare .i.custodire. retinere.vel in custodia ponere.vel ꝓspicere.et cõponit̃ cuȝ cõ ꝛ dicit̃ ꝯseruo uas.i.simul seruare.Iteȝ cũ ob et dr̃ obseruo uas qd in malo et bon osumit̃.vt in suo loco dicit̃.Item cum re.et dr̃ reseruo.i.retinere.Seruo et ei⁹ ꝯposita sũt actia.

Serũ.ri.in sera est.

Serus ra.rũ.in sera exponit̃.

Seruul⁹ li.dimi.pu⁹ seru⁹.

Seru⁹ a seruo uas.dr̃ hic seru⁹ ui.quia olim in bello capti cũ iure possent occidi seruabant̃ et fiebant serui. Et ideo seru⁹ dr̃ a seruãdo ꝓpter antiquã consuetudinẽ.Licet etiã qdam dicant̃ modo serui q sic seruati nõ fuerunt Seru⁹ ergo dr̃ ex cõditõne seruitutis. Itẽ seru⁹ in bello captus et seruat⁹.Famul⁹ ex ꝓpria familia suoꝝ ortus. Mancipiuȝ ex hostibus.q̃si mancipatũ.vel q̃si mañ ca/ptũ .Item est seru⁹ emptici⁹ qui p̃cio emit̃. Item verna siue vernacul⁹ in domo nutritus.qȝ vernat.i.claret i domo.ꝙ aũt dr̃ seru⁹.q̃i serens vana.vel q̃si seruans vultũ domi sui.vel quasi serẽs versutias.ethia ẽ.vnde hec ser/ua ue.et seru⁹ ua.uũ.ꝛ hic et hec seruilis et hoc le.penult. ꝓducta.vnde hec seruilitas.et seruiliter liue.lissime.ad/uerbiuȝ.et hoc seruitiũ.vnde seruiciosus sa.sũ.i.seruicio plenus.Seru⁹ componit̃.Conseru⁹.i.sil' fu⁹ cũ alio.

Sese.dictõ geminata.componit̃ ex se et se. et liq̃sit s. scdm quãtũ ad sonũ.et debet ꝓnunciari sicut deseuio.et scias ꝙ tria ꝓnoĩa geminata cõpositõem habẽt in accu/satiuo ꝛ ablatiuo tantũ.vt meme.tete.sese.sicut dixi i ter/cia pte.vbi egi d̃ ꝯpositõe integroꝝ ꝓnoĩm.

Sessil' a sedeo des.dr̃ hic et hec sessibilis.et hoc le.qd ẽ aptũ ad sedendũ.vel vt quis sedeat sup illd.et p sincopã sessilis.le.id ẽ.et cor.penul. Persi⁹. Exhalet vapida lesũ pice sessilis obba.ꝛ dicitur sessilis.qȝ apta est sedere.hẽt eni fundũ amplũ.ꝛ latuȝ ꝛ ita meli⁹ sedet.

Sessill⁹.la.lũ.i.pu⁹ statura.quia nõ videt̃ stare.sȝ sede/re.et dicit̃ a sedeo des.

Sessis.sex cõponit̃ cũ as essis.et dicit̃ hic sessis sex obo/li.vel preciũ sex oboloꝝ.

Sessũ.est supinũ de sedeo des.et debuit facere sesũ per vnũ s.sicut dixi in sedeo des.

Seta.a sus dr̃ hec seta.te. qȝ a sue ꝓcedit in pte vel a suo suis.qa valeat ad suendũ. Unde setosus sa.sũ.plen⁹ ꝛ abũdans seta.ꝛ compat̃.vnde hec setositas tatis.ꝛ cõ/ponitur seta cũ in.ꝛ dicit̃ inseto tas.

Setatio as.setaciaui.are.id est farinam purgare.et di/citur a setariũ vel setaciũ

Setaciũ tacij.in setari⁹ est.

Setari⁹.a seta dicit̃ hic setari⁹ ria.riũ.et hoc setarium. qd ꝛ setaciũ dr̃ instrumẽtũ purgãdi farinã.

Seth.fili⁹ fuit ade.et interp̃tat̃ resurrectio.qȝ post frãt resurrectõem nat⁹ sit.q̃si resurrectõ frãtis suscitaret ex/mortuis.Idẽ et positõ.qȝ de⁹ euȝ ꝓ abel posuit.a quo qdam heretici dicti sunt sethiniani q dicebãt eũ esse xp̃m.

Sethin gen⁹ spinaꝝ ẽ in heremo.ex quibus fit lignuȝ imputrescibile.sm hug.et vt dicit̃ in papia. Sethĩ ligna q̃nto frequẽti⁹ accendunt̃.tanto duriora efficiũtur. In historijs aũt sup exod.dicit̃ Sethin nomen montis est. regionis et arboris.que similis est albe spine in folijs.et leuissimũ lignũ.incremabile ꝛ imputribile.et acuitur in fine Sethin.

Sethiniani.in seth exponit̃

Setos⁹ sa.sũ.in seta vide.

Seucro ras.in seuer⁹ est.

Seuer⁹.ver⁹ cõponitur cũ satis.et dr̃ seuer⁹ ra.rũ.i.austerus.district⁹.rigid⁹.vel pur⁹.Et dicit̃ seuer⁹ quasi sa/tis ver⁹.Tenet vero sine pietate iusticiã.Contra illd ecc. vij.Noli esse iust⁹ mltũ .vbi dicit glo.Sũmuȝ ius sũma iniuria est.Item sup illd esa.xxx. Hec est via ambulate i ea.neqȝ ad dextraȝ neqȝ ad sinistraȝ declinabitis.di.glo. In vtraqȝ pte quicqd sup modũ est.in vicio est.ꝙ a uteȝ dicit̃ seuer⁹ quasi sequens vera ethĩa est Et compat̃ seuer⁹ rior.rissimus.Et.a seuer⁹ hec seueritas.i.austeritas rigor.vel integritas iudicij.vel vehemẽtia vltõnis.et seuero ras.qd nõ ẽ in vsu.sȝ cõponit̃.Asseuero ras.i.affirma/re.asserere.Et ꝑseuero ras.id est ꝑdurare.ꝛ ꝓducit ve.

Seu est ꝯiũctio disiunctiua.i.vel.

Seui seuisti.est preteritũ de sero.ris.ibi vide

Seuicies ciei.in seuus seui vide

Seuio uis.seuiui.uire.i.insanire.furere.seuũ esse vel fieri.Et componit̃.Asseuio uis.i.valde vel ad aliqd seui/re vel furere.Conseuio uis.i.simul seuire.Deseuio uis. id est in diuersis modis seuire vel a seuicia cessare.Inseuio uis.i.valde seuire.Obseuio uis.i.contra seuire.Re/seuio uis.i.iteꝝ seuire.vel retro a seuicia cessare.Seuio ꝛ ei⁹ cõposita neutra sunt.et ꝓducũt se. Uñ ꝓsper . Impia confusio seuit discordia mũdo.

Seu⁹ a seuio uis.dr̃ seu⁹ ua.uũ.id ẽ crudelis.Sed seu⁹ itira.Crudelis in sanguine.Et compat̃.Unde hec seuicia cie.et hec seuicies ciei.i.crudelitas.Seu⁹ cõponit̃ cuȝ qȝ et tã ꝛ dr̃.Quãseu⁹ ua.uũ.et tamseu⁹ ua.uũ.id ẽ valde seu⁹.et ꝓducit se.

Sex ab hex.subtracta h.et ꝑ ea posita s.dr̃ apud latios hij et he et hec sex omis generis et indeclinabile . Und sen⁹ na.nũ.et senari⁹ ria.riũ.et hec senaritas tatis.et hic se/nari⁹ narij.pro illo numero.et ꝓdu.se.sen⁹ vt dixi i senex

Sexagesima a sexaginta dicit̃ sexagesim⁹ ma.mũ.ꝛ hec sexagesima me.dñica post septuagesimã. et incboatur a domica qua cantat̃.Exurge dñe.et termiat̃ in quarta fe/ria post pasca.s. Uenite benedicti patris mei.ꝯplectens octo hebdomadas.ꝛ quattuor dies. et habet sexaginta dies. Instituta aũt ẽ sexagesima ꝓpter redemptõeȝ quã melchiades papa et siluester statuerunt.vt bis in oĩ sabbato comederet̃ ne ꝓpter abstinẽtiaȝ et afflictõeȝ carnis quã sustinuerãt in sexta feria. q̃ in omi tpe ieiunabatur natura debelitaret̃.In redemptõeȝ ergo sabbatoꝝ illius tpis vnã septimanã q̃nquagesime addiderũt.et sexagesimã vocauerũt.Item instituta ẽ etiã ꝓpter significatõeȝ. Signat namqȝ temp⁹ viduitatis ecclesie a sp̃oso suo.vñ sexagesima sonat sexies decẽ. Et p sex itelligũtur sex opa misericordie. Per decẽ intelligit̃ decalog⁹. In fine sexa/gesime cantat̃. Uenite benedicti patris mei ꝛc.qȝ illi q decem p̃ceptis et sex opibus misericordie se exercent. audi/ent ab ore domĩ in futuro generali iudicio. Uenite be/nedicti patris mei filij.s.ꝛc.   a sexaginta.

Sexagesies aduerbi.numeri.i.sexaginta vicib⁹.ꝛ dicit̃

Sexaginta a sex et gentos.qd ẽ decẽ cõponitur sexaginta gene.omis nume.plura l' et indeclina.i.sexies decẽ.vn/de sexagen⁹ na.nũ.ꝛ sexagenarius ria.riũ.et sexagies aduerbi.sexaginta vicibus.

Sexangulus.a sex et angulus.la.lũ.i.sex angulos hñs Unde sexãgulat⁹ ta.tũ.ꝛ substãtiue dicitur hic sexangu/lus.li.p tali figura.

Sexennis.a sex et annus cõponit̃ hic ꝛ hec sexennis ꝛ hoc ne.i.sex annoꝝ.Unde hoc sexenniuȝ sexennij spaci/um sex annorũ.

Sexies aduerbi.numeri.i.sex vicibus.et dr̃ a sex. vnde iiij.regũ.capl'.xiij.Si percussisses quinqes aut sexies. aut septies.

Sexquialter.in sexqui vide

Sexqui.i.totũ. Unde p cõpositõeȝ.hic sexquipes dis. id totus pes.scȝ mensura vnius pedis. Unde hic et hec sexq̃pedalis et hoc le.penl'.ꝓducta.i.q continet mẽsuraȝ tocius vnius pedis.Horatius. Proijcit ãpullas ꝛ sexqpedalia verba.id ẽ totũ pedẽ obtinentia. Unde hec sex/q̃pedalitas tatis.Item sexq componit̃ cũ alter.et fit sexqalter ra.rũ.i.ꝯtinẽs totũ et tocius medietatẽ. Uñ terna/rius est sexquialter binarij.vel ad binariũ.qȝ ꝯtinet ipm totũ et eius ptem.siue medietatẽ scȝ vnũ.Et cõponit̃ sub sexq̃alter ra.rũ.qui ab alio continet̃ totus et eius altera pars. Und binarius ẽ subsexquialter ternarij ad terna/riũ.Item sexq cõponit̃.Sexquitercius cia ciũ.ꝛ sexquioctau⁹ ua.uũ.id ẽ ꝯtinens aliud totũ.et eius terciã parteȝ. vt q̃ternarius ternariũ.vel continens aliud totũ et eius octauã ptem.vt nouenari⁹ ꝯtinet octonariũ.Et p cõpo/sitõem subsexq̃terci⁹ cia. ciũ.et subsexqoctauus ua.uũ. id est q ita continet̃ ab alio.Et similiter põt dici etiã per cõ positõem sexquiq̃rtus ta.tũ.et sexqquintus ta.tũ. ꝛ sexq/sextus ta.tũ.et sic in similibus.

Sexq̃pes pedis.in sexq exponit̃.

Sextarius.a sextus dicit̃ sextarius rij.et dr̃ sextarius a sexta parte.est vero sexta ps congij. sextarius duarũ li/brarũ est.q bis assumptus dicit̃ bilibris.assumptus q̃ter fit greco noĩe cerix. q̃nqes complicatus q̃narem siue gomor facit.adijce sextũ.reddit congiũ. Nam ꝯgius sex met.ẽ sextarijs.ꝛ hinc sextarij nomẽ tractũ ẽ.ꝛ construit̃ cum genitiuo.vt sextarius vini. Et nota ꝙ sextarius siue di/catur mensuratũ siue mensura. siue q̃ntitas illi mensu/re adiacẽs.siue aliqd aliud semper est masc.ge.ꝛ nõ neut̃

Sextercium cij.quoddã pondus duarũ librarũ et semis quasi semisterciũ. Unde sexterciarius ria.riũ.qui erogat sexterciũ vel ad sexterciũ ptinens.

Sextilis penl'.producta cũ sextus nomine dicatur. vi/de in quintilis.

Sextupes.pes ꝯponit̃ cũ sex.et dicit̃ hic sextupes pedis id ẽ pedicl's.qȝ sex habeat pedes. Unde sextupedosus sa. sũ.id ẽ sextupedibus plen⁹.

Sextuplus.sexqui qd ẽ totũ componit̃ cũ plica. ꝛ dicit̃ sextuplus.pla.plum.q̃si sexquiplus.id ẽ ꝯtinens totũ .ꝛ plicam tocius.i.medietatẽ Unde hec sextupla ple.id est totũ ꝛ dimidiũ scȝ summa capitalis ꝛ dimidiũ.

Sextus a sex deriuat̃ sextus ta.tũ.nomẽ ordiale.

S ante I

Siban dicit̃ tercius mensis a martio.scilicet maius. et acuitur in fine.

Sibilla .hole qd ẽ sententia cõponit̃ cũ sios.qd lingua eolica dicit̃ deus.et dicit̃ hec sibilla.q̃si sios hole.vel bele qd est mens.i.diuina sententia.vel dei mens.ꝛ ẽ nomen appellatiũ sibilla q̃si ꝓphetissa.ꝛ fuerũt decẽ sibille. Quelibet tamẽ ꝓphetissa põt dici sibilla.qȝ dei sententiaȝ vel mentẽ hominibus interp̃tat̃.Ille tamẽ dicte sũt sibille q̃i antonomasice.vñ sibillinus.na.nũ.pnl'.ꝓdu.

Sibilo las.sibilaui.are.serpentũ ẽ ꝓprie homies tamẽ sibilãt.vnde hic sibilus li.sed in plurali hec sibila lorũ. et sibilus la.lũ.id ẽ sibilãs .ꝛ pocius causa metri eẽ vsurpatũ videtur a poetis ꝙ sit vox significatiua.sicut pluuius uia.uiũ.p pluuialis.Sibilo componit̃.Consibilo las.id ẽ simul sibilare.Desibilo las.id ẽ a sibilo cessare. Exsibi/lo las.i.extra sibilũ ꝓijcere . Insibilo las.id est intro vl' valde sibilare.vel sibilũ ĩpellere.Obsibilo las.i. vndi/

q3 vel contra sibilare vel desinere. Resibilo las. id ē iter3 sibilare vł desinere. Subsibilo las. id ē post. vel parū vł latenter sibilare. Et nota q sibilo ponit̄ q̄ndoq3 p deridere. qa sibilare solemus post eū quē deridemus. Unde horatius in sermonibus Populus me sibilat. id ē deridz. Sibilo las. ē neutrū cum omibus suis ɔpositis. et corri. bi. vide in regulus

Sica ce. femi ge. deriuatur a seco cas. ꝛ dicit̄ sica quasi seca. sc3 gladius breuis. quo maxime vtunt̄ qui apud ytalos latrocinia exercent. Et vt dicit̄ telū est in baculo absconditū. Unde hic sicarius rij. qui sicā defert. vel homicida. et pdu. pmā. Uñ horati⁹ in sermonib⁹. ꝙ mech⁹ foret aut sicarius. aut alioquin. act. xxj. Eduxisti in desertū quattuor milia viroꝝ sicarioꝝ. et scribit̄ p vnū c. Pap. sic dicit. Sicarius dictus. quia ad ppetrandum scelus sit telis armatus.

Sicarius. in sica ē.

Sicania. in sicilia vide.

Siccine. i. sic ne. et est ci sillabica adiectō. et nō inclinat hic ne. ɔiūctō encletica accentū p̄cedētis sillabe ad se. i. iuxta se. Unde p̄ncipalis accentus est sup p̄ma sillaba. et media grauat̄. sicut heccine. quia accent⁹ p̄ncipalis non pōt poni sup sillabica adiectōne. vide in heccine. In. j. regū. ca. xv. dicit̄. Siccine separat amara mors. Et in aurora dicit̄. Siccine rex pharao paschali vincit̄ agno. possz tamē in siccine. ibi cine esse sillabica adiectō. ꝛ legi debez remissiue siccine. i. sic sepat amara mors.

Sicco cas. a sucus dr̄ p antifrasim sicc⁹ ca. cū. q̄ sine suco. et compat̄ sicc⁹ cior cissim⁹ vnde. sicce cius sime aduerbiū. et hec siccitas tatis. et hec siccitudo. Et hec sicco cas. id ē siccū facere quod cōponit̄ cū de. et dr̄ desicco cas. Itē cū ex ꝛ dr̄ exicco cas. Item cū re. Et dicit̄ resicco cas. et est actīm sicco cū oib⁹ suis ɔpositis. ꝛ scribit̄ p duo c.

Sicera re. femi. ge. p vnū c. pen̄. corre. hebreū ē. et dicit̄ a suco. q̄ ex suco frumēti. vel pomoꝝ ɔficit̄. coctis q frugibus aqua pinguis quasi sucus colatur. Et dicit̄ sicera omis potio. omis liquoris ɔfectio. omis liquor q inebriare potest p̄ter vinū. magis ppꝛie tamē liq̄r qui ex dactilis fit ad bibendū suauis. In. j. ca. Luce dicitur. vinum ꝛ siceram non bibet.

Sicilia. Sicul⁹ rex fuit sicilie. vnde illa terra dicta est sicilia sicut eadē dicta est sicana. a sicano rege. ꝛ a sicilia dicitur sicul⁹ la. lū. penul. cor. Horati⁹ Inuidia siculi nō inuenere tyranni. Tormētū mai⁹ ꝛc. et hic et hec siciliensis et hoc se. et hic sicilides de. vnde hec sicilis dis. i. siciliensis et declinatur patronoīce. Uirgi. Sicilides muse. paulo maiora canamus.

Sicilides. in sicilia vide.

Sicima me. dicta ē sichen. sed nūc neapolis dicit̄. ꝛ corripi. ci. vnde in aurora. Post esau pacem iacob sicimis manet exit.

Sichē dicit̄ aīma. Item sichē dicit̄ pfundū. vnde ennosige⁹. q̄si ennoche⁹. vel componit̄ a sige⁹. Inuenit̄ etiam sichel pro quodā pondere. vide in siclus.

Sichen. filius fuit emor q quādā vrbē edificauit. quaz suo noīe appellauit sichen hoc grece latine dicit̄ sicima. me. et est ciuitas samarie. ipsa est nunc neapolis ciuitas samaritanorum.

Sichofanta te. i. falsus calūniator. vel vilūtorum appetitor. Fertur tamē sichofanta apud grecos dici ficus comedens. a sichos quod est ficus. et fagin qđ est comedere. sed hac ratōe dicit̄ sic falsus calūniator. Cuidā domino apud grecos misse sunt ficus. q̄s latenter quidam fu⁹ simul⁹ comedit et cepit calūniari alium. et accusare ꝙ ipse eas comedisset. Tunc domin⁹ p̄cepit aquā calidam bibi ab eo q comederat ficus. qua bibita statim euomuit fic⁹ vnde postea semp dictus est sichofanta. i. ficus comedēs et quia false fuit calūniatus sociū ɔmedisse cas. iō inde inoleuit ɔsuetudo vt fals⁹ calūniator diceret̄ sichofanta.

Sichomachia. a sichē quod ē aīma. et machia. pugna. ɔponitur hec sichomachia hie. i. pugna aīme. vnde quidam liber dr̄ prudētius de sichomachia. id ē de pugna aīme. et acuit penul. sichos.

Sichos grece. ficus latine.

Siclus. Sichel qui latino sermone siclus corrupte appellatur. hebreū nomē est. habet̄ apud eos vncie pond⁹ apud latinos aūt et grecos quarta pars vncie. ꝛ stateris medietas. et dragmas appendēs duas. vnde cū in literis diuinis legit̄ siclus vncia est. Cum vero apud gentiles. tūc q̄rta pars vncie est.

Sicomor⁹. mor⁹ ɔpoīt cū q̄dā greco. et dr̄ hec sicomor⁹ ri. q̄ fit folijs silis moro in alijs ficui. vnde ꝛ dicitur ficus vacua. hāc arborē latini celsaz appellāt ab altitudie. quia nō est breuis vt mor⁹. vnde hoc sicomorū ri. et hoc celsuz pro fructu illi⁹. ꝛ pdu. mo. vnđ quidā. Cuz ɔcauo morus. moriq3 soror sicomorus. Et scias ꝙ genitiu⁹ pluralis facit sicomorū. Formatur enī ab ablatiuo singulari sicomoro. addita ruz. Inuenit̄ aūt aliq̄ndo p sincopā sicomorum. sicut virū pro viroꝝ. deū p deoꝝ. vnde in li. scđo palip. ca. ix. Tantāq3 copiā p̄buit argenti in hierusalē. q̄si lapidū et cedrorū tantā multitudinez velut sicomorum q gignunt̄ in campestribus. Sicomorum dicit pro sicomororum.

Sicubi. in vbi vide

Siculus. in sicilia exponit̄.

Sidero ras. a sidus dr̄ sidero ras. qđ nō est in vsu. sed cōponit̄. Considero ras. i. ɔspicere. et ppꝛie celestia. Sidero ras. i. cupe et ppꝛie celestia. Et ē actīm sidero cū suis cōpositis. et corri. de. vide in sidus.

Sido dis. in sedeo deo. exponit̄.

Sydon fuit fili⁹ p̄mogenitus canaan. a q dicti sunt sydones. et hinc ciuitas eorū in fenicia sydon dicta ē. Unde hic et hec sydon donis. patrium. Et sidonia nie. prouincia adiacens. Unde sydoni⁹ nia. niū. Sydonij interpretant̄ venundantes. vel lingua fenicum piscis dicit̄ sydon. Unde a copia piscuū sydon p̄dicta ciuitas est dicta Et interp̄tatur venator vel venatrix. Gen. xlix. Pertingens vsq3 ad sydonē. et pdu. do

Sydonij. in sydon vide.

Sidrach vide in anania.

Sidus. a sedeo vel a sido. dr̄ hoc sidus deris. i. stella vł collectō stellarū in aliquo signo a simł sedendo Uñ sidereus rea. reū. res sideris. vel ptinens ad sidus. Et vt dr̄. psci. in. vj. li. A sidus deris. dicit̄ sidero ras. vñ cōpositū ɔsidero ras. ꝛ desidero ras. vide in astꝝ.

Sifon. a sibilo las. dicit̄ hic sifon fonis. i. tuba. vel pon⁹ tonca siue vas in q mingebant. in quo cū vrina cadit facit sibilatū. et idō ponit̄ pro sibilatu vrine vel p bombo Iuuenalis. Effigiemq3 dee longis sifonibus implēt. vel pōt hoc teneri in pprio sēsu Nā hmōi vasa suspēdebāt mulieres ad simulacꝝ pudicicie. faciētes queq3 turpia i templo ei⁹ Sifon etiā dr̄ vas quo vtunt̄ in oriente ad extinguendū ignē. Et tunc componit̄ a sufflo et fundo. q2 aquas sufflando fundat.

Sigaliceus. in sigalū vide.

Sigalinus na. nū. in sigalū est.

Sigaloniuonia. niū. in sigalū est

Sigalū a sige dr̄ hoc sigalū li. penul. corre. quedā annona vnde fit pessim⁹ panis. pro quo q̄dam minus intelligentes solēt pferre siliginē. Et dicit̄ a sige quod ē silentiū vel silere. quia videt̄ sileri et taceri inter alias ppter sui vilitatē. vel pōt dici a siligo. Et inde sigalin⁹ na. nū. pen̄. pducta. Et sigilaceus cea. ceū. Et sigaleus lea. leū. et sigolonius nia. niū. Unde terra q tali annona abundat dcā est sigalonia nie.

Sige dicit̄ silentiū vel silere. Unde hoc sigeū gei. pmōtoriū3 iuxta troiā. vnde sigeus gea. geū. qđ q̄ndoq3 tātuz valet q̄ntū troianus na. nū.

Sigena ne. gen⁹ piscis

Sigillari. i. expsse. a sigillū dr̄. et pdu. la.

Sigillū a signū dr̄ h⁹ sigillū li. di. signū anuli. ꝛ illđ qđ fit i cera literarū signū ē sigillū. vnde sigillo las. i. sigillū facere. vel sigillo designare. firmare. claudere. Et hec sigillatura ture. simili̇t̄ dicit̄ sigillū instrumentū. Sigillo cōponit̄. Consigillo las. Dissigillo las. id ē diuersis modis sigillare. vel sigillū remouere. Desigillo las. i. valde sigillare vel sigillū remouere. Insigillo las. i. valde vel intus sigillare. Resigillo las. i. retro sigillū auferre. apire. vł iterū sigillare. Et est actīm sigillo cum omib⁹ suis ɔpositis. Hic possunt moueri q̄dam q̄stiones ptinētes ad theologiā. circa sigillū ɔfessionis et p̄mo q̄ratur. An interpres vel laic⁹ audiens ɔfessionē in tpe necessitatis vel mortis teneatur celare peccata q audit. Ad hoc dico ꝙ sigillum ɔfessionis ɔpetit sacerdoti inq̄ntū est minister hui⁹ sacramēti. q dr̄ nihil aliđ ē q3 debitū ɔfessioꝝ celādi. sicut clauis est potestas absoluendi. Tamē sicut aliqs qui nō est sacerdos in aliquo casu pticipat aliquid de actu clauis dū ɔfessionē audit ppter necessitatē Ita etiā pticipat đ actu sigilli cōfessionis. et tenet̄ celare. q̄uis ppꝛie sigillū cōfessionis nō habeat. Itē ɔsueuit queri. An sacerdos de licētia cōfitentis et penitentis peccatū quod sub sigillo confessionis habet possit alteri pdere. Ad hoc dico ꝙ duo sunt ppter que sacerdos tenet̄ peccatū occultare. Primo et p̄ncipaliter. q2 ipa occultatō ē de essentia sacramenti. inq̄ntū scit illud vt deus cui⁹ vicē gerit ad confessionem audiendā. Alio mō ppter scandalū vitandū. Potest āt penitens facere vt illud qđ sciebat sacerdos vt deus. sciat etiā vt homo. quod facit dū eū licētiat ad dicenduz. et ideo si tunc sacerdos dicat. sigillū ɔfessionis nō frangit. Debet tamē vitare scandalū dicēdo ne fractor p̄dicti sigilli reputet̄. Prelatus tamē nō pōt licētiare sacerdotē vt dicat hoc quia n̄ p̄t facere vt sciat vt homo quod pōt ille qui ɔfitetur. Animaduerte tamē ꝙ sacerdotib⁹ imminet probatio si accusantur ꝙ de licentia confitentis reuelauerūt. Item pōt queri. Utrū illud quod sacerdos scit p confessionē et alio mō possit reuelare. Ad hoc dimissis multoꝝ opinioib⁹ potest dici ꝙ sicut vult frater thomas. verior opinio est. ꝙ illud quod sacerdos sciat alš siue ante cōfessionē siue post cōfessionē non tenet̄ celare q̄ntū ad id quod scit vt homo. Potest enī dicere scio illud q2 vidi heri. tenet̄ tamē celare inq̄ntū scit vt deus. nō enī pōt dicere. ego audiui hoc in ɔfessione. tamen ppter scandalū vitandū dēt abstinere ne de hoc loquat̄ nisi necessitas immineat.

Signant̄ aduer. id ē euidenter. apte. a signo nas. dicit̄.

Signifer ra. rū. pn̄. cor. i. ferens signū. A signum ꝛ fero fers componitur.

Significantia. in significo vide.

Significo cas. caui. care. i. facere signū. manifestare. notificare. et exp̄mere. Unđ hec significantia tie. i. expressio significatō. et designatō supposui expssa et significant̄ ad uerbiū. i. expsse. apte. vnde significanti⁹. i. expssi⁹. et forte inuenit̄ significans tior. sim⁹. i. expssius sior. sim⁹. Et hic significāter ti⁹. sime. aduer. Et hec significantia tie. Significo cōponit̄. Cōsignifico. i. p̄ter p̄ncipalē significatōez secūdario aliquid dare intelligi. q̄uo verbū ɔsignificat tēp⁹ Item ɔsignificare. i. simul significare idē. Item ɔsignificare id ē ex adiuncto et nō p significatōez ɔtrahere q̄si cū alio nō p se significare queadmodū cōiunctō et aduerbium et p̄positō ɔsignificant. et corri. fi. ꝛ componi videtur a signum et facio cis.

Signo. a signū quod est nota. ostentū. vexillu3 dicitur signo nas. gnaui. gnare. id ē signū facere. vel signo designare. exp̄mere. ostendere. vnde signāt aduerbiū. Signo ɔponitur assigno nas. id ē aliq̄d alicui assignare quod debz facere vel habere. Cōsigno nas. id ē simul signare. Designo nas. id ē valde signare. distinguere vel signū frangere et remouere. apire. et ē tractū ab illo q signū et sigillu3 frangit. et ita apit literas et manifestat. ꝛ ideo designare dicit̄ apire. maīfestare. vnde Horati⁹. Quid nō ebrietas designat apta recludit. Presigno nas. Resigno nas. id ē iterū signare vel signū auferre. et apire. vel retro signare reddere. restituere. ꝛ ē actīm signo cū oīb⁹ suis ɔposit.

Signū. ni. nota. ostentū. vexillū.

Silen. in silua exponit̄.

Silensis. expoītur i. mj. pte in ca. de allotheca.

Silenos. in selenos exponit̄.

Silentiū tij. in sileo exponit̄

Silentiari⁹. a silentiū dicit̄ hic silentiari⁹ rij. q i palacio vel alibi silentiū indicit et est nomē dig̃tatis.

Sileo les. lui. lere. i. tacere. sed silere refertur ad vocē inarticulatā vel mutā. tacere vero ad articulatā. ꝛ īde hoc silentiū cij. et vt dicūt silentiū nihil est. sed vbi vox nulla est dr̄ esse silentium. simili̇t̄ tenebre nihil sunt. sed vbi lux non est. tenebre esse dicunt̄. Item a sileo dicit̄ silesco scis. īchoatīm. Sileo compoītur. Dissileo les. id est diuersis modis silere. vel loqui. Resileo les. Subsileo les. Consileo les. Itē cōponit̄. ɔsulo cōsulis. Sileo et eius ɔposita neutra sunt p̄ter cōsulo p interrogare. qđ est actīm ꝛ carent supinis cōsulo. Et corri. hanc sillabā si. quā consulo mutat in su. Unde Ouidi⁹ de remedijs. Qui silet est firmius. q dicit multa puelle. vide etiā i taceo. ces.

Silex.a salio lis.dꝛ silex cis.incerti generis.qꝛ ab eo sa/liat ignis.et est silex lapis durus. qui focariꝰ dꝛ.⁊ corrip. si.vnde virgi.in vij.eneid.Stabat acuta silex. pcisi s vn/diqꝫ saxis.Itez corri.penul.genitiui.et hinc silicinꝰna.nū penul.pducta.i.petrosus.et siliceꝰ cea.ceū.id ē res silicis vel de silice existens.

Silicernus.Silex cōponit cū cerno.⁊ hic silicernus ni. quod et hic silicerniꝰ dicit.i.moribundoꝰ id ē similis mor tuo.quasi silices cernens.i.sepulcrū. Uel dicit silicernus senex. vetus.incuruus ppter senectutē.vicinꝰ morti.qꝛ cō siderat et cernit silicez sepulcri.vel quia ppter curuitatē cernat terrā et silices.Item silicernꝰ ponit qnqꝫ p firmo. et duro vt silex.vt in phisiolo.go.denuo si peccas silicer nus extas.

Silicinus.in silex ē.

Siliceus cea.ceū.de silice a silex dicit

Siligineus nea.neū.in siligo ē.

Siligo a seligo gis.dr hec siligo ginis quoddā genꝰ tri tici.qꝛ sit selectū ab alio. Nā in pane etꝰ species est preci/pua. Unde quādoqꝫ tenuissimꝰ et purissimꝰ flos farine dicit siligo vnde fit nobilissimꝰ panis.et pdu.li.vnd. Iu/uenalis.Sed tener et niueus molliqꝫ siligine factꝰ. Un de siligineus nea.neū.ad siliginē ptinēs.vl' d siligine fcūs

Siliqua.Xilon grece.latine dicit lignū. et cōponit cuz licon quod est dulce.⁊ dicit silicon.vel siliqua silique. vt latini dicunt corrupte.quasi xilicon.quedā arbor sic di/cta.qꝛ eius ligni fructus sit dulcis. vnde hec siliqua dici/tur fructus eiꝰ q colligit ad opus porcorū.et siliqua ē vi/cesimaquarta ps solidi ab arbore cuiꝰ semē est nomē te/nens.Siliqua etiā est quoddā genꝰ legumis.qd porci in affrica comedunt. Et siliqua etiā est folliculꝰ cuiuslibꝫ le gumis et purgamēti.et corri.li.et si.vnde in xv.ca.luce.le git. Et cupiebat implere ventrē de siliqs.qs porci man/ducabant.vbi dicit. Ambrosiꝰ Siliqua genꝰ est legumi nis sonoris folijs et vacuis.quod magis ventrē onerat qꝫ reficiat.vnde etiā recte signat sciētias seculares.vl' car mina poetarū suauitate sterili resonātia inflātes magis qꝫ reficientes. Itē hiero.in originali di. Possumꝰ aliter quidē siliquas interptari. Demonū cibus ē.carmīa.po etarum.secularis scientia hereticorū.pompa verborū.he omēs sua suauitate delectant.et dū aures versibꝰ dulci moderatōe currētibꝰ capiunt.aīm quoqꝫ penetrāt. ⁊ pe/ctoris interna deuincūt.verū vbi cuz summo studio fue rint ac labore plecta nihil aliud nisi inanē sonū et sermo nū strepitū suis lectoribus tribuūt.nulla ibi sacietas ve ritatis.nlla iusticie refectō repit.studiosi eorū in fame v/tutuz pseuerant.vide in phūs et in noctua.

Sillaba.sillabin grece. latine dꝛ cōprehēdere. Und hec sillaba he.comprehensio lrārū.et hinc sillabicꝰ ca.cū.vnd sillabico cas.i.facere sillabas.vel ꝯiungere literas. Itez a sillaba dicit sillabo bas.i.sillabicare. Un sillabatī.id ē sillabicatim aduerbi. Sillaba cōponit cū monos.quod est vnū.et dicit monosillabus ba.bū.i.vniꝰ sillabe. Item cū dis.his.tris.et dꝛ Dissillabꝰ ba.bū.et bissillabꝰ ba.bū. id ē duarū sillabarū. Trissillabꝰ ba.bū.i.triū sillabarum ⁊ scribit p geminū s. Item a sillaba cōponit.tetrasillabꝰ ba.bū.i.quattuor sillabarū. Pentasillabꝰ ba.bū.i.quin/qꝫ sillabrū. Hexasillabus ba.bū.i.sex sillabarū. Hepta/sillabus ba.bum.i.septem sillabarū. Decasillabꝰ ba.bū. id est.decē sillabarū. Polisillabus ba.bū.i.plurīū silla/barū.et hinc monasillabicus ca.cū.⁊c.et hinc aduerbiuz monasillabice.et sic de alijs predictis.pdictū est etiam i pⁱma pte de sillaba.

Sillabico cas.in sillaba ē.et corr.bi.de sillabica adiecti one dictū est in tercia parte.vbi egi de figura ꝯpo.nois

Silogismꝰ.a sin qd est cō.et logos sermo componitur hic silogismꝰ mi.qsi collectō et ꝯiunctō sermonū. Unde silogisticus ca.cū.⁊ silogizo zas.i.ꝯcludere.⁊ pprie silo/gizādo.vel silogismos facere.sm hug.et scribit cōmunit p duo l.⁊ sic mutat n.in l.in sillogismus. Aliquādo aūt subtrahit vnū l vt pma sit breuis sicut in omitto patet. Et scias q sillogismꝰ est orō in qua quibusdā positis ne cesse est aliud accidere p ea que posita sunt. vt Omē ai mal est substātia.omis homo ē aīmal.ergo omis homo est substātia.et hoc totū est oratō qdam in qua qbusdaꝫ positis.i.pmissis.duabus ppositōnibꝰ necesse ē pea aliud seq.i.cōclusionē. Omis ergo silogismꝰ ꝯstat ex tribus ter minis et duabus ppositōibꝰ. quarū.pma vocat maior secunda vero minor.

Siloa.vel siloe fons est ad radicē montis syon.qui nō iugibus aquis sed incertis horis ebullit. et p terrā ꝯca/uā et antra saxi durissimi cū magno veit sonitu.vide eti am in probatica.

Silua.a xilon quod est lignū.dꝛ hec silua ue.qsi xilua. quia ibi ligna cedantur Uel dicatur a silen quod est va stitas. vel silentium. Inde silua vbi sunt loca vasta et deserta.et silentio plena.vel silua est spissuz nemus et breue.Silua etiam interdū dicit et fructuose arbores et infructuose.vnde siluosus sa.suz.i.siluis plenꝰ.

Siluestris.a silua dꝛ hic et hec siluestris. et hoc stre.id ē res siluestris vel ad siluam pertinens. De hoc etiam vide in campestre.

Siluius uij.filius fuit enee. Et dicitur a silua quia na/tus fuit in siluis.

Silurus.a sileo les.dicit hic silurꝰ ri.puꝰ ⁊ minutus pi/scis. Iuuenalis. Fracta de merce siluros.

Siluula le.dimi.pua silua.

Syma.interptat curuū.vnde et hec figura c.vocatur apud grecos syma.qsi simū . et repsentat apud nos hoc elementū s. Et hinc simꝰ ma.mū.i.curuus.et pprie simus ē q nasuz habet recuruū sursum. Unde hec simia mie.qꝛ nasuz sic habet recuruuz. Unde simiꝰ mia.miū.id ē ad si miaz ptinēs.vel similis simie.

Symachus.a sin quod ē con.et machia pugna cōpoi tur hic symachus chi.penul.corr.i.cōpugnans.vnde hec symachia chie.i.ꝯpugnatio.

Symbolū.est collectō sermonū.vt ī consilio.vel pecui arū. Unde ī puerb.xxij. Dantes symbola cōsumentꝰ Et compoītur a sin.i.con.et bolus.i.morsellꝰ.qꝛ quilibet po nit ibi morselū suū.i.pticulā. Pap.vero di. Symbola pprie dicūtur.qndo a diuersis preciuz conficit ī vnuz vt et ꝯuiuiū ide paret. Hic nota q sꝫ theologū nomē sym boli similitudiem et collectōem iportat. vnde a qtuor collectōibus nomen symboli ipoītur. Prio a collectōe multorū hoīm in vnā fidem. Scdo a collectōe pdicantiū fidē.qa omēs apli collecti hanc regulā fidei ediderūt. ita q vnusquisqꝫ qd suū erat apposuit. Un vt tactum ē symbolū dicit a sin et bolus.qꝛ qlibꝫ posuit ibi bolū suū. id est pticulā Tercio qꝛ ex diuersis locis sacre scripture colligūtur ea q credēda sunt.vt in promptu habeantur Quarto qꝛ omīa bnficia nobis diuitus collata ibi colli gunt Unde dyonisius in j.ca.ecclesia gerar.di. q religio nis simbolū ꝯgruētiꝰ pt appellari gerarchica eucharisti a qsi bona gracia Et si qs dicat Uidet q articuli fidei nō debuerūt colligi in symbolo.siue credo in vnū deū.qꝛ to ta fides sufficienter p totā sacrā scripturā instruitur.⁊ sic supfluū fuit symbolos vel symbola concedere. Dico q optuit ea que in diuersis locis tractata sunt sacre scptu re in vnū locū colligi vt fides magis in pmptu haberet. Et scias q tria sunt symbola .s.aplorū quod dicit in ma/tutinis.in prima et in ꝯpletorio. Itē nicenū.qd dicit i di ebus dnicis post euāgeliū. Itē athanasij.qd dꝛ in prima in dnicis diebꝰ alta voce. Et si queras. Quare symbolū aplorū dꝛ sumisse in pma et ī cōpletorio.alia vero duo di cūtur alte.vnū post euāgeliū.alterū sicut. Quicūqꝫ vult saluus esse in prima. Respondeo. Symbolū aplorū fu it editū quādo fides nō erat ppalata. et ideo in secreto dicit. Et quia editū fuit ad pponendaꝫ fidei doctrinā.id qndie dꝛ in matutinis et in pma.et in cōpletorio. quasi i pncipio diei et noctis.in signū q omis nostra opatōa fi de debet accipe iniciū.et qꝛ p ipam cōtra aduersa et in p speris ptegimur. Alia aūt symbola edita fuerunt tpe fi/dei iā ppalate.et ido publice cantant. Et quia nō ad pro ponēdū fidē sed ad defendendū vel ad elucidandū edi/ta fuerūt.ideo nūc nō in singulis diebꝰ dicunt sed in illis in quibus hoīes maxime ad ecclesiaꝫ venire ꝯsueuerūt. et in quibus fit aliqua solennisatio de his que ad arti/culos fidei ptinent. Et quia symbolū nicenū editū est ad manifestatōez fidei dꝛ statim post euāgeliū quasi exposi/tio ipsiꝰ. Symboluz aūt athanasij.quod ꝯtra hereticos editū ē in pma dicit quasi iā pulsis hereticorū tenebris Sed potest qri. Hoc symbolū pponit vt regula fidei cu ius actus ē assentire.sed sicut di.aug.in eplā ad hieroni. Solis aplis et pphetis ē hic honor exhibendꝰ.vt qcun qꝫ dixerunt hec ipa vera esse credant. ergo post symbo/lū aplorū nō debuerūt fieri alia symbola. Ad hoc dico q patres qui alia symbola post aplos ediderūt nihil d suo apposuerūt.sed ex sacris scripturis ea q addiderunt excerpserūt.et qꝛ quedā difficilia sūt ī illo symbolo aplo rū.ideo ad eius explanatōez editū ē symbolū nicenū.qd diffusiꝰ fidē quo ad aliquos articulos psequit.⁊ quia q dā implicite ꝯtinebant in illis symbolis.que oportebat p pter insurgētes hereses explicari.ad id editū ē symbolū athanasij qui specialit ꝯtra hereticos se opposuit. De ar ticulis aūt fidei habes in fides.

Simia mie.in sima est.

Simila a similis dꝛ hec simila le.flos tenuissime farīe. qꝛ et similago dicit et pollen.vel pollis.et corri.mi. Und in aurora. Sꝫ similā spgat oleo sartagine frixā. ⁊c.

Similagineꝰ.in similago est.

Similago ginis.fe.ge.id ē ē qd simila.vel similago dici tur genus frugis.et pducit.la. Unde similagineus nea. neū.de similagine existens vel ad similaginē ptinēs.ecc. xxix. Panis similagineus. Alexander dicit. Hec simi/la de q supra similago figurat.

Similis. a simul dicit hic et hec similis et hoc le. ⁊ cō/patur similis lior.limꝰ. Unde similit lius.lime.aduerbi. Et hec similitudo dinis. Unde similitudinarius ria.riū p similitudinē loquēs.vel ad similitudinē ptinēs. Et cō/ponitur. Consimilis. Dissimilis. Persimilis.le.i.valde similis.et omia compant. Et a similis dꝛ similo las.i.fa/cere similem.vel esse.vel representare. Et componit. Assi milo las.i.valde similare.. Absimilo las.i.dissimilare.cō similo las. Dissimilo las. Insimilo las.i. valde similare Similo et eius cōposita sunt actiua. Inuenit etiā assimi lor laris.deponē.in eodē sensu.in quo et assimilo.et cor/ripiūt mi.similis.⁊ similo. Simillimꝰ tamē pdu.mi.posi tōne.quia scribit p duo l. Format enīa similis remota is. et addita limꝰ.et scias q cum dꝛ.similis illi.refert ad vul tū.sed similis illiꝰ.refertur ad mores.pphēta. Quis simi lis tui in dijs dne.

Simillimꝰ.ma.muz.exponit in similis

Similo las.in sitis vide.

Simiꝰ.mia.mium.in sima vide.

Symma me.i.camera p duo m. Unde in vita beati sil uestri. Tarqnio in symma prādente.vltio diuina mani/festata est. Ubi quidam corrupte legunt sima.et dicitur a sima curuum.

Symmista.a symma dicit hic ⁊ hec simmista ste. id est camerarius. Unde inuenit. Dauid symmista dñi. Uel symmista cōponit a sin quod ē cō.et mista ste.qd ē secre/tarius. vel misterij actor. Inde symmista.id est consecre/tarius misterij.

Symon.simo onis.fuit pprīū nomē cuiꝰdam rustici a therentio introducti.qui dictꝰ est simo. qsi ꝯpugnans.a sin quod ē con.et machia pugna.qꝛ cuz alijs seipm refre/nando pugnabat.et pd.o. in obliquis. ad differentiam nois apli qd corr.in obliquis. Itē ppter eandē differēti/aꝫ retinet n.in noīe apli.sicut ē ibi apud grecos. scꝫ simō. sed a noīe rustici expellit.et dꝛ simo. Itē simo.vel simon dictꝰ est quidā magꝰ quasi cōpugnās.qꝛ cū aplis dei pu/gnabat. Item simon dictus ē petrꝰ aplus.qsi cōpugnās quia ꝯtra vicia et peccata pugnabat. Uel simon hebray ce.latine interptatur audiens.vel obediens.et eadē cau sa aliꝰ aplus dictꝰ est simon.sed ad distictōez simonis pe tri dictus ē simon chananeus. d vico galilee chana.vbi dñs aquā mutauit in vinū. Ipe enī ē qui in alio euange lista dictꝰ ē zelotes. Chana quippe zelus interprat. Unde zelotes.i.emulator. Und idē ē zelotes.quod chananeus Interpretat etiā simon ponens tristiciā. Predicta bene cōueniūt vtriqꝫ simōi.petro vicꝫ et simoni chananeo fra tri iude.⁊ iacobi minoris.quia vterqꝫ eorū habuit obedi entiā pceptorū per executōem.tristiciā afflictorū p passi onē.zelū aīmarū p cōstantē feruorē.

Simonia.est studiosa cupiditas.vel voluntas emēdi vel vendēdi aliqd spūale. Dicit autē simonia.a simone mago primo in nouo testamento huius sceleris.inuen/tore.qꝛ voluit emere grāꝫ spūssācti.a sctō petro.sicut ⁊ gi ezi in veteri testamento voluit vendere gratiā sanitatis. id ē sanitatē gratisdataꝫ naaman syro. Unde pprie ven ditor spūalium dꝛ gieзita a giezi. Emptor vero simoīacꝰ dicit a simone.vsu tamen vterqꝫ dꝛ symoniacꝰ. Cōmitti/tur āt symonia tribꝰ modis.scꝫ p munꝰ a manu.ab obseqo

a lingua.primū est pecunia.scdm seruitus debite impen
sa.terciū fauor.vnde di.grego.in ix.moraliū.tractās illō
iob.Verebar omīa opa mea. Tres inqt sunt acceptōes
munerū ad quas fraude festinat.Est enī munus a cordē
a lingua.a manu. Munus a corde ē capta gratia a co
gitatōne.Munus ab ore.ē gloria p fauorē.Munus ex
manu ē premiū p datōez.Sec iust⁹ quisq3 ab omī mune
re manus excutit.q: in eo quod recte agit nec ab huma
no corde inanē gloriā.nec ab ore laudē.nec a manu dati
onē recipe querit. Sed pōt queri.Absolutō quoddā
sacramentale ē.sed quidā accipiunt pecuniā.vt ab excōi
catōe absoluāt Igit licet spūalia vendere et dare p tpali
bus.Ad hoc dico q p absolutōe nō dēt exigi pecunia.s3
tamē ei qui absoluit pōt imponi pena pecuniaria. Vnō
nō licet aliquid exigere quasi p pcio absolutōis.sed qua
si peccati pena.in quo tamen cauendū ē.ne talis exactio
magis cupiditati q3 correctōi ascribatur. Itē scias q
facere pactōez de missa celebranda symonia est semper.
Si tamē nō habet alios sumptus et nō teneat ex officio
missa3 cantare.pōt accipe denarios sicut conducticij sacer
dotes faciunt.nō quasi preciū misse.s3 q̄si sustentamētu3
vite. Itē quia orō ē maxime spūalis. sed aliqs potest
dare pecunia3 bonis viris.vt orent pro eo. Preterea
religionis status quoddā bonū spūale ē.sed in qbusda3
monasterijs pcipue monialiū exigit aliquid ab eis q ibi
recipi debent.ergo licet spūalia dare p tpalib⁹. Ad hoc
dico q orō spūalis est.Vnde nullo mō debet sub precio
poni.nec illi qui dant pecuniā paupibus. vt p eis orent
oratōem emunt. sed aīmos paupu3 alliciūt ad orandu3
p se.et eos sibi faciūt debitores.Ad scdm quesitū dicēdū
q qndo possessiones alicui⁹ loci religiosi nō sufficiūt ad
sustentandū plures.tunc pōt exigi ab eo qui in illo loco
vult deo seruire.nō quasi preciū religionis.sed vt habe
at monasteriū vnde posset ei puidere.et iō non cōmittit
symonia.Si aūt sine grauamie ecclesie pōt accipi symo
nia est aliqd p receptōne exigere. Itē scias q lic3 ma
gistris vendere labores suos.sed nō scientiā siue verita
tē que spūalis ē.Vnde dr puerbiorum.xxiij. Noli vende
re sapiā3 et doctrinā et intelligentiā.Nota hic q cum sa
cramēta ɔtineāt et causent gratiā.nō possunt licite vēdi
vel emi.et hoc triplici ratōne. Primo quia dispensator
sacramenti nō ē dñs.sed minister sacramēti. Emptō aute3
dēt fieri a dño rei.Scdo quia pciu3 emptōnis ponit q̄si
mensura adequās illud quod emit. vnde a mensurādo
numisma dr fm phū3.in.v.ethi.Gratia aūt nō pōt ɔmē
surari alicui corpali bono.vnde iniuriā gratie facit q sa
cramēta gratie vendit aut emit.Tercio q: gratia ex hoc
nomē accepit qd gratis dat.Vnde ɔtra rōez gratie facit
q: sacramēta gratie q̄si venalia tractat.vide etiā i symo
niacus et in elemosina et in acceptō. Itē scire te volo
q nullus licite retinere pōt illud qd ɔtra voluntatē dñi
acqsiuit.Puta si aliquis dispensator de reb⁹ dñi sui da
ret alicui ɔtra voluntatē et ordinatōe3 dñi sui.ille q acci
peret licite retinere non posset. Dominus aūt ecclesi
arū cui⁹ plati sunt dispensatores et ministri ordinauit vt
spūalia gratis darentur.fm illud math.x.Gratis accepi
stis gratis date.Et ideo qui muneris interuentu spiritu
alia quecunq3 assequunt ea retinere nō possunt. Insup
autē symoniaci tā vendētes q3 emētes spūalia atque etiam
mediatores alijs penis puniūtur.sc3 infamia et deposi
tione si sint clerici.et excōicatōe si sint laici.vt habet.i q̄o
ne.i.ca.Si quis eps. Item scias q nec pp̄ter pceptu3
eius nec pp̄ter excōicatōe3 debet aliquis recipe ordine3
ab epo quē scit symoniace pmotū.Et si ordinet non reci
pit ordis executōe3.Et si ignoret eū esse symoniacū.s3 in
diget dispensatōe q3uis quidā dicant q si nō pōt cū pro
bare esse symoniacū debet obedire recipiēdo ordinē.sed
nō debet exeq sine dispensatōe.sed absq3 rōe hoc dicit vt
di.frater thomas.q: nullus debet obedire alicui ad cōi
candū sibi in facto illicito.Ille autē qui est ipo iure supē
sus.et quo ad se 7 quo ad alios illicite ɔfert ordinē.vn
de nullus debet sibi cōicare recipiendo ab eo ordinem q
cunq3 ex causa. Si aūt ei non constat nō debet credere
peccatū alterius.et ita bona consciētia debet ab eo ordi
ne3 recipe.Si aūt epc sit symoniac⁹ aliquo alio modo q3
p pmotione3 suā symoniace factā pt ab eo recipe ordie3
si sit occultū.q: nō est suspensus q ad alios.sed quo ad se
ipm tantū.Itē nota.q quo ad deū sola volūtas facit sy
moniacū.sed quo ad penā ecclesiasticā exteriorē nō puni
tur vt symoniacus.vt ab renūciare teneat.sed debet de
mala intentōe penitere.

Symoniac⁹ a symonia dr symoniac⁹ ca.cū.qui facit sy
moniā.Et symonic⁹ ca.cū.pnl.cor.in eodē sensu qd mag
deriuat a symo onis.Itē a symone dicti sunt quidā here
tici symonici.Hij dicūt creaturā a deo non esse.sed a vir
tute quadā superna creatā.

Symonides dis.penul.corr.poeta quidā fuit liricus.
Vnde symonida metra. Dauid etiā dictus ē symoni
des.Vnde dicit hieronim⁹ in epl'a ad paulinū.cap.vij.
Dauid symonides noster. quia.s.lirice scp̄sit apud he
breos.sicut symonides apud grecos.

Symphonia.a sin qd est con.et sonus qd est sonus.cō
ponit.hec symphonia.nie.id ē cōsonātia. vel ɔcordia so
norū vel vocū.Vnde p cōpositōem a symphonia.i.cō
sonantia.Item symphonia dr quoddā instrumentu3 p
pter ɔsonantiā.vnde symphoniac⁹ ca.cum.Et hic et hec
symphonista.te.canēs cū symphonia. Et symphoniso
zas.cum symphonia canere.et acuit ni.Vel vt dicit pa
pias.Symphonia vulgo appellat lignū cauu3 ex vtra
q3 pte pelle extensa quā virgulis hinc inde musici feriūt
Fitq3 in ea grauis et acuti ex concordia suauissimus cā
tus.In luca aūt.ca.xv.vbi dicit.Audiuit symphoniā et
chorū.di.glo.Symphonia est diuersarum etatū 7 virtutu3
velut variarum cordaru3 indiscreta ɔcordia.Hieron.d.
q symphonia consonātia exponit in latinū.vel dic q so
nus symphonie fit in ɔgiratōe.Chori aūt sonus fit i con
cordia multarum vocū.vnde symphonia signat gaudium
de reditu peccatoris.Chorus vō signat gaudiu3 de ɔso
no statu beatorū.vel fm Hiero.Cōcors in dei laude cō
centus ex hoc vocabulo symphonie signatur.Et acuit
ni.in symphonia.

Symphonides dis.penult.corr.dict⁹ est dauid a mu
sico instrumēto quod ē symphonia.vnde d.hiero.i epla
ad paulinū ca.vij.Dauid symphonides noster.Hic eti
a3 dict⁹ ē symonides.vt dixi in suo loco.

Symphonista ste.in symphonia est

Symphoniso zas.in symphonia vide.

Simplex.plica cōponit cū sine.7 dicit hic hec 7 hoc sim
plex plicis.q̄si sine plica.vel partiū varietate.7 corri.pli.
Et cōpat simplex cior cissim⁹ vñ simpliciter cius.cissime.
aduerbiū.Et hec simplicitas tatis.Ite3 simplex in bona
pte aliquādo sumit id est sine plica malicie.sine duplici
tate purus.Vnde de iob dicit.Erat vir simplex et rect⁹
Simplex in effectu.et rectus in intellectu.Et greg.i ome
lia pētecostes di.Neq3 enī placet deo. aut simplicitas
sine zelo.aut zelus sine simplicitate. Hinc ipa veritas d.
Estote prudētes sicut serpētes.et simplices sicut colum
be.Qua in re notandū est.q discipulos suos nec d colū
ba sine serpente.nec de serpēte sine colūba voluit domi⁹
amonere.qtenus et colūbe simplicitatē astucia serpētis
accendere3.et serpētis astuciā colūbe simplicitas.tempa
ret.Hinc paul⁹ ait.Nolite pueri effici sensibus.ecce pru
dentia serpentis.sed malicia puuli estote.ecce simplicitas
colūbe.Itē a sine et plica cōponit simpl⁹ pla.plū. Et dif
fert a simplici.q: simplex ē quod caret pte.sed simplu3 est
qd habet omēs ptes eiusdē generis.et eiusdem speciei 7
nature.vt elemētū ignis simplū est.quia quelib3 ps eius
ignis est.et quicqd ɔstat ex ptibus eiusdē generis cū to
to simplū dr.Itē simplū quasi tantūdē.i.nō duplū vel t'
plū &c.vt cum dicit.hoc est duplum illius vel triplum.7
hoc est simplum.

Simpl⁹ pla.plū.in simplex est.

Simpsalma.a sin quod ē con.et psalm⁹ componit hoc
simpsalma matis.vel hec simpsalma me.i.ɔsonātia psal
mi.vel vocis copulatō in cātando.

Simul aduerbi.ɔgregādi.i.vna pariter in eodēloco. vl'
in eodē tempe.Simul etia3 quādoq3 ponit pro postq3.
Lucanus.Stat simul a prima descendit origine mundi
Causarum series.&c.

Simulacrū.a simulo las.dr hoc simulacrū cri. penult.
cor.i.ymago effigies.q̄si simulās aliud q3 sit.

Simulac.i.postq3.Ouidius de fastis.li.ij. Que simu
lac tenuit interne stagna sororis.Itē horati⁹ in sermone
qui incipit. Ambubaiarum. Jupiter exclamat simulac
audiuit et cetera.

Simulo.a simil' vel simul dicit. simulo las.i.representa
re 7 pprie falso fingere.et pprie fingere se scire quod ne
scit.vel esse quod nō est.Simulo cōponit.Assimulo las.
id ē valde simulare.Absimulo las.i.dissimulare. Consi
mulo las.Dissimulo las.i.diffiteri.negare.inficiari se sci
re.vel esse quod scit vel est.Vnde sol3 dici.Simulo qd
nescio vel qd ñ sū.Dissilo qd scio vl' qd sū.Insilo las.Et
insilor laris.inuenit in eodē sensu i deponē.ge.Simulo
las.et ɔposita ab eo sunt actiua.fm hug. Et in grecismo
dicit.Quod nō su3 simulo.sed dissimulo qd ego sum. Et
pap.d.Simulam⁹ ignota.dissimulam⁹ nota.

Simultas.a simulo las.dr hec simultas tatis.i.discor
dia.lis.inimicie.ɔtentio.dolus.et pprie latens odiū.Leo
papa.Cessent odia.dficiāt siltates.oia xpi mēbra ɔueniant

Simultū.a simultas dr hoc simultū ti.quida3 vermis
in cornibus arietū.qui facit eos cornupetare.Vñ simul
to tas.i.inimicos facere.et fugare.vel lectare.7 odia hrē

Simus.in sima vide.

Sin cōiunctō causalis vel cōfirmatiua Itē sin grece la
tine con vel simul signat.Item syn quidā loc⁹ ē in deser
to qui et syna dr.Et interptat syna mandatū.q: lege3 ibi
susceperunt.et acuit in fine.

Syna.in sin vide.

Synagoga.interpretat ɔgregatō.et est pprie iudeoru3
Et dicit a sin quod est cō.et goge qd ē ɔgregatō.vel con
gregare.Inde synagoga.i.congregatō. Sed nostra ec
clesia.i.congregatō.cōuocatō interptat.vide i eccia

Synalympha.ē queda3 species metaplasmi.De qua
dixi in quarta pte in ca.d metaplasmo.

Sinapis.napus cōponit cū similis.et dicit hec sinapis
quia folijs sit napo similis.Vnde hoc sinapi indeclina.
p semine illius.herbe.et cōfectōne illius herbe que fit ex
illo.et inde sinapicus.ca.cū.penul.cor.et pdu.na sinapis
Vnde quidam.Sinapis cerebrū3 purgat pect⁹ ysop⁹

Synaxis.synaxis grece.solennitas latine cōuent⁹ dr.
a sin quod ē cō.et axis qd ē psalmus.q̄si psalmorum ɔcurs⁹

Sincathegorema.a sin et cathegorema componit hoc
sincathegorema matis.i.ɔsignificatiuū.et pduc. penulti.
noiatiui.sed cor.pnl'.genitiui.vnde ptes orōis alie a noi
ne et verbo dicuntur sincathegoremata .i.cōsignificatiue
fm dyalecticos.

Sincerus ra.rū.et hic et hec sinceris.et hoc re.in eode3
sensu.i.sine cera.sine mollicie.sine flexibilitate.sc3 purus.
cōstans.firmus.mundus sine vicijs.et cōponit sincerus
a sin.et cera.quod cōponit.Tamsincer⁹. Quāsincerus.
Caueat ergo sibi quilibet in accentuādo hec noia. Het
enī vtrumq3 acutū accentū sup penul.est enī penul.pdu
cta in vtroq3.q aūt in sincer⁹ penul.pducat.patet p Ho
raciū in fine scde eple.Sincerū nisi vas qcquid infūdis a
cescit.q vero in sinceris penul.pducat.liqt in illo versu
virgilij in moreto.Subsedit sincere foraminibusq3 liquat
Emūdata ceres. Nō aūt potest dici.q ibi sincere sit ad
uerbiū.a sincer⁹ ra.rū.falsus enī esset versus.sed ē termi
natō neutri generis huius nois sinceris.et pōitur ibi ad
uerbialiter fm quosdā.sed meli⁹ ibi legit noialiter.q aūt
dr sincerus.vel sinceris.quasi sine carie. ethia est.ita di.
hug.Magister aūt bene di.sincer⁹ pdu.e.ante r.qd qui
dā dicūt posse corripi si cōponat a sin et carie. Nos vero
dicimus q media nūqm pōt corripi.siue dicas sincerus
siue sinceris.q: nūqm inuenitur in aliquo bono autore ni
si lōga.nec cōponit a cera vel a carie. sed a sin quod ē cō.
et chere quod ē salue. inde sincerū.i.ɔsaluū.quasi exto
to saluu3.et absq3 macula.ita vult magister bene. Sed q
dam glosa sup illud ad philip.j.Sitis sinceres di.i.sine
opibus corruptōnis. et sic videt glosa illa velle q since
ris componat a sine et carie.et sic penul. tūc corripetur
Ad hoc dico q cum dr sinceris.quasi sine carie .vel sine
corruptōne.ethia ē nō cōpositio.vñ nō recipim⁹ illū ver
su3.sinceris a carie.sed sincer⁹ sine cera His visis dico q
sincerus siue sinceris.siue compoātur a sin 7 cera.siue a
sin et chere qd magis mihi placet semp pdu.penul. Vñ
quidā.Res est sincera.res sinceris quoq3 pura.Cu3 aūt
dicitur sinceris quasi sine carie.ethia est.sicut fm grego.
Obri3ū dicit quasi obrude aurū.et ē ethia.q: obrud cor
rip.penul.sed obri3ū eā pdu.sincer⁹ etiā et sinceris ɔpat
sincerior.simus.vnde sincere vel sinceriter.rius.rissime.
aduerbiū.Vnde sinceritas tatis.i.puritas sine fermēto

malicie et nequicie.

Sinciput ptis.anterior ps capitis. Unde versꝰ sinciput anterior ps capitis dicit esse. De hoc dictū ē ī caput

Syncopa est quedā species metaplasmi.de qua dictū est in iiij.pte in ca.de metaplasmo.Et a syncopa dr syncopo pas.i.syncopā facere.

Syncresis.quidā tropus.vide in iiij.pte in ca.de tropis.

Sycronon.acuitur in fine.Hiero.in prologo osee. Et osee syncronon esaie.i.cōtempaneꝰ. Nā sincronō.i.vnius tempis.et cōponit a sin quod ē con. vel simul. et cronon quod ē tempus quasi vniꝰ tpis. vel simul in eodez tēpe. Nā sm hiron.esai.et osee eisdē tpibꝰ pphetauerūt

Synderisis dr ps supior rōnis.vide ī cōscia.

Sindiasmos ē eadē figura cū antitheta.

Sindon onis.fe.gene.dr lineū amictoriū mulierū quo humeri operiuntur.et quādoqz simpliciē dicit p lineo pāno.math.xxvij. Et accepto corpe ioseph inuoluit illud ī sindone mūda.et corri.penul.genitiui.vnde in aurora. Qua vestitus erat sindone nudus abit.

Sine.verbū est impatiui modi de sino nis.ꝛ corrip.si. Itē sine est ppositō.et differt sine.quādo pponit et pꝰ ponit casuali. Preposita enī grauant vtreqz sillabe. vt sine timore. Postposita penul.acuit.vt Te sine nil altuz. Ex hoc patet ꝙ oretenꝰ.pubetenus et ꝯsimilia acuunt te De hoc dixi in iij.pte vbi egi de cōpositis a tenꝰ.

Sinedra est idē quod ꝯcessus.vt habet in historiis sup gene.ij.vbi tractat de edificio tēpli.ca.de atrio mūdoꝝ.ꝛc.

Sinthesis.exponit in iiij.pte in ca. de coloribꝰ rhetor.

Singillatim.i.singularit per singulas vices.per vnuz queqz sepatim.Et dr singillatim quasi singulatiua singulus la.lū.quod ē vnus.vel a singulꝰ quod ē vnicꝰ.Hug. vero dicit.ꝙ a singulus dr singulatī aduerbiū discretim. id ē p singulos.p quo quidā dicunt singillatim . sed male sm eū. Priscianꝰ etiā in tractatu de aduerbiis d.a singulus singulatim.Ad hoc dico ꝙ sm formatōez videtur esse dicendū singulatim.sicut ab hostio hostiatim. Potest nihilominus dici singillatim.pro singulatim.et hoc cōmunis vsus approbat. Unde ppheta. Qui finxit singillatim corda eoꝝ.i.aīas.quia deus aīas singuloꝝ creando infundit.et infundēdo creat.sm aug. Itez ī symbolo athanasij. qr sicut singillatī.vnāquāqz psonā deuz aut dñm cōfiteri xpiana veritate ꝯpellimur.

Singraphus.in cirographus exponit

Singularis.a singulꝰ dr hic ꝛ hec singularis et hoc re. Unde singulariter.Et hec singularitas tatis. Uide etiam in Thomas.

Singulatim.in singillatiz ē.

Singultio tis.tiui.tire.i.ptrahere spūm et anhelitum. cū difficultate.et deberet facere supinū singultituz.facit aūt singultū. Unde singulto tas freqn.hinc singultusꝰ.i. ptractio anhelitus cū difficultate. Uel sm medicos.singultus est sonus violēte comotōis oris stomachi ex fumosa eius dispositōne pueniēs. Unde singultosꝰ sa. sū. i.singultibꝰ plenus.Et singultim aduerbiū. Singultō et eius cōposita siqua habet sunt neutra sm hug. Pap. vō dicit.Singultꝰ suspiriū.viscerū pulsus.ploratō.gemitus.tristicia.planctus.

Singultus in singultio ē.

Singulus.A signo nas.dr singulus la.lū.id ē vnꝰ vel vnicus.sed in plurali accipit distributiue. Unde singuli comedūt.i.sepati qlibz p se.vnꝰ ꝛ vnꝰ p se.Et a singulꝰ dr singulo las.i.singulos facere.vnū ꝛ vnū p se diuidere.

Sinisterius.in sinistra ē.

Sinisternus.in sinistra est.

Sinistra.a sino nis.dr hec sinistra stre.quia rez fieri sinat.ꝙ aūt dicit sinistra.quasi sine dextra.ethia est. Unde sinister stra.strū.et sinister sinistera.sterū.i.a pte illa.vel malus contrariꝰ.nociuꝰ.Et compatur sinisterior.sinistimus.quod regulariter deberet esse sinisterrimꝰ.et a sinister dicit sinisteriꝰ.et sisternus.a.ū.i.p sinistrā ductus.vl qui sinistra vtit p dextra vel ecōuerso.et sinistro ras.i.p sinistram ducere.vel ad sinistram diuertere.vel sinistra vti pro dextra.

Sinistrorsuz.Sinistra cōponit cū versum.et dicit sinistrorsum.i.versus sinistrā ptem.

Siniugus ga.gū.in ꝯiugꝰ exponit

Sino nis.siui.vel sij.nere.sitū.sinor.neris.situs.sum.et est sinere pmittere vel dimittere.et sinere.i.finiri.terminari.Et sinere.i.cessare. Unde hic situs.Sino cōponit. Cōsino.nis.ꝯsiui.ꝯsiuisti.ꝯsituz. Desino nis.desiui.vel desij desitū.i.derelinquere.pmittere.dimittere.vl cessare vl termiari.vel finiri.Et dissino is.dissiui.dissitū.i.diuidere separe. Unde dissitus.ta.tū.i.sepatus.Sinere p dimittere vel pmittere actiū ē.et ꝯposita ab eo sm hāc significatōem similit actiua.Sinere in aliis significatōibus neutrū est et que cōponūtur ab eo scdm illas sighcatōes similiter neutra sūt Itē sino et eius cōposita faciūt pteritū in siui.vel in sij.et supinū in sitū. Itez oīa corr.hanc sillabā si in psenti et supi.sed in pterito eā pdu.vnd.quidā. Ars hoiem format nec sinet esse malū.

Sinodoche.vide in iiij.pte in ca.de tropis.

Sinodus.oda cōponit cū sin quod ē con.et dicit hec sinodus di.fe.gene.et penult.corr.id ē cetus cōuentus cōmitatus ꝯgregatō et ppie senū vel psbiteroꝝ quod solent facere epi quia ibi simul ꝯueniant et coeant. Unde hic et hec sinodalis et hoc le.ad sinoduz ptinens.

Synon fuit quidā pditor sicut dictuz est in excedra

Synonimꝰ. Noma quod ē nomē componit cū sin qd. est cō.vel simul.et dicit synonimꝰ ma.mū.id ē vniꝰ nois cū alio.Sinonimū nomen ē quod idez cū alio noie significat.sunt aūt sinonima que et multiuoca et vniuoca dicūtur noīa.id ē diuersa noīa pncipaliter idē significātia et appellantia. Unū hec sinonimia mie. id ē vniuocatō Sz quādoqz poītur p ononimia hac similitudine. qr sicut synonimia ē quādo idē sub diuersis vocibꝰ signatur.ita ononimia est quādo vna voce diuersa signātur. Et describit sic synonimū.synonima sunt plura noīa idē significātia tā ī propiis qz in appellatiuis. In ppriis vt publiꝰ cornelius.affricanus.scipio In appellatiuis latinis.vt mucro.ensis.spata.gladiꝰ.

Synopis pidis.color quidā rubeus ꝛ pōt dici synopis quasi sanguis nobilis.quia sanguineū habz colorez.et ē ethia.Et vt di.ysidorꝰ in.xix.ethimo. vbi agit de coloribus.sinopis inuenta ē primū in pōto insula. Unde a synope vrbe ponti nomen accepit. Species eius sunt tres rubra.et minus rubens.et inter has media. In xxij.cap.

herem.dicit. Et facit la gāria cedrina pingitqz synopide et corripit illam sil lam.pi.

Sinor eris.in sino est.

Syntagma grecū est.id ē.dogma.structura.ordinatō Hiero.di.in prologo gen. Que ppriuz syntagma.

Syntasis.sin.i.con cōponit cū stasis quod ē stans.vel status. Unde syntasis huiꝰ syntasis. vel syntaseos. id ē ꝯstructio quasi ꝯstans.ppie illa cōstructō.vbi voces simul stant et ꝯgruūt cū intellectibus.vel ecōuerso sz hugu. Papias vero di.syntasin greci dicunt ordinatōez siue cōstructōem dictōnū.et nō dēt acui in fine.

Synthesis.exponit in qrta pte in caplo de allotheca. scdm priscianum.

Syntheton.exponit in iiij.pte in ca.de scemate.

Synthoma penul.pdu.synthomata.i.accidētia. que ī febribus.sunt. vt capitis dolor.fluor narium.vomitus. impetus et similia.

Synthonomia.vel synthomia.i.cōcisio a sin quod est con et thomos quod ē diuisio.vel sectō.vel cesio cōponitur vt dicit hugui.

Syntonus.a sin et tonus cōponit hic syntonus ni.penul.corre.quasi totus sonus.vel duplex sonꝰ.

Sinuo nuas.a sinus dicit sinuo nuas.nuare.i.ampliare.vel plicare.vel curuare.Et cōponit. Insinuo. nuas.i. denūciare.signare.quasi in sinū mittere.intimare. Et insinuo nuas.i.latenter psuadere.et dissimulare.orare. dicere dissimulatōe.vt cum reprehendimꝰ ꝛ damnamus q̄maxime defendere intendimus. Est ergo insinuare aliqd aliud intendere q̄z verba videant sonare. Unde hec insinuatō.ita callida et latens oratō. vnde quidā solent exordiri p principiuz.vt cū causa est turpis et aīmi auditorū sūt alienati . Est enī īsinuatō oratō quadā dissimulatōe et circūitōe obscure subiiciēs auditoris aīm.sz principiū est oratō pspicua et ptinus efficiens auditorez beniuolū vel attentum.vel docilem. Sinuo et eius composita actiua sunt.

Sinuosus.in sinꝰ vide.

Sinus.a sino nis.dicit hic sinus nus.nui.gremiuz.collectō vestis.Et sinus palpebra.Et sinus receptaculū maris.sz naturalis portus.vel litus exesuz fluctibus. act. xxvij.Sinū quēdā cōsiderabāt habērez litus in quē cogitabant si possent eiicere nauē. vnde sinuosus sa.suz.id ē sinibus plenus.vel amplus et dilatatus.vel curuatus Et compat. A quo hec sinuositas.tatis. Itez a sinus dr hoc sinū ni.vas in quo mulget lac.pma pducta que in sinus corripit. Uirgi.Sinū lactis et hec te liba priape q̄tannis. Item inueniur Sinus abrae.sm theologos.Sz potest queri. Utrū limbus inferni sit idem quod sinꝰ abrae. Ad hoc intelligēduz nota ꝙ aīme post mortē ad quietem puenire nō possunt nisi merito fidei. q̄a accedētes ad deū oportet credere.sicut dr ad hebre.ca.xj. Primuz aūt exemplū credendi in homibꝰ de abraaz datur q̄ pus se a cetu infidelium segregauit.et speciale signuz fidei accepit. Ideo requies illa que hoibꝰ post mortē datur.sinus abrae dicit.vt patet p augꝰ.xij.li.sup gen.ad literā. Sed aīme sanctorū pꝰ mortē nō omī tempe eandē quietē habuerūt.qr ptꝰ xpi aduentū habebant plenā quietez diuina visione pfruentes.sed ante xpi aduentū et mortē habebāt qdē.qetē p immunitatē pene.sed nō habebāt desiderii quietē p executōem finis. Et ideo status sanctoruz āte christi aduētū potest ꝯsiderari ꝛ sm id quod habebat ad requiē.et sic dicit sinus abrae Potest etiā ꝯsiderari quātū ad id qd eis de reqe deerat.et sic dicit limbus īferni siue patrū et sinꝰ. Libꝰ ergo inferni siue patꝝ et sinꝰ abrae fuerūt ante aduentuz xpi vnū.p accidēs et nō p se. Et ideo nihil phibet post xpi aduentū esse sinum abrae omino diuersuz a limbo.qr ea que sūt vnū p accidens separi ꝯtigit. Item adhuc aīaduerte ad maiorē itelligētiam.ꝙ sicut reqes sanctoꝝ patrū āte xpi aduentuz dicebatur sinus abrae.ita post xpi aduentū.sed diuersimodē quia enī āte xpi aduentū sanctorū requies habebat defectū requiei.p adiūctum dicebat infernꝰ et sinꝰ abrae idez vnde ibi nō videbat deus.sed quia post xpi aduentum sanctoꝝ requies ē cōpleta.cum deū videāt.talis requies dicit abrae sinꝰ ꝛ nullo mō infernus.Et ad hūc sinum abrae ecclesia orat fideles pduci cū dicit. Exaudi me domine.vt aīam meā in sinu abrae patriarche tu iubeas collocari. Et sic etiā intelligenda ē quedā glosa q̄ habet Luce xvj. Factū ē vt moreret mendicus et portaret ab angelis in sinū abrae.que sic di. Sinꝰ abrae ē reqes bonoꝝ pauperū.quorū ē regnū celoꝝ.vide in īfernus.

Synzugus ga.gū.i.cōiūctus vel cōiugatꝰ. Unde et pronoia dicūtur sinzuga.vel siniuga latine.a sin quod ē cō et iugū vel zugū.Et inde hec sinzugia gie.id est ꝯiugatio vnde ꝛ pporcionalis ꝯiūctio elementorū vel numeroꝝ dicit sinzugia.Et ē qdam plana quedā cubica.i.solida figura.sed hoc ad aliā scientiā spectat.Synzugia etiā dicitur si pes extendatur vltra numerū quattuor sillabarū. Unde synzugie dicūtur penthasillabi.et hexasillabi pedes. Hi nō sunt pedes.sed appellant pēthasillabi ꝛ hexasillabi.qr vltra quiqz vel sex sillabas nō pcedunt. Sed apud grecos dicūtur sinzugie.quasi qdam cōiunctōnes vel declinatōnes.qr ex quo mensuratō dictōnis q̄ pes ē extendit vltra numerū quattuor sillabarū nō dicit pes sz synzugia. Item a synzugus dicit synzugo gas.id ē cōiūgere.vel ꝯiugare.sm hug. Papi. vero dicit. Synzuga cōiuga sillaba vt mei tui sui.vel sapiens.sapienter sapiētia.vide in cōiugus.

Syon.mons ē in hierusalē.et sepe ponit pro ipa ciuitate.Syon hebraice latine īterpretat speculū vl speculatō qr in sublimi cōstructa ē et de longe venientia cōtemplat. vel speculatur. Hec sepe ecclesiā militātem signat. ī qua deū per speculū et in enigmate speculamur. Dicit etiam aliquādo syō.mater hierlm.qr syō tāq̄m mater filiā hierusalē ptegebat.ꝛ defēdebat.

Siparū genus veli vnū pedem habēs.quo iuuare nauigia solēt q̄nēs vis veli lāguescit.qd ex sepatōe extimat dictū sm Papiam.

Sipariū rii.dicit cibus vel preciū cātoris ꝛ qd qd āte cātantem ppretio suspēdit.

Sipo pas.paui.pare.farinam ad faciēdū pultem īmittere.et sipare.i.spargere.et ppie escā gallinis.et sipare.i. cōminuere.Et a sipo ꝯponit.Cōsipo pas.id est sil sipare Dissipo pas.id ē dispargere.diminuere.destruere Prosipo pas.id ē pcul sipare et spgere. Obsipo pas. id ē vndiqz vel cōtra.vel obuiā sipare. Sipo et eius composita

actiua sunt. Et corripi. hāc sillabā si. Unde qdaʒ. Qui s
pat hic poscit volucres et dissipat inde.

Siquidē.i.certe.ex si et quidē cōponit.et cor.q. Aliqñ
aūt sunt due ptes.et tunc q acuit.et sic sumit. machabe.j.
li.vlti.ca. Et si quidē bene et vt histoꝛie ꝯpetit hec et ipe
velim. Iteʒ math.x.ca. Et si quidē fuerit domus illa digñ
veniet pax vestra sup eā. Itē luc.xiij.ca. Et si quideʒ fece-
rit fructū.sin aūt in futurū succides eā. Item hebꝛ.vj. Et
hec faciemus si quidē pmiserit deus. Itē leui.xiij. Et si q-
dē lepra vltra nō creuerit. &c

Siquis.siqua.siquod.vel siqd cōponit a si et quis. De
hoc dixi supꝛa in tercia parte vbi egi de figura nominis
in ca.de sillabicis adiectōib⁹.

Siquominus.expositū est in scda pte vbi agit de accē-
tu aduerbioꝝ in ca.de ꝯpositis a min⁹.

Syracusa se.ciuitas sicilie.vnde syracusanus na.nuʒ.
act.xxvij. Et cū venissem⁹ syracusanā.et pdu.cu.

Syrasiriʒ. liber qui dicit canticacanticoꝝ.vt di.hiero.
in pꝛologo puerbioꝝ syrasirim.quod in lingua nostra
vertitur cāticū canticoꝝ.

Syren.i.tractus.et acuitur in fine. Itē syren nis.et tunc
acuit si.vide in syrena.et pdu.penl.gti syrenis.

Syrena.a syren quod ē tractus dr hec syrena ne.et hec
syren renis.et facit accusatim syrenen.vel syrena mōstꝛ
marinū quod dulcedine sui cantus nautas ad se trahit.
et submergi facit. Unde syrenic⁹ ca.cū.i.dulcis et delctā
bilis et affectiuus seu attractiu⁹ cant⁹ et piculosus. Item
syrene dicūtur serpentes cū alis qui plus currūt qʒ equi
sed etiam volare dicunt quaꝝ tantuʒ virus est.vt post
moꝛsuʒ āte moꝛs sequat qm doloꝛ sentiatur.fm hug. In
glosa eni sup esa.xiij.g. Et syrene in delubꝛis voluptatis
dicit sic. Syrene sunt aīmalia vel serpētes cristati et ala
ti. Uel vt alij dicunt. Pisces marini in specie muliebꝛi.
Ysidor⁹ aūt.xj.ethimo.vbi agit de poꝛtētis di.sic. Syre-
nes tres fingunt fuisse ex pte virgines.et ex pte volucres
habētes alas et vngulas.quarū voce vna.altera tibijs.ē
cia lira canebat. Que illectos nauigātes suo cantu i nau
fragia trahebant. Scdm aūt veritatē meretrices fuerūt.
que quādoqʒ transeuntes ducebāt ad egestatē. Has fi-
cte ferūt inferre naufragia. Alas aūt habuisse et vnglas
dicunt. qꝛ amoꝛ et volat et vulnerat. qideo i fluctib⁹ cō-
moꝛasse dicunt.quia fluctus id ē venerē creauerūt.et p-
du.hāc silllabā re.

Syria rie.dictā est a quodā indigena. Uel vt dicunt
Syrin fuit nepos abꝛaaʒ et ceture a cuius noīe syria di-
cta est. et antiqui assirios vocabant quos nūc siros vo-
cam⁹. Hij olim potentissimi fuerunt.vt dixi in chaldei.
Et a syria dicit hic siri⁹ria.riū.et syrus ra.rū. Unde et sy
rius lapis dicit qui in syria repitur. Et syriacus ca.cum.
id ē de syria existens.et syri⁹ penul.coꝛr. Unde et syriaca
dicit vitis vel vua.vel quia de syria allata ē.vel qꝛ nigra
est. Inuenit etiā hic syr⁹ri.pꝛo quodā sanctissimo ianuē
si epō.et pōt dici syrus.quasi silēs. qꝛ vere siluit a strepi-
tu mūdane inqetudinis p vacatōeʒ intne quietis.

Syriac⁹.in syria est.

Syrina.a syrē qd ē tct⁹ dicit hoc syrina rinatis .i.cau-
da vestis feminarū. Syrina etiā dicit sericis longa oꝛati
onis.teroꝛem suuʒ vsqʒ ad vltimū seruās. Syrina etiaʒ
dicit liber vel reuolutō cartarū.quia in libꝛo sunt multe
reuolutōes et plicature sicut in cauda vestis mulieris.
vide in.iiij.pte in ca.de scemate in yrmos.

Syromates tis.mas.gene.i.gladius.et videt compoñi
a syren qd est tractus et macron quod ē longuʒ.et hec sy
romaste tes.i.foꝛtitudo.

Syromaste.in syromates est.

Syrophenissa.dicta ē mulier chananea gentilis. Cha
nanei eni quōdaʒ iudeā incoluerūt.sed post dispsi sunt.
ex hac dispsione erat mulier ista ex sirijs.et fenicib⁹ oꝛta.
marci.vij. Erat aūt mulier gentilis syrophenissa genere
Quidaʒ tamē dicūt cirofenissa.quia sicut fenissa erat sic
et cira dido fuit.hoc noīe indicātes mulierē.regionē mu
lieris et patriaʒ. Itē inuenit syrofenix cis. Juuenal. Ter
ret ydumee syrophenix incola poꝛte.

Sirpa pe.idē est qd sarpa.

Sirtis.a syren quod est tractus dicit hec sirtis hui⁹ sir
tis. Syrtes sunt loca piculosa in mari.dicta ab attracti
one arene in cumulos. Est vero ibi inequalitas maris et
terre. Et in vno loco est aqua pfundissima in alio vado
sa. Unde piculū est illac transire.fm hug. Papias vero
dicit. Syrtes tractus aquarū rapaces.scopoli supꝛa ma
re.loca arenosa vel arida accedūt et recedūt.

Syrtus.a syren qd est tractus.dicitur syrtus ta. tum.
.i.attractiu⁹ et spinosus.et hoc syrtū.i.spinetū.

Sirus ra.rū.in syra vide.

Sysara.interpꝛetatur futurꝝ iudiciū.vel gaudij exclu
sio vel equi missio.ppꝛiū no. cuiusdā viri in li.iudicū.et cor.
penul.vnde in auroꝛa. Currū dseruit sysara terga dedit

Sistarcia cie.vas est repositoꝛiū.sicut saccus vel pera
Et sunt sistarcie nautarū dicte.ꝙ sint sute vel vascula in
quibus poꝛtant cibi.regū.j.ca.ix.a. Panis.defecit in si-
starcijs nostris. Et ista litera cōmunit habet in biblijs
coꝛrectis. Quidā vero dicūt cistarca. Unde fm eos dēt
dici in cistarcis nostris.et cōponit a cista et arca. Alij di
cunt ꝙ a suo suis dicit hec sitarcia cie.i.substantia.et pro
prie nautaꝛū.quia sit suta.vel qa sita id ē collocata. Hoc
dicitur sentire hugui.

Sisto stis.caret pterito et sup.sed accipit mutuo a di-
uersis.fm diuersas ei⁹ significatōnes. Naʒ sisto absolu
tū est et transitim. Quādo ē absolutū significat idem qd
sto.vel maneo.sisto.qsi cū pri⁹ irem modo sto fm hoc ac
cipit pꝛeteri.et sup.a sto.et facit sisto steti.statū. Sisto qñ
est transitim signat idem qd statuo.vt iste sistit menia.i.
statuit. Accipitur etiā p firmare.vel retinere.vel stabili-
re.vt siste equū. Unde Ouidi⁹ de fastis. Siste puer la-
crimas phe⁹ tua damna leuabit. Sistere.i.psentare.vñ
in euāgelio.luc.ij. Ut sisterent eū domio.i.psentarent.et
fm quod ē transitim accipit pteritū et supinū a statuo.
vt sisto statui.statutū. Sisto componit. Absisto stis.id
ē longe statuere.longe stare et cessare. Assisto stis.id ē iu
xta vel circūsistere ad seruiciū. Cōsisto stis.i.simul stare
Circumsisto stis. Desisto stis.i.decoꝛsuʒ a pposito siste-
re et cessare. Existo existis. Insisto stis.i. vocare instare
re.inuigilare opam dare. Persisto stis.i.pseuerare.pro
sisto stis.i.pstare.et p precio stare.et meretricari. Itē pro
sisto stis.i.pstituere.i.pꝛo pcio statuere ad meretricādū
vel aliud. Et in vtraqʒ significatōne ē verbū meretricale.

Obsisto stis.i.obstare. Resisto stis.id ē reluctari.refra
gari. Subsisto stis.id ē substare.vel subsistere.id ē sub
se statuere.et firmare. Unde hec subsistentia tie.dicit for
ma. Sisto pꝛo stare et eius cōposita fm hanc significati-
onē neutra sunt et absoluta.et carent pteri.et supi.et acci-
piūt mutuo a sto stas et eius cōpositis. Item sisto in ali-
is significatōibus et ei⁹ cōposita fm illas actia sunt. et ca
rent pteritis et sup.et accipiūt ea mutuo a statuo tuis.et
eius cōpositis fm hug. In grecismo aūt et in doctrinali
dicit. Sisto facit statū si transeat atqʒ statutum. Si sit
neutrale steti.nullumqʒ supi. Priscia.aūt in x.li.di. In
sto aūt vnū inueni sisto.cui⁹ pteritū quādo actiuā habet
significatōem tā in simplici qʒ in cōposito deficit. Quā-
do vero absolutā et similē sto verbo.cū eo cōmune habꝫ
pteritū.vt resisto vel resto restiti. Cōsisto et ꝯsto constiti
Persisto et psto perstiti.subsisto etiā facit substiti.et hoc
mihi magis placet. Item scias ꝙ sisto ē figure simplicis
non eni potest cōponi a si et sto.quia nulla cōiūctio pōt
cōponi cū verbo fm priscia.

Sistole les.et sistola le.exponit in quarta pte in ca de
metaplasmo.et acuitur vltima de sistole les.sed non de
systola sistole.

Sistrū.a sisto tis.dicit hoc sistruʒ sistri.i.tuba.vel dicit
sic ab inuentrice. Uel sistrū lingua egiptiaca dicatur tu-
ba cum qua ysis describit. Nā hmōi sacrificijs ea vtun
tur. In xvij.ca.pꝛimi regū legit. In tympanis leticie et ī
sistris panebāt mulieres.

Sitarcia.in sistarcia vide.

Sitella le.dimi.pua situla.

Sicula le.in situs exponit.

Sitio tis.tiui.titū.tire.id ē potū desiderare.et ponitur
simpliciter pꝛo desiderare. Unde sitibundus.da.dū.i.si-
tienti similis. Sitio cōponit. Resitio tis.sitio et ei⁹ com-
posita neutra sunt.et coꝛri.si. Unde thobias. Incupidas
sint ebꝛietas psentia desunt.

Sitis.a sitio tis.deriuat hec sitis hui⁹ sitis.desideriuʒ
bibendi.vnde hec siticula le.dimi. Et siticulos⁹sa.sum.q
assidue sitit.vel aliquātulū sitiens.et desinit accusatiu⁹ ī
im tantū.et ablatiu⁹ in i. Unō versus. Im tantū faciunt
hec qrtū noīa casuʒ. Uim buri tussim maguderimqʒ siti
Et intellige de latinis noībus. Item scias ꝙ sitis ē verbū
a sino sis. Itē ē nomen hec sitis. Item ē verbū modi sub-
iunctiui de sum es est.cū sim sis sit.sim⁹ sitis.et tunc pdu.
si. Itē scitis a scio scis.sʒ tūc hʒ c.pt⁹ s.

Sytropodes sunt coquēdi causa vasa fictilia cum tri-
bus pedibus fm papiā et hugui.et videt esse cōposituʒ a
sin quod ē con.et tris.et pes.quasi cū trib⁹ pedib⁹ vas.
Quidā tamē dicūt citropodes.a citra et pes pedis. qa
pedes hʒ citra supioꝛē fabꝛicā.et coꝛ.po.

Situla le.penul.coꝛr.restis ē qua aqua trahit vel poti
us ipm vas.et dicit a sitio.qꝛ apta ē sitientib⁹ ad bibēdū
quod vas greci cadū vocant. Item situla le.ē quoddam
genus serpentis.

Situs.a sino nis.siui.sitū.dicit hic situs huius sit⁹.id ē
repausatō.vel oꝛdinatō.vel repositō.vel modus.vel na
tura.vel vetustas.vel humoꝛ.vel longitudo tempis vl
negligentia.nā negligentia ex vetustate sequit. Et situs
ta.tum.nomē.id ē positus. Et voluerūt quidaʒ ꝙ in hac
significatōne situs deriuet a pono ni.s.p auferisim quasi
posit⁹.sʒ auferisis nō fit nisi in ꝯposita dictōe fm hugui.

Siui ē pteritū de sino nis. Sapiētie.v. Sicut etiā nos
nati ꝯtinuo desiuim⁹ esse.

S ante M

Smaragdus. Smaragdos viroꝛ interptatur. Unde
hec smaragd⁹ di.lapis pꝛeciosus viridē coloꝛē habens.
cui nihil viridi⁹ comparat. Naʒ herbas quoqʒ virētes
frondesqʒ exupat. Solo eni intuitu implet oculos. nec
saciat. Sculpentib⁹ quoqʒ gēmas nulla gratioꝛ oculoꝝ
refectō reficiens circa se viriditate repcussum aerē. vide
in arimaspi. Unde smaragdinus na.nuʒ.nomen posses
siuū penul.pduc. Unde in auroꝛa. Seqʒ smaragdis mi
scet vbiqʒ coloꝛ. Inuenit etiā hec smaragdo dinis.idem
qd smaragdus.et coꝛr.penul.gti. Et inde smaragdine⁹.
nea.neū.vnde Apoc.iiij.b.habent quedaʒ biblie.et iris
erat in circuitu sedis similis visioni smaragdinis. sed bi
blie coꝛrecte habent smaragdine. Et tunc cuʒ sit possessi-
uuʒ.pdu.hanc sillabam di.

Smigma matis.neutri generis.est quoddā vnguētuʒ
vel confectō vnguēti.vel sapoꝛis vel aliquaꝝ aliarū re-
rū boni odoꝛis.vnd dr. Daniel.xiij. Afferte mihi oleum
et smigmata vt lauer. Inuenit etiā hoc smigma. sed aliō
signat.vt dixi in m.litera in suo loco In histoꝛijs dicitur
Ingressa ē susanna lauari volens.id ē inungi.p cōsuetu
dine terre.et misit puellas ad afferendū oleū et smigma-
ta.id ē vnguēta.et coꝛr.pnl. smigma.

Smirna Asie minoꝛis vrbs.et interptat canticū eoꝛuʒ
et declinat hec smirna ne.

S ante O

Sobna ne.ppꝛiū nomen cuiusdā viri de quo habetur
in esa.ca.xxxvj. Et sobna scriba.et interptat sobna sedēs
vel sedes seu diuertens.

Soboles.a suboleo les.dicit hec soboles lis.i.pgenies
scʒ filius vel filia. Et dicitur soboles quasi suboles.qꝛ sub
oleat.id ē succrescat.et coꝛr.bo.

Sobrin⁹.a soroꝛ dicit hic sobꝛinus ni.fili⁹ soꝛoris qua
si soꝛoꝛin⁹. Unde hec sobꝛina filia soꝛoris quasi soꝛoꝛina
Et p ꝯpositōem hic ꝯsobꝛinus ni.id ē ꝯgnat⁹. vel ꝯsobꝛi
ni dicunt filij duarū soꝛoꝛū vel fratris et soꝛoris quasi cō
soꝛoꝛini. vñ hec ꝯsobꝛina ne.et cor.bri.

Sobriol⁹ la.lū.dimi.aliqntulū sobꝛi⁹

Sobri⁹bria.bꝛium.id ē abstinens. Et componit a se et
bꝛia quod est mensura.vnde dr sobꝛi⁹ qsi sebꝛi⁹ id ē secū
habens bꝛiā.vnde hec sobꝛietas tatis. Et differt a pudi-
cus.vñ qdā. Sobꝛi⁹ a mensa de lecto surgo pudicus.

Soccat⁹ta.tū.in soccus ē.

Soccell⁹ li.dimi.pu⁹ soccus ē.

Soccus.a saccus dr hic soccus ci.quoddā calciamētū
comedoꝝ.qꝛ saccū habeat in quo ps plante immittit.et
p methonomiā dicit quādoqʒ comedus.vnde soccellus
li.dimi.et soccatus ta. tū.i. soccis indutus vel soccos hñs

Socer a socio cias.dr hic socer huius soceri.pater vxo
ris vel mariti.quia sociatur genero vel nurui et ipe vl ip
sa ei.vnde socerinus na.num. Et hec socrus hui⁹ socrus
mater vxoꝛis vel mariti.et p compōsitōeʒ hic psocer ri.

pater soceri. vel socrus quasi secūd⁹ socer. et hec psocrus mater socrus. vel socer ꝛ corripit so. Unde ꝛ in grecismo Est socer vxoris genitor. socrus genitrixq3.
Socerinus na. nū. in socer vide.
Socialis in soci⁹ vide. et etiā in thomas
Socius. a soccus dr hic socius cia. ciū. Et substātiue etiā declinat hic soci⁹ cij. et hec socia cie. et dicūtur socij. ꝓpter piculi vel opis societatē. quasi in vna caliga vl' socco. vel vno vestigio manētes. vel socius dr a sequor. et ē ꝓprie socius in piculo. Collega in officio. Comes in itinere. Consors in pmio. Sodalis in mensa vel in sede. Et a gtō socij i. in e. et addita tas fit societas tatis. Et inde hic et hec socialis et hoc le. penul. pdu. de q̄ vide in thomas. Et socialiter aduerbiū. Item a socius dr socio socias. socios iungere. vel socios facere. Et componit. Associo as. Absocio as. i. abiungere. Consocio as. Dissocio as Et ē socio actiū cum omib⁹ suis ꝯpositis. et corr. pmā. vnde Ouidius de arte. li. ij. Nō bene cum socijs regna venus q3 manent. vide in collega.
Socrus. in socer vide.
Sodalicū. in sodalis exponit.
Sodalis. a sedes. vel a suadeo dr hic et hec sodalis. et hoc le. socius in mensa vel scutella. vel in symbolis. Et dicunt sodales quasi sediales. vel q̄si suadētes a suadendis symbolis in esca et comestione. vel quasi simul edētes Itē sodales q2 simul sedeant. vnde hec sodalitas. id ē societas. amicicia. Et hoc sodalicū cij. p eodē Ouidi⁹ Iure sodalicij qui mihi iunctus erat et sodalis p amico dr Et compatur. vnde inuenitur sodalici⁹. i. amicabili⁹. ꝛ pduc. penul. sodalis. vide in collega.
Sodes. a suadeo des dr sodes aduerbiū. blandiētis vl' obsecrantis. vnde psci. Inueniunt aduerbia terminātia in es pduc. vt sodes. Alibi tamē cōnumerat sodes inter verba defectiua. sed ibi secut⁹ est opinionē eorꝫ q dixerūt q sodes ē verbū comicum. vt Sodes. i. si audes. et ē sine dubio vox blandientis et obsecrantis. q aūt quidam dicūt. q sodes tantū valet q̄ntū soci⁹. oī caret rōe sm hug.
Sol. a solus dr hic sol solis. q2 solus luceat. obscuratis cunctis alijs siderib⁹ suo splendore. vnde hic et hec solaris. et hoc lare. i. res solis vel ad solē ptinens. et solanus na. nū. penul. pdu. possessiuū. ex quo subsolanus. et dicit sol quasi solus lucens. Et scias q sol et luna sunt ppria noīa sm opionem platonis. qui putabat planetas spūs ratōnales. Sed hoc falsū reputamus. et illū sequitur psci. dicēdo q sunt ppria. sed ꝯsiderata natura. put aīa eas speculat cōmunia sunt. et hoc vult aristoteles quē psciā. quādoq3 imitatur dicēdo q sunt appellatiua. Cetera vero noīa planetarꝫ vt saturnus iupiter mars ppria sunt q2 sunt imposita stellis astrologice. occasione sumpta a quibusdā psonis. et inuenit sol in plurali nūero vel opinione. vel autoritate. vnde Ouidi⁹ in quinta epla. q leuis assiduis solibus vsta riget. Itē q2 sol ē causa diei. ideo ponit quādoq3 p die. sed frequēti⁹ in plurali. Item nota q dionisius di. in iiij. ca. de diuinis noibus tractās de radio solis. Ad generatōes visibiliū corporꝫ ꝯfert. et ad vitā ipsa mouet. auget. et pficit et nutrit. ꝛ mūdat. et renouat. Hoc etiā ipe sensus ostēdit pcipue q̄ntū ad effectū solis et lune. Nā vt habetur in libro de aīma In toto vniuerso nō ē nisi triplex vita. Omnis eni vita aut est vegetatiua. aut sensitiua. aut intellectiua. et sol est causa vite vegetatiue. que est in oībus arboribus. et ē cā vite sensitiue. que est in omibus aīmalib⁹. et est quodā mō causa vite intellectiue. que ē in omibus hoīb⁹ ꝛ hoc quātū ad esse. et quātū etiā ad ꝯseruatōem. Causa inq3 est nō p modū pncipalis efficientis. sed p mod habilitātis et disponēns quātū ad esse. q2 sm aristotelē homo generat hoīem et sol. Quantū etiā ad ꝯseruationē sol dicitur eē cā vite itellectual' vel ratōnalis. q2 multū valet ad ꝯseruandū vitā hoīm. Nā vita homīs ꝯsistit in inspiratōne et expiratōne. Et ideo si mediū esset nimis densum ita q hō expirare non posset moreret. vt patet. quādo ē sub terra aut sub aqua. Sol aūt et alie stelle clarere faciunt aerē suis luminibus. Et ideo dicit albumazar. q si n essent astrorū lumīa. intantū ꝯdensaret aer q omē viuēs moreret in terra. vide in origine⁹. Item vide in vestuls ꝛ in lucas. et in lux. Hic nota q sol radios suos sine sui pollutione infundit sup loca et corpa. nō solū munda. s3 etiā immūda et sordibus fetēna. quorꝫ ꝯtactu homines ac quedā alie res inficiūtur. Solis eni radij impolluti et intaminati ea ꝯtingētes existunt. Nō est igit mirand si essentia diuina omino simplex et incōmutabilis omia replet loca et omib⁹ creaturis essentialit inest. nec tamen cuiusq3 sordibus ꝯtaminet. vel ꝯtingat. Unde aug. in li. de natura boni. Cum in deo inqt sint omia que ꝯdidit. nō tamē inquināt eū qui peccant. De cui⁹ sapiētia q̄ attingit a fine vsq3 in finem fortiter dicitur. Attigit omia ꝓpter suā mundiciā et nihil inqnatū in ea incurrit. Itē di. aug. in li. de agone xpiano. Timent heretici. q fieri n pōt. s3 ne humana carne veritas ꝛ substantia dei inquinetur. et tamē pdicāt istū visibilē solē radios suos ponnes feces et sordes corpm spargere. et eos mūdos ꝛ sinceros seruare. Si ergo visibilia munda visibilib⁹ immūdis ꝯtingi possunt et nō inquinari. quātomagis incommutabilis et inuisibilis veritas p spūm aīam. et p aīmā corpus suscipiēs. totū hoīem sine sui ꝯtaminatōe assumpsit. et ab omibus infirmitatib⁹ liberauit. Ecce vt vidisti dicit augus. dei sapiam p spūm assumpsisse aīam. et p aīmā corpus. Spūs aūt s3 ps aīme supior maiori similitudine deo ꝓpinquat q̄3 aīa. s. eadē ipa sm inferiorē ptē. et aīma magis q̄3 corpus Et ideo non incōgrue aīa dicit assumpta p spūm et corpus p aīmā. Ratō aūt quare sol n inficiatur. et hoc q radios suos p feces spargit hec est. q non cōmunicat cum alijs corpibus in materia. vt simul agens patiatur. sicut ea que in materia cōmunicāt. dum agunt. patiūt vt in. j. de generatōe dr. Aīa aūt cōmunicat corpi in materia. nō ex qua anima fiat. sed in qua sit. Et ideo ex coniunctione corpis inficiatur. Diuinitas aūt q non cōmunicat cū corpe. nec in materia ex qua. cum sit omino immaterialis. nec in materia in qua cū nō vniatur corpi vt forma eius. Ambrosius vero in quarto li. hexameron. Sol est oculus mundi. iocunditas diei. celi pulcritudo. nature gratia. pstantia creature. bon⁹ sol sed ministerio nō impio. bonus mee fecunditatis adiutor non creator. bonus meorū altor fructuū. sed non creator. interdū partus meos ipe adurit. Et vt dicunt q dam. Sol est maior terra octies tantū. vide in luna. Itē

vide in astrū. Itē dicit basili⁹. Terra cū sit ampla nimium quo sub vno tempis momēto poterat radijs tota lustrari nisi de maximo solis orbe lux ei largissima ꝓberet. et pduc. pēnā geniti
Solatiū. in solor ē
Solamen minis. in solor exponit.
Solaris. in sol vide.
Solariū a sol dicit hoc solariū rij. quasi solauriū. q2 soli et aeri vel auris pateat et ē ethia.
Solax. a soleo les. dr hic et hec solax cis. ꝛ ē pec⁹ miliū ōpascens.
Soldus da. dū. in solido das. ē.
Solea. a solū dicit hec solea lee. q2 solū pedis tegat. vel q solo terre adhereat. Unde solero soleras. i. soleas facere. vl' soleis aptare. Itē3 solerare. i. solū vel solidū facere.
Solennis. soleo cōponitur cū ānus. et dr hic et hec solennis et hoc ne. celebris. festiu⁹. Et compat. Uñ solenniter nius nissime aduerbiū. Et hec solēnitas tatis. Et. hoc solēne. nis. p eodē. et vide q solennis. et solēnitas. cōponit. a soleo et annus. q2 solet esse singulis annis. vel a solido das. i. firmo. q2 solidū ꝓpter religionē mutari nō debeat. Uñ dici⁹ q pdicta vocabula nō debent scribi nisi p vnū l. et duo n. et nūq3 p m. et p. errāt ergo qui scribūt sollempnis et sollēpnitas. p m. p. et duo l. sm hug. Quidā tamē dicūt. q solennis cōponitur a solers et ānus. vnde solēnis quasi solers ānus vel solers in anno. vel solēnis q̄si solus in anno. q2 semel ē in anno. Et etiā solēnis tunc scribit p vnū l. et duo n. et pducit pmā. Uñ horati⁹ in epi. Insanire putas solēnia neq3 rides. Papias vō dicit. Solēnitas a sanctis dr ita suscepta. vt mutari ob religionē nō debeat.
Solēniso sas. in solēnis est.
Solennitas. in solēnis exponit.
Soleo les. solitus su3 neutro passiuū. vnde solit⁹ ta. tū. id ē frequēs. assuetus. assidu⁹. vsitatus. Et cōponit. Insolitus ta. tū. i. nō solitus. Itē a soleo dr solesco inchoatī. et cōponit Assoleo les. assolitus su3. i. valde vel iuxta solē. vñ assolit⁹ ta. tū. i. valde solitus. et assolesco cis. absoleo les. i. dissuescere. et a solito cessare. Cōsoleo les. Dissoleo les. ābo p dissuescere. Insoleo les. i. valde solere. vel aliter cōtinere q̄3 alij vl' q̄3 sit solitū. supbire. dementē esse vel fieri. Uñ insolēs lētis et insolesco cis. inchoa. Persoleo les. i. valde solere. assiduare. assiduū eē. vnde psolēter. i. assidue. aduerbi. et hec psolentia tie. et psolus la. lū. id ē assidu⁹. Soleo et ei⁹ cōposita neutropassiua sunt. et ita neutra et corr. so. Ouidi⁹ de arte Tarda solet magnis rebus inesse fides. Sed sol solis. hi soles pdu. hāc sillabā so. Unde versus. Qui rem nosse soles hic solem gignere soles.
Soleola le. dimi. pua solea. et cor. penul.
Solero ras. in solea vide. et cor. hāc sillam so.
Solers. Solon ꝯponit cū ars. et dr hic et hec ꝛ hoc solers solertis. i. sapiēs. ingeniosus. sagax. caut⁹ q̄si cmī arte bona instructus. et dicit sic. q̄si totus. vel mult⁹ in arte. Et cōpat solers tior. tissim⁹. et dēt scribi p vnū l. Et inde hec solertia tie. i. solicitudo. vigilantia. astutia. sagacitas. industria. ꝛ pdu. so. Unde quidā. Exiguo pulcrā ducit solertia vitā. i. sapiens et cautus hō. sm vō papi. Solers dr quasi solicitus in arte et vtilis.
Solercia tie. in solers vide.
Solicito. solon ꝯponit cū cito citas. et dr solicito tas. i. persuaderee. ex suo loco mouere. quasi ex toto et multū citare. et cōmouere. vnde solicitus ta. tū. i. curiosus. anxi⁹. ꝛ ꝯmotus. Et cōpatur solicitus nor. sim⁹. Unde solicite cici⁹. sime aduerb. et hec solicitudo dinis. i. curiositas anxietas. vñ solicitudinarius ria riū. et est solicito actiū cū omib⁹ suis ꝯpositis. Et scribūtur pdicta p vnū l. et pdu. so. Unde ouidius Res ē soliciti plena timoris amor. et cor. penul. solicito tas tantū. q2 tenet naturā hui⁹ sup. citū. descēdētis a cieo es. secūde ꝯiugatōis sicut recito. suscito. oscito. Hic attende q est solicitudo puidēne spūalis. et hec pcipit. puer. vj. Uade ad formicā o piger et cōsidera vias eius et disce sapiētiā. Et ad Ro. Solicitudini nō pigri Itē3 ē solicitudo tpalis necessitatis. et hec ē tolerabilis. gene. iij. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. Item ē solicitudo supfluitatis et curiositatis. et hoc puenit ex timore inordinato terrenorꝫ et diffidētia eternorū. De qua puer. xj. Expectatō solicitorꝫ pibit. Et math. xiij. Solicitudo seculi suffocat verbū dei. Prima est cōmendabilis. Secūda tolerablis. S3 tercia vitupabilis. vide in pudentia.
Solicitudinarius. in solicito est.
Solicitudo dinis. in solicito tas. vide.
Solidamen minis. in solido das ē. ꝛ pdu. da.
Solidarius ria. riū. in solido das. exponit.
Solido. a solū dicit solido das. id ē firmare. integrare. vnde hoc solidamē minis. penul. pdu. et hoc solidamētū ti. et solidus da. dū. id ē integer. firmus quasi solo datus. et compatur. vñ solide di⁹. dissime. aduerb. et hec soliditas tatis. ꝛ q̄nq3 sincopat ꝛ dr sold⁹ da. dū. ꝛ p ꝯpō3 isold⁹ da. dū. ꝛ ꝯpat. Itē a solido das dr solid⁹ di. qddā pond⁹. ꝛ dr solidus. q2 nihil illi deesse videt. Solidū vero itegrū et totū veteres dicebant. Ips3 vel ipe quoq3 numisma a numa vocat. vel numisma q2 noīb⁹ principū et effigie signet. Ab initio vero vnu3 numisma. vn⁹ argēte⁹ erat solidus. Apud latinos alio noīne sextula dr q2 vncia ꝯpleat vj. solidis. Hūc vulg⁹ aureu3 solidū vocat. cui⁹ tercia ptem dixerūt tremisse3 q2 solidū faciat tremissis. Et nota q p illo pondere dicendū ē solid⁹. et non soldus. nisi sincopet in sillaba. Unde solidari⁹ ria. riu3 ad solidū ptinēs vel s3 solidū accipiēs. vel p solidis seruiēs Solido cōpōit. Cōsolido das. Resolido lidas. et ē actiū cū omib⁹ suis cōpositis ꝛ corr. so.
Solifuga ge. penul. cor. quoddā aīmal q2 fugiat diē vt dicunt muserane⁹ q est aranee forma et videt componi a sol. et fugio fugis.
Soliloquiū quij. generis neutri id ē solitariū eloquiū s3 cū nosipi nobis ad interrogata respondem⁹. Uñ quidā liber aug. dict⁹ ē soloqu3. Et videt componi a solus vel solitarius et loquium.
Solima. Hierosolima dicta ē corrupte a poetis solima. vñ solim⁹ ma. mū. Iuuen. Interpres legum. solimorꝫ ꝛ magnus sacerdos.
Solisequiū vel solsequm q̄dā herba. s3 helyotropiū q2 se ꝯuertēdo seqtur solē nā cū sole oriente ꝛ occidente flores aperit vel claudit.
Solitari⁹ a solit⁹ dr solitari⁹ ria. riū. i. ꝯsuet⁹ Et hec solitudo. i. ꝯsuetudo Uñ solitudiāri⁹ ria. riū. Itē solitari⁹ pōt deriuari a solus. vide in solus et in thomas
Solitudinari⁹ ria. riū. i. ꝯsuet⁹ ꝛ dr a solit⁹ Itē solitudinari⁹. i. solitari⁹ a solitudo vide in solitari⁹. ꝛ tūc dr a sol⁹.
Solitudo. a sol⁹ dr hec solitudo dīs id ē singularitas des

tū.solitaria mansio.siue locus carēs frequētia hoīm.

Solitus .a.tū.in soleo les.est

Soliuag⁹ ga.gū.penult.cor.qui solus vagatur.a solus et vogor garis.cōpon.ē.

Soliū.a sedeo des dr̄ hoc soliū lij.regia sedes.quasi sediū a sedendo.vel soliū dr̄ quasi solidū.q2 de solidis lignis fiat vel dicit̄ a solus quasi soli⁹ sedes.

Soloe.quedā ciuitas inter greciā et barbariā.

Soloecism⁹ dr̄ a soloe ciuitate.vl' a ꝑplo illi⁹ ciuitatis q ex vrbe soloe ꝑfecti.cū apud athenienses cōmorarent̄.vt illorū linguā discere vellent.suā pariter et illorū linguā corrūpebant.vn̄ et ibi.it athenienſib⁹ vt illud viciū soloecism⁹ vocaret̄.vel a soloe ciuitate dr̄ soloensis soloense. et hic et hec soloecensis.et hoc se.et cōponit̄ cū mos moris.et dr̄ hic soloecismus.mi.q̄si mos et ꝯsuetudo soloecēsiū.Cū eni soloecēses in ꝯfinio grecie ꝛ barbarie siti essent.pr̄i barbarorū more pnm grecorū loquētes linguā habebāt ꝯfusaʒ.Cuʒ eni vtrāq3 vellent sibi defendere.vtrāq3 corrūpebāt..Hij cū romaʒ venirent vt linguā latinā addiscerēt eā maxime corrumpebāt.vn̄ inoleuit ꝯsuetudo.vt quodlib3 viciū in orōne dicerēt soloecism⁹.q̄i mos ꝛ ꝯsuetudo soloecēsiū.et ē soloecism⁹ figura vel viciū q ꝯsistit in icōpetēti iunctura dictōnū. A soloecism⁹ dr̄ soloecistic⁹ ca.cū.et soloeciʒo ʒas.id est soloecistice loqui.et soloecistico cas.in eodē sensu .et deriuat̄ a soloecistic⁹ ca.cū. Itē3 nota ꝙ sicut di.donatus Soloecismus est viciū in ꝯtextu ptiū orōnis ꝯtra regulas artis gr̄matice factū.Int barbarismū ꝛ soloe.hoc itest.q2 soloecism⁹ discrepantes aūt in ꝯsequētes int se dictōes habet. Barbarism⁹ aūt in singulis verbis fit aut scriptis aut pnūciatis Vnd barbarism⁹ fit in dictōne.Soloecism⁹ in oratōe.vnde qdaʒ Est barbarism⁹ cuʒ dico domiña dn̄s.Est soloecismus mea sponsa me⁹.Soloecism⁹ fit duobus modis.aut p ptes orōnis.aut p accidētia ptiū orōnis. Per ptes orōnis fiūt soloecismi cū vna ps orōnis ponit̄ p alia.vt Torū repēte clamat.p torue.hic nomē p aduerbio ponitur. Fit etiā in eadē pte orōnis hoc viciū cū ipa p se nō in suo loco neq3 vt cōuenit ponit̄.vt Cui tantū licuit de te.p in te.et apud amicū eo.p ad amicuʒ.et fons exeo.p foras. Per accidētia vō ptiuʒ orōnis fiūt soloecismi.tot modis quot sunt accidētia ptiuʒ orōnis.vt dardan⁹ p dardane⁹.ppriū p appellatiuo . Item Vrbē quā statuo.vrā est p vrbs.Itē sub lucē.p āte luceʒ.ꝛc. Soloecismus i psa.In poemate scema noiatur.vt d.donatus.Et intelligo in psa.id ē in sermone rudiū. In poemate id est sermone sapientū.vide in barbarism⁹.

Solon interpretat̄ totū vel multū

Solor.a solus dr̄ solor laris.id ē ꝓbere solatium.alloqui vnū et derelictū.qui eni solat̄.soli se applicat dū loquit̄.ꝛ solitudinē leuat alloquio suo.vn̄ hoc solamē minis.i.solaciū Aurora.Solamē matris ancora spesq3 patris.ꝛ hoc solatiū tij.Et cōponit̄ solor cū con.ꝛ dr̄ ꝯsolor laris. vnde hic et hec ꝯsolabilis et hoc le.ꝛ ꝯsolabiliter.et hec ꝯsolabilitas tatis.et ꝯsolās lātis.omis gene.et cōsolator⁹ ria.riū. Itē cuʒ de et dr̄ desolor laris.Solor et eius ꝯposita sunt deponēt. licet antiq fecerūt.solo las.actiu.vn̄ p̄dicta verba sepe inueniūt adhuc posita in passiua significatōe.et ꝓdu.so.Horati. in epi.Instruit exemplis inopē solat̄ egenū.

Solsticialis.in solsticiū exponit̄

Solsticiū.Sol ꝯpoīt̄ cū sto stas.ꝛ dr̄ hoc solsticiū cij.i.statio solis.vn̄ hic et hec solsticialis et hoc le.res solsticij vel ptinens ad solsticiū.Solsticiū est maxima diei artificialis et noctis inequalitas.siue ingressuʒ solis in capcornū vl' in cancrū.et sunt duo solsticia.s.estiuale et hyemale.et cū xp̄s natus fuit ꝯtingebat solsticiū hyemale in natiuitate ciceronis.et tunc incipiebāt dies crescere.Et solsticiū estiuale in natiuitate sancti iohānis baptiste.qd ē octauo kl'as iulij.ꝛ tūc incipiebāt dies decrescere vnde ipe di. Ipm oportet crescere. me aūt minui. Nūc aūt retrocesserūt solsticia et equinocia decē diebus et hoc p errorē nostri cōpoti.q2 dam⁹ āno solari p̄ter trecētos sexagitaquiq3 dies et sex horas octo momēta q̄ sunt q̄rta ps vni⁹ hore.et ita in qnq3 ānis erramus vna hora.et sic in centū vinginti ānis erram⁹ vna die. Et nisi error iste corrigat̄.festa hyemalia forte adhuc erūt estiualia.et econuerso. Vbi aūt sit locus solsticiorū nūc his v'sibus ostēdit̄.Solsticiū decimo xp̄m p̄it atq3 iohēm.et etiā quasi vna die plus.ꝛ vt di.rabanus sup illd exo. Mēsis iste vobis ꝑncipiū mensiū. Primū eqnoctiū fuit duodecio kl'as aplis. Ait eni ꝙ quītodecimo kl'as aplis.q apd hebreos nisan dr̄ fuit p̄ma dies seculi.et duodecimo kl'as eiusdē fuit quarta dies.q2 cū sol et luna ꝯditi sunt.tunc p̄mū eqnoctiū fuit.Sol eni in oriente.et luna in occidēte sperā mūdi ex eq diuidebāt.Tempe aūt nostro solsticia sunt decē dieb⁹ ꝛ pl⁹ āte diē natiuitatis xp̄i et iohis bap.sole existēte in capricorno.et in cancro.et equinoctia sunt decē dieb⁹ et plus āte festū crucis qd ē octauo kl'as octobris et āte yd⁹ marcij.sole existēte in piscib⁹ ꝛ in v̄gine.vn̄ qdā.Solsticiū decio xp̄3 p̄it atq3 iohēm.ꝛc.vt dictū ē. Et totidē sequit̄ p nocția nūci⁹ horꝫ.Et intellige nūcius.i.annūciatō. Et scias ꝙ dr̄ solsticiuʒ statō solis.nō ꝙ solē aliqn̄ stare sit credibile tanq3 ad horā vel pūctū nō moueat̄.nisi forte miraculose. s3 q2 tunc sol siue in celi sui altissimis eleuat⁹.vltra scādere nō val3.imo retrogrado cursu sine mora ad inferiora reuertit̄.siue q̄ad ima depssus vltra nō valet descēdere.s3 rursuʒ ascendēdo incūctanter repetit altiora.et ita semp discurrēdo stat inter duos limites nec vnū supgredit̄.nec alij subinferit

Solum a sol dr̄ hoc soluʒ soli.i.terra q2 soli pateat Vnd hoc solum inferior ps pedis.q2 eo terre vestigia imprimim⁹.et q2 terra firma est ad sustinēdū. Id soliū dr̄ qdq̄d sustinet aliquid vt aq̄ ē solū nauis et pisciū. Aer ē solū auiū. Celū ē solū deorꝫ et stellarū.et hinc solū dr̄ pedis.q2 totā molē corpis portat.ꝛ cor.so. Vn̄ auianus. Astu vincit hō cūcta creata solo.s3 sol⁹ la.lū.p̄mā ꝓdu.vn̄ versus. Fixū pone solū breuē.longū mobile solū.vide in tellus

Solūmō.aduerb.q̄ntitatis id ē tātūmō.ꝛ cōponit a solus la.lū.ꝛ mō.vel sūt due ptes posite p vna ꝛ q̄uat ptes siue modo

Soluo uis.o in i.solui.et i.in tū.solutū.et ē soluere enodare liberare.vn̄ hic solutor toris.et hic ꝛ hec solubilis.et hoc le.vn̄ hec solubilitas.Soluo ꝯponit̄. Absoluo uis.i.a vinculo vel ipedimēto soluere vel liberare.ꝛ ñ absolut⁹ ta.tuʒ Dissoluo uis.d ē diuersis modis soluere.vn̄ dissolut⁹ ta.tū. vnde dissolute tius.tissime aduer. Exsoluo uis.i.extra vīcla soluere et mittere Persoluo uis.i.pfecte soluere vl' reddere debitū. Absoluo uis.ꝯtra soluere Resoluo uis.iterum soluere vel retro ligamē deducēdo soluere et sepāre Soluo et eius ꝯposita actiua sunt.et faciūt p̄teritū in ui.simul et supinum in lutum.

Solus la.lū.id ē sine alio singularis Vn̄ solitarius ria

riū.id ē singularis.vnde heremite dicūt̄ solitarij.q2 soli i heremitorio cōmorant̄. Itē a soleo les.vel a solitus hab3 deriuari solitari⁹ ria.riū.et tūc solitari⁹.i.assuetus.vel sol⁹ p̄t deriuari a soluo uis. Qui eni solus ē q̄si solut⁹ ꝛ sepat⁹ ē ab alijs et ꝓdu.so.vn̄ quidā. Nō facias solus qd fugit omis hō

Solutor toris ē ille qui soluit.et dr̄ a soluo uis.

Soma.i.corpus Inde componit̄ somotopeia peie.

Somnio nis.in somnus exponit̄.

Somnito nitas.in somniū exponit̄.

Somniū a somnus dr̄ hoc somniū nij.id qd videt̄ in somno.Et nota ꝙ somniū quādoq3 large accipit̄.ita ꝙ sit genus oīm somniorꝫ. Aliquādo vero accipit̄ pro spē somnij. Sūt eni qnq3 spēs vel modi somniādi q̄rꝫ due nihil signāt.sc3 fantasma siue visuꝫ.et insomniū. S3 tres aliqd signāt.sc3 oraculū.visio et somniū.Et ē insomniū q̄ñens ex aliq̄ cogitatōe ꝛ cū cura p̄cedēte nascit̄ aliqd somniū. Et cōponit̄ ab in ꝛ somn⁹.q2 tantū ē in somno.ꝛ p̄iter euolat et euanescit cū somno. S3 cetera q̄ aliqd signāt etiā in somno subsistūt i sua significatōne.aut a sua significatōe . Fantasma siue visuʒ est cū aliquis in p̄ncipio somnij videt formas diuersas et varias et alienas a natura rerū. In hoc genere ꝯtinet̄ epyaltes. de quo dixi in suo loco. Et nota ꝙ trib⁹ modis aliqd futurꝫ a creatore denūciat̄.aliqn̄ aut p admonitōꝫ alic⁹ honeste psone.sicut suijp̄i⁹.vel angeli.vel sacerdotis deus nobis denūciat.qd sit euenturū.et qd nō.et hoc dr̄ oraculū. Sic et angelo mediāte.denūciatū ē ioseph. Surge et accipe puerū et matrē eius ꝛc. Aliqndo aūt ita videt̄ dormiēti ꝯtingere ipsenti vt eueniet in futuro.et istud appellat̄ visio. Aliquādo deus futurū denūciat.vel p simile vel p ꝯtrariū. Per simile vt petro nolēti p̄dicare gentibus p simile deus intimauit Videbat eni p somnū vas plenū reptilib⁹.et dicebat̄ sibi. Macta et māduca.p reptilia intellexit gentiles.p mactare interfectōeʒ seu mortificatōeʒ viciorꝫ.p mānducare incorporatōem fidei. Per ꝯtrariū vō vt de ioseph .cui macilēte vacce in pratis apparuere opimis.qd fuit future famis indiciuʒ.Simlit̄ sepe fletus in somno signat gaudiū et ecōuerso Et hec species somniādi q̄ p simile vl' ꝯtrariū futura idicat somniū nūcupat̄.ita d.hug. Greg.aūt in li.dyal'.q̄rto ita d. Sex modis tangūt aīm imagines somniorꝫ. Aliqn̄.n.somnia ventris plenitudine vel inanitate.aliqndo vō illusiōe. simul et cogitatōe.aliqndo āt.reuelatōe.aliqn̄ aūt cogitatione ꝛ reuelatōe simul generant̄. sed duo q̄ p⁹ diximꝫ omēs experimēto cognoscim⁹.Subiuncta aūt q̄ttuor in sacre scripture paginis inuenim⁹. Sōnia eteni nisi plerūq3 ab occulto hoste p illusionē fierent.nequaq̄3 vir sapiēs hoc indicaret dicēs.multos eni errare fecerūt somnia et exciderūt spātes in illis. Rursuʒ nisi aliqndo sil' et cogitatōe et illusione p̄cederēt.vir sapiēs mīme dixisset. Multas curas sequunt̄ somnia. Et nisi aliqndo sonia ex misterio orirent̄ reuelatōnis ioseph p̄ferendū se fratrib⁹ somnio non videret.nec marie sponsū vt oblato puero in egiptū fugeret.p somnū angel⁹ admoneret. Rursuʒ nisi aliqn̄ somnia cogitatōe sil' ꝛ reuelatōe p̄cederēt.nequaq̄3 daniel pphetā nabuchodonosor visionē dn̄i disserēs a radice cogitatōis inchoasset dicens. Tu rex cogitare cepisti in stratu tuo.qd esset futurū post te et qui reuelat misteria ostēdit tibi q̄ vētura sunt. Et paulo post. Videbas et ecce quasi statua vna grandis.statua illa magna et statura sublimis stabat cōtra te.ꝛc. Daniel ita q3 dum somniū ad implendū reuerenter insinuat.et ex q̄ ortū sit cogitatōe maīfestat.patēter ostēdit̄.q2 hec plerūq3 ex cogitatōne simul et reuelatōe generent̄. S3 nimirꝫ cū somnia tot rerū q̄litatib⁹ alternētur.tanto eis credi difficili⁹ debet. q̄nto et ex quo ipulsu veniāt facili⁹ nō elucet. Sancti autē viri int̄ illusiones atq3 reuelatōes ipsas visionū voces. aut imagines quodā intimo sapore discernūt.vt sciāt vel quid a bono spiritu p̄cipiāt vel qd ab illusione patiant̄. Nā si erga hoc mēs cauta nō fuerit p deceptorē spiritū multis se vanitatib⁹ imergit.qui nōnūq3 solet m'ta vera p̄dicere. vt ad extremū valeat ex aliq̄ falsitate illaq̄are. A somniū dr̄ somnio as.i.in somnio vel p somniū aliqd videre.vel ppendere. Et a supino de somnio nias.s.somniatu v.in o.fit somnito tas. freq̄n.p subtractōꝫ a. Vel deriuat̄ a somn⁹.ꝛ tunc somnitare.i.freq̄nter dormire. Somnio actiū ē cū omib⁹ suis cōpositis.et scribit̄ sine p.et ē m.de scd̄a sillaba.

Somnolēs lētis.in somnolēt⁹ vide.

Somnolent⁹.somn⁹ ꝯponit̄ cū lētos qd ē plenuꝫ.et dr̄ somnolent⁹ ta.tū.i.piger vel somno plenus et ꝯpatur. Vnde somnolent̄ ti⁹ tissime.aduerbiū. Et hec somnolētia lētie.in eodē sensu. Et in eadē significatōne.vel cōpositōne dr̄ hic ꝛ hec ꝛ hoc somnolēs tis.ꝛ sib' cōpat̄

Somnosus sa.suʒ.in somn⁹ exponit̄.

Somnus ni.mas.ge.ipa quies in dormiēdo. ꝛ diffinit̄ sic. Somn⁹ est q̄es aīaliū virtutū cū intensiōe naturaliū. Aīales v̄tutes dicunt̄ hic q̄nq3 sensus.et rō et intellect⁹. S3 naturales v̄tutes dicūtur appetitiua.retētiua.digestiua.expulsiua.sed in somno q̄escūt aīales virtutes.Cū eni dormit hō nec videt.nec audit.nec discernit.nec intelligit. Sed naturales v̄tutes tūc intēdunt̄ Nā in somno melior fit digestio ꝛ meli⁹ mutat̄ cib⁹ Et ex hoc sequit̄ ꝙ meli⁹ appetit̄.ꝛc.a somn⁹ dr̄ hic somnul⁹ li.ꝛ somnellus li.ꝛ somnicul⁹ oīa dimi. Vn̄ somniculosus sa.suʒ.i.somno plenus.et ꝯpat̄.vn̄ somniculose si⁹.sime.aduer. Et hec somniculositas tatis. Itē a somn⁹ dr̄ somnosus sa.suʒ.i.somno plenus. Et ꝯpat̄. Itē a somn⁹ dr̄ somnio is.somniui.v̄buʒ neutr.et ē somnire somniū hr̄e dormitare. Iteʒ somn⁹ cōponit̄. Exomnis ne. Insomnis ne. Insomnis.i.somnolētus.vide in sopor. Et vt d.pap. Sōn⁹ est q̄ dormim⁹.somniū vō qd dormiētes videm⁹. Somn⁹ somniū.et similia q̄ habēt m.āte n.debēt pnūciari in eadeʒ sillaba.et hui⁹ rō ē.q2 s'm p̄sci.m.nō pōt termiare sillabā nisi sequēs sillaba incipiat ab m.vel b.vel p. Vnde oportꝫ ꝙ in omis.et in somniū.ꝛ in somn⁹ m.sit ei⁹ dē sill'e cū n.ꝛc.

Somotopeia.expoitur in q̄rta pte in c.de colorib⁹ rheto.

Sonipes pedis mas.ge.dr̄ dextrarius.q2 pede sonat terraʒ pcuciēdo.et cor.penul.tā in ntīo q̄3 in gtīo.

Sono nas nui.nitū.vn̄ hic sonitus tus.ipa actō sonādi vel strepitus.ꝛ sonus ꝛ p̄pe cōfuse vocis. Et hic sonus ni.i. qdq̄d aure audit̄.vel auditu p̄cipit̄ Sono nas.cōponit̄.assono nas.i.cōcordare.vel assentire.vel iuxta sonare.vel ꝯsonare.vl' ꝯtra sonātem sonare.absono nas.i.discordare. vn̄ absonāter.i.discordanter. Et hec absonātia.i. discordia vel discordātia. Et absonus na.nū.i.dissidēs et discordans.vel nō sonās.sicut absonātia sepe ponit̄ p nō sonātia. Cōsono nas.i.simul sonare vel ꝯcordare.vn̄ ꝯsonāter ꝛ hec ꝯsonantia tie.ꝛ ꝯsonus na.nū. Dissono nas.i.diuersis modis sonare ꝛ discordare.vn̄ dissonant̄.i. discordant̄. Et hec dissonātia tie.ꝛ dissonus na.nū. Insono nas.i.innotescere.vl' intus sonare.vel valde sonare. Persono as.i.vald' pfecte sonare.vn̄ hec psona. Obsono nas.i.ꝯtra sonare Resono as.

id ē iterū vel retro sonare. vel ad sonū alteriꝰ sonare. Und hic ⁊ hec resonabilis. et hoc le. Et resonant aduer. Et hec resonātia. ⁊ resonus na. nū. Subsono nas. i. subtꝰ vl' parū vel post sonare. Sono ⁊ eius ꝯposita neutra sunt ⁊ cor. hāc syllabam so. Prosper Mi pia mēs habeat ꝙ bene ligua sonꝫ et facit ꝑteritū in ui. diuisas. ⁊ supinūm itū. licet inueniant q̄nq̄ȝ facere ꝑteritū in aui. et sup. in atū. Itē nota ꝙ insono is. inuenit̄ fm terciā ꝯiugatōꝫ. vide etiā in sons.

Sonorus ra. rū. dr̄ a sonus. i. qd sonat. sꝫ ꝓprie vl'bū guit sonāt. ⁊ cōpatur. Uñ sonore riꝰ. me. aduer. Et hec sonoritas tatis. i. sonātia et ꝓprie bona vl' guis. ⁊ p ꝯpōeꝫ. Cōsonorus ra. rū. i. ꝯsonꝰ. ⁊ ꝓdu. no.

Sons a sono nas. vel sonus dr̄ sons tis. gene. oīs. i. nocēs vel culpabilis. vicōsus et ē metaphora tracta ab olla. Sicut ṽo olla non satis cocta. vel rimosa si percutiatur mute sonat. et p sonū viciū eius apparet. sic aliquis insipiēs nō istructus sapiētia vicōsus. scꝫ si introgat̄ suo sono et sua responsione viciū suū manifestat et ꝓdit. Et hinc ē ꝙ sonare sepe ponit̄ ꝑ apparere. Uñ sonter riꝰ. sime. aduer. Et hec sontia tie id ē nocētia. Et sonticꝰ ca. cū. i. nociuꝰ. et cor. ti. Et cōponit̄ insons ⁊ dr̄ sons qi sanus nocēs vl' sonādo nocēs. ⁊ ē etbia.

Sonticꝰ ca. cū. in sons expoītur. ⁊ cor. ti.

Sonulꝰ li. dimi. puꝰ sonus.

Sontia. in sōs tis. expoīt.

Sophar ꝓpriū nomē cuiꝰdā viri. et interpretat̄ dissipatō vel speculū dissipans.

Sophia phie. fe. ge. i. sapiā et acuit̄ penul. ⁊ dr̄ a sophus.

Sophisma a sophus qd ē sapiens dr̄ hoc sophisma matis sermo inuolutus vbi i falsis sentētijs ꝯnexiōis veritas manet et cor. penul. gti. Uñ sophismaticꝰ ca. cuꝫ. q̇ loquit̄ p sophisma vel ad sophisma ꝑtinens. Et hinc sophismatico as. id ē p sophismata decipe.

Sophista. a sophus qd ē sapiēs. dr̄ hic sophista ste. in loquēdo deceptor. verborū intricator apparens sapiēs ⁊ nō existens. vñ sophisticꝰ ca. cū. pnl'. cor. fraudulētus. deceptorꝰ. vñ sophistico cas. i. decipe ṽborū inuolutōe. Et nota ꝙ sophista q̄nq̄ȝ accipit̄ ꝑ sapiēte. vel sapiēter loquente et precipue apud antiquos.

Sophisticus. ca. cū. in sophista vide.

Sophos grece latine dr̄ sapiēs. vel cautꝰ sapiēter dictus et ṽsa os in us. dr̄ hic sophꝰ phi. i. sapiēs

Sophronicus. sophrone interp̄tat̄ prudētia. vel tꝑantia. vñ sophroicꝰ ca. cū. i. prudēs vel tꝑans penul. cor. Et hoc sophroniū nij. dicta ē q̄dā mulier diminutiue cā adulatōnis. q̄si prudētiūcula vel tꝑantiuncula. et ē fe. gener. q2 q̄litas vocis essentiaꝫ rei nō mutat.

Sophroniū nij. in sophronicꝰ vide.

Sopibilis. in sopio pis. exponit̄.

Sopio pis. piui. vel pij. pitū. pire. i. facere dormire. sedare. extinguere. termiare. cōpescere. facere qescere. vñ sopitus ta tū. et hic ⁊ hec sopibilis ⁊ hoc le. qd ꝯpoītur. Insopibilis bile. Sopio ꝯponit̄. absopio pis. i. a sopore excitare ⁊ remouere. Cōsopio pis. i. simul sopire. Dissopio pis. ⁊ Desopio pis. in eodē sensu. i. absopire. Exopio pis. silr absopire. Resopio pis. i. iterū sopire. vl' a sopore remouere. Sopio ⁊ eiꝰ ꝯposita actiua sunt. et ꝓducūt hāc sil. so. Ouidiꝰ in xi. epy. Qui me nō possū potui sopire draconeꝫ. Similit̄ sopitꝰ ta. tū. ꝓdu. ꝑmā sicut et suū verbū. vñ Ouidiꝰ. Dū petis āplexus sopitaq̄ȝ brachia iactas. Tamē semisopitꝰ cor. o. āte p. vñ. Ouid. in ix. epy. Thesea pssuras semisopita manus

Sopitꝰ ta tū. in sopio expoitur.

Sopor a sopio pis dr̄ hic sopor poris. i. somnꝰ. sed sopor leuis somnus ꝑpetua qes. Itē sopor ipā qes ⁊ suauitas et q̇etudo somni. Uñ sepe ꝯtigit ꝙ in aliq̄ ē somnꝰ in q̄ nō est sopor. sed in q̄cūq̄ȝ est sopor ⁊ somnꝰ. Uñ soporꝰ ra. rū. i. qetus dulcis. suauis vel sopitus. i. dormiēs. et soporo ras. id ē sopire facere. dormire. et ꝓprie cū sopore. vñ hic et hec soporabilis et hoc le. Uñ soporabiliter aduer. Et cōpat̄. Soporo ꝯponit̄. Cōsoporo ras. et ē soporo actiū cū oībus suis ꝯpositis. Et a soporo ras. dr̄ soporatus ta. tū. i. sopitꝰ. et cor. ꝑmā sopor poris. vñ Ouid. in xij. epi. Queq̄ȝ tibi dederā vina soporis erāt et etiā soporo ras. cum a sopor deriuet cor. ꝑmā. ⁊ corri. etiā po.

Soporifer ra. rū. penul. cor. i. somnifer. sopore ferens a sopor et ferens cōponit̄.

Soporo ras. pnl'. cor. i. sopore ē.

Sorbariū barij. in sorbus expoītur.

Sorbeo bes. bui. vel sorbo bis. bui. vel sorpsi sorptuꝫ ptū. id ē deuorare aliq̄d molle degluttire vt oua mollia. vñ hic ⁊ hec sorbilis et hoc bile. facilis vel mollis ad sorbēdū. et cor. pnl'. Uñ in aurora. Sorbilis vt fiat inde polēta ligat. Itē a sorbeo dr̄ sorbesco cis. incho. Sorbeo ꝯpoītur Absorbeo bes. absorbui. vel absorpsi absorptū. Et absorptꝰ ta. tū. Et ē absorbere valde sorbere. euacuare Cōsorbeo bes. id ē simul sorbere Exorbeo bes. i. valde sorbere vl' euomere vel sorptū facere Insorbeo bes. id ē igluttire Resorbeo bes. id ē iterꝫ sorbere Sorbeo ⁊ sorbo cū suis ꝯpositis neutra sūt. et faciūt ꝑteritū in bui vl' in psi. et sup. in ptū Prisc. tñ dicit Sorbeo bes. vel sorbo bis. vt ꝓbo placet sorpsi vel sorbui et a sorbui bitū. a sorpsi ṽo sorptū. debꝫ fieri sup. quorꝫ neutrū nec scꝫ sorbitū nec sorptū inueī Ita vult psc. in fine ix. li. ⁊ tamē vsualit̄ in illo ps. scꝫ Dñe clamaui ⁊c. Absorpti sūt iūcti petre iudices eorꝫ Ad hoc p̄t dici ꝙ q̄uis nō habeant supi. in vsu ī simplicitate tamē hēant in cōpositōe. vel psc. ñ di. ꝙ nō hēant sꝫ ꝙ nō meminit se legisse ea. et forte nōduꝫ ꝑuenerat ad locū psalmi legerat vel si legerat obliuioni tradiderat. Dicas ergo secure cū hug. ꝙ sorbo bis. vel sorbeo bes. fit sorbui vel psi et sup. sorbitū vel sorptū Et dico ꝙ ī simplicitate et in ꝯpositōe possumꝰ eis vti

Sorbetū ti. ꝓdu. in sorbꝰ. vide

Sorbiciūcula A sorbeo bes dr̄ hec sorbicies ei. id ē sorbitio Uñ hec sorbiciūcula le et sorbiciecula le dimi. fm hug. Quidā dicūt ꝙ sorbiciūcula ē dimi. a sorbitō sꝫ sorbiciecla ē dimi. de sorbicies ⁊ dr̄ sorbiciūcula liq̄dꝰ cibꝰ q̇ de facili deglutit̄ sicut solet fieri de farina Reg. ij. c. xiij. Tulit ergo thamar sorbiciūculas q̄s fecerat

Sorbilis in sorbeo bes. exponit̄

Sorbillo a sorbeo bes dr̄ sorbillo las dimi. id ē aliq̄ntulū vel paulatī sorbere et format̄ a sorbeo eo mutata in illo

Sorbus a sorbeo dr̄ hec sorbꝰ bi. q̄dā arbor q̄a eiꝰ fructus habilis sit ad sorbendū vñ hoc sorbū bi. eiꝰ dē arboris fructus Sorbiū etiā dr̄ ceruisia vel potus q̄ fit ex tali fructu vl' etiā offa Itē a sorbus hoc sorbetū ti locus vbi sorbi crescūt Et hoc sorbariū idē ē vel locus vbi sorba reseruātur vl' etiā eꝫ ipā arbor Et sorbarius ria riū

Sordecula le. dimi. pua sordes.

Sordeo des. in sordes exponit̄

Sordes dis fe. ge. i. putredo metallorꝫ scoria et aliarꝫ rerꝫ

Unde sordecula le. dimi. Et sordidꝰ da dū. i. imūdus. sordidatus ⁊ ꝯparatur Ouid. Uestes q̄s geritis sordida lana fuit. vñ hec sorditas. ⁊ sordidulꝰ la. lū. i. aliq̄ntulū sordidus. et sordido as. i. sordidū facere. Uñ sordeo des. dui. i. eē vl' fieri sordid. putrere displicere fetere horrere Thobias. Sordet vt actori p̄ficiat opus Sordet id ē ipe ē. indecēs. horribile Et cōponit̄ Obsordeo des. i. vndiq̄ȝ sordere. Resordeo des. Et hinc incho. sordesco. obsordesco. resordesco. Sordeo et eiꝰ ꝯposita sunt neutra. et faciūt ꝑteri. in dui. et carēt sup. fm vsuꝫ. Sꝫ sordido das. cū suis ꝯpositis ē actiuū

Sordidulus la. lū. in sordes ē.

Sordidꝰ da dū. in sordes vide ⁊ cor. di.

Soreth interp̄tat̄ dilecta. genus ē vitis optīe q̄ vberes fructus facit. Soreth etiā ē nomē cꝰdam loci

Sorex a sors dr̄ hic sorex cis. i. mus q2 sp sortiat̄ morteꝫ ⁊ cedē. vel sorex ꝯponit̄ a serra ⁊ rodo. q2 rodat ⁊ in modū serre pādat Unde hic soriculꝰ li. ⁊ soricillꝰ ābo dimi. ⁊ hoc soricetū ti. locus vbi sorices abūdāt et cor. penul. gti sorex cis.

Sorica a soros qd ē aceruꝰ dr̄ hec sorica ce. qlibet tumulꝰ arenarꝫ. vel trāslatiue cuiꝰlibꝫ rei ꝯgeries

Soricetū ti. pnl'. ꝓduc. in sorex vide.

Soriculus li. dimi. puus sorex

Soriscula le. vasculū aq̄. ⁊ dr̄ a soros qd ē aceruus.

Sorita ce. ars vl' argumētū phōꝝ et dr̄ a soros aceruo.

Sorofagus. soros qd ē sepulcrū ꝯponit̄ cū fagin qd est comedere ⁊ dr̄ hic sorofagus gi. pnl'. cor. quidā lapis sic dictꝰ q̄a corpa defunctorꝫ ꝯdita in eo infra q̄dragita dies ꝯsumātur et pōit̄ p sepulcro simplr. ⁊ p eod̄ iuenit̄ sarcofagus gi.

Sorops. a soros qd ē aceruꝰ dicit̄ hic sorops pis. et dicūtur soropes cespites.

Soror a semen dr̄ hec soror sororis q̄si ab eodē semine. Prope quidē sorores sūt q̄ habēt eundē patrē sꝫ diuersas matres Ecōtra germane q̄ habēt eandē matrē. sꝫ diuersas patres. q̄si ab eadē matre manātes. vl' dr̄ soror a solꝰ q̄a sola cū fratribꝰ in sorte ꝯgnatōis hēatur. vñ sororisso sas. vel sororizo zas. i. imitari morē sororis vel assilari sorori

Sororcula le. dimi. pua soror

Sororisso sas. in soror expmit̄

Sororiꝰ A soror dicit̄ sororiꝰ ria. riū. ad sororē ꝑtinens. Et hinc sororiꝰ rij. filiꝰ sororis. Et hec sororia rie. filia sororis. Et sororiꝰ maritꝰ sororis vel frater vxoris

Sororizo zas. in soror vide

Soros vel soron dr̄ sepulcrū vel arca in q̄ mortuꝰ ferit̄ vel recōdit̄. Itē sores dr̄ aceruꝰ ⁊ acuit penul.

Sors tis. gene. fe. i. ps vel euētus vel fortuna. vel respōsuꝫ vel oraculū vel ars vel instrumētū diuinādi. et dr̄ sors respōsū vel oraculū. q̄a in q̄busdā locis dabātur r̄nsa p sortes dicit̄ sors capitale. vñ q̄dam. Sors notat euentū signat q̄ȝ sors capitale. Hic nota ꝙ sicut di. aug. sup illō ps. In manibus tuis sortes mee. Sors nō ē aliq̄d mali. sꝫ res ī hūana dubitatōne diuinā indicās volūtatē. Ex hoc orit̄ q̄stio. an sit vtēdū sortibꝰ. Ad cuiꝰ rei euidentiā nota ꝙ sortes fꝫ theologū ꝓpe dicūtur cū aliq̄d fit. vt eiꝰ euētu ꝯsiderato aliq̄d occultū inotescat. Et si quidē q̄rat̄ indicio sortiuꝫ q̄d cui sit exhibendū. siue sit res ꝑ offessa. siue sit hōr siue dignitas seu pena. aut actō aliq̄ vocat̄ sors diuisoria Si aūt q̄rat̄ q̄d agere oporteat vocat̄ sors ꝯsultoria. Si aūt q̄rat̄. q̄d sit futurū vocat̄ sors diuinatoria. Actꝰ aūt hoīm q̄ q̄runt̄ ad sortes n̄ subdūtur dispositōi stellarꝫ. nec etiā euentꝰ ipārꝫ. Uñ si q̄s ea intētōe sortibꝰ vtat̄ q̄si hmōi actus humani qui reqrunt̄ ad sortes fm dispositōeꝫ stellarꝫ sortiant̄ effectū. vana ⁊ falsa ē opinio et p ꝯsequēs nō carēs demonū suggestione. ex q̄ talis diuinatō erit supsticiosa et illicita. Hac aūt cā remota necesse ē ꝙ sortaliū actuū expectet̄ euētus. vel ex fortuna vl' ex aliqua cā speciali dirigente Et si quidē ex fortuna qd locū hre p̄t in diuisoria sorte nō vident̄ habere nisi viciū vanitatis. sicut si aliq̄ n̄ valētes aliq̄d ꝯcordit̄ diuidere velint sortibꝰ ad diuisionē vti q̄si fortune exponētes quā quis ꝑtem accipiat. Si vero ex speciali causa expectet̄ sortiū indicium q̄nq̄ȝ quidē expectat̄ ex demonibꝰ. sicut legit̄. ezec. xxi. ꝙ rex babilonis stetit in biuio in capite duarū viarꝫ diuinatōem q̄rēs. ꝯmiscēs sagittas introgauit ydola. exta ꝯsuluit. et tales sunt illicite et fm canones ꝓhibētur. Q̄nq̄ȝ ṽo expectat̄ a deo fm illud ꝓuerbiorꝫ. xvj. Sortes mittunt̄ in sinū sed a dño tꝑant̄ et talis sors fm se nō ē mala vt di. aug. Pōt tñ i hoc q̄druplex peccatū incidere. Primo quidē. si absq̄ȝ multa necessitate ad sortes recurrat̄. hoc eni videt̄ ad dei temptatōeꝫ ꝑtinere Uñ ābrosiꝰ di. sup lucā. Qd sorte eligit̄ hūano iudicio ꝯphendit̄ Scd̄o si quis etiaꝫ in necessitate absq̄ȝ reuerētia sortibꝰ vtat̄. Unde sup actꝰ aplorꝫ di. beda. Si qui necessitate aliqua ꝯpulsi. dū putāt sortibꝰ exēplo aplorꝫ esse cōsulendū videant hoc ipos aplos nō nisi collecta fratꝝ cetu et p̄cibus ad deū fusis egisse Tercio si diuina oracula ad terrena negocia ꝯuertant̄ Unde aug. d. ad inq̄sitōes ianuarij. His qui de paginis euāgelicis sortes legūt. etsi optandū sit vt id potiꝰ faciēt q̄ȝ demonia ꝯsulēda ꝯcurrāt. tamē mihi ista displicet ꝯsuetudo ad negocia seclaria. ad vite hmōi vanitatē diuina oracula velle ꝯuertere. Quarto si in electōnibus ecclesiasticis q̄ ex spūssancti ispiratōne fieri debēt aliqui sortibꝰ vtant̄. Uñ di. beda sup actus aplorꝫ. Mathias āte pēthecostē ordinatus sorte q̄rit̄. q2. s. nōdū erat plenitudo spūssancti in ecclesia effusa. Septē aūt dyaconi pꝰea nō sorte. sed electōne discipulorꝫ sunt ordiati. Secus āt ē in tꝑalibus digtatibꝰ q̄ ad terrena disponēda ordinātur. In quarꝫ electōne plerūq̄ȝ hoīes sortibꝰ vtunt̄ sicut et in tꝑaliū rerꝫ diuisione. Si vero necessitas imineat. licitū ē cū debita reuerētia sortibus diuinū indiciū iplorare. Unde aug. d. in epi. ad hōratū. Si inter dei mīstros sit disceptatō qui eorꝫ ꝑsecutōis tpe maneant ne fuga oīm et q̄ eorꝫ fugiāt ne. s. morte oīm deserat̄ eccīa. si hec disceptatō aliter nō potuerit terminari q̄ntū mihi videt̄ qui maneant. et q̄ fugiāt. sorte eligēdi sunt. Et in ꝑmo de doctrina xpiana di. Si tibi abūdaret aliquid qd opteret dari ei qui nō habet. nec duobꝰ dari potuisset. Si tibi occurrēt duo quorꝫ neuter aliū vel indigentia. vel erga te aliqua necessitate superet. Nihil iustiꝰ faceres q̄ȝ vt sorte legeres. cui dandū esset. qd dare vtriq̄ȝ non potuisses. Itē scias ꝙ nō ꝯdemnant̄ rustici qui. seruāt tēpa ad seminandū. et arbores incidēdas. et similia. q̄ certā ⁊ naturalē habēt rōnē q̄re ita debeāt fieri. Idē dico de phisicis. circa medicinas dandas ⁊ minutōes faciēdas. ⁊ similia de quibꝰ certa ⁊ maifesta rō reddi pōt fm phisicam.

Sortialis. a sors dicit̄ hic ⁊ hec sortialis. ⁊ hoc sortiale ad sortem pertinens.

Sorticula le. dimi. pua sors.

Sortilegus ga. gū. penul. cor. a sorte et lego cōponit̄. q2 futura legit. i. colligit p sortes. vñ hoc sortilegiū gij. tal' diuinatō

Sortior. a sors dr̄ sortior tiris. sortitꝰ suꝫ. i. p sortes diuidere. vel tribuere. et sub ministrare. vel diuidere. ⁊ adipisci. Et

cōponit̃.Cōsortior tiris.Resortior tiris.et ē deponētale cū suis composis.
Sortito aduerbi.i.p sortes.penul.pdu.Ezech.xlv.Cumqꝫ ceperitis terrā diuide sortito.sepate pmicias dño.
Sortiuidus da.dū.penul.cor.qui videt p sortes.a sors et video des.componit.
Sospes.spes cōponit̃ cū se.et dr sospes tis.q̄si secū habēs spez.i.sanus.saluus.icolumis.supstes.vñ versus.Incolui sospes.san⁹.salu⁹qꝫ.supstes.Unde hec sospitas tatis. Et sospito tas.i.sanare.exhilarare.vel bona spe afficere.vl'bona spe nō fallere. Et ē actim. In eodē sensu inuenit̃ sospio pis.Et dr sospes q̄si salutis hospes.et ē cibia. et inuenit̃ in neutro genere.vñ Iuuen.Depositū tibi sospes erit.Tamē declinatōe ē tantū cōis ge.tā in singulari q̄ꝫ in plurali. Sꝫ hec sospita te.in singl'. ē fe.ge.in pli. vo neu.ge.hñs tātū nūs actiꝫ vtim.ꝛ sic est etroclitū.vt plr hec sospita.accusatio hec sospita. vtio o sospita Idē dicas d hospes ꝛ hospita
Sospis.in sospes vide
Sospito tas.in sospes exponit̃.
Sostratus.ti.penul.cor.Unde Iuue.li.iij. Plaudēte et madidis q̄ cātat sostratus alis.Et mache.li.scdo. ca.iij.dr. Sostratus āt p̄latus ē capris.
Sother grecū nomē ē dī et inpretat̃ saluator vl'salutaris
Sotularis.a solea dicit̃. Inde p apocopā sotular laris. neutri ge.et corr.pnl'.nt̄.sicut specular. Unde in doctrinali dr.Huis sotular socias specular breuiabit origo. Maijster tamē bene d.q sotular vel sotularis nihil ē. imo dicendum est subtelaris.

S ante P

Spacior.Spaciū cij.distantia vel interualiū. vel intercapedo.vñ hoc spaciolū li.dimi.Et spaciosus.sa.sū.Et compatur.vñ hec spaciositas tis.Itē a spaciū dr spacior.aris.aiū. spaciari.i.ire vel deābulare.huc et illuc ire.causa recreandi Et cōponit̃.ꝯspacior aris.circūspacior aris.despacior aris id ē deorsuꝫ vel valde vel de vno loco ad aliū spaciari. vel a spaciari cessare.Expacior aris.i.extra spaciari et euagari. Spacior deponē.ē cū suis ꝯpositis.
Spaciū cij.in spacior vide.
Spadix dicis.fe.ge.Et hec spadica ce.i.palma. Uñ hic et hec spadix.i.subrube⁹.suluus.i.colore palme.vñ et spadices dicunt̃ equi palmati.i.equi fului et rubicundi coloris sicut palma.vel qui palme figurā in crurib⁹ habēt.
Spado.a spadix dr hic spado donis.eunucus.castratus. Unde et spadones dicūtur surculi vitiū fruge carētes dicti sic.q: sint steriles.vel vt qdaꝫ dicunt spado dr a spata.i.gladio cum quo castrabantur.
Sparciata te.cōis.ge.ē.et pdu.pnl'.vide in spartū.
Spargena ne.fe.ge.i.infantia.ꝛ dr a spargo.gis.
Spgo gis.si.suꝫ.i.diffundē dissipare.vel respargere.distāter opire.siue pfundere.vnde sparsim aduer.Et cōponit̃ spgo cū ad.et subtracta d.dicit̃ aspgo gis.i.distāter opire. perfundere.vñ aspsim aduer.cōspgo gis.qd ꝛ ꝯspargo gis.iueitur.Circūspergo gis.Dispergo gis.Inspergo gis.Respergo gis.ppie ē distanter opire.ꝛ pfundere. Uñ aq̄ respsus dicit̃ q̄ distātib⁹ eq̄ guttis optus ꝛ pfusus ē.Spargo et eius cōposita actiua sunt.et faciūt p̄teritū in si.et sup.in sum. Et oia ꝯposita a spargo mutāt vbiqꝫ a simplicis in e.q̄uis qñ qꝫ in quibusdā cōpositis iueniat̃ a.retenta.sed potius vitio

scriptoruꝫ videtur cōtingere. quo aliquid spargit̃.
Sparsoriū . a spargo gis.dicit̃ hoc sparsoriū sorii.id cum
Sparsus.a spgo gis.dr sparsus sa.suꝫ.pticipiū.ꝛ nomē pt esse.Itē a spgo sparsio.dr sparso sas.freq̄n.a quo sparsito tas aliud frequentatiuuꝫ.
Spartanus na.nū.in spartū vide.ꝛ pdu.ta.
Spartū.a spgo gis.dicit̃ hoc spartū ti.gen⁹ vestimēti. vel sparte ciuitas ē licaonie.Et ē eadē ciuitas sparta. vel sparte.et lacedemonia.vñ lacedemonii dicunt̃ spartani.et dicit̃ sparta a sparto filio foronei. Unde spartan⁹na.nū.et hoc spartū genus vestis qd ibi factū pmū fuit.Et inde hic ꝛ hec sparciata te.patriū.ab illa ciuitate.vel ab alia vt dicūt.ꝛ videtur q pdu a.siue penul.cum sit deriuatim.Item spartuꝫ inuenitur pro frutice.
Sparus a spargo gis.dr hic spar⁹ ri.telū rusticū missile.q: spargat̃.i.mittat̃.Uñ et qdā piscis dr sparus.q: eiusdē figuresit
Spasmosus sa.suꝫ.in spasm⁹ exponit̃
Spasm⁹ grece latine dr subita ꝯtractō pti⁹ꝫ.aut neruoꝝ cu dolore quā passionē a corde dictā dixerūt q: in nobis pncipatū vigoris habet. Unde spasmosus sa.suꝫ.talē īfirmitatē patiēs
Spata.a spaciū dr hec spata te.gladi⁹.q: sit spaciosa āpla et lata.et dr a patin qd ē passio.vñ spatarius ria.riū.et hic spatari⁹rij.qui facit spatas vel vendit. Itē a spata dr spatatus ta.tū.spatā habens. vel spata armatus. et est spata femi.generis
Spatula le.a spata dr hec spatula le.dim.penult.corr.Et spatula armus dicit̃.et ppie in pecorib⁹.q: lata sit.et spatule rami vel folia vel fructus palmaꝝ āteq̄ꝫ apiant ad similitudinē spate dicūtur.Leut.xxiij.Spatulas palmarū.Item spatule grece latine delicie dicūtur.Et a spatula dr spatulosus sa.suꝫ.ꝛ spatulat⁹ta.tū.q̄ magnas et diffusas hēt spatulas.vel deliciosus siue delicat⁹.Et vtrūqꝫ ꝯpatur.Itē a spatula dr spatulor laris.i.delicior aris. vel in spatula diuinare.Et cōponitur cū ex et dicit̃ expatulor laris.
Specialis.in species exponitur.
Species.a specio cis.dr hec species ciei.i.pulcritudo.vl'forma fm qd dr Species pami digna ē impio.Itē species ppe forma dr.ꝛ ppa q̄litas q̄ ꝯgnoscitur ex ꝯuentu accidētiū.et dispositōe pctū.Itē dr specis rerū maneries fꝫ qd dicit.h⁹ speciei.i.h⁹ maneriei herba ē in orto meo.Itē spēs dr substātia vel essentia vñ in q̄dā collectā.Cōcede quesum⁹ vt q̄ iam te ex fide cognouim⁹ vsqꝫ ad ꝯtemplādā spēꝫ tue celsitudis pducamur.Itē spēs dr qddā pdicabile in dyalectica.Et diffinitur.Spēs ē qd pdicat̃ de plurib⁹ drñtib⁹ nūo in eo qd qd.Itē species dr accñs ptiuōr ōis in grāmatica.et describitur sic maxime fm quod nōis ē accidēs Spēs ē originalis dispositō dictōis.p quā fit pmitiui ꝛ deriuatiui discretō.de hoc multa vtilia habes in tercia pte in caplo de spēb⁹ noiꝫ Dicit̃ etiā occasio vel causa Unde hic ꝛ hec specialis ꝛ hoc le.ad spēm ptinēs.vel spēm designās.et singularis.ppius vnicus.Et ꝯpatur. vñ hec specialitas tatis.ꝛ spēaliter aduer.i.p spēs.Itē a spēs dicit̃ specios⁹ sa.sū.i.formos⁹.pulcer Et compatur.vñ hec specōsitas tatis.
Specifico.spēs ꝯponit̃ cū facio ꝛ dicit̃ specifico cas.i.segregare.diuidere.separe.designare vel speciē facere.vñ specificus ca.cū.i.specialis.diuisus. vel faciēs spēm.
Specimen.a specio dicit̃ hoc specimen minis.i. pulcritudo vel similitudo.imago.signū.noticia.expimētū.et corr.pnl'.

tam in noiatiuo q̄ꝫ in gtīo
Specio cis.spexi.spectū.i.ꝯsiderare.Sed nō ē in vsu ꝛ nūc q̄ꝫ dicendū ē spicio.sed specio qd pbat̃ p deriuata.s.species specimen.speculū.ꝛc.sicut vult hug. Prisc.etiā di.in iij.lib. A specio cis.vel a specie specimē.Specio ꝯponit̃.Aspicio cis.Respicio cis.Conspicio cis.Circūspicō is.despicio is.dispicio cis.inspicō cis.ꝑspicio cis.ꝓspicio cis.Itē specio ꝯponit cū susuꝫ.vel sursuꝫ.et dicit̃ suspicio cis. Specio et ei⁹ cōposita in o.oia sunt actiua et faciūt p̄teritū in xi.et sup.i ctū. Itē omia ab eo cōposita in p̄senti mutāt e. simplicis in i.et corr.hanc sillabā spi Ouidi⁹ ep'laꝝ.Despicit acceptas hostis ab hoste notas.i.literas. Prisc.in v.li.vbi agit de figura di.Specio simplex nō est in vsu.vnde cōponit̃.Inspicō suspicio.Specto etiā verbū q̄si a verbo specio natū ē freq̄. Et scias q videmus natura.Aspicim⁹ volūtate.Intuemur cura.aspicim⁹ ante nos.respicim⁹ retro. suspicim⁹ sursum. despicim⁹ deorsuꝫ.inspicim⁹ introrsuꝫ. cōspicim⁹ circūquaqꝫ Prospicimus longe.
Speciūcula le dimi. pua spēs.
Specto a specio cis.spexi.ctū.dr specto tas.frequē.vñ hoc spectamē mis.et hoc spectaculū li.p eodē.Et hic et hec spectabilis.et hoc le.vnde spectabiliter aduer.
Specula.a specio cis.dr hec specula le.altus locus aptus ad circūspiciendū.vnde speculor laris.i.videre. inspicere.inuestigare.explorare.de alto inspicere. vñ hoc specular. vel hoc speculare ris.locus altus.vnde qs speculari pt.vñ ꝛ fenestre et vehicula de quib⁹ speculamur specularia dicūtur vnde aug.in quodā sermone.Solis radi⁹ penetrat specular.nec cū ingredit̃ violat.nec cū egredit̃ dissipat.q: et in ingressu et egressu ei⁹ specular itegrū ꝑseuerat.et cor.cu.specular.sicut suū verbuꝫ speculor.vnde.Iuuenal'.Qui vehitur clauso latis specularibus antro.De hoc etiā dixi in scda parte.vbi egi de accentu noim desinētium in ar. Et a speculor vel specula deriuatur hic et hec specularis .et hoc re.i.illustris.vel ad speculā ptinens vel habilis ꝛ apt⁹ ad speculād
Speculor laris. in specula ē.
Speculū.a specio cis.dr hoc speculū li.q: ibi femia speciē sui vultus ꝯsideret.vel dr a splendēdo. q: splēdorē reddat.
Specus a specio cis.dicit̃ hic spec⁹ ci.et hec specus cus. cui et hoc specus coris.et hoc specū ci.et hoc specu indeclinabi. in singulari oia in eodē sensu.Et ē specus fossa facta sub terra qua ꝓspici potest.q̄ et āṫrū dicit̃.ꝛ speleū.et spelūca.Sed antꝝ et speleū grece.latine spelūca.s.locus ꝯcauus.rupes cōcaua.et vide q: a speleū deriuat̃ spelūca.et deberet spec⁹c⁹. vel specu facere ablatim et diim plurales in ib⁹ specib⁹. tñ vsualiter faciūt in ubus vt specubus.
Speleū.in specus expōit
Spera.a spaciū dicit̃ hec spera re.i.rotūditas siue corpus ex omi pte rotundū.et ē spera manēte dyametro ꝯtinua circa ipꝫ semicircli circūductō ꝛ dr spera q̄i spaciū rotūd.vñ et rotūditas mūdi.dr spa mūdi.q: ei⁹ spēs in rotūdū formata ē et qdqd rotundū et volubile ē dicit̃ spera a volubilitate et rotūditate vt pile quib⁹ ludūt infātes.vel vt dicūt spera grecū ē.Greci eni qdqd est rotūdū sperā vocāt.vnde sperie⁹ca cū.i.rotūdus et solidus ad modū spere.Et vt ysido.d.Spera celi ē species quedā in rotūd formata.cui⁹ centrꝝ terra ē ex oibus ptibus eq̄liter cōclusa.spera ista ab oriente et occidēte semel in die et nocte vertit̃.et tāta celeritate dr currere. vt nisi aduersus p̄cipitē ei⁹cursuꝫ astra currerēt.q̄ eā remo

rarent̃ mundi ruinā faceret.hanc nec pncipiū nec terminū hrē dicunt.Ideo q in termio rotūdo q̄si circulo vnde incipiat et desinat.nō facile cōprehendit̃.et cor.pmā. Uñ prudētius maior.Cui⁹ ad arbitriū spera mobilis atqꝫ rotūda.mlti tamē pducūt.sed male q: p ei⁹ ꝯpositū pbat̃.s.asper.qd cōpōit̃ ab a qd ē sine et spera.Et ꝓsper qui dicit̃ quasi ppe speram.sed spera pducit e.ante r.
Sperma.a spergo gis.dr hoc sperma matis.i.semē ꝛ ppe aialiū. Unde spmatizo zas.i.spma emittere.
Spermolog⁹.spma ꝯponit̃ cū logos qd ē sermo ꝛ dr hic spermologus gi.pnl'.cor.i.semiuerbi⁹ et adiectiue pōt declinari spermologus ga.gū.
Spernaculus.in spnax est
Spernax a spno nis.dr spernax cis.ge.ois qui freq̄nt̃ alios spernit et cōpatur Uñ hec spnacitas tatis.et spnaculus la.lū.penul cor.aliq̄ntuluꝫ spernax.
Sperno nis.spreui.spretū.spernere.i.ꝯtemnere vilipēdere.Spno ꝯponit̃.Asperno nis.vñ aspnor naris. deponē. Cōspno.i.simul spnere.vñ ꝯspret⁹ta.tū.Et cōponit̃.Inconspret⁹ta.tū.i.laudat⁹ ꝛ pbatus. Spno et eius cōposita i o. sunt actia ꝛ faciūt p̄ter.in spreui.et sup.in spretū.
Spero.a spera dr spero ras.id ē speꝫ hrē.ꝯdere.existiare vel sperādo expectare vel credere ꝛ ppie bona Bona qndē speram⁹.mala timem⁹ Sepe tamē spare ponit̃ p timere ꝛ ecōuerso sed imppie Uñ d.donat⁹ q cū dicit̃ Hūc ego si potui tātū spare dolorē Sperare d.p timere ꝛ ē ibi acirologia.A spero deriuat̃ speratus ta.tū.tā in actia q̄ꝫ in passiua significatōne Et compat̃ Et cōponit̃ Insperat⁹ta.tū.et nō compat̃ Spero cōponit̃ Despero ras.i.a spe cessare. Uñ hic ꝛ hec desperabilis et hoc le. Uñ desperabiliter aduer.Spero p spē hrē ē neutrū.imo sp videt̃ neutrū. sꝫ q̄a aliud vbuꝫ in eo intelligit̃.pōt etiā ei⁹ passiuuꝫ in pma psona inueniri. nō min⁹ tamē ē neutrū.sicut et inuideo.licet etiā sepe inueiatur inuideor.despero ab eo cōpositū neutrū ē Itē spo pmā pdu.sed spare eā corripit.
Sperula le.dimin.pua spera.
Spes A spero ras.dr hec spes spei.et dicit̃ spes q: sit pes pgrediēdi q̄si spes et ē ethia. Uñ ecōtrario dicit̃ despatō.deest eni pes.nullaqꝫ pgrediēdi facultas.q: dū qs peccatuꝫ amat.futurā gloriā nō sperat Et carꝫ gtīo dtīo ꝛ ablatio plālibus fm vsuꝫ Inuenit̃ tamē speb⁹ Unde in.ij.li.mach.ca. vij.g.Noli frustra extolli vanis speb⁹ Hic nota q spes ē certa expectatō future btitudis.veniēs ex gratia et ex meritis p̄cedētib⁹.Sine meritis eni aliqd spare nō ē spes sꝫ psumptō dici pt Et ē spes de inuisibilib⁹ qd eni videt quis ñ sperat̃.Et scias q spes fꝫ qd est passio nō est virt⁹.sed fꝫ qd ē in appetitu intellectiue ptis Et nota q numer⁹ pncipaliuꝫ passionū hoc mō pt accipi.q: aut sunt de p̄senti in q̄ pficitur motus ꝯcupiscibilis aut de futuro in q̄ cōsistit mot⁹ irascibilis inq̄ntū ē de difficili.si pmo mō.aut d bono ꝛ sic ē gaudiū.aut d malo ꝛ sic ē tristicia.si scdo mō aut d bono et sic ē spes.aut de malo ꝛ sic ē timor Item aiaduerte q spes q̄ ē vtus nō opponit̃ timori q̄ ē donū q: spes extēdit se in deuꝫ ex ꝯsideratōne diuine largitatis Timor vō dat resilitōꝫ ex cōsideratōne ppe prauitatis.et ita nō ē fm idē resilitō timoris et extensio spei.vnde nō sunt ꝯtraria Iteꝫ spes aliquādo p re spata ponit̃. Uñ apl's Expectātes beatā spē.id ē rē spatā vitā eternā.q: spes non ꝯfundit.i.nō frustrat̃ vl'decipit.
Spica A specio cis.dr hec spica ce.quia de stipula ꝓsilit.

z a pparet. vl' spica dicit q̄si sperica q2 rotūda ē. z spica de ma
turis frugib9 dicit abusiue. Nā ppe spica ē cū p culmi folli
culū. id ē extremū tumorē culmi. ariste adhuc tenues i mo
dū spiculi apparēt Un̄ z sagitte z lancee breues dicunt spi
cula a spicaz silitudie A spica dicit spicosus sa. suz plenus
et abundās spicis. Unde hec spicositas tatis. spicarū ple
tudo et abūdātia. Itē a spica dr spicatus. ta. tū. spicā habēs
vel spicis ornatus. vel ex spicis cōpositus. sicut in euange
lio legit. Unguentū spicatū. qd de spicis aromatuz fuit fa
ctū. vide etiā in nardus. et pdu. spi.
Spicatus ta. tū. in spica exponit.
Spico. a spica dr spico cas. i. spicas emittere. vel habere
vel colligere. vel dare. vel ad modū spice acuere. vel finde.
Et componit Cōspico cas. i. spicas colligere. in q̄ sensu inue
nitur cōspicor caris. deponen. Despico cas. et despicor caris
deponē. i. grana de spica excutere et extrahere. vnde etiā se
pe ponit p auferre et p apire. Expicor caris. et expico cas. id
ēst qd despicare. Inspico cas. i. spicas emittere. vl' dare vel
ad modū spicaz acuere. vel findere. vel diuidere. informare
Respico cas. id ē retro vel iterū spicare. Suspico id ē latē
ter vel pt9 vel subt9 spicare. Spico et ei9 cōposita pduc. hāc
sillabā spi. vide in cōspico Itē spico z oia ei9 cōposi. i o sūt neu.
Spicosus sa. suz. in spica exponit.
Spicula. a spica dicit hec spicula le. dimi. Et hoc spiculuz
li. telū vel sagitta. vel breuis lancea. vl' iaculuz. q2 ad instar
spice acuit. Et spiculor laris. i. iaculari vel spiculo occidere
Und hic spiculator ris. i. carnifex q̄ portat spicl'z ad occidēd
Spiculator toris. in spicula exponit.
Spidromū. spiro cōponit cū dromos quod ē curuū. et dr
hoc spidromū mi. locus post domū secret9. sicut ad reqsita
nature. Idē dr z ypodrom9
Spina. a spica dr hec spina ne. ppter acuitatē. Qd aūt dr
spina quasi pūgendo sanguinē trahēs. etbia est. vn̄ spinos9
sa sū. i. spinis plenus. vn̄ hec spinositas tatis. Itē a spina dr
hoc spinetū ti. locus vbi spine crescūt. Et spine9 nea. neū. id ē
de spinis factus. vt spinea corona. Itē spina ē iunctura dor
si sic dicta q2 habeat radiolos acutos. z pdu. spi. Un̄ thobi
as. Spinis et tribulis purgare noualia dēt. Quiserit. zc.
Spinax a spina dr hec spinax cis. tabula pbōz que z piax
dicit. in q̄ pbī figuras faciūt i supposito puluere vide i mōs
Spinetū ti. in spina exponit.
Spinifer fera. rū. penul. cor. ferēs spinas. Et cōponit a spi
na et fero fers. vel a ferēs.
Spinigena ne. ge. cōis. penul. cor. de spinis genit9.
Spino. a spina dicit spino nas. i. pūgere. vel claudere. Et
cōponitur. Cōspino nas. Despino nas. i. spinas auferre vel
extrahere. Et expino nas. in eodē sensu Inspino nas. i. val
de vel intus spinare. Respino nas. i. iterum spinare vel spi
nas remouere. Spino cū oībus suis cōpositis. actiuum est
Spinter. a spina dr hoc spinter indeclinabi. et pdu. spi.
vl' spinter teris. i. fibula vel armilla. z cor. penul. gtī. vide in
Spinterculū li. dimi. puū spinter. torqo
Spinula le. dimi. pua spina.
Spinulēt9. a spina et lētos plen9 cōponit spinulēt9 ta. tū. i.
plen9 spinis. Et cōpatur. vn̄ hec spinulētia tie.
Spinus. a spina dr hec spin9 ni. arbor prunoz qd quidaz
in masculino gene. ptulerūt.
Spira. a spera dicit hec spira re. circul9 nō rediēs ad idē
punctū. vnde et reuolutōes serpentiū z funiū in naui spire
dicuntur. et ipi funes nautarū dicūtur spire. q2 in spiras re
colligunt. vel dicunt sic a sparto vnde fiunt.
Spiraculū. a spiro ras. dr hoc spiraculū li. i. additus vel
foramen. vel aliqd aliud p qd spiratur. vn̄ z spiracula dicūt
oīa loca p q̄ pt ferri spūs que greci paronia vocant. vel aca
rothea. Et spiracula dicūtur loca p q terra spiramē edit Itē
a spiro dicit spiratiu9 ua. uū. qd facile spirat. Et hic et hec
spirabilis et hoc le. habile ad spirandum. vel p qd spiratur
Spirator. a spiro ras. dicit hic spirator toris. q spirat Sz
cōsueuit q̄ri. An pater et fili9 sint vn9 spirator spūssācti. Ad
hoc dicūt quidā q actus recipit numeruz a suppositis. Un̄
etiā verbū signās substātiā p modū actus dicit de pluribus
psonis pluralit q̄zuis sit essentia vna. sicut ioh. x. Ego z pa
ter vnū sumus. actus aūt signat z in vbo et pticipio z i noi
ne verbali. sz tamē plus accedit ad substātiā q̄m. vbū. z ad
huc nomē vbale plus q̄z pticipiū z verbū. Et ido nō possu
mus dicere q pater z fili9 spirēt spūmsanctuz. vel q sint spi
rans vel q sint spirator. sz q spirēt et sint spirātes. et sint spi
ratores. q̄zuis sit vnus act9 quo spirāt. tamē sm qd vnūqd
qz eoz magis accedit ad signandū actuz. min9 pprie pōt in
singulari pdicari. Uel potest dici z ppri9. q quia spirās ad
iectim ē. spirator vō substātiuū. Ideo pater z fili9 sunt duo
spirantes ppter pluralitatē suppositoz. Nō aūt duo spira
tores ppter vnā spiratōez. Nā adiectiua noīa habēt nūez
sm supposita. Substātiua vō a seipis sm formā signatā vide
Spūalis. in spūs exponit. in scribo.
Spūs a spiro ras. dr hic spūs tus. tui. i. flatus. vel ang'us
vel aīma q̄ facit spirare. vel q2 spirat in corpe. Prisc. aūt vi
det velle. q a spūs deriuet spiro ras. z hoc teneas. Et spūs
deriuat a pir qd ē ignis. Et a spūs dicit hic et hec spūalis. et
hoc le. ad spūm ptinēs. Et formatur a spūs remota s. et ad
dita alis. Et p sincopā dicit hic et hec spiritalis. z hoc le. vn̄
spiritaliter aduer Et licet videant idē signare. tamē differūt
q2 spūalia ad spūm ptinēt generaliter. siue ad bonū. siue ad
malū. Sz spiritalia sunt bona q̄ spectāt ad salutē. et ad vitā
etnā. Et scias q spūssanct9 qn̄ ē vna dictō dicit de tercia per
sona in trinitate. Sed q̄ndo sunt due ptes spūs sanct9 dicit
de spū cuiuslibz viri iusti Hic nota q sicut fili9 duob9 mo
dis dicit mitti Uno mō quo visibiliter apparuit. Altero q̄
inuisibilit castis mētibus pcipit. Ita z spūssanct9 a patre z
filio ac a seipo duob9 modis pcedere. siue mitti siue dari di
cit vno mō visibili. Alio mō inuisibilit. Dat9 ē eni visibi
liter visibilis creature demonstratōe. sicut in die penthe co
stes. aliisqz vicibus. Et datur q̄tidie inuisibiliter illabendo
mētibus fideliū. n̄ tamē spūssanct9 in sui natura videt a no
bis. qui nec in illis creaturis magis erat q2 in aliis. sz ad ali
ud. In illis eni erat vt p eas ad hoies veniēs ostēderet esse
in illis. ad q̄s ille creature veniebāt. Nō eni spūssanct9 spa
li motu tūc venit vel descēdit in hoies. sz p tpalē motū crea
ture figurata ē spūalis z inuisibilis spūssancti infusio. Et vt
apti9 dicat p illū modū missionis spūssancti corpalit exhibi
tū mōstrata ē spūalis et interior missio spūssācti siue dona
tō. Itē scias q dona spūssancti sūt septē. q̄ enūerant i. esa.
xi. Requiescit sup eū spūs dn̄i. spūs sapie. et intellect9. spūs cō
silij. et fortitudinis. spūs sciētie z pietatis. z repleuit eū spūs
timoris dn̄i. Xp̄s hūit et qdlibz mēbrū ei9 habet spūm sapi
ētie in diligēdo. spūm intellectus in cognoscēdo. spūm cōsilij
in docēdo. spūm fortitudinis in sustinēdo. spūm sciētie i cō
seruādo. spūm pietatis in cōpaciēdo. spūm timoris i reuerē

do. vid in spes. et in paclitus. Grego. aūt in. xix. omel. ezech.
pdicta dona ascēdēdo enūerat. Unde di. Esa. pdicta dona
vel grad9 de celestib9 loquēs descēdēdo magis q̄z ascēden
do enumerauit Sz nos q a terrenis ad celestia tendim9 cos
dē gradus ascendēdo enumerem9. vt a timore ad sapiaz p
uenire valeam9. In mente etenī nostra pmus grad9 ascēsi
onis est timor dn̄i. scd'us pietas. tercius sciētia. quart9 forti
tudo. quit9 cōsiliū. sextus intellect9. septim9 sapia. Est enim
timor dn̄i in mēte. sed q̄lis ē iste timor si cū eo pietas nō est.
Qui eni misereri primo ignorat. qui cōpati et in tribulatōe
dissimulat hui9 timorāte omipotētis dei oculos null9 est q
nō leuat ad pietatē. sed sepe pietas p inordiatā misericordi
az errare solet. si fortasse pepcerit q pcenda nō sunt. pctā eni
que feriri ignibus gehēne possunt. disciplie sūt vbere corri
gēda. sed inordinata pietas cū tpaliter pcit. ad eternū suppli
cū detrahit. Ut ergo vere ordiata sit pietas. ad gradū ē ali
uz subleuāda. i. ad sciam. vt sciat. vel qd ex scia puniat. vl' qd
ex misericordia dimittat. et si sciat quid agere qsqz debeat.
virtutē vō agendi nō habeat. quid ē ipa sciētia. Sciētia er
go nostra crescat ad fortitudinē. vt cū videt quid sit agend
hoc agere pmentis fortitudinē possit. ne timore trepidet. et
pauore collapsa nō valeat dona defendere q̄ sentit. Sz se
pe fortitudo si impulsa fuerit. et min9 circa vicia circūspctā
ipa sui presumptōe in cassuz ruit. Ascendit ergo ad cōsiliuz
vt puidendo pmuniat omē quod agere fortiter pōt. sz eē cō
siliū nō potest. si intellectus deest. q2 q nō intelligit malum
quod agentē grauat. qūo potest bonum solidare qd adiu
uat. Itaqz a cōsilio ascendam9 ad intellectū. Sed qd sit itel
lectus magno quidē acumie vigilet et moderari se nesciat.
pmaturitatem. Ab intellectu ergo ascendat ad sapiam. vt
hoc qd intellectus acute inuenit. sapia mature disponat.
Qui igitur p timorē surgim9 ad pietatē. per pietatē ad sciē
tiaz ducimur. p scientiā ad fortitudinez roboramur. p forti
tudinē ad cōsiliuz tendim9 p cōsiliuz ad intellectū pficim9. per
intellectuz ad maturitatē sapie puenim9. Septē gradibus
ad portaz ascendimus. p quā nobis aditus vite spūalis api
tur. De triplici spū habes in aia. Itē de notōib9 habes
in pprietas. Itē de peccato in spūmsanctū. hēs in pecco.
cas. Itē q̄re sit missus spūssanct9. dr in paclitus. Item
vide in sapia et in vtus. Itē scias q quedā sunt a spūsctō
et nō cū spūsancto. quedā cū spūsancto. sed nō a spūsancto.
vt dicā in timor Hic nota q greg. in omel. penthecostes
exponēs illud. ioh. Paraclit9 aūt spūssanct9 quē mittet pa
ter in noīe meo. ille vos docebit oīa sic di. Greca locutōne
paclitus latine aduocatus. vel cōsolator dicit. qui idcirco di
cit aduocatus. q2 p errore delinquētiū apud iusticiā patris
interuenit qui vn9 substātie cū patre z filio exorare p deli
quētibus phibet. q2 eos q̄s repleuerit exorātes facit Unde
et paul9 dicit. Ipe eni spūs postulat p nobis gemitib9 ienar
rabilibus. Idē eni spūs postulare dicit. q2 ad postulādum
eos quos repleuerit. inflamat. Consolator aūt idē spūs vo
cat. q2 de peccati ppetratōne merentib9 dū spem venie ppa
rat. ab afflictōne tristicie mētē leuat. De quo recte pmittit.
Ipse vos docebit oīa. q2 nisi idē spūs cordi assit audientis.
ociosus ē sermo doctoris. Nemo ergo docenti homi tribu
at qd ex ore docētis intelligit. q2 nisi int9 sit q doceat docto
ris lingua i vacuū exti9 laborat. Ecce vnā loq̄ntis vocē oēs
piter auditis. nec tamē piter sensuz audite vocis pcipitis
Cū ergo vox dispar nō sit. cur in cordibus vestris dispar ē
vocis intelligentia. nisi q2 p hoc qd vox loquētis cōmūiter
admonet. est magister interior. q de vocis intelligētia q̄sdaz
spūaliter docet. Itē idē in eadē omelia. Libet oculos fidei i
virtute opificis hui9 spūssancti attollere. atqz sparsim ptēs
noui ac veteris testamēti cōsiderare. Ecce apto eisdē oculis
fidei dauid. amos. danielē. petrū. paulū. mathēū. intueor. z
sanctus iste spūs qualis et q̄ntus sit artifex. cōsiderare volo
sed in ipa cōsideratōe mea deficio Implet nāqz cytharedam
puerū et psalmistā facit. Implet pastorē armentarium sico
moros vellicantē. et pphetā facit. Implet abstinētē pueruz
et iudicē senū facit. Implet piscatorē. et caput ecclesie facit.
Implet psecutorē et doctorē gentiū facit Implet publicanū
et euāgelistā z aptm facit. O qualis iste spūs. nulla ad dicē
dū mora agit in omē quod voluerit. mox vt tetigerit mētez
docet. solūqz tetigisse docuisse ē. Nā humanuz aīm subito
vt illustrat. immutat. abnegat repēte qd erat. exhibet repē
te quod non erat.
Spiro ras. raui. rare. i. viuere. vel spūm ducere. vel suspi
rare. vel flare. vl' olere. siue redolere. Unde hoc spiramē nis
Spiro cōponit. Aspiro ras. Cōspiro ras. i. simul spirare. vl'
cōiurare. vn̄ cōspirator. z cōspiratō. Exspiro. ras. i. mori. extra
spūm mittere. Inspiro. ras. i. spirādo immittere. extinguere
Respiro. ras. retro vel iterū spirare. vel quiescere. pausare
a labore. Suspiro. ras. i. sursuz spirare. vel subtus spūm du
cere. Spiro et eius cōposita neutra sunt. pter inspiro p īsti
guere. quod ē actim. Et oīa pducūt hāc sillabā spi. vide eti
am in spiraculum.
Spissus sicut in grecismo dr. Spissuz de toto solido dice
tur. ac illud. Densuz dicat vbi locus opacus hētur
Splen. nis mas. ge. dr a supplemēto ex cōtria pte iecoris. ne
vacua existeret. Unde a suppleo dr splen. Et a splen. dr sple
neticus ca. cū. i. ad splenē ptinens. vel qui patit in splene. Et
vt dicit in grecis. Cor sapit. pulmo loquit. fel cōmouet iram
Splen ridere facit. cogit amare iecur. Et dicitur vulgariter
minza. vide in cor.
Splendeo. des. splendere. i. lucere. Un̄ hic splēdor. doris
Et splēdidus. da. dū. Et compat. Et inde splēdesco. cis. icho
atiuū. Splēdeo cōponitur. Consplendeo des. Resplēdeo.
des. Un̄ cōsplēdesco. resplēdesco. cis inchoatiuum. Splen
deo cū suis cōpositis neutz ē. z caret sup.
Splēdidulus. la. lū. i. aliq̄ntulū splēdidus
Splendific9 splēdeo. vel splēdo cōponitur cū facio. z dici
tur splēdific9 ca. cū. penul. cor. z splēdificens centis. ge. omis
Unde hec splēdificētia. ti. ie. claritas
Splendona. a splendeo des. dicit hec splendona done. i.
gladius quia spendeat.
Spleneticus ca. cū. in splen exponit. et corr. penult.
Spoletū ti. quedā ciuitas. penul. pdu. inde spoletan9.
Spoliatorium torij. in spolio exponit
Spolio as. aui. atū. are. i. denudare. spolia auferre. Unde
hoc spoliatoriū rij. loc9 spoliandi. Et hoc spoliū. lij. Et sunt
spolia puatorū. exuuie ducuz et diuitū. Un̄ hoc spoliariuz
locus vbi spolia reponūtur. vel exterior balneoruz cellula.
Spolio componit. Cōspolio. as. Despolio as. dispolio as
Expolio as. Spolio cū suis cōpositis ē actim.
Sponda. a spondeo des. vel a sponsa dicit hec spōda de.
ps lectuli vel scrinij. Un̄ hic et hec spondalis. et hoc le. id ē
ad spondam pertinens.
Spondeo des. spopondi. sponsū. i. fideiubere. vel pmitte

re.vel velle.Et ſm pſc.Spōdeo pteritū geminat ſpopondi. a quo etiā litera ſ.demit ī ſcđa ſillaba eupbonie cauſa.et dr ſpopondi.Spōdeo cōponit.Cōſpondeo des.i.ſimul ſpondere.Deſpondeo des.deſpondi.i.valde ſpondere.ſpōſam facere.⁊ viro ꝯiungere.Uñ deſponſo ſas.freqn.Reſpōdeo des.i.retro petēti vocē mittere.vel reddere vel ꝯſonare.vel reſiſtere.ꝯtradicere.Uñ reſpōſo ſas.freq .i.freqr.reſpōdere reſiſtere.ꝯdicere.Spondeo et eiꝰ cōpoſita ſūt actiā.pter reſpōdeo des.qđ eſt neutrū.Spōdeo habet gemiatōem in pterito.Sȝ ꝯpoſita ab eo nūqȝ gemināt pteritū.

Sponſa.a ſpondeo des.dr hic ſponſus ſi.et hec ſponſa ſe Nā olim ſponſores ſibiīuicez mittebāt cautōes.in qbus ſpondebāt ſeīuicē ꝯſentire in iura matrimonij.et fideiuſſores dabāt.Jnde admiſſuȝ eſt vt ſpōſuȝ dicamꝰ virū a ſpōdēdo.⁊ ſpōſaȝ ſimilr.Ergo ſpōſus ē nō q2 pmittit.ſȝ q2 ſpōdet.et ſpōſiones dat ⁊ vult.Unde hic et hec ſpōſalis ⁊ hoc le.ad ſpōſuȝ vel ad ſponſaȝ ptinēs. Uñ et ſpōſalia dicūtur que in dote danť.vel a viro.vel a femia. Sponſus ꝯponiť Conſpōſus.i.ꝯiuratus.vel cū alio ſimul ſponſus. Jtē ſpōſus ſa.ſuȝ.eſt pticipiū de ſpōdeo ⁊ deriſ.vide in matrimoniuȝ

Sponſor.a ſpondeo des dr hic ſponſor oris.i.fideiuſſor vl pmiſſor.vnde in epl'a ad hebre.ca.vij.Jntantū melioris teſtamenti ſponſor factus ē iheſus.

Sponte.a ſpondeo des.diciť ſponte aduer.q̄litatis.id eſt vltro voluntarie.Sed ponit q̄ndoqȝ noialiter.vt mea ſpōte hoc feci.ſed melius eſt vt dicamꝰ nomē eē ablaťi caſus tātū.et nō aduer.licet q̄nqȝ ponať aduerbialiť.Si autē eſſet aduerbi.cū poneret noialiter.nō adiungeret ſibi adiectiū niſi in neutro genere.Generale qdē ē ꝙ q̄n aliq dictō non nominalis ponitūr nominaliť in neutro gen.poniť tantuȝ. et ſuſcipit adiectiuum in neutro genere. vt tuū legere.tuuȝ euge.Tuū ergo.A ſponte dr ſpontaneꝰ nea.neū.i.volūtariꝰ

Sporta.a porto tas.dr hec ſporta te.quoddā.genꝰ vaſis iunceū.vel virgeū.Uñ hec ſportula le.Et ſportella le.dim. Uel ſporta dr a ſparto frutice.Unde in quibuſdā locis texitur.Et hinc hic ſportariꝰ rij.q ſportas facit.Et ſportarius ria.riū.ad ſportaȝ ptinens.

Sportella.le.dimi.in ſporta te.exponiť.

Sportula le.dimi.pua ſporta.

Spuma a ſpuo uis.dr hec ſpuma me.vnđ ſpumoſꝰ ſa.ſū. plenus ſpuma.Et cōpatur.vñ hec ſpumoſitas tatis.Jteȝ a ſpuma diciť ſpumo mas.i.ſpuma fluere.vel ſpumā hrē.vl emittere.vl auferre.Et ꝯponitur.ꝯſpumo mas.i.ſimul ſpumare.deſpumo ſpumas.id eſt.valde vel deorſuȝ ſpumare. vel purgare.quaſi deorſuȝ a ſpuma ponere Expumo expumas.i.valde vel extra ſpumare.vel ſpumas auferre.Jnſpumo mas.i.in vel valde.vel intus ſpumare.Reſpumo mas. Spumo et eiꝰ ꝯpoſita neutra ſunt.et pduc.hāc ſillabā ſpu Juuenal.Et pfuſa mero ſpumāt vnguēta falerno.

Spumeus.a ſpuma diciť ſpumeꝰ mea.meū.i.de ſpuma exiſtens.vel ad ſpumā ptinēs.vl ſpuma abūdās.

Spumo mas.in ſpuma ē.

Spumoſus ſa.ſuȝ.in ſpuma vide.

Spumula le.dimi.pua ſpuma.

Spungia.a ſpuma dr hec ſpūgia gie.q2 ex ſpuma fiat. vl diciť a fingere qđ ē nitidare.q2 apta ē ad tergendū.et ſcribitur p v.in papia ſpūgia.

Spuo ſpuis.ſpui.ſputū.ſpuere.i.ſputū emittere. vel ſputo reſpgere.pfundere.Et inde ſputꝰ ta.tū.Et hoc ſputum ti. Spuo cōponiť.Cōſpuo is.i.ſimul ſpuere. vel ſputo ꝯſpergere.vel pfundere.Deſpuo is.i.deorſuȝ ſpuere.vl ſputo pfundere.Expuo is.i.extra ſpuere.Jnſpuo is.i. intro vl valde ſpuere.Reſpuo is.i.iterū.vel retro ſpuere.vel recuſare renuere.vilipēdere.ſpernere.Spuere p ſputū emittere ⁊ cōpoſi.ab eo ſm illā ſignificatōiȝ neutra ſunt.ſed in alia ſignificatōe actiā ſūt.⁊ oīa fac.pťi.ī ſpui.⁊ ſup.ī ſputū.et in ſupi. pdu.ſpu.ſm hug. Priſci.aūt dicit.ꝙ ſpuo deficit in ſupio. forte hoc d.q2 ſuo tpe nō erat in vſu.tñ nūc eo vti poſſumꝰ.

Spurcicia.a ſpurcꝰ diciť hec ſpurcicia cie.i.immūdicia feditas.⁊ formaťa gtīo ſpurci.addita cia.fit hec ſpurcicia.

Spurcꝰ.a ſpuo is diciť ſpurcꝰ ca.cū.i.turpis.fedꝰ.immūdꝰ.qi ſputū ſcreās vel puocās.vel q̄ſi ſpuere.cogēs.vl quaſi ſine puritate.Et ꝯpatur vt dicūt quidā.Uñ ſpurcꝰ nō tātum impurꝰ.ſȝ etiā ſeuꝰ dr

Spuricꝰ ca.cū.penul.cor.i.immūda dicēs a ſpuriꝰ ⁊ dico cis.dixi componitur.

Spurificꝰ ca.cū.i.immūda faciēs pnl.cor.a ſpurius et facio facis componitur.

Spuriꝰ a ſpurcꝰ dr hic ſpuriꝰ rij.Et hec ſpuria rie.q vel q genitꝰ.vel genita de nobili matre ē ⁊ ignobili patre Jtē ſpurius patre incerto et matre vidua genitꝰ appellať.q̄ſi tātum ſpurce vel ſpurij filiꝰ.q2 muliebrē naturā ſpurium veteres vocabant.Uñ et hi q nō ſunt de legitimo mrimonio. mreȝ pociꝰ q̄ȝ patrē ſequunť.et diciť ſpuriꝰ.qi imūdꝰ.⁊ extra puritatē poſitꝰ.⁊ hinc ſpuriꝰ ria.riū.i.ignobilis ⁊ degenerans vñ in li.ſapie.ca.iiij.Spuria vitulamia nō dabūt radices altas.i.degenerātia ⁊ nō naturalia.et hec litera ē rabani ⁊ ātiq̄rū Aug.aūt ī li.de doctrina xp̄iana d.ꝙ meliꝰ diceret adulterine plātatōes.

Sputū.in ſputo tas ē.

Sputo.a ſpuo is.ſputu dr ſputꝰ ta.tū.⁊ hoc ſputū ti.⁊ ſputo tas.verbum frequētatim.

S ante Q

Squaleo.a ſcabo bis.dr ſqualeo les.ſqualui.i.ſordere.ē vl fieri ſqualidū vel aſpuȝ.vl ſplēdere.Uñ ſqualeſco ſcis.inchoa ⁊ ſqualidꝰ da.dū.i.aſper ſordidꝰ.Et cōpať.vnđ ſqualidulꝰ la.lū.aliq̄ntulū ſqualidꝰ.Et hec ſqualiditas tatis.Jtē a ſqualeo dr hic ſqualor loris.i.aſpitas.polluťō.ſordidatō Et ē ſqualeo neutrū cū omibꝰ ſuis ꝯpoſitis ſi qua habet. et caret ſupi.et pdu.ſqua.

Squalidulꝰ la.lū.in ſqualeo.eſt.

Squama.a ſqualeo les.dr hec ſquama me.⁊ ē piſciuȝ ſerpentulū.et lorice.vñ ſquamatꝰ ta.tū.i.ſquamis abūdans.⁊ hec ſquamata te.lorica ferrea ex lamis ferreis.vel eneis cōcatenata ad modū ſquame piſcis.⁊ ex ipo ſplēdore ſquamarū et ſimilitudie dicta ē.Jtē a ſquama dr ſquamo mas.id ē ſquamas auferre vel dare.Et cōponiť. Deſquamo.mas. diſquamo mas.Exquamo mas.Jnſquamo mas.oīa p auferre ſquamas.⁊ pdu.hāc ſillabā ſqua.⁊ ſunt neutra. Eta ſquama dr ſquameꝰ mea.meū.⁊ ſquamoſꝰ ſa.ſuȝ.i.plenus ſquamis vel lucidus.vl aſp.Et compatur Unde hec ſquamoſitas tatis

Squamo mas.in ſquama exponiť.

Squamula le.dim.pua ſquama.

Squaroſus.a ſqualor vel ſquama diciť ſquaroſꝰ ſa.ſuȝ.i. aſper.vel inequalis.vl diciť ſquaroſꝰ ſqualore vel ſquamis coroſꝰ

Squarus ri.maſ.ge.qdā piſcis et dr a ſquama q2 ſquamis acutꝰ ſit.vnde ⁊ eiꝰ cute lignū poliť

Squilla.genus ē piſcis delicati quod vulgo dr lata

S ante T

Stabilis.a ſto diciť hic ⁊ hec ſtabilis ⁊ hoc le. Uñ ſtabilio lis.liui.litū.i.firmare ſtatuere. Et hec ſtabilitas tatis.i. firmitas.imobilitas.et ꝯponiť.Cōſtabilio lis.⁊ ē actiū ſtabilio cuȝ ſuis ꝯpoſitis.Stabilis ꝯponiť.Jnſtabilis le.vñ inſtabiliter aduer.et hec īſtabilitas tatis

Stabularius.in ſtabulū eſt

Stabulor laris.in ſtabulū exponiť.

Stabulū a ſto ſtas dr hoc ſtabulū li quaſi ſtatio bouȝ.vñ Stabularius ria.riū.ad ſtabulū ptinēs .Et hic ſtabularius rij.ſtabuli cuſtos.vel equoꝝ cuſtos ſiue ductor.⁊ ꝯpoitur hic ꝯſtabulariꝰ quod freq̄ntiꝰ inueniť hic coneſtabulariꝰ ⁊ deſignat dignitatē ſiue officiū.vnde hec cōeſtabularia rie.eiꝰ vxor vel dignitas.Jtē a ſtabulor laris.deponē.Hoc antiqui dixerūt ſtabulo las.in neutro genere..⁊ ē abſolutū vt hic ſtabulantur equi mei.

Stacten.genꝰ pcōſe reſine.vl incēſuȝ qđ ex pſſura manat et eſt indeclina.Pōt etiā declinari hoc ſtacte.hꝰ ſtactes.Et vt dicūt quidā.Stacten id ē qđ mirra.vel gutta mirre arboris et ē grecū.Scđm aūt pap.ſtactē eſt fructꝰ cinamomi.

Stadialis in ſtadiū exponiť.

Stadiolū li.dimi.puū ſtadiū.

Stadiū dij.octaua ps ē miliarij q̄ vtunť greci in meciēdis viaꝝ ſpacijs actore hercule.q dū eſſȝ fortiſſimꝰ ⁊ nimij roboris fertur vno anelitu cētūtrigintaq̄nqȝ cucurriſſe paſſus. et q2 ibi finem curredi fecit.Stadiū a ſtando nūcupatū eſt

Stagnariꝰ.in ſtagnū exponiť. vide in catinū

Stagnū.a ſto ſtas.dr hoc ſtagnū ni.aq̄ ſtans artificial'piſces habens.Et dr ſtagnū ab eo.q2 aq̄ ibi ſtet nec diſcurrat. vñ ſtagneꝰ nea.neū.⁊ ſtagnoſus ſa.ſū.Et ſtagno.as.ad modū ſtagni inūdare.abūdare.creſcere Et cōponiť.Cōſtagno gnas.Deſtagno nas.i.valde vel deorſū ſtagnare.vel decreſcere.vel ſtagnum remouere.Jnſtagno īſtagnas.i.intus vl valde ſtagnare.reſtagno as.i.iteꝝ ſtagnare vel retro.ſ.decreſcere.vl redūdare. vl ſtagnū remouere.Stagno neu.eſt cū oībꝰ ſ.ꝯpo.Jtē a ſtagnū dr ſtagnariꝰ ria.riū.ad ſtagnuȝ ptinēs.vl ī ſtagno opans.vñ hic ⁊ hec ſtagnēſis.⁊ hoc.ſe.

Stayros.interptatur crux

Stamen.a ſto ſtas.dr hoc ſtamē minis.filū tele .ſ.orditura. q2 ſtantes ſolebāt texere.et tela erecta ſolebat diſponi ſurſū pēdens detrahe.vnde ſtamineꝰ nea.neū.⁊ cor.ſta.

Stannū ni.ē qđdā genus metalli.et dr a quodaȝ greco.ſ. ſtannatos.qđ ē ſepans et ſecernēs.mixta eni et adulterata inter ſe p ignē metalla diſſociat.et ab auro et argēto es plūbūqȝ ſecernit.Alia quoqȝ metalla ab igne defendit . Unđ ſtanneꝰ nea.neū.de ſtagno exiſtēs.et ſtannoſus ſa.ſuȝ.ſtanno plenus et abūdās.Et ſtanno nas.i.ſtāno aliqđ aptare. pparare.ornare.ordinare.Et componiť.Cōſtāno as.i.ſimľ cū alio ſtānare.Deſtāno nas.i.valde vel deorſuȝ ſtannare.vl ſtannū remouere. Jnſtāno nas.i.intꝰ vel valde ſtannare. Reſtāno nas.i.iterū vel retro ſtannare.vel ſtānū remouere.Stāno cū ſuis ꝯpoſi. ē actiū.Jtē a ſtannū dr ſtānarius ria.riū ad ſtannū ptinēs vel in ſtanno opans. Et hic ⁊ hec ſtannēſis et hoc ſe.Et ſcribiť ſtānū p metallo.et omīa pđctā ab eodē deſcēdētia p geminū n.Sȝ ſtagnū p aq̄ ſcribi dēt p g.vñ verſus.Stās aq̄ dat ſtagnū ſpecieſqȝ metallica ſtānū G retinet pmū vult n.geminare ſcđm.Jtē in greciſmo dicitur.Eſt eris ſpecies ſtannū.ſtās ē aq̄ ſtagnū.N duplici ſcribas pmū.cū g.qȝ ſcđm

Staſis grece latine dr ſtās vel ſtatus.

Stať.a ſto ſtas dr hic ſtať eris.qđdā pōdꝰ.i.medietas vncie appēdēs aureos tres.vñ et dr ſtater.q2 tribꝰ ſolidis ſtet vnde videť ꝯponi a ſto ⁊ ter.⁊ pnl.pdu.in gtīo.A ſtater dr hec ſtatera re.pōdus hñs dragmas q̄ttuor. q ſunt ſcrupuli .xij.et pēſat ſolidos tres.Jtē ſtatera dr trutina.ſcȝ ptica ex trāſuerſo in libra poſita.ſic dicta.q2 ex duabꝰ ſtatera lancibus et vno ſtilo medio pēdeat et ſtet. Et ſtatera dr ſepe totū illud inſtrumētū.et cor.pnl.gtī ſtater teris. vñ in mathe. dēt cor.Jnuenies in ore piſcis ſtaterē.Sȝ ſtatera re.pduc. penul.vnde qdā.Sepe minꝰ ſtatere.lanx ꝯtinet ampla ſtatere.Et ī greciſ.dr.Libra ſtatera ſtať ē qđ librať in illa.

Statera.in ſtater exponitur

Statim.i.illico aduer.tpis a ſto vel a ſtatu dr.

Statio locus vbi naues ad tempus ſtant. Sed portus ē naturalis et ppetuꝰ.vñ et ſtatō dr vita iſta.q2 hic ad tempꝰ ſtamus.q2 ſm aplm.Nō eni habemꝰ hic manentē ciuitatē ſȝ futurā inqrimꝰ.vñ hec ſtatiūcula le.dimi. Et ſtationariꝰ ria.riū.et ſtatiuꝰ ua.uū.in eodē ſenſu. Jtem ſtatō dr vbi ſtat vnus exercitus ꝯgregatus.reg.j.ca.xiij.Ueni et trāſeamꝰ ad ſtatōneȝ philiſtinoꝝ.vnđ verſꝰ.Eſt ſtatio vita.ſtatō portꝰ.ſtadiūqȝ.

Statua.a ſto ſtas.vel a ſtatus dr hec ſtatua tue.imago.ſimulacrū. q2 repſentet ſtatū alicuiꝰ.

Statuariꝰ.a ſtatua dr ſtatuariꝰ ria.ad ſtatuā ptinens.Et hic ſtatuariꝰ rij.qui ſtatuas facit.et hoc ſtatuariū.cādela cū qua ſtatua cingiť et circūdatur.vl crux vel altare. Zachar. ix.ca. Proijce.illos ad ſtatuariū.

Statuo a ſtatu ſup.de ſto ſtas.addita o.fit ſtatuo ſtatuis ſtatui.ſtatutū.ſtatuere.i.ordiare.cēſere.fabricare. edificare. ꝯſtituere ponere.Et componiť.Cōſtituo tuis.id ē ſimul ſtatuere Deſtituo tuis.id ē deſerrere derelīqre vl deorſuȝ ſtatuere vel a deorſuȝ ſurſuȝ ſtatuere.Jnſtituo is.id ē ordiare decernere Proſtituo is.id ē ppcō ſtatuere ꝓponere ⁊ ē vl hū meretriciū.q ꝓſtituunť.id ē p pcio ſe ſupponūt Reſtituo is.id ē retro vel iteꝝ ſtatuere Subſtituo tuis.ſubtꝰ vel ptꝰ ſtatuere.ſurrogare.in loco mortui eligere ⁊ ponere Statuo et eiꝰ ꝯpoſita oīa ſunt actiua ⁊ mutāt a pñtis in i.corr.

Statura.a ſto as.dr hec ſtatura ture.id ē ſtatus homis .ſ. eius magtudo et ſtatura dr poſt iactū lapidis in aquā vñ circuli fiunt in aq̄ reditus ipiꝰ aq̄ Uñ Lucanus Et ſtatura redit Poteſt etiaȝ hoc eſſe pticipiuȝ

Status a ſto ſtas .diciť ſtatus ta. tū.pticipiū Quidaȝ tamē dicūt eſſe ſincopatū a ſtatutꝰ vnde ſubſtātiue dr hic ſtatus tꝰ tui.

Stenopacia dr aſtrictū corpꝰ qđ nec in ſudo

Stella a ſto ſtas dr hec ſtella le qa re relaxatur videť ſtare.et ſȝ hoc ſtelle dicūtur ppē q ſunt in firmamēto et ſcias ꝙ ſtella dr q̄libet ſingularis Sidus vo plurium ſtellaꝝ collectō Aſtꝝ grādis ſtella vel grāde ſidus Sȝ hec noīa ſepe cōfundunť apud autores Uñ ſtellula le.dimi.et ſtelleus lea leū.id ē clarus vel ad ſtellā ptinēs Et ſtellatus ta.tū.id ē ſtellis circūdatus vel ad modū ſtellaꝝ depictus

Stellio a ſtella diciť hic ſtellio onis. repti vide in aſtꝝ le ſimile lacerte q2 depictus ē qbuſdā maculis ad modum ſtellaꝝ De hoc d.qdā Stellio nocte micat ſordēt ī luce diei

Stellionatus ta tū.a ſtellio diciť id ē varius fraudulētus verſipell' maleſactor Et hic ſtellionatus tus tui id ē maleſicium fraudulentia verſutia

Stello a ſtella diciť ſtello las id ē ſplēdere ad modū ſtelle

rū.stellis circūdare et ornare.vel stellis diuinare aliqd ppē dere. Et cōponitur.Cōstello las. vñ hec ꝯstellatō qd sepe ponit̄ p ipo signo stellarū.Et ē neutrū stello las cū ꝯpo.su.
Stellula le.dimi.pua stella
Stema matis.neu.ge.i.nobilitas vel ordo imaginū nobiliū vel honor.vel dignitas.vel corona.vel ornamētū Juuenalis.Stemata quid faciūt.Stemata dicūtur etiaʒ ramusculi quos faciūt in genere.cū genus cognitōnū partiunt̄ sicut ille pater.ille auus ꝛc.vide in stigma.
Stematon.tumor mollis carnis.
Stemon ē litus angustū.
Stephanus.stephane grece latine dr̄ corona.vnd stephanus corona nterptat̄ grece.sed hebraice norma. Fuit corona.i.pncipiū martiꝝ in nouo testamento.sicut abel i veteri.vñ et ꝓthomartir dr̄.Fuit eni norma.i.exēplar et regula alijs patiendi. Uel stephanꝰ dr̄ strenue fans.vel q̄si strenue fans anꝰ.i.strenue siue laudabiliter fans.i.instruēs et regens anꝰ.i.viduas veteres quibꝰ ab aplis fuit p̄fectus. ꝛ ē ethia.nō cōposito.Est ergo corona ꝓpter pncipiuʒ martirij.Norma ꝓpter exemplū patiēdi.vel bene viuēdi.Strenue fans ꝓpter luculētaʒ p̄dicatōeʒ.Strenue fans anꝰ ppē viduarū laudabilē instructōʒ. Hoc etiā attēdens maximus eps dicebat In hoc q̄ stephanꝰ p̄positus ē femis testimoniū meruit sincerissime castitatis.Beatꝰ ergo carissimi qui imitatus hūc fuerit.pudicicie enī palmā et martirij cōsequet̄ coronā.ʒ quid distare inter martires pōt pcipuꝰ eē meruit iste q̄ pmꝰ ē.Mortē eni quā saluator dignatꝰ ē pro oibꝰ pati.hāc iste pmus reddidit saluatori.In ꝑsecutōe aūt positus.p ꝑsecutoribꝰ dñm dep̄cabat̄.atqʒ in illa lapidū ruina quādo aliꝰ obliuisci poterat etiaʒ carissimos suos.ille dño cōmēdabat inimicos. Plus itaqʒ dolebat illoꝝ pctā q̄ʒ sua vulnera.Plus illoꝝ impietatē q̄ʒ suā mortē.
Stera a sto stas vel steti.dicit̄ hec stera stere . pellicula in qua puer inuoluitur et morat̄.vñ macrobiꝰ. Stere si subdit̄ herba desiccabit eā.Et inde stericus ca.cū.ad sterā pertinens.vel in stera patiēs et infirmatus.
Stercoreus rea.reū.in stercus ē.
Stercoro ras.a stercus dr̄ stercoro ras.stercoraui.ratum stercorare.i.stercore inq̄nare.vl' ipinguare.et cor.co.
Stercus a sterno nis.dr̄ hoc stercꝰ coris.q2 sternit̄ in ag̃s vel q2 extergi oporteat q̄dq̄d in ciuitate sordiō redūdat.vel qd verius ē.Stercus dr̄ a sterten q̄ et stercuciꝰ dictus ē. q̄a pmus stercorādi agri rōeʒ induxit in ytalia.vnde et fimꝰ dr̄ q2 fiat mus.i.stercus.vnde stercoreꝰ rea.reū.Et stercorosus sa.suʒ.i.stercore plenus et inq̄natꝰ.ꝛ vtꝛqʒ ꝯpatur.
Stericus.ca.cū.in stera exponit̄.et cor.ri
Sterilis.a stera dr̄ hic.et hec sterilis et hoc le.pnl'. cor.i.infructuosus.infecundꝰ.nihil aptus gignere et ꝯpatur. Uñ hec sterilitas tatis.i.īfructuositas.infecūditas
Sternax.a sterno is.dr̄ sternax nacis . ge.omis.qui facile et sepe sternit̄.vel sternit et cōpatur.
Sterniū.a sterno nis.dr̄ hoc sterniū nij.locus aptꝰ ad sternendū.Et p ꝯpositōeʒ hoc lectisterniū.
Sterno nis.straui vi.in tū.stratū.sternere.i.pacificare. preparare.insellare.obruere.vñ dr̄ in grecis.Sternit̄ equo cemare.lectus.asellus.ꝛ hostis.Sterno cōponit̄ cū ad ꝛ dr̄ asterno nis.astraui.astratū.i.ad vl' iuxta l' valde sternere.ꝛ abijcitur d. Itē ꝯsterno nis.ꝯstraui.qd ꝛ ꝯsternor naris.depon. inuenit̄ pme ꝯiugatōis.et vtrūqʒ cōponit̄ cū cō.et sterno is.

Item circūsterno circūstraui.Item desterno nis.destraui. idē valde vel deorsuʒ sternere.vel de est ibi priuatiuū; quasi a pace vel pactu remouere. vel sellam auferre.quod et dissellare dicitur.Insterno nis.instraui.id ē valde sternere Prosterno nis.prostraui.id est procul vel ante vel p aliq̄ sternere.subijcere.Presterno nis .prestraui .i.super vl' āte sternere.Substerno nis.substraui.id ē subtꝰ l' pꝰ l' parū sternere.Sterno et eius composita in o.sunt actiua.et faciunt preteritum in straui.et supinū in stratum.
Sternon onis.in stratodes.exponit̄.
Sternutatō.a sterno nis.dr̄ hic sternutus ti.vnde sternuto tas.id ē sternutum facere.vnde hec sternutatō tionis.id quod sternutus.Job.xlj.Sternutatō eius splendor ignis. Quod tractans gregorius.dicit. Sternutatō est cuʒ inflatio a pectore exurgit.que cum apertos ad emanandū poros nō inuenit cerebrū tangit.et congesta per nares exiens totum caput ptinꝰ ꝯcutit
Sternutus.in sternutatō expōit̄.
Sterquilinium.a sterno is.dicit̄ hoc sterquilinū.linij.id ē stercus.vel locus plenus stercore.Et videtur esse compositum a stercus.ꝛ linio linis.
Sterto tis.stertui supino caret. Unde dicit p̄scianus.in.x libro.A sterto stertui.supinum non inueni.Et ē stertere naribus dormiendo resonare.Unde sepe ponit̄ p dormire.
Stibium vnguentum vel color nomie cerusa quo meretrices et solute mulieres solebant vti. Unde in quarto libro regū.caplo.ix.legitur.Jezabel introitu eius audito depinxit oculos suos stibio.
Stibinus na.num.media ꝓdu.ē color ceruseus vel habēs colorem stibij.vel onicbini.
Sticos grece latine dicit̄ versus.
Stiga ge.dicitur stimulus quasi stigulus.id ē aculeus cō punctō ꝛ incitatio.molestatō. Unde stigo gas.id est stimulare et ꝓducit illā sillam sti.
Stigestos id ē tristicia.
Stigis.in stix stigis exponitur
Stigma.a stigo gas.dicit̄ hoc stigma atis.i.signū.cicatrix caracter.coctura inustio q̄ fit calido ferro. Paulꝰ in epi.ad gall.ca.vj.Stigmata dñi mei ihesu xp̄i in corpe meo porto Inuenit̄ ꝛ stema p e.ʒ aliud signat.vnde q̄dā.Stema genꝰ dices.cocturā stigma vocabis . Materiā thema.seruāt genꝰ hec tria neutrū.vl' stigma dr̄ a stiguo guis.quod ē signas.vnde stigmaticosꝰ sa.sū.ꝛ ꝯpatur.ꝛ cor.pnl'.gū stigmatis
Stigo gas.in stiga ge exponit̄.
Stilatus in stilus exponit̄
Stilbon.stillās pricipiū cōponit̄ cum bonū.ꝛ dicitur hic stilbon bontis.id ē mercurius quasi stillās bonuʒ.ꝛ ē sumptū nomen a meliori pte sui.vel stilbon dicit̄.q̄si stella boni. q2 eo surgente surgūt ꝛ pastores.ꝛ stilbon inspectat̄ velox. quia velox planeta ē
Stilla.stiria qd ē gutta.dr̄ hec stilla le.dimi. Uñ hec stillula le.aliud dim.Et stillosus sa.sū.qd ꝛ striosus dr̄. Et stillo las.i.guttare.vl' stillā imittere.vel fūde.ꝛ ꝯponit̄.ꝯstillo las.i.sil' stillare.ꝛ distillo las.i.diuersis mōis vl' extra stillare.īstillo as.i.ītro vl' intꝰ stillare.vl' valdē stillare.restillo as.i.iterū vel retro stillare.ꝛ ē neutꝝ cū suis ꝯpositis. Que sit dr̄ā inter stillā ꝛ guttā pus dixi in gutta.
Stillicidiū.stiria ꝛ stilla ꝯponit̄ cū cado.ꝛ dr̄ hoc stillicidiū dij.et hoc stillicidiū dij.in eodē sensu.i.stilla cadēs.vl' locꝰ vbi stille cadūt.vel locus a q̄ vel p quē cadūt.vñ stillicidiosus sa.sū. Propheta.Sicut stillicidia stillāna sup terraʒ.

Stillo las in stilla vide Uñ ꝛ stilo las p vnū l.aliud ē
Stillula le di.pua stilla ꝛ cor.pnl'. vide ī stilus
Stilon interp̄tat̄ longū.
Stilꝰ a sto stas dr̄ hic stilꝰ li.i.graphiū.q2 stat in cera.et quidq̄d longū ē ꝛ erectū dr̄ stilꝰ a stādo vl' a stilon .qd ē longū Uñ stilatꝰ ta tū.i.stilo ornatꝰ.ꝛ stilo as.i.stilo aptare vel designare ꝛ cor.sti. Uñ thobias . Pierijs tedet inseruisse stilum
Stimicon.q̄dā pastor q̄i stilomicon Stilon eī interp̄tat̄ longū.micon celsuʒ.Ind stimicon q̄i longꝰ ꝛ altus
Stimulꝰ a stiga dr̄ hic stimulꝰ li q̄i stigulꝰ scʒ aculeꝰ.cō punctō incitatō molestatō.i ñ stimulosus sa sū.ꝛ ꝯpat̄. Uñ hec stimula q̄dā dea stimuloꝝ. Et stimulo as.i.pūgere titillare incitare cogere vrgere inflamare.ꝛ ꝯponit̄ Instimulo las. Et ē actim cū suis ꝯpositis.ꝛ cor.mu.
Stinguo guis xi ctū guere.i.signare vl' extinguere mortificare vl' instigare.ʒ nō ē in vsu Et ꝯponit̄ Distinguo guis xi ctū.qd ꝯponit̄ Subdistinguo guis Itē stinguo ꝯponit̄.Extinguo guis.Instinguo guis xi ctū . Restinguo guis.i.extingēre iteꝝ mortificare Stinguo ꝛ eiꝰ cōposita actia sunt.ꝛ faciūt p̄teritū in xi ꝛ sup. in ctū l' b̄nt v.inter g.ꝛ sequētē vocalē
Stiopꝰ est inflatō oris Uñ nec stiopo tumidas intendis rumpe buccas vel bracas.
Stipa.a stipo as dr̄ hec stipa pe q̄dā pua arbor. vt dicūt scopa.q2 ex ea stipent̄ tecta ꝛ hec sepe ad fornaces et furnos calefaciēdos colligit̄. Uñ hec stipula le di ꝛ hic stipule dicunt̄ folia vel vagine q̄bꝰ culmꝰ ambit̄ ꝛ fulcit̄. ne pōdere frugis curuet̄.ꝛ stipule ip̄i calami segetis Dicunt̄ ergo stipule vel a stipula ꝓpt̄ puitatē vl' a stipo as q2 fulciūt ꝛ circūdant culmū.vel ab vsto q̄i vstule q2 collecta messe vrunt̄ ꝓpter culturā agri vel a palea.q2 iterū p palea p̄scindunt̄ stipule ꝛ cor.pu.ꝛ ꝓdu.sti
Stipadiū.a stipo pas dr̄ hoc stipadiū dij.i.scacariū q2 hominibꝰ ludū spectātibꝰ stipet̄ Et stipadiū ē genꝰ mēse q̄i stipēdiū.l' dr̄ a stipitibꝰ q̄i stipodiū.sic eī p̄rꝰ acceptū ē
Stipatū ti q̄dā herba q̄ tantā vītutē in radice hʒ vt frusta carnis in cacabo sparsa coagulet.ꝛ dr̄ a stipo pas
Stipēdiariꝰ in stipendiū exponit̄
Stipendiū.stips ꝯponit̄ cū pēdo dis. ꝛ dr̄ hoc stipēdiū dij.lucꝝ p̄ciū.fructꝰ laboris.ꝓprie qd ē stipendiuʒ dr̄. qd dat̄ militibꝰ soldarijs p p̄cio sic dictū a stipe pendenda. Antiq̄ eni soliti erāt pecuniā appēdere magꝰ q̄ʒ nūerare. A stipendiū dr̄ stipēdiariꝰ ria riū.ad stipēdiū ptinēs. et hic stipēdiariꝰ rij.stipēdiuʒ dās vel potiꝰ recipiēs ꝛ cor.i
Stipes.a sto stas dr̄ hic stipes tis.i.ticio vl' añ p truncꝰ ligni q̄ sustinet aliqd.q̄i stās pes.lignū infructuosū eo q̄ solummō stet ꝛ nō fructificet.ꝛ ꝓdu.pmā stipes tis Sʒ stips pis fe.ge.cor.illā sillabā sti.
Stipiū vnguentū de veruecibus
Stipo a stips pis.dr̄ stipo as aui are.i. ꝯdēsare cōstipare couallare circūdare ꝯgregare replere ꝓtegere ꝯponere fulcire Uñ stipatum aduer. Stipo ꝯponit̄ Cōstipo pas Extipo pas.i.emittere euacuare Instipo as.i.valdē vel intꝰ stipare imittere Obstipo as.i.vndiqʒ vel cōtra stipare vel obturare obstruere Restipo as.i.iteꝝ stipare vel euacuare emittere Substipo as.i.subtꝰ vel pꝰ stipare vel paꝝ Et ē actim stipo cū omnibꝰ suis ꝯpositis.ꝛ ꝓdu.hāc sillabā sti.sicut stipes ꝛ stipa virg.in p̄mo Stipant ꝛ dulci distentāt nectare cellas
Stips pis fe.ge.q̄dā genꝰ pōderis q̄ olim militibus stipēdiarijs distribuebat̄ pecunia.ꝛ ponit̄ pro obolo. q2 obolꝰ sepe solet dari mēdicis ī elemosinā Idō stips q̄nq̄ʒ dr̄ mēdicitas Qñqʒ elemosina victꝰ Uñ hic stipꝰ.i.mēdicꝰ.ꝛ cor.stipis gtūs ꝛ stipes in plāli sti.ʒ hic stipes tis ꝓdu.sti
Stipula le in stipa exponit̄
Stipulatō.in stipulor exponit̄
Stipulor a stipo as dr̄ stipulꝰ la lū.i.firmꝰ Inde stipulor aris.i.interrogare q̄rere Prope quid ē stipulari est interrogare q̄rere petitiue cū r̄nsione facta ꝓmissiue.vt si interrogās dicit Dabis mihi equū.ꝛ ille r̄ndeat dabo hoc ē stipulari Uñ hec stipulatō ꝓprie dr̄ interrogatio petitiua adiūcta respōsione ꝓmissiua sic ꝓmissa Dabis mihi hoc.dabo.ꝛ dr̄ stipulari a stipulū qd est firmum. q2 stipulatō debʒ esse firma Uñ tenet̄ ꝑsolui qd stipulatione ꝓmissum ē Uel vt dicūt a stipula dr̄ stipulor q2 in stipulatōe veteres stipulā frangebāt quā iteꝝ iungētes stipulā suā recognoscebāt Et q2 in stipulatōne ꝯtinet̄ interrogatō ꝛ ꝓmissio.idō stipulari sepe ponit̄ simplicit̄ p ꝓmittere ꝛ p interrogare vl' petere siue q̄rere Et nota q̄ stipulor antiq̄tus erat cōe.ʒ mō est depoñ.ꝛ ꝯstruit̄ cum actō ꝛ ablatiō interposita a vel ab p̄positōe. vt Stipulor a te decē solidos.i.q̄ro Et ꝯponit̄. A stipulor laris.i. ꝯfirmare auxiliari Cōstipulor aris.i.sil' stipulari Unde hoc ꝯstipulamen nis Instipulor laris.i.valde stipulari Restipulor laris.i.iteꝝ stipulari Et ē depoñ.cū omnibꝰ suis ꝯpositis.ꝛ cor.pu
Stipus A stips pis dr̄ hic stipus pi.i.mēdicus q̄ petit stipē Et inde ꝯponit̄ obstipus
Stirax cis grece vel storax racis latine in stiria ē
Stiria rie fe.ge.gutta fluēs ꝛ cadēs ꝛ ꝯgelata Et dicit̄ gutta dū stat ꝛ pēdet.stiria dū cadit ꝛ dr̄ sic a greco. Grece enī stiria gutta dr̄ Uñ stiria dr̄ arbor cuiꝰ fructꝰ habʒ grana guttis silia.q̄ et storax racis dr̄ q̄si stirax Sʒ stirax grece storax latine Geñ.xlij.dr̄ Modicū resine ꝛ mellis et stiracis Uel s̄m aliā lrām storacis pnlē.ꝓdu.vbi dicit glosa q̄ storacis ē sp̄ēs resine.
Stiricidiū dij in stillicidiū exponit̄.
Stiricus ca cū.i.stirilis a stiria dr̄.
Stirillū li neu.ge.barba capre Et dr̄ a stiria q2 pendet ad modū stirie.i.gutte
Stirpeus pea peū in stirps exponit̄
Stirpitus.i.radicitus aduer.vide ī stirps
Stirpo pas.i.euellere eradicare a stirps trūco dr̄.ꝛ cōponit̄ Extirpo pas.i.a radice subuertere
Stirps a sto stas dr̄ stirps is mas.ge.i.radix trūcꝰ Uñ hec stirps pis fe.ge.i.ꝓgenies ꝓsapia origo Et stirpeus pea peū et stirpitꝰ aduer.i.radicitꝰ Et stirpo as.i.euellere eradicare Et q̄ dicit p̄s.q̄ p nō patit̄ r.a ñ se in eadē sillaba intellige in pncipio sillabe.ꝛ voco pncipiū quidq̄d est añ pmā vocalē.vl' hoc intelligit̄ q̄ñ p sumit̄ in vi sua et simplicit̄.ʒ in stirps nō sumit̄ p in sua vi et simpliciter. imo ps.ibi collaterales sumunt̄ p vna figura apud grecos vocat̄ psi
Stiua a sto stas dr̄ hec stiua ue manica aratri scʒ cauda a posteriori Uñ stiuariꝰ ria riū ad stiuā ptinēs Et stiuarius rij Et hec stiuaria rie etiā dr̄ q̄

rū.stellis circūdare et ornare.vel stellis diuinare aliqd ppē
dere. Et cōponitur.Cōstello las. vñ hec ꝯstellatō qd sepe
ponit̃ p ipo signo stellarū.Et ē neutrū stello las cū ꝯpo.su.
Stellula le.dimi.pua stella
Stema matis.neu.ge.i.nobilitas vel ordo imaginū nobi
liū vel honor.vel dignitas.vel corona.vel ornamētū Juue
nalis.Stemata quid faciūt.Stemata dicūtur etiaʒ ramu
sculi quos faciūt in genere.cū genus cogtōnū partiunt̃ sicut
ille pater.ille auus ꝛc.vide in stigma.
Stematon.tumor mollis carnis.
Stemon ē litus angustū.
Stephanus.stephane grece latine dr corona.vnd stepha
nꝰ corona nterp̄tat̃ grece.sed hebraice norma. Fuit voco
rona.i.pncipiū martirꝝ in nouo testamento.sicut abel i ve
teri.vñ et ꝓthomartir dr.Fuit eni norma.i.exēplar et regu
la alijs patiendi. Uel stephanꝰ dr strenue fans.vel q̄si stre
nue fans anꝰ.i.strenue siue laudabiliter fans.i. instruēs et
regens anꝰ.i.viduas veteres quibꝰ ab aplis fuit p̄fectus. ꝛ
ē ebra.nō cōpositō.Est ergo corona ppter pncipiuʒ marti
rij. Norma ppter exemplū patiēdi. vel bene viuēdi.Stre
nue fans ppter luculētaʒ p̄dicatōeʒ.Strenue fans anꝰ ppē
viduarū laudabilē instructōʒ. Hoc etiā attēdens maxi
mus eps dicebat In hoc q stephanꝰ p̄positus ē femis testi
moniū meruit sincerissime castitatis.Beatꝰ ergo carissimi
qui imitatus hūc fuerit.pudicicie eni palmā et martirij cō
sequet̃ coronā.sʒ quid dilatare inter martires pōt p̄cipuꝰ eē
meruit iste q pmꝰ ē.Mortē eni quā saluator dignatꝰ ē pro
oibꝰ pati.hāc iste pmus reddidit saluatori.In psecutōe aūt
positus.p psecutoribꝰ dñm depcabat̃.atqʒ in illa lapidū ru
ina quādo aliꝰ obliuisci poterat etiaʒ carissimos suos. ille
dño cōmēdabat inimicos. Plus itaqʒ dolebat illoꝝ pctā
q̄ʒ sua vulnera. Plus illoꝝ impietatē q̄ʒ suā mortē.
Stera a sto stas vel steti.dicit̃ hec stera stere . pellicula in
qua puer inuoluitur et morat̃.vñ macrobiꝰ. Stere si sub
dit̃ herba desiccabit eā.Et inde stericus ca.cū.ad sterā per
tinens.vel in stera patiēs et infirmatus.
Stercoreus rea.reū.in stercus ē.
Stercoro ras.a stercus dr stercororas.stercoraui.ratum
stercorare.i.stercore inq̄nare.vl' ipinguare.et cor.co.
Stercus a sterno nis.dr hoc stercꝰ coris.q2 sternit̃ in agros
vel q2 extergi oporteat qdqd in ciuitate sordiō redūdat.vel
qd vetus ē.Stercus dr a sterten q̄ et stercuciꝰ dictus ē. qa
pmus stercorādi agri rōeʒ induxit in ytalia.vnde et fimꝰ dr
q2 fiat mus.i.stercus.vnde stercoreꝰ rea.reū.Et stercorosus
sa.suʒ.i.stercore plenus et inq̄natꝰ. ꝛ vtꝝqʒ ꝯpatur.
Stericus.ca.cū.in stera exponit̃.et cor.ri
Sterilis.a stera dr hic.et hec sterilis et hoc le.pnl'.cor.i.in
fructuosus.infecundꝰ.nihil aptus gignere et ꝯpatur. Uñ
hec sterilitas tatis.i.īfructuositas.infecūditas
Sternax.a sterno is.dr sternax nacis. ge.omis.qui facile
et sepe sternit̃.vel sternit et cōpatur.
Sternū.a sterno nis.dr hoc sternū nij.locus aptꝰ ad ster
nendū.Et p ꝯpositōeʒ hoc lectisternū.
Sterno nis.straui vi.in tū.stratū.sternere.i.pacificare. p
pare.insellare.obruere.vñ dr in grecis.Sternit̃ equoce ma
re.lectus.asellus. ꝛ hostis.Sterno cōponit̃ cū ad ꝛ dr aster
no nis.astraui.astratū.i.ad vl' iuxta l' valde sternere. ꝛ abij
citur d. Itē ꝯsterno nis.ꝯstraui.qd ꝛ ꝯsternor naris.depon.
inuenit̃ pme ꝯiugatōis.et vtrūqʒ cōponit̃ cū cō.et sterno is.

Item circūsterno circūstraui. Item desterno nis.destraui.
idē valde vel deorsuʒ sternere.vel de est ibi priuatiuuʒ qua
si a pace vel pactu remouere. vel sellam auferre.quod et
dissellare dicitur. Insterno nis.instraui.id ē valde sternere
Prosterno nis.prostraui. id est procul vel ante vel p aliq̃
sternere.subijcere. Presterno nis .prestraui .i.super vl' āte
sternere.Substerno nis.substraui.id ē subtꝰ l' pꝰ l' parū ster
nere.Sterno et eius composita in o.sunt actiua.et faciunt
preteritum in straui.et supinū in stratum.
Steruon onis.in stratodes.exponit̃.
Sternutatō.a sterno nis.dr hic sternutus ti.vnde sternu
to tas.id ē sternutum facere.vnde hec sternutatō tionis.id
quod sternutus.Job.xli.Sternutatō eius splendor ignis.
Quod tractans gregor.dicit. Sternutatō est cuʒ inflatio a
pectore exurgit.que cum apertos ad emanandū poros nō
inuenit cerebrū tangit.et congesta per nares exiens totum
Sternutus.in sternutatō expōit̃. caput ꝓtinꝰ ꝯcutit
Sterquilinium.a sterno is.dicit̃ hoc sterquiliniū.linij.id ē
stercus.vel locus plenus stercore.Et videtur esse composi
tum a stercus. ꝛ linio linis.
Sterto tis.stertui supino caret. Unde dicit p̄scianus.in.x
libro. A sterto stertui.supinum non inueni.Et ē stertere na
ribus dormiendo resonare. Unde sepe ponit̃ p dormire.
Stibium vnguentum vel color nomie cerusa quo meret
ces et solute mulieres solebant vti. Unde in quarto libr.re
gū.caplo.ix.legitur. Jezabel introitu eius audito depinxit
oculos suos stibio.
Stibinus na.num.media pdu.ē color ceruleus vel habēs
colorem stibij.vel onicbini.
Sticos grece latine dicit̃ versus.
Stiga ge.dicitur stimulus quasi stigulus.id ē aculeus cō
punctō ꝛ incitatio.molestatō. Unde stigo gas.id est stimu
Stigelstos id ē tristicia. lare et pducit illā sillabam sti.
Stigis.in stix stigis exponitur
Stigma.a stigo gas.dicit̃ hoc stigma atis.i.signū.cicatrix
caracter.coctura inustio q̄ fit calido ferro. Paulꝰ in epi. ad
gall.ca.vj.Stigmata dñi mei ihesu xpi in corpe meo porto
Inuenit̃ ꝛ stema pe.sʒ aliud signat.vnde q̄dā.Stema genꝰ
dices.cocturā stigma vocabis. Materiā thema.seruāt ge
nꝰ hec tria neutrū.vl' stigma dr a stiguo guis.quod ē signo
nas.vnde stigmaticosꝰ sa.sū. ꝛ ꝯpatur. ꝛ cor.pnl'.gti stigma
Stigo gas.in stiga ge exponit̃. tis
Stilatus in stilus exponit̃
Stilbon.stillās pricipiū cōponit̃ cum bonū. ꝛ dicitur hic
stilbon bontis.id ē mercurius quasi stillās bonuʒ. ꝛ ē sum
ptū nomen a meliori pte sui.vel stilbon dicit̃ q̄si stella boū.
q2 eo surgente surgūt ꝛ pastores. ꝛ stilbon interpretat̃ velox.
quia velox planeta ē
Stilla.stiria qd ē gutta.dr hec stilla le.dimi. Uñ hec stillu
la le.aliud dim.Et stillosus sa.sū.qd ꝛ striosus dr. Et stillo
las.i.guttare.vl' stillā imittere.vel fūde. ꝛ ꝯponit̃.ꝯstillo las.
sil' stillare. ꝛ distillo las.i.diuersis mōis vl' extra stillare.īstil
lo as.i.intro vl' intꝰ stillare.vl' valdē stillare.restillo as.i.iterū
vel retro stillare. ꝛ ē neutꝝ cū suis ꝯpositis. Que sit drā int
stillā ꝛ guttā p̄us dixi in gutta.
Stillicidiū.stiria ꝛ stilla ꝯponit̃ cū cado. ꝛ dr hoc stillicidi
uʒ dij.et hoc stillicidiū dij.in eodē sensu.i.stilla cadēs. vl' lo
cꝰ vbi stille cadūt.vel locus a q̊ vel p quē cadūt.vñ stillicidio
sus sa.sū. Propheta.Sicut stillicidia stillāna sup terraʒ.

Stillo las in stilla vide Uñ ꝛ stilo las p vnū l.aliud ē
Stillula le di.pua stilla ꝛ cor.pnl'. vide i stilu
Stilon interp̄tat̃ longū.
Stilꝰ a sto stas dr hic stilꝰ li.i.graphiū.q2 stat in cera.et
quidqd longū ē ꝛ erectū dr stilꝰ a stādo vl' a stilon .qd ē
longū Uñ stilatꝰ ta tū.i.stilo ornatꝰ. ꝛ stilo as.i.stilo ap
tare vel designare ꝛ cor.sti. Uñ itobias . Pierijs tedet
inseruisse stilum
Stimicon.qdā pastor q̄ stilomicon Stilon cī interp̄
tat̃ longū.micon celsuʒ. Ind stimicon q̄ longꝰ ꝛ altus
Stimulꝰ a stiga dr hic stimulꝰ li q̄ stigulꝰ scʒ aculeꝰ.cō
punctō incitatō molestatō.vñ stimulosus sa sū. ꝛ ꝯpat̃.
Uñ hec stimula q̄dā dea stimuloꝝ.Et stimulo as.i.pū
gere titillare incitare cogere vrgere inflamare. ꝛ ꝯponit̃
Instimulo las.Et ē actiū cū suis ꝯpositis. ꝛ cor.mu.
Stinguo guis xi ctū guere.i.signare vl' extinguere mor
tificare vl' instigare.sʒ nō ē in vsu Et ꝯponit̃ Distinguo
guis xi ctū.qd ꝯponit̃ Subdistinguo guis Itē stinguo
ꝯponit̃.Extinguo guis.Instinguo guis xi ctū . Restin
guo guis.i.extingēre iterꝝ mortificare Stinguo ꝛ eiꝰ cō
posita actiua sunt. ꝛ faciūt p̄teritū in xi ꝛ sup. in ctū ꝛ h̄nt
v.inter g. ꝛ sequētē vocalē
Stiopꝰ est inflatō oris Uñ nec stiopo tumidas inten
dis rumpe buccas vel bracas.
Stipa.a stipo as dr hec stipa pe q̄dā pua arbor. vt di
cūt scopa.q2 ex ea stipent̃ tecta ꝛ hec sepe ad fornaces et
furnos calefaciēdos colligit̃. Uñ hec stipula le di ꝛ hic
stipule dicunt̃ folia vel vagine qbꝰ culmꝰ ambit̃ ꝛ fulcit̃.
ne pōdere frugis curuet̃. ꝛ stipule ipi calami segetis Di
cunt̃ ergo stipule vel a stipula ppt̃ puitatē vl' a stipo as
q2 fulciūt ꝛ circūdant culmū. vel ab vsto q̄ vstule q2 col
lecta messe vrunt̃ ppter culturā agri vel a palca.q2 īter
dū p palea p̄scindunt̃ stipule ꝛ cor.pu. ꝛ pdu.sti
Stipadiū.a stipo pas dr hoc stipadiū dij.i.scacariū q2
hominibꝰ ludū spectātibꝰ stipet̃ Et stipadiū ē genꝰ mēse
q̄ stipēdiū.l' dr a stipitibꝰ q̄ stipodiū.sic ei priꝰ acceptū ē
Stipatū ti q̄dā herba q̄ tantā vtutē in radice hʒ vt fru
sta carnis in cacabo sparsa coagulet. ꝛ dr a stipo pas
Stipēdiariꝰ in stipendiū exponit̃
Stipendiū.stips ꝯponit̃ cū pēdo dis. ꝛ dr hoc stipēdiū
dij.lucꝝ pciū.fructꝰ laboris.pprie qd ē stipendiuʒ dr. qd
dat̃ militibꝰ soldarijs p pcio sic dictū a stipe pendenda.
Antiq eni solīti erāt pecuniā appēdere mag̊ q̄ʒ nūerare.
A stipendiū dr stipēdiariꝰ ria riū.ad stipēdiū ptinēs. et
hic stipēdiariꝰ rij.stipēdiuʒ dās vel potiꝰ recipiēs ꝛ cor.i
Stipes.a sto stas dr hic stipes tis.i.ticio vl' āñ p
trūcꝰ ligni q sustinet aliqd.q̄ stās pes.lignū infructuosū
eo q solummō stet ꝛ nō fructificet. ꝛ pdu.pmā stipes tis
Sʒ stips pis fe.ge.cor.illā sillabā sti.
Stipiū vnguentū de veruecibus
Stipo a stips pis.dr stipo as auiare.i. ꝯdēsare cōsede
rare couallare circūdare ꝯgregare replere ptegere ꝯpo
nere fulcire Uñ stipatim aduer.Stipo ꝯponit̃ Cōstipo
pas Extipo pas.i.emittere euacuare Instipo as.i.valdē
vel intꝰ stipare imittere Obstipo as.i.vndiqʒ vel cōtra
stipare vel obturare obstruere Restipo as.i.iterꝝ stipa
re vel euacuare emittere Substipo as.i.subtꝰ vel pꝰ sti
pare vel parꝝ Et ē actiū stipo cū omnibꝰ suis ꝯpositis. ꝛ

pdu.hāc sillabā sti.sicut stipes ꝛ stipa virg.in p̄mo Sti
pant ꝛ dulci distentāt nectare cellas
Stips pis fe.ge.qdā genꝰ pōderis q̊ olim militibus
stipēdiarijs distribuebat̃ pecunia. ꝛ ponit̃ pro obolo. q2
obolꝰ sepe solet dari mēdicis i elemosinā Jō stips q̄q̄ʒ
dr mēdicitas Q̄nq̄ʒ elemosina victꝰ Uñ hic stipꝰ.i.mē
dicꝰ. ꝛ cor.stipis gtūs ꝛ stipes in plāli sti.sʒ hic stipes tis
Stipula le in stipa exponit̃ pdu.sti
Stipulatō.in stipulor exponit̃
Stipulor a stipo as dr stipulꝰ la lū.i.firmꝰ Inde stipu
lor aris.i.interrogare q̄rere Prope quid ē stipulari est
interrogare q̄rere petitiue cū r̄nsione facta pmissiue. vt
si interrogās dicit Dabis mihi equū. ꝛ ille r̄ndeat dabo
hoc ē stipulari Uñ hec stipulatō pprie dr interrogatio
petitiua adiūcta respōsione pmissiua sic pmissa Dabis
mihi hoc.dabo. ꝛ dr stipulari a stipulū qd est firmum.
q2 stipulatō debʒ esse firma Uñ tenet̃ psolui qd stipula
tione pmissum ē Uel vt dicūt a stipula dr stipulor q2 in
stipulatōe veteres stipulā frangebāt quā iterꝝ iungētes
stipulā suā recognoscebāt Et q2 in stipulatōne ꝯtinet̃ in
terrogatō ꝛ pmissio.iō stipulari sepe ponit̃ simplicit̃ p
pmittere ꝛ p interrogare vl' petere siue q̄rere Et nota q
stipulor antiq̄tus erat cōe.sʒ mō est depoñ. ꝛ ꝯstruit̃ cum
actō ꝛ ablatiō interposita a vel ab p̄positōe. vt Stipu
lor a te decē solidos.i.q̄ro Et ꝯponit̃. Astipulor laris.i.
ꝯfirmare auxiliari Cōstipulor aris.i.sil' stipulari Unde
hoc ꝯstipulamen nis Instipulor laris.i.valde stipulari
Restipulor laris.i.iterꝝ stipulari Et ē depoñ.cū omnibꝰ
suis ꝯpositis. ꝛ cor.pu
Stipus A stips pis dr hic stipus pi.i.mēdicus q petit
stipē Et inde ꝯponit̃ obstipus
Stirax cis grece vel storax racis latine in stiria ē
Stiria rie fe.ge.gutta fluēs ꝛ cadēs ꝛ ꝯgelata Et dicit̃
gutta dū stat ꝛ pēdet.stiria dū cadit ꝛ dr sic a greco. Gre
ce eni stiria gutta dr Uñ stiria dr arbor cuiꝰ fructꝰ habʒ
grana guttis silia.q̄ et storax racis dr q̄si stirax Sʒ stirax
grece storax latine Geñ.xliij.dr Modicū resine ꝛ mellis
et stiracis Uel sm aliā lrām storacis pnlē.pdu.vbi dicit
glosa q storacis ē spēs resine.
Stiricidiū dij in stillicidiū exponit̃.
Stiricus ca cū.i.stirilis a stiria dr.
Stirillū li neu.ge.barba capre Et dr a stiria q2 pendet
ad modū stirie.i.gutte
Stirpeus pea peū in stirps exponit̃
Stirpitus.i.radicitus aduer.vide i stirps
Stirpo pas.i.euellere eradicare a stirps trūco dr. ꝛ cō
ponit̃ Extirpo pas.i.a radice subuertere
Stirps a sto stas dr stirps is mas.ge.i.radix trūcꝰ Uñ
hec stirps pis fe.ge.i.pgenies ꝓsapia origo Et stirpeus
pea peū et stirpitꝰ aduer.i.radicitꝰ Et stirpo as.i.euelle
re eradicare Et q dicit p̄s.q p nō patit̃ r.añ se in eadē sil
laba intellige in pncipio sillabe. ꝛ voco pncipiū quidqd
est añ pmā vocalē.vl' hoc intelligit̃ q̄ñ p sumit̃ in vi sua
et simplicit̃.sʒ in stirps nō sumit̃ p in sua vi et simpliciter.
imo ps.ibi collaterales sumunt̃ p vna figura apud gre
Stiua a sto stas dr hec stiua ue ma cos vocat̃ ps
nica aratri scʒ cauda a posteriori Uñ stiuariꝰ ria riū ad
stiuā ptinēs Et stiuarius rij Et hec stiuaria rie etiā dr q

vel que tenet aratꝝ ꝑ stiuā.vel q̄ stiuā facit.
Stiuula le.di.pua stiua
Stix a sto stas dr̄ hec stix gis pal⁹ infernalis.q̄ sꝑ stat ad penā.vel dr̄ a stati.q̄ potata statim īterficit.vel a greco stigestos qd̄ ē tristicia.q̄ tristes faciat vel q̄ tristiciā gignit.⁊ sepe ponit ꝑ inferno Uñ stigi⁹ gia.giū.⁊ hic et hec stigialis ⁊ hoc le.
Sto stas steti statū a stasis deriuat ⁊ dr̄ stare.manere ⁊ nō moueri.morari. Prope stare ē erectū morari. Uñ dr̄. Si qs stat ñ sedet.⁊ ecōuerso.vñ hic stat⁹ hui⁹ stat⁹. Sto ꝯponit. Absto stas abstiti tū.i.iuxta vel ī cōspectu vel ad fuitū stare. Cōsto stas ꝯstiti tū. Circūsto stas circūstiti stū. Desto stas destiti tū.i.deorsū a ꝓposito stare cessare. Disto as. Exto tas ti.⁊ vt dicit q̄dā. Extat qd̄ foris ē.qd̄ firmū ꝑmanet extat. Insto as ti. Intersto stas. anterstiti.sapie.xviij Interstitit ⁊ āputauit impetū Per sto stas ꝑstiti.i.forte stare.ī ꝓposito ꝑseuerare Prosto stas ꝓstiti. Presto stas p̄stiti. Obsto stas obstiti tū.are id ē.nocere.īpedire.ꝯtra stare.vñ obstās ⁊ hec obstātia. ⁊ ostanē aduer.⁊ hoc obstaculū li. Resto stas restiti tū. .i.resistere.⁊ obstare. Restare.i.supesse ⁊ supfluere.⁊ restare.i.a motu stare ⁊ cessare. Uñ restito as.i.freq̄ntare sepe ⁊ in diuersis locis restare Substo as substiti.i.sub esse.subt⁹ esse.vel subsistere. Supsto as supstiti tū.i.sup esse.supfluere. Sto ⁊ ei⁹ ꝯposita oīa neu.sūt.p̄ter p̄sto ꝓ dare.qd̄ ē actīm Itē ꝯposita a sto faciūt p̄teritū in stiti.⁊ sup.in stitū.⁊ raro ī statū.vt ꝯstatū p̄statū.vid̄ ī p̄sto as.
Stoa grece latine dr̄ portic⁹.
Stoax acis fe.ge.i.ruina ⁊ dr̄ a stoa
Stoyca a stoa qd̄ ē portic⁹ dr̄ stoyc⁹ ca cū.pn̄l.cor.⁊ sūt stoyci q̄ in ciuitate morant. Portic⁹ enī fuit athenis in q̄ picta erāt gesta sapiētū ⁊ viroꝝ fortium historie. ī hac porticu sapiētes philosophabāt. Uñ ⁊ stoyci dici sunt. Hāc sectā vt dicūt ꝑm⁹ zenon instituit Hi negāt sine v'tute effici quēq̄ȝ beatū. Omē peccatū vniforme esse asserūt. Hij animā cū corpe ꝑire dicūt
Stoycida a stoyc⁹ dr̄ hec stoycida de.feīa in stoyca secta valēs. Ul' stoycida dr̄ q̄si mollis ⁊ effeminat⁹ q̄ī feīa
Stoyx cis fe.ge.i.ruina ⁊ dr̄ a sto.
Stola a stolon vel stolos.dr̄ hec stola le. matronale opimentū qd̄ coopto capite ⁊ scapula a dextro latere in leuū homeꝝ mitti.vñ ⁊ sic dr̄ q̄ supmittat. Idē ⁊ recinium latino noīe dr̄.eo q̄ dimidia ei⁹ ps retro reijciat qd̄ vulgo mauortē dicūt q̄ī martē Signū enī est maritalis dignitatis ⁊ potestatis ⁊ pacis vel industrie ē. Caput enī mulieris ē vir.⁊ ponit q̄ñq̄ȝ ꝑ ephot. Stola etiaȝ vtunt dyacones. Uñ stolat⁹ ta tū.i.stola ornat⁹ Et stolo las.i. stola ornare.⁊ corr.sto
Stolia a stolon vl' stolos dr̄ hec stolia lie.i.missio
Stolid⁹ Ab extollo lis dr̄ stolid⁹ da.dū.i.stult⁹.fatuus supbus.insipiēs,secors q̄si extollid⁹.q̄ se extollat. Et cōparat. Uñ hec stoliditas tatis.
Stolon vel stolos grece latine dr̄ missio
Stol⁹.a sto dr̄ hic stol⁹ li.magna classis nauiū.vl' a stolon qd̄ ē missio q̄ ꝑ mare mittat. Ambro.sup egsiqpuȝ. vbi ē stolus nauiū q̄ circūeat freta.
Stomachor Stomos grece os vocat latine Inde stomach⁹ chi.eo q̄ hostiū vētris sit ⁊ cibū recipiat ⁊ intestina trāsmittat. Stomos eī grece latine dr̄ os cilia venter Inde stomach⁹.i.os vētris Uñ stomachosus sa sū.iracund⁹.furibund⁹.⁊ stomatic⁹ ca.cū.q̄ infirmitatē in stomacho patit Et stomachor aris dr̄ furere irasci indigni
Stomacula le.fe.ge.extū interi⁹.⁊ dr̄ a stomachus
Stomos grece os latina.
Storax in stiria exponit
Storio rias in storiū exponit
Storiolū li.di.puū storiū
Storiū a sterno nis dr̄ hoc storiū rij q̄ terre sternatur Nodū enī laneis stramētis reptis in his accubabāt. vñ storio rias.i.storijs ornare.⁊ ē actīm storio rias.
Strabo.a sterno is dr̄ hic strabo onis q̄ oculos hȝ obliq̄s.q̄ ⁊ hic strab⁹ dr̄.vñ hec straba be qd̄ vulgo dr̄ strauba.greḡ.nazenzen⁹ Heretici mihi videt̄ siles oclis strabi
Stragil.a sterno nis.vl' a sternēdo dr̄ hic stragulis.h⁹ stragulis cōis ge.i.miles.⁊ cor.hāc sillabā gi
Stragulat⁹ in stragulū exponit
Stragulū.a sterno vl' a stratū dr̄ hoc stragulū vel hec stragula vestis discolor.q̄ texta dr̄ ⁊ manu artificis diuersa varietate distinguit.⁊ dr̄ sic q̄ ī strato ⁊ amictu apta sit de q̄ dr̄ in vltiō ca.puer. Stragulatā vestē fecit sibi Stragulū etiā dr̄ statō caballi. Uñ stragulat⁹ ta.tū.id ē stragulo vel stragula ornat⁹. Et stragulo las.lauilare. id ē.variare. Pōt etiā dici stragula vestis variata.vel varietate texture distincta.vñ dicit papi. Stragula vestis p̄ciosa plumario ope fcā. In histori]s āt sup illd̄ qd̄ legit in iiij .reḡ.li.c.viij Cūq̄ȝ venissȝ dies altera tulit stragulū ⁊ infundit aquā et expādit sup faciē ei⁹.q̄ mortuo regnauit azabel ꝑ eo sic dr̄ Stragulū ꝓprie dr̄ stratorū qd̄ lecto vel sedili supsternit. Et dr̄ ibi q̄ azabel pannuȝ ꝯfusum aq̄ imposuit sup bennadab ad refrigerādū Hebre⁹ tñ hȝ. Expādit sup faciē stragulū.vt nō azabel. sed bennadab hoc fecisse intelligat.eteni mortu⁹ ē rex et regnauit ꝑ eo azabel. Quidā exponūt hoc de obseqo mortui dicētes q̄ azabel mortuuȝ lauit aq̄ et expādit stragulū sup faciē mortui. Joseph⁹ tñ plane dicit q̄ altera die infuso laqueo strāgulauit eū. Ad hūc sensū q̄dā trāzillā scȝ tulit stragulū ⁊c.referūt dicētes q̄ azabel vestē madefactā posuit sup faciē ei⁹.simulās refrigeratōȝ. sȝ statim effudit aquā sup os ei⁹ donec suffocaret eū.et cor.hāc sillabā gu.vñ alexā. Texit ex lino cū lana stragula vestis
Stramē.a sterno nis dr̄ hoc stramē nis.q̄ añ aīalia sternit.vel sup lectulū.qd̄ et hoc stramētū dr̄ A stramen dr̄ stramine⁹ nea.neū. Itē stramētū q̄ñq̄ȝ dr̄ insellatura. illud.s.quo equ⁹ vel asin⁹ sternit.i.insellat. Et sili' illud q̄ lect⁹ sternit.i.p̄parat dr̄ stramētū.siue sint vestes siue aliquid aliud.
Strāgulo las ī iugulo las exponit
Strata a sterno nis dr̄ hec strata te via minuta q̄si pedibus vulgi trita.et ē de lapidib⁹ strata et pata.vñ et dr̄ dilapidata
Strates.i.p̄tor a sterno nis dr̄
Stratia.a sterno nis dr̄ hec stratia tie.i. militia. vnd̄ et hic stratilates tis.dux militie vel militū
Stratilates in stratia exponit
Stratilios grece latine dr̄ p̄tor.ꝺm paṕ.
Stratodes.a stratia dr̄ hic stratodes.i. miles vl' ad militiā accinct⁹.q̄ et stermon onis dicit.
Stratorilagūculaꝝ.i.ꝯpositores Hiere.xlviij. Mittā eis ordinatores ⁊ stratores lagūculaꝝ
Stratorū a sterno nis dr̄ hoc stratorū rij.i.stabulum iumētoꝝ.vñ ioseph⁹ in ꝑmo annaliū Rachel hoc audiens posuit ydola in stratorio cameli.i.sub. Itē stratoria dicunt lectoria q̄ in lectis solēt sterni.
Stratū.a sterno nis dr̄ hoc stratū ti qd̄ ⁊ hic strat⁹ tus tui dr̄.i.lect⁹ Uel stratū dr̄ q̄si storiatū a storijs in q̄b⁹ antiqui cubabāt nōdū laneis stramētis reptis
Straui ē p̄teritū h⁹ vbi sterno is Job.xvij. Straui lectulū meū
Strena ne fe.ge.qd̄ vulgo dr̄ strenna scȝ qd̄ ꝑmo dat alicui ī kalēdis.vel in ꝑmo die anni vel septimane ꝑ bono omine. Et dr̄ strena q̄ī sine trena. vel seorsū a trena.i.a lamētatōe q̄ hilarit dari dȝ Unde strenosus sa sū.q̄ sepe dat vl' accipit strenā. Et sterno as. .i.enceniare.initiare.strenā alicui dare.strena aliquē exhilarare
Strenic⁹ ca cū.in strenu⁹ vide
Strenula le di.pua strena.
Strenu⁹.a strena dr̄ strenu⁹ nua nuū.q̄ libēt facit strenā.s.larg⁹.clar⁹ strenis.impiger vtilis cit⁹.fortis. Et cōparat ꝑ suppletōȝ strenu⁹ magis strenu⁹ strenuissimus. vñ strenue magis strenue sime.⁊ hec strenuitas tis. Et strenic⁹ ca.cū.i. strenis vel strenaꝝ cupid⁹.
Strepia.a sterno nis dr̄ strepia pie.i.cauda serpentis.
Strepo pis pui pitū pere.i.sonū facere Uñ hic strepitus tus tui.⁊ hic strepor oris.⁊ strepito tas fre. Strepo ꝯponit Astrepo pis. Cōstrepo is. Substrepo pis Perstrepo pis Obstrepo pis. Et ē neu. strepo cū omnib⁹ suis cōpositis ⁊ facit p̄teritū in pui ⁊ sup.in pitū pn̄lt.corr. ⁊ cor.hāc sillabā stre Uñ in auror a dr̄ Rana loquax heresim signat.strepit hec.strepit illa.
Strideo des vel strido dis di.dere.i.fortit sonare. dētes ꝯcutere frēdere. Uñ hic stridor oris Et inde stridolus la luȝ Et stridorosus sa sū.i.stridore plen⁹ Strideo ⁊ strido cū suis ꝯpositis siq̄ habēt neu.sunt ⁊ faciūt p̄teritū in di.licet q̄ñq̄ȝ inuenit striduī.sȝ hoc marie ꝺm antiquos.⁊ carēt sup.⁊ ꝓdu.hāc sillabā stri. Lucan⁹ in vj. Aurib⁹ incertis feralis strideat vmbra.vide ī strido is.
Strido dis tercie ꝯiugatōnis ⁊ strideo des inuenit secunde vt dixi in strideo des Hora.in ꝺmo. Stridere secreta diuisos aure susurros. Et facit p̄teritū stridi debere tñ facere strisi Uñ dicit p̄s.in.xj.li.vbi agit de p̄teritis ⁊ supinis tercie ꝯiugatōis vboꝝ desinētū ī do Strideo ⁊ strido dis.inuenit scde q̄ȝ tercie ꝯiugatōis ⁊ ei⁹ p̄teritū ꝑfectū deberȝ ꝺm analogiā in do vel in deo desinētū.et penultimā ⁊ antepenultimā naturalit longū habētiuȝ ī si terminari.vt rado rasi rideo risi. sȝ puto cā eupbonie nō esse in vsu strisi sȝ stridi ⁊ caret sup.
Stridolus la lū.i.sonor⁹.a strideo des dr̄
Strigilis.a strideo des dr̄ hic strigilis h⁹ strigilis.penul.cor.i.patella vel instrumētū quo pueri furant vuas ⁊ fic⁹.⁊ instrumētū quo mundant equi.qd̄ pōt deriuari a tergo gis.⁊ instrumētū quo caro mundat ⁊ sudor corporis eradit.qd̄ ⁊ strigil dr̄ ꝑ apocopā
Strignos.a stringo gis dr̄ hec strignos q̄dā herba scȝ vua lupina.q̄ latine salutaris dr̄.q̄ dolorē capitis ⁊ stomachi incēdiū mitigat. Idē ⁊ vua lupina dr̄.q̄ semē ei⁹ vue silis est.
Stringiria.a stringo gis dr̄ hec stringiria vl' strāgiria.⁊ est ꝯstrictō vrine
Stringo gis xi.ctū.⁊ ꝯponit Astringo gis. Cōstringo gis Distringo gis.vñ district⁹ ta. tū. Extringo gis. Instringo gis. Perstringo gis. Prestringo gis.i.valde vl' añ stringere. Obstringo gis.i.vndiq̄ȝ vel ꝯtra stringere Restringo gis.i.iteꝝ vel retro stringere vl' ampliare vl' a strictura remouere. Substringo gis.i.subt⁹ vel p⁹ vel paꝝ vel sursū stringere Stringo ⁊ ei⁹ ꝯposita actiā sunt ⁊ faciūt p̄teritū in strinxi ⁊ supinū in strictū sine n. et caret v.p⁹ g
Strix.a strido dis dr̄ hec strix gis.nocturna auis de sono vocis dicta .q̄ñ enī clamat stridet. hec auis a vulgo dr̄ ama.ab amādo puulos. Uñ et lac p̄bere fert nascētibus
Stroma op⁹ varie ꝯtextū ⁊ dr̄ a stropha
Stromaciū.a stroma dr̄ hoc stromaciū cij.cingulū varie ꝯtextū cū gēmis
Stropha in stroph⁹ exponit
Strophas a strophos qd̄ est ꝯuersio.dr̄ hec strophas phadis.quedā insula.
Strophari⁹ ria riū.in strophos exponit
Strophiū.a strophos qd̄ ē ꝯuersio dr̄ hoc strophiuȝ. phij.cingulū ⁊ ꝓprie aureū cū gēmis.q̄ a posteriori pte ꝯuertit anterior. Uñ dr̄ in himno beati iohānis bapti. Prebuit hirtū tegimē camel⁹ artub⁹ sacris strophium hidētes. Dicit etiā strophiū palliū v'ginale.sȝ tropheuȝ aliud ē.vñ v'sus Zonā dic strophiū.palmā dic esse tropheum
Strophos vel trophos grece.latine dr̄ cōuersio. Et inde ꝯponit.monostrophos. Distrophos. Tetrastrophos. Uñ inuenit Hec oda ē monostrophos Hec distrophos. Hec tetrastrophos. Monostrophos dicit oda illa q̄ tantū metri varietatē hȝ Sic distrophos dr̄ oda illa q̄ sempꝫ in scd̄o vsu repetit varietatem metri. Tetrastrophos q̄ in q̄rto
Strophula le dimi.pua stropha.
Stroph⁹.a strophos dr̄ hic stroph⁹ phi.deceptor.impostor.fraudator. Et hec stropha phe.retorta sententia .argumētatio varia.fraus.deceptō.neq̄cia .calliditas .impostura. Uñ strophari⁹ ria riū.fraudulētus callid⁹.impostor versut⁹. Itē stropha dr̄ ꝯuersio simplex in cātilenis. Et cōponit antistropha.i.ꝯtra conuersionē simplicem. Stropha ē cū fit mutatō de rñsorio ad v'sum.vbi ē q̄dā ꝯuersio mutate melodie post. Antistropha ē q̄ñ finito v'su reincipit ip̄m respōsoriū vel medietas ei⁹ Uñ cātus hymnoꝝ inuētus ē ꝑ strophā.⁊ antistrophā ad signum firmamēti notādū ⁊ planetaꝝ.q̄ ꝯtra ꝯuersionē celi voluunt. Uñ q̄dā cātus solebāt in eccia eē q̄s vocabāt strophos.vñ macrobi⁹ In ip̄is etiā hymnis doꝝ ꝑ strophā ⁊ antistrophā metra canoris v'sib⁹ adhibebant.vt ꝑ strophā rect⁹ orbi stelliferi mot⁹.ꝑ antistrophā diuersis vagoꝝ regressus p̄dicaret
Strucio greco noīe q̄dā aīal in silitudine auis pēnas habere videt.tñ de terra alcius ñ eleuat oua fouere negligit.sȝ ꝓiecta tātummō fotu pulueris animāt. vt ysid̄. vult. Et ponit in feīo ge.ī iob.xxxix.b.vbi dr̄. Pēna strucionis silis ē pēnis herodij ⁊ accipitris.q̄ derelinq̄t oua sua in terra ⁊ tu forsitan ī puluere calefacies ea Et infra Priuauit eā de⁹ sapia. Qd̄ vbū exponēs greḡ.in li.moraliū.xxxj.dicit. Quis herodiuȝ ⁊ accipitrē nesciat aues reliq̄s q̄nta volat⁹ sui velocitate trāscēdāt Strucionis

vero pene eoꝝ ſimilitudinē habēt.ſ3 volat⁹ eoꝝ celerita
tē nō hab3.a terra q̄ppe eleuari nō valet.ꝛ alas q̄ ad vo
landū ſpecieten⁹ erigit.ſ3 tñ nūq̄3 ſe a terra volādo ſuſpē
dit.Ita ſunt nimiꝝ oēs ypocrite q̄ dū bōꝝ vitā ſimulāt
imitatō3 ſancte viſionis hñt ſ3 vitatē ſanctōis nō habēt
Habēt q̄ppe volādi pēnas ꝑ ſpē3.ſ3 in terra repūt ꝑ acti
onē.q2 alas ꝑ figurā ſanctitatis oñdūt.ſ3 curaꝝ ſeculari
um pōdere ꝑgrauati.nullaten⁹ a terra ſubleuāť.q2 vero
ypocrite q̄3uis ꝑuerſa ſꝑ openť loq̄ tñ recta nō deſinūt.
Bñ aūt loquēdo i fide vl' ꝯuerſatōe filios pariūt.ſ3 eos
bñ viuēdo nutrire nō pñt.De hac ſtrucione recte diciť.
q̄ derelinq̄t in terra oua ſua.q2 eni ypocrite ꝑ caritatis vi
ſcera nō calēt de torpore plis edite.i.d ouoꝝ ſuoꝝ frigo
re nequaq̄3 dolēt.Et bñ ſequiť Indurať ad filios ſuos.
q̄ſi nō ſint ſui.Quē eni caritatis grā nō infundit p̄rimū
ſuū etiā ſi ipe hūc dō genuit.q̄i extraneū reſpicit.Videť
tñ ſtrucio eē maſ.ge.ſm reglās pſ.Inueniť etiā hec ſtru
ctio onis.a ſtruo is.ſ3 tūc ſcribiť ꝑ ct. Hic pōt q̄ri An
ypocriſis ſit ſꝑ pctūm mortale Ad hoc dico ꝙ ypocriſis
hab3 eandē rōem peccati ſicut ꝛ mēdaciū.Mēdaciū āt
nō ſꝑ eſt pctūm mortale.ſ3 q̄ñ eſt pniciosum Et ſilr ypo
criſis nō ſꝑ eſt pctūm mortale.ſ3 q̄ñ eſt pniciosa cadēs in
nocumentū alteri⁹ ꝑſone dū ꝓpter creditā ſanctitatem.
aut defraudat aliquē re quā hab3 vl' habere debet.aut i
nocumētū fidei ꝛ ecc̄ie.dū ꝓpt ſanctitatē creditā de ipſo
et ꝯtra fidē ꝛ ecc̄iā3 crediť.Et ſcias ꝙ ille q̄ cū nō ſit vtuo
ſus ꝑſonā vtuoſi oñdit.ypocrita dr.Ypocrita eni grece.
latine dr ſimulator.Et q2 oſtētare de ſe meli⁹ q̄3 ſit viciū
eſt iactātie ſiue vbis ſiue factis fiat vt dr in q̄rto ethicoꝝ
Ideo ypocriſis ſꝑ eſt pctūm.vide in ypocrita.Itē volo
te ſcire ꝙ aliud ē pctūm occultū nō ꝓpalare qđ diſcretō
nis eſt.ꝛ aliud vtutē oſtētare cū aliq̄s pctō ſubiaceat qđ
ypocriſis eſt

Structura re in ſtruo is exponiť

Struecula le dimi.ꝑua ſtrues

Strues a ſtruo is.dr hec ſtrues is.ꝯpoſitō.congeries
collectō.aceruus lignoꝝ

Struma me.a ſtrues dr.i.gibb⁹ in pectore.q̄ſi ſtrues
humoꝝ.Vñ ſtrumoſus ſa ſum.q̄ hab3 ſtrumā.Et ꝯpať
vñ hec ſtrumoſitas.i.gibboſitas.

Struo is xi.ctū.ere.i.ꝯponere.edificare.ordinare.ꝑpa
rare.vñ ſtructum aduer.Struo ꝯponiť.Aſtruo is.id ē.
affirmare.aſſerere.aſſimilare.Et ꝯponiť ex ad ꝛ ſtruo.ꝛ
abiiciť d.Cōſtruo is.i.ſimul ſtruere.Circūſtruo is.De
ſtruo is.i.diſſipare.deorſu3 a ſtructura ponere.Extruo
is.i.valdē vel extra ſtruere.Inſtruo is.i.informare Pre
ſtruo is.i.ꝑ alijs l' añ ſtruere vel ꝑdicere.Obſtruo uis
Struo ꝛ ei⁹ ꝯpoſita actia ſunt.ꝛ faciūt ꝑteritū in ſtruxi
ꝛ ſupinū in ſtructū.A ſtruo dr hec ſtructura re.ꝛ vt di
cit pap̄.Structure ſunt edificia poſſeſſiones

Strup⁹ pi.vel ſtrupi ſm quoſdā ſunt vincula ex loro.
l' lino facta.qb⁹ remi ad ſcalinos alligaňť De qb⁹ liui⁹.
Cūq̄3 remos iuſſit alligare ſtrupiſ

Studeo des dui dere.i.opam dare.vacare.diſcipline
inuigilare.Proprie quidē ſtudere ē cū magna volūtate
vehementi animā applicare ad aliq̄d pficiendū Vñ hoc
ſtudiū dij vehemēs applicatō animi ad aliq̄d ꝑagendū.
ſumma cū volūtate.vñ ſtudioſus ſa ſū.ꝛ ꝯpať Studeo
ꝯponiť.Inſtudeo des dui.i.valde ſtudere.Reſtudeo.
des dui.i.iterū ſtudere Et ē ſtudeo neutꝝ cū omnib⁹ ſuis
ꝯpoſitis.ꝛ car3 ſup̄.ſm vſum.Debere3 tñ facere ſtudiū
pnl'cor.a ſtudeo eo.mutata in i.ꝛ addita tū.vt cādeo es
cādui cāditū.ſtudeo des dui ditū.Rariſſime tñ ab om
nib⁹ neutris ſcde ꝯiugatōis q̄ in ui diuiſas ſillabas faci
unt ꝑteritū.inueniť hmōi ſupinū vel pncipiū futuri.vt
caleo calui.tepeo pui palleo lui.ſiq̄ tñ inueniant i.breuē
habēt añ tū vt dicit pſ.ꝛ cor.pmā ſtudeo.Vñ eſop⁹ Di
ſplicet imprudēs vñ placere ſtudet.Et hora.in epi.Nō
tua laudabis ſtudia aut aliena reprēdes Qualit āt ſtu
dendū ſit ꝛ in qbus dixi in ſciētia.

Studiolū li di.ꝑuū ſtudiū.

Studiū in ſtudeo exponiť.

Stulticia in ſtult⁹ exponiť

Stultiloqu⁹ qua quū.a ſtult⁹ ꝛ loquor ꝯponiť q̄ ſtul
ta loquiť.vñ hoc ſtultiloquiū quij.ſtulta locutō.ꝛ corri.
hāc ſillabā lo

Stultizo zas.i.ſtulte ſe habere a ſtult⁹ dr

Stult⁹.ab extollo lis dr ſtult⁹ ta tū.q̄i extult⁹.q2 ſe ex
tollit.Vel etiā dr ſtult⁹ q̄ſi ſtatim vlt⁹.ꝓprie tñ ſtult⁹ eſt
q̄ ꝑ ſtupore nō moueť iniuria ſeuiciā eni pfert.nec vlt⁹ ē
nec vllo ignoīe ꝯmoueť dolore.q2 ſtult⁹ eſt hebetior cor
de.ſicut q̄dā ait.Ego me eſſe ſtultū extimo.fatuū eſſe nō
opinor.i.obtuſis q̄dē ſenſib⁹.ñ tñ nullis Et ſm hoc ſtul
tus dr.q̄ſi ſeorſum ab vlto.ꝛ ꝯpať.Vñ hec ſtulticia cie.
a gtō ſtulti addita cia vide in fatu⁹

Stupa a ſtipo pas dr hec ſtupa pe.ꝛ ē canapi vel lini
dicta ſic.q2 ex ea rime nauiū ſtipenť.vñ ſtupe⁹ pea peu3.
de ſtupa exiſtēs.Et ſtupoſus ſa ſū.ꝛ ſtupo pas.i.aliq̄d
de ſtupa obturare.Et ꝯponiť Deſtupo pas.Extupo pas
.i.valde ſtupare vl' ſtupā remouere.Inſtupo as Reſtu
po as.Et ē ſtupo actim cū ſuis ꝯpoſitis ꝛ pđ.hāc ſil.ſtu

Stupeo pes pui pere.i.mirari.terreri.timere.eſſe vl' fi
eri ſtupidū.q̄i ſine ſenſu.vñ ſtipid⁹ da dū.i.ſepi⁹ ſtupēs.
Et ꝯpať.vñ ſtupido das.i.ſtupidum facere vel ſtupere
Stupeo ꝯponiť Stupefacio cis Et ſtupefio fis ſtupefa
ctus ſum.Itē ſtupeo ꝯponiť.aſtupeo pes.i.valde ſtupe
re vel ad aliq̄d ſtupere.Extupeo pes.i.valde ſtupere vl'
a ſtupore ceſſare.liberare.Inſtupeo pes.i.valde ſtupere
Obſtupeo pes.i.vndiq̄3 vel ob aliq̄d ſtupere Reſtupeo
pes.i.iterū ſtupere Et ab omnib⁹ ꝑdictis incho.ſc3 ſtupe
ſco ſcis.aſtupeſco ſcis.extupeſco ſcis ꝛc.Stupeo ꝛ eius
ꝯpoſita neu.ſunt ꝛ carēt ſup̄.ſm vſū.ꝛ cor.ſtu.vñ ouid.
de reme.Nō ſtupeāt multo corda ſepulta mero.Itē q̄
dam.Fle miſer atq̄3 ſtupe ꝯbureris q̄ſi ſtupe

Stupe⁹ pea peū in ſtupa vide

Stupo pas in ſtupa exponiť

Stupor.a ſtupeo es dr hic ſtupor oris.ꝛ ē ſtupor caſus
memoriā ꝛ rō3 auferēs ꝛ linguā impediēs.vñ ſtupora
tus ta tū.i.ſtupefact⁹.ꝛ ſtuperoſus ſa ſum.ꝛ ꝯpať

Stupror aris in ſtupꝝ exponiť

Stupꝝ pri.illicit⁹ ꝯcubit⁹.ꝛ ē ꝓprie in vgine vel imo
niali.ꝛ videť dici a corrūpēdo.vñ ſtupror aris.i.ſtupꝝ3
ꝯmittere vel ſtupro corrūpe.vñ hoc ſtuprator iū rij.loc⁹
ſtuprādi.ꝛ ꝯponiť Cōſtupror aris.Et ē ſtupror depoñ.
cū ſuis ꝯpoſitis ſm hug.Inueniť tñ hiere.ca.ij.Filij q̄3
mempheos ꝛ tafnes ꝯſtuprauerūt te vſq̄3 ad verticem.

Ouid.epiſ.Nec p̄ciū ſtupri gēmas aurūq̄3 popoſci vid in raptus

Stupula pule.dimi.ꝑua ſtupa

S ante V

Suadeo.a ſuauis dr ſuadeo deſ.ſuaſi.ſuaſū.i.hortari.cō
ſulere monere.Qđ autem dr ſuadere.quaſi ſuauia dare.
id ē dicere vel ſuadere.i.in ſuā ſortē trahere.vel ſuaſor in ꝑ
tem ſuā trahēs.et hīa eſt.Vñ hic ſuaſor.Et ſuaſori⁹ ria.riū.
Et hic et hec ſuadibil' et hoc le.vñ ſuadibiliter aduer.ꝛ hec
ſuadibilitas tatis.Et hic ꝛ hec ſuaſibilis.ꝛ hoc le.vnde ſua
ſibiliter aduer.et hec ſuaſibilitas.et hec ſuadela le.i.ſuaſio
aſſenſus.Horati⁹ in epi.At bene numatū decorat ſuadela
venuſq̄3.Suadeo cōponiť Diſſuadeo des.i.dehortari.ꝑ
ſuadeo des.i.pfecte ſuadere.effectū ſuaſionis obtinere i ſua
dēdo effectū habere.Suadeo et ei⁹ ꝯpoſita ſunt actiua.et ē
ſillabaꝝ quattuor in pſa.licet in verſu inueniať triū ſillaꝝ.

Suapte.i.ſua ſponte.ſua natura.ſua ꝓpria cauſa.ſuo vſu
vel more.ꝛ eſt pte ſillabica adiectō.que adiungiť huic abla
tiuo ſua ꝓnomi.vt dixi in meapte.

Suariū a ſus dr hoc ſuariū rij.locus vbi ſtant ſues.

Suaſibilis.a ſuadeo dr hic ꝛ hec ſuaſibilis ꝛ hoc le.i.apt⁹
vel ꝯueniēs ad ſuadēdū.et ſuadibilis le.idē.vnde i epl'a be
ati iacobi dr.ꝙ ſapiētia q̄ deſurſu3 ē.eſt ſuadibilis.i.ad ſua
dendū habilis paſſiue.q2 qui habet dei ſapiētiā de facili re
cipit bonas admonitōes ꝛ pſuaſiōes.

Suauiū.a ſaliua dr hoc ſuauiū uij.baſiū cū ſaliua mixtū
vel ſuauiū dr.q2 ſit ſuaue.Et inde hic ſuauio uionis.q̄ ſua
uiū facit Et ſuauio uias.ꝛ ſuauior aris.i.oſculari cū ſuauio
De hoc etiā vide in oſculū.

Suauis.a ſueo es.diciť hic ꝛ hec ſuauis ꝛ hoc ue.q2 ſueta
ſunt ſuauia ꝛ eē ſolēt.ꝛ compať.Vñ ſuauiť ui⁹.ſime.aduer.
vnde hec ſuauitas tatis.et ꝑ cōpoſitōem.Inſuauis ue.q̄m
ſuauis.i.valde ſuauis.

Sub ꝓpoſitō eſt.et deſeruit vtriq̄3 caſui.Et nota ꝙ q̄cien
ſcūq̄3 ſub ſignat ad locū.ꝯſtruiť cū actō tantū.vt virgilius
Nituntur ſub ipſos poſtes.id ē ad ipſos poſtes.Itē q̄ñq̄3
poniť ꝑ ante vt virgili⁹ in georgic.Sub lucē exportāt cala
thū.i.ante lucē.Itē quādoq̄3 poniť ꝑ ꝑ.vt ſub noctē cura re
curſat.i.ꝑ noctē.Alibi videť ſignare in loco.vel q̄ſi in loco.
ꝛ ꝯſtruiť tūc cū ablatiō tantū.vt Sub domo.Et ſcias ꝙ ſub
his literis ſequētib⁹ mutat b.in illas.ſ.c.f.g.m.p.r.vt ſuccū
bo.ſuffero.ſuggero.ſūmoueo.ſuppono.ſurripio.vid de hoc
in pma pte in caplō de ſillaba vbi agiť de b.

Subagito.in agito tas exponiť.

Subarro.a ſub ꝛ arra cōponiť ſubarro.ras.raui.rare.q̄i
latenter arrā dare.Vnde beata agnes dixit.Anulo ſuber
rauit me dñs meus iheſus xp̄s.ꝛc.

Subater.a ſub ꝛ ater cōponiť ſubater tra.trū.i.aliquātu
lū ater.i.niger.ꝛ ꝓdu.a.

Subbaſilican⁹ na.nū.cōponiť a ſub ꝛ baſilican⁹ et dicunť
ꝓprie ſubbaſilicani qui habitāt circa baſilicā.et ſub aliſ ei⁹

Subcinerici⁹.a ſub et cinis cōponiť ſubci et ꝓdu.ca.
nerici⁹ cia.ciū.i.ſub cinere coctus.Et inde ſubcinerizo zas.
id ē ſub cinere coquere.ꝛ licet b.muteť in c.in cōpoſitōne ſe
quēte c.tamē in ſubcinericius nō mutať.ne a ſucus et cinis

Subdecania nie in ſubdecan⁹ exponiť. cōponi videať

Subdecanus a ſub ꝛ decanus ꝯponitur hic ſubdecanus
ni.q̄ ē ſub decano.ꝛ deſignat dignitatē in eccleſia.Vñ hec
ſubdecania nie.dig̃tas ſubdecani.ꝛ ꝓduc.ca.ſubdecan⁹

Subdyacon⁹.dyacon⁹ cōponiť cū ſub.vel ypos qđ ē ſub
et diciť ſubdyacon⁹ ꝛ ypodiacon⁹.S3 ypodiacon⁹.dr gre
ce.ſubdyacon⁹ latine qui id ſic appellanť.q2 ſubiacēt p̄ce
ptis et officijs dyaconi.Oblatōes eni in templo dñi a fide
libus ipi ſuſcipiūt et dyacono ſupponēdas altaribus defe
rūt.Hi apud hebreos nathinei vocanť.i.in humilitate domi
no ſeruiētes.Et hinc hic ſubdyaconat⁹ tus.vel ypodyaco
natus tus.id ē officiū vel ordo ſubdyaconi et ypodiaconi.
Diciť etiā hic ſubdyacon conis.ꝛ ypodiacon conis.penul.
correpta.vide in ordo.

Subdo.a ſub et do das ꝯponiť ſubdo dis.didi.ſubditū.i.
ſupponere.ſubiugare.Et inde ſubdit⁹ ta.tū.pnl'.corr.

Subdol⁹ la.lū.cōponiť a ſub ꝛ dol⁹.pnl'.cor.ꝛ ē ſubdolus
latēter doloſ⁹.aſtutus.verſipell' vari⁹.vñ ſubdole.aduer.

Subeo is.ſubiui.vel ſubij.ꝑ ſincopā.i.ſubt⁹ ire vel pt⁹ vl'
parū.ꝛ cōponiť ex ſub.et eo is.Itē.inueniť ſubeo is.i.ſurſu3
eo.ꝛ ita ſumitur iob.vj.Subijt ergo ihes⁹ in montē.i.ſurſū
abijt.et hec eſt litera auguſtini.ꝛ tūc cōponiť a ſurſū et eo is
ꝛ mutať s.in b.cauſa euphonie.litera criſoſto.eſt.Abijt er
go iheſus in montē.

Suber.in ſuberies exponiť

Suberatus ta.tū.in ero eras exponiť.

Suberies.a ſuber et edo es eſt ꝯponiť hec ſuberies ei.arbor
ex qua cortex natatorius extrahiť q̄ ſuber dr.Et dr ſuberi
es q̄ſi ſubedies q2 fructus ei⁹ ſues edant.ꝛ ſepe eadē arbor
ſuber diciť.et vt di.papi.Suber eris.neutri generis dr ar
buſtula vel ei⁹ cortex.Differētia tamē ē inter ſuber ꝛ corti
cē.vide in cortex.te ꝓdu.hāc ſill'am ſu.

Subhirc⁹ ci.dr a ſub et hirc⁹.vide in brachiū

Subiectō a ſubiect⁹ ta.tu3.ſubiecti addita o.fit hec ſubie
ctio onis id ē ſubiugatō.ſuppoſitō Itē ſubiectō ſm qđ ſumi
tur in rhetorica.Fit q̄ñ aliquid q̄rim⁹ ab aduerſarijs inter
ponētes rōe3.ꝛ p⁹ea qđ ē rō dſtruit qđ ſubijciť.vt hic qđ fu
giā capiar.clamē nō audiar.hoſtē aggrediar.vincar.vel ſic
O miſer qđ agas de⁹ eſt quē ſpernis.an ipm euitare putas
terra cinisq̄3.Deū clam fugies ſed nil latet hūc falles ne.ſ3
idē qđ fuit eſt et erit.cognitōe tenet.

Subiectus ta tū.in ſubijcio vide

Subigito igitas in agito tas.exponiť

Subigo gis.ſubegi.ſubactū.ex ſub et ago gis ꝯponiť.ꝛ h3
quattuor ſignificatōes ſc3 cogere ipellere.acuere ſupponere
vel ſubiugare quaſi ſubt⁹ agere

Subijcio cis.ſubieci.ſubiectū ex ſub ꝛ iacio cis.et ē ſubij
cere ſubt⁹ iacere.vel pt⁹ vel ſubiūgere reſpondere reddere.
Vñ ſubiectus ta.tū.Et ſubiectiu⁹ ua.uū.Et ſubiecto ctas.
freq̄n ꝛ etiā ſubijcito tas inueniť in eodē ſenſu ſc3 ꝑ ſuppoē
re.Et ſcribiť ſubiicio ꝑ duo i.in ſcđa ſillaba.ꝛ ē pmū ꝯſonās
alterū vocalis

Subijt ꝑtitū a ſubeo is.vide in ſubeo is.

Subito aduer.i.cito velociť repēte inſperate.ꝛ vt di.dio.
in ep'la ad gaiū.Subito ē qđ ē ꝑter ſpem ꝛ nō ex apparēte
ad manifeſtū adductum

Subiugalis.iugalis ꝯponiť cū ſub ꝛ dr hic ꝛ hec ſubiuga
lis ꝛ hoc le.id ē ſub iugo poſitus q̄ſi domit⁹ iugo aſſuetus.
Vñ in matheo dr Inuenietis aſinā et pullū filiū ſubiugal'
id ē aſine que fuit ſub iugo poſita.

Subiugo gas.in iugo gas.exponiť.

Subiux.iugū ꝯponiť cū ſub ꝛ dr hic ꝛ hec ſubiux gis.i.bos
ſub iugo poſit⁹ Vñ q̄dā Subq̄3 iugo poſit⁹ bos diceť tibi
ſubiux.ꝛ cor.pnl'.gtī

Subleſtus a ſub ꝛ moleſt⁹ ta tū
ꝯponiť id ē ēſtis ifirm⁹ moleſt⁹ ꝛ ꝯpať Vñ hec ſubleſtia io

est tristicia molestia infirmitas anxietas.
Subligar.a sub ⁊ ligo as.deriuat̄ hoc subligar garis.id ē succinctoriū.s.bracarū.vel subligar vocat̄ q̄d lib3 ligamen.vl' ligula caligarū.vel fascia q̄ ligantur inguina victime vl' pātomimorū.ne soluerent̄ in libidinē.vel ne coirēt.⁊ corr.li.sȝ pdu.ga.et dr subligar.ꝓ subligare ꝑ apocopā Juuenal.Tir luq3 tenent.et subligar acci.xx.
Subligo gas.q̄si subtꝰ ligare.a sub et ligo ꝯponit̄.
Subligo gis.sublegi.sublectū.a sub et lego gis.ꝯponit̄. et est subligere furari.q̄si subtus vel latēter legere.⁊ cor.li.
Sublimis a sub ⁊ limꝰ ꝯponit̄ hic et hec sublimis. ⁊ hoc me.pnl'.pdu.i.altus.cū eni sublimia aspicimꝰ oculos q̄dāmō distorquemꝰ.et diminuimꝰ.vel sublimis dr a limo terre.quasi a limo subleuatus.et ꝯpatur.Sublimior simꝰ.vn̄ sublimiter miꝰ.sime.aduer.Et hec sublimitas tatis.Et ponitur sepe sublime ꝓ hoc aduerbio sublimit̄.Itē a sublimis dr sublimo mas.verbū actiuū.Et inde vbalia sublimator.sublimatrix.limatō.sublimatus. Et ē sublimare sublimem vl' altū facere.exaltare.
Sublinguiū.a sub et lingua cōponit̄ hoc sublinguiū guij locus subtꝰ linguā.vel sublinguiū dr solū vel aliud q̄d q̄s sub ligua ponit.et cātat vt aues decipiat.
Sublustris.in lustro tras.exponit̄.
Subneruo as.subneruaui.uatū.a sub ⁊ neruo uas ꝯponitur.Et ē subneruare neruos poplicū succidere. Tunc eni3 equi subneruant̄.q̄n eis nerui poplicū ꝑscindūtur.
Subnixꝰ.A subnitor.q̄d ꝯponit̄ a sub ⁊ nitor ris.dr subnixus.xa.xū.nomē.i.subiectus.suppositꝰ.suffultꝰ.hūilis.ꝑt etiā esse pticipiū.et tūc pōt exponi sicut subnitor exponitur
Subo a sus dr subo bas.baui.are i. in nitor. teris. coire.libidinare.et ē porcorū.vn̄ sues subant.id ē coeunt.vl' amore coeundi ferunt̄.
Suboleo.in oleo les.exponit̄
Subsamno.samna ne.ꝑ mn.est frūcationaris vel os distortū cū vultu.vn̄ samnores dicūtur q̄ rectū vultū nō hēnt Et q2 cū ridemꝰ os solemꝰ distorq̄re.et nasu3 frūcare. ideo samna dicit̄ derisio.Persiꝰ.Occipiti ceco postice occurrite samne.vn̄ samno mnas.id ē deridere.sȝ nō ē in vsu.Et cōponitur.subsamno nas.id ē deridere.vnde ꝓpheta.Et dn̄s subsamnauit eos.et scribit̄ ꝑ mn.vt patet in pap̄.
Subsellū.a sub et sella conponit̄ hoc subselliū lij. ornamētū equi sub sella positū.Subselliū etiā dr sedes minor sub pede posita.et inferiꝰ et depssiꝰ.q3 maiorū sedes.Et tūc ꝯponitur a sedes q̄si subsediū.
Subsequiū.a subsequor q̄ris dr.hoc subseq̄ū quij.i.seruiciū quasi subseq̄ēs obsequiū.
Subsexquitercius.in sexqui exponit̄.
Subsexquialiter.in sexqui exponit̄
Subsilio silis.cor.si.in salio salis exponit̄
Subsistentia a subsisto stis.dicit̄ hec subsistentia tie.i.forma.q2 sub se sistit fluxū materie.
Subsolanꝰ.sub ꝯponit̄ cū sol.et dr hic subsolanꝰ. quida3 ventus q2 sub sole nascit̄.vel pōt ꝯponi a sub et solanus
Substātia.a substo tas.dr hec substātia tie.q2 substat accidēti.vn̄ hic et hec substātial' et hoc le.et substātialr aduer. Et ꝯponit̄.ꝯsubstātialis.le.Cōsubstātialr.aduerb.i.eiusdē substātie.vt filiꝰ dī dr patri ꝯsubstātial'.Et scias q substantia diuidit̄ in pmā sbām et scdā3.Pria substātia dr socrates.Scda hō vel aīal.Itē substātia diuidit̄ in corpea3 vt lignū.et in icorpea3 vt aīa.Itē substātia diuidit̄ in materia3 formā et ꝯpositū.sed hoc magis ad aliā sciam ptinet.
Substātiuꝰ a substās.vel substātia dr substātiuꝰ ua.uū3. id ē substātiā vel ad modū substātie signās.vel supponens vel modo substātie designs.vnde substātiuo uas.i.substātiuū facere.
Substituo tuis.in statuo is.exponit̄.
Substo a sub et sto stas.ꝯponit̄ substo stas.substiti stitū Et est substare.subesse.subtus stare.vel subsistere Vn̄ substans stantis generis omis.
Subtegmē.a subtego gis.dr hoc subtegmen mis.filū q̄d inter stamia discurrit.vel deriuat̄ a subtexo texis.q2 sub stamie in tela texit̄ et tegit̄.et corri.pnl'.gmi.
Subtel.uma ps.sc3 pedis medietas.Inde subtilis.
Subtela.a sub ⁊ tila ꝯponit̄ hec subtela le.i.dceptiō fraus Et dicunt̄ subtele.q̄si subtilia tela Dicit̄ etiā subtela in alio sensu.sc3 corrigia q̄ tendit̄ sub cauda equi.et tūc ꝯpōit̄ a sub et telon longū.
Subtelaris.a sub et talꝰ dr hic subtelaris hꝰ laris.q̄si subtalaris .i.calcaneꝰ Vel dr subtularis q̄i subtalaris.q2 sub talo est.Similit̄ a sub et talꝰ.Sotulares aūt vel sotularis.nihil ē vt d.maister hū.lic3 aliq̄ ꝯtrū dicāt
Subter.a sub deriuat̄ subt̄ et subtus aduerbia.Et dr̄it q2 subter ē q̄d re aliq̄ supior deꝑmit̄ et ꝯculcat̄.Subtꝰ q̄d demissionē alteriꝰ nō ꝯtingit.Itē subtꝰ nō exigit casum.sȝ subt̄ exigit q̄nq3 actm q̄nq3 ablatiuū.Quociēs subter signat ēē in loco vel q̄i in loco.ꝯstruit̄ cū ablatiō tantū.Alibi vō cu3 actio.Et ꝯpat̄.subter subterior.suplatiō caret.
Subtercꝰ.cutis cōpōitur cū subt̄.vel sub ⁊ dr subtercus cutis.ge.oīs.res existēs sub cute.et succꝰ cutis.sil'r ge.oīs.et in eodē sensu.Vn̄ succuticꝰ ca.cū.Et succutaneꝰ nea.neū.⁊ subtercutanꝰ na.nū.oīa ꝑ re q̄ existit sub cute.et cor.pmā cutis.vnde subtercutis penul.cor.
Subterro ras.i.subterra ponere.sepelire.terre infodere. Et componit̄ a sub et terra.
Subticeo ces.subticui.ticitū.ex sub ⁊ taceo ꝯpōitur ⁊ corripit ti.Et ē subticere subtꝰ.vel ptꝰ tacere.Vn̄ subticesco cis inchoatiū.
Subtilis.a subtel q̄d ima ps pedis dicitur hic et hec subtilis et hoc le.penul.pduc.acutꝰ.exilis.astutꝰ. Itē subtile tenue.inualidū.leue.Itē subtilis maliciosꝰ.subdolꝰ.ꝺm pap̄.
Subtrinū.in sutrinū expōitur.
Subtularis.⁊ subtelaris.dr vide i subtelaris.⁊ pdu.la.
Subtus.in subter exponitur.
Sububer.a sub et vber cōponitur hic ⁊ hec sububer. vel hic sububer.hec sububeris ⁊ hoc re.et dicuntur sububeres infantes q2 adhuc sunt sub vbere.et cor.be.
Subucula.a sub dr hec subucula le.camisia. vel sacerdotalis linea corpi penitus astricta.et dr sic. q2 subijcit̄ pānis alijs.Et subucula ē talaris et pedestris camisia.ephot super hūerale.vel pōt dici subucula a suo suis.in.vnj.ca.Leui.dr Vestiuit pōtificē subucula.et corr.pnl'.vn̄ q̄dā Qd tunice suppono subucl'a dr eē.
Subudꝰ buda.budū.ꝯpōitur a sub et vdꝰ q̄d est madidꝰ. q̄i nō pfecte madidus vel pfecte hūidus
Subula a suo is.dr hec subula le.id ē brocca ferrea cu3 q̄ suūtur sotulares vel sutulares sine h.a suo is. vnde in lege ꝑcipitur vt subula pforetur auris serui. Exo.xxi.vn̄ subulo las id ē suere subula et cor.bu.vn̄ q̄dā Est instrumētum subula sutoris acutum
Subulcus a sus dr hic subulcꝰ ci.custos suū.q aūt dicitur subulcus q̄i suū custos et hīa ē Virgili. Venit et opilio tardi venere subulci.Bubulcus aūt aliud est
Suburbana.sunt circūiūcta vrbis edificia q̄i sub vrbe poita.
Suburbiū.a sub et vrbs vrbis cōponit̄ ꝺm ysido hoc suburbiū bij.Et dicūtur suburbia burgi q̄ sūt iuxta vrbē.vn̄ suburbiū.q̄i locꝰ sub vrbe positus siue burgꝰ Itē suburbiū alio nomie dr proastiū.
Succedo.a sub et cedo dis.cessi cōponit̄ succedo dis. successi cessū ⁊ mutat̄ b.in c.et sic succedo scribit̄ ꝑ geminū c.Et est succedere subtus vel post cedere. vn̄ hic successor soris. dr q̄ locū pcedētū occupat.Et succede dicit̄ ꝓspere euenire vn̄ hic successꝰ sꝰ sui.i.ꝓsper et bonus euētus.
Succēdo dis.succēdi succēsū.verbū actiuū cōponit̄ ex sub et candeo des.candui.et caret supīo sicut et studeo ꝺ3 vsū. Deberet tn̄ facere canditū sicut et studitū studeo.et est succēdere latenter accendere.
Succētor.a succino cinis. succinui.centū.tu.u.in or.fit hic succētor toris.et dr succentor q̄ in eccia pꝰ pcentorē siue principalē cantorē subseq̄nter canēdo respōdet.vel q̄ facit officium principaliter in choro sinistro.
Succensor oris.in succedo dis exponit̄.
Successꝰ cessꝰ.sui.in succedo dis.vide.
Succenturio turias .in cēturio rias.exponit̄ .
Succubo bas.in cubo bas exponit̄.
Succidaneꝰ.a succido dis.deriuat̄.succidaneꝰ nea.neū.id ē aptus ad succidēdū.Et succisiuꝰ ua.uū. in eodē sensu. Et hec succisiua uorꝫ.tantū pluralr declinat̄.i. frusta illa q̄ sutor abscidit de materia.q2 de solea subtꝰ abscindūtur
Succido dis.succisi cisū.cidere.i.subtꝰ cedere.sicut fit cu3 porri inter duas terras cedunt̄.et ꝯponit̄ a sub et cedo dis. cecidi.et pdu.ci. vbiq3.Itē succido dis.di.sup̄.caret. ꝯponit̄ ex sub et cado dis.cor.ci.ta3 in p̄senti q̄3 in p̄terito. Et ē succidere q̄si subtꝰ cadere.
Succiduꝰ.a succido dis.dr succiduꝰ dua.duū.i.ad subtꝰ cadēdū patꝰ.Vn̄ claudianꝰ.Succidui titubāt gressꝰ.
Succictor.a succingo gis.xi.ctū.ctu.v.in or fit hic succictor toris q̄ se succigit cā mīstrādi vel seruiēdi.S3 succentor ꝑ e. dr q̄ facit officiū pncipalit̄ in choro sinistro
Succictoriū rij.q̄ succingimur.a succingo gis.dr. vide in cingo gis.
Succino nis.succinui.centū.ex sub ⁊ cano nis. ꝯpōit̄.⁊ cor.ci.⁊ ē succinere paꝝ vl' subtꝰ voce remissa vel pꝰ canere
Succisiuꝰ ua.uū.in succidaneꝰ exponit̄.
Succōtrariꝰ ria.riū.a sub ⁊ ꝯtrariꝰ.⁊ mutat̄.b.in c.⁊ sic d3 scribi ꝑ duo c.vel fit figure decōposite. a succōtrarior aris. q̄d ꝯponit̄ a sub et cōtrarior.Et scias q in dyaletica dicuntur ꝓpositōnes succōtrarie.due ꝓpositōes pticulares eiꝰdē subiecti et eiuꝰdē p̄dicati.q̄x vna ē affirmatiā ⁊ altra negatia.vt q̄dā hō currit.q̄dā hō nō currit.Et differūt a ꝯtrarijs in q̄ntitate.sȝ ꝯueniūt cū eis i q̄litate.ꝺm dyaleticū.
Succuba be.pnl'cor.cōis ge.q̄ vel q̄ succūbit.vel succubat Et dr a succūbo bis.vl' a succubo bas.Vn̄ q̄dā demones dicūtur succubi.vel incubi vide in pilosꝰ. Hic nota q āgeli corpibꝰ assūptis.vitā nō influūt.sȝ tantū motū. Et idō ꝯsiderandū ē q oēs opatōes q̄ ꝯsequūt̄ corpꝰ viuū inq̄ntū viuū ē nō possūt angelis in corpibꝰ assūptis ꝯuenire.sȝ tantū illa q̄ ꝯsequūtur corpꝰ mobile inq̄ntū hmōi.vt mouere impellere.diuidere et hmōi.vn̄ ꝓprie et vere loq̄ndo nec coeūt nec generāt.tn̄ ꝑ demonū actū ꝯpletur generatō. inq̄ntū semē hūanū apponere possunt loco ꝯueniēti ad materiā proporcionatā.sicut et semia aliarū rerū colligere possūt ad cōplendos seu colligēdos aliquos effectus.vt tribuat̄ ei tantū id q̄d ē motꝰ localis.Nō aūt ipa generatō cꝰ pncipiū nō est virtꝰ demonis aut corpis ab eo assūpti. sed virtꝰ illiꝰ cꝰ semen fuit.vnde et genitꝰ nō demonis.sed alicꝰ hōmis filiꝰ ē.Nec vidēt angeli ꝑ oculos corpis assūpti q2 hec ē opatō potētie corpis viuētis.nec locutō corpalis angelis cōuenire pōt in corpibus assūptis ꝺm ꝯpletā sigficatōē.cū n̄ hēant vera organa corpalia.sed ē aliq̄ similitudo locutōis. inq̄ntū intelligūtur et intellectū exp̄mūt q̄busdā sonis q̄ ꝓprie n̄ sūt voces sed silitudines vocū.Sicut etiā quedā aīalia nō respirantia.dicūtur vocare.⁊ etiam q̄dam instrumenta. vt dicit philosophus in scdo de aīma.Et licet angeli non comedant in assūpto corpe.Xp̄s tamē post resurectōem vere comedit.q̄3uis cibꝰ conuersꝰ nō fuerit q2 illa decisio cibi fuit habētis virtutē nutritiuam et cōuersiuā.
Succussator.in succo exponit̄.
Succusso.a succutio tis. dr succusso sas.freq̄n.et format̄ ab vltimo supi. succusu.v.in o.et dr succussare trotare. Vn̄ hec succussatura re.id ē trotatura.et hic succussator toris.i. trotator.vt equꝰ.vnde illd̄.Gradarius ē equꝰ mollis incessus sine succussatura innitens.
Succutaneus nea.neū.in subtercꝰ exponit̄
Succuticꝰ ca.cū.in subtercus exponit̄.et cor.ti.
Succutio tis.ꝯponit̄ a sub et cutō tis.q̄ntū ad vocē a sub et q̄tio.q̄ntū ad significatōem q̄d magis videt̄.Et ē succutere subtꝰ vel ab inferiori pte quatere.sicut faciūt trotatores Unde succutere ē subtus vel sursum q̄tere.
Sucidus.a sucus dr sucidus da.dū .i.suco plenus. hūidus vel imbutꝰ.Juuena.Qui sucida nollet lana pati.i.tincta suco alicuiꝰ coloris.
Sucinus.a sucus dicit̄ hic succinꝰ ni.q̄dam gēma quā greci vocant electrū.s.fului ⁊ cerulei coloris.fert̄ arboris sucus eē.et ob id sucinus dr.A q̄busdam vocat̄ arpaga. ab arpe q̄d est rape.q2 attritu digitorū accepta caloris aīmla folia et vestiū fimbrias et paleas.sicut magnes ferrū rapiat. sed hoc sucinū dicit̄ pixis a suco ibi reposito.Juuena In cuius manibus seu pinguia sucina tricas.Quidā scribūt succinus et succus ꝑ duo c.Et scias q hieroni.d.sup illd̄ math.ix. Et surgens mathe.secutus ē eū.Si eni in magnete lapide ⁊ sucinis hec eē vis dicit̄ vt anulos et stipulā et festucas sibi copulēt q̄nto magis dn̄s oīm rerū creator ad se trahere poterat q̄usq3 volebat.et cor.pnl'.sucinus. sed pmā pduc.
Sucula le.dimi.pua sus.vnde d.psc.in.nj.li.Sus cōmūe abiecta s.assūpta cula.facit dimi. sucula.
Suculentus a sucus.et lentos componit̄ suculētus ta.tū .i.plenus suco.Et compat̄.vnde hec suculētia tie.
Suculus li.dimi.puus sus vel pōt eē dimi.de sucus.vnd̄ suculus puus sucus.sed tūc q̄dam geminant ibi c.
Sucus a saccus dicit̄ hic sucus ci.q2 sacco exp̄mat̄. vt ptisana.a porma.3oma.et sūt greca noīa ista vel sucus dicit̄ a sugo gis.q2 sugit̄ Unde sucosus sa.sū.abūdans suco.Et cōpatur Vn̄ succositas tis.Itē a sucus dr sucp cas.quod nō est in vsu. sed inde ꝯponit̄.exuco cas.id ē sucū auferre.⁊ pdu.pmā.vnde in aurora.In petra carnes poni sucusq3 iubent̄.Quida3 tamē putant q ibi sint duo c.
Sudariū rij.in sudo das.exponit̄.
Sudates tis.qui facit sudes.⁊ dr a sudes.
Sudatus a sudes dicit̄ sudatus data.atū.i.sudibꝰ armatus vel ornatus Vel sudatus.i.sudus Pōt etiā suadatus

a sudo das deriuari.i.qui sudorē emittit.
Sudes.a sudus dr hec sudes dis.i.palus.vel ptica.que ē re infigit acuta.q2 mundat et purificat.iob.xl.In sudib9 p forabit nares eius Unde fm quosdā sudes dicit a suo suis q2 sepes quasi consuta sudibi9 videt.eo q sudes ex transuer so pcā mutant et figant.et corri.pmā sudes nomē.sed sudo das et sudes verbū pdu.hanc sillabam su. Unde quidam. Trabs et acuta sudes.sed verbū dicito sudes.
Sudo.a sudus.dicit sudo das.daui.datū.i.sudorez emit tere.qd magis fit in sereno q3 in nubilo.vel q2 tunc hō hab3 corpus subudū. Unde hic sudor doris.Et hinc sudos9 sa. su3.et sudorosus sa.su3.i.sudore plenus.et hoc sudariū rij.i. facitergiū quo sudorē a facie tergimus.Sudariū etiā dici tur qd tenetur sup ceruical.Qd aūt dicit sudaria a sudo di cta quia sint sudoribus vda.est ethia Sudo cōponit.Con sudo das.i.simul sudare.Desudo das.i.deorsu3 vel valde sudare.vel a sudore cessare.Exudo das .i.sudorē emittere. vel extra sudorē exire.Insudo das.i.inuigilare.insistere va care.opam dare.Persudo das. resudo das.presudo das. subsudo das.i.post vel subtus vel paru3 sudare. Sudo et eius cōposita sunt neutra et pducūt hanc sillabā su. sed su des nomen eā corri. Unde versus.Te mars ferre sudes iu
Sudus.sub ponit cū vdus.et dr. bet vt p plia sudes. sudus da.dū.i.serenus.mūdus.pur9.Prope quidez illud tempus serenū dicit sudu3 quod venit pt9 pluuiā.vnde et ver dicit sudū.i.subudū.q2 post hyemē venit.Sudus ponitur.persudus da.du3.i.valde sud9.7 pdu.su.
Sueo es.nō est in vsu in psenti.sed in pterito sueui. et in supino suo suetū.vnde suetus ta.tū.Sueo cōponit.Absu eo es.absueui.vel absuetus su3.i.dissuere.assueo es.assueui vel assuetus su3.i.valde suere. Unde hec assuetudo dinis. Consueo es.cōsueui.vel ꝯsuetus su3.vnd et ꝯsuetim aduer bi.Et hec cōsuetudo dinis.Et hic ꝯsuetudinari9 ria.riū.Dis sueo es.dissueui vel dissuetus su3.Desueo es.desueui.vel desuetus su3 in eodē sensu.i.a ꝯsuetudine cessare Und hec dissuetudo.Insueo es.insueui.vel insuet9 su3.i.vald suere. l' ñ suere.desu ere.vñ hec insuetudo.psueo.i.valde vel pfcē suere.Et ab omibus istis descēdūt incboatiua.s.suesco scis absuesco scis.assuesco scis.Consuesco scis. Dissuesco scis. insuesco scis.persuesco scis.Sueo et eius ꝯposita sunt neu tra 7 habēt pticipiū pterit tempis.Tamen in psenti 7 for matis a psenti literaturā psentis semp seruātibus.nō sūt in frequēti vsu.vnde declinando incboa.solemus eis attribu ere preterita istoru3.vt suesco sueui.vnde psc.videt velle. q suesco nō sit incboatiū.ē tamē pculdubio incboatiū. Ite3 nota q ꝯsuescimus bona.insuescim9 mala.assuescim9 vtra. q3 ita vult hug. Multi tamē dicūt q psc.videt velle 7 vult q pdicta vba nō sunt incboatiā.et facit suesco sueui.vl' sue tus su3.et q apud modernos suesco cōsuesco et hmōi nul lam incboatōem notant.De hoc etiā habes in tercia par te in tractatu de specieb9 verborū in ca.de vbo incboatio.
Sueui.preteritū.vide in sueo es. Item sueui dicti sunt q dam populi. Unde scribitur in papia.Sueui ps germaō rū fuerunt in fine septentrionis.Dicti aūt putant a monte sueuo.qui ab ortu initium germanie facit cui9 loca incolu
Suffarcino nas.in farcino exponit. erūt et produ.e.
Suffecit preteritū de sufficio cis.
Suffectus cta ctum .in sufficio cis.exponit.

Suffercio cis.suffersi.suffertū.cōponit a sub et farcio cis. Et est suffercire parū vel subtus vel post farcire.Et inde suf fertus ta.tum.Et sufferto tas.fre.
Suffero.a sub et fero componitur suffero suffers.sustuli. sublatū.7 mutatur b.in f.Et ē sufferre pati vel sursu3 ferre. et eleuare.et est irregulare sicut et fero. 7 pteritu3 sustuli sci bitur sine b.et mutatur b.in s.
Suffibulatoriū.a suffibulo.las.dicit hoc suffibulatorium rij.i.subligatoriū Et hoc suffibulū li.i.subligaculu3.vel po cius cōponit a sub 7 fibula.
Sufficio.a sub et facio componit sufficio cis. suffeci.suffe ctum. Et est sufficere quod vulgariter potest dici bastare. vnde in scda epla Corinth.Sufficit tibi gratia mea . Et fm hanc significatōem inuenit sufficit impsonale.vnde in ij.li. regū ca.xxiiij.ait angelo dñs pcutienti.Sufficit.i.basta sans est.ꝯtine manū tuam.Item sufficere.i. suministrare.vt Iste sufficit mihi necessaria.i.ministrat.Item sufficere.i.subroga re.substituere.vnde dr eps vel consul suffectus.i.loco mor tui substitutus.i.subrogatus in loco decedētis .vnde dr in ij.li.macha.ca.iiij.Suffecto vno ex comitibus suis andro nico.7 dicit suffectus a sufficio cis .vide in facio cis.
Suffio fis.in fio fis.exponit.
Sufflo.a sub et flo flas.ꝯponitur sufflo flas.sufflaui.suf flare.id ē subtus flare.vl' post vel paru3.Exsufflare.id ē ap podiare.fulcire.appodiamen supponere vnde hoc sufflamē mis.i.appodiamen.sc3 cui aliquid innitit vt sustentetur
Suffoco ex sub et faux faucis.compouit suffoco cas. suf focaui.suffocatū.i.sub fauce capere.strangulare.vnde suffo catus ta.tū.Et hic 7 hec 7 hoc suffocans cantis.Ezech.xxxv Et suffocans gentem tuam Math.xiij.Fallatia diuiciarū suffocat verbū.Math.iij.Suffocant verbū.luc.viij.Suf focant.Und dicit grego.in omel.Suffocant eni q2 impor tunis cogitatōibus suis guttur mentis strangulāt Ite3 cō sueuit dici.Est solicitudo suffocans Et omia pdicta 7 cōsi milia pdu.fo.vnde.Ouidi9.Suffocent aiam dira venena tuam Et in hoc concordant cōmūiter doctores.Ite3 fm qs dam.suffoco as.potest ꝯponi a sub et focus. 7 tunc suffoco et suffocans.et hmōi corri.fo.sicut focus.vnde ꝯsueuit di ci.Suffocat extinguit.suffocat guttura stringit Sed non omēs recipiunt istam ꝯpositōem.vnde Maister bene di. q suffoco cas.habet penul.tantū longā.q2 nullus notabil autor eā cor.Componit eni ex sub et faux.et nō ex sub et fo cus ergo trutānicū est illud.Suffocat extiguit.7c.vt supra. Hug.etiā di.q suffoco penul.pdu. Et papias sili. hec di.
Suffraganeus a suffragor garis.deriuatur suffragane9 nea.neū.i.auxiliarius.et ppie in verbis. Unde epi dicunt suffraganei aliorū eporū.q2 debent eos iuuare non solum ope sed etiā verbis.vel si nō possūt ope saltē vbis.vide eti
Suffragines a sub 7 frag9 cōponit am in metropolis hee suffragines.i.poplices.q2 sub fragis sūt.vl' q2 subt9 fra gunt.i.flectunt ñ supra sicut i brachijs.7 cor.gi.
Suffraginor.a suffragiēs.dr suffraginor aris.i.flectere ge nua.vñ hic suffragiator oris.7 hec suffragiatx.7 hec suffra ginatō.i.curuatō genuū.et suffragiat9 ta.tū.fractis vel cur uatis crurib9
Suffragiū gij.in suffragor exponit
Suffragor a sub 7 fragor aris.ꝯpoi.suffragor aris.7 suf fragatus sum.suffragari id est auxiliari.et pprie in verbis scilicet preces effundere Unde hoc suffragium suffragi

Et dicunt pprie suffragia orōes sanctor qs p nobis fū dunt ad deū.7 rogatōes qs pxpianis eis fundimus sc3 Sancte petre.sancte paule.ora p nobis 7c. 7 pducit fra suffragor
Suffumigiū.a suffumigo gas.qd cōponit ex sub et fu migo gas dr suffumigiū gij.i.suffumigatō
Suffumigo gas.in fumigo gas exponit.
Suffundo.a sub 7 fundo dis ꝯponit suffundo dis di fusum dere.i.par vel subt9 fundere.vñ suffusus sa.sum. id est.subtus vel par fusus
Suffusoriū.a suffundo dis dr hoc suffusoriū rij vas in quo est oleū.qd ponit in lucernis.Idē 7 in fusoriu3.ab i fundo dis.Itē suffusorium dr p qd pijcit ablutō calicis Idē 7 infusoriū 7 fusoriū.
Suffusus sa sum.in fundo dis exponit.
Suggero.ex sub 7 gero ris ꝯponit suggero geris gessi gestū.7 mutat b.in g.Et ē suggere.sūmittere.substernere sumministrare.vel indicare.dicere.suadere.qsi latenter aliqd alicui ꝯsulere.7 ppie cā decipiēdi 7 incomodum dādi.Et vt dr.Intimat ad mente3. s3 suggero spectat ad
Suggestio.a suggero ris dr hec suggestio aure3 onis.i.dyabolica psuasio 7 ꝯsultatō
Sugest9.a suggero ris dr hic suggest9 st9 .stui.i. sugge stio.vel suggest9.i.tribunal vl' sedes pncipis sic dicta. q2 ibi multa replicatō vestiū 7 palliorū 7 tapetorū sub pnci pe gerit.i.ponit. Uel q2 dū pnceps ibi sedet multa ei in aurem suggeruntur
Suggillo a suggero eris dr sugillo las laui. lare.i.sug gerere.Et suggillare.i.suffocare.strāgulare.vel manum gule dare.7 eā stringere.Et tūc ꝯponit a sub 7 gula qua si suggulare.i.sub gula cape.Itē suggillare.i.ꝯdēnare.ir ridere.
Suggrun de.exponit in grunda.
Sugutio tas in gutta exponit.
Sugo gis xi.caret sup.fm vsu3.debere3 tñ facere suctū. xin ctū.Et dr puer sugere dū lactet. Uñ in in luca. Be atus vēter q te portauit 7 vbera q suxisti.Et ē sugo neu. cū suis ꝯpositis.7 scribit p vnū g.pducit tñ pmā.Job.xx Caput aspidū suget.Et esay.lxxj.sugatis 7 repleami ab
Suillus.a sus dr suin9na nū.Inde suill9 vbere. la.lū.di.Esa.lxvj. Qui comedūt carnē suillā.i.suis.vide
Suin9.a sus dr suin9 na.nū.i.ad suē pti in suin9. nens vel res suis.7 vt dicit ps.in.ij.li.vbi agit de possessi uis.Ouin9 deriuat ab oue 7 suin9 pnl.pdu.a sue Nam ouilla 7 suilla sunt diminutiā 7 format suill9 a suin9. ab iecta n.7 addito gemio ll.vt suin9 suill9.ouin9 ouill9 fm ps.sicut dixi i tercia pte in ca.d diminutiis nominib9.
Sulco.a sol dr hic sulc9 ci qd defossum ē int duas por cas.q2 sulc9 solē capiat.vñ 7 sulc9 dr qsi solē capiēs.7 est ethimo. Uñ sulc9 dr a suo suis q2 vomere trāsuit.vel q2 qsi suēdo fiūt sulci. Uñ sulcul9 li.di.7 sulcosus sa sum.et hic sulco nis q sulcos facit.7 sulco as. A quo ꝯponitur Cōsulco cas.Desulco cas.i.valde sulcare.vel sulcos de struere.Dissulco cas Insulco cas .Resulco cas.7 ē sul co neutrū cū omnib9 suis ꝯposuis
Sulcul9 li.di.puus sulc9.vide in sulco cas.
Sulmo onis ē quedā regio de cui9 regionis opido .s. peligno nat9 fuit ouidi9.vt dixi in mātua.7 declinat hic sulmo onis Uñ hic 7 hec sulmonēsis 7 hoc se.incola illi

us ciuitatis vel ptinēs ad illā ciuitate3.7 pōt dici sulmo a sol 7 moys qd est aq.quasi solis aq vel fons.sua enim amenitate qslibet puintias prias sc3 collaterales supat Uñ ipe ouidi9 Sulmo mihi patria ē gelidis vberrimis vndis vel sit ethimo.sulmo.qsi solis moys.i.aqua.
Sulphur.pir ꝯponit cū solū quod ē terra. 7 dr hoc sul phur ris.qsi soli pir.i.ignis terre.vel ꝯponit sulphur.a solus 7 vr.i.ad ignē aptū. Uel pōt dici sulphur qsi terra ignis.q2 cito ignit 7 accēdit.7 ē sulphur fomentū ignis. qd tñ sic ignē nutrit vt grauissimū fetorē exalet . Uñ sul phure9 rea reū.i.de sulphure existēs.7 hoc sulphuretū ti loc9 vbi sulphur abūdat
Sum es est vbū substātiuū 7 caret pterito .sed accipit mutuo a fuo fuis.7 facit fui fuisti fuit.s3 h3 duo pticipia ens 7 futur9 Et essendi do.dū.gerūdia ficticia Sū cōpo nit.Assum ades.i.iuxta vel pñs sum.7 inde affutur9 ra rū Absum abes.i.lōge eē.7 nō esse ibi.a sensu corpis di stare Uñ absutur9 ra rū.7 hic 7 hec 7 hoc absens tis De sum dees.i.abesse vel deficere.Hō ppe abest.s3 vinu3 de est Abest qd alibi ē.Deest qd deficit 7 nō habet Uñ de futur9 ra rū Insum ines inest.i.esse in.vñ infutur9 ra rū Intersum interes interest.i.int aliq esse. vt interfui lecti oni.7 interest inuenit impsonale. De q dixi in suo loco. Prosum pdes pdest.i.pficere pficuū ꝯferre .vñ pfutu rus ra rū. Presum pes.i.pstare supstare. Uñ psens tis om.ge.i.pstās supstās Itē sum ꝯponit cū potis 7 dr pos sum potes.i.sum potis vel su3 potēs.vñ potens om.ge. Itē obsum obes.i.nocere.vñ offutur9 ra rū.i.nociturus vt Promitto me tibi nō offuturū si id hodie feceris.7 dr Obsum tibi.i.sum ob te.i.cōtra te Subsum subes.i.esse sub Sū 7 ei9 ꝯposita neu.sunt.7 simplex sc3 sum es est.ē vbū substātiuū Et nullū ꝯpositū ab eo pōt eē substanti uū. Uñ su3 h3 exigere ntūm p9 se.s3 nullū ꝯpositū ab eo pōt hoc facere Itē tria ꝯposita ab eo hñt pticipiū in ens Absum absens Presum psens Possū potēs Et scias q cū dr In pncipio erat vbū p erat signat nō tpis s3 sub stātie sighcatō vt dixi in positiu9 Itē nota q hoc vbu3 ē pōt eē impsonale in qttuor locis vt dixi i tercia pte i tra ctatu vbor in ca.de gerūdijs Itē aniaduerte q futurus nō pōt regere ntūm sicut habes i futur9 ra ru3. Itē nota q pōt dici Ego potestas sū bon9.s3 in tercia psona male dr potestas ē bon9 vt dixi i potestas. Itē nolo te ignora re q ntūs q apponit huic vbo sum es est nō tenet ꝯcorda re secū in nūero nec i psona Uñ bñ dr sum hō sū hoies. sicut dixi in qrta pte i tractatu d allothecа vbi egi de p lensi Nota etiā q hoc vbū su3 es est pōt recipe quēcūq3 ntūm.s3 alia vba cū habeāt in se copulā implicitā.i.coar tatā nō pñt recipe quēcūq3 ntūm vt dixi i incēdo is Itē an sit dicēdū vni vos estis bon9 vl' boni.vos estis legēs vel legētes.dixi i tercia pte vbi egi d nūero nois. Itē vo lo te scire q hoc vbū ē regit duos diuersos dtōs siml'.ex vi acqsitōis vt hec res ē mihi honori Uñ in luca .c.x.dr. Dñe nō ē tibi cure q soror mea reliqt me solā ministra re S3 vn9 dtūs regit ex vi acqsitōis acquirētis sc3 mihi alt sc3 cure ex vi acqsitōis acqsite Uñ ibi ē duplex acqsi tio.s.acqrēs 7 acqsita.vñ nō d3 copula interponi
Sumē a sus dr hoc sumē nis.i.minuta porcor exta vl' pinguedo q est in ventre porci vel poti9 porce fete.qd et

abomen dr.qsi abditu omentu3.s3 ponit p quoda bono
ferculo. Persi⁹ Calidu scis ponere sume. Sumen etia
dr tenerrum⁹ arti oris corter.ꝛ hinc pubedorꝫ ꝛ pubeda
ru pilos sumina dicum⁹ q2 vtus huani semis illos pfert.
sume etia ponit p vmbilico. Un dicit auicena li.iij.c.de
causis ydropisis ascitis. Infantes du sut in vetre mini
gut ex sumie.ꝛ orti anq3 liget sume eis mingut etia ex su
mine.cu pbibet vrina ex illo latere tedit ad vesica.
Summan⁹. a summ⁹ ꝛ manes.inde ꝯponit hic summa-
nus ni.i.pluto de⁹ inferni qsi summ⁹ maniu.i.infernaliu
Sumministro.a sub ꝛ ministro as co- ꝛ pdu.ma.
ponit sumministro as.ꝛ mutat b in m.qsi subt⁹ vl submi
nistrare furtiu.vel subsidiu pbere.vide i ministro
Summitto a sub ꝛ mitto coponit summitto tis.si. tere.i.
supponere.vn ꝛ mutat b.in m.fm ps.
Summo.supra ponit p positio ꝛ dr supra rior.supm⁹
vel summ⁹ ma mu.ꝛ a summ⁹ hec suma me. ꝯpendiu to
tu quada breuitate ꝯtines vel capitale. Un sumo as.su-
ma facere.vel summa u ꝯprehedere ꝛ colligere Un sum
matim aduer.breuit stricti ptim festinant. Et ꝯponitur
consummo as. Ite a summ⁹ hec summitas tatis p duo m.
Summoueo ues.in moueo ues est.
Summula le di.pua summa
Sumo mis psi mere ptu.i.accipe.s3 sumim⁹ ipi.accipi-
mus ab alio. Cu dam⁹ dicedu est accipe.cu pmittim⁹ ipi
tollere.dicedu est sume Ite sumim⁹ p nos.accipim⁹ a no
lente. Sumo ꝯponit Assumo mis ad se vel ad aliqd su
mere. Absumo mis.in malo expedere.pficere. ꝯsumere
deuastare.pdigere Cosumo mis ide est qd absumere.p
sumo mis.i.an vel p alijs sumere.no audeda facere Un
psumptuosus sa su. Resumo is.iter sumere. Trasumo.
mis.i.tras siue vltra sumere. Sumo ꝛ ei⁹ coposita sunt
actia.ꝛ faciut pteritu in psi.ꝛ sup.in ptu. Format eni a su
mo in psi.ꝛ supinu in ptu. Format eni a pterito supsi.psi
mutata in ptu Un pat3 q sumo scribit p vnu m.q2 in su
psi no est nisi vnu m.pdu.tn su. Un hora. Grata sume
manu hec dulcia differ i annu S3 summo as p duo m.vn
vsus. M summare duplex sibi vult.s3 sumere simplex
Sumptuosus sa sum in sumpt⁹ est
Sumpt⁹ a sumo is dr sumpt⁹ tus tui.i.dispesa vl expe
sa vel act⁹ vel passio sumedi.vn suptuosus su.suptu ple
nus.sc3 multu sumptu exiges vel facies.ꝛ ꝯpat.vn sum
ptuose sius aduer.ꝛ hec sumptuositas tis.
Sum⁹ vbu substatim vnu m.h3.s3 summ⁹ nome duo.
Sunamitis.captiua l despecta interptat.ꝛ pdu.mi.
Suo suis sui sutu.a q ꝯponit Assuo is.suedo adiuge
re vna re alij Absuo is.dissuere. Cosuo is.sil suere ꝯiun
gere Un ꝯsutilis le. Et ꝯponit incosutilis lis. Circusuo.
is Dissuo is suere disiungere sutura fragere. Desuo is.
ide vel deorsu suere Exuo is.extrahere expoliare Und
exuuie Insuo is.inuigere.imittere.inserere suedo. qsi in
tus suere. Persuo is.an suere Obsuo is. vndiq3 vel co
tra suere Resuo is.iter suere vl dissuere Subsuo is.pa
ru vel p⁹ vel subt⁹ suere.suedo aliqd inferius adiugere.
Trasuo is.vltra suere suedo pforare Suo ꝛ ei⁹ coposi
ta sunt actia.ꝛ faciut pteritu in sui.ꝛ sup.in sutu ꝛ pd.pe
Supellex.a suppleo es dr hec supellex nul.supi.
lis.substatia vl facultas ꝛ oe instrumetu ꝛ ornametum
dom⁹. Et e etheroclitu genere.na i singlari e fe.ge.hec sup
pellex In plali vo neu.hec supellectilia. Et vt dicit ps.an
tiq dicebat hec supellectilis lis Inuenit etia hoc suppelle
ctile lis neu.ge.ꝛ scribit p vnu p.cor.eni pma Un hora.i
qnto Ia dudu spledet foc⁹ tibi munda supellex.
Sup aduer.loci Un supra vl supera dicebat antiqui
In sup p apocopa ꝛ supra p sincopa S3 differut q2 sup
est qd iminet. Supra qd sub se aliqd h3 stratu Ite supra
ꝯstruit cu solo acto Sup vo qnq3 cu acto qnq3 cu abla
tiuo Qn eni sup ponit p de vl in ꝯstruit cu ablatio tan
tu vt sup pamo.i.de pamo.ꝛ sup viridi frode.i.in viridi
frode.alit ꝯstruit cu acto Ite supra ponit p positio.ꝛ co
parat supra or.pm⁹.vel summ⁹ Un sup⁹ supme vel su
me aduer.ꝛ hec summitas tis.ꝛ supus ra ru Et hic supus
ri.de⁹ celestis.ꝛ cor.pma sup. Et ꝯponit desup ꝛ insup et
pnt ee due ptes.de sup ꝛ in sup.ꝛ tunc su acuit.vt de sup
terra.vt dixi i scda pte vbi egi d accetu aduer.in ca.d co-
Supabdicatiu⁹ exponit i abdicatiu⁹ positiua sup
Supbus a sup dr supb⁹ ba bu.q vult videri qd no e.i.
supra id qd e Qui ei vult supgredi qd e.supbus e.et co-
parat supbior sim⁹.vn supbe bi⁹ sime aduerb.ꝛ hec sup
bia bie.i.amor ppie excelletie.vel supgredies elatio me
tis de eo qd no est. S3 arrogantia e inanis glia de eo qd
qsq3 est.de supbia ergo nascit arrogatia ꝛ no ecouerso.
nisi eni pcesserit occulta metis elato no seqt apta iactan
tia laudis De qttuor spebus arrogatiu ꝛ arrogatie di
xi in arrogo as A supb⁹ dr supbio bis biui bire bitu3.q
aut dr supbire.i.sup se ire.et supb⁹ vl supbies sup se iensi
ethimo.e Et e supbio neutꝫ cu suis ꝯpositis siq h3. Ite3
scias q supbus e q sp supbit.supbies vo dr q ex ca ad te
pus supbit.vide i tumio⁹ Quida volut q supbio ꝯpona
tur ab eo is.s3 no aduertut qd dicit ps.q ambio ꝯpositu
ab eo is solu mutat e.in i.vide etia in rector.
Supciliosus sa su in supciliu est
Supciliu a sup ꝛ ciliu ꝯponit hoc supciliu lij.i.ordo pi
lorꝫ q est sup oculos Ponit etia qnq3 supciliu p supbia
q in eo maxie appar3 Un supciliosus sa su.i.supb⁹.et ar-
rogas Ite supciliosus tristis seuer⁹ nubilosus. qs p ince
dit depsso supcilio.
Supemineo nui ꝯponit a sup ꝛ emineo.ꝛ e supemine
re pualere.pesse pstare pcellere.ꝛ ind supeminens tis oi
ge.ꝛ ꝯpat.vn hec supeminetia tie.ꝛ cor.mi.
Superit futurꝫ de supsum.vn in qrto li.regu.ca.qrto.
Comedet ꝛ superit ꝛ cor.pnl.
Supbumerale in humeralis vide
Suplatiu.exponit in tercia pte in tractatu de spebus
nominu in ca.de suplatiuis.
Supliminare.a sup ꝛ liare conponit hoc supliminare
ris.i.lume sup⁹ Un hic ꝛ hec supliminaris ꝛ hoc re.ad
Supnas.a sup dr hic et hec supliminare ptines
supnas tis.ꝛ supnus na nu.supna coles.
Supero a sup dr supo as.i.excellere vincere et supare
id e.restare et supabundare. Un hic et hec supabilis.et
hoc le Un supabilit aduer Supo ꝯponit Exupero as
id e valde supare Supero et ei⁹ ꝯposita actia sunt pex
cellere.aliter neu.et cor.pnl.
Supsideo des di dere a sup et sedeo.ꝛ mutat e.in i.vi
de i sedeo Inuenit ꝛ sup sedeo sup sede ꝛ tuc sut due ptes

Supstes titis in supsto est
Supstitio.a supstes dr hec supstito onis. damnu vel
vana vel supflua religio ꝛ obfuato vl cultura ydoloru
ꝛ dr sic a supstitib⁹.i.senib⁹ q multis anis supstites p eta
tem delirat ꝛ errat quada supstitione nesciētes q vetera
colet.vn sic dr a supstatib⁹.i.a dijs qn sc3 de dijs n time-
da timem⁹.vn supstitiosus sa su.dr falsus vel van⁹ reli-
giosus.vl ydolorꝫ cultor.vn danosus vl supstitiosus dr
q tota die pcabat ꝛ imolabat.vt sibi liberi supstites esset
Supsto stas stiti stitu stare.i.supesse.supfluere.ꝛ ꝯpo
nit a sup ꝛ sto stas. A supsto dr hic ꝛ hec supstes tis .i.se
nex.vel remanes viu⁹ vel vita duces.ꝛ cor.pnl gti.
Superus in super est
Supino nas naui natu nare.i.vsare.supinu facere.vn
supin⁹ na nu.i.reuersat⁹ Un gerudia ꝛ pricipia dicut su
pina.qi supinata.i.deriuata ꝛ inflexa a suis vbis. et a su
pinus p sincopa sup⁹ pa pu.i.supin⁹ Supino ꝯponitur
cu re.ꝛ dr resupino nas.i.retro supinare Un resupinus
na nu. Et e supino actim cu omnib⁹ suis ꝯpositis.ꝛ deb3
scribi p vnu p.corr.ei pma.vn ouidi⁹ in.xiij.epla. Et mo
do cantabat veteres resupinos amores
Suppar. A sub ꝛ par ꝯponit suppar paris om.ge.i.sub
iectus pari.vn hec supparitas tatis.ꝛ cor.pa.ꝛ mutat b.
Suppar⁹.a sup vel supra dr sup- in p.ꝛ gemiat p.
par⁹ ri.ꝛ pluralit hec supa orꝫ.i.manica ornat⁹ ca sup ali
am ducta ꝛ crispa. Et ponitur sepe pro velo vl replicati
one.vel summitate velorꝫ ꝛ pdu.pma positiōe.vn qdam
suppara nudatos cingut angusta lacertos. Ite iuuenal.
Suppara velorꝫ pitur⁹ colligit auras
Suppedane⁹.pes ꝯponit cu sub ꝛ dr suppedane⁹ nei.i.
scabellu sub pedib⁹.sicut circa lectu solet ee scabellu3 qd
hab3 vsum scrinij vel capse.vn ia ex ꝯsuetudine qdlibet
scrinu vocat suppedane⁹ Ide ꝛ pedane⁹ ꝛ suppedaneus
Et suppediu.i.subsidiu.auxiliu. Et fm papia3 est neu.ge.
Un dicit suppedaneu scabellu dictu qd sub pedibus fit.
hoc grece ypodion dr.
Suppedito tas.a suppetia vel suppediu dr suppedito as
auxiliare.sumministrare.subseruire.obseq. suppedia dare
Et e neu.ꝛ vt dicit hug. Est elimada eorꝫ fatuitas q po-
nut hoc vbu p pessudare ꝛ ꝯculcare sub pedib⁹.ꝛ cor.di
Suppediu videt ꝯponi a sub ꝛ pes.ꝛ exponit in suppe
Suppello lis in suppuli exponit tia.
Suppetia tie fe.ge.suffragiu.subsidiu.auxiliu3 Suppe-
tia vel suppetie dicunt ppie illa auxilia q maxie ab illis
petunt.vel illis pcipue dant q sub aliorꝫ detinent pote-
state. Un aug.vij.de ciuitate dei. Qui hinc deferut no-
stras petitoes.inde referut deoru suppetias
Suppeto tis tiui vel tij.titu.ex sub ꝛ peto tis ꝯponit.et
est suppetere sumministrare vl supabudare Hora Paup
eni no est cui rex suppetit vsus.ꝛ e p supabudare neutꝫ.
ꝛ fm hoc facit ex se impsonale suppetit.s3 p sumministrare
Suppilo ex sub ꝛ pilo las ꝯponit suppi est actim
lo las.i.ptedere.vel latēter pilare vel ꝯpellere.ꝛ est vbu3
Supplato tas in plato as exponit actim ꝛ pd.pi
Suppleo a sub ꝛ pleo ples ꝯponit suppleo es pleui.vi.i
tu suppletu.i.supimplere vel i loco alteri⁹ iplere Unde
hoc suppleme nis. Et hoc suppletu ti.ꝛ supplet⁹ ta tu
a gto suppleti.addita o.habes suppleto sine c.
Suppleto onis in suppleo est
Supplex.a supplico cas deriuat supplex cis .om.ge.q
supplicat vel danat. Na q damnat supplex e ꝛ humilis
Un supplicit aduer.ꝛ hec supplicitas. ꝛ facit gtus plu-
ralis supplicu.ꝛ corr.pli
Suppliciu a supplico cas dr hoc suppliciu cij.i.torme-
tu.pena p q supplicat.ꝛ suppliciu.i.supplicato. Moris
eni erat antiqtus vt de reb⁹ supplicu.i.danatoru. dona-
ria.i.tepla deorꝫ ampliarent.ꝛ io supplicia ponunt pro
supplicatoib⁹ Un ꝛ suppliciu ppie dr cu qs ita damna
tur vt bona ei⁹ ꝯfiscent.ꝛ in publicu ad op⁹ teplorꝫ vel fi
sci redigant.vide in pena
Supplico a sub ꝛ plico ꝯponit supplico cas caui are.
qsi subtus se plicare ꝛ humiliare ad rogadu. Et ꝯstruit in
hoc sensu cu dto ꝛ acto.vt supplico tibi supplico te. Un
hec supplicato humilis depcato.vide i plico cas.ꝛ vt di
cit ps.in scdo mino.hoc vbu supplico e subiectu pl⁹ alijs
omnib⁹ q sunt eiusde spei
Suppmo a sub ꝛ pmo mis ꝯponit suppmo mis. sup-
pressi sum.vbu actim ꝛ e suppmere subt⁹ pmere.ꝛ corri.
pri.vide in pmo mis.
Suppubeo bes vide in pubeo bis
Suppuli e pteritu de suppello lis.ꝛ suppuli sum.qd co
ponit a sub ꝛ pello lis.ꝛ e suppellere.surripe qsi subtus
Supputo tas exponit in puto tas pellere
Supra vide in super
Supm⁹ a supra ꝯponit.supra ponit p positio.ꝛ dr su-
pra or.supm⁹ vl summ⁹ suplatiuu.vn supius supme vl
sume aduer.ꝛ hec sumitas tis.ꝛ scribit p vnu p.cor.ei p-
ma. Un in aurora dr Terga supma dei regni ꝯcessa sup
Supus.i.supin⁹.vide in supino nas mi.
Sur angustia dr fm pap.
Sura re dr posterior ps tibie.i.musculus tibiarꝫ ꝛ dr a
suo is.q2 suit ꝛ vnit tibia femori.ꝛ sepe ponit p tibia. Iu-
dicu.xv.c.vt stupetes sura femori iterponeret Et i deut.
dr.xxviij. Percutiat te dns vlcere pessimo in genub⁹ ꝛ
Surcul⁹ a surc⁹ dr hic surcul⁹ li.di.pu⁹ in suris.
surc⁹. Surc⁹ etia dict⁹ est stati⁹ qsi sursu canes. q2 p⁹ vir
giliu int ceteros poetas pncipatu obtinuit Et a surcul⁹
surculo las.i.surculos putare ppparare.colere. vn surcu
lator.ꝛ cor.cu Surc⁹ a sursu dr hic surc⁹ ci.truncus q re-
manet p⁹ abscisione arboris.vel surc⁹ ram⁹ q ab arbore
abscidit.ꝛ generalit p ramo ponit
Surdaster in surdus est
Surdeo des in surd⁹ vide.
Surdulus in surd⁹ est
Surd⁹ a sordes dr surd⁹ da du.qsi sordid⁹ a sordibus
humorꝫ aurib⁹ acceptis. Et q3uis mltis casib⁹ accidat.
nome tn egri ex pdicto vicio retinet.ꝛ ꝯpat.vn hec surdi
tas tis.ꝛ surdul⁹ la lu ambo di.ꝛ surdo as.i.facere surdu
vn surdeo des dui.esse vl fieri surdu. Et ꝯponit vtruq3.
Obsurdo as.ꝛ obsurdeo es.i.vndiq3 surdare.vel cotra
sili vndiq3 surdere Un obsurdesco.sili ꝯsordeo sco.sci
Surdeo cu omib⁹ suis ꝯpositis neu.e. Surdo as cu su-
Surgo.rego ꝯponit cu sursu is ꝯposins e actim
vel sursu.ꝛ dr surgo gis xi gere.qi sursu me rego ꝛ ꝯponi
tur cu ad ꝛ dr assurgo gis.d mutata is.i. ad aductu ali-
cui⁹ ca honoris surgere. Cosurgo gis sil surgo. Exurgo

gis.extra surgere ꝛ ꝓprie a somno Insurgo gis.ꝯtra aliq̄ surgere.i.inuado. re vl' impetere.ꝛ ꝯstruit cū datiō Itē nota ꝙ surgit a loco.exurgit a somno Insurgit ad vindictā.ꝯsurgit ad auxiliū. Itē surgo ꝯponit cū re ꝛ dr̄ resurgo gis.iterū vel retro surgere. Vñ de pdictis v̄sus. Surgo sedēs.exurgo iacēs.a morte resurgo. Assurgo dn̄is. insurgo dirus in hostes

Surregul⁹ li dimi.puus regul⁹ q̄si sub regulo ꝛ signat regulus multa.vt dixi in suo loco.

Surrepo a sub ꝛ repo pis ꝯponit surrepo pis psi ptū pere.i.subt⁹ repe ꝛ ꝓdu.re

Surrigo gis a sub ꝛ rego ꝯponit surrigo gis xi ctū.gere q̄si sursū regere ꝛ erigere.ꝛ pōt sincopari ꝛ dici surgo .i.surrigo.ꝛ s̄m hoc pt̄ saluari qd̄ dicit qdā Surgo pelles.s; nō est extendendū

Surrim⁹.rimes vel rima ꝯponit cū sub ꝛ dr̄ hic surrimus mi.i.ed⁹ q̄si sub mām̄a adhuc existēs

Surripio.a sub ꝛ rapio ꝯponit surripio pis pui. ptū. pere.i.latent' rape.subtrahere.furari. Itē ꝑ falso suggerere inuenit dañ.vj.c. Tūc pncipes ꝛ satrape surripuerūt

Surrufus fa fū.in rufus ē regi.ꝛ cor.ri.

Sursum vel susum aduer.loci.vide in susum.

Sus a suo is dr̄ sus suis cōis ge.porc⁹ vl' porca. q; ei⁹ setis suat.vel dr̄ sus a subigo gis.q; pascua subigat.i.terra subacta escas reqrat puer.xj.Cucul⁹ aure⁹ ī narib⁹ suis.i.porce.

Susa se mas.ge.qdā fluui⁹ Vñ hec susa se.ꝛ hec susis sis.ꝛ hee suse sa⁊ qdā ciuitas q̄ imminet suse fluuio Vñ hester.j.c.Susa ciuitas regni ei⁹ exordiū fuit. Itē hester.nj.c.Statiq; ī susis pepēdit edictū Vnd̄ susis indecli.acuit in fine.s; susis dtūs d' suse nō acuit in fine.ꝛ iō susis in dtō ꝛ ablatiō pt̄ acui vl' nō acui

Susceptabulū exponit in susceptaculū.

Susceptaculū a suscipio pis dr̄ hoc susceptaculū li qd̄ ꝛ susceptabulū dr̄.i.dom⁹ vl' loc⁹ vbi alic⁹ rei fit acceptio

Suscipio pis cepi ceptū cipe.q̄i susū cape.ꝛ cōponitur a sursum vel susum ꝛ capio pis.ꝛ cor.sci

Suscito tas.in cito tas vide.

Suspecto ctas in suspicio cis vide.

Suspectuosus in suspicio cis vide

Suspendiū.a suspēdo dis dr̄ hoc suspēdiū dij eleuatō intentōis ad deū. Iob suspēdiū elegit aīa mea. Itē suspēdiū.i.suspēsio.strāgulatō.laque⁹

Suspēdo a susū vel sursū ꝛ pēdo ꝯponit suspēdo dis di.sum.dere.q̄si sursum pēdere

Suspicio.specio ꝯponit cū susū vel sursū ꝛ dr̄ suspicio. cis.xi.ctū.cere.i.habere suspectū timere vel sursū aspicere. Et ꝑ venerare sicut despicere ꝑ ꝯtēnere.q; quos veneramur q̄i sursū aspicim⁹ Vñ suspect⁹ tus ꝛ suspecto tas fre. Et suspect⁹ ta tū. Et ꝯpat. Et suspectu⁹ ua uū. Itē a suspicio cis.hec suspicio onis.ꝛ hec suspectō onis ī eodē sensu.vñ suspectuosus sa sū.ꝛ suspitiosus sa sū.ꝛ vtrūq; ꝯpat. Et vt vult hug. Suspitio vl' suspitiosus nō deb; dici.s; tantū suspectō ꝛ suspectuosus.q; supinū de suspicio facit suspectū ctu. vñ dicit Credo tñ ꝙ nūq; d; dici suspicio vel suspitiosus.lic; vicio scriptoꝝ inuenit sepe Et scias ꝙ s̄m tulliū suspitō īportat opinionē mali q̄ñ ex leuib⁹ iudicijs ꝓcedit Et ꝯting.t ex trib⁹.ꝑmo ex hoc ꝙ aliq̄s in seipo mal⁹ ē.ꝛ ex hoc ipo q̄i ꝯsci⁹ sue malicie de facili maluꝫ d' alijs opinat. Scd̄o mō ex hoc ꝙ aliqs male

afficiat ad alteꝝ.q; de inimico ex leuib⁹ signis q̄s mala opinat. Tercō ex lōga expiētia. Vñ s̄m pbūm senes sūt marie suspitiosi q; multotiēs expti sūt alioꝝ defect⁹ Est aūt triplex grad⁹ suspectōis vl suspiōis. Prim⁹ qdē gradus vt hō ex leuib⁹ indicijs d' bonitate alicui⁹ dubitare incipiat.ꝛ hoc ē veniale ꝛ leue pctūm.ptinet ei ad tēptatione hūanā sine q̄ hec vita nō ducit. Scd̄s grad⁹ est cū aliq̄s ꝑ certo maliciā alteri⁹ extimat ex leuib⁹ indicijs.ꝛ hoc si sit de aliq̄ graui.ē pctūm mortale.inq̄ntū nō ē sine ꝯtēptu ꝓximi. Vñ dicit glo.sup illō cori.iij. Nolite añ tps iudicare.ꝛ si suspitōes vitare nō possum⁹.q; sumus hoīes.iudicia tñ.i.diffinitiuas sniās ꝯtinere debem⁹ Tercius grad⁹ cū aliqs iudex ex suspectōe ꝓcedit ad aliquē ꝯdemnādū.ꝛ hec directe ad iusticiā ptinet. vñ ē pctūm mortale.vide in notoriū

Suspicor a suspicio cis deriuat suspicor aris.i.suspicere.vel ꝯponit ꝑ se a susū ꝛ specio q̄i sursū aspicere vel arbitrari. Inuenit etiā suspico cas.pnl't.ꝑd.ꝛ tūc ꝯponit a sub ꝛ spico as.ꝛ abijcit b.ꝛ ē suspicare latent' vel post vl'

Suspiriosi⁹ ī suspiro ē. subt⁹ spicare.ꝛ ē v̄bū neu.

Suspiro a sursū ꝛ spiro ꝯponit Suspiro ras raui are ratū.i.sursū spirare. vel a sub spūm ducere. vñ hoc suspiriū rij.ꝛ suspirosus sa sum

Sustēto tas.in sustineo est

Sustineo teneo ꝯponit cū susū vl' sursū.ꝛ dr̄ sustineo. nes nui.tū.tu.nere.i.sursū tenere vl' pati. Et a sustētu supino v.in o.fit sustēto tas fre. Vñ hoc sustētamē ꝛ sustētamētū.ꝛ hoc sustētaculū li ꝛ scribūt pdicta sine h.ꝛ cor.

Sustollo a sursū vel susū ꝛ tollo ꝯponit sustollo lis stuli sublatū lere.sursū tollere. Et vt dicit pap. Sustollit.eleuat.sustinet.p̄sidio ē.suffragat.patit. tolerat.

Sustuli est p̄teritū accomodatū d' tollo lis. ꝛ tūc sustuli.i.abstuli vel eleuaui. Itē est p̄teritū d' sustollo lis.ꝛ tūc sustuli.i.sursū tuli.ꝛ cor.pnl'.vide i tedeo des. ꝛ est p̄teritū de suffero.

Susum vl' sursum aduerbia loci s̄m hug. Et vt di.papias. Susū in supiori pte ī loco signat.sursū ad locū

Susurriū in susurro ras vide

Susurro as aui are.i.murmurare.i aure alic⁹ aliqd latent' dicere.ꝛ ē v̄bū ficticiū de sono locutōis dictū.q enī susurrat ñ in facie alic⁹.s; ī aure loquit d' altero detrahēdo.vñ hic susurro onis.i.murmurator.sentētiosus bilinguis. Et hoc susurriū rij.murmur latēs locutō. Iob.iiij Et q̄si furtiue suscepit auris mea venas susurrij ei⁹.qd̄ etiā hic susurr⁹ dr̄ Vñ v̄gili⁹ Et leto somnū suadebit inire susurro.ꝛ susurr⁹ ra rū.i.susurrās. Et ē neutꝝ susurro ꝛ cor.ꝑmā.vñ oui.i.xvj.epl'a.aut ego cū cara d' te nutrice susurro

Sutil'a suo is dr̄ hic ꝛ hec sutil'ꝛ hoc le.pnl.cor.q̄ ꝯsuta fuerat iuxta antiq̄s mores s̄m q̄sdam

Sutor a suo is dr̄ hic sutor toris.ꝛ dr̄ in rix hec sutrix. cis mulier q̄ suit.vñ hec sutricula di. Itē a sutor sutorius ria riū.ꝛ sutiaduer.

Sutricula le di.pua sutrix.

Sutrinū a suo is dr̄ hoc sutrinū ni.loc⁹ ad quē cōueniunt ad suendū.s; subtrinū loc⁹ est vbi sub terra condunt aliqūe spēs vel sinunt

Sutrix cis in sutor est.

Suxi xisti.p̄teritū de sugo.

Sutura a suo is dr̄ hec sutura re. vt ista tunica h; bonam suturā.i.bñ suta ē

Si superiorem fi

t nit sillabam necesse est sequentem quoq; ab ea incipe. vt mitto attinet. Item q̄tienscunq; t. ponit āte i.puram sequente vocali habet sonum de c.vt lectō amatō. nisi p̄cedat s.vt salustius.vel x. vt mixtio vel aspiratio intercidat inter t.ꝛ i.vt corinthios. vel nisi differētia impediat vt litiū.sicut dixi in ꝑma pte vbi egi de litera in ca.de t.

Tabanus.i.oestrum.asilus.

Tabella le.dimi.pua tabula

Tabellio onis.mas.ge.i.publicus scriptor.a portādis tabulis in q̄bus scribebant ante vsum carte. Idem ꝛ tabellarius.i.publicus scriba.q; ea tantū q̄ gestis publicātur scribit. Et tabellio etiam vel tabularius.vel tabellarius dicit qui frequent' ludit cū tabulis.ꝛ mobilit' inuenitur declinatū.tabularius ria riū.ꝛ hoc tabellarium sedes vel aceru⁹ tabellaꝝ. vel loc⁹ vbi tabule seruant.

Tabellula le.dimi pua tabella

Tabeo a tabes bis.dicit tabeo bes.bui.bere.i.putrere pigrere.deficere.tabe fluere. Et ꝯponit Contabeo tabes Extabeo bes. Intabeo bes. Et hinc inchoatiua. Contabesco. Extabesco. Intabesco. Tabesco ꝛ ei⁹ ꝯposita sunt neu.ꝛ carent sup.ꝛ ꝓducunt ta.

Taberna.a tabula dr̄ hec taberna ne. a tabulis q̄ substernunt mercibus.ꝛ est ꝓprie domuncula in qua pānis ꝛ vinum ꝛ carnes cocte vendunt.ꝛ taberne dicunt.quia olim tales edicule ex lignis ꝛ tabulis erāt ꝯstructe. que nunc ꝛ si nō spēm nomen tñ pristinū retinēt. Vnde hic tabernio onis q̄ frequētat tabernas vel q̄ ibi vendit necessaria. Et hic tabernarius ꝛ iō ē.ꝛ hec taberuaria narie. vxor tabernarij.vel meretrix. Et tabernari⁹ ria. riū.

Tabernaculum li.est tentoriū in expeditōe.ꝛ dicitur a taberna que est dom⁹ innaturalis imo ad tempus durat.s.quousq; res ibi vendunt. Et inde tabernaculū dicitur.s.q̄dam māsio que non ꝓpria ꝛ naturalis est sicut tentoria ꝛ castra militū in expeditōne. q; ea relinquent finito bello. vel q; figunt modo hic.modo illic. ꝛ mutāt ꝛ cum transmigrāte migrāt. Vel tabernacula dicunt a tabulis.q; de tabulis ꝯstrui solēt.vel q; tabulis ꝛ lignis solent appendi ꝛ appendunt funib⁹ Hic nota ꝙ tabernaculum de quo fit mentō in exodo. Erat domus deo dicata q̄drata ꝛ oblongata.tribus clausa parietib⁹. aq̄lonari meridiano ꝛ occidentali. liber.n.patebat introitus ab oriente. vt sole oriente radijs eius illustraretur. Tabernaculū hoc in duas ptes erat distinctū.posterior vel interior ps ad occidētem decem cubitis ꝑtendebat. ꝛ ita quadrata erat.in longum sc; ꝛ in latū dece; cubitorum.ꝛ hec ps aditum dicebat.vel sanctūsancti. vel sanctuariūsanctuarij.vel sanctasanctoruꝫ. Anterior ps ad orienteꝫ viginti cubitis ꝑtendebat. q̄ ꝯmunis erat sacerdotibus ꝛ hec dicebat sanctū vel sancta vel sanctuariū. respectu huius posterior dicebat sanctūsancti.quasi sanctum ꝯsecutiuum sancti.vt dr̄ seculum seculi.vel sanctū sancti.i.sanctius sancto.vt dicit dn̄s dominoꝝ rex regū Erat aūt in interiori sanctuario archa cum hijs que in

ea reposita erant.ꝛ cum hijs q̄ erant ei supposita. In anteriori vō candelabrū ad austrū.mensa ad aquilonem In medio añ velum.i.nō longe ab adito altare aureum Tectum tabernaculi nō ꝯcameratū.sed planum ad modum palestine fuit q̄ttuor opimentis optum. vt dicit in histor ijs sup exo. Item scias ꝙ ꝑ tabernaculū quod est mutabile signat status p̄sentis vite mutabilis. Per templū vō quod erat fixum ꝛ stans signat status future vite.q̄ est omnino inuariabilis. Et ꝓpter hoc in edificatione templi dr̄ ꝙ non est audit⁹ sonitus mallei vl' securis.ad signandū ꝙ omnis ꝑturbatōnis tumult⁹ longe erit a statu futuro. Item nota ꝙ sicut in vnitate tēpli vl' tabernaculi rep̄sentabat vnitas dei.vel vnitas ecclesie. ita etiam in distinctōe tabernaculi vel templi representabatur distinctō eoꝝ que deo sunt subiecta ex q̄bus in dei veneratōnem ꝯsurgimus. Distinguebat aūt tabernaculum ꝑ duas ptes in vnā.q̄ vocabat sancta sanctoꝝ q̄ erat occidentalis ad aliam q̄ vocabat sancta q̄ erat ad orientē.ꝛ iteꝝ ante tabernaculū erat atriū. Item sancta a sanctis sanctorū distinguebat q̄dam velo. qd̄ quattuor coloribus erat distinctū.ꝛ interius tabernaculum.i. in sanctasanctoꝝ solus summ⁹ pōtifex semel tantum in anno introibat. In tabernaculū vō exterius.i.in sancta intrabāt sacerdotes quotidie.non autē ꝓplus q̄ solū ad atrium accedebat. Per exterius tabernaculuꝫ qd̄ dicit sancta figurat status veteris legis.vt apostol⁹ dicit ad hebreos cap̄.ix. Quia ad illud tabernaculuꝫ semp intrabant sacerdotes sacrificiōrum officia ꝯsummātes. Per interius vō tabernaculū.qd̄ dr̄ sanctasanctoꝝ. figurat vel celestis gloria.vel etiā status spūalis noue legis. q̄ ē q̄dam inchoatō future gl'e.in quem statū nos xp̄c introduxit.ꝙ figurat ꝑ hoc qd̄ summ⁹ sacerdos semel in anno solus in sancta sanctoꝝ intrabat. Velum aūt figurabat spūalium occultatōes sacrificiōꝝ in veteribus sacrificijs quod velum erat q̄ttuor colorib⁹ ornatū. Bisso quidem ad significandū carnis puritatem. Purpura auteꝫ ad signandū passiones quas sancti sustinuerūt ꝑ deo. cocco bis tincto ad signandū caritatem geminā dei ꝛ proximi. Iacincto autē figurabat celestis meditatō. Ad statū autē veteris legis aliter se habebat popul⁹.ꝛ aliē sacerdos. Nam populus ipsa corporalia sacrificia ꝯsiderabat.q̄ in atrio offerebant. Sacerdotes vero ratōneꝫ sacrificiōrum ꝯsiderabāt.habentes fidem magis explicitā de misterijs xp̄i.ꝛ ideo intrabāt. interius tabernaculuꝫ quod etiam q̄dam velo distinguebat ab altero. q; q̄daꝫ erant velata populo circa ministeriū xp̄i que sacerdotibus erant nota. Sed potest queri cū nobilior ps orbis sit oriens.ꝛ tabernaculum sit institutum ad dei oratōeꝫ ꝛ cultum.quare dispositum fuit magis versus occidentem q̄; versus orientē. Ad hoc est dicendū ꝙ adoratio ad occidentem fuit introducta in lege ad excludendum ydolatriam. Nam omēs gentiles ī reuerentiā solis adorabant ad orientē. Vnde dicit ezech. viij. Qd̄ q̄dam viri habebāt dorsum ꝯtra templū domini ꝛ facies ad orientem.ꝛ adorabant ad ortum solis. Vnd̄ ad hoc excludendum tabernaculū habebat sancta sanctoruꝫ ad occidentem vt vers⁹ occidentē adorarent. Ratō etiam figuralis potest esse.q̄a totus status ꝑoris tabernaculi ordi

nabatur ad figurandū mortē xpi que significat p occa/
sum sm illud ppheticū. Qui ascendit sup occasum dñs
nomē illi. Scias tamē q q3uis deus vbiqz sit. tamen in
nouo testa. institutū est ab eccl'a vt sacrificiuz misse offe/
ratur vsus orientē trib9 de causis. Primo pp signi/
ficatōz. qa a deo est nobis mentis illumiatio. sicut lumē
corporale solis ab oriēte Scd'o q est nobilior ps orbis
z omne nobilius qd est apud nos debem9 deo. Tercio
pp opa qdam ipius notabilia in oriēte. q ipe mouet
celū cui9 motus ab oriente incipit. z ipe etiā paradisum in
oriente cstituit. z ipe etiā ab oriente ad iudiciū veniet. si
cut ab oriente ascendit
Tabernio onis in taberna est
Tabernula le. dimi. pua taberna.
Tabes a sto stas. dr hec tabes bis. putredo sanies. Sz
tabes q stat quasi stabes. Effluere tabe mortuorum est.
Unde hec tabecula le. dimi. z tabidus da. dum putrid9.
piger deficiēs. tabe fluens. Et compat. Unde hec tabi/
tudo. z hec tabiditas. Item a tabes dicit tabi genitiuus
z tabo datiu9 z ablatiu9 in eodem sensu cum tabes. z est
nomen dyptotum.
Tabita hebraice. dorcas grece. puella vel caprea latie.
Math. v. cap. dr. Tabita cumi qd interptat puella sur/
ge sm hiero. In marco tamē dicit tabita cumi. qd inter/
ptatur puella tibi dico surge. sed dico tibi. non est de inē
ptatōne. imo est additū ab euangelista ad discretōez fa/
ciendaz vt ostendat q vocē edidit z virtutem voci sue de/
dit xpc. z pdu. pnlt tabita Un in aurora dr. Extitit i op
pe deuota puella tabita. De cumi vide supra
Tabitudo dinis. in tabes est
Tabula a teneo dr hec tabula le. p mensa. sz mēsa pau/
perum est. tabula diuitū quasi tenabula. qa teneat ho/
los carniū z varia fercula z vasa. Item tabula. i. alea in
qua ludit pirgis calculis z tesseris. Item tabula latum
lignum siue lat9 asser. Item tabula tegula. Et tabule in
qbus scribim9. Et in his significatōnibus dicit a teneo
tenes. vel a tego quasi tegula. Et a tabula tabulatus ta.
tum. tabulis ornat9. Et hic tabulat9 ti. Et hoc tabulatū
ti. in eadem significatōne scz qd ex tabulis cstratum est
vel paries ex tabulis. vel edificiū ex coaptatis tabul' fa/
ctum. Item a tabula tabulo las. i. tabulas parare pster/
nere. Et componit Contabulo las Distabulo bulas ta
bulas remouere. et est actiuum tabulo cum omnib9 su
is compositis. z corripit bu
Tabularium rij. in tabellio est.
Tabulo las. in tabula est
Taceo ces cui cere. tacitū. i. silere. Unde tacitus ta. tum
z taciturnus na nū. q facile tacet. Et compat. vnde hec ta
citurnitas tatis. Taceo cponit cum cō z dicit cticeo ces
cticui cticitū. Item cū ob z dr obticeo ces obticui. cituz.
Item cum re z dicit reticeo ces ticui. citū. Item cū sub et
dicit subticeo ces. cui. citū. i. subtus vel parū vel post ta/
cere. Et ab istis inchoatiua. Tacesco. cticesco zc. Taceo
z eius cposita sunt neu. z faciūt pteritum in cui z sup in
citū. Item taceo cor. ta. vbiqz z cposita mutant ta. in ti.
etiā corr. Ouidius de arte. Uere pus taceant volucres
estate cicade. Inter autez tacere z silere hoc interest sm
qsdam. q q tacet loqui nondū incepit. q vero silet loqui

desinit. Iuxta quod esaias ppheta dicit. Tacui silui sem
per patiens fui
Taciturnus na. num. in taceo ces. est
Tadeus dei. dictus est iudas frater iacobi minoris z
acuit pnlt. vide in iudas
Talaris a talus dicit hic z hec talaris z hoc re. vnde ta
laris tunica. quia vsqz ad talos descendat. Et hoc tala/
re ris. instrumentū volandi talo alligatū. quo mercuri
us vtebat. vide in linea z produ. la
Talassum lassi. i. mare quod z talatta dicit. Unde talas
sus sa. sum. i. marinus. Et p compositōz hoc bitalassum
Item inuenit hic bitalassum si. id est vestigiuz in luto. z
tunc deriuat a talus li
Talentū A talis tale dicit hoc talentū ti. qddam pon
dus qd summū esse phibet in grecis. Nam nichil est cal
co minus. nihil est talento mai9. Cuius pond9 varium
apud diuersas gentes habet. Apud romanos. n. talen/
tum lxxij. libraz. z est talentū triplex. s. minus mediuz z
summū. Minus. l. Mediū. lxxij. libraz. Summū. cxx.
est. Et scias q legunt qnqz genera talentoz. s. auri. argē/
ti. eris. ferri. z plumbi Paralip. vltio. Et zach. qnto cap.
Item mathe. xxv. Dñe qnqz talenta tradidisti mihi. Et
etiā ibidem dr. Alij tradidit duo talenta. Alij vo vnuz.
p pdicta qnqz talenta intelligunt qnqz genera bonoruz
q domin9 tradidit homi. s. bonum nature ad opandū.
qd signat p talentū eris quod nō putrescit. sz manet im/
putrescibile. Gen. v. Posuit deus hominē in padiso vt
operetur. z custodiret illud. Bonuz grē ad coopandū
qd significat p talentū auri quod est pciosissimum inter
metalla. corinth. nj. Plus omnib9 laboraui nō āt ego.
sed gratia dei mecū. Bonum sciētie ad docendū qd sig/
ficatur p talentū argenti Psalmi. Eloquia domi eloqa
casta argentū igne examinatū. Bonum potentie ad de
fendendū. quod signat p talentum ferri. qd domat om/
nia metalla. Psal. Reges eos in virga ferrea. Bonum
opulētie ad sustentandū. quod signat p talentū plumbi
qd est vilissimum inter omia metalla. z infectiuuz. z tem
poralia sunt vilia respectu spūalium. Duo talenta alij
tradita sunt bonuz nature z aliud qdcunqz. Sz alij tra
didit deus vnū. s. bonum nature omibus. n. deus dedit
illud bonū. qa vidit de9 cuncta q fecerat z erant valde bo
na. bōa in se. valde bona in ordine ad vniuersum
Talia est vna musarum et est etiam plurale de tali in
Talio hic z hec talis z hoc tale. id neutro
est simile. Unde hic talio onis. mas. ge. eiusdē rei recom
pensatō vindicta similis delicto. vt dens pro dēte. ocl's
pro oculo eruat. z ita prope est iniurie recompensatio
lex talionis. licet qnqz dicat beneficij. Un in pap. dicit.
Talio est cum id patit quisqz quod fecit iniurie vel bnfi
cij. Et sm hoc distinguit duplex lex talionis scz vna iho
no. quam dictat lex naturalis. De qua dicit mathei. vij
Omia qcunqz vultis vt faciant vobis hoies. z vos faci
te illis. z hic talio bonus est. Altera lex talionis est ima
lo. quā dictat lex moysi exod. xxj. z deutro. xix. Oculum
pro oculo dentē pro dente. suple reddet. Et hic dicebat
lex talionis scz qa talit recipiebat qualit faciebat. et hec
lex in pcepto erat iudici maxime si exigebat. sed iniuriaz
patienti est pmissa qa videlicet pmittebat ei q hanc vin

dictam peteret. Si tamē ex libidine vindicte hoc facie/
bat mortaliter peccabat. Quia leuitici. xix. dr. Nō qras
vlcionē nec memor eris iniurie ciuiū tuoz
Talpa pe. incerti ge. quoddā animal ad similitudinez
muris. q sit damnata ppetua cecitate z tenebris. Est. n.
absqz oculis. semp terrā fodit z humū egerit. et radices
subter frugibus comedit hanc greci halfalacam vocāt.
Uide in salamandra. Et in vtroqz genere accipit talpa
p animali vtriusqz sexus
Talus. a tollo lis. dr hic talus li. pp rotunditatem
z est talus sub cruribus. z sub talo calcane9. Talus etiā
dicit decius. Unde hic taxillus li. dimi. Un versus. Est
talus decius tal9 postrema pedis ps.
Tam aduer. quātitatis vel cparandi vel silitudinis.
Tamen est cinctō aduersatiua. De cpositis a tū vt
verūtamē attamē. z ceteris. vide in scda pte vbi agit de
accentu aduer. in ca. de cpositis a tamē.
Tametsi ponit p q3uis. z est ciunctio aduersatiua. et
componit a iam z etsi. Uel est qdam irregularis vocuz
cgeries q ponit pro vna pte. Unde ad hebre. vj. ca. dicit.
Tametsi illa loqmur. Uel sm aliam lrām. Tamen etsi
Tamino nas. naui a tamē deri ita loqmur
uatur. z est taminare aduersari. Et cponit cum ad z dr
attamino nas. i. aduersari. Item cum cō. z dr ctamino as
id est polluere deturpare. z est actiuuz. alia pdicta sunt
neu. Et nota q attamino nas. est purgare. vt farinā cuz
setario sm quosdam. Unde hoc attamen minis. ipm seta/
rium. z mutat d. in t. sm pstianū in attamino z attamen
minis. z corripit mi
Tango gis. tetigi tactū. Unde hic tactus ctus. et hic et
hec tangibilis z hoc le. Tango cponit Attingo gis atti
gi attactū. valde vel iuxta tangere. vel accidere. Contin/
go gis. ctigi ctactū. Unde hic ctactus ctus ctui. Obtin
go gis obtigi. obtactū. Tango z eius cposita p tangere
sunt actiua. sed p accidere neu. sunt. Item cōposita a tā/
go in psenti mutāt a. in i. z faciūt pteritum in tigi. penul
ti. corr. z supinū in tactum
Tantalides. in tantalus vide.
Tantalus pater fuit pelopis z tantal9 auis quam ar
deaz dicūt. Un hic tantalides de. pnlt corr. filius vel ne/
pos tātali. Un hec tātalis lidis. filia vel neptis tātali.
Tantillus. a tā dicit tant9 ta. tū. a q tantul9 la. lū. z a q
tantillul9 la. lū. ambo dimi. i. modic9
Tantisper. id est tantū vel interea z videt compositūz
Tantalogia. vide in qrta pte in ca. de vi a tātis z p.
cijs anneris barbarismo z soleocismo
Tantus ta. tum. A tam dicit. Unde tantulus la. lum.
dimi. vide in tantillus.
Tantundē. tant9 cponit cū demū. z dicit hoc tantun/
dem gtō tantundē. actō tantundē. z non amplius vt tā/
tundem valet hoc quantū illud
Tapetum a sterno z pes dicit hoc tapetum ti. z hic ta/
pes pis. Et hoc tapete tis in eodem sensu z dicta sunt ta
peta quasi stapedia. q pmum pedibus sternant qd ad
huc fit. z pdu. pnlt. Ouid. Regia tecta petunt positisqz
tapetibus altis. Inuenit etiā hec tapeta te. Un vgi. vnj
eneid. Armaqz craterasqz sit pulcrasqz tapetas
Tapinosis exponitur i quarta parte in tractatu de vi

tijs anneris.
Taratantara. ge. neu. indecli. nomen ficticiū est. i. ex so
no quez facit dictū. est. n. taratantara instrumentū quo
farina colat. Et est instrumentū cuius pcussione granū
defluit inter molas molendini. z est clangor tubarum.
Ennius. At tuba terribili sonitu taratantara dicit. vn
taratantarizo taratantarizas. tuba clāgere. vel farinaz
colare. z est setaciare.
Taratantarizo zas. in taratātara est
Tardiuscul9 la. lū. i. aliquātulū tard9 z sepe recēs
Tardo das. daui. datū. tardare. i. morari vel impedi/
re. retinere. differre. tardū facere. Unde tard9 da. dum. z
cpatur. vnde hec tarditas tatis. Item a tardo das. tar/
dito tas. frequen Et cōponit Retardo das. Tardo das
z eius composita sunt actiua
Tarentin9. Tarentū qdam ciuitas est. vnde tarentin9.
na. num. Unde hiero. in ep'la ad paulinū capi. pmo. Si/
cut pictagaras. menphiticos vates. sic plato egiptum z
architā tarentinū. i. sicut pictagoras adijt philosophos
egipti. sic plato adijt egiptū z architā tarentinū. i. quen/
dam philosophū q dicebat archita. z tarentinus a loco
q erat de ciuitate tarēto. quā tarēs neptuni filius cōdi/
dit z nominauit. z pnlt pdu. archita. z etiā tarentin9
Tarmus mi. mas. ge. vermis lardi. vnde tarmosus sa
sum. i. tarmis plenus. z potest dici tarmus a tero vel te/
neo. qa terat vel teneat
Tartarus. Tartarizin grece latine dicit horrere. vl' tre
mere. Unde hic tartarus tari. sed in plurali hec tartara
tartaroz. scz pfundissimus locus infernorū. de quo ne/
minem extraxit deus. Illic est fletus z stridor dentium
horror tenebrarū. tremor frigoris. vnde tartare9 rea reū
z tartarin9 na. nū. z corri. ta
Tau. in tauma est.
Tauma. Tau est qdam lrā hebrea quā nos t. dicimus
Naz tau dicūt greci tetā. z a teta nos dicimus t. Tau di
citur esse aduer. admirātis. Ezech. ix. Signa tau sup frō
tes viroz gementiū. In interptatōnibus aūt dicit tau si
gnum vel subter. vel signatus vel supior. Et a tau dicit
hoc tauma matis. i. admiratō. vel miraculū. z hec taumā
cias cie. dicit arcus celestis. ab amiratōne z stupore ad/
mirantiū dict9. vel taumācias. qa fuit filia taumātis
Taumācias in tauma est.
Taurea a tau rus dr hec taurea ree. id est plaga vl' fla
gellum ex corio tauri
Taurensis in taurinuz vide
Taurinensis in taurinuz est.
Taurinū. a taurus dicit taurin9 na. num z hoc tauri
num ni. qdam ciuitas ab abundātia taurorū dicta. vnde
hic z hec taurēsis z hoc rense. z taurinus na. nū. z hic et
hec taurinensis et hoc rinense.
Taurus ri. bos iuuenis. z pprie adhuc nō castratus
z tauri vocant scarabei terrestres l' siluestres irrtō siles.
Taxatō onis. in taxo xas. est.
Taxeus xea. xeū. in taxus est.
Taxillus li. est dimi. de talus sm vtrāqz significatōez
tali. Unde taxillus puus talus. id est postrema pars pe
dis. z taxillus puus decius
Taxo taxas xaui. taxare. i. numerare. z taxare. i. dicere.

⁊ toxare.i.ꝯfirmare.⁊ taxare.i.licitū imponere.s.p̄ciū
rei q̄ vendit᷑.vnde hec taxatō tōnis. Ysido.viij. Omia
sine taxatōe.i.sine quātitatis determinatōe. Taxo ꝯpoi
tur Cōtaxo xas. Pretaxo xas. Retaxo xas. Et est acti
uum taxo cum omnibus suis ꝯpositis ⁊ ꝑdu. pmā po
Taxus xi.mas.ge.q̄dam animal est. Et sitōne.
hec tax⁹ quedam arbor venenata ⁊ amarissimi succi.vn
de taxeus xea.xeū. Et hoc toxicū ci.q̄dam genus vene
ni.quod ex succo illius arboris exprimit᷑.vnde toxicus.
ca.cū.⁊ toxicatus ta.tum ⁊ toxico cas.i.venenare. vene
no inficere. Et est actiuū cū suis ꝯpositis siqua hab3

T ante E

Tectum a tego gis.texi tectū dicit᷑ hoc tectum cti.pars
dom⁹ ⁊ sepe ponit᷑ ꝓ ipa domo.vnd̄ tectorius ria.rium
Item a tego gis.d̄r tectus cta ctū.i. coopt᷑us
Teda a tedet.dicit᷑ hec teda de.lignū luminarib⁹ vl' lu
minibus aptū.⁊ d̄r sic ꝑ ꝯtrarium.q̄a tediū nō conferat.
⁊ q̄r tede ⁊ faces solebant fieri ardentes ante nubentes.
ideo teda ponit᷑ sepe ꝓ nuptijs vel ꝯiugio.
Tedeo des.dui. dicebat᷑ antiq̄tus.sed modo nō est in
vsu.i.fastidiri.indignari.anxiari.habere tediū. Und̄ te
det impsonale ⁊ cōstruit᷑ cum actō ⁊ gtō.vt Tedet aiam
meā vite mee.vnde hoc tediu3 dij. Tedet ꝯponit᷑ Dete
det. Distedet.i.valde tedet. Pretedet.i. vald̄ tedet. Te
deo ⁊ tedet cum suis ꝯpositis neu.sunt.⁊ carent supis.
⁊ ꝓducunt hanc sillabam te. Ouid̄. Detedet ingenuos
tedia ferre sibi. Et vt dicūt scribi deb3 taedet.ꝑ ae dyptō
gum. Et scias q̄ tedet accipit ꝓ p̄terito ptesum est. ſm p
stianum Und̄ pōt queri de hoc pticipio ptesum verbi i
psonalis.videt᷑.n.q̄ ꝯpositum descēdat a simplici qd̄ eē
nō pōt. Ad hoc dico q̄ sicut tollo accipit mutuo ꝑ sup
pletōnem a cōposito pticipia.ita hoc simplex tedet acci
pit mutuo ꝑ suppletōem a ꝯposito ptesus.qd̄ ab hoc v
bo ptedet ꝓprie venire debet. Et certū est q̄ sepe simpli
cia ponunt᷑ ꝓ ꝯpositis ⁊ ecōuerso.vide etiā in misereor.
Tederic⁹ ci ꝓpriū nomē viri.⁊ ꝓdu. pnlt.
Tediolū li.dimi.puum tediū
Tedior aris.tediat᷑ sum.verbum deponētale.id est te
dio affici.⁊ deriuat᷑ a tedium
Tedula le.dimi.pua teda
Tediosus a tedium dicit᷑ tediosus sa.sum.i. fastidios⁹
tedio plenus et compat᷑.
Tegella le.dimi.pua tegula
Tegellaria a tegella d̄r hec tegellaria rie.q̄ ⁊ tegularia
dicit᷑.s.venefica sup tegulas sacrificās.
Teges.a tego gis d̄r hec teges getis.pua dom⁹.q̄ et tu
gurium dicit᷑.s.casula quā faciūt sibi custodes vinearu3
vel pastores ad tegmē sui.q̄si tegeriū. vel tuguriū . Hāc
rustici capanā vocāt.q̄r vnū tantū capiat.
Tegimen a tego d̄r hoc tegimen mis. Et hec tectura re
et hinc hoc tegimentū vel tegumentu3. Item a tego po
test dici hoc tegmen mis
Tegmen mis.in tegimē vide.
Tegna. A tego gis d̄r hec tegna gne.dolus.fraus. de
ceptō.vnde tegnosus sa.sum.i.fraudulentus.deceptori
us dolosus.⁊ compatur
Tegnula le.dimi.pua tegna.

Tego gis.xi.ctū.i.operire defendere. Tego ꝯponit᷑ at
tego gis.valde tegere. Contego gis.ꝯtexi id est simul te
gere. Circūtego gis.xi.ctū. Detego gis.detexi.ctū.i.disco
operire valde vel deorsum tegere. Protego tegis.i.defen
dere. Obtego gis.i.ꝯtra vel vndiq3 tegere. Retego gis
iterū tegere vel discoopire. Subtego gis.subtus vl' post
tegere. Tego ⁊ eius ꝯposita actiua sunt.⁊ faciūt p̄teritū
in xi.⁊ sup.in ctū.⁊ corr.in p̄senti hāc sillabā te. Und̄ ho
ra.in epi. Cōmissumq3 teges ⁊ vino tort⁹ ⁊ ira
Tegula.a tego gis.xi.d̄r hec tegula le.q̄r tegat edes.ea
dem ⁊ imbrex d̄r q̄a accipiat imbres. Unde tegulari⁹ la
ria.lariū.⁊ hic tegulari⁹ rij.q̄ tegulas facit. Et hoc tegu
larium rij.locus vbi fiunt vel aceruus vel multitudo te
gulax ⁊ tegulo las.id est tegulas facere vl' tegulis opi
re.⁊ ꝓducit te.licet deriuet᷑ a tego.quia retinet natura3
huius p̄teriti texi.
Tegumentum in tegimen est.
Tela a telon d̄r hec tela le.a longitudine staminū. Un̄
telarius ria riū.⁊ hoc telarium instrumentū texēdi. Ite3
tela telox est ꝑtale de telū li
Tellus.a tollo lis.d̄r hec tellus telluris. terra frugife
ra.q̄r eius fruct⁹ tollim⁹.vel q̄r eius fruct⁹ nos tollunt
⁊ nutriunt.vel q̄r ipa nos tollit.i.portat ⁊ sustinet. Hu
mus inferior q̄ humida est. Sed terra a supiori pte q̄ te
ritur.vel generalit᷑ terra videt᷑ dicta sic q̄a naturalit᷑ sicci
tate torreat. Nam vt humida sit hoc affinitate aq̄ sorti
tur.⁊ declinat᷑ tellus in singulari numero tantū ſm vsū.
⁊ ꝓdu.pnlt gti. Nota hos versos maistrales. Humor
humū reddit᷑.terram terit vsus aratri. Estq3 solum soli
dum.tellus se tollit in altum.
Tellus ludis q̄dam loc⁹ rome ſm pap̄.
Tellurus A tellus d̄r hic tellur⁹ ri.de⁹ telluris et pro
ducit penultimam.
Telo las laui. dicit᷑ a telon.⁊ est telare longare differ
re.sed nō est in vsu. Et inde ꝯponit᷑ ꝓtelo las.id est diste
dere ꝓlongare.differre ꝓrogare. Telo ⁊ eius compoita
sunt neu.⁊ ꝓducunt te.
Telo lonis mas.ge.dicit᷑ a telon greco. Telonem ortu
lani vocant lignum quo hauriūt aquā a longitudie di
ctum.hoc hyspani ciconiā dicūt.q̄a imitet᷑ auem illā ro
strum leuantem ⁊ deponētem. Huiusmodi lignum mō
sepe fit super puteos.
Telon grece latine d̄r longū vel tributū
Telonari⁹.in teloneū est.
Teloneū A telon greco quod latine dicit᷑ tributū.dici
tur hoc teloneū nei.pnlt ꝓdu.i.tributum ⁊ ꝓprie telone
um dicit᷑ tributū de mercibus marinis circa litus acce
ptum.quasi omniū litox fiscalis ꝯductō. Unde telone
um dicit᷑ locus vbi recolligit᷑ ⁊ exigit᷑.s.vbi de merce sua
a nautis emolumēta reddunt᷑. Ibi.n. vectigalis exactor
sedet p̄cium rebus impositurus ⁊ voce a mercatoribus
flagitans.⁊ tale officiū habuit beatus matheus. vn̄ ma
thei.ix. Et cum trāsiret inde iesus.vidit hominē sedēte3
in teloneo nomīe matheū. A teloneū dicit᷑ hic telonari
us rij.q̄ ibi exigit tributū. Et telonarius ria.rium. Und̄
di.beda.q̄ matheus se nomīauit publicanū.vt ostende
ret legentibus nullum debere ꝯuersum de salute diffi
dere.cum ipe de publicano in apostolū.de telonario in

euangelistā sic repente mutat⁹. Et grego.di. Na3 pisca
torem petrū.matheū vero telonariū scimus.
Telum.a telon qd̄ est longū.dicit᷑ hoc telū li q̄dquid a
longe iaci potest.vt lapis.martellus ⁊ huiōi. vnde tela
ꝓprie dicunt᷑ q̄bus hostē impugnam⁹. sed arma quib⁹
nos defendim⁹.⁊ ideo recipiūt copulatō3 arma et tela.
Telum etiā abusiue dicit᷑ gladius. Et telū dicit᷑ dolor la
teris.q̄r corp⁹ dolore trāsuerberet. tanq̄3 gladius ⁊ pro
du.te.vn̄ oui.epy. Heu patior telis vulnera facta meis.
Temerarius ria.riū.in temere est
Temere a temetum.dicit᷑ temere.i.p̄sumptuose.fatue.
stulte.sine causa.sine ꝯsilio.vnde hec temeritas tatis.p̄
sumptō.violētia fatuitas. Et temerarius ria. riū p̄sum
ptuosus.audax.q̄ audet audenda.⁊ non audēda. Et di
stat inter audacem ⁊ temerariū.q̄a temerari⁹ est q̄ non
extimat piculum. Audax vō qui nō timet. Item a teme
re dicit᷑ temero ras raui.rare.i.corrūpere.violare et cor.
Temesis exponit᷑ in.iij.pte in ca.de tropis me
Temetū a teneo nes dicit᷑ hoc temetū ti.i.vinu3.⁊ pro
prie bonum vinū.q̄r teneat mētes. vnd̄ dicit᷑ temetu3 q̄i
tenēs mentē.⁊ est ethy.⁊ cor.pnlt.vnd̄ quidā. vina faler
na merū temetū bachusq3 lieus.
Temno temnis.psi.ptū.temnere.i. vilipēdere. damna
re. Et ꝯponit᷑ Contemno nis.psi.ptū. Temno ⁊ eius cō
posita sunt actiua.⁊ faciunt p̄teritū in psi. ⁊ supinum in
ptum. Et nota q̄ temno nō habet p.in p̄senti. sed est ibi
m.ante n.ſm hug̃. Et pap̄.etiam di.q̄ temno hab3 m.an
te n.in eadem sillaba.sed in p̄terito habet p.⁊ in his que
formant᷑ a p̄terito.q̄a sicut di.p̄stian⁹. M. antecedente
no.no in psi ꝯuersa faciūt p̄teritum pfectū.vt temno psi
⁊ psi in ptū ꝯuersa faciunt supinū.vt tempsi temptū.cō
tempsi contemptū. nec in impatiuo est p.s3 d̄r temne
Temo monis mas.ge.lignū longum ⁊ extentu3 in ara
tro vel in carro ad qd̄ iugū ligat᷑. Et temo d̄r gubernacu
lum nauis.⁊ d̄r a telon qd̄ est longū.
Tempe.a tempo ras.pluralit᷑ hec tempe indeclinab.⁊
neu.ge.⁊ tantū in ntō actō ⁊ vtō ⁊ plurali numero.s. lo
ca tpa ta ⁊ delectabilia ⁊ intestalia.licet ⁊ q̄dam loca de
lectabilia dicant᷑ tempe.sicut ⁊ testa dicunt᷑ loca aspera
⁊ inculta ſm hugui. Papias vō dicit. Tempe loca dele
ctabilia ꝓprie siue locus amenissimus ⁊ nemoros⁹ plu
ralis numeri.
Temperamentū ti in tempo ras est.
Temperātia a tempans antis anti.addita a. fit hec tē
perantia tie.⁊ est vna de cardinalibus v̄tutibus.⁊ est tē
perantia dominiū ratōnis in libidinē ⁊ in alios animi
motus.vel v̄tus animi refrenādi motus in nos impetū
facientes.vt sic nihil cupiam⁹. Et ꝑ compositōe3 intem
perās.vnde similit᷑ ꝯpat᷑.tior tissim⁹. ⁊ hec intempantia
tie.vide in cardinalis.
Tempatō a tempo ras.d̄r hec tempatō onis. ⁊ est tem
patio rerū.sed tempantia animox.
Tempies a tempo ras.d̄r hec tempies riei .
Tempero a temporo mutato o.in e.fit tempero peras
q̄a a tēpore ꝓcedit tempies. Und̄ tempatus ta.tu3.⁊ cō
patur. Et ꝯponit᷑ intempatus ta.tū.⁊ similit᷑ ꝯpat᷑. Tem
pero ꝯponit᷑ attempero ras.i.valde vel iuxta tempare.
vel obedire.. Contempo ras. Distempo ras.a tempere

remouere. Obtempero ras.i.obedire.ꝯsentire. Tempo
⁊ eius ꝯposita sunt actiua p̄ter. Obtempo ⁊ attempero
ꝓ obedire q̄ sunt neu.⁊ corr.pnlt
Tempestas. a tempus ⁊ pestis ꝯponit᷑ hec tempestas
pestatis.quasi tempus pestis. Qn̄q3 etiā tempestas di
citur tempus.⁊ tunc deriuat᷑ tantū a tempe. Et inde tēpe
sto stas.i.molestare.⁊ tempestare destruere.dissipare.vl'
tempestatē facere. Et inde tempestuosus sa. sum. tempe
state plenus ⁊ compat᷑.vnd̄ tēpestuose sius sime.aduer.
Et hec tempestuositas tatis. Et nota q̄ tēpestas ꝑ tēpe
habet omēs casus singulares ⁊ plurales sicut ⁊ in alia
significatōne.⁊ d̄r tēpestas q̄si tpis stat⁹.⁊ est ethy.
Tempestiuus a tēpestus deriuat᷑ tempestiu⁹ ua.uum
id est ꝯgruus vtilis.ꝯueniēs.in tempe suo veniēs. ⁊ cō
patur tēpestiuior. sim⁹. Et ꝑ ꝯpositō3 intempestiu⁹ ua.
uum.i.incōgruus.⁊ inconueniēs nō in suo tempe veni
ens vt ante vel p⁹. Und̄ boeti⁹ in p̄mo de ꝯsol'. Intēpe
stiui fundunt᷑ vtice cani
Tempestus.a tpus dicit᷑ tempestus sta.stū.i. cōgruus
vtilis ꝯueniēs in tempe suo. Et ꝯponit᷑ intempestus sta
stum.i.incōgruus.inutilis q̄si sine tempe.i. actu. Unde
nox d̄r intempesta.q̄si incongrua.q̄a nō habet ydoneu3
tpus gerendis rebus. Dicit᷑ ergo nox intēpesta.quasi si
ne tempe.i.sine actu.ꝑ quem tēpus discernit᷑. q̄a non ha
bet temp⁹ aptum vt act⁹ fiat in eo. Uel ideo sine tempe
dicit᷑.nō q̄r non habeat tēpus.sed q̄r tempa noctis nō ita
diuidunt᷑ ꝑ actus nostros sicut tempa diei. Und̄ ⁊ que
dam pars noctis d̄r intempestū.i.inoportunū.⁊ n̄ aptū
alicui rei faciēde.q̄n nil agi pōt.q̄si sine tpe.i. actu ꝑ quē
dinoscit᷑ tpus.vide in crepusculū.
Templari⁹ a templū deriuat᷑ templari⁹ ria riū.i. ad tē
plum ptinens vel templi custos.
Templū a tectū ⁊ amplū ꝯponit᷑ hoc templū pli.quasi
amplū tectū de quo di.ysid̄.xv.ethi. Templū nomen est
generale.ꝓ locis.n.q̄buscunq3 magnis antiq̄ templa di
cebant.⁊ templa dicta quasi tecta ampla. sed ⁊ locus de
signatus ad orientē ad ꝯtemplatōnem templū dicebat᷑.
cuius ptes q̄ttuor erant.antica ad ortum solis. postica
ad occasum.sinistra ad septētrionē. dextra ad meridie3
spectās.q̄ aūt d̄r templū a theos quod est de⁹. ⁊ platea
quasi dei platea ethymo.est. De templi dedicatōne ha
bes in encenia. Itē vide in tabernaculu3. Quādo.n.aia
infundat᷑ in tēplo suo.i.in corpe.dixi in extraduce
Temporane⁹ nea neū.in tēporeus ē
Tēporeus. a tēpus d̄r tempore⁹ rea.reum. Et tempo
raneus nea.neū.ad tēpus ptinens.vel in tempe veniēs
Et ꝑ ꝯpositō3 intemporeus rea. reū.⁊ intemporaneus
nea neū.non intempe veniens. Inuenit᷑ etiam tempora
neum ꝓ p̄maturu3. Und̄ esa.xxvij. Quasi temporaneū
ante maturitatē autumni.i. ſm interliniarē. malū p̄ma
turū vel aliquid huiusmōi .
Temporo a tēp⁹ d̄r teporo ras.i.tpus ducere.vl' in tpe
viuere. Et ꝯponit᷑ cum ad ⁊ d̄r attāporo ras. Et cum cō
⁊ d̄r contēporo ras.i.simul tēporare
Tēpus a tepeo pes d̄r hoc tēpus poris.q̄a tepeat ⁊ tē
peretur vicissim humore.siccitate calore.frigore ⁊ dicit᷑
tēpus multiplicit᷑. Dicit᷑ eni spaciū siue mora in qua vi
uimus vt annus mēsis. Dicit᷑ etiam tēpus aer. vl' q̄litas

aeris.fm qd dicit. Pulcru tepus est.vl nubilosum tempus est. Dicit etiam tepus coemptio rez. fm qd dici solet.caru temp9 est.i.cara z difficilis est reru coemptio. et bonum tpus est.i.facilis est rez coemptio. Dicit etiam tpus oportunitas faciendi aliqd fm qd dicit. Tempus est vt legam.i.oportunu est vt legam. Dicit etiam tpus accides vbi.s.modus significandi. Et sunt qnqz tepora vbozum.s.psens.pteritu impfectu.pteritum pfectum. pteritu plusqzpfectum.z futuru. vt dixi in tercia parte in tractatu de vbo vbi egi de tpe vbozum. A tempus deriuatur temporeus rea.reu z temporaneus nea.neuz. ad temp9 ptinens vel in tempe venies. Item a tpus hic et hec tempalis z hoc le.quod in tpe incipit z desinit ee.vnde temporalit aduer. Et hec temporalitas tis. Item a tepus dicit hoc tempus poris.ps capitis.qa mouet z ipa mobilitate.qsi tpus qbusdam interuallis mutat. Vnde pheta. Et requiem tepozibus meis.vnde temporeus. rea.reu ad tpus ptinens. Quidam tame psueuerut dicere p illa pte capitis hoc timp9 oris.p i. qd sine dubio nichil est vt di.hug. Dicit etiam tepus p e. siue p spaco quo viuim9.siue p pte capitis vt in voce nulla sit differetia. De qttuor tepoz ieiunijs habes in ieiunu.

Tempusculu li.dimi.puum tpus

Temuletus a temetu quod est vinu z lentos plenum dicit temulent9 ta.tu.i.ebri9.temeto plenus.z cpat. vnde hec temuletia tie.i.ebrietas.ebriositas.

Tena.a teneo nes.dr hec tena ne.z tenia nie .i. vittaru extremitas dependes diuersoz coloru Vitte sunt q crinibus innectunt.qbus fluentes religant capilli sic dicte qa vinciant. Ite vitta est qua corona vincit. tena vel tenia extrema ps vitte q dependet corone

Tenabulu a teneo dicit hoc tenabulu li.i.venabulum qa retineat apru venientē

Tenax a teneo nes.dicit tenax cis.ge.ois.z cpat.vnde hec tenacitas tatis.z tenacul9 la lu.aliquatulum tenax.

Tendicula.a tedo dis dr hec tedicula le. Vel tencula le. Tencule aut.vel tendicule sunt insidie q tendunt auibus.vel lepozib9.vel etia alijs animalib9

Tendo dis.tetedi.tensum vl tentu.i.ire. Et tendere dicunt arcu.vinea.z brachia. Tendo componit Attendo dis.attedi.i.psiderare.inspicere vel latent facere. Vnde attent9 ta.tum.z compat. Contedo dis.ptendi. ptedere id est litigare vel simul ire.vl simul tedere extedere. Vn hec ptentio onis.z hinc ptetiosus sa sum. Et ptento tas. frequeta. Distendo dis.i.valde tendere.vl a tensura remouere. Extendo dis.i.extra tedere.explicare. Intendo dis.i.augere.intetum facere. Protedo dis.i.pcul vl ante tendere.extedere. Pretedo dis.i.ante tedere. anteri9 extendere. Item pponit cum porro qd est longe. z dicit portendo dis. Obtendo tedis.i.ptra tendere. Ostendo dis.i.demostrare.apire. Retedo dis.i.iteru tedere. vel a tensura remouere. Tedo dis p ire.z eius compoita fm illam significatoem neutra sunt. In alia vo significatoe actiua sunt. Item faciut pteritu in tendi z sup in tesum. vel in tetum. Ite simplex gemiat pmaz sillaba in pterito sed nullu ab eo ppositu geminat eaz.

Tenebre a teneo nes.hec tenebre braz .qsi tenetes vmbras.z est ethymologia. Vnde tenebrosus sa. sum z compatur. Vnde hec tenebrositas tatis. Et tenebro bras.id est obscurare.tenebrosum facere. Et pponit Cotenebro bras. Obtenebro bras. Et hinc inchoatiua. Tenebrasco scis. Cotenebrasco scis. Obtenebrasco scis. Tenebro z e9 pposita sunt actiua.z corri.hac sillaba ne. In vsu potest esse pmunis. Et scias q aug9.di. Seqmur cristu lumen mundi ne ambulemus in tenebris. Tenebre metuende sunt moru no oculoz.z si oculoz no exterioz sz interiorum. Vn discernit no albu z nigru.sed iustu z iniustum

Tenebro bras.in tenebre est.

Tenellus a tener dicit tenellus nella.nellum.diminu. aliquatulum tener.

Teneo nes tenui.tentu tenere.a quo pponit Attineo nes.attinui.attentu. Abstineo nes.stinui.abstentu. Contineo nes nui.ptentu. Detineo nes.nui.detentu. Ite copponit cum de.z interposita s.z dicit destino nas.a q copponit Predestino nas. Item teneo pponit cu dis.z dr distineo nes.nui.distentu. Item ptineo nes. nui. tentuz. Obtineo nes. nui.tetum. Item pponit cum ob z iterposita s.dr obstineo nes. Item retineo nes nui.tetum. Itez pponit cum susum vel sursum.z dr sustineo nes. stinui. sustentu. Teneo z eius copposita sunt actiua.pter attineo z ptineo que sunt neu.p ptinere.z omia faciut supinum in tentu.z pteritum in nui.si sunt secude piug aoris.z oia cor.hac sillaba ti. Vnde horati9 epi. Tam teneor dono qz si dimittar onustus

Tener tenera.teneru.dicit a teneo nes.qsi p ptrarium qa vix se tenet. Et compat tener rior tenerrimus. Vnde hec teneritudo dinis

Tenia nie.in tena est

Tenor a teneo dicit hic tenor noris.status.pactuz.condito, Tenor etia dicit accentus.quia in planone vna sillaba magis tenet qz alia

Tensilis. A tendo dis.dicitur hic z hec tensilis z hoc tensile. Vnde hic z hec tensibilis.z hoc tensibile.z corripit si.tensile.

Tenso a tendo dis.tensum su.u.in o.fit tenso tesas.frequeta.z est tesare defendere.securum facere.z ducere. a quo tesito tas.aliud fre.z p compositoz ptenso sas.z ptesito tas.i.defendere.ptegere. Ite a tedo tesum dr tensus sa.sum.i.porrect9 leuat9

Tesorium a tedo dis.tesum vl tetum. dr hoc tesoriuz rij.quod z tetorium rij.dicit.quia tedatur funibus z palis. Vnde tesim aduerbium. Et dicitur tetorium tabernaculum vl papilio

Tencula le.exponit in tedicula.

Tengo a tedo dis.dicitur tetigo ginis.fe.ge.i.extentio vl erecto virilis mebri. Iuuenalis. Rigide tetigine vulue. Vnde tetginosus sa.sum.i.luxurios9.sepe tetigine patiens. Et compat.z pdu.ti

Teto.a teneo nes.nui.tetum tu.u. in o. formatur tetotas.taui.tare.frequetatiuum.quasi frequent tenere z explorare. Et debz hoc vbum scribi p n.z sine p. z nunqm p m.vl p. Et compont Preteto tas. Reteto tas.i.iteru tetare vl frequeter retinere z tunc e frequentatiuum h9 verbi retineo. Teneo actiuum e cum suis compositis. ita dicit hug. Multi tame dicunt q tepto teptas debet scribi p mp.vt Temptauit deus abraam.z descendit vt dicunt a temno nis psi.ptu.u.in o.fit tempto teptas.sed tunc videt q mutet significatonem.vt temptare.i.freqnter temnere.i.ptemnere z despicere. Sz tentare a teneo id e frequeter tenere vl explorare. Vnde pus dictu magis mihi placet. Hic nota q quado pter aliqua necessitatem vel vtilitate comittit se aliqs diuino auxilio in suis petitonibus vel factis.hoc.n.no est deum tetare Dicit.n.paralip.ij.cap.xx. Cum ignoremus quid agere debeamus.hoc solu habem9 residui vt oculos nostros dirigamus ad te. Quado vo hoc agit absqz necessitate z vtilitate.hoc est interptatiue tetare deum. Vnde sup illud deutero.vj. Non tetabis dnm deum tuu. di. glosa. Deum tetat q habz qd faciat.z tn sine ratoe se comittit piculo expectas vtru possit liberari a deo. Ex hoc anim aduerte q pdicatores regni dei. q ex magna necessitate z vtilitate subsidia temporalia ptermittut.vt verbo dei expeditius vacent.si soli deo imitant no ex hoc tentant deuz.sz si absqz necessitate z vtilitate humana subsidia desererēt tentarēt deum. Vnde aug9 di.xxij.ptra faustu q paulus no fugit quasi no credēdo in deu.sz ne deu tetaret si fugere noluisset cu sic fugere potuisset.

Tentoriu rij.in tesorium est

Tetum est supinu duoz vbozum scz de teneo nes.nui tetum.z de tedo dis.tetedi tesum vl tetum. Inde tet9 ta. tum.ab vtroqz potest venire

Tenuis.a teneo nes.dr hic z hec tenuis z hoc tenue. gracilis.subtilis.no spissus. Et compat tenuis magis tenuis tenuissim9.z a dato tenui addita tas.fit hec tenuitas. Itez a tenuis dicit tenuo as.aui.tenuare.i.subtiliare. tenue facere. Et componit Attenuo as. Cotenuo as.extenuo as.id est extedere dilatare valde subtiliare. z e actiuum cu omibus suis ppositis

Tenuo as.in tenuis est.

Tenus est pposito ablato casui deseruiens. Pot etiaz esse aduerbiu.z est tenus ide quod ppe vl iuxta. Itez tenus est nome z tunc tenus e pars summa sagitte. Vnde vsus. Vult hure tenus.tenus est ps summa sagitte. qliter aute debeant accetuari qtenus oretenus protenus. cordeten9.vbotenus eatenus.hactenus.z consilia. dixi in secunda pte vbi egi de accetu aduerbioz in capitulo de compositis a tenus

Tepefaco. A tepere infinito z faco cis coponit tepefacio cis.feci.facere.i.faco tepere.z acuit fa.licet sit breuis i tepefacit z tepefaco sicut dixi in faco cis. Et nota q verbum no pot cu vbo pponi nisi cum infinito.

Tepeo pes.pui.pere.esse vl fieri tepidum scz calere vl frigere. Cum.n.res a nimio calore cessat dicit tepere. similiter cum a frigore trasit in calorem dicit tepere. vnde sepe dicit tepere calere sepe frigere. Est ergo tepere pprie esse inter calorem z frigiditate temporatum. Vnde hic tepor poris. Et tepesco scis inchoa.z tepidus da.dum.z compatur. Vnde hec tepiditas tatis.z tepidulus la.lu.aliquantulum tepidus. Et tepido das.i.tepidum facere. z e actiuum. Tepere infinitiuus coponit. Tepefacio cis. Tepefio fis. Tepeo componit Cotepeo pes. Distepeo pes. Intepeo pes. Tepeo z eius pposita sunt neu. z caret sup.z corri.hac sillabam te.

Tepor poris.in tepeo pes est

Teraphim exponit in textu iudicu.xvij.ca.vbi dicitur Fecit ephot atqz teraphim.i.vestem sacerdotale z ydola. Sz sup osee.iij.ca.dicit hiero. Teraphim dicunt figure vl simulacra.q hic intelligim9 cherubin z seraphin. l' qlibet alia templi ornameta.z acuit in fine.

Terci9 cia.ciu.a tres dicit.z est nome ordinale.z dr fm plti.nome ordinale.quia ordine signat.vt pmus secundus.terci9 quartus

Terebint9 ti.nome grecu.arbor est generas resina resinarum.omniu pstantiorez fm ysid.

Terebru a tero ris dr hoc terebru bri.instrumetum pforandi.qd aliter dicit taratru qsi teretru.qa lignum foret teredo. Vnde z dicit terebru quasi terefoz. vel quasi transfoz. Vnde hoc terebellu li.dimi. Et terebro bras .i. terebro pforare.z pponit pterebro bras.z est actiuu cuz suis ppositis.z corr.naturalit re

Teredo a tero ris.dicit hec teredo dinis.vmis lignuz teres z comedes. Vnde hic termus mi. Et hec termes tis dicit.z pdu.pnlt teredo.

Teres a teror roris dicit teres retis. longus z rotundus vt hasta.z sepe ponit simplicit p rotundo. z est ge. omis. Neutru tame in a.plurali numero non est in vsu De hoc dixi supra in.iij.pte in ca.de omi ge.z corri. re.z desinit in e.z in i.ablatiuu9.

Tergeo ges.exponit in tergo gis.

Tergiuersator toris.in tergiuersor est

Tergiuersor. A tergum z verso sas. pponit tergiuersor saris satus sum.sari.i.in varias ptes se vtere. decipe animum qsi tergum huc z illuc vertere. Vnde hic tergiuersator toris.deceptor vsipellis.qa animu quasi tgum huc z illuc vtat.ne qualis sit intelligat. Et hec tergiuersato onis.i.decepto.z hic z hec tergiuersabilis z hoc le. id est deceptorius z abilis ad decipiendu

Tergo gis.go in si.tersi.z si in sum tersuz tergere. id est mundare.desiccare.exiccare.purgare. Vn z tergeo ges tersi sum.in eode sensu.z vtruqz coponit. Detergo z detergeo.i.valde tergere. Contergo. z ptergeo. Extergeo. z extergo. Pertergo z ptergeo. Retergo z retergeo.i.iterum tergere.z sunt actiua cu suis ppositis.

Tergosus in tergum vide.

Tergulu li.dimi.puum tergu.

Tergum a terra dr hoc tergum gi.qa in eo supini iacemus in terra.quod solus homo pot. qa bruta animalia in latere vl in ventre iacet.z ideo in eis abusiue dicutur terga. Vnde tergosus sa.sum. Vl dicit tergum a tergeo ges. Ite a tergum hoc tergus goris. Et sunt terga hoim. Tergora qdrupedum. Vnde z tergora dicuntur coria. Et inde tergoreus rea.reu. vl pot dici tergu a turgeo ges z cor.tergora pnlt.

Terg9 goris.in tergu exponit.

Teristru a tero ris.dr hoc teristrum stri. qddam gen9 muliebris vestis subtilis z trite. Vel dicit a tego quia i estu corpora tegat feminaz in vmbraculo fm huguitoz Glosa aut sup illud gen.xxxviij.dicit. Que depositis viduitatis vestib9 accepit teristru zc. Teristrum erat velamen quo vtebant palestine mulieres. Alij dicunt q teristrum vestis erat tenuis sicut sunt vela q delicate mulieres portat in capitibus suis. In papia aut dr teristra

dicta q in estate corpa tegāt feminaꝝ subtilissime cortie.
Terme. Termon caloꝛē dicūt greci. vñ terme aruȝ loca calida. s. balnea. q2 calcāt. vel domus vnctōis
Termes tis. in teredo est.
Terminalia in terminus vide
Termino nas. in terminus vide.
Termin⁹ a terra dicit hic terminus ni. qa terre mēsuras distinguit. Unde dr termin⁹ quasi terre meta. vnd hic ⁊ hec terminalis ⁊ hoc le. ⁊ plaliter hec termialia terminalium. vel alioꝝ dicunt festa termini quem antiqui deum esse putauerūt. Et terminosus sa sum termis plenus. Et termineus nea. neū. ad terminū ptinens. Item terminus dicit finis. Item terminus dicit diffinitō. ⁊ cōponit Intermin⁹. Cōtermin⁹. Item a termin⁹ dicit termino nas. i. finire distinguere. Uñ hic ⁊ hec terminabil' ⁊ hoc le. Termino ɔponit Cōtermino nas. i. simul terminare. vel ɔiungere. Determino nas. i. diffinire. vel terminos auferre. Distermino nas. i. iteꝝ terminū remouere Extermino nas. i. terminū remouere vel extīguere. Termino nas. actiuū est cum omibus suis ɔpositis. ⁊ corr. mi. De termio qnq3 festoꝝ mobiliū. s. septuagesime. pasche. ⁊ ceteroꝝ dixi in septuagesima.
Termus mi. in teredo est.
Ternio. a ternus dicit hic ternio onis. q habȝ tres milites sub se. Et iactus triū punctoꝝ cum decijs dr ternio Idem ⁊ trio trionis.
Ternus. a ter dr ternus na. nū. Uel componit a ter et vnus quasi ter vnus. Et hinc ternarius ria. riū. ⁊ hic ternarius rij. talis numerus
Tero ris. triui tritū. i. ɔminuere ɔfringere. Tero componit. Attero ris. attriui. attritū. valde terere. Contero ris. Circūtero ris. Detero ris. i. valde terere. Et detero ris. i. peioꝛare. vel peiorari. Item tero ɔponit intero ris intriui. tum. i. intus terere. imminutare. vel valde terere Obtero ris. Subtero ris. Protero ris. Tero ⁊ ei⁹ cōposita actiua sunt. pter detero quod est neutruȝ p peiorari. ⁊ omnia faciunt pteritum in triui ⁊ supinū in tritū ⁊ omia in psenti corri. hanc sillabā te. In pterito vero ⁊ in sup pducunt hanc sillabā tri Et scias q verbalia quedam a tero ⁊ eius ɔpositis. vt contritō. attritō ɔtritus. ⁊ similia scribuntur sine c. q2 ɔtritum. non habet c. q2 formatur a ɔtriui vi in tū. ⁊ a ɔtritu addita s. fit ɔtritus. et a gtō ɔtriti addita o. fit hec ɔtritō
Terra. A tero ris. dicit hec terra re. q2 assidue teratur. vel a torreo dicit qa siccitate torreat terra. q autē dicitur terra quasi trita rastris ethymologia est. Unđ terreus rea. reum. de terra existēs. Et terrenus na. nū. in eodem sensu scȝ de terra natus vel factus vel terrā inhabitans vel terrenis deditus. Unđ terrosus sa. sum. terra plen⁹ ⁊ vt frumēti genus arenosum. Et scias q terra ad distinctōnem aque nuncupat pprie arida. Naturalis. n. pprietas. est siccitas terre. Nam vt humida sit. hoc aqrum affinitate sortit. Unde di. ambrosi⁹ in. ij. hexame. Habet terra ppriam qlitatem suā. sicut ⁊ singula elemēta habēt. Nam ⁊ aer humidam qlitatē ⁊ aqua frigidā habet. ⁊ ignis calidā. ⁊ terra siccam. ⁊ hoc est pncipale pprium elemētis singulis quod ratōe colligim⁹. Cōprehendere autem sensibilit ⁊ corporalit si velumus. vl cōnexa ⁊ cōposita reppimus vt sit terra arida. i. sicca ⁊ frigida. ⁊ aqua frigida ⁊ humida. ⁊ aer calidus ⁊ humid⁹ ⁊ ignis calidus ⁊ siccus. ⁊ sic sibi p has iugales qualitates singula miscent elemēta. Nam terra cū sit aride ⁊ frigide qualitatis ɔnectit aque p cognatē ɔ qualitatis frigide. ⁊ aqua aeri. q2 humidus est aer. ergo aqua tāq3 brachijs qbusdam duob⁹ frigoris ⁊ humoris. altero terrā. altero aerem. videt amplecti. frigido terram. aerē humido. Aer quoq3 humid⁹ inter duo ɔpugnantia p natu ram. Hoc est inter aquam ⁊ ignem. vtrunq3 illd elementum ɔciliat sibi. q2 ⁊ aquis humore. ⁊ igni calore ɔiūgit Ignis quoq3 cum sit calidus ⁊ siccus naturaliter calore suo aeri ɔnectit. siccitate autem in ɔmunionē ad siccitatem terre refundit. atq3 ita sibi p hunc circūitum ad choꝛum quēdam ɔcordie societatisq3 ɔueniunt. Bene aūt scriptura ait. q deus vocauit terram aridam. hoc est q pncipale eius vocauit aridum. ⁊ nuncupauit pprietate nature. Naturalis. n. pprietas terre est siccitas. hec ei progatiua pncipalis seruata est siccitas substātie. licet etiam sit frigida. sed non pferunt scda pmis. vt auteȝ humida sit. aquarū affinitate sortit. ergo illud suū. istd alienum. suum qd arida. alienum qd humida Autoꝛ itaq3 nature qd pmo donauit hoc tenuit. qa istud ex natura. illud ex causa. vide in tellus ⁊ in elementū. Hic nota q potest queri de magnitudine terre. Scias ergo q ambrosius in sexto hexamerō di. Terram legimus. terram frugiferam terram intelligamus. Quid mihi querere que sit eius mēsura circūitus. quā geometri centūoctuaginta milib⁹ stadioꝝ extimauerūt. libēter fateoꝛ me scire quod nescio. imo quod scire nil pderit. Aristote. aūt narrat in fine secūdi de celo ⁊ mundo. q circulus reuolutōnis totius terre sm antiqs mathematicos. est viginti quattuoꝛ milia miliaria. ⁊ vt di. frater albert⁹. Si hec lrā aristotlis non sit vicio scriptoꝝ depꝛauata tunc est falsa. ⁊ falsitas accidit ei ex hoc q tempe aristo. nondum psecte sciebant quātitates dyametroꝝ solis ⁊ lune ⁊ terre. Scdm autē sapiētes mathematicos q secuti sūt ptolomeum. Rotunditas circuli terre est. xx. milia ⁊ qdraginta miliaria. ⁊ cum diuisim fuerit p tria ⁊ septimā partem vnius. eoq circul⁹ vincit dyametrū p tria ⁊ septiaȝ partē. tunc exibit quātitas dyametri terre. q est sex milia ⁊ qngenta fere quasi circa. ix. minus. Ad pdictorum declaratōnem nota q circulus ɔtinet quātitatē dyametri ter ⁊ septimā ptem ipius tercie vel ipius dyametri. vnđ pportō circuli ad dyametrū est sicut pportō vigintiduorum ad septem Uiginti. n. duo ɔtinent septem ter ⁊ vnitatem que est ps eius septima. Quātitas autem rotunditatis terre est viginti milia ⁊ quadraginta miliaria. q qdam rotunditas. cum diuisa fuerit p tria ⁊ septimam ptem vnius erit quātitas dyametri huius sex milia qngenta miliaria fere. Et dico fere. qa desunt nouem miliaria ad complēdum sex milia qngenta. Est ergo quantitas dyametri circuli terre miliaria sex milia qdringēta miliaria nonagintaunū. Deinde si dyametrū dimidiaueris erūt a centro terre vsq3 ad supficiem eius tria milia. ducenta miliaria. ⁊ quadraginta qnq3. ⁊ quedaȝ minuta. Ex hoc liquet qt miliaria sunt vsq3 ad infernum. sm qd infernus dicit esse in medio terre. Hic attende q

modo vnus philosoph⁹ destruxerit dictū alteri⁹. ⁊ id i talib⁹ studere non est multū vtile. Sed vt basilius dicit in qnta omel. hexame. Que vtilioꝛa sunt mandari mēorie pncipalius meruerūt. Item in pma omel. Sup rerū natura grecoꝝ philosophi disputauerūt sed null⁹ apud eos smo fixus habet ⁊ stabilis. poꝛe semp a sequēte dicto. nihilq3 nobis opepꝛium est. q illorum sunt affirmare. cum ad destructōnem ppꝛiam sibimetipis sufficiant.
Terreo res. terrui. territū. i. terrorem inferre. vnde hic terror roris. Terreo ɔponit absterreo res. absterrui. Conterreo res. ɔterrui. Exterreo res. rui. Perterreo res. pterrui. Terreo ⁊ eius composita sunt actiua ⁊ scribunt p geminū r. vid i luna.
Terrestris. a terra dicit hic ⁊ hec terrestris ⁊ hoc stre. de terra exīs vel terrā inhabitās.
Terribil'. A terreo res dr hic ⁊ hec terribil' ⁊ hoc le. id ē metuend⁹ qsi terroꝛabilis. ⁊ compat.
Terribulosus [illegible] sum. i. terroꝛe plen⁹. ⁊ deriuat a treo terres. ⁊ compatur.
Terribulum. a terreo res. dr hoc terribulū li. quoddaȝ tormentū. quia terreat reos.
Terrigena ne. de terra genit⁹ cōmunis ge. Unđ ppheta. Quiq3 terrigene filij hominū. ⁊ cor. ge. Terrigene etiam dicti sunt gigātes. q2 fabulose eos parens terra simi les sibi genuerit. Antiq tū dicebāt terrigen⁹ na num
Territo a terreo res. rui. ritū tu. u. in o. fit territo ritas fre. i. frequent terrere. [illegible]ri. ri
Territoꝛiū a terra dicit hoc territoꝛiū toꝛij. modic⁹ locus vel districtus alicui⁹. Unde dr territoꝛium quasi tauritoꝛiū. i. tritū hob⁹ ⁊ aratro. Antiq. n. sulco ducto. ⁊ possessionuȝ ⁊ territorioꝝ limites designabāt.
Terrosus sa. sum. i. terra plen⁹. vt frumentū arenosuȝ qd etiā terrulent⁹ ta. tū dr ⁊ vtrūq3 ɔpat
Terrula le. dimi. pua terra.
Terrulentus a terra ⁊ lentos ɔponit terrulent⁹ ta. tū. id est terra plen⁹. ⁊ hic ⁊ hec terrulēs tis. idem. ⁊ vtrunq3 ɔpatur terrulentioꝛ simus. Unđ hec terrulētia tie. ⁊ terrulenter tius sime. aduer.
Tersus a tergo gis. tersi. sum. dicit tersus sa. sum. i. mūdus. nitidus. eruditus.
Tertullus li. ppꝛiū nomē cuiusdā oꝛatoꝛis. de q habet in actib⁹ aploꝝ. Et in auroꝛa dr. Inter qs tertullus erat q verba colorat. ⁊ gemiat l
Tesca sunt loca aspa ⁊ inculta ⁊ inamena ⁊ habȝ tres casus. s. ntūm actūm ⁊ vtūm plales
Tescua oꝝ. dicunt loca qbus pecoꝛa castrant. vnđ tescuo cuas. i. castrare. ⁊ hinc tescuatoꝛes. i. castratoꝛes. inde tescuatōes castratōes dicunt
Tessera vl tesseron. grece latine dr quattuoꝛ. ⁊ ɔponit cum decas quod est decē. ⁊ dicit hec tesseredecas. hui⁹ tesseredecadis. pnlt coꝛ. i. quattuoꝛdecim. Unđ inuenit q matheus distinxit generatōes qs enumerat in pncipio euangelij in tres tesseredecades. s. in ter quattuoꝛdecim. Sunt. n. quadraginta due generatōes. Unđ tesseredecadite sunt dicti qdam heretici. q2 qrtadecima luna pascha cū iudeis obfuandum ɔcedunt
Tesseredecadite pnlt pdu. in tessera exponit
Tesserecades cadis. in tessera vid.

Tesserō grece latine dr quattuoꝛ.
Testa a tostus tosta stum. dr hec testa ste. qsi tosta. q2 pus fit mollis postea tosta. qa desiccat dum coquit. ⁊ dicitur testa olla. vel etiam qdquid ex creta vel argillosa terra coquit. vñ qdaȝ silitudine dr testa capitis.
Testabilis a testoꝛ staris dr hic ⁊ hec testabilis ⁊ hoc le q testari potest. s. testimoniū facere. vel testamentum. et ɔponit intestabil'bile. qui nō est dign⁹ vt in testē recipiatur. vel vt testimoniū faciat.
Testaciū a testa dr hoc testaciū cij. mltē teste
Testamentū. a testoꝛ vel testis dr hoc testamentum ti. q2 testibus est ɔscripta ⁊ ɔfirmata voluntas. vel q2 non valet nisi post testatoꝛis monumentū. i. post moꝛtē. vnđ hic ⁊ hec testamentalis ⁊ hoc mentale. Et testamētor taris. i. testamentum facere. Ponit etiam testamentū pꝛo pacto ⁊ placito
Testarius. a testo dr testarius ria. rium. i. ad testes ptinens vel testas faciens
Testatus a testoꝛ dr testatus ta. tū. Et componit. Intestatus ta. tū. qui nō facit testamentū.
Testiculo las. in testiculus vide
Testiculus. a testi datō de testis addita culus per formatōnem fit hic testiculus li. dimi. Testiculi etiam in viro dicunt mēbꝛa genitalia. q2 testant hoīem marem esse Uel ideo dicunt a testibus qa duo sunt. ⁊ testiū numerus a duobus incipit. nam vox vnius vox nullius. vnde hic ⁊ hec testicularis ⁊ hoc lare. ⁊ testiculosus sa. sum Et testiculatus. ta. tum. q magnos habet testiculos Et testiculo las. i. testiculos dare. ⁊ p testiculos pcutere. Et ɔponit Detesticulo las. ⁊ Etesticulo las. Et ē actiuum cū omibus suis ɔpositis. ⁊ cor. cu
Testificoꝛ a testis ⁊ facō ɔponit testificoꝛ caris. i. testē facere vel teste ɔfirmare ⁊ cor. fi.
Testilis. A testis dr hic ⁊ hec testilis ⁊ hoc le. ⁊ produ. pnlt. cum a nomie deriuet vt opus testile vel vas testile Quādo vo deriuat a textu vel a texendo vel a texo xis. pnlt coꝛr. ⁊ scribit p x. vt texilis vestis vel oꝛa. Eccle. xlv. Opus textile. Item remigi⁹ in math. Nomie lilij omēs herbas itelligit qs sine textili labore mira varietate depingit. Item in. xvij. ca. exod. Et ora p girum ei⁹ textilis Et scias q a texo xis. texui. textū textu. dr texto xtas. i. sepe texere. Et hic ⁊ hec textilis ⁊ hoc le. pnlt corr. ⁊ texibil' le. Et hic ⁊ hec texilis ⁊ hoc le. pnlt coꝛ. in eodem sensu. scȝ quod facile texit. Sed opus vel vas testile. i. fragile de testa. pducit sti
Testimoniū A testis dr hoc testimonium nij. Uñ hic ⁊ hec testimonialis. ⁊ hoc niale. ⁊ testimonio monias. i. confirmare testimonio.
Testis a testoꝛ dr hic ⁊ hec testis. q2 testat vel q2 testatōni ⁊ ɔfirmatōni testamēti solȝ adhiberi.
Testoꝛ staris. testatus sum testari. i. testamentū facere Et testari. i. testificare testimoniū dare. Et testari. dē iurare. vel ɔiurare vel in testem adducere vel rogare. Testoꝛ componit Attestoꝛ staris. i. valđ testari. Detestor staris. Contestoꝛ staris. i. simul testari. Protestoꝛ staris Obtestoꝛ staris. i. vndiq3 vel ob aliqd vel ɔtra testari. Testoꝛ est depo. cū omibus suis ɔpositis
Testu a testa dr hoc testu inde. idem est q testa.

Testudinetũ a testudo dicit̃ hoc testudinetũ ti. locus
vbi testudines abundant
Testudo a testa deriuat̃ hec testudo dinis. quoddam
animal. qꝛ tegimie teste sit coopta. Et sunt q̄ttuoꝛ gene/
ra testudinũ. s. terrestres. marine. lutarie. i. in ceno et pa
ludibus viuentes. fluuiales q̄ in dulci aqua viuũt. Tra
dunt quidam tardius ire nauigia testudinis pedem de
xtrum vehẽtia. Unde testudo dicit̃ camera templi obli
qua ⁊ curua. qꝛ in moduꝫ testudinis. veteres templorũ
tecta faciebãt. vt celi ymaginẽ redderent. qđ constat esse
ꝯuexum. Talis curuatura dicit̃ etiã in lacunar qđ sole
bant facere antiqui sub tignis. et sup cameras. ⁊ super
alia loca ꝑpter ꝑdictam causam. Et etiam testudo dicit̃
scutum. qa in modum testudinis sit. ⁊ testudo dicit̃ con
nexio scutorum curuata in modum testudinis. Unđ te
studineus dinea. dineum.
Testula le. dimi. ꝑua testa
Tesus a tedet dicit̃ tesus sa sum. odiosus exosus. fasti
diosus vel fatigatus
Teta tete. in tauma est expositũ.
Teter tra. trum. i. niger. vel ferus. Et compat̃ teter tete
rioꝛ teterrimꝰ. ⁊ corr. ꝑmam siue te
Tetranꝰ na. nũ. i. ꝑrauꝰ tenebrosus. ⁊ dꝛ a teter tra. tꝝ.
Tetracolos in colõ est
Tetradebucolica. quedam species cesure q̄ attenditur
in quarto pede. qua maxime solẽt vti scribẽtes bucolica
⁊ dicit̃ a tetras ꝑ compositõꝫ
Tetragrãmaton. nomẽ dei dꝛ hoc est q̄ttuoꝛ lrãꝝ. ⁊ cõ
ponit̃ a tetras qđ est q̄ttuoꝛ ⁊ grãmaton lrã
Tetraidos. tetras quod ẽ quattuoꝛ ꝯponit̃ cũ ydos ł
ydo qđ est forma. ⁊ dꝛ tetraidos q̄si formule incẽsi in lõ/
gitudinem porrecte q̄ fiũt ex q̄ttuoꝛ pigmẽtis.
Tetrameter tra. trũ. vbi sunt q̄ttuoꝛ metra siue versꝰ
ꝯstans ex quattuoꝛ metris. i. pedibus. a tetras ⁊ metrũ
⁊ corr. penul. naturalit̃
Tetranepos tis. in nepos est
Tetraonima. in noma vide
Tetraptotꝰ ta. tum. est nomẽ habẽs quatuoꝛ diuersa/
rum terminatõnũ casus. a tetras. i. quattuoꝛ ⁊ ptotos ca
sus cõponit̃ ⁊ corri. pto
Tetrarcha. A tetras. i. quattuoꝛ ⁊ archos ꝑnceps cõ/
ponit̃ hic tetrarcha che. ꝑnceps sup q̄ttuoꝛ. vel super q̄r
tam ꝑtem regni. Unđ fm ysid. Tetrarche sunt quartaꝫ
ꝑtem regni tenẽtes qualis fuit apud iudeam philippus
Et inđ hec tetrarchya chye. eius potestas. Et tetrarcho
chas. chare. i. ꝑncipare. Unđ horatiꝰ in epy. Tetrarcha
re volẽs accedet siccus ad vnctũ
Tetras grece latine dicit̃ quattuor. Unde hec tetras
tetradis. id est quattuoꝛ.
Tetrasillabus ba. bum. id est quattuoꝛ sillabarũ et cõ
ponitur a tetras ⁊ sillaba
Tetrastrophos. in strophos vide
Tetricus. A teter hic tetricus ci. q̄dam mons in sabi/
nia asperrimus. Unđ tetricus ca. cũ. i. asper. austerꝰ ob/
scurus tristis fm hug. Unde fm q̄sdam deriuat̃ a tetri/
co cas. Unde allexander neq̄ꝫ dicit. Tetricat quotiens
q̄s surgendo pigrescit. Et sic volunt ꝙ in. xxxij. ca. eccles.
ponat̃ tetrices ꝑ vna ꝑte vbi dicit̃. ⁊ hora surgendi non
tetrices. Alij võ dicunt ꝙ te trices sunt due ꝑtes te pro
nomen. ⁊ trices vbum. Sicut dicam in trico cas. Alia
lrã in biblijs correctis inuenit̃ ibi. Et hora surgẽdi nõ te
tristes. vide in trico tricas.
Tetrido a teter dꝛ hec tetrido dĩs. i. nigredo. feritas
Tetuli ꝑteritum de tollo fm antiquos. sed modo dici
mus tollo sustuli. sublatũ Unđ di. ꝑstia. in. x. li. Tollo te
tuli. ꝓ quo nunc in vsu freq̄nẽti ẽ sustuli. ⁊ si inueniat̃ te
tulit ꝓ tulit ẽ ibi prothesis.
Teucos. i. volumen.
Texella le. dimi. ꝑua texera
Texellula le. dimi. ꝑua texella
Texera. A taxo xas dicit̃ hec texera re. i. vas vel mẽsu/
ra quelibꝫ. Texera etiam dꝛ bellicũ signũ. vel tuba q̄ ho
stes denunciant̃ veniẽtes. Texera etiam accipit̃ ꝓ signo
hospitalitatis. Accipit̃ etiam ꝓ talo ⁊ ꝓ alea ⁊ ꝓ taxillis
Similit̃ etiam cũ texeris solebat numerꝰ frumẽti desig
ri ⁊ annone. Iteꝫ texere dicunt̃ lapides quadrati ad mo
dum taloꝝ vnđ pauimẽta sternunt̃. ⁊ texera genꝰ frugis
Unđ hec texella le. dimi. ⁊ a texella hec texellula le. simi/
liter dimi. Et texellarius ria. riũ. Et texerarius ria. rium
a texera. Et hic texellarius rij. Idem ⁊ texerarius rarij.
scꝫ ꝑpositus curie q̄ bellum nunciat. vel q̄ regis texeras
portat. vel q̄cunq̄ꝫ cum texeris aliq̄đ agit. Et scias ꝙ te/
xere ⁊ talia q̄busdam vocant̃ lepusculi. qa exiliendo dis/
currũt. Item dicunt̃ iacula a iaciendo fm hug. Quidaꝫ
vo dicunt ꝙ texere sunt quadrati lapilli. a tetras. i. q̄ttu
or dicte. qꝛ quadrate sunt ex omibꝰ ꝑtibꝰ. ⁊ scribit̃ fm an
tiquos ꝑ geminũ s. tessera.
Texerinus. a texera dꝛ texerinus na. num. ⁊ dicunt̃ te/
xerini agripẽni q̄ ad modũ texerarũ sunt qbꝰ ludunꝰ
Texibilis in texilis est
Texilis in textilis est
Texo xis. xui. textum tu. ad telam ꝑtinet. ⁊ texere. i. co/
opire ordinare. ꝯstruere. Unde hec textura re. Et texto
textas. i. sepe texere. Texo cõponit̃ Contexo xis. xui. De
texo xis. xui. i. valđ texere vel a textura remouere. quod
etiam Distexo. xis. xui. dicit̃. Intexo xis. xui. intus ł val/
de texere. Intertexo xis. i. interponere interserere int̃ ali
qua aliquid texere. Pretexo xui. i. ꝑ alijs vel añ texere.
Obtexo xis. i. vndiq̄ꝫ vel ꝯtra texere. Retexo xis. texui.
id ẽ iterum texere vel texturã đstruere remouere. Sub/
texo xis xui. subtus vel post vel parum texere. Texo ⁊ cꝰ
ꝯposita actiua sunt. ⁊ faciũt ꝑteritum in xui ⁊ supinum
in texum. Et nota ꝙ texo ⁊ eius ꝯposita sepe ponuntur
ꝓ tegere ⁊ eius ꝯpositis. qa qui texit. filum filo tegit. vñ
iob. xxxvi. Qui ꝑtexũt cuncta desuꝑ. Iteꝫ a texo xis. xui.
dꝛ hic textor toris. vide in textꝰ
Textilis texo xis dicit̃ hic ⁊ hec textilis ⁊ hoc le. Et hic
⁊ hec textibilis ⁊ hoc le. Et hic ⁊ hec texilis ⁊ hoc le. i. eo/
dem sensu. s. qđ facile texit̃ ⁊ cor. ti. vide in testulis ꝑ s. in
media sillaba
Texto textas in texo xis. textum textu vide
Textor textoris. in textus vide.
Textrinum a texo xis dꝛ hec textrina ne. locus texẽdi
⁊ hoc textrinũ ni. idem vel locꝰ vbi naues fabricant̃. Et
textrinus na. nũ. Unđ in thobia dꝛ de anna ꝙ ibat quo
tidie ad textrinum opus ⁊ ꝓdu. tri.

Textus. A texo xis. dicit̃ hec textura re. ⁊ hic textꝰ tus
⁊ est liber ꝯtinens doctoris tractatũ sine lrẽ vel senten/
tie expositõe vt dixi in glosa. Et textus xta. xtum partici
pium. Item a texo texis. textum tu. v. in oꝛ fit textoꝛ oris
⁊ oꝛ in rix fit hec textrix. i. mulier q̄ texit pannuꝫ. Et dicit
ꝑstianus in. xj. li. X. antecedẽte vnũ inuenio in tus ꝑtici
pium a textu. textꝰ ⁊ ex hoc q̄dam mõ scribũt mistꝰ ꝑ s.

T ante H

Thaboꝛ ⁊ heboꝛ duo mõtes sunt. Et interꝑtatur tha/
boꝛ veniẽs lumen. seu aduentꝰ lumis.
Thalamus. thalamos grece latiẽ dicit̃ cubiculũ vł cõ/
iugalis lectꝰ. Uñ hic thalamꝰ dꝛ apđ nos cubiculum ł
chamera vel ꝯiugalis lectꝰ spõsi ⁊ spõse. Unđ thalamꝰ
dꝛ a thelima greco qđ latine dꝛ voluptas
Thamar interꝑtat̃ amaritudo ꝓ viris mortuis eadẽ
⁊ cõmutans. Mutauit. n. se in habitũ meretricis quan
do cũ socero suo ꝯcubuit. ⁊ acuit̃ in fine
Thasala le. pnl̃t. corr. quedã ciuitas est. ⁊ interꝑtatur
apprehendẽs futurũ
Thamnꝰ interꝑtatur numerꝰ vel deficiẽs. seu necãs
Thanatos. i. mortale vel mors. Unđ   facturam.
thanatus ta. tũ. i. mortuus tua. tuũ. ⁊ thanatos isula gal
lici occeani dicta a morte ꝑpentum. ⁊ terra eiꝰ quocũq̄ꝫ
gentiũ inuecta sit. ilico ꝑimit angues ⁊ acuit̃ tos
Thare. interꝑtat̃ exactoꝛ vel depulsoꝛ seu neq̄ꝫ aut ne
Tharsis acuit̃ in fine. ⁊ fuit tharsis de ge   q̄cia.
nere iaphet a quo cilices descenderunt. Unđ ⁊ ciuitas
coruꝫ tharsis dicta est q̄ et tharsus dicit̃ de qua ciuitate
fuit paulus apostolꝰ. Tharsus si. vel tharsis etiã vocat̃
q̄dam locus indie. Unđ hic ⁊ hec tharsensis ⁊ hoc sense
Et vt dꝛ hebrei putãt generalit̃ mare vocari tharsis. ⁊ i/
terpretatur explorans
Tharsus si. in tharsis est.
Theatralis in theatrũ est
Theatrũ a theoro dꝛ hoc theatrũ tri. spectaculuꝫ vbi/
cunq̄ꝫ fiat semicirculi figuram habẽs in quo stãtes oẽs
inspiciũt. cuius forma ꝑus rotunda erat. sicut ⁊ amphi/
teatri. sed postea ex medio amphiteatro theatrum facta
est. sic dictũ a spectaculo. Item theatrũ dicit̃ ꝓstibulum
⁊ lupanar qꝛ post ludos exactos meretrices ꝓstitueren
tur ibi. Unđ theatricus ca. cum. ⁊ hic ⁊ hec theatralis ⁊
hoc le. ad theatrũ ꝑtinẽs. ⁊ corr. pnl̃t naturalit̃ theatꝝ.
Thebet. i. ianuariꝰ ⁊ acuit̃ in fine.
Theca ce. grece latine positõ repositoriũ qđcunq̄ꝫ sit.
qa ibi reponat̃ aliq̄đ. Uel theca dꝛ quasi thega c. posita
ꝓ g. a tego tegis. qꝛ aliq̄đ receptũ tegat. Et nota ꝙ teca si
est latinũ a tego caret aspiratõne. si vo est grecuꝫ habet
aspiratõeꝫ in ꝑma sillaba theca ⁊ ꝓdu. the. vñ nirotheca
Thecuites mas. ge. Uñ errãt q̄ dicũt mulier thecuites
qa dici debꝫ mulier thecuitis. viđ in scđa ꝑte vbi egi de
accentu noim desinentiuꝫ in es pnl̃t ꝓdu.
Thema matis. neu. ge. est materia dictãtis figura nor
ma similitudo forma. ⁊ corri. pnl̃t gñ
Theodocia. interꝑtat̃ diligẽs scrutatõ vboꝝ vł miste/
rium diuine scripture. ⁊ dꝛ a theoro vel theos.
Theodocion. fuit quidam trãslatoꝛ diuinoꝝ librorũ.
sicut dixi in interpres.
Theodolus q̄dam liber in grãmatica. vbi agit̃ de ve/
ritate ⁊ falsitate. ⁊ componit̃ a theos. id est deus. ⁊ dolꝰ.
Theodorus odori. ꝓprium n omen vi/   ⁊ cor. do
ri cuiusđã. ⁊ corr. pnl̃t fm ꝯmunem vsum licet inueniat̃
ꝓducta. vnde iuuenalis. Lautoꝝ pueros artem docens
theodorus. Ita etiã heliodorus inuenit̃ pnl̃i ꝓdu. tamẽ
fm ꝯmunem vsum corripit̃ De hoc dixi in scđa ꝑte vbi
egi de generalibus regulis accentꝰ.
Theologus. Theos ꝯponit̃ cum logos qđ est sermo.
⁊ dicit̃ theologus ga. gũ. i. de diuinis loquẽs vł tractãs.
Unde hec theologia. gie. pnl̃t acuta. i. diuinitas sermo
de deo. Unde theologicus ca. cum. Et theologoꝛ garis
id est de theologia tractare vel loqui. Idem ⁊ theologi
zoꝛ zaris ⁊ corr. lo. Utrũ aũt theologia coartet̃ sub regu
lis donati dixi in tercia ꝑte vbi egi de spẽbus vboꝝ ĩ ca
pitulo de vbo meditatiuo. Et scias ꝙ vt di. hiero. Lite/
ras nescit q̄ sacra ignorat. Idem. Ama scientiaꝫ scriptu/
rarum ⁊ vicia carnis non amabis. vide in scientia et in
leo   Hic nota ꝙ sicut di. greg. in. mj. mora. Sicut igno
torum hoim facies cernimꝰ ⁊ corda nescimꝰ. sed si fami
liari locutõne eis ꝯiungimur vsu colloquij eoꝝ ⁊ cogi/
tatões indagamus. ita cum in sacro eloquio sola hy/
storia aspicit̃ nihil aliud q̄m facies videt̃. sed si huic assi/
duo vsu ꝯiungimur. eius nimiꝝ mentẽ quasi ex collocu
tõnis familiaritate penetramꝰ. Dum. n. alia ex alijs col
ligimus facile in eius vbis agnoscimꝰ aliud esse quod i
timant. aliud qđ sonant. Tanto autẽ q̄sq̄ꝫ noticie illius
extraneus reddit̃. q̄nto in solo eius sup̄ficie ligat̃. vide
in euangelium ⁊ in ꝑdico.
Theoninꝰ. theonõ fuit q̄dam maledicꝰ. vñ theoninꝰ
na. num. i. maledicꝰ. reꝑhensorꝰ. ⁊ ꝓdu. ni.
Theophania. in epyphania vide
Theophilus. theos ꝯponit̃ cũ filos qđ est amoꝛ ⁊ dici
tur hic theophilus li. q̄ẽ deꝰ diligit ⁊ corr. pe. Unde in
aurora dꝛ. Theophile scribẽs vir xꝑo mẽte subactꝰ.
Theorema. a theoro dꝛ hoc theorema matis. id est ele
gans ⁊ diligẽs vborum apta descriptõ. vel regula. Uñ
regule geometrie dicunt̃ theoremata quasi aꝑtõnes. qa
aperiũt ⁊ illuminãt mentem lectoris. Idem theorisma.
Theoria rie. in theoro ras. est.   ⁊ ꝓdu. the.
Theoricus co. cum. in theoro est
Theorisma vide in theorema
Theoro a theos dꝛ theoro ras. i. videre. qa deus om/
nia videt. ⁊ theorare ꝓprie est ꝯsiderare diuina. vñ hec
theoria rie. vel theorica ce. sciẽtia q̄ tractat de inuisibili/
bus vel vita ꝯtemplatiua. vñ theoricus ca. cũ. ꝯtempla
tiuus. q̄ tantũ ꝯtemplatõni vacat
Theos grece latine dꝛ deꝰ. theos tamẽ apud grecos ti
moꝛ dicit̃. Unde deus dicit̃ theos quia timoꝛ omnibus
colentibꝰ eũ. vide in deꝰ.
Theosebia. a theos ⁊ sebes pietas ꝯ ponit̃ hec theose/
bia bie. i. dei cultꝰ ⁊ diuina pietas
Theoticus a theos dꝛ hec theotica ce. i. deitas. ⁊ theo/
thicus ca. cũ. i. diuinꝰ. pnl̃t corr.
Theothocos dei genitrix q̄si tota diuina
Thesaurarius. vide in thesaurꝰ
Thesaurizo zas. in thesaurꝰ exponit̃.
Thesaurus theca cõponit̃ cum auꝝ. ⁊ dꝛ hic thesaurꝰ

Thesaurus theca cōponit̃ cū auru3 ⁊ dicitur hic the saurus ri.i.aurū repositū vel locus vbi aurū reponitur Vnde thesaurarius ria rium Et hic thesaurarius q̄ thesaurum habet in sui custodia Et thesauraria rie.eius dig tas Et thesauro ras.facere thesaurū.thesauru3 ꝯgregare. Item thesaurizo zas.vnd̄ paul⁹ ad ro.ca.ij.Thesaurizas tibi iram.id est quasi esset thesaur⁹ et qd̄ p̄ciosu3 cōgregas tibi irā dei siue penā.Nam irat⁹ videt̃ de⁹ quādo penam iuste infert.⁊ d̄r thesaur⁹ q̄si theca auri

Thesbites.interp̄tat̃ ꝯuertēs vel captiuator siue festinus ad intelligendū.⁊ p̄du bi.

Thesis grece latine d̄r positō. Vñ thesis d̄r vocis positio.i.finis vel dep̄ssio.Et inde thetic⁹ ca.cū.i. possessiuus vel positiuus vt euādrius.

Thessalonica.Thessalus q̄dam rex fuit. Vnde thessalos.quedam ciuitas.thessala q̄dam regio.⁊ thessalonica q̄dam ciuitas dicta est. Vnde thessalus sala.lum.⁊ thessalicus ca cū.⁊ hic ⁊ hec thessalonicensis ⁊ hoc se

Theticus ca.cū.in thesis est

Thetis tis.vel thetios fe.ge.p̄ma p̄du.i.mare vl' vxor occeani hec thetis tis.vel thetidis.p̄ma corr.id est mat̃ achillis.vñ in aurora. Non thetipi bachū caupo mari.

Thiriatira re.interp̄tat̃ illuminata.siue illu tat ibi minās.⁊ corripit pnlt

Thiria interp̄tat̃ timēs deū

Tholomaida.interp̄tat̃ ad mēsuram deducens.⁊ cor.

Thomas interp̄tat̃ abissus vel gemināS ⁊ pnlt. grece didimus dicit̃.q2 quo pl⁹ ceteris dubitauit.eo altius vitate3 resurrectōis agnouit. ⁊ d̄r thomas quasi totus means in dubitatōe.vel thomas quasi theos me⁹. id est deus meus p̄pter v̄bum qd̄ dixit cum cert⁹ credidit.s.deus me⁹ ⁊ domin⁹ me⁹.⁊ est ethymolo.s̄m q̄sdam etiam thomas d̄r a thomos quod est diuisio.siue sectō. q2 ab alijs in fide resurrectōis diuisus ⁊ sectus fuit.Ite3 abissus p̄ōt dici eo q̄ p̄fūditatē deitatis penetrare meruit quādo ad sui interrogatō3 xp̄c sibi respondit. Job. xiiij.Ego sum via veritas ⁊ vita.Potest etiā geminus dici eo q̄ resurrectōe3 xp̄i quasi geminate ⁊ in duplum plus q̄3 alij cognouit.Nam illi cognouerūt vidēdo. iste videndo ⁊ palpando.Et scias q̄ vt di. gamfridus ep̄us Nō est credend⁹ iste discipulus p̄ ceteris minoris meriti fuisse vt ip̄e solus iudicaret̃ indignus visione domi Sed nō cum vidit.q2 nō erat cū alijs quando venit.qd dicis amator singularitatis.cōia op̄a.cōia loca.cōes orationes.cōem victum ꝯmunes obs̄uatōes quid fastidis. xp̄c rex noster in medio terre salutem opatus est cristus mortuus est vt dei filios in vnū ꝯgregaret.xp̄c nascens locum in diuersorio nō habuit.Sectemur ergo cōmunem victū.diligam⁹ cōem regulā instituta cōia ⁊ maiorum imitemur exempla.Non te sp̄us vite sequit̃ a ceterorum vnanimitate diuisu3 magis q̄3 a ūna mēbꝝ qd̄ a ceteris est p̄cisum.Non te sequit̃ in sua disp̄sione q non ꝯsueuit nisi colligere.Hic nota q̄ hō p̄ōt solitari⁹ viuere duplicit̃.vno mō quasi societatē humanā nō ferens p̄pter animi seuiciā vel aliam irratōnabilem causam ⁊ hoc est bestiale.⁊ ꝯtra naturā homis. q2 sicut di. philos. in p̄mo polit.hō naturalit̃ est aīmal sociale. Alio mō p̄ hoc q̄ totalit̃ diuinis reb⁹ ⁊ ꝯtemplatōni inhereat. et hoc est supra hoīem. Et ideo philos.di.in p̄mo politic. q̄ ille q alijs nō communicat est bestia.id est bestialis aut deus.i.diuinus vir

Thomaculū li.d̄r a thomos.⁊ dicunt̃ thomacula.intestina p̄pter diuisiones ⁊ sectōes

Thomos grece latine dicit̃ diuisio vel sectō vl' incisio vnde apud nos hic thomus mi.dicit̃ idem. Et thomos dicit̃ etiam liber vel volumen p̄pter multas diuisiones ⁊ replicatōnes cartarum.

Thomus in thomos vide.

Thopheth lata ⁊ spaciosa via gehēna pauoris īterp̄tat̃.

Thoralis in thora vide

Thorath hebrei.latini legē appellāt.i.q̄nq3 libros moysi vñ di.hiero.in p̄logo reg.Hi sunt q̄nq3 libri moysi q̄s p̄prie thorath.i.legē appellāt.Et in interp̄tatōnib⁹ d̄r thorath vel pentateucum.

Thorus ri.d̄r lectus ⁊ p̄prie qui solet esse de herbis.sicut in expeditōne.vnd̄ ⁊ sic dicit̃ ab herbis tortis quib⁹ fit.vel que accumbentiū humeris supponunt̃. Vñ hic ⁊ hec thoralis ⁊ hoc le.Et hoc toralis.vel thoralis ralis longa mappa vel etiam sic dicit̃ q̄dquid in lecto sternit̃. Inuenit̃ torus sine aspiratōe de q̄ vide in suo loco.

Thronus ni.sedes regalis in quo sedent reges p̄pter tutelam corp̄is sui. Vnde throni dicti sunt angeli q̄ lrie sedes dicunt̃.Et vt di.grego.throni illa agmina sunt vocata q̄bus ad exercendū iudiciū deus sp̄ p̄sidet.Quia ei thronos latino eloquio sedes dicimus. throni.n. dicti sunt hi q tanta diuinitatis gratia replent̃.vt in eis dn̄s sedeat.⁊ p̄ eos sua iudicia decernat.In thronis autem deus sedet ⁊ q̄escit dum eos in se q̄escere facit. Et a throno p̄ ꝯpositō3 inthronizo zas.i.in throno ⁊ sede ponere collocare.Et thronus na.nū.q̄ nulla3 p̄tem regni h3. ⁊ corri.p̄mam thronus.

Thuribulū a thus ⁊ bolus cōponit̃ hoc thuribulū li. q2 bolus thuris in eo ponat̃.vel q2 ibi thus mordetur ⁊ cremat̃.vel thuribulū deriuat̃ a thus. Et est simplex. et dicit̃ thuribulū vas ad thurificandum aptū.q̄ aūt dicit̃ thuribulū q̄si thuris bolos.i.morsellos cremās. ethi.c. ⁊ hoc vltimū magis mihi placet

Thuricremulū li.i.incensarium.q2 in eo cremat̃ thus. ⁊ ꝯponit̃ a thus ⁊ cremo mas.⁊ corr.mu. ⁊ ꝯsueuit dici pone timiama in thuricremulo. vide in epithimum

Thuridus.a thus d̄r thuridus da.dū. Et thure⁹ rea reum.de thure exn̄s.vel ad thus p̄tinēs vl' fumos⁹.Hic ro.sup esa.vnusq̄sq3 alterius q̄rat auxiliū.faciē thuridā pallore circūferens.

Thurificina.in thurifico cas.est.⁊ p̄du.ci

Thurifico.Thus cōponit̃ cū facō ⁊ dicit̃ thurifico cas incensare vel incēsu3 facere.vel sacrificare.vnd̄ hic ⁊ hec thurifex ficis.sacerdos vel incensator. vnde hoc thurificium sacerdotiū.⁊ hec thurificina ne.loc⁹ vbi th⁹ efficit̃. vel etiā sp̄argit̃ vel sacrificat̃

Thus ris.A theos quod est de⁹ dicit̃. ⁊ est th⁹ arbor arabie immensa ⁊ ramosa.⁊ est fe.ge.thus p̄ arbore.⁊ e⁹ fructus.simulit̃ d̄r hoc thus ge.neu.et q̄da3 maneries e⁹ apud nos dicit̃ masculū.q2 sit natura rotundū in modū testiculoꝝ.reliquū vero planū ⁊ pene scabrosum minus optimū.Et dicit̃ thus a theos.qa in sacrificijs deorum adoletur ⁊ sacrificat̃.⁊ s̄m hoc habet aspiratō3.vel thus thuris dicit̃ a tundēdo.qa tundit̃.vel q2 habile est ad tundendum.⁊ s̄m hoc caret aspiratōne.Et hoc etiā libanu3 dicit̃ a mōte libano vbi colligit̃.Et inde thure⁹ rea. reu3 Et thuridus da.dum.id est de thure existēs.vl' ad thus p̄tinens.vel etiā fumosum.

Thusculū li.dimi.p̄uum thus.⁊ format̃ a thus addita culum.⁊ corr. pnlt

T ante I

Tiara re.est pilleū sacerdotale.Item sicut di.quedam glo.in.xxviij.exod.Tiara cidaris ⁊ mitra vocat̃. q2 caput pontificis tegebat ⁊ ornabat.⁊ p̄ducit pnlt. Vñ ouidi⁹ meta.xi.Tpa purpureis tēdat velare tiaris

Tiberias adis.fe.ge.ciuitas facta ab herode in nomie tiberij cesaris.a qua ⁊ la⁹ mare tiberiadis d̄r omnibus iudee salubrior. Johā.vj.Post hec abijt iesus trās mare galilee.qd̄ est tiberiadis.⁊ cor.pnlt. Et d̄r mare id ē lacus vel stagnū aque dulcis q̄ fluit a iordane. Dicit̃ aūt hoc stagnū mare.qa videlic3 hebraico ydiomate aq̄ru3 dulciū ꝯgregatō appellat̃ mare. Dicit̃ aūt mare galilee. p̄pter regionem adiacentē que sic dicebat̃ Dicit̃ v̄o mare tiberiadis.p̄pter ciuitatem illam que sita erat in ripa huius stagni.Et d̄r hoc mare siue stagnū magis eē tiberiadis q̄3 galilee q2 ciuitas magis specificat q̄3 regio

Tiberinus ni.mas.ge. fluui⁹ roman⁹ a tiberino rege albanorum in eo submerso dictus. Nam antea. a colore aque albula dicebat̃.q2 niuib⁹ albus fieret. idem etiā d̄r tiberis vel tibris bridis.simulit̃ a tiberino.s3 tiberis in quotidiano sermone.tibris in versu d̄r. Vnde tiberin⁹ na.num.⁊ p̄ducit ri

Tiberis pnlt cor.in tiberin⁹ exponit̃

Tibia a tibin quod est iuncus d̄r hec tibia bie. crus p̄pter longitudinē. Vnd̄ hic ⁊ hec tibialis ⁊ hoc le. et hoc tibiale lis.quod a bracis dependet.ad tibias tegendas. Idem ⁊ alio nomine d̄r tubricus quasi tibicus. q2 tibias tegat.. Vel d̄r a tibia ⁊ bracis.q2 a bracis vsq3 ad tibias p̄ueniat.Item a tibia d̄r tibia bie.quoddā instrumentū musicum.q2 p̄mum de ceruinis ⁊ gruinis tibijs ⁊ cruribus hinulorū fieret.s3 p⁹ea abusiue vndecūq3 fieret. vñ tibian⁹ na.nū.ad tibiā p̄tinēs vel tibias faciēs

Tibialis in tibia est

Tibicin a tibia ⁊ cano ꝯponit̃ hic tibicen cinis. qui canit cum tibia.Tibicines etiam dicunt̃ fulcra bifurca. quibus domus sustentat̃.que alit̃ destines dicunt̃ Vnd̄ in nono cap̄.math.d̄r. Et cum iesus in domum p̄ncipis venisset ⁊ vidisset ibi tibicines.i.lugubre carmē canentes. Antiq̄tus.n.tales ad exequias vocabant̃ vt suo carmine viuos p̄uocarēt ad luctu3. Vnd̄ legit̃ in.ix. hieremie. Vocate lamentatrices ⁊ corri.pnlt tibicines.sed in ntō tibicen p̄du.pnlt. Vnde q̄dam. Tibicen longo tubicen liricen breuiādo.Et ratio est.q2 sicut di.p̄stian⁹ in. mj.li. A cano ꝯposita masculina sunt.q in cen desinētia i.cor. habēt pnlt.vt tubicen fidicen.excipit̃ vnū tibicen quod ideo solū p̄ductam habuit pnlt.qa sineresis facta ē duorum i.breuiū mutatōe in vnam longam.Debuit.n.i.geminari qa solet plerūq3 in ꝯpositōne a.in i.ꝯuerti. vt cado incido.tuba tubicē.sic ergo tibia tibijcen faciebat ex quo factum est tibicen.

Tibicina cine.mulier q̄ canit cum tibia.a tibicen d̄r. Et corripit pnlt siue ci.

Tibicines.in tibicen est.

Tibin.i.scirp⁹ vel genus vasculi in modu3 scrinij. ⁊ ex virgulis agrestibus ꝯtextum .

Tibur in tiburt⁹ est

Tiburt⁹ ti.fuit q̄dam vir de cuius nomie ciuitas sic dicta est. hec tibur huius tiburis. Vñ hic ⁊ hec tiburis et hoc tibure. Et hoc tibure huius tiburis. Et tiburtō onis Et tiburinus na.num.

Titō.A torreo res.d̄r hec titō onis.quasi torritō. ⁊ est idem qd̄ torris. Vnd̄ ticionari⁹ ria.rium. ⁊ hoc ticōnarium narij.locus ignis vbi ticōes morant̃.vel instrumētum mittendi ticōnes in ignem.Et ticōnor naris.i. ticōnibus p̄parare.vel eos in igne3 mittere.⁊ ꝯponitur Atticionor naris s̄m hug. Pap̄ etiam di.Ticō vulgo d̄r p̄ustum lignum. Esaie.vij.Cor tuum nō formidet a duabus caudis ticionu3.

Ticionariū narij.in ticō vide

Ticionor naris.in ticio est.

Ticon.i.medium

Tigillum li.p̄uum tignū dimi.

Tignat⁹ ta.tum.in tignū est.

Tignosus sa.sum.in tignū exponit̃

Tignum.a tego gis.vel a tegula d̄r hoc tignu3 gni. Et dicunt̃ tigna vel ip̄a laquearia vel ligna q̄ ip̄is laq̄arib⁹ illaqueant̃. Vnde tignosus sa.sum.i.tignis pleu⁹. ⁊ tignatus ta.tum.tignis patus vel ornat⁹. ⁊ tignarius ria.riū. ad tigna p̄tinens vel q tigna in tecto disponit.Idē ⁊ sarcitector s̄m hug. Tignū a tegendo dictum.tecto.n.imponitur vt in eo cetera supponant̃. Vnde ligna illa q̄ ascēdant ad cacumen edificij.directe ⁊ totu3 tectū supportāt tigna appellant̃.vide etiā in ꝯtignatō

Tigris. Medi ⁊ p̄se vocant tigrim sagittā. Vnde hec tigris gris.vel tigridis s̄pens dicta est p̄pter velocitatē ⁊ similit̃ q̄dam fluuius dict⁹ est tigris vel tigridis qa velox est s̄m hug. Ambro.aūt in.vj.hexame.sic di. Natura tigris interpellat ferocitatē ⁊ imminentē eam p̄tem pede reflectit. Nam vbi vacuum sobolis cubile repp̄it illico vestigijs raptoris insistit. atq3 ille q̄3uis equo vect⁹ fugaci.videns tamē velocitate fere se posse p̄ueniri. nec euadendi vllu3 suppetere sibi posse subsidiū.thecam h⁹modi fraude molit̃.vbi se ꝯtiguum viderit. spera3 de vitro p̄ijcit.at illa ymagine sui ludit.⁊ sobole3 putat. reuocat impetum.colligere fetum desiderās. rurs⁹ inani spe retenta totis se ad ꝯp̄hendendum equitem virib⁹ fundit. ⁊ iracundie stimulo velocior fugienti imminet. Iterum ille spere obiecto sequētem retardat.nec tamē sedulitatem matris memoria fraudis excludit cassa3 versat imaginem.⁊ quasi lactatura fetu3 residet sic pietatis sue studio decepta ⁊ vindictam amittit ⁊ p̄lem. De natura etiam tigridis di.ysid.xij.ethymol. Tigris inquit vocata p̄pter velocem fugā. Ita.n.nomināt p̄se ⁊ greci et medi sagittam. Est.n.bestia varijs distincta maculis virtute ⁊ velocitate mirabilis ex cuius nomine flumen tigris appellat̃.q̄ is rapidissimus sit omniū fluuioꝝ. Has magis hircania gignit. De tigride etiam narrat augusti.

libro de ci.dei. Legimus inqt in plinio immanissimā as
pidez a patre familias in egipto domitā quottidie de, ca
uerna sua egressam. ⁊ a mēsa eius annone pcipe solitaȝ
Legim⁹ in marcellino tigridem mansuetā factā ab india
astasio pncipi missam.
Tilia A telum dr hec tilia lie. quedam leuis arbor. qa
sit vtilis ad vsum teloꝝ. Unđ tiliatus ta.tū ⁊ tiliosus sa
sum.i. rasibilis vel flexibilis vel ad tiliā ptinēs
Tiliatus ta.tū.in tilia est.
Tiliosus sa.sum in tilia vide
Timalus a timo qđ est flos dr hic timalus li. qdam pi
scis q2 fragrat sicut flos. vñ timalin⁹ na. nū
Time grece latie aīma ſm pap.
Timeo mes mui. timere. i. metuere. Unđ timor moris
Timeo cōponit ex timeo mes. Pertimeo mes. Et est ti
meo actiuū cum suis ɔpositis ⁊ caret sup. ⁊ cor. hanc sil
labam ti. Unđ qdam. Qui de morte timet plīma mente
videt. a timeo dicit timesco mescis inchoati. vide in me
tuo metuis. ⁊ in timor.
Tymeus. a timeo dr hic tymeus mei. liber planis qua
si floridus vel quasi floscul⁹ qa ibi flosculi phhilosophie
comphendunt. vel dictus sic a discipulo quodam plato
nis timeo noie. Uel timos grece latine dr mens. Jnđ ti
meus mei. pnlt pdu. liber platonis. qa ibi multa de diui
na mente ptinent.
Tymiama. a timus dr hoc tymiama matis. qdam her
ba vel spēs valde redolens. q in qbusdam locis vtūtur
loco incensi ſm hug. Item timiama erat qdam cōfectio
diuersaꝝ specieꝝ. quam sacerdos in altari tymiamatis
adolebat. De qua dr exodi. xxx. Sume tibi aromata sta
cten. ⁊ onica galbanū. ⁊ thus lucidissimum. equalis po
deris erunt omīa. faciesqȝ timiama. ⁊ pdu pnlt nti timi
ama. Unde in aurora dicit. Ex quo spirat odor ⁊ timi
ama frequens.
Tymiamateriū. A timiama dr hoc timiamateriuȝ rij
id est thuribulū. quod ⁊ epythimū dicit ab epy ⁊ timus
vel tymiama ſm hug. vel vt qdam dicunt. Tymiamate
ria dicebant vasa in qbus tymiama fuabat ⁊ dicitur ty
miamateriū a timiama ⁊ terio quod est stat⁹ quasi vas
in quo stabat timiama. Uel dicunt tymiamateria vasa
in qbus terunt spēs ex qbus conficit timiama. Et tūc cō
ponit tymiamateria a tymiama ⁊ tero ris. Hiere. lij. Tu
lerunt ydrias ⁊ tymiamateria
Timiamaticus ca. cū. a timiama dr
Timidus. A timeo mes dr timidus da. dū. q sp timet.
Timens vo dicit q ad temp⁹ formidat ex causa. Simili
ter distinguit pauidus ⁊ pauēs. puidus ⁊ puidens. su
pbus ⁊ supbiens. languid⁹ ⁊ languēs. furibund⁹ ⁊ furi
ens. ⁊ similia. Unđ hec timiditas tatis. ⁊ compat timi
dus dior. dissim⁹. Et est timiditas animi viciū sempiter
num. quod est etiam si timor nō sit. Timor vo accidens
est. Atqȝ sicut homerus ait. Jn achille fuit aliqn timor.
timiditas nunqȝ vide in timor. Uel sic ſm pscianum q
huiōi denominatiua desinētia in idus. demonstrant in
se habere ea ex qbus deriuant. vt herbid⁹ q habȝ herbā.
Timid⁹ q habet timorē. Rabid⁹ q habet rabiem
Tymin⁹ a tymo dr tymin⁹ na. nū. i. florid⁹ vel dulcis
⁊ suauis. Uñ ⁊ timinū dr mel suaue ⁊ odoriferuȝ

Tymo grece. latine dr flos vel floreo. Uñ hoc tymuȝ
generaliter dicit flos. specialit tñ qdam herba dr tymū.
vel tymus. q2 talis flos valde redoleat. Itē tymo vel ti
mos grece dicit mens latie.
Timor a timeo mes. dicit hic timor moris. Unđ timo
rosus sa. sum. timore plenus ⁊ compat. Et est timor ac
cidens dolor mētis extrinsec⁹ ex aliqua accidēti actōne
Et est timor p tpe. sed timiditas est animi viciū sempite
num sicut dixi in timid⁹. est igit in viro forti quādoqȝ ti
mor. timiditas nunqȝ. Qualiter aūt hō timens efficiat
pallidus dixi in formido das. Scias quattuor eē ti
mores. s. mundanū siue humanū fuilem initialeȝ castuȝ
vel filialem siue amicabilē. Human⁹ timor vt di. cassio
dorus. est quādo timem⁹ pati picula carnis. vel pdere
bona mūdi ppter quod delinqmus. Hic timor malus
est qui in pmo gradu cum mūdo deserit quem dñs phi
bet in euangelio dicēs. Nolite timere eos qui occidūt
corpus. animā aūt nō possunt occidere. Timor aūt serui
lis est. vt ait aug⁹. cum ppter timoreȝ gehenne ɔtinet se
homo a peccato qui sententiā iudicis ⁊ penas meruit. ⁊
timore facit quidquid boni facit non timore amittendi
eternū bonum qđ non amat. sed timore patiendi malū
quod formidat. Non timet ne pdat amplexus pulcerri
mi sponsi. sed timet ne mittat in gehennā. Bonus ē iste
timor ⁊ vtilis licet in sufficiēs p quem fit paulatim con
suetudo iusticie. Ex pdictis nota q aliquis dicit aliqd
ex timore fuili facere. quod facit coactus metu pene. et
p ɔsequens cum tristicia. mallet. n. nō facere nisi pena ti
meretur. vide in opus. Et succedit initialis timor qñ in
cipit quod durū erat amari. ⁊ sic incipit excludi fuilis ti
mor a caritate. ⁊ succedit demū timor castus filialis siue
amicabilis. quo timemus ne spōsus tardet. ne discedat
ne eum offendam⁹ ne eo caream⁹. Timor iste de amore
venit. Ille quidem fuilis est vtilis. sȝ nō pmanēs ineter
num. Sed iste timor diuin⁹ iusticie comes est p omnes
gdus. hic timor donum spūssancti est. ⁊ creatus ex amo
re dei. ⁊ ideo dr amicabilis vel filialis. inquātum de⁹ dr
pater noster. Uel etiam dr castus inqntum dr deus me
thaphorice spōsus animaꝝ nostraꝝ. Iste timor i patria
erit sicut alia dona. sed nō habebit omnē illū vsum quē
modo habet. facit. n. nos tunc reuereri dominū nō time
re separi a deo vel eo carere. Numer⁹ autem istorū nu
merorū sic potest sumi. Timor hic distinguit ſm ordineȝ
timentis ad deum. cui p vnū timoreȝ magis appPinqt
vel distat qȝ p alium. Cum. n. timor in fuga mali ɔsistat.
malum autē sit pene ⁊ culpe. erit. n. timor qdam q ɔsistit
in fuga mali culpe tantū. p quam homo a deo separat. s.
timor castus vel filialis. Alius autē q consistit in fuga
mali pene. Pena autē est duplex vna p cuius vitatōne
peccatū qñqȝ committit. sicut tpales sunt pene. ⁊ picula
carnis. sed hanc penam refugit timor mundan⁹ vel hu
manus. Alia est p cuius vitatōne nunqȝ fit peccatū sed
magis vitat. sicut pena que erit post hanc vitā. ⁊ hāc pe
nam fugit timor seruilis. Alius autē timor est qui fugit
vtrunqȝ malum culpe et pene. s. initialis qui habet ocu
lum ad vtrunqȝ. ⁊ ideo medius inter fuilem et castum.
Ex dictis patet q non est eadeȝ pena quā respicit timor
mundanus ⁊ fuilis. initialis vo et fuilis eandē penaȝ

respiciūt. sed seruilis tanqȝ pncipale obiectuȝ. Initialis
autē non sed magis malum culpe. Unde magis se tenet
cum casto timore qȝ cum seruili. Animaduerte etiaȝ q
timor initialis est in inchoata caritate. sȝ nō est in pfecta
caritate ⁊ quātum crescit caritas tantum decrescit iste ti
mor quātum ad metū pene. i. quantum ad id qđ facit ti
mere penā ⁊ qntum ad tormentū ɔsciētie. Nam quāto
plus diligim⁹ tāto min⁹ timemus. Seruilis aūt timor
non est in inchoata caritate. nec intrat caritas nisi pri⁹
iste timor exeat. Et scias q qdam glo. di. sup illud esaye
xxxv. Nolite timere dicit. Timor vnius dei alios expel
lit. Item nota q timor mūdan⁹ pprie dicit quo timem⁹
bona mūdi pdere ⁊ temporalia. Timor vo humanus q
timemus carnis picula pati. Item animaduerte q licet
xpc timorem pene habuit. nō tñ in eo fuit timor munda
nus vel seruilis vel initialis qa mundanus malus est.
⁊ in pmo gradu cum mūdo deserit. Seruilis vo vl' ini
tialis in pfecta caritate non est. Nullus ergo istoruȝ ti
morum fuit in xpo. Quis ergo fuerit timor ille q penaȝ
timuit. Et potest timor ille dici naturalis siue human⁹
q omnib⁹ hominibus inest. quo horret mors atqȝ formi
datur pena. Et dicit timor iste naturalis. Non q2 acces
serit homi ex natura. qa natura pus fuit instituta. q2 nō
fuit iste ɔcreatus homi. nec de bonis naturalib⁹. sed q2
ex corrupta natura. p peccatū homi aduenit. cui corru
ptio inoleuit tanqȝ esset naturalis. Et est iste timor i ho
mine effectus peccati. vide in ppassio. Sed pōt dubi
tari de eo quod dictum est. q timor mundan⁹ vl' huma
nus semp malus est. Sic. n. videt q semp malū sit time
re pati picula carnis. vel pdere bona mundi qđ tamen
non est verū. Ad hoc dico q non quādocunqȝ timetur
piculum carnis dr timor human⁹. nec quandocunqȝ ti
metur amissio boni tempalis dr timor mūdan⁹. sȝ tātū
quādo talis timor est inordinat⁹. ⁊ ideo sp sonat in ma
lum Item potest qri. Omis actus timoris ex aliquo
amore pcedit. sed act⁹ timoris fuilis nō pcedit ex amo
re caritatis. ergo pcedit ex amore libidinoso. ergo ē ma
lus. Ad hoc respondeo. Act⁹ seruilis timoris qñ bon⁹
est. nō ex amore gratuito nec ex amore libidinoso. sed ex
amore naturali pcedit. quo qs vult ɔsistentiaȝ ⁊ bñ esse
sui subiecti. ⁊ ido horret omnē penā siue quā experiētia
docet. sicut in naturali timore siue quam fides demon
strat. sicut in seruili. Item ɔsueuit sic obijci. Quidquid
est a spūsancto potest esse simul cū ipo. sed timor seruilis
non habet simul cū spūsancto. q sine caritate non habet
cum quo nō est timor seruilis. Ergo timor seruilis non
est a spūsancto. Ad hoc dico q qdam sunt a spūsancto
⁊ tamē nō sunt cum spūsancto. sicut fides informis ⁊ ti
mor seruilis. qđ qdem non est nisi ppter defectū ɔcomi
tantem. Quedam vo sunt a spūsancto sicut caritas. que
dam vo cum spūsancto sed nō ab ipo sicut peccatuȝ ve
niale. Quedam nec ab ipo nec cū ipo sicut peccatū mor
tale. Et scias q2 in. xxvij. iob dr. Ecce timor domīi ipa est
sapiētia. ⁊ recedere a malo intelligētia. Uolo etiaȝ te
scire q sicut di. grego. in pastora. Antiqui. n. patres no
stri nō reges hoim. sed pastores pecoꝝ fuisse memoran
tur. Et cum noe dñs filijsqȝ eius diceret. Crescite ⁊ mlti
plicamini ⁊ replete terrā ptinus adiunxit. Et terror ve

ster ac tremor sit sup cuncta animalia terre. quoꝝ vide
licet terror ac tremor. q2 esse sup animalia terre pcipit.
pfecto esse sup homies phibet. Homo qppe brutis ani
malibus nō autē hominibus ceteris. naturalit prelat⁹ est
⁊ idcirco ei dicit vt ab animalib⁹ nō ab homie timeatur
q2 contra naturam supbire est. ab equali velle timeri. et
tamē necesse est vt rectores a subditis timeant. quando
ab eisdem mime deuȝ timeri dephendit. vt humana sal
tem formidine peccare metuāt. q diuina iudicia nō for
midant. Nequaqȝ nanqȝ pposito ex hoc qsito timore su
phiant. in quo nō suam glām. sȝ subditoꝝ iusticiā qrūt.
Jn eo. n. qđ metuunt sibi a puerse viuētibus exigūt qua
si nō hominibus sed animalib⁹ dominant q2 videlicet ex
qua pte bestiales sunt subditi. ex ea debēt etiam formidi
ni iacere substrati. Sed plerunqȝ rector eo ipo quo cete
ris platione peminet. elatōne cogitatōnis intumescit. et
dum ad vsum cuncta subiacēt dum ad votū velocit ius
sa complent. dum omēs subditi siqua bene gesta sūt lau
dibus efferūt. male gestis aūt nulla autoritate ɔtradicūt
dum plerūqȝ laudant etiam qđ repbare debuerūt. Sȝ
seductus ab his que infra suppetūt sempanim⁹ tollitur
⁊ dum foris imenso fauore circūdat intus vitate vacua
tur. atqȝ oblitus sui in voces se spargit alienas. talemqȝ
se credit. qlem se foris audit. non qlem intus discernere
debuit. Subiectos dspicit. eosqȝ equales sibi nature or
dine non agnoscit. ⁊ quos sorte potestatis excesserit. trā
scendisse se etiā vite meritis credit. cūctis se existimat am
plius sape. qbus se videt ampli⁹ posse. Uide in seruit⁹.
vide etiā in spūs de timoris dono. vide etiā in spes. vid
etiam in rector. ⁊ in iusticia
Timorat⁹ a timeo mes vel a timor dicit timoratus ta
tum. Et timorosus sa sum. i. timore plen⁹. vñ in actibus
Uiri timorati. ⁊ ɔpat vtrunqȝ
Tymote⁹ discipul⁹ pauli fuit. ⁊ acuit pnlt.
Tymos. i. mens. vide in tymo
Tympanistria. a tympanū dr hec tympanistria strie.
q canit cum tympano. q ⁊ tympanotria dicit Plautus
Tympanotriam amat. Iteȝ pphetа. Jn medio iuuēcu
larum tympanistriaꝝ ſm hug. Pap. vero di. Tympa
nistra vel tympanistria qui in tympano canit cōe est. si
cut citarista ⁊ organista.
Tympanotria. in tympanistria vide.
Tympanū. a tinnio nis. dr hoc tympanū quoddaȝ in
strumentū musicū scȝ pellis vel coriuȝ ligno ex vna par
te ɔtextum. Et dr sic. q2 tinniat. vl' dr a tyton quod ē me
dium. qa medium est. Est. n. vna ps media symphonie i
similitudinē cribri. ⁊ vgula pcutit vt symphonia. Unđ
tympanū dr meditulliū rote in quo radij infigunt. l' cir
cumferētia rote. vnđ tympanizo zas. tympano cātare.
Timus mi. in timo vide
Tina ligna de quo salomon grad⁹ fecit in domo do
mini. incognita sunt ligna etiam pitōribus iudeorū. vt
di. Pap. Sed sup. ij. reg. ca. x. Attulit ex ophir ligna ti
na di. glosa. Imputribilia spinosa in similitudine albe
spine. tina candida sunt ⁊ rotūda. Et inuenit in biblijs
correctis duplex litera scilicȝ tijna per duplex i. vel tina
per simplex i.
Tinctito tas. pnlt corr. in tincto ctas est

Tincto a tingo gis xi.ctū.u.in o.fit tincto ctas.frequēt tingere.a quo tinctito ctas.frequē.
Tinctor ctaris.dr q̄ tingit ⁊ deriuaꝰ a tingo gis xi.ctū. tictu.u.in or fit tinctor.Et or. in. rix fit hec tinctrix tricis. mulier que tingit.
Tictricula le.dimi.pua tinctrix.
Tinctrix A tingo vel tinctor or.conuersa in rix. fit hec tictrix. vide in tinctor
Tinctꝰ cta.ctū.in tingo est
Tinea a tero ris.dr hec tinea nee.vestimētorū vermiſ q terat. Uel dr a teneo q teneat ⁊ insidiat quousqꝫ cor rodat.Unđ tineosus ſa.ſum .
Tingibilis.in tingo gis.est.
Tingo gis. xi.ctū.tingere.i.tinctura inficere. colorare. infundere. Unđ tinctus cta.ctum.⁊ tinctim aduerbiuꝫ. Et hic ⁊ hec tingibilis ⁊ hoc le.pnlt corr.abile ad tingen dum.Et hec tinctura re.Tingo cōponit Contingo tigis. xi.ctū.i.simul tingere.Detingo gis.i.tincturā remouere Intingo gis.i.in tincturā fundere. Retingo gis.i.iterū tingere.vel tincturam auferre.Subtingo gis.i.subtꝰ vł parum tingere.Tingo ⁊ eius compoita actiua sunt.⁊ fa ciunt p̄teritum in xi.⁊ supinū in ctum.⁊ nō habꝫ u.pꝰ g.
Tinnio nis.iui.itū nire.i.liquide ⁊ pure ⁊ leniter sona re.Et pprie dr de ere vel alio metallo.Et vt di. pſtianus deficit in pma ⁊ scđa psona pprie. In tercia sepe inuenit et est onomotopeiū.i.vbum ficticiū.inuentū ex qualita te soni illius rei cui ꝯuenit.Impprie tñ qñqꝫ inuenitur in pma ⁊ secunda psona.vnde hic tinnitꝰ ⁊ tinnito tas. frequentatiuum.⁊ tinnulus la.⁊ tinniens tis ge. omis. Tinnio ꝯponit.Cōtinnio Pertinnio. Retinnio. Sub tinnio nis.i.parum vel subtus tinnire. vel ab inferiori pte tinnitū reddere. ⁊ pprie dicit de psalterio vbi aliqđ supponit vt melius tinniat.
Tinnito tas.in tinnio nis.est ⁊ pdu.ni.
Tinnulus a tinnio nis.dr tinnulꝰ la lū.i.tinniens.Itē tinnulus li.sonus liqđus.lenis.⁊ purꝰ.ſm pap. Hiero. in plogo iob. Interdū quoqꝫ ricmus dulcis ⁊ tinnulus fert numeris lege solutis.
Tintinabulū li.a tinnio nis.qđ videt esse vbū ficticiū dr hoc tintinabulū li.ſm hug. Et ysido.di. Tintinabulū de sono vocis nomē accepit.sicut plausus manuū.⁊ stri dor dentiū.⁊ valua ꝝ.⁊ corr.pnlt. Uñ in aurora dr. Au rea cū malis se tintinabula iungūt.
Tipsana ne.fe.ge.ordeum decorticatū dr.vñ.ij.reg̃.ca. xvij.dicit quasi siccas tipsanas
Typhonicus ventꝰ ſm aliā trāslatōeꝫ dicit ventus tē pestuus.⁊ dr typhonicus a typhos qđ est inflatō. Idē ⁊ euroaqlo ⁊ cor.pnlt typhonicꝰ.
Tipicus ca.cū.pnlt cor.in typꝰ exponit.
Typꝰ pi.i.figura vel forma vel status vel similitudo. Unde in.ij.li.reg̃.ca.xij.Traduxit in typo latex.i.in simi tudinem.Et typus dr quedam herba q̄ in aquis nascit ⁊ ab aqua inflat. Unđ ⁊ ambitōsorum hoim ⁊ sibi pla centium tumor ⁊ supbia typus dicit. Unđ etiā est qꝫ ab illa herba frigida febres typi dicunt. Unđ typicꝰ ca.cuꝫ. id ē figuratiuꝰ.vñ typice aduer.i.figuratiue. ⁊ etiaꝫ typi ca febris quā qdam periodicā dicūt.
Tyrannicida.a tirānus.⁊ cedo dis.cidi.cōponit hic ⁊ hec tirānicida de.pnlt pdu.q̄ occidit tyrannū.vñ hoc ty rannicidiū cidij.occisio.
Tirannicidiū dij.in tirannicida est
Tirānis dis.pnlt cor.gti.⁊ exponit in tyrannꝰ
Tyrānulus li.dimi.puus tyrānus
Tyrannꝰ a tyro quod est fortis.dr hic tyrannꝰ id ē for tis rex. Olim reges ⁊ tyranni nullā habebāt differētiaꝫ. Unđ fortes reges tyranni vocabant. Sed postea acci dit tyrānos vocari pessimos.⁊ impbos reges luxurio se dominatōnis.cupiditatē. ⁊ crudelissimā dominatōꝫ in populꝰ exercētes. A tyro quod est angustia.quia an gustiāt ⁊ cruciāt suos. Unđ tyrānicus ca.cū.Et hec tirā nia nie.Et hec tyrānis nidis.i.crudelitas ſm hug.⁊ scri bitur tyrānis p duo n. Grego.aūt in morali.di.qꝫ tyran nus est pprie q̄ in republica nō iure pncipat.
Tyriaca.Tyrus dr qdam serpens. Unde hec tyriaca ce.pnlt pdu.antidotū ſpentum quo venena pelluntur vt pestis p este soluatur
Tyrius ria.riū.in tyrus vide.
Tyro grece latine dr fortis vel angustia.Et inde deri uatur hic tyro nis.i.nouus miles nouit electus ad mili tiam.q fortis ad hoc officiū solet elegi.vel q ad acqren dam pbitatem multū se angustiat. Unđ ⁊ tyro dicitur ignarus ⁊ rudis cū aliquid incipit exercere. ⁊ pducit p mam tyro p milite.sed hec tirus p regione eā corri.vnđ visus. Pro regione tyro.p forti milite tyro
Tyrocinū. A tyro onis.dr hoc tyrocinium cinij. noua milicia.officiū tyronis rudimentū initiuꝫ nouitas mili cie. Item a tyro dicit tyrocinor naris.⁊ corripit ci.sed p ducit pmam sicut tyro
Tyrocinor naris.in tyrociniū est.
Tyrrenus in lidia est.
Tirsus.Teria compoit cū sursum ⁊ dr hic tirsꝰ si.ge neraliter omniū oleꝝ vel herbaꝝ mediꝰ frutex.sic dictꝰ. qꝫ a terra sursum ꝯscendit. Tirsus etiā dr baculus vł ra mus cum frondibꝰ quo vtunt in sacrificijs bachi.vł tir sus genus cimbali in modū quadrate figure factum. q ab vtraqꝫ pte tenet.⁊ tam apiendo q̄ꝫ claudēdo sonat
Tyrunculus li.dimi.puus tyro
Tyrus. a tyro quod est fortis vel angustia. dr hec ty rus quedam insula.⁊ q̄dam ciuitas sic dicta ab āgustia loci. Unde ⁊ tyrus angustia interp̄tat. Et inde tyriꝰ ria rium.gētile vel patrium. Item tyrus dr qdam ſpēs Itē tirus dicit caseus.sed tunc est primitiuum.vide in tyro. De tyro ciuitate di.glo. Esa.xxiij.sup illud. Onus tyri. Et tyrus ciuitas nobilissima chananeoꝝ cū hec Esaias p̄dicabat.insula magni maris erat. Postea autē longo tpe nabuchodonosor voluit ꝯtinentē quasi cōtiguam eam facere terre.sed multo frustratus labore non potu it. Qui autē in ciuitate erant cuꝫ non possent resistere q naues potuerūt arripe fugerunt in egiptum.⁊ in moab ⁊ in vicinas regiones. Unde nabuchodonosor furore accensus naues succendit.ciuitateꝫ subuertit. captiuos abstraxit.⁊ in chaldeam reuerso datum est ei a domino p tyro regnum egipti. Reedificata tyro post.lxx.annos cum allexander pgeret ad captiuandū egiptum.dimisit ibi ptem exercitus ⁊ terre eam equare voluit ⁊ nō potu it. Egipto vero subiugata ethiopes ⁊ multas alias gen

tes secum adduxit. ⁊ lapidibus ⁊ arboribꝰ cōtinentem ꝯtiguam terre fecit.ciues cepit ciuitateꝫ subuertit. Nūc autē esayas de illa captiuitate loquit quam nabucho donosor fecit. Hoc vero ideo accidit.qꝫ cum hierusalē caperet ⁊ populꝰ in captiuitatem duceret a chaldeis tē pore sedechie.tyrus q̄ debuit cōpati cepit isultare. Hāc miseriam p̄dicit esayas di. Onus tyri ⁊c. Et hieronimꝰ in hieremia loquēs de tyro dicit. Reuersis filijs israel de captiuitate sub zorobabel ⁊ neemia.tirij nō longo tē pore post reuersi sunt.cum eis amicicia ꝯiuncti sunt.nec iam diuitias retinebāt sed in hierusaleꝫ dño offerrbāt. ad p̄dicatōꝫ etiā pauli ⁊ tirij ⁊ sidonij ꝯuersi sunt
Tysicus ca.cū in tysis vide.
Tysis est vlceratō in pulmone ⁊ tumor sic dicta grece q sit ꝯsumptō corpis totius.vnde tysicus ca.cam.pnlt cor. tali infirmitate detentꝰ
Tytan nis.mas.ge.interp̄tatur illuminatō. vł illumi nans.vnde dicti olim tytanes sunt qdam fortissimi viri quasi illuminatores mūdi.s.sua pbitate.vel ſm fabulas poetaꝝ isti ab irata ꝯtra deos terra.ad eius vtilitatem creati dicunt.vnde ⁊ tytanes dicti sunt a tyton grece.id est ab vlcōne.qꝫ quasi vlciscende matris terre causa. cō tra deos armati existerēt.Et etiam dicti sunt gigantes. Et hic tytanus in eodē sensu.⁊ inde tytan vel tytanꝰ di ctus est sol.qꝫ fuit de genere tytanoꝝ vel quia illumiat mundum. Inuenit etiā hic tytan indecli. vnđ iudic.xvj. Nec filij tytan pcusserūt eum.⁊ pdu.pnlt genitī tytāis. tytana.n.pdu.ta.vnde lucanus in pmo. Aer ⁊ lōgi vol uent tytana labores. Greca.n.in an.crescentia in gtō p ducunt a.mediam ante n.vt tytanis.⁊ facit actūs in em ⁊ in a.tytanem vel tytana
Tytanis.a tytan dicit hec tytanis tanis.vel tytaneos quedam ciuitas egipti vbi facta sunt pdigia que legun tur.et dr sic a tytanibꝰ.qꝫ eam edificauerunt tytanes.ty tanis etiam est gtūs de tytan
Tytanus a tytan dicit hic tytanus ni.⁊ est ideꝫ quod tytan. Item a tytan dicitur tytanus na.num ⁊ hec tyta nia nie.id est luna.
Titillicus ca.cum.in titillo vide
Titillo a titubo bas.dicit titillo las.i.titubare. vel ad luxuriā incitari.stimulare. Et in actiua significatōne dr titillo las.i.inflamare incitare.stimulare cōmouere ad luxuriam.vnđ hec titillatō.luxurie incitamentuꝫ.carnis incitatō.inflamatō. Et titillicus ca.cū.pnlt corr.i.titilla tōne plenus.s.q̄ incitat vel incitat ad luxuriā. Et titilla rius ria.riū.i.pnus. Titillo las.in absoluta ⁊ in passiua significatōne neutrū est.⁊ in actiua est actiuum. et scribi tur per duo l.
Tytimallus. Tytan p sole componit cum malo lonis. quem greci comam dicunt. Unđ hic tytimallus li. her ba lactaria qꝫ comam foliorū ad radium solis circum actū ꝯuertat ⁊ circūducat. Inde titumallinꝰ na num.
Tytubo bas. baui. bare.id est dubitare vel vacillare. t remere. Tytubo cum suis ꝯpositis siqua habet est neu trum.⁊ corripit tu
Tytulo las.in tytulus vide
Tytulus a tytan quod est sol vel illuminās dr hic ty tulus li.quasi tytanus.i.illuminās.qꝫ illuminat libruꝫ Sicut.n.sol munduꝫ.vel q̄cunqꝫ obscura illuminat. ita tytulus librū ⁊ eius sequētia illumiat. Uel tytulus dici tur a tyto liuio.q̄ pmus librū suū p distinctōnes diuisit ⁊ singulis tytulū apposuit. Uel dicit tytulus quasi tetu lus a teta figura sic facta. que olim in frōtibꝰ dam natoruꝫ impmebat. Sicut.n.in illa figura reddebat ho mo noscibilis.ita p tytulū liber cognoscit. Unđ ⁊ sic dif finitur. Tytulus est breuis annotatō eoꝝ q̄ diffusius in sequenti ope ꝯtinent. Tytulus etiam dr nota que causa breuitatis apponit dictōnibus. Tytulus etiam dr inscri ptio vel signum laudis vel honoris.vel laus. qꝫ olim ī ymaginibus laudes nobiliū intitulabant. A tytulꝰ dr tytulo las.i.designare tytulo.vel tytulum apponere.Et componit. Intytulo las. Pretytulo las. Retytulo las Et est actiuū cū suis ꝯpositis.⁊ cor.ty. Oui.de re. Lege rat huiꝰ amor tytulū nomēqꝫ libelli
Tytus ti.discipulꝰ fuit pauli aplī. Et interp̄tat q̄rens vel bonꝰ seu lutū siue etiā lutariꝰ

T ante O

Tobias hie.quidam sanctus vir cui raphael archan gelus reddidit visuꝫ.
Toda tode.auis est que non habet ossa in tibijs.quia semper est in motu.
Todeo a toda dicit todeo des.dui vel todi.i. mouere tremere ad modum tode
Todinus. a toda dr todinꝰ na.nū.⁊ dicit todinus ille q̄ velociter todet ⁊ mouet ad modū tode auis
Todonꝰ a toda.dr hic todonꝰ ni.i.gallꝰ
Tofus a todeo dr tofus fi.lapis asper ⁊ cauernosus. qꝫ ambulantes sup se todere facit.vñ tofulꝰ li. dimi.
Toga a tego gis.dr hec toga ge quasi tega q velamē to sui corpꝰ tegat ⁊ coopiat.et est palliū puꝝ ⁊ forma ro tunda etiam ⁊ fusiore ⁊ quasi vndante sinu.⁊ erat olim cōmunis vestis romanoꝝ. Unde ⁊ togatꝰ ta.tū.id ē to ga indutꝰ.vel togam habēs. Unđ ⁊ togate dicebantur quedaꝫ comedie de vilibꝰ psonis a romanis facte.q̄ nul lius erant p̄cij.⁊ toga vestis erat cōmunis.⁊ ideo vilis. Iuuenal. Impune ergo mihi recitauerat ille togatas
Togiferum rij.locꝰ vbi scolastici disputant.⁊ videtur componi a toga ⁊ ferio.
Togilla le.dimi.pua toga. Item togilla dr mantile
Togopiriū rij.i.pura toga.
Togula le.dimi.pua toga
Tolerabilis a tolero ras.dr hic ⁊ hec tolerabił et hoc le. Et ꝯponit hic ⁊ hec intolerabilis ⁊ hoc le. qđ nō valꝫ vel debet tolerari.⁊ vtrunqꝫ ꝯpat
Tolero ras raui.i.sustinere pati.⁊ est actiuū cum suis ꝯpositis.⁊ debet scribi p vnum l.habet enim pmam bre uem. Unde ouidiꝰ de arte. Dum vires animusqꝫ sinūt tolerare labores. Nam veniet tacito curua senecta pe de Similiter tolerabilis tolerātia tolerans ⁊ similia p vnum l.scribi debent.
Toles a tolꝰ dr hic toles lis. Toles sunt tumores circa vuam stātes has vulgo p diminutōꝫ tusillas vocāt. he in faucibꝰ solent turgescere
Tollinū a tollo lis. dr hoc tollinū ni.lignum puteorū quo haurit aqua

Tollo lis.i.eleuare.⁊ tollere.i.auferre.sed tollim⁹ a volente.eripim⁹ vi.auferim⁹ quod dedim⁹.Et tollere.id ē nutrire.Et tollere.i.portare vel sustinere.⁊ caret p̄terito ⁊ sup̄.sed accipit mutuo tuli vel sustuli. Antiqui.n.dicebant tulo lis.tuli vel tetuli.tultu3.Et inde ꝯponebaẗ sustulo lis.sustuli quod mō non est in vsu in p̄senti. ⁊ ido datum est eius p̄teritū huic v̄bo tollo qd̄ signat auferre vel eleuare.Et composita similiẗ possunt accipe p̄teritū a ꝯpositis illius q̄3uis nō omnia. Tollo ꝯponiẗ attollo lis.attuli.valde tollere.Extollo lis.tuli.Sustulo stulis tuli.i.sursum tollere.⁊ est actiuū tollo lis cū suis compositis s̄m hug̊.Similiẗ tuli daẗ p̄ p̄terito huic verbo fero p̄stian⁹ aūt in.x.li.sic.di.Tollo tetuli.ꝑ quo nunc in vsu frequē̄ est sustuli. A tulo q̄dam de veterib⁹ qd̄ fuit in vsu tetuli dicebant.Tollo quoq3 deficit supino. s3 ꝑ eo vtimur sublatū.Suffero etiam facit sustuli. s3 in alia sig̊ ficatōne De significatōnibus huius v̄bi tollo cō̄sueuit a q̄busdam dici.Qui remouet tollit.q̄ sublimat q̄q3 tollit.⁊ ꝑ nutrire tollere sepe daẗ.Item Qui tollit remouet gerit erigit.accipit.aufert

Tolus.a tollo lis.d̄r hic tolus li.i.summitas tēpli eminens rotūditas.ꝓprie q̄dem tolus est velut scutū breue qd̄ in medio tecti est in quo trabes coeūt.

Ton d̄r altitudo vel totum.

Tonabulū li.id est sonus vel tintinabulum.a tono to

Tondeo des.totōdi tō̄sum.capillos nas d̄r secare vel aliud.⁊ diminuere in circūitu corrodere. vn̄d hic tō̄sor. Pertinet etiā tōdere ad oues. Vn̄d in.j.regū cap̄.xxv.audiui q̄ tōderent pastores tui grege3. Tōdeo ꝯponiẗ Attondeo des.i.valde tōdere.Contōdeo tōdes Circūtondeo des.Detōdeo des.i.valde tōdere vl' deorsum. Vnde detō̄sus sa.sum Retondeo tōdes Subtondeo des.i.subt⁹ vel parum vel post tōdere.Tōdeo cum suis cōpositis est actiuū.⁊ amittit geminatōe3 p̄teriti in compositis.Inueniẗ etiam tundo dis p u.tercie ꝯiugatōnis sed aliud signat.Vn̄d v̄sus.Tondem⁹ barbas vl' oues.sed tundim⁹ herbas.Tōdeo dat tō̄sum.s3 p̄bet tūdere tusum.Dat tūdo tutudi.s3 dat tōdere totōdi.

Tōdito tas.frequē̄.de tōdeo des s̄m hug̊

Tonitrus.Tonus ꝯponiẗ cum terreo ⁊ d̄r hic tonitr⁹ trus.Et hoc tonitru indeclina. in singulari. In plurali hec tonitrua tonitruū a tonitru ablatō addita rū. apocali.xix.Et audiui vocem tonitruū magnoꝝ. Et hoc tonitruum tonitrui.Job.xxvj. Quis poterit tonitruū ei⁹ magnitudinis intueri.Et d̄r tonitrus q̄a sonus ei⁹ terreat. Vnde tonitr⁹ vel tonitruū quasi tonus terrēs . id est sonus.Et vt di.aristo.in.ij.poste.Tonitruum est extinctio ignis in nube.Et vt di.p̄stian⁹ in .vnj.li. arcus hic q̄ q3 cum neutro genere hoc arcu etiam veteres ꝓferebāt. vnde s̄m quartā declinatōe3 declinaẗ.Omnia.n.masculina q̄ neutra quoq3 in u . desinētia inueniunẗ eiusdem sunt declinatōnis.vt hic tonitrus.hoc tonitru.hic corn⁹ ⁊ hoc cornu.ergo similiẗ hic arcus hoc arcu. Hic nota q̄ e regione cū ascendit vapor siccus.aut ascendit etiam pur⁹ non comp̄ssus in vapore humido. aut ascēdit in vapore humido comp̄ssus.⁊ si q̄dem ascendit solus. tunc facit ventos.Si autē ascendit ꝯpressus. vel comp̄hensus in vapore humido.tunc quādo vapor hūidus ꝑuenit ad locum frigoris ⁊ incipit comp̄mi. Comp̄miẗ etiam in ip̄o quasi in vētre eius vapor sicc⁹ aut calid⁹ accidentali caliditate.In tali autē comp̄ssione vaporis sicci in ventre nubis fit agitatō vehemēs vaporis sicci Agitatō autē inducit actualem inflamatōe3 in vapore calido ⁊ sicco.eo q̄ facilime est inflamatōnis. sicut est videri in ventositate sicca egrediente de ventre hoīs Hec enim si ꝑ pannum subtilem emittaẗ ⁊ candela adhibeaẗ tota inflamaẗ flama lata ⁊ dispersa.Hec igiẗ inflamatō causa est fulguris.Agitatus aūt ī interiorib⁹ nubis humide quadruplice3 facit sonum.Si.n.latera nubis tantum ꝑcutiat ⁊ nō scindat.⁊ sit inflamat⁹. tunc facit sonū flame ꝑcutientis.q̄ est sonus q̄si tumultuans.⁊ non micat nisi sicut ꝑ pannum spissum.eo q̄ nubes est aliquantulum ꝑuia.⁊ ideo nō exp̄sse flama apparet.sed vt dixi q̄ si ꝑ pannum spissum Eundem aūt sonum facit aliquando vapor egrediēs inflamat⁹. flama fortiẗ ꝑcutiente super aerem q̄ est in circūitu nubis.⁊ est hic sonus sicut sonus flame in magno incēdio.⁊ videẗ tunc flama pluria fieri ꝑ aerem. Aliq̄ñ etiam habet hūc eundē sonu3 in lateribus nubis nō inflamat⁹.sed tunc audiẗ tumultuās sonus sine aliqua coruscatōe.Secundus son⁹ est scissionis magne sonus velut si pann⁹ fortis immense latitudinis scindaẗ.⁊ sonus iste est terribilis.⁊ visus fulgoris est curuus in nube.eo q̄ non recte scindit nubes. sed in ꝑte q̄ maiorem sustinuit impetu3 vaporis sicci inflamati egredientis.Et iste sonus frequēter est interrupt⁹.q̄a interrupte scindiẗ nubes.Aliquādo aūt habet sonū maximum in vno impetu venientē sicut si vter clausus vel vesica magna sufflata sup caput vnius frangereẗ.⁊ hoc fit quādo cum impetu totus vapor vel maxima ei⁹ ꝑs exilit subito erumpēs ⁊ rumpēs nubem.⁊ exilit in aere3 ⁊ ꝑcutit ip̄m ꝑcussione fortissima.⁊ hic est mod⁹ tercius tonitrui. Quarto etiam di.aristo.q̄ est sonus q̄si humidorum siue viridiū lignoꝝ crepitantiū in igne. ⁊ hoc fit quādo vapor siccus ex inflamatōe querit locū maiore3 Tunc.n.nubem compressam humidam dissilire facit.⁊ egrediẗ pars eius aliqua sicut fit salt⁹ carbonū.vel ouorum in igne assatoꝝ.⁊ inueniẗ huius simile in castaneis quando non ꝑforata ⁊ corrupta cortice in igne calido ponunẗ.quādo.n.in eis humidum incipit resolui generatur in eis vapor.q̄ querēs locum maiorē resistentem testam vel corticē dirūpit.⁊ exilit de igne cum impetu et strepitu magno. Hi autē quattuor modi tonitrui sunt tantū ip̄ius vaporis incensi.quādo in hora inflamatōnis eius ꝯtrahiẗ nubes exterior. ⁊ comp̄mit qd̄ est intra ip̄am de vapore terrestri. Vaporis autē q̄ non est adeo vehemens soni sunt tres.Cum.n.coruscatō fit de materia ventoꝝ calidoꝝ siccoꝝ q̄ ꝯp̄munẗ in ventre nubis.⁊ inflamanẗ vehemēti inflamatōne.⁊ adurunẗ. sūt aliq̄ñ non adeo fortes q̄ nubem scindūt sed cum tangunt latera nubis humide q̄ iam ꝯuertiẗ in pluuias extinguitur ignis vaporis inflamati.sicut extinguiẗ ferru3 candens in aqua ⁊ hic sonus ab aristo.vocaẗ sonus stridoꝝ. et si egrediẗ aliquid de igne istud micat. ⁊ ille splēdor est coruscatio. A quibusdam autē vocaẗ sisinniēs. eo q̄ sisiniendo ferrum sonat.quādo extinguitur in aqua Secunda aute3 diuersitas soni est quādo vapor intra nubem ꝯclusus non est intensus.nec multū compressus ⁊ nubes ꝯtinens ip̄m non est in ꝑtibus suis eq̄liẗ spissa Tūc ei erūpit vapor ꝑ diuersas ꝑtes nubis q̄ sūt q̄si foramina ⁊ tūc sine chorusca tōne fit sonus sibilatiu⁹. sicut quādo vent⁹ vehemēs flat ꝑ foramia sibilādo. Tercia aūt diuersitas ē q̄ñ nubes debiliẗ ꝯtin3 vaporē terrestrē tūc enim cito anteq̄3 igniẗ erūpit.⁊ ñ facit sonū nisi sufflamen.cuius exufflatō est aliquātulum restricta ⁊ ipulsa. sicut est sonus folliū fabrilium. Sed potest queri hic Si tonat quādo scindiẗ nubes.⁊ in ip̄a scissione micat ignis.simul erunt tonitruum ⁊ fulgor.ꝓpter qd̄ ergo ante videẗ fulgur q̄3 audiaẗ tonitruū.hoc determinatū est supra in fulmen. Item nota q̄ diuersificaẗ son⁹ tonitrui s̄m diuersitatem nubium in spissitudine ⁊ qualitate frigoris ⁊ caloris ex diuersitate locoꝝ s̄m q̄ alte sunt nubes.vel demisse q̄r s̄m hoc fortius sonant ⁊ minus et magis audiunẗ.⁊ non tantū in hoc q̄ tonitruum fit erupta nube.sed etiam in hoc q̄ tonitruū causaẗ ꝑ extinctiōnem ignis in nube.

Tono nas.nui.tum.i.tonitruū facere ⁊ ꝯuenit soli deo Vnde solum in tercia p̄sona d̄r inueniri. Inueniẗ tamē in p̄ma ⁊ in scd̄a p̄sona ꝑ ꝓsopopeyā.i.ꝑ trāslatōne3. vt Tono.i.sono vel fortiter clamo.⁊ ꝑ apostropham. Tono componiẗ Attono nas.i.stupefacere.Contono nas idest simul tonare.Intono nas.i.insonare. Tono ⁊ ei⁹ ꝯposita sunt neutra p̄ter attono quod est actiuū. ⁊ omnia faciunt p̄teritum in nui.⁊ supinū in itum. Licet quādoq3 inueniaẗ facere in aui ⁊ in atū s̄m antiq̄s ⁊ omnia corri.hāc sillabam to.Et nota q̄ tono absolutum est vt Deus tonat. Inueniẗ tamē etiā q̄ñq3. De⁹ tonat aere3. q̄a v̄bum transitiuū tunc intelligiẗ in eo.i.tonare facit. l' tonitruo ꝑcutit ⁊ mouet ⁊ tangit.Similiẗ pluit sup peccatores laqueos ignis.i.quasi pluendo subito ⁊ abundanter emittet.⁊ corr.p̄mam tono. Vnde esopus. Du3 fortuna tonat fugitiuos terret amicos. Quare autē tonare attribuaẗ ioui dictum est in iupiter.

Tonsa in tonsus est

Tonsilla a tō̄sa d̄r hec tonsilla le dimi.pua tonsa.tonsilla etiam diciẗ forpicula.⁊ tonsilla diciẗ vncus ferreus vel ligneus ad quem in litore funes nauiū alliganẗ. vn̄ enni⁹.Tō̄sillas rapiūt cō̄figunt litus ad vncos

Tō̄sito tas.in tō̄situs est

Tō̄sortium a tōdeo des.diciẗ hoc tonsoriū tij.ide3 qd̄ tō̄strina.s.loc⁹ vbi tondeẗ.

Tō̄stricula le.dimi.pua tō̄strix.

Tō̄strina ne.in tonstrix exponiẗ

Tonstrix.A tonsor or.in rix ⁊ interposita t.cā eupbonie diciẗ hec tonstrix tricis. Vnde hec tonstricula le.di. Et hec tonstrina ne.officina vel domus vel locus ī quo tondeẗ. Vid̄ in tercia ꝑte in tractatu de v̄bo in p̄ncipio.

Tonsola le.dimi.pua tonsa.⁊ cor.pnl't

Tō̄sura a tōdeo des d̄r hec tō̄sura re. De tō̄sura clericorum.vide in cleric⁹

Tonsus a tōdeo d̄r tō̄su s sa.sum. Et ꝯponiẗ Intō̄sus sa.sum. A tondeo totōdi tō̄sum deriuaẗ tonso sas.fre.a quo aliud frequen.tō̄sito tas pnl't corr. Item a tōdeo diciur hec tonsa se.remus.quod ⁊ hic tō̄sus diciẗ.s3 poti⁹ tonsa vel tonsus diciẗ palmula remi q̄ aquam percutit. Vnde ⁊ diciẗ sic.q̄r aquā ꝑcutit. Vel d̄r a tundo dis. q̄si tunsa.vel quasi tunsus.q̄r aquam tūdat

Tonus toni mascu.gene.id est sonus a tono nas diciẗ ⁊ corripit to

Topacius vel topacion gēma est ex virenti genere.oīq3 colore resplendēs.inuenta p̄us in arabie insula. in q̄ trogodite p̄dones fame ⁊ tempestate fessi cum radices herbaꝝ effoderent eam eruerūt.que insula postea nebulis coopta tandem ⁊ a nauigantibus est inuenta. et ob hoc locus et gemma nomen ex causa accepit. Nam topasim trogoditaꝝ ligua significatōnem habet querētis Vnde ⁊ insula dicta est topa3ius.vel lapis dictus est topa3ius vel topacius. Vel componiẗ a ton vel topes qd̄ est totum ⁊ pacos vel patos vel patios quod est color. Inde topacius q̄r de colore omniū lapidū in se hab3 Et vt di.glosa in pnl't ca.apoca. Topacius quo rarior eo p̄stantior.Et habet duos colores ex auro ⁊ etherea claritate maxime lucens cū splendore solis tangiẗ superans omniū gemmaꝝ claritatē.in aspectū suū singulariẗ prouocans aspiciētes. Quē si polis obscuras. si nature relinq̄s clarior est.⁊ nihil eo cari⁹ regib⁹ inter diuitias.

Toparcha.a topos quod est totū vel locus cōponitur cum archos quod est p̄nceps.⁊ diciẗ hic toparcha l' hic toparchus.i.p̄nceps sup totum.vel sup aliquem locu3 Vnde hec toparchia chie.pnl't acuta eius p̄tās. Vel toparchia pōt dici loc⁹ p̄ncipat⁹. Vñ tres toparchie dicūtur triū locoꝝ p̄ncipat⁹.

Toparchia in toparcha est.

Topa3ius in topacius est.

Topicus Topus diciẗ locus. Vnde topicus ca. cu3.i. localis.Et hec topica ce.Et pl'aliẗ hec topica coꝝ.ꝑ quodam libro in quo tractaẗ de locis Item topos vl' ton dicitur totum. Vnde topicus ca.cū.i.totalis. Vnde et p̄dictus liber pōt dici topica q̄si totalis.q̄r ibi de totis vel de locis omibus tractaẗ ⁊ corr.pi

Topos d̄r totum vel loc⁹.

Toragium gij.i.ornat⁹ vel minut⁹.⁊ d̄r a tor⁹

Torax.a torus ꝑ pulpa diciẗ hic torax cis.i.pectus vl' pars illa corpis āterior q̄ est a collo vsq3 ad stomachū. quā nos dicim⁹ arcā.q̄a ibi arcanū sit.i.secretū quo cetera arcenẗ.Cuius eminētes pulpe māmille dicunẗ. inter quas ps illa ossea pectus diciẗ dextera ⁊ leua coste. Vñ ⁊ torax d̄r lorica.⁊ ꝓprie illa q̄ tantū extendiẗ q̄ torace3 homīs defendat. Job.xlj. Subsistere nō potuit nec hasta nec torax.Et desinit actūs singularis in em ⁊ in a toracem vel toraca.Et actūs pluralis in es ⁊ in as toraces vel toraca. Vn̄d v̄gili⁹ eneid̄.xj. Telaq3 trunca viri ⁊ bis sex toraca petitum

Torcular a torqueo ques d̄r hoc torcular cularis vel hoc torculare ris.i.calcatoriū.quia ibi vue vel oliue calcentur ⁊ extorte exp̄manẗ. Dicunt tamē quidam q̄ torcular diciẗ ꝓprie p̄lium quo vue calcate exp̄munẗ ⁊ producit pnl't tam nti q̄3 gti .

Toreuma matis.ge.neu. est tornatura vel tornatum vas vel q̄dquid tornaẗ ⁊ dolaẗ.siue vas siue lectus siue aliud.Et dicitur a torno nas.Et est toreuma triu3 sillabarum.⁊ cor.p̄mam. Vn̄d prudenti⁹. Fulcra mero veteriq3 toreuma rore rigant

Tormē mis.in tormentū est.⁊ corri.mi
Tormentum a torqueo ques.dr hoc tormē minis.Et hoc tormētum ti.q̄si torqmentuȝ.q2 torquēdo mentē inueniat Unđ ⁊ dicit tormentū quasi torquens mentem. ⁊ est ethy.Unđ tormēto tas.i.tormēto afficere.Uñ tormētuosus sa.sum.qđ ⁊ tormētosus dicit. Et ꝯpatur. Et nota ꝙ tormēta etiam dicunt instrumēta bellica ad dirumenda opida ⁊ ciuitates.vel q2 torqueāt interi⁹ resistētes.vel q2 torqueāt lapides ⁊ etiā tela.
Tornatilis.in tornus est.
Torno nas.in tornus est
Tornus a torqueo dicit hic tornus ni.qđdam instrumentum cum quo vasa tornant.Unde torno nas.id est torno aptare.in girum mittere.vel voluere instrumētū Et hic ⁊ hec tornatilis ⁊ hoc le.penultima correpta abile ad tornandum.
Torosus sa.sum.in torus vide.
Torpedo A torpeo pes dicit hec torpedo dinis.i.torpor.⁊ producit pnlt nti.Torpedo etiam est qđdam genus piscis dicta sic.q2 torpescere faciat siquis eam viuenteȝ tangat.Et narrat plinius.Tāta est vis eius vt etiam aura sui corporis afficit mentē ⁊ hominis mēbra
Torpeo pes.pui. pere.i.languere. pigrere ⁊ deficere. stupere.mutere.quadam admiratōne vel timore affici. Unde hic torpor poris ⁊ torpesco scis incboa. Torpeo ꝯponitur Contorpeo pes.Detorpeo pes.i.valde torpere.vel a torpore remouere.Intorpeo pes.Retorpeo pes ⁊ hinc incboatiua ꝯtorpesco Detorpesco. Torpeo cuȝ suis ꝯpositis est neu.⁊ caret sup
Torpidus a torpeo pes.dr torpidus da.dū.i.stupid⁹. ⁊ ꝯparatur. Unde torpidulus la.lū.i. aliquantulū torpidus.⁊ hec torpiditas tatis.
Torquatus a torques vel torqs dr torquat⁹ ta. tum. id est torque ligatus vel ornatus. Et hinc qđam romanus dictus est torquatus.q2 singulari certamie quēdaȝ gallum deuicit.eiq3 torquē aureū abstulit.
Torqueo ques.torsi sum vel tortum.torquere. i.cruciare.Et torquere.i.flectere voluere vel mittere. iaculari.Torqueo cōponit Abstorqueo ques. Distorqueo. Extorqueo.Intorqueo.Obtorqueo.Pretorqueo.retorqueo.Torqueo ⁊ eius composita actiua sunt.⁊ faciunt p̄teritum in si ⁊ supinū in sum.vel in tum. Unđ torsores ⁊ tortores.Torsio ⁊ tortō.Torsus ⁊ tort⁹.Iteȝ a torqueo deriuat hic torqs huius torqs.mas.gen. et hec torques huius torqs fe.ge.i.ligamen tortum vel aure⁹ circulus circa collum.a collo vsq3 ad pectus descēdens sic dict⁹.q2 tortus sit.⁊ est ornamentū viroȝ. Et scias ꝙ torquis mascu.ge.est magis in vsu ſm grāmaticos. sed hec torques in fe.ge.sepius inuenit in theolo. Unde iudic.viij. Preter torques aureas cameloȝ. Nota hic versus grecis. Pectoris est spinter pprie piterq3 monile. Ornatus colli sunt torquis auris in aures Annul⁹ est manuū sunt armille scapulaȝ. Atq3 pichelides exornāt brachia nimphis.
Torquis in torqueo ques est.
Torrēs tis.in torreo res est.
Torreo res.rui.tostum torrere.i.vrere. assare. siccare. cremare.vel vrere siue soluere. Theodol⁹. Ethiopū terras iam feruida torruit estas.Torreo cum suis compositis siqua habet actiua sunt.⁊ faciunt p̄teritum in rui.⁊ supinū in tostuȝ.Inuenit etiam torritū.De significatōibus de torreo ꝯsueuit dici. Qui torret voluit siccat cremat assat ⁊ vrit.A torreo dr hic torrens tis. fluuius vl aqua veniens cū impetu ex imbribus repētina.magnū habens incrementū sed adueniente estate calore sol' torrescit ⁊ arescit ⁊ desiccat. Unde ⁊ sic dictus est.q2 pluuia crescit in hieme siccitate in estate torrescit ⁊ arescit.Cui greci ab hieme nomen dederūt.nos ab estate. Illi a tpe quo crescit.nos a tempe quo siccat ꝓpheta. Cōuerte domine captiuitatē nostrā sicut torrēs in austro
Torresco scis.a torreo res.addita co.fit torresco scis. incboa.qđ accipit impprie quādoq3 in passiua ⁊ absoluta significatōe.i.arescit
Torriculus li.dimi.puus torris
Torridus a torreo res.dr torridus da.dū.i. velox vel tostus.Et compat. Unde in himno. Cuius corp⁹ sacrissimum in ara crucis torridum.. Unde hec torriditas tatis.⁊ corripit pnlt
Torris. A torreo dr hic torris huius torris. lignuȝ semiustum tractum a foco ⁊ extinctū. Idem ⁊ hic titō nis licet sic dicat etiam in igne dum ardet. ⁊ dr simpliciter titio a torreo quasi torritō. Amos.ca.iiij. Et facti estis q̄si torris raptus de incendio. Zach.iij. Nūqđ non iste torris erutus de igne est
Torsores.i.tortores vel cruciatores.a torqueo es.dr
Torta a torqueo dr hec torta te.vnđ tortula le.di. qđdam gen⁹ cibi vel panis qđ vulgo ita dr
Tortil.a torqueo ques.dr hic ⁊ hec tortilis ⁊ hoc tile. pnlt cor. Uñ tortiliter aduer .
Tortula le.di.in torta est .
Tortores.idem ē qđ torsores.a torq̄o sum. vel tū.
Tortuosus a tort⁹.dr tortuosus sa.sum.flexuosus vel iniuriosus extra ratōnem.Et comparatur. Unde hec tortuositas tortuositatis.
Tortus a torqueo dicit hic tortus tus. id ē corruūo ūl iniuria.Et tortus ta.tum.
Torus.a torqueo dr hic torus ri.i.deflectō.⁊ pulposa extantia carniū.sicut circa culum ⁊ brachia.⁊ dicitur sic. q̄a ibi viscera torta videant. Unde torosus sa.sum.id ē pinguis ⁊ toris plen⁹ ⁊ suph⁹.⁊ ꝯpatur. Unđ hec torositas tatis. Inuenit etiam thorus ꝓ lecto. sȝ tunc aspirat. De quo dixi in suo loco
Toru⁹.a torqueo ques.dr toruus ua.uū.i.crudelis terribilis.q2 sit torto vultu.⁊ cōpat.⁊ inde hec toruitas tis. ⁊ ꝯponit inde ꝓteruus.
Tostus a torreo res rui.tostus.dr tostus sta.stuȝ.i.assatus pust⁹ pist⁹ siccat⁹.⁊ ꝯpat.ꝙ aūt dr tostus q̄si torridus.ethymologia est
Tot omis ge.nu.plural' ⁊ indecli Et dicit a ton vl a topos quod est totū
Totalis in totus vide.
Totidē.i.eiusdē numeri.⁊ est indecli.oīs ge.plalis nu. ⁊ ꝯponit a tot ⁊ idem.⁊ corr.ti.
Totiēs aduer.numeri ⁊ dr a tot
Totondi exponit in tōdeo des.
Totus a tot dicitur totus ta.tum.⁊ ptinet totū ad ma

gnitudinem.vt totū corp⁹.sed omne ad multitudinem. vt Omis homo.Item omne in diuersis ptibus poitur Totū sine ptibus debet esse diuersis. neca pte integrat differētia totius in rem nomis cui adiungit.sed nullam ei⁹ ptem comp̄hendit.vt tot⁹ fortes.i.fortes ⁊ q̄libet ei⁹ ps.Omne vō quālibet rem nomis cui adiungit comp̄hendit.⁊ pdu.to. Unđ qđam. Mandere sic totū meli⁹ q3 pandere votū.vnđ hic ⁊ hec totalis ⁊ hoc le.⁊ a datō totali.addita tas.fit hec totalitas.
Toricū ci.in taxus exponit.

T ante R

Trabilis.a trabs deriuat hic ⁊ hec trabilis ⁊ hoc hile quod est trabis vel quod ptinet ad trabeȝ. Et hec trabalis balis.id est trabs
Trabaria. a trabs dicit hec trabaria rie. nauis longa ⁊ stricta.Trabarie dicunt minute naues q̄ ex singul' trabibus cauant q̄ aliter litorarie dicunt vel canduce ex ligno vno cauate ⁊ facte ⁊ dicūt cāduce.qa a q̄ttuor vsq3 ad decē hoies capiāt
Trabia.a trasbeo as.dr hec trabea hee.genus vestis ipialis qua soli impatores vtebant. quasi transbea. q̄a vltra alios beatū designabat. Unde trabeatus ata atū id est trabea indut⁹. Unde legit ꝙ dñs noster fuit indutus trabea carnis.i.regia veste carnis.Trabea etiam dicitur porticus tecta trabib⁹.⁊ pdu.pnlt trabeatus. vnde ouidius duodecimo methamor. Dignior est qual' trabeat forma quirini
Trabeatus in trabea est.
Trabecula le.dimi.pua trabs.
Trabs a trabo bis.dr hec trabs bis.q2 ab vno pariete trahit ad aliū.vel trabes dicunt a transuerso q2 in trāsuerso posite vtrosq3 pietes ꝯtingāt ⁊ ꝯtineant. veteres etiā hec trabes ꝓ trabs dicebāt
Tracia in trax est
Tracon conis.est meatus subterrane⁹.vñ qđaȝ. Terrarum tracones.animalia dico dracones.vñ qđam putauerūt debere dici in psal. Dracones ⁊ oēs abissi. Sȝ tracones dr ꝯmunit p t.⁊ cor. co
Tractabilis a tracto ctas.dr hic ⁊ hec tractabilis ⁊ hoc le.qđ de facili potest tractari ⁊ duci.vnde tractabilit aduer.⁊ componit hic ⁊ hec intractabilis ⁊ hoc le. vnde intractabiliter aduerbiū.
Tractat⁹.a tracto ctas.dr hic tractat⁹ tus.ſmo altera egens psona.Tractat⁹ aūt spēalit fit ad seip̄m. v̄bum āt ad omēs. vnde dr v̄bum fecit ad ꝑlim
Tracto . a traho his.traxi.tractū ctu.u in o.fit verbū frequenta.quod videt distare a significatōne sui pmitiui.sed penitus nō distat. Nam q̄ aliqđ tractat quodaȝmodo illud trahit.Est.n.tractare sententiā frequēt huc ⁊ illud trahere.Et tractare est ad libitum trahere. Tracto ꝯponit ꝯtracto ctas.quod ⁊ Contrecto ctas inuenitur.i.simul tractare.vel inter manus tractare ⁊ palpare quod ꝯponit Precōtrecto ctas.i.ante ꝯtrectare.vl' ante ꝯtrectatōnem delectari.ꝯsueta manib⁹ palpare. Detracto ctas quod ⁊ detrecto ctas dr.i.dedignari. recusare negligere.ꝯtemnere vel detrahere. Pertracto ctas.i. pfecte tractare. Obtrecto ctas.i.detrahere. maledicere. Retracto ctas.i.iteȝ tractare tractata.quod ⁊ retrecto inuenit.Tracto ⁊ eius composita sunt actiua. Et a traho traxi ctum.deriuat tract⁹ cta.ctū ⁊ hic tract⁹ hui⁹ tractus.⁊ tractim aduer.i.lente
Tractus.in tracto ctas. est.
Traditō onis.dr a trado dis vl' ab hoc gtō traditi addita o fit hec traditio. Aurora. Tanq3 nota loquēs tra
Traditor in trado dis est ditione breui.
Trado a trās ⁊ do das.ꝯponit trado dis.tradidi traditum ⁊ abijcit ns.Et est tradere ꝓdere dare vel trāsferre Unđ versus. Qui tribuit tradit.tradit iniquus homo vnde hic traditor ditoris.id est ꝓditor.vt Iudas est traditor id est dator.
Traduco a trās ⁊ duco cis ꝯponit traduco cis. ⁊ abijcitur ns.vnđ in psal. debet dici Qui traduxit populum suum p desertum.⁊ in math.j.ca. Ioseph cum esset iust⁹ ⁊ nollet eam traducere.i.pducere ſm glosam vnā. Et greci habent ppalare.⁊ redit in idem. Quod.n.manifestat quasi de tenebris ad lumen traducit. Itē traducere.id ē vltra ducere.⁊ pdu.du.⁊ inde traduct⁹ cta.ctū
Traductō.A traduco cis.vel a gtō traducti addita o fit hec traductō onis.i.vltra ductō ppalatō siue manifestatio.vnđ sap.cap.ij. Factus est nobis in traductōnem cogitatōnum nostraȝ. Glo. Cogitatōes nostras traduxit in lucem. Item mors dr traductō quādo homies ab hac vita traducunt.vnđ sap.xj. Qui cum minuerent in traductōnem infantiū occisoruȝ ⁊c. Item traductō est q̄dam color rhetoricus.vide in tercia parte in capitulo de coloribus rhetoricis.
Tradux. A trans ⁊ dux componit hic tradux ducis. l' potest deriuari a traduco cis. Et est tradux ꝓpago. Qđ etiam ꝓ originali peccato quod adam cōmisit inueitur. q2 ab ip̄o in posteros fuit translatum.sicut de patribus filij ppagant.⁊ cor.pnlt gtī.licet duco cis.pdu. primam vide de hoc in dux. Pap.vero sic di. Tradux ex altero ducta ppago.radix vel origo. Sed potest queri. An anime ratōnales sint ex traduce.i.ex ppagatōne ducte. vel origene ex altero.vtȝ scȝ anima filij ex anima patris originem habeat. Ad hoc intelligēduȝ scias.ꝙ ex traduce sunt due ptes ex p̄positō ⁊ traduce casus ablati. Item nota ꝙ traductō duo importat originē scȝ ⁊ diuisionem Non.n.ignis generat ab igne generāte.nec traduci proprie dicit. Similit nec lignum diuisuȝ in ptes dicitur ꝙ eius vna ps ab alia traducat.vnde traductō ppie dicit in generatōe animatoȝ.que est p decisionē semis. ⁊ ido non potest dici traduci ab aliquo illud.quod ab eo originem non habȝ.nec diuisionē recipit. Diuidit autē aliquid dupliciter.s.p se vt corpus. ⁊ p accidens vt forma corporalis materie imp̄ssa. Anima autē ratōnalis. nec corpus est.nec v̄tus corporalis.quod ipa sua operatio ostendit que sine corpe est. ⁊ ideo traduci non potest p modum diuisionis. Et in hoc cōsistit ratō aristote.in. sedecimo li.de animab⁹. Uult enim ꝙ quorū pncipioruȝ opatōnes sunt sine corpore.illa pncipia non traducantur p semen. Similit etiam patȝ ꝙ nullo alio modo originem potest habere anima filij ex anima patris. Aut enim hoc esset.q2 intellectus filij ab intellectu patris oriretur mediante v̄tute generatiua ⁊ formatiua aut ime

diate. ℙdicum est impossibile. q2 effect9 nō potest esse
immateriatio2 sua causa. vnde cum vīus generatiua sit
potētia materialis. non potest eius actō ad formam im
materialē terminari. Sēdm etiaz esse nō potest. vt alibi
ꝓbatum est. Unde relinq̄tur q̄ ꝓncipium originis anie
raōnalis sit aliq̄ ꝓncipium sepatum. ⁊ hoc q̄dem ꝓce
ditur ⁊ a philosophis ⁊ a theologis. Unō dī. aristot. in
xmj. de animalib9. q̄ intellect9 ab extrinseco est. Et in vl.
eccleſ. 2. ℙonec spūs reuertat ad dñm q̄ dedit illū. vtō
in ō̄ima. ⁊ in extraduce. ⁊ in origine9

Tragedia. Oda qō est cant9 vel laus ꝓponit cum tra
gos quōd est hirc9. ⁊ 2. hec tragedia die. i. hircina laus.
vel hircinus cant9 vel sentus. Est. n. de crudelissimis re
bus. sicut q̄ patrem vl ma trē interficit vl comedit filiuz
vel econuerso ⁊ huiōi. Unō ⁊ tragedo dabat hirc9 scili
cet animal fetidum. non qō nō haberet aliud dignuz p̄
mium. sz ad fetorem materie designanduz. Et unō trage
dus da. dum. ⁊ hic tragedus di. pnlt pdu. tragedie scri
ptor. Et hinc tragedicus ca. cum. Item a tragedia 2 tra
gicus. ca. cum. Et differunt tragedia ⁊ comedia. q2 come
dia ꝑuatorum hoīm cōtinet facta. Tragedia regū ⁊ ma
gnatuz. Item comedia humili stilo describit. Tragedia
alto. Item comedia a tristib9 incipit sz cum letis desinit.
Tragedia ecōtrario. Unō in salutatōne solemus mitte
re ⁊ optare tragicū ꝓncipium ⁊ comicū finem. i. bonum
ꝓncipium ⁊ letum finē. ⁊ producit penultimam tragedia.
vide in comedia. ℙdōt tñ esse breuis in vsu. vtō i facō cl

Tragedus. in tragedia est.

Tragelophus. Tragos qō est hircus componit cū lo
phos qō est ceruꝰ q̄ licet eiusdem spēi sit cum ceruo vl
losos tñ hz armos vt hirci. ⁊ menta barbata. ⁊ 2. trage
lophus phi. pnlt cor. i. hircoceruus

Tragema matis. neutri generis idem est qō vile mu
nus. vel modici valoris

Tragicus ca. cū. pnlt cor. 2. a tragedia. ⁊ est tragicus
idem q̄ tragedꝰ vl ad tragediam ꝑtinēs

Tragiopa pa. ē auis maio2 aq̄la

Tragos greece. latine 2. hircus

Tragula a trabo bis 2. hec tragula le. gen9 teli.

Tragū a trabo bis. 2. hoc tragū gi. gen9 retis piscato
rii. qō aliē verriculū a verrēdo 2.

Traba be. genus est vehiculi a trabēdo dicta. q2 rotas
nō habet. vñ a trabo bis. 2. paralip. j. li. ca. xx. Fecit sup
eos tribulas ⁊ trabas.

Trabo bis traxi. ctum quod componit abstrabo bis
abstraxi. i. in aliam ꝑtem trahere. lacerare. abscondere.
Attrabo bis. i. ad se trahere. adbreuiare. Contrabo bis
id ē colligere. ꝓstringere. adbreuiare. decurtare. Distra
bo bis. i. in diuersas ptes trahere. dimidere. dilaniare. l'
a se remouere. vendere. vl donare. Detrabo bis. i. post
do2sum alicui maledicere. Item detrabere. i. ſexpoliare.
auferre. Extrabo. ℙ2otrabo. ℙdetrabo. retrabo. sub
trabo. ⁊ est subtrabere maledicere. vl subtus vel latēter
vel parum vl post trahere. diminuere. auferre. ⁊ ab bis
omnibus descēdunt frequen. Trabo ⁊ eius composita
sunt actiua ⁊ faciunt ꝑteritum in xi. ⁊ supinū in ctuz. naz
desinēria in bo. aspiratū faciūt ꝑteritū in xi. ⁊ sup̄. in ctū.
vt trabo traxi. tractū. vebo xi. ctū. sm ꝓstia.

Traiectō onis. in traiscō est

Traiscō. a trans ⁊ iacō. componit traiscō cis. ieci. iectū.
ctum. ⁊ scribit ꝑ duo i. quia a. que est in iacō mutat in i. ⁊
abiciat de trans ns. ⁊ est traiscere vltra iacere. vl ꝓsorare
vl transfigere. Unō traiectus cta. ctum. traiecti cte. cti. et
inō addita o. fit hec traiectō. i. vltra iactō. ⁊ ponit ꝓ mer
cium trāsportatōne. Eccl. xxxvij. cū negociatore de trac
tatōne. cū emptore de vēditōe tractu

Trama a trabo bis. 2. hec trama me. q2 ꝑ telā trahat.
Est vo filum inter stamē discurrēs. Trama 2. etiā qōdaz
instrumētum textricū. qō ineqle ē

Tramaricia. A trabo bis. 2. hec tramaricia cie. q̄dam
arbustula. q2 trahat crorez. Nam in quibusdam locis
ea terre distinguunt.

Trames a trabo bis 2. hic trames mitis. via parua ⁊
trāsuersa ꝑ agruz. ⁊ 2. a trabo q2 trahat de publica via
Uel 2. a transmitto tis. q2 transmittat vsq; ad aliā ptez
agri. Uel 2. a transuerto. q̄a ꝑ transuersum ducat ⁊ cor
ri. pnlt genitī tramitis.

Tramis. A trabo bis. 2. hec tramis buius tramis. ex
trema pars vestimēti

Tramoseric9. a tramo ⁊ seric9 ꝓponit tramoseric9. ca.
cū. pnlt cor. i. bñs tramā sericā. vnō hec tramoserica ce. q̄
dam vestis lineo stamīe. sz trama serica.

Trano. A trans ⁊ no nas. componit trano nas. vbz
neu. i. vltra na. vel nato. vel transeo. sz ꝓprie de mari 2.

Tranquillus la. lum. i. quietum. lucidum purum. ⁊ di
catur trāquillum. i. transiens quiete. ⁊ ꝓpriet ꝓprie ad
mare. sicut serenum ad celum. sicut dixi in sereno nas. et
a grō tranquilli addita tas. dicit hec tranquillitas tatis
⁊ scribit ꝑ geminum l. vnō pnlt pdu. in tranquill9 Qui.
epi. Nec nisi trāquillo brachia crede mari.

Trans sicut di. pstian9 in tractatu ꝓpositōnum quan
do componit cum dictōne incipiēte a d. vl n. vel i. conso
nante abiicit ns. vt traduco trado. trano. traiscō. In alu
is aūt ꝓpositōnibus remanet integra. Unō versus. Si
componat trans. lrā nulla mouet. Trano traiscō trado
traduco remotis.

Transactō onis. in trāsigo gis est

Transalpin9. a trās ⁊ alpin9 ꝓponit trāsalpin9. na. nū
id est vltra alpes exīs ⁊ inde transalpino2 naris. i. vltra
alpes ire. Et producit pi

Transcendo. a trans ⁊ scando dis. componit trāscen
do dis. si. su. m. ⁊ abiicit s ⁊ scribit ꝑ vnum s. q2 nec añ cō
sonātem nec post ꝓsonātem debet fieri geminatō conso
nantis. vt asto ascendo trāscendo. nisi altera illaruz fue
rit liq̄da. vt supplico. suppremo. Et est transcendere vl
tra scandere.

Transeo. a trās ⁊ eo cōponit trāseo is. iui. itū. ire. id est
vltra ire. Et est. s. de ꝓma sillaba. q2 ꝓpositō debz sillabi
cari ꝑ se. ⁊ facit fururū indicatiui in bo vt transibo. et in
am inuenitur vt transeam

Transfero a trans ⁊ fero componit trāsfero transtuli
translatū trāsferre. i. vltra ferre vel de vno loco ad aliuz
ferre. Unde trēslatus ta. tum. i. traductus. siue vltra du
ctus transportat9. Et hic translato2 to2is. Et dicunt trā
slatores qui de vna lingua verba trāsferunt in aliam. ⁊
fuerunt plures interpretes siue trāslatores. vide de hoc

in interpres.

Transfiguro ras. pdu. gu. vide in figura.

Transfreto a trans ⁊ freū ꝓponit transfreto tas. tauu
tare. i. vltra freū ire. mare transire. ⁊ co2ri. fre. ⁊ scribit ꝑ
vnum f. q2 s. non mutat ibi

Transfuga. a trāsfugio gis 2. hic ⁊ hec transfuga ge. q̄
de vno exercitu fugit in aliū. ⁊ cor. fu. vñ transfuge siue
nomē siue ꝑbum cor. fu.

Transgredio2. a trās ⁊ gdio2. ꝓponit transgredio2 ris
gressus sum. transgredi. id est vltra gradi. puaricari. ver
bum deponentale

Transgulo las. in gulo las est.

Transigo a trans ⁊ ago ꝓponit transigo gis. transegi
transactū transigere. i. vltra agere. vl litem decidere. q̄si
actiōnem transire. Item trāsigere. i. cōponere. Unō trāsi
gens ꝓncipium qō capit omēs sui ꝑbi significatōes. Et
hec transactō q̄ sic in iure diffinit. Trāsactō est de re du
bia ⁊ lite incerta nec dum finita gratuita pactō. Naz vt
dicit codice de trāsactiōnibus lege. Transactō nullo da
to vel retēto seu ꝓmisso minime ꝓce dit. Et 2. transactō
quasi actōis translatiō. eo q̄ qui trāsigit ⁊ recedit ab actiōe
⁊ sic facta ꝓpositōe cessat strepit9 litis. ⁊ cor. pnlt trāsigo

Transito a trāseo is. vel a grō transiti transite transiti
addita o. fit hec trāsitō onis. i. vltra itō. Item trāsitio est
q̄dam color rhetorice9 de quo dixi in ficta ꝓte in capit. de
coloribus rhetoricis.

Transitus. A trāseo sis. dicit hic transitus tus. tui. et
transitura. tum. pnlt cor. ⁊ sic itum. ⁊ trāsituz corripiūt
i. Deutero. quarto cap. Transito Iordane. Item actuum
xix. Trāsita macedonia.

Trāslato. A transfero vel a grō translati addita o. fit
hec translatō onis. i. vltra latō transportatō. Item trāsla
tio. i. expositō sme ꝑ aliam linguaz. An translatō sp faci
at deriuatōz. vt a theos de9. dixi in tercia ꝓte in capi. de
spēbus nominū quasi in ꝓncipio.

Translator Iorus. in transfero est.

Trāsimeo meas. exponit in meo meas

Transmigro ex trans ⁊ migro gras. ꝓponit trāsmigro
gras. graui. grare. i. vltra migrare. trālire. psal. Trāsmig
in monte sicut passer. Et cor. ꝓmam migro naturaliter
Unō trāsmigro gras. pnlt grauat. licet in aliqb9 ecclīs
acuat. Unde Iozumas de maria egipciaca. Heu inq̄t q̄d
tentauī quo qualis ⁊ vnō migraui. In versu tamen mi
gro habet ꝓmam ꝓmunem

Transtrū a transuerto tis. 2. hoc transtrī. Et dicū
tur transtra. tabule vbi sedent remiges. q2 in transuerso
nauis sunt posite. Ezech. xxvij. Transtra tua fecerūt ti
bi ex indico ebore.

Transua do. a trans ⁊ vado dis. ꝓponit trāsuado das
dauī. dare. id ē vltra vadare. trās vadum ire. vel trans
vadum ducere. ⁊ cor. va

Trapeta. A tero ris. 2. hec trapeta te. ⁊ hoc trapetuz
ti. i. mola oliuaria. ſ. vbi oliue terunt. vel incus numula
riorum. vel vas in quo herbe ꝓteruntur. Et 2. trapeta q̄si
terepeta. q2 assidue penit vt terat. Et inde hec trapezita
pezite. mensa numulariox. Unō hic ⁊ hec trapezeta zete
in eodem seu su. ſ. numulari9. vl mensari9 q̄a pecuniā su
per mēsam dinumerat. Greg. in omel. epyphanie. Tra

pezetas multa ꝙ gentū ꝑuintie ignorāt.

Trapezeta te. ⁊ trapezita te. etiam inuenit. vide in tra
peta. ⁊ producit pnlt

Trax cis. cōmunis ge. 2. a trur ⁊ dicunt traces a mori
bus quasi truces crudelissimi. n. fuerūt. Uel trace ſ dicti
sunt quasi tyraces a filio iapher. q̄ dict9 est tyras. a q̄ oz
ti sunt ⁊ nominati. Unō hec tracia. Et hinc modo hic ⁊
hec trax cis. ⁊ hic ⁊ hec tracēsis ⁊ hoc se. ⁊ tract9 cia. cium
ꝑ quo sepi9 inuenit tructi9 cia cium

Tredecim oīs ge. pluralis numeri indeclinabile. ⁊ cō
ponitur a tres ⁊ decem.

Tredecimus in tredenus est

Tredenarius. in treden9 vide

Tredenus a tredecim 2. tredenus na. nū. ⁊ tredenari
us ria. riū. Et hic tredenarius rij. ⁊ tredecimus ma. muz
⁊ tredecies aduer. ⁊ pdu. de.

Tremisco scis. in tremo est.

Tremissis sis. mas. ge. est tercia ps solidi. Et 2. tremiſ
sis. q2 ter missus solidus faciat. vel est nomen vncie certi
ponderis ⁊ quantitatis.

Tremo mis. mui. mitū. tremere. Unō tremendus da.
dum. ⁊ tremebund9 da. dum. silis tremēti. Et hic tremor
moris. Unō tremorosus sa. sum. ⁊ compat Tremo ꝓpo
nitur cum facō ⁊ 2. tremefacō cis ⁊ cum fio ⁊ dicitur tre
mefio fis. Item a tremo ꝓponit Contremo mis. Extre
mo mis. Intremo mis. Et hinc inchoa. Contremisco. ex
tremisco. Intremisco. Itez a tremo mis. addita co fit tre
misco scis. inchoa. i. incipio tremere. Daniel. sexto capi.
Tremiscant ⁊ paueāt deū daniel. Tremo ⁊ ei9 cōpolita
neu. sunt. ⁊ faciunt ꝑteritum in mui ⁊ supinū in mitum.
⁊ cor. hanc sillabā tre. Unde in auroza 2. Signa decez
pharao tremuit siccū mare fluct9. ⁊ est tercie ꝓiugatōis
tremo. vnō cor. pnlt infiniti. vnō in psal. Debz corripi me
Qui tangit terram ⁊ facit eam tremere. Item esa ye. lxvj
Qui tremitis ad verbum ei9 penul. cor. Item supinum
corripit mi. tremitū.

Tremulent9 ta. tum. id est tremore plenus. ⁊ ꝓpat tre
mulent9 tior. tissim9. Et componit a tremore. ⁊ lētos qō

Tremul9 a tremo mis 2. tremul9 la. lū. vñ ē plen9.
tremulo las. i. tremere ⁊ trepidare. ⁊ cor. mu.

Trena a treneo nes. 2. hec trena ne. lamentatō. Sicut
enim himn9 est canticū leticie ⁊ laudis. ita trena est cān
cum lameti ⁊ funeris. Unō trenus na. nū. i. lamentabil.
⁊ trenosus sa. sum. i. lamentosus. ⁊ vtrunq; compatur. ⁊
trenic9 ca. cū. i. luctuosl9. Item bi treni nox 2. vt Trem bie
rem ie. i. lementatōes.

Trenarus a trena. 2. hic trenarus ri. ⁊ in plāli hec tre
nara rozū. mons siue vallis vbi descēsus est ad iferos.
⁊ sepe ponit ꝑ ipso descensu ad inferos. ⁊ ꝑ inferno. vbi
non est nisi fletus ⁊ lamentatō. Unō trenerari9 ria. riū.
Et scias q̄ q̄dam dicunt ꝑ eodem mōte hic trenarius. sz
male. ⁊ cor. na. trenarus

Treneo nes. in lamēto2 taris est

Trenicus ca. cū. in trena est

Treni nox. trenis in trena est.

Trepido das. dauī. datū dare. i. formidare. ppbeta. Il
lic trepidauerunt timore. Unō trepidus da. dum. id est
timidus. ⁊ ꝓpatur. Trepido das. cum suis ꝓpositis siq

babet neu.sunt.⁊ corr. pi

Tressis as assis p obolo ꝯponit cum tres. ⁊ dicitur hic tressis hui⁹ tressis.i.tres oboli.vel p̄cium triū obolorū vel triū assiū app̄ciatus.

Treuga ge.scriptō regalis vel securitas. vnde treugo gas.i.securare.pacificare.treugam facere.⁊ hic treugarius rij.q̄ treugas facit inter aliq̄s.⁊ treugarius ria. rium ad treugam ptinēs

Treugarius in treuga est

Triambos.i.triumph⁹ vel iudiciū triplex.

Triangul⁹ a tris qđ est tria ⁊ angul⁹ ꝯponit triangulus la.lū.i.tres angulos habēs.vñ triangulat⁹. ta.tum. idē.⁊ substātiue dr̄ triangulus p tali figura

Triarius a tris dr̄ triari⁹ ria.riū.sup tres ꝯstitutus.vl' q̄ tercō loco constituit in exercitu. Jdē ⁊ portitor signorū

Trias adis.fe.ge.a tris dr̄ dicit.

Tribracus ci.est q̄dam pes ꝯstans ex trib⁹ breuib⁹ sillabis.⁊ componit a tris quod est tres. ⁊ bracos quod ē breue.q̄si ꝯstās ex trib⁹ sillabis breuib⁹ vt dn̄s.vñ vsus Pes tribrac⁹ breuib⁹ postulat ire trib⁹

Tribula le.in tribulū est.

Tribulis A tribu dr̄ hic ⁊ hec tribulis ⁊ hoc le.i. de eadem tribu.⁊ pdu.bu. Unde hora.in epy. At cum pilleolo soleas ꝯuiua tribulis.⁊ inde ꝯponit ꝯtribulis le. Sz tribulo las.corr.bu.vñ q̄dam. Nō hoīes tribules quos tu scis esse tribules.

Tribulo las.vel tribulor laris.in tribulū est

Tribulū.a tero ris dr̄ hoc tribulū li.quod ⁊ hec tribula le.inuenit.instrumentū quo fruges terunt. Uñ para. pmo li.ca.xx. Fecit sup eas tribulas ⁊ trabas. Et hic tribulus li.gen⁹ spinarū. Gen̄.iij. Spinas ⁊ tribulos terra germinabit tibi. Et dr̄ tribulos quasi tangentes se tribulans.⁊ est ethymol'. Et sic a tero ris. Et a tribul⁹ dicit tribulo las.laui.lare.i.tribulatōnem inferre vel pati Et tribulor laris.in deponēti genere.in eodē sensu.vnđ hec tribulatō.i.psecutō.aduersitas.vide in tribulis

Tribunal. A tribun⁹ dr̄ hic ⁊ hec tribunalis ⁊ hoc le. ⁊ hoc tribunal vel tribunale nalis.sedes tribuni vl' loc⁹ in alto ꝯstitut⁹ vnđ vniuersi audire possunt. Et dr̄ sic a tribuo is.q̄r inde a sacerdote p̄cepta viuendi tribuūtur Uel a trib⁹ dr̄ tribunal.q̄r trib⁹ ad illā sedē ꝯuocent.⁊ pdu.pnlt tam ntī q̄z gtī

Tribun⁹. A tribuo is.dr̄ tribun⁹ ni.q̄r militib⁹ vel plebi iura vel opem tribuat. Unđ tribunici⁹ cia.ciū.⁊ hic ⁊ hec tribunalis ⁊ hoc le. Et hic tribunat⁹ tus.dignitas vl' officiū tribuni. Jtem a tribuo dicit hoc tributū ti. Ul' dicitur tributū vel tribun⁹ a trib⁹.q̄r p singulas tribus tributum exigebat.sicut nunc p singula territoria.⁊ cui persoluebat tribun⁹ dicebat. Unđ q̄ legit tributū tribunus etiam dicit ꝯm hug̃. Sed in grecis. dr̄. At qui trigita sub se tenet ille tribun⁹. Quiq3 tributa legit ille tribun⁹ erit Jn pmo aūt macb.ca.iij.dr̄. Et post hec ꝯstituit iudas duces populi tribunos ⁊ cēturiones ⁊ penthacontrachos ⁊ decuriones.vbi.di.glo. Tribunos ꝯ ꝑpellāt illos q̄ mille militibus p̄erant.quos greci cyliarchos vocant. Centuriones qui centū. Pentacontrachos qui quinquagīta. Decuriones qui decem. Unđ vsus. Mille tribun⁹ habet.grece cyliarcha vocat. Centurio centū his q̄nq3 decurio ducit. At q̄nquaginta penthacōtarchus habebit. Et componit tribun⁹ cum gtō plebis.⁊ dr̄ hic tribunusplebis.hui⁹ tribuniplebis. Et scias q̄ aliud est tribunusplebis in compositōne.⁊ aliđ extra compositōnem. q̄r extra ꝯpositōz pōt venire p tribuno c⁹libet plebis. sz in ꝯpositōne tribunusplebis veit p illo solo q̄ habebat tribunatū in plebe romana

Trib⁹ a tris dr̄ hec trib⁹ hui⁹ trib⁹ tribui.⁊ desinit datiu⁹ ⁊ ablatiūs plr̄alis in vbus.vt tribub⁹. sed ablatiuus hui⁹ nomīs tres facit in ibus vt trib⁹.⁊ dicit tribus pgenies a tris q̄r in p̄ncipio romani trifarie fuerūt a romulo dispti. Jn senatores. Milites Plebeios. sicut dixi

Tributari⁹.in tributū vide   in ꝑplus.

Tributim a tribu dr̄ tributim aduer.pnlt pdu.i. p singulas trib⁹.vel de tribu in t. ibū. Hora.in ꝯmone. Primores ꝑpli arripiūt ꝑplmq3 tributim.

Tributū. a tribuo is.dr̄ hoc tributum ti.vel dr̄ a tribu ꝯm ysid.eo q̄ ante p singulas trib⁹ exigebat.sicut nunc p singula territoria. Sic autem in tres ptes diuisū fuisse populū romanū ꝯstat vt q̄ p̄erant in singulis partib⁹ tribuni dicerent.vnde ⁊ sumpt⁹ q̄s dabant ꝑpli tributa nominauerūt.de hoc etiam dixi in tribun⁹ ꝯm hug̃. q̄q̄ si idem dicit. Que aūt drīa sit inter tributū ⁊ vectigal.dicetur in vectigal. Jtem a tributū dr̄ tributari⁹ ria.riū q̄ soluit vel deb3 tributū

Trica a tero ris.dicit hec trica ce.i.deceptō. ⁊ trica idē meretrix.⁊ trica.i.impedimentū.⁊ trica.i.mora. ⁊ trica.i. radix ⁊ trica dr̄ capillorū.vide in trico.

Tricesim⁹ ma.mū.in triginta est

Triceps pitis.habēs tria capita.vide in caput

Trichorū tris ꝯponit cum chor⁹. ⁊ dr̄ hoc trichorū trichori.⁊ hoc trichorium rij.id est locus iuxta ignem causa prandij habens tres cameras vel absidas.⁊ corripit illam sillabam cho.

Tricies.aduerbium numeri.id est triginta vicib⁹ a triginta dicitur

Tricliniū. Cline grece latine dr̄ lect⁹.⁊ vertit in latinū ⁊ dicit hic clinus ni.i. lect⁹ ⁊ componit cū tris ⁊ dicit hoc tricliniū nij.i.domus trina sessione ꝯuiuantiū ordinata Solebant.n.antiqui in clinis comedere ⁊ tres lectos l' tres ordies lectorū disponere. Jn vno quoq3 loco comedebant dominus ⁊ domīa. Jn secūdo familia. Jn tercio hospites.⁊ talis domus dicebat tricliniū.⁊ compoitur

Trico.a trica capillorū dicit trico   architriclinus cas caui.care.id est decipe.vel īpedire vel demorari. vnde q̄dam ad beatam mariam dicentes. Quomō fiet istđ quonia3 virū non cognosco inq̄t. Quid vitam tricas in mundo. Jtem tricare.i.tricas capillorū facere. ⁊ est verbum ptinens ad mulieres q̄ tricant crines suos quos in tres ptes diuisos subtilit̄ complicāt ⁊ inuoluūt.⁊ huiđi inuolutō trica dicit quasi tria capiēs.i.tres ptes criniū. ⁊ inde detrico cas.vnđ ec. le.xxxij.⁊ hora surgendi nō te trices.i.non sis piger.vel non facias morā in cōponēdo capillos.sicut mulieres faciunt.vel non sis mollis ⁊ effeminatus quādo debes strenue opari. Alia lrā inuenit in biblijs correctis. Hora surgendi nō te tristes.vnđ di. glo.rabani. Admonet ne simus tristes vel tardi in disciplina ⁊ meditatōe sapiētie.p hoc q̄ dicit. Ne sim⁹ tristes exponit quod dicit. non te tristes.p hoc vero quod addit.vel tardi videt innuere q̄ alia lrā ibi inueniat non te trices. Quidam vō dicunt q̄ tetrices est ibi vna dictō sicut dixi in tetricus. Trico ꝯponit Contrico cas. districo cas.i.dissoluere.expedire. Extrico cas.i.expedire.exoluere apire. Jntrico cas.i.impedire.vel inuoluere vl' immorari. Retrico cas.i.iterū tricare vel tricam soluere. Trico ⁊ eius composita sunt actiua.⁊ pducūt tri. Jn grecismo aūt ponunt isti vsus. Jmpedit intricat.necnō inuoluere signat. Extricat q3 sapit expedit aut apit. Et in tobia dr̄. Si q̄rat bonor.on⁹ intricet bonori

Tricolor loris.in color loris vide.

Tricolos vel tricolō.in colon exponit

Tricuspis. Cuspis ꝯponit cum tris ⁊ dicit hic ⁊ hec tricuspis pidis. vt Tricuspis lancea.q̄ habet tres cuspides Et scias q̄ nullum nomē desinēs in is.potest esse omnis ge.in ntō casu.vnđ tricuspis est cōmune duorū generū tantū. Sed obijcit cōtra hoc. q̄r inuenit cum neutro ge. Unđ ouid. Positoq3 tricuspide telo mulcet aquas.ad hoc respondet p̄stianus q̄ p figurā recipit neutrū

Tridens a tris ⁊ dens ꝯponit hic tridēs tis. qđ aliter dr̄ fuscina ⁊ creagra q̄si tres habēs dētes. Uñ furca cū trib⁹ dentib⁹.vel aliqđ silē pōt dici tridēs.

Tridental a tris ⁊ dens cōponit hoc tridental lis.qđdam vas q̄si tres pinnas sicut tres dētes habēs

Tridie aduer.a triduū dr̄

Triduū a tris ⁊ dies ꝯponit hoc triduū dui.i. spaciū trium dierū.vnde triduan⁹ na .num.

Triennis. a tris ⁊ annus ꝯponit hic ⁊ hec triennis et hoc trienne.triū annorū.vñ hoc trienniū nij. spaciū triū annorū.vñ in.ij.li.macha.ca.q̄rto. Et post triennij temp⁹ misit iason menelaum.

Triens a tres vel tris dr̄ hic triēs tis.tercia pars assis vel denarij vel alicuius rei vel vas. Sz p vase videt cōponi a tris ⁊ dens. Jnde triens.i.vas tres pinnas quasi tres dentes habēs. Persi⁹. Calidū trientē excutit e ma-

Trieris.a tres vel tris dr̄ hec trieris.   nibus. huius trieris.magna nauis a tribus sessionibus quasi tres habens ordines remorū.quā greci durconē vocant Esaye.xxxiij. Neq3 trieris magna transgrediet eum. Jtē daniel.xi.capit. Et venient sup eum trieres ⁊ romani.et corripit e. Unde quidā. Triplex remorū trieris mouet

Trifaux. Faux cōponit cum tris   ⁊ iuuat ordo. ⁊ dicit hic ⁊ hec trifaux cis. Et hic ⁊ hec trifaucis ⁊ hoc trifauce.i.habēs tres fauces.⁊ tria ora.vt cerber⁹ ⁊ ianitor inferni. Unde virgilius. Cerberus hinc ingēs latratu regna trifauci psonat ⁊c.

Trifidus da.dū.in fidis vide

Trifoliū lij.ꝯponit a tris ⁊ foliū herba quā greci ⁊ trifolon vocāt.q̄r sit trinis folijs p singl'as annotatōes.

Triformis. Tris ꝯponit cū forma. ⁊ dr̄ hic ⁊ hec triformis ⁊ hoc me.i.triū formarū.vide in multiformis.

Trifurcifer ra.rum.pnlt corr.id ē portari⁹ q̄ hab3 tres furcas.vel instrumentū trifurcatum ad onus gerendū. Et ꝯponit a tris ⁊ furcifer

Triga.a tris ⁊ iugū ꝯponit hec triga ge.i.curr⁹ plutōis q̄r rapit hoīes de trib⁹ etatib⁹ vide in biga

Trigamus. A tris ⁊ gamos componit trigamus mamum.qui vel que trib⁹ nupsit. Unđ trigamia mie.i.tres nuptie vel ꝑprietas.q̄ aliq̄s dr̄ trigam⁹.

Trigenari⁹ ria.rium.in trigita est

Trigesim⁹ in triginta vide

Trigies aduer.numeri.i.trigīta vicib⁹ a triginta dr̄.

Trigīta. Tris componit cum gentos quod est decem ⁊ dr̄ triginta quasi ter decem. Unde trigies ⁊ tricies aduer.id est trigīta vicibus Et tricenus na.num.⁊ trigen⁹ na.num. Unde tricenarius ria rium.⁊ trigenarius ria. rium.⁊ tricesim⁹ ma.mū.⁊ trigesim⁹ ma mū.vñ hic ⁊ hec tricesimalis ⁊ hoc le.⁊ trigesimalis male.

Trigonum.i.triangulū quod in tres ducit angulos.ut ter tria vel ter quattuor vel ter q̄nquaginta ⁊c ꝯm papi. ⁊ corri.pnlt. Et grego.di.in quadam omel'.pascali. Ducamus p trigonum decē ⁊ septē.decem.s.p̄cepta. ⁊ septē spūssancti dona.⁊ venient ad q̄nquagintaunum Ducamus p trigonum q̄nquaginta ⁊ vnum ⁊ fiunt centū q̄nquagita tres. Quo agit omīs nostra opatio in fide trinitatis exhibita ad iubileum id est requiem tendit.decem ⁊ septem ter ducimus.vt ad q̄nquagintaunū venire debeamus.⁊ tunc vera nostra requies est.cum ip̄am iā claritatem trinitatis esse certum tenemus.⁊ q̄nquaginta ⁊ vnum ter ducim⁹ electorū summā in supna patria q̄si centum q̄nquaginta ⁊ triū pisciū numerū tenem⁹.

Trilibris. a tris ⁊ libra componit hic ⁊ hec trilibris.et hoc bre.id est trium librarū pondus vel mensura. ⁊ producit li.sicut libra.

Triliguis a tris ⁊ lingua ꝯpoītur vid in biliguis

Trilix licis.exponit in bilix.

Trimatus A trim⁹ dr̄ hic trimatus tus.pnlt pdu.spacium triū annorum

Trimegistus sti. Maxim⁹ cōpoitur cum tris.⁊ dr̄ hic trimegistus sti.id est ter maxim⁹ q̄ habet tres sc3 potestates.vel q̄ ter est in potestate eleuat⁹. Unde mercuri⁹ ob v̄tutem ⁊ multarū artium sciam trimegistus.i. ter maxi⁹ nominatus est.⁊ est mas.ge.

Trimensis. A tris ⁊ mensis componit hic ⁊ hec trimēsis ⁊ hoc se.i.trium mensium.quod aliter trimestris stre dr̄.vnde trimense dr̄ quoddam genus ordei. quia satū post tres menses colligit. nam vbi ꝑpter aquam vel aliam causā matura satō omissa est.p̄sidiū ad hoc petitur qđ cum necessitas cogit verno tpe seminat ⁊ celerit̄ colligitur q̄a post tres mēses

Trimul⁹ in trim⁹ vide.⁊ corr.mu

Trim⁹. Tris ꝯponit cum ann⁹ ⁊ dr̄ trim⁹ ma.mum.q̄si triennis.i.trium annorū. Gen̄.xv. Sume inquit mihi vaccā triennē ⁊ capram trimā. Unđ ꝯm hug̃.trimul⁹ la. lum.vide etiā in innulus.

Trinacria Tris componit cum acros quod est mons ⁊ dr̄ hec trinacria .i. sicilia a tribus montib⁹.s.pachinno lilibeo ⁊ peloro. Eadem dr̄ ⁊ triquatra.quasi triquadra id est in tres quadras diuisa.ꝑpter tres p̄dictos mōtes Trinacria ergo est grecum.sed triquatra latinū. ⁊ equipollent. Horatius in ꝯmo. Quid militibus pmissa triq̄tra p̄dia cesar. Et inde trinacrius cria.crium. Et trinacrinus na.num.et triquatrius tria.triū.et triquatrin⁹.na. num.id est siciliensis

Trinepos in nepos est.

Trinoctium ctij.i.spaciū trium noctium. et componit a tris et noctium.
Trinodis. Nodus componit cum tris et dr hic et hec tri nodis et hoc de.i.triū nodorum.i.tres habēs nodos. Unde hoc trinodiū dij. et pdu.no. Unde ouid epys. Ossa mei fratris claua pfracta trinodi
Trinus a tres dr trinus ua.num vel componit a tres vel tris et vnus quasi triunus. Unde hec trinitas tatis quasi triunitas.q2 sit vnū totū in trib9 psonis. Et trinari9 ria. rium. vide in psona et in vnus
Trio onis.i.bos quasi terio.vide in septētrio.
Triptor ris. et triptō tis.p eodē.vide in ptor.
Triphon phonis.pprium nomē viri de quo habetur in pmo li.macha.ca.xv. et pdu. pnlt gti in auro2a. Unde ibi dr.Contra triphonem tunc rex demetrius ibat. Itez idem. Anthiochum triphō hoc tpe pdere captat. quod multi dicunt. Et tūc dic q ultima nominati triphō acuitur.vt salomon. Alij dicūt q pnlt gti cor. et vltima nominatiui grauat.vt triphon phonis.sicut canō nonis. et symon symonis. Uel pōt declinari sine n.hic tripho et tūc gtūs pdu.pnlt.triphonis.sicut symonis symo. smo sermonis.vide a silli in orion
Triphonicus.vētus dr euroaquilo. Unde dr in actibus.xxvij.vent9 triphonic9 q vocat euroaqlo. et cor.pnlt
Triplex. A triplo plas dr hic et hec et hoc triplex plicis Et hinc triplicit aduer. et hec triplicitas tatis. et cor.pli
Tripus a tria et plica componit tripl9 pla.plū vnde triplo plas.i.triplū facere.vide in plica
Tripol. A tris et polis ciuitas.componit hec tripol' hui9 tripolis quedam regio dicta a tribus ciuitatib9.q2 tres ciuitates sub se habet. et cor.po.vnde tripolitanus na. nū. et hic tripolitanus ni.scz domi9 vel eps illi9 ciuitatis vel puintie siue regionis
Tripolitanus in tripol'est.
Tripos. Pos componit cum tris et dr hic tripos podis id est mēsa vel scamnum. vel aliud instrumentum tres habens pedes. Si.n.quattuor habet pedes impprie dr tripos. Item sm remigiū tripos est quedam spēs lauri sic dicta.q2 trifida habeat folia. vel q2 tribus radicibus adhereat terre. et est pscrata appollini deo diuinatōnis q2 supposita capitib9 dormientū vera facit somnia apparere p ptrarium. Unde et sepe ponit p imagine appollis. Unde pstian9 in pmo. Et epigrammata q egomet legi in tripode vetustissimo appollis. Sed cum sit nomē arboris videt q debeat esse femi gene.sed hic est mascu.ge. et corripit po.
Triptotus. ta.tum.nomen habēs tres casus.a tris et protus casus componit.vt iesus iesum iesu. et cor.etiam illam sillabam pto.
Tripudium. Podiū componit cum terra. et dr hoc tripudiuz dij.i.plaus9. et maxime ille q solet fieri in triūpho pcutiendo terram pedib9.vnde et p triumpho quandoqz ponit. Et dr tripudiuz quasi terre podiū.i. plausus vel repcussio terre.vel tripudiū componit a terra et pes dis. quia si plausus et exultatō facta pcutiendo terraz pedib9. sed ponit simplicit p leticia et exultatōe gaudio vel victoria Et inde tripudio as.i.tripudio letari.exultare gaudere vel victoriam habere

Triquatra tre.in trinacria est.
Triremis. a tris et remis componit hic triremis mis. id est nauis q tres ordines remorum habet. et habz penul. pductam. Unde hora.in pma epy. Nauseat vt locuples quē ducit pma triremis. Et hoc me. Macha.ij.li.ca.mj Date sunt nauium triremiū in fabricā.
Tris grece.latine dr tria facit etiā actūs de tres hos et has tres vel tris. et hec tria.
Tristegū gi.dr locus tricamerat9. Unde in edificatione arce vbi nos dicim9. Cenacula et tristega facies in ea. habet alia translatio bicamerata et tricamerata.habuit enim qnqz cameras quas etiam aug9 ppter sentinaz dicit ibi fuisse. Et vt dr in historijs. Tristega.i. distinctōnes dicta a trica. Huguitō vo di.q tris componit cum tego et dr hoc tristegum gi.locus tricamerat9 sic dictus.a tribus tecturis.sed septuaginta interptes tristega triplices portic9 transtulerunt. Unde dñs in gen. Facies in ea cenacula et tristega. et debet corripi media in tristega.q2 tego pmam corr.sm hug. Sed ad hoc potest dici q tristega tenet naturam hui9 pteriti texi quod pducit pmam. et sic pnlt de tristega pducitur. Et huius opinionis fuit maiјster bene. Unde sic di. Quidam dicunt q tristega corr.e.ante g.q2 componit a tego gis.corripiēte pmaz. nos vo dicimus q pducit e.ante g.sicut tegula ratōne huius pteriti texi.quod pmam naturaliter pducit. Idem fit in hoc nomie tegula quod pmam pducit sicut hoc preteriti texi. In doctrinali etiam dr. E.g. corripimus sed abest tristega tristgus. Papias vo dicit. Tristega tricamerata a trino tegmie vel tribus tectis. Alij dicunt q linguā grecam aliqualiter nouerūt.q tristega non est compositum aliquo pdictorum modorum.sed est dictō greca. vnde in actibus.xx.vbi dr. Cecidit de medio cenaculo. In greco habet tristegos. Et componitur a tris aduer. et stegi quod est tectum. Trijs autem cum est nomē apud grecos signat tres et scribit p y.dyptōgum grecum q sonat i. Et cum est aduer.signat ter et scribit p iota hoc est i.latinū. et corripitur. in alia significatōe semp pducit. Stegi autez p i.breuem scribit tam in cōpositiōe qz in simplici.vñ sm hoc tristega cor.mediā. et hoc veri9 videt.
Tristicia cie.in tristis est.
Tristis. A tero ris dr hic et hec tristis et hoc ste. quasi triti9 stans. et est ethymolo. Et compat tristis tior.tissimus. et a dtō tristi.addita cia fit tristicia cie.vnde patet q debet scribi p c. Et tristor staris.i.dolere tristem esse. Inuenitur etiam tristo stas.in actiuo genere.i.tristem facere turbare. Et vtrūqz componit. Contristo stas. et contristor staris. Tristis componit Subtristis ste.i.aliquantuluz tristis. Quātristis.i.valde tristis. Tristisonus na.num. Et tristificus ca.cū.pnlt corr.
Tristo stas.in tristis est Et scias q iustus non contristatur nec pturbat ex aliquo quod sibi eueniat. sicut in sapientia dixi.
Tritheoite.dicti sunt quedam heretici. q2 sicut tres psonas in trinitate.ita asserunt tres esse deos. Et componit a tris et theos deus
Tritice9 cea.ceū.in triticū est.
Triticum a tritura re.dr hoc triticum ci.i. frumentum q2 purissimum tundat.vel a tero quia cū molit granuz

eius ter it.vnde triticeus cea .ceū. vt iste panis ē tritice9 id est.de tritico
Tritilis A tero ris.dr hic et hec tritilis et hoc le.qd pōt teri.vel habile est ad terendum. et cor.penl.
Tritio tionis.in tritus est.
Trito A tero ris.triui tritū tu. v.in o.fit trito tas .vbū freq.frequent terere. et pdu.pmam.vnde facetus. Quos vult sors ditat.quos n vult cū pede tritat.
Triton interptat sonus vel terēs
Tritura a tero ris dr hec tritura re.messis vel qd vulgo dr abtrizone vel triuō. Unde trituro ras.i. terere trituram facere de palea granum pterendo eruere. Paul9 in pma epla ad corinth.ca.ix. Et q triturat in spe fructus pcipiendi. et pdu.trituro pnlt.sicut tritura nomen.vnde in anticlaudiano dr. Deiectāqz solo pedib9 triturat eqz
Tritus. A tero ris.triui.vi.in tum tritū tu. dr nis. trit9 ta.tū.i.comminut9 fract9. Et a gtō triti addita o. fit hec tritō et scribit p t.solam.
Triuia uie.i.dyana a tris vel tres et via ppter tres ei9 vias.i.potestates. Est.n.dyana in siluis.luna in celo. proserpina in inferno
Triuium. Uia cōponit cū tris his et quattuor. et dicit hoc biuiū uij. et hoc triuium uij.hoc quadruuiū uij.i.locus vbi due vel tres vel quattuor vie ꝯueniūt et tēdunt ad idem.vnde hic et hec biuial' et hoc le.hic et hec triuialis et hoc le.hic et hec quadruuial' et hoc le.qd ptinet ad biuium triuiū quadruuiū. Et biuiatim triuiatim.quadruuiatim aduer.i.p uia triuia quadruuia. Et scias q grāmatica dyalectica et rhetorica.dicunt triuia quadā similitudine quasi triplex via ad idem.i.ad eloquētiam. Arismetica vo.musica et geometria. et astronomia dicunt quadruuiuz quasi quattuor vie in idem.i.ad sapientiā tendentes. vnde et triuiales dicunt q docent vel q student in triuio. sicut quadruuiales q in quadruuio
Triumphus. Tris vel tres componit cū phanos vel phone quod est sonus. et dr hic triumphus phi.i.victoria vel triplex leticia.quasi trinus sonus.i.triplex gaudium qd fiebat alicui p subiugatōe ciuitatis vel regionis. Nam reuertēti solebat totus pplus exire obuiam victori cum magna exultatōe et cum magno gaudio. et hoc erat vna leticia. Alia erat q oēs captiui sequebant vel pcedebāt currum eius ligatis manib9 eorum post terga. Tercia leticia q erat ipse indutus tunica iouis. et sedebat in curru quem trahebāt quattuor equi albi.vñ ouid. Quattuor in niueis aure9 ibis equis. Et cum tāto honore ducebatur ad capitoliū. Hanc tamē molestiā habebat.q2 ponebatur quedaz huus vna in curru suo et semp colaphizabat triumphantē ne ipe nimis supbiret. Et etiaz ideo.vt daretur spes vnicuiqz quantūcūqz vilis ꝯdicōis esset puenendi ad silēm honorē si sua pbitas mereret. et dicebat ei semp. Gnotosolitos.i.teipm nosce quasi dicat. Noli superbire de tanto honore. In illa die licebat cuilibz dicere in psonam triumphantis quidqd vellet. Unde cesari triumphanti fert quedam dixisse cum deberet induci ciuitatez. Aperite portas regi caluo regine bitinie.volēs figurare q caluus erat. et q succuba extiterat regis bitinie.vel triumphus dr a greco triambos.i.a triplici exultatōne eius cui triumph9 dabat.sicut dictum est. Uel triambos dr triplex iudiciuz. Inde triumphus quasi a triplici iudicō. Fiebat.n.in exhibitōne triumphi triplex iudicium. Prius.n.ꝯsulebat exercit9. Secundo senatus. Tercō popul9. Et sic vt assentirēt habitū erat iudicium triplex. Unde triumpho phas.i.triumphū habere. exultare vincere. Unde hic et hec triumphalis et hoc le. Et nota q pprie triumphus dr plena et pfecta victoria. quando scz qs pfecte hostes vincit. Sicut tropheum quando solum eos fugat.
Troas. A troia dicitur troas troadis.femina de troia et corripit penultimā gti.
Trochea a trochos dr hec trochea chee.i.torcular.vel rota modica sup puteū.vel illd qd apponit malo nauis. q2 habz rotulas p quas funes trahunt.
Trocheus.a trochos dr hic trocheus chei. q2 cito quasi rota currat et voluat. Est vo pes ꝯstans ex lōga et breui.vt audit.vel dr a trocho.q2 scz troch9 ꝯstat ex duab9 ptibus scz vna grossa. et altera tenui. Item trocheus cōstat ex duab9 sillabis.s.vna longa et altera breui. Unde trocheic9 ca.cum. Et vt dicunt multi. Trocheus potest poni in sexto pede. et in heroico carmie. Alij dicūt q trocheus non habet locū in heroico carmie. et si inueniatur in fine sillaba breuis accipiēda est p longa. et sic erit spondeus et istud veri9 credo.vide in dactil9. et pdu.penulti. troche9.vt patet in illo versu. Producit pmā trocheus sed corripit imam.
Trochos grece latine dr rota et acuit in fine.
Trochus a trochos dr hic trochus chi.q2 cito ad modum rote voluit. et ad modū rote rotund9 est. et ē instrumentū quo ludunt pueri.vnde catho. Trocho lude. Hic etiam aliter dr tropillus
Trofini9 nij.pnlt cor.pprium nomē viri
Trogodite pnlt pdu.gens ethiopū.id dicti q2 adeo veloces sunt.vt feras cursu pedū assequant
Troia troie.quedam ciuitas. et est ibi i.duplex ꝯsonās et dicitur a tros
Troian9 na.nū.exponit in frigia et in tros
Troigena ne.cōis ge.nat9 de troia.vel de troiano et videtur ꝯponi a troia et genero ras.vel genit9 et cor.ge.
Tropheum A trophos vel strophos dr hoc tropheū id est spoliū ab hoste in fugam ꝯuerso ereptū. et tropheum victoria de hoste in fugam ꝯuerso et exultatō vel leticia.siue honor q dabat alicui ppter hostem in fugā cōuersum. et erat talis honor q tot9 popul9 exibat ei obuiam. et cum leticia eum introducebat in ciuitatē et prod. phe. Unde quedam. Hostes in bellis qn dāt terga tropheum dr &c.vide in triumphus.
Trophos grece latine dr ꝯuersio.
Trophus phi.mascu.gene.quidam cantus in ecclesia a cōuersione sic dict9.
Tropic9 ca.cū.i.figuratiu9.a trop9 dr et cor.pi.
Tropologia gie.exponit in quarta pte in ca.de colo.rhe. vide etiam in allegoria.
Tropologic9 ca.cū.pnlt cor.vide in tropologia
Tropus pi.i.figura moralitatis.modus loquendi.vt cum aliqs loquit methaphorice.vel pifrasice.vel alio tali modo sm hug. et de hoc vide in quarta parte vbi agit de tropis.

Tros et ylus fratres fuerunt et reges troiani. et a tros dicta est troia. Unde troianus troiana troianum. et hic et hec tros trois

Trucido a trunco cas dr trucido das. daui. datuz. da re.i.interficere.iugulare.secare.et quasi cede vel cedēdo trūcare. et est ꝯpositum a trunco cas. et cedo vel cede. vn de trucidare quasi trūcando cedere. et pdu.ci. Unde ho ratius epy. Uinū seu pisces seu porrū et cepe trucidas. et est trucido actiuū cū suis ꝯpositis.

Truculētus a trux et lentos ꝯponit truculētus ta.tuz. Et trucilent⁹ tantū valet.i.plenus trucitate crudelis. asper.fer⁹. et vtrunqz ꝯpat. vn̄ hec truculētia tie.

Truculo las.laui.lare.i.trucidare a trux dr

Trudes. A trudo dis. dr hec trudes dis. et dicunt tru des fustes ferrati scz conti. qz trudāt naues. vid in trudo

Trudo dis. do in si. trusi. et si in sum trusum. trudere .i. impellere. impingere. in custodiaz includere. Trudo cō ponit Abstrudo dis. abstrusi. sum. i. includere. abscōde re. Contrudo dis. ꝯtrusi. Detrudo dis. si. i. deorsum vel de vno loco ad aliū trudere. vel excludere. Extrudo dis si. i. valde vel extra trudere. Intrudo dis. si. intrudere. id est valde vel intro trudere Pertrudo dis. i. pfecte trude re. Protrudo dis si. i. ppellere. Obstrudo vel obtrudo id est ꝯtra vel ob aliquid vel vndiqz trudere. includere. abscondere. Retrudo dis. retrudere. i. intro trudere. vel claudere vel retrudere. i. retro trudere. vel extra trude re. Trudo et eius composita sunt actiua. et faciūt pteritū in si. et supinū in sum. et pducūt tru. Unde qdam. Ingerit astut⁹ seqz intrudit violent⁹. Itē. Nomē habeto trudes ex trudo sit tibi trudes

Trulla A trudo dis. dr hec trulla. i. bomb⁹ vel sibilus ani. qa trudendo emittit. Item trulla dr qddam vas fi ctile. Item trulla est qddam instrumentū cementarioꝝ ferreū latum ad ꝯplanandū muꝝ et ad lapides cum cal ce cōponendos et ꝯiungendos. qz trudit et detrudit et i trudit calce vel luto lapides. amos. vij. Et in manu eius trulla cementarij.

Trunc⁹ A trudo dr hic trunc⁹ ci. i. sine capite scz statu ra arboris insistens radici. Trunc⁹ hominis est media ps corporis a collo ad inguinē. Unde vgli⁹. Caput collo vehi tur. trūcus coxis sustinet. Et genib⁹ et crurib⁹ zc. Unde trunc⁹ ca. cum. i. diminut⁹. semipcisus sine capite. et trū co cas. i. caput auferre diminuere. debilitare. Et est acti uum cum suis compositis.

Trusum su. est supinū de trudo dis. Inde addita s. fit trusus. i. clausus

Truta. a trudo dis dr hec truta te. qdaz piscis. quia vi habz trudēdi. vel qz sp moret obstrusa

Trutannic⁹ ca. cū. pnlt cor. in trutann⁹ est

Trutannizo zas. in trutann⁹ est

Trutann⁹. A trudo dis dr hic trutann⁹ ni. qz suis ver bis trudat ad hoc vt decipiat. facit. n. credi qd veruz nō est. Unde hec trutannia nie. et hic trutannul⁹ li. dimi. Et trutannic⁹ nica. nicum. Et trutannizo zas. i. vitam et mo res trutannoꝝ gerere

Trutina a trudo dis. hec trutina ne. id est statera scili cet lingua libre. qz semp trudit foras. vel ptica p trāsuer sum posita. qz trudat sursum. vnde hec trutinula. et hec trutinella ambo. dimi. Et trutino tinas. i. librare. equipē dere. Uel vt di. Pap. Trutinat appensat extimat. et cor. tru. Horatius in epysto. Scriptores trutina non est q multa loquamur.

Trutinella le. dimi. pua trutina

Trux cis. ge. omis dr a trudo dis. et est trux crudel' au sterus. fer⁹. inexorabilis. horrend⁹. et compat. vn̄ hec tru citas tatis. et cor. u. ante c. Unde ouid. epy. Mater eris tauro seuior ipa truci. Item hora. in epis. Ire truces ini micicias et funebre bellū

T ante V

Tuatim aduerbiū psonale. i. tuo more. vel more tue gē tis vel patrie. Similit distingue meatim et suatim Et sci as q aduerbijs non accidit numer⁹ neqz psona vt dixi

Tuba a tibia dr hec tuba be. quasi tibia. in meati. qz sunt similes ei. et in longitudine et in specie. Uel tuba quasi tusa qz tuba ꝯcaua est. Et scias q tuba legalis de qua habet in. x. numeroꝝ erat vt dicit iosephus fistula cantatoria pene magnitudine cubiti. calamo capacior p hens in pncipio latitudinē. q ꝯueniebat ori suo ad susce ptiōem spūs. q hebraice dicit asora. Et sicut dicit in histo rijs. Tuba habebat qttuor vsus ad vocandum multitu dinem. ad mouēda castra. ad bella. ad festa. Quādo eni solenne habebāt epulū. et dies festos. et kalēdas clāgebāt Unde in psal. Bucinate in neomenia tuba. Uñ vsꝰ. Le galis ipsa tuba clangore vocabat. In bell' castris. festis qz sonora tonabat.

Tuber. A tumeo mes dr hoc tuber beris. fung⁹. qa ex tumore terre pdeat. vnde et tubera qsi tumera id est qua si tumores terre. Et ponit sepe p tumore. et p peccato ge neraliter. Theren. in adelphis. Collaphis est tuber totū caput. Unde tuberosus sa. sum. tuberib⁹ plen⁹. inflat⁹. supbus. et ꝯpat. vn̄ hec tuberositas tis. i. inflatō l' supbia

Tubero a tuber dr tubero ras. i. inflare. supbire. vel tu berib⁹ implere. Et ꝯponit Cōtubero ras. detubero ras. id est purgare vel eqre. et cor. be

Tuberos⁹ sa. sum. in tuber est.

Tubianei dicebant iudei illi q ex alienigenis cōuoca ti in auxiliū iude venerāt. Et dicebant tubianei quasi tu beris ꝯducti. et pdu. ne. Hoc vult glosa in. ij. lib. macha. capi. xij. sup illud. Et venerūt in caratha ad eos q dicun tur tubianei iudei

Tubicen. Tuba componit cum cano nis. et dicitur hic tubicen cinis. q canit cum tuba. et cor. pnlt tam nomīs qz geniti. vide in cano nis

Tubicina a tubicen dicit hec tubicina ne. penul. corr. mulier q canit cum tuba

Tucetari⁹ rij. in tucetū est

Tucetū a tundo dis. dicit hoc tucetū ti. cibus qui fit ex carniuz contusione. sicut salsicia est. Persi⁹. Sed gran des patine tucetaqz crassa. et inde hic tucetarius tucetarij qui cibum illum facit

Tuchidides. in tuchis est.

Tuchis interptat fortuna. vn̄ quidā grec⁹ poeta dict⁹ est tuchidides qsi fortunat⁹

Tuchis gen⁹ auis. s. cucul⁹

Tudat⁹ dati. in tudes vide

Tudes a tūdo dis dicit hic tudes vel tudat⁹. i. malle⁹ Uñ tudatos appellam⁹ illos qui habēt capita grossata ad modū mallei grossi.

Tudico as. pcutere cū malleo. et dr a tudes vel tudat⁹.

Tueor eris. in tuor ris est

Tuguriū rij. in teges vide

Tuit⁹ ta. tū. a tuor eris tercie ꝯiugatōis. Silr ꝯtuitus detuitus. intuit⁹. Sz tuor scde ꝯiugatōis facit tutū. vn̄ i doctrinali. Dat tutū tueor tuitū tuor. ambo tueri.

Tuli tulisti dat p pterito his vbis tollo et fero. et cor. tu vn̄ attuli attulisti detuli cōtuli extuli sustuli cor. pnl'.

Tullius lij p duo l. ppriū nomē cuiusdā viri Lucanus in. vj. Tullius eloquij cui⁹ sub iure togaqz.

Tulo lis. vide in tollo lis.

Tultus. a tulo lis. tuli vel tetuli tultū. Antiqtas dice bat tultus ta. tū. qd tollit. Uñ greg. in mora. exponens il lud iob. Ferrū de terra tollit. dicit in. xvij. li. loquens de matheo aplo. Sz de terra tult⁹ in fortitudine ferri cōua luit. vide etiā in tollo lis

Tumentū. a tumeo mes hoc tumentū ti. qz in filo vel te la tumeat nec subtilitatē habeat. vn̄ tumētuosus sa sum id est. tumēto plen⁹. et ꝯpat

Tumeo mes mui. mere. i. surgere. crescere. inflare. sup bire. vn̄ hic tumor oris. et tumesco scis. incho. Tumeo cō ponit. Cōtumeo mes. Circūtumeo mes. Detumeo mes Distumeo mes. Extumeo mes. in eodē sensu ista tria. i. valde tumere. vel cessare. a tumore remoueri. Intumeo mes. i. intus vel ꝯtra tumere Pertumeo es. Obtumeo mes. Retumeo mes. et ab omnib⁹ istis inchoatia. Cōtu mesco zc Tumeo cū omnib⁹ suis ꝯpositis est neutꝝ. et ca ret sup. et cor. tu. Hora. i poetria. Uesanū tetigisse tumēt fugiātqz poetā. Et in aurora dr. Hic tumet ille timet. fu git hic hostē fugat ille

Tumidul⁹ la. lū. di. aliqntulū tumid⁹.

Tumidus. a tumeo mes. dr tumid⁹ da. dū. i. inflat⁹. su perb⁹. irat⁹. et ꝯpat. et a gtō tumidi addita tas. fit hec tu miditas tatis. Et differūt tumid⁹ et tumēs. qz tumidus est q semp tumz. Tumēs vo q ad tps ex aliqua causa tu met. vide p simile in timid⁹.

Tumor a tumeo dr hic tumor oris. vn̄ tumorosus sa. sum. i. tumorib⁹ plen⁹. et ꝯpat. vn̄ hec tumorositas tis.

Tumulo. in tumul⁹ vide.

Tumulul⁹ li. di. puus tumul⁹

Tumultuari⁹. a tumultuor aris. dr tumultuari⁹ aria riū. et hinc tumultuarij dicebant milites vel pedites q p solo tumultu ducebant in pliū. vel qz subito et cū tumul tu exeūt ꝯtra hostes ex improuiso venientes. vn̄ et illud gen⁹ militie dr tumult⁹ vel tumultuatō. vel ꝯiuratō

Tumultuor aris. in tumult⁹ est.

Tumult⁹. a tumeo mes dr hic tumult⁹ tus. i. seditō cō iuratō. diuersoꝝ garrit⁹ qsi tumor mult⁹. vn̄ tumultuo sus sa sū. i. tumultu plen⁹. et cōpat. Et tumultuor aris. i. tumultū facere. Et hinc tumultuari⁹ ria. riū.

Tumul⁹. a tumeo mes dr hic tumul⁹ li. s. mons breuis vel sepulcꝝ vel terra ꝯgesta supra sepulcꝝ. Et dr tumu lus qsi tumēs tell⁹. vn̄ hic tumullul⁹ dimi. et tumulosus sa. sum. i. tumulis plenus. et ꝯpat. vn̄ hec tumultuositas Itē a tumulus p sepulcro dr tumulo as. i. sepelire. vnde tumultuati aduer. Et ꝯponit Cōtumulo las. Detumu lo las. i. valde vel deorsuz tumulare. vel a tumulo remo uere. de tumulo extrahere. Intumulo las. retumulo las Et est tumulo actiuū cū suis ꝯpositis. et cor. mu Signi ficatōes hui⁹ nomis tumul⁹ ꝯphendunt in hoc versu. Mōs breuis est tumulus. bustum ꝯgestaqz tellus.

Tundo dis. tutudi. tusuz. tundere. i. pcutere. vberare. ꝯterere. ꝯfringere. Tundo ꝯponit Cōtundo dis. ꝯtudi ꝯtusuz. i. ꝯterere. pcutere. ꝯfringere. Unde ꝯtus⁹ sa. sum Detūdo dis. detudi sum. i. valde tundere vel deorsum. Extūdo dis. di. sum. i. extra tundere vel tundendo extra here. Intundo dis di. sum. i. int⁹ vel valde tūdere. Per tundo dis ptusi sum. Obtundo dis. si. sum. i. ꝯtra vel vn diqz tūdere. obturare. in angustia claudere vel phibere obserare. obsurdare. opprimere. Unde obtusus sa. sum. Retūdo dis si sum. i. retro tūdere vel tūdendo retro op pmere. et acumen ferri destruere. Tūdo et ei⁹ composita sunt actiua. Itez tūdo geminat pteritū in pma sillaba. et amittit ibi n. vt tutudi. penul. corr. sed in sup remanet n. vt tunsuz Composita ab eo oia amittūt geminatōz in p terito. et n. in sup vt ꝯtudi ꝯtusuz retudi sum zc. fm hug. et hoc fm modernos teneas. Scdm antiquos tn̄ supia pdictoꝝ vboꝝ inueniunt sepe retinere n. vt obtuns⁹. vn̄ vgi. in. j. geor. Uomeris obtūsi dentē cauat arbore litres Et introducit psti. istū vsuz Itē in pmo re. ca. xxj. inueni tur q retunse erāt acies vomeꝝ. Inueniunt etiaz supia pdictoꝝ vboꝝ sine n. Uñ aggei pmo Sacculū ptusum. Et format tūsuz a pma psona psentis do in sum vt tūdo sum Inuenit tondeo des et facit pteritū totōdi et sup. tō sum vide in suo loco Item scias q ꝯposita a tundo oia corr. penul pteriti vt ꝯtudi detudi extudi intudi ptudi. retudi obtudi.

Tunica A tonus dr hec tunica ce antiquissima vestis quasi tonica qz in motu incedētis sonū faciat Primuz enim fuerūt pellicee tunice qbus p⁹ electōnez de padiso adā et eua induti sunt Uñ tunicella le dimi. et tunicatus ta tū id ē tunica indut⁹ vel tunicā hn̄s et tunicos⁹ sa suz. id ē tunicis plen⁹ et tunico cas id ē tunicā induere

Tunicella le dimi pua tunica.

Tunicula le dimi pua tunica

Tunsim aduerbium id est minutim ꝯcisum vel pcussim et dicit a tundo tundis

Tunsum est supinū de tundo dis

Tuor tueris tuit⁹ sum id ē inspicere vel defendere ꝯte gere Uñ tueor eris tut⁹ sum scde ꝯiugatōis id ē inspice re vel defendere ꝯtegere Et fm pstia idē signāt tueor et tuor Et tā tuor qz tueor ꝯponunt et redūdant ꝯposita i eandē sigficatōz scz p inspicere Cōtuor eris ꝯtuitus sum. Cōtueor eris ꝯtut⁹ sum id ē ꝯsiderare inspicere Detue or eris detut⁹ sum Detuor eris detuit⁹ sum id ē valde vel deorsum tueri Intueor eris intut⁹ sum et intuor eris intuit⁹ sum id est ꝯtra aliquē vel int⁹ vel diligent vsus aliquē tueri Et distingue sic cōtuimur illa de qbus cum ea ꝯtuimur nulla surgit imago vt ligna Detuimur illa de quibus cum detuimur ea surgit imago in inferiori p te posita sicut aqua Intuimur illa de qbus cuz ea intui mur resultat imago supius vt speculum Item compoi tur obtuor eris obtuitus sum vel obtueor eris obtutus

sum.i.ↄtra vel vndiqꝫ vel ob aliqd tueri Tuor ꝛ tueor ꝛ ↄposita ab illis deponētia sunt ꝛ ↄposita in eadē significatōne inueniunt. Tuor ꝛ ei⁹ ↄposita faciūt supinū i tutū Tueor vō scde ↄiugatōis cū suis ↄpositis facit tutū Itē tuor deberꝫ facere infinitiū in tui.sꝫ cā differētie de tui p̄nomīs deficit.sꝫ accipit mutuo tueri.Cōposita vō ab eo habēt infinitiū scꝫ cōtui ꝛ detui ꝛc.vñ vsus. Pro speculor dicis ꝛ p defendo tueri Dat tutū tueor.tuitum tuor ambo tueri.Itē nota ꝙ tuor raro inueniť p defendere ꝛ sepi⁹ p inspicere.ecōuerso tueor raro inueniť p inspicere.ꝛ sepe p defendere.Sꝫ ↄposita raro vel nūqꝫ inueniunť nisi p videre sm hug.Prisc.vō in.viij.li. vbi agit de ↄiugatōe dicit ꝙ sunt qdaꝫ vba q̄ q̄ꝫuis eandē significatōnē seruēt.diuerse tñ ↄiugatōis sunt i vsu.vt Strideo des.ꝛ strido dis.Ferueo ues ꝛ feruo is.Tueor eris ꝛ tuor eris.Oleo les.ꝛ olo lis.excelleo les.ꝛ excello lis

Turba A turbo bas dr̄ hec turba be.i.turbatō.et turba ipsi multitudo.sꝫ multitudo nūero fit.Turba tantū i loco.Possūt eni pauci turbā in angusto facere.ꝛ ē turba nomē collectiū.ꝛ pōt recipe vbū pluralis nūeri ꝛ adiectiuuꝫ in plurali nūero.ꝛ in diuersitate generis. ꝛ hoc ratōe significatōis. Vñ in.vij.ca.iohānis Sꝫ turba hec que nō nouit legē.maledicti sunt ꝛc

Turbatō onis in turbo as est

Turbella le.i.turbatio.ꝛ dr̄ a turba.Aug.in li.de ciuitate dei.Omnē motū cordis ꝛ salū omnesqꝫ turbellas fluitare asserit.ꝛ p̄ducit hel.

Turben nis.in turbo nis est

Turbid⁹ da dū.in turbo as vide.

Turbo bas dr̄ a turbo nis Et ē turbare p̄cipitare.confundere ↄmiscere obscurare.vñ turbid⁹ da .dū.ꝛ ↄpať. Vñ hec turbiditas tis.ꝛ est turbidū de natura. Turbulentū vō fit.Et dr̄ turbid⁹ da dū.q̄si terbid⁹.i.terra ↄmixtus.scꝫ fece.ꝛ est ethimo.Turbo ↄponiť.Cōturbo bas. Disturbo bas.Deturbo bas.Exturbo as Proturbo bas Perturbo bas.Inde p̄turbat⁹ ta tū.Vñ a gtō perturbati addita o.fit hec p̄turbatō Quare aūt p̄turbatō nō cadat in sapientē dixi in sapiētia.Returbo bas Turbo ꝛ ei⁹ ↄposita sunt actiua Itē a turbo as dr̄ turbido as id est.turbidū facere.Et turbat⁹ ta tū.ꝛ a gtō turbati addita o.fit hec turbatō onis.

Turbo nis mas.ge.corr.pnl.gti.dr̄ a terra qd antiq̄ dicebāt hic turben nis.scꝫ vtigo volubilitatis vētoꝝ dict⁹ a terra.qꝛ quotiēs talis ventus ↄsurgit terrā in circūitu mittit. Vñ turbine⁹ nea neū Et turbinosus sa sum De causa hui⁹ vēti q dr̄ vētus turbo vide in vent⁹

Turbulent⁹.turba vel turbatō vel turbiditas ↄponiť cū lentos ꝛ dr̄ turbulētus ta tū.et turbulēs tis.i.turbid⁹ nō lucid⁹.Sꝫ turbidū de natura.Turbulētū vō fit ex accidēti.ꝛ vtrūqꝫ ↄpať.vñ turbulēte vel turbulenť aduer. ꝛ hec turbulētia tie.ꝛ turbulēto as.i.turbulētū facere.

Turdela le.qdā auis q̄ı maior turd⁹.ꝛ dr̄ a turd⁹.cui⁹ turdule sterc⁹ viscū generare dr̄ sm hug.

Turd⁹.a tard⁹ dr̄ hic turd⁹ di qdam auis qꝛ tarde volet.vel qꝛ tarde se referat scꝫ in fine autumni. Vñ turdinus na num penul.p̄du.

Turgeo ges si.sum.gere.i.inflari tumere.vñ turgesco scis incho.Turgeo cōponiť Cōturgeo es Deturgeo es Disturgeo es.Inturgeo es.p̄turgeo ges.Obturgeo es Returgeo es.ꝛ hinc inchoa.Cōturgesco scis. Deturgesco scis ꝛc.Turgeo ꝛ e⁹ ↄposita neu.sunt.ꝛ faciūt p̄teritū in si ꝛ supinuꝫ in sum.licꝫ p̄terita ꝛ supina taliū vboꝝ nō sunt in frequēti vsu vt notum est.

Turgidul⁹ la.lū.dimi.aliquantulū turgid⁹.

Turgid⁹ a turgeo ges.dr̄ turgid⁹ da.dū.i.inflat⁹ tumidus.irat⁹.ꝛ ↄpať.vñ hec turgiditas ditatis

Turgiolū.a turgeo ges.dr̄ hoc turgiolū li. vas interi⁹ grossum ꝛ turgidum.ꝛ corr.o. geo es

Turgor goris.mas.gene.i.tumor.turgiditas ꝛ dr̄ a tur

Turma.a turbo bas.dr̄ hec turma me.societas hominum ꝛ p̄prie triginta.s.ala Sed ala ↄtinet triginta milites.Turma triginta pedites. Vnd turmatī aduer.sicut a turba ībatim

Turmella le.dimi.p̄ua turma

Turmula le.dimi.p̄ua turma.ꝛ corri.mu

Turonis ciuitas est.ꝛ corr.pnl sicut ligonis

Turpeo pes.in turpis est

Turpiloquus.A turpe ꝛ loquor componiť turpiloquus qua.quū.penul.cor.i.turpia loquēs. Vñ hoc turpiloquium quij id est turpis locutō

Turpilucrū.turpis ↄponiť cum lucꝝ ꝛ dr̄ turpilucrus cra crū.i.turpiter lucrū faciēs. vñ hoc turpilucꝝ cri.turpis acq̄sitō lucri.ꝛ corr.lu. naturaliť.

Turpis.A torpeo pes.dr̄ hic ꝛ hec turpis ꝛ hoc pe.informis.qꝛ torpeat.Et compať.Et a dtō turpi.addita tudo fit hec turpitudo dis.Itē a turpis dr̄ turpo pas.i.inq̄nare turpē facere.vñ turpeo pes.pui.i.eē vel fieri turpem vñ turpesco scis.inhoa.Turpo ↄponiť deturpo pas.et est turpo actiuū cuꝫ omībus suis cōpositis

Turricula cule.dimi.p̄ua turris

Turris.a teres dr̄ hec turris hui⁹ turris.Et dicuntur turres q̄si teretes.qꝛ longe sunt.ꝛ recte ꝛ p̄cul rotūde videntur.licet q̄nqꝫ sint quadrate vel late Vel dicuntur a tueor q̄a p̄bēt defensionē.Et desinit actūs singularis in em ꝛ in im.turrē vel turrī ꝛ abltūs in e.ꝛ in i.turre vl turri.ꝛ gtūs plālis turriū.ꝛ actūs plālis in es vel in is.tres vel turris.vñ turric⁹ ca cū.turrib⁹ plen⁹ ad moduꝫ tris dispositus.ꝛ p̄du.pnl Et scias ꝙ turris gregis dicebať sm hiero.loc⁹ vbi iacob greges suos pauit.nomen loco inde relinquēs.Turris vō custodiū dicebať vbi custodes positi erāt ad custodiā p̄uintiaꝝ .

Turrit⁹ ta tū in turris est.

Turtur ris.a sono nomē habet genus auis ē. vñ turturin⁹ na nū pnl p̄du.ꝛ declinať hic turtur turturis.p̄miscui ge.pnl gti cor.ꝛ sub vno genere ꝛ vno articulo ↄp̄hendit animalia vtriusqꝫ sex⁹ Pōt ergo dici. Alba aq̄la ꝛ vn⁹ turtur.tā p mare q̄ꝫ p femia. nec fit restrictio ad masculinū cū dr̄.vn⁹ vel sol⁹ turtur.sicut ↄsueuit fieri in ↄmūi ge.cū dr̄ alb⁹ ciuis.tñ q̄nqꝫ p̄nomia recipiūt adiectiua ↄtra naturā sui articuli cā discernendi sexū.vnde inueniť.Anser erat cuidaꝫ p̄cioso germine feta Sillit dictuꝫ est de turture Sola volabit.sola sedebit.tñ notabiliores autores hijs abusionib⁹ nō vtunť. De hoc diui tercia pte in tractatu de genere noīm vbi egi de epycenis.ꝛ est turtur auis pudica . Vñ di.bern.in.li. sermo.cāticorum.Turtur ↄpare vno ↄtēta est. q̄ amisso alteꝝ iā non admittit.numerositatē in hominibus nuptiaꝝ re.dar

gnens. Nam ꝛ si forsitan culpa p̄pter in ↄtinentiam venialis est.ipsa tñ tanta incontinētia turpis est. Pudet tñ negociū honestatis ratōꝫ nō posse in hoīe qd natura pōt in volucre cernere.cuꝫ.n.turturē tpe suo viduitatis sancte viduitatis op⁹ strenue atqꝫ infatigabiliť exequētem videas vbiqꝫ singularē.vbiqꝫ gementē audias nec vnq̄ꝫ in viridi ramo residentē inspicias.ꝛ tu ab eo discas voluptatū virētia imo virulētia vitare. Adde ꝙ i iugis montiū ꝛ sūmitate arboꝝ frequētior illi ↄuersatō est et. qd vel marie p̄positū pudicicie decet.doceat nos t̄rena despicere ꝛ amare celestia.Ex qb⁹ colligiť ꝙ vox turturis sit etiā p̄dicatio castitatis.Neqꝫ.n.a p̄ncipio vox ista in terris audita est sꝫ magis illa Crescite ꝛ multiplicamini ꝛ replete terrā.

Turturi dicunť pastores q̄ fistul canūt.

Tus turis.vide in thus aspirato .

Tuscia.a tus turis dr̄ hec tuscia cie.qdam p̄s ytalie.a frequētia turis ꝛ sacroꝝ dicta.eadē ꝛ tyrrenia a tyrreno fratre lidi.vñ tus⁹ca.scū.gētile. vide in lidia

Tussicula le.dimi.p̄ua tussis

Tussis.a tundo dis dr̄ hec tussis sis.qꝛ tundit pectus. vel dr̄ sica ton.i.ab altitudine.qꝛ a p̄fundo pectoris veniat.ꝛ desinit ablatiu⁹ in i.vt tussi.ꝛ actūs in im tantum Et sunt q̄nqꝫ noīa latina q̄ faciūt in im tantū actīm. vñ vsus.Im tantū faciūt hec q̄rtum noīa casuꝫ. Vim buri tussim maguderimqꝫ sitim.A tussis dr̄ tussio sis.siui. sire.siū.vñ hic tussit⁹ tus.ꝛ tussito tas.fre.pnl p̄du .

Tussit⁹ tus.in tussis est .

Tutamē a tutor taris dr̄ hoc tutamē mis.i.tutamētuꝫ ꝛ p̄du.pnl nti.sed cor.pnl gti

Tutela a tueor eris.tut⁹ suꝫ.dr̄ hec tutela le.i.defensio. Et est tutela in liberꝝ capite alic⁹ q̄ p̄pter etatē nec se nec sua defendere potest. Tutela dabiť liberis. Patronus huius.vñ tutelo las.i.defendere.vñ hec tutelatō onis.et hoc tutelamen minis.ꝛ hic tutelat⁹ tus.ꝛ hic tutelator.i.defensor.

Tutelari⁹.a tutela dr̄ tutelari⁹ ria.riū fensor.ꝛ p̄d.te defensori⁹ p̄tectorius .

Tuto tas.in tutor taris.vide

Tutor taris.i.frequēter defendere.huare vbuꝫ. freq̄n. Et dr̄ a tueor eris.tutū tutu.addita or.sm modernos. et ↄponiť Cōtutor taris.vñ antiq̄ dicebāt ↄtuto tas.vñ in quito ca.baruth.Sacerdotes seris hostia turāt. ꝛ p̄d.tu

Tutudi p̄teritū de tūdo dis.in tūdo dis.vide.

Tut⁹ a tueor scde ↄiugatōis descendit tut⁹ ta. tū.vnde dicendū est.Tut⁹.Detut⁹. Intut⁹.Obtut⁹ Sꝫ tuitus descēdit a tuor eris tercie ↄiugatōis.vide in tut⁹.

Acca uacce. a uacillo las. dr̄ hec vacca ce.i. bos

q̄si vacilla ꝛ debil respectu tauri.vel vacca dr̄ a bos q̄si boacca. sicut a leo leena.ꝛ a draco dracena.vñ vaccin⁹ na.nuꝫ.Et hic vaccari⁹.ꝛ hec vaccaria rie. custos vaccaꝝ.Et hec vacca q̄daꝫ ciuitas hispanie.ab abūdantia vaccaꝝ ita dicta.vacca etiā dr̄ q̄daꝫ ciuitas in numidia.vñ vacce⁹ cea.ceū.ꝛ hic ꝛ hec vaccēlis ꝛ hoc le.et germinat c.vacca ꝛ oīa ab eo deriuata

Vaccella le.dimi.p̄ua vacca

Vaccula le.dimi.p̄ua vacca.

Vacillo a vaco cas dr̄ vacillo as.i.titubare.instabilem esse.tremulare.labare.trepidare.vñ vacillās p̄ticipiū.ꝛ p̄du.va.vñ ouidi⁹ in herbamor.Spes mea vacillat subtili pēdula filo.vt dicit magister bene.

Vaccinia herba coloris purpurei

Vaco cas caui catū care.i.esse vel fieri vacuū.Et licꝫ videať ad alias signficatōes trāsferri.tñ omēs redolēt illaꝫ Dicit eni vaco lectōni.i.insisto lectōi ꝛ opam do. et vaco a lectōe.i.cesso vel deficio a lectōne.vaco numis .i.careo.Sꝫ oēs iste significatōes redolēt p̄mā. Cū vō dico vaco lectōni idē est ac si diceret.vaco ab alijs reb⁹ ꝛ insisto lectōi.vñ vacat impsonale.i.esse vacuū vel licitū esse vel oportunū.vñ vacat mihi legere.i. oportunitatē legendi habeo.et nō impedior ab alio negocio Vaco cū suis cōpositis siqua habꝫ ē neutꝝ.et cor.hāc sillabā va. vñ lucanus in q̄nto li.Fata vacēt p̄cep mor⁹ hec cūcta sequenť.

Vacuefact⁹.in vacuo as est

Vacuna a vaco as dr̄ hec vacuna ne.dea vacatōnis ꝛ ocij.Hora.Hec tibi dictabā p⁹ fanū pulcre vacune.

Vacuo as aui are.et sm papiā vacuat.i.inanit.qd int⁹ est aufert. Vñ vacu⁹ cua.cuū.i.van⁹. ociosus. destitut⁹ sine eo qd habuit et cor.p̄mā. Ouidi⁹ Da vacue menti quo teneať op⁹.Et ↄponiť cū fact⁹.et dr̄ vacuefact⁹ ta tū Job.xiij.Et fluui⁹ vacuefact⁹ arescat

Vadimoniū nij.in vadiū est.

Vadio as.in vadiū exponiť

Vadiū.a vas dis.dr̄ hoc vadiū dij.et hoc vadimoniuꝫ nij.in eodē sensu scꝫ pign⁹ vel fideiussio Vñ vadio as.i. in vadio ponere.vadiū vel pign⁹ alicui dare.Et ↄponiť Cōuadio as.Inuadio as.Obuadio as.i.ↄtra aliuꝫ vadiare.Reuadio as.i. repignerare. a vadio recolligere. Subuadio as.i.p⁹ vel latenť vadiare Et ē vadio actiū cū omnib⁹ suis ↄpositis.et cor.va

Vado das daui.dr̄ a vadū.et ē vadare p vadū trāsire. vel p vadū ducere.vt vado istū.vel vado equū. et cōponiť. Peruado as.Reuado as.Trāsuado as. Et est vado neutꝝ cū suis ↄpositis p trāsire p vadū.In alia signficatōe est actiū.et cor.va sicut vadū.sꝫ vado dis p̄maꝫ p̄ducit. Vñ vsus. Vado viā.vado quadrupedē. vadio vadiū do.et vador illud ideꝫ significare solet. Prima vado lego tercia vado lego

Vado dis vasi .sum.vadere.i.ire vel p̄gere. Vado cōponiť.Cōuado dis.Euado dis.euasi.i.extra vadere.effugere.liberari.Inuado dis.inuasi sum.inuadere.i. impetere aggredi.arripe. Peruado is.p̄uasi.i.p̄fecte vadere vel p aliud vadere Vado et ei⁹ ↄposita sunt neutra.preter inuado.qd est actiuū.et oīa faciūt p̄teritū in si.ꝛ sup. in sum.et p̄du.va. Vñ pamphilus Et mō vadit eques q̄ solet ire pedes

Vador.A vas dis. deriuať vador aris .i.in vadeꝫ ponere.vadē dare.vt Ego vador illū tibi.i.do illū in vadē tibi.vel vadari.i.vocari ad iudiciū ad placituꝫ.vel fidciubere.vel litigare.vel polliceri.ꝛ erat ↄūe olim. sed mō tantū deponētale.ꝛ p̄tinet nō solū ad homies.sꝫ etiā ad animalia bruta. Vt vado tibi equū meū. Et cōponitur Cōuador aris.Euador aris.i.poscere flagitare. vl a vadiōne liberare remouere Reuador aris.id est vadem

recolligere. ꝛ est deponē. cū suis ꝯpositis. ꝛ cor. ua. sicut
vas dis. Unde ouid. de reme. Jamq; vadatur lencia ꝑ
deat inqt. vide etiam in vado das.
Uadulū li. dimi. ꝑuum vadum.
Uadum a vado das. o. in um. fm ꝑstia. dicit hoc vadū
di. locus breuis ꝛ humilis in aqua qr ꝑ eū possit vadi. i.
deambulari pedibꝯ. Un vadosus sa. suz. ꝛ ꝯpat. ꝛ licz va
do dis. a quo deriuat pducat pmam tn vadū ꝛ vas dis
ꝛ vador daris. cor. va. Unde ouid epy. Ad vada meā
dri concinit albus olor.
Uafer. valde componit cū afer. ꝛ dicit vafer ra. rū. i. cal
lidus ꝛ ingeniosꝯ vsipellis multiformis. ꝛ dr uafer. qua
si valde afer. i. valde callidꝯ nā afri valde solēt dolosi eē ꝛ
fraudulēti. vl vafer ꝯponit a variꝯ ꝛ ferēs. Jnde vafer qi
varia ꝛ ferēs sicut hō cautꝯ q loquit varijs modis. ꝛ cō
Uagedaber hebraice richmꝯ grece. patur ꝛ cor. ua
numerꝯ latine. est liber numeri. vn hiero. in ꝓlogo regum.
Quartꝯ inqt vagedaber quē numeri vocāꝯ. ꝛ acuit i fi.
Uagetra hebraice dr tercꝯ liber moysi. s. leuiticꝯ. vn di
cit hiero. in ꝓlogo reg. Tercꝯ vagetra. i. leuiticꝯ.
Uagina a baiulo las. dr hec vagina ne. theca gladij di
cta qsi bagina. qr in eo mucro vel gladiꝯ baiulet. vn hic
vaginariꝯ. rij. q facit vaginas. ꝛ vagino nas. i. facere va
ginas. Et ꝯponit cu e. ꝛ dr euagino nas. i. extraho de va
gina. Jtem cū in ꝛ dicit Jnuagino nas. i. in vaginaz mit
tere. Uagino ꝛ eius ꝯposita sunt neu. ꝛ pdu. pnlt. Oui.
metha. Pendenti nitidū vagina diripit ensem.
Uagino nas. in vagina est.
Uagio. a vagus ga. gū. dr vagio gis. giui. vel gij. gituz.
gire qrte ꝯiugatōnis. i. plorare. flere. ꝛ est ꝓprie infantiū
in cunis adhuc existentiū. ꝛ inde vagitus tus. tui. ipe cla
mor infantiū. ꝛ vagito tas. fre. i. frequēter vagire vel vio
lenter ꝛ pdu. pnlt. Uagio neu. est cū suis ꝯpositis. ꝛ pdu.
ua. sed vagus eā cor. Tobias. Nos qsi vagitu deficiente
loq. Jtē vsus. Siluis pasce vagis. in cunis tu petre vag
Uagito tas. in vagio gis vide. ꝛ pdu. gi
Uagius. A vagor garis. dicit vagius gia. gium. q geni
bus iunctis ambulat
Uagor garis. gatus suz. gari. i. spaciari. errare huc illuc
discurrere. vnde vagabundꝯ da. dum. Et vagus. ga. guz.
q aūt dr vagus qsi a via actꝯ. Et vagari quasi a via agi.
id est sine via. vel vagari qsi vaguz agi. ethy. est. Et ꝯpat
vn hec vagitas tatis. Uagꝯ ꝯponit. Peruagus. ga. gū
id ē valde vagꝯ. Uagor ꝯponit Conuagor garis. Deua
gor garis. Diuagor garis. i. valde vel deorsuz vl diuersis
modis vel in diuersas ptes vagari. vel a vagatōe cessa
re. Jtē euagor. i. extra vagari. extra ire. Girouagor ris. i.
ꝑ girū vagari. Peruagor garis. Uagor ꝛ eius cōposita
deponētia sunt. ꝛ cor. ua. vn lucanꝯ. Nobilitas cuz ple
be patet lateq; vagat. Jtem aurora. En vagus ꝛ ꝓuagꝯ
ꝛ maledictus eris
Uagulꝯ a vagꝯ dr vagulꝯ la. lū. di. aliqntulū vagꝯ. vnde
hec vagula le. di. iuuēca q vagat ꝑ campū. ꝛ hic vagulꝯ.
li. anulꝯ. qr vagat in digito. ꝛ cor. gu.
Uagurio. a vagor vagaris dr vagurio ris. i. ꝑ ociū va
Uagꝯ. ga. gū. in vagor ris. exponit gari
Uah. quādoq; signat gaudiū. ꝛ est interiectō gaudētis
Esaye. xlvj. ca. vah calefactꝯ sum vidi focum. ꝛ augu. di.

Cū delectamur dicimꝯ vah. Jtē qnq; notat derisionem
vel increpatōz. Math. xxvij. Uah q destruit téplū dei ꝛ
in triduo illud reedificat. Et scias q in h. nō pōt sillaba
terminari. sz obijcit in vah ꝛ ah ꝛ oh ꝛ vh. in qbus h. est
finalis lrā. Ad hoc rūdet ꝑsi. in scdo li. maio. q ibi ē apo
copa. cū eoꝝ pfecta vaha ꝛ aha ꝛ oha ꝛ vha sint. vel dic
q interiectōes sint. ꝛ hmōi voces abscōdita voce solent
Ualde a validꝯ dr valde ꝑ valide ꝛ ꝑ sin pferri.
copam pfert. fm ꝑstianū.
Ualentulꝯ la lū. di. aliqntulū validꝯ
Ualeo les lui valitū. i. vigere sanū esse vel posse. ꝛ pciū
denotat. ꝛ valeo id ē. pereo vel infirmor. vn terēnꝯ. Ua
leant q inter nos discidia qrunt Et hinc inuenit qd daz
vbum defectiū qd ꝑtinet ad salutatōez in recessu. s. vale
valete valeto valetote. i. valere. quod olim solebat dici
mortuis post pactaz sepulturā ab amicis qd erat signū
q n debebāt ampliꝯ eos videre. ꝛ qr tale vale erat signū
doloris ꝛ tristicie ꝛ meroris Jnde tractū est vt valeo po
natur ꝑ perire vel infirmari. a valeo les dr valesco scis in
choa. Ualeo ꝯponit. Cōualeo les. i. simul valere sanari
ad sanitatē redire crescere radicari. Un ꝯualesco lescis.
Eualeo les. i. valde valere. Jnualeo les. i. valde valere.
crescere. abundare. vn inualesco scis incho. Perualeo
les. i. plus valere pstare ꝑcellere. Equaleo les. i. equalit
valere. eqpollere. parē esse Ualeo ꝛ eius ꝯposita neutra
sunt. ꝛ faciūt pteritū in ui. diuisas ꝛ supinū in itū. ꝛ corr.
hanc sillabā va. Ouidiꝯ de reme. vt valeas aio quicqm
tolerare negabis Et in grecismo dr. Accipit valeat pro
queat ꝛ pereat. Qui valet ille pōt. defectiuumq; salutat
De vale ꝛ valete dixi in aueo ues Et nota q valeo qn
pcium denotat ꝯstruit cū gtō denotantē pciū indetermi
natum. vt in digesto. Juliꝯ ait. Fundū tantū valere qn
ti vendi pōt. ꝛ grego. dicit. Regnuz celoꝝ tanti valet qn
tum habes. cōstruit etiā cū actō denotāte pcium indeter
minatuz vel determinatū. vt in genesi Terra quā postu
las trecētos siclos argēti valet. ꝯstruit etiā cū ablatiō.
Ualetro a valeo les dr hic valetro. i. gluto ꝑ cōtrariuz
dr. qr paꝝ valet. vel qr valet multū in leccacitate. ꝛ pdu.
pnlt. gti scz valetronis
Ualgia. a voluo uis dr hec valgia gie qsi voluia. id est
retorsio. ꝓprie ei labioꝝ obtorsio ē quā facimꝯ cū aliquē
deridemꝯ. vn valgio gis. i. retorqre
Ualidus. A valeo les dr validus da dū. i. fortis potēs
robustus. ꝛ ꝯpat. Un valide diꝯ. sine aduer. ꝛ sepe pro
ferunt ꝑ sincopā valdꝯ dior dissimꝯ. ꝑ validꝯ ꝛ validior.
ꝛ valde ꝑ valide ꝛ valdius ꝑ validiꝯ Jtē a validꝯ dicit
hec validitas tatis. ꝛ ꝑ ꝯpositōem Jnualidꝯ da dū. i. de
bilis fragilis nō validus Et ꝯpat Un hec inualiditas.
tatis Et hec inualitudo nis. i. debilitas. imbecillitas. in
firmitas. ꝛ cor. pmā validꝯ Lucanꝯ in. vj. li. Adduat in
ualide robur facūdia cause
Ualitudinariꝯ in valitudo est
Ualitudo A validꝯ dicit hec valitudo nis. i. fortitudo
Et nota q valitudo inuenit ꝑ infirmate. ꝛ est nomē tra
ctum ab illo funebri vale. qd dicebat mortuis. de quo di
ctum est in valeo les. Unde qdam dicunt valetudo pe
Unde valitudinariꝯ ria riū. ꝛ valetudinariꝯ ria riū qui
sepe infirmat. vel q sepe ꝑticipat valitudine. Et hoc va

litudinariū vel valetudinariū rij domꝯ in qua curātur
egroti. Et licet cā differētie dici posset. in vtraq; tn signi
ficatōe dr ꝯpetenter valitudo ꝑ i. Et scias q i. an tudo hre
uiat. vt fortitudo. pter valitudo qi valetudo.
Uallestris in vallus est.
Uallis. a vallo las dr hec vallis huiꝯ vallis qr vallata
sit mōtibus. Un vallosus sa sum. ꝛ hic ꝛ hec vallestris.
ꝛ hoc stre. Et ꝑ ꝯpositōz hec cōuallis lis. magna vallis.
Uel valles dicunt vbcūq; sunt hūilia loca campoꝝ ꝛ
depssa qsi vulsa. Hinc ꝛ cōualles depssa loca terraꝝ in
ter mōtes. Et scias q inuenit vallis salinaꝝ. qr ibi erant
Uallo las. in vallus est puteri salis
Uallosus sa sum. in vallis est
Uallus A validꝯ dr hic vallus li. i. palꝯ qsi validꝯ. vn
hoc vallū li. concatenatura q fit de palis sup aggerē. vel
valluz ē ipe agger scz id qd mole terrē erigit vt custodia
ptendat. ꝛ est vallū inter muꝝ ꝛ fossam. Et dr a vallis. i.
palis qbus vallis munit. Un quidā. vinetis vallꝯ. Sz
vallū ꝯuenit vrbi. ꝛ a vallū dr vallo las. i. circūdare. cir
cumsepire. munire. ꝛ ꝓprie vallo vel vallis. vn hec valla
tio onis. i. paloꝝ circūdatio in villa vel in vrbis obsidi
one. Uallo ꝯponit. Cōuallo as. Circūuallo as. ꝛ est val
lo actiū cū omnibꝯ suis ꝯpositis
Ualor a valeo les dr hic valor loris. i. potētia vigor sa
Ualua. a voluo uis. dr hec valua ue. ꝛ sunt nitas
ꝓprie value q reuoluunt intus. ꝛ sunt duplices ꝛ repli
cabiles. De hoc vide in ianua
Uaneo nes in vanꝯ exponit
Uanga a vagꝯ dr hec vanga ge. qddā genꝯ fossorij. qr
Uanidicꝯ ca cū. pnlt. cor. i. vana dicēs vagādo fodit
ꝛ ꝯponit a vanꝯ. ꝛ dico cis xi. ꝛ tenet naturā de dixi pte
rito qd naturaliter corripit pmā.
Uanidus. a vaneo nes dr vanidꝯ da. dū. i. vanꝯ. Et cō
ponit. Euanidꝯ da dū. i. valde vanidꝯ Ouid. in. v. metha.
Pectora q in tenues abeūt euanida riuos
Uaniloquꝯ. a vanꝯ ꝛ loquor ꝯponit vaniloquus qua
quū. i. vana loquēs. vn hoc vaniloquiū quij. ꝛ cor. lo.
Uanito tas pnlt. cor. id est. vanitatē dicere vel vanitan
do laudare. ꝛ dr a vanꝯ.
Uannus ni instrumentū de vimine factū in modū scu
ti. cribꝝ scz. ꝛ est fe. ge. fm pap.
Uanꝯ. a venꝯ dr vanꝯ na nū. i. inanis falsus vacuus ir
ritus venereꝯ. qr venerij pcipue solēt esse sani. ꝛ ꝯpatur
vanꝯ nior. simus. vn hec vanitas tatis. ꝛ dr vanꝯ. qsi ve
hemēter anꝯ. i. vacuꝯ. ꝛ est ethimo. vide de hoc in inanis
ꝛ a vanꝯ dr vaneo nes nui. i. esse vel fieri vanuz vel di
cere. vn vanesco scis incho. Uaneo ꝯponit. Euaneo es
Jnuaneo nes. ꝛ hinc incho. Cōuanesco scis. Euanesco
scis. Jnuanesco scis. Uano ꝛ eiꝯ ꝯposita sunt neutra. et
carēt sup. ꝛ pdu. va. vn oui. de sine titulo. Carmine lesa
ceres sterilē vanescat in herbā.
Uapidꝯ. a vapa dr vapidꝯ da dū. i. insipidꝯ sine sapore
ꝛ ꝯpat. vn hec vapiditas tis. i. insipiditas. ꝛ cor. va ꝛ pi.
Uaporo ras raui rare. i. calefacere. vrere. vel vaporem
emittere. vel vaporādo emittere. vn hoc vaporamē nis
ꝛ hic ꝛ hec vaporabilis ꝛ hoc le. ꝛ hic vapor oris. i. calor.
fumus. vide in tonitrꝯ. ꝛ in vētus. ꝛ in mons. ꝛ i pluuia.
A vapor dr vaporꝯ ra rū. ꝛ vaporeꝯ rea. reū. ꝛ vaporo

sus sa. sum. Uaporo ras. cōponit cū e. ꝛ dr euaporo ras
ꝛ est actiuū cum suis ꝯpositis ꝛ pdu. po. Uirg. eneid. xj.
Succedūt matres ꝛ templū thure vaporāt
Uappa a vapor dr hec vappa pe. vile vinū qd de fece ex
pmit vel exinanitō cum aq ꝛ est fere nullꝯ saporis. vnde
hec vappa pe sepe dicit insipiditas ꝛ vappa dr ardelio ꝑ
digus supflue q insipide vel indiscrete dispgit res suas.
ꝛ nullꝯ ꝓbitatis est. Et scias q vappa pdu. a. an p. sz va
pidꝯ eam cor. vnde credo q sit dicendū vappa ꝑ geminuz
p. ꝛ sic positōe pducit pma.
Uapulo las. laui. dr a vapor. ꝛ est vapulare. id ē quod
vberari. ꝛ est vbum neutrūpassiuū ꝛ signat passionē ab
alio illataz. ꝛ ꝯstruit cum ablatō interposita a. vel ab vt
vapulo a te. i. verberor sicut ꝛ Berta nubit a patre ꝛ ha
bet vocem actiui ꝛ sensuz passiui sicut ꝛ veneo nubo ex
ulo ꝛ pd. pmā vapulo. ꝛ scribit ꝑ vnū p. vnde in exulo las
Uarica a varꝯ dr hec varica ce. ꝛ hec varix cis. vena in
tercoxanea. que si ledat. vel itinere vel ꝑcussione reddit
hoiem curuū ꝛ inflatū. ꝛ ex lesione facit poplices ꝛ coxas
turgescere. a varica vel a varix dicit varico cas. vel vari
cor caris. i. transire vel ābulare. vel diuerti. vel deflecte
re ꝛ curuare. vel claudicare. Et ꝯponit Diuarico cas. et
Diuaricor caris. i. discutere vel sepāre. diuersum facere
vel diuersificare. vel diuersis modis varicare. Preua
rico cas. vel potius Preuaricor caris. i. transgredi. Jtē
a varix dicit varicosus sa. sum. id est curuus. ꝛ corripit p
mam varica ꝛ varix
Uarico cas. in varica est. ꝛ corr. pnlt
Uariꝯ a via dr variꝯ ria. riū. quasi viariꝯ. i. non vnius
vie. sed incerte ꝛ mixte sentētie ꝛ diuersꝯ. Un hec varie
tas tatis. Et vario as. aui are. i. facere variū. diuersifica
re. Un variatim aduer. ꝛ hic ꝛ hec variabil ꝛ hoc le. vn
variabilit aduer ꝛ hec variabilitas tatis. Uario ꝯponi
tur Diuario rias. i. diuersis modis variare. Et ē actiuū
cum suis cōpositis. et cor. va
Uarix cis. corr. pnlt gti et est mas. ge. sicut dicit ꝑsti. qua
si in fine qnti libri et pdu. ua vide etiam in varica
Uarꝯ a varix dr varꝯ ra. rū id ē curuꝯ. ꝛ pdu. ua
Uasallꝯ. est ille qui tenet suitium facere domino occa
sione feudi. Hec hostiensis.
Uas dis mas. ge. i. obses vel fideiussor et dr a vado dis
qr dato vade licet abire et vadere. et corripit a. ante d. sz
vado dis pmam pducit Unde qdam Obside sine vad
posito prius ad tua vade
Uas sis neutri. et est etheroclitū nomen declinatōe. qa
in singulari numero est tercie declinatōis sz in plurali ē
secunde Unde vsus Uas vasis terne. sed vasa secunde.
et dicunt vasa quasi vesca a vescor siue a vescendo quia
esce in eis ponuntur
Uasco a vacca dr hic et hec vasco sconis. et vaccꝯ cea.
ceuz. vascones et vaccei qdam populi dicti sunt a vacca
ciuitate hispanie. iuxta pirhenū montem a qua habue
runt pncipium vel quā olim possiderūt. et dicunt va sco
nes quasi uaccones c. mutata in s. unde hec uasconia nie
regio eoꝝ. et hic uasconiꝯ nia niū et hic ꝛ hec uasco onis
Uasculū li. dimi. ꝑuum uas
Uascꝯ a uanꝯ dr uascꝯ sca scū id ē uanꝯ nugatorꝯ.
Uastitas tatis in uasto stas est

Vasto tas taui tare.i.destruere.dissipare.diripe. p̄da/ri.spoliare.vn̄ hic vastator toris.⁊ hec vastatō onis.⁊ va/statori⁹ ria. riū.⁊ hic ⁊ hec vastabilis ⁊ hoc le.⁊ hoc va/stamen nis.⁊ pdu.pnl. Uasto ɔponit. Deuasto uastas Peruasto as. Et est vasto actim cū suis ɔpositis Itē a vasto tas. dr vast⁹ ta tū.i.magn⁹.ingēs.pfund⁹.incult⁹ amplus.desert⁹.solitari⁹. Et ɔpat vastus tior sim⁹ Un̄ hec vastitas tatis.a gtō vasti addita tas fit hec vastitas Et addita tudo fit hec vastitudo nis.i.magnitudo.am plitudo desertū solitudo. Sz vastitas ppie corpis.va/stitudo aūt solitudo.

Vates.a vieo es dr hic ⁊ hec vates.huius vatis.sacerdos qn̄qz sic dr poeta.qn̄qz pphēta diuin⁹. Et dicebant va/tes poete.qr metra ligarēt pedib⁹ ⁊ sillabis.⁊ vba modis ɔnecterēt. Et eodē nomie etiā diuini dicebanē. qr ipi qz plura efferebāt vsibus.vel vates a vi mētis dicti sūt. vl a video des.qr futura videbāt ⁊ pdu. va. Ouidi⁹ de re medijs. Parce tuū vatē sceleris dānare cupido. Quī/dam dicunt q vates dr a vas vasis ⁊ theos.qsi vas dei. vel vas diuinū.vn̄ sacerdos dr vates qr ɔtinet deum p sanctimoniā. Itē diuini ⁊ pphete dicunē vates qr ɔtine re videnē deū p futuroz pscientiā.sz potī⁹ est etbimo.va tes.qsi vas dei qz ɔposito

Vatican⁹.a vates ⁊ cano nis ɔponiē vatican⁹ na.nuz. id est.pphetic⁹.⁊ tūc cor.pnlē.vn̄ inuenitē hic vaticanus ni.p quodā mōte vbi nutrit⁹ fuisset iupitē.⁊ pdu.ca.

Vaticinor a vates ⁊ cano nis ɔponit vaticinor naris. natus sum.nari.i.diuinare.pphetare.vn̄ hoc vaticiniū. nij.i diuinatō.pphetatō.⁊ hic vaticin⁹ ni.deus pagano rum. Item vt dicunt quidā a vates ⁊ cano potest cōpo/ni vaticinus na num.id est.pphēticus Uaticinor depo nentale est.⁊ corripit ti

Vaticin⁹.in vaticinor est

Vatidicus a vates ⁊ dico cis.xi.ɔponiē vatidic⁹ ca cū pnlē.cor.i.pphētic⁹ diuinator.

Vau nomē est cuiusdā elemēti apud grecos ⁊ hebreos scz v.ɔsonātis. Itē est aduer.admirātis vel iurātis

V ante B

Vber ab vua dr hic vber vberis.i.māma.⁊ habeē totū in singulari ⁊ i plurali. Et dicunē quasi vuera. qr vuida sunt ⁊ humore lactis in modū vuaz plena. ⁊ pducit u. Ouidi⁹ de arte in pmo libro. Fertilior seges est alienis semp in agris. Uicinūqz pec⁹ grandi⁹ vber habet. Et in canticis dr. Meliora sunt vbera tua vino. Et inde hoc vber ris.i.abundātia.fertilitas.⁊ hic ⁊ hec vber vberis. cōmunis ge.in declinatōe.sz omis in ɔstructōe. Et desi/nit ablt̄ūs in e.tantū.licet qn̄qz p autoritatē finiat ablati uum in i. Et potest poni cū mal.⁊ feio ⁊ neutro generib⁹ satis ppie.sicut ⁊ diues ⁊ paup.sz nō in omni sua termi natōe. qr qualitas acti delinētis in em.⁊ forma pluralis casuū in es.nullo mō possunt neutro ge. adaptari. vnō nihil est habeo vberē pec⁹.vel vberes pecora Un̄ vsus Rem vel res neutz fugiūt.sz cetera sumūt. de hoc dixi i tercia pte vbi egi de omi ge. Et est idē vber qd abūdās. vn̄ luce ca.xij. Hois cuiusdā diuitis vberes fruct⁹ ager attulit. Et ɔpat vber rior rim⁹.vn̄ vberiē rius rime.ad/uerbiū.⁊ a ntō addita tas.fit hec vbertas tatis.i.abun/dantia. Item ab vber p vbertate dicitē vberosus sa.sum id est abundās.⁊ cōpaē.vn̄ hec vberositas tatis. Itez ab vber dr vbertus ta.tū.i.fructuosus.abundās.⁊ compaē Unō vbertim aduer.i.abundanē. ⁊ vberto tas.i.abun dare. Itē ab vber dr vbero ras.i.abūdare.⁊ ɔponiē exu bero ras.i.valō vberare.supabundare.vn̄ exuberās tis tis.omis ge.⁊ ɔpaē.vnō exuberanē tius tissime.aduerb. ⁊ hec exuberātia tie.i.abundātia.affluētia. Inubero ras id est valde vberare.⁊ est vbero neutrū cū suis ɔpoitis Itē vbero ras. potest deriuari ab vber p māma.⁊ tunc vberare.i.lactare.⁊ inde exuberare.i.ab vbere segregare Et inubero ras.i.lactare.⁊ sm hoc vbero est actiuū cum suis ɔpositis. Itē ab vber p māma cōponiē hic ⁊ hec ex uberis ⁊ hoc re.⁊ sububeris re.exuberes dicunē infātes qui extracti sunt ab vbere. Sububeres vero qui adhuc sunt sub vbere.

Vbero ras.in vber vide.

Vbertuosus ab vberto tas.dr vbertuosus sa.sum.idē fertilis vbertate plenus.vnde iosephus. Dū placuisset ysaac vt iret in egiptū vbertuosaz valō puintiā.⁊ ɔpaē. Pōt etiā deriuari vbertuos⁹.ab vber p vbertate

Vbertus ta.tū.in vber vide

Vbi.est aduerbiū loci.⁊ interrogādi.⁊ significat ⁊ inter rogat in loco. Item est aduerbiū tpis.vt vbi.i.postqz.vl quādo. Item est aduer.qlitatis.vt vbi.i.qualiter. ⁊ quā titatis.vt vbi.i.quātum.⁊ silitudinis.vt vbi.i.sicut.ē eti/ā in quādoqz aduer.increpātis.vel admirātis.vt in gen̄. Adam vbi es.quasi dicat in quāta miseria. ⁊ in quanta angustia es. Miser qd fecisti.in quātum peccatum inci disti. Nō n.sciebat deus vbi esset. sz quasi admirādo in crepat eū q in tantū peccatū delapsus erat. Et vt di.gre. in.xxx.moral. Serpēs vo iam nō requiriē. qr nec ei⁹ pe nitētia querebaē. Hi aūt quoz pn̄ia qsita est.scutum ne qssime defensionis ɔtra iustissime correctōis vba ptem derunt. Un̄ nūc vsqz in vsum peccantiū trahiē. vt culpa cū arguiē defendaē.⁊ vn̄ finiri reat⁹ debuit indō cumuleē vidō in excuso. Itez di.greg.in.ij.mora.expōnēs illō iob. Sathan vn̄ venis. Quid ē q veniētib⁹ angel electis ne quaqz dr vnō venitis. Sathan vō vn̄ veniat pcontatur Nō.n.reqrimus vtiqz nisi que nescimus.nescire aūt dei repbare est.sicut nesciri mētiri vir verax dr qui labi per mēdaciū dedignaē.nō q si mētiri velit nesciat. sz q falsa loqui vitatis amore ɔtēnat. Quid ē ergo q ad sathā vn̄ venis dr.nisi vias illi⁹ qsi incognitas repbare. Ueri ta tis ergo lumē tenebras qs repbat ignorat. ⁊ sathane iti nera dū qsi iudicās dānat.dignuz ē vt q si nesciēs reqrat Hinc ē q ade peccāti ɔditoris voce dr.vbi es. Neqz eni diuina potētia nesciebat p⁹ culpam huius ad q latibula trāsfugerat.sz qr in culpa vidit lapsuz iā sub peccato ve lut ab ocul vitatis abscōditū.qr tenebras erroris ei⁹ nō appbat.qsi vbi sit peccator ignorat. eūqz vocat ⁊ reqrit dicēs. Adā vbi es. Per hoc q vocat signū dat.qr ad pe nitētiaz reuocat. Per hoc q reqrit.apte insinuat. quia peccatores iure dānandos ignorat. Sathan ergo dn̄s nō vocat sz tantum reqrit di.vn̄ venis.qr nuntiz de⁹ apo statā spūm ad pn̄iaz nequaqz reuocat.sz vias supbie e⁹ nesciēs damnat. Igiē dum sathan de itinere suo discuti electi angeli reqrendi vn̄ veniāt nō sunt qr eoz vie tāto

deo note sunt quanto ipo autore pagunē. Dūqz soli ei⁹ voluntati inseruiūt ⁊ incognite esse nequeūt.q p ap pba tōis oculū ex ipo sp ante ipm fiunt. vide in pena ⁊ in sa/thanas Et scias q vbi recipit.xi.interpositōes ⁊ silla/bicas adiectōes.vt Sicubi. Necubi. Alicubi. Nunci/bi. Ecubi.ex en ⁊ vbi compositum.vbiqz.vbiubi.vbiuis vbilibz.vbicūqz vbinā. Inueniunē etiā qdaz alia q vidē tur esse ɔposita ab vbi vt Alubi. Alitubi. Postubi. sed poti⁹ sunt qdaz irregulares vocū ɔgeries. ⁊ fungunē lo co vni⁹ dictōnis aliqn̄ sicut dixi in scda pte vbi determi naui de accētu aduerbioz in ca.de ɔpositis ab vbi. Itē vbi tā simplex qz ɔposita ei⁹ pn̄t exigere gtūz ex vi distri butōnis.vt vbiqz locoz.i.in qlibz locoz.⁊ vbi locoz.i.in quo locoz. Silr ⁊ vbiuis locoz vbicunqz locoz.vl gē/tiuz.vel dic q cuz dr vbiqz locoz vl terraz.i. in qlibet lo/corū.illi gti regunē ex natura ptitōnis s cor.pmam vbi vn̄ oui.epi. Iura fides vbi sūt ɔmissaqz dextera dextre. Item nota q in pdictis qn̄ vbi p⁹ ponitē tūc est ɔpositō vt Sicubi.alicubi.vel qn̄ geminaē.vt vbiubi. Sed quā do vbi pponitē tūc est sillabica adiectō que aduenit p⁹ si cut accidēs substātie.vt vbiuis.vbicūqz.vbiqz ⁊ tunc pe nul.acuit.vt dixi in scda pte in impedimentis enclesis.li cet penultima sit enclesis.

V ante D

Vdo das.id est balneo madefacō.⁊ pdu.pmaz. Unde phisiolog⁹. Qui cū nos vdat sumpta venena fugat.

Vdus da.dū.i.madid⁹ da.dū.aliquātuluz humid⁹

V ante E

Ve aduer.dolētis.vel execrātis.vel maledicētis.vt ve illi p quē scandalū venit. Itē ve.i.sine.vn̄ p ɔpositōz ve/sanus sm hug. Itē scias q ve est ɔiunctō enclenca.⁊ pro

Vecors. Cor ɔponiē cū ve ⁊ dr vecors dis. vel poniē g:ois.i.demēs.furios⁹.qsi ve hn̄s in corde. vel cōponiē a ve sm qd signat sine quasi sine cord.vel a vebo his. qr vehaē a corde.⁊ a ppria voluntate. Et a dtō vecordi.ad dita a.fit hec vecordia die.⁊ addita ter fit vecorditer ad uer. Inueniē etiā hic ⁊ hec vecordis ⁊ hoc de. Uecordia aūt est amētia.alienatō mētis

Vectatorium. A vecto ctas.diciē hoc vectatorium rij. instrumentū quo aliqd portaē

Vecticulari⁹. A vectis dr vecticularius ria.riū.vectes faciēs.vel ad vectes ptinēs. Uecticularius etiam diciē rapinosus sicut dicim⁹ aliquē vecticulariā vitaz agere. qui furto ⁊ rapinis intendit.

Vecticul⁹ li.dimi.puus vectis.

Vectigal.a vebo his.dr hoc vectigal lis pnlē pdu.tam nū qz gti.i.tributuz. Sz vectigal dr illō tributū qd vehiē ab i lo q dat ad domū recipiētis. Sz tributū qd dat nū/cijs recipiētis missis ad illud recipiendū.vel vectigal est tributū de reb⁹ vectis vel p mare vel p terram.vn̄ hic ⁊ hec vectigalis ⁊ hoc le. tributari⁹ q soluit vectigal. vel q dat ⁊ portat ad curiā dn̄i.vel ptinēs ad vectigal

Vectis.a vebo his.dr hic vectis h⁹ vectis.illō ferrū qd in firmatura hostij vehiē huc ⁊ illuc cā serandi vel rese/randi. Propheta. Uectes ferreos ɔfregit. Et facit accu satiu⁹ plalis hos vectes vel vectis. Item vectis appellaē dyabol⁹ metha forice. Esa.xxi j.ca. Serpentē vectē ⁊c. qr durus ē ⁊ fortis rigid⁹ ⁊ inflexibilis ad modū vectis

Vectito tas.pnl.cor.in vecto est

Vecto a vebo his.xi.ctū.tu.in o.dr vecto tas aui atū tu vbū frequē.i.frequēter vel sepe vehere. Inde vectito tas aliud fre. Et formaē ab vltimo sup.vectatu a.mutata in i.cor.⁊ u.in o.vt vectatu vectito Uebo ɔponiē. Aduebo his aduexi ctū. Inde aduecto tas fre.⁊ sic de alijs ɔsimi/libus.vide in vebo his.

Vector toris.mas.ge.q vehit.i.portitor.a vebo is.xi ctū vectu u.in or fit vector.

Vectura a vebo is dr hec vectura.i.naulū pciū qd daē p portatura.vn̄ vectuari⁹ ria riuz.q dat aliqd ad vectu rā.vel q portat aliqd p vectura.vel ad vecturā ptinēs

Vegeto a veget⁹ dr vegeto as taui tare.i.viuificare su stentare.regere.aliquā vim ⁊ valitudinē ɔferre.vn̄ hic ⁊ hec vegetabilis ⁊ hoc le.⁊ hec vegetatō onis. Et ē actiū vegeto cū omnib⁹ suis ɔpositis siq habz.⁊ cor.ge

Veget⁹.a vigeo ges dr veget⁹ ta tū.i.fortis.adult⁹ viui dus.valid⁹.firmus.agilis.vigilās.integer.icorruptus.

Veha a vebo is dr hec veha he.qdā gen⁹ carri

Vehemēs.ve ɔponiē cū mens ⁊ habeo.⁊ dr vehemens tis om.ge.i.furiosus qsi ve habēs in mente.vl ɔponiē a ve qd est sine ⁊ mēs tis.⁊ inde vehemēs qsi sine mēte.vl ɔponiē a vebo his ⁊ mēs qsi q vehiē a mente.⁊ qn̄qz ve hemēs dr fortis. Un̄ dicim⁹ aliquē vehemētem habere causam cū habz fortiorē. Et ɔpaē.vehemēs tior sim⁹.vn̄ vehemēter tius sime aduer.⁊ hec vehemētia tie.i.animi demētia.vel pōt dici vehemēs qsi ve adimēs.i. auferēs. ve.i.malū vel dolorē a mēte.⁊ est etbimo.⁊ cor.hāc silla

Vehiculum. A vebo his.diciē hoc vehi bam be. culū li.oē gen⁹ curr⁹ ⁊ quidqd vtile est ad portanduz vt curr⁹.nauis.vel iumētū qdcūqz qd portare pōt

Vebo his vexi.ctū Nā sm pl.delinētia in ho.a spiratū mutāt ho in xi. ⁊ faciūt pteritū vt trabo traxi.vebo vexi ⁊ supinū xi.mutata in ctū.traxi tractū. vexi vectū. Et est vehere portare vel mouere vel ducere. Uebo cōponiē. Aduebo his.xi.ctū.aduehere.i.vehere ad.vn̄ aduectici us cia ciū.⁊ aduecto tas fre. Itē vebo is.i.asporto. Cōue ho is.xi.ctū.i.simul vehere. Un̄ ɔuecto tas fre. Circūue ho his.xi.ctū.vn̄ circūuecto tas fre. Deuebo his.xi.ctū. id est.deorsum vel de vno loco ad aliū vehere. vn̄ deue cto ctas fre. Euebo is.xi.ctū.i.extra vehere extollere.vn̄ euecto tas fre. Inuebo is.xi.i.ɔtra vel intro vehere. vn̄ diciē. Iste inuehit in illū.i.vitupat illū ⁊ repbendit Dif ferūt tn̄ qr ppie vitupare est malefactuz alicui⁹ iocose narrare.qd facit horati⁹ in odis. Repbendere est male factū alicui⁹ sub specie correctōis enarrare.qd facit ho/ratius i sermo. Sz inuehere ē malefacta alicui⁹ maligno animo ⁊ lingua retractatoria repn̄tare. qd horati⁹ vide tur facere in epodo.sz nō facit. Un̄ inuectiu⁹ ua.uū.i.de tractori⁹ malign⁹. Et hoc inuectiuū.⁊ hec inuectiua ue. Et inuecto tas.fre. Peruebo his Prouebo is.xi.ctū.i. pcul vel an̄ vehere.pmouere.extollere.vn̄ puecto ctas Reuebo is.xi.ctū. Subuebo his xi.ctū.i. subtus vl sur sum portare Un̄ subuecto tas fre. Uebo ⁊ ei⁹ ɔposita sunt actia ⁊ faciūt pteritū in xi.⁊ supinū in ctū Inuehor tn̄ inueniē in deponēti genere

Vel aliqn̄ est coniunctio disiunctiua.vt qn̄ poniē inter

q̄ nō possunt sil'esse v̄a. vt hō est ratiōnale vl' irratiōale. Aliqñ est subdisiunctiua. vt qñ ponit inter duo q̄ sunt sil'vera. vt amauerūt vel amauere. aliqñ etiā ponit p sal tem

Velaber. in velabrū est ⁊ cor. la. naturalit

Velabrū. a velo las. dr velabrū bri. vas in quo oleū cō tundit. vl' in quo frumentū purgat. Itē velabꝝ dr qd ve lis transit. vel locus rome ita dict⁹ vbi obsonia vēdebā tur. vel illud quo pastilli vel buiōi cibaria velant. Ho ratı⁹. Cum curis fartor cū velabro omē macellū. Et in de velaber bri. venditor minutaꝝ rerū comestibiliū in tali loco. vel qui eas velat.

Velarium rij. in velum est.

Veles. a velo las. dr hic veles uelitis Et dicunt velites penul. corre. expediti milites vel pedites leui armatura armati. q p̄lium incipiūt. Et dicunt a volādo q̄i volites vel a velocitate. vel a velū ppter celeritatē. vñ hic ⁊ hec velitaris ⁊ hoc re. Et velitari⁹. ria. riū. ⁊ velitor taris. ad modū velitū pugnare. vel p̄lium incipe. ⁊ ponit simpli citer p pugnare vel certare. vl' altercari.

Velifer. ra. rum. penul. corr. vela ferēs. ex velum ⁊ fero fers componitur.

Velificor. a velū ⁊ facio componit velificor aris. i. velis tensis nauigare. vel vela facere. vel erigere. vl' veluz par uum facere. ⁊ cor fi. Inuenit etiā velico cas

Velitor taris in veles ē

Veliuolus a velū ⁊ volo las. cōponit veliuol⁹. la. lū. qd vel' volat. vt nauis. vl' p qd vel' volat in mare. ⁊ corri. vo.

Vellerosus sa. suz. i. vellere plen⁹ a vellus dr.

Vellico. cas. caui. care. i. summati vel paulati. vel appa rere vellere. vñ vellicās ois ge. Amos. vij. Sz armēta rius ego sum vellicās sicomoros. ⁊ cor. li. ⁊ est v̄bum ap parituū. Et format vellico a vellis scda psona de vello lis. is. mutata in i. corr. ⁊ addita co. vt vello lis. vellico. i. appareo. vel videor vellere. sicut albico cas. i. appareo al bere. Et scias. q vellito tas. p t. scriptū est v̄buz fre. sz vel lico cas. p c. nō potest eē v̄bum freque. qz nullū v̄buz fre quēta. desinit in co. sz desinit in to. vel in so. vel in xo. p̄te rea pst̄i. in. vnj. li. v̄ba buiōi desinētia in co. vt vellico cas albico cas. nutrico cas. ponūt aliaz speciē a freque. vnd videas ne decipiaris in orthographia istoꝝ v̄boꝝ. quia vellito p t. est frequē. sed vellico p c. nō est frequē. sz vt te tigi est alias spēs a frequētatiua. vt pz p p̄stianū. in. vnj. vñ vellicās tis. pticipium ois ge. ⁊ vellicatō onis. ⁊ vel licito tas. frequētatiuuz

Vellito tas. fre. i. frequent̄ vellere. vid etiā in vellico.

Vello lis. velli vel vulsi. vulsuz vellere. i. eradicare cor pere. Vello cōponit auello lis. i. remouere. longe vellen do absentare. Aduello lis. ad se vel valdē vellere. Cōuel lo lis. Circūuello lis. Duello lis. Euello lis. Obuello lis. Peruello lis. Prouello lis. Reuello lis. Subuel lo lis. Transuello lis. Vello ⁊ ei⁹ cōposita sunt actiua. ⁊ faciunt p̄teritū in velli. ⁊ vulsi. sz vulsi in frequētiori vsu

Vellus leris. ge. neu. dr ip̄m corū est. ⁊ sup in suz ouis vel arietis cum pil'. ⁊ dicit a vello lis. qa olim lane vellerent ⁊ nō tondebant. Et ip̄a etiam lana vel floccus lane dicit vellus. ⁊ corri. le

Velo. a velū nauis dicit velo las. laui. lare. i. tegere. co opire. obumbrare. vñ hoc velamē mis. ⁊ hoc velamētū ti Et hoc velū li monachaꝝ Velo cōponit. Aduelo la s. id est valde velare Abuelo las. i. discoopire Cōuelo as Deuelo las. i. valde velare vel discoopire Inuelo uelas Obuelo las. i. obtegere Reuelo las. i. detegere. apire vl' manifestare Velo ⁊ ei⁹ cōposita sunt actia ⁊ pdu. ve Vir gili⁹ eney. v. Cetera populea velat frōte iuuetus.

Velox a velū dr velox cis om. ge. ⁊ cōpat. vñ hec veloci tas ⁊ pprie veloꝝ

Velū a velo las dr hoc velū li. qz q̄si ala volāns extēdi tur ⁊ nauē volare facit. vñ volare ⁊ nare recipca sunt. i. recipce vnū ponit p alio. qz nauis videt habere alas in remis ⁊ velis. ⁊ auis videt habere q̄i remos ⁊ vela i alis Itē inuenit hoc veluz li. p eo qd ponit sup capita mona chaꝝ. ⁊ qd in eccia vel in tēplis vel etiā in alijs domib⁹ extendit. ⁊ tūc dr a velo las. o mutata in um dictū sic. qz obiectu suo interiora domoꝝ velet Vnd p̄s. in. iiij. li. de denoīatiuis dicit q quedā denomiatiua a v̄bis deriuā tur o. in um cōuertētia vt vado vadū. velo velū Et pdu cit p̄mā velū ⁊ velis nūeri pluralis casus ablatiui. sz ve lis v̄bum cor. ve Vñ v̄sus Si trāsire velis maris vndas ptere velis Itē a velū dr hic ⁊ hec velaris ⁊ hoc re Et ve larius ria riū ad velū ptinēs Et hoc velare ris. ⁊ hoc ve larium rij id ē velū vel loc⁹ velo vmbrat⁹. Vñ ⁊ sic dice batur quidā loc⁹ in theatro ad quē recipiebātur pueri p⁹ ludos. qz velū añ pēderet vt esset secret⁹ Iuuenalis. Et regios pueros inde ad velaria raptos.

Velut in veluti exponit.

Veluti a vel ⁊ vti cōiunctiōe cōponit veluti. i. quēadmo dū. quō. sicut fm pa. ⁊ cor. pnlt. Virg. eney. ix. At veluti pleno lup⁹ insidiat ouili. ⁊ inde p apocopā fit velut ad uerbiū similitudis. i. sicut q̄si. ⁊ ē t. finalis lrā nō d

Vena a venio nis dr hec vena ne qz p eā sanguis veni at ad cor. vel vena dr q̄si viena a via qz est via sanguinis vñ dicit ysi. Vene dicte sunt eo q vie sūt natātis sangui nis siue riui p corp⁹ omē diuisi. qb⁹ vniuersa mēbra irri gant Á vena dr venosus sa sum id ē venis plen⁹ Et ali qñ ponit p turpis qz in macilēto vena turpit apparet. ⁊ cōpatur venosus sior simus ⁊ pdu. ve vena sz venis ver bum corripit ve Vnde v̄sus. Dic puer vnde venis q p gis turgide venis

Venabulū a venor aris dr hoc venabulū li qz venatui sit habile. vl' qz venientē apꝝ excipiat. Itē a venor dr hic ⁊ hec venabilis ⁊ hoc le. ad venandū habile. vel plausi bile. ⁊ cor. pnlt. venabulū ⁊ venabilis.

Venalis a venū dr hic ⁊ hec venalis ⁊ hoc le. res q̄ ven dit vel venditōi exponit Horati⁹ in scdo li. epi. Laudat venales q̄ vult exdudere merces. Vñ venalit aduer. et hec venalitas tatis

Venatic⁹ ca cū in venor est.

Venator a venor aris natu u. in or fit hic venator oris q bestias venat ⁊ insequit

Vendico cas a vindico cas dr vendico cas id ē adqre re v̄bum actīm cū suis cōpositis siq habz. Sz vindico id est vlciscor ⁊ corripit di.

Vendito tas id est vendere cupio frequēter vēdo fm papiā.

Vendo a venū sup. ⁊ do das cōponit vēdo dis didi ditū tu Vñ hic vēditor oris Et venditus ta tū penul. cor. De vēditōe illicita habes in emo

Venefex a venefico cas dr hic ⁊ hec venefex cis. miscēs ⁊ faciēs venenū ⁊ pdu. ne sz cor. fi. Inuenit etiā veneficus ca cū in eodē sensu. vide in venefico.

Veneficina a venefex cis dr hec veneficina ne loc⁹ vbi veneficia exercent ⁊ pdu. ci

Venefico a venenū ⁊ facio cōponit venefico cas. i. vene nū facere. vñ venefic⁹ ca cū pnl'. cor. i. miscēs ⁊ faciens ve nenū Et hic ⁊ hec venefex cis in eodē sensu. Propheta Et venefici. Vel fm aliā lrāz Et veneficis incātantis sa piene. vñ hoc veneficiū cij tale maleficiū ⁊ pducūt p̄dcā e. añ f. qz venenū pdu. ne

Venenari⁹ ria riūm venenū est.

Veneno nas in venenū est.

Venenū. a vena dr hoc venenū ni qz p venas eat Nō enī nocere pōt nisi sanguinē tetigerit. Omē vo venenū frigidū est. ⁊ iō aīma que ignea ⁊ in sanguie est fugit ve nenū. ⁊ dr venenū q̄si venas necās. ⁊ est etbimo. vnd ve nenosus sa sum. i. veneno plen⁹. ⁊ cōpat. vñ hec veneno sitas tatis. ⁊ veneno nas. i. intoxicare. venenū facere. vl' veneno inficere. Vñ venenat⁹ ta tū. ⁊ venenari⁹ ria riū q facit venenū. Venenatū est in q̄ mixtū est venenuz. vt potio. Venenosum vo est in quo natū est vt herba ser pens. Venenaria mulier q̄ facit venenū. Veneno cōpo nit. Couenēno as Deueneno nas. i. valde venenare. vl' venenū auferre. Eueneno nas in eodē sensu Inueneno nas Veneno actīm est cū omnib⁹ suis cōpositis ⁊ pdu. ne

Veneo nis niui vel venij p sincopā venū venire. i. ven di. vñ ad corinth. dicit apls in p̄ma epla ca. x. Omē qd i macello venit. i. vendit māducate. ⁊ est v̄buz neutropas siuū sicut ⁊ vapulo exulo ⁊ nubo. qz habz vocē neutri ⁊ significatōz passiui vt veneo a te. i. vendor Et cōponit ex venū ⁊ eo ⁊ pdu. p̄mā sicut venū. Sz venio nis cor. ve. in p̄nti. vñ quidā. Lec⁹ scurra venit sua cautō est hñ ve nit Idē. Cur miser iste venit nisi numis femina venit. et vt dicit p̄s. in. x. li. Veneo fm analogiā venitū deberz fa cere supinū. p quo venuz magis in vsu est. Hec dicit p̄s. qz supinū deberet formari a p̄terito venivi. ui. mutata i t im sicut audiui auditū. facit aūt p̄teritū venuii qz de scēdit ab hoc v̄bo eo is iui Sz hic sic q̄ro Ab hoc ver bo veneo descēdit hoc supinū venū vt dicit p̄s. ergo ver bum est naturalit p̄us suo supino. ergo venū nō est de cōponētibus hui⁹ v̄bi veneo. ⁊ ita veneo ē figure simpli cis. qz nō habet ex qb⁹ cōponat. Ad hoc dico q veneo ē cōpositū ex venū ⁊ eo. sz nō ex venū inq̄ntum est supinuz Inuenit etiā venū omis ge. indecli. vt Hec res est venū id est venalis. ⁊ ita est de cōponētibus illi⁹ v̄bi. Itē venū est supinū eiusdē v̄bi. vt Frumentū mittit venū. id ē ad vendēdum. ⁊ sic venū est figure decōposite. sz in p̄ma ac ceptiōe est figure simplicis. Idē cōtingit in hoc noīe semis Nā semis ois ge. ⁊ indecli. est figure simplicis. i. dimidi us. Sz hic semis hui⁹ semissis. i. medietas assis ē figure cōposite Inuenit etiā hoc venū ni. i. venale vel venditō vñ ambro. Veno ⁊ empto viuit

Veneripeta a ven⁹ ⁊ peto cōponit veneripeta te pnl'. cor repta cōis ge. i. luxuriosus vl' luxuriosa q̄i venerē petēs

Veneri⁹ ria riū ⁊ etiā p e. venere⁹ rea reū inuenit. id est luxuriosus. ⁊ dr a ven⁹

Veneror a ven⁹ dr veneror aris v̄bū cōe. i. adorare vl' adorari. honorare vel honorari. decorare vel decorari. cū veneratōe. qz ppter pulcritudinem fit sepe veneratō. vñ venerand⁹ da. dum. Et hic ⁊ hec venerabilis et hoc le. vñ venerabilit aduerbiū. ⁊ hec venerabilitas tatis. ⁊ cōpat. Veneror cū suis cōpositis siqua habz cōmune est. ⁊ corri. pnlt. vt patet in illo v̄su. Quem veneror decoro quem pulcrū reddo decoro.

Venet⁹ fuit qdam rex q cōdidit ciuitatē quā ex suo no mine venetiā appellauit. ⁊ pōt declinari hec venetia tie. vel he venetie tiaꝝ. vñ venetus ta tū. patriū pnlt cor

Venia. A venio nis dr hec venia nie. ⁊ si p̄cedat pecca tum idē est quod indulgētia. si nō p̄cessit peccatū idem ē qd licentia. vnd hora. Scimus ⁊ hanc veniā petimusqz damusqz vicissim. Item eccle. xxv. Nec des mulieri ne qz veniā pdeundi. i. licentiā vel libertatē. Et dr a venio. qa venia venit a libertate dantis ⁊c.

Veniale A venia dicit hic ⁊ hec venialis ⁊ hoc le. Vñ venialiter aduer. ⁊ hec venialitas tatis. qd facile pmere tur veniā Et scias q veniale dicit tripliciter. scz veniale ex genere vt v̄buz ociosuz veniale ex cā vt qd ex infirmita te vel ignorātia gerit qd excusatōz quādaz hz. veniale ex euētu sicut culpā p̄cedentē mortalē cōfessio sequēs veni alem facit. vt di. ambro. qz relinquunt reat⁹ tpalis pene. vñ cuz aug⁹ di. q adā credidit peccatū qd ip̄e cōmitteret veniale. intellige veniale esse ex cā. qd qñqz etiā ē morta le simpliciter Hic pōt queri an adā in p̄mo statu potu it peccare venialit Ad hoc dico q tal'erat p̄mi status re ctitudo. vt supior ps ratōis deo subijceret. cui subijcere tur supiores vires. qbus subijceret corp⁹. ita q p̄ma sub iectō erat cā scde. ⁊ sic deinceps. Manēte autē cā. manz effect⁹. vñ sicut q̄ diu hō erat subdit⁹ deo nihil in corpis ptib⁹ cōtingere poterat cōtrariū aīe Ita etiā in virib⁹ aīe nihil cōtingere poterat qd ratō supior non ordinaret in deū Qd autē in deū recte ordinatū est. veniale peccatuz nō est ⁊ ita veniale peccatū in p̄mo statu cōtingere ñ po terat. sicut nec mors nisi p̄us ordo mētis ad deū tolleret qd sine peccato mortali fieri nō potuit. vide in liber ra. rū Itē nota q culpa non pōt ordinari nisi p penā qz de⁹ nihil inordinatū relinqt. ⁊ ido nunq̄z culpā sine pena di mittit. In ill' aūt q damnant nō pōt aliqua pena dimitti nec aliqs reat⁹ tolli cū careāt caritate p quā ⁊ culpa pur gat ⁊ reat⁹ tollit Et ideo culpa venial' in eis sp manebit vel reat⁹ ei⁹. si añ peccatū mortale veniale dimissuz fuis set quātū ad culpā. manēte reatu ratōe subiecti. ⁊ ppter hoc dānati mortalit de venialib⁹ puniunt. sicut etiaz su pra dixi in pena Hic pōt q̄ri an veniale posit fieri mor tale. Ad hoc dico q cum multa venialia p̄tingāt ad q̄n titatē peccati mortalis p se loquēdo est ipossibile. qz rea tus ⁊ macula peccati mortalis in infinituz distat ab ea culpa q̄ est venialis. cū peccatū mortale p̄uet infinitum bonū qd est bonū increatū. Per veniale āt peccatū tol litur aliqd creatū vt feruor caritatis Distātia āt p̄uatō num mensurat ex his q̄ p̄uant vni etiā eoꝝ debet pēa e ter na. ⁊ alteri tpalis Sz p accñs possibile est. qz cū veniale sit dispositō ad mortale qz ex hoc q aliqs frequenter ve nialiter peccat fit in eo q̄daz pnitas etiā ad peccandum mortalit quāto vo qs magis cōsueuit in aliq tpe magis sibi placz illud. qz signū habitus est delectatō opis. ut in

scdo ethicoꝝ dr.hoc tn̄ de necessitate nō ꝯtingit. Quantumcūqꝫ eni excrescat pnitas ad peccandū p iteratōem venialiū sp tn̄ manet libertas in volūtate ne in peccatū mortale dilabat. Et sic intellige illud qd dicit aug⁹.sup illud iobā. Sic de⁹ dilexit mundū ꝛc. Minuta inqt plura peccata si negligant occidūt.minute eni gutte aq̄ flumina implēt.minuta sunt grana arene.ſꝫ si multa arena imponat pmit atqꝫ opprimit. Hoc facit sentina neglecta qd facit fluct⁹ irruēs.paulatim eni sentina intrat.ſꝫ diu intrādo ꝛ nō exhauriēdo mergit nauē Itē sic intellige illud. Uitasti grādia.vide ne obruaris arena. Itē dicunt doctores ꝙ venialia pctā delent sex modis Primo p dignā eukaristie susceptōꝫ Itē p aque bñdicte aspersionē Itē p elemosinaꝝ largitōꝫ. Itē p oratōꝫ pcipue dñicam ſcꝫ pater noster. Itē p generalē ꝯfessionē.q̄ fit quotidie i eccia.vbi nō solū venialia ſꝫ etiā mortalia oblita credendum est deleri. Itē p epālem vel sacerdotalē bñdictōem Et ego intelligo cū qs existens in caritate facit ꝛ accipit ista.vel eoꝝ aliq̄ cū aliquali ꝯtritōe ꝛ deuotōe. Itē videtur ꝙ nō solū p ista spēaliter numerata.ſꝫ etiā p qdlibet bonū op⁹ venialia deleant. Ex pdictis sex nota versus. Orans.corp⁹.aqua.tribuēs.bñdictō.sancti. Necnō cōfessus remouēt venialia purif Utrū aūt aliqs debeat peccare venialr̄ ne proxim⁹ peccet mortalr̄. siue p salute proximi dictū est in scandalū. Et scias ꝙ peccatū veniale ē cū spūsancto.ſꝫ nō a spūsancto.sicut dixi in timor Itē volo te scire ꝙ culpa venialis in eo q̄ cū gratia decedit post hāc vitā dimittit p ignē purgatoriū.q2 pena illa aliquātulū volūtaria vtute grē habebit vim expiādi omnē culpā que simul cū gratia stare pōt

Uenijt. venio nis facit pteritū veniui.vel p sincopā venij. Johānis.xij.cap. Quare hoc vnguētum non venijt trecentis denarijs.

Uenilia a venio nis dr hec venilia lie.maris effluctuatio q̄ ad lit⁹ venit.vñ varro. Uenilia ē vnda q̄ ad lit⁹ venit. Salaria q̄ ad litus redit.

Uenio nis veni ventū.nire.i.vsus nos ire. Sꝫ vadere a nobis ire quo libet. Uenio ꝯponit. Anteuenio nis.i. venire añ aliquē.vel añ poccupare.vel anticipare. Aduenio nis.i.venire ad aliqd. Uñ aduēto tas.fre. Circūuenio nis.i.circūdare.stringere.inculpare Cōuenio nis id est.ꝯgruere.vel decere.vt Hoc paliū ꝯuenit mihi.i.decet.ꝛ ꝯuenire.i.alloq.vt ꝯuenio vos o iudei.i.alloquor. Et ꝯuenire.i.adunari.vt Isti ꝯuenerūt ibi. Et ꝯuenire. id est simul venire. Et ꝯuenire.i.pacisci. Uñ in matheo. Nōne ex denario ꝯuenisti mecū.i.pactū fecisti. Et cōueni tibi vnū denariū. Et cōuenire.i.exigere aliqd ab aliq̄. Et ꝯuenire.i.adunare.vel ꝯpellare.i.ad causam vocare vel ad palatiū. Et ꝯuenire.i.inesse.vt albedo ꝯuenit mihi.i.inest. Et ꝯuenire.i.assimilari.vt. Iste ꝯuenit cū illo i albedine.i.est silis illi Quas significatōes isti vsus in pte indicāt. Cōuenit accipit p pāgit ꝛ assimilat. Pro pelit inest.p tegit atqꝫ decet. Uñ ꝯuenit impsonale. Et cōueniēs.ꝛ ꝯpat. Uñ hec cōueniētia tie. Et cōponit. Incōueniēs.ꝛ cōpat.vñ hec incōueniētia tie.vide in cōuenio Itē venio cōponit. Deuenio nis.i.deorsum venire.vel de vno loco ad aliū venire.vel deorsum sursum venire. Euenio nis. Interuenio nis.i.intercedere.inter aliquos venire ꝛ mediatorē esse p aliq̄ orare. vñ hic interuētus tus.i.intercessio. Inuenio is.qd ꝯponit. Adinuenio nis Itē venio cōponit puenio nis.i.añ venire.vel anticipare.poccupare.vel pmōstrare. ꝛ añuenire vel imponere Peruenio nis.i.pfecte venire. Prouenio nis.i.pcul l' añ venire.vel abundare ꝛ crescere.pullulare. Uñ hic puent⁹ tus i.abundātia. Obuenio nis.i.cōtra venire.ul' vndiqꝫ.vel euenire. Reuenio nis.i.iteꝝ venire.vl'retro Subuenio nis.i.succurrere. Uenio ꝛ eius cōposita sūt neutr. Pret ista qnqꝫ añuenio.circumuenio ꝯuenio p alloq̄ vel exigere.vel adunare.vel ad palatiū vocare. Inuenio ꝛ puenio q̄ sunt actiua. Et omia faciūt pteritūꝫ in veni.ꝛ sup.in ventū.ꝛ cor.hāc sillabā ve.in psenti ꝛ ibis q̄ veniūt a psenti.ſꝫ in pterito eā pdu.vñ vlus. Jam venit hora veni mea.tu venias ego veni. Item scias ꝙ venit aliqñ est impsonale.ꝛ reqrit gtūꝫ.ꝛ ptinet ad recordatōꝫ nō simpliciē.ſꝫ ex adiūcto.vt Mihi venit in mentem lectōnis quā dixit magister.i.recordor. Simpliciē tñ non bñ dr. Platonis venit.i.recordor platonis

Ueniola le.dimi.pua venia.ꝛ cor.pnlt.

Uenor.a venio nis.dr venor naris.qd sepe inueniē p illicere.vel decipe.q2 in venādo sepe fere dcipiunt.vñ hic venat⁹ tus.tui.ꝛ venator⁹ ria.riū.ꝛ venatic⁹ ca.cū. Uenatoriuꝫ dicim⁹ ferramentū.vel est loc⁹ venādi. venatur cum vō canē.vel etiā carmē siue clamorē. Uenor ꝯponitur Cōuenor naris.ꝛ pdu.ve. Hora.in epy. Nō ego ventose plebis suffragia venor

Uenosus sa.sum.in vena est.

Ueter.a vētus dr hic vēter tris.hi ventres hoꝝ vētriū qa vētū ꝯcipiat.vel dr vēter.q2 p totū corp⁹ uite alimēta trāsmittat Et differt ab aluo ꝛ vtero.q2 aluus ē illd receptaculū qd recipit cibū.ꝛ in q̄ sordes sunt ꝛ purgari solet.vñ ꝛ dr sic.qa abluat.i.purget. ex ipo.n.sordes stercoruꝫ defluūt. Uenter vō est.q acceptos cibos digerit. ꝛ apparet extrinsec⁹.i.ps exterior in q̄ est pinguedo. ꝛ ptēditur a pectore vsqꝫ ad inguē. Et sicut dictū est dr vēter. q2 p totū corp⁹ vite alimēta trāsmittat.vel excipiat vētum. Uter⁹ pprie est mulieꝝ in q̄ cōcipiūt.ꝛ dr vter⁹ quia duplex sit.ꝛ ab vtraqꝫ in duas se diuidit ptes vel q2 interi⁹ impleat fetu. Aq̄liculus ppie ē porci.ꝛ hinc ad vētrem fit translatō.ꝛ a vēter dr ventricosus sa.sum.ꝛ vētrosus sa.sum.magnū ꝛ grossum hñs ventrē.vel gross⁹.

Uentilabꝝ.a vētilo las.dr hoc ventilabrū bri.pala ventilādi.ꝛ cor.pnlt naturalr̄. Math.ca.iij. Cui⁹ vētilabrū in manu sua ꝛ pmūdabit aereā suā.

Uentilo.a ventus dicit ventilo las.laui.lare.i.ad vētū dispgere ꝛ piicere.exqrere.excutere.inuestigare. Et componit Diuentilo las.i.diuersis modis vētilare. Euentilo las.i.extra vel valde vētilare. Et est actiuum cum suis compositis et cor.ti. Juuenalis in.j.li. Uētilet estiuꝫ digitis sudentibus auꝝ

Uentosus.a vent⁹ dicit ventosus sa.sum.vento plen⁹. vel vento inflatus.vel instabilis.vel verbosus. vel vāe laudis et glorie cupidus. Et ventuosus tuosa.tuosum. in eodem sensu.et vtrūqꝫ compat. Und hec vētuositas vel ventositas. Und hec ventosa se.p quodam vase ad minuendum sanguinē apto.

Uentrale. A venter dicit ventrale lis.fascia vel ligatūra vētris vel cingulū circa ventrē.vel zona sicut lūbare circa lumbos.ꝛ renale circa renes. ꝛ hic ꝛ hec ventralis et

Uentricul⁹ li.dimi.puus vēter ꝛ hoc le

Uentriloquus qua.quū.pnlt corr.q̄ de vētre vel p vētrem loquit.ꝛ ꝯponit a venter ꝛ loquor vel loquēs.

Uentrina. A venter dicit hec ventrina ne.bestia q̄ fert onus circa ventrē.ꝛ pdu.tri.

Uentul⁹ li.dimi.puus vētus.

Uentuosus sa.sum.in vētosus est

Uent⁹. A venio nis.dicit hic ventus ti.q2 veniat.vl' dicitur vētus.q2 violent⁹ sit.ꝛ violenter veniat. Nō eniꝫ solū arbores.ſꝫ etiā celū ꝛ terram mariaqꝫ ꝯturbat. Hic potest q̄ri que sit radix venti.ꝛ materia exqua. Ad hoc respondet frater albertus.ꝙ radix venti est ex vapore q ascendit de terra.ꝛ pncipiū esse ei⁹ est ex eo. ꝛ materia e⁹ est vapor talis q frigid⁹ ꝛ sicc⁹ subtilitate sua aerē trāscēdens.cū spissat frigiditate aeris forti impellat aerē.hoc aūt scit ex hoc ꝙ quātitas ventoꝝ ꝛ nubiū est sm quātitatem vaporis ascendētis ex terra ꝛ aq̄.q2 si mlti sunt vapores.multi sunt vēti. ꝛ si pauci sunt vapores pauci sūt venti.ꝙ aūt recipit q̄ntitatē a quātitate alteri⁹ illd materialiter est ex illo.ergo vent⁹ materialr̄ est ex vapore terrestri ad supius aeris ascendēte. Ampli⁹ videm⁹ mltotiens ꝙ terra multū sicca existente.ita ꝙ ꝯtinuatōne q̄si caret.ſꝫ est puluis dicōtinu⁹ nō eleuat vētus. q2 vapor ꝯtinuus ex terra eleuari nō pōt.ſꝫ eleuat tunc vapor humidus ex aqs ꝛ facit pluuiā.q postq̄ꝫ terrā madefecerit ꝛ puluerem ꝯtinuauerit.vaporat terrā.ꝛ tūc venit ventus post pluuiā p calorem sol' eleuantē vaporē terre sicꝫ cum,eoꝙ calor solis ita exiccat eū.ꝙ humidū aq̄ nō vincit ieo.ſꝫ manet tantū ca ten⁹ qua ten⁹ ꝯtinuare pōt vaporem eleuatū. Uapor ergo ille sic eleuat⁹ est corp⁹ venti.ꝛ pncipium flat⁹ eius ꝛ radix pma in qua radicat esse ipius ꝛ est ei⁹ materia.ꝛ ido ppter motū illi⁹ flat vētus. ꝛ mouet sm q̄ntitateꝫ vaporis sicci.q pbabito mō de terra eleuat in multitudine ꝛ paucitate. ꝛ cum abscōdit ꝛ abscindit eleuatio talis vaporis quiescit ventus. Quiescente aūt vēto ꝛ serenata aura accendit sol ꝛ facit humiditatem occultā sub terra euaporari. q2 exiccat terram ꝛ apit eam.vt humiditas occulta latens in ea possit euaporari p vaporeꝫ siccū q est actu calidus ꝛ potētia humidus. Et est vapor aqueus q tūc ascendit ad aerē. ꝛ cū in aere ei obuiat frigus alterat in aquā ꝛ pluit ꝛ tūc parū ex pluuia q̄escit vētus.eo ꝙ humor pluuie tempat vaporem siccū q̄ ē in aere.ꝛ ꝯtinuādo terrā ꝛ infrigidādo nō sinit eā euaporare terrestrē vaporē q mltiplicat in materia venti. ꝛ ido cessat vent⁹. Abscindit.n. materia venti eo ꝙ humectat terra ꝛ minorat ppter illd materia vaporis sicci q est materia venti.q̄ minorata q̄escit ventus.

Hic etiā nota ꝙ in smone vniuersali loquēdo q̄ntū est.ex pte efficiētis due sunt cause phibētes esse ventoꝝ. quaꝝ vna est frig⁹ excellēs.ꝛ altera est calor excellēs cū siccitate excellēte. Cū vō calor ꝛ frig⁹ excellūt.ꝛ siccitas excellēs est cūꝫ vtroqꝫ.tūc phibent vaporē ascendere q est venti materia. Cui⁹ qdem cā est.q2 frigiditas excellēs cū siccitate excellente ꝯstringit ptes terre.ꝛ siccitas cōtinet eas.nec sinit eas euaporare.q2 apiri nō possunt partes. Omne aūt euaporās aptum est.ꝛ ps ei⁹ recedit a parte caliditas aūt ꝯsumit ꝛ vrit plus q̄ꝫ eleuet.ꝛ siccitas q̄ est cū caliditate exiccat humidū ita ꝙ ꝯtinuare nō potest id qd de terra eleuat Et id vapor nō habꝫ materiā q̄ ad supremū aeris ascēdat.ꝛ id vētus abscindit ꝛ impedit Uolo etiā te scire ꝙ vēti orietales calidiores sunt vētis occidentalib⁹.licet vō vētus sit ex vapore frigido ꝛ sicco. tñ ex loco in quo orit ꝛ p quē est flatus ei⁹.adq̄rit aliqñ ppietatē alterius ꝯplectōis Et hoc mō dicimus ꝙ aqlo est vētus frigidus ꝛ siccus ꝛ meridionalis calidus ꝛ humidus.ꝛ orientalis calidus ꝛ siccus.ꝛ occidentalis frigidus ꝛ humidus Laterales vō vēti habēt ppietates pncipaliū remissas.ꝛ aliqd pticipāt q̄litatis illius vēti versus quē habēt generatōꝫ Nō aūt p viā illā tantū dr orientalis calidior occidētali.ſꝫ etiaꝫ id q2 sol diutius agit i vaporē oriētalis vēti q̄ꝫ agit in vaporē vēti occidētalis Licet enim mora solis q̄si sp sit equalis.ita ꝙ radiū ascendit in oriente sicut descēdit in occidentē.tñ triplicē vtutem infundit vapori oriētali ꝛ nō nisi simpliciē infundit vtutē suā vapori occidētali In oriēte vero pmo emittit radiū iniiciēs calorē in eo.ꝛ secūdo p paulatū excessum auget calorē generatū et cōfirmat.et tercio p pñtiaꝫ corporalē ꝯsummat.vel pficit eū et trahit secū aliquādiu.et tūc demū incipit declinare ab eo.ꝛ tūc remitti incipit calor vaporis In occidēti aūt vsus nos nō ita pcedit. sed vapore vix illuminato statim cadit sol sub habitabileꝫ terrā nostrā.et maiorē vaporis ptē trahit secū et p reliq remanet frigidior et grossior vapor sup orizontē sole nō pñte.et id frigidior ē vētus Ex dictis aūt iā duo patent. quoꝝ vnū est ꝙ licet vētus oriētalis calidior sit vēto occidētali et subtilior et calidior.tñ in mane cū agit i ipsuꝫ. calidior est et purior et subtilior et clarior q̄ꝫ post meridiem cū sol declinat ab ipo eo ꝙ tūc incipit vapor frigiditate ppria et loci inspissari et turpari et frigidiorē reddit ventū Ecōtrario d occidētali ppter oppositā causaꝫ Alteꝝ est quare rubor in mane signat pluuiā et in sero serenū Patet etiā ex his ꝙ sol aliqñ est cā ventoꝝ.aliqñ est causa abscisionis eoꝝ.vide etiā in nubes Queri etiā pōt hic de diuersis modis qbus egredit vapor nō ignitus de nube.et qualiter opat ad guttas magnas vt clarius pateat qd sit vētus turbinis Ad hoc intelligēdum scias ꝙ vapor terreus qñ apparet in aere ad supficieꝫ aeris eleuatus ē vētus et qñ occultat in ventre terre facit terremotū.et cū coartat in ventre nubis facit tonitruuꝫ et chorușcatōem. Uētus aūt aliqñ egredit de nube non ignitus nec multuꝫ expulsus. Unde et si de nube paulatim sine magna expulsione egrediat nō facit tonitruuꝫ. pcipue si sit ex vapore subtili nō habente diuersas ptes ex frigido multū pcutiente ipm.nec ex humido viscoso cōtinuante eū. Tūc egredit sine sono.vel cū sincerissimo puo valde. Quādo aūt nō ignit.ſꝫ cū quadā exufflatōe magna et forti egredit.tūc vnā ptē nubis piicit ad aliaꝫ. et facit ptes nubis spissas. Et ideo coopat ad magnas guttas generādas.q̄ cadūt tpe tonitrui.anteq̄m veniat pluuia magna. Magnitudo autē illius gutte est sm pportionē qua vētus impellit vnā ptē nubis sup aliaꝫ in hora qñ nubes incipit ꝯuerti in aquā. Iste aūt effectus venti est cū pmo subtile vaporis inclusi in nube separi incipit a grosso glutinoso.et antequā nubes multuꝫ in

fpissent p frigus.q: tunc subtile venti incipit exire de nu
be.z sufflat ptes nubis ita q inspissant z 9uertuntur in
magnas guttas valde humidas. Si autē aliqs de hoc
dubitās obijciat qualiter esse possit q ventus sufflatus
q p hocipm q flat distrahere videt ptes nubiū z ita pbi
bere guttas magnas. facit guttas magās. Et scias q iste
ventus de quo hic loqmur nullus est pdictoz vētoruz.
sz est vētus egrediēs de nube. z ille nō attingit nubez ex/
tra sz intra. Et idō interiores ptes nubis exufflat sup ex
teriores. z sic inducit spissitudinē in ptibus nubis z deij
cit nubē z egredit. q: dum ps exufflata inundat sup aliā
necesse hz cedere ab ea q sibi pus fuit 9tinua. z sic scindi
tur suauit nubes z exit vent9 nō ignitus Nunc que/
ramus de vento turbinis z causa ei9. z quare fit vt mul
tum in estate. Ad hoc dico q p omnē eundē modū ime/
diate pdictū. sub minori tn̄ violētia egredit de nube vē/
tus turbinis. z iste est ventus qui frequētius videtur in
estate in campo tollēs z inuoluēdo paleas z terrā z pul/
uerez. z alia qdam corpora terrestria. Fit vō ventus ex
hoc ille q apitur nubes vna in loco vno. z alia in oppo
sito situ ad illam. z ita duo vēti 9currunt in medio. z vē
qz illoz ab altero impellit z impellit non qdem in subli
mi sed in terra. Sufflatō vō venti est de sublimi veniēs
in trām. z sup terrā repcutit z eleuat aliquātulum. Cuz
ergo e nubibus egrediētes due fuerint exufflatōnes op
posite 9ueniētes in loco vbi terram pcutiūt. ille due ex/
ufflatōnes faciūt vētum turbinis. eo q vtraqz aliam im
pellit z impellit ab ea. Et idō p modum circuli rotunda
tur z inuoluēdo se inuicem ascendūt in altū. z trahūt se/
cum puluerē z corpa minuta que sunt subtiliora sicut li
ni stipula z stupa. Est aūt diligenter attendēdum q sm
omniū pipateticoz sniam tradit iste vētus vt multū fie
ri in estate quādo est tpus tonitrui. z idō etiā signat toni/
trua p9 futura z infra post paucos dies. Et si fortis ē tur
bo. forte nō pcedit tonitrua nisi vna hora. vel duab9 vel
in pte vnius hore. Et si sit in hieme fit in tēpe niuis. z nō
vehemēs. Tradit etiā iste vent9 esse exiens de nube. z nō
adueniēs ex aliqua plaga mōi sicut alij venti. pter qd
9iungit sciētia eius a qbusdam cū sciētia tonitrui. quia
vnam habz causam. Et tradit q in figura est rotundus
z sm suam vtutem eleuat z eradicat qdam corpora ter/
restria. Causa aūt eius q est esse eum in estate vt mltuz.
est. q: tūc eleuant nubes aquee z includētes in se vapo/
res terrestres. Si autē est in hyeme tunc est tempore ni
uis. q: nubes niuose plurimū hnt in se spūs aerei. Et idō
aliquādo generāt ventos turbīs. qñ sunt in situ opposi/
to. Causa autem ei9 q descendit a nube z nō a plaga mū
di est. quia vent9 q venit a plaga mūdi fortis esse nō po/
test cum suo opposito pter defectū materie z cause ele
uantis. Unde si veniret ventus turbinis a plaga mūdi
diu duraret. q: diu durat generatō materie talium vēto
rum. Uentus autē turbinis non durat nisi p vnam ho
ram. Et ideo peccant q causant vētum turbinis ex aqui
lone z austro venire. cum expsse aristote. tradat eum de
scēdere de nube. Et expimētum 9firmat dictum aristo.
quia nos videmus q si venirēt illi venti ab aquilone et
austro oporteret q flarent in tota illa regione z non in
loco vno vnius campi parui. Nos autem videmus q
tantū i vno loco puo campi flat vent9 turbinis. adhuc
aūt si esset ex aqlone et austro flantib9 alijs vētis opposi
tis z plagis oppositis mūdi veniētib9 staret in vno loco
z ibi inuolueret. Nūc aūt videm9 q vent9 turbinis mu
tat locū qzdiu durat. Ampli9 videmus ventū turbinis
aliqñ in aere qeto a vētis in estate. l. Cōstat ergo q non
causat a vētis fortib9 austro scz et aqlone flātibus ex op
posito situ mūdi. sz poti9 mō pdicto egredit de nubibus

Uenula le. di. pua vena

Uenū. In veneo nis est. z pdu. ve

Uenūdipirus. a pirus p 9positōem d: hic venūdipir9
piri. Et hec venūdipira re. q vel q vendit pira. z corripit
hanc sillabam pi

Uenūdo a venū z do das 9ponit venūdo das dedi. et
cor. pnlt. venūdedi venūdare vel venūdatuz. Unde ve
nūdatus ta tum

Uen9 veneris fe. ge. dea a moris vel pulcritudinis. vel
ipa pulcritudo. Et d: sic a vena. i. a sanguine. q: sanguis
pulcritudinē creat z amorē. z cor. pnlt. gti. Uñ venerius
ria riū. z venereus rea reū inuenit. Et venustus sta stū.
id est. pulcer z recēs. Et 9pat. Et facit gtūm veneris ad
differentiā de veni impatiui verbi. Uñ dicit ps. in vi. li.
Uen9 veneris qd solū ppriū femininū inuenit in us. de
sinēs cor. et forte id sic declinat. ne si ven9 veni diceretur
dubitatōz haberet gtūs cū veni vbo impatio. Signifi
catōes h9 nōis ven9 in hoc vsu 9tinent Diua. planeta.
decor. fert ven9 esse libido. vide in vesp.

Uenustus a venus d: venust9 sta stū. i. pulcer decens.
Et 9pat. vñ hec venustas tatis Et venustulus la lū. id
est. aliqntulū venustus. z venusto stas. i. decorare decu
lare. Et 9ponit. Cōuenusto stas Deuenusto stas. i. val
de venustare. vel venustatē auferre. Et est actiū cū suis
9positis sm hug. Pap. vō dicit. Uenest9. i. venust9. sa
piens. ornat9 modest9 facet9 formosus

Uepiscus sci. de gemis filijs vno aborto. alter q legiti/
me natus fuerit sic vocat.

Uepecula a vepres. remota s. z addita cula. sit vepcu
la le. di. vt dicit ps. in iij. li.

Uepres pris vel hec vepres pris. sitr inuenit. d: spina.
Et dicunt spine vepres. qsi vi prendētes Unde a vis. z
prendo dis d: 9poni. vel sit ethimo. Uñ qdā. Dicit hic
vepres. q: prendat vellera vestis.

Uer a vireo res d: hoc ver ris q: viret vel q: recedēte
hieme tellus vestit. vel viret herbis. z erūpit in flores. z
pdu. pnlt. Uñ ouidi. de arte Uēre pus taceāt volucres
estate cicade. Qñ aūt incipiat ver. dixi i estas.

Ueractus a ver p compositōem d: veractus cta ctuz.
id est. vere actus. id est. verno tempe aratus. Unde ve/
raculus veracula lum

Ueraculus la lū. aliqntulū verax.

Ueratz tri ge. neutri. id est. elleboz. z d: a vires. q: vires
habeat. z pdu. pmā. sz pnlt. naturalit. corr.

Uerax. a verax d: verax cis omnis generis. id est. since
rus. simplex. q frequēter z sepe dicit vez. Et 9pat. Unō
hec veracitas tatis. Et est verax in dictis. sed ver9 in fa/
ctis pprie loquendo.

Uerbale nomē est illud. qd a vbo descēdit vt a coloro
inde color. reiecta o. vt honoro. inde honor sm ps. Et de

clinatur hic z hec vbalis z hoc le. z d: a vbū. z a datiuo
verbali addita tas fit hec vbalitas tatis. z addita ter fit
hec vbaliter aduerbiū Uide in scribo z in lector z in spi
rator Itē de formatōe vbaliū desinentiū in mentū. dixi
in fulcimentū Itē de vbalib9 desinētibus in bilis dixi su
pra in docibilis.

Uerbena ne pnl. pdu. qdaz herba 9secrata veneri p cō
trariū. z d: vbena quasi veneris vena.

Uerberaclū li. i. flagellū a vbero ras.

Uerbero ras raui ratū rare. i. pcutere. flagellare. Inde
hoc vber ris. i. pcussio vel flagelluz vel impet9 pertice li
bille. vel ipa libilla Uñ verberosus sa sū. i. flagellosus
vel cupid9 vel impetuositas vel incisus. Itē a vbero d:
hic z hec vberalis z hoc le. q apt9 est ad vberandū. z cō/
parat Uerbero 9ponit Cōuerbero ras Diuerbero as.
id est diuersis modis vberare. vel disiungere. Peruer/
bero ras Reuerbero ras. i. vberādo trāsformare z est v
bero actiū cū suis 9positis. z cor. he

Uerbero onis mas. ge. q aliū vberat. vel q dign9 est ver
berari. z d: a vbero ras.

Uerbigena ne pnl. cor. i. genit9 de vbis. ex vbū z gigno
gnis componitur

Uerbosor saris in vbū est z pdu. bo

Uerbo ten9. due ptes sunt. z acuit te. sicut dixi in secun
da pte in tractatu de accētu aduerbioz in capitulo d cō
positis a tenus

Uerbulū li di. puū vbū vel vile vbū

Uerbū a verbero as d: hoc verbū bi. i. sermo. q: in ei9 p
latōne vberat aer Uñ z qdā psorōnis p excellentiā d: v
bum q: frequētius in ei9 platōe aer vberat qz in platōe
alterius ptis Itē verbū ponit p deceptōe. Itē vbū. i. dei
filius. vt verbū caro factū est. vñ grecism9. Hoc nomen
vbum designat qttuor ista Deceptō. ps est. z fili9. atqz
loquela Uñ verbosus sa sum. i. garrulus nugax. z 9pat
Uñ hec verbositas tatis. Et vbosor aris. i. vbose z mul
tum loq De vbo z ei9 spēbus put est scda psoratōis. di/
ctum est in tercia pte in ca. de vbo Et scias q sm aug. v/
ba ideo sunt instituta nō vt p ea hoies inuicē fallant. sz
p ea in alteri9 noticiā cogitatōes suas ferant. vbis ergo
vti ad fallaciā nō ad qd sūt instituta peccatū est. sicut di
xi in mendaciū. vide in vox. z in loqla. z in passiuū. z i lo/
gos z in positiu9. z in nuga Qñ aūt verbis pme z secū/
de psone debeat addi ntūs dixi in narratō. Hic nota q
dicit origenes in omelia Cū despōsata esset maria zc Et
sicut hoc vbum humanū z corpale immissū in auribus
plurimoz non diuidit p singulos vt ps in vno. z ps sit
iterz in alio. sz in omnib9 integz z plenū habet. et in vno
quoqz totū. sic qzto magis verbū vnigenit9 vbiqz totus
est z in celo z in terra. z apud patrē z in vgine. z nō diui
ditur neqz scindit neqz in ptes efficit. sz tot9 totū tenet z
totū implet. totū illustrat z possidet

Uerculū li di. puū ver. z cor. cu.

Uerecūdor daris in verecūdus est.

Uerecūdus a vereor reris d: verecūdus da dū. q vez
etiā factū erubescit. z 9pat Uñ hec verecūdia die. z hic
verecūdosus sa sum Itē a verecūdus d: verecūdor aris
datus sum. i. erubescere. z pdu. hāc sillabā da vbiqz. Itē
verecūdus 9ponit Inuerecūdus da dū. z 9pat. Unde
hec inuerecūdia die. z inuerecundosus sa. sū.

Ueredarius. in veredus exponitur

Ueredus di mascu. ge. i. equus trahēs redam. z est cō/
positum a veho z reda de. qsi vehens redā. vñ hic vere/
darius rij. i. auriga. Et veredarius dicit nuncius qa ve/
hit nunciū. Hester. ca. viij. Et epule misse p veredarios
q p oēs puintias discurrentes zc. Et vered9 etiaz sm qs/
dam dicit auriga. z inde veredarius ria. riū. ad veredū
vel ad veredariū ptinēs. z pdu. pnlt. veredus Unō qui
dam. Est veredus equ9 vectās redā siue currum

Uerend9. a vereor reris d: verēdus da. dū. i. timendus
vel erubescend9. vnō verecundia dicunt genitalia viro
rum vel feminaz pter verecundiā.

Uereor. A verus dicit vereor reris. verit9 sum. vereri.
id est verecūdari. vel timere. z pprie cū exhibitōne reue/
rentie. q: verorū est vereri. Uereor cōponit Reuereor
reris. ritus sum. vnō reuerendus da. dū. Uereor z eius
9posita sunt deponētia. z corripiunt ve. Uñ qdaz. Cum
dicit de se nō se tamē esse veret.

Ueretz. A vir dicit hoc veretz tri. pnlt cor. naturalit.
q: viri est tantū. vel q: ex eo vir9 emittit. q: virus dicitur
pprie humor fluens a natura viri. Idem d: z genitalia
a gignēdo z pudenda p verecūdia z inhonestate. q: nō
habēt spēm decoris sicut z alia mēbra que sūt in pmptu

Uergilia. A ver dicit hec vergilia lie. stella vel lignum
quod d: pleyades. z dicunt pleyades vergilie. quia ve
ornant. z feruēt. z splendeāt.

Uergito tas. fre. i. frequēter vgere. z cor. gi

Uergo gis. vsi. sum. vgere. i. declinare. vel infundere. vl
versare. vnō vergito tas. z verso sas. frequē. Uergo cō/
ponit Conuergo gis. si. sum. i. infundere. Uergo z eius
composita sunt actiua. licz sepe inueniant in absoluta z
passiua significatione. vt vergit. id est inclinat. z faciūt p
teritum in si. z supinū in sum

Ueridicus ca. cum. penul. corr. id est vera dicēs. z 9po/
nitur a verus. z dico dicis. dixi

Ueritas. A verus siue a gtō veri. addita tas. fit hec ve
ritas tatis. l. p quā manēt immutata q sunt vel fuerunt
vel futura sunt. vel q dicunt. vel que dicta sunt. vel q di/
cētur. Item pōt vitas adiectiue declinari veritus ta. tū.
Actō plurali vitos. vitas. verita. vide in vitus Item
scias q est veritas increata. de qua di. xpc in euāgelio io
hānis. Ego sum via vitas z vita. Item est vitas creata.
que ē triplex. s. veritas vite. doctrine. z iusticie. Et d hac
triplici veritate intelligit qd di. grego. in ezech. Si de ve
ritate scandalū sumit vtilius pmittat nasci scandaluz qz
q veritas relinquat. sicut dixi in scandalū. Et dicit vitas
quasi vera entitas. z est ethy. Et vt di. ansbelmus. veri/
tas est rectitudo sola mēte pceptibilis. Scdm vō augu
sti. vitas est qua ostendit id quod est. Item augu. veruz
est id quod est. Itez veritas est adequatō rei z intellect9
vide in verus

Ueritus. a vereor reris. veritū tu. d: veritus ta. tū. i. ve/
recundatus. timēs. z facit actūs pluralis veritos vitas.
vita. z hec vitas tatis. declinat substātiue. z tūc descēdit
a verus z cor. pnlt. veritus z veritas siue sit adiectiuuz
siue substantiuū. Iob. xxxij. Uerit9 sum indicare vobis
scientiā meā. Inuenit etiā irreueritus

Vermiculatus ta tū.i.distinct⁹ ⁊ variat⁹.⁊ est tractū a
vermiculis.q rodētes ligna araniculas ibi faciūt vari-
as ⁊ distinctas ⁊ q̄si in modū linee circūducūt.sic ⁊ auri
fabri faciūt ꝯtractōnes varias in metallis. Vñ in pmo
canticoꝝ. Murenulas aureas faciem⁹ tibi v̄miculatas
argēto. Glosa.i.distinctas ⁊ variatas. Alia vo trāslatō
habet Similitudines aurifabri faciem⁹ tibi cū distincti
onibus argēti ꝛc. Vel a v̄miculo colore dr̄ v̄miculatus
q2 color ille tincturā variat ⁊ ab alijs distinguit. Itē ver
miculatus pōt dici v̄miculis exaratus.
Vermiculus a vermis dr̄ hic v̄miculus li di.pnlt.corr.
Vñ vermiculosus sa sum.⁊ ꝯpat. Et vermiculo as.id ē
scaturire.ad modū vermiū effluere.⁊ hoc v̄miculū. In
scdo aūt regū dr̄ ca.xxiij. Dauid sedēs in cathedra sapi
entissimus pnceps inť tres.ipe est quasi tenerrim⁹ ligni
vermicul⁹. vbi dicit magister i historijs. Cōparat dauid
vermiculo ligni.q teredo vel terebella dr̄.q mollis dux
lignū pforat.vñ dū tangit nihil molli⁹ illo. Dū vo tāgit
nihil durius. Sic dauid in pſſuris ⁊ domi ⁊ circa subie-
ctos māsuetior fuit ceteris in throno. ⁊ ꝯtra hostes nul
lus eo acutior. Et ꝯmendat hic dauid in trib⁹.s.in sapia
in humilitate.⁊ fortitudine. Itē v̄miculus dr̄ rubeus co
lor. Nā greci coccū.nos rubeū siue v̄miculū dicim⁹. Est
vo vermicul⁹ tinctura ex siluestrib⁹ frōdibus in qua la
na tingit.q vermiculū appellat.vide etiā in cocc⁹ Itē di-
cit pap. Vermiculū tinctura ad similitudinē vermis.
Vermis a verro ris dr̄ hic vermis hui⁹ vermis.⁊ sunt
vermes aut terre vt scorpio.aut aq̄.vt sanguisuga. aut
aeris vt aranea.aut frondiū vt eruca.aut lignoꝝ vt tere
do.aut vestimētoꝝ vt tinea.aut carniū vt. emigraneus
lumbric⁹ ascarie.costi.pedicul⁹.pulices.lendes. tarmus
cari n⁹.vria.cimex.⁊ dr̄ v̄mis a verrēdo.q2 nō vt ſpens
aptis passib⁹ ſ3 squamaꝝ nisib⁹ repit. q2 nō est illi spine
rigor ſ3 in directū corpusculi sui ptes gradatim porrigē-
do ꝯtractas.ꝯtrahēdo porrectas motum explicat.sicq3
agitatus verrēdo plabit. Vel dr̄ vermis q̄si vernis.q2 i
vere exeat. Et gignit vermis sine vllo ꝯcubitu.licet qn-
q3 de ouis nascat vt scorpio.vide etiā in reptile.
Verna a verno nas dr̄ hic verna ne.famul⁹ pulcer ser
uiens.q2 vernat in domo militū.seu diuitū pulcritudie
vestiū. Et hinc vernula le.⁊ hic ⁊ hec vernicula le di. Et
hic vernaculus ⁊ hec vernacula.i.famula.⁊ pprie in do
mo nata vel nutrita In.xiiij.ca.geñ.dr̄ q abraā numera
uit expeditos vernaculos suos trecētos deceocto ⁊ cor.
penul.vernacul⁹.vide in huus.
Vernaculus in verna exponit.
Vernalis in vernus exponit
Verno a vern⁹ dr̄ verno nas.naui.i.clarere.splendere
vel delectari.florere sicut in aere Vñ vernās tis om.ge.
Et ꝯpat.vñ vernant aduer.⁊ hec vernātia tie
Vernula le.in verno exponit
Vernus.a ver dr̄ vernus na nū.ad ver ptinēs vel cla-
rus.splēdidus delectabilis.vt vern⁹ dies.vernū tēpus
Eccl.i. In dieb⁹ vernis. Et hinc hic ⁊ hec vernalis ⁊ hoc
le.in eodē sensu.⁊ pdu.na
Verositas a verus dicit verosus sa sum. vnde hec ve-
rositas tatis.id est.veritas.
Verpus dr̄ q̄si verrēs podicē.vide in digit⁹

Verres.a vires dicit hic verres hui⁹ verris. porc⁹ cū te
sticulis.q2 magnas vires habeat.vnd verrin⁹ na.num.
pnlt pdu. Itē verres ppriū nomē cuiusdā viri. Vnde si
milit verrin⁹ na.num.⁊ he.verrine narū. quidam liber
quē cicero fecit ꝯtra verrem
Verriculū li.illud cū quo dom⁹ purgat vel q̄d a3 ge-
nus rhetis.vel nauis piscatoria.⁊ dr̄ a verro ris.
Verrin⁹ na.num.in verres est
Verrito tas.fre.i.frequēter verrere.⁊ cor.ri.
Verro ris.o.in i.verri.⁊ si.in sum.v̄sum. Et est v̄rere ve
rem trahere.vel tergere.purgare.radere.scope. Et com-
ponit Couerro ris.ꝯuerri.i.euertere.extra verrere.rei-
cere. Cōponit etiā auerro ris. Horati⁹ thebaydos q̄rto
Fallere ⁊ incultos aris auerrere crines. Et est actiuum
cū suis cōpositis.⁊ faciūt pteritū in ri.⁊ supinū in sum.⁊
vt di.pstia.in pmo maio. R.transit in s.vt verror v̄sus.
Verruca.a verro ris. dr̄ hec verruca ce.pustula carnē
supexcedens.q̄ etiā porrū dicit.⁊ ponit q̄nq3 p quodā
vehiculo. Vnd verrucos⁹ sa.sum.i.verrucis plen⁹.tube
rosus.vel inequalis. incomptus.
Versicul⁹ li.dimi.puus v̄sus.
Versificor a versus ⁊ facō cōponit versificor caris cat⁹
su3 cari.i.v̄sus facere. Vnd hic versificator toris Et ver
sificatorius ria.riū.⁊ hic ⁊ hec versificabilis ⁊ hoc le. Et
versific⁹ ca.cū.⁊ cor.pnlt sillabā v̄sificor
Versilis. A v̄to tis dicit hic ⁊ hec versilis ⁊ hoc versile
penul.cor.facilis ad vertendum.
Versipellis.a verto ⁊ pellis cōponit hic ⁊ hec versipel
lis ⁊ hoc le.astut⁹ subdolus.malicōsus.deceptor. quia.i
diuersis vultum ⁊ mentem v̄tat.vel q2 dum diuersis de
cipit modis in varias pelles se diuertat. Prouerb.xiiij.
Et pfert mendacia versipellis
Versito tas.frequentatiuū.i.frequent versare a verso
sas.⁊ corripit si.
Verso sas.id est frequent vertere. vel frequent v̄gere.
vel frequēter verrere Nam est frequentatiuū p̄dictorū
triū verboꝝ q̄ faciūt supinū v̄sum su.vide in v̄sum
Versum.est supinū triū v̄boꝝ.s.de vergo gis. v̄si v̄su3.
⁊ de v̄to tis.verti.versum.⁊ de verro ris.ri. v̄sum. Vnd
v̄sus. Verto facit v̄sum.verro v̄go quoq3 v̄sum. Itē a
verto dicit hic versus sus.act⁹ vel passio vertendi. l ver
sus q̄ ꝯstat ex oratōib⁹ vsq3 ad distinctōnes.⁊ ipa distin
ctio.⁊ vers⁹ q̄ cōstat ex pedib⁹.⁊ dicit a v̄to q2 ta3 diu de
bet verti quousq3 recte ꝯstruat. vel q2 sibi p̄fixo termio
vltra nō pgredit.sed reuertit.vel sic v̄sus a vulgo sūt vo
cati.q2 scribebāt antiqui sicut terra arat.a sinistr enī3 ad
dexterā pmu3 deducebāt stilū .deīde ꝯuertebāt ab infe
riori rursus ad sinistrā. Itē v̄sus inuenit p ordine. vñ le-
gitur in.iij.li.reg̃.ca.vij. Septena v̄suum retiacula. Itē
a verto dicit versus sa.sum.⁊ ponit sepe p aduer.q̄lita-
tis vel loci.⁊ construit cū actō vt v̄sum vel v̄sus ciuita-
tem vel illū. Sed poti⁹ est p̄pōsitō q̄ regit casum scdm
donatū. Item v̄sus sa su3 pōt descēdere a v̄go gis.⁊ a v̄-
ro ris.⁊ tūc sapit significatōes p̄dictoꝝ verboꝝ.
Versut⁹.a verto tis dr̄ versut⁹ ta tū pnlt pdu.i. astut⁹
ꝯtort⁹.subdolus.deceptor.malicōsus.quia eius mens
in q̄lib3 actu ad quālib3 fraudē v̄tit Et compat vnd hec
v̄sutia tie.i.astutia.torta sentētia.deceptō.

Vertebra. a verto tis.dicit hec vertebra bre. Vertebre
sunt summe ossiū partes nodis grossiorib⁹ cōglobate.s.
ipe iuncture ossiū.q2 ad inflectōs mēbroꝝ v̄tunt. vnd se
pe cardo dr̄ vertebra.q2 vertit ⁊ cor.te.naturalit
Vertex.a verto tis.dr̄ hic vertex ticis.ea ps capitis qua
capilli colligunt.⁊ ad quā cesaries vertit.s.postrema vl
summa. Et nota q vertex sepe accipitur p vertigo.eo q
antiqui dicebant vortex ⁊ vortigo. Sapie.xiij. Lignum
curuū ⁊ vorticib⁹ plenu3. Item vertex aliq̄n ponit p to-
to capite.⁊ corri.pnlt gti.⁊ desinit in ex.corr. naturalier.
vide in vertigo ⁊ in vortex.
Vertibulum.a verto tis.dr̄ hoc vertibulū li.penul.cor.
idem quod vertebra.vl illud instrumentū cum quo car
bones vertunt in fornace
Verticosus.a vertex dicit verticosus sa.sum.id est sup
bus.vel cuius capilli in vertice ꝯgirant.
Vertigo.a verto tis.dr̄ hec vertigo ginis. globus ꝯuo
lutio.ꝯgiratō.q̄n fit in terra a vento.⁊ in capite a morbo
Vnd vertigine⁹ nea.neū. Et vertiginosus sa.su3.s.q ver
tiginem capitis patit.⁊ inuenit aliq̄n vertex p vertigine
Item antiq dicebāt vortex.⁊ vortigo sm hug. Ysido. ait
q̄rto ethy.di. Vertigo est quotienscunq3 vent⁹ surgit.⁊
terrā in circuitu mittit.sic ⁊ in vertice hoīs arterie. ⁊ ve-
ne ventositatē ex resoluta humectatōe gignūt. ⁊ in ocul
girum faciūt.vnd ⁊ vertigo nuncupata est. ⁊ pdu. pnlt.
gti vertigo.vide etiam in vortex
Verto tis,verti.v̄sum.vertere.i. pmutare. trāsmutare.
Et quo ꝯponit auerto tis. Aduerto tis. Animaduerto
tis.i.animo aduertere. Anteuerto tis,anteuerti. tere.id
est pintelligere.p̄cognoscere. Conuerto tis. Circūuerto
tis.i.circunquaq3 vertere.vel in giro vertere. Deuerto
tis.i.deorsum vel de vno loco ad aliū vertere.remouere
Diuerto tis.i.secedere. ire. vel variare. diuidere. quasi
diuersis modis vertere.vnd diuerso sas. frequētatiuū
Euerto tis.i.destruere. vel extra vertere. vel valde ver-
tere. Peruerto tis.i.destruere.ad malū vertere.puersū
facere. Preuerto tis.i.p̄uenire.p̄terire.ptransire. ⁊ pre-
uertor teris.depo.in eodē sensu. Obuerto tis.i.ꝯtra ver
tere. Reuertor teris.i.retrouertere.vel redire.quod an-
tiqui dicebāt reuerto tis. Subuerto tis.i.destruere. q̄si
que sub⁹ sunt vertere.⁊ vel econuerso.decipe.seducere
Transuerto tis.i.vltra vertere vel ad aliq̄d vertere.obli
quare.vnd transuersus.sa.sum. Verto ⁊ ei⁹ cōposita in
o.sunt actiua.⁊ faciūt p̄teritum in ti.⁊ supinū in sum. vt
verto verti.v̄sum.sicut etiā vergo ⁊ verro.faciūt supinū
v̄sum. Vnd q̄dam. Verto facit v̄sum.vergo. verro q3 v̄-
sum. Item v̄to ⁊ ei⁹ ꝯposita in o.oia sunt actiua. p̄ter di-
uerto.p secedere.⁊ reuerto sm antiq̄s.q̄ sunt neu. In or
autē omia sunt passiua.p̄ter auertor.p spernere. ⁊ reuer
tor que sunt deponētia. Itē ꝯuertor ⁊ p̄uertor passiua
sunt ⁊ deponētia.
Vertumn⁹.a verto tis.dr̄ vertumn⁹ ni.mas.ge.de⁹ mer
catoru3.a vertēdis mercib⁹.⁊ ponit sepe p foro. Hora.
Vertumnū ianūq3 liber spectare videris. Itē v̄tumnus
dicit deus p̄ncipiorū vel anni vel diei vel alteri⁹ rei. Et
dicit sic a v̄tendis annis.vel diebus,vel alijs rebus. ⁊ se
pe ponit p ip̄o anno vel die.
Veru.a verus ra.rū.dicit hoc veru indeclinabile.in sin
gulari numero.s3 in plurali hec verua hoꝝ veruū his ⁊
ab his verib⁹ regularit.sicut cornib⁹.s3 sm ꝯmunē v̄su3
facit in vbus verub⁹.⁊ est veru instrumentū ferreū vel
ligneū quo carnes assant
Veruecin⁹ na nū.in veruex ē.
Veruex. a vires dr̄ veruex cis.i.aries. q2 ouib⁹ ceteris
sit fortior.vel dr̄ sic q2 sit vir.i.mascul⁹ vel q2 vermē habe
at in capite q̄ eū arietare facit.vñ veruecin⁹ na nū. Et vt
dicit p̄s.in v.li.ca.vbi agit de desinētib⁹ in ex. Veruex c⁹
finalis sillaba naturalit pducit mas.ge.est.⁊ hec ē causa.
quare in gtō pducit pnlt gti.vñ i aurora dr̄.victima ver
uece signat que dat are
Verus ra rū.i.nō falsus cert⁹ equus iust⁹. Et cōpat. ve
rus ꝯponit.veridic⁹ ca cū.verific⁹ ca cū.veriloqu⁹ qua.
quū.vñ hoc veriloquiū quij. Et nota q vero sepe poni
tur p ꝯiūctōe copulatiua.⁊ sepe affirmatiue.i. certe.et se
pe p expletiua. Itē vex sepe ponit p sed vel p certe. Itē
reuera.i.certe.⁊ est ꝯpositū vel sunt due ptes posite pro
vna.⁊ pdu.pmā ver⁹.vñ p̄sper. Arta via ē vere q̄ ducit
ad atria vite. Verus amor xpi.v̄a est custodia legis. Et
scias q vt dicit ambro. Omne vex a quocunq3 dicat a
spūsancto est.vide etiā in vitas
Verutatus in verutus exponit.
Verutulus in verut⁹ exponit
Verutus a veru dr̄ verut⁹ ta tū.i.veru armatus pnl p
du. Itē hic verutus ti dr̄ q̄dā genus pili.vñ verutulus
li dimi.⁊ veruta tus ta tū.i.veruto armatus
Vesanus Sanus ꝯponit cū ve q̄d ē sine.⁊ dr̄ vesanus
na nū.quasi sine sanitate aīmi. Et ꝯpat.vñ hec vesania.
nie.i.insania.⁊ pdu.sa
Vescor sceris vesci.i.comedere.vl vti cibo Et cōponit.
Conuescor sceris Euescor ris.⁊ est deponēs vescor cu3 su
is ꝯpositis.⁊ caret sup.sm v̄sum.⁊ etiā supletōe p̄teriti.
deberet tñ facere vescitū pnlt.cor.
Vesculētus a vesca ⁊ lētos ꝯponit vesculētus ta. tu3.i.
delicijs ⁊ vescis plenus. Et ꝯpat.vñ hec vesculētia tie.i.
deliciaꝝ siue vescaꝝ copia
Vesculus in vescus exponit
Vescus.a vescor sceris dr̄ vescus ca cū.i.comestibil. vel
ad vescendū habilis.vescibilis.vel vescus ca cū.i. delici
ciosus.vñ vesculus la lū di.vel vesca ꝯponit a ve q̄d est
sine ⁊ esca.inde vesca q̄libet pua comestibilia q̄ nō esca.
vel quasi velut esca vel pua esca
Vesica q̄si vas aque.dr̄ q̄dā intestinū vbi colligit vri
na sicut i vētre cib⁹.vnd dicit ysido.vesica dicta q̄si vas
aque.q2 sicut vas aq̄.ita de renib⁹ vrina collecta ꝯple
tur.⁊ humore distēdit.cuius vsus in volucribus nō ha
bet Itē vesica dr̄ eleuatō ⁊ inflatō cutis.q̄ silr plena ē aq̄
si humoris Vñ exo.x.dr̄ Erūt in iumētis ⁊ hominibus
vlcera ⁊ vesice turgētes ⁊ pdu.pnlt. Horati⁹ in pmo ser
monū Nā displosa sonat q̄ntū vesica pepedit Et dr̄ ve
sica a vas vasis q̄si vas aq̄ vel vesica q̄si vasica q2 auis
ibi colligit grana q̄ in vase ⁊ ē ethimologia Et scribit p
vnū s ⁊ sine c in secūda sillaba Vñ debet pferri sicut re
Vesicula a vesica dr̄ hec vesicula le sina casia
dimi.pua vesica Itē vesicula dicit ille tenuis pellicula
vesice formā habēs q̄ est in gutture auis in qua cibaria
ꝯgregant De qua dicit leuitici pmo.vesiculū v̄a guttu

ris.⁊ plumas proijciet
Vespa pe.animal ē exiguuȝ ⁊ volatile aculeis veneno sum.qđ ex asinoꝝ carnibꝰ putridis nasci dicit̄. Et ꝯpoī tur vespa a vi.⁊ peto tis.vel paro ras.q2 vi petat.vł vim paret.Est ergo animal volatile.valđ violentū.vnđ hoc vesparium parij.nidus vespaꝝ.
Vespelio.Spolio cōponit̄ cuȝ vestis.⁊ dicit̄ hic vespe lio onis.sepulcroꝝ violator.s.qui mortuos expoliat.vł ꝯponit̄ a violo las.⁊ sepulcrū.vel a vebo his.q2 violat sepulcrum.⁊ sepulti vestē vehit
Vesper.a vespa vel vespus đ2 hoc vesp ris. Et hec ve sperugo ginis.Et nota ꝙ hic vespus ri.⁊ hoc vesper ris ⁊ vesp ri.⁊ hec vesperugo ginis.noīa sunt vniꝰ ⁊ eiusdeȝ stelle.q̄ in nocte pꝰ solem apparet ⁊ in mane ante solem. Vnđ in mane dicit̄ lucifer vel fossoros.⁊ dicūt q̄dam ꝙ hoc nō potest esse in eodeȝ tpe ꝙ eadeȝ stella in sero seq̄t solem ⁊ in mane p̄cedat.sȝ hoc cōtingit in diuersis ptibꝰ Alij dicūt ꝙ mercuriꝰ ⁊ venus cū sint satellites solis.q̄n doq̄ȝ sunt ita disposit.vt venꝰ p̄cedat soleȝ ⁊ mercurius sequat vel ecōuerso.⁊ tūc vna illarū stellaꝝ scȝ illa q̄ seq̄t soleȝ videt̄ in sero pꝰ soleȝ. illa vō que p̄cedit in mane vi detur ante solē.Sȝ q2 ille due stelle sunt ꝯsimiles in splē dore ⁊ quātitate credit̄ ꝙ eadeȝ stella sit ⁊ in sero post so lem.⁊ in mane an̄ solem.Altius aūt philosophantibus placuit ꝙ vna ⁊ eadē stella sit scȝ venus q̄ in sero sequit̄ post solē.⁊ in mane p̄cedit ante soleȝ.⁊ in eodē tēpe anni est vō altior sole.Cuȝ ergo ꝯtingit ꝙ insimł veniūt ad oc casum.q2 venꝰ est altior diutiꝰ videt̄ in sero q̄ȝ sol.Eadē ratōne ⁊ citius videt̄ in mane.q̄uis eque cito motu dis currāt.⁊ ad hoc ostendenduȝ satis familiare inducit̄ exē plum.Nam citius videmꝰ ascendētia remota q̄ȝ ppinq̄ ⁊ diutius videmus descēdētia remota q̄ȝ ppinqua.q̄n uis equo ⁊ pari motu incedāt. Dicit̄ ergo venus ī sero hesperus ⁊ vesperus.⁊ vesper ⁊ vesperugo. sed in māe lucifer vel fossorus.
Vespera ab hespera.⁊ hesperꝰ.subtracta h.⁊ loco illiꝰ v.ꝯsonantē ponētes dicimus hec vespa re. Et hic vespe rus ri. Vespa idem est qđ hespa scȝ tempus et hora q̄ est inter diem ⁊ noctē.vel inter noctē ⁊ diem Et huius gtūs ponit̄ aduerbialit̄ in euangelio math. Vespere aūt sab bati ⁊ signat in tpe.⁊ ad ip̄m fit relatō p que nomīaliter qđ sequit̄.q̄ lucescit in p̄ma sabbati.sicut ad hoc nomen romā positū aduerbialit̄ fit ꝯsimilis relatō cum đ2.iste vadit romā que est caput mūdi.⁊ fit relatō ad nomē in fra positū nō ex eo ꝙ ponit̄ aduerbialit̄.sȝ ex eo ꝙ ē nomē ⁊ quādaȝ vim nomis reddit.Iteȝ vespa ⁊ vesperꝰ diuer siclinia sunt.Aliud.n.signat in singulari q̄m in plurali. Nam he vespe aꝝ.signat illud tpus in q̄ cantat̄ illud of ficiuȝ.Hi vespi oꝝ.ip̄m officiū. Vespi siqdem cantātur. Sȝ vespe pulsant̄. Vn̄ v̓sus. Ri roꝝ cantat.re rarū tim pana pulsant. Quidā tn̄ non distinguunt inter vespas ⁊ vespes quātum ad officiū. Item a vespa vel vesperus dicit̄ hoc vesperū ri.obscuritas q̄ fit ex interpositōe nu bium inter nos ⁊ solē.⁊ lunā q̄cunq̄ȝ hora diei vł noctis Et hoc vespe.⁊ hoc vesper speris.qđ signat horā q̄ sol ī cipit declinare ad occasuȝ.⁊ durat vsq̄ȝ ad crepusculuȝ Et vespi dtūs inuenit̄ positus aduerbialit̄.sicut sorti.ut di.p̄stianus.in.xv.li.vbi agit de aduerbijs.Et hoc vespe indeclinabile.p hora pulsandi.⁊ licet hec vocabula di stincta sint tn̄ ꝯfundunt̄ sepe apud autores.⁊ p se inuicē posita inueniunt̄.
Vesperasco scis in vespero ras est.
Vespero a vespera re đ2 vespo as.i.vespeꝝ facere.v̓bū excepte actōis soli deo ꝯueniēs.Inde vespasco scis.in choa.i.vesp incipit.sero fit.Et ꝯponit̄. Aduespo as Vn̄ aduespasco scis inch.⁊ sunt oīa ista v̓ba excepte actōis soli deo ꝯueniētia Pōt tn̄ dici dies aduespat vel adue sperascit.i.tēdit vel incipit tēdere ad vespaȝ Et aduespe rascit impsonalit̄.i.vespa appropinḡre incipit.
Vespta a vespa đ2 hec vesp a te.dea illiꝰ hore q̄ est int̄ die ⁊ noctē.vn̄ vesptinꝰ na nū.⁊ hec vesptina ne.i.cena ī sero in vespa.⁊ pdu.pnł.vesptinus.cū habeat t.a suo p̄ mitiuo.Nā si nō haberȝ t.suū p̄mitiuū.corripet possessi num pnł.vt cras crastinꝰ.hozno hornotinꝰ vn̄ in grecis. sic đ2.est vespta dea.dicat̄ ⁊ hesperꝰ astꝝ
Vespertilio a vespe vel vespta đ2 hec vesptilio onis.p nuicu ge.auis in vespe volās.auis lucifuga muri silis. De hac aue dicit basiliꝰ in.vnj.omeł.exame. Vesptilio nes nō minꝰ q̄drupedes sunt q̄ȝ pēnate.q̄s etiā solas ex auibꝰ omnibꝰ dētes habere ꝯstat.et catulos pcreare fe runt̄.⁊ in aere nō plumis.sȝ quadā mēbrana pellicea vti Est etiā illis inter se magna dilectō p naturā Nā velut sete quedā piscatorie alternis herēt nexibꝰ.qđ in homi bus videmꝰ vtiq̄ȝ nō facile ꝯuenire.quoꝝ nō vlli sepati ab alioꝝ ꝯuersatōibꝰ singularitate ⁊ solitudine delectā tur.Et scias ꝙ boe.q̄rto de cōsolatō dicit. Nequeūt ma li oculos tenebris assuetos ad lucem pspicue v̓itatis at tollere.sil̄es auibꝰ sunt q̄ꝝ intuituȝ nox illumiat.dies ce cat.Itē intellectꝰ noster ita se habet ad manifestissimam lucē dìuie nature.sicut oculꝰ noctue vel vesptilionis ad lumē solis Vide in noctua
Vesptinus na nū.in vespa exponit̄.
Vespugo ginis in vesp exponit̄.
Vesperꝰ in vespa vide ⁊ in vesp
Vespetū ti.locus vbi vespe abundāt.⁊ dicit̄ a vespa.et pducit penultimam.
Vespecula le di.pua vespa.
Vesta a vestio is.đ2 hec vesta te.quedā dea paganoruȝ scȝ terra q2 vestiat̄ herbis vel varijs alijs rebꝰ Vł vesta cōponit̄ a vi ⁊ stādo q2 sua vi stet Vn̄ hic ⁊ hec vestalis ⁊ hoc le.⁊ vt đ2 dee veste seruiebāt v̓gines.
Vestiarꝰ a vestis đ2 hic vestiarꝰ rij q̄ p̄est vestibus.et hoc vestiariū rij.locꝰ vbi vestes reponunt̄. vel vbi indu unt̄.⁊ facit vtūs vestiarie.us in i.Si aūt sit ppriū nomē facit vtūm ī i.vestiari.a vestiarꝰ remota us.fit vestiari.
Vestibulū a vesta dea đ2 hoc vestibulū li pnł.cor.scȝ ex terior ps domꝰ sicut ē porticꝰ q2 est veste dee cōsecratuȝ Vel q2 vestibulū p̄us fuit factū in tēplo dee veste.vł q2 in illa pte tēpli solet eē imago eiꝰ q̄si veste sedibulū. vel quasi veste stabulū vel đ2 a vestio is q2 vestiat domuȝ. vel pprie sic đ2 porticꝰ in q̄ vestimur.vł cōponit̄ a ve qđ est sine et sto.q̄si sine statōe.q2 introeūtes nō stāt in illa pte neq̄ȝ morant̄.sȝ trāseūt in interiorē ptē domꝰ.
Vestigiū a vestis ⁊ ago cōponit̄ hoc vestigiū gij.signū pedis p̄ma plāta expssum.sic dictū.q2 vie p̄currentium vestigijs vestient̄.i.agnoscant̄. Vn̄ et sepe vestigiū dicit̄ signuȝ.vn̄ vestigo gas.i.vestigijs inq̄rere.Et p sincopaȝ vestigo gas.i.inq̄rere.explorare.⁊ đ2 vestigare.q̄si vestē agere.Et vestigiū q̄si vestis actō.q2 cū imꝰ pedibus ve stes mouemꝰ. Et ꝯponit̄ Inuestigo gas.i.inq̄rere. Et ē actiuū vestigo cū oībus suis ꝯpositis.⁊ pdu.sti. vn̄ theodolꝰ. Grecoꝝ p̄mꝰ vestigat grāmata cadinꝰ.
Vestigo gas.in vestigium est
Vestio stis.stiui.stitū stire.i.induere. Vnđ hic vestitus tus.⁊ intelligit̄ latiꝰ cultus q̄ȝ vestitus. Item habitꝰ ad naturā ptinet.Cultus ad homīes. Vestio ꝯponitur Cōuestio stis. Deuestio stis.i.vestes auferre ⁊ ē contra rium ad inuestire. Inuestio stis. Reuestio stis Et ē acti uum cū omibus suis ꝯpositis. Item a vestio đ2 hec ve stis huius vestis.⁊ facit actūs singularis in im.⁊ in em. vestē vel vestim.⁊ abltūs singularis in e.⁊ in i. veste vel vesti.⁊ gtūs pluralis in ium.haꝝ vestiū.⁊ actūs plurał in es.vel in is.has vestes vel vestis. De ornatu vestiuȝ dixi in orno Hic pōt queri. An ꝯueniat religiosis vi libus vestibus vti. Ad hoc ē dicēduȝ ꝙ sicut di. augꝰ in tercō li.de doctrina xp̄iana In omnibꝰ exterioribus re bus nō vsus reꝝ.sȝ libido vtētis in culpa ē. ad qđ discer nenduȝ attēdenduȝ est.ꝙ habitꝰ vilis etiā incultus pōt dupliciter ꝯsiderari. Vno mō put ē signuȝ qđdaȝ dispositōis vel status humani.q2 vt đ2 eccłe.xix. Amictꝰ homis annūciat de eo.⁊ f̄m hoc vilitas habitꝰ ē quādoq̄ȝ signū tristicie. Vnđ ⁊ homīes in tristicia exñtes solent viliori bus vestibus vti.sicut ecōuerso in tpe solēnitatis ⁊ gau dij vtunt̄ cultioribꝰ vestimētis. Vnđ ⁊ penitētes vilibꝰ vestibus induunt̄.vt ptȝ ione.iij. Et in.iij.reg̃. de achab. q̄ operuit cilicō carnē suā. Qñq̄ȝ vero ē signuȝ ꝯtemptus diuitiaꝝ ⁊ mūdani fastꝰ. Vnđ hiero. dicit ad rusticum monachū.Sordes vestiuȝ candide mētis indicia sunt. vilis tunica seculi ꝯtemptū pbat. dumtaxat ne animus pbat.ne habitꝰ f̄moq̄ȝ dissentiat.Et f̄m vtrūq̄ȝ hoꝝ.cō petit religiosis vilitas vestiū.q2 religio ē status peniten tie ⁊ ꝯtemptus mūdane glorie.Sed ꝙ aliq̄s velit hoc si gnare alijs cōtingit ppter tria. Vno modo ad humilia tōneȝ sui.sicut eni ex splēdore vestium animꝰ homis ele uatur.ita ex humilitate vestiū humiliat̄. vnđ hoc habet̄ in.iij.reg̃.xxj.ca.de achab.q2 caruē suā cilicō induit dixit dñs ad heliā. Nonne vidisti achab humiliatū corā me. Alio mō ppter exemplū alioꝝ. vnđ sup illud math.iij. Iohānes habebat vestimentuȝ de pilis cameloꝝ ⁊c. di. glosa. Qui penitētiam p̄dicat habitū penitētie p̄tendit. Tercō modo ppter inanē gloriā. sicut di.augꝰ ꝙ in ip̄is sordibꝰ lutosis pōt esse iactātia.Et hiero ad nepocianū loquēs de vestibus vilibus q̄ deferunt̄ ppter inanē glo riam di. Vestes pullas eque vita vt candidas.ornatus ⁊ sordes pari mō fugiendi sunt.q2 alteꝝ delicias. alterū glām redolet. Duobus igit̄ p̄mis modis laudabile est abiectis vestibus vti. Tercō mō est vitiosum. Alio mo do potest ꝯsiderari habitus vilis ⁊ incultus f̄m quod p̄cedit ex auaricia vel negligētia.⁊ sic etiam ad vitiuȝ p tinet. Item scias ꝙ aristoteles dicit in quarto ethicoruȝ ꝙ sup abundantia ⁊ inordinatus defectus ad iactantiā pertinet.
Vestiplica ce.penultima corr.mulier que vestes plicat
Vestitus tus.in vestio est.⁊ vestitus ta.tum. etiā dicit̄.
Vetellus la.lū.i.vetulus.a vetus deriuat̄
Veteranus. A vetus dicit̄ veteranus na nū.id ē senex. detritus emeritus.sicut sunt milites qui in vsu plij non sunt post multos militie labores.
Veterator.a vetero ras đ2 hic veterator toris.in malis inueniēdis ⁊ statuēdis pseuerans.q2 sit multi ⁊ veteris vsus in malicia.insidiator.callidus
Veternosus.in veternū exponit̄
Veternū. A vetus đ2 hoc veternū ni.q̄dam infirmitas q̄ facit hoīeȝ diu languere.⁊ pigrere.⁊ iuuenē videri senē Et ponit̄ sepe p pigricia. Vel etiā đ2 sic q̄libet infirmitas quā habēt veteres ex ꝯsuetudīe.sicut est obliuio. graui tas.guttositas. Vnđ hora.in epy. Cur me funesto ppe rant arcere veterno.Et inđ veternus na.num. Et veter nosus sa.sum.q̄ talē morbū patit̄ annosus.vetꝰ. Augu. in iohāne in omelia de nuptijs. Quid dicis serpens ve ternose.Terentiꝰ in eunucho.Hic est vietꝰ.vetus veter nosus senex.Et distingue sic.vetus ē ꝯuitijs quasi con temptibilis veternosus ex morbo. Senex etate ē ⁊ reue rentie.In grecis.aūt ponunt̄ isti v̓sus. Qđ veteri puerū similē facit esse veternū. Dicas.qđ patit̄ dicat̄ q̄ q̄ȝ veter nus. Pōt etiā veternus dici a vetꝰ f̄m p̄stianū
Vetero ras.raui.dicit̄ a vetus.⁊ est veterare. antiqua re senere.⁊ est absolutū. Licet inueniat̄ trāsitiue posituȝ vt veteraui capaȝ meā. Inde veterasco scis.inchoa. Ve tero cōponit̄. Cōuetero ras. Inuetero ras. Psał. Inue teraui inter omēs inimicos meos. Vetero est neu.cum omnibꝰ suis ꝯpositis.⁊ corri.te. Item a vetero dicit̄ ve teratus ta.tū.i.antiquus
Veterosus. A vetus dicit̄ veterosus sa.sum.i. vetustꝰ vel vetustate plenus.
Vetitus ta.tum.id ē phibitus.a veto uetas dicit̄ ⁊ cor. pnł. Vnde prosper. Non iustis vetitis abstinuisse sat
Veto tas.vetui vetitū vetare.i. est.vide in veto phibere. A quo cōponit̄. Deueto tas. Eueto tas. Et est actiuū veto cū suis ꝯpositis.⁊ facit p̄teritū in tui.⁊ supi. in titū.⁊ cor ve. Ouidiꝰ de remedijs. Quin etiā accēdas vitia irritasq̄ȝ vetādo. Inuenit̄ etiā vetatus ta. tū.vn̄ in actibꝰ.xvj.vetati sunt a sp̄ūsancto loqui v̓buȝ in asya.
Vetulꝰ la.lū.aliq̄ntulum vetꝰ.⁊ deriuat̄ a vetꝰ.
Vetus.a veto tas đ2 vetus teris.ge.omis. q2 antiq̄ di cebant veter ra.rū.⁊ compat̄ veterior veterrimꝰ.⁊ đ2 ve tus a veto.q2 taliū est phibere a delictis. Et compoitur Quāuetus.i.valđ vetus. Et puetus.i.valde vetus.vnđ in veternū.⁊ cor.hanc sillabā ve.
Vetustas. A vetus dicit̄ hec vetustas statis.i. senium. antiquitas Vnde lucanus in quarto. Huic eui veteris custos famosa vetustas
Vetustꝰ sta stū.i.antiquꝰ ⁊ ꝯpat̄ stior tissimꝰ. Iob.in xv Multo vetustiores q̄ȝ patres tui.⁊ đ2 a vetꝰ. vn̄ di. p̄sti. in.iij.li.a vetus assumpta tus fit vetustꝰ.⁊ ꝯponit̄ quā uetustꝰ ⁊ Peruetustus.i.valđ vetustꝰ.
Vexillarꝰ in vexillū vide. luȝ ⁊ fero
Vexillifer ra rū pnł cor.i.ferēs vexillū ⁊ ꝯponit̄ a vexil
Vexillū.a velū q̄si p diminutōȝ đ2 hoc vexillū li. q̄si ve luluȝ.vn̄ hoc vexillulū aliud dimi. Et vexillarꝰ ria.riuȝ id ē ad vexillū ptinēs.vel vexillum portās.⁊ dehȝ pferri vexillū ⁊ auxiliū.sicut dixit.auxit q̄si sono duoꝝ s Qui

daȝ ydiote ꝓferūt auxiliū ꝛ vexillū. ac si scriberenť p s. si cut ꝓferunť desideriū ꝯsiliū. vnd̄ in hymno. vexilla regis ꝓdeūt. debȝ ꝓferri vexilla p x. vt illuxit. vexit. vnxit. luxit
Uexo. a vebo bis d̄r vexo xas xaui xare. i. portare. mo lestare. t̄bare. ꝛ est actiuū cū oībus suis ꝯpositis siq̄ bȝ

V ante G

Ugguitō onis. ꝓpriū nomen cuiusdā viri. ꝛ d̄r vguitio q̄si eugetō. i. terra bona nō tantū p̄sentib⁹ ſȝ etiā futuris. Multa vō vtilia posteris reliq̄t. vel d̄r vguitō q̄si vige tio. i. virēs terra. nō solū sibi ſȝ etiam alijs

V ante I

Uia. a vebo bis. d̄r hec via vie. q̄ꝛ p eam aliq̄d vebiť et portatur. vel d̄r via q̄si vebicula ꝛ est ꝓprie via q̄ pōt ire vebiculū. vn̄ ꝛ sic diciť ob incursu vebiculorū. ꝛ ē nouē pedū. ꝛ capit duos act⁹. vt p ꝯtrarium veniētia iumēta trāsire possint. vn̄ hic ꝛ hec vialis ꝛ hoc le. ꝛ hic viator to ris. Itē a via vio as. auiare. i. iter facere. ābulare. vid̄ in
Uiaticū. a via d̄r hoc viaticū ci. victus q̄ suo loco necessarius est in via ad expendēduȝ. ꝛ deferť in via vn̄ ꝛ viaticū diciť corpus dn̄i. q̄ꝛ ꝓpositū est nobis vict⁹ in via. Et hinc viaticus ca. cum. in via necessarius. ꝛ delat⁹ vel in via sustentat⁹
Uibicosus sa. sum. vibicib⁹ plenus ꝛ ꝯpať ꝛ d̄r a vibix.
Uibex a vimen d̄r hec vibix bicis id ē frutex in petrosa terra. vel minuta v̄ga. vel incisio ꝛ vestigiuȝ q̄d fit in car ne ex v̄ga. ꝛ poniť ꝓ qualibȝ incisione. ꝛ ꝓdu. pn̄lt geniti Persius. Si puteal multa cautus vibice flagellas. no mina eniȝ femia desinētia in ix. ꝓducūt pn̄lt gti. vt lodix cis. ibix cis. vibix cis. Quidā tn̄ dicūt. ꝙ dicenduȝ est hic vibex cis. ſȝ eis opponiť ꝙ nomia desinētia in ex cor. pn̄lt. gti p̄ter veruex cis. ſȝ vibex ꝓduc. pn̄lt. gti Ad hoc ipi di cunt ꝙ veruex ꝛ vibex excipiunť a regula Prisci. āt ī li. de accētu non excipit nisi veruex. Maijster vō bn̄ di. ꝙ vibix sicut lodix ꝛ hoc puto vez
Uibro. a vibix d̄r vibro bras braui bratum brare. id est resplendere. vel crispare. ꝯcutere ad iaculandū vel iacu lari. sicut solemus facere de minuta v̄ga. ꝛ bȝ p̄mā cōez. q̄ꝛ vibix naturaliť cor. p̄maȝ
Uicane⁹. a vicus d̄r vicaneus nea. neū. id ē vicinus na num. Et ꝯponiť. Cōuicane⁹ nea neū. i. ꝯuicin⁹
Uicanus. a vicus d̄r vican⁹ na. num. i. vicin⁹. na nuȝ. ꝛ ꝓdu. ca. ꝛ componiť Cōuican⁹ na. nū
Uicari⁹ a vice d̄r vicari⁹ ria. riū. p vicem succedēs. vel vicem domi vel alteri⁹ gerēs.
Uicatim aduerbiū pn̄lt ꝓdu. potest deriuari a vic⁹ q̄si p v cos. vel de vico ad vicum. Uel potest deriuari a vi ce i d ē vicissim p singulas vices.
Uicecomes. A vice ꝛ comes ꝯponiť hic vicecomes h⁹ vicecomitis. ꝛ acuit pn̄lt vicecomes b̄m vsum. licȝ sit bre uis. sicut ꝛ archicoqu⁹. ſȝ hoc facit potētia nti. q̄ꝛ remāet incorruptus. ꝛ ideo nō amittit accentū
Uicecomitissa. A vice ꝛ comitissa componiť hec comi tissa se. vxor vicecomitis
Uicenus. a viginti d̄r vicenus na nū. pn̄lt ꝓdu. id ē res viginti. vel ptinens ad viginti. Judith. p̄mo. Uicenorū pedum spacio tendebať
Uices. A vinco cis. diciť hec vix vel vices. genitō vicis

sed ntūs vix in vsu non est
Uicia a vice d̄r hec vicia cie. q̄d daȝ genus legumis. q̄a vice panis ea vtunť in q̄busdam locis. vl' vicia d̄r q̄si vi ciosa. q̄ꝛ mala est vel vicia d̄r a victoria quā antiq̄ viciaȝ dicebāt. Ind̄ vicia q̄si victorialis. q̄ꝛ victores ea olim so lebāt coronari. vnde vicōsus sa. sum. Inueniť hoc viciū ci. vn̄ v̄sus. Est viciū crimē. viciū q̄ȝ dicito semē
Uicies. in vigies est
Uicinia. a vicin⁹ d̄r hec vicinia nie. ꝛ hec vicinitas atis Uicinia est ꝓximitas locoꝝ. vicinitas vō regia vicina ē
Uicino nas. in vicinus est
Uicinulus la. lū. dimi. a vicinus d̄r.
Uicinus a vicus diciť vicinus na. num. Et hic vicinus ni. ꝛ hec vicina ne. substātiue. ꝛ hec vicinitas tatis. ꝛ vici nulus la. lum dimi. Et vicino nas. i. more vicini se gere re vel ꝓpinquare vel iungere. ꝛ ꝯponiť auicino nas. id est disiungere. Aduicino nas. i. adiungere vel appꝓin quare. Uicino ꝓ iungere ꝛ eius ꝯpoita b̄m hanc siḡfica tōeȝ actiua sunt. aliter neutra sunt. Iteȝ vicinus cōponiť Cōuicinus na nū. ꝛ ꝓdu. pn̄lt Quid̄. de arte. Uicinuȝ q̄ȝ pecus grandius vber habet. ꝛ diciť vicinus quasi vico natus. Et est ethymo riuaťa vice.
Uicissim aduerbium. i. alternatim. mutuo p vices ꝛ de
Uicissitudo a vice d̄r hec vicissitudo dis. vn̄ vicissitudi narius ria. riū. i. vicē p̄hens vel vicē dn̄i vel alteri⁹ agēs
Uiciū cij. i. crimen. vide in vicia cie
Uictima. a vinco cis diciť hec victima me. q̄ occidi solȝ ꝓpter victoriā. s. sacrificiuȝ q̄d fit ꝓ hostibus victis. sicut hostia ꝓ hostibus vincendis. vnd̄ q̄dam. Uictima pro victis dať. hostia ꝓ supandis. Et erāt victime maiora sa crificia q̄ȝ hostie. vel diciť a vinco cis. q̄a vinciť dū duciť ad imolandū. Und̄ hic ꝛ hec victimalis ꝛ hoc le. ꝛ victi mo mas. i. sacrificare imolare. ꝛ ē actiuū cū oīb⁹ suis cō positis.
Uictito ctas. in victo ctas exponiť
Uicto. a victu d̄r victo ctas. i. victū q̄rere. vn̄ victās tis. ge. omīs. i. victū querēs. Et victito tas. pn̄lt cor. frequen. Possunt ista etiam esse frequētatiua de viuo uis. Un̄ pap̄. di. Uictantes viuētes.
Uictoria a vinco cis. uici. ctū. u. in or d̄r hic victor oris. q̄ vincit ꝛ supat hostem. ꝛ hinc hec victoria rie. quasi vi ꝛ v̄tute acq̄sita. hoc est. n. ius gentiū vim vi expellere. nā turpe erat dolo. vnd̄ victoriosus sa. suȝ. i. victoria plen⁹ ꝛ compať. vnd̄ hic ꝛ hec victorial' ꝛ hoc le. Et scias ꝙ pal ma notat laudē. belli victoria finē
Uictoriola. le. dimi. pua victoria
Uictrix a victor or. in rix. fit hec victrix cis. vn̄ di. p̄scia. in. mi. li. In ix. femia inueniunť a masculinis v̄balib⁹ si ue denoīatiuis in tor. desinētib⁹ deriuata q̄ mutāt or in rix. vt victor ctrix. Hic nota ꝙ victrix ꝛ vltrix ī ntō actō ꝛ vtō singulari sunt fe. ge. In reliq̄s vō casib⁹ sunt cōia triū geneꝝ. Und̄ luca. in p̄mo. Tollite iā p̄dem victricia tollite signa. vn̄ faciūt ablatiuū in e. ꝛ in i. ſȝ hoc nō inue niť in alijs v̄balib⁹ femininis. vn̄ v̄sus. Uictrix victricē victrix dat femia sola. Sic vltrix. reliq̄s dat gen⁹ oē so la. Hug. āt di. ꝙ victrix in p̄dictis trib⁹ casib⁹ ē cōis ge. in alijs vō oīs. in una uoce uel diuersis. Nos vō dicimus ꝙ victrix ꝛ vltrix de necessitate fuerūt fe. ge. in predictis trib⁹ casib⁹ ꝓpter v̄balia masculia a q̄b⁹ trahūt origīeȝ

vt ostēdi in. ij. pte vbi determinauimus de accētu noīm desinētiū ī ix.
Uictual'. in victuari⁹ exponiť
Uictuari⁹. a vict⁹ d̄r victuari⁹ ria. rium. ad victum pti nens. Et hic ꝛ hec victual' ꝛ hoc le. idem.
Uicturus. victum victu. est sup̄ duoꝝ v̄boꝝ. s. de viuo uis. xi. ctū. ꝛ de vinco cis. vici. ctū. vnde victurus ra. rum ꝓcipiū pōt descendere a viuo uis. vel a vinco cis. et di uersa signare sicut ꝛ p̄dicta v̄ba diuersa signāt
Uictus. a viuo uis. d̄r hic victus ctus. ꝛ d̄r ꝓprie vict⁹. q̄ꝛ vitā tenet ꝛ sustētat Item pōt declinari mobiliť vict⁹ cta. ctū. i. supatus. ꝛ diciť a vinco cis
Uiculus li. mas. ge. puus vicus
Uicus. a v ce d̄r hic vic⁹ ci. villa extra ciuitatē. Prope vici ꝛ castella ꝛ pagi sunt. q̄ꝛ nullā ciuitatis dig̃tateȝ ha beāt. ſȝ vulgari hoīm ꝯuētu incolunť. ꝛ ꝓpter puitatem suis ciuitatib⁹ attribuunť. ꝛ d̄r vic⁹ q̄a sit vice ciuitatis. l' q̄ꝛ habeat vias tantū sine muris. vici etiā dicunť parue habitatōnes ciuitatis a via cui insidēt. vt Iste stat in ta li vico. i. in tali loco vie vō sunt inter vicos ipa spacia. ſȝ maiora ꝛ latiora sunt platee. ꝛ ꝓdu. p̄mam vicus. Hora tius in epy. Quid vici ꝓsunt aut orrea si metit or⁹ Grā dia cū puis nō exorabilis auro.
Uidelicȝ. i. nimiꝝ. certe. s. vō. videre licet. Et ꝯponituꝛ a videre ꝛ licet. ꝛ est aduer. affirmādi. vel ꝯiunctō copula tiua vel expositiua b̄m hug̃.
Uideo des. vidi. sum. videm⁹ natura. Aspicim⁹ volun tate. Intuemur cura. Uideo cōponiť Inuideo des. vt ī uideo tibi. i. nō video tibi. hoc est nō fero te videre bene agētem. vide in suo loco. Prouideo des. i. pcul videre. vn̄ ꝓuidens. ꝛ ꝯpať. vn̄ hec ꝓuidentia tie. ꝛ ꝯponiť Im ꝓuidens. ge. oīs. vn̄ d̄r ꝛ hec īꝓuidentia tie. Preuideo des. i. an̄ videre. Reuideo des. Uideo ꝛ e⁹ ꝯposita sunt actīa. p̄ter inuideo q̄d ē neu. Iteȝ oīa faciūt p̄teritū in di ꝛ sup̄ in suȝ. ꝛ cor. hāc sillabā vi. ī p̄nti. ſȝ in p̄terito ꝛ sup̄. eā ꝓd. vn̄ pamphil⁹. Prouidet ꝛ tribuit de⁹ ꝛ labor oīa nobis. ꝛ vt di. p̄sci. in. vnj. li. videor a te. passiuū ē. videor esse bon⁹ cleric⁹. depo. est. Itē v̄sus maijstral'. Multi vi dere q̄ non licuerūt videre
Uido dis. t̄cie ꝯiugatōnis. i. videre. ꝛ d̄r a video vides Und̄ catho. Hic vide ne rursus leuitatis crimie dānes. In hoc v̄su non pōt esse vide impatiuus s̄cde ꝯiugatōis q̄ꝛ impatiuus s̄cde ꝯiugatōnis desinit in e. ꝓdu. ſȝ hic de corripiť. ꝛ hinc ꝯponiť Diuido dis.
Uidua. Ydus vel yduo yduas. ꝯponiť cū vir. ꝛ d̄r hec vidua due. q̄si viridua. i. a viro yduata. i. diuisa Prope q̄deȝ vidua d̄r. q̄ cū viro diu fuit. nec circa ꝯsortiū alteri us viri p⁹ mortē p̄mi ꝯiugis adhesit. naȝ q̄ alteri p⁹ mor tem p̄oris viri nupserit vidua nō erit. ꝙ āt d̄r vidua. q̄si viro diu ꝯsueta ethy. est. ꝛ ind̄ vidu⁹ dua. duū. ꝛ viduo as. i. viduā reddere. q̄d fit cū q̄s vir alic⁹ occidit. vnd̄ vi duat⁹ ta. tū. ꝛ diciť mulier viduata. desolata. viro nuda ta. Et scias ꝙ cū viduata nubat nō benedicunť in eccl'a tales nuptie. Causaȝ āt hui⁹ habes in bigam⁹.
Uieo es. cui. etū. i. vincere. ligare. ꝛ ꝯponiť a vi ꝛ eo is. q̄d vlteri⁹ ꝯponiť Auieo es. i. alligare. vald̄ ligare. ꝛ est neu. vieo solo defectu. Nā b̄m vsum nō habȝ p̄teritū nec sup̄. vn̄ est defectiuū v̄buȝ. licȝ b̄m artē exigat ratō vieui. etū. A vieo d̄r viet⁹ ta. tū. i. curu⁹ ꝛ q̄si ligatus. vel vietus via tor⁹ euacuat⁹. vel viet⁹ diciť a via. i. debil' inuia. ī cur

uatus. infract⁹ cūdo. Terē. in eunu. Hic ē viet⁹ vetus ve ternosus senex.
Uictus. in vieo exponiť
Uigeo ges. gui. gere. i. esse in vigore. vel habere vigoreȝ posse viuere. valere. roborari. fortis eē. Et videť descen dere a vireo q̄ꝛ viridis ꝛ iuuenilis etas solet vigorē con ferre. vnd̄ vigēs tis. ge. oīs. ꝛ dicunť vigētes v̄tute pleni flori di q̄si vim agētes. ꝛ cor. vi. Un̄ vindocineñ. Doctri ne pater ē vsus. doctrīa scolaris. Intēsa perit. ꝯtinuata viget
Uigies vl' vicies. aduer. nume. i. vigīti vicib⁹ ꝛ d̄r a viginti. Apoca. ix. Uigies milies dena milia
Uigil. A vigilo remota o. d̄r vigil lis. cōis ge. q̄ vel q̄ vi gilat. ꝛ ꝓprie causa custodie. Uigil ꝯponiť peruigil lis. id est valde vigil. ꝛ corr. penul. gti. ꝛ facit gtūs pluralis ī um. vigilū. q̄ȝuis ablatiūs desinat in e. ꝛ in i.
Uigilax. a vigilo las. d̄r vigilax cis. ge. oīs. ad vigilādū patus. q̄ sepe vigilat ꝛ multū vigilare pōt ꝛ cor. pn̄lt nti.
Uigilie. in vigiliū vide. ꝛ in crepusculū.
Uigiliū. a vigil d̄r hoc vigiliū lij. Et hec vigilia lie. ī eo dem sensu. s. vigilatō. vel ipi vigiles ꝛ hora vigilibus di stincta ad vigilandū. Uigilia etiā d̄r dies ꝓfest⁹. s. dies p̄ mus ante festū. q̄ꝛ tunc in sero vigilie vacamus. Poni tur etiā vigilia ꝓ cura. cupiditate. ꝓseuerētia
Uigilo las. laui. lare. i. a somno abstinere. vacare stude re custodiā adhibere circūspicere. Un̄ vigilās tis. ge. oīs vnd̄ hec vigilātia tie. ꝛ formať a dtō vigilanti addita a. Uigilo las. ꝯponiť aduigilo las. i. vald̄ vigilare. Conui gilo las. i. simul vigilare Deuigilo las. Euigilo las. in eo dem sensu. ista duo. i. valde vigilare. vel a somno excita re vel excitari. Inuigilo las. i. insistere vacare opaȝ dare Peruigilo las. i. ꝑfecte vigilo. Reuigilo las Uigilo et eius ꝯposita neu. sunt p̄ter deuigilo ꝛ euigilo. ꝓ somno excitare q̄ sunt actiua. ꝛ corri. gi. vnde q̄dam. Peruigili cura semꝑ meditare futura.
Uiginti oīs ge. numeri p̄lalis ꝛ indecli. et ꝯponiť a bis ꝛ gentos q̄d est decē ꝛ d̄r viginti q̄si biginti u. ꝓ b. posita vn̄ vicies aduer. ꝛ vicesimus ma mum ꝛ vigesimus ma mū. Et ꝯponiť. viginti cū vnus ꝛ d̄r vigintiunus na. nū. Sȝ ꝯsueuit q̄ri. an dicendū sit vigītiunus hō. an viginti unus hoīes Credo ꝙ sit dicēdū vigintiunus hō q̄ꝛ finis vincit p̄ncipiū teste p̄sc. vn̄ ꝓbat ꝙ huiōi debȝ eē nomen potius q̄ȝ ꝓnomē ratōe noīs q̄d ē in fine Similiť dicit ī li. ꝯstructionū ꝙ termiatō maxīe obtinet ꝓlatōnis Et hoc. in arithmetica talē ponit latinitatē Si septies tres addanť in vigintiunū cadūt Numeꝝ dicit nō numeros ſȝ hoc tn̄ plenius dixi in t̄cia pte vbi egi de numero noīs
Uigintiunus in viginti exponiť.
Uigor a vigeo ges. d̄r hic vigor goris. i. viuacitas v̄tus firmitas fortitudo Et hinc vigorosus sa. suȝ. i. plenus vi gore ꝛ ꝯpať. vnd̄ hec vigorositas tatis
Uileo les in vilis vide.
Uilis a villa d̄r hic ꝛ hec vilis ꝛ hoc le. q̄ꝛ nullius vrba nitatis ē. i. abiectus despectus ꝛ ꝯpať vn̄ hec vilitas tis Uilis ꝯpo. cū q̄ȝ ꝛ d̄r q̄ȝuilis. i. vald̄ vilis Cāuilis Itē vi lefacō cis. vilifico cas vilipēdo dis Iteȝ a vilis d̄r vileo les lui lere. i. eē vel fieri vilem. vn̄ vilesco scis inchoa. Et ꝯponiť aduileo les vn̄ aduilesco scis. incho. Cōuileo les vn̄ cōuilesco scis Diuileo les. vn̄ diuilesco scis incho. i. multis ꝛ diuersis mōis vilere Euileo les id ē vald̄ vi le re vn̄ euilesco scis Reuileo les. i. iteꝝ vilere. vn̄ reuilesco

Vileo les est neutꝝ cum suis ꝯpositis ⁊ caret sup. ⁊ pͦ. ui. vñ esopꝰ. Nobilitat viles frōs generosa dapes. Itez auianꝰ. Scire suū vilet q̄ sapit atq3 silet. ⁊ scribit p vnū l. s3 villa le. p duo. Et scias titꝰ liuius dicit. Viliū boīm est alios viles facere. ⁊ q̄ ex merito suo alijs placere nō possunt saltē placeāt ꝯparatōe peioꝝ
Villa. a vall' dr̄ hec villa le. q̄i vallata. q2 fallata sit solū fallatōe falloꝝ. ⁊ nō munitōe muroꝝ. vñ villanꝰ na. nū3
Villico cas. in villicꝰ exponit. pnlt pͦ.
Villicus a villa dr̄ hic villicꝰ ci. ppꝛie ville gubernatoꝛ est. vñ dr̄ villicus q̄si ville custos. S3 q̄nq3 villicꝰ dr̄ dispensatoꝛ vniuerse domꝰ ⁊ omniū possessionū ⁊ villarū. Unde hec villica ce. vxoꝛ villici. vel q̄ tale officiū exerc3 Itē a villicꝰ dr̄ villicoꝛ caris. vel villico cas. vñ in euāgelio luce. Iam. n. nō poteris villicare. s3 ſm modernos potius in depo. ge. dr̄ villicoꝛ caris. i. ville curā gerere. ⁊ generaliter oīm possessionū ⁊ familiariu3 reꝝ. ⁊ villicare seu villicari officiū villici exercere. ⁊ coꝛ. li. ſm hug. pstia. vo dicit. A villicꝰ etiam villico vel villicoꝛ dicebāt antiq̄
Villosus. a villꝰ dr̄ villosus sa. sū. i. vill' plenꝰ. ⁊ cōpat
Villula le. dimi. pua villa.
Villū. a vinū dr̄ hoc vinellū li. dimi. ⁊ hoc villū similiē dimi. ⁊ vt di. pstia. in. ij. li. In nus vel na. nū. desinentia si faciūt diminutiā abiecta n. duas assumūt l. vt bonꝰ bellꝰ bona bella. vinū villū. ⁊ dicit villū vel paꝝ vini vl' puu3 vinū vel vinū mixtum cū aqua
Villꝰ. A vellus dr̄ hic villus li mascu. ge. pilus vel floccus lane de vellere ouis. vel etiā floccꝰ q2umlibet piloꝝ. ⁊ maxie si est longus ⁊ dependēs.
Vimē. a vireo res. dr̄ hoc vimē mis. moll' vīga ⁊ viridis vel sic dr̄ q2 vim habeat multā viroꝛis. Natura. n. eiꝰ tal' est. vt etiā si arefactū abluat virescat. ⁊ coꝛ. pnlt. gti. vnde viminēꝰ nea. neū. ⁊ hoc viminetū ti. locꝰ vbi vimina crescūt. ⁊ hic ⁊ hec vimial' ⁊ hoc le. ⁊ hic vimialis lis. quida3 mōs in romana ciuitate. sic dictꝰ ab abūdantia viminū.
Viminalis pnlt pdu. in vimē est
Vimineꝰ nea. neū. in vimē vide.
Vinaciū. a vinū dr̄ hoc vinaciū cij. posteriꝰ vinum qͦ etiā vinaceū dr̄. ⁊ est q̄si fex totꝰ vini. vel illud qͦ remanet post expssione3 vini. ⁊ pijcit extra ſm hug. ⁊ pap. di. Vinacia sunt q̄ remanēt in vuis q̄ñ pmunt a vino
Vinalia. a vinū dr̄ hoc vinaliū lij. vel potius in pluralitantū hec vinalia. hoꝝ vinaliū vel lioꝝ. festū vini
Vinaria. a vinū dr̄ hec vinaria rie. cellariū vbi vinum reponit vel vendit.
Vincō cis. xi. xi. in ctū. vinctu3. vincire. i. ligare. Vincio ꝯponit Conuincō cis. Circūuincō cis. Deuincō cis. vñ deuinctꝰ cta. ctū. ⁊ ꝯpat. Euincō cis. Reuincō cis. vincō cum suis ꝯpositis est actiuū ⁊ facit pteritū in xi. ⁊ sup. in ctū. lic3 apͦ antiq̄s inueniat vinciui citum. ⁊ est q̄rte cōiugatōis. S3 vinco facit victū sine n. sicut ⁊ viuo xi. ctu3
Vinclū li. p duas sillabas. in vinculū vide
Vinco cis. ci. ci. in ctū. victū. ⁊ est vincere supare. victoriam habere. ꝙ aūt dr̄ vincere q̄si vi cape. ethy' est. Vinco ꝯponit Conuinco cis. ci. ctū. i. simul vincere. vel multu3 redarguere. ⁊ supare. Deuinco cis. Euinco cis. Peruinco cis. Reuinco cis. Vinco cis. ⁊ eius ꝯposita actiā sūt. ⁊ faciūt pteritū in ci. ⁊ sup in ctū sine n.
Vinctus. a vincō cis. xi. ctū. dr̄ vinctus cta. ctū. Et ꝯpa

vinctꝰ etiā p se signat ꝯpeditꝰ. vel ligatꝰ ex aliq̄. Ligatus āt nō tantū hoc mō. s3 etiā q̄litercūq3 vinctū indicat
Vinculū. a vincō cis dr̄ hoc vinculū li. qͦ ⁊ hoc vinclū li. p sincopā. i. ligamē. ⁊ inde vinculoꝛ laris. i. ligare
Vindemia. a vinea dicit hec vidēmia mie. vñ vidēmio as. i. vites putare vel potius vuas a vinea auferre
Vindex. A vindico cas. dicit hic ⁊ hec vindex cis. i. vindicatoꝛ vel coꝛrectoꝛ.
Vindico cas. caui. care. i. vlcisci. S3 differūt. q2 vindicat aliq̄s cū a piculo liberat. Ulciscit cū ille mala passus est vel vlciscoꝛ iniuriā factā. vindico ne fiat. Item vindico illū q̄ iniuriā sustinuit. vlciscoꝛ illū q̄ intulit. i. punio. Vindico actiuū est cū suis ꝯpositis siq̄ habꝫ. ⁊ coꝛ. di
Vindicta. A vindico cas. dr̄ hec vindicta cte. quod aliquādo dr̄ vīga ptoꝛis. s. rudis qua hui pcussi liberant. et inde libertatē acq̄rebāt. ⁊ tunc dicit a vendico. q̄si vendicta. q2 vendicet libertatē. Persius. Ad dñm ignoras nisi queq3 vindicta relaxet.
Vinea. a vinū dicit hec vinea nee. q2 ex vino pcessum ē ad vineā. ⁊ dicit vinea locus vbi vites plantant. Ite3 vinea vel vinetū dicit locus vitibus ꝯsitꝰ ⁊ abundās. Itē vinea dr̄ aliq̄ñ q̄da3 machina bellica q̄ a q̄busdam dr̄ catus. ⁊ dicit tunc vinea q̄si viminea. q2 de trabibꝰ et q̄ñq3 de asseribus fit. vt hoīes intus latētes appꝑinquant muro ciuitatis ad effodiendū. ⁊ in ista acceptōe ponitur in xxvj. ca. ezechielis vbi dr̄. Et vineas ⁊ arietes tēpabit in muros tuos. ⁊ turres tuas destruet in armatura sua. Item lucanꝰ in tercō. Tunc adoptata leui pcedit vinea terra. De vinee putatōne habes in penitētia.
Vinellū li. di. modicū vinū. vel vinū aq̄ mixtu3
Vineola le. dimi. pua vinea
Vineus. a vino dr̄ vineus nea. neū. de vino exñs. vl' vino imbutus. Qͦ ⁊ vinulus la. lū. dicit
Vinitoꝛ. a vinea dr̄ vinitoꝛ toris. q̄ custodit vineas q̄si vineator vel vinitoꝛ dicit. q̄a calcat vuas. ⁊ dicit a vinu3 ⁊ idem pōt dici q̄ tunc custodit vinū. ⁊ coꝛ. pnlt. vinitor. sed in gtō eam pdu. vinitoꝛis
Vinoferus. ra. rū. i. vinū ferēs. ⁊ coꝛr. pnlt.
Vinolentus. a vinū ⁊ lētos ꝯponit vinolētus ta. tum. id est vino plenꝰ. ⁊ ꝯpat vinolentus tioꝛ. simus. vñ hec vinolētia tie. i. ebrietas. ⁊ format a violēti gtō addita a. Vñ in. j. eplā petri ca. iiij. Qui ambulauerūt in luxurijs ⁊ desiderijs ⁊ vinolētijs ⁊ comesatōnibꝰ.
Vinosus. a vinū dr̄ vinosꝰ sa sum. i. vino plenꝰ ebꝛius. vel ebꝛiosus. ⁊ ꝯpat. cuius suplatiuū plautꝰ ponens ait Quid opus est vbis vinosissima est.
Vinulus la. lū. vide in vineꝰ. ⁊ coꝛ. nu.
Vinū. A vitis dr̄ hoc vinū ni. q2 de vite pcedit vel dr̄ a vena q2 eiꝰ potꝰ cito venas repleat sanguie. ꝙ āt dr̄ vinū q̄si in vite natū. ethi. ē. ⁊ pdu. pmā. vñ oui. de reme. Uina parāt enimū veneri si plurima sumas
Vio as. aui. are. dicit a via. ⁊ est viare iter facere. in via ire. Vio ꝯponit cōuio as. i. simul viare. vel p viā aliquē ꝯducere. Deuio as. i. errare. Obuio as. Vio ⁊ eiꝰ ꝯposita neutra sunt. pter Cōuio qͦ est actiuū p ꝯducere.
Viola. A vis dicitur hec viola viole. pter vim odoris ⁊ est viola quedam herba odorifera. cuius flos similit nuncupat. ⁊ corr. penul. Unde in au r oꝛa dicit. Nobilior violis ve tibi pue ioseph

Violaceus cea ceū. a viola dr̄. vt aqua violacea. i. a violis facta vel quasi colorē viole habēs.
Violamē in violo las exponit. ⁊ pdu. la.
Violens tis omis ge. idē qͦ violētus ⁊ ex eisdē ꝯponit ex q̄bus violētus. ⁊ coꝛr. o
Violētia a violēs tis violēti addita a fit hec violentia violentie vis illata.
Violētus. vis ꝯponit cū lētos ⁊ dr̄ violētus ta tū. ⁊ violens tis om. ge. in eodē sensu. i. crudelis malꝰ. vi plenꝰ. q2 vim infert. ⁊ vtrūq3 ꝯpat. vñ hec violētia tie. ſm hug Et scias ꝙ ſm phūm in pncipio tercij ethicoꝝ. violentū est cuiꝰ pncipiū extra tale existēs in quo nihil ꝯfert operans vel patiēs. puta si spūs tuleꝛit aliquē alicubi. vl' homines dñi existētes. Hic aristoteles manifestat violentum simplicit p diffinitōe3. ⁊ dicit violentū esse cuiꝰ totu3 pncipiū est extra. ⁊ oē tale iniq̄ntū opans vel patiens nihil ꝯfert. Et dicit opans q̄ñ aliq̄s vnit aliquo ad aliquā opatōem in terciū. sicut q̄ impellit hominē in terciū quē facit cadere. Sic vo incōiꝰ est opans sicut instrumentū inanimatū. Et dicit patiēs q̄ñ actō terminat ad ipm sicut si denudat eū. Et dicit in quo nihil cōfert. q2 si aliq̄d cōferat ꝯsentiēdo vel simplicit. vel vt nūc. nō ex toto violentū est. sicut si aliq̄s impellit lapidē deoꝛsu3 nō ē motus simplicit violētus. q2 natura lapidis coopat virtuti pellēti. Secūdo manifestat p exemplū ibi puta. ⁊ ponit duo exēpla. Primū q̄ñ agēs extra e inanimatū. sicut si spūs. i. vētus tuleꝛit aliquē alicubi sui impulsione. vt sic faciat eū cadere sup aliquē cui frāgat collu. Secundū ē q̄ñ agēs est animatū sicut si hoīes dñi existētes. i. habentes aliquē in potestate sua eo vti sicut alia re inanimata. Si cogāt eū ad aliq̄d vt si q̄s cū manu mea interficeret hominem. Postea inferius aristoteles resumit diffinitōnem violēti quasi ꝯcludēs eā dicit. Videt vtiq3 violētum esse cuiꝰ extrinsecꝰ pncipiū nihil ꝯfert vim pasio Et hec diffinitō est eadē cū ea que pꝰus posita ē ⁊ exposita Itē nota ꝙ est qͦdā violētū mixtū volūtario. vt cū nauta positus in tēpestate maris pijcit res suas in mare vt nauē alleuiet. vl' q̄ñ q̄s opat pter timorē maloꝝ maioꝝ rum vt euitent vel pter aliud bonū de q̄ timet ne pdat vt vult aristoteles tales opatōes mixte sunt ex volūtario ⁊ nō volūtario assimilant tñ magis volūtarijs Volūtarie enī sunt nūc cū opate sunt
Violo. a vis dr̄ violo las. i. vim inferre. coꝛrumpe. ꝯtaminare. polluere. pcutere. Vñ hoc violamē nis. ⁊ hic et hec violabilis ⁊ hoc le. Et p ꝯpositōem Inuiolabilis le. ⁊ coꝛripit penul. violo.
Vipera re. fe. ge. qͦdā genꝰ ſpentū. a vi ⁊ pio ꝯpositu3. q2 vi pariat. Nā crepat dū veter eiꝰ ad ptum incitatur. ⁊ catuli nō expectātes maturā nature solutō3 coꝛrosis eiꝰ lateribꝰ vi erūpunt cum matris interitu Fert aūt q̄ñ masculus oꝛe inserto vipere semē expuat. ꝙ illa ex voluptate libidinis in rabiē versa caput masculi oꝛe receptū pcidat. ita fit vt parēs vtrq3 pereat. masculꝰ dū coit. femina dū pturit q̄ fert sine vulua esse. sicut masculꝰ sine virga. Aristoteles in libꝛo de mirabilibꝰ auditōibꝰ dicit. Vipa in coitu caput vipere secat. pter hoc ⁊ filij sic moꝛtē patris nō ptrāsēūtes ventrē matris rūpunt ex vipera hūt pastilli q̄ tyriaci vocant a grecis Et hinc vipereus rea reū. ⁊ vipinus na nū pnlt pdu. Itē scias ꝙ vipa coit cū murena pisce. sicut dixi in murena ibi vidͦ.
Vipinus. in vipera exponit
Vir a vireo res dr̄ hic vir viri. q̄a viret in multis respectu femie. Uel dr̄ a vi. q2 maioꝛ vis sit in viris q̄3 in feminis. Et dr̄ vir multis modis sc3 etate. sicut ille dr̄ vir q̄ iuenit ad virilē etatē. Vñ paulꝰ ad coꝛ. Cum essē3 puulꝰ loq̄bar vt puulus. sapiebā vt puulus. Cū aūt factus su3 vir euacuaui ea q̄ erāt puuli. Vir etiā discernit sexu3. vt cum dr̄. Dubiu3 ē an iste sit vir an femia Vir etiā ponit p vtuoso. ⁊ vir dr̄ p marito. s3 cum adiūcto. vt vir meus vel tuus vel suus. vñ vsus. Vir notat etatē. spōsu3 sexū pbitatē. ⁊ coꝛr. pnlt gti viri. vñ. Arma virūq3 cano. Vir ꝯponit. hic duūuir uiri. Triūuir uiri. Quaduuir duuiri Quinquiuir uiri. Sextūuir uiri. Septēuir uiri. s. q̄ duos vel tres vel q̄ttuoꝛ vel q̄nq3 vel sex vel septē h3 viros sub sua ptāte. Inde hic duūuiratꝰ Triūuiratꝰ. Quaduiratꝰ. Quiquiuiratus. Sextūuiratus. ⁊ hic septēuiratus hꝰ tus. tal' digtas vl' officiū. Item a vir dr̄ virati aduer. Quare āt mlier facta sit de costa viri. dixi in mulier
Virago a vir ⁊ ago ꝯponit hec virago gis. mlr fortis q̄ agit virū. i. opa virilia. ⁊ masculini vigoꝛis est. Antiq̄tus. n. fortes femie ita vocabant Eua tū dicta est virago q̄a de viro acta. i. facta ⁊ assumpta est. s. de costa ade. vñ dr̄ geñ. ij. Hec vocabit virago. q2 de viro assumpta ē. In histoꝛijs aūt sic dr̄. Virago acta a viro. ⁊ sumptū nomē eiꝰ est a viri nomie. ⁊ hec denomiatō similit est i hebꝛeo. Is. n. vir dr̄. Inde denominat illa vt a viro virago. Hoc nomē ppꝛiū illius fuit nunc oīm est ꝯmune. ⁊ eius sincopatum est vīgo. Virgines dicunt q̄mdiu sunt in integritate natiuitatis sue. fracte autē dicunt mulieres. ⁊ pdu. pnlt virago vide in mulier.
Viratus A vir dr̄ viratus ta tū. i. virilis ⁊ fortis. vl' viratus. i. firmus securus. Cris. sup math. Mulier virata nō facile decipit. et eccle. xxvj. Lingua trita mulieres viratas deiecit Alia lrā h3 foꝛtes
Virbius a bis ⁊ vir ꝯponit hic virbius bij. s. bis vir existēs. s. q̄ binas habuit vel hab3 vxoꝛes. vel etiam qui bis fecit facta viro digna. vel q̄ resuscitatus est vt lazarus ⁊ ypolitꝰ.
Vireo res. rui rere. i. esse vel fieri viridē. ha bere viriditatē. Vnō viresco scis. inchoatiuū. Vireo cōponit Cōuireo res. euireo res Inuireo res. Reuireo res ⁊ hinc inchoatia. Cōuiresco scis. euiresco scis Inuiresco scis. Reuiresco scis Vireo cū suis ꝯpositis neu. est. ⁊ facit pteritū in rui. ⁊ car3 sup. ⁊ coꝛ. hāc sillabā vi sed he vires pducit vi. Unde q̄dam Non pbitate vires. nisi sint animi tibi vires
Vires A vireo res dr̄ pluralit he vires haru3 viriu3. ⁊ sunt coꝛpoꝛis. ⁊ pducit vi. vide etiam in vis.
Viretu3. a vireo vel viroꝛ dr̄ hoc viretū ti. locus viriditate plenus. s. viridarium ⁊ pdu. re
Virga a vireo dr̄ hec vīga ge. summitates ramoꝝ et arboꝝ q2 virides sunt. vl' q2 vim habēt vīgēdi. q̄ si leuis ē vīga ē. si nodosa vel acuta scoꝛpio recte dicit. quia acuto vulnere coꝛpi infigit ⁊ dr̄ vīga. q2 vim habeat in se multā vel q2 vi regat. vel q2 pacis indiciū est. vnō vīgosus sa sū. id ē vīgis plenus ⁊ ꝯpat vīgosus sioꝛ simus
Virgiliocētonas pͦ. to ⁊ exponit in homerocētonas.

Uirgili⁹ gilij. dᷓ a vgula. q2 matri ei⁹ sōniauit φ pari
ebat q̄ndā virgā q̄ vsq3 ad celū pⁿgeret. qd̄ nihil aliud
videt̄ fuisse nisi φ vgiliū pareret. q̄ p suā sapiā3 loq̄ndo
de astris celū tāgeret. vn̄ vgilian⁹ na nū. ⁊ tū vtūs a nō
remota ūs. vt vgili⁹ o vgili. ⁊ acuit gi. ⁊ fuit māiue orū
dus. vn̄ dicit ouid. Mātua vgilio gaudꝫ verona catul
lo. Peligine gētis gloria dicar ego.
Uirginal a vgo dᷓ hoc vginale lis. vel hoc vginal alis
illa secreta ps vbi fit ↄceptiō. Prudētius in himnis. Cri
mine vginal intactū oīm de labe. ⁊ grauat gi
Uirgino. a vgo dᷓ virgino nas. i. caste viuere. in vgini
tate degere. more vginis se habere. Itē vginare ē fricare
⁊ facere hmōi. q̄ pn̄t fieri salua vginitate. ⁊ ↄponit. De
uirgino nas. i. vginitatē auferre. ⁊ cor. gi.
Uirgo a vir dᷓ hec vgo nis. ab incorruptiōe q̄i virago.
q2 ignorat passionē femineā. ⁊ q̄si vir sit. ⁊ viꝝ agat. ⁊ re
p̄sentet. ⁊ ē ethimo. vel vgo dᷓ a vireo. q2 viret etate ⁊ flo
re vginitatis. vn̄ virgine⁹ nea neū. ⁊ hic ⁊ hec virginalis
⁊ hoc le. vn̄ virginalit̄ aduer. ⁊ hec vginalitas tis. Itē a
vgo dᷓ hec vginitas tatis. Itē vgo dᷓ sextū signū in celo
dictū sic. q2 cū sol ad hoc signū3 venerit terra nihil parit
sicut vgo. ⁊ intellige. nihil parit noui. generata tn̄ matu
rescere facit. In. vij. c. Esa. dᷓ. Ecce vgo ↄcipiet ⁊ pariet fi
liū3. vbi dicit hiero. In hebreo aalma positū est. hoc ver
bū iudei apponūt nō vginē sonare s3 adolescentulā. ⁊ re
uera vgo ppie volpula dᷓ. Adolescētula vō vel puella
nō aalma dᷓ. s3 naara. quid igit̄ signat aalma nisi abscō
ditā virginē ⁊ secretā. i. nō solū vginē s3 cū epythasi vgi
nē. q2 nō oīs vgo abscōdita est. nec ab hominū seperata
aspectu. sicut rebecca aalma legit̄. i. vgo secreta. et nimia
parentū diligētia custodita. aut certe ōn̄dat vt hoc vbo
appellent̄ ⁊ nupte ⁊ impitiam ↄfitebor. Glosa aūt esa. vij
sic dicit. Ecce vgo ↄcipiet ⁊c. Iudei mētiunt̄ adolescētu
lam ↄcipe. s3 aalma qd̄ in hebreo solitū est lingua puni
ca vgo sonat. Aalma apud hebreos adolescētula dᷓ. vl'
abscodita. i. apocrifa q̄ nunq̄3 viroꝝ patet aspectib⁹. Et
vt dictū est reuera mentiunt̄ iudei. q2 sm̄ hoc nullum si
gnū esset si adolescētula pareret. cū sepe hoc ↄtingat. Ad
maiorē declaratōꝫ p̄dictoꝝ nota φ vbi nos habem⁹ vir
go hebre⁹ hab3 aalma. qd̄ dupliciter in hebreo sumit̄. sc3 p
adolescētula ⁊ sic in hoc loco accipit iude⁹. S3 sm̄ hoc
signū nō fuit si adolescētula ↄcepit. hoc eni sepissime cō
tingit. Itē dᷓ in hebreo aalma apocrifa. i. abscōdita. ⁊ sic
accipit in hoc loco sm̄ hiero. p abscōdita vgine. s. Unō
beata maria vgo erat in ↄclaui q̄n angel⁹ venit ad eam
Trāstulit ergo hiero. aalma. i. vgo. nō q2 in hebreo idem
sonet. s3 q2 ē pifrasis vginū. Itē hoc nomē aalma lingua
punica vginē sonat. ⁊ in latino sanctā ⁊ iudei pene omi
bus linguis vtebāt. Un̄ vbi nos habem⁹ in cāticis. Fer
culū fecit sibi salomon in hebreo habet̄. Forion fecit sibi
salomon. ⁊ tn̄ forion nō est nomē hebreū s3 grecū. Cu3 er
go hebrei vident̄ pene omnib⁹ linguis vti. q̄ rōe sumpse
rūt hoc nomen forion. potuit eē vt pphēta sumeret hoc
nomē aalma. put est latinū ad tegendū tantū misteriu3
malis. Lingua eni punica valde affinis ē hebree. et sepe
ea vtunt̄ hebrei. vt cephas qd̄ ē punicū Itē scias φ est
qd̄dam p̄miū qd̄ dᷓ essentiale. qd̄ ↄsistit in dei visione. ⁊
illud appellat̄ aurea. Itē est qd̄dam p̄miū accidētale qd̄
dicit̄ aureola. qd̄ debet̄ martirib⁹. vginibus. doctoribus
siue p̄dicatoribus sacre scripture. Est aūt aureola quod
dam p̄uilegiatū p̄miū p̄uilegiate p̄sone respōdēs ⁊ sm̄
p̄uilegiatas victorias in trib⁹ pugnis q̄ cuilib3 homini
imminēt aureole sumunt̄. In pugna. n. q̄ est ↄtra carnē
ille potissime victoriā obtinet q̄ a delectatōnib⁹ venere
is q̄ sunt p̄cipue in hoc genere oīno abstinet. ⁊ iō vgini
tati aureola debet̄. In pugna vō q̄ ↄtra mundū pugna
tur. illa est p̄cipua. cū a mōdo p̄secutōꝫ vsq3 ad morte3 su
stinem⁹. Unō ⁊ martiribus q̄ in ista pugna victoriam
obtinēt scda aureola debet̄. In pugna q̄ ↄtra dyabolu3
pugnam⁹. illa est p̄cipua victoria. cū aliqs hostē nō so
lum a se s3 a cordibus alioꝝ remouet. qd̄ fit p doctrinam
theologie ⁊ p̄dicatōꝫ. Et iō doctoribus ⁊ p̄dicatoribus
tercia aureola debet̄. Quidā vō distinguūt tres aureo
las sm̄ tres vires anime. vt dicant̄ aureole r̄ndere triu3
viriū anīe actib⁹. Potissimus. n. actus ratōnalis ē vita
tem fidei tenere ⁊ in alios diffundere. ⁊ huic actui debet̄
doctoꝝ aureola. Irascibil' vō actus potissimus est mor
tem ppter xp̄m supare. ⁊ huic actui debet̄ aureola mar
tiru3. Cōcupiscibilis vō actus potissimus est a delecta
tōnibus maximis penit⁹ abstinere. ⁊ hec aureola debet̄
vginibus. Et scias φ etiā scribentib⁹ sacrā doctrinā. i. in
sacra scripta cōpilantib⁹ debet̄ aureola. s3 hec n̄ distigui
tur ab aureola doctoꝝ. q2 scripta ↄponere qda3 mod⁹
docendi est. S3 pōt queri. Si vn⁹ habebit aureolā vgi
num. vel martiris vel doctoris excellētius ā alio. Rn̄sio.
Cum meritū sit qdāmmō p̄mij cā. oport3 diuersificari p̄
mia sm̄ φ merita diuersificant̄. Aliqd. n. intenditur ⁊ re
mittit̄ p intensionē ⁊ remissionē sue cause. Meritū autē
aureole pōt esse mai⁹ ⁊ minus. Unō ⁊ aureola pōt esse
maior ⁊ minor. Sciendū tn̄ φ meritū aureole pōt atten
di dupliciter. Uno mō ex pte radicis. Alio mō ex pte opis
Cōtingit. n. aliqs duol. quoꝝ vn⁹ ex minori caritate ma
ius tormentū martirij sustinet. vel magis p̄dicatōni insi
stit. aut etiā magis se a delectatōnib⁹ carnis elongat. in
tensioni vō meriti q̄ attendit̄ penes radicē nō r̄ndet in
tensio aureole. s3 intēsio auree. Intensioni vō meriti q̄ ē
ex genere actus r̄ndet intēsio aureole. Unō pōt eē φ ali
qs qui minus in martirio meret̄. q̄ntum ad essentiale p̄
mium habebit p martirio maiorē aureolā Item nota φ
meritū omni actui vtutis debet̄ a caritate impato. Ur
ginitas aūt sm̄ hoc ad gen⁹ vtutis ptin3 sm̄ φ ppetua i
corruptiō mētis ⁊ corpis sub electiōe cadit. Et iō illi tātu3
vginibus aureola ppie debet̄. q̄ ppositū habuerūt vgi
nitate3 ppetuo ↄseruādi siue hoc ppositū voto ↄfirma
uerūt siue nō. Et hoc dico sm̄ φ aureola proprie accipit̄
vt p̄miu3 qddam merito redditū. q3uis hoc ppositū ali
quādo fuerit interruptū. integritate tn̄ carnis manente
dummō in fine vite inueniat̄. Quia vginitas mentis re
pari potest. q3uis nō vginitas carnis. Si āt aureola lar
ge sumat̄ p q̄cunq3 gaudio qd̄ in patria habebūt super
gaudiū essentiale. Sic etia3 incorruptis carne aureola
r̄ndebit etiā si ppositū nō habuerūt ppetuo vginitatem
suandi. Non est. n. dubiū φ de incorruptiōe carnis gau
debūt. sicut ⁊ innocētes de hoc φ imunes a peccato fue
runt. q3uis etiā peccādi oportunitatē non habuerunt.
vt par3 in pueris baptizatis. S3 hec nō est ppia acceptō
aureole sed valde cōmunis Uolo etiā te scire φ si ali
qua vgo p violentiam oppressa fuerit. nō amittit ppter
hoc aureolam. dummō ppositum ppetuo vginitatē ser
uandi inuiolabiliter fuer. illi actui nullo mō consentiēs
nec tamē ppter hoc vginitatem pdit. Et hoc dico siue p
fide siue p quacunq3 alia causa violent̄ corrumpat̄. S3
si hoc p fide sustineat hoc erit ei meritorium. ⁊ ad gen⁹
martirij ptinebit. Unde lucia dicit. Si me in vita viola
ri feceris. michi castitas duplicabitur ad coronam. Nō
φ habeat duas vginitatis aureolas. sed q2 duplex p̄mi
ū. n reportabit. vnum p vginitatis custodia. aliud p in
iuria quam passa. est. Dato etiam φ talis violenter op
pressa concipiat. neq3 ex hoc meritum vginitatis perdit.
nec etiam matri xp̄i equabit̄. in qua fuit cum integritate
mentis. etia3 integritas carnis. De fructu tricesimo. sex
agesimo. ⁊ centesimo habes in numer⁹.
Uirgosus sa. sum. in vga exponit̄.
Uirgula le. dimi. pua virga
Uirgulatus ta. tum. id est virgulis ornatus. ⁊ dicitur a
virga virge.
Uirgultū. a vga dᷓ hoc vgultum ti. id est multitudo vi
garum. vel locus vbi multe virgule abundant. vt viri
darium. vel ipa vga. Sed virgultum est quod a radice
pullulat. Ramus qui ab ipo robore arboris. Uirga ve
ro que de ramis.
Uirgūcula le. dimi. pua vga
Uiridariū rij. i. vgultum. a viridis dᷓ
Uiridis. a vireo res. dicit̄ hic ⁊ hec viridis ⁊ hoc ride.
id ē virore plenus. vel vi ⁊ suco. Et compat̄. Unde hec
viriditas tatis
Uiridiū a viridis dᷓ hoc viridium dij. locus viridita
te plenus.
Uirile. A vir dᷓ hic ⁊ hec virilis ⁊ hoc le. Unde he viri
lie liaꝝ. quedam ornamēta viroꝝ q̄ olim portabant ī ar
mis vel in collo
Uirilis. A vir dᷓ hic ⁊ hec virilis ⁊ hoc le. pn̄lt p̄ducta
ptinens ad viꝝ vel res viri. Unde virilit̄ aduer. Et hec
virilitas tatis. Et ponit̄ p fortis. Et compat̄. Unde plu
raliter hec virilia liorum. illa membra virorum quibus
mulieres carent.
Uirisso. A vir dicitur virisso sas. id est viriliter agere.
vel viriliter supare.
Uiritim. A vir dicit̄ viritim aduer. i. p singulos viros
vel de viro in virum.
Uiror. A vireo dicitur hic viror roris. i. viriditas
Uirosus. A vires dᷓ virosus sa. sum. id est virib⁹ ple
nus. ⁊ compatur. virosior. sissim⁹. Item virosus sa.
sum. id est venenosus. ⁊ similiter compatur. Et tunc de
riuatur a virus.
Uirtus. A vir dicit̄ hec vtus tutis. quia virorum ⁊ pro
borum sit. Uel dᷓ a vireo res. Et est virtus habitus ani
mi optimus. Et sunt virtutes anime. Unō qdam. Uir
tutes anime. dic vires corporis esse. Unō vtuos⁹. sa. su3.
id est plenus ⁊ abundās vtutibus. Et compat̄. Et scdm̄
philosophum. Uirtus est vltimū in re de potētia. Ite3
dicit philos. in. x. ethicoꝝ. Uirtutis est delectari ⁊ trista
ri q̄bus oportet ⁊ vt oportet. Non irasci. n. in q̄b⁹ opor
tet insipientis esse videt̄. Item in eodem. Uirtutis p̄mi
um honor. Item virtus dicit̄ quasi viꝝ tuens. et est ethi
mologia Hic nota φ vt dicit augustin⁹. Uirtus ē bo
na qualitas mentis qua recte viuit̄ et qua nullus male
vtitur. quā deus solus in homine opatur. Et scias φ au
gustinus hic nō intendit diffinire qualibet virtutē. sed
infusam virtutē. Et completissime diffinit ponendo for
malia ipius. sc3 genus et differentiā. cū dicit Bona qua
litas. et subiectū. qd̄ est materia in qua. cu3 dicit. mentis.
Et actum qui est finis virtutis cū dicit. qua recte viuit̄.
Et causam efficiente3 cū dicit. quā deus solus in homīe
operat̄. Et scias φ deus nō iustificat nos sine nobis con
sentientibus. quia non cogit ad virtutē. vt damascenus
dicit. Iustificat tamē nos sine nobis virtutē causantib⁹.
Item virtutes sunt connexe. vnde qui habet vnā habet
omnes. Intellige quantū ad habitus. nō q̄ntū ad vsus
exteriores. Item anima duerte φ homo est magis habi
lis ad actū vnius virtutis q3 ad actu3 alterius. Hoc ta
men non est semp ex diuersitate habituū. sed ex diuersa
dispositōne naturali. aut etiam in exercitiō. Itē illud qd̄
dicit̄ in eccle⁹. xliiij. Non est inuētus similis illi qui con
seruaret legem excelsi. Intelligit̄ quantū ad exercitium
virtutū et vsum. et non q̄ntum ad habituū. Uirtutes the
ologice sūt tres. sc3 fides spes et caritas. De quibus di
cit gregorius in. xix. omelia ezechielis. Sancta inquit ec
clesia. id est spirituale edificiū. vt ad secreta gaudia per
tingat. tres solūmodo portas hab3. videlicet spem. fidē.
et caritatē. Unam ad orientē. aliam ad aquilonē. tercia3
ad meridiem. Porta quippe in oriente est fides. quia p
ipam lux vera nascitur in mente. Porta ad aquilone3
est spes. quia vnusquisq3 in peccatis positus si de venia
desperauerit. funditus perit. vnde necesse est vt qui per
iniquitate3 suam extinctus est. p spem ad misericordiam
reuiuiscat. Porta ad meridiem est caritas. quia vi amo
ris ardet. In meridiana enim pte sol in alto ducit̄. quia
per caritatē lumē fidei in dei et christi dilectōne subleua
tur. Tribus igit̄ portis ad interius atriu3 tendit̄. quia p
fidem spem et caritatē ad gaudia secreta puenit̄. Uirtu
tes autem cardinales siue politice sunt quattuor. s. pru
dentia fortitudo iusticia tempantia. De quibus dictu3
est in cardinalis. Et vt dicunt qdam Uirtutes dantur
ad bene operandū. Beatitudines ad expedite operan
dum. Fructus ad iocunde operandū. Dona autē dant̄
ad altiores actus q3 sunt actus virtutū. vide in piis. Cō
sueuit queri. Morales virtutes pficiuntur in vita acti
ua. sed hec vita cessabit in patria. in qua erit tantū contē
platio. ergo et virtutes morales nō erunt in patria. Ad
hoc potest dici φ virtutes que pficiuntur in vita actiua
etiam adquisite. non oportet φ tollant̄. cum aliquis trās
fert se ad vitam contemplatiuā. sed habēt alios actus ī
quantū pertingūt ad finem primū. quia contemplatiua
vita est finis actiue vite. Et ideo distinguit macro. barū
virtutum tres gradus. sm̄ qd̄ sunt in hominibus. Sūt
enim politice sm̄ φ homo p eas in ciuilibus operibus
vtens ad quietē contemplatōnis aliquis anelat. S3 di
cuntur purgati animi in q̄ntum aliquis abiecto omni
exercitio ciuilis vite. quieti ↄtemplatōis se totum tribu
it. Et in hoc statu dic φ actus tempantie est cupiditate3
iam non refrenare. sed penitus obliuisci. Fortitudinis

autem passiones ignorare.non vincere. Vel dic q̄ tres sunt gradus in ecclesia sancta. Sunt.n.in ea habētes v̄tutes politicas.⁊ hi sunt incipientes q̄ tribulatōnes tolerant patienter. Sunt etiam habentes purgatorias. ⁊ hi sunt proficientes.q̄ tribulatōnes patiuntur libenter. In quoꝝ psona dicit paulus. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis. Sunt ⁊ in ecclesia habētes v̄tutes purgati animi.⁊ hi sunt pfecti.quorum est sustinere tribulatōnes gaudēter. In quorum psona dicit apostol⁹ in.ij. ad coꝝ.capitulo septimo. Supabundabo gaudio ī omni tribulatōe nostra. In hoc statu maxime deberē t esse ecclesie plati.q̄ sup populum eminere debent ab humero ⁊ supra ¶ Item potest queri. Quid est.q̄ nemo est q̄ tantum in v̄tutibus pficiat quātum desiderat. Ad hoc respondet gregori⁹ in.xij.li.moralium tractās illud iob Constituisti termios eius q̄ pteriri non poterunt. Hoc inq̄t iuxta spūm intelligi valet.q: non nunq̄m in virtutibus pficere conamur.⁊ quedam dona pcipimus. A quibusdam vero repulsi in imis iacemus. Nemo est q̄ tantum v̄tutis apprehendat quātum desiderat.q: omnipotens deus interiora discernēs ipsis spūalibus profectis modū ponit.vt ex hoc homo quod apphendere conat̄ nec valet.in illis se non eleuet q̄ valet. Vn̄ neq₃ ille egregius p̄dicator q̄ raptus vsq₃ ad tercium celum fuerat. ⁊ padisi arcana penetrauerat eē post reuelatōnem tranquillus atq₃ intētatus valebat. sed quia omnipotēs deus terminos constituit homini q̄ p̄teriri non poterunt. ⁊ eleuauit hunc ad cognoscenda sublimia. ⁊ reduxit ad infirma toleranda.vt modi sui mensuras aspiciēs dum securitatem comp̄hendere conaret̄ ⁊ non posset: ne per elatōnem extra se iret.⁊ p̄ humilitatem cogeretur int̄ suos semp terminos redire. Item gregorius in.x.omel' ezechielis.in pma parte dicit. Non vni dant̄ omnia. ne in superbiam elatus cadat.sed huic dat̄ quod tibi nō dat̄. ⁊ tibi dat̄ quod illi denegat̄. vt iste dum considerꝫ bonū quod habes ⁊ ipe non habet.te sibi in cogitatōne pferat. Et rursum dum tu habere illum ꝯspicis quod ipe non habes:te illi in tua cogitatōe postponas.⁊ fit qd̄ scriptū est. Supiores sibi inuicem arbitrātes.hoc itaq₃ omipotens deus agit in cordibus hominū:quod facit in regionibus terrarum. Poterit nanq₃ vnicuiq₃ regioni fructus omnes tribuere.sed si vnaqueq₃ alterius regionis fructibus non indigeret communionē cum altera nō habuisset.vnd̄ fit vt huic vini.alteri vero olei abundantiam tribuat. Hanc multitudine pecudū.illā vero vbertate abundare faciat frugum.vt cum illa defert qd̄ ista non habet.⁊ ista reddet quod illa non detulit.p̄ cōmunionem gratie sibi etiam simul diuise terre cōiuncte sunt. Sicut ergo regiones terrarum:ita sunt mētes hominū sanctorum.q̄ dum vicissim sibi conferunt quod acceperunt.quasi fructus suos regiones regionibus impēdūt. vt in vna omnes caritate iūgantur. Nolo etiam te ignorare q̄ in tota ecclisia est plenitudo copie. q̄a nulla gratiarum ei deest quin sit in aliquo membrorum suorū. De qua plenitudine dicit̄ ad ephe.capitulo.q̄rto. Vt adimpleret omnia.alicui data est gratia que non soluꝫ mortalia omnia.sed etiam venialia omnia repleret. Et hec ē plenitudo specialis p̄rogatiua que fuit in beata virgie. ẜm quā plena fuit deo.vt et nihil in ea esset quod ad deum non ordinaret̄. Sed christe vlterius data est grā p̄ficiens ipm non solū q̄ntū ad omnes virtutes.sed etiā q̄ntum ad omnes vsus virtutū ⁊ q̄ntū ad oēs effectus gratie gratis date ⁊ iteꝝ ad omnē peccati remotōem nō solum actualis.sed etiā originalis ⁊ potentiā peccandi. nō eni peccare potuit. Et hec ē plenitudo singularis xp̄i. ¶ Item v̄tutes dicunt̄ illi spūs:quoꝝ nutu vel ope signa vel pdigia in electis siue ex electis facta frequētius apparent ad ꝯmotōem mortaliū. Itē scias q̄ omēs angeli custodes mittunt̄.non tamē omēs q̄ mittunt̄ custodiūt. sed tantū vltimi.q: supiores exequunt̄ ea que ad m̄ltos ptinent.⁊ q̄nto ad plures tanto est ordo superior. et io virtutes sunt supmi spūs inter exequētes ministeria q: eorum actus se extendūt non tantū ad res humanas. sꝫ etiam ad res naturales.vt patet in opatōne signorum. Et postea potestates.quorum actus non tantū ad homines.sed etiā ad demones se extendūt. Et postea principatus.quorum opatio est circa totā multitudinem.et hoc ẜm ordinatōnem dyonisij. Et vltimi angeli qui operantur circa determinatas psonas. Archangeli vo sūt medij habentes aliquid ꝯmune cum vtrisq₃. Vnde nomen eorum compositū est ex duobus extremis. Dicuntur enī archangeli.q̄si p̄ncipes angeli. De virtutib⁹ animalibus ⁊ naturalib⁹ dixi in somn⁹.

Virulentus a virus ⁊ lentos ꝯponit̄ virulent⁹ ta tū.i. veneno plen⁹. Et ꝯpat̄. Vn̄ hec virulentia tie.id ē ste.veneni infectō

Virus.a vireo d̄r hoc virus indeclinabile.id est. venenum.⁊ est aptotū. Et inuenit̄ tantū in n̄tō actō ⁊ v̄tō Et est pp̄rie virus humor floꝛēs a natura viri.i.semen sicut dixi in vereꝫ Vel ẜm quosdā virus dicit̄ a vi.eo q̄ cor penetret.⁊ pducit p̄mā virus ⁊ virus nomen. sed vireo res v̄bum cor.vi

Vis a vireo vires dicit̄ hec vis hui⁹ vis.datio vi. accusatiuo vim.vocatiuo o vis. ablatiuo a vi. et pluraliter accusatiuo has vis.⁊ nō amplius ⁊ pp̄rie vis est animi ⁊ corpis. Vires tantū corpis Virtutes tantū animi vn̄ versus. Corpus habet vires.animis est insita virtus. Vis in vtroq₃ viuet. vis ratōne caret.⁊ ponit̄ vis p̄ v̄tute animi.p̄ fortitudine.et violentia. vel coactōe.⁊ ẜm hoc vis sic describit̄. Vis est maioris rei impetus q̄ repelli non potest.

Viscera a visco scis dicit̄ hoc viscus sceris. sed n̄tūs nō est in frequēti vsu Viscera non tantū intestina vocam⁹ sed quecunq₃ sunt sub corio ⁊ latentia. Viscus est inter cutem ⁊ carnē. Item viscera dicuntur vitalia.id est. circumfusa cordis loca.quasi viscora.quia ibi vita.i. aīma contineat̄. Itē viscera capita neruoꝝ ex sanguine et neruis copulata Item clacerti et mures.quia sic in singulis membris cordis loco sunt.vt cor in media totius corporis parte. Et appellant̄ a nomīe similium animaliū sub terra delitescentiū Idem et tori.q: illic viscera torta videantur. Item inuenit̄ hic viscus sci.mas.generis.⁊ hoc viscū sci.et est pmitiuū.et est visc⁹ vel viscū. gluten quo aues capiant̄.⁊ etiam illud vnde fit qd̄ colligit̄ in arboribus.⁊ quod est inter cutem et carnem. Vnde viscosus viscosa sum.i.tenax visco plenus.

Viscero ras.a viscus sceris dicit̄ viscero ras. qd̄ nō est in vsu. A quo ꝯponit̄ Conuiscero ras.i.simul in viscere aliq̄d ponere. Deuiscero ras.⁊ euiscero ras.in eodē sensu.aliq̄d extra viscera ponere. Inuiscero ras.i.in viscere ponere.⁊ sunt actiua ⁊ corr.sce

Visco a viscus visci dicit̄ visco scas.i. visco implicare. visco aliq̄d cape. Et componit̄ Conuisco scas. Deuisco scas. Euisco scas.i.valde viscare. vel a visco remouere. Inuisco scas. Reuisco uiscas. Visco cum suis compositis est actiuum

Viscul⁹ in viscera exponit̄

Viscus ci.vel viscum in viscera exponit̄.

Visibilis a video dicit̄ hic ⁊ hec visibilis ⁊ hoc bile.res apta videri.vnde visibiliter aduerbiū. ⁊ hec visibilitas tatis. Et componit̄ Inuisibilis bile. vnde inuisibilit̄ aduer.⁊ hec inuisibilitas tatis

Visito a viso sas.d̄r visito tas.v̄bum frequentatiuum penul.cor. Qui.n.visitat aliquem.sepe videt illuꝫ. Et cōponit̄ Conuisito tas. Inuisito tas. Reuisito tas. Et est actiuū visito cum omibus suis ꝯpositis

Viso sas.verbum frequēta.de video des. vidi visum. ⁊ est visare frequent̄ videre. A quo visito tas.aliud frequen.i.frequent̄ visare

Viso sis.si sere v̄bum desideratiuū.i. cum desiderio videre.⁊ deberet facere sup̄ in situm pn̄lt.pdu.sicut facesso sis.si.situꝫ.sed non est in vsu. ⁊ format̄ viso a visu supio de video u.mutata in o. Et inde visens tis.ge omis.id ē videre cupiens. Viso componit̄ Conuiso uisis. Inuiso sis.sere. Prouiso sis. Reuiso sis. Et est viso actiuuꝫ cuꝫ suis ꝯpositis.⁊ est tercie ꝯiugatōnis. vnde visere infinitiuus cor.pn̄lt.sicut legere.⁊ pdu.vi.viso.vn̄ q̄daꝫ. Visitat infirmū.sed amic⁹ visit amicū

Vispilio.vel vespilio onis.i. raptor.latro.predo. ⁊ cōponunt̄ a violētia ⁊ pilo.q̄a pilum gerat.i.telū. vt sic alijs violentiā ingerat.vnde vispilio.d̄r q̄si vi spoliās.⁊ tūc ꝯponit̄ a vi ⁊ spolio lias.

Visus a video dicit̄ hic visus sus.sui.i.actus vl' passio videndi.⁊ est visus spūalior q̄₃ audit⁹. Et ponit̄ aliquādo visus p̄ quolibet sensu.velut cum dicim⁹. Vide quō sonet.oleat. sapiat. caleat. ⁊ d̄r visus.q̄a viror sit ceteris sensibus p̄stantior ⁊ velocior. Et hoc visum si.res visa. l' fantasma somniū ostentū. Et visus sa.sum declinat̄ adiectiue.vide in somniū ⁊ etiā in fulmen

Vita. A vincō cis d̄r hec vita te.insula qua caput sacerdotis ligat̄. Item vita est que crinib⁹ innectit̄ qua fluentes religant̄ capilli. Item vita est qua corona vincit̄. Itē vita d̄r q: ea pectus vincit̄ instar vitis ligate. vnde vitula dimi. Et vitatus ta.tum.i.vita ligat⁹.⁊ debet scribi vita p̄ vnum t.ẜm hug̃. De hac ouid̄.metha.vita coercuerat neglectos alba capillos. Item a viuo uis. d̄r hec vita te.siliter p̄ vnum t.vel vita d̄r ppter vigorem.vl' quia vim teneat nascendi ⁊ crescendi. vnde ⁊ d̄r vita q̄si vim tenens.⁊ est ethymolo.vnde ⁊ arbores animā vegetatiuam vel vitā dicunt̄ habere. A vita d̄r hic ⁊ hec vital' ⁊ hoc le. Et inde vitalit̄ aduerbiū. Et substātiue hic vitalis huius vitalis.⁊ facit ablatiuū in e.vitale.⁊ est pp̄riuꝫ nomen viri. Et distinguit̄ triplex vita ẜm theologum .s. vita nature.vita gratie. ⁊ vita gl'e. Vita nature viuunt boni ⁊ mali.vita gratie iusti viatores.vita gl'e beati ꝯp̄hensores. De hac vita beata loquens aug⁹ dicit̄. Multi.n.sunt pagani q̄ ẜm quādam vite huius cōsuetudinē dicunt̄ boni homīes.innocētes ⁊ quasi obseruātes ea q̄ in lege p̄cepta sunt.deferentes honorem parētibus suis non mechantes.non homicidiū ppetrātes. nō furtū facientes.non falsum aduers⁹ quenq₃ testimoniū phibentes.⁊ cetera que in lege mandata sunt velut cristiani obseruant ⁊ cristiani nō sunt.⁊ pleꝝq₃ se iactāt quomodo isti pharisei dicentes. Nunq̄d ⁊ nos ceci sumus Sꝫ oīa hec inaniter faciunt.q: non intrant p̄ ostium sed aliūde Quid.n.pdest vana iactantiū de bene viuēdo inflatio. dum ad finem ppetualiter bene viuendi vita coruꝫ nō puenit. Ad hoc.n.debet vnicuiq₃ pdesse bene viuere ut det ei semp viuere. Nam si cui non dat̄ bn̄ semp viuere qd̄ pdest ei bene viuere ad tempus.igit̄ nec bene viuere dicendi sunt.q̄ finem bene viuendi vel cecitate nesciunt vel inflatōe ꝯtemnunt. Non est autem cuiq₃ spes vera ⁊ certa viuendi.nisi agnoscat vitam que est xp̄s.⁊ per ianuam intret in ouile.vide in opus ⁊ in beatus. Item est vita actiua.⁊ ꝯtemplatiua ⁊ consistit vita ꝯtemplatiua p̄ncipaliter in bono contemplabili.sicut ⁊ vita actiua in optimo agibili. Et scias q̄ vita actiua est dispositō ad vitam contemplatiuā. Vnde di.ysido.in libro de summo bono. Qui p̄us in vita actiua pficit.bene ad cōtemplatōnem ascendit. Et ideo q̄ꝫdiu non puenit homo ad pfectōnem in vita actiua.non potest in eo esse vita ꝯtemplatiua nisi ẜm q̄ndam incohoatōeꝫ ⁊ impfecte. Tūc enī homo difficultatem patit̄ in actibus moraliū virtutuꝫ. ⁊ oportet q̄ tota solicitudine ad ipos intendat. vnde et retrahitur a studio ꝯtemplatōnis. Sed quādo iam vita actiua pfecta est.tunc opatōnes v̄tutum moraliuꝫ in pmptu habet. vt eis non impediētibus libere cōtemplatōni vacet. Item scias q̄ vita actiua quātum ad hāc partem qua saluti proximoruꝫ studet est vtilior q̄₃ ꝯtemplatiua. Sed ꝯtemplatiua est dignior.q: dignitas significat bonitatem alicui⁹ ppter seipm.vtilitas vero ppter aliū Sed vita actiua que non ad aliū sed ad seipm ordinat̄ tantum.nec dignior nec vtilior est q̄₃ ꝯtemplatiua. imo compat̄ ad ꝯtemplatiuaꝫ sicut vtile ad id respectu cui⁹ est vtile ¶ Nota etiam q̄ felicitas ꝯtemplatiua de qua philosophi tractauerūt in ꝯtemplatōe dei ꝯsistit. q: cōsistit ẜm philosophū in actu altissime potentie que ī nobis est scꝫ intellectus. ⁊ habitu nobilissimo .s.sapientia. ⁊ in obiecto dignissimo quod deus est. Vnde ⁊ philos. vltimū temp⁹ vite sue refuabant. vt dicit̄. ad ꝯtemplandum diuina. p̄cedens tempus in alijs sciētijs expendētes.vt ex illis abiliores fierent ad ꝯsiderandum diuina

Item volo te scire q̄ vita actiua cōsistit in omnibus agibilibus.siue sint ad seipm.siue ad alium. sed p̄ncipaliter consistit in his que ad alium sunt. quia bonuꝫ multorum ẜm philosophū in p̄ncipio ethicoꝝ est diuini⁹ q̄₃ bonum vnius. Vnde ⁊ iusticia q̄ ad alterum est a philosopho in q̄nto ethicoꝝ dicit̄ esse pulcerrima virtutum.⁊ in hoc ipso q̄ homo aliorum saluti ⁊ regimini studet se plus diligit.⁊ sibi meliorem ptem reseruat. q: diuinius est ⁊ sibi ⁊ alijs causam bone opatōnis esse q̄₃ sibi tātuꝫ sicut dicit philosophus in q̄nto ethicoꝝ. Vita ⁊ vito tas pducunt p̄mam. Vnd̄ versus. Vt tibi sit vita pro posse

picula vita.vide in cōtemplor.⁊ in cena ⁊ in sciētia.et in
sol.⁊ in lya. ⁊ in virtus. De breuitate p̄sentis vite dicit
seneca. Punctum est quod viuim⁹ ⁊ adhuc puncto mi
nus. Et grego.in.xv.li.mora. tractās illud iob. vicesimo
p̄mo. Ducunt in bonis dies suos. ⁊ in puncto ad infer⸗
na descendūt. sic dicit. Omnis longitudo tempis vite p̄
sentis punct⁹ esse cognoscit. cum fine terminat. quidq̄d
enim trāsire potuit subitū fuit. In puncto stilum poni⸗
mus ⁊ leuamus. quasi ergo in puncto vitam tetigit. qui
hanc accepit ⁊ amisit
Vitalia a vita p̄lalit hec vitalia liū.i.intestina. q: ibi vi
ta.i.anima ꝑtinet. ⁊ est p̄lalis numeri tantū
Vitalis in vita exponit
Vitatus.ta.tū.i.vita.vel vitis ornat⁹.⁊ dr a vita te.pro
insula sacerdotis.
Vitella a vitis dr hec vitella le.q̄dam herba. q: sicut vi
tis q̄dquid ꝑmū habuerit app̄hendat. ⁊ corimbos ha
bet quos anulos vocāt.
Vitellus.a vita dr hic vitell⁹ li. morell⁹ siue meditulliū
oui. Inuenit in p̄lali hec vitella lorum.
Vitiligo. A vitis dr hec vitiligo gis. vel vituligo. vimē
est cū quo vitis ligat. ⁊ ponit simpliciter ꝓ ligatura. Im
Vitiō a vitiū dr vitiō as. aui. are.i.cor⸗ pedimento.
rumpe. q: vitia corrumpūt. Et componit Conuitiōr tia⸗
ris. Item deuitiō as.i. valde vitiare. vel vitia vel malos
mores auferre. Item inuitiō as. id est valde vitiare. Re⸗
uitiō tias.i.iterum vitiare. vel vitia auferre. ⁊ corr. p̄maꝫ
vitiō. vide in vitium
Vitiōlum li.dimi.puum vitiū
Vitis.a vinco cis dr hec vitis huius vitis. q: vites vin
ciunt ⁊ religant inter se. vel q: vim cito radicandi habe⸗
ant interius. Et nota ꝙ in gtō plurali scꝫ vitiū t. debet re⸗
seruari in suo sono causa drīe hui⁹ noīs vitiū tij. Vitis
vsum p̄m⁹ noe instituit. ⁊ ꝓdu.vi.
Vitiū. A vinco cis. dr hoc viciū cij. q̄a vincit homineꝫ.
⁊ sic debet scribi p c. Unde vicōsus. sa.sum. Et cōpatur.
Unde hec vicōsitas tatis s̄m hug. Alij vō dicunt ꝙ vi⸗
tium dr a veto tas. siue a vetando. sic a vitiū dr vitio as
⁊ sic debet scribi p t. ⁊ corr.i.ante t. vitiū ⁊ vitiō tias Sed
ꝯuitium ꝓdu.i.ante t. Sed melius ꝯponit a con ⁊ vita.
q: ꝯuitiū est impperiū ꝯtra vitam. vel ꝯtumelia. et hoc
magis mihi placet. ⁊ dr vitiū peccatū. dedecus. macula.
Item vitia dicunt in grāmatica. q̄ in eloquio cauere de⸗
bemus. vt vitia annexa barbarismo ⁊ solecismo. De q̄
bus dixi in.iiij. ⁊ cor. vitiū p̄maꝫ. Vñ hora. Omibus est
vitiū cantorib⁹ inter amicos
Vito a vita. dr vito tas.taui. tare.i.cauere. effugere. q̄d
quid cōtra vitam est declinare. vnd hic ⁊ hec vitabilis ⁊
hoc le. Et vitabundus. da. dum. Vito componit Deui
to tas. Euito tas.i. valde vitare. vnd hic ⁊ hec deuitabil'
⁊ hoc le. Et euitabilis le. Et p compositōnem. Indeuita
bilis le. Ineuitabilis le. Inuito tas. quasi nō vitare. id ē
ad se trahere ⁊ allicere. Vito ⁊ eius composita actiua sūt
⁊ ꝓducunt hanc sillabā vi. vnde ouid. de reme. Que ni⸗
mis apparent retia vitat auis. Item vito tas.i.vita orna
re. ⁊ tunc dr a vita te. p infula. ⁊ scribit similit p vnum t.
Vitreus. in vitrū est ⁊ ꝓdu.vi
Vitricus. a nouus deriuat hic vitricus ci.i.patrin⁹ vel
patriaster.s.q̄ vxorem ex alio viro filiū vel filiam haben
tem duxit. Et dr sic quasi nouitricus. q̄a a matre supdu⸗
catur nouus. vel dr vitricus a vitro. quasi vitre⁹ custos
⁊ ymaginari⁹. q̄a non est verus pater sed falsus. Sicut
enim p vitrum res videt alia q̄ꝫ sit. vel corpis ymago ⁊
non res. sic videt ille pater ⁊ nō est. ꝙ aūt dr vitric⁹. qua⸗
si vicem tenēs custodis.i.patris. vel quasi vitre⁹ custos
ethymolo. est ⁊ corri. pnlt. vnde ouidi⁹ de remedijs. Vi
tricus ⁊ gladijs ⁊ acuta dimicet hasta. Et inde vitricius
tricia. cium. adiectiue
Vitrum. A vireo res. dr hoc vitrum tri. vnde vitreus
trea. treum. ⁊ dr vitrum q̄a in sui p̄spicuitate trāslucet.
Nam liquor in eo positus extra declarat. vnde di. greg
in.xix.li.mora. exponēs illud iob. Non adequabitur ei
aurum vel vitrū. Auri inq̄t metalli nouim⁹ potiori me
tallis omnibus claritate fulgere. vitri vō natura est. vt
extrinsecus visum. intrinsecus pura p̄spicuitate pluceat
In alio metallo q̄dquid intrinsecus ꝯtinet absconditur.
In vitro vō q̄libet liquor qualis ꝯtinet interius. tal' de
monstrat exterius. atq̄ꝫ vt ita dixerim omis liquor in vi
treo vasculo clausus patet. Quid ergo aliud in auro vl'
vitro accipim⁹ nisi illam supnam patriam. illaꝫ bonorū
ciuium societatē. quorum corda sibi inuiceꝫ ⁊ claritate ful⸗
gent. et puritate trāslucent. quam iohā. in apoca. xxi. ca.
ꝯspexerat cum dicebat. Ipa ciuitas aurū mundū simile
vitro mundo. Quia.n. sancti omnes. summa in ea bea⸗
titudinis claritate fulgebūt instructa auro dr. ⁊ quoniā
ip̄a eorum claritas vicissim sibi in alternis cordib⁹ pateꝫ
vt cum in vniuscuiusq̄ꝫ vult⁹ attendit. simul ⁊ cōsciētia
vel sciētia penetrat. hoc iterum aurū vitro mūdo simile
esse memorat. Ibi q̄ppe vniuscuiusq̄ꝫ mentem ab alteri⁹
oculis mēbrorum corpulētia non abscondit. sed patebit
animus corporalibus oculis ip̄a etiam corporis armo
nia sic vnusquisq̄ꝫ tunc erit p̄spicabilis alteri. sicut nunc
potest esse ꝯspicabil' sibi
Vitula tule. diminu. parua vita. Item vitalis parua i
fula vel corona. ⁊ tunc est diminutiuuꝫ de vita pro infu
la. vide in vitulus
Vitulamen. A vitis dr hoc vitulamen mis. vitea. plā
ta.s. illa infructuosa q̄ nascit ad radicem vitis. vel vbicū
q̄ꝫ dumtaxat non sit naturalis. vel vt dicūt q̄libet talis
planta sic dr a vitulo. q: nascat in terra a vitulis arata.
vnde in li. sapiētie ca. q̄rto. Spuria vitulamina non da
bunt radices altas. ⁊ ꝓdu. la. vide de hoc in spuri⁹. Iteꝫ
a vitis dr vituligo. vide in vitiligo.
Vitulor laris. in vitulus vide
Vitulus. a vireo res. dr hic vitulus li. Et hec vitula le.
penul. corr. quasi a viriditate. id est ab incorruptōne dr.
sicut ⁊ v̄go. vitula ergo parua est ⁊ nondum enixa. Nā
enixa iuuenca est aut vacca. vel dr vitulus a vita. quia
sit dignus vita. vnde vitulinus na. num. Et nota ꝙ vitu
la etiam dicit quedam dea.s. leticie vel victorie. vel festū
illius dee. vel exultatō victorie. Unde vitulor. laris. id
est letari voce. Item vitula dicit quoddaꝫ instrumentū
musicum. vnd vitulor laris.i. cum vitula cantare Item
vitula est diminutiuum de vita. ⁊ de hoc vide etiam in
vitula.
Vitupero ras. a vita ⁊ paro compo
nitur vitupo ras. id est in vitam alicuius aliquid turpe

obijcere. Unde hic et hec vituperabil' ⁊ hoc le. vñ vitu⸗
perabilit aduerbiū. Et hoc vituperiū Et hinc vitupos⁹
sa sū. Et ꝯpat. ⁊ cor. pe. vitupo
Viuarium a viuo uis dr hoc viuariū rij. locus vbi pi⸗
sces pascunt ⁊ impinguant ⁊ viuunt
Viuax a viuo uis dr viuax cis ge. omīs.i. viuid⁹ fortis
⁊ compat. vnde hec viuacitas tis. Et vt dicunt Viuax i
genium. sꝫ viuidus est color oris
Viuidus da. dum. id est fortis agilis. ⁊ deriuatur a vi⸗
uus. vide in viuax
Viuo uis. xi. ctum. vnde viuus ua. uū. Viuo compoi⸗
tur Aduiuo uis.i. valde vel iuxta vel ad vtilitatem vi⸗
uere. Conuiuo uis.i. simul vel cum alio viuere. vñ hic cō
uictus ctus. ctui. Reuiuo uis. ⁊ hinc inchoa. viuisco scis
Aduiuisco scis. Conuiuisco scis. Reuiuisco scis. Viuo
⁊ ei⁹ ꝯposita sunt neu. ⁊ faciūt p̄teritū in xi. ⁊ sup in ctuꝫ.
⁊ ꝓducunt vi. vnde vīsus. Viuo facit vixi. vici vinco. vi⸗
cio vinxi.

V ante L

Vlcero. ab vlcus deriuat vlcero ras. raui. rare.i. vulne
rare. vlcus facere. vlcerib⁹ implere. Et componit. Deul
cero ras.i. valde vel deorsum vlcerare. vel vlcera aufer
re. Exulcero ras. in eodem sensu. Et est actiuum cuꝫ suis
compositis ⁊ corr. ce.
Vlciscor sceris. vltus sum vlcisci.i. punire vel vindica⸗
re. vñ hic vltor toris. Et hec vltrix cis. vide in vindico
Vlcus. ab oleo les dr hic vlcus ceris. quasi olc⁹. q: ole⸗
at. Vulnus ad animā refert. Vlcus vō ad corpis iniu⸗
riam. Item vlc⁹ est corpis recens plaga. Vlc⁹ inuetera⸗
tum vuln⁹. Item vuln⁹ quod ferro vel fuste. vel lapide
fit quasi vi. vlcus vō quod p se nascit in cute.s. putredo
ip̄a q: oleat. vnd q̄dam. Illatū vuln⁹ innatū dicit vlcus
vnde vlcerosus. sa. sum.i. vlcerib⁹ plen⁹. Et compat vl⸗
cerosus sior. simus. vnde vlcerose sius. sime. adver. ⁊ hec
vlcerositas tatis
Vlcea cee. loc⁹ pascue. ab vligo dicit.
Vliginosus in vligo exponit
Vligo. ab vlna dr hec vligo ginis. naturalis humor ter
re ab ea nunq̄ꝫ recedēs. sed ei semp adherens quasi inse
pabile accidens. vnd vliginosus sa. sum.i. vligine plen⁹
⁊ pinguis humidus. fecund⁹. vnde ager pprie dr vligi⸗
nosus. q: semp puet. Humid⁹ vero dr. q: aliquando sic
catur. ⁊ ꝯpat. ⁊ ꝓdu. li. vligo.
Vlixes. Olon q̄d est totū componit cū xenos quod est
pegrinum. vel sensus. ⁊ dr hic vlixes lixis. quasi olonxe⸗
nos.i. totus in sensu. vel tot⁹ sensat⁹. vel quasi pegrinus
omniū. Iste designat sapientē q̄ in hoc mundo ꝯuersat
tanq̄ꝫ pegrinus. Non.n. hic habem⁹ manentē ciuitatē.
sed inq̄rimus futuram. vlixes.n. multū pegrinatus est i
vita sua. ⁊ facit vtūs vlixes vel vlixe. Ouidi⁹ epi. in pri
ci. Hanc tua penolope lento tibi mittit vlixe. Item inue
nitur hic vlixe⁹ xei. p vlixes. vel vlixeus xea. xeum. pos⸗
sessiuuꝫ. Sed vlixeus possessiuū est tetrasillabū. ulixeus
vero pprium nomē est trisillabū. q: eu in vtō est dyptō
gus. genitiu⁹ vero par est in sillabis possessiuo. quia eu
nō est dyptong⁹ ibi
Vlixeus in vlixes exponit
Vllus. ab vn⁹ dr vll⁹ la. lū.i. aliq̄s. ⁊ est penul gtī cōis.
tñ in ꝓsa sp debet acui vlli⁹. ⁊ inde vsp̄iā ⁊ vsq̄ꝫ.i. in aliq̄
loco. ⁊ ꝯponit nusp̄iā ⁊ nusq̄ꝫ.
Vlna ne. s̄m q̄sdam est vtriusq̄ꝫ manus extēsio. s̄m ali
os brachiū vel cubit⁹ q̄d verius dr. Luce. ij. cap̄. Acce⸗
pit eum in vlnas suas.i. inter brachia sua. Grece vō vl⸗
neos vel vlenos cubitus dr. vnde hec vlna ne. ⁊ hec vl⸗
nula le. dimi. Et hic ⁊ hec vlnalis ⁊ hoc le. Et vlnarius
ria. rium. ad vlnā ptinens. Et vlno nas.i. vlna mensura
re. De hoc etiam dixi in brachiū
Vlnale in vlna exponit
Vlnalis in vlna exponit
Vlnula le. dimi. pua vlna.
Vltor ab vlciscor sceris. vltū tu. dicit hic vltor toris. id
est punitor. vindicator. Et vt dicit Pap̄. Vltor facit ne
impune sit facta iniuria. Defensor vō curat ne fiat iniu
ria. Item vindicator differt ab vltore. quod potest pate
re in vindico dicas.
Vltra aduer. loci ⁊ ꝯpat vltra terior tim⁹. Pōt etiam
esse p̄positō qui regit casum. vt vltra renū.
Vltrix. ab vltor or. in rix fit hec vltrix tricis.i. punitrix.
vel vindicatrix. ⁊ est fe. ge. in ntō actō ⁊ vtō singulari. In
alijs vō casibus est omis ge. ⁊ facit ablatiuū singulareꝫ
in e. vel in i. vltrice vel vltrici. vide etiam in vltrix.
Vltro.i. vltra vel sponte.
Vltroneus tronea. troneū. id est spontaneus. vel vlte⸗
rior. ⁊ dicitur ab vltro.
Vltus ab vlciscor sceris. dicit vltus ta. tuꝫ. Propheta.
Et in nomie domi quia vltus sum in eos. ⁊ sepe accipit
in passiua significatōe. vt vltus.i. vindicatus. defensus.
Et componit inultus ta. tū.i. non vltus.
Vlua ue. herba est palustris. vñ vluosus sa. suꝫ.
Vlula le. in vlulo las. exponit.
Vlulo las. laui. lare.i. flere. vel fortiter clamare. vlula⸗
tum facere. ⁊ est luporum ⁊ feminarum. Unde hic vlulat⁹ tus
tui.i. lamētum meror fletus. Et vlula le. quedam auis q̄
flere videt. Unde dicunt eam dici sic. ab oleagi.i.a ficto
fletu. In. xiij. esaye. dr. Et respondebūt ibi vlule in edib⁹
eius. vbi di. glo. Vlule aues sunt magnitudinis coruie.
que figentes rostruꝫ in lutuꝫ horrende strident. Vlulo
las. cum suis cōpositis si qua habꝫ neutrum est. ⁊ scribi⸗
tur p vnum l. corr. vō p̄mam ⁊ penul. Unde ouid. epy.
Pronuba tesifone thalamis vlulauit in illis.

V ante M

Vmbilicus ci. penulti ꝓdu. dicit ab vmbo. q: sit q̄si vm
bo iliorum. Est vero vmbilic⁹ medius locus toti⁹ corpis.
⁊ etiam yliorum. sicut vmbo dicit media ps scuti. vel locus
in medio clipei. Ex vmbilico pendet infans in vtero. ex
eo etiam nutrit. ꝙ autē dicit vmbilicus quasi vbi vl' vñ
liquor ethymo. est. Et scias ꝙ luxuria viri est in lumbis
⁊ feminis in vmbilico. vnde di. grego. ꝙ viris luxuria in
lumbis sit. feminis in vmbilico. testat domin⁹ q̄ de dya
bolo ad sanctū iob loquit dicēs. Virtus eius in lumbis
eius. ⁊ fortitudo eius in vmbilico ventris eius. A p̄nci
pali igitur sexu lumborum nomie luxuria designat cuꝫ do
minus dicit. Sint lumbi vestri p̄cincti. Lumbos.n. p̄cin
gimus cum carnis luxuriā p ꝯtinētiam coartam⁹. vide

in lumbus.Et scias ꝙ infans in ventre matris mingit p vmbilicum.vt dixi in sumen.
Umbo bonis.in vmbilicus vide.
Umbra bre dr aer carens sole.sic dicta.qꝛ fit cum solis radijs aliquid obijcit.Und vmbraticꝰ ca.cum.pnlt corre.⁊ hoc vmbraculū li.⁊ vmbrosus sa.sum.⁊ compat.vn̄ hec vmbrositas tatis
Umbratilis.ab vmbra dr hic ⁊ hec vmbratilis ⁊ hoc le. sm hug.Sed magis videt deriuari a vbo vmbro bras. cum corr.pnlt sicut sorbilis.Uel dic ꝙ excipit a regula sicut pilus.si vis sustinere hug.
Umbrella le.dimi.pua vmbra.
Umbro.ab vmbra dicit vmbro bras.braui.brare.id est obscurare coopire.et componit adumbro bras.id ē valde vmbrare.Obumbro bras.i.vndiqꝫ umbrare.vmbro ⁊ eius cōposita sunt actiua.

V ante N

Unanimis.ab vnus ⁊ animꝰ componit hic ⁊ hec vnanimis ⁊ hoc me.Et vnanimus ma.mū.i.vniꝰ animi. vn̄ vnanimit aduer.⁊ hec vnanimitas tatis.i.animi vnitas ꝯcordia.vide in animus.⁊ corr.ni
Uncia in vns est
Unciatim aduerbiū.id est p vncias vel de vna vncia i aliam.⁊ dicitur ab vncia.
Uncinulꝰ li.dimi.puus vncinus
Uncinꝰ ni.pnlt pdu.vide in vncus.
Uncio as.i.vncia vel vncijs mēsurare.⁊ dr ab vncia.
Uncō cis.cire.i.alligare.vnco cape.⁊ dr ab vncꝰ ci
Unciola le.dimi.pua vncia
Unco cas.i.curuare.Et ind ꝯponit adunco cas.adunco cas.Redunco cas.Subunco cas.i.pꝰ vel paꝝ vncare.⁊ est vnco actiuū cum suis ꝯpositis
Unctus ab vnguo uis dr vnctꝰ cta.ctū.⁊ compat.Un̄ hec vnctura re.⁊ hoc vnctum cti.⁊ vncto ctas frequē.A quo vnctito ctas.aliud frequē.De vnctōe extrema ha
Uncus ab vnco cas dicit vncus hes in vnguo ca.cum.i.curuus.⁊ hic vncus ci.instrumentū curuū ad aliqd capiendum.Et hic vncinꝰ ni.Item amos.vnj.ca. Et ecce vncinū pomoꝝ.⁊ dicunt qdam ꝙ vncinus dicit ab vncus.alij dicūt ꝙ deriuat ab vnco cas nec est dimi. de vncus nisi quo ad vocē sꝫ est idem quod vncus vnd vsus. Unco dat vncinos.⁊ eos nō pcutit vncus. ꝙ autem dicit vncinus quasi vngue cedens ethymologia ē. Uncus componit Aduncus.ca.cum.id recuruꝰ.vnde aduncūlꝰ la.lum.⁊ obuncꝰ ca.cum.Subuncꝰ ca cū.aliquantulū curuus vel parū
Unda ab eo is.dr hec vnda de.⁊ est vnda supior pars aque.s.supior liquor q semp in motu est Sed aqua ē statiua ⁊ sine motu equalis vnde aqua dicit quasi equa. sꝫ vnda p se nō est aqua.sed aqua in quodam motu ⁊ agitatōne quasi ab eundo ⁊ redeundo aqua vocata est.qi eunda.qꝛ semp est in motu.vnde vndosus sa.sum.id est plenus ⁊ frequens vndis.⁊ compat. vnd hec vndositas tatis.Item ab vnda dicit vndo das.quod nō est in vsu. sed ab eo composita.Abundo das.Exundo das.Inundo das.Redundo das.⁊ est vndo neutrū cū suis cōpositis.⁊ pducunt penultimā vndabit vndabam vndare.
⁊ cōsimilia.vide in abundo das. vel sm qldā predicta vba ꝯponunt ab vnda ⁊ ppositōibus.⁊ est vndare abūdare.bullire.in cumulos surgere
Unde aduer.loci.id ē a quo vel ex quo loco.vel ex q re vel causa sm Papiam.
Undecennis ab vndecim ⁊ annꝰ ꝯponit hic ⁊ hec vndecennis ⁊ hoc ne.id est vndeci annoꝝ. vn̄ hoc vndecēnium nij.spaciū vndeci annoꝝ.
Undecies aduer.nu.i.vndeci vicibꝰ ab vndeci dr
Undecim pluralis numeri ⁊ indeclinabile nomen numerale.ex vnū ⁊ decem componit
Undenarius in vndenꝰ est.
Undenus.Ab vndecim dicit vndenꝰ na.num ⁊ vndenarius ria riū.⁊ hic vndenariꝰ rij.p illo numero.⁊ vndecimus ma mum ⁊ pdu.de.vndenꝰ.
Undiqꝫ aduer.id est ex omni pte.⁊ grauat pnlt. vn̄ qꝫ ꝯiunctō encletica non inclinat hic accentū pcedentis sillabe ad se.i.iuxta se.qꝛ pcedens vocalis corrupta ē in vndiqꝫ.Nam vndiqꝫ ꝯponit ex vn̄ ⁊ qꝫ.⁊ silr ꝯtingit in deniqꝫ.qd ꝯponit ex denuo ⁊ qꝫ.
Undo das in vnda exponit.
Undula le.dimi.pua vnda.
Unguentariꝰ in vnguētum exponit
Unguētum Ab vnguo dr hoc vnguētum ti. ⁊ hoc vnguen nis.in eodem sensu.⁊ hinc vnguētarius ria .rium. id est ad vnguētum ptinēs.vel vnguētum vendēs.⁊ vnguento tas.i.vnguēto vngere.vide in vnguo guis.et vt dicit Pap.Unguentū est oē qd ex ꝯmuni oleo ꝯfectū spērum ꝯmixtione auget odoris iocunditatē sumens ⁊ longe redolens ⁊ est neu.gen.
Unguis.Ab vnguo.dicit hic vnguis huiꝰ vnguis.vnde ⁊ hec vngula le.⁊ est vnguis hominū ⁊ auium.vngula le.alioꝝ animaliū.⁊ dr vnguis ab vnguo.qꝛ eo solemꝰ vngere.Item vngula dr genus tormēti.qꝛ effodiat.Idē ⁊ fidicula a fidis.qa hac rei torquent in eculeo. vt fides inueniat.Itē ab vngula dr vngulatꝰ ta.tū.q habꝫ vngulas magnas.vid in vnguo guis
Ungula le.in vnguo exponit
Ungulus. Ab vngula dicitur hic vngulus li. anulus gemmatus.quia sicut vngula carni.ita gemma anulo accingitur.
Unguo.gis.xi.ctum.vnde vnctus cta.ctū.⁊ a gtō vncti addita o.fit vnctō. Unguo componit adunguo gis Inunguo gis. Perunguo gis. Unguo gis. ⁊ eius composita sunt actiua.⁊ faciūt pteritum in xi.⁊ supinū in ctum Et scias ꝙ vnguo in pma psona habet u.post g.⁊ o conuersa in is deberet scdam psonā facere vnguis. vt post g.esset u.sed qꝛ esset ꝯcidentia inter nomē vnguis.⁊ secūdam psonam huius vbi vnguo si diceret vnguis. ið ad vitandā ꝯcidentiā subtrahit u.a secūda psona ⁊ ab omnibus q formant ab ea.⁊ dicit vnguo gis.git ⁊c.De deriuatiuis autē est opinio. Quidam vo dicunt ꝙ vnguentum ⁊ vnguen deriuant a secūda psona vngis.⁊ sic non habēt u.post g.Alij dicūt cum qbus ego. ꝙ vnguentū ⁊ vnguen deriuant a pma psona.s.ab vnguo. vn̄ habēt u.post g.⁊ vnguis nomē simlr. Unguo in pma psona habet u.sed in alijs nō Hic de vnctōe extrema videamus.s.que est sacramentum ecclesie.Scias ergo ꝙ octo ꝯcurrunt ad sacramentū extreme vnctōnis. q innuunt in qdam autoritate beati iacobi apostoli.Infirmat inqt quis in vobis.inducat psbiteros ecclesie. ⁊ orēt sup eū vngentes eum oleo in noīe domi. ⁊ oratō fidei saluabit infirmū ⁊ alleuiabit eum dominus.⁊ si in peccatis sit dimittent ei. Primū est subiectū.s. psona singularis cū dicit quis.Secundū est causa.cum dicit infirmat.Ex quo patet ꝙ non debet dari nisi infirmis q sunt in periculo mortis naturalis.Unde non debet dari latronibꝰ q occidunt.nec pliantī in bello vel in duello.qꝛ sm fortunā sunt in piculo mortis non sm naturā.Terciū est postulatio ⁊ desideriū.cum addit inducat. Ex quo patꝫ ꝙ nō debet dari nisi petenti vbo.vel signo manifesto. ⁊ habēti vsum liberi arbitrij.q soli petere possunt. Und cōsueuit dici. Non est vngendꝰ furiosus.morio puus. Dicitur autē morio a morte.eo ꝙ in eo non v.get intellectus Et hoc intelligas.nisi furiosus haberet lucida interualla in qbus sacramentum recognosceret.qa sic ei in statu suo ꝯferri posset in piculo mortis. Quartū est minister cum dicit psbiteros ecclesie.Ex quo patet ꝙ hoc sacramētum non debet dari nisi a sacerdotibꝰ.nō a laycis nec etiam a dyaconibꝰ.Et inde est ꝙ sacramentū extreme vnctōnis nō est sacramentum necessitatis sicut baptismus vnde nō ita cōmittit dispensatō eius omibus in articulo necessitatis.sed solis illis qbus ex officō cōpetit. id est sacerdotibus.Dyaconibꝰ aūt etiam baptisare nō cōpetit ex officō.Quintū est materia. Und dicit vngētes eū oleo.Nam materia huiꝰ sacramenti est oleum oliue cōsecratum ab episcopo.In omibus nanqꝫ sacramentis q indigent materia sanctificata pus sanctificatō materie fit p episcopū.⁊ vsus qn̄qꝫ p sacerdotem. vt ostendat sacerdotalis potestas ab epali deriuata. Nec debꝫ balsamum poni in materia huiꝰ sacramēti.qꝛ balsamū ꝓpter odorem ptinet ad bonitatē fame qua de cetero nō indigent ꝓpter se exeuntes.sed indigēt tātum nitore cōscientie q p oleum signat Sextum est forma ꝯsecratōis olei vel sacramēti cum dicit.in nomīe domī. Septimū est modus cū dicit.⁊ orent sup eum.Octauū est effectus duplex scꝫ alleuiatō infirmitatis ⁊ maxime si expedit.et remissio peccatoꝝ. Unde dicit.Et si in peccatis sit dimittentur ei.Item nota ꝙ sacramētum extreme vnctōis nō debet ꝯferri in tempe generalis interdicti alicui psone. non layco nec sacerdoti.nec etiam religioso nisi sup hoc habeant puilegium speciale.Item vt dixi in materia sacramenti extreme vnctōnis est oleum. Sed materia sacramenti ꝯfirmatōnis est oleum balsamatū.vt oleū ptineat ad ꝯscientiā quam oportet nitidā habere eos qui professores diuine fidei ꝯstituunt.⁊ balsamū ad famā quam oportet diffundere ⁊ vbis ⁊ factis fidei ꝓfessores Sacramētum autē ꝯfirmatōnis ⁊ ordinis solis epis reseruat.vt ipm ꝯferre possint.⁊ impmit caracter in sacramento ꝯfirmatōnis vt dixi in caracter.vide etiam in sacramentum
Unicolor loris.ōis ge.i.vniꝰ coloris.⁊ ꝯponit ab vnus ⁊ color ⁊ corripit co.
Unicordia die.i.ꝯcordia.ab vnicors dicit.
Unicornis.ab vnus vna.vnū.⁊ cornu ꝯponit hic ⁊ hec vnicornis ⁊ hoc ne.habēs vnū cornu.⁊ substantiue hec vnicornis huius vnicornis.animal hn̄s vnū cornu in fronte.quod ⁊ monoceros ⁊ rinoceros dicit. Propheta.⁊ a cornibus vnicornum humilitatē meā.vide supra
Unicors.Cor ꝯponit cum vnus ⁊ in rinoceros dr vnicors dis.ꝯmunis.ge.qsi vnius cordis. s. concors. Unde vnicordit aduer.Et scias ꝙ antiqtus dicebat hic ⁊ hec vnicordis ⁊ hoc de.sicut dixi in cor
Unicuba cube.id est vnius viri vxor.⁊ corripit penul. qsi cum vno cubans.
Unicus ca.cū.in vnus exponit
Unifico cas.i.vnū facere.vnire.vn̄ vnificꝰ ca.cū.
Uniformis.ab vna ⁊ forma ꝯponit hic ⁊ hec vniformis ⁊ hoc me.i.vnius forme. Unde vniformit aduerbiū.et hec vniformitas tatis.
Unigamus.ab vnus na.num.⁊ gamos vnigamꝰ. ma. mum.q vni tantū nupsit.s.qui vel que habuit vel habet vnam vxorē vel vnū maritū. Unde hec vnigamia mie. id est vne nuptie.vel pprietas qua aliquis dicit vnigamus.⁊ corripit ga
Unigenitus.in genitus exponit.
Unimamme.in amazones exponit
Unimodꝰ da.dū.i.vniꝰ modi.ab vnꝰ ⁊ modꝰ ꝯpoītur
Unio. Ab vnus dr vnio nis.niui.nire. Et vno vnas.i. ꝯgregare.ꝯiungere. Sed vnare.i.ꝯgregare.ita vt ex cōgregatis non efficiat vnum. Sed vnire est ita ꝯiungere vel ꝯgregare ꝙ ex ꝯiunctis efficiat vnum. quasi vnū ex duobus vel pluribus facere.Et hinc vnitus ta.tū.⁊ hec vnio onis.Et vnitiuus ua.uum.i.coniunctiuus congregatiuus.Et ꝯponit Adunio nis.Counio nis. Et similiter componit Aduno unas.Couno unas. Unio ⁊ vno actiua sūt cū suis ꝯpositis ⁊ pdu.u. Item inuenitur hic vnio onis.p lapide vel stella.vide in vnus
Uniuersale. Ab vniuersus sa.sum.dr hec vniuersitas tatis. Et format ab hoc gtō vniuersi.addita tas.Et hic ⁊ hec vniuersalis ⁊ hoc le.et differt vniuersale sm logicos a pdicabili.qa vniuersale diffinit p esse. Predicabile vero p dici. Predicabile.n.est quod aptum natum est de pluribus dici. Uniuersale autem est quod est aptū natum esse in pluribꝰ. Predicabile siue etiam vniuersale diuidit p genus.differētiam.spēm.pprium et accidens. de qbus quinqꝫ determinat porphirius.et vt di.aristo. in pmo de anima. Uniuersale autē nihil est. aut posterius est. Ad cuius intelligētiam nota.ꝙ triplex ē vniuersale.quoddam est in re scꝫ natura ipa que est in pticularibus q̄uis in eis non sit sm ratōnem vniuersalitatis in actu.Est etiam quoddam vniuersale quod est a re acceptum p abstractōnem.et hoc vniuersale posterius est.⁊ hoc modo forme rerū in mente angelica existentes non sunt vniuersales.Est insup vniuersale ad rem quod est pus re ipa.sicut est forma domꝰ in mēte edificatoris
Uniuira re.pnlt cor.vniꝰ viri vxor vel mulier vnū virum habēs.ab vnus et vir ꝯponit.
Uniuocus.ab vnus.vna.vnum.et vox componit vniuocus ca.cum.et dicit vniuocum.quod vna voce tantū vnum signat.et corr.vo.sicut vult hug. Scdm vero logicos. Uniuoca sunt quoꝝ nomen est cōmune.et sm illud nomen ratō substātie est eadem vt nomē animalis est cōmune homini et boui. et similiter diffinitō eiꝰ sm

illud nomen. Dicimus enim. Homo est animal. Bos
est animal. ⁊ similr̄ homo est substãtia animata sensibi
bilis. ⁊ Bos est substantia animata sensibilis. Et sic no-
men est eis ꝯmune. Et similr̄ ratõ siue diffinitõ corũ est
eadem ſm illud nomẽ. Nihil.n.est homo ſm quod ani-
mal est nisi substantia animata sensibil'. ⁊ similr̄ bos. et
sic ratõ eis ꝯmunis est ⁊c.

Vno nas. in vnio nis. exponit̄.

Vnq̄z. i. aliqñ. qñqz aduer. tpis. vide in nunq̄z

Vnc tis. mas. ge. i. vntia. ⁊ dicit̄ a vincõ cis. q2 vniuersi-
tatem minoꝝ pondeꝝ sua vnitate vinciat. i. cõplectatur
Constat võ ex dragmis octo. i. scrupulis vigintiquattu-
or. quod ⁊ p inde legitimũ pondꝰ habet̄. q2 numerꝰ scru
pulorum eius horas diei noctisqz metit̄. vel q2 librã effi-
cit duodecies ꝯputata. Et inde dicit̄ hec vntia tie. Item
vntia vel vns ꝯponit̄. hic quincuns cũtis. Septũs tis.
Decuns tis. ⁊ format̄ genitiuꝰ a nomĩatiuo remota s. ⁊
addita tis. vt vns vntis. decuns cũtis. Vntia ꝯponit̄ se
miuntia. i. media vntia

Vnus. Ena grece latine dicit̄ vnum. Unde vnus vna
vnum. quasi enus. Et inde vnicus ca. cum. id est solꝰ sin-
gularis. Unus ex multis dicitur. Sed vnicus solus est
Item vnus numerat̄. Unicus võ intra numerum finit̄.
Item vnus ad numerũ ptinet. Solus võ de multis in-
telligit̄ Et ab vnus vnius vni. addita tas. fit hec vnitas
tatis. Item iste ablatiuus vna ponit̄ aduerbialr̄. ⁊ tunc
acuit̄ in fine. vt vna. i. pariter vel insimul. Et signat vna co
mitatum. vt Una pficiscuntur. Pariter võ signat eq̄li
tatem. vt Viam pariter cum illo ducit. Ab vnus compoĩ
tur vniformis. vnicolor. ⁊ multa alia de q̄bus dixi ĩ suo
loco. Sed ꝯsueuit queri. An sit dicendũ vigintiunus
homo. vel vigintiunus homĩes. sed hoc q̄situm est in vi
gintiunus. Et nota ꝙ vnus quãdoqz signat animorum
vnitatem. Unde in actibꝰ apostoloꝝ cap. q̄rto. Multi
tudinis autez credẽtium erat cor vnum ⁊ anima vna in
domĩo. ⁊ ſm hoc posset dici in plurali. Iste mulieres sũt
vne. i. vnanimes. ⁊ corda vestra sunt vna. id ẽ. vnanima
Unde lucanꝰ. Fecerunt nephas in pribus vnis. i. vnius
animi ⁊ voluntatis. Similr̄ potest in plurali declinari
vnus. quando ponit̄ cum q̄busdam nominibus que tãtũ
in plr̄ali declinant̄. vt Una arma. vne nuptie sicut dixi in
tercia pte in capi. de numero nominũ. Item nota ꝙ vnꝰ
facit gtũm vnius. ⁊ dtũm vni ſm modernos. tamẽ apd
antiquos mobilr̄ declinat̄ vni vne. vne. Datõ vno vne
vno. Sicut alij alie. alij. Alio alie alio. Et ita intelligas
de alijs nominibus que declinant̄ ſm modernos ſm mo
dum pnominũ secũdi modi. vt vnus totus solus nullꝰ
alius. vter. alter. alteruter. neuter. vterqz. Unde adhuc
dicimus. Cuius generis neutri. quoꝝ omniũ tria soluz
habent dtõs. s. vnus. totus. solꝰ. ⁊ p̄dictorum omniuz ge
nitiuus singularis pdu. pnl't. Autoritate tamen poeti-
ca potest in versu breuiari. quia in versu communis est
In psa tamen semp acuit̄ penul. nisi alius quod semper
pducit̄. vel alterꝰ quod semp breuiat̄. sicut dixi in alius
Item ab vnus deriuat̄ hic vnio ionis. lapis p̄ciosus sic
dictus. quia tãtum vnus ⁊ nunq̄z duo vel tres simul re
piant̄. Inuenit̄ etiam vnio p stella. ⁊ p cepe Et hec vnio
dicit̄ p ꝯiunctõne. vel ꝯgregatõe. ⁊ tunc dicitur ab vnio
nis. In papia dicit̄. Uniones quedam margarite sunt.
Item inuenit̄ vniusmoris. dictõ composita ois generis.
⁊ indeclina. i. concors. vt Isti homĩes sunt vniusmoris.
id est ꝯcordes ⁊ vnanimes. Undõ in psalmo. Qui habi-
tare facit vniusmoris in domo Item scias ꝙ vnum
ſm aristo. est indiuisum a se ⁊ diuisum ab alijs. Et vt di
cit philosophꝰ. Unum in substantia facit idem. Unuz
in quantitate facit equale. Unum in q̄litate facit simile

Item scias ꝙ vnitas bonorũ est. ⁊ ista est vtilis ⁊ vir
tuosa. Et est vnitas malorum. ⁊ hec est noxia ⁊ pniciosa
Unde di. grego. in. xxxiij. moral'. Sicut pniciosum est si
vnitas desit bonis. ita ⁊ perniciosius si non desit malis.
quod bene maris rubri scissione signat̄. Duz.n. in duas
ptes vnda diuidit̄. electo populo ad terram pmissionis
iter ostendit̄. quia dum maloꝝ vnitas scindit̄ bone men
tes ad hoc quod appetunt pducunt̄. Si maloruz vnitas
noxia non fuisset. nequaq̄z diuina puidentia supbienti
um linguas in tanta diuersitate dissipasset. vide in par.
⁊ in thomas. Hic nota ꝙ vt di. beatus bernhardus
in q̄nto li. de ꝯsideratõne. multiplex est vnitas. Naz est
vnitas que collectiua dici potest. cum. verbi causa. mlti
lapides faciunt aceruum vnum. Et est vnitas ꝯstitutiua
cum multa mẽbra vnum corpus. vel multe ptes vnum
quodcunqz totum ꝯstituũt. Et est ꝯiugatiua qua fit vt
duo iam non duo sint. sed vna caro. Et est natiua. q̄ ani
ma ⁊ caro vnus nascit̄ homo. Est etiam vnitas potesta
tiua. qua homo v̄tutis non instabilis non dissilis. sz vnꝰ
sibimet semp nitit̄ inueniri. Est ⁊ consentanea. cum p ca
ritatem mltorum hominũ est cor vnum ⁊ anima vna. ⁊
est votiua cum anima votis omnibꝰ adherẽs deo vnus
spũs est cum deo. Et est dignatiua. qua limus noster a
dei v̄bo in vnam assũptus est psonam. Uerum hec oĩa
q̄d ad illud verum ⁊ summum atqz vt ita dicam vnice
vnuz vbi vnitatẽ consubstãtialitas facit. huic vni quod
uis illoruz si assimiles. erit quodammõ vnum si compa
res illo. Igitur inter omnia que vnuz recte dicuntur ar-
cem tenet vnitas trinitatis. qua tres psone vna substan
tia sunt. Secũdo illa p̄cellit. qua ecõuerso tres substan
tie vna in xp̄o psona sunt. ⁊ subdit post pauca. Dico in
xp̄o v̄bum animam ⁊ carnẽ sine ꝯfusione essentiaꝝ vnã
esse psonam. ⁊ item absqz p̄iudicõ psonalis vnitatis in
sua numerositate pmanere. Nec negauerim hanc ad il
lud quoqz genꝰ vnitatis ptinere. qua anima ⁊ caro vnꝰ
homo est. Decuit q̄ppe familiarius similiusqz cum hoĩ
ꝯuenire ꝯstitutõue. quod p homine ꝯstitutum ẽ sacra
mẽtum. Decuit etiã cum summa. que in deo ⁊ deus est
vnitate ꝯgruere. vt quomodo ibi tres psone vna essen
tia. ita hic ꝯuenientissima quadam ꝯtraritate tres essen
tie sint vna psona. vides ne pulcre inter vtranqz vnita
tem hanc collocari. in eo vtiqz qui cõstitutus est media
tor dei ⁊ hominum. quia homo cristus ihesus pulcerri
ma inquã ꝯuenientia vt salutare sacramẽtum cõgrua
igitur quadam similitudine ambobꝰ respondeat. vt sal
uanti videlicet ⁊ saluato tantam deniqz tam q3 expssaz
vnionis vim in se p̄ferat ea psona in qua deus et homo
vnus est cristus. vt si illa duo de se inuicem p̄dices non
erraueris. deum videlicet hominem. ⁊ hominẽ deuz ve
re catholiceqz pnuncies. Non autem similr̄ vel carnez

de anima vel animã de carne nisi absurdissime p̄dicas
⁊ si similr̄ anima ⁊ caro vnus sit homo. vide in psona.
Ex p̄dictis v̄bis bernhardi colligit̄ ꝙ vnũ esse ypostati-
cum tantũ est in xp̄o.

V ante O

Vo vis. vi. vere. dicit̄ ab vua quod est vere. humere vl'
potius madefacere. ⁊ est v. vocalis in vo vis. ⁊ nõ est in
vsu. ⁊ inde ſm q̄sdaz interposita b. ꝯponit̄ cum in ⁊ dicit̄
imbuo is. ⁊ cum cõ ⁊ dr̄ cõbuo buis

Vocalis. a vox dr̄ hic ⁊ hec vocalis ⁊ hoc le. Et hec vo
calis lis. l'rã que p se vocem facit. ⁊ sine q̄bus l'rãlis vox
pferre nõ potest. ⁊ sunt qnqz vocales. s. a. e. i. o. v. ⁊ definit
ablatiuus in i. hec vocalis. ablatõ ab hac vocali. Et scias
ꝙ vox vocis ⁊ vocalis pducunt u. ante c. vt patet in illo
v̄su magistrali. Ab cũ vocali reliq̄s vult a sociari. Undõ
vitiõsum est illõ. Perimit sinalimpha vocalem

Vocatiuus. A voco cas. dr̄ vtiũs ua. uũ. ad vocanduz
aptus. vel vocatõnem designans. Item vtiũs dictus est
q̄dam casus. q2 p eum aliquẽ vocamus vt o virgili Di
citur etiam salutatorius. q2 p euz salutamus. vt Salue
o enea. q̄ tamẽ semp scdẽ psone adiungit̄. Nam reliq ca-
sus nominũ tercie sunt psone. pprie tamẽ p figuram ad
iungit̄ aliqñ cum p̄ma vel secũda psona. vt ego iohãnes
scribo. Tu petre vel petrus scribis. Ille p̄stianꝰ scribit.
⁊ obtinuit vocatiuus extremũ locũ apud grecos. quip-
pe imperfectior ceteris esse videt̄ nisi võ secunde psone cõ-
iungi non potest cum supiores quattuor omnes perso-
nas possint complecti figurate adiuncti pnominibus.
Ablatiuus casus pprius est romanoꝝ vt dicit p̄stianꝰ.
in q̄nto libro. vide de hoc in tercia parte in capitulo de

Vociferor raris. ratus sum rari. v̄buz casu nominũ
deponenta. id est clamare. vocem feram emittere. ⁊ quã
doqz ponit̄ simpliciter ploqui. Unde vociferans rãtis.
ge. omnis. ⁊ corri. fe.

Vocito tas. frequẽ. i. frequenter vocare. ⁊ formatur ab
vltimo supino de voco cas. s. vocatu a. mutata in i. bre-
uem ⁊ u. in o. vt vocatu. vocito tas ſm p̄sti. Uñ q̄dam.
Plena dolis multis vocitat̄ subdola vulpes

Voco cas. caui. care. i. appellare. nominare. clamare. Et
componit̄. Aduoco cas. i. ad se vocare. Cõuoco cas. id ẽ
simul cum alio vocare. Euoco cas. i. extra vocare. Inuo
co cas. i. in auxiliũ vocare. Aduocat̄ patrocinũ daturꝰ
Inuocat̄ p̄stiturus auxilium. Euocat̄ prestiturus obse-
quium. Prouoco cas. i. irritare porro vocare. Reuo-
co cas. Unde hic ⁊ hec reuocabilis ⁊ hoc le. Et compoĩ
tur Irreuocabilis le. Seuoco cas. i. seorsuz vocare. Uo
co ⁊ eius ꝯposita actiua sunt ⁊ corri. vo

Vola le. fe. gene. est media ps manus vel pedis. Item
vola in auibus est media pars alarum quaꝝ motu pen
ne agitantur

Volatilis a volo las. dicit̄ hic ⁊ hec volatilis ⁊ hoc tile
Et hic volatus tus. tui. ⁊ corr. ti

Volemus. a vola dicit̄ hec volemus mi. quoddam ge
nus piri. que facit pira adeo magna ꝙ vix in vola pos-
sint includi ita bene implent illam. Unde hoc volemuz
volemi. fructus eius.

Volito tas. verbum frequentatiuũ. id est frequẽter vo
lare. ⁊ format̄ a volatu. vltimo supino de volo las. a. mu
tata in i. breuem. ⁊ u. in o

Volitum in volo vis est

Volo. A vola quod est media ps alarum in auibꝰ di-
citur volo las. laui. lare. quasi volas mouere. Uolo cõ-
ponit̄ Aduolo las. i. volare ad aliq̄d. Abuolo las. i. lon
ge ab aliquo volare separe. Conuolo las. Circũuolo las
Deuolo las. Euolo las. Interuolo las. Peruolo las.
Preuolo las. Obuolo las. Subuolo las. i. subtus vel
post vel parũ volare. Supuolo las. Transuolo uolas.
Uolo ⁊ eius cõposita neutra sunt. ⁊ corr. hanc sillabam
vo. Uñ facetꝰ. Nam cito sepe ruit q̄ sup astra volat. Et
hora. in epi. Euolat emissum semel irreuocabile v̄bum.

Volo vis vult volui. velle. ⁊ est volo minus q̄m opto.
⁊ opto minus q̄m cupio. Uolo ꝯponit̄ Malo mauis.
mauult. Nolo nõuis nõuult. Uolo ⁊ eius cõposita sũt
neutra irregularia. ⁊ carent supĩs ⁊ faciũt p̄teritũ in lui.
⁊ carent impatiuis p̄ter nolo q̄d habet noli nolite. ⁊ fa-
cit p̄ma psona pluralis p̄sentis indicatiui nolumꝰ. sicut
quesumus. ⁊ corr. p̄mam volo. sed pducit eam nolo. vñ
v̄sus. Longet̄ nolo. sed breuiat̄ o volo. Et iuuenal'. Sic
volo sic iubeo sit pratõne voluntas. Et velim lis. corri.
etiam ve. sed velis a velum numeri pluralis pdu. ve. vt
habes in velum. Et scias ꝙ regularit̄ deberet declinari
volo lis. Sed vt di. p̄stianus in. ix. li. Si volo volis dice
retur. dtũs ⁊ ablatiuꝰ plal' extimari possz huiꝰ noĩs q̄d ẽ
vola Uolumus p i. habet u. pnl't. vt volumus p volimꝰ
Item volo caret supĩs vt dictum est ſm vsum. deberet
tamẽ facere vultum sicut patz p nomẽ pticipiale vultꝰ.
quod ſm p̄stianum nascit̄ ab eo. ⁊ tamen est iam in vsu
volitum apd theologos. Uñ volitꝰ ta. tũ. ⁊ hoc voliuz
ab eo ⁊ cor. li. Item volitõ onis. i. volũtas

Volpiscus sci. vir nobilr̄ natꝰ. ⁊ dr̄ a vultꝰ.

Volucer a volo las. dicit̄ hic volucer. hec volucris hoc
volucre. i. velox. Hiere. xij. Consumptũ est animal et vo
lucre. Et hec volucris. huiꝰ volucris. i. auis. Inuenit̄ tñ
quãdoqz hic volucer vel volucris. p aue in masculino
genere. ⁊ corr. naturalr̄ pnl't. Unde prudentiꝰ. Cõcidũt
volucres victum ⁊ inde fore viles Et scias ꝙ antiqui di
cebãt hic ⁊ hec volucer vel volucris. ⁊ hoc volucre. sicut
ostendi in tercia pte vbi egi de declinatõe noĩm

Volumen. a voluo uis. dr̄ hoc volumẽ mĩs. i. reuolutõ
vndõ liber dicit̄ volumen pp̄ter multas reuolutões car-
tarum ⁊ producit lu.

Voluntas. a voluo uis. dicit̄ hec voluntas tatis per n
Et hec voluptas ptatis p p. voluntas p n. est desideriuz
nonduz adepte rei. Sed voluptas p p. est rei adepte de-
lectatõ bone vel male. ⁊ pprie carnalis delectatõ. ⁊ ẽ vo
luntas tantũ in bonis. Sed in malis ⁊ flagicõsis factis
cupiditas pprie nõ dicit̄ voluntas. Et hinc voluntariꝰ
ria. rium. ⁊ voluntatiuus ua. uũ. ⁊ vt dicit̄ in. nj. de anĩa.
In ratõne est voluntas Hic nota ꝙ voluntatis noĩe
aliquãdo vis sc3 naturalis potẽtia volendi aliquando
actus ratõnis ipius vis signat̄. vis aũt ipa naturalr̄ in-
sita nunq̄z peccatũ est. sicut nec vis memorãdi vel intel-
ligendi. Sed actus huiꝰ vis qui ⁊ voluntas dicit̄ tunc
peccatum est quãdo inordinatus est. Sed potest queri
Quare huius naturalis potentie sc3 voluntatis actus

peccatū est sed aliarum potentiaꝝ act⁹ peccata nō sunt. scilicet potētie memorandi cuius actus est memorare. ⁊ potētie intelligendi cui⁹ actus est intelligere. Ad hoc est est dicēdū ꝙ alterius generis est act⁹ volūtatis q̄ȝ act⁹ memorie vel intelligētie. Hic vero actus est ad aliquid adipiscendū vel nō admittēdum. q̄ non potest eē de malis qn sit malus. velle vero mala maluȝ est. sed intellige/re vel memorare mala malum non est. q̄ȝuis eorū q̄daȝ etiam ⁊ hoc actus malos esse interdum non impbe asserant. Memorat. n. interdum q̄s mala vt faciat. ⁊ querit intelligere verum vt sciat impugnare. Item scias ꝙ de/mones imp̄munt in fantasiaȝ que est obiectuȝ intellect⁹ sicut color visus. vt dicit̄ in. iij. de anima. Sed angeli boni etiam intellectū directe imp̄mere possunt. quia scđm augustinum opant̄ in intelligētias nostras miris q̄busdam modis. Hoc autem est inquātum lumen intellect⁹ nostri confortat̄ p intellectuale lumen ipsorum. Sȝ hoc demonib⁹ non competit. quia q̄ȝuis naturale lumen eorum efficacius sit q̄m lumen intellectus nostri tamen lumine gratie nō sunt pfecti. sed tenebris culpe obumbra/ti. Et ideo nō intendunt iudicium ratōnis nostri rectificare p cōfortatōnem intellectualis lumīs. sed aliqua nobis ostendere ex q̄bus decipiamur. quod faciunt fanta/smata illustrādo. Dicunt̄ vō aliquando incentores demones inquātum faciūt feruere sanguinem. Et sic aīa ad ꝯcupiscendum disponit̄. sicut ⁊ q̄dam cibi libidinem puocant. Deus autē solus in voluntate imp̄mere pōt. quod est ppter libertatem voluntatis que est domina sui actus. ⁊ nō cogit̄ ab obiecto sicut intellectus cogitur demonstratōne. Ideo ⁊ voluntas merito apud deuȝ iudicat̄. q̄ semp autoritate libera est. ⁊ nunq̄m cogi potest. Unde etiam ptolomeus dicit ꝙ homo sapiēs dominatur astris. quia scȝ p sapiētiam ⁊ voluntatē suam liberā potest vitare ea ad que astra disponūt. vide in arbitriū.

Item cōsueuit queri. An omne peccatū sit in volun/tate. sȝ hoc determinatū est in pecco cas. Item scias ꝙ vt dicit hieronim⁹. Facili⁹ relinquit̄ saccul⁹ q̄ȝ voluntas. vide in violētus. De duplici dei voluntate habes in peticio. Item vt di. augustin⁹. Omnia compleuit q̄ quod potuit fecit. quia voluntas pfecta faciēdi reputabit̄ p ope/re facti. Item leo papa di. Nemo est q̄ nō possit aliquaȝ beniuolentie portōnem. nulli. n. paruus est cens⁹ cui magnus est anim⁹. Maiora q̄dem sunt impendia diuitiȝ ⁊ minora mediocrium. sed nō distat fruct⁹ operum vbi idem est affect⁹ opantium. Item q̄dam poeta. In tenui mēsa satis ē immēsa voluntas. vid in diues.

Voluo uis. uolui. volutum. Und hic ⁊ hec volubilis. ⁊ hoc le. Und volubiliter aduer. Et hec volubilitas tis Voluo componit̄ Aduoluo uis. i. iuxta aliq̄d voluere Abuoluo uis. i. ab aliquo voluere. ⁊ remouere. Cōuol/uo uis. Circumuoluo uis. Diuoluo uis Deuoluo uis Euoluo uis. omnia in eodem sensu. s. explicari. extendere. Inuoluo uis. Preuoluo uis. Prouoluo uis. Ob/uoluo uis. i. circumuoluo ⁊ contego. Reuoluo uoluis Subuoluo uis. post vel subt⁹ vel paruȝ voluere. Trās/uoluo transuoluis. Voluo ⁊ eius composita sunt actiua. ⁊ faciūt pteritū in vi. sillabā ⁊ supinū in lutū

Voluptas. A voluo uis. dicit̄ hec voluptas luptatis. Und voluptuosus sa. sum. Et compat̄. ⁊ voluptuarius ria. rium. i. delectabilis. ⁊ voluptuarie aduer. i. sm voluptatem. Et inuenit̄ voluptas p delectatōe bona vl' ma/la. Que autē sit differētia inter voluptatē ⁊ voluntateȝ dixi in voluntas.

Volutabrum bri. penst. naturalit̄ correpta. i. volutatio aprorū vel locus cenosus vbi porci voluunt̄. ⁊ videt̄ cō/poni a voluo. ⁊ aper. quasi volutaprum. q̄a ibi apri vel porci voluunt̄. Et p trāslatōnem dicit̄ volutabrum quilibet cenositas vel turpitudo in quo homo inuoluitur vt dicit̄ in volutabro vitioꝝ Und in secūda epistola petri. ij. ca. Cōtingit vō eis illud puerbij. Canis reuers⁹ ad suū vomitū. ⁊ sus lota in volutabro luti.

Voluto. a voluo uis. ui. tum. tu. u. in o. fit voluto tas. i. frequent̄ voluere. vbum fre. ⁊ pdu. lu

Voluus. a voluo uis dicit̄ hic voluus ui. quedam herba. q̄ radix eius sit volubil' ⁊ rotūda. vel gen⁹ est fungorum rotundoꝝ ⁊ volubiliū

Vomer. A vomo mis. dicit̄ hic vomer vel vomis ris. dens aratri vel ferꝝ q̄d infigit̄ dentali. quia euomat ter/ram. vel quia humum eruat vel feriat. Esaie. ij. ca. Et cōflabunt gladios suos in vomeres ⁊ cor. pnlt gtī. sȝ pd. p̄mam. vide in vomo.

Vomita mite. fe. generis. i. vomitus. vel nausea. vel ge/nus apostematis quo emittunt̄ intestina. ⁊ dr a vomo mis.

Vomitiū tij. in vomo mis ē.

Vomo mis. mui. mitum. mere. i. emittere cibuȝ acceptū vel aliud p os. Und hic vomitus tus tui. Et hec vomi/ta vomite. ⁊ hoc vomitium tij. i. vomita vel vomit⁹. Et hic vomex meris. pnlt corre. i. vomeris summitas. Et vt di. pstianus in. iij. li. Vomex desinit in ex correptā. Vo/mo cōponit̄ Cōuomo mis. Deuomo mis. euomo mis Reuomo mis. Et est vomo neutrū cum omnibus suis cōpositis ⁊ corr. vo. Und in aurora dicit̄ Euomit in ter/ram belua iussa ionam. Sed vomer vel vomis produ/cunt vo. Unde versus. Glebas sepe vomis ideo nomē hi vomis.

Vorago ginis. penulti. nī pdu. ⁊ exponit̄ in voro ras

Voro ras. raui. i. destruere vel cōsumere edēdo vel bibēdo. supflue bona sua dissipare. Und vorax cis. omis ge. ⁊ hec vorago ginis. i. edacitas. gulositas. ⁊ quia gulosus ⁊ vorax omnia cōsumit. ideo vorago transumptiue sumit̄ p cōsumptōne ⁊ destructōne. Quod. n. cōsumitur ⁊ destruit̄. quasi deuoratū videt̄. vnde dicit̄ vorago ciui/tatis. p ruina vel destructōe. Item quia homo vorax q̄ nō potest impleri cibis. ideo vorago ponit̄ p loco pfundo. ⁊ insatiabili. ⁊ inexplebili. sicut est baratrum. Item a voro dicit̄ hic vorator toris. ⁊ inde or. in rix. hec voratrix tricis. Voro cōponit̄. Deuoro ras. Inde deuorator. et corripit p̄mam voro. vnde in aurora. Quos ppe forna/cem sentit adesse vorat

Vortex. A verto tis. dicit̄ vortex ticis. nodus vel emi/nentia globosa que ad moduȝ verticis apparet in ligno vnd sapiētie. xiiij. Lignum curuum ⁊ vorticibus plenū. Item vortex appellat̄ circularis reuolutō aque. sicut solȝ fieri ex nimio impetu aque. ⁊ vbi sūt magne fouee in aq̄ Unde ouid. meta. Vorticib⁹ frequēs erat vipenus amnis. ⁊ sm antiquos vortex inuenit̄ p vertex. vide in ver/tigo. ⁊ in vertex.

Voso sas. dicit̄ a vos. sicut tuo tuas. a tu. Und quidaȝ Unum vosam⁹ falso. vereq̄ȝ tuamus. Traxit vero vo/so sas. ab hoc plurali vos. ⁊ tuo tuas. ab hoc singulari tu. Utrū aūt vni dicendum sit vos. dixi in tercia pte vbi egi de numero nomīs.

Votiuus in votum exponit̄

Voto tas. in votū exponit̄

Votum. A voueo. dicit̄ hoc votum ti. desiderium vel pmissio. Unde votiuus ua. uum. i. voto plenus vl' astrictus. vel voto pmissus. Item a voueo ues. votum tu. u. in o. voto tas. vbum frequentatiuum. id est frequenter vouere. A quo votito tas. aliud frequētatiuum. Iteȝ a voueo ues. dicit̄ votus ta. tum. id est pmissum. Item cō/ponit̄ Conuot⁹ ta. tum. Hic nota ꝙ votum est testifi/catio quedam spontanee pmissionis q̄ a deo ⁊ de his q̄ dei sunt pprie fieri debet. Est autem hec diffinitō perfe/cta. quia ponit ⁊ pmissionem q̄ est essentialiter votum. ⁊ tangit volūtatem. in hoc q̄d dicit spontanee. que ē causa obligatōnis. ⁊ confirmatōnem vltimam pmissionis. q̄ alias includit. in hoc quod dicit testificatō. ⁊ voti ter/minum q̄ est ad alterum. in hoc q̄d dicit quod debȝ deo fieri. ⁊ materiam in hoc q̄d dicit. quod est de his que di sunt. Vel votum est alicui⁹ boni cum deliberatōne fa/cta pmissio. Si vero fiat de re mala vel etiam bona sed sine deliberatōe non obligat. quia sicut dicit canon. In malis pmissis rescinde fidem. ⁊ turpi voto muta decre/tum Et scias ꝙ licet votum eorum q̄ sunt alterius potestati subiecti non sit firmum sine cōsensu eorum q̄bus subiciunt̄. non tamē peccant vouēdo quia in eoruȝ vo/to intelligit̄ debita condicō scȝ si suis supioribus placuerit. vel si supiores sui non renitant̄. Item scias ꝙ votum simplex impedit matrimoniū contrahēdum. sȝ nō dirimit iam cōtractum. Votum vero solenne impedit contrahēdum ⁊ dirimit iam cōtractum. Votum enim solenne ex sui natura habet ꝙ dirimat matrimoniuȝ iaȝ cōtractum. inquātum scȝ homo p ipm amisit sui corpo/ris potestatem. deo illud ad ppetuam continentiam tradens. ⁊ ideo non potest ipm tradere in potestatem vxoris matrimoniū contrahēdo. Et quia matrimoniuȝ q̄d sequit̄ tale votum nullum est. Ideo votum p̄dictum dirimere dicit̄ matrimoniū cōtractum Et si dicas uotum simplex non minus obligat apud deum q̄ȝ votum solenne. vt dicit decretalis. sed votum simplex non diri/mit matrimoniū igit̄ nec solenne votum matrimonium dirimere potest. Respōdeo ꝙ votum simplex q̄ ad deuȝ dicit̄ minus obligare q̄ȝ solenne in his que ad deum spectant. sicut est sepatō a deo p mortale peccatum. q̄ mor/taliter peccat frangēs simplex votum sicut solēne. q̄ȝuis grauius sit peccatum frangere votum solēne. vt sic compatio accipiat̄ in genere. non in determinata quantitate reatus. Sȝ quātum ad matrimoniū p quod homo ho/mini obligat̄. non oportet ꝙ sint equalis obligatōis eti/am in genere. quia ad q̄dam obligat votum solenne et non simplex. Nota eciam ꝙ ille q̄ cōtrahit matrimonium p verba de p̄senti post votum simplex non potest vxorem suam cognoscere carnalit̄ sine peccato mortali. quia adhuc restat sibi facultas complēdi cōtinentie votum ante matrimoniū cōsummatuȝ. Sed postq̄ȝ matrimonium cōsummatū est. sibi factum est illicitū non reddere debitum vxori exigēti. tamē ex culpa sua. Et ideo obligatō ad hoc se non extendit. Tamē debȝ p lamētuȝ penitētie recompēsari p continētia non obseruata. Quantum auteȝ ad ea in q̄bus non est factus impotēs votum continētie seruare. adhuc post cōtractum matrimoniū obligat̄ ad seruandum. ppter quod mortua vxore tenet̄ totaliter ꝯtinere. Et quia ex matrimonij vinculo nō obligat̄ ad debitum petēdum. ideo non potest petere debitum sine peccato. q̄ȝuis possit sine peccato reddere debitum exigēti. postq̄ȝ obligatus est ad hoc p carnalem copulam p̄cedentem. Hoc autē intelligēdum est siue mulier expsse petat siue interp̄tatiue. vt quando mulier ve/recunda est ⁊ vir sentit eius voluntatem de redditōe debiti. tunc vō sine peccato reddere potest. ⁊ p̄cipue si ei timet de piculo castitatis. Nec obstat ꝙ nō sunt due partes in actu matrimoniali. quia q̄libet potest quod suuȝ est abrenunciare. Quidam tamē dicunt ꝙ ⁊ potest petere ⁊ reddere. ne nimis onerosum reddat̄ matrimonium exigēti vxori. Sed si recte inspiciat̄ hoc est exigere interptatiue. vt dicit frater thomas Volo etiam te scire ꝙ votum obediētie est p̄cipuum inter tria vota religionis ⁊ hoc tripici ratōe. Primo q̄dem. quia p votum obedientie aliquid maius homo offert deo. s. ipaȝ voluntateȝ que est potior q̄ȝ pprīū corpus quod homo deo offert p continētiam. ⁊ q̄ȝ res exteriores quas offert homo deo p votum paupertatis. Unde id quod fit ex obedientia magis est acceptum deo q̄ȝ id quod fit p propriam voluntatem. Secūdo quia votum obediētie continet sub se alia vota. sȝ non conuertit̄. Nam si religiosus ⁊ si teneatur ex voto ꝯtinētiam seruare ⁊ pauptatem. tamē hec sub obediētia cadunt. ad quam ptinent multa alia preter continētiam ⁊ paupertatem. Tercō. quia votum cōtinētie proprie se extēdit ad actus propinquos fini religionis. quanto autem aliquid propinquius est fini. tanto melius est. Et inde etiam est ꝙ votum obedientie est religioni essentialius. Si enim absq̄ȝ voto obedientie aliquis voluntariam pauptatem ⁊ continētiam etiam voto seruet. non propter hoc ptinet ad statum religionis q̄ p̄fertur etiam ipi virginitati ex voto obseruate. Di. vō augustinus in lib. de virginitate. Nemo quātum puto ausus fuit virginitatem p̄ferre monasterio. An in voto continētie possit dispensari dictum est in papa

Potest etiam queri. An ille q̄ vouet religionem ingredi teneat̄ ppetuo in religione pmanere. Ad hoc dicēdum est ꝙ obligatō voti ex voluntate pcedit. Nam vouere volūtatis est. vt augustinus di. Intantum ergo fertur obligatō voti. inquātum se extendit voluntas. et intentō vouentis. Si igitur vouens. intendit se obligare non solum ad religionis ingressum sed ad ppetuo pmanendum. tenet̄ ppetuo pmanere. Si autē intendit se obligare ad ingressum religionis causa expiendi cū libertate remanendi vel nō remanēdi manifestum est ꝙ manere non tenet̄. Si vō in vouēdo simplicit̄ de ingressu religionis cogitauit absq̄ȝ hoc ꝙ cogitaret de libertate exitus vel de perpetuitate remanendi. videt̄ obligari ad ingressum sm formam iuris cōmunis que est vt ingredie

tibus deſ ꝓbatõnis annus. Unde non teneſ ꝑpetuo in religione ꝑmanere. Ille autẽ qui intrat vt ſtatim exeat. non videſ ſatiſfacere voto ſuo. quia ipe in fouendo boc non intendit. ⁊ ido teneſ mutare ꝓpoſitum vt ſaltem vellit expiri an ei expediat in religione ꝑmanere. non autẽ teneſ ad ꝑpetuo remanẽdum. Sꝫ conſueuit q̃ri. An expediat aliquid vouere. ⁊ videſ ꝙ non. quia non expedit alicui ꝙ priuet ſe bono quod ei dominus donauit. ſꝫ libertas eſt vnum de bonis maximis q̃ deus bomini dedit. q̃. Non bñ ꝓ toto libertas vẽditur auro. Sed celeſte donum ꝑterit orbis opes. quo videſ ꝑuari ꝑ neceſſitatem quando votum imponit. ergo non expedit bomini ꝙ aliquid voueat. Ad boc dico ꝙ ſicut non poſſe peccare non diminuit libertatem. ita etiam neceſſitas firmate voluntatis in bonum non diminuit libertatem vt patet in deo. ⁊ in beatis. ⁊ talis eſt neceſſitas voti ſiltudinem quandam babẽs cum ꝯfirmatõne beatorum. Unde auguſtinus in epiſtola ad armẽtarium ⁊ paulinam. Felix neceſſitas q̃ in meliora compellit. Ex p̃dictis patere poteſt ꝙ facere idem opus cum voto eſt meli⁹ et magis meritorium. q̃ꝫ facere ſine voto. Patet etiam ex boc ꝙ ille qui vouit ⁊ facit pluſ ſe deo ſubijcit q̃ꝫ ille qui facit ſolum. Subijcit. n. ſe deo non ſolum quo ad actuꝫ. ſꝫ etiam quãtum ad poteſtateꝫ. quia de cetero nõ poteſt aliud facere. ſicut aliquis plus daret bomini qui daret ei arborẽ cum fructib⁹ q̃ꝫ q̃ daret ei fruct⁹ tantũ. de boc tñ plenius dixi in p̃ſbiter

Uoueo ues. ui. tum. vouere. i. ſponte ꝓmittere. deſtinare. Et componiſ Cõuoueo ues. Deuoueo ueſ. i. valdẽ uel deorſum vouere. vl' maledicere. execrari. Reuoueo ues id eſt iterum vouere. Et eſt voueo actiuum cum omnibus ſuis ꝯpoſitis. ⁊ corri. vo. Unð iuuenalis quarto li. Alẽ võ ſi comedas mactare vouebat. In p̃terito tñ ⁊ ſupino ꝑmaꝫ ꝓdu. voui. votũ

Uox cis. diciſ a voco cas. ⁊ ꝓdu. o. ante c. Sꝫ voco cas corrip. o. ante c. Uel vox ſm quoſdam diciſ a boo boas mutato b. in u. ⁊ vltima o. ſubtracta. ⁊ addita x. Et diciſ ſm papiam vox. quia voluntatẽ animi annũciat. q̃a voces ſunt note eaꝝ q̃ ſunt in anima paſſionum. Uox cõponiſ. Equiuocus. vniuocus. multiuocuſ ca. cum. id eſt ſinonimus. Et ſcias ꝙ auguſtinus ponẽs differẽtiaꝫ inter v̓bum ⁊ vocem. dicit v̓bum eſſe ipam cogitatõneꝫ q̃ adbuc intra conſciẽtie ſecreta retineſ. Uocem vero dicit ꝑ quam v̓bum ꝓferſ in medium. Uox ſonus ẽ index cogitatõis. Uerbum võ ipa cogitatõ. Sicut enim quãdo v̓bum in corde concipimus neceſſaria eſt vox ſicut quoddam vebiculum verbi. ⁊ q̃ꝫuis v̓bum ipm ꝑ oris ſonum ad alium transferamus. tamẽ id integruꝫ etiam intra nos. id eſt clauſum a loquẽte ſic transferſ. vt ⁊ int⁹ in ſua ſede teneaſ Ita etiam omnipotẽs pater innoteſcere nobis volẽs ſapiẽtiam. ⁊ v̓bum illud quod in principio erat deus apud deum. ſicut ipe teſtaſ. Eructauit cor meum v̓bum bonũ. beatũ iobannẽ quaſi vocẽ ꝑ quam ad nos v̓buꝫ ſuũ ꝓferret aſſũpſit. qð q̃deꝫ v̓buꝫ de illa ſede ita ad nos deſcendit. vt in ſinu. i. ꝓfundo patni pectoris ꝑmaneret. ⁊ rena viſitãs ⁊ celeſtia nõ derelinquẽs.

V ante P

Upupã greci appellant. q̃ ſtercora bumana comedat. ⁊ fetenti paſcaſ fimo. auis eſt q̃dam ſpurciſſima. criſtis extẽſis galeata. ſemꝑ in ſepulcris ⁊ bumano ſtercore commorans. ⁊ cor. pnl't. Uñ allexanð. Cõſultis vpupis q̃ petunt excelſa volando.

V ante R

Ur lingua cbaldaica ignis vel flama diciſ. Uel ſcðm remigium. Ur interp̃taſ lumen vel ignis. ſeu incẽdium vel feneſtra. Et ſcias ꝙ gloſa di. exponẽs illud eſa. xxix. Qui redemit abraam de vr cbaldeoꝝ ⁊c. Legiſ võ cbaldeos arã ⁊ abraam in ignem ꝓieciſſe. eo ꝙ nolent vr. id eſt ignem colere. Arã ibi expirauit. abraaꝫ võ illeſus exiuit. vnð geñ. xv. Ego dñs q̃ te eduxi de vr cbaldeorum Ignis võ lingua eoꝝ vr diciſ

Uranus. ab vr quod eſt ignis diciſ vranus ni. i. celum q̃a igneum eſt. Unð vranicus ca. cum. i. celeſtis. Et vranius nia nium. in eodem ſenſu. ⁊ bec vrania nie. q̃dam muſa q̃ſi celeſtis q̃ ⁊ vrane nes. dr

Uranuſcop⁹. Uranus componiſ cum ſcopin quod ẽ intẽdere vel ſpeculari. ⁊ dr vranuſcop⁹ pi. pnl't cor. q̃daꝫ piſcis ſic vocat⁹ ab oculo quẽ in capite bꝫ quo ſp intendit verſus celum

Urban⁹. ab vrbs dr vrban⁹ na. nũ. i. ciuis ꝓprie romanus. vel curial'. ⁊ ſm boc ꝯpaſ. vnð bec vrbanitas tatis id ẽ curialitas. ⁊ ꝯponiſ Inurban⁹ na. nũ. i. ruſtic⁹. ⁊ cõpatur. vñ bec inurbanitas tatis.

Urbeuet⁹. q̃daꝫ ciuitas ẽ. de q̃ dixi in orbiũuei.

Urbs. Uruus vel vrbus pars eſt aratri. vnð bec vrbſ vrbis. q̃a aratro olim murus ciuitatis ſolebat deſignari. Locus võ future ciuitatis ſulco deſignabaſ. id ẽ aratro quod tbaurus ⁊ vacca trabebant. vide in ianua. vl' vrbs diciſ quaſi orbs ab orbe. i. a rotunditate. quia oliꝫ vrbes rotunde fieri ſolebãt ⁊ fiunt quãdoq̃ꝫ adbuc. Et ſola roma ꝑ excellentiam vrbs diciſ. cetera võ opida dicuntur cum adiuncto vrbs. vt Urbs bononia. vrbs ianua. Opidum ad babitatores ꝑtinet. Ciuitas ad leges. Urbs ad vtrunq̃ꝫ. Et formaſ genitiu⁹ a nomiatõ interpoſita i. vt vrbs vrbis.

Urceolus li. dimi. ꝑuus vrce⁹

Urceus rei. vas aquaticum. ⁊ diciſ ab orce. quod eſt recipere. quaſi orceus. De quo dixi in orca. Matbei ſeptimo capitulo. Baptiſmata vrceoꝝ ⁊ calicum ⁊c. ⁊ eſt gtĩ caſus vrceorum

Uredo dĩs. fe. ge. dr corruptõ ex vrẽte vẽto ꝓueniẽſ. qñ ſtãtes ſegetes aduſte videnſ in campo. ⁊ ꝓdu. pnlt. nĩſi corri. penultimam gtĩ

Urgeo ges. gere. geo mutata in ſi. ⁊ ſi. in ſum. fit vrſum ſm p̃ſtia. Et eſt vrgere ſtringere. coercere. ſtimulare. ⁊ inde vrgeſco ſcis. incboatiuum. Urgeo componiſ Peruigeo ges. Et eſt vrgeo actiuum cum omĩbus ſuis cõpoſitis. ⁊ facit p̃teritum in ſi. ⁊ ſupinum in ſum. ſed nec preteritum nec ſupinum ſunt in frequẽti vſu modernoꝝ.

Uria. ab vro ris. bec vria rie. vel vrica ce. vĩnis caulis vel porri. q̃a vrit. ⁊ cor. pnl't

Urica ce. pnl't. cor. idem eſt qð vria.

Uriel. diciſ ab vr ꝑ compoſitõem. et interp̃tatur ignis dei. Sicut enim legimus apparuiſſe ignem in rubo. ſic

Legimus etiam igneꝫ miſſum deſuꝑ ⁊ impleſſe quod p̃ceptum eſt ⁊ acuit pnl't

Urina. ab vro ris dr bec vrina ne. quia vrat. vel quia vſta ſit. vel q̃ renibus egrediſ q̃ lotium vulgo vocatur. q̃ ea lota veſtimẽta munda efficianſ. vnð bec vrinaria rie. ⁊ boc vrinariũ rij. vas aptum ad recipiendũ vrinaꝫ. Quod ⁊ vrinale lis. diciſ. ⁊ vrino nas. i. vrinam facere. mingere. ⁊ ꝓdu. ri. Et vt di. yſido. Iudicõ vrine a renib⁹ egreſſe ſal⁹ vel egritudo monſtraſ

Urinula le. dimi. ꝑua vrina. ⁊ cor. nu

Urna. Ab vrgeo ges. dr bec vrna ne. q̃ vrgeat colluꝫ. ſcꝫ q̃dam menſura quam q̃dam quartariũ vocãt. Item vrna ꝓprie eſt vas quod ꝓ condendis defunctorũ cineribus adbiberi ſolet. De quo diciſ. De celo tegitur qui non babet vrnam

Urnula le dimi. ꝑua vrna

Uro. ab vr quod eſt ignis diciſ vro ris. vſſi. ⁊ ſi. in tum facit ſupinũ vſtum. vrere. i. incendere. comburere. Uro componiſ Aduro ris. aduſſi. aduſtum. i. valð vrere. aburo ris. Circũuro ris. Comburo ris. Exuro ris. i. valde vrere. Inuro ris. i. valde vel intus vrere. vel vrendo imꝑmere. Oburo ris. i. circũurere. Peruro ris. Uro ⁊ ei⁹ compoſita actiua ſunt. ⁊ faciũt p̃teritum in ſi. geminato s. ⁊ ſupinum in ſtum. ⁊ ꝓdu. u. Horati⁹ in epyſto. Nec furtum feci nec fugi ſi mibi dicat. Seruus babet p̃cium loris non vreris aio.

Urſari⁹. in vrſus exponiſ.

Urſellus li. in vrſus exponiſ.

Urſinus. in vrſus exponiſ

Urſiolus li. dimi. ꝑuus vrſus

Urſus ſi. diciſ ab irſut⁹. quia irſutus ſit. vel diciſ ab vrgeo ges. q̃a vrgeat arreptũ. vel q̃ fortiter vrget. i. ſtrĩgit. quem app̃bendit. vel vrſus diciſ ab os oris. q̃a ore ſuo format fetus. quaſi orſus. Nam aiunt eos informes generare fetus vel ꝑtus. ⁊ carnem quãdam quaſi q̃ddam fruſtrũ parere. quaꝫ mater lambẽdo in mẽbra compoĩt ⁊ ſic poſtea viuificaſ. ⁊ binc vrſi turpes dicunſ. Item vrſorum caput inualiduꝫ eſt. vis maxima in bracbijs ⁊ lũbis. vnde erecte inſiſtunt. De vrſa ſic di. ambro. in ſexto bexame. Urſa inſidians vt ſcriptura ait. Eſt eniꝫ plena fraudis fera. tamẽ ferſ informes vtero ꝑtus edere. ſꝫ natos lingua lingere. atq̃ꝫ in ſpẽm ſui. ſimilitudineꝫq̃ꝫ formare. Non mireris in fera tam pij oris officia. cui⁹ pietas naturam exp̃mit. Si vrſa igiſ part⁹ ſuos ad ſuaꝫ effingit ſimilitudineꝫ. tu filios tuos inſtituere ſimiles tibi non potes. Ab vrſus diciſ bic vrſul⁹ li. ⁊ bic vrſellus li. ⁊ vrſiolus li. ⁊ vrſiculus li. oĩa dimi. ⁊ bec vrſa ſe. ⁊ binc ſimiliſ dimi. vrſula le. ⁊ bec vrſella le. ⁊ vrſiola le. ⁊ vrſicula le. Item ab vrſus diciſ vrſeus ſea. ſeum. ⁊ vrſinus. na. num. ⁊ vrſari⁹ ria. rium. Et bic vrſari⁹ rij. canis apt⁹ ad capiendũ vrſos. vel bõ ſiue canis q̃ venaſ vrſos

Urtica. Ab vro uris dicitur bec vrtica tice. quedã berba dicta ꝙ tactus eius corp⁹ adurat. Eſt vero ignee nature. ⁊ tacta perurit. ⁊ ꝓducit penultimam. Unde boc vrticetum vrticeti. locus vbi abundant vrtice. ⁊ vrticinus ticina. ticinum. penultĩa ꝓducta. ⁊ vrticari⁹ ria. riũ. ⁊ vrtico cas. id eſt vrticis inuoluere.

Urticinus in vrtica vide.

Urus. ab vro ris dr bic vrus ri. i. bos ſilueſtris

V ante S

Us interp̃tatur ꝯſiliator. ⁊ eſt q̃dam terra gentiliũ. Unde dicit grego. ſuꝑ illud iob. Uir erat in terra vs nomĩe iob. Quis neſciat ꝙ vs ſit terra gentiliũ.

Uſya ſye. fe. ge. i. eſſentia. Unð ⁊ vſya diciſ ſubſtantia. ⁊ ꝓprie compacta ex materia ⁊ forma. Iteꝫ vſya diciſ q̃libet forma ⁊ quodlibꝫ accidẽs. q̃ quodlibet accidẽs vere diciſ eſſe cum eſt in ſua natura. ⁊ ꝑ ſe intellectũ intelligitur inuariabile. licet varieſ tactu diuerſoꝝ ſubiectoꝝ. mõ intendẽdo. mõ diminuendo. Unð bic ⁊ bec vſyalis ⁊ boc le. ⁊ acuit pnl't. vſya. ⁊ ꝑ compoſitõnem diciſ omouſyon de quo dixi in ſuo loco.

Uſito. ab vtor teris. vſi. diciſ vſito tas taui tatum. tare. id eſt in vſu babere. vnde vſitatus ta. tum. Et ꝑ compoſitõnem Inuſitat⁹ ta tum. ⁊ vtrũq̃ꝫ ꝯpaſ. ⁊ corri. ſi. vſito.

Uſpiam. i. in aliquo loco. alicubi aduer. loci. ab vll⁹ dr. ⁊ eſt ibi piaꝫ ſillabica adiectõ. vñ non acuiſ in fine. q̃ accent⁹ p̃ncipalis nõ debet poni in ſillabica adiectõe

Uſq̃ꝫ. i. in aliq̃ loco aduer. loci. ab vllus diciſ

Uſqueq̃q̃ꝫ. i. ꝑ omĩa. nimis. ex toto. ⁊ acuit pnl't

Uſqueq̊. i. quãdiu. quouſq̃ꝫ. ad quẽ finem. ſm papiaꝫ. vel plenius poteſt dici ſic. vſquequo. i. aliquantuluꝫ. aduerbiũ eſt quãtitatiſ. vnð in pſalmo. Cõuertere domine vſqueq̊. i. aliquãtuluꝫ. Item vſqueq̊. i. vndiq̃ꝫ. aduerbiũ eſt loci. vnð zacba. vnj. Uſqueq̊ veniãt populi. i. vndiq̃ꝫ Item vſqueq̊. i. quouſq̃ꝫ. vel q̃ꝫdiu aduer. eſt temporis. vt ibi. Uſqueq̊ domine obliuiſceris me in finem. Item quãdoq̃ꝫ poniſ ꝓ donec. ⁊ eſt aduer. tempis. vt in ſecundo macba. cap̃. j. Sacerdotes pſallebãt bimnos vſquequo ꝯſumptũ eſſet ſacrificiũ. i. donec. ⁊ acuit vltimã ſm vſum vſquequo

Uſſi. i. cõbuſſi p̃teritũ de vro ris.

Uſticium ab vro ris. diciſ boc vſticium cij. gen⁹ quoddam tincture. quia ex vſto eſt

Uſtrina ab vro riſ. dr bec vſtrina ne. pnl't ꝓdu. loc⁹ vbi ꝯburunſ corpa. vnð vſtrino nas. i. ꝯburere.

Uſtulo ab vro ris. uſtum. diciſ vſtulo las. i. urere vl' incendere. et formaſ ab uſtu ſupino addita lo. ⁊ corri. ſtu. ⁊ componiſ. Aduſtulo las. Deuſtulo las. Inuſtulo laſ Semiuſtulo las. vnde ſemiuſtulatus ta. tum. vnde di. auguſti. de ciui. dei. Pontifex ſue ſalutis oblit⁹ irruenſ in ignem ſemiuſtulatus eſt. ⁊ in eſdre ſecũdo ca. quarto q̃dam legunt. ⁊ ſuꝑ ſacrariũ olocauſtomata vſtulare q̃tidie. Alia lrã inuenitur ibi cõmunior. ſ. olocauſtomata boſtilare ⁊c. ⁊ eſt idem boſtilare qð immolare vel incendere. ꝙ autẽ diciſ boſtilare. quaſi boſtias litare. vel quaſi vſtulare etbymologia eſt Et ſcias ꝙ bec lrã inuenitur in biblijs correctis. ⁊ ſuꝑ ſacrarium olocauſtomata boſtilare quotidie. ſed in aliq̃bus antiquis biblijs inueniſ

Uſtus ab vro ris. vſſi. vſtum. diciſ vſt⁹ vſtulare. ſta. ſtum. i. cõbuſtus. ⁊ componiſ. Inuſtuſ ſta. ſtum. Semiuſtus ſta. ſtum. ⁊ ꝑ ſincopam Semiuſt⁹ ſta. ſtum. ꝓ ſemiuſtus. Itẽ ab vro diciſ bec vſtura re. i. ꝯbuſtio.

Uſucapio pis. componiſ ab vſus ⁊ capio. ⁊ acuitur ca. licet ſit breuis. vt dicaſ vſucapis pnl't acuta. ſicut et fidciubes. Sicut dixi in ſcða ꝑte in ca. de ipedimẽto ꝯſortij.

Et sciás ꝙ vsucapio aliud est ꝑ compositõnem. ⁊ ali
ud sine compositõe. q꞉ ꝑ compositõem ꝑtinet ad quod
dam ius. sed sine compositiõne ꝑtinet ad quemcunqꝫ ca/
piendi vsum.
Usufruct⁹. ab vsus ⁊ fruct⁹ componit̃ hic vsufructus
ctus. ctui. vel hic vsusfruct⁹ ctus. ctui. vt ex vtraqꝫ parte
declinet̃. illud qđ suscipit̃ ex agro ad vtẽdum.
Usura. Ab vtor teris. dicit̃ hec vsura re. incrementum
pecunie mutuate. ab vsu eris debiti dicta. Unde vsura/
rius ria. rium. ⁊ hic vsurarius rij. ⁊ vsuro ras. i. vsuram
facere. vel ad vsuram dare ſm huguitõnem. Hiero.
sup ezech. sic di. Putant aliqui vsuram tãtum esse in pe
cunia. sed intelligunt vsuram vocari supabundantiam
scꝫ qđquid est si ab eo quod dedit pl⁹ est. vt si in hieme
demus decem modios vt in messe vndecim recipiam⁹
Hoc tamẽ sic est intelligẽdum si plus valeant in messe
vndecim modij ſm cõmune forum q̃z in hieme decẽ. ali/
as si fiat cõmensuratõ dati ⁊ accepti ad valorẽ pecunie
non erit vsura ſꝫ erit equalis cõmutatõ Item sciás
ꝙ res q̃dam sunt quarum vsus est ipa eaꝝ consumptio
q̃ non habẽt vsufructum ſm iura. Et ideo si talia fuerit
ꝑ vsuram extorta. puta denarij. triticum. vinum. aut ali
quid huiusmõi. nõ tenet̃ homo ad restituendum nisi id
qđ accepit q꞉ id qđ de tali re erat acq̃sitũ. ñ ẽ fruct⁹ h⁹ rei.
sed humane industrie. nisi forte ꝑ detentõnem talis rei
alius sit damnificatus amittẽdo aliquid de suis bonis
tunc v̄o tenet̃ ad recompensatõem sui nocumenti. que/
dam vero sunt res quaꝝ vsus nõ est earuꝫ consumptõ.
⁊ talia habẽt vsufructum. sicut domus. ager. pratum. et
alia huiusmõi. Et ideo si quis domum alteri⁹ aut agru̅
ꝑ vsuram extorsisset. non solu̅ teneret̃ restituere domuꝫ
aut agrum. ſꝫ etiam fructus inde ꝑceptos. quia fructus
sunt reru̅ q̃rum alius est domin⁹. ⁊ ideo ei debent̃. Sed
potest sic queri. An minus possum recipe ab eo cui bñ/
ficus extiti. q̃z ab eo cui nullum beneficiu̅ ꝯtuli. ſꝫ si aliq̃s
cui non mutuaui aliquid mihi daret de suo etiaꝫ si spe/
rassem accipe. licite retinere possem. ergo ⁊ ab eo cui be/
neficus extiti mutuum ꝯcedẽdo licꝫ mihi aliqđ expecta
re recipe ⁊ retinere. Ad hoc est dicẽdum ꝙ ab eo cui bñ
ficium cõtuli. licꝫ mihi tãtum sperare ⁊ accipe quantuꝫ
feci ⁊ non plus. Quidqđ autẽ de vtilitate ꝯtingit ei cui
mutuum dedi. vltra mẽsuram mutui ex pecunia mutu/
ata. hoc est ex industria eius qui sagaciter pecunia vs⁹
est. Industriã autem eius vẽdere non debeo. sicut nec ꝑ
stulticia eius minus habere debeo. Item di. criso. sup il/
lud math. xxj. ca. Eijciebat emẽtes ⁊ vẽdẽtes de templo
Qui locat agrum vl' domu̅ vsum suum dare videt̃. et ꝑ
eo pecuniam accipe. ⁊ quodammõ q̃si cõmutare videt̃
lucrum cu̅ lucro. Ille aũt qui vsuras dat ⁊ mutuu̅ acci/
pit in necessitate non peccat. nec vsurario cõmunicat in
quãtum huiusmõi. quia nõ voluntari⁹ vsuras dat. ſꝫ q̃i
coactus necessitate. nec dat vsurario occasioneꝫ vsuras
accipiẽdi. ſꝫ mutuãdi. nec placꝫ ei vsuraꝝ acceptõ. ſꝫ mu/
tuatõ que est bona. quia est subuẽtio sue necessitatis vl'
alteri⁹. ⁊ sic ex malo vsurarij elicit̃ aliqđ bonu̅. Ille v̄o q̃
recipit vsuras mortalit̃ peccat.
Usurella le. dimi. ꝑua vsura
Usurpo. Utor vel vsus componit̃ cum rapio ⁊ dicitur
vsurpo pas. i. ꝯtra vsum rape. siue in vsu habere. vl' illi
Usurula le. dimi. ꝑua vsura cite vti.
Usus. Ab vtor teris. d꞉ id est exercitatus. vsuꝫ alicui⁹
rei habẽs. Et hic vsus. huius vsus. i. assiduitas exercitiu̅
ꝯsuetudo. Pamphilus. Usus ⁊ ars docuit q̃ sapit oĩs
homo. Et componit̃ cum fructus. ⁊ dicit̃ vsufruct⁹. id ẽ
illud quod suscipit̃ ex agro ad vtẽdum. Et sciás ꝙ vt di
cit horaci⁹ in poetria. Multa renascent̃. q̃ iam cecidere
cadẽtqꝫ. Que nu̅c sunt in honore vocabula. si volet vs⁹.
Que penes arbitriu̅ est ⁊ ius ⁊ forma loquendi. Item ꝑ
stianus tractãs de datõ plurali secu̅de declinatõnis di.
Oportet scire q̃dem analogie ratõnem. vsuꝫ tamen au/
torum magis emulari. Et attende hic diligent̃ ꝙ ꝑs.
nõ dicit simplicit̃ vsum ſꝫ vsum autoꝝ. Nam vt di. bea
tus ambro. Uulgi vsus no ꝑiudicat veritati. Et aristo.
in ꝑmo topi. di. Positõ est opinio extranea alic⁹ notoꝝ
ſm philosophiã ⁊c̃. Et p⁹ pauca. Nam quolibꝫ ꝯtraria
opinionib⁹ ꝑferente solicitu̅ esse stultu̅ est.

V ante T

Ut multa signat Nam vt. i. postq̃z. vt. i. sicut. vt. i. q̃zuis
vt. i. simt̃. vñ de q̇busdam ꝑdictoꝝ dicit q̃dam. Ut p⁹ q̃m
dicas. vt q̃zuis. vt quoqꝫ simul.
Utẽsilis. ab vtor d꞉ hic ⁊ hec vtẽsilis ⁊ hoc le. ad vtẽdu̅
apt⁹ vel necessari⁹. vel vtẽsilia dicunt̃ in domo vsib⁹ ne/
cessaria. s. supellectilia. ⁊ cor. si. vtẽsilis
Uter tris. ⁊ hi vtres vtriu̅ vtribus. mascu. ge. vas vina
rium. ⁊ dicit̃ ab vterus. qui q̇a aliquid intrinsec⁹ habet.
vt membra ⁊ viscera. sic ⁊ vter. vel q̇a ad modum vteri
amplus sit ⁊ inflatus. Et sunt vteres ꝓprie de corio. ps.
Sicut vter in pruina.
Uter. tra. trum. gtõ vtrius dicit̃ ab vtor ris. Et est vter
idem quod quis. Sed vter ꝓprie dicit̃ de duob⁹. Quis
de plurib⁹ q̃z duobus. Undẽ vter facit interrogatõnem
de duobus tãtum diuidue. vt vter istoꝝ legit. Quis v̄o
de pluribus q̃z de duobus. vt q̇s istorum triu̅ vl' quatu
or legit. Potest tamẽ ⁊ quis dici de duobus. licet nõ ita
ꝓprie sicut vter. Sꝫ vter nu̅q̃z dicit̃ nisi de duob⁹ tãtu̅
Et nota ꝙ quodlibꝫ ꝯposituꝫ ab vter dicit̃ tantu̅ d' duo
bus sicut ⁊ vter.
Uterinus ab vter dicit̃ vterin⁹ na. num. pnl't ꝓducta. ⁊
sunt vterini q̇ ex eodem vtero ⁊ diuersis patrib⁹ sunt ge
niti. q꞉ vter⁹ tantu̅ mulieris est. Et componit̃ Couterin⁹
vide etiam in frater
Uterqꝫ. Uter tra. tru̅ componit̃ cum que vel sillabicã
⁊ dicitur vterqꝫ. vtraqꝫ. vtrunqꝫ. gtõ vtriusqꝫ. i. iste ⁊ ille
vnus ⁊ alter. vnde vtrinqꝫ aduerbiu̅. i. ex vtraqꝫ parte.
vndẽ in ezech. capi. xl. Finis vtrinqꝫ ſm vnam lrãm. gre.
autẽꝫ exponit vtrunqꝫ ac si diceret v troru̅qꝫ. Et sciás ꝙ
vtraqꝫ acuit penul. ⁊ pleraqꝫ ꝓpter cõsortium masculi
norum ⁊ neutroꝝ suoꝝ in q̇bus penultima de necessita
te acuit̃. vt vterqꝫ. vtraqꝫ. plerusqꝫ. pleru̅qꝫ. Põt tñ esse
in cã coniunctio encletica. siue epytasis. i. sillabica adie/
ctio. scilicet qꝫ
Uterus. ab vter. tra. tru̅. dicit̃ hic vterus ri. ⁊ est prope
mulierum. s. locus cõceptõis. q꞉ duplex sit. ⁊ in vtraqꝫ ꝑ
te se in duas ꝑtes diuidit. que in diuersum diffuse ac re/
plete circu̅plicant̃. vel dicit̃ vter⁹ q̇a interi⁹ impleat̃ fetu

vide in venter ⁊ cor. u. ante r.
Uti aduer. similitudinis. i. sicut. Et inde componitur si
cuti veluti. ⁊ cor. u. sed vti v̄bum ꝓdu. ꝑmam. vñ versus
Quisqꝫ docet̃ vti debeat v̄tutibus vti
Utilis ab vtor dicit̃ hic ⁊ hec vtilis ⁊ hoc le. ⁊ compat̃.
vtilis lior. lissim⁹. ⁊ a gtõ vtilis addita simus. fit vtilissi/
mus ma. mu̅. i. valde vtilis. Et a datõ vtili. addita tas fit
hec vtilitas tatis
Utinã aduer. optãdi. i. vt fiat opto. ⁊ ꝯponit̃ ab vt l' vti
⁊ nam ⁊ cor. ni
Utiqꝫ quãdo est dictõ composita. tu̅c acuit antepenul.
ſꝫ quãdo sine compositõe accipit̃ vtiqꝫ. tunc accentu̅ ha
bet sup penultimã huãta natura ipius enclesis. ⁊ sic cau
sa differẽtie amittit vim suã cõiunctio encletica in vtiqꝫ
dictõe ꝯposita. ⁊ similit̃ intelligẽdum est de itaqꝫ.
Utor vteris. vsus sum vti. i. vsuꝫ alicui⁹ rei habere. po
tiri. ⁊ inde hic ⁊ hec vsualis ⁊ hoc le. ⁊ vsualit̃ aduerbiu̅.
⁊ hec vsualitas tatis. Utor componit̃. Abutor teris. id
est ꝯtra vel ratõnem vti. Coutor teris. id est simul vti. et
est vtor deponẽta. cum omnib⁹ suis ꝯpositis. ⁊ ꝓdu. u.
Uñ horaci⁹ in epy. Quo mihi fortuna ẽ si nõ cõceditur
vti. vide in furor
Utpote. i. tanq̃z. pnl't cor. ⁊ ꝯponit̃ ab vt ⁊ pote ablatõ
de potis. vel pos potis.
Utputa. i. vbi gratia. sicut aduer. ⁊ videt̃ ibi puta e ẽ sil
labica adiectio. ⁊ sic erit simplicis figure. ⁊ deriuabit̃ ab
vt. ⁊ acuetur ꝑma. q꞉ accentus ꝑncipalis non debet po/
ni sup sillabica adiectõne. Paulus in ꝑma ad corinth.
sedecimo. Nõ corpus quod futuru̅ est seminas. sed nu/
dum granu̅ vtputa tritici.
Utrinqꝫ. in vterqꝫ exponit̃
Utrobiqꝫ. aduer. i. in vtraqꝫ ꝑte. ⁊ acuit̃ penul.
Utru̅libet quasi vtru̅qꝫ ex his placꝫ. ⁊ corri. li. ⁊ est libꝫ
sillabica adiectõ
Utru̅nam interrogatiuum est. ⁊ habet nam sillabice.
⁊ acuit penultimam.

V ante V

Uua vue. quasi humida. ab humeo mes. quia intrin/
secus humore sit plena ⁊ suco ⁊ pinguedine. Et est vua
ipm totuꝫ cu̅ racemis ⁊ acinis. Uua etiam dicit̃ illđ car/
neum qđ est in ore. q꞉ pẽdet ad modu̅ vue. ⁊ sp ẽ hu̅iduꝫ.
Uueo. ab vua d꞉ vueo ues. vui. ere. i. humere l' pingue/
scere. Unde vuesco scis. inchoa.
Uuidus ab vua. d꞉ vuid⁹. da. du̅. i. humid⁹. Sꝫ humi/
dum est quod exterius habꝫ humorẽ. Uuidu̅ qđ interi
us. ⁊ compat̃. Undẽ vuido das. i. vuidum vl' humidum
facere. ⁊ corri. ui. vuidus
Uulcanus a volo las. ꝑ ꝯpositõꝫ d꞉ hic vulcan⁹ ni. id ẽ
ignis vel de⁹ ignis. dict⁹ sic. q̃si volans candor. vel qua
si volicanus. q꞉ ꝑ aerem volet ⁊ canus videt̃. vndẽ vulca
nius nia. niu̅. ⁊ hec vulcanalia lioꝝ. vl' vulcanaliu̅. his l'
ab his vulcanalib⁹. i. festa vulcani.
Uulgaris. A vulgus dicit̃ hic ⁊ hec vulgaris ⁊ hoc re.
⁊ format̃ ab hoc genitõ vulgi. i. mutata in a. longaꝫ ⁊ ad/
dita tas. vñ vulgarit̃ aduer. ⁊ hec vulgaritas. vt iste loq̃
tur vulgarit̃. i. sicut vulg⁹. ⁊ nõ literalit̃.
Uulgo gas. in vulgus exponit̃.
Uulgus. A volo uis. dicit̃ hoc vulgus gi. plebs. passiꝫ
inhabitans multitudo. sic dictu̅. q꞉ quisqꝫ facit qđ vult.
vnde vulgosus sa. sum. i. vulgo abundãs. ⁊ compatur.
Et vt di. ꝑstianus. Uulgus tam mascu. q̃z neu. inuenit̃.
Unde iob. xxiij. Et vulgu̅ pauperẽ spoliauerũt. Tamen
apud modernos vulgus ⁊ pelagus in singulari nume/
ro su̅t neu. ge. in plurali v̄o mascu. ⁊ iste ablatiu⁹ vulgo
sepe ponit̃ aduerbialit̃. i. vbiqꝫ. vel ꝑ vulgu̅ ⁊ non debet
acui in fine. A vulgus dicit̃ vulgo gas. i. vulgo publica
re. ⁊ ꝯponit̃ Diuulgo gas. i. diuersis modis vulgare. ꝑ/
uulgo gas. i. ꝑfecte vulgare. Et est vulgo actiuuꝫ cu̅ suis
ꝯpositis. vidẽ in populus
Uulnero ras. in vulnus exponit̃.
Uulnificus. ca. cu̅. pnl't cor. i. vulnus faciẽs. ex vulnus
⁊ facio componit̃.
Uulnus Ab vro dicit̃ hoc vulnus neris. plaga corpo
ris que ferro vel fuste vel lapide fit. quia vrat. vel dicit̃ a
vi. quia inferat̃ vi. vnde vulnerosus sa. sum. ⁊ compat̃.
Ulcus vero dicit̃ q꞉ ab interioribus ꝑcedit. vidẽ in vlc⁹.
A vulnus dicit̃ vulnero ras. ⁊ componit̃. Conuulnero
ras. Et est actiuum cum omĩbus suis ꝯpositis ⁊ cor. pe
nultimam. Undẽ quidam. Uulnero et clausum porto
sub pectore telum.
Uulnusculu̅ li. dimi. ꝑuum vulnus
Uulpecula le. dimi. ꝑua vulpes. Et vt dicit ꝑstianus.
in tercõ libro. In es ꝓductam desinẽtia feminina tercie
declinatõnis. vl' q̃n te abiecta s. ⁊ addita cula faciunt di/
minutiua. et seruãt e. ꝓductam. vt hec vulpes vulpecu
la. res recula.
Uulpes. Uoluo uis. componit̃ cum pes et dicitur hic
vulpes pis. quasi volupes. est vero volubilis pedibus.
et nu̅q̃z rectis itineribus sed tortis anfractibus currit
vtpote animal fraudulẽtum insidijsqꝫ decipiẽs. Nam
dum nõ habuerit escam fingit mortẽ. sicqꝫ descendẽtes
quasi ad cadauer aues rapit et deuorat. sicut di. ysido.
xij. ethymolo. Hec tenet figuram dolosi dyaboli. q̇ cum
temptat dissimulat ꝙ mala non faciat. sed quasi dglutit
cum secum ad tartara ducit. Naꝫ vt dicit̃ in iob. Abscõ
dita est in terra pedica eius. et decipula eius sup semitã
Igitur demon ob insidias vulpecule est silis. et etiã ple
ni fraude viri sunt vulpis nomĩe digni. Et vt fert̃. Uul/
pes auibus. et maxime gallinis insidiat̃. quas solo visu
et ganitu de arboribus de nocte descẽdere facit. et rapit.
quot q̊t capere potest interficit et deuorat quas vult. re
liquas infodit terre. vt famescens iteꝝ eas comedat. Ca
uet quãtum potest ne eius cubile. sciat̃. ⁊ semꝑ habꝫ plu
ra hostia. et cu̅ fumo eijcit̃. et desinit ablatiuus in es vt ꝑ
bat̃ ꝑ eius diminutiuu̅. vide etiã in vulpecula
Uulpinus na. nu̅. pnl't. ꝓdu. vulpis vel ꝑtinẽs ad vul
pem. et dicitur a vulpes.
Uulsi est ꝑteritu̅ de vello lis.
Uulteius tei. ꝓprium nomen trissillabum est. sicut gai
us dissillabu̅. In vocatõ autẽ vultei. est bissillabuꝫ sicut
gai monosillabum. et est ibi i. consonãs. Undẽ horatius
in ꝑma epy. Durus ait vultei nimis attentusqꝫ vidẽris
De hoc plenius dixi in tercia ꝑte vbi egi de vocatiuo se
cunde declinatõnis.
Uultuosus sa. sum. in vultus exponit̃.

Uultur. Uolo las. componit cum tardꝰ. ⁊ dr̄ hic vultur. ris. Et hic vulturius rij. ⁊ hec vulturis huiꝰ vulturis. p eadem aue. Unde ennius. Uultures in siluis miserum mandebāt homonem. a tardo volatu dicit. quasi tarde volans. ⁊ est auis rapax. Et vt dicit ysidorus. xij. ethim. Uultures sicut ⁊ aq̄le etiā3 vltra maria cadauera senti unt. Altius q̄ppe volantes multa q̄ ex montiu3 obscuri tate celant. ex alto illi conspiciunt. Uultur a volatu tar do nominatꝰ putat. Nam p̄ magnitudine corpis p̄pe tes volatus non habet. Et ambro. in q̄nto hexame. dicit Negant vultures indulgere ꝯcubitui. ⁊ ꝯiugali q̄dam vsu nuptialisq3 copule sorde misceri. atq3 ita sine vllo masculoꝝ ꝯcipe semine. ⁊ sine ꝯiunctōe generare. natos q3 ex his in multam etate3 longeue vite ꝓcedere vt vsq3 ad centum annos vite eoꝝ series pducat. nec facile eos angusti eui finis excipiat. Quid autē q̄ solent nostra ri dere misteria. cum audiunt ꝙ v̇go generauit. ⁊ impossi bilem in nupte. cuius pudorem nulla viri ꝯ̄suetudo te merasset. extimant partum. impossibile putat in dei ma tre. quod in vulturibꝰ impossibile nō negat. Auis sine masculo parit ⁊ nullꝰ refellit. Et q2 desponsata v̇go ma ria pepit pudori eius faciūt q̄stionem.

Uultus. A volo vis. dicit hic vultus tus. tui. q̄a p eum animi volūtas ostenditur. Scd̄m. n. voluntatem animi in varios motus mutat. vnd a facie differt. Nam facies simplicit accipit p vniuscuiusq3 naturali aspectu q̄ non leuiter mutat. vultꝰ enim animoꝝ q̄litates signat qui in varia mutat. ⁊ interdum affectōe animi. mō letꝰ. modo tristis apparet. vnd vultuosi dicunt tristes vl̄ q̄ sepe vul tum mutant. Eccle. xix. Ex visu cognoscit vir. ⁊ ab occur su faciei cognoscit sensatus ⁊c. dicimus. n. vultum celi et maris. quia cōmutant. dicit etiam vultuosus. sa. sum. id est pulcer. formosꝰ. ⁊ etiā ꝯpat. vultuosior sumꝰ

Uulua. A ualua dr̄ hec vulua ue. quasi valua. i. ianua ventris. vel quia semen recipiat. vel ex ea fetus ꝓcedat. Job. Quare de vulua eduxisti me. vulua etiā3 dr̄ sumē suis. Hora. in epysto. Cum sit obesus. nil melius turdo nil vulua pulcrius ampla

Uulunla le. di. pua vulua

Uuula le. dimi. pua vua

V ante X

Uxor. Ab vngo gis. dicit hec vxor quasi vnxor. Anti quitus enim nubētes puelle inungebant crismate. et ve niebant ad limē mariti. ⁊ postea anteq̄3 ingrederent or nabant se laneis vitis. ⁊ oleo vngebant. ⁊ inde dicti sūt vxores quasi vnxores. Ab vxor dicit vxorius ria. rium ad vxorem ptinens. vel vxori deditus. ⁊ voluntati vxo ris ex toto subditꝰ. Et vxoro ras. vxori coniūgere. vide in maritus. ⁊ in matrimonium. Hic nota ꝙ vxor nō habet potestatem in corpꝰ viri nisi salua cōsistentia pso ne ipius ⁊ honestate. vnde si vltra exigat nō est petitio debiti. sed iniusta exactō. ⁊ ꝓpter hoc vir non tenet ei sa tisfacere. Item si aliquis reddit impotēs ad debitu3 red dēdum ex causa in matrimonio ꝯsecuta. puta cum p̄us debitum reddidit ⁊ est modo impotēs ad debitum red dēdum vlterius. mulier nō habet ius plus petendi. ⁊ in petendo magis se meret ricem q̄3 coniugem exhibet.

Potest etiam queri. an viro lepso teneatur vxor de bitum reddere. Ad hoc dico lepra soluit sponsalia. sed non matrimoniū. Unde ⁊ vxor viro leproso tenet red dere debitum. nec tamē tenet ei cohabitare. quia nō ita cito inficitur ex coitu sicut ex frequēti cohabitatōne. ⁊ q3 uis ples generet infirma. tamē melius est ei sic esse q̄3 pe nitus non esse. Item querit maister sententiaꝝ in q̄rto li. distinctōne. xxxvij. Si quis relicta in patria sua vxore. in lōginquam abiens regionem aliam ducat. de inde penitētia ductus eam dimittere velit. asserēs se ali a3 habuisse que viuat. nec ecclesia pmittat que quod il le asserit ignorat. an in secunda copula sit coniugiu3. Et respondet maister ꝙ sic. sane dici potest nō esse cōiugiū ⁊ mulierem de crimie excusari p ignorantiā virum aūt adulteriū admisisse. sed ex quo ad p̄mam redire volens nec valens. quia ecclesie cogit disciplina hāc tenere. In cipit p obedientiam ⁊ timorem excusari. de hoc ꝙ poscē ti mulieri debitum reddit a qua ip̄e nunq̄3 poscere d̄bet ⁊ sic de omnibꝰ alijs huius sentiēdum est. Alij dicūt cū quibus ego ꝙ potius excommunicatꝰ debet quis mori q̄3 coniūgat illi que non est sua vxor. Hoc enim est con tra v̇itatem vite. que non est ꝓpter scandalum dimittē da. ⁊ hoc communit tenet. Modo consueuit queri. si vnus cōiugum morit. ⁊ postea miraculose suscitetur. an sit matrimonium reintegrandum. ad hoc dico ꝙ scd̄m augustinum. Nuptie sunt hominū mortaliū. Et ido vi culum matrimoniale cum hac vita finit. hoc est qd̄ dici tur ad romanos. vij. de muliere. Si mortuus est vir eiꝰ soluta est a lege viri. ⁊ ideo si resuscitet nō posset vxore3 suam repetere. sed posset iterato cum ea contrahere nisi illa alteri nupsisset. tunc enim non esset matrimoniū cō tractum separandum. Nec obstat quod di. apostolus ad hebreos. xj. capitulo. acceperūt mulieres de resurrectōe mortuos suos. quia id intelligitur de filijs. ⁊ non de ma ritis. Uel potest dici ꝙ intelligat de vxoribꝰ. tūc accepe runt volūtarie maritos contrahēdo de nouo cū eis. q̄re autē vxor siue mulier facta sit de costa viri dixi in mlier Item scias ꝙ sicut dicit ꝓuerbioꝝ. xix. capitulo. Domꝰ ⁊ diuitie dantur a parentibus. a domino autem ꝓprie vxor prudens.

Litera usq3 ad

x

tempꝰ augusti non erat ī vsu apud latinos. ⁊ digne hoc tē pore assumpta est. quo cristi nomen innotuit. quia in figu ra christi scribitur. Et vt dicit Papias x. in grecis p ch. scri bitur. Unde aliquādo q̄da3 dictōnes grece apud latinos scribunt p ch. aliquādo in ueniunt scripte p x. vt chrisis. christus. p xristus. xrisis. Et sic supra in tercia litera scripsi multas dictōes grecas que possent etiam scribi p x. Et scias ꝙ nomia desinētia in x. faciunt gt̄m in cis. vel in gis. vt nux cis. lex gis. ver tunt autem x. in cis. vel in gis. Excipiunt autē quattuor Uñ v̇sus. Omis rectꝰ in x. in cis. vl̄ gis. gt̄m. Termiat. absq3 senex nix et nox atq3 suppellex. Uide in p̄ma parte vbi agitur de x.

Xandicus macedonū lingua. aprilis mēsis ⁊ cor. pnlt. siue hanc sillabam di

X ante E

Xenniū nij. exponit in exenniū

Xenodociū. a xenos. i. pegrinum dicit xenodociū. locꝰ in quo paupes ⁊ pegrini suscipiunt ⁊ conuersant. vt ho spitale vel ip̄a collectō ⁊ susceptio paupeꝝ ⁊ pegrinoru3 Uñ hoc xenodociolū li. di. ⁊ hic xenodociarꝰ rij. et hec xenodociaria. i. xenodocij custos.

Xenofontes. nomē cuiusdam histriographi

Xenos. i. pegrinum. vel sensus ⁊ accentuat in fine

Xenotrophita te. pnlt pdu. in xenotrophiū vide.

Xenotrophiū. Trophos. quod est cōuersio componit cū xenos quod est pegrinum. ⁊ dicit hoc xenotrophiu3 phij. locus venerabilis sc3 hospitale vbi paupes ⁊ pegri ni conuersant. Et inde hic ⁊ hec xenotrophita te. q̄ vel q̄ custodit xenotrophium

Xerofagia. in xerofagus exponitur

Xerofagus. Xeros vel xeron quod est siccum. cōpoi tur cum fagin quod est comedere. ⁊ dicit xerofagus ga gum. pnlt corr. i. sicca comedēs. Unde hec xerofagya gie penultima acuta. i. cibus siccus. sicca comestio. vel absti nentia ciboꝝ humentiū. Unde ⁊ quoddā genꝰ ieiunioꝝ sic dicit. q2 q̄busdam siccis escis homies tūc vtant

Xerolybia. Xeros. i. siccū ꝯponit cū lybia. ⁊ dicitur hec xerolybia. vel xerolybies lybiei. id est sicca lybia. quedā regio africe est.

Xerolophus. Xeros cōponit cum lophos. quod ē cer uus. ⁊ dr̄ hic xerolophꝰ phi. penul. corr. id est siccꝰ cerꝰ. sicut eneus. vel ligneus.

Xeromirū. A xeros ⁊ mirō qd̄ est vnguentū compoi tur hoc xeromirū. i. siccū vnguentū. q̄si manibꝰ ꝯfectū.

Xeron vel Xeros. i. siccū. ⁊ acuit in fine. Uñ in grecis. dicit. Dic xeron siccū ꝓbat illud xerofagya

Xeropelline. Xeros componit cum pellis. ⁊ dicit hec xeropellina ne. i. pellis siue vestis vetus sicca. ⁊ precisa. detrita. Et dicit hec xeropellinus. na. num. i. vetꝰ. siccus detritus. vilis. vt xeropellinas vestes donauit illi. q̄da3 dicunt xeropellonia.

Xerostate grece. disciplina latine.

Xerxes. rex psarum fuit.

X ante V

Xylobalsamum. Xilon quod est lignū componit cum balsamum. ⁊ dicit hoc xylobalsamū mi. lignu3 vl̄ cortex balsami. vel liquor emanās de ligno eius trito. Na3 ar bor balsamus. lignum eius xyrobalsamū dicit. fructus siue semen carpobalsamum. sucꝰ opobalsamū. Qd̄ ido cum adiectōne significat. eo ꝙ pcussus ferreis vngulis cortex ligni p cauernas eximij odoris guttas distillat. ca uerna enim greco sermone ope dicit. vnd balsama si pu ra fuerint tātam habent vim. vt si sol excanduerit. susti neri non possunt in manu.

Xylocasia. xylon componit cū casya. ⁊ dicit xylocasia sie. id est lignu3 casie. ⁊ deb3 scribi p vnū s. sicut casia sie.

Xylofagus. Xilon ꝯponit cum fagin qd̄ est comedere ⁊ dicit xylofagus ga. gū. pnlt. cor. i. lignū comedēs. Unde hic xylofagus gi. v̇mis ligneus

Xylon grece. latine dicit lignum

Xyrobalsamū. in carpobalsamū dicit

Xyrofagus. Fagin quod est comedere ꝯponit cu3 xy ros quod est fructꝰ. ⁊ dr̄ hic xyrofagꝰ gi. pnlt. corr. ⁊ hec xyrofaga ge. ⁊ mobilit xyrofagꝰ ga. gū. q̄ vel q̄ vel quod fructus tantum comedit

Xyromirrum. Amarus vel amara componit cum xy ros qd̄ est fructꝰ. ⁊ dr̄ xyromirrū ri. fructus mirre. l aro ma seu mixtura mirre ⁊ aloes. vnde mortuorū corpora ꝯdiant ne putrescant.

Xyros. id est fructus

X ante R

Xp̄c. q2 grecum est p x. scribendū est xp̄c. ita ⁊ xrisma. s3 quia hec figura x. rep̄senta t ch Ideo multi latini scribūt christus p ch. vide de hoc in tercia lrā in suo loco. Hic nota ꝙ fere quodlibet nomen dei scribit p tres lrās. ad designandum misterium trinitatis. Xp̄c ergo cū sit no men dei scribit tribus literis ꝓpter p̄dictam causam. et grecis. quia grecum nomē est. Hec v̇o scriptura xp̄c gre ca est. ⁊ grece sunt figure. X. v̇o rep̄sentat apud grecos ch. aspiratū. ⁊ vocat chi. Hec figura p. rep̄sentat apd̄ gre cos r. et dicit apud eos ros. Hec vero figura c. rep̄sentat apud eos s. ⁊ vocat syma. Iste ergo figure rep̄sentāt in hoc nomie christus illa elementa que apud grecos hn̄t rep̄sentare ch. r. s. ⁊ nō habent rep̄sentare apd̄ nos. Di cendum est ergo ꝓprie loquēdo chi. ros. syma. hec vero sunt nomia illoꝝ elementorū apud grecos. Sed siquis abhorrescit nomia greca. abhorreat p̄dictam scripturā. ⁊ scribat illud nomen latinis figuris sic christus. Uel vt satisfaciamus ignorātibus linguam grecam. scribat xp̄c grecis literis. sed in literādo ꝓferat latina nomia illorū elementoru3 que rep̄sentant ibi ille figure. ⁊ dicat xp̄ico la. xp̄c ch. r. s. titellꝰ xp̄c. Uel sicut dr̄ ꝯmunit scribat cri stꝰ

Xp̄ianismus mi. in ch. lrā exponit.

Xp̄icola le. in ch. exponit in tercia lrā. Et cor. penultia3 sillabam scilicet co

Vocalis est. et

y

ido potest terminare sillabā ⁊ incipe quacunq3 ꝯsonante sequente vel p̄cedente. sicut omnes vocales faciunt ⁊ scri bitur tantum grecis dictōni bus vel barbaris apd̄ latīos sed non vbiq3. Unde sicut ple nius dixi in p̄ncipio none lrē videlicet in i. In multis di ctōnibus grecis vel barbaris an debeant scribi p i. vl̄ p y. apud nos dubium est. cum nescimus illas linguas p fecte. quia apud grecos ⁊ barbaros in quibusdam locis scribunt p i. ⁊ in alijs p y. ⁊ ideo supius in nona lrā tra ctaui mixtim de dictōnibus que incipiunt ab i. ⁊ de illis que incipiunt ab y. Sunt tamen quedam dictōnes gre ce vel barbare que cōmuniter scribunt apud nos per y De quibus etiam determinaui supra in nona lrā. ⁊ sūt iste infra scripte.

Yas	Ydropicus	Yperion
Yaspis	Ydropis	Yperlidius
Yconia	Ylas	Ypersintbelicon

Yconomus
Ydalium
Ydea
Ydida
Ydin
Ydioma
Ydiopate
Ydios
Ydolatria
Ydolancum.
Ydor
Ydos.
Ydria.
Ypostalis.
Ypotbamus
Ypotbeca
Ypotheas
Yperfan⁹
Yposensis.
Yris.
Ypboletus
Ydromantia.
Ydromāticus.
Yschiros
Ysterōpthērō.
Yle
Yliacus
Yliadef
Ylion
Ylius
Ylus
Ylio
Ynomellum
Yos
Ypalage.
Ypapanti.
Ypaten
Ypaticus.
Yper
Ydria.
Ydrus
Ydro
Ydrosaba.
Yrismos.
Yronia
Ypcataletic⁹.
Ypdulia.
Ydromelluz.
Ysterologia.
Yrion.
Yperfophia
Yperphen
Ypocentaruf
Ypocrita
Ypodiacon⁹
Ypodromus
Yposoza.
Ypogab⁹
Ypogeuz
Ypolidius.
Ypomanes.
Ypopirgiuz
Ypos.
Yperapistef
Yperbatō
Yperbole
Ypboreus.
Ypbolic⁹
Ydromalum
Ysaac
Ysachar.
Ysagoga.
Yspanus
Ysopus.
Yrionides

Abulon fuit filius lye. Et interp̄tat̄ fluxꝰ sanguinis. filiuſ noctis. odor ſua uitatiſ. habitaculū pulcrudinis. vel fortis. Fertuz enim hunc filiū genuerat lya. Ideo iam ſecura dixit. Habitabit mecum vir meus. Unde et filius dictus eſt habitaculuz.

Abulus .i. ꝓtrarius. vel tranſgreſſor. Ipe vo eſt dyabolus. Unō zabulinus na. nū. ꝛ p ꝓpoſitōz. zabuligena ne. i. de zabulo genitus. ꝛ cor. bu. ꝛ ge.

Acharias interp̄tat̄ memoria domi. ſiue auxilium. Septua geſimo vo anno deſolatōnis templi completo zacharia p̄dicante memorat⁹ eſt dominꝰ ꝑ ſui. ꝛ iuſſo darij. reuerſus eſt dei ꝑſus. ꝛ reedificata eſt vrbs et

Achaeus interp̄tat̄ iuſtus vel iuſtificat⁹. ꝛ tēplus eſt ſyrū nomen nō hebreū

Calata. i. grando. vnde zalatā gemmā dicim⁹. que inſtar grandinis magna eſt.

Cambri interp̄tat̄ lacteſcens vel amaricans. Ꝓpriepo nomē ab amaritudine eſt illi figuratū. quia peccādo amaricauerit ꝑſus.

Cama genus monſtri. ꝛ zama eriaz qñqz ꝑ fraude diuinat. ꝛ ꝑ qualibet deceptōne.

Cair. id eſt a ꝓlis menſis

Ceb. lupus interp̄tatur. Unde zebe boſtia lupi quaz lupus ſuffocauit.

Cebe. in zeb exponit.

Cebedeus. interp̄tat̄ donatus ſiue fluens. hic fuit pater ſanctoꝝ iacobi. ꝛ iobannis euangeliſte apoſtoloruz ſicut dixi in iacobus

Cebub interp̄tat̄ muſca. vnō belzebub vir muſcaꝝ ō.

Celo las. in zelus exponit.

Celoſus ſa. ſum. ꝛ zelotes tis. a zelus dicit̄. i. emulator. quo nomie dict⁹ eſt ſymon apoſtolus. q̄ ꝛ chananeꝰ dictus eſt. a vico galilee chana. vbi aquas dñs conuertit vinum. Chana vo zelus interp̄tat̄. ꝛ inde chananeus. i. zelotes. de boc dictum eſt in ſymon. Et ſcias q̄ zelus aliquādo dicit̄ amor viri in vxorem ꝑ quo nō pōt ſuſtinere vt alij miſceat̄. Unō vir dicit̄ zelotes. ꝛ ſm boc domi⁹ nus dicit zelotes. q̄ nō ꝑmittit aīaz ſibi deſponſataz fornicari poſt deos alienos. ꝛ pdu. lo

Celotes tis. in zeloſuſ exponit

Celotypia pye. in zelotypus eſt

Celotypus. Zelꝰ componit̄ cum typus quod eſt figura. ꝛ dicit̄ zelotypus pa. pum. i. zelo plenus. ſ. inuidioſuſ vel ſuſpicoſus. Et accipit̄ tam in actiua q̄z in paſſiua ſignificatōe. Dicit̄ vero zelotypus. de cuius fortuna inuidetur ſibi vel alij. Et habet̄ ſuſpicoſus ꝛ zelotypus qui de fortuna alterius inuidet ei vel alij. ꝛ eſt ſuſpicioſus. vnde ille homo dicit̄ zelotypus. q̄ ſuſpitōnem habet de vxore ſua. ſ. qui cum cruciatumentis ſue caſtitatem ſeruat vxoris. ꝛ ille tunc dicit̄ zelotypus. Similit̄ ꝛ vxor dicitur zelotypa. que ſuſpitōnem habet de viro. Eccle. xxv Dolor cordis ꝛ lucrus mulier zelotypa. Unde bec zelotypya pye. inuidia. ſuſpicio cōtra vxorem. De qua agit̄ in li. nume. Dicit̄ etiam q̄ñqz zelotypia. mechia. Et zelotypus mechus. ꝛ cor. ti. Et a zelotypuſ deriuat̄ zelotypo paſ. i. inuidere vel ſuſpitōem habere. Et poteſt poni mā ſitiue. vt iſte zelotypat vxorem ſuam. id eſt habet ſuſpitionem de ea

Celus. li. maſcu. ge. i. inuidia vel amor. vel feruor. ſiue bonus ſiue malꝰ. Sicut ergo zelus accipi poteſt i bono cum q̄s nitit̄ ea que bona ſunt imitari. ſic ꝛ in malo cuz quis dolet alium ſe eſſe melioꝛē. Dicit̄ etiā zelus inuidia amor emulatō. ſuſpicō. ſiue in bono ſiue in malo. Unde zelo las. verbum actuū. Unde ꝑs. Zelaui ſup iniquos pacem peccatoꝝ videns. ꝛ zeloꝛ laris vbum deponens in eodez ſenſu. i. amare vel inuidere. vel emulari. ſiue ſequi ꝑ inuidiam ſiue ꝑ amoꝛem. Unde in ōrto. reg. dixit belyas. Zelo zelatus ſum. Qualis aūt debeat eſſe zelus noſter oſtendit beatus bernbardus in. xx. ſmone in cāt. di. Zelum tuū unquit in flamet caritas. informet ſciēta. firmet cōſtantia. Sit feruidus. ſit circūſpectus. ſit iuſtꝰ Et in. xxxj. ſmone di. Uirtus ſiq̄dem diſcretōnis abſq̄z caritatis feruoꝛe iacet. ꝛ feruoꝛ vehemēs abſq̄z diſcretōnis tempamento p̄cipitat. Ideoq̄z laudabiliſ cui neutz deeſt. q̄tinus ꝛ feruoꝛ diſcretōnem erigat. ꝛ diſcretio feruoꝛem regat. Hec bernbardus.

Cephirus grece. latine flozens. q̄ flozes ꝛ germia etꝰ flatu, viuificēt. quidam ventus eſt. ꝛ cor. penulti. Hic alio nomie dicit̄ fauonius.

Ceta te. ſe. ge. i. camera cōclauis. ſeceſſꝰ. Unde in paſſione beati bome apoſtoli inuenit̄. Zetas biemales ꝛ etas eſtiuales. Zz zeta neu. ge. indeclina. nomē eſt cōdaz lrē ſm bug. Ipaꝑ. vero di. Zete biemaleſ. i. domꝰ biemales quas calidas facit ſubducta flama. Zete eſtiuales. quas frigidas facit ſubducta aqua. zete domꝰ q̄ ſubtus pedes babent aquas

Zeuma matis. q̄dam figura eſt de q̄ dixi in quarta pte vbi egi de allotheca ſm p̄ſtianū in ca. de zeumate

Zezabel. interp̄tat̄ fluxus ſanguinē ſed melius vbi eſt ſterq̄lunium. Ꝓcipitata nanq̄z de⁹ eſum comederūt canes carnes ſuas ſicut p̄dixerat belyas. Et acuitur in fine

Z ante I

Zymus grece. latine dicit̄ fermētum. vnde azima ſm bug. Ipaꝑ. vo di. zyma fermētum. vnō azyma

Zinzala. pua muſca. ſ. culex. Unō boc zinzalarium rij. canopeū ad eas arcēdas.

Zinzber beris. q̄dam ſpēs aromatis. ge. neu. Et vt dicit auicenna in ſcdo ca. Zinzibet calidū in fine tercij gd⁹ ꝛ ſiccum in ſcdo gradu. ꝛ nutritum calidū eſt ꝛ ſiccum. Eius caliditas eſt fortis. ſed nō caſefacit niſi poſt temp⁹ ꝑpter illud quod in ipo eſt de bumiditate ſuperflua. Sz ei⁹ caleſactō eſt fortis. eſt lentiuū reſolutiuū inflatōis. Cuz ergo mitrit in mel. accipit quodā bumiditatis ei⁹ ſuperfluum. ꝛ riccat plurimū ei⁹. memoriā. ꝑ ſeruat abſtergit tenebꝛoſitatē oculi. ꝑpter bumiditatez ſuam facto ex eo alcoſol. id eſt collirio. ꝛ bibuū ꝛ coꝛ. pnſit tam ntī q̄z gtī.

Zios vel zius di. q̄dam menſis. ſ. maius

Zizania. Hoc zizaniū nij. ꝛ bec zizania nie. ſeges vl̄ berba puerſa. Sz lolii. vt dicunt. ꝛ quandoq̄z ponit̄ ꝑ ſorde omniū ſegetum.

Z ante D

Zodiacus ci. grece. latine animalia vl̄ ſigna ſignificat. Unde hic zodiacus ci. pnſit coꝛ. animalis circulus. vel ſignifer. quia in eo ſunt duodecim ſigna nomibus aiaz lium nuncupata. quia ſol intrās illa ſigna ꝓprietas animalium ſonit. Vel q̄ ſtelle ſignoꝝ in figuris animaliuz diſpoſite ſunt. Unde zodiaceus cea. ceū. Ista autē ſunt nomia duodecim ſignoꝝ zodiaci. Aries. Taurus. Gemini. Cancer. Leo. Virgo. Libra. Scorpio. Sagittari⁹. Capacornus. Aquarius. Pilces. Et dicitur ſol intrare arietem q̄ndecimo kalendas aꝑlis. Uerſus. Zodiacuz ſigna totū claudunt duodena.

Zona zone. eſt cingulū ꝛ ꝓprie latū. vnde ꝛ zona dicit lata poꝛō terre calida vel frigida vel tempata ex ꝑpinquitate vel remotōne. vel media ꝓximitate ſolis. vnde zonarius ria. rium. ad zonas ptinens. vel zonas facies. et producit. zo. Esopus. Arboꝛeum ſonat ſtipulis ꝛ vimine truncat.

Zonella le. dimi. pua zona.

Zonifragium gij. id eſt fractō zone. ꝛ cōponit̄ a zona ꝛ frango vel fractio.

Zonula le. dimi. pua zona

Zoꝛobabel. apud hebreos ex tribus integris nominibus dicit̄ eſſe compoſitū. zo iſte. ro maiſter. babel ꝓprie babyloniam ſonat. Et efficit̄ nomen zoꝛobabel id eſt iſte maiſter de babulone. In babulone enim oꝛtꝰ eſt. vbi ꝓnceps gentis iudee exiuit. ꝛ acuit vltimā.

Zoncus zorica zoricum id eſt vitalis. ꝛ coꝛripit penultimam.

Zozimus zozima zozimum id eſt viuax vel viuidus.

Conclusio libri

Mensas omnipotenti deo patri ꝛ filio ꝛ ſpiritui ſancto gratiarum referim⁹ actiones. q̄ noſtrum catholicon ex multis ꝛ diuerſis doctoꝝ texturis elaboratū atqz ꝓtextum. licet ꝑ multa annoꝝ curricula in milleſimo ducenteſimo octogeſimo ſexto anno domi nonis martij ad finez vſqz ꝑduxit. Ideo quo boc ſolum mibi ad modū neceſſariuz a vobis bumiliter deꝑpoſco fratres ꝛ domini mei. in quantum peccatoꝛes fratres mei. in quātum iuſti domi mei. q̄tenus ꝑ me peccatoꝛe ꝓbilocalo tamē ad deum p̄ces porrigere velitis. ꝛ veſtrarū p̄cum interuentu omnuz meoꝝ a deo peꝛdonꝑpta peccatoꝝ venia. ad terrā apoſtolicā ad terrā elyſiaz. id eſt extra leſionem poſitam. ad padiſi videlicz gaudia vna vobiſcum valeam ꝑuenire. vbi regnat eramuſſim dominꝰ noſter ieſus xp̄c dei filius benedict⁹. in cuius nomīe flectit̄ omne genu celeſtium terreſtriū ꝛ infernorum cui eſt bonoꝝ ꝛ gloria. ꝛ magnitudo ꝛ magnificēta virtus ꝛ poteſtas. regnum ꝛ imperium in ſecula ſeculorum. Amen

anno. 1286.